COORDONATOR: BALEA LILIANA CARMEN

LUCRÃRILE PROIECTULUI EDUCATIONAL INTERNAŢIONAL

„INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN INVATAMANTUL DE MASA”

BUFTEA, 2022

Telefon: 0757789585
E-mail: office@cadredidactice.ro
Site: www.cadredidactice.ro

LUCRĂRILE PROIECTULUI EDUCATIONAL INTERNAŢIONAL
„INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN INVATAMANTUL DE MASA”

ISBN 978-973-0-37050-8.

REFERENTI STIINTIFICI:

Prof. Varga Violeta - CJRAE ARAD
Prof. Păun Florina Elena - Gradinitia „Casuta Copilariei” , Buftea
Prof. Marian Gina Mariana - Școala Gimnaziala. „Gh. Lazăr„ Zalău
Prof. Catalan Floarentina - C.J.R.A.E., Teleorman
Prof. Kulcsár -Terza Réka - C.J.R.A.E., Covasna
Prof. Huțuleac Liliana-Aura - C.J.R.A.E. Olt
Prof. dr. Nicolescu Gabriela Gianina - CJRAE Buzău
Prof. Inspector școlar Popa Elena - ISJ Brașov
Prof. Balea Liliana Carmen - Director Gradinitia „Casuta Copilariei” , Buftea
Prof. dr. Mihaela Vatamanu - Școala Gimnazială „Ion Simionescu”, Iași
Prof. Drăgoi Alexandra Lucia - CJRAE ARAD

EDITOR:
Prof. Păun Florina Elena

REDACTOR:
Prof. Balea Liliana Carmen

AUTORII ISI ASUMA INTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONTINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE !

BUFTEA, 2022

Cuprins

I. LUCRĂRILE PROIECTULUI MULTIDISCIPLINAR INTERNAȚIONAL *„INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN INVATAMANTUL DE MASA”*..... 4

1. Secţiunea I - Studii de specialitate, studii de caz, articole ……...…...5

2. Secţiunea II - Teste de evaluare adaptate copiilor cu CES, PIP-uri, planificari adaptate / programe de activiteremediale;…….2103

3. Secţiunea III - Proiecte educationale……..…….3576

4. Secţiunea IV - Proiecte educationale inovatoare (educatie parentala, educatie ecologica, educatie pentru sanatate, educatie financiara,educatie interculturala, educatie emotionala, educatie incluziva, educatie civica, educatie patriotica, etc.)… ……3797

5. Secţiunea V - Lucrari de management educational……4094

CENTRUL
DE RESURSE EDUCAȚIONALE

LUCRĂRILE PROIECTULUI MULTIDISCIPLINAR INTERNAȚIONAL

„INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN INVATAMANTUL DE MASA”

Secţiunea I

Studii de specialitate, studii de caz, articole.

APLICAȚIE LA METODA „PĂLĂRIILE GÂNDITOARE”

Leichita Rodica
Scoala Gimnaziala "Radu Tudoran", Braila

GRUPA MARE

REPOVESTIRE „Albă-ca-Zăpada” de frații Grimm

„Dacă interpretezi rolul unui gânditor chiar vei deveni unul…” Edward de Bono

Metoda „Pălăriilor gânditoare"- tehnică de stimulare a creativității participanților, are la bază interpretarea de roluri în funcție de culoarea pălăriei alese: albă, roșie, neagră, galbenă, verde, albastră.

Culoarea pălăriei este cea care definește rolul astfel:

● pălăria albă este povestitorul, cel ce redă pe scurt conţinutul textului. El este neutru - informează;

● pălăria roşie îşi exprimă sentimentele, emoţiile, supărarea faţă de personajele întâlnite - spune ce simte ;

● pălăria neagră este criticul, prezintă aspectele negative ale întâmplărilor -identifică greşelile;

● pălăria galbenă este creatorul, simbolul gândirii pozitive şi constructive, creează finalul - efortul aduce beneficii.

● pălăria verde este gânditorul, care oferă soluţii alternative, idei noi, dă frâu liber imaginaţiei –generează idei noi

● pălăria albastră este liderul, conduce activitatea, controlează discuţiile –clarifică. Gânditorul pălăriei albastre defineşte problema şi conduce întrebările, reconcentrează informaţiile pe parcursul activităţii şi formulează ideile principale şi concluziile la sfârşit. Monitorizează jocul şi are în vedere respectarea regulilor.

Etape:

• Prezentarea şi intuirea materialului nou :

- Sunt prezentate cele 6 pălării de culori diferite care vor fi aşezate pe măsuţe pentru constituirea grupurilor;

- Imagini din povestea „Albă ca Zăpada”

• Anunțarea temei: cu aceste pălării magice ne jucăm jocul „Pălăriile gânditoare” fiecare pălărie are puteri diferite;

• Constituirea grupurilor –sunt împărţiţi în 6 echipe şi sunt aşezaţi la măsuţele cu pălăriile colorate : sub fiecare pălărie mai mulți copii vor găsi soluții, răspunsuri, se vor consulta și vor interpreta același rol fie completându-se, interpretând pe rând sau fiind reprezentați de un lider;

• Sunt explicate copiilor rolurile fiecărei pălării în parte: - pălăria albă prezintă faptele așa cum s-au întâmplat, fără a le comenta; - pălăria roșie are rolul de a exprima sentimentele trezite de poveste; - pălăria neagră are rolul de a prezenta lucrurile negative(rele) din poveste;

- pălăria galbenă are rolul de a aprecia lucrurile pozitive(bune);

- pălăria verde are rolul de a găsi o altă rezolvare la problema din poveste;

- pălăria albastră are rolul de conducător al discuţiilor dintre celelalte pălării;

Activitatea în grupuri: Pe rând copiii vor extrage bileţelele care se află în pălăriile de diferite culori şi vor expune ceea ce se cere pe bilet (în pălării pot exista mai multe bileţele la care vor răspunde copiii din același grup. Doar în caz că nimeni din grup nu poate da răspunsul corect se vor solicita răspunsuri de la copiii făcând parte de la alt grup)

1. Pălăria albastră: definește problema, conduce întrebările, face sinteze, monitorizează jocul și urmărește respectarea regulilor prin simple interjecții;alege soluția corectă. Sub această pălăriuță albastră va sta și educatoarea.

2. Pălăria albă- purtătoare de informații despre temă:copiii din această grupă, ajutați de întrebările extrase din pălărie relatează exact datele. Copilul care a extras bileţelul își va așeza pălăria albă pe cap și va furniza informațiile: - Ce informații avem despre Albă ca Zăpada? De ce o ura mama vitregă? - Ce știm despre maștera? Dar despre pitici? - Ce informații lipsesc, nu le cunoaștem? - Nu știm care a fost motivul pentru care împăratul, tatăl Albei ca Zăpada nu a intervenit s-o

apere pe prințesă de răutatea mamei vitrege. - Cum putem obține aceste informații? - Povestind întâmplări văzute sau auzite, întâlnite în celelalte povești, despre copii orfani, rămași doar în grija tatălui, care se recăsătorește și nu-și poate manifesta autoritatea în fața noii soții.

3. Pălăria roșie –interpretându-și rolul spune ce simte, e interesată ce simt, ce cred, cum ar acționa celelalte pălăriuțe. Se extrag pe rând biletele cu întrebările ajutătoare: - Cui ar fi trebuit să-i ceară ajutor Albă ca Zăpada și n-a făcut-o. - Cum priviți această situație ? Ce simțiți față de aceste personaje?

„Uite cum privesc eu această situație! Albă ca Zăpada trebuia să-i povestească tatălui ei, împăratul despre răutățile măsterei și să-i ceară ajutorul. Eu sunt foarte supărată pe împărăteasa cea rea care l-a trimis pe vânător s-o ducă în pădure și s-o omoare . Sunt supărată și pe vânător care a vrut să îndeplinească ordinul dat de mașteră, dar până la urmă i s-a făcut milă de Albă ca Zăpada și n-a omorât-o sperând că o vor mânca animalele sălbatice. Și el îi putea spune împăratului că împărăteasa vrea să-i omoare fiica. Chiar ea, personal a încercat s-o omoare de mai multe ori pe Albă ca Zăpada . Vă imaginați cât de mult a suferit această prințesă nevinovată? Dar și ea a fost prea naivă, n-a ascultat sfaturile piticilor de mai multe ori și din această cauză era să plătească cu viața? Voi celelalte pălăriuțe ce credeți? Copiii răspund la întrebare. Cum credeți c-ar trebui să se comporte o mamă vitregă cu copiii soțului ei? De ce?” Sunt așa de bucuroasă că piticii au ajutat-o și că s-a măritat cu prințul. În urma discuţiilor din cadrul grupului sunt prezentate sentimentele trezite de poveste : - tristețe şi milă pentru Albă ca Zăpada, care este oropsită de mama vitregă: - ciudă pe maștera cea rea care era invidioasă pe frumusețea ei, satisfacție că răutatea i-a fost pedepsită: s-a făcut foarte urâtă, pocită, că un mai avea curajul să se uite în oglindă și-a trebuit să fugă în pădure să n-o mai vadă nimeni.

4. Pălăria neagră critică atitudinea mamei vitrege:

Bilele extrase au următorul conținut:

-Ce este rău în comportamentul împărătesei? Ce a împins-o să facă lucruri atât de rele și să omoare un copil nevinovat? „Mama vitregă, maștera este o persoană foarte rea la suflet, degeaba era frumoasă că voia să fie cea mai frumoasă. Invidia a împins-o la fapte necugetate-crima. Nu e bine să fii invidioasă, iar crima e cel mai mare rău pe care îl poate face un om. ”

Este criticată și atitudinea credulă a Albei ca Zăpada:

- Ce credeți despre comportamentul Albei ca Zăpada, a procedat corect? A ascultat ea sfaturile prietenilor ei piticii? De câte ori le-a încălcat și ce i s-a întâmplat? Se va specifica ce s-ar fi întâmplat cu Albă ca Zăpada dacă nu era vânătorul; alt copil – ce se întâmpla cu Albă ca Zăpada dacă nu ajungea la casa piticilor, ce se întâmpla cu Albă ca Zăpada dacă piticii nu o primeau în casă;ce s-ar fi întâmplat cu Albă ca Zăpada dacă nu cumpăra cingătoarea şi pieptenele; cum o găsea mama vitregă, dacă oglinda i s-ar fi spart, etc.

5. Pălăria verde oferă soluții-întrebări ajutătoare:

- Ce ați fi sfătuit-o voi pe Albă ca Zăpada să facă ca să scape de răutățile măsterei? Cum ar fi trebuit să procedeze? Voi cum ați fi procedat?

„Albă ca Zăpada trebuia să-i spună tatălui ei ce-i face maștera. Vânătorul nu trebuia să asculte de împărăteasa cea rea, el însuşii putea să-l anunțe pe împărat că aceasta îi cere s-o ducă în pădure și s-o omoare. Împăratul ar fi putut fi un tată mai bun, mai grijuliu să se intereseze ce s-a întâmplat cu fiica lui. Dacă Albă ca Zăpada asculta de sfaturile piticilor și n-o primea în casă pe maștera deghizată, aceasta n-ar fi putut încerca s-o omoare. pălăria galbenă: prezintă aspecte pozitive ale poveștii, găsește beneficii:

- Ce învățăminte a tras Albă ca Zăpada din ce i s-a întâmplat? „În urma acestor întâmplări care puteau s-o coste viața, Albă ca Zăpada, nu va mai avea în viitor încredere în oameni necunoscuți, nu va mai deschide ușa oricui și va asculta sfaturile prietenilor adevărați.

-Dar maștera ce a învățat? „ Maștera a învățat că răutatea strică la frumusețe. Dacă ești rea nimeni nu te va iubi, nu vei avea prieteni, vei rămâne singură. S-a făcut atât de urâtă încât ea singură s-a speriat și niciodată nu s-a mai privit în oglindă, ba a trebuit să fugă în adâncul pădurii să n-o vadă nimeni. Poate că acolo se va gândi ce-a făcut, se va căi și va veni să-și ceară iertare de la prințesă. Va fi apreciată atitudinea ei și Albă ca Zăpada o va ierta, ba ar putea deveni chiar prietene bune. Evaluare: Cu ajutorul pălăriei albastre se realizează un mic rezumat al concluziilor tuturor celorlalte pălării, fiecare are dreptul de a-și spune părerea despre ideile emise. Copiii vor rezolva o fișă de evaluare: „Incercuiește numai imaginile care fac parte din poveste”.

CUI MĂ ADRESEZ DACĂ UN COPIL CU CES ARE PROBLEME LA ȘCOALĂ SAU LA GRĂDINIȚĂ?

Prof. Hagiu Violeta Alina
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”

Copiii cu CES au nevoie de sprijinul nostru al tuturor pentru a avea acces la educație. Școlile trebuie să ofere șanse egale la educație fiecărui copil, indiferent de posibilitățile sale de învățare, participare și dezvoltare. Iar comunitatea trebuie și ea pregătită să accepte nevoile acestor copiii. Nu ezitați să cereți școlilor și inspectoratelor școlare ajutorul.

Ce măsuri trebuie luate de unitățile de învățământ:

Măsurile de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de atitudine includ cel puțin:

a) informarea părinților ai căror copii frecventează unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES;

b) informarea elevilor din unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES, într-un limbaj adaptat vârstei și, de preferință, utilizând educația de la egal la egal;

c) informarea conducerii unității de învățământ și a cadrelor didactice cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES; d) prezența facilitatorului, numit în literatura de specialitate shadow, alături de copil în unitatea de învățământ. (ART 63. ordin 1985/2016)

Admiterea copiilor cu CES în Liceu:

Ne gândim la elevii cu Cerințe Educaționale Speciale și dreptul lor de a învăța în școlile de masă. De aceea, pentru prima dată în România, există locuri special dedicate lor în liceele din toată țara.

Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții (ANDPDCA) a încheiat în 2020 un parteneriat cu Ministerul Educației pentru ca în licee să fie alocate locuri distincte.

În urma acestui parteneriat, ministrul Educației a emis un ordin care reglementează aceste locuri distincte pentru elevii cu CES din școlile speciale și de masă, peste numărul de locuri din unitățile respective de învățământ.

Repartizarea candidaților pe locurile distinct alocate se realizează de către Comisia de admitere județeană/a municipiului București.

Înscrierea se realizează în baza certificatului de orientare școlară și profesională a elevului.

Mai multe detalii privind înscrierea pot fi obținute de la unitățile de învățământ și de la inspectoratele școlare.

Ce sunt cerințele educaționale speciale?

Cerințe educaționale speciale (CES) – necesitățile educaționale suplimentare, comple-mentare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe/dizabilități sau tulburări/dificultăți de învățare ori de altă natură, precum și o asistență complexă (medicală, socială, educațională etc.)

Care este diferența dintre certificatul CES și certificatul de handicap?

Certificatul CES ajută strict pentru orientarea școlară și este legat de nevoile particulare de învățare. Certificatul de handicap atestă dizabilitatea în sine. Dacă un copil are certificat CES nu înseamnă că are automat și certificat de handicap.

Ce rol are Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională (CJRAE)?

CJRAE/CMBRAE reprezintă o instituție de învățământ special integrat specializată în oferi-

rea, coordonarea și monitorizarea de servicii educaționale specifice acordate copiilor/elevilor, cadrelor didactice, părinților și membrilor comunității, pentru a asigura tuturor accesul la o educație de calitate, precum și asistența necesară în acest sens. (OM 5555 din 2011)

Cine sunt profesorii de sprijin?

Profesor itinerant și de sprijin - cadrul didactic cu studii superioare în domeniul psihopedagogic care desfășoară activități de învățare, stimulare, compensare și recuperare cu persoanele cu CES integrate în unitățile de învățământ de masă, în colaborare cu toți factorii implicați.

Cine sunt facilitatorii?

Fiecare unitate de învățământ în care se află copii cu dizabilități și/sau CES include în regulamentul de organizare și funcționare proceduri privind aprobarea prezenței facilitatorilor în unitatea de învățământ, precum și modul de organizare a activității acestora, acestea fiind prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar.

Facilitatorul poate fi unul dintre părinți, asistentul personal, pentru copiii cu grad de handicap grav, o persoană numită de părinți față de care copilul are dezvoltată o relație de atașament sau un specialist recomandat de părinți/reprezentantul legal.

Cine plătește sumele aferente asistenților personali?

Primăria unității administrativ teritoriale, în a cărei rază administrativ teritorială domiciliați, are obligația de a pune în aplicare prevederile legale în materie și asigurarea sumelor aferente încadrării asistentului personal.

Resurse educaționale:

1. GHID pentru desfășurarea activităților educaționale și terapeutic-recuperatorii, în învățământul special și special integrat
2. Dacă ești părintele unui copil cu CES e bine să știi care sunt legile care îl protejează pe copilul tău: ORDIN 1985-1305-5805-2016 Metodologia privind evaluarea si orientarea școlară.
3. OG137-2000
4. Ordin si Metodologie servicii sprijin_5574
5. Legea nr. 1_2011_actualizata2018 L272-2004-R

STUDIU DE CAZ

Prof. MIRELA FIGHIUC
LICEUL TEORETIC „EMIL RACOVIȚĂ„ VASLUI

A.D. frecventează programul școală-după-școală încă din clasa a II-a, de când părinții săi, la sfatul profesorilor, l-au evaluat pe acesta ca fiind discalculic, disgrafic și disortografic, tulburări de învățare care perturbă calculul, grafia și ortografia și de aceea astfel de copii sunt de obicei mai lenți în finalizarea temelor decât ceilalți, sunt ușor distrași, comit erori stereotipe atât la calcul, cât și la scriere și au nevoie de ajutor constant la teme și de sprijin pentru activități extracurriculare. De obicei, copiii cu DSA au un coeficient de inteligență bun, iar acesta este cazul lui A.D. care are un IQ adecvat vârstei.

În raportul PDP întocmit de școală s-a ținut cont de starea elevului, în raport cu deficitele sale de învățare. Dificultățile academice pe care le manifestă elevul se referă la:

-- **DISCALCULIE** (adică dificultate în calculul matematic atât în scris, cât și în minte), de fapt copilul manifestă următoarele dificultăți: nu-și poate aminti bine tabla înmulțirii și de aceea face atât înmulțiri, cât și mai ales împărțiri cu dificultate și erori; are dificultăți la calculul scris în general, adică la scăderi şi împărţiri; are dificultăți în a transcrie numerele sub dictare; prezintă dificultăți în numărarea mulțimilor; prezintă un deficit în recuperarea combinațiilor și a faptelor numerice (de exemplu dacă se întreabă: „cât face 85 + 15? sau 7x9 ? etc.); nu reuşeşte să rezolve probleme de matematică; manifestă și lentoare în calcul.

- **DISORTOGRAFIE** (dificultate de ortografie), de fapt în scris prezintă: dificultate în folosirea literei h; înlocuirea literelor: a/o, r/l, d/b, a/i, p/b etc.

- **DISGRAFIA**, de tip Impulsiv (dificultate de ortografie), prezintă de fapt: scris de mână prost înțeles (cauzat de graba excesivă) cu litere prost distribuite în rânduri și de diferite dimensiuni; dificultate în scrierea clară nu numai a literelor, ci și a cifrelor și în a reproduce figuri geometrice. Pe lângă dificultăți, trebuie luate în considerare punctele sale forte, adică calitățile sale, care într-adevăr trebuie folosite și sporite.

Punctele forte ale elevului:

- inteligența puternică; capacitatea de a înțelege sensul a ceea ce se propune, inclusiv întrebările matematice; sensibilitate (elevul suferă de a nu fi ca ceilalți, așa că deseori se crede ciudat sau o persoana rea pentru că îi face pe părinți și pe profesori să se demoralizeze însă, în același timp știe că în fond este bun și de aceea se simte singur pentru că consideră că nu este înțeles de ceilalți). Cât despre „strategiile” de adoptat, în PDP au fost incluse următoarele puncte:

Ce să nu faceți:

- nu vă așteptați să se copieze totul de pe tablă (întrucât copilul nu poate urmări până la sfârșit și la timp); De exemplu, o copie a temei poate fi dată mamei;

- nu-l puneți sa facă teme în plus acasă (întrucat este inutil, din moment ce dificultatea subiecților cu DSA este că se obosesc ușor, deci acest lucru ar fi doar contraproductiv), prin urmare, este evaluat doar ce poate face copilul;

- nu-l certați dacă nu și-a făcut temele corect, întrucat întotdeauna face acest lucru intenționat;

- evitață să marcați cu roșu greșelile atât de calcul, cât și de ortografie sau de a pune note negative care i-ar putea afecta sensibilitatea și deci stima de sine și l-ar face să rămână neutru (de exemplu un simplu „văzut” este mai bine decât comentariile negative); Mai degrabă vorbiți cu părinții despre performanța copilului.

Ce sa faceți:

- Evident că copilul ar trebui lăudat dacă obține un oarecare succes, acest lucru va crește iubirea pentru dumneavoastră și pentru școală;
- Vorbiți cu clasa, adică dacă vreun copil se va plânge de tratamentul special care îi este rezervat, se poate spune că fiecare copil este special și, de fapt, fiecare este diferit de ceilalți;
- la sarcinile din clasă, mai ales la matematică, i se acordă mai mult timp decat celorlalți, în plus elevul are posibilitatea de a folosi calculatorul și de a consulta o fișa cu formule matematice și tabele de timp, prin urmare nu ar trebui pedepsit dacă nu le poate memora perfect.
- evaluați conținutul și nu ortografia;
- evitați scrierea rapidă după dictare;
- Ajutați copilul să-și găsească metoda de învățare, de fapt, amintiți-vă că copiii cu DSA pot învăța, trebuie doar să fie lăsați liberi să găsească metoda cea mai potrivită pentru ei, (de exemplu, dacă copilul nu poate memora tabla înmulțirii și pentru a face calcule folosește calculatorul sau degetele, lăsați-l să o facă, sau puneți-l să păstreze o copie a diferitelor formule matematice, a verbelor etc., de fapt, important este ca copilul să învețe noțiuni școlare, indiferent cum s-ar întâmpla asta) .
- În sfârșit, trebuie amintit că la copiii DSA trebuie folosită multă răbdare, deoarece ei pot învăța, doar să găsească metoda care li se potrivește cel mai bine și care este personală. Evident, intervențiile cu elevul nu trebuie să constea doar în a-l dispensa de la unele activități, ci copilul trebuie totuși stimulat, de exemplu atunci când copiază temele de pe tablă ar trebui să fie încurajat să facă tot posibilul, etc. În special:

Disgrafie ce să faceți?:

- circumscrieți problema, (copilul este inteligent și competent în alte domenii);
- Permiteți utilizarea majusculelor (dacă devin facilitator)
- Evitați pedepsirea lucrărilor neîngrijite și evidențierea scrisului de mână urât
- Reduceți sau evitați munca de copiere prin furnizarea directă a textului
- Evitați scrierea rapidă după dictare
- Mențineți exercițiul scrisului de mână (chiar și într-o măsură mai mică) și, în același timp, încurajați utilizarea instrumentelor digitale (programe pentru a învăța dactilografia)

Disortografie, ce să faceți?:

- circumscrieți problema, (copilul este inteligent și competent în alte domenii)
- Evaluați conținutul și nu ortografia
- Permiteți utilizarea unui program de procesare de text
- Privilegiați întrebările orale sau testele cu răspunsuri multiple
- Permiteți elevului să înregistreze temele
- Evaluați dacă este necesar să reduceți sarcina de teme

Discalculie, ce să faceți?

- Evitați repetarea exercițiilor în care s-a făcut o greșeală pentru a preveni automatizarea acesteia
- Evitați supraîncărcarea cognitivă, permițând utilizarea de instrumente în îndeplinirea sarcinii (tabel de înmulțire, calculator etc.)
- Propuneți experiențe concrete și/sau reprezentate vizual;
- Nu insistați pe memorarea tablei înmulțirii.

INSTRUMENTE DE COMPENSARE:

• utilizarea tabelelor și hărților

• utilizarea tablei înmulțirii

• utilizarea calculatorului

• utilizarea reportofonului

• utilizarea calculatorului

• utilizarea cărților audio

• utilizarea manualelor în format digital

MĂSURI DISPENSATIVE

♣ scriere rapidă sub dictare

♣ studiul mnemonic al tabelelor, formulelor, formelor verbale, definiţiilor.

♣ secvenţe lungi de notițe

♣ respectarea timpilor standard

♣ copierea unor secvenţe lungi de la tablă

♣ calcule complexe orale și/sau scrise sau compensate cu utilizarea calculatorului

♣ interogări neprogramate

♣ realizarea mai multor teste de evaluare într-un timp scurt

Timp suplimentar: în timpul probelor scrise acordați cel puțin 30 de minute mai mult decât restul clasei (și acest lucru este vașabil de asemenea pentru sarcinile din clasă, pentru teste și pentru examene).

Un spațiu, deși scurt, este dedicat momentului ludic sau de socializare din cadrul structurii, care permite copiilor participanți să se cunoască mai bine între ei prin activități structurate, precum un puzzle sau alte jocuri de societate simple sau mai complexe. Jocurile sunt alese, adaptate sau simplificate în regulament astfel încât aceeași activitate să fie accesibilă tuturor copiilor. Un alt aspect fundamental pe care noi, operatorii, îl luăm în considerare în momentul delicat de a fi împreună, este conștientizarea faptului că participarea noastră activă și participativă atât la nivel fizic, cât și psihologic este fundamentală pentru a ne asigura că copiii percep jocul ca pe un moment fundamental și nu ca pe un distracție simplă.

Educatorul trebuie să simtă plăcere în relația cu copilul și în activitatea propusă, întrucât în acest fel se va favoriza realizarea obiectivelor educațional-educative ale jocului în sine: profesionistul nu trebuie să fie condiționat de prejudecăți, ci trebuie să devină, în sens larg, el însuși copil, trebuie să se distreze și să îi distreze pe alții, astfel încât copilul să perceapă că educatorul „crede în această emoție împărtășită”. Dacă nu se întâmplă acest lucru, dacă educatorul este lipsit de stimuli, se generează o condiție negativă care afectează jocul și relația stabilită între adult și copil: există riscul ca copilul să nu fie motivat să se joace în continuare și care să întrerupă, cu consecința inevitabilă ca obiectivele stabilite de educator să nu fie atinse. În sfârşit, mai trebuie precizat că prezenţa educatorului în activitatea ludică nu trebuie să fie nici intruzivă, nici absentă: educatorul prea prezent ar putea exclude toate inițiativele posibile care decurg din copil sau să facă copilul prea dependent; dimpotrivă, un educator absent ar determina o implicare scăzută a copilului, cu o slabă dezvoltare și atingere în consecință a obiectivelor stabilite.

Tehnici și metode de lucru cu copiii cu CES

Autorul: Camelia Elena Mihalache
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret” Piatra Neamț, județ Neamț

„ Sunt doar unul. Sunt totuși cineva. Nu pot face totul de unul singur, dar pot face ceva. Și chiar dacă nu pot face totul, nu voi refuza sa fac ceea ce-mi stă în putință." (E.E.Hale)

Universul copiilor e universul poveştilor, al jocului, al inocenţei, e universul plin de culori frumoase, e universul florilor şi al speranţei. În universul copiilor totul e posibil, pentru că fiecare copil se visează un înger care îndeplineşte dorinţele frumoase ale tuturor.

Fiecare copil are în mâinile sale o baghetă fermecată cu care vrea să transforme lumea în care trăieşte într-o lume mai bună, într-o lume în care toate visele frumoase pot prinde aripi de înger şi pot deveni realizabile.

Copiii se bucură de lucrurile frumoase care ne înconjoară, se bucură de zborul păsărilor, se bucură de mirosul florilor, de jocul de culori de pe aripile fluturilor, se bucură de o jucărie dăruită de bunicii sau părinţii lor, maşina jucărie se transformă într-una reală în mâinile lor, avionul jucărie îi plimbă printre norii plini de stele. Pentru copii, nu lucrurile materiale au valoare, ci lucrurile simple, care aduc bucurie atunci când sunt dăruite cu tot sufletul. Copiii vor să molipsească pe cei din jur cu inocenţa lor, dar din păcate e din ce în ce mai greu acest lucru, într-o lume plină de egoism şi răutate.

Ei ar vrea ca a lor copilărie să fie o armă puternică împotriva tuturor relelor din acest univers. Vor să folosească copilăria lor inocentă pentru a aduce doar bucurie în sufletele oamenilor, doar zâmbete pe chipul tuturor, doar speranţe şi fericire în casele semenilor lor. Ei vor ca zâna copilăriei sau îngerul copilăriei să folosească o baghetă fermecată pentru a învinge răul care prinde teren în această lume, vor să învingă acest balaur al răului cu numeroase capete, pentru ca doar iubirea, pacea şi bunătatea să domnească pe pământ.

Copii vor să trăiască într-o lume fericită, într-un univers al armoniei şi iubirii, pentru ei nimic nu e imposibil!

Sa nu le distrugem, noi cei maturi, inocenta universului lor! Suntem datori să reclădim o lume a speranţei, a zâmbetului curat, a păcii, a visurilor frumoase şi îndrăzneţe, suntem datori să nu aducem să domnească în Paradisul copilăriei: răutatea, pesimismul, tristeţea, egoismul, invidia, mîndria, nedreptatea, minciuna, etc. E nedrept să molipsim cu răutatea noastră lumea copilăriei, e nedrept să distrugem tot ce e frumos şi pur pe acest pământ!

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale. Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. „Unde-s mulţi, puterea creşte” spune învăţătura populară şi numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Problematica educaţiei copiilor cu cerinţe speciale a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiştilor. Apariţia conceptelor de *educaţie integrată* şi *şcoală incluzivă* a determinat modificări fundamentale în percepţia actului educative.

Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Elaborarea unui curriculum flexibil şi uşor de adaptat cerinţelor educaţionale ale fiecărui elev are la bază mai multe argumente:

- ✓ respectarea dreptului fiecărui copil la instrucţie şi educaţie pe măsura potenţialului şi capacităţilor sale;
- ✓ formarea la copilul deficient a unui registru comportamental adecvat care să permită adaptarea şi integrarea sa socială printr-o experienţă comună de învăţare alături de copiii normali;
- ✓ asigurarea legăturii cu faptele reale de viaţă şi familiarizarea cu o serie de obişnuinţe privind activităţile de utilitate practică şi de timp liber;
- ✓ dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul deficienţei) a problemelor de viaţă, autocontrol în situaţii dificile şi practicarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficienţă în adaptarea şi integrarea şcolară şi socială.

În scopul eficientizării procesului de învăţare pentru elevii cu cerinţe speciale sunt invocate, mai ales în ultimul timp, câteva repere fundamentale:

- ➢ *învăţarea interactivă*- presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice (ca o modalitate de lucru) cadre didactice şi elevi;
- ➢ *elaborarea în comun a obiectivelor învăţării* –(educator – elev) deoarece fiecare participant la actul învăţării are ideile, experienţele şi interesele personale de care trebuie să se ţină seama în proiectarea activităţilor didactice;
- ➢ *demonstraţia, aplicaţia şi feedbeckul* – orice proces de învăţare (mai ales în cazul elevilor cu cerinţe speciale) este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces;
- ➢ *modalităţile de sprijin în actul învăţării* – elevii cu cerinţe educative speciale au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.

Cele mai utile metode şi tehnici de sprijinire a învăţării elevilor cu cerinţe speciale sunt:

*asigurarea unui confort socioafectiv favorabil învăţării;

*învăţarea de la copil la copil;

*colaborarea între elevi la activităţile de predare-învăţare;

*parteneriatul cu părinţii în învăţare;

*comunicarea cu alţi specialişti din afara şcolii;

*perfecţionarea formelor de învăţare;

*cunoaşterea şi analiza conduitei de învăţare specifice fiecărui elev;

➢ *evaluarea continuă a învăţării* – fiecare dascăl să demonstreze o atitudine şi o conduită flexibilă în timpul activităţilor de predare – învăţare favorabile unei evaluări permanente, concretizate în disponibilitatea de a asculta toate răspunsurile şi a aprecia fiecare intervenţie a elevilor.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic) , stilul de lucru al educatorului.

În activităţile didactice destinate elevilor cu cerinţe speciale se pot folosi *metodele expozitiv (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea),* dar trebuie respectate anumite cerinţe:

*să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;

*prezentarea să fie clară, precisă, concisă;

*ideile să fie sistematizate;

*să se recurgă la procedee şi materiale intuitive;

*să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Pentru elevii cu deficienţe mintale utilizarea povestirii ca metodă didactică trebuie să fie însoţită de suporturi ilustrativ - sugestive sau imagini filmate, deoarece se captează mai uşor atenţia şi este facilitată implicarea afectiv-motivaţională a elevilor în secvenţele lecţiei.

Experienţa practică a demonstrat necesitatea îmbinării metodelor *interogative* cu celelalte metode *expozitive, demonstrative, activ-participative,* înlăturându-se monotonia şi stimulându-se gândirea şi concentrarea atenţiei, condiţii necesare în obţinerea succesului la elevii cu cerinţe speciale.

Metodele de simulare (bazate pe jocul didactic şi dramatizare) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline (dramatizarea unor lecţii) cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate (jocuri - „La librărie”, „La piaţă”, „La doctor”) trezesc motivaţia şi participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces . Alături de metoda demonstraţiei, *exerciţiul* constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă *învăţarea prin cooperare*. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, se învaţă unii pe alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Educaţia integrată îi va permite copilului cu cerinţe educative speciale să trăiască alături de ceilalţi copii valizi, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi, indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserţie socială.

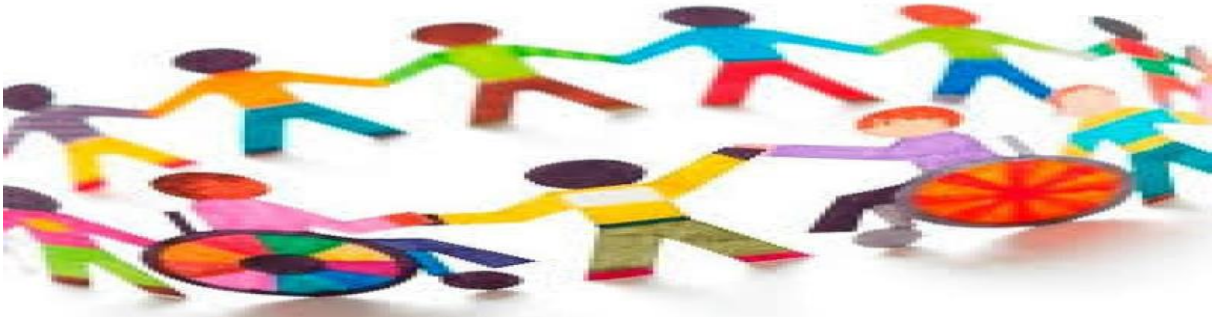
Cu certitudine, elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi elevi – cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Alois Gherguţ - Sinteze de psihopedagogie specială, Ed.Polirom,2005
2. Miron Ionescu - Educaţia şi dinamica ei , Ed. Tribuna învăţământului, Bucureşti, 1998
3. I. Stănică, M. Popa, Doru Vlad Popovici, Psihopedagogie specială, Ed. Pro Humanitas, Bucureşti, 2001.

METODE ADECVATE PREDARII ELEVILOR CU C.E.S.

Prof.Drăgoi Luminița Mihaela
Grădinița Nr.236,București

Educația este un drept fundamental al fiecărui copil, iar de mai mulți ani se pune accent pe egalitatea de șanse la nivel internațional, dar și național. Această egalitate în ceea ce privește educația începe de la vârste mici, odată cu înscrierea copilului la grădiniță. Toți copiii, indiferent de categoriile din care fac parte, au acest drept fundamental. Însă, din păcate, încă mai sunt cazuri în care mulți copii, mai ales cei din medii defavorizate, nu beneficiază de acest drept.

Până nu demult, o categorie de copii nu beneficia de demersuri coerente de integrare socială, și bineînțeles, era exclusă de la educație, din cauza anumitor dizabilități cu care se confruntau. Între timp lucrurile au evoluat, și astfel s-au creat școli/clase speciale care să vină în sprijinul nevoilor acestor copii. De asemenea, cu timpul a scăzut și reticența cu care erau priviți elevii cu nevoi speciale, și acum se pune accent pe integrarea acestora în școala de masă, cu scopul oferirii unui climat cât mai echilibrat și favorabil dezvoltării armonioase a acestora.

În lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale, atât în școala de masă, cât și în școala incluzivă este nevoie de muncă în echipă, deoarece pentru un singur cadru didactic munca ar fi una foarte mare, cu un consum mare de energie, existând posibilitatea ca valorificarea abilităților copilului să nu fie atinse la maximum, iar rezultatele s-ar putea să se lase așteptate, și la final cadrul didactic să se simtă copleșit de situație.

De aceea, munca în echipă, mai ales în cazul în care la clasă există elevi cu cerințe educaționale speciale, este esențială. Echipa ar trebui formată din: cadrul didactic de la clasă, cadrul didactic de sprijin, psiholog, logoped și medic.

De asemenea, în cazurile în care cadrul didactic lucrează cu elevi cu C.E.S., este foarte important să cunoască noțiuni de bază ale dizabilității cu care se confruntă elevii respectivi, pentru a lucra într-un mod cât mai eficient cu ei și pentru a-și adapta metodele de lucru la nevoile și cerințele acestora.

Așadar, în materialul care urmează, vom prezenta câteva strategii pentru lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale, însă sunt valabile și în lucrul cu ceilalți elevi.

1. **Implicarea cadrului didactic** – chiar dacă nu este o strategie de lucru, implicarea dascălului este un aspect deosebit de important, care are un efect direct asupra procesului instructiv-educativ. Cadrul didactic trebuie să fie empatic, pozitiv, cald, înțelegător, dar și tenace și un bun organizator. De asemenea, este foarte importantă formarea continuă a cadrului didactic și implementarea de noi metode și practici în cadrul activității sale.

2. **Implicarea familiei și menținerea legăturii cu aceasta** – cu cât relația dintre profesor-părinte este mai strânsă cu atât implicarea elevului și eficiența învățării cresc. În plus, prin implicarea părintelui în viața școlară îl va ajuta pe acesta să știe cum să lucreze și la rândul lui cu copilul acasă.

3. **Cunoașterea elevului** – cum am menționat și mai sus, cunoașterea copilului, a diagnosticului acestuia, este foarte importantă, dar foarte importantă este și cunoașterea personalității elevului, a pasiunilor sale, a aptitudinilor, sau chiar și a lucrurilor care nu îi fac plăcere copilului.
4. **Cunoașterea grupului** – cunoașterea modului cum se raportează colegii între ei, cum este văzut copilul cu CES de către ceilalți colegi, dacă acesta este sau nu integrat în grup, etc.

5. **Numărul de elevi de la clasă** – un aspect esențial în realizarea unei educații înalt calitative. Cu cât clasele sunt arhipline, cu atât calitatea actului educațional scade, și nu pentru că profesorii nu ar fi competenți, ci pentru că efectiv timpul nu este suficient pentru a putea oferi șansa elevilor de a învață în propriul ritm, de a putea explica în mod individual fiecărui elev o tema pe care încă nu a înțeles-o. Și astfel, trecând peste o noțiune pe care elevul

nu a consolidat-o, se va mai adăuga încă una și așa mai departe, și într-un final calitatea actului educativ scade, uneori apărând insuccesul școlar și apoi consecințele sale. De aceea în țări mai dezvoltate sunt angajați la clase asistenți ai cadrelor didactice.

6. **Unirea a două clase** – prin această metodă de lucru se poate lucra în același timp frontal și individual. În timp ce unul din profesori prezintă informațiile într-un mod frontal, celălalt cadru didactic ajută la consolidarea noțiunilor de către elevi într-un mod individual, sau în grupuri mai mici, formate din elevi cu nevoi asemănătoare.

STUIDIU DE CAZ
ABSENTEISMUL ŞCOLAR LA ED. FIZICA, RELIGIE SI INFORMATICA

PROF. NIȚĂ MIHAELA
ȘC. GIMN.,, MIHAI EMINESCU’’ PITEȘTI

NUMELE ELEVULUI:M.I

VÂRSTA:12 ANI

CLASA:a V- a

MOTIVUL ÎNTOCMIRI PREZENTULUI STUDIU DE CAZ:

Absenteismul şcolar nemotivat, accelerat pe măsură ce trece timpul, la disciplinele informatică, ed. fizică şi religie.

DATE FAMILIALE:

Structura şi componenţa familiei: Elevul provine dintr-o familie organizată, de condiţie socio-profesională medie: tatăl M. C. este angajat ca şofer iar mama M. V. este lucrător comercial într-un mall. Familia M. mai are în întreţinere încă o elevă minoră în vârstă de 12 ani.Acestre date ne duc la concluzia că familia M. deţine acele condiţii materiale medii, dar satisfăcătoare întreţineri şi educării celor doi minori.

M.I. locuieşte alături de surioara şi părinţi lui într-un apartament cu două camere, spaţiul locativ fiind amenajat aşa încât fiecare membru în special copiii, să beneficieze de condiţii optime de studiu şi petrecere a timpului liber.

Elevul M.I. a dezvoltat relaţii de prietenie cu colegii din aceiaşi clasă, cu preocupări şi interese asemănătoare.Dezvoltarea sa fizică este una normală vârstei, iar starea sănătăţii este bună.

EXPERIENŢE RELEVANTE:

Încă de la debutul anului şcolar precedent M. I. a început să absenteze nemotivat, mai de seamă la disciplinele informatică, ed. fizică şi religie. Asta şi pentru că aceste ore sunt plasate ultimele în program şi sunt susţinute de cadre didactice calificate pentru respectivele discipline.Astfel M.I. găseşte diverse scuze să plece de la şcoală, considerând în sine că are un program prea încărcat. Dar M.I. nu ajunge direct acasă de la şcoală, ci îşi pierde timpul în parcul din preajma şcolii, de aceea am purtat o discuţie cu părinţii. Acestora li s-au adus la cunoştinţă sancţiunile pe care le riscă fiul lor dacă va persista în această abatere şcolară.

Profesorii de religie şi educaţie fizică au elaborat un plan de propuneri şi strategii de ameliorare a eşecului şcolar parţial, având în vedere agravarea situaţiei şcolare şi inadaptarea comportamentală a elevului.

Planul de redresare cuprinde:

1.Discuţii cu părinţii elevului în care să se accentueze importanţa implicării lor şi a suportului afectiv oferit de familie; importanţa interesului manifestat de părinţi faţă de conduita şcolară generală a elevului lor;

2.Sprijinirea elevului în deprinderea modalităţilor de învăţare eficientă şi adaptarea acestora stilului său personal, astfel încât informatica, ed. fizică şi religia să nu mai fie percepute drept inaccesibile şi un factor de stres;

3. Includerea elevului M.I. în diverse activităţi extraşcolare în cadrul cărora acesta are iniţiative şi îşi pune în valoare aptitudinile speciale;

4. Menţinerea unei colaborări permanente cu învăţătorul elevului;

5. Monitorizarea permanentă a evoluţiei şcolare personale ale acestuia;

Am depus tot acest efort, noi, cadrele didactice ale disciplinelor informatica, ed. fizică şi religia pentru ca elevul M.I. să-şi recapete încrederea în sine şi să conştientizeze importanţa participării la fiecare obiect de studiu în parte.

BUNE PRACTICI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ-proiect interjudețean

Profesor inginer formator Popa Ancuța Maria
Colegiul Tehnic ”Henri Coandă” Timișoara

”Oprește risipa alimentară!” este un proiect interjudețean care se dorește a fi un suport pentru elevii care provin din medii defavorizate, pentru elevii cu CES sau cu tulburări de învățare și nu numai.

Proiectul interjudetean „ Oprește risipa alimentară!", cuprinde două tipuri de activități:

1.Concurs ”OPREȘTE RISIPA ALIMENTARĂ!”

- secțiunea elevi de nivel gimnazial-creație plastică;

-secțiunea elevi de nivel liceal- argumentație video cu durata de maxim două minute.

2.Atelier de creație tematic anual-cu un liceu sau gimnaziu, în funcție de parteneriatele stabilite.

Acest concurs vine și în sprijinul exprimării libere și a incluziunii școlare a copiilor cu CES și din medii dezavantajate sau cu alte dificultăți de învățare.Este o campanie menită să conștientizeze elevii de pe diferite paliere de vârstă despre importanța reducerii sau opririi risipei alimentare.Fiecare unitate școlară este rugată să implice cel puțin un copil din medii dezavantajate sau cu cerințe educaționale speciale sau cu alte dificultăți de învățare.Este o rugăminte pertinentă dacă ne gândim la educația incluzivă, la toleranță și nediscriminare, stimularea educării elevilor dezavantajați.

Învățarea reciprocă și schimbul de bune practici sunt activități cheie în cadrul strategiei de educație și formare profesională. Acolo unde este cazul, unitatea parteneră poate să menționeze prin numărul certificatului eliberat de CJRAE dacă elevul implicat are o astfel de condiție, în fișa de înscriere.

Argumentațiile video, vor fi încărcate pe un canal de youtube, acolo unde vor putea fi vizionate și jurizate. Acest proiect educativ interjudețean este un proiect realizat în parteneriat cu inspectoratul județean și cu o facultate de profil.

Ce este cel mai interesant în cadrul acestui proiect, este faptul că sunt implicați inclusiv studenții din anul I, anul II, anul III și anul IV în calitate de evaluatori a proiectelor video coordonați de doi profesori universitari. Lucrările gimnaziale vor fi jurizate de către 7 profesori ai colegiului nostru. Deci avem un sistem de evaluare bine organizat. Pentru atelierul de creație tematic anual, echipa de elevi din cadrul colegiului va desfășura anul acesta activități în incinta colegiului, alături de echipa unui alt liceu sau chiar gimnaziu, în concordanță cu tematica proiectului educativ interjudețean.

În cadrul atelierului de creație anual, putem să aducem în atenția elevilor participanți, și nu numai, moduri de a folosi toate ingredientele și a evita să aruncăm alimentele rămase, de a realiza reducerea risipei de alimente. Binențeles, că se vor stabili între elevi și relații de socializare, schimburi de experiență și de ce nu, o relație emoțională pozitivă.

Nu uităm de optimizarea procesului de incluziune școlară a elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES), utilizând o abordare interdisciplinară, multinivelară și implicând toți actorii antrenați în procesul instructiv-educativ: copii, profesori, părinți.

Acest proiect educativ are deci mai multe obiective:

-combaterea discriminării elevilor cu CES sau cu dificultăți de învățare sau din medii dezavantajate;

-cultivarea unor relații bazate pe respect, egalitate și prietenie între elevii cu CES si cei cu non-CES;

-elevii fără CES sau care nu au tulburări de învățare sau nu sunt din medii dezavantajate, trebuie să își cultive empatia;

-prevenția comportamentelor inadecvate sau discriminatorii față de elevii care se regăsesc în situațiile de mai sus.

Incluziunea socială se referă la respectarea statutului și drepturilor tuturor oamenilor dintr-o societate, care trebuie să aibă oportunitatea de a participa în mod relevant la viața acesteia și de a se bucura de un tratament egal cu ceilalți.

Socotim că acesta este un proiect cu impact asupra societății și ca atare pe viitor vom dori să mergem cu el la un alt nivel, cel național, iar ateliere să le dezvoltăm pe parcursul unei săptămâni.

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE ÎN ȘCOALA DE MASĂ

Prof. Inv. Preșc. DARDAC MIHAELA
Gradinița PP Roboțel Costanța

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al „educaţiei pentru toţi copiii – educaţie pentru fiecare”.

Este important ca în individualizarea învățării să se țină seama de modul în care sunt rezolvate sarcinile repartizate copiilor, să se accentueze gradul de dificultate solicitând copilul câte puțin peste posibilitățile anterioare pentru a nu-i menține la același nivel dându-le posibilitatea de dezvoltare intelectuală care se obține cu multă dăruire profesională, acordând șansa egale fiecărui copil din grupă, respectându-se particularitățile individuale de dezvoltare.

Fiecare copil este unic și respectând diversitatea copiilor avem posibilitatea să folosim în munca de zi cu zi diverse metode și procedee de lucru, creând pentru fiecare copil condiții optime de învățare. Tratarea diferențiată înseamnă respectul copilului care vine în grădiniță și se facilitează accesul la oportunitățile educaționale egale.

După cunoașterea propriilor calități, defecte, următorul pas îl văd ca fiind acela în care copiii cu CES își acceptă aceste trăsături, dar nu printr-o acceptare prin indulgență, ci prin integrare. Integrarea constă în considerarea defectelor ca făcând parte din identitatea proprie la fel de mult ca și calitățile, întrucât aceste deficiențe intră în componența emoțiilor, deciziilor, acțiunilor și relațiilor interumane a copilului cu CES.

De aceea, părerea mea, ca și cadru didactic, este că anturajul apropiat și cadrele didactice să ajute copilul cu CES să învețe că a se accepta și a se iubi înseamnă a se considera o ființă independentă, egală cu ceilalți, demnă de dragoste, înzestrată cu un anumit număr de calități care îi sunt proprii și dintre care unele constituie un adevărat talent și liberă să-și dezvolte capacitățile și să-și realizeze țelul în viață. Familia care se află în această situație – de a avea un copil cu CES – are nevoie de informare și consiliere pentru a putea depăși aceste momente și pentru a fi de un real suport în procesul de integrare socială și profesională a copilului cu deficiențe. Optimizarea comunicării prin realizarea acesteia într-un mod asertiv prezintă, pe termen lung, următoarele consecințe: dezvoltarea încrederii în sine, îmbunătățirea abilităților de luare a deciziilor personale, îmbunătățirea relațiilor sociale, ce duce la o bună integrare socială.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare. Privită din perspectiva integrării, şcoala favorizează existenţa unui schimb

intercultural al valorilor, într-o manieră activă, caracterizată prin participare şi implicare, o realitate ce impune organizarea şcolii după modelul diversităţii.

Şoala pentru diversitate, deschisă şi elevilor cu cerinţe educative speciale, pune un accent deosebit pe interrelaţia continuă a tuturor factorilor implicaţi în programul

de lucru al copilului, iar programul de lucru derulat în şcoală se materializează în acţiuni şi activităţi concrete centrate pe analiza nevoilor reale ale copilului, pe valorificarea resurselor şcolii şi a resurselor existente în comunitate, pe stabilirea unor obiective care să îmbine armonios nevoile şi resursele amintite anterior.

METODE MODERNE UTILIZATE IN ACTIVITĂȚILE DE GRĂDINIȚĂ

Profesor:Călina Daniela Elena
Grădinița Electromagnetica, București, Sector 5

„Pentru a fi educatori perfecți, ar trebui să fim intr-una conștienți nu numai de ceea ce se petrece inăuntrul nostru, dar și de ceea ce simt acei cărora ne adresăm.”

Un rol important in activitățile creatoare desfășurate cu copiii il are imaginația. Preșcolaritatea este prima perioadă in care copilul își manifestă și își dezvoltă aptitudini. Domeniile muzicii, ale desenului, ale picturii, colajului, modelajului, lecturii după imagini, jocurile de rol și de creație sunt abordate cu dezinvoltură, plăcerea deosebită oferindu-i ocazii de a trăi satisfacția. Imaginația interacționează cu memoria, cu gândirea, cu limbajul. Ea este proprie numai omului, prin intermediul ei ,sfera cunoașterii umane se lărgeste mult și se poate realiza unitatea intre trecut, prezent și viitor. Dezvoltarea imaginați ei depinde foarte mult și in mare măsură de nivelul limbajului. La preșcolar, are loc o adevărată explozie a imaginației. Jocul și invățarea oferă copilului numeroase ocazii de a-și combina și recombina reprezentările de care dispune. In timpul jocului nu există oameni mai serioși decât copiii mici: jucându-se ei nu numai că râd, dar trăiesc și emoții profunde, se bucură sau suferă. Copilul imaginează și creează multe lucruri: ascultând povești, basme, povestiri ,el reconstruiește mintal momentele narațiunii, amplifică sau diminuează structurile inițiale, multiplică sau omite numărul de elemente structurale. Acum se dezvoltă capacitatea copilului de a integra psihicul in real. Convorbirile, povestirile, repovestirile, memorizarile, jocurile didactice contribuie la combinarea de imagini și idei, la stârnirea interesului pentru nou, la lărgirea orizontului de cunoaștere, la valorificarea tuturor disponibilităților angajate in dezvoltarea capacității de a vorbi. Imaginația reproductivă și imaginația creatoare sunt forme active și voluntare de prelucrare a unui material cognitiv divers: imagini, idei, capacități de figurare etc. Imaginația colorează exprimarea, contribuie la stimularea spiritului de creație, la dezvoltarea memoriei vizuale, la formarea unor deprinderi de vorbire expresivă, la descrierea și interpretarea nuanțată și originală a conținutului unor povești ascultate anterior, imagini din tablouri, diafilme, diapozitive, desene, fotografii, la crearea unor povestiri scurte după modelul dat.

Creativitatea verbală este surprinzătoare chiar la această vârstă. Când termenul ii lipsește din vocabular copilul, creează cuvinte și ne surprinde prin originalitatea asocierilor. Manifestă incercari de versificare chiar dacă utilizează cuvinte fără sens, pentru a rima. Apoi apare povestirea expresivă in construirea de povești, teatru de păpusi, dramatizări cu text creat și cu tema dată.

La vârsta preșcolară, copiii sunt atrași de formele complexe de artă, film, desen animat, serbări ce cuprind scenete, dans, recitare, muzică instrumentală, cor, balet, arta deghizării, printre ei putându-se identifica de pe acum viitori actori, dansatori, cântăreți etc. Problema creativității individuale și colective este de natură ăa fie mai atent studiată și cercetată. Copiii se imită unii pe alții, copiază desenul vecinului, apar creații originale, povești noi după consultarea colegilor de grupă. Există și metode specifice de stimulare a creativității de grup: Brainstorming, Gordon, Sinectica; dar mai greu accesibile vârstei preșcolare. Desenele colective, machetele, colajele, serbările și spectacolele grupei, pot amplifica potențele creatoare ale indivizilor și colectivului in ansamblu.

Metode modernne:

1. Brainstormingul - „metoda asaltului de idei”; „furtuna in creier”

Brainstormingul poate fi definit ca: „o modalitate de a obține, intr-un răstimp scurt, un număr mare de idei de la un grup de oameni”. Brainstormingul este cea mai răspandită metodă de stimulare a creativității in condițiile activității in grup, incurajând participarea tuturor membrilor grupului.

Prin această strategie se află: ce anume știu elevii despre un anumit subiect, ideile sau soluțiile referitoare la un subiect sau situație, opinii despre o experiența comună. Fiecare este determinat să se implice activ. Scopul central il reprezintă enunțarea a cât mai multe puncte de vedere, căci nu calitatea contează, ci cantitatea. Se admit toate ideile formulate, nu se tolerează nici un fel de critica. Pot fi preluate ideile emise de alții și fructificate prin ajustări succesive și asociații libere asemenea unei reacții in lanț, conducând astfel la apariția unor idei viabile și inedite. O astfel de metodă poate fi folosită in orice activitate care vizează dobândirea cunoștințelor și formarea capacităților. Prin stimularea motivației aproape orice activitate poate incepe prin brainstorming. Procesul implică mai multe etape:

- cunoașterea regulilor;
- oferirea unui subiect, a unei intrebări, a unei cerințe imperative sau a unei propoziții neterminate asupra căreia fiecare participant reflectează;
- inregistrarea și prezentarea ideilor;
- evaluarea ideilor;

2. Tehnica ciorchinelui

Este o tehnica de predare – invățare care incurajează copiii să gândească liber și deschis, este o metodă brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei.

„Ciorchinele” constă in utilizarea unei modalități grafice de organizare a brainstorming-ului pentru a ilustra relațiile, conexiunile dintre idei, o modalitate de a construi asociații noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor.

Tehnica realizării unui ciorchine presupune parcurgerea câtorva pași:

-se alege cuvântul sau tema - nucleu;
-copiii aleg sintagme in legatură cu tema propusă in discuție;
-se leagă aceste sintagme sau cuvinte de tema propusă;
-se scriu idei in legatură cu aceste cuvinte până la expirarea timpului alocat;

„Ciorchinele” ca metoă se poate folosi atât in evocare cât și in reflexie, fiind o tehnică flexibilă care se poate utiliza atât individual cât și in grup. Când se aplică individual, tema pusă in discuție trebuie să fie familiară elevilor care nu mai pot culege informații și aflș idei de la colegi. Folosită in grup, această tehnică, dă posibilitatea fiecărui elev să ia cunoștință de ideile altora, de legăturile și asociațiile dintre acestea.

3. Turul galeriei

Este o metodă de invățare prin colaborare care incurajează exprimarea propriilor idei și opinii, dar și a părerilor cu privire la soluțiile de rezolvare a unei probleme sau efectuare a unor sarcini de către colegii lor, membrii ai celorlalte grupuri.

Și această metodă presupune urmatoarele etape:

-copiii in grupuri de 3-4 indeplinesc o sarcină de invățare care poate avea mai multe perspective de abordare;

Alte metode moderne cum ar fii: metoda SINELG, metoda mozaic, cvintetul, cubul, linia valorilor, T.G.T., metoda acvariului, starbursting, metoda piramidei; sunt mai greu utilizabile in grădinița de copii

Bibliografia:

Breben, S.,Gonea, E.,Ruiu, G., Fulg, M – *Metode interactive de grup*, Editura Arves, 2002 p. 252

Breben, S.,Gonea, E.,Ruiu, G., Fulg, M – Metode interactive de grup, Editura Arves

Breben, S.,Gonea, E.,Ruiu, G., Fulg, M – *Metode interactive de grup*, Editura Arves, 2002

METODE INOVATIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Profesor:Pancu Petruța
Grădinița Electromagnetica, București, Sector 5

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a invățării experențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că, ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-invatare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, prescolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, in care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții.

Predarea tradițională in sensul in care educatoarea explică, iar rolul copiilor este acela de a urmări, nu produce invățare decât in foarte mică măsură.

Modernizarea și perfecționarea metodologiei didactice presupune sporirea caracterului activ al metodelor de invățământ, adică aplicarea acelor metode cu un pronunțat caracter formativ. Pentru a realiza o educație de calitate centrată pe copil este necesar ca activitățile de invățare să fie combinate cu activitățile de cooperare, de invățare in grup și de muncă interdependentă.

Având in vedere că în grădiniță principala activitate este jocul, metodele interactive trebuie introduse ca niște jocuri cu sarcini și reguli care să fie antrenante, atractive. Deci, regândirea educației formale se impune și ne obligă să schimbăm relația cu copiii și intre copii promovând sprijinul reciproc și dialogul constructiv prin utilizarea de noi strategii. Prin aplicarea acestor metode, copiii își exersează capacitatea de a selecta, combina, invăța lucruri de care vor avea nevoie in viața de școlar și de adult. De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare – copil.

Dintre obiectivele metodelor interactive enumerăm:

- formarea sau promovarea unor calități europene ce au la bază atitudini și competențe democratice, stabilirea unor relații interculturale care au la bază comunicarea;
- însușirea unor cunoștințe, abilități, comportament de bază in invățarea eficientă a unor abilități practice in condiții de cooperare;
-dobîndirea primelor elemente ale muncii intelectuale in vederea cunoașterii realității și a activității
-realizarea unor obiective interdisciplinare, a ști să culeagă informații despre o temă dată , a ști să identifice probleme diferite, a ști să facă conexiuni;
-încurajarea autonomiei copilului și promovarea invățământului prin cooperare;
-focalizarea strategiilor pe promovarea diversității ideilor;
-formarea unui sistem de capacități;
-formarea deprinderii de a gândi critic;
-comunicarea pe baza unei tehnologii informaționale, moderne, interactive.

Metode:

*__Bula dublă__ - este o metodă de predare-invățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari in care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii .alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar in cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

*** Schimbă perechea** - este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activităţile cu preşcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea„ am folosit-o în activităţi de observare, activităţi de convorbire, activităţi practice, etc.

***Brainstormingul**, in traducere directă „furtuna in creier, sau „asalt de idei„ este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent in activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul in cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, in lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

***Diagrama Venn** este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoltințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și se poate folosi cu succes in activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc.. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. In spațiul care intersectează cele două cercuri se așează, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar in cele două cercuri se așează aspectele specifice ale acestora.

*Metoda **„Piramida şi diamantul”** reprezintă o strategie moderna de instruire care are la bază impletirea activității individuale cu cea desfășurată in mod cooperativ. Prin aplicarea acestei metode se urmărește antrenarea in activitate a fiecărui copil, astfel incât intregul colectiv să participe la soluționarea sarcinilor date.

Pentru aplicarea acestei metode se parcurg următoarele etape:

- expunerea datelor problemei in cauză
- anunțarea temei
- împărțirea copiilor în 2 grupe

Este o metodă care:

- stimulează interacțiunea între copii
- dezvoltă abilitățile de comunicare
- dezvoltă gândirea

* Metoda **„Cubul”** reprezintă o strategie de predare-invățare care presupune explorarea unui subiect din mai multe perspective.

Pentru aplicarea acestei metode se parcurg următoarele etape:

- realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.
- anunţarea temei.

Bibliografie:

Bocoș Mușata, Avram Iftinia, Catalano Horațiu, Someșan Eugenia, ”Pedagogia învățământului preșcolar.
Instrumente didactice”, Presa Universitară, Cluj-Napoca, 2009 Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, ”Metode și tehnici interactive de grup”,

METODE INOVATIVE DE ÎNVĂŢARE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR

Profesor: Onofrei Mădălina
Grădinița Electromagnetica, București, Sector 5

Motto: “ Mai mult decat a preda, tehnica didactică înseamnă a învăţa pentru sine şi a facilita învăţarea altora.”
Bernat S.

Metodele inovative de învăţare sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional.

În învăţământul preşcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoţite de tehnici specifice şi resurse materiale, dintre care amintim:

1. Explozia stelară - steluţa mare şi 5 steluţe mici
2. Lotus- flori de nufăr mici şi o floare de nufăr mare
3. Bula dublă-două cercuri mari de culori diferite câte patru cercuri mici de culori diferite, săgeţi lungi şi scurte
4. Predarea/învăţarea reciprocă -palete colorate cu întrebări, ecusoane, coroniţe
5. Ciorchinele-cercuri sau ovale de două mărimi şi două culori, săgeţi
6. Cubul-un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predaţi, 6 plăcuţe cu descrie, compară, analizează, argumentează, asociază, aplică, simboluri pentru copii
7. Pălăriuţe gânditoare-albă, roşie, galbenă, verde, albastră neagră
8. Piramida şi diamantul –suport de lucru, pătrate sau benzi de carton de culori diferite
9. Mozaicul –fişa expert, ecusoane, chestionar de evaluare-ilustrat
10. Diagrama Venn – fişe de lucru, ecusoane

1. Explozia stelară – este o metodă de stimulare a creativităţii, o modalitate de relaxare a copiilor şi se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme şi noi descoperiri

2. Tehnica Lotus -este o modalitate interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relaţii între noţiuni pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme.

3. Bula dublă Tehnica bula dublă -grupează asemănările şi deosebirile dintre două obiecte, procese, fenomene, idei, concepte. Bula dublă este prezentată grafic prin două cercuri mari în care se aşează imaginea care denumeşte subiectul.

4. Predarea – învăţarea reciprocă- strategie de învăţare prin studiu pe text/imagine sau imagine/text pentru dezvoltarea comunicării copil-copil şi experimentarea rolului educatoarei.

5. Ciorchinele -stimulează realizarea unor asociaţii noi de idei şi permite cunoaşterea propriului mod de a înţelege o anumită temă.

6. Cubul Strategie de predare –învăţare ce urmăreşte un algoritm ce vizează descrierea, comparaţia, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se doreşte explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogăţit cu noi cunoştinţe sau a unei situaţii privite din mai multe perspective.

7. Pălăriuţele gânditoare sunt:

Pălăria albastră – este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă cu controlul discuţiilor, extrage concluzii – clarifică/alege soluţia corectă

Pălăria albă – deţine informaţii despre tema pusă în discuţie, face conexiuni, oferă informaţia brută aşa cum a primit-o – informează

Pălăria roşie – îşi exprimă emoţiile, sentimentele, supărarea, faţă de personajele întâlnite, nu se justifică – spune ce simte

Pălăria neagră – este criticul, prezintă posibile riscuri, pericole, greşeli la soluţiile propuse, exprimă doar judecăţi negative – identifică greşelile

Pălăria verde – oferă soluţii alternative, idei noi, inovatoare, cauta alternative {Ce trebuie făcut?} – generează idei noi

Pălăria galbenă – este creatorul, simbolul gândirii pozitive şi constructive, explorează optimist posibilităţile, creează finalul. – Efortul aduce beneficii

8. Piramida şi Diamantul Obiectiv - dezvoltarea capacităţii de a sintetiza principalele probleme, informaţii, idei, ale unei teme date sau unui text literar.

9. Mozaic - presupune învăţarea prin cooperare, prin interdependenţa grupurilor şi exercitarea statutului de expert în realizarea unei sarcini de învăţare

Obiectiv: documentarea şi prezentarea rezultatelor studiului independent celorlalţi, devenind expert pntru tematica studiată

10. Diagrama Venn -se aplică cu eficienţă maximă în activităţile de observare, povestiri, jocuri didactice, convorbiri

Obiectiv: sistematizarea cunoştinţelor- restructurarea idelor unui conţinut abordat

În studiile privind activitatea în colaborare, Swing şi Peterson (1982) au observat că elevii cu rezultate mai slabe au beneficii de pe urma participării în grupuri heterogene compuse din elevi cu rezultate şcolare diferite în comparaţie cu participarea în grupuri omogene de elevi cu rezultate slabe.

Bibliografie:

Bocoş Muşata, Avram Iftinia, Catalano Horaţiu, Someşan Eugenia, “Pedagogia învăţământului preşcolar. Instrumente didactice”,

Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009 Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, “ Metode şi tehnici interactive de grup” , sursa www. scribd.com

PARTICULARITĂȚILE ALTERNATIVEI EDUCAȚIONALE ”STEP BY STEP” ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR ROMÂNESC

DODU ANCA ANDREEA
Scoala: SCOALA GIMNAZIALA " DIMITRIE LUCHIAN"

Motto:

“Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume
nu va ma mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum
va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”
(Maria Montessori)

În societatea în care trăim întâlnim schimbări profunde și rapide, iar învățământul nu iese din acest tipar, prin urmare, nu poate stagna, e prioritar să se adapteze pentru a face fața cerintelor.

Reforma sistemului de învățământ are în prim plan formarea unor dascăli capabili de a se adapta tututror provocărilor, avînd ca obiective majore schimbarea mentalității și formarea unor dascăli capabili de a se adapta tututror provocărilor. Trăind într-o lume care se schimbă, educația la randul ei cere schimbare. Cine altcineva, alături de părinți, cunoaște mai bine copilul, decat dascălii? Ei sunt cei care încercă să le cunoască nevoile și cerințele, iar pentru ca munca să dea rezultatele așteptate fiecare trebuie să-și pună întrebarea, dacă ceea ce le oferă copiilor și cum le oferă, le este într-adevăr de ajutor.

Menirea dascălului este de a crea un singur climat care să antreneze gândirea divergentă și să dezvolte atitudinea creativă la copii, condiție esențială pentru desfășurarea unui program complex de instruire, care să-l pregătească pentru viața socială, tot mai solicitantă, în care se vor integra.

Aspecte definitorii ale alternativei ”Step by Step”

Step by Step a început în anul 1994 când George Soros a destinat substanțiale resurse ale Institutului pentru O societate Deschisă pentru un proiect de educație timpurie a copilului în Europa Centrală și de Est și țările din fosta Uniune Sovietică. Scopul acestei vaste inițiative educaționale a fost de a dezvolta o participare cetățenească începând cu cei mai tineri membrii ai societății și de a implica pentru prima dată familiile în educația copiilor lor.

Programul Step by Step introduce tehnici de educare adecvate dezvoltării copilului preluate din SUA în sistemul deja bine stabilit de educație timpurie a țărilor care doresc să preia acest program. O etapă esențială de implementare a Programului Step by Step a fost alcătuirea unei programe scrise, denumită ”Crearea claselor orientate după nevoile copilului”. Aceasta este un ghid pentru profesor pentru stabilirea unui mediu al clasei organizat pe centre de activitate, pe implicarea familiei atât în clase cât și în comunitatea școlară, și pe individualizarea predării axată pe necesitățile și interesele fiecărui copil.

- **Conceptele programului Step by Step:**

Programa Soros se bazează pe convingerea că dezvoltarea optimă a copiilor este asigurată prin implicarea lor întrinsecă în procesul educațional. Crearea unei ambiante bine organizate încurajează copiii să exploreze, să aibă initiativă și să creeaze. Echipa de educatori trebuie să urmărească dezvoltarea copilului și să furnizeze materiale pentru învățare. In plus, rolul echipei este să stabilească țeluri corespunzătoare pentru fiecare copil în parte și pentru grupa de copii în ansamblu, să răspundă intereselor copiilor, să respecte personalitatea fiecărui copil, să mențină trează curiozitatea copilului mic și să stimuleze învățarea cooperantă.

Prin contrast, Programul Step by Step utilizează abordarea bazată pe nivelul de dezvoltare. Perspectiva bazată pe nivelul de dezvoltare oferă cadrul unei mai bune înțelegeri și aprecieri a creșterii naturale a copilului. Sunt acceptate conceptele care stipulează ca un copil mic:

- Învață activ acumulând constând noi informații despre lumea înconjurătoare prin joc;
- Trece prin stadii de dezvoltarea previzibile;
- Este dependent de alții în ceea ce privește dezvoltarea emoțională și cognitivă prin interacțiunile sociale.

❖ **Trei caracteristici majore ale Programului Step by Step**

Programul Step by Step adoptă trei inițiative majore pentru educația timpurie: constructivismul, practicile adecvate dezvoltării și educația progresivă.

a. <u>Constructivismul:</u>

Constructiviștii cred că procesul de învățare apare pe masură ce copilul încearcă să înțeleagă lumea înconujurătoare. Învățarea devine un proces interactiv ce implică copiii, adulții, alți copii și mediul înconjurător. . Ei înțeleg ceea ce se întâmplă în jurul lor prin corelarea noilor experiențe cu ceea ce au înțeles deja. Jacqueline și Matin Brooks (1993, pag. 12) descriu acest proces astfel: “Foarte des întâlnim un obiect, o idee, o relație sau un fenomen care nu ne sunt tot mai clare.

b. <u>Adecvarea a stadiul de dezvoltare:</u>

Programa adecvată stadiului de dezvoltarea se bazează pe cunoșterea stadiului de dezvoltare ale copilului; înțelegerea faptului că toți copiii progresează trecând prin stadii de dezvoltare comune și în același timp fiecare copil este o ființă unică și individuală. Echipa de educatori trebuie să aibă cunoștințe despre crearea și dezvoltarea tipică a copilului pentru a pune la dispoziția acestora un șir realist de materiale și activități de învățare.

c. <u>Educația progresivă.</u>

John Dewey, recunoscut ca părinte a educației progresive, a subiliat că educația trebuie privită ca un proces de viață și nu ca o pregătire pentru viața viitoare. Dewey (1938, pag.21) argumentează că educația ca pregătirea pentru viața adultă,”diminuiază inerenta efervescență și curiozitate a copilului la venirea în școală și exclude preocuparea studenților pentru interesele și abilităților lor prezente în favoarea unuor noțiuni abstracte legate de ceea ce ar putea să îi intereseze în anii viitori.”

Vârsta preșcolară este perioada cea mai plastică și cea mai favorabilă achizițiilor, instrumentelor de bază a cunoașterii, comunicării și pregătirii pentru viața de mai târziu. Copilul, acest unicat cu particularități originale, riguros individualizate, care trebuie să beneficieze de atenție și în jurul acestuia să graviteze toate intervențiile formative ale educatorului, să se dezvolte frumos sub actul răbdării și al cugetării.

Studiind metodologia didacticii tradiționale și moderne, în care se perindă o paletă diversă a cercetării pedagogice, am concluzionat că acțiunea în sine de *a cerceta* a devenit incitantă, provocatoare și complexă. Am constatat ca nu este ușor dacă postmodernismul primează tradiționalismul, dar cele două se îmbină perfect în anumite situații de învățare. Destul de dificil e sa alegi strategii didactice care să se plieze perfect pe activitatea de învățare, într-o perioadă cu informații și tehnici explozive.

Activitatea mea în grădiniță mi-a putut oferi condițiile necesare privind specificul organizării și îndrumării activităților pe arii de stimulare și am considerat că “acțiunea” ca tip de cercetare experimentală îmi va servi la demonstrarea validității ideilor ca amenajarea spatiului educativ pe arii stimuleaza prescolarul.

Noua manieră de amenajare a spaţiului, care nu mai are nimic în comun cu clasicul model şcolar, presupune noi ocazii şi nenumărate oferte de joc liber şi creativ. Un mediu bine structurat, variat, aproape de nevoile preşcolarului îi oferă acestuia ocaziile de a face alegeri, de a lua decizii.

Echipa de educatori facilitează şi planifică spaţiul în clasă, iar activităţile sunt proiectate astfel încât să fie adecvate dorinţelor copiilor şi nivelului de dezvoltare. Echipa de educatori are răspunderea creării acestei ambianţe, incitând la conversaţie, stimulând curiozitatea copiilor şi observându-i pentru a putea adapta planurile şi activităţile în funcţie de nevoile progresive ale acestora.

La intrarea în clasa cu arii de stimulare se sesizează energia care se degajă şi modul în care se desfăşoară procesul de învăţare în timp ce copiii vorbesc, negociază, explorează, fac alegeri şi îşi însuşesc deprinderile necesare pentru a creşte şi a se transforma în viitori şcolari bine pregătiţi.

Ariile de stimulare sunt o expresie de curriculum creativ; o nouă manieră de organizare a spaţiului educaţional în care se petrece jocul şi învăţarea.

Schimbarea mediului, modului de grupare a materialelor didactice corespunde nevoii de schimbare săptămânală, în funcţie de tema din planificare, funcţionalitatea clasei reflectând obiectivele programului educativ cât mai eficient.

Lucrând la grădiniţă în aceste arii de stimulare viitorii şcolari vor putea face mai uşor trecerea la un alt ciclu şcolar în care se lucrează în aceeaşi manieră, ceea ce este de recomandat cadrelor didactice (în special educatoarelor) să aibă în vedere în organizarea spaţiului educaţional.

Listez câteva dintre *sugestiile pe care mi le-a inspirat demersul experimental*:

- studierea atentă a curriculum-ului pentru configurarea imaginii de ansamblu a finalităților propuse.
- stabilirea cât mai exactă a nivelului achizițiilor cognitiv-formative ale fiecărui copil al grupei și a posibilităților integrării în activitățile variate.
- fundamentarea unui nivel mai larg al abordării practice-aplicative a cunoștințelor.
- strategiile didactice să ofere șansa realizării unui transfer coerent de cunoștințe, deprinderi și priceperi.
- fiecare activitate să fie proiectată în concordanță cu repertoriul de operații logice de

care este capabil copilul la vârsta aceasta.

- Să se motiveze copiii pentru a le trezi de a acumula cât mai multe cunoștințe.
- Monitorizarea permanentă a copiilor.
- Să se evalueze și interpreteze datele în vederea depistării lacunelor.

În concluzie, putem afirma că bogata paletă de strategii didactice prezentată în cuprinsul lucrării poate fi pliată pe necesitățile copilului și pe politicile învățământului actual.

Desigur, talentul si nivelul formării intelectuale ale *modelatorului de oameni* vor amprenta spiritul, atitudinile și comportamentele viitoare ale complexului material uman, copilul.

LEARNING STRATEGIES

Prof. MIRICĂ MARIA
Colegiul Național Pedagogic ”Constantin Cantacuzino”,
Târgoviște, jud. Dâmbovița

A learning strategy is an individual's way of organizing and using a particular set of skills in order to learn content or accomplish other tasks more effectively and efficiently in school as well as in non-academic settings. Learning strategy instruction focuses on strategies that facilitate the active learning process by teaching students how to learn and how to use what they have learned to solve problems and be successful. These strategies involve teaching how to develop a plan for studying for a test, monitoring understanding of the content, clarifying the materials, and evaluating work. This type of self-regulated learning is the key to successful life-long learning and includes the development of such strategies as goal setting, self-instruction, and self-monitoring.

Active learning strategies help to initiate learners and faculty into effective ways to help learners engage in activities based on ideas about how people learn. Multiple active learning strategies may be used in each of the active learning designs.

One of the most obvious ways to increase your classroom charisma is to increase the amount of active learning in your class. Not only will you find it easier to keep students engaged during one of the most difficult times of the year (the warm weather days of spring), but you will find that your students will retain information with greater ease and with more success.

1. Have students lead conferences with each other and with you. When students take the lead, their interest and confidence soars. Prepare a set of guidelines that encourage them to take the lead in designing effective conferences and then allow them to assume responsibility for their role as conference facilitators.

2. When you are delivering instruction, pause frequently and have students write a summary of what you have said in the previous 3-5 minutes.

3. Brainstorm ideas. There are many effective ways for students to create brainstorms of ideas. Working with pairs or in small groups tends to be effective because students stimulate each other's thought processes. Encouraging students to think out of the box and to delve into a topic using this technique often has unexpectedly positive results.

4. When students have a passage, chapter, or other text to read, guide them through it with active learning strategies.

Active learning was first defined by Bonwell and Eison (1991) as "*anything that involves students in doing things and thinking about the things they are doing*". Growing from developments in adult, cognitive and educational research, active learning responds to traditional lecture formats with more engaged activities that invite students to participate in learning, including developing conceptual awareness, applying knowledge through experience, and transferring skills across contexts. Active learning helps students to ascend Bloom's Taxonomy from remembering and understanding to analyzing and creating. Thus, active learning may be distilled into two kinds of activities:

- *Doing things*: Activities like discussion, idea mapping, and debate require students to construct knowledge through higher order thinking (such as recalling, applying, analyzing, evaluating, synthesizing, and verbalizing concepts). This contrasts knowledge passively transmitted to students solely via listening, transcribing, memorizing, and reading.

- *Thinking about the things students are doing*: Although not always explicitly noted in active learning literature, metacognition - students' thinking about their own learning- promotes active learning by acquainting students with their own learning habits. Metacognition promotes students' ability to self-assess and self-regulate themselves as learners. Metacognition often happens through student feedback methods, which open up student-instructor dialogue about teaching and learning methods.

Active learning is also commonly associated with inclusive teaching. Active learning therefore can help improve class climate by promoting interconnections between students, which can enhance the sense of belonging and motivation for marginalized students and those with differing levels of academic preparation.

Instructors may also consider teaching in an Active Learning Classroom, an environment that promotes active learning through flexible seating, surrounding whiteboards, and digital displays. Active learning includes techniques for large lecture courses in auditoriums with fixed seating, as well as for small classes with students seated in seminar-style rooms.

Activities to supplement lectures without major modifications to course structure:

- **Clarification pauses and collaborative note-taking** - The instructor pauses during lecture and asks students to take a few minutes to summarize in writing what they have just learned and/or consolidate their notes. Students may then exchange notes with a partner to compare, in order to catch key ideas that a student might have missed or misunderstood. The instructor can then field clarifying questions.
- Retrieval practice / one-minute papers - At the start of class, students write down major points they can remember from the previous class. Similarly, at the end of class students write down key takeaways and consider logical next steps. The instructor might review responses in class and encourage questions.
- **Think-pair-share activities** - Students work individually on an active learning assignment or formative assessment activity (such as one-minute papers or an example problem). They then compare their responses with a partner and synthesize a joint solution, and then share with the entire class.
- **Demonstrations** - Students predict the outcomes of a demonstration. After the demonstration, the instructor asks them to discuss the observed result and how it may have differed from their prediction. The instructor then follows up with a detailed explanation. Demonstrations may be enhanced through tools like open educational resources or 3D printing.
- **Polls** - Utilizing PollEverywhere or some other audience response system, the instructor poses a multiple-choice question. Students work on the problem individually or in think-pair-share small groups, and use clickers or online surveys to report their answers. The instructor shows the class distribution and explains the solution.

Activities to supplement lecture time with active-learning individual/partner/group work:

- **Large-Group Discussion -** Students discuss a topic in class based on a reading, video, or problem. The instructor may prepare a list of questions to facilitate discussion.
- **Sequence reconstruction** - Instructor gives students jumbled steps in a process, and asks them to work together to reconstruct the proper sequence.
- **Error identification** - Instructor provides statements, readings, proofs, or other material that contains errors. Students must find and correct the errors.
- **Concept map** - Students are provided with a list of terms and must arrange the terms on paper, drawing arrows between related concepts and labeling each arrow to explain the relationship. Alternatively, students can use software to project their maps on a screen or share with the class.

- **Categorizing grids** - Instructor gives students several important categories and a list of scrambled terms, images, equations, or other items. Students sort the terms into the correct categories.
- **Interactive Lecture** - Instructor breaks up the lecture at least once per class for an activity that lets all students work directly with the material.
- **Active Review Sessions** - Instructor poses a question which students work on in groups or individually. Students are asked to show their responses to the class and discuss any differences.
- **Inquiry Learning** - Instructor presents a major concept and then asks students to make observations, pose hypotheses, and speculate on conclusions.
- **Brainstorming** - Instructor provides a topic or problem and then asks for student input. After a few minutes, the instructor asks for responses and records them on the board.
- **Role Playing** - Students use dramatic techniques to get a better idea of the concepts and theories being discussed. They might stage dialogue in a case study, act out a scene in a literature class, produce a mock debate of a historic issue, or present (within a safe context) problematic social responses requiring discussion.
- **Jigsaw Discussion** - Students are divided into small groups that discuss different but related topics. Students then shuffle to create new groups with one student from each of the original groups. In these new groups, each student is responsible for sharing key aspects of their original discussion. The second group must synthesize and use all of the ideas from the first set of discussions in order to complete a new or more advanced task.

Keywords: active learning, students, strategies, teaching, instructor

References

1. Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). Active learning: Creating excitement in the classroom (ASHE–ERIC Higher Education Rep. No. 1).Washington, DC: The George Washington University, School of Education and Human Development.
2. Handelsman, Jo, Sarah Miller, and Christine Pfund. Scientific Teaching. Madison, WI: Wisconsin Program for Scientific Teaching, 2007. Print.

Rolul contraexemplelor în geometrie

Autor: Humă Irina-Oana
Prof. Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, Piatra-Neamț

Rolul contraexemplelor este deosebit de important în ceea ce privește asigurarea unei mai bune rețineri a noțiunilor și în ceea ce privește ilustrarea unei posibile greșeli în cursul studierii geometriei.

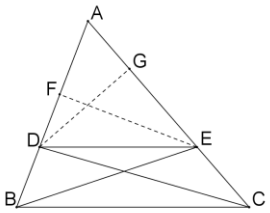
În acest sens oferim câteva exemple:

- ***Teorema lui Thales***

Dacă în triunghiul ABC, DE ∥ BC atunci $\frac{AB}{AC} = \frac{AD}{AE}$.

Demonstrație

În figura de mai jos, ABC este un triunghi oarecare şi DE ∥ BC. Unim punctul B cu E şi D cu C. Atunci triunghiurile DEB şi DEC sunt echivalente, deoarece au aceeaşi bază DE şi înălţimi egale (distanţa dintre dreptele paralele DE şi BC). Dacă adăugăm la fiecare dintre ele triunghiul ADE, obţinem triunghiurile ABE şi ADC care vor fi de asemenea echivalente. Luăm ca baze laturile AB şi AC; fie EF şi DG înălţimile corespunzătoare.

Pasul I: Scriem că ariile celor două triunghiuri sunt egale:

$$\frac{AB \cdot EF}{2} = \frac{AC \cdot DG}{2};\ AB \cdot EF = AC \cdot DG;\ \frac{AB}{AC} = \frac{DG}{EF}.$$

Pasul II: Calculăm în două moduri aria triunghiului ADE şi scriem că rezultatele sunt egale:

$$\frac{AD \cdot EF}{2} = \frac{AE \cdot DG}{2};\ AD \cdot EF = AE \cdot DG;\ \frac{AD}{AE} = \frac{DG}{EF}.$$

Pasul III: Comparăm cele două proporţii obţinute şi deducem că: $\frac{AB}{AC} = \frac{AD}{AE}$

$$\text{sau } \frac{AE}{AC} = \frac{AD}{AB}.$$

Astfel, am obţinut teorema lui Thales.

Dar demonstraţia nu este corectă. *De ce ?*

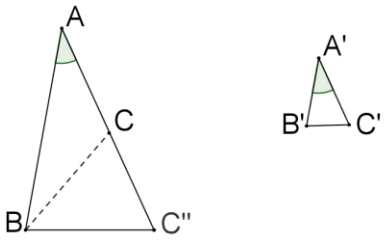
Regula după care se scrie aria unui triunghi în două moduri se demonstrează folosind asemănarea, iar asemănarea se demonstrează cu teorema lui Thales, deci vrem să demonstrăm teorema folosind-o deja.

- ***Primul caz de asemănare***

Dacă două triunghiuri au un unghi congruent şi laturile ce-l formează proporţionale atunci ele sunt asemenea.

Demonstrație

Fie două triunghiuri asemenea ABC″ şi A′B′C′, astfel ca BC″ < BA.

Fie punctul C pe semidreapta AC″ astfel ca BC = BC″ (îl putem găsi pentru că BC″ < BA).

Triunghiurile ABC, A'B'C' îndeplinesc condiţiile din ipoteză dar nu sunt asemenea.

Unde este greșeala?

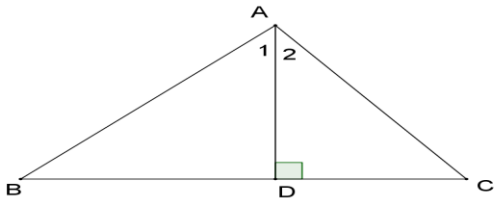
$\sphericalangle C \neq \sphericalangle C'$ ($\sphericalangle C > 90°$ și $\sphericalangle C' > 90°$, deci informaţiile din ipoteză nu sunt suficiente nici pentru a afirma că sunt asemenea triunghiurile, nici pentru a afirma că nu sunt asemenea. Pentru a putea face una din aceste afirmaţii ne mai trebuie o informaţie în plus, despre cele două triunghiuri şi anume faptul că cele două triunghiuri trebuie să fie amândouă de acelaşi tip: ascuţite sau obtuze.

- ***Reciproca teoremei catetei***

Fie ABC un triunghi și AD una din înălțimile sale. Dacă $AB^2 = BC \cdot BD$, atunci triunghiul este dreptunghic.

Demonstrație

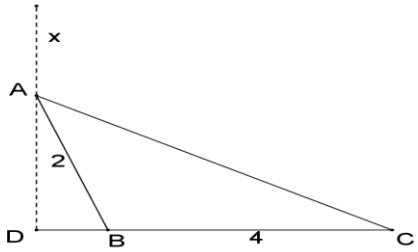
Pentru a demonstra aceasta, punem relația dată sub forma $\frac{BD}{AB} = \frac{AB}{BC}$.

Această proporție arată că triunghiurile ABD și CBA au două laturi proporționale. Ele au unghiul B comun, deci ele sunt asemenea, deci unghiurile lor sunt congruente două câte două. Unghiul D al primului triunghi fiind drept, rezultă că și unghiul A al triunghiului al doilea este drept.

Exemplul următor arată că concluzia este greșită.

În triunghiul ABC: AB=2, BC=4, $\sphericalangle B=120°$ și $AD \perp BC$.

În triunghiul ADB avem:

$BD = AB \cos \sphericalangle ABD = 2 \cos 60° = 1$. $AB^2 = 2^2 = 4; BD \cdot DC = 1 \cdot 4 = 4$ deci $AB^2 = BD \cdot DC$, dar triunghiul ABC nu este dreptunghic.

Astfel de triunghiuri se construiesc foarte ușor.

Pe o dreaptă se iau după voie trei pucte D, B și C, $DC > DB$. În punctul D se ridică perpendiculara Dx pe DB, apoi se duce un arc de cerc cu centrul în B și cu raza egală cu media proporțională dintre BC și BD care să taie Dx; fie A punctul de intersecție. Triunghiul ABC îndeplinește condițiile.

De exemplu, se poate lua BD=1, BC=4, BA=2; sau: BD=4, BC=9, BA=6.

De aici rezultă că demonstrația de mai sus este greșită.

Unde este greşeala?

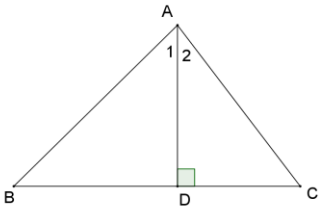
În cazul figurii de mai sus se deduce din relația dată că triunghiurile ABD și CDA au două laturi proporționale, dar unghiurile dintre ele nu sunt congruente, deci afirmația că ele sunt asemenea este nefondată. Din $AB^2 = BC \cdot BD$ se poate deduce că unghiul A este drept numai dacă se știe că înălțimea AD cade în interiorul unghiului A.

Deci trebuie precizat în reciprocă: punctul D este între B și C.

- ***Reciproca teoremei înălțimii***

Fie ABC un triunghi și AD una din înălțimile sale. Dacă $AD^2 = DC \cdot BD$, atunci triunghiul este dreptunghic.

Demonstrație

Pentru a demonstra punem relația dată sub forma $\frac{DB}{AD} = \frac{AD}{DC}$.

Această proporție arată că triunghiurile ADB și CDA au două laturi proporționale. Unghiurile formate de ele fiind congruente (amândouă sunt drepte), rezultă că triunghiurile sunt asemenea. Deci unghiurile lor sunt congruente două câte două, în special ∢1≡∢C. Din triunghiul dreptunghic ADC rezultă că ∢C+∢2=90°⇒∢1+∢2=90°.

Dar ∢1+∢2=∢BAC ⇒∢BAC=90°. Concluzia este greșită. Unde este greșeala?

Totul este corect pînă la afirmația ”∢1+∢2=∢BAC” adică ∢BAD+∢DAC=∢BAC. Ea este adevărată în cazul figurii noastre dar nu mai este adevărată dacă D cade pe prelungirea bazei. O reciprocă corectă ar fi: Fie ABC un triunghi și AD una din înălțimile sale. Dacă $AD^2 = DC \cdot BD$ și punctul D este între B și C, triunghiul este dreptunghic.

Bibliografie

1) Cocuz M., *Culegere de probleme de matematică*, Ed. Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti, 1984.
2) Dăncilă I., *Matematica gimnaziului*, Ed. Corint, Bucureşti, 1996.
3) Hollinger D.A., *Probleme de geometrie pentru clasele VI-VIII*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1982.
4) Miron R., *Geometrie Elementară*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,1968.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof.înv.primar, Stanciu Claudia-Georgeta
Liceul Teoretic,,Ion Gheorhe Roșca”, Jud.Olt

Motto: *„Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi entice…”*

(Declaraţia de la Salamanca - Spania, 1994)

Frumusețea omenirii constă în diversitatea etniilor de pe pământ, fiecare dintre acestea contribuind la patrimonial cultural mondial, cu specificul ei.

Fiecare copil este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

În Declarația Mondială asupra ,,Educației pentru toți”, la articolul 3, se afirmă: ,,Nevoile școlare ale persoanelor deficiente/ cu handicap cer o atenție specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului la educație fiecărei categorii de personae deficiente, ca parte integrantă a sistemului de învățământ”.

Educația specială este o formă adaptată de pregătire școlară și asistență complexă (medicală, educațională, socială, culturală) destinată persoanelor care nu reușesc să atingă temporar sau pe toată durata școlarizării nivelurile instructive-educative corespunzătoare vârstei, cerute de învățământul obișnuit.

În România sunt utilizate multe concepte referitoare la persoanele care fac obiectul educației speciale: deficiență, incapacitate, handicap, dizabilitate, cerințe educative speciale.

Cerințele educative speciale (CES) desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.).

Integrarea școlară desemnează un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective positive cu membrii grupului școlar (clasă) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare. Asimilarea de către copil a statutului de elev este rezultatul unor modificări interne în echilibrul dintre anumite dominante de personalitate cu consecințe în planul acțiunii sale.

Integrarea școlară a copiilor cu CES este o problemă stringentă care în ultimii ani a început să-și găsească rezolvarea și în țara noastră. O școală obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare și construiesc o societate incluzivă care oferă educație pentru toți copiii. Mai mult, asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența, chiar și rentabilitatea sistemului de învățământ. Să nu uităm că și confortul psihologic oferit de mediu este determinant într-o evoluție a formării și dezvoltării personalității umane. Uităm adesea că ne naștem cu drepturi egale și că doar șansele nu sunt egale? Nu putem face abstracție de faptul că în țara noastră avem și copii instituționalizați. Important este să dorim să ne schimbăm atitudinea vis-à-vis de aceștia. Rolul nostru al tuturor este de a participa efectiv la schimbarea mentalității societății, oferind informații și practici ancorate în realitate. Trebuie să găsim diverse modalități de integrare socială a copiilor cu CES, pentru a diminua factorii care duc la o instabilitate emoțională, la un limbaj insuficient dezvoltat, la un comportament dificil.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- ✓ informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala;
- ✓ sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrativă;
- ✓ schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale;
- ✓ dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare (ex.: poliţia, serviciile sociale, spitale, etc.);
- ✓ implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- ✓ implicarea comunităţii în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- ✓ elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune:

- ✓ a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- ✓ a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă;
- ✓ a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;
- ✓ a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- ✓ a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- ✓ a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- ✓ a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- ✓ a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- ✓ a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformele în educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc.

Școlile obișnuite dezvoltă o serie de servicii de sprijin pentru copiii cu diferite cerințe educative speciale:

- ✓ Pentru copiii cu tulburări de limbaj și cu dificultăți de învățare există „centre logopedice interșcolare” care au specialist care desfășoară terapii specifice pentru corectarea tulburărilor de limbaj și pentru depășirea dificultăților de învățare. În aceste cabinete au acces toți copiii care frecventează învățământul obișnuit și care au fost depistați de către profesorii logopezi care funcționează aici ca având o tulburare de limbaj.
- ✓ Pentru copiii cu tulburări de comportament și dificultăți de adaptare există „centrele de asistență psihopedagogică” care dispun de consilieri psihopedagogi care oferă servicii atât copiilor aflați în situație de risc și criză cât și familiilor acestora. Pentru copiii cu deficiențe diagnosticați în comisiile pentru protecția copilului există serviciile profesorului de sprijin/intinerant.

Copiii cu deficiențe integrați în învățământul de masă au dreptul la terapii specifice de recuperare realizate de specialiști în domeniu, în funcție de dizabilitatea lor și, în plus, profesorul de sprijin realizează un plan de intervenție personalizat și adaptarea curriculară necesară, în urma consultării cu cadrul didactic de la clasă.

Pentru integrarea cu succes a copiilor cu CES în învățământul de masă, în grupele obișnuite de copii sunt necesare:

- ✓ Existența unor centre de resurse, informare și comunicare;
- ✓ Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice în problematica CES;
- ✓ Adaptarea și flexibilitatea curriculum-lui (pre)școlar;
- ✓ Evaluarea progresului școlar al copiilor cu CES integrați în grădinițele obișnuite;
- ✓ Implicarea, încurajarea participării părinților, schimbul de informații, consilierea părinților în măsura solicitărilor și a necesităților, mobilizarea resurselor umane disponibile și competente.

Prezența în colectivul grupei a unor astfel de copii, solicită efort crescut din partea dascălului sub toate aspectele: pregătirea pentru lecții, pentru activități extrașcolare; atitudinea față de toți copiii grupei. Educatoarea trebuie să ofere copilului cu CES tratarea individuală de care are nevoie în toate etapele unei activități, pentru ca acesta să recupereze neajunsurile, să valorifice în mod compensatoriu potențialul sănătos, dar să nu neglijeze pe ceilalți copii din grupă. Intervenția educațională trebuie însoțită de atitudinea pozitivă a cadrelor didactice și a familiei față de copiii cu cerințe educative speciale.

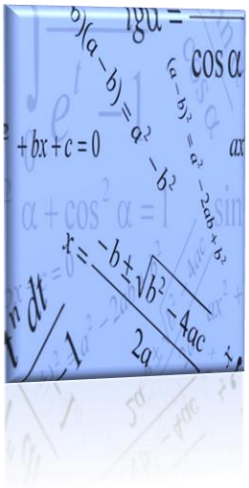
Bibliografie:

- Alois, Gherguț, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație, Editura Polirom, București, 2006
- ***Dezvoltarea practicilor inclusive în școli, Ghid managerial, UNICEF, 1999
- ***Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale – Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002

STUDIUL MATEMATICII ÎN PREZENT

Prof. Bălănoiu Georgiana-Maria
Școala Gimnazială Novaci, jud. Gorj

Studiul problematicii învăţării este unul complex şi dificil. El reprezintă o preocupare continuă pentru domeniul psihopedagogic, cunoscut fiind faptul că regăsim acest fenomen important, în tot ceea ce înseamnă dezvoltare umană, în toate formele educaţiei.

Aproape orice activitate intelectuală are la bază exerciţiul- metodă activă de formare, consolidare şi perfecţionare a deprinderilor. La matematică, toate lecţiile predate folosesc ca metodă principală exerciţiul, respectiv rezolvarea de probleme. Exerciţiile pot fi de antrenament sau introductive, de bază sau exerciţii paralele.

În sensul ei larg, înţelegem învăţarea ca pe nevoia şi iniţiativa omului de a acumula cunoştinţe, valori, priceperi, pentru a putea trăi într-o lume în care dinamica schimbărilor e uimitoare. Vorbim - în acest caz - despre învăţare ca atitudine faţă de cunoaştere, faţă de viaţă, faţă de nou.

În sens restrâns, învăţarea - învăţarea şcolară mai precis - poate fi analizată din două puncte de vedere: pe de o parte este vorba despre învăţarea ca produs şi pe de altă parte, învăţarea ca proces.

Problemele de matematică sunt strâns legate prin însăși enunțul lor de viață practică, dar și prin rezolvarea lor. Ele generează la elevi un simț al realității de tip matematic formându-le deprinderea de a rezolva și alte probleme pe care viața le pune înaintea lor.

Abordarea *învăţării centrate pe elev* presupune un stil de învăţare activ şi integrarea programelor de învăţare în funcţie de ritmul propriu de învăţare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat şi responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce priveşte propria lui educaţie. Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activităţii instructiv-educative, profesorul îndeplineşte roluri cu mult mai nuanţate decât în şcoala tradiţională. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Astfel, în funcţie de context, profesorul acţionează mereu, dar adecvat şi adaptat nevoilor grupului.

Procesul de digitalizare a învățământului a fost accelerat de situația impusă de pandemia de Coronavirus. Atât școlile, cât și universitățile, au fost nevoite să își desfășoare cursurile online. Acest lucru a reprezentat o provocare, în special pentru elevii din anii terminali, care se pregătesc examenul de Evaluare Națională sau Bacalaureat.

Metodica învăţării şi predării matematicii are la bază un set de metode specifice, preluate din matematică, didactică, respectiv pedagogie. Metoda didactică este aleasă de profesor, iar aplicarea ei se realizează cu ajutorul elevilor pe parcursul orelor de studiu, având la bază o strânsă cooperare între elev şi profesor. Profesorul de matematică cunoaşte foarte bine materia pe care o predă, înţelege rolul acesteia în sistemul de învăţământ şi conştientizează elevii de importanţa studierii matematicii şi rolul acesteia în dezvoltarea personalităţii individului.

În același timp, **educația online** oferă oamenilor șansa de a primi instruire suplimentară, fără a renunța la locurile de muncă, dar și șansa de a se ocupa de educația și pregătirea copiilor lor, acest lucru necesitând mai puțin timp.

Învăţământul modern pune accent pe latura formativ-educativă a metodei, metodele de căutare şi identificare a cunoştinţelor se extind, are loc o autoeducaţie permanentă. De altfel, sunt recomandate şi utilizate tot mai des metodele activ-participative, respectiv cele care solicită componentele relaţionale ale activităţii didactice: profesor-elev, elev-elev.

Eficienţa metodelor alese este condiţionată de alegerea corectă, calitatea şi corelarea procedeelor utilizate. Astfel, profesorul de matematică trebuie să plece de la ideea că toţi elevii pot învăţa, dar nu întotdeauna învăţarea este un lucru uşor sau pe care elevul îl face cu plăcere. Însă, să nu uităm că matematica creează o disciplină a muncii, dezvoltă logica şi flexibilitatea în gândire, îndrumându-i pe elevi să aibă aşteptări realiste de la viaţă.

Metodele didactice pot fi clasificate după mai multe criterii. Din punct de vedere istoric, avem metode tradiţionale, cum sunt expunerea, conversaţia şi exerciţiul, precum şi metode moderne, ca problematizarea, algoritmizarea, instruirea programată şi brainstorming-ul. Din punct de vedere al abordării problemelor, avem metode algoritmice şi metode euristice, bazate pe descoperirea proprie şi rezolvarea de probleme, iar ţinând cont de organizarea muncii profesorului, avem metode individuale, frontale şi pe grupuri.

Expunerea presupune prezentarea de către profesor a unor cunoştinţe noi, pe cale orală, în scopul transmiterii unui volum mare de informaţii într-o unitate de timp bine determinată. Formele cele mai des utilizate în cadrul predării matematicii în gimnaziu şi liceu sunt explicaţia şi prelegerea. **Explicaţia** foloseşte operaţii logice variate şi mai complicate, cum ar fi inducţia, deducţia, comparaţia, analiza, analogia, pe când **prelegerea** constă în expunerea de către profesor a unui volum mare de cunoştinţe, bine organizate şi sistematizate, fiind recomandată claselor mari. **Conversaţia euristică** este o altă metodă, bazată pe dialog, de descoperire dirijată, unde profesorul deţine un rol permanent, pe când elevul este pus să facă o serie de conexiuni pentru a-şi utiliza la maxim cunoştinţele. În cadrul lecţiilor de matematică, metoda este folosită în multe situaţii: descoperirea unor demonstraţii, enunţuri, soluţii, interpretarea unor rezultate, exemple. **Observaţia didactică** presupune urmărirea atentă a unor obiecte, figuri geometrice ş fenomene de către elevi, având un caracter euristic şi participativ, elevii fiind tot timpul receptivi.

Descoperirea didactică este o metodă euristică, cu rol formativ deoarece dezvoltă percepţia, reprezentarea, memoria, gândirea, limbajul elevului. În funcţie de relaţia profesor-elev, descoperirea poate fi independentă sau dirijată.

Problematizarea sau predarea prin rezolvare de probleme este una dintre cele mai utile metode datorită caracterului ei euristic, puternic formator şi activizator. Ea creează dificultăţi teoretice sau practice a căror soluţionare trebuie să fie rezultatul propriei activităţi de cercetare. O altă metodă modernă este **algoritmizarea** şi se bazează pe folosirea algoritmilor în actul de predare. Algoritmii reprezintă un set de operaţii standard, cu o succesiune fixă de operaţii, propusă de logica disciplinei. Învăţarea de tip algoritmic se poate îmbina cu învăţarea euristică, fiind apropiată de metoda exerciţiului. Evidenţiem aceste lucruri în exemplul următor.

Problemă. Să se calculeze următorul determinant:

$$\begin{vmatrix} sin^2x & sin^2y & sin^2z \\ 2 & 2 & 2 \\ cos^2x & cos^2y & cos^2z \end{vmatrix}, \text{ x, y, z } \in \mathbb{R}.$$

Soluţie:

$$\begin{vmatrix} sin^2x & sin^2y & sin^2z \\ 2 & 2 & 2 \\ cos^2x & cos^2y & cos^2z \end{vmatrix} = 2sin^2x\, cos^2z + 2\cos^2y \sin^2z + 2\sin^2y \cos^2 x -$$

$$- 2\sin^2z \cos^2x - 2\sin^2y \cos^2z - 2\sin^2x \cos^2y =$$

$$= 2\sin^2 x \cos^2z + 2\cos^2y(1-\cos^2z) + 2(1-\cos^2y)\cos^2x - 2(1 - \cos^2z)\cos^2x - 2(1 - \cos^2y)\cos^2z -$$

$$-2\sin^2x \cos^2y = 2\cos^2z(\sin^2x + \cos^2x) + 2\cos^2y - 2\cos^2z - 2\cos^2y (\sin^2x + \cos^2x) = 0,$$

unde $\sin^2x + \cos^2x = 1$, cu x, y, z$\in\mathbb{R}$.

Prin rezolvarea de probleme se dezvoltă deprinderi eficiente de muncă intelectuale, având un rol important și în studiul altor discipline, se cultivă și se educă voința, perseverența, spiritul de răspundere față de îndeplinirea sarcinilor, formarea unei atitudini conștiente și corecte față de muncă. **Brainstorming-ul sau metoda asaltului de idei** reprezintă o metodă de stimulare a imaginaţiei, a creativităţii, având rolul de a separa procesul de producere a ideilor de cel de evaluare a acestora. Metoda presupune acumularea a cât mai multe soluţii propuse de elevi pentru rezolvarea unei probleme, analiza acestora şi în final alegerea variantei optime de soluţionare a acesteia.

În concluzie, procesul de predare-învăţare a devenit, conform didacticii moderne, un act de comunicare combinat cu un efort de însuşire din partea elevului. Astfel, profesorul contribuie la îmbunătăţirea procesului de instruire şi de formare a personalităţilor elevilor, dirijând, conducând şi reglând continuu activitatea educativă în vederea realizării finalităţilor actului de învăţământ.

Bibliografie

1. Dan, C. T., Chiosa, S. T., *Didactica matematicii,* Editura Universitaria, Craiova, 2008.
2. ***Colecţia *Didactica Matematică*.
3. V. Romanescu, E. Pătrăşcoiu, M. Constantinescu, M. Stoichiţoiu, A. Nanu, V. Lupulescu, A. Cîrstoiu, I. Paralescu, G. Mitescu, *Matematică. Culegere de probleme pentru liceu*, Editura Axioma Teomsnic, Târgu Jiu, 2006.

INVESTIGAREA INTERESELOR VOCAȚIONALE LA ADOLESCENȚII CU CES

INTOCMIT: PANAIT VASILICA CARMEN
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 1 Ploiești

Lipsa unei ocupaţii constante a tinerilor cu dizabilităţi, face ca ei să fie dependenţi în mare măsură de familie. Chiar dacă ajung să aibă un anumit grad de independenţă, ei nu se pot descurca totdeauna fără sprijinul familiei. Nevoia de apartenenţă la grup şi de valorizare socială, face dizabilitatea mult mai greu de suportat, determinând deteriorarea bunăstării individuale şi familiale. De aceea, această lucrare doreşte să identifice factorii care ajută la plasarea pe piaţa muncii a persoanelor cu dizabilităţi care pot şi vor să muncească.

Cu privire la meseriile, ocupaţiile către care se pot orienta aceşti tineri cu dizabilităţi moderate, trebuie menţionat faptul că unii dintre ei nu pot învăţa şi practica o meserie, dar pot efectua anumite operaţii ce ţin de o meserie sau ocupaţie. De exemplu cei cu dizabilităţi severe de intelect, din atribuţiile unei menajere pot face urmatoarele: măturat, şters podelele, şters praful, ştergerea meselor, aranjarea patului, curăţirea toaletelor, etc. Din grădinărit vor putea efectua: strângerea pietrelor sau a crengilor, încărcarea pietrelor într-o roabă, întoarcerea şi încărcarea fânului, recoltarea anumitor legume ca sfecla de zahăr, morcovi, porumb, etc.

Integrarea profesională trebuie să ţină cont de acest aspect. Persoanele cu handicap sunt privite ca fiind fragile, inapte în a presta un serviciu care să aducă profit angajatorului. De aceea, integrarea lor pe piaţa forţei de muncă, includerea lor în societate, este deseori considerată ca imposibilă sau inutilă. Însă, ca orice fiinţă umană şi în calitate de fiinţe umane, persoanele cu dizabilităţi au dreptul la oportunităţi de integrare socială şi profesională, care să le ofere şansa de a atinge un grad optim de independenţă. Dar pentru a fi integraţi, ei trebuie să capete deprinderi care să-i facă capabili să-şi găsească un loc de muncă. Marile probleme globale depistate de experţi privind persoanele cu dizabilităţi sunt: prejudecăţile, izolarea socială şi discriminarea.

Integrarea socio-profesională a persoanelor cu dizabilităţi aduce multe beneficii atât persoanei în sine cât şi comunităţii:

- îmbunătăţeşte situaţia financiară a persoanelor cu dizabilităţi;
- contribuie la socializare şi la creşterea numărului de cunoştinţe şi de prieteni;
- contribuie la creşterea stimei de sine;
- persoana cu dizabilităţi plăteşte taxe şi impozite către societate şi nu mai depinde de sistemul de asistenţă socială;
- îmbunătăţirea imaginii firmei;
- forţa de muncă disciplinată;
- forţa de muncă dispusă să facă muncă repetitivă;
- salarii rezonabile;
- au abilităţi specifice;
- sunt potrivite pentru munca ce presupune rutină mare ;
- nu se plictisesc repede ;
- în multe cazuri sunt mai productivi decât oamenii fără dizabilităţi;
- motivaţie crescută în raport cu ceilalţi oameni;
- nu crează conflicte;

- handicapul în sine nu este un obstacol în calea angajării;
- sunt mai puţin interesate de schimbarea locului de muncă;
- sunt foarte punctuali şi nu lipsesc nemotivat, având o conştiinţă de a munci foarte dezvoltată;
- asigură o imagine pozitivă a companiei.

Dezideratul de la care trebuie să pornim când ne gândim să angajăm astfel de oameni este acela că persoanele cu dizabilităţi sunt cetăţeni cu drepturi depline pentru care asigurarea unui loc de muncă înseamnă nu numai un trai decent pentru ei şi familiile lor, ci şi o necesitate obiectivă a întregii societăţi româneşti. Dizabilitatea este o problemă a întregii comunităţi şi nu trebuie ignorată.

Bibliografie:

1. Boici Gherghina, Stănică Ilie – Evaluarea copiilor cu CES în perspectiva integrării, Timpul, Resiţa, 1998

6. Gherguţ Alois, Neamţu Cristina – Psihopedagogia specială. Ghid practic pentru învăţământul deschis la distanţă, Editura Polorom, Iasi, 2000

7. Gherguţ Alois – Sinteze de psihopedagogie specială, Ghid pentru concursuri si examene de obţinere a gradelor didactice, Editura Poliorom, Iasi, 2005

8. Gherguţ Alois – Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate si incluzive în educaţie, Editura Polorom, Iasi, 2006

16. Verza Emil – Psihopedagogia specială, Editura Didactică si Pedagogică Bucuresti, 1994

17. Verza Emil – Tratat de logopedie, Editura Fundaţiei Humanitas, Bucuresti, 2003

18. Verza Emil, Verza Emil Florin – Psihologia vârstelor, Editura Prohumanitate, Bucuresti, 2000

19. Verza Emil Florin – Introducere în psihopedagogia specială si asistenţă socială, Editura Fundaţiei Humanitas, 2002

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Adm. Patrimoniu Crișan Rodica
Grădinița cu Program Prelungit nr.12 Zalău

Copiii cu nevoi educaţionale speciale constituie unul dintre grupurile ţintă pentru prioritatea strategică Asigurarea accesului tuturor la educaţie şi îmbunătăţirea calităţii educaţiei.

În scopul sprijinirii procesului de integrare au fost luate o serie de măsuri specifice - incluzând formarea cadrelor didactice, materiale didactice de sprijin şi legislaţie specifică. Cu toate acestea, diverse evaluări şi studii efectuate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi de alte organisme au condus la concluzia necesităţii extinderii în continuare a măsurilor de sprijin privind integrarea copiilor cu nevoi educaţionale speciale, incluzând printre altele formarea resurselor umane pentru a pregăti mai bine şcolile din învăţământul de masă pentru integrarea elevilor cu nevoi educaţionale speciale. Formarea şi în sens mai general pregătirea trebuie asigurate pentru:

- Conducerea unităţilor de învăţământ pentru construcţia unui mediu educaţional incluziv;
- Cadrele didactice pentru a dezvolta competenţe profesionale necesare pentru a lucra cu elevi cu nevoi educaţionale speciale;
- Elevii pentru a dezvolta o sentimente de toleranţă, înţelegere şi sprijin;
- Părinţii elevilor pentru a sprijini copii lor în dezvoltarea unui mediu educaţional incluziv;
- Dezvoltarea infrastructurii specifice pentru elevii cu deficienţe (căi de acces, cabinete, facilităţi de recuperare etc.);
- Dezvoltarea în curriculumul la decizia şcolii a unor activităţi special destinate sprijinirii progresului elevilor cu nevoi educaţionale speciale - de exemplu pentru educaţie remedială, programe după ore, educaţie inclusivă etc.;
- Asigurarea unui număr sporit de cadre didactice suport şi personal didactic auxiliar de sprijin;
- Diversificarea şi dezvoltarea în continuare a materialelor ajutătoare, precum şi a unor lucrări de referinţă privind educaţia incluzivă.

Conform prevederilor Legii Învăţământului, integrarea şcolară a copiilor cu nevoi educaţionale speciale este asigurată prin următoarele forme:

- în unităţi de învăţământ dedicate integral educaţiei şi formării profesionale a copiilor cu nevoi educaţionale speciale (învăţământ special separat);
- în grupe sau clase pentru copii cu nevoi educaţionale speciale organizate în unităţi ale învăţământului de masă (învăţământ special parţial integrat);
- în grupe şi clase organizate în unităţile învăţământului de masă (învăţământ special total integrat).

Pentru a sprijini procesul de integrare au fost aplicate o serie de măsuri, cum ar fi:

- Formare specifică pentru inspectorii de învăţământ primar, cadrele didactice şi didactice auxiliare din învăţământul primar şi pentru psihopedagogii lucrând pentru comisiile pentru protecţia copilului subordonate consiliilor judeţene;
- Elaborarea de materiale educaţionale şi materiale pentru sprijinirea unei educaţii inclusive în cooperare cu UNICEF;
- Transformarea anumitor şcoli speciale în şcoli resursă pentru învăţământ integrat;

- Elaborarea şi implementarea programului naţional *O şcoală pentru fiecare* privind informarea, conştientizarea şi pregătirea şcolilor şi comunităţilor pentru integrarea elevilor cu nevoi educaţionale speciale;
- Elaborarea cadrului legal specific pentru a sprijini procesul de integrare.

La această dată, în majoritatea judeţelor există cel puţin 2 şcoli din învăţământul de masă care integrează copii cu nevoi educaţionale speciale. Sunt însă în continuare necesare acţiuni susţinute pentru dezvoltarea unui mediu educaţional inclusiv - concentrate atât asupra resurselor umane, cât şi asupra infrastructurii.

Învăţământul special integrat parţial sau complet asigură integrarea şcolară şi socială a copiilor cu nevoi educaţionale speciale şi dezvoltarea unui mediu educaţional inclusiv în învăţământul de masă. În mod specific, procesul de integrare vizează:

- să ofere şanse egale la educaţie fiecărui copil, indiferent de posibilităţile sale de învăţare, participare şi dezvoltare;
- pregătirea şcolilor şi comunităţilor (conducere, personal didactic, părinţi, comunitatea în întregul său) să accepte copiii cu nevoi educaţionale speciale şi astfel să fie asigurată dezvoltarea unui mediu educaţional inclusiv;
- realizarea condiţiilor optime în comunitate pentru dezvoltarea intelectuală, psihică, comportamentală şi atitudinală a copiilor cu nevoi educaţionale speciale prin: asistenţă psihopedagogică specializată în şcoli; asistenţă specializată în familie; servicii sociale specializate furnizate copilului şi familiei din partea autorităţilor îndreptăţite de lege.

Obiectivele generale ale învăţământului integrat parţial sau complet sunt următoarele:

- asigurarea participării totale şi active la viaţa comunităţii a tinerilor şi adulţilor cu deficienţe prin finalizarea educaţiei lor formale;
- asigurarea asistenţei permanente şi continue pentru copiii cu nevoi educaţionale speciale în scopul conducerii lor către viaţa independentă, conform propriilor lor dorinţe, aspiraţii şi capacităţi;
- îndepărtarea cauzelor deficienţelor, prevenirea agravării acestora şi diminuarea consecinţelor lor asupra copilului;
- evitarea şi eradicare oricăror tipuri de discriminări către persoanele cu handicap sau deficienţe.

Obiectivele specifice ale predării depind de nivelul educaţional şi sunt adaptate la potenţialul copiilor din cele stabilite pentru învăţământul de masă.

Cooperarea între instituţiile de învăţământ special şi unităţile învăţământului de masă a devenit o modalitate pentru a asigura şanse egale copiilor cu dizabilităţi. În consecinţă, au fost stabilite structuri de învăţământ special integrat sub forma claselor speciale şi a programelor de integrare.

Copiii cu nevoi educaţionale speciale sunt integraţi treptat în şcolile învăţământului de masă, cu asistenţa specialiştilor în psihopedagogie. Copiii urmează temporar clase speciale până la integrarea în şcolile învăţământului de masă. Ei pot de asemenea să urmeze atât clase speciale, cât şi clase din învăţământul de masă. Programele de integrare sunt organizate pentru a sprijini integrare individuală a 8-12 elevi în diverse clase din învăţământul de masă (pentru 2-3 unităţi de învăţământ din aceeaşi zonă).

Bibliografie:

1. Cocorada E., Năstasă L., “Fundamentele psihopedagogiei speciale. Introducere în logopedie”, Editura Psihomedia, Sibiu, 2007
2. Purcia S., “Ocrotirea și integrarea copiilor handicapați”, Editura Psihomedia, Sibiu, 2003

SFATURI PRACTICE: CUM SĂ FII PRIETEN CU COPIII CU CES

Prof. înv. preşcolar Ungur Cristina-Adriana
Grădiniţa cu Program Prelungit nr.12 Zalău

Sintagma “cerinţe educative speciale” (CES) a fost lansată pentru prima oară în Marea Britanie în1978, odată cu raportul Warnock, document reprezentativ pentru reforma educaţiei speciale din aceastăţară, iar în anii '90 a fost introdusă şi în terminologia UNESCO.

„Educaţia copiilor cu cerinţe educaţionale speciale este o sarcină care trebuie împărţită între părinţii acestora şi profesionişti. O atitudine pozitivă din partea părinţilor favorizează integrarea şcolară şi socială. Părinţii au nevoie de sprijin pentru a-şi putea asuma rolul de părinţi ai unor copii cu cerinţe speciale.”.„…şcolile si implicit gradinitele “trebuie să includă în procesul de învăţământ toţi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură ale acestora”.

Tinând cont de cele mai sus prezentate, precum și de exemplele concrete de copii cu comportament deviat, pe care le-am avut la grădinița pe parcursul celor peste 24 de ani de activitate, îmi permit să fac câteva recomandări legate de copiii cu cerinţe special:

- Ia iniţiativă de a-l/o include - prietenul tău s-ar putea să îşi dorească cu disperare să fie inclus şi să nu ştie cum să ţi-o spună. Spune-i exact ce vrei să facă.
- Găseşte interese comune. Va fi mult mai uşor să vorbiţi despre ceva sau să vă împărtăşiţi preferinţele.
- Fiţi insistent şi răbdător. Aminteşte-ţi că prietenul tău cu CES are nevoie de mai mult timp pentru a răspunde decât alţi copii. Nu înseamnă că el/ea nu este interesat.
- Comunică într-o manieră clară. Vorbeşte cu o viteză şi un volum rezonabile. Ar putea fi de ajutor să foloseşti propoziţii scurte. Foloseşte de asemenea gesturi, imagini şi expresii faciale care să vă ajute să comunicaţi.
- Luaţi-i apărarea. Dacă vezi pe cineva că îl tachinează sau îl abuzează fizic pe un copil cu CES, ia atitudine şi spune-i persoanei că nu este frumos.
- Ţine cont de sensibilitatea lui senzorială. Prietenul tău s-ar putea să nu se simtă în largul lui în anumite situaţii sau locuri. Întreabă-l /o dacă este în regulă , câteodată el/ea s-ar putea să simtă nevoia unei pauze.
- Oferă feedback. Dacă prietenul tău face ceva nepotrivit, este în regulă să-i spui acest lucru, dar într-o manieră amabilă, doar asigură-te că îi spui care este lucrul potrivit , pentru că s-ar putea să nu ştie.
- Nu te teme. Prietenul tău este un copil ca şi tine care are nevoie de ajutor. Acceptă-i diferenţele şi respectă-i punctele forte aşa cum a-i face-o pentru orice alt prieten.
- Tratează-l ca pe orice altă persoană şi vorbeşte cu el ca şi cum a-i face-o cu oricare dintre prietenii tăi. Nu fi prea formal şi nu-i vorbi ca unui copil mic.
- Nu-l tachina. Câteodată el s-ar putea să nu înţeleagă tachinarea sau câteodată ar putea crede că eşti prietenos, când tu de fapt nu eşti. Dacă alţi copii îl tachinează ia-i deoparte şi spune-le că nu e bine ce fac.
- Fii săritor, dar nu prea săritor. Dacă eşti prea săritor s-ar putea să se simtă diferit. Lasă-l să încerce mai întâi singur, apoi ajută-l dacă este nevoie. Include-l în activităţi de grup cum ar fi jocurile şi sporturile de echipă, dacă poate. Cere-i să faceţi lucruri împreună, dar nu-i explica, arată-i ce să facă pentru a te putea imita.

- Nu-l ignora chiar dacă tu crezi că nu te bagă în seamă.
- Află lucruri despre dizabilitatea lui. Citeşte materiale sau cere-i unui profesor sau unui consilier şcolar cărţi despre tulburarea sa. Poţi să-i întrebi şi pe părinţii săi când vă întâlniţi.
- Întreabă un profesor sau un consilier dacă anumite lucruri îţi sunt confuze. Există un motiv pentru care copiii cu CES fac anumite lucruri, dacă îţi dai seama care este acela, s-ar putea să poţi să-i ajuţi.
- Fii răbdător. Câteodată le ia mai mult timp copiilor cu CES să facă ceva sau să răspundă la o întrebare, s-ar putea să fie nevoie să vorbeşti mai rar când comunici cu el.
- Fă-ţi timp să-l saluţi de fiecare dată când te întâlneşti cu el. Chiar dacă te grăbeşti sau treci pe lângă el pe coridor, e frumos să-l saluţi.
- Nu te teme să te duci la el dacă crezi că are nevoie de ajutor. Nu te grăbi şi întreabă-l ce poţi face ca să-l ajuţi, câteodată el s-ar putea să nu înţeleagă ce s-a întâmplat, dar va fi mai bine odată ce înţelege stuaţia.
- Pur şi simplu lucrează cu el şi încearcă să-l ajuţi să înveţe. Acest lucru te va face să te simţi bine şi îl va ajuta şi pe el.
- Încurajează-l să încerce lucruri noi deoarece câteodată s-ar putea să-i fie frică să încerce ceva nou.
- Descoperă ce interese şi abilităţi speciale are şi apoi încearcă să găseşti modalităţi de a-l încuraja să le folosească.
- Spune-i ceva atunci când face lucrurile bine. Poţi să aclami, să-i spui „bate palma”sau pur şi simplu „grozav”, pentru că îi place să fie lăudat.
- Este în regulă să te simţi frustrat din cauza lui câteodată sau să îţi doreşti să te joci singur sau cu altcineva. Dacă nu te lasă în pace după ce l-ai rugat acest lucru, spune-i unui profesor sau unui adult care te poate ajuta.
- Nu te teme să-i ceri să facă ceva, este un copil de treabă şi poate să facă multe lucruri.
- Găseşte ceva care îi place, o abilitate specială pe care o admiri sau un interes anume pe care îl are.

Referinte:

1. Pânişoară, Ovidiu-Ion, 2004, Comunicarea eficienta
2. Şoitu, Laurenţiu, 1997, Pedagogia comunicării
3. Paunescu C, Musu I., 1997, Psihopedagogie speciala integrata. Handicapul mintal. Handicapul intelectual.
4. Popovici D.V., 1999. Elemente de psihopedagogia integrarii.
5. Popescu G., Plesa O., 1998, Handicap, readaptare, integrare.

http://articole.famouswhy.ro/modele_ale_comunicarii_didactice_la_copilul_cu_deficiente_mintale

PREVENȚIA ORO-DENTARĂ ÎN DENTAȚIA MIXTĂ
-suport de curs-

Student -Marian Livia -Anamaria

INTRODUCERE

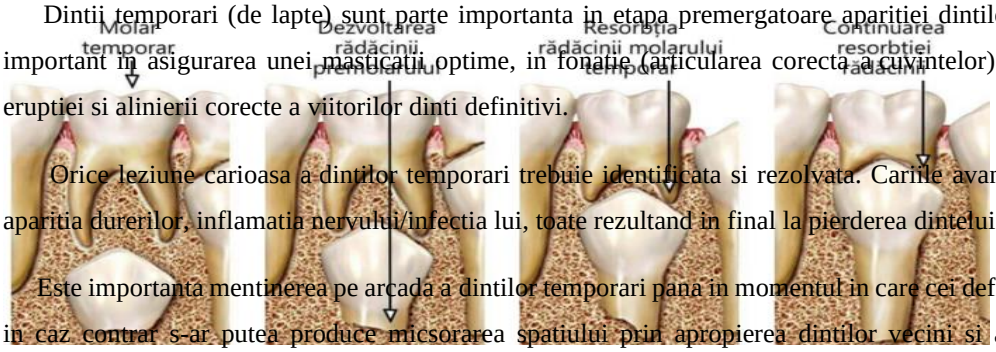
Totalitatea măsurilor luate pentru prevenirea apariţiei bolilor cu răspândire largă sunt cuprinse în noţiunea de profilaxie (în greceşte „pro“ înseamnă înainte şi „phylax“, păzitor), termenul fiind extins de la bolile infecto-contagioase la toate bolile şi chiar la alte domenii în afara medicinei, la normele sociale, spre exemplu în profilaxia delicvenţei. A preveni înseamnă a lua măsuri pentru a evita ceva, a preîntâmpina apariţia unui fenomen nedorit. În concepţia prof. D. Oltean, „stomatologia preventivă studiază ansamblul de măsuri ce se pot lua pentru a îndepărta, corecta sau opri manifestarea cauzelor care pot determina sau amplifica îmbolnăviri ale aparatului dento-maxilar“. Prevenirea îmbolnăvirilor se defineşte astfel: “strategia de reducere a factorilor de risc specifici unei boli sau de întărire a factorilor ce reduc susceptibilitatea la boală, precum şi activităţile destinate tratamentului sau reducerii efectelor provocate de boli deja instalate“

În acest context, prevenţia oro-dentară a apărut ca o necesitate dată de prevalenţa deosebită a afecţiunilor orodentare şi de impactul biologic, economic şi psiho-social determinat de evoluţia şi tratamentul lor. Prevalenţa este estimată la cca. 90% pentru caria dentară, 60% pentru îmbolnăvirile parodontale la pacienţii de peste 35 de ani şi 60% pentru anomaliile dento-maxilare, afecţiuni care ocupă locuri fruntaşe comparativ cu celelalte îmbolnăviri ale organismului. Prin incidenţa lor, pun importante probleme economice, statisticile arătând că, de la nivelul procedurilor prevenţiei primare spre cele ale prevenţiei terţiare costurile cresc, în timp ce satisfacţia medicului şi pacientului scade. În acest sens, s-a calculat că prin fluorizarea apei potabile se reduce incidenţa cariei cu circa 20 - 40% la un cost anual pe persoană de cca. 50 de cenţi, iar pentru obturarea unei carii dentare costul va fi de cca. 50 $, deci de o 100 de ori mai mare decât s-ar cheltui pentru prevenirea ei.

Sănătatea dentară se află în strânsă legătură cu sănătatea generală. Problemele dentare pot crea probleme de vorbire, pot afecta alimentația și încrederea de sine. De aceea, cea mai simplă modalitate de a evita tratamentele stomatologice complexe și costisitoare este prevenția dentară.

Pacienții în creștere prezintă o patologie variată, reprezentată de: carii, traumatisme dento-parodontale, anomalii dentare, care pot impune protezare. Complexitatea terapeutică a acestei categorii de pacienți, generată de factorii etiologici, particularitățile individuale, caracteristicile comportamentale dictate de vârstă, modificările structurilor orale și faciale consecința procesului de creștere, precum și durata crescută a tratamentului și costurile ridicate pot reprezenta o provocare atât pentru echipa medicală, cât și pentru pacienți și părinții acestora.

Dintii temporari (de lapte) sunt parte importanta in etapa premergatoare aparitiei dintilor definitivi. Ei detin un rol important in asigurarea unei masticatii optime, in fonatie (articularea corecta a cuvintelor) si pastrarea locului necesar eruptiei si alinierii corecte a viitorilor dinti definitivi.

Orice leziune carioasa a dintilor temporari trebuie identificata si rezolvata. Cariile avansate si netratate pot duce la aparitia durerilor, inflamatia nervului/infectia lui, toate rezultand in final la pierderea dintelui inainte de termen.

Este importanta mentinerea pe arcada a dintilor temporari pana in momentul in care cei definitivi sunt pregatiti sa apara, in caz contrar s-ar putea produce micsorarea spatiului prin apropierea dintilor vecini si astfel va fi afectata dentitia permanenta (aparitia inghesuirilor dentare) impunandu-se mai tarziu tratament ortodontic de realiniere si reechilibrare a dintilor definitivi pe arcada.

Parintii adesea subestimeaza importanta tratamentului unor carii care afecteza dintii temporari pentru ca “oricum ii schimba”. Acestia au insa un rol esential in dezvoltarea unei dentitii definitive sanatoase si armonioase.

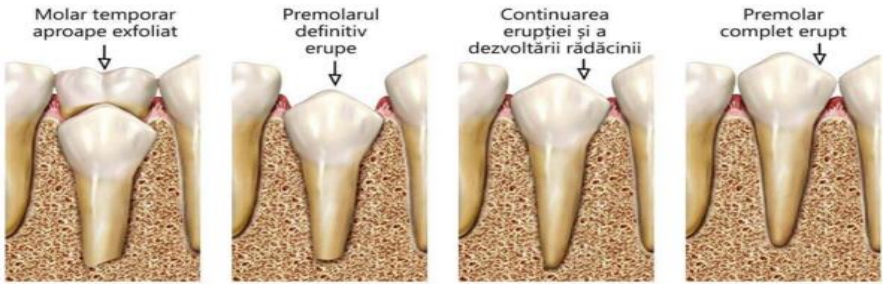
Un prim pas in a preveni aparitia unor eventuale probleme dentare este consultul de specialitate urmat de manoperele de igienizare, fluorizare si remineralizare.

Lucrarea de față are ca obiective aprecierea cauzelor ce conduc la necesitatea instituirii unui comportament preventiv în cazul pacienților în creștere, evidențierea consecințelor nerespectarii regulilor de igiena orala, precum și identificarea soluțiilor de tratament țintite acestei etape ale dentitiei. Noi am incercat sa identificam principalele afectiuni ale dentatiei mixte cat si prinicipalele masuri pe care trebuie sa le luam impotriva acestora.

CRESTEREA DINTILOR PERMANENTI

DENTITIA MIXTA

In jurul varstei de 6 ani dezvoltarea in interiorul osului a dintilor permanenti determina o resorbtie a radacinilor dintilor temporari pana in punctul in care devin mobili, sunt exfoliati si inlocuiti unul cate unul de catre dintii definitivi similari, mai putin molarii care sunt inlocuiti de premolari.

Aceasta etapa se numeste **perioada de dentitie mixta** (prezenta dintilor de lapte dar si a celor permanenti). Ea dureaza pana in jurul varstei de 12 ani, cand ultimul dinte temporar a disparut si au ramas doar cei definiti.

CUM DE DAM SEAMA CARE SUNT DINTII PERMANENTI ?

Este foarte importat ca parintii sa examineze periodic gurita copilului, mai ales in perioada de dentitie micta. Dar cum ne dam seama ce dinti urmeaza sa cada si ce dinti au fost deja inlocuiti ? Trebuie sa stim cateva diferente dintre cele doua tipuri de dinti.

Diferențele între dinții de lapte și cei permanenți sunt:

1. **Numărul lor**: dinţii temporari sunt în număr de 20, iar permanenţii sunt în număr de 32. Acest lucru se datorează faptului că dentiţia de lapte nu prezintă premolari şi nici molari de minte, care sunt prezenţi la dentiţia permanentă.

2. **Culoarea**: dinţii de lapte au smalţul mai deschis la culoare şi mai lucios decât dinţii definitivi proaspăt erupţi, unde smalţul, fiind mai dens şi de grosime mai mare, pare mai mat sau mai închis la culoare. Părinţii se alarmează văzând dinţii definitivi mai galbeni. Însă după schimbarea tuturor dinţilor de lapte nu mai există diferenţe de culoare, aspectul estetic nemaiavând de suferit.

3. **Dimensiunea** : dinţii definitivi au dimensiuni mai mari decât dinţii de lapte, fiind încă un motiv de îngrijorare pentru părinţi, şi anume că „dinţii cresc foarte mari”. Este normal să pară mai mari decât dinţii de lapte, având în vedere că dinţii definitivi sunt dinţi pe care copilul îi va avea când va fi adult, pe când dinţii de lapte persistă pe arcadă doar în primii ani de viaţă ai copilului, când şi maxilarele sunt de dimensiuni mult mai mici decât ale unui adult.

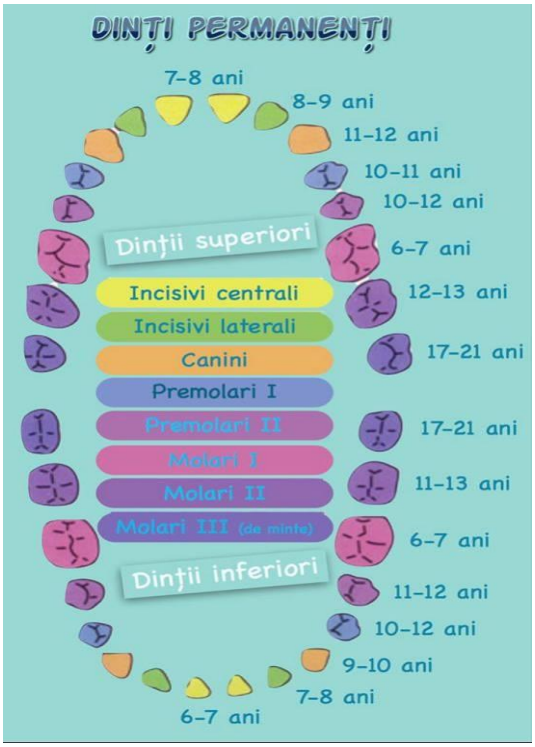
4. **Rădăcinile** dinţilor de lapte, care în momentul extracţiei lor nu mai există, sunt complet resorbite, în urma procesului de rizaliză. Dinţii definitivi nu prezintă fenomen de rizaliză, extracţia unui dinte definitiv fiind mai dificilă si mult mai traumatizantă.

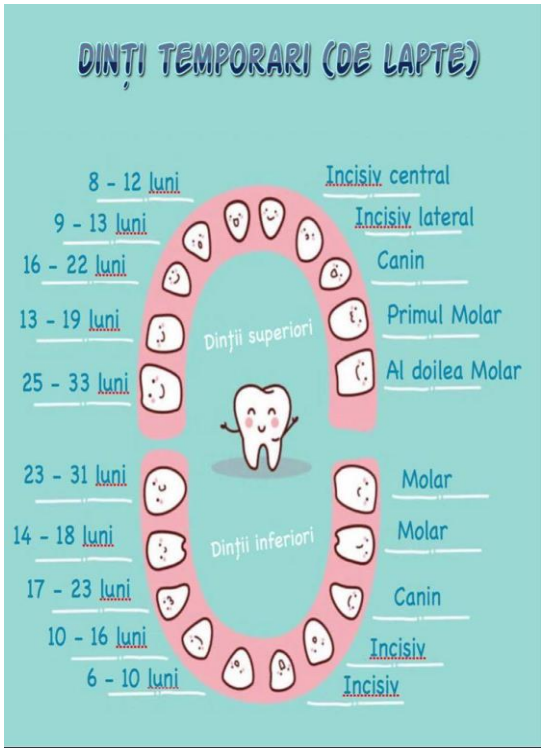
Asemănări între dinţii de lapte şi cei definitivi

1. Unii părinţi se întreabă dacă „şi dinţii de lapte au nerv”. Dinţii temporari, chiar dacă sunt mai mici, au exact anatomia dinţilor definitivi, cu rădăcină unică la incisivi şi canini şi rădăcini şi canale radiculare multiple la molari.
2. Au, de asemenea, pulpă dentară, deci şi nerv exact ca şi dinţii definitivi, pulpă care poate fi afectată uşor în urma cariilor. Exact ca în cazul dinţilor definitivi, pot apărea dureri la rece, cald, ulterior cu necroza şi gangrena pulpei, apariţia puroiului şi a abcesului dentar la copii.

VARSTA DE ERUPTIE- CAND CRESC DINTII PERMANENTI ?

In cele mai multe cazuri, dintii de lapte se vor exfolia de la sine. Nu e recomandat sa fie extrasi inainte de varsta de exfoliere a acestora pentru ca pierderea prematura a dintilor temporari va duce la eruptia neregulata a dintilor permanenti, asa ca e nevoie sa ramana pe loc pana in momentul in care devin mobili, pentru a pastra spatiul pe arcada dentara. Atunci cand acestia incep sa se miste, poate exista o sangerare usoara in timpul periajului, insa este recomandat a pastra o igiena orala buna, inclusiv in zona din jurul dintilor de lapte mobili, pentru a evita inflamare gingiilor.

PROBLEME CE POT APAREA IN TIMPUL ERUPTIEI

La varsta de 6 ani, primii molari permanenti vor erupe in spatele celor patru molari secunzi temporari. Ei se mai numesc si `` molarii de sase ani``.

In acest moment, parinrii trebuie sa le indice copiilor sau chiar sa-i ajute sa perieze foarte bine maselutele si gingia din jurul si deasupra acestora cu o periuta si pasta de dinti cu fluor. Acest lucru este foarte ulti in evitarea inflamatiei gingiilor si aparitiei cariilor pe acesti molari.

MOLARUL DE 6 ANI

Primul molar care face parte din dentitia definitiva este M 1 si apare sub cel de-al doilea molar temporar, in jurul varstei de 6-7 ani.

Eruptia molarului de 6 ani este un eveniment morfologic deosebit, el stabilind in mod simultan limita distala a culoarului canin-premolar si limita anterioara a culoarului molar, pozitia lui putand fi influentata de toate dezordinile dentare existente in cele doua segmente.

Pozitia primului molar inferior fata de pozitia primului molar superior (**cheia lui Angle**), constituIe un punct de referinta a unei ocluzii normale, producand cea de-a II-a inaltare a ocluziei. Molarul de 6 ani stabileste si eventual amelioreaza relatiile ocluzale din planul vertical fiind capabil sa compenseze imperfectiunile ce survin in timpul rotatiei celor doua dentitii.

Prin poziția lui pe arcada el ocupa un loc strategic in care este obligat sa suporte cele mai mari presiuni, fiind din punct de vedere functional singurul element stabil in tot timpul dentitiei mixte si preia o buna parte din ghidajul miscarilor mandibulare. In aceste conditii, el joaca un rol decisiv in normalizarea relatiilor ocluzale. Pierderea precoce a molarului 1 atrage o serie de perturbari.

In cazul in care extractia este eftectuata intre varsta 6 - 8 ani, va avea loc deplasarea in plan sagital a molarului secund atat a partii coronare cat si a partii radiculare si de asemenea o deplasare mai limitata a premolarului 2 spre distal.

Extractia efectuata intre 8-10 ani este urmata de deplasarea meziala a molarului 2 prin înclinarea coroanei, premolarul 2 parcurgand spre distal o distanta limitata. Este insotita de o deformare redusa a osului alveolar

Extractia molarului 1 între 10-12 ani este urmata de inclinari mari coronare ale molarului 2 ,in schimb premolarul isi mentine o pozitie fixa.

ANOMALIA de Clasa I Angle

1. INTRODUCERE

1.1. Definiţie

Anomaliile de Clasa I Angle sunt caracterizate de tulburări de creştere şi dezvoltare, cu caracter primar sau dobândit, ale sistemului dentar, alveolar şi, într-o măsură mult mai mică, ale bazelor osoase maxilare, ceea ce determină dezechilibre majore la nivelul arcadelor dento-alveolare şi ocluzale. Trăsătura comună este relaţia intermaxilară normală în plan sagital.

1.2. Prevalenţă

Prevalenţa anomaliei de Clasa I Angle este ridicată. Studiind un lot de copii cu vârste cuprinse între 5 şi 15 ani se constată că populaţia este afectată în proporţie de 63-65% din cazuri.

1.3. Conduită actuală

Malocluzia de Clasa I destul este frecventă în populaţia noastră, iar în tratament se dovedeşte a fi o mare consumatoare de timp şi de tehnică. Toate acestea justifică interesul clinicienilor pentru această anomalie dento-maxilară ce impune diagnostic şi tratament precoce. **1.4. Forme clinice**

Gama anomaliilor cuprinse în Clasa I Angle este largă, înglobând anomalii ale sistemului dentar, dento-alveolar, ocluzal, dar şi ale bazei maxilarelor, ultimele fiind interesate într-o mai mică măsură.

II. Tratamentul profilactic dizarmonia dento-alveolară:

- Începe încă din perioada prenatală prin:

- menţinerea stării de sănătate a gravidei;
- alimentaţie echilibrată;
- menţinerea stării de igienă orală;
- depistarea unor anomalii dentare cu transmitere ereditară şi continuă postnatal prin:
- deprinderea unor tehnici corecte de periaj de către copil şi a unor obiceiuri alimentare adecvate
- masticaţie bilaterală eficientă care să favorizeze abrazia fiziologică
- dispensarizare stomatologică pentru prevenirea sau depistarea cariilor incipiente

- refacerea morfo-funcţională a coroanelor dentare afectate de carie pentru menţinerea integrităţii zonelor de sprijin până la vârsta înlocuirii dentare

- odontectomia profilactică a mugurilor molarilor trei în dentaţia permanentă incipient

III. Tratamentul precoce:

Obiectivul tratamentului interceptiv în dizarmonia dento-maxilară este urmărirea procesului de înlocuire dentară. Constă în :

- extracţia dinţilor temporari persistenţi pe arcade peste vârsta fiziologică de eliminare, dacă este confirmată radiologic prezenţa omologului permanent;

- extracţii ale dinţilor temporari (canini, molari unu temporari) pentru echilibrarea hemiarcadelor şi menţinerea coincidenţei liniilor interincisive atunci când s-a pierdut omologul contralateral;

- depistarea radiologică a dinţilor supranumerari şi extracţia lor - extracţia dinţilor permanenţi incluşi în poziţii anormale care nu permit aducerea lor pe arcadă;

- excizia chirurgicală a fibromucoasei gingivale îngroşate în urma pierderii precoce a unui dinte temporar pentru a facilita erupţia omologului permanent şi a preveni tulburările de ordine de erupţie şi pierderea spaţiului;

- aplicarea de menţinătoare de spaţiu sau a protezelor infantile în caz de pierdere prematură a zonelor de sprijin sau a zonelor frontale, readaptate periodic pentru a nu împiedica creşterea maxilarelor.

Care este importanta tratamentului dentar precoce?

Parintii adesea subestimeaza importanta tratamentului unor carii care afecteza dintii temporari pentru ca “oricum ii schimba”. Acestia au insa un rol esential in dezvoltarea unei dentitii definitive sanatoase si armonioase.

Un prim pas in a preveni aparitia unor eventuale probleme dentare este consultul de specialitate urmat de manoperele de igienizare, fluorizare si remineralizare.

Tratamentele stomatologice in aceasta perioada pot inchide sau mentine spatii necesare eruptiei dintilor permanenti, pot grabi sau intarzia aceasta eruptie si pot corecta chiar si unele anomalii de pozitie ale dintilor.

Principiile de tratament constau in corectarea obiceiurilor alimentare si/sau instituirea unei igiene orale corecte adaptata la varsta copilului, indepartarea cariei si realizarea unei obturatii .

Un tratament de canal reusit permite mentinerea pe arcada a dintelui temporar mai mult timp, pastreaza continuitatea arcadei dentare si asigura spatiul necesar inlocuirii lui cu dintele permanent succesional. In felul acesta se impiedica aparitia unor anomalii ortodontice.

Succesul terapiei pulpare la dintii temporari necesita intelegerea morfologiei acestora, a formarii radacinilor si a problemelor speciale care se asociaza cu resorbtia radacinilor dintilor temporari.

O masura importanta impotriva cariei, de care parintii trebuie sa tina cont este sigilarea dintilor. .

SIGILAREA DINTILOR

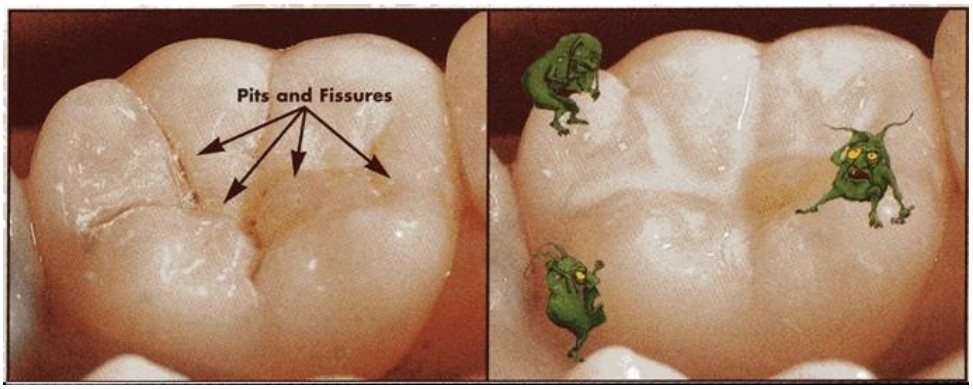
Sigiliarea dinților reprezintă o metodă de prevenire a cariilor dentare și constă în aplicarea unui material dentar (într-un strat foarte subțire) la nivelul șanțurilor și fosetelor dinților laterali.

Sigilantul – va acționa ca un film protector și va împiedica acumularea plăcii bacteriene și a resturilor alimentare la acest nivel.

Sigilarea dentară se indică, de obicei, în cazul copiilor, la scurt timp după erupția dinților posteriori (temporari sau definitivi). În acest sens, încă din 1985 Wilson a promovat soluția de prevenire a cariei prin închiderea spațiilor cu materiale speciale crescând astfel, rezistența dinților la carii.

De ce este necesară sigilarea?

Numeroase studii clinice au demonstrat eficiența sigilării dinților ca metodă de profilaxie.

- Beneficiile pe care le are metoda sunt:

- obturează traiectul de acces al microorganismelor patogene în zonele cu predispoziție maximă de dezvoltare a leziunii, materialul umple defectul în mod etanș;
- prin nivelarea suprafeței și dispariția elementelor negative de relief facilitează și îmbunătățeste rezultatele măsurilor de igienă bucală – periuța de dinți abordează mult mai eficient suprafețele;
- scade suprafața de atașare a unor bacterii la structurile dure dentare reducând contactul direct cu ele;

- efectul este cu atât mai important, cu cât metoda e folosită pe dinții tineri cu susceptibilitate maximă la atacul carios;
- estetica naturală a dinților nu este afectată, materialele fiiind aplicate în zone puțin vizibile și au nuanțe și transluciditate acceptabile;
- nu este deloc dureroasă, nu este traumatizantă pentru copii;
- materialele sunt biocompatibile și suficient de dure pentru a rezista forțelor de masticație;
- este ieftină și accesibilă în orice unitate de tratament stomatologic.

Când se recomandă efectuarea sigilării?

În primii 4 ani după erupție, atâta timp cât dinții încă nu sunt afectați carios.

➢ Recomandările speciale includ:

- șanțurile și fosetele molarilor, premolarilor și incisivilor atunci când sonda le agață, însă caria nu e dezvoltată încă;

- pacienții care dezvoltă rapid carii, se monitorizează și se sigilează imediat după erupția dinții intacți;
- copii care consumă multe dulciuri favorizând multiplicarea bacteriană patogenă;
- pacienții cu nevoi speciale, la care igiena orală nu este satisfăcătoare sau care nu își pot efectua igiena;
- copii din medii sociale defavorizate, cu acces limitat la serviciile stomatologice, pentru prevenirea patologiei induse de caria dentară;
- dinții cu anomalii de dezvoltare.

Vârsta optimă este între 3-4 ani pentru dinții de lapte, și de 6-7 / 11-13 pentru cei maturi tineri.

Când sigilarea nu mai este o soluție?

- Dacă dintele prezintă deja procese carioase;
- Au trecut mai mult de 4 ani de la erupție. În acest caz este foarte posibil ca dintele să fie deja afectat de carie sau, dimpotrivă, să nu prezinte nicio carie, sigilarea fiind inutilă deoarece dintele a depășit perioada critică;
- Dacă șanțurile și fosetele sunt largi, neretentive – sigilarea nu are justificare;
- Nu se sigilează premolarii, decât la copiii susceptibili la carie;
- Când pacienții nu sunt colaboranți.

Nu se recomandă sigilarea pe **dinți parțial erupți**. În această sitație se așteaptă erupția completă a dintelui și doar după aceea se va realiza sigilarea corectă a dintelui.

Care este prognosticul unei sigilări?

Studiile efectuate în acest sens arată că:

- din 10 sigilări, cam 8 rezistă în primul an, iar după 5 ani - 4.
- Dacă materialul cade, trebuie repetată procedura.

Cum motivăm copiii sa accepte acest tratament preventiv?

Motivul pentru care vizita la stomatolog devine o adevărată dramă pentru un copil este datorat fie unor experiențe neplăcute, fie asocierii medicului cu o sursă de durere, injecții și, consecutiv, lacrimi. Pacientul mic trebuie convins de necesitatea profilaxiei cariilor și asigurat că ceea ce i se va face nu provoacă niciun fel de durere și că de fapt vrem să lipim pe dinte un scut de protecție ca să îl facem mai puternic în lupta cu bacteriile. Fiecare etapă trebuie explicată minuțios și cu răbdare pentru ca micul pacient să aibă siguranța și încrederea în medic și părinți.

Ce importanta prezinta prima vizita la stomatolog inca din perioada copilariei?

Prima vizită la medicul dentist este foarte importantă întrucât aceasta poate influența decisiv felul în care un pacient va aborda tratamentul stomatologic. Pentru mentinerea integritatii dintilor temporari sunt necesare controale periodice, prima vizita la cabinetul stomatologic fiind recomandata odata cu aparitia primului dinte. Cu aceasta ocazie se pot depista la timp unele anomalii ale aparatului dento-maxilar si, totodata, se pot da sfaturi privind modul de realizare al igienei orale. Inca de la varste mici **(2 ani si 6 luni),** ar fi indicat ca parintii sa-si aduca copiii la un consult stomatologic pentru ca la aceasta varsta se finalizeaza eruptia dintilor temporari. Controlul dintilor de lapte este foarte important, acestia pot influenta starea de sanatate a dintilor definitivi.

Cat de des mergem la medicul dentist?

Este recomandata vizita la cabinetul dentar de doua ori pe an pentru a monitoriza evolutia dintilor de lapte/permanenti si de a preveni cariile dentare, astfel veti creste increderea si confortul copilului in timpul vizitelor la medicul dentist.

Pe lângă faptul că odată ce mergi cu micuțul tău la stomatolog îi vei proteja sănătatea, posibilitatea să-i apară o atitudine negativă față de cabinetele stomatologice va scădea considerabil, pentru că prima dată copilul nu va simți nicio durere când va face cunoștință cu persoana în halat alb. Pe lângă aceasta, dacă ai grijă de *profilaxia dentară* în copilărie, probabilitatea apariției problemelor la vârsta mai înaintată va scădea.

Una dintre cele mai importante aspecte ale meseriei de *stomatolog* este profilaxia bolilor. Sarcina lui, în primul rând, este de a menține sănătatea danturii pacientului, de aceea vizita unei persoane complet sănătoase nu este mai puțin importantă. Pentru că în așa caz, acesta va putea verifica starea dinților, oferi sfaturi de igienă personală și depista unele probleme în stadiile primare.

LECTIE DESCHISA DE PROFILAXIE LA CLASA I

ARGUMENT

Neapreciată de mulţi la adevarata ei valoare sănătatea cavităţii orale are repercusiuni asupra homeostaziei întregului organism. Fără a intra în detalii de natură medicală pot doar afirma că multe boli îşi au originea la acest nivel superior al tractului digestiv.

Profilaxia dentară la copii este o metodă simplă și necesară de întreținere a sănătății orale. Aceasta reprezintă o metodă neinvazivă de prevenţie şi identificare a problemelor dentare într-un stadiu incipient, când problemele sunt încă simple şi uşor tratabile.

Profilaxia constă în identificarea problemelor de igienă dentară, a cariilor şi, nu în ultimul rând, a anomaliilor de dinţi sau baza osoasă.

Teama de stomatolog, de multe ori, apare pe fondul asocierii unui disconfort sau chiar durere, cu medicul şi/sau cabinetul dentar.

Copilul care va participa la şedinţe de profilaxie său control periodic, înainte de a avea probleme dentare, va avea mai multă disponibilitate de a vizita cabinetul stomatologic, va fi mai cooperant şi va căpăta mai uşor încredere în medic.

Motivul pentru care s-a realizat acest proiect este cel al profilaxiei cariei dentare în cadrul segmentului şcolar, cu atat mai mult cu cât literatura de specialitate abundă într-o vastă cazuistică a bolilor elevilor ca urmare a complicaţiilor datorate cariei dentare.

Astfel se va avea în vedere o explicare corespunzătoare şi cât mai eficientă a importanţei spălatului dinţilor, a alimentaţiei echilibrate şi corecte, a obiceiurilor vicioase care apar în această perioadă la elevi şi cum pot fi ele îndreptate, cât şi a controlului în cabinete de specialitate la măcar 6 luni pentru o eficientizare maximă a stării de sănătate orală.

Formarea unui stil de viaţă sănătos devine o condiţie esenţială pentru o dezvoltare armonioasă a personalităţii elevului. Astfel se va urmări promovarea cunoştinţelor corecte privind diferite aspecte ale sănătăţii şi formarea de atitudini şi deprinderi indispensabile unui comportament responsabil şi sănătos.

Educaţia pentru sănătate trebuie să înceapă la vârste mici pentru că în această etapă se dobândesc obiceiuri care sunt relevante activităţilor ulterioare.

PROIECTUL DIDACTIC AL LECTIEI

TIPUL LECTIEI: Dobandire de noi cunostiinte

EFECTIVUL: 25 de elevi

DURATA: 45 minute

SCOPUL LECTIEI: Proiectul va avea drept finalitate formarea unei atitudini pozitive şi responsabile faţă de sănătatea cavităţii orale proprie şi a celor din jur prin obţinerea unor rezultate concrete în păstrarea stării de sănătate şi prevenirea îmbolnăvirilor cat si transmiterea sistematică a unor noţiuni şi cunoştinţe privind problemele de igiena dentara

OBIECTIVELE LECTIEI:

În cadrul activităţilor desfăşurate eleviivor fi capabili:

- Să-şi însuşească norme de comportament care să asigure sănătatea cavităţii orale şi prevenirea îmbolnăvirilor.
- Să cunoscă şi să aplice reguli de igienă personală.
- Să explice necesitatea controlului periodic la cabinetul stomatologic.
- Să identifice factorii de risc ce dăunează sănătaţii cavităţii orale şi evitarea acestora.

RESURSE UMANE:

- Elevii clasei I C
- Studenti.

RESURSE MATERIALE:

- Materiale didactice: din dotarea şcolii, procurate de către profesor înv.primar, specialişti: planşe, pliante, mulaje, diplome;
- Atlase: creioane colorate, hartie xerox, acuarele, plastilina, lipici.
- Mijloace audio-video: aparat foto, computer, video-proiector.

METODE:

- Conversaţia
- Expunerea
- Problematizarea
- Brainstorming-ul
- Demonstraţia
- Exerciţiul

ETAPELE LECTIEI

I. Momentul organizatoric:

- In aceasta etapa a lectiei ne vom pregati materialele necesare desfasurarii activtatii:

- instalarea filmuletului pe video-proiector;
-impartim copiilor o fisa de desenat;
- mă asigur că elevii au cele necesare pe bancă pentru începerea orei.

II. **Captarea atentiei:**

- Le vom capta copiilor atentia prin intermediul unui invitat special.

“-Buna ziua, copilasi! Noi suntem viitori medici stomatologi (ne vom prezenta fiecare) si am venit azi la voi pentru a va prezenta pe cineva care are un mesaj pentru voi. Este vorba despre un prieten foarte bun de-al nostru tuturor!

*vom scoate mulajul sub forma de molar de sub catedra;

“ -Buna ziua, dragii mei copii! Poate unii dintre voi ma cunoasteti, eu sunt Zana Maseluta! Am venit azi la voi deoarece sunt foarte suparata….prietenii mei, dintii si maselutele, au inceput sa se simta rau, iar ei m-au rugat sa va cer voua ajutorul, deoarece voi sunteti eroii lor si puteti sa-i salvati, doar voi puteti sa-i protejati de dusmanul lor, caria dentara!”

III. Anuntarea titlului si obiectivelor lectiei:

- Dupa cum ati auzit, copii, azi va vom invata cum puteti sa va protejati dintii si masuletele impotriva cariei dentare. Va vom explica fiecare pas pe care trebuie sa-l faceti pentru a fi invingatori in lupta cu caria dentara!

IV. Reactualizarea cunostiintelor anterioare necesare invatarii a ceea ce urmeaza:

- Le vom adresa copiilor intrebari legate despre notiunile pe care le vom folosi in ceea ce urmeaza sa-i invatam:

“-Stiti cste aceea o carie?”
“-Ce credeti ca este o bacterie?”
“-Unde trebuie sa mergem ca ne doare un dinte?” etc.
Vom asculta raspunsurile copiilor, iar noi vom veni pe urma cu explicatia corecta, spusa pe intelesul lor.

V. Dirijarea invatarii:

In aceasta etapa vom incepe predarea propriu-zisa a lectiei in care le vom explica cum apare caria si cum se pot proteja impotriva cariei dentare.

“ - Oare stiati ca de fiecare data cand mancam ceva printre dinti de raman resturi de mancare, iar daca dintii nu sunt bine spalati, atunci apar cariile dentare. Caria dentara poate sa atace dintisorul pana la radacina, iar

atunci va aparea durerea care este urmata de pierederea dintelui. Nu-i asa ce rea este doamna carie? De aceea trebuie sa invatam cum sa ne aparam si sa invingem caria!”

“ - Haideti copilasi sa vedem cum ne protejam impotriva cariei!”

“ Copii, noi avem trei arme magice impotriva cariilor. Oare stiti care este prima?”

*ascultam raspunsurile copiilor;

- ***Prima arma magica: Periuta si pasta de dinti***

Le vom prezenta metodele corecte de periaj al dintilor folosind mulajul dentar.

“Prima arma magica impotriva cariei dentare sunt **periuta si pasta de dinti** si utilizarea corecta a acesora. Noi va vom explica cum trebuie sa va periati dintisorii si maselutele cat mai corect si eficient si vom executa miscarile pe care trebuie sa le faceti folosind acest mulaj, va rugam ochisorii la noi.”

*Le vom enumera pasii pe care trebuie sa-i urmeze:

- Mergem in fata oglinzii, punem putina pasta de dinti pe periuta, aproximativ cat un bob de mazare si incepem sa periam;
- Prima data periam dintisorii pe partea exterioara (pe dinafara); Tinem dintii apropiati si incepem sa periam.
- Vom peria de sus in jos dintii superiori, iar de jos in sus dintii inferiori;
- Dupa ce am terminat dintii pe exterior, deschidem gurita si periam maselutele executand miscari dinainte-inapoi de aproximativ cinci ori;
- Mai avem de periat partea interioara a dintilor si maselutelor.

“Ce credeti, copii? Am terminat? Nu! Mai avem ceva de curatat. Ce credeti ca mai avem?”

*copiii raspund;

“ Asa este, mai avem de curatat limba. Scoatem limba afara si o periam de cateva ori;

Copii, pe langa periajul correct al dintilor este importat sa nu uitati sa va spalati de cel putin doua ori pe zi, dimineata, dupa trezire si seara, inainte de culcare. Daca sunteti mai harnicuti va puteti spala dupa fiecare masa.”

- ***A doua arma magica impotriva cariei detare:***

Oare stiti despre ce este vorba? Ati ghicit! Este vorba de o alimentatie sanatoasa si naturala. Stiu ca va plac mult dulciurile, si mie imi plac, dar sa nu uitati sa consumati fructe si legume, ele va vor proteja de carii.

- “Si acum sa descoperim **a treia arma magica**! Cine sa fie oare? Asa este, doctorul stomatolog!

Medicul stomatolog se va uita in gurita voastra si va gasi fiecare ascunzatoare a cariei dentare. De aceea trebuie sa mergeti la stomatolog de cel putin doua ori pe an .

Dragii mei copilasi, daca veti folosi aceste arme magice impotriva cariei veti avea dinti sanatosi, albi si curati.”

VI. Obtinerea feedback-ului si realizarea de precizari, completari

Le vom adresa intrebari legate de cele explicate in etapa de dirijare a invatarii.

“ – Cum apare caria dentara? ”

“ – Care sunt cele trei arme magice impotriva cariei dentare? ”

“ – De cate ori este indicat sa ne spalam dintisorii intr-o zi? ”

“ – De cate ori pe an este indicat sa mergem la medical stomatolog? ”

BIBLIOGRAFIE

1. https://www.sser.ro/docs/ghid-de-profilaxie-2011-09.pdf
2. https://umfcd.ro/wp-content/uploads/2017/07/SUSTINERE_TEZA/rezumat-teza-pascal-iulia.pdf
3. https://www.sorident.ro/ordinea-eruptiei-dintilor-permanenti.html?fbclid=IwAR0iPJ3iA82Ifm4IJduVsLRTUOpCQTm2wFErKpwlIiSDIMUy6EjqjLz1B28
4. https://www.sser.ro/docs/ghid-de-ortodontie-2012-08-17.pdf
5. Iliescu A., Gafar M. Cariologie și odontoterapie restauratoare. Editura Medicală. București 2011;
6. Luca R., Metode locale de prevenire a cariei în șanțuri și fosete. Editura Cerma. București, 1999;
7. Sigilarea șanțurilor și fosetelor - mijloc de prevenire a apariției cariei dentare http://www.scritube.com/medicina/Sigilarea-santurilor-si-fosete123184818.php

Probleme de integrare a copiilor cu Cerinte Educative Speciale

Prof. Marian Gina Mariana
Școala Gim. „Gh. Lazăr„ Zalău

Probleme de integrare a copiilor cu Cerinte Educative Speciale Ca fiinta sociala, omul este dependent de ceilalti oameni. Aceasta dependenta inseamna, de fapt, ajutor, posibilitatea de a comunica si coopera. Acest lucru da nastere la sentimentul de apartenenta si solidaritate umana, precum si la sentimentul de securitate al individului. Din categoria copiilor cu CES fac parte atat copiii cu deficiente propriu-zise la care, cerintele speciale sunt multiple, inclusiv educative, cat si copiii fara deficiente, dar care prezinta manifestari stabile de inadapatare la exigentele scolii. Deci, din aceasta categorie fac parte: - copiii cu deficiente senzoriale: vizuale, auditive, locomotorii etc, - copiii cu deficiente mintale, - copiii cu tulburari afective (emotionale), - copiii cu handicap asociat. Problema handicapului Intalnim pretutindeni oameni cu deficiente. Perceperea lor sociala nu este intotdeauna constanta, ea variaza de la societate la societate, furnizand semnificatii diferite, functie de cultura si de valorile promovate. In antichitate se considera ca Homer cel orb vede ce ceilalti nu vad si nici nu inteleg. Despre evanghelicul orb din nastere, vindecat, Iisus Hristos spune ca in aceasta se arata lucrarile lui Dumnezeu. Tot Evul Mediu este marcat de ideea ca deficientele umane reprezinta un semn de ales al lui Dumnezeu sau de posedat de diavol. In cultura moderna europeana repulsia fata de acestea este atat de mare, incat nu numai ca devine imposibila propozitia Scoala-te, ia-ti patul tau si umbla!, dar om si minune deopotriva sunt izgoniti la periferia lumii, daca lumea are asa ceva. Principiul separarii oamenilor cu deficiente de restul societatii exprima, pe de o parte, frica acestore de contaminare, iar pe de alta parte forma de a-si transfera propriile esecuri sociale, politice, economice asupra celor ce nu aveau cum sa se apere de asemenea acuzatii. In cadrul societatilor ce promoveaza valori religioase, deficientele pot fi interpretate ca pedepse pentru pacatele savarsite, ca semne ale alegerii sau ale pedepsirii. personale,, deficienta reprezinta un dezastru, o nenorocire, o tragedie personala.

Ce se crede despre persoanele cu deficiente?

Multi oameni au reticente fata de acestea deoarece au o conceptie gresita despre ele. Unii stiu din trecut despre persoanele cu handicap faptul ca erau cersetori sau lautari ori au in acest domeniu o slaba experienta. Nici una dintre aceste idei nu ofera o imagine clara a persoanelor cu deficiente. Si ele sunt oameni ca si ceilalti: unii dependenti, altii independenti; unii lideri, altii persoane obisnuite; unii bogati, altii saraci; unii grasi, altii slabi etc. Ca orice persoana, ei sunt produsul unic al ereditatii lor si al mediului si sunt indivizi. Dar si persoanele deficiente, la randul lor, au doua pareri in ceea ce priveste imppedimentul lor: unele il considera un dezastru, iar altele un simplu inconvenient. Definirea handicapului Exista mai multe perspective de abordare a handicapului ce se concretizeaza in diferite definitii sau modele ale acestuia:

1. Modelul medical. Handicapul este definit ca o boala cronica.

2. Modelul economic. Pe baza definitiei medicale, se considera ca persoanele cu handicap sunt incapabile de a munci sau a se deplasa, deci sunt neproductive sau mai putin productive. Handicapul este, asadar, o boala economica.

3. Modelul limitarii functionale. Handicapul este definit ca o deficienta severa, cronica, proprie persoanei care indeplineste urmatoarele conditii: - manifesta o deficienta mentala sau fizica sau o combinatie de deficiente mentale si fizice; - se manifesta inainte de varsta de 22 de ani; - pare a continua fara a preciza vreo limita; - reflecta nevoia persoanei

de ingrijire, tratament sau alte forme de servicii (de tip special, interdisciplinar sau general) pentru o perioada indelungata sau pentru toata viata, concepute si aplicate in mod individual.

4. Modelul psiho-social raporteaza handicapul la societate. Problema handicapului este plasata la interactiunea dintre persoane si siferitele segmente ale sistemului social. Adaptarea nu mai este unilaterala, nu mai apartine doar persoanei. Din ce in ce mai mult, societatea este cea care trebuie sa se adapteze la persoanele care o compun. Anul 1981 a fost Anul International al Persoanelor Handicapate, iar scopul sau oficial: a ajuta persoanele cu handicap sa se adapteze din punct de vedere fizic si psihic la societate. Shearer apreciaza ca problema reala este cea a societatii si nu a persoanei cu handicap, si anume, cat de dispusa este societatea in a-si schimba propriile metode si asteptari relativ la integrarea persoanei. UPIAS (Union of Physically Impaired Against Segregation) intr-un program publicat la Londra inca din 1976, intitulat Fundamental Principles of Disability, precizeaza ca handicapatii insisi, teoretizand asupra propriei lor conditii in societate fac distinctia dintre deficienta fizica si situatia sociala a celor cu astfel de deficiente, numita incapacitate (disability). Deficienta fizica este denumita ca lipsa totala sau partiala a unui membru al corpului sau ca deformarea unui membru, a organismului sau a intregului mecanism al corpului. Incapacitatea fizica este definita ca dezavantaj sau restrictie in activitate, datorita unei organizatii sociale ce nu ia in seama (sau nu o face suficient) persoanele cu deficienta fizica, excluzandu-le din aria activitatilor sociale.

Concluzia UPIAS este foarte clara: incapacitatea sau handicapul fizic reprezinta o forma particulara a opresiunii sociale. Intre cele doua puncte de vedere prezentate exista o diferenta semnificativa, desi pozitia teoretica de pe care sunt formulate este in principal aceeasi:

a) Shearer considera ca societatea trebuie sa vrea si sa faca ceva pentru oamenii cu handicap.

b) UPIAS considera ca ei insisi trebuie sa lupte pentru a obtine/impune ceea ce doresc. De aici rezulta consecintele diferite pentru intregul personal care activeaza in acest domeniu, in sensul in care este pus in situatia de a opta intre: - a lucra pentru persoane cu handicap, - a lucra cu persoane cu handicap.

Consecințele absenței intervențiilor educative și terapeutice

Copilul cu cerințe educaționale speciale căruia trebuințele (mai ales cele de securitate afectivă, de apartenență și identitate) nu îi sunt satisfăcute în mod constant va resimți în permanență frustrare afectivă, concretizate în stări puternice de tensiune, reacții fiziologice și psihologice dezagreabile (enurezisul nocturn chiar și la vârste mai mari, onicofagie, mișcări stereotipe ale corpului, anorexie, depresie, reacții de plâns etc.).

Aceste stări generatoare de tensiune nervoasă, uneori greu de controlat, pot fi atenuate sau depășite numai dacă copilul dezvoltă o formă de toleranță la frustrare. Absența intervențiilor educative și terapeutice în situațiile de frustrare afectivă generează în timp conduite și efecte de tipul celor prezentate mai jos:

- ✓ *Complexele de inferioritate*-copilul cu cerințe educaționale speciale le trăiește nu numai față de copiii din familie (colegi de școală, de clasă), ci și față de alți copii din școală care au o situație mai bună ca a lor;
- ✓ *Complexul de proveniență*-se manifestă prin nostalgie, dor de părinți, tristețe, dorința reîntoarcerii în familie, preocuparea obsedantă de identificare a părinților (pentru cei care nu i-au cunoscut), fie prin acceptarea jenată a apartenenței la o familie umbrită de vicii grave, evitarea și respingerea părinților;
- ✓ *Comportamentul revendicativ*-concretizat în revendicarea ostilă a unor necesități și drepturi, stridențe comportamentale, izolare și fenomenul de marginalizare;

- ✓ *Sindromul de instituționalizare/hospitalism*- prezent la copil după o perioadă îndelungată de timp petrecută într-o instituție de asistență și ocrotire, generează o stare de inadaptare la condițiile dificile ale vieții, o incapacitate de identificare cu alții, concretizată prin lipsa de rezistență față de solicitările biologice și psihice obișnuite, reacții de frică, neliniște, teamă fără obiect imediat. Copilul aflat în acestă stare nu se poate orienta corect în situații neutre care de fapt nu prezintă nici un pericol, dar pe care copilul le percepe ca fiind purtătoare de posibile sau reale situații, stări, trăiri negative (copilul nu poate anticipa corect ce se întâmplă în anumite momente, conjuncturi pe care le percepe ca generatoare de necazuri, neplăceri și pericole).
- ✓ *Frustrarea familială*- concretizată frecvent în atitudinea de victimă a societății, nedreptățită și marginalizată. În literatura de specialitate (Gherguț, 2013) sunt redate câteva dintre particularitățile negative ale conduitei copiilor care nu au beneficiat de modelul pozitiv și de confortul psihologic al familiilor biologice, și anume*:*
- ✓ *negativismul nejustificat*, manifestat prin rezistența nemotivată față de tot ce vine de la alte persoane, tendința de a acționa diametral opus, chiar față de solicitările argumentate logic, numai pentru faptul că vin din afară sau de la anumite persoane neagreate de copil*;*
- ✓ *respingerea ajutorului*, manifestată ca o reacție de apărare împotriva adulților, după cum poate fi și expresia unei stări de conflict generată de anumite greșeli de educație;
- ✓ *sugestibilitatea,* manifestată prin acceptarea oricărei orientări și îndrumări exterioare, imitarea fără discernământ și fără a lua atitudine critică, chiar dacă ideile, acțiunile imitate nu corespund cu propriile convingeri;
- ✓ *ostilitatea* manifestată prin dorința de izolare, indisciplină, conduite revendicative și fugă de responsabilitate în sarcinile primite de adult;
- ✓ *accese de furie* proiectate asupra colegilor sau obiectelor din jur și tendința de a distruge obiecte personale ale colegilor;
- ✓ *stări de apatie* manifestate prin închiderea în sine, reducerea sau absența comunicării verbale, tonus afectiv redus, indiferență, neglijarea îndatoririlor, neimplicarea în activități ludice;

BIBLIOGRAFIE

1. Gherguț, A. (2011). *Evaluare și intervenție psihoeducațională*. Terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii. Iași, Editura Polirom.
2. Gherguț, A. (2013). *Sinteze de psihopedagogie specială*, ediția a III-a.Ed.Polirom, Iași.
3. Mitrofan, I. (2003). *Cursa cu obstacole a dezvoltării umane*. Editura Polirom, Iași.
4. Stănică, I. (coord), (2001). Psihopedagogie specială (Deficienţe senzoriale). ProHumanitate, Bucureşti
5. Ştefan, M. (2000.). Psihopedagogie specială- deficienţele de vedere. ProHumanitate, Bucureşti.

Rolul jocului didactic în dezvoltarea limbajului copilului cu nevoi speciale

Adm. Financiar Peșteleu Diana-Maria
Grădinița cu Program Prelungit nr.12 Zalău

Jocul se constituie ca o modalitate deosebit de valoroasă în instruirea şi educarea copiilor cu nevoi speciale. În joc copilul se manifestă spontan, sincer, îşi dezvăluie tendinţele, interesele, contribuind într-o mare măsură la formarea, dezvoltarea şi îmbogăţirea vocabularului, a comunicării considerată sub aspect fonetic, lexical şi gramatical.

Jocul contribuie la dezvoltarea creativităţii, însuşirilor estetice, a discernământului şi sensibilităţii. Jocul didactic este joc numai dacă conţine elemente de aşteptare, de surpriză, de întrecere, elemente de comunicare între copii, între copii şi profesor implicând intelectiv, estetic adică afectiv.

Jocul didactic are şi o valoare practică deoarece pe parcursul desfăşurării lui copilul are posibilitatea să-şi aplice cunoştinţele şi să-şi exerseze priceperile şi deprinderile formate în cadrul altor activităţi. De asemenea, jocul didactic exercită o influenţă multilaterală asupra dezvoltării psihice a copiilor, le formează percepţii, educă spiritul de observaţie, dezvoltă imaginaţia creatoare, gândirea şi limbajul.

Planificarea jocurilor se face în concordanţă cu sarcina didactică, ţinând seama de legătura acestora cu celelalte activităţi. Un accent deosebit se pune pe pregătirea materialului demonstrativ şi distributiv care trebuie să fie cât mai bogat, variat şi sugestiv, îndeplinind cerinţele bunei desfăşurări a activităţii.

La copiii cu nevoi speciale, jocul didactic se poate organiza cu succes la toate disciplinele şcolare, în orice moment al lecţiei, într-o anumită etapă a ei, sau întreaga activitate se poate desfăşura pe baza lui, urmărindu-se fie dobândirea noilor cunoştinţe, priceperi şi deprinderi, fie fixarea şi consolidarea acestora, fie verificarea şi aprecierea nivelului de pregătire a elevilor, cu condiţia ca în cadrul lui să primeze obiectivele instructiv-educative.

În ceea ce priveşte pe cele care au drept finalitate însuşirea unor structuri gramaticale a limbii şi corectarea defectelor de vorbire, de asemenea, le-am urmărit cu multă atenţie având în vedere ca algoritm imperativ al programei, creşterea treptată a cerinţelor faţă de copii.

Pentru exersarea vocalelor se poate folosi jocul: „Pe apă şi pe uscat”. Copiii primesc jetoane ilustrând obiecte familiare. În cazul când vrem să exersăm, de exemplu, suntele „o” şi „a” numele obiectelor ilustrate trebuie să conţină câte unul din cele două sunete, jocul fiind reluat cu alte perechi de sunete. În mijlocul clasei se trasează un cerc mare, reprezentând apa, restul clasei uscatul. Se cade de acord că toate obiectele al căror nume include sunetul „o” să fie duse în apă, iar cele care conţin sunetul „a” să rămână pe uscat. Elevii observă obiectele, le denumesc, şi-şi duc obiectul în locul corespunzător. Jocul se poate relua şi oral, fiecare elev însuşindu-şi câte un nume de obiect sau folosindu-şi propriul nume.

Jocul „Trenul” este binevenit în vederea exersării pronunţiei corecte a sunetului „u”. Copiii se aşează în şir, unul după celălalt imitând mersul trenului, dar se poate desfăşura şi static, folosindu-se textul:

Trenu-i gata de plecare/ Luaţi-vă locul fiecare!
Trenu-i pregătit în gară/ Ca să plece azi în ţară.
Când în gară a sosit / Roţile şi le-a oprit.
U, u, u, u, u ...!
Jocul nostru s-a sfârşit,/ Fiecare-i mulţumit.

Acest joc poate fi folosit şi pentru relaxarea copiilor într-un anumit moment al lecţiei, contribuind, în acelaşi timp şi la îmbunătăţirea pronunţiei sunetului „u”.

Pentru recunoaşterea consoanelor putem utiliza jocul: „Ghici, cine face aşa?”. Copiii încearcă să imite diverse sunete emise de animale, păsări, maşini etc, pe care colegii lor trebuie să le recunoască. Pentru a relua onomatopeea de către toată grupa, răspunsul va fi formulat în felul următor:
„Gânsacul face: sss…— Ursul face: morrr, morrr!” Astfel, copiii vor putea recunoaşte sunetul „s”, „r” ş.a.m.d.

Jocul „Ce anotimp este?” îl putem folosi la ora de recapitulare a anotimpurilor. Pentru fixarea cunoştinţelor privind reprezentările copiilor despre anotimp, dezvoltarea memoriei vizuale, a atenţiei, formarea deprinderii de citire corectă, curentă, conştientă, formarea deprinderii de a scrie corect după autodictare, familiarizarea copiilor cu ordinea cronologică a anotimpurilor.

Ca material didactic fiecare copil va avea câte patru plicuri pe care vor fi scrise propoziţii legate de anotimpuri. De exemplu: Copiii se joacă cu zmeul, Vine Moş Crăciun, E ger mare, Au înflorit ghioceii, A încolţit iarba şi altele. Se vor amesteca cartonaşele cu propoziţii. Li se cere copiilor să repartizeze fiecare propoziţie în plicul cu anotimpul corespunzător. Vor fi evidenţiaţi copiii care au aşezat corect propoziţiile. În final se citesc propoziţiile corespunzătoare fiecărui anotimp.

Toate aceste jocuri contribuie la îmbogăţirea vocabularului şi la reflectarea asupra lui din diverse puncte de vedere: analiza structurii, organizarea lor alfabetică, cunoaşterea sau recunoaşterea unor sensuri proprii sau figurate. Nu putem ignora funcţia terapeutică a jocurilor didactice, pe lângă funcţia instructiv-formativă, deosebit de importantă, mai ales, la copiii cu nevoi speciale.

Fiecare din aceste jocuri pot avea alte variante, la rândul lor. Important este să acordăm multă atenţie formulării cerinţelor didactice şi să nu uităm elementul distractiv care creează destindere şi-i determină pe copii să participe cu plăcere şi bucurie la activitatea propusă şi implicit la actul învăţării. Făcând din învăţarea prin jocurile didactice un stil obişnuit am putut observa o participare voluntară tot mai deschisă a copiilor şi chiar progrese la învăţătură.

Bibliografie:

1. Badica, T. şi colab., (1979), Exerciţii pentru dezvoltarea vorbirii, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.
2. Bocoș, M., (2008), Didactica disciplinelor pedagogice.Un cadru constructivist, Editura PARALELA 45.
3.Dottrens, R., (1979), Exerciţii pentru dezvoltarea vorbirii şcolarilor, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

Prevenirea și combaterea abandonului școlar în rândul copiilor

Prof. înv.preșc. UNGURUȘAN GABRIELA
Grădinița cu P.P. Voinicel Zalău

O educaţie adevărată, reală se fundamentează în familie, apoi ea se continuă în grădiniţă şi şcoală prin intermediul cadrelor didactice. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului. O bună intervenţie a cadrului didactic prin însuşi procesul educativ pe care-l desfăşoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului şcolar, care a devenit din ce în ce mai frecvent.

Abandonul şcolar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării şcolii, părăsirea sistemului educativ, indiferent de nivelul la care s-a ajuns,înaintea obţinerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheieriiciclului de studiu început. Din punct de vedere economic, abandonul şcolar reprezintă unindicator al eficienţei sistemului şcolar astfel încât, dacă indicele de abandon este mai mareatunci sistemul şcolar respectiv este ineficient .În general cei care abandonează şcoala nu mai sunt reprimiţi ulterior în aceeaşi instituţie educativă şi nu sunt înscrişi într-un program de şcolarizare alternativa

Copilul reprezintă una dintre categoriile de populaţie puternic dezavantajate din societatea românească actuală, care a cumulat multe probleme şi riscuri grave pe termen mediu şi lung. Comparativ cu generaţia adultă, mai mulţi copii trăiesc în condiţii materiale şi sociale precare.

Copiii unor părinţi cu un nivel scăzut de educaţie şi proveniţi dintr-un mediu dezavantajat din punct de vedere social au o predispoziţie mai ridicată decât alţi tineri să părăsească educaţia şi formarea înainte de absolvirea ciclului de învăţământ secundar. Unele grupuri din societate sunt în special afectate de părăsirea timpurie a şcolii, în special persoanele provenite din medii socio-economice cu venituri mai scăzute şi grupuri vulnerabile, cum ar fi tinerii proveniţi din centre de asistenţă socială şi persoanele cu handicap sau cu deficienţe mentale sau care au alte nevoi educaţionale speciale. Această rată este încă şi mai ridicată pentru populaţiile rrome, care au tendinţa de a se număra printre membrii societăţii, cei mai expuşi excluziunii din punct de vedere social.

Aceste grupuri au tendinţa de a se confrunta cu un sprijin familial mai slab, de a fi supuse unei discriminări în sistemul educaţional şi de a avea un acces mai limitat la oportunităţile de învăţare informală şi nonformală în afara şcolarităţii obligatorii. Părăsirea timpurie a şcolii este influenţată de factori educativi, de situaţii individuale şi de condiţii socio-economice. Este mai curând un proces decât un eveniment izolat. Este vorba de un proces care începe adesea în cursul educaţiei primare, cu primele eşecuri şcolare şi cu o distanţare crescândă faţă de şcoală. Tranziţiile între şcoli şi între diferite niveluri de educaţie sunt în special dificile pentru elevii ameninţaţi de riscul de părăsire timpurie a şcolii.

Abandonul școlar este în România o problema socială din ce în ce mai gravă. Cauzele abandonului şcolar sunt multiple, acesta reprezentând o expresie şi o rezultantă a unei duble situaţii de inadaptare. Este vorba, pe de o parte, despre „inadaptarea elevului la activitatea de învăţare realizată în mediul şcolar dar şi extraşcolar” şi, pe de altă parte, despre „inadaptarea şcolii la factorii interni (biologici, psihologici) şi externi (socioeconomici, socio-culturali)”. Fiecare abandon are o istorie personală şi socială legată de modul cum se aplică diferenţiat principiul dezvoltării.

Abandonul este produsul mai multor factori cauzali aflaţi într-o anumită configuraţie pedagogică, psihologică şi socială care determină la rândul ei mai multe consecinţe immediate, dar şi de durată.

Din analiza datelor centralizate, la nivelul comunitatilor locale, s-au identificat și ierarhizat următoarele cauze ale fenomenelor de risc de abandon și respective de abandon școlar:

I. Cauze ce ţin de condiţia socio-economică a familiei

a) situaţia materială - Copiii care trăiesc în familii sărace au şanse mici de a-şi însuşi o educaţie şcolară completă, deoarece datorită situaţiei materiale precare, părinţii nu pot asigura copiilor cele necesare pentru şcoală (caiete, cărţi, ghiozdane, pixuri dar şi îmbrăcăminte sau hrană).

b) relațiile în familie - Mulţi dintre copii sunt victime nu doar ale sărăciei, ci şi ale angajării lor în munci gospodărești, persistența modelului cultural al gospodariei țărănești, în care copiii sunt factor activ de sprijin în familie (în special în mediul rural și în familiile de rromi).

c) dezinteresul părinţilor - De multe ori, părinții nu sunt interesaţi la ce fel de școală merg copiii lor, ce învaţă, dacă învaţă sau nu, sau dacă se integrează în colectivul de copii din clasă sau din şcoală.

d) nivelul de educaţie scăzut al părinţilor - De cele mai multe ori populaţiile defavorizate au un nivel foarte scăzăt de educaţie.

e) calitatea locuintei - Datorită lipsei spațiului fizic, dotării precare și a lipsei utilităților, copiii nu dispun de condiţiile necesare studiului şi efectuării temelor.

f) mediul familial - De multe ori, în aceste familii atmosfera este caracterizată de certuri frecvente și violențe favorizate de consumul de alcool, lucruri ce au efecte negative asupra psihicului copilului, a capacității de asimilare, influențând comportamentul acestuia la școală și în societate.

g) lipsa ajutorului la învățătură - Indiferența părinţilor cu privire la educaţia şi activitatea şcolară a copiilor conduce la apariţia fenomenului de insucces sau abandon şcolar.

h) părinți reticenti - Mulţi dintre părinții pe care încercăm să-i convingem cât este de important să-i trimită pe copii la şcoală nu au nici măcar o clasă. Nu au nicio meserie, trăiesc din comercializarea materialului lemnos și din alte activități mai mult sau mai putin legale.

II. Cauze ce ţin de şcoală

a) organizarea şi metodele didactice - Cadrul didactic trebuie să folosească metode active cu ajutorul cărora să îi influenţeze pe elevi în direcţia dorită, metode care să dea rezultatele aşteptate.

b) atitudinea necorespunzătoare a cadrelor didactice - Unii dascăli nu mai au răbdarea cuvenită, reacţionează greşit, se enervează, ţipă la copii şi manifestă violenţă fată de aceştia, în special față de elevii cu rezultate slabe la învățătură sau cu devieri comportamentale.

c) baza materială a şcolii - Lipsa materialelor didactice în școli reprezintă un alt risc de abandon şcolar.

d) dezinteresul școlilor – Lipsa de interes a școlilor în furnizarea programelor de educație compensatorie pentru copiii cu risc de eșec școlar.

III. Cauze ce ţin de elev

a) starea lui psihologică - Se referă la reacţia fiecărui elev la apariţia insuccesului şcolar şi a conflictelor cu autoritățile şcolare. În astfel de situaţii elevii care nu au resursele necesare pentru a se mobiliza în vederea depăşirii dificultăţilor vor căuta să-şi satisfacă nevoia de valorizare personală în afara şcolii, eventual prin abandon.

b) caracteristicile de personalitate - Se întâmplă foarte des ca aceleaşi măsuri educative să aibă efecte diferite, la copii diferiti. Aceasta se explică prin faptul că elevul reacţionează diferit în funcţie de trăsăturile personalităţii lui, care îi determină o anumită conduită.

c) atitudinea elevilor față de procesul educativ - Pe de o parte dezinteres – elevul nu depune eforturile necesare şi dovedeşte lipsă de răspundere fată de activitatea şcolară, pe de altă parte – elevul poate întâmpina dificultăţi în însuşirea cunoştinţelor care se predau.

d) potențialul limitat al elevilor - Inteligența limitată sau sub limită, calitățile memoriei și atenției slab dezvoltate.

Iată în cele ce urmează, câteva din acțiunile care pot fi întreprinse pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar în școlile defavorizate

- dezvoltarea unor programe care să vizeze combaterea și prevenirea abandonului școlar;
- asigurarea accesului la educaţie a copiilor proveniţi din familii dezavantajate social, prin programe alternative de tip semiinternat, pentru a mări durata zilnică a contactului copilului la un mediu activ;
- includerea în unele programe pentru ocuparea unui loc de muncă, în scopul reducerii marginalizării celor care au abandonat școala.

îmbunătăţirea condiţiilor din învăţământul preşcolar;

- direcţionarea acţiunilor mediatorilor şcolari în sensul cuprinderii tuturor copiilor în formele de învăţământ preşcolar;

promovarea de politici şi programe social-educaţionale adecvate grupurilor vulnerabile;

- asigurarea accesului fiecărui copil provenit din rândul grupurilor dezavantajate la educaţia de bază şi stimularea performanţei şcolare a acestora;
- dezvoltarea de programe ce vizează combaterea și prevenirea abandonului școlar;
- dezvoltarea reţelei de mediatori şcolari prin care se asigură încurajarea participării populaţiei de rromi la învăţământul obligatoriu;

alocarea sumelor necesare măririi fondului de carte şcolară;

- dotarea bibliotecilor cu mobilier adecvat şi introducerea evidenţei pe calculador;
- fuzionarea, în cadrul unor protocoale cu comunitatea locală, a bibliotecilor şcolare cu cele comunale acolo unde există condiţii;
- dotarea cu calculatoare a unităţilor şcolare şi asimilarea limbajului informatic de către elevi, văzut ca o nouă "alfabetizare" și prin atragerea de resurse extrabugetare.

analiza permanentă a nevoilor educaţionale ale elevilor şi a intereselor părinţilor acestora;

- furnizarea serviciilor de consiliere şi orientare şcolară şi profesională;
- evaluarea continuă privind cererea de pregătire profesională în raport cu dezvoltarea pieţei muncii şi cu tendinţele de dezvoltare economică şi socială, la nivel local;
- dezvoltarea reţelei de cadre didactice de sprijin, optimizarea utilizării resurselor şi eficientizarea măsurilor de intervenţie a acestora prin formare continuă şi coordonarea dezvoltării serviciilor de intervenţie;
- formarea cadrelor didactice pentru asigurarea unui bun parteneriat în vederea intervenţiei în echipă, în cadrul sprijinului acordat copiilor cu CES integraţi în învăţământul de masă;
- creearea unor cursuri și traininguri pentru cadrele didactice în vederea îmbunătățirii metodelor de predare-învățare și totodată a atitudinii față de elevi;
- conturarea unei personalitati independente și responsabile a elevului prin implicarea sa în activități educative de grup care să îi stimuleze abilitățile: sociale, emotionale și cognitive;
- îmbunătăţirea relației de colaborare dintre părinți și școală;
- responsabilizarea părinților prin implicarea în activitățile școlare astfel încât dezinteresul unor părinți să fie diminuat ;
- investiţii în infrastructură şi în dotarea unităţilor de învăţământ din mediul rural;
- redimensionarea reţelei şcolare conform hărţii şcolare şi realizarea unor centre şcolare puternice în centrele de comună, eliminând astfel, pe cât posibil, învățământul simultan și diminuând numărul cadrelor didactice necalificate;

- prin parteneriat între școli și autorităţile administraţiei publice comunale se vor întreprinde şi asigura măsuri şi facilităţi adecvate pentru stabilizarea cadrelor didactice calificate în comunele unde funcţionează.

Preocuparea pentru prevenirea şi diminuarea abandonului şcolar trebuie privită ca o prioritate a sistemului de educaţie cu atât mai mult cu cât factorii determinanţi ai abandonului se multiplică şi diversifică, ca adaptare la contextul social, economic, cultural, profesional din ce în ce mai provocator în care sistemul de învăţământ funcţionează.

Bibliografie:

Clerget, Stephane, (2008), *Criza adolescenţei*, Editura Trei, Bucureşti

Moisin, Anton, (2007), *Arta educării copiilor şi adolescenţilor în familie şi în şcoală*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

Tatu, Cornelia, *Suport de curs: Consiliere şcolară* (2009)

Integrarea în învățământul de masă a copiilor cu cerinţe educaționale speciale

Prof. înv preșc. Alb Ionela

Pornind de la ideea că fiecare copil este unic, sistemul educațional trebuie să ofere şanse egale la educaţie fiecărui copil, indiferent de posibilităţile sale de învăţare, participare şi dezvoltare .

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

Copiii cu nevoi educaționale speciale constituie unul dintre grupurile țintă pentru prioritatea strategică Asigurarea accesului tuturor la educaţie şi îmbunătăţirea calităţii educaţiei.

Cerintele educative speciale desemneaza acele cerinte ori nevoi speciale fata de educatie care sunt suplimentare dar si complementare obiectivelor generale ale educatei pentru copil. Conceptul de cerinte educative speciale aspira la depasirea traditionala a separarii copiilor pe diferite categorii de deficiente, printr-o abordare noncategoriala a tuturor copiilor.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Integrarea scolara reprezinta o particularizare a procesului de integrare sociala a acestei categorii de copii, proces care are o importanta fundamentala in facilitatea integrarii ulterioare in viata comunitara prin formarea unor conduite si atitudini, a unor aptitudini si capacitati favorabile acestui proces.

Integrarea copiilor cu CES permite, sub indrumarea atenta a cadrelor didactice, perceperea si intelegerea corecta de catre elevii normali a problematicii si potentialului de relationare si participarea lor la serviciile oferite in cadrul comunitatii.

Educatia speciala se refera la adoptarea, completarea si flexibilitatea educatiei pentru anumisi copii in vederea egalizarii sanselor de participare la educatie in medii de invatare obisnuite

Educatia integrata a copiilor cu CES urmareste dezvoltarea capacitatilor fizice si psihice a acestora care sa-i apropie cat mai mult de copii normali, a implementarii unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potentialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor functii menite sa le suplineasca pe cele deficitare; crearea climatului afectiv in vederea formarii motivatiei pentru activitate, in general si pentru invatare, in special asigurarea unui progres continuu in achizitia comunicarii; formarea unor abilitati de socializare si relationare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional si de exercitare a unor activitati cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative si a insusirilor pozitive ale personalitatii, care sa faciliteze normalizarea deplina.

Fiecare copil cu CES trebuie sa beneficieze de un program adecvat si adaptat de recuperare, care sa dezvolte maximal potentialul fizic si psihic pe care il are.

Integrarea urmareste valorificarea la maximum a disponibilitatilor subiectului deficient si antrenarea in mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate in asa fel incat sa preia activitatea functiilor deficitare si sa permita insusirea de abilitati care sa inlesneasca integrarea eficienta in comunitatea normala. Prin integrare, se realizeaza

si o pregatire psihologica a copilului, care sa contribuie la crearea unor stari efectiv emotionale corespunzatoare, in care confortul psihic este mentinut de satisfactiile in raport cu activitatile desfasurate.

Raportul relatiei socializare, integrare, incluziune, are in vedere implicatiile practice si teoretice ce privesc evolutia sistemului de organizare a educatiei speciale si a pregatirii copiilor pentru integrarea si incluziunea in activitatile profesionale si in colectivitatile sociale.

Cooperarea între instituţiile de învăţământ special şi unităţile învăţământului de masă a devenit o modalitate pentru a asigura şanse egale copiilor cu dizabilităţi. În consecinţă, au fost stabilite structuri de învăţământ special integrat sub forma claselor speciale şi a programelor de integrare.

Copiii cu nevoi educaţionale speciale sunt integraţi treptat în şcolile învăţământului de masă, cu asistenţa specialiştilor în psihopedagogie. Copiii urmează temporar clase speciale până la integrarea în şcolile învăţământului de masă. Ei pot de asemenea să urmeze atât clase speciale, cât şi clase din învăţământul de masă. Programele de integrare sunt organizate pentru a sprijini integrare individuală a 8-12 elevi în diverse clase din învăţământul de masă (pentru 2-3 unităţi de învăţământ din aceeaşi zonă).

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară;
- adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;

- adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale.

Tratarea individualizată a şcolarilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor.

Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului.

Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate. Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor.

Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

Ei sunt diferiti din punct de vedere al temperamentului, motivatiilor, capacitatii chiar daca prezinta acelasi tip de deficienta iar fara abordarea adecvata a acestor cerinte speciale nu se poate vorbi de egalizarea sanselor de acces, participarea si integrarea scolara si socială iar

școlile trebuie să primească toți copiii indiferent de starea lor fizică, intelectuală, socială, emoțională, lingvistică sau oricare alta.

Bibliografie

VERZA, E. , PAUN, E. „Educatia integrata a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

POPESCU, E. , PLESA, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanita, 1998

VRASMAS, T. „ Invatamant si/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

Sudiu de specialitate - Stiluri de învăţare. Caracteristici şi strategii de învăţare adaptate pentru Matematică.

Autor: Biro Lucian-Gabriel

Termenul de stil de învăţare este adus la cunoștința educabililor pentru o personalizare a metodelor de învățare, se referă la nevoile fiecăruia dintre noi pentru a utiliza anumite tehnici şi strategii de învăţare, cu scopul unui rezultat final maxim. Cunoașterea stilului propriu de învăţare ajută pentru o adaptare mult mai bună în cadrul şcolii şi sarcinilor de învățare aferente, fapt care te va ajuta să-ţi ridici nivelul performanţelor tale, chiar și pe plan psihoemoțional.

Există 3 stiluri de învăţare. Analizăm fiecare stil şi prezentăm care sunt caracteristicile şi strategiile de învăţare adecvate.

Stilul auditiv

- Caracteristicile stilului auditiv:

- învaţă ascultând conversaţii sau prezentări, discută, analizează exerciții și metode de rezolvare;
- vorbeşte ritmat, iar algoritmii matematici îi asimilează ca pe o poezie;
- vorbeşte cu sine, reține definiții și formule recitându-le;
- este uşor distras de zgomot, poate să uite cee ace a invățat dacă e zgomot;
- își mișcă buzele şi pronunță cuvintele cu voce tare când citeşte;
- poate să explice idei de rezolvare, dar îi e dificil la partea de redactare;
- este vorbăreţ, îi plac discuţiile.

- Strategiile de învăţare preferabile pentru stitul auditiv:

- explicarea noilor informaţii, exprimarea verbală a ideilor, pentru a învăţa la matematică se foloseşte explicaţia şi prezentarea de modele de exerciţii rezolvate;
- citirea cu voce tare, se pot citi formule sau rezolvarea exerciţiilor cu voce tare;
- învăţarea într-un cadru în care pot să adreseze întrebări, să ofere răspunsuri, să exprime modul de întelegere a informaţiei orale, participarea la cercuri de matematică, la întâlniri cu colegii, cu tutori sau intr-un grup, spre a discuta și exersa formule, algoritmi de rezolvare, pentru a interpreta rezultate.

Stilul kinestezic

Acest stil de învăţare se diferențiază prin abordarea practică, materială, iar implicarea în activităţi şi lucrul pe grupe este un avantaj în înțelegerea și reținerea materiei. Construirea de modele, indiferent de materia la care învață, sau manipularea diverselor obiecte pentru a-şi explica o serie de concepte, în special pe cele abstracte, este esențială.

- Caracteristicile stilului kinestezic

- învaţă prin manevrarea obiectelor;
- vrea să încerce obiectele şi mecanismele;
- vorbeşte rar;
- se apropie de persoana cu care vorbeşte;
- este atent la gesturi şi gesticulează;

- memorează mergând;
- nu reţine zonele geofrafice, decât dacă le-a vizitat;
- utilizează verbe de acţiune;
- își mișcă corpul pentru a reține ceea ce a învățat;
- are un scris urât;
- se implică în jocuri cu plăcere.

➢ Strategii de învăţare preferabile stilului kinestezic

- mânuirea obiectelor care trebuie învăţate, eventual se pot centraliza formule, algoritmi sau tipuri de probleme;
- realizarea tabelelor şi a diagramelor într-o ordine care să-l avantajeze, algoritmizarea noţiunilor de învăţat;
- utilizarea unor mişcări, dramatizări, dans, pantomime sau jocuri de rol pentru dezvoltarea memoriei de lungă durată, exersarea unor formule sau calcule prin întrebări succesive adresate între doi elevi;
- se mișcă în timpul repetării cunostinţelor de învățat;
- învăţarea prin aplicarea în practică a cunoştinţelor învăţate, diverse calcule, precum scumpirea sau ieftinirea unor produse, calculul de arii sau volume, rezolvarea unor problem de distanţa – timp.

Stilul Vizual.

Înțelegerea informaţiei este optimă, în acest stil, prin utilizarea de imagini, diagrame, grafice, tabele, scheme logice.

➢ Caracteristicile stilului vizual:

- vorbeşte repede;
- bun organizator;
- observă în special detaliile mediului;
- învață mai ușor dacă vede decât dacă a auzit;
- nu îl distrage zgomotul;
- uită instrucţiunile verbale;
- este cititor bun şi rapid;
- preferă să își citească textul de învățat decât să i se citească;
- uneori nu-şi pot găsi cuvintele potrivite.

➢ Strategiile de învăţare preferabile pentru stilul vizual:

- sublinierea ideilor principale, a cuvintelor, a formulelor matematice cu diferite culori, centralizarea formulelor sau a tipurilor de exerciţii;
- oferă un timp suficient pentru vizualizarea graficelor, tabelelor şi imaginilor, crearea de arbori sau algoritmi în invăţarea noţiunilor sau tipurilor de probleme;
- utilizarea unor instrumente de studio: hărţi, tabele, grafice, algoritmi, clipuri video;
- transcrierea informaţiei învăţate, crearea unor fişe cu formule şi tipurile de exerciţii adecvate;
- vizualizarea informaţiei scrise, dupa centralizarea formulelor, algoritmilor şi tipurilor de exerciţii, să se vizualizeze informaţiile sistematic.

Bibliografie:

https://sites.google.com/site/videomeditatii

Autor: Biro Lucian – Gabriel, Colegiul Național Mihai Eminescu, Bucuresti

Specialitate: Matematica – Informatica.

ÎNCERCAREA DUCE LA MOARTE!

Proiect de prevenire a consumului de droguri, alcool, tutun şi produse etnobotanice la liceeni

Autori, prof. Andrei Cristina Mariana,
prof. Ifrim Anca Elena,
Colegiul Economic „Octav Onicescu” Botoșani

TIPUL DE EDUCAŢIE ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ: EDUCAŢIA PENTRU SĂNĂTATE

TIPUL DE PROIECT: local

PERIOADA: an şcolar 2021– 2022

APLICANTUL: Colegiul Economic „Octav Onicescu” Botoşani

Coordonatori:

Prof. Cristina Andrei

Prof. Anca Ifrim

ARGUMENT:

Adolescenţa este vârsta tensiunilor emoţionale şi a angoaselor, aparent de neînţeles pentru cei din jur. Apare acum nevoia de identificare, de a se găsi şi înţelege pe sine şi pe cei din jur. Este vârsta experienţelor personale, vârsta căutării coordonatelor proprii, vârsta descoperirii dimensiunilor realităţii. De aceea, de multe ori, pentru adolescenţii bulversaţi de propriile întrebări, de barierele şi agresiunile, mai mult sau mai puţin reale din exterior, alcoolul, tutunul, drogurile par cele mai bune soluţii. Studiile demonstrează că alcoolul, tutunul şi drogurile sunt considerate de către adolescenţi un alt mod de a cunoaşte lumea, un sprijin în a relaţiona cu cei din jur, în a uita de probleme sau pentru a se afirma. Abuzul de astfel de substanţe este o realitate în rândul adolescenţilor şi trebuie privită cu seriozitate. Anturajul, informaţiile eronate din media, problemele familiale, stimulează curiozitatea adolescentului de a consuma substanţe toxice.

Utilizarea tutunului, alcoolului, plantelor etnobotanice la vârste fragede creşte considerabil riscul apariţiei abuzului şi dependenţei. Respectul faţă de sine, relaţiile familiale apropiate, exemplele pozitive, cresc încrederea adolescenţilor şi îi încurajează pe aceştia să-şi stabilească priorităţile şi să ia deciziile corecte în tot ceea ce fac.

Lupta educatorului cu alcoolul, tutunul, drogurile nu este una uşoară. Prin proiectul „*Încercarea duce la moarte!*” pe care îl derulăm în cadrul şcolii noastre, încercăm să-i ajutăm pe elevii noştri şi nu numai, să reziste tentaţiilor periculoase, să modificăm comportamentele nedorite, să găsim soluţii ca alternativă la consumul de droguri, tutun, alcool. Ne propunem, de asemenea, să oferim sprijin părinţilor în încercarea lor de a înţelege problemele adolescenţilor şi să încurajăm comportamentul lor de implicare în problemele educaţionale ale şcolii, conştientizând că schimbarea unui comportament al copilului implică, în fapt, şi schimbarea comportamentelor celor din jurul său.

SCOP: Dezvoltarea capacităţii resurselor umane de a iniţia, promova, implementa programe eficiente de prevenire, combatere şi eradicare a consumului de droguri, alcool, tutun şi plante etnobotanice.

OBIECTIVE:

- Dobândirea de informaţii corecte privind riscurile la care se expun tinerii consumând droguri, alcool, tutun, plante etnobotanice;
- Identificarea cauzelor care conduc la consumul de droguri, alcool, tutun, plante etnobotanice (influenţa grupului asupra comportamentului de consum);
- Dezvoltarea unor comportamente pozitive privind petrecerea timpului liber pentru elevi;
- Formularea unor soluţii, ca alternativă la consumul de alcool, tutun, plante etnobotanice;

- Responsabilizarea şi implicarea Consiliului Şcolar al Elevilor în atragerea tuturor elevilor din şcoala noastră, în activităţi menite să prevină, să diminueze şi să combată consumul de alcool, tutun, plante etnobotanice;
- Crearea unui sistem de comunicare reală şi eficientă între şcoală şi familie, în vederea identificării, monitorizării şi prevenirii comportamentelor nedorite la elevi.

GRUP ŢINTĂ:

Beneficiari direcţi: elevii Colegiului Economic ”Octav Onicescu,, Botoşani, în special, elevii care provin din medii dezavantajate, cu risc de abandon școlar, cu părinți plecați în străinătate;

Beneficiari indirecţi: elevii altor şcoli, familiile elevilor, cadrele didactice, comunitatea locală.

Parteneri:

- Agenția Națională Antidrog Botoșani;
- Inspectoratul de Poliţie al Municipiului Botoşani;
- Direcția de Sănătate Publică Botoșani;
- Presa locală;
- Biserica.

Calendarul activităților:

1. Activități de prevenire a consumului de droguri, alcool, plante etnobotanice:

-informări privind legislaţia în vigoare;

-prezentarea riscurilor la care se expun adolescenţii prin consumul de substanţe nepermise;

-vizionarea unor filme educative pe tema consumului de droguri, alcool, tutun.

2. Aplicarea şi interpretarea unui chestionar cu privire la consumul sau intenţia de a consuma droguri și alcool în rândul elevilor;

3. Abordarea problematicii consumului droguri, alcool, tutun, plante etnobotanice la şedinţele şi lectoratele cu părinţii;

4. Implicarea elevilor în realizarea propriului mesaj antidrog; mesajul se poate prezenta sub formă de:

- materiale imprimate cu sloganuri antidrog (tricouri, banderole, şepci etc.);
- desene;
- mini-eseuri;
- colaje de fotografii;
- filmuleţe;
- crearea unui blog.

5. Organizarea unor dezbateri pe tema consumului de droguri, alcool, plante etnobotanice, tutun;

6. Organizarea unei expoziţii în holul liceului cu mesajele antidrog și antialcool, realizate de către elevi;

7. Concurs pe teme antidrog și antialcool.

METODE ŞI FORME DE ORGANIZARE: dialogul, studiul de caz, documentarea, problematizarea, conversaţia, brainstormingul, jocul de rol, exerciţiul**, e**xemplificarea, dezbaterea, lucrul în echipă;

MONITORIZARE: membrii echipei de proiect;

REZULTATE ALE PROIECTULUI: afișe, colaje, ecusoane, fotografii, creaţii literare, pliante, panouri, eseuri, prezentări electronice;

POPULARIZARE:

- invitaţii, afişe, pliante, programe;
- articole în presa locală şi electronică;

EVALUARE:

- Chestionare date elevilor pentru obţinerea feed-back-ului;
- Discuţii realizate în cadrul orelor de consiliere şi orientare, precum şi la Consiliul Şcolar al Elevilor, privind conţinutul informaţional dobândit, cu prilejul participării la activităţile desfăşurate în cadrul proiectului;
- Discuţii cu părinţii elevilor.

SUSTENABILITATE:

Sustenabilitatea proiectului este asigurată prin dorinţa manifestată de elevii şi de părinţii acestora de a se informa, pentru a se putea apăra conştient de pericolul reprezentat de consumul de droguri, alcool, tutun, produse etnobotanice. În acest moment, proiectul se desfăşoară în principal prin autofinanţare, dar se intenţionează atragerea de noi parteneri.

Implementarea proiectului, așa cum a fost descrisă, va conduce la desfășurarea unor activități pe termen mediu și lung.

METHODOLOGICAL BENCHMARKS IN TEACHING - ASSESSMENT OF STUDENTS WITH SPECIAL EDUCATIONAL REQUIREMENTS

Prof. Stoleru Niculina
Prof. Valinciuc Corina
Economic College „Octav Onicescu”Botoșani

The law of education provides for the right to education, at all levels and all forms, regardless of gender, nationality, religion or political affiliation and regardless of social or economic status for all citizens of Romania. Modern pedagogy has changed the general perspective on the school and its function and its ends, with children being more valued, education being student-centred. Special education is a component part of the Romanian education system and offers all educational programs suited to their development needs. In our country, children with disabilities can be enrolled in special education or mainstream education. Children with medium impairments, learning difficulties and language disorders, socio-affective or behavioural disorders can be integrated into mainstream schools. These children need support for adaptation, integration, socialization, so as not to be marginalized or excluded.

Children with special educational requirements, integrated into mainstream schools need a support teacher/itinerant, psychologist, school counsellors, doctors .Working groups can be between 3-7 children, coordinated by a support teacher who maintains a close connection with the teachers in the classroom, with the class leaders and even with the parents of the children. The support teacher, together with the school psychologist and the teachers who teach in the classroom, composes the personalized intervention program, according to the child's preferences and difficulties, specifies the ways of working for certain chapters, lessons, proposes ways of working on certain learning sequences in which children have difficulties, seek to develop children's motivation for learning.

The methodological guide is a working tool for this teacher, which details the content of the curriculum, which he adapts according to his needs. The general curriculum is simplified so that it can be run by students with C.E.S., and the teaching strategies used to integrate these children are also modified. The teacher must know and use teaching strategies that identify and support solving learning difficulties in the classroom, but also involve the student in the learning process, thus aiming to develop thinking and stimulate creativity and interest in learning. It is not possible to work differently with students if the teacher does not know the children very well, both in terms of their physical and mental development.

In the design of educational activities, active group methods stimulate and greatly develop learning through cooperation, facilitate communication, collaboration and networking between students, decision-making, personal autonomy, formation of opinions and correct understanding of reality. The application of active participatory methods leads to more active learning and with obvious results, preparing children to be able to make decisions in solving unusual situations.

Among the active-participatory methods that are used successfully in teaching – learning and evaluation of school notions in different disciplines can be remembered: the didactic game, the mosaic method, the KWL method "I know - I want to know - I learned", the scheduled training, the Starbursting method and others.

Teaching is a method of placing students in a playful activity of a instructional character. Learning that involves the game becomes enjoyable and appealing, is done in an atmosphere of good mood and relaxation. Regardless of its type, the didactic game must meet certain requirements:

- Have specified pedagogical objectives;
- Be rationally integrated into the system of educational work ;
- Dose the degree of difficulty involved (depending on the age and intellectual peculiarities of the children);

- Be dosed qualitatively.

Playful activities with instructive valences can be extremely varied. They must be used to energize the teaching-learning activity and can be combined with other methods, depending on the intellectual and age characteristics of the students and the type of lesson.

The KWL method – Know, Want to Know, learn – I know – I want to know – I learned – is a method that activates students and makes them aware of the learning process and gives students the opportunity to check their knowledge level.

This exercise encourages the participation of each student by raising awareness of possible deficiencies and by motivating their coverage, stimulating attention and thinking.

Steps of the method:

1. Announcement of the theme by the teacher.
2. Students are asked to inventory the ideas they think they have on the subject to come. These ideas will be noted in the "I know" section of the table.
3. They will note the ideas about which they have doubts or what they would like to know about the topic. These ideas are noted in the "I want to know" section.
4. The teacher will then propose to study a text and fix some knowledge, and the newly assimilated ideas write them down in the section "I learned".
5. After solving the task, the students will use the notions written in each column to demonstrate the current level of knowledge.

Scheduled training is carried out using the computer, through lessons, interactive tests and educational software. Educational software must be compatible with the playful needs and preferences of children with C.E.S. and be student-centred.

Starbursting method (Eng. "star" = star; Engl. "burst" = to explode), is a new method of developing creativity. The purpose of the method is to get as many questions and thus as many connections between concepts. It's a way of stimulating individual and group creativity. Organized as a group, the Star bursting method facilitates the participation of the entire collective, stimulates the creation of questions to questions.

The way to proceed is simple. Write the problem whose solution must be "discovered" on a sheet, then string as many questions as possible that relate to it. A good starting point is those of the type: What? ,When?, How?, Why?- some questions leading to increasingly complex ones that require increasing concentration.

Active-participatory methods constitute not only the student's education but also his socialization, leading to a more active learning with positive results.

The process of integrating children with C.E.S. into mainstream education can be facilitated by the teacher's use of teaching strategies to develop the student's skills, aptitudes and abilities to change his behaviour.

For inclusive education to be successful, it is extremely important that teachers, principals and other education stakeholders maintain a positive attitude towards inclusion. They must be firmly convinced of the benefits that inclusive practices bring to all children. Even if inclusive education is mandated by law, it will never succeed without the enthusiastic support of its practitioners. Getting such support involves behaviour and attitudinal change that is not a quick or easy process. Examples of tasks and strategies such as:

- Organizing training workshops for educators and key community members on general inclusive education techniques, especially those that highlight how these techniques can benefit all children by improving the overall quality of teaching;

- Integrating awareness of inclusive education into regular school professional development activities;
- Integrating knowledge about the benefits of inclusive education into initial training programmes for student professors from colleges and universities;
- Performing mass information activities and materials that emphasize the value of inclusive education;
- Raising awareness of the many benefits of inclusive education through the interaction of educators and key community members with people with disabilities. Inviting members of existing disability organisations to discuss issues with teachers is also a good way to change attitudes and provide knowledge.

People with disabilities should also be encouraged and helped to become trained teachers.

Bibliograph :

Gherguț A.(2006), Psycho-pedagogy of persons with special requirements. Differentiated and inclusive strategies in education. Polirom Iași Publishing House

Popovici, D. (1998) –Integrated or Inclusive Education, Corinth Publishing House, Bucharest

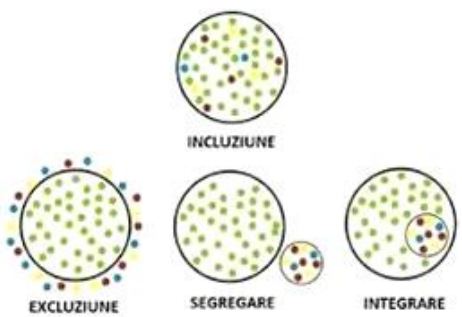
Delimitări conceptuale, principii și caracteristici ale educației inclusive

Autor: profesor Suflea Amalia Georgiana
Liceul Tehnologic de Transporturi, Municipiul Ploieşti

Evoluția educației, a conceptelor și principiilor privind dezvoltarea continuă a acesteia a cunoscut o istorie sinuoasă, marcată de reformarea sistemelor sau a unor elemente ale acestora. Reformele au fost condiționate și de diferitele schimbări de ordin economic şi socio-cultural care au generat, pe lângă efectele pozitive, repercusiuni cu impact negativ asupra exercitării drepturilor omului: marginalizare, izolare, excludere. Fenomenele marginalizării și excluziunii sociale, condiționate de segmentarea pe criterii economice (sărăcia fiind considerată principala cauză), cumulate cu factori de ordin social și cultural, precum și de factori personali (demotivare, dizabilitate etc.), au afectat o parte însemnată a populației, de diferite vârste, inclusiv copii. Apărută inițial ca o metaforă care viza procesele prin care indivizii sau grupurile de indivizi sunt “împinși la marginea societății”, în prezent marginalizarea se referă la efectul proceselor prin care indivizilor li se limitează drastic accesul la resursele economice, politice, educaționale și comunicaționale ale colectivităților . Plasarea individului într-o poziție marginală generează dezorientare personală, izolare, distanțare și inadaptare socială. Marginalizarea presupune, implicit, discriminare, izolare, etichetare etc. și în consecință – excludere. În anumite contexte, termenul marginalizare este suprapus celui de excluziune, aceasta însemnând participare socială insuficientă și inadecvată, neintegrare socială. Dezavantajele excluderii sociale sunt interrelaţionate și este evident că, de exemplu, copiii cu acces redus la educație sau fără acces, în general, sunt supuși unui risc crescut de a fi excluși de pe piața muncii sau de a fi angajaţi pentru munci prost plătite, de a avea contacte sociale mai puține sau nepotrivite. Astfel, excluziunea afectează atât calitatea vieţii oamenilor, cât şi echitatea şi coeziunea societăţii ca întreg.

Istoria conceptelor de integrare și incluziune este destul de recentă, specifică secolului XX. Educaţia incluzivă este adeseori asociată cu elevi care au dizabilităţi sau care au “nevoi educaţionale speciale”. De fapt, incluziunea se referă la educaţia şcolară a tuturor copiilor şi tinerilor, conform conceptului “şcolii pentru toţi”. Unul dintre primele concepte cu impact asupra practicilor educaționale este cel de integrare școlară, care este definit ca „procesul de includere în școlile de masă sau în clasele obișnuite, la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale”. Conceptul de integrare școlară evidențiază perspectiva în care elevul depune eforturi pentru a se adapta mediului școlar și societății, iar demersurile acestora din urmă de a facilita integrarea sunt plasate într-un plan secund.

În imaginea de mai jos găsim o reprezentare foarte sugestivă a conceptelor de excluziune, segregare, integrare și incluziune. Așa cum reiese din reprezentare, forma superioară de interacțiune cu ceilalți care sunt diferiți este incluziunea.

Reprezentarea conceptelor: incluziune, integrare, segregare, excluziune

Trecerea de la segregare la integrare și, apoi, la incluziune reflectă schimbarea filosofiei și a politicilor educației (de la paradigma medicală, privind persoanele cu dizabilități la paradigma socială, care antrenează schimbarea mentalităților și a practicilor care privesc persoanele cu nevoi speciale). Educația incluzivă, specifică paradigmei sociale privind persoanele cu nevoi speciale, este interpretată ca o componentă a societății incluzive, „o societate în care diversitatea umană este recunoscută, acceptată și valorizată și în care indivizii și grupurile minoritare nu sunt marginalizate.”

Școala incluzivă este “oglinda” societății deschise, democratice, tolerantă la diferențele interindividuale și non-discriminatorie, care promovează egalitatea în drepturi. Școala incluzivă este unitatea de învățământ public de masă în care „au acces toți copiii unei comunități, indiferent de mediul de proveniență, în care sunt integrați într-o formă sau alta și copiii cu cerințe speciale în educație, unde programul activităților didactice are la bază un curriculum specific (individualizat și adaptat) și unde participarea personalului didactic la activitățile educative din clasă se bazează pe un parteneriat activ între profesori, profesorii de sprijin/suport, specialiști în educație specială și părinți.”

În același timp, școala incluzivă este o școală care asigură condițiile pentru ca toți copiii să-și poată atinge potențialul, bazându-se pe corectitudine. Echitatea înseamnă că diferența de performanță între elevi nu ține de mediul din care provin, ci din efortul pe care îl depun.

Analizând definițiile școlii incluzive, observăm următoarele caracteristici comune:

- școală incluzivă este o școală în care toți elevii sunt incluși indiferent de sex, etnie, proveniență socio-economică sau nevoi educaționale;
- este o școală sigură (este asigurată starea de bine a elevilor, confortul psihologic);
- are un curriculum diferențiat/personalizat.

Mel Ainscow (2005), cunoscut specialist în domeniul schimbării organizației școlare, analizează pe baza unor cercetări derulate de-a lungul mai multor ani, în diverse țări (Regatul Unit, Brazilia, India, China, România, Spania, Zambia), mecanismele care conduc sistemele de învățământ în direcția incluziunii.

Cercetările au vizat aspecte legate de:

- practicile la clasă;
- perfecționarea continuă a profesorilor;
- îmbunătățirea constantă a managementului (practica leadership-ului);
- schimbările sistematice privind rolul școlii în comunitate.

Rezultatele cercetării se pot formula în următoarele concluzii cu valoare de principii ale educației incluzive:

- ✓ **Incluziunea este un proces**. Incluziunea trebuie interpretată ca o permanentă căutare a unor modalități mai bune de a răspunde diversității. Este vorba despre a învăța cum să trăiești cu diferența și despre a învăța cum să înveți din diferență.
- ✓ **Incluziunea se referă la identificarea și eliminarea barierelor**. În consecință, aceasta presupune colectarea și evaluarea informațiilor dintr-o mare varietate de surse pentru a planifica îmbunătățiri în politică și practică;
- ✓ **Incluziunea implică o atenție specială pentru acele grupuri de elevi care pot fi expuși riscului de marginalizare, excludere sau subevaluare.** Acest lucru indică responsabilitatea morală pentru aceste persoane vulnerabile, care sunt monitorizate cu atenție și, acolo unde este necesar, se iau măsuri pentru a asigura prezența și participarea acestora în sistemul de învățământ.

Deși se fac eforturi pentru ca școlile să devină incluzive, există încă multe bariere de natură externă sau internă în calea schimbărilor. Acceptarea diferențelor dintre elevi ca fiind normale și transformarea acestora în argumente pentru

creșterea calității actului educațional, pentru facilitarea dezvoltării participanților la educație, minimizarea discriminării și marginalizării sunt atitudinile potrivite pentru cadrele didactice dintr-o școală incluzivă.

Aspecte critice ale adaptării curriculare

Specialiștii din domeniu evidențiază că o incluziune totală este un mit supraevaluat (Kauffman, Schumaker, Badar, & Hallenbeck, 2019). Practicile sociale și educaționale din ultimele trei decenii dovedesc că a forța o persoană pentru a demonstra o idee nu este o decizie înțeleaptă. Sunt elevi cu anumite grade de dizabilitate care nu își găsesc locul în învățământul de masă.

Mult mai relevant pentru aceștia este să primească oportunități de învățare adecvate decât locul în care se petrece procesul de învățare. Această observație naște întrebări care reflectă tot atâtea probleme critice ale adaptării curriculare:

- Cine este în măsură să decidă unde va învăța elevul cu cerințe educaționale speciale?
- Care este limita pe care decidenții o identifică în a stabili cine poate și cine nu poate urma învățământul de masă?
- Ce se întâmplă cu elevii neidentificați și care nu sunt evaluați ca având cerințe educaționale speciale?
- Cât de mult măsurile propuse reduc sau mențin fenomenul de marginalizare și/sau excludere educațională?
- Care este cea mai bună modalitate de a promova echitatea în educație?
- Cum să aplicăm concret curriculumul diferențiat? Etc.

Majoritatea specialiștilor recomandă ca, în abordarea elevilor cu cerințe educaționale speciale, profesorii să respecte anumite condiții generale:

- să identifice (să recunoască și să accepte!) corect problema elevului;
- să evalueze punctele tari și slăbiciunile elevului;
- să elaboreze un plan (plan de învățare individual) cu obiectivele, orarul şi strategiile stabilite pentru acel elev, valorificând punctele tari ale elevului;
- să monitorizeze progresul făcut de elev, iar apoi să plănuiască pasul următor.

Adaptarea curriculară trebuie să se bazeze pe o bună cunoaștere a profilului psihopedagogic al copilului pentru a putea proiecta, implementa și evalua activități didactice cu impact asupra elevului.

Este important de subliniat faptul că, în cazul elevilor cu CES, accentul trebuie pus nu atât pe dezvoltarea cognitivă, cât mai ales pe dimensiunea socio-relațională, care poate deveni bază pentru dezvoltarea globală a copilului/elevului și îi poate asigura acea stare de bine necesară menținerii echilibrului psihic. Unii profesori par să întâmpine mai puține dificultăți decât alții în crearea unei ambianțe eficace de învățare pentru elevii lor. O clasă bine condusă, cu un potențial redus de comportament necorespunzător poate prin ea însăși avea efecte benefice atât asupra procesului de învățare, cât și asupra performanței.

Adaptarea curriculară este definită în legislația românească ca reprezentând „corelarea conținuturilor componentelor curriculumului național cu posibilitățile elevului cu CES, din perspectiva finalităților procesului de adaptare și de integrare școlară și socială a acestuia.” Curriculum diferențiat evidențiază măsurile de design curricular de a diversifica și individualiza experiențele de învățare astfel încât elevii să primească sarcini în funcție de particularitățile proprii de dezvoltare.

Literatura de specialitate evidențiază următoarele componente ale procesului didactic care pot deveni obiectul adaptării și personalizării:

- Obiectivele de învățare; Timpul didactic;
- Activitățile de învățare (structură, formă);
- Resurse educaționale (metode de predare, forme de organizare și mijloace didactice);

- Activitățile de evaluare.

Diferențierea nu înseamnă pierderea unității predării-învățării, deoarece competențele pe care dorim să le formăm sunt aceleași pentru toți elevii. Strategiile de ajungere la competențe, însă, sunt adaptate pentru elevi (în mod special pentru cei cu nevoi educaționale speciale).

Planul individualizat de învățare pentru elevul cu CES, ca parte a planului de servicii individualizat, reprezintă intervenția pedagogică asupra elevului care alături de celelalte intervenții sociale, medicale sau psihoterapeutice contribuie la atingerea obiectivului de integrare: de a facilita integrarea școlară și profesională și de a valorifica potențialul intelectual, emoțional și aptitudinal al copilului, contribuind astfel la incluziunea socială. Concret, Planul individualizat de învățare al elevului cu CES este un instrument conceput de către cadrul didactic pentru un anume elev, cu dificultăți de învățare, cu scopul a-l ajuta să atingă nivelul performanței de care este capabil, prin strategii de învățare adecvate acestuia și nivelului său de dezvoltare.

Bibliografie:

1. Baban A.,”Stres şi personalitate”, Cluj-Napoca: Presa universitară clujeană, 1998;
2. Miclea M.,”Stres şi mecanismele de apărare”, Cluj-Napoca, Presa universitară clujeană, 1997;
3. https://www.raa.ro/wp-content/uploads/2021/06/Bro%C8%99ur%C4%83-Integrarea-%C8%99colar%C4%83-a-copiilor-cu-cerin%C8%9Be-educa%C8%9Bionale-speciale_compressed.pdf
4. https://iteach.ro/experientedidactice/educatia-incluziva-o-necesitate-si-o-provocare

STUDIU DE CAZ
LOGOPEDIE

Profesor logoped Alexandra Marinela Groza
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Maramureș,
Școala Gimnazială ”Dimitrie Cantemir” Baia Mare

Date personale:

Numele și prenumele: U.A.

Data nașterii: 27.11.2012

Clasa: a II-a, prof. înv. primar N. M.

Sexul: F

Diagnostic logopedic: Dislalie polimorfă

Retard limbaj expresiv

Date referitoare la mediul familial:

Numele părinţilor:	Vârsta	Naţionalitatea	Nr. copii
M: I.	32	ro	2
T: R.	34	ro	

Limba maternă şi a mediului înconjurător: română. Structura familială: organizată. Climatul familial: favorabil dezvoltării armonioase a copilului.

Date anamnezice:

Antecedente fiziologice şi patologice: întârziere în dezvoltarea psihosomatică, cu precădere în sfera limbajului; în perioada preșcolară enurezis nocturn și diurn în situații de suprasolicitare cognitivă și anxietate.

Starea sănătăţii în prezent: bună

Traseu educațional:

A urmat grădinița cu program normal, parcurgând toate grupele. Din cauza problemelor de limbaj a fost amânată înscrierea în clasa pregătitoare cu un an.

Instrumente utilizate:

I. În examinarea limbajului și a comunicării:

- proba alfabetului ilustrat;
- test pentru verificarea acuității auditive; - proba vorbirii independente;
- povestire după imagini (s-a notat fluența vorbirii, amplitudinea vocii, vocabularul, ritmul);
- proba de orientare spațială și temporală; - proba de cunoaștere a vârstei psihologice a limbajului;
- proba pentru disgrafie: dictare de litere, silabe, cuvinte monosilabice.

II. Alte metode utilizate în investigare:

- interviul cu mama;
- discuții cu dna educatoare;
- discuții cu dna învățătoare.

Examinare psihopedagogică:

1. **Motricitate:**

- motricitate generală: bună; - lateralitate: dreapta; - motricitatea fină: ușor deficitară, nu este exersat grafismul
- coordonare oculo-motorie: bună

2. **Conduite și structuri perceptiv-motrice:**

- cunoașterea schemei corporale: cunoaște părțile corpului și le denumește
- structuri perceptiv-motrice de culoare: corespunzătoare vârstei
- structuri perceptiv-motrice de mărime: bună; - structuri perceptiv-motrice de formă: ușor deficitară
- structuri perceptiv-motrice de orientare spațială: întâmpină dificultăți la orientarea în spațiul paginii
- structuri perceptiv-motrice de orientare temporală: neconservate, cunoaște doar momentele zilei și zilele săptămânii.

3. **Procese psihice:**

- nivelul intelectual: intelect liminal
- funcția prosexică: deficitară în sarcini cognitive, nu reușește să finalizeze sarcini ce necesită peste 15 minute de activitate; - memoria: bună
- nivelul limbajul:
  - aparatul fonoarticulator:
    - structură: bine dezvoltat
    - mobilitate: hipomotricitate linguo-facială
  - auzul: fiziologic normal; - auzul fonematic: deficitar
- examinarea limbajului oral:
  - vorbirea reflectată
    - nivelul sunetelor: repetă corect succesiuni de sunete, excepție sunetele alterate
    - nivelul cuvintelor: bună la nivelul cuvintelor bisilabice și trisilabice, formate din CV-CV-CV
    - nivelul propozițiilor: deficitar, omite cuvintele de legătură, articolul, nu depășește propoziții formate din 12 silabe
  - vorbirea independentă:
    - denumirea unor imagini: corectă
    - formulare de propoziții după imagini: formulează propoziții simple, formate din subiect și predicat, fără a face corect acordurile gramaticale.
    - recitare: -
    - capacitatea de exprimare și comprehensiune: limbaj pasiv relativ bine dezvoltat, înțelege sarcinile și comenzile, dar are rețineri în a se exprima.
- examenul vocii: bună tonalitate: ușor joasă
- ritmul și fluența vorbirii: prezintă tulburări ușoare de ritm și fluență.
- examinarea limbajului oral:
  - ➢ citirea:
  - citirea unui text cunoscut: alfabetizare în curs de finalizare, realizeaza corect sinteza la nivel de silabă, dar nu și la cuvinte. Ritm foarte lent de citire.
  - citirea unui text necunoscut: deficitară
  - ritmul citirii: greoi, sacadat, de cele mai multe ori pe litere.
  - ➢ scrierea:
  - aspect grafic: supradimensionat, nu respectă spațialitatea paginii

- copierea se situează la nivelul: cuvintelor acceptabil; propozițiilor deficitar
- structura gramaticală: nu respectă sintaxa propozițiilor, nu face acorduri corecte
- scrierea cifrelor: în curs de consolidare

- procese afective: imaturitate emoțională, timiditate excesiva cu somatizări
- comportamente: adecvate
- motivația: slabă motivație pentru sarcinile școlare care o depășesc, dar participativă și implicată în activitățile extrașcolare
- personalitatea: temperamentul este predominant melancolic, este retrasă, interiorizată.

Sistemul atitudinal este slab conturat. Manifestă atitudini activ-participative mai ales în sarcinile pe care le poate realiza, necesitând încurajare și sprijin.

Prezintă un ritm foarte lent de lucru. Este relativ ordonată. Are slabă încredere în forţele proprii şi o stimă de sine scăzută.

- **rezultate școlare:** la finalul clasei I a obținut rezultate modeste, atât la lb. română, cât și la matematică.

Măsuri de intervenție propuse:

În urma anamnezei și a evaluării se recomandă următorul plan de intervenție:

- Terapie logopedică pentru:
  - dezvoltarea limbajului expresiv corespunzător vârstei cronologice;
  - corectarea tulburărilor de vorbire;
  - dezvoltarea auzului fonematic pentru discriminarea fonematică a sunetelor;
  - instrumentarea funcției prosexice;
  - însușirea scris-citítului;
  - stimularea autonomiei personale;
  - dezvoltarea capacității de autocontrol afectiv și comportamental;

Frecvența ședințelor de terapie: 2 ore/săptămână.

- Acțiuni la nivelul clasei:
  - antrenarea în diverse activități școlare și extrașcolare;
  - corelarea sarcinilor cu posibilitățile reale de învățare ale copilului – adaptare curriculară;
  - stimulare, încurajare și susținere din partea dnei învățătoare;
  - cultivarea relațiilor de ajutorare și cooperare; - sprijinin din partea colegilor.
  - valorizare la nivelul clasei atunci când îndeplinește sarcinile;
  - responsabilizare la nivelul clasei cu sarcini ce pot fi îndeplinite;
  - aplicarea unor strategii de evaluare adaptate.

Concluzii:

Pe parcursul anului școlar, A. a făcut progrese semnificative, atât în planul achizițiilor, cât și în planul dezvoltării personale. S-a integrat bine în colectivul clasei, prezintă o mai mare autonomie personală și comunică mai ușor, făcând față astfel sarcinilor școlare. Vine cu plăcere la cabinet, colaborează foarte bine în timpul ședințelor și internalizează nevoia de a se exprima corect.

A crescut încrederea în posibilitățile proprii, fiind mult mai motivată să activeze la nivelul clasei.

Terapia logopedică de recuperare a ariilor limbajului și monitorizarea la nivelul clasei va continua și în anul școlar următor.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES PRIN INTERMEDIUL EDUCAŢIEI INTERCULTURALE

Profesor ed.Mihai Ramona Mihaela
Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr.2 Mun.Ploiești

Educaţia specială este concept fundamental utilizat în cadrul procesului instructiv-educativ al copiilor cu deficienţe si care se desprinde tot mai mult de conţinutul învăţământului special.

Principiile care stau la baza educaţiei speciale:

- toţi copiii trebuie să înveţe împreună indiferent de dificultăţile pe care le întâmpină aceştia sau diferenţele dintre ele;
- societatea şi şcoala trebuie să le acorde tot sprijinul suplimentar de care au nevoie pentru a-şi realiza educaţia în şcoala publică;
- formarea şi dezvoltarea şcolilor incluzive atât în mediu urban cât şi în cel rural prin asigurarea resurselor umane precum şi a celor materiale;
- educaţia egală se realizează prin acordarea sprijinului necesar pentru fiecare copil cu deficienţe în funcţie de cerinţa individuală.

Activitatea de incluziune şi de integrare a copiilor cu deficienţe în şcoala publică trebuie facută cu mult simţ de răspundere de către specialiştii care acţionează la diferite nivele structurale.

Educaţia interculturală propune o abordare pedagogică a diferenţelor culturale, strategie prin care se iau în consideraţie specificităţile spirituale (diferenţe culturale) sau de alt gen (diferenţa de sex, diferenţa socială sau economică etc.), evitându-se, pe cât posibil, riscurile ce decurg din schimburile inegale dintre culturi sau, şi mai grav, tendinţele de atomizare a culturilor.

Educaţia interculturală se referă la teme ca *“acceptare şi participare”, “învăţarea convieţuirii – a învăţa să trăieşti împreună”*, evitarea *“stereotipiilor şi a prejudecăţilor”* şi propune soluţii pentru promovarea valorilor democraţiei şi interculturalităţii /multiculturalităţii. Dezvoltarea abilităţilor de comunicare interculturală presupune învăţarea acestora atât în cadrul organizat (educaţia formală), cât şi în şi prin activităţi de educaţie non-formală şi informală.

Şcoala interculturală**:**

- are ca obiective păstrarea şi apărarea diversităţii culturale a populaţiei şi prezervarea unităţii şcolii;

- realizează un proces de integrare prin preluarea preachiziţiilor culturale pe care le posedă elevii;

- invită profesorii să înţeleagă şi să valorifice potenţialurile culturale ale elevilor ;

- presupune o nouă manieră de concepere şi implementare a curriculum-urilor şcolare şi o nouă atitudine relaţională între profesori, elevi, părinţi;

Competenţa interculturală presupune atât din partea cadrului didactic,cât şi a copiilor, a părinţilor un ansamblu de elemente interiorizate şi încadrate funcţional personalităţii,care să permită şi să susţină reacţii firești, adecvate în diferite contexte educaţionale, percepţii ale diversităţii culturale şi etnice fără etichetări categoriale nefondate, de tipul prejudecăţilor şi stereotipurilor sau tensionărilor.

Dobândirea acestei capacităţi se realizează prin suprapunerea mai multor tipuri de influenţe grupate în trei dimensiuni:

- cognitivă - care cuprinde elemente simple,fundamentale din domeniul psihologiei sociale, antropologiei culturale,s ociologiei etc. reînterpretate, adaptate şi armonizate în funcţie de necesităţile proprii;
- instrumental – metodologică - pedagogia interculturală apelează la acelaşi ansamblu de metode activ-participative, la aceleaşi strategii de învăţare prin cooperare,prin descoperire pe care le utilizează orice formă de pregătire modernă şi eficientă;
- expresivă (relaţional-comportamentală) - aceasta constând în efortul susţinut şi responsabil al nostru,al educatoarelor, de autoconstrucţie interioară şi în disponibilitatea transferării unor astfel de atitudini de deschidere către diversitate,către întregul spaţiu educaţional(preşcolari, părinţi, personal de sprijin etc).

Formarea noastră pentru interculturalitate ne va ajuta: să răspundem nevoilor fiecărui copil, să le recunoaştem aptitudinile,să le asigurăm medierea de care aceştia au nevoie şi să veghem ca fiecare să fie recunoscut în cadrul grupului; să descoperim, să apreciem şi să ajutăm la valorificarea aptitudinilor copiilor născuţi în medii defavorizate.

Este evident că interculturalismul devine o experienţă umană normală şi mai ales inevitabilă. Formarea şi educarea copiilor să nu fie lăsate să se deruleze de la sine, ci să constituie preocupări majore ale cadrelor didactice.

Sentimentul apartenenţei la o comunitate multiculturală se formează din primii ani ai vieţii, altfel spus, în cei ,, şapte ani de acasă’’, care includ, firesc, anii petrecuţi în grădiniţă. Iată de ce revine educatoarelor ,în ansamblu, misiunea de a dezvolta în forme şi conţinut activităţi de educare şi formare multiculturală a copiilor.Cadrele didactice bine intenţionate,convinse pe drept că toţi copiii sunt egali, iar majoritarii nu sunt mai presus de ceilalţi, ignoră diferenţele dintre copii, stabilind perspectiva majoritară ca normă aplicabilă tuturor şi fără negociere.

Vom considera interculturalitatea o parte componentă a realităţii zilnice din grădiniţă,şi nu o temă sau o activitate adăugată. De asemenea acordăm atenţie materialelor expuse, organizării spaţiului care să permită învăţarea prin colaborare, comunicarea, şi nicidecum marginalizarea unor copii. Am căutat să deschidem spaţiul grădiniţei către comunitate şi specificul ei organizând întâlniri, excursii, serbări cu specific intercultural.

Educaţia interculturală joacă un rol important în viaţa copilului cu CES dezvoltând trăsături pozitive de caracter şi pregătindu-l pe copil pentru o bună integrare în viaţa socială.

BIBLIOGRAFIE:

1. Abrudan C., *Psihopedagogie specială*, Editura Imprimeriei de Vest, Oradea, 2003;
2. Cucoş C., *Educaţia. Dimensiuni culturale şi interculturale*, Editura Polirom, Iaşi, 2000;
3. Cucoş C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iaşi, 1996;
4. Dasen P., Perregaux C., Rey M., *Educaţia interculturală*, Editura Polirom, Iaşi, 1999

EVALUAREA ABILITĂȚILOR ÎN ÎNTÂRZIERE ȘI A PROBLEMELOR NEREZOLVATE (*ALSUP*)

MAJA ANAMARIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
„MICA SIRENĂ” CLUJ-NAPOCA

Numele copilului: Z.R.

Data: 15.03.2021

Instrucțiuni: Evaluarea este mai degrabă un ghid pentru discuții ulterioare decât o scală sau checklist și poate fi folosită pentru identificarea abilităților aflate în întârziere și a problemelor nerezolvate pentru un anume copil sau adolescent. Dacă o abilitate din stânga se potrivește copilului, bifați căsuța corespunzătoarea, iar apoi (înainte de a trece la următoarea abilitate) identificați așteptările specifice (probleme nerezolvate) pe care copilul nu la poate atinge în contextul acelei abilități. La sfârșitul formularului găsiți o listă cu exemple de probeme nerezolvate, însă nu trebuie să vă limitați la acestea.

Abilități aflate în întârziere	**Probleme nerezolvate**
✓ Dificultăți în a face tranziția, în a comuta de la o sarcină sau gândire la alta.	Dificultate în a-și aduna jucăriile înainte de activitatea de matematică Dificulatatea de a se așeza pe scaun înainte de activitatea de predare.
✓ Dificultăți în a face lucruile într-o ordine logică sau prescrisă.	Dificultate în a menține tonul scăzut când mergem la baie. Dificultate în a încercui grupele de ursuleți de pe fișa de limbă și comunicare Dificultate în a colora florile aferente fișei date
✓ Dificultăți cu persistența în sarcinile provocatoare sau obositoare.	Dificultate în a rupe hârtia creponată Dificultate în a lipi hârtia conform indicațiilor educatoarei.
✓ Simț al timpului redus.	Dificultate în a finaliza activitatea de pictură în timpul solicitat de educatoare

✓ Dificultăți în a menține concentrarea.	Dificultate în a-și pătra mâinile pe genunchi atunci când ascultă povestea „Inimioare, inimioare” la activitatea de limbă și comunicare Dificultate de a lăsa materialele în farfurie în timpul explicațiilor date de educatoare la activitatea practică Dificultate de a participa la jocurile didactice, respectând regulile date.
✓ Dificultăți în a lua în considerare rezultatele sau consecințele acțiunilor (impulsiv/ă)	Dificultate în a se stăpâni atunci când este agitație în grupă.
✓ Dificultăți în a lua în considerare mai multe soluții pentru o problemă.	Dificultate în a înțelege că jucăriile trebuie împărțite atunci când ne aflăm la grădiniță.
- Dificultăți în a pune griji, nevoi sau gânduri în cuvinte.	Dificulatea de a se înțelege cu alt copil când împarte lego în cadrul Centrului Construcții
✓ Dificultăți în a gestiona răspunsul emoțional la frustrare pentru a gândi rațional.	Dificultate de a se liniști după ce este pus singur la masă
- Iritabilitate cronică și/sau anxietate ce reduc capacitatea de rezolva probleme sau frustrări.	Dificultate în a înțelege că jucăriile trebuie împărțite atunci când ne aflăm la grădiniță.
- Dificultăți în a vedea „zona gri”/ gândire concretă, de tipul alb-negru.	Dificulatea de a se înțelege cu alt copil când împarte lego în cadrul Centrului Construcții
✓ Dificultăți în a devia de la reguli și rutine.	Dificultate de a păstra rândul atunci când ne îndreptăm spre sala de mese. Dificultate de a păstra liniștea atunci când educatoarea vorbește.
- Dificultăți în a face față impredictibilității, ambiguității, incertitudinii sau noului.	Dificultate de a participa la jocurile didactice, respectând regulile date.
- Dificultăți în a trece de la ideea, planul sau soluțiile originale.	Dificultate de a participa la jocurile didactice, respectând regulile date.
- Dificultăți în a lua în considerare factorii ce indică nevoia de a schimba un plan sau o acțiune.	Dificultate în a înțelege că jucăriile trebuie împărțite atunci când ne aflăm la grădiniță.

- Interpretări/ Distorsiuni cognitve inflexibile, Inflexible, inexacte sau (ex. “Toată lumea e împotriva mea” “Nimeni nu mă place” “Nu e corect”)	Dificultate de a participa la jocuri, respectând regulile date.
- Dificultăți în a înțelege sau interpreta corect indicii sociale/ înțelegere scăzută a nuanțelor sociale.	Dificultate în a înțelege că jucăriile trebuie împărțite atunci când ne aflăm la grădiniță.
- Dificultăți în a începe conversații, intra în grupuri, relaționa cu oameni/ lipsa altor abilități sociale de bază.	Dificultate în a respecta regulilie grupei
✓ Dificultăți în a atrage atenția în moduri adecvate.	Dificultate de a participa la activități, respectând indicațiile oferite.
- Dificultăți în a înțelege cum propriul comportament îi afectează pe ceilalți.	Dificultate de a participa la activități, respectând indicațiile oferite.
- Dificultăți în a empatiza cu ceilalți, în a înțelege perspectiva sau punctul de vedere al altora.	Dificultate în a înțelege că jucăriile trebuie împărțite atunci când ne aflăm la grădiniță.
- Dificultăți în a înțelege cum este înțeles/ înțeleasă sau perceput/ă de alții.	Dificultate în a respecta regulilie grupei
- Dificultăți senzorio-motorii.	Dificultate în a participa la jocurile muzicale, conform indicațiilor.

Ghid pentru problemele nerezolvate: Acestea sunt așteptări specifice pe care un copil nu le poate îndeplini. Probleme nerezolvate trebuie să fie: distincte de comportamentul-problemă, distincte de explicațiile adulților, specifice, „separate” și nu „amestecate”.

Exemple probleme nerezolvate (**acasă**):	Exemple probleme nerezolvate (**școală**):
Dificultăți în a începe sau termina temele de casă (specificați tema)	Dificultăți în a trece de la pauză la ora de matematică
Dificultăți în a se trezi la timp pentru a merge la școală	Dificultăți în a sta lângă Tibi la jocul în cerc
Dificultăți în a încheia jocul video pentru a se culca	Dificultăți în a ridica mâna în timpul discuțiilor de la Istorie
Dificultăți în a se întoarce în casă pentru cină, atunci când se joacă afară	Dificultăți în a începe proiectul despre plăcile tectonice de la Geografie

Dificultăți în a se înțelege cu fratele despre emisiunea TV la care să se uite după școlă

Dificultăți în a sta la coadă la prânz.

Dificultăți cu senzația cusăturilor din șosete

INTEGRAREA COPILULUI CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE PRIN INTERMEDIUL ORELOR DE EDUCAȚIE PLASTICĂ

Popescu Roxana Marcela
Liceul Teoretic „Ioan Petruș” Otopeni, jud. Ilfov

Elevii cu cerințe educaționale speciale se exprimă prin intermediul artei, mai ales al desenului și picturii pentru că aici nu se simt constrânși de reguli și clișee, nu li se interzice nimic, nu sunt corectați și nu se simt altfel decât colegii lor. Desenul îi relaxează, îi ajută să se regăsească. Lucrează cu mare plăcere și ajung la performanțe expresive deosebite. Atunci când lucrările unui astfel de elev sunt valorizate de către profesor în cadrul unor expoziții și concursuri, alături de lucrările celorlalți copii, se produce creșterea stimei de sine a elevului și a încrederii în propriile forțe. Copilul se simte egalul colegilor, iar aceștia nu îl vor mai percepe ca fiind diferit și astfel se realizează integrarea lui în colectivitate.

Desenul este un mijloc de comunicare mai important decât limbajul și cu un impact mult mai puternic. Pe de altă parte desenul îi ajută pe copii să perceapă și să înțeleagă lumea din jurul lor și să se adapteze mai ușor. Artele plastice vin în sprijinul atât al copiilor care suferă de diferite tulburări din sfera autistă, deoarece aceștia sunt mai sensibili vizual și au exprimarea verbală mai deficitară, cât și în cazul celor hiperactivi care se vor concentra și își vor elibera energia în desen. Profesorul de educație plastică trebuie să identifice acești copii la fiecare clasă cu care lucrează, să îi stimuleze, să îi încurajeze și să îi valorizeze permanent.

Studiu de caz: M.D. elev în clasa a VIII-a la o școală normală.
Copilul a suferit o operație pe creier la o vârstă fragedă și a rămas cu sechele precum tulburări de concentrare și atenție, greutate în exprimarea verbală, comunicare scăzută cu colegii și dezvoltare fizică deficitară, respunde greu solicitărilor. Stă retras și nu comunică cu colegii. Se simte diferit. Are un prieten, colegul de bancă care îl ajută. Profesorul de educație plastică l-a descoperit în clasa a V-a. Nu îi plăcea să își pregătească materialele de lucru, dar desena cu mare plăcere. În culoare se exprimă și mai bine. Este exuberant și spontan. Lucrează câte două-trei planșe într-o oră. Profesorul îi prezintă planșele în clasă, îi laudă performanța. Copilul începe să fie apreciat de colegi. Profesorul lucrează la clasă teme în echipă și îl integrează într-o grupă. Colegii îl încurajează și îi apreciază modul de lucru. Cu timpul el devine cel care coordonează echipa din care face parte, lucrând cu multă pasiune. Mama a discutat cu profesorul și i-a spus că acasă elevul pictează și desenează în cea mai mare parte a timpului, că pereții camerei lui sunt plini cu picturi, că a început să fie mai comunicativ și mai sigur pe el. Tehnica de lucru se perfecționează, ajungând chiar la performanța de a obține premii la concursuri artistico-plasctice. La începutul clasei a VIII-a, elevul este integrat în clasă, discută cu colegii, se implică în problemele clasei, iar comportamentul său este apropiat de cel normal. Atitudinea la celelalte ore este îmbunătățită semnificativ. Reacția copilului este pozitivă, atât față de școală, cât și față de colegi și profesori. Si-a manifestat dorința de a susține probele de aptitudini pentru liceul de artă. În urma probelor a fost declarat admis.

Acest caz demonstrează că prin artă și cu ajutorul orei de educație plastică, elevii cu cerințe educaționale speciale pot fi integrați și pot avea o evoluție favorabilă, atâta timp cât se pleacă de la premiza egalității de șanse. Fiecare copil este unic, iar cu o îndrumare corespunzătoare, atentă și empatică, el își poate depăși handicapul, găsindu-și drumul și rostul în mijlocul colectivului din care face parte și mai apoi în societate.

Pentru psiholog, dar și pentru profesorul de educație plastică, desenul constituie un mijloc important de a-l întelege pe copil, de a-l cunoaște, de a-l ajuta să depășească anumite blocaje .Cu ajutorul desenului, pot fi obtinute informații care acopera intreaga sfera a personalitatii, de la comportamentul direct observabil pâna la conflictele și traumele infantile,

oferind o imagine complexă a dinamicii intregului sistem psihic. Desenul este mijlocul de comunicare preferat de copil. In procesul de crestere si maturizare, multe din problemele celor mici sunt determinate de lipsa de comunicare cu adultii din prejma lor. De aceea, parintii ar trebui, in primul rand, să se întrebe daca, în familia lor, copilul resimte un echilibru afectiv, daca este ceva ce îl nemultumeste si, cel mai important, sa deschidă calea unei mai bune comunicari cu el. Parintii pot afla cateva indicii legate de aceste întrebari privind desenele copiilor lor, pentru că desenul constituie o metodă de depistare a problemelor emoționale la copil.

Studiu de caz: V.I , elev în clasa a V-a

Elevul V.I. este un exemplu reprezentativ pentru copiii cu deficiențe de învățare. Nu are certificat CES, iar familia , deși observă dificultățile de învățare și de adaptare ale copilului, refuză sa mearga la o evaluare psihologică. Este un copil dezvoltat normal din punct de vedere fizic. In timpul orelor, atitudinea sa este diferită. Are momente când este agitat, vorbește mult, cu sau fară legătură cu lecția, provoacă situații hilare, distragând atenția colegilor de la activitate. In alte cazuri, pare total absent, nu comunică, refuză participarea la ora. Stă în bancă si privește în gol sau desenează. Are reacții necontrolate față de colegi: îi împinge, le ia lucrurile de pe bancă, le vorbește urât. Nu își dă seama ca procedează greșit, sau că le poate face rău colegilor. Consideră că se comportă normal. Nu pare afectat atunci când i se atage atrage atenția. Este atras de desen. Nu vine cu materialele necesare orei decât rar, dar deseneaza cu pixul sau cu materialele oferite de colegi pagini întregi de forme, linii, cu sau fară legătură cu forme reconoscibile. Activitatea lui este lăudată și evidențiată de profesor , iar copilul se simte apeciat. Stima lui de sine crește și constată că poate ieși în evidență și prin lucruri pozitive. Acestea sunt doar două exemple în care se poate observa cum copilul cu nevoi speciale poate fi identificat și ajutat să se exprime prin intermediul artelor. Dar pentru a se realiza acest lucru este important ca profesorul să sesizeze, să identifice și să lucreze diferențiat cu acești copii. Pregătirea psihopedagogică este necesară pentru a cunoaște și înțelege elevul. Astfel, profesorul va fi capabil să se adapteze fiecarei clase și fiecărui elev în parte, să aleagă cele mai bune și indicate metode prin care să predea. El trebuie să manifeste înțelegere empatică față de elevii săi. . În relația cu elevii profesorul dă dovadă de calități precum dăruirea, pasiunea, calm, rabdare, atenție, respect față de elevi, corectitudine și cooperare. El trebuie să fie optimist, să motiveze în permanență elevul, să prezinte și să inspire încredere, să încurajeze spontaneitatea și să stimuleze potențialul creativ al elevilor, să ofere acestora motivație pentru învățare. Ora de educație plastică se caracterizează prin flexibilitate. Se poate desfășura în spații diferite, precum curtea scolii, tribunele terenului de sport, în parc sau la o expoziție ori atelier de lucru. Astfel ea iese din conformismul școlar, încurajând exprimarea spontană, liberă. Fiecare oră de educație plastică constituie pentru elev un semn de întrebare este o surpriză ce trebuie descoperită.

În funcție de particularitățile de vârstă și de cele individuale, profesorul descoperă și aplică strategii, modalități tehnice, mijloace și forme active și atractive în vederea stimulării creativității vizuale a elevilor. Pentru a realiza aceste obiective ora de educație plastică trebuie să iasă din stereotip și conformism atât prin climatul în care se desfășoară cât și prin subiecte, Educația plastică ajută elevii să cunoască un limbaj cu ajutorul căruia să se exprime liber, să transmită emoții, sentimente, dorințe. Fiecare procedeu plastic, tehnică de lucru, suport sau material utilizat dă posibilități de exprimare diferite, sporind expresivitatea lucrării. De aceea este important să li se prezinte copiilor cât mai multe modalități și tehnici de lucru pentru a determina manifestări creative, ocrotind în același timp spontaneitatea caracteristică. În cadrul orei de educație plastic, copilul cu nevoi speciale devine egalul colegilor, el se manifestă asemeni lor, răspunde sarcinilor de lucru și se integrează în colectivul clasei. Teresa Amabile adresează educatorilor următorul îndemn: „Dați-le copiilor foarte multă libertate, respectați-i ca indivizi, nu exagerați cu aprecierea afectivă și puneți mai *degrabă* accentul pe valorile morale, decât pe regulile specifice. Încercați să creați un mediu în care autoritatea nu absolută, în care activitatea, jocul și fantezia sunt apreciate în mod deosebit, în care dumneavoastră și copiii încercați mereu abordări noi și interesante.”

Bibliografie:

Amabile Teresa, *Creativitatea ca mod de viață.Ghid pentru parinți și profesori*, ,1997București, traducere de Tureanu Anca, Editura Stiințefică și tehnică, pagina 128

Floru, R.,1971 *Impulsul curiozității*, București, Editura Enciclopedică Română, pagina 21

Delacroix Henri, 1983,*Psihologia artei*, București, Editura Meridiane,

Demetrescu, C.1965, *Culoare, suflet, retină*, București, Editura Meridiane,

Duby, G,1985, *Arta și societatea*, București, Editura Meridiane,

Francastel, P, 1970, *Pictură și societate*, București, Editura Meridiane,

Golu Pantelimon, Zlate Mielu, Verza Emil, 1995, *Psihologia copilului*, Manual pentru clasa a IX-a, Școli Normale, București, EDP,

Landau Erika, *Psihologia creativității*,1979 , București ,Editura Didactică și Pedagogică,

http://ziarullumina.ro/desenul-ca-forma-de-autocunoastere-78494.html

http://documents.tips/documents/probleme-psihologice-tipice-ale-varstei-preadolescentei-si-adolescentei-55b089152a4e4.html

http://www.romjpsychiat.ro/article/desenul-la-copii-diagnostic-si-tratament

Modalități de integrare a copiilor cu dizabilități

Prof.înv.primar Iosif Elena
Școala Gimnazială Nr.1 Jegălia / Călărași

În ultimii ani inovaţiile din domeniul educaţiei au adus în centrul atenţiei specialiştilor (fie aceştia cadre didactice sau cercetători), dar şi a elevilor şi părinţilor, situaţii educaţionale speciale care au supus mediul şcolar unor adevărate încercări. A apărut astfel necesitatea incluziunii şi integrării şcolare care are ca obiectiv integrarea elevilor cu dizabilităţi în învăţământul de masă . Educaţiei îi revin funcţii şi responsabilităţi tot mai mari, fiind cea chemată să medieze adaptarea individului la noile realităţi sociale .

Adoptarea, de către şcoala de masă, a ideologiilor educaţiei integrate impune adaptări la nivelul procesului de predare-învăţare-evaluare – prin întocmirea unor documente speciale concretizate în programele de intervenţie personalizată şi programele educative personalizate . Acestea implică:

a) - activităţi de învăţare individualizată, desfăşurată sub îndrumarea unui cadru didactic specializat (profesorul de sprijin sau profesorul itinerant) care îl completează pe cadrul didactic de specialitate;

b) adaptarea curriculumului, realizată de către cadrul didactic specializat (profesorul de sprijin sau profesorul itinerant), împreună cu cadrul didactic de specialitate;

c) alegerea unor conţinuturi ale învăţării care să respecte atât cerinţele curriculumului şcolii de masă, cât şi posibilităţile reale de comprehensiune şi operare cu aceste conţinuturi ale copilului cu C.E.S., toate acestea în aşa fel încât să nu fie deteriorată calitatea învăţării pentru ceilalţi copii;

d) aplicarea unor strategii de predare-învăţare care să faciliteze operarea cu conţinuturile învăţării, atât pentru elevul cu C.E.S. cât şi pentru ceilalţi elevi;

e) gestionarea diferenţiată a timpului – se ştie că fiecare individ are nevoie de timp pentru procesarea noilor informaţii; această perioadă de timp diferă de la copil la copil; una dintre caracteristicile de dezvoltare psihică a copilului cu C.E.S. (mai ales acolo unde există deficienţă mintală) constă în nevoia unei perioade de timp mai îndelungate pentru procesarea informaţiei noi;

f) organizarea spaţiului clasei – trebuie să ţină cont de copilul cu C.E.S. şi de tipul deficienţei acestuia;

g) utilizarea resurselor (atât a celor materiale, cât mai ales a celor umane) – facilitează integrarea copilului cu C.E.S. prin „ajutorul” pe care îl acordă în procesul instructiv educativ.

h) managementul clasei – trebuie să aibă în vedere organizarea activităţilor instructiv educative în forme flexibile de instruire; munca în echipe permite adaptări mai obiective ale procesului instructiv-educativ la particularităţile psiho-fizice ale copilului cu C.E.S., prin fixarea unor obiective operaţionale diferenţiate, alegerea unor conţinuturi accesibile copilului cu C.E.S., aplicarea de strategii diferenţiate de predare, etc.

i)adaptări ale instrumentelor de evaluare, cu accent pe formele de evaluare continuă care monitorizează progresul individual şi facilitează planificarea activităţilor instructiv-educative pentru toţi elevii.

Acondroplazia sau **nanismul** este o afecţiune medicală care se caracterizează printr-o statură mult inferioară celei medii .

Intelectul copiilor acondroplazici este normal, ca al copiilor cu talie normală .

• Tulburările de creştere caracteristice bolii sunt legate preferenţial de membre. Membrele bolnavilor sunt scurte în raport cu toracele şi craniul, a cărui creştere este normală . Cei mai mulţi bolnavi au o stare bună de sănătate, dar pot prezenta tulburări de statică vertebrală, favorizate de o hipotonie şi o laxitate ligamentară marcată în prima copilărie.

Cele mai frecvente probleme sunt:

• Talie mică, disproporţionată, cu consecinţe asupra încrederii în sine şi a integrării sociale

• Dificultăţi de prindere, legate de membrele superioare scurte, mâini în formă de trident

• Dificultăţi de deplasare (înălţimea trotuarului, scări, denivelări importante)

• Oboseală legată de deplasările lungi

• Dureri dorsale şi/sau cervicale, adesea spontane sau legate de o poziţie incomodă prelungită

Slăbiciune musculară, crampe la nivelul membrelor inferioare. Aceste semne pot constitui semne de apel pentru probleme grave cum ar fi o compresiune la nivelul măduvii spinale (complicaţii neurologice).

Experienţa arată că un copil de talie mică şi inteligenţă normală, aşa cum sunt acondroplazicii nu trebuie şcolarizat într-un mediu special ci într-un sistem normal de şcolarizare, alături de copii de aceeaşi vârstă cronologică. Acest copil trebuie tratat la fel ca ceilalţi copii, fără favoritisme sau supraprotecţie. In acest sens este important să se creeze condiţii speciale care să permită desfăşurarea oricărei activităţi corespunzătoare vârstei şi preocupărilor bolnavului. Pentru şcolari este nevoie de unele amenajări practice în clasă (o masă şi un scaun adaptate taliei copilului), alte adaptări care să permită o accesibilitate optimă la toate instalaţiile (un taburet aflat la dispoziţie în preajma spaţiilor neamenajate (toaletă, bibliotecă, etc). O bună integrare socială a copilului cu talie mică asigură acceptarea diferenţelor de către el şi colegii săi. Copilul va fi orientat spre activităţi şi profesii în care talia mică nu reprezintă un dezavantaj considerabil.

Eleva M.A. prezintă această dizabilitate fizică , dar din punct de vedere intelectual , ea este un copil normal care respectă programul şcolar , se concentrează asupra sarcinilor de lucru şi le îndeplineşte de fiecare dată , respectă întotdeauna instrucţiunile , este un copil conştiincios , interacţionează armonios cu toţi colegii , colaborează bine atunci când este nevoie , are prietene printre colege , participă cu mare interes la toate activităţile şcolare dar şi la cele extraşcolare . Are uneori dificultăţi în ceea ce priveşte rezolvarea sarcinilor de lucru , dar are mereu sprijinul meu în explicarea repetată a acestora .De asemenea , ritmul de lucru este mai lent decât al celorlaţi elevi , tocmai de aceea strategiile didactice sunt diferenţiate în ccea ce o priveşte , metodele de învăţare aplicate în cazul ei sunt diferite , este permanent preocupată de creşterea calităţii învăţării . Singurele ,, dificultăţi” cu care ne confruntăm zilnic sunt reprezentate de anumite activităţi fizice pe care aceasta nu le poate desfăşura din cauza „dizabilităţii” care nu-i permite acest lucru , dar ea ştie că are întotdeauna sprijinul meu şi din acest punct de vedere .

Bibliografie :

1. Bolea , A. - *Şcoala românească-şcoală incluzivă* , în „ Analele Institutului de Istorir G. Bariţ din Cluj-Napoca , Seria Humanistica ” , V, 2007, pp.233-254

2. Gherguţ, A. ,*Sinteze de psihopedagogie specială .Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice* , Iaşi , Editura Polirom, 2005

3. Goffman , E. , *Viaţa cotidiană ca spectacol ,* Bucureşti , Editura Comunicare.ro , 2007

EDUCAŢIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

PROF. TOMA MIHAELA
COLEGIUL TEHNIC ION CREANGA TG. NEAMT

..***Cine nu iubeşte o floare nu e în stare să-i iubeasca nici pe oameni***”, afirma John Ruskin, filosof care a cevăduit dragostea pentru natură, nu numai ca izvor de trainică gândire, dar mai ales ca susţinere în viaţa fiecărui om.

Suntem, pe zi ce trece mai schimbaţi…obosim mai repede, ne îmbolnăvim mai uşor…stresul este ceva cu care ne naştem; devenim, de fapt, rezultatul acţiunilor noastre. Descoperim…zboruri spre alte lumi…devieri ale civilizaţiei…natură ”rănită ” de mâna şi mintea omului… Planeta verde a devenit o întindere locuită de oameni, o întindere până mai ieri imaculată care azi se zbate sub povara nepăsării noastre.

Orice copil poate deveni prieten al naturii daca o respectă şi participă la refacerea ei. Natura are nevoie de steni. iar noi educatoarele prin educaţia pe care o facem copiilor referitoare la acest subiect este să insuflăm cu toată erea. prin argumente puternice, dragostea pentru natură cu tot ceea ce ea ne oferă măreţ ori simplu, bogat ori modest, rotirea naturii, păstrarea echilibrelor biologice din ecosisteme trebuie să constituie o preocupare a fiecărui om, începând ***i*** de la vârste fragede. Copilul manifestă o curiozitate senzorială în plină dezvoltare şi, dacă ştim să-i prelungim această iozitate, ea devine suportul dorinţei de cunoaştere.

Scopul acestei laturi a educaţiei a fost înarmarea copiilor cu abilităţi de protejare a naturii, concretizate în tacităţi de investigare a naturii, de transfer şi valorificare a cunoştinţelor în situaţii noi de utilizare a unui limbaj ecologic odalităţi de caracterizare a realităţii, de fixare a unor informaţii). în acest sens, s-a urmărit alegerea unui conţinut ocvat, alegerea de mijloace şi strategii comportamentale şi de abordare corectă a diferitelor problemelor ecologice.

Proiectul este realizat astfel încât să formeze atât la nivelul elevilor cât şi la nivelul adulţilor o concepţie sănătoasă asupra vieţii, corespunzând realităţii imediate şi de perspectivă. Preşcolarii trebuie învăţaţi să înţeleagă natura, să îi aprecieze frumuseţea, să-i descopere componentele şi rticularităţile, să se apropie de ea şi să o protejeze.

Mijloacele de realizare a unei educaţii pentru ocrotire sunt diverse şi multiple. Aşa se face că în educaţia oiogică pot fi utilizate cu deosebită eficienţă observările asupra mediului ambient, lectura după imagini, jocurile ¿actice, plimbările - excursiile, organizarea unui colţ “viu” în sala de grupă. Din multiplele posibilităţi educative, ■servarea este cea mai la îndemână modalitate, este contactul direct cu realitatea - ea constituie un prilej permanent de tluenţare a copilului, de a descoperi lucruri care îi stârnesc curiozitatea, dorinţa de a le înţelege şi de a le cunoaşte mai ae. Prin intermediul observărilor spontane şi dirijate, copiii dobândesc cunoştinţe elementare despre mediul :onjurător, li se formează o gândire intuitivă în raport cu natura şi le dezvoltă dragostea faţă de aceasta, dorinţa de a o roti. Studiul naturii cu elementele sale componente: plante, animale, fenomene caracteristice celor patru anotimpuri, ientate în timp, se acordă foarte bine cu dezvoltarea pshihologică a copiilor. Contactul direct cu natura contribuie la zvoltarea spiritului de observaţie, la dezvoltarea operaţiilor gândirii. Dacă scopul activităţii este ecologic, sunt solicitate se dezvoltete operaţiile gândirii ecologice: identificarea elementelor din natură care trebuie protejate, gruparea lor, imparaţia situaţiilor când sunt protejate şi când nu, generalizarea.

în grădiniţă, preşcolarii parcurg în linii mari o etapă bine structurată a evoluţiei lor, etapa operaţiilor concrete: im ar fi: observarea, ordonarea, descrierea, exersate pe realitatea obiectivă sau pe imagini edificatoare a acesteia, unoaşterea mediului nu reprezintă o activitate de sine stătătoare. Totuşi, preşcolarii îşi însuşesc cunoştinţele sumare izate pe observaţiile directe despre anotimpuri, despre plante şi animale, prin intermediul cunoaşterii mediului şi :zvoltării vorbirii. în timpul acestor activităţi, preşcolarii pot fi antrenaţi în discuţii despre necesitatea existenţei acestor ante sau animale,

despre faptul că, dacă sunt îngrijte sunt mai sănătoase şi mai frumoase. Se poate discuta despre •agostea copiilor faţă de animale sau plante. Aceste discuţii pot constitui un prim pas de la gândirea concret intuitivă la gândire cauzală, ecologică.

Orice prilej oferit de activităţile de observare a plantelor şi animalelor (observări dirijate în cadrul activităţilor)ontane, plimbări, excursii) trebuie folosite pentru a forma o gândire inductivă şi deductivă a copiilor în raport cu natura, întru a le dezvolta dragostea şi respectul faţă de acestea, dorinţa de a le ocroti.

în sprijinul dezvoltării gândirii ecologice putem folosi planşele, ilustraţiile, desenele, diapozitivele, diafilmele,)tografiile, imagini video, în locul materialului didactic conservat cum ar fi: ierbare, insectar, ceea ce ar contrazice biectivele educaţiei ecologice.

Un rol deosebit de important în modelarea ecologică a preşcolarilor îl are familia. Ea este continuatorul a ceea e grădiniţa face pentru educaţia ecologică. într-o plimbare prin oraş, în concedii, în drumul spre grădiniţă, copiii trebuie i se manifeste în spiritul celor însuşite despre ocrotirea mediului. De la grija de a nu arunca hârtia pe jos, de a nu rupe orile, până la dorinţa de a înfrumuseţa grădina din faţa casei, casa în care locuiesc, dorinţa de a avea un animal pe care ă-1 ocrotească şi să-l iubească, toate acestea atestă dragostea micului om pentru natură. Respectarea codului ecologic trage după sine aprecierea comportamentelor de protecţie, ocrotire, îngrijirea mediului. Copiii primesc complimente de i educatoare, familie, comunitate ei se simt apreciaţi pentru faptele lor, iar adulţii învaţă odată cu ei să dăruiască respect i să acorde atenţia cuvenită celor mai mărunte comportamente. Prin faptele lor, deseori copiii impun o atitudine espectuoasă faţă de mediu. Copiii se bucură de respect şi atunci când refuză sau nu admit un anumit comportament sau ând stopează pornirile agresive ale colegilor dejoacă: „Nu trage cu praştia în păsări!”, „Nu distruge cuiburile păsărilor!”, Nu rupe florile!”, „Nu călca iarba!”, „Foloseşte coşurile ecologice!” etc.

Metode de predare – învăţare-evaluare inovative în lecţiile de matematică

Profesor: Iordache Ana Maria Carmen,
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu’’,
Roșiori de Vede, Teleorman

Exerciţiul este o metodă ce are la bază acţiuni motrice şi intelectuale efectuate în mod conştient şi repetat, în scopul formării de priceperi şi deprinderi, automatizării şi interiorizării unor modalităţi sau tehnici de lucru, de natură motrică sau mintală. Ansamblul deprinderilor şi priceperilor dobândite şi exersate prin exerciţii în cadrul orelor de matematică conduc la automatizarea şi interiorizarea lor, transformându-se treptat în abilităţi. Fiecare abilitate se dobândeşte prin conceperea, organizarea, proiectarea, rezolvarea unui sistem de exerciţii. Prin dezvoltarea bazei senzoriale de cunoaştere şi exersarea formelor de gândire prelogică, sistemul de exerciţii favorizează formarea abilităţilor matematice. Odată dobândite, abilităţile asigură prin exersare caracterul reversibil – operaţia executată în sens direct şi sens invers (compunerea, apoi descompunerea numerelor) – şi asociativ (căi variate de rezolvare a exerciţiului, problemei) al operaţiei, iar exerciţiul devine în acest fel operaţional, fapt ce favorizează formarea operaţiilor intelectuale.

În cadrul orelor de matematică se pot rezolva mai multe tipuri de exerciţii:

- după funcţia îndeplinită: introductive, de bază, operatorii;
- după modul de rezolvare: de calcul oral, de calcul mintal, scrise, de calcul scris;
- după gradul de intervenţie al profesorului: dirijate, semidirijate, libere;
- după subiecţii care le rezolvă: individuale (rezolvate prin muncă independentă), în echipă, frontale;
- după obiectivul urmărit: de calcul, de completare, de ordonare, de formare a deprinderilor intelectuale, de comparare, de rezolvare a problemelor, de comunicare şi de creativitate.

Exerciţiile reprezintă un instrument util în fixarea şi reţinerea cunoştinţelor, de aceea, metoda exerciţiului se combină cu metode active de predare. După introducerea unor noţiuni noi, a unor procedee noi, primele exerciţii ce se propun sunt exerciţiile descrise de profesor, fie descoperite de ei cu ajutorul profesorului.

De exemplu: când dorim să determinăm elementul neutru într-o lege de compoziție se explică regula și se repetă cu elevii prin exemple concrete.Literatura de specialitate propune diverse clasificări al exerciţiilor, în funcţie de criteriile adoptate.

După forma lor, exerciţiile pot fi:

Orale: Enumerați elementele din Z_3, Definiți funcția bijectivă, Ce sunt numerele iraționale?

Scrise: - Verificați dacă punctele de mai jos pot fi coliniare

a) A(-1;1), B(1;3), C(0;4)

- Efectuaţi calculele şi completaţi tabelul: …

- Aflaţi primitiva $\int \frac{x-2}{x^4-3x^3}dx =$

Practice: Construieşte pătrate, dreptunghiuri şi triunghiuri din beţişoare, creioane sau beţe de chibrit. Pliaţi o foaie de hârtie dreptunghiulară, apoi trasaţi axele de simetrie descoperite, folosind creioane colorate.

După funcţia îndeplinită, exerciţiile se clasifică în:

- exerciţii introductive;

- exerciţiile de calcul mintal de la începutul orei de matematică;
- exerciţiile de adunare repetată care pregătesc înţelegerea operaţiei de înmulţire;
- exerciţii de bază (de însuşire a modelului dat);

Integrarea functiilor rationale: Efectuaţi prin calcul în scris: $\int \frac{dx}{7x^2+3x+2}=$

Împărţirea cu rest a polinoamelor:

Calculaţi câtul şi restul: $27X^2 : 3X =$ $42X^2+16X+8 : 8 =$.

Relațiile lui Viete: Se consideră polinomul $f = X^4 + 2X^3 + 3X^2 + 4X + 5$, cu rădăcinile $x_1, x_2, x_3, x_4 \in C$. Să se calculeze: **a)** $\frac{1}{x_1}+\frac{1}{x_2}+\frac{1}{x_3}+\frac{1}{x_4}$ **b)** $x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 + x_4^2$

- exerciţii paralele, de legare a cunoştinţelor şi deprinderilor mai vechi cu cele noi:

Se consideră determinantul $d = \begin{vmatrix} x_1 & x_2 & x_3 \\ x_2 & x_3 & x_1 \\ x_3 & x_1 & x_2 \end{vmatrix}$, unde x_1, x_2, x_3 sunt rădăcinile polinomului $f = X^3 - 3X + 2$.

Să se calculeze valoarea determinantului *d*

După conţinutul lor, exerciţiile pot fi două categorii:

- exerciţii motrice care conduc spre formarea de priceperi şi deprinderi în care predominantă este componenta motrică: Scrieţi 3 șiruri de numere aflate în progresie aritmetică cu cifra 2 rație.

- exerciţii operaţionale, care contribuie la formarea operaţiilor intelectuale, principalele lor trăsături fiind reversibilitatea şi asociativitatea. Metoda de integrare prin părți,de exemplu Calculați : $\int_0^1 x^2 e^x dx$, $\int_1^2 x \ln x dx$, $\int_1^2 x^2 \ln x dx$

După numărul de participanţi pot fi: exerciţii individuale, exerciţii de echipă, exerciţii colective, exerciţii mixte.

După gradul de complexitate se diferenţiază:- exerciţii simple: Să se calculeze derivatele funcțiilor*: a)* $f: R \to R, f(x) = 2x^3 - 15x^2 + 24x - 1;$ *b)* $f: (0; +\infty) \to R, f(x) = x^2 - \frac{1}{x^2}$ *; c)* $f: R \to R, f(x) = (x^2 + 2x + 3) \cdot e^x$;-exerciţii complexe: Fie $A = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ -2 & -1 \end{pmatrix}$, Să se arate că $A + 2A^2 + 3A^3 + ... + nA^n = \frac{n(n+1)}{2} \cdot A, \forall n \in N^*$ - exerciţii super – complexe (tip olimpiadă):

Demonstrați legătura dintre grupul lui Klein si grupul claselor de resturi modulo 4

Bibliografie:

1. C. Cucoș , *Pedagogie* Editura Polirom , București , 2006.
2. Ș. Smarandache , P. Simion , *Matematică-exerciții și probleme*, Editura Niculescu , București,2008.
3. M. Ganga , *Matematică, manual pentru clasa a XII-a, a XI-a,* Editura Mathpress , Ploiești,2003.

„Wild Horizons: Outdoor Learning Experiences”

Educatoare Prof Lazin Georgiana
Grădiniţa PP NR 3, Târgovişte

În perioada 11.04-15.04.2022, în cadrul proiectului finanțat de Comisia Europeană prin programul Erasmus + KA229 și este– 2020-1-SI01-KA229-075857_2 a avut loc a doua mobilitate, în Monopoli, o comună din zona Puglia, regiunea Bari, Italia, la Instituto Comprensivo C. Bregante- A Volta.

Care, prin participarea la proiectul Erasmus, își propun perfecționarea tehnicilor de predare-evaluare, dezvoltarea abilităţilor socio-personale: îmbunătăţirea spiritului de echipă, îmbunătăţirea relaţiilor sociale, de comunicare personală și socială, sensibilitatea la natură.

Proiectul are ca scop crearea de legături între educaţia formală, învăţarea nonformală şi formarea profesională, prin schimb de experiență între țările participante. Experiențele pozitive ale copilăriei timpurii în ceea ce privește legătura copilului cu natura au un impact major asupra creșterii sănătoase a minții,a corpului și a spiritului unui copil.

OBIECTIVELE EXPERIENȚEI DE MOBILITATE:

- Specializarea în educația ecologică în aer liber, pentru a oferi idei practice, pentru a construi speranță, reziliență și împuternicirea copiilor să facă diferența pentru mediu;
- Învățarea modului cum se pot face activități de „Mindfulness” în aer liber, pentru a reduce stresul, anxietatea și pentru a crește capacitatea de concentrare a copiilor;
- Exersarea exercițiilor de dinamică de grup mindfulness;
- evaluarea activităților în aer liber, proiectarea instrumentelor eficiente de evaluare și măsurarea rezultatelor;
- job shadowing, pentru a ști cum alte țări abordează și desfășoară activități educaționale în aer liber și pentru a dobândi experiență despre tendințele și abordările europene ale educației în aer liber;
- Cunoașterea exemplelor practice de educație ecologică făcute în exterior, folosind mările și plajele locale;
- elaborarea unei liste de metode practice de utilizare a activităților în aer liber, pentru a îmbunătăți comportamentul copiilor și cele mai importante sfaturi de siguranță pentru învățarea în aer liber;
- Creșterea gradului de conștientizare de a fi cetățean european și a fi mai tolerant față de ceea ce este diferit în ceea ce privește cultura, religia, etnia;
- Creșterea profesionalismului datorită schimbului de experiență și bunelor practici împărtășite;
- Dobândirea experienței de lucru într-un mediu multicultural.

Tema: Prietenul mării

Locul de desfășurare: școala gazdă și litoralul

Metodologiile s-au concentrat pe participarea activă și interactivă a copiilor la activități fizice și TIC, ateliere și excursii; copiii și-au îmbunătățit abilitățile prin „learning by doing”, rezolvarea problemelor și abordarea CLIL. Au fost implicați și copiii cu nevoi speciale.

Activitatea 1: Vizită la Grădinițele „Via Veneto” și „Via Gobetti”.

Activitatea 2: Ateliere de lucru privind activitățile de mediu în aer liber

Scop: să ofere idei practice pentru a construi speranță, reziliență și împuternicirea tinerilor pentru a face diferența pentru mediu. Rezultate așteptate: se bazează pe Obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU și se explorează cum să includă conștientizarea schimbărilor climatice în curriculum.

Activitatea 3: Atelierul „Evaluarea învățării în aer liber”

Scop: învățarea metodelor de colectare a datelor cantitative și calitative pentru evaluarea activităților în aer liber. Rezultate așteptate: conceperea instrumentelor participative de monitorizare și evaluare a activităților în aer liber, conceperea și utilizarea cadrelor de evaluare pentru toate activitățile planificate.

Activitatea 4: Atelier de lucru „Activitățile în aer liber ca metodă terapeutică” Învățarea terapeutică în aer liber descrie programe în care participanții obțin beneficii terapeutice din participarea la experiențe de învățare în aer liber. Rezultate așteptate: activitățile în aer liber vor fi facilitate într-un mod care sprijină oamenii în sănătatea și bunăstarea lor.

Activitatea 5: Atelierul „Mindfulness în aer liber”

Scop: să folosim activități de mindfulness pentru a atinge niveluri mai ridicate de răbdare și compasiune, precum și niveluri mai scăzute de stres, frustrare și tristețe în rândul elevilor, pentru a demonstra că timpul în natură sau vizionarea scenelor naturii ne mărește capacitatea de a fiți atenți

Conținut: profesorii și copiii școlii gazdă și părinții lor au participat la unele activități de mindfulness.

Job Shadowing 1: Tales of the Sea - Scop: de a prezenta un exemplu practic de lecție de mediu folosind mările și plajele locale.

Job shadowing 2 -Trastă naturală în mare - putem ajuta marea, marea ne poate ajuta (cum are efectul naturii asupra sănătății noastre), exerciții de dinamică de grup pe plajă.

Predare între egali: eșantion de lecție în aer liber oferită de unul dintre partenerii școlii gazdă (**profesorii portughezi**)

Profesorii școlii gazdă au desfășurat ateliere de coordonare și formare.

Aceste activități vor fi legate sau integrate cu activitățile normale ale școlilor implicate prin inserarea lor în planul anului de predare sau în programa școlară: pentru o mai bună diseminare a activităților dorim să realizăm și un Ghid Metodic (colectarea activităților proiectului). și metode) să fie date personalului școlii.

ÎNTÂLNIRE DE LUCRARE A PRODUSULUI FINAL: proiectarea unei liste de metode practice de utilizare a activităților în aer liber pentru a îmbunătăți comportamentul elevilor. De asemenea, vom enumera cele mai importante sfaturi de siguranță pentru învățarea în aer liber.

Beneficiile participării la această activitate :

- specializarea în educația ecologică în aer liber;
- am învățat cum se pot face activități de „Mindfulness” în aer liber pentru a reduce stresul, anxietatea și pentru a crește capacitatea de concentrare a copiilor
- am învățat cum să concepem instrumente eficiente de evaluare și cum se măsoară rezultatele;
- vom putea să predăm unui grup de copii dintr-o altă țară și acest lucru ne va dezvolta valoarea europeană a profesiei noastre;
- făcând job shadowing, am văzut cum alte țări abordează și desfășoară activități educaționale în aer liber;
- a crescut gradul de conștientizare de a fi cetățeni europeni și vom încerca să fim mai toleranți față de ceea ce este diferit în ceea ce privește cultura, religia, etnia;
- sporirea profesionalismului, datorită schimbului de experiență și bunelor practici împărtășite; - Prin participarea la acest schimb, am putut vedea exemple practice de educație pentru mediu făcute afară, pe malul mării, într-un climat cald;
- făcând job shadowing, am dobândit experiență despre tendințele și abordările europene ale educației în aer liber;

- prin predarea copiilor școlii gazdă și prin lucrul în echipe mixte cu ceilalți profesori, am dobândit experiență de lucru într-un mediu multicultural;
- participarea la un schimb față în față de bune practici, a avut un efect pozitiv asupra motivației și va contribui la specializarea în domeniul predării în aer liber

Prin participarea cadrelor didactice la mobilitățile Erasmus, în instituții europene, schimburile de experienţă şi bune practici pe care acestea le au cu profesori din alte şcoli şi grădinițe europene, vor aduce elemente de noutate aplicabile şi în instituția noastră, care vor contribui la creșterea calității educaţiei oferite.

Studiu de caz

Prof. Inv.Prescolar VIȘAN ANDREEA GABRIELA
Scoala Gimnazială “Nicolae Grigorescu”, Sector 1, București

1. Descrierea succintă a cazului

A.C. este o fetita în vârstă de 5 ani. Provine dintr-o familie legal constituită care se achită cu responsabilitate de sarcinile parentale: îngrijire, educare. Este un copil înconjurat cu multă dragoste de părinţi şi de bunici, care nu duce lipsă de nimic, şi cu toate acestea prezintă tulburări de comportament, este impulsiv, neastâmpărat, incapabil de concentrarea atenţiei, trece uşor de la o activitate la alta.

2. Identificarea şi descrierea problemei

Tabloul copilului

Copilul A.C. frecventează grădiniţa de la 3 ani. Are un aspect fizic plăcut, este normal dezvoltat din punct de vedere fizic şi intelectual pentru vârsta lui, dar este exploziva în mişcări, încăpăţânata, dornica de a fi mereu în centrul atenţiei.

A.C. are un comportament impulsiv în clasă, în timpul activităţilor de instruire, învăţare, evaluare, precum şi în cele de joc, dublat de hiperactivitate şi neatenţie. Destul de des întrerupe activitatea prin intervenţii fără legătură cu tema dezbătută, afectând grupul de copii. Nu are răbdare să ducă la bun sfârşit o sarcină dată, trecând uşor de la o activitate la alta. Are însă un bagaj de cunoştinţe bogat, spirit de observaţie, dar întâmpină dificultăţi în relatarea unor întâmplări, în formularea unor răspunsuri, din cauza timidităţii, care este generată de frica de greşeală ce ar putea-o pune într-o situaţie umilitoare în faţa colegilor. Dă răspunsuri la repezeală, se pripeşte, multe nu le gândeşte. Îşi doreşte să fie cea mai buna, dar nu e siguar pe forţele ei, şi atunci încearcă să grăbească lucrurile pentru a scăpa dintr-o anumită situaţie cât mai repede şi asta îl face să greşească. Nu are răbdare la scrierea grafismelor, nici în activităţile plastice sau practice. Încearcă să îşi facă prieteni dintre copiii care se remarcă într-un domeniu şi îşi doreşte să fie ca aceştia, sau se împrieteneşte cu cei neastâmpăraţi ca şi ea, cu care intră des în conflict.

Tabloul familiei

Copilul locuieşte cu părinţii şi sora ei mai mare (10 ani) într în apropierea grădiniţei. Tatăl este muncitor, mama casnica, iar relaţiile dintre membrii familiei sunt foarte bune, copilul crescând într-o atmosferă caldă, armonioasă, într-un climat educativ propice creşterii şi dezvoltării lui.

Stând de vorbă cu părinţii şi bunicii, pentru că şi aceştia din urmă contribuie la creşterea şi educarea lui, am constatat că A.C. se manifestă ca un copil răsfăţat destul de des în conflict cu părinţii. Se enervează dacă părinţii îi impun anumite reguli, cum ar fi: aşezarea în ordine a jucăriilor sau lucrurilor personale, limitarea orelor de joacă la calculator, culcarea la o anumită oră, etc. Are momente de furie şi gelozie uşoară faţă de sora ei, care este o fire calmă, şi atunci când apar conflicte cedează în favoarea ei de cele mai multe ori. De multe ori este nelinştita şi transmite această stare şi celor din jur, are un stil dezordonat şi se adaptează cu greu la schimbări.

3. Componenţa echipei care poate contribui la rezolvarea (ameliorarea) problemelor: Educatoare**,** părinţi, **b**unici, **c**opil.

4. Stabilirea obiectivelor

Obiective pe termen lung:

- Diminuarea comportamentului hiperactiv şi impulsiv în timpul orelor şi în familie;
- Îmbunătăţirea capacităţii de concentrare şi a vigilenţei;

- Stimularea limbajului, dezvoltarea exprimării orale;
- Îmbunătăţirea productivităţii şi a performanţelor şcolare;
- Îmbunătăţirea relaţiilor sociale, accepatrea lui de către colegii de clasă;
- Îmbunătăţirea interacţiunii părinţi-copil;

Obiective pe termen scurt:

– Să se integreze cu succes în colectivul grupei;

– Să îşi menţină atenţia concetrată pentru mai mult timp;

– Să respecte „Regulile clasei”;

– Să întrebe şi să răspundă la întrebări;

– Să ia parte la activităţile de învăţare în grup;

– Să scadă numărul comportamentelor impulsive la grădiniţă şi în familie.

– Să se realizeze o relaţie de colaborare şi parteneriat între educatoare şi familie

Stabilirea locului de desfăşurare -Sala de grupă

5. Plan de intervenţie personalizat– strategii şi metode

Cu ajutorul familiei, am încercat să o cunosc mai bine pe A.C. pentru a înţelege ce determină un astfel de comportament, unde trebuie acţionat atât în privinţa copilului, cât şi în privinţa familiei, pentru a înlătura condiţiile care menţin manifestările copilului. Am observat cu mare atenţie şi am încercat să corectez comportamentul ei cu multă blândeţe, căldură, răbdare, prin diferite strategii şi metode educaţionale

1.Terapia cognitiv-comportamentală

- Sub pretextul că am nevoie de un ajutor cu care să-i controlez şi să-i solicit pe copii la activităţi, am aşezat-o pe A.C. în faţa grupului de copii. Ea s-a simţit importanta şi acest lucru i-a dat încredere în ea şi în potenţialul ei.
- Am prezentat unele fapte pozitive cu exemple din viaţa reală sau din basme, poveşti şi am discutat despre acestea: compararea cu cele reale, prezentarea consecinţelor (pozitive şi negative).
- Am evidenţiat calităţile acestui copil şi toate reuşitele în activitatea personală.
- Am responsabilizat-o în colectivul de copii: distribuirea materialului didactic pentru fiecare copil, responsabil cu liniştea, etc.
- Am recompensa-o pentru orice progres făcut, fie el cât de mic.
- Am implicat-o în activităţii de ajutorare reciprocă între copii (C., te rog să îl ajuţi pe S. la număratul obiectelor şi la recunoaşterea cifrelor!)
- Am realizat lucrări colective („Toamna în satul meu”etc.)
- L-am antrenat împreună cu ceilalţi copii în rezolvarea de jocuri puzzle (Hai să găsim piesele pentru acest puzzle şi să-l facem împreunî)
- Am analizat împreună cu ea, modul de realizare a sarcinilor (Cum crezi că ai lucrat astăzi?)
- Am purtat discuţii cu copilul pentru a afla cum s-a simţit la activităţile în care s-a implicat.
- Am adaptat sarcinile la posibilităţile copilului.

2. Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare

Scopul acestei acţiuni este dezvoltarea unei exprimări corecte din punct de vedere gramatical, pentru că am constatat că nu raspunde în propoziţii, adesea cuvântul are rol de propoziţie sau foloseşte propoziţii în care lipseşte pronumele, vorbeşte sacadat şi din acest motiv relatările lui sunt incoerente.

Obiectivele urmarite sunt: să transmită un mesaj simplu în cadrul activităţilor de învăţare; să primească mesaje, să îndeplinească acţiuni simple; să răspundă adecvat (verbal sau comportamental) la ceea ce i se cere.

6. Consilierea familiei (Programul părinte-copil)

Pentru reuşita demersului nostru am considerat că este necesară colaborarea cu familia printr-un program de acţiune comun. Scopul acestui demers este de a îmbunătăţii relaţia părinte – copil în vederea reducerii problemelor comportamentale ale copilului în familie, la grădiniţă şi în societate. Voi stabili mai întâi cum influienţează caracteristicile copilului, ale părinţilor sau problemele din familie, comportamentul copilului, percepţia comportamentului copilului de către părinţi şi reacţiile părinţilor la comportamentul copilului.

1.Activităţii specifice ale programului părinte – copil

- Discuţii cu părinţii cu privire la alimentaţia copilului. (Mai puţină ciocolată, cacao, cola) ; stabilirea unui program de activităţi statice combinate cu exerciţii, poate chiar îndrumarea copilului spre un sport; excluderea cauzelor emoţionale datorate familiei (Educatoarea şi familia să-l accepte necondiţionat).

2.Etaple progmamului

- îmbunătăţirea relaţiei părinte-copil; modificarea comportamentului impulsiv în situaţii bine definite prin utilizarea consecventă a unor tehnici pedagogice şi terapeutice; utilizarea de către părinţi a întăririlor comportamentelor dezirabile; folosirea unor întăriri verbale specifice (lauda sau dezaprobarea); recurgerea la întăriri consistente; observarea calităţilor copilului; stabilirea de comun acord a Regulilor familiei; formularea cerinţelor într-un mod eficient; utilizarea Planului de puncte atunci câng lauda nu este suficientă.

7. Realizarea evaluării

Cunoaşterea copilului trebuie să constituie un punct de plecare în orice demers educativ. Cum putem educa un copil dacă nu îl cunoaştem? Pentru a-mi forma o părere cât mai corectă despre particularităţile dezvoltării copilului, am aplicat o serie de probe care să mă ajute să-l cunosc mai bine. Am repetat aceste probe după o perioadă , timp în care am derulat activităţile din planul de intervenţie personalizat, pentru a vedea evoluţia copilului şi eficienţa intervenţiei.

Probe utilizate: teste pentru stabilirea nivelului de dezvoltare intelectuală, teste proiective de personalitate şi un chestionar pentru evaluarea tulburărilor hiperchinetice completat de părinţi împreună cu educatoarea.

8. Concluzii

Reuşita unui astfel de demers depinde de o bună colaborare în cadrul echipei, de susţinerea şi sprijinul reciproc, ştiut fiind faptul că e nevoie de timp pantru formarea deprinderilor. Nu putem schimba copilul dintr-o dată, ci pas cu pas. Mediul propice pentru a se concentra şi a se dezvolta trebuie creat şi acasă şi la grădiniţă. Acasă, trebuie să i se creeze o atmosferă liniştită, fără stimuli care-i distrag atenţia, iar la grădiniţă nu trebuie lăsat copilul să se orienteze singur în multitudinea de fapte şi atitudini ce se manifestă în jurul lui, ci trebuie creată o ambianţă potrivită, din care copilul să se alimenteze cu impresii pozitive, necesare evoluţiei sale normale.

În urma intervenţiei educative am reuşit să realizăm un progres favorabil prin ameliorarea tulburărilor hiperchinetice şi de atenţie. Copilul a început fie mai atent, să-şi exprime emoţiile, are mai multă încredere în el, se străduieşte mai mult să rezolve sarcinile, să finalizeze anumite lucrăriRespectă de cele mai multe ori regulile (ale clasei şi ale familiei) , iar conflictele cu colegii şi părinţii sunt din ce în ce mai puţine.

BIBLIOGRAFIE :

1.Autism Speaks , - Servicii pentru familie –Ghidul comunității școlare , 2013 .

2.Ghid de identificare și adresare a nevoilor emergente ale copiilor din România ;

3.Vrășmaș E – Psihologia copilului cu dificultăți de învățare , Ed . Credis , București , 2006 ;

Educația nonformală și avantajele sale

Iana Olivia Alina, Scoala Gimnaziala Bartolomeu Valeriu Anania, Glăvile, județul Vâlcea

Educația nonformală este cea mai nouă abordare a învățării prin activități plăcute și motivante. Avantajele sale multiple înglobează bifarea tuturor deprinderilor specifice sistemului tradițional de învățământ, cu un aport suplimentar de abilități câștigate în condițiile unei libertăți de
exprimare maxime. Educația nonformală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta.
Din punct de vedere etimologic, termenul de educație nonformală își are originea în latinescul “nonformalis”, preluat cu sensul “în afara unor forme special/oficial organizate pentru un anume gen de activitate”. Nonformal nu e sinonim cu needucativ, ci desemnează o realitate educațională mai puțin formalizată sau neformalizată, dar întotdeauna cu efecte formative-educative. Din punct de vedere conceptual, educația nonformală cuprinde ansamblul activităților și al acțiunilor care se desfășoară într-un cadru instituționalizat, în mod organizat,dar în afara sistemului școlar, constituindu-se ca “o punte între cunoștințele asimilate la lecții și informațiile accumulate
informal”.

Obiectivele educației nonformale:

Obiectivele educației nonformale nu urmăresc să excludă modul tradițional de educație,
ci să completeze instruirea pur teoretică prin activități atractive, la care să aibă acces un număr cât mai mare de tineri.
Acestea sunt:
- completarea orizontului de cultură din diverse domenii
- crearea de condiții pentru formarea profesională
- sprijinul alfabetizării grupurilor sociale defavorizate - asigurarea unui mediu propice exersării și cultivării diferitelor înclinații, aptitudini și capacități.

Caracteristicile educației nonformale:

În primă instanță, specific educației nonformale este locul în care ea se desfășoară: într-un cadru instituționalizat, dar în afara școlii. Caracteristice acestui tip de educație sunt
activitățile care contribuie la perfecționarea individuală. Educatorul nonformal trebuie să
dețină mai multă flexibilitate, adaptabilitate și rapiditate, dar și un entuziasm răsunător.
Acțiunile corespund strict intereselor, aptitudinilor și dorințelor participanților. În plus,
doritorii nu sunt obligați să se alăture programului și nu primesc calificative oficiale. Totuși,
în funcție de formele de instruire nonformală, există și situații în care sunt acordate diplome
și certificate de absolvire.

Tipurile de educație nonformală:

Educația nonformală se împarte în două tipuri principale, variind în funcție de
activitățile specifice:
- activități extradidactice: cercuri de discipline, ansambluri sportive și artistice, concursuri,
olimpiade etc.
- activități extrașcolare: proiecte de ecologie și formare civică, excursii, acțiuni social-

culturale (în clubul elevilor, la muzeu, la teatru, în biblioteci etc.) Educația nonformală însoțește cu succes formarea educațională a tinerilor și rămâne una dintre variantele optime pentru susținerea plăcerii de cunoaștere și de afirmare profesională în lumea contemporană.

Clasificarea formelor educaţiei poate urma o traiectorie socială polară, care reflectă gradul de organizare şi eficacitate pedagogică angajat, prin modalităţi variate:

a) la nivel instituţional:

- educaţia formală
- educaţia nonformală;

b) la nivel noninstituţional:

- educaţia informală

Criterii de comparaţie

a) Cine face educaţie:

- şcoala în cazul educaţiei formale
- muzeele, bibliotecile, cluburile elevilor, organizaţiile nonguvernamentale în cazul educației nonformale
- familia, grupul de prieteni, mass media în cazul educaţiei informale

b) **Subiectul educaţiei** (actorii care desfăşoară acţiuni de educaţie)

- instituţii de educaţie (şcoli, grădiniţe, licee, universităţi- instituţii a căror principală misiune este educaţia) în cazul educaţiei formale
- instituţii culturale (teatre, muzee, biblioteci, case de cultură etc.), organizaţii nonguvernamentale, alte instituţii care au ca misiune conexă educaţia şi cultura în cazul educaţiei nonformale
- familia, media, grupul de prieteni, oricine exercită o influenţă educaţională neintenţionată sau neorganizată în cazul educaţiei informale

c) **Gradul de pregătire** al "educatorului"

- personal didactic calificat în cazul educaţiei formale
- personal calificat în diferite domenii de activitate, uneori având şi pregătire didactică în cazul educaţiei nonformale
- pregătire didactică absentă sau sporadică, pregătirea nu este o condiţie a influenţei educaţionale în cazul educaţiei informale

d) **Finalităţi ale educaţiei**

- clar stabilite şi gradate pe etape de studiu, pe discipline etc. în cazul educaţiei formale
- stabilite pentru fiecare activitate, fără o organizare pe termen lung în cazul educaţiei nonformale
- nestabilite în cazul educaţiei informale

e) **Conţinutul educaţiei**

- organizat pe ani de şcolaritate (etape de vârstă), pe profiluri / filiere profesionale în cazul educaţiei formale
- relativ organizat pe arii de interes în cazul educaţiei nonformale
- neorganizat, contextual în cazul educaţiei informale

f) **Modalităţi de certificare**

- certificate recunoscute la nivel naţional/ internaţional în cazul educaţiei formale
- certificate de participare, certificate de absolvire a unor stagii în cazul educaţiei nonformale
- fără certificare în cazul educaţiei informale

Bibliografie:

1. Cucoş, C., 1998, Psihopedagogie, Editura Polirom, Iaşi ;

2. Joiţa, E., 2003, Pedagogie şi elemente de psihologie şcolară, Editura Arves, Craiova;

3. Toader, A.D.,1995, Psihologia schimbării şi educaţia. Polarităţi şi accente ale procesului educaţional, EDP, Bucureşti.

STUDIU DE CAZ

Prof. Morna Anca
Liceul Tehnologic Felix- Sânmartin/Bihor

DATE DE IDENTIFICARE:

NUME: B.G.

VARSTA: 3 ANI SI 4 LUNI

SEX: FETITA

GRUPA MICA

DOMICILIU: SAT HAIEU

STADIUL DEZVOLTARII PSIHICE:

Fetita pronunţa cuvinte: mama, tata, apa; nu manifesta interes decât pentru activităţile de mişcare , se plictisea repede, refuza să ducă la bun sfârşit sarcina de lucru, prezenta crize de afect.Era exclusa din grupul de joacă de către ceilalţi copii,fiind violenta si necajindu-i mereu. Somnul era agitat, adormea foarte greu,mereu trebuia sa aiba obiecte pe care sa le manevreze inainte de somn. Prezenta stereotipii, avea nevoie de o structură clară a programului zilei, rutinele trebuiau respectate întocmai. Nu înţelegea schimbările care aveau loc în mod spontan si incepea sa planga la orice stimul direct. Nu se concentra cand servea masa,refuza ferm sa manance si arunca sau invarsa bolul cu mancare. Mereu intreba lucruri fara sens,brusca copiii si lua jucariile din bratele lor. O fetita cu deficit de atenţie cu hiperactivitate, întârziere în dezvoltarea limbajului, imaturitate socială şi emoţinonală însoţită de crize de afect.

S-a adaptat foarte usor la mediul din gradinita.

FACTORII DE EREDITATE:

Fetita provine dintr-o familie monoparentală, crescuta doar de tata si bunicii din partea tatalui, mama o vede în week-end sau nici atunci,cred ca sunt in proces si acum.Mare parte din zi ,bunicul se ocupa de educatia fetitei. Tatal angajat cu cu studii medii, colaborează în vederea recuperării lacunelor prezentate de fetita si se intereseaza mereu sa nu-i lipseasca nimic acesteia.Mama nu a venit niciodata sa se intereseze de fetita. Bunicii,generatii invechite care ameninta fetita cu bataia,restrictivi,obositi(atitudini care se reflecta in reactiile fetei fata de colegii de grupa),bruscand copiii ori de cate ori are ocazia.

FACTORII DE MEDIU(SOCIOCULTURALI SI DEMOGRAFICI):

Stare materiala buna, fetita e imbracata corespunzator varstei si poarta o tinuta curata mereu.

STADIUL ACHIZITIILOR PSIHICE:

Cu mult tact pedagogic, empatie şi dăruire , aplicând un **Plan de Intervenţie Personalizat**, am pus în aplicare, pas cu pas câteva strategii didactice care la sfârşitul anului şcolar şi-au arătat rezultatele. Am evaluat fetita atat prin observare directa cat si indirecta,fise de evaluare initiala,sumativa.

In vârstă de 3 ani si 4 luni, fetita se exprimă în cuvinte şi propoziţii scurte, interacţionează cu ceilalţi copii cu care reuşeşte să iniţieze jocuri şi să comunice verbal. Prefera activităţile din domeniul estetic si creativ:cantec,dans,euritmie,modelaj,pictura,decupare. Adoarme liniştita cu papusica ei iar daca se trezeste prima, respecta somnul colegilor sai. Progresele sunt vizibile, chiar dacă încă mai are de recuperat , ea participă la activităţi, prezintă o motricitate grosieră bine dezvoltată conform vârstei, motricitate fină încă slab dezvoltată, prehensiune slab dezvoltată, dar ma straduiesc sa îi acord zilnic în Planul de Intevenţie Personalizat timp şi exerciţii speciale pentru dezvoltarea motricităţii

fine, a atenţiei voluntare de lungă durată, exerciţii pentru dezvoltarea limbajului, exerciţii pentru aparatul fono-articulator, exerciţii de respiraţie, de pronunţie clară a sunetelor limbii române.

STADIUL ACHIZITIILOR EDUCATIONALE:

Prin **Învăţarea prin cooperare**, am pus accentul pe cooperare între copii şi nu pe competiţia între aceştia. Astfel,fetita sa inteleaga ca face parte din grupa de copii, si ca prin jocurile împreună cu ceilalţi copii isi dezvolta atât latura social- emoţională, cât şi latura expresivă a limbajului şi nu doar cea receptivă. Pandemia cu Covid 19 a reprezentat un mare impediment care prin lipsa socializării îngreuneaza continuarea îmbogăţirii vocabularului ca uramare a interacţiunii cu ceilalţi copii, a dezvoltării cognitive , a motricităţii fine prin absenţa de la activităţile din cadrul grupei dar achizitiile si progresul facut nu s-a pierdut si imi doresc din suflet sa nu se piarda.Ii place sa se joace cu copiii de multe ori e hiperprotectoare ,imi spune ca ne iubeste pe toti,apoi devine violenta si bruscheaza copiii,avand un comportament usor haotic.Fetita repeta in mod propriu o comanda si o realizeaza cum poate.

Deprinderile de igiena personala sunt formate,mananca singura dar nu stie sa faca ordine apoi. Are nevoie de afectiune iar lipsa mamei este evidenta ,mereu vine sa ma imbratiseze si asteapta sa fie imbratisata si laudata. Sortează după criteriul culoare, preferă pictura, modelajul dar refuză coloratul

RECOMANDARI:

Lateralitatea este încă slab dezvoltată, noţiuni temporale slab dezvoltate, limbajul încă sărac în cuvinte, etc, toate acestea constituind obiective educaţionale pentru anul şcolar in curs.

MESERIE ORI VOCAŢIE...

Bibliotecar, Florea Valerica
Școala Gimnazială Făcăeni, Ialomița

“Eu mi-am imaginat întotdeauna Paradisul sub forma unei biblioteci, alte persoane consideră că ar fi o gradină, alții și-l pot închipui ca un palat, eu l-am imaginat întotdeauna ca o bibliotecă și aici mă aflam eu”

Jorge Luis Borges în Cărțile și noaptea

De atâtea ori mă întreb...și cred că toți bibliotecarii devotați o fac. Nu cred că pot da un răspuns imediat, deoarece aceasta m-ar opri din căutări. Dar mă gândesc mereu la marii noştri înaintaşi, care la timpul lor au fost şi ei bibliotecari. Gândul mă duce mai întâi la Eminescu, şi la acel îndepărtat an 1874, când marele poet este numit în postul de director al Bibliotecii Centrale din Iaşi. Satisfăcut, că de acum încolo se va deda cu trup şi suflet cărţilor şi culturii umane, poetul menţiona: „Sunt fericit că mi-am ales un loc potrivit cu firea mea singuratică şi dornică de cercetare. Ferit de grija zilei de mâine, mă voi cufunda ca un budist în trecut, mai ales în trecutul nostru atât de măreţ în fapte şi oameni”.

Şi tot acolo, între rafturile tixite cu cărţi, în intimitatea încărcată de taine şi mister, Eminescu scria: „Ce-ţi doresc eu ţie, dulce Românie…”. Mă gândesc apoi la Tudor Arghezi, George Bacovia, Lucian Blaga, Nicolae Iorga… Şirul ar putea fi continuat…

Dincolo de toate avantajele şi dezavantajele, mă cuprinde un sentiment de mândrie pentru această nobilă profesie. De fapt toate profesiile, dar absolut toate, comportă în sine avantaje şi dejavantaje. Acestea fiind într-o măsură mai mare sau mai mică. Profesia de bibliotecar, bătrâna noastră profesie, le are pe toate. Cu prisosinţă.

Dar altceva vroiam să spun, este una dintre cele mai inteligente şi mai necesare profesii.

Şi iată de ce: cum ai putea tu dragă, cititorule, să afli, dar imediat, că undeva în lume a apărut o carte bună? Cine ar fi primul care să-ţi aducă vestea cea bună? Cred că *El, bibliotecarul,* acest neobosit slujitor al cărţii. Cartea este un obiect neînsufleţit. Ea nu vine niciodată la om, ci omul trebuie să se ducă la *Ea*... De felul cum, el, omul se va apropia de *Măria sa cartea*, vor depinde mai multe lucruri. Destinul cărţilor întru ceva este asemănător cu soarta oamenilor. Drumul cărţii, de la masa de scris unde se naşte în muncă şi chinuri şi până la cel ce-o caută e plin de coturi.

Şi când se vede ţişnită de sub teascurile editurii, *Ea, cartea,* caută să iasă în lume, caută să fie curtată, exact ca şi o fată mare.Doar lăudată fata mai lesne se mărită. Doar lăudată cartea mai lesne ajunge la cititorul ei. Până la urmă, o carte dacă este bună, tot străbate *Ea* la liman. Dar e mult mai bine ca *Ea* să fie ajutată în acest drum deloc uşor. Şi aceasta o poate face, tot *El, bibliotecarul,* acest paznic la porţile cunoaşterii. Cartea se cere repusă în valoare, trebuie, dar neapărat, valorificată.

Zic acest lucru şi nu este deloc întâmplător. Dovadă stă şi activitatea mea de ani de zile în domeniul achiziţiilor de carte. E ca şi o permanentă, perpetuă căutare a frumosului. Şi atunci când întâlnirea se produce, răsar şi nişte articole, prezentări sau, nu ştiu, elogii poate, dedicate cărţii. Cărţi dragi sufletului meu. În clipa când am dat de o carte bună, nu mai pot tăcea. Trebuie să alerg, să spun cuiva această bucurie. Cui? Astăzi când lumea este tot mai copleşită de teribile tehnicizări, înghiţită de Internet, această bucurie a mea ar putea să pară, oarecum banală. Chiar şi aşa, eu continui să-mi expun bucuria. Ştiţi cui? Hârtiei. Ea pe toate le suportă, şi bune şi rele. E ca şi cum ar fi o boală, dar una incurabilă. Or aceasta însemnează neputinţa de a nu iubi cartea. Neputinţa de a nu iubi cuvântul.

Parafrazându-l pe Marele Nichita Stănescu voi concluziona: „Mă declar bolnavă de *Carte…”* Îmi place meseria de bibliotecar pentru că lumea cărţilor îmi conferă siguranţă.

Întotdeauna Biblioteca a fost locul Sfinţeniei intelectuale, a celui însetat de cunoaştere. Biblioteca, acest microunivers al cunoaşterii, este camera magică în care se înşiruie cuminţi marile achiziţii în ştiinţă ale omenirii sau paginile de suflet ale beletristicii, care fără amabilitatea şi profesionalismul bibliotecarului ar rămâne neexplorate.

Am certitudinea că o lume a valorilor există în interiorul fiinţei noastre şi aceasta constituie filtrul prin care privim în afară. Or, vorba lui Nicolae Iorga : *„O bibliotecă fără bibliotecari este ca o casă pustie”.*

Nu am nimic împotriva progresului tehnic… Altceva mă frământă. În această lume pragmatică, supertehnicizată, marcată de teribile prefaceri, obsedată de spectrul apocalipsei, mai este, va mai fi oare, loc şi pentru carte? Mai este loc şi pentru profesia de bibliotecar, pentru cei născuti sub Zodia Cărţii? Mă întreb şi Vă întreb? Răspunsul este unul afirmativ. Sigur, că da! Aici şi oriunde! Acum şi în pururi!

Dincolo de aceste automatizări, internetizări, peste toate, peste astea, *Ea, Cartea* va fi cea care va domina. Pentru că cartea este eternă. Eu, una, nu voi preschimba pentru nimic în lume, imaginea din Internet, fie ea chiar cea mai perfectă, pe fila albă de hârtie proaspăt tipărită cu miros de cerneală tipografică. Deşi este un obiect neînsufleţit, între om şi carte, uneori, se stabileţşte o legătură tainică. Există o comunicare, de parcă aceasta ar prinde suflet, ar prinde grai, şi dimpreună cu omul ar sta la sfat. Iată misterul pe care nu-l voi preschimba nici pentru cea mai spectaculoasă imagine din Internet.

Un lucru, însă, mă bucură nespus. Venind la Bibliotecă, cel mai probabil, pentru Internet, cititorul nostru, cine ştie prin ce minune, îşi poate opri privirea şi asupra cărţii, şi atunci se poate produce întâlnirea cu *Măria Sa – Cartea.* Aici contribuţia bibliotecarului este una decisivă. De felul cum va şti acesta să propună cititorului cartea necesară, vor depinde multe lucruri. Iată cum pot fi de util combinate aceste două născociri ale minţii umane, aceste două mari minuni – *CARTEA* cea eternă şi *INTERNET-ul,* care au devenit absolut indispensabile acestui secol zbuciumat.

Şi în încheiere mă întreb din nou : Ce o fi însemnând Ea oare, profesia BIBLIOTECAR? Meserie ori vocaţie??? …

Metode și tehnici folosite în activitățile de remediere adaptate copiilor cu CES

Prof. înv.primar, Răstoacă Marta Geanina
Școala Gimnazială „ Ion Simionescu , Iași

Dificultățile de învățare sunt caracteristice, în variate forme și copiilor cu deficiențe sau dizabilități ‘clasice’, în funcție de predominanța uneia sau alteia (intelectuale, senzoriale, psihomotorii) sau corelate unor probleme sau tulburări de comportament (de pildă hiperactivitatea). Aceasta intersecție poate conduce adeseori la dificultăți și erori în identificare, evaluare și intervenție.

Organizarea unui program de remediere are un impact semnificativ în viața școlii, având ca obiectiv schimbarea atitudinii fată de fiecare elev care poate avea la un moment dat dificultăți de învățare. În orele de educație remediară, copiii sunt sprijiniți în efectuarea asistată a temelor, în activități de recuperare școlară și ameliorare a dificultăților în învățare, precum și în activități de educație plastic sau jocuri distractive, cu scop educativ indirect. Școala se implică în formarea cadrelor competente de a desfășura activități de educație remediară prin intermediul căreia se urmărește prevenirea abandonului școlar, a violenței domestice și conflictelor.

Incluziunea este un proces nestandardizat, nu există o strategie de aplicare a legislației în vigoare, profesorii nu au fost suficient instruiți să lucreze cu elevi cu CES, iar adaptarea materiei și a mijloacelor de predare-învățare se face neprofesionist de cele mai multe ori.

Activitățile, jocurile care pot ajuta la integrarea acestor copii, la dezvoltarea stimei de sine, sunt, în special cele axate pe mișcare, cele muzicale, logic-matematic și, mai târziu, concursurile.

Orele de muzică și mișcare; arte vizuale și abilități practice, precum și cele de joc și mișcare sunt cele mai generoase pentru includerea în programă a jocurilor senzoriale distractive pentru elevii cu CES.

Copii trebuie să fie învățați să gândească pozitiv atunci când se află în fața unei activități dificile (“Este greu, dar sunt capabil să reușesc!”) și să nu se judece prea sever și să nu se culpabilizeze atunci când greșesc.

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale. Profesorul poate folosi însă câteva trucuri, care-l vor ajuta pe cel mic să învețe cu ușurință:

* folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale

* evaluarea prin metoda proiectelor (și nu prin teste de evaluare clasice care de obicei au și limită de timp în rezolvarea lor)

* jocuri de sinteză perceptuală în cadrul software-ului educativ (manuale digitale)

înlocuirea scrisului de mână cu cel de tipar sau chiar folosirea calculatorului la majoritatea materiilor (da, legea permite asta!)

* alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative („Jocul categoriilor”, „Familia de animale“; „Salata de legume”; „Care este casa lui?”, „La ce folosește …?”); – jocul ghicitorilor.

Printre metodele care activizează procesul de învățare sunt și cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alții, își dezvoltă abilități de colaborare și ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor foarte ușor de reținut, caracterului ludic si oferind alternative de învățare cu ”priză” la copii.

Metodele și tehnicile se pot clasifica, după funcția terapeutică, în: I. Metode terapeutice de învățare interactivă:

a. Metoda învățării reciproce

b. Metoda ”mozaicului”

c. Citirea cuprinzătoare d. Metoda ”cascadei” (Cascade)

e. Metoda învățării pe grupe mici

f. Metoda ”turnirului între echipe”

g. Metoda schimbării perechii

h. Învățarea dramatizată II. Metode de fixare și sistematizare a cunoștințelor de verificare:

a. Harta cognitivă / conceptuală

b. Matricele

c. Lanțurile cognitive

d. Scheletul de pește

e. Pânza de păianjen

f. Tehnica florii de nufăr

g. Cartonașe luminoase

III. Metode de rezolvare de probele prin stimularea creativității:

a. Explozia stelară

b. Caruselul

c. Masa rotundă

d. Philips 6/6

e. Tehnica acvariului

f. Patru colțuri

g. Metoda Frisco

h. Sinectica

i. Metoda Delphi

BIBLIOGRAFIE

Chiș, V. (2002). Provocările Pedagogiei Contemporane. Presa Universitară Clujeană.

Chelemen, I.,(2006) Impactul psiho-social asupra familiei ca urmare a dizabilităţii copilului, Editura Universităţii din Oradea, Oradea

Vrăşmaş, E., (2007), Psihopedagogia copilului cu dificultăţi de învăţare, Proiectul Pentru Invăţământul rural

Integrarea copiilor cu C.E.S. în școala de masa

Prof. înv. primar Monica Velea
Colegiul Național ”Elena Cuza” Craiova

Despre educaţie s-a vorbit şi se vorbeşte mult şi, totuşi, nu este suficient. Dacă dorim să intervenim în favoarea copiilor, trebuie să le oferim tuturor o educaţie de calitate şi, în mod deosebit, celor cu cerinţe educative speciale: o educaţie de calitate pentru toţi într-o şcoală pentru toţi.

Psihopedagogia integrării și normalizării, este o ramură a psihopedagogiei speciale, care studiază sistemul de învățământ bazat pe școlile incluzive. Acestă ramură modernă s-a construit în anii 1960. Impunerea acestei discipline a fost determinată de necesitatea respectării Drepturilor Fundamentale ale Omului, dreptului fundamental la educație egală pentru toti copiii, ținând seamă de cerințele lor specifice.

În ultima perioadă, sistemul educativ a suferit anumite schimbări fundamentale prin apariția conceptelor de educație integrată și școală incluzivă datorită elevilor cu cerințe speciale educative.

Copii cu C.E.S suferă diferite tipuri de deficiența, de aceea curriculum școlar trebuie să fie cât mai flexibil pentru a putea permite fiecărui copil să avanseze în ritmul său propiriu și sa fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Flexibilitatea curriculum-ului se referă la adaptarea conținuturilor, metodelor, mijloacelor și tehnicilor de lucru în cadrul activităților instructiv-educative.

Profesorul de sprijin este o persoană specializată în activitățile educative și recuperatorii adresate copiilor cu C.E.S. Acesta poate fi angajatul unei școli speciale, al unui centru de recuperare sau al unei școli incluzive. Pe lângă activitățile specifice, profesorul de sprijin poate participa la activitățile didactice din clasă pentru a se ocupa în special de copilul/copiii cu C.E.S.

Nirje spune că, „ integrarea înseamnă să ți se permită sa fii capabil sa fii tu însuți printre ceilalți”. Integrarea se referă la „relația care se instaurează între individ și societate” (Nirje,B.,1976)

Astfel toți elevii au dreptul la educație și trebuie să vedem potențialul fiecărui elev, concentrându-ne asupra metodelor de ajutorare a copiilor, astfel încât aceștia să se simtă egal creându-i condiții necesare.

Prin includerea elevilor cu handicap în școlile obișnuite, se ajunge mai ușor la înțelegerea lor de către normali, la acceptarea și protejarea lor, chiar în grupurile sociale obișnuite. (E.Verza,1992)

Copiii normali nu sunt întotdeaunda draguți cu cei care sunt diferiți de ei. Unii sunt mai rautacioși și atunci când sunt în preajma copiilor cu C.E.S, îi pot imita, pot râde de ei, se pot juca lângă ei fară să-i includă. Pentru a-i putea înțelege mai bine, se pot organiza jocuri cu ajutorul cărora pot înțelege pe rând diverse handicapuri.

Modelul itinerant este un sistem în care copilul este integrat intr-o clasă pentru copii normali, fiind instruit de către profesorul clasei normale de elevi și este sprijinit de un profesor itinerant (specializat în munca cu copiii cu handicap). Copiii integrați vor beneficia de o programă adaptată nevoilor educaționale, programe de intervenție personalizate.
Este foarte importantă colaborarea cu familia elevului cu C.E.S.

În ceea ce privesc activitățile didactice destinate elevilor cu C.E.S se pot folosi metode precum povestirea, expunerea, explicația, descrierea, folosindu-se un limbaj adecvat, prezentarea trebuie să fie clară, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee si materiale intuitive, elevii trebuiesc antrenați prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înțelegerii și pentru a interveni cu noi explicații. Spre exemplu în cazul copiilor cu deficiență mintală utilizarea povestirii ca metodă didactică trebuie să fie însoțită de suport ilustrativ, sugestiv sau imagini, deoarece atenția poate fi captată mai ușor.

Metoda demonstrației îi ajută pe elevii cu C.E.S să înțeleagă elementele de bază a unui fenomen sau proces. O bună metoda care poate fi folosită cu o maxima eficiență este învățarea prin cooperare. Astfel elevii se pot ajuta reciproc, încurajându-se și împărtășindu-și ideile, se învață unii pe alții, realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce o sarcina a grupului la bun sfârșit.

Din experiența personală putem afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învățare-evaluare diverse strategii și intervenții utile cum ar fi: folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, astfel încât să fie încurajat și cel mai mic progres al elevului cu C.E.S. Elevii trebuie sprijiniți, încurajați printr-un ton calm, o stare binevoitoare a profesorului, o atitudine deschisă.

Ca în orice domeniu există avantaje și dezavantaje, astfel cadrele didactice pot întâmpina probleme în comunicarea cu acești elevi, în captarea atenției, progresul lent al copiilor, aceștia putând deranja ora având probleme de disciplină. Cadrele didactice pot întâmpina dificultăți în gasirea metodelor pentru a convinge copilul cu C.E.S să îndeplinească sarcinile lecției, depunând un efort sporit. Activitatea copiilor cu C.E.S trebuie permanent urmărită astfel timpul devine un dușman în activitățile copilului cu C.E.S.

Cu certitudine elevii cu C.E.S au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării și devenirii lor ca și ceilalți elevi cu succese și insuccese, cu realizări și ratări, dar și cu rezultate încurajatoare.

Bibliografie :

Gherguț, A., Sinteze de psihopedagogie specială, Editura Polirom, 2005;

Popovici, D. V., Elemente de psihopedagogia integrării, Editura PRO HUMANITAS, București 1999.

ȘCOALA INCLUZIVĂ

Profesor Tudor Andreea- Silvia
Liceul *Constantin Brâncoveanu* Scornicești

După 1990 a fost lansat un nou concept ,al educației incluzive ,care aduce în atenție necesitatea reexaminării și extinderii rolului invatamantului obișnuit,pentru a se putea adapta cerințelor copiilor și nu invers,ca până atunci ,premise a dezideratului ca pe cat posibil ,toți copiii să învețe împreună. Noul tip de scoala ,cea incluziva trebuie sa recunoască diferite cerințe educaționale ale copiilor ,sa reacționeze adecvat la acestea ,sa asigure o educație de calitate pentru toți .Este vorba de o alta opțiune de politică a educației ,care pune accentul pe transformările substanțiale la nivelul capacitatilor școlilor obișnuite,pentru ca acestea să poată oferi răspunsuri adecvate cerințelor educației diferite ale copiilor. Diferențele dintre copii sunt considerate firești ,iar scoala trebuie sa dispuna de servicii adecvate care sa actioneze continuu pentru servicii adecvate care sa actioneze continuu pentru a intampina cerințele educaționale speciale .

Marginalizarea este vizibilă atât în rezultate (performanțe scolare , sensibil mai reduse decât ale celorlalte grupuri ,acces mult mai redus la formele ulterioare de școlarizare)

Educația incluziva încearcă sa ofere astfel un răspuns atat problemelor legate de excludere ,cat și marginalizării școlare .Ea se referă nu doar la creșterea șanselor de acces la educatie scolara ,ci si la ameliorarea calității educației oferite de școală .

Metode activ-participative utilizate în practica instrumental educațională permit elevului satisfacerea cerințelor educaționale prin efort personal sau în colaborare cu alți colegi , specific acestor metode este faptu lca se stimulează interesul pentru cunoaștere , este facilitat contactul cu realitatea înconjurătoare , sunt subordinate dezvoltările mentale și nivelului de socializare a elevilor.

Experiența practica de pană acum în aplicarea metodei de invatamant prin cooperare a evidențiat o serie de rezultate dintre care cele mai evidente sunt :

- creșterea motivației elevilor pentru activitatea de învățare;
- increderea-n sine bazată pe acceptarea de sine;
- atitudine pozitiva fata de personalul didactic , disciplinele de studiu și conținutul acestora (de cele mai multe ori conținutul lecției suferă o serie de modificări și adaptări care sa favorizeze spiritual de investigație , descoperirea noului și cooperarea între elevii clasei);
- relații mai bune mai tolerante cu colegii , indifferent de apartenenta etnica sau culturala , clasa sociala , capacitatea intelectuala sau unele deficiente ale colegilor
- capacitate sporite de a percepe o situație , un eveniment sau o serie de obiecte și fenomene si din perspective celuilalt;

Lecțiile bazate pe învățare prin cooperare prezintă cateva caracteristici importante :

- raspunderea individuala se evalueaza frecvent performanța fiecarui elev care trebuie sa ofere un răspuns În nume personal sau în numele grupului ; iar rezultatele se comunica atat elevului , cat și grupului din care face parte
- interacțiune directă – elevii se ajută unii pe alții incurajandu-se si impartasindu-si ideile explica celorlalți , discuta ceea ce știe , se învață unii pe alții;
- interdependenta pozitiva--elevii realizeaza ca au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfarsit sarcina grupului ;

- deprinderi interpersonale și de grup mic – grupurile nu pot exista si nici nu pot functiona eficient dacă elevii nu au și nu folosesc anumite deprinderi sociale (conducerea, luarea deciziei , increderea reciproca , comunicarea , managementul conflictelor ;
- procesarea în grup – elevii au nevoie de momente pentru a vedea cat de bine și-au atins scopurile și cât de eficiente au fost în grup ; invatamantul monitorizează in permanență activității de învățare a grupurilor , le ofera feedback (lor si intregii clase) intervine și corectează eventualele confuzii sau răspunsuri incomplete

Structura unei lecții alcătuite pe baza metodei activ-participative este diferită de structura unei lecții clasice .Momentele principale unei lecții corespund unor etape bine definite și anume :

a) evocarea – interpretarea cunoștințelor noi prin prisma cunoștințelor anterioare
b) realizarea / construirea active a sensului-- participarea activa din partea elevului
c) reflecția – reevaluarea si reconstruirea / sistematizarea cunoștințelor anterioarea si eficienței activității respective

Lecția propriu-zisă – desfășurarea lecției include următoarele secvențe principale

Evocarea – are în vedere formularea de către elevi a unor scopuri si/sau a unor întrebări pentru învățare

- cum vom trezi curiozitatea elevilor?
- cum îi vom determina sa-si aminteasca cunoștințele anterioare ?
- cu îi vom mobiliza sa formuleze întrebări ?

În aceasta secvența se pot utiliza diverse metode prin care sa se evoce cunoștințele anterioare (brainstorming , știu / vreau , sa stiu-am invatat , ciorchinelui , activitatea dirijata de citire gandire , predictiile in perechi , ganditi / lucrati in perechi , ganditi / lucrati in perechi) și sa identifice prioritățile in cunoașterea noilor conținuturi

A.Realizarea / Construirea sensului – urmărește modul cu va fi explorat continutul lectiei de către elevi și are un caracter foarte flexibil

- Ce conținut vom folosi și cum va fi prezentat ?
- Care este activitatea elevilor pentru a ajunge la înțelegerea conținutului ?

Și în aceasta etapa exista o gama diversă de strategii și metode la indemana învățătorului , unele avand o continuare firească din prima etapa , care pot parcurge inclusive și a treia secvență (știu / vreau sa stiu / am invatat , activitatea dirijata de citire gandire , predicției în perechi , gandeste / lucrati in perechi / comunicație , rezumati / lucrati , unul sta , ceilalți circulă , interviu in perechi)

B. Reflecția – sau modul cum vor folosi elevii conținutul lecției ; explicarea implicațiilor , înțelesul noilor cunoștințe în lumina propriei experiențe sau atitudinea fata de problemele pe care le ridica unele texte . Aceasta secventa se caracterizează în :

- discuții reflexive sau teme scrise
- utilizarea deprinderilor sau concepțiilor dobandite în mod dirijat

Aceasta etapa poate continua și după finalizarea lectiei , în afara clasei sau după o perioada mai lunga sau mai scurta de timp , în cadrul unor lecții viitoare la etapa de evocare , iar strategiile și metodele des folosite în aceasta secventa sunt : linia valorica , știu / vreau sa stiu / am invatat , turul galeriei , scrierea liberă etc

C. Încheierea lecției – modul cum se va încheia lecția aparține în totalitate învățătorului . De exemplu după o ora de științe care începe cu precizarea fenomenelor , observații si discutarea cauzelor si efectelor , este important pentru elevi ca ei sa sintetizeze , intr-o forma concisa , legea sau mecanismul de producere a unui fenomen asociat cu activitatea practica desfășurată în decursul orei , dupa o ora de literature , încheierea lecției poate sa rezume la o interogatie care sa incite elevii pentru investigații și analize după programul școlar .

După terminarea lecției – pot urma activități de extindere a cunoștințelor si deprinderilor dobândite . Altfel spus , cum putem aplica noile informații și în alte condiții sau in alte investigații , ce întrebări au rămas care mai trebuie aprofundate (cu fisa de observatii , analize individuale , referate , identificarea unor situatii , texte , experimente , probleme , evenimente sau fenomene similare) realizarea unor eseuri , investigatii independente , postere , colectarea unor date dintr-un anumit domeniu

Marele avantaj al acestor metode consta în valențele lor formative și posibilitatea evaluării continue și obiective a elevilor . Dezavantajul constă în dificultatea aplicării lor într-un sistem rigid , cu un program aglomerat pentru elevi și cu un conținut supradimensionat pentru majoritatea disciplinelor .

Forma fundamentală și cea mai importantă de suport , pentru ca toți elevii sa invete cu success în școli care aspiră la realizarea educației incluzive este în primul rând sprijinul acordat chiar de către învățător clasei .

În același timp însă date fiind dezavantajele și dificultățile pe care unii elevi le intampina în scoala este adeseori oportun sa fie avute în vedere și alte resurse din afara clasei , care pot fi uneori și servicii specializate . Provocarea de bază este aceea de a fi mai intai utilizate orice resurse disponibile la nivelul școlii , daca este necesara completarea si sprijinirea muncii cadrelor didactice .

Evoluţia fabulosului folcloric în proza românească

Amariei Mihaela
Liceul Tehnologic „ Arhimandrit Chiriac Nicolau”
Vînători-Neamţ

Periodic redescoperit, conceptul de *literatură fantastică* a constituit de-a lungul timpului subiectul unor discuţii controversate. Fapt cert, în ciuda negărilor nu o dată violente, în literatura română există o accentuată vogă a fantasticului, întreţinută de apariţia unor scriitori şi a unor opere de excepţie, ce se întorc periodic la inepuizabilele resurse ale fabulosului folcloric.

Reprezentanţii fantasticului au avut la bază presimţirile, superstiţiile, visele cu simbolistica lor aparte, semnele cereşti vorbind înţelegerii primitive. Sergiu Pavel Dan, în studiul *Proza fantastică românească*, stabileşte un inventar al temelor fantasticului: înrâurirea magică(vraja, alchimia, solomonia), anticipaţia fantastică(visul, semnul prevestitor, prezicerea oraculară, blestemul), consemnul fantastic(apăsarea păcatului, piaza rea, obiectul vrăjit, locul nefast – castel, moară, han etc.), mutaţia metafizică(călătoria miraculoasă, spaţiul transcendent, rătăcirea prin labirint), mutaţia metafizică(metempsihoza, orirea timpului, răsturnarea cronologiei), dublarea fantastică(ubstituirea om-totem, demon-om; dedularea om-lup, om-peşte, om-urs, om-umbră; motivul androginului), conversiunea onirică(viaţa ca vis, fuziunea oniricului cu realitatea), transfigurarea edenică a realului, devenirea nefirească a omenescului(îmbătrânirea, moartea aparentă), însufleţirea obiectelor(vioara, ceasornicul), dispariţia fantastică, apariţia tanatologică (strigoiul, însufleţirea morţilor, moartea personificată), irupţia panică a unei zeităţi insolite(zeu, geniu, animal totemic, demon).

Dintre temele/motivele cel mai frecvent abordate în literatura fantastică amintim: viaţa ca vis*(Sărmanul Dionis*); transmigrarea sufletelor, călătoria în timp(*Sărmanul Dionis*); călătoria cosmică(*Sărmanul Dionis*); dublul(*Sărmanul Dionis, Lostriţa*); pactul cu diavolul(*Lostriţa, Moara lui Călifar, Copca Rădvanului*); animalul totemic(*Pescarul Amin, Lostriţa, Şarpele Aliodor, În mijlocul lupilor, În pădurea Cotoşmanei*); oprirea timpului(*La ţigănci, Nopţi la Serampore*), strigoiul(*Domnişoara Christina*).

În literatura română, scriitorii interbelici(Mircea Eliade, Gala Galaction, Vasile Voiculescu, Cezar Petrescu) exploatează posibilităţile fantasticului, având ca punct de plecare proza romantică eminesciană. Lor le urmează în etapa contemporană, Ştefan Bănulescu, Fănuş Neagu, Ştefan Agopian, Mircea Cărtărescu.

Cele mai izbutite creaţii fantastice româneşti sunt realizate prin filon folcloric. Prima încercare de a valorifica folclorul şi mitologia i se atribuie în totalitate lui Eminescu. Ovidiu Ghidirmic este de părere că basmul cult *Făt-Frumos din lacrimă* este un exemplu de valorificare superioară a folclorului românesc. Creaţia se distanţează de modelul folcloric prin liricizarea epicului, prin gustul pentru descripţii şi prin simbolurile poetice care asociază naraţiei o dimensiune intelectuală reflexivă. Eminescu păstrează tema(triumful *Binelui* asupra *Răului*), structura de motive din basmul popular, întreţesută cu aceea a legendelor biblice(motivul împăratului fără urmaş, motivul vrajbei dintre împăraţi, motivul naşterii miraculoase, motivul ajutoarelor fabuloase, motivul învierii eroului, motivul frăţiei de cruce, motivul metamorfozelor, motivul probelor, motivul calului năzdrăvan, motivul nunţii), păstrează de asemenea tehnica acumulării lineare de evenimente narative(ritmul epic dat de duplicarea şi triplicarea situaţiilor), aşază întâmplările şi personajele într-un spaţiu şi timp primordial(mitic) când sacrul(relevat ca Dumnezeul creştin şi Sfântul Petru) este integrat activ ordinii umane, reconstituie tipologiile tradiţionale ale basmului grupate în forţe ale *Binelui*(Făt-Frumos şi Ileana, fiica Genarului şi Împăratul) şi forţe ale *Răului*(Muma-pădurii, Genarul, Miazănoaptea – „baba care are şapte iepe”), dar reordonează toate aceste elemente în tipare de concepţie şi de stil proprii lui şi, de asemenea manierei romantice: introduce, de pildă, corectând

stereotipia naraţiunii populare, motive şi simboluri – arhetipuri, precum: visul, apa, insula, cercul, oglinda. Asimilarea fabulosului popular, concomitent cu îndepărtarea de prototip, face din acest basm o creaţie originală. Această specie literară va fi abordată cu succes de clasicii literaturii române: Ioan Slavici şi Ion Creangă, cel prin care basmul cult va cunoaşte apogeul – *Harap-Alb*(1877), capodopera basmului cult românesc. Meritul lui Creangă este că, prin poveştile sale, a scos basmul din circuitul folcloric şi i-a dat un statut artistic. Pe drept cuvânt, Creangă ocupă un loc similar în literatura română cu acela al lui Boccaccio în literatura italiană şi cu cel al lui Chaucer, în literatura engleză.

Revenind la Eminescu nu putem să trecem cu vederea proza fantastică şi filozofică a acestuia care include nuvelele: *Sărmanul Dionis, Avatarii faraonului Tlà, Archaeus, Umbra mea* şi care reprezintă partea cea mai profundă şi mai valoroasă a creaţiei eminesciene epice. Aceste nuvele se încadrează în romantism, fiind străbătute de teme şi motive romantice: visul, geniul, ieşirea din timp, spaţiul selenar, reîncarnarea, metamorfozele, revolta luciferică, umbra etc. Proza fantastică eminesciană are valoare de anticipaţie, deoarece deschide seria scrierilor fantastice din secolul al XX-lea, până la Mircea Eliade şi V. Voiculescu.

În proza lui Caragiale fantasticul ocupă un loc însemnat. În nuvela *La hanul lui Mânjoală(*1989), fantasticul apare ca o ruptură în ordinea firească a întâmplării şi implică prezenţa diavolului: odaia fără icoane, uşa care se trânteşte atuci când drumeţul îşi face cruce şi incendiul final fac din han un spaţiu care aparţine *Infernului* şi care este protejat de Satana. Caragiale explorează, în această nuvelă, mentalitatea mitico-magică, superstiţiile şi credinţele populare şi ne familiarizează cu satanicul, demonicul. Atras de acelaşi magnetism este şi tânărul din povestirea *La Conac*, care acţionează ca şi cum ar fi în transă cînd se uită în ochii tovarăşului său de drum(care este saşiu), pierzând la jocul de cărţi banii pentru plata arenzii, două inele şi ceasul. Deşi atmosfera este una stranie, autorul-narator dă o explicaţie realistă fiecărei secvenţe, astfel încât fantasticul nu este înspăimântător, ci se menţine în limitele viziunii populare. O altă creaţie a lui Caragiale, *Calul Dracului*(1909) poate fi considerată un scurt basm simbolic inspirat din folclorul autohton, în care faptele se petrec într-o atmosferă saturată de magie şi de superstiţii populare.

Gala Galaction se află pe prima treaptă a fantasticului cult, aceea abia desprinsă de feeric, miraculos, alegorie poetică. Literatura fantastică a lui Gala Galaction găseşte un filon preţios în folclor. Personajul fantastic prezent în folclor, dar şi în unele dintre nuvelele lui Galaction, este diavolul, care ia diferite chipuri şi are diverse acţiuni neobişnuite. Nuvela cea mai reprezentativă este *Moara lui Călifar*(1902), care, în esenţă, are afinităţi cu opera lui Caragiale, *La hanul lui Mânjoală*.

Putem spune că fantasticul prozei lui Galaction are obârşii diferite: pe de o parte fabulosul creaţiilor populare, îndrăgite din copilărie, eresurile, credinţele populare cu draci şi vrăjitorii, pe de altă parte supranaturalul mistic al formaţiei sale de teolog, elemente livreşti medievale, legende despre diavol din literatura universală. Eugen Simion îl apropie în acest sens de Sadoveanu, Agârbiceanu şi Voiculescu. Galaction tratează fantasticul ca pe un element aproape verosimil, nimic nu pare prea şocant; transgresarea limitelor dintre firesc şi nefiresc are loc în mod echilibrat între imaginarul individual sau cel social(mitic, folcloric, fabulos) şi un mod de figurare care să-l facă reprezentabil, deci comprehensibil.

Nuvela cea mai reprezentativă rămâne totuşi *Moara lui Călifar*(1902), care, în esenţă, are afinităţi cu opera lui Caragiale, *La hanul lui Mânjoală*. Fantasticul ţine aici de mit şi de vis. Cei trei sute de ani pe care îi numără Călifar, prezenţa diavolului în viaţa lui, oasele care întăresc zăgazul morii, visul lui Stoicea – toate reprezintă mărci ale fantasticului. Firele fantasticului modern apar savant ţesute cu cele ale miraculosului de baladă folclorică. În acest spirit baladesc, faptele sunt împinse chiar într-un trecut incontrolabil.

Proza lui Gala Galaction vădeşte izbitoare consonanţe cu proza lui V. Voiculescu şi cea a lui Sadoveanu, pe linia „fabulosului folcloric şi a miraculosului mitologiei autohtone, punându-se în evidenţă un univers saturat de eresuri, de

datini străvechi, de superstiţii şi de magie”. Fantasticul voiculescian este realizat prin îmbinarea dintre real şi fabulosul folcloric, conducând către primitivism, preistoria fiind implicată în contemporaneitate, cu trimitere spre o lume puternic individualizată. Mai toate povestirile voiculesciene relatează întâmplări despre practici magice şi isprăvi ale unor oameni dotaţi cu puteri supranaturale: solomonari, vraci sau şamani.

Fantasticul sadovenian este vast şi complex. Una din primele sale povestiri, *Zâna lacului*(1900) ilustrează motivul ştimei, ceea ce face ca opera să fie foarte aproape de miraculosul mitologiei autohtone şi de fabulosul folcloric. În *Nopţi de sânziene*, pădurarul Peceneaga ascultă soborul păsărilor şi jivinelor pădurii în noaptea când cerurile se deschid şi oamenii pot înţelege graiul animalelor(noaptea solstiţiului de vară), reprezentând o străveche credinţă populară.

În *Hanu-Ancuţei*, timpul mitic, al ploilor şi al balaurului, este proiectat pe o geografie fabuloasă, „deasupra puhoaielor Moldovei”, cu evenimente ştiute şi descifrate de moş Leonte din cartea lui de zodii. Hanul se dovedeşte un spaţiu ambivalent, închis şi deschis deopotrivă. Întâlnim la Sadoveanu un fantastic filosofic, de descendenţă eminesciană, în *Creanga de aur* şi în *Nunta domniţei Ruxanda*, un fantastic enigmatic, în *Mergând spre Hârlău*, dar şi un fanatastic mitologic împletit cu unul psihologic, în *Ochi de urs*.

Mircea Eliade fundamentează fantasticul prin mituri arhaice ale cosmogoniei şi creaţiei, pe care le-a preluat în bună măsură din nuvela eminesciană *Sărmanul Dionis*. Fiind o dimensiune esenţială a beletristicii lui Eliade, fantasticul capătă amploare şi varietate, fiind construit prin cele mai fascinante modalităţi artistice: visul magic, ieşiri fabuloase din timp şi spaţiu(*Domnişoara Christina*, *Secretul doctorului Honigberger)*, mitul totemic(*Şarpele*), motive şi mituri autohtone –motivul labirintului, mitul ielelor –, mituri indice – mitul eternei reîntoarceri, dialectica sacrului şi a profanului(hierofania), mituri universale – mitul coborârii în infern –, motive magice – strigoiul.

Fantasticul ascuns în banalitatea cotidiană se manifestă în romanele şi nuvelele scrise după al doilea război mondial. Dialectica sacru-profan, definită în studiile filozofice, acţionează asupra eroilor din aceste creaţii, care parcurg experienţe spirituale superioare, ieşind din monotonia profanului şi intrând în domeniul sacrului. Semnificative în acest sens sunt nuvelele adunate în volumul *În curte la Dionis*, *La ţigănci, Douăsprezece mii de capete de vite, O fotografie veche de 14 ani* etc. Eliade, la care fantasticul se compune din alternarea real-ireal, transmite cititorului o siguranţă a faptelor relatate în sensul că personajele sale trăiesc experienţa ce le proiectează în afara lumii reale, pe când la V. Voiculescu personajele trăiesc în cadrul vieţii reale experienţe fabuloase.

Ţinând cont de consistenţa şi originalitatea tradiţiei literaturii fantastice româneşti, proza contemporană se află într-un raport de continuitate, fantasticul reprezintând, prin raport cu realismul, cealaltă faţă a medaliei.

Bibliografie:

Roger Caillois, *În inima fantasticului,* în româneşte de Iulia Soare, Editura Meridiane, Bucureşti, 1971;Constantin Ciopraga, *Realitate şi fabulos. Sondarea fondului etic* în *Literatura română între 1900 şi 1918*, Editura Junimea, 1970;
Ovidiu Ghidirmic, *Proza românească şi vocaţia originalităţii,* Editura Scrisul românesc, Craiova, 1988;
Tzvetan Todorov, *Introducere în literatura fantastică,* în româneşte de Virgil Tănase, Editura Univers, Bucureşti, 1973.

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în școlile de masă STUDIU DE CAZ

Profesor, Ramona Stănculescu
Liceul Teoretic” Al. I. Cuza”’ Corabia, Olt

Numărul copiilor cu dizabilități, cu precădere intelectuale, cognitive sau fizice, a ajuns pe plan mondial la cote ridicate. Cu acest lucru se confruntă și societatea românească. Legislația în sprijinul acestor copii este precară încă. Pentru integrarea lor reală în societate sunt necesare ore de terapie pe termen lung, este nevoie de instituții cu personal calificat, care să ofere toate serviciile necesare finanțate de la bugetul statului. Până când vor fi posibile aceste facilități (normale într-o societate care are grijă de cetățenii ei) familiile acestor copii se descurcă după posibilitățile materiale pe care le au.

Din momentul în care acești copii ating vârsta școlară, majoritatea sunt integrați în învățământul de masă ca elevi cu cerințe educaționale speciale: CES. Integrarea lor implică schimbări de sistem și de mentalitate la nivelul cadrelor didactice, fiind nevoie în egală măsură de resurse materiale și umane. Multe dintre resursele materiale de primă necesitate sunt asigurate de cadrele didactice și familii: materiale educaționale și săli de clasă adaptate nevoilor copiilor cu dificultăți/ deficiențe de învățare. Resursele umane presupun cadre didactice formate în această direcție, profesori de sprijin suficienți, logoped, psiholog școlar. La ambele capitole suntem deficitari la nivel național.

Multe persoane se întreabă ce înseamnă CES – cerințele educaționale speciale. Cerințele educaționale speciale sunt acele cerințe care derivă din nevoile speciale ale unor persoane, generate de existența unor disfuncții la nivel intelectual, senzorial, fizic, psiho-afectiv, socio-economic, cultural (MECTS – Ordinul 5574/ 2011).

Astfel, putem considera că se încadrează în categoria CES: copiii cu dificultăţi motorii, sindrom Down, dificultăţi de vorbire, tulburări de comportament, autism, deficit de atenție și hiperactivitate (ADHD), dar și cei care trec, pur și simplu, printr-o perioadă mai grea (abandon familial, abuzuri, tulburări psiho-emoționale care dizabilitează formarea normală a personalității copilului).

Conform Ordinului MECTS 5574/ 2011, articolul 6, „Pentru integrarea eficientă a persoanelor cu CES este necesară crearea unor servicii de sprijin specializate în asistența psihopedagogică de care să beneficieze copiii/elevii/tinerii integrați, precum și a unor servicii de consultanță pentru cadrele didactice din școala incluzivă, ceilalți elevi, familie și comunitate.”

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor. Incluziunea presupune că fiecare individ contează și cu toții avem nevoie de mai multă răbdare și toleranță față de cei care sunt diferiți. Într-o astfel de unitate de învățământ, se asigură o educație pentru toți copiii si se caută mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile si serviciile sociale și educaționale conform principiului „resursa urmează copilul”.

Integrarea școlară este proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar, de desfășurare cu succes a activităţilor școlare.

Conceptul de CES presupune o abordare care consideră că fiecare copil este unic, poate învăța dacă este identificat tipul de învățare specific particularităţilor individuale ale sale. Curriculum-ul școlar trebuie considerat un instrument necesar care trebuie să fie flexibil, adaptabil la cerințele elevilor.

Copilul cu CES are nevoie de condiţii de învăţare care să stimuleze şi să sprijine dezvoltarea sa, un curriculum adaptat şi individualizat. Adaptarea curriculumului la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor cantitativ şi calitativ, la potenţialul de învăţare al elevului;

- adaptarea proceselor didactice (metode utilizate, material didactic, timp de lucru alocat) nivelul de sprijin acordat elevului;
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;
- adaptarea procesului de evaluare (diverse proiecte şi produse scrise, orale, vizuale ale muncii elevilor).

Deseori, este nevoie de programe individualizate de intervenţie pentru integrarea şcolară şi socială a copiilor cu CES. Se poate vorbi de:

- integrare totală – atunci când elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită, (programelor terapeutice se desfășoară in spații speciale, destinate acestui scop);
- integrare parțială – atunci când elevii cu CES petrec doar o parte din timp în școala obisnuită;
- integrare ocazională – participare ocazională, în comun, la diferite activităţi (excursii, serbări, intreceri sportive, spectacole, etc).

Toate cadrele didactice care au în colectivitatea elevilor copii cu CES, vor avea în vedere acţiuni ce presupun colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea directă în lucrul efectiv cu copiii. Părinţii şi copii vor fi consiliaţi să fie realişti în aşteptări, vor fi ghidaţi să evite izolarea şi să comunice cu alţi părinţi şi copii aflaţi în situaţii similare. Se va promova o abordare pozitivă a educării şi disciplinării copiilor; copiii vor fi implicaţi, atât cât se poate, în luarea deciziilor, în alegerea activităţilor la care vor participa. Este de dorit ca părinţii, cadrele didactice şi şcoala să facă un front comun pentru a ajuta la integrarea copiilor cu CES.

O astfel de abordare poate genera egalitatea de șanse, participarea și integrarea școlară și socială.

INSTRUIREA DIFERENȚIATĂ A ELEVILOR CU CES

GRECU ELENA-LELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „IOAN DIDICESCU”,
COMUNA VOICEȘTI, JUDEȚ VÂLCEA

În şcoala incluzivă activitatea de instruire trebuie proiectată şi realizată în manieră diferenţiată, în funcţie de potențialul individual al fiecărui elev. Astfel, elevul este pus în situaţia să-şi asume într-o mai mare măsură responsabilitatea pentru propria învăţare şi dobândirea, în ritm propriu, a cunoştinţelor şi competenţelor necesare, iar cadrul didactic, în acest sens, devine un organizator şi facilitator al activităţii de învăţare. A realiza o instruire diferențiată înseamnă a flexibiliza instruirea, a diferenţia metodele aplicate în activitatea educaţională, pentru a asigura dezvoltarea capacităţilor şi aptitudinilor fiecărui elev, în raport cu propriul potențial.

Instruirea diferenţiată, potrivit lui S. Cristea, are drept scop adaptarea activităţii de predare-învăţare-evaluare – în deosebi, sub raportul conţinutului, al formelor de organizare şi al metodologiei didactice - la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere, ritmul de lucru proprii unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

În implementarea strategiilor educaţionale incluzive sunt parcurse mai multe etape:

1. Identificarea elevilor ce întâmpină dificultăţi sau care nu reuşesc să facă faţă exigenţelor programului educativ;
2. Diagnosticarea elevilor cu dizabilităţi sau cu dificultăţi de învăţare – natura dificultăţilor, disciplinele unde se manifestă, lacune, nivel de interes;
3. Depistarea complexului cauzal care a determinat apariţia dificultăţilor de învăţare;
4. Proiectarea unui curriculum diferenţiat şi personalizat, în funcţie de situaţiile şi problemele identificate (Program de intervenţie personalizat);
5. Desfăşurarea unui proces didactic activ, formativ, cu accent pe situaţiile motivaţionale favorabile învăţării şi evaluarea formativă.

Tehnicile de diferenţiere a instruirii evidenţiate şi recomandate de acelaşi autor sunt:

- individualizarea învăţării;
- personalizarea parcursului şcolar;
- gradarea sarcinilor şcolare;
- exprimarea încrederii în posibilităţile elevului;
- combaterea complexului de inferioritate; etc.

Curriculum-ul va fi adaptat şi echilibrat, cu o deschidere largă spre obiective de:

- a oferi oportunităţi pentru ca toţi elevii să înveţe şi să aibă realizări;
- a promova dezvoltarea spirituală, morală, socială şi culturală a elevilor şi de a-i pregăti pe toţi elevii şcolii pentru oportunităţile, responsabilităţile şi experienţele vieţii;
- a permite elevilor să interacţioneze şi să comunice cu o largă diversitate de persoane;
- a permite elevilor să-şi exprime preferinţele, să-şi comunice nevoile, să aleagă, să ia decizii şi să aleagă acele opţiuni după care se conduc sau pe care le respectă ceilalţi oameni;
- a promova capacitatea de a-şi susţine singuri cauza sau de a se folosi de diversitatea sistemelor de susţinere şi sprijin;
- a pregăti elevii pentru viaţa de adult, asigurând cel mai mare grad de autonomie posibil şi să-i sprijine în a stabili relaţii de respect reciproc şi dependenţă unii faţă de ceilalţi;

• a duce la creşterea gradului de conştientizare şi înţelegere de către elevi a mediului în care trăiesc şi a lumii înconjurătoare;

• a încuraja elevii să exploreze, să fie curioşi (să cerceteze) şi să caute provocări;

• a le oferi o gamă largă de experienţe de învăţare în fiecare dintre etapele şcolare, potrivit vârstei.

Proiectarea în manieră diferenţiată a activităţii de predare-învăţare-evaluare este aplicabilă tuturor elevilor, întrucât permite progresarea, în ritmul lor propriu, și atingerea performanțelor la nivelul posibilităţilor lor de învăţare.

Cele mai întâlnite deficienţe în învăţământul de masă sunt: dificultăţi de învăţare, deficienţe mintale uşoare, asociate sau nu cu dislexie, disgrafie, discalculie, ADHD, tulburări de vorbire. Elevul cu dificultăţi de învăţare prezintă:

• capacitate redusă de concentrare şi atenţie uşor de distras;

• un nivel mai scăzut al motricităţii (generale şi fine) şi a coordonării spaţiale;

• prelucrare deficitară a informaţiilor auditive şi vizuale;

• dificultăţi ale memoriei de scurtă durată;

• tulburări ale limbajului oral (vocabular slab dezvoltat);

• dificultăţi în citire (recunoaştere, decodificare şi înţelegere a cuvintelor citite);

• dificultăţi de scriere (greutăţi manifeste în realizarea sarcinilor de scriere);

•slaba însuşire a simbolurilor, a calculului matematic, a noţiunilor spaţiale şi temporale;

• nivel scăzut al formării deprinderilor sociale.

Elevii cu CES prezintă în general dificultăţi în învăţarea şi consolidarea cunoştinţelor în raport cu obiectivele/competenţele prevăzute în curriculum-ul naţional şi comparativ cu colegii lor de clasă. Din acest motiv este necesară o adaptare curriculară care să ţină cont de nivelul de achiziţii al elevului şi care să fie în acord cu potenţialul său de dezvoltare. Sugestii de ordin general privind adaptarea curriculară:

• accesibilizarea prin simplificare a tuturor părţilor din curriculum (conţinut, activităţi de predare, activităţi de evaluare);

• selectarea unor metode şi mijloace de învăţământ preponderent intuitive;

• extinderea perioadei de timp alocate procesului de învăţare;

• implicarea elevilor în stabilirea ţintelor individuale de învăţare şi monitorizarea progresului obţinut;

• folosirea unor metode şi procedee de evaluare prin care să se evidenţieze evoluţia şi performanţele elevilor nu numai în plan intelectual, ci mai ales în plan aplicativ (modalităţile de rezolvare a unor probleme tipice de viaţă, posibilităţile de comunicare şi relaţionare cu cei din jur etc.).

Sugestii didactice:

1. Volum: adaptarea numărului de elemente pe care elevul trebuie să le înveţe (de ex., reducerea numărului termenilor ştiinţifici, eşalonarea materialului de învăţat în secvenţe bine delimitate dar temeinic înlănţuite intre ele);

2. Metode de predare: metodele trebuie personalizate şi adaptate elevului. Specialiştii recomandă, abordarea multisenzorială, harta mentală, materiale didactice ilustrative, grupuri de învăţare prin cooperare, oferirea de recompense grupului atunci când se ajută unul pe celălalt;

3. Participare: adaptarea gradului în care elevul este implicat activ în rezolvarea sarcinii;

4. Timp: adaptarea timpului alocat rezolvării sarcinilor;

5. Nivelul de sprijin: presupune mai mult sprijin individual anumitor elevi;

6. Dificultate: se pot adapta: nivelul conţinuturilor, tipul problemei, regulile pe care elevul le poate folosi în rezolvarea sarcinii (de exemplu, simplificarea instrucţiunilor pentru rezolvarea sarcinii);

7. Rezultat: diferenţierea evaluării (de exemplu, în loc să răspundă la întrebări în scris, daţi-i voie elevului să răspundă oral, permiteţi elevilor să demonstreze cunoştinţele pe care le au prin utilizarea unor mijloace practice). Evaluarea trebuie să aibă în vedere obiectivele din planul personalizat de învăţare, iar accentul să fie pus pe evoluţia şi progresul elevului
8. Spaţiul fizic: este bine ca elevul să fie aşezat în apropierea cadrului didactic pentru a putea fi ajutat şi pe cât posibil într-un loc unde să nu fie distras (la geam de exemplu);
9. Comunicarea: copiii cu CES au probleme de comunicare şi de aceea este nevoie să oferim feed-back
În concluzie, la nivelul clasei unde sunt integraţi copii cu CES e nevoie de:

- dezvoltarea unor planuri de intervenţie personalizate;
- monitorizarea atentă a progresului şi a rezultatelor elevilor;
- obiective explicite de învăţare;
- adaptarea conţinuturilor, sarcinilor de învăţare şi strategiilor de evaluare;
- gruparea eterogenă;
- copiii cu CES să fie implicaţi în activităţi de învăţare în grup, învăţare prin cooperare, alături de colegii lor;
- cadrelor didactice care integrează aceşti copii să primească sprijin atât din partea colegilor cât şi din partea personalului specializat din afara şcolii.

Referințe bibliografice:

1. BÎRZEA C. Ştiinţa şi arta educaţiei. Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1997.
2. CERGHIT I. Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri, strategii. Bucureşti, Editura Aramis, 2002.
3. CRISTEA S. Dicţionar de termeni pedagogici. Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică,1998.
4. CRISTEA S. Dicţionar de pedagogie. Chişinău, Editura Litera, 2000.
5. HADÎRCĂ M., RAILEANU A. (coord.) Proiectarea şi realizarea evaluării autentice. Cadru conceptual şi metodologic. Chişinău, 2010.
6. GARDNER H. Inteligenţele multiple. Noi orizonturi pentru teorie şi practică. Bucureşti, Editura Sigma, 2006.
7. GHERGUŢ A. Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice. Ediţia a II-a, revăzută şi adăugită. Iaşi, Polirom, 2007.

Adaptarea elevilor cu cerințe educative speciale

Prof. Angelica Lăcătuș
Școala gimnazială „Ghiță Mocanu”- Onești

Motto:

”Este imposibil ca elevii să înveţe ceva cât timp gândurile lor sunt robite şi tulburate de vreo patimă. Întretineţi-i deci într-o stare de spirit placută, dacă vreţi să vă primească învăţăturile. Este tot atât de imposibil să imprimi un caracter frumos şi armonios într-un suflet care tremură, pe cât este de greu să tragi linii frumoase şi drepte pe o hârtie care se mişcă.”

(John Locke - “Some Thoughts Concerning Education”)

Adaptarea este un „fenomen” şi un „concept” studiat şi abordat din mai multe perspective. Pentru a înţelege mai bine esenţa noţiunii „adaptare psihosocială” acest fenomen el trebuie analizat în plan biologic, fiziologic, social, pedagogic, psihologic şi psihosocial. Adaptarea reprezintă condiţia indispensabilă a vieţii. Ori de câte ori organismul este supus acţiunii unor factori stresanţi el îşi mobilizează mecanismele de apărare pentru a face faţă acestora.

Termenul „adaptare” provine de la latinescul „adaptatio” – confortabil. Încercând a stabili semnificaţia noţiunii de adaptare, s-a constatat că îi sunt conferite o pluralitate de sensuri, iar semnificaţia acestora este determinată de domeniul în care este abordată şi de contextul specific în care este utilizată. Situaţie ce se datorează faptului că adaptarea are un sens general, fiind folosit pentru un domeniu extins de fapte şi relaţii, fiecare dintre acestea având conţinuturi şi niveluri diferite. Dacă adaptarea a fost abordată unilateral, preponderent şi doar numai dintr-un anumit punct de vedere (psihologic, pedagogic, medical sau sociologic), înseamnă că a avut loc o elucidare doar parţială a fenomenologiei sale, astfel încât nu s-a constituit deocamdată o viziune multidimensională asupra ei. Diversitatea de interpretări acordate adaptării ilustrează, pe de o parte, că, într-adevăr, complexitatea acestui proces poate fi greu de surprins, iar, pe de altă parte, că fiecare dintre ele a contribuit substanţial la clarificarea sensului acesteia. Astfel, în sens larg, adaptarea este apreciată ca fiind acordul individului cu mediul său, în special cu cel social.

Procese de asimilare şi acomodare au loc pe tot parcursul vieţii, pe măsură ce comportamentul şi gândurile noastre se adaptează circumstanţelor în schimbare. Asimilarea este procesul prin intermediul căruia individul face faţă noilor situaţii şi probleme prin utilizarea schemelor existente. Adaptarea socială constă în potrivirea unei persoane cu mediul, în acordul dintre conduita personală şi modelele de conduită caracteristice ambianţei, în echilibrul dintre asimilare şi acomodare socială. Deci, adaptarea socială este procesul prin care o persoană sau un grup social devine capabilă (capabil) să trăiască într-un nou mediu social, ajustându-şi comportamentul la cerinţele mediului vieţii sociale. Ea se produce în raport cu un mediu nou, schimbat, indicatorul reuşitei fiind faptul că subiectul se simte ca „acasă”, iar pentru ceilalţi nu mai este străin. Potrivit dicţionarului psihologic al lui F.Parrot, „adaptarea” reprezintă „un proces dinamic de schimbare, dezvoltat în mod voluntar sau involuntar, în scopul replasării organismului într-o poziţie mai avantajoasă faţă de mediul înconjurător şi presupunând capacitatea de a învăţa. În concepţia piagetiană, adaptarea desemnează procesul de echilibrare între „asimilare” şi „acomodare”, intervenit în cadrul interacţiunii dintre om şi realitatea înconjurătoare. Fiinţa vie dispune de această plasticitate, graţie căreia poate să rămână în acord cu mediul său. Dacă acest mecanism se transpune la particularităţile activităţii instructiv-educative, se poate afirma că adaptarea exprimă calitatea şi eficienţa realizării concordanţei dintre personalitatea copilului şi cerinţele programei.

Majoritatea autorilor înţeleg adaptarea ca o acţiune de modificare a comportamentelor individului pentru a fi capabil să facă faţă exigenţelor sociale şi pentru a fi compatibil, sub aspectul particularităţilor bio-psiho-sociale, cu normele şi regulile existente. Adaptarea este efortul permanent de a răspunde, pe de o parte, la dubla exigenţă a constantei interne şi, pe de altă parte, la rezistenţa lumii exterioare. Adaptarea este o dublă mişcare: de asimilare (care este un anumit fel de a aborda realitatea) şi de acomodare (care este un anumit fel de a utiliza schemele de comportament anterior elaborate, în raport cu situaţia actuală).

În context educaţional, adaptarea presupune dezvoltarea de relaţii interpersonale deschise, pozitive între elevi, flexibilitatea curriculei şcolare, diversificarea strategiilor educaţionale şi asigurarea serviciilor de intervenţie şi suport pentru elevii cu cerinţe speciale, promovarea egalităţii în drepturi şi responsabilităţi pentru toţi elevii, asigurarea accesului în mod egal la oportunităţi de învăţare, parteneriatul funcţional între şcoală şi familia/părinţii copiilor. Din perpsectiva conceptuală, adaptarea şcolară este fundamentată pe argumente sociale, pedagogice şi psihologice.

- Fundamentele sociale vizează implicarea socială a elevului, adaptarea şi integrarea lui în grupul şcolar, echilibrul dinamic dintre personalitate şi valorile sociale.
- Fundamentele pedagogice fac trimitere la conceptul de educabilitate, la finalităţile şi legităţile generale ale educaţiei, la teoriile curriculumului şcolar şi la teoriile învăţării.
- Fundamentele psihologice se raportează la teoriile dezvoltării ontogenetice şi a personalităţii, la teoria intervenţiei timpurii în dezvoltarea copilului, la teoriile evaluării structurilor psihice ale personalităţii.

Analiza diferitelor curente ştiinţifice şi abordări conceptuale cu referire la fenomenul de „adaptare” şi „adaptare psihosocială” a copiilor cu CES în instituţiile de învăţământ permite să formulăm următoarele concluzii:

1. Fenomenul „adaptare” este unul poliaspectual şi multidimensional şi reprezintă obiectul de cercetare în cadrul mai multor ştiinţe: filosofie, biologie, fiziologie, sociologie, psihologie, pedagogie. Important este că cercetările acestui fenomen, chiar dacă se realizează pe dinamica unei ştiinţe cu un caracter inter- şi multidisciplinar, stabilirea interconexiunilor în abordarea fenomenului „adaptare” în cadrul diferitelor ştiinţe asigură fundamentarea unei viziuni mai complexe asupra acestuia, în cazul dat – asupra adaptării psihosociale a copiilor cu CES în instituţiile de învăţământ.

2. Ne vom axa pe următoarea definiţie a adaptării psihosociale: „adaptarea psihosocială este un proces de armonizare optimă a interacţiunii individului şi a mediului şcolar, care permite acestuia să-şi satisfacă nevoile personale actuale în raport cu normele şi experienţele sociale, caracteristice acestui mediu”.

3. Adaptarea şcolară o privim ca parte integrantă a adaptării psihosociale, accentuând latura pedagogică/educaţională a acestui proces: capacitatea de a se adapta la procese de învăţare, nivelul de dezvoltare intelectuală a copiilor cu CES, strategii educaţionale de facilitare a procesului de adaptare şcolară etc. Adaptarea şcolară ca parte a adaptării psihosociale este un proces de asimilare de către copil a experienţelor mediului şcolar; de acomodare a modelelor comportamentale proprii la situaţii noi/actuale.

4. Conceptul de adaptare școlară face parte din cadrul educației incluzive, care presupune că toți copii trebuie să învețe împreună, indiferent de orice dificultăți sau diferențe ale acestora: copii cu CES trebuie să aibă acces în școlile generale, care trebuie să se adaptaze unei pedagogii centrate pe cel ce învață, armonizând, pe de o parte, stilurile și ritmurile diferite de învățare a elevilor, incluziv celor cu CES, iar pe de altă parte, asigurând o educație de calitate prin programe de învățământ adecvate, strategii de predare-învățare, dar și de adaptare psihosocială a copiilor cu CES.

În procesul de adaptare psihosocială, individul tinde să obţină o armonie, între condiţiile de viaţă şi acivitatea internă/externă. Pe măsura realizării acestei armonii creşte gradul de adaptabilitate al individului. În cazul unei adaptabilităţi totale se obţine caracterul adecvat al acivităţii psihice a individului la condiţiile date ale mediului şi ale

acivităţii sale în anumite situaţii sau altele. Adaptarea psihosocială apare şi ca un mijloc de protecţie a individului, cu ajutorul căruia se relaxează şi se elimină tensiunea psihică internă, neliniştea, stările destabilizatoare, care apar la individ în cazul interacţiunii cu alte persoane, cu societatea în ansamblu. Mecanismele de protecţie ale psihicului acţionează în acest caz ca mijloace de adaptare psihologică a individului. În ansamblu, când individul asimilează mecanismele de protecţie psihologică, aceasta măreşte potenţialul său adaptaiv, favorizează reuşita adaptării psihosociale .

În conformitate cu ideile lui A.Adler, copilul, de-a lungul perioadei de dezvoltare, consideră că este inferior în raport cu părinţii, adulţii şi întreaga lume, în general. Drept consecinţă, îl caracterizează un nivel scăzut de maturitate, incertitudinea, lipsa de independenţă, necesitatea de a se baza pe cineva mai puternic. Această senzație, de multe ori dureroasă, care rezultă din subordonare, dezvoltă la copil un sentiment de eşec și influenţează capacitatea acestuia de a se adapta la situaţii noi. Astfel, sentimentul de inadecvare este forţa motrice a dezvoltării, care determină tipurile de adaptare la mediu. A. Adler consideră că fiecare dintre noi dorește a fi mai presus față de celălalt, de a fi câştigător, altfel ne simțim inferiori. Deci, acest fenomen joacă un rol important în procesul de adaptare sociopsihologică a persoanei.

Un copil cu cerințe educative speciale are aceleași probleme precum colegii săi suprapuse peste alt gen de probleme. Copilul cu ces nu a avut de ales pentru situatia sa, dar profesorul a ales să se facă profesor. Rămâne ca noi să punem accentul pe adaptarea psihosocială. Cu restul se descurcă ei, chiar mai bine decât noi.

Strategii pentru stimularea potenţialului creativ al şcolarului

Prof inv primar Racheru Daniela
Școala Gimnazială Ioan Bădescu , Popești Leordeni , Jud Ilfov

Strategia învăţării prin cooperare are un important loc în metodologia instruirii în învăţământul primar. Metodele interactive facilitează învăţarea şi oferă încredere şi plăcere copiilor . Copilul, care prin natura sa este activ şi creativ participă prin forţe proprii la descoperirea de noi adevăruri, se implică în elaborarea de noi cunoştinţe, depune eforturi de gândire.

Învăţătorul are prilejul să-l conducă spre pârghii constructive în cadrul tuturor activităţilor şi să-i încurajeze nevoia şi dorinţa lui de cunoaştere

Strategiile de învăţare interactivă îi ajută pe copii să socializeze cu ceilalţi copii din clasă, le stimulează cooperarea prin munca în echipe. Prin atractivitatea lor reduce stresul şi oferă un grad ridicat de participare a copiilor la activitate. Pentru a pune în aplicare aceste metode interactive de învăţare, învăţătoarea are nevoie de timp pentru a planifica şi organiza o astfel de activitate. Ea trebuie să predea metodele ca nişte jocuri care au bine definite regulile lor pe care copiii trebuie să le respecte.

O altă notă definitorie pentru aplicarea acestor metode în cadrul activităţilor este şi tactul pedagogic al cadrului didactic. Acesta are obligativitatea de a-si gestiona stilul didactic pentru fiecare copil din clasă. Unii dintre ei sunt timizi, alţii acaparatori, o parte mai agresivi, unii mai nerăbdători. Tocmai din acest motiv cadrul didactic are menirea de a consilia prin gesturi şi mimică fiecare situaţie care apare pe parcursul desfăşurării activităţii.

Voi prezenta acum doar câteva din metodele activ-participative pe care le folosesc adesea la clasă.

„ Bula dublă ” – prin această metodă, copiii au posibilitatea să grupeze asemănările şi deosebirile dintre două obiecte, plante, animale etc. Această metodă se realizează cu ajutorul a două cercuri mari în care se introduce câte o imagine care denumeşte subiectul discutat. De cele două cercuri mari se află relaţionate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularităţile sau deosebirile.

Exemplu. La CLR (Comunicare în limba română) – Tema ,,Ce ştim despre anotimpuri?” în cercurile mari am asezat imagini reprezentative despre anotimpurile primăvara şi vara. Copiii au completat două caracteristici ale anotimpului primăvara (înfloresc pomii, se întorc păsările călătoare), două caracteristici ale anotimpului vara (vine vacanţa, este foarte cald) în cercurile exterioare şi două asemănări (anotimp, 3 luni) în cercurile mici din mijloc.

„ Explozia stelară” . Prin această metodă se dezvoltă creativitatea şi îi stimulează pe copii să pună întrebări şi să găsească răspunsuri inedite. Se stabileşte tema şi se pun întrebări în legătură cu ea: Ce?, Cine?, Unde?, De ce?, Când?.

Etapele de desfăşurare ale acestei metode şi pe care eu le aplic la grupă sunt următoarele:

-propunerea unei probleme;

-colectivul se poate organiza după preferinţe:

-se lucrează în echipe şi se stabileşte lista cu întrebări şi răspunsuri;

-comunicarea rezultatelor;

-stabilirea celor mai interesante întrebări şi aprecierea muncii în echipă.

Metoda Explozia Stelară se poate folosi cu uşurinţă în cadrul următoarelor activităţi: lecturi după imagini, conversaţii, povestiri, jocuri didactice, activităţi matematice.

„ Brainstormingul” în traducere directă *„furtună în creier,* sau *„asalt de idei„*. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare.

Exemplu. La CLR (Comunicare în limba română) - Tema „De ce îmi place anotimpul vara?” la începutul activităţii copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului vara pornind de la întrebarea „Ce ştiţi despre anotimpul vara?”. Fiecare copil a răspuns printr-un enunţ scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor.

Ideile transmise sunt egale cu numărul copiilor din grupă. După enunţarea ideilor, copiii au fost rugaţi să reflecteze asupra lor şi să se pronunţe care sunt cele mai aproape de adevăr. Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică şi care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărţite în 3 categorii:

- Caracteristici care ţin de evoluţia naturii;
- Caracteristici care ţin de relaţia omului cu mediul în anotimpul vara;
- Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie şi care vor fi eliminate.

Alte metode care stimulează creativitatea sunt: *„Predarea- învăţarea reciprocă”, „Tehnica Lotus”, „Pălăriile gânditoare”.*

„Tehnica viselor” mai este numită şi tehnica visării cu ochii deschişi. Copilul îşi lasă imaginaţia să zboare şi după expirarea timpului el îşi exprimă ce şi-a închipuit că se va întâmpla în viitor. Teme care pot fi abordate folosind această metodă: *“Localitatea natală ”, „Casa părintească”, „Eu când voi fi mare”, „Prietenii”.*

„ Cubul” este o strategie care îi ajută pe elevi să studieze o temă din perspective diferite. Această metodă presupune utilizarea unui cub care are diferite instrucţiuni notate pe fiecare faţă, care pot fi folosite pentru rezolvarea unor situaţii-problemă, activităţi de gândire creativă sau de scriere.

Cubul se poate obţine acoperind cu hârtie o cutie cu latura de 15-20 cm. Pe fiecare faţă a cubului se scrie câte una din următoarele instrucţiuni: descrie, compară, asociază, analizează, aplică, argumentează pro sau contra.

Învăţătorul le cere iniţial elevilor să scrie liber timp de 1-2 ore despre o temă dată, descriind-o, adică gândindu-se intens şi spunând ce văd: culori, forme, semne. Procesul continuă în felul acesta, parcurgând toate feţele cubului. După perioada de scriere, elevii citesc ce au scris pentru fiecare faţă a cubului.

Această metodă se poate face lucrând în grupe de şase elevi fiecare citind răspunsul corespunzător uneia din cele şase feţe.

Este foarte important să educăm imaginaţia copiilor pentru că a fi un om imaginativ înseamnă să te poţi adapta în situaţii diverse.

„Metoda pălăriilor gânditoare” este o metodă didactică de educare a imaginaţiei copilului ,o tehnică interactivă, care are la bază jocul de rol. Sunt 6 *pălării gânditoare,* fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru.

Membrii grupului îşi aleg pălăriile şi vor interpreta astfel rolul precis, aşa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în accord cu rolul pe care îl joacă.

Culoarea pălăriei este cea care defineşte rolul: pălăria albă este neutră, participanţii sunt învăţaţi să gândească obiectiv, pălăria roşie dă frâu liber sentimentelor, oferă o perspectivă emoţională asupra evenimentelor. Pălăria neagră este perspectiva gândirii negativiste, pesimiste, pălăria galbenă este simbolul gândirii pozitive şi constructive, al optimismului. Cel ce stă sub pălăria verde trebuie să fie creativ. Gândirea laterală este specifică acestui tip de pălărie. Cere un efort de creaţie.

Pălăria albastră este dirijorul orchestrei şi cere ajutorul celorlalte pălării. Gânditorul pălăriei albastre defineşte problema şi conduce întrebările, reconcentrează informaţiile pe parcursul activităţii şi formulează ideile principale şi concluziile la sfârşit. Monitorizează jocul şi are în vedere respectarea regulilor.

Acest nou tip de metodă de predare – învaţare este un joc în sine. Copiii se impart în şase grupe – pentru şase pălării. Ei pot juca şi câte şase într-o singură grupă. Împăţirea elevilor depinde de materialul studiat. Pentru succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat, iar cele şase pălării să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi.

Din varietatea de metode interactive, am prezentat pe scurt doar câteva pe care le-am aplicat la clasă, metode prin care noul si căutarea de idei conferă activităţii ”un mister didactic” în care copilul e participant activ la propria formare.

Concluzia la care am ajuns în urma activizării copiilor este că utilizarea metodelor interactive oferă un sprijin real învăţătorului în demersul său didactic şi ne ajută, ne determină, copil şi dascăl, deopotrivă, să descoperim valoarea, frumuseţea şi diversitatea interacţiunii, relaţionării şi cooperării, să ne promovăm ideile, să respectăm opinia celuilalt şi să ne implicăm profund şi activ în construirea personalităţii proprii.

Profesia de învăţătoarea, munca cu elevii, implică multă creativitate în găsirea de soluţii pentru situaţii diverse şi inoportune. Această muncă se va concretiza prin rezultatele înfloritoare doar dacă noi, cadrele didactice tratăm profesia noastră cu profesionalism, dăruire, implicare şi devotament. Vom reuşi să modelăm micul şcolar care ne-a fost încredinţat doar dacă dragostea pentru această muncă titanică ne este prieten şi călăuză.

Dezvoltarea încrederii elevilor în propriile capacități de învățare

POF. NEAGOE ECATERINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ,, GHEORGHE CORNELIU”-
DOMNEȘTI, ILFOV

Motto:,

,Iată secretul meu. E foarte simplu:nu poţi vedea bine decât cu inima. Esenţialul e invizibil pentru ochi.”(Antoine de Saint-Exupery ,Micul prinţ)

Titlul filmului: : “Minunea” de R.J. Palacio

Ideea centrală : Auggie Pullman este un baieţel care s-a născut cu o diformitate facială rară. Chiar dacă a trecut prin numeroase operaţii chirurgicale, el tot se simte diferit de ceilalţi şi tot ce îşi doreste este să fie „obişnuit”. Pentru că s-a născut cu un chip diferit, a fost ferit de sistemul de învătământ, însă acum Auggie se încăpăţânează să intre în clasa a V-a la o şcoală normală, unde va deveni un fel de erou pentru colegi. În timp ce familia, profesorii sau o parte dintre colegi se străduiesc să-l trateze cu întelegere şi compasiune, baiatul porneste pe un drum nou şi va demonstra cum o persoana nu se poate alinia normelor, atunci când este născută să se remarce.

V**alorile promovate**: Acest film ne învaţă să fim empatici, empatia fiind un instrument care previne bullying-ul în orice mediu şi la orice vârstă,este o luptă pentru supravieţuire, acceptare, pentru descoperirea unor prietenii, caresă dăinuie şi să treacă dincolo de defectele fizice.Pentru că ,, Minunea,, dincolo de afi un film/carte pentru adolescenţi şi pentru tineri, este o călătorie în suflet, în care se vorbeşte despre suflet, înţelegere, prietenie şi acceptare.

Competență/ competențe specifice vizate de activitatea de învățare:

Competențe generale

1. **Adoptarea atitudinilor pozitive faţă de sine şi a unui stil de viaţă sănătos şi echilibrat**
2. **Relaţionarea armonioasă cu ceilalţi în contexte şcolare şi extraşcolare**

Competențe specifice

1.2. Analiza surselor de stres și a consecințelor acestuia asupra sănătății și stării de bine

2.1. Recunoaşterea unei varietăţi de emoţii trăite în raport cu sine şi cu ceilalţi

Cum poate fi valorificată această resursă la clasă, în activitățile de DP

Acest film poate fi utilizat în orele de Consiliere şi dezvoltare personală pentru a analiza emotiilor personajelor şi pentru o varietete de emoţii trăite în raport cu sine şi cu ceilalţi, se analizează resursele de stres şi consecinţele acestuia asupra sănătăţii şi stării de bine.

În cadrul orelor de limba şi literatura română, la clasa a V-a, se poate viziona filmul sau se poate citi cartea ca temă pentru acasă, iar pentru a capta atenţia si a avea un punct de plecare în realizarea unor discuţii cu rol în identificarea emoţiilor trăite de personaje, se pot genera discuţii despre rolul pe care il au emoţiile şi despre firescul lor, Elevii definesc emoţiile şi înţeleg că ele conturează identitatea personală a fiecăruia dintre noi.(Competenţa specifică 5.1 *Asocierea unor experienţe proprii de viaţă şi de lectură provenind din alte culturi).*

Cum poate fi valorificată această resursă în activitatea de evaluare la DP: autoevaluare/ inter-evaluare

Mesajul filmului este unul cu impact direct asupra elevilor, aceştia descoperind cât de importante sunt familia şi prietenii. Aflat în situaţii situaţii limite, elevii vor deduce că fiecare poate trece la un moment dat prin încercări, dar dând

dovadă de curaj, altruism, determinare, respect, intrajutorare, poţi să oferi exemple pentru ceilalţi, exemple de bune practice.

Copiii află multe lucruri despre cine sunt, ce pot face atunci când ai prieteni care se află în situaţii dificile, când uneori prietenia este pusă la încercare, că într-un grup de prieteni ai ocazia să te compari cu ceilalti, să te găseşti în situaţii noi şi să experimentezi situaţii diferite, ocazii din care poţi învăţa lucruri noi depre tine, dar şi despre cei din jurul tău, înveţi cum este să fii apreciat aşa cum eşti iar prietenia adevărată înseamnsă ai pe cine să te sprijini, famile ş prieteni, să descoper chiar dacă uneori mai târziu, valoarea unui prieten.

Filmul poate fi folosit la lectiile despre emotii, despre prietenie, curaj, altruism, se pot purta discutii in urma vizionarii filmului, despre atitudinea personajelor, despre relatiile dintre ele, iar elevii pot găsi diverse soluţii la problemele identificate în film, în cadrul discuțiilor despre trăsăturile de caracter, poate fi folosit ca suport pentru lecțiile despre prietenie, despre importanța educației, în activitatea de evaluare/autoevaluare, elevii pot căuta soluții pentru diverse probleme identificate în film, pot căuta asemănări și deosebiri între ei și Auggie Pullman, pot face legătura dintre situațiile prin care trece el și situațiile prin care trec ei.

Evaluarea se poate realiza prin activităţi practice, proiecte pe teme date, fie individual sau de grup, realizare de colaje, desene sau postere.În cadrul acestora se urmăreşte exprimarea ideilor , argumentele personale, discuţii de grup, autoevaluare sau interevaluare, astfel încât toţi elevii să participe, împărtăşind experienţele trăite împreună cu prietenii, familia, colegii sau altor persoane dragi.

Integrarea elevilor cu dificultati in invatamantul de masa

Prof. înv. primar Băcișor Diana Emilia,
Școala Gimnazială Radu Popa, Sighișoara

Copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi în mediul şcolar/preşcolar în mai multe feluri: prin integrarea individuală a acestora în clasele obişnuite, grupuri de doi-trei copii cu deficienţe incluşi în clasele obişnuite, clase diferenţiate, incluse în structura şcolii/grădiniţei obişnuite. Integrarea acestor copii în colectivul unei clase obişnuite exprimă atitudinea favorabilă a acestora faţă de unitatea de învăţământ şi faţă de cadrul didactic, ajută la consolidarea unei motivaţii puternice, care susţine efortul copilului în activitatea de învăţare, duce la realizarea unor progrese la învăţătură şi în plan comportamental.

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilalţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii.

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp.

Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate. Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clasa obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

Studiind cu atenţie semnele prezentate ale tulburărilor de învăţare, învăţătorul va fi treptat în stare să recunoască aceste deficienţe, conform criteriilor enumerate. Prin recunoaşterea tulburării de învăţare la elevi, învăţătorul a făcut primul pas în remedierea elevului. Din moment ce învăţătorul devine competent în stabilirea cauzelor dificultăţilor de învăţare, el va fi capabil să abordeze în mod diferenţiat învăţarea/ educarea acestui elev. Aceasta necesită eforturi şi energii suplimentare din partea învăţătorului, deoarece elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de activităţi recuperatoare şi de o atitudine specifică, conform nevoilor individuale. Abordarea diferenţiată necesită o colaborare strânsă între pedagog şi

psihologul şcolar. Pe de o parte, învăţătorului îi revin responsabilităţile abordării diferenţiate, pe de altă parte colaborarea lui cu psihologul şcolar măreşte eficacitatea intervenţiei educaţionale.

Diferenţierea şcolară pe baza apartenenţei la o anumita categorie socială sau a nivelului de dezvoltare individuală este nedreaptă şi nu justifică excluderea din şcoala de masă.

Al doilea argument care susţine necesitatea mişcării integraţioniste este acela că şcoala de masă este cea care asigură mediul, precum şi nivelul de calitate cel mai propice învăţământului şi însuşirii aptitudinilor sociale şi cognitive. Pentru a uşura copiilor cu dificultăţi de asimilare integrarea în şcolile de masă, este necesar ca în aceste şcoli să se asigure o atmosferă mai primitoare şi de acceptare.

Recunoasterea drepturilor egale pentru toti oamenii,inclusiv copii, fara nici o discriminare, presupune ca nevoile fiecarui individ au importanta egala. Aceste nevoi trebuie sa stea la baza planurilor facute de societate si deci, **egalizarea sanselor** se refera la procesul prin care diversele sisteme ale societatii si mediului sunt puse la dispozitia tuturor si, in particular, a persoanelor cu dizabilitati. Egalizarea sanselor trebuie inteleasa ca drept al persoanelor si copiilor cu dizabilitati de a ramane in comunitate si de a primi sprijinul necesar in cadrul structurilor obisnuite de educatie, sanatate, a serviciilor sociale si de incadrare in munca.

Conventia cu privire la drepturile copilului include un articol specific asupra drepturilor copiilor cu dizabilități (art. 23), în care accentul este pus pe participarea activă la comunitate, precum și pe integrare socială, ceea ce implica, evident, necesitatea evitarii si a reducerii institutionalizarii copiilor cu dizabilitati. Asigurarea accesului efectiv la educatie al acestor copii este vital, cel putin din doua puncte de vedere. Mai intai, este vorba de valorizarea sociala, inerenta acordarii dreptului la educatie, valorizarea ca fiinta umana cu drepturi egale. In al doilea rand, integrarea scolara este o forma efectiva de integrare sociala, a carui reusita este fundamentala pentru insertia sociala.

Cercetarile stiintifice au demonstrat ca scoala speciala nu are rezultate spectaculoase. Persoanele instruite in scoala speciala nu realizeaza performante intelectuale mai mari, in comparatie cu cei din aceeasi categorie care frecventeaza scolile obisnuite. In schimb, sub aspectul invatarii sociale – a carei importanta este tot mai accentuata in psihopedagogia moderna – achizitiile copiilor care invata in scoli obisnuite sunt net superioare.

Integrarea în comunitate a copiilor supuși riscului de marginalizare este un proces de debarasare de ***sindromul de deficiență***, sindrom care, în final, conduce la dependenta copilului cu dizabilitati de altii, devenind tributar asistentei, indiferent de natura ei, singura solutie o constituie reducerea diferentelor, pentru ca acesti copii deosebiti să urmeze o școală obisnuită.

Este necesar ca invatamintul sa se adapteze cerintelor copiilor, si nu invers. Tinta finala este sa se asigure ca toti copiii sa aiba acces la o educatie in cadrul comunitatii, educatie care sa fie adecvata, relevanta si eficienta.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învăţământul de masă presupune:

- a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc) în şcoala respectivă;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (bibliotecă, terenuri de sport etc);
- a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;

Sunt necesare restructurari, in special in domeniul curricular, privind: programe analitice elaborate de o maniera in care sa raspunda la cerintele tuturor copiilor, in raport cu posibilitatile reale de invatare, de stilul si de ritmul fiecarui copil; tehnologii educationale individualizate, care sa eficientizeze procesul de invatare; organizarea invatarii pe principiile invatarii active, participative, de cooperare, de ajutor reciproc; valorizarea sociala a fiecarui copil, diferenta fiind respectata si valorificata.

Pentru eficientizarea procesului de integrare as propune :asigurarea unei echipe interdisciplinare pentru fiecare scoala integratoare/incluziva (psihopedagog, asistent social comunitar, consilier profesor, profesor de educatie speciala, invatator/profesor)

- elaborarea metodologiei de evaluare a prestatiei cadrelor didactice care asigura integrarea ;
- adaptarea continutului Fisei de evaluare a activitatii cadrelor didactice din scoala integratoare pentru aprecierea obiectiva a acesteia si motivarea personalului implicat in aceste activitati.

In concluzie, pot aprecia ca problematica integrarii in invatamantul de masa a copiilor in dificultate/cu nevoi speciale este inteleasa ca o necesitate, insa pentru atingerea acestui obiectiv trebuie conjugate eforturile tuturor partenerilor implicati

Bibliografie:

1. Weihs T.J., *Copilul cu nevoi speciale*, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998
2. Verza F., *Introducere în psihopedagogia specială şi asistenţa socială*, Ed Fundatiei Humanitas, 2002
3. Vornicescu T., *Situația copiilor cu CES incluși în învățământul de masă*, 2018,

INTEGRAREA COPIILOR CU CES

Prof. înv. primar: ŢAPELEA LIGIA-ELENA
Şcoala Gimnazială „Mihai Viteazul Craiova”, Dolj

„Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice…” – Declaraţia de la Salamanca, 1994

Cerinţele educative speciale desemnează acele cerinţe ori nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei pentru copil. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Educaţia necesită o schimbare pentru a răspunde dezideratului „o societate pentru toţi”. Perceperea socială a acestor copii nu este mereu constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate.

Ce se crede despre persoanele cu deficiente?

Mulţi oameni au reticenţe faţă de acestea deoarece au o concepţie greşită despre ele. Unii ştiu din trecut despre persoanele cu dizabilităţi faptul ca erau cerşetori sau lăutari ori au în acest domeniu o slabă experienţă. Nici una dintre aceste idei nu oferă o imagine clară a persoanelor cu deficienţe. Şi ele sunt oameni ca şi ceilalţi: unii dependenţi, alţii independenţi; unii lideri, alţii persoane obişnuite; unii bogaţi, alţii săraci; unii graşi, alţii slabi etc. Ca orice persoană, ei sunt produsul unic al eredităţii lor şi al mediului şi sunt indivizi.

Socializarea în familie

Copilul diferit se adaptează greu la relaţiile interpersonale, de aceea părinţii trebuie să joace rolul de tampon, de mediator între copil şi persoanele străine. Uneori părinţii pot dramatiza excesiv reacţiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intenţie într-un gest oricât de neutru. În alte situaţii, ei neagă tot ceea ce copilul observă în jurul său legat de propria deficienţă, insistă pe răutatea şi ipocrizia persoanelor din anturaj, cultivând la copil convingerea că lumea în care trăieşte este rea. Pe de altă parte, unii părinţi refuză să ţină cont de dificultăţile sociale determinate de deficienţă. În acest fel, ei îi împiedică pe copii să inteleaga si sa accepte toate aspecte legate de propria deficienta.Datorita acestui rol suplimentar de mediator, reactiile parintilor in fata unui copil cu deficienta capata o importanta majora. Parintii reactioneaza prin supraprotectie, acceptare, negare sau respingere.

Integrarea şcolară

Şcoala este, de asemenea un mediu important de socializare. Formele de integrare a copiilor cu CES pot fi următoarele:

- clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite,
- grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite,
- integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenîa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva;

existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

În şcoală, copilul cu tulburări de comportament aparţine, de obicei, grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul şcolar şi normele social-morale, fiind mereu sancţionat de către educatori. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul şcolar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de şcolar intră în relaţii cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea.

Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele şi valorile comunităţii sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situaţia de a renunţa la ajutorul societăţii cu instituţiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Cum putem ajuta elevul cu dificultăţi de învăţare ?

În primul rând, învăţătorul trebuie să posede cunoştinţe care îl fac capabil să recunoască tulburarea de învăţare a copilului. Care sunt acele simptome, modele de comportament, care sugerează prezenţa tulburării de învăţare ?

- În fazele ameliorate şi acute ale tulburărilor de învăţare apare o divergenţă între performanţele şcolare şi nivelul intelectual al copilului.
- Performanţă scăzută, care apare în clasele primare, iar în cazul afecţiunilor mai puţin grave apare mai târziu. Astfel de disfuncţii sunt: dislexia, disgrafia, discalculia.
- Un model comportamental tipic îl reprezintă tulburări ale atenţiei, hiperactivitate şi neurotizare secundară. În contextul colectivului, copilul nu acordă atenţie nici profesorului, nici colegilor, dispune de o necesitate motrică crescută, nu poate sta locului, eşecul sistematic datorat deficienţei intelectuale, respectiv faptului că elevul nu este capabil de performanţele colectivului, implică dezvoltarea unor simptome comportamentale neurotice secundare: ticuri, comportament inhibat, sau chiar opusul acestuia, comportament extravagant menit să compenseze deficienţele intelectuale.
- Sindromul cognitiv specific, care poate afecta una sau mai multe aptitudini.

Studiind cu atenţie semnele prezentate ale tulburărilor de învăţare, învăţătorul va fi treptat în stare să recunoască aceste deficienţe, conform criteriilor enumerate. Prin recunoaşterea tulburării de învăţare la elevi, învăţătorul a făcut primul pas în remedierea elevului. Din moment ce învăţătorul devine competent în stabilirea cauzelor dificultăţilor de învăţare, el va fi capabil să abordeze în mod diferenţiat învăţarea/ educarea acestui elev. Aceasta necesită eforturi şi energii suplimentare din partea învăţătorului, deoarece elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de activităţi recuperatoare şi de o atitudine specifică, conform nevoilor individuale. Abordarea diferenţiată necesită o colaborare strânsă între pedagog şi psihologul şcolar. Pe de o parte, învăţătorului îi revin responsabilităţile abordării diferenţiate, pe de altă parte colaborarea lui cu psihologul şcolar măreşte eficacitatea intervenţiei educaţionale.

Activitatea psihopedagogică cu copiii cu dificultăţi de învăţare trebuie să prezinte un efect dublu:
– având un caracter corectiv-formativ, ea are ca scop central reducerea şi corecţia deficienţelor intervenite în dezvoltare;
– prin întreţinerea şi stimularea factorilor non-cognitivi ai personalităţii cum ar fi: motivaţia de învăţare, interes, senzaţia competenţei, aptitudini de comunicare verbală, etc .

Strategii pedagogice privind recuperarea, corecţia şi dezvoltarea funcţiilor cognitive şi ale aptitudinilor parţiale deficitare

Intervenţia recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea şi nivelul de deficienţă al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente:

psiholog, psihopedagog, profesor consilier. Ceea ce revine învăţătorului va fi aplicarea programului stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activităţi suplimentare (aditive la programa şcolară) în sălile de clasă.

Consideram că nu există „reţete” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învățând împreună, copiii învață să trăiască împreună, să se accepte și să se ajute la nevoie.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/ valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare a elevilor ,stimulează si dezvolta învățarea prin cooperare. Metodele care favorizează înțelegerea conceptelor si ideilor, valorifica experiența proprie a elevilor sunt: discuția, dezbaterea, jocul de rol. Metodele care stimulează gândirea si creativitatea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, sa compare si sa analizeze situații date sunt: studiul de caz, rezolvarea de probleme, exercițiul. Metodele prin care elevii sunt învățați sa lucreze productiv unii cu alții si sa-si dezvolte abilități de colaborare sunt: mozaicul, proiectul in grupuri mici.

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis, 2004 ;
2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.
3. BabanA. (1998), ”Stres şi personalitate”, Cluj-Napoca: Presa universitară clujeană
4. John T. Cacioppo (1994), Social neuroscience: Autonomic, neuroendocrine, and immune responses to stress
5. Lazarus R. S. (2006), ”Emotions and interpersonal relationships: toward a person-centered conceptualization of emotions and coping”
6. Miclea M. (1997), ”Stres şi mecanismele de apărare”, ClujNapoca: Presa universitară clujeană
7. Roesch SC, Weiner B. (2001), ”A meta- analytic review of coping with illness: do causa attributiona matter” J Psychosom Res
8. https://www.ted.com/talks/guy_winch_the_case_for_emotional_hyg iene/transcript
9. https://www.youtube.com/watch? v=0kP3_gTBSik&ab_channel=KaMuFlaJ
10. https://www.youtube.com/watch?v=R1vskiVDwl4

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

PROF.ÎNV.PRIMAR VOICU MARILENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 11 BUZĂU

Integrarea elevilor cu cerințe educative speciale în școala de masă reprezintă un fenomen, deopotriva social și psihologic, atingând categorii diverse ale populației, cu niveluri diferite de pregătire profesională și de cultură.

Problematica educaţiei integrate a devenit, cel puţin în ultimul deceniu, un domeniu de investigaţie prioritar şi pentru specialiştii din sistemul nostru de învăţământ care ar putea oferi soluţii viabile, în contextul promovării unor politici educaţionale bazate pe valorificarea principiilor educaţiei pentru toţi şi a normalizării vieţii persoanelor cu cerinţe speciale. Astfel, plecând de la principiile acestui tip de educaţie, avem posibilitatea să intervenim pentru a modifica/ameliora unele reprezentări negative/defavorabile, existente în rândul opiniei publice, despre copiii cu deficienţe sau cei cu dificultăţi de învăţare; se poate arata că şi aceşti copii au aptitudini şi capacităţi de învăţare şi instruire care trebuie să fie valorificate la maximum, iar ei, prin ceea ce fac sau prin ceea ce ar putea face, pot fi utili societăţii. De asemenea, avem posibilitatea de a apăra şi susţine dreptul acestor persoane la asistenţă şi educaţie pe măsura potenţialului de care dispun; consider că se impune renunţarea la înrolarea acestor copii în sisteme omogene de învăţământ care, prin specificul lor, îi marginalizează (sunt consideraţi mai slabi, inferiori copiilor din şcolile obişnuite, ceea ce nu este întotdeauna adevărat şi, în acelaşi timp, conduce la acţiuni de segregare nejustificată a elevilor în sistemul de învăţământ, în funcţie de gradul integrităţii anatomo-fiziologice sau psihofizice a acestora).

Decizia de integrare a unui copil cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă se ia pentru fiecare caz în parte în urma unei expertize complexe asupra copilului, a consultării factorilor direcţi implicaţi în acest proces şi a evaluării situaţiilor de risc. Integrarea nu poate fi un proces impus de anumite interese personale (ale părinţilor, ale reprezentanţilor unor instituţii), de sentimente ori atitudini umanitare sau de politicile educaţionale şi sociale cu caracter propagandistic; educaţia integrată este un act responsabil, asumat de personalul şcolii, de comunitate, de familie şi nu trebuie perceput ca un proces de,,subminare" a şcolilor obişnuite, ci ca un proces de normalizare a vieţii
persoanelor aflate în dificultate şi ca o măsură de conştientizare a rolului de instituţie publică a şcolii, în care toţi sunt îndreptăţiţi să aibă acces în calitate de cetăţeni, drepturi egale în comunitate.

Chiar şi în aceste condiţii partizanii învăţământului elitist care nu agreează învăţământul integral au libertatea promovării ideilor şi practicilor lor deoarece învăţământul deschis tuturor categoriilor de elevi nu afectează interesele şi convingerile lor.

Învăţământul elitist nu poate fi asimilat cu învăţământul de masă; nu toţi elevii au potenţialul intelectual şi disponibilitatea de a desfăşura activităţi de învăţare într-un ritm rapid şi nici capacitatea de a procesa o cantitate mare de informaţii (mulţi elevi adoptă atitudini de respingere sau evitare a sarcinilor şcolare care depăşesc posibilităţile lor de învăţare).

Decizia de integrare a unui copil cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă se ia pentru fiecare caz în parte în urma unei expertize complexe asupra copilului, a consultării factorilor direcţi implicaţi în acest proces şi a evaluării situaţiilor de risc. Integrarea nu poate fi un proces impus de anumite interese personale (ale părinţilor, ale reprezentanţilor unor instituţii), de sentimente ori atitudini umanitare sau de politicile educaţionale şi sociale cu caracter propagandistic; educaţia integrată este un act responsabil, asumat de personalul şcolii, de comunitate, de familie şi nu trebuie perceput ca un proces de,,subminare" a şcolilor obişnuite, ci ca un proces de normalizare a vieţii persoanelor aflate în dificultate şi ca

o măsură de conştientizare a rolului de instituţie publică a şcolii, în care toţi sunt îndreptăţiţi să aibă acces în calitate de cetăţeni, drepturi egale în comunitate.

Chiar şi în aceste condiţii partizanii învăţământului elitist care nu agreează învăţământul integral au libertatea promovării ideilor şi practicilor lor deoarece învăţământul deschis tuturor categoriilor de elevi nu afectează interesele şi convingerile lor. Învăţământul elitist nu poate fi asimilat cu învăţământul de masă; nu toţi elevii au potenţialul intelectual şi disponibilitatea de a desfăşura activităţi de învăţare într-un ritm rapid şi nici capacitatea de a procesa o cantitate mare de informaţii (mulţi elevi adoptă atitudini de respingere sau evitare a sarcinilor şcolare care depăşesc posibilităţile lor de învăţare).

Formele de integrare a copiilor cu CES pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă:

- atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează;
- condiţia psihică în care acţiunile instructive - educative devin accesibile copilului;
- consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului înmunca de învăţare;
- situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa;
- corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva;
- existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

În acord cu legislaţia internaţională, România a elaborat un pachet de acte normative menite să reglementeze cadrul pentru realizarea integrării şcolare, sociale şi profesionale a elevilor cu dizabilităţi.

Tendinţa crescândă de integrare şcolară în unităţile obişnuite de învăţământ a copiilor cu CES este bine cunoscută atât în lume, cât şi în România. Complexitatea manifestărilor determinate de realitatea dintre normalitate şi integrare a dus la interpretări, amânări, experimente, tatonări, reuşite şi eşecuri în acţiunea de integrare a copiilor cu CES în şcoala de masa.

Verbul " a învăţa " este cel mai des asociat cu şcoala. Procesul de învăţare începe însă mult mai devreme, chiar din primele clipe ale naşterii. A simţi, a se mişca, a se uita, a auzi toate sunt rezultatul învăţării. Şi acesta este doar începutul.

În faza următoare de dezvoltare, copilul îşi dă seama că lucrurile văzute şi auzite pot fi asociate, se leagă între ele. De exemplu, copilul cunoaşte vocea mamei, sunetul clopoţelului. Învaţă să asocieze experienţa tactilă cu senzaţia vizuală şi auditivă. Astfel, de exemplu, apăsarea burţii păpuşii din plastic şi sunetul fluierător devin senzaţii asociate. Astfel îşi lărgeşte copilul sfera experienţelor, fiind întotdeauna gata pentru perceperea şi prelucrarea noilor informaţii.

Relaţia dintre " dacă " şi " atunci " este descoperită cu un interes intensificat.De exemplu : " Dacă încep să plâng, cineva intră şi se ocupă de mine " ; sau într-o situaţie mai complexă : " dacă mă ridic sub masă, îmi lovesc capul " ; iar într-o situaţie şi mai complexă : " Dacă alerg pe pat, atunci pot să cad, iar căderea rezultă durere ".

Legăturile " dacă - atunci " - deoarece aduc surprize copilului - îl motivează la cunoaşterea relaţiilor de cauzalitate şi la experimentarea individuală. De exemplu "Dacă rostogolesc mingea sub dulap, ea dispare". Noile cunoştinţe sun integrate în cadrul experienţelor prelucrate anterior şiastfel în momentul şcolarizării copilului preîntâmpină "minunea" cititului.

Învăţarea este cea mai semnificativă în această perioadă (de la naştere până la momentul şcolarizării), reprezentând fundamentul oricărui proces de învăţare ulterioară.

După toate acestea ne putem închipui că, prin compromiterea procesului de dezvoltare şi maturizare intelectuală, are de suferit, dezvoltarea intelectuală, aceasta fiind deviată pe un alt traiect, iar prin acesta implicit scade eficacitatea performanţelor intelectuale. Aşa se explică faptul că tulburările precoce ale dezvoltării copilului radiază în profunzime, deoarece afectează acele structuri de bază (modalităţile fundamentale ale percepţiei, organizarea, orientarea şi focalizarea atenţiei) care reprezintă condiţii esenţiale în formarea funcţiilor intelectuale mai complexe.

La fel, nu putem pretinde copilului să citească şi să scrie fluent, să efectueze diferite calcule până când aceste aptitudini, respectiv aptitudini parţiale, care reprezintă pilonii performanţelor intelectuale, funcţionează la un nivel scăzut. Din cele spuse reiese că şcolarul, a cărui capacitate de învăţare este perturbată, necesită o asistenţă psihopedagogică aparte, specifică.

Paralel, prin integrare, se realizează şi o pregătire psihologică a subiectului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale corespunzătoare, în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate.

Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice şi teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunea în activităţile profesionale.

Strategii de gestionare a emoțiilor în preajma examenelor

Prof. Tereza Cândea
Colegiul National „Lucian Blaga” Sebeș

Perioadele de criză cu care ne-am confruntat vin cu schimbări substanțiale la nivel de interacțiune cu părinții, școala și colegii, dar și cu contururile neclare ale efectelor pandemiei și războiului din Ucraina. De aceea, dincolo de conținuturile pe care le predăm, trebuie să acordăm o importanță deosebită felului în care îi învățăm pe elevii noștri să-și gestioneze emoțiile legate de examenele naționale. În acest context, specialiștii ne recomandă diverse mijloace de reglare a emoțiilor propunând o serie de strategii, adaptate diverselor vârste, menite să maximizeze șansele obținerii unor rezultate bune la examenele naționale.

Recomandări pentru elevi:

O primă strategie în vederea depășirii emoțiilor negative propusă de Laura Visu- Petra, cercetător principal în Laboratorul de Psihologie, este *conștientizarea surselor de stres și a nivelului controlului personal* .Astfel, elevii trebuie să conștientizeze care sunt factorii aflați în afara posibilității lor de control și care sunt elementele într-o oarecare măsură controlabile, urmând să discute și să noteze împreună cu părinții pașii pe care îi pot face pentru a prelua controlul acolo unde e posibil. De exemplu, una din fricile intense din această perioadă este de a nu se îmbolnăvi – o frică pentru care părinții și copiii se autoresponsabilizează excesiv și care e doar într-o oarecare măsură controlabilă . Acest gen de stresori exacerbați de pandemia de COVID “planează” asupra proiecției pe care copiii și-o fac asupra evenimentelor și afectează negativ capacitatea lor de concentrare, deoarece ei nu găsesc în repertoriul lor de metode de coping una potrivită pentru a gestiona situația. Recomandarea ar fi să se discute explicit și deschis cu părinții temerea și să se găsească soluții pentru amenințarea care planează, astfel încât să se evite dimensiunea catastrofică a unei situații de genul acesta.

Este mult mai dificil să luptăm cu o frică pentru care nu avem un răspuns, așa că împreună cu părinții și cadrele didactice se pot genera astfel de răspunsuri pe care e important să ni le asumăm deschis, ca scenarii (mai mult sau mai puțin) posibile și gestionabile, nu ca situații catastrofale, pentru care nu avem nicio reacție sau plan secundar.

O a doua strategie este legată de etapizarea mai clară a pregătirii, care poate începe de la *realizarea unui program zilnic de pregătire,* mai ales pentru timpul rămas pentru recapitularea finală. Copiii (și părinții lor) se confruntă cu lipsa de structură caracteristică pregătirii școlare “de acasă”, în paralel cu volumul substanțial al materiei pe care e necesar să o stăpânească, ceea ce generează o încărcătură uriașă pentru memoria lor de lucru. Este recomandat să facem dimineața un program zilnic cu intervale orare scrise în care ne pregătim “la mate” sau “la română” și doar la acestea și încercăm să nu ne gândim la ce știm și ce nu știm din întreaga materie, ci doar la exercițiile pe care le rezolvăm direct. Este esențial să evităm evaluările globale (“nu mai știu nimic”, “parcă am uitat tot”) și să ne centrăm pe mici recapitulări sau exerciții cu finalitate clară, verificabilă, care să dea senzația de competență. În acest sens, se poate realiza o listă de verificare în paralel cu obiectivele zilnice în program, astfel încât la finalul zilei să fie clare mini-progresele făcute. Dacă unele puncte nu au fost atinse, lista e flexibilă și obiectivele pot fi mutate pe ziua următoare.

De asemenea, tot la acest nivel al strategiilor de ansamblu, se recomandă *limitarea contactului pe care copiii* îl *au cu alte surse posibile de stres* (colegi, mass-media, rețele de socializare) și discutarea deschisă și critică a informațiilor pe care ei le culeg din acestea. Au existat multe măsuri și informații contradictorii, precum și zvonuri care au alarmat și dezarmat. În această situație, părinții și profesorii se pot constitui în filtre ale informației, care să îi ajute pe elevi să distingă

informațiile oficiale de cele care pot induce în eroare. Strategia cea mai indicată este ca în această perioadă să fie limitată la minimum expunerea la aceste informați nocive.Este important ca în micile pauze pe care copiii le au să nu implice navigarea pe rețelele de socializare, ci scurte plimbări, muzică, discuții pe teme neutre. Adesea, părinții se implică mai mult în organizarea etapelor de învățare, dar pauzele pot aduce noi informații incerte care se traduc în încărcătură cognitivă și emoțională suplimentară, astfel încât e util ca în timpul rămas să acordăm atenție și planificării acestora.

Dincolo de această schimbare de atitudine , există modalități de intervenție care și-au demonstrat eficiența în mod sistematic. Una dintre metode este *tutoringul cognitiv,* care constă în existența unui adult (profesor, părinte, chiar și coleg) care îl învață pe copil nu doar ce să învețe, dar mai ales cum să învețe, pașii logici ai rezolvării unui exercițiu. Pe termen scurt însă, o cale mai accesibilă este *scăderea încărcării memoriei de lucru,* printr-o serie de strategii care ne ajută să nu operăm simultan cu prea multe conținuturi mentale. Cum scădem încărcarea memoriei de lucru? Unele strategii vizează schițarea pașilor rezolvării problemei unul câte unul, reprezentarea vizuală a enunțului, învățarea unor algoritmi care sunt ușor de reamintit, orice ajută la minimizarea elementelor cu care “jonglăm” la un moment dat. O altă direcție care s-a dovedit valabilă este cea a *reducerii îngrijorărilor legate de propria performanță*, prin minimizarea comparațiilor pe care copiii le fac cu colegii sau a așteptărilor împovărătoare legate de performanțe (adesea tot ale părinților, dar uneori internalizate). Aceste îngrijorări pot aduce o încărcătură cognitivă suplimentară care poate interfera cu capacitatea copilului de a-și folosi memoria și atenția eficient în rezolvarea problemelor.

Andrei Miu, profesor de neuroștiințe cognitive și genetică comportamentală la Universitatea Babeș-Bolyai, consideră că o altă strategie de reglare emoțională eficientă este reevaluarea cognitivă, recomandându-le copiilor să schimbe optica în privința examenelor:„ Dacă aș fi în locul lor, aș încerca să văd examenul ca pe o oportunitate de a îmi pune în valoare calitățile și de a mă cunoaște mai bine. Intră singuri la examen și, dacă au încredere în ei și văd situația ca pe o oportunitate personală, mai degrabă decât ca pe un pericol, se vor simți bine și vor putea să dea tot ce au mai bun. Știu că e greu să vadă examenul așa, mai ales că toată lumea din jur le spune, probabil, cât e de important acest examen pentru intrarea la liceu sau la facultate. Dar trebuie să fie conștienți că performanța lor depinde nu doar de cunoștințele pentru examen, ci și de cultivarea emoțiilor potrivite, care îi vor ajuta să se concentreze și să exploateze la maximum ce au învățat. Iar emoțiile depind exclusiv de felul în care interpretează situația: dacă evaluează examenul ca pe o oportunitate de a sta sub reflector și de a se bucura că sunt stăpâni pe sine, le promit că emoțiile negative, cum ar fi anxietatea, vor rămâne la o intensitate acceptabilă, adică nu vor fi copleșitoare, și va rămâne loc și de emoții pozitive. Vor vedea, sper, că poate fi și frumos să stea alături de colegi de aceeași vârstă, fără părinți și profesori, doar ei și acest eveniment al tinereții.

Un alt lucru pe care aș vrea să li-l spun elevilor este să se bucure dacă au emoții înainte de examen pentru că acestea, inclusiv cele negative cum e anxietatea, reflectă faptul că creierul și corpul lor sunt pregătite pentru acțiune. Să nu se teamă dacă își dau seama că inima le bate mai repede, respirațiile sunt mai scurte și mușchii sunt mai tensionați. La fel se simt și campionii înainte de o cursă pe care o vor câștiga. Să aibă încredere în mintea și corpul lor și să vadă aceste reacții ca pe un semn bun. Aceasta e tot reevaluare cognitivă, dar a emoțiilor de data aceasta, și pot vedea în acest studiu: https://doi.org/10.1016/j.jesp.2009.08.015 că îi va ajuta.”

Așadar, mesajul pe care ar trebui să îl transmitem elevilor este că evaluarea situației de examen ca oportunitate și evaluarea emoțiilor ca un semn de mobilizare adecvată îi vor ajuta să obțină cea mai bună performanță la examen. De asemenea, examene vor mai avea, așa că e foarte important și pentru viitor să se raporteze la aceste situații ca făcând parte din procesul firesc al devenirii lor. Sunt studii care arată că beneficiile reevaluării cognitive într-o situație se păstrează, așa că felul în care își gestionează emoțiile înainte de acest examen îi va ajuta să le fie mai ușor la viitoarele examene.

Recomandări pentru părinți:

Părinții ar trebui să își ajute copiii să vadă examenele ca pe o oportunitate de a se exprima și de a-și măsura forțele, nu ca pe o amenințare. La un adolescent , capacitatea de reglare emoțională nu e maturizată pentru că o parte din creier (cortexul prefrontal) este în curs de dezvoltare. Emoțiile adolescenților sunt la fel de puternice ca ale adulților, dar reglarea lor emoțională nu este maturizată, ceea ce implică o vulnerabilitate emoțională de care părinții ar trebui să aibă grijă.

Studiile arată că adolescenții apelează mai frecvent decât adulții la reglare emoțională extrinsecă, adică își împărtășesc emoțiile celor din jur și au nevoie de ajutorul acestora pentru a le controla. Părinții sunt primii care ar trebui să îi ajute pe adolescenți să aibă emoțiile potrivite, raportându-se într-o manieră pozitivă și încrezătoare la o situație cum e examenul, și să le folosească în avantajul lor. Nu doar că aceasta îi va ajuta pe moment, dar le va modela reglarea emoțională pentru viitor.

Dacă adolescentul învață de la părinte că o situație cum e examenul trebuie văzută ca un eveniment de viață obișnuit, el va merge mai departe în viață cu un model de reglare emoțională care îi va permite să își dezvolte potențialul și să obțină cele mai bune rezultate.

Bibliografie selectivă:

ANDREEA IOANA PETRUȚ, LAURA VISU-PETRA, Anxietatea față de matematică: clarificări conceptuale SEBASTIAN VAIDA, ANDA MAN, Competențele socio-emoționale în învățământul la zi versus învățământul la distanță și online („ REVISTA DE PSIHOLOGIE NR.3,2020) ANDREI MIU, „Emoție și cogniție”(Editura: Asociația de Științe Cognitive din România, 2008)

PREVENIREA EȘECULUI ȘCOLAR PRIN ANTRENAREA ELEVILOR ÎN DIVERSE ACTIVITĂȚI

Prof. IORDACHE Doina
Prof. IORDACHE Constantin
Șc.Prof.„ Sf. Ap. Andrei “ Smîrdan,Suharău,Jud.Botoșani

Orice act de comunicare se realizează printr-o serie întreagă de relaţionări.Elevii care învaţă prin „cooperare ’’ tind să aibă performanţe şcolare mai bune,un număr mai mare de competenţe sociale pozitive ,mai puţine stereotipuri faţă de colegi aparţinând altor rase ,grupuri etnice sau a copiilor cu cerinţe speciale. Şcoala, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conţinutul cunoştinţelor pe care le comunicăm elevului, nu poate da satisfacţie deplină setei de investigare şi creaţie- trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie de acţiuni care să le lărgească lumea lor spirituală, să le împlinească setea de cunoaştere, să le ofere prilejuri de a emoţiona puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-şi forma convingeri durabile. Se ştie că jocul este esenţa şi raţiunea de a fi o copilărie. Prin joc, copilul aspiră la condiţia adultului. Jocul socializează, umanizează, prin joc se realizează cunoaşterea realităţii. Concursurile pe diferite teme sunt momente deosebit de atractive pentru elevi. Acestea dau posibilitatea copiilor să demonstreze practic ce au învăţat la şcoală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să demonteze jucării. Prin conţinutul bogat şi diversificat al programului pe care îl cuprinde, serbarea şcolară valorifică varietatea, preocuparea intereselor şi gusturilor şcolarilor. Perioada de pregătire a serbării, dorinţa sinceră de succes, sudează colectivul, impulsionează în mod favorabil, face ca elevul să trăiască clipe de desfătare sufletească. O activitate deosebit de plăcută este excursia şcolară. Ea ajută la dezvoltarea intelectuală şi fizică a copilului. Excursia îl reconfortează pe copil, îi prilejuieşte însuşirea unei experienţe sociale importante, dar şi îmbogăţirea orizontului cultural ştiinţific. Prin excursii ei îşi suplimentează şi consolidează instrucţia şcolară prin însuşirea unor cunoştinţe. Ea reprezintă finalitatea unei activităţi îndelungate de pregătire psihologică a elevilor pentru a-i face să înţeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă, ci şi ca un act de ridicare a nivelului cultural. Vizionarea în colectiv a filmelor este o activitate foarte îndrăgită de copii, nu numai datorită fascinaţiei pe care imaginea filmului o exercită asupra lui, ci şi dorinţei de a se afla în grupul prietenilor şi colegilor cu care să facă schimb de impresii. Un rol deosebit în stimularea comunicării îl constituie biblioteca şcolară, care-l pune pe copil în contact cu cărţi pe care acesta nu le poate procura. Lectura ajută foarte mult la dezvoltarea şi îmbogăţirea vocabularului cu cuvinte şi expresii frumoase, pe care elevii pot să le folosească oriunde. Aşadar nu este domeniu al activităţii umane în care să nu se manifeste o puternică inraurire actul educativ, din acest motiv comunicarea este considerată ca forma cea mai înaltă a umanităţii.

Interesul manifestat de elevii de la Şcoala Profesională „Sf.Ap.Andrei’’ Smîrdan faţă de copiii cu CES de la Şcoala Specială Nr.1„Ion Pillat’’ din Dorohoi ne-a determinat să iniţiem derularea unui Proiect de Parteneriat Educaţional între cele două şcoli.

Scopul proiectului a fost cel de integrare şi socializare a copiilor cu CES în activităţi desfăşurate cu elevii din şcolile de masă şi colaborarea dintre părţi în vederea dezvoltării şi creşterii nivelului profesional al resurselor umane prin implicarea în activităţi extraşcolare care să conducă elevii spre cunoaşterea, protejarea mediului, descoperirea unor noi talente şi stimularea curiozităţii intelectuale, dezvoltarea deprinderilor practice.

Obiectivele propuse au urmărit:

- cunoaşterea mediului de viaţă şi învăţătură al copiilor din şcoala normală, stimularea activismului şi încrederii în forţele proprii, ca premisă pentru obţinerea succesului în activităţile de tip şcolar şi extraşcolar;
- promovarea unor atitudini calme, deschise, optimiste, faţă de situaţiile noi create;

Pe durata derulării proiectului, s-au desfăşurat acţiuni comune, ce au vizat cunoaşterea reciprocă a elevilor şi stabilirea unor relaţiid de prietenie şi de socializare cu un mediu nou.La fiecare activitate elevii au cântat, recitat, s-au lăsat antrenaţi în jocuri creative şi concururi, , au organizat dezbateri despre lecturile personale.

Fotografii, informaţii, schimb de impresii - toate acestea au dat substanţa acestui eveniment din viaţa celor două unităţi şcolare, determinându-i pe elevi să propună noi proiecte de colaborare.

Parteneriatul dintre cele două şcoli a fost cât se poate de favorabil, o modalitate prin care a avut ca rezultat întâmpinarea dorinţelor şi preocupările copiilor pe o temă de interes comun – un adevărat mijloc de a familiariza părinţii, comunitatea în general, cu obiectivele urmărite în derularea unui proiect de parteneriat.

Metoda proiectului i-a ajutat pe elevii din cele două şcoli: (Şcoala Specială şi Şcoala Smîrdan) să comunice între ei,să coopereze,să-şi formeze competenţe de comunicare,să angreneze partenerii cu cerinţe speciale în activităţile proiectului,să le cultive încrederea în propriile lor forţe,să creeze un sistem educaţional incluziv,care să recunoască dreptul tuturor copiilor la educaţie.

Derularea acestui proiect s-a nascut din dorinţa de comunicare a celor care,deşi diferiţi,aflaţi în dificultate sunt totuşi egali în faţa lui Dumnezeu şi în faţa semenilor.

BIBLIOGRAFIE:

1.Coteanu I., -„*Actul comunicării şi efectele lui în procesul instructiv-educativ*’’ Revista de pedagogie, Nr.3/1985.

2.Păuş,Viorica Aura - „*Comunicarea eficientă*’’, Iaşi, Ed Polirom,2006.p.5.

3.Revista „Perspective’’ , nr.2/2002,p.32-33.

Integrarea școlară a copiilor cu CES

Prof.înv. primar, Dobrin Mirela
Școala Gimnazială “Profesor Nicolae Simache”, Ploiești

In declarația Conferintei UNESCO de la Salamanca din 1994 se spune ca:"Școlile obișnuite cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, care creează comunități primitoare, construiesc o societate incluzivă și oferă forme de educație pentru toți; mai mult, ele asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența și rentabilitatea întregului sistem de învățământ" **(A. Ghergut, 2006, p.15-35, cap.I)**.Școlile incluzive sunt acele școli deschise, prietenoase în care se urmărește flexibilizarea curriculumului, ameliorarea calității procesului de predare-învățare, evaluarea permanentă și evaluarea formativă a elevilor, precum și parteneriatul educațional, iar educația incluzivă se referă în esență la înlăturarea tuturor barierelor în învățare și la asigurarea participării tuturor celor aflați în situații de risc sau vulnerabili la excludere și marginalizare. (UNESCO,2000).Integrarea școlară a copiilor cu CES este o problemă stringentă care în ultimii ani a început să-și găsească rezolvarea și în țara noastră. O școală obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare și construiesc o societate incluzivă care oferă educație pentru toți copiii. Mai mult, asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența, chiar și rentabilitatea sistemului de învățământ. Să nu uităm că și confortul psihologic oferit de mediu este determinant într-o evoluție a formării și dezvoltării personalității umane. Uităm adesea că ne naștem cu drepturi egale și că doar șansele nu sunt egale? Nu putem face abstracție de faptul că în țara noastră avem și copii instituționalizați. Important este să dorim să ne schimbăm atitudinea vis-à-vis de aceștia. Rolul nostru al tuturor este de a participa efectiv la schimbarea mentalității societății, oferind informații și practici ancorate în realitate. Trebuie să găsim diverse modalități de integrare socială a copiilor cu CES, pentru a diminua factorii care duc la o instabilitate emoțională, la un limbaj insuficient dezvoltat, la un comportament dificil.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala;
- sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrativă;
- schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale;
- dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare (ex.: poliţia, serviciile sociale, spitale, etc.);

- implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunităţii în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformele în educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc.

Școlile obișnuite dezvoltă o serie de servicii de sprijin pentru copiii cu diferite cerințe educative speciale:

- Pentru copiii cu tulburări de limbaj și cu dificultăți de învățare există „centre logopedice interșcolare” care au specialist care desfășoară terapii specifice pentru corectarea tulburărilor de limbaj și pentru depășirea dificultăților de învățare. În aceste cabinete au acces toți copiii care frecventează învățământul obișnuit și care au fost depistați de către profesorii logopezi care funcționează aici ca având o tulburare de limbaj.
- Pentru copiii cu tulburări de comportament și dificultăți de adaptare există „centrele de asistență psihopedagogică” care dispun de consilieri psihopedagogi care oferă servicii atât copiilor aflați în situație de risc și criză cât și familiilor acestora. Pentru copiii cu deficiențe diagnosticați în comisiile pentru protecția copilului există serviciile profesorului de sprijin/intinerant.

Copiii cu deficiențe integrați în învățământul de masă au dreptul la terapii specifice de recuperare realizate de specialiști în domeniu, în funcție de dizabilitatea lor și, în plus, profesorul de sprijin realizează un plan de intervenție personalizat și adaptarea curriculară necesară, în urma consultării cu cadrul didactic de la clasă.

Pentru integrarea cu succes a copiilor cu CES în învățământul de masă, în clasele obișnuite de copii sunt necesare:

- ✓ Existența unor centre de resurse, informare și comunicare;
- ✓ Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice în problematica CES;
- ✓ Adaptarea și flexibilitatea curriculum-lui școlar;
- ✓ Evaluarea progresului școlar al copiilor cu CES integrați în școlile obișnuite;
- ✓ Implicarea, încurajarea participării părinților, schimbul de informații, consilierea părinților în măsura solicitărilor și a necesităților, mobilizarea resurselor umane disponibile și competente.

Prezența în colectivul clasei a unor astfel de copii, solicită efort crescut din partea dascălului sub toate aspectele: pregătirea pentru lecții, pentru activități extrașcolare; atitudinea față de toți copiii clasei.Profesorii trebuie să ofere copilului cu CES tratarea individuală de care are nevoie în toate etapele unei activități, pentru ca acesta să recupereze neajunsurile, să valorifice în mod compensatoriu potențialul sănătos, dar să nu neglijeze pe ceilalți copii din clasă. Intervenția educațională trebuie însoțită de atitudinea pozitivă a cadrelor didactice și a familiei față de copiii cu cerințe educative speciale.

Bibliografie:

- Alois, Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație,* Editura Polirom, București, 2006
- ****Dezvoltarea practicilor inclusive în școli*, Ghid managerial, UNICEF, 1999
- ****Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale* – Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002

Művészeti tantárgyak értékelése a különleges nevelési igényű (SNI) gyerekeknél

Rusz Csilla Maria,
Scoala Gimnaziala „Szacsvay Imre", Oradea

„Ha valakit olyannak látsz,
amilyen épp most,
ezzel visszatartod őt a fejlődésben.
De, ha olyannak látod, amilyenné lehetne,
ezzel elősegíted őt életútján.”
(Goethe)

Bevezető gondolatok

Évek óta foglalkoztat, hogy a művészeti tantárgyak esetében, hogyan osztályoznak a tanítók, hiszen a művészetben nem létezik objektív mérési rendszer. Hogyan minősítsem, értékeljem a művészeti tantárgyakat, hogy a különleges nevelési igényű kisdiák számára is érthető és elfogadható legyen?

Ideális körülmények között minden tanárnak, tanítónak fogékonynak kellene lennie a művészek értékeire és attitűdjére, és meg kellene becsülniük a művészeteket. A tanároknak meg kellene szerezniük azokat a képességeket, amelyek segítségével együttműködhetnek művészekkel az oktatási szituációkban. Az ilyen képzés során egyrészt felfedezhetnék a saját rejtett képességeiket, másrészt a művészetet felhasználhatnák az oktatásban. Arról is szerezhetnének némi tudást, hogy hogyan kell létrehozni egy produkciót vagy előadni egy művet, mi módon kell elemezni, interpretálni és értékelni a műveket, és megbecsülni más korszakok és kultúrák művészetét. Ilyen továbbképzéseken ismerkedtem meg a drámapedagógia módszereivel, a kooperatív tanulás eszköztárával, a konstruktív pedagógia szemléletével.

Meggyőződésem, hogy a rendszeresen, módszeresen és következetesen használt fejlesztő értékelés, valamint a szubjektív pozitív megerősítés megalapozza és elősegíti a SNI gyermekek, a tehetségek fejlődését, és az átlagos képességű gyerekekre is fejlesztő hatással van. Motiváló lehet, felkeltheti az érdeklődést, az aktivitást serkentheti, a figyelem tartósságát növelheti, gondolkodtat, jobb teljesítményre serkent, fokozhatja a munkatempót, pozitív érzelmi hatást válthat ki.

Az értékelés bármelyik tantárgy esetén a tanulók egyéni tanulási útjának támogatását kellene szolgálja elsődlegesen, ezért módszertanilag is változatos formákban kellene megjelenjen az iskolákban, osztályokban. Oktatási rendszerükben jó lenne, ha a tudást komplex fogalomnak tekintenénk, így az értékelés során törekednénk az ismereteken túl a képességek és attitűdök értékelésére is. **A tanulási folyamatot támogató értékelés, a fejlesztő értékelés** sajnos a román oktatási rendszerből hiányzik. A hazai tanítási gyakorlatban az értékelés leggyakrabban alkalmazott formája a szummatív értékelés, ritkábban – néha funkciótlanul – a diagnosztikus értékelés, és néha a nem teljesen módszeresen alkalmazott formatív értékelés. Ahhoz, hogy az értékelésnek az oktatási folyamatban legyen funkciója, és ne csupán az elsajátított ismeretek számbavétele és katalogizálása legyen, át kell alakítanunk a viszonyulásunkat az értékelés folyamatához, illetve az értékelést be kell építenünk magába a tanítási-tanulási folyamatba a művészeti tantárgyak esetében is.A tanulást támogató értékelés azáltal, hogy elsődleges célja nem a minősítés, a tanulói sikereket támogatja, így a SNI diákok megélik, hogy képesek az önálló vagy társas helyzetben történő tanulásra. A fejlesztő értékelést a szakirodalom jelentős hányada a formatív értékelés szinonimájaként alkalmazza – habár szerepüket tekintve különbséget lehet tenni a kettő között. Scriven (1967) tipológiája szerint a formatív értékelés folyamatos, alkalmazására az oktatási folyamat közben kerül sor. Szerepe,

hogy folyamatos és részletes, árnyalt visszajelzést nyújtson a tanulónak (és a tanárnak) az egyes tanulók tudásáról, mégpedig a tudásterületek, tudáselemek differenciálásával, jelezze a fejlődés, haladás eredményeit, annak ütemét, a tanulási hibákat, nehézségeket. (Fóris-Ferenczi 2008, 159). A formatív értékeléshez viszonyítva, a fejlesztő értékelés nem a külső célok megvalósítását tartja elsődlegesnek, hanem magát a fejlődés folyamatát és a folyamatra irányuló állandó reflexiót: „arra szolgál, hogy megállapítsa a tanuló fejlődését, és értelmezze tanulási szükségleteit, és ehhez igazítsa a tanulást, lényege maga a fejlődés támogatása, az önértékelés, az énkép, a metakogníció fejlesztése, támogatása” (Lénárd–Rapos 2009,24).

Mit értékelünk a művészeti tantárgyak esetében? Ha a SNI tanuló egyéni fejlődésének támogatása a cél, a gyermek önmagához mért fejlődését értékeljük, a törekvését.

A tanulók úgy tanulnak, ahogy értékelik, s nem úgy, ahogy tanítják őket.” (*Báthory Zoltán)*

Ki értékel? A tanulást támogató értékelés, a fejlesztő értékelés során a tanári értékelésen kívül kiemelt szerep jut az ön- és társértékelésnek. Ezen értékelési folyamatok támogatják a pedagógusok által nagyobb mértékben alkalmazandó ön- és társértékelést, illetve annak illesztését az értékelési folyamatba.

Hogyan értékeljünk? A SNI diákok szükségleteit figyelembe vevő adaptív tanulásszervezés során a pedagógusok módszereikben is alkalmazkodnak a különböző tanulói igényekhez. Ennek megfelelően különféle módszerekkel, valós helyzetekben és változatos kontextusban értékelik a tanulók egyéni fejlődését. Törekednünk kell olyan értékelési szituációk megteremtésére, melyben az egyébként gyengén teljesítő diákok is sikerélményhez juthatnak, és egyben bizonyíthatják tudásukat és képességeiket. Több tanító a művészeti tantárgyak esetén a személyre szóló, a tanulást támogató értékelést preferálja. Ha kiemelt szerepe van a személyre szabott, differenciált, fejlesztő (formatív) értékelésnek, akkor nem a minősítés lesz a fontos, hanem a tanulási folyamat támogatása. A pedagógus, miután felmérte a tanuló tudását (diagnosztikus értékeléssel), és segített a tanulónak a tanulási cél kitűzésében, támpontokat ad a megteendő lépésekről, majd nyomon követi a tanuló egyéni haladását, és személyre szabottan segíti a tanulási folyamatot. **A fejlesztő értékelés alkalmazásánál a pedagógus a gyermek önmagához mért fejlődését veszi figyelembe.** Folyamatos visszajelzést ad a tanulónak erősségeiről és hiányosságairól, megbeszéli vele a tanulási célokat, az értékelési szempontokat, a teendőket és a teendők határidejét. Ezzel segíti, hogy a SNI tanulóban kialakuljon, mely területeken teljesít jól, mely területeken kell még fejlődnie. A tanuló egyéni haladásáról és erőfeszítéseiről visszajelzést ad, úgy, hogy kiemeli a tanuló erősségeit, arra építi az értékelést. Kifejezési formái közt nemcsak az írásbeli szöveges értékelés szerepel, hanem a pedagógus folyamatos, rendszeres szóbeli és metakommunikatív megnyilvánulásai (mimika, gesztus, tekintet) is. Ezeknek a metakommunikatív megnyilvánulásoknak a pedagógus részéről az órák/foglalkozások alatt is jelen kell lenniük, nemcsak az órák/foglalkozások végén. Fejlesztő értékelés végzésekor a pedagógus nem osztályoz, hiszen a tanulási folyamat közben a tanulótól nem várhatunk el teljes értékű teljesítményt. Ez megerősíti azt a pedagógiailag helyes alapelvet, hogy a tanulás során hibázni szabad, mert a tanulási folyamat ezzel jár. A fejlesztő értékelés rendszeres alkalmazása képessé teszi a tanulókat arra, hogy felismerjék, mi segíti, és mi gátolja fejlődésüket, mit kell megváltoztatni ahhoz, hogy tanulásuk eredményesebb legyen. Ezáltal a tanuló részvétele a tanulási folyamatban aktívabbá válik, optimális esetben saját tanulása szabályozására is képes lesz. Fontos szempont volt számomra 36 éves munkám során, hogy a tervezett órákra, foglalkozásokra játékos, élményszerű módszereket integráljak az oktatásba, mely során a tanítási-tanulási stratégia nemcsak a tudásépítésben, hanem a személyiségfejlesztésben, tehetséggondozásban is szerepet játszik. A tanulási tartalmak és technikák alkalmazása nem öncélúan történik, hanem a tanterv és a tananyag megfelelő részéhez való integrálással, szorosan kapcsolódva a megtanulandó tananyagtartalomhoz, a tanulók életkori sajátosságaihoz, biztosítva, támogatva ezzel a közismereti tantárgyi tartalmak magasabb szintű elsajátítását, a transzverzális készségek fejlesztését.

Azonosultam azzal a szemlélettel, hogy a játék (és a játékos tanulás) a SNI gyerekek egyik legfőbb tevékenysége, egyben a természetes tanulási folyamat egyik fontos lépcsője is. Mindezek által biztosítható, hogy a tanulási folyamat és a tudás megszerzése örömforrás, kreatív tevékenység, igazi élmény legyen, mellyel a tanulók tanulás iránti pozitív attitűdje kialakítható, motivációjuk növelhető. A fejlesztő értékelés támogatja a tanulási képesség fejlesztését, mert*:*

- a tanítás és tanulás folyamatára helyezi a hangsúlyt, és aktívan bevonja a tanulót ebbe a folyamatba;
- fejleszti az önértékeléshez és egymás értékeléséhez szükséges készségeket;
- segít aSNI diákoknak megérteni saját tanulásukat és megfelelő stratégiákat kialakítani a „tanulás tanulására”.
- azok a tanulók, akik aktívan építik fel az új fogalmakról alkotott elképzelésüket (és nem egyszerűen csak befogadják az információt), különféle stratégiákat fejlesztettek ki az új gondolatok tágabb összefüggések közé helyezésére, és azt tanulják, hogy hogyan ítéljék meg saját és társaik munkáját a pontosan meghatározott célok és értékelési szempontok alapján.

Művészetek segíthetik a tanulás folyamatát

Számításba véve azt a tényt, hogy a művészetek segíthetik a tanulást olyan területeken, amelyek hagyományosan a tananyaghoz tartoznak, különösen az általános iskolai tanárok gyakran alkalmazzák a „művészet az oktatásban” megközelítést. Például dalokkal lehet memorizáltatni a kulcsszavakat a nyelvben, a természettudományi vagy a társadalomtudományi meghatározásokat, vagy egyes matematikai fogalmakat, képleteket. A művészet integrálása más tantárgyak tanításába, különösen az általános iskola alsó osztályaiban az egyik lehetséges mód arra, hogy elkerüljük a túlzsúfolt tantervet.

Miközben a válaszokat kerestem ezekre a kérdésekre, folyamatosan alakítottam a módszereimen, eszköztáramon. Módszertani szakirodalmat olvastam, továbbképzésekre jártam, a tanultakat beépítettem a pedagógiai gyakorlatomba. Azt is megtanultam, hogyan tehetem az értékelést objektív(ebb)é, hogyan alakítsam a mérőeszközt úgy, hogy megfelelően mérje az elsajátított kompetenciák elvárt szintjét. Megtanultam, hogy az értékelés lehet diagnosztikus, formatív, fejlesztő és szummatív, és mindegyiknek megvan a maga ideje és helye, értéke a pedagógiai gyakorlatban.

Értékelés a gyakorlatban

A rajzórai gyakorlati munka minősítése, az éneklés, a szavalat minősítése során óhatatlanul előtérbe kerül a tanár szubjektív ítélete. Személyes nézetei, ízlése, tájékozottsága határozza meg, hogy az ő óráján mi számít jónak és mi nem. Pedig a teljesen szubjektív tanári értékelés igen súlyos következményekkel járhat. Egyrészt kialakulhat a SNI tanulókban önmaguk tartós alul- vagy felülértékelése. A témával kapcsolatosan egy gyors felmérést készítettem Hargita, Kolozs, Bihar és Kovászna megyében dolgozó tanítókkal (24 személy). A megkérdezettek 84%-a úgy gondolja, hogy a művészeti tantárgyak értékelésekor egyfajta kognitív disszonancia érvényesül, hiszen a pedagógusnak egyrészt tekintettel kell lennie a tanulók egyéni képességeire, fejlődési ütemére, másrészt viszonyítania kell teljesítményüket a tantervi előírásokhoz. Ugyanakkor azt is nehezményezték, hogy nem eléggé kidolgozottak a fejlesztendő képességek elvárható szintjei a különböző korosztályoknál, különböző képességű gyerekeknél, netán a SNI gyerekeknél.. A többségük azt is hangsúlyozta, hogy kisiskolásoknál a művészeti tantárgyak osztályzatokkal, minősítésekkel történő értékelése legtöbbször formális jellegű, hiszen az elégséges, elégtelen, jó vagy jeles minősítések a legkevésbé sem informálnak a gyerek valódi képességeiről,

ismereteiről. A felmérésből az is kiderült, hogy az osztályokban a rajz tantárgy átlagosztályzatai sokkal jobbak, mint a többi tantárgyéi, amely részben arra enged következtetni, hogy a tanítók a művészeti tantárgyaknál „más mércével” mérnek, mint az ún. „főtantárgyak” esetében. Ez azt is tükrözheti, hogy sokan nem tartják „annyira fontosnak” ezeket a tárgyakat, és az sem ritka, hogy „feláldozzák” ezeket a „főtantárgyak” érdekében. A felmérések alapján a pedagógusok több mint 50 százalékánál többször előfordult már, hogy rajz órán matematikát vagy románt tartottak, és a rajzot otthon készítették el a tanulók. A jobb minősítések, magasabb osztályzatok ugyanakkor azt is jelenthetik, hogy a pedagógusok „érzik” a minősítés „súlytalanságát”, formális jellegét, hiszen a tanulóknak tulajdonképpen ezzel nem közvetítenek „hasznosítható” információt a teljesítményükről, a hiányosságaikról, a fejlődésükhöz szükséges lépésekről. Ezt az is alátámasztja, hogy az interjúalanyok 42%-a saját bevallása szerint használja a fejlesztő értékelést is, azaz segítséget nyújt a gyerekeknek, hogy maguk is nyomon tudják követni saját fejlődésüket, és egyre nagyobb önbizalomra tegyenek szert. Ezek a tanítók felismerték, hogy a fejlesztő értékelésben elsősorban nem maga az értékelés, hanem az annak alapjául szolgáló tevékenység fejleszt főleg a SNI tanulóknál..

Rusz Csilla tanító, Gyémánt okleveles drámapedagógus Nagyvárad, 2022. 06. 13

Bibliográfia:

BARTHA Éva (2011):Fejlesztő, támogató értékelés – de hogyan?Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közalapítvány, Budapest

BODÓCZKY I. (1999): Készségfejlesztés vagy produkcióközpontú szemlélet a művészetoktatásban. In: Koma lap 1999. (A Művészeti Nevelés Konferencia anyaga)

.

Kalandozások a se nem kerek, se nem szögletes erdőben

Mihai Adela
Rákóczi Ferenc Általános Iskola, Szatmárnémeti

Az alábbiakban egy második osztállyal megvalósított projektet mutatok be, melynek célja a j és ly helyesírásának begyakorlása digitalis eszközöket, felületeket, alkalmazásokat használva.

A projekt rövid összefoglalása:

A tanulók Bosnyák Viktória : A sirály a király ? című könyve alapján rögzítik a j-t, ly –t tartalmazó szavak helyesírására vonatkozó szabályokat. A könyv olvasása során a helyesírási szabályok rögzítésén kívül , az olvasóvá nevelés feladatai is megvalósulnak, különböző állatok életmódjával ismerkednek meg, olyan problémákat boncolgatnak, mint a jó vezető tulajdonságai, makettet, rajzot, verset, fogalmazást, gondolattérképet, képregényt készítenek, digitális alkalmazásokkal ismerkedhetnek meg. A projekt végső produktuma egy digitális könyv .

Szükséges készségek: Alapvető olvasástechnikai és szövegértelmező készségekkel rendelkezik. Tanári segédlettel használja az okostáblát és a számítógépet. Szükséges ismeretek: Ismeri a szociális viselkedés alapvető szabályait. Ismeri az okostábla, a Google Tanterem alapvető alkalmazási lehetőségeit. Elvárt viselkedésminták: Nyitott a szociális értékekre és törekszik az önfejlesztésre. Alkotói munka során precizitásra törekszik. Önállóság és felelősségmérték: Önállóan véleményt alkot a vezetőkre jellemző tulajdonságokról. Szófelhő, gondolattérkép készítése alapvető biztonságtechnikai követelményeknek megfelelően, tanári segédlettel.

A projekt megvalósítása:

A projekt egyik célja a j-t, ly-t tartalmazó szavak helyesírásának elsajátítása, rögzítése volt. Ezt összekapcsoltam az olvasás megszerettetésével, az olvasóvá neveléssel is. Erre a célra egy olyan könyvet választottam, mely szórakoztató, ugyanakkor oktató jellegű is. 1-4 tevékenység

Előzetes felmérést végeztem. A felméréshez szófelhőket készítettem. A tanulók tudását szaladgálós tollbamondás segítségével mértem fel. A felmérés során megfogalmazódott az igény a gyerekek részéről, miszerint jobban meg kellene ismerni ezeknek a szavaknak a helyesírását. Ezért különleges kalandra hívtam őket, a se nem kerek, se nem szögletes erdőbe. Bosnyák Viktória: A sirály a király ? című könyve kalauzolt el bennünket ebbe a különleges birodalomba. Az első fejezetek olvasása után megállapítottuk, hogy sok olyan állat él békességben ezen a különleges helyen, akik a valóságban ellenségek, s vannak olyan állatok is, akiknek a valóságban más az életterük.. Kerekasztal megbeszélés során megvitattuk, miért élhetnek ezek az állatok itt békességben. Szükségük van-e vezetőre? Milyen vezetőre van szükségük? Milyen tulajdonságokkal rendelkezik egy jó vezető? Ha királyok lehetnének, miért lennének jó királyok? Milyen döntéseket hoznának annak érdekében, hogy az alattvalóik boldogan éljenek? Olyan dolgok is felvetődtek, melyek már a szuperhős fogalomkörét érintették, ezért mindenki lerajzolta magát szuperhősként, s leírta milyen szupererőt szeretne bírtokolni, mely által jobbá tehetné a világot. Megszavazták azt is, hogy szerintük ki lesz az erdő királya. Ugyancsak szavazással döntöttek arról is, hogy melyik könyvben szereplő állat legyen az osztály jelképe. A választás a bagolyra esett, mivel bölcs és igazságos. 5- 20 tevékenység A könyv nagy részét közösen olvastuk el az iskolában, néhány fejezetet házi feladatként olvastak . Hetente egy napot kineveztünk „ sirály” nappá, ilyenkor olvasóklubot rendeztünk, j-t és ly-t tartalmazó szavakat gyűjtöttünk a fejezetek végén, rokon - és ellentétes értelmű szavakat kerestünk, megfigyeltük a fejezetben szereplő állatok fotóit, érdekességeket olvastunk az életmódjukról. 21- 22 tevékenység A könyv olvasásának befejezése után rajzot készítettek a sirály királlyá koronázásáról . Megbeszéltük azt is, hogy megérdemelte- e a sirály azt, hogy ő legyen a király, illetve milyen tulajdonságai tették őt alkalmassá arra, hogy jó király legyen. 23- 24 tevékenység Az ismeretek rögzítésére

A Wordwall alkalmazással szókirakót játszottunk , Geniallyval készült játék során fel kellett ismerniük a könyvben szereplő állatokat a tulajdonságaik alapján. 25- 29 tevékenység A projekt egyik célja az volt, hogy tudjanak csapatban dolgozni, közösen megbeszélni és megoldani a feladatokat. Ezért gyakran alkalmaztam a csoportmunkát. Csoportmunka során megkeresték a könyvben szereplő összes állat nevét. Szófelhőt készítettünk belőle . A szófelhőkészítés közös munka során valósult meg az iskolában, okostábla használatával.. Csoportmunkában j-t és ly-t tartalmazó szavakat kerestek a könyvben. Az összegyűjtött szavakból szintén szófelhőt készítettünk. A szófelhőket kinyomtattam, s szaladgálós tollbamondás írásával ellenőrizték le a tudásukat. A projektet nem csupán a szaladgálós tollbamondással kapcsoltam össze a testneveléssel, hanem futóversenyt is rendeztünk. Mindenki kihúzta, hogy melyik könyvben szereplő állat bőrébe bújva versenyez. A verseny érdekessége az volt, hogy olyan állatok is jól teljesítettek, akik a valóságban nagyon lassúak. 30. tevékenység Közös versírás következett. Megbeszéltük, mire kell figyelni a vers írása során. Ezután, közös erőfeszítéssel, sorrólsorra haladva megszületett a vers a királyválasztásról . Akik kedvet kaptak a versíráshoz, otthon megpróbálkoztak saját alkotást készíteni. Bármilyen témáról írhattak. 31-35 tevékenység Közös munka során elkészítettünk egy gondolattérképet, mely a könyv főbb állomásait tartalmazta. A gondolattérkép segítségével fogalmazást írtak a könyvben olvasottakról. Megnéztük és megbeszéltük, hogyan néz ki egy képregény. Majd, ugyancsak a gondolattérképet felhasználva , 6 képregényt készítettek. Az elkészült munkákat felolvasták, illetve bemutatták egymásnak. Közös megbeszélés során mindenki elmondta, hogyan képzeli el ezt az erdőt, ahol ilyen sokáig kalandoztunk. Majd minden gyerek kiválasztotta az erdőnek azt az elemét, amit el szeretne készíteni papír, karton, vízfesték, filctott, színes ceruza segítségével. Végül az elkészült elemekből közösen összeraktuk a se nem kerek, se nem szögletes erdőt. A projekt során készített munkákból egy digitális könyv készült. 36. tevékenység: A projekt lezárása beszélgetéssel, tanári értékeléssel, tanulói elégedettségfelméréssel zárult. A digitális alkalmazások használata során figyeltem arra, hogy egyéni munkaként, házi feladatként csak gyerekbarát alkalmazásokat használjak, a szófelhő, illetve a gondolattérkép közös munkával, tanári felügyelet mellett, a saját fiókomat felhasználva jött létre. A digitális tartalmakat az intézményesített Google Tanteremben kapták meg a tanulók. A projekt megkezdése előtt megbeszéltük , hogy a feladatok közül mindenki kiválaszthatja a számára legtesthezállóbbat, a feladatok teljesítésében aktívan résztvevők jutalma pedig egy Nagyon jó minősítés lesz. A projekt során a gyerekek nagyon lelkesek és aktívak voltak, érdeklődéssel vettek részt a különböző játékokban, feladatokban, remek alkotások születtek úgy az egyéni, mint a csoportban végzett munka során. Így a végén mindenki megkapta a jól megérdemelt minősítését, s Bosnyák Viktória jóvoltából Oklevelet is kaptak, mely szerint a 2. C osztály tanulói a megszerzett tudás birtokában I. Mihály sirály király helyetteseivé váltak.

Könyvészet:

-Bosnyák Viktória: A sirály a király?; Tintató könyvkiadó, 2021
Szókirakó: https://wordwall.net/hu/resource/31413595 -Találd ki, melyik szereplőre gondoltam? https://view.genial.ly/6213bd481df951001a362cb7/interactive-content-melyikszereplore-gondoltam-a-siraly-a-kiraly-cimu-konyvbol -Szófelhők: https://wordart.com/dwq0psizerws/j https://wordart.com/fd2x92csg87z/ly https://wordart.com/sjhxvc13kchu/a-sir%C3%A1ly%20a%20kir%C3%A1ly%3F https://wordart.com/7b2ww827d0d1/ly-sir%C3%A1ly https://wordart.com/4s81q4ho5b1r/j-siraly -Gondolattérkép: https://www.mindomo.com/mindmap/bf8ee207bd924cea82b522c10317ad48 -Tanulói elégedettségfelmérés: https://jamboard.google.com/d/15COAh2Fy2taBFyPQCUFIuX4xAkMp1_AYefXkOxFUiS8/edit?usp=sharing -A alkotásokból készült közös könyv: https://read.bookcreator.com/XyhXoVWxq5UMqzxLaDS4i4gsNVB2/SmxWOtL1RrKLwz2VLQD67w - Képek forrása: SYz421CdbqEAbERn1OmM8oj_PpU1xZW27SJ1OYRdZWBU&s https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Animals_at_Sturtmoor_Pond,_Plaitford_Common,_New_Forest_-_geograph.org.uk_- _440454.jpg https://pixabay.com/hu/photos/uralmi-bagoly-bagoly-%c3%bcl%c3%a9s-%c3%a1llat-6529375/ https://pixabay.com/hu/photos/gy%c3%b6ngybagoly-mad%c3%a1r-bagoly-%c3%bcl%c3%a9s-2988291

INFLUENȚA TEHNOLOGIILOR ÎNFORMAȚIONALE ASUPRA DEZVOLTĂRII PREȘCOLARILOR

Prof. Hanganu Alina Elena
Gradinita Nr 231,Bucuresti

Alfabetizarea computerizată devine la fel de importantă ca și alfabetizarea generală. De la o vârstă fragedă, copiii ar trebui să fie obișnuiți cu dispozitivele tehnice utilizate în casele lor, însă măsura trebuie să fie cuvântul de bază în educația acestora, deoarece ei pot folosi computerele/ telefoanele/ tabletele fără limite și accesează conținuturi care li se par a fi interesante fără control parental. Toate acestea pot avea un impact devastator asupra intelectului, psihologicului și multe alte aspecte ale dezvoltării copiilor de această vârstă și pot, în plus, să conducă, în diferite măsuri, la un comportament deviant în viețile lor viitoare.

Luând în considerare toate aspectele (pedagogice, psihologice, sociologice și medicale) a influenței noilor tehnologii informaționale asupra copilului preșcolar, se poate concluziona că utilizarea noilor tehnologii are avantaje semnificative, cu condiția ca utilizarea să fie adecvată, direcționată și numai suplimentară. Noile tehnologiile nu ar trebui să înlocuiască în niciun caz jucăriile tradiționale, comunicarea față în față sau activitățile în aer liber. Copiii ar trebui să rămână copii, dar nu ar trebui să fie ținuți în afara fluxului de noi dezvoltări.

Televizorul a fost odată un miracol al tehnologiei, dar acum a devenit o parte a inventarului casei în aproape toate familiile. Deși este o sursă de radiații și îi face pe copii să stea în fața acestuia fără să se miște, conform răspunsurilor primite din partea eșantionului de părinți, aproape nimeni nu se gândește la posibilitatea unei interdicții complete a utilizării sale de către copii. Ca și în cazul altor produse ale progresului tehnologic, computerul/ laptopul nu este nici rău, nici bun. Poate deveni bun sau rău prin intenția umană - în funcție de modul și scopul pentru care este folosită această mașinărie inteligentă.

Pe baza informațiilor obținute în timpul cercetării, în ciuda tuturor efectelor negative pe care TIC le poate avea asupra impactului copiilor preșcolari, se denotă și efecte pozitive atât timp cât se utilizează în mod rezonabil și cu moderare. Dacă elementele de mai sus sunt alese într-un mod adecvat, cu o bază tehnologică adecvată, precum și cu o educație adecvată, considerăm că influența tehnologiei asupra preșcolarilor ar putea fi mai benefică decât este astăzi. TIC oferă posibilități imense pentru profesori. Atât alegerea tipului de predare prin ajutorul și materialele disponibile, utilizarea tehnologiei ar deveni mai frecventă și cu timpul poate aduce îmbunătățiri metodelor clasice de predare. Cu toate acestea, este important că profesorii vor găsi echilibrul perfect între acele „două lumi” și se vor descurca pentru a profita la maximum de ambele.

Este important că tehnologia să nu fie privită doar ca un instrument de distracție și divertisment, ci și ca un instrument potrivit pentru muncă și un mare ajutor pentru învățare. Copilul își petrece cel puțin jumătate din zi la grădiniță, iar cum va petrece copilul cealaltă jumătate depinde în mare măsură de tutorii săi legali. Cu cât un copil învață mai devreme cum să folosească tehnologia, nu pur și simplu pentru a găsi divertisment, ci și pentru a-l putea folosi, pentru a învăța și pentru educație și scopuri de dezvoltare, cu atât motivația copilului, cât și cunoștințele sale pot crește cu timpul. Este posibil să nu fie doar un beneficiu pentru copil, ci și o schimbare de atitudinea față de scopul tehnologiei în vârstele timpurii, aducând beneficii imaginii TIC în educație.

Având în vedere rezultatele observate pe durata prezentei cercetări, putem spune că împărțirea timpului de utilizare TIC într-un procent mai ridicat pentru activități și acțiuni educaționale, menite să sprijine o dezvoltare a unor abilități, a unor competențe și comportamente specific vârstei preșcolare, confirmă ipoteza nr 1, recomandându-se o

atitudine deschisă pentru tehnologiile informaționale și efectele benefice ale acestora dacă se utilizează cu sens și în beneficiul copiilor.

În această manieră s-au putut identifica atât efectele benefice, cât și cele negative în urma utilizării tehnologiilor informaționale în procesul educațional, părinții și cadrele didactice concluzionând că se poate găsi o soluție optimă, care să sprijine dezvoltarea holistică a copiilor, fără să fie nevoie de măsuri drastice, ci doar de găsirea unor variante optime care să genereze în structura comportamentelor preșcolarului progres.

Ipotezele cercetării au fost confirmate, observându-se influențe la nivelul dezvoltării psihice, fizice, sociale și cognitive ale preșcolarului, datorate utilizării tehnologiilor informaționale și de comunicare în cadrul activităților din grădiniță și din mediul familial,

Există unele domenii de cercetare cu privire la utilizarea de către copii a tehnologiei care au întreprins o cercetare robustă și consecventă. Pornind de la prezenta cercetare, în acest moment rămân multe întrebări deschise pentru cercetări viitoare. Unele rezultate care au fost destul de consistente pe parcursul acestei cercetări și fac referire la utilizarea moderată a dispozitivelor TIC, care poate ajuta copiii să construiască relații cu colegii lor în situații de excepție, cum a fost pandemia de coronavirus. S-a observat prezența divertismentului față de conținutul educațional și adaptarea la vârstă care impactează rezultatele copiilor. Totodată, petrecerea unui timp de calitate cu părinții/ îngrijitorii ar putea să fie mai important decât tipul de activitate desfășurată împreună (adică ecran versus non-ecran).

Cadrele didactice pot lua în considerare rezultatele emise de prezenta cercetare, punând accent pe viitor pe găsirea unor metode care să includă tehnologiile informaționale în activitatea didactică. Se dorește ca dezvoltarea copiilor să fie holistică, aceștia să se dezvolte din toate punctele de vedere, iar TIC oferă posibilitatea de a fi incluse în diverse tipuri de activități, ce pot avea efecte pozitive. Deși atitudinea cadrelor didactice s-a văzut că poate fi diferită de cea a părinților, interesul suprem este al copiilor, astfel se recomandă ca aceștia să nu fie privați de acest tip de resurse moderne, dar utilizarea acestora să se realizeze respectând particularitățile psiho-individuale și de vârstă specifice.

Pentru a dezvolta atitudini sănătoase față de copii și tehnologie, precum și orientări cuprinzătoare și bine informate, este nevoie de cercetări mai de înaltă calitate în acest domeniu, putându-se face un efort concentrat pentru a proteja copiii de cauzele și efectele negative potențiale asociate cu utilizarea tehnologiei.

Bibliografie

1. Adăscăliței, A. (2007). *Instruire asistată de calculator. Didactica informatică*. Iași: Editura Polirom;
2. Alexandrescu, G., Roșculeț, G., Hurezeanu, A., Stoica, T., Rotaru, I. (2020). *Folosirea creativă, utilă și sigură a internetului de către copii, Manual pentru facilitatori.* Salvați copiii;
3. Anghel, T. (2008). *Instrumente Web 2.0 utilizate în educație*. Cluj-Napoca: Editura Albastră;
4. Anghel, T. (2009). *Instrumente și resurse Web pentru profesori.* București: Editura All;
5. Boca, C. (coord.), Batişte, J., Fluieraş, V. (2008). *Noi repere ale educaţiei timpurii în grădiniţă- Modul pentru educatori*. Bucureşti: Proiectul Pentru Reforma Educaţiei Timpurii;
6. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., (2002). *Metode interactive de grup. Ghid metodic.* București: Editura Arves;
7. Brut, M. (2006). *Instrumente pentru E-learning. Ghidul informatics al profesorului modern.* Iași: Editura Polirom;
8. Catalano, H., Albulescu, I. (2018). *Pedagogia jocului și a activităților ludice*, Editura Didactică și Pedagogică;
9. Ceobanu, C., Cucoș, C., Istrate, I., Pânișoară, I.O. (2020). *Educația digitală*. Iași: Editura Polirom;

INTEGRAREA SOCIO-EMOȚIONALA A COPIILOR CU CES ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

Prof. Tudosie Diana
Grădinița cu P.P. Nr.1, Motru

Copiii sunt diferiţi De cite ori aţi repetat ”Nu există doi copii identici” sau “Fiecare copil este unic!”?. Gîndiţi-vă la orice grupă de copii/clasă din grădiniţa/şcoala Dvs. Copiii pot avea aceeaşi vârstă, dar sunt oare identici? Nu! Prin ce se deosebesc? Unii sunt înalţi, alţii scunzi. Unii sunt timizi, alţii îndrăzneţi. Unii învaţă repede, alţii mai încet. Unii sunt neascultători, alţii nu. E Această enumerare ar putea continua la nesfîrşit.

Abandonul şcolar constă în decizia de a întrerupe parcursul şcolar, înainte de finalizarea unui anumit nivel de învăţământ. Există definiţii ale abandonului şcolar care îl asociază părăsirii timpurii a unui parcurs educativ, înainte de obţinerea unei diplome.

Unii copii se nasc cu deficienţe, precum ochi care nu văd bine; picioare şi braţe deformate; sau un creier care nu se dezvoltă în mod obişnuit. Unii copii rămîn cu deficienţe în urma unor maladii, precum pojarul şi malaria cerebrală sau în urma unor accidente, precum arsurile şi căderile.

Creşterea şi dezvoltarea unor copii este periclitată pentru că mediul înconjurător îi afectează negativ sau nu le sprijină bunăstarea: fie că duc lipsă de cantitatea suficientă de mâncare sau de un regim alimentar sănătos; fie că locuiesc în condiţii nesatisfăcătoare şi sunt supuşi bolilor; fie că sunt bătuţi; fie că părinţii lor locuiesc separat. Ei pot fi refugiaţi sau supravieţuitori ai unui război. Uneori îşi duc traiul pe străzi. Sau pot face abuz de stupefiante. În multe ţări copiii cu dizabilităţi, precum şi cei care provin din medii dezavantajate, familii vulnerabile, exponenţii unor etnii, religii, rase umane, sex (de ex., fetele, în unele culturi) nu vin nici la grădiniţă, nici la şcoala generală, faptul având mai multe explicaţii:

- familiile nu conştientizează dreptul copilului lor la educaţie sau preferă să investească puţinii bani de care dispun în ceilalţi copii;
- grădiniţa/şcoala nu ştie să lucreze cu copiii care au necesităţi educative speciale şi nu permite înscrierea lor;
- copiii încep să frecventeze şcoala, dar în scurt timp o abandonează. Ei merg, de regulă, la grădiniţe/şcoli speciale sau centre de reabilitare.

În întreaga lume tot mai mulţi copii cu deficienţe sau din familii vulnerabile frecventează instituţiile educaţionale preşcolare, şcolile primare sau gimnaziile din localitatea lor. Întradevăr, majoritatea ţărilor au legi care stipulează că TOŢI copiii trebuie educaţi. Toţi copiii pot învăţa, iar dacă nu frecventează grădiniţa/şcoala şansele lor de a învăţa sunt cu mult mai reduse. Toţi copiii au dreptul să înveţe împreună cu semenii lor în grădiniţele/şcolile locale. Mulţi copii se confruntă cu probleme la un moment dat în viaţă. Unele dintre ele se rezolvă repede, iar altele necesită un ajutor continuu, suplimentar. Soluţia nu rezidă într-un număr mai mare de grădiniţe/şcoli speciale. De obicei, acestea sunt situate departe de locul de trai al familiei, izolând copiii de semenii lor.

Principalul motiv pentru promovarea frecventării grădiniţelor/şcolilor obişnuite de către copiii cu deficienţe (sau din familii/medii vulnerabile) constă în sporirea posibilităţilor lor de a învăţa din interacţiunea cu alţii şi în promovarea participării lor la viaţa comunităţii. Deseori aceşti copii sunt excluşi din viaţa comunităţii. Fie că se ascund în casă dacă arată diferit, din cauza fricii şi/sau superstiţiilor. Deseori necesităţile lor nu sunt recunoscute şi se consideră că nu pot contribui aproape deloc la viaţa comunităţii. Dar această izolare reduce posibilităţile copiilor de a învăţa, de a creşte şi a se dezvolta la nivelul potenţialităţilor native. Astfel, sunt dublu dezavantajaţi! Frecventarea grădiniţei/şcolii locale constituie principala modalitate de a asigura includerea tuturor copiilor în societate. Procesul de învăţare a copiilor nu se desfăşoară

exclusiv la grădiniţă/şcoală. Ei învaţă de la familiile lor, din contactul cu semenii şi prietenii, din participarea la diveresele activităţi care au loc în comunitate. Dar anume grădiniţa/şcoala contribuie la promovarea acestor forme de învăţare diferită. Cadrele didactice au o responsabilitate specială – de a se asigura că toţi copiii participă din plin la viaţa societăţii şi că educaţia le oferă şanse egale.

“Prin educaţie pentru Toţi ar trebui să fie posibil ca toate fiinţele umane, inclusiv cele cu dizabilităţi, să-şi dezvolte întreg potenţialul, să aducă folos societăţii şi, mai presus de toate, să se îmbogăţească prin diferenţa lor şi nu să fie depreciate. În lumea noastră constituită din diferenţe de toate felurile, nu persoanele cu dizabilităţi, ci societatea, în mare, are nevoie de educaţie specială pentru a putea deveni o veritabilă societate pentru toţi”. (Federico Mayor, fostul Director General al UNESCO)

BIBLIOGRAFIE:

1. Acces la educaţie a copiilor cu cerinţe educative speciale, Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Bucureşti, Mai 2004

2 .Bunescu, G. , Alecu, G. , Badea, D. , Educaţia părinţilor, Strategii şi programe, E.D.P., Bucureşti, 1997

3 .Cucoş C. Pedagogie, Ed. Polirom, 2006. 19.Coman, S. (coordonator), Parteneriat în educaţia integrată a copiilor cu cerinţe educative speciale, Editura Spiru Haret, Iaşi, 2001

Metode moderne utilizate la orele de limba și literatura română pentru facilitarea integrării copiilor cu CES

Prof. Popescu Tatiana
Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”
Roșiori de Vede, județul Teleorman

Școala incluzivă este „oglinda” societății deschise, democratice, tolerantă la diferențele interindividuale și non-discriminatorie, care promovează egalitatea în drepturi. Școala incluzivă este unitatea de învățământ public de masă în care „au acces toți copiii unei comunități, indiferent de mediul de proveniență, în care sunt integrați într-o formă sau alta și copiii cu cerințe speciale în educație, unde programul activităților didactice are la bază un curriculum specific (individualizat și adaptat) și unde participarea personalului didactic la activitățile educative din clasă se bazează pe un parteneriat activ între profesori, profesorii de sprijin/suport, specialiști în educație specială și părinți.”

Ora de limba și literatură română presupune dezvoltarea capacităților de exprimare orală și scrisă a elevilor cu CES. Profesorul trebuie să dovedească creativitate în conceperea unor materiale auxiliare și tehnici modern variate care să favorizeze o evoluţie favorabilă a copilului cu cerinţe educative speciale, printr-un plan individual de intervenţie personalizată conform particularitaților psiho-individuale ale copiilor integrați.

Dintre toate tehnologiile care ajută la pregătirea elevilor cu CES pentru viitor, accesul la internet este probabil cel mai important, ținând cont de faptul că foarte mulți copii manipulează cu ușurință dispozitivele moderne. Astfel, elevii cu CES trebuie ajutați să-și dezvolte abilități de maximizare a eficienței. De asemenea, trebuie să li se asigure accesul la acest instrument. Eforturile în direcția îmbunătățirii incluziunii digitale s-au intensificat în contextul epidemiologic actual, atât prin abordarea problemelor de alfabetizare digitală, cât și a lipsei accesului la instrumentele TIC. Fiecare școală a depus eforturi pentru a asigura accesul la educație pentru fiecare copil. Nu au fost neglijați nici copiii cu CES din învățământul de masă, dovadă fiind progresul înregistrat în perioada pandemică, cadrele didactice colaborând foarte bine cu părinții copiilor cu CES. Astfel, putem vorbi de incluziunea digitală.

În mod concret, incluziunea digitală este menită să răspundă nevoilor de învățare ale indivizilor și abilităților de rezolvare a problemelor comunităților în ansamblu. Acest lucru ajută la asigurarea unui acces mai bun la echipamente, software, conținut digital și alte resurse care pot contribui la experiențe de învățare mai eficiente pentru elevii de toate vârstele. Cu un acces mai mare la instrumentele digitale, elevii sunt capabili să exerseze dezvoltarea abilităților de alfabetizare digitală care sunt necesare pentru a analiza în mod eficient și a acționa pe baza descoperirilor făcute cu diverse tehnologii.

În ceea ce privește în mod specific incluziunea digitală a copiilor cu CES, inclusiv la orele de limba și literatura română, acest lucru înseamnă, pe de o parte, a sprijini facilitarea comunicării prin intermediul unor aplicații digitale, iar pe de altă parte, a sprijini includerea acestora în societatea digitală utilizând funcții de accesibilizare a unor dispozitive deja existente sau a unor tehnologii asistive noi (de exemplu, funcția de transcriere vocală a textelor permite persoanelor cu deficiențe de vedere și persoanelor cu dificultăți de citire să acceseze informaţii şi texte). Astfel, participarea tuturor copiilor în procesul de educație devine posibilă, creând în același timp noi oportunități de incluziune.

Relevante, în acest sens, sunt așadar funcțiile de accesibilizare a dispozitivelor electronice și alte tehnologii asistive, care pot fi aplicate de către orice cadru didactic.

De exemplu, pentru copiii cu deficiențe de auz există în prezent dispozitive fără fir care transmit în mod direct sunetele către un aparat auditiv - pentru a comunica clar cu elevii care au hipoacuzie, chiar și într-o sală de clasă zgomotoasă. Pentru profesorii care folosesc tehnologia video în clasă, există aplicații educaționale precum Flipgrid, cu funcții de subtitrare, precum și instrumente de videoconferință de tipul Microsoft Teams, care vin cu subtitrări în timp real.

Pentru elevii cu deficiențe de vorbire: software-ul vorbire-text și instrumentele de predicție a cuvintelor pot ajuta elevii cu deficiențe de vorbire să comunice cu profesorii și colegii lor. De exemplu, aplicațiile Office 365 includ funcții de tipul Dictare, cu inteligență artificală încorporată, care le permit elevilor să vorbească într-un microfon și să-și transforme vorbirea în text pe computer.

Pentru elevii cu deficiențe de învățare, cognitive și de dezvoltare: pe lângă crearea experiențelor de realitate virtual (VR) pentru elevii cu autism, instrumente precum ajutoarele de memorie, cărțile audio și sistemele text-vorbire sunt utile în special elevilor care au nevoie de asistență pentru învățare, atenție și organizare. Un instrument special este Microsoft Immersive Reader, care a fost conceput special pentru a sprijini studenții cu dislexie și disgrafie. Cu Microsoft Immersive Reader, elevii pot opta pentru un text citit cu voce tare și împărțit în silabe - chiar și în alte limbi. Funcția Tell me de la Microsoft le permite elevilor să acceseze comenzi în cadrul aplicațiilor Office 365 fără să fie nevoiți să și le amintească. Există, de asemenea, fonturi descărcabile, cum ar fi OpenDyslexic, care pot îmbunătăți lizibilitatea și viteza de citire pentru studenții cu dislexie. În plus, există instrumente inteligente la îndemână, cum ar fi Livescribe Echo Smartpen, care acționează ca un dispozitiv all-in-one, cu microfon, difuzor și dispozitiv de stocare incluse la un loc.

Pentru elevii care au nevoie de asistență pentru mobilitate: un mod în care profesorii pot optimiza sălile de clasă pentru toți elevii este adoptarea mobilierului flexibil, o componentă cheie a unui mediu modern de învățare. Birourile în picioare, scaunele ergonomice și chiar mingiile pentru birou le oferă elevilor mai multă libertate și confort pentru a se deplasa în clasă și a face uz de mobilier. Un alt exemplu este ca elevii să utilizeze afișaj interactiv sau monitoare cu ecran tactil dacă nu sunt în măsura fizică să folosească tastatura sau mouse-ul computerului.

În condițiile actuale generate de Pandemia de Covid-19, elevii cu CES, cu probleme grave de sănătate, inclusiv locomotorii, au beneficiat de participarea la orele de limba și literatura română, în mod online, fiecare clasă fiind dotată cu laptop, videoproiector și acces la internet. Astfel, fiecărui elev i s-a asigurat dreptul la educație, fără niciun fel de discriminare, unii dintre copiii cu CES beneficiind și de ajutorul părinților de acasă.

Școala românească actuală se află într-o permanentă schimbare ce vizează imperios adaptarea la cerințele societății contemporane. Este bine cunoscut faptul că a devenit o realitate a zilelor noastre tot ce ține de tehnologia modernă. Tot mai des auzim în jurul nostru că societatea s-a schimbat, iar sistemul de educație trebuie să fie supus unor transformări majore. Totodată, incluziunea a devenit parte din viața noastră. O prioritate pentru orice cadru didactic ar trebui să fie noua orientare spre modernizarea conținuturilor învățării, a modului cum predă, cum își prezintă informațiile, astfel încât acestea să capteze atenția pentru o implicare cât mai activă a tuturor elevilor, fără discriminare.

Bibliografie:

Alois Gherguţ, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerinţe speciale,* Editura Polirom, Iaşi

Ecaterina Vrăjmaş, 2001, *Strategiile educaţiei inclusive,* Editura Polirom

Integrarea școlară a copiilor cu CES- Broșură rezumativă a cursurilor din cadrul proiectului „Profesori pregătiți, profesori motivați”

INNOVATÍV NEVELÉSI PROJEKT
HOGYAN RAJZOLJUNK ELMETÉRKÉPET SAJÁTOS NEVELÉSI IGÉNYŰ TANULÓKKAL AZ OSZTÁLYBAN?

PROF. Szekeres Marta

Az élménypedagógiai tevékenység **témaköre**, az V. osztályos általános földrajz térképészet fejezete, a térképészet fejlődése, a térkép jellemzőinek felismerése, az elmetérképek kialakulása, a kontinensek azonosítása. Ez a téma kiemelkedően fontos a sajátos nevelési igényű gyermekek (CES) integrációjában, mert elemi térképészeti ismereteket sajátítanak el játékosan, frusztráció nélkül.

Fejlesztendő kompetenciák:

- természettudományos kompetenciák: a térkép jellemzőinek felismerése, az elmetérképek azonosítása, a kontinensek azonosítása
- szociális kompetenciák: egymásra figyelés, az egymásra utaltság megtapasztalása (a sajátos nevelési igényű gyermekek elfogadása)
- érzelmi kompetenciák: az elmetérkép (mental map) rajzolásakor kialakuló frusztráció kezelése
- anyanyelvi kompetenciák: a térképi elemek helyesírásának elsajátítása

Az alkalmazott módszerek leírása:

Bevezető:

Rövid diasorozattal bemutatja a tanár a térképészet fejlődését az első térképektől a földkupacos ábrásoláson, a portolán térképeken át a mai térképek kialakulásáig.

Zsineggel rajzolt kontúrtérkép:

A gyerekeket öt tagú csoportokra osztja a játékvezető, minden csoport öt zsineggel megkötött filcet, egy csomaglópapírt, és egy A4 méretű kontinenst ábrázoló kontúrtéképet kap. A feladat az lesz, hogy a csomagolópapírt a földre terítve, a csoport minden tagja, a zsinegeket tartva, irányítsa a filctollat, és megpróbálják átrajzolni minél pontosabban a kontinens körvonalait a földre fektetett csomagolópapírra *(1. fénykép).*

Az értékelésnék megfigyelik a gyerekek, hol nem sikerült pontosan követni, és mi volt ennek az oka.

Elmetérképek rajzolása párban:

A gyerekek visszaülnek a padokba és arra kéri őket a tanár, hogy egy nagyon egyszerű utat járjanak be képzeletben, lehet ez az iskolából hazafelé vezető út (ha túl messze lakik, akkor az iskola útvonalára eső legközelebbi boltot lehet venni). Az egyik gyerek a padtársának a hátára rajzolja a térképet, a padtársa pedig egy A4-es papírra rajzolja, amit érzékel. A végén összenézik a térképeket és cserélnek. Bevezetjük az elmetérkép (mental map) fogalmát (Lynch, 1960), miszerint az a térkép, amit bármikor könnyedén le tudnak rajzolni, az a fejükben van már. A cél, hogy minél több ilyen térképet tanuljanak meg a földrajz órákon.

Elmetérképek rajzolása egyénileg:

Minden gyerek kap egy, a világot ábrázoló A4-es kontúrtérképet. Előzően beszerzett mágneslapra lerajzolja először úgy, hogy igyekszik minél pontosabban megfigyelni a kontinensek partvonalát. Ha a mágneslap fehér bevonatú, ceruzával rajzol, hogy javítható legyen, ha nem, akkor egyszerű filccel, mert az letörölhető. Ekkor meg is nevezi a kontinenseket, de

nem írja rá a mágnesre. Aztán körömvágó ollóval kivágja a kontinesek kontűrjét, így különálló mágneseket kap *(2. fénykép).*

A következőkben a tanulók egy A4-es fehér lapra próbálják fejből megrajzolni a világtérkép körvonalát egyénileg. Nagyon fontos megértetni velük, hogy nem kell tökéletesnek lennie, pontosan azt fogja megmutatni a térkép, hogy melyik részletét „nem ismeri” még az agyunk. Házi feladatként ezt az elmetérképet addig gyakorolják, amíg a kontinensek kezdenek felismerhetőek lenni. Az összes rajzukat, amit otthon, fejből készítenek, be kell mutatni a a következő órán a tanárnak. Segítségnek elkészíthetnek előre egy salont mégneslapból, azt körülrajzolva tanulhatják a formákat.

Lezárás:

Amennyire sokfélék a gyermekek, annyira sokféle az elmetérképük is. Nagyon frusztráló lehet, akinek az óra végére is felismerhetetlen még az elmetérképe, őket arra kell bíztatni, hogy otthon többször próbálják meg lerajzolni, figyelve azokra a részletekre, ahol elakadnak (ott bele lehet lesni az atlaszba).

Zárásként megnézik a Benjamin Pollach által szervezett 2013-as berlini *The world map archieve* című kiállítás képeit (http://designtaxi.com/news/358081/The-World-Map-Archive-Unique-Hand-Drawn-World-Maps-From-Across-The-Globe/#), ahol képzőművészek a világról készült elmetérképeit mutatták be, és megtervezik az osztály fejezet végi kiállítását is, amely rendszerint a folyosón kap helyet.

Kockázatvállalás a tevékenység során.

Az élményedagógiai tevékenység érzelmi kockázata magas, a kontúrtérképek elkészítése frusztrálhatja a csoportot és az egyént is, fizikai kockázatszintje közepes, a körömvágó olló használatára kell odafigyelni.

1. fénykép. Zsineggel rajzolt térkép. Kooperatív módszer.

Cum atragem elevii cu CES în lumea lecturii?

profesor Georgescu George Bogdan
Școala Gimnazială “Constantin Brâncuși”
București, sector 6

Exemple de bună practică
Organizăm un club de lectură.
Selectăm titluri de cărți potrivite.
Amenajăm un colt de lectură.
Citim în natură, la un picnic.
Confecționăm semne de carte.
Organizăm un carnaval al personajelor din povești.
Dramatizăm un fragment din cartea preferată.
Realizăm marionete și punem în scenă scurte povestioare.
Sărbătorim Ziua cititului împreună, Ziua cărții pentru copii.
Vizionăm ecranizarea cărții, după ce am citit-o.
Ilustrăm o poveste audiată.
Utilizăm jocuri de storytelling.
Folosim metoda proiectului.
Organizăm o întâlnire cu un scriitor.
Scriem împreună cu ei articole pentru revista clasei.
Participăm la un târg de carte.
Dezbatem pe marginea cărții.
Povestim, ne imaginăm.
Creăm ghicitori pentru personaje din cărți.
Scriem o carte pentru copii.
Facem o lansare de carte.
Decorăm sala de clasă cu citate motivaționale.

Utilizarea lecturii în lucrul cu elevii cu CES
Cartea “Mulțumesc, domnule professor!” de Patricia Polacco

prof înv primar Georgescu Adriana Cornelia
Școala Gimnazială “Constantin Brâncuși”
București, sector 6

Micuța Trisha își dorește mult să citească, dar literele i se încurcă în fața ochilor ori de câte ori ia cartea în mână. Nici cu cifrele nu stă mai bine. Când încearcă să așeze numerele unele sub altele pentru adunări sau scăderi, socotelile ei seamănă cu niște turnuri gata să se prăbușească. Deși încurajată de draga ei bunică, Trisha suferă și începe să creadă că e grea de cap… Într-o bună zi, sosirea unui nou profesor la clasă schimbă însă cu totul viața Trishei.

Cartea este un omagiu adus tuturor profesorilor, care schimbă în bine viața elevilor lor, încurajându-i și aplicând metode adaptate dezvoltării individuale.

Patricia Polacco este o îndrăgită autoare și ilustratoare americană pentru copii. Provenită dintr-o familie cu tradiții culturale mixte (irlandeze după tată și ruso-evreiești după mamă), Patricia Polacco a crescut împreună cu bunicii, înconjurată de poveștile și amintirile lor. A scris peste 100 de cărți pentru copii, toate inspirate din copilăria ei și impregnate de nostalgia tradițiilor familiale.

Când și cum poate fi valorificată?

Ziua Educației, 5 octombrie

Ziua cuvântului “mulțumesc”, 11 ianuarie

Comunicare în limba română, formularea unor mesaje orale și scrise

Matematică, jocuri și trucuri matematice

Dezvoltare personală, stimă de sine, încurajare, perseverență, ritm propriu de învățare, unicitate

Cunoaștere

dislexie, disgrafie, discalculie= tulburări de învățare

Știai că...

mari personalități, precum Hans Christan Andersen, Pablo Picasso și Agatha Christie, s-au confruntat cu aceste tulburări de învățare?

Reflecție

Care este profesorul tău preferat? De ce?

Ce ai fi făcut în calitate de coleg al Trishei?

Care crezi că era superputerea profesorului Falker?

Creativitate

Dacă ai fi profesor, ce materie ți-ar plăcea să predai? Unde ți-ar plăcea să se desfășoare orele? Ce teme interesante ai alege să dai elevilor tăi?

Distrează-te prin Artă

Confecționează daruri simbolice pentru profesorul/ profesorii tăi .

https://youtu.be/knh7kmuY0xI

Proiect

Profesor pentru o zi

Alege o temă și predă-le colegilor/ prietenilor tăi într-un mod cât mai eficient și mai atractiv.

Activități practice

Scrie un mesaj de mulțumire unui profesor pe care l-ai apreciat în anii de școală.

Recomandare

https://youtu.be/4p5286T_kn0

IMPEDIMENTS IN INTEGRATING THE CHILDREN WITH SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS

PĂȘTIN DIANA ELENA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV
“MIRCEA ELIADE”, BUCUREȘTI

The integration issue for children with special educational needs is a topic in all educational and social debates nowadays.

There have been lots of national and international discussions about the integration of students with special educational needs, but at national level there are factors that slow down the process or even block it. These factors are related to institutions, organizations, school managers, teachers, parents and students. In collective perception, the integration of children with special educational needs is not fully accepted, not being considered a priority. The perception of the people involved in inclusive education of children with special educational needs in order to optimize the process is quite different.

Education for persons with disabilities is an integral part of the national education system, under the direct coordination of the Ministry of National Education and Scientific Research. These children have free and equal access to any kind of education. People with disabilities have the same rights as normal children: books, courses, educational services to support them, adapted furniture and computer equipment. This way, the government provides them with everything needed for a good education, underlying the importance of learning, starting from an early age. However, there are some aspects that restrict their access to a proper learning. The teachers are not trained to work with this kind of children, the pedagogical methods and techniques are not adapted for them and in most schools there is a discriminatory attitude from teachers, colleagues or fellow parents towards them. In rural areas, children with disabilities don’t have a support teacher and the profile schools that these children are oriented to are not always consistent with their aspirations.

The integration of children with special education needs imply the collaboration with parents, who are involved in all their children’s activities, especially those extracurricular and are eager to receive advice from teachers, principals, experts in education and other people who can help their children. Working with such children is a challenge for both the teachers and the other children in the classroom. The main target is to ensure by all means a supportive attitude of pupils, teachers and parents in relation to pupils with disabilities, this aspect being very important in terms of maintaining an inclusive climate by promoting efficient inclusive organizational culture. Teachers should have a special training in order to adapt the curriculum to these children’s special needs. Workloads, level of knowledge, methods, tools and resources must be customized to each case. A lot of measures should be taken in order to integrate these children. The school must ensure the proper conditions these children need according to their requirements, starting with the inclusive environment, adaptation of buildings to access the physically disabled, arranging cabinets and bringing equipment for special education, organizing activities with the active involvement of these pupils.

Teachers have the most important role in solving the obstacles which may appear in a hostile atmosphere created by the rejection of other pupils or parents regarding these children with special needs, because if this happens, then the social climate of class and school are altered. A proper climate should involve tolerance, respect, equality, acceptance of diversity and integration. The other parents should not worry that their children will be distracted from learning because the teachers are not able to deal with the rest of the class. The teachers should also be trained how to deal with these children with special needs so that the educational process should not be disturbed in any way. While the school has the most of the responsibility in educating these children, the family must also provide consistent support in learning, socialization and

counseling. Teachers who are confronted in their classes with these children have to carry out activities in partnership or, at least, consultation with the support teachers and they have to adapt the curricula and to create individualized learning plans and adapted assessment tests.

A school which promotes and ensure an inclusive organizational culture creates a welcoming environment in which every student is valued, self-esteem is boosted and the progress is a fact. If the school values are based on respect for individuals and openness to diversity, there will always be a positive relationship between all members of the school.

PROIECT DE ACTIVITATE

Cușnir Viorica Andreea
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 26, Sibiu

Clasa: Grupa Mijlocie

Nr elevi: 23

Unitatea tematică: Proiect tematic – „Animale colorate”

Disciplina: Domeniile

- Științe – Activitate matematică
- Estetic și creativ – Educație artistico-plastică

Subiectul: D.D. – dificultăți de învățare, autism infantil

Data: 24.01.2022 – 28.01.2022

Grădiniţa: Grădinița cu Program Prelungit Nr. 26 Sibiu

Grupa: Albinuțelor

Educatoare: Cușnir Viorica Andreea

Domeniul experiențial: Științe – Activitate matematică

Tema activitatii: „Provocarea culorilor”

Tipul activității: Fixare și consolidare

Mijloc de realizare: Joc didactic

Dimensiuni ale dezvoltării:

Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

Comportamente vizate:

2.4. Efectuează operaţii de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor

Scopul: Fixarea și consolidarea cunoștințelor dobândite anterior cu privire la culori și la sortarea acestora după diverse criterii

Obiective operationale:

O1: să răspundă corect ghicitorilor aflate în baloane

O2: să sorteze în echipe de câte 5 copii fluturașii aflați în coșuleț după criteriul culorii

O3: să asocieze culoarea fluturașului cu cea a florii

O4: să sorteze individual fluturașii aflați în săculeții primiți după criteriul culorii;

O5: să rzolve corect fișa de lucru.

O1: să identifice răspunsul a minim o ghicitoare

O2: să recunoască culorile fluturilor din coșulețe

O3: să sorteze fluturii în funcție de culoare

O4: să rezolve singur sau cu ajutor fișa de lucru

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversația,explicația, observația, demonstrația, jocul didatic, exercițiul, problematizarea.

întărirea pozitivă (aprobarea, lauda etc.), recompense (aprobare verbală, valorizare, apreciere a ceva; aprobare nonverbală (zâmbet, râs, aplauze); contact fizic (atingere pe umăr, strângerea mâinii, sărut, îmbrăţişare etc); acordarea accesului la activităţi preferate; oferirea de premii, obiecte materiale etc

Mijloace didactice: flori, fluturi mari, fluturi perforați, coșuleț, săculeți, baloane, ghicitori.

Formă de organizare: frontal, individual, în echipe

Durată: 20-25 minute

Sarcina didactică:

1. Fiecare echipă va avea sarcina de a sorta fluturașii din coșuleț în trei categorii: roșii, galbeni și albaștrii.
2. Membrii fiecărei echipe vor avea sarcina de a asocia culoarea fluturașului cu cea a florii pe care acesta trebuie lipit.
3. Fiecare copil va primi individual un săculeț cu fluturași pe care va avea sarcina să îi sorteze în funcție de culoarea acestora.

Regulile jocului:

1. Copiii ascultă cu atenție sarcinile primite.
2. Fiecare copil trebuie să se implice activ în activitate.
3. Fiecare copil își așteaptă rândul liniștit, fără să facă gălăgie sau să își deranjeze colegii.

Elemente de joc: aplauzele, întrecerea, recompensarea rezultatelor bune.

Etapele lecției	***Ob. op.***	***Conținut esențial***	***Strategii didactice***			***Evaluare***
			Mijloace didactice	***Metode și procedee***	***Forma de org.***	
Momentul organizatoric 2 minute		Crearea condițiilor psihopedagogice necesare bunei desfășurări ale activității: - aranjarea copiilor pe scăunele la măsuțe. - pregătirea materialelor didactice (demonstrative și distributive); Copilul va fi poziționat strategic, astfel încât să fie în imediata apropiere a cadrului didactic, dar și a colegilor.		Conversația	Frontală	Observare sistematică
Captarea atenției 3 minute	O1	În centrul copilașilor voi așeza 4 baloane. În fiecare balon se va afla o ghicitoare. Pentru aflarea ghicitorii, voi nominaliza câte un copil să spargă balonul cu ajutorul unui creion ascuțit. Când înveţi să desenezi, Cu ea cerul realizezi. Cred că ştie fiecare Care e acea culoare? (Albastru) Culoarea soarelui este, A lămâiei sau bananei.	Baloane Ghicitori Creion	Conversația	Frontal	Aprecieri verbale

		Dacă ştii s-o denumeşti, Ridici mâna şi vorbeşti. (Galbenă) Scufiţa-Roşie, de vrei Ca s-o colorezi, îţi iei Doar o singură culoare, Ghiceşte ce nume are! (Roşie) Copilul va încerca să răspundă la cel puțin o ghicitoare, iar la nevoie îi vor fi adresate întrebări suplimentare. De asemenea va fi solicitat să repete răspunsul tuturor întrebărilor. **O1:** să identifice răspunsul a minim o ghicitoare				
Enunţarea scopului şi a obiectivelor ***1 minut***		Ei bine, dragi copii, dupa cum ați observat și după cum ne-a spus și bunicuța, astăzi ne vom juca cu culorile.		Conversația	Frontal	Observare sistematică
Dirijarea învăţării ***8 minute***		Bunicuța le explica copilașilor ce trebuie să facă. **VARIANTA 1:** **Explicarea jocului:** Fiecare echipă va primi un coșuleț cu fluturi de diverse culori.	Fluturași de diferite culori	Conversația Explicația	Frontal Individual	Aprecieri verbale

		Copiii vor recunoaște culorile fluturilor și îi vor sorta după culoare, în alte 3 coșulețe colorate (roșu, galben, albastru) **Joc de probă:** Pentrua mă asigura că cei mici au înțeles sarcina jocului, îi voi ruga să sorteze 2-3 fluturași. Dacă este nevoie voi demonstra eu. **Jocul propriu-zis:** Fiecare echipă își sortează în liniște fluturașii din coșulețul mare, așezându-i pe rând în coșulețele mici de culoare roșie, galbenă și albastră. La finalizarea sarcinii, mebrii echipei ridică mânuța. **O_2:** să recunoască culorile fluturilor din coșulețe **VARIANTA 2:** **Explicarea jocului:** Fiecare echipă are în fața sa cele trei coșulețe cu fluturi sortați după criteriul culorii. În fața fiecărei echipe se află o floare mare, cu petale roșii, galbene și albastre. Copiii vor avea sarcina de a lipi fluturașii pe petala de culoare corespunzătoare. Astfel, fluturii roșii pe petala roșie, cei galbeni pe petala galbenă iar cei albaștrii pe petala albastră. **Joc de probă:**	Coșulețe Flori colorate	Exercițiul Conversația	În echipe Frontal	Observare sistematică Aprecieri verbale

		Pentru a mă asigura că aceștia au înțeles cea de a doua sarcină îi voi ruga să demonstreze. În cazul în care nu s-a înțeles, voi mai explica o dată și voi demonstra. **Jocul propriu-zis:** Fiecare membru al fiecărei echipe participă activ în cadrul întrecerii, pentru a câștiga. Fiecare copil este implicat în cadrul activității, astfel că fiecare își duce propriul fluturaș și îl lipește pe petala corespunzătoare. Sarcinile vor fi explicate clar, cu cuvinte uzuale astfel încât sa fie pe înțelesul copilului. Acesta va primi un timp mai mare pentru a realiza sarcina, și va realiza doar una din cele două variante de joc, sau pe ambele dacă acesta dorește. **Complicarea jocului:** În cadrul acestei etape doresc să observ că fiecare copil este capabil să sorteze fluturii după criteriul culorii și individual, nu doar în echipe. Astfel, fiecare copil primește o punguliță în interiorul căreia se află 15 fluturași, de 3 culori diferite. Sarcina acestei etape este ca fiecare copil să demonstreze faptul că și-a însușit cunoștințe de		Explicația Exercițiul	Individual În echipe	Observare sistematică

		sortare a diverselor obiecte (în cazul nostru fluturași) după criteriul culorii. **O3**: să sorteze fluturii în funcție de culoare cu ajutor	Pungi cu fluturi colorați	Conversația Explicația Exercițiul	Frontal Individual	Aprecieri verbale Observare sistematică
Obținerea performanței 5 minute	O4	Se va completa fișa de lucru primită ținând cont de sarinile acesteia. **O4**: să rezolve singur sau cu ajutor fișa de lucru	Fișa de lucru	Conversația Explicația Exercițiul Observația	Frontal Individual	Observare sistematică Aprecieri verbale
Încheierea activității 1 minut		Copiii vor fi apreciați atât individual cât și colectiv. La finalul activității fiecare copil va fi recompensat cu propria sa punguță cu fluturași.	Fluturași	Conversația	Frontal	Aprecieri verbale

ANEXA 1. FIȘĂ DE LUCRU ADAPTATĂ

1. Încercuiește fluturii de culoare roșie.

2. Taie cu o linie fluturii de culoare albastră.

PROIECT DE ACTIVITATE

Grădiniţa: Grădiniţa cu Program Prelungit Nr. 26 Sibiu

Grupa: Albinuțelor

Educatoare: Cușnir Viorica Andreea

Domeniul experiențial: Științe – Activitate matematică

Tema activitatii: „Primul meu tablou multicolor”

Tipul activității: Formare de priceperi și deprinderi

Mijloc de realizare: Pictură cu buretel

Dimensiuni ale dezvoltării:

Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

Activare și manifestare a potențialului creativ

Comportamente vizate:

2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmplină dificultăți.

3.1. Manifestă creativitate în activități diverse

3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creativ

Scopul: Formarea deprinderii de a folosi elemente de limbaj plastic prin exersarea deprinderilor tehnice specifice picturii prin tehnica amprentării.

Obiective operationale:

O1: să identifice materialele de lucru puse la dispoziție

O2: să realizeze corect exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii

O3: să execute corect tehnica amprentării cu buretelul

O4: să aprecieze obiectiv atât lucrarea proprie cât și pe cele ale colegilor

O1: să identifice unul din obiectele puse la dispoziție

O2: să realizeze corect cu ajutor exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii

O3: să execute tabloul cu tehnica dactilopicturii

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversația,explicația, observația, demonstrația.

Mijloace didactice: tablou, bureței, tempera în culori primare, șervețele umede.

întărirea pozitivă (aprobarea, lauda etc.), recompense (aprobare verbală, valorizare, apreciere a ceva; aprobare nonverbală (zâmbet, râs, aplauze); contact fizic (atingere pe umăr, strângerea mâinii, sărut, îmbrățișare etc); acordarea accesului la activităţi preferate; oferirea de premii, obiecte materiale etc

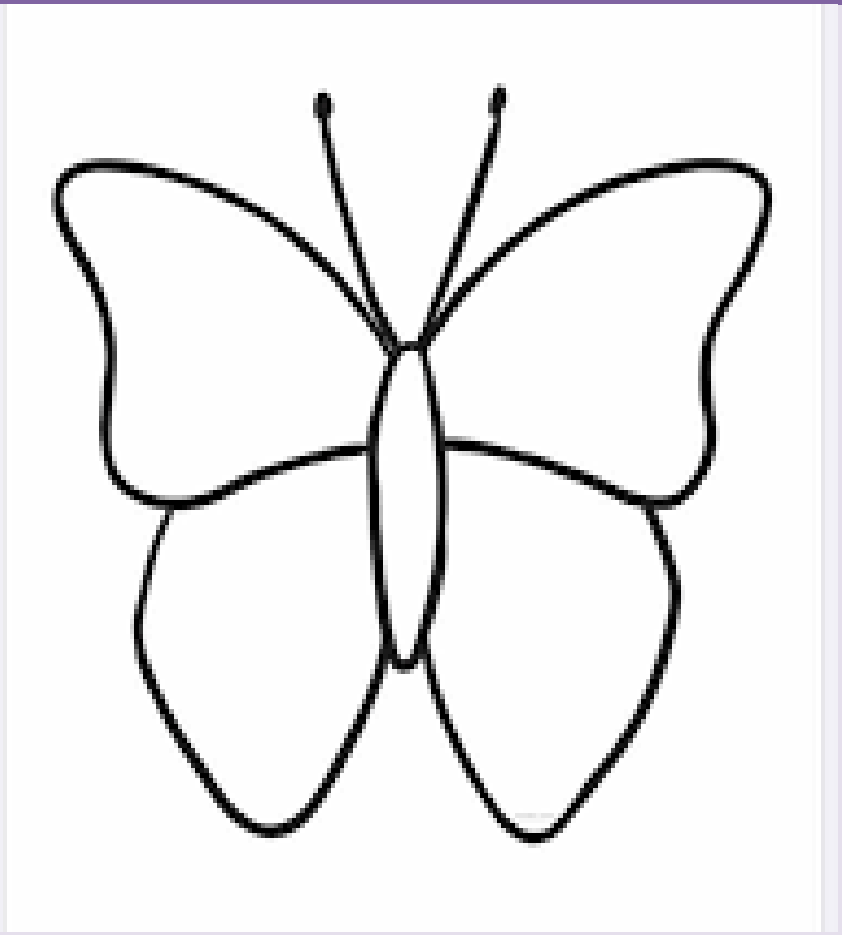
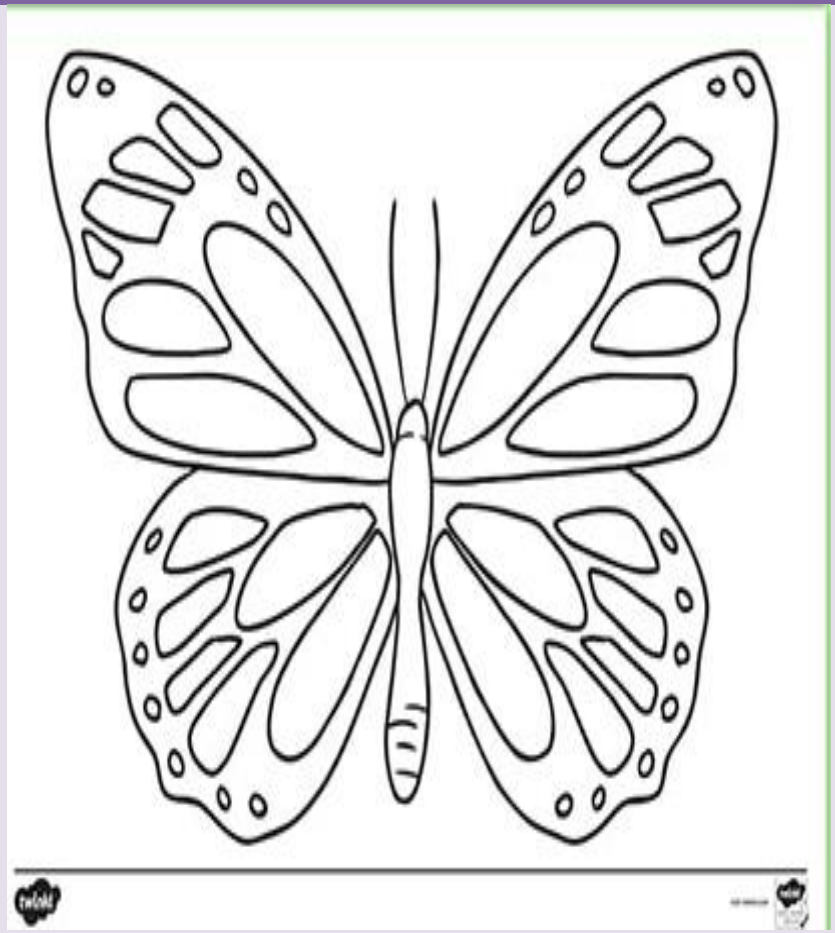
Formă de organizare: frontal, individual

Durată: 20-25 minute

Etapele lecției	***Ob. op.***	***Conținut esențial***	***Strategii didactice***			***Evaluare***
			Mijloace didactice	***Metode și procedee***	***Forma de organizare***	
Momentul organizatoric		Crearea condițiilor psihopedagogice necesare bunei desfășurări ale activității: - aranjarea copiilor pe scăunele la măsuțe. - pregătirea materialelor didactice (demonstrative și distributive); Copilul va fi poziționat strategic, astfel încât să fie în imediata apropiere a cadrului didactic, dar și a colegilor.		Conversația	Frontală	Observare sistematică
Captarea atenției	O2	Captarea atenției se realizează prin intermediul unor exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii. Voi face exerciţii de încălzire a mușchilor mâinii ce se vor realiza cu ajutorul unor poezii: 1. Bate palmele ușor, Bate palmele de zor! Unu, doi,trei! Unu, doi, trei! 2. Eu strâng pumnii și-i desfac Degetelor fac pe plac. Unu-doi, unu-doi, Toți suntem acum vioi! 3. La pian acum cântăm, Liniște, să ascultăm:	Exerciții de încălzire a mușchilor mâinii	Conversația	Frontal	Observare sistematică

		Plic-plac, plic-plac, Melodiile îmi plac! 4. Plouă ușor. Să auzim! Cu vârful degetelor banca lovim. Plouă mai tare. Ploaia tot vine, Lovim cu degetele bine. Cad pietricele pe trotuare, Să ciocănim și noi mai tare. Tună departe, tună acum, Batem cu pumnii: Bum-bum! Bum-bum! Vreme frumoasă s-a făcut, Un curcubeu a apărut. Noi brațele ușor rotim Și norii îi gonim. Acesta va avea sarcina de a realiza și el exercițiile de încălzire iar acolo unde este cazul va primi sprijin din partea cadrului didactic.				
Enunţarea scopului şi a obiectivelor		Ei bine, dragi copii, după cum ați auzit, Ioan are nevoie de un tablou colorat în camera sa. Doriți să îl ajutăm pe Ioan să își facă bunica fericită?		Conversația	Frontal	Observare sistematică
Dirijarea învăţării	O1	Le voi cere copiilor sa aiba o poziţie corectă şi să îşi ridice mânecile să nu se murdărească. Vom identifica materialele cu care vom lucra astăzi.	Tablouri Bureței	Conversația	Frontal	Observare sistematică

	O3	Ei bine dragi copii, astăzi vom realiza primul nostru tablou multicolor. Le voi arăta copiilor lucrarea model, le voi explica sarcinile de lucru, după care îi voi ghida în efectuarea lucrării. Le voi explica și demonstra tehnica prin intermediul căreia vom realiza tabloul nostru. Îi voi cere preșcolarului să identifice și să denumească unul dintre materialele pe care le vede pe masă. Apoi, îi voi explica acestuia tehnica de lucru, și anume dactilopictura – pictura cu degetele. Am ales această tehnică pentr a-i stimula simțul senzorial.	Tempera Șervețele umede	Explicația Demonstrația	Individual	Aprecieri verbale
Obținerea performanței	O4	La sfârșitul activității, se va realiza turul galeriei, în care fiecare dintre noi vom aprecia lucrarea colegilor noștri în mod obiectiv. Îl voi ruga să aleagă lucrarea care îi place cel mai mult.	Lucrările copiilor	Conversația Observația Turul galeriei	Frontal Individual	Observare sistematică Aprecieri verbale
Încheierea activității		Copiii vor fi apreciați și recompensați cu propriul lor tablou cu ajutorul căruia să își înveselească propriile camere.	Tablouri	Conversația	Frontal	Aprecieri verbale

LUCRARE ADAPTATĂ	LUCRAREA CELORLALȚI COPII
	

STUDIU DE CAZ

Prof. Înv.primar: MIHAELA- CARMEN ILIC

***Nume*:** B. E.

Vârsta : 9 ani

Clasa : *PREGĂTITOARE, B - ROMÂNAŞII*

***Definirea problemei*:** D.M. , dislalie, I.Q.=58

La începutul clasei *Pregătitoare:*

Modul de manifestare a elevei în viaţa cotidiană.

Este un copil cu achiziţii intelectuale bunişoare, datorate lipsei preocupării părinţilor faţă de fetiţă , lipsa frecventării cursurilor de grădiniță la timp. ***Date despre mediul familial*:** are numai mamă ,tatăl a decedat. Este în plasament, iar familia care are grijă de ea este biparentală și are un băiat(35 ani) cu handicap locomotor. Locuiesc într-un apartament, în Fălticeni. Fetiţa face naveta, cu mașina școlii, fiind cu program intern. Relaţiile din cadrul familiei sunt bune, oferind fetiței o bună educație..

***Date despre starea de sănătate*:** Nu există probleme grave de sănătate.

Date despre dezvoltarea personalităţii:este un copil lipsit de vioiciune, are mişcări lente, nu este timidă, lipsită de îndrăzneală, nu are spirit de iniţiativă, îi place să privească cum se joacă ceilalţi copii, este o fetiţă liniştită, este foarte sensibilă, neîncrezătoare în forţele proprii.

Intelectual:

-asimilarea cunoştinţelor şi formarea deprinderilor elementare se realizează într-un ritm lent.

-gândirea concret-intuitivă.

-memoria este predomonant mecanică şi de scurtă durată, întipărirea este relativ bună, păstrarea medie, reproducerea relativ bună.

-percepţiile: prezintă lacune în perceperea schemei corporale, a culorilor şi formelor.

-reprezentările au un caracter fragmentar.

-deficit de atenţie.

Afectiv-motivaţional:

-conduită emoţională:labilitate socio-afectivă,lipsită de îndrăzneală,trăiri afective slab exprimate.

-imaginaţia este reproductivă.

-limbajul:vocabularul activ este redus,înţelege şi transmite un mesaj, nu vorbeşte în propoziţii, de obicei acordul gramatical nu este corect, limbajul este monoton şi inexpresiv, vorbeşte cu o voce ştearsă, uniformă, fără intonaţii.

Volitiv:este un copil lipsit de voinţă ,se mişcă cu încetineală, însă datorită maleabilităţii sale este uşor educabilă. La intervenţiile altor copii o cuprinde nesiguranţa de sine, întrerupe povestirea, repovestirea aşteptând ajutor.

Temperament: melancolic ;

***Caracter*:** este leneșă, nota sa caracteristică fiind lipsa voinței, lipsa de îndrăzneală şi iniţiativă, greoaie în mişcări ;

Aptitudini : activităţile din cadrul Terapiei Ocupaţionale , puzzle ;

Comportament:oboseşte uşor, dă semne de distragere a atenţiei în cadrul activităţilor care solicită un efort mintal sporit. Atunci când îşi prezintă pentru apreciere lucrările, executate conştiincios, se constată că nu este sigură de sine. Reacţiile

motrice sunt slab exprimate, este un copil cu mişcări lente, lipsite de vioiciune,care sunt vizibile mai ales în jocurile de mişcare, în alergare, întrecere, sărituri rămâne mult în urma copiilor, aceste încercări îi strică pe moment buna dispoziţie ;

***Relaţiile cu grupul de elevi*:** în ceea ce priveşte relaţiile cu alţi copii are o atitudine de rezervată.Nu participă bucuroasă la jocurile colective, îi place mai mult să privească cum se joacă ceilalţi copii, nu s-au constatat la ea cazuri de bruscare a altor copii. Mai degrabă ea este aceea căreia i se iau jucăriile cu care se joacă, situaţie în care nu spune nimic, ci se închide în sine , plânge uneori pe tăcute, fără a pretinde să i se facă dreptate ;

***Date pedagogice*:** a fost la grădiniţă, un an dacă, este supravegheată se mobilizează uşor în activităţile propuse. Activităţile preferate sunt cele din cadrul Abilităților Manuale. Îi plac activităţile extraşcolare.

Nevoi specifice ale elevei:

nevoi în cadrul familiei:

-nevoia de mediu securizant din punct de vedere afectiv ;

-nevoia de afectivitate, de înţelegere ;

nevoi în cadrul şcolii:

-nevoia de afectivitate, siguranţă, înţelegere ;

-nevoia de sprijin ;

-nevoia de comunicare ;

nevoi în cadrul grupului:

-nevoia de a se simţi integrată în grup ;

-nevoia de ataşament, de a-şi găsi o prietenă ;

Obiective:

Obiective pe termen lung-1 semestru:

-exersarea conduitei independente pentru integrarea în plan social- F.A.P.; Ludoterapie ;

-învăţarea conduitelor de orientare,de cunoaştere şi adaptare la mediul ambient- Abilități Manuale ;

-stimularea şi dezvoltarea disponibilităţilor psihoindividuale cu formarea unor comportamente independente- Abilități Manuale, Abilități de Comunicare și Limbaj ;

Obiective pe termen scurt-1-4 săptămâni :

-dezvoltarea deprinderilor de existenţă activă în mediul familial-4 săptămâni ;

-dezvoltarea deprinderilor de orientare în mediul social-4 săptămâni;

-formarea abilităţilor de adaptare la nivel de microgrup/relaţii interumane prietenie, ajutor,respect,toleranţă-2 săptămâni ;

-îmbogăţirea experienţei senzoriale-o săptămână ;

-exersarea operaţiilor de coordonare oculo-manuală,bimanuală,mână-ochi-picior-2 săptămâni;

-memorarea unor date,fapte,evenimente-2 săptămâni;

-rezolvarea de probleme cotidiene-4 săptămâni;

-participarea la situaţii de comunicare şi relaţionare socială-4 săptămâni;

Plan de acţiuni:

***Set de acţiuni*:**

-exerciţii de identificare a membrilor unei familii;

-exerciţii de reproducere a datelor personale importante;

-exerciţii de prezentare şi recunoaştere a zonelor învecinate;

-acţiuni de deplasare pietonală,în zone proxime ,de interes;

-vizionări programe T.V. şi spectacole pentru copii împreună cu întreaga clasă;

- participarea la serbările organizate pe clase ,şcoală sau în cadrul parteneriatelor ;

-exerciţii de manipulare de obiecte;

-exerciţii aplicative de discriminare tactilă,vizuală,chinestezică;

-exerciţii perceptive şi senzorio-motorii pentru reprezentare mentală;

-exerciţii de modelaj.colaj,confecţii din hârtie;

-exerciţii de memorare a unor poezii scurte;

-exerciţii de aranjare şi pregătire a mesei;

-exerciţii -joc:-rezolvare de probleme şi pe domeniul sincretic-sinteza;

Acţiuni propuse:

-„Familia mea !” ;

-„Cine sunt eu?” ;

-„Eu sunt.....” ;

-„Vecinii şcolii” ;

-„Astăzi mergem la piaţă!” ;

-„Mergem la cofetărie/librărie/poştă.” ;

-„Grupul din care fac parte.” ;

-„Aşezăm lucrurile păpuşii” ;

-„Aranjăm şerveţelele” ;

-„Lucrează sau se joacă?”-grupare;

-„Dispariţia”-exersarea atenţiei vizuale şi a observaţiei;

-„Copiere de semne(forme) cu antrenarea coordonării vizuo-grafice ;

-„Clasări”(clasarea după criterii date) ;

-„Coşul cu fructe”-colaj;

-„Barca ,coiful”-îndoituri din hârtie;

-„Floricele”-modelaj din plastilină;

-Memorizare:"Gospodina" de Otilia Cazimir;

-„Să pregătim masa!”(etape-gândirea) ;

-„Jocul pomilor”(asociere şi disociere) ;

-„Labirintele”(identificare de trasee) ;

-„Puzzles”(reconstituire din bucăţele) ;

3.Rezultate obţinute ,comentarii:

-îşi cunoaşte şi utilizează corect adresa ,datele de identitate;

-cunoaşte numele şcolii;

-ştie şi aplică regulile de comportare în grup ;

-rupe liber,mototoleşte hârtia;

-desenează după şablon,decupează ,lipeşte;

-îndoaie hârtia;

-aşează corect tacâmurile;

-grupează obiecte după un singur criteriu;

Fiind şi un temperament melancolic am căutat să-i stimulez energia ,să o sprijin continuu cu căldură şi atenţie şi să o încurajez pentru a avea încredere în forţele proprii,am căutat să o atrag şi să o implic în parteneriatele cu familia,alte şcoli şi grădiniţe pentru a observa cum sunt ceilalţi copii şi pentru a o integra şcolar şi social.

***Instrumentele utilizate până la începerea programului de intervenţie personalizat* au fost:**

1.Grila educativă –globală de evaluare-observare cu caracter de evaluare iniţială .

2.Lista de verificare a gradului de dezvoltare a comportamentelor.

3.Grila de evaluare –observare criterială domeniul comportamental,comportamentul de autoservire-autoîngrijire.

4.Observarea liberă a elevei în pauze,în timpul activităţilor şi în afara orelor de curs.

5.Analiza produselor şi lucrărilor realizate în timpul desfăşurării activităţilor.

Activităţi cu caracter terapeutic şi recuperator în care mai este inclusă eleva:

1.Psihodiagnoză;

2.Consiliere psihologică;

4.Kinetoterapie ;

5.Asistenţă socială;

***Dificultăţi întâlnite pe parcursul programului*:**

-înclinaţia spre a fi nesociabilă;

-slaba putere de concentrare a atenţiei;

-oboseşte foarte repede;

Metodele ,procedeele şi tehnicile care s-au dovedit utile în cadrul programului au fost:menţinerea unui climat optim ,securizant pozitiv de stimulare şi încredere în posibilităţile proprii,în rezolvarea cu succes a unei sarcini,respectarea individualităţii şi valorificarea maximală a potenţialului elevei prin centrarea pe resursele acesteia,crearea unui mediu favorabil manifestării libere,asigurarea flexibilităţii activităţilor educaţionale şi de învăţare prin joc,jocul didactic,jocul de rol,,povestiri scurte şi cu caracter terapeutic,vizite şi plimbări instructive, exerciţii aplicative pe diferite suporturi didactice,jocuri tematice, copieri după şablon, jocuri de construcţii,identificări pe planşe , schiţe,trasee labirint,modelajul tematic , exercitiul individual, atenţionări repetate, recompensa verbală.

Reproiectarea se va face pentru următoarele obiective:

-participarea la situaţii de comunicare şi relaţionare socială;

-formarea abilităţilor de adaptare la nivel de microgrup/relaţii interumane-prietenie, respect, ajutor, toleranţă;

-dezvoltarea deprinderilor de orientare în mediul social;

-organizarea conduitelor şi structurilor perceptiv-motrice. ;

La sfârşitul clasei Pregătitoare

Pot spune că eleva a progresat foarte bine. Pentru dificultăţile întâmpinate în decursul anului am procedat astfel:

****Organizarea schemei corporale şi lateralitatea*:**

a)conştientizarea propriei scheme corporale-recunoaşterea şi denumirea diferitelor părţi ale propriului corp(identificare,discriminare,operare) ;

b)reprezentarea statică şi dinamică a schemei corporale;

c)reprezentarea mintală a acţiunilor;

d)coordonarea mintală a acţiunilor;

e)cunoaşterea digitală;

f)recunoaşterea şi denumirea diferitelor părţi ale corpului partenerului(identificare,discriminare,operare) ;

g)descentralizarea spaţio-senzorio-motrică,realizareamişcărilor aşa cum sunt percepute de subiect şi după intenţia partenerului;

h)relaţia dintre corp şi mediu-recunoaşterea şi denumirea poziţiilor obiectelor în raport cu corpul;

i)relaţia dintre corp şi obiecte reprezentate imagistic(planşă, desen, schemă) ;

j)recunoaşterea şi denumirea poziţiilor obiectelor între ele;

k)dominanţa cerebrală.

****Conduita şi structura perceptiv-motrică de culoare:***

a)identificarea culorilor;

b)discriminarea culorilor;

c)operare-clasificare a culorilor;

****Conduita şi structura perceptiv-motrică de formă:***

a)identificarea formelor;

b)discriminarea formelor;

c)operare-clasificare a formelor.

*Pe lângă implicarea şi motivaţia în actul de învăţare am încercat :

1.să evit supraîncărcarea materiei;

2.să identific sarcini de învăţare foarte provocatoare şi incitante ,dar nu foarte dificile;

3.să construiesc o atitudine pozitivă legată de învăţare şi de şcoală prin asigurarea relevanţei informaţiilor,scoaterea în evidenţă a ceea ce este deosebit,interesant şi fascinant în fiecare temă;

4.să încurajez copilul să îşi asume responsabilităţi şi mai ales să îşi construiască propriul traseu de învăţare;

5.implicarea în activităţi extra-curriculare.

6.captarea atenţiei prin diferite modalităţi;

7.utilizarea competiţiei între ea şi elevi de acelaşi nivel sau chiar mai buni.

****Dislalie*:**corectarea sunetului "S".

Exemple de sarcini pe care le primeşte la clasă pentru consolidarea sunetului şi literei "S":

-Cum face gâscanul: Ssss!

-Luki trebuie să găsească în trei minute cât mai multe cuvinte care să conţină sunetul "S".

Ajută-l!

*Pentru ***deficitul de atenţie*** am propus câteva seturi de exerciţii de tipul:

-"Ghici unde este?",material necesar jucării,iar ca metodă jocul;

-"Nino 1 şi Nino 2 ",material fişă de lucru,creioane colorate,iar ca metodă jocul;

-"Fii atentă la pahare!",material 3 pahare ,un nasture,iar ca metodă jocul;

-"Labirint",material fişă de lucru,iar ca metodă jocul;

-"Încercuieşte sau pune liniuţa",material fişă de lucru şi instrument de scris,iar ca metodă jocul;

-"Telefonul fără fir".

****Imaginaţia*:**

-"Povestea mea",fişă de lucru,foarfecă ,lipici,creioane colorate,iar ca metodă povestea;

-"Am fost la ....."(exemplu:Paris),ca metodă jocul;

***Memoria*:**

-"Să-nvăţăm o poezie!",material didactic o carte cu poezii/ghicitori,iar ca metodă jocul;

-"Să spunem o poveste!",material didactic carte cu poveşti ,iar ca metodă jocul;

-"Unde se ascunde perechea?",material didactic: fişă de lucru,foarfecă,iar ca metodă jocul;

-"Colorează aşa cum îţi aminteşti!",material didactic :fişă de lucru,creioane colorate,iar ca metodă jocul;

-"Cum este îmbrăcat?",ca metodă jocul;

În cadrul programelor de intervenţie realizate am urmărit ca, copilul să poată:

- să comunice într-un mod oarecare necesităţile;
- să formeze abilităţi de bază în activităţi precum îmbrăcatul, spălatul, alimentarea;
- să îndeplinească sarcini utile în măsura posibilităţilor sale;
- să formeze aptitudini de integrare în societate împreună cu alţi copii şi adulţi;
- să îmbunătăţească abilităţile de comunicare ;
- să recunoască orice formă de comunicare.

*Dificultăţi întâmpinate: deficienţa ireversibilă, dificultăţi de adaptare, socio-afective, obstacole emoţionale, psihologice, psihomotorii, condiţii de viaţă şi activitate, influenţe sociale negative, statutul socio-economic şi cultural scăzut al familiei.

*Rezultatele obţinute au stat la baza planificării altor activităţi educative individualizate.Intervenţia individualizată a fost considerată eficientă cu condiţia cunoaşterii copilului şi tinând cont de faptul că toţi copiii sunt valoroşi fiecare având individualitatea sa.

*Recomandări :stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

Rezolvarea problemelor de matematică pentru copii cu dificultăți de învățare

Prof. Florean Elisabeta
Liceul Tehnologic Vânători-Neamț

Rezolvarea problemelor de matematică poate fi privită ca o povară, un obstacol sau ca o provocare pentru copii cu tulburări de învățare. Aceasta în contextul în care rezolvarea problemelor a devenit elementul central în învățarea matematicii. Aspectul mai special constă în faptul că raționamentul matematic pare să fie, după opinia specialiștilor, independent de învățare. Tot ceea ce putem să supunem învățării sunt strategiile care înlesnesc raționamentul, cunoștințele metacognitive. Rolul profesorului este acela de a le împărtăși elevilor, prin cele mai eficiente metode, și de a-i învăța algoritmii sau procedurile aferente. Problemele pot fi mult mai simplu de rezolvat dacă deținem aceste instrumente. Unele pot avea o mulțime de soluții bune, în timp ce altele pot deține doar o singură soluție. Ceea ce pentru un elev reprezintă o problemă serioasă, poate să nu fie deloc o problemă pentru un altul. Cunoștințele sunt definitorii pentru rezolvarea problemelor, deoarece informațiile reprezintă „motorul” care ne conduce spre soluție.

Pierre Vianin, în cartea sa *Ajutorul strategic pentru elevii cu dificultăți școlare. Cum să-i dai elevului cheia reușitei?*, propune o procedură de rezolvare care se desfășoară în cinci etape:

Lectura și înțelegerea datelor;

Reprezentarea situației problematice;

Rezolvarea efectivă a problemei;

Executarea operațiilor;

Evaluarea rezultatului obținut.

Primul pas, acela al lecturii și înțelegerii datelor, este de multe ori privit cu superficialitate. Mulți dintre elevi trec foarte repede peste această etapă, considerând că lectura este specifică altor discipline, iar caracteristica matematicii nu poate fi decât realizarea calculelor. În aceste condiții, primul impuls este acela de a trece la operarea cu numerele, înainte de a fi înțeles pe deplin conținutul sau "povestea" problemei. Pentru că înțelegerea sensurilor presupune un bun nivel al lecturii, putem spune că există o corelație între acesta din urmă și capacitatea de rezolvare a problemelor de matematică. Lecturarea datelor generează inferențe în mintea elevului. Lipsa acestora nu duce la soluții. Utilizarea cunoștințelor anterioare pentru a ajunge la noi informații, prin inferarea sensurilor, este un proces definitoriu în înțelegerea limbajului, fie că vorbim despre limbajul scris, fie despre cel oral.

Contrar aparențelor, elevii care trec foarte repede la rezolvarea problemelor, petrecând puțin timp citind enunțul acestora, nu sunt mai abili în rezolvarea lor și nu vor găsi mai repede soluțiile. Dimpotrivă, cei care consacră cea mai mare parte a timpului alocat problemei, citirii, înțelegerii și definirii ei, vor ajunge repede și precis la soluția dorită. Este o muncă de analiză și detaliere a datelor care îl ajută pe respondent să nu adopte algoritmi greșiți, să intre în labirinturi fără ieșire. Această muncă, mai puțin prolifică, îi va permite realizarea unei reprezentări personale a situației, în formă vizuală (o văd în minte) sau auditivă (am capacitatea de a reproduce fidel datele). Pentru a ajunge la acest stadiu e nevoie ca lecturarea conținutului să fie realizată de mai multe ori (de cel puțin două-trei ori), în funcție de complexitatea problemei, subtilitatea limbajului folosit, întinderea ei fizică. Fiecare lectură îmbogățește bagajul de informații aflat în slujba rezolvării problemei..

A doua etapă, de reprezentare a situației matematice, are un rol hotărâtor, dat fiind faptul că în funcție de corectitudinea și coerența ei, elevul va aborda rezolvarea problemei. Este etapa în care se clasifică informațiile în funcție de importanță și se clarifică contextul de desfășurare. Practica a arătat că elevii înțeleg mai bine conținutul unei probleme

dacă mimează, simulează sau imaginează povestea. A transforma problema într-o "poveste", având intrigă (datele problemei) și o parte de mister (situația de rezolvat). Faptul că se pot pune în pielea personajului, în cel mai bun caz, într-o manieră dinamică, ușurează mult drumul spre rezolvare.

Al treilea pas este rezolvarea efectivă a problemei. Dacă problema este complet nouă, soluția va fi găsită mai greu, într-un timp mai lung. Procesele cognitive cele mai importante implicate în acest demers vor fi gândirea divergentă și creativitatea. Subiectul își va imagina o multitudine de soluții noi, original. Momentul în care apare soluția este numit în literatura de specialitate "momentul insight-ului". Deși el pare a fi o apariție bruscă, are la bază munca din etapele anterioare, fără de care nu are șansa să existe. Uneori, deși etapele anterioare sunt parcurse corect, nu se ajunge la un rezultat, ele negarantând apariția iluminării. Există situații când apariția soluției necesită o perioadă de "incubație", care constă în întreruperea lucrului o perioadă,iar la reluarea acestuia, soluția apare brusc.

Recomandarea pentru profesori este ca, încă din primele contexte de rezolvare a problemelor, să le formeze elevilor deprinderea de a rezolva conform acestui algoritm complex, dar absolut necesar pentru ușurința și calitatea rezolvării. Etapele principale ale rezolvării problemelor de matematică se învață de la clasele foarte mici. Dacă profesorul constată că un anumit elev sau chiar întreaga clasă nu și-a însușit acest element de bază, își va începe activitatea cu acest element de metacogniție, asigurându-se că, în timp, el va deveni automatism pentru toți elevii.

Totuși, dezvoltarea la elevi a intenției de a analiza procesul care a dus la rezolvarea problemei e foarte dificilă. Acest aspect e explicabil, într-o anumită măsură, prin cultura specifică a orelor de matematică în care, scopul rezolvării unei probleme este mai ales găsirea răspunsului, nu dezvoltarea capacităților de rezolvare a problemelor. Alocarea de timp pentru scrierea și discutarea proceselor pe care le-au utilizat pentru a rezolva probleme, îi poate ajuta pe elevi să-și modeleze propriile procese. Există multe cercetări în slujba ideii că elevii își dezvoltă capacitățile de rezolvare a problemelor lucrând în grupuri (Wegerif, 2002).

Capacitatea de rezolvare a problemelor este una dintre cele mai importante și apreciate capacități ale elevilor. Elevii care identifică probleme ce necesită a fi soluționate, explorează variante de soluții, utilizează strategii de gândire variate și folosesc procese metacognitive, sunt aproape "predestinați" să aibă succes la școală, la locul de muncă și în viață.

Bibliografie :

Eric Development Team. (1999). *Reflective thought, critical thinking*. ED 436 007. Washington, DC: USDE.

Langer, E. J. (1989). Mindfulness. New York: Merloyd Lawrence.

Vianin,P. (2011). Ajutorul strategic pentru elevii cu dificultăți școlare. Cum să-i dai elevului cheia reușitei?. Cluj-Napoca: Editura ASCR.

EDUCAŢIA ECOLOGICĂ ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR
PLAN EXPERIMENTAL

PROF. Macarie Daniela
Gradinita Albinuta
Sector 2, Bucuresti

La vârsta preşcolară educaţia ecologică se realizează mai mult pe plan afectiv. Sentimentele care se manifestă prin atitudini, prin imitarea comportamentului adulţilor. Adulţii sunt puşi în situaţia de a-şi controla comportamentul în permanenţă, făcând dovada că mediul înconjurător nu le este indiferent.

Planul de intervenţie

În desfăşurarea activităţilor este aplicată învăţarea activă din partea copiilor. Sunt valorizate toate cunoştinţele copiilor, este încurajat dialogul şi colaborarea între copii. Sunt aplicate tehnici de muncă în grup, oferind posibilitatea participării active din partea copiilor.

Pe o perioadă de opt săptămâni s-au stabili teme care au vizat cunoaşterea elementelor principale din natură: planeta Pământ, apa, aerul, solul, omul, pădurea, o săptămână în lumea plantelor, fauna.

Activităţi desfăşurate în cadrul experimentului:

1. Activităţi din domenii experienţiale;
2. Activităţi liber - alese;
3. Activităţi practice, de recreere, extracurriculare;
4. Activităţi de dezvoltare personală.

Activităţile extracurriculare s-au desfăşurat ritmic: vizionare spectacol de circ cu dresuri de animale, participare la concurs interjudeţean „Ecoinventatorii”.

Etape: ***1.*** Organizarea activităţii cu pregătirea spaţiului educaţional;

2. Captarea atenţiei participanţilor;
3. Activitatea propriu--zisă în care s-a pus accent pe tehnici de muncă în grup, dezvoltarea unor deprinderi de comportament ecologic prin imitarea propriilor colegi;
4. Momentul de reflexie în care s-a pus accent pe influenţa pe care o are omul asupra protejării sau distrugerii mediului;
5. Obţinerea feed-back-ului şi evaluarea activităţii.

Materialul şi mijloacele didactice utilizate.

În funcţie de temă s-au utilizat materialele obişnuite, aflate la dispoziţia cadrelor didactice şi a copiilor în cadrul unităţii.

Activităţi desfăşurate - exemple:

I. Tema : Pământul – pe a Cosmosului hartă, iată şi Planeta albastră!

Activităţi planificate : Convorbire – Povestea Pământului, o biografie geologică; Ştiinţă - S.O.S.- Deşeurile sufocă Pământul; Joc didactic – Aşază-mă la locul meu! (planetele), etc.

II. Apa - miracolul vieţii

Activităţi planificate : Convorbire – Apa, prieten sau duşman; Experiment – Stările de agregare ale apei; Lectură după imagini: La poli; Ştiinţă - Circuitul apei în natură, etc.;

III.Tema: „Micii ecologişti în acţiune”

Subteme: 1- *„Ocrotim păsărelele”*, 2 – *„Prietenii din acvariul grădiniţei!*, 3 - *„Pădurea şi vieţuitoarele ei”*, 4 - *„Salvăm copacii pădurii!”*

Activităţi planificate: Convorbire - Cum protejăm pădurea de gunoaie şi Pădurea şi vieţuitoarele ei; Memorizare: „Cumătra vulpe” de Otilia Cazimir; Activitate practică – Montarea căsuţei păsărelelor în curtea grădiniţei; Joc de rol: Eu locuiesc în pădure (paradă de costume de animale); Artă - Copacul de pe strada mea; Observare: Copacul - plămânul verde al naturii; Activitate integrată - Prietenii peştişorilor (înlocuirea apei din acvariu); Activitate extracurriculară: Privim şi ne bucurăm (vizionare spectacol de circ); Povestea educatoarei: Puiul de Al. Brătescu-Voineşti; etc.

IV:Tema : Omul - prietenul sau duşmanul naturii?

Activităţi planificate : Convorbire - Omul şi mediul; Artă - Gânduri pentru un mediu curat; Educaţie muzicală - Imnul ecologiştilor; Educaţie pentru societate - Cele 10 porunci ale ecologiei; etc. ***(Anexa).***

V. Tema: Cei trei „R” - RECICLARE, RECONDIŢIONARE, REFOLOSIRE

Activităţi planificate: Activitate integrată: Colectarea selectivă a deşeurilor; Observare: Vizită în cartierul meu; Ştiinţă - Cauzele şi efectele poluării mediului; Artă – Jucării din nimicuri; Concurs interjudeţean: Ecoinventatorii; etc.

Inventar de probleme:

Ce ştiu copiii?	Ce doresc să afle copiii?
Paneta Pamânt este cea pe care trăim noi. Apa ne este necesară în fiecare zi. În apele pământului trăiesc peşti. Pădurea este formată din foarte mulţii copaci. În pădure trăiesc animale şi păsări sălbatice pentru că pădurea este mediul lor de viaţă. Este locul unde mergem să ne relaxăm, să ne bucurăm de aer curat, de natură. Lemnul copacilor este folosit la foc, la fabricarea mobilei, la construcţia caselor,etc. Oamenii produc zilnic deşeuri/gunoi. Oamenii duc deşeurile/gunoiul în locuri special destinate.	Planeta Pământ este singura din univers? Gheaţa este tot apă? Cum şi când se formează? Cum respiră peştii în apă? Cum îngrijim peştii din acvariu? Ce specii de copaci cresc în pădure? Cine plantează copacii? Ce animale sălbatice trăiesc în pădure? Cu ce se hrănesc animalele din pădure? Cum rezistă păsările în timpul iernii? Ce vârstă au copacii foarte mari? De ce e importantă pădurea pentru oameni? Ce se întâmplă cu deşeurile/gunoiul produs de oameni?

Activităţile pe domenii experienţiale au fost completate de cele liber-alese, recreative, practice, de dezvoltare personală prin care copiii au avut posibilitatea completării cunoştinţelor dobândite, exersarea unor deprinderi şi posibilitatea obervării atitudinilor faţă de mediu.

In urma aplicarii programului experimental de educaţie ecologică, se poate concluziona că pentru a obţine rezultate cu preşcolarii în domeniul educaţiei ecologice se impune mult interes, motivare şi mai ales multă dăruire.

BIBLIOGRAFIE:

Geamănă Nicoleta Adriana, Dima Maria, Dana Zainea – *Educaţia ecologică la Vârsta preşcolară –mic îndrumător pentru educatoare* –Supliment pentru învăţământul preşcolar, 2008

Vrasmas Ecaterina. - *Educatia copilului prescolar. Elemente de pedagogie la vârsta timpurie*. Bucuresti: Editura Pro Humanitate, 1999.

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Prof.ptr.inv.primar Ivan M.Daniela
Scoala Gimnaziala Botiz, Jud.Satu Mare

„Daca un copil traieste intr-un spirit de acceptare si prietenie, el invata sa gaseasca iubirea pretutindeni.”*(Dorothy Law Neite)*

În lumea noastră constituită din diferenţe de toate felurile, nu persoanele cu dizabilităţi, ci societatea, în mare, are nevoie de educaţie specială pentru a putea deveni o veritabilă societate pentru toţi”. (Federico Mayor, fostul Director General al UNESCO).

Mediul scolar este unul din mijloacele cele mai pozitive de combatere a atitudinilor de discriminare. Trebuie sa avem in vedere faptul ca educatia incluziva pune accent pe respectul fata de cei diferiti din jurul nostru, pe diversitatea umana.Nu suntem la fel, nici nu putem fi.De aceea trebuie sa avem in vedere ca fiecare copil are ceva special scotand in evidenta tot ce are el mai bun.Trebuie sa –i ajutam sa aiba curaj sa –si deschida aripile pentru a zbura spre visul lor , sa lupte, sa spere, sa creada : *„Copiii sunt ca fluturii care zboara in vazduh.Unii se inalta mai sus ca altii, insa fiecare zboara cat de bine poate.De ce sa –i compari intre ei?”* https://i.pinimg.com/originals/56/2c/e9/562ce9d6a98e13a757fc262422406ef4.jpg
Am sa prezint un plan de actiune pentru integrarea unui elev cu deficiente de vedere.Am luat in vedere activitati atât pentru elevi cât și activități pentru părinți si cadrele didactice.

ELEVI

Idei de activitati in vederea integrarii lui in colectiv:

- este necesar ca elevii să înveţe acceptarea diferenţelor care există intre ei şi sa valorizeze aceste diferenţe.

-aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficiente.Acestea permit elevilor sa inteleaga mai bine situatia celor cu diverse cerinte speciale.

Am sa descriu unul din jocurile pe care le-am aplicat tocmai in vederea integrarii acestui copil in cadrul colectivului.Este vorba de jocul „Traseul magic„

Descriere : Am pregatit un traseu din 12 bucati de hartii A4 colorate pe care le-am lipit pe podea.Apoi am ales doi copii pentru a demonstra jocul.Pe unul l-am legat la ochi ,iar celalalt trebuia sa –l ghideze, fara sa vorbeasca, doar prin atingeri pe anumite parti ale corpului, astfel incat sa parcurga intreg traseul:

1.Păşeste inainte! - se pune palma pe cap

2.Păseste la dreapta! – il atingem pe umarul drept

3.Păseste la stanga!- il atingem pe umarul drept

4.Un pas inapoi! – il atingem pe spate

La fiecare atingere , copilul face un singur pas in directia ghidata de colegul sau.

Dupa ce s-au explicat toate regulile jocului s-a dat startul.In timpul jocului, eleva F.S. a fost ajutata de catre colega de banca la inceput.Uimirea mea a fost maxima in una din pauze ,cand am observat ca elevii au inceput sa se joace din proprie initiativa acest joc doar pentru a –si ajuta colega sa parcurga cat mai multe trasee , pe care ei le –au si schimbat.O aplaudau de fiecare data iar la sfarsitul jocului i-au pus in piept o steluta confectionata tot de ei.Vreau sa spun ca fetita a purtat acea steluta un timp indelungat in piept.Era foarte mandra !Copiii au fost incantati de tot tot ce s-a intamplat triumfand un comportament pozitiv fata de colega lor.

-vizionarea de filmulete care promoveaza acceptarea, toleranta, relatiile de prietenie, respectul, povesti, povestiri, discutii, dezbateri;

- aprecieri asupra comportamentului personajelor, din materialele prezentate.

-vizita unor persoane cu deficiente;

- folosirea învățării prin cooperare, implicarea copilului într-un grup de lucru, dându-i o sarcină specifică;

-am incurajat-o , atat eu cat si copiii, de cate ori s-a ivit ocazia, sadindu-i astfel increderea in fortele proprii;

-evidentierea unor abilitati speciale pe care le are copilul cu deficiente ;

Resurse: cărți , videoproiector, laptop, hartii colorate, diverse resurse educaționale deschise.

PĂRINȚI

Idei de activități:

Am desfasurat si cu parintii acelasi joc cu o diferenta.Prima data am rugat sa vina in fata un singur parinte pe care l-am legat la ochi si l-am rugat sa parcurga traseul dupa ce l-am lasat sa-l memorizeze vizual 3 minute.La un moment dat , parintii care stateau in banci au inceput sa-i spuna : ,,La dreapta! ,,La stanga! etc. Am oprit jocul si a urmat o dezbatere pe aceasta tema. Au inteles de ce acel copil are nevoie de ajutor.Au constientizat faptul ca , nu numai intr-un colectiv de elevi , ci si in familie , in societate , e nevoie sa ne ajutam semenii, sa coooperam, sa fim toleranti si sa invatam sa ne acceptam unii pe altii.

- A urmat apoi ,,O inima plina de culoare,,.Parintii au lipit bucati de hartie colorata pe o inima decupata dintr-un carton alb.Pe acele bucati de hartie au scris ce ar putea ei sa faca pentru un astfel de copil.

CADRE DIDACTICE

Idei de activități:

-Activități desfășurate împreună (profesor-învățător-copii):

-vizite, excursii, alte activități extrașcolare, ședințe ale comisiilor metodice, ședințe restrânse cu personalul de specialitate.

-discutii cu profesorii care predau sau vor preda la clasa,, realizarea unui plan de interventie personalizat

Strategii de învățare: interasistențe la ore, dezbateri, completarea unei fise de observare a comportamentului elevului,participarea la diferite cursuri de formare in domeniu.

COMUNICAREA ADECVATĂ CU ELEVII AUTIŞTI

STUDIU DE CAZ

Profesor psihopedagog,
Iurniuc Oana –Elena

... Să începem cu o „poveste”...

Într-o frumoasa zi, la uşa casei noastre a bătut cineva.

- Bună ziua, numele meu este Alexandru - Adrian. Am o veste bună, una şi mai bună şi una cu adevarat excelentă. Cu care vrei să încep ?

- Începe cu aia bună.

- Sunt extraterestru.

- OK! Iar cea şi mai bună?

- Sunt copilul vostru!

- Să presupunem că înţelegem. Care este vestea excelentă?

- De astăzi înainte veţi trăi altfel dacât eraţi obişnuiţi si altfel decât vă imaginaţi. Pentru că sunt extraterestru şi vă garantez că nu vă veţi mai plictisi.

- Bun, altceva?

- Vă veţi bucura dar veţi şi dispera.

- De ce vom dispera?

- E cam mult de explicat. O să vedeţi mai tarziu.

- Şi de ce ne vom bucura?

- Şi acest lucru îl veţi vedea mai târziu. Oricum, veţi avea ocazia să comunicaţi cu o alta civilizaţie. Întrucât noi suntem oaspeţi pe planeta voastră vă veţi stradui să ne integraţi în lumea voastră.

*L-am invitat **înauntru** pe Alexandru - Adrian.*

La urma urmei, nu primeşti vizite de la extratereştri în fiecare zi.

Comunicarea reprezintă o întreagă clasă de scopuri comportamentale şi este folosită în mod voit în cadrul schimburilor sociale pentru a transmite informaţii, observaţii sau stări interne sau pentru a produce schimbari în mediul inconjurator. Comportamentele verbale, ca şi cele nonverbale, sunt prezente atâta timp cât intenţionalitatea, evidenţiată prin anticiparea rezultatelor, poate fi demonstrată. Adică, nu toate vocalizarile sau chiar vorbirea pot fi calificate drept comportament comunicaţional intenţionat.

Aceasta definiţie situează comunicarea într-un context social. Vorbirea, verbalizarea devine comunicare când există o dorinţă sau o intenţie de a transmite un mesaj celuilalt. De aceea aceste două arii, comunicare şi deprinderi sociale, sunt strâns legate şi interdependente. Din păcate pentru copiii cu autism ele reprezintă deasemenea doua arii principale de dificultate. Din acest motiv copiii cu autism, chiar şi aceia consideraţi „verbali” (care se exprima şi verbal, nu doar nonverbal), se confruntă cu dificultăţi semnificative de comunicare. Când ne referim la copiii cu autism, avem în vedere un spectru larg de comportamente verbale, de la cel mai simplu până la un comportament verbal apropiat de normalitate, aria cel mai des întâlnită de dificultate referindu-se la felul cum copilul utilizează limbajul pentru a comunica. Pentru că deprinderile sociale şi comunicarea sunt interdependente, caracteristicile şi particularităţile autismului în ce priveşte relaţiile sociale au un aport considerabil la dificultăţile copilului în folosirea deprinderilor verbale pentru a comunica eficient.

Deficitul de cunoştinte al copilului privind ceilalţi oameni, în special a înţelege faptul că ceilalţi oameni au gânduri, idei şi credinţe diferite de ale sale, interferează semnificativ cu capacitatea de a comunica. Dacă un copil nu

înţelege generalul „a da şi a lua” al relaţiilor sociale, este puţin probabil ca el să se implice în schimburi de informaţii intenţionale şi cu un anumit scop, care caracterizeaza comunicarea.

Analiză comparativă

Numele elevului	A. Alexandru	C. Adrian
Sex	masculin	masculin
Vârsta	7 ani	9 ani
Clasa	I	I
Tipul de deficienţă	Cu elemente de autism	Autism

Date familiale:

Copilul ALEXANDRU s-a născut 06.01.2014 în Botoşani, judeţul Botoşani, este domiciliat în Sat Schit - Orășeni, comuna Cristești, şi este elev în clasa a I-a la Şcoala Profesională Specială „Sf. Stelian” din Botoşani. Elevul a fost abandonat de la naştere, în prezent se află in aflat în plasament fam la A.M.P.- C.M.D. . Asistenta maternală se preocupă intens de educarea lui. Elevul A. A este diagnosticat ca autist, având şi deficienţă intelectuală.	Elevul ADRIAN s-a născut 06.06.2013 în Botoşani, judeţul Botoşani, este domiciliat în Botoşani, şi este elev în clasa a I-a A la Şcoala Profesională Specială „Sf. Stelian” din Botoşani. Elevul este fiul lui C. A şi C.A şi locuieşte împreună cu familia lui. Mama C.A. este în concediu de creştere a copilului. Tatăl C.A. lucrează ca muncitor, deşi lucrează el îşi face timp şi pentru educaţia copilului (copilul preferă să vină cu tata la școală, nu suportă să vină cu mama), mama este însă cea care se ocupă mai mult de educarea lui, deoarece dispune de mai mult timp liber. Elevul C. A. este diagnosticat ca autist, având şi deficienţă intelectuală

Delimitarea problemei

Dificultăţile comunicării didactice la cei doi elevi cu autism provin din exacerbarea comportamentelor de auto-stimulare şi a celor de auto-mutilare:

- A. A.: se leagănă, muşcă mâinile, se loveşte de bancă, de perete, loveşte şi rupe obiectele din jurul său, se muşcă, ciupeşte, se invârte;
- C. A.: flutură şi îşi muşcă mâinile, flutură hârtie igienică sau şerveţele, aprinde lumina, închide uşile.

Pentru a eficientiza comunicarea în cadrul procesului instructiv- educativ, noi încercăm să întărim celelalte forme alternative de comunicare accesibile copilului autist.

FORME DE COMUNICARE (AUTIŞTI)	**C. ADRIAN**	**A. ALEXANDRU**	**INTERVENŢIA PROFESORULUI ASUPRA COMPORTAMENTULUI EMIS**
Motrică: manipularea fizică directă a unei persoane sau a unui obiect	Îmi ia mâna şi o conduce pentru a efectua operaţiunile pe care le doreşte:	Îmi ia mâna şi o conduce pentru a efectua operaţiunile pe care le doreşte:	Acest tip de comunicare este încurajat, dar pe parcurs este îmbogăţit prin formularea de propoziţii scurte referitoare la ceea ce el doreşte să

	desfacerea ambalajelor (corn, lapte), ascuţirea unei culori, dă ceaşca pentru a indica “vreau apă”.	desfacerea ambalajelor (corn), dă ceaşca pentru a indica “vreau apă”.	obţină: “Doamna, mi-e foame!”, “Te rog, desfă!”
Vocalizarea: folosirea sunetelor, inclusiv plânsul, pentru a comunica.	Foloseşte sunetul: i-i-i-i-i Fluieră pentru a atrage atenţia asupra lui.	Mimează plânsul atunci când nu vrea să realizeze sarcina dată	Acest tip de comunicare este tolerat doar la început, pentru a preveni apariţia unor comportamente auto-mutilante, apoi elevul este orientat spre o acţiune pe care o preferă şi o efectuează cu uşurinţă: să mâzgălească, să se uite în revista preferată, să se joace cu maşinuţe. Apoi, după ce atenţia elevului a fost orientată către profesor, i se dă sarcina didactică adecvată conţinutului lecţiei în curs.
Schimbul de obiecte: un sistem de schimb de obiecte se bazează pe capacitatea copilului de a recupera un obiect în schimbul unei solicitări din partea profesorului	Dacă rezolvă sarcina de lucru va asculta o melodie	Dacă repetă poezia primeşte înapoi cartea cu maşini.	Acest tip de comunicare este indispensabil în relaţia cu elevul autist, acţionând ca un stimul pentru buna desfăşurare a activităţii şcolare.

Recomandări:

- Comunicarea folosită cu elevul autist trebuie să fie rară, clară, concretă, constantă.
- Folosim cuvinte pe care copilul le înţelege; utilizarea aceluiaşi cuvânt pentru descrierea aceleiaşi situaţii, comunicăm în propoziţiilor scurte şi simple.
- Utilizăm suportul vizual în comunicare (imagini, jetoane). Acesta atrage şi menţine atenţia, reduce anxietatea, concretizează conceptele. Încercăm să legăm activităţile de lucrurile şi acţiunile preferate de elev.

PARTENERIATUL GRĂDINIȚĂ- FAMILIE FAVORIZEAZĂ INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI ȘI/SAU ALTE CES- studiu de specialitate

Prof.dr. Nicolescu Gabriela Gianina
CJRAE Buzău

Viaţa obişnuită a familiei nu oferă mereu părinţilor ocazia de a-l observa pe copil în situaţii caracteristice. Din această cauză este nevoie de crearea unor situaţii speciale care să îl determine pe copil să adopte un comportament simplu sau complex prin care să dezvăluie lumea sa interioară, preocupările şi interesele, convingerile şi îndoielile, speranţele şi idealurile sale. Educația timpurie răspunde acestor necesităţi.

Implicarea părinților în procesul educativ poate constitui o garanție a reușitei integrării tuturor copiilor în procesul educațional. Un demers posibil pentru reducerea barierelor incluziunii îl constituie tipul de colaborare pe care părinții îl au cu grădinița. Buna colaborare dintre părinți și grădiniță estul girul unei integrări cu succes a copiilor cu dizabilități și/sau alte CES.

Testul familiei face parte din categoria testelor proiective, permiţând cunoaşterea relaţiilor intrafamiliale şi modul în care copiii işi percep părinţii. El oferă posibilitatea unei abordări globale a grupului familial având totodată un înalt potenţial informativ. În analiza desenului se ia în consideraţie amplasarea desenului în spaţiul foii, ordinea desenării personajelor, mărimea acestora, numărul detaliilor, omiterea sau adăugarea unor personaje, distanţele dintre acestea, etc. Scopul testului constă în diagnosticarea relaţiilor intrafamiliale. Testul ne ajută să determinăm natura relaţiilor afective dintre membrii familiei, acele relaţii ce provoacă la copil anxietate, potenţialele conflicte existente în spaţiul familial, atitudinea copilului faţă de familie, nivelul maturizării psihoafective a copilului şi a integrării acestuia în grupul familial, etc.

Deşi este o tehnică greu de codificat şi destinată mai degrabă studiului de caz decât cercetării de grup, am utilizat-o deoarece se aplică cu uşurintă la grupa de vârstă investigată. Informaţiile obţinute au fost cuantificate prin utilizarea unei grile bazată pe analiza de conţinut a desenului. În continuarea testului, copiii au răspuns la o serie de întrebări cu privire la atitudinea faţă de personajele desenate, confirmarea celor desenate, situaţiile de coeziune/ izolare existente în spaţiul familial.

Parcurgerea acestei etape a servit atingerii următoarelor obiective ale cercetării. În acest scop, s-au realizat mai multe demersuri:

- O3 Identificarea relației dintre părinți și copii ;
- O4 Stabilirea importanţei colaborării grădiniței cu familia în contextul integrării tuturor copiilor;

a. Analiza relaţiilor familiale aşa cum au fost puse în evidenţă de testul “Testul familiei”:

Instructajul folosit a fost următorul: „Imaginează-ţi o familie şi deseneaz-o!”. Pentru fiecare personaj desenat s-a precizat numele, vârsta, rolul în familie şi preferinţa afectivă pentru celelalte personaje. Convorbirea de după desen a cuprins următoarele întrebări:

- Care este cel mai simpatic personaj dintre toţi ? De ce?
- Care este cel mai puţin simpatic personaj ? De ce?
- Care este cel mai fericit dintre toţi ? De ce?
- Care este cel mai puţin fericit ? De ce?
- Tu pe cine preferi din toată familia?

Am analizat răspunsurile copiilor la aceste întrebări pe deoparte şi aspectele grafice ale desenelor pe de altă parte pentru a oferi un tablou sociopsihologic de ansamblu asupra particularităţilor familiilor din care fac parte subiecţii investigati.

A. Structura familiei- Analiza cantitativă a structurii familiilor, arată ca 70% dintre familii sunt complete, alcatuite din ambii părinţi şi copiii acestora, iar 30% dintre familii sunt incomplete în urma divorţului produs în cuplul conjugal. Menionăm că în 100% dintre cazurile în care părinţii sunt divorţaţi, copilul locuieşte cu mama.

B. Analiza răspunsurilor la întrebările referitoare la explicarea desenului

1. Personajul cel mai simpatic din desen -Se observă că propria persoană deţine cel mai ridicat procent din totalul alegerilor exprimate; procentul celor care au desenat-o pe mamă ca fiind personajul cel mai simpatic este semnificativ mai mare decât cel al copiilor care au identificat personajul cel mai simpatic cu tata; interesant este faptul că tatăl este devansat procentual de animalul de casă, ales în 14% dintre cazuri ca fiind cel mai simpatic.

2. Personajul cel mai putin simpatic -Analiza răspunsurilor la această întrebare arată un numar egal de alegeri pentru tată şi propria persoană; în niciunul dintre cazuri mama nu este desemnata ca find cel mai puţin simpatic personaj al familiei, iar in 54.5% dintre cazuri nici unul dintre membrii familiei nu este considerat antipatic.

3. Personajul cel mai fericit -Dacă analizăm răspunsurile se poate observa că în majoritatea cazurilor copilul se consideră pe sine cea mai fericită persoană, urmat de fiecare părinte în parte. Se observă că doar în 4.5% dintre cazuri părinţii, respectiv toată familia sunt consideraţi personajele cele mai fericite.

4. Personajul cel mai putin fericit -Analiza calitativă a răspunsurilor la această întrebare evidenţiază tendinţa copiilor de a idealiza situaţia, afirmând în 63% dintre cazuri că în familia lor nu există persoane nefericite. Ca şi în cazul întrebării privind personajul cel mai puţin simpatic, mama nu primeşte nici o identificare cu personajul cel mai nefericit (aceeaşi tendinţă de idealizare).

5. Personajul preferat de copil - Se constată că subiecţii sunt foarte atraşi de mamă, tată, de părinţi în general, care se constituie la această categorie de vârstă ca modele comportamentale şi atitudinale.

C. Analiza grafică a desenului- Interpretarea rezultatelor testului “Desenul familiei” are la bază analiza aspectelor grafice ale acestuia: mărimea, poziţia şi distanţa dintre personaje, ordinea în care au fost desenate, activitatea acestora, plasarea în pagină, numărul detaliilor. Pentru a facilita interpretarea datelor am utilizat o grilă de analiză în care au fost cuprinse următoarele variabile: mărimea personajelor; ordinea în care acestea au fost desenate; distanţa dintre membrii familiei; numărul detaliilor; acurateţea şi precizia desenului.

1. Mărimea personajelor- Mărimea personajului denotă importanţa personajului respectiv pentru subiect, în contextul relaţiilor familiale. Graficul şi procentele pun în evidenţă importanţa părinţilor, a mamei şi a tatălui în egală masură. Pe locul doi, cu un numar destul de important de procente, se află propria persoană (un copil se percepe pe sine ca find important atunci când adulţii semnificativi din jurul sau îi tratează astfel); reiese încă odată importanţa atitudinii părinţilor pentru construirea unei imagini pozitive a sinelui la copii.

2.Ordinea în care au fost desenate personajele- Variabila ordine trebuie corelată însă cu mărimea personajului şi grija manifestată în desenarea acestuia. Daca analizăm procentele, observam că în 40% dintre cazuri, tatăl a fost primul desenat, explicaţia decurgând din argumentul de putere şi autoritate pe care îl reprezintă figura paternă în grupul familial. Pe locul al doilea, dar cu un procent semnificativ, se situează figura maternă, aspect explicabil daca ne gândim la centralitatea personajului matern în viaţa copilului. Dorinţa de identificare cu fratele/sora în 18,33% dintre cazuri poate fi explicată prin atenţia deosebită pe care aceasta/acesta o primeşte din partea părinţilor.

3. Distanţa dintre membrii familiei- **Analiză**: În 12% dintre cazuri personajele au fost desenate izolat unele de celelalte şi aparent fără nici o legătură între ele, acest aspect punând în evidenţă slaba coeziune a grupului familial şi precaritatea legăturilor afective dintre membrii acestuia. În 22% dintre cazuri copilul s-a desenat cel mai aproape de mama şi într-un număr identic de cazuri-de tată, acest lucru punând în evidenţă identificare şi legături afective puternice cu personajul matern, respectiv patern. În 36% dintre cazuri, cuplul parental era reprezentat foarte apropiat şi izolat de restul personajelor din desen, exprimandu-se astfel individualitatea distinctă a cuplului conjugal în spaţiul familial.

4. Analiza detaliilor, acurateţea şi precizia desenului- Se apreciază că numărul de detalii şi gradul de acurateţe al personajelor desenate sunt un indicator al maturităţii psihologice a subiectului şi a gradului său de integrare în contextul familial.

Din interpretarea „Testului familiei” se remarca faptul că:

- este desenat personajul “tata”, în proporţie de 100% chiar şi de către copii care locuiesc doar cu mama; grupul familial complet este desenat întotdeauna implicat într-o activitate comună(la masă, plimbare în parc, la televizor, etc.).
- 60% dintre aceşti copii declară că tata sau părinţii sunt personajul favorit din desen, aspect ce pune în evidenţă nevoia copilului de prezentă a figurii paterne, şi implicit a cuplului parental unit.
- în 60% dintre cazuri nu există „personajul nefericit” în familie, aspect ce ar putea trăda tendinţa copilului de idealizare a propriei situaţii familiale.

În concluzie, din aceste date reiese dependenţa copilului de părinţi, de prezenţa amandurora, dar şi de sentimentul că ei sunt fericiţi în micul lor univers, iar el, copilul, este un personaj important în acest univers. Armonia familială şi unitatea cuplului parental sunt indisolubil legate de maturizarea afectivă a copilului, de construirea unei imagini de sine pozitive, de integrarea lui deplină în grupul familial în primul rând, și ulterior în grupurile sociale mai largi.

Pentru ca educația incluzivă să se desfășoare în condiții optime și pentru ca egalitatea șanselor și dreptului la educație să fie respectate, este necesar ca fiecare parte implicată în acest proces să își asume cu cea mai mare responsabilitate rolul. Părinții trebuie informați despre importanța eliminării prejudecăților, integrării copiilor cu probleme în procesul instructiv-educativ . Specialiștii din grădiniță (educatoare, profesorii logopezi, profesorii psihopedagogi) furnizează părinților informații pertinente despre modul în care își pot ajuta copiii să progreseze, ca și despre posibilități de recuperare.

Soluții necesare pentru îmbunătățirea integrării copiilor preșcolari cu dizabilități, reieșite din cercetare

Egalitatea de șanse și dreptul la educație al fiecărui copil se poate realiza numai în cadrul unei grădinițe incluzive care răspunde nevoilor tuturor copiilor, încurajând dezvoltarea și care creează un mediu de învățare adecvat cerințelor acestora.

Identificăm nevoia unui traseu educațional al copilului 0-6/7 ani cu dizabilități. Acesta trebuie să cuprindă atât prevederile legislative și drepturile copilului la serviciile de sprijin (medicale, sociale, educaționale) cât și mecanismele de punere în practică ale acestora.

Bune practici în cadrul proiectelor educaționale în care au fost implicați și elevi cu CES

Prof. Hrițcu Gabriela Loredana
Prof. Hrițcu Cristian
Liceul Regina Maria Dorohoi

1. Titlu proiect: „Lucrez şi mă joc împreună cu prietenii mei”.

Scopul proiectului: implicarea elevilor în activităţi sociale cu caracter creativ, ludic, educativ, care oferă şanse egale, posibilităţi de dezvoltare a spiritului de cooperare şi stimuli de integrare socială şi societală.

Descrierea activităţii:

La realizarea acestei activităţi au participat elevi ai clasei a IX a F şi un elev cu CES. Activitățile au presupus realizarea de desene, picturi și machete pe teme ecologice. S-au realizat; elevi motivați, competiție și comunicare eficientă.

2. Titlu proiect: „Cu primăvara la braț...”.

Obiectivele urmărite: elevii să realizeze cât mai frumos felicitări și mărțișore pentru 1 și 8 Martie, să decupeze corect, conform liniilor trasate; să colaboreze cu colegii, să-și dezvolte abilități de comunicare și relaționare emoțională pozitivă; să participe cu lucrări la expoziția cu vânzare.

Descrierea activităţii:

La realizarea acestei activităţi au participat elevi ai clasei a IX a F şi un elev cu CES. Copii au fost mobilizați în realizarea de felicitări și mărțișore, au relaționat pozitiv și au participat cu lucrările realizate la o expoziție cu vânzare cu scop caritabil.

3. Titlu proiect: „Copacul problemelor”

Scop: Integrarea copiilor cu nevoi speciale în colectiv

Descrierea activităţii:

La realizarea acestei activităţi au participat elevi ai clasei a IX a F şi un elev cu CES din această clasă, care au fost grupaţi aleatoriu în echipe de câte 4 elevi .

Li s-a prezentat materialul conţinând copacul unde ei urmau să lipească 7 post-its, 3 pentru cauzele problemei, 3 pentru soluţii şi unul pentru cauza identificată de ei. Fiecare grupă a identificat o problemă urmând ca apoi să prezinte cauzele şi soluţiile pe care ei le consideră potrivite. La finalul activităţii au făcut ,,turul galeriei”, câte un reprezentant din fiecare grupă prezentând posterul realizat.

4. Titlu proiect: „Dar de Moş Nicolae”

Scop: Integrarea copiilor cu nevoi speciale în colectiv

Descrierea activităţii:

La această activitate au participat elevii clasei a X a F, care au dorit să facă o bucurie unei colege de-a lor școlarizată la domiciliu, cu ocazia sărbătorii Sfântului Nicolae.

Iniţiatorul acestei activităţi a fost domnul diriginte, care este și profesor de sprijin pentru această elevă.

Câţiva elevi au realizat la şcoală o felicitare şi au pregătit colinde de Crăciun pe care să le cânte alături de colega lor. La domiciliul elevei, colegii i-au înmânat felicitarea şi dulciuri, urându-i sănătate si bucurii alături de familie şi de cei dragi. Apoi au purtat un dialog colegial, legat de școală și interesele lor.

Bibliografie:

• Musu, Ionel. (2000). Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale. Bucureşti: Editura Marlink.

• Vrăşmaş, Ecaterina. (2004). Introducere în educaţia cerinţelor speciale. Bucureşti: Editura Credis

Studiu de caz

Prof ,inv .prescolar Sandu Gurita Madalina

I.Date de identificare

Numele, prenumele:Cojocaru Matei

Data naşterii:09.06.2017

Domiciliul: Giurgiu str Negru Voda bl 28/853

Date privind familia: mama: Cojocaru Aurelia

tata : Cojocaru Cristian

Membrii familiei: mama , tata trei copiii

Date relevante privind familia:

Provine dintr-o familie cu 3 copii (doi dintre ei fiind gemeni Cojocaru Matei fiind fratele cel mai mare.

Părinții sunt muncitori, cu o situație economică modestă, au un echilibru nervos precar, l-au izolat în momentul apariției gemenilor datorită faptului că îi agresa.

Tatăl nu se implică prea mult sau deloc în educarea copilului, dar este convins că de vină este mama și că educația copiilor este doar obligația ei, nu și a lui.

Mama se plânge de faptul că tatăl intervine când este pedepsit, iertându-l și răsfățându-l, ea nemaiavând nici o autoritate în fața copilului. Izolându-l, părinții au început să nu-i mai acorde atenție, l-au lasat doar în fața televizorului la tot felul de desene animate violente.

Date privind evolutia :

Informaţii despre naştere şi dezvoltare

Informaţii medicale

- tulburări de conduită;
- hiperactivitate cu deficit de atenție (A.D.H.D) ;
- comportament de opoziție și rezistență.
- întarziere in dezvoltarea limbajului;
- dislalie polimorfă gravă.

Situaţia şcolară

II. Descrierea problemei

Probleme identificate

● prezintă mai multe comportamente negative:

- perturbarea activităților;
- încălcarea frecventă a regulilor;

Descrierea problemei

Părinții sunt muncitori, cu o situație economică modestă, au un echilibru nervos precar, l-au izolat în momentul apariției gemenilor datorită faptului că îi agresa.

Tatăl nu se implică prea mult sau deloc în educarea copilului, dar este convins că de vină este mama și că educația copiilor este doar obligația ei, nu și a lui.

Mama se plânge de faptul că tatăl intervine când este pedepsit, iertându-l și răsfățându-l, ea nemaiavând nici o autoritate în fața copilului. Izolându-l, părinții au început să nu-i mai acorde atenție, l-au lasat doar în fața televizorului la tot felul de desene animate violente.

Descrierea situaţiei

Ce s-aîntămplat, Ce se întâmplă

● prezintă mai multe comportamente negative:

- perturbarea activităților;
- încălcarea frecventă a regulilor;
- agresivitate fizică față de colegi;
- distrugerea jucăriilor ;
- dificultăți în menținerea și stabilirea relațiilor interpersonale;
- opoziție/refuz în respectarea cerințelor. ● este mereu agitat, neliniștit, nu-și găsește niciodată poziția potrivită pe scaun;

● își mișcă mâinile, picioarele, pleacă de la masa, își găsește alte ocupații în timpul activităților obligatorii;

● are dificultăți de concentrare a atenției;

● deranjează colegii;

● nu poate lucra în echipă;

● nu respectă regulile;

● nu e acceptat de grup.

● este într-o permanentă stare de încordare , de nervozitate;

● nu recunoaște autoritatea adulților și de multe ori devine leader negativ;

● poate fi agresiv: lovește, amenință colegii, refuză realizarea unor sarcini;

III. Intervenţie

Ce s-a facut pentru soluţionarea problemei

● Într-o primă etapă am obținut cooperarea mamei și disponibilitatea acesteia de a ține legătura cu consilierul psihologic și a participa la orele de consiliere psihologică desfășurate la grădiniță;

● Am mai obținut promisiunea mamei că nu îl va mai ține pe B.A. izolat în familie ci îl va înconjura cu mai multă atenție și înțelegere dar și să-i stabilească un set de reguli ce trebuiesc respectate cu strictețe în familie;

● Este monitorizat zilnic atât în ce privește comportamentul cât și implicarea în activități, acordându-i sprijinul necesar ori de câte ori este nevoie.

● Are zile în care considerăm că a făcut unele progrese dar are și zile când nu ne putem înțelege deloc cu el.

● Având în vedere că are doar 5-6 luni de când frecventează grădinița, considerăm că prin aplicarea unui plan de intervenție personalizat sunt posibile unele rezultate care să-i permită o bună integrare la mediul școlar.

Măsuri concrete de acţiune

Ajutor/intervenţii ale unor personae specializate

- examinarea copilului de către specialiști (logoped, consilier psihopedagogic);
- diagnostic al rezultatelor;
- colaborare în rezolvarea problemelor;
- crearea unui mediu adaptativ și suportiv în clasă;
- exersarea capacității de memorare;
- exersarea capacității de comparare și clasificare;

Educația incluzivă și copiii cu cerințe educaționale speciale

Grădiniţa cu PP Căsuţa Fermecată GIURGIU
Prof .inv. preşcolar Chivu Antonia

Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfăşurare a activităţii didactice.„Statutul persoanelor cu dificultăţi de învăţare sau al celor cu dizabilităţi decurge din atitudinea societăţii faţă de deficienţă şi deficienţi, deoarece ea este cea care construieşte o anumită imagine socială a omului şi care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale. Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

În această perspectivă, însăşi învăţământul special trebuie să fie:

– recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învăţământul normal şi la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

– integrant, permiţând tuturor copiilor cu deficienţe să fie educaţi în mediul cel mai puţin restrictiv;

– flexibil şi centrat pe copil;

– profesional, practicat de profesori specialişti şi devotaţi;

– comprehesiv şi realist, în funcţie de realităţi actuale, economice, sociale, culturale şi politice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea <u>educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.</u>

- Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adapteze la cerinţele prefabricate;

- Participarea la procesul de învăţământ în cadrul şcolilor obişnuite, deschise pentru toţi membrii societăţii;
- Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii;
- Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al „educaţiei pentru toţi copiii – educaţie pentru fiecare”.

Astfel se poate observa că există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;
- Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;
- Accesul la servicii medicale şi terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
- Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;
- Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituţiei de învăţământ, putând astfel modela evoluţia ulterioara a copilului .

Nivelurile la care se realizează integrarea sunt:

1. integrarea fizică-permite satisfacerea trebuinţelor de bază;
2. integrarea funcţională-presupune crearea condiţiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor şi facilităţilor puse la dispoziţia comunităţii;
3. integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relaţii în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viaţa socială obişnuită;
4. integrarea personală-se referă la posibilitatea iniţierii, menţinerii şi dezvoltării unor relaţii cu persoane semnificative;
5. integrare societală – are în vedere asigurarea drepturilor cetăţeneşti normale şi a autonomiei decizionale în ceea ce priveşte propria existenţă;
6. integrarea organizaţională – priveşte participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaţionale în conformitate cu capacităţile şi interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare şcolară sunt orientate în esenţă înspre,,integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.”(A.Gherguţ, p.12, 2001)

Şcoala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare şi eliminare treptată a barierelor educaţionale dintre copiii obişnuiţi şi cei cu diverse dizabilităţi.

Intervenţia recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea şi nivelul de deficienţă al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente : psiholog, psihopedagog , profesor consilier. Din acest motiv, în prezentarea de faţă nu abordez această latură a problemei. Ceea ce revine învăţătorului va fi aplicarea programului stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activităţi suplimentare (aditive la programa şcolară) în sălile de clasă.

Consider că nu există ” reţete ” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să I se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Bibliografie:

Rev. ,,Învăţământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, Bucureşti, 2000;

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;

Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruţ,A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

ÎNVĂŢAREA COLABORATIVĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof.înv.preșcolar: CIFU OLGA –MARIA
Grădinita cu P.P nr.1 Reghin, jud. Mureș

Învăţământul românesc se confruntă cu probleme din ce în ce mai complexe, care necesită un nou mod de gândire, idei noi, informații noi și bineînțeles, un nou mod de a învăța.

A învăţa să cooperezi reprezintă o competenţă socială indispensabilă în lumea actuală şi care trebuie iniţiată de la cele mai fragede vârste. Indiferent de sintagma preferată fie învăţare prin cooperare, colaborare, învăţarea colaborativă avem în vedere aceeaşi realitate, adică o situaţie de învăţare în care copiii lucrează împreună, învaţă unii de la alţii şi se ajută unii pe alţii. În acest fel, prin interacţiunile din interiorul grupului îşi îmbunătăţesc atât performanţele proprii, cât şi ale celorlalţi membri ai grupului.

Rezultatele cercetărilor arată ca acei copii care au avut ocazia să înveţe prin cooperare, învaţă mai repede şi mai bine, reţin mai uşor şi privesc cu mai multă plăcere învăţarea şcolară. Prin accentul pus deopotrivă pe competenţe sociale, metodele de învăţare prin cooperare îi ajută pe copii sa relaţioneze şi să-şi dezvolte abilităţile de a lucra în echipă. Copiii se familiarizează cu diferite roluri. În grupurile cooperative, fiecare copil are o responsabilitate specifică, fiecare copil trebuie să fie antrenat în realizarea proiectului comun şi nici unul nu are voie să stea deoparte. Succesul grupului depinde de succesul în muncă al fiecăruia.

Conceptul de învăţare prin cooperare este o metodă care implică procedee de colaborare şi activitate comună în rezolvarea unor sarcini de instruire: copiii lucrează împreună, uneori în perechi, alteori în grupuri mici, pentru a rezolva una şi aceiaşi problemă, pentru a explora o temă nouă sau a crea idei noi, sau a realiza veritabile inovaţii.

1. ELEMENTE DE BAZĂ ALE ÎNVĂŢĂRII PRIN COOPERARE

● Interdependenţa pozitivă. Copiii realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit sarcina grupului. Educatoarea poate structura această interdependenţă pozitivă, stabilind scopuri, recompense şi resurse comune, precum şi roluri distribuite (cel care rezumă, cei care încurajează pe ceilalţi, cel care formulează răspunsul).

● Interacţiunea directă. Copiii se ajută unii pe alţii să înveţe, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile. Ei explică celorlalţi ceea ce ştiu, discută, se învaţă unii pe alţii. Educatoarea aranjează grupurile în aşa fel încât copiii să stea unii lângă alţii şi să discute fiecare aspect al temei pe care o au de rezolvat.

● Răspunderea individuală. Se evaluează frecvent performanţa fiecărui copil şi rezultatul i se comunică lui cât şi grupului. Educatoarea poate scoate în evidenţă răspunderea individuală, uneori aplicând scurte testări unora dintre copii, selectaţi într-o anumită ordine (de exemplu, din doi în doi) sau desemnaţi aleatoriu câţiva sau alegând la întâmplare un membru al grupului care să dea un răspuns .

● Deprinderi interpersonale şi de grup mic. Grupurile nu pot exista şi nici funcţiona eficient dacă preşcolarii nu au şi nu folosesc anumite deprinderi sociale absolut necesare. Copiii trebuie învăţaţi aceste deprinderi la fel cum sunt învăţaţi orice altceva. Ele includ conducerea, luarea deciziilor, clădirea încrederii, comunicarea, managementul conflictelor.

● Procesarea în grup. Grupurile au nevoie de anumite momente pentru a discuta cât de bine şi-au atins scopurile şi pentru a menţine relaţii eficiente de muncă între membri lor. Educatoarea creează copiilor condiţiile necesare acestei procesări prin sarcini ca:

-enumeraţi cel puţin trei acţiuni ale membrilor care au condus la succesul grupului;

- enumeraţi cel puţin o acţiune care ar putea spori succesul grupului mâine.

Educatoarea monitorizează în permanenţă învăţarea grupurilor şi le dă feedback lor şi întregii grupe despre cum lucrează.

2. DE CE UTILIZĂM ÎNVĂŢAREA PRIN COOPERARE?

Procesul de învățare nu poate fi conceput, în contextul actual, fără cooperare: pot colabora 3-4 copii într-un grup, 16-20 copii dintr-o grupă, dar pot conlucra și copii din grupe și grădinițe diferite, în proiecte comune. Deci, a coopera înseamna a lucra împreună pentru un scop comun, presupunând un schimb activ de idei, înseamna a dezvolta componenta socială a personalității copiilor. Determinarea copiilor preșcolari să lucreze în echipa reprezintă o tehnica binecunoscută pentru promovarea învățării active și a unei bune pregătiri pentru integrarea școlară, știut fiind faptul ca abilitatea de-a lucra împreună a devenit apanajul noii reforme educaționale. Copiii trebuie învățați de mici să coopereze în cadrul unor echipe, dar să se înfrunte și individual din perspectiva “câștig eu - câstigi și tu ”.

3. ROLUL ÎNVĂŢĂRII PRIN COOPERARE PENTRU COPII

CARACTERISTICI: își stabilesc sarcini; cooperează; schimbă idei; selectează informația bună; realizează o informare din surse variate; face ca intervenția educatoare/observator să fie facultativă; sunt utilizate gândirea abstractă și critic.

REZULTATE- PERMITE: socializarea; schimbul de păreri; dezbateri; dezvoltarea încrederii în sine; autoevaluarea pe baza analizei și în comparație cu colegii.

REZULTATE- PERMITE: tolerantă; motivația; creativitatea; dorința de cunoaștere; acțiunea; spirit de competiție cu echipele rivale; responsabilitatea individuală și de grup.

4. FORMAREA GRUPULUI DE COPII

Organizarea învățării în grupuri / echipe mici de copii trebuie făcută în mod corect. La început, sunt copii care consideră că, dacă sunt grupați cu alții, pot sta liniștiți toată activitatea, că are cine să realizeze sarcina de lucru. Educatoarea trebuie să-i determine pe copii să conștientizeze că sarcina unui grup este una comună, iar pentru a fi realizată, fiecare copil are o sarcină individuală, pentru care-și asumă responsabilitatea. Grupurile sunt utile pentru a genera într-un interval scurt, un mare număr de idei și pentru a facilita înțelegerea unor concepte abstracte, prin discuții referitoare la informația primită și la experiența personală.

CÂTEVA MODALITĂŢI DE FORMARE A GRUPURILOR DE COPII

Copiii numără de la 1 la 4 (sau 3), cei cu numărul 1 se așază la masa pe care se găsește cifra 1 și așa mai departe, fiecare copil se așază la măsuța cu cifra corespunzătoare. Pe o măsuță se amestecă ecusoane cu 3 sau 4 categorii de desene: flori, iepurași, ursuleți, fluturasi, etc. Fiecare copil își alege ecusonul preferat și se așază la măsuța la care se găsește ecusonul pe care l-a ales (se pot așeza ecusoane pe spatele fiecaruia și colegii se dirijează reciproc). Impusă (așezarea copiilor se face dupa cum indică educatoarea). La latitudinea și după preferința copiilor.

5. ÎNVĂTAREA PRIN COOPERARE PRESUPUNE AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Copiilor li se solicită în mod explicit formarea de mici echipe pentru rezolvarea unui exercițiu, a unei lucrări, a unui proiect, etc. Copiii trebuie să-și împartă sarcinile și să relaționeze unul cu altul. Pe măsura ce o echipa își îndeplinește partea sa, urmatoarea preia responsabilitățile acesteia, compara și completează informațiile etc. Un factor important al învățării prin cooperare îl constituie valorificarea cunoștințelor deja acumulate de către copii și crearea posibilității de a dobândi altele noi, să structureze informația însușită și cea noua.

AVANTAJE: Se impune depășirea restricției autoimpuse de a interacționa cu copiii cu fond cultural asemanator; Apar idei mai multe și mai bune; Copiii învață unul de la altul, nu doar de la educatoare; Încurajează contribuția personală; Intervine aprecierea diversității; Copilul intră în contact cu alte opinii decât ale sale, acestea obligându-l să țină seama de ele; Se valorifică informațiile colegilor în construirea cunoașterii proprii; Se realizează dezvoltarea socială, se dobândesc

competențe sociale: respectul de sine, simțul identității și capacitatea de a rezista în condiții de stres și situații de adversitate; Se dezvoltă unele relații interpersonale mai bune: relații colegiale, de solidaritate, de grijă și devotament, de sprijin personal. Evaluarea urmărește acordarea ajutorului imediat, având o funcție corectivă, ameliorativă .

DEZAVANTAJE: Impunerea lucrului în echipă nu va reuși întotdeauna să integreze copiii timizi și cu deficiențe majore de comunicare; Productivitatea unor copii poate scadea uneori, atunci când sunt obligați să colaboreze cu alți copii; Educatoarea se confruntă cu necesitatea realizării unui compromis între eficiența și performanța; Necesită mai mult timp; Unii copii pot domina grupul; Se poate pierde din vedere obiectivul final, de învățare, acordând foarte mare atenție relațiilor intragrup.

Scopul principal al învăţării prin cooperare este familiarizarea copiilor cu relaţiile de muncă ce presupun împărţirea şi distribuirea sarcinilor, solidarizarea membrilor grupului în jurul atingerii obiectivelor de interes comun, renunţarea la interesele personale în favoarea intereselor de grup, dezvoltarea unor trăsături de personalitate cu caracter prosocial

În concluzie, apreciez învăţarea prin cooperare şi sunt preocupată să-mi însuşesc cât mai multe metode şi tehnici de predare, deoarece această învăţare este stimulativă, generând un comportament contagios şi o străduanie competitivă; facilitează emiterea de ipostaze multiple şi variate; dezvoltă capacităţile copiilor de a lucra împreună, ceea ce se constiuie într-o componentă importantă pentru viaţa şi pentru activitatea lor profesională viitoare; timpul de soluţionare a problemelor este de cele mai multe ori mai scurt; se reduce la minim fenomenul blocajului emoţional al creativităţii; grupul dă un sentiment de încredere, de siguranţă; antrenarea reciprocă a copiilor ce duce la dispariţia fricii de eşec şi determină curajul de a-şi asuma riscul ; are ca efect educarea stăpânirii de sine şi a unui comportament tolerant faţă de opiniile celorlalţi; înfrângerea subiectivismului şi acceptarea gândirii colective; se creează noi prietenii si simpatii; contribuie la intensificarea atitudinilor pozitive faţă de cadrele didactice.

Prin învăţarea prin cooperare se poate contura şi o rezolvare creativă a conflictelor, iar în cadrul divergenţelor de opinii copiii se deprind să folosească un arsenal de luptă complex: deopotrivă cognitiv, afectiv şi comportamental.

BIBLIOGRAFIE:

1. Fluieras Vasile, Teoria si practica invatarii prin cooperare, Editura Casa Cartii de Stiinta, Cluj-Napoca, 2005.
2. Dulama Maria Eliza, Metodologie didactica, Editura Atlas – Clasiu

Ora de matematică în parteneriat la clasa integratoare. Curriculum adaptat și fișă de sinteză

Profesor educator Daniela Ioviță
Școala Gimnazială Specială, Centru de Resurse și
Documentare privind Educația Incluzivă/Integrată, Cluj-Napoca

Cadrul didactic de sprijin participă la activitățile din clasă, împreună cu profesorul clasei integratoare (de masă) facilitând atât accesul la structurile curriculare specifice, cât mai ales adaptarea acestora la specificul fiecărui elev. Astfel, adaptarea curriculară este foarte variată în special la matematică, pe de o parte deoarece unele clase parcurg programa din manual, altele preferând la solicitarea profesorului să utilizeze diferite culegeri de probleme cu diverse grade de dificultate. Comparând cele două stiluri de lucru, putem constata că există unele sincope între clasele unde există elevi integrati în sprijin care lucrează după culegeri, și alți elevi din sprijin care lucrează cu manualul. Diferența constă în faptul că, în cazul unor culegeri, se trece direct la grade de performanță- ceea ce la elevii din sprijin nu se poate pune în discuție acest aspect, pe când în munca cu manualul, trecerea spre o înțelegere a noțiunilor este mult mai lentă. Exemplu: Fracția constituie o parte dintr-un întreg, sau în general orice număr de părți egale. Dacă adaptăm spre exemplu fracțiile, vom observa că acestea sunt foarte ușor de înțeles dacă profesorul de sprijin alocă mai mult timp pentru aprofundarea conceptelor, intercalând elemente decupate din context, practice, uzuale (ex: felierea unei pâini, împărțirea unei pizza comandate pentru colegii clasei, împăturirea unei coli de hârtie, etc).

În exemplul de mai jos, am încercat să oferim o fișă de sinteză și monitorizare pentru disciplina matematică, pe interval de timp clare și cu îndeplinirea obiectivelor minimale adaptate curricular pentru elevii cu cerințe educative special încadrați în activități educative suplimentare (A.E.S.) cu profesor intinerant/de sprijin.

Instituția de învățământ/ Școala integratoare

Numele și prenumele elevului/ elevei

Clasa: a V-a

DIisciplina: matematică

Cadrul didactic de la clasa integratoare :

Cadru didactic intinerant/de sprijin:

Anul școlar:

Fișă evaluative de sinteză (exemplu/ adaptare)

OBIECTI-VE CADRU	OBIECTIVE DE REFERINŢĂ	SEPT.-NOV.				NOV.-FEBR.				FEBR.-APR.				APR.- IUN.			
		I	S	B	FB	I	S	B	FB	I	S	B	FB	I	S	B	FB
Cunoaș-terea și înțelegerea conceptelor, a terminologiei și	1.1 să scrie, să citească, să compare şi să reprezinte pe axă numere naturale, întregi, fracţionare şi zecimale;	X															
	1.2 să efectueze calcule conţinând adunări, scăderi, înmulţiri şi ridicări la putere, cu nr.naturale, fracţionare şi zecimale, utilizând proprietăţile operaţiilor de adunare şi înmulţire, precum şi regulile de calcul cu puteri;	X															

a procedurilor de calcul specifice matematicii;	1.3 să folosească aproximări ale nr. naturale, fracţionare şi zecimale pentru a estima sau a verifica validitatea unor calcule;		x															
	1.4 să utilizeze elemente de logică şi de teoria mulţimilor pentru a justifica etape în rezolvarea unor probleme;	X																
	1.5 să utilizeze ecuaţii simple de tipul: x±a =b; x·a =b; x: a =b (a≠0) şi inecuaţii de tipul x±a<b; x·a<b;x: b<b (a≠0)	X																
Cunoaşterea înţelegerea conceptelor, a terminologiei şi a procedurilor de calcul specifice matematicii	1.6 să recunoască figuri şi corpuri geometrice; să deseneze figurile şi să construiască din diferite materiale corpurile cunoscute;	X																
	1.7 să utilizeze simetria şi translaţia pentru a construi modele geometrice; să localizeze punctele de coordonare întregi într-un sistem de axe ortogonale;	X																
	1.8 să efectueze transformări între multiplii şi submultiplii principalelor unităţi din sistemul internaţional de măsuri (pentru lungime, arie, volum, masă, timp); să estimeze măsuri ale unor obiecte din mediul apropiat; exemplificări	X																
	1.9 să înregistreze, să clasifice şi să prezinte date sub formă de tabele şi diagrame statistice simple;	X																
2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/ investigare şi rezolvare de probleme;	2.1 să exploreze modalităţi de descompunere a numerelor naturale şi zecimale, folosind operaţiile studiate;	X																
	2.2 să investigheze valoarea de adevăr (se va opera cu termenii: adevărat, fals)a unei afirmaţii, prin construirea unor exemple;	X																
	2.3 să descopere, să recunoască şi să completeze sucesiuni de numere asociate după reguli identificate prin observare;	X																
	2.4 să recunoască validitatea unor rezultate obţinute prin măsurare sau calcul;	X																
	2.5 să construiască probleme pornind de la un enunţ parţial sau de la un model (grafic sau formulă);	X																
3. Dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând	3.1 să identifice informaţiile esenţiale dintr-un enunţ matematic;	X																
	3.2 să prezinte clar, corect şi concis, oral sau în scris, metodele şi/sau operaţiileutilizate în rezolvarea unei probleme;	X																

limbajul matematic;	3.3 să-şi asume diverse roluri de învăţare în cadrul unui grup;	X																
4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate	4.1 să-şi formeze obişnuinţa de a exprima prin operaţii matematice anumite probleme practice; 4.2 să manifeste perseverenţă în rezolvarea unei probleme; să participe cu idei noi la găsirea soluţiei.	X																

Notă: Monitorizarea evaluării și perioada, notație: I (insuficient), S (suficient), B (bine), FB (foarte bine). Gradul de dificultate este stabilit de cadrul de sprijin în urma evaluării inițiale a elevului. Traseul educational și analiza rezultatelor la învățătură, analiza catalogului, discuțiile cu părinții sau aparținătorii, analiza produselor activității, pot sprijini structurarea unui profil al alevului cu C.E.S. și poate ajuta masiv la personalizarea curriculară, la adaptarea procesului de predare, învățare și evaluare al elevului.

Bibliografie:

Barboș Ana, Barboș Emilia. (2007). *Adaptare compenso-recuperare-integrare. Instrumente și tehnici de lucru pentru cadrele didactice de sprijin/ intinerante și partenerele acestora- cadre didactice din învățământul de masă*. Cluj-Napoca: Editura Risoprint.

Mielu Zlate. (1999). *Psihologia mecanismelor cognitive*. Iași: Editura Polirom.

Tiberiu Kulcsar. (1978), *Factorii psihologici ai învățării școlare*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Alternanța Terapiilor Educaționale Complexe și Integrate în construcția proiectelor de activitate la elevul inclus în activități educative suplimentare în școala de masă

Profesor educator Mureșan Chira- Gabriel
Școala Gimnazială Specială, Centru de Resurse și
Documentare privind Educația Incluzivă/Integrată, Cluj-Napoca

Unitatea școlară:

Profesor/cadru didactic clasa integratoare:

Grad de adaptabilitate la specificul clasei: nivel scăzut X mediu X ridicat- da

Posibilitate de adaptare/personalizare: la clasele 1-IV și V-VIII

Data: Clasa:

Aria curriculară: Terapie Educaţională Complexă şi Integrată, matematică și științe

Subiectul/ Tema activităţii interdisciplinare: “Primul ajutor”

Arii curriculare abordate: matematică și științe, om și societate, limbă și comunicare

Interdisciplinaritate: matematică, fizică, chimie, biologie, anatomie umană și fiziologie, educație civică (*notă)

Tipul lecţiei: Dezvoltarea de priceperi și deprinderi practice (mixtă).

Competențe urmărite în general: domeniul dezvoltării personale:

Criteriul I: privind acceptarea și integrarea

1. Dezvoltarea capacității de cunoaștere, autocunoaștere, cunoașterii celorlalți și a mediului înconjurător
2. Formarea, menținerea, dezvoltarea/ stimularea unor abilități manuale și a unor deprinderi practic- aplicative
3. Formarea, menținerea, dezvoltarea/ stimularea conduitelor independente pentru integrarea în plan social general
4. Dezvoltarea unei concepții unitare despre lume, membrii societății și rolurile lor în societate

Criteriul II: integrare psihosocială generală și relaționare

1. Formarea, stimularea, dezvoltarea psihomotricității, coordonării oculo- motorii, a conduitelor perceptiv- motrice de bază, a fundamentelor elementare de selecție, organizare și structurare spațio- temporală
2. Cunoașterea și valorificarea operării cu elemente din mediul înconjurător cunoscute și mai puțin cunoscute
3. Valorificarea structurilor psiho- individuale în conduite independente în mediul cunoscut delimitat și în mediul deschis-natural socio-profesional, cultural
4. Încurajarea sistematică în vederea inițierii, stabilirii și participării la relații reale/ concrete, permanente de comunicare, relaționare socială cu cei din jur indiferent de vârstă
5. Selecția, organizarea, stimularea/ dezvoltarea aptitudinilor și segmentelor de inteligență multiplă în vederea rezolvării unor situații practice, concrete de viață prin integrarea experienței personale și stimutarea arhitecturii cognitive

Criteriul III.a: - funcțiuni triarhice

1. Acceptarea propriei identități și sesizarea individualităților dintre persoane
2. Diminuarea diferențelor individuale în ceea ce privește competiția școlară exacerbată (după caz) și diminuarea tendințelor egocentrice
3. Creșterea la un nivel mediu (după caz) a gradului de socializare în grup restrâns și lărgit.
4. Anticiparea nevoilor macro-comunicaționale intergeneraționale din comunitate
5. Dezvoltarea la un nivel mediu a gradului de exprimare verbală (pe întreaga desfășurare a proiectului) și parțial-adaptată și personalizată a comunicării scrise
6. Inițiarea, stimularea și dezvoltarea unor comportamente protective social

7. Inițierea, stimularea și dezvoltarea unor comportamente proactive social
8. Inițierea, stimularea și dezvoltarea unor comportamente responsabile

* Aceste exemple de mai sus pot fi structurate conform criteriilor SMART și HEART atât la nivelul fiecărui elev ca elemente personalizate și individualizate cât și la nivelul grupurilor/ clasei- și sunt pur orientative

Criteriul III. B: elemente aplicate

1. Implementarea graduală la nivel individual a unor noțiuni fundamentale de igienă individuală și colectivă
2. Implementarea graduală la nivel individual a unor noțiuni fundamentale educație sanitară (prin ajutor premedical)
3. Stimularea în vederea dezvoltării personale prin intermediul elementelor de bază prezente la criteriul IIIa (la dispoziția cadrului didactic, funcție de specificul clasei de elevi, și de fiecare elev în parte)
4. Stimularea dezvoltării comunicării scris-orale
5. Dezvoltarea abilităților de calcul aritmetic minimal/ de bază

***** Notă și explicații: se recomandă ca, în cazul criteriului III. a.b., fiecare cadru didactic să întocmească personal, la modul cel mai simplu (de la caz la caz, chiar și pentru fiecare elev în parte obiective SMART și HEART), o fișă de monitorizare tip grilă, a fiecărui secment de activitate cu nominalizarea elevului, verificarea funcție de posibilitățile acestuia (reale) în atingerea unor obiective multiple dar mici ca amplitudine curriculară și nu un obiectiv amplu, unitar. Acest element de întocmire a fișei/ grilei de monitorizare se realizează de cadrul didactic de la clasa la care se desfășoară activitatea cvadruplă. Acestea, la final, se vor compara, iar în funcție de aceste caracteristici, se realizează o evaluare de parcurs și anticipativă deoarece, având în vedere eventualele deficite curriculare, se pot relua unele obiective sub o altă formă dar cu același scop precis, atât din punct de vedere al conținuturilor cât și din punct de vedere metodologic. Obiectivele care nu au fost atinse se reiau chiar dacă sunt parțial îndeplinite. Se are în vedere o clară însușire a conținuturilor transmise și creșterea progresivă a posibilităților practice de a aplica concret, real, aceste cunoștințe/ conținuturi. Una din condițiile de baza pentru realizarea unui astfel de proiect de activitate cvadruplu este acela că, profesorul, psihopedagogul sau învățătorul din școala specială, trebuie să cunoască foarte bine clasa de elevi și mai ales cazurile particulare speciale.

Obiectiv (integrat) spre exemplu**:** să utilizeze formule de politețe generale, să identifice reguli elementare de igienă colectivă și personală, să recunoască articole de prim ajutor ce sunt incluse în trusa de prim ajutor, să efectueze exerciții de calcul utilizând principalele operații matematice

Resurse educaționale: a) Procedurale: evocarea, conversaţia, demonstraţia, jocul de rol, sondaj de opinie, explicaţia, problematizarea, exerciţiul, muncă independentă, munca în echipă, comparații, muncă pe echipe-concurs; b) Materiale**:** mijloace TIC (smartphone, laptop, tablă interactivă, proiector) materiale de prim ajutor (rivanol, apă oxigenată, spirt sanitar**,** leucoplast, atele sau înlocuitori ai acestora, fețe, tifon, garou), semne de circulație color (planșe, decupaje, reviste), cretă colorată, tabla clasei, foarfece, decupaje, ziare și reviste, Codul Bunelor Maniere, manual de anatomie și fiziologie umană, manual de aritmetică pentru învățământul special și/ sau planșe/ fișe de lucru cu fracții/ împărțire/ divizare- cu exemple concrete, planșe medicale, manechin cu funcții medicale; c) Organizatorice: frontală, individuală, în grup și pe echipe, lecții deschise/ parteneriate cu personal de specialitate didactic/medical civil/ ISU/ SMURD, etc.; d) Resurse de timp: serii de câte 45 minute/ 4 ore învățământ special gimnaziu (cu posibilitatea adaptării conținuturilor la specificul clasei și a elevilor participanți la activitate); e) Resurse umane implicate: unul sau doi profesori educatori/ alt cadru didactic participant în parteneriat (logoped, psihopedagog, asistent social/ medic, educator)

Notă: Considerăm că T.E.C.I. nu poate funcționa decât unitar, rezultând din coordonatele majore a educației speciale inter și intramodulare. Deși reprezintă categorii oarecum distincte dar ancorate pe integralitate, acestea sunt deschise spre normalitatea cerută de educație, fie că este vorba de educația oficializată (formală) cât mai ales de educația non-formală și

informală. Elementele principale pentru realizarea proiectului de activitate, se înscrie în tendința învățării integrate, inter și transdisciplinare moderne cât mai plăcute și de ce nu rapide, a unor conținuturi curriculare necesare și utile în viața de zi cu zi, învățare ce activează elemente ale noilor educații solicitate de societatea contemporană. Aceste relații propun un singur proiect de activitate cu mai multe secvențe de învățare distribuite pe durata celor patru ore de Terapie Educațională Complexă și Integrată. Aceste propuneri de activitate interdisciplinară, se bazează pe: umanism, flexibilitate, stimularea gândirii critice, responsabilizare și responsabilitate, muncă în echipă, feed-back pentru fiecare secțiune de aplicație. Deoarece:

este de preferat o abordare integralistă a unor conținuturi științifice în special la copiii/ eleviii cu cerințe educative speciale (în acest caz elevi ciclul gimnazial, cu specific al dizabilităților cognitive ușoare/ moderate dar și cu elemente de liminaritate parțială), știind că educația în acest caz este una personalizată, seria de proiecte didactice nu este suficient de clară pentru a realiza ceea ce denumin asocierea de cunoștințe/ conținuturi deoarece, dacă sunt separate prin activități se pierd ideile principale, profesorul este pus în postura de a se detașa de un conținut curricular în favoarea sau defavoarea altuia pe când, în cazul unui proiect didactic integrat în patru suite/ secvențe didactice, cursivitatea este alta, copiii sunt mai implicați, profesorul este pus în situații să asocieze și să creeze legături științifice, logice, să le integreze în contexte practice, unifică și separă unele conținuturi, elevul fiind în postura de participant activ la procesul didactic propus prin activități; testate în timp, patru proiecte didactice la Terapia Educațională Complexă și Integrată, tinde să diminueze caracterul de proces educațional-terapeutic deoarece, deseori nu sunt private ca un construct modular ci ca unul separate; fiecare dintre proiectele didactice, de cele mai multe ori, atind competențe contradictorii, greu realizabile, numeroase inclusiv din punct de vedere al obiectivelor SMART și HEART; deși studiile de specialitate afirmă că aceste categorii de terapie pot avea fiecate în parte un grad de autonomie funcțională și interdependență, experiența practică infirmă parțial acest lucru, și se remarcă în special conflictul metodologic din ce în ce mai pregnant în aplicarea curriculum- ului personalizat și adaptat funcție de necesitățile elevilor cu dizabilități cognitive; cadrele didactice care se află în postura de a susține inspecții (de definitivare în învățământ, de înscriere la grade didactice, pentru grade didactice I sau II, diverse alte inspecții/ parteneriate, lecții demonstrative, etc). În aceste cazuri se resimte necesitatea de a clarifica alte două aspecte: Primul ar fi- gradul ridicat de stres care se extinde la elevi indiferent ce clasă/ grad de dizabilitate sau alte criterii, nevoia acestora de a se implica sau impulsionarea acestora de către cadrul didactic de a participa mai activ la lecția deschisă, mai ales în timpul unei inspecții importante. Gradul de stres se amplifică odată apărută comisia de examinare, moment în care emoțiile covârșesc elevii dar și cadrul didactic, creând în clasă o atmosferă nu tocmai propice lucrului în echipă. Al doilea aspect este reprezentat de prestația cadrului didactic în această situație, un aspect foarte important deoarece: acesteia i se verifică planurile/ proiectele de lecție/ de activitate, portofoliul, este supus unui stres mult mai ridicat deoarece, trebuie să aibă în vedere și atingerea unui standard de calitate în predare- învățare-evaluare, atingerea obiectivelor, obținerea unui feedback pe secvențele de activitate, trebuie să dinamizeze elevii pentru activitate și mai mult decât atât, să adapteze conținuturile științifice în așa fel încât actul didactic să fie unul complet, personalizat și modelat fiecărui elev cu cerințe educative speciale sau cel puțin elevilor grupați pe nivele de învățare, probleme comportamentale sau alte particularități ale acestora (tulburări asociate dizabilităților cognitive). un proiect de activitate cvadruplu este mai util decât patru proiecte de activitate pentru fiecare modul în parte, pe de o parte că scutește profesorul de întocmirea a unei serii de patru sau cinci proiecte de activitate- ceea ce implică foarte mult timp în detrimentul documentării științifice conforme cu o bibliografie de calitate, implică un efort mai mare deoarece, cadrul didactic trebuie în permanență să aibă în vedere mai multe obiective. În acest caz, dacă la un proiect de activitate didactică la o oră de predare, pot fi atinse concret maxim 2-3 obiective acestea trebuie înmulțite cu numărul de ore de predare, și astfel ajungem pentru 4-5 ore de predare sau la o inspecție la circa 8 obiective sau dacă sunt

planificate câte 3/ oră, la un număr mare de 12-15 obiective! Adică 2-3 pe lecție. Proiectul didactic de acest tip, deține o cursivitate în activitate; în vederea diminuării acestor obiective și în vederea integralizării acestora, planificarea TECI nu este eliminată, dimpotrivă, devine mult mai ancorată în concret și mai ales incită la învățare, nu obosește elevul și oferă un maxim de eficiență pe obiective/competențe. Astfel, am prezentat foarte schematic inportanța proiectării didactice în cadrul T.E.C.I., o aordare mult mai incluzivă atat curricular cât mai ales a motivării și stimulării elevului.

Bibliografie:

1. Constantin Enăchescu. *Tratat de igienă mintală*, Editura Polirom, Iași, 2004
2. Negreț- Dobridor, I. (2008). *Teoria generală a curriculumului educațional*, Editura Polirom, Iași.
3. Tiberiu, Kulcsar. (1978). *Factorii psihologici ai reușitei școlare*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
4. Vasile, Chiș. (2005). *Pedagogie contemporană. Pedagogie pentru competențe*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca.

Copilul de azi, adultul de mâine

Prof.Căldăruş Anca
Şcoala Gimnazială Nr.1 Suceava

În afară de faptul că se naşte nevinovat şi bun, fiecare copil vine pe lume cu problemele lui unice. Avem misiunea de a-i ajuta pe copii să facă faţă încercărilor lor unice.

Ne putem ajuta copiii, dar nu putem îndepărta problemele şi încercările unice prin care trebuie să treacă. Având această înţelegere, ne putem îngrijora mai puţin, în loc să ne concentrăm asupra schimbării sau a rezolvării problemelor lor. O mai mare încredere e de folos atât părintelui, cât şi copilului. Ne putem lăsa copiii să fie ei înşişi, îndreptându-ne atenţia mai mult înspre felul în care să-i ajutăm să crească în contact cu încercările vieţii. Când părinţii răspund copiilor dintr-un unghi mai relaxat şi mai plin de încredere, aceştia au o posibilitate mai mare de a crede în ei înşişi, în părinţi şi în viitorul necunoscut.

Fiecare copil are destinul lui personal. Acceptarea acestei realităţi îi linişteşte şi îi ajută pe părinţi să se relaxeze şi să nu-şi asume responsabilitatea pentru fiecare problemă pe care o are copilul. Irosim prea mult timp şi energie încercând să descoperim cu ce am putut greşi sau ce ar fi putut să facă copiii noştri, în loc să acceptăm faptul că toţi au probleme şi încercări prin care trebuie să treacă. Datoria noastră este să-i ajutăm să le înfrunte şi să le ţină piept cu succes. Nu uitaţi niciodată că ei au problemele şi calităţile lor proprii şi că nu putem face nimic pentru a-i face altceva decât ceea ce sunt. Totuşi ne putem asigura că le oferim posibilităţile de a da tot ce pot mai bun.

În momente dificile, când începem să ne gândim că ceva nu e în regulă cu copiii noştri, trebuie să ne întoarcem şi să ne amintim că ei vin din Rai. Că sunt perfecţi aşa cum sunt şi că au încercările lor unice în viaţă.

Nu e nevoie numai de compasiunea şi ajutorul nostru, ci au nevoie şi de aceste încercări, numai ale lor. Obstacolele unice peste care trebuie să treacă le sunt de fapt necesare pentru a deveni tot ce sunt în măsură să devină. Problemele pe care le înfruntă îi vor ajuta să găsească sprijinul necesar pentru dezvoltarea caracterului lor special.

Pentru fiecare copil, un proces sănătos de creştere include şi timpul încercărilor prin care trebuie să treacă. Învăţând să accepte şi să înţeleagă limitele impuse de părinţi şi de lume, copiii învaţă deprinderi esenţiale de viaţă ca: iertarea, capacitatea de a amâna primirea răsplăţii, acceptarea, cooperarea, creativitatea, compasiunea, curajul, perseverenţa, auto-corecţia, preţuirea de sine, independenţa şi abilitatea de a se orienta singuri. De exemplu:

- Copiii nu învaţă să ierte, dacă nu există cineva care să ierte.
- Copiii nu învaţă să-şi dezvolte răbdarea sau să amâne primirea unei răsplăţi, dacă totul le vine de-a gata imediat ce doresc ceva.
- Copiii nu învaţă să-şi accepte imperfecţiunile, dacă toată lumea din jur e perfectă.
- Copiii nu învaţă să coopereze, dacă întotdeauna totul merge aşa cum vor ei.
- Copiii nu învaţă să fie creativi, dacă nu sunt lăsaţi să facă nimic.
- Copiii nu învaţă ce este mila şi respectul, dacă nu simt şi ei durere.
- Copiii nu învaţă să fie curajoşi şi optimişti, dacă nu se confruntă cu greul.
- Copiii nu-şi pot dezvolta perseverenţa şi puterea, dacă totul este uşor.
- Copiii nu învaţă să se corecteze singuri, dacă nu au dificultăţi, eşecuri, sau nu fac greşeli.

- Copiii nu învaţă preţuirea de sine şi nici mândria sănătoasă, dacă nu înfruntă obstacole ca să realizeze ceva.
- Copiii nu-şi dezvoltă independenţa, dacă nu trec prin experienţa excluderii sau a respingerii.
- Copiii nu învaţă să se conducă singuri, dacă nu au ocazia să reziste unei autorităţi şi/sau dacă nu obţin ceea ce vor.

În multe sensuri, suferinţele încercărilor şi ale creşterii nu numai că sunt inevitabile, dar sunt şi necesare. Dacă le rezolvaţi întotdeauna problemele, nu vor mai găsi înăuntrul lor acele capacităţi şi deprinderi înnăscute.

Obstacolele vieţii le întăresc copiilor forţa şi pot scoate din ei tot ce este mai bun. Pentru ca un fluture să iasă din larva în care a luat fiinţă, dă o luptă uriaşă. Dacă tai larva, ca să scuteşti fluturele de luptă, el moare. Are nevoie de această luptă ca să-şi întărească muşchii aripilor. Fără luptă fluturele n-ar zbura niciodată, ci ar muri. La fel, pentru ca şi copiii noştri să crească puternici şi să zboare liberi în lume, au nevoie de un tip special de luptă şi de un tip special de sprijin.

Ca să depăşească încercările lui unice, fiecare copil are nevoie de un fel particular de iubire şi de sprijin. Fără acestea, problemele lui vor fi amplificate şi deformate, unele până la punctul de a declanşa boli psihice şi un comportament delincvent. Datoria noastră de părinţi este de a ne ajuta copiii în aşa fel încât să ajungă puternici şi sănătoşi. Dacă intervenim mereu şi facem ca totul să le fie atât de uşor, îi slăbim din toate punctele de vedere, dar, în acelaşi timp, dacă facem ca totul să le fie deosebit de greu şi nu-i ajutăm îndeajuns, îi lipsim de ceea ce au nevoie pentru o creştere sănătoasă. Copiii nu pot face totul singuri. Nu pot creşte şi nu-şi pot dezvolta toate deprinderile necesare unei vieţi de succes, fără ajutorul părinţilor.

Există cinci importante mesaje pozitive care să-i ajute pe copiii voştri să găsească înăuntrul lor puterea de a înfrunta încercările vieţii şi de a-şi dezvolta întregul potenţial interior.

1. E normal să fii altfel decât ceilalţi.
2. E normal să faci greşeli.
3. E normal să-şi exprimi emoţiile negative.
4. E normal să vrei mai mult.
5. E normal să spui „nu”, dar nu uita că mama şi tata sunt şefii.

Repere ale cunoașterii specificului copiilor cu sindromul Down și a copiilor cu tulburări din spectrul autist.
Terapii specifice și adaptarea activităților de predare – învățare la particularitățile copilului cu Sindrom Down sau TSA.

Stan Anca Ioana
Grădiniţa cu P.P. „Poieniţa”, Cluj-Napoca

Numele şi prenumele: T.V.

Psihodiagnostic/listă de probleme:

- *Simptome uşoare specifice tulburărilor din spectrul autist (întârziere uşoară în dezvoltarea limbajului, lipsa contactului vizual, comportamente stereotipe, accese de furie)*

Informaţii despre starea de sănătate: stare de sănatate relativ bună.

Informaţii despre mediul social:

- ✓ T.V. provine dintr-o familie organizată, aparent armonioasă şi cu o situaţie materială bună. De educaţia lui se ocupă ambii părinţii.
- ✓ Părinţii îl duc frecvent pe fiul lor la specialişti pentru evaluări şi terapie, colaborează cu Asociaţia Autism Transilvania.
- ✓ După câteva săptămâni de la începerea grădiniţei, părinţii i-au adus copilului şi un însoţitor la grădiniţă, pentru a-l ajuta să se adapteze şi să se integreze în colectivul grupei.
- ✓ Părinţii sunt discreţi şi rezervaţi în ceea ce privește diagnosticul primit de fiul lor, cu personalul grădiniţei. Colaborează foarte puţin cu d-nele educatoare.

Informaţii educaţionale:

- ✓ T.V. frecventează grădiniţa din grupa mică;
- ✓ Acesta s-a acomodat cu dificultate în noul mediu datorită întâzierilor pe care le prezintă în dezvoltare.
- ✓ În present, prezintă abilităţi de comunicare slab dezvoltate în raport cu grupul de vărstă din care face parte, manifestă uneori comportamente stereotipe, deranjează activităţile structurate prin intervenţii necontrolate, este uşor de distras de stimuli irelevanţi şi de multe ori nu reuşeşte să-şi finalizeze sarcinile
- ✓ Manifestă frecvent accese de furie însoţite uneori de comportamente agresive.
- ✓ Relaţionarea şi comunicarea cu colegii de grupă este deficitară, astfel că uneori reacţiile colegilor sunt de respingere, evitare sau uneori agresive ca răspuns la agresivitatea lui. Nu are prieteni.
- ✓ Are un însoţitor permanent care îl sprijină când întâmpină dificultăţi în realizararea sarcilor, îl încurajează să colaboreze şi să coopereze în cadrul jocurilor libere cu colegii de grupă, etc
- ✓ Gândirea: predominant concretă, lentă.
- ✓ Memoria: memorie mecanică dezvoltată, de tip reproductiv.
- ✓ Memoria de lucru: slabă, menține puțini itemi, pe termen scurt.
- ✓ Motricitatea grosieră și cea fină sunt sub nivelul de dezvoltare al vârstei.

Strategie de evaluare la proiectul: „Cele patru elemente”

Conținuturi de evaluat:

- Planeta Pământ- compoziție
- Influenta celor patru elemente: Aer, Apă, Foc , Pământ asupra vieţii pe Terra.
- Efectele comportamentului uman asupra planetei şi existenţei vieţii pe Pământ.
- Măsuri ameliorative necesare.

Evaluarea proiectului **„Cele patru elemente”**, se va realiza la finalul Proiectului tematic, copiii fiind implicati fie individual, fie pe perechi sau frontal în soluţionarea unor sarcini integrate(din mai multe domenii experienţiale şi vizând diferite domenii de dezvoltare).

Competențe specifice la nivelul unității de învățare	**Competențe specifice adaptate**
D.a1.Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute 1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă) – Planeta Pământ- compoziţie, existenţa celor patru elemente şi importanţa lor. 1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă) Povestea -Castelul din nori Participarea la jocul didactic: Cearta celor patru elemente.	***D.a1.Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute*** 1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)- prezentare PPT, vizionarea aplicaâiei Google maps-Pământul. 1.2. Repovestirea poveştii -Castelul din nori, pe baza imaginilor- secvenţelor principale ale poveştii. ***A1.Dezvoltarea motricităţii fine prin activităţi artistico-ploastice.***
A1.Dezvoltarea motricităţii fine prin activităţi artistico-ploastice. A.1.3.Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea unei activităţi artistico-plastice- pictarea globului Pământesc cu culorile specifice apei, continentelor…etc.	A.1.3.Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea unei activităţi artistico-plastice- aplicarea acuarelei cu ajutorul buretelui special pentru realizarea globului Pământesc cu culorile specifice. A 3. ***Dezvoltarea sănătăţii prin nutriție, îngrijirea spaţiului, igienă personală și practici privind securitatea personală***
A 3. ***Dezvoltarea sănătăţii prin nutriție, îngrijirea spaţiului, igienă personală și practici privind securitatea personală*** ***De pe camp pe masa noastră! Activitate de educatie pentru societate-evidenţierea practicilor sanatoase si***	***De pe camp pe masa noastră!*** ***Joc de manipulare- fructe curate- fructe stropite!*** ***B.2.Dezvoltarea comportamentelor prosociale*** **Joc: Aşa da- Aşa nu!**

acelor distructive in cultivarea plantelor ce ajung pe masa noastră, a obiceiurilor de igienă alimentară si corporală. ***B.2.Dezvoltarea comportamentelor prosociale*** ***Manifestarea comportamentului civic prin valorificarea experienţei personale.*** ***Vizionare PPT***	**Jetoane cu actiuni ale omului ce determină poluarea aerului, apelor, pământului...etc.** ***Activare și manifestare a potențialului creativ*** 3.1.Se preface că este ceva sau cineva, își folosește imaginația în joc **Micul ecologist!** 3.2.Găsește utilizări noi ale obiectelor, cu/ fără îndrumarea adultului Reciclarea unor cutii de lapte- gasirea altor întrebuinţari ale acestora. Interpretarea canteculuі- „De vorbă cu un copăcel”. ***Db2*** ***2.Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă)*** ***Joc de rol: Planeta în suferinţă!***
Activare și manifestare a potențialului creativ 3.1.Se preface că este ceva sau cineva, își folosește imaginația în joc Micul ecologist! 3.2.Găsește utilizări noi ale obiectelor, cu/ fără îndrumarea adultului Reciclăm nu aruncăm! 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative Interpretarea canteculuі- Devorbă cu un copăcel ***Db2*** ***2.Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă)*** ***Joc de rol: Planeta în suferinţă!***	

Evaluarea competențelor adaptate se face având în vedere următoarele aspecte:

- Nivelul de implicare a preșcolarului în activitățile derulate pe parcursul derulării proiectului.
- Realizarea sarcinilor fără sau cu ajutor
- Răspunsurile orale date
- Modul în care a folosit materialele puse la dispoziție
- Gradul de concentrare a acestuia în activitate
- Observarea preferințelor preșcolarului pentru anumite activități

Notă: dimensiunile și comportamentele sunt extrase din noul curriculum 2019.

METODE SPECIFICE ÎN PREDAREA RELIGIEI (METODE DE CUNOAŞTERE A REALITĂŢII RELIGIOASE) PENTRU ELEVII CU CES

Prof. BANDRABURU FLOAREA
COLEGIUL “N.V.KARPEN” BACĂU

Majoritatea cursurilor de formare în domeniul didacticii și metodicii accentuează rolul pe care trebuie să îl aibă profesorul în învățământul actual de a antrena elevii în a cunoaște singuri realitatea, prin propria experiență, prin propriul efort de explorare a tot ceea ce ne înconjoară. Asfel, elevii “se angajează mai deplin, mai activ și mai constructiv în procesul învățării.”[1]

Această descoperire a realității prin intermediul propriei experiențe se poate realiza în două moduri: **direct** – prin metode directe de explorare, adică în mod nemijlocit și **indirect** – prin metode de explorare mijlocită.

La disciplina Religie, când vorbim despre “realitate” ne referim la căutarea lui Dumnezeu care poate fi descoperit atât din observarea Creației Sale, din împrejurările concrete ale vieții, cât și din legătura personală cu El.

a) Observarea directă a realității religioase – este metoda didactică prin care profesorul de religie își conduce elevii spre cunoașterea lui Dumnezeu prin contemplarea creației divine. Observarea, ca și metodă în sine, se bazează pe descoperire și cercetare și are în vedere parcurgerea următoarelor etape:

1. organizarea activității de observare;
2. observarea propriu-zisă;
3. prelucrarea datelor culese în urma acțiunii de observare;
4. valorificarea observării.

Nu este suficient doar să contemplăm creația divină pentru a dobândi Împărăția divină, ci trebuie să stăruim în trăirea religioasă autentică și vieţuirea conformă cu poruncile lui Dumnezeu, de aceea elevii trebuie conștientizați asupra faptului că ambele laturi trebuie valorificate pentru a ajunge la scopul creștinului care este mântuirea.

b) Studiul și interpretarea simbolurilor – metoda folosește **simbolul** pentru a transmite elevilor învățături noi. Cunoașterea realitățiii religioase se face întotdeauna treptat, simbolul ajutându-i să înțeleagă cât mai bine realitățile teologice care sunt aduse în fața copiilor.

La disciplina Religie folosim simbolurile în lecțiile în care vorbim despre realitatea divină revelată. de **artă creștină** – icoana va fi utilizată ca material intuitiv, profesorul “citește” simbolistica întâlnită în icoanele care transpun chipurile sfinților români: martiri, ierarhi, voievozi, eroi, cărturari, pustnici, monahi, ș.a.

Trebuie menționat faptul că sfintele icoane reprezintă cel mai important material intuitiv pentru elevii cu CES la ora de religie, iar interpretarea lor este obligatorie la toate ciclurile de învățământ întrucât elevii înțeleg mult mai ușor adevărurile de credință și le vor trăi mai intens.

c) Studiul de caz - este una din metodele moderne care implică o angajare activă din partea elevilor care sunt puși în contexte posibil reale în vederea găsirii unor soluții la provocările pe care le conține cazul supus spre analiză. Metoda în sine nu permite generalizări și poate contribui la descoperirea unor idei foarte valoroase ce pot fi aplicate în situații similare. Studiul de caz presupune o implicare colectivă și situațiile supuse spre analiză vor fi “judecate” conform

[1] Ana Danciu, ***Metodica predării Religiei în școlile primare, gimnazii și licee***, Editura Anastasia, București, 1999, p. 88.

propriului sistem de valori. Metoda are un caracter activ prin excelență, solicitând o intensă activitate personală sau de grup și poate avea drept efect secundar întărirea relațiilor intercolegiale.

d) Exemplul - etoda exemplului pleacă de la intuirea unor modele de fapte și conduită morale. Toți elevii, dar în special liceenii, sunt persoane în căutarea unor modele după care să-și ghideze viața, de aceea această metodă a mai fost denumită și “modelare umană”. Observarea modelului presupune o “reflectare” a propriei persoane, ca într-o oglindă, prin raportare și comparare cu modelul. Este vital ca elevilor, și în special liceenilor - care sunt într-o perioadă de cristalizare a propriei personalități - să li se aducă în față modele mereu valabile, de o conduită și de o moralitate ireproșabile, pentru ca viața lor să fie într-o permanentă ascensiune morală, intelectuală, duhovnicească.

e) Rugăciunea, fiind definită adesea drept “calea de comunicare a omului cu Dumnezeu” și, deci, de cunoaștere a Lui, este, din punct de vedere didactic, cea mai importantă metodă a educației religioase. Deprinderea cu rugăciunea trebuie să înceapă încă din perioada copilăriei, când “familiaritatea cu rugăciunile tradiționale începe auditiv și oral. Acasă și la Biserică copilul aude și repetă expresii. La început cuvintele pot fi absorbite fără a fi înțelese; dar sunt ușor asimilate pentru că sunt adeseori folosite.”[2] Elevii, prin rostirea rugăciunii, intră într-o stare de comuniune care la aduce înțelegere, pace sufletească și luminarea cugetului.

f) Deprinderile morale . Având la bază exercițiul, deprinderile trebuie să aibă suport moral și să fie orientate către atingerea unor idealuri morale. Ca și în cazul rugăciunii, deprinderile morale încep în cadrul familiei și sunt continuate apoi în școală și familie, urmând ca ele să fie perpetuate din generație în generație. Profesorul de religie nu poate crea deprinderile în sine la elevi, dar el le poate face cunoscute elevilor, îi poate ajuta și îi poate îndemna să le practice cu regularitate întrucât “trăirea religioasă poate fi cultivată prin implicarea în situații eclesiastice concrete, prin acțiuni legate de cuvânt și de faptă, care apropie de contemplație.[3]”

g)Cultul divin - constituie centrul trăirii spiritualității noastre creștine ortodoxe, de aceea el este definit ca fiind “orice formă sau act religios, menit să pună pe om în legătură cu Dumnezeu, exprimând pe de o parte, cinstirea sau respectul față de Dumnezeu, iar pe de alta mijlocind sfințirea omului sau împărtășirea harului dumnezeiesc.”[4]

Cultul divin este alcătuit din cele șapte Laude bisericești, cele șapte sfinte Taine, sfintele Ierurgii, iar în centrul său se află Sfânta Liturghie. Educația religioasă întregită prin intermediul cultului divin are o importanță vitală în creșterea spirituală a tinerilor, dovedindu-se “un factor de întărire a comuniunii cu semenii și de dobândire a comuniunii cu Dumnezeu, o fericită împletire a laturii cognitive cu interiorizarea acesteia.”[5]

[2] Maica Magdalena, ***Cum să comunicăm copiilor credința ortodoxă***, Editura Deisis, Sibiu, 2006, p.185.
[3] Dorin Opriș, ***Dimensiuni creștine ale pedagogiei moderne***, Editura Sf. Mina, Iași, 2010, p. 217
[4] Ene Branișteș, ***Liturgica generală***, E.I.B.M.B.O.R., București, 1993, p. 45.
[5] Dorin Opriș, ***op. cit.***,p. 216

Cadrul ERR în realizarea lecțiilor de religie - exemplu de bune practici (Evocare-Realizarea sensului-Reflecția)

Inspector școlar prof. Popa Elena
ISJ Brașov

Organizarea și desfășurarea scenariului didactic în trei trepte a fost introdus de T. Estes, în anul 1986 și promovat ulterior de alți pedagogi.

Evocarea cuprinde mai multe momente : reactualizarea cunoștințelor sau achizițiilor anterioare, orientarea capacităților intelectuale către noile achiziții. Etapa are rol diagnostic pentru profesor întrucât acum este identificat nivelul de pregătire al elevilor.

Realizarea sensului este etapa de predare și învățare propriu-zisă prin îndeplinirea anumitor sarcini, prin dirijarea minților elevilor spre descoperirea noilor cunoștințe, spre analizarea, sintetizarea, compararea lor din mai multe unghiuri. Se explorează conținutul sub diverse forme, se operează cu noi termeni, se integrează noile cunoștințe în sistemul vechilor achiziții.

Reflecția este etapa de conexiune între vechi și nou, de formare a competențelor. Acum elevii își consolidează noul conținut pentru a-l putea introduce și a-l stoca în sistemul lor cognitiv.[6]

Propun un exemplu de scenariu didactic la clasa I.

Disciplina: Religie

Tema: ***Rugăciunea și rugămintea***

Manual utilizat: Daniel Cergan (coordonator), Radu Ungureanu, Elena Bălan, Daniela Grigorcea, Florin Zărnescu, Editura Paralela 45, 2020

Competențe specifice:

1.1. Descrierea unor aspecte de bază ale credinței religioase, prin apelul la experiența proprie

1.2. Identificarea caracteristicilor comportamentale ale unui creștin, pe baza valorificării unor situații din viața de zi cu zi și a exemplelor unor persoane din Biblie

Etapele lecției:

Spargerea gheții

Se spune rugăciunea la intrarea în clasă. (*Doamne, Doamne, ceresc Tată*)

Profesorul distribuie o fișă cu un text din care lipsesc trei cuvinte. Primul elev care completează corect, va sparge un balon în care se află ascunsă o ghicitoare.

Elevul numit sparge balonul și oferă profesorului cartonul cu următoarea ghicitoare (manual, pagina 64):

Trei cuvinte minunate
Când le spui
Primești de toate.

Elevii dau răspunsul ”te rog frumos”.

Evocarea

Profesorul solicită elevilor să răspundă la întrebările:

Cum procedezi atunci când dorești să obții un lucru?

[6] https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/cadrul-err-in-realizarea-lec-iilor

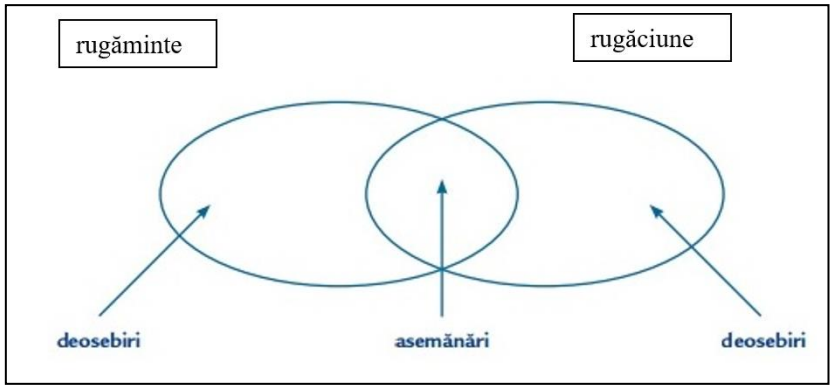
Ai avut vreodată nevoie de ajutor?

Ce cuvinte folosești când ceri cuiva ajutorul?

Cum vorbești tu cu Dumnezeu?

Realizarea sensului

Profesorul folosește Diagrama VENN pentru a stabili asemănările și deosebirile dintre **rugăminte** și **rugăciune.**

Profesorul ghidează elevii, cu ajutorul întrebărilor:

Cui îi este adresată? (oamenilor/ Lui Dumnezeu)

Ce reprezintă fiecare? (o cale de comunicare)

Ce mesaj poate conține? (cerem ajutorul)

Profesorul citește textul din manual și oferă explicații suplimentare (manual, pagina 64).

Elevii rezolvă în perechi exercițiile din manual, pagina 65: identifică imaginile care reprezintă o rugăciune/rugăminte și argumentează, alcătuiesc enunțuri cu cuvintele descoperite prin amestecarea literelor (te rog, rugăciune, rugăminte).

Reflecția

Profesorul explică elevilor că rugăciunea se spune din suflet. El desenează o inimă uriașă pe tablă și solicită elevilor să scrie pe un postit numele unei rugăciuni iubite, îndrăgite, să vină la tablă, să povestească despre această rugăciune (*cine l-a învățat, cum se simte când o rostește, când o folosește etc.*) și să lipească postit-ul în inima uriașă a clasei.

Ca activitate în completare profesorul distribuie o fișă de tipul ”unește punctele” și elevii vor identifica un desen cu două mâini în rugăciune.

Se spune rugăciunea la ieșirea din clasă. (*Toți cu inima curată*)

Anexe

Fișa nr. 1

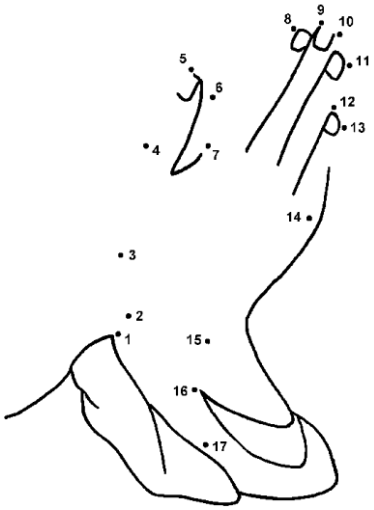
Completează cu cuvintele potrivite.

- ... ne vorbește despre oameni credincioși.
- Sfinții Apostoli sunt modele de ... .
- Omul ascultă ... Lui Dumnezeu.

  (Biblia, credință, cuvântul)

Fișa nr. 2

Unește punctele și vei descoperi un desen potrivit temei discutate azi.

Sursa:

http://romediacrestin.info/index.php/programe/20-programul-theophilos-in-romaneste

LE CADRE EUROPÉEN COMMUN DE RÉFÉRENCES

Cârnaru Ileana Florinela
Colegiul Tehnic „Anghel Saligny„ Roșiorii de Vede

Selon Dominique Abry, les innovations en matière de didactique associées au CECR sont apparues dans les années 1980. Plutôt que le Cadre, c'est donc l'approche communicative qui a constitué une véritable révolution. En effet, les quatre compétences sont dissociées et traitées à part les unes des autres dès cette époque. Les compétences linguistiques, sociolinguistiques et pragmatiques sont pointées, la variété des discours est prise en compte, les supports authentiques sont introduits dans la pédagogie, les compréhensions orale et écrite sont déclinées en approche globale, sélective et détaillée (tandis que la transcription de la séquence sonore est à part, voire absente) et les productions orales et écrites sont envisagées en tant que telles. Ces caractéristiques ont donc largement préexisté au Cadre, et c'est pourquoi son apparition a généré une évolution plutôt qu'une révolution.

La phonétique est maintenue au-delà des niveaux A1 et A2 et set son objectif initial : la différenciation de formes grammaticales dont la réalisation orale est proche.

Pour rendre l'apprenant actif, les stratégies d'apprentissage actuelles misent sur la dynamique de groupe (alternance entre la classe entière, les petits groupes et les binômes), l'auto-apprentissage (en dehors de la classe) et parfois des enquêtes à l'extérieur afin de profiter des apports du milieu (y compris dans les zones non francophones, où l'on peut trouver des locuteurs du français dans le commerce, la culture, l'enseignement etc.) et de faire de l'apprenant un « acteur social ». Ainsi, dans la méthode *Ici*, Dominique Abry a inclus un fichier « Découvertes » constitué de feuilles de route : les instructions qu'elles indiquent aux élèves les mènent à faire des relevés sur des sites spécifiques. Au café, par exemple, ils doivent noter le nom de boissons, observer les comportements, décrire les lieux et les gens, constater des différences avec leur culture d'origine. A la gare, c'est la manière de se saluer et e se quitter qu'il faudra remarquer. L'objectif est de s'approprier ces éléments linguistiques et culturels « volatiles » et guère représentés dans les manuels.

Le Cadre européen de référence pour les langues a eu, dans le domaine de l'enseignement des langues et plus spécialement du FLE, de nombreuses répercussions didactiques. Comme le souligne Evelyne Rosen, le Cadre présente notamment l'intérêt de clarifier, dans le champ du FLE, un certain nombre de notions jusque là assez floues. Le CECR a ainsi permis, selon elle, la construction d'une terminologie des activités menées dans la classe de FLE a elle aussi été éclaircie grâce au Cadre. Le CECR distingue en effet désormais les activités d'interaction, de méditation, de production et de réception. Enfin, le cadre a opéré une clarification autour des niveaux en proposant six niveaux de compétence clairement définis : A1, A2, B1, B2, C1, C2.

La conception de nouveaux outils de référence communs aux différents acteurs de FLE constitue une autre évolution notable apportée par le CECR : référentiels de niveau, grilles pour l'auto-évaluation mais aussi tests, diplômes et certifications calés sur le Cadre (DELF, DALF, diplômes de l'ACUEF, de l'Alliance française etc.). Le CECR enfin, est à l'origine de la construction de valeurs communes : plurilinguisme, citoyenneté etc.

Les niveaux communs de référence

Utilisateur élémentaire : A

A1 – Niveau introductif ou découverte

Peut comprendre et utiliser des expressions familières et quotidiennes ainsi que des énoncés très simples qui visent à satisfaire des besoins concrets. Peut se présenter ou présenter quelqu'un et poser à une personne des questions la

concernant – par exemple, sur son lieu d'habitation, ses relations, ce qui lui appartient etc. – et peut répondre au même type de questions. Peut communiquer de façon simple si l'interlocuteur parle lentement et distinctement et se montre coopératif.

A2 – Niveau intermédiaire ou de survie

Peut comprendre des phrases isolées et des expressions fréquemment utilisées en relation avec des domaines immédiats de priorité (par exemple, informations personnelles et familiales simples, achats, environnement proche, travail). Peut communiquer lors de tâches simples et habituelles ne demandent qu'un échange d'informations simple et direct sur des sujets familiers et habituels. Peut décrire avec des moyens simples sa formation, son environnement immédiat et évoquer des sujets qui correspondent à des besoins immédiats.

Utilisateur indépendant : B

B1 : - Niveau seuil

Peut comprendre les points essentiels quand un langage clair et standard est utilisé et s'il s'agit de choses familières dans le travail, à l'école, dans les loisirs etc. Peut se débrouiller dans la plupart des situations rencontrées en voyage dans une région où la langue cible est parlée. Peut produire un discours simple et cohérent sur des sujets familiers et dans ses domaines d'intérêt. Peut raconter un événement, une expérience ou un rêve, décrire un espoir ou un but et exposer brièvement des raisons ou explications pour un projet ou une idée.

B2 – Niveau avancé ou indépendant

Peut comprendre le contenu essentiel de sujets concrets ou abstraits dans un texte complexe, y compris une discussion technique dans sa spécialité. Peut communiquer avec un degré de spontanéité et d'aisance tel qu'une conversation avec un locuteur natif ne comportant de tension ni pour l'un ni pour l'autre. Peut s'exprimer de façon claire et détaillée sur une grande gamme de sujets, émettre un avis sur un sujet d'actualité et exposer les avantages et les inconvénients de différentes possibilités.

Utilisateur expérimenté : C

C1 – Niveau autonome

Peut comprendre une grande gamme de textes longs et exigeants, ainsi que saisir des significations implicites. Peut s'exprimer spontanément et couramment sans trop apparemment devoir chercher ses mots. Peut utiliser la langue de façon efficace et souple dans sa vie sociale, professionnelle ou académique. Peut s'exprimer sur des sujets complexes de façon claire et bien structurée et manifester son contrôle des outils d'organisation, d'articulation et de cohésion du discours.

C2 – Niveau maîtrise

Peut comprendre sans effort pratiquement tout ce qu'il/ elle lit ou entend. Peut restituer faits et arguments de diverses sources écrites et orales en les résumant de façon cohérente. Peut s'exprimer spontanément, très couramment et de façon précise et peut rendre distinctes de fines nuances de sens en rapport avec des sujets complexes.

Bibliographie:

Cadre Européen Commun de Référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer », Unité des Politiques linguistiques, Strasbourg

Le monde contemporain, Histoire, Civilisations, Paris-Montréal, 1969

Rapport Eurobaromètre special 386, “Les européennes et leurs langues”, Juin 2012

Synthèse de la conférence de Dominique Abry, directrice du Centre universitaire de Saint-Martin d'Hères, CUEF de Grenoble en ouverture de l'atelier « Les activités pour la classe et le CECR », lors du colloque 2007 de la FIPF.

Îmbunătățirea aptitudinilor de alfabetizare pentru copiii cu CES

Prof. Delighiosu Laura Cristina
Colegiul Național „Ana Aslan”, Brăila

În prezent, în şcoala românească elevii cu dificultăți de învățare sunt integrați în învățământul de masă, acest lucru reprezentând o adevărată provocare pentru profesorii de rând, care trebuie să se adapteze la nevoile personale, sociale şi educaționale ale acestora.

De-a lungul timpului, copiii cu dificultăți de învățare au fost descrişi ca având, pe lângă probleme cu cititul, scrisul sau aritmetica, şi alte impedimente, p recum: vorbire întârziată şi o imaturitate continuă în articulare şi sintaxă, probleme de percepție vizuală (inversarea literelor şi numerelor. litere distorsionate sau încețoşate, probleme de percepție auditive (dificultăți în recunoaşterea fonemelor, incluzând identificarea sunetelor din cadrul cuvintelor sau alăturarea sunetelor din cuvinte), dificultăți în a-şi aminti cuvinte sau să le denumească rapid (disnomie), nivel scăzut de motivație, probleme emoționale provocate de eşecul academic sau progres lent, hiperactivitate sau deficit de atenție, semne uşoare de disfuncții neurologice etc.

Studiile au arătat că marea majoritate a elevilor au probleme legate de fonetică şi de limbaj (aproximativ 60-70%). Cititul şi scrisul sunt cele mai importante abilități pentru creşterea intelectuală a unui copil. Atunci când vorbim de dezvoltarea cititului la un copil preşcolar sau de clasele primare, ar trebui să ne punem nişte întrebări:

- Cât de dezvoltată este înțelegerea literelor şi a cuvintelor?
- În care direcție citesc?
- Poți arăta cuvintele pe care le citesc?
- Câte cuvinte sunt pe acest rând?
- Care este primul cuvânt? Dar ultimul?
- De unde începe povestea?
- Ce litere sunt scrise cu majuscule?
- Găseşte un cuvânt care începe cu litera…..? Mai poți găsi încă 2 cuvinte care încep tot cu litera….?

Atunci când evaluăm cititul, materialele trebuie să fie alese cu atenție. Trebuie să fie adaptate nivelului de vârstă şi de interes. De asemenea, e recomandabil să fie redactate nişte fişe de observație, de urmărire a progresului, unde vor fi incluse rezultatele oricărui test standardizat pe care îl administrează profesorul. Când se face evaluarea cititului, profesorul ar trebui să observe următoarele abilități:

Strategii de lectură:

- Înțelege copilul sensul global al textului?
- Se bazează copilul pe strategii fonetice, imagini sau alte indicii contextuale pentru a înțelege cuvintele noi?
- Foloseşte substituiri, se autocorectează, recitește, adaugă sau omite litere?
- Cititul/ pronunția greşită schimbă înțelesul cuvântului?

Acurateție:

- Copilul citeşte singur corect? (doar o greşeală la 20 de cuvinte)
- Experimentează frustrare atunci când citeşte?
- Nivelul lui este potrivit vârstei sale?

Fluență:

- Copilul citește într-un ritm monoton, sacadat, poticnit?
- Citește cuvintele cu viteză prea mare, dar expresiv, cu intonație?
- Respectă frazarea și punctuația atunci când citește?

Înțelegerea:

- Înțelege firul principal al poveștii?
- Poate exprima o părere despre diferite aspecte ale textului?
- Poate prezice următorul pas?
- Poate formula idei principale?
- Poate trage concluzii bazate pe text?

Înțelegerea fonetică:

- Copilul știe bazele foneticii?
- Poate construi cuvinte bazate pe structura CVC?
- Poate recunoaște cuvintele din vocabularul activ sau pasiv?
- Poate recunoaște cuvintele atât în context cât și în afara lui?

Sugestii de activități pentru încurajarea scrisului:

- încurajarea copiilor să experimenteze scrisul și copierea în joacă, de exemplu să redacteze liste de cumpărături, felicitări, meniuri, biletele etc.
- pornind de la imagini, să recreeze povestea.
- repovestirea unor întâmplări, redenumind personaje, creând un final diferit
- redactarea unui plan inițial al poveștii, făcând mai ușoară sarcina de a scrie povestea

Foarte important este și modul de a scrie, necesitând observarea următoarelor aspecte:

- Cu ce mână tine stiloul?
- Îl ține corect?
- Hârtia este așezată într-o poziție corectă?
- Folosește mărimea corectă a literelor?
- Spațiul dintre cuvinte este potrivit? Dar cel dintre litere?
- Folosește corect majusculele?
- Scrie drept, pe rând?
- Știe diferența dintre numere și litere?
- Știe ordinea corectă a literelor alfabetului?
- Înțelege instrucțiunile?
- Poate scrie o propoziție simplă?
- Poate demarca propoziții/ fraze?
- Poate scrie un set de instrucțiuni?
- Folosește corect semnele de punctuație?
- Poate scrie o poveste cu câteva personaje/ evenimente?
- Poate scrie o poezie?
- Poate scrie corect cuvinte monosilabice sau plurisilabice?

- Folosește dicționarul pentru a verifica ortografia sau sensul cuvintelor noi?

Metoda lecturii pornind de la povești este foarte potrivită pentru copiii mici, în primele faze ale cititului.

Câțiva pași esențiali pentru implementarea acestei abordări ar putea include:

- Recomandări de activități înaintea lecturii propriu-zise:
  - Citiți titlul împreună
  - Studiați ilustrațiile de pe copertă sau din interiorul cărții și începeți o discuție pe baza lor
  - Lăudați-l pentru ideile sale
- Activități din timpul lecturii:
  - Lecturarea poveștii cu voce tare
  - Urmărirea rândurilor și a cuvintelor cu degetul sau cu rigla
  - Acordarea unor pauze în care să prezică ce ar putea să se întâmple mai departe
- Activități după lectură:
  - Elevii și profesorii discută povestea
  - Punctarea informațiilor principale
  - Reinterpretarea imaginilor după lectură
  - Încurajează scrierea unor idei principale

În concluzie, a învăța să citești este o provocare chiar și pentru copiii cu o inteligență medie, iar pentru copiii cu dificultăți de învățare poate fi o adevărată frustrare. În ciuda acestor probleme, aproape toți copiii dobândesc această abilitate, prin aplicarea unor metode eficiente.

Bibliografie:

1) Heather Duncan and Sarah Parkhouse (2002) *Improving Literacy Skills for Children with Special Educational Needs*, Falmer Press
2) Peter Westwood (2007) *Commonsense Methods for Children with Special Educational Needs*, Routledge
3) Julie Allan (2005) *Actively Seeking Inclusion- Pupils with Special Needs in Mainstream Schools*, Falmer Press
4) Pierre Vianin (2011) *Ajutorul strategic pentru elevii cu dificultăți școlare, Ed. ASCR*

Importanța predării abilităților de viață la elevii cu nevoi speciale

Prof. Munteanu Silvia Alexandra
Colegiul Național Pedagogic „D.P. Perpessicius”, Brăila

Abilitățile de viață sunt acele abilități care trebuie însușite de un individ pentru a avea o viață independentă. Ele nu sunt legate de subiecte specifice, ci sunt aptitudini transversale necesare în varii contexte. Se spune că cele mai importante abilități sunt cele de caracter, precum onestitatea, bunătatea și responsabilitatea. La școală, elevii trebuie să își însușească abilități academice precum citit, scris și rezolvare de probleme. Dar școala este și un microsistem al societății, care implică achiziția de abilități sociale adecvate. De ce este atât de important să predăm abilitățile de viață, în general, și în special copiilor cu nevoi speciale? Însușirea abilităților de viață este un proces continuu pentru copii. El are loc în medii variate, atât formale, cât și informale și non-formale (la școală, în tabere, în comunitate) și e deprins grație mai multor educatori (profesori, vecini, alți copii, leaderi ai comunității). Uneori, totuși, este bine să se stabilească un scop specific pentru a putea dezvolta la un anume copil abilitatea care trebuie îmbunătățită. A avea un scop precis este de un real ajutor nu doar pentru copii, ci și pentru părinți și profesori.

Iată câteva dintre abilitățile de viață mai importante pentru copiii cu nevoi speciale: *autocunoașterea* (cunoașterea propriei persoane, alegeri de viață personale), *abilități academice* (citit, scris, competențe matematice, formarea unui stil propriu de învățare), *abilități practice de viață* (cunoștințe despre bani, călătorii, nutriție, sport, cumpărături), *abililități vocaționale* (găsirea unei vocații și obținerea unei slujbe), *abilități de rezolvare de probleme* (luarea unei decizii, înțelegerea riscurilor, utilizarea informațiilor, stabilirea de obiective).

În cele ce urmează, propun un plan de lecție intitulat *Valorile care contează pentru mine*, care oferă sugestii care ajută elevii cu nevoi speciale să își însușească competențele de bază în vederea atingerii succesului și independenței în viața de zi cu zi. Activitatea se bazează pe o anume competență în contextul unor situații concrete de viață și include sugestii pentru profesori, de la obiective la activități suplimentare și recomandări privind evaluarea.

Titlul lecției: *Valorile care contează pentru mine*

Nivel*:* gimnaziu și liceu

Obiective: Conștientizarea importanței valorilor, atât în plan personal, cât și în societate

Observații: Fiecare individ are anumite valori, fie că acestea sunt clar sau nu specificate. Doar observând sau ascultând pe cineva vorbind despre valorile sale, poți determina acele lucruri care sunt mai importante pentru acea persoană.

Activități introductive:

1. Elevii scriu numele unei persoane importante pentru ei.
2. Elevii scriu numele unui obiect drag lor.
3. Elevii scriu caracteristica cea mai importantă pe care cred că trebuie să o aibă o ființă umană.

Activitate:

Elevii primesc o listă de valori și le indică pe cele pe care le consideră extrem de importante.

Discuție:

Datorită faptului că aceasta este o activitate individuală, răspunsurile vor fi diferite. Este interesant de observat care valori sunt alese cel mai frecvent ca fiind considerate cele mai importante.

1. De ce oamenii apreciază diferit valorile ? (exemplu: Oamenii provin din diferite medii sociale, au o educație diferită, diferite experiențe de viață etc.)
2. Care valori credeți că sunt comune majorității oamenilor ? (exemplu: sănătatea, fericirea etc.)
3. Ce categorii de oameni nu pun preț pe bogăție ? (exemplu: preoții, oamenii fără adăpost)
4. Ce probleme pot apărea între oameni care au sisteme de valori diferite ? (exemplu: Pot apărea conflicte).
5. Credeți că sistemul de valori al unei persoane se schimbă pe măsură ce aceasta îmbătrânește ? De ce ? (exemplu: Oamenii au nevoie de schimbare pe măsură ce îmbătrânesc și prioritățile acestora se schimbă).
6. Cum poate afecta o situație traumatică sistemul de valori al unei persoane ? (exemplu: Acea persoană va aprecia mai mult viața/sănătatea).

Activități suplimentare:

1. Elevii vor adăuga încă cinci valori în lista dată.
2. Elevii vor face un sondaj pe un eșantion de populație: adulți, studenți, preșcolari. Ce valori sunt predominante în fiecare categorie de vârstă ? (exemplu: Apreciază copiii sănătatea și bogăția? Este sportul considerat important pentru adulți?)

Evaluare:

1. Faceți o listă cu cinci valori personale.
2. Oferiți un exemplu pentru fiecare valoare de la punctul 1 și demonstrați valoarea lor concretă în viața voastră.

Fișă de lucru

Instrucțiuni: Bifați din lista de mai jos lucrurile care sunt importante pentru voi:

1. A avea mulți bani
2. A se descurca bine la școală
3. A avea mulți prieteni
4. A avea un prieten apropiat
5. A se înțelege bine cu părinții
6. A avea timp pentru sine
7. A nu avea grija zilei de mâine
8. A avea o slujbă
9. A mă respecta
10. A fi respectat de ceilalți
11. A avea propria mea cameră
12. A fi bun la ceva
13. A recicla
14. A fi educat
15. A fi sănătos
16. A fi frumos
17. A fi fericit
18. A avea haine de firmă
19. A fi în formă fizică bună
20. A ajuta pe ceilalți
21. A crede în Dumnezeu
22. A avea dreptate
23. A fi în stare să faci față provocărilor
24. A stabili ținte pentru viitor

Bibliography:

Adaptations for Children with Disabilities. The Head Start Leaders Guide to Positive Child Outcomes. HHS/ACF/ACYF/HSB, 2003

Child Friendly School Manual. UNICEF, 2006

Westwood, Peter - *Commonsense Methods for Children with Special Educatonal Needs*, Fifth Edition, Routledge, 2007

Webgraphy:

https://www.unicef.org/publications/files/Child_Friendly_Schools_Manual_EN_040809.pdf 3. Clasificarea Internațională a funcționării, dizabilității și sănătății. Organizația Mondială a Sănătății. Geneva, 2001

Guidelines for Inclusion: Ensuring Access to Education for All. UNESCO, 2005. http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001402/140224e.pdf

Abordări interdisciplinare în predare-învățare-evaluare la BIOLOGIE
Ventilaţia pulmonară, transportul gazelor, schimbul de gaze, volume și capacități respiratorii

PROF. VATAVU LIDIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.4
"ELENA DONICI CANTACUZINO" PUCIOASA

“Cel mai puternic argument pentru integrarea curriculumului este chiar faptul că viața nu este împărțită pe discipline.”
(J. Moffett)

Conceptul de interdisciplinaritate a câștigat tot mai mult teren in modul de abordare a lecției moderne. Acest termen reprezintă o modalitate de organizare a conținuturilor învățării cu implicații asupra întregii strategii de proiectare a curriculumului , care oferă o imagine unitară asupra fenomenelor și proceselor studiate în cadrul diferitelor discipline de învățământ și care permite contextualizarea și aplicarea cunoștințelor dobândite. Este o componentă a procesului de instruire prin care se asigură aspectul activ și formativ de dirijare efectivă a învățării.
Posibilitățile de corelare a cunoștințelor dintre diferite discipline de învățământ sunt nelimitate. Important este ca predarea –învățarea să fie văzută ca o modalitate modernă de realizare a eficienței lecțiilor , iar profesorul, pentru a-și atinge obiectivele propuse trebuie să se pregătească din timp și să apeleze la capacitatea sa creatoare.

Cunoștințele pe care elevii le acumulează în mod tradițional, reprezintă cel mai adesea un ansamblu de elemente izolate, ducând la o cunoaștere statică a lumii. Abordarea interdisciplinară pornește de la ideea că nicio disciplină de învățământ nu constituie un domeniu închis, ci se pot stabili legături între acestea.

În cadrul ariei curriculare matematică și științe ale naturii, interdisciplinaritatea este absolut obligatorie, având în vedere aplicabilitatea directă în practică a chimiei, fizicii, biologiei și matematicii. Interdisciplinaritatea în cadrul aceleiași arii curriculare înseamnă studii și acțiuni în planul conținuturilor și al metodologiilor, care să ofere cunoașterea fenomenelor în dinamica lor, deschizând calea spre sinteze generalizatoare.

Conexiunea biologiei cu fizica este evidenţiată în cadrul ventilației pulmonare, circulația alternativă a aerului se realizează ca urmare a variațiilor ciclice, ale volumului cutiei toracice și ale presiunii intrapulmonare în cursul a două mișcari de sens opus: mișcarea inspiratorie și miscarea expiratorie. În inspirație, odată cu creșterea volumului cutiei toracice prin creșterea celor trei diametre are loc și expansiunea plămânilor, iar presiunea intrapulmonară scade cu 2-3mm Hg față de cea atmosferică și aerul atmosferic pătrunde în plămâni. În expirație revenirea cutiei toracice și a plămânilor la volumul inițial determină creșterea presiunii intrapulmonare cu 2-3mm Hg peste presiunea atmosferică,ceea ce are drept consecință crearea unui gradien de presiune de-a lungul căruia aerul din plămâni iese către exterior.

Conexiunea biologiei cu fizica este evidenţiată și în cadrul schimbului de gaze la nivel pulmonar și tisular care implică procesul de difuzie. Moleculele unui gaz se deplasează dintr-o zona în care concentrația lui este mai mare spre o zona in care concentrația este mai mică până în momentul în care concentrația gazului se uniformizează in ambele zone. În consecință, procesul de difuziune al unui gaz va avea loc doar în condițiile în care există o diferență de presiune, iar sensul procesului va fi întotdeauna orientat dinspre zona cu presiune mare către cea cu presiune mică.

Viteza de difuziune a gazelor la nivelul plămânului este condiționată de urmatorii factori:
-gradientul de presiune parțială a gazelor,
-suprafața de difuziune (50-100 m^2),
-grosimea membranei respiratorii (0,5μ),
-coeficientul de difuziune (al CO_2 este de 20 de ori mai mare decat al O_2)

Conexiunea biologiei cu fizica este evidențiată, de asemenea și în etapa sanguină a respirației, O_2 si CO_2 fiind transportate sub formă dizolvată în plasmă.

Legătura dintre biologie şi chimie poate fi evidențiată în etapa sanguină a respirației, gazele respiratorii putând fi transportate și sub formă de combinații chimice. Hemoglobina este o heteroproteină ce are molecula formată dintr-o grupare proteică-globina și o grupare neproteica-hem. Hemoglobina este alcătuită din patru lanțuri (catene) polipeptidice (2 alfa și 2 beta). De fiecare lanț se leagă câte o grupare hem. Fiecare grupare hem prezintă în centru un atom de fier divalent (Fe^{2+}). Hemoglobina formează cu gazele respiratorii (O_2 si CO_2) combinații labile. O_2 se leaga de atomul de Fe^{2+} al grupării hem formând oxihemoglobina, iar CO_2 se leagă de grupările amino ale globinei formând carbohemoglobina (carbaminohemoglobina). CO_2 este transportat și sub formă de bicarbonați- de sodiu și de potasiu. Atât în plasmă, cât și in eritrocite, CO_2, sub acțiunea anhidrazei carbonice se hidratează, rezultând acidul carbonic (H_2CO_3). Acidul carbonic disociază rapid eliberând anionul bicarbonat (HCO_3^-) care se combină cu K^+ în eritrocite si cu Na^+ in plasmă formând bicarbonați.

Legătura dintre biologie şi matematică este prezentă în volume și capacități respiratorii:

-capacitatea vitală este suma a trei volume pulmonare: volum curent,volum inspirator de rezervă și volum expirator de rezervă;

C.V.=V.C+V.I.R+V.E.R;

-capacitatea pulmonară totală este suma dintre capacitatea vitală și volumul rezidual

C.P.T=C.V+V.R

C.P.T= V.C+V.I.R+V.E.R+V.R;

-capacitatea reziduală funcțională este suma dintre volumul expirator de rezervă și volumul rezidual

C.R.F=V.E.R+V.R;

-capacitatea inspiratorie este suma dintre volumul curent și volum inspirator de rezervă

C.I=V.C+V.I.R;

-debitul ventilator este produsul dintre volumul curent și frecvența ventilației

V=V.C x F.R.

De asemenea, ***legătura dintre biologie şi matematică*** este prezentă și în cadrul difuziunii gazelor , coeficientul de difuziune al CO_2 fiind de 20 de ori mai mare decat al O_2.

Predarea- învățarea prin corelarea obiectelor de studiu reprezintă noul în lecții, care activează pe elevi, le stimulează creativitatea și contribuie la unitatea procesului instructiv-educativ, la consolidarea bazei unei culturi vaste. Legătura dintre discipline se poate realiza la nivelul conținuturilor și obiectivelor , dar se creează și un mediu propice pentru ca fiecare elev să se exprime liber, să lucreze în echipă .

Conform lui L. Ciolan, activitățile interdisciplinare duc la dezvoltarea unor capacități, cum ar fi:

- Lucrul în echipă – se constituie echipe formate din elevi și cadre didactice;
- Gândirea critică –presupune propunerea și analizarea direcțiilor de abordare, cât și stabilirea criteriilor de evaluare a activității;
- Rezolvarea de probleme – se realizează prin distribuirea sarcinilor de lucru;
- Luarea de decizii – se petrece în fiecare din etapele anterioare, atunci când se aleg temele abordate, echipele de lucru, distribuirea sarcinilor, modul de realizare și finalitatea activității (broșură, site, prezentare multimedia).

Așadar, perspectiva interdisciplinară creează la elevi abilitatea de a aplica și transfera cunoștințe spre a rezolva probleme în mod creativ. Prin realizarea de conexiuni la mai multe niveluri, elevii trec de la acumularea de informații la participarea efectivă, la realizarea unor produse. În procesul de învățământ se regăsesc demersuri interdisciplinare la nivelul corelațiilor minimale obligatorii, sugerate chiar de planul de învățământ sau de programele disciplinelor sau ariilor curriculare

ABORDAREA DIFERENȚIATĂ A COPILULUI CU DIZABILITĂȚI STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. înv primar IFTIMOIU MIHAELA
Școala Gimnazială Asău

Unii dintre factorii care solicită realizarea unei activităţi didactice diferenţiate sunt: deosebirile dintre copii de aceeaşi vârstă supuşi unui proces comun de instruire, înţelegerea nevoii de a nu uniformiza, ci de a oferi condiţii de afirmare a celor dotaţi cu înzestrări personale deosebite, ori cu ritmuri mai alerte sau mai lente în acumulări și nu în ultimul rând, prezența la unii copii a unor dizabilități care întârzie procesul de dezvoltare, procesul de învățare și de integrare. Acești factori sunt strâns legaţi de dimensionarea psihologică a personalităţii umane care se distinge printr-o sinteză de dispoziţii, tendinţe biologice, înclinaţii înnăscute, pe de o parte, şi însuşiri formate în cursul vieţii şi activităţii, pe de altă parte.

Deosebirile individuale sunt o realitate, iar natura şi gradul lor de dezvoltare sunt de multe ori uşor sesizabile, astfel că nu ne vom găsi niciodată în faţa omului în general, ci întotdeauna în faţa unui om particular, a unui individ care, de multe ori, se dovedeşte a fi o enigmă.

Educaţia diferenţiată şi personalizată presupune o abordare completă, din perspectiva curriculum-ului în sens larg, cu toate componentele şi interacţiunile dintre acestea. Ca răspuns la interesele şi ritmul de învăţare al elevilor, cadrele didactice pot diferenţia conţinutul, procesul şi produsul printr-o gamă de strategii manageriale şi educaţionale.

Argumente pentru susţinerea proiectării unei învăţări centrate pe subiect ar putea fi decantate ca urmare a unei analize comparative a principiilor paradigmei educaţionale.

Întrucât natura şi societatea umană progresează prin diferenţiere şi nu prin uniformizare, interesul cadrelor didactice nu trebuie să fie “tocirea” particularităţilor individuale până la dispariţie, ci respectarea si valorificarea lor, pentru ca prin educaţie şi instrucţie, fiecare individualitate să poată fi transformată într-o personalitate umană complexă, capabilă să creeze noi valori materiale şi spirituale.

Premisa oricărei acţiuni de tratare diferenţiată o constituie depistarea şi decelarea trăsăturilor care-i diferenţiază pe subiecţi şi stabilirea rolului fiecăruia în definirea comportamentului care conduce la performanţe maximale. Aceasta presupune cunoașterea copilului, a particularităților psihoindividuale, a nevoilor și posibilităților de dezvoltare ale acestuia, a mediului cel mai propice pentru o dezvoltare eficientă și armonioasă.

Pedagogia modernă propune repere metodologice şi de conţinut ale unei educaţii “pe măsură”, care acţionează atât la nivel de sistem, macrostructural, cât şi la nivel microstructural, al formelor de grupare a elevilor, al particularităţilor fiecărei individualităţi.

Ion T. Radu, pedagog român important în fundamentarea teoretică şi practică a instruirii diferenţiate, consideră că egalizarea şanselor de succes presupune efortul convergent al educatorilor pentru a oferi „fiecăruia după capacităţi, pentru a obţine cât mai mult posibil din partea tuturor”.

Noile orientări ale ştiinţelor educaţiei evidenţiază necesitatea valorificării optimale a potenţialului fiecărui elev şi reflectării maximale a disponibilităţilor lui psihofizice în scopul atingerii parametrilor de calitate în strânsă legătură cu cerinţele societăţii.

Şansele egale prin instruire înseamnă atât adaptarea conţinutului, metodelor ori ritmului activităţii la posibilităţile elevilor, cât şi stimularea dezvoltării fiecărui elev, solicitările depăşind raţional posibilităţile actuale ale elevului ducând la autodepăşire.

Instruirea diferenţiată este răspunsul pe care îl oferă cadrul didactic la nevoile elevilor şi este ghidată de principiile diferenţierii: conţinutul, procesul şi produsul instruirii se diferenţiază după profilurile de inteligenţă, nevoile şi interesele elevilor. Parcurgerea materiei trebuie realizată în conformitate cu ritmurile individuale ale elevilor.

Aspecte specifice prin se caracterizează programul de educaţie diferenţiată sunt următoarele:

- planificarea şi organizarea directă şi indirectă a activităţilor care să corespundă nevoilor de dezvoltare ale copiilor; plasarea accentului pe individualitatea copiilor; construirea ocaziilor de învăţare şi adaptarea lor la nevoile beneficiarilor;
- folosirea metodelor de predare şi învăţare individualizate şi în perechi sau în grupuri mici;
- îndeplinirea unor roluri noi de către cadrele didactice;
- cunoaşterea fiecărui copil şi a caracteristicilor clasei de elevi;
- individualizarea activităţii fiecărui copil în funcţie de nevoile sale;
- varietatea şi flexibilitatea materialelor didactice;
- evaluarea permanentă a programului de individualizare;
- atitudinea flexibilă din partea profesorilor;
- parteneriatul educativ etc.

Dintre principiile care stau la baza programului de educaţie diferenţiată amintim:

- fiecare copil este unic, cu nevoile lui specifice şi particulare;
- în centrul actului educativ se află copilul cu cerinţele sale individuale;
- educaţia nu se adresează elevilor, ci fiecărui elev în parte;
- stimularea independenţei de alegere şi acţiune va fi împletită cu activitatea de grup şi cu sprijinirea relaţiilor interpersonale;
- conţinuturile activităţilor sunt importante, dar ele nu vor pune în umbră nevoia de individualizare a educaţiei, specifică la fiecare nivel de învăţământ;
- este necesar a se păstra un echilibru permanent între activităţile intelectuale, cele socioafective, cele de dezvoltare psiho-motorie şi a limbajului, toate fiind la fel de importante constituind premisa dezvoltării nucleului de individualitate şi expresie personală, creativă a copilului;
- evaluarea procesului instructiv-educativ este realizată prin numeroase instrumente şi foloseşte observaţiile cadrului didactic etc.

Proiectarea şi organizarea activităţilor instructiv-educative se realizează în funcţie de decizia strategică a profesorului. Demersul său va urma un anumit plan prestabilit şi va plasa elevul în situaţia de învăţare cea mai propice, într-un context de solicitări, condiţii şi resurse care să permită dobândirea competenţelor prefigurate prin obiective. Concepută ca un scenariu didactic cu structură complexă, strategia elimină în mare măsură hazardul, erorile, riscurile şi evenimentele nedorite din practica pedagogică. Pentru a se realiza, însă, o interacţiune flexibilă între acţiunile profesorului şi acţiunile elevului, este necesar să se ţină seama de potenţialul acestuia din urmă: motivaţie, capacitate de a acţiona într-un anumit mod şi de a opera cu anumite categorii de cunoştinţe, nivel de pregătire, stil de învăţare etc. (MEC, UNESCO, 2006, pag 99).

Școala trebuie sa asigure dreptul fundamental la educație al fiecărui copil, pentru că “ fiecare copil posedă caracteristici, interese, aptitudini și necesități de învățare proprii” după cum se afirmă în “Declarația de la Salamanca”, cu prilejul Conferinței Mondiale Asupra Educației Speciale, care s-a desfășurat în Spania în 1994. Aceeași declarație mai afirmă că: “Școlile trebuie să găsească metode de a educa cu succes toți copiii, inclusiv pe cei care suferă de dificultăți și incapacități grave”.

În procesul de integrare al copiilor cu cerințe educative speciale trebuie să se țină cont de tipul și gradul deficienței.

Stimularea corespunzătoare a copilului crește șansele reușitei dezvoltării și recuperării sale, deoarece echipa de intervenție (educatoare, profesori psihopedagogi, profesori kinetoterapeuți, asistenți sociali, asistenți medicali și părinți)stabilesc împreună prioritățile și acțiunile acestui program, în centru fiind copilul cu nevoile și potențialul său psihoindividual.

Bibliografie:

1. Neamțu Cristina, Gherguț Alois – Psihopedagogie specială- Strategii de educație integrată,, - Editura Polirom, 2000
2. Radu I.T. – ”Învățământ diferențiat. Concepții și strategii” – E.D.P. 1978

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINTE EDUCATIVE SPECIALE IN SCOLILE DE MASA

Prof.inv.primar : Gliga Corina Alina
Scoala Gimnaziala Ibanesti

Cerintele educative speciale desemneaza acele cerinte ori nevoi speciale fata de educatie care sunt suplimentare dar si complementare obiectivelor generale ale educatei pentru copil.

Fara abordarea adecvata a acestor cerinte speciale nu se poate vorbi de egalizarea sanselor de acces, participarea si integrarea scolara si sociala. Fiecare copil prezinta particularitati individuale si de relatie cu mediul, trasaturi care necesita o evaluare si o abordare personalizata. Copii cu deficiente au si ei aceleasi trebuinte in crestere si dezvoltare. Acesti copii au in aceleasi timp si anumite necesitati, particulare, specifice, individualizate. Ei sunt diferiti din punct de vedere al temperamentului, motivatiilor, capacitatii chiar daca prezinta acelasi tip de deficienta.

Conceptul de cerinte educative speciale aspira la depasirea traditionala a separarii copiilor pe diferite categorii de deficiente, printr-o abordare noncategoriala a tuturor copiilor.

Educatia sau scoala inclusiva implica cu necesitate pregatirea de ansamblu a scolii si societatii, pentru a primi si satisface participarea persoanelor cu handicap la medii scolare si sociale obisnuite, ca elemente componente naturale ale diversitatii umane, cu diferentele ei specifice.Educatia sau scoala inclusiva implica ideea de schimbare, a scolii si societatii in ansamblu, cu scopul de a raspunde dezideratului societatii viitorului - „o societetate pentru toti” comprehensiva si integratoare prin insasi natura ei, care sa raspunda mai bine prin co-educatie-nevoilor, potentialului si aspiratiilor tuturor copiilor, inclusiv ale ceror deosebiti de dotati sau talentati, ale celor care nu fac fata in prezent in scoala obisnuita, ale celor cuprinsi in scolile speciale separate.

Integrarea scolara este un proces de includere in scolile de masa/clase obisnuite la activitatile educative formale si nonformale, a copiilor considerati ca avand cerinte educative speciale.

Integrarea scolara reprezinta o particularizare a procesului de integrare sociala a acestei categorii de copii, proces care are o importanta fundamentala in facilitatea integrarii ulterioare in viata comunitara prin formarea unor conduite si atitudini, a unor aptitudini si capacitati favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub indrumarea atenta a cadrelor didactice, perceperea si intelegerea corecta de catre elevii normali a problematicii si potentialului de relationare si participarea lor la serviciile oferite in cadrul comunitatii.

Educatia speciala se refera la adoptarea, completarea si flexibilitatea educatiei pentru anumisi copii in vederea egalizarii sanselor de participare la educatie in medii de invatare obisnuite.

Conditiile de care are nevoie copilul cu CES sunt:

Conditii de stimulare si sprijin a dezvoltarii din cele mai timpurii perioade;

Flexibilitate didactica;

Adaptarea curriculumului la posibilitatile individuale;

Individualizarea educatiei;

Protectie sociala;

Programe individualizate de interventie;

Integrare scolara si sociala.

Centrele educative speciale se axeaza pe particularitatile individuale de dezvoltare, de invatare, de relatie cu mediul si necesita o evaluare si o abordare personalizata a necesitatilor copilului. Cerintele educative speciale sunt interpretate ca unitate in dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de invatare, de integrare, in nivelul individual de dezvoltare fizica si psihica cu caracteristici biologice, fizice, psihice si sociale.

Educatia integrata se refera la integrarea in structurile invatamantului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltarii armonioase si cat mai echilibrate acestor categorii de copii.

Educatia integrata a copiilor cu CES urmareste dezvoltarea capacitatilor fizice si psihice a acestora care sa-i apropie cat mai mult de copii normali, a implementarii unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potentialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor functii menite sa le suplineasca pe cele deficitare; crearea climatului afectiv in vederea formarii motivatiei pentru activitate, in general si pentru invatare, in special asigurarea unui progres continuu in achizitia comunicarii; formarea unor abilitati de socializare si relationare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional si de exercitare a unor activitati cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative si a insusirilor pozitive ale personalitatii, care sa faciliteze normalizarea deplina. Fiecare copil cu CES trebuie sa beneficieze de un program adecvat si adaptat de recuperare, care sa dezvolte maximal potentialul fizic si psihic pe care il are. Integrarea urmareste valorificarea la maximum a disponibilitatilor subiectului deficient si antrenarea in mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate in asa fel incat sa preia activitatea functiilor deficitare si sa permita insusirea de abilitati care sa inlesneasca integrarea eficienta in comunitatea normala. Prin integrare, se realizeaza si o pregatire psihologica a copilului, care sa contribuie la crearea unor stari efectiv emotionale corespunzatoare, in care confortul psihic este mentinut de satisfactiile in raport cu activitatile desfasurate. Raportul relatiei socializare, integrare, incluziune, are in vedere implicatiile practice si teoretice ce privesc evolutia sistemului de organizare a educatiei speciale si a pregatirii copiilor pentru integrarea si incluziunea in activitatile profesionale si in colectivitatile sociale.

Exista diferite forme de integrare a copiilor cu CES si anume:

Forme de integrare totala partiala-elevii cu CES petrec doar o parte din timpul sau in scoala obisnuita sau la anumite discipline, scolare unde pot face fata;

Forme de integrare totala- elevii cu CES petrec tot timpul in scoala obisnuita cu exceptia programelor terapeutice care se pot desfasura in spatii speciale, destinate acestui scop;

Si forme de integrare ocazionala – participare in comun la diferite excursii, serbari, intreceri sportive, spectacole, etc.

Fiecare cadru didactic pus in ipostaza de a avea in colectivitatea sa un copil cu CES actioneaza in urma unei reflectii indelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucreaza cu acesti copii il reprezinta colaborarea cu parintii si consilierea acestora, implicarea lor directa in lucrul efectiv cu copii, nu in calitate de observator ci si de participanti activi. Parintii copiilor cu CES trebuie sa inteleaga ca au multe idei ru a relationa cu copii lor in mod pozitiv si ca pot sa-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copii lor si prin ei invata sa traiasca in armonie cu lumea. Sarcina parintilor si a cadrelor didactice este sa-i ajute pe copii sa invete despre sentimentele lor si sa le arate relatia dintre sentimentele si comportamentul lor.

Relatia dintre parinti, cadre didactice si copii cu CES trebuie privita pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea urmatorelor reguli:

Parintii si copii trebuie sa fie realisti in asteptari. Copilul trebuie implicat in luarea deciziilor si trebuie alese situatiile la care poate sa participe. Trebuie oferite copilului o alegere de 2 optiuni, pe care cei mai mari le accepta. Problemele trebuie discutate pana cand se ajunge la o concluzie acceptabila, chiar daca nu se ia o hotarare;Trebuie sa existe un parteneriat cat mai strans intre parintii copiilor cu CES si cadrele didactice bine pregatite si informate in legatura cu felul in care pot

interbeni pentru consilierea acestora. Trebuie redusa izolarea parintilor punandu-i in legatura cu alti parinti aflati in situatii similare, promovand o abordare pozitiva a cresterii si disciplinarii copiilor;Trebuie sustinut ca nu exista un singur model de parinte si numai prin unirea fortelor parintilor, cadrelor didactice si a scolii se poate face o mai buna integrare a copiilor cu CES.

Copii sunt o categorie sociala care, in ciuda aparentelor nu au timp sa astepte.

Principiile care stau la baza educatiei al oricarui copil:

Garantarea dreptului la educatie al oricarui copil:

Copii au dreptul sa invete impreuna, indiferent de dificultati si de diferente

Fiecare este unic si are un anume potential de invatare si dezvoltare

Scoala si comunitatea asigura sanse egale de acces la educatie pentru toti –copiii.

Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu CES:

- Corelarea tipurilor de educatie si a formelor de scolarizare in functie de scopul educatiei, obiectivele generale si specifice precum si de finalitatile educatiei

Asigurarea conexiunilor educationale activitatii complexe

Finalitatile educatiei speciale sunt acelea de a crea conditii unei bune integrari sociale si profesionale a persoanei cu nevoi speciale.

Un obiectiv important al scolii inclusive il reprezinta sprijinul acordat pentru mentinerea in familie a copiilor cu CES. De aceea, se pune problema respectarii principiului normalizarii ce se refera la conditiile de mediu si viata, la eliminarea separarii copiilor cu CES si la acceptarea lor alaturi de ceilalti copii.

Principiul normalizarii presupune luarea in seama nu doar a modului in care persoana cu deficiente se adapteza la cerintele vietii sociale, dar in acelasi timp, la felul in care comunitatea intelege sa se conformeze nevoilor si posibilitatilor persoanei in dificultate. Normalizarea implica includerea intr-un mediu scolar si de viata cotidiana nediscriminatoriu si asigurarea unei multitudini de servicii care sa reduca pe cat posibil starea de handicap, chiar daca deficientele sau afectiunile propriu-zise nu pot fi inca depasite.

Bibliografie

VERZA, E. , PAUN, E. „Educatia integrata a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

POPESCU, E. , PLESA, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanita, 1998

VRASMAS, T. „ Invatamant si⁄sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

RAPORT FINAL
PROIECT EDUCAȚIONAL LOCAL
”IMAGINEA DIN OGLINDĂ”

COORDONATORI PROIECT:
PROF. DULGHERU ALINA SIMONA
ED. PURCEL CECILIA

Începând cu luna noiembrie 2019 şi până în februarie 2020, Grădiniţa cu P.P. nr.5 - Bârlad a iniţiat şi derulat proiectul educaţional local, având ca temă: ***„IMAGINEA DIN OGLINDĂ”*** *(*dezvoltare emoţională*).*

Acest proiect a fost iniţiat şi coordonat de doamnele educatoare **DULGHERU ALINA SIMONA** şi **PURCEL CECILIA**. Proiectul are ca instituţii implicate, pe lângă unitatea care a iniţiat proiectul, Grădinițele nr. 8, 11 din Bârlad, Teatrul V. I. Popa Bârlad, Fundația Cristi's Outreach Bârlad și Biblioteca Stroe S. Belloescu-Barlad.

Scopul proiectului a fost dezvoltarea abilităţilor emoţionale ale preşcolarilor. Obiectivele acţiunilor au vizat educarea abilităţii celor 44 copii ai grupelor mijlocie B, mare B de la Grădiniţa cu P.P. nr.5, dar şi 15 copii ai grupei mari A de la Grădiniţa cu P.P. nr. 8, Bârlad şi 18 copii ai grupei mijlocii de la Grădiniţa cu P.P. nr.11 Bârlad de a învăţa să-și gestioneze furia, până în iunie 2020; participarea activă a celor 44 copii ai grupelor mijlocie B, mare B de la Grădiniţa cu P.P. nr.5, dar şi 15 copii ai grupei mari A de la Grădiniţa cu P.P. nr. 8, Bârlad şi 18 copii ai grupei mijlocii de la Grădiniţa cu P.P. nr.11 Bârlad, în acţiuni ce presupun relaţionarea cu alţi copii, până în iunie 2020; antrenarea celor celor 44 copii ai grupelor mijlocie B, mare B de la Grădiniţa cu P.P. nr.5, dar şi 15 copii ai grupei mari A de la Grădiniţa cu P.P., nr. 8, Bârlad şi 18 copii ai grupei mijlocii de la Grădiniţa cu P.P. nr.11 Bârlad, în activităţi practice ce evidenţiază evidenţiază înţelegerea propriilor emoţii, până în iunie 2020; formarea spiritului de colaborare a celor celor 44 copii ai grupelor mijlocie B, mare B de la Grădiniţa cu P.P. nr.5, dar şi 15 copii ai grupei mari A de la Grădiniţa cu P.P. nr. 8, Bârlad şi 18 copii ai grupei mijlocii de la Grădiniţa cu P.P. nr.11 Bârlad în sensul rezolvării problemelor în interacţiunea cu ceilalţi, până în iunie 2020.

Echipa de proiect:

I. Grădiniţa cu P.P. nr.5 Bârlad:

1. Prof. ***CHIRILĂ OANA DENISA***
2. Ed. ***ILIE MARIA***
3. Prof. ***BUHUȘ CRISTINA***

V. Grădiniţa cu P.P. nr.8 Bârlad

1. Prof. ***RADU ELENA GEANINA***
2. Prof. ***TĂNASĂ GICA***

VII. Grădiniţa cu P.P. nr.11 Bârlad

1. Prof. ***DRUȚU ADINA***
2. Prof. ***BLEOJU GEANINA ALINA***

La realizarea acestor activităţi au participat 5 cadre didactice ale grupului ţintă, preşcolari, părinţii copiilor implicaţi în acest proiect, cadre didactice ale altor unităţi preşcolare din oraş, invitaţi ai unităţilor partenere, precum şi televiziunea Media TV în vederea mediatizării acţiunilor şi pe posturile locale de televiziune.

Au fost planificate activităţi atractive pentru copii. După stabilirea echipei de proiect şi lansarea proiectului, în luna noiembrie 2019 a fost planificată activitatea***Strategii de reglare emoţională***– joc de rol. În sala de grupă a grupei mari s-au jucat o serie de jocuri de rol cu preşcolarii grupei mijlocii şi cu cei de la grupa mare. Preşcolarii au învăţat cum să caştige şi cum să piardă, cum să-şi stăpanească furia.

În decembrie 2019 a fost realizată acţiunea ***Dăruind, vom fi mai buni*** – donație. Acțiunea a avut loc la fundația Critis Outreach Program Barlad. S-au pregătit darurile care au fost împărțite copiilor, s-au cântat colinde.

Emoţie de Crăciun - program artistic, a fost serbarea din luna decembrie mult aşteptată de toţi micuţii. Programul a avut loc la sala de joacă. Copiii au recitat, au cântat, au urat şi au sorcovit, iar la final, au primit daruri de la moşul bun.

În luna ianuarie 2020 am derulat activitatea ***Drepturile şi îndatoririle copilului –*** vizionare PPT. Preşcolarii au vizionat materialul şi au răspuns la întrebări despre temă. Activitatea s-a desfăşurat în sala de grupă a grupei mari.

Să inventăm o poveste-expoziţie de lucrări, februarie 2020, a fost o activitate interesantă ce a constat într-o expoziţie de lucrări şi s-a desfaşurat la Biblioteca Stroe S. Belloescu Barlad. Ea a încheiat şirul acţiunilor proiectului.

Au fost planificate activităţi de diseminare, în cadrul cercului pedagogic din noiembrie 2019 şi în cadrul comisiilor metodice pe unitate şi şedinţelor cu părinţii. Totodată, activitatea proiecului a fost monitorizată şi evaluată permanent prin: chestionare, convorbiri, analiza documentelor, observare directă – fişă de observaţie, portofoliu cu lucrări realizate, interviul – grila de întrebări, chestionar – testul.

Impactul acestor activităţi a fost deosebit de mare: schimbarea în mod pozitiv a comportamentului preşcolarilor, părinţilor în relațiile zilnice din grădiniță și din afara ei, extinderea parteneriatelor, creşterea prestigiului unităţii în comunitate, dezvoltarea competenţelor cadrelor didactice de a iniţia şi desfăşura activităţi extracurriculare de popularizare a drepturilor copilului; dezvoltarea abilităţilor şi aptitudinilor membrilor comunităţii şcolare de a proiecta şi desfăşura, în echipă, activităţi cu impact în şcoală şi grădiniţă; întocmirea unor materiale informative care pot facilita proiectarea, implementarea şi evaluarea acţiunilor de popularizare a drepturilor copilului; identificarea unor soluţii care să contribuie la rezolvarea conflictelor.

Prin instrumentele de evaluare utilizate pe parcursul derulării acestor activităţi (lucrări ale copiilor, chestionare, diplome) am primit un feed-back pozitiv şi putem afirma că, în calitate de iniţiatori şi coordonatori de proiect, scopul proiectului a fost atins în procent de 100%.

Toţi partenerii proiectului s-au achitat de sarcinile asumate şi au manifestat responsabilitate, seriozitate şi dăruire sufletească. Zilele cu activităţi au fost adevărate momente de sărbătoare în viaţa preşcolarilor. A fost întărit parteneriatul între educatoare, între cadrele didactice participante şi s-a obţinut crearea unor valori atitudinale în rândul preşcolarilor.

STUDIU DE CAZ

Profesor în învățământul prelcolar Popa Mirela-Ileana
Grănița cu Program Prelungit’’Neghiniță, Structura 2, Cluj-Napoca, Jud. Cluj

Scopul educaţiei în instituţiile de învăţământ prescolar constă în a sprijini dezvoltarea psihofizică a copiilor în sensul valorificării superioare a potenţialului lor nativ şi pentru favorizarea unei bune integrări sociale.De aceea educatoarea trebuie să cunoască bine toţi copiii cu care lucrează şi să facă permanent observaţii referitoare la progresele înregistrate de aceştia.

În majoritatea situaţiilor cadrele didactice îşi centrează eforturile şi atenţia, controlul şi concentrarea asupra situaţiilor didactice,asupra activitaţii de predare, ignorând, de multe ori, nu din rea voinţă, diversitatea situaţiilor educaţionale ca structuri complexe, atitudinal-relaţionale. Involuntar, asemenea atitudini educaţionale creează un teren propice apariţiei şi dezvoltarii fenomenelor de criză.

Inadaptarea şcolară este definită ca ansamblul manifestărilor psihocomportamentale caracterizat prin lipsa temporară sau dificultatea de integrare (acomodare) a individalui la mediul educaţional.

Aceasta se manifestă la început prin insatisfacţii ce produc temeri şi descurajare. Repetarea lor în timp e de natură să cronicizeze anxietatea.Această stare determină gesturi de revoltă faţă de gradinita, de părinţi de cadru didactic.

Operaţia de gestionare a crizelor este o iniţiativă managerială prin excelenţă care se organizează, se conduce şi se desfăşoară după legităţi, principii şi funcţiuni cu o solidă specificitate managerială

În ceea ce priveste societatea din ziua de astăzi, se poate observa cu uşurinţă că în interiorul acesteia anumite aspecte capătă amploare de la un an la altul. Printre acestea se numără şi problema educatiei inclusive, ce se manifestă din ce in ce mai mult.. De aceea mi-am propus să tratez această problemă de o continuă actualitate.

Conform unor definiţii formulate în literatura de specialitate, a proceda la un studiu de caz constă în a sesiza şi a înţelege detaliat atât acele elemente din structura psihică a minorului care rămân neschimbate pe parcursul întregii vieţi, cât şi cele supuse transformărilor de numeroşi factori.. Importanţa factorilor şi circumstanţelor este variabilă de la caz la caz.

Am ales acest caz deoarece sunt convinsă că pot preveni inadaptarea şcolară a fetitei prin încercarea de a o determina să-şi facă prieteni şi să socializeze cu colegii de clasă.

De asemenea am avut ca scop sprijinirea şi conştientizarea familiei în ceea ce priveşte rolul ei educativ în creşterea şi educarea propriului copil şi cu referire la relaţiile familie-copil, relaţii ce trebuie bazate pe încredere şi respect reciproc.

STUDIU DE CAZ

SUBIECTUL: F.I., 5ani, Grupa mare

PREZENTAREA CAZULUI :fetita este diagnosticata cu grad de handicap mediu , atrofia nervului optic .

- fetita înregistreaza rezultate slabe la activitati,atingând cu greu standardele minimale de performanţă;

-dezinteres faţă de activitatea şcolară, nervozitate, agitaţie,tulburări de comportament.

ISTORICUL EVOLUŢIEI PROBLEMEI: Datorită faptului că I. Face parte dinr-o familie cu 5 copii, problema ei de sanatate a trezit in familie un sentiment de rusine si de incercari de a masca situatia. In special mama este foarte marcata si are tendinta de a tine copilul departe de activitatile colectivului grupei.

Comportamentul copilului:

- Când trebuie să lucreze individual nu-şi termină niciodată activitatea.

- I. are capacităţi intelectuale de nivel mediu.
- Ii place sa se joce la coltul papusii, la jocurile de rol.
- Ii place sa vina la gradinita si se supara cand mama nu o lasa sa participe la anumite activitati.
- Din discutiile purtate cu mama am dedus ca tine fetita acasa cand avem teatru de papusi , de exemplu, pentru –ca ea ’’ si asa nu vede ’’; daca avem activitati in parteneriat cu alte grupe sau gradinite nu o aduce deoarece ’’ se uita lumea la ea’’, ceea –ce denota un puternic sentiment de inferioritate trait de aceasta mama.

Am incercat sa o fac sa inteleaga ca acest fapt nu este o rusine si ca impreuna putem sa-i usuram copilului integrarea in viata sociala , dar ca in primul rand parintii trebuie sa accepte situatia si sa nu-i insufle fetitei stari care sa o descurajeze si sa o faca sa fie constienta ca este altfel decat ceilalti copii.

Obiectivul principal pe care l-am urmarit in actiunile intreprinse a fost includerea copilului in toate aspectele vietii din gradinita, acordarea unor sanse efectiv egale cu ale celorlalti copii.

Pentru a- mi putea realiza obiectivele am avut nevoie de sprijinul familiei**. Discutiile individuale , consilierea parintilor, participarea parintilor la activitatile gradinitei** sunt activitati care au fost de folos .

Am folosit cu succes pentru integrarea Ioanei abilitatile pe care le detine: recita frumos, poseda o voce placuta, simt ritmic, auz muzical. Astfel in urma participarii la teatrul de papusi I. a organizat un **joc de rol** in care ea a prezentat colegilor ei un ’’spectacol’’, fiind apreciata de copii.

Serbarile au fost un alt mijloc pe care l-am folosit pentru a-i facilita integrarea in colectiv si pentru a fi apreciata pozitiv de colegii ei.

O alta problema care s-a cerut rezolvata a fost atitudinea copiilor din grupa fata de I. Si problema ei de sanatate. Pentru aceasta am inceput prin a o prezenta colegilor ei , si prin a face apel la **empatia** de care sunt capabili pentru a o **ocroti si a o ajuta**.Cu unele exceptii rezultatele acestei metode s-au dovedit a fi mai mult decat pozitive, copiii grupei intrecandu-se in a fi prietenosi si de ajutor pentru colega lor.

Evaluuare

Obiectivele pe termen scurt au fost realizate și se observă progrese rapide în incadrarea Ioanei in programul si in colectivul gradinitei.

Nu mai lipseste de la activitati , si am remarcat o usoara relaxare a mamei in relatiile cu gradinita si cu alti parinti din colectivul de parinti.

CONCLUZII

Teama pe care o manifestă I. de a nu se face de râs în faţa colegilor, dorinţa ei de a fi acceptata, de a-si face prieteni , de a relaţiona cu colegii a fost infranata de atitudinea parintilor(mamei).

Activitatile si metodele intreprinse au dat rezultate positive

BIBLIOGRAFIE:

1. Jinga,Ioan, *Managementul învăţământului,* Ed.„Aldin”,Bucureşti, 2001

2. Iucu, B. Romiţă, *Managementul clasei de elevi – aplicaţii pentru gestionarea situaţiilor de criză educaţională,* Editura Polirom, Iaşi, 2006

Competențele socio-emoționale la preșcolari

Profesor înv. preșcolar Păuna Ramona

Trăim într o lume în care ne confruntăm cu o mulțime de probleme, în care stresul își pune amprenta nu doar asupra adulţilor, ci chiar și asupra tinerei generații și mai grav, asupra copiilor.

Astfel rolul nostru, al educatorilor trebuie să fie și mai pregnant, fiind nevoiți să găsim resurse diverse pentru a-i putea salva pe acești copii de gândirea irațională, de emoții disfuncționale și de comportamente dezaprobative.

Consider că dacă în grădiniță realizăm activități pentru dezvoltarea socio-emoțională a copilului, putem deveni profesorii care aduc bucurie în ochii copilului și recunoștința în sufletul părintelui, deoarece interacțiunile sociale reușite fac posibilă dezvoltarea unei imagini de sine pozitive și a autocontrolului.

Specificul domeniului socio-emoțional este dat de strânsa legătură care exista între planul social și cel emoțional. Ambele dimensiuni se completează reciproc și sunt interdependente. Învățarea modalităților de reglare emoțională și înțelegerea emoțiilor sunt esențiale pentru capacitatea copiilor de a dezvolta relații sociale și de a se comporta adecvat în situații de conflict.

Competente emoționale înseamnă: a înțelege, a exprima, a regla emoțiile.

Dezvoltarea competențelor emoționale ale copiilor ajută la formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți, ajută copiii să se adapteze la grădiniță și la școală și previne apariția problemelor emoționale și de comportament.

Competentele sociale de baza sunt:

- inițierea și menținerea unei relații (să inițieze și să mențină o interacțiune cu un alt copil; să asculte activ; să împartă obiecte și să împărtășească experiențe; să ofere și să primească complimente; să rezolve în mod eficient conflictele apărute)
- integrarea în grup (să respecte regulile aferente unei situații sociale; să coopereze cu ceilalți în rezolvarea unei sarcini; să ofere și să ceară ajutorul atunci când are nevoie).

Pentru a dezvolta și optimiza competențele emoționale putem desfășura cu preșcolarii activități precum:

1. **“Harta emoțiilor”**

Obiective:

- Să identifice emoțiile de bucurie, furie, tristețe, teamă;
- Să exprime corect emoția observată;
- Să eticheteze corect emoțiile prezentate.

Li se citește copiilor o poveste. Acolo unde se pot identifica reacții emoționale ale personajelor, li se cere copiilor să le indice cu ajutorul “hărții emoțiilor ”(Cum s-a simțit....?)

Se identifică împreună cu copiii etichetele verbale corespunzătoare fiecărei emoții.

Prin aceasta activitate copiii învață să identifice corect emoțiile și etichetele verbale corespunzătoare și achiziționează cuvinte care denumesc emoții.

2. **“Ce mi se întâmplă când mă simt ...”**

Obiective:

- Să conștientizeze reacțiile care însoțesc anumite stări emoționale (bucurie, tristețe, teamă, furie)
- Să identifice etichetele verbale corecte ale emoțiilor.

Li se arată copiilor una dintre emoțiile de pe “harta emoțiilor” și li se cere să denumească emoția respectivă. Copiii sunt rugați să descrie ce reacții au (ce simt, ce fac).

Prin aceasta activitate copiii conștientizează faptul că în anumite situații au anumite reacții. Copiii învață să eticheteze corect emoțiile.

3. **“Cum mă simt azi ...”**

Obiective:

- Să identifice și să conștientizeze emoțiile trăite;
- Să asocieze o eticheta verbală expresiei emoționale din desen.

Li se împarte copiilor coli de hârtie și creioane colorate.

Copiii sunt rugați să deseneze cum se simt (li se permite să folosească orice culoare doresc). La final, i se cere fiecărui copil să arate desenul colegilor săi și să denumească emoția desenată.

Fiecare copil este încurajat să povestească despre o situație în care a trăit o emoție asemănătoare celei desenate.

Alte activități: “Ce mi se întâmplă când mă simt..”, “Să ne gândim la emoțiile celorlalți ”, “Detectivul de emoții”, etc ...

Pentru a dezvolta competențele sociale putem desfășura cu preșcolarii activități precum:

1. **“Ami ne învață despre reguli”**

Obiective:

- Să se familiarizeze cu regulile;
- Să cunoască comportamentele aferente regulilor;

Copiii sunt așezați în semicerc și li se prezintă posterul și li se explică regulile folosind desenele din poster. După ce li se citește copiiilor povestea “Cățelușa Ami îi vizitează pe copiii de la grădiniță”, se discută conținutul poveștii „Credeți că lui Ami i-a plăcut ce-a văzut la grădiniță?”, Ce credeți că i-a plăcut?, Cum credeți că ar trebui să se comporte copiii?”). În final, li se cere copiilor să descrie regulile cu ajutorul imaginilor.

Prin aceasta activitate copiii sunt familiarizați cu regulile de comportament de la grădiniță.

2. **“Prieteni adevărați”**

Obiective:

- Să recunoască comportamentele de cooperare în joc;
- Să exerseze abilitățile de cooperare în joc.

Se pune la dispoziția copiilor mai multe jucării și se alcătuiesc grupuri de câte doi copii. Fiecare pereche va trebui să se joace împreună. Se urmărește modul în care se joacă copiii și acolo unde este nevoie se intervine cu sugestii privind comportamentele de cooperare (oferirea ajutorului, cererea ajutorului, împărțirea jucăriilor, etc. - se ține cont de nivelul de dezvoltare al copilului).

Copiii vor fi lăudați când manifestă comportamente de cooperare.

Prin aceasta activitate copiii învață să identifice comportamentele care facilitează stabilirea și menținerea relațiilor de prietenie. Copiii exersează comportamentele de cooperare pentru dezvoltarea implicării în joc, precum și comportamentele prosociale.

3. “O greșeală recunoscută este pe jumătate iertată”

Obiective:

- Să înțeleagă faptul că orice comportament are consecințe;
- Să achiziționeze strategii pentru rezolvarea adecvată a unor situații problemă;
- Să exerseze modul în care pot rezolva problemele: să își ceară scuze atunci când au greșit.

Se interpretează scenariile cu ajutorul a două păpuși. După fiecare scenariu se identifică soluția adecvată împreună cu copiii, care sunt încurajați să exerseze soluțiile prin joc de rol.

Se identifică alte situații asemănătoare și li se cere copiilor să ofere soluții prin joc de rol. Se exersează împreună cu copiii modul în care pot să-și ceară scuze pentru ceea ce au făcut greșit.

Lăudați soluțiile oferite de către copii!

Prin aceasta activitate copiii dezvoltă abilitatea de a rezolva situații problemă și pot exersa rezolvarea de probleme în situații asemănătoare cu cele din contexte cotidiene. Copiii achiziționează strategii de relaționare adecvată (comportamente prosociale).

Alte activități: “Orice problemă are mai multe soluții ”, “Acum sau mai târziu?”, “Să ne jucăm <de-a ascultatul>”, etc.

Dificultăţile de învăţare pentru copiii cu dizabilităţi

Profesor Învățământ Primar : Mateș Olivia Maria
Școala Gimnazială „Zaharia Boiu ‘’ ,
mun. Sighișoara , Jud. Mureș

Conceptul de educaţie integrată a marcat în teoria şi practica asistării copiilor cu nevoi speciale o schimbare radicală de abordare : s-a realizat trecerea de la perspective individuală asupra copilului la perspectiva curriculară**.**

Dificultăţile de învăţare sunt prezente la orice vârstă, chiar şi în adolescenţă și la maturitate, dar frecvenţa cea mai mare este în perioada copilăriei mici şi mijlocii-o perioadă cu relevanţă specială în modelarea personalităţii individului, din perspectivă cognitivă, dar şi afectiv-emoţională.

Elevii cu dificultăţile de învăţare au nevoie de organizarea învăţării-în clasă și în afara acesteia-în funcţie de cerinţele lor educative. O consecinţă didactică imediată a acestei concluzii unanim acceptate în pedagogia contemporană este necesitatea individualizării învăţării, funcţie de resursele psihologice ale grupului-clasă, precum şi ale fiecărui elev.

Principala cerinţă în organizarea şi dirijarea învăţării este individualizarea strategiilor şi metodelor folosite pentru elevii cu dificultăţi de învăţare. Pentru a putea înlătura dificultăţile de învăţare din clasă, profesorul trebuie să cunoască şi să construiască o serie de strategii didactice.

Perspectiva individuală asupra copilului defineşte dificultăţile şcolare din punctul de vedere al cerinţelor individuale ale copilului: deficienţe, particularităţi psihice. Aceasta se bazează pe următoarele premise:

- Un grup de copii este identificat în practica şcolară ca special şi este orientat către unităţi de învăţământ special;
- Aceşti copii au nevoi de predare – învăţare individualizată, ca răspuns la problemele lor;
- Copii cu probleme similare sunt grupaţi să înveţe împreună (deficienţii mintali împreună, cei cu dizabilităţi fizice împreună etc);
- Ceilalţi copii sunt obişnuiţi şi beneficiază de formele existente de şcolarizare.

Pe baza acestor patru ipoteze, asigurarea educaţiei pentru copiii care întâmpină dificultăţi în şcoală poate fi caracterizată ca punând accentul pe etichetare, îngrijire/ ocrotire şi segregare.

Perspectiva curriculară defineşte dificultăţile şcolare în termini de sarcini şi activităţi furnizate copiilor şi de condiţii create în clasă. Scopul urmărit este de a-i ajuta pe toţi copiii să dobândească succesul în clasă, inclusiv pe cei cu deficienţe sau dificultăţi particulare de depăşit. Asemenea dificultăţi pot indica modalităţi de ameliorare a predării – învăţării. Se recunoaşte că dificultăţile în învăţare apar şi ca rezultat al deciziilor pe care le iau profesorii privind sarcinile prezentate, resursele folosite, modalităţile de organizare a activităţii. Dacă dificultăţile în învăţare pot fi create de profesor, tot el le poate şi Evita. Aceste ameliorări conduc la condiţii mai bune de învăţare pentru toţi elevii. Profesorii trebuie să beneficieze de sprijin şi consultanţă.

Diferenţierea instruirii reprezintă o strategie de adaptare a acţiunilor instructive – educative la particularităţile psihofizice ale elevilor în vederea unei bune integrări a acestora în activitatea şcolară. Proiectarea şi realizarea instruirii diferenţiate presupune valorificarea relaţiei dintre resursele umane angajate, pe de o parte și cunoştinţe şi capacităţile/competenţele solicitate prin programele şcolare precum şi structura instituţiei şcolare pe de alta parte.

Cunoaşterea spectrului larg de manifestare a dificultăţilor de învăţare oferă specialiştilor şi cadrelor didactice posibilitatea identificării cât mai exacte a problematicii fiecărui copil şi mai ales, găsirea unor modalităţi de intervenţie cat mai adecvate și eficiente. Desigur că acestea nu se găsesc integral la un copil, ci fiecare copil va prezenta un cadru specific

simptomatologic al dificultăţii de învăţare, acesta variind de la un copil la altul. De aceea, în identificarea acestora sunt importante aplicarea unor criterii de bază: gravitatea, claritatea cu care se evidenţiază, persistenţa în timp.

Părinții trebuie încurajați în ceea ce privește evoluția copilului și nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că „nu mai este nimic de făcut ‘’ pentru copilul lor. Programele de intervenție ar trebui să implice foarte mult familiile. Ele trebuie sa fie construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Părintii trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la„diagnosticele’’ copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă si pot supraveghea studiul suplimentar al copilului .

În concluzie, școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Bibliografie:

1. **Alois Ghergut**, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerinte speciale*, Editura Polirom, Iasi;
2. **Cretu Carmen,** 1999, *Curriculum diferentiat si personalizat,* Editura Polirom, Iasi;
3. **Vrajmas Ecaterina**, 2001, *Strategiile educatiei inclusive,* Editura Polirom, Iasi;

MODALITĂȚI DE REALIZARE A INTEGRĂRII COPIILOR CU CES

Prof. Învăț. Primar: Cumpăratu Mihaela
Liceul Tehnologic,,Doamna Chiajna,,

Integrarea este legată în primul rând de educaţie şi de viaţa socială , iar cele două componente sunt interdependente şi coexistente în viaţa copiilor. Integrarea este privită ca un indicator pozitiv al activităţilor educative şi al evoluţiei unor fenomene sociale.Integrarea şcolară este principala latură a integrării care necesită atenţie din partea factorilor educative şi sociali.

A. Gherguţ afirmă ca “Integrarea şcolară poate fi înţeleasă în sens larg ca procesul de plasare intr-o clasă de elevi a oricărui copil, la debutul şcolar, în programul de învăţământ preşcolar sau primar,iar în sens restrâns ea se referă la şcolarizarea unor copii cu cerinţe educative speciale/dizabilităţi în unităţile şcolare obişnuite, în structurile şcolarecât mai apropiate de şcolile obişnuite sau în unităţile speciale de învăţământ.” (2006,p.265)

Integrarea şcolară a copiilor cu CES se realizează pe următoarele domenii :

a.Domeniul instituţional

Se referă la funcţionarea de şcoli pentru toţi copiii, desfăşurarea unor servicii de sprijin toate pe baza unui suport legislativ.

Conceptul de “şcoală pentru toţi” face referire la şcoala incluzivă sau şcoala deschisă, care este acea şcoală din învăţământul public în care au acces toţi copii unei comunităţi, în care sunt integraţi copiicu CES. Aşadar, şcoala incluzivă reprezintă un pas în procesul de atenuare şi eliminare a barierelor educaţionale dintre copii obişnuiţi şi cei cu diverse dizabilităţi, succesul ei depinzând de celelalte două domenii ale integrării şcolare : curiiculum şcolii şi personalul didactic.

b.Domeniul curriculumului şcolar

Curriculum standardizat după care se desfăşoară activităţile şcolare în şcolile de masă nu face decât să amplifice distincţia dintre cei ce sunt capabili să se ridice la nivelul cerinţelor sale şi cei care nu au acest potenţial. Integrarea copiilor cu CES se poate realiza doar prin delimitări ale curricumului standardizat prin crearea unui curriculum adaptat şi diferenţiat.

Curriculum diferenţiat în opinia lui A. Gherguţ se referă “la modalităţile de selectare şi organizarea conţinuturilor, metodelor şi tehnicilor de evaluare, standardelor de performanţă, mediului psihologic deînvăţare, în scopul diferenţierii experienţelor de învăţare şi de adaptare a procesului instructiv-educativ la posibilităţile aptitudinale şi de înţelegere, la nivelul intereselor şi cerinţelor educaţionale, la ritmul şi stilul de învăţare al elevilor.(2005, p.270). Curriculumul diferenţiat se poate realiza doar ţinând seama de particularităţile senzoriale şi motorii, de capacitatea de înţelegere, de potenţialul aptitudinal al copiilorcu CES.

Curriculumul adaptat este o completare a curriculumului diferenţiat în sensul că adaptarea apareca o consecinţă a difenţierii, în sensul de modificare şi ajustare a conţinuturilor, metodelor, mijloacelor şi tehnicilor de lucru în activităţile instructiv-educative la creinţele şi nevoile copiilor CES. Noţiunea decurriculum adaptat se pliază mai bine în contextual educaţiei integrate, unde adaptarea conţinuturilor lao categorie anume de copii cu CES, are în vedere atât volumul de cunoştinţe, cât mai ales procesele psihice şi particularităţile funcţionale ale sistemului nervos la copii cu cerinţe speciale.La aceşti copii estenecesară şi luarea în calcul şi a componentei compensatorii ce apare datorită unei seriii de modificări ale reţelelor neuronale de transmisie şi prelucrare a informaţiilor specifice anumitor categorii de copii cuCES.

Eficienţa şi reuşita activităţilor didactice integrate este determinată de gradul în care curriculumuleste diferenţiat şi

adaptat la prezenţa unor deficienţe şi a unor dificultăţi de achiziţie ţi învaşare cu care se confruntă o serie de copii cu CES.Privit dintr-o altă perspectivă, curriculumul adaptat şi diferenţiat este benefic copiilor cu CES deoarece restrânge şi simplifică complexitatea şi formele de prezentare a conţinuturilor, în acelaşi timp curiculumul îşi amplifică coplexitatea prin introducerea unor activităţi suplimentare individualizate, destinate compensării şi recuperării copiilor cu CES. În consecinţa realizarea adaptării curriculumului trebuie să ţină seama de câteva criterii de selecţie şi anume:

- extensiunea curriculumului – se păstrează curriculumul şi doar se introduce activităţi suplimentare care vizează însuşirea unor limbaje specifice, comunicarea, orientarea spaţială, activităţi desocializare şi integrare în comunitate etc.

- selectarea unoe conţinuturi- din curriculumul standardizat se selectează conţinuturi care pot fi înţelese şi însuşite de copiii cu cerinţe speciale.

- folosirea unor metode şi procedee didactice şi a unor mijloace de învăţământ preponderent intuitive caresă ajute copii cu cerinţe speciale să înţeleagă şi să interiorizeze conţinuturile predate la clasă.

- folosirea unor metode şi procedee de evaluare prin care să se evidenţieze evoluţia şi performanţele copiilor nu numai în plan intelectual ci mai ales în plan aplicativ, practic.

Diferenţierea şi adaptarea curriculumului şcolar în funcţie de cerinţele speciale ale copiilor a determinat introducerea unui nou concept şi anume curriculumul individualizat caracterizat prin: metodeşi mijloace adecvate, planuri de învăţământ individualizate, flexibilitate în proiectarea didactică, conţinuturi accesibile etc., toate realizate individual pentru fiecare caz în parte.

a.Sistemul unitar de formare a personalului didactic

Este un alt domeniu necesar realizării integrării şcolare.Practic,aceasta presupune o reorientare şio specializare a personalului didactic din învăţământul de masă, deoarece în prezent aceştea nu sunt pregătiţi să educe această categorie de copii.Este necesar să existe cadre didactice specializate care să-şicoroboreze eforturile cu cadrele didactice din învăţământul de masă, în educarea copiilor cu CES.Cadreledidactice din şcoala incluzivă trebuie să ştie să-şi centreze activitatea pe fiecare copil, să ia în considerarenevoile şi dificultăţile fiecărui copil în parte.

Există o serie de cerinţe pe care trebuie să le îndeplinească cadrele didactice din şcoala incluzivă.

Cele mai importante sunt:

- să susţină şi să dezvolte parteneriate şcoală- familie, în care copii, părinţii şi profesorii să coopereze în acţiunile desfăşurate.

- să înţeleagă şi să accepte diversitatea elevilor şi principiilor educaţiei integrate.

-să colaboreze cu specialişti care să-l îndrume în activităţile de pregătire profesională în domeniul educaţiei integrate.

-să devină personane active care acceptă schimbarea şcolii tradiţionale în şcoală incluzivă.

-să creadă în rolul determinant jucat de părinţi în procesul integrării şcolare a copiilor cu CES.

-să fie dispus să ofere ajutor fiecărui copil din clasă şi să stimuleze toţi copii în activităţile de învăţare.

-să elaboreze stategii şi să coordoneze activităţile educative incluse în programa şcolară.

Practic, cadrul didactic de la clasă ar trebui sprijinit de catre un profesor itinerant,de sprijin sau de suport. Acesta este specializat în activităţi recuperatorii adresate copiilor cu CES. Profesorul de sprijindesfăşoară activităţi în timpul orelor obligatorii, dar şi în afara lor. În aceste condiţii responsabilitatea saeste dublă deoarece, trebuie să se adapteze atât condiţiilor de lucru din şcoala de masă cât şi condiţiilorde lucru în particular cu fiecare copil cu CES în parte.

Cadrele didactice din şcoala incluzivă trebuie să manifeste o atitudine obiectivă şi echilibrată faţăde procesul de integrare şcolară, să manifeste profesionalism să-şi adapteze acţiunile şi potenţialul lor de

înţelegere, să evalueze obiectiv şi corect fiecare copil în parte.În permanenţă cadrul didactic trebuie să fie deschis comunicării, să empatizeze şi să valorifice aspectele positive ale personalităţii copiilor.Avantajele intervenţiei cadrelor didactice de sprijin în susţinerea unor activităţi cu caracter compensator. sunt sintetizate astfel:

- mentinerea copiilor cu cerinţe speciale în clase obişnuite pentru a se evita perturbareaactivităţilor din clasă şi din şcoală.
- evitarea stigmatizării, etichetării, discriminării şi segregării.eliminarea sau reducerea testării standardizate excesive.
- crearea ocaziilor pentru ca, copii din şcoala de masă să-i cunoască şi să-i înţeleagă pe copii cu dizabilităţi, în acest fel cele două categorii de copii interacţionând.

- familiarizarea cadrelor didactice din învăţământul de masă cu elementele educaţiei speciale.
- valorificarea într-un cadru mai larg a competenţelor cadrelor didactice specializate înînvăţământ special.

Bibliografie:

- Gherguţ, A. (2001), *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţieintegrată,* Editura Polirom, Iaşi.
- Gherguţ, A. (2006), *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie,* Editura Polirom, Iaşi.
- Gherguţ, A. (2005), *Sinteze de psihopedagogie specială Ghid pentru cuncursuri şi examene deobţinere a gradelor didactice,* Editura Polirom, Iaşi.

EDUCAŢIA RELIGIOASĂ ÎNTRE TRADIȚIE ȘI MODERNISM

prof. Laura STROESCU
Școala Gimnazială nr. 10
Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea

„A căuta sensul existenţei înseamnă
a-L căuta pe Dumnezeu”

Educaţia este un proces evolutiv şi complex desfăşurat pe parcursul mai multor etape şi vizând o anume finalitate, finalitate care are în vedere formarea şi dezvoltarea însuşirilor intelectuale, morale şi fizice ale copiilor şi ale tineretului, ale oamenilor şi ale societăţii.

De-a lungul secolelor, educaţia a fost strâns legată de religie. În Antichitate, în Orient, şcolile funcţionau în general pe lângă temple. În Occident, mănăstirile erau centre de cultură pe lângă care funcţionau şcoli, atât pentru viitorii clerici (şcoala interioară), cât şi pentru laici (şcoala exterioară). În ţara noastră încă din sec. al XI-lea existau şcoli pentru pregătirea preoţilor pe lângă mănăstiri şi centre episcopale, cu predare în limba latină, greacă şi slavă.

Despre sensul şi importanţa educaţiei religioase, vorbeşte şi filosoful culturii şi esteticianul Tudor Vianu care, scriind despre interacţiunea valorilor preciza că, dacă toate celelalte domenii au o valoare integrativă, religia se constituie ca o valoare ce dă sens integrator celorlalte direcţii ale cunoaşterii.

Cercetările în domeniul psihologiei copilului ne arată că educaţia moral-religioasă este posibilă de la cea mai fragedă vârstă, iar preşcolarii cu trăsăturile de voinţă şi caracter în formare sunt receptivi la influenţele exercitate asupra lor.

Dacă educaţia morală reprezintă acea latură a procesului de pregătire a copilului pentru viaţa care are în vedere cunoaşterea, înţelegerea şi practicarea binelui în viaţa socială şi adaptarea la viaţa comunităţii, educaţia religioasă trebuie privită într-o strânsă legătură cu educaţia morală acordându-i fundament divin. Educaţia moral-religioasă trebuie să înceapă încă din primii ani de viaţă în familie. Apoi se continuă potrivit nivelului de înţelegere a copilului pentru a se forma în sufletul acestuia impresii, deprinderi de conduită şi sentimente cu ajutorul cărora să devină o adevărată persoană deschisă comuniunii cu Dumnezeu şi cu semenii.

Religia este baza vieţii sociale, deoarece:

1. Ea este principiul constitutiv al familiei şi al statului;
2. Religia dă naştere şi avânt culturii: literatura, artele şi ştiinţele au luat naştere din religie şi sub ocrotirea ei;
3. Religia apropie pe oameni unii de alţii şi cimentează solidaritatea socială.

Educaţia este posibilă în toate perioadele vieţii omeneşti, de asemenea educaţia religioasă este posibilă în vârsta copilăriei deoarece însuşi sufletul copilului are în interiorul său cele necesare pentru aceasta. Sufletul copilului poate fi întărit ca o cetate; simţurile sunt porţile acestei cetăţi sau întăriturile lui. Se poate spune că sufletul cel mai propice pentru educaţie este sufletul curat al copilului. Educaţia religioasă creştină este posibilă numai dacă Hristos însuşi este primit în sufletul omului şi dacă acest suflet lucrează împreună cu Hristos la desăvârşirea sa.

Educaţia religioasă şi catehizarea presupun o introducere a subiectului în marile mistere, facilitând întâlnirea şi înţelegerea religiei şi tradiţiei creştine. Experienţa religioasă îl face pe om să înţeleagă şi să acţioneze mai bine, îl invită la reflexie, îl luminează interior. Ea are drept obiectiv cultivarea şi dezvoltarea religiozităţii la individul copil sau adult. Esenţa religiei constă în fenomenul de credinţă. Religiozitatea este o stare psihică derivată din credinţa într-un principiu

suprem, etern şi imuabil. Educaţia religioasă creştină, de pildă, are ca proiect formarea şi desăvârşirea profilului moral-religios, întruparea la nivelul uman a unor virtuţi, într-un fel „îndumnezeirea” omului, în măsura „coborârii” acestui atribut la dimensiunea şi condiţia umanului.

Din încercările de a surprinde specificul educaţiei religioase, se pot extrage următoarele trăsături ale educaţiei religioase:

1. Doar omul poate fi educat în perspectivă religioasă; această latură formativă, ca şi educaţia în general, nu poate fi apanajul lumii subumane;
2. Educaţia religioasă presupune, în afară de om, prezenţa dimensiunii transcendente, a unui factor informat mai presus de om şi de lume;
3. Educaţia religioasă nu se realizează de la sine, instantaneu, ci presupune o intervenţie exterioară conştientă, o serie de tactici procedurale şi metodologice, deliberate, dimensionate de factorii care înfăptuiesc o atare educaţie;
4. Intenţionalitatea acestei laturi a educaţiei este imprimată şi de prezenţa unui scop, a unui proiect al devenirii personalităţii umane în perspectiva unei valori ce merită să fie încorporate de individul copil sau adult.

Formarea conştiinţei religioase comportă trecerea prin anumite stadii, intervale de timp în care chestiunile fundamentale ale omului sunt percepute şi primesc rezolvări particulare.

După unii autori, educaţia religioasă a copilului începe înainte de a se naşte, prin formarea unei maturităţi spirituale a părinţilor. Părinţii poartă responsabilitatea pentru procrearea şi aducerea copiilor pe lume. Copiii nu trebuie să suporte consecinţele unor acte pe care ei nu le pot controla.

Evoluţia vieţii morale, sociale şi religioase se va realiza în funcţie de stadiile psihologice de vârstă, puse în evidenţă de numeroase studii de psihologie genetică. Acest adevăr este cunoscut de multă vreme, la el făcând referire şi Sfântul Apostol Pavel, în Epistola către Corinteni: „când eram copil, vorbeam ca un copil, simţeam ca un copil, judecam ca un copil, dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului” (Corint. 13,11).

„Nu există artă mai frumoasă decât arta educaţiei. Pictorul şi sculptorul fac doar figuri fără viaţă, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură şi oamenii, Se bucură şi Dumnezeu.

Şi oricine poate fi dascăl, dacă nu al altora, cel puţin al său.”

*(*Sfântul Ioan Gură de Aur)

BIBLIOGRAFIE:

- ***Sfânta Scriptură***, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al B.O.R., Bucureşti, 1982
- Cucoş, Constantin, ***Educaţia religioasă conţinut şi forme de realizare***, Editura Didactică şi Pedagogică, R. A., Bucureşti, 1996
- Popescu, Ion pr. Lector univ. dr., ***Metodica predării religiei***, Piteşti, 1997
- Alexandru, Gheorghe & colectivul, ***Metodica predării religiei***, Editura “Gheorghe Alexandru”, Craiova, 2000.
- M.E.N. Răducanu, Ani prof , Patriarhia Română Filip, Sorin pr., ***Îndrumător – elemente de educaţie religioasă pentru învăţământul preşcolar,*** *vol. I,* Editura”Grafika Print”, Bucureşti, 1999.

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Prof. Mihaela Chirac
Școala Gimnaială nr.11, Buzău

Educaţia integrată se referă la faptul că toţi copiii trebuie să înveţe împreună în medii cât mai aproape de contextul normal al vieţii şi nu în medii separate. Fiecare copil trebuie integrat într-un program adecvat de educaţie; fiecare copil are dreptul să meargă la şcoală unde merg toţi copiii din vecinătatea sa, iar şcoala să răspundă nevoilor sale educative.
Orice copil are o serie de particularităţi, caracteristici care se referă la modul, stilul, ritmul şi specificul învăţării sale. În acelaşi timp o serie de copii au particularităţi ce îndreptăţesc un sprijin suplimentar, activităţi specifice pentru realizarea sarcinilor de învăţare; este vorba de *cerinţe speciale*, diferite de ale majorităţii copiilor şi care determină măsuri specifice. Cerinţe speciale poate avea orice om/copil în anumite perioade, pentru că cerinţele speciale acoperă o realitate extrem de variată, complexă şi dinamică - de la probleme simple, determinate de dezvoltarea tipică a individualităţii şi persoanei, până la problemele unice, care nu se pot rezolva decât cu o intervenţie specială şi specifică.

Atunci când dorim să intervenim asupra unui comportament este important ca mai întâi să prioritizăm importanța și gravitatea comportamentelor alegând niște targeturi clare ținând cont de clasificarea comportamentelor indezirabile. Primele comportamente asupra cărora vom interveni sunt: comportamente care pun în pericol sănătatea fizică, psihică, emoțională și comportamente care sunt specifice vârstei sau influențate de mediul social.

Întărirea comportamentelor pozitive ale elevilor și recompensarea lor este cea mai importantă strategie pe care o putem folosi pentru: creșterea motivației de participare la lecții, modelarea comportamentelor, creșterea performanțelor școlare, diminuarea comportamentelor inadecvate, cu ajutorul implementării sistemului de tokeni, contractele comportamentale, orarelor vizuale.

Planificarea și structurarea mediului de învățare ajută la gestionarea comportamentelor inadecvate. Sistemul de tokeni reprezintă o modalitate în care elevii câștigă întăritori (ex. ștampile, puncte, buline etc) ca o consecinţă imediată pentru anumite comportamente dezirabile; elevii acumulează tokeni pe care mai apoi îi schimbă cu obiecte sau activităţi preferate (ex. tabletă/calculator, bani, jocuri etc).

Sistemul de tokeni este un sistem de modificare a comportamentului, care include trei elemente majore:

- listă care specifică comportamentele target
- tokenii sau punctele pe care elevii le primesc pentru manifestarea comportamentelor target
- Lista recompenselor, care constă în articole preferate, activităţi sau privilegii – pe care participanţii le obţin prin schimbarea tokenilor pe care i-au câştigat.

Am implementat sistemul de tokeni pentru a descreşte comportamentele indezirabile care apăreau frecvent la elevii cu care lucram. Am putut observa îmbunătăţiri în gestionarea comportamentelor la clasă.

Studiu de caz: Luca este un elev din clasa a V-a care deranjează ora, vorbind neîntrebat. Am aplicat tehnica întăririi diferențiate (de fiecare dată când Luca vorbea neîntrebat și încerca să-mi atragă atenția într-o manieră inadecvată am ales să îl ignor și, de fiecare dată când îndeplinea o sarcină sau alegea să respecte regulile îl lăudam puternic și îl evidențiam în fața clasei), și utilizarea sistemului de tokeni pentru întreaga clasă. Comportamentul target stabilit a fost: să răspundem prin ridicarea mâinii. În cazul lui Luca, i-am oferit feedback pozitiv și un token atunci când îl surprindeam că ridica mâna. În schimb, de fiecare dată când Luca făcea un comentariu nepotrivit, îi ignoram acel comportament.

Am stabilit pentru început un număr de 3 tokeni pe oră. Acești tokeni erau oferiți după 15 min. De asemenea, i-am pus pe copii să scrie ce recompense doresc să primească la finalul orei. Am putut constata o scădere a comportamentelor inadecvate ale elevilor mei, în special ale lui Luca.

Am aplicat sistemul de tokeni în mod constant și mi-am rezervat întotdeauna câteva minute la sfârșitul fiecărei ore pentru a oferi elevilor premiile câștigate.

Obiectivul inițial - Ridicatul mâinii - a fost descris copiilor în termeni măsurabili și observabili. De asemena, acest obiectiv era scris la începutul fiecărei ore pe tablă.

Tokenii utilizați au fost reprezentați simbolic prin cifre. Fiecare elev avea un număr, în ordinea de la catalog. Cei care strângeau 3 tokeni la fianlul orei, primeau recompensa stabilită la început. Am asociat tot timpul recompensa materială cu cea socială: ,,Bravo, te-ai descurcat minunat azi! etc.

Obiectivele următoare sunt: creșterea numărului de comportamente target, oferirea recompenselor prin creșterea intervalului de timp.

SAJÁTOS NEVELÉSI IGÉNNYEL RENDELKEZŐ GYERMEK EGYÉNI FEJLESZTÉSI TERVE

Tegla Annamária/Székely Tímea Tünde
Marosludasi Elvarázsolt házikó Napköziotthon

I. A gyerek adatai:

Neve: K. M.

Születési dátum/hely: 2016.04.18.

Jelenlegi lakhely: Marosludas

Oktatási intézmény neve: Marosludasi Elvarázsolt házikó Napköziotthon

A pedagógus(ok) neve: Tegla Annamária/Székely Tímea Tünde

Fejlesztési terület(ek):

1. **Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale / Testi, fizikai fejlettség, egészségi állapot és személyi higiénia:**

   1.1. A gyermek életkorának megfelelő, változatos tevékenységekhez szükséges izmok koordinációja, összehangolása

   1.2. A gyermek fejlettségéhez mérten változatos fizikai tevékenységeken való részvétel

2. **Dezvoltarea socio-emoțională / Érzelmi, szociális fejlettség:**

   1.3. Hasonló életkorú gyermekekkel való kapcsolatteremtés

   4.1. Alapérzelmek felismerése és kifejezése

3. **Capacități și atitudini față de învățare / Tanulási képességek fejlettsége, tanuláshoz való viszonyulás:**

   1.1. Érdeklődő magatartás, nyitottság és kísérletezési hajlam az új dolgok befogadására

   3.2. Kreativitás fejlesztése a képzőművészeti alkotások, zenei- és gyakorlati tevékenységek során

4. **Dezvoltarea limbajului, a comunicării și premisele citirii și scrierii / Nyelv és kommunikáció:**

   1.2. A hallott szöveg megértésének bizonyítása, a bennük ébresztett gondolatok közlése által

   2.3. A beszéd beindítása és fokozatos bővítése

5. **Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii / Kognitív képességek, környezetismeret:**

   1.3 Új tapasztalatok szerzése a már meg lévőkre alapozva

   2.1 A szám és a számlálás fogalmának megismerése

Tanév:2021-2022

I.A gyerek sajátos nevelési igényei: csatolmány – diagnózisa és javasolt nevelési tevékenységek

- a csoport és közösség nyújtotta személyiségerősítése
  - nyelvi és kifejezőképességének fejlesztése
  - viselkedési és jellembeli mutatóinak javítása
  - a csoportba való beillesztése
  - korának megfelelő felzárkóztatása

II. Előzetes tudásszint- felmérés. Kialakult készségek. Elakadások

A 28.10.2021-én kiállított pszichológiai vizsgálat alapján, amit a CSM végzett, Down-szindrómát, hozzá társuló autizmust, súlyos pszichikai visszamaradást diagnosztizáltak. Csatolmányban a kiértékelés.

Az elsődleges felmérésem az 5 éves kislánynál az értelmi akadályozottságra utaló nagymértékű elmaradást mutatott. Elmaradásai jelentősek voltak a kommunikáció és az önkiszolgálásos területein. A gyermek magatartása kedves, nem

bántja a társait, csak egyedül játszik. Játékos feladathelyzetekbe bekapcsolható, de csak percekre, mert figyelme csapongó, külső és belső ingerek egyaránt könnyen elterelik. A figyelem tartóssága 2 perc körüli. Beszédkésztetése nagy, önállóan pár hangot utánoz, beszéde értelmezhetetlen. Megismerő tevékenysége a változó figyelme miatt életkorától és állapota behatárolta lehetőségektől is alacsony szinten áll. Figyelme csapongó, feladathelyzetbe nehezen vonható be. Többnyire nem fixálja a játékokat. A szobatisztaságnál a székletürítés és vizelés is a pelenkába valósul meg. Nagymozgásaira jellemző, hogy önállóan fekvésből, ülésből feláll. Biztosan guggol, tárgyakat álló helyzetből felemel. Betegsége jellemzőinek köszönhetően nagyon rugalmasak a végtagjai. Nehezített terepen bizonytalanul, széles alapon jár, segítséget igényel.

Nyelv és kommunikáció:

- szókincse -hiányos, nem beszél
- verbális közléseit széles nonverbális eszköztárral (mimika, gesztusok, érzelmi elemek) egészíti ki.
- tudatosul benne a beszélgetőtárs, a környezet jelenléte.
- az érzelmeit az átlagnál nehezebben fejezi ki, eltérés van az érzésvilága és az érzéseinek verbális kifejezése között.

Testi, fizikai fejlettség, egészségi állapot és személyi higiénia:

- egészségi állapota megfelel az óvodai integrálásnak, testi fejlődése korának megfelelő (a „mandulavágású” szemforma, belső szemzugban megjelenő úgynevezett mongolredő, lapos széles orrnyereg és rövid orr, valamint a lapos arc és arccsont, fogsor, fogak alakja és formája, lapos tarkó, a test méretéhez képest rövidebb végtagok) mozgásában fellelhető a szindróma jellegzetességei: gyenge izomtónus (hipotónia), laza ízületek (hiperflexibilitás).
- a testtartás zavara (fejtartás, törzskontroll) megakadályozza a környezetével való kommunikációt és a környezet felfedezését.
- nem öltözködik egyedül
- a mosdóban egyedül nem mossa meg a kezét
- nem szobatiszta

Érzelmi fejlettség és társas kapcsolatai:

- az érzelmeit az átlagnál nehezebben fejezi ki, eltérés van az érzésvilága és az érzéseinek verbális kifejezése között.
- viselkedését nem tudja szabályozni az adott helyzethez: ő nem eszik, mint a többiek, ha nem tetszik valami, bebújik az asztal alá
- fél az idegen személyektől: elbújik az asztal alá vagy hozzám szalad
- könnzen alakít ki társas kapcsolatokat, habár nem tud értekezni csoporttársaival
- érzelmeit sírással, feje ütőgetésével,hasra fekvéssel vagy éppenséggel elbújással fejezi ki

Kognitív fejlettség

- különböző alakzatokat képes másolni, alkotni
- az egyszerű ok-okozati összefüggéseket megérti: pl. ha nincs elem a játékban, akkor nem működik
- részben érti az óvónő utasításait

Tanulási képességek fejlettsége, tanuláshoz való viszonyulása

- alapvető képességek hiánya, nem teremt szemkontaktust, nem mutat érdeklődést a tanulás iránt
- nem érdeklődik semmi iránt, mert nem tud kérdéseket megfogalmazni

III. Tervezett célok:

- Az adaptív viselkedés fejlesztése
- Manipuláció fejlesztése
- Kommunikáció fejlesztése
- Megismerő tevékenység fejlesztés
- Mozgásfejlesztés

ÓVODAI CSOPORTNAPLÓ

IV. Tevékenységi terv

Célok	**Tanulási tevékenységek**	**Megvalósítási módok, módszerek, eszközök**	**Beavatkozás időszaka**	**Minimális fejlődési mutatók**	**Az értékelés módja, eszközei**
1.Verbális (beszéd) fejlesztés	1.1.Artikulációs, motoros, beszédtechnikai gyakorlatok	hangoztatás, időtartam, zöngésség			
	1.2.Helyesejtési gyakorlatok	Hangok, szavak után mondása, kiejtés, ritmus			
	1.3.Ritmusgyakorlatok, a szótag-kihallási fegyelem és a differenciáló képesség fejlesztése	- kiszámolók - ritmus gyakorlatok: kopogás knf. eszközökkel			
	1.4.Hangutánzó gyakorlatok	- szavak utánzása			
	1.5.A beszédszervek mozgásának tudatosítása	- tükörben végzett gyakorlatok			
	1.6.Időtartam-gyakorlatok	- hangoztatás			
	1.7. Légző gyakorlatok	- lufi, galacsin, levél fújása			
	1.8.Ritmizáló gyakorlatok	- tánc és lépegetés szavak kiejtésére (tá-tá, ti-ti)			
2.Szándékos figyelem fejlesztése (koncentráció)	2.1.Azonos idejű megfigyelések	Egy tárgy megfigyelése Emberi arc megfigyelése (csukott szemmel idézze fel, nézze meg újra, mi a különbség) Két tárgy megfigyelése (összehasonlítás, felidézés)			

		Két gyerek arcának megfigyelése (ua.) Több tárggyal végzett megfigyelések (mi változott meg? – helye, helyzete, sorrendje, stb.) Mozgássor megfigyelése (virágöntözés, kabátfelvétel, cipő-felhúzás, stb.) Mozgássor felidézése csukott szemmel, majd megismétlése Figyelj és rajzolj!			
	2.2.Eltérő idejű megfigyelések	Egy adott tárgy, dolog megfigyelése (nézd meg, este idézd fel, másnap hasonlíts, addig végezd, míg a 2 kép egyforma nem lesz)			
3.Gondolkodási műveletek, logikai képességek fejlesztése	3.1.Analógiák	Analógiás képsorok Műveleti sorrendek Matematikai analógiák felismertetése,használata Nyelvtani analógiák használata (pl.o-ó, ö-ő, s-sz., p-t stb.)			
	3.2.Dedukció	Eseményképekről való következtetés			
	3.3.Szabály felismerése, követése	Szabályját ékok Sorozatok alkotása Társasjáték Tsd-i élet szabályai Szituációs játékok			
	3.4.Összefüggések felismerése	Eseményképek (ok-okozat) Időrendiség Összefüggések verbalizálása képről, magyarázat, következtetések megfogalmazása			

	3.5.Rész-egész viszony	Főfogalom alá rendelés (tárgyak csoportjának főfog alá rendelése, főfog. keresése, rendezés utasítás szerint) Képek szétvágása, összeillesztése			
4.Ismerje fel a számképeket, számjegyeket és számláljon az 5-ös számkörben.	4.1.Az aritmetikai gondolkodás fejlesztése –mennyiségélmények, globális mennyiség felismerése - több-kevesebb differenciálása - számképek, mennyiségek egyeztetése - ugyanannyi fogalmának érzékeltetése sokféle helyzetben - számlálásmozgással kísérve, növekvő és csökkenő sorban - jelek használata képi szinten - relációk közvetlen környezetünkben - viszonyfogalmak, több-kevesebb, hosszabb-rövidebb, kisebb-nagyobb használata, a mérések megalapozása sok érzékszervi tapasztalattal	- tapasztalatokon, cselekvésen keresztül - több érzékszervvel megerősítve: lépcsőn lépkedés, építés kockából, síkidomok rendezése minta alapján, - számképek több variációban, mennyiségek sorba rendezése matematikai foglalkozásokon - halmazok összehasonlítása: játékok, knf. tárgyak halmazainak összehasonlítása előbb becsléssel, majd elemeik megfeleltetésével - mozgásos játékok, lépcsőn fel-lelépkedéssel - „kacsacsőr” vagy „krokodilszáj” használata - időbeli változások megfigyelése környezetünkben - gyakorlati kísérletek, cselekedtetésen alapuló játékok, problémahelyzetek által			

	4.2.Számfogalom köre	Számlálás Számok elhelyezése számegyenesen Helyi értékek Számjegy-mennyiségi ábra párosítása			
	4.3.Mennyiségállandóság	Összehasonlítás Elvétel-pótlás Számok sorba rendezése			
	4.4.Matematikai fogalmak értése	Mat-i fog-k áttranszponálása a mindennapi életbe, cselekedtetés, relációk felismerése			
5.Szociabilitás. Csatlakozzon a gyermekcsoporthoz játék közben, helyesen viszonyuljon társaihoz, működjön együtt velük.	5.1.Közösség szokásaihoz, normáihoz való igazodás megtanulása, interiorizálása (Szociális kompetencia)	Szituációs játékok Másokra való odafigyelés Rossz szokások levetkőzése Problémamegoldás képességének fejlesztése Szabálykövetés Szabályrendszer felállítása Következetes jutalmazás-büntetés Napi rutin kialakítása			
	5.2.Kapcsolat felnőttekkel	Bizalom Óvónő-gyerek kapcsolat szabályai Gyerek-gyerek kapcsolat szabályai			
	5.3.Kapcsolat óvodán belüli társaival	Csoportmunka formáinak megtanítása Viselkedési szabályok csoportmunkában Bizalom, felelősség kialakítása Munkamegosztás Közös játék Tolerancia, alkalmazkodás			
	5.4.Közösségben elfoglalt hely	Autonómia Szolidaritás Felelősségvállalás			

V. Időközi értékelés. Megvalósított célok. Nehézségek, elakadások. Újratervezés

VI. Évvégi értékelés. Következtetések/ javaslatok

VII. A munkacsoport tagjai és sajátos feladatai:

- az óvónők: az ütemterv betartása és a gyerek testi-lelki ápolása és nevelése

VIII. A szülők hozzájárulása az egyéni fejlesztési terv megvalósításához:

-A felmérés és diagnosztizálás alapján a szakember megállapította, hogy szakszerű és rendszeres terápiára van szükség, de sajnos ezt nem tette lehetővé a család helyzete

-A beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő gyerekek családja az egyik legfontosabb erőforrás a sikeres és boldog óvodai életének támogatásakor.

-A szülők egyenrangú szereplőként vesznek részt a gyereket támogató hálózat működtetésében és működésében.

-Céljuk a kudarcok halmozódásának elkerülése, a gyerek sikerélményeinek gyarapítása, önbizalom és ambíció erősítése a köznevelésben töltött időszak alatt.

- Rendszeresen kommunikálnak velünk a sikerekről, a kihívásokról, a gyermek fejlesztési tervének megvalósulásáról, az észrevételekről, javaslatokról.

METODE ȘI TEHNICI SPECIFICE DE INTERVENȚIE REMEDIALĂ LA ELEVII CU CES

Prof. înv. primar Constantin Georgeta
Liceul Teoretic Constantin Angelescu, Ianca, Jud. Brăila

Educaţia reprezintă, pentru orice societate, vectorul dezvoltării durabile şi a unei societăți sănătoase. Educația remedială este parte a educației copilului care are ca obiectiv stimularea finalizării învățământului obligatoriu şi îmbunătățirea ratei succesului școlar pentru copiii din grupurile dezavantajate. Organizarea unui program de remediere are un impact semnificativ în viaţa şcolii, având ca obiectiv schimbarea atitudinii față de fiecare elev care poate avea la un moment dat dificultăţi de învăţare. În orele de educație remedială, copiii sunt sprijiniţi în efectuarea asistată a temelor, în activităţi de recuperare şcolară şi ameliorare a dificultăţilor în învăţare, precum şi în activităţi de educaţie plastică sau jocuri distractive, cu scop educativ indirect. Școala se implică în formarea cadrelor competente de a desfășura activități de educație remedială prin intermediul căreia se urmărește prevenirea abandonului școlar, a violenței domestice și conflictelor.

Pentru ca activitățile de educație remedială să fie eficace se urmăresc mai multe aspecte: diversitatea, accesibilitatea şi estetica materialului didactic prezentat; cadrul ambiental personalizat cu lucrările elevilor sau schimbarea locaţiei de lucru; aplicarea unor strategii de învăţare prin cooperare ca metode de promovare a armoniei sociale; percepţia şi feed-back-ul părinţilor pe parcursul desfăşurării activităţilor de remediere; implicarea mediatorului şcolar în buna desfăşurare a activităţii de educaţie remedială. Prin activitățile de remediere se schimbă modul de gândire şi de percepție al formatorilor/cadrelor didactice care se implică în astfel de programe, legate de actul educațional din interiorul şi exteriorul școlii.

Resursele umane care trebuie sprijinite sunt: elevul, colegii săi, mediatorul școlar si familia, în situațiile în care aceasta este lângă copil. Sunt importante întâlnirile cu părinții care trebuie să înțeleagă că rolul lor este să fie educatorii copilului lor, că uneori şi ei au de învățat de la copilul lor, dar şi că școala le este mereu aproape şi sprijin în formarea şi educarea copilului lor. Educația remedială este necesară să fie aplicată atât la nivel de grup, cât și la nivel individual. Intervenția individualizată presupune:

- identificarea punctelor slabe şi a celor forte;
- stabilirea priorităților de învăţare;
- alegerea celor mai adecvate metode şi strategii;
- -înregistrarea progreselor elevului;
- evaluarea intervenției.

Scopul educației remediale: stimularea finalizării învățământului obligatoriu (prevenirea abandonului școlar) şi îmbunătățirea ratei succesului școlar pentru copiii din grupurile dezavantajate. Prin astfel de activități se urmărește o schimbare de atitudine a cadrelor didactice, a părinților, a elevilor şi a reprezentanților instituțiilor publice locale şi județene, față de comunitățile și grupurile dezavantajate.

- Din cauza frecvenţei scăzute la cursuri şi a celorlalte dificultăţi, elevii întâmpină greutăţi în atingerea obiectivelor - cadru la diverse discipline.
- Copiii au imaginație săracă şi o memorie mecanică, devin pasivi şi așteaptă să fie solicitați, au exprimarea greoaie şi uneori se integrează greu în colectiv.

- Din cauza condițiilor vitrege de acasă sunt irascibili, nu se pot concentra pe o durată mai lungă de timp, înclinând spre fuga de la ore sau găsirea altor preocupări.
- Motivația pentru învăţare este foarte redusă.
- Imaginea de sine este slabă; copiii sunt nesiguri, şi chiar şi atunci când au performanțe acceptabile într-un domeniu, nu sunt conștienți şi convinși de reușita lor; au dificultăți în a fi cinstiți şi corecți cu ceilalți şi de cele mai multe ori sunt agresivi când relaționează cu alții. Au o experiență personală săracă datorită mediului din care provin.

Educația remedială trebuie să țină seama de nevoile educative ale fiecărui copil, anume: învăţarea citirii şi a scrierii, calculul matematic, formarea unei imagini de sine pozitive, organizarea activității, implicarea eficientă în toate activitățile în care sunt implicați toți ceilalți copii, structură, organizare şi sprijin personalizat. Metodele şi strategiile aplicate trebuie să țină seama de vârsta lor, de plăcerea să de a comunica şi de a se mișca, de aceea ele trebuie să fie bazate pe joc, mișcare, interacțiune cu ceilalți colegi şi discuții care par libere, dar care să fie corect îndrumate de învățător pentru a-şi atinge obiectivul în acea activitate.

Pentru a se obține rezultate cât mai bune sunt necesare anumite schimbări şi strategii de predare în funcție de stilul individual de învăţare al elevului şi folosirea materialului didactic adecvat:

- Planșe cu imagini pentru a se dezvolta limbajul. Imaginile trebuie să fie punct de plecare pentru discuții frontale, care să dezvolte atenția şi creativitatea.
- Material distributiv (mici cartonase cu imagini reprezentând animale, plante, lucruri cunoscute din mediul elevilor) pentru fiecare copil, pentru a se încuraja munca individuală.
- Calculatorul îi ajută pe elevi să vadă ceea ce nu pot vedea în mediul lor obişnuit de viață (prezentări Power Point), jocurile pot fi folosite pentru fixarea cunoştințelor, pentru reactualizarea lor, pentru predare.
- Folosirea situațiilor de joc în învăţare, jocurile de rol, dramatizarea, folosirea povestirilor stimulează funcțiile intelectuale, modelează procesele afectiv- motivaționale. Prin joc elevul transfigurează obiectele şi fenomenele, relațiile, își asuma roluri.
- Funcția de comunicare a limbajului este cultivată în mod deosebit.
- Prin intermediul jocului elevul se simte responsabil de rezolvarea problemei impuse de joc. Elevul își asumă roluri luate, fie din viața cotidiană, fie din povești.
- Interdisciplinaritatea: descoperirea unei maniere originale de a aborda un subiect comun pentru a crea conexiuni posibile şi necesare în vederea atingerii scopului propus, îmbinarea metodelor folosite la celelalte materii: desen, decupare, colorare, taiere, muzica, recitare, povestire, mișcare ritmată.
- Lucrul în grup oferă o gamă largă de interrelații care sprijină învăţarea şi evidențiază rolul social al acesteia. Există mai multe modalități de a forma grupuri mici de lucru: în funcție de marcajele pe care le conțin materialele de lucru (cartonase cu diferite simboluri: culori, flori, forme geometrice), în funcție de categorii de concepte și în funcție de cerința dată.
- Folosirea metodelor interactive: brainstorming, jurnalul cu dubla intrare, ciorchinele, cubul, eseul de cinci minute (se poate cere elevilor să alcătuiască un text de 4-5 propoziții prin care să-și convingă prietenul să citească un anumit text).
- Rezolvarea creativă a conflictelor din clasă;

- Colaborarea cu familia, strategii pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în propria eficientă sunt: profesorul furnizează elevilor un feed-back pozitiv asupra reușitelor lor și-i obișnuiesc să facă atribuiri interne ale succeselor.

În ceea ce privește strategiile abordate pentru construirea unei relaţii cât mai apropiate cu elevii, dar şi eficiente în acelaşi timp, trebuie să ţinem cont de următorii parametri:

- Prioritate pentru sporirea capacităţii de socializare;
- Crearea motivaţiei şi menţinerea fluxului motivaţional prin cerinţe didactice adaptate cu evaluare şi autoevaluare obiectivă şi imediată;
- Mesaj personalizat şi atitudine empatică pentru o comunicare reală;
- Flexibilitate în designul activităţilor de învăţare;
- Învăţarea centrată pe elev (acceptarea unor dorinţe şi propuneri, încurajarea iniţiativei personale, descoperirea şi dezvoltarea unor aptitudini)
- Pentru a dezvolta motivaţia învăţării şi a evita rutina şi oboseala s-au conceput activităţi care se pliază pe tipurile de inteligentă predominantă (centre de interes tip STEP BY STEP)
- Pe parcursul fiecărei activităţi s-a insistat pe încurajarea permanentă a progresului, acordarea de recompense simbolice, responsabilizarea tuturor elevilor.

Cum se mărește eficienţa activităţilor de remediere?

- Diversitatea, accesibilitatea şi estetica materialului didactic prezentat;
- Cadrul ambiental personalizat cu lucrările elevilor sau schimbarea locaţiei de lucru;
- Aplicarea unor strategii de învăţare prin cooperare ca metode de promovare a armoniei sociale;•
- Percepţia şi feed-back-ul părinţilor pe parcursul desfăşurării activităţilor de remediere;
- Implicarea mediatorului şcolar în buna desfăşurare a activităţii de educaţie remedială;
- Prin activitățile de remediere se schimba modul de gândire și de percepție al cadrelor didactice care s-au implicat în program, legat de actul educațional din interiorul și exteriorul scolii. Alături de profesorii implicați efectiv au venit și alți colegi din scoală, ajungându-se astfel la schimbarea de mentalitate.

Resursele umane pe care trebuie să ne sprijinim sunt: elevul, colegii săi, mediatorul școlar si familia, în cazurile fericite în care aceasta este lângă copil. În urma repetatelor întâlniri cu părinții elevilor implicați în activitatea de remediere, aceștia au înțeles ca rolul lor este să fie educatorii copilului lor, au învățat unde și când se termina rolul de educator al părinților, să știe ca uneori și ei au de învățat de la copilul lor, dar și ca școala le este mereu aproape și sprijin în formarea și educarea copilului lor.

Copiii care participă la astfel de programe de educație remedială pot fi învățați să-și aprecieze succesele ca rezultat al efortului propriu sau al propriilor capacități și să evite să pună succesele lor pe seama norocului, a întâmplării ori facilității situației. Ei trebuie să fie învățați să atribuie eșecul unor cauze externe și stabile (dificultatea sarcinii) sau a unor cauze interne și instabile (efort insuficient).

Copiii trebuie să fie învățați să gândească pozitiv atunci când se află în fața unei activități dificile (“Este greu, dar sunt capabil să reușesc!”) și să nu se judece prea sever și să nu se culpabilizeze atunci când greșesc.

Bibliografie:

- Cristea S., Managementul organizaţiei şcolare, EDP, Bucureşti, 1996
- Cherchez, N., Mateescu, E., Elemente de management şcolar, Editura Spiru Haret, Iaşi, 2005
- Joiţa Elena, Management educaţional. Profesorul manager: roluri şi metodologie, Iaşi, Ed. Polirom, 2000
- Paralescu Sebastian, Işfan Ion, Gîrdu Constantin Cristinel, Elena Ion (coordonatori), Ghid pentru educație remedială, Editura Măiastra, Târgu Jiu, 2012
- Sălăvăstru, Dorina, 2004, Psihologia educației, Editura Polirom, Iași, 2004.
- Verdier Pierre: “Noul ghid de bunăstare, a copilului,” Le Centurion, Paris, 2000.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES

PROFESOR: MĂRGĂRIT CORINA EMANUELA
LICEUL TEHNOLOGIC „CONSTANTIN CANTACUZINO”
BĂICOI, PRAHOVA

„Adevăratul dascăl este caracterizat prin aceea că mintea sa se mișcă în armonie cu mințile elevilor săi, trăind împreună dificultățile și victoriile intelectuale deopotrivă.” (J. Dewey)

Pentru profesor, lucrul cu un copil cu cerințe educaționale speciale este o provocare, pentru că trebuie să găsească strategii didactice potrivite pentru tipul de dizabilitate, trebuie să țină cont de nevoile copilului, demersul didactic trebuie să fie centrat pe elev prin individualizare, gândindu-se la fiecare elev în parte și prin diferențiere, adaptând materialele în funcție de capacitățile elevilor.

Fiecare elev are propriul ritm de învățare, iar elevul cu CES face parte dintr-o categorie specială care necesită mai multă atenție, mai multă înțelegere și ajutor atât din partea profesorului cât și din partea celorlalți elevi. Fiecărui elev trebuie să i se acorde timp suficient pentru rezolvarea sarcinilor de lucru, pentru că fiecare are ritmul propriu de înțelegere și de rezolvare.

Din categoria elevilor cu CES fac parte copiii cu handicap, cu dizabilități, copiii cu anumite deficiențe locomotorii, vizuale, auditive, copiii cu deficiențe mintale, emoționale, dar există și o altă categorie, elevi care trebuie integrați în școala de masă deși nu prezintă dizabilități sau deficiențe, dar au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorului și colegilor. Un exemplu practic, dar nu singular, întâlnit în școala unde predau îl reprezintă un elev foarte inteligent care până în clasa a VI-a a învățat în străinătate, în Arabia Saudită, acolo studiind în arabă și engleză. Pentru el a fost foarte greu să se adapteze sistemului de învățământ românesc, obișnuit cu alt tip de scriere, alt tip de abordare, alte strategii. Din această categorie fac parte mulți elevi în zilele noastre datorită exodului care există la nivel național și internațional și atunci când revin în țară pentru ei este foarte greu să se adapteze sau să se readapteze și au nevoie de ajutor din partea profesorului.

Orice copil are dreptul la educație indiferent de culoare, rasă, religie, statut social, aspect fizic, iar profesorul joacă un rol important și definitoriu. Copilul este un diamant neșlefuit, dar care capătă strălucire în mâinile unui profesor dedicat și care empatizează cu elevii săi. Un profesăr bun își lasă amprenta asupra dezvoltării armonioase a elevilor săi, iar pentru elevul cu cerințe educaționale speciale acesta reprezintă un model și un sprijin.

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă a devenit în ultimii ani o prioritate, iar specialiștii din sistemul de învățământ caută soluții viabile promovând politici bazate pe valorificarea principiilor educației pentru toți.

Decizia de a integra un copil cu cerințe educative speciale în învățământul de masă se realizează pentru fiecare caz în parte în urma unei expertize a copilului. Educația prin care un copil este integrat trebuie să reprezinte un act responsabil asumat de toți cei implicați: familie, societate, școală.

Școala ca instituție trebuie să răspundă cerințelor fiecărui elev în parte, în funcție de interesele și posibilitățile sale.

Decizia ca un copil cu cerințe educaționale speciale să fie școlarizat în învățământul de masă aparține familiei copilului și de asemenea, instituțiilor specializate care evaluează și atribuie un anumit diagnostic.

Scopul integrării unui copil cu cerințe educaționale specifice în învățământul de masă este de a-l apropia cât mai mult de ceilalți copii din colectivul clasei prin stimularea interesului față de școală, prin stimularea potențialului restant, prin formarea de deprinderi, prin crearea unui climat afectiv în vederea motivației pentru anumite activități școlare.

„Scopul învățării unui copil este acela să meargă mai departe fără profesorul său.” (Elbert Hubbard)

Aplicarea metodelor de predare-învățare-evaluare interactive. Modalități concrete de valorificare -studiu de caz –

Prof. înv. primar Duma Mirela
Școala Gimnazială „Eftimie Murgu” Lugoj

Rolul cadrului didactic este de a organiza şi oferi oportunităţi de joc şi învăţare care să-i permită elevului să-şi descopere şi să experimenteze propriile abilităţi şi atitudini, de a particulariza şi facilita transferul acestora în viaţa reală. El trebuie să răspundă diversității și unicității fiecărui copil, să-și orienteze pozitiv atitudinea, limbajul și metodele pedagogice, să asigure un climat primitor și deschis prin organizarea mediului educațional cât mai eficient și stimulator, să elaboreze o planificare pornind de la personalitățile copiilor, de la caracteristicile și particularitățiile individuale **urmărind formarea și dezvoltarea competențelor cheie**, să asigure un curriculum flexibil și deschis pe care să-l ajusteze permanent pentru a-l adapta la nevoile educative ale școlarului, să evalueze permanent și periodic progresele pe care le fac elevii, nu numai din punct de vedere al achizițiilor intelectuale, dar și al relațiilor sociale, al cooperării și colaborării, al dezvoltării imaginii de sine și încrederii în forțele proprii, să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru elevii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării și la anumite momente, să realizeze parteneriate cu familia, comunitatea.

Metodele şi tehnicile art-creative permit utilizarea unei palete largi de resurse(de la cele uzuale, precum creioanele şi colile colorate, pensule şi acuarele, foarfece, lipici, la materiale reciclabile, elemente din natură, bucăţi de material textil, plastic sau lemnos etc.) care antrenează şi motivează elevii. Este recomandată crearea unor produse diverse, colorate, originale, care să valorifice imaginaţia şi creativitatea elevilor.

Cadrul didactic va urmări progresul elevilor reflectat în achiziţii cognitive, emoţionale, comportamentale şi atitudinale.

Munca învățătorului cu grupul-clasă de elevi este similară cu munca antrenorului unei echipe de fotbal. Antrenorul trebuie să ţină cont de personalitatea fiecărui sportiv şi de abilităţile fiecăruia. Pe parcursul meciurilor sportivii îşi pot pierde concentrarea sau pot fi frustraţi dacă reuşitele nu apar repede, antrenorul trebuind să găsească mereu modalităţi de a-şi motiva sportivii. Învățătorul este asemenea antrenorului care caută mereu modalităţi de a menţine coeziunea grupului pentru a-l transforma într-o echipă puternică, în cadrul căreia fiecare membru devine conştient de importanţa pe care o are şi acţionează determinat în vederea atingerii unui scop comun, adică pentru a fi eficientă învăţarea pe termen lung.

DISCIPLINA: LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

CLASA: a III-a

Demersul vizează unitatea de învățare: **ROMÂNIA, ȚARA MEA**

COMPETENȚA 1. ***COMUNICARE ÎN LIMBA MATERNĂ***

- lectura activă și conștientă a fragmentului *Traian și Dochia*-legendă populară;
- exerciții-joc de identificare a informațiilor de detaliu din text, referitoare la strămoșii nostri;
- formularea de întrebări și răspunsuri, argumentări, cu privire la faptele reale, imaginare sau științifice prezentate în legendă
- descrierea dacilor (fragmentul descriptiv).
- exprimarea stării emoționale pe care au simțit-o față de Dochia și Traian, în funcție de situațiile prin care au trecut.

- https://read.bookcreator.com/Z0yFa8zPXJcoOQe2WjghnCwXhhG3/R-QmFQ12TlW8c0JQqB41CQ

COMPETENȚA 2. ***COMUNICARE ÎN LIMBI STRĂINE***

- activitate de cercetare „Micul cercetaș”; investigarea și compararea cuvintelor din limba română cu alte cuvinte din familia limbilor romanice(franceză, italiană, spaniolă, portugheză etc). Realizarea unor **organizatori grafici.**

COMPETENȚA 3. ***COMPETENȚE MATEMATICE ȘI COMPETENȚE DE BAZĂ ÎN ȘTIINȚE ȘI TEHNOLOGII***

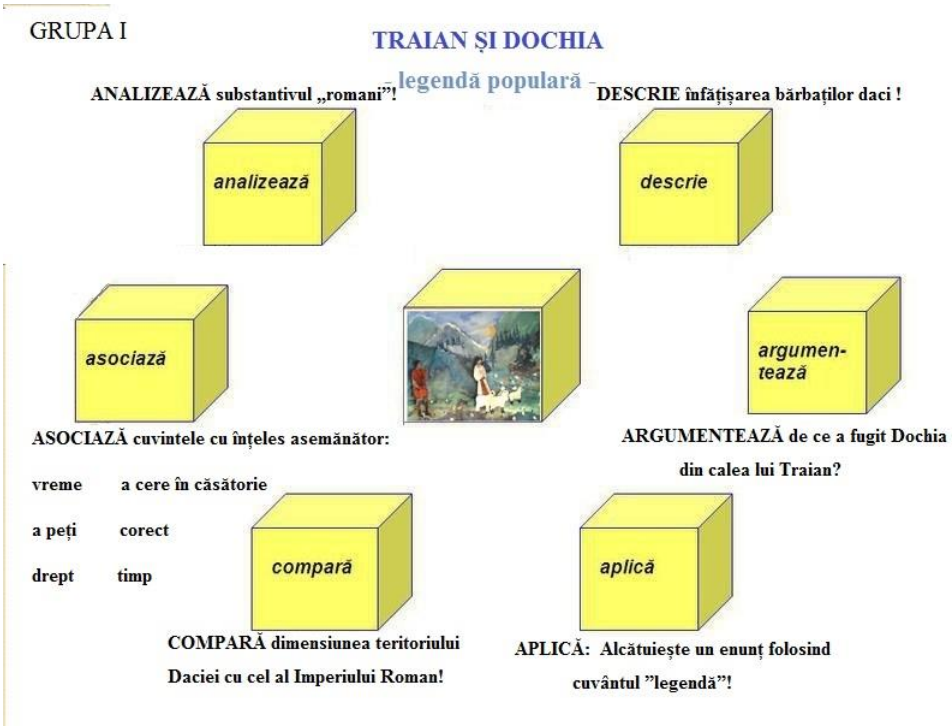
- scrierea unor date istorice cu cifre romane din perioada daco-romană și cotidiană
- completarea unui rebus, descoperind pe verticală(R-A), numele țării noastre;
- prezentarea hărții României, discuții despre localizarea Daciei (Muntele Ceahlău) și ocupațiile dacilor (turmele de oi).

COMPETENȚA 4. ***COMPETENȚĂ DIGITALĂ***

- vizionarea filmului „Dacii, strămoșii noștri” (M. Lăzurean Gorgan);
- citirea altor lecturi;
- prezentare ppt;
- folosirea calculatorului/tabletei pentru obținerea unor informații noi.

COMPETENȚA 5. ***A ÎNVĂȚA SĂ ÎNVEȚI***

- Formularea de întrebări pentru clarificarea sarcinilor de lucru;
- realizarea demersului didactic **folosind strategii și metode interactive, diagrama Wenn (dacii-romanii)/ Știu, Vreau să știu, Am învățat/ Cubul/ Explozia stelară/Cadranele/ Pălăriile gânditoare/Mozaic, Învățarea prin cooperare**,
- respectarea regulilor în cadrul grupului;
- responsabilizarea elevilor în îndeplinirea sarcinilor;
- finalitatea unei activități/sarcini bazată pe atenție, perseverență și autoverificare.

Metoda sau Tehnica Cubului este o strategie de instruire versatilă, ușor de utilizat, care adaugă un procent de hazard și surpriză orelor, funcționând cu eficiență în lecții diferite, în momente diferite și chiar în forme diferite.

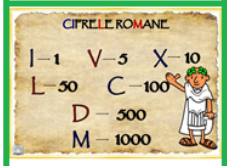
Avantaje ale metodei:

- activitatea poate fi stimulantă, interesantă și motivantă pentru elevi;
- poate fi utilizată pentru a consolida și aprofunda din diferite perspective înțelegerea elevilor asupra unui subiect sau concept;
- solicită atenția și gândirea, oferind elevilor posibilitatea de a-și dezvolta abilitățile necesare pentru o abordare complexă și integratoare, încorporând abilități de gândire la nivel superior;
- este o modalitate simplă de a aborda diferențiat învățarea utilizând cu privire la același subiect cuburi diferite, care, sub aceleași comenzi, să conțină sarcini diferite în funcție de nevoile grupurilor;
- aruncarea cubului adaugă emoție, suspans și anticipare, ceea ce face dintr-o sarcină plictisitoare o activitate distractivă și antrenantă;
- este o strategie eficientă pentru elevii kinestezici, percepuți deseori de profesori ca fiind mai dificil de îndrumat:

Dezavantaje:

- necesită o pregătire mai riguroasă;
- necesită alocarea unui timp didactic mai amplu;
- nu poate fi folosită în orice lecție.

Tehnica ȘTIU –VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNVĂȚAT este o tehnică des folosită și poate fi aplicată în diferite etape ale lecției, pe toate treptele de școlaritate și la o gamă variată de discipline de studiu.

ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT
	Citirea și scrierea altor numere scrise cu ajutorul cifrelor romane. **XII = ?** **XX = ?** **CXIII =?** **IV =?** **IX = ?** **XC = ?**	R1: O cifră cu o valoare mai mică scrisă la dreapta uneia cu o valoare mai mare indică o sumă. **XII = X + II =10 + 2 = 12** **XX =X + X = 10 + 10 = 20** **CXIII = C + X + III =** **= 100 + 10 + 3 =113** R2: O cifră cu o valoare mai mică scrisă la stânga uneia cu o valoare mai mare indică o diferență. **IV = V - I = 5 - 1 = 4** **IX = X - I = 10 - 1 = 9** **XC = C - X = 100 - 10 = 90** R3: Cifrele **I, X, C, M** pot fi scrise consecutiv de cel mult 3 ori, iar **V, L, D** doar o dată.

COMPETENȚA 6. ***COMPETENȚE SOCIALE ȘI CIVICE***

- voluntariat, activități de ecologizare a zonelor din jurul monumentelor istorice(cetăți, muzee, statui)
- popularizarea normelor de conduită în instituțiile culturale /în preajma unor obiective istorice (Fluturaș-realizat în diverse programe/aplicații-paint, etc)
- cooperare în cadrul grupului.

COMPETENȚA 7. ***SPIRIT DE INIȚIATIVĂ ȘI ANTREPRENORIAT***

- elaborarea unor **proiecte** „Strămoșii nostri” - se pot realiza și digital folosind ppt, https://www.storyjumper.com/ , https://bookcreator.com/ și alte aplicații cunoscute.
- amenajarea unui colț al clasei cu obiecte istorice (monede, atlase, cărți reviste, vase)
- colecționarea unor suveniruri pe suport magnetic din zonele vizitate „Fiecare loc are o istorie!”(mănăstiri, cetăți, muzee, țări , simboluri ș.a)-colecția clasei
- voluntariat pe șantierele arheologice pentru descoperirea de vestigii ale civilizației dacilor și romanilor (tabără).

COMPETENȚA 8. ***SENSIBILIZARE ȘI EXPRIMARE CULTURALĂ***

- dramatizare, **joc de rol** „Dacii și romanii”
- expoziție de lucrări plastice, colaje(portul dacilor și al romanilor, portrete de conducători)- **turul galeriei**
- prezentare de carte-*Legende istorice*
- vizionare spectacol-tradiții și obiceiuri (Nunta)
- excursie, vizită muzeu.

Bibliografie:

Ion-Ovidiu Pânișoară, ***Enciclopedia metodelor de învățământ*** - **Profesorul de succes**-, Editura POLIROM, 2022

Integrarea copiilor cu CES, în învățământul de masă

Prof.pt.înv.preșcolar: Mif Delia Emilia
Grădinița cu Program Prelungit Nr.2-Aiud

Ideile unei educaţii de calitate, pentru toţi copii, se pot mai bine realiza în toate treptele învăţământului, începând cu cel preprimar, până la cel universitar, prin introducerea, alături de modelul clasic, tradiţional şi orientările moderne, ale educaţiilor contemporane.

Se promovează, prin politicile aplicării noilor educaţii, includerea tuturor copiilor în sistemul educaţional, de la cei cu nevoi speciale, la cei cu dezvoltare normală, cuprinderea incluzivă a copiilor supradotaţi, diferenţierea capacităţilor de lucru şi asimilarea cunoştinţelor după nevoi şi capacităţi, difernţiat, dar nediscriminatoriu, flexibilizarea conţinuturilor curriculare, personalizat şi adaptat fiecărei categorii de copil educat. Educaţia pentru toţi a fost considerată ca o provocare a pedagogiei moderne.

Intrarea la grădiniță reprezintă una dintre cele mai importante etape ale dezvoltării copiilor, o tranziție firească, îmbucurătoare, către o nouă lume – cea a cunoașterii, a învățării și a devenirii. Totuși, acest prim contact cu o instituție educațională presupune o schimbare majoră în viața copilului atât din punct de vedere al programului și relațiilor interumane, dar mai ales din punct de vedere emoțional. Astfel, cea mai mare parte a preșcolarilor întâmpină dificultăți de adaptare în această perioadă tranzitorie, în special pe fondul comunicării și relaționării cu ceilalți

Fiecare om are dreptul de a beneficia de sprijin pentru formarea şi integrarea lui socială şi individuală. Toţi copiii au dreptul, şi este firesc să fie participanţi, la o educaţie de calitate, eficientă şi peranentă. Fiecare om are dreptul de a beneficia de sprijin pentru formarea şi integrarea lui socială şi individuală. Toţi copiii au dreptul, şi este firesc să fie participanţi, la o educaţie de calitate, eficientă şi peranentă. În Declaraţia Conferinţei UNESCO de la Salamanca din 1994 se spune că: *Şcolile obişnuite cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, care crează condiţii primitoare, construiesc o societate incluzivă şi oferă forme de educaţie pentru toţi; mai mult, ele asigură o educaţie eficientă pentru majoritatea copiilor şi îmbunătăţesc eficienţa şi rentabilitatea întregului sistem de învăţământ.*

Având în vedere că formele de educare și instruire timpurii sunt predictive pentru rezultatele școlare ulterioare, experiențele copilului la grădiniță constituie o prioritate pentru parcursul lor educațional. Intrarea la grădiniță este o perioadă plină de provocări pentru orice copil, iar majoritate dintre ei necesită puțin ajutor pentru a se integra cu succes în acest nou univers al descoperirii. Totuși, primii și cei mai importanți pași trebuie făcuți anterior acestui moment și se concretizează sub forma unor procese premergătoare care vizează atât deprinderea unor comportamente și obiceiuri importante, dar și pregătirea pshihoemoțională a copilului pentru integrarea cu succes în colectivitate.

Incluziunea este esenţa unui sistem educaţional comprehensiv real, opusă excluderii, orientarea şcolii ca instituţie deschisă pentru toţi; integrarea este modalitate de atingere a normalizării.

Integrarea presupune focalizarea pe elev, examinarea de către specialist, diagnosticarea rezultatelor, programe adecvate pentru aceştia; incluziunea este focalizată pe clasă, examinarea elevului de către factorii implicaţi în desfăşurarea procesului instructiv-educativ, colaborarea în rezolvarea problemelor, crearea unui mediu adaptativ şi a condiţiilor de sprijinire a elevilor în clasă.

Integrarea pune accent pe nevoile copiilor speciali, recuperarea subiecţilor, beneficii pentru copilul cu nevoi speciale, experienţă specializată şi suportul formal, intervenţie specială, în timp ce incluziunea serveşte drepturilor tuturor

copiilor, schimbarea în domeniul şcolilor, beneficii pentru toţi copiii, suport informal şi expertiza cadrelor specializate, predare- instruire, pentru toţi.

Activitatea didactică pe care am desfăşurat-o la grupă în anii care au presupus procesul de includere şi integrare, au avut un parcurs şi o evoluţie corespunzătoare nivelului de cunoştinţe şi de practică educaţională corespunzător fiecărei etape.

În toate grupele de copii am inclus, sperând că, prin procedeele aplicate i-am şi integrat, copii cu cerinţe educaţionale speciale. Fără să beneficiem, în prima perioadă, de sprijin specializat în unitate, am cuprins totuşi, an de an, din spirit umanitar, obligaţie profesională şi, pană la urmă din solidaritate cu părinţii şi copiii cu aceste probleme, copii cu diferite tipuri de dizabilităţi fizice sau intelectuale, ori chiar din ambele categorii. De asemenea, am avut la grupă, copii din categorii sociale defavorizate (foarte săraci), copii din familii ce sunt tolerate selectiv (minoritari-rromi sau din culte şi secte altele decât cea majoritară), copii aflaţi în plasament familial. Dintre copiii CES s-au numărat cei cu deficienţe fizice, cu sindrom hiperkinetic, autism, copii cu deficienţă majoră de vorbire şi întârziere intelectuală. La alte grupe din grădiniţă au fost incluşi, sau încă se lucrează cu copii ce prezintă unele deficienţe similare cu ale celor din grupa mea, ori cu manifestări diferite.

În etapa de început am lucrat, aş putea spune, cu copiii CES fără să particip la cursuri în specialitate şi adesea aveam temeri cu privire la modul corect sau greşit de abordare a cazurilor din grupă. Ulterior, pe parcursul anilor, prin studiu individual, cursuri de iniţiere şi pătrunderea progresivă a specialiştilor în sprijinul educativ, psihologic sau de consiliere, ne-au determinat să credem că suntem pe drumul corect, dar nu şi final al includerii copiilor din toate categoriile în grupele/clasele cu componenţă predominant normală.

În primii ani din această experienţă, am avut un subiect, copil cu comportament autist, fiind înscris alături de fratele mai mic, normal din punct de vedere fizic şi intelectual, timp de doi sau trei ani. Am încercat să-i deprindem acomodarea în colective de copii mai numeroase decât cel din centrul de recuperare. Copiii din grupă au fost îngăduitori, la sugestia mea, prin respectarea spaţiului personal de lucru, evitarea zgomotelor, acest lucru perturbând starea lui de confort emoţional. În cazul acestui subiect, progresul educativ a constat în recunoaşterea şi reproducerea diferitelor structuri verbale, de comunicarea cu educatoarea şi cu un grup restrâns de copii, acoperirea suprafeţelor cu culoare, respectând spaţiile. Nu am reuşit să depăşim mari bariere, dar nici aşteptările noastre nu au fost mai complexe. Sprijinul acordat l-a ajutat să meargă la şcoală, evident acolo a beneficiat de program de lucru personalizat şi de învăţător de sprijin, acest caz l-am preluat evident în momentul în care nu beneficiam de specialist în unitate.

În alt ciclu de lucru, am inclus în grupă şi un subiect cu sindrom ADHD, de la grupa mijlocie, pană la grupa mare, copilul fiind monitorizat de Direcţia pentru Protecţia Copilului, aflat în plasament familial. Trebuie să recunosc faptul că nu am fost pregătită să lucrez cu astfel de cazuri, a trebuit să mă documentez, să improvizez, să mă adaptez situaţiei, deoarece subiectul a început prin a refuza să se aşeze la masă, pe scăunel, protestând prin ţipete care deranjau întreaga grupă de copii. Mi-a trebuit multă răbdare, consecvenţă, obţinerea toleranţei din partea copiilor din grupă şi a părinţilor lor deopotrivă, fiincă acel copil nu numai că deranja, dar şi agresa copiii fără să conştientizeze că efectul era neplăcut pentru alţii, totul fiind, din punctul lui de vedere o joacă, un amuzament, o modalitate de a fi permanent centrul atenţiei (adesea se exprima astfel:„Mă vedeți, am strâns de gât pe....?” ,sau „Uite ce desen frumos are pe tricou X, îl vreau eu!”, urmat de agresiunea fizică asupra copilului vizat).

Aceste manifestări au durat pe întreaga perioadă a parcurgerii etapei de grădiniţă, în forme mai puţin violente pe măsură ce copilul a mai crescut. Nivelul de inteligenţă al acestui subiect era peste media de vârstă, dar nu-şi putea menţine atenţia concentrată la lucru mai mult de câteva momente. El nu accepta cu uşurinţă sarcini care presupuneau stabilitate,

concentrare, răbdare, finalitate, de cele mai multe ori cerând sprijinul colegilor, cărora (în parte) le-a devenit simpatic prin spontaneitatea şi lipsa de rea intenţie, chiar când făcea o faptă cu repercursiuni neplăcute pentru ei. În acest caz am făcut echipă cu psihologul, asistentul maternal şi medicul specialist ce monitorizau copilul.

Un alt caz, aş putea spune mai simplu, dar deosebit, l-a constituit un copil cu dizabilitate fizică din naştere, lipsa aproape totală, oricum nefuncţională a degetelor de la mâna dreaptă. În această situaţie am avut ocazia să constat funcţia compensatorie a mâinii stângi, copilul fiind deosebit de abil în folosirea acesteia. El desfăşura toate mişcările ce trebuiau executate de mâna dreaptă cu stânga, dar sarcinile de lucru efectuate prezentau şi calitate. M-a impresionat comportamentul de negare, ascundere, reţinere, când era vorba de a-şi recunoaşte handicapul, mai degrabă ar fi depus efort dublu decât să fie sprijinit atunci când eu consideram că ar putea să nu realizeze sau să întâmpine mari dificultăţi în efectuarea unei sarcini. Nu a acceptat decât foarte rar sprijin şi atunci mascat. Un comportament deosebit, sau manifestare a acestui copil mi s-a părut şi faptul că de la prima oră (venea primul la grădiniţă, bunica spunea că se trezeşte de la ora cinci dimineaţa), spre deosebire de ceilalţi copii care se îndreptau spre jucării el alegea cartea de colorat, caietele de scriere a grafismelor, ba chiar mi-a cerut să-i încep modele de scriere şi pentru acasă, când lucra singur. Din lucrările sale artistico-plastice (la desen şi pictură), am selectat lucrări pe care le-am trimis la concursurile de la nivel local, judeţean şi naţional, întrucât erau printre cele mai bune.

O altă situaţie de copil iclus şi integrat în grupa cu care am lucrat, a fost o fetiţă cu deficienţă severă de limbaj, am monitorizat-o pe durata unui singur an şcolar, cu regretul că, dacă ar fi venit şi în ceilalţi doi ani, anteriori, aş fi recuperat cu ea mult mai multe lucruri. De ce spun asta, este pentru că evoluţia sa în anul comun cu grupa mea, a dovedit că poate lucra şi socializa, că se integrează uşor, chiar dacă nu se recupera total, progresele erau mult mai mari. Cauza întarzierilor pot să cred este reţinerea părinţilor, din starea de jenă de a se adresa sau recunoaşte, situaţia dificilă a copilului lor. Subiectul avea dezvoltare fizică peste media de varstă şi a fost, din păcate, tratată necorespunzător în prima instituţie unde s-a prezentat. Acolo a fost marginalizată, s-a renunţat uşor la stimularea cooperării cu familia, iar aceasta a avut coportament defensiv şi fetiţa a fost ţinută acasă pană la grupa mare, când părinţii ştiau că trebuie să dovedească parcurgerea unui an în sistem, înaintea debutului şcolar.

În anul frecventat la grupa mea, feţiţa a reuşit să evolueze din punct de vedere al pronunţiei, mama recunoştea că nu lega nici sunetele în cuvinte. Acum urmează un tratament particular de logopedie, destul de costisitor pentru familie, pronunţă corect toate sunetele, rosteşte corect, dar cu dificultate, toate cuvintele şi le integrează mai dificil în structuri verbale orale. Deşi a dovedit progrese în exprimare, copilul are mari întarzieri din punct de vedere intelectual, toate fiind legate de insuficienta relaţionare cu lumea din jur prin limbaj, sau fiind vorba şi de alţi factori neidentificaţi încă de specialişti. Am avut şi alte cazuri (nu pot să cuprind în acest material toţi subiecţii), însă pot spune că, în urmă cu câţiva ani, când am început să cuprindem astfel de copii, odată cu desfiinţarea sau reducerea amplorii centrelor speciale, mi-am manifestat temerea că nu voi putea răspunde corect, profesionist la astfel de situaţii. Educaţia incluzivă, educaţia integratoare, educaţia pentru toţi reprezintă o nevoie a epocii noastre.

Depinde de fiecare dintre noi, de responsabilităţile pe care ni le asumăm, de modul de implicare personală, a tuturor dascălilor, familiilor, persoanelor cu responsabilităţi sociale şi nu numai, ca aceasta să devină o realitate din care fiecare să înveţe să se dezvolte.

Bibliografie:

RENINCO,UNICEF, *Educaţia integrată a copiilor cu handicap, Bucureşti, 1998;*

Ecaterina Vrăjmaş, *Introducerea în educaţia cerinţelor speciale ,Editura Cedis, Bucureşti, 2004;*

Traian Vrăjmaş, *Învăţământul integratşi/sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti, 2001;*

Elisabeta Voiculescu, *Pedagogie preşcolară, Editura Aramis, Bucureşti, 200*3;

Alois Gherguţ, *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale-strategii diferenţiate şi incluzuve în educaţie, editura Polirom , Bucureşti,2006;*

CREATIVITATEA ELEVILOR ŞI DISCIPLINELE TEHNICE

STAICU LUCIA
LICEUL TEHNOLOGIC „FERDINAND I” RÂMNICU VÂLCEA,
JUD.VÂLCEA

Etapele procesului de cunoaştere după taxonomia obiectivelor operaţionale realizată de Bloom sunt:

- **Cunoaştere** – amintirea materialului memorat anterior
- **Înţelegere** – capacitatea de a desprinde semnificaţia unui material
- **Aplicare –** capacitatea de a folosi materialul în situaţii noi şi concrete
- **Analiză** – capacitatea de a separa un întreg în părţile componente pentru a-i înţelege structura şi organizarea
- **Sinteză** – capacitatea de a asambla părţile într-un întreg nou
- **Evaluare** – capacitatea de a judeca valoarea unui material în funcţie de scopul dat.

Se observă că la aceste etape de cunoaştere lipseşte un element foarte important care poate fi utilizat cu succes în procesul de educare şi care nu se găseşte ca etapă în procesul de cunoaştere şi anume creativitatea. Este dificil să o introducem undeva anume dar dacă nu ţinem seama de avantajele ei şi de beneficiile pentru cei instruiţi riscăm să educăm „roboţi” şi din marea masă a lor doar rar se va ivi câte un temerar care să fie un inovator deoarece creativitatea reprezintă pentru el o calitate înnăscută şi destul de rar o competenţă descoperită şi dezvoltată pe parcursul şcolarizării.

Revoluţia informatică (a doua revoluţie industrială) a marcat saltul de la societatea industrială la cea informatică, generând un val de înnoiri în tehnologie şi educaţie.

Această poziţie a informaţiei este motivată de către japonezi prin următoarele argumente:

- informaţia asigură satisfacerea nevoilor spirituale ale omului;
- numai informatica creşte valoarea nou adăugată a tuturor lucrurilor;
- informatica înseamnă cultură.

Promovarea legăturilor informaţionale în structura sistemelor tehnice le asigură flexibilitate şi reconfigurabilitate.

Evaluarea cantitativă şi calitativă a informaţiei constituie o problemă esenţială în educaţie, cercetare şi producţie. Informaţia este deopotrivă importantă în medicină, literatură, artă, muzică, sport etc.

Investiţiile în tehnologia informatică pot fi eficiente numai în măsura în care se asigură pregătirea specialiştilor capabili să integreze informaţia în structurile electromecanice ale produselor.

Din prezentarea aspectelor anterioare se observă că încă de la primul nivel de educaţie şi până la cel universitar există o componentă esenţială a progresului care nu se studiază în şcoală şi anume creativitatea. Ea are ca obiectiv exersarea imaginaţiei în scop creativ ca sursă a unei vieţi personale şi sociale de calitate. Creativitatea trebuie avută în vedere ca obiectiv al educaţiei pe tot parcursul pregătirii.

Creativitatea este o forţă latentă, existentă în zestrea fiecărui individ: modul în care se manifestă ea mai mult sau mai puţin spectaculos, depinde de mulţi factori. Cert este că acest „zăcământ de aur cenuşiu” poate fi îmbogăţit prin tehnici adecvate de stimulare. Caracteristica de bază a creativităţii este interdisciplinaritatea pe care o regăsim abordată cu succes în multe din disciplinele de specialitate de la clasa a X-a în sus. Gândirea este creativă şi fiecare dintre noi simţim aceasta, iar uneori putem chiar să o demonstram în viaţa de fiecare zi.

Creativitatea ca factor determinant al progresului individual şi social este o condiţie fundamentală a succesului în viaţă de aceea ea trebuie să devină o ţintă a educaţiei, cultivată stimulată şi dezvoltată la toţi oamenii şi în toate domeniile de pregătire încă de la nivelul de învăţământ preşcolar.

Prin creativitate se materializează interdisciplinaritatea. Aceasta este o caracteristică pe care o regăsim la unele discipline dar dacă profesorul care o predă nu explică elevilor statutul şi rolul disciplinei respective riscă să nu îşi atingă toate obiectivele. Pentru a familiariza elevii cu modul de prezentare a disciplinelor interdisciplinare ar fi benefic existenţa încă de la nivel preşcolar a disciplinei „Creativitate” prin care preşcolarul să fie pus în situaţia să realizeze diferite obiecte sau lucrări utilizând mascat tehnici de creativitate. Această disciplină ar trebui să se regăsească la nivelul fiecărui an de studiu explicit sau integrată la clasele mici în disciplina „Abilităţi practice” utilizându-se concret tehnici de creativitate, la clasele din învăţământul primar în disciplina „Educaţie tehnologică” tot ca utilizare concretă a tehnicilor de creativitate, iar în învăţământul liceal în clasa a –IX-a disciplină de sine stătătoare în cadrul căreia să se prezinte tehnici de creativitate şi modul lor de aplicare iar la clasele superioare să se aplice la miniproiecte la discipline interdisciplinare şi la proiecte de absolvire.

Ca metode de învăţare regăsim creativitatea sub forma problematizării, metoda Philips 66, brainstorming, sinectica, metoda matricelor de descoperiri, metoda 6-3-5, discuţia panel, metoda Frisco, buzz-groups, metoda piramidei, metoda matricelor de descoperiri, autochestionarea prea puţin utilizate din păcate. Se utilizează frecvent eseul, referatul, proiectul, portofoliul dar câţi sunt interesaţi de latura lor creativă? Există însă şi alte metode creative dintre care unele utilizate fără a şti că ele sunt metode creative cum ar fi: asocierea consonantă, analogia şi extrapolarea, inversia, empatia, combinarea, modificare – ameliorare - dezvoltare.

Dezvoltarea creativităţii individuale şi în grup este facilitată de abordarea unor metode de învăţământ adecvate. Stimularea creativităţii se realizează eficient pe baze ştiinţifice prin elaborarea unui plan şi parcurgerea unui program ale cărui etape se recomandă a fi: etapa orientativă, etapa explorativ-investigatorie şi etapa antrenamentului creator.

Creativitatea constituie tot mai mult una din implicaţiile umane esenţiale ale culturii şi civilizaţiei contemporane, ale oricărui progres social. Ea constituie una din cele mai importante valori umane, sociale şi educaţionale.

A. Osborn consideră că „funcţional, psihicul uman este ierarhic organizat în succesiunea: recepţie, retenţie, raţionament, creativitate – proces prin care spiritul uman, depăşind realitatea prezentă, descoperă adevăruri şi realităţi noi”.

Omul este prin excelenţă o fiinţă creativă, mobilizându-şi eforturile în direcţia transformării mediului său înconjurător.

Creativitatea constă în capacitatea de combinare şi recombinare a experienţei în modele noi, de modelare, restructurare a experienţei perceptive în configuraţii noi şi diferite, în capacitatea de a descoperii legături neaşteptate între lucruri, în noi structuri, într-o anumită experienţă, în furnizarea percepţiilor într-un mod nou, creativitatea este capacitatea de a pune şi a găsii noi soluţii la o problemă situaţii din care rezultă invenţii tehnice sau creaţii artistice.

Prin educaţie trebuie să se stimuleze creativitatea pentru ca viitorii producători de bunuri şi servicii să se adapteze uşor pieţei şi să fie creatorii progresului tehnologic.

Mecatronica este un produs al creativităţii. Ea este un concept, un domeniu, o disciplină, care se dezvoltă permanent datorită creativităţii. Creativitatea şi interdisciplinaritatea reprezintă explicaţia pentru diversitatea infinită a posibilităţilor de realizare a produselor inteligente şi de înaltă tehnologie.

Prin creativitate şi interdisciplinaritate se pot obţine produse de înaltă tehnologie mecatronică.

Oferind soluţii eficiente pentru promovarea interdisciplinarităţii, mecatronica a devenit suportul demersurilor pentru stimularea iniţiativei şi a creativităţii.

Foarte curând mecatronica a devenit filosofie. Pentru practica inginerească filosofia mecatronică a marcat saltul de la ingineria tradiţională, secvenţială, la ingineria simultană sau concurentă.

În ultimii ani mecatronica este definită simplu: ştiinţa maşinilor inteligente. Mai recent demersurile pentru înnoire în educaţie şi cercetare aduc în atenţie problema mecatronicii ca: mediu educaţional în societatea informaţională, respectiv mediu de proiectare şi fabricare integrată pe fundalul căruia s-a dezvoltat conceptul de proiectare pentru control.

Mecatronica a deschis orizonturi nebănuite în toate domeniile, datorită stimulării efectului de sinergie.

Prin faptul că informaţia este componenta dătătoare de ton în mecatronică, impactul tehnologiei depăşeşte sfera economicului, fiind esenţial în domeniile social, cultural etc.

Asocierea creativitate interdisciplinaritate şi aplicarea lor ca metode de predare şi învăţare pot aduce un suflu nou în desfăşurarea eficientă a actului educaţional.

Aceasta explică interesul deosebit la nivelul ţărilor comunitare de a lansa iniţiative şi a dezvolta programe speciale pentru acest domeniu. Demersurile întăresc convingerea că în societatea informaţională, relevanţa culturală depinde de performanţele tehnice şi tehnologice.

Bibliografie

1. Jurcău Nicolae ş.a., Didactica disciplinelor tehnice, Editura U.T. Pres Cluj-Napoca 2003
2. Măties Vistrian ş.a., Tehnologie şi educaţie mecatronică, Editura Economică Preuniversitaria Bucureşti 2002;
3. Pintilie Mariana, Metode moderne de învăţare-evaluare, Editura Eurodidact Cluj-Napoca 2003

„INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ”
„ȘCOALA ROMÂNEASCĂ PENTRU DIVERSITATE ȘI EDUCAȚIA PENTRU TOȚI”

Prof. Waldvogel Brigitte Gloria
Colegiul Național „Moise Nicoară” Arad

Die Eingliederung von Kindern mit besonderen Bedürfnissen in der Klasse wird gefördert, wenn die Kinder die Möglichkeit haben, an den Klassenaktivitäten teilzunehmen, mit Gleichaltrigen zu interagieren und zum Lernerfolg der Klasse beizutragen.

Wir, als Lehrkräfte, geben an, dass die Förderung von Interaktionen in einem Lernumfeld eine der größten Herausforderungen und schwierigsten Aufgaben ist, die wir zu bewältigen versuchen. Wir sind der Meinung, dass Kinder mit besonderen Bedürfnissen sehr oft individuelle Aufmerksamkeit benötigen. Um die Anforderungen des nationalen Lehrplans zu erfüllen, muss viel individualisierter Unterricht stattfinden. Diese Bedingungen bergen die Gefahr, dass Kinder mit besonderen Bedürfnissen von ihren Mitschülern abgegrenzt werden.

In diesem Spannungsfeld versucht man, die Klassen zu strukturieren und die Lernaktivitäten so zu gestalten, dass man die Teilnahme und Zusammenarbeit fördert. Man geht davon aus, dass Kinder mit besonderen Bedürfnissen Teil der gesamten Klasse sind, und ändern daher sowohl die Lern- als auch die Lehrstrategien.

Die interaktiven Prozesse fördern nicht nur die Entwicklung der sozialen Interaktionsfähigkeit, sondern auch die kognitive Entwicklung. Bei verschiedenen Spielen sind die Kinder in der Lage, die impliziten Regeln der sozialen Interaktion von ihrem Spielthema zu abstrahieren.

Die Fächerintegration muss auch als wichtiges Prinzip zur Erleichterung des kooperativen Lernens von Kindern mit unterschiedlichen Fähigkeiten betrachtet werden. Die Kinder können an einer Gruppenaktivität arbeiten, die verschiedene Teilaufgaben zu fächerübergreifenden Themen umfasst, die unterschiedliche Fähigkeiten und Fertigkeiten erfordert, wobei man alternative Strategien zur Förderung von Interaktionen und gegenseitigem Lernen finden kann.

Es ist jedoch schwierig, diese fächerübergreifenden Aktivitäten mit den Richtlinien des nationalen Lehrplans in Einklang zu bringen.

Ich bin der Meinung, dass der nationale Lehrplan die verschiedenen Fächer in einer getrennten Weise präsentiert, ohne zu berücksichtigen, dass es in jeder Klasse Schüler mit bestimmten Einschränkungen gibt. Da solch eine Strukturierung Zeit, Flexibilität und eine vielfältige Personalausstattung erfordert, denke ich, dass fachintegrierte Aktivitäten uns dabei helfen, das Interesse aller Kinder aufrechtzuerhalten, indem sie ihnen Möglichkeiten zur Beteiligung, Interaktion und Gestaltung bieten.

METODE COMPLEMENTARE DE EVALUARE

STAICU GABRIELA – LICEUL TEHNOLOGIC FORESTIER, RM. VÂLCEA

Strategiile moderne de evaluare caută să accentueze acea dimensiune a acţiunii evaluative care să ofere elevilor suficiente şi variate posibilităţi de a demonstra ceea ce ştiu, dar mai ales ceea ce pot să facă.

Principalele metode complementare de evaluare sunt:

- Observaţia sistematică;
- Investigaţia;
- Proiectul;
- Portofoliul;
- Autoevaluarea.

1. **OBSERVAŢIA SISTEMATICĂ** a activităţii şi comportamentului elevilor se realizează pe baza unui plan dinainte elaborat şi cu ajutorul unor instrumente adecvate. Pentru a înregistra informaţii relevante asupra activităţii elevilor, profesorul are la dispoziţie trei modalităţi:

⇒ **Fişa de evaluare** – este completată de către profesor, în ea înregistrându-se date factuale despre evenimentele cele mai importante pe care profesorul le identifică în comportamentul său sau în modul de acţiune al elevilor săi (probleme comportamentale, evidenţierea unor aptitudini sau abilităţi deosebite).

⇒ **Scara de clasificare** – însumează un set de caracteristici ce trebuie supuse evaluării, însoţit de un anumit tip de scară (în general scara Likert). Potrivit acestui tip de scară, elevului îi sunt prezentate un număr de enunţuri în raport cu care acesta trebuie să-şi manifeste acordul sau dezacordul, discriminând între 5 trepte: puternic acord; acord; indecis (neutru); dezacord; puternic dezacord. Pentru a construi o scară Likert trebuie să se ţină seama de următoarele sugestii:

- ✔ Fiecare enunţ trebuie să cuprindă cuvinte familiare elevului, să aibă o structură simplă;
- ✔ Lista enunţurilor să aibă un număr aproximativ egal de enunţuri pozitive şi negative;
- ✔ Enunţul trebuie să facă referire clară la atitudinea sau opinia despre care se doresc informaţii.

⇒ **Lista de control (verificare)** – constată prezenţa sau absenţa unei caracteristici, a unui comportament, fără a emite o judecată de valoare, oricât de simplă. De exemplu, la desfăşurarea unei activităţi de laborator, elevul:

- ✔ A urmat instrucţiunile;
- ✔ A cerut ajutor;
- ✔ A colaborat cu colegii;
- ✔ A finalizat sarcina de lucru;
- ✔ A curăţat locul de muncă.

2. **INVESTIGAŢIA** – oferă posibilitatea elevului de a aplica, în mod creativ, cunoştinţele însuşite, în situaţii noi şi variate, pe parcursul unei ore sau a unei succesiuni de ore. Această metodă presupune definirea unei sarcini de lucru cu instrucţiuni precise, înţelegerea acesteia de către elevi înainte de a se trece la rezolvarea propriu-zisă prin care elevul demonstrează (şi exersează) o gamă largă de cunoştinţe şi capacităţi în contexte variate.

Investigaţia mai oferă posibilitatea elevului de a se implica activ în procesul de învăţare şi de a lua decizii, oferind un nivel de înţelegere mult mai profundă asupra evenimentelor şi fenomenelor studiate.

Investigaţia, ca instrument de evaluare, constituie o şansă reală pentru elev de a-şi pune în valoare potenţialul creativ în aplicarea cunoştinţelor asimilate. Acest tip de activitate dezvoltă capacitatea de argumentare, de gândire logică, fapt pentru care profesorul poate urmări realizarea unui produs şi atitudinea elevului.

3. **PROIECTUL** presupune un demers evaluativ mult mai amplu decât investigaţia. Conceptul de proiect se bazează pe inventivitate şi creativitate, este o activitate didactică fundamentală a pregătirii tehnice de specialitate. Proiectul începe în clasă, prin definirea şi înţelegerea sarcinii de lucru şi se continuă acasă, într-un timp stabilit dinainte, timp în care elevul are permanent consultări cu profesorul şi se încheie tot în clasă, prin prezentarea, în faţa profesorului şi a colegilor, a unui raport asupra rezultatelor obţinute.

Printre capacităţile elevilor care pot fi evaluate prin intermediul acestei metode se pot enumera:

- Adecvarea metodelor de lucru la obiectivele propuse;
- Folosirea corespunzătoare a materialelor şi a echipamentelor din dotare;
- Oferirea unei soluţii corecte;
- Realizarea cu acurateţe tehnică a produsului;
- Posibilitatea generalizării soluţiei;
- Prezentarea proiectului.

Elevii cărora li s-a admis proiectul îl vor susţine în faţa profesorilor şi a colegilor oral, justificând varianta aleasă, arătând drumul parcurs, rezultatele obţinute, aducând argumentări, subliniind ceea ce este nou, original. Apoi, elevul va răspunde întrebărilor profesorilor examinatori sau ale colegilor.

Proiectul (referatul) este un instrument de învăţare şi de evaluare pe seama unor criterii dinainte stabilite care să vizeze calitatea activităţii elevului.

4. **PORTOFOLIUL** – include rezultatele relevante obţinute prin celelalte metode şi tehnici de evaluare (probe orale, scrise, practice, observarea sistematică, proiectul, autoevaluarea). Portofoliul constituie parte integrantă a unei evaluări sumative sau a unei examinări, prin complexitatea informaţiei pe care o furnizează.

Elementele esenţiale ale portofoliului sunt: scopul şi contextul.

Scopul confirmă faptul că ceea ce este cuprins în obiectivele învăţării reprezintă ceea ce ştiu elevii sau sunt capabili să facă. Pentru a determina scopul unui portofoliu, profesorul trebuie să răspundă unor întrebări care se referă la:

- Care este conţinutul asimilat în acest capitol?
- Ce ar trebui să fie capabili să facă?
- Care sunt atitudinile pe care elevii ar trebui să le dezvolte în realizarea portofoliului lor?

Conţinutul unui portofoliu va ţine seama de:

- Vârsta elevilor;
- Specificul disciplinei;
- Nevoile, abilităţile şi interesele elevilor.

Conţinutul portofoliului poate fi concretizat în:

- Selecţii din temele pentru acasă ale elevului;
- Notiţele din clasă;
- Rapoarte de laborator;
- Lucrări de cercetare;
- Calendarul lunar de activitate.

Portofoliul stimulează creativitatea, ingeniozitatea şi implicarea personală a elevului în activitatea de învăţare, oferind profesorului date esenţiale despre personalitatea elevului ca individualitate în cadrul grupului. Portofoliul este un instrument complex care reuneşte cele mai bune rezultate şi produse ale activităţii elevului, oferind o imagine clară asupra evoluţiei în timp a acestuia.

5. **AUTOEVALUAREA** – are un rol esenţial în întregirea imaginii elevului din perspectiva judecăţii de valoare pe care o emite profesorul. Elevul aflat în situaţia de învăţare are nevoie de anumite puncte de referinţă care să-i definească rolul, sarcina, natura şi direcţiile activităţii sale, ajutându-l să conştientizeze progresele şi achiziţiile făcute, să-şi elaboreze propria disciplină de lucru.

Fişa de autoevaluare cuprinde:

- Performanţe şcolare;
- Motivaţia şi interesul manifestat prin realizarea unor produse de elev;
- Spirit de iniţiativă
- Spirit de cooperare în realizarea unor produse în cadrul activităţii de grup;
- Asumarea responsabilităţii în realizarea sarcinilor de lucru;
- Participarea la discuţii în cadrul activităţii pe grupuri de lucru;
- Disciplina de lucru;
- Progresul realizat;
- Comportamentul general.

Folosind aceste instrumente, se poate observa, în timp, evoluţia elevului din punct de vedere al maturizării capacităţii de autoevaluare. În funcţie de specificul disciplinei de studiu se realizează o legătură mult mai intensă între profesor şi elev.

BIBLIOGRAFIE

1. Jurcău, N**.,** *Formarea continuă a personalului didactic*, Editura U.T.Press, Cluj-Napoca, 1992.
2. Radu, I.T., Ezechil Liliana, *Didactica. Teoria instruirii*, Editura Paralela 45, Piteşti, 2006.
3. Radu, I.T., *Evaluarea în procesul didactic*, E.D.P., Bucureşti, 2000.

STUDIU PRIVIND ÎMBUNĂTĂȚIREA REZULTATELOR ELEVILOR CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE ÎN URMA IMPLEMENTĂRII PLANULUI REMEDIAL

Gorgan Melinda
Școala Gimnazială „Emil Isac” Cluj-Napoca

Problema elevilor cu dificultăți de învățare este un subiect controversat în învățământul românesc. Unii consideră că integrarea acestora în învățământul de masă constituie o problemă, deoarece într-o oarecare măsură îi discriminează pe ceilalți elevi, iar alții consideră că integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale este o practică utilă și de o importanță majoră în oferirea de drepturi și șanse egale tuturor elevilor.

Deoarece unii elevi întâmpină dificultăți majore în atingerea standardelor minimale pentru a putea avea un parcurs școlar normal, acestora li se oferă diferite tipuri de programe remediale și diferențierea învățării tocmai pentru ca și acești elevi să poată beneficia de bucuria reușitei. Testele diferențiate sunt un exemplu de muncă diferențiată, care semnifică implicarea cadrului didactic în ajutarea elevului cu dificultăți. Astfel, elevii care au dificultăți de învățare, pot beneficia de teste adaptate posibilităților intelectuale. Ca urmare a unui test inițial și a unei analize a problemelor apărute în rezolvarea sarcinilor din testul inițial, elevillor cu dificultăți de învățare li se pot da teste adaptate. De exemplu, atunci când la testul de limba engleză elevii clasei au un exercițiu de tip cloze, elevului cu dificultăți de învățare i se pot da în plus, față de ceilalți elevi, variante de răspuns dintre care să aleagă, astfel ușurându-le munca prin oferirea de variante. De asemenea, o altă modalitate de îmbunătățire a rezultatelor, poate fi prelungirea timpului de lucru în cazul elevilor cu dificultăți. Unii elevi au dificultăți de citire, respectiv de scriere, ceea ce înseamnă că în unele cazuri au nevoie să aibă mai mult timp la dispoziție pentru a putea performa la același nivel cu colegii lor. Astfel, de exemplu, la testul fulger de 15 minute de limba engleză, elevilor cu dificultăți de învățare li se poate da timp dublu, de 30 de minute pentru rezolvarea subiectelor, în cazul în care se constată la testul inițial că aceștia au nevoie de mai mult timp pentru înțelegerea subiectelor și pentru redactarea răspunsurilor. În alte cazuri, unii elevi au nevoie de suport din partea cadrului didactic sau a colegilor în realizarea sarcinilor. Pentru acest tip de probleme, se recomandă munca în echipă și realizarea echipelor în așa fel încât și elevul cu dificultăți de învățare să aibă o sarcină trasată concret, pentru a se evidenția și munca lui în cadrul echipei, dar și oferirea de suport din partea colegilor pentru a suplini lipsele pe care le are elevul cu dificultăți. De asemenea, este foarte importantă identificarea stilului de învățare al fiecărui elev și oferirea posibilității de a-și alege metoda de însușire a cunoștințelor. Astfel, un elev cu stilul auditiv mai dezvoltată, își va însuși mult mai ușor cunoștințele de limba engleză cu ajutorul unor cântecele și a materialelor audio. Un elev cu stilul de învățare axat pe vizual, își va însuși mult mai ușor informațiile prezentate vizual, eventual sub formă tabelară sau cu ajutorul unor imagini sau a unor scheme realizate în urma prezentării lecției.

Realizarea activităților de tip remedial este un factor esențial în concretizarea ajutorului pe care un cadru didactic îl poate oferi unui elev cu dificultăți de învățare. Printr-o strânsă colaborare cu cadrul didactic de sprijin, se pot realiza planuri remediale eficiente pentru a-l ajuta pe elev în atingerea obiectivelor propuse. Remedierea vizează instruirea de tip unu-la-unu, dar și instruirea în grupuri mici, și de asemenea, și activități orale și scrise. Predarea remedială se bazează pe competențe, mai mult decât pe conținuturi efective. Aceste competențe includ: discriminare vizuală, organizare perceptuală, organizare de tip sequencing, proces de audiție, recunoaștere, focusare pe anumite aspecte. Astfel, printre acțiunile menite să facă parte din planul remedial pentru un elev cu dificultăți de învățare se pot număra următoarele:

întâlniri săptămânale cu elevul în vederea recuperării lacunelor în cunoașterea materiei limba engleză pentru clasele precedente; adaptarea strategiilor didactice și a itemilor de evaluare la posibilitățile de înțelegere a elevilor pentru evitarea eșecului școlar; discuții informale referitoare la dificultățile întâmpinate de acești elevi, aplicarea de chestionare pentru a identifica dificultățile concrete pe care aceștia le întâmpină în realizarea sarcinilor solicitate; colaborarea cu cadrul didactic de sprijin în vederea realizării progresului școlar minim și chiar și colaborarea cu elevii capabili de performanță, apți să își motiveze colegii pentru realizarea progresului și atingerea succesului școlar.

Printre metodele de lucru în preadrea remedială se numără revizuirea și adaptarea planificărilor la materia predată, monitorizarea permanentă a rezultatelor și a progresului, respectiv a regresului școlar al elevului cu dificultate de învățare; identificarea punctelor slabe și a punctelor forte ale elevului; stabilirea priorităților de învățare și monitorizarea permanentă a prezenței elevilor atât la orele de curs, cât și la orele de consultații. Una dintre cele mai pregnante probleme pe care le întâmpinăm în cazul elevilor cu dificultăți de învățare, este problema abandonului școlar. Insuccesul permanent al acestora și lipsa simțului vreunei realizări pe mulți elevi îi determină să nu își mai dorească revenirea la școală, din cauza sentimentelor de rușine, de incompatibilitate cu statutul de elev, de insucces. Eșecul școlar reprezintă un fenomen actual cu care se confruntă învățământul și care ia amploare pe zi ce trece. Orice cadru didactic care se confruntă cu problema eșecului școlar la elevii săi, trebuie să fie preocupat de cercetarea cauzelor care determină eșecul și de luarea unor măsuri în vederea diminuării situațiilor de acest gen, în special cunoscând faptul că situațiile de eșec școlar pot conduce la finalitate negativă, mai exact la abandonul școlar.

Prin implementarea acțiunilor de natură remedială, cadrul didactic poate ajuta elevul să revină la un nivel mai bun de cunoștințe, și nu doar din punct de vedere al cunoștințelor, ci și din punctul de vedere al aspectului socio-emoțional își poate ajuta elevul. Predarea remedială este o abordare polivalentă de creare a unor planuri de intervenție remediale care vizează cerințele specifice ale unui elev sau a mai multora.

STUDIU PRIVIND INTEGRAREA ŞCOLARĂ A COPIILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE

Bot Gabriela Ioana
Școala Gimnazială „Emil Isac” Cluj-Napoca, Cluj

Rezolvarea problemelor pe care copiii le întâmpină în procesul instructiv-educativ determină o analiză pe mai multe planuri a problemelor de învăţare, în funcţie de orientarea şi perspectiva de abordare a acestor probleme. Astfel, în funcție de valoarea individuală și socială a experienţelor de învățare, de importanța grupului școlar pentru integrare, de percepțiile și reprezentările sociale asupra rolului școlii într-o societate se pot identifica diferite perspective:

a) ***Perspectiva individuală*** - pune accentul pe identificarea și evidențierea problemelor specifice de învățare ale fiecărei categorii de copii cu cerințe educative speciale. Elevul cu probleme nu trebuie tratat ca un elev inferior celorlați copii din clasă, ci ca un elev „altfel decât sunt ceilalți”, acordându-i aceeași atenție (sau chiar mai multă atenție și valoare) ca oricărui elev din clasa respectivă.

b) *Perspectiva de grup* - se referă la relaţiile elevului cu ceilalţi colegi de rezolvare în grup a problemelor de învăţare sau la modalităţile de intercunoaştere între elevii cu probleme de adaptare şi ceilalţi elevi din clasă, ca o condiţie a acceptării şi recunoaşterii reciproce a valorii lor în grupul din care fac parte.

c) *Perspectiva curriculară* evidenţiază unele aspecte referitoare la flexibilitatea conţinuturilor şi adaptarea mijloacelor de învăţare, asigurarea eficienţei învăţării pornind de la particularităţile individuale ale fiecărui elev, rezolvarea dificultăţilor de învăţare prin folosirea unor tehnici de învăţare specifice învăţământului integrat (învăţare interactivă, negocierea obiectivelor, modalităţi de sprijinire a elevilor la orele de clasă sau în afara lor prin intermediul profesorilor de sprijin sau a altor specialişti, evaluarea continuă etc.).

Această perspectivă pornește de la premisa că orice copil poate întâmpina dificultăţi în şcoală, iar rezolvarea curentă a acestor dificultăţi constituie o modalitate de ameliorare a procesului de predare-învăţare şi de creare a unor condiţii de pregătire mai bune pentru toţi elevii.

Având în vedere perspectivele enumerate anterior şi considerând că învăţarea reprezintă un fenomen dinamic şi complex, pot fi enumerate anumite elemente definitorii ale strategiilor învăţării interactive care pot completa lista strategiilor devenite deja clasice. În acest sens, pot fi amintite următoarele:

- valorificarea experienţelor zilnice ale elevilor prin crearea unor situaţii/scenarii tip – fiecare elev poate avea o experienţă diferită cu privire la unul şi acelaşi eveniment/fenomen şi care poate fi împărtăşită şi celorlalţi colegi;
- valorificarea cunoştinţelor anterioare ale elevilor în desfăşurarea lecţiilor noi şi rezolvarea unor sarcini de lucru în perechi sau grupuri mici;
- utilizarea situaţiilor de joc în învăţare (jocuri de rol, dramatizare, jocul didactic);
- folosirea problematizării pe secvențe didactice și aplicarea practică a rezultatelor prin metode și procedee de expresie ca desenul, povestirea, lucrul manual, modelajul;
- rezolvarea creativă a conflictelor în clasă, colaborarea cu familia și valorificarea resurselor din comunitate ca tehnici de sprijinire a învăţării, predării şi evaluării;
- implicarea elevilor în activităţi care presupun cooperare pentru rezolvarea unor probleme şi prin care pot învăţa să asculte, să negocieze şi să accepte opinia sau părerea celuilalt, indiferent de statutul sau rolul pe care îl deţin în grupul respectiv.

Problematica modalităţilor de adaptare a conţinuturilor educaţiei în situaţia în care există *copii cu dificultăţi de integrare şi adaptare şcolară* presupune o analiză atentă a următoarelor aspecte:

- tipul şi gravitatea dificultăţilor pe care le întâmpină copilul;
- vârsta copilului - decalajul dintre vârsta cronologică şi vârsta mintală;
- experienţa de viaţă a copilului în familia din care provine - gradul de implicare a familiei în dezvoltarea şi evoluţia normală a copilului, susţinerea afectivă şi materială, educaţia oferită şi atitudinea membrilor familiei faţă de problemele speciale ale copilului;
- ruta şcolară a copilului - dacă a urmat sau nu programul învăţământului preşcolar, rezultatele şcolare obţinute, problemele privind modul şi potenţialul de învăţare al copilului etc.;
- ambianţa din şcoala şi din clasa în care învaţă copilul - atitudinea şi disponibilitatea conducerii şcolii şi a cadrelor didactice faţă de problemele copiilor cu dificultăţi de integrare şi adaptare şcolară; resursele de care dispune şcoala pentru a favoriza adaptarea şi integrarea acestor copii; existenţa profesorului de sprijin în şcoala respectivă; colaborarea cu alţi specialişti (logopedul, psihologul şcolar etc.).
- atitudinea şi modalităţile de implicare a familiei şi comunităţii în sprijinirea integrării şcolare a copiilor cu probleme (cu cerinţe educative speciale);
- pregătirea psihopedagogică a cadrelor didactice - cunoaşterea metodelor de lucru cu această categorie de copii, limitele şi posibilităţile lor de învăţare, modalităţile şi formele de evaluare;
- strategia şi modalităţile de organizare a activităţilor de predare-învăţare la clasă - stilul şi maniera de lucru a cadrului didactic; capacitatea lui de a accesibiliza conţinutul învăţaţii la nivelul de înţelegere al fiecărui elev din clasă; disponibilitatea de a lucra diferenţiat şi individualizat acolo unde condiţiile şi limitele de timp permit acest lucru;
- politica educațională adoptată la nivelul școlii privind organizarea și structurarea curriculumului la decizia școlii și a activităților educative extrașcolare din perspectiva cerințelor educaționale speciale ale copiilor cu probleme de integrare și adaptare școlară.

Pornind de la rezultatele acestei analize, se pot stabili obiectivele și activitățile concrete prin care unităţile de conţinut de la fiecare disciplină pot fi *modificate, adaptate sau accesibilizate* în funcţie de nivelul cerinţelor şi de posibilităţile de învăţare ale elevilor. În acest mod şcoala poate face o ofertă educaţională flexibilă, dinamică şi coerentă, îndeplinindu-şi misiunea de a oferi fiecărui copil şansa de a se pregăti și forma prin educaţie, fără nici un fel de discriminare.

Orice copil poate întâmpina dificultăţi de învăţare sau de adaptare şcolară datorate unor cauze multiple, dependente sau nu de voinţa sa.

Situaţia fiecărui copil trebuie analizată cu realism şi obiectivitate. De exemplu, există situaţii când şcoala poate genera stări de disconfort care produc anxietate copilului, determinându-l să ajungă la insuccese şcolare sau sunt situaţii când deciziile cadrelor didactice, sarcinile oferite elevilor sau modalităţile de organizare a activităţilor didactice determină apariţia dificultăţilor de învăţare din partea unor elevi, care pot culmina cu dezvoltarea unor conduite de evitare sau de respingere a şcolii. Astfel abordând o perspectivă curriculară deschisă, transparentă şi flexibilă, ***şcoala poate veni în întâmpinarea cerinţelor unui număr cât mai mare de elevi, inclusiv pentru elevii care prezintă dificultăţi de adaptare şi integrare şcolară.***

Colaborarea între elevi şi profesori, parteneriatul în învăţare şi deschiderea şcolii faţă de cerinţele tuturor categoriilor de copii şi ale comunităţii conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social,

aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiinţei umane şi la capacitatea fiecărui individ de a se adapta şi integra cât mai bine într-o societate aflată în continuă transformare.

Bibliografie:

1. Gherguț Alois, 2001, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale-strategii de educație integrată*, Editura Polirom;
2. Solovei Rodica, 2011, *Educație incluzivă - Ghid metodologic pentru instituțiile de învățământ primar și secundar general*, online la http://www.keystonemoldova.md
3. Vrășmaș Traian, 2001, *Învățământul integrat și/sau incluziv*, Editura Aramis.

Modalități de integrare a elevilor prin stimularea motivației și creativității

Prof. înv. primar Florea Adriana
Colegiul de Arte ”Sabin Drăgoi” -Arad

Motivaţia copilului pentru şcoală se constituie ca o sinteză de factori externi (observarea şi imitarea de către copil a modelelor exterioare) şi interni (dorinţa copilului de a deveni şcolar), susţinută de multiplele lui cunoştinte despre şcoală şi despre ocupaţia de şcolar.

Uneori folosirea excesivă de către adult a mijloacelor motivaţiei externe poate să conducă la efecte negative. Motivaţia internă activează procesul de asimilare a cunoştinţelor într-un mod continuu. Ea se naşte atunci când învăţătorul asigură stimularea şi menţinerea într-o permanentă stare a vioiciunii şi curiozităţii cognitive a copilului. Jocurile reprezentând o formă de învăţare accesibilă, plăcută şi atractivă ce corespunde particularităţilor psihice vârstei, au rolul de a motiva şi stimula copiii mai ales în clasa pregătitoare, când încă nu şi-au format interese pentru învăţare.

Deoarece elevii întâmpină dificultăţi în învăţare, jocul didactic vine în sprijinul lor, fiind împletit cu învăţătura. Jocul didactic prin gradul înalt de angajare al elevului în activitatea de învăţare, constituie una din formele de învăţare cu cele mai bogate efecte educative, un bun mijloc de activizare şi stimulare a şcolarilor mici. Oricare lecţie în care apare un joc didactic, reduce gradul de oboseală şi stârneşte interesul.

La vârsta şcolarităţii mici, copiii au trebuinţă de explorare, de informare, de documentare. Valorificând această ”deschidere” învăţătorul îi poate cultiva ataşamentul faţă de şcoală şi învăţătură, dragostea şi interesul pentru cunoaştere.

Statutul de şcolar face ca la această vârstă copilului să i se rezerve o nouă poziţie. Afectivitatea şcolarului mic este influenţată atât de sarcinile de învăţare propriu-zise, cât şi de relaţiile interpersonale din cadrul colectivităţii şcolare. Se dezvoltă astfel, atât emoţiile şi sentimentele intelectuale, precum şi emoţiile morale şi estetice. Învăţarea organizată raţional oferă copilului perspectiva reuşitei, devine atrăgătoare, plăcută, contribuind la ataşamentul faţă de munca intelectuală şi faţă de şcoală. Conţinuturile de învăţare încep să-i apară ca fiind interesante prin ele însele. Apare curiozitatea intelectuală, dorinţa de a afla, de a cunoaşte cât mai mult.

Copiii trebuie sprijiniţi pentru a înţelege şi a-şi însuşi corect conţinutul noţiunilor şi normelor care stau la baza sentimentelor morale. Este necesar să li se explice, la nivelul lor de înţelegere, apelând la situaţii practice de viaţă ce înseamnă din punct de vedere moral binele şi răul, frumosul şi adevărul, curajul şi laşitatea, cinstea şi necinstea.

La începutul micii şcolarităti, volumul atenţiei este încă redus, copiilor fiindu-le greu să prindă simultan în câmpul atenţiei explicaţiile verbale şi tablourile intuitive, acţiunile pe care le fac ei şi cele inteprinse de colegii lor, desfăşurarea propriu-zisă a acţiunii şi rezultatul ei. Şcolarii mici întâmpină greutăţi în a-şi consolida voluntar atenţia de la ceea ce este superficial, imediat, situativ spre ceea ce este esenţial la obiect.

Dintr-o atenţie spontană , instabilă, atrasă mai mult de formă, mişcarea şi culoarea obiectelor, se ajunge ca sub îndrumarea învăţătorului, elevii să-şi formeze o atenţie voluntară, fiind astfel capabili să urmărească un timp mai îndelungat o explicaţie chiar dacă aceasta nu are suport concret.

În ceea ce priveşte prelungirea perioadei de menţinere optimă a atenţiei voluntare, învăţătorul o poate realiza prin respectarea următoarelor condiţii:

- stabilirea clară şi precisă a scopurilor activităţilor de instruire-învăţare ;
- reliefarea semnificaţiilor şi efectelor pozitive ale activităţii şcolare;
- organizarea şi structurarea adecvată a ambianţei psihosociale şi de microclimat din mediul şcolar;

- programarea etapelor activităţii şi precizarea momentelor mai dificile, de mare încărcătură şi încordare voluntară, intelectuală, afectivă;
- diminuarea sau anularea factorilor perturbatori ai actului de învăţare proveniţi din mediul extern ori intern.

Învăţătura alături de joc şi de unele activităţi uşoare desfăşurate în afara şcolii contribuie într-o mare măsură şi la dezvoltarea voinţei copilului, la formarea aptitudinilor şi talentelor, la formarea caracterului. Procesul de învăţământ îi pune în faţă sarcini din ce în ce mai dificile, cerinţe tot mai mari faţă de comportare şi de aceea efortul este mai uşor susţinut când se folosesc şi jocuri, când între joc şi învăţare se intind punţi de legătură. Tocmai în această luptă pentru a înlătura sau a învinge greutăţile se formează voinţa copiilor, capacitatea lor de efort, perseverenţă, stăpânirea de sine.

Dacă la vârstă preşcolară se pun bazele unor serii de deprinderi motorii implicate în activitatea de autoservire, acestea continuă să se întărească şi în cursul clasei pregătitoare şi clasei I când încep şi formarea unor categorii de deprinderi şi priceperi legate de nevoile, tipul de activităţi şi relaţii în care este încadrat copilul. Astfel în procesul însuşirii scrierii şi citirii, se formează deprinderea de a folosi corect componentele grafice şi sonore ale cuvintelor, la aritmetică, operând cu cantităţile se formează deprinderea de a măsura, deprinderea de calcul numeric iar pe parcursul unităţilor de învăţare ce cuprind noţiuni de geometrie sau, mai târziu, de geografie se formează deprinderea de mânuire a unor instrumente de lucru: linia, compasul, harta, globul, busola. Jocurile şi întrecerile sportive creează condiţii proprice pentru formarea unor automatizări.

Pe substratul acestor deprinderi, cu evidente componente motorii, se formează ulterior deprinderile şi priceperile intelectuale: de numărare, analiză şi sinteză mentală, de rezolvare a problemelor. Însuşirea cunoştintelor, formarea deprinderilor este insolubil legată de joc şi la vârsta şcolară mică. Ele sunt strâns legate de acţiunea cu obiectele. Copilul transformă în joc activităţile programate, nu urmăreşte întrutotul indicaţiile învăţătorului, nu prezintă interes pentru rezultatele activităţii. Această particularitate psihologică impune introducerea elementului de joc pentru a capta mai uşor atenţia copiilor, a-i antrena la o participare cât mai activă.

Procesul de însuşire a cunoştintelor, de formare a priceperilor şi deprinderilor, în perioada micii şcolarităţi devine o formă specială de activitate a copilului, distingându-se din toate celelalte forme ale activităţii sale.

În şcoală se formează nu numai priceperi şi deprinderi ci şi obişnuinţe cum ar fi aceea ce vizează comportarea în societate. Este vorba de conduita civilizată, corectă şi reverenţioasă ale cărei temelii sunt puse din perioada preşcolară şi pe care şcoala prin activităţile de învăţare şi joc le cultivă sistematic. Transformarea deprinderilor în obişnuinţe are loc doar prin intermediul procesului instructiv-educativ. Acesta contribuie în egală măsură la formarea şi cultivarea deprinderilor, priceperilor şi obişnuinţelor.

MATEMATICA ALTFEL (articol)

BADEA MARIA CAMELIA PROF.ÎNV.PRIMAR
ŞCOALA GIMNAZIALA. „TRAIAN”, CRAIOVA,DOLJ

Matematica este o activitate care pregăteşte elevul de azi pentru a deveni adultul de mâine şi care va rezolva problemele dificile cu uşurinţă.

- dezvoltarea capacităţii de explorare, investigare şi rezolvare de probleme;
- formarea şi dezvoltarea capacităţilor de a utiliza raţionamente;
- dezvoltarea unei gândiri logice creatoare;
- dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studierea şi aplicarea matematicii în afara clasei.

Obiective stabilite pentru ca elevii să dobândească competenţele necesare:

În cadrul procesului de învăţare trebuie să se pornească de la gândirea concretă a elevilor. Trecerea spre gândirea abstractă trebuie să se facă treptat. Trebuie să consolidăm gândirea probabilistică şi gândirea creatoare. Compunerea de probleme creşte interesul pentru problemele reale ale vieţii.

Activităţile extracurriculare se desfăşoară sub îndrumarea învăţătorului şi urmăresc:

- lărgirea şi adâncirea influenţelor exercitate în procesul de învăţământ;
- valorificarea şi dezvoltarea intereselor şi aptitudinilor elevilor;
- organizarea în mod plăcut a timpului liber al şcolarilor;
- trezirea spiritului de iniţiativă;
- sunt caracterizate prin optimism şi umor;
- au efect pozitiv pentru munca desfăşurată grup ;
- contribuie la dezvoltarea personalităţii copilului;
- pregătirea suplimentară pentru concursurile şcolare.

Forme de activităţi matematice:

a) activităţi practice ;b) cercuri matematice ;c) concursuri şcolare ;d) vizite şi excursii ;e) redactarea unei reviste cu teme matematice ;f) confectionarea de material didactic ;g) jocuri educative pe calculator.

Activităţi practice la capitolul *Unităţi de măsură*

Procesul de cunoaştere a unităţii de măsură pentru lungimi trebuie să aibă un accentuat caracter intuitiv şi practic. Se recomandă diferite lucrări aplicative : măsurarea unei lungimi care să nu depăşească 10 metri, măsurarea lungimii clasei cu pasul, confecţionarea metrului din diferite materiale, măsurarea circumferinţei gâtului şi stabilirea relaţiei dintre această mărime şi numărul gulerului la cămăşi ş.a.

Mijloace utilizate pentru a lega viaţa practică şi noţiunile referitoare la unităţile de timp: durata unei secunde se poate stabili prin timpul cât ai clipi din ochi, numărul bătăilor inimii pe minut este de aproximativ 70, numărul de zile al fiecărei luni poate fi stabilit prin procedeul popular al succesiuniiproeminenţelor şi depresiunilor pe care pumnul strâns le formează la încheieturile degetelor, confecţionarea unui cadran cu ceas, întocmirea calendarului pe o săptămână care să cuprindă denumirile zilelor şi datele respective, explicarea unor proverbe şi ghicitori.

La unităţile monetare, elevii trebuie să înveţe să gestioneze bugetul personal (evidenţa sumelor încasate şi cheltuite).

Vizite şi excursii-În cazul excursiilor, elevii, pe lângă culegerea datelor referitoare la costurile presupuse de acestea şi calcularea lor, pot urmări şi obiective legate de estimarea unor distanţe, măsurarea ariei unei suprafeţe ş.a.

Redactarea unor reviste cu teme matematice-În cadrul acestei activităţi elevii, după după ce au fost împărţiţi în alegerea temelor care îi interesează, pot să caute sau să compună probleme, glume matematice, date despre viaţa unor matematicieni, ghicitori matematice, dicţionar cu termeni matematici.

Confecţionarea materialului didactice

În cadrul acestei activităţi, obiectele se pot confectiona din diferite materiale: carton, placaj, sârmă, realizând: jetoane pentru diferite jocuri (tangram, domino), figuri geometrice, corpuri geometrice. Aceste activităţi stimulează interesul elevilor pentru matematică şi consolidează cunoştinţele dobândite în clasă.

Jocurile educative pe calculator-Softurile educaţionale cu diferite jocuri matematice, de învăţare a operaţiilor matematice, de cunoaştere a formelor şi corpurilor geometrice şi revistele on-line de cultură matematică îi pot atrage pe elevi datorită interesului tot mai mare de navigare pe Internet.

Organizarea muncii elevilor în afara clasei scoate în evidenţă personalitatea învăţătorului, puterea de muncă şi iniţiativa creatoare.

BIBLIOGRAFIE:

- Cheta, Gheorghe, Binchiciu, Viorel ş.a. (2010), *Metodica învăţării matematicii în ciclul primar, ediţia a II-a,* Editura Universităţii “Aurel Vlaicu”, Arad.
- Ilica, Anton, Kelemen Gabriela, (2004), *Metodica activităţilor instructiv-educative,* Editura Universităţii “Aurel Vlaicu”, Arad.
- *Programe şcolare pentru învăţământul primar.*

ACCEPTAREA DIVERSITĂŢII

Prof. Șopterean Maria-Cristina
Colegiul Tehnic „ Victor Ungureanu” Câmpia Turzii, Cluj

Toti copiii au dreptul de a fi educaţi împreună, oricare ar fi dizabilitatea/ handicapul sau dificultăţile de învăţare. Educaţia integrată este un drept pentru respectarea căruia este nevoie de o educaţie bună şi de bunul simţ social.

Legea educaţiei:

Art. 2 (4) Statul asigură cetăţenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile şi formele de învăţământ preuniversitar şi superior, precum şi la învăţarea pe tot parcursul vieţii, fără nici o discriminare.

Art. 12 (6) Statul garantează dreptul la educaţie al tuturor persoanelor cu cerinţe educaţionale speciale.

Există trei mari *tipuri de abordări ale educaţei copiilor cu CES*:

a) *segregarea* - gruparea copiilor în funcţie de dizabiltăţi şi repartizrea lor în şcoli special create pentru a răspunde acelor categorii de dizabilităţi ;

b) *integrarea* - copiii cu dizabilităţi sunt plasaţi în şcolile obişnuite, adesea în clase speciale, în măsura în care ei pot face faţă cerinţelor şcolii de masă;

c) *incluziunea* - se recunoaşte necesitatea transformării culturilor, politicilor şi practicilor şcolilor generale pentru a se adapta la diferite nevoi ale anumitor elevi, precum şi obligaţia de a îndepărta barierele care ar împiedica acea posibilitate (UNICEF, 2012).

Educaţia integrată se referă la faptul că toţi copiii trebuie să înveţe împreună în medii cât mai aproape de contextul normal al vieţii şi nu în medii separate. Fiecare copil trebuie integrat într-un program adecvat de educaţie; fiecare copil are dreptul să meargă la grădiniţă/şcoală unde merg toţi copiii din vecinătatea sa, iar grădiniţă/şcoala să răspundă nevoilor sale educative.

Orice copil are o serie de particularităţi, caracteristici care se referă la modul, stilul, ritmul şi specificul învăţării sale. În acelaşi timp o serie de copii au particularităţi ce îndreptăţesc un sprijin suplimentar, activităţi specifice pentru realizarea sarcinilor de învăţare; este vorba de *cerinţe speciale*, diferite de ale majorităţii copiilor şi care determină măsuri specifice. Cerinţe speciale poate avea orice om/copil în anumite perioade, pentru că cerinţele speciale acoperă o realitate extrem de variată, complexă şi dinamică - de la probleme simple, determinate de dezvoltarea tipică a individualităţii şi persoanei, până la problemele unice, care nu se pot rezolva decât cu o intervenţie specială şi specifică.

Să nu uităm că şi „copiii care au anumite dizabilităţi/handicapuri au trebuinţe de bază în creştere şi dezvoltare ca toţi copiii. Identificăm: nevoia de afecţiune şi securitate, de apreciere şi întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate ş independenţă”. (E. Vrăşmaş, 1998).

Cerinţele educative speciale derivă din dizabilităţi, deficienţe, boli sau deprivări de ordin socio-cultural: dificultăţi/ dizablităţi de învăţare; întârziere/deficienţă mintală; tulburări de limbaj; deficienţe fizice/motorii; deficienţe vizuale; deficienţe auditive; tulburări emoţionale şi de comportament; delicvenţele; copiii străzii; grupuri etnice şi religioase minoritare; copiii bolnavi de boli cronice sau SIDA; copii exploataţi, maltrataţi sau abuzaţi;

Conceptul de *cerinţe educative speciale* corespunde unei abordări care: postulează ideea că fiecare copil este unic; identifică faptul că orice copil poate învăţa; valorizează unicitatea tipului de învăţare determinată de particularităţile individuale; cultivă diversitatea copiilor ca un mijloc de învăţare, care sprijină şi întăreşte învăţarea dacă este folosită adecvat (prin curriculum).

Grupa/clasa heterogenă - este caracterizată de diversitate, din perspectiva diferenţelor de dezvoltare, stil de învăţare şi alte particularităţi ale copiilor care o alcătuiesc. Practic, diversitatea duce la o mai atentă privire asupra educaţiei incluzive. Astfel, ajungem să precizăm că o grupă/clasă în care este acceptată diversitatea şi se lucrează pentru a răspunde nevoilor educaţionale ale fiecărui copil este o grupă/clasă incluzivă. Una dintre caracteristicile acesteia este asigurarea unui mediu prietenos, flexibil şi deschis pentru fiecare copil şi pentru clasa întreagă.

	Grupa /clasa incluzivă, mediul de învăţare prietenos
Interrelaţiile	Prietenos şi cald Educatorul/profesorul este atent la nevoile copiilor Însoţitorul copilului cu CES valorizează copilul şi asistă şi pe ceilalţi copii
Cine este în clasă	Educatorul/profesorul, copiii diferiţi (cu o diversitate de abilităţi şi medii de dezvoltare), cât şi alţi profesionişti, cum ar fi cadrul didactic de sprijin, consilierul şcolar, logopedul
Organizarea clasei	La unele activităţi se stă pe podea, se face un cerc sau două astfel încât copiii şi educatorul/profesorul să stea împreună, ca la o masă rotundă
Materiale de învăţare	O varietate de materiale pentru toţi copiii, cum ar fi decupaje din ziare pentru matematică, postere şi păpuşi pentru activităţile de comunicare
Resurse	Educatorul/profesorul planifică fiecare zi pentru a utiliza materiale diferite; implică copiii să aducă materiale la grupă/clasă pentru activităţi
Evaluare	Evaluare autentică: fişe de observare, lucrările copiilor, aşa cum sunt portofoliile

CUM SĂ FII PRIETEN CU COPIII CU CES

- Ia iniţiativă de a-l/o include - prietenul tău s-ar putea să îşi doarească cu disperare să fie inclus şi să nu ştie cum să ţi-o spună. Spune-i exact ce vrei să facă.
- Găseşte interese comune. Va fi mult mai uşor să vorbiţi despre ceva sau să vă împărtăşiţi preferinţele.
- Fiţi insistent şi răbdător. Aminteşte-ţi că prietenul tău cu CES are nevoie de mai mult timp pentru a răspunde decât alţi copii. Nu înseamnă că el/ea nu este interesat.
- Comunică într-o manieră clară. Vorbeşte cu o viteză şi un volum rezonabile. Ar putea fi de ajutor să foloseşti propoziţii scurte. Foloseşte de asemenea gesturi, imagini şi expresii faciale care să vă ajute să comunicaţi.
- Luaţi-i apărarea. Dacă vezi pe cineva că îl tachinează sau îl abuzează fizic pe un copil cu CES, ia atitudine şi spune-i persoanei că nu este frumos.
- Ţine cont de sensibilitatea lui senzorială. Prietenul tău s-ar putea să nu se simtă în largul lui în anumite situaţii sau locuri. Întreabă-l /o dacă este în regulă , câteodată el/ea s-ar putea să simtă nevoia unei pauze.
- Oferă feedback. Dacă prietenul tău face ceva nepotrivit, este în regulă să-i spui acest lucru, dar într-o manieră amabilă, doar asigură-te că îi spui care este lucrul potrivit , pentru că s-ar putea să nu ştie.
- Nu te teme. Prietenul tău este un copil ca şi tine care are nevoie de ajutor. Acceptă-i diferenţele şi respectă-i punctele forte aşa cum a-i face-o pentru orice alt prieten.
- Tratează-l ca pe orice altă persoană şi vorbeşte cu el ca şi cum a-i face-o cu oricare dintre prietenii tăi. Nu fi prea formal şi nu-i vorbi ca unui copil mic. Nu-l tachina. Câteodată el s-ar putea să nu înţeleagă tachinarea sau câteodată ar putea crede că eşti prietenos, când tu de fapt nu eşti. Dacă alţi copii îl tachinează ia-i deoparte şi spune-le că nu e bine ce fac.
- Fii săritor, dar nu prea săritor. Dacă eşti prea săritor s-ar putea să se simtă diferit. Lasă-l să încerce mai întâi singur, apoi ajută-l dacă este nevoie. Include-l în activităţi de grup cum ar fi jocurile şi sporturile de echipă, dacă poate. Cere-i să faceţi lucruri împreună, dar nu-i explica, arată-i ce să facă pentru a te putea imita. Nu-l ignora chiar dacă tu crezi că nu te bagă în seamă.

- Află lucruri despre dizabilitatea lui. Citeşte materiale sau cere-i unui profesor sau unui consilier şcolar cărţi despre tulburarea sa. Poţi să-i întrebi şi pe părinţii săi când vă întâlniţi.
- Întreabă un profesor sau un consilier dacă anumite lucruri îţi sunt confuze. Există un motiv pentru care copiii cu CES fac anumite lucruri, dacă îţi dai seama care este acela, s-ar putea să poţi să-i ajuţi.
- Fii răbdător. Câteodată le ia mai mult timp copiilor cu CES să facă ceva sau să răspundă la o întrebare, s-ar putea să fie nevoie să vorbeşti mai rar când comunici cu el.
- Fă-ţi timp să-l saluţi de fiecare dată când te întâlneşti cu el. Chiar dacă te grăbeşti sau treci pe lângă el pe coridor, e frumos să-l saluţi.
- Nu te teme să te duci la el dacă crezi că are nevoie de ajutor. Nu te grăbi şi întreabă-l ce poţi face ca să-l ajuţi, câteodată el s-ar putea să nu înţeleagă ce s-a întâmplat, dar va fi mai bine odată ce înţelege stuaţia.Pur ş simplu lucrează cu el şi încearcă să-l ajuţi să înveţe. Acest lucru te va face să te simţi bine şi îl va ajuta şi pe el.
- Încurajează-l să încerce lucruri noi deoarece câteodată s-ar putea să-i fie frică să încerce ceva nou.
- Descoperă ce interese şi abilităţi speciale are şi apoi încearcă să găseşti modalităţi de a-l încuraja să le folosească.
- Spune-i ceva atunci când face lucrurile bine. Poţi să aclami, să-i spui „bate palma”sau pur şi simplu „grozav”, pentru că îi place să fie lăudat. Este în regulă să te simţi frustrat din cauza lui câteodată sau să îţi doreşti să te joci singur sau cu altcineva. Dacă nu te lasă în pace după ce l-ai rugat acest lucru, spune-i unui profesor sau unui adult care te poate ajuta.
- Nu te teme să-i ceri să facă ceva, este un copil de treabă şi poate să facă multe lucruri.
- Găseşte ceva care îi place, o abilitate specială pe care o admiri sau un interes anume pe care îl are.

BENEFICII PENTRU COPIII TIPICI DIN GRUPELE/CLASELE CU COPII CU CES

- *Oportunitatea de a-ţi face prieteni* – una din funcţiile importante ale prieteniei este să-i facă pe copii să se simtă iubiţi, să se simtă în siguranţă şi valorizaţi.
- *Dezvoltarea abilităţilor sociale* – devin conştienţi de nevoile celorlalţi, îşi dezvoltă empatia, abilităţi pentru a înţelege şi a răspunde potrivit la comportamentele prietenilor cu CES.
- *Creşterea stimei de sine* – devin conştienţi de propriile capacităţi şi abilităţi.
- *Dezvoltarea toleranţei şi a răbdării* - învaţă să fie toleranţi şi să aibă răbdare cu colegii lor cu un ritm mai lent de învăţare.
- *Dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbale şi nonverbale.*
- *Dezvoltarea unor principii etice şi morale puternice* – învaţă să ia atitudine atunci când cineva îl tachinează sau îl abuzează pe un coleg cu CES.
- *Ajung să se simtă comfortabil în preajma copiilor/adulţilor cu CES.*
- Elevii care se comportă ca tutori pentru colegii cu CES *învaţă conţinutul predat în mai mare măsură şi profunzime* faţă de cei care doar ascultă pasiv sau citesc acelaşi conţinut (Fisher, Schumaker, & Deshler, 1995).
- Studiul efectuat de Hollowood et al. (1994) relevă faptul că timpul alocat învăţării la o clasă incluzivă, comparativ cu o clasa tradiţională, este comparabil – prezenţa copiilor cu CES nu influenţează negativ *timpul alocat învăţării* pentru copiii tipici şi nici *atingerea obiectivelor academice*.

România și dreptul la educație al romilor

Prof. inv, primar Gălățanu Loredana
Școala Gimnazială „Manolache Costache Epureanu”
Bârlad

„Sus, omule! Este timpul acum,
Haideți cu mine, toți rromii lumii!
Fața cea neagră și ochii cei negri,
Îi iubesc, precum pe strugurii negri.

Of rromilor, of flăcăilor!”
traducerea unor versuri din imnul romilor („ Gelem, gelem’’)

Segregarea romilor continuă să fie o problemă în Europa, sub toate aspectele vieții sociale; segregarea în educație, în special, împiedică incluziunea, fiind determinată în mod clar de segregarea teritorială și având un impact evident asupra oportunităților de angajare. În rândul copiilor romi, există o rată mare de abandon școlar, mulți dintre ei nefiind vreodată înscriși la școală. Din nou, din cauza lipsei actelor de identitate, mulți copii romi nu sunt înscriși la școală.

Adesea, copiii romi se confruntă cu bariere lingvistice sau pur și simplu sunt supuși discriminării în clasă. Deşi mediatorii pot oferi asistenţă substanţială profesorilor, este, de asemenea, important ca profesorii din şcolile obişnuite să fie instruiți pentru a lucra cu elevii și cu părinții romi. Cadrele didactice subliniază că este la fel de important, dacă nu chiar mai important, să se lucreze cu părinții, pentru a-i încuraja să își trimită copiii la școală. Frecvenţa şcolară este adesea imposibilă pur și simplu pentru că multe familii de romi nu pot acoperi costurile pentru deplasarea la școală, pentru cărți sau alimente. Părinții au nevoie uneori de stimulente pentru a-şi trimite copiii la şcoală, şi nu la muncă (aceasta fiind mai rentabilă pentru familie pe termen scurt). Mai mult decât atât, segregarea şcolară întreţine reprezentările stereotipice despre „ceilalţi“ – ale persoanelor care nu aparţin populaţiei rome despre romi, ale romilor despre „gagi“ (care nu sunt romi). Acestea se fixează în mintea copiilor la vârste foarte fragede, de aceea este deosebit de important ca acest lucru s-a întâmplatt din primii ani de şcoală.

Indicatori ai educaţiei de calitate

Input-urile sau intrările în sistemul de învățământ îi includ pe cei care învață – elevii – calificările cadrelor didactice şi ale managerilor şcolari, atitudinile cadrelor didactice, ale şcolii şi ale comunităţii educaţionale mai largi, curriculumul şi conţinuturile sale, infrastructura şcolii, materialele didactice şi dotările, precum şi nivelul finanţării şi mecanismele de inspecţie şcolară.

Elevii :UNICEF descrie elevii de calitate ca fiind „persoane sănătoase, bine hrănite şi pregătite să participe şi să înveţe, sprijinite de familia şi de comunitatea lor.” Însă copiii romi, care trăiesc deseori în sărăcie, nu sunt în această situaţie ideală.

Calificarea şi atitudinile cadrelor didactice: Calificarea şi atitudinile cadrelor didactice sunt printre cei mai importanţi factori care determină calitatea predării. După cum se afirmă de către UNICEF: „Profesorii de calitatea cea mai bună, aceia care pot să îşi ajute elevii să înveţe, deţin competenţe superioare atât în domeniul disciplinei pe care o predau cât şi în domeniul pedagogiei”, iar un cadru didactic de calitate poate avea un impact foarte mare asupra performanţelor elevilor săi. Calitatea profesorului depinde foarte mult de calitatea pregătirii iniţiale şi de curriculumul parcurs în pregătirea profesorilor la acest nivel, deşi calificările formale pe care le obţin cadrele didactice nu sunt suficiente pentru a

defini un bun profesor; acesta este cazul în special al ţărilor în care sistemul de învăţământ se află în tranziţie, unde modelele tradiţionale de predare persistă.

Curriculumul: Un curriculum (în sensul de conţinut) de calitate este premiza unei educaţii de calitate. Curriculumul nu ar trebui să fie doar mijlocul de transmitere a cunoştinţelor, ci ar trebui să fie calea de formare a unor abilităţi şi valori sociale. În cel mai fericit caz, un curriculum bun poate fi un agent de coeziune socială şi pace, iar în cel mai nefericit caz, un instigator la război.72 Un curriculum de calitate ar trebui să aibă relevanţă şi să menţină echilibrul între nevoile individuale de autorealizare ale elevilor şi să transmită setul de cunoştinţe şi abilităţi de care are nevoie o anumită societate la un anumit moment. În ciclul primar, curriculumul ar trebui să dezvolte deprinderile de bază în domeniul scris-cititului şi socotitului la vârsta adecvată. Amânarea achiziţiilor în domeniul literaţiei, de exemplu, pot împiedica progresul şcolar ulterior al elevului, deoarece cititul şi scrisul sunt instrumente de care e nevoie în întreg procesul de învăţare. În învăţământul secundar, rolul curriculumului este în principal să pregătească elevii pentru învăţământul superior, dar şi să le ofere elevilor abilităţile necesare pe piaţa muncii. Cele mai frecvente abilităţi pentru a face faţă pe piaţa muncii în prezent (abilităţi care tind să devină norme sociale) sunt cele legate de utilizarea calculatorului şi cunoştinţele de limba engleză ca limbă internaţională.

Infrastructura, dotările şi materialele didactice: Infrastructura şcolii joacă un rol foarte important în educaţia de calitate. Este dificil de imaginat un sistem de învăţământ care să poată produce ieşiri bune, de calitate, în absenţa unei infrastructuri adecvate. Elementele de bază ale unei infrastructuri şcolare adecvate includ calitatea fizică generală a clădirilor şcolii, spaţiul mediu disponibil pe elev (reglementat de standarde naţionale în unele cazuri), apa curentă, toalete în clădire, sistem de încălzire adecvat, pentru a da doar câteva exemple.

Finanțarea : Deoarece educaţia de calitate bună ar trebui să întâmpine nevoile elevilor care provin din rândurile minorităţilor, monitorizarea calităţii educaţiei, pe lângă evaluarea formulelor de finanţare a şcolilor la nivel local, ar trebui să ia în considerare şi să compare cheltuielile pe elev rom şi cele pe elev dintr-un grup minoritar, în general, precum şi cheltuielile pe copil dintr-un grup minoritar (numeric) cel mai apropiat de romi.

Organizarea claselor de elevi: Pentru a plasa elevii în clasele de masă la începutul anului şcolar, şcolile trebuie să ia în considerare mediul socio-economic de proveniență a copilului, limba maternă şi abilităţile de învăţare şi să realizeze o combinaţie a acestora în fiecare clasă pentru a asigura gruparea echilibrată a diferiţilor elevi.

Investiţiile în primii ani de viaţă şi în îngrijire înseamnă a da copiilor romi şanse egale de intrare în viaţă. Putem spera în curmarea sărăciei de la o generaţie la alta, numai atunci când copiii romi vor începe să beneficieze de un învățământ de calitate și, astfel, vor avea mai multe și mai bune oportunități de angajare în viitor.

Bibliografie :

„Acces egal la educaţie de calitate pentru romi”

Comisia Europeană (2010), O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii, COM(2010) 2020, Bruxelles, 3 martie 2010, p. 9, http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/ PDF/?uri=CELEX:52010DC2020&from=RO. Comisia Europeană (2011a), Un cadru UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor până în 2020, COM(2011) 173 final, Bruxelles, 5 aprilie 2011, http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/ PDF/?uri=CELEX:52011DC0173&from=RO. Comisia Europeană (2011b), Comunicarea Comi- siei – Educația și îngrijirea copiilor preșcolari: să oferim tuturor copiilor noștri cea mai bună pregă- tire pentru lumea de mâine, COM(2011) 66 final, Bruxelles, 1

Grădinița – mediul incluziv

Roșa Daniela Florina
Grădinița cu P.P.Nr.2 Aiud,

Integrarea la nivelul învăţământului preprimar se poate aborda în cel puţin două sensuri: un sens larg, adică adaptarea oricărui copil la cerinţele grădiniţei; un sens restrâns, care vizează problematica educării unor copii cu cerinţe educative speciale, în contextual aplicării filosofiei normalizării – cuprinderea acestora în grădiniţe obişnuite sau în structure educaţionale cât mai apropiate de acestea. Această semnificaţie este corespunzătoare şi noţiunilor de educaţie integrată sau de învăţământ integrat.

În cadrul grădiniţei, integrarea se poate realiza la nivel individual, adică integrarea unui copil într-o grupă obişnuită, sau la nivel de grupă.

Modelul integrării are la bază o filosofie bazată pe încrederea în copil şi încapacităţile sale. Nu numai copiii trebuie să se adapteze ritmurilor şi cerinţelor grădiniţei. La rândul ei, grădiniţa trebuie să se adapteze individualităţilor copiilor. Aceste cerinţe semanifestă la nivelul unităţii prin înţelegerea transformării şi adaptării la ritmurile şi tipologiile diferite ale dezvoltării şi educării copiilor. Experienţa a demonstrat faptul că,atunci când sunt implicaţi în viaţa şi în activităţile semenilor, aceşti copii devin extrem de fericiţi şi progresează în mod decisiv. Integrarea, dacă este elaborată şi condusă pornind de la o pedagogie specifică, este cel mai puternic mod de ameliorare a prognosticului pentru copiii cu cerinţe educative speciale.

Educaţia integrată a copiilor cu CES, cu asigurarea unor resurse şi modalităţi de intervenţie şi de sprijin, constituie o provocare autentică pentru activitatea de până acum a cadrelor didactice, atât a celor din învăţământul general, cât şi a celor din învăţământul special.

Pentru cadrele didactice din unităţile integratoare, implicaţiile majore se structurează pe cel puţin trei direcţii principale:

- schimbarea atitudinii,
- perfecţionarea/dezvoltarea profesională
- modificarea practicii la grupă.

Fiecare copil trebuie abordat ca o fiinţă aparte, cu povestea sa sau, cu alte cuvinte, cu anamneza sa.

Grădinița ca mediu incluziv, aderă la principiul centrării pe identitatea unică a fiecarui copil. Toți copiii au dreptul la educație.

O grădiniță incluzivă:

- răspunde nevoilor, drepturilor și responsabilităților copiilor și angajaților;
- este prietenoasă, deschisă, adecvat decorată;
- presupune înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre copii;
- este bazată pe democrație și solidaritate umană, pe lucrul în echipă;
- este echitabilă;
- oferă răspunsuri adecvate situațiilor educaționale variate;
- manifestă flexibilitate ți adaptare la schimbare;
- învață acceptarea și integrarea tuturor copiilor;
- respectă aptitudinile, interesele, abilitățile, dizabilitățile,
- caracteristicile fiecăruia.

Obiectivele incluziunii în educația preșcolară presupun dezvoltarea și aplicarea unor strategii educaționale care să promoveze conștientizarea și formarea la copii a unor comportamente în direcția toleranței și nondiscriminării, acceptării copiilor cu CES: copii cu dizabilități, copii supradotați, copii de diferite etnii, copii cu boli cronice, copii cu situație socio-economică precară etc.

Educația incluzivă este corelata cu nevoile speciale ale copiilor cu dizabilități variate sau cerințe educative speciale și obținerea progreselor specifice. Incluziunea se discută în termeni de politici educaționale, dar în același timp, este o provocare, pentru dezvoltarea copiilor ca „cetățeni activi“. Dacă nu sunt respectate, exprimate și încurajate să se dezvolte, diferențele dintre copii într-un grup cauzează probleme (de exemplu: agresivitate, violență, neglijare etc.). În consecință, incluziunea solicită atenție asupra diferențelor dintre copii, dar și adaptarea grădiniței la aceste diferențe. În procesul de incluziune în funcție de nevoile copiilor. (M. Andruskiewich, K. Prenton, 2007)

Valorizarea unui mediu incluziv este utilă pentru toți copiii, dacă educatorii îmbunătățesc practicile de organizare a activităților și folosesc diversitatea în clasă ca o resursă și ca o oportunitate echitabilă de învățare.

Educatorii pot acționa astfel:

- folosesc resurse educaționale atractive;
- pregătesc pachete de învățare adaptate fiecarui copil;
- individualizează învățarea și jocul;
- respectă stilurile de învățare;
- deleagă responsabilități;
- utilizeaza experientele copiilor;
- propun lucrul în echipe;
- încurajează copiii să-și exprime opiniile, cu argumente, să fie empatici, să aiba flexibilitate.

(H. Cameron, 2008)

Grădinița incluzivă este benefică pentru toți actorii responsabili de educație, dar în special pentru copii. De exemplu, copiii învață „socializarea“ prin comunicarea și interacțiunea cu ceilalți colegi de grupă. Copiii leagă prietenii prin aceste contacte, află despre interesele și preferințele pentru anumite activități (de exemplu, unii copii desenează, pictează, alții încep să cânte la un instrument, alții sunt „povestitori“, altora le place să creeze colaje, să construiască, să inventeze poezii, iar alții sunt „campioni“ la practicarea unui sport sau le place să observe natura etc.), se cunosc, iar bunele relații, starea de bine dintre ei, reprezintă o condiție facilitatoare pentru învățare și dezvoltare.

În mediul incluziv, copiii obțin rezultate mai bune,

- la nivel academic: au o stimă de sine crescută; rezolvă mai ușor conflicte; reacționează pozitiv;
- la schimbări sunt mai inteligenți emoțional; dezvoltă abilități personale și sociale; manifestă interese profesionale variate; nu au prejudecăți și stereotipuri; au o atitudine pozitivă față de viață.

Ce pot face părinții într-un mediu incluziv?

Părinții pot să se implice în viața grădiniței, să aibă încredere în politicile promovate de grădiniță, să încurajeze talentele și succesele copiilor lor, să nu se descurajeze dacă au copii cu CES, să accepte diversitatea, să-și accepte propriul copil ca pe o ființă distinctă, unică, specială, să-i accepte pe ceilalți, să apeleze la serviciile de suport oferite de grădiniță și de comunitate (psihologi, asistenți sociali mediatori, etc.), să propună grădiniței să dezvolte programe educaționale, în funcție de nevoile identificate, să-și asume responsabilități și să practice voluntariatul în grădiniță, să acorde feedback pozitiv, să fie buni ascultători, să aibă initiativă și să participe la activitățile propuse de grădiniță (de tipul „O familie pe

săptămână“, „Ziua taților“, „Centru/ club pentru părinți“, „Cercul părintilor “, „Părinții, agenții diversității“, „Tabăra de vară a părinților“, „Bunicii sunt cu noi“, petrecerea zilelor de naștere etc.).

Ce poate face comunitatea?

Comunitatea poate să asigure suport logistic și financiar grădiniței (de exemplu, buget pentru tutorii care asistă copiii cu CES), să vină la întâlniri cu copiii din grădinița, cu educatorii și părinții, să motiveze comunitatea oamenilor de afaceri pentru susținerea prin campanii de strângere de fonduri copiii cu CES ți pentru familiile acestora, mai ales cele aflate în situație de risc (familii monoparentale, familii cu nivel socio-economic scăzut), să inițieze parteneriate în dezvoltarea unor proiecte educaționale (copiii autiști, copiii cu ADHD, copiii supradotați etc.), să ofere modalitați atractive de petrecere a timpului liber (spații destinate relaxării, jocului, sportului, centre de resurse etc.)..

BIBLIOGRAFIE:

1. Preda, Vasile (coord.) (2000).Orientări teoretico-praxiologice în educaţia specială, Cluj- Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană;
2. Ungureanu, Dorel (2000).Educaţia integrată şi şcoala inclusivă, Timişoara: Ed.De Vest;Verza, Emil (1995).
3. Psihopedaogie specială, Bucureşti: EDP;Vrăşmaş, Traian (2001).Învăţământul integrat şi/ sau incluziv, Bucureşti: Ed.Aramis.

Integrare și incluziune în educația timpurie

Prof. înv. preșc. Frîntu Eugenia
G.P.P Nr.8, Slatina

Educația incluzivă timpurie vizează un set de valori, politici și practici care susțin dreptul fiecărui copil împreună cu familia lui, fără a ține cont de abilitate, de a participa la o gamă largă de activități și contexte ca membri ai familiilor, comunităților și societății.

Conform acestei perspective, rezultatul dorit al educației incluzive timpurii vizează dezvoltarea unui sentiment al apartenenței și participării, promovarea relațiilor sociale pozitive și de prietenie și crearea unui context de dezvoltare și învățare pentru a valorifica întregul potențial al copilului. Aspectele definitorii ale educației incluzive care pot fi utilizate pentru a dezvolta programe și servicii de educație timpurie de calitate sunt accesul, participarea și suportul (DEC/NAEYC, 2009).

Programele de educație timpurie incluzivă își propun să dezvolte copilul din punct de vedere cognitiv, emoțional și fizic adresându-se atât copiilor cu factori de risc de tip biologic (cu diagnostice medicale și psihologice), cât și copiilor cu factori de risc social (sărăcie, discriminare) întrucât ambele categorii se caracterizează prin diferențe care se pot manifesta ca dizabilitate. În plus, aceste programe trebuie să poată fi oferite cât mai aproape de comunitățile din care copiii fac, pare, inclusiv în zonele rurale.

Incluziunea era definită în principal din perspectiva includerii la clasă a copiilor cu dizabilități, după care termenul s-a extins la toți copiii, nu doar la cei cu handicap. Prin urmare, atunci când se definește incluziunea nu se mai amintește de copii cu dizabilități, ci se referă la oferirea unei educații de calitate pentru toți copiii (cu dizabilități, cu dificultăți de învățare temporare, copiii din medii sociale defavorizate, refugiați, din alte etnii etc.)

Astfel, este evident că pentru a realiza o educație cu adevărat incluzivă este necesară găsirea de modalități de implicare efectivă a copiilor în activitățile instructiv-educative și de încurajare a acestor copii să fie activi și să învețe comportamente de relaționare și interacțiuni cu cei din jur.

Şcoala incluzivă este maximal cuprinzătoare în ceea ce priveşte diversitatea elevilor ei, mergând de la deficienţii cu cele mai severe probleme, acceptând fără rezerve şi indivizii cu deficienţe comportamentale oricât de grave, ajungând până la a include în procesul instructiv-educativ şi elevii supradotaţi, pe care îi valorizează în consecinţă, ceea ce nu face şcoala integrată.

Şcoala incluzivă este total incompatibilă cu şcoala specială, pe care practic o dezafectează, nemaifiind posibilă coexistenţa, cu atât mai mult colaborarea cu aceasta, cum se întâmpla cu şcoala integrată, încă dispusă la asemenea concesii.

Un obiectiv central al şcolii incluzive îşi propune eliminarea oricărei etichetări, clasificări şi ierarhizări valorice sau performanţiale ale elevilor săi, care sunt priviţi ca diferiţi pur şi simplu în sensul de diverşi, avându-şi fiecare şansele şi oportunităţile lor, oferite tocmai de şcoala însăşi.

O primă imagine a conceptului incluziunii este schimbarea. Incluziunea implică schimbare. Ea este un proces care poate creşte practic la nesfârşit nivelul învăţării şi al participării pentru toţi elevii. De fapt incluziunea are loc concomitent cu creşterea gradului de participare. O şcoală incluzivă este o şcoală în mişcare.

Incluziunea în educaţie presupune:

- ✓ valorizarea egală a tuturor elevilor şi a personalului;

- ✓ creşterea participării tuturor elevilor la educaţie şi, totodată, reducerea numărului celor excluşi din cultura, curricula şi valorile comunităţii promovate prin şcoala de masă;
- ✓ restructurarea culturii, a politicilor şi a practicilor din şcoli, astfel încât ele să răspundă diversităţii elevilor din localitate;
- ✓ reducerea barierelor în învăţare şi participare pentru toţi elevii, nu doar pentru cei cu dizabilităţi sau cei etichetaţi ca având „nevoi educaţionale speciale”;
- ✓ însuşirea cunoştinţelor rezultate din încercările de depăşire a barierelor de accesare a şcolii şi de participare din partea unor elevi;
- ✓ înţelegerea diferenţelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învăţare, nu ca o problemă ce trebuie depăşită;
- ✓ recunoaşterea dreptului elevilor la educaţie în propria lor localitate;
- ✓ evoluţia gradului de incluziune în şcoli, atât în privinţa personalului, cât şi în privinţa elevilor;
- ✓ creşterea rolului şcolilor în construirea comunităţilor şi a valorilor lor, precum şi în creşterea performanţelor;
- ✓ cultivarea unor relaţii de susţinere reciprocă între şcoli şi comunităţi;
- ✓ recunoaşterea faptului că incluziunea în educaţie este un aspect al incluziunii în societate.

Incluziunea este de multe ori asociată în mod eronat cu elevi care au dizabilităţi, sau care au „nevoi educaţionale speciale”. De fapt, incluziunea înseamnă educaţia şcolară a tuturor copiilor şi tinerilor, potrivit conceptului "scoală pentru toţi", avându-se în vedere nu numai felul în care copilul cu dizabilităţi se adaptează la mediu ci mai ales la felul în care mediul este pregătit să primească şi să integreze aceste categorii de persoane.

Participarea şcolară înseamnă învăţarea alături de ceilalţi copii şi colaborarea prin împărtăşirea experienţelor de învăţare. Aceasta presupune implicarea activă în învăţare şi dreptul la opinie în ceea ce priveşte modul în care educaţia este trăită de către individ. Mai mult, participarea înseamnă recunoaşterea, acceptarea şi valorizarea ca personalitate.

Integrarea și incluziunea încep cu intervenția timpurie. Pentru ca incluziunea să fie eficientă, iar beneficiile educației incluzive să fie reale, este absolut necesară abordarea într-o manieră pozitivă chiar din antepreșcolaritate.

Argumentele pentru o educație timpurie incluzivă:

- fundamentul biologic, structural și functional al sistemului nervos, care datorită plasticității maxime la vârsta timpurie, va determina restructurări și declanșarea de mecanisme compensatorii pentru a minimalize efectele negative ale tulburărior în dezvoltare
- motivația socială. Copii învață de la ceilalți, iar stimularea socială (relaționarea cu adulții, dar și cu cei de-o vârstă) va avea beneficii asupra dezvoltării copilului.
- motivația pedagogică.

Pentru a beneficia la maxim de oportunitățile unui mediu incluziv este necesară „pregătirea pentru școală” a copilului, astfel încât copilul să exerseze o serie de abilități/instrumente care să-i permită să își dezvolte la maxim potențialul de care dispune.

Nevoile copiilor sunt în primul rând socio-emoționale, acești copii au nevoie de afectivitate și înțelegere,după aceste nevoi apare cererea de relaționare,ei vor să se joace cu ceilalți copii,vor să intervină în anumite activități care le schimbă starea de spirit.

Nevoia de învățare intervine în funcție de particularitățile individuale,intervine dorința și interesul de a experimenta doar un anumit domeniu și refuzul de relaționare într-un domeniu care nu îl atrage pe copil.

Nevoia economică are impactul ei care lasă urme vizibile în rezultatele obținute,copiii care dispun de materiale și ajutor specializat au rezultate mult mai bune decât copiii care nu dispun de susținerea materială.

Bibliografie:

1. Mareș, T., Ivan, S., (2013) – *Egalitatea de șanse în educație, dezvoltarea personală și integrare socială*, Editura Universitară, București
2. Suportul de curs: E.T.I.C- 2014-2020.

Ansamblul coral

TEBUIE MONICA
Colegiul de Arte "Sabin Dragoi"Arad

Ca definire a artei sunetelor, cea mai frecventă concepție cuprinde ideea de organizare, de unitate și continuitate. Toate aceste atribute se referă la spațialitate, subliniind adevărurile conform cărora muzica presupune timp de desfășurare, mișcare virtuală. Triadei compozitor, interpret, auditor, trebuie să-i adăugăm timpul și spațiul necesar fenomenului muzical, cărora cercetarea le adaugă componența acustică, cea virtuală și cea psihologică.

Arta conversaţiei, modalitatea cea mai elevată de comunicare umană presupune dialogul și evident ştiinţa dialogării. Cântarea corală este printre primele manifestări ale comunicării sociale agreată de ființa umană, în care sensibilitatea și spiritualitatea sufletească a individului intră în rezonanță cu celelalte participante ale actului artistic. Mesajul artelor presupune ascultarea, comuniunea şi apoi dialogul. Frumusețea și bucuria vieții sunt esența stării de spirit ce generează cântarea corală, ce o definește ca o realitate existențială, socio-comunitară. Răbdarea şi interesul de a asculta in mod evident sunt favorizate de fenomenul artistic în orice valență a lui.

Muzica transmite însă mai mult decât senzații sonore,dezvoltând imagini sonore. Ele se definesc ca părți ale ethos-ului sonor al unei piese muzicale,creând senzații spatiale concrete sau subiective, conștiente sau subconștiente, adică ceea ce se definește ca spațiu muzical psihologic. Cele trei verigi ale actului muzical – compozitor, interpret,auditor – își crează fiecare un univers propriu,ce evident se intersectează cu celelalte două identități. În actul artistic viu spațiul sonor acustic poate fi identic pentru cele trei personaje, spațiul virtual este însă distinct petru cei trei.Suprapunerea pentru cele trei sfere psihologice poate ființa numai în spații largi, fapt datorat pozițiilor diferite față de actul artistic, poziții pe care se află creatorul, interpretul și auditorul. Poziția psihologică a auditorului față de creator poate avea două accepțiuni, cea a auditorului activ și a celui pasiv, dar ambele situații se supun adevărului ce ne relevă natura profund afectivă a cunoașterii artistice . Sentimentele afective sau estetice nu sunt numai pulsații energetice, ci sunt entități fizico-chimice cu existența dublă– obiectivă și subiectivă.

Cea mai importantă rezultantă a învățării prin acțiune este definirea corului ca o entitate în care toți sunt sprijiniți și înțeleși. Noutățile se raportează la individ, câștigarea lor se valorifica în comun. Așadar putem afirma cu certitudine că avem de a face cu un model de integrare socială prin activitate culturală. Eficiența activitate corală elimină tendința existentăîn toate nivelele societății,cea a însingurării.

În contextul actual al societăţilor cuprinse de violenţă, individualism, practica corală poate fi o soluţie de remediu. În afara unei reţele sociale construite prin preocupările coriştilor, activitatea desfăşurată în timp are avantajul cunoaşterii umane,a aprecierii individualităţii.

Cântând în cor, fiecare membru cîștigă și împărtășește din experiența umană, muzicală și nu numai. Alături rezolvărilor strict muzicale, i se oferăinformații de cultură atât de necesare înțelegerii ethosului piesei interpretate.

Valorile umane fundamentale ce sunt prezente în piesele studiate,devinîn timp “cod de comportament” asimilat şi aprobat prinînsăşi faptul că este structurat pe vârste ale umanităţii şi pot aduce copilului sfatul atitudinal cel mai pertinent. Experienţa de viaţă ce prin creaţia muzicală permite şlefuirea ideilor prinintervenţie asupra textului(şi evident şi a liniei melodice) devine în momentul învăţării o sursă discretă dar fermă de educaţie a fiecărei personalităţi. Istoria societăţii a demonstrat că dezvoltarea sufletului uman este premisă a existenţei comunităţii naţionale,şi că este rezultatul impulsurilor şi a reuşitei sociale a colectivităţii. De aici importanţa activităţii educative la clasa, ce însă nu poate neglija realitatea conform căreia reuşita socială a colectivităţii întăreşte continuu valorile spirituale ale individului.

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Profesor de limba engleză-TĂNĂSESCU CRISTINA FLORENTINA
Liceul Teoretic ”Nicolae Iorga”Nehoiu

-studiu de caz-

O dificultate de învăţare se referă la o întârziere, o tulburare, o dezvoltare încetinită de natură comportamentală sau emoţională. Aceasta se poate manifesta prin dificultăţi semnificative în achiziţionarea şi utilizarea receptării şi înţelegerii limbajului, a vorbirii, scrierii, citirii, a raţionamentului şi abilităţilor matematice, sau prin lipsa dezvoltării unor abilităţi sociale. Este considerat că un copil/elev are dificultăţi de învăţare dacă: există o diferenţă semnificativă între capacităţile sale şi performanţa şcolară atinsă; progresul realizat de el în procesul de învăţare este zero sau minim, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp; prezintă o dizabilitate/incapacitate care îl împiedică să folosească resursele educaţionale puse la dispoziţia copiilor de aceeaşi vârstă cu el; lucrează în plan şcolar sub nivelul copiilor de aceeaşi vârstă; are dificultăţi considerabile în învăţarea citit-scrisului şi a calculului matematic; prezintă dificultăţi emoţionale şi comportamentale care împiedică frecvent şi la un nivel considerabil procesul de învăţare al copilului sau chiar a întregii clase; prezintă deficienţe senzoriale şi psihice care necesită un echipament sau servicii specializate suplimentare; are dificultăţi de comunicare şi interacţiune care îngreunează sau nu permite dezvoltarea unor relaţii sociale echilibrate şi formează obstacole în procesul învăţării. Din momentul în care astfel de copii ating vârsta școlară, majoritatea sunt integrați în învățământul de masă ca fiind elevi cu cerințe educaționale speciale: CES. Integrarea lor presupune schimbări de sistem și de mentalitate la nivelul întregului personal din unitatea de învățământ, fiind nevoie de noi resurse materiale și umane. O parte dintre resursele materiale de primă necesitate sunt, de obicei, asigurate de către cadrele didactice și familii: materiale educaționale și sălile de clasă adaptate nevoilor copiilor cu dificultăți/ deficiențe de învățare. Resursele umane presupun cadre didactice formate în această direcție, profesori de sprijin/itineranți suficienți, logoped, psihopedagog.

FIŞA PSIHO-PEDAGOGICĂ A ELEVULUI

INFORMAŢII GENERALE

Numele şi prenumele elevului: C.S

MEDIUL FAMILIAL

Nume, prenume parinţi:

tata - C. S., casnic

mama - I. C., casnică

Date privind familia:

-număr de membri: 7

-condiţii de viaţă: bune pentru dezvoltarea normală și armonioasă a copiilor

-condiţii pentru învățătură: bune, propice pentru reușita școlară.

STAREA DE SANATATE

Date medicale:

-starea de sănătate: elevul nu suferă de anumite boli sau de afecțiuni grave care să îi afecteze viața și sănătatea.

-boli suferite: simple răceli specifice copilăriei.

-boli în prezent: Elevul nu este luat în evidență pentru o anumită problemă de sănătate.

-motive de învoiri şi scutiri medicale: nu este cazul.

DATE ŞCOLARE

Rezultate în activitatea şcolară a elevului:

-materii preferate: desenul, muzica, sport, educație socială

-materii nepreferate: elevul face parte din categoria elevilor cu CES, nu reușește să obțină performanțe și are nevoie de mai mult timp pentru a rezolva o anumită sarcină de lucru;

-materii cu rezultate bune: sport, muzică, desen, religie

-participări la concursuri: nu este cazul.

-dificultăți (corigenţe, repetenţie, absenţe): nu este cazul

-factori ai succesului/insuccesului academic: mama elevului se implică în relația cu școala, cu diriginta clasei și celelalte cadre didactice și le asigură copiilor atât cât se poate cele necesare reușitei școlare.

Aspecte de orientare şcolară şi profesională:

-interese: pentru toate activitățile extracurriculare desfășurate la nivel de școală sau în parteneriat cu alte școli.

-aptitudini: artistice, creative;

-valori personale: elevul este echilibrat, calm, dă dovadă de respect față de persoanele din jur (colegi sau profesori). Manifestă toleranță față de colegi, colaborează și comunică bine cu cadrele didactice și cu toți colegii de clasă.

-preferinţe şi alegeri personale: elevul manifestă dorință de a urma o școală profesională.

Stilul de muncă al elevului:

a) Cum lucrează:

Sistematic, temeinic (depăşeşte programa)	Organizat, ritmic(în limitele programei)	Inegal,cu fluctuaţii(când conştiincios, când delăsător)	Neglijent,copiază tema,speculează nota	În salturi pentru a obţine nota de trecere
			x	

b) Independenţă, creativitate:

Inventiv,creativ	Ocazional creativ	Lucrează după şabloane	Nu manifestă iniţiativă
			x

Conduita la lecţii şi în colectivul şcolar (discuţii cu profesorii clasei):

a) Cum participă la lecţii:

Participă activ	Manifestă interes inegal	Numai dacă este solicitat	Inactiv,parcă absent
		x	

b) Starea disciplinară la lecţii:

Disciplinat,receptiv	Disciplinat numai supravegheat	Nedisciplinat,turbulent	Fuge de la ore,absent frecvent
x			

c) Cum participă la viaţa colectivului:

Retras, izolat	Lucrează din obligaţie, fără iniţiativă	Bun executant, fără opinie proprie	Implicat, cu iniţiativă, bun organizator	Autoritar, organizează prin forţă şi control
	x			

d) Cum este apreciat de colegi:

Bun coleg,sensibil la probleme	Individualist,egoist	Valorizat pentru rezultatele la învăţătură	Statut important în colectiv	Apreciat pentru activitatea extraşcolară
x				

DATE PRINVIND CARACTERISTICILE PERSONALITAȚII

Trăsături de personalitate

a) Introvertit /extravertit

Deschis, comunicativ, sociabil	Închis,rezervat, puţin sociabil
x	

b) Temperament:

Impulsiv,nestăpânit, Brutal	Energic,vioi, uşor adaptabil	Liniştit, domol,reţinut	Rezistenţă redusă la efort, sensibil
		x	

c) Dispoziţie afectivă generală:

Visător cu tendinţe romantice	Realist cu înclinaţii practice	Vesel,optimist	Trist,deprimat, melancolic, singuratic
	x	x	

d) Stabilitate emoţională:

Hiperemotiv,excesiv de timid	Timiditate în situaţii noi, neprevăzute	Echilibru emotional, manifestări afective preponderent pozitive	Instabilitate emoţională, manifestări afective oscilante
	x		

Trasături dominante de caracter:

a) pozitive: calm, perseverent, prietenos.

b) negative: uneori pasiv față de învățare, se adaptează greu situațiilor noi, neprevăzute.

Atitudini sociale generale:

-faţă de şcoală: elevul este muncitoare, dar nu reușește să rezolve în totalitate sarcinile de lucru primite, însă este de apreciat deoarece de fiecare dată manifestă disponibilitate și dorința de a încerca;

-faţă de ceilalţi : pozitiv, tolerant, sensibil față de nevoile celorlalți.

-faţă de sine: pozitiv, este o persoană echilibrată, nu este egoistă, comportându-se firesc de fiecare dată.

Măsuri , acţiuni pentru îmbunătăţirea situaţiei:

Cu părinţii: nu este cazul

Cu profesorii: nu este cazul

Concluzii/Observaţii:

Elevul C. S. este un elev sensibil și prietenos cu colegii de clasă, retras față de cei pe care nu îi cunoaște. În calitate de profesor am sesizat că elevul manifestă o atitudine pozitivă față de orice propunere (școală, colegi, profesori, concursuri, activități), iar la nivelul clasei este apreciat pentru implicarea de care dă dovadă în cadrul colectivului de elevi.

Elevii cu bariere permanente și severe în calea învățării

Prof.în înv.preșc.:Balint Monika Andrea
G.P.P.„PITICOT ”CEHU SILVANIEI

Tulburările severe de învățare, integrare și comportament includ handicap parțial, disfuncție hiperkinetică sau patologică și/sau tulburare de deficit de atenție. Funcțiile psihice necesare performanței școlare sunt nedezvoltate și subdezvoltate. Elevii care prezintă simptome de dizabilitate parțială sunt indiferenți la sarcinile care par dificile și apoi resping activitățile legate de învățare. Tulburarea anormală de activitate hiperkinetică sau patologică, din cauza tulburării de deficit de atenție, își pierde atractivitatea. Datorită stimei de sine slabe și autogestionării subdezvoltate, au nevoie de întărire și control constant. Ei par a fi handicapați mintal din cauza comportamentului lor. Sistemul lor nervos este ușor, sunt obosiți, au nevoie de reguli și cadre de urmat. Dezvoltarea necesită competențe de educație specială ȘI se face conform unui plan terapeutic individual. Studenții pot fi scutiți de evaluare pentru anumite materii. Scopul este de a crește rezistența, de a cultiva încrederea în sine și de a construi o încredere sănătoasă în sine.

Una dintre dificultățile de învățare este *dislexia*. Slăbiciune în citire și ortografie independent de nivelul de inteligență. Cauzele includ afectarea sistemului nervos central, anomalii organice, pierderea maturizării, disfuncții, ereditate, cauze spirituale și de mediu, cu o oarecare dominanță. Ildikó Meixner a obținut rezultate excelente în domeniul prevenirii dislexiei. Ca rezultat al muncii ei de creatoare de școală, ea a dezvoltat o terapie care a validat metodele de educație specială. (Meixner I. - Weiss, M., 1996)

Disgrafia se caracterizează prin postură proastă a mâinii și crampe. Mișcarea scrisului este neuniformă, ritmul și impulsul ei fragmentate. Persoanele cu disgrafie au o problemă specială în a învăța o limbă străină. Rezultatele pot fi obținute cu o abordare auditivă și metode speciale, cu ajutorul informaticii computerul este un ajutor foarte util în învățare.

Discalculia este dificultatea de a înțelege diferite operații aritmetice, semne matematice, expresii, reguli, recunoașterea, potrivirea, reprezentarea grafică a unei cifre, a unei secvențe de numere sau identificarea formelor vizuale care simbolizează numerele.

Tulburările hipercinetice apar în primii cinci ani de viață. Un astfel de copil este flasc, neatent, foarte impulsiv, încalcă regulile, se confruntă cu semenii, are abilități cognitive slabe, întârzieri în abilitățile lingvistice, se caracterizează prin comportament antisocial și scăderea stimei de sine. Agresiv, sfidător, care depășește cu mult așteptările sociale. Pe parcursul dezvoltării sale, este necesar să stabilim cerințe adaptate individului, trebuie să îl ajutăm să se integreze în grupul de egali. Profesionist care lucrează cu familia și profesioniștii oferă feedback pozitiv și îi dă copilului un sentiment de succes. Barierele învățării pot fi împărțite în următoarele grupe în funcție de gravitatea lor: - dificultăți de învățare (neatenție, neliniște motrică, probleme în învățarea tehnicilor culturale); - dificultăți de învățare (deteriorarea permanentă a performanței, IQ ușor redus: peste 75-80, handicap parțial); - dificultăți de învățare (maturitate școlară scăzută, IQ sub medie între 50-70, nevoi educaționale speciale)

EFECTE DE INCLUZIUNE (POSIBILE)

Discuțiile privind dezvoltarea copiilor și tinerilor cu nevoi educaționale speciale nu s-au stabilit încă. Susținătorii incluziunii consideră nevoia incluziunii ca un criteriu pentru o societate sănătoasă, creând toate condițiile coeducației. În interesul copiilor, facultatea instituției funcționează după principiul diferențierii individuale. Ei își organizează lecțiile într-o varietate de moduri, ținând cont de nevoile speciale de dezvoltare ale copiilor atunci când aleg formele de lucru. Curriculumul va fi flexibil, dar evaluarea va fi, de asemenea, adaptată la abilitățile copilului.

Prezența unui profesor de educație specială (educatorul în curs de dezvoltare) confirmă eficiența educatorilor majoritari. Părinții unui copil cu nevoi educaționale speciale sunt parteneri pe tot parcursul procesului pedagogic. Practica incluziunii sociale în instituție facilitează integrarea ulterioară a studenților în societate. 227 Comportamentul de ajutor continuu și natural este integrat în viața și valorile elevilor. Un proces educațional emoțional susține sensibilitatea socială în toți actorii. Personalitățile cadrelor didactice din instituțiile care întreprind incluziunea se dezvoltă în dimensiunile rezolvării problemelor, creativității și reflexivității.

METODĂ ALTERNATIVĂ PENTRU DEZVOLTAREA COMPLEXĂ A COPIILOR CU NEVOI SPECIALE

Nu trebuie subestimată expertiza care poate fi dobândită în studiul terapiei ecvestre la copiii cu dizabilități intelectuale moderate și severe, care este populară în întreaga lume (murind cu noi). Terapia ecvestră este utilizată pentru boli neurologice, probleme ortopedice, tulburări mintale, tulburări emoționale și mentale și dizabilități senzoriale. Valoarea sa deosebita este ca se desfasoara in aer liber, intr-un mediu natural, cu ajutorul unui terapeut instruit. O formă este formarea complementară care este concepută în mod conștient și poate fi eficientă numai cu reabilitarea clinică. Hipoterapia este eficientă în tratamentul afecțiunilor musculo-scheletice, a tulburărilor posturale și motorii. Cu ajutorul unui somatopedager sau fizioterapeut, terapia provoacă reacții de postură și echilibru din partea călărețului. Stimulează sistemul nervos central prin mișcarea calului, transmițând astfel coloanei vertebrale stimulii care s-ar dezvolta la mers. Scaunul de călărie forțează pasiv mușchii spastici să-i țină, relaxează și întinde. În timpul călăriei speciale pentru educație sau dezvoltare specială, valorile psihologice create ca urmare a cooperării umane ies în prim-plan. Contactul cu calul și legănarea mersului acestuia ajută la oprirea stimulilor nocivi externi și interni. Îngrijirea calului înainte și după ședințe are, de asemenea, un efect pozitiv. De asemenea, este cunoscută practicarea echitației sportive pentru persoanele cu dizabilități, în care echipamentul special este pus pe cal pentru ca paramarinii și colegii lor de sport sănătoși să își poată compara abilitățile.

REFERINȚE

Baron, Simon - Bolton, Cohen-Patrik (2000): Autism. Osiris, Budapesta. Csányi Yvonne - Fótiné Hoffmann Éva - Kereszty Zsuzsa - Nagyné Kovács Ildikó - Willumsen, John ed. (2004): Curriculum inclusiv și ghid pentru formarea profesorilor în Ungaria - Ajutor didactic, OM, Budapesta. Ed. Csányi Yvonne (1993): Coeducația - Elevii cu nevoi speciale în școală. Oportunități de dezvoltare integrată. Broșuri ALTERN 5. Fundația pentru Dezvoltarea Școlii și Centrul de Dezvoltare Școlară OKI, Budapesta. Judit Hoffmann ed. (2003): Manual de educație specială. Comenius Bt., Pécs. Illyés Sándor ed. (2000): Cunoștințe de bază ale educației speciale. ELTE Colegiul de Educație Specială Bárczi Gusztáv, Budapesta. Kőpatakiné Mészáros Mária ed. (2003): Școli incluzive, comunități gazdă. Editura OKI, Budapesta. Declarația de la Madrid 2002. 228 Ildikó Meixner - Weiss, M. (1996): Tulburări de învățare - Dislexie. Biblioteca Mică a UCB, Budapesta. Csilla Schiffer (2005): Curriculum european pentru master în educație incluzivă. Formarea profesorilor, 3 (32),

INSTITUIREA INDIVIDUALIZATĂ A UNUI ELEV CU C.E.S.

Prof. înv, preșc. David Ana-Lidia
Lic. Tehn. “Arhimandrit Chiriac Nicolau” Vânători, Neamț

Rezumat: *Așteptările față de profesor devin inevitabil mai complexe, concordante cu așteptările mai înalte de la absolvenții sistemului de educație. Fiecare profesor trebuie să dețină, la nivel dezvoltate, competențele pe care urmărește să le formeze la elevii săi. În egală măsură, acesta trebuie să asigure starea de bine a fiecărui elev, să stimuleze motivația pentru învățare, să consolideze stima de sine și reziliența, să lucreze adaptat cu elevii aparținând categoriilor cu risc. Participarea la comunități de învățare, la programe de dezvoltare profesională și colaborarea cu echipele manageriale și cu alți actori din comunitate devin condiții pentru îndeplinirea cu succes a acestor roluri complexe.*

Cuvinte cheie: *forme de organizare, proiect, elev, C.E.S, strategii;*

Am plecat de la informaţia că:

-este nevoie de o cunoaștere globală a elevului (pedagogică, didactică, socială, psihologică);

- stabilesc gradualizarea obiectivelor concrete;

-diversific metodele şi tehnicile didactice utilizate/neutilizate;

-îmbin formele de organizare (frontal, microgrupală, individual)

A. Instuirea individualizată începe cu nevoile unui singur elev

1. Contribuţia adusă este prezentată de etapele de dezvoltare ale unui elev.

2. Creionez cerinţele speciale.

3. Aleg strategia care să se centreze pe explorarea calităţilor şi a deficienţelor.

4. Explorez resurselor existente pentru a susţine participarea elevului cu C.E.S la procesul de învăţământ.

5. Am în vedere elaborarea unui proiect educativ, corectiv, personalizat, elaborat prin muncă în echipă.

6. Activizez autenticul potenţial psihic al copilului cu C.E.S.

7. Gestionez dezvoltarea psihică al elevului cu C.E.S.

8. Stabilesc obiectivele (elaborarea şi aplicarea unui demers metodologic).

9. Stabilesc metoda/le.

10. Stabilesc scopul (Prezentarea unui exemplu de bună practică în procesul de recuperare a şcolarului cu C.E.S)

11. Aleg formele de organizare:particular-instruire individual

B. Acţiuni integrate în structura de realizare:

-predare-comunicare;

-învăţare-receptare-asimilare;

-evaluare realizată pe tot parcursul activităţii;

1. Facilitez legătura dintre serviciile de protecţie a copilului şi şcoală.

2. Asigur antrenarea responsabilă şi complementară a profesioniştilor din sistem (şcoală) inclusive familie

3. Plec de la ideea că elevii sunt diferiţi, au niveluri de înţelegere diferite.

4. Proiectez sarcinile, ritmul şi activităţile şcolare în funcţie de caracteristicile fiecărui elev.

C. Stabilesc strategiile specifice:

1. Strategii colaborative. Contribuie la socializarea elevilor şi determină adaptarea curriculară continuă, la cerinţele şi nevoile elevului/lor.

D. Principii didactice suport:

-drepturi egale, egalizării şanselor, accesului la orice formă de educaţie, intervenţiei timpurii, cooperării, parteneriatului, asigurarea de sprijin în comunitate;

E.. Rolul învăţătorului/profesorului de sprijin -facilitator prin realizarea de materiale didactice adaptate;

F. Tipul de abordare necesar cadrului didactic de sprijin:

-organizarea momentelor de consolidare-exersare prin diferite căi de abordare;

-elevii cu C.E.S au capacităţi limitate de atenţie distributivă atunci când scriu/citesc/socotesc;

G. Avantajul intervenţiei profesorului de sprijin.

Implementarea de tehnici specifice de gestionare a comportamentelor, ale elevilor cu C.E.S.

Bibliografie:

1. ANDRUSZKIEWICZ, MARIA, PRENTON, KEITH – „Educaţia incluzivă. Concepte, politici şi practici în activitatea şcolară”

2. CUCOȘ, Constantin, ,,Pedagogie (Ediţia a II-a revăzută şi adăugită)”, Editura Polirom, Iaşi,2006;

3. CUCOȘ, Constantin, ,,Pedagogie (Ediția a III a revăzută și adăugită)”, Editura Polirom Iași, 2014;

4. GERGHUȚ, A. ,,Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale”. Editura Polirom, 2006;

5. GERGHUȚ, A., ,,Sinteze de psihopedagogie specială, Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice”, POLIROM, 2005.

6. IOSIFESCU, Șerban(coordonator); CÂMPEAN,Aurelia; CHICINAȘ,L; DRAGOMIR, Mariana; ,,Management educațional pentru instituțiile de învățământ (cap.V)”, ISEMEC, Bcucureşti, 2001;

7. POPESCU, M., ,,Implicarea comunităţii în procesul de educaţie”. Editura Corint , 2000;

ROLUL PROIECTELOR ȘI PARTENERIATELOR EDUCAȚIONALE ȘCOLARE ÎN SOCIALIZAREA ȘI VALORIZAREA ELEVILOR

Profesor:Călina Daniela Elena
Grădinița Electromagmetica, București, Sector5

În contextul societății contemporane caracterizate prin criza de timp și prin explozia informațională și tehnică, computerul și, implicit, internetul, au devenit fenomene globale a căror înțelegere încă ne depășește. Apreciem, desigur, efectele pozitive, conectivitatea, rapiditatea găsirii răspunsurilor, dar mai greu ne dăm seama de potențialul lor nociv. Copiii și adolescenții pot deveni foarte ușor prizonierii unui dialog virtual, joc sau aplicație, devin dependenți de net, renunță la a mai socializa în mod direct, la jocuri sportive, se însingurează, iar dezvoltarea personalității lor va avea serios de suferit. În plus, se deschid porți de vulnerabilitate fără precedent, de care adulții nu au știut niciodată și nu le percep prea ușor pentru că nu au crescut cu așa ceva. Iată de ce, din ce în ce mai mult, se afirmă că școala și specialiștii săi au un rol esențial în formarea și pregătirea tinerilor pentru viață.

O şcoală responsabilă trebuie să respecte o serie de condiţii şi criterii. În primul rând, ea e răspunzătoare educaţional şi civic pentru ceea ce produce pentru societate. În al doilea rând, o astfel de şcoală, dă seama de rezultatele produse, cu alte cuvinte este capabilă să-şi recunoască, să-şi planifice şi să-şi evalueze resursele în termeni de scopuri şi rezultate. Pentru a deveni responsabilă, ea trebuie să respecte o serie de condiţii şi criterii, să-şi revizuiască scopurile, atitudinile, să-şi evalueze periodic rezultatele. Şcoala este o organizaţie care învaţă, dar nu e totdeauna şi un loc al învăţării: şcolile rezistente la noutate şi la schimbare nu sunt un astfel de loc; organizaţiile care învaţă sunt flexibile, adaptabile, inovatoare şi responsabile. Cel mai mare duşman al învăţării organizaţionale este incapacitatea de a ieşi din propriul sistem de gândire, dintr-un cerc vicios de practici, de experienţe şi de reguli, pe care organizaţia ajunge să le considere imuabile. Școala modernă se bazează pe metodele care diferă mult de cele uzuale bazate pe expunere, memorizare, repetare. Elevii de azi au nevoie de metode care se bazează pe participare interactivă, socială, pe experimentare de situații de observare a realității, dar și pe posibilitatea de a valorifica cele învățate și în viața de zi cu zi. De multe ori se pune problema cum pot fi motivați elevii, cum să fie puși în situații în care să-și testeze cunoștințele într-un mod cât mai eficient și nu în ultimul rând, cât mai atractiv. Pentru realizarea unui parteneriat de succes, sunt necesare parcurgerea unor etape precise: explorare – evaluare – planificare – formare – iniţiere – realizare – verificare – reglementare – consolidare – acţionare – implementare – evaluare. Astfel, este nevoie a fi respectate cele patru condiţii de realizare a acestui proces: comunicare, coordonare, cooperare şi parteneriat. Procesul de colaborare porneşte de la un nivel inferior, cel al comunicării pentru a ajunge la un nivel superior, cel al parteneriatului. Astfel, parteneriatul reprezintă o formă avansată a relaţiei dintre două sau mai multe părţi, cooperarea şi coordonarea sunt formele intermediare, cele care facilitează stabilirea unui parteneriat, iar comunicarea reprezintă punctul de plecare în vederea realizării parteneriatului între două sau mai multe părţi.

Condițiile realizării unui parteneriat reușit implică:

- identificarea scopurilor, intereselor comune, utile partenerilor şi comunităţii;
- găsirea modului optim pentru realizarea scopului propus;
- organizarea şi conducerea resurselor disponibile pentru a atinge scopul propus;
- identificarea competenţelor persoanelor implicate în aceste proiecte pentru a le putea folosi la maxim;
- combinarea eficientă a atitudinilor, abordărilor şi tehnicilor care se pot aplica diferitelor sarcini;
- utilizarea cu succes a schimbării în folosul instituţiei.

Elaborarea, coordonarea şi desfăşurarea unor proiecte educative extracurriculare atrag atenţia nu atât asupra importanţei acestora în sine, cât mai ales asupra implicaţiilor pe care le au asupra construirii şi modelării personalităţii viitorilor cetăţeni ai planetei, elevii de azi. Aceste activităţi sunt apreciate de către copii şi factorii educaţionali în măsura în care:

- urmăresc lărgirea şi adâncirea influenţelor exercitate în procesul de învăţământ ;
- valorifică şi dezvolă interesele şi aptitudinile celor supuşi actului educaţional;
- organizează timpul liber într-o manieră plăcută, relaxantă;
- formele de organizare ale acestor activităţi au caracter recreativ, dar urmăresc un scop educativ;
- au un efect pozitiv pentru munca desfasurată în grup, creează un sentiment de siguranţă şi încredere.

Printre efectele majore pe care le produc proiectele educative, se pot menţiona:

- creşterea calităţii actului educaţional şi a rezultatelor învăţării;
- stimularea şi multiplicarea iniţiativelor tinerilor în dezvoltarea vieţii comunităţii şcolare/comunităţii;
- creșterea gradului de socializare și valorizare a elevilor;
- reducerea procentului fenomenelor antisociale, a abandonului şi absenteismului şcolar;
- creşterea ratei promovabilităţii şcolare;
- asigurarea şanselor egale de dezvoltare personală;
- ridicarea calităţii resursei umane din sistemul educaţional;
- formarea resursei umane necesare dezvoltării societăţii cunoaşterii;
- asigurarea sustenabilităţii proiectelor educative prin conştientizarea comunităţii cu privire la potenţialul pe care programele educaţionale le au asupra formării tinerei generaţii ce urmează a se integra;
- transformarea educaţiei în sursă de dezvoltare comunitară.

Proiectele de parteneriat educaţionale vizează întărirea relaţiilor dintre părinţi, elevi, dascăl şi comunitate, creşterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaţionali. Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje, deoarece creează relaţii de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru în dezvoltarea personalităţii elevului. Iniţierea diferitelor proiecte de parteneriat educaţionale sunt benefice atât pentru elevi, cât şi pentru toţi factorii implicaţi: şcoală, familie, comunitate. Un rol anume în stabilirea relaţiilor de colaborare îi revine managerului instituţiei şcolare, care asigură o implicare activă în lansarea proiectelor de parteneriat educaţional, care vizează întărirea relaţiilor dintre părinţi, elevi, profesori şi comunitate, care contribuie la creşterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaţionali. De faptul cum managerul instituţiei a reuşit să formeze o relaţie de comunicare, relaţionare, cooperare între părţile implicate depinde reuşita parteneriatului educaţional şcoală-familie-comunitate. Şcoala şi familia sunt cei doi piloni de rezistenţă ai educaţiei, iar între aceştia şi comunitate, mediul extraşcolar şi extrafamilial, pendulează copilul, obiect şi subiect al educaţiei. Dacă aceste medii educaţionale se completează şi se susţin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea şcolară şi pe plan general în viaţa socială. Școala face posibilă participarea grupurilor şi colectivităţilor la viaţa publică, elaborarea şi luarea deciziilor. Schimbul de informaţii favorizează interacţiunea socială şi permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluţionarea problemelor. Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorinţa de a ajuta elevii să aibă succes la şcoală şi, mai târziu, în viaţă. Atunci când părinţii, elevii și ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esenţială în organizarea şcolii şi a clasei de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate cu caracter opţional sau o problemă de natura relaţiilor publice. Astfel, elevii învaţă să gândească critic, complex, îşi dezvoltă gândirea multicauzală, experimentează abilităţi de rezolvare

de probleme, de empatie, de toleranţă și, nu în ultimul rând, socializează, învăţând să fie mai apropiaţi, să lege noi prietenii, să-şi împărtăşească experienţe personale.

În concluzie, în societatea actuală este extrem de important rolul școlii în favorizarea relațiilor constructive, în crearea relațiilor pozitive între elevi și semenii lor, în promovarea comportamentului incluziv.

Bibliografie:

1.Bătrînu, E.. Educaţia în familie. Bucureşti: Editura Politică, 1980.

2. Cucoş, C. (coord.) Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice. Ediţia a III-a revăzută şi adăugită. Iaşi: Editura Polirom, 2009.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
”TOTUL PENTRU COPIL”

Profesor: Pancu Petruța
Grădinița Electromagnetica, București, Sector 5

”Eu sunt copilul.
Tu ții in mânâ destinul meu.”

„Totul pentru copil” este un program de parteneriat între grădiniță și familie pe care l-am inițiat la nivel de grupă și care urmărește construirea unor relații pozitive ca astfel, să avem un echilibru in toate, pentru a putea avea influențe benefice asupra copiilor preșcolari.

Familia și grădiniță au un interes comun: educația copilului și pregătirea lui pentru integrarea cu succes în viața socială și mai târziu in școală. Rolul familiei nu se mai poate limita doar la asigurarea condițiilor de viață pentru copil, la supravegherea lui, ci trebuie văzut ca factor principal în educația și socializarea copilului precum și ca un continuator al cerințelor impuse de practica educațională. Pentru reușita actului educațional, munca depusă de educatoare trebuie continuată , susținută și întărită de familie.Educatoarea trebuie să asigure o permanentă colaborare intre grădiniță și familie, să-i convingă pe părinți să păstreze unitatea de cerințe adresate preșcolarilor cu cele ale grădiniței.Cunoscând faptul că fiecare persoană este unică in felul ei,că fiecare părinte are stilul propriu de educație,convingerile și valorile personale, prin acest parteneriat încearcăm să stabilim punți specifice pentru o mai bună comunicare, pentru a educa cât mai bine impreună.Grădinița este terenul unor relații educative din care fiecare beneficiar- copii, părinte -educator- are de învățat și trebuie să se simtă valorizat și important. Prin proiectul de parteneriat „Totul pentru copil’’, părinții vor fi implicati în programul educativ incă de la inceput, permanent și nu doar când se ivesc probleme. Astfel, își vor forma deprinderea de a se interesa și a sprijini activitatea pe care copilul o desfășoară in grădiniță. Acestea sunt principalele motive care m-au îndemnat să închei acest parteneriat, adaptându-l la cerințele părinților și la nivelul de vârstă al copiilor.

Obiectiv general:eficientizarea relației familie – grădiniță.

Antrenarea părinților în cunoașterea activității din grădiniță și a cunoașterii propriilor copii pentru a putea aplica cele mai corecte și potrivite strategii de educare, atât în familie, cât și în instituția preșcolară.

Obiective:

-familiarizarea părinților cu procesul instuctiv -educativ din grădiniță

-implicarea nemijlocită a părinților in cunoașterea surselor de documentare existente în grădiniță

-participarea acestora la diferite activități și acțiuni organizate la nivelul grupei sau al grădiniței,

-stabilirea unor legături permanente cu familiile copiilor;

-exprimarea opiniei participanților cu privire la acțiunile intreprinse în cadrul acestui proiect.

-resursele proiectului -resurse umane : părinții copiilor de la grupa “Prichindeilor”, copiii grupei mari, educatoare

Resurse temporale: anul școlar 2020-2021

Resurse financiare :sponsorizări și donații.

Bibliografie:

1. Fundamentele epistemologice ale pedagogiei
2. Cercetarea științifică și inovarea în învățământ
3. Didactica – știință pedagogică | Teorii și legi ale învățării
4. Forme de organizare a procesului de învățământ
5. Mijloace de învățământ
6. Management educațional

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
“MESERIA DE PĂRINTE“

Profesor: Onofrei Mădălina
Grădinița Electromagnetica, București, Sector 5

Având in vedere modificările survenite în ultimii ani în școala românească se constată că părinții întâmpină probleme în educarea copiilor. Părinții trebuie să știe cum să-și educe și să-și ajute copiii, în orice situație. Ședințele cu părinții au doar rol de informare, părinții nu știu să folosească informațiile în beneficiul copiilor. Când sunt chestionați, fie oral, fie scris, răspund cu teamă, nu sunt sinceri sau nu știu să răspundă. Am o colaborare excelentă cu părinții, dar unilaterală: feed-back-ul nu se realizează, sunt foarte buni executanți, vor să ajute, se implică, dar nu știu „cum” și „când” să facă ceea ce este potrivit unei situații.

Obiective specifice:

-implicarea în cunoașterea politicilor promovate de grădiniță (alegerea opționalelor, managementul grupei, programe școlare, standarde de performanță);

-cunoașterea tehnicilor de abordare a unor discipline și modul de intervenție în pregătirea temelor, în dobândirea deprinderilor intelectuale;

-conștientizarea progresului sau eșecului copilului, a schimbărilor survenite în evoluția lui, nevoile, increderea în forțele proprii;

-îmbunătățirea abilităților de consiliere și relaționare cu familia, indeosebi cu familii in situații de criză;

-implicare unui numar mai mare de părinți, bunici sau alți membrii ai comunității în educația copiilor;

Resurse:pentru realizarea acestui proiect vor fi solicitați părinții Grupei Mijlocie, care vor avea un rol hotărâtor în reușita proiectului. Activitatea se va desfășura in cadrul grădiniței.

Grupul țintă: părinții copiilor de la Grupa Mijlocie

Beneficiari: a) directi: copiii

b) indirecți: părinții copiilor, grădinița, comunitatea locală

Durata: decembrie 2021- iunie 2022

Locul desfășurării:Grădinița Electromagnetica

Rezultate așteptate:

-abilități de comunicare, în beneficiul copiilor, al grădiniței.

-dezvoltarea capacității de a-și înțelege și de a-și ajuta copiii.

-mai multi părinți/bunici implicați în educația copiilor.

Activități propuse:

-Meseria de părinte

-Cum îți educi copilul? Câteva idei de educație a copilului tău.

-Putem crește copii buni într-o lume negativă!

Etape de implementare a proiectului:

-achiziția echipamentelor și instruirea personalului

-anunțarea scopului invitației, a obiectivelor

-prezentarea ofertei, care poate fi imbogățită sau transformată, în funcție de opțiunile, sugestiile părinților

-anunțarea titlului proiectului, ca o concluzie a activității

-desfășurarea acțiunii

Modalități de realizare a obiectivelor:

-popularizarea evenimentelor din cadrul calendarului propus;

-întâlniri cu reprezentanții comunității locale;

-susțineri de programe artistice, concursuri

Modalități de monotorizare și evaluare a rezultatelor:

-panou al activității cu părinții

-rapoarte de evaluare

-chestionare

-fișe de evaluare a activităților

-portofoliul proiectului

Activități de promovare:

- mediatizare,

-diseminare - în timpul proiectului și după incheierea acestuia: album cu fotografii

Parteneri implicați in proiect:educator,părinți, director , secretar, administrator

Responsabil proiect: Onofrei Mădălina, profesor invățământ preșcolar și primar

Condiții contractuale:

-programul de activități va fi stabilit in comun.

-programul poate suferi modificări pe parcursul anului, dacă este în interesul unei mai bune funcționări.

-fiecare parte poate să vină cu completări sau cu modificări, cu condiția să anunțe la timp.

Bibliografie:

1. Cercetarea științifică și inovarea în învățământ
2. Didactica – știință pedagogică | Teorii și legi ale învățării
3. Curriculum educațional | Procesul și conținutul procesului de învățământ | Tehnologii didactice | | | Produse curriculare: curriculum de bază, curriculum disciplinar, manual școlar, proiect didactic

Dificultăţile de învăţare

Profesor, Berza Sonia
Colegiul Național Pedagogic ”Ștefan Cel Mare ” Bacău

Conceptul de “dificultăţi de învăţare” acoperă o gamă extrem de largă de manifestări, rezultatul unor combinaţii complexe de factori, aşa încât nu se poate stabili o cauză anume a acestora însă Comitetul Naţional Unit Pentru Dificultăți de Învățare (NYCLD) din USA, a propus o definiţie a acestui fenomen :”dificultăţile de învăţare” reprezintă un termen generic ce se referă la un grup eterogen de tulburări datorate unor disfuncţii minimale ale sistemului nervos central, exprimate prin dificultăţi majore în achiziţionarea, utilizarea şi înţelegerea limbajului, vorbirii, scrierii, citirii, dificultăţi în utilizarea abilităţilor matematice şi a unor abilităţi sociale; dificultăţile de învăţare nu trebuie înţelese ca fiind o consecinţă directă a unor deficienţe mintale, senzoriale, emoţionale, comportamentale sau a unor tulburări de atenţie, a unor influenţe sociale sau de mediu nefavorabile, chiar dacă şi aceste condiţii şi influenţe generează la rândul lor probleme de învăţare.

Cauzele care determină apariţia dificultăţilor de învăţare la copii pot fi grupate în patru mari grupe : biologice şi fiziologice, psihologice, ambientale, de mediu sau necunoscute. În literatura de specialitate întânim o clasificare sintetică, care include : dificultăţile de învăţare induse (intrinseci și extrinseci) și dificultăţile de învăţare propriu-zise. În simptomatologia dificultăților de învățare vom intâlni : deficienţa de atenţie, deficienţa de motricitate generală şi fină, dificultăţi în procesarea informaţiilor de origine vizual-auditivă, carenţe în dezvoltarea unor strategii proprii de învăţare, deficienţe în înţelegerea şi exprimarea vorbirii, în însuşirea limbajului matematic şi a noţiunilor spaţiale şi temporale specifice și tulburări de comportament. În activitatea de corectare şi recuperare a dificultăţilor de învăţare se desfăşoară o serie de activități precum : diferenţiere prin individualizare şi personalizare, instrucţie şi remediere, corectare, intervenţie specifică sau specializată, intervenţie individualizată sau personalizată.

Evaluarea copiilor cu cerinţe educative speciale este o activitate complexă, care corelează numeroase date obţinute prin anamneză, diagnostic medical, diagnostic psihopedagogic, cunoaşterea factorilor de mediu şi personali. Evaluarea persoanelor cu dizabilităţi se realizează pe patru direcţii importante : medicală, psihologică, educațională, socială. Proiectarea intervenţiei de sprijin specializat în dificultăţile de învăţare este o acţiune ce se desfăşoară la nivel individual şi social, fiind planificată, structurată şi organizată dinamic. Intervenţia face parte dintr-un plan întocmit pentru a răspunde problemelor speciale apărute la un moment dat în dezvoltarea copilului, ce se constituie într-un instrument de organizare, o schiţă a activităţilor ce trebuie desfăşurate în vederea rezolvării problemelor de învăţare a copilului . Acest plan împleteşte elemente de psihologie, pedagogie şi sociologie, urmărind eficienţa acţiunilor îndreptate în remediere, compensare şi corectare, identifică problemele, cauzele, orientează intervenţia, concepe instrumentele specifice de predare, evaluare, corectare, recuperare, remediere. Structura programului de intervenţie personalizat nu este una standardizată, existând numeroase modele, însă elementele comune ale tuturor planurilor de intervenţie personalizate sunt : stabilirea unor obiective pe termen scurt ; precizarea duratei în care ne propunem să atingem obiectivele; stabilirea metodelor necesare pentru desfăşurarea intervenţiei; exemplificarea mijloacelor care vor fi folosite în activitate; selectarea altor factori implicaţi în atingerea obiectivelor propuse (părinţi, alţi elevi, întreaga clasă); stabilirea mijloacelor de evaluare a rezultatelor.

Semne ale deficienței de invățare

- atinge stadiile de dezvoltare mai lent;
- dificultăți de coordonare sau de echilibru;
- dificultăți în manipularea obiectelor mici, precum legarea șireturilor, folosirea creioanelor sau încheierea nasturilor;

  învață să vorbească mai târziu;
- dificultăți de pronunție și își dezvoltă mai greu vocabularul;
- probleme în înțelegerea noțiunii de “timp” – e derutat de cuvinte precum “mâine”, “azi” sau “ieri”;
- își amintește cu dificultate noțiuni folosite frecvent, înțelege greu activități de zi cu zi;
- întelege greu noțiunea de “cauză – efect”;
- e derutat de noțiuni de bază, precum dimensiunea, forma sau culoarea;
- e posibil să nu înteleagă ideea de “numărare”;
- are o energie debordantă – nu stă liniștit mai mult de câteva minute;
- are tendința de a se manifesta impulsiv;
- îi e greu să se concentreze
- adesea este foarte priceput la unele activități, în timp ce la altele nu se descurcă deloc. De exemplu, un copil poate să fie excepțional de talentat la scris și citit, dar să nu facă față la cursurile de matematică;
- uneori copilul pare că nu vrea să asculte și are un deficit de atenție;
- își pierde ușor șirul gândurilor, nu se poate concentra asupra subiectului de care vorbește, schimbă frecvent subiectul;
- repetarea constantă a unei singure idei și incapacitatea de a trece rapid de la o idee la alta;
- nu își amintește unde și-a pus lucrurile și le pierde frecvent;
- are dificultăți în a-și organiza obiectele personale și a face ordine;
- are probleme în a face diferența între stânga și dreapta;
- poate avea tendința de a inversa cifre, litere, numere. De exemplu poate confunda 48 cu 84 sau litera “b” cu “d”;
- pot exista diferențe între ușurința cu care înțelege atunci când mesajul îi este transmis verbal sau scris;
- este perceput ca neascultător, pentru că întâmpină dificultăți în înțelegerea și realizarea sarcinilor;
- dificultate în a înțelege anumite gesturi;
- dificultate de a “citi” expresiile faciale ale celor din jur;
- tendința de a interpreta greșit comportamentul colegilor sau al adulților;
- o aparentă lipsă a bunului simț, inconștiență.

Tipuri frecvente de deficiențe de învățare:

Dislexia – dificultatea de a învăța scrisul și cititul. Nu există o definiție anume pentru termenul de dislexie, ea fiind definită în mai multe moduri: World Federation of Neurologists a definit dislexia în anul 1968 ca fiind o boală a copiilor, care deși merg la școală nu-și formează aptitudinile de limbaj caracteristice cititului și scrisului corespunzătoare capacității lor intelectuale. U.S. National Institutes of Health, USA a prezentat-o ca fiind o dizabilitate a învățării care poate afecta capacitatea unei persoane de a citi, scrie, chiar și de a vorbi. Dislexia nu se poate trata, însă persoanele care suferă de dislexie pot învăța să-și amelioreze deficiențele.

Discalculia – dificultatea de a înțelege și rezolva sarcini matematice. Persoanele cu discalculie:

- au abilități scăzute de a lucra cu numere sau cu noțiuni matematice;
- au dificultăți de calcul matematic începând cu operațiile de bază (adunare, scădere, înmulțire, împărțire);
- sunt afectate operațiile de: selecție, ordonare, grupare;
- nu se pot orienta în spațiul restrâns și larg (caiet, carte, schiță, sala de clasă, strada).

Disgrafia – capacitatea scazută a copilului cu limbaj, auz, dezvoltare mentală normale de a învăța corect și a utiliza constant scrisul în condițiile de școlarizare normală.

Dispraxia – dificultate specifică a procesului de învățare care afectează abilitatea creierului de a planifica succesiunea mișcării. Se crede ca dispraxia are legatură cu modul în care se dezvoltă creierul și poate afecta planificarea a ceea ce trebuie să faci și cum să o faci. Deseori este asociată cu problemele de percepție, limbaj și gândire. Efectele pe care dispraxia le are asupra abilității unei persoane de a funcționa într-un mediu de zi cu zi ca și într-un mediu de învățare pot varia în funcție de gradul dificultății.

Copiii cu dificultăți de învățare pot duce o viață normală și pot avea succes în cariera. Un copil cu o dizabilitate de învățare nu poate să fie mai atent sau mai motivat**.** El trebuie ajutat să învețe cum să facă toate aceste lucruri, iar strădaniile nu sunt în zadar. Stiința a progresat, iar specialiștii înțeleg din ce în ce mai bine modul de funcționare al creierului. O descoperire importantă, care trezește speranța în cazul dizabilităților de învățare, este neuroplasticitatea. Neuroplasticitatea este capacitatea naturală a creierului de a se schimba, de a forma noi conexiuni și a genera noi celule cerebrale ca răspuns la procesul de învățare și la experiența acumulată. Această descoperire a dus la dezvoltarea de noi tratamente pentru dizabilitățile de învățare, care folosesc puterea neuroplasticității de a remodela creierul.

Bibliografie :

Ioan Neacșu , *Neurodidactica învățării și psihologia cognitive*, , editura Pollirom, Iași, 2019

Pierre Vianin, *Ajutorul strategic pentru elevii cu dificultăți de învățare*, editura Asociatia De Stiinte Cognitive Din Romania, Cluj, 2014

VALENŢE EDUCATIVE ŞI FORMATIVE ALE TEXTULUI LITERAR LA CLASELE PRIMARE

Prof. înv. primar Cadă Andreea Georgiana
Școala Gimnazială ”Virgil Calotescu”, Bascov, Jud. Argeș

Dragostea pentru textul literar nu se învaţă, nu se moşteneşte, ci se dezvoltă prin apropierea de lumea sensibilă, dar minunată a cuvintelor potrivite.

În cercetarea pentru lucrarea de grad am urmărit consecinţele (valenţele) morale şi estetice pe care le au textele (cu ajutorul acţiunii, dar şi al personajele) din literatura studiată şi impactul acestora asupra personalităţii elevului. Premisa principală de la care am pornit (exprimată şi în titlul lucrării) a fost aceea de a determina în ce măsură textul literar are impact asupra caracterului elevului şi care sunt aceste valenţe educativ-formative pe care ar trebui să le promoveze textul literar. Am analizat de la teorie spre practică natura relaţiei estetic- educativ; modalitatea în care opera literară pentru copii contribuie la dezvoltarea personală şi educativă a fiinţei umane în devenire, cu exemplificări concrete, din repertoriul naţional, dar şi universal.

Preocuparea pentru cunoaşterea particularităţilor de vârstă şi individuale ale elevilor este una dintre preocupările fundamentale ale fiecărui învăţător. Trebuie pornit de la ideea că elevul nu este un individ perfect, ci un candidat la viaţă, iar personalitatea lui evoluează în etape, de-a lungul anilor. De aceea, este necesar ca învăţătorul să pornească studiul textelor literare de la cele mai simple ajungând, ulterior, la cele mai complexe.

Basmele, considerate ca fiind prima lectură a şcolarilor, sunt considerate adevărate bijuterii educative, cu o compoziţie concentrată, cu o acţiune simplă, dar cu o mare încărcătură educativă. Dacă legendele explică, uneori chiar naiv, un fenomen din natură, o denumire a unui sat/oraş/vieţuitoare, basmele au ca principal scop dezvoltarea imaginaţiei, pătrunzând într-o “altă lume” unde totul este posibil, unde personajele – eroi capătă însuşiri supranaturale, copiii depăşind astfel cadrul îngust al experienţei lor de viaţă. Aşadar, copiii învaţă prin exemple diferenţa dintre bine şi rău.

Valoarea educativă a basmului reliefează calităţile morale cu care sunt înzestrate personajele (eroii): curaj, spirit de sacrificiu, hotărâre şi perseverenţă, prietenie, omenie, respectarea cuvântului dat.

Am arătat că literatura, şi implicit textul literar, contribuie la dezvoltarea imaginaţiei şi a gândirii creatoare. Textele literare oferă, de cele mai multe ori, rezolvări asupra unei probleme sau arată modul în care a fost soluţionată acea problemă. Prin frumuseţea limbajului, prin personajele şi prin întâmplările prezentate oferă modele/exemple de comportamente, literatura devenind, astfel, şi un instrument educativ care îndrumă micii şcolari să îşi descopere propria identitate şi propria valoare, într-o lume în care valorile sunt în derivă. Textul literar oferă şi contraexemple care pot fi valorificate în scopul educaţiei morale a elevilor.

Educaţia, realizată atât de familie, cât şi de cadrul didactic, poate corecta ceea ce este negativ în personalitatea elevilor şi poate contura laturile pozitive ale personalităţii acestora. Aşadar, în momentul de faţă, şcoala contribuie nu doar la formarea unor specialişti, ci şi la formarea unor „personalităţi active şi creatoare, corespunzătoare condiţiilor istorico-sociale actuale şi de perspectivă”[7]. De aceea, este important ca modalităţile de pregătire să fie eficiente şi constructive, iar îndrumătorul – cadrul didactic – să colaboreze cu elevul, astfel încât să se completeze reciproc, în orice situaţie şi moment.

În concluzie, textele literare aduc în perimetrul cultural al elevilor principii şi judecăţi estetice, criterii prin care învaţă să aprecieze şi să trăiască valorile estetice, să creeze şi să guste frumosul în viaţă şi în activitatea lor. Aceste texte

[7]Nicola, Ioan, *Pedagogie şcolară*, EDP, Bucureşti, 1980, p. 19

reprezintă nu doar o multiplă sursă de informare a elevilor din diferite domenii ale cunoaşterii, ci aduc şi o contribuţie covârşitoare la însuşirea valorilor expresive ale limbii, la perfecţionarea vorbirii.

Pe baza studiilor de pedagogie şi psihologie, am căutat să înfăţişez valenţele educative şi formative ale textelor literare studiate la clasele I –IV. Am insistat asupra predării lecţiilor din genul liric şi epic şi am arătat că o mare atenţie trebuie acordată pregătirii elevilor pentru înţelegerea mesajului şi favorizarea unei atmosphere care să faciliteze puternice trăiri afective. Deci, pentru pătrunderea conţinutului textelor literare e necesar să se parcurgă cu grijă drumul dintre emoţie şi sensibilizarea elevilor la frumosul din limbqa noastră românească.

Metoda pe care o foloseşte profesorul depinde de capacitatea de orientare a celui care predă, de întinderea, genul, specia, natura operei ce o are de investigat. Accentul trebuie să cadă permanent pe buna pregătire de specialitate şi metodologică a cadrului didactic.

Textele literare reprezintă un instrument de lucru cu ajutorul cărora elevii îşi lărgesc dimensiunea cunoştinţelor, dar şi descoperă universul lecturii şi interpretării textelor. Literatura are rolul de modelare a personalităţii, a gândirii şi a exprimării orale sau scrise.

Pătrunzând în această diversitate a textelor literare elevii parcurg diferite căi ale cunoaşterii de la particular la general, de la concret la abstract, de la intuitiv la diverse reprezentări care îl vor ajuta să descopere realitatea înconjurătoare. Astfel, elevii sunt îndrumaţi să îşi cultive interesul pentru cunoaştere ce îi va ajuta să înţeleagă multiplele semnificaţii ale realităţii. Principalul scop al lecturii, realizată prin intermediul textelor literare, este de a dezvolta gustul elevilor pentru citit, de a-i face să îndrăgească opera literară, de a le satisface acestora interesul de a cunoaşte viaţa şi oamenii, dar şi de a automodela prin exemplele pozitive sau negative prezentate într-o operă.

Majoritatea textelor literare au un pronunţat caracter formativ şi educativ. Literatura dezvoltă, fixează dar şi nuanţează vocabularul micilor şcolari. Din textele literare studiate în clasă sau recomandate spre a fi citite suplimentar (lectura suplimentară) elevii îşi însuşesc noi cuvinte sau expresii.

Cu ajutorul cuvântului se realizează şi educaţia estetică a elevilor. Dezvăluind frumosul din natură, din viaţă sau din societate, profesorul îi învaţă pe elevi să-l recepteze, să-l simtă şi să-l înţeleagă, să-l iubească şi să utilizeze în viaţa proprie. Pentru familiarizarea copiilor cu acţiunea sau cu personajele unui text literar, se folosesc strategii didactice variate, strategii ce au fost enunţate mai sus.

Literatura are capacitatea de a crea multiple universuri imaginare, lucru posibil la şcolarii mici, ca urmare a bogatei lor imaginaţii. Aceştia nu opun rezistenţă în receptarea mesajului transmis, ci se integrează în lumea imaginară, fără să confunde realul cu imaginarul. Prin intermediul activităţilor pe care le desfăşurăm împreună cu elevii pătrundem în lumea textelor literare care contribuie la lărgirea universului de cunoaştere al copiilor, la dezvoltarea proceselor lor psihice (gândirea, memoria, imaginaţia, atenţia), a limbajului sub toate aspectele lui, la educaţia morală şi estetică a micilor şcolari.

Deşi elevii citesc din ce în ce mai puţin, preferând noua tehnologie în defavoarea cărţilor, este important ca şcoala, şi implicit profesorul, să le insufle, încă de la vârstă şcolară mică, dragostea pentru citit. Aceasta îi va ajuta să aibă o exprimare aleasă, corectă, literară. Dacă profesorul nu intervine la vârstă şcolară mică, prin diverse metode, în scopul de a le dezvolta gustul pentru citit, probabilitatea ca aceştia să devină adulţi care nu citesc este mai mare, iar cultura lor să fie incompletă.

Aşadar, educaţia prin intermediul literaturii are un rol important în formarea unor atitudini pozitive, datorită trăirilor emoţional-reflexive a universului textului literar de către elev. Valorificarea sub aspect educativ şi formativ a textului literar conturează legătura dintre acesta şi realitate, determinând elevul să îşi îmbogăţească experienţa de viaţă. Astfel, dezvoltarea gândirii critice va oferi elevului posibilitatea de a interpreta textele, de a-şi motiva alegerile.

CURRICULUM ADAPTAT ELEVILOR CU C.E.S., PENTRU DISCIPLINA LIMBA FRANCEZĂ, FILIERA TEHNOLOGICĂ

Prof. Daniela Popa
Liceul Tehnologic *Ion I.C. Brătianu*, Timișoara

Elev C.E.S., beneficiar: I. A.-M., clasa a XI-a

Problemele cu care se confruntă eleva: capacitate redusă de a memora; dificultăți în pronunție, pierderea rapidă a atenției.

Priorități: adaptarea elevei la mediul orei de limba franceză și la cerințele minime ale acestei discipline; recuperarea cunoștințelor din anul școlar trecut; formarea de competențe de înțelegere a mesajului audiat; dezvoltarea autonomiei personale.

Structura programului personalizat:

Competenţe specifice:

1. Obţine informaţii prin receptarea de mesaje orale, în scopul îndeplinirii unor sarcini de lucru

Competenţe specifice	Forme de prezentare a conţinuturilor
1.1 Identificarea de informaţii cheie pentru decodarea sensului global al mesajelor orale 1.2 Extragerea, din mesaje orale, de informaţii esenţiale pentru a rezolva o sarcină de lucru	Surse şi tipuri de mesaje orale: Texte care conţin unele elemente de vocabular familiare, emise la viteză normală, în diverse registre, de lungime variabilă: texte publicitare orale; conversaţii telefonice, inclusiv mesaje telefonice înregistrate. Informaţii obţinute: informaţii factuale, pe teme de interes comun; opinii generale. Limbaj: vocabular comun, cu relevanţă pentru domeniul ocupaţional. Asocieri /conexiuni: cuvinte-definiţii, obiecte-meserii.
Notă metodologică propusă pentru activitatea cu elevul cu CES: - Audierea unui text simplu cu efectuarea de exerciții simple de înțelegere globală a mesajului: identificarea tipului de mesaj, a numărului de personaje, asocierea replicilor cu vorbitorul, etc. - Receptarea unor dialoguri scurte cu selectarea formulelor specifice unor acte de vorbire în context profesional; - Exerciții de reproducere fonică, cu respectarea tempoului, accentului, intonației specifice; - Exerciții de ghidare pentru recunoașterea termenilor profesionali prezenți în mesajul înregistrat. -Audierea instrucţiunilor vorbitorului şi îndeplinirea unor sarcini simple. - Prezentarea corectă a ordinii ideilor discursului.	

2. Obţine informaţii prin receptarea de mesaje scrise, în scopul îndeplinirii unor sarcini de lucru

Competenţe specifice	Forme de prezentare a conţinuturilor
2.1 Identificarea de informaţii factuale necesare pentru o sarcină de lucru în texte pe teme legate de domeniul de activitate	Tipuri de text: Texte, care conţin şi elemente de vocabular familiare: texte / fragmente autentice de informare generală, pagini Internet; texte funcţionale: instrucţiuni, corespondenţă, formulare, prospecte.

2.4 Realizarea de acţiuni pe baza unor instrucţiuni scrise	Informaţii obţinute: pe teme de interes comun; informaţii profesionale: instrucţiuni, date tehnice de produse / servicii. Limbaj standard / tehnic: cuvinte, expresii specifice domeniului, Forme de prezentare a informaţiei: tabele, grafice, scheme. Moduri de acţiune: comunicarea informaţiilor / detaliilor către alte persoane.
Notă metodologică propusă pentru activitatea cu elevul cu CES: - Exerciţii de selectare a ideilor principale dintr-un text; - Exerciţii de completare de formulare, texte lacunare; - Exerciții pentru identificarea structurii textelor: scrisori, pagini Internet, moduri de folosire, instrucțiuni de utilizare; - Exerciţii de redactare a corespondenţei personale; - Exerciții de înțelegere detaliată a textului, prin tehnici de utilizare a dicţionarului bilingv; - Efectuarea unui test cu alegere multiplă; - Asocierea de imagini cu elemente de lexic sau sarcini de îndeplinit; - Deducerea înţelesului unor elemente lexicale necunoscute cu ajutorul contextului.	

3. Participă la interacţiuni verbale orale pe teme cotidiene şi pe teme profesionale

Competenţe specifice	Forme de prezentare a conţinuturilor
5.1 Exprimarea propriilor opinii şi puncte de vedere legate de domeniul de activitate 5.3 Solicitarea în mod adecvat a opiniilor interlocutorului şi răspunsul adecvat la acestea 5.5 Participarea la conversaţii folosind unui limbaj adecvat la context şi respectând convenţiile folosite în conversaţie.	Tipuri de interacţiuni: Conversaţii, la viteză normală, în diverse registre, privind: chestiuni de ordin social şi de interes public curent; chestiuni profesionale de interes comun. Contexte: situaţii sociale informale, situaţii familiare, situaţii conflictuale; întâlniri profesionale de rutină, contacte profesionale informale, sarcini de lucru. Schimburi de opinii: preferinţe, evaluări de: procese, produse, servicii. Convenţii şi limbaj: formule de iniţiere, întreţinere şi încheiere a unei conversaţii, limbaj nonverbal; vocabular specific comun, relevant pentru domeniul ocupaţional. Moduri de interacţiune: faţă în faţă, în perechi / în grup mic (schimburi de opinii, discuţii profesionale); la telefon, robot telefonic (schimburi de opinii, discuţii profesionale).
Notă metodologică propusă pentru activitatea cu elevul cu CES: - Identificarea şi respectarea normelor de comportament verbal şi non verbal în cadrul interacţiunilor orale şi scrise. - Exerciții de simulare (joc de rol, dialog) a unor situații concrete simple, din viața profesională; - Exerciții de exprimare orală cu prezentarea unor scurte informații din mediul profesional pe o temă cunoscută (descrieri de produse și servicii, persoane și acțiuni).	

4. Elaborează mesaje scrise, în scopul îndeplinirii unor sarcini de lucru variate

Competenţe specifice	Forme de prezentare a conţinuturilor
4.1 Completarea de documente şi formulare de lucru specifice domeniului ocupaţional 4.2 Redactarea de texte funcţionale specifice domeniului ocupaţional 4.3 Utilizarea de convenţii specifice comunicării scrise formale şi informale	Tipuri de texte funcţionale: formulare şi alte documente specifice domeniului ocupaţional (facturi, fişe tehnice şi de producţie, fişe de evidenţă, comenzi, etc.); procese verbale, rapoarte, eseuri, C.V. Tipuri de informaţii: în texte funcţionale de lungimi variate: date personale; sarcini de lucru, drepturi, obligaţii; raportări privind desfăşurarea unor evenimente, şedinţe, procese. Convenţii şi limbaj în comunicare: pentru exprimarea raporturilor în cadrul comunicării (colegi, superiori); formule de comunicare standardizate, formule de politeţe. Contexte: contexte sociale comune; organizarea locului de muncă; activităţi de serviciu şi procese de producţie; calitatea serviciilor / produselor.
Notă metodologică pentru activitatea cu elevul cu CES: - Exerciții de redactare a unei scrisori simple cu tematică profesională; - Exerciții de reproducere a unor structuri scrise plecînd de la tematica documentului declanșator; - Exerciții de refolosire a elementelor lexicale și gramaticale în mesaje de interes profesional.	

ACTIVITĂŢI DE EVALUARE

Sarcini orale	- Întrebări – răspunsuri; - Formularea de întrebări; - Analizarea imaginilor; - Comunicare în baza subiectului lecţie; - Comunicare în baza textelor propuse pentru învăţare; - Comunicare în acţiune în grup (cu ceilalţi elevi cu CES şi colegii de clasă);
Sarcini scrise	- Exerciţii de comparare; - Exerciţii de transcriere a unui text; - Completarea rubricilor preconizate în fişe, scheme şi tabele; etc.
Forme de evaluare	- Fişe de lucru; - Caietul elevului; - Fişe de evaluare individuală; - Postere; portofolii; - Evaluare în perechi; - Notarea explicativă, etc.

Bibliografie:

*** PROGRAME ŞCOLARE PENTRU CICLUL SUPERIOR AL LICEULUI, limba franceză (Aprobat prin Ordinul ministrului Nr. 3488 / 23.03.2006)

Studiu de caz

Profesor, Ivanof Florența
Liceul tehnologic „Vintilă Brătianu” Dragomirești – Vale, Ilfov

O fetiță pe nume M., în vârstă de 11 ani:

„În ultimul timp a început să nu-mi mai placă la școală. În clasa mea am colegi care se poartă urât cu mine și cu alți colegi, pentru că suntem din alt sat. Sunt răutăcioși, mă împing, mă ciupesc, mă trag de păr, aruncă cu hârtie în mine, îmi spun vorbe urâte și nu înțeleg de ce. Noi i-am spus doamnei dirigintă, însă chiar dacă i-a certat, ei se poartă la fel”

Practica organizațională arată că situațiile conflictuale pot fi transformate în strategii importante în obținerea unui rezultat cât mai bun. În consecință, conflictul trebuie privit ca fiind un element al vieții organizaționale. Este firesc să apară divergențe între atitudini, scopuri, modalități de acțiune față de o situație din procesul de conducere, iar în aceste situații, managementul tensiunilor poate face diferența între succes și insucces.

Din ce în ce mai frecvente în societatea de astăzi, dar și în universul școlii, conflictele de orice tip reprezintă principala cauză a întreruperii comunicării.

1. Definirea problemei : identificarea motivului ce determina agresivitatea

2. Descrierea problemei în plan:

a) Cognitiv Afectiv

Lipsa de comunicare din familie, lipsa de comunicare a dirigintei cu elevii și cu părinții acestora, i-a făcut să devină agresivi introvertiți, inadaptabili

b) Comportamental

Intenția de a lipsi de la ore , în pauze are manifestări violente fața de colegi.

3.Identificarea cauzelor care au generat problema:

- lipsa de comunicare cu părinții;
- lipsa de comunicare cu diriginta și colegii;
- lipsa și implicarea părinților în viața școlară și în educarea copiilor .

4.Identificarea factorilor de menținere a problemei:

- lipsa de comunicare;

5. Planul de acțiune

a) Obiectiv de lungă durată (este reverul problemei):

b) Îmbunătățirea situației școlare;

c) Obiective specifice	d) Acțiuni/activități
O1: Îmbunătățirea comunicării cu familia;	- Discuții cu părinții (prin mail, telefon, dacă nu se poate personal); -Consiliere cu părinții pentru schimbarea modului în care aceștia privesc problema;
O2: Îmbunătățirea relației cu dirigintele ți ceilalți profesori:	-Discuții cu dirigintele; -Discuții cu profesorii; -Stimularea învățării prin laude și recompense;

	-Stabilirea sarcinilor de lucru raportate la vârsta corespunzătoare;
O3: Includerea în activități care să le stârnească interesul, si să-i motiveze	- Înscrierea și participarea la concursuri și -Înscrierea în echipa de fotbal a școlii
O4: Îmbunătățirea relației intre colegi;	- Vizite la domiciliu din partea colegilor; - Atragerea și implicarea în activități desfășurate în afara școlii(ieșiri în oraș, plimbări în parc, vizitarea unor muzee, expoziții, mersul la film, teatru).

6.Modalitati de evaluare:

-Chestionarea colegilor-chestionare scrisă și orală;

-Chestionarea profesorului diriginte și a celorlalți profesori-orală;

- Rezultatele obținute la concursuri și activități extrașcolare

Concluzii

Potrivit cercetărilor putem concluziona că realizarea unui management eficient al clasei de elevi presupune monitorizarea intensă a procesului didactic, organizarea de lecții interesante și coerente, organizarea mediului fizic al sălii de clasă, prin respectarea principiilor ergonomice, stabilirea de reguli și rutine la nivelul clasei, comunicarea clară și oferirea unui feed-back constructiv elevilor, precum și crearea unei relații de recunoaștere și apreciere între elevi și profesori. Conducerea clasei este o sarcină solicitantă pentru cadrele didactice. Consider că stilul managerial eficient îmbină armonios tendința moderată spre controlul comportamentului și a activităților didactice cu orientarea spre interacțiune și dezvoltarea relațiilor sociale, precum și cu abordarea flexibilă a situațiilor problematice și a comportamentelor perturbatoare ale elevilor. De asemenea un climat marcat de așteptări pozitive ale cadrului didactic în raport cu fiecare elev, are influențe benefice asupra rezultatelor școlare și a integrării elevilor în colectivul clasei. Un cadru didactic bun, cu experiență dar și cu calități manageriale evidente va putea să exploateze întreaga desfășurare a evenimentelor în favoarea dezvoltării ulterioare a organizației, a eficientizării demersurilor sale personale dar și pentru sporirea productivității clasei. În ceea ce privește societatea din ziua de astăzi, se poate observa cu ușurință că în interiorul acesteia anumite fenomene capătă amploare de la un an la altul. Printre acestea se numără și inadaptarea școlară și abandonul, fenomene ce se manifestă din ce in ce mai mult. Copilul timpurilor moderne se pare că trăiește înconjurat de exemple de acest fel, iar puterea sa de reacție împotriva acestor fenomene este una destul de limitată în condițiile în care acesta nu are un fundament educațional și spiritual solid. De aceea mi-am propus să tratez această problemă de o continuă actualitate.

Am ales acest caz, încercând a preveni inadaptarea și abandonul școlar al minorului prin a-l determina să-și facă prieteni și să socializeze cu colegii de clasă. De asemenea am avut ca scop sprijinirea și conștientizarea familiei în ceea ce privește rolul ei educativ în creșterea și educarea propriului copil și cu referire la relațiile familie-copil, relații ce trebuie bazate pe încredere și respect reciproc.

În urma evaluării cazului prezentat, părțile au ajuns la concluzia că dialogul sincer și deschis este cea mai bună cale de rezolvare a problemelor, eliminându-se în acest fel neajunsurile provocate de cuvintele jignitoare adresate.

Părinții au început să acorde mai mult interes educației copiilor lor., colegii sunt mult mai apropiați , relațiile lor s-au consolidat, comunică mai mult și sunt mai toleranți.

Analiza, adaptarea și integrarea resurselor suport pentru activități de învățare
Activitate de învățare

Profesor pentru învățământul primar: JURJIȚA LIANA AMELIA
ȘCOALA: LICEUL TEORETIC CERMEI

Clasa a II-a

Disciplina: Dezvoltare personală

Unitatea tematică:Tărâmul inimii

Subiectul lecției: Emoțiile

· **Titlul filmului**: Regatul de gheață

-link: https://www.musteata.com/regatul-de-gheata-fozen-in-romana/

Ideea centrală:Iubirea de frați poate face minuni

Valorile promovate: - Iubirea dintre frați;
- receptivitatea la emoțiile celorlalți;
- consolidarea încrederii în sine și în ceilalți

· **Competențe specifice vizate**:

1.1.Stabilirea unor asemănări și deosebiri între sine și ceilalți după criterii simple

2.1.Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate

· **Valorificarea acestui film la clasă, în activitățile de Dezvoltare personală**

Acest film poate fi utilizat în cadrul unei ore de Dezvoltare personală când vrem să identificăm asemănări și deosebiri dintre copii și personajele din film, dar și pentru exprimarea emoțiilor de bază, în situații variate.

Captarea atenției:Cum mă simt

Colorează pătratul din dreptul simbolului care exprimă emoția pe care o trăiești acum.

Desfășurarea activității

- Se vizionează filmul.

- Se pun întrebări pentru a se verifica modul în care elevii au înțeles conținutul filmului vizionat, dar se pun întrebări și pentru a afla ce emoții trăiesc cele două fete.

- Distribui plicuri cuprinzând elementele unor puzzle-uri ce reprezintă personajele din film.

După reconstituirea imaginilor cer prezentarea trăsăturilor cunoscute ale personajelor, identificarea emoțiilor exprimate și gruparea acestora în emoții pozitive și negative, într-un tabel de pe tablă, cu ajutorul jetoanelor.

- Cu ajutorul diagramei Venn se vor stabili asemănările și deosebirile dintre Anna și Elsa.

Activitate recreativă:

Elevii vor colora personajul preferat.

· **Valorificarea acestui film în activitatea de autoevaluare**

După vizionarea filmului, se împarte elevilor câte o fișă care conține imagini cu cele două personaje principale. În dreptul fiecărui personaj, elevii vor scrie emoțiile trăite de acesta și își vor aminti situații din viața lor când au trăit și ei aceste emoții.

· **Sugestii de adaptare la categorii de elevi în risc:**

Captarea atenției:Cum mă simt

Colorează pătratul din dreptul simbolului care exprimă emoția pe care o trăiești acum.

Desfășurarea activității

- Se vizionează filmul.

- Se pun întrebări pentru a se verifica modul în care elevii au înțeles conținutul filmului vizionat.

- Distribui plicuri cuprinzând elementele unor puzzle-uri ce reprezintă personajele din film. Elevii reconstituie imaginile și recunosc personajele.

Activitate recreativă:

Elevii vor colora personajul preferat.

STUDIUL DE CAZ

Prof. Boiangiu-Diaconu Viorica-Liliana
Liceul de Arte “Marin Sorescu”- Craiova

a. Date de identificare:

Numele si prenumele(initialele): B.S.

Sexul: masculin

Varsta: 11 ani

Adresa: Loc. Craiova

Ocupatia: elev (in clasa a IV-a)

b. Obiectivele studiului de caz:

-conceptualizarea cazului

-realizarea psihodiagnozei

-conceperea unui plan de interventie

-implementarea planului de interventie

-evaluarea rezultatelor interventiei (eficienta)

Tinand cont de obiectivele stabilite pentru acest studiu de caz, intrebarile la care acesta trebuie sa ofere un raspuns se refera la identificarea factorilor care au avut o contributie la dezvoltarea tulburarii si la identificarea de modalitati specifice care sa amelioreze starea subiectului.

Sursele si metodele de obtinere a informatiilor au constat in:

- Observatii
- Interviuri cu: -asistentul maternal profesionist al copilului, invatatoarea si cu copilul
- Documente si acte medicale
- Chestionare
- Teste psihologice

c. Istoricul bolii actuale:

In luna septembrie (2019), inainte de inceperea anului scolar, la insistentele copilului de a vedea unde locuieste adevarata sa familie, asistentul maternal impreuna cu responsabillul de caz organizeaza o vizita in localitatea natala a copilului, mai precis acasa la familia sa. Acesta sufera un adevarat soc vazand conditiile in care traia mama sa cu concubinul, impreuna cu alti 3 copiii- fratii lui mai mici. Casa in care acestia locuiesc este compusa dintr-o singura camera, fara alte dependinte, camera in care locuiesc toti cei 5 membrii ai familiei. Totusi, desi este constient de saracia in care familia locuieste, copilul nu reuseste sa inteleaga de ce fratii sai au ramas cu familia iar „el a fost dat”. In urma vizitei, copilul devine din ce in ce mai agitat, fapt accentuat si de schimbarea invatatoarei si a colegilor de clasa (vechea lui clasa s-a desfiintat). In consecinta, in mod treptat i-a fost marita doza de tratament admisa (pentru ADHD) pana la nivelul maxim admis si apoi peste nivel pentru a putea fi linistit cat de cat. Intre timp s-au accentuat comportamentele de tip opozant, mergand pana la acte de agresivitate, care se manifestau acasa, in fata blocului cu partenerii de joaca, la scoala si aproape in orice mediu.

In luna noiembrie a inceput sa frecventeze sedintele de consiliere, adus de asistentul maternal profesionist.

d. Anamneza:

Nu se cunosc foarte multe amanunte despre momentul nasterii copilului si nici despre perioada imediat urmatoare nasterii. Acesta a locuit impreuna cu mama sa si cu concubinul acesteia, care nu este tatal copilului (totusi acesta si-a asumat responasbilitatea de a-l creste pe copil). Copilul era mai tot timpul bolnav iar parintii nu prea aveau resurse financiare pentru a-l ingriji in mod adecvat. Apreciind situatia precara a familiei, medicul la care acestia erau inscrisi le-a recomandat parintilor sa-l institutionalizeze pe copil, pentru ca altfel starea lui de sanatate s-ar fi agravat mai mult si problemele n-ar fi incetat sa apara. Gandindu-se la binele copilului mama decide sa renunte la el. Acesta este preluat de reprezentanti ai Directiei Generale de Asistenta Sociala si Protectia Copilului si este internat intr-un centru de plasament unde sta pana la varsta de 2,9 ani. Pentru ca copilul prezenta intarzieri multiple in dezvoltare se decide mutarea acestuia intr-o familie, astfel ca este luat din centru si dat in grija unui asistent maternal profesionist, unde sta de la varsta de 2,9 ani, pana la 5,4 ani. In aceasta perioada invata sa vorbesca, fiind un copil foarte ambitios obtine rezultate bune destul de repede. Din insemnarile asistentului maternal reiese ca baiatul face progrese atat in ce priveste limbajul cat si in e priveste unele deprinderi precum spalatul pe maini, imbracatul sau mancatul; suspiciunea de hiperactivitate apare inca din jurul varstei de 4 ani, dar copilul nu este dus la un specialist. In ciuda progreselor facute este inca intarziat din punct de vedere psiho-motric. Totusi copilul este remarcat ca fiind o fire foarte afectuoasa cu cei din jur si care la randul sau are nevoie de foarte multa afectiune. Este constient ca familia la care locuieste si care il ingrijesete nu este adevarata sa familie. Stie ca are alti parinti, dar nu-i cunoaste.

La varsta de 5,4 ani copilul este nevoit sa plece de la familia care il avea in grija, asistentul maternal intrand in concediu de maternitate. Ruperea de familia la care a locuit copilul a fost dificila dar o data cu sosirea in noua familie acesta da uitarii vechea familie, ca si cum nici nu ar fi locuit acolo niciodata. Nu intreaba de ea niciodata si nici nu vorbeste despre aceasta.

Copilul inca prezinta intarzieri mari in dezvoltare, atat de ordin psihic, cat si motric. Este incadrat in grad de handicap. Este inscris la kinetoterapeut si logoped, iar in paralel asistentul maternal munceste cu el acasa pentru a recupera din intarzierile psihice si de limbaj gasind tot felul de jocuri si stimulente pentru a-l determina sa pronunte corect cuvintele. Baiatul este in continuare un copil foarte ambitios si atunci cand isi doreste foarte tare ceva face tot posibilul pentru a obtine. Astfel reuseste sa pronunte in mod corect cuvintele pentru ca isi doreste foarte tare sa aiba masinute, se corecteaza in alte domenii din dorinta de a obtine cat mai multe masinute –pe care le colectioneaza inca de la o varsta foarte frageda, nu-si mai suge degetul la adormire din dorinta de a avea si el bicicleta cu care sa se dea in fata blocului. Problemele persista dar rezultatele apar treptat si dupa multe eforturi, dar toul depinzand in principal de vointa si determinarea copilului, care persevera doar atunci cand el considera ca este necesar. Principala dorinta a copilului este de a „fi om”-acesta devine un lait motiv pentru copil care face totul din dorinta de a fi si el o persoana respectata de cei din jur.

In jurul varstei de 6 ani baiatul se intalneste pentru prima data cu mama sa naturala; tot atunci il cunoaste si pe concubinul acesteia si pe sora sa mai mica. Mama este foarte impresionata si emotionata la intalnirea cu copilul. Acesta constientizeaza ca apartine etniei rrome si este foarte suparat si oarecum dezamagit. In urma intalnirii, mama il viziteaza foarte rar pentru ca nu are suficienti bani sa ajunga la el. Se imprumuta de la cunoscuti pentru a putea veni sa-l viziteze o data –de doua ori pe an.

In anul 2019 este inscris in clasa I. In primele luni se descurca foarte foarte greu datorita deficitului de auz fonematic si problemelor de pronuntie a sunetelor. Treptat reuseste sa-si insuseasca cititul si scriul-pe litere, iar pana la finalul clasei a I a ajuns aproape de nivelul celorlalti colegi de clasa; progreseaza foarte brusc de la stadiul de citire pe litere la cel de pronuntie a intregului cuvant spre uimirea tuturor celor care il cunosc. Invatatoarea in clasa careia este inscris copilul, a lucrat o perioada cu copii cu probleme educative speciale asa ca, acordandu-i o atentie deosebita, gaseste

metode potrivite pentru a-l stimula pe copil sa se implice in activitatile scolare chiar daca acesta opune rezistenta, totul parandui-se foarte dificil: la inceput, in primele luni de scoala, baiatul reusete sa fie tinut in banca cel mult 20-30 de minute, in rest sta si priveste pe geam, dar fara sa-i deranjeze pe ceilalti colegi. Foarte greu se obisnuieste sa stea toata ora in banca ca si restul colegilor sai.

Asistentul maternal se foloseste si el in continuare de metode de stimulare si recompensare imediata pentru a-l determina pe baiat sa munceasca mai mult si acasa si pentru a-l aduce la nivelul celorlalti colegi de clasa. Baiatul se adapteaza in cele din urma destul de bine la sarcinile scolare, la mediul scolar, fiind acceptat si de colegi si relationandu-se destul de bine cu acestia. Totusi, este un copil mai zvapaiat decat majoritatea copiilor, face mai multe boacane si atrage de multe ori atentia prin comportamente neadecvate, sta in continuare singur in prima banca, care este batuta in cuie langa catedra doamnei invatatoare pentru a putea fi tinut sub control si supravegheat mai atent. Sunt prezente unele acte de agresivitate, dar acestea sunt considerate a fi incidente si nu obisnuinte.

Nu poate accepta ideea ca el nu a fost tinut de familie, iar ceilalti frati cresc alaturi de familie.

Nu sunt semnalate probleme majore pana in anul 2012. Copilul este mult mai agitat decat ceilalti copii, atat de la scoala cat si fata de alti copii cunoscuti; adopta tot mai des comportamente nepotrivite provocand pagube materiale si devenind din ce in ce mai agresiv. Face fata din ce in ce mai greu sarcinilor scolare, pe masura ce apar materii si cerinte noi. Are multe lacune in diferite domenii, se orienteaza foarte greu in timp si spatiu -invata greu zilele saptamanii si inca nu cunoaste lunile anului, nu cunoaste ceasul. In urma unor investigatii mai amanuntite este diagnosticat cu ADHD de catre un specialist in psihiatrie pediatrica, care ii stabileste si nivelul de inteligenta ca fiind incadrat in categoria intelectului de limita. I se stabileste tratament adecvat pentru diagnostic, pornindu-se de la doza minima recomandata pentru varsta si greutatea sa, dar efectele intarzie sa apara. Astfel ca dupa o anumita perioada, medicul decide sa-i modifice doza de medicament administrata. Treptat se ajunge la administrarea dozei maxime.

e. Antecedente heredo-colaterale:

Nu sunt cunoscute informatiile despre starea de sanatate a parintilor copilului. In schimb, din datele furnizate de mama, si ceilalti frati ai copilului sunt mai sensibili si bolnaviciosi. Una dintre surori a fost diagnosticata cu bronsita astmatiforma, fratele mai mic a avut enurezis nocturn. Familia a facut mari sacrificii pentru ca copiii sa beneficieze de tratament adecvat. Atunci cand a considerat ca medicii din localitatea invecinata nu-i acorda suficienta atentia mama s-a internat 2 saptamani cu fetita in spitalul din Bucuresti pentru a se asigura ca primeste tratament potrivit. A reusit sa elimine si enurezisul prelungind tratamentul mai mult decat i-a fost recomandat. Mama este in continuare foarte preocupata de starea de sanatate a copiilor chiar daca are mari dificultati financiare. Si-ar dori sa poata sa-l ia si pe B.S. acasa dar crede ca e spre binele lui sa ramana in asistenta maternala pentru a avea mai multe sanse la o viata mai buna in viitor.

f. Teste aplicate-evaluare diagnostic:

- Testul omuletului
- Desenul familiei
- Coloreaza pagina!
- Jocul cu familia de papusi
- Chestionar de apreciere a manifestarilor comportamentale de tip opozitional
- Chestionar de apreciere a manifestarilor de hiperactivitate.

*testele au fost alese pentru a putea contura un profil de personalitate al copilului, pentru a identifica modul sau de a se vedea pe sine si relatiile cu cei din jur; dar in principal s-a urmarit identificarea problemelor care ar sta la baza comportamentului opozant si a celui agresiv, posibilitatea unui dezechilibru emotional fiind luata in considerare, tinand cont de factorul declansator. Prin utilizarea testelor se urmareste si stabilirea gradului de maturitate afectiva, a nivelului

de adaptare emotionala si sociala. Cele doua chestionare sunt utilizate pentru a evalua mai exact atat manifestarile comportamentale de tip opozitional cat si de hiperactivitate.

*testele sunt completate de informatii obtinute din dosarul copilului, precum si din interviuri cu asistentul maternal profesionist si cu invatatoarea copilului.

Observatii din timpul examinarilor:

Testul omuletului: Copilul a acceptat sarcina cu usurinta pentru ca ii place mult sa deseneze si sa coloreze. Pentru inceput deseneaza omuletul dezbracat motivand ca se pregateste pentru baie, apoi se razgandeste si ii coloreaza si haine. Timpul de lucru este foarte scurt, nu pune defel accentul pe detalii si coloreaza totul (hainele si parul) intr-o singura culoare (portocaliu).

Desenul familiei: trecem de la desenul omuletului la cel al familie cu usurinta, Sergiu fiind bucuros ca poate desena in continuare. Intelege si acum indicatiile de munca foarte repede. Nu verbalizeza in timp ce lucreaza. Sta foarte concentrat la foaia de hirtie, tinand cate doua creioane colorate o data in mana pentru a o avea pe urmatoarea la indemana. Deseneaza o familie compusa din cinci membri- acestia se tin de maini „ ca sa se iubeasca”. La terminarea desenului refuza sa alcatuiasca si o scurta povestioara despre familie pentru ca lui ii place sa deseneze si sa coloreze.

Coloreaza pagina! –tot un test proiectiv prin care se are in vedere identificare emotiilor si sentimentelor copilului din ultima perioada. Dupa ce i se explica ce emotii reprezinta diferite culori, subiectul va trebui sa coloreze o pagina intreaga utilizand culorile corespunzatoare starilor emotionale pe care le- a experimentat intr-o perioada bine determinata de timp (utilizarea culorilor se va face proportional cu emotiile resimtite- ca durata).

Jocul cu familia de papusi -reprezinta o modalitate prin care sunt puse in scena relatiile dintre copil si ceilalti membri ai familiei, sentimentele acestuia fata de fiecare membru in parte. Este utila in munca cu copiii pentru ca acestia de multe ori sunt adusi in consiliere de adulti si in consecinta nu considera ca ar avea o problema. Prin joc se pot obtine o multime de informatii utile despre modul in care copilul vede si apreciaza lucrurile.

Chestionarul de apreciere a manifestarilor comportamentale de tip opozitional si chestionarul de apreciere a manifestarilor de hiperactivitate- acestea au fost completate dupa ce au avut loc cateva intalniri cu copilul si tinand cont de cele relatate de asistentul maternal profesionist in grija caruia este copilul la momentul actual.

g. Rezultatele testelor si interpretarea lor:

Testul omuletului: din interpretarea acestui test, cele mai importante aspecte si caracteristici remarcate au fost:

- Control deficitar exercitat asupra instinctelor primare
- Dificultati de comunicare
- Introversia
- Agresivitatea
- Infantilismul
- Dependenta si pasivitatea
- Materialismul
- Imposibilitatea realizarii ambitiilor, anxietate
- Egocentrism, respingerea conventiilor si normelor sociale
- Tulburari afective, afectivitate intensa
- Deficienta mentala

Desenul familiei: principala observatie in ce priveste acest test este aceea ca desi stie care este adevarata sa familie, copilul alege sa deseneze familia asistentului maternal profesionist in grija caruia se afla in prezent. Ansamblul desenului este

unul infantil, primitv, cu mult sub varsta cronologica a subiectului. Caracteristicile identificate analizand acest desen sunt: opozitia si impulsivitatea, deficienta mentala, introversia, infantilismul si fixatia pe un stadiu primitiv, imagine de sine alterata, deficitara; de asemenea si aici se remarca furia si agresivitatea puternica, comportamentul opozant, tendinta spre delincventa si sentimentul de insatisfactie, afecte crescute si nu in ultimul rand conflicte de ordin sexual; in functie de culorile utilizate in efectuarea desenului remarcam sentimentele de tristete, doliu, tendinte depresive dar si anxietate si manie; valorizarea/ devalorizarea diferitilor membri ai familiei: sotul asistentului maternal profesionist este vazut ca o persoana importanta in cadrul familiei, dar sotia este totusi cea care are influenta mai mare; in ce le priveste pe cele doua fiice, copilul este mai atasat de una dintre ele cu care se si relationeaza mai bine in viata de zi cu zi.

Coloreaza pagina! –analizand culorile utilizate in proportia cea mai mare de catre copil se poate constata ca cel mai mult acesta s-a simtit trist si nehotarat, dar si vesel si bucuros, furia avand o pondere destul de mica. Totusi, privind atent pagina se poate observa ca furia este centrala fata de celelalte emotii si sentimente, aceasta ocupa un spatiu restrans dar este intens colorat (este apasat mai tare cu creionul, care aproape ca trece prin pagina) care reprezinta nucleul desenului. Asadar, chiar daca celelalte sentimente sunt mai des resimtite, iar furia mai rar, totusi aceasta este mult mai intensa, instinctiva si impulsiva, ceea ce explica aparitia actelor agresive prin care aceasta tensiune este eliberata.

Jocul cu familia de papusi: copilul alege familia asistntului maternal profesionist in grija caruia se afla. In jocul sau ii reprezinta pe toti cei patru membri, precum si propria persoana. Poate fi observat faptul ca S. se simte bine in cadrul familiei, este implicat in tot felul de sarcini si are responsabilitati, unele mai placute altele mai putin placute. Si aici este prezenta figura „mamei” ca dominanta, cea care ia deciziile in ce-l priveste si fata de care are de multe ori sentimente ambivalente. Este o buna metoda de a se opune prin joc tuturor cerintelor pe care el le considera inutile si incomode (este pus in evidenta comportamentul opozant). Totusi S. este constient cat de tare o supara pe mama actele sale de agresivitate si in consecinta, la fel de impulsiv ii promite ca va fi cuminte si ca nu va mai face asa ceva niciodata.dar tot la fel de repede isi uita promisiunile facute si reactioneaza urat pentru ca cineva il supara foarte tare de fiecare data. Din manipularea papusilor reiese si anxietatea copilului legata de posibilitatea mutarii la familia sa naturala. Totusi acolo ii vor lipsi compoturile si calculatorul.

Chestionarul de apreciere a manifestarilor comportamentale de tip opozitional si chestionarul de apreciere a manifestarilor de hiperactivitate: punctajul obtinut la cele doua scale a fost apropiat de scorul maxim posibil: 41 de puncte din maxim 45 posibile pentru comportamentele de tip opozitional si 54 din 60 de puncte maxim., ceea ce indica faptul ca nivelul de hiperactivitate este in cotinuare foarte ridicat, dar si ca frecventa comportamentelor de tip opozant este foarte mare.

h. Planul de interventie

In urma datelor obtinute din aplicarea si interpretarea testelor, se va stabili un plan de interventie care sa aiba in vedere atat stabilirea unui echilibru in ce priveste partea emotionala, cat si diminuarea comportamentelor de tip opozant si agresive. Astfel, planul de interventie va fi impartit in etape. Intr-o prima etapa vom stabili urmatoarele obiective:

Interventie primara pentru echilibrare din punct de vedere emotional –prin intermediul activitatilor de dezvoltare a inteligentei emotionale, educatie rational-emotiv-comportamentala (activitati potrivite varstei prin care sa se evidentieze legatura stransa dintre gandire-emotii-comportamente)

Atenuarea comportamentului de tip opozant si a agresivitatii –prin formularea unui set de reguli atat pentru copil cat si pentru asistentul maternal profesionist si familie; identificarea emotiilor negative si identificarea de modalitati potrivite de exprimare a acestor emotii etc.

Dezvoltarea unei atitudini pozitive fata de sine, dezvoltarea stimei de sine- prin identificarea de cat mai multe puncte tari si discutarea de puncte slabe; interventie primara la nivelul acceptarii neconditionate de sine, discutii despre apartenenta la diferite rase sau etnii, consolidarea sentimentului identitatii de sine.

Dezvoltarea de abilitati de interactiune sociala pozitiva– prin invatarea de comportamente care sa faciliteze colaborarea cu ceilalti, atat in cadrul activitatilor cat si la jocuri, inlocuirea unor comportamente negative cu alternativele lor pozitive.

In partea a doua a planului de interventie ne vom stabili obiective care sa ajute la mentinerea rezultatelor bune anterior obtinute. Cateva din obiectivele propuse ar fi:

- Mentinerea comportamentului opozant si a agresivitatii la un nivel cat mai scazut
- Recunoasterea, identificare si exprimarea in mod adecvat a emotiilor
- Cresterea tolerantei la frustrare
- Managementul furiei
- Tehnici de autoreglare si control
- Ameliorarea capacitatii de interrelationare cu ceilalti
- Dobandirea de abilitati de comunicare asertiva

i. Implementarea planului de interventie

Metodele de lucru folosite in realizarea obiectivelor propuse sunt foarte variate:

- Planul cu puncte
- Contractul
- Povestile rationale
- Imageria dirijata
- Jocul de rol
- Modelajul
- Realizarea de desene
- Activitati ludice
- Activitati ale educatiei rational-emotive
- Conversatia
- Explicatia
- Identifica emotia!
- Copacul bucuriei si necazurilor
- Propozitiile neterminate

Pentru a fi cat mai eficienta interventia va fi aplicata la nivel individual, familial, precum si la nivel de scoala.

La nivel individual sedintele de consiliere desfasurate cu copilul vor avea ca scop utilizarea cat mai multor tehnici care sa faciliteze schimbarea. Prin intermediul activitatilor de educatie rational-emotiva copilul va invata ca exista o stransa legatura intre modul in care vedem lucrurile (gandim), emotiile resimtite si actiunile care au loc in final. Prin intermediul activitatilor precum „Gandesc, simt”, „Optiuni”, „Pur si simplu diferit”, „Infrunta-ti emotiile” sunt identificate moduri diferite de a gandi si simti, precum si optiuni diverse de a reactiona in anumite situatii- este astfel discutata posibiliatea de a alege un raspuns mai mult sau mai putin potrivit. Activitatea „Pur si simplu diferit” vizeaza acceptarea de sine, explicatiile sunt adaptate situatiei in care se afla copilul- aceea de a apartine etniei rrome si insemnatatea acestui fapt pentru copil. Tot in acest cadru sunt utilizate si povestile rationale. Educatia rational-emotiva

este completata de utilizarea tehnicilor „Copacul bucuriei si necazurilor”, „Identifica emotia!”- pentru a identifica temele afective dominante, constientizarea si discutarea lor. Propozitiile neterminate sunt utilizate in acest caz cu scopul de a identifica si inetelege propriile emotii si sentimente, in principal sentimentul de frustrare fata de faptul ca nu este alaturi de familia sa naturala.

Jocul de rol, imageria dirijata sunt tehnici utilizate pentru a identifica comportamente potrivite ca mod de reactie la situatii provocatoare.

Realizarea de desene, modelajul – ca si metoda de catharsis: copilul reuseste sa se elibereze de emotii puternice si sa-si descarce energia.

Pentru descarcarea furiei si agresivitatii intr-un mediu controlat sunt utilizate activitatile ludice (jocul de fotbal lui S. ii face o deosebita placere sa loveasca mingea cu cat mai multa putere; de asemenea lovirea scaunului etc.)

In ce priveste interventia la nivel familial, pentru inceput au loc intalniri doar cu asistentul maternal la cabinetul de consiliere, apoi si cu restul membrilor familiei, acasa. Impreuna cu familia si copilul se stabileste un set de reguli care vor trebui sa fie respectate atat de catre copil cat si de catre restul familiei. Se stabileste un plan cu puncte pentru S. Acesta va primi cate o masinuta (decupata din hartie) pentru fiecare fapta buna si pentru fiecare regula respectata; i se va lua cate o masinuta de fiecare data cand loveste pe cineva, injura, sau nu vrea sa respecte regula. Daca la sfarsitul saptamanii a adunat numarul de masinute prestabilit are dreptul sa le preschimbe intr-o masinuta adevarata pentru a-si intregi colectia. Daca punctajul este in favoarea familiei, acestia au dreptul sa ia una dintre masinutele din colectie.

Tot impreuna cu copilul si familia se stabileste mai apoi un contract prin care S. se angajeaza sa nu mai fie agresiv (in partea a doua a planului de interventie care vizeaza mentinerea comportamentului agresiv la un nivel cat mia scazut). Obiectivele contractului sunt stabilite pentru perioade scurte de timp, deoarece copilul nu este motivat pentru atingerea obiectivelor pe termen lung, chiar daca recompensa obtinuta ar fi mai substantiala. Impulsivitatea specifica ADHD si nerabdarea isi spun cuvantul inca o data.

Tot acasa, asistentul maternal este de acord sa ii confectioneze copilului un mini sac de box pe care sa poata sa-si descarce furia; aceasta in speranta ca sacul va fi mai eficient decat ruperea hartiilor sau constrictionarea flacoanelor. Familia primeste indicatii despre cand si cum ar trebui sa fie utilizat sacul de box pentru ca tehnica sa aduca rezultatele sperate.

La scoala: colaborarea cu scoala este una fericita pentru ca ajunsa in pragul disperarii invatatoarea copilului este dispusa sa faca orice numai sa nu mai vina la scoala cu groaza, gandindu-se ce va mai face S. in ziua respectiva. Doamna invatatoare este incurajata sa utilizeze si ea intaririle pozitive si recompensele imediate pentru comportamentele pozitive, precum si pedepsele pentru comportamentele negative. Tehnica excluderii s-a dovedit a fi ineficienta in acest caz pentru ca o data exclus copilul isi gasea foarte repede ceva de facut.

Pentru ca S nu era acceptat aproape de nici unul dintre colegi, s-a incercat stabilirea de activitatia caror rezultat sa depinda de munca si colaborarea intre membrii echipelor. Sarcinile primite au vizat activitati in care si S putea obtine rezultate bune- acest lucru a ajutat atat la cresterea stimei de sine si a increderii in propriile forte, precum si la cresterea gradului de acceptare de catre colegi. Acestia au putut sa vada astfel si o alta fata a colegului lor, care le era mia putin cunoscuta.

j. Evaluarea planului de interventie

Rezultatele obtinute in urma planului de interventie sunt in mare parte satisfacatoare. Desi in plan intelectual progresele apar greu si foarte greu, in plan comportamental si emotional acestea sunt mai mari, demonstrand eficacitatea planului. Astfel ca pe parcursul celor 8 luni de interventie, in care au avut loc intalniri saptamanale, copilul a progresat mult in ce priveste actele agresive, acestea reducandu-si in cele din urma mult frecventa- este reaplicat chestionarul. Rezultatele sunt de altfel vizibile si prin intermediul celorlate teste care au fost aplicate si la inceputul interventiei. Totusi

s-a observat o crestere a nivelului agresivitatii in perioadele in care copilului se dezechilibra din nou din punct de vedere emotional, de exemplu cand era vizitat de mama sa.

In urma ultimelor discutii avute si cu mama sa naturala, copilul s-a hotarat ca si-ar dori sa mearga sa locuiasca alaturi de familia naturala desi iubeste foarte mult si familia asistentului maternal. Mama i-a spus ca totusi i-ar fi mai bine daca ar ramane in continuare cu asistentul maternal profesionist, iar copilul s-a simtit din nou tradat. Din acel moment a revenit la vechile comportamente agresive, dar de aceasta data de o intensitate si mai mare, indreptata in special inspre persoanele de sex feminin, atat la scoala cat si acasa. Dupa inca o perioada de interventie baiatul reuseste sa se stabilizeze din nou, totusi, este nehotarat daca ar fi mai bine sa ramana sau si-ar dori sa plece acasa.

*Au loc in paralel cateva sedinte in care se discuta situatia copilului cu familia naturala a acestuia. Este efectuata si o vizita la domiciliul parintilor biologici pentru a fi facuta o evaluare si apoi o ancheta psiho-sociala; parintii hotarasc in final ca cel mai bine ar fi totusi sa-l ia acasa pe copil. Este comunicata aceasta hotarare si copilului. La auzirea acestei decizii de catre copil, asistentul maternal remarca: *„niciodata in viata nu l-am vazut mai linistit, mai fericit si mai bucuros pe B.S.!”*

Asadar, chiar daca in planul de interventie propus nu s-a avut in vedere rezolvarea problemelor copilului prin luarea in calcul a posibilitatii de reintegrare (datorita conditiilor materiale foarte proaste) se pare ca totusi solutia cea mai potrivita in acest caz pentru a solutiona actele de agresivitate, ar fi reintegrarea copilului in familia sa naturala.

OBSERVATII SI APRECIERI FINALE:

Din momentul in care familia a decis reintoarcerea copilului in familie, acesta s-a schimbat foarte mult in bine, in sfarsit se simtea dorit de ai sai. In prezent baiatul mai frecventeaza sedintele de consiliere pentru a fi ajutat sa treca mai usor peste o schimbare atat de importanta in viata. Este mult mai putin agitat si foarte rar agresiv, totusi este in continuare sub tratament medicamentos; numara zilele cat mai are de stat in familie. Sentimentele au primat asupra ratiunii, dar materialist din fire fiind, copilul se gandeste inca si la ce va pierde plecand din familie: calculatorul, camera proprie, compotul si gemurile etc., dar este bucuros ca va avea mai mult spatiu sa se joace afara, impreuna cu fratii sai, *care il vor accepta asa cum este* – dupa cum el insusi declara la una dintre sedinte.

Se pregateste de plecare, apreciind ce o sa poata lua cu el si ce daruri va duce pentru fratii sai mai mici. Regreta si despartirea de familia cu care a impartit bune si rele timp de aproape 6 ani.

Cazul va fi monitorizat pe o perioada de 3 luni dupa reintegrarea copilului in familie.

Bibliografie:

1. POPESCU - NEVEANU, P., Dictionar de psihologie, ed. Albatros, Bucuresti, 1979
2. DAFINOIU, I., Elemente de psihoterapie integrativa, ed. Polirom, Iasi, 2001.
3. HOLDEVICI, I.; VASILESCU,I.P., Psihoterapia. Tratament fara medicamente, ed.Ceres,Bucuresti, 1993.
4. HOLDEVICI, I., Ameliorarea performantelor individuale prin tehnici de psihoterapie, ed. Orizonturi, Bucuresti, 1993.
5. HOLDEVICI, I., Psihoterapie, ed. Ceres, Bucuresti 1993.
6. HOLDEVICI, I., Sugestie si psihoterapie sugestiva, ed. Victor, Bucuresti, 1995.
7. HOLDEVICI, I., Autosugestie si relaxare. ed. ALL, Bucuresti, 1995.
8. HOLDEVICI, I, Gandirea pozitiva, ed. Dual-tech, Bucuresti, 2000
9. HOLDEVICI, I., Noua hipnoza ericksoniana, ed. Dual-tech, Bucuresti, 2001.
10. HOLDEVICI, I., Psihoterapia cazurilor dificile, ed. Dual-tech, Bucuresti, 2003.
11. HOLDEVICI, I., Psihoterapia de scurta durata, ed. Dual-tech, Bucuresti, 2004.
12. HOLDEVICI, I., Psihoterapii scurte, ed. Ceres, 2004.
13. IONESCU, C., Psihiatrie Clinica, ed. Univers enciclopedic, Bucuresti, 2000.
14. MITROFAN, I., Psihoterapie experentiala., Ed. Info-Medica, Bucuresti, 1997.

STUDIU DE CAZ- ANALIZA SWOT

Prof. Popa Alunita Olimpia
Liceul de Arte „Marin Sorescu” - Craiova

E greu să fii înconjurat de tot ce e frumos, de oameni care te iubesc, de copii care vor să se joace cu tine şi să nu poţi să-i înţelegi, să nu poţi să le explici cum eşti tu şi de ce nu le semeni decât fizic. E greu să fii altfel, fără voia ta; într-un cuvânt nu e uşor să ai ***elemente de autism.***

Deficienţa poate determina o incapacitate care la rândul ei antrenează o stare de handicap ce face ca persoana deficientă să suporte cu dificultate exigenţele mediului în care trăieşte, mediu ce poate asimila, tolera sau respinge persoana cu o anumită deficienţa.

O mare dificultate întâmpină şi părinţii copiilor aflaţi în această situaţie, pentru că, pe de o parte, ***deficienţa*** necesită multă îngrijire şi e dureros, iar pe de alta parte, societatea nu vede cu ochi prea buni aceste persoane.

Deficienţa este anomalie a unei structuri fiziologice, anatomice definitivă sau temporară ca urmare a unui accident sau a unei boli. Se regăseşte în forma a cinci categorii: mintale, senzoriale, fizice, de limbaj, de comportament.

Autismul este o tulburare a creierului care interferă adesea cu abilitatea de a comunica şi de a relaţiona cu cei din jur.

Autismul este o boală caracterizată prin afectarea dezvoltării creierului, a abilităţilor mentale, emoţionale şi comunicaţionale ale unei persoane. Cauzele autismului nu sunt cunoscute. Ele pot fi de natură genetică, iar unele cazuri de autism au fost asociate traumelor, bolilor sau anomaliilor structurale dinainte sau din timpul naşterii, incluzand mama bolnavă: (în timpul sarcini de rubeolă sau rujeolă (pojar), fenilcetonuria netratată (o incapacitate a corpului de a controla anumite substanţe chimice numite fenilcetone), lipsa oxigenului în timpul naşterii, encefalita sau alte infecţii grave care afectează creierul la sugar).

Semnele autismului se dezvoltă aproape întotdeauna înaintea împlinirii vârstei de 3 ani, deşi această deficienţă este uneori diagnosticată abia mai târziu. În mod tipic, părinţii devin îngrijoraţi atunci când observă că fiul lor nu începe să vorbească, nu răspunde sau nu interacţionează ca şi ceilalţi copii de aceeaşi vârstă.

De regulă, ***copiii cu elemente de autism*** nu au o dezvoltare normală a vorbirii şi pot să "pară" surzi, deşi ***testele de audiometrie sunt normale***.

Autismul afectează modul în care copilul percepe şi procesează informaţia senzorială.

Am putea spune că doar copiii nu ştiu, nu cunosc manifestările şi nu pot respinge un copil cu elemente de autism, dar ne înşelăm: ei văd uşor diferenţele, comportamentele acestora, ţipetele necorespunzătoare sau refuzurile repetate şi…râd. Şi nu o fac pentru că vor, ci pentru că nu-şi dau seama, dar….doare chiar şi venind de la nişte copii.

Tratamentul copiilor cu elemente de autism se bazează în primul rând ***pe educaţie***. Acesta trebuie adaptat fiecărui copil cu elemente de autism în parte, în funcţie de simptome şi nevoi, deoarece fiecare copil autist prezintă particularităţi proprii.

E drept că astăzi există anumite asociaţii care asigură suport ***copiilor cu elemente de autism*** şi familiilor acestora. Părinţii trebuie să întrebe medicul psihiatru sau să contacteze asociaţiile care se ocupă de copiii cu autism pentru a învaţa tratamentul autismului şi pentru a învaţa cum să se descurce cu manifestările copilului.

S-a arătat că acest tip de antrenament reduce stresul membrilor familiei şi îmbunătăţeste funcţionarea copilului. Înţelegerea afecţiunii şi cunoaşterea ei, a expectaţiilor posibile, este o parte importantă în ajutarea copilului să devină

independent. Învăţând despre autism, părinţii pot fi, de asemenea, pregătiţi pentru momentul în care copilul lor ajunge la maturitate.

Comunicarea strânsă cu alte persoane implicate în educarea şi în îngrijirea copilului preşcolar este de un mare ajutor pentru membrii familiei. ***Cel mai bun tratament pentru copiii cu elemente de autism este o abordare în echipă şi aplicarea unui program bine structurat, în mod constant.***

Este important ca părinţii să aibă grija şi de ei înşişi. Părinţii sunt sfătuiţi să înveţe diverse modalităţi de a face faţă tuturor emoţiilor, temerilor şi îngrijorărilor care apar atunci când au în grijă un copil cu autism. Provocările de zi cu zi şi cele pe termen lung la care sunt supuşi cresc mult riscul părinţilor şi al celorlalţi copii din familie de a face depresie sau alte afecţiuni legate de stres. Modalitatea în care părinţii fac faţă acestor probleme îi influenţează pe ceilalţi membri din familie.

Este bine ca părinţii să aibă un hobby, să viziteze alţi prieteni şi să înveţe modalităţi de relaxare. Să caute şi să accepte suport din partea altora. Pe lângă acestea, grupurile de terapie de suport pentru părinţi şi pentru alte rude apropiate sunt adesea foarte utile; persoanele care participă la aceste grupuri pot beneficia adeseori de experienţa pe care alţii o împărtăşesc.

Consider, însă, că este foarte greu şi, de asemenea, este un proces îndelungat, să poţi să te detaşezi de aceste griji permanente şi să te poţi relaxa, dar este foarte util, atât pentru cuplul în care trăieşte un copil cu elemente de autism, cât şi pentru copilul în cauză. Aşa cum au arătat studiile, nu se poate fugi din faţa acestor tragedii şi, mai înspăimântător e faptul că nu există şanse de vindecare. Trebuie doar să speri că va fi o formă uşoară a bolii sau că ceea ce se face, prin tratament sau terapie, poate aduce îmbunătăţiri.

Este tragic că asta se întâmplă într-o lume în care am putea, cu toţii, să ne bucurăm de razele de soare, de lumina stelelor, de jocul copiilor şi de zâmbetele lor care ne fac fericiţi.

Studiu de caz

1.Date de identitate

Numele şi prenumele:F.R.

Vârsta: *10ani*

Sex: *masculin*

Clasa :a IV-a

2.Definirea problemei

Parintii au sesizat la varsta de 2 ani lipsa dezvoltarii limbajului copilului ,drept pentru care au consultat un specialist care l-a diagnosticat cu autism infantil. Copilul a frecventat apoi cursurile gradinitei cu program prelungit,,Delfinul’’din cadrul Asociatiei Betania Bacau. In prezent, este inscris la Centrul Scolar de Educatie Incluziva nr2 Comanesti.

Gradul de manifestare al subiectului în activitatea cotidiană:

F.R. este atent în timpul activităţilor desfăşurate, dar are momente de agitatie la fiecare lectie nou-predata, atunci când nu-i convine ceva,fiind rezistent la orice schimbare.

3.Date familiale:

Numele şi prenumele părinţilor

tata-Catalin

mama-Alina

Ocupaţia părinţilor

tata-inspector silvic

mama-salariata la Primarie

Bugetul familiei: *mediu*

Structura familiei : *o familie care se ocupă de copii/familie organizata*

Componenţa familiei: *tata, mama, R.,A.*

Relaţii familiale: *bune*

4.Date despre starea sănătăţii

Naştere : *normală*

Sarcina : *fără probleme deosebite*

Dezvoltare fizică : *bună*

5.Date privind dezvoltarea personalităţii

Percepţie : *lacunara*

Atenţie : *stabilă, se concentrează în activitate*

Memorie: *predominant mecanică şi de lunga durată; viteza de memorare variată, în funcţie de tipul textului învăţat (memorează uşor versurile, dar nu le poate reda corect din cauza limbajului); întipărirea buna, durata păstrării lunga.*

Gândirea : *concret- intuitivă, nu face abstractizări.*

Limbaj şi comunicare :

-Volum vocabular: sărac, concret- situativ.

-Tip de comunicare: neinteligibilă, mimico-gesticulară, înţelege informaţia verbală în ritm lent după multe repetări

Imaginaţie: *săracă*

Afectivitate: *emotivitate-instabil, imatur emoţional, dependenţă de adult, reacţii emotive cu caracter exploziv (ţipete, plâns, aruncarea jucăriilor, agitaţie)/din ce in ce mai rare;*

Psihomotricitate: *coordonare motrică generală - relativ bună. Rezistenţă la dificultăţi: oboseşte uşor, se plictiseşte repede*

Trăsături de caracter în devenire: *neîncredere în sine, timiditate, nehotărâre, nesiguranţă, egoism*

Aptitudini: *aptitudini pentru activităţile practice, matematice.*

6.Stil de învăţare:

Rapid, datorită faptului că se poate concentra mult timp. Preferă activităţile practice şi matematice (imită cu uşurinţă mişcările sugerate de textul jocurilor muzicale si imita cu succes metoda de lucru in rezolvarea exercitiilor.)

7.Stil de muncă : *sub supravegherea terapeutilor, părinţilor sau a profesorului.*

Analiza SWOT

deficienţă de intelect şi limbaj („elemente de autism”)

Analiza SWOT (Strengths-Weaknessee-Opportunities-Threats)

Se axează pe realitatea internă şi externă, examinând părţile tari şi slabe în cadrul mediului intern, ca şi oportunităţile şi ameninţările legate de mediul extern.

1. **S : Puncte tari** sunt aspecte pozitive interioare care pot fi controlate şi folosite în avantaj:	2. **W : Puncte slabe** sunt defecte, aspecte negative care, prin control, pot fi minimizate şi îmbunătăţite.
-interacţionează cu adulţii cunoscuţi -manipulează obiecte dacă sunt lucioase, produc zgomote, se lipesc/dezlipesc, -răsfoieşte cărţi cu coperţi groase pentru puţin timp ; -psihomotricitate: coordonare motrică generală - relativ bună, rezistenţă la dificultăţi: oboseşte uşor, se plictiseşte repede -aptitudini pentru activităţile practice, matematice; -memorie predominant mecanică şi de lunga durată; viteza de memorare variată, în funcţie de tipul textului învăţat (memorează uşor melodiile, dar nu le poate reda corect din cauza limbajului deficitar); întipărirea buna, durata păstrării ,lunga. -gândirea este concret- intuitivă, nu face abstractizări. -volumul vocabularului este sărac, concret- situativ. -comunicarea este neinteligibilă, mimico-gesticulară, înţelege informaţia verbală în ritm lent după multe repetări -imaginaţia este săracă; -afectivitate: emotivitate-instabil, imatur emoţional, dependenţă de adult,	***1. Dificultate în comunicare*** - limbajul vorbit este de obicei greoi sau deloc, cuvintele fiind adesea folosite dupa imagini,pictograme. -foloseşte mai mult gesturi decât cuvinte (sau alte moduri de comunicare non-verbală) -există tendinţa de a repeta cuvinte (mama,tata) ***2.Nesociabilitate*** - nu e de obicei prea interesat în a avea relaţii cu alţii. - uneori, nu răspunde cu plăcere altora şi nu îşi priveaşte în ochi interlocutorul. - petrece mult timp singur şi nu depune prea mult efort în a-şi face prieteni. ***3.Simţuri diminuate sau prea dezvoltate*** - aude un zgomot după care isi acopera urechile pentru mult timp -dezinteresat de celelalte activităţi din scoala, se plictiseşte uşor, - nu este interesat în a intra în joc cu alţi copii (evită copiii şi chiar animalele) sau nu capabil să intre într-un joc bazat pe imaginaţie; ***4.Excese în comportament*** - neîncredere în sine, timiditate, nehotărâre, nesiguranţă, egoism - are reacţii exagerate sau poate fi extrem de pasiv, putând trece de la o extremă la alta - este total dependent de adulti -are reacţii emotive cu caracter exploziv (ţipete, plâns, aruncarea jucăriilor, agitaţie) crize (in general ,la predarea elementelor noi)
3. **O: Oportunităţile** sunt condiţii pozitive, necontrolabile, dar care pot fi folosite în propriul avantaj.	4. **T : Temerile (ameninţările)** sunt condiţii necontrolabile, dar al căror efect poate fi prevăzut şi evitat:
-*Cu cât* ar sta mai mult într-un colectiv sănătos, *cu atât* integrarea va fi mai uşoară. -*Dacă* va continua sedinţele de logopedie, *atunci* limbajul lui ar deveni mai inteligibil, iar el se va putea exprima mai uşor, ceea ce i-ar înlătura şi frustrarea datorată faptului ca nu este înţeles (decât de puţine persoane – părinţi, psiholog, logoped,profesor).	- limbajul vorbit este de obicei greu sau deloc - nu e de obicei prea interesat în a avea relaţii cu alţii. - uneori, nu răspunde cu plăcere altora şi nu îşi priveşte în ochi interlocutorul. - petrece mult timp singur şi nu depune prea mult efort în a-şi face prieteni. - aude un zgomot după care isi acopera urechile pentru mult timp

	- nu este interesat în a intra în joc cu alţi copii (evită copiii şi chiar animalele) sau nu e capabil să intre într-un joc bazat pe imaginaţie; - are reacţii exagerate sau poate fi extrem de pasiv, putând trece de la o extremă la alt - este dependent de adult, -are reacţii emotive cu caracter exploziv (ţipete, plâns, aruncarea jucăriilor, agitaţie) crize,la tot ce e nou.
Strategii SO (max-max)Punctele tari sunt utilizate pentru a dezvolta oportunităţile:	**Strategii WO (**min. – max.) Punctele slabe sunt diminuate prin prisma oportunităţilor:
- dezvoltarea în continuare a aptitudinilor pentru activităţile practice sau matematice - antrenarea în orice tip de activitate extrascolara - conştientizarea de către părinţi a responsabilităţilor care le revin în educarea copilului; - dezvoltarea încrederii în forţele proprii	- mobilizarea atenţiei şi a voinţei pentru a termina activitatea începută - realizarea unui program adecvat posibilităţilor lui, fără solicitări sau eforturi în salt, cu sarcini precise şi bine definite; -continuarea şedinţelor de logopedie.
Strategii ST (max. –min.) Punctele tari sunt folosite pentru ocolirea pericolelor:	**Strategii WT** (min. – min.) Punctele slabe sunt minimalizate pentru a evita ameninţările:
- formarea,in continuare,a unor deprinderi specifice lucrului în colectiv, respectării unor reguli de grup şi îmbunatăţirii limbajului; - urmarea sedinţelor logopedice; - aprecieri din partea profesorilor, în cadrul colectivului ,atunci când realizează anumite sarcini simple; - acordarea de roluri în jocurile şi activităţile alese prin care să capete încredere în forţele proprii, precum şi încrederea colegilor; -discutii cu parintii; - participarea părinţilor la activităţile din clasa/scoala cu scopul de a observa copilul în mediul educaţional; - consilierea părinţilor în urma observării comportamentului copilului;	- ***Terapie comportamentală*** - pentru a-l ajuta să se adapteze condiţiilor sale de viaţă (să se imbrace singur, să mănânce singur, să folosească toaleta corect, să se spele)- psiholog, profesor, părinţi -***Programe de integrare*** - care să-l ajute să se adapteze lumii inconjurătoare ,pe cât posibil (socializarea), practicarea sportului, dansului – psiholog, profesori, părinţi, -***Asigurarea unui mediu organizat de viaţă*** - este foarte important să urmeze o rutină a activităţilor zilnice- părinţi, profesor, psiholog -***Terapie audio-vizuală*** - pentru a-l ajuta în comunicare (se vor căuta metode alternative de comunicare, cum ar fi comunicarea non-verbală: gesturi, imagini, etc) –psiholog, profesori, părinţi -***Medicamente*** - recomandate de medicul psihiatru- părinţi -***Terapie fizică*** - pentru a-l ajuta în a-şi controla stereotipiile. Îi place foarte mult să danseze, să lipească, sa potrivească piesele de puzzles,sa picteze - psiholog, profesori, părinţi, -***Terapia limbajului*** – logopedie- logoped, părinţi,profesori

Bibligrafie :

Csorba, Diana „Şcoala pentru diversitate, şcoala pentru toţi” suport curs psihopedagogie specială, Credis 2008

Gherguş, A. „Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată”, Ed. Polirom, Iaşi, 2001

M.E.C., UNICEF, ”Ghid mamagerial-dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli”, Bucureşti, 1999

Muşu, I.,Taflan A.,”Terapia educaţională integrată", Editura Fundaţiei Humanitas, Bucureşti ;1997

Popovici D.V.,- „Elemente De Psihopedagogia Integrarii”, Bucuresti, Ed. Pro-Humanitate, 1999.

Radu Gh.,- „Psihopedagogia Scolarilor Cu Handicap Mintal”, Bucuresti, Ed. Pro-Humanitate, 2000.

Ungureanu, D. „Educaţia integrată şi şcoala incluzivă”, Editura deVest, Timişoara, 2000

Verza E.- „Tratat De Logopedie – Volumul I”, Editura Fundatiei Humanitas

Verza, E. „Psihopedagogie specială” – manual pentru cls. XIII şcoli Normale, E.D.P., Bucureşti,1995

Vrăşmaş, T. „Şcoala şi educaţia pentru toţi”, Editura Miniped, Bucureşti 2004

CUM CONTRIBUIE EDUCAȚIA NONFORMALĂ ȘI INFORMALĂ LA REALIZAREA EDUCAȚIEI FORMALE

Lica Mihaela,
Profesor pentru învățământul primar,
Colegiul Național ”Elena Cuza”, Craiova

1. ROLUL EDUCAȚIEI ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Lumea actuală, o societate a cunoașterii, se caracterizează prin intelectualizarea vieții economice, prin accentuarea procesului de educație-cunoaștere-inovare, dar și prin utilizarea pe scară largă a tehnologiilor, o societate în care puterea fizică este înlocuită de puterea minții. (Toffler, A. 1995.p. 134)

2. FORMELE EDUCAȚIEI

Pe baza caracteristicilor procesului educațional (caracter sistematic, organizat și spontan) distingem formele educației: educație formală, nonformală și informală, ce constituie de fapt modalități prin care se realizează acțiunea educațională.

2.1 Educația formală

Educația formală are importanța și eficiența cea mai mare în formarea personalității, dar și în pregătirea și perfecționarea profesională, deoarece are un caracter intenționat, complex, organizat și conștient prin care se realizează predarea-învățarea-evaluarea cunoștințelor teoretice și practice, dar și a capacităților. În realizarea educației formale, școala are rolul esențial în realizarea funcțiilor educației, (dar și instituțiile care se ocupă de formare) și se finalizează cu acordarea de diplome sau calificări ce sunt recunoscute oficial. (Cristea, G, 2008. p.212)

2.2 Educația nonformală

Educația nonformală se desfășoară într-un cadru instituționalizat situat în afara sistemului de învățământ, dar și în interiorul acestuia și este complementar educației normale. Educația nonformală presupune organisme școlare adiacente, extradidactice sau extrașcolare și realizează legătura între cunoștințele dobândite în cadrul lecțiilor și informațiile acumulate în mod nonformal. (Văideanu, G. 1996. 232)

Educația nonformală poate fi realizată în cadrul unor seminare, workshopuri, sesiuni de formare, prin diverse parteneriate încheiate între facilitatori și participanți, se desfășoară în grupuri sau în cadrul altor organizații (în afara sistemului de învățământ) și răspunde nevoilor de învățare ale unui grup.

Rolul educației nonformale sporește datorită faptului că sistemul educațional normal nu se adaptează rapid la schimbările socioeconomice și culturale ale lumii actuale. De aceea, prin intermediul educației nonformale li se asigură copiilor, tinerilor și adulților posibilitatea de a răspunde nevoilor societății.

2.3 Educația informală

Educația informală reprezintă caracterul spontan al influențelor educative și are la bază un ansamblu de acțiuni culturale și socioumane, cu efecte spontane educaționale care nu sunt conștientizate în mod special.

Etimologic, termenul de educație informală provine din limba latina ”informis/informalis”, în limba română având sensul de „spontan”, „neașteptat”. Prin urmare, educație informală înseamnă educație realizată spontan. Educația informală este realizată individual sau interacționând cu prietenii, cu familia și cu colegii de la serviciu, sau utilizând surse de informare mass-media. Acest tip de educație reprezintă un proces de învățare tacită, ce se bazează pe experiență, nefiind un proces conștient sau planificat. Educația informală se desfășoară fără a avea la bază un curriculum.

Prin urmare, în educaţia formală şi nonformală acțiunea educațională are la bază intenţii și scopuri clare ale celui care învaţă, în timp ce experienţele din cadrul educaţiei informale nu sunt direcționate de o intenţie sau de un scop definit al învăţării, din perspectiva subiectului implicat.

În concluzie, se verifică faptul că, în educația informală, informațile nu sunt deliberate. Fac excepție însă studiile autodidactice. (Cucoș, C. 2014. p.534)

3. CUM CONTRIBUIE EDUCAȚIA NONFORMALĂ ȘI EDUCAȚIA INFORMALĂ LA REALIZAREA EDUCAȚIEI FORMALE

Interdependenţa dintre educaţia formală, nonformală şi informală este esențială și, de aceea, actuală. Accentuarea rolului influenţelor educative informale și nonformale , alături de influențele educative formale asupra formării şi dezvoltării personalităţii capabile să se integreze activ în societate.

De asemenea, sunt de acord cu opinia lui Sorin Cristea, care afirmă că „interdependenţa dintre educaţia/instruirea/învăţarea formală-nonformală-informală răspunde realităţii pedagogice afirmată în societatea postmodernă . Astfel, creşterea cantitativă a resurselor educaţiei informale, este generată de două fenomene obiective:

a) expansiunea reţelelor mass-media, electronizate şi informatizate, promovate la nivel global, naţional, teritorial, local;

b) reducerea săptămânii de muncă în contextul progresului tehnologic postmodern, care oferă mai mult timp liber, care trebuie valorificat la nivel pedagogic (Cristea. S. 2017. p. 137).

Analizând caracteristicile celor trei forme de educație, putem extrage câteva idei esențiale ce susțin faptul că educația nonformală și informală contribuie la realizarea educației formale:

- Cele trei forme de educație (formală, nonformală și informală) sunt interconectate. Astfel, educația formală este completată de experiența amplă acumulată în afara școlii, prin intermediul educației informale și nonformale, devenind astfel mult mai atractivă.
- Educaţia formală corectează şi completează achiziţiile obţinute prin celelalte două forme ale educaţiei, ea exercită o „funcţie integrativă, de sinteză a diferitelor experinţe trăite. Experienţa acumulată în cadrul educaţiei şcolare, adaptată şi valorificată în mod corespunzător este în măsură să contribuie la creşterea celorlalte forme de educaţie” .(Cerghit. I. 1992. p.99)
- Scopul comun al educației formale și nonformale este de a forma o personalitate capabilă să învețe pe tot parcursul vieții pentru a se integra în societate și pentru a contribui la dezvoltarea ei, fiind completate și cu educația informală.
- Atât educația formală, cât și educația nonformală se desfășoară într-un cadru instituționalizat, special organizat de societate, dispunând de conținuturi, metodologii și mijloace proprii pentru realizarea lor.
- Prin intermediul educației formale, copiii și tinerii sunt capabili să discearnă, să selecteze activitățile pe care le vor întreprinde, pe baza comportamentelor pozitive și a valorilor educaționale. De aceea, atât educația informală cât și cea nonformală contribuie la educația formală.
- Deși educația formală se desfășoară în școală, iar celelalte tipuri de educație în afara ei, scopul lor este comun și conlucrează la îndeplinirea acestuia.
- Educația formală presupune achiziția permanentă de cunoștințe, precum și formarea și dezvoltarea de priceperi, deprinderi, capacități, atitudini și aptitudini, un rol important în stabilirea reușitei școlare avându-l evaluarea. Aceasta o putem întâlni și la educația nonformală, dar este opțională, având doar scopul de a stimula activitățile. Prin urmare, atât educația informală și nonformală contribuie la aceste achiziții, dar într-un cadru diferit.
- Activitățile educației formale sunt sistematice, organizate, pe când cele ale educației nonformale și informale sunt opționale.

- Activitățile formale sunt mai rigide, dar ele sunt completate de activitățile nonformale care presupun flexibilitate și adaptabilitate mai mare în conducerea activităților și, în același timp, se desfășoară într-un cadru mai plăcut.
- Activitățile nonformale și informale sunt centrate pe elev, iar cele formale mai mult pe procesul de învățare, dar împreună contribuie la formarea personalității armonioase.
- Activitățile formale și nonformale se desfășoară într-o perioadă lungă de timp, dar acestea sunt completate de educația informală, deși aceasta este de scurtă durată.

4. Concluzii

Părerea mea este că educația formală este cea mai importantă, deoarece asigură înțelegerea cunoștințelor dintr-o multitudine de domenii, contribuie la formarea unui stil de muncă intelectual, prin utilizarea unor mijloace diverse, într-un cadru instituționalizat, dar aceasta trebuie completată cu educația nonformală și cu educația informală care aduc în plus aspectul atractiv al activităților.

În concluzie, putem afirma că cele trei forme ale educației sunt complementare, se valorizează reciproc și au un plus de valoare atunci când ele se întrepătrund pentru a asigura o educație de calitate. Astfel, experiențele accumulate de elevi în afara școlii completează achizițiile însușite în școală, ceea ce întărește ideea că educația informală și nonformală contribuie la realizarea educației formale și o valorizează.

Bibliografie:

-Cerghit I., Radu I.T. (coord.). (1992). *Didactica,* București: Editura Didactică şi Pedagogică, R.A. (p.99)
-Cristea Gabriela C. (2008). *Pedagogie generală, ediţia a-II-a.* București: Editura Didactică şi Pedagogică, R.A. (p.212)
-Cristea, S. (2008).*Curriculum pedagogic*. București: Editura Didactică şi Pedagogică. (p.137)
- Cucoş C. (2014). Pedagogie, ediţia a III-a revăzută şi adăugită, Iași: Editura Polirom, (p.534)
-Toffler, A. (1995). *Război şi anti-război. Supravieţuirea în zorii secolului XXI*. Bucureşti: Antet. (p.134)
-Văideanu, G., (1996). *UNESCO – 50. Educaţie*. București: Editura Didactică şi Pedagogică

Dezvoltarea abilitatilor cognitive – Metoda Feuerstein

Prof. Dumitrașcu Maria Magdalena
Liceul Tehnologic Transporturi Căi Ferate, Craiova

Sentimentele, gândurile și acțiunile noastre sunt posibile datorită acțiunilor complexe ale creierului. Orice modificare care are loc la nivelul creierului, fie ea și subtilă, poate avea un impact major asupra sentimentelor, gândurilor și comportamentelor noastre. Psihologia minții fără înțelegerea biologiei creierului dar și biologia creierului fără psihologia minții nu capătă sens.

Reueven Feuerestein este psiholog israelian de naționalitate română (s-a născut în Botoșani dar s-a stabilit la Ierusalim, unde a trăit până în 29 aprilie 2014).

Metoda Feuerestein este un instrument educațional esențial pentru copii dar și pentru adulți, având la bază concepția că inteligența este dinamică și flexibilă, că orice ființă umană este capabilă să își modifice structura cognitivă și că poate fi ajutată să realizeze acest lucru prin procesul medierii. Medierea implică o tehnică clară, cu etape precise, cu instrumente de recuperare sau de dezvoltare treptată a funcțiilor cognitive și în același timp stimulează afectiv prin descoperirea de către subiect a legăturii dintre funcția cognitivă și rolul ei in viața cotidiană.Pentru a deveni independenți și autonomi, capabili să se adapteze la schimbările rapide ale societății, copii au nevoie să își dezvolte procesul de gândire, aptitudinile emoționale și competențele sociale.

Metoda Feuerstein este o abordare pozitivistă, le permite copiilor și nu numai să-și depășească limitele preconcepute și să realizeze mai multe decât au îndrăznit să spere. Mai mult decât oricare alt program cognitiv, acesta a trecut testul timpului, fiind utilizat pentru a ajuta la transformarea considerabilă a sute de mii de copii și adulți timp de peste jumătate de secol. Astăzi, copiii au acces la un volum uriaș de informații însă celor mai mulți le lipsesc competențele cognitive necesare pentru a procesa și aplica aceste informații. În ciuda potențialului intelectual înalt, realizările sunt slabe și rezultatele modeste. Acestea conduc la o motivare scăzută și la lipsa stimei de sine. Pentru a deveni independenți și autonomi, capabili să se adapteze la schimbările rapide ale societății, copiii au nevoie să-și dezvolte procesul de gândire, aptitudinile emoționale și competențele sociale.

Programul de Îmbogățire Instrumentală Basic a fost dezvoltat de profesorul Reuven Feuerstein și este în prezent folosit cu succes, în peste 70 de țări, pentru dezvoltarea potențialului de învățare al copiilor. Programul este compus din 10 instrumente de intervenție pentru optimizarea abilităților cognitive și metacognitive care favorizează achiziția de abilități mentale, de concepte utilizabile în situații diferite. Cele 10 instrumente sunt: organizarea punctelor, identificarea emoțiilor, orientare spațială, de la element la grup, descoperirea absurdului, de la empatie la acțiune, învață să întrebi ca să înțelegi textul, gândește și învață să previi violența, cunoaște și identifică, tri-channel (tactil, vizual și grafic).

Fiecare exercițiu propus prin programul de Îmbogățire Instrumentală urmărește să învețe copilul să realizeze legăturile adecvate între obiecte, fenomene și concepte, să utilizeze un vocabular cât mai adecvat, să definească o problemă, să formuleze o ipoteză de rezolvare, să elaboreze și să aplice strategii rezolutive. Instrumentele pun accent atât pe dezvoltarea structurilor cognitive cât și pe dezvoltarea celor socio-emoționale. Instrumentele facilitează potențialul individual al copilului, reduce dificultățile de învățare și este o modalitate de a depăși întârzierile de dezvoltare.

Instrumentele FIE-B, sunt grupate în funcție de focusarea lor pe anumite scopuri:

- pentru dezvoltarea motricității și formarea conceptelor se folosește organizarea punctelor și tri-channel;
- pentru dezvoltarea orientării spațiale și etichetare verbală se folosește orientarea în spațiu;

- pentru conștientizare și etichetare socială folosim identificarea emoțiilor, de la empatie la acțiune și gândește și învață să previi violența;
- pentru dezvoltarea gândirii abstracte integrative se folosește descoperirea absurdului, de la element la grup și învață să pui întrebări pentru a înțelege textul;
- pentru cunoașterea conținutului (categorizare) folosim instrumentul cunoaște și identifică.

Această metodă este foarte flexibilă deoarece permite mediatorului să aleagă instrumentele în funcție de necesitățile copilului.

Obiectivele metodei:

- Potențează capacitățile de învățare autonomă și de autoînvățare pentru a nu mai avea nevoie de ghidare din exterior;
- Deblochează potențialul copilului, dezvoltă deprinderi de interacțiune socială, sprijină copilul pentru a reflecta și a deveni conștient de procesele cognitive pe care le activează atunci când se confrunta cu o problemă sau o situație nouă;
- Contribuie la conștientizarea de către copil a ceea ce știe deja, a traseului pe care este capabil să-l parcurgă, ajutându-l să-și utilizeze în mod optim competențele sale. Este singura metodă de mediere a învățării, copii primesc instrumente și învață cum să învețe, mai exact care sunt etapele necesare atunci când au de realizat o sarcină – de orice natură ar fi ea!

Beneficiile programului de Învățare Mediată Feuerestein:

* **Dezvoltă gândirea** abstracta prin organizarea eficientă a informației;
* **Independență în gândire** – învață cum să învețe astfel încât să nu mai fie dependenți de ajutorul extern;
* **Învățare eficientă** – dezvoltă un altgoritm de rezolvare a problemelor;
* **Dezvoltă abilitățile cognitive**: memorie, atenție, raționament
* **Optimizează adaptarea și dezvoltă auto-motivarea**: reduce frica în fața unui lucru nou și complex, crește sentimentul de competență și stima de sine.

Profesorul Reueven Feuerstein a demonstrat faptul ca inteligenta se poate învăța, copilul este ajutat sa dobândească flexibilitatea mintala necesară confruntării cu obstacolele unei lumi fără certitudini: capacitatea atenției, proprietatea limbajului, gândirea logică și simbolică, forța creativă, conștiința amintirii, dorința de a căuta.

Obiectivul interventiei educative nu este de a furniza copilului cunostinte sau abilităţi noi, ci acela de a potenţa capacităţile de învăţare autonomă şi de autoînvăţare. Regăsim la Feuerstein un concept întâlnit şi la alţi autori (în special la Bateson), şi anume acela că elevul trebuie ”să înveţe să înveţe”, în aşa fel încât să nu mai fie dependent de ajutorul extern, în procesul de adaptare continuă la realitatea înconjurătoare.

La nivel practic se urmăresc două obiective:

a). sprijinirea elevului pentru a reflecta şi a deveni conştient de procesele cognitive pe care le activează atunci când trebuie să rezolve o problemă;

b). însuşirea unei metodologii precise de învăţare şi a unui algoritm de rezolvare a problemelor care să-i permită elevului să depăşească cu succes situaţiile problematice noi şi neprevăzute.

Feuerstein consideră fiinţa umană ca fiind un sistem de componente aflate într-o strânsă interrelaţie: modificarea produsă

într-una din componente are efecte importante asupra celorlalte componente ale sistemului. De exemplu, dezvoltarea motivaţiei la elev determină o îmbunătăţire a performanţelor mnezice care la rândul lor vor avea repercusiuni asupra stimei de sine şi asupra autocontrolului acestuia.

Modificările pe care le propune Programul de Îmbogăţire Instrumentală nu sunt superficiale ci apar la nivel structural, aşadar trebuie să favorizeze dezvoltarea unor scheme cognitive noi prin intermediul cărora să interacţioneze cu realitatea, în manieră flexibilă.
Metoda Feuerstein presupune ca restructurarea cognitivă a subiectului să constituie modalitatea principală prin intermediul căreia să se obţină schimbări în toate celelalte subsisteme: comportamental, emoţional, motivaţional etc. Aceste modificări sunt posibil de atins numai implicând subiectul în exerciţii comportamentale specifice.

BIBLIOGRAFIE:

HTTPS://ATELIERLICURICI.WORDPRESS.COM/METODA-FEUERSTEIN-IMBOGATIRE-INSTRUMENTALA/
HTTPS://PUSIPEJOACA.RO/DEZVOLTAREA-INTELIGENTEI/

ROLUL PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV ÎN PREGĂTIREA COPILULUI PENTRU CUNOAȘTEREA ȘI OCROTIREA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

Prof.înv.preșcolar Călugăru Bernandeta
Școala Gimazială Pârcovaci

Pentru dezvoltarea capacităţii de cunoaştere, înţelegere şi investigare, copilul preşcolar trebuie să cunoască elemente ale lumii înconjurătoare prin studiul mediului concret.

Printr-o măiestrie personală, copilului trebuie să-i trezim interesul de a cunoaşte universul care-l înconjoară şi totodată datoria pe care o are de a ocroti formele de viaţă ale acestuia. El trebuie să ştie că natura este un organism viu, care suferă în evoluţia sa în timp schimbări determinate de consecinţele naturale şi sociale.

Fără o îndrumare corespunzătoare, copilul în mijlocul naturii are tendinţe distructive. Ruperea florilor, lovirea câinilor întâlniţi în cale, strivirea unui muşuroi de furnici este considerat de copii o joacă. Ei nu ştiu că toate acestea au viaţă şi suferă când sunt chinuite sau omorâte. Copilului trebuie să i se explice greşelile făcute şi să fie pus în situaţia de a conştientiza faptele sale. Doar o simplă interdicţie nu este suficientă.

Pentru o reuşită deplină este necesar ca preşcolarul să trăiască experienţa de cunoaştere, să se angajeze în procesul cunoaşterii să se implice în acest proces, să participe cu mult interes pentru a cunoaşte cât mai mult din tainele naturii, din viaţa plantelor, animalelor, fenomenelor din natură, cât şi contribuţia omului la protecţia mediului înconjurător.

Pentru aceasta voi încerca să pun accent pe valoarea educativă a jocurilor didactice, formarea unui comportament pozitiv pentru mediul înconjurător. Prin joc se poate forma cu uşurinţă o concepţie ştiinţifică despre lume şi viaţă, copilul devenind participant activ la propria instruire.

Pentru a putea răspunde nesfârşitelor întrebări ale copiilor, trebuie să-i învăţăm să observe cu mai multă atenţie ceea ce se întâmplă în jurul lor, să-şi pună întrebări, să-şi caute răspunsuri şi mai ales să acţioneze ştiind că ei sunt o parte din marea carte a naturii.

Preşcolarii trebuie să înţeleagă că oriunde se află, atât omul cât şi celelalte vietăţi au nevoie de condiţii esenţiale mediului de viaţă: sol, aer, apă, hrană. La această vârstă copiii pot înţelege foarte bine că aceste condiţii pot fi benefice sănătăţii numai dacă sunt respectate norme de igienă.

Predarea educaţiei ecologice pentru a forma un comportament ecologic prezintă următoarele etape:

- ***Perceperea şi observarea naturii*** - poate fi realizată prin ieşirile în natură, excursiile de studiu şi expediţii. În aceste situaţii, sub îndrumarea educatoarei, copiii vor percepe vizual, auditiv, olfactiv şi tactil ceea ce îi înconjoară. Acesta este primul pas de contact nemijlocit şi constituie premiza etapelor următoare.
- ***Definirea senzaţiilor şi sentimentelor dobândite în urma perceperii mediului înconjurător.*** Rolul educatoarei este de a discuta aceste aspecte şi de a sublinia apartenenţa noastră la sistemele naturale de viaţă şi comuniune care trebuie să existe între noi şi mediul de viaţă.
- ***Implicarea personală***. În urma stabilirii locului şi rolului în spaţiu şi timp a fiecăruia, pot fi relevate modalităţi de implicare individuală, modul în care putem fi de folos.
- ***Asumarea responsabilităţii***. Această etapă este esenţială în formarea unei structuri comportamentale adecvate. Existând implicare trebuie să existe şi responsabilitate.

Până în acest punct, etapele de desfăşurare a educaţiei ecologice asigură adoptarea comportamentului ecologic. Accentul se pune pe percepţia senzorială, analiza senzaţiilor, încadrarea în sistemul natural de viaţă, definirea rolului personal, respectiv implicarea individuală şi asumarea responsabilităţii.

- ***Alcătuirea unei strategii de acţiune***. Această etapă reprezintă trecerea spre acţiune concretă. Faptul că, în calitate de dascăli, organizăm acţiuni diverse cu participarea elevilor, nu este suficient. Realizarea, într-adevăr importantă, ar fi să oferim copiilor posibilitatea de a învăţa cum se organizează astfel de acţiuni. Abia atunci reuşita educaţiei ecologice ar fi deplină, iar noi nu am avea de ce să ne temem pentru viitor.

Formele de realizare ale educaţiei ecologice sunt diversificate: observaţii, experimente, povestiri ştiinţifice, desene, activităţi practice, plimbări, drumeţii, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mişcare, distractive, orientări turistice, labirinturi ecologice, colecţii, expoziţii, spectacole, vizionări de emisiuni TV, expediţii, tabere, scenete ecologice, concursuri.

Depăşirea situaţiei de neglijare a educaţiei ecologice la nivelul învăţământului preşcolar, este un deziderat care necesită eforturi din partea tuturor celor implicaţi în educaţia copiilor: educatoare, părinţi, bunici. Noi toţi suntem responsabili în a construi un mediu educaţional care să motiveze copilul în procesul de protejare a naturii, fiind esenţial ca omul să fie educat în spiritul respectului faţă de mediu. Sentimentele şi atitudinile copiilor faţă de natură trebuie să fie de respect şi grijă, având în permanenţă convingerea ca oamenii sunt parte integranta din natură şi nu superiorii acesteia.

Mediul înconjurător aşa cum ni se prezintă el astăzi, în mare parte fiind creaţia omului, poate influenţa evoluţia societăţii umane.

Din toate colţurile lumii, acum mai mult ca oricând se înalţă un strigăt de disperare „S.O.S. Natura!”

De aceea, educaţia ecologică este şi trebuie să constituie o preocupare permanentă a noastră, încât copiilor să nu le fie greu să să dească un pom, să planteze flori, să iubească animalele şi păsările, să îngrijească spaţiile verzi.

Animalele şi plantele sunt fiinţe vii ca noi. Ele ne fac viaţa mai frumoasă şi uneori mai uşoară. Ele sunt prietenii noştri cei mai fideli de aceea au dreptul la protecţia noastră.

Copiii sunt martori oculari la transformările din viaţa socială, economică şi din mediul înconjurător. Prin răspunsurile date la întrebările pe care-l pun, conducem copilul spre înţelegerea relaţiilor dintre unele fenomene şi rezultatul acestora.

Toate acestea se pot realiza numai printr-o educaţie ecologică în conformitate cu particularităţile de vârstă ale copiilor.

De aceea copiii de astăzi, au nevoie de convingeri, capacităţi aplicative, comportamente ecologice adecvate şi de aceea orice efort şi orice investigaţie nu-i prea mare în spaţiul educaţiei ecologice.

BIBLIOGRAFIE

1. Pârvu, C. - „Ecologie generală”, Editura Tehnică Bucureşti, 2001
2. Barbu, H., Popescu, E., Şerban, F. – ***„Activităţi de joc şi recreativ-distractive”,***Editura Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 1993
3. Geamănă, A.N. - „Să învăţăm despre mediu”,E.D.P. Bucureşti, 2004
4. Geamănă, A. N. - „Suport de curs pentru cadrele didactice implicate în proiecte de educaţie ecologică la nivel preprimar şi primar” elaborat în cadrul Departamentului de Ecologie Sistemică şi Dezvoltare Durabilă, Universitatea Bucureşti, 2004
5. Suport pentru aplicarea noului curriculum pt. înv. preşcolar. Nivel 3-5 ani, Editura Delta Cart Educaţional, 2010
6. Acatrinei, G. - „Poluarea şi protecţia mediului ambiant”, Editura Universităţii "Al. I. Cuza", Iaşi, 1994

Incluzuinea copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă

Prof. înv. preșc. Anton Alexandrina,
Grădinița nr.16, Focșani, jud. Vrancea

Incluziunea în învățământul de masă a copilului cu cerințe educaționale speciale are efecte benefice pentru toți copiii din clasă.

Copilul cu cerințe educaționale speciale inclus în învățământul de masă, învață împreună cu ceilalți copii, își dezvoltă abilitățile personale și sociale. Copiii leagă prietenii, se joacă împreună, se cunosc mai bine, fac schimb de experiențe, exersează și învață socializarea prin interacțiune și comunicare.

Educaţia integrată îi va permite copilului cu cerințe educaționale speciale să trăiască alături de ceilalţi copii valizi, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserţie socială.

Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi, împreună cu toţi, care constituie o realitate ce câştigă adepţi şi se concretizează în experienţe şi bune practice de integrare/incluziune şi este o educaţie de calitate accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor fără discriminare.

Școala trebuie să se devină capabilă să răspundă nevoilor educaționale specifice fiecărui copil. Într-o perioadă în care sistemul de învăţământ din România este marcat de schimbare în ceea ce priveşte îmbunătăţirea conţinuturilor, a finalităţilor, a strategiilor de predare-învăţare şi a modalităţilor de evaluare, schimbarea depinde de cadrele didactice, de capacitatea lor de a face faţă cerinţelor rigorilor tranziţiei profesionale, de asumarea de noi roluri şi responsabilităţi în relaţiile şi raporturile cu elevii şi cu comunitatea (Dumitraşcu D, 2005, p. 12).

O caracteristică importantă a Curriculumului pentru educația timpurie e reprezintă gradul mare de flexibilitate - fiecare preșcolar poate avansa în ritm propriu, în funcție de nevoile și posibilitățile lui, poate fi tratat în funcție de capacitățile lui de învățare.

Cadrul didactic trebuie să stabilească obiectivele educaționale, să adapteze conținuturile instruirii la nevoile fiecărui preșcolar, să elaboreze strategii de învățare și evaluare diferențiate.

În grădiniță, deși grupele de copii sunt constituite după criteriul cronologic, sunt grupe eterogene - copiii au comportamente diferite, abilități diferite, provin din medii diferite, au experiențe și posibilități de învățare diferite. Acest fapt trebuie solicită o diferențiere educațională, o adaptare a procesului instructiv - educativ la nevoile și particularitățile lor.

O diferențiere și adaptare curriculară a procesului instructiv-educativ facilitează integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă și contribuie la stimularea motivației învățării. Adaptarea curriculară se poate realiza prin:

- adaptarea conținuturilor instruirii la potențialul de învățare al preșcolarilor prin extinderea sau aplicarea unor măsuri ameliorative, de remediere a învățării;
- stabilirea unor strategii didactice ce presupun utilizarea unor noi metode și procedee de învățare (interactive, participative, învățarea prin cooperare, jocul didactic), materiale didactice diversificate ce pot satisface nevoile copiilor cu dificultăți de învățare, timpul de lucru alocat;
- adaptarea sarcinilor de lucru la posibilitățile de învățare ale fiecărui copil, astfel încât să-l motiveze să le ducă la bun sfârșit;
- adaptarea mediului de învățare fizic, psihologic și social;

- adaptarea acțiunii evaluative, vizând dezvoltarea unor capacități și comportamente raportate la nivelul de dezvoltare individual anterior, la evaluarea anterioară;
- posibilitatea de a oferi sprijin suplimentar prin profesori itineranți, cadre didactice de sprijin.

Cadrele didactice pot stimula motivația învățării la copii cu cerințe educaționale speciale atât prin adaptarea diferențiată a conținuturilor, cât și prin forma de desfășurare a activităților - activarea copiilor în activitățile frontale. Adaptarea sarcinilor la posibilitățile lor, o valorizare a potențialului de care dispun contribuie la creșterea încrederii în forțele lor, îi motivează să se implice în învățare.

Prin construirea unor relații de prietenie bazate pe înțelegere și respect, colaborare și ajutor, copiii învață, își dezvoltă abilități, pasiuni, sunt lăudați și apreciați pentru activitățile lor, ceeea ce contribuie la dezvoltarea respectului și a imaginii de sine.

Indiferent de tipul de deficiență al unui copil cu cerințe educaționale speciale - fizică, senzorială, mintală, emoțională sau socio-economică, trebuie aplicat principiul normalității, facilitarea accesului la educație, la condiții și mod de viață cât mai aproape posibil de cotidian, oferind celorlalți copii din grupă ocazia să-l cunoască și să-l respecte, să coopere, să se joace împreună, să relaționeze. Specialiștii în psihopedagogie au demonstrat că implicarea copiilor cu CES în viața și activitățile semenilor contribuie la dezvoltarea și progresul lor.

Un rol deosebit de important în stimularea motivației copiilor cu dificultăți de învățare îl are familia. Familia este un mediator între copil și persoanele din jur. Reacțiile părinților pot fi de supraprotecție, accceptare, negare sau respingere. O bună colaborare a familiei cu cadrul didactic și cu persoanele specializate ce pot oferi sprijin copilului cu cerințe educaționale speciale facilitează recuperarea lacunelor, a rămânerilor în urmă de care suferă.

Educația este un drept esențial al fiecărui copil, trebuie să se adreseze tuturor copiilor, să valorizeze diferențele ce pot fi de ordin ecomonic, cultural sau religios, de stil de învățare, de ritm de asimilare, de tulburări ale învățării și dezvoltării individuale.

Educarea copiilor cu cerințe educaționale speciale este o parte importantă a sistemului educațional românesc. Dezideratul este ca toate școlile din România să devină capabile să răspundă nevoilor educaționale specifice ale fiecărui elev.

Bibliografie:

1. Gherguț, A. , *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie*, Polirom, Iaşi, 2006;
2. Horga Irina; Jigău Mihaela, *Situația copiilor cu cerințe educative speciale incluși în învățământul de masă,* Editura Vanemonde, București, 2009;
3. Vrăsmaş, E., coordonator, *Premisele educaţiei incluzive în grădiniţă*, editura Vanemonde, București, 2010.

Copiii cu CES: încotro?

Mitea Monica
Colegiul Naţional “Ion Maiorescu” – Giurgiu

Integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă, despre care se vorbeşte foarte mult în ultimul timp, este o problemă controversată. În contextul internaţional al discuţiilor despre discriminări de toate felurile, era de aşteptat să apară şi acest aspect. Integrarea lor în învăţământul obişnuit este prezentată adesea ca fiind soluţia optimă. Dar oare stau lucrurile chiar aşa? “Integrarea” aduce cu sine alte probleme pentru toate părţile implicate: mediul social, cadrele didactice, copiii, părinţii.
În primul rând, denumirea de copii cu CES (cerinţe educaţionale speciale) mi se pare prea amplă, gradele şi formele de handicap sunt foarte diferite (deficienţe fizice, mentale, cognitive, educaţionale), iar discuţia purtată la modul general cred că este contraproductivă în acest caz.
În ceea ce priveşte mediul social, constatăm la nivelul acestuia lipsa unei sensibilităţi faţă de persoanele cu handicap, ştim că există prejudecăţi şi păreri preconcepute; în mod normal ar fi necesară o pregătire , făcută poate prin media, care, în timp, ar putea duce la schimbarea mentalităţilor, la conştientizarea faptului că normalitatea şi firescul înseamnă nu numai legea, obişnuitul, ci şi accidentalul, abaterea de la lege, şi că, de multe ori, tocmai această abatere este sursă de nou şi de creaţie.
În plus, cei care lucrează frecvent la clasă, sunt în temă cu amploarea fenomenului bullying, cu suferinţa, mai ales de ordin psihic, produsă de acesta şi cu eforturile depuse pentru combaterea lui. Să ne imaginăm ce ar însemna un elev cu CES într-o clasă în care fenomenele de tip bullying sunt prezente.
Un alt aspect priveşte formarea cadrelor didactice. Cei mai mulţi dintre profesori nu sunt abilitaţi pentru a interacţiona în mod profesionist cu elevi cu CES. Este destul de dificil să lucrezi diferenţiat şi într-o clasă obişnuită cu elevi de diferite niveluri; un copil care necesită atenţie sporită şi metode de lucru adaptate la problemele lui nu ar face decât să complice lucrurile. Şi poate prima întrebare care ar trebui pusă este: integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă este benefică pentru ei?
Astfel încât, nu cred că ar trebui să ne grăbim la efectuarea unei integrări rapide. O privire aruncată către ţările care au experienţă îndelungată şi bogată în acest domeniu mi se pare o idee bună. Asta nu înseamnă o imitare oarbă, ci un studiu critic, adaptat apoi la situaţiile întâlnite la noi. La o abordare atentă ies în evidenţă câteva aspecte:
-deciziile se iau fără grabă, pornind de la cerinţele fireşti ale copiilor cu CES
-scopurile propuse sunt fixate pe termen mai lung; nu se urmăreşte doar integrarea într-o anumită structură şcolară, ci integrarea în vederea obţinerii autonomiei (astfel încât la vârste mai mari să nu se simtă abandonaţi) şi a unei calificări profesionale
-se lucrează întotdeauna în echipe formate din personal medico-psiho-pedagogic (educatori, psihologi, kinetoterapeuţi, …)
-în vederea integrării în structuri şcolare tradiţionale, copiii cu CES merg iniţial în instituţii care pregătesc această integrare
-orice activitate se desfăşoară ţinându-se seama întotdeauna de confortul persoanelor implicate, în special al celor cu probleme, de filosofia de viaţă a fiecăruia
-instituţiile sunt specializate pe afecţiuni: tulburări de spectru autist, deficienţe intelectuale, comportament perturbant în clasă etc.
-se lucrează cu proiecte personalizate în funcţie de natura handicapului şi de capacităţile individuale

-sunt dezvoltate parteneriate cu diferite instituţii private şi publice

-sunt implicate familiile

Şi, oricare ar fi activitatea, elementul esenţial, pus pe primul plan, este confortul şi starea bună a persoanei cu handicap.

Modalități și strategii de integrare a copiilor cu C.E.S în învățământul de masă

Profesor învățământ preșcolar Mihai Maria
Grădinița cu P.P. nr.9 Sighetu Marmației

În stimularea motivației pentru învățare este importantă și atitudinea și comportamentul profesorului față de întreaga clasă și față de copiii cu CES. Este important ca profesorul să empatizeze cu acești copii, să le ofere sprijin necondiționat și să le faciliteze integrarea in colectiv. De modul în care profesorul îi privește depinde și felul în care vor fi percepuți de întreaga clasă. De crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi din care fac și ei parte răspunde profesorul, iar un climat propice poate contribui la dezvoltarea motivației pentru învățare.

În proiectarea și desfășurarea lecţiilor, cadrele didactice pot valorifica cele mai operante modalităţi de lucru, mixând strategiile didactice tradiţionale cu cele moderne, utilizând diverse tehnici terapeutice, obiectivul fiind acela de a crea competenţe ce vor asigura autonomia personală și integrarea socio-profesională.

Materialele didactice folosite în predarea-învăţarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale sunt: materiale informativ–demonstrative: atlase zoologice, planşe, CD-uri, etc; materiale pentru formarea şi exersarea deprinderilor: microscop, lamele, preparate fixe şi proaspete, acvariul din laborator, etc.; materiale de evaluare a rezultatelor învăţării: tipuri de teste, lecţii în programul Ael, portofoliul, etc.

Este o provocare să lucrezi cu copiii cu CES, având în vedere caracteristicile și manifestările tulburărilor cu care se confruntă, dar nu este imposibil deoarece și ei au potential pentru dezvoltare, doar că este necesar să se descopere cele mai potrivite moduri prin care să fie activat. Procesul instructiv-educativ și compensator-recuperator în educaţia specială se subordonează principiilor didacticii generale, cu menţiunea că este nevoie de flexibilitate și adaptare la particularităţile aptitudinale ale elevilor.

Utilizarea unor mijloace didactice interactive în cadrul orelor s-a dovedit a fi un factor de succes. De cele mai multe ori este dificil să captezi atenția elevilor cu CES, dar utilizarea unor mijloace didactice diversificate poate fi un prim pas în transmiterea și receptarea mesajului, fixarea și consolidarea noilor noțiuni. Laptopul, videoproiectorul, flipchartul, creioanele colorate pot transforma lecția monotonă într-una interactivă pentru toți copiii, nu doar pentru cei cu cerințe speciale. Utilizarea unor metode activ-participative, care să-i atragă pe toți elevii unei clase garantează de cele mai multe ori reușita unei lecții. Majoritatea elevilor cu CES au capacitate intelectuală redusă, iar de multe ori profesorului îi este dificil să găsească cea mai ușoară metodă de lucru în cadrul orei, mai ales că trebuie întotdeauna să coreleze instruirea cu restul elevilor clasei. Jocul de rol, descoperirea, ciorchinele, pălăriile gânditoare, organizatorii grafici, aruncă mingea, scaunul autorului sunt doar câteva metode ce i-ar antrena pe copii. Jocurile didactice sunt preferate mai ales în cazul elevilor din ciclul primar și gimnaziu, deoarece reușesc să le capteze atenția prin utilizarea unei preocupări permanente a lor, jocul.

Majoritatea profesorilor din învățământul de masă, fac eforturi pentru a se adapta copiilor cu CES, încercând să găsească soluții la problemele care apar zilnic. Am putea spune că în ultimii ani se observă anumite progrese în rândul acestora, dar lucrurile sunt departe de ceea ce ar trebui să însemne integrarea. Cu toate acestea, din experiența la catedră pot spune că se observă unele progrese în rândul copiilor cu CES în cazul utilizării unor forme de organizarea a clasei, anumitor metode de predare, învățare și evaluare sau a anumitor materiale didactice, care reușesc să atragă atenția. În cazul organizării clasei, am observat că lucrul în echipe îi ajută pe copiii cu dificultăți de învățare. Făcând parte dintr-o echipă copiii primesc întotdeauna sprijinul colegilor, astfel că le este mai ușor să rezolve sarcinile. Totodată simt că au locul lor bine definit în cadrul grupului, ceea ce le crește motivația. În cadrul unei clase numeroase se simt de multe ori pierduți,

însă în cadru restrâns au ocazia de a se face auziți, astfel că recomand utilizarea în cadrul orelor a acestei forme de organizare.

Reuşita activităţilor în cazul instruirii în interiorul clasei si a elevilor cu CES este dificilă și presupune efort dublu, atât în cazul copiilor cât și al profesorului. Profesorul trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea şi evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât și caracter diferenţiat, adaptat la particularităţile deficienţelor elevilor cu CES, participanţi la procesul educativ.

Bibliografie:

1.Gherguţ, A. *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale*, Editura Polirom, Iași- 2006

2. Marcu, V. Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității, Oradea- 2012

Importanța Artterapiei la preșcolarii cu tulburări din spectrul Autist

Educatoare Costea Cristina
Școala Gimnazială „Mihai Vodă"
Com.Mihai Viteazu, jud.Cluj

Vârsta preşcolară reprezintă perioada acumulărilor şi formării personalităţii omului mic. Considerăm că prin artă copilul se descoperă, se formează, se exprimă.

Arta, prin formele ei (teatru, muzică, pictură, dans) constituie o modalitate de exprimare artistică şi un prilej de punere în valoare a copilului.

Arta e un mijloc de construire a personalităţii, permite o conectare cu sine însuşi, dezvoltă capacitatea de expresie şi comunicare în relaţiile interumane.

Tehnicile de terapie creativă, de terapie prin artă, îl ajută pe copil să se înţeleagă pe sine, să se elibereze de anxietăţile acumulate, de tensiuni şi să dezvolte abilităţi de comunicare şi inserţie socială, facilitând elaborarea unor strategii de rezolvare a conflictelor.

Diferenţa între artă şi terapie creativă, prin artă, constă în faptul că în artă beneficiarul este opera de artă, iar în terapia creativă beneficiarul este copilul, arta fiind un mijloc de dezvoltare pus la dispoziţia acestuia. Din experienţa noastă, alături de copiii cu TSA, s-a adeverit faptul că sunt extrem de fericiţi şi progresează în mod decisiv în planul achiziţionării abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală şi interacţiune socială (acestea fiind componente deficitare primare la copilul cu TSA), atunci când sunt implicaţi în activităţi artistico-plastice, muzică, dans, dar şi în activităţile semenilor. Considerăm că este esenţial
să-i ajutăm să comunice, chiar dacă nu vorbesc, fiindcă ei îşi doresc foarte mult să o facă dar nu ştiu cum. Primordial pentru integrarea copiilor cu TSA este să reuşească să-şi comunice cumva nevoile. Trebuie să îi învăţăm să răspundă, să iniţieze, să coopereze cu ceilalţi, să îşi exprime sentimente, gânduri, emoţii, să îşi comunice nevoile, să îşi aştepte rândul, să iniţieze, să menţină contactul vizual, să socializeze, să răspundă la ceea ce spun alţii, să înţeleagă mai bine lumea din jurul lor. Având în vedere aceste considerente activitatea didactică cu preşcolarii cu TSA (tulburări din spectrul autist) este o continuă provocare pentru educator în găsirea unor metode alternative de comunicare, a celor mai adecvate metode de predare, de facilitare a învăţării, de evaluare. Munca la grupă necesită metode speciale de educaţie, terapii corectiv-compensatorii sau recuperatorii, adaptate şi individualizate, în vederea activizării întregului potenţial al preşcolarului.

Artterapia se adresează tuturor celor care lucrează cu copiii şi care doresc să-i cunoască şi să-i ajute să se descopere pe ei şi mediul care îi înconjoară.

Artterapia se bazează pe ideea că procesul artistic ajută la îmbunătățirea și consolidarea unei vieți sănătoase , fiind o formă de comunicare nonverbală.

În cadrul domeniului psiho-motric, contribuţia activităţilor artistico-plastice la dezvoltarea motricităţii copiilor cu TSA constituie o preocupare majoră din partea unor specialişti, prin urmare a devenit şi a noastră. Crearea în grădiniţă a unor condiţii favorizante , printre care se numără şi artterapia, pentru noi achiziţii şi progrese în sfera cognitivă, senzorială, afectivă şi psihomotrică a preşcolarilor, apare cu atât mai necesară cu cât vârsta preşcolară este considerată una dintre cele mai importante psihogenetice. În procesul creaţiei există o suprafaţă şi elemente de limbaj plastic. Având aceste unelte putem transmite mesaje catre copilul cu TSA iar în urma procesului de învăţare el va reuşi să comunice cu noi. Prin art-terapie creem un spaţiu sigur pentru copilul cu autism eliminând astfel frustrările şi stările de agresivitate. Este o terapie la

îndemâna tuturor, părinţi sau specialişti deopotrivă. Procesul creaţiei oferă la sfârşitul lui un rezultat palpabil, la sfârşitul fiecarei activităţi având recompensa lucrului finit, produsul artistic. Arta ofera siguranţă prin natura ei, aceasta având o structură simplă, un început şi un sfârşit, existând de fiecare dată o finalitate în procesul artistic, ne incadrează exact în tipul de procedeu pedagogic care trebuie urmat în lucrul cu copilul sau adultul cu autism.

În art-terapie sunt câteva obiective pe care trebuie să ni le propunem înainte de a începe activitatea, aceastea având un caracter orientativ pentru cel care lucreaza cu copilul sau copiii. Obiectivele pe care ni le propunem vor fi personalizate în funcţie de gradul de dezvoltare al copilului cu autism.

Obiectivele ce trebuie atinse in terapia prin artă în autism: 1.Integrarea şi reglarea senzorială; 2.Redarea emoţiilor-exprimarea de sine; 3.Rezolvarea deficienţelor motorii, abilităţi grafice; 4.Rezolvarea deficienţelor în relaţiile sociale; 5. Pauza productivă ;

6.Coordonarea mână-ochi; 7.Eliminarea stării de anxietate; 8.Dezvoltarea capacităţii cognitive, a atenţiei.

Ca și tehnici de lucru, ar fi : pictura cu degetele, pictura cu picioarele, pictura cu mâinile, modelajul, tehnica picturii cu buretele, colaj, desenul grafic, tehnica paiului, pictura pe vertical, tehnica stropitului, tehnica Ebru.

MOTTO: *„Numai prin artă putem evada în afară de noi înşine şi să cunoaştem un alt punct de vedere al universului care nu este acelaşi ca şi al nostru şi să contemplăm peisaje care altfel ar fi rămas necunoscute pentru noi la fel ca peisajele de pe lună.”*

Marcel Proust

Bibliografie:

Albu, C., Albu, A., Vlad, T., L. (2006). Psihomotricitatea.Metodologia educării și reeducării psihomotrice. Iași: Editura Institutul European

Gherghuț A., 2011 - Evaluare și intervenție psihoeducațională - Terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii. Iaşi Editura Polirom

Rosan. A, 2015 - Psihopedagogia specială. Modele de evaluare și intervenții. Editura Polirom

Strategii privind integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale Studio

Profesor învăţământ primar,Cristian Gabriela
Şcoala Gimnazială ,,Mihail Sadoveanu”Galaţi

Termenul de ,,copii cu cerinţe educaţionale speciale”include copii care întâmpină greutăţi mai mari sau mai mici de învăţare ,pe o perioadă de timp,la disciplinele de învăţământ din cadrul sistemului de învăţământ obişnuit.

Din categoria copiilor cu CES fac parte atât copiii cu deficienţe propriu-zise ,la care,cerinţele special sunt multiple,inclusiv educative,cât şi copiii fără deficienţe,dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii.În alte forme de manifestare,comportamentul de ADHD(Tulburării de Deficit Atenţional/ Hiperactivitate) include niveluri diferite de neatenţie,hiperactivitate şi impulsivitate.Parte dintre ele sunt prezente încă din perioada preşcolară şi se manifestă în toată perioada şcolii primae şi gimnaziale.

Simptomele privind neatenţia se referă la comportamente precum greşeli cauzate de neglijenţă,dificultate în menţinerea susţinută a atenţiei,probleme în a asculta persoana care i se adresează ,în a termina o sarcină începută,în a-şi organiza activitatea,evitarea activităţilor care necesită atenţie susţinută,probleme în a pune obiectele la locul lor,distractibilitate şi tendinţa de a uita ce are de făcut.

Hiperactivitatea se manifestă ca neatâmpăr, inabilitatea de a sta jos timp îndelungat,mişcări excessive(pare mereu pe picior de plecare), probleme în păstra liniştea când este angajat într-o activitate,vorbire excesivă.Impulsivitatea se manifestă prin comportamente precum: a răspunde înainte de a se termina de pus întrebarea,dificultăţi în a aştepta ceva,întreruperea altora dintr-o conversaţie sau activitate.

Încă din prima zi de şcoală am observat ,în cadrul colectivului de elevi pe care-l conduc,prezenţa unui copil care păea diferit de ceilalţi.Eleva respectivă se numeşte I.A şi provine dintr-o familie obişnuită.După aplicarea testelor iniţiale de cunoaştere,am constatat că aceasta nu se poate descurca în derularea procesului instructiv-educativ.Obervând-o în timpul orelor de curs dar şi în afara acestora,am constatat:

-dificultate în menţinerea susţinută a atenţiei;
-deranjează ceilalţi coegi;
-hiperactivitate;
-incapacitatea de a urmări instrucţiunile date;
-nu se poate îmbrăca decât cu ajutor;
-reacţii necontrolate(ţipă,strigă,loveşte colegii);
-tulburări afective,trece relative uşor de la o stare la alta;
-voebeşte excesiv,răspunde înainte de a auzi până la capăt întrebarea,îşi întrerupe des colegii;
-dezvoltarea limbajului şi a vorbirii sunt foarte limitate;
-dificultate în a-şi face prieteni;

La prima şedinţă cu părinţii,chestionarul dat acestora a scos în evidenţă următoarele :

-a întâmpinat greutăţi şi la grădiniţă;
-este mezina familiei;
-este influenţată de fratele ei care are acelaşi probleme de coportament;
-deşi părinţii au observat că are unele probleme,nu au consultat niciun specialist;

-nu este antrenată în alte activităţi;

-aşteaptă mereu să fie răsplătită pentru ceea ce face;

-are uşoare probleme de vedere;

-mama a renunţat la serviciu pentru a petrece mai mult timp cu ea şi cu fratele ei;

Nu ştiam ce diagnostic are acest copil;de aceea am luat legătura cu psihologul şcolii şi împreună ,am luat legătura cu familia care a acceptat să consulte un specialist,să coopereze în permanenţă cu persoanele implicate în procesul istructiv-educativ,sperând astfel că, mai târziu ,copilul lor va reuşi să se integreze în colectivul de elevi.Psiologul şcolii a făcut o evaluare care a reliefat faptul că eleva are intelectul sub limită şi că ridică probleme severe la toate disciplinele din programa şcolară.

În urma acestor discuţii ,părinţii au mers la medical specialist şi diagnosticul pus a fost: retard mintal de grad III şi hiperactivitate,primind în acelaşi timp şi medicaţie adecvată.

După ce mi s-a adus la cunoştinţă diagnosticul pus,am hotărât ca împreună cu psihologul şcolii şi având de partea mea încă de la început si părinţii,lucru deloc neglijabil,să elaborez nişte strategii de intervenţie care să vizeze comportamentul acestei eleve.Astfel am stabilit împreună cu echipa de caz(psihologul,părinţii,colectivul de elevi):

-consecvenţa în ceea ce priveşte disciplina;atitudinea părinţilor şi a educatorului trebuie să fie constantă:dacă şi-a lăsat lucrurile în dezordine sau s-a certat cu alţi copii şi este certată,nu trebuie să fie ignorată dacă acest comportament se va repeat.De câte ori repetă un comportament greşit trebuie să i se atragă atenţiaasupra lui şi să i se arate comortamentul corect.Altfel va profita de inconsecvenţă şi va încerca manipularea părintelui sau a cadrului didactic;

-folosirea recompenselor (laudelor) pentru a recunoaşte chiar şi cei mai mici paşi făcuţi pe calea învăţării:

a) lauda să nu fie general ci specific.Exemplu:„Ai răspuns correct la 5 din 8 întrebări.Foarte bine!” , „Felul în care ţi-ai aşteptat rândul a fost de apreciat!”;

b)prin laudă să se evidenţieze efortul şi nu rezultatul.Exemplu:Sunt sigură că ai lucrat din greu pentru tema aceasta”.

c)lauda trebuie să sublinieze sentimentele elevului şi nu pe cel ale adultului.Exemplu:„Ai lucrat de Foarte bine .Cred că te simţi minunat!”

d)să se evite laudele de felul:„Vezi că ştii să te comporţi când vrei?”.

Tipuri de recompense:să fie primul la rând,să poată şterge tabla când este scrisă,să ducă mesaje altor învăţători,să chme elevii în clasă,să aducă cornul şi laptele etc.

-ignorarea şi redirecţionarea:de câte ori este posibil,este bine să se ignore mişcarea permanentă a copilului.În acest moment este cel mai indicat să i se dea copilului posibilitatea să se mişte cu sens.De exemplu,dacă loveşte în permanenţă cu creionul în bancă,un fel de răspuns poate fi:„Vrei să-mi aduci cartea de poveşti din dulap?”.Este indicat de asemenea să i se permiă să ţină ceva în mână,deoarece se poate concentra mai bine atunci când manipulează un obiect.

-aşezare elevei cât mai aproape de mine şi de tablă;la distanţă destul de mare de un coleg,dar nu separată de restul clasei.Pe masa de lucru trebuie să aibă doar materialele de care are nevoie pentru singură activitate.Ea nu se va putea concentra la rezolvarea unor exerciţii de matematică, de exemplu,dacă pe masa de lucru vor fi acuarele,cărţi cu poze etc.

-testarea diferenţiată prin folosirea fişelor de lucru special concepute pentru ea;

-integrarea în jocul colegilor în timpul pauzelor,la activităţile extracurriculare pe care am observant că le îndrăgeşte în mod deosebit;

-stabilirea unor reguli detiul:împreună cu colectivul de elevi am hotărît că atunci când eleva I.A are nevoie de ajutorul meu ,pentru a nu mai deranja ceilalţi elevi ,să folosească un cartonaş cu incripţia „AJUTOR”pe care eleva să-l ridice ori de câte ori se blochează într-o activitate.

-la alegere să fie ajutată de colegii de clasă;

-ritmul de lucru lent,paşi mici înlănţuiţi într-o secvenţă care să urmărească dezvoltarea unui palier al cunoaşterii;

-exerciţiile să aibă forma de joc şi să includă noutatea şi diversitatea:am constatat că atunci când activitatea la clasă este desfăşurată sub formă de joc,eleva I.A răspunde foarte bine sarcinilor date,îşi încearcă iscusinţa,caută să vadă dacă este sau nu capabilă să ducă la îndeplinire sarcinile primate.

Aplicarea acestor strategii educaţionale îşi poate pune amprenta în mod pozitiv asupra copiilor cu cerinţe educative special,dar şi asupra învăţătorului,modificând atitudinile şi dechizând un orizont mai larg activităţii de predare învăţare.

Munca la catedră mi-a demonstrat că este foarte uşor să lucrezi la clase cu collective omogene de elevi din punct de vedere intellectual şi psihologic şi ,dacă se poate,aceşti copii să provină şi din familii cu o situaţie material bună.Dar trebuie să conştientizăm faptul că acest lucru

este greu de atins,de aceea grupul de copii cu care lucrăm,de cele mai multe ori este eterogen.Indiferent care este categoria din care fac parte copiii cu care venim în contact ,aceştia trebuie integraţi în marea familie care se numeşte şcoală,iar dascălii,fini observatori ai firii şi naturii umane,sunt datori să găsească cele mai eficiente şi viabile metode pentru a-i integra.

Pornind de la aceste constatări ,care fac parte din realitatea care ne înconjoară şi încercând să mă adaptez la cerinţele învăţământului mondial privind drepturile copiilor la educaţie şi dezvoltare,am înţeles că nu mai putem trata la întâmplare aceşti elevi,ci dipotrivă trebuie sa-i integrăm ,să-i ajutăm şi să facem tot posibilul ca aceştia să-şi valorifice capacităţile de care dispun.

Fără a fi epuizat multiplele aspecte ale problematicii abordate,se cuvine subliniat că proiectarea şi realizarea unei asemenea strategii va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al ,,educaţiei pentru toţi copiii-educaţie pentru fiecare”.

Bibliografie:

1.Bădărău Daniela-,,Interferenţe didactice”,Bacău,Editura ,,Corgal Press”,2007;

2.Furtună Gabriela -,,Învăţământul primar”,Bucureşti,Editura ,,Miniped”2006;

3.Kieran Egan,Popenici Ştefan-,,Educaţia elevilor hiperactivi şi cu deficit de atenţie”,Bucureşti,Editura ,,Didactica Press”,2007;

METODE DE ABORDARE A COPIILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Prof.înv. primar : Mihăilescu Mirela
Școala Gimnazială „Sfântul Andrei”
Sector 6, București

„... în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câştigăm satisfacţie şi respect...” - Comenius

Copiii invizibili sunt copiii a căror suferință este nevăzută sau tolerată de societate. Ei sunt vulnerabili la multe riscuri și în general sunt săraci şi excluşi din punct de vedere social. (UNICEF România, 2015)

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masa trebuie să aibă în vedere stabilirea diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

”Copil cu CES” a devenit, din păcate, un ”diagnostic” frecvent în rândul copiilor, pus adesea cu prea multă ușurință, dar și ignorat de multe ori. Așa zisele simptome care variază la un copil la altul îi bulversează adesea pe părinții, care nu știu cum să procedeze corect și, mai ales, cum să abordeze o astfel de afecțiune ce își pune destul de serios amprenta asupra dezvoltării copilului. Pentru unii părinți șocul aflării că au un copil cu CES este atât de puternic și, copleșiți de acest lucru, nu reușesc să se adapteze situației așa cum ar trebui.

În implementarea strategiilor educaţionale incluze a acestor copii sunt parcurse mai multe etape:

- **Identificarea** elevilor ce întâmpină dificultăţi sau care nu reuşesc să facă faţă exigenţelor programului educativ;
- **Diagnosticarea** elevilor cu dizabilităţi sau cu dificultăţi de învăţare – natura dificultăţilor, disciplinele unde se manifestă, lacune, nivel de interes;
- Depistarea **complexului cauzal** care a determinat apariţia dificultăţilor de învăţare;
- **Proiectarea** unui **curriculum diferenţiat** şi personalizat, în funcţie de situaţiile şi problemele identificate (Program de intervenţie personalizat)
- **Desfăşurarea unui proces didactic** activ, formativ, cu accent pe situaţiile motivaţionale favorabile învăţării şi evaluarea formativă;
- Trebuie să ţină cont de nivelul de achiziţii al elevului şi să fie în acord cu potenţialul său de dezvoltare

Adaptarea curriculară pentru copiii cu cerinţe educaţionale special trebuie să țină cont de:

- **accesibilizarea** prin **simplificare** a tuturor părţilor din curriculum (conţinut, activităţi de predare, activităţi de evaluare);
- selectarea unor **metode şi mijloace de învăţământ preponderent intuitive**;
- **extinderea perioadei de timp** alocate procesului de învăţare;
- **implicarea elevilor** în stabilirea ţintelor individuale de învăţare şi monitorizarea progresului obţinut;
- folosirea unor **metode şi procedee de evaluare** prin care să se evidenţieze evoluţia şi performanţele elevilor nu numai în plan intelectual, ci mai ales în plan aplicativ.

Sugestii didactice:

- **1. Volum**: adaptarea numărului de elemente pe care elevul trebuie să le înveţe

- **2. Metodele de predare** trebuie personalizate şi adaptate elevului (ex. abordarea multisenzorială, harta mentală, materiale didactice ilustrative, grupuri de învătare prin cooperare, oferirea de recompense grupului atunci când se ajută unul pe celălalt);
- **3. Participare**: adaptarea gradului în care elevul este implicat activ în rezolvarea sarcinii. De exemplu, un elev va inregistra pe fişa de lucru datele experimentului, în timp ce ceilalţi colegi vor realiza practic lucrararea;
- **4. Timp:** adaptarea timpului alocat rezolvării sarcinilor;
- **5. Nivelul de sprijin**: unii elevi necesită mai mult sprijin individual decât alţii (parteneriat cu prof. de sprijin).
- **6. Dificultate**: se pot adapta nivelul continuturilor, exemplele utilizate, regulile pe care elevul le poate folosi în rezolvarea sarcinii (de exemplu, simplificarea instrucţiunilor pentru rezolvarea sarcinii);
- **7. Rezultat** (diferenţierea evaluării) - Evaluarea trebuie să aibă în vedere obiectivele din planul personalizat de învăţare, iar accentul să fie pus pe evoluţia şi progresul elevului.
- **8. Spaţiul fizic**: este bine ca elevul să fie aşezat în apropierea cadrului diactic pentru a putea fi ajutat şi pe cât posibil într-un loc unde să nu fie distras;
- **9. Comunicarea**: este nevoie să oferim feed-back (de ex. verificăm dacă au înţeles sarcinile).

La nivelul clasei unde sunt integraţi copii cu CES e nevoie de:

- dezvoltarea unor planuri de intervenţie personalizate;
- monitorizarea atentă a progresului şi a rezultatelor elevilor;
- obiective explicite de învăţare;
- adaptarea conţinuturilor, sarcinilor de învăţare şi strategiilor de evaluare;
- gruparea eterogenă;copiii cu CES să fie implicaţi în activităţi de învăţare în grup, învăţare prin cooperare, alături de colegii lor;
- cadrelor didactice care integrează aceşti copii să li se acorde sprijin atât din partea colegilor cât şi din partea personalului specializat din afara şcolii.
- Practicile incluzive necesită: disponibilitate, timp, resurse, comunicare, empatie, lucru în echipă, consecvenţă, perseverenţă.

Politicile educaţionale în cazul elevilor cu CES

- au la bază ideea de *educaţie pentru toţi* şi în acelaşi timp, *educaţia pentru fiecare.*
- Strategia propusă de M.E.N. privind egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe, precum şi accesul acestora la orice formă de educaţie şi ocrotire are ca scop:
- garantarea (asigurarea) unei participări totale şi active în viaţa comunităţii elevilor cu CES,
- evitarea sau eliminarea oricăror forme de discriminare asupra persoanelor cu dizabilităţi.

În concluzie, ce trebuie să faci pentru o activitate onorabilă şi de succes la clasă?

- Oferă fiecărui copil șanse egale!
- Respectă drepturile copilului!
- Acceptă în școala ta și în clasa ta pe toți copiii care locuiesc în apropierea școlii sau care te solicită!

Comunică permanent cu copilul și familia, acceptă să fiți, cu toții, parteneri în actul educațional.

- Fă un plan de lucru cu copilul! - Planul educaţional individualizat cuprinde descrierea intervenţiilor prevăzute pentru copilul cu dizabilităţi într-o perioadă determinată de timp, de către educator/învăţător/profesorul clasei,

psiholog/cadru didactic de sprijin/specialist şi părinţi. El este întocmit la începutul anului şcolar, verificându-se şi adaptându-se periodic, în funcție de achizițiile copilului.

- Nu diagnostica copilul pe baza observațiilor personale sau comparându-l cu ceilalți!

BIBLIOGRAFIE:

- Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi
- Vrăşmaş, T.(2004), Școala şi educaţia pentru toţi, Ed. MiniPed, Bucureşti
- **www.psiholog-copii.ro**
- www.psihoterapiebacau.ro

DOMENII DE ACȚIUNE ALE TERAPIEI OCUPAȚIONALE ÎN RECUPERAREA ELEVULUI CU DIZABILITĂȚI INTELECTUALE

Profesor educator Oltianu Lucia
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Târgu Neamț

Potrivit Asociației Americane de Terapie Ocupațională, Terapia ocupațională este definită ca folosirea terapeutică a activităților zilnice (ocupații) cu indivizi sau grupuri cu scopul de a ușura sau permite participarea în roluri, obiceiuri și rutine în casă, la școală, la locul de muncă și alte cadre sociale.

Practicienii Terapiei ocupaționale își folosesc cunoștințele în relația dintre persoane prin implicarea lor în ocupații valoroase în contextul de intervenție bazat pe ocupație, creat să faciliteze schimbarea și creșterea anumitor factori (funcțiile corpului, structura corpului, valori, credințe și spiritualitate) și talente (motorii, procese și interacțiune socială) necesari pentru o participare socială de succes.

Serviciile de terapie ocupațională sunt oferite pentru abilitare, reabilitare și promovarea sănătății și bunăstării pentru persoanele cu dizabilități și fără dizabilități. Aceste servicii includ achiziția și păstrarea identității ocupaționale pentru aceia care au sau riscă să dezvolte o boală, leziuni, afecțiune, tulburare, deteriorare, dizabilitate, limitare a activității sau o restricție de participare în viața socială.

Terapia ocupațională oferă reabilitare folosind o arie diversă de intervenții, fiecare cu scopul de a facilita funcționarea îmbunătățită a abilităților clienților și acumularea altora noi.

Unii autori contemporani încearcă să clarifice mai analitic domeniile de acţiune ale terapiei ocupaţionale, contribuind în acest fel la eliminarea unor confuzii şi neclarităţi, care persistă într-o ştiinţă aflată în proces de formare, oferind în acelaşi timp un ghid de acţiune pentru specialişti. Din rândul acestora se remarcă Peggy L. Denton (1987), care propune într-o lucrare consacrată o clasificare detaliată asupra principalelor arii de acţiune în terapia ocupaţională. În opinia autoarei, acţiunea terapeuţilor ocupaţionali asupra subiecţilor se exercită în următoarele direcţii de bază: „1. stimularea responsabilităţii în diferite situaţii de viaţă; 2. formarea deprinderilor de autoîngrijire şi igienă personală; 3. cultivarea deprinderilor de muncă; 4. organizarea de jocuri şi distracţii; 5. formarea imaginii de sine şi stimularea încrederii în propria persoană; 6. cultivarea autocontrolului şi expresivităţii personale; 7. educarea capacităţilor cognitive; 8. educarea capacităţii de reacţie la diverse situaţii de viaţă; 9. antrenarea integrării senzoriale; 10. sprijinirea relaţiilor interpersonale; 11. educarea capacităţii de acţiune, în funcţie de constrângerile şi resursele de mediu.” (Denton,apud. Gherguț, 2011, p.83)

Activitatea de terapie ocupațională acționează în trei mari domenii de generale, care includ altele particulare. Acestea sunt: formarea deprinderilor de viață cotidiană, cultivarea capacităților și aptitudinilor pentru muncă, educarea abilităților pentru diverse jocuri și petrecerea timpului liber.

În opinia autorilor I. Mușu și A. Taflan, un plan de intervenție din domeniul terapiei ocupaționale, trebuie să cuprindă, activități din cele trei domenii fundamentale de acțiune: activități de viață cotidiană, activități de muncă, activități de joc și loisir. (Mușu, Taflan, 2011,p.83) Intervenția organizată pe aceste direcții, determină formarea de deprinderi, aptitudini și capacități conform sopului urmărit.

Nu putem vorbi însă de o privire de ansamblu asupra domeniilor de acțiune a terapiei ocupaționale altfel decât prin corelarea acestora cu rolul și locul terapeutului în procesul de recuperare, conform Asociației Canadiene de Terapie Ocupațională acesta cuprinde următoarele componente:

1. Înlesnirea ocupațiilor – terapeutul ocupațional folosește dovezi bazate pe ocupațiile persoanei (clientului), incluzând îngrijire personală, scopuri productive și recreere ca un mediu pentru acțiune și rezultate.

Clienții includ indivizi, familii, grupuri, comunități, populații sau organizații.

Terapeuții ocupaționali oferă servicii care sunt actuale, etice și eficiente din punct de vedere a resurselor, folosind de asemenea o comunicare eficientă cu clienții, alți prestatori de servicii și comunitatea. În acest sens acesta folosește alte câteva competențe secundare cum ar fi:comunicator, colaborator, manager al activităților practice, agent al schimbării, practician academic și profesional.

2. Comunicator - relația dintre terapeut și client este centrală în terapia ocupațională. Comunicarea include mijloace orale, scrise, nonverbale și electronice. Terapeuții ocupaționali înlesnesc comunicarea și interacțiunile dinamice cu clienții, membrii de echipă și alții. Comunicarea are drept principal subiect ocupațiile, implicarea în activitățile de zi cu zi, cât și serviciile oferite de terapia ocupațională. Rolul de comunicare este de asemenea demonstrat în mediatizarea și negocierea soluțiilor, campaniilor de conștientizare și alte asemenea provocări. Comunicarea cuprinde o gamă mare de variații ce necesită un înalt nivel de expertiză și este adaptat și schimbat în funcție de cadrul în care este practicată.

3. Colaborator – în acest rol terapeutul lucrează eficient cu actorii cheie pentru a permite participarea în diverse ocupații a clienților.

4. Manager al activităților practice – în această poziție terapeutul ocupațional gestionează timpul, prioritizează și sprijină managementul practicii eficiente.

Terapeutul ocupațional dezvoltă și sprijină practici durabile, manageriază cazurile, alocă resurse și demonstrează responsabilitate față de public și finanțatori pentru a contribui la programe și servicii eficiente pentru client, ce-i înlesnesc acestuia participarea la viața profesională, activitățile de zi cu zi, propria îngrijire, prin intermediul ocupației.

5. Agent al schimbării – în acest rol terapeutul ocupațional își folosește experiența și influența într-un mod responsabil pentru a crește implicarea și performanța ocupațională a clientului. Acesta militează pentru și împreună cu clienții lor pentru a îmbunătăți programele de sănătate, bunăstare și alte asemenea. Practicienii lucrează pentru populație și comunitate prin schimbarea politicilor și sistemelor cu impact asupra ocupațiilor și a vieții de zi cu zi, colaborează împreună cu cei din sistem în elaborarea de strategii ce permit creșterea bunăstării populației.

6. Practician academic – terapeutul ocupațional este deschis să primească critici, reflectează asupra activității îmbunătățind practica de zi cu zi printr-o învățare continuă pe care o transmite clienților, facilitând învățarea cu și despre clienți.

7. Practicienii profesionali – în acest rol susțin o practică etică, cu înalte standarde personale în înlesnirea ocupațiilor. Ei sunt autonomi, într-o continuă perfecționare, fiind implicați în cele mai bune practici, atitudini și comportamente, integri, altruiști având o atenție deosebită asupra diversității și evitarea nedreptăților și promovând binele comun în interiorul sferelor de acțiune.

Terapeuții ocupaționali sunt calificați să asiste și să ajute clienții cu limitări funcționale din sfera cunoștințelor, competențelor și talentelor de-a lungul spectrelor fizic, cognitiv și emoțional. Aceștia lucrează cu indivizi din toate categoriile de vârstă de la copii

(infanți) până la adulți de vârsta a treia, în toate aspectele recuperării și în toate stadiile acesteia. Se ocupă cu dizabilitățile în orice cadru social: acasă, la școală, în comunitate sau la muncă.

Terapeuții ocupaționali au competențe în domeniul sănătății fiind orientați pe o reabilitare centrată pe scop pentru clienții care suferă de leziuni musculare sau scheletice, comoție, leziuni ale coloanei vertebrale sau probleme de ordin mintal, fie ele dobândite în urma unor accidente (traume) sau din alte cauze cum ar fi: depresie, anxietate, sindromul stresului posttraumatic.

Unele dintre intervenții au scopul de a minimiza limitarea de bază în timp ce altele ajută individul să compenseze aceste limitări atât pe termen lung cât și pe termen scurt. (https://www.caot.ca/document/3653/2012otprofile.pdf accesat la data de 02.01.2019)

Cei patru factori majori de intervenţie în terapia ocupațională care caracterizează intervențiile sunt:

- terapeutul manageriază adaptarea pacientului la noua lui funcţionalitate,
- terapeutul învață pacientul să învețe/să reînveţe,
- terapeutul permite recuperarea pacientului,

terapeutul promovează sănătatea și activităţile de petrecere a timpului liber potrivite pentru noua funcţionalitate. (Söderback apud. Zavăleanu, 2016, p.12) Observăm deci prin consultarea literaturii de specialitate că Terapia ocupațională depinde de o viziune integrată în ceea ce privește rolul terapeutului și a metodelor de intervenție pentru a avea succes. Cercetarea documentată și dublată de experiența practică a terapeutului este fundamentală pentru a asigura indivizilor supuși procesului terapeutic recuperarea cât mai multor arii afectate, de diversele dizabilități de care suferă, dar și beneficii în ceea ce privește sănătatea emoțională.

Bibliografie

1. ***American Occupational Therapy Association, 2008.
2. Peter, Karla; Kiss, Julien-Ferencz, *Psihopedagogie specială aplicată*, Editura Universității din Oradea, Oradea, 2013.
3. Popovici, Doru-Vlad, *Terapie ocupațională pentru persoane cu deficiențe*, disponibil la: https://www.academia.edu/6957412/136547758-Doru-Popovici-Terapie-Ocupationala-Pentru-Persoane-Cu-Deficiente.
4. Zăvăleanu, Mihaela, *Terapie ocupațională,* Editura Universitaria, 2016.
5. http://www.wfot.org/AboutUs/AboutOccupationalTherapy/DefinitionofOccupational Therapy.aspx

O șansă pentru integrare în comunitatea școlară a elevilor cu CES

Prof. Filip N.P. Cristina-Daniela, Gradul didactic:I
Catedra de educație fizică și sport
Colegiul Național ”Elena Cuza”- Sector 6, București

Cuvinte- cheie: educație,incluziune,integrare

Motto: ”Există un singur fel de a înțelege oamenii, anume de a nu ne grăbi să-i judecăm, ci de a trăi în preajma lor, de a-i lăsa să se explice, să se dezvăluie
zi de zi, să se zugrăvească ei înșiși în ei... ” - (Charles Augustin Saine-Beune)

„Sistemul educaţional trebuie să fie incluziv şi să caute în mod activ sau să cuprindă copiii care nu merg la şcoală şi să răspundă cu uşurinţă la situaţiile şi nevoile tuturor elevilor”.

„În școală trebuie incluși toți copiii, atât cei care provin provin din cadrul minorităţilor lingvistice, etnice sau culturale, copiii care fac parte din grupuri îndepărtate, copiii cu
dizabilităţi sau copii talentaţi”.

Deşi a trecut o perioadă foarte lungă de la lansarea educaţiei incluzive pe plan mondial, nevoia de promovare continuă – aşa cum se poate vedea din cele mai recente documente. Educaţia incluzivă depinde de concepţia ecologică şi interactivă asupra dificultăţilor de învăţare şi observă posibilitatea ca schimbările metodologice și organizaţionale, realizate în şcoli, ca replică la dificultăţile de învăţare ale unor copii, să conducă la îmbunătățirea predării-învățării pentru toți copii.

Fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de formare. Astfel procesul de educare și progres este şi el unic pentru fiecare elev, în funcţie de felul,aptitudinile,particularitățile,așteptările sau experienţa sa anterioară.

Într-o lume a diversității,căutarea resurselor necesare și pentru construirea unui viitor în care persoanele cu deficiențe să nu mai sufere datorită excluziunii se poate realiza prin implicarea tuturor,iar tot acest proces începe în școală.

Pentru a putea realiza acest lucru avem nevoie de metode nu doar pentru a pregăti elevii să excelеze la anumite materii ci și pentru a excela prin capacitățile lor de apropiere și integrare în comunitatea școlară a elevilor cu deficiențe.

Este ca o provocare însemnată, inițiată de incluziunea în educație, cerința dezvoltării şcolii, formarea şi schimbarea de ansamblu a acesteia, pentru a primi şi domoli corespunzător participarea tuturor copiilor, inclusiv a celor cu cerinţe speciale, ca şi a altor grupuri marginalizate sau excluse, în medii şcolare obişnuite, ca pricipii componente ale majorității umane - cu diferenţele ei specifice.

Există mai multe intensități şi provocări contemporane, legate de introducerea și aplicarea acestui concept, care se referă la modul în care este organizată și funcționează școala:

- centrarea pe copil și pe identitatea acestuia;
- răspunsul la împrejurări diverse (luarea în considerare şi de valorizare a majorității umane, sub diverse aspecte);
- înţelegerea, acceptarea diferenţelor între copii (o pedagogie a alterităţii);
- democraţia şi unitatea umană - o şcoală cât mai naturală;
- şcoală deschisă, prietenoasă;
- şcoală flexibilă, care se adaptează, învaţă.

Pin educaţie integrată se are în vedere obiective legate de şcolarizarea „normalizată” a copiilor cu cerințe educaționale, cât mai aproape sau în instituţiile şcolare şi clasele obişnuite – adică se pune accentul pe elevii şi formele de suport pentru aceştia. Incluziunea elevilor cu cerițe educaționale are ca obiectiv principal adaptarea şcolilor la cerinţele speciale ori adiţionale de învăţare ale copiilor.

Aşadar este nevoie de o abordare la nivel de sistem educaţional, în totalitatea acestuia, cu provocări însemnate pentru toate sectoarele – inclusiv pentru cel de învăţământ special.

Plecând de la sintagma „educaţie pentru toţi”, prin acces şi participare, pas cu pas, se ajunge la educaţia incluzivă care se defineşte ca o schimbare majoră ce presupune politici, practici şi culturi incluzive. Educaţia incluzivă presupune sprijinul care să egalizeze şansele tuturor şi să se adreseze fiecăruia. Putem generaliza că educaţia pentru toţi devine logică dacă se bazează pe educaţia incluzivă şi dacă se defineşte ca fiind:

- o educaţie de calitate;
- o educație eficientă;
- responsabilă;
- pluridisciplinaritate;
- o strategie de respectare a drepturilor;
- evidenţierea valorii individuale umane.

Educaţia ne determină să gândim oarecum diferit faţă de modul tradiţional în care înţelegem şi realizăm formarea copiilor.

Într-o viziune complexă, educaţia pentru toţi abordează actul formării tinerei generaţii dintr-o perspectivă nouă, a drepturilor individuale şi a valorizării fiecărui om.

Atunci când vorbim de educaţie incluzivă, ne referim la programele de educaţie cât mai adecvate şi adaptate, adică programe care să faciliteze accesul şi participarea tuturor, acordând importanţă fiecărui copil în parte.

Educaţia incluzivă, porneşte de la stabilirea, în acest moment al dezvoltării societăţii omeneşti, nevoia de afirmare şi organizare structurată a unor cerinţe generale faţă de procesul complex al educaţiei. Astfel, se efectuează cu o serie de valori generale care definesc într-o modalitate pozitivă, deschisă şi flexibilă valoarea fiinţei umane, unicitatea şi diversitatea în educaţie, cooperarea şi nevoia de parteneriat educaţional, democratizarea relaţiilor educaţionale ca punct de plecare în democratizarea relaţiilor sociale, adaptarea continuă a strategiilor şi metodelor de educaţie etc. Putem înțelege incluziunea școlară și într-un alt mod care este legat de orientarea democratică a sistemelor și proceselor de educație.

Atunci când ne referim la incluziunea şcolară intuim o atitudine antidisciminatorie, deschisă, democratică, de egalizare a şanselor a educaţiei şi de creare a condiţiilor de manifestare a unui spirit de colaborare şi cooperare socială. Acest tip de abordare nu rămâne la nivelul principiilor, ci se concretizează prin folosirea unor instrumente de intervenţie care să asigure eradicarea discriminării şi segregării. Principiul normalizării se referă la condiţiile de mediu şi viaţă, la eliminarea separării copiilor cu CES şi la acceptarea lor alături de ceilalţi. Principiul presupune luarea în considerare nu doar a modului în care persoana cu deficienţe/ dizabilităţi se adaptează la cerinţele vieţii sociale, dar, în acelaşi timp, la felul în care comunitatea înţelege să se conformeze nevoilor şi posibilităţilor persoanei în dificultate. Normalizarea implică nu numai includerea într-un mediu şcolar şi de viaţă cotidiană nediscriminatoriu, dar şi asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficienţele sau afecţiunile propriu-zise nu pot fi încă depăşite.

În concluzie, putem spune că incluziunea nu implică doar copiii cu CES, incluziunea este de fapt o realitate şi o recunoaştere a faptului că fiecare copil este unic. Putem spune că școala incluzivă ne demonstrează, aşadar, că suntem unul, dar nu unul şi acelaşi.

Bibliografie:

- UNESCO (2002) Dosar deschis al educaţiei incluzive. Materiale suport pentru directori
- şi administratori de şcoli, traducere UNICEF – RENINCO, Bucureşti.
- Ture Jonsson, (2000) Inclusive education, UNESCO.
- UNESCO, (2002) Să înţelegem şi să răspundem la cerinţele elevilor din clasele incluzive,
- traducere UNICEF, RENINCO, MEC, Ed. ROMEDIA, Bucureşti.
- Gheorghe Radu, Introducere în psihopedagogia specială, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1999;
- Bejan, R., 2007, O perspectivă socială asupra integrării copiilor cu deficienţe, Cartea Universitară
- Dumitru G.; Bucurei C,; Cărăbuţ C., „Integrarea elevilor cu cerinţe educative speciale”,
- Gherguț, A., 2001, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom
- Gherguț, A., 2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom
- Marcu, V. și colab., 2007, Activități fizice adaptate, Editura Universitaria, Craiova

Interesul pentru dezvoltarea la elevi a unei „ inteligențe ecologice”

prof. Claudia Mihaela Savu
Școala Gimnazială Nr. 19 Brașov

„Avem nevoie de o modalitate de gândire substanţial diferită, pentru ca omenirea să supravieţuiască” Albert Einstein

”Natura-i sănătatea noastră
E tot ce ne dorim,
Natura este însăşi viaţa
Şi ca pe viaţă s-o iubim.
Natura-i aerul şi câmpul
Natura-i cerul înstelat,
Natura-i dorul nostru sacru
De câte-n suflet am adunat.
În fata ta, Natura Sfântă,
Umili, noi astăzi ne-nchinăm
Şi cu adâncă plecăciune
Încă o chemare mai lansăm.
Oameni mari ,auziţi-ne glasul
Lăsaţi natura să trăiască,
Oameni dragi, opriţi dezastrul,
CĂCI FLOAREA DIN FEREASTRĂ....VREA SĂ ZÂMBEASĂ!”
Poezie scrisă de profesor geografie R.L. și eleva CES C.I.

În prezent, omenirea se confruntă cu o serie de probleme grave: deteriorarea continuă a mediului, inclusiv a zonelor declarate ”rezervații naturale”, limitarea resurselor naturale, dispariția zonelor verzi, încălzirea globală ce afectează toate domeniile de activitate etc. Dacă la început aceste probleme erau considerate ca fiind de domeniul specialiștilor, al liderilor din diferite domenii, pe parcurs au devenit probleme concrete pentru toată omenirea, prin urmare pentru fiecare dintre noi. Astfel, s-a ajuns la definirea conceptului **“problematica lumii contemporane”** , care a generat un imperativ bine definit: **protecția mediului in contextul dezvoltării durabile.**

În mod automat, sistemele educative au răspuns prin lărgirea conținuturilor educației și prin inovație în conceperea conținuturilor educative. Au apărut astfel, „noile educații”, printre care se numără si educația ecologică, din momentul în care omul a conștientizat relația dintre el si mediul care îl înconjoară, relație de interdependență și influentă reciprocă.

Natura este creuzetul în care se formează identitatea fiecărei ființe umane.

Educația ecologică este percepută ca un instrument în serviciul conservării pe termen lung a mediului în contextul dezvoltării economice durabile, rezultată dintr - un consens al domeniilor economice, sociale și ecologice care permit gestionarea diversității bio-culturale.

E indicat sa se urmăresca diseminarea de către / înspre cadrele didactice a experienţei referitoare la rezultatele unor acțiuni de promovare a dezvoltării durabile prin educația și managementul pentru mediul înconjurător. Acțiunea de protejare a mediului nu este ușoară, fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers de ocrotire a mediului este supus eșecului. Principala acțiune în a proteja ecosistemul este educația, prin cunoașterea riscurilor pe care le implică impactul activităților umane asupra mediului.

Astfel, trebuie să le dezvoltăm elevilor „ inteligența ecologică”, competențe și deprinderi de cercetare a mediului, astfel încât să conştientizeze problemele de mediu, să ofere soluții pentru managementul resurselor naturale și pentru conservarea naturii şi , sub îndrumarea profesorilor și a familiei, să se implice activ în rezolvarea acestora, prin studiu în clasă şi prin acţiuni concrete în cadrul şcolii şi comunităţii. Toate aceste activități vor duce în final spre o mai bună cunoaștere a orizontului local și a posibilităților de valorificare rațională a acestuia. Trebuie , de asemenea , să le dezvoltăm spiritul critic şi capacitatea de a lua decizii, dar și să-i îndreptăm spre acțiuni concrete de valorificare a deşeurilor reciclabile, amenajare a spaţiului verde , de ocrotire a faunei si florei etc.

Educația ecologică este deosebit de importantă și necesară pentru a determina generațiile viitoare să treacă de la ignoranță la apreciere, cunoaștere, înțelegere, participare si acțiune.

E indicat să lucrăm în echipă și astfel ***să descoperim noi acțiuni demne de urmat, prin care să construim o lume sănătoasă, curată şi diversă, cu și pentru generaţiile ce vor urma și care trebuie să aibă aceleași drepturi pe care le avem și noi, cei de astăzi.***

Creșterea responsabilizării față de ocrotirea mediului, prin educarea spiritului eco-civic și implicarea activă a elevilor și profesorilor, precum și a întregii comunități, va conduce înspre formarea unei *atitudini de respect faţă de mediu* , la dezvoltarea unei gândiri europene , de a acționa unitar , pentru a păstra sănătatea planetei și ,implicit , sănătatea noastră!

Educarea și formarea specialistului de mâine se realizează în strânsă legătură și cu mediul în care trăiește. Prin urmare, acesta trebuie să fie bine integrat în problemele de protecție a mediului**.** Indiferența distruge totul!

Elevul de astăzi este viitorul cetăţean de mâine!

PERSONALITATEA LUI MIHAI EMINESCU

Popescu Elinor Danusia

„De-oi muri – își zice-n sine – al meu nume o să-l poarte
Secolii din gură-n gură și l-or duce mai departe.”
M. Eminescu, „Scrisoarea I”.

Cu toate că s-au scurs 133 de ani de la trecerea în neființă a lui Mihai Eminescu (1850-1889), literatura de studii eminesciene este încă departe de a fi epuizată, datorită personalității complexe a marelui poet, prozator, gazetar, dar și a popularizării densei sale opere. Cel mai remarcabil editor al lui M. Eminescu, Perpessicius - pe numele său real Dumitru Panaitescu - remarca faptul că „O viață de om nu ajunge ca să cuprindă totalitatea moștenirii literare a lui Eminescu.”[8]

Creația lui Eminescu are o arhitectură deosebit de complexă, ea își are locul de onoare nu numai în literatura română, ci și în cea universală. Mihai Eminescu este cunoscut și peste hotare, fiind apreciat de multe personalități, printre care menționez pe Rosa del Conte, Alain Guillermou, Giuseppe Ungaretti, Julio Dantas (președintele Academiei Portugheze). Acesta din urmă îl cataloga pe Eminescu drept „gloria României și a latinității”. Unul dintre promotorii operei lui Eminescu în străinătate a fost Rosa del Conte (1907–2011), profesor universitar la Roma, care a publicat numeroase studii despre literatura română. Excelenta sa monografie, „Mihai Eminescu o dell’Assoluto” (1961) este una dintre cele mai importante cercetări străine dedicate lui Eminescu.

Pentru cititori, indiferent de vârstă, nemuritorul Eminescu va fi întotdeauna un prilej excepțional de meditație, contemplare și exemplu de patriotism, după cum scria Tudor Arghezi, în poezia „Inscripție pe amfora Lui” (mai 1964):

„Pășiți încet cu grije tăcută, feții mei.
Să nu-i călcați nici umbra, nici florile de tei.
Cel mai chemat s-aline, din toți, și cel mai teafăr
Și-a înmuiat condeiul de-a dreptul în luceafăr.”

Personalitatea lui Eminescu, constituită dintr-o bogăție de elemente, a fost uneori alterată, în decursul a mai bine de un secol de cercetări și interpretări diferite asupra originii și a operei sale. Chiar în timpul vieții, lui Eminescu i s-au atribuit diverse origini, fiind numit turc, albanez, suedez, rus, bulgar, sârb, polon, iar unui calomniator el însuși îi replica: „ ... eu nu mă supăr deloc de modul cum se reflectă persoana mea în ochii dumitale, căci de la așa oglindă nici nu mă pot aștepta la alt reflex. Dar acest reflex nu schimbă deloc realitatea; el nu mă oprește de a fi dintr-o familie nu numai română, ci și nobilă, neam de neamul ei”.[9] De altfel, pentru Eminescu călăuzitor în viață și în artă a fost „cuvântul ce exprimă adevărul” („Criticilor mei”).

Descriindu-l pe Mihai Eminescu, Titu Maiorescu (1840-1917), persoana care probabil îl cunoștea cel mai bine, afirma că personalitatea lui Eminescu este caracterizată de „ ... o așa de covârșitoare inteligență, ajutată de o memorie căreia nimic din cele ce-și întipărise vreodată nu-i mai scăpa…., încât lumea în care trăia el după firea lui și fără nici o silă era aproape exclusiv lumea ideilor generale, ce și le însușise și le avea pururea la îndemână”.[10]

[8] PERPESSICIUS. (1971). *Eminesciana*. București: Editura Minerva, pagina 384.
[9] CĂLINESCU, G. (1982). *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*. București: Editura Minerva, pagina 443.
[10] MAIORESCU, T. (1984). *Opere*. București: Editura Minerva, pagina 93.

Modestia constituia o caracteristică esențială a lui Eminescu, perfecționist din fire, care era lipsit de orice urmă de satisfacție de amor propriu: „...când ne aducea ultima poezie ce o făcuse, o refăcuse, o rafinase, căutând mereu o formă mai perfectă, o cetea de parcă ar fi fost o lucrare străină de el. Niciodată nu s-ar fi gândit măcar să o publice: publicarea îi era indiferentă, unul sau altul din noi trebuia să-i ia manuscrisul din mână și să-l dea la « Convorbiri literare »”.[11]

George Călinescu, unul dintre cei mai reprezentativi critici literari români, îl înfățișează pe Eminescu ca pe „cel mai tradițional poet, absorbind toate elementele, și cele mai mărunte, ale literaturii antecedente. Toate temele lui ies din tradiția românească, oricât de scurtă, și înrâuririle străine, pornite și acelea înaintea lui, aduc numai nuanțe și detalii”.[12]

Marele istoric Nicolae Iorga (1871- 1940) a manifestat un interes constant față de, ceea ce numea el, „revelația” eminesciană. Poetul fără pereche apare menționat de Iorga nu numai în sinteze de istorie literară, dar și de istorie propriu-zisă, de istoria culturii, istoria artei, chiar și în cursurile sale universitare de la București și Paris, în conferințe din centre universitare polone și italiene, precum și în diverse comunicări academice. De altfel, de la Iorga, ce a văzut lumina zilei pe aceleași meleaguri din Moldova de Sus ca și Eminescu, ne-a rămas remarcabila definire a acestuia drept „expresia integrală a sufletului românesc”, pe care o regăsim chiar în titlul unui capitol din a sa „Istorie a literaturii românești”.

Universul operei poetice eminesciene cuprinde atât antume (circa 90 poezii), cât și postume (peste 200 poezii), care împreună formează o construcție unică, armonioasă. Opera eminesciană este complexă, printre speciile lirice cultivate de poet aflându-se: satira („Scrisorile”, „Junii corupți”, „Criticilor mei”), idila („Dorința”, „Lacul”, „Sara pe deal”), egloga („Floare albastră”), epistola („Scrisorile”), elegia („Revedere”, „Mai am un singur dor”), glosa („Glossa”), poemul („Calin file din poveste”, „Luceafărul”, „Memento mori”), doina („Ce te legeni”, „Doina”).

Eminescu singur se încadra în curentul literar al romanticilor: „Nu mă-ntoarceți nici cu clasici / Nici cu stil curat și antic - / Toate-mi sunt deopotrivă / Eu rămân ce-am fost: romantic.” („Eu nu cred nici în Iehova”). Analizând poezia eminesciană, găsim trăsăturile specifice romantismului: libertatea creației, trăirile intense, armonizate cu peisajul naturii protectoare, cultivarea sensibilității, a imaginației și fanteziei creatoare, culoarea locală a naturii, evadarea în trecut, nemărginirea timpului și spațiului, interes deosebit pentru folclor.

Creația sa se conturează în jurul unor motive fundamentale, precum: timpul (o supra-temă, favorita sa), cosmicul (cu toate elementele - infinitul, cerul, soarele, luna, stelele, luceferii, haosul, geneza, extincția), natura (fundal pentru reveria romantică, proiecție mioritică), iubirea (dorul, dezamăgirea, femeia înger - femeia demon, misoginismul), fantasticul (îndeosebi în proză) și istoria (patriotismul, etnogeneza, inechitatea socială, societatea coruptă, condiția geniului și a artei).

Respectat inițial pentru inegalabilele sale poezii, Eminescu se dezvăluie cu mare talent creator și în proză, mai ales prin nuvele - „Sarmanul Dionis”, „Cezara”, „Geniu pustiu”, „Avatarii faraonului Tlà”, unde se regăsesc aceleași teme care l-au preocupat și în poezii, respectiv natura, iubirea, metempsihoza, pe fondul unei tensiuni creionate de întâmplările fantastice sau chiar fabuloase, ca în basmul „Făt-Frumos din lacrimă”.

De altfel, consacrarea lui Eminescu ca poet și neglijarea celorlalte aspecte al creației sale a fost remarcată și de Nicolae Iorga, care scria în 1905: „A fost cândva un Eminescu de o învățătură, de o bogăție, de o sinceritate și de o putere uimitoare. El a scris versuri de câteva feluri și proză de foarte multe feluri. Numai cele dintâi au fost luate în samă, și o îngrijire prea scumpă a prietenilor alesese într-un timp, pentru a le răspândi, numai o mică parte, cea socotită fără slăbiciuni și pete, a versurilor poetului”. [13]

[11] *Ibidem*, pagina 96.
[12] CĂLINESCU, G. (1982). *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*. București: Editura Minerva, pagina 446.
[13] IORGA, N. (1981). *Eminescu*. Iași: Editura Junimea, pagina 91.

Mihai Eminescu a fost şi un strălucit publicist, fiind autorul mai multor articole pe teme politice, sociologice, literare, apărute în diverse publicații, precum „Federațiunea”, (Pesta, 1870), „Curierul de Iași” (1876-1877), „Timpul” (București, 1877-1883), „România liberă” şi „Fântâna Blanduziei” (București, 1888-1889).

Eminescu și-a început activitatea de gazetar pe când se afla la studii în Viena. El nu a practicat jurnalismul ca pe o profesiune din care să-și câștige pur și simplu traiul. De altfel, chiar Iorga observa că „Se scot la lumină articolele poetului, și se vede că el nu le-a scris pentru pâne [...], ci din căldura adevărată a unui suflet ce voia să facă bine, nu sie însuși, nu prietenilor de cafenea și berărie, nu membrilor unui cenaclu literar, ci neamului întreg, mai presus de clase și mai presus de hotare”.[14]

Nu de puține ori Eminescu a fost etichetat drept pătimaș, antiliberalist, xenofob și antisemit. Însă se cuvine să analizăm textele sale prin lupa veacului în care a trăit, al XIX-lea, numit și „secolul națiunilor” și să încercăm să pătrundem dincolo de expresivitatea uneori pamfletară și de excesele generate de febra politică pentru a înțelege cultul lui Eminescu pentru adevăr și dragostea lui de țară.

Dar Eminescu nu a fost numai poet și prozator, ci s-a implicat în viaţa spirituală a românilor, culegând cântece populare româneşti, comentând muzica, basmul şi mitul, creaţia populară.

Astfel, putem extrapola sintagma utilizată de George Călinescu, aceea care-l descrie pe Eminescu ca „poetul nepereche a cărui operă învinge timpul”, spunând că Eminescu nu are pereche în multe alte aspecte, nu numai poezie, el având un adevărat cult al valorilor, o doză inefabilă de percepere a realităţii, fiind avid de cunoaştere şi descoperire a adevărului.

Bibliografie:

CĂLINESCU, G. (1982). *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*. București: Editura Minerva
DEL CONTE, R. (1990). *Eminescu sau despre Absolut*. Cluj-Napoca: Editura Dacia.
IORGA, N. (1981). *Eminescu*. Iași: Editura Junimea.
MAIORESCU, T. (1984). *Opere*. București: Editura Minerva.
PERPESSICIUS. (1971). *Eminesciana*. București: Editura Minerva.

[14] Ibidem, pagina 85.

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE -STRATEGII DE INTEGRARE A COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Profesor învăţământ primar: Valea Anica
Şcoala Gimnazială Iernut
Judeţul Mureş, România

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale. Educaţia pentru toţi a fost definită ca acces la educaţie şi calitatea acesteia pentru toţi copiii, fiind identificate două obiective generale: asigurarea posibilităţilor participării la educaţie a tuturor copiilor indiferent de cât de diferiţi sunt ei şi în măsura în care se abat, prin modelul personal de dezvoltare, de la ceea ce societatea a denumit normal; participarea presupune în primul rând acces şi apoi identificarea căilor prin care fiecare să fie integrat în structurile ce facilitează învăţarea socială şi individuală, să contribuie şi să se simtă parte activă a procesului. Accesul are în vedere posibilitatea copiilor de a ajunge fizic la influenţele educative ale unei societăţi (familie, şcoală, comunitate), de a se integra în şcoală şi de a răspunde favorabil solicitărilor acesteia; calitatea educaţiei se referă la acele dimensiuni ale procesului didactic, a conţinuturilor învăţării şi a calităţii agenţilor educaţionali, care să sprijine învăţarea tuturor categoriilor de elevi, să asigure succesul, să facă sistemul deschis, flexibil, eficient şi efectiv.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Având în vedere aceste premise, ideea integrării copiilor cu dizabilităţi în şcoala publică a apărut ca o reacţie necesară şi firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura normalizarea şi reformarea condiţiilor de educaţie pentru copiii cu cerinţe educative speciale.

Prin implicarea copiilor în diverse *activităţi şcolare şi extraşcolare*, toţi partenerii implicaţi vor urmări să obţină maximum de autonomie pentru copil, pentru o viaţă normală şi activă în societate. Dacă părinţii şi cadrele didactice lucrează împreună, se poate sprijini dezvoltarea copilului, iar cerinţele sale pot fi îndeplinite într-o măsură mult mai mare. Părinţii sunt factorii a căror contribuţie este esenţială în procesul de integrare şcolară a copiilor, oferind anumite puncte de vedere şi experienţe la care cadrele didactice nu pot avea altfel acces: oferă informaţii despre comportamentul elevului în afara şcolii, identifică puncte forte şi dificultăţi care nu sunt evidente la şcoală; descriu dezvoltarea anterioară a elevului; se implică în educaţia şi sprijinul copilului; oferă cadrelor didactice şi specialiştilor un feedback privind eficienţa muncii lor cu copilul.

În ceea ce priveşte modelele de integrare şcolară a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale, la noi în şcoală funcţionează modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în şcoala obişnuită. Acest model presupune integrarea copiilor deficienţi în şcoli de masă, unde să intre în relaţii cu elevii normali, astfel fiind facilitată, cu sprijinul cadrelor didactice şi specialiştilor din şcoală, o mai bună intercunoaştere şi relaţionare între cele două categorii de copii. În unele situaţii acest model poate avea rezultate bune, în acelaşi timp discrepanţa dintre clasele obişnuite şi cea specială se accentuează, timpul efectiv în care elevii normali şi cei cu cerinţe speciale relaţionează direct este destul de redus, în cele mai multe cazuri, acest timp se reduce la durata pauzelor dintre activităţile şcolare, iar în condiţiile unui colectiv şcolar de acest tip se constituie cu uşurinţă grupuri de elevi în care apar conflicte sau atitudini ce pot accentua discriminarea faţă de elevii deficienţi din clasa specială. Este adevărat că pentru o perioadă de timp pot apare astfel de probleme, din propria experienţă la clasă, pot spune că şi elevii clasei mele intrând pentru prima dată în contact cu aceşti copii aveau diverse reţineri şi chiar temeri. Uneori acest lucru poate fi influenţat şi de concepţia greşită a unor părinţi cu privire la copiii cu

probleme speciale, în acest caz s-a impus discutarea cu părinţii şi chiar solicitarea sprijinului de a ne susţine în demersul nostru - integrarea acestor copii. Într-adevăr, atât mie cât şi profesorului de la clasa respectivă ne-a luat ceva timp până să-i determinăm pe elevi să accepte şi să înţeleagă problemele cu care se confruntă aceşti copii, dar vreau să spun că după ce s-au cunoscut mai bine, au început să fie mai înţelegători, i-au primit în grupul lor de joacă, ba chiar se ofereau să îi ajute atunci când observau că se confruntă cu o problemă. Dacă la început anului şcolar ne-am lovit de problema acceptării acestor copii de către elevii noştri, odată cu trecerea timpului am trăit şi bucuria de a vedea cu câtă dragoste elevii noştri iau înconjurat pe aceşti copii în diverse situaţii, mulţi dintre ei s-au oferit să le aducă diverse jucării sau alte obiecte, fiind convinşi că le vor putea produce o bucurie. Odată realizat acest lucru, am început să organizăm diverse *activităţi şcolare şi extraşcolare* în colaborare cu această clasă, le-am oferit spectacole realizate de elevii noştri, i-am luat împreună cu noi în excursie, la colindat, la teatru de păpuşi, în curtea şcolii îi antrenam şi pe ei alături de noi în diverse activităţi de igienizare, de îngrijire a plantelor, întotdeauna ei fiind în centrul atenţiei, iar ceea ce nu puteau realiza singuri primeau imediat sprijin de la ceilalţi copii. O astfel de activitatea a fost cea din 2 Aprilie - Ziua Internaţionala a Conştientizării Autismului - activitate unde fiecare copil a venit cu idei personale şi şi-au manifestat dorinţa de a fi alături de aceste persoane, s-au confecţionat diverse simboluri ca semn de solidaritate, lucrându-se pe grupe unde au fost integraţi şi aceşti copii împreună cu părinţii lor. Elevii mei au donat obiecte utile acestor copii, s-au jucat împreună, le-au oferit dulciuri. Activitatea s-a continuat în locaţia Asociaţiei Raza de Soare, unde ne-am întâlnit cu specialişti în acest domeniu, am beneficiat de informaţii utile, schimburi de experienţă, deoarece tot mai des ne confruntăm cu astfel de cazuri, cazuri discutate şi analizate în această activitate.

Esenţial în reuşita deplină a copiilor cu cerinţe educative speciale într-o şcoală de masă, este nevoie de parcurgerea în timp a mai multor etape distincte prin care se urmăreşte asigurarea condiţiilor optime pentru o nouă formă de organizare a şcolii şi a curricumului aplicat în şcoala respectivă. Decizia asupra integrării unui copil cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă se ia pentru fiecare caz în parte în urma unei expertize complexe asupra copilului, a consultării factorilor direct implicaţi în acest proces şi a evaluării situaţiilor de risc. Integrarea nu poate fi un proces impus de anumite interese personale, de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaţionale şi sociale cu caracter propagandistic. Educaţia integrată este un act responsabil, asumat de personalul şcolii, de comunitate, de familie şi nu trebuie perceput ca un proces de „subminare” a şcolilor obişnuite, ci ca un proces de normalizare a vieţii persoanelor aflate în dificultate şi ca o măsură de conştientizare a rolului de istituţie publică al şcolii, în care toţi au dreptul să aibă acces în calitate de cetăţeni cu drepturi egale ai comunităţii. Pentru a avea succes şi pentru a atinge scopul şi obiectivele în raport cu cerinţele vieţii sociale, şcoala trebuie să ofere o paletă cât mai largă de servicii educaţionale care să devină atractive şi să satisfacă cerinţele elevilor, în această ofertă se înscrie şi educaţia integrată sub toate formele şi modalităţile sale de realizare.

Bibliografie

1. GHERGUŢ, A. „Psihopedagogia Persoanelor cu cerinţe speciale”, Editura Polirom, Iaşi, 2006
2. VERZA, E. , PAUN, E. „Educaţia integrata a copiilor cu handicap”, UNICEF, 1998
3. VRASMAS, T. „ Învăţământ şi⁄sau inclusiv”, Editura. Aramis, Bucureşti, 2001

Teoria inteligențelor multiple

Prof.înv.primar Tomescu Cristina
Colegiul Național ”Tudor Vladimirescu”

Teoria lui Gardner arată că elevii nu învață în același mod, că au stiluri și atitudini diferite față de învățare, că au nevoie de un tratament diferit, individualizat pe tot parcursul procesului de instruire.

Dezvoltarea gândirii critice este un important obiectiv pe care profesorul trebuie să-l atingă și care se poate realiza prin folosirea cu precădere a unor strategii activ-participative. A activiza înseamnă a mobiliza, a angaja intens toate forțele psihice de cunoaștere ale elevului, pentru a obține în procesul didactic performanțe maxime, însoțite constant de efecte instructiv - educative optimale în toate componentele personalității. Pornind de la textul ”Fram, ursul polar”, după Cezar Petrescu, voi exemplifica, în funcție de tipurile de inteligențe, activități ce se pot desfășura în ora de lectură săptămânală și nu numai, activități ce au în vedere faptul că predarea centrată pe elev se află în directă relaționare cu creativitatea.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Inteligenţa lingvistică:

-Să citească în ritm propriu un text nou;

- Să realizeze un afiș, prin care să lanseze o invitație la un spectacol de circ. ;

-Să formuleze un alfabet al circului;

- Să respecte scrierea ortografică, ortoepică si de punctuație ;

Inteligenţa logico-matematică:

- Să rezolve exerciţii cu operațiile matematice studiate ;
- Să creeze probleme matematice pornind de la titlul lecturii;
- Să completeze enunțul unei probleme;

Inteligenţa muzicală:

- Să compună o melodie pe baza unor versuri despre Fram;
- Să acompanieze ritmic cântarea;
- Să interpreteze melodia ”Fram, ursul polar, pentru copii un star”;

Inteligenţa spaţială:

- Să creeze imaginea ursului polar din figuri geometrice;
- Să redea în simboluri grafice un element de la Polul Nord;

Inteligenţa kinestezică:

- Să redea prin mişcări ale braţelor şi corpului acrobațiile realizată de clovnul August;
- Să exerseze actul citirii în rolul unui actor;

Inteligenţa interpersonală:

- Să identifice calităţile unui personaj;
- Să selecteze sfaturi şi învăţături din textul citat;

Inteligenţa intrapersonală:

- Să autoevalueze o acţiune proprie;
- Să stabilească reguli de comportare într-o situație de viață asemănătoare;

Inteligența lingvistică:

Imaginează-ți că Fram va participa pentru ultima oară la un spectacol de circ. Realizează in afiș .

Scrie un text cu titlul ” Ultimul spectacol al lui Fram”

Realizează un alfabet al circului.

Inteligenţa logico-matematică:

Completează enunțul problemei. Scrie întrebarea și rezolvă problema într-un singur exercițiu.

August avea în colecția sa 25 de peruci roșii, iar peruci de alte culori de 10 ori mai multe . .

Selectează din text toate cuvintele care exprimă numere. Care este produsul lor?

Pornind de la titlul lecturii compune o problemă care să se rezolve prin ex.

25x26+32x26=

Rezolvă : În mulțimea adunată la fața cuștii lui Fram erau 25 de bărbați, adică de două ori mai puțini decât femeile.. Câte persoane s-au strâns acolo?

Inteligenţa muzicală:

Selectează primul enunț

Citește-l ritmic bătând din palme. Tactează apoi măsura batând cu creionul în bancă;

Completează următoarele versuri:

Fram, ...,

În ajun de .....

În .....e iar;

Știe....., ...de top

Și-i.....de copii.

Interpretează cântecul ”Fram, ursul polar, pentru copii un star”.

Inteligenţa kinestezică:

Selectează replicile lui August. Citește-le cu voce tare respectând intonația și mimând gesturile sugerate de cuvintele personajulu

Inteligenţa interpersonală:

Selectează fragmentul în care este prezentat clovnul August;

Motivează de ce crezi că August dorea să scape de viața de clovn ;

Care crezi că au fost sentimentele lui August la aflarea veștii că Fram va pleca?

Care crezi că au fost motivele pentru care August a izbucnit în plâns?

Inteligenţa intrapersonală:

Care ar fi fost atitudinea ta într-o astfel de situație ?

Ce sentimente declanșează lectura textului ?

Ce învățături ai desprins din conținutul textului?

Ce ai fi făcut tu în locul lui Fram? Ai fi plecat la Polul Nord sau ai fi rămas la circ?

Inteligenţa spaţială:

Realizează un urs polar folosind numai forme geometrice;

Redă printr-un desen imagini reprezentative pentru Polul Nord;

Cei mai importanți factori determinanți socio-culturali care modelează formarea personalității(unui individ)

Rodica Roatiș

Potrivit lui I. Nicola (2000, p 75), dezvoltarea presupune ansamblul transformarilor sistematice bio-psiho-socio-culturale apărute pe durate intregului ciclu de viață al individului, precum și trecerea de la un stadiu inferior la unul superior, fapt ce presupune acumulări cantitative și salturi calitative.

1Ereditatea

Prin „orarul” proceselor de creștere si maturizare, ereditatea creează premisele unor momente de optimă intervenție din partea mediului educativ, în așa – numitele perioade sensibile sau critice. Anticiparea sau pierderea acestor perioade se poate dovedi ineficientă: ex.: achiziția mersului, citi-scrisului, achiziția limbajului, dezvoltarea operațiilor gândirii etc.;

Rolul eredității nu se exprimă în aceeași măsură în diversele aspecte ale vieții psihice: unele poartă mai puternic amprenta ereditații (temperamentul, aptitudinile, emotivitatea, patologia psihică) altele mai puțin (atitudinile, vointa, caracterul);

O aceeași trăsătura psihică poate fi, la doua persoane diferite, rodul unor factori diferiți (pentru o anumită persoană, hotărâtoare poate fi ereditatea, în timp ce pentru alta persoană mediul sau educația au contribuit decisiv).

2. Factorii sociali

Unul dintre cei mai importanti factori în dezvoltarea personalitații îl reprezintă mediul de acasă și influența parinților,ulterior a grupurilor din care face parte.

Mediul este constituit din totalitatea elementelor externe cu care individul interacționează, direct sau indirect, pe parcursul dezvoltării sale. Distingem în acest context existenta a două planuri majore în care factorii de mediu acționează asupra individului: planul factorilor natural-geografici și planul factorilor de ordin social. În rândul factorilor natural-geografici includem relieful, clima, temperatura, iar factorii de ordin social includ alături de educație, familia, grupul de prieteni, contextul cultural al existenței individului etc.

Din punctul de vedere al tipului de influențe exercitate din partea factorilor de mediu distingem influențe ale mediului proximal (persoane si situații cotidiene) si influențe ale mediului distal (mass-media, internet-ul). Datorita progresului tehnologic asistăm în prezent la o eliberare progresiva a individului de sub influentele mediului proximal, la o creștere a expunerii acestuia la fluxul informațional, nu întotdeauna benefic, al mijloacelor media, fapt ce implică exigențe sporite la nivelul școlii în ceea ce privește dezvoltarea capacității de selecție și valorizare a subiectului uman. Factorii de mediu nu trebuie reduși însă la nivelul realității lor fizice, fiind necesară luarea în calcul a semnificației acordate de către subiectul uman acestora, știut fiind faptul ca omul nu reactionează la evenimente ci la modul în care acesta semnifică și interpretează evenimentele. Accentul se pune astfel nu pe simpla prezență sau absență a factorilor de mediu ci pe masura și modul de interacțiune al subiectului uman cu aceștia în sensul că un factor de mediu prezent dar indiferent subiectului cu care se află în contact este inert din perspectiva dezvoltării acestuia. Altfel spus condiția dezvoltării este ca factorii de mediu să acționeze asupra subiectului uman iar acesta să reacționeze prin intermediul unei activități proprii specifice Concluzionând putem spune că acțiunea factorilor de mediu, la fel ca si cea a eredității, este și ea una de factură aleatorie, probabilistica, putând fi în egală măsură o șansă a dezvoltării sau un blocaj al acesteia. Culturi diferite folosesc nișe de dezvoltare diferite, chiar pentru aceeași vârstă, ceea ce și explică diferențele de dezvoltare bio-psiho-socială.

3.Educația

Reprezintă activitatea specializată, specific umană, care mijlocește și diversifică raportul dintre om și mediul său, favorizând dezvoltarea omului prin intermediul societății și a societății prin intermediul omului.

Educația face medierea între ceea ce s-ar putea (ereditatea) si ceea ce se ofera (mediul). O acțiune educativă reușită armonizează cererea și oferta, deși nu există rețete. Ceea ce într-un moment și pentru un anume individ se dovedește o educatie sau o influență benefică, poate fi dăunător în următorul moment, sau pentru un alt individ.

Concluzionând,dezvoltarea apare doar dacă se menține un optim între ***ceea ce poate, vrea, știe*** individul la un moment dat și ***ceea ce i se oferă***. Oferta trebuie să fie stimulativă, cu un grad mai înalt decat poate, vrea sau știe individul respectiv.

Bibliografie

https://www.micutz.ro/content/257-formarea-personalitatii-copilului-si-factorii-care-o-pot-influenta
https://www.qreferat.com/referate/pedagogie/Factorii-dezvoltarii-personali258.php
https://www.creeaza.com/referate/psihologie-psihiatrie/Factorii-dezvoltarii-personali246.php

INTEGRAREA ŞCOLARĂ A COPIILOR CU CES

Prof. înv. preşcolar Ignătescu Veronica
Colegiul Naţional “Fraţii Buzeşti” Craiova

Cerinţele educative speciale desemnează acele nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare, dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei. Fără abordarea adecvată acestor cerinţe speciale nu se poate vorbi de egalizarea şanselor de acces, participarea şi integrarea şcolară şi socială.

Educaţia integrată se referă la integrarea în structurile învăţământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a acestor categorii de copii.
Fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi particulare, individualizate. Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţe.

În orice clasă putem găsi copii cu CES. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către ceilalţi elevi a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participarea lor la serviciile oferite. Fiecare copil are nevoie de un sprijin, de o îndrumare, un îndemn. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice, care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală.
Prin integrare se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale corespunzătoare în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice, teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunile în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale. Pentru a răspunde adecvat copiilor cu CES profesorul trebuie să acţioneze nu numai la lecţie ci şi asupra grupului, ambientului educaţional şi asupra propriei dezvoltări profesionale. Pachetul de resurse UNESCO valorifică ideea de sprijin în şcoală şi propune abordarea unei perspective curriculare, bazată pe un curriculum flexibil şi social, care se bazează pe strategii interactive, cooperante de predare-învăţare în clasa de elevi cu scopul asigurării unei participări a tuturor copiilor.

În cazul copiilor cu CES, când există o dizabilitate sau când mediul de acasă nu numai că nu sprijină, ci chiar este ostil învăţării (copiii abuzaţi sau neglijaţi) problema sprijinului adecvat de învăţare nu poate fi aşa simplă. Procesul integrării şcolare a copiilor cu CES presupune elaborarea şi aplicarea unui plan de intervenţie individualizat, centrat pe folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare a curriculumului şi pe diversificarea ofertelor de învăţare în cadrul lecţiilor. Profesorii trebuie să planifice şi să urmărească planuri complementare pentru antrenarea în procesul de predare-învăţare a acestora. Pentru fiecare activitate didactică profesorii trebuie să stabilească cum şi cât vor antrena aceşti copii. Să le

găsească locul şi sarcina didactică potrivită pentru a participa alături de ceilalţi la procesul învăţării.
Copiii cu CES pot avea planuri de învăţare sau planuri educaţionale personalizate dar, rolul profesorului la clasă nu este să îi separe ci să îi antreneze în activităţi alături de ceilalţi. Planurile separate sunt elaborate de profesionişti, cum ar fi cadrul didactic de sprijin sau logopedul şi prevăd şi măsuri didactice, decise împreună cu profesorul clasei.
Există o serie de cerinţe generale faţă de organizarea predării şi învăţării în clasa obişnuită în care se întâlnesc copii cu CES. Aceşti copii au nevoie de o învăţare multisenzorială explicită care să-i facă să avanseze, nu este cazul să se piardă vremea cu activităţi repetitive asupra unor lucruri care s-au însuşit ci mai curând să se varieze metodele şi suporturile de învăţare. Copiii cu CES au nevoie de iniţiere adecvată în lectură şi scriere ceea ce presupune de cele mai multe ori alte metode şi mijloace decât cele folosite în mod obişnuit de profesorul clasei respective. Este nevoie de structurarea cunoaşterii şi de o doză bună de orientare pentru a se duce la bun sfârşit învăţarea şcolară. Cum aceşti copii au dificultăţi în organizarea informaţiei care provine de la simţurile lor, ei sunt adesea incapabili să prevadă şi de aceea trebuie să li se furnizeze un cadru adecvat şi structurat de învăţare în clasă, fiind mereu preveniţi de ceea ce urmează.

Pentru problemele speciale, senzoriale, motorii, neuromotorii, afective, comportamentale, există posibilitatea intervenţiilor specializate, în şcoli speciale şi/sau în afara timpului şcolar, prin activităţi suplimentare.
Primul lucru cu care începe intervenţia didactică adecvată este realizarea unui mediu de învăţare stimulativ şi adecvat pentru toţi copiii, deci şi pentru cei care au nevoie de sprijin suplimentar (în sau în afara clasei). Profesorul trebuie să asigure participarea, antrenarea fiecărui copil, sarcini didactice adaptate şi o evaluare care să prevadă diferenţele dintre performanţele elevilor. Rolul lui cel mai important este deci în adoptarea unor strategii didactice care să fie potrivite unor diferenţe dintre copii dar şi să pregătească clasa pentru a accepta şi colabora în acest sens. Este necesar ca profesorii să cunoască şi să poată folosi o serie de strategii didactice cu care să identifice şi să sprijine rezolvarea dificultăţilor de învăţare în clasă. În acest caz este de dorit ca profesorul clasei să respecte următoarele cerinţe: să identifice şi să cunoască bine dificultăţile de învăţare a fiecărui elev, modul lor de manifestare şi domeniul în care apar; să se asigure ca elevii aflaţi în situaţie dificilă au achiziţionate aptitudinile prealabile; să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă; să procure material de sprijin atunci când este nevoie; să-şi rezerve un timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităţilor de învăţare şi de predare. În aceste condiţii este evidenţiată grija profesorului pentru organizarea unor situaţii de învăţare la care să participe toţi elevii inclusiv cei cu CES.. Pentru copiii cu CES este foarte importantă cultivarea unor atitudini pozitive faţă de propria activitate, a rezultatelor pe care le obțin și față de colegii din clasă. Încrederea în sine, precum și motivația proprie pentru a învăța, cooperarea cu ceilalți, cu alte cuvinte clădirea unui climat afectiv pozitiv reprezintă un obiectiv în procesul educativ desfășurat cu elevii cu CES. Aspectul recompenselor sau laudelor elevilor care obțin progres sunt absolut necesare. Nu se poate obține o ameliorare a situației în cazul elevilor cu cerințe educative speciale, dacă nu se subliniază micile reușite, oricând acestea sunt înregistrate în activitatea de învățare. Activitățile extracurriculare și extrașcolare, proiectele de grup contribuie în mare măsură la integrarea cu succes a elevilor cu cerințe educative speciale în activitatea didactică și la obținerea unor succese menite să-i motiveze în perspectivă.

Autonomia personală în cazul elevilor cu dificultăți de învățare constituie un element esențial în integrarea lor cu succes în activitatea didactică. Trebuie pus accent pe obținerea unui real echilibru între sprijinul acordat elevilor cu CES în realizarea sarcinilor, deci a unei oarecare dependențe de cadrele didactice, și fundamentarea unei independențe în activitatea lor.

Însuşirea unor metode şi tehnici de învăţare, memorare, de redare a ideilor unui conţinut constituie o altă cerinţă pe care educatorul o poate rezolva în clasa obişnuită. Se consideră că învăţarea este mult mai plăcută şi mai eficientă dacă în clasa de elevi se foloseşte învăţarea în interacţiune, se negociază obiectivele învăţării, se demonstrează, se aplică şi apoi se analizează reacţiile, se realizează o evaluare permanentă ca răspuns al învăţării, se asigură sprijin pentru profesor şi pentru elevi. Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferenţiat faţă de ceilalţi participanţi la lecţie prin evaluări formative şi sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului şcolar prin raportare la cerinţele din curriculum.

Reuşita activităţilor depinde de reuşita dublei abordări a instruirii în interiorul clasei si a relaţiei fundamentale dintre instruire si evaluare. Pentru ca activităţile să fie profitabile pentru toţi elevii, dascălul trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea şi evaluarea să aibă atât character integrat, cât şi caracter diferenţiat, adaptat la particularităţile deficienţelor elevilor cu CES, participanţi la procesul educativ. Raporturile dascălului cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevii cu CES au mare nevoie de a dezvolta relaţii afective cu cei cu care intră în contact social, aspect care vizează calităţile etice şi morale ale dascălului, sub al cărui control se află limita relaţionării.
Progresul educativ al elevului cu CES depinde de relaţia pe care cadrul didactic de la clasă o stabileşte cu profesorul de sprijin, dându-i permanent informaţii despre punctele slabe ale acestuia. Intervenţia acestuia permite valorificarea şi insistarea pe cunoştinţele greu asimilabile determinând raportarea la nivelul cunoştinţelor de grup. Profesorul eficient îşi sprijină elevii prin stabilirea clară a scopului activităţilor didactice; acceptarea şi valorizarea diversităţii şi opţiunilor diferite; reflectând asupra activităţilor desfăşurate şi evaluând permanent intervenţiile sale şi cele ale copiilor; utilizând flexibil toate resursele posibile, folosind cooperarea în clasă şi în afara ei. Elevii cu CES au nevoie de profesori care înţeleg modul lor de învăţare, se pot adapta ritmului acestora şi îi pot orienta să-şi depăşească dificultăţile fără a-i desconsidera. Dezvoltarea acestor elevi nu poate să aibă loc decât într-un context de resurse ce se impun a fi abordate nediscriminativ, iar climatul în care acești elevi se dezvoltă trebuie să fie dominat de motivare, încredere în sine, cooperare și acceptare.

Bibliografie:

• Musu, Ionel. (2000). Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale. București: Editura Marlink.
• Vrăşmaş, Ecaterina. (2004). Introducere în educaţia cerinţelor speciale. Bucureşti: Editura Credis

ADAPTAREA METODELOR DIDACTICE LA NECESITĂȚILE COPIILOR CU CES

prof. înv. primar Legian Nicoleta
Şcoala Gimnazială „Lucian Grigorescu”, Medgidia

Poate fiecare profesor a încercat să răspundă la un moment dat la întrebări de genul: De ce nu toţi elevii mei progresează în acelaşi fel? Cum pot să-i ajut pe toţi să înţeleagă? Cum pot să-i ajut pe cei care învaţă mai greu? Un prim pas în oferirea răspunsurilor la aceste întrebări stă în faptul că profesorul ar trebui să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă; faptul că fiecare elev are propriile sale capacităţi intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăţa şi fiecare are nevoile sale în privinţa asimilării de informaţii. Aşadar, unul dintre cele mai importante aspecte ale învăţământului actual este nevoia sa de adaptare la necesităţile copiilor, oricare ar fi acele necesităţi şi oricare ar fi copiii – fie că sunt copiii cu CES, fie că pur şi simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învăţare.

O astfel de metodă de adaptare o constituie şcoala incluzivă, o şcoală ce se axează pe includerea acelor copiii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate şi care implică în procesul de învăţare şi de luare a deciziilor părinţii, îngrijitorii şi consilierii specializaţi. S-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţa tuturor elevilor. În comparaţie cu educaţia în centre sau şcoli speciale, care are riscul de a-i menţine pe copii şi adolescenţi în afara societăţii, şcoala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate. În loc să-i izolăm şi să spunem că sunt „dificili”, „turbulenţi” sau chiar „handicapaţi”, am putea să admitem faptul că aceşti copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obişnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educaţia este pentru toţi. Ţinând cont de interesele fiecărui elev, de experienţele şi ţelurile sale facem, de fapt, un pas important în educaţia elevilor şi integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că diferenţele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă faţă un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităţilor fiecărui elev în parte.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul acestei şcoli este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului şi metodelor de predare la capacitatea şi nevoia fiecărui elev în parte.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleaşi strategii şi practici ca şi predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare şi pentru elevii cu nevoi speciale. Toţi elevii au dreptul să aştepte de la învăţământ cele mai bune şi eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferenţă.

În cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind şi cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea. Şcoala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli. Multe dintre aceste instituţii găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obişnuite. Însă această teamă

poate fi depășită prin educație, resurse didactice adecvate, sprijin și nu în ultimul rând credința că incluziunea este un drept moral și social ce nu poate fi negat nimănui.

Adaptarea și integrarea școlară efectivă a copiilor cu dizabilități și/sau cu cerințe educaționale speciale presupune :

-schimbări la nivel de școală;

-o atitudine pedagogică pozitivă a cadrelor didactice;

-un management al clasei care să faciliteze forme mai flexibile de instruire și de organizare a colectivului, cu accent pe activități în comun, pe grupe bazate pe interacțiune și comunicare între elevi;

-planuri de învățământ și programe școlare individualizate, adaptate la particularitățile fiecărui copil cu dizabilitate/cerințe speciale;

-adaptare materialelor și mijloacelor didactice;

-intervenție specifică de recuperare in echipă interdisciplinară;

Pentru a favoriza participarea și integrarea copiilor cu deficiențe mentale/de intelect, tulburări de învățare și dificultăți cognitive este nevoie de aplicarea unor *măsuri cu caracter profilactic, ameliorativ sau de sprijinire/protejare*, precum:

-inițierea și aplicarea, în familie sau școală, a unor măsuri de intervenție timpurie (terapie specializată);

-pregătirea atentă a debutului școlar al tuturor copiilor, mai ales al celor ce prezintă dificultăți în comunicare și relaționare;

-copiii cu dificultăți de învățare și adaptare vor putea fi integrați individual sau în grupuri restrânse în clase, intervenția profesorului de sprijin și frecventarea unor programe speciale de recuperare și adaptare școlară.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi **metodele expozitive** (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru. Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi implică participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare a deprinderilor. În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare. Este necesară o riguroasă planificare, organizare şi desfăşurare a acestor tipuri de activităţi în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor şi pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional. Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai

uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiilor şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiţie, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare. Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES, va iniția acțiuni care presupun: colaborarea cu părinții și consilierea acestora; implicarea directă (participant activ) în lucrul efectiv cu copiii, și nu în calitate de observator. Relația dintre părinți, cadre didactice și copiii cu CES trebuie privită pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea următorelor reguli: - părinții și copiii să fie realiști în așteptări; copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe; trebuie oferite copilului o alegere de două opțiuni, pe care cei mai mari le acceptă; problemele trebuie discutate până când se ajunge la o concluzie acceptabilă, chiar dacă nu se ia o decizie; -să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregatite și informate în legatură cu modul în care pot interveni pentru consilierea acestora; trebuie redusă izolarea părinților, punându-i în legătură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor; - trebuie susținut faptul că nu există un model unic de părinte, și numai prin unirea forțelor părinților, a cadrelor didactice și a școlii se poate ajunge la o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/ valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare a elevilor, stimulează și dezvoltă învățarea prin cooperare. Metodele care favorizează înțelegerea conceptelor și ideilor, valorifică experiența proprie a elevilor sunt: discuția, dezbaterea, jocul de rol. Metodele care stimulează gândirea și creativitatea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, să compare și să analizeze situații date sunt: studiul de caz, rezolvarea de probleme, exercițiul. Metodele prin care elevii sunt învățați să lucreze productiv unii cu alții și să-și dezvolte abilități de colaborare sunt: mozaicul, proiectul în grupuri mici.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficiență și de aceea sugerăm recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes.

1. **Predicțiile în perechi.** Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.

2. **Știu/ vreau să știu/ am învățat.** Elevii scriu pe o coloană ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.

3. **Brainstormingul.** Individual sau în perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.

4. **Interviul în etape.** Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris, apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.

5. **Turul galeriei.** Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problemă care are drept rezultat un produs (schema, desen, compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie și înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Consider că nu există „reţete” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie. Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Bibliografie:

- ✓ Gherguţ, A. (2006) - *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie*, Ed.Polirom, Iași;
- ✓ Popovici, D. (1998) – *Învăţământul integrat sau incluziv,* Ed. Corint, Bucureşti;
- ✓ Popescu, G., & Pleșa, O. (1998) - *Handicap, readaptare, integrare,* Ed. Pro Humanitate, București;
- ✓ Vrăjmaș, T. (2001) -*Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale*, Ed. Aramis, București;
- ✓ Emil Verza, Florin Emil Verza (2011)- *Tratat de psihopedagogie specială*, Editura Universității din București.

Stil și structură în jocul popular nr. 2 – BRÂUL din suita pentru pian „6 CÂNTECE ROMÂNEȘTI’’ de BELA BARTÓK

prof. CREȚU OANA - DANIELA
COLEGIUL NAȚIONAL DE ARTĂ „GEORGE APOSTU’’ BACĂU

2. BRÂUL

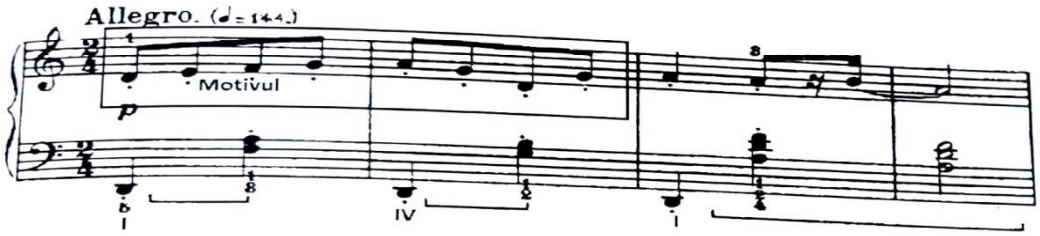
Jocul original este cules din Igriș, jud. Timiș. Melodia i-a fost cântată lui Bartók la fluier de către un bărbat care avea în jur de 50 de ani în noiembrie 1912.

Ritmul este unul voios (Allegro), modul pe care Bartók îl folosește este *Dorian* centrat pe *re*. **Forma** este de tip bistrofic inversat **A – B – B' – A‘.** Dansul este construit pe o scară heptacordică hemitonică pe *re*, cu un metru binar de 2/4.

Ambitusul scării este de *7m* și este construit pe o sintaxă de monodie acompaniată.

Prima frază (ms. 1 – 4) se încheie cu o cadențare pe treapta I a modului. În plan superior fraza debutează cu expunerea tetracordului prim al modului urmat în măsura a doua de o celulă construită pe același profil ritmic. În plan inferior se utilizează un acompaniament specific celui din muzica populară bazat pe înlănțuirea funcțiilor aomonice I –IV – I.

Ex. 6:

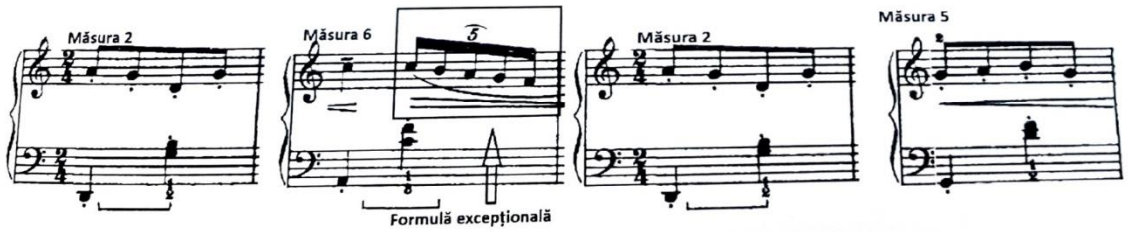
Următoarea frază cuprinsă între măsurile 5 – 8 menține în plan inferior aceeași scriitură a acompaniamentului în care regăsim înlănțuite treptele IV – III – IV. În măsurile 7 – 8 putem identifica o cadențare pe treapta a IV-a unde avem și o întârzâiere de tip 4-3.

Ex. 7:

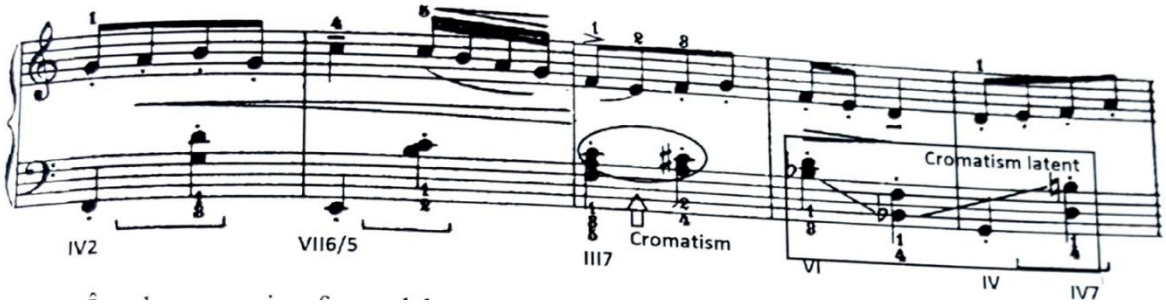
Comparativ cu fraza a, în plan superior se păstrează același profil ritmic (ms. 1,3,4 = 5,7,8) cu excepția măsurii a șasea care diferă de a doua prin introducerea unei formule excepționale. Celula debutantă a frazei secunde este o inversare liberă a celulei secunde din motivul frazei a.

Ex. 8:

Urrnătoarea frază b' este cuprinsă între măsurile 9-12. Planul inferior manifestă o serie de schimbări în structura armonică. Regăsim o inlănţuire a treptelor IV2 - VII6/5 - III7 – VI, precum și un mers cromatic ascendent (do-do#) în măsura 11 și un cromatism latent (sib-si natural) în măsurile 12-13.
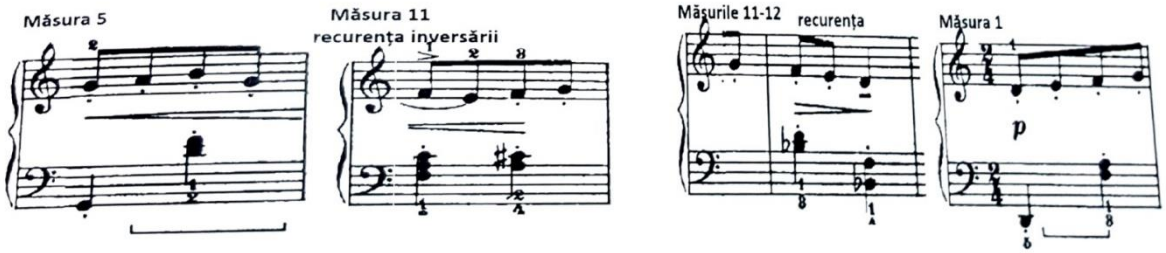
Ex. 9:

În plan superior fraza debutează cu aceeași celulă regăsită în debutul frazei anterioare. Măsura 10 constituie o variaţie a măsurii 6, diferența fiind adusă de înlocuirea formulei ritmice excepționale cu o formulă ritmică binară cu șaisprezecimi păstrând același mers treptat descendent. Măsurile 11-12 aduc în discursul muzical, material sonor diferit comparativ cu măsurile 7-8 din fraza B.

Putem interpreta materialul din măsura 11 ca o recurență a inversării celulei din măsura a 5-a iar celula din măsura 11-12 (sol fa mi re) ca o recurență la celula principală a motivului prim din fraza A.

Ex. 10:

Ultima frază debutează cu o variaţie melodică a motivului principal. Planul inferior menţine aceeași pulsaţie ritmică înlănţuind treptele IV - V7 - I constituind cadența finală a dansului. Prin această cadenţă putem remarca de asemeni caracterul tono-modal al lucrării.

În ultimele 2 fraze observăm un caracter polimodal prin prezența treptelor mobile VI și VII (sib și do#).

Bibliografie:

László Francisc, Bela Bartók și muzica populară a românilor din Banat și Transilvania, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2003

Incluziunea școlară a copiilor cu C.E.S. – studiu de specialitate

Prof. înv. preșcolar Cîrstea Alexandrina Adelina
Școala Gimnazială „Șerban Vodă Cantacuzino”, Călimănești

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituţiei de învăţământ, putând astfel modela evoluţia ulterioara a copilului.

Incluziunea şcolară se defineşte prin acceptarea de către instituţiile de învăţământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenenţa etnică sau socială, religie, naţionalitate sau infirmitate şi este strâns legată de recunoaşterea şi acceptarea diversităţii – condiţie normală a convieţuirii umane. Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi fără probleme să înveţe împreună în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător.

Educația incluzivă încearcă să estompeze limitele conceptului de integrare, focalizându-se pe procesul continuu de perfecționare a calității educației oferite de instituția școlară, prin valorificarea și eficientizarea resurselor umane și materiale disponibile și îmbunătățirea serviciilor oferite. (Gherguț, 2013)

Școala incluzivă este ”oglinda” societății deschise, democratice, tolerantă la diferențele interindividuale și non-discriminatorie, care promovează egalitatea în drepturi. Școala incluzivă este unitatea de învățământ public de masă în care „au acces toți copiii unei comunități, indiferent de mediul de proveniență, în care sunt integrați într-o formă sau alta și copiii cu cerințe speciale în educație, unde programul activităților didactice are la bază un curriculum specific (individualizat și adaptat) și unde participarea personalului didactic la activitățile educative din clasă se bazează pe un parteneriat activ între profesori, profesorii de sprijin/suport, specialiști în educație specială și părinți.” (Gherguț, 2016, p.30)

În același timp, școala incluzivă este o școală care asigură condițiile pentru ca toți copiii să-și poată atinge potențialul, bazându-se pe corectitudine. Echitatea înseamnă că diferența de performanță între elevi nu ține de mediul din care provin, ci din efortul pe care îl depun. Analizând definițiile școlii incluzive, observăm următoarele caracteristici comune:

- școală incluzivă este o școală în care toți elevii sunt incluși indiferent de sex, etnie, proveniență socio-economică sau nevoi educaționale;
- este o școală sigură (este asigurată starea de bine a elevilor, confortul psihologic);
- are un curriculum diferențiat/personalizat.

În încercarea de a sistematiza cele mai adecvate practici ale educației incluzive, bazate pe rezultatele cercetărilor științifice, Salend și Whittaker (2012) enumeră următoarele:

- Promovarea atitudinilor de acceptare a diferențelor și a diversității;
- Utilizarea unei abordări focalizate pe dezvoltarea competențelor, pornind de la abilitățile deja achiziționate;
- Utilizarea Planurilor de învățare personalizată (PIP) pentru a se concentra pe punctele forte și aspectele de dezvoltat ale elevilor;
- Utilizarea strategiilor cognitiv-comportamentale de tipul “Răspuns la intervenție” pentru organizarea demersului;
- Utilizarea conceptului de Design universal de învățare;

- Utilizarea unei palete largi de strategii de evaluare pentru a monitoriza progresul elevilor și de a îmbunătății calitatea predării;
- Utilizarea unei game variate de instrumente tipice tehnologiei asistive în procesul de predare pentru a facilita învățarea;
- Stimularea folosirii strategiilor metacognitive și a celor tipice învățării autoreglate;
- Adaptarea culturală a intervențiilor considerate de succes în alte culturi;
- Stabilirea unui parteneriat educațional eficient cu părinții copiilor cu CES și cu profesioniștii care intervin în terapia copilului cu CES (medic, logoped, profesor itinerant, însoțitor, etc.).

Şi copiii diferiţi au drepturi egale cu ceilalţi, iar o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simţit încă acest lucru. Separarea ne limitează înţelegerea reciprocă. Familiaritatea şi toleranţa reduc frica şi respingerea favorizând relaţii de comunicare şi colaborare în beneficiul tuturor.

Câţi suntem pregătiţi (părinţi, cadrele didactice, copii) pentru diversitatea existentă în fiecare grupă şi cât de bine sunem pregătiţi să o acceptăm? Educaţia incluzivă vine să sprijine acest aspect deoarece ea se centrează mai ales pe învăţarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viaţa cotidiană, într-o manieră cooperantă şi solidară, unde procesul de învăţare este realizat în spiritul respectului şi acceptării celor din jur. Şcoala trebuie să aibă contacte cu toate instituţiile sociale interesate direct sau tangenţial de domeniul educaţiei copilului de vârstă şcolară şi să stabilească relaţii de cooperare şi colaborare.

Ea contribuie la transmiterea moştenirii culturale şi facilitează învăţarea individuală şi colectivă. Totodată şcoala face posibilă participarea grupurilor şi colectivităţilor la viaţa publică, elaborarea şi luarea deciziilor. Schimbul de informaţii favorizează interacţiunea socială şi permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluţionarea problemelor care îi privesc. Actul educativ in şcoala incluzivă are şanse de reuşita dacă cei trei factori implicaţi, adică elevul cu deficienţe, familia, echipa de specialişti, cooperează, sunt parteneri care conlucrează in aceeaşi direcţie: dezvoltarea copilului cu cerinte educative speciale.

Educația incluzivă este un proces permanent care presupune școlarizarea copiilor cu cerințe educative speciale, adaptarea școlii la nevoile acestora, participarea lor la activități educative formale și nonformale, care să le asigure învățarea și dezvoltarea. Incluziunea presupune identificarea și eliminarea barierelor, bariere care pot avea legătură cu modul de organizare a școlilor, cu modalitățile de predare și evaluare a progresului elevilor.

Bibliografie:

Blândul, V., *Introducere în problematica psihopedagogiei speciale*, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruţ,A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată,* Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

Lecția de istorie, ținută la muzeu – studiu de caz

Prof. Dan-Mugurel Ispas,
Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș, Bihor

La baza demersului descris în materialul de față a stat dorința de a le oferi mai multor elevi proveniți din medii sociale vulnerabile sau cu cerințe educaționale speciale posibilitatea de a participa la o lecție de istorie care, prin locul desfășurării – Muzeul Municipal Beiuș – să le stimuleze imaginația și capacitatea de înțelegere a fenomenelor istorice.

Am organizat activitatea cultural-educativă „Să ne cunoaștem înaintașii! – lecție de istorie ținută la muzeu” cu clasa a IX-a B (liceu), la care sunt diriginte și cu a IX-a D (profesională), unde este dirigintă prof. Anamaria-Ioana Herman, colega mea fiind și coordonatoare SNAC (Strategia Națională de Acțiune Comunitară) la nivelul Colegiului Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș, școala unde activez. Deoarece predau istoria la ambele clase, după aproape un an de școală am ajuns să-i cunosc pe toți elevii celor două grupe de studiu și am constat că între unii dintre ei s-au stabilit relații de prietenie și colaborare, printre aceștia numărându-se și câțiva elevi cu CES din clasa a IX-a D. Am decis să profit de acest context și să facilitez munca în comun a elevilor despre care vorbeam, implicându-i și pe alți colegi de-ai lor.

Pentru asigurarea cadrului propice interacțiunii dintre elevi, pe de o parte și dintre aceștia și cadrele didactice participante, pe de alta, am ales muzeul local, convins fiind că organizarea unei lecții în care ilustrarea istoriei și tradițiilor locale cu diverse piese muzeale și apoi utilizarea cunoștințelor astfel dobândite și a atitudinilor formate facilitează înțelegerea uneia dintre cele mai importante teme ale istoriei naționale, formarea statului național unitar român.

Împreună cu prof. Anamaria-Ioana Herman, am desemnat trei elevi voluntari, din clasa a IX-a B, aceștia colaborând îndeaproape cu tot atâția elevi cu CES din clasa a IX-a D. I-am îndemnat să formeze perechi după opțiunile proprii și, odată stabilite perechile, i-am integrat pe cei șase elevi într-un grup mai larg ce-i avea în componență pe mai mulți colegi de-ai lor din clasele participante la activitate.

Pentru ca vizita la muzeu să păstreze totuși unele dintre caracteristicile unei lecții, i-am solicitat custodelui să-mi permită să stabilesc circuitul de vizitat și să prezint exponatele în funcție de momentele din lecție când apelul la acestea era oportun. Un alt motiv pentru care am luat decizia de a renunța la serviciile muzeografilor și de a prelua sarcinile acestora a fost convingerea că păstrarea grupului educabili-formator în formatul cu care elevii erau deja obișnuiți îi va ajuta pe aceștia să-și învingă timiditatea și reținerea, dând frâu liber curiozității și punând întrebări după procedura instituită la orele de curs.

Pentru că Strategia Națională de Acțiune Comunitară (SNAC) are printre obiective și promovarea activităților de voluntariat realizate de către elevi și cadre didactice în comunitățile locale din România pentru a facilita integrarea socială a tuturor persoanelor dezavantajate, după finalizarea acțiunii intitulate „Să ne cunoaștem înaintașii! – lecție de istorie ținută la muzeu”, am întocmit un raport, pe care îl voi anexa cu scopul de a oferi mai multe detalii despre ceea ce consider a fi un exemplu de bune practici.

RAPORT SNAC

Activitate cultural-educativă

„Să ne cunoaștem înaintașii! – lecție de istorie ținută la muzeu"

DENUMIREA ACTIVITĂŢII: Să ne cunoaștem înaintașii! – lecție de istorie ținută la muzeu

DOMENIUL ACTIVITĂŢII: cultural-educativ

PERIOADA: Iunie, 2022

PARTENERI: elevii claselor a IX-a B și a IX-a D (elevi voluntari și elevi cu cerințe educaționale speciale).

LOCUL DESFĂŞURĂRII: Muzeul Municipal Beiuș

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- dezvoltarea cunoștințelor și abilităților cu privire la aspecte importante ale educației, într-un mod plăcut și interesant, în ceea ce privește istoria locală.

OBIECTIVE:

- dezvoltarea abilităților de comunicare și relaționare.
- dezvoltarea libertății de exprimare, a sentimentelor și a propriilor viziuni cu privire la obiceiurile și tradițiile din zonă.
- stimularea mentală, îmbunătățirea comunicării, oferirea de informații ce nu sunt complexe sau extinse privind exponatele din muzeu, corelate cu fapte și evenimente istorice.
- încurajarea unor atitudini și comportamente civice, de toleranță și respect pentru diversitatea culturală și exponenții acesteia din cadrul comunităților locale ce compun zona Beiușului.

BENEFICIARI: elevi proveniți din medii sociale vulnerabile, elevi cu cerințe educaționale speciale, elevi voluntari.

VOLUNTARI: elevii voluntari din clasă, care sprijină constant elevii cu cerințe educaționale speciale

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII:

Activitatea s-a desfășurat sub forma unei vizite la muzeu. Activitatea a fost una recreativă și, în același timp, educativă. Domnul profesor Dan-Mugurel Ispas a prezentat elevilor muzeul, exponatele din muzeu, a vorbit despre istoria locală, despre martirii orașului, despre anumite obiceiuri și tradiții locale pe care le-a putut ilustra cu exponate din muzeu.

Elevii au fost încântați de activitate, manifestându-și dorința de a repeta această experiență.

ELEVII IMPLICAŢI ŞI PROFESORI VOLUNTARI IMPLICAŢI: colectivele claselor a IX-a B și a IX-a D (elevi voluntari și elevi cu CES), prof. Dan-Mugurel Ispas, coordonator și prof. Anamaria-Ioana Herman, în calitate de dirigintă și coordonatoare SNAC la nivelul unității școlare.

REZULTATE ALE ACTIVITĂŢII:

- stimularea mentală, dezvoltarea mai amplă a abilităților copiilor cu nevoi speciale, prin activități recreative și de imaginație.
- dezvoltarea relaționării atât cu cadrul didactic, cât și cu colegii.
- interes deosebit pentru căutarea de noi informații privitoare la istoria Municipiului Beiuș și a zonei înconjurătoare.
- dezvoltarea atitudinilor pozitive cu privire la activități ce vizează teme de cultură generală.

MATERIAL ILUSTRATIV:

CURRICULUM ADAPTAT COPIILOR CU CES

Prof. Orghici Dana Claudia

Obiective cadru/ competenţe generale:

Dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a personalităţii copilului în funcţie de ritmul propriu şi trebuinţele sale, sprijinind formarea autonomă şi creativă a acestuia;

Dezvoltarea capacităţii de a interacţiona cu alţi copii, cu adulţii şi mediul, pentru a dobândi cunoştinţe, deprinderi, atitudini şi conduite noi. Încurajarea explorărilor, exerciţiilor, încercărilor şi experimentărilor, ca experienţe autonome de învăţare.

Descoperirea de către fiecare copil a propriei identităţi, a autonomiei şi dezvoltarea unei imagini de sine pozitive.

Sprijinirea copilului în achiziţionarea de cunoştinţe, capacităţi, deprinderi şi atitudini necesare acestuia la intrarea în scoală şi pe parcursul vieţii.

Conținuturile învățării:

Domenii de conţinut

1) Domeniul Limbă şi comunicare;
2) Domeniul Ştiinţe;
3) Domeniul Om şi societate;
4) Domeniul Estetic şi creativ.
5)DomeniulPsihomotric

Obiective specifice ale domeniilor de conţinut

DOMENIUL LIMBĂ ŞI COMUNICARE

Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală, de înţelegere şi utilizare corectă a semnificaţiilor structurilor verbale orale;
Educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic,lexical, sintactic;
Dezvoltarea creativităţii şi expresivităţii limbajului oral;
Dezvoltarea capacităţii de a înţelege şi transmite intenţii, gânduri, semnificaţii mijlocite de limbajul scris.

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
1. Dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a personalităţii copilului în funcţie de ritmul propriu şi trebuinţele sale, sprijinind formarea autonomă şi creativă a acestuia;	-să participe la activităţile de grup, inclusiv la activităţile de joc, atât în calitate de vorbitor, cât şi în	-să participe la activităţile de grup, inclusiv la activităţile de joc, atât în calitate de vorbitor, cât şi în calitate de auditor.	-ia parte la discuţii în mici grupuri informale; - ia parte la activităţile de joc, de învăţare în grup, - întreabă şi răspunde la întrebări; - ştie să se prezinte;

	calitate de auditor.		- învaţă cuvinte noi şi le utilizează în cadrul jocurilor sau activităţilor de învăţare.
	-să înţeleagă şi să transmită mesaje simple; să reacţioneze la acestea.		
	-să audieze cu atenţie un text, - să reţină ideile acestuia şi să demonstreze că l-a înţeles.		
	-să recepteze un text care i se citeşte ori i se povesteşte, înţelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive şi estetice ale acestuia.		

DOMENIUL STIINTE

Dezvoltarea operaţiilor intelectuale prematematice;

Dezvoltarea capacităţii de a înţelege şi utiliza numere, cifre, unităţi de măsură, întrebuinţând un vocabular adecvat;

Dezvoltarea capacităţii de recunoaştere, denumire, construire şi utilizare a formelor geometrice;

Stimularea curiozităţii privind explicarea şi înţelegerea lumii înconjurătoare

Dezvoltarea capacităţii de rezolvare de situaţii problematice, prin achiziţia de strategii adecvate;

Dezvoltarea capacităţii de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, precum şi stimularea curiozităţii pentru investigarea acestuia;

Dezvoltarea capacităţii de observare şi stabilire de relaţii cauzale, spaţiale, temporale

Utilizarea unui limbaj adecvat în prezentarea unor fenomene din natură şi din mediul înconjurător;

Formarea şi exersarea unor deprinderi de îngrijire şi ocrotire a mediului înconjurător, în vederea educării unei atitudini pozitive faţă de acesta.

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
Dezvoltarea capacităţii de a interacţiona cu alţi copii, cu adulţii şi mediul, pentru a dobândi cunoştinţe, deprinderi, atitudini şi conduite noi. Încurajarea explorărilor, exerciţiilor, încercărilor şi experimentărilor, ca experienţe autonome de învăţare.	-să-şi îmbogăţească experienţa senzorială, ca bază a cunoştinţelor matematice referitoare la recunoaşterea, denumirea obiectelor, cantitatea lor, clasificarea, constituirea de grupuri/ mulţimi, pe baza unor însuşiri comune (formă, mărime, culoare) luate în considerare separat sau mai multe simultan	-să-şi îmbogăţească experienţa senzorială, ca bază a cunoştinţelor matematice referitoare la recunoaşterea, denumirea obiectelor, cantitatea lor, clasificarea, constituirea de grupuri/ mulţimi, pe baza unor însuşiri comune (formă, mărime, culoare) luate în considerare separat sau mai multe simultan	-observă obiectele din sala de grupă, camera proprie etc.; - recunoaşte/ numeşte obiectele indicate; - clasifică obiecte/fiinţe după diverse criterii (culoare, formă, mărime) sau prin numirea unei proprietăţi comune; - recunoaşte asemănările şi deosebirile dintre grupuri; - motivează apartenenţa unui obiect la o grupă dată; - compară grupele formate, apreciind global unde sunt mai multe/ mai puține
	-să înţeleagă şi să numească relaţiile spaţiale relative, să plaseze obiecte într-un spaţiu dat ori să se plaseze corect el însuşi în raport cu un reper dat.		
	-să recunoască, să denumească, să construiască şi să utilizeze		

	forma geometrică cerc, pătrat, triunghi, dreptunghi în jocuri		
	-să numere de la 1 la 5 recunoscând grupele cu 1-5 obiecte şi cifrele corespunzătoare.		

DOMENIUL OM ŞI SOCIETATE

Cunoaşterea şi respectarea normelor de comportare în societate; educarea abilităţii de a intra în relaţie cu ceilalţi;

Educarea trăsăturilor pozitive de voinţă şi caracter şi formarea unei atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi;

Dezvoltarea comportamentelor de cooperare, prosociale, proactive (iniţiativă)

Dezvoltarea abilităţii de recunoaştere, acceptare şi respect al diversităţii

Cunoasterea unor elemente de istorie,geografie,religie cre definesc portretrul spiritual al poporului român;

Formarea şi consolidarea unor abilităţi practice specifice nivelului de dezvoltare motrică;

Îmbogăţirea cunoştinţelor despre materiale şi caracteristicile lor, precum şi despre tehnici de lucru necesare prelucrării acestora în scopul realizării unor produse simple;

Formarea deprinderilor practic-gospodăreşti şi utilizarea vocabularului specific.

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
Descoperirea de către fiecare copil a propriei identităţi, a autonomiei şi dezvoltarea unei imagini de sine pozitive.	-să cunoască şi să respecte normele necesare integrării în viaţa socială, precum şi reguli de securitate personală.	-să cunoască şi să respecte normele necesare integrării în viaţa socială, precum şi reguli de securitate personală.	-îşi prezintă membrii familiei, colegii, prietenii, vecinii; - se prezintă pe sine, se descrie; - interacţionează în mod egal cu toţi copiii din comunitate, indiferent de gen, limba vorbită, etnie sau performanţe (copii cu CES); /cunoaşte şi aplică reguli privind protecţia vieţii proprii şi a celor din jur

			- răspunde şi formulează întrebări referitoare la identitatea personală (familie, etnie, limba vorbită, cultura, caracteristicile fizice ale celorlalţi).
	-sa_si adapteze comprtamentul propriu la cerinţele grupului în care trăieşte (familie, grădiniţă, grupul de joacă)		
	-să aprecieze în situaţii concrete unele comportamente şi atitudini în raport cu norme prestabilite şi cunoscute		
	-să trăiască în relaţiile cu cei din jur stări afective pozitive, să manifeste prietenie, toleranţă, armonie, concomitent cu învăţarea autocontrolului.		

DOMENIUL ESTETIC ŞI CREATIV

Formarea unor deprinderi de lucru pentru realizarea unor desene, picturi, modelaje;

Realizarea unor corespondenţe între diferitele elemente de limbaj plastic şi forme, obiecte din mediul înconjurător (natură, artă şi viaţa socială);

Stimularea expresivităţii şi a creativităţii prin desen, pictură, modelaj;

Formarea capacităţii de receptare a lumii sonore şi a muzicii;

Formarea capacităţilor de exprimare prin muzică;

Cunoaşterea marilor valori ale creaţiei muzicale naţionale şi universale.

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
Sprijinirea copilului în achiziţionarea de cunoştinţe, capacităţi, deprinderi şi atitudini necesare acestuia la intrarea în scoală şi pe parcursul vieţii.	-să descopere lumea înconjurătoare cu ajutorul auzului să diferenţieze auditiv timbrul şi intensitatea sunetelor din mediul apropiat şi al sunetelor muzicale	-să descopere lumea înconjurătoare cu ajutorul auzului să diferenţieze auditiv timbrul şi intensitatea sunetelor din mediul apropiat şi al sunetelor muzicale	- cântă în colectiv, în grupuri mici şi individual împreună cu sau acompaniaţi de educatoare
	-să intoneze cântece pentru copii.		
	-să acompanieze ritmic cântecele.		

DOMENIUL PSIHOMOTRIC

Formarea şi dezvoltarea deprinderilor motrice de bază şi utilitar aplicative;

Stimularea calităţilor intelectuale, de voinţă şi afective în vederea aplicării independente a deprinderilor însuşite;

Cunoaşterea deprinderilor igienico-sanitare pentru menţinerea stării de sănătate.

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
Formarea şi dezvoltarea deprinderilor motrice de bază şi utilitar aplicative	-să cunoască şi să aplice regulile de igienă referitoare la igiena	-să cunoască şi să aplice regulile de igienă referitoare la igiena echipamentului	-cunoaşte şi foloseşte echipamentul specific la activităţile de educaţie fizică;

	echipamentului		- respectă regulile de igienă individuală şi colectivă.
	-să-şi formeze o ţinută corporală corectă (în poziţia stând, şezând şi în deplasare).	-să-şi formeze o ţinută corporală corectă (în poziţia stând, şezând şi în deplasare).	
	-să perceapă componentele spaţiotemporale (ritm, durată, distanţă, localizare).		
	-să fie apt să utilizeze deprinderile însuşite în diferite contexte.		

Modalități de evaluare:
-metoda observatiei
-metoda portofoliului
-teste standardizate
-metoda consemnarii grafice a preferintelor

Programa şcolară pentru disciplina *Educație fizică și sport* (elevi cu cerințe educaționale speciale)
Clasele a V-a – a VIII-a

prof.Szekely Lavinia
Colegiul Național Pedagogic,,Regina Maria’’,Ploiești
Prof.Szekely Vasile
Colegiul Național ,, I.L.Caragiale”,Ploiești

În școala contemporană, preocuparea depistării, prevenirii și corectării deficiențelor fizice trebuie să fie permanentă, atât pentru părinți, cât și pentru cadrele didactice.

Examenele medicale periodice făcute în școală au constatat ca în această etapă a vieții puțini sunt elevii, care prezintă o atitudine corectă a corpului, un procent mare din rândul acestora prezentând defecte morfologice și funcționale, localizate la nivelul aparatului locomotor.

Defectele aparatului locomotor se numesc deficiențe fizice, și se prezintă ca abateri de la normal, în forma și funcțiile fizice ale organismului, care tulbură creșterea normală și dezvoltarea armonioasă a corpului, modificând aspectul exterior, reducând aptitudinile și puterea de adaptare la efortul fizic, diminuând capacitatea de muncă.

Deficiențele fizice se caracterizează prin modificări morfologice, mai mult sau mai puțin accentuate, ale formei și structurii corpului și care se manifestă printr-o încetinire sau un exces de creștere, o tulburare și o disproporționalitate a dezvoltării, deviații, deformații sau alte defecte de structură și tulburări funcționale.

După evoluție și după posibilitățile de corectare cu ajutorul exercițiului fizic, deficiențele fizice sunt ușoare, medii și accentuate.

Deficiențele ușoare (atitudinile deficiente) sunt mici abateri de la normal în forma și funcțiile corpului, sau a unor segmente ale acestuia, de regulă aflate pe o scară a evoluției, într-un stadiu incipient.

Din cadrul acestor deficiențe fac parte atitudinile deficiente globale (***cifotică, plan rigidă, asimetrică)*** sau deficiențele ușoare segmentare (***cap și gât înclinat înainte, sau lateral, umeri aduși înainte sau asimetrici, toracele în flexie, coloana cu atitudine cifotică, lordotică sau scoliotică, genunchi în valg sau flectați, tălpi abduse sau adduse***).

Deficiențele ușoare se pot corecta în cele mai multe cazuri, în condițiile activității școlare obișnuite, dacă se intervine până la apariția modificărilor structurale de țesut.

Deficiențele medii cuprind defectele morfologice și funcționale staționare sau cu evoluție lentă, care corectează parțial, sau rămân nemodificate la efectuarea probei funcționale.

Cele mai des întâlnite sunt cele segmentare, cum ar fi ale coloanei vertebrale (***cifoze, lordoze, cifolordoze, spate rotund, cifotic și plan***), deformațiile toracelui și abdomenului, genunchilor și tălpilor picioarelor.

În rândul defectelor globale medii de acest grad sunt hiposomiile, disproporțiile între segmente, etc.

Stoparea, ameliorarea și corectarea se fac printr-un regim de viață deosebit, după prescripțiile medicului și ale profesorului de educație fizică, după un program bine stabilit, de alternanță a efortului cu repaosul și în care exercițiile fizice corective sunt pe primul plan.

Deficiențele accentuate sunt cele cu modificări patologice, ajunse într-un stadiu avansat de evoluție.

Cele mai multe sunt apărute încă din viața uterină (***malformațiile aparatului locomotor***), sau ca urmare a unor paralizii, traumatisme osoase sau articulare, infecții și inflamații ale oaselor, articulațiilor, mușchilor sau vaselor sanguine, care influențează starea de sănătate. Modificările morfologice și funcționale diferențiază pe acești elevi de cei sănătoși, efortul fizic nefiind recomandat, scutirea de educație fizică fiind recomandată. Ei trebuie îndrumați spre centrele de recuperare, unde trebuie aplicat un tratament corectiv și recuperator de specialitate.

Pragurile dintre deficiențe sunt ușor de trecut dacă nu se intervine la timp de către factorii educaționali, printr-o observare atentă și periodică a colectivelor de elevi. Profesorul de educație fizică este cel care trebuie să cunoască datele biologice și medicale ale fiecarui elev, pentru a stabili posibilitățile de integrare ale lui în procesul de educație fizică. Tot el este primul care trebuie să hotărască și să aplice măsurile cele mai adecvate pentru prevenirea și corectarea deficiențelor fizice.

Privit din unghiul actual al programării activității motrice speciale, după diagnosticarea medicală a handicapului individului, ar trebui să se acționeze după anumite direcții și într-un anumit fel, în vederea obținerii unor rezultate pozitive.

Funcțiile educației fizice

Vom descoperi, în planul biologic și sanogenetic, funcția de corectare, readaptare, optimizare a potențialului biologic actual al individului, menținere si îmbunătățire a stării lui de sănătate.

Funcția de dezvoltare a capacității psihomotrice a individului cu handicap, de învățare și perfecționare a deprinderilor specifice sunt parte integrantă a capacității de mișcare și în strânsă corelație cu cea anterioară.

În plan psiho-social se încadrează funcția de socializare și cea de dezvoltare a calităților intelectuale, moral volitive, de adaptabilitate la viața reala în condițiile date.

Funcția de reflectare și conștientizare a activităților motrice este un rezultat al celor anterioare și este privită ca un act necesar și cultural, de dezvoltare a calităților adaptative ale individului.

Funcția de ameliorare a randamentului motric, școlar și profesional, de petrecere în mod organizat și util a timpului liber, se face tot cu un scop bine definit, cel corector și de adaptare.

În funcție de handicapul avut, rezonanța educației fizice speciale se manifestă mai pregnant sau mai estompat în planurile sus menționate, cert este că ea trebuie să își aducă o contribuție majoră la integrarea individului cu handicap la viața reală, prin formele pe care instituționalizarea actuală o permite.

Forma de manifestare a educației fizice, ca parte componentă a activităților motrice, o reprezintă exercițiul fizic, cel care este menit, să acționeze preventiv pentru combaterea apariției, să determine ameliorarea deficienței până la dispariție, acolo unde este posibil, sau să contribuie la stabilizarea și non agravarea deficiențelor evolutive.

Tehnici metodologice de acționare

- stabilirea obiectivelor potrivite pentru deprinderi, care să fie realiste și să corespundă unor răspunsuri corecte. Ele trebuie permanent raportate la posibilitățile de moment ale subiectului și trebuie să fie progresive;

- apelarea la cunoștințe prealabile sau asocieri de mișcări în predarea unei sarcini prin folosirea modelării, ca metoda de lucru;

- folosirea recompenselor pozitive - orice element care motivează practicantul să muncească. Recompensele,în funcție de vârstă și handicap, pot fi permanente sau intermitente; finalizarea muncii sale, recompensa verbală.

- asigurarea asistenței - se face pe nivele de instruire, în funcție de capacitatea practicantului și sarcina de efectuat.

Genurile de asistență sunt:

a) Indicații verbale sau vizuale - cel mai puțin instructiv gen de asistență - se poate rezuma doar la indicarea sarcinii (verbală sau vizuală-poza), după care practicantul răspunde prin execuție;

b) Demonstrații - făcute de profesor, o data sau de mai multe ori, până când practicantul poate să execute la rândul său mișcarea - "Privește-mă și execută!";

c) Sprijinul fizic - se foloseste de către profesor, în special în primele etape de învățare ale unei noi deprinderi și se referă la o îndrumare a practicantului prin atingere sau prin sprijin în cadrul unei părți a mișcării;

d) Ajutorul fizic - manipularea totală a corpului practicantului pentru realizarea unei deprinderi.

- corectarea comportamentului nepotrivit (nesupunere, respingere sau ieșiri nervoase de proporții). Ca metode pot fi folosite recompense din rândul preferințelor practicantului, asigurarea asistenței împreună cu ignorarea comportamentului nepotrivit. Se interzice orice pedeapsă fizică. Trebuie înțeles faptul că persoanele cu handicap pot avea, ca și persoanele obișnuite, zile bune și zile rele.

- înregistrarea performanțelor participanților - element de eficiență, folosit dacă nu zilnic, cel puțin săptămânal, în caietul de înregistrare a performanțelor. Vor fi înregistrate performanțele utile printr-o evaluare corectă, în vederea constatărilor progreselor și schimbării sarcinilor.

Structura programei şcolare include, pe lângă nota de prezentare, următoarele elemente:

-Competenţe generale;

-Competenţe specifice şi exemple de activităţi de învăţare;

-Conţinuturi;

-Sugestii metodologice;

Competenţele sunt ansambluri structurate de cunoştinţe, abilităţi şi atitudini dobândite prin învăţare, care permit rezolvarea unor probleme specifice unui domeniu sau a unor probleme generale, în diverse contexte particulare.

Competenţele generale,vizate la nivelul disciplinei Educaţie fizică şi sport, jalonează achiziţiile elevului pentru întregul ciclu gimnazial. Acestea concură la formarea unui stil de viață sănătos al elevului, la dezvoltarea fizică armonioasă și a motricității acestuia:

– dezvoltarea, menţinerea şi recuperarea nivelului de funcţionare cât mai mult posibil;

– compensarea deficienţelor funcţionale prin preluarea funcţiilor afectate de către componente valide;

– prevenirea destructurării anumitor funcţii ale organismului;

– inducerea unei stări de încredere în forţele proprii.

Competenţele specifice sunt derivate din competenţele generale şi reprezintă achiziţii dobândite pe durata unui an şcolar, dezvoltarea, menţinerea şi recuperarea nivelului de funcţionare cât mai mult posibil: 1.Utilizarea efectelor favorabile ale educației fizice și sportului în practicarea constantă a exercițiilor fizice, pentru optimizarea stării de sănătate;

2.Maximizarea potențialului biomotric existent care să favorizeze obținerea unor performanțe profesionale, sportive, sociale;

3.Prevenirea și corectarea deficiențelor fizice, de postură și formarea unei atitudini corporale corecte;

4.Îmbunătățirea motricității generale prin formarea unui sistem de deprinderi și priceperi motrice variate și asigurarea unor indici crescuți ai calităților motrice;

5.Formarea unui comportament adaptativ adecvat prin educarea componentelor cognitive, afective, volitive, motivaționale;

6.Facilitarea exprimării subiecților deficienți conform propriilor abilități și capacități;

7.Încurajarea relațiilor sociale, atât la indivizii deficienți ,cât și între aceștia și persoanele valide.

Pentru realizarea competenţelor specifice, în programă sunt propuse exemple de activităţi de învăţare, care valorifică experienţa concretă a elevului şi care integrează strategii didactice adecvate unor contexte de învăţare variate.

Conţinuturile instruirii sunt grupate pe următoarele domenii:

1. Organizarea activităţilor motrice;
2. Dezvoltare fizică armonioasă;
3. Capacitate motrică (deprinderi şi calităţi motrice);
4. Discipline sportive ;

5. Igienă şi protecţie individual;

6. Comportamente și atitudini.

Sugestiile metodologice includ referiri la proiectarea activităţii didactice,la strategiile didactice ,precum şi la elementele de evaluare.

Prezenta structură a programei şcolare propune o ofertă flexibilă, care permite cadrului didactic să modifice, să completeze sau să înlocuiască activităţile de învăţare. Se urmăreşte astfel realizarea unui demers didactic personalizat,care să asigure formarea competenţelor prevăzute de programă în contextul specific al fiecărei clase şi al fiecărui elev. Este necesară, de asemenea, o abordare specifică educaţiei la acest nivel de vârstă, care să ofere în acelaşi timp o plajă largă de diferenţiere a demersului didactic, în funcţie de achiziţiile elevilor.

INCLUZIUNEA EDUCAȚIONALĂ A COPIILOR CU C.E.S ÎN GRĂDINIȚĂ

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR DÎRDALĂ IONELA NICOLETA
GRĂDINIȚA CU P.P NR. 16 FOCȘANI

Fiecare copil are dreptul fundamental la educație și fiecărui copil trebuie să i se ofere șansa de a ajunge și de a se putea menține la un nivel acceptabil de învățare.

„Educaţia copiilor cu cerinţe educaţionale speciale este o sarcină care trebuie împărţită între părinţii acestora şi profesionişti. O atitudine pozitivă din partea părinţilor favorizează integrarea şcolară şi socială. Părinţii au nevoie de sprijin pentru a-şi putea asuma rolul de părinţi ai unor copii cu cerinţe speciale.”.„…şcolile si implicit gradinitele “trebuie să includă în procesul de învăţământ toţi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură ale acestora”.

Ce este integrarea?

- A educa copiii cu CES in gradinite obisnuite, alaturi de copii tipici;
- A face adaptări curriculare periodice
- A crea planuri individualizate de intervenție în funcție de stadiul de dezvoltare al fiecărui copil părin implicarea unei echipe multidisciplinare formată din educator, psiholog, logoped, consilier școlar
- A permite accesul copiilor cu CES la programul si resursele gradinitei;
- A tine cont de problemele parintilor;
- A asigura programe de sprijin personalizate fiecarui copil cu CES;
- A acorda ajutor cadrelor didactice in procesul de aplicare si implementare a programelor de integrare.

În activitatea educativa a copiilor cu cerinte educative speciale se poate folosi cu maxima eficienta **invatarea prin cooperare** . Lectiile bazate pe invatarea prin cooperare permit evaluarea frecventa a performantei fiecarui copil care trebuie sa ofere raspuns in nume personal sau in numele grupului, copiii se ajuta unii pe ceilalți, incurajandu-se si impartasindu-si ideile, explica celorlalti, discuta ceea ce stiu, invata unii de la altii, realizeaza ca au nevoie unii de altii pentru a duce la bun sfarsit o sarcina a grupului. Absenţa sau indiferenţa părinţilor în ceea ce priveşte problemele educaţionale ale copilului vine în opoziţie cu ideea de integrare sau incluziune.

Parintii trebuie să fie modele de acţiune şi comportament în acceptarea şi susţinerea integrării persoanelor cu cerinţe speciale din comunităţiile lor. Prin comunicarea bilaterală, părinţii creează un parteneriat strâns în sprijinul copiilor, se formează comunitatea şi cultura şcolii, cadru în care aceştia se simt ca și “membri ai unei familii”. Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Toată lumea afirmă că educaţia este importantă, chiar foarte importantă. Probleme apar însă atunci când se uită că educaţia este un domeniu complex şi complicat, cu o infinitate de variabile. Toţi suntem martorii şi actorii educaţiei, dar

numai unii dintre noi devin profesionişti în acest domeniu. Pentru toţi însă, educaţia se învaţă. Înveţi să înveţi. Te educi ca să educi. Ca părinţi, de multe ori simţim nevoia de a fi informaţi şi sprijiniţi pentru a ne creşte copiii mai bine. Profesionişti sau nu, toţi suntem implicaţi în procesul educaţiei şi este nevoie să identificăm schimbarea continuă a valorilor şi dimensiunilor acesteia.

Educaţia pentru toţi este generatoarea perspectivei incluzive asupra educaţiei. Pornind de la deschiderea oferită de sintagma „educaţie pentru toţi”, prin acces şi participare, pas cu pas, se ajunge la educaţia incluzivă care se defineşte ca o schimbare majoră ce presupune politici, practici şi culturi incluzive. Educaţia incluzivă presupune existenţa sprijinului care să egalizeze şansele tuturor şi să se adreseze fiecăruia. Putem sintetiza că educaţia pentru toţi devine coerentă dacă se bazează pe educaţia incluzivă şi dacă se defineşte ca: • educaţie de calitate; • eficienţă; • responsabilitate; • pluridisciplinaritate; • proces complex; • strategie de respectare a drepturilor; • evidenţiere a valorii individuale umane.

Există de asemenea şi anumite situaţii de risc în care educatorul trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din modul de dezvoltare a 26 | Educaţia incluzivă în grădiniţă: dimensiuni, provocări şi soluţii copilului, din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii“ cu care ne-am obişnuit. O educaţie de calitate la vârstele preşcolare este o educaţie timpurie care se materializează în intervenţii adecvate care previn şi ameliorează condiţiile care pun copiii în situaţii de risc şi care pot duce la întârzierea sau chiar la decalarea

Bibliografie:

Rev. ,,Învăţământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, Bucureşti, 2000;

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;

Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruţ,A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

MODEL DE ADAPTARE CURRICULARĂ
Pentru activitatea remedială de predare-învățare-evaluare și integrare a elevilor cu CES integrați în învățământul de masă
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
MATEMATICĂ
CLASA a III a

Prof. Ciupitu Ionela Silvia
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alexandria

I. ELEV:

Nume și prenume:

Școala:

II. ECHIPA DE INTERVENȚIE:

Profesor de sprijin:

Pofesor pentru învățământ primar/învățător:

Familia elevului

III. CRITERII ÎN FUNCȚIE DE CARE S-A ÎNTOCMIT ADAPTAREA:

- Diagnosticul elevului (certificat de handicap/scrisoare medicală)
- Dificultăți cu care se confruntă elevul
- Certificat COSP
- Evaluare inițială
- Teste proiective
- Situația școlară în anul precedent
- Comportamentul elevului în timpul orelor de curs
- Relații sociale în cadrul școlii și în afara școlii
- Relația cu familia

IV. ADAPTĂRI PROPRIU-ZISE:

- Renunțarea la anumite capitole/teme/conținuturi din programă
- Diminuarea gradului de dificultate al competențelor de atins
- Utilizarea materialului concret, obiectual în activitate
- Adaptarea fișelor de lucru și evaluare în funcție de particularitățile psihoindividuale ale elevului
- Adăugarea unor noi competențe din sfera afectiv-educațională, socializare, autonomie personală
- Intocmirea planului de intervenție personalizat
- Activități de remediere la cabinetul de servicii educaționale

V. COMPETENȚE GENERALE:

Limba și literatura română

C1. Receptarea de mesaje orale în diverse contexte de comunicare

C2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare

C3. Receptarea de mesaje scrise în diverse contexte decomunicare

C4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare

Matematică

C1. Identificarea unor relaţii / regularităţi din mediul apropiat

C2. Utilizarea numerelor în calcule

C3. Explorarea caracteristicilor geometrice ale unor obiecte localizate în mediul apropiat

C4. Utilizarea unor etaloane convenţionale pentru măsurări şi estimări

C5. Rezolvarea de probleme în situaţii familiar

VI. COMPETENTE SPECIFICE:

Limba și literatura română ***(adaptare cu imagini, filmulețe, jetoane, pictograme)***

1.1.Extragerea unor informaţii de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil – ***cu întrebări ajutătoare***

1.2.Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare familiar – ***cu întrebări suport***

~~1.3. Sesizarea unor regularităţi ale limbii prin raportare la mesaje audiate~~

1.4.Manifestarea curiozităţii faţă de diverse tipuri de mesaje în contexte familiar – ***captarea și menținerea atenției prin joc***

1.5.Manifestarea unei atitudini deschise faţă de comunicare în condiţiile neînțelegerii mesajului audiat – ***captarea și menținerea atenției prin joc***

2.1.Descrierea unui obiect/ unei fiinţe din universul apropiat pe baza unui plan simplu – ***cu întrebări ajutătoare***

2.2.Povestirea unei întâmplări cunoscute pe baza unui suport adecvat din partea profesorului – ***cu încurajare și sprijin***

2.3 Prezentarea unei activităţi realizate individual sau în grup – ***cu încurajare și sprijin***

2.4. Participarea la interacţiuni pentru găsirea de soluţii la problem – ***cu încurajare și sprijin***

~~2.5. Adaptarea vorbirii la diferite situaţii de comunicare în funcţie de partenerul de dialog~~

~~3.1. Extragerea unor informaţii de detaliu din texte informative sau literare~~

3.2. Formularea unui răspuns emoţional faţă de textul literar citit– ***cu întrebări ajutătoare***

3.3. Formularea unei păreri despre o povestire/personajele acesteia– ***cu întrebări ajutătoare***

3.4. Evaluarea conţinutului unui text pentru a evidenţia cuvinte-cheie şi alte aspecte importante ale acestuia– ***cu întrebări suport***

~~3.5. Sesizarea unor regularităţi ale limbii pe baza textului citit~~

3.6. Aprecierea valorii cărţilor

4.1. Aplicarea regulilor de despărţire în silabe la capăt de rând, de ortografie şi de punctuaţie în redactarea de text

4.2.Redactarea unor texte funcţionale simple care conţin limbaj vizual şi verbal – ***suport concret, vizual***

4.3.Realizarea unei scurte descrieri ale unor elemente din mediul apropiat - ***pornind de la întrebări de sprijin***

4.4. Povestirea pe scurt a unei întâmplări imaginate/ trăite– ***cu încurajare și sprijin***

4.5. Manifestarea disponibilităţii pentru transmiterea în scris a unor idei– ***cu încurajare și sprijin***

Matematică ***(adaptare cu suport concret intuitiv)***

1.1 Observarea unor modele / regularităţi din cotidian, pentru crearea deraţionamente proprii– ***cu material concret intuitiv, suport vizual***

1.2. Aplicarea unei reguli pentru continuarea unor modele repetitive **– *cu material concret intuitiv, suport vizual***

2.1. Recunoaşterea numerelor naturale din concentrul 0- 10 000 şi a fracţiilor subunitare sau echiunitare, cu numitori mai mici sau egali cu 10

2.2. Compararea numerelor naturale în concentrul 0 – 10 000, respectiv a fracţiilor subunitare sau echiunitare care au acelaşi numitor, mai mic sau egalcu 10 - ***cu material concret intuitiv, suport vizual***

2.3. Ordonarea numerelor naturale în concentrul 0 – 10 000 şi respectiv a fracţiilor subunitare sau echiunitare care au acelaşi numitor, mai mic sau egalcu 10 - ***cu material concret intuitiv, suport vizual***

2.4. Efectuarea de adunări şi scăderi de numere naturale în concentrul 0 -10 000 sau cu fracţii cu acelaşi numitor - ***cu material concret intuitiv, suport vizual***

2.5. Efectuarea de înmulţiri de numere în concentrul 0 - 10 000 şi de împărţiri folosind tabla înmulțirii, respectiv tabla împărțirii - ***cu material concret intuitiv, suport vizual***

3.1. Localizarea unor obiecte în spaţiu şi în reprezentări, în situaţii familiare - ***cu material concret intuitiv, suport vizual***

3.2.Explorarea caracteristicilor simple ale figurilor şi corpurilor geometrice încontexte familiare

4.1. Utilizarea unor instrumente şi unităţi de măsură standardizate***, în situaţii concrete***

4.2.Operarea cu unităţi de măsură standardizate, ***fără transformări***

5.1.Utilizarea terminologiei specifice şi a unor simboluri matematice în rezolvarea ~~şi/sau compunerea~~ de probleme cu raţionamente simple

5.2.Înregistrarea în tabele a unor date observate din cotidian

5.3.Rezolvarea de probleme cu operaţiile aritmetice studiate, în concentrul 0 - 10 000

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masa

Prof. Rusu Maria Mihaela
Școala Gimnazială Nr.1, Suceava

Cerinţele educative speciale (CES) reprezintă necesităţile educaţionale care solicită o şcolarizare adaptată particularităţilor individuale şi o intervenţie specifică, prin recuperare şi compensare corespunzătoare. Fără acestea nu se poate vorbi de egalizarea şanselor, de acces şi participare educaţională şi socială.

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte copiii cu deficienţe propriu-zise, cu deficienţe senzoriale şi fizice, mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoţionale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare; copii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune.

Societatea modernă are ca scop să integreze, în structurile sale, toate categoriile de persoane și să promoveze drepturi egale pentru toți, aplicând principiul nondiscriminării. Elevii pot fi incluși în școlile de masă unde li se asigură o adaptare a curriculumului, iar resursele umane și materiale existente la nivelul instituției școlare sunt valorificate și îmbunătățite pentru a răspunde nevoilor de formare ale acestor copii.

Nu există reţete pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite, deoarece există forme de integrare diferite.

Relatia dintre părinți, cadre didactice și copii cu CES are nevoie de respectarea unor reguli, iar fiecare cadru didactic, pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES, acționează în urma unui plan elaborat de strategii şi intervenţii utile:

-Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
-Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare;
-Încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
-Încurajarea independenţei, creşterea autonomiei personale;
-Încurajarea eforturilor;
-Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres;
-Crearea unui climat afectiv, confortabil;
-Centrarea învăţării pe activitatea practică;
-Sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile;
-Adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare.
-Folosirea învăţării afective.

În concluzie, strategiile incluzive au un impact mai profund în comparație cu cele tradiționale care își propun cultivarea relațiilor de prietenie si înțelegere între copii. Ele pun acent pe acceptare și colaborare în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Atașez prima parte a unui plan de intervenție personalizat pe care l-am folosit anul acesta la clasă pentru un elev cu CES.

INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele elevei: *H. F.*

Data naşterii: 26.04.2014

Clasa: I C

Domiciliul: Suceava

Psihodiagnostic: deficiență funcțională medie, cod7, deficiență asociată/ gravă

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia lui, cu mama, tata şi fraţii. Familia îi acordă atenţie privind activitatea şcolară, activitatea de recuperare.

1. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Numele cadrului didactic: prof. înv. primar Rusu Maria Mihaela

Consilier școlar: psiholog M. Adrian

Perioada P.I.P.: an școlar 2021 – 2022

2. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale; observaţii curente; aplicaţii practice; fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare; convorbire individuală şi în grup; observaţia spontană şi dirijată.

3. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- ✓ Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- ✓ Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- ✓ Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- ✓ Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- ✓ Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic.

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

4. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris în concentrul 0 - 10

- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;
- Dezvoltarea motricității mâinilor, dar și a altor părți ale corpului.

5. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei.	- convorbirea; - povestirea; - problematizarea; - exercițiul de relaxare.	- planșe, cărți; - fișe de lucru; - jocuri de construcție; - plastilină, puzzle.
- educarea auzului fonematic, a atenției vizuale, a analizei auditive și îmbogățirea vocabularului.	- exerciții de gimnastică respiratorie, lingvală; - exerciții pentru formarea priceperilor și deprinderilor de pronunție corectă a silabelor și cuvintelor; - exerciții de formulare a unor propoziții simple cu sunetul corectat în diferite poziții; - povestiri după imagini, planșe; - demonstrația.	- planșe; - fișe de lucru; - jocuri; - cărți.
- stăpânirea și motivarea personală prin gestionarea adecvată a trăirilor afective negative.	- exerciții de autocunoastere; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii; - exerciții pentru managementul emoțiilor negative; problematizarea; - convorbirea; lauda, încurajerea.	-fișe de lucru; -desene; -minge antistres; -joc de rol.
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de studiu.	- efectuarea temelor și învățarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicația; exercițiul.	-cărți, caiete; -fișe de lucru și cartonașe
- organizarea locului de invatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; incurajarea.	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu;	- tratarea diferențiată; - relație empatică învățător-elev, consilier-elev; activități ajutătoare.	-planșe, cărți; -jocuri; -casete.
- construirea unui orar și respecterea lui astfel încât elevul să își facă temele.	- convorbirea; - exercițiul	-cartonașe cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de susținere a copilului de către familie.	- consultarea; - informarea; - empatia.	-monitorizarea succesului prin acordarea de fețe vesele

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general.

Bibliografie :

1. Verza, Emil, Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității, București, 2011

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Autor: Prof. în înv. preșcolar: Boca Alexandra - Florina
Grădinița cu Program Prelungit “Piticot” Dej

“Să nu-i educăm pe copiii noştri pentru lumea de azi.
Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor.
Atunci să-i învăţăm să se adapteze”. Maria Montessori

Legislația actuală și Legea învățământului, care privesc învățământul special, oferă posibilitatea pentru copiii cu cerințe speciale de a fi integrați în grădinițe obișnuite.

Copiii cu CES au nevoie de un curriculum diferențiat, de programe specifice de predare-învățare și evaluare specializată, adaptate abilităților lor.

Într-o abordare incluzivă toți copiii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa afirmată de N. Iorga “Fiecare copil pe care îl instruim este un om dăruit societăţii”, astfel spus fiecare copil este capabil să realizeze ceva bun.

Grădinița oferă sprijin tuturor copiilor, constituindu-se într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la distrugerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități. Astfel, grădinița incluzivă devine astfel o instituție deschisă tuturor, o grădiniță prietenoasă, flexibilă, care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv.

Educatoarea trebuie să cunoască toți copiii cu care lucrează în grupă. Ea face permanent observații referitoare la progresele programului educativ. Copiii cu CES sunt parte a grupului de copii. Ei participă, după posibilitățile lor la activități și program. Educatoarea observă și identifică problemele de dezvoltare sau riscurile de dezvoltare care apar atât din modul particular de răspuns la diferite activități cât și din informațiile primite de la medic sau de la familie.

Cadrul didactic poate folosi diverse strategii și intervenții utile:

- Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- Stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare;
- Încurajarea eforturilor;
- Aprecieri în realizarea sarcinilor școlare;
- Folosirea unor recompense;
- Sarcini împărțite în etape mai mici de învățare, evaluare;
- Adaptarea metodelor ;I mojloacelor de]nv[‘are, evaluare.

Fiecare copil este diferit, prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trasături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au aceleasi trebuinte în crestere și dezvoltare. Acesti copii au în aceleași timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate.

Copiii cu CES au nevoie de atenție special și necesită sprijin pe parcursul dezvoltării lor, altfel spus gradinița este primul mediu de socializare care oferă un curriculum fexibil și totodată deschis nevilor copiilor.

Un rol important în educarea copiilor, îl au și părinții. Dacă părinții și cadrele didactice lucrează împreună, se poate sprijini dezvoltarea copilului, iar cerințele sale pot fi îndeplinite într-o măsură mult mai mare.

Ținta finală este să se asigure că toți copiii au acces la o educație în cadrulcomunității, educației care să fie adecvată, relevantă și eficientă.

Bibliografie:

- Sorin Cristea, Ion Albulescu, Horațiu Catalano, 2019, Colecția Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar, Editura Didactica Publishing Housre;
- Cretu Carmen, 1999, Curriculum diferentiat si personalizat, Editura Polirom, Iasi.

STIMULAREA POTENȚIALULUI CREATIV ÎN ETAPA DE VÂRSTĂ A PREȘCOLARITĂȚII

PROF. SEREA IULIANA
GRĂDINIȚA CU P.P NR. 16 FOCȘANI

„Dacă un om își urmează cu încredere visurile și se stăaduiește ăa-și trăiasăa viața așa cum și-a imaginat-o, va avea un succes neașteptat in condiții obișnuite”(Henry David Thoreau)

***Creativitatea reprezintă miraculoasa întâlniredintre energia neinhibată a copilului ceea ce pare a fi opusul şi duşmanul ei , simţulordinii, impus de disciplinata inteligenţă a adultului*:”(Norman Podhoretz)**

Creativitatea presupune originalitate ce se manifestă prin diferite grade de noutatea. Creativitatea se poate cultiva prin maniera de a învăța și prin dezvoltarea aptitudinilor intelectuale, imaginative și nonconformiste. Aprecierile pozitive, încurajatoare, ale educatoarei îi stimulează pe toţi copiii în exprimarea liberă a sentimentelor, a emoţiilor, a trăirilor, prin obiectele realizate. În scopul dezvoltării potenţialului creativ, este necesară utilizarea adecvată a diferitelor metode şi procedee specifice de stimulare a creativităţii, în toate momentele zilei şi în toate domeniile de activitate.

Copilul care-şi manifestă permanent mirarea şi surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, este considerat prototipul creativităţi,, Preşcolarii creativi se diferenţiază de obicei de restul grupului prin diferite comportamente specifice şi, dacă li se permite acest lucru , îşi dezvoltă în mod liber creativitatea. Ei sunt foarte curioşi ,vin cu soluţii neobişnuite, cu idei originale, au iniţiativă şi un spirit de observaţie foarte bine dezvoltat , văd conexiuni între elementele aparent fără nici o legătură.Toţi copiii au potenţial creator, dar este datoria cadrului didactic să dirijeze şi să valorifice această creativitate prin stimularea ei cu teme cât mai variate, în care să folosească combinaţii de tehnici de lucru şi materiale cât mai diversificate.

Actul ludic poate fi apreciat ca improvizatie autentică, caci improvizaȚia este un act elementar de creație. Improvizând sau jucându-se, căci improvizația este un joc, un divertisment plăcut și folositor, copilul își găsește cadrul de afirmare și dezvoltare. Este necesar ca educatoarea să se aplece cu mai multă atenţie asupra produselor activităţii creatoare” şi să le aprecieze aşa cum merită. Cunoaşterea abilităţilor şi intereselor copiilor conduce spre orientarea lor către acele activităţi care să le permitca aceste abilităţi ,prin exerciţiu, să devină aptitudini.

Utilizarea metodelor interactive în activitatea didactică are ca rezultat creşterea motivaţiei pentru învăţare şi a încrederii în sine, contribuie la formarea atitudinii pozitive faţă de obiectele de studiu în şcoală şi asigură condiţiile formării capacităţii copiilor de a interacţiona şi de a comuni ca, pregătindu-i mai bine pentru activitatea socială.

Iată deci câteva metode pe care poţi să le foloseşti zilnic, scurte exerciţii de creativitare prin care să îţi dezvolţi gândirea creativă

„Lasă-ţi imaginaţia să depăşească barierele”

Sunt studii care spun că abilitatea noastră de a rezolva probleme este îmbunătăţită şi de felul cum privim un anumit eveniment. Avem posibilitatea să plasăm un eveniment sau o problemă undeva foarte departe în trecut, în viitor, sau într-o altă locaţie. Acest lucru ne ajută să ne întindem perspectivele şi să încercăm să vedem lucrurile şi altfel decât am face-o în mod obişnuit.

..Fă exerciţii în natură”

Poate îţi aduci aminte de sentimentul plăcut când alergai în parc, inventând poveşti şi jocuri cu prietenii? Ai putea să recreezi acest sentiment prin diverse activităţi în aer liber. De la jogging, la diverse jocuri distractive (volei, badminton,

şotron), a face puţină mişcare într-un spaţiu verde îţi pune la lucru nu doar sângele şi muşchii, dar îţi stimulează şi imaginaţia.

„Creează-ţi în cameră un colţ creativ”

Desemnează în camera ta un spaţiu pentru creativitate şi exploatează-l la maximum. Adaugă diverse obiecte ce ţi se par creative sau au legătură cu pasiunile şi hobby-urile tale. Bileţele cu proiecte pentru viitor sau colaje din diverse postere, reviste pe care le poţi personaliza după cum vrei. Dacă îţi vei face un obicei din a gândi la ceva creativ, de fiecare dată când te găseşti în acest loc, mintea ta se va obişnui să devină creativă ori de câte ori ajungi acolo.

Folosind aceste metode, fiecare cadru didactic contribuie la educarea şi dezvoltarea creativităţii elevilor.

„Una dintre cele mai importante premise ale creativitatii consta in disponibilitatea de a relua totul de la capat, de a considera ca nimic nu este definitiv, ca nici un proces nu este incheiat odata pentru totdeauna” (E. Landau)

Prin măiestria şi priceperea de care dăm dovadă putem dezvolta creativitatea la elevi, dar putem ajunge si la o autostimulare a creativităţii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bouillerce, Brigitte, Carre - 'Cum sa ne dezvoltam creativitatea', Ed. Polirom, 2002
2. Caluschi Mariana - 'Grupul mic si creativitatea', Ed. Cantes, Iasi, 2001
3. Moraru 1. - 'Psihologia creativitatii', Ed. Hyperion XXI, Bucuresti, 1993.

COMUNICAREA ÎN ORGANIZAȚIA ȘCOLARĂ

Prof. Adăscăliței Claudia
Școala Gimnazială Ruginești

Comunicarea este un factor esențial al educației. Componenta fundamentală a vieții, a progresului, a culturii si civilizației omenirii, comunicarea presupune o relație complexă între un emițător si un receptor, un **mecanism dinamic al medierii**, cu implicații profunde în modelarea umană.

Termenul de *comunicare* provine din latinescul *communis* (care înseamnă „comun”), *communicatio* (adică „a transmite altcuiva/altora”). Când comunicăm, dorim să avem ceva în comun cu celălalt, vrem să-i împărtășim o informație, o idee, un sentiment, o părere.

Comunicarea este deci un *schimb de informații*, fiind o necesitate de bază a vieții. Comunicarea face parte din tot ceea ce întreprindem în viață și este esențială pentru a putea trăi și munci. Totodată, este forma concretă prin care se înfaptuiește coordonarea unui grup uman într-o organizație.

Comunicarea conţine un mare potenţial educativ care se traduce în transmiterea de cunoştinţe, în autoreglarea activităţii intelectuale. Între comunicare şi educaţie există un strâns raport de interdependenţă .Pentru că sunt profesor, în meseria mea comunicarea este esenţială.

Comunicarea educaţională sau pedagogică este cea care mijloceşte fenomenul educational in ansamblul său, indiferent de conţinuturile, nivelurile, formele sau partenerii implicaţi. Comunicarea didactică este baza procesului de predare-invătare a cunostinţelor in cadru institutionalizat al şcolii şi intre parteneri cu roluri determinate: profesor, elevi.

În şcoală se formează viitorul cetăţean, iar ceea ce dobândeşte, vede şi învaţă copilul în anii de şcoală îi va rămâne întipărit în minte toată viaţa.

Teoriile organizaționale consideră comunicarea un element esențial. Încă la sfârșitul anilor ’30, Barnard (1938) a situat comunicarea în centrul teoriei sale organizaționale, considerând comunicarea acea forță care menține funcționarea organizației și care leagă obiectivele organizației cu cele ale angajaților. (În concepția lui Barnard, o organizație apare atunci când sunt întrunite cel puțin doua condiții: 1) există persoane capabile să comunice între ele și 2) acestea doresc să contribuie acțional la realizarea unui scop comun. Un rol important al managementului este acela de a furniza un sistem de comunicare prin care se face legatura dintre scopul comun și cei ce doresc să coopereze în vederea realizării acestuia, pe de o parte, și între scop și acțiune, pe de altă parte).

Organizația este un sistem structurat de interacțiune a oamenilor în scopul realizării unor obiective comune. Ea reprezintă căile prin care comportamentul uman devine conform cu ordinea socială.

Odată cu dezvoltarea societății, îndeosebi a celei capitaliste, termenul de instituție a fost înlocuit treptat cu cel de organizație. Cele mai importante semnificaţii ataşate termenului sunt:

- ❖ Organizaţia are o misiune şi obiective clar stabilite;
- ❖ Organizaţia vizează perfecţionarea şi calitatea serviciilor specializate;
- ❖ Într-o organizaţie interacţiunile dintre indivizi se derulează în baza unor obiective comune şi a unor reguli generatoare de acţiuni colective.
- ❖ Deşi aparent diferite, între instituţii şi organizaţii există o relaţie de interdependenţă, relaţie ce îmbracă cel puţin trei aspecte:

❖ Orice organizaţie se constituie având la bază instituţia, aparatul normativ constituindu-se atât într-o pârghie de constrângere a performanţelor organizaţiei respective, cât şi într-un sistem ce asigură funcţionarea organizată a indivizilor.

❖ Organizaţiile pot determina schimbările instituţionale prin tipologia relaţiilor interumane şi prin experienţele de viaţă care oferă cadrul propice regenerării sistemului normativ.

❖ Orice organizaţie poate reproduce instituţia sau o poate schimba, acceptând sau nu instituţionalizarea.

În fapt, elementul de bază ce diferenţiază organizaţia de instituţie este tipul de management acceptat şi asumat la nivel funcţional - structural.

Funcționarea organizației depinde foarte mult de calitatea, organizarea si eficiența transmiterii informațiilor. Într-o organizație, comunicarea face posibile informarea (se furnizează baza deciziilor), motivarea (se stimulează cooperarea și implicarea în atingerea obiectivelor), controlul (se clarifică îndatoririle, se stabilesc autoritatea și responsabilitățile). Funcția ei emoțională (exprimarea trăirilor, sentimentelor) este de asemenea importantă; astfel, se pot dezamorsa unele tensiuni sau se pot consolida anumite pozitii în cadrul organizației (Robbins, 1991).

Există două funcții majore ale comunicării privind viața organizației:

- funcția de unificare a activităților organizației – comunicarea este modalitatea prin care oamenii sunt uniți într-o organizație pentru a atinge un țel comun;

- funcția de integrare managerială – comunicarea este vitală pentru funcționarea internă a organizației, pentru că integrează funcțiile manageriale; comunicarea leagă, de asemenea, organizația de mediul exterior.

2.1 Școala ca model de instituție

Organizaţia nu este singura formă de organizare socială, chiar dacă ea a ajuns să fie considerată ca reprezentând forma dominantă de organizare în societatea actuală. Totuşi organizaţia este totdeauna specializată, în sensul că are întotdeauna o misiune căreia îi sunt asociate anumite obiective, desfăşurând activităţi specializate adică focalizate pe anumite scopuri.

Diferenţierea misiunilor şi obiectivelor se asociază inextricabil cu specializarea tehnică: o editură produce publicaţii, universitatea (sau şcoala în general) oferă servicii de predare, învăţare, evaluare (de producere, transmitere şi evaluare a cunoştinţelor).

Cu alte cuvinte, organizaţia este un grup de oameni între care se derulează interacţiuni orientate de obiective relativ comune şi specifice. Astfel spus, organizaţia este o structură de interacţiuni reglementate de reguli formale şi informale şi generatoare de acţiuni colective.

E. Durkheim definea şcoala ca fiind “un grup social care are o unitate şi o fizionomie proprie”. Şcoala îndeplineşte caracteristicile specifice organizaţiilor. Acestea ar fi :

- întreţine multiple relaţii cu mediul extern.
- are două funcţii : una primară, de formare a elevilor şi integrare a lor în societate; alta secundară, furnizând populaţiei din zonă modele comportamentale.
- poziţia indivizilor în organizaţie are două tendinţe : satisfacerea cerinţelor organizaţionale şi satisfacerea aspiraţiilor personale.
- şcoala este un sistem formal şi un mediu de relaţii informale. Este formală pentru că prescrie norme şi reguli, sancţionează conduitele individuale şi informală pentru că răspunde nevoilor reale ale indivizilor.

- inconştientul şi imaginarul pot fi catalogaţi drept mediatori între personalitatea individului şi organizaţie. Mecanismele senzoriale şi cognitive de adaptare a individului la cerinţele organizaţionale sunt profund influenţate de sistemul motivaţional şi de reprezentări personale ale realităţii.

Sistemul de comunicare este foarte eficient deoarece relaţiile dintre diferitele compartimente ale organizaţiei nu se pot desfăşura eficient fără un sistem de comunicare bine pus la punct.

Şcoala este organizaţia care învaţă şi produce învăţare. Astfel, ca organizaţie, şcoala desfăşoară două activităţi : una managerial-administrativă, alta pedagogico-educaţională.

Activitatea managerial-administrativă vizează conducerea şi administrarea şcolii, dar şi structurile ce reglementează activitatea profesorilor, statutul şi rolul lor instituţional. În analiza şcolii ca organizaţie conceptele centrale sunt cele de autoritate şi birocraţie. Analiza relaţiilor şi climatelor organizaţionale specifice şcolii implică abordarea problemelor conducerii sau stilului de conducere. Avem de-a face cu trei modele :

- nometetic, orientat spre codul organizaţiei;
- ideografic, orientat spre relaţiile cu oamenii;
- tranzacţional, capabil să anuleze şi medieze conflictele.

Activitatea pedagogico-educaţională se structurează după logica pedagogică. Această activitate este reglementată de norme implicate în natura proceselor de predare-învăţare.

În cadrul oricărei organizaţii, **comunicarea** reprezintă un proces esenţial prin care are loc schimbul de mesaje şi informaţii în vederea realizării scopului şi obiectivelor planificate. De asemenea, comunicarea este elementul fundamental care stă la baza funcţiei de coordonare, facilitând intervenţia managerilor în vederea sincronizării şi armonizării acţiunilor membrilor organizaţiei. Mesajele şi informaţiile comunicate sunt supuse unui proces de interpretare şi prelucrare din partea fiecărui membru al organizaţiei, care urmăreşte evaluarea şi selectarea datelor relevante, pentru a se obţine o reducere a incertitudinii în ceea ce priveşte înţelegerea şi cunoaşterea misiunii şi obiectivelor promovate de organizaţie. Sursa majorităţii problemelor de comunicare o constituie diferenţa dintre conţinutul mesajului sau impactul pe care managerul intenţionează să-l transmită şi modul în care ceilalţi membri ai organizaţiei recepţionează mesajul.

La nivelul școlii mele, ca de altfel la nivelul oricărei organizații, comunicarea poate fi analizată din mai multe perspective şi pot fi întâlnite mai multe forme de comunicare (Gherguţ, 2007, p. 196):

- *comunicare interpersonală* (între membrii organizaţiei) şi *comunicare organizaţională* (între diferite subunităţi, compartimente sau departamente ale organizaţiei);

- *comunicare formală* şi *comunicare informală*;

- *comunicare pe orizontală*, *comunicare pe verticală* şi *comunicare pe diagonală (oblică);*

- *comunicare verbală* (însoţită de componenta paraverbală cu rol esenţial în nuanţarea sensului unui mesaj), *comunicare scrisă*, *comunicare nonverbală*.

Comunicarea interpersonală are, la rândul ei, mai multe forme: orală, scrisă, nonverbală.

IMPACTUL PROIECTELOR EDUCAȚIONALE DE MEDIU ASUPRA EDUCAȚIEI ELEVILOR

prof. Melinte Georgeta Louisa
Școala Gimnazială nr. 1
comuna Slobozia Conachi - județul Galați

„A înţelege natura înseamnă a înţelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de ameninţată azi, înseamnă să contribui la fericirea omenirii.” (Eugen A. Pora)

Mediul natural - aerul, oceanele, mările, lacurile, apele curgătoare, solul şi subsolul şi formele de viaţă pe care aceste ecosisteme le creează şi le susţin - este imaginea comună pe care omul obişnuit şi-o face atunci când vorbeşte despre natură, despre mediul înconjurător, despre planeta Pământ.

Mediul înconjurător apare ca o realitate pluridimensională care include nu numai mediul natural, dar şi activitatea şi creaţiile omului, acesta ocupând o dublă poziţie: de “component” al mediului, dar şi de “consumator”, de beneficiar a ceea ce natura oferă cu atâta dărnicie.....

Ansamblul de relaţii şi raporturi ce se stabilesc între om şi natură, precum şi interdependenţa lor influentează echilibrul ecologic, determină condiţiile de viaţă şi implicit condiţiile de muncă pentru om, precum şi perspectivele dezvoltării societaţii în ansamblu. Aceste raporturi vizează atât conţinutul activităţiilor umane cât şi crearea condiţiilor de existenţă umană.

În toate civilizaţiile care s-au dezvoltat până în secolul al XVII-lea, care erau de tip predominant agricol, pământul era baza economiei, vieţii, culturii, structurii familiei şi politicii, viaţa era organizată în jurul satului, economia era descentralizată, astfel că fiecare comunitate producea aproape tot ce îi era necesar. Energia cheltuită corespundea în esenţă lucrului forţei musculare, umană sau animală, rezervelor de energie solară înmagazinată în păduri, utilizării forţei hidrauliuce a râurilor sau mareelor, forţei eoliene.

Natura reuşea până la urmă să refacă pădurile tăiate, vântul care umfla velele, râurile care puneau în mişcare roţile, deci sursele de energie utilizate de civilizaţiile agricole erau regenerabile.

Odată cu sporirea populaţiei globului, ce a decurs paralel cu perfecţionarea organizării sociale şi, în special, odată cu dezvoltarea industriei, a transporturilor mecanizate din ultimele două secole, încercarea omului de a domina în lupta cu natura, de a-i smulge lacom bogăţiile ascunse, începe să aibă tot mai mult „succes”. Peste un miliard şi jumătate din populaţia actuală a Terrei aparţine civilizaţiei industriale.

Industrialismul a fost mai mult decât coşuri de fabrică şi linii de asamblare. A fost un sistem social multilateral care a influenţat fiecare aspect al vieţii omeneşti. Creşterea economică, enorm accelerată, se bazează în majoritate nu pe surse regenerabile de energie, ci pe energia cheltuită prin folosirea combustibililor fosili, neregenerabili, poluanţi: cărbuni, petrol, gaze naturale.

Asigurarea unei calități corespunzătoare a mediului natural, protejarea lui – ca necesitate a supraviețuirii și a progresului – reprezintă o problemă de interes major și certă actualitate pentru evoluția socială. Iată de ce se impune păstrarea calității mediului, diminuarea efectelor negative ale activității umane cu implicații asupra naturii înconjurătoare.

O clipă de... neatenţie i-a trebuit naturii şi a fost zămislit omul. O clipă de neatenţie îi trebuie omului ca să spulbere natura! Ideea nu ne aparţine, am citit-o undeva ...Dar cât este de elocventă! Şi noi, oamenii, fiinţe raţionale(?).... cât rău facem conştient/inconştient naturii!

În acest context, rolul nostru, al educatorilor, al părinţilor, al tuturor factorilor ce răspund într-un fel sau altul de siguranţa şi viitorul copiilor este tot mai mare.

Să-i învăţăm mereu să le placă să trăiască într-un mediu curat, cu cât mai puţină poluare de orice tip (inclusiv poluarea fonică)! Să-i învăţăm pe elevii nostri să fie gospodari, să respecte natura cu tot ce înseamnă ea. Să ştiţi că multor elevi le place să iasă la aer curat, să facă puţină curăţenie în curtea şcolii, să planteze flori ..... unii dintre ei încep să fie preocupaţi tot mai mult de ce se întâmplă în jurul lor! Învaţă să gândească durabil, învaţă cum să protejeze natura, învaţă chiar să o iubească.

Educația pentru natură, pentru mediu, are un câmp de acțiune larg, relativ vag definit, uneori inter-schimbabil, alteori suprapus altor câmpuri educaționale. Toate acestea tind să fie convergente actualmente către educația pentru dezvoltare durabilă.

Dezvoltarea durabilă este cea care urmareşte satisfacerea nevoilor prezentului, fără a compromite posibilitatea generaţiilor viitoare de a-şi satisface nevoile lor, prin gospodărirea resurselor de orice tip, păstrarea calităţii mediului înconjurător, protejarea şi conservarea naturii cu tot ceeea ce înseamnă ea.

Iar tinerii noştri elevi trebuie să se formeze/să fie formaţi în acest concept al dezvoltării durabile, concept ce nu poate fi pus în aplicare fără o profundă educaţie legată de protecţia mediului, protecţia planetei Pământ!

În acest context, în anul școlar 2021-2022, elevii clasei a VII-a B din școala noastră, împreună cu subsemnata care le-a fost dirigintă, au desfășurat proiectul educațional ***”Să cunoască fiecare, totul despre poluare!”.***

Proiectul a avut drept scop cultivarea interesului faţă de menţinerea unui mediu natural sănătos, formarea şi dezvoltarea convingerilor de ocrotire a mediului înconjurător, înţelegerea necesităţii conservării şi utilizării raţionale a resurselor de mediu pentru o lume mai bună şi mai sănătoasă.

Pe parcursul desfășurării proiectului au avut loc o serie de activități, cum ar fi:

- ✓ ***”Omul, parte integrantă a mediului”*** – copiii au vizionat materiale power-point ce prezentau diferite medii de viaţă (inclusiv descrierea mediului de viaţă local), factorii de mediu şi efectele acestora asupra plantelor, animalelor şi asupra omului, au lecturat o serie de reviste, lucrări ce dezbat această problemă. Pe baza celor vizionate, citite, ascultate au completat grafice, tabele, texte lacunare, și au realizat afișe și desene.
- ✓ ***”Nu distrugeți Pământul, casa noastră, a tuturor!”*** – elevii au desfăşurat activităţi de igienizare a spaţiilor verzi din curtea şcolii şi din împrejurimi, au amplasat pancarte cu mesaje sugestive pentru păstrarea curăţeniei, au realizat panouri de avertizare cu mesaje ecologice, au distribuit fluturaşi ce îndeamnă populaţia la economisirea apei, a electricităţii, reciclarea hârtiei şi a altor materiale, cumpărarea hranei produsă natural, colectarea selectivă a deşeurilor.
- ✓ ***”ECO-magia”*** – a fost o expoziţie cu vânzare a unor produse realizate de elevi, din materiale reciclabile. Actitivitatea s-a desfășurat în preajma Sărbătorilor Pascale, iar cu banii obținuți din vânzarea obiectelor am cumpărat diferite produse alimentare, care au fost oferite unor familii din comună cu situație materială precară.

- ✓ ***”Calendarul naturii”*** – elevii au confecționat o serie de calendare cu referire la problemele globale ale mediului.
- ✓ ***”Primăvara la munte***!” – excursie la Poiana Țapului – Bușteni

Rezultatele pe care le-am aşteptat ca urmare a implementării proiectului: utilizând mijloace educative şi de învăţare cât mai diverse, plăcute şi acceptate de către elevi, sper ca am reuşit să formez la copii aptitudinile şi atitudinile necesare pentru a înţelege relaţiile care există între oameni şi mediul înconjurător, având drept scop îmbunătăţirea calităţii mediului.

Este important a sădi în mintea şi sufletul tinerilor noştri conceptul că omul, ca specie biologică, este parte din natură şi nu poate trăi în afara ei.

Fiecare dintre noi poate contribui semnificativ la ameliorarea şi protejarea parcurilor, a spaţiilor verzi sau a grădinilor, a tot ceea ce ne înconjoară, pentru că fiecare dintre noi şi toţi, împreună, aparţinem aceluiaşi spaţiu – planeta Pământ.

BIBILIOGRAFIE:

1. “Chimia mediului şi a calităţii vieţii” – Emilia Meiroşu, Nicoleta Drăgan, Nastasia Tomescu, Editura LVS Crepuscul, 2003;

2. www.ecomagazin.ro;

3. Grecu Floare - “Dezvoltare durabilă” – EDP, Bucureşti, 2001

EDUCAȚIE ALEASĂ COPIILOR CU CES

Prof.dr.Hincu Cristina
Liceul Tehnologic Dimitrie Leonida Iași

Profesorii care își desfășoară activitatea la clasele incluzive trebuie să aibă în vedere o gamă diversă de tehnici de predare și tehnologii de asistență, care să permită elevilor să traducă textul în vorbire, sau elevilor cu dislexie să-și conceapă temele scrise cu ajutorul unor programe de tehnoredactare computerizată, modificarea metodologiilor de evaluare și diversificarea metodelor de evaluare , dublate de sprijinul și colaborarea cu părinții .Pentru a primi o educație aleasă trebuie să le oferim tuturor o educaţie de calitate şi, în mod deosebit, celor cu cerinţe educative speciale: o educaţie de calitate pentru toţi într-o şcoală pentru toţi.Copiii cu deficiențe de vedere au nevoie de condiții speciale în timpul școlii dar și al examenelor. În clasă ei trebuie sa fie în primele bănci, ca să vadă bine la tablă.Acasă se folosesc dispozitive care măresc scrisul de pe materialele uzuale. În acest sens elevii cu deficiențe de vedere pot fi incluși în învățământul normal.
Cerinţele educative speciale implică acele cerinţe ori faţă de educaţie care sunt suplimentare obiectivelor generale ale educaţiei pentru copii.

O abordare personalizată trebuie acordată fiecărui copil deoarece ,
în timp, personalitatea copilului se dezorganizează şi apar stări psihice negative: nesiguranţa, ezitarea, pierderea respectului şi încrederii.
La examene, copiii beneficiază de spațiu special cât si de mai mult timp decat ceilalți.

Dificultățile pe care le au copiii cu CES pot fi încadrate în mai multe categorii:

- dificultăți fizice și senzoriale,
- dificultăți legate de deficiențe emoționale, comportamentale, spectrul autist etc.
- copii cu deficienţe mintale, comportamentale;
- copii cu tulburări afective, emoționale;
- copii cu handicap asociat;
- copii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare;
- copii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune.

Se impune o reorganizare a mediului de studiu, astfel încât să faciliteze accesul și sprijinul suplimentar în cazurile necesare.
În învățământul de masă integrarea elevilor cu CES presupune adaptare și ajustare.
Într-un mediu confortabil, care le va permite elevilor să-și trăiască viața frumos, elevii cu cerințe speciale î-și ating potențialul în școală și în comunitate, fapt ce le oferă un acces neîngrădit la o educație firească.
Un rol esențial în sprijinirea elevilor cu CES îl are coordonarea cu părinții. Procedurile de evaluare pentru elevii cu CES, sunt diferite față de restul elevilor și reprezintă un parametru important în procesul de adoptare a abordărilor și de proiectare a strategiilor de sprijin al elevilor cu CES . Un rol important în integrarea copiilor cu CES o are instituţia şcolară componentă fundamentală a sistemului social.Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, crescând gradul de socializare a elevilor ,stimulând și dezvoltand învățarea prin cooperare.
Dintre metodele care avantajează înțelegerea conceptelor sunt:

- discuția,
- dezbaterea,

- jocul de rol.

Metodele care stimulează gândirea și creativitatea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, să compare și să analizeze situații date sunt: studiul de caz, rezolvarea de probleme, exercițiul.

Dintre metodele prin care elevii sunt învățați să lucreze productiv unii cu alții și să-ș dezvolte abilități de colaborare sunt: mozaicul, proiectul în grupuri mici.

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis, 2004
2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT MATEMATICĂ

Prof. Tuculia Simona,
Școala Gimnazială numărul 1 Pietroasa, Bihor

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI : C C , ELEV ÎN CLASA a VII-a, 2021-2022

DATA ȘI LOCUL NAȘTERII:

DOMICILIUL:

ȘCOALA/ INSTITUȚIA: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 PIETROASA

ECHIPA DE LUCRU: prof. TUCULIA SIMONA

PROBLEMELE CU CARE SE CONFRUNTĂ COPILUL/ ELEVUL/TÂNĂRUL (rezultatele evaluării complexe)(din fisa psihopedagogica, din Certificatul de Orientare Scolara si din recomandarile COSP Bihor nr. 1514 din 07.10.2019)

DEFICIENȚĂ MINTALĂ UȘOARĂ IQ=64, TULBURARE MIXTĂ DE ACHIZIȚIE ȘCOLARĂ, PARAPAREZĂ SPASTICĂ, HIDROCEFALIE CONGENITALĂ OPERATĂ, CIFOSCOLIOZĂ DORSOLOMBARĂ, DISPLAZIE DE ȘOLD BILATERAL, RETARD NEUROMOTOR SEVER

PRIORITĂȚI PENTRU PERIOADA 2021-2022:

- Formarea abilitatilor de socializare;
- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Formarea abilitatilor de cooperare si colaborare;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Domeniul de intervenție: MATEMATICĂ

Obiective pe termen lung	**Obiective pe termen scurt**	**Metode și mijloace didactice**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode și inst. de evaluare**	**Rezultate**
Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii	-să cunoască pătrate perfecte și rădăcina pătrată - să efectueze operații simple cu radicali - să identifice patrulaterele, elementele lor și proprietăți - să rezolve probleme simple, utilizând prop. patrulaterelor	-explicația, demonstrația, exercițiul, instructajul verbal conversația, instruirea prin mijloace audio vizuale observația - manual,caiete,stilou, creioane diverse materiale, videoproiector, CD-uri educative, laptop	septembrie-octombrie 2021	-efectuează extragerea radicalului din pătrate perfecte -efectuează oprații simple cu radicali, termeni asemenea - identifică patrulaterele, elementele lor și proprietăților acestora - rezolvă probleme cu calculul perimetrului, utilizează proprietățile patrulaterelor	-evaluarea orală și scrisă -aprecieri stimulative -probe scrise, -fișe de lucru	-manifestă interes pentru activitățile propuse, dar cunoștințele acumulate se păstrează pe o scurtă perioadă de timp -rezolvă cerințele, cu sprijinul cadrelor didactice
	- să efectueze operații simple cu radicali -să identifice termeni asemenea în calcul algebric și să efectueze reducerea lor - Identificarea elementelor cercului -să rezolve ecuații simple -să rezolve sisteme de două ecuații cu două necunoscute simple		Noiembrie-decembrie 2021	-efectuează oprații simple cu radicali, termeni asemenea - identifică elementele cercului - rezolvă probleme cu ajutorul ecuațiilor	-evaluarea orală și scrisă -aprecieri stimulative -probe scrise, -fișe de lucru	

	- să identifice în triunghi teorema lui Thales și a asemănării -să identifice în figură teoremele triunghiului dreptunghic		Ianuarie-martie 2022	-identifică segmentele proporționale în teorema lui Thales și a asemănării -rezolvă probleme simple cu relațiile metrice în triunghiul dreptunghic		
Dezvoltarea capacităţilor de rezolvare de probleme	-să rezolve ecuații - să identifice elementele și proprietățile figurilor geometrice în enunțul problemelor	-explicația, demonstrația, exercițiul, instructajul verbal conversația, instruirea prin mijloace audio vizuale observația - manual,caiete,stilou, creioane diverse materiale, videoproiector, CD-uri educative, laptop	noiembrie 2021 -aprilie 2022	- rezolvă probleme cu ajutorul ecuațiilor -calculează perimetre, laturi și unghiuri, utilizând relațiile metrice în triunghiul dreptunghic	-evaluarea orală şi scrisă -aprecieri stimulative -probe scrise, -fişe de lucru	-manifestă interes pentru activităţile propuse, dar cunoştinţele acumulate se păstrează pe o scurtă perioadă de timp -rezolvă cerințele, cu prijinul profesorului
Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic	- să observe și să identifice elemente de geometrie - să transpună în limbaj matematic enunțul unei probleme	-explicația, demonstrația, exercițiul, instructajul verbal conversația, instruirea prin mijloace audio vizuale observația - manual,caiete,stilou, creioane diverse materiale, videoproiector, CD-uri educative, laptop	octombrie 2021- aprilie 2022	-identifică teoreme și relații ce trebuiesc aplicate în probleme -rezolvă probleme cu ajutorul ecuațiilor - rezolvă probleme cu ajutorul sistemelor de ecuații	-evaluarea orală şi scrisă -aprecieri stimulative -probe scrise, -fişe de lucru	-manifestă interes pentru activităţile propuse, dar cunoştinţele acumulate se păstrează pe o scurtă perioadă de timp -rezolvă cerințele, cu sprijinul profesorului
Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii și	-să rezolve probleme care presupun operații matematice în viața cotidiană	-explicația, demonstrația, exercițiul, instructajul verbal conversația, instruirea prin mijloace audio vizuale observația - manual,caiete,stilou, creioane	aprilie-iunie 2022	-rezolvă probleme cu date numerice şi enunţ sintetic, care presupun o singură operaţie, recurgând la modelarea figurală a datelor problemei;	-evaluarea orală şi scrisă -aprecieri stimulative -probe scrise, -fişe de lucru	-manifestă interes pentru activităţile propuse, dar cunoştinţele acumulate se păstrează pe o scurtă perioadă de timp

în contexte variate		diverse materiale, videoproiector, CD-uri educative, laptop		- execută, parţial corect, în ritm propriu, comanda dată, după lămuriri suplimentare		-rezolvă cerințele, cu sprijinul cadrelor didactice

EVALUAREA PERIODICĂ

- ***Obiective realizate***: Antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula; Dezvoltarea capacităţii comunica; Dezvoltarea spiritului de observaţie
  Dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu
- ***Dificultăți întâmpinate:*** Cu exceptia dificultatilor specifice diagnosticului, nu s-au inregistrat alte dificultati pe parcursul anului scolar, existand o foarte buna colaborare cu profesorul, cat si o buna integrare in cadrul colectivului de elevi. Totuşi trebuie menţionat faptul că elevul are capacitate de concentrare redusă, nu poate transcrie (sau o face foarte greu) de la tablă.
- ***Metode cu impact ridicat:***
  - Pozitiv: conversaţia, demonstraţia, joc de rol, metode stimulative.
  - Negativ: participarea elevului la activitățile ce necesită deplasare este limitată datorită deplasării greoaie a elevului (se deplasează numai cu susținere), fișele de lucru să conțină preponderent exerciții/itemi de completare.

Revizuirea programului de intervenție educațional – terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

Recomandări particulare: Ținând cont de rezultatele obținute de elev la disciplina matematică, recomand sprijinirea și încurajarea elevului în continuare.

Rolul și modul de implicare a părinților în program: Părinţii şi întreaga familie se implică enorm în educarea copilului, incluzând toate terapiile la care participă elevul, Există o strânsă cooperare a familiei cu școala. Elevul este însoţit la şcoală şi spre casă de către un membru al familiei. Este foarte afectuos, manifestă dragoste şi duioşie faţă de cadrele didactice.

INTEGRAREA ŞCOLARĂ A ELEVILOR CU CES

Prof. Tuculia Florin-Ion,
Colegiul Național „Avram Iancu” Ștei, Bihor

În ţara noastră, elevii cu cerinţe educative speciale au învăţat în şcoli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că procedându-se astfel, aceşti elevi sunt oarecum excluşi din viaţa socială şi s-a decis întegrarea lor în învăţământ-tul de masă.

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

Elevii cu CES au nevoie de profesori care înţeleg modul lor de învăţare, se pot adapta ritmului acestora şi îi pot orienta să-şi depăşească dificultăţile fără a-i desconsidera. Elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie „uitaţi” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Procesul integrării şcolare a copiilor cu CES presupune elaborarea şi aplicarea unui plan de intervenţie individualizat, centrat pe folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare a curriculumului şi pe diversificarea ofertelor de învăţare în cadrul lecţiilor. Profesorii trebuie să planifice şi să urmărească planuri complementare pentru antrenarea în procesul de predare-învăţare a acestora. Pentru fiecare activitate didactică profesorii trebuie să stabilească cum şi cât vor antrena aceşti copii. Copiii cu CES pot avea planuri de învăţare sau planuri educaţionale personalizate dar, rolul profesorului la clasă nu este să îi separe ci să îi antreneze în activităţi alături de ceilalţi.

Primul lucru cu care începe intervenţia didactică adecvată este realizarea unui mediu de învăţare stimulativ şi adecvat pentru toţi copiii, deci şi pentru cei care au nevoie de sprijin suplimentar (în sau în afara clasei). Profesorul trebuie să asigure participarea, antrenarea fiecărui copil, sarcini didactice adaptate şi o evaluare care să prevadă diferenţele dintre performanţele elevilor. Rolul lui cel mai important este deci în adoptarea unor strategii didactice care să fie potrivite unor diferenţe dintre copii dar şi să pregătească clasa pentru a accepta şi colabora în acest sens. Este necesar ca profesorii să cunoască şi să poată folosi o serie de strategii didactice cu care să identifice şi să sprijine rezolvarea dificultăţilor de învăţare în clasă.

În acest caz este de dorit ca profesorul clasei să respecte următoarele cerinţe: să identifice şi să cunoască bine dificultăţile de învăţare a fiecărui elev, modul lor de manifestare şi domeniul în care apar; să se asigure ca elevii aflaţi în situaţie dificilă au achiziţionate aptitudinile prealabile; să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă; să procure material de sprijin atunci când este nevoie; să-şi rezerve un timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităţilor de învăţare şi de predare. În aceste condiţii este evidenţiată grija profesorului pentru organizarea unor situaţii de învăţare la care să participe toţi elevii inclusiv cei cu CES.

Construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu CES. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activităţi de grup orientate spre valorizarea posibilităţilor fiecăruia şi pe un sistem de relaţii pozitive între profesor şi elev şi între elevi. Relaţiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtăşirii emoţiilor, sentimentelor, preocupărilor ca şi a experienţei de cunoaştere şi învăţare. Pentru copiii cu CES este foarte importantă cultivarea unor atitudini pozitive faţă de propria activitate, a rezultatelor pe care le obţin şi faţă de colegii din clasă. Încrederea în sine, precum și motivația proprie pentru a învăța, cooperarea cu ceilalți, cu alte cuvinte clădirea unui climat afectiv pozitiv reprezintă un obiectiv în procesul educativ desfășurat cu elevii cu CES. Aspectul recompenselor sau laudelor elevilor care obțin progres sunt absolut necesare. Nu se poate obține o ameliorare a situației în cazul elevilor cu cerințe educative speciale, dacă nu se subliniază micile reușite, oricând acestea sunt înregistrate în activitatea de învățare.

Activitățile extracurriculare și extrașcolare, proiectele de grup contribuie în mare măsură la integrarea cu succes a elevilor cu cerințe educative speciale în activitatea didactică și la obținerea unor succese menite să-i motiveze în perspectivă. Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială. Autonomia personală în cazul elevilor cu dificultăți de învățare constituie un element esențial în integrarea lor cu succes în activitatea didactică. Trebuie pus accent pe obținerea unui real echilibru între sprijinul acordat elevilor cu CES în realizarea sarcinilor, deci a unei oarecare dependențe de cadrele didactice, și fundamentarea unei independențe în activitatea lor.

Însuşirea unor metode şi tehnici de învăţare, memorare, de redare a ideilor unui conţinut constituie o altă cerinţă pe care educatorul o poate rezolva în clasa obişnuită. Se consideră că învăţarea este mult mai plăcută şi mai eficientă dacă în clasa de elevi se foloseşte învăţarea în interacţiune,se negociază obiectivele învăţării, se demonstrează, se aplică şi apoi se analizează reacţiile, se realizează o evaluare permanentă ca răspuns al învăţării, se asigură sprijin pentru profesor şi pentru elevi.

Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferenţiat faţă de ceilalţi participanţi la lecţie prin evaluări formative şi sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului şcolar prin raportare la cerinţele din curriculum. Reuşita activităţilor depinde de reuşita dublei abordări a instruirii în interiorul clasei si a relaţiei fundamentale

dintre instruire si evaluare. Pentru ca activităţile să fie profitabile pentru toţi elevii, dascălul trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea şi evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât şi caracter diferenţiat, adaptat la particularităţile deficienţelor elevilor cu CES, participanţi la procesul educativ. Raporturile dascălului cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevii cu CES au mare nevoie de a dezvolta relaţii afective cu cei cu care intră în contact social, aspect care vizează calităţile etice şi morale ale dascălului, sub al cărui control se află limita relaţionării.

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Bibliografie:

1. Gherguţ, A.– Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi, 2006.
2. Musu, I. – Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale, Editura Marlink, București,2000.
3. Popovici, D.– Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti, 1998.
4. Vrăşmaş, E. – Introducere în educaţia cerinţelor speciale, Editura Credis, Bucureşti, 2004.

Să-i cunoaştem mai bine pe copiii cu CES!

Prof. Corina Elena Stoian

Cerinţe educaţionale speciale (CES) sunt necesităţi educaţionale suplimentare, complementare, care solicită o şcolarizare adaptată particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe sau tulburări/dificultăţi de învăţare, precum şi o asistenţă complexa, conform Regulamentul de organizare şi funcţionare a învăţământului special şi special integrat,2011. Dupa spusele lui Alois Gherghut, copiii cu nevoi educaţionale speciale trebuie să facă parte din comunitate, să fie integraţi si sprijiniţi în adaptarea lor la mediul şcolar. Aceştia au nevoie să fie valorizaţi, să beneficieze de practici educaţionale deschise şi flexibile astfel încât să le fie recunoscute aptitudinile şi capacităţile de învăţare şi de adaptare.

Legislaţia românească în domeniul educaţiei încadrează persoanele cu dizabilităţi în categoria persoanelor cu cerinţe educative speciale (CES) şi cuprinde o serie de acte normative care reglementează situaţia şi drepturile acestora. Cadrul general privind persoanele cu CES este stabilit de convenţiile internaţionale la care statul român a aderat: Convenţia ONU cu privire la drepturile copilului; Declaraţia de la Salamanca; Regulile standard privind educaţia specială; Declaraţia Mondială asupra educaţiei pentru toţi.

La Salamanca a fost adoptata viziunea asupra educatiei incluzive si au fost facute recomandari care au ramas de referinta pentru UNESCO si intreaga comunitate internationala, in toata perioada ulterioara: „…scolile trebuie sa includa in procesul de invatamant toti copiii, indiferent de conditiile fizice, intelectuale, sociale, emotionale, lingvistice sau de alta natura ale acestora”. Acestea (scolile) trebuie sa includa in egala masura copiii cu dizabilitati si pe cei supradotati, copiii strazii si pe cei incadrati in munca, copiii apartinand populatiilor locuind in zone greu accesibile sau ducand o viata nomada, copiii apartinand minoritatilor lingvistice, etnice sau culturale, precum si copiii provenind din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate.” „Persoanele cu cerinte educationale speciale trebuie sa aiba acces in scolile obisnuite, care trebuie sa se adapteze unei pedagogii centrate pe copil, capabile sa vina in intampinarea acestor cerinte.” „Scolile obisnuite, cu orientare incluziva, sunt cele mai utile mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, creand comunitati primitoare, construind o societate incluziva si oferind educatie pentru toti; mai mult, ele furnizeaza o educatie utila pentru majoritatea copiilor, cresc eficienta si in ultima instanta rentabilitatea intregului sistem educational

Școala necesită muncă grea pentru a avea succes. Cu toate acestea, pentru unii elevi, chiar munca grea poate să nu fie suficientă. Unii elevi se confruntă cu provocări suplimentare în sala de clasă din cauza dizabilităților de învățare. Un handicap de învățare este o tulburare care inhibă capacitatea de a prelucra și de a reține informații. Deoarece există numeroase procese mentale care afectează învățarea, dizabilitățile de învățare pot varia dramatic. Iată cinci dintre cele mai frecvente dizabilități de învățare din sălile de clasă astăzi.

Dislexia este poate cea mai cunoscută dizabilitate de învățare. Este o tulburare de învățare care împiedică capacitatea elevului de a citi și înțelege un text. Există o varietate de moduri în care acest handicap se poate manifesta. Unii oameni se luptă cu conștientizarea fonemică, ceea ce înseamnă că nu recunosc modul în care cuvintele se descompun în funcție de sunet. Probleme similare pot apărea cu procesarea fonologică, în care elevii nu pot face distincția între sunetele de cuvinte similare. Alte probleme se referă, în general, la fluență, ortografie, înțelegere și multe altele. Studenții pot experimenta o problemă de citire sau mai multe probleme atunci când se luptă cu dislexia.

Tulburarea deficitului de atenție / hiperactivitate (ADHD) a afectat peste 6,4 milioane de copii la un moment dat. Deși există o anumită dezbatere cu privire la faptul dacă ADHD este sau nu un handicap de învățare în sensul cel mai tehnic, nu există nici o îndoială că este un impediment comun de învățare. Studenții care au ADHD au dificultăți să acorde

atenție și să rămână la sarcină. Acești studenți pot fi ușor distrași și au adesea dificultăți în cadrul școlilor tradiționale. Experții leagă ADHD de structura creierului și există dovezi că ADHD poate avea și o componentă genetică. Spre deosebire de dizabilitățile tipice de învățare, care au nevoie de intervenții instructive, ADHD poate fi tratat cu succes cu medicamente și terapii comportamentale.

Matematica este un alt domeniu principal de îngrijorare atunci când vine vorba de dizabilitățile de învățare. În timp ce dificultățile de citire pot afecta capacitatea unui student în matematică, unii studenți suferă și de disfuncții, ceea ce este o tulburare care afectează în mod specific capacitățile matematice ale unuia. Discalculia poate varia de la incapacitatea de a ordona numerele corect și se poate extinde la strategii limitate pentru rezolvarea problemelor. Studenții cu tulburări de matematică pot avea probleme în efectuarea calculelor matematice de bază sau pot avea dificultăți în concepte precum timpul, măsurarea sau estimarea.

În timp ce dizabilitățile de lectură primesc cea mai mare atenție, dizabilitățile de scris pot fi la fel de dificil de depășit. Aceste dizabilități sunt cunoscute sub numele de disgrafie. Disgrafia poate fi legată de actul fizic al scrisului. Adesea, acești studenți nu pot ține corect un creion, iar postura lor poate fi încordată în timp ce încearcă să scrie. Acest lucru îi determină să se obosească ușor, provocând descurajare care inhibă în continuare progresul. Disgrafia se poate referi, de asemenea, la dificultatea exprimării scrise. Cu acest tip de dizabilitate, studenții au probleme să își organizeze gândurile în mod coerent. Redactarea lor poate fi redundantă sau poate avea omisiuni evidente care afectează calitatea și lizibilitatea textului. Disgrafia poate determina elevii să se lupte cu structura de bază a propoziției și conștientizarea gramaticală.

Deficiențele de învățare sunt, de asemenea, legate de deficitele de procesare. Când elevii au un deficit de procesare, au probleme să înțeleagă datele senzoriale. Acest lucru face dificil pentru studenți să facă performanțe într-o clasă tradițională fără sprijin instrucțional. Aceste deficiențe sunt cel mai adesea auditive sau vizuale și pot îngreuna studenții să distingă și să-și amintească informațiile importante care sunt necesare pentru a avea succes. Aceste cinci dizabilități de învățare se pot manifesta cu diferite grade de severitate, iar unii studenți se pot lupta cu mai mulți. Înțelegând aceste dizabilități, este posibil să găsiți soluții viabile, astfel încât fiecare elev să poată reuși în clasă.

Sindromul Asperger (AS), cunoscut și sub denumirea de Asperger's, este o tulburare de dezvoltare caracterizată prin dificultăți semnificative în interacțiunea socială și comunicarea non-verbală, alături de modele de comportament și interese restrânse și repetate. Ca o tulburare mai ușoară a spectrului de autism (ASD), diferă de alte ASD prin limbajul și inteligența relativ normale . Deși nu este necesar pentru diagnostic, oboseala fizică și utilizarea neobișnuită a limbajului sunt comune. Semnele încep de obicei înainte de vârsta de doi ani și durează de obicei toată viața unei persoane. Nu se cunoaște cauza exactă a lui Asperger . Deși este în mare parte moștenită, genetica de bază nu a fost determinată în mod concludent . Se crede că factorii de mediu joacă un rol. Imaginile creierului nu au identificat o afecțiune de bază obișnuită. În 2013, diagnosticul de Asperger a fost eliminat din Manualul de diagnostic și statistic al tulburărilor mintale , iar persoanele cu aceste simptome sunt acum incluse în tulburarea spectrului de autism, împreună cu autismul și tulburarea de dezvoltare pervasivă, care nu este specificată altfel. Rămâne în cadrul Clasificării Internaționale a Bolilor din 2019 ca subtip de tulburare a spectrului de autism. Nu există un singur tratament, iar eficiența intervențiilor speciale este susținută doar de date limitate. Tratamentul are ca scop scăderea rutinelor obsesive sau repetitive și îmbunătățirea abilităților de comunicare . Intervențiile pot include formarea abilităților sociale, terapia cognitivă comportamentală, terapia fizică, logoterapia, antrenamentul părinților și medicamente pentru probleme asociate, cum ar fi starea de spirit sau anxietatea. Majoritatea copiilor se îmbunătățesc pe măsură ce cresc, dar dificultățile sociale și de comunicare persistă de obicei.

În 2015, se estimează că Asperger a afectat 37,2 milioane de oameni la nivel global. Tulburarea spectrului de autism afectează bărbații mai des decât femeile, iar femeile sunt de obicei diagnosticate la o vârstă ulterioară. Sindromul

poartă numele pediatrului austriac Hans Asperger, care, în 1944, a descris copiii în îngrijirea lui care creau neplăceri și lipsiți de abilități de comunicare non-verbală și de înțelegere a sentimentelor celorlalți . Concepția modernă a sindromului Asperger a apărut în 1981 și a trecut printr-o perioadă de popularizare. Acesta a devenit un diagnostic standardizat la începutul anilor ’90.

Se presupune ca unele dintre cele mai mari și mai cunoscute genii din sufereau de tulburari de spectru autist. Sir Anthony Hopkins - "Am fost un elev slab, ceea ce m-a lăsat deschis la ridicol și mi-a dat un complex de inferioritate. Am crescut absolut convins că sunt prost". La internat, directorul i-a spus că este „fără speranță” și a dezvoltat un „dispreț pur pentru autoritate”. „Am fost destul de prost la școală. Poate am avut dislexie. Nu am putut înțelege despre ce vorbea toată lumea. Eram un copil mic. Nu știam ce făceam de cele mai multe ori. M-au pus în internat pentru că nu știau ce să facă cu mine. Așadar, istoria mea școlară a fost slabă și cred că asta crește in orice copil multă mânie și singurătate. ”Acestea sunt afirmatiile unuia dintre cei mai apreciati actori din lume, Anthony Hopkins, care face frecvent referire in diverse interviuri la dificultățile de învățare cu care s-a confruntat în copilarie, precum și la gândirea obsesivă și la dificultățile de a lega și păstra prietenii, chiar și ca adult.

In plan personal, am avut ocazia sa lucrez cu copii cu cerinte speciale. Desi nediagnosticate de medic, acestea erau evidente in lipsa de concentare, nevoia de explicatii suplimentare acordate, pe cat posibil, in absenta colegilor de clasa. Se remarca si comportamentul disruptiv, care, chiar daca nu era violent, reprezenta o rupere in ritmul de lucru al clasei si ii solicita la maxim pe profesorii clasei. Pe de alta parte, se remarca si raspunsurile foarte bune pe care le dadeau, desi atentia lor parea sa fie canalizata asupra altei activitati, cum ar fi desenul. Contrar impresiei generale pe care o lasau celor din jur, aceea ca aveau gandurile concentrate pe cu totul alte activitati, unii dintre acesti copii intelegeau explicatiile profesorilor si isi insuseau continuturile predate, cu mare acuratete. Copiii cu dizabilități intelectuale au nevoie de sprijin suplimentar și de modificări în mediul lor, precum și în tipul de activități pe care le desfășoară. Iată câteva modificări pentru studenții cu dizabilități intelectuale care îi vor ajuta să învețe mai bine.

- Spațiu de lucru liniștit – Folosirea acestui spațiu doar pentru studiere va ajuta copilul să intre într-o rutină de studiu și, de asemenea, să înțeleagă că atunci când este așezat acolo, el trebuie să se concentreze asupra activității sau sarcinii și nu pe joacă.
- Activități funcționale – Învață lucruri practice care vor fi utile, cum ar fi cum să mearga singuri spre scoala sau cum să găsească drumul spre casa prietenului lor.
- Repetarea conceptelor de-a lungul zilei –

Copiii cu dizabilități intelectuale trebuie să învețe un concept în diferite moduri și au posibilitatea de a-l practica de multe ori pentru a-l învăța și a-și aminti. Acești copii necesită sprijin și îndrumare suplimentară în timp ce lucrează la activitățile lor. În mod ideal, se spune ca ar trebui să existe cel puțin 1 profesor pentru fiecare 3 copii cu dizabilități intelectuale. Folosirea tuturor simțurilor pentru a învăța îi ajută, de asemenea, să învețe și să păstreze informația mai bine.

Primul pas spre intergrarea elevilor cu CES în învățământul de masă se face însă prin acceptarea acestora de către colegi și ține de abilitatea profesorului să reușească să îi facă pe elevii ceilalți să devină parteneri în acest proces. Contribuția lor este esențială pentru a înlesni drumul prin care elevii cu CES pot prospera, deoarece de la ei pot deprinde atât de multe abilități, printre care și aceea de a lega prietenii.

STIMULAREA POTENȚIALULUI CREATIV ÎN ETAPA DE VÂRSTĂ A PREȘCOLARITĂȚII

PROF. SEREA IULIANA
GRĂDINIȚA CU P.P NR. 16 FOCȘANI

„Dacă un om își urmează cu încredere visurile și se străduiește ăa-și trăiască viața așa cum și-a imaginat-o, va avea un succes neașteptat in condiții obișnuite”(Henry David Thoreau)

***Creativitatea reprezintă miraculoasa întâlniredintre energia neinhibată a copilului ceea ce pare a fi opusul şi duşmanul ei , simţulordinii, impus de disciplinata inteligenţă a adultului*:”(Norman Podhoretz)**

Creativitatea presupune originalitate ce se manifestă prin diferite grade de noutatea. Creativitatea se poate cultiva prin maniera de a învăța și prin dezvoltarea aptitudinilor intelectuale, imaginative și nonconformiste. Aprecierile pozitive, încurajatoare, ale educatoarei îi stimulează pe toţi copiii în exprimarea liberă a sentimentelor, a emoţiilor, a trăirilor, prin obiectele realizate. În scopul dezvoltării potenţialului creativ, este necesară utilizarea adecvată a diferitelor metode şi procedee specifice de stimulare a creativităţii, în toate momentele zilei şi în toate domeniile de activitate.

Copilul care-şi manifestă permanent mirarea şi surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, este considerat prototipul creativităţi,, Preşcolarii creativi se diferenţiază de obicei de restul grupului prin diferite comportamente specifice şi, dacă li se permite acest lucru , îşi dezvoltă în mod liber creativitatea. Ei sunt foarte curioşi ,vin cu soluţii neobişnuite, cu idei originale, au iniţiativă şi un spirit de observaţie foarte bine dezvoltat , văd conexiuni între elementele aparent fără nici o legătură.Toţi copiii au potenţial creator, dar este datoria cadrului didactic să dirijeze şi să valorifice această creativitate prin stimularea ei cu teme cât mai variate, în care să folosească combinaţii de tehnici de lucru şi materiale cât mai diversificate.

Actul ludic poate fi apreciat ca improvizatie autentică, caci improvizaȚia este un act elementar de creație. Improvizând sau jucându-se, căci improvizația este un joc, un divertisment plăcut și folositor, copilul își găsește cadrul de afirmare și dezvoltare. Este necesar ca educatoarea să se aplece cu mai multă atenţie asupra produselor activităţii creatoare” şi să le aprecieze aşa cum merită. Cunoaşterea abilităţilor şi intereselor copiilor conduce spre orientarea lor către acele activităţi care să le permitca aceste abilităţi ,prin exerciţiu, să devină aptitudini.

Utilizarea metodelor interactive în activitatea didactică are ca rezultat creşterea motivaţiei pentru învăţare şi a încrederii în sine, contribuie la formarea atitudinii pozitive faţă de obiectele de studiu în şcoală şi asigură condiţiile formării capacităţii copiilor de a interacţiona şi de a comuni ca, pregătindu-i mai bine pentru activitatea socială.

Iată deci câteva metode pe care poţi să le foloseşti zilnic, scurte exerciţii de creativitare prin care să îţi dezvolţi gândirea creativă

„Lasă-ţi imaginaţia să depăşească barierele”

Sunt studii care spun că abilitatea noastră de a rezolva probleme este îmbunătăţită şi de felul cum privim un anumit eveniment. Avem posibilitatea să plasăm un eveniment sau o problemă undeva foarte departe în trecut, în viitor, sau într-o altă locaţie. Acest lucru ne ajută să ne întindem perspectivele şi să încercăm să vedem lucrurile şi altfel decât am face-o în mod obişnuit.

..Fă exerciţii în natură”

Poate îţi aduci aminte de sentimentul plăcut când alergai în parc, inventând poveşti şi jocuri cu prietenii? Ai putea să recreezi acest sentiment prin diverse activităţi în aer liber. De la jogging, la diverse jocuri distractive (volei, badminton,

şotron), a face puţină mişcare într-un spaţiu verde îţi pune la lucru nu doar sângele şi muşchii, dar îţi stimulează şi imaginaţia.

„Creează-ţi în cameră un colţ creativ”

Desemnează în camera ta un spaţiu pentru creativitate şi exploatează-l la maximum. Adaugă diverse obiecte ce ţi se par creative sau au legătură cu pasiunile şi hobby-urile tale. Bileţele cu proiecte pentru viitor sau colaje din diverse postere, reviste pe care le poţi personaliza după cum vrei. Dacă îţi vei face un obicei din a gândi la ceva creativ, de fiecare dată când te găseşti în acest loc, mintea ta se va obişnui să devină creativă ori de câte ori ajungi acolo.

Folosind aceste metode, fiecare cadru didactic contribuie la educarea şi dezvoltarea creativităţii elevilor.

„Una dintre cele mai importante premise ale creativitatii consta in disponibilitatea de a relua totul de la capat, de a considera ca nimic nu este definitiv, ca nici un proces nu este incheiat odata pentru totdeauna” (E. Landau)

Prin măiestria şi priceperea de care dăm dovadă putem dezvolta creativitatea la elevi, dar putem ajunge si la o autostimulare a creativităţii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bouillerce, Brigitte, Carre - 'Cum sa ne dezvoltam creativitatea', Ed. Polirom, 2002
2. Caluschi Mariana - 'Grupul mic si creativitatea', Ed. Cantes, Iasi, 2001
3. Moraru 1. - 'Psihologia creativitatii', Ed. Hyperion XXI, Bucuresti, 1993.

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu CES în învățământul de masa

Prof. Minodora COZMA
Școala Gimnazială „Antonie Mureșianu”, Bîra,
Județul Neamț

Sindromul Down este o boală genetică ce afectează omul și constă în prezența a 47 de cromozomi în loc de numărul normal de 46 de cromozomi. În cele mai multe cazuri, sindromul Down apare când există o copie a cromozomului 21. Această formă a sindromului Down se numește Trisomia 21. Prezența unui cromozom în plus cauzează problemele în modul în care se dezvoltă atât corpul, cât și creierul. Sindromul Down este cea mai frecventă cauză unică de malformații congenitale umane, iar simptomele acestuia pot varia de la persoană la persoană și pot varia de la simptome ușoare până la simptome severe.

De-a lungul carierei didactice, am primit provocarea de a lucra cu un astfel de elev, P.R. Am constatat că la nivel cognitiv, în ceea ce privește limbajul şi comunicarea, acesta avea un vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, vorbire rară, ezitantă, încetinită; în scris avea omisiuni, inversiuni de litere, uneori scrisul era foarte mare, desi, în familie, mama se preocupa foarte mult să citească acestui copil. Din punct de vedere emoţional/ comportamental, elevul avea o atitudine prietenoasă, s-a acomodat destul de repede unor reguli şcolare de grup, dezvoltând relaţii interpersonale, însă în privinţa achiziţiilor cognitive, progresele au fost minime. Se deplasa însoţit de mamă de acasă la şcoală şi invers, aceasta asistând de regulă la oră. Comunica foarte puţin cu colegii şi cu prietenii, dar îi plăcea să stea în bancă cu un coleg de clasă care îi era văr, considerat de el, cel mai bun prieten, îiplăcea să fie considerat puternic și inteligent. Se plictisea destul de repede, astfel că nu participa decât la 2-3 ore de curs apoi pleca acasă, rar rezistând până la sfârșitul programului. De asemenea, dacă mă adresam personal şi cu voce scăzută, se mobiliza şi încerca să rezolve sarcina cerută. În caz contrar, se enerva şi refuza sarcina, dar avea momente când relaționa doar dacă îi era ascultată o poveste, întâmplare. Avea nevoie de mai multe explicaţii şi de repetarea solicitării pentru a înţelege cerinţa. De asemenea, avea nevoie de foarte multe exerciţii de repetare până când ceea ce se însușea, ajungea să se consolideze. Orice succes, oricât de mic şi recompensat, îl motiva să continue. Problema este că nu observa atunci când se schimbă sarcina. Trebuia însă să fie atenţionat mereu, altfel continua să acţioneze fără să înţeleagă când trebuie să se oprească. În ceea ce privește dezvoltarea din punct de vedere fizic/senzorial, elevul prezenta o coordonare şi o stabilitate a gesturilor şi mişcărilor sale corespunzătoare unei activităţi de învăţare eficientă, dar întâmpina dificultăţi în organizarea conduitelor şi structurilor perceptiv-motrice de spaţiu, lucru ce ducea la slaba însușire a citit-scrisului. Schema corporală era structurată parţial corect.

Familia manifesta o atitudine pozitivă faţă de activitatea şcolară, cerea periodic informaţii despre evoluţia copilului şi era receptivă la sugestiile date de factorii educativi din şcoală. Elevul prezenta dificultăţi de învăţare- nu făcea faţă cerinţelor educaţionale- prezenta o adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare şi a curriculumului.

Elevul nu a mai beneficiat de un program de intervenţie personalizat anterior, în niciun domeniu al dezvoltării sale. Nu cunoaştea majoritatea părților de vorbire, de propoziție, citea într-un ritm propriu, lent, nu reușea să scrie după dictare, omitea anumite litere, însă putea transcrie cât de cât de pe tablă sau din manual.

Obiectivele pe termen scurt: să manifeste cooperare în diferite situaţii de comunicare, să citească texte scurte, să citească un text scurt la prima vedere, să reușească să transcrie din carte textele cât mai corect, elevul va coopera cu colegii în realizarea unor sarcini, portofolii, proiecte, va dezvolta spiritul de autonomie și independența.

Pentru elaborarea unui plan de acțiune pentru crearea unui mediu de învățare incluziv, în vederea integrării în școala de masă a copiilor cu CES trebuia avut în vedere desfășurarea unor activități cu părinții, elevii, cadrele didactice, comunitatea etc.

Elevi:

Idei de activități: exerciţii de recunoaștere a părților de vorbire, de propoziție, a sensului unor cuvinte, să opereze cu aceste cuvinte în contexte proprii, în enunțuri simple, clasificare şi scriere de obiecte după unul sau mai multe criterii asociate; exerciţii de exersare a spiritului de observaţie; exerciţii de stabilire de relaţii între obiecte şi grupe de obiecte realizând comparaţii; exerciţii de dezvoltare a capacității de a înțelege și utiliza cuvinte. Elevul trebuie implicat în activități pe echipe unde să i se acorde diferite sarcini ce necesită decupaje, modelare, colaje, desen, pictură etc.; este așezat optim în clasă: stă în prima bancă, cu un coleg cooperant și empatic, care să îl ajute la nevoie; nu trebuie să fie agitaţie în jurul lui, ca să nu i se distragă atenţia, în jurul lui să fie elevii liniștiți; se vor realiza jocuri de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bine a acestuia, sociale și de comunicare; conținuturile activităților adaptate în funcție de dizabilitate (*Plan de remediere*, după caz); formularea instrucţiunilor într-un mod accesibil; alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare; organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare; implicarea continuă în activităţi pentru evitarea autoizolării; ignorarea unor comportamente negative şi folosirea întăririi pozitive (discuţii în particular, când este cazul);

Strategii de învățare: exercițiul, conversaţia, explicaţia, prezentarea sarcinilor într-un ritm mai lent, cu pronunţie clară, articulată; învățarea individualizată sau individualizarea unor secvențe de învățare; tratarea diferențiată; metode activ-participative și practice (adaptate); învățarea prin cooperare: în perechi, în echipă; valorizarea activității în fiecare oră; ancorarea de interesele copilului, hobbyurile lui, activităţile extraşcolare, pentru motivare.

Resurse: obiecte, scheme, planșe, fișe de lucru, imagini, filme didactice, computer etc., folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat; mijloace de predare/ învățare multisenzoriale și distractive, cu material concret-intuitiv; mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.); fișe cu scheme de fixare; resurse educaționale deschise; planșe tematice afișate permanent în clasă, etc.

Evaluare: fișe de lucru individuale; probe orale; teste cu itemi pentru fiecare obiectiv în parte; urmărirea progresului prin dictări, teste, dar și evaluări ale componentei socio-emoționale; observarea sistematică a comportamentului; evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații); autoevaluarea, dacă e cazul; aprecieri verbale; fișe de observare a comportamentului, a progresului.

Părinți:

Idei de activități: realizarea consultărilor permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bine a elevului (*Părinți la școală-părinți acasă*); activități comune părinți-elevi-profesori (ateliere de lucru- *Rama familiei*, excursii, vizite, serbări etc.); lectorate despre integrarea copiilor cu CES, toleranță, tipuri de temperament; implicarea în proiecte care să elimine/diminueze acțiunile de bullying; stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale părinţilor de a fi alături de copil, de cerinţele speciale ale copilului, să aibă multă răbdare, încredere, să acorde atenţie pozitivă la eforturile copilului, să conştientizeze că este nevoie de timp şi efort din partea lor, de a sesiza, anticipa şi a repeta situaţii educative pentru înţelegerea manifestărilor copilului.

Strategii de învățare: realizarea de lectorate, dezbateri, mese rotunde, workshop-uri, expoziții.

Resurse: ppt-uri tematice, pliante/reviste/afișe informative, tehnologii informatizate; resurse umane: medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin.

Evaluare: observarea sistematică, aplicarea de chestionare, realizarea portofoliilor cu produsele activităților.

Cadre didactice:

Idei de activități: colaborarea cu profesorul de sprijin/consilierul școlar (*PIP* sau *Plan de remediere*, după caz); realizarea unui plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă; participarea la simpoziane/conferințe/cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES (*Integrarea copiilor cu CES*); realizarea unor ateliere de lucru/mese rotunde în cadrul Comisiei metodice precum și unele activități comune părinți-profesori-elevi (*Copilul vostru-elevul nostru*); predarea în echipă cu profesorul de sprijin/consilierul școlar acolo unde există posibilitatea.

Strategii de învățare (comune cu alți colegi): mese rotunde, workshop-uri, dezbateri, interasistențe, lucru în echipă.

Resurse: folosirea unor pliante/reviste/afișe informative; utilizarea tehnologiei informatizate, listă cu lucrări de specialitate, cunoașterea cadrului normativ (Ordin Nr. 3124/2017 privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburări de învățare.

https://edu.ro/ordinul-ministrului-educa%C8%9Biei-na%C8%9Bionale-nr-134220012017-privind-aprobarea-metodologiei-pentru integrarea–elevilor-cu tulburări de învățare; Ordin Nr.1985/2016 privind aprobarea metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu CES, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau CES.
https://lege5.ro/Gratuit/geztqmrygqza/ordinul-nr-1985-1305-5805-2016-privind-aprobarea-metodologiei-pentru-evaluarea-si-interventia-integrata-in-vederea-incadrarii-copiilor-cu-dizabilitati-in-grad-de-handicap-a-orientarii-scolare-si-profe/1

Evaluare: realizarea de chestionare, portofolii cu produsele activităților, completarea caietului profesorului.

Având în vedere că existența copiilor cu CES este o realitate permanentă, școala trebuie să se adapteze și să ofere un mediu de învățare incluziv în care toți copiii să aibă posibilitatea să-și atingă potențialul. Pentru aceasta este necesar ca școala să creeze parteneriate educaționale cu personal specializat, cu centrele de resurse și asistență educațională, ca profesorii din școli să devină ei înșiși agenți ai educației incluzive și nu în ultimul rând o colaborare mai strânsă cu părinții.

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S. ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ
STUDIU DE CAZ

Ovreiu Valentina-Maria
Grădinița Electromagnetica
Sector 5, București

„Educatorul promovează, în fiecare zi, viitorul”
(Costel Zagan)

Istoricul cazului

I.P., preșcolar la grupa mare,, în vârstă de 6 ani are dificultăți în a-și menține atenția și concentrarea. Nu este sigură în ceea ce face, prezintă dificultați în a scrie. Nu ascultă atunci când i se vorbește, nu este atentă, este distrată. Atunci când i se dă o sarcină îi este greu să o termine și din cauza neatenției greșește mereu. În timpul activităților cu colegii sau în mijlocul jocurilor, ea vorbește mult, aleargă, nu are răbdare să-și aștepte rândul atunci când se joacă cu copiii, este foarte gălăgioasă și nu este de acord să respecte regulile care le respectă și ceilalți copii. Părinții au probleme cu ea acasă, nu-i ascultă și stă mult la televizor.

INTERVENȚII

Obiective:

- Aflarea motivelor care duc la aceste probleme;
- Aplicarea unui plan educațional de intervenție.

Procurarea informației:

- Aflarea problemelor discutând cu familia;
- Ședințe cu consilierul grșdiniței;
- Fișe de lucru și activități.

Diagnostic:

În urma discuției cu ambii parinți cât și cu consilierul preșcolar, s-a diagnosticat preșcolarul cu „Dificultăți de învățare în plan socio-emoțional comportamental”

Intervenția:

Este formată dintr-o echipă: educator-p[rinte-consilier preșcolar, ce va intrveni cu strategii bine definite(după ce i s-a făcut evaluarea inițială) va fi sub observație periodică.

Obiective de lungă durată:

- O dată pe săptămână, timp de o oră se va întâlni cu consilierul preșcolar;
- Va fi supravegheatăatent în timpul activităților extracurriculare și mai multă atenție din partea familiei.

Modalități de intervenție:

Un rol important în rezolvarea acestei dificultăți îl are amenajarea clasei.

- Preșcolarul va fi așezat la masuță cu un copil mai liniștit pentru a o putrea liniști și pentru a putea fi supravegheat de doamna educatoare;
- Aplicarea unei metode de învățarea, unui curriculum adaptat nevoilor preșcolarului;
- In sala de grupă se vor stabili și respecta niște reguli care îi va fi folositoarei preșcolarului.

Educatoarea va aborda unele căi de lucru folositoare preșcolarului și nu numai:

- Educatoarea se va adresa cu calm , răbdare, le va capta atenția copiilor pentru a învăța, le va oferi ajutor copiilor acolo unde este nevoie;
- Va supraveghea preșcolarul tot timpul;
- Va lăuda preșcolarul atunci cand acesta se descurcă bine la activități(cel puțin când acesta încearcă);
- Va avea discuții cu preșcolarul și va încerca să afle de ce îi deranjază pe cei din jurul ei.
- Se vor forma grupe, în care doamna educatoare o va integra și unde va fi ajutată de ceilalți colegi;
- Educatoarea trebuie să reacționeze atunci când preșcolarul va face un lucru bun, să o încurajeze cu un compliment, gesturi afective....

Metode

- Jocuri didactice, jocuri de rol;
- Pentru ase stabili unele comportamente se va aplica un plan de puncte, ea le va primi dacă a terminat o activitate, dacă a stat cuminte pe scaun, s-a jucat frumos cu colegii ei;
- Părinții îi va putea da recompensa doar dacă, în urma discuției cu doamna a obținut cel puțin 12 puncte. O va putea duce la teatru, în parc, la grădina zoologică etc.

În general familia având un rol important în educarea copilului și în acest plan educațional de intervenție se vor stabili niște reguli împreună cu consilierul preșcolar care vor fi valabile atât pentru copil cât și pentru părinți: să stabileascăunprogram de joacă, odihnă, să i se atrgă atenția atunci când a greșit, prin vorbe calde nu prin ridicarea vocii, să o pună să facă ți ea o treabă care îi face plăcere(să-i dea de mâncare pisicii).

Datorită acestor evaluări efectuate într-un semestru școlar, preșcolarul I.P., si-a schimbat comportamentul, problemele s-au micșorat și au început să apară rezultate bune datorită echipei: educatoare-consilier preșcolar- părinți- preșcolar.

A ajuta un copil să-și schimbe imaginea de sine care nu este în favoarea lui, consta în a-l face să reușească puțin câte puțin pornind de la potențialul său real.

Scopul educatorului la grupă este să definească foarte bine problemele pe care le au copiii. Fiecare copil cu dificultăți trebuie tratat cu căldură. Este foarte important să-l facă pe copil să se simtă respectat și valorizat.

Bibliografie

1. Vrăsmaș, Ecaterina, Dificultățile de învățare în școală- Ed. V&Integral București
2. Vrăsmaș, Ecaterina, Educația copiilor cu cerințe speciale- Proiectul pentru învățământul rural 2008

EDUCAȚIA ȘI ROLUL ACESTEIA

Stănciulescu Florentina Cristina
Colegiul Național Ecaterina Teodoroiu

Pornim de la faptul că rolul educației este acela de a forma ființa socială, de a-l socializa pe copil. Să luăm în considerare și faptul că, în realitate, educația are un caracter pluridimensional și o definiție adecvată trebuie să ia în considerare în egală măsură ambele dimensiuni, astfel încât să poată orienta acțiunea educativă pentru a răspunde atât nevoilor individului, cât și celor ale societății pentru care îl formăm. Dorind o astfel de definiție, putem spune ca educația este ansamblul de acțiuni și de influențe menite să permită ființei umane să-și dezvolte capacitățile fizice și intelectuale, dar și sentimentele și atitudinile morale și estetice, în scopul responsabilizării și integrării sociale optime ca cetățean.

Sunt foarte multe probleme sociale care intră în şcoală, ceea ce face ca şcoala să nu mai poată sta departe de comunitatea din care face parte. Pentru mulţi ani, o echipă de cercetători condusă de J. Epstein a iniţiat studii pentru a identifica premisele şi modalităţile pe care trebuie să le aibă în vedere şcolile pentru a dezvolta şi implementa programe de parteneriat largi. Din această muncă au rezultat şase tipuri fundamentale de implicare, fiecare putând fi operaţionalizat prin sute de practici la nivelul şcolilor: calitatea de părinte (parenting), comunicarea între casă şi şcoală, voluntariatul, invăţarea acasă, luarea deciziilor, colaborarea cu comunitatea. Comunitatea oferă o larga varietate de resurse importante de care şcolile şi familiile se pot folosi mai uşor pentru binele copiilor.

În ceea ce priveşte implicarea părinţilor în sfera educaţiei formale, cercetările recente confirmă existenţa unor conexiuni pozitive între implicarea familiei şi succesul şcolar al elevilor, dar se cunoaşte încă destul de puţin despre care practici, pentru cine şi de ce se întâmplă asta. Parteneriatele şcoală-familie produc o diversitate de rezultate în toate planurile. Părinţii care se implică în activitatea şcolară experimentează ocazii variate de a contribui la educaţia copiilor şi devin ei înşişi motivaţi să-şi continue educaţia. Participarea lor în cadrul activităţilor educaţionale din şcoală este un prilej pentru adulţi de a-şi împărtăşi abilităţile şi interesele, ceea ce contribuie la crearea unei relaţii pozitive cu proprii copii şi cu şcoala, precum şi la dezvoltarea conştiinţei propriei valori şi a încrederii în sine, iar pe de alta parte implicarea alături de ceilalţi părinţi din comunitate creează oportunităţi şi reţele de implicare sporite, sedimentează relaţiile sociale şi poate creşte sentimentul de control asupra mediului de viaţă. Şcolile pot beneficia de suportul moral, informaţional şi economic al familiilor şi comunităţii. S-a demonstrat că în şcolile unde există şi se implică comunitatea, ea devine o bogată sursă de materie primă care poate fi folosită pentru a face procesul de predare-învăţare mai legat de realitate şi mai profund. De asemenea, comunităţile oferă mediul şi contextul care poate întări valorile, cultura şi învăţarea în şcoală. Când aceste prime două instituţii (familia şi şcoala) formează o echipă, şcoala devine o adevărată forţă în societate, prin promovarea unei dezvoltări integrale şi continue a copiilor.

Educaţia permanentă reprezintă un principiu organizatoric şi filozofic care presupune că educaţia este un continuum existenţial ce poate avea la bază un sistem complex de mijloace care trebuie să răspundă nevoilor şi aspiraţiilor de ordin educaţional şi cultural ale fiecărui individ. În contextul dinamicii şi complexităţii actuale, educaţia permanentă reprezintă unul dintre răspunsurile fundamentale la provocările societăţii contemporane. Condiţiile care au impus acest principiu în practica educaţională sunt: evoluţia ştiinţifică şi tehnologică care a dus la explozia cunoaşterii concomitent cu fenomenul de perisabilitate rapidă a cunoştinţelor; ƒ noile mutaţii din viaţa economică, socială, politică şi culturală care au dus la schimbarea statutului economico-social al oamenilor, ceea ce presupune eforturi permanente de adaptare la schimbări şi de integrare socială; ƒ schimbările petrecute în structura demografică care indică o creştere a numărului oamenilor în vârstă comparativ cu ponderea pe care o deţin tinerii.

Educatia permanentă este mai mult decât o paradigmă sau normă pedagogică, ea presupune existenţa unui sistem social concret care să includă ansamblul experienţelor de învăţare oferite de către societate individului. Acest sistem are trei componente majore: educatia initiala, educatia adultilor, educatia difuza. Sistemul de învăţământ reprezintă prin conţinut, cuprindere şi organizare un subsistem în cadrul educaţiei permanente. Preocuparea autoformativă se dezvoltă în procesul afirmării personalităţii în relaţie cu lumea exterioară ce apare la sfârşitul preadolescenţeişi când se accentuează năziunţa spre realizarea de sine, autodepăşire şi creativitate. Motivaţia automodelării personalităţii la nivel caracterial este dată de modelul şi idealul de viaţă ce devin scopuri ale autoeducaţiei.. Procesul prin care subiectul face opţiunea pentru un anumit model pe care-l transformă ulterior într-un ideal propriu de viaţă tangibil este foarte personal şi greu de anticipat. Acesta are la bază procesul de formare a unei identităţi de sine autentică şi de dezvoltare personală în plan afectiv, moral şi spiritual, precum şi o permanentă autoevaluare la toate nivelele personalităţii. Se vorbeste, de aceea, de „educatie permanenta integrata”, termenul „integrata” desemnând , pe de o parte, integrarea tuturor instantelor si formelor de educatie la diferite nivele (educatie prescolara, educatie scolara, educatia adultilor) si, pe de alta parte, integrarea într-un sistem unitar a tuturor formelor sociale de educatie (formala, nonformala si informala)”. Din perspectiva educaţiei permanente, învăţământul apare ca o etapă importantă în formarea individului dar nu singura.

Educaţia nonformală este educaţia de tip instituţional, dar nonşcolar, desfăşurată în locuri care nu au în mod special o misiune educaţională proprie (în cluburi, asociaţii, teatre, muzee etc.). Acest termen „desemnează o realitate educaţională mai puţin formalizată sau neformalizată, dar întotdeauna cu efecte formative” constituindu-se ca “o punte între cunoştinţele asimilate la lecţii şi informaţiile acumulate informal”.

Educaţie informală: procesul de învăţare de-a lungul vieţii, în cadrul căruia fiecare individ îşi formează atitudini, îşi interiorizează sau clarifică anumite valori, dobândeşte deprinderi şi cunoştinţe din experienţa cotidiană, valorificând influenţele şi resursele educative din mediul în care trăieşte – de la familie şi vecini, de la locul de muncă sau de joacă, de la piaţă/ magazin. Este acea educaţie cu caracter spontan şi nesistematic, care se realizează prin contactele directe ale individului cu mediul social, de cele mai multe ori aceste influenţe fiind hotărâtoare în evoluţia individului (programe TV, concerte, diverse situaţii cotidiene). Această formă precede şi depăşeşte ca durată şi experienţă educaţia formală şi ar trebui să se constituie într-un temei relevant pentru educaţie. Cele doua educatii: nonformală şi informală se află într-o relaţie complexă cu şcoala. Pe de o parte, şcoala valorifică primele achiziţii nonformale ale copiilor, pe de altă parte, şcoala trebuie să asigure fundamentele care fac posibile educaţia şi învăţarea pe tot parcursul vieţii, în varii contexte. Documentele recente de politici educaţionale acordă un rol important acestor conexiuni. O măsură concretă in aces sens este elaborarea portofoliului personal pentru educaţie permanentă, ce conţine, pe lângă studii şi educaţie formală, calificările obţinute şi competenţele dobândite în contexte nonformale, care sunt recunoscute sau nu printr-un act de studiu. Portofoliul induce astfel o presiune asupra sistemelor formale de a deveni mai competitive şi de a-şi diversifica oferta.

Bibliografie:

E. Planchard, Pedagogia școlară contemporană, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1992; Sorin Cristea, Dictionar de termeni pedagogici, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998; St. Bârsănescu, Dicționar de pedagogie contemporana, Editura Enciclopedică Română, București, 1962.

COPILUL ŞI NEVOILE SALE

Prof. Labanov Adriana Narcisa
Școala Gimnazială Constantin Negreanu Dr.Tr. Severin
Jud. Mehedinți

Încă de la apariţia omului şi a societăţii umane, familia a fost prima instituţie importantă din punct de vedere social, economic, cultural, religios. Ea a pus bazele primelor modele de comportament, a cunoştinţelor şi comportamentelor cu care copilul, devenit matur, porneşte în viaţă. În fiecare perioadă istorică familia a fost influenţată de modul de guvernare, de mutaţiile economice şi politice, de credinţe, religie, tehnică şi tehnologie, de cunoaştere, de diversitate.

Luminiştii francezi au „revoluţionat” ideile referitoare la societatea umană, idei care sunt la fel de valabile şi astăzi, şi anume: omul se naşte bun dar societatea îl strică iar pentru pentru a redeveni bun este nevoie de educaţie şi cultură.

Astăzi, trăim într-o societate în care timpul merge cu o rapiditate cu care societatea, parcă, nu mai ţine pasul. Este o societate în care nevoile şi dorinţele adultului, ale părinţilor în special, în goana lor după bani, bunuri materiale şi averi, lasă traume adânci asupra celor mici care de cele mai multe ori se simt abandonaţi, nedoriţi, uitaţi de cei care le-au dat viaţă. Dragostea oferită de cei care ţin locul temporar părinţilor şi se ocupă de creşterea şi educarea lor nu va putea niciodată vindeca rănile acestea. Aceşti copiii devin vulnerabili şi incapabili să se apere în faţa unor abuzuri, sunt de cele mai multe ori dezorientaţi, nu pot lua decizii, se închid în ei, suferă în tăcere, se izolează, socializează tot mai puţin cu ceilalţi, îşi găsesc refugiul în alte activităţi care de cele mai multe ori sunt nesănătoase. Ca urmare, o primă categorie de copiii cărora trebuie să li se acorde tot sprijinul din partea societăţii sunt cei ai căror părinţi pleacă să muncească în străinătate. Multe familii reuşesc să îşi recupereze copiii aducându-i, după o perioadă, la ei însă, unele familii se destramă, copiii având cel mai mult de suferit.

Tot mai multe studii arată că datorită plecării părinţilor departe de ei, copiii rămân cu bunicii, rudele, prietenii sau cunoştinţele care de cele mai multe ori nu pot înlocui căminul părintesc oricât s-ar strădui. Parte dintre ei nu se pot adapta acestor schimbări şi, de cele mai multe ori, săvârşesc fapte antisociale care odată ce devin repetitive îi transformă în delicvenţi greu de integrat mai târziu în societate. Ei devin un fel de „paria” ai societăţii, ocoliţi de ceilalţi oameni care nu doresc aşa-numite „probleme”, eliminaţi din comunităţi, izolaţi şi abandonaţi. Şi atunci, se pune întrebarea, ce am putea face ca să ne creştem cât mai sănătos copiii? Cum putem să îi ajutăm pe cei aflaţi în impas, cum ar trebui societatea să se raporteze la aceste cazuri astfel încât să fie total recuperaţi şi integraţi în sistem? Cred că, dacă fiecare dintre noi am face ceva în acest sens, fără a aştepta vreo recompensă, dacă voluntariatul s-ar dezvolta mai mult încă de pe băncile şcolii iar psihologia socială ar fi cunoscută de tot mai mulţi oameni care lucrează cu copiii, am fi mai buni, mai toleranţi, mai înţelegători, mai atenţi cu cei din jur şi ne-am putea implica concret, mai mult, în rezolvarea problemelor.

În sistemul de învăţământ, în cele mai multe şcoli există ***psihologul şcolar***, cel la care elevii sunt sfătuiţi să apeleze pentru a depăşi anumite momente grele din viaţa lor, pentru a cere un sfat, pentru a dobândi încredere într-o persoană care, pregătită în domeniu, te poate orienta şi îndruma. Perceput iniţial ca „psihiatru” de unii adulţi, ca o ruşine atunci când te raportezi la el, actualmente, psihologul ocupă locul bine meritat de „vindecător de suflete şi inimi”, de prietenul în care poţi avea încredere totală şi căruia, odată ce i-ai spus ceva, nu va merge în altă parte să spună şi altora despre problemele care te macină şi pe care de unul singur nu le poţi rezolva.

Dacă într-o grupă de grădiniţă este integrat un copil sau mai mulţi copii cu CES, nu putem spune că grădiniţa este „incluzivă“, chiar dacă la grupa respectivă se lucrează foarte

bine şi cu rezultate bune. Toată grădiniţa trebuie să lucreze în acelaşi sens şi să urmărească demersul integrării tuturor copiilor.

Educaţia incluzivă, ca dimensiune a educaţiei pentru toţi,porneşte de la a constata, în acest moment al dezvoltării societăţii omeneşti, nevoia de afirmare şi organizare structurată a unor cerinţe globale faţă de procesul complex al educaţiei. În acest sens, se operează cu o serie de valori globale care definesc într-o modalitate pozitivă, deschisă şi flexibilă valoarea fiinţei umane, unicitatea şi diversitatea în educaţie, cooperarea şi nevoia de parteneriat educaţional, democratizarea relaţiilor educaţionale ca punct de plecare în democratizarea relaţiilor sociale, adaptarea continuă a strategiilor şi metodelor de educaţie etc.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare, situaţie în care copilul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

Realizarea educaţiei incluzive presupune:

- **existenţa şi aplicarea principiilor incluziunii:** principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării şanselor în educaţie, principiul centrării pe copil, principiul intervenţiei timpurii, principiul educaţiei de bază pentru toţi copiii, principiul asigurării serviciilor de sprijin, principiul cooperării şi parteneriatului.
- **punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive**, o pedagogie a diversităţii, care conţine în esenţa ei atributele de a fi: pedocentristă, progresistă, personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii.
- **elaborarea unui curriculum “incluziv** “, care să se definesacă prin flexibilitate şi diversitate: curriculum-ul adaptat la nevoile copilului; diversitatea situaţiilor de învăţare şi a materialelor suportive; metodologie didactică diversificată, interactivă, adecvată stilurilor şi tipurilor de învăţare diferite ale elevilor; diversitate în evaluare: forme, metode, instrumente.
- **crearea şi funcţionarea unui sistem de servicii de sprijin** la toate nivelurile învăţământului: asistenţă psiho-pedagogică (psiholog, logoped), asistenţă socială, medicală, sprijin în învăţare (învăţător/profesor de sprijin).

De ce să fim incluzivi şi sa realizam o educatie incluziva?

- Pentru a nu pierde calităţile şi competenţele acelora care sunt ameninţaţi cu excluderea-indivizi cu valoare egală cu alţii. În acest sens, conştiinţa copiilor, de la cea mai fragedă vârstă trebuie formată şi dezvoltată învăţându-i că toţi copiii trebuie să participe la acţiuni comune care îi ajută să crească, să se dezvolte, pentru ca atunci când vor fi mari să participe şi ei la dezvoltarea comunităţii în care trăiesc.
- Problema care se pune este deci, cât de bine sunt pregătiţi copiii, părinţii acestora dar şi educatoarea pentru diversitatea existentă şi identificată în fiecare grup preşcolar şi cât de bine sunt pregătiţi să o accepte. Mă refer aici la incluziunea copiilor care provin din medii sociale diferite, copii cu diferite dizabilităţi sau de alte etnii şi pregătirea celorlalţi în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferenţe de manifestare comportamentală sau verbală.
- Mai intâi trebuie însă ca părinţii să cunoască această diversitate la care ma refer. În acest sens, , comunicarea

intre parinti se înlesneşte prin cursuri „Educati,asa!”, prin antrenarea acestora la actiuni din cadrul proiectelor intreprinse: „Copii catre copii”, „De la suflet la suflet”.

Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

BIBLIOGRAFIE:

UNESCO (2002) Dosar deschis al educaţiei incluzive. Materiale suport pentru directori şi administratori de şcoli, traducere UNICEF – RENINCO, Bucureşti.

Ture Jonsson, (2000) Inclusive education, UNESCO.

UNESCO, (2002) Să înţelegem şi să răspundem la cerinţele elevilor din clasele incluzive, traducere UNICEF, RENINCO, MEC, Ed. ROMEDIA, Bucureşti.

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Prof. Elena Monica SANDU
Școala Gimnazială Davidești, Localitatea Davidești, Județul Argeș

”Școala trebuie adaptată la copii și nu copiii adaptați școlilor.” – Alexander Sutherland

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficienţe propriu-zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte: copii cu deficienţe senzoriale şi fizice; copii cu deficienţe mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoţionale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare; copii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune. Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnităţii personale; copiii cu CES sunt interiorizaţi, refuzând comunicarea cu oricine; uneori reacţionând violent la frustrare.

În timp, personalitatea copilului se dezorganizează şi apar stări psihice negative: nesiguranţa, ezitarea, pierderea respectului şi încrederii.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe educaționale speciale în învățământul de masă presupune, aşadar, mai multe aspecte:

* a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
* a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă;
* a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;
* a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
* a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
* a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
* a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
* a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
* a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

a) adaptarea conţinuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară;

b) adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);

c) adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;

d) adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie și înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Matematică - Planificare adaptată, semestrul I – Clasa a V-a

Profesor Mirela – Aurelia Diaconescu
Școala Gimnazială ”Spiru Haret” dorohoi

Acest program adaptat este realizat în conformitate cu Programa școlară aprobată prin O.M. nr. 3393/28.02.2017 privind aprobarea programelor școlare pentru învățământul gimnazial și structura anului școlar corespunzător. La acestea se adaugă rezultatele testului inițial și constatările legate de posibilitățile/modul de lucru al elevilor în perioadă de început a anului școlar și până la venirea documentelor care să permită acest demers educațional.

Se dorește a ajuta acești elevi pentru a parcurge conținuturilor din programa școlară selectate în funcție de particularitățile și abilitățile specifice.Se are în vedere folosirea de metode tradiţionale dar şi moderne, activ-participative pentru realizarea activității de predare-învățare-evaluare în concordanță cu nevoile elevului, de obţinere a informaţiilor necesare parcurgerii materiei, folosind metode, mijloace şi instrumente de lucru cât mai adecvate acestor cazuri.

PLANIFICARE ADAPTATĂ ALGEBRĂ

SEMESTRUL I, anul școlar 202... – 202... (4 ore/săptămână)

Unitatea de învăţare	**Competenţe specifice**	**Conţinuturi**	**Nr. ore**
TEST INIȚIAL		Test inițial Discutare test inițial	1 1
NUMERE NATURALE. OPERAȚII CU NUMERE NATURALE (15 ore)	1.1. Identificarea numerelo naturale în contexte variate. 2.1. Efectuarea de calcule cu numere naturale folosind operaţiile aritmetice şi proprietăţile acestora. 3.1. Utilizarea regulilor de calcul pentru efectuarea operaţiilor cu numere naturale. 4.1. Exprimarea în limbaj matematic a unor proprietăţi referitoare la comparări, aproximări, estimări şi ale operaţiilor cu numere naturale	Scrierea şi citirea numerelor naturale (numerele vor avea cel mult 4 cifre). Reprezentarea pe axa numerelor naturale de o cifră. Compararea şi ordonarea numerelor naturale formate din 1 – 2 cifre. Adunarea numerelor naturale – pentru numere formate din maxim trei cifre. Scăderea numerelor naturale – analod adunare.. Înmulţirea numerelor naturale – factorii de o cifră sau un factor de o cifră și altul de două cifre. Factor comun – scoaterea factorului comun în situațiile în care acesta este evident. Împărţirea cu rest zero a numerelor naturale – împărțitorul este format dintr-o cifră, deîmpărțitul maxim trei cifre (eventual cifrele se împart exact la împărțitor). Împărţirea cu rest a numerelor naturale – împărțitorul este format dintr-o cifră, deîmpărțitul maxim trei cifre, identificarea deîmpărțitului, împărțitorului, câtului și restului. Exerciții cu operațiile studiate.	1 1 1 2 1 2 2 1 1 2

		• **Evaluare și consolidare.**	1
PUTERI CU EXPONENT NUMĂR NATURAL (11 ore)	1.2. Identificarea numerelor naturale în contexte variate. 2.1. Efectuarea de calcule cu numere naturale folosind operaţiile aritmetice şi proprietăţile acestora. 3.1. Utilizarea regulilor de calcul pentru efectuarea operaţiilor cu numere naturale. 4.1. Exprimarea în limbaj matematic a unor proprietăţi referitoare la comparări, aproximări, estimări şi ale operaţiilor cu numere naturale.	Puterea cu exponent natural a unui număr natural – identificare bază și exponent, calcule cu baza cifră, valoarea maximă a exponentului 5 (pentru baze diferite de 0 și 1). Pătratul unui număr natural format dintr-o singură cifră. Reguli de calcul cu puteri (cât va fi posibil din cele trei reguli de bază). Compararea puterilor cu aceeași bază și cu același exponent. Ordinea efectuării operaţiilor; utilizarea parantezelor rotunde. Exerciții recapitulative. • **Evaluare – test**	2 1 2 2 1 2 1
METODE ARITMETICE DE REZOLVARE A PROBLEMELOR (8 ore)	2.1. Efectuarea de calcule cu numere naturale folosind operaţiile aritmetice şi proprietăţile acestora.. 6.1. Modelarea matematică, folosind numere naturale, a unei situații date, rezolvarea problemei obţinute prin metode aritmetice și interpretarea rezultatului.	Metoda reducerii la unitate; Metoda figurativă; metoda comparației; Probleme de aritmetică cu trimiteri la situații din viața cotidiană. Recapitulare – rezolvări de probleme prin metode diverse; • **Evaluare și consolidare.**	1 2 2 1 2
DIVIZIBILITATEA NUMERELOR NATURALE (8 ore)	3.1. Utilizarea regulilor de calcul pentru divizibilitate. 5.1. Analizarea unor situaţii date în care intervin numere naturale pentru a estima sau pentru a verifica validitatea unor calcul.	Divizor; multiplu – numere formante din 1-2 cifre, 0 – 50. Divizori comuni; multipli comuni. Criterii de divizibilitate cu 2, 5, 10 și 3. Numere prime; numere compuse – se vor analiza numere mai mici sau egale cu 30. Aplicații divizibilitate. • **Evaluare – test.**	2 2 1 2 1
FRACȚII ORDINARE (12 ore)	1.3. Identificarea fracţiilor ordinare în contexte variate 3.2. Utilizarea de algoritmi pentru efectuarea operaţiilor cu fracţii ordinare	Fracţii ordinare, reprezentare prin desene. Fracţii subunitare, echiunitare, supraunitare. Procente (prin reprezentări). Compararea fracţiilor cu același numitor/numărător.	1 2 1 1

	4.2. Utilizarea limbajului specific fracţiilor în situaţii date 6.2. Reprezentarea matematică, folosind fracțiile, a unei situații date, în context intra și interdisciplinar (geografie, fizică, economie, etc.)	Cel mai mare divizor comun a două numere naturale – pentru numere formate din 1-2 cifre. Cel mai mic multiplu comun a două numere naturale – pentru numere formate din 1-2 cifre. Amplificarea şi simplificarea fracţiilor – cu/prin numere formate dintr-o singură cifră.. Fracţii ireductibile. • **Exerciții recapitulative – Fracții.**	2 2 2 1

STRATEGII DIDACTICE

Metodele pedagogice utilizate în educaţia integrată sunt metode care promovează un învăţământ personalizat cu ajutorul mijloacelor de învăţământ pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru:

-metode clasice: conversaţia, dialogul, expunerea orală;

-metode de învăţare: studiul cu manualul, culegerea de probleme, studiul individual, exerciţiul;

-metode de predare-învăţare: experimentul, explicaţia, învăţământul diferenţiat;

-metode active: jocul didactic, rebus matematic, internet, soft educațional Intuitext etc..

-metode multisenzoriale: metoda aprecierii pozitive, metoda „Concurs”.

Mijloacele de învăţare constituie o componentă principală a procesului de învăţământ pentru elevii cu CES, sunt considerate auxiliare pedagogice şi se împart în materiale didactice şi mijloace tehnice (calculatorul).

EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE ADAPTATE

- rezolvarea exercițiilor]n care intervin cele 4 operații și paranteze rotunde;
- scoaterea factorului comun din situații de tipul ab + ac sau ab – ac;
- calcularea unor puteri de numere naturale fără regulile de calcul cu puteri;
- scrierea și recunoașterea unor fracții cu ajutorul desenelor;
- exerciții de adunare și scădere a fracțiilor cu același numitor;
- exercitii de observare a unor proprietatii;
- numărul și gradul de exerciții va fi diminuat;
- renunțare a la unele activtății de învățare și constituirea altora cu dificultate mai mică adaptete abilităților elevului;
- se va folosi cu preponderenta materialul concret;
- se vor oferi planuri model de raspuns;
- exercitii de identificare a unor figuri geometrice;
- exerciții de scriere a divizorilor unui număr natural mai mic cel mult egal cu 30 și de aplicare a criteriilor de divizibilitate cu 2, 5 și 10;
- exerciții de scriere a primilor 5-10 multipli ai unui număr natural mai mic cel mult egal cu 10;
- exercitii simple, adaptate nivelului de competențe al elevilor integrati
- se va respecta ritmul propriu de lucru,
- nu se va pune accent pe aceste exprimări, cel mult pe recunoaștere.

EVALUARE

- se evaluează corectitudinea rezolvării/a aplicării parţiale a unui algoritm de calcul.
- observarea activităţii pe grupe.
- evaluarea muncii independente.
- evaluarea muncii individuale.

Worksheet

Teacher: Aliz Daczó
School subject: English as a Second Language

Grade/level: Elementary (A1-A2)
School: Liceul Tehnologic “Apor Péter”
Age: 14-16 Children with special needs
Tg-Secuiesc, Jud. Covasna
Main content: The house

1. Read the following text:

Kim lives in a beautiful house. It is quite large and comfortable. Downstairs there is a kitchen, a big living room, a nicely furnished dining room, a study room, and a bathroom. Upstairs, there are four bedrooms, two bathrooms and a big balcony. The rooms are well lighted and airy. The house is decorated with paintings and pictures. Each room has beautiful curtains. All the furniture in the house is new.

The open terrace is in front of the flower garden. This makes her house more beautiful. Backyard, Kim’s parents have a vegetable garden. There they grow tomatoes, peppers, lettuce, cucumbers and carrots. They daily water the plants in the garden. There is a garage next to the house. Behind the garage there is a swing. Kim and her brothers like playing on the swing. In the living room, there is a big sofa and two armchairs. There is a carpet and a small round table in front of sofa. The children watch TV or have some popcorn in the living room every evening.

Kim’s house is tastefully decorated and all the members keep the house neat and clean.

2. Decide if the sentences are True or False:

a. Kim doesn’t live in a beautiful house.

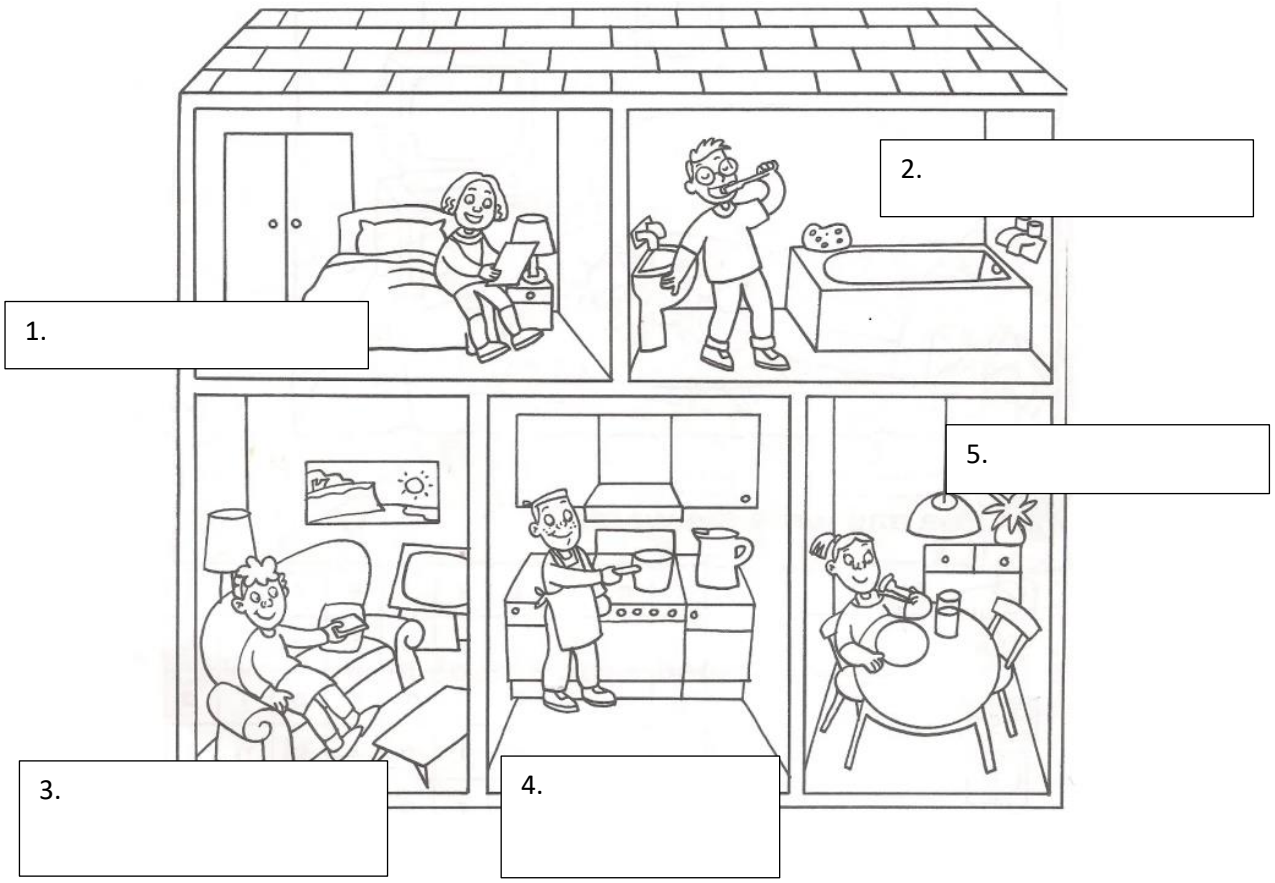
b. The kitchen is downstairs.

c. The furniture in the house in new.

d. The open terrace is behind the flower garden.

e. There is a square table in the living room.

3. Write the names of the rooms that you can see in the picture. Use the text to find them!!!!

Key:

2. a- F, b- T, c-T, d- F, e- F

3. 1. Bedroom, 2. Bathroom, 3. Living room, 4. Kitchen, 5. Dining room

Integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masa

Prof.BABA ANDREEA TEOFANA
Grădinița cu P.P,Nr.12, Huși, Jud.Vaslui

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil.

Fără abordarea adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități particulare, specifice, individualizate.

Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității chiar dacă prezintă același tip de deficiență.

Educația sau școala inclusivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a școlii și societății, pentru a primi și satisface participarea persoanelor cu handicap la medii școlare și sociale obișnuite, ca elemente componente naturale ale diversității umane, cu diferențele ei specifice.

În tara noastră, elevii cu cerințe educative speciale au învățat în scoli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că procedându-și astfel, acești elevi sunt oarecum excluși din viața socială și s-a decis integrarea lor în învățământul de masă.

Școala, ca instituție publică de formare și socializare umană trebuie să răspundă cerințelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învățare și un intelectual și aptitudinal peste medie, dar și celor care manifestă deficiențe de învățare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerințe educative speciale și necesită un program individualizat de învățare.

În calitate de profesor, am fost pusă în situația de a avea la clasă elevi cu cerințe educative speciale și, în astfel de situații, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toți participanții la actul educațional să se implice conștient în activitățile derulate.

Am ținut cont de faptul că elevii integrați au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice și de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizați în niciun fel, nu trebuie „uitați” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca și ceilalți elevi.

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și strategii de raționament utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluțiile propuse de către factorii abilitați. O calitate esențială a curriculum-ului școlar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să se facă diferențiat.

Astfel, în urma analizei amănunțite a evaluărilor inițiale, am proiectat conținuturile individualizat și diferențiat, astfel încât să poată fi înțelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învățarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, își asumă roluri și responsabilități.

Planificarea individualizată a învățării presupune adaptarea educației la nevoile individuale din perspectiva diferențelor dintre elevi. Diferențierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilități, cât și pentru cei cu potențial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleași premiez: sistemul de învățământ se poate adapta unor abilități și trebuințe diferite; aceleași scopuri educaționale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaționale este facilitată de selecția și organizarea obiectivelor educaționale conform diferențelor individuale; diferitele trebuințe educaționale pot fi întâmpinate prin oportunități educaționale variate.

Diferențierea curriculară necesită astfel selecționarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturității intelectuale, ritmul de lucru și nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilitățile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul și stilul de învăţare al elevului.

Toți elevii care participă la procesul de educație trebuie să beneficieze de o diferențiere educațională pentru că: au abilități diferite, au interese diferite, au experiențe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potențial individual de învăţare, învață în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învățarea, evaluarea diferențiată se poate realiza prin:

- adaptarea conținuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât și aspectul calitativ, planurile și programele școlare fiind adaptate la potențialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor și derularea unor programe de recuperare și remediere școlară;
- adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea și gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic și social;
- adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitați individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte și produse (scrise, orale, vizuale, sinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcție de potențialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării inițiale.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copii, nu în calitate de observator ci și de participanți activi. Părinții copiilor cu CES trebuie să înțeleagă că au multe idei în a relaționa cu copii lor în mod pozitiv și că pot să-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copiii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relația dintre sentimentele și comportamentul lor.

Relația dintre părinți, cadre didactice și copii cu CES trebuie privită pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea următoarelor reguli:

Părinții și copiii trebuie să fie realiști în așteptări. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe. Trebuie oferite copilului o alegere de 2 opțiuni, pe care cei mai mari le acceptă. Problemele trebuie discutate până când se ajunge la o concluzie acceptabilă, chiar daca nu se ia o hotarare;

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legatură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Trebuie redusă izolarea părinților punându-i în legătură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor;

Trebuie susținut că nu există un singur model de părinte și numai prin unirea forțelor părinților, cadrelor didactice și a școlii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Copiii sunt o categorie socială care, în ciuda aparențelor nu au timp să aștepte.

Educația specială este o formă de educație adoptată și destinată tuturor copiilor cu CES care nu reușesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit-temporar sau pe toată durata școlarității, un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent.

Bibliografie:

Gherguț, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom, Iași

Popovici, D. (1998) – Învățământul integrat sau incluziv, Editura Corint, București

Verza, E. , Păun, E. „Educația integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

Popescu, E. , Plesa, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Pro Humanita, București,1998

Vrasmas, T. „ Învățământ și/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

STUDIU ASUPRA ELEVILOR CU DEFICIT DE INTELECT

Grosariu Florina Marieta
Școala Gimnazială Albești
Jud. Mureș

Dizabilitatea intelectuală este una dintre cele mai frecvente dizabilități de dezvoltare. Peste 425.000 de copii (cu vârste între 3-21 de ani) au un anumit nivel de dizabilitate intelectuală și beneficiază de servicii de educație specială în școala public din America. De fapt, 7% dintre copiii care au nevoie de educație specială au o formă de dizabilitate intelectuală.

Ce este dizabilitatea intelectuală?

Dizabilitatea intelectuală nu este o boală psihică sau mentală. Ea nu este contagioasă. A folosi termenul de boală sau afecţiune este incorect. Dizabilitatea intelectuală este o condiţie cu care copilul vine pe lume sau care poate apărea în urma unor condiţii extreme de sănătate.

Dizabilitatea intelectuală este un termen utilizat pentru a defini starea unei persoane care are anumite limitări la nivelul funcţionării mentale şi al abilităţilor de comunicare, sociale şi de autoservire. Copiii cu astfel de limitări învaţă şi se dezvoltă într-un ritm mai lent decât copiii normali.

Copiii cu dizabilități intelectuale au nevoie de o perioadă mai lungă pentru a învăţa să vorbească, să meargă şi să îndeplinească anumite funcţii de autoservire precum: îmbrăcatul, dezbrăcatul, mâncatul. De asemenea, ei pot avea dificultăţi de învăţare la şcoală. Această nu înseamnă că nu pot învăţa, ci că necesită un timp mai îndelungat pentru a face acest lucru.

Care sunt cauzele dizabilităţii intelectuale?
De-a lungul timpului, medicii au identificat mai multe cauze ale dizabilităţii intellectual, cum ar fi:

a) Cauze genetice:

Existenţa unor gene modificate moştenite de la părinţi, de erori genetice accidentale apărute în procesul de combinare a genelor în procesul de fecundare sau de alte cauze aleatorii. Un exemplu clasic de anomalie genetică este Sindromul Down sau Trisomia 21.

b) Probleme în timpul sarcinii:

Dizabilitatea intelectuală poate să apară şi în situaţia în care fătul nu se dezvoltă corespunzător în perioada sarcinii. Spre exemplu, poate exista o problemă la nivelul diviziunii celulare a copilului, pe măsură ce creşte. De asemenea, o femeie însărcinată care bea alcool, se droghează sau contactează o boală contagioasă precum rubeola poate naşte un copil cu dizabilitate intelectuală.

c) Probleme la naștere:

În cazul în care copilul are probleme în perioada de travaliu sau de naştere, cum ar fi oxigenarea deficitară, acesta poate dobândi o stare de dizabilitate intelectuală.

d) Probleme de sănătate:

Boli precum tusea convulsivă, sifilisul sau meningita netratată corespunzător pot genera dizabilitate intelectuală. În acelaşi timp, dizabilitatea intelectuală poate fi cauzată de stări extreme de malnutriţie, îngrijire medicală şi afectivă deficitară sau expunerea la aumite substanţe toxice precum: mercurul sau plumb.

Cum este diagnosticată şi evaluată dizabilitatea intelectală?

Dizabilitatea intelectuală este abordată şi diagnosticată din două perspective:

1) Funcţionarea intelectuală sau IQ-ul este, în mod normal, măsurat printr-un test numit Test de inteligenţă sau Test IQ. Copiii care obţin un scor mai mic de 70 sau 75 sunt consideraţi a intra în sfera dizabilităţii intelectuale.
2) Pentru masurarea comportamentului adaptativ, specialiştii utilizează metoda comparativă cu scala mediei normalităţii. Reperele avute în vedere pentru comportamentul adaptativ sunt:

- abilităţile de zi cu zi - imbrăcatul utilizarea toaletei, autoservirea
- abilităţile de comunicare, cum ar fi inţelegerea comunicării şi capacitatea de a răspunde
- abilităţile de interacţiune socială cu fraţii, membrii familiei, adulţii sau persoanele necunoscute

Pentru diagnosticarea dizabilităţii intelectuale, profesioniştii iau în calcul IQ-ul şi comportamentul adaptativ.

Webografie:

www.motivation.ro
www.cedcd.ro

Metode de predare – învățare specifice studiului limbii române puse în valoare prin utilizarea TIC

Prof. Nae Mihaela
Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuşi”Piteşti

Noile metode interactive utilizate în studiul limbii şi literaturii române în liceu determină elevul să formuleze opinii argumentate, să înţeleagă logica evenimentelor, să folosească lucrul în echipă. În cadrul lecţiilor care folosesc instrumente TIC, se urmăreşte organizarea activităţilor astfel încât să fie implicaţi toţi elevii la un nivel potrivit abilităţilor lor. Elevii învaţă când caută o informaţie, când navighează pe Internet, când folosesc un program pentru a potrivi imagini cu text, când urmăresc un film documentar etc. Profesorul trebuie să urmarească trei etape atunci când elaborează lecții ce utilizează instrumente TIC: proiectarea, organizarea şi desfășurarea unei situaţii de predare – învățare - evaluare pe baza unui obiectiv.

I. Proiectarea

Proiectarea poate fi făcută pentru o perioadă mai mare (un semestru, an școlar) sau pentru o temă, un capitol, care se poate desfășura pe o perioadă limitată de timp (câteva lecții, câteva săptămâni sau luni). Pentru această etapă, profesorul poate desfășura următoarele activități:

1. decide pentru care conţinut şi în care lecţie vor folosi instrumente TIC (în general se consideră conţinuturile cele mai relevante şi valide);
2. stabileşte temele de lucru pe care le vor elabora elevii;
3. stabileşte sarcinile de lucru astfel încât să fie asigurată cuprinderea tuturor elevilor în activitatea de elaborare şi prezentare a produselor. Sarcinile de lucru trebuie să fie clare, simple şi realizabile de către elevi;
4. stabileşte competenţele specifice pe care le va crea sau consolida elevilor prin folosirea instrumentelor TIC;
5. stabileşte obiectivele didactice ale activităților ce se vor desfășura;
6. creează scenarii ale lecţiilor în care se utilizează instrumente TIC.

II. Organizarea

Organizarea activităților în cadrul Liceului Tehnologic „Constantin Brâncuşi” se poate face împreună cu elevii, și presupune următoarele activități:

1. Elaborarea şi dezbaterea cu elevii a unui set minimal de noțiuni/ cuvinte–cheie. Acestea pot sta la baza căutării şi prelucrării informaţiei în format digital;
2. Se recomandă elevilor instrumentele TIC optime de utilizat, în funcţie de eficienţa lor în realizarea competenţelor specifice şi de mijloacele tehnice disponibile în sala de clasă / laborator/ cabinet fonic. Totusi e de preferat să se acorde libertate elevilor în alegerea instrumentelor TIC necesare realizării aplicaţiei TIC. Profesorul va urmări ca elevii să utilizeze cel puţin instrumentele TIC ce se regăsesc în programele şcolare de TIC pentru clasele respective, sau au fost studiate în clasele anterioare la disciplina TIC. Profesorul îi va stimula pe elevi să folosească şi instrumente TIC noi, complexe, care au încă o răspândire mai redusă;
3. Profesorul se asigură că are în sala de clasă mijloacele tehnice necesare desfăşurării lectiei în care se utilizeaza instrumente TIC.

III. Desfășurarea

1. Elevii desfășoară activitatea utilizând instrumentele TIC într-un ritm propriu;

2. Elevii învaţă în cadrul activităților de acest gen de regulă prin descoperire şi prin rezolvarea de probleme. Profesorul urmărește activitatea și dă explicaţii suplimentare;

3. Profesorul acordă feedback fiecărui elev sau grupe de elevi în parte;

4. Dacă activitatea presupune prezentarea unor produse realizate de elevi, profesorul iniţiază şi conduce analiza critică realizată de elevi asupra produselor TIC realizate tot de ei, analiză care cuprinde o dezbatere asupra conţinutului ştiinţific şi a instrumentelor TIC utilizate pentru fiecare produs;

5. Profesorul evaluează activitatea elevilor de elaborare şi prezentare a produsului realizat, prin acordarea de note / calificative, pe baza unor criterii de evaluare clare şi obiective.

Metode de predare ce utilizează instrumente TIC în cadrul Liceului Tehnologic „Constantin Brâncuşi”:

1. Metoda proiectului poate mai mult ca oricare dintre metodele de predare activ-participative utilizată în liceu, oferă un cadru generos pentru formarea diferenţiată a elevului. Pentru a folosi în mod eficient metoda proiectului şi a integra tot ce poate oferi calculatorul, sunt foarte importanţi paşii pe care îi face profesorul pentru planificarea şi proiectarea unităţii de învăţare.

Proiectele angajează elevii în roluri active precum rezolvarea de probleme, luarea de decizii, investigare, documentare. Proiectul este o metodă activă prin care tehnologia este integrată şi se realizează abordări particularizate, teme indicate anterior elevilor. Dezvoltă cunoştinţe şi capacităţi, promovează investigaţia/căutarea şi demonstrează învăţarea prin rezultate. Învaţă elevii cum să gestioneze proiectul, timpul alocat diverselor activităţi. Sunt coordonate activităţi comune în cadrul grupului. Elevii vor discuta între ei şi vor face schimb de informaţii.

Proiectele se axează pe obiectivele operaţionale corespunzătoare competenţelor specifice sau obiectivelor de referinţă. În proiectele educaţionale succesiunea fazelor de realizare este următoarea:

• Alegerea temei de proiect şi motivarea elevilor;
• Constituirea grupelor de lucru;
• Planificarea etapelor de lucru şi distribuirea responsabilităţilor;
• Documentarea şi execuţia proiectului;
• Monitorizarea şi controlul proiectului;
• Prezentarea rezultatelor şi evaluarea rezultatelor.

2. Problematizarea este strategia prin care se dezvoltă gândirea şi creativitatea elevilor, care trebuie să dobândească noi cunoştinţe. Situaţiile problemă-întrebările problemă se adresează gândirii elevilor care soluţionează problemele prin redactarea unor răspunsuri clare şi concise pe care le pot argumenta. Software-ul educațional, produsele realizate de elevi sau aplicatiile online folosesc această metodă, dezvoltând creativitatea elevilor și capacitatea lor de a găsi soluții la probleme cât mai diverse.

3. Brainstorming-ul reprezintă metoda prin care se dezvoltă creativitatea elevilor prin exersarea gândirii divergente, care solicită găsirea unor situaţii proprii pentru problemele propuse. Metoda poate fi utilizata folosind grupuri de discutii, forumuri sau documente colaborative (de ex. Google Docs). Fiecare dintre participanti poate adăuga propriile idei în spațiul comun de lucru. Faptul că elevii pot fi în locații diferite poate fi un factor dezinhibant (ce poate genera curajul exprimării unor idei novative). Se realizează apoi un proces de selecţie, iar în final soluțiile găsite pot fi tehnoredactate cu ajutorul unui editor de texte.

4. Metoda Ciorchinelui este o metodă grafică de organizare şi integrare a informaţiei în cursul învăţării utilizată în Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuşi”. Se solicită elevilor o analiză precisă a textului şi permite completarea şi corectarea

informaţiilor pe care le deţin. Împreună cu diagrama Venn dezvoltă capacitatea elevilor de a realiza scheme folosind metoda grafică şi de a tehnoredacta întrebări/răspunsuri, de a găsi asemănări şi deosebiri, elemente comune. Fiecare elev realizează şi completează câte un element. Se pot folosi software-uri dedicate sau aplicatii realizate in editoare de text, in foi de calcul sau chiar in programe de desen.

5. Lucrul în perechi este o modalitate simplă şi rapidă de învăţare prin colaborare în liceu. La o întrebare se pot găsi mai multe răspunsuri. Activitățile care implică discutarea răspunsurilor obligă elevii să sesizeze şi să sintetizeze esenţa informaţiilor şi apoi să le prezinte clar şi concentrat. Elevii folosesc TIC observându-se unul pe altul sau realizând alternativ sarcinile de lucru.

6. Turul galeriei presupune ca fiecare grup să vizualizeze la finalul activităţii produsele realizate de ceilalţi. Astfel vor constata că există modalităţi alternative de selectare, prezentare a informaţiilor şi a imaginilor pe care şi le vor însuşi şi le vor folosi în viitor.

7. Tehnica mozaicului. Metoda se bazează pe un principiu relativ simplu: fiecare dintre grupurile de studiu primeşte o parte specifică a unei probleme pe care trebuie să o trateze din punctul de vedere propriu. Pentru ca acest lucru să se îndeplinească, elevii din fiecare grupă vor devini „experţi” în câte o parte a problemei. Fiecare grup se va documenta (folosind materialele puse la dispozitie pe calculatoare de profesor sau folosind internetul) doar pe partea care i-a fost atribuită de către profesor. În momentul în care grupurile consideră că membrii proprii au atins gradul de expertiză necesar, elevii se vor reimparti in alte grupuri: noile grupuri formate vor conţine câte un „expert” din fiecare dintre grupurile anterioare. În acest mod se constituie „mozaicul”, din părţi ale aceleiaşi probleme care trebuie, printr-un efort a noilor grupuri constituite să se armonizeze şi să funcţioneze ca un întreg. Activitatea se poate desfăşura în clasă sau prin intermediul unui grup de discuții.

Instrumentele TIC facilitează colaborarea, elevii caută pe Internet pentru a găsi informaţii şi pentru a realiza sarcini de lucru, de exemplu traducerea a câte unei strofe dintr-o poezie în limba studiată. Apoi realizează împreună o ediție bilingvă a acestei poezii, ce ar putea fi folosită în site-ul clasei, al scolii, blogul personal etc.

Bibliografie:

1. Adăscăliţei, A., *Instruire asistată de calculator: didactică informatică*, Polirom, 2007.
2. Brut, M., *Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern*, Iasi, Polirom, 2006.

Tratarea diferențiată, modalitate de integrare eficientă a elevilor din ciclul primar

Prof. înv. primar Schintee Carmen
Șc. Gim. Constantin Brâncuși, Târgu Jiu, Județul Gorj

Cadrele didactice caută mereu alternative didactice care să stimuleze o mai mare motivare din partea copiilor pentru actul de învăţare, receptat mai degrabă ca o nouă descoperire proprie, de care să se simtă mândri atât elevii, cât şi părinţii.

Experienţa acumulată până acum în ţara noastră demonstrează că hotărâtoare în asigurarea reuşitei la învăţătură este munca diferenţiată cu elevii în funcţie de particularităţile lor de vârstă şi individuale, pentru a se asigura fiecăruia posibilitatea de a se dezvolta şi pregăti la nivelul capacităţilor sale.

Din punct de vedere organizatoric, gruparea copiilor pe nivele de dezvoltare diferă de la obiect la obiect, aici intervenind şi aptitudinile lor. Una va fi împărţirea acestora în cadrul obiectului matematica şi alta la limba română, geografie sau istorie. O cunoaştere atentă a copiilor de către învăţător este un factor important în progresul acestora prin tratare diferenţiată. O tratare diferenţiată cere şi o restructurare a lecţiei, o restructurare diferită de la obiect la obiect, de la lecţie la lecţie.

La limba română, cele mai bune rezultate în tratarea diferenţiată le-am obţinut folosind activitatea în grup. Adoptând acest mod de lucru, am creat posibilităţi elevilor de a se ajuta reciproc, atât în tehnica cititului, cât şi în exprimarea orală sau scrisă, ca formă şi conţinut, de a exersa actul vorbirii într-un grup restrâns, învingând astfel timiditatea şi neîncrederea în sine, formându-şi deprinderi de muncă în colectiv etc.

Pe grupe, se poate lucra după următoarele sarcini:

Grupa elevilor avansaţi (prima grupă):

- Să împartă lecţia pe fragmente după ideile principale.

Grupa cu elevi ce mai au nevoie de sprijin în rezolvarea unor sarcini (a doua grupă):

- Să răspundă la unele întrebări ce antrenează capacitatea de interpretare, gândire.

Grupa cu elevi ce întâmpină dificultăţi în învăţare (a treia grupă):

- Să citească şi să povestească (fiecare elev din grupă) câte un fragment din lecţie, delimitat de învăţător sau profesor.

În cadrul orelor de matematică, ca o modalitate de acţiune, este folosirea fişelor de muncă independentă. Acestea prezintă avantajul că pot insera o varietate largă de întrebări, exerciţii şi probleme, formulate în scopul pe care îl urmărim la un moment dat şi pot fi individualizate, adresându-se fiecărui copil, în măsura în care el trebuie ajutat. Practica la clasă dovedeşte că folosirea fişelor de muncă independentă dă rezultate certe, spectaculoase chiar, dacă acestea se dau după o anumită metodologie şi cu un scop bine determinat.

Înainte de a le aplica, trebuie formată la elevi deprinderea de a lucra singuri, de a avea incredere în forţele proprii, capacitatea de a se concentra asupra răspunsurilor care li se cer. Pentru a putea obţine aceste condiţii trebuie să se lucreze mai multe exerciţii la tablă, în timp ce restul clasei lucrează în mod independent, sub supravegherea atentă a cadrului didactic. Se trece apoi la rezolvarea de exerciţii şi probleme date pe două numere, lipsind astfel elevul de ajutorul colegului de bancă.

În timpul calculelor, trebuie să se creeze condiţii optime concentrării asupra lucrului individual, îndrumările învăţătorului să se dea pentru fiecare elev.

De asemenea, este necesar să se calculeze timpul optim efectuării temei astfel încât elevii să nu fie presaţi de trecerea timpului, dar nici să nu se dea prea puţin de lucru pentru timpul stabilit.

Cadrul didactic trebuie să dovedească o bună cunoaştere a gradului de evoluţie a diferitelor procese psihice, a gradului de dezvoltare, a tipului de inteligenţă caracteristică fiecărui copil, pentru a putea folosi mijloace adecvate în scopul dezvoltării acesteia la nivelul standardelor şcolare. Iată o paralelă între:

Clasa tradiţională	Clasa diferenţiată
➢ Diferenţele dintre elevi sunt mascate, se acţionează asupra lor când devin problematice. ➢ Evaluarea se face, de regulă, la sfârşitul învăţării să se vadă cine a înţeles. ➢ Predomină o înţelegere îngustă a inteligenţei. ➢ Există o singură definiţie a excelenţei. ➢ Interesele elevilor sunt lăsate în plan secundar. ➢ Sunt luate în calcul puţine profile de învăţare. ➢ Domină instruirea frontală. ➢ Sarcinile de lucru oferă, în general, o singură opţiune. ➢ Timpul este relativ flexibil. ➢ Domină un singur text. ➢ Se caută interpretări unice ale ideilor şi evenimentelor. ➢ Cadrul didactic direcţionează comportamentul elevilor. ➢ Cadrul didactic rezolvă probleme. ➢ Se foloseşte preponderent o singură formă de evaluare.	➢ Diferenţele dintre elevi sunt studiate ca o bază pentru proiectarea actului instructiv-educativ. ➢ Evaluarea este continuă şi diagnostică pentru a înţelege cum să se organizeze predarea. ➢ Este evidentă concentrarea pe forme multiple de inteligenţă. ➢ Excelenţa este, în mare măsură, definită în termeni de creştere individuală fată de situaţia iniţială. ➢ Elevii sunt frecvent ghidaţi să facă alegeri bazate pe interese. ➢ Există oferte pentru mai multe profile de învăţare. ➢ Se folosesc diferite forme de instruire. ➢ Se folosesc frecvent sarcini cu mai multe opţiuni. ➢ Timpul este flexibil în funcţie de nevoile elevilor. ➢ Sunt furnizate materiale flexibile. ➢ Se caută perspective multiple asupra ideilor şi evenimentelor. ➢ Cadrul didactic facilitează formarea capacităţilor de învăţare independentă. ➢ Elevii îşi ajută colegii şi cadrul didactic în rezolvarea de probleme. ➢ Elevii sunt verificaţi prin căi diferite de evaluare.

În sprijinul abordării diferenţiate a copiilor vin o serie de documente legislative la nivel mondial, precum: „Convenţia Internaţională privind Drepturile Copilului”, „Declaraţia Universală a Drepturilor Omului”, Legea Învăţământului, alte articole de lege din legislaţia mondială. Toate, la unison, exprimă dreptul copilului de a fi tratat în aşa fel încât să i se asigure o dezvoltare armonioasă, în funcţie de personalitatea fiecăruia.

Pentru a centra conţinuturile învăţării pe copil, trebuie, în primul rând, să-i cunoştem particularităţile psihofiziologice, ceea ce înseamnă cunoaşterea temperamentului, nivelul de priceperi şi deprinderi, interesele, potenţialul

intelectual, trăsăturile de personalitate etc. Foarte importantă este şi cunoaşterea eredităţii socio-culturale cu care copilul vine din familie.

Respectarea diferenţelor individuale trebuie să ducă la tratarea diferenţiată a copiilor, la crearea unor situaţii de învăţare care să permită progresul copilului, pe diferite căi, prin realizarea aceloraşi obiective. Practic, trebuie create situaţii de învăţare care să determine o participare activă a copilului în procesul de învăţare prin interacţiuni directe.

Tratarea diferenţiată, înseamnă, în esenţă, adaptarea învăţământului la particularităţile individuale psiho-fizice ale copilului, influenţarea instructiv educativă a elevului potrivit particularităţilor sale, înlesnind prin aceasta descoperirea si cultivarea aptitudinilor, înclinaţiilor, intereselor lui, pregătirea la nivelul posibilităţilor de care dispune, crearea unui cadru favorabil formării personalităţii.

Bibliografie:

Joiţa, E., “Didactica aplicată”, Craiova Ed. „Gheorghe Alexandru”, 2003;
Jinga I., Negret I., “Învăţarea eficientă”, Bucureşti, Editura Edilis, 1994;
Popovici D., „Elemente de Psihopedagogia Integrării”, Editura Pro Humanitate, 2000.

Educația morală, educație pentru toți

Prof. Schintee Gheorghe
Școala Gimnazială Nr. 1 Telești, Județul Gorj

Moto:„Nu din averi izvorăşte virtutea, ci din virtute izvorăsc şi averile şi celelalte bunuri omeneşti” (Platon)

Cuvântul „morală” înseamnă ansamblul normelor de convieţuire, de comportare a oamenilor unii faţă de alţii şi faţă de colectivitate şi a căror încălcare nu este sancţionată de lege, ci de opinia publică; etică.

Morala, ca fenomen social, reflectă relațiile care se stabilesc între oameni care interacționează într-un context social într-un anumit spațiu și într-un anumit timp. Între oameni apar anumite raporturi sociale. „Natural că nu tot ceea ce ține de raporturile sociale în extensiunea și profunzimea lor reprezintă obiect al moralei”.

„Omul este subiect și obiect al moralei. Este subiect pentru că emite judecăți de valoare și săvârșește fapte apreciate prin grila normelor și valorilor morale. Este obiect întrucât ideile, judecățile, faptele sunt reflectate generalizat în norme, principii, reguli, obiceiuri și tradiții morale preluate ” (Elena Macavei).

Educația s-a ocupat dintotdeauna ca ființele să devină morale. Educația morală ajută copilul mai întâi să se adapteze colectivului în care trăiește (familie, grădiniță, școală), mai târziu să-și respecte obligațiile pe care le are de îndeplinit față de familie, profesie, țară și în cele din urmă să participe la crearea valorilor morale ale umanității. Fără existența și respectarea de către toți oamenii a unor reguli de purtare și obiceiuri, viața în societate n-ar fi posibilă. Acestea au existat totdeauna și există și astăzi chiar și la popoarele aflate pe trepte inferioare de cultură și civilizație. „Cât privește originea acestora, în unele societăți ele au fost moștenite prin tradiție, în altele au fost opera unor învățați, iar în alte societăți au fost prevăzute în religiile lor.”

Pentru a se face cât mai bine o delimitare a specificului educației morale se face o diferență între morală (sistemul moral al societății privit ca un tot) și moralitate (morală individuală). Din această cauză „morala socială are un caracter obiectiv și constituie baza ontologică a educației morale”.

Viața socială n-ar fi posibilă fără respectarea unor norme prin care sunt reglementate relațiile sociale, comportarea oamenilor. Morala cuprinde principii și norme referitoare la comportarea omului față de semeni, față de instituțiile sociale și față de sine. În relațiile concrete ale omului cu semenii săi, cu familia, cu grupul social căruia aparține, se află izvorul adevărat al oricărei morale.

Trecerea de la morală la moralitate, de la conștiința morală socială la cea individuală nu este directă, ea fiind mijlocită de o serie întreagă de variabile sociale și psihologice. Variabilele sociale sunt impuse de contextul social în care se realizează educația morală, cele psihologice fiind impuse de faptul că aderarea la morala socială se realizează de un subiect concret, implicat afectiv în raport cu morala socială.

În sens pedagogic profilul moral al individului este o realitate în continuă transformare. Acesta se realizează continuu în cadrul acțiunii educaționale.

De la o vârstă fragedă omul este implicat într-o serie de relații morale și practice. În acest fel devine și subiect al acestora. Din punct de vedere pedagogic omul va rămâne subiect al educației morale chiar dacă intră sau nu în sfera activității educative, așa cum arăta și Ioan Nicola, „educația morală nu este posibilă în afara relațiilor sociale ce se stabilesc între oameni, relații care întotdeauna au și o coloratură morală sau sunt prin excelență relații de ordin moral. ”

Educația morală este e o latură complexă a educației pentru că ea se desfășoară pe baza unității dintre social și psihologic. Relația dintre acestea se modifică în funcție de contextul în care se manifestă dar și de dezvoltarea ontogenetică a copilului.

Ca fenomen social, morala reflectă relaţiile (raporturile) ce se stabilesc între oameni într-un context delimitat în spaţiu şi timp. Din această perspectivă ea ne apare ca o formă a conştiinţei sociale, în care sunt reflectate caracteristici proprii acestor raporturi, dar şi o notă apreciativă, consubstanţială celor reflectate, cu funcţie reglatoare asupra convieţuirii umane, stimulând şi orientând comportamentul indivizilor în concordanţă cu cerinţele sociale. De aici, rezultă caracterul normativ al moralei, ea presupunând un sistem de comandamente morale sub forma unor modele ideale de comportare. Morala reflectă, deci, concomitent atât manifestări ale relaţiilor concrete dintre oameni, cât şi sensul lor ideal, respectiv cum ar trebui să se realizeze aceste relaţii. Din scopul educației morale rezultă două deziderate ale educației: formarea conștiinței și a conduitei morale.

Cercetările psihologilor şi practica pedagogică dau dovadă concretă faptului că educarea deprinderilor morale şi transpunerea acestora în abilităţi stabile specifice personalităţii se realizează doar prin prezenţa, la cel educat, a motivelor comportamentului manifestat. Atitudinile pozitive, reieşite din normele de conduită, trebuie să se extindă în aptitudini de personalitate, pornind din motivaţia internă a elevului.

Educarea tinerilor în spiritul înaltei moralităţi se realizează numai într-o comunitate sănătoasă. Astfel, e necesar ca principalele caracteristici ale personalităţii să fie formate în şcoală, sistematic şi consecutiv, fundamentală fiind exigenţa faţă de sine şi disciplina conştientă, care duc la democratizarea şi îmbunătăţirea relaţiilor dintre oameni. În toată complexitatea ei, educaţia morală sprijină persoanele în cauză să obţină performanţe educaţionale deosebite şi o viaţă plină de succese, împliniri, armonie însoţită de satisfacţii şi bucurii spirituale.

Bibliografie:

Ioan Nicola , *Pedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1992;

Elena Macavei, *Pedagogie*, Editura Aramis, București, 2001.

Plăcere şi Suferinţă, Recompensă şi Pedeapsă
-reflexie şi argumentaţie-

Autor: profesor Călin Alina,
Școala Gimnazială“Ștefan Bârsănescu”,Iaşi

Motto: *„Când cauţi plăcerea, aminteşte-ţi că aceasta e însoţită de regrete şi suferinţă. În fundul cupei plăcerilor găseşti oboseala şi supărarea, iar baza supărării este formată din voluptăţile plăcerii.”*
(Leonardo da Vinci)

De ce simţim plăcere, de ce suferim, de ce aşteptăm recompensa tot ca o formă ce place şi pedeapsa de orice fel provoacă suferinţă? Pare că suntem „trestii cugetătoare” ce respiră şi trăiesc ancorate în aceste patru concepte reale despre viaţă. Nu suntem doar maşini, ele nu simt şi nu exprimă, suntem fiinţe vii şi trebuie să ne analizăm şi să ne înţelegem biologicul cu care am fost dăruiţi. Simplist şi religios ştim că suntem trup, suflet şi spirit, dar dezvoltarea ştiinţifică ne arată mai mult, ne face să înţelegem cum funcţionăm, cât de sensibili suntem ca parte a acestui univers viu.

Studiile biologice şi medicale au demonstrat că unele structuri hipotalamice şi extrahipotalamice care prezintă legături strânse cu hipotalamusul, determină natura afectivă a senzaţiilor, adică dacă senzaţia este plăcută sau supărătoare. Aceste calităţi sunt denumite şi cu termenul de *recompensă* şi, respectiv, *pedeapsă*. Nu privim încă aceste concepte din punct de vedere etic ci căutăm sursa lor biologic. Excitarea electrică a centrilor plăcerii calmează, în timp ce stimularea centrilor pedepsei produc o supărare extremă, până la frică, provoacă o reacţie de scăpare şi alte manifestări pe care la atribuim pedepsei. Aproape orice lucru pe care îl facem depinde de recompensă sau pedeapsă. Dacă facem ceva care este recompensat, continuăm să-l facem, şi invers. Deci, centrii recompensei şi ai pedepsei constituie, cu siguranţă, unii din cei mai importanţi reglatori ai activităţilor organismului uman. Ei există şi sunt antrenaţi chiar de noi, de actele noastre liber consimţite şi abia la acest nivel putem analiza etic acţiunile omului şi expectanţele sale, alegerile consimţite.

Centrii majori ai recompensei sunt localizaţi îndeosebi de-a lungul fasciculului median prozencefalic de la nivelul hipotalamusului lateral, şi ale nucleului ventromedian hipotalamic. Centrii de recompensă mai slabi, care, probabil, sunt subordonaţi celor hipotalamici, se găsesc în amigdală, septum, unele arii talamice şi în ganglionii bazali (tot sistemul limbic), continuându-se posterior în tegmentul bazal mezencefalic. Centrii pedepsei sunt localizaţi în aria periventriculară mezencefalică a tegmentului dorsomedian, care se întinde anterior în zona periventriculară hipotalamică şi talamică, urmând, în general, căile algice. Zone mai slabe se găsesc în amigdală şi hipocamp.

Conex cu biologia şi partea medicală a acestui studiu, vedem că rolul centrilor *plăcerii* şi *pedepsei* au o importanţă majoră în înţelegerea procesului de învăţare, de unde importanţa înţelegerii lor din punct de vedere al educaţiei. S-a constatat că o experienţă senzorială, care nu determină recompensă sau pedeapsă, nu se fixează sub formă de memorie aproape deloc. De asemenea, s-a constatat, prin înregistrări realizate electric, că excitanţii senzoriali noi excită totdeauna scoarţa cerebrală (reacţia de orientare şi faza de atenţie). Dacă stimulul se repetă de un număr de ori, fără ca el să excite centrii pedepsei sau ai plăcerii, răspunsul cortical dispare aproape complet. Atunci când stimulul, în loc de indiferenţă, determină recompensă sau pedeapsă, răspunsul cortical în loc de a se stinge, devine prin repetare tot mai intens. În felul acesta ne apare clar că centrii *pedepsei* şi ai *recompensei* din sistemul limbic, joacă un important rol în selecţia tipului de informaţie ce urmează a fi învăţată sau este dorită a fi asimilată.

Filosoful antic Epicur afirma că „scopul tuturor acţiunilor noastre este în general plăcerea” de unde şi alegerile oamenilor; nimeni nu alege de bunăvoie suferinţa, ea apare mereu ca o lipsă a plăcerii râvnite. Şi la nivel educaţional, uşurinţa de a asimila un lucru sau altul, o materie sau alta, vine pe aceeaşi cale a alegerii liber consimţite a ceea ce place şi aduce o recompensă. Suferinţa sau pedeapsa este carenţa, golul existent inerent în fiinţa umană, este o sălăşluire în spirit a ceea ce nu e realizat şi împlinit, e o aşteptare. Filosoful francez Diderot afirma că durerea nu începe să însemne ceva decât în momentul când reaminteşte memoriei noastre senzaţia pe care am mai încercat-o.

Acelaşi proces apare şi în cazul amintirilor; căutăm să uităm sau ne impunem să uităm ceea ce ne-a provocat suferinţă, este o formă de apărare a organismului, o închidere a fiinţei umane care se aşteaptă la pedeapsă şi totuşi face orice ca să uite cauza, fugind de consecinţe. Selecţia oarecum naturală dar controlată a ceea ce reţinem sau uităm este realizată de hipocampul ce furnizează impulsul care produce transformarea memoriei primare în memorie secundară. El are rolul de a transmite anumite tipuri de semnale în zonele de depozitare a memoriei de lungă durată, dirijând fixarea memoriei sub forma unei engrame permanente. În lipsa hipocampului, informaţiile verbale (nu deprinderile) nu se pot consolida sub formă de memorie de lungă durată., motiv principal al uitării sau al reţinerii selective. *Memoria* ca „trezorier şi gardian al tuturor lucrurilor”- cum susţinea Cicero- este garantul nostru moral, sediul actelor noastre responsabile şi abia de aici putem vorbi de morală şi putem analiza termenii de recompensă şi pedeapsă, plăcere şi suferinţă din punct de vedere axiologic şi valoric. „Memoria îşi aminteşte chiar şi de uitare” spunea Octavian Paler, un gânditor profund şi enciclopedic care invita tânăra generaţie la cunoaşterea omului nu doar ca actor social responsabil de actele sale, dar şi ca păstrător al memoriei şi ştiinţei umane ridicate pe cele mai înalte trepte ştiinţifice şi spirituale. Chemarea fiinţei umane la cunoaşterea de sine nu mai este o necesitate acum, ci o obligaţie transdisciplinară menită să reunească ştiinţe ca religia, etica, medicina, bioetica, sociologia, tehnologiile ramurilor, într-o armonie universală dăruită omului ca păstrător al valorilor umanităţii. El va primi atunci realităţile şi suferinţa, lipsa şi moarte viului nu ca o pedeapsă ci ca o lege structurală a lumii, ca o ordine a universului în care e doar un trecător.

PLAN DE ACȚIUNE ÎN VEDEREA CREĂRII UNUI MEDIU DE ÎNVĂȚARE INCLUZIV

Prof. PÎRVULEȚU ANGELICA DANIELA
PROF. MATEMATICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ANGHEL MANOLACHE
SCRIOAȘTEA, TELEORMAN

Educația incluzivă înseamnă faptul că toți copiii au acces la educație de calitate într-un mediu incluziv.

Cele trei componente ale acestei definiţii pot fi înţelese după cum urmează:

1. **TOŢI COPIII** - “copii cu dizabilităţi, copii supradotaţi, copii fără adăpost, copii din zone izolate sau aparţinând unor grupuri nomade, copii aparţinând unor minorităţi lingvistice, etnice sau culturale, copii cu HIV sau aparţinând oricăror altor grupuri vulnerabile” – Declaraţia de la Salamanca (1994).
2. **EDUCAŢIA DE CALITATE** este definită ca fiind crearea de oportunităţi reale de obţinere a succesului în experienţa de învăţare. Cu alte cuvinte, calitatea educaţiei nu se măsoară în termeni de performanţă, promovabilitate, infrastructură, tehnologie şi confort, ci în capacitatea sistemului, a şcolii şi a dascălului de a crea oportunităţi de învăţare pentru orice copil/elev.
3. **MEDIUL INCLUZIV** înseamnă acel mediu în care sunt bineveniţi, protejaţi şi educaţi TOŢI copiii, indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici (UNESCO).

Copii cu CES sunt atât în grădiniţe, cât şi în şcoli. Ei sunt parte a grupurilor de copii, participând, după posibilităţile lor la activităţile şi programele educaționale. Dacă, pe o perioadă anume, cadrele didactice observă că problemele sunt frecvente, trebuie să ceară sprijin de la specialişti, de asemenea să antreneze familia în demersurile de ameliorare a problemelor descoperite.

Ca proces, educaţia incluzivă înseamnă că toţi copiii şi tinerii învaţă împreună în stucturi obişnuite ale învăţământului preşcolar, şcolar şi superior.

În cele ce urmează, va fi prezentat cazul unui copil cu CES, care prezintă, conform Certificatului de Orientare Școlară și Profesională, ”afectări ale sistemului nervos și funcțiilor mentale”, iar din punct de vedere medical, a fost diagnosticat cu sindrom hiperkinetic.

Descrierea cazului

I. Date despre familie:

Copilul provine dintr-o familie nucleară, fiind singur la părinți. Situația materială a familiei este bună, ceea ce permite familiei un trai decent, ambii părinți au studii superioare și au un loc de muncă.

II. ***Date despre copil:***

M. I. are 6 ani, are o dezvoltare fizică conform categoriei de vârstă din care face parte. Copilul a fost diagnosticat cu sindrom hiperkinetic (ADHD). Adaptarea la mediul școlar s-a realizat relativ ușor, mai greu fiind pentru restul elevilor din clasa pregătitoare, M. I. prezentând toleranță scăzută la frustrare, izbucniri imprevizibile, manifestări agresive față de ceilalți copii, flux verbal intens dar fără coerență, nivelul intelectual scăzut.

Conform recomandărilor specialiștilor, integrarea copilului presupune aplicarea unor strategii didactice destinate prevenirii și corectării comportamentelor indezirabile mediului școlar și social, consolidarea unor atitudini favorabile față de colectivul de elevi și față de cadrele didactice, din partea acestuia.

Din evaluarea capacităților, deprinderilor/abilităților, nevoilor și dificultăților copilului, făcută în urma colaborării cu consilierul școlar, părinții și a observării curente a comportamentului acestuia în clasă, au fost identificate următoarele aspecte:

Puncte tari:

- dezvoltare fizică normală;
- disponibilitate de comunicare;
- deprinderi de autoservire;
- nivel ridicat de energie;

Puncte slabe:

- dificultăți în operarea cu noțiuni, în analiză și comparare, clasificare;
- motricitatea fină deficitară;
- fluxul verbal intens, dar lipsit de coerență;
- atenție instabilă;

III.*Stabilirea nevoilor copilului:*

Nevoile copilului au fost identificate cu punctele lui slabe, iar procesul educațional va fi pliat pe remedierea lor.

IV.*Planul de acțiune presupune crearea mediului de învățare favorabil:*

A. **Scopul:** dezvoltarea potențialului cognitiv al elevului în vederea integrării sale în activitatea clasei; dezvoltarea abilităților de comunicare; însușirea unor reguli de conduită la nivelul grupului de elevi.

B. **Obiective:**

Pe termen lung:

✓ Creșterea nivelului de dezvoltare cognitivă prin stimularea corespunzătoare a senzațiilor și percepțiilor, a operațiilor gândirii;

✓ Creșterea gradului de coordonare motorie, dezvoltarea structurilor perceptiv motrice;

✓ Dezvoltarea capacității de comunicare, înțelegerea și utilizarea corectă a structurilor specifice;

✓ Însușirea unor reguli de comportare în grupul școlar și în plan social.

Pe termen scurt:

✓ Să opereze cu noțiunile, să le definească și să le înțeleagă (analiza și sinteza în cadrul observării unor obiecte, imagini, fenomene; sesizarea asemănărilor și deosebirilor);

✓ Să execute acțiuni care presupun realizarea mișcărilor precise;

✓ Să participe la discuții informale în cadrul grupurilor de copii;

✓ Să ia parte la activitățile de învățare ale grupului.

V. Pașii de acțiune: Planul de intervenție personalizat este bazat pe metode și strategii centrate pe cerințele educative speciale ale elevului și urmărește să creeze mediul favorizant pentru învățare. Acțiunile vor fi orientate spre crearea unei atmosfere de învățare eficientă în clasă și spre adaptarea sarcinilor de lucru.

Astfel, atmosfera de învățare va fi bazată pe reguli stabilite împreună cu copilul, puține la număr pentru a fi ușor de reținut, să fie aplicabile și predictbile, să fie exprimate în enunțuri pozitive, să fie afișate sub forma unor poze sau benere, să fie repetate frecvent.

Pasul 1. Dezvoltarea potențialului cognitiv al elevului.

Copilul va fi inclus în acțiuni și programe compensatorii care să faciliteze creșterea potențialului cognitiv al copilului. Observarea unor obiecte, imagini, fenomene și apoi, pe baza lor copilul va fi ajutat să analizeze și să sintetizeze, să clasifice. În acest fel, percepția nu va mai fi spontană, ci va fi intenționată. De asemenea, copilul va fi ajutat să-și proiecteze achizițiile din sfera limbajului în activitatea de cunoaștere a lumii înconjurătoare.

Pasul 2. Dezvoltarea abilităților de comunicare.

Creșterea volumului și activarea vocabularului este scopul acestei acțiuni, pornind de la experiențele imediate. Se urmărește creșterea capacității copilului de a transmite mesaje simple, de a primi mesaje și de a îndeplini acțiuni simple, de a răspunde adecvat (verbal și nonverbal). Includerea lui în toate activitățile clasei, iar atunci când apar dificultăți să fie ajutat printr-o atitudine pozitivă atât din partea cadrului didactic, cât și din partea colegilor din clasă, prin încurajare și susținere, vor fi, de asemenea, modalități de atingere a abiectivului propus.

Pasul 3. Însușirea și respectarea regulilor de grup, prin asigurarea unui management eficient la nivelul clasei.

Strategii și metode de lucru:

- așezarea copilului în apropierea cadrului didactic, departe de fereastră sau de spații aglomerate pentru a minimaliza influența factorilor perturbatori; așezarea lui alături de copiii care pot reprezenta modele pozitive;
- oferirea unor instrucțiuni clare în legătură cu comportamentele permise în clasă;
- obținerea contactului vizual cu copilul atunci când i se comunică ceva și că și el stabilește contact vizual ferm când dorește să comunice cu cei din jur;
- stabilirea împreună cu copilul a regulilor clasei, pentru siguranța că acestea vor fi repectate; acestea să fie simple, clare și afișate la loc vizibil pentru a putea fi consultate de câte ori este nevoie.

VI. Concluzii: Planul de intervenție personalizat a presupus munca în echipă, a tuturor celor implicați în activitățile desfășurate de copil pe parcursul unei zile pentru a forma un cerc de susținere, echilibrare și integrare în grupul școlar și implicit în societate, în principal de către învățător, consilier școlar și familie. Astfel, copilul a înregistrat un progres real, favorabil unei integrări optime în mediul școlar, dar și în cel social.

Bibliografie:

- ✓ Vrăsmaș, T. - *Învăţământul integrat şi/sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti, 2001;*
- ✓ Vrăsmaș, E. - *Introducerea în educaţia cerinţelor speciale, Editura Cedis, Bucureşti, 2004;*
- ✓ Gherguț, A.- *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale-strategii diferenţiate şi incluzuve în educaţie, editura Polirom , Bucureşti,2006;*
- ✓ https://www.proform.snsh.ro/baza-de-date-online-cu-bune-practici-pentru-dezvoltarea-capacitatii-institutionale-a-scolilor-defavorizate/dreptul-la-educatie-de-masa

.

Educația incluzivă

Profesor: Cengher Valentina
Școala Gimnazială „Alexandru Ceușianu” -Reghin

„Educația e cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea” - Nelson Mandela

Educația incluzivă a apărut din cauza neajunsurilor educației integrate, care nu a putut împiedica marginalizarea copiilor care erau diferiți față de ceea ce se considera normal, în general. Aceasta presupune ca toți elevii să învețe împreună, indiferent de dificultățile pe care aceștia le pot avea sau de diferențele care pot exista între ei.

Educația incluzivă presupune mai multe aspecte, precum: schimbarea de atitudini, comportamente sau curriculum, care să satisfacă diversitatea copiilor, inclusiv a celor cu CES; urmărește să identifice și să minimizeze barierele învățării; susține și confirmă că toți copiii pot învăța și au nevoie de o formă de sprijin pentru învățare. De asemenea, este mai cuprinzătoare decât educația formală obișnuită, cuprinzând educația pentru familie, pentru comunitate, dar și alte oportunități de educație în afara școlii, fiind un proces dinamic, care se dezvoltă continuu în funcție de cultură și de context.

Totodată, când se vorbește de educație incluzivă trebuie avute în vedere: existența și aplicarea principiilor incluziunii: principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării șanselor în educație, principiul asigurării serviciilor de sprijin, principiul centrării pe copil, principiul educației de bază pentru toți copiii, principiul cooperării și al parteneriatului; punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive, care pune accent pe diversitate; elaborarea unui curriculum care să fie flexibil și divers, adaptat la nevoile copilului, cu metode de evaluare diverse; crearea și funcționarea unui sistem de servicii de sprijin, incluzând asistență psiho-pedagogică, asistență medicală, socială, dar și sprijin în învățare.

Din cauza unor factori precum sărăcia, discriminarea sau lipsa de sprijin din partea părinților și a comunității, accesul la educație de calitate este o provocare zilnică. Astfel, se reduc dramatic șansele elevilor de a-și valorifica potențialul, de a deprinde abilități fundamentale pentru viața lor și de a-și câștiga traiul ca adulți.

Așa cum sunt prezentate datele pe site-ul UNICEF, în prezent:

- Aproape 400.000 de copii nu merg la școală;
- Doar patru din cinci copii termină clasa a VIII-a și doar șapte din zece finalizează liceul sau școala profesională;
- Unul din patru copii romi învață în clase segregate;
- Mulți copii cu dizabilități nu merg la școală - șansele lor de a finaliza învățământul obligatoriu sunt mai mici decât ale colegilor lor;
- Patru din zece elevi cu vârsta de 15 ani au dificultăți în a înțelege textele pe care le citesc;
- Unul din cinci adolescenți și tineri nu merge la școală, nu urmează o formare profesională sau alte tipuri de formare și, prin urmare, nu își poate găsi un loc de muncă.

Aceste statistici sunt negative din mai multe cauze:

- fonduri, standarde, instrumente sau metodologii insuficiente;
- lipsa formării continue a cadrelor didactice și a directorilor școlari;
- părinții care nu înțeleg beneficiile educației;
- comunicarea și parteneriatul între părinți și profesori slabe sau inexistente;
- implicarea redusă a părinților și tutorilor în educația copiilor;
- discriminarea împotriva romilor, a copiilor cu dizabilități și a fetelor;

- violența împotriva copiilor, tolerarea metodelor violente de disciplinare;

UNICEF încearcă să diminueze aceste aspecte negative, punând accent pe:

- formarea directorilor de școală și a profesorilor astfel încât aceștia să sprijine mai bine fiecare copil;
- oferirea de metode și abilități didactice mai eficiente;
- sprijinirea familiilor în vederea dezvoltării competențelor parentale;
- creșterea stimei de sine și a aspirațiilor educaționale ale copiilor;
- îmbunătățirea comunicării dintre părinți și profesori;
- intensificarea sprijinului comunității în favoarea educației.

Ținând cont de principiile învățământului modern, fiecare elev este unic, educatorul respectă diferențele individuale și încurajează diversitatea, se exprimă deschis încrederea în capacitatea de schimbare pozitivă, se evaluează doar comportamentul specific, se fac aprecieri pozitive ale comportamentului copiilor, nu se generalizează comportamentele prin etichete personale și caracterizări globale ale elevului, stima de sine este văzută ca premisă a dezvoltării personale.

Așadar, educația incluzivă presupune școlarizarea copiilor cu cerințe educaționale individuale, adaptarea școlii la nevoile acestora, progresul individual, acceptare, atitudine pozitivă, modalități de predare și evaluare diverse, eliminarea discriminării. Toți copiii au dreptul la educație și fiecare copil este capabil să învețe în ritm propriu.

Bibliografie:

Ghergut Alois, Frumos Luciana, *Educația incluzivă -ghid metodologic*, Editura Polirom, Iași, 2019.

Manea Adriana Denisa, *Educația incluzivă. Teorie și aplicații*, Editura Școala Ardeleană, Cluj-Napoca, 2020.

Presecan Nicoleta, Popa Laura Larisa, *Prin educație spre vocație*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2021.

Incluziunea, o valoare asumată în liceele tehnologice

Prof.Ing. Enică Marilena
Liceul de Turism și Alimentație „Dumitru Moțoc”, Galați

Unitatea de învățământ care depune eforturi pentru a oferi condiții optime astfel încât fiecare elev să poată învăța și progresa cât mai bine este – cel mai probabil – dornică de a deveni o școală incluzivă. Într-o astfel de școală, fiecare elev se simte apreciat pentru ceea ce este și pentru potențialul său; o astfel de școală se străduiește să asigure resursele pentru ca toți elevii și fiecare elev în parte, să își atingă potențialul maxim.

Nu există un model unic de școală incluzivă, însă școlile care au un grad avansat de incluziune se caracterizează prin faptul că sunt deschise, primitoare față de toți elevii – inclusiv față de cei care au diverse dizabilități sau care întâmpină diferite dificultăți – și adoptă o serie de strategii caracteristice celor mai eficiente școli pentru a asigura progresul fiecăruia.

Climatul și **cultura** *Liceului de Turism și Alimentație „Dumitru Moțoc”,* Galați, sunt date de valorile, convingerile și comportamentele indivizilor, perceptibile prin felul în care se definește, arată și acționează școala. Fiecare persoană din școală influențează cultura, performanța și valorile instituției noastre.

În școala noastră incluzivă, toți se simt bineveniți și fiecare elev este la fel de valoros, școala manifestând grijă și depunând eforturi susținute pentru a asigura cadrul optim în care fiecare elev să învețe și să progreseze. Activitățile desfășurate de copiii cu CES în cadrul unui liceu tehnologic cu specializare în turism și alimentație au ca avantaj corelarea activităților din viața de zi cu zi a unui copil și astfel tot ce învață reprezintă un real progres în adaptare și dezvoltarea de noi competențe.

Când curăță un cartof, își folosește atenția și dexteritatea pentru a îndepărta coaja, la fel și când va tăia un măr sau va curăța o portocală (atenție la obiecte ascuțite). Dacă este responsabil cu așezarea mesei sau cu punerea farfuriilor în mașina de spălat vase sau în suportul de la bucătărie, copilul va face ordonare și potrivire, frământarea unui aluat dospit sau decorarea unei prăjituri este o adevărată terapie prin textură și culoare. Toate acestea, aparent, sunt doar niște treburi prin casă, dar pentru un copil cu nevoi speciale, ele pot fi contexte de învățare.

Un proces de învățare incluziv înseamnă ca toți profesorii să recunoască faptul că diversitatea este „norma” în școli și că toți elevii, dintre care mulți pot avea nevoie de sprijin din diferite motive, la momente diferite, sunt responsabilitatea lor.

O școală incluzivă este într-un proces continuu de căutare a celor mai potrivite moduri de a răspunde la diversitatea elevilor, a intereselor și a nevoilor lor diferite de învățare. Acest proces este abordat cu o atitudine pozitivă și se bazează pe o bună înțelegere a principiilor și a practicilor incluzive. Schimbul de practici între colegii din *Liceul de Turism și Alimentație „Dumitru Moțoc”,* Galați este un mod foarte eficient de a încuraja dezvoltarea profesională. Profesorii au nevoie de încurajare pentru a colabora cu colegii, pentru a reflecta asupra practicilor lor și a le analiza împreună, pentru a construi astfel un set de cunoștințe și abilități de echipă.

Incluziunea persoanelor care se confruntă cu bariere în calea accesului sau care au mai puține oportunități în educație, este un obiectiv-cheie al inițiativei Comisiei Europene în sensul construirii unui Spațiu european al educației, precum și al Strategiei UE pentru tineret și al obiectivelor europene pentru tineret. Activitățile desfășurate în cadrul liceului

nostru sunt orientate spre viitor și contribuie la îmbunătățirea aspectelor deficitare încă persistente în ceea ce privește incluziunea socială.

Intensificarea solidarității, a cooperării constructive și a responsabilității comune a tuturor participanților angajați în demersul de asigurare a coeziunii și progresului social, elevi și profesori, reprezintă un element-cheie în desfășurarea activităților.

Prin realizarea de diferite preparate culinare, cu elevi aparținând unor categorii de persoane vulnerabile, elevi cu CES, elevi proveniți din diferite medii sociale dezavantajate, aceștia reușesc să dezvolte o atitudine pozitivă față de muncă.

Munca în echipă este importantă pentru fiecare membru component al acesteia. O bună comunicare, colaborare și completare între membrii echipei duce la obținerea de rezultate rapide, calitative și cantitative, dezvoltarea punctualității, seriozității, responsabilitatea acestora și îmbunătățirea nivelului de răbdare la activități.

Bibliografie:

- ✓ European Commission (2015). EU Justice, Consumers and Gender Equality contributing to an attractive environment for businesses and investors, strengthening competitiveness and fostering social inclusion. Factsheet. ec.europa.eu/newsroom/document.cfm?doc_id=44937
- ✓ Lazarus R. S. (2006), ”Emotions and interpersonal relationships: toward a person-centered conceptualization of emotions and coping”
- ✓ Vrăsmaş, T., Vrăsmaş, E., Stanciu, M. ş.a. Incluziunea şcolară a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale. Aspiraţii şi realităţi. Bucureşti, Editura VANEMONDE, 2010.
- ✓ https://www.proiectulmerito.ro/universul-de-invatare-al-copilului-cu-ces-material-de-invatare-din-activitati-acasa/

VALENŢELE FORMATIVE ŞI EDUCATIVE ALE ACTIVITĂŢILOR TRANSDISCIPLINARE

Prof. KYSILKA ILEANA
Colegiul Naţional Bănăţean Timişoara

Reforma învăţământului oferă o nouă viziune asupra întregului curriculum şi a modului de punere în practică a cerinţelor unui învăţământ modern, care să corespundă nevoilor de educaţie actuale. Acesta, prin noile programe şcolare, centrează activitatea didactică pe elev, oferindu-i posibilitatea realizării unui traseu propriu de învăţare, potrivit aspiraţiilor şi talentelor proprii. Pe de altă parte, oferă cadrelor didactice libertatea de a alege modul cel mai potrivit de realizare a finalităţilor învăţământului potrivit colectivelor de elevi pe care le conduc.

În acest scop, dascălul trebuie să cunoască şi să înţeleagă modul cum învaţă atât elevii buni, cât şi cei care întâmpină dificultăţi, pentru a le oferi acestora posibilităţi variate de îmbunătăţire a învăţării. Putem spune că are rolul unui strateg, că este cel care ia deciziile asupra a *ce, cum* şi *când* se predă şi se învaţă.

Principiile integrării verticale

- Nicio fază a educaţiei nu este ultima, fiecare îşi are raţiunea sa de a fi, dar ca etapă spre o realizare mai profundă a omului care se educă, şi nu ca ţintă finală.
- Nicio fază nu este izolată: fiecare se sprijină pe precedenta şi se deschide spre următoarea. În particular, educaţia şi viaţa adultă sunt în întregime integrate.
- Fazele sunt complementare.
- Trecerea de la un stadiu la altul trebuie să se realizeze fără întrerupere.

Principiile integrării orizontale

- Introducerea în curriculum a unor obiective de transfer, cum ar fi „a învăţa să înveţi”.
- Integrarea în achiziţiile cognitive a unor obiective afective destinate să creeze atitudinile care fac cunoştinţele operante.
- Repartizarea echilibrată a activităţilor de învăţare între cea şcolară şi cea extraşcolară, astfel încât, cel care învaţă sa fie plasat în contextele cele mai variate şi, pe cât posibil, cele mai apropiate de realitatea în care el va trebui să-şi investească învăţarea.

Transdisciplinaritatea este descrisă ca o formă de întrepătrundere a mai multor discipline şi de coordonare a cercetărilor, astfel încât să poată conduce, în timp, prin specializare, la apariţia unui nou areal de cunoaştere. În contextul învăţării şcolare, abordarea transdisciplinară se face cel mai adesea din perspectiva unei noi teme de studiu.

A lucra pe teme transdisciplinare înseamnă a depăşi barierele clasice ale unei discipline şi a aduce aspecte noi ale curriculum-ului, concentrate pe arii tematice mai largi. Astfel, învăţarea devine un proiect personal al elevului, fără a neglija însă îndrumarea şi orientarea învăţătorului care rămâne, totuşi, managerul situaţiilor de învăţare, „regizorul” întregului scenariu didactic.

Activităţile transdisciplinare sunt activităţi care abordează o temă generală, din perspectiva mai multor arii curriculare, construind o imagine cât mai completă a temei respective. Este tipul de activitate unde cunoştinţele şi capacităţile sunt transferate de la o arie curriculară la alta. Prin intermediul acestor activităţi se urmăreşte atingerea obiectivelor tuturor ariilor curriculare într-un context integrat.

Diferenţa între unitatea de învăţare şi activitatea tematică este aceea că o unitate de învăţare urmăreşte atingerea obiectivelor de referinţă ale unei discipline, pe când activitatea tematică îmbină obiectivele de referinţă ale mai multor arii curriculare.

În felul acesta, elevul nu mai trece prin secvenţe unitare de învăţare, separate în discipline şi lecţii diferite, aceeaşi noţiune putând fi abordată în mai multe moduri, conducând la o mai bună formare, în modul şi ritmul propriu al fiecărui elev. El devine actorul activ în rolul principal al acţiunii, imaginează, construieşte, cercetează, creează şi transpune în practică, găsindu-şi singur mijloacele din ceea ce i se oferă, originalitatea constând în aceea că se exprimă pe el însuşi, nu preia modelul învăţătorului, aşa cum se întâmplă în învăţământul tradiţional.

Atenţia este îndreptată asupra procesului de elaborare împreună, prin colaborare, a demersurilor de realizare a sarcinii. Lecţia devine, astfel, o „aventură a cunoaşterii”, rolul învăţătorului fiind mai mult de stimulare şi dirijare, iar motivaţia activităţii reiese din participarea entuziastă a cadrului didactic.

VALOAREA PEDAGOGICĂ A TEMELOR TRANSDISCIPLINARE

- Oferă elevilor posibilitatea de a se exprima liber pe ei înşişi.
- Maximizează posibilitatea ca fiecare elev să înveţe în ritm propriu şi să fie evaluat în raport cu performanţa sa anterioară.
- Oferă elevului posibilitatea de a se manifesta plenar în domeniile în care capacităţile sale sunt cele mai evidente.
- Situează elevul în miezul acţiunii, rezervându-i un rol activ şi principal: să imagineze, să construiască pe plan mental, să investigheze, să exploreze, să creeze, să transpună în practică, să găsească mijloacele şi resursele de traducere în fapt a ceea ce a prefigurat.
- Cultivă cooperarea, şi nu competiţia.
- Pune elevii într-o situaţie autentică, de rezolvare a unei sarcini concrete, cu o finalitate reală.
- Valorizează experienţa cotidiană a fiecărui elev, considerând-o o ancoră în achiziţionarea noilor abilităţi şi capacităţi.
- Elevul se desprinde de timpuriu cu strategia cercetării, îşi însuşeşte metode de muncă similare celor ştiinţifice, învaţă să creeze o situaţie problematică, să emită ipoteze asupra cauzelor şi relaţiilor în curs de investigaţie, să dea prognosticuri asupra rezultatelor posibile, să examineze şi să formuleze idei, să exprime puncte diferite de vedere.
- Asigură o învăţare activă, care se extinde până la limita pe care însuşi copilul o stabileşte.
- Oferă elevilor şansa planificării propriilor activităţi, asigurându-le ordinea în gândirea de mai târziu.

Se poate spune că, în ultimul timp, predarea în manieră integrată a disciplinelor a devenit o necesitate, ca urmare a exploziei de informaţii pe care copilul le găseşte în diverse surse, dar din care nu le preia într-un mod sistematizat. De aceea se impune ca şcoala, respectiv cadrul didactic, să organizeze procesul instructiv – educativ într-o formă cât mai accesibilă, cât mai atractivă şi cât mai eficientă pentru dezvoltarea personalităţii elevilor.

De noi depinde să facem învăţarea mai interesantă, reflectând lumea reală, creând un mediu cu o varietate mai largă de stimuli şi condiţii, determinând elevii să participe activ pe tot parcursul activităţilor şi făcând ca activitatea să devină o acţiune practică, având o finalitate palpabilă, măsurabilă.

BIBLIOGRAFIE:

- Cerghit, Ioan (1980) - ***Metode de învăţământ***, E.D.P. , Bucureşti.
- Ionescu, Mihaela (2003) - ***Managementul clasei***, Editura *Humanitas*, Bucureşti.
- Joiţa, Elena (1999) - ***Psihopedagogie şcolară pentru învăţământul primar***, Editura *Aramis*, Bucureşti.
- Peneş, Marcela (2004) - ***Noi didactici în viziune transdisciplinară*** (în baza suportului de curs oferit de *Centru Educaţia 2000+), Şcolile de vară*, iulie 2002.

EDUCAŢIA DUCE LA TOLERANŢA ŞI ACCEPTAREA COPIILOR CU CERNŢE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. înv. primar Sighişorean Mioara Elena
Şc Gimnazială . Nr. 1, Săcele

Educaţia ar putea fi consideratã un factor determinant al dezvoltării , în condiţiile în care este proiectată şi desfăşuratã corect *,”efectele ei pot fi pozitive sau negative în funcţie de valoarea sa de a plasa dezvoltarea psihicului în zona legicului şi a optimalului, când ea se transformã de fapt în autoeducaţie*.”(Clinciu, A.,)

Educaţia reprezintă pilonul care susţine toată existenţa noastră, de aceea ea este extrem de importantă,aş spune chiar vitală în devenirea unei persoane care astăzi este copil şi care mâine va deveni adult.Este şi mai important să ne axăm pe educaţie ca element ce vizează acceptarea copiilor cu CES, care au nevoie de o mai mare atenţie, iar integrarea persoanelor cu nevoi speciale poate îmbrăca diverse forme, întregul demers fiind iniţiat încă din copilărie, accentul căzând pe integrarea educaţională.

Integrarea educaţională a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul dezvoltării persoanelor cu cerinţe educative speciale. Conform principiilor promovate în materie de educaţie de către organismele internaţionale, precum şi a prevederilor incluse în „*Declaraţia drepturilor persoanelor cu diferite tipuri de handicap”*, se menţionează că persoanele cu nevoi speciale au aceleaşi drepturi fundamentale ca şi ceilalţi cetăţeni de aceeaşi vârstă, fără discriminare pe motive de sex, limbă, religie, opinii politice, origine naţională sau socială, stare financiară sau orice altă caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei din care provine.

Aşa cum afirma şi Florina Gheorghiu *„A integra înseamnă a încerca să valorifici toate potenţialităţile acestuia,să conştientizeze la nivelul lui şi al familiei sale care sunt adevăratele capacităţi pecare acesta le are.”(Gheorghiu, F)*

Acest aspect se reflectă în maniera de abordare metodologico-procedurală a educabililor. Strategiile specifice integrării educative sunt la rândul lor flexibile, caracterizate prin diversitate. Acestea datorită atributelor lor ,sunt adaptabile , putând fi cu uşurinţă multiplicate sau diversificate pentru a acoperi situaţiile noi . Aceste atribute caracterizează şi învăţarea , care trebuie să se realizeze în grupuri mici , să fie de cooperare , partenerială , activ-participativă , să se desfăşoare într-un mediu relaxant , plăcut .

Strategiile de cooperar**e** s-au dovedit a fi valoroase datorită faptului că facilitează nu numai învăţarea , ci şi comunicarea , socializarea , cunoaşterea reciprocă dintre elevi , care conduc la acceptarea reciprocă şi la integrarea , din toate punctele de vedere a elevilor cu CES în colectivul clasei . Toţi elevii învaţă datorită acestor strategii să asculte activ , să fie toleranţi , să ia decizii şi să-şi asume responsabilităţi în cadrul grupului .

Utilizând strategiile de cooperare am observat că ele determină o serie de rezultate:

- creşterea motivaţiei elevilor pentru activitatea de învăţare ;
- influenţarea stimei de sine a elevilor , care , deşi oscilantă în timp , sfârşeşte prin a fi pozitivă;
- dezvoltarea competenţelor sociale ale elevilor ;
- modificarea pozitivă a relaţiilor dintre elevi ;
- formarea unei atitudini pozitive faţă de finalităţile obtinute ;
- capacităţi sporite de a percepe o situaţie,un eveniment şi din perspectiva celuilalt ;

Strategiile de cooperare,de parteneriat presupun:

- învăţarea în grupuri competitive (grupurile de lucru pot deveni la un moment dat competitive , pe o secvenţă dată) ;
- învăţarea competitiv- tip PUZZLE (sarcinile de învăţare sunt divizate până la nivelul fiecărui membru component , pentru a se reîntregi ulterior prin juxtapunerea atent-selectivă a contribuţiilor parţiale

Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare influenţează în mod pozitiv formarea răspunderii individuale (elevii trebuie să-şi comunice propriile rezultate sau rezultatele grupului) , interacţiunea directă şi formarea deprinderilor interpersonale şi de grup mic . De asemenea , ele creează între elevi o interdependenţă pozitivă (aceştia realizează că au nevoie unii de alţii pentru a realiza obiectivele şi sarcinile grupului , că au resurse pe care trebuie să le administreze în comun , că recompensele vor fi comune) .

Le-am propus elevilor obiective care cer muncă originală, învăţare independentă, proprie iniţiativă şi experimentare.Le-am pus la dispoziţie materiale care permit o învăţare progresivă, prin experimentare directă, strategii care permit ideilor să se lege de altele şi activităţi care îi fac pe copii să gândească creativ.

Poate cel mai important aspect,este să dăm copiilor timp să se joace împreună ,să experimenteze, să facă greşeli, să încerce toate posibilităţile într-o situaţie şi să exploreze propria lume imaginară, să se ajute , să se cunoască în contexte variate . Din interacţiune şi combinare se naşte un rezultat inedit, într-un asemenea context individul creator lansează unele idei, soluţii pe care grupul le analizează şi le pune in practică.Sinteza creatoare ţine în esenţă de efortul personal şi de grup.Asta-i va ajuta să devină mai creativi în rezolvare, mai iubitori, mai toleranţi şi cu timpul , ar putea deveni adulţi care gândesc mai departe de aparenţe.

Bibliografie:

1. Clinciu, A . ;Cocorada, E .; Luca, M. ; Pavalache-Ilie, M. ; Usaci, D. , Psihologie educaţională-Modulul pedagogic, Editura Universitatea Transilvania, Braşov
2. Gheorghiu, F. , Integrarea în şi prin comunitate a copiilor cu dizabilităţi, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj, 2008

Piețe în acțiune
Schița lecției

Școala Gimnazială Avram Iancu, Covasna
Prof. Bota Adriana

Ce este piața de capital?

Pieţele de capital sunt locuri in care economiile si investitiile sunt strâns legate între furnizorii care au capital si cei care au nevoie de acesta.

Cum se clasifică pieţele de capital?

Piața capitalurilor este compusă din piete primare si secundare:

a. Piața primară este locul unde o companie este listată la bursă prina oară
b. Piața secundară este un tip de piață de capital unde sunt tranzacționate valori mobiliare existente sau emise anterior.

Ce sunt investițiile pe piața de capital?

- Oferă publicului posibiltatea de a-si investi economiile în titluri de valoare
- Permite țării să realizeze o creștere economică
- Este barometrul economiei prin care poți studia condițiile economice ale țării și care permite guvernului să ia măsuri adecvate

Piața de capital - desemnează piața în cadrul căreia sunt vândute și cumpărate instrumente financiare: fonduri de investiții, servicii de investiții finaciare, organisme de plasament colectiv

Piața finaciară – este piața asociată operațiunilor de vînzare și cumpărare de instrumente financiare și instituțiile financiare

Principiile mediului economic:

Principiul 1 – Procesul efectiv de luare a deciziilor necesită o comparație între costurile adiționale ale alternativelor cu beneficii adiționale. Majoritatea alegerilor implică să faceți ceva mai mult sau ceva mai puțin dintr-un anumit lucru: puține alegeri sunt decizii de genul “totul sau nimic”

Principiul 2 – Pentru a aloca bunuri și servicii pot fi folosite diferite metode. Oamenii care acționează individual sau colectiv prin intermediul companiei trebuie să aleagă ce metode să folosească ăentru as aloca diferite tipuri de bunuri și servicii.

Principiul 3 – Piețele există atunci când vănzătorii și cumpărătorii interacționează. Această interacțiune determină prețurile pieței, alocând în acest fel bunurile și serviciile.

Principiul 4 – Oamenii răspund într-un mod previzibil la stimulentele pozitive și negative.

Fișa de lucru 1

Un pas important către stăpânirea gândirii economice este să învățați elevii să analizeze în funcție de cerere și ofertă. La întrebările de mai jos, răspunsurile dvs sunt mai puțin importante decât modul de gândire care v-a dus la acele

răspunsuri. Începeți prin a considera situația curentă precum este descrisă în problemă. Influențează acel eveniment oferta? Să scadă? Ce efect va avea schimbarea asupra prețului și cantității tranzacționate pe piață? Nu vă mulțumiți doar să concluzionați că prețul va crește sau va scădea. Vă așteptați la o schimbare majoră sau minoră în prețul sau cantitatea tranzacționată pe piață? Nu uitați că răspunsul va depinde adesea de timpul pe care îl acordați pentru ca ajustările să aibă loc. Previzionați un efect pe termen foarte scurt sau vă gândiți la efectul pe termen lung? (Unii elevi ar putea să fie ajutați în raționamnetul lor de trasarea unui graphic reprezentând cerea și oferta.)

A. Folosind o analiză a cererii și ofertei explicați de ce prețurile acțiunilor companiilor medicale tind să crească în timpul unei crize medicale? De ce?
B. Ce s-ar întâmpla pe piață dacă jumătate dintre pacienții tratați, acuză în continuare simptome și nu se vindecă?

Fișa de lucru 2

Acum doi ani orașul Denver a avut un stimulant legislativ care propune alegătorilor să crească salariul mediu în Denver cu 40% peste salariul minim național.

1. Cum s-ar fi schimbat lucrurile în Denver dacă acest lucru s-ar fi întâmplat? (Ce ar fi la fel? Ce ar fi diferit?)
2. Faceți previziuni pentru efectul acestui tip de legislație asupra pieței muncii în Denver; în suburbiile din afara orașului
3. Unde ati prefera să munciți? Unde ati avea cele mai mari șanse să vă găsiți de lucru, în interiorul sau în afara orașului?
4. Unchiul dvs. Charlie se gândește să deschidă un mic restaurant în Denver sau în suburbiile dimprejur. Unde l-ați sfătui să-și deschidă restaurantul, în Denver sau într-una din suburbia? De ce?

Fișa de lucru 3

Orașul olandez Amsterdam a avut un control efficient al chiriei de la Al Doilea Război Mondial. În ciuda farmecului considerabil, Amsterdam are multe clădiri vechi și pe cale să se prăbușească. Acest lucru este surpinzător, deoarece toată lumea este de acord că este o mare nevoie de case în Amsterdam. Victoria este o doamnă care locuiește într-un apartament cu chirie controlată ce are vedere spre un canal. Acum câțiva ani Victoria a plătit un isntalator să instaleze un duș în apartament, după ani de zile în care a cerut în zadar proprietarului să instaleze unul. Dacă părăsește apartamentul (cee ace nu este prea probabil), va cere viitorului locatar să-i plătească lucrarea de instalare a dușului.

1. Ce înseamnă “nevoie de case”? Puteți ilustra o situație asemănătoare pe un graphic al cererii și ofertei?
2. Folosind analiza cerere – ofertă, puteți da o explicație plauzibilă pentru care proprietarul apartamentului Victoriei ar fi atât de neinteresat de cererea ei pentru instalarea unui duș?
3. Poate analiza cererii, ofertei și a prețului să explice de ce există un număr mare de clădiri aproape demolate și nelocuite în Amsterdam?

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE REMEDIALĂ

PROF. VASILE VICTORIȚA
PROF. PREDA-TUDORANA CORINA

Acest planul remedial are drept scop creşterea gradului de adaptare în viața socială, dezvoltarea autonomiei personale şi sociale, a comportamentului în grup, creşterea stimei de sine şi a stării de bine prin posibilitatea afirmării în grupul social a preşcolarului V.Y.G, copil cu C.E.S-Autism

Obiectivul meu principal

- sprijinirea procesului de integrare educațională și socială a preşcolarului;

Am avut în vedere următoarele obiective educaționale:

- analiza progresului preşcolarului;
- parcurgerea integrală a programei școlare, pe semestrul II, adaptată la nivelul de înțelegere a preşcolarului V.Y.G;
- tratarea diferențiată și individualizarea predării-învățării-evaluării astfel încat să se asigure progresul școlar;
- asigurarea unui program de activități remediale;
- asigurarea unei bune colaborări cu familia;

-prevenirea apariţiei prejudecăţilor la copiii din grupă şi înlăturarea celor formate,

-cultivarea atitudinii pozitive faţă de membrii colectivului prin educarea capacităţii de relaţionare a copilului cu C.E.S.;

-promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare şi înţelegere firească a raporturilor dintre copilul cu nevoi speciale şi restul grupei.

Măsuri intreprinse:

- propunere de acţiuni concrete de integrare;

-antrenarea părinţilor copiilor din grupă în programul „ Educaţi aşa, nu toți copiii sunt la fel!„

-lectorate cu părinţii;

-discuţii individuale de câte ori apar probleme;

-colaborarea cu alţi factori educaţionali-(psihopedagog, psihoterapeut ABBA, psihiatru, medic de familie, părinţi);

Analizând rezultatele probelor de evaluare sumativă, cât şi informaţiile obţinute prin strategii alternative (observaţia sistemică a comportamentului: în timpul jocului liber, a activităților de dezvoltare personala (ADP: Întâlnirea de dimineață, Rutine,Tranziții, a jocurilor recreative (ALA 2), in cadrul activităților liber alese(ALA 1) si in timpul activităților obligatorii (ADE); analiza produselor activităţilor, interacțiunii cu copilul şi discuții cu părinţii acestuia) am ajuns la concluzia că este necesară elaborarea unei strategii de remediere

În urma evaluări aplicate am constatat că există unele trăsături compensatorii care ar putea constitui pârghii de sprijin în activitatea recuperatorie**.** Are formate deprinderi de autoservire, nu foarte bine dezvoltate (se îmbracă şi se dezbracă singur, nu se descalță și nu se încalță; mănâncă singur, foloseşte independent toaleta. îi place ordinea. Nu suportă sunetele inalte sau gălăgia, începe să se agite si să fluture obiecte Dacă i te adresezi cu voce scăzută şi blândă, se mobilizează şi încearcă să rezolve sarcina cerută. În caz contrar se sperie şi nu se mai poate concentra, rupe foaia pentru a o folosi drept obiect de „zgâlțâit”-autostimularea. Are nevoie de mai multe explicaţii şi de repetarea demonstrării pentru a înțelege cerința. Pentru a rezolva cerințele date, cadrul didactic stă permanent lângă el pentru că are tendința de a se ridica, intervine starea de agitatie si doreşte să se ridice pentru a căuta obiecte pe care să le fluture. De asemenea are nevoie de foarte multe exerciţii de repetare până când ceea ce se însuşeşte ajunge să se consolideze.

Nu observă atunci când se schimbă sarcina, trebuie să fie atenţionat mereu, altfel continuă să acţioneze fără să înţeleagă când trebuie să se oprească.

Integrarea în mediul grădiniței se desfăşoară destul de greoi, nu este violent, dar nu comunică decât cu fratele lui. Există intenția de a interacționa , dar îşi pierde concentrarea pentru că nu ştie cum să comunice cu copii.

Orice succes, oricât de mic şi recompensat, îl motivează să continue.

Din această cauză ne-am propus ca activitatea recuperatorie să se desfăşoare gradual până la sfârşitul grupei mari la următoarele categorii de activitati: activităţi matematice, activităţi de educare a limbajului şi educaţie plastică, pentru a-i dezvolta capacitatea de a-si exprima plastic trairile emotionale.

Subliniez că am lucrat în echipă şi am avut sprijinul continuu al psihoterapeutului şi al părinţilor.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE	INTERVENŢII	OBSERVAŢII
ACTIVITĂŢI MATEMATICE	- exerciţii de triere, clasificare şi seriere de obiecte după unul sau mai multe criterii asociate(in funcţie de vârstă); - exerciţii de exersare spiritului de observaţie; - exerciţii de stabilire de relaţii între obiecte şi grupe de obiecte realizând comparaţii; - exerciţii de dezvoltare a capacităţii de a înţelege şi utiliza numerele şi cifrele; - exerciţii pentru raportarea numărului la cantitate, raportarea cifrei la număr, stabilirea locului pe care îl ocupă numărul în şirul numerelor naturale, folosirea numărului ordinal.	- desprinde cu greutate însuşirea comună a obiectelor; - stabileşte cu greutate asemănările; - are nevoie de repetări multe ca să pună în corespondenţă obiectele a două mulţimi(am exersat mult cu obiecte concrete: legume şi fructe ,ceşti şi farfurii, creioane şi ascuţitori, caiete şi creioane, etc) - am reuşit să îi formăm reprezentări matematice corecte privind numerele 1- 3 exersând foarte mult şi la grădiniţă şi acasă; - la 3 ani şi 2 luni recunoştea cifrele 1-5, dar nu putea opera conştient şi logic decât în lim;
EDUCAREA LIMBAJULUI	- exerciţii de dialog, de exprimare a gândurilor, sentimentelor şi părerilor; - exerciţii de punere în valoare şi cultivarea stimei de sine prin exprimarea verbală de păreri, idei, propuneri în faţa grupei;	- am folosit teatrul de păpuşi, unde l-am sprijinit să interpreteze roluri simple, dramatizările şi tehnica Circle Time(de 3 ori pe săptămâna am organizat aceste discuţii în care copiii exprimau păreri, gânduri, sentimente vis-a- vis de tema aleasă. Această tehnică a dat rezultate foarte bune).
EDUCAŢIE PLASTICĂ	- exerciţii de însuşire a culorilor de bază pentru început: - aplicarea culorii pe suprafete libere cu diferite instrumente, asocierea ei cu obiectele din mediul înconjurător;	-la activitatile de educaţie plastică a avut nevoie de sprijin şi îndrumare continuă;

	- aplicarea culorii pe suprafeţe date şi apoi am exersat pe combinarea culorilor pentru obţinerea de efecte plastice, deoarece până la 6 ani alegea să coloreze doar cu negru; - exerciţii de recunoaştere şi diferenţiere a formelor şi culorilor din mediul înconjurător;	-am folosit tehnica de fuzionare, presare, decolorare, etc.
Acţiuni de cultivare a toleranţei membrilor grupei faţă de colega lor şi educarea capacităţii de relaţionare	- acordarea atenţiei pozitive continue, aprecierea efortului depus pentru realizarea oricărei sarcini şi recompensarea acestui efort, în faţa clasei; - implicarea în acţiuni ce cer responsabilitate pornind de la ceea ce poate face el foarte bine – rol de asistent al educatoarei în pregătirea unor activităţi, să dea ajutor el însuşi colegilor în unele ocazii;(să aducă creioanele, plastelina, servetelelele, de ex.); - acordarea rolului de lider în anumite jocuri(atunci când există condiţii să reuşească) şi determinarea celorlalţi copii de a o accepta ca şi partener în jocurile lor fără rezerve; - implicarea continuă în activităţi pentru evitarea autoizolării; - ignorarea unor comportamente negative şi folosirea întăririi pozitive; (discuţii în particular când este cazul);	-am împărţit clasa pe sectoare şi am organizat grupe de câte 2 copii care răspund de fiecare sector; grupele s-au organizat prin tragere la sorţi; la o lună se schimba sectorul şi se reorganizau grupele tot prin tragere la sorţi; grupul cel mai ordonat era recompensat cu buline roşii(tehnica, economia de buline); - copiii au acceptat cu uşurinţă şi plăcere procedeul votului(cine este pentru?) şi procedeul tragerii la sorţi; în felul acesta copilul a fost acceptat pe nesimţite, dar şi datorită felului lui ordonat de a fi;

Toate exerciţiile mai sus amintite au fost alese în colaborare cu profesorul psihopedagog, Terapeutul ABBA, având la bază programa şi planificarea calendaristică a acivităţilor instructiv-educative din gradiniţă. Profesorul psihopedagog si terapeut a desfăşurat zilnic şedinţe de psihoterapie cu copilul şi a propus părinţilor să nu intrerupa terapia, deoarece rezultatele sunt vizibile ,iar acesta se poate intregra mult mai usor în învățământul primar.

Modalităţi practice de stimulare a comunicării verbale

Prof. înv. preşcolar: Contanu Gina –Amalia
Grădiniţa cu P.P. nr.34 – Braşov, jud. Braşov

Educarea conduitei verbale a preşcolarului constituie o premisă psihopedagogică a pregătirii lui pentru şcoală. În această perspectivă, „întreaga experienţă instructiv educativă din grădiniţă atestă posibilitatea şi utilitatea cultivării limbajului oral, în strânsă legătură cu dezvoltarea operaţiilor gândirii, efectuându-se exerciţii de pronunţare de povestire, de ezprimare şi de conversaţie.Accentul principal în această privinţă este pus pe activităţile de comunicare, pe dialogul liber, pe formarea deprinderilor de exprimare ordonată a gândurilor, de însuşire treptată a structurii gramaticale a limbii materne, toate acestea constituind premise ale unei rodnice activităţi de învăţare în şcoală.” *M. Ştefănescu*

Pornind de la aceasztă problematică, am folosit în desfăşurarea activităţilor diverse modalităţi prin care am asigurat stimularea verbală activă a copiilor. Pentru aceasta, a fost necesar ca toţi copiii să fie antrenaţi, stimulaţi şi provocaţi să vorbească, să simtă nevoia exprimării acţiunilor şi manifestărilor, mai mult, să se facă înţeleşi şi să înţeleagă pe alţii.

Pentru a asigura participarea verbală activă a copiilor este necesar ca în acţiunea educativă din grădiniţă preşcolarii să fie stimulaţi a seveni subiecţi ai actului pedagogic şi să participe în cadrul tuturor activităţilor pe plan obiectual, mental şi verbal.

În toate activităţile comune şi la alegere, nu trebuie ignorată antrenarea copiilor în rezolvarea unor situaţii şi în verbalizarea lor. Un rol esenţial în această direcţie îl are exemplul conduitei verbale a educatoarei, a adultului, care devine un model pentru ei.

La intrarea în grădiniţă, copiii au o serie de reţineri şi deficienţe în ceea ce priveşte participarea lor verbală la activităţile de zi cu zi din grădiniţă. Exerciţiul verbal realizat zi de zi, audiţia pronunţiei corecte a adultului contribuie la dezvoltarea corespunzătoare a copilului. De aceea, considerăm necesară integrarea copilului în viaţa de colectiv. participarea lui la toată activitatea din grădiniţă care îi dă posibilitatea să comunice cât mai mult. Părinţii trebuie să-si rezerve în totdeauna timp pentru copil, punându-l să relateze despre ceea ce s-a petrecut în ziua respectivă la grădiniţă. Prin aceste discuţii, copilul învaţă să observe lumea înconjurătoare, să realizeze corect realitatea într-o limbă cât mai clară şi mai inteligibilă şi în acelaşi timp, învaţă să reflecteze asupra celor petrecute.

Părinţii nu trebuie numai să asculte ceea ce le spune copiii, trebuie să le dea exemplu de conduită verbală, iar greşelile de limbaj ale copiilor nu trebuie să constituie un prilej de amuzament, sau să fie trecute cu vederea. Cel mai bun exemplu pentru copii şi prilej de îndreptare îl constituie vorbirea corectă, clară a părinţilor şi întreaga atmosferă de comunicare din familie.

În grădiniţă participarea verbală activă a copiilor se realizează zi de zi, începând cu primirea şi până la plecarea lor acasă. Pe lângă munca în cadrul activităţilor comune, o atenţie deosebită o acordăm muncii pe grupuri mici sau individuale, pentru a oferii copiilor posibilitatea exersării vorbirii şi autocontrolul pronunţării corecte. În momentul sosirii copiilor la grădiniţă purtăm un scurt dialog referindu-ne la mosul cum şi-au folosit timpul în familie, la ce au văzut la TV, cu cine s-au jucat, la ce treburi au ajutat pe părinţii, ce au văzut pe stradă, în parc etc. Acestea dau posibilitatea copiilor să relateze din experienţa personală dar şi un prilej de depistare a deficienţelor de exprimare.

O altă modalitate de stimulare a verbalizării este povestirea impresiilor unul altuia, desfăşurarea unui scurt dialog. În acest scop organizăm jocuri în care copii să aibă o participare activă, să creeze poveşti despre un lucru pe care l-au văzut, sau despre ce i-au impresionat într-o călătorie, într-o excursie, îi încurajăm şi îi ajutăm. În urma prezentării unor desene, a

unor ilustraţii, unii copii au o imaginaţie bogată ei povestesc mai mult de aceea căutăm să le dăm posibilitatea să spună ceea ce doresc mai mult în acest mod ei îşi activează vocabularul. Prin aceasta urmărim volumul cuvintelor cunoscute, deprinderea de a găsi cuvintele potrivite pe care să le expună corect, formulând cu ele propoziţii. Prin aceste exerciţii de pronunţie corectă a cuvintelor şi de însuşire a structurii gramaticale a limbii, preşcolarii îşi educă conduita verbală.

Prin jocurile orale îi antrenăm pe copii să participe activ la verbalizarea corectă, acţionând eficient aupra participării verbale a copiilor. De la un sunet se trece la cuvânt şi de la cuvânt la propoziţie. După pronunţarea unui cuvânt cu un sunet iniţial se trece la altul cu propoziţia sunetului intermediară sau finală, cu care apoi se formează propoziţii de către copii.

Aceasta este o modalitate de asigurare a participării verbale active a copiilor.

În jocurile de creaţie, în organizarea şi în desfăşurarea lor, copiii participă verbal în toate momentele. În aceste jocuri am urmărit şă-i deprindem pe copii cu vorbirea liberă, să improvizeze pe loc propoziţii, să ştie când trebuie să vorbească mai tare, mai încet şi chiar să râdă, mereu trebuie să găsească cuvinte noi, să creeze atmosferă prin felul de a vorbi şi a gândii, de a spune cât mai multe lucruri noi.

Folosirea teatrului de păuşi şi de umbre, vizionarea unor DVD-uri, dă copiilor posibilitatea să verbalizeze imaginile şi acţiunile personajelor. Prin povestirea bazată pe imagini li se înlesneşte copiilor capacitatea de a respecta episoadele cu succesiunea lor logică. Prin crearea de poveşti după imagini, cu început dat sau după modelul educatoarei, pe lângă dezvoltarea imaginaţiei creatoare căutăm să acţionăm asupra exprimării corecte a copiilor tocmai prin aceste exerciţii de creaţie. Convorbirile purtate cu copiii în cadrul plimbărilor, vizitelor şi excursiilor, cât şi după efectuarea lor constituie o altă modalitate de antrenare şi exersare a vorbirii copiilor prin verbalizarea a tot ceea ce au văzut, ce i-a impresionat şi au simţit în faţa variatelor aspecte percepute.

Alteraţiile reprezintă o altă modalitate prin care asigurăm participarea verbală activă a copiilor în grădiniţă.

Activităţile prezentate mai sus desfăţurate în diferite variante cât mai variate şi atractive contribuie la stimularea comunicării şi la dezvoltarea limbajului preşcolarilor.

BIBLIOGRAFIE:

1.Bejan, L., Drugaș, I., Hărdălău, L. (2009). Aplicații practice în logopedie și psihologie școlară. Oradea: Editura Primus.
3.Mușu, I. (coordonator), Vrăsmaș, E., Stănică, C. (1997). Terapia tulburărilor de limbaj. Intervenții logopedice. București: Editura Didactică și Pedagogică.

WEBOGRAFIE:

1.https://docplayer.ro › 203059312-modalități-de-stimulare-a-comunicării-verbale
2.http://www.asociatia-profesorilor.ro/metoda-proiectului-in-invatamantul-prescolar.html
3.https://www.didactic.ro/materiale-didactice/84722_rolul-limbajului-in-dezvoltarea-generala-a-copiilor-prescolari
4.https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/importan-a-jocului-didactic-in-dezvoltarea-vocabularului-prescolarilor

AVANTAJE ŞI DEZAVANTAJE ALE INTEGRĂRII COPIILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL DE MASĂ

Profesor psihopedagogie specială LUPU TANIA GRAȚIELA
Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte

„Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi entice…”

Declaraţia de la Salamanca - Spania, 1994

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Cum se realizează educația incluzivă?

- Existenţa şi aplicarea principiilor incluziunii: principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării şanselor în educaţie, principiul centrării pe copil, principiul intervenţiei timpurii, principiul educaţiei de bază pentru toţi copiii, principiul asigurării serviciilor de sprijin, principiul cooperării şi parteneriatului.
- Punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive, o pedagogie a diversităţii, care conţine în esenţa ei atributele de a fi: pedocentristă, progresistă, personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii.
- Elaborarea unui curriculum „incluziv“, care să se definească prin flexibilitate şi diversitate: curriculum-ul adaptat la nevoile copilului; diversitatea situaţiilor de învăţare şi a materialelor suportive; metodologie didactică diversificată, interactivă, adecvată stilurilor şi tipurilor de învăţare diferite ale elevilor; diversitate în evaluare: forme, metode, instrumente.
- Crearea şi funcţionarea unui sistem de servicii de sprijin la toate nivelurile învăţământului: asistenţă psiho-pedagogică (psiholog, logoped), asistenţă socială, medicală, sprijin în învăţare (învăţător/profesor de sprijin).

Forme ale integrării copiilor cu c.e.s. în școala românească

- Cooperarea școlii obișnuite cu școala specială: prima coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă.

- Organizarea unei clase speciale în școala obișnuită: copiii deficienți sunt integrați în școli de masă unde să intre în relație cu elevii obișnuiți, facilitandu-se, cu sprijinul cadrelor didactice și al specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii.

- Amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă: profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este profesorul de sprijin

care desfașoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școala, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.

- **Modelul itinerant** favorizează integrarea într-o școala de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, domiciliați la mică distanță de școală și sprijiniți de un profesor itinerant (specializat in munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitatile scolii respective.
- **Modelul comun** este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) defineşte instituţionalizarea ca ,,reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficienţe în instituţii specializate unde aceştia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educaţie specializată şi chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiş (2000,p.127) consideră că ,,a instituţionaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activităţile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipseşte contactul cu lumea exterioară şi perspectiva viitorului”. Continuă autoarea:,, personalul controlează toate deciziile iar rezidentul îşi pierde autonomia şi încetează a se mai vedea pe sine însuşi ca având alte roluri sau relaţii într-o lume exterioară instituţiei, el devine practic dependent de instituţie şi incapabil de organizare a propriei sale vieţi”.

Astfel se poate observa că există argumente **pro şi contra** în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele **avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:**

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;
- Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;
- Accesul la servicii medicale şi terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
- Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;
- Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

Adepții învățământului segregaționist vehiculează unele argumente:

1. învăţământul special oferă posibilitatea aplicării unor programe specializate în funcţie de categoria deficienţei, de nivelul vârstei cronologice şi mintale, fapt ce deschide o perspectivă mai bună pentru integrarea în mediul socio-profesional ;
2. în învăţământul special omogenizarea grupelor de lucru se poate realiza mai bine decât în învăţământul obişnuit deoarece la diversitatea copiilor du deficienţe se adaugă diversitatea celor normali şi diferenţele majore dintre cele două grupuri ;
3. învăţământul special funcţionează cu un efectiv restrans de elevi, fapt ce permite organizarea activităţilor în funcţie de particularităţile psiho-individuale ale copiilor ;
4. învăţământul special dispune de cadre didactice specializate atât prin profilul pregatirii universitare, cât şi prin dobândirea de experienţă în activitatea practică desfăşurată în timp cu copiii cu CES;
5. în învăţământul obişnuit, izolarea şi autoizolarea copiilor cu CES sporeşte pentru că se menţin atitudini negative din partea colegilor normali sau acceptarea primilor cu rezerve serioase ;
6. în clasele din învăţământul obişnuit, unde sunt prezenti doi- trei copii cu CES, aceştia sunt neglijaţi de către cadrele didactice, întrucât ele nu au la dispoziţie timpul necesar de a se ocupa de ei în mod diferenţiat şi nici nu dispun de pregătirea necesară pentru a putea contribui la recuperarea lor ;
7. în ţările mai dezvoltate copiii cu CES frecventează şcoala de masă şi în completarea unor activităţi suplimentare efectuate de un specialist de sprijin sau unul itinerant, astfel încât un copil cu deficienţe beneficiază de constituţia mai multor specialişti.

Problemele legate de integrare şcolară sunt orientate în esenţă înspre,,integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.”(A.Gherguţ, p.12, 2001)

Şcoala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare şi eliminare treptată a barierelor educaţionale dintre copiii obişnuiţi şi cei cu diverse dizabilităţi.

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al ,,educaţiei pentru toţi copiii- educaţie pentru fiecare”.

Bibliografie:

Gheruţ, A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;
Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;

Examenul maturității – adevăr sau provocare

Profesor Bejinariu Iulian Manuel
Colegiul Național de Informatică „*SPIRU HARET”* Suceava

Societatea actuală este una modernă bazată pe o economie evoluată, pe cunoaștere si dezvoltare tehnologică, pe o explozie a informațiilor și, în consecință, a mecanismelor de selectare și prelucrare a acestora.

Plecând de la cele opt competențe cheie, validate în Uniunea Europeană, reforma curriculară trebuie să le detalieze și repartizeze pe discipline, să le aducă în concordanță cu tradiția și cultura specifică țării noastre.

Rezultatele proaste ale bacalaureatului din ultimii ani obţinute de absolvenţi au stârnit interesul opiniei publice şi mass – media devenind o dramă contemporană cu accente naţionale. Toţi s-au erijat în specialişti şi cunoscători, întrebându-se cine este principalul vinovat de faptul că mai mult de jumătate dintre absolvenţi au picat bacul. Statisticile s-au întrecut în estimări, comentariile şi „bârfele de salon” au făcut rating iar şcoala a fost pusă la colţ: sistem educaţional deficitar, profesori fără pasiune, elevi slab pregătiţi, subiecte dificile, camere de supraveghere stresante… Adică tot profilul robot al unei generaţii repetente care nu mai crede în corectitudine, competenţă şi valoare pentru că nu i se oferă mai nimic din toate acestea.

Absenţa modelelor şi a motivaţiei devenirii intelectuale, credinţa că „merge şi aşa“, când alţii au reuşit fără să aibă prea multă învăţătură, democraţia desfigurată în care se fraudează şi nu se întâmplă nimic amendabil, promovarea falsului şi a mediocrităţii, conturează imaginea nevirtuală receptată de tânăra generaţie – o teză de bac susţinută de 20 de ani încoace.

Vinovatul? Noi toţi, sistemul social ofertant de profesori nemotivaţi, „părinţii de carton”, „silicoanele intelectuale”, criza morală şi financiară…

Rata de promovabilitate la nivel național îngrijorează pe mulţi, după ce ani de-a rândul s-au înregistrat cifre peste media europeană. Această realitate nu ar trebui să sperie pe nimeni, ci să dea mai mult de gândit asupra iluziei notelor mari din ultimii ani şi a absolvirii cu succes a cât mai multor cursuri superioare.

Este un paradox când peste tot în lume, în toate domeniile de activitate există un uriaş potenţial de inteligenţă, produs al şcolii româneşti, valorificat şi stimat ca made in România. Vocaţia şi profesionalismul, spiritul de muncă şi respectul valorilor morale autentice, credinţa că veşnicia încă se mai naşte la sat, iubirea simplităţii şi credinţei în competenţă şi valoare sunt doar câteva din trăsăturile unui bun profesor şi educator care nu se lasă învins de contrastul valoric al lumii contemporane. Sunt peste tot profesori şi elevi foarte buni care contrazic ceea ce se vede şi ceea ce se aude prea des, din păcate. Despre ei nu se vorbeşte sau se vorbeşte în şoaptă, nu li se promovează spiritul pentru că nu sunt violenţi, sângeroşi, nu zgândăre instinctele, nu sunt *cool* şi *trendy*.

Evenimentele petrecute ne semnalează cât valorează o diplomă şi ce am putea să facem fără ea şi de ce unii premianţi din timpul şcolii ajung repetenţi la un examen de bacalaureat. Societatea nu e pregătită să accepte aşa ceva atâta vreme cât nu poate oferi o alternativă educativă şi competentă, bazată pe muncă.

Principala cauză pentru notele mici de la matematică consider că este superficialitatea cu care elevii citesc problemele. Ei nu au răbdare să descifreze conținutul, să facă diferența între ipoteză și concluzie. Astfel pur și simplu nu stiu de unde să înceapă rezolvarea lor.

O altă cauză ar fi faptul că nu vor (sau nu știu) să învețe formulele de bază sau metode și tehnici clasice de rezolvare a problemelor. De exemplu la progresii geometrice avem practic trei formule de bază. Din verificarea condițiilor

din ipoteză își pot da seama repede care din cele trei formule poate fi aplicată. O pregătire temeinică pe parcursul anilor este evident rețeta ideală a succesului. Pregătirea pentru Bacalaureat în ultimele luni de școală din clasa a XII-a este o provocare a zilelor noastre. Pentru unii poate însemna o confruntare dură cu realitatea!

Bibliografie:

1. www.portalinvatamant.ro/articole
2. revista22.ro/56097/sistemul-educaional-romnesc-ineficient-nerelevant-inechitabil.html

Strategii si metode moderne folosite cu succes în activitățile de educație remedială Studiu de specialitate

Prof. Elena Rîmnicianu,
Liceul de Transporturi Auto
Drobeta Turnu Severin, Mehedinti

Pentru ca școala să își asume rolul de prevenire și stăpânire a fenomenului violenței, prima investiție trebuie făcută în domeniul formării profesorilor.

Organizarea unor cursuri de formare a profesorilor pentru a face față lucrului cu clase sau elevi dificili trebuie să pornească de la următoarele obiective:

- Observarea mai atentă a comportamentului elevilor, pentru o mai bună înțelegere a cauzelor actelor de violență;
- Ameliorarea comunicării cu elevii ce manifestă comportamente violente și stabilirea unor relații de încredere;
- Detensionarea conflictelor cu ajutorul formatorilor de opinie;
- Dezvoltarea parteneriatului școală – familie;
- Colaborarea cu specialiști în cadrul lucrului în rețea.

Pentru a face faţă unei situaţii de conflict, profesorul dezvoltă una dintre următoarele strategii:

- **strategii de evitare -** *ignoră momentan criza creată şi continuă;*
- **strategii de diminuare (moderare) -***minimalizează dezacordul cu elevii;*
- **strategii de putere (de coerciție) –** *recurge la puterea sa și la diferite mijloace de constrângere;*
- **strategii de compromis** – *recurge la concesii, la promisiuni;*
- **strategii de rezolvare negociată a problemei –** *prin discuție între părțile adverse*

Metode pentru îmbunătățirea eficienţei profesorilor în gestiunea comportamentelor perturbatoare ale elevilor:

- ✓ Profesorul poate utiliza limbajul trupului pentru a stopa comportamentul indezirabil;
- ✓ Folosirea sistemului de stimulente;
- ✓ Sprijin instrucţional pozitiv;
- ✓ Elaborarea unui plan privind disciplina în clasă, sistemul de reguli şi sistemul de stimulente.

Elevii şcolii noastre au nevoie de activităţi remediale datorită:

- nivel socio - economic scăzut;
- acces redus la surse de informare;
- lipsa de educaţie a părinţilor care nu sunt în măsură să-i ajute şi manifestă expectanţe scăzute faţă de reuşita copiilor;
- lipsa părinţilor, plecaţi în alte ţări, copiii fiind lăsaţi în grija unor bunici, mătuşi sau alte;
- rude care manifestă dezinteres pentru rezultate şi performanţe şcolare;
- risc mare de **eşec şcola**r;

Scopul organizării activităţilor remediale este acela de a stimula finalizarea învățământului obligatoriu (prevenirea abandonului școlar) și îmbunătățirea ratei succesului școlar pentru copiii din grupurile dezavantajate.

Organizarea unui program de remediere are un impact semnificativ în viaţa şcolii, având ca obiectiv schimbarea atitudinii faţă de fiecare elev care poate avea la un moment dat dificultăţi de învăţare.

În aceste ore, elevii sunt sprijiniţi în efectuarea asistată a temelor, în activităţi de recuperare şcolară şi ameliorare a dificultăţilor în învăţare, precum şi în activităţi de educaţie plastică sau jocuri distractive, cu scop educativ indirect.

În urma repetatelor întâlniri cu părinții elevilor implicați în activitatea de remediere, aceștia au înțeles ca rolul lor este să fie educatorii copilului lor, au învățat unde şi când se termina rolul de educator al părinților, să știe ca uneori şi ei au de învățat de la copilul lor, dar şi ca școala le este mereu aproape și sprijin în formarea şi educarea copilului lor.

Ce s-a realizat prin activităţile de remediere?

- ✓ Elevul s-a transformat din obiect în subiect al învăţării;
- ✓ Elevul este coparticipant la propria formare;
- ✓ Elevii sunt mai încrezători în forţele proprii;
- ✓ Fundament (bază) solid în educaţie şi formarea personalităţii;
- ✓ Începutul în a schimba mentalităţi sau o mentalitate care se formează de la început pe coordonate solide, sănătoase.

Bibliografie:

1. Sălăvăstru, Dorina, 2004, Psihologia educației, Editura Polirom, Iași
2. Verdier Pierre: “Noul ghid de bunăstare, a copilului,” Le Centurion, Paris, 2000

ÎMPREUNĂ SUNTEM O VOCE

Profesor grad I, Liliana Vasilica Ștefănesi
Școala Gimnazială-Dornești, Suceava

Proiect educativ. Domeniul social. Justiție socială. Incluziune. Drepturi fundamentale.

CINE?

Coordonator-prof. Liliana Ștefănesi

Școala Gimnazială Dornești

Parteneri:

Asociația “Luptăm cu autismul-Dornești”

Psihoterapeut-Hermina Semeniuc

Centrul Social Maria Ward-Rădăuți

Școala Gimnazială Regina Elisabeta- Rădăuți

Școala Gimnazială Bogdan-Vodă - Rădăuți

Colegiul National Eudoxiu Hurmuzachi

CÂND?

01.11.2018 - 02.06.2019

UNDE?

Dornești și Rădăuți

PENTRU CINE?

- Elevi din învățământul de masă și elevi cu CES, integrați în învățământul de masă;
- Elevi cu CES din învățământul special;
- Cadre didactice
- Părinți;
- Comunitatea locală și reprezentanți ai comunității locale.

CE?

SCOP:

Necesitatea derulării acestui proiect răspunde nevoii de integrare continuă a copilului cu CES în învățământul de masă, de eliminare a tuturor surselor de excludere, atitudini și prejudecăți ale societății.

OBIECTIVE:

- informarea și sensibilizarea privind respectarea drepturilor copilului și a promovării educației incluzive, dar specificul anumitor tulburări de dezvoltare;
- găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode și tehnici de lucru specifice care să asigure progresul;
- promovarea toleranței, receptivității, a dialogului și a comunicării între elevii și partenerii implicați în proiect, cunoașterea și acceptarea reciprocă;
- formarea de elevi responsabili și pregătiți pentru integrarea în societatea românească democratică;

- încurajarea elevilor din învățământul de masă şi a cadrelor didactice de a se dedica activităţilor de voluntariat desfăşurate cu copii cu nevoi speciale, în scopul susţinerii procesului de integrare socială şi de dezvoltare educaţională.

COMPETENȚE CHEIE:

Competenţa de comunicare în limba română.

Competenţe digitale.

Competenţa de a învăţa să înveţi.

Competenţe sociale şi civice.

Competenţe de inițiativă și de antreprenoriat.

ARGUMENT

În ultimul timp, s-a impus, tot mai pregnant, principiul educației incluzive, o reacție firească la obligația de a asigura cadrul necesar și condițiile impuse de specificul educației persoanelor cu cerințe educative speciale.

Educația incluzivă presupune adaptarea școlii pentru a putea răspunde diversității și se realizează prin eliminarea barierelor în învățare și asigurarea participării tuturor celor vulnerabili la excludere și marginalizare, printr-o abordare strategică menită să faciliteze necesarul învățării pentru toți copiii din cadrul comunității, fără discriminare.

Se impune intervenția timpurie la copiii cu dizabilități și începerea integrării pas cu pas în grădiniță, apoi în școală, însă cadrele didactice, părinții și copiii tipici nu sunt educați în acest sens, comunitatea nu este suficient de informată cu privire la o educație incluzivă a copiilor cu cerințe educaționale speciale.

Activitățile desfășurate:

- promovarea proiectului;
- informarea elevilor și a cadrelor didactice prin oferirea de informații succinte despre specificul unei dizabilități și implicațiile asupra învățării;
- prezentarea unor modalități prin care se poate răspunde nevoilor de sprijin pentru învățare;
- psihoterapeutul implicat în proiect participă la activitățile de informare a elevilor, cadrelor didactice și părinților;
- crearea unor ateliere de lucru, cu activități creative, sportive, cultural-artistice şi de abilitate practică;
- expunerea și vânzarea produselor create împreună cu elevii cu CES;
- activități ce duc la conștientizarea beneficiilor care rezultă din incluziunea copiilor cu cerințe educaționale speciale pentru comunitatea școlară;
- vizite și schimburi de experiență cu diverse instituții;
- pregătirea voluntarilor pentru activitățile de socializare şi pentru campaniile de sensibilizare;
- activități de socializare pentru marcarea unor evenimente speciale (Crăciunul, 1 martie, Ziua Internațională a Autismului, Ziua Copilului);
- elaborarea materialelor de promovare de tip pliante, flyere, pancarte, tricouri personalizate etc
- organizarea unui flashmob pentru marcarea Zilei Internaționale a Autismului;
- prezentarea unor discursuri tematice în public;
- contactarea mijloacelor de informare mass-media.

Rezultate aşteptate în urma derulării proiectului:

- scăderea numărului de eșecuri și/sau abandonuri școlare;
- nondiscriminarea și egalitatea șanselor;
- formarea unei atitudini adecvate față de copiii cu CES;
- îmbunătăţirea strategiilor didactice, în funcție de nevoia fiecăruia;
- eficientizarea colaborării școală - familie - comunitate;
- sporirea șanselor de integrare a acestor copii în viața socială.

Albastrul l-a
întrerupt și
exclamă:
- Gândiți-vă la
cer și la mare.
Apa stă la
baza vieții și
fără mine nu
ar exista cerul
albastru. Fără
mine nu ar
exista nimic.
ACTIV
UNIC
TOTAL

Împreună suntem o voce
#conștientizeazăautismul #flashmob

ARATĂ
că îți pasă
ATLANTIS
WORLD

delicious
ATLANTIS
WORLD

Integrarea copiilor cu CES în școala de masă

Prof. Predescu Andreea-Maria

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare. Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Strategii pedagogice privind recuperarea, corecţia şi dezvoltarea funcţiilor cognitive şi ale aptitudinilor parţiale deficitare

Intervenţia recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea şi nivelul de deficienţă al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente: psiholog, psihopedagog, profesor consilier. Din acest motiv, în prezentarea de faţă nu abordez această latură a problemei. Ceea ce revine învăţătorului va fi aplicarea programului stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activităţi suplimentare (aditive la programa şcolară) în sălile de clasă .

Consider că nu există "reţete" pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare. Integrarea şcolară este un proces de includere în şcolile de masă/ clase obişnuite, la activităţile educative formale şi nonformale, a tuturor copiilor consideraţi ca având cerinţe educative speciale. Dreptul de a fi educaţi în acelaşi fel şi în acelaşi context social ca şi ceilalţi copii este apreciat a fi un drept universal de care să se bucure orice copil indiferent de dizabilitate. În plan psihopedagogic, ”cerinţe educative speciale” subliniază cu claritate necesitatea individualizării evaluării şi demersului educaţional în funcţie de particularităţile psihoindividuale şi de vârstă ale elevilor, de necesitățile, motivațiile, interesele fiecăruia. Educația în școala incluzivă are rolul de a implica activ pe toți participanții în actul învățării spre realizarea idealului educațional și anume formarea personalității în vederea integrării active și creatoare în viața socială, în funcție de expectanțele societății de la un moment dat.

Învățământul de viitor promovează egalizarea șanselor pentru toate nivelurile de învățământ, iar dacă integrarea copiilor cu CES se face cât de timpuriu posibil, atunci șansele de reușită sunt mai ridicate. Educația tradițională nu poate constitui o bază pentru principiile școlii incluzive precum nici educația viitorului nu se poate alimenta din experiența trecutului; educația trebuie organizată în jurul a patru piloni ai cunoașterii: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să iubești natura, a învăța să fii, a învăța să trăiești împreună cu alții. Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în școlile publice are rolul de a înlătura segregarea sau excluderea din diferite motive: apartenența la gen, limbă, statut social, religie, nivel de cultură, etc.; de asemenea este necesară o reorganizare a școlii în ansamblu, a curriculumului, a modului în care profesorii predau și a modului în care elevii învață, a modului în care elevii interacționează între ei, cu sau fără dizabilități

de orice fel. Școala incluzivă este deschisă comunității, tuturor celor care vor să învețe și trebuie să se asigure că elevii din acea școală participă ei înșiși la procesul instructiveducativ, ca niște actori, nu doar ca produse pasive. Diferențele dintre elevi sunt văzute în școala incluzivă ca resurse de învățare în sensul că fiecare învață de la celălalt într-un proces de interacțiune continuă, iar tratarea diferențiată a elevilor este absolut necesară.

Integrarea şcolară a copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către elevii fără deficienţe a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participare la viaţa comunitară a semenilor lor care, din motive independente de voinţa lor, au nevoie de o abordare diferenţiată a procesului de instruire şi educaţie din şcoală şi de anumite facilităţi pentru accesul şi participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității; de asemenea copiii cu CES își dezvoltă competențele sociale alături de copiii “normali” mai mult decât dacă ar fi separați într-o școală specială.

Noţiunea de educaţie integrată se referă în esenţă la integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie (copii cu deficienţe senzoriale, fizice, intelectuale sau de limbaj, defavorizaţi socioeconomic şi cultural, copii din centrele de asistență de ocrotire, copii cu uşoare tulburări psihoafective şi comportamentale, copii infectaţi cu virusul HIV etc.) pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora. (Neamţu, Cristina, Gherguţ, A. 2000).

În ceea ce priveşte dizabilitatea, trebuie menţionat faptul că în legislaţia românească este încă prezentă sintagma de “persoană cu handicap” în locul sintagmei de “persoană cu dizabiliate”.

Potrivit Organizaţiei Internaționale a Persoanelor cu Dizabilităţi (DPI), dizabilitatea este definită ca fiind “rezultatul interacţiunii dintre o persoană care are o infirmitate şi barierele ce ţin de mediul social şi atitudinal de care ea se poate lovi”. În domeniul psihopedagogiei speciale sunt prezentate cel mai frecvent următoare categorii de dizabilităţi: dizabilităţi mintale/ intelectuale, dizabilităţi senzoriale (dizabilităţi de auz, dizabilităţi de vedere), dizabilităţi fizice (motorii), dizabilităţi de limbaj dizabilităţi de comunicare şi relaţionare.

Integrarea şcolară a copiilor cu tulburări de comportament

A intra în contact cu această categorie de elevi este poate una dintre cele mai mari provocări pe care le poate oferi o carieră didactică. Deşi la început contactul cu aceşti elevi este asemenea unui “duş rece”, după o perioadă de muncă asiduă, poţi constata o satisfacţie fără margini. Integrarea şcolară a copiilor cu probleme de comportament presupune aplicarea unor strategii de intervenţie psihodedagogică având drept scop prevenirea şi corectarea comportamentelor indezirabile în mediul şcolar şi social, precum şi consolidarea unor atitudini favorabile faţă de şcoală.

Un rol important în cadrul acestui proces îi revine în primul rând consilierului şcolar, dar şi profesorului de la clasă care trebuie să colaboreze permanent cu acesta dintâi. Profesorul are îndatorirea morală de a comunica cu fiecare elev, indiferent de potențialul său intelectual, aptitudinal sau de manifestările psihocomportamentale ale acestuia. În aceeaşi măsură el trebuie să aibă o viziune pozitivă asupra elevilor clasei, să stabilească cu uşurinţă relaţii interpersonale, pentru că doar astfel ar putea fi ameliorate multe dintre comportamentele nedorite şi consolidate anumite comportamente pozitive.

Care sunt motivele pentru care interacţiunea cu această categorie de elevi reprezintă o adevărată provocare? În primul rând pentru că solicită profesorului o bună cunoaştere a naturii umane, a strategiilor de cunoaştere a personalităţii elevilor,dar şi o capacitate emapatică deosebită. Necesită înţelegerea şi acceptarea celor din jur aşa cum sunt ei în realitate, cu defectele şi calităţile lor.

Bibliografie:

Ioana, Manolache, 2000, Orientarea școlară şi profesională a elevilor cu cerinţe educative speciale - Ghidul consilierului, Centrul Naţional de Resurse pentru Orientare Profesională, Bucureşti

Adina, Ecaterina, Vrăşmaş, 2006, Psihopedagogia copilului cu dificultăţi de învăţare, Suport de curs, Editura Credis, Bucureşti

STUDIU DE CAZ - ELEV CES
PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. înv.primar: IUGA Maria-Liliana
Şcoala Gimnazială "Henryk Sienkiewicz" Soloneţu-Nou
Cacica-jud. Suceava

Subiectul: O. M.

Clasa: a III- a

Unitatea de învăţământ: Şcoala Gimnazială „H. Sienkiewicz”-Soloneţu Nou

Data naşterii: 05.08.2009

Sex: masculin

Prof.înv.primar: Iuga Maria-Liliana

1. Prezentarea cazului

- este un elev de etnie polonă;
- este primul copil al familiei, o familie formată din 5 persoane;
- nu a fregventat grădiniţa;
- provine dintr-un mediu familial cu un potenţial intelectual foarte scăzut, tatăl şi mama fiind mereu în conflict, în urma consumului de băuturi alcoolice;
- tatăl şi mama nu au un loc de muncă stabil şi nici un fel de calificare;
- beneficiază de ajutor social;
- preocuparea părinţilor pentru copilul său este aproape nulă, acestuia asigurându-se hrană, îmbrăcăminte de către preotul paroh;
- elevul s-a integrat foarte greu în colectivul clasei la începutul şcolii, activitatea pe care o are învăţătorul cu el este mult diferită faţă de activitatea cu ceilalţi elevi;
- duce o viaţă şcolară haotică, fără un stil de învăţare conturat, prezintă interes pentru disciplinele practice şi cu greu se implică în activităţi extraşcolare.

2. Prezentarea tulburării

Comportamentul cognitiv: Nu are deprinderi de citit-scris, recunoaşte o parte din litere, citeşte silabe din 2-3 litere, transcrie şi copiază dar nu are auz fonematic şi deprinderi de natură analitico-fonetică-sintetică în scrierea independentă.Aude sunetul iniţial în cuvinte
des auzite. Reţine cu greutate unele litere (b, v, j, f, d, ş, ţ, z, h, â, î, ă, k,), pe unele confundându-le (d cu t, b cu p , etc.)

Ştie să-şi scrie numele de familie, formulează propoziţii cu dificultate, doar după modelele sugerate. Exprimarea este nesigură, ca şi cum s-ar teme de propriile-i cuvinte.Nu povesteşte, nu comunică sentimente, păreri, capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă.

Limbajul şi comunicarea: vocabular sărac, posibilităţi de comunicare foarte reduse, vorbire rară, ezitantă, încetinită; în scris apar omisiuni şi înlocuiri de gafisme, nu face analiza şi sinteza fonematică; inversiuni de litere.

3. Analiza cazului

Toate aceste deficienţe se resimpt asupra elevului şi asupra vieţii şcolare a acestuia într-un mod negativ.

În plan emoţional-comportamental : elevul are o atitudine prietenoasă, s-a acomodat destul de repede unor reguli şcolare de grup, dezvoltând relaţii interpersonale, însă în privinţa achiziţiilor cognitive , progresele au fost minime. Se deplasează singur de acasă la şcoală şi invers. Comunică cu colegii şi cu prietenii atât cât să realizeze un climat de desfăşurare a activităţilor comune.

Comportamentul cognitiv:

- cunoaşte numeraţia 0-100,dar nu reţine cum se citesc sau se scriu numere după dintare, cu cifre sau litere;
- numără crescător dar nu şi descrescător şi nu reuşeşte să facă comparaţii între numere ;
- nu cunoaşte şi nu foloseşte terminologia specifică matematicii (înafară de adunare şi scădere) , nu prea înţelege termenul de problemă şi studierea ei;
- cunoaşte perioada de dimineaţă , după-amiază dar nu şi orele.
- nu este interesat de schimbările din jurul ei şi nu reţine cunoştinţe de natură ştiinţifică, ci doar se bazează pe propria experienţă şi atunci cu întrebări de orientare.

Relaţii sociale: Se manifestă fără reţinere doar în cadrul familiei. La şcoală este retras, foarte rar intră în relaţii cu alţi copii. Comunică la nivel minim când lucrează în grup şi de obicei desenează sau ascultă pe alţii. Este acceptat de colectivul clasei, însă copiii nu îl atrag în jocurile lor. Uneori intră în conflict cu câte un coleg, mai ales când i se reproşează că şi-a însuşit lucrul altuia.Are obiceiul să-şi însuşească şi bani, dovedind abilitate, nefiind prins niciodată. În momentul în care este ameninţat recunoaşte cu jumătate de gură.Le ascunde părinţilor faptele ei,temându-se de pedepsele corporale.

În general vine la şcoală curat îmbrăcat, spălat pe mâini şi pe faţă, dar igiena corporală nu se face în mod consecvent.

Părinţii nu colaborează cu şcoala, nu se interesează de situaţia copilului, nu-i acordă sprijin, acasă nu sunt de găsit.

În plan fizic- senzorial: elevul prezintă o coordonare şi o stabilitate a gesturilor şi mişcărilor sale corespunzătoare unei activităţi de învăţare eficientă, dar întâmpină dificultăţi în organizarea conduitelor şi structurilor perceptiv – motrice de spaţiu, lucru ce duce la slaba însuşire a citit – scrisului. Schema corporală este structurată parţial corect iar lateralitatea fixată.

4. Domeniul de intervenţie : cognitiv – Limba română

5. Obiective de intervenţiei

a) obiective pe termen lung

O1 – dezvoltarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă;

O2 – dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral sau scris (citirea – lectura);

O3 – operarea cu consoanele b – d – p în activitatea de citit – scris,fără a face confuzii între ele;

O4 – dezvoltarea abilităţilor de relaţionare şi a comportamentelor emoţionale;

O5 – stimularea relaţiilor de prietenie şi cooperare cu membrii colectivului de elevi;

O6 – creşterea respectului faţă de sine şi faţă de cei din jur.

b) obiective pe termen scurt

Ob1 – să identifice un sunet în cadrul cuvântului;

Ob2 – să sesizeze corectitudinea unui enunţ oral;

Ob3 – să construiască texte orale scurte pe baza unui suport vizual dat;

Ob4 – să citească şi să scrie cuvinte din 2-3 silabe;

Ob5 – să formuleze propoziţii simple;

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

OB	ACTIVITĂŢI , METODE ŞI MIJLOACE DIDACTICE	PERIOADA DE TIMP	CRITERII DE EVALUARE	INDICATORI DE EVALUARE
Ob1	- Exerciţii şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător; - „Citirea ’’ de imagini şi depistarea sunetelor iniţiale; - Identificarea literelor într-o ordine aleatorie - Exerciţii de comunicare, dialoguri, lecturi.	6 luni, cu prelungire după caz.	Identifică şi recunoaşte literele; Depistează sunetele iniţiale; Diferenţiază literele mari de cele mici. Recunoaşte unele greşeli de exprimare Formulează oral exerciţii cu sens	Evaluarea orală va alterna cu cea scrisă, elevul transcrie şi copiază destul de corect
Ob2	- Exerciţii de construire de enunţuri , urmărind imegini şi ilustraţii; - Interpretarea unor imagini			Evaluarea orală
Ob3	- Citirea silabelor după o analiză fonematică a acestora – realizarea sensului - Stabilirea numărului de silabe; - Citirea silabelor din 2-3litere;		Recunoaşte sunetele într-o silabă ; Citeşte silabe din 2-3litere	Evaluarea orală
Ob4	- Denumirea obiectelor din imagini; - Formularea propoziţiilor folosind cuvinte găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul;		Identifică literele,sunetele dintr-un cuvânt	Se folosesc texte din abecedar, texte cunoscute deja,
Ob5	- Exerciţii de înţelegere a sensului propoziţiei (prin întrebări ajutătoare)		Formulează propoziţii din 2-3 cuvinte observând imaginile; Recunoaşte în text propoziţiile şi numărul lor; Răspunde în propoziţii.	Aprecieri stimulative Evaluări orale Evaluări scrise

6. Concluzii

Elevul B. M. a făcut progrese importante şi vizibile în ceea ce priveşte viaţa şcolară. Relaţiile lui cu ceilalţi colegi au evoluat foarte mult de la începutul anului şcolar, acum se joacă cu ei, se integrează cu mai multă uşurinţă în viaţa de grup şcolar.

Un progres şi un real succes l-am înregistrat în relaţiile cu părinţii elevului B.M. Aceştia au reuşit să-şi facă timp pentru câteva vizite la şcoală, şi chiar sunt foarte mulţumiţi pentru progresele şi reuşitele copilului lor.

Elevul a reuşit să-şi însuşească elementele de bază şi necesare pentru o viaţă şcolară potrivită şi într-un ritm adecvat situaţiei lui. Toate aceste progrese au fost posibil de realizat datorită faptului ca am lucrat diferenţiat cu el, m-am implicat în acomodarea lui cu elevii şi i-am făcut şi pe colegii lui să-l accepte şi să relaţioneze cu el.

7. Bibliografie

- „ Psihopedagogie specială ’’ , programa pentru clasele XII, profil pegagogic,
- Popovici D. „ Elemente de psihopedagogia integrării ’’, Editura Prohumanitas, Bucureşti, 1999;
- Neamţu C, Gherguţ A, „ Psihopedagogie specială’’, Editura Polirom, 2000

Analiza funcţională a unui comportament negativ

Prof. înv. primar Chiorean Maria-Carmen
Școala Gimnazială „Avram Iancu”, Târnăveni

Numele elevului: F.A.

Clasa a IV-a

Persoane implicate: elevul, învăţătoarea, mama copilului

1. Identificarea cazului:

Conflict: - mama nemulţumită de comportamentul “ironic” şi de rezultatele şcolare ale fiului său, elevul F.A. din clasa a IV-a

2. Analiza- sinteza cazului:

Învățătoarea a invitat mama băiatului să discute în legătură cu lipsa temelor elevului.

În sala de clasă, după plecarea celorlalţi elevi, mama îi reproşează copilului că are un comportament neadecvat în familie: refuză să discute cu ea situaţia şcolară, nu își pregătește lecţiile acasă, își pierde vremea jucându-se pe calculator, își face prieteni nepotriviţi vârstei lui. De câte ori încearcă să discute cu el, acesta îi vorbește nerespectuos, nu-i ascultă sfaturile și se închide în camera lui, “trântindu-i uşa în nas”.

Surprins și ruşinat, elevul neagă acest comportament, motivând că mama are o impresie greşită și că orice ar spune el, mama nu îl crede.

Învăţătoarea asistă uimită la izbucnirea mamei, deoarece nu cunoștea această latură a comportamentului copilului, dimpotrivă, în mediul şcolar elevul este politicos, respectuos, amabil cu cei din jur. Încearcă să-i liniștească pe amândoi, asigurându-i că dacă vor coopera conflictul va lua sfârşit.

3. Stabilirea alternativelor de rezolvare a cazului

Învăţătoarea remarcase că în timp elevul are un aer absent la ore, că nu se pregătește și răspunde „din amintiri” și uneori are temele nescrise.

Copilul este strict în grija mamei de la vârsta de un an când tatăl său a plecat în Spania, abandonându-și familia. Încă de la intrarea în clasa I s-a observat o bună cooperare mamă-fiu, relaţia dintre cei doi fiind uneori dată exemplu. Ce s-ar fi putut întâmpla?

Învăţătoarea îi propune mamei să coopereze și să nu mai agreseze verbal şi emoţional copilul până la aflarea adevărului.

Identificarea cauzelor:

- În urmă cu aproximativ două luni mama a decis să se recăsătorească, neţinând cont de dorinţa copilului, care nu voia un “intrus” în familie..
- În ultimul timp mama comunică insuficient cu copilul, deoarece are un program de lucru încărcat, iar timpul liber, care în mod normal era alocat copilului, acum este redus.
- Copilul are o atitudine negativă deoarece este pus în faţa faptului împlinit, mama i-a impus o situaţie în care, lui i se pare că ar fi avut dreptul să fie consultat.
- Încrederea copilului in cei din jurul lui a scăzut considerabil, are o atitudine rezervată în relaţiile cu ei şi este jenat atunci când discută despre relaţia cu “viitoarea lui familie”.

- Copilului îi este teamă că va pierde dragostea mamei, că el va trece pe un loc secundar în cadrul familiei, că pe mamă nu o va mai interesa viitorul lui.
- Elevul s-a inchis în sine, a intrat într-o stare de apatie, de plutire în care se complace.
- Copilul consideră rezultatele slabe la învăţătură ca cea mai bună formă de a-i arăta mamei dezacordul în ceea ce priveşte hotărârea ei de a se recăsători.

Aplanarea conflictului:

În discuţiile cu mama, învăţătoarea încearcă să-i explice că atitudinea copilului a apărut din cauza faptului că acesta s-a simţit neglijat, cu atât mai mult cu cât ei au fost foarte apropiați un timp îndelungat. Îi recomandă să procedeze cu mai mult tact, să-i acorde copilului mai multă înţelegere pentru un anumit tip de egoism care s-a concretizat în obrăzniciile lui. Copilul trebuie să simtă că este iubit, că ocupă acelaşi loc în inima mamei ca şi până acum, să fie crezut şi considerat copilul cinstit dintotdeauna.

În discuţiile individuale cu elevul se pune accent pe două aspecte: mama lui, chiar dacă doreşte să-şi refacă căsnicia, îl iubeşte, doar ea l-a crescut şi l-a sprijinit mereu. Dar el trebuie să facă un efort să o înţeleagă deoarece şi ea are nevoie de sprijinul unui adult. Al doilea aspect pe care se accentuează, este că viitorul lui este important. Nu are dreptul să pornească pe un drum greşit, la întâmplare, numai ca să dea prilej de insatisfacţie mamei şi să o determine să se simtă vinovată.

4. Optimizarea soluției finale adoptată pentru rezolvarea cazului

- sprijinirea copilului în găsirea unor prieteni cu care să colaboreze
- evidenţierea unor calitaţi şi aptitudini de către colegi, învăţătoare şi mamă, pentru a se simți îndrăgit şi apreciat de aceştia
- sprijinirea continuă cu multă căldură, atenţie şi apreciere permanentă în acceptarea şi rezolvarea sarcinilor primite
- stimularea energiei prin sarcini de lucru pentru a-i întări încrederea în forţele proprii
- comunicare eficientă cu mama și prietenul ei (discuţii, plimbări în trei în timpul liber)
- folosirea în orele de lectură literară, a valenţelor educative ale oprerelor în care apar chipuri de mame, afirmaţiile învăţătoarei fiind uneori cu adresă precisă spre elevul în cauză, fără nominalizare
- acceptarea unui program de recuperare a cunoştinţelor pentru reducerea lacunelor

5. Stabilirea unor concluzii

Conflictul între mama şi copil s-a creat datorită colaborării insuficiente dintre ei. Mama a considerat că este prea mic pentru a discuta cu el problema nevoii ei de a nu fi singură, iar copilul a perceput întâmplări imaginare ca fiind reale, recurgând la acest mijloc pentru a se “răzbuna” pe mama sa despre care credea că nu îl mai iubeşte. Băiatul, crezând că este marginalizat, şi-a proiectat în minet o lume aparte, lume în care el se simţea un intrus. Aceste elemente au generat conflictul.

Aplicând alternativele de rezolvare a conflictului s-a ajuns la următoarele rezultate:

-copilul a fost obişnuit să-şi supună imaginaţia controlului raţional

-între copil şi mamă s-a creat o legătură bazată pe încredere reciprocă, acesta acceptând relaţia dintre ea şi viitorul soţ

-mama a învăţat să comunice mai mult cu copilul şi învăţătoarea, implicându-se în foarte multe din activităţile clasei

-colaborarea permanentă cu mama elevului a dus la ameliorarea situaţiei şcolare a elevului, constatându-se o mai bună implicare a acestuia în rezolvarea sarcinilor şcolare

Concluzionez menționând că acest conflict a avut un final fericit pentru că adulții implicați au fost deschiși la dialog, au avut un scop precis, au făcut apel la rațiune lăsând la o parte orgoliile și ideile preconcepute.

STRATEGII DE INTEGRARE A ELEVILOR CU C.E.S. ÎN ORA DE LIMBA ROMÂNĂ

Prof. Bocai Claudia Marilena
Şc. Gimn.”Nicolae Titulescu”
Caracal, Olt

Integrarea şcolară este un proces de includere în şcolile de masă obişnuite, la activităţile educative formale şi nonformale, a copiilor consideraţi ca având cerinţe educative speciale. Considerând şcoala ca principala instanţă de socializare a copilului (familia fiind considerată prima instanţă de socializare), integrarea şcolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanţă fundamentală în facilitarea integrării ulterioare în viaţa comunitară prin formarea unor conduite şi atitudini, a unor aptitudini şi capacităţi favorabile acestui proces.

Cerinţele educative speciale desemnează acele nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare, dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei. Fără abordarea adecvată acestor cerinţe speciale nu se poate vorbi de egalizarea şanselor de acces, participarea şi integrarea şcolară şi socială.

Fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi particulare, individualizate. Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţe. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către ceilalţi elevi a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participarea lor la serviciile oferite.

Educaţia integrată se referă la integrarea în structurile învăţământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cat mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Educaţia integrată a copiilor cu CES urmăreşte dezvoltarea capacităţilor fizice şi psihice a acestora care să-i apropie cat mai mult de copii normali; a implementării unor programe cu caracter colectiv-recuperator, stimularea potenţialului restant ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcţii menite să suplinească pe cele deficitare, crearea climatului afectiv în vederea formării motivaţiei pentru activitate în general şi pentru învăţare în special, asigurarea unui progres continuu în achiziţia comunicării; formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional şi de exercitare a unor activităţi cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative şi a însuşirilor pozitive ale personalităţilor care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice, care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală, Prin integrare se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale corespunzătoare în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice, teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunile în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale.

Există diferite forme de integrare a elevilor cu CES în activitatea didactică, integrarea care presupune construirea unei relaţii de colaborare

emoţional-educaţională:

- integrarea parţială; presupune ca elevii cu CES să desfăşoare doar o parte din timpul lor în şcoală, participând direct doar la anumite discipline, acolo unde pot face faţă;
- integrarea totală, unde elevii cu CES petrec tot timpul în cadrul organizat, în instituţia de învăţământ acolo unde sunt înscrişi la începutul anului şcolar. Parcurgerea programului educaţional nu exclude participarea la şedinţele terapeutice, desfăşurate în spaţii speciale, destinate acestui scop;
- forme de integrare ocazională ce presupune participarea în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, unde reuşesc sa stabilească relaţii cu ceilalţi membri ai grupului.

Crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi de unde fac ei parte contribuie la dezvoltarea motivaţiei pentru învăţare. Este bine să se înveţe cu ceilalţi copii, şi nu separat de ei. Cultura psihopedagogică a cadrului didactic se compune din cunoştinţe de psihologie, pedagogie, metodică, dintr-un ansamblu de deprinderi şi priceperi practice solicitate de desfăşurarea acţiunii practice.

Elevii cu CES au, majoritatea, capacităţi intelectuale reduse, suprasolicitând dascălul în găsirea celor mai bune metode de lucru în cadrul lecţiei. Reluarea, repetarea, elemente mereu prezente în lecţiile cu elevi cu CES, pot afecta calitatea participării active. Aşadar, este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca elevii cu CES să-şi menţină participarea activă la un nivel optim pentru ca, în cadrul lecţiei, să nu intervină plictiseala,modificarea conţinuturilor învăţării fiind un proces gradat şi anevoios, mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

Ca şi în cazul celorlalte discipline, ora de limbă şi literatură română, devine prilej de încercare de a dezvolta capacităţile de exprimare orală şi scrisă a elevilor cu CES. Cele trei competenţe generale nu se pot regăsi în activitatea de zi cu zi a cadrului didactic desfăşurand al unei activităţi ce are în prim plan relaţia cu aceşti elevi. Întreaga activitate trebuie sa se organizeze in vederea informarii si formarii cadrelor didactice de sprijin / itinerante privind utilizarea corecta a modalitaţilor de proiectare si implementare a demersului de intervenţie personalizata asupra copiilor cu cerinţe educative speciale, a identificării instrumentelor si a metodelor specifice de lucru adaptate particularităţilor de vârsta si individuale ale elevilor integraţi, creării premiselor pentru asigurarea unui climat socio-afectiv favorabil dezvoltării armonioase a personalităţii copiilor cu dizabilităţi.

Profesorul trebuie sa dovedească creativitate în conceperea unor materiale auxiliare care sa favorizeze o evoluţie favorabilă a copilului cu cerinţe educative speciale, să dezvoltare abilităţii de a constitui un portofoliu individual de intervenţie personalizată conform particularitaţilor psiho-individuale ale copiilor integraţi.

Competenţele specifice şi conţinuturile asociate dezvoltă un program educativ complex şi numai pregătirea cadrului didactic determină integrarea acestora în sistemul educaţional. Voi încerca o trecere în revistă a acestor competenţe specifice pentru a identifica conţinuturile educaţionale realizabile de elevii cu CES:

1. Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare devine realizabilă în măsura în care elevul construieşte mesaje orale diverse, transcrie structuri din texte cunoscute, aplică principiile ascultării active în manifestarea unui comportament comunicativ adecvat. Se observă o imposibilitate a acestora de a crea forme lexicale corecte, să stabilească sensul unui cuvânt necunoscut prin apel la context, să stabilească rolul categoriilor semantice în textele literare studiate.
2. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea unor mesaje orale în situaţie de comunicare monologată şi dialogată devine realizabilă în măsura în care se solicită rezumarea orală a unui text dat. Realizarea orală a unui plan simplu şi dezvoltarea acestuia prin adăugarea ideilor secundare devine item irealizabil deoarece, de cele mai multe ori, aceşti elevi

îşi pierd atenţia pe parcursul desfăşurării activităţii educative. În ceea ce priveşte utilizarea categoriilor gramaticale învăţate, în diverse tipuri de propoziţii, dovedesc incapacitate de a asocia fiecărei părţi de vorbire, categoriile învăţate.
3 Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse dovedeşte incapacitatea elevilor cu CES de a diferenţia elementele de ansamblu de cele de detaliu în cadrul textului citit, de a identifica problema principală abordată. Reuşesc însă să prezinte succint subiectul operei literare fără identificarea momentelor subiectului într-un text epic şi a procedeelor de expresivitate artistică într-un text liric.
4 Utilizarea corectă şi adecvată a limbi române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse devine ineficient realizată; rezumarea unui text citit, relatarea unor fapte, motivarea unei opinii se produce în texte minime cu grave greşeli de ortografie şi punctuaţie. Se observă incapacitatea elevilor cu CES de a utiliza un lexic adecvat, de a-şi exprima o opinie, de a se exprima nuanţat. De cele mai multe ori întrebările sunt directe şi dirijate şi răspunsurile pe măsură: scurte şi fără nuanţă.

Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferenţiat faţă de ceilalţi participanţi la lecţie prin evaluări formative şi sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului şcolar prin raportare la cerinţele din curriculum

Reuşita activităţilor depinde de reuşita dublei abordări a instruirii în interiorul clasei si a relaţiei fundamentale dintre instruire si evaluare. Pentru ca activităţile să fie profitabile pentru toţi elevii, dascălu l trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea şi evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât şi caracter diferenţiat, adaptat la particularităţile deficienţelor elevilor cu CES, participanţi la procesul educativ. .Raporturile dascălului cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevii cu CES au mare nevoie de a dezvolta relaţii afective cu cei cu care intră în contact social, aspect care vizează calităţile etice şi morale ale dascălului, sub al cărui control se află limita relaţionării.
Progresul educativ al elevului cu CES depinde de relaţia pe care cadrul didactic de la clasă o stabileşte cu profesorul de sprijin, dându-i permanent informaţii despre punctele slabe ale acestuia. Intervenţia acestuia permite valorificarea şi insistarea pe cunoştinţele greu asimilabile determinând raportarea la nivelul cunoştinţelor de grup.

Ora de limba şi literatura română devine astfel importantă şi prin relaţia personală care se stabileşte între profesor şi elev, cu încercarea permanentă a primului de a determina dezvoltarea capacităţii de exprimare a propriilor sentimente, a propriilor atitudini şi, nu în ulitimul rând, a propriei viziuni despre viaţă.

Bibliografie

Alois Gherguţ, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerinţe speciale,* Editura Polirom, Iaşi
Carmen Creţu, 1999, *Curriculum diferenţiat şi personalizat,* Editura Polirom, Iaşi
Ecaterina Vrăjmaş, 2001, *Strategiile educaţiei inclusive,* Editura Polirom
Ghid de predare – învaţare pentru copii cu C.E.S., UNICEF si Asociaţia Reninco, Bucureşti, 2000

Copilul cu CES, lupta între respingere și acceptare
Studiu de caz

Autor: prof. Grindei Rodica
Școala Gimnazială Nr. 1 Stăuceni, jud. Botoșani

Fiecare dintre dumneavoastră, profesori sau învățători, ați avut în clasă câte un copil sau doi care să aibă certificatul de CES. Până anul acesta spuneam sper să nu am când inevitabil, a trebuit să- l am ca elev în clasa mea. Pare lașitate ideea respingerii dar, cu timpul, înțelegi că această reacție o ai tocmai din neștiință cum să te comporți cu acest tip de copil, cum să- l integrezi în colectivul clasei. Dacă am reușit sau nu, vă las pe dumneavoastră să judecați.

Alexandru M. a intrat în clasa a –V-a, însă intelectual era la nivelul clasei a- II-a; nu știe să scrie, să numere, vorbește neîntrebat, râde și- i poreclește pe băieți, pe scurt bulversează colectivul clasei și din această cauză nu este acceptat de colegi. Alexandru are o soră care este perfect normală și inteligentă însă sunt momente când și ea este respinsă de colegi tocmai din cauza fratelui ei.Am luat legătura cu mama și m- a pus la curent cu toate deficiențele fiului și a recunoscut că nu lua medicamentele prescrise de medic. I- am explicat mamei că doar dacă Alexandru va lua medicamentele se va liniști și voi putea să- i fac pe ceilalți elevi să- l accepte. De asemenea, am făcut ședință cu părinții, le- am explicat situația elevului Alexandru M. și faptul că trebuie acceptat în colectiv.

Școala i- a pus la dispoziție un consilier școlar care se ocupa de el de două ori pe săptămână. Sora lui a beneficiat de un psiholog școlar care a ajutat- o să - și câștige încrederea în propria persoană și să- și dorească să lege prietenii.

Obsesia elevului Alexandru M. erau porumbeii și iepurașii, el fiind în stare să vorbească ore în șir despre cât de mult iubește aceste vietăți; prin intermediul acestui fapt i- am arătat că și eu am avut în copilărie porumbei sau iepuri și astfel am putut să mă apropii de el. A început să mă asculte: nu mai vorbea urât, devenise mai sociabil și ce este mai important asculta liniștit explicațiile și dorea să le pună în aplicare. Pentru el devenisem doamna învățătoare care- i spune povești istorice, doamna care îl ajută să deseneze, să scrie cifre și litere. Încetul cu încetul, și cu ajutorul doamnei consilier am văzut o adevărată evoluție: de la 2 ore cât stătea inițial, a început să reziste 4- 5 ore pe zi fără ca să- i deranjeze pe ceilalți profesori la ore. Mai mult, ajunsese să- și dea seama de greșelile pe care le făceau ceilalți colegi și mi le aducea la cunoștință într- un mod critic.

Colegii lui Alexandru M. au început să- l accepte, să vorbească cu el iar sora lui a fost și ea acceptată. Mai mult, Alexandru și- a exprimat, în dese rânduri, dorința de a participa, chiar și ca simplu spectator, la activitățile extrașcolare.

Din toamnă intră în clasa a VI-a unde apar noi materii cu noi profesori deci vor fi noi provocări pentru acest elev și posibil și pentru mine. Datorită lui am învățat să- i accept, datorită lui am învățat că deși unii elevi sunt mai speciali au dreptul să fie acceptați de cei din jur, să fie iubiți și să beneficieze de dreptul la educație.

Formarea abilităților de viață la elevii cu C.E.S. din învățământul de masă în vederea integrării lor în societate

prof. GRIGORE FLORINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ H.M. BERTHELOT PLOIEȘTI

Copiii cu cerințe educative speciale pot fi integrați în învățământul de masă, ajutându-i, pas cu pas, să ajungă adulți independenți. Educația copiilor cu cerințe educaționale speciale este o responsabilitate atât a părinților, cât și a cadrelor didactice de la clasă. Părinții au nevoie de sprijin pentru a-și putea asuma rolul de părinți ai unor copii „speciali”. Copiii cu CES nu trebuie excluși doar pentru că nu sunt la fel ca ceilalți copii.

Întrucât numărul copiilor cu deficiențe a crescut considerabil în ultimii ani, aceștia trebuie să fie permanent sub observație. Atunci când cadrul didactic va lucra constant și susținut cu astfel de copii, se vor observa progrese.

Copiii cu CES sunt o sursă de bucurie. Te învață cum să fi mai răbdător, empatic, devotat. Însă în multe cazuri acești copii se confruntă atât cu reticența cadrului didactic cât și cu prejudecățile celorlalți părinți. În acest caz, sufletul părinților acestor copii este plin de durere și neputință. Totuși rolul familiei în integrarea acestor copii cu nevoi speciale în clasa socială este esențială. În general, părinții care au o situație financiară bună vor putea să-și integreze copilul cu cerințe speciale într-o școală de masă și să susțină acest parcurs. Oricum, părinții pot solicita integrarea copilului cu cerințe speciale într-o școală specială.

Prin venirea la grădiniță, copilul intră într-un alt mediu decât cel familial, solicitându-i-se mai mult control în conduită, față de personalul instituției și față de numărul mare de copii cu care vin în contact într-o anumită perioadă de timp. Grădinița îl pregătește pe copil pentru o nouă etapă și anume cea de școlar.

Copilul cu CES are nevoie de ajutor suplimentar din partea cadrului didactic, precum și sarcini simplificate.

Jocul este o modalitate de evaluare a copiilor cu CES. Copilul se manifestă prin joc, intrând în contact cu alți copii, învață să se orienteze în timp și spațiu. Jean Piaget susține că „*toate metodele active de educare a copiilor să furnizeze acestora un material corespunzător pentru ca jucându-se, ei să reușească să asimileze realitățile intelectuale care, fără aceasta, rămân exterioare inteligenței copilului*”.

A avea un copil cu dizabilități este un lucru greu de acceptat pentru părinți, de aceea trebuie să le oferim suport moral și să le facilităm întâlniri cu persoane care împărtășesc aceleași experiențe. Părinții copiilor cu CES poartă cu ei teamă și suferință. Cadrul didactic are datoria de a forma o echipă cu membrii familiei copilului cu CES, de a stimula comunicarea permanentă cu aceștia, de a-i informa asupra activităților care se desfășoară în grădiniță. Munca în echipă este în avantajul copilului.

Când vorbim despre integrarea elevilor cu C.E.S. avem în vedere principiul egalității de șanse în realizarea accesului la educație, dar și la participare socială prin integrarea socio-profesională de după absolvirea învățământului obligatoriu. In vederea realizării unei integrări eficiente, trebuie avute în vederea dezvoltarea la toți membrii colectivității educaționale a unor valori actuale și de perspectivă ale integrării societății democratice din lume și anume: acceptarea tuturor diferențelor; respectul diversității; solidaritatea umană și mai ales cu persoane diferite; lupta împotriva excluderii și marginalizării; lupta împotriva inegalității sociale.

Integrarea este un proces complex și de durată, ce presupune educarea copiilor cu cerințe speciale în școli publice alături de ceilalți copii, asigurarea unor servicii minime de specialitate (consiliere școlară, asistență medicală și socială, terapie educaționala etc.) în învățământul de masă, sprijinirea cadrelor didactice nespecialiste în demersul lor de a proiecta

și aplica programe adaptate, crearea acelor programe adaptate care sa vizeze și diagnosticele stabilite pentru elevii orientați spre învățământul de masă. De asemenea, integrare înseamnă și încurajarea și cultivarea relațiilor de prietenie, de colaborare și de comunicare între toți elevii unei clase sau ai unei școli în care învață elevii speciali, înțelegerea și acceptarea diferențelor atât de către profesori și elevi, dar și de către părinții elevilor normali.

Copiii cu C.E.S. prezintă deficienţe de învăţare, de atenţie, pentru care este necesară adaptarea conţinuturilor învăţării la nivelul lor de percepţie şi asimilare. Tocmai de aceea, trebuie adaptate şi metodele de lucru cu aceşti elevi, pentru a reuşi integrarea lor deplină în colectivitatea şcolară şi implicit în colectivitatea socială după parcurgerea perioadei de şcolaritate obligatorie.

Adaptarea metodelor şi a stilului de predare nu este chiar uşoară, mai ales atunci când există o clasă numeroasă (peste 20 de elevi) în care este integrat un singur elev cu C.E.S. Dar nu putem nici să trecem cu vederea existenţa acestuia în colectivul clasei, să-l ignorăm, pentru că altfel nu facem decât să-l îndepărtăm tot mai mult. În fiecare oră, avem datoria de a găsi metodele şi resursele necesare implicării acestuia în activităţile de predare-învăţare, în aşa fel încât elevul cu C.E.S. să câştige încredere în forţele proprii, să interacţioneaze mai bine cu restul colectivităţii.

Societatea contemporană are obligația de a asigura cetățenilor ei dreptul la educație și integrare socială prin crearea și susținerea unui sistem educațional capabil să asigure tuturor condițiile necesare dezvoltării abilitărilor de viață adaptate în funcție de capacitățile intelectuale și cognitive ale fiecărei persoane. Instituționalizarea copiilor cu dizabilități sau a copiilor cu C.E.S. certificat nu s-a dovedit a fi modalitatea ideală de a asigura educația și pregătirea profesională a acestora, astfel că mare parte dintre cei diagnosticați au fost orientați spre învățământul de masă, mai ales din nevoia asigurării unor condiții de educație normală din punct de vedere emoțional.

Bibliografie

• COCORADA E., NĂSTASĂ L. „Fundamentele psihopedagogiei special. Introducere în logopedie”. Editura Psihomedia, Sibiu, 2007

• PURCIA S. „Ocrotirea copiilor handicapați”. Editura Psihomedia, Sibiu, 2003

EDUCAȚIA PENTRU CETĂȚENIE ACTIVĂ

Prof. Alina Mihăilescu
Colegiul Național de Informatică ”Matei Basarab” Rm.Vâlcea

Potrivit lui F. Audigier, „Adjectivul *democratică* subliniază faptul că este vorba despre o *cetăţenie* bazată pe principiile şi valorile pluralismului, întâietatea legii, respectarea demnităţii umane şi a diversităţii culturale ca bogăţie. (...) Astfel, conceptele de participare, democraţie Termeni-cheie: *cetăţenie, democratic(ă), educaţie pentru cetăţenie democratică, constituţie. sau cetăţenie participantă* par să fie tot mai mult recunoscute ca fiind vitale pentru viitorul vieţii noastre împreună. Se pune problema ca fiecare să aibă un loc în societate şi să contribuie la dezvoltarea ei la orice nivel, dincolo de actul politic de a vota. Se pune problema ca fiecare să aibă control asupra mediului în care trăieşte. Reducerea obstacolelor la participare, în special a obstacolelor socioeconomice, reprezintă o parte integrantă a oricărei strategii menite să întărească cetăţenia într-o societate democratică. (...) *Cooperare, participare, dialog şi respect* sunt cuvinte care desemnează atitudini pe care trebuie să le aibă toţi oamenii dintr-o şcoală, în special adulţii, atitudini care trebuie să inspire activităţile în şcoli şi atmosfera generală a vieţii într-o şcoală" .

Educaţia pentru cetăţenie democratică este o dimensiune a educaţiei care presupune formarea unor viziuni, atitudini, convingeri social-filosofice, dar şi a unui comportament democratic. Cu alte cuvinte, formarea unei personalităţi deschise, inovatoare, adaptabile la schimbare într-o lume a competiţiei continue. Individul trebuie format pentru a-şi exprima poziţia, pentru a se implica în luarea deciziilor, pentru a fi activ şi eficient, pentru a putea reacţiona adecvat la fenomene de totalitarism, autoritarism.

Educaţia pentru cetăţenie democratică a reprezentat una dintre preocupările majore ale celor mai importante organizaţii interguvernamentale sau nonguvernamentale, cum ar fi: UNESCO, Uniunea Europeană, Consiliul Europei.

La cea de-a 20-a sesiune a Conferinţei miniştrilor educaţiei a Consiliului Europei, desfăşurată în Cracovia, Polonia, în octombrie 2000, au fost adoptate o serie de *„Principii comune ale ECD"*.

Educaţia pentru cetăţenie democratică este realizabilă atât la nivelul *educaţiei formale,* ca educaţie sistematică, structurată şi gradată cronologic în cadrul unor instituţii specializate (grădiniţe, şcoli, universităţi), cât şi ca *educaţia nonformală,* fie prin activităţi educative desfăşurate în afara sistemului formal de învăţământ de către diferite instituţii educative, fie în cadrul sistemului formal de învăţământ, cuprinzând activităţi extracurriculare (proiecte programe sau activităţi educative de sine stătătoare, pe diferite teme, concursuri şcolare, olimpiade, alte competiţii, cercuri tematice sau interdisciplinare etc.)

EDDO este o componentă a procesului de formare a personalităţii umane care cuprinde trei aspecte:

- educaţia despre drepturile omului şi democraţie (transmiterea cunoştinţelor referitoare la principalele categorii de drepturi, libertăţi, îndatoriri şi responsabilităţi ale omului; cele mai importante documente internaţionale referitoare la drepturile omului; principiile, valorile, instituţiile şi mecanismele specifice democraţiei, diversele forme de nedreptate, inegalitate şi discriminare; personalităţi, mişcări şi evenimente care au marcat lupta pentru drepturile omului);

- educaţia în spiritul drepturilor omului şi democraţiei (metodele pedagogice folosite trebuie să creeze în clasă o atmosferă care să reflecte şi să dezvolte interesul elevilor pentru idealurile şi practica din domeniul drepturilor omului; stilurile de predare - învăţare trebuie să vizeze dezvoltarea aptitudinilor şi atitudinii specifice);

- educaţia pentru drepturile omului şi democraţie (elevii trebuie să fie încurajaţi să participe la apărarea drepturilor omului şi dezvoltarea practicilor democratice în comunitatea din care fac parte şi în societate în general: să activeze în organizaţii neguvernamentale, grupuri de presiune, să fondeze organizaţii proprii pentru promovarea şi protejarea drepturilor omului).

Sintagma *„educaţie pentru cetăţenie democratică"* a căpătat, în ultimul timp, multiple semnificaţii şi interpretări. Termenul „cetăţenie" este departe de a avea o definiţie unanim acceptată, nota comună a celor mai multe dintre definiţiile termenului vizează cetăţenia, ca problemă a apartenenţei indivizilor la o comunitate/stat, fapt ce presupune raportarea la seturi de drepturi şi îndatoriri. Tipul de cetăţenie pe care îl avem în vedere este cel democratic. Prin urmare, se impune şi o clarificare a acestui termen, prin raportarea la valorile fundamentale care definesc societăţile democratice contemporane.

Biblioteca, citadelă spirituală nepieritoare

Bibliotecar/documentarist Crăciun Mariana
Liceul Tehnologic ”Liviu Rebreanu” Bălan.Harghita

Intrând într-o bibliotecă ar trebui să avem aceeaşi pioşenie ca la intrarea într-o biserică, unde chipul sfinţilor ne impune respect, aici, în bibliotecă tăcerea cărţilor e o provocare atemporală, „mormanele de timp” se succed ordonat cu o disponibilitate de nedescris.

Trecătorii de „paradă” simt în aceste spaţii doar miros de hârtie învechită, adevăratul cititor, simte mireasma culturii universale, care este deschisă permanent pentru instruirea sa şi pentru îmbogăţirea spirituală, mai scumpă decât toate giuvaierurile lumii.

Ce minunată este lumea cărţilor în copilărie, când punţile dintre imaginar şi realitate le găseşti în vraja cuvintelor ticluite cu dragostea neţărmurită a unor oameni care au făcut risipă de vise, ce minunată este lumea cărţilor la maturitate când ne amintim atât de des de lumea cărţilor copilăriei noastre. Ce minunaţi devenim noi printre cărţi, când lăsăm liberă dorinţa de lărgire a universului nostru de cunoaştere!

Trăim într-o lume bulversată, unde din păcate se citeşte puţin, mai ales aici într-un ţinut care prin schimbările de natură economică şi socială, a devenit ostil lecturii pentru un segment semnificativ din populaţia oraşului.

Importantă a fost oprirea declinului prin antrenarea tineretului şcolar în sfera lecturii, găsirea tuturor modalităţilor de atragere a elevilor în biblioteci, în sălile de lectură, ca o măsură imediată.

În perioada comunistă totul era dirijat, ce era obligatoriu să citeşti, ce era voie să citeşti şi ce era mai rău ce era interzis să citeşti.

Nici una dintre acestea nu erau benefice pentru formarea culturii tinerei generaţii, era o formă de îndoctrinare şi de limitare a nivelului de cunoaştere.

Au trebuit făcute multe schimbări, dar cu mult discernământ, fără a se leza într-un fel sau altul baza materială existentă, valorile culturale autentice exprimate prin cărţi, şi documente de mare valoare din patrimoniul bibliotecilor. Această misie a revenit oamenilor de meserie, bibliotecarilor, unii chiar bine pregătiţi, dar care au trebuit să se adapteze noilor situaţii.

“Regimul comunist a ignorat cu buna stiinta profesia de bibliotecar, privita ca cenusareasa activitatilor intelectuale. Aceasta a condus la degradarea profesiei in asa masura, incat astazi, majoritatea absolventilor de universitate aflati pe postul de bibliotecar ezita sa se numeasca bibliotecari, preferand apelativul de profesor”[1]

Această necesitate de a se acţiona pe linia perfecţionării bibliotecarilor, a fost sesizată la timp dar realizarea ei încă lasă loc de mult mai mult.

„E bine să evidenţiem că, în ultimele decenii, în formarea profesională a bibliotecarului din ţări cu învăţământ biblioteconomic temeinic au intervenit modificări structurale. Aceste modificări au fost impuse, pe de o parte, de proliferarea numărului de publicaţii cărora trebuie să li se facă faţă, iar, pe de alta, de introducerea masivă a informaticii în stocarea şi regăsirea informaţiilor bibliografice şi full - text în biblioteci.

…….

[1] Mircea Regneală – „Colapsul bibliotecilor româneşti” în Revista 22, nr. 745

Toate acestea presupun un bibliotecar cu o altă calificare, capabil să stăpânească fluxul informaţional contemporan, orientându-l spre interesele utilizatorilor care, şi aceştia, spre a se putea bucura de binefacerile societăţii informaţiei, trebuie să ştie să caute, trebuie învăţaţi să caute în bazele de date şi să găsească informaţiile de care au nevoie pentru studiu şi cercetare. De altfel, una din cerinţele epocii contemporane în domeniul competenţelor profesionale - a euro-competenţelor pe care trebuie să le avem - priveşte educarea bibliotecarului de la a stăpâni cartea la a stăpâni informaţia aflată în carte.” [2]

Schimbările nu au fost suficiente doar în domeniul resurselor umane, ci şi pe toate planurile, dintre care cea mai importantă a fost dezvoltarea colecţiilor. Şi în acest domeniu dirijismul politic al epocii trecute a făcut să fie intoxicate bibliotecile cu literatură marxistă, prosovietică, prosocialistă în general şi mai apoi prin cultivarea exasperantă a cultului personalităţii. În acest sens s-a urmărit întocmirea unor strategii specifice de eliminare a nonvalorilor, de „epurare” a valorilor culturale, de eliminarea documentelor deteriorate şi cu preponderenţă acţiuni pentru dezvoltare colecţiilor prin cele trei componente de bază: achiziţiile, eliminarea şi conservarea. Această activitate este anevoioasă şi are posibile, următoarele surse: alocaţii bugetare, finanţarea de bază, finanţare complementară, venituri proprii ale bibliotecii, sponsorizări, donaţii, etc.

Progresul într-o bibliotecă a zilelor noastre fie ea şi şcolară implică în mod cert informatizarea acesteia, mod prin care nu se urmăreşte înlocuirea cărţilor ci prelungirea unui braţ informatic spre nişte limite încă necunoscute, o completare fericită a bazei documentare care facilitează accesul la nivel global şi într-un timp foarte scurt. Cum timpul „se comprimă” tot mai mult prin noua viziune a preocupărilor de peste tot, această acţiune este mai mult decât benefică oriunde.

Informatizarea bibliotecilor presupune o regândire spaţială şi funcţională a întregii activităţi în vederea eficientizării şi rentabilizării întregii activităţi.Informatizarea presupune:

- Eficientizarea activităţilor de bibliotecă prin optimizarea fluxului informaţional utilizând reţele de calculatoare
- Deschiderea către public a unor noi servicii şi activităţi, consultarea la distanţă a fondului documentar
- Mărirea puterii de informare a bibliotecilor prin utilizarea instrumentelor de interogare a bazelor de date proprii şi externe
- Regândirea activităţii bibliotecii cu tot ce poate oferi în sistemul educaţional
- Achiziţie, prelucrare, stocare partajată
- Munca în echipă
- Economii în activitatea întregii instituţii datorită partajării muncii
- Crearea bazelor de date locale şi integrarea acestora într-un sistem informativ naţional şi internaţional
- Cooperarea la nivel zonal/naţional/internaţional

„Informatizarea bibliotecilor nu mai este o simplă opţiune. Presiunea solicitărilor informaţionale, dezvoltarea într-un ritm extraordinar a colecţiilor de bibliotecă, numărul mare de activităţi repetitive şi, nu în ultimul rând, contextul biblioteconomic contemporan, obligă bibliotecile să se informatizeze.

Informatizarea contribuie la reducerea timpului consumat cu unele servicii, la diminuarea costurilor. Permite în acelaşi timp să se evite repetarea unor sarcini identice în multe biblioteci; permite accesul rapid şi precis la informaţii şi

[2] Mircea, Regneală – „Care mai e rostul bibliotecarului?”în Revista 22, nr. 842

ajută chiar la buna gestionare şi administrare a bibliotecilor. De asemenea, prin informatizare se realizează unele activităţi care manual ar fi, dacă nu imposibile, atunci de lungă durată, ca de exemplu: statisticile sau bibliografice complexe.”[3] Informatizarea nu trebuie să înlocuiască cartea în mod abuziv şi fără discernământ, ce ar fi bibliotecile fără cărţi sau cu cărţi necitite, cu rol de bibelou învechit şi doar cu valoare de simbol ? Din contra foarte importantă este achiziţionarea de carte valoroasă, de dezvoltare continuă a patrimoniului bibliotecilor, dezvoltarea colecţiilor, prin toate formele existente şi posibile.

Bibliotecile și Centrele de documentare și informare de astăzi prin dotarea și gestionarea acestora într-un mod organizat răspund nevoilor tuturor categoriilor de utilizatori dintr-o comunitate școlară

Rămâne doar ca dragostea de înţelepciune, a cadrelor didactice şi a elevilor să pună în valoare la maximum aceste resurse dezvoltate cu trudă, şi să ducă pe mai departe munca de dezvoltare, pentru înălţarea acestei *citadele a culturii* care este **biblioteca**

Bibliografie

1. Regneală, Mircea, – „**Colapsul bibliotecilor româneşti**” în Revista 22, nr. 745
2. Regneală, Mircea – **„Care mai e rostul bibliotecarului?**”în Revista 22, nr. 842
3. Tîrziman Elena, – „Noile tehnologii - condiţie practică de integrare a sistemelor de informare şi documentare în societatea informaţională” în *STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII, p.web*
4. Săluc, Horvat – „ Introducere în biblioteconomie”, Editura Grafort, Bucureşti, 1996

[3] Elena, Tîrziman – „Noile tehnologii - condiţie practică de integrare a sistemelor de informare şi documentare în societatea informaţională” în *STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII, p.web*

JOCUL, MIJLOC DE DEZVOLTARE FIZICĂ ȘI INTELECTUALĂ ÎN PROCESUL FORMĂRII ABILITĂȚILOR DE AUTOCUNOAȘTERE A ȘCOLARULUI MIC

Prof.Popescu Adela, doctorand Universitatea de Stat „Ion Creangă”Chișinău,
prof. Colegiul Național „Mihai Eminescu”Petroșani

The abstract. The game is one of the most important forms of the manifestation. By didactic game, the child fully manifests his psychic potential, sharpens his spirit of observation, cultivates initiative, inventiveness, flexibility of thinking, develops his team and cooperation spirit. In essence, the ultimate mechanisms of play are the mechanism of learning, of growing, interior developing. Playing is wisdom, it is a form of manifestation of the child`s personality.

O activitate considerată ca izvorâtă din nevoia de acțiune, de mișcare a copilului, o modalitate de a-și consuma energia sau de a se distra, un fel plăcut de a utiliza timpului este jocul, considerată una dintre cele mai importante forme de manifestare a copilului. Jocul, ca modalitate de relație între eu (subiect) și lumea obiectelor și a relațiilor, constituie formula primară a activității umane. În esență, mecanismele intime ale jocului sunt mecanismele învățării. Jocul este înțelepciune, este o formă de manifestare a personalității copilului. A.S.Makarenko a afirmat că în viața copilului jocul are o importanță tot așa de mare ca și activitatea, munca, serviciul la adult. Acesta este și un exercițiu cu ajutorul căruia copilul se pregătește pentru viață. El are un caracter imitativ. Copiii reproduc în jocurile lor ceea ce au reușit să observe în mediul înconjurător.

Jocul didactic constituie o formă de activitate foarte accesibilă, care rezolvă una sau mai multe sarcini didactice pe baza îmbinării tehnicii de realizare a acestor sarcini cu elementul de joc. Prin joc se oferă multiple posibilități de dezvoltare armonioasă a organismului, sub toate aspectele. El determină și o stare de bucurie, realizând buna dispoziție. Jocul favorizează dezvoltarea aptitudinilor imaginative, a capacităților de creere a unor sisteme de imagini generalizate despre obiecte și fenomene, posibilitatea de a opera mintal cu reprezentări după modelul acțiunilor concrete cu obiecte în timpul jocului. Copiii pot ajunge prin joc la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitățile creatoare, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, inițiativa, răbdarea, îndrăzneala,etc. Creând condiții favorabile pentru aplicarea multilaterală a cunoștințelor și pentru exersarea priceperii și deprinderilor sub forma de activități plăcute și atractive, copilul își autoapreciază nivelul de cunoștințe, priceperi și deprinderi, se autostimulează și se automobilizează pentru obținerea unui rezultat satisfăcător.Acesta își angajează întregul potențial psihic, își ascute observația, își cultivă inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, spiritul de colaborare, de echipă.

Pentru copii, jocul constituie o formă de organizare a cogniției, o cale a cunoașterii, dar mai ales a autocunoașterii. Pătrunderea copilului în universul interior, prin raportare la universul relațiilor interumane, care le conferă profilul moral al unui mod de viață, se realizează tot prin intermediul jocului. Aici copilul se raportează la familie, prietenii de joacă, colegii, se autoanalizează, capătă simțul răspunderii pentru respectarea unor reguli, i se formează însușiri morale cum ar fi: curajul, solidaritatea, spiritul de echipă, hotărârea, iscusința, să vadă dacă este sau nu să ducă la îndeplinire sarcina primită.

Prin joc, dezvolatrea intelectuală este puternic influențată în sensul dobândirii de informații, pe de o parte și a diversificării acțiunilor mentale pe de altă parte. Pe întreg parcursul învățării, au loc procese intense de construire a unor structuri psihice la toate nivelele. Particularitățile acestor structuri sunt determinate de însăși natura și particularitățile acțiunii pedagogice. Cu cât gama modalităților de lucru utilizate este mai largă,cu atât resursele intelectuale sunt mai riguroase, oferind posibilități de achiziții în învățare din ce în ce mai mari. Din multiplele activități de activitate didactică

utilizate în clasele primare mai ales în cls I și a-II-a, o valoare aparte o are jocul. Jocul, în special cel didactic, angajează în activitatea de cunoaștere cele mai importante procese psihice, cele mai intime operații ale acestora, având în același timp un deosebit rol formativ și educativ.Procesele intelectuale declanșate în joc, în special cele ale gândirii, au darul de a-i conduce pe elevi în „a afla” și „a descoperi” unele adevăruri noi pentru ei, cu o oarecare ușurință, pe fondul angajării a unui efort mic în aparență și în condițiile unor satisfacții evidente. Așa cum jocul didactic poate fi utilizat ca o tehnică de explorare a unor noțiuni abstracte pe o cale accesibilă, tot așa poate fi foolosit ca o tehnică de explorare a eu-lui interior, de a-și măsura capacitățile de analiză și sinteză, de accesare a unor algoritmi de gândire pe care să-i folosească pentru a găsi soluția jocului, dea-și cunoște potențialul. În joc, elevul găsește ca și protagonist, nu ca spectator, ceea ce corespunde foarte bine dinamismului gîndirii, imaginației și vieții lui afective, unei trebuințe interioare de afirmare și acțiune. Prin prezența tuturor caracteristicilor situației de joc (performanță, risc, incertitudine), jocul didactic solicită o angajare deplină a capacităților intelectuale, a inteligenței emoționale, mai ales dacă se are în vedere că între joc și situația reală, cea urmărită de învățare, există întotdeauna o asemănare formală, o analogie.

Poetul Lucian Blaga își imaginează cele trei generații ca trei trepte: a jocului, a iubirii și a înțelepciunii, filozofând că jocul este înțelepciunea și iubirea copilului, cum iubirea este jocul și înțelepciunea tânărului și cum înțelepciunea este iubirea și jocul bătrânului. De asemenea, vorbind despre jocurile didactice, Ursula Șchiopu preciza că ele „educă atenția, capacitățile fizice, intelectuale, perseverența, promptitudinea, spiritul de echipă, de dezordine, dârzenie,modelează dimensiuni etice ale conduitei”.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit,Ioan, Metode de învățământ, E.D.P.,București,1980
2. Matei,N.C, Învățarea eficientă în școală, EDP.București,1995
3. Peneș, Marcela, Noi didactici în viziune transdisciplinară-suport de curs oferit de Centrul Educația 2000+, Scolile de vară, iulie, 2002
4. Catalano, Horațiu, Albulescu, Ion, Pedagogia jocului și a activităților ludice în colecția Idei pedagogice contemporane, București, EDP, 2018

Secvență de instruire diferențiată (RED)

Prof. Bîndean Maria-Elena
Colegiul Tehnic „Victor Ungureanu” Câmpia Turzii, Jud. Cluj

Numele şi prenumele beneficiarului: J. A-N

Clasa: a IX-a P1

Disciplina: Limba engleză

Diagnostic logopedic: Hipoacuzie neurosenzorială

Materiale didactice: fişe de lucru, imagini, secvenţe video, documente audio

Strategii folosite în realizarea obiectivelor: audiţia, observaţia, explicaţia, repetiţia

Metode şi instrumente folosite: explicaţia, fişe de lucru, imagini

Obiective :

- Identificarea ideilor principale din documentele audio-video , cu scopul de a rezolva o sarcină de lucru
- Producerea de mesaje orale adecvate unor contexte variate de comunicare

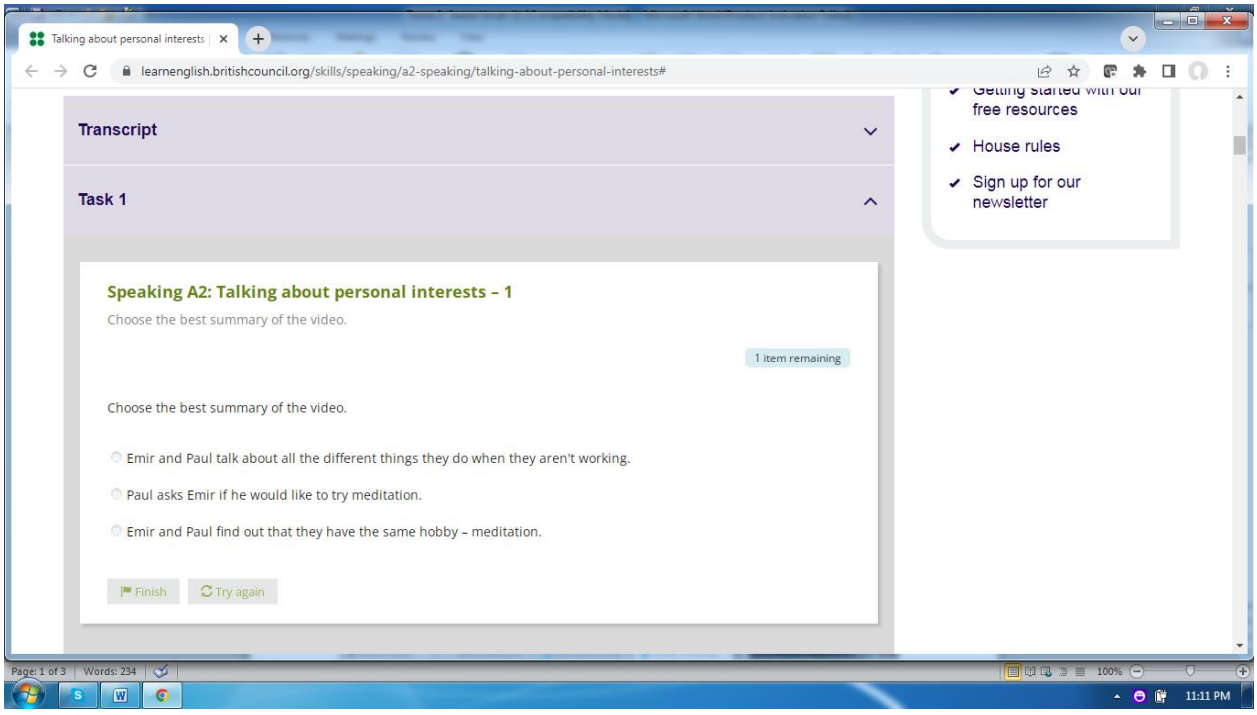
Tema: *My Hobby*

Desfăşurarea activităţii : se accesează următorul link

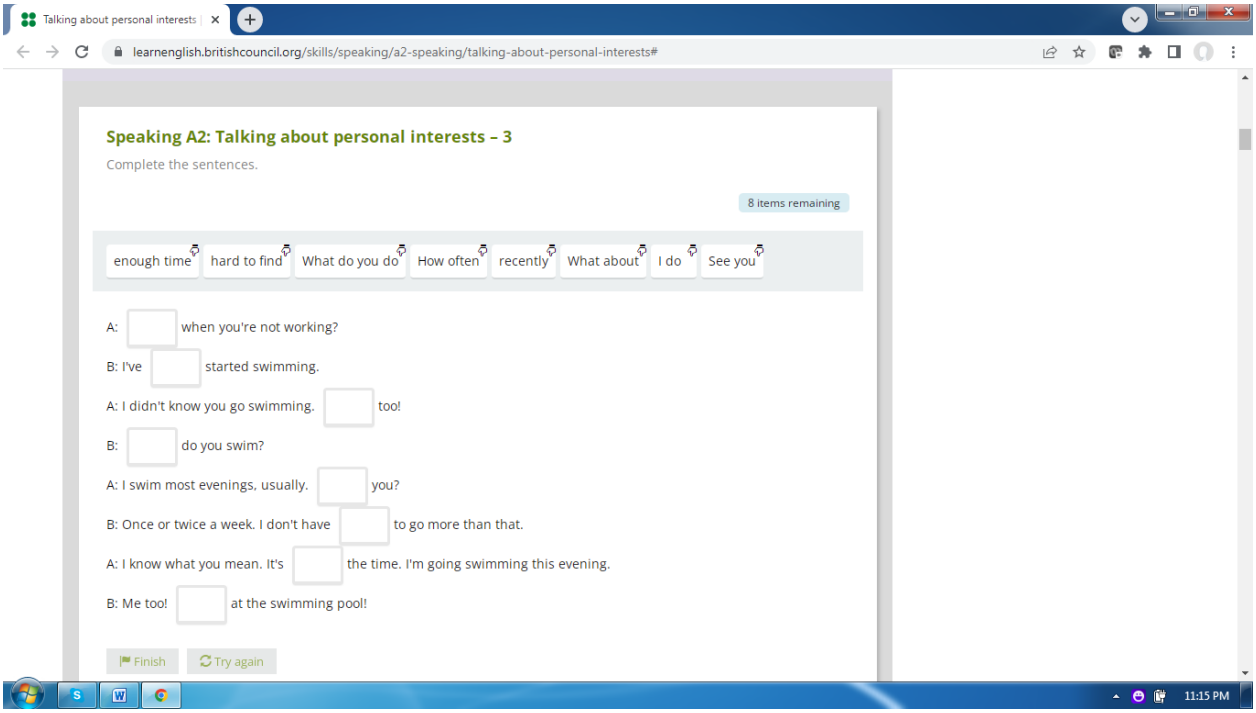
https://learnenglish.britishcouncil.org/skills/speaking/A2-speaking/talking-about-personal-interests

Activitatea cuprinde următoarele etape:

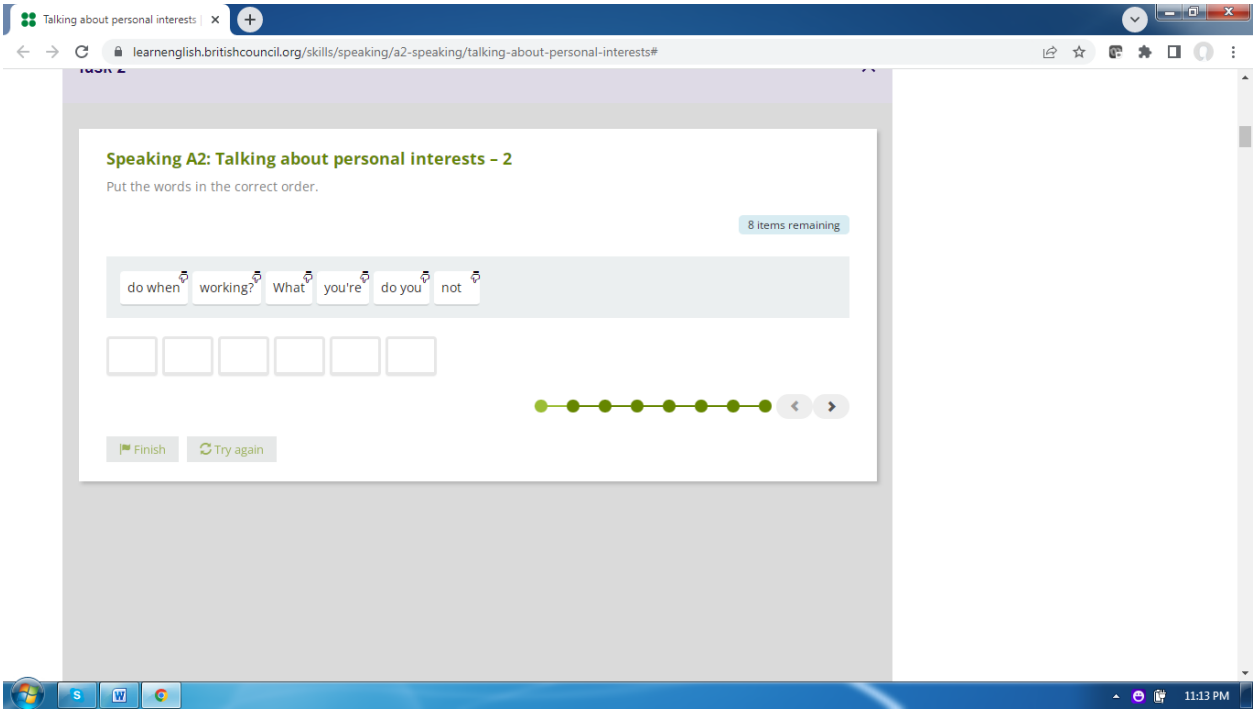
1. **Se urmăreşte secvenţa video şi elevii au de ales varianta corectă:**

2. Se completează textul lacunar cu ajutorul cuvintelor-suport:

3. Se deplasează cu ajutorul cursorului cuvintele care lipsesc pentru a completa enunţurile:

4. Discussion

What do you do when you are not studying?

După parcurgerea fişelor, elevii şi-au însuşit noţiunile de vocabular corespunzătoare temei studiate. Există şi posibilitatea afişării scrise a textului audiat.

Secvenţa se adresează tuturor elevilor, însă secvenţele video şi imaginile oferă elevei cu hipoacuzie neurosenzorială posibilitatea de a înţelege noţiunile studiate şi de a realiza sarcinile de lucru propuse. Prin integrarea acestei activităţi în lecţie, eleva cu hipoacuzie neurosenzorială îşi va însuşi noţiunile noi şi va parcurge etapele cu uşurinţă, la fel ca ceilalţi elevi.

Criterii de evaluare : Producerea unor mesaje orale despre activităţile personale, în concordanţă cu tema abordată.

Site-ografie: https://learnenglish.britishcouncil.org/skills/speaking/

Rolul poveştilor digitale în dezvoltarea emoţională la școlarii mici

Prof.inv.primar, CHIRIAC VIOLETA MAGDALENA
Școala Gimnazială Nr.22 Galați

Copiii secolului XXI sunt înconjuraţi de mijloacele electronice care le ocupă o mare parte din timp. Era digitală a adus cu sine nativii digitali, iar e-mailul este deja de domeniul trecutului. Această realitate cotidiană în permanentă transformare solicită copiilor flexibilitate şi adaptabilitate. Realităţile pieţei muncii vor solicita viitorilor cetăţeni o dezvoltare socio-emoţională adecvată. Oportunităţile de învăţare vor fi din ce în ce mai dezvoltate însă copiii au nevoie să fie asistaţi în a-şi însuşi acele atitudini şi abilităţi care să îi facă capabili de o selecţie conştientă şi corectă a surselor informaţionale dar şi de o atitudine flexibilă emoţional. Educaţia nu trebuie să ignore această realitate ci din contră să îi facă pe copii capabili să profite cât mai mult de puterea tehnologiei, transformând-o din scop în mijloc al dezvoltării. Pentru atingerea acestor deziderate copiii pot beneficia de mijloacele electronice în educaţie, nu doar pasiv ci mai ales activ, căutând, experimentând şi creând !

Contactul direct şi activ cu informaţia, manipularea şi restructurarea acesteia diminuează efectele emoţionale negative ale inflaţiei informaţionale, îi fac pe copii mai deschişi faţă de învăţare în general şi mai capabili de a se adapta unor realităţi în permanentă schimbare.

Tehnologiile IT oferă diverse mijloace didactice ultra-moderne: crearea unei poveşti digitale cu implicarea copiilor (aplicaţia storymaker), realizarea hărţilor conceptuale (aplicaţia kidspiration), crearea de jocuri educative (aplicaţia kodu), folosirea platformelor de comunicare şi socializare (facebook, skype, blog), s.a. La acestea se adaugă altele deja cunoscute: motoarele de căutare a informaţiilor (google), platformele de comunicare (yahoo), crearea de materiale multimedia şi filmuleţe educative (power point, flash), etc.

La vârsta școlarității sunt recomandate și folosite intens la clasă, si ar trebui continuate și acasă, poveștile digitale. Acestea pot fi folosite pentru a introduce sau reactualiza cunoștințe din diferite domenii, principalul rol fiind acela de a fac**ilita discuțiile la clasă**, încurajând ascultarea activă și comunicarea. Astfel, poveștile digitale pot deveni o parte integrantă a oricărei activităţi online sincron sau **asincron derulate cu școlarii**. Această metodă permite dezvoltarea imaginației, a creativității, a inovației, a competențelor digitale și a responsabilității **față de propria creație. Ș**colarii **mici** pot participa individual sau în grup și își pot crea propriile povești digitale cu ajutorul cadrului didactic **sau al părintelui**. Po**veștile digitale permit** școlarilor să însuflețească o serie liniară de evenimente, transformându-le într-o experiență multidimensională.

În era digitalizării putem vorbi despre o reinterpretare a conceptului de poveste/ *storytelling*, și anume de povești digitale/ *digital story*. Această tehnică este o îmbinare a povestirii clasice cu noile tehnologii care permite crearea de prezentări multimedia utilizând o gamă variată de elemente de comunicare. Deși conceptul de poveste digitală este strâns legat de utilizarea tehnologiilor moderne, trebuie avut în vedere că importantă este povestea în sine și nu tehnologia, und ear trebui să se pună accent pe vocabularul active al elevului.

Poveștile digitale pot fi folosite pentru a introduce sau reactualiza cunoștințe din diferite domenii, principalul rol fiind acela de a facilita discuțiile cu preșcolarii, încurajând ascultarea activă și comunicarea. Astfel, poveștile digitale pot deveni o parte integrantă a oricărei activităţi din multe domenii.Acestea facilitează procesul de învățare putând fi vizionate de pe mai multe dispozitive – laptop-uri, smartphone-uri, tablete – încurajând astfel școlarii să acceseze informația oricând doresc. Există numeroase aplicații și platforme care pot fi folosite în mod interactiv și antrenant pentru a crea povești,

folosind imagini, texte, animații, clipuri video, audio, etc. (ex. Book creator, Movie maker). Povestirea Digitală este tehnica de a folosi instrumente bazate pe calculator pentru a spune povești. Ca și în povestirile tradiționale, cele mai multe povești digitale se concentrează pe un anumit subiect și conțin un anumit punct devedere. Cu toate acestea, după cum sugerează și numele, povestirile digitale conțin un amestec de mai multe ”ingrediente”: calculator, imagini / fotografii, text, narațiune înregistrate audio, clipuri video și / sau de muzică. Această formă nouă de povestiri a apărut odată cu apariția de tehnici accesibile de producție mass-media. Aceste noi tehnologii permit persoanelor să împărtășească poveștile lor pe Internet, pe diferite site-uri: YouTube, Vimeo, e-mail etc., dar și prin intermediul discurilor compacte, podcast-uri și alte sisteme electronice de distribuție.

Vârsta școlară mica constituie o perioadă destul de lungă în care se produc însemnate schimbări în viața afectivă a copilului. Emoțiile și sentimentele preșcolarului însoțesc toate manifestările lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activități educative, fie de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulți. Ele ocupă un loc important în viața copilului și exercită o puternică influență asupra conduitei **lui. Competența emoțională a** școlarilor a fost definită în mai multe feluri, cea mai cunoscută definiție fiind cea oferită de Denham (1998): ,,Competența emoțională este abilitatea de a înțelege, exprima și regla emoțiile.” Dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor este im portantă din urmatoarele motive: Pentru că ajută la formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți.

Prob**lemele în dezvoltarea emoțională** a copiilor pot conduce către dificultăți de comportament, în copilăria timpurie și cea mijlocie. Emoțiile îndeplinesc două funcții esențiale în viața copiilor: emoțiile determină comportamentele copiilor (un copil va repeta o experiență plăcută sau care a fost valori**zată de către părinți/educatoare/învățătoare**), copiii utilizează emoțiile **pentru a-i determina pe cei din** mediul apropiat să le satisfacă nevoile (zâmbesc sau plâng când doresc să atra**gă atenția asupra lor)**. În decursul copilăriei mici se produc achiziții și transformări importante în plan afectiv și emoțional, momente ce necesită o atenție deosebită. Astfel se parcurg o serie de etape în procesul de dezvoltare emoțională (Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți cu vârsta până în 7 ani, Ghid pentru cadrele didactice din Învățământul preșcolar. UNICEF, 2007).

Din povești, copiii află care sunt consecințele defectelor și calităților umane, care sunt efectele faptelor bune și rele. Antitezele atotprezente în basme îi ajută să facă diferența între bine și rău, între minciună și adevăr, între lașitate și curaj, îi invață care sunt calitățile pozitive și care sunt defectele cele mai comune ale oamenilor. Trăind alături de personajul preferat întâmplările basmului, copilul învată despre lumea din jur, fără să fie el însuși pus în situații periculoase sau dificile.

BIBLIOGRAFIE:

1. CRED. Modul 3. Aspecte transversale în abordarea și implementarea curriculumului național /Autori: Călineci Marcela, Claudia Țibu, Speranța Oancea, Ana Maria Goia Delia
2.https://siguronline.md/rom/educatori/informatii-si-sfaturi/comunicarea-la-distanta-si-noile-provocari-ale-profesorilor
3. Ghid pentru cadrele didactice din Învățământul preșcolar. UNICEF, 2007, Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți cu vârsta până în 7 ani;
4. „Repere pedagogice privind organizarea activității dirigintelui . Scenarii didactice pentru lecții on-line” ; Casa Corpului Didactic ”Spiru Haret” Iași, 2020
5.www.didactic.ro

STIMULAREA DEZVOLTĂRII EMOȚIONALE A COPIILOR

Educatoare: Prof. Mișcoi Ioana Larisa
Grădinița P.P. „Curcubeul copiilor”, Arad

Cea mai mare atenție trebuie îndreptată spre dezvoltărea emoțională a preșcolarilor. De la vârsta cea mai fragedă copiii încearcă sentimente de bucurie și dragoste, de supărare și frustrare, de tristețe și rușine, frică și îngrijorare, încredere și satisfacție, recunoștință și mândrie. Pentru copil toate sunt semnificative, important este ca educatoarea să canalizeze dezvoltarea emoțională a preșcolarilor.

Cadrele didactice trebuie să cunoască foarte bine copiii, fricile lor și să nu-i oblige să facă lucruri care nu le plac sau de care se tem. Educatoarea trebuie să fie foarte atentă la starea emotivă a copiilor, să le interpreteze corect astfel încât să vină în sprijinul lor, fără a-i forța astfel încât să-și piardă încrederea în sine. Cunoscând fricile copiilor, acționând cu multă prudență acestea cu timpul vor estompa și vor dispărea.

Atitudinea corectă a educatoarei va fi aceea de acceptare a copilului așa cum este el, cu emoțiile sale, fără a-i determina să se simtă frustrați sau vinovați de propriile trăiri. Cu tactul său pedagogic le va explica preșcolarilor cum trebuie să se comporte, fără a lua în derâdere anumite comportamente și fără a subaprecia manifestările copiilor, care sunt sincere.

Cadrul didactic trebuie să aibă în permanență un comportament predictibil și credibil. Un cadru didactic cu vocație va discuta deschis cu copiii despre trăirile lor. Prin comportamentul lui va oferi un model și-i va determina și pe copii să fie deschiși cu sentimentele lor, să le comunice, să facă asocierea dintre sentimentul trăit și conceptul de supărare. Atunci când educatoarea exprimă în mod frecvent emoţii negative, și copiii vor exprima emoţii negative, datorită expunerii repetate la acestea.

Inteligența emoţională din viaţa adultă își are originea în dezvoltarea competenţelor socio– emoţionale din perioada preşcolară, aceasta fiind o perioadă de achiziţii fundamentale în plan emoţional, social şi cognitiv. Conştientizarea emoţiilor reprezintă abilitatea de bază pentru achiziţionarea celorlalte componente. Copiii învaţă despre emoţii şi modul în care acestea pot fi gestionate corect în contextul interacţiunilor sociale. Experienţele lor în relaţiile cu ceilalţi îi ajută să înveţe despre regulile de exprimare a emoţiilor, despre recunoaşterea lor, despre reglarea emoţională.

La vârsta preşcolară principala sursă de învăţare despre relaţiile cu ceilalţi este jocul. Implicarea copiilor în joc facilitează dezvoltarea capacităţii de a iniţia interacţiuni. Aceste interacţiuni pozitive cu ceilalţi colegi duc la formarea relaţiilor de prietenie, la dezvoltarea abilităţilor de cooperare.

Prietenii sunt resurse emoţionale pentru petrecerea într-un mod plăcut a timpului liber. Cercetătorii arată că perioada de timp în care o persoana zâmbeşte, vorbeşte cu cei din jur este mult mai mare între prieteni decât între persoane care se cunosc mai puţin.

Emoţiile unei persoane apar ca urmare a modului în care interpretează un anumit eveniment. Odată cu creşterea, datorită maturizării şi socializării, din al treilea an de viaţă copiii încep să prezinte semne de ruşine, jenă, mândrie, vinovăţie, etc

Pe măsură ce copilul dobândeşte controlul asupra comportamentului, emoţiile sunt exprimate prin modalităţi tot mai subtile, acesta învăţând să reacţioneze în conduite aprobate social.

Competenţa emoţională pe care o dobândesc copiii desemnează abilitatea acestora de a-şi gestiona propriile emoţii, precum şi de a recunoaşte şi de a se adapta la emoţiile celorlalţi.

Pentru a menține o bună adaptare socială şi o sănătate mentală, copiii trebuie să înveţe să recunoască ce simt pentru a putea vorbi despre emoţia pe care o au, trebuie să înveţe cum să facă o diferență între sentimentele interne şi exprimarea externă şi să identifice emoţia unei persoane din expresia feței pentru a putea în felul acesta să răspundă corespunzător.

Dezvoltarea emoţională în ansamblul ei trebuie raportată în perioada preşcolară la procesul identificării. In jurul vârstei de 3 ani, identificarea se manifestă prin creşterea stărilor afective difuze în care copilul plânge cu lacrimi şi râde cu hohote, în exploziile lui de afecţiune, de abandon sau de mânie, după care se simte vinovat. In toate aceste împrejurări exprimarea spontană este treptat influenţată de conduitele admise şi respinse din viaţa de toate zilele. Intre 4 şi 5 ani, identificarea este mai avansată.

Perioada preşcolară se caracterizează prin dezvoltarea vieţii interioare în care are loc evenimentul complex ca rezonanţă a evenimentelor reale. La vârsta de 6 ani termenii utilizaţi pentru descrierea emoţiilor cresc în diversitate şi cantitate. Copiii devin capabili să poarte discuţii cu alţii despre emoţiile lor interne sau pot să asculte ce spun alţii despre emoţiile lor. Frecvenţa cu care copiii au fost implicaţi în limbajul emoţional are influenţă pe termen lung, favorizând dezvoltarea unor abilităţi mai bune legate de înţelegerea emoţiilor. Atragerea atenţiei copiilor la aspectele particulare ale comportamentului uman ajută la dezvoltarea unei sensibilităţi faţă de diversele expresii emoţionale, cunoştinţele despre cauzele şi consecinţele comportamentului emoţional fiind mult mai bogate.

Preşcolarii pot înţelege emoţiile exprimate de copiii de aceeaşi vârstă cu ei în timpul unui contact social, ceea ce îi ajută în rezolvarea conflictelor. Apoi, preşcolarii sunt capabili de implicare empatică în emoţiile celorlalţi şi îşi pot reda propriile emoţii în diferite situaţii sociale pentru a minimaliza efectele nesănătoase ale emoţiilor negative şi pentru a împărtăşi emoţiile pozitive cu ceilalţi.

Bibliografie:

Gheorghe Schwartz, Gabriela Kelemen, Olga D. Moldovan – „Psihologia copilului”, Editura Universității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2009

Gabriela Kelemen – „Pedagogia învățământului primar și preșcolar”, Editura U niversității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2010

FAMILLY BAG

Prof. Anca Tibil
Colegiul Național Pedagogic „Regele Ferdinand”,
Sighetu Marmației

Am început călătoria cu vizite la bunici și străbunici, mărturisindu-le că dorim să vedem împreună albumul cu fotografii, care înseamnă atât de mult pentru ei.(abia acum am înțeles de ce) S-au bucurat să ne povestească despre fiecare fotografie în parte, de multe ori încercând să ascundă câte o lacrimă) În spatele fiecărei fotografii se afla o poveste pe cât de interesantă, pe atât de emoționantă.Ne-au oferit cu drag fotografiile de la cele mai importante evenimente din viața lor, împreună cu povestea. Am ales, pen doar pe cele cu teme istorice: UNIRE,COMUNISM, REVOLUȚIE. Fotografiile le-am lipit pe o parte a sacoșei, iar pe cealaltă parte, elevii s-au ocupat de jurnalul narativ. Cât de bogați am devenit! S-au adunat astfel douăzeci de pungi de cadouri.(darul nostru pentru voi toți ☺)

Am descoperit că unii dintre elevi au străbunici care au fost închiși chiar la Sighet. Am pornit în căutarea dovezilor la Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței.Acolo, într-adevăr, am găsit certificatul de deces al străbunicului elevei Ofrim Ileana, dar și metodele de tortură din închisoare, despre care ne povestise bunica ei.

Străbunicul Găvrilă Mihali Strifunda a fost primar al Borșei, județul Maramureș, dar în august 1944 a fost arestat de autoritățile maghiare. În februarie 1945 a protestat vehement împotriva alipirii Maramureșului istoric la Ucraina Subcarpatică. În 1949 renunță la funcția de primar al Borșei și sprijină activ grupurile de rezistență din Maramureș. Este arestat în decembrie 1949 și condamnat la un an și șase luni închisoare. A murit în primul an de detenție.

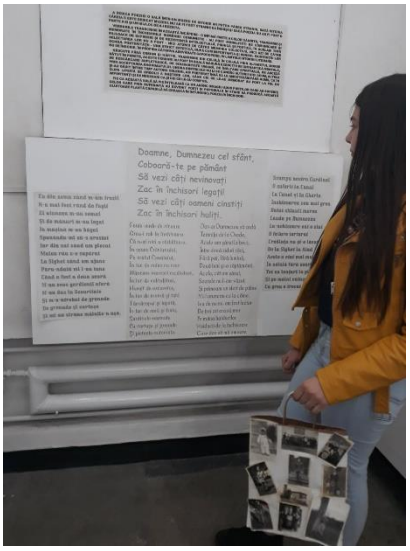
S-a trăit intens fiecare poveste, o atmosferă încărcată de o emoție extraordinară. S-a plâns. S-au făcut promisiuni. Să-i facem mândri de noi pe strabunii noștri! Mereu!

Fie-vă amintirea în veci preamarită!

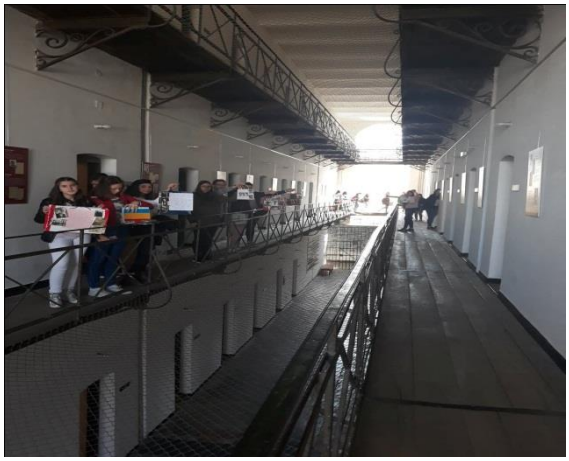

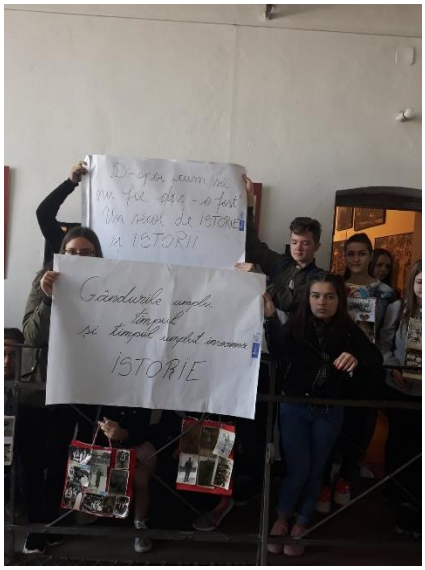

ET COGNOSCETIS VERITATEM, ET VERITAS LIBERABIT VOS
I WILL COME TO KNOW THE TRUTH AND THE TRUTH WILL SET YOU FREE
JUS PAŽINSITE TIESĄ IR TIESA JUMIS JUS LAISVUS
CONNAITREZ LA VERITÉ ET LA VERITÉ VOUS LIBERERA
UPOZNAT ĆETE ISTINU I ISTINA ĆE VAS OSLOBODITI
LA VERDAD Y LA VERDAD OS HARÁ

Doamne, Dumnezeu cel sfânt,
Coboară-te pe pământ
Să vezi câți nevinovați
Zac în închisori legați
Să vezi câți oameni cinstiți
Zac în închisori huliți

„Stimați delegați, dragi borșeni!
... Noi maramureșenii aparținem României. Ocuparea vremelnică
Maramureșului de către horthyști a luat sfârșit. Înseamnă că revenim
Patria Mamă România. Nici un congres, nici un comitet nu este îndreptățit
treacă peste voința majorității maramureșenilor, nu pot hotărî asupra soartei
noastre, cui să aparținem. Nimeni nu va reuși și nu ne vom lăsa să fim
despărțiți de frații și surorile noastre de peste munți, care ne-au uni
întotdeauna. (...) Suntem împotriva trădării și nu o vom admite indiferent
din partea cui ar veni. Noi rămânem ceea ce am fost: români. Alături de noi
cei de alt neam: ruteni, unguri, evrei, nemți și alții, pot trăi împreună
noi, bucurându-se de aceleași drepturi și îndatoriri. Cred, dragi borșeni,
sunteți de aceeași voință că noi nu putem recunoaște nici congresul, nici
comitetul și nici noua conducere a județului. (...) Dacă veți înălța un rid
Valea Hotarului, credeți că ne veți despărți de ceilalți frați? Nu! Nu cred!
Borșa-i mare, borșenii-s mulți! Voința noastră-i și mai mare, avem atâta
tărie și voință încât vom străpunge Pietrosul și tot vom ajunge la mama
noastră România".
(Fragment din discursul primarului Borșei, Gavrilă Mihali-Ștrifundă,
ținut la o întrunire din februarie 1945
Nicoară Timiș, *Gavrilă Mihali Ștrifundă și borșenii*,
în ***, *Maramureș vatră de istorie milenară*,
Editura Dragoș Vodă, Cluj, 1997, p. 201)
GAVRILĂ MIHALI STRIFUNDA a fost primar al Borșei în mai

Gândurile oamenilor
timpul
și timpul simplul meu
ISTORIE

Cu ocazia sărbătorilor Pascale, am decis să le facem o vizită străbunicilor mei, care locuiesc in comuna Bocicoiu Mare ,sat Tisa. Așezați în jurul mesei, eu ,o fire foarte curioasă și dornică de a asimila cât mai multe cunoștințe despre poporul meu ,l-am întrebat pe străbunicul meu cum a trăit pe viu Unirea de la 1918.

„ Povestea începe în anul 1918, când eu, aflat la vârsta fragedă de 18 ani mă pregăteam pentru a susține probele la Școala de pregătire a ofițerilor activi „Nicolae Bălcescu”-Sibiu. Tânăr,viguros și încrezător, cu un ghiozdan plin de speranțe, pornesc spre locul care îmi va decide viitorul. Ajuns acolo, totul era exact ca in visurile mele: unitatea în toată splendoarea sa,elevi care purtau cu mândrie și onoare uniforma de ofițer. După ore întregi de probe și testări, ies fluturând cu lacrimi în ochi un bilet pe care scria:”Admis cu succes la Școala de pregătire o ofițerilor activi „Nicolae Bălcescu”!„ Îmi vedeam visul cu ochii, pur și simplu.Mă aștepta un drum lung și greu. În ziua următoare începeam cursurile de pregătire. Așa că,trebuia să mă despart de ce însemna totul pentru mine:MAMA,TATA,BUNICI,FRAȚI,SURORI...TOT! Alarme,pregătiti,sectoare,treziri la șase dimineața. Soarta și destinul au vrut ca eu să fiu acolo. La 1 decembrie, toată lumea nu aștepta decât ultimul verdict:UNIREA .Afară era frig. Cetatea de la Alba Iulia își deschidea larg porțile pentru a primi cele peste 1000 de suflete. Am trăit momentul până în măduva oaselor, fluturând drapelul României cu mândrie și onoare. Mă simțeam mândru și atât! Faptul că am fost acolo și am trăit un moment unic, nu mai poate fi egalat vreodată. Sunt vremuri demult apuse. Scene și imagini care vor fi redate pe o casetă la nesfârșit. Acasă e un sentiment unic și special. Acasa e ROMÂNIA! România pentru care s-au vărsat lacrimi amare, pentru care s-a luptat până la ultima suflare. Iubiți-vă țara! Iubiți-o pentru că aici v-ați născut și aici vreți să trăiți, până când natura va decide să închidă ultima filă din cartea vieții voastre!

„DACĂ OAMENII DE PE PĂMÂNTUL ACESTA AL NOSTRU VOR CONSIDERA CĂ POT TRĂI ȘI CA ROBI AI ALTORA ,ATUNCI SUNTEM INFRÂNȚI PENTRU TOTDEAUNA! DAR DACĂ NE VOM BATE ÎN AȘA FEL ÎNCÂT SĂ LE FIE RUȘINE ACELORA CARE, ÎN SINEA LOR, SE GÂNDESC LA PLECAREA GRUMAZULUI ...ATUNCI NOI AM CÂȘTIGAT. ȘI VOM RĂMÂNE AICI ,ORICÂTE FURTUNI VOR TRECE PESTE NOI!”(Fragment audio de 10 secunde din dialogul filmului Dacii)

Diana Kukul, clasa a IX-a B, Colegiul Național Pedagogic „Regele Ferdinand” –Sighetu Marmației,Maramureș

„ De fiecare dată când îmi amintesc de acea întâmplare, ochii mei sunt încărcați de lacrimi, care, până la urmă, se revarsă nemilos pe obrajii mei rumeni și zbârciți de anii grei care au trecut necruțători. Când mă gândesc la acea zi, de fiecare dată, îmi vine în minte aceeași frază: „ cei care au făcut asta nu pot fi numiți oameni.”

Viața mea nu a fost deloc ușoară, a trebuit să mă confrunt cu o căsnicie dificilă, din cauză că familia soțului meu era una rece și crudă. Dragostea lipsea cu desăvârșire între noi, mereu a trebuit să îndur criticile lor legate de faptul că nu am putut rămâne însărcinată până la vârsta de treizeci și nouă de ani. În primăvara anului 1968, la începutul lunii aprilie, eram în a șaptea lună de sarcină și, fiind data de doi aprilie, la magazinul din centru soseau alimentele date la „rație” de Partidul Comunist, al cărui conducător era marele dictator Ceaușescu. Drumul pe care l-am parcurs era unul plin de gropi și foarte alunecos din cauza ploii, care odată căzută peste pământul abia dezghețat, a format la suprafață lui un aluat umed și periculos. Odată ajunsă în fata micuțului magazin, din centrul satului, m-am lovit de o masă de oameni furioși, înfometați și nerăbdători, care se împingeau unii în alții, uitând de sentimente și de gândirea specifică ființei umane, asemănându-se nefiresc de mult cu animalele sălbatice al căror unic scop era lupta pentru mâncare. M-am apropiat reticentă de mulțime se mi-am așezat mâna, grijuliu, peste partea mai proeminentă a abdomenului, încercând parcă să-mi protejez copilul

nenăscut. Am tras adânc aer în piept și am intrat în marea de oameni și am așteptat, încordată de frică pentru copilașul meu, trei ore lungi. La sfârșitul acestora, un strigăt s-a făcut auzit din spatele tejghelei, care anunța faptul că magazinul a rămas fără alimente. Vocea mea a rămas fără vlagă, iar ochii mei roșii și umflați se holbau la bătrânica cu părul nins din fața mea. Îmi amintesc perfect clipa în care infernul s-a dezlănțuit, oamenii au început să țipe scandalizați și copiii să plângă aproape frenetic. Nervoși, bărbații satului au început să înainteze, netulburați de copiii sau de femeile pe care îi calcau în picioare. „Aluatul” din solul îmbibat cu apă, mi-a făcut fuga imposibilă, așa că am fost prinsă sub mulțimea înflăcărată. Durerile mele sufletești le-au eclipsat pentru câteva momente pe cele trupești. Copilul meu cel mult dorit să fie ucis de acești oameni fără suflet? Nu, așa ceva nu se poate. Adrenalina îmi pulsa prin vene, o putere divină îmi invadează trupul și ca printr-o minune am scăpat de sub mulțimea înnebunită. Odată ce adrenalina a fost eliminată din trupul meu, durerile insuportabile m-au doborât.

Deși anii au trecut, niciodată nu am putut uita ce mi s-a întâmplat. Partidul Comunist i-a sălbăticit pe oameni, i-a transformat în niște ființe fără suflet, fără compasiune pentru cei din jur. Din fericire, acum, lucrurile s-au schimbat. Oamenii au început să redevină umani, iar Comunismul, cu tot ce tine de el, a fost dat uitării, fiind prins în negura trecutului. “ Orza Parasca, Strâmtura, jud. Maramureș, 83 de ani

Orza Ana, clasa a IX-a B, Colegiul Național Pedagogic „ Regele Ferdinand”, Sighetu Marmației, jud. Maramureș

INCLUSIVE EDUCATION AND THE ROLE OF CREATIVITY IN COGNITIVE STIMULATION OF CHILDREN WITH S.E.N

Pap Florian – profesor geografie
Colegiul„Mihai Viteazul’’
Ineu/Arad

”The more a child has seen and understood, the more he wants to see and understand” - Jean Piaget

Inclusive education is a process that aims to respond to the diverse needs of students by increasing their participation in the process of learning and communication, reducing forms of exclusion from education. In this process, a very important role is played by creativity, which in turn greatly stimulates the cognitive development of children with SEN.

The concept of creativity refers to the production of new and original ideas, while the concept of creation aims at the completion of the idea, its transposition into artistic, scientific, technical work, into artistic, scientific, technical objects. This definition is very easy to understand both teachers involved in inclusive education and students with SEN. Regarding the specific creativity of inclusive education and the cognitive stimulation of children with SEN, most of us agree that it plays an essential role especially in the artistic field: painting, drawing, handicrafts, literature, music, dance. Being a well-known term, each of us knows something about creativity. Artists, scientists, teachers, we have all formed an image of what it means to be creative. Unfortunately, sometimes this word can be misunderstood and is misunderstood in this area of inclusive education. I think that any discussion on how to develop creativity by cognitively stimulating children with SEN needs to start with a better understanding of it. This concept is very generous which over time has been defined in hundreds of ways. Mainly, when we talk about creativity we refer to 3 aspects:

1. For creative products.

2. To the personality traits of creative people.

3. To creative thinking.

Creativity can be seen as a trait that every student with SEN has more or less developed. Even if they do not produce spectacular works, many of them and ordinary people show creativity in everyday life. Interest, curiosity, spontaneity, openness to the new, the tendency to combine the real with the fantastic, all these ingredients necessary for creativity are manifested in childhood and can be easily seen in students with SEN.

Picasso said: *”Every child is creative. The problem is how to make it stay that way when it grows up”*. We who have children with SEN in our classrooms can paraphrase and call: Any student with SEN integrated into inclusive education is creative, creativity is part of it. The problem is how to make such a student always stay that way even when he grows up. In order to use the creative potential of students with SEN, the teacher must have developed personality traits such as: independence, self-confidence, openness to the new, tolerance of ambiguity, critical sense. Children have an innate fantastic creativity, but which must be polished! Drawing, painting, modeling, music, dancing, various games outdoors or at home, in kindergarten or school, all have the gift of helping them express their emotions, thoughts and feelings.

The World Declaration on Education for All (Dakar, 2000) states that inclusive education is one of the key strategies in addressing the issue of marginalization and exclusion from the education of any individual, regardless of race, ethnicity, bio-psycho-social characteristics, etc.

In our country, inclusive education and the role of creativity in the cognitive stimulation of children with SEN have been talked about more intensely for only a few years. In 1997, it was decided to generalize the integration of children

with SEN in mainstream schools at national level, following the prior development of a pilot program for the integration of children with mild and moderate disabilities. The term inclusion encompasses the term inclusion, but has a broad meaning, namely a set of ideas, representations and behaviors that determine acceptance, respect and direct and unconditional support for human uniqueness and diversity.

When we talk about inclusive education in school, we refer primarily to children with SEN. However, it is not enough to focus only on this category of children, especially since inclusive education avoids any form of prioritization and labeling of children. Some children need to be supported because they have different characteristics, peculiarities, learning styles and developmental rhythms from others. But, every child may at some point have certain special requirements for education. It is essential that the school, as a whole, decision-makers in educational policies, but also, especially, teachers, who directly implement these policies, to keep in mind that early interventions are the most effective measures to prevent exclusion.

Regarding inclusion, in the psycho-pedagogical sense of the term and not only in the sense of accepting the physical presence in kindergartens and boarding schools of children with SEN, the role of the educator / teacher, the teacher, manifests itself in two directions.

a. The first direction is to identify strategies to help the child acquire

compensatory skills and to develop to the maximum the functions of the biological apparatuses, of the psychic processes, of the activities and of the psychic properties that did not have and do not suffer from a qualitative and quantitative point of view, in order to optimally adapt to the environment.

b. Equally important is the educator's mission to mediate the child's interrelationships with SEN with the other members of the preschool group; Inclusive education is an education that is done together with others, with their support, because the human being can only develop through socialization.

No effort is too great to give each child the chance to make the most of their developmental possibilities and premises. Below are some requirements that must be met by any teacher who has children with special educational needs (SEN) in the classroom:

1. planning the instructive-educational activities on brief, clear, successive stages;
2. choosing topics, teaching games, manipulatives that generate high interest;
3. early preparation of the necessary teaching materials;
4. encouraging the child in what he does, emphasizing self-confidence;
5. giving time for rest and play;
6. proposing sensory games, with a relaxing effect;
7. involvement of the child, motivating him by requesting the skills formed;
8. communication with a warm, gentle voice, but also the manifestation of insistence in obtaining the expected results;
9. acceptance of any position taken by the subject, unless it is medically contraindicated;
10. appreciation of even the most insignificant successes of the child, encouraging answers, etc.

In its natural evolution, contemporary society is surrounded by a continuous process of transformation and change, hence the inclusive education and the role of creativity in the cognitive stimulation of children with SEN, are faced with dilemmas and capital options. From the very first steps in the world, parents can realize if they have a child with special educational needs, through which they could acquire many notions and knowledge about the life of plants, animals and humans in the process of daily communication with others. This is empirical knowledge, which for such a child would require a greater effort of restraint. Most of the information obtained at this age in this empirical way is incomplete and

superficial. Children's cognitive development refers to the way they think, explore the world around them and understand what they are experiencing.

Cognitive stimulation of children with SEN involves the acquisition of the necessary knowledge, the development of essential skills and the ability to solve problems. All this helps them to develop a healthy way of thinking. It is important for parents and teachers to support the cognitive development of children with SEN. This essential support is the foundation on which the successful course of children in school and later in life will be built. Children sometimes generalize non-essential aspects of the living world or include in their structure both essential and non-essential phenomena. Because of this, most of the time living organisms are known only fragmentarily, absolutizing certain parts of the animal or plant organism, namely, those that have entered more into their personal experience. For example, students with SEN who knew the potato only through its edible part - the tuber - remain in the truncated understanding of the 'potato' plant and cannot imagine it as a plant with roots, stem, leaves and flowers.

Children regardless of whether they have SEN or not develop rapidly in the first years of life, not only physically, but also in terms of their communication skills and from a socio-emotional point of view, even those who show signs of special education. . As they interact with the people around them, they make discoveries that help them understand how the world works.

In the theory of cognitive development, Jean Piaget, a Swiss psychologist, indicates four
stages different types of mental development of children, even those with special educational needs:

1. The stage of sensory-motor intelligence of children takes place from birth to the age of 2 years;
2. The stage of preoperative intelligence of children takes place at ages between 2 and 7 years;
3. The stage of concrete operations from 7 to 11 years
4. The stage of formal operations after the age of 11.

This is not just based on understanding how children acquire knowledge, but also on understanding the implications that multiple types of intelligence have in this process.

It is known that especially in small classes, the main motive of learning and implicitly of correct understanding is the interest in knowledge. Through the study of nature, the young student must be guided to know the general phenomena that interest him, materialized on simple phenomena from the environment close to life. The interest and ability to know nature are related to educating the taste for the beauty of nature. As the child learns to 'see' nature, understands the harmony of its forms, feels its beauty.

In the process of knowing nature, intellectual operations develop, mature: attention, thinking, memory, the spirit of observation, which, practiced, will become skills and abilities. As the system of scientific representations and notions acquires the knowledge of the environment, the volume of empirical information of students is reduced, many of them are restructured in the process of generalizing the essential notes of the phenomena, and erroneous data are rejected, annulled, students learning to differentiate what is scientifically and corresponds to the reality of what is wrong in their information.

Children are a social category that, despite appearances, do not have time to wait: if they are allowed to grow up without the help they need, the personality of the future adult certainly suffers. We deduce that the main factors that stimulate the cognitive development of children with SEN are:

a) -a learning environment conducive to cognitive development - Children learn and develop best in an atmosphere where increased attention is paid to safety and love;

b) -learning learning stimulates children's cognitive development; the didactic game makes the learning process fun, captivating and interactive;

c) -reading contributes considerably to children's cognitive development: reading helps children to stimulate their creativity and perception skills of the world around them, through visualization;

d) -physical activity and healthy eating stimulate children's cognitive development.

Therefore, we must keep in mind that close family relationships and those that children with SEN have with educators influence their cognitive development. Together, parents and educators are in a unique position to shape the way children develop, think and learn. We must create together, at home and at school, an environment conducive to the cognitive and socio-emotional development of children, in which to benefit from love and understanding. We must give them the chance to learn through play, in a healthy environment conducive to their development. We need to encourage them to read, engage in memory games, communicate, ask questions, and explore nature and the environment. Thus, a healthy mind will develop in a healthy body, which allows children to achieve the desired school performance.

The teacher, the educator, the teacher, must feel permanently engaged with all the responsibility incumbent on him to diversify the means meant to contribute to the formation, deepening and consolidation of some elements of the scientific conception of the world and life not only through classes but also through activities. extracurriculars designed for students with SEN. The range of ways to achieve this major goal is indeed very rich and only the competence and dedication of the department can make them accessible to young students.

BIBLIOGRAFIE:

1. Prof. Univ. Dr. Ecaterina Vrășmaș, Conf. Univ. Dr. Traian Vrășmaș, *Educația incluzivă în grădiniță dimensiuni, provocări și soluții*, Editura ALPHA MDN, București, 2012;
2. *Incluziunea în educaţie, Ghid de politici* (2009), UNESCO, traducere RENINCO,
3. Bucureşti, 2011;
4. Ecaterina Vrăşmaş, *Introducere în educaţia cerinţelor speciale*, Editura Credis, Bucureşti, 2004;
5. Gherguț, *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, Iași, 2005;
6. Roco, Mihaela, „Creativitatea şi inteligena emoional”, Ed. Polirom , Bucureşti 2012.
7. Roşca, Al.”Creativitatea general şi specific”, Ed. Academiei, Bucureşti 1981
8. Stoica Constantin, Ana, „Creativitatea elevilor”, E.D.P. 1983
9. Nicolae Diminescu, -„Descoperă natura – de la informaţie la atitudine şi comportament ecologic în învăţământul preuniversitar”, Editura Mirton, Timişoara, 2003;
10. Maria Eliza Dulamă, -„Modele strategii şi tehnici didactice activizante”, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2002;

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în școlile de masă
-Studiu de specialitate-

Prof. Silveșan Nicoleta
Colegiul Național ,,Mihai Eminescu” Petroșani

Conceptul de „cerințe educative speciale” aspiră la depășirea tradițională a separării copiilor pe diferite categorii de deficiențe, printr-o abordare non-categorială a tuturor copiilor.

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil. Fără abordarea adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate.

În declaraţia de la Salamanca, a conferinţei mondiale a educaţiei speciale, adoptată de reprezentanţii a 88 de guverne şi 25 de organizaţii internaţionale, se stipulează clar:

-fiecare copil are dreptul fundamental la educaţie şi fiecărui copil trebuie să i se ofere şansa de a ajunge şi de a se putea menţine la un nivel accptabil de învăţare;

-fiecare copil posedă caracteristici, interese, aptitudini şi necesităţi de învăţare proprii;

-proiectarea sistemelor educaţionale şi implementarea programelor educaţionale trebuie să ţină seama de marea diversitate a caracteristicilor şi trebuinţelor copiilor incluşi în porgramul educaţional;

-copiii cu cerinţe educative speciale trebuie să aibă acces la şcolile obişnuite (şcolile publice), iar aceste şcoli trebuie să-şi adapteze procesul didactic conform unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă să vină în întâmpinarea nevoilor de cunoaştere a fiecărui elev în parte;

-şcolile obişnuite, care au abordat această orientare sunt cele mai importante instanţe de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de acceptare şi respect, oferind şanse egale la educaţie pentru toţi elevii; mai mult, ele asigură o educaţie utilă pentru majoritatea copiilor, îmbunătţind eficienţa şi gradul de utilitate socială al întregului sistem educaţional.

Educația sau școala incluzivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a școlii și societății, pentru a primi și satisface participarea persoanelor cu dizabilități la medii școlare și sociale obișnuite, ca elemente componente naturale ale diversității umane, cu diferențele ei specifice.

Educația sau școala incluzivă implică ideea de schimbare a școlii și societății în ansamblu, cu scopul de a răspunde dezideratului societății viitorului - „o societate pentru toți” comprehensivă și integratoare prin însăși natura ei, care să răspundă mai bine prin co-educație nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv ale celor deosebiți de dotați sau talentați, ale celor care nu fac față în prezent în școala obișnuită, ale celor cuprinși în școlile speciale separate.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.

Dacă acceptăm ideea că, după absolvirea şcolii, toţi copiii (inclusiv cei cu dizabilităţi/cerinţe speciale) trebuie să beneficieze de şansa de a participa activ la viaţa socială, atunci trebuie să le acordăm necondiţionat această şansă încă din şcoală; deci integrarea socială este pregătită şi condiţionată de integrarea şcolară. Pe de altă parte, dificultăţile apărute în procesul integrării nu sunt generate atît de natura cerinţelor speciale ale elevilor integraţi, cât mai ales de modul nostru de

a percepe acest proces, aşadar, în esenţă, este o chestiune de atitudine. Pentru a clarifica unele aspecte esenţiale cu privire la educaţia integrată/incluzivă, putem efectua următoarea sinteză:

Ce este integrarea?	Ce nu este integrarea?
-a educa acei copii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite alături de ceilalţi copii normali; -a asigura servicii de specialitate(recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială) în şcoala respectivă; -a acorda sprijin personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare; -a permite accesul efectiv al copiilor cu CES la programul şi resursele şcolii obişnuite -a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală -a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei -a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor -a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu CES -a accepta schimbări radicale în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv educative din şcoală	- a cuprinde copii cu Ces în programul şcolilor obişnuite fără pregătirea şi suportul necesar -a izola copiii cu CES în şcolile obişnuite sau a plasa clasele speciale în extremitatea clădirii şcolii ori în spaţii separate de clădirea principală a şcolii; -a grupa copii cu CES foarte diferite în acelaşi program; -a ignora cerinţele strict individuale ale copilului; -a expune copilul unor riscuri nejustificate; -a solicita sarcini nerealizabile în aplicarea programului de integrare a personalului didactic şi managerilor şcolii; -a ignora problemele şi opiniile părinţilor; -a plasa copiii cu CES în instituţii şcolare obişnuite alături de copii mai mici ca vîrstă; -a structura un orar separat pentru copiii cu CES aflaţi în şcoli obişnuite

Din cele prezentate mai sus ne dăm seama că integrarea necesită desfăşurarea unui sistem închegat de acţiuni, din domenii diverse: psihologie, pedagogie, sociologie, asistenţă socială, asistenţă medicală, organizatoric, juridic, politic etc. Acţiunile respective trebuie desfăşurate începînd de la nivelul individual până la cel social, urmărindu-se, în final, transformarea societăţii într-un sistem capabil să asigure integrarea persoanelor cu CES în structurile din interiorul său.

În scopul unei reuşite depline a copiilor cu dizabilităţi/cerinţe educative speciale într-o şcoală de masă, este nevoie de parcurgerea în timp a mai multor etape distincte prin care se urmăreşte asigurarea condiţiilor optime pentru o nouă formă de organizare a şcolii şi a curricumului aplicat în şcoala respectivă. Iată, în sinteză, cele mai importante etape a acestui amplu demers reformator al sistemului actual de învăţămînt din ţara noastră:

- Sensibilizarea-este prima etapă şi urmăreşte pregătirea mediului şcolar (începînd de la conducerea şcolii, continuînd cu colectivul de cadre didactice, elevii, personalul administrativ al şcolii, părinţii copiilor). În această etapă, prin acţiuni de informare pe toate căile, se încearcă identificarea şi valorificarea potenţialului uman existent în şcoală (în primul rând cadrele didactice) care să dorească şi să aibă competenţa necesară în lucrul cu clasele şi cu elevii incluşi într-un program de integrare.

- Trainingul-este pasul următor, în care persoanele din şcoală implicate în activităţi didactice şi care manifestă deschidere faţă de ideea integrării sunt incluse într-un program de training unde învaţă principii, metode şi tehnici adecvate activităţilor instructiv-educative cu elevii deficienţi şi/sau dificili şi, în acelaşi timp, modalităţile prin care aceste metode şi tehnici pot fi adaptate în timpul orelor la clasă

pentru fiecare categorie sau tipuri de elevi în parte, astfel încât fiecare dintre ei să primească cunoştinţele în forme accesibile capacităţilor şi cerinţelor proprii de învăţare.

- Luarea deciziei-reprezintă o etapă decisivă care, prin implicaţiile sale, va determina schimbări majore la nivelul vieţii sociale în ansamblu.Această etapă are o conotaţie managerială puternică şi implică reorganizarea structurilor funcţionale ale şcolii şi revizuirea atitudinii tuturor angajaţilor şcolii faţă de actul educaţional în noile condiţii impuse de procesul integrării.

- Tranziţia-este etapa cea mai dificilă, în care transformările manageriale din şcoală solicită din partea cadrelor didactice, în special, adoptarea noilor modalităţi de lucru în plan didactic şi renunţarea la unele stereotipuri care vin în contradicţie cu noul mod de abordare a educaţiei în condiţiile integrării. Cel mai dificil moment, pentru unii profesori, va fi atunci cînd vor fi nevoiţi să-şi reorganizeze seturile de status-rol în concordanţă cu noile poziţii oferite de relaţia profesor-elev privită din perspectiva integrării/incluziunii. Tranziţia spre noul mod de lucru necesită schimbări şi în organizarea şcolii privind structura claselor, dotările necesare în clasă şi în şcoală, alcătuirea unui curriculum flexibil şi accesibil fiecărui elev în parte, stabilirea unor modalităţi noi de relaţionare şi colaborare cu părinţii copiilor.

- Evaluarea procesului-este o etapă fundamentală care asigură reuşita integrării. Ea trebuie să se facă periodic prin implicarea tuturor părţilor: profesori, elevi, părinţi şi uneori, o serie de experţi (cadre didactice universitare, cercetători în domeniu). Evaluarea ajută în primul rând adaptarea permanentă la nevoile reale ale elevilor a tuturor proceselor care se desfăşoară în şcoală pe linia integrării/incluziunii şi, în acelaşi timp, permite menţinerea unei transparenţe şi a unei flexibilităţi absolut necesare în privinţa organizării şi conducerii şcolii.

Pentru parcurgerea ultimelor 3 etape este absolut necesară existenţa unui grad de autonomie şcolară pe linia organizării şi elaborării strategiilor curriculare în concordanţă cu realităţile şcolii, respectând unele direcţii de ansamblu stabilite de instituţiile superioare de decizie şi impuse de idealul educaţional şi de tipul de educaţie promovat de societate la un moment dat.

Bibliografie

VERZA, E. , PAUN, E. „Educatia integrata a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
POPESCU, E. , PLESA, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanita, 1998
VRASMAS, T. „ Invatamant si/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

Studiu de caz
FACTORII REUȘITEI PEDAGOGICE ÎN PRACTICA EDUCAȚIONALĂ INCLUZIVĂ

prof. IZSAK CRISTINA- ȘTEFANIA
LICEUL TEHNOLOGIC „MIHAI VITEAZU‘‘- VULCAN

Școala incluzivă se bazează pe sintagma că elevul nu trebuie să facă efort să fie acceptat, ci școala să se adapteze după nevoile elevilor. Elevul are mereu nevoia să simtă apartenența la grup, la colectivitate. Fiecare copil este unic in felul lui, factor ce ține de ereditate și fiecare elev are rolul lui atât în societate cât și în clasa din care face parte.

Astfel, arătând empatie, colaborare, apreciere, zâmbete, valorizare, ascultare, respect reciproc, înțelegere, feedback, autenticitate în a comunica, cadrul didactic, prin toate acestea reușește să-i creeze elevului sentimentul de siguranță.

Faptul că suntem diferiți este grozav că este așa.

Rolul muncii în echipa de specialiști este extrem de important deoarece profesorul împreună cu psihologul școlii și diferite ONG-uri pot găsi anumite căi prin care elevii care necesită cerințe speciale să se simtă apreciați și valorizați.Toate acestea sunt mai ușor de realizat prin o serie de activități extracurriculare și anume prin organizarea de expoziții, vizite în fabrici, organizarea unor excursii etc.Prin toate aceste acțiuni elevii pot învăța că prin cooperare și interacțiune totul duce la reușită.

În zilele noastre, un rol important în școala incluzivă îl are liderul, managerul unității școlare. Dacă acesta este bine pregătit poate asigura un spațiu și un climat adecvat pentru desfășurarea activităților în școală.

Nu putem construi fără să ne dăm seama că povestea elevului este de fapt povestea noastră.

Implicarea familiei în educația incluzivă este extrem de importantă deoarece se poate îndepărta bariera elevilor cu CES. Astfel, dacă ar exista cursuri de informare a părinților cu privire la existența acestor elevi, adulții ar putea să-și ajute copiii să accepte mai ușor un coleg cu CES. Din familie depinde dezvoltarea și acceptarea diversității de orice tip. Dacă un părinte cu un copil ce are Cerințe Educationale Speciale explică altor elevi cu ce se confruntă acesta, elevii din clasă ar înțelege mult mai ușor diferențele dintre ei și ar accepta faptul că nu toți suntem la fel.

Arhitectura școlii este deasemenea extrem de importantă pentru nevoile elevilor. O școală frumoasă, dotată cu ateliere, săli de curs, laboratoare și săli de sport, toate adaptate la nevoile elevilor, este mult mai atrăgătore, iar elevii se pot dezvolta și se pot pregăti profesional pentru integrarea lor în societate și viață.

Prin procesul didactic putem dezvolta creativitatea elevilor, putem trezi curiozitatea, le putem oferi șansa să-și aleagă propriile obiective, oferim independență în realizarea sarcinilor, le putem dezvolta respectul de sine, bucuria de a trăi și mai cu seamă libertatea în exprimare și alegeri.

În procesul educațiomal aplicat acestor elevi cu C.E.S. strategiile de predare sunt realizate după programe și planificări adecvate nevoilor lor, iar evaluarea este realizată prin aprecierea fiecărui rezultat obținut, prin formularea unor încurajări pozitive. prin recunoașterea reușitei în realizarea unei sarcini, recunoașterea efortului pentru realizarea unei sarcini, oferind siguranță și încredere tuturor elevilor implicați dar și celor mai puțin implicați în toate activitățile de la nivelul școlii. Niciodată nu trebuie să se confunde comportamentul elevului cu notarea defavorabiă, deoarece sunt cazuri în care un elev poate fi mai coleric, iar amenințarea cu note mici pentru purtare, poate fi un motiv de a-l îndepărta și a pierde munca incluzivă a altor cadre didactice, psihoog sau părinți..

O metodă recomandată de evaluare a acestor elevi, ar putea fi portofoliu, cu lucrările și realizările fiecăruia, metodă prin care aceștia își pot exercita și desfășura după propriile puteri și capacități tot ceea ce au învățat și asimilat la școală, fără să fie perturbați sau să se simtă mai puțin capabili decât colegii săi.

Proiectul eTwinning Consuming Overconsumption

Profesor Dănilă Simona
Școala Gimnazială ,,Lucian Grigorescu,, Medgidia

14 elevi ai clasei a VI –a A, coordonați de prof. Dănilă Simona, împreună cu partenerii din Turcia, Franța, Bulgaria și România, sunt implicați în proiectul eTwinning Consuming Overconsumption. După cum știm cu toții, resursele lumii noastre se epuizează din cauza freneziei supraconsumului. În aceste condiții, consumul ecologic, care se bazează pe utilizarea durabilă a surselor naturale, are o importanță tot mai mare. În cadrul proiectului, se desfășoară acțiuni concrete în direcția informării și conștientizării aspectului ecologic privind consumul resurselor naturale, sensibilizării cu privire la reciclare/reutilizare/reducere (3R) și la încălzirea globală și efectele acesteia.

Elevii școlii noastre, alături de partenerii lor au creat logo-uri și postere pentru proiect (Our Logo and Poster), au marcat Ziua Siguranței pe Internet (Safer Internet Day), au derulat acțiuni de conștientizare a consumului ecologic (Green Consumption Awareness Events at Schools) și au experimentat O zi fără electricitate (A Day Without Electricity).

Totodată, elevii învață să utilizeze noi instrumente web.2, își consolidează abilitățile de a utiliza limba engleză, precum și abilitățile de comunicare și socializar

Ziua Mondială a Apei

Ziua Mondială a Apei a fost marcată de către elevii clasei a VI- a A. În cadrul proiectului eTwinning ”Consuming overconsumption”, elevii și-au consolidat cunoștințele despre importanța apei și modalitățile de protejare a acestei resurse vitale. Pornind de la vizionarea videoclipului ”Save water to help the Earth!”, au avut loc discuții, apoi elevii au realizat desene prin care doresc să atragă atenția asupra rolului esențial al apei pentru viață.

Încălzirea globală

Seminarul cu tema ”Încălzirea globală”, desfășurat în cadrul proiectului eTwinning ”Consuming overconsumption” în 22 martie 2022, a reunit elevii și profesorii din școlile partenere (Turcia, Bulgaria, Franța, România). După prezentarea problematicii Încălzirii globale, s-au purtat discuții, elevii au rezolvat un test și au scris un acrostih utilizând instrumentul web MeetingWords. Activitățile desfășurate în cadrul întâlnirii, au contribuit la consolidarea cunoștințelor despre cauzele și efectele încălzirii globale, conștientizarea necesității stopării acestui fenomen, precum și la dezvoltarea abilităților de comunicare în limba engleză.

În intervalul ianuarie-mai 2022, un grup de elevi ai clasei a VI-a, A-Școala Gimnazială ”Lucian Grigorescu” – Medgidia, coordonați de către prof. Dănilă Simona, împreună cu 11 parteneri (1 România, 1 Franța, 1 Bulgaria și 8 Turcia), au derulat proiectul eTtwinning ”Consuming overconsumption”.

Scopul principal al proiectului a fost atragerea atenției asupra conceptului de consum ecologic, care se bazează pe utilizarea durabilă a resurselor naturale. În această direcție, elevii s-au implicat în activități care au vizat reciclarea materialelor, reducerea consumului de apă și energie electrică, conștientizarea cauzelor și efectelor încălzirii globale. În realizarea acestor acțiuni, participanții au utilizat diferite instrumente Web2.0, au comunicat și au socializat, îmbunătățindu-și competențele digitale și pe cele de comunicare în limba engleză.

FENOMENUL BULLYING
MODALITĂȚI DE REDUCERE A VIOLENȚEI IN ȘCOLI

Autor: Floriana Cristina Tuică,
Prof.înv.primar,
Școala Gimnazială ,, Traian’’, Craiova

Pornind de la etimologia cuvântului, constatăm ca verbul "violare " înseamnă "a profana" , "a transgresa", adică a depăși limitele impuse de lege. În dicționare, cuvântul violență trimite la ceea ce se efectuează cu o "forță intensă", brutală și adesea distructivă, la abuzul de forță pentru a constrânge pe cineva la ceva.

Potrivit tezelor lui Freud asupra frustrării ,s-a constatat că violența este totdeauna urmarea unei frustrări și că o frustrare antrenează totdeauna un comportament violent.

Dintre sursele agresivității putem enumera:

- surse care țin de individ, de conduita și reactivitatea fiecăruia;
- atacul (provocarea directă) - fie fizic sau verbal, atrage un răspuns, frustrarea comportamentală a sa ;
-durerea - cercetări multiple au evidențiat legătura directă dintre durerea fizică și morală, sau o răzbunare;
-aglomerația - în mijloacele de transport în comun, în spații de temperatură ridicată ,unde apare comportamentul agresiv;
- alcoolul și drogurile;
-incestul; bătaia sau orice formă de agresiune sau pedeapsă fizică;
- surse ale agresivitatii din cadrul familiei;
¬ surse care țin de mijloacele de comunicare în masă, unde includem violența expusă în presă și televiziune.

Fenomenul violenței școlare trebuie analizat în contextul apariției lui. A gândi strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare, înseamnă a lua în considerație toți factorii (sociali, familiali, școlari, de personalitate) ce pot determina comportamentul violent al elevilor. Școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare. Pierre-Andre Doudin și M. Erkohen-Markus vorbesc de trei tipuri de prevenție pe care le poate asigura școala și care se completează reciproc: o prevenție primară, care se poate realiza foarte ușor de către fiecare profesor și se referă la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de fiecare elev, exprimarea încrederii în capacitatea lui de a reuși; o prevenție secundară, ce pleacă de la faptul că școala reprezintă un post de observație privilegiat al dezvoltării intelectuale și afective a elevului, iar profesorul, printr-o observare atentă a acestuia, poate repera efectele unor violențe la care elevul a fost supus în afara mediului școlar; o prevenție terțiară, ce are în vedere sprijinul direct adus elevilor care manifestă comportamente violente; acesta urmărește prevenirea recidivei și presupune adoptarea unor măsuri după producerea comportamentului violent.

Complexitatea fenomenului de violență ne determină să vorbim nu doar despre violența în școală, ci despre violență în general, dat fiind faptul că între acestea există o legatură de determinare. Pe de o parte, de cele mai multe ori, copilul ia primul contact cu violența în sânul familiei sale extinzând apoi comportamentele violente și asupra altor persoane din mediul extra-familial (grup de prieteni, școală) pe de altă parte comportamentele violente învățate în mediul familial (de multe ori pe fondul neglijării copilului) se răsfrâng asupra membrilor familiei. Pentru a putea preintâmpina și dezarma un comportament violent, trebuie mai intâi să clarificăm și să înțelegem conceptul de violență, să aflăm cauzele acesteia și în final să fie concepute măsurile de combatere și prevenire. Spre deosebire de agresivitate care reprezintă potențialitatea ce permite dirijarea acțiunii și ține de gândire și analiză, fiind intrinsecă, violența este acțiunea în sine, dezorganizarea brutală a personalității sau colectivității și afectează atât individul cât și mediul în care acesta se manifestă.

Violenţa nu este ereditară, dar este contagioasă... În apariţia şi manifestarea violenţei sunt implicaţi diverşi factori ca: familia, grupul de prieteni, şcoala, televizorul, calculatorul, ziarele etc., factori care pot împiedica manifestarea actelor de violenţă în momentul în care sunt foarte bine controlaţi şi în momentul în care între aceştia există o relaţie de colaborare, în vederea controlării şi stopării violenţei. Rolul deosebit de important în prevenirea şi combaterea violenţei îi revine familiei, aceasta fiind primul mediu în care se stabileşte un anumit climat psihoemoţional cu tipuri expresive de comunicare şi acţiune în interior şi în relaţiile cu mediul.

Familia constituie atât un mediu natural biologic, cât şi socio-cultural, economic. Ea asigură satisfacerea unei game largi de trebuinţe şi aspiraţii (nevoi şi aşteptari ale membrilor săi).

Şcoala este a doua familie a copilului, este cea care îi receptează pe copii, fiind următorul mediu în care copilul îşi va desfăşura activitatea. Aici este şi locul unde comportamentele violente sunt mult mai repede descoperite, copilul fiind supus unor cerinţe şi reguli specifice mediului educaţional, cu care de multe ori se întamplă să intre în conflict.Totuşi reuşita în şcoală depinde şi de familie, aceasta din urmă fiind cel mai important partener în educaţia copilului.

Familia este cea care cunoaşte copilul cel mai bine fiind şi cea care influenţează şi modelează personalitatea acestuia în ansamblu. Familia este cea care poate da detalii despre comportamentul copilului acasă, pe stradă, în diverse alte locuri, despre modul în care copilul îşi petrece timpul liber, despre anturajul copilului.

Modalități de combatere a violenței

Sfaturi de siguranță - cum vă puteți ajuta copilul să se descurce în astfel de situații:

A păși mereu calm și încrezător

Oamenii de orice vârstă sunt mai puțin probabil să fie deranjați, dacă par calmi și încrezători. Practicați împreună cu copilul mersul cu spatele drept, dar nu tensionat, privind în jur cu o față relaxată și pășind încrezător.

Nu da frâu liber sentimentelor

Este normal să te simți speriat sau furios atunci când oamenii încearcă să te intimideze, însă arătând frică, furie, agresivitate sau intimidare se pot crea probleme mai mari. Ajutați-vă copilul să își imagineze că este spreriat, trist sau furios în timp ce practica mersul mai sus menționat, astfel încât sentimentele să nu îl copleșească.

Evitarea conflictelor

Cele mai bune tactici de auto-apărare se numesc "negarea țintei", care practic înseamnă "a nu fi acolo". Practicați împreună cu copilul o situație în care acesta trebuie să evite un posibil conflict prin a se retrage încrezător și cu grijă, fără ca sentimentele să îl dea de gol.

Totul are o limită

Învățați copilul să își așeze mâinile în fața pieptului și să spună cu o voce clară, calmă și fermă "Stop!". În același timp, copilul trebuie să aibă o statură dreaptă, să își privească agresorul în ochi cu o față calmă și să folosească un ton al vocii clar și calm (exersați tonul vocii pentru a nu se simti agresivitate sau amenințare).

Filtrarea cuvintelor jignitoare

Cuvintele urâte sunt dureroase, în special pentru cei sensibili. Ajutați-vă copilul să își imagineze ca prinde acele cuvinte în mână și le aruncă, astfel încât ele nu ajung să îl rănească. Ideea de un ecran în jurul inimii și minții îi ajută de multe ori să filtreze aceste cuvinte jignitoare.

Obținerea ajutorului

Copiii încă învață abilitățile sociale.Fără o îndrumare calmă a unui adult, se vor răni reciproc. Învățați copilul să obțină ajutorul unui adult dacă se află în imposibilitatea de a rezolva sau opri singur o problemă. Deoarece adulții spun

adesea "Rezolvă singur problema", învățați copilul să practice zicând calm și încrezător "am încercat să rezolv singur problema, dar se agravează. Vă rog să mă ajutați."

Strategii şi scenarii

Învaţă-ţi copilul cum să reacţioneze la nervi sau teamă. Dacă este agresat verbal sau fizic, să răspundă cu aceeaşi monedă ,va pune gaz pe foc. Ceva simplu precum "Încetează!", "Stop", "Gata, e de-ajuns!" sau "Nu e deloc amuzant!", poate dezarma agresorul care abia aşteaptă un motiv să continue "lupta".

A elabora strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare, implică a ține cont de toți factorii (temperamentali, sociali, familiali) care pot determina comportamentul violent al copilului. Școala are un rol important în prevenirea violenței si asta nu numai în condițiile în care sursele agresivității sunt în mediul școlar ci si în situația în care sursele se află în exteriorul granițelor școlii.

Bibliografie:

Cowan, K., & Paine, C. (2013, March) ”Siguranţa şcolară. Ceea ce chiar funcţionează. Principiul conducerii”, pp. 12–16.

„Prevenirea violenței în școală-resurse pentru școli si profesori’-Ghid pentru profesori,învățători si educatoare-2015-Erasmus

Modalităţi practice de stimulare a comunicării verbale

Prof. înv. preşcolar: Contanu Gina –Amalia
Grădiniţa cu P.P. nr.34 – Braşov, jud. Braşov

Educarea conduitei verbale a preşcolarului constituie o premisă psihopedagogică a pregătirii lui pentru şcoală. În această perspectivă, „întreaga experienţă instructiv educativă din grădiniţă atestă posibilitatea şi utilitatea cultivării limbajului oral, în strânsă legătură cu dezvoltarea operaţiilor gândirii, efectuându-se exerciţii de pronunţare de povestire, de ezprimare şi de conversaţie.Accentul principal în această privinţă este pus pe activităţile de comunicare, pe dialogul liber, pe formarea deprinderilor de exprimare ordonată a gândurilor, de însuşire treptată a structurii gramaticale a limbii materne, toate acestea constituind premise ale unei rodnice activităţi de învăţare în şcoală.” *M. Ştefănescu*

Pornind de la aceasztă problematică, am folosit în desfăşurarea activităţilor diverse modalităţi prin care am asigurat stimularea verbală activă a copiilor. Pentru aceasta, a fost necesar ca toţi copiii să fie antrenaţi, stimulaţi şi provocaţi să vorbească, să simtă nevoia exprimării acţiunilor şi manifestărilor, mai mult, să se facă înţeleşi şi să înţeleagă pe alţii.

Pentru a asigura participarea verbală activă a copiilor este necesar ca în acţiunea educativă din grădiniţă preşcolarii să fie stimulaţi a seveni subiecţi ai actului pedagogic şi să participe în cadrul tuturor activităţilor pe plan obiectual, mental şi verbal.

În toate activităţile comune şi la alegere, nu trebuie ignorată antrenarea copiilor în rezolvarea unor situaţii şi în verbalizarea lor. Un rol esenţial în această direcţie îl are exemplul conduitei verbale a educatoarei, a adultului, care devine un model pentru ei.

La intrarea în grădiniţă, copiii au o serie de reţineri şi deficienţe în ceea ce priveşte participarea lor verbală la activităţile de zi cu zi din grădiniţă. Exerciţiul verbal realizat zi de zi, audiţia pronunţiei corecte a adultului contribuie la dezvoltarea corespunzătoare a copilului. De aceea, considerăm necesară integrarea copilului în viaţa de colectiv. participarea lui la toată activitatea din grădiniţă care îi dă posibilitatea să comunice cât mai mult. Părinţii trebuie să-si rezerve în totdeauna timp pentru copil, punându-l să relateze despre ceea ce s-a petrecut în ziua respectivă la grădiniţă. Prin aceste discuţii, copilul învaţă să observe lumea înconjurătoare, să realizeze corect realitatea într-o limbă cât mai clară şi mai inteligibilă şi în acelaşi timp, învaţă să reflecteze asupra celor petrecute.

Părinţii nu trebuie numai să asculte ceea ce le spune copiii, trebuie să le dea exemplu de conduită verbală, iar greşelile de limbaj ale copiilor nu trebuie să constituie un prilej de amuzament, sau să fie trecute cu vederea. Cel mai bun exemplu pentru copii şi prilej de îndreptare îl constituie vorbirea corectă, clară a părinţilor şi întreaga atmosferă de comunicare din familie.

În grădiniţă participarea verbală activă a copiilor se realizează zi de zi, începând cu primirea şi până la plecarea lor acasă. Pe lângă munca în cadrul activităţilor comune, o atenţie deosebită o acordăm muncii pe grupuri mici sau individuale, pentru a oferii copiilor posibilitatea exersării vorbirii şi autocontrolul pronunţării corecte. În momentul sosirii copiilor la grădiniţă purtăm un scurt dialog referindu-ne la mosul cum şi-au folosit timpul în familie, la ce au văzut la TV, cu cine s-au jucat, la ce treburi au ajutat pe părinţii, ce au văzut pe stradă, în parc etc. Acestea dau posibilitatea copiilor să relateze din experienţa personală dar şi un prilej de depistare a deficienţelor de exprimare.

O altă modalitate de stimulare a verbalizării este povestirea impresiilor unul altuia, desfăşurarea unui scurt dialog. În acest scop organizăm jocuri în care copii să aibă o participare activă, să creeze poveşti despre un lucru pe care l-au văzut, sau despre ce i-au impresionat într-o călătorie, într-o excursie, îi încurajăm şi îi ajutăm. În urma prezentării unor desene, a

unor ilustraţii, unii copii au o imaginaţie bogată ei povestesc mai mult de aceea căutăm să le dăm posibilitatea să spună ceea ce doresc mai mult în acest mod ei îşi activează vocabularul. Prin aceasta urmărim volumul cuvintelor cunoscute, deprinderea de a găsi cuvintele potrivite pe care să le expună corect, formulând cu ele propoziţii. Prin aceste exerciţii de pronunţie corectă a cuvintelor şi de însuşire a structurii gramaticale a limbii, preşcolarii îşi educă conduita verbală.

Prin jocurile orale îi antrenăm pe copii să participe activ la verbalizarea corectă, acţionând eficient aupra participării verbale a copiilor. De la un sunet se trece la cuvânt şi de la cuvânt la propoziţie. După pronunţarea unui cuvânt cu un sunet iniţial se trece la altul cu propoziţia sunetului intermediară sau finală, cu care apoi se formează propoziţii de către copii.

Aceasta este o modalitate de asigurare a participării verbale active a copiilor.

În jocurile de creaţie, în organizarea şi în desfăşurarea lor, copiii participă verbal în toate momentele. În aceste jocuri am urmărit şă-i deprindem pe copii cu vorbirea liberă, să improvizeze pe loc propoziţii, să ştie când trebuie să vorbească mai tare, mai încet şi chiar să râdă, mereu trebuie să găsească cuvinte noi, să creeze atmosferă prin felul de a vorbi şi a gândii, de a spune cât mai multe lucruri noi.

Folosirea teatrului de păuşi şi de umbre, vizionarea unor DVD-uri, dă copiilor posibilitatea să verbalizeze imaginile şi acţiunile personajelor. Prin povestirea bazată pe imagini li se înlesneşte copiilor capacitatea de a respecta episoadele cu succesiunea lor logică. Prin crearea de poveşti după imagini, cu început dat sau după modelul educatoarei, pe lângă dezvoltarea imaginaţiei creatoare căutăm să acţionăm asupra exprimării corecte a copiilor tocmai prin aceste exerciţii de creaţie. Convorbirile purtate cu copiii în cadrul plimbărilor, vizitelor şi excursiilor, cât şi după efectuarea lor constituie o altă modalitate de antrenare şi exersare a vorbirii copiilor prin verbalizarea a tot ceea ce au văzut, ce i-a impresionat şi au simţit în faţa variatelor aspecte percepute.

Alteraţiile reprezintă o altă modalitate prin care asigurăm participarea verbală activă a copiilor în grădiniţă.

Activităţile prezentate mai sus desfăţurate în diferite variante cât mai variate şi atractive contribuie la stimularea comunicării şi la dezvoltarea limbajului preşcolarilor.

BIBLIOGRAFIE:

1.Bejan, L., Drugaș, I., Hărdălău, L. (2009). Aplicații practice în logopedie și psihologie școlară. Oradea: Editura Primus.
3.Mușu, I. (coordonator), Vrăsmaș, E., Stănică, C. (1997). Terapia tulburărilor de limbaj. Intervenții logopedice. București: Editura Didactică și Pedagogică.

WEBOGRAFIE:

1.https://docplayer.ro › 203059312-modalități-de-stimulare-a-comunicării-verbale
2.http://www.asociatia-profesorilor.ro/metoda-proiectului-in-invatamantul-prescolar.html
3.https://www.didactic.ro/materiale-didactice/84722_rolul-limbajului-in-dezvoltarea-generala-a-copiilor-prescolari
4.https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/importan-a-jocului-didactic-in-dezvoltarea-vocabularului-prescolarilor

FENOMENUL BULLYING
MODALITĂȚI DE REDUCERE A VIOLENȚEI IN ȘCOLI

Floriana Cristina Tuică,
Prof.înv.primar,
Școala Gimnazială ,, Traian’’, Craiova

Pornind de la etimologia cuvântului, constatăm ca verbul "violare " înseamnă "a profana" , "a transgresa", adică a depăși limitele impuse de lege. În dicționare, cuvântul violență trimite la ceea ce se efectuează cu o "forță intensă", brutală și adesea distructivă, la abuzul de forță pentru a constrânge pe cineva la ceva.

Potrivit tezelor lui Freud asupra frustrării ,s-a constatat că violența este totdeauna urmarea unei frustrări și că o frustrare antrenează totdeauna un comportament violent.

Dintre sursele agresivității putem enumera:

- surse care țin de individ, de conduita și reactivitatea fiecăruia;
- atacul (provocarea directă) - fie fizic sau verbal, atrage un răspuns, frustrarea comportamentală a sa ;
-durerea - cercetări multiple au evidențiat legătura directă dintre durerea fizică și morală, sau o răzbunare;
-aglomerația - în mijloacele de transport în comun, în spații de temperatură ridicată ,unde apare comportamentul agresiv;
- alcoolul și drogurile;
-incestul; bătaia sau orice formă de agresiune sau pedeapsă fizică;
- surse ale agresivitatii din cadrul familiei;
¬ surse care țin de mijloacele de comunicare în masă, unde includem violența expusă în presă și televiziune.

Fenomenul violenței școlare trebuie analizat în contextul apariției lui. A gândi strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare, înseamnă a lua în considerație toți factorii (sociali, familiali, școlari, de personalitate) ce pot determina comportamentul violent al elevilor. Școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare. Pierre-Andre Doudin și M. Erkohen-Markus vorbesc de trei tipuri de prevenție pe care le poate asigura școala și care se completează reciproc: o prevenție primară, care se poate realiza foarte ușor de către fiecare profesor și se referă la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de fiecare elev, exprimarea încrederii în capacitatea lui de a reuși; o prevenție secundară, ce pleacă de la faptul că școala reprezintă un post de observație privilegiat al dezvoltării intelectuale și afective a elevului, iar profesorul, printr-o observare atentă a acestuia, poate repera efectele unor violențe la care elevul a fost supus în afara mediului școlar; o prevenție terțiară, ce are în vedere sprijinul direct adus elevilor care manifestă comportamente violente; acesta urmărește prevenirea recidivei și presupune adoptarea unor măsuri după producerea comportamentului violent.

Complexitatea fenomenului de violență ne determină să vorbim nu doar despre violența în școală, ci despre violență în general, dat fiind faptul că între acestea există o legatură de determinare. Pe de o parte, de cele mai multe ori, copilul ia primul contact cu violența în sânul familiei sale extinzând apoi comportamentele violente şi asupra altor persoane din mediul extra-familial (grup de prieteni, şcoală) pe de altă parte comportamentele violente învăţate în mediul familial (de multe ori pe fondul neglijării copilului) se răsfrâng asupra membrilor familiei. Pentru a putea preintâmpina şi dezarma un comportament violent, trebuie mai intâi să clarificăm şi să înţelegem conceptul de violenţă, să aflăm cauzele acesteia şi în final să fie concepute măsurile de combatere şi prevenire. Spre deosebire de agresivitate care reprezintă potenţialitatea ce permite dirijarea acţiunii şi ţine de gândire şi analiză, fiind intrinsecă, violenţa este acţiunea în sine, dezorganizarea brutală a personalităţii sau colectivităţii şi afectează atât individul cât şi mediul în care acesta se manifestă.

Violenţa nu este ereditară, dar este contagioasă... În apariţia şi manifestarea violenţei sunt implicaţi diverşi factori ca: familia, grupul de prieteni, şcoala, televizorul, calculatorul, ziarele etc., factori care pot împiedica manifestarea actelor de violenţă în momentul în care sunt foarte bine controlaţi şi în momentul în care între aceştia există o relaţie de colaborare, în vederea controlării şi stopării violenţei. Rolul deosebit de important în prevenirea şi combaterea violenţei îi revine familiei, aceasta fiind primul mediu în care se stabileşte un anumit climat psihoemoţional cu tipuri expresive de comunicare şi acţiune în interior şi în relaţiile cu mediul.

Familia constituie atât un mediu natural biologic, cât şi socio-cultural, economic. Ea asigură satisfacerea unei game largi de trebuinţe şi aspiraţii (nevoi şi aşteptari ale membrilor săi).

Şcoala este a doua familie a copilului, este cea care îi receptează pe copii, fiind următorul mediu în care copilul îşi va desfăşura activitatea. Aici este şi locul unde comportamentele violente sunt mult mai repede descoperite, copilul fiind supus unor cerinţe şi reguli specifice mediului educaţional, cu care de multe ori se întamplă să intre în conflict.Totuşi reuşita în şcoală depinde şi de familie, aceasta din urmă fiind cel mai important partener în educaţia copilului.

Familia este cea care cunoaşte copilul cel mai bine fiind şi cea care influenţează şi modelează personalitatea acestuia în ansamblu. Familia este cea care poate da detalii despre comportamentul copilului acasă, pe stradă, în diverse alte locuri, despre modul în care copilul îşi petrece timpul liber, despre anturajul copilului.

Modalități de combatere a violenței

Sfaturi de siguranță - cum vă puteți ajuta copilul să se descurce în astfel de situații:

A păși mereu calm și încrezător

Oamenii de orice vârstă sunt mai puțin probabil să fie deranjați, dacă par calmi și încrezători. Practicați împreună cu copilul mersul cu spatele drept, dar nu tensionat, privind în jur cu o față relaxată și pășind încrezător.

Nu da frâu liber sentimentelor

Este normal să te simți speriat sau furios atunci când oamenii încearcă să te intimideze, însă arătând frică, furie, agresivitate sau intimidare se pot crea probleme mai mari. Ajutați-vă copilul să își imagineze că este spreriat, trist sau furios în timp ce practica mersul mai sus menționat, astfel încât sentimentele să nu îl copleșească.

Evitarea conflictelor

Cele mai bune tactici de auto-apărare se numesc "negarea țintei", care practic înseamnă "a nu fi acolo". Practicați împreună cu copilul o situație în care acesta trebuie să evite un posibil conflict prin a se retrage încrezător și cu grijă, fără ca sentimentele să îl dea de gol.

Totul are o limită

Învățați copilul să își așeze mâinile în fața pieptului și să spună cu o voce clară, calmă și fermă "Stop!". În același timp, copilul trebuie să aibă o statură dreaptă, să își privească agresorul în ochi cu o față calmă și să folosească un ton al vocii clar și calm (exersați tonul vocii pentru a nu se simti agresivitate sau amenințare).

Filtrarea cuvintelor jignitoare

Cuvintele urâte sunt dureroase, în special pentru cei sensibili. Ajutați-vă copilul să își imagineze ca prinde acele cuvinte în mână și le aruncă, astfel încât ele nu ajung să îl rănească. Ideea de un ecran în jurul inimii și minții îi ajută de multe ori să filtreze aceste cuvinte jignitoare.

Obținerea ajutorului

Copiii încă învață abilitățile sociale.Fără o îndrumare calmă a unui adult, se vor răni reciproc. Învățați copilul să obțină ajutorul unui adult dacă se află în imposibilitatea de a rezolva sau opri singur o problemă. Deoarece adulții spun

adesea "Rezolvă singur problema", învățați copilul să practice zicând calm și încrezător "am încercat să rezolv singur problema, dar se agravează. Vă rog să mă ajutați."

Strategii şi scenarii

Învaţă-ţi copilul cum să reacţioneze la nervi sau teamă. Dacă este agresat verbal sau fizic, să răspundă cu aceeaşi monedă ,va pune gaz pe foc. Ceva simplu precum "Încetează!", "Stop", "Gata, e de-ajuns!" sau "Nu e deloc amuzant!", poate dezarma agresorul care abia aşteaptă un motiv să continue "lupta".

A elabora strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare, implică a ține cont de toți factorii (temperamentali, sociali, familiali) care pot determina comportamentul violent al copilului. Școala are un rol important în prevenirea violenței si asta nu numai în condițiile în care sursele agresivității sunt în mediul școlar ci si în situația în care sursele se află în exteriorul granițelor școlii.

Bibliografie:

Cowan, K., & Paine, C. (2013, March) ”Siguranţa şcolară. Ceea ce chiar funcţionează. Principiul conducerii”, pp. 12–16.
„Prevenirea violenței în școală-resurse pentru școli si profesori’-Ghid pentru profesori,învățători si educatoare-2015-Erasmus

Les élèves ayant des besoins spéciaux
Stratégies d’enseignement

Laura Salagean
Liceul Tehnologic “Traian Vuia” Tautii Magheraus

Comment traiter aujourd’hui la question de la difficulté scolaire? L’expression « élèves en difficulté » est ambiguë, voire utilisée comme euphémisme; dans d’autres pays, on a plus tendance à évoquer les effets de la difficulté ou les besoins particuliers de certains élèves.

Voyons d’abord dans quelles conditions sont « produits » ces élèves. Quelques chiffres: on peut estimer que 20 % élèves sortent de l’école sans qualification, sans un diplôme de l’enseignement professionnel ou sans le bac Si on regarde les évaluations Pisa on remarque qu’une grande partie des jeunes ont de très grosses difficultés et un rang très médiocre dans le palmarès international. On a des programmes scolaires idéaux, mais on manque de vrais repères. Les contenus scolaires sont très peu tournés vers les usages, vers ce que les savoirs permettent de faire, dans la vie, quel pouvoir donnent-ils ? On préfère l’abstraction. Les programmes sont annuels et à chaque rentrée on recommence à zéro, quasiment.

Tous les élèves qui ont des besoins spéciaux sont uniques. Leurs besoins peuvent être reconnus par les observations et l’évaluation du personnel enseignant et des parents ou par une professionnelle agréée ou un professionnel agréé. Certains élèves peuvent voir leurs besoins officiellement identifiés comme des anomalies par un comité d’identification. Quelle que soit la façon dont les besoins sont déterminés, le personnel enseignant et les équipes scolaires peuvent mettre en œuvre des stratégies dès que le besoin d’un élève est observé. Il importe de documenter et d’évaluer l’efficacité des stratégies employées et de les réviser pour en assurer le succès.

Il y a une véritable liste des troubles médicaux ou psychologiques diagnostiqués, mais on va nommer dans notre étude seulement les plus rencontrés dans la classe. Pour être plus pratique, pour chaque besoin de l’élève, on propose des stratégies d’enseignement et des méthodes d’évaluation.

1. Déficience intellectuelle

Selon le ministère de l’Éducation de l’Ontario la déficience intellectuelle est une difficulté d’apprentissage caractérisée par :

a) la capacité de suivre une classe ordinaire moyennant une modification considérable du programme d’études et une aide particulière;

b) l’inaptitude de l’élève à suivre une classe ordinaire en raison de la lenteur de son développement intellectuel;

c) l’aptitude à réaliser un apprentissage scolaire, à réaliser une certaine adaptation sociale et à subvenir à ses besoins.

Ces élèves ont de faibles facultés cognitives c’est à dire ils peuvent avoir de la difficulté avec les concepts abstraits et penser de façon plus concrète. Ils peuvent avoir aussi de la difficulté à appliquer ses connaissances à de nouvelles situations et apprend généralement plus lentement que ses pairs.

Comme stratégies d’enseignement, il faudrait faire une évaluation pour déterminer le niveau de rendement actuel, choisir les méthodes d’enseignement en fonction des points forts et des intérêts de l’élève, analyser les erreurs pour déterminer les lacunes dans l’apprentissage, élaborer et mettre en œuvre un plan d’enseignement individualisé (PEI) (adaptations, modifications et/ou programme alternatif, selon l’évaluation de l’élève), utiliser des images concrètes, des

modèles et du matériel pratique pour accroître la compréhension de l'élève, recourir à la répétition, réenseigner/réviser régulièrement le vocabulaire et les concepts appris précédemment, vérifier fréquemment la compréhension de l'élève, établir un système de communication avec la maison, réduire la quantité de travail et accorder plus de temps pour l'assimilation des nouvelles informations.

Pour un évaluation correcte il faut lui accorder plus de temps, lui offrir un espace de travail calme, permettre des tests oraux et/ou la transcription, s'assurer que l'élève comprend les questions des tests, offrir des choix de devoirs pour permettre à l'élève de choisir selon ses points forts, fournir des instructions écrites et des rubriques pour les devoirs, fragmenter les devoirs en différentes parties et donner une rétroaction chaque fois qu'une partie est terminée.

2. Capacités d'attention

Ce sont des besoins de l'élève fondés sur la difficulté de garder sa concentration, surtout dans des activités qui lui plaisent moins, et de ne pas tenir compte des distractions. On parle de l'élève qui doit faire l'acquisition de meilleures capacités d'attention ou de capacités d'attention plus appropriées à son âge peut être souvent hors sujet, avoir de la difficulté à se concentrer sur une tâche ou un devoir et à demeurer immobile. Elle ou il peut être désorganisé(e) et avoir du mal à contrôler ses impulsions, ce qui lui vaut des rappels fréquents ou l'incite souvent à être hors sujet en classe.

Comme stratégies d'enseignement, il faudrait prévoir des pauses physiques fréquentes; éviter les longues périodes en position assise ou d'inactivité physique. Une stratégie pourrait consister à demander à l'élève de ramasser et de distribuer des documents. Instituer un système de signalisation où l'élève sera appelé(e) à faire quelque chose. Par exemple, lui dire : « Je vais me tenir à côté de toi et lorsque je ferai ceci, cela t'informera que la prochaine question s'adresse à toi ». Ou « Lorsque j'aurai posé une question à l'élève A, tu seras toujours la suivante (le suivant) à être interrogé(e). » (Se concentrer sur la capacité d'écoute de l'élève.) Donner à l'élève des instructions précises et une liste de vérification où elle ou il pourra cocher chaque élément complété. Donner quelques instructions à la fois, en utilisant un système de numérotation ou de signalisation : « Premièrement, tu…; deuxièmement, tu… troisièmement, tu… » / « D'abord…, puis … » / « Fais A, puis B, et ensuite C.» Fragmenter les devoirs en différentes parties et donner une rétroaction lorsque chaque étape est terminée. Communiquer régulièrement avec les parents, tutrices ou tuteurs de l'élève et mettre l'accent sur les comportements positifs. Récompenser l'élève lorsqu'il est à son affaire.

Pour un évaluation correcte il faut offrir à l'élève un choix d'activités d'évaluation, notamment l'utilisation de divers médias, utiliser des tests oraux, fragmenter les tests/devoirs, prévoir des pauses pendant les tests (envisager de remettre à l'élève une seule page d'un test comportant plusieurs pages, puis de faire une pause pour lui permettre de bouger ou un autre type de pause convenable avant de lui remettre la page suivante), utiliser diverses méthodes pour les tests écrits (questions à réponse courte, test d'appariement, réponses à compléter, questions à développement), fournir des instructions et des rubriques imprimées pour les tests, rappeler à l'élève de retourner à sa tâche lorsqu'elle ou il semble ne pas être à son affaire, allouer du temps additionnel.

3. Troubles d'apprentissage / troubles d'apprentissage spécifiques

Des professionnels spécialisés, notamment des psychologues évaluent et diagnostiquent les difficultés d'apprentissage. Un rendement très faible aux tests standardisés en lecture, en mathématiques et/ou en écriture est considéré comme un attribut fondamental d'une difficulté d'apprentissage lorsque l'intelligence se situe dans des limites normales. Les difficultés d'apprentissage touchent au moins une des façons dont une personne reçoit, emmagasine ou utilise l'information. Elles se présentent sous de nombreuses formes, à divers degrés de gravité. Entre cinq et dix pour

cent de la population présente des difficultés d'apprentissage.

Ces difficultés d'apprentissage sont permanentes mais il est possible de les surmonter en misant sur les forces de l'individu pour compenser et en recourant à des adaptations comme l'utilisation de la technologie.

Comme stratégies d'enseignement, il faudrait laisser aux élèves plus de temps pour le traitement de l'information orale, combiner des instructions verbales et visuelles (écriture ou symboles), déterminer un signal pour indiquer à l'élève d'écouter attentivement avant de lui donner de l'information importante « Arrête, regarde et écoute » , enseigner préalablement le nouveau vocabulaire et réviser régulièrement le vocabulaire appris précédemment, vérifier fréquemment la compréhension de l'élève, répéter souvent et demander à l'élève de répéter l'information dans ses mots, utiliser des repères graphiques, récompenser l'élève de ses efforts pour écouter davantage, donner des leçons portant directement sur la compréhension auditive (susceptibles d'être profitables pour toute la classe), utiliser un langage clair et concis.

Pour un évaluation correcte il faut s'assurer que l'élève comprend les questions des tests/devoirs, lui fournir des instructions écrites et des rubriques pour les devoirs, lui offrir un choix d'activités d'évaluation pour permettre à l'élève de choisir en fonction de ses points forts, fournir une feuille de référence ou de vocabulaire et/ou un dictionnaire pour les tests.

Bibliographie:

1. Référentiel pour le personnel enseignant qui intervient auprès des élèves ayant des besoins particuliers - élèves à risques et élèves handicapés ou en difficulté d'adaptation ou d'apprentissage (ADHD) , document de la Fédération des syndicats de l'enseignement (CSQ).
2. Intervention, enfance, famille – Guide-ressources pour favoriser la croissance des enfants – 2e livret – L'attention , document de l'Agence de la santé publique du Canada
3. Les troubles du comportement, Page du RIRE – Réseau d'information pour la réussite éducative
4. Activités favorisant le développement des habiletés d'écoute - Microsoft Word - Mod12_habile_ecoute.doc (eworkshop.on.ca)
5. Anomalies de communication : troubles de la parole et du langage, document du Conseil scolaire de district Centre-Sud du Canada

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ŞCOALA DE MASĂ

Prof. Damian Monica
Colegiul Tehnic Infoel Bistrița

Printre marile provocări ale unui profesor, integrarea unui elev cu cerințe educaționale special într-o clasă obișnuită, cu peste 30 de elevi, este, cea mai mare dintre toate, cu siguranţă! Chiar dacă legislația este generoasă, paşii concreţi, cum să fie aplicată aplicată concret, la clasă, lipsesc!

Integrarea unui copil cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă presupune şi asistență la clasă din partea unui itinerant, profesor de sprijin, iar în România, numărul acestora este deficitar, comparativ cu cel al elevilor care ar avea nevoie de sprijin specializat şi suport uman pentru a-i ajuta la înțelegerea lecțiilor. Un alt rol deosebit de important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev. Acest lucru presupune adaptarea curriculumului şi implicit a metodelor de predare la nevoia şi capacitatea fiecărui elev în parte. Astfel că, adaptarea şi reconfigurarea conținutului materiei încât acesta să poată fi asimilat de un elev cu cerinţe speciale, a rămas în sarcina profesorului de la catedră. Predarea lecției conform gradului de înțelegere a fiecăruia este concepută de fiecare cadru didactic în parte în funcție de disciplina predată, chiar dacă evaluarea competenţelor unui copil cu nevoi speciale este realizată de către specialiști în psihologie,şi psihopedagogie specială. Dar acest lucru presupune timp suplimentar alocat pentru realizarea planurilor de lecții separate, dar și un plus de creativitate în găsirea celor mai bune metode de instruire și fler în adaptarea conținutului materiei la nevoile de înțelegere ale copiilor cu C.E.S.

Pașii metodici în realizarea acestor deziderate ar fi: studierea documentelor de diagnostic precum și recomandările primite de la specialiști; observarea directă a elevului pentru a depista tipul de inteligență care primează, modul de învățare dar şi ce îl motivează în viața de zi cu zi.

Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform nivelulului dezvoltării sale intelectuale. Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu C.E.S., se ajunge la concluzia că una dintre calităţile de bază ale curriculum-ului şcolar ţinteşte un grad cât mai mare de flexibilitate, încât să permită fiecărui elev să avanseze în ritmul său şi să fie tratat şi acceptat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este necesar ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor dar şi a modalităţilor de transmitere a informaţiilor în clasă şi implicit evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Elaborarea unui curriculum cât mai flexibil şi uşor de adaptat cerinţelor educaţionale ale fiecărui copil se bazează pe mai multe argumente:

- respectarea dreptului fiecărui copil la educaţie raportat la măsura potenţialului şi capacităţilor sale;
- formarea la copilul deficient a unui registru comportamental adecvat care să aasigure adaptarea şi integrarea sa socială alături de ceilalţi copiii, printr-o experienţă comună de învăţare;
- asigurarea conexiunii cu faptele reale din viaţă şi familiarizarea cu o serie de deprinderi privind activităţile de utilitate şi de timp liber;
- dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul de deficienţă), a problemelor de viaţă şi autocontrol în situaţii dificile, adaptarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure integrarea şcolară şi socială.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES pe lângă joc se pot utiliza metodele expozitive, cum ar fi povestirea, expunerea, explicaţia, dar în anumite condiţii, cum ar fi: prezentarea să fie clară şi concisă, ideile să fie sistematizate iar limbajul să fie corespunzător nivelului comunicării verbale;

Jocul de rol este ideal pentru orice materie ce urmează a fi asimilată astfel că, observând comportamentul colegilor, imitându-l și extrapolând fiecare noțiune asimilată într-o situație reală, autonomia personală a copilului cu CES va fi semnificativ îmbunătățită. Implicarea acestor copii cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Pot fi alese şi diverse jocuri, implicit jocuri cu elemente de generalizare și abstractizare, jocuri associative, jocul omisiunilor (prin excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu), jocul ghicitorilor, etc.

Un randament mai bun este obţinut prin folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale cu preponderenţă (îndeosebi în cazul elevilor cu ADHD dar şi cu autism). Exerciţiul mai constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, îndeosebi în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de exersare a deprinderilor.

Învăţarea prin cooperare este una dintre metodele cu largă răspândire în educaţia integrată. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea mai frecventă a performanţei fiecărui copil şi totodată oferă un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii împărtăşindu-şi ideile şi încurajându-se, discută ceea ce ştiu, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Eficiente sunt şi evaluările prin metoda proiectelor (nu prin teste de evaluare clasice ce au de obicei și limită de timp în rezolvarea lor).

Toate aceste metode au ca scop o incluziune a copiilor cu CES realizată pas cu pas și…cu zâmbetul pe buze!

BIBLIOGRAFIE

Gherguţ, A., *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, 2005

Stănică, I., Popa, M., *Psihopedagogie specială*, Editura Pro Humanitas – Bucureşti, 2001

Jocul didactic - metodă didactică eficientă în dezvoltarea cognitivă şi recuperarea elevilor cu CES

Profesor înv. primar Constantin Costel
Şcoala Gimnazială „Spiru Haret Braniştea”
Jud. Dâmboviţa

Jucărie, joc fac parte din acelaşi câmp semantic. Copilul trebuie să fie învăţat să vorbească corect. În acest sens, jocul ocupă un loc deosebit de important în dezvoltarea vorbirii, deoarece forma de joc antrenează copilul în stimularea şi exersarea vorbirii în direcţia propusă în cadrul fiecărui joc, fără ca el să conştientizeze acest efort.

În condiţiile jocului didactic, copiii sunt puşi în situaţia de a efectua operaţiuni intelectuale complexe. Ei compară şi scot în evidenţă asemănările şi deosebirile dintre obiecte, analizează, sintetizează şi fac generalizări, clasificări simple ţinând seama de elementele specifice şi constante ale obiectelor, calculează, trasează linii. Astfel, prin joc se fixează, precizează şi activizează vocabularul copiilor ceea ce contribuie la îmbunătăţirea pronunţiei, la formarea unor noţiuni, la însuşirea unor construcţii gramaticale. Prin joc, copilul pune în acţiune toate posibilităţile sale, traduce în fapt potenţele sale intelectuale, morale, afective şi emoţionale, le dezvoltă, le îmbină. Fiecare joc trebuie să îmbine armonios elementele distractive cu cele constructive şi exerciţiul.

În condiţiile jocului didactic copiii învaţă să raţioneze, să judece, îşi perfecţionează şi dezvoltă limbajul, memoria, atenţia şi spiritul de observaţie.

Fiecare copil cu CES prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Lipsa concentrării la copii cu nevoi speciale, nemotivare pentru activitatea de învăţare, memoria de scurtă durată şi alte caracteristici ale deficientului mintal, impun ca pentru obţinerea unor rezultate cât mai bune atât în procesul didactic, cât şi în activităţile de terapie logopedică, folosirea cât mai frecventă a jocului didactic sub toate formele sale.

Învăţarea prin joc este metoda cea mai indicată a fi folosită în educaţia elevilor cu CES.

Prin joc, elevul ia cunoştinţă cel mai bine de lumea înconjurătoare, învaţă diferite senzaţii, îşi dezvoltă aptitudinile fizice şi intelectuale, descoperă prietenii şi reguli de adaptare socială. În joc, fiecare are un rol important, are anumite responsabilităţi, este nevoie de încredere în parteneri, curaj.

Exemplific câteva dintre jocurile folosite la clasă :

1. Jocul „Scrie cuvântul cu litera indicată !”

Scopul jocului este dezvoltarea gândirii şi formarea deprinderii de a scrie corect.

Sarcina: Pe tablă sunt scrise diferite litere cu cretă colorată. Copiii, în caietele lor scriu cuvinte care încep cu fiecare din literele scrise pe tablă. Se vor scrie litere mici şi mari, indicându–se copiilor să le folosească corect. Jocul se poate desfăşura şi sub formă de concurs pe rânduri de bănci.

Exemplu: a – apă; r – ram; r – rac; c – cană; c – coș; u – urs; t – tata; N – Nicu; s – sac; V – Vasile;

Variantă: se poate scrie pe tablă o singură literă. Copilul care va scrie corect cele mai multe cuvinte începând cu litera respectivă va fi câştigător.

2. Jocul „Să compunem cuvinte !”

Scopul jocului: recunoaşterea şi asocierea sunetelor cu literele învăţate, deprinderea de a forma cuvinte noi.

Sarcina: Se folosesc jetoane mari cu literele alfabetului scrise cu roşu şi albastru. O echipă primeşte jetoanele scrise cu roşu, alta cele scrise cu albastru. Se spune un cuvânt. Elevii care au literele corespunzătoare sunetelor ce compun cuvântul, vor ieşi în faţa clasei şi se vor aşeza pe echipe, astfel încât să formeze cu literele de pe jetoane de aceeaşi culoare cuvântul auzit.

Exemplu: profesorul spune cuvântul “uşă”. Vor ieşi copiii cu jetoanele: U, Ş, Ă.

Echipa care formează corect cuvântul câştigă un punct. Jocul se reia cu formarea altor cuvinte. Căştigă echipa cu cele mai multe puncte.

3. Jocul ,,Continuă propoziţia”

Scopul jocului: consolidarea deprinderii de a alcătui propoziţii simple şi dezvoltate, realizând acordul între părţile de propoziţie.

Sarcina: Primul elev din rând spune un cuvânt cu care începe propoziţia. El indică un alt elev care să spună un cuvânt nou pentru construirea propoziţiei. Al doilea elev după ce a spus cuvântul, stabileşte cine continuă. Câştigă rândul care a construit corect propoziţia şi a dezvoltat-o mai mult. Cuvintele pot fi scrise pe tablă pentru a fi mai uşor de urmărit.

4. Jocul „Cei mai isteţi”

Scopul: consolidarea cunoştinţelor despre genul şi numărul substantivelor, utilizând corect formele substantivelor în comunicare.

Sarcina didactică: găsirea unor substantive de un anumit gen sau număr, indicat de conducătorul jocului. Jocul se desfăşoară pe grupe de elevi. Elevul care prinde mingea dă un exemplu de substantiv comun al cărui gen sau număr i se cere.

Se începe cu substantive de gen feminin. Dacă răspunsul respectă regulile stabilite, copilul rămâne în joc, în caz contrar trece în bancă şi jocul continuă până rămân 2-3 elevi. Se procedează identic şi cu celelalte grupe, iar în final se va forma o grupă din toţi aceia care au fost selecţionaţi. După primul joc se schimbă genul substantivelor spuse de copii. (Se poate cere şi substantive de un anumit număr).

5. Jocul ,,Calculăm şi desenăm”

Scopul jocului: dezvoltarea atenţiei, consolidarea terminologiei matematice în cazul operaţiilor de adunare şi scădere, dezvoltarea deprinderilor de calcul mintal sau în scris, a orientării spaţiale.

Sarcina: elevii au sarcina de a efectua calculele conform cerinţelor specificate sub grila punctată. Rezultatul, concretizat sub forma unui număr se localizează pe grila punctată.

Punctele localizate pe grilă se unesc în ordinea obţinerii rezultatului. Rezultatul corect evidenţiază un desen, în cazul de faţa, un avion.

6. Jocul ,,Calcule întortocheate”

Scopul jocului: dezvoltarea atenţiei, a deprinderilor de calcul mintal sau în scris, a orientării spaţiale.

Sarcina: elevii, grupaţi în echipe sau individual privesc cu atenţie desenele formate din cifre orientate în diferite poziţii. Au sarcina de a aduna toate cifrele descoperite şi de a calcula ,,vârsta moşului”, ,,câţi boboci are raţa”, sau ,,câţi şoareci a prins pisica”.

7. Rebusuri matematice

Scopul jocului: dezvoltarea atenţiei, a gândirii logice, a deprinderilor de calcul mintal, a orientării spaţiale.

Sarcina: elevii organizaţi individual sau în grupe primesc diferite rebusuri avâd sarcina de a găsi, prin calcule matematice, numerele sau semnele care lipsesc în unele căsuţe.

Bibliografie:

1. Catalano H., Alburescu I., *Pedagogia jocului şi a activităţilor ludice*, EDP, 2018
2. Cristea-Armaşu R. I., Exerciţii şi probleme distractive de matematică, Editura Sfântul Nicolae, 2011
3. Nechita M., Pal D., Bogdănescu I., Moşuţiu I. Stanciu C., *Caiet de sugestii pentru activităţile corectiv/compensatorii,* Editura Alma Mater, Cluj-Napoca, 2003

Ora de limba română la elevii cu CES

Profesor Mihalache Marilena
Școala Gimnazială Nr.1 Lungulețu
Jud. Dâmbovița

Elevilor noştri le va fi necesară capacitatea de a selecta informaţiile, deoarece ei nu sunt „biblioteci vii” şi trebuie să înveţe în mod critic, pentru a da sens în mod creator şi productivBacelor elemente din universul informaţional.

Astfel, au apărut şi noi metodologii ce promovează metode de predare – învăţare active. Acestea contribuie la dezvoltarea gândirii critice, axându-se pe învăţarea independent şi pe colaborare.

Elevii sunt entuziasmaţi să lucreze împreună. Este la fel de adevărat că se întâmplă uneori să fie şi cam gălăgioşi – fie pentru că nu cunosc regulile unei astfel de activităţi, fie pentru că aşa îşi exprimă ei entuziasmul. Fiecare disciplină de învăţământ contribuie în funcţie de conţinutul ei, prin modalităţi şi căi specifice, la formarea personalităţii elevului. Limba şi literatura română trezeşte şi cultivă sentimente, creează acele stări afective de care are nevoie orice fiinţă umană pentru a-şi valorifica capacităţile creatoare în conformitate cu cerinţele progresului şi cu interesele societăţii. Limbii şi literaturii române îi revine un rol esenţial în formarea personalităţii elevilor. Nu transmite doar un volum de cunoştinţe util în informarea elevilor, ci are rolul important de a forma capacităţi de interpretare, înţelegere şi acţiune. Vizează atât latura cognitivă cât şi cea raţional-afectivă, contribuind la dezvoltarea cunoştinţelor din toate sferele existenţei sociale.

Evoluţia metodelor de predare-învăţare determină transformarea elevului, dintr-un receptor al informaţiei, într-un partener în procesul de predare, care colaborează activ la procesul de formare a propriei personalităţi Prin urmare lectura este cea care dezvoltă şi logica unei persoane. La copiii cu deficienţă intelectuală,antrenând limbajul, în strânsă legătură cu gândirea, contribuim la realizarea unor progrese însfera personalităţii realizând o mai bună adaptare a lor la mediu. Curriculumul actual promovează sistemul comunicativ-funcţional, sistem ce presupune formarea integrată a capacităţilor de receptare/exprimare orală şi a celor de receptare a mesajului scris şi de exprimare scrisă. Calitatea procesului de comunicare eficientă va duce în final la formarea capacităţii de comunicare corespunzătoare pentru tinerii pe care îi formăm. Un alt element care se urmăreşte prin intermediul predării integrate constă în faptul că obiectivele nu mai vizează,în mod expres, asimilarea de cunoştinţe, ci ele se formează în situaţii concrete de comunicare.Noua abordare impune ca o necesitate formarea elevilor în spirit activ-participativ, dezvoltându-le un ansamblu de atitudini şi motivaţii ce-i vor ajuta în continuare în studiul limbiişi literaturii române.

Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit şi să-i facă să iubească cartea,să le satisfacă interesul pentru a cunoaşte viaţa, oamenii şi faptele lor. Din cărţi, elevii descoperă multe informaţii despre anotimpuri, viaţa animalelor şi a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente şi personalităţi literare, artistice, istorice, despre frumuseţile şi bogăţiile spaţiului românesc. Cărţile le vorbesc şi despre sentimentele omeneşti, despre prietenie, cinste, omenie. În egală măsură însă, copiii au nevoie să fie îndrumaţi să îşi descopere propriile modalităţi de exprimare a mesajului pe care l-au receptat.Un copil care nu răspunde aşteptărilor profesorului său aşa cum acesta se aşteaptă, nuînseamnă că nu are nimic de spus. Înseamnă mai degrabă că trebuie ajutat să îşi găsească propria modalitate de exprimare: prin desen, prin pantomimă, prin colaj, etc.Orice text spune o poveste, iar această poveste poate fi redată în nenumărate chipuri: de la reaşezarea secvenţelor, la redarea lor prin intermediul desenelor, la colaje şi până la rescrierealui, dându-i un alt final.

Disciplina Limba română îşi propune să evidenţieze importanţa metodelor de predare şiînvăţare active, centrate pe elev. Pregătirea cadrului didactic pentru a dezvolta la eleviabilităţile de abordare creativă a textelor literare, presupune selectarea strategiilor adecvatefiecărui moment al lecţiei, identificarea stadiilor de gândire critică corespunzătoare diferitelor strategii, organizarea colectivului de elevi corespunzător tehnicilor de lucru în grup, a învăţării prin cooperare.

În contextul intenţiei de formare şi dezvoltare a unor deprinderi de abordare creativă atextelor, proiectarea lecţiilor este supusă unor modificări. Ideea fundamentală este aceea că estede dorit ca elevii să fie implicaţi efectiv în procesul prin care asimilează anumite informaţii. De aceea, se recomandă ca, înainte de a începe predarea propriu-zisă la clasă, cadrul didactic să caute cu atenţie oportunităţile pe care le oferă programa pentru realizarea unei învăţări active şi pentru dezvoltarea creativităţii. Este de preferat ca, în măsura posibilităţilor, să fie alese texte care plac copiilor şi care săle stimuleze dorinţa de expresie şi creativitatea.

Lecția presupune următoarele activități:

1. Lectura cu voce tare a textului.
2. Identificarea cuvintelor necunoscute şi notarea lor în caiete.
3. Stabilirea subiectului textului/ideii principale/ideilor secundare.
4. Identificarea a 5- 6 cuvinte-cheie din text, în jurul cărora se construieşte mesajul textului.
5. Întocmirea unor desene pornind de la cuvintele-cheie care vor înfăţişa secvenţele principale din basm.
6. Realizarea unui covor, a unei scheme figurative a textului din aceste desene.

Profesorul ajută elevii să opteze pentru identificarea unui substantiv din lista celor 5-6 pe care pot şi doresc să îl reprezinte grafic și care vor înfățișa secvenţele principale din lectură. Li se atrage atenţia să identifice expresii artistice pe care le vor traduce prin imagini şi culoare.Durata concentrării atenției în timpul unei activități este redusă, copilul își pierde repede interesul. Există unii elevi care pot reacționa la propunerile profesorului râzând sau deranjând activitatea. Este modul lor de a se apăra de un lucru cu care nu sunt obișnuiți și care le-ar putea dezvălui aspecte necunoscute ale personalității lor. Profesorul va trebui să evite comentariile descurajante, depreciative. În funcție de numărul elevilor din clasă, grupurile vor fi de 1-2-3elevi, același grup fiind nevoit să realizeze 2-3 mesaje.Este necesar ca elevii să fie încurajați să identifice o idee din text pe care să o reprezinte grafic, chiar dacăei nu sunt convinşi că vor reuşi să ducă la bun sfârşit desenul, să fie appreciate lucrările, mai ales dacă elevii s-au străduit să redea ideea aleasă. Astfel abilitățile exersate de elevi sunt: siguranţă de sine în exprimarea modalităţii de receptare şi redare a mesajului unui textliterar, exersarea creativității, implicarea afectiv-motivațională în secvențele lecției, formarea și consolidarea abilităților de a termina munca începută, disponibilitatea de a colabora şi a împărtăşi rezultatele muncii, lucru în echipă și cooperarea, dezvoltarea respectului față de rezultatul propriei munci și a altora,

Bibliografie:

Gherguț, A. *Sinteze de psihopedagogie specială*, Polirom, Iași, 2005
Popovici, D.V. *Dezvoltarea comunicării la copiii cu deficiențe mintale,* ProHumanitate, 2000
Preda, V.(coord) *Dinamica educației speciale*, Presa Universitară Clujeană, 201

Integrarea elevilor cu CES în învăţământul de masă

Profesor gradul I Petcu Lavinia
Şcoala Militară de Maiştri Militari şi
Subofiţeri „Traian Vuia” Boboc, Buzău

Ce reprezintă integrarea elevilor cu CES? Un proces de includere în şcolile şi la clasele normale/obişnuite a acestor copii precum şi participarea lor la activităţi formale , non-formale şi extraşcolare.

Se spune că familia este cea care asigură prima dată socializarea , dar şcoala este instituţia principală în care copilul socializează cu adevărat, ea facilitând integrarea copilului , adaptarea la noile condiţii şi reguli de convieţuire /conlucrare cu ceilalţi colegi.

Odată cu integrarea elevilor cu CES , îndrumaţi de cadrele didactice de specialitate, elevii normali vor putea înţelege mai bine acest proces de integrare , vor asista la efortul colegilor lor, care din cauza problemelor de sănătate ,vor beneficia de o abordare diferită a procesului instructiv-educativ , ajutând şi ei în limita posibilitaţilor , în acest fel dovedind altruism şi respect faţa de colegii lor .

Şcoala trebuie să asigure şanse egale tuturor elevilor, precum şi posibilitîţi de dezvoltarea a acestora în funcţie de interese şi aptitudini ale fiecărui elev în parte.

Copilul cu cerinţe educative speciale are nevoie de înţelegere din partea celorlaţi , de acceptare, de susţinere, de motivare în grupul/clasa din care care face parte , făcând abstracţie de diferenţele dintre ele. De aceea, se spune că suntem diferiţi dar egali ,respectându-ne şi ajutându-ne unii pe alţii.

Astfel, educaţia incluzivă susţine şi confirmă că toţi copiii pot învăţa. Ei trebuie sprijiniţi pentru a face acest lucru .Un rol important al educaţiei incluzive este acela de a identifica şi minimiza barierele învăţării presupunând o schimbare de atitudini , comportament şi curriculum care să ajute copiii ,inclusiv pe cei cu cerinţe educative speciale. Faptul că se dezvoltă continuu în funcţie de cultură şi mediul de viaţă o face să fie un proces dinamic şi special.

Există mai multe forme ale integrării elevilor cu CES . Astfel şcolile obişnuite ,de masă trebuie să aibă o strânsă legătură cu cele speciale.

Se pot organiza clase speciale în şcoala obişnuită .Elevii cu cerinţe educative speciale colaborează/relaţionează cu cei normali ajutaţi de cadrele didactice şi de cele de specialitate.

Un alt mod de integrare al copiilor cu CES îl reprezintă modelul itinerant. Acesta presupune integrarea unui număr mic de copii cu handicap care locuiesc în apropierea şcolii şi care sunt sprijiniţi de un profesor itinerant. Acesta lucrează cu copiii la domiciliu şi ei pot participa la activităţile şcolare şi se pot integra mai uşor în şcoala de masă.

Părinţii au un rol important şi trebuie să se implice, să colaboreze cu şcoala pentru a asigura integrarea copiilor lor în diferite tipuri de activităţi şcolare şi extraşcolare pentru fiecare elev fiind necesar un plan individual de integrare cu măsuri care să ducă la succes.

Bibliografie:

Abrudan C. –Psihopedagogie specială –Ed. Imprimeriei de vest ,Oradea, 2003

Coord. Herga.I, Jigău M. Situaţia elevilor cu cerinţe educative speciale incluşi în învăţământul de masă , Institutul de ştiinţe ale educaţiei ,UNICEF,Bucureşti, 2009 www.unicef.ro

Dumitriu G. Sistemul cognitiv şi dezvoltarea competenţelor, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004

INTEGRAREA ŞCOLARĂ A COPIILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. PASTRAMĂ ECATERINA
Școala Gimnazială Nr.1, Orașul Mizil, Prahova

Școala este un mediu important de socializare în care toți copiii pășesc mai devreme sau mai târziu, petrecându-și o mare parte din timp în acest lăcaș.

Adesea, când explorăm universul ființei umane, ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul școlii ne pun in situația de a căuta mereu noi soluții la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim soluțiile cele mai bune pentru copii, însă uneori suntem puși în dificultate de complexitatea problemelor. Una dintre aceste probleme o reprezintă copiii cu cerințe educative speciale. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la o societate la alta, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate.

Acești copii nu sunt speciali în sine. Ei au nevoie doar de o abordare personalizată în ceea ce privește demersurile pe care le întreprindem în educația lor. O caracteristică specială a acestor copii aflați în pericol de excludere o constituie faptul că ei nu sunt în concordanță cu nivelul obișnuit al așteptărilor față de copii, ei nu se adaptează cu ușurință.

Deseori ne întrebăm noi, cadrele didactice, cum vom efectua integrarea copiilor cu CES?....Oare nu ar trebui să ne gândim că este prioritară realizarea procesului de înţelegere a colegilor cu privire la deficienţele lor? Copiii pot fi foarte cruzi sau foarte drăguţi cu alţi copii care sunt diferiţi de ei. . E mai usor sa spunem despre cineva: „E handicapat, țigan, prost, idiot, pocăit etc. și gata! Le-am pus o etichetă, i-am asezat întru-un colț, stim totul despre ei! Într-adevăr, avem nevoie doar de o scurtă privire pentru a observa caracteristicile exterioare, evidente ale unei persoane, dar cât ne spun aceste caracteristici despre acea persoană? Atunci când sunt în preajma lor, ceilalți copii îi pot imita, pot râde de ei, se pot juca lângă ei fără să-i includă şi pe ei, prefăcându-se că nu există. De obicei, copiii reacţionează aşa atunci când nu înţeleg. Pentru a-i putea înţelege mai bine, se pot organiza jocuri cu ajutorul cărora pot înţelege, pe rând, diverse handicapuri. Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel, copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurator şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânarul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţatură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

În şcoală, copilul cu tulburări de comportament aparţine de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul şcolar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul şcolar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de şcolar intră în relaţii cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea. În astfel de cazuri, cadrul didactic trebuie să se apropie mai mult de sufletul copilului pentru ca acesta să nu se mai simtă respins.

Din experienţa personală am concluzionat că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare- evaluare diverse strategii şi intervenţii utile: în primul rând trebuie să ţină cont de crearea unui climat afectiv-pozitiv. Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare,

încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor, încurajarea independenţei şi creşterea autonomiei personale sunt aspecte semnificative de care cadrul didactic trebuie să ţină cont

în vederea facilitării integrării şcolare a acestor copii. Profesorii trebuie să le încurajeze eforturile, să-i sprijine atât în realizarea sarcinilor școlare, cât și pe plan emoțional. Este foarte important ca noi, cadrele didactice, să le încurajăm eforturile, să îi sprijinim, să îi apreciem pozitiv în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă. De asemenea folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres, centrarea învăţarii pe activitatea practică nu sunt de neglijat când vorbim despre copii cu CES.

Într-o abordare incluzivă, toţi elevii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Consider că nu există "reţete" pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite.

Bibliografie:

1. Albu, A., Albu, C., „Asistenţa psihopedagogica şi medicală a copilului deficient fizic”, Iaşi, Polirom, 2000;
2. Miftode, V. (coord.), „Dimensiuni ale asistenţei sociale: forme şi strategii de protecţie a grupurilor defavorizate”, Botoşani, Eidos, 1995;

Școala incluzivă pentru copiii cu CES

Prof. Florea Elena
Liceul Tehnologic Construcții de Mașini Mioveni Argeș

Cea mai buna soluţie pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor elevilor se dovedeşte a fi educaţia incluzivă, caracterizată prin următoarele principii: dreptul fiecărui elev la educaţie pe baza egalităţii şanselor; nici un elev nu poate fi exclus din educaţie sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbaj, dizabilităţi; şcoala se adaptează la nevoile elevilor; diferenţele individuale între elevi constituie o sursă de bogăţie şi diversitate, şi nu o problemă.

Școala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor. Adaptarea curriculumului se poate realiza prin selectarea unor conţinuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi însuşite de copiii cu cerinţe speciale; introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; folosirea unor metode şi procedee didactice, a unor mijloace de învăţământ intuitive, de natură să sprijine înţelegerea conţinuturilor predate la clasă.

Școala este leagănul copilăriei în care toate speranţele pot deveni realitate dacă cei care iau parte la activităţile de învăţare, pofesori şi elevi, conştientizează diversitatea şi complexitatea naturii umane şi valorifică fiecare talent sau latură creativă dăruită de Dumnezeu. Școala românească se confruntă în ultimul timp cu diferite probleme, printre care se numără şi şcolarizarea copiilor defavorizaţi sau celor cu cerinţe educative speciale.

În categoria copiilor defavorizaţi îi putem include pe cei proveniţi din familii monoparentale sau orfani de ambii părinţi, copiii ai căror părinţi sunt şomeri, au grave probleme de sănătate sau un comportament imoral, copiii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate şi a căror şcolarizare depinde de existenţa unui mijloc de transport şi copiii de etnie rromă care se integrează cu greutate în colectivul clasei de elevi. Conceptul de cerinţe educative speciale presupune necesitatea unei abordări diferenţiate şi specializate a educaţiei copiilor în funcţie de deficienţele pe care le prezintă. Tipurile de deficienţe întâlnite la elevii cu cerinţe speciale sunt: deficienţe mintale, deficienţe de auz sau vedere, deficienţe fizice, psihomotorii, tulburări de limbaj, tulburări de comunicare şi relaţionare, tulburări de atenţie şi hiperactivitate – ADHD. Tot aici se înscriu şi cazurile copiilor care eşuează la şcoală din diferite motive – copii instituţionalizaţi, copii care provin din comunităţi etnice defavorizate etc.

Aceştia au dreptul fundamental la educaţie, posedând caracteristici, interese, aptitudini şi necesităţi de învăţare proprii. De aceea proiectarea sistemelor educaţionale şi implementarea programelor şcolare trebuie să ţină seama de marea diversitate a caracteristicilor şi trebuinţelor elevilor incluşi în procesul instructiv-educativ, care trebuie să asigure şanse egale pentru copiii defavorizaţi prin implicarea tuturor cadrelor didactice, părinţilor şi a instituţiilor locale abilitate. Școala trebuie să fie într-o permanentă colaborare cu familiile elevilor (pentru a discuta eventualele probleme de natură comportamentală, materială sau socială şi pentru a se găsi soluţii care să ducă la rezolvarea acestor probleme), cu centrele de plasament sau cu orfelinatele, în cazul copiilor orfani (pentru a aduce la cunoştinţa acestora abaterile şcolare ale elevilor şi pentru a afla despre modul lor de viaţă în aceste instituţii, activităţile extraşcolare în care sunt implicaţi etc).

Pentru elevii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate de unitatea de învăţământ, şcoala încearcă, printr-un parteneriat cu primăria şi prin semnarea unui contract cu o firmă de transport, să le asigure transportul zilnic spre cea mai apropiată unitate de învăţământ.

Din perspectiva reglementărilor adoptate de statul român, copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi fie în unităţi şcolare de educaţie specială, fie în grupe şi clase speciale din unităţi preşcolare şi şcolare obişnuite, fie în mod

individual în unităţi de învaţământ obişnuite. Aceste şcoli trebuie să se adapteze unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă de a veni în întâmpinarea trebuinţelor fiecărui copil în parte. Cadrele didactice trebuie să adopte mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de toleranţă şi oferind şanse egale la educaţie pentru elevii defavorizaţi.

Şcoala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor. Adaptarea curriculumului se poate realiza prin selectarea unor conţinuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi însuşite de copiii cu cerinţe speciale; introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; folosirea unor metode şi procedee didactice, a unor mijloace de învăţământ intuitive, de natură să sprijine înţelegerea conţinuturilor predate la clasă.

Societatea contemporană pune tot mai mult accentul pe diversitate. Educaţia pentru diversitate este un răspuns la pluralismul de toate felurile cu care ne confruntăm. Valorificarea diversităţii permite toleranţa; recunoaşte, apreciază şi facilitează procese implicate în explorarea şi descoperirea noului, conduce la întărirea relaţiilor în cadrul comunităţii şi măreşte posibilităţile tinerilor de a se realiza într-o societate pluralistă, din ce în ce mai complexă.

Rolul şcolii este de a-i învăţa pe tineri cum să convieţuiască într-o lume marcată de diferenţe lingvistice, culturale sau sociale, prin acceptarea acestora, dar şi prin identificarea şi însuşirea valorilor care îi unesc. Cel mai adesea prezenţa oamenilor diferiţi conduce la dezinteres şi indiferenţă, ceea ce în cele din urmă nu înseamnă altceva decât o formă de discriminare. Ea se manifestă şi în educaţie. Copiii cu diverse dizabilităţi, copiii de etnie rromă, elevii emigranţi sunt adeseori maginalizaţi de către colegi, dar cadrele didactice trebuie să realizeze anumite activităţi în care să se integreze şi copiii menţionaţi anterior, deoarece prejudecăţile unor profesori sau elevi pot genera un comportament discriminatoriu.

Spre exemplu, copiii rromi constituie una dintre cele mai defavorizate categorii de copii şi au nevoie de mult sprijin pentru a depăşi situaţia în care se află. Sărăcia şi lipsurile familiilor rrome, prejudecăţile care persistă în mentalitatea populaţiei, inerţia unor părinţi rromi faţă de perspectivele pe care educaţia le oferă copilului şcolarizat, toate acestea contribuie la marginalizarea copiilor rromi, la limitarea accesului la şansele egale la care au dreptul toţi copiii.

Marginalizarea rromilor merge de la atitudinea mai puţin binevoitoare faţă de elevi, aşezarea lor în ultimele bănci până la lăsarea de izbelişte a claselor şi şcolilor în care învaţă copiii rromi. Mulţi dintre elevii rromi ajung de multe ori în situaţii de eşec şi abandon şcolar. Discriminarea elevilor rromi în cadrul sistemului de învăţământ, sărăcia, tradiţiile etniei se transformă în cauze principale ale abandonului şcolar.

Diversitatea culturală a elevilor poate deveni o oportunitate şi o resursă de îmbogăţire pentru copii şi cadre didactice, numai dacă şcoala proiectează activităţi de învăţare care să o valorifice şi dacă asigură şanse egale pentru copiii defavorizaţi prin implicarea tuturor părinţilor, a profesorilor şi a instituţiilor locale abilitate.

Bibliografie:

Creţu D., Nicu A. – Pedagogie pentru definitivat şi gradul didactic II, Editura Universităţii „Lucian Blaga” Sibiu, 2009.
Mara D. – Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004.
Verza E., Păun E. – Educaţia integrată a copiilor cu handicap, UNICEF şi RENINCO, Bucureşti, 2008.

Dezvoltarea creativității prin intermediul activităților de educație nonformală
Studiu de specialitate

Prof. înv. preșc. Felican Leontina

Latura transformativ-constructivă a personalităţii integrează întreaga activitate psihică şi personalitatea individului şi este, în acelaşi timp, una din cele mai complexe dimensiuni ale personalităţii. Termenul *creativitate* îşi are originea în cuvântul latin *creare*, care înseamnă a zămisli, a făuri, a naşte. Factorul determinant al forţei creatoare este ereditatea.

Creativitatea este o capacitate complexă şi fundamentală a personalităţii care, sprijinindu-se pe date sau produse anterioare, în îmbinarea cu investigaţii şi date noi, produce ceva nou, original, de valoare şi eficienţă ştiinţifică şi social-utilă, ca rezultat al influenţelor şi relaţiilor factorilor subiectivi şi obiectivi – adică a posibilităţilor şi calităţilor persoanei şi a condiţiilor ambientale, ale mediului socio-cultural.

Examinând definiţiile creativităţii, formulate de diferiţi psihologi, concluzionăm că noutatea, originalitatea, ingeniozitatea şi valoarea teoretică sau practică reprezintă trăsături esenţiale ale activităţii creatoare. Creativitatea poate fi considerată şi ca aptitudine, dipoziţie a intelectului de a elabora idei, teorii, modele noi, originale. Existenţa creativităţii se constată prin flexibilitatea, noutatea, originalitatea, fluenţa, senzitivitatea, ingeniozitatea elevului.

Creativitatea se dobândeşte ca abilitate de a realiza ceva nou prin activitate, prin experienţă (lipsa creativităţii implică foarte multă muncă). Edison spunea că în creaţie este nevoie de 99% transpiraţie şi 1% inspiraţie. Creativitatea este un proces, deoarece necesită evoluţie în timp, dezvoltări şi, uneori, necesită învingerea unor obstacole.

Există o creativitate cotidiană, obişnuită, manifestată ori de câte ori oamenii rezolvă o situaţie problematică, şi o creativitate de nivel înalt, accesibilă unei minorităţi.

Creativitatea este o valoare social-umană şi educaţională de prim rang. Activizarea şi educarea creativităţii corespunde exigenţelor sociale actuale, celor mai profunde necesităţi umane şi de asemenea, cerinţelor definitorii pentru învăţământul modern. Creativitatea ar putea fi definită ca disponibilitate generală a personalităţii orientată către nou. Real, ea este o disponibilitate complexă de ordin psihologic ce cuprinde o multitudine de procese, stări şi capacităţi care coparticipă la realizarea unor produse noi şi valoroase pentru individ şi societate. Concret, avem în vedere aptitudinile şi atitudinile creative, ca şi planul supraordonat acestora, respectiv sistemul de aspiraţii şi valori, cu rol de orientare şi autoreglaj emergent, şi mai ales acea trebuinţă interioară pentru autorealizarea şi autoexprimarea valorică a propriei personalităţi. Consider creativitatea, cu deosebire, ca activitate sau proces care conduce la un produs caracterizat prin noutate sau originalitate şi valoare pentru societate. Creativitatea se referă însă şi la găsirea unor soluţii, idei, probleme, metode, care, chiar dacă nu sunt noi pentru societate, ele sunt obţinute de subiect pe o cale independentă.

Creativitatea presupune şi procesul de elaborare a noi semnificaţii sau soluţii prin generarea de noi combinaţii şi restructurări a câmpului informaţional. Sub aspectul desfăşurării sale creativitatea a fost caracterizată ca procesul prin care omul resimte lacunele sau dezechilibrul posibil în anumite sisteme de date, în anumite zone ale experienţei umane, şi pe care le depăşeşte prin capacitatea de a formula idei şi ipoteze noi, de a le verifica şi retesta, de a percepe şi exprima, în forme originale relaţii noi şi neaşteptate sau de a ordona în sisteme unice, perfecţionate, datele ce aparent nu sunt direct legate între ele.

Putem înțelege creativitatea şi ca potenţial creativ, definit ca sistemul capacităţilor latente, apte de proiectare şi obiectivare în manifestări novatoare. În acest înţeles putem vorbi despre potenţialul creativ la vârstele copilăriei şi de stimularea lui în vederea afirmării ulterioare prin acte creatoare efective.

Atitudinea cadrului didactic determină din optica potrivit căreia ea are menirea să creeze un bogat şi sugestiv mediu copiilor, să lase posibilităţi de încercare şi iniţiativă copiilor, să-i ajute prin informaţii corecte, să exploateze erorile şi eşecurile unor experienţe ale copiilor; ea urmăreşte, îndrumă, sfătuieşte, dar nu comandă niciodată.

Performanţa creativă presupune şi un anumit nivel al inteligenţei. Foarte multe cercetări au fost orientate către determinarea relaţiilor dintre creativitate şi inteligenţă, iar răspunsurile au fost dintre cele mai diferite: creativitatea este complementară inteligenţei, creativitatea este independentă de inteligenţă, creativitatea presupune corelarea mediului cu inteligenţa.

Un rol determinant în dezvoltarea creativității revine mediului școlar și familial al copilului, precum și conduitei de instruire, dar și mediului social în care se mișcă copilul.

Numeroase studii analizează dezvoltarea creativității în medii sociale diferite. S-a constatat că mediile libere, calde, prietenoase, sunt favorabile stimulării creativității. Pe când mediul conformist, relațiile autoritare frânează dezvoltarea potențialului creator al copilului. Astfel că, un tărâm prielnic pentru dezvoltarea creativității oferă și activitățile nonformale, care au caracter flexibil, se realizaează în afara clasei, sunt extradidactice, opționale sau facultative. Astfel îi atrag pe copii, le oferă acea descătușare și libertate în manifestare care este necesară în stimularea creativității.

Creativitatea copiilor se caracterizează, înainte de toate, prin aportul intelectual afectiv-motivațional pe care-l aduce subiectul în activitate, ca prin eforturile personale care se soldează cu un pas înainte în evoluția personală. Creația este forma optimă de canalizare a energiilor psihice și de autoafirmare. Efectul de creație atrage după sine schimbări în structura personalității, asigurându-i dinamica. Creativitatea răspunde și trebuințelor de cunoaștere care apar pregnant la copii. Evidentă la ei este nevoia de a pune întrebări, de a depista erori, de a experimenta și a obține răspunsuri. Un rol determinant în dezvoltarea creativității revine mediului școlar și familial al copilului, precum și conduitei de instruire, dar și mediului social în care se mișcă copilul.

Tot în acest sens, activitățile nonformale influențează pozitiv creativitatea și pentru că:

- ✓ permit momente de abstractizare, prin extragerea de cunoștințe din viața practică;
- ✓ scot din educație, funcția de predare, lăsând loc funcției de învățare;
- ✓ elevii sunt implicați în proiectarea, organizarea și desfășurarea acestor activități;
- ✓ nu se pun note sau calificative, nu se face o evaluare riguroasă;
- ✓ permit punerea în valoare a aptitudinilor și intereselor copiilor și tinerilor;
- ✓ permit o mare varietate de forme, flexibilitate sporită a formelor;

Educația nonformală se referă la activitatea educațională organizată și realizată în afara școlii, dar în sprijinul activităților acesteia. Educația nonformală are loc în mediul sociocultural, teatre, muzee, biblioteci, cluburi și mass- media, și este o educație de loisir și de promovare a artei și sensibilității umane.

S-a constatat că mediul natural este cel care dezvoltă creativitatea copiilor. Activitățile organizate în afara pereților, într-o atmosferă naturală, departe de ecranul calculatorului al tabletei sau al altor divece-uri, relaxează copilul și stimulează procesele psihice.

Prin activităţi de educaţie nonformală copilul va dobândi reguli de viaţă, obişnuinţe, moduri de gândire, cadre spaţio-temporale, idealuri conforme cu mediul social în care este crescut, capacitatea de comunicare şi interacţiune, competenţa de exercitare a rolurilor cerute de societate (de copil, de prieten, de şcolar), dar şi dobândirea conştiinţei datoriilor şi

responsabilității. În tot acest proces de transmitere şi asimilare copilul nu este un obiect asupra căruia se exercită acţiunea pentru că societatea recunoaşte rolul lui activ în cadrul ei, recunoaşte veritabilul univers al copilăriei ca fiind o etapa distinctă de viaţă şi acordă copilului un status social particular şi roluri specifice

Educația nonformală oferă un câmp motivațional mai larg și mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalității copilului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influențelor pedagogice informale, aflate, astfel într-o expansiune cantitativă greu controlabilă. Ea este accesibilă tuturor, este caracterizată de adaptabilitate, nu impune restricții sau condiționări. Ea oferă perspective și oportunități pe plan personal, cât și profesional, completează chiar unele lacune din activitatea școlară.

Bibliografie:

Bocoș, M. (2013), *Instruirea interactivă: repere axiologice și metodologice*, Editura Polirom, Iași;

Costea, O., Cerkez, M., Sarivan, L. (2009*), Educaţia nonformală şi informală: realităţi şi perspective în şcoala românească*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti;

Cristea, S. (2008), *Curriculum pedagogic I* ediția a II-a, revizuită, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti;

Radu, I., Ionescu, M. (2004), *Didactica Modernă*, ediţia a II-a, Editura Dacia, Cluj-Napoca;

STRATEGII ACTIV PARTICIPATIVE DE STIMULARE A CREATIVITĂŢII ŞCOLARILOR MICI CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. înv. primar Stavăr Constantin - Ioan
Şcoala Gimnazială „Ioan Vodă cel Viteaz” Slobozia Ciorăşti, Vrancea

Termenul de creativitate îşi are originea în cuvântul latin „creare“care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naşte. Originea cuvântului demonstrază că termenul defineşte un proces, un act dinamic. În literatura de specialitate creativitatea este o dimensiune complexă a personalităţii care se poate manifesta în toate activităţile omului: muncă, învăţare, joc, cercetare ştiinţifică, artă, tehnică, politică, iar prin esenţa sa este o valoare social – umană de prim rang.

Atributul de creativitate semnifică nota de originalitate în activitate şi în produsele acesteia. Opiniile specialiştilor converg spre ideea potrivit căreia creativitatea este o dimensiune psihologică care angajează întreaga personalitate. Ea este proprie, în limitele normalului, tuturor copiilor, manifestându-se diferit ca intensitate, de la un copil la altul. Fiecare individ răspunde în mod original solicitărilor din exterior funcţie de interacţiunea factorilor:

a) psihici: intelectuali: gândire fluidă, flexibilă, divergentă; originalitate; imaginaţie creatoare; aptitudinali: inteligenţa, aptitudinile speciale; nonintelectuali: factori motivaţionali, atitudinali, temperamentali, caracteriali;

b) sociali: condiţiile economico sociale şi contextul psihosocial;

Integrarea elevilor cu CES în colectivul unei clase precum şi stimularea creativităţii acestora este una dintre cele mai dificile probleme psihopedagogice datorită diverselor probleme pe care le ridică aceasta, cum ar fi:

- posibilităţile de dezvoltare;
- efectele asupra colegilor de clasă;
-condiţii diferite de organizare a orei;
- evaluare diferenţiată.
- lipsa unui profesor de sprijin si a unui consilier scolar ;
- lipsa unei colaborari eficiente cu familiile copiilor cu cerinte educative speciale.

Conţinutul multidisciplinar şi interdisciplinar oferă cadrului didactic să conceapă şi să folosească o tehnologie didactică, un demers tehnologic care să contribuie la educarea, creativităţii elevilor, la fortificarea pontenţialului creator.

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevii cu CES să acceadă la cunoaştere şi să-şi dezvolte capacităţile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele şi emoţiile. Ea se constituie dintr- un ansamblu complex şi circular de metode, tehnici, mijloace de învăţământ şi forme de organizare a activităţii pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii cu cerinţe educative speciale, în vederea realizării cu eficienţă a învăţării. Prin strategia didactică adoptată, declanşată, permisivă, cadrul didactic oferă câmp de manifestare a spontaneităţii şi iniţiativei elevilor.

Dezvoltarea creativităţii elevilor cu CES vizează alternarea judicioasă a relaţiei dintre competiţie şi colaborare. Relaţia profesor – elev trebuie să fie mutuală, deschisă unui dialog permanent care să faciliteze instalarea

unui climat afectiv, pozitiv, stimulator exprimării creatoare a elevului care să determine creşterea randamentului şcolar.

Pentru eficientizarea procesului se propune : asigurarea unei echipe interdisciplinare care să se concentreze asupra dezvoltării creativităţii pentru fiecare scoala integratoare/incluziva (psihopedagog, asistent social comunitar, consilier profesor, profesor de educatie speciala, invatator/profesor)

Exemple de bune practici

Munca de zi cu zi la catedră m-a determinat să abordez activităţi didactice aplicând metode activ participative în grup dar şi individuale, deoarece, din punct de vedere practic, stimulează creaţia de idei, ideile unora sunt generate sau îmbogăţite de suma ideilor tuturor elevilor, se elimină cenzura sau autocenzura asupra ideilor emise, se elimină atitudini negative sau negativiste.

Brainstorming- ul este o metodă de stimulare a creativităţii şi imaginaţiei elevilor, dar şi de formare a unor trăsături de personalitate (spontaneitate, altruism etc.). Se realizează prin formularea a cât mai multor idei, ca răspuns la o situaţie enunţată de profesor sau un elev, după principiul ”cantitatea generează calitatea”. „Metoda inteligenţei în asalt sau „furtună în creier“ am aplicat-o cu succes la clasa a IV-a, la disciplina Limba si literatura română, text suport „Vizită“ de I.L.Caragiale - (Ce l-aţi sfătui pe Ionel dacă v-aţi juca cu el? Ce aţi face în locul lui Ionel?)

Ciorchinele este o metodă de brainstorming neliniară care stimulează gândirea critică, conexiunile dintre idei, crearea unei structuri grafice, a unor clasificări şi corelări de cunoştinţe, utilizând informaţii dintro sursă analizată. Am folosit cu succes această metodă la clasa pregătitoare, sub forma jocului, într-un mod plăcut, la fixarea cunoştinţelor. Exemplu: Sunetul şi litera „g, G“. S-au găsit şi scris cuvinte care conţin litera „g“ la începutul,în interioriorul şi la sfârşitul acestora, cuvinte care se scriu cu litera „G“.

.

Explozia stelară- metoda stimulează creativitatea, este o modalitate de relaxare a copiilor si se bazeaza pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri. Starbursting(eng.”star”=stea;“burst”=a exploda) este similară brainstormingului.

Începe din centrul conceptului si se împrăştie în afară, cu întrebări.

Exemplu: Clasa a IV-a, textului narativ „La cireşe„ de I.Creangă. Se formulează cele mai clare întrebări: CINE? UNDE? CÂND? CE DE? CE? pentru a primi răspunsuri complete.

Cine este mătuşa lui Nică? **; Unde** era dus vărul lui Nică? **; Când** fură cireşele? **; De ce** nu coboară din cireş? **; Ce** pedeapsă primește?

Cvintetul. Timp de 5 minute , scrieţi o poezie formată din cinci versuri având ca subiect „Fram ursul polar’’de Cezar Petrescu. Respectaţi următoarele condiţii:

1. Primul vers conţine un singur cuvânt cheie, de obicei un substantiv (subiectul poeziei) care va fi explicat în versurile următoare.
2. Al doilea vers este format din două cuvinte, de obicei adjective care descriu subiectul poeziei.

3. Al treilea vers este format din trei cuvinte, de obicei verbe (cu terminaţia în „ind’’) care exprimă acţiuni.
4. Al patrulea vers este format din patru cuvinte care exprimă sentimentele faţă de subiectul abordat.
5. Al cincilea vers este format dintr-un cuvânt, care exprimă esenţa subiectului.

Teoria inteligenţelor multiple. Potrivit lui H. Gardner inteligenţa este descrisă „ca fiind calea prin care un individ are abilităţi de a crea un produs sau de a oferi un serviciu care este de valoare în cel puţin o cultură, şi are potenţialul de a găsi sau de a crea soluţii care să faciliteze achiziţia de cunoaştere nouă.Textul support „Puiul“ de I.Al.Brătescu Voineşti pune în valoare potenţialul creativ al exprimării orale şi scrise. Prin mesajul transmis elevii trăiesc o stare emoţională puternică şi îşi exprimă propriile înclinaţii şi preocupări. Am împărţit clasa pe grupe cu următoarele sarcini;

a) scriitorii: „Imaginaţi-vă şi redactaţi un alt final al povestirii!“
b) actorii: „Creaţi dialoguri potrivite şi prezentaţi textul sub forma de teatru“
c) matematicienii: „Identificaţi în text două numere naturale şi utilizaţi-le într-o problemă cu tema inspirată din textul liric citit.“
d) exploratorii: „Imaginaţi-vă şi descrieţi viaţa prepeliţei şi a puilor pe continentul Africa. “
e) pictorii: „Realizaţi un tablou,desen care să ilustreze un moment din text.“
f) mâini îndemânatice: „Realizaţi un semn de carte cu personajul preferat.“

Bibliografie:

- Dulamă, M. E.,2002- „ Metode, strategii şi tehnici didactice activizante“, Editura Clusium, Cluj-Napoca ;
- Dumitriu,Gh.Dumitriu,C.,2004- „Psihopedagogie“, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti;
- Gardner, Howard, 2006- „Inteligenţe multiple – Noi orizonturi”, Editura Sigma, Bucureşti;
- Mihăescu,M., 2010- „ Metode activ-participative aplicate in invatamantul primar“- Editura Didactica, Publishing House, Bucureşti;
- Pintilie,M.,2002, - „Metode moderne de învăţare-evaluare“, Editura Eurodidact, Cluj Napoca

AVANTAJE ŞI DEZAVANTAJE ALE INTEGRĂRII COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. înv. primar Stavăr- Oprişan Mihaela Alexndra
Şcoala Gimnazială „Anghel Saligny” Focşani, Vrancea

„Nevoile şcolare ale persoanelor deficiente/handicapate cer o atenţie specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului egal la educaţie fiecărei categorii de persoane deficiente, ca o parte integrantă a sistemului de învăţământ. “ (Articolul 3 din „ Declaraţia mondială asupra Educaţiei pentru toţi”)

Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfăşurare a activităţii didactice.„Statutul persoanelor cu dificultăţi de învăţare sau al celor cu dizabilităţi decurge din atitudinea societăţii faţă de deficienţă şi deficienţi, deoarece ea este cea care construieşte o anumită imagine socială a omului şi care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale.Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

În această perspectivă, însăşi învăţământul special trebuie să fie:

- recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învăţământul normal şi la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;
- integrant, permiţând tuturor copiilor cu deficienţe să fie educaţi în mediul cel mai puţin restrictiv;
- flexibil şi centrat pe copil;
- profesional, practicat de profesori specialişti şi devotaţi;
- comprehesiv şi realist, în funcţie de realităţi actuale, aconomice, sociale, culturale şi politice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.

1. Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
2. Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adaptaze la cerinţele prefabricate;
3. Participarea la procesul de învăţământ în cadrul şcolilor obişnuite, deschise pentru toţi membrii societăţii;
4. Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii;
5. Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al „educaţiei pentru toţi copiii- educaţie pentru fiecare”.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) defineşte instituţionalizarea ca „reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficienţe în instituţii specializate unde aceştia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educaţie specializată şi chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiş (2000,p.127) consideră că „a instituţionaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activităţile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipseşte contactul cu lumea exterioară şi perspectiva viitorului”. Continuă autoarea:„ personalul controlează toate deciziile iar rezidentul îşi pierde autonomia şi încetează a se mai vedea pe sine însuşi ca având alte roluri sau relaţii într-o lume exterioară instituţiei, el devine practic dependent de instituţie şi incapabil de organizare a propriei sale vieţi”.

Astfel se poate observa că există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

1. Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;
2. Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;
3. Accesul la servicii medicale şi terapeutice;
4. Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
5. Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre **dezavantajele** principale se pot enumera:

6. Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;
7. În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
8. Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;

9. Este intuit stigmatul social;
10. Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;
11. Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituţiei de învăţământ, putând astfel modela evoluţia ulterioara a copilului .

Nivelurile la care se realizează integrarea sunt:integrarea fizică-permite satisfacerea trebuinţelor de bază; integrarea funcţională-presupune crearea condiţiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor şi facilităţilor puse la dispoziţia comunităţii; integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relaţii în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viaţa socială obişnuită; integrarea personală-se referă la posibilitatea iniţierii, menţinerii şi dezvoltării unor relaţii cu persoane semnificative; integrare societală- are în vedere asigurarea drepturilor cetăţeneşti normale şi a autonomiei decizionale în ceea ce priveşte propria existenţă; integrarea organizaţională- priveşte participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaţionale în conformitate cu capacităţile şi interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare şcolară sunt orientate în esenţă înspre,,integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.”(A.Gherguţ, p.12, 2001)

Şcoala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare şi eliminare treptată a barierelor educaţionale dintre copiii obişnuiţi şi cei cu diverse dizabilităţi.

Bibliografie:

Rev. ,,Învăţământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, Bucureşti, 2000;
Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;
Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;
Gheruţ,A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001.

Evoluţia numărului de locuitori ai municipiului Slatina
Studiu de specialitate

Popescu Emanuela Cornelia
Liceul Tehnologic ” Petre S. Aurelian”, Slatina

Aşezarea omenească Slatina, deşi prezintă continuitate de-a lungul istoriei din neolitic şi până în prezent, s-a menţinut la dimensiuni speciale şi numerice modeste, posibil de evaluat doar cu aproximaţie. Dimensiunile aşezărilor neolitice şi dacice, alcătuite din locuinţe evaluate numeric la ordinul zecilor ne permit să aproximăm populaţia locală la câteva zeci- sute locuitori ce convieţuiau pe teritoriul actual al Slatinei, pe Valea Sopotului, la Strehareţ şi Clocociov.

Aşezarea rurală Slatina din secolele IX-X şi perioada migraţiei cumane apare ceva mai extinsă, iar stabilirea punctului de vamă, atestat documentar în 1368, dar probabil mult mai vechi presupune existenţa unui detaşament militar de pază permanent, de ordinul zecilor de ostaşi, pe lângă care trăia o populaţie stabilă de agricultori, meşteşugari şi comercianţi de câteva ori mai numeroşi.

Populaţia Slatinei creşte la câteva sute (peste 500) în secolele XV- XVI în perioada de avânt economic şi comercial şi scade sub 500 în anii în care importanţa drumurilor comerciale se micşorează.

O primă apreciere este probabilă în 1640 când călătorul Bacsici evaluează Slatina la 100 case (aproape 500 locuitori) pentru ca la sfârşitul secolului al XVIII-lea Del Chiaro- secretar al domnitorului Constantin Brâncoveanu să remarce existenţa a 120 case şi aproximativ 600 locuitori.

Cartografia austriacă din 1735 evidenţiază la Slatina o populaţie de 680 locuitori, iar statistica anului 1832, 1594 locuitori (802 bărbaţi, 792 femei) în 357 case, ceea ce ne permite să apreciem că la începutul secolului al XIX-lea, Slatina a depăşit 2000 locuitori.

O creştere rapidă, dublarea sau chiar triplarea populaţiei într-o perioadă scurtă (1832-1865) se produce ca urmare a libertăţilor de mutare acordate ţăranilor în această perioadă, astfel că un număr de ţărani din zona învecinată s-au îndreptat spre târgul Slatina, iar cartografia din 1845 permite o evaluare a populaţiei la peste 3500 locuitori.

Dezvoltarea economică şi apariţia căilor de comunicaţie moderne- şosele (1847), poduri peste Olt (1847, 1866, 1888), calea ferată (1875), au avut ca urmare creşterea populaţiei Slatinei la 8150 locuitori în 1899, în 1912 populaţia ajungând la 9825 locuitori .

În perioada 1912- 1930 sporul de populaţie a înregistrat o rată medie anuală destul de scăzută (54 locuitori pe an) ca urmare a distrugerilor provocate de primul război mondial.

Dezvoltarea economică stimulează în continuarea creşterea demografică între 1930- 1941 cu o rată medie anuală de 296 persoane, astfel că populaţia ajunge la 13918 locuitori.

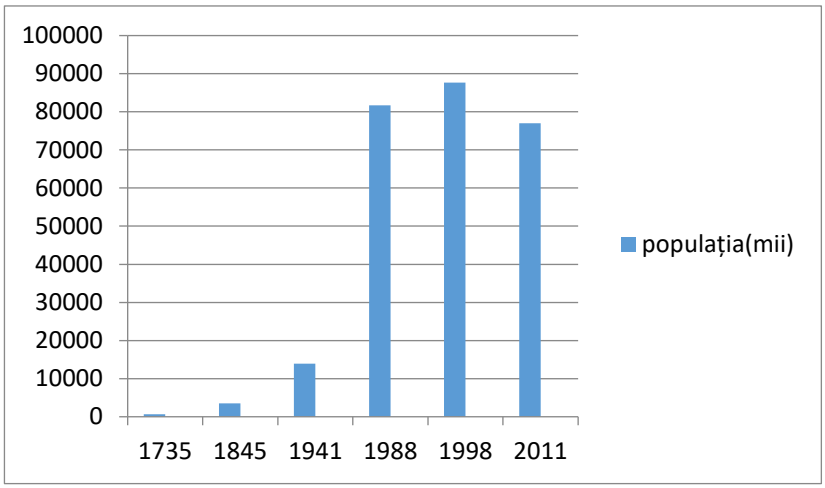
Anii celui de-al II-lea război mondial lasă urme adânci la Slatina, drept urmare în intervalul 1941-1948 populaţia se diminuează cu o rată medie de scădere de 103 locuitori anual, în anul 1948 fiind înregistraţi 13136 locuitori iar în 1956- 13.381 locuitori.

Rata anuală de creştere uşoară între 1956-1961 devine consistentă începând cu 1962, anul deschiderii şantierului Uzinei de Aluminiu.

Intrarea în funcţiune a Întreprinderii de Aluminiu la 10 iulie 1965 va produce o rupere de ritm în dezvoltarea Slatinei şi în evoluţia numărului de locuitori, în contextul unei adevărate explozii urbanistice 1966-19.563 locuitori, 1967- 20.334 locuitori , numărul locuitorilor ajungând în anul 1975 populaţia municipiului Slatina ajungând la 45.147 locuitori.

Anii următori evidenţiază ritmul de creştere şi mai rapidă, astfel în 1978 populaţia Slatinei depăşeşte 50.000 locuitori, iar 1980- 60.000 locuitori, spulberând prognozele demografilor. În Slatina se conturează o puternică zonă industrială cu multe întreprinderi unicate în economia naţională: Întreprinderea de Aluminiu, Întreprinderea de Produse Carbonoase, Întreprinderea de Utilaj Alimentar, Întreprinderea Textilă, iar oraşul, din 1980, se extinde pe noi coordonate ale urbanizării. Ritmul anual de creştere se menţine şi în perioada 1980- 1988 la cote înalte, astfel că în 1988 populaţia Slatina ajunge la 81.682 locuitori.

În primul deceniu după Revoluția din 1989 se înregistrează o creștere a numărului de locuitori susținută pe de o parte de creșterea sporului migratoriu rural- urban determinat de modificările sociale și economice impuse de schimbarea regimului politic și de trecerea la economia de piață. S-au produs modificări importante în structura profesională a populației, au fost înființate multe firme care au oferit locuri de muncă în domenii diferite.

Evoluția numărului de locuitori ai Municipiului Slatina în perioada 1735- 2011 *(sursa datelor: Varga E.Á., 1999; Recensământul populaţiei şi locuinţelor din 7 ianuarie 1992 şi Recensământul populaţiei şi locuinţelor din 18 martie 2002)*

Mişcarea naturală a populaţiei

Populaţia Slatinei, evoluţia şi schimbările ce s-au produs în rândurile ei sunt într-un raport direct cu ritmul dezvoltării economico- sociale în diferite etape istorice, reflectând fidel schimbările petrecute în viaţa oraşului prin valori semnificative. Pe fondul general al creşterii populaţiei, natalitatea cunoaşte în cele 3 perioade luate în analiză, valori diferite. Astfel, între anii 1930-1940 se înregistrează o oarecare stabilitate până în 1938, resimţindu-se totuşi anul de după criza economică. Deşi natalitatea se situa la nivelul mediu pe ţară, excedentul natural era anihilat de o mortalitate generală foarte ridicată, peste media pe ţară, îndeosebi la mortalitatea infantilă (120-211‰), datorită condiţiilor scăzute de viaţă şi asistenţă socială deficitară. După o perioadă de scădere continuă a natalităţii, între anii 1958- 1966, începând cu anul 1967 se înregistrează un salt brusc datorat iniţierii politicii demografice în ţara noastră. Îmbunătăţirea asistenţei sanitare şi sociale a determinat reducerea mortalităţii infantile şi a mortalităţii generale, aceasta a dus la obţinerea unor sporuri naturale deosebite între anii: 1967- 1968, 1976- 1979 (peste 20‰). Deşi în perioada 1977- 1986 natalitatea înregistrează o scădere la valori totuşi ridicate (în jur de 20‰), menţinerea unei mortalităţi generale foarte scăzute (4-5‰), face ca populaţia Slatinei să înregistreze un spor natural ridicat (peste 15‰), superior mediei pe ţară.

După 1990 natalitatea a înregistrat o creştere constantă, fapt care a contribuit şi la evoluţia pozitivă a numărului de locuitori ai oraşului Slatina. Astfel, rata natalităţii se menţine în jurul valorii de 8,5 ‰ peste media pe ţară.

Mişcarea migratorie

Mişcările migratorii ale populaţie reprezintă o caracteristică a populaţiei Slatinei.

Centru comercial şi meşteşugăresc al unei importante zone agricole, chiar de dimensiuni modeste, Slatina a constituit chiar de la începutul secolului trecut, un punct de atracţie pentru populaţia zonei învecinate, aspect ce s-a menţinut de-a lungul timpului şi s-a accentuat în mod deosebit odată cu implantarea în oraş a primului mare obiectiv, Întreprinderea de Aluminiu şi a atins dimensiuni considerabile după 1970, odată cu conturarea platformei industriale a Slatinei.

Un prim semnal al mişcării migratorii spre Slatina apare în perioada 1832- 1845 în care, în condiţiile unei legislaţii ce permitea libera strămutare şi a unei perioade de prosperitate economică, un număr mare de ţărani s-au stabilit la Slatina, făcând ca populaţia unor cartiere să crească de 4 ori în 13 ani, de la 1594 la aproximativ 4000, după cum rezultă din cartografiile din 1832 şi 1845. Dezvoltarea meşteşugarilor, a funcţiilor administrative şi comerciale ale oraşului la sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea, atrag după sine un important spor migratoriu, exprimat în creşterea populaţiei cu 2650 persoane în 4 ani (între 1815- 1819) şi cu încă 1575 persoane între 1899-1912. Deschiderea în 1960 a Şantierului Întreprinderii de Aluminiu, reduce considerabil numărul plecărilor şi creşte numărul sosirilor, astfel că perioada următoare se caracterizează printr-un surplus migrator evident. Dezvoltarea şantierului între 1962- 1965 determină creşterea numărului persoanelor sosite şi reduce numărul persoanelor plecate în condiţiile în care în Slatina se construiesc primele blocuri de locuinţe. Făcând un bilanţ al soldului migrator, pentru perioada 1970- 1987, înregistrăm un spor total de aproape 26.000 persoane, contribuind substanţial alături de sporul natural la creşterea rapidă a populaţiei. În perioada 1989-1991 populaţia stabilă a oraşului Slatina era următoarea: în 1989 de 86.360 persoane, din care: 43.429 bărbaţi şi 42.931 femei; în 1990 numărul populaţiei a crescut ajungând la 88.065, iar în 1991 populaţia începe să scadă, fiind de 88.056 locuitori, din care 43.840 bărbaţi şi 44.216 femei.

La recensământul din 7 ianuarie 1992 s-a constatat că populaţia municipiului Slatina este într-o continuă scădere. Acest lucru se datorează reducerii locurilor de muncă în cadrul industriei, o parte dintre muncitori mutându-şi domiciliul în alte oraşe ale ţării şi la sate. La această dată Slatina avea o populaţie de 85.168 persoane, din care 42.202 bărbaţi şi 42.966 femei. În 1993 Slatina avea 87.142 locuitori (inclusiv comunele suburbane), în 1998 87.623 locuitori, în 2002, 79.171 locuitori, 1 iulie 2004 s-au înregistrat 80.613 locuitori.

Începând cu anul 2004 se înregistrează o scădere a populaţiei ca urmare a migraţiei internaţionale odată cu deschiderea graniţelor către Europa. Astfel în anul 2005 populaţia oraşului Slatina era de 78.815 locuitori, în 2007- 78.570 locuitori, în 2008- 77.379 locuitori, iar la 1.01.2011- 76.995. În ultimii ani, din datele Institutului Național de statistică reiese că sporul natural are valoare negativă, care coroborat cu creşterea soldului migratoriu se reflectă în scăderea populaţiei municipiului Slatina, astfel că în anul 2015, populația Slatinei număra 68.524 locuitori iar în anul 2022 - 61.118 locuitori.

Predarea Dinamicii la un elev cu cerințe educaționale speciale (CES) cu tulburări mixte de învățare - Studiu metodico-științific -

Șerban Oana
Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova
Popoi Liviu Mihai
Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova

Școala promovează în mod activ un mediu de învăţare, oferind elevilor o gamă largă de oportunităţi şi facilităţi care să satisfacă interesele elevilor și particularitățile lor psiho-intelectuale. Activităţile cu elevii care implică aplicarea unui tratament diferenţiat în funcţie de: aptitudinile elevului, competenţele deja dobândite și în funcție stilurile de învățare fac lecţiile mai interesante și sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţă.

În ultimii ani, s-a constatat o creştere a numărului de elevi care ar putea avea nevoie de sprijin suplimentar în cadrul şi în afara orelor de curs pentru a-i ajuta să-şi realizeze obiectivele de studiu astfel că Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții (ANDPDCA) a încheiat un parteneriat cu Ministerul Educației pentru ca în licee să fie alocate locuri distincte, **în plus față de cele bugetate și nu rupte din numărul total alocat**.

Se cunosc diferite tipuri de probleme ale elevilor care necesită o atenţie deosebită din partea educatorului şi anume: medicale, senzoriale (tulburări de vedere, auz), dificultăţi de învăţare (generale, moderate, specifice), tulburări psihice. În oricare din aceste cazuri elevii au nevoie de sprijin adecvat şi înţelegere. Ei pot învăţa după aceeaşi programă ca restul clasei, dar cu un timp mai mare pentru a atinge acelaşi nivel de competenţă dar și cu ajutorul unui Plan de Învățare Personalizat (Plan de Intervenție Personalizat).

Un rol important în integrarea acestor elevi îl joacă **profesorul**. Acesta trebuie să cunoască particularitățile de învăţare ale tuturor elevilor (nu numai ale celor cu dificultăţi de învăţare), să folosească strategia de învăţare diferenţiată sau individualizată şi să implice elevii în stabilirea propriilor obiective de învăţare.

Elevii cu cerinţe educative speciale trebuie să participe, alături de ceilalţi elevi, la actul învăţării, iar profesorul trebuie să ofere tuturor şansa să studieze şi să exerseze prin dificultate crescătoare, ajungându-se astfel la obiectivul stabilit în funcție de nivelul fiecăruia de înțelegere.

Nivelul de înţelegere **este o latură a personalităţii elevului de care trebuie ţinut seama în procesul învăţării.** Acesta se depistează pe parcursul învăţării şi, în timp, trebuie corelat cu stilul de învăţare. Identificarea nivelului de înţelegere al unui elev se face prin depistarea anumitor acțiuni de care acesta este capabil. Astfel:

- nivelul 1: elevul este capabil să imite, să reproducă și să repete;
- nivelul 2: în plus de nivelul 1, elevul trebuie să fie capabil să recunoască, să identifice, să clasifice;
- nivelul 3: în plus de nivelul 2, să compare, să coreleze, să reformuleze;
- nivelul 4: în plus de nivelul 3, să explice, să justifice, să estimeze, să interpreteze;

Performanțele de pe această treaptă reprezintă nivelul cel mai înalt al înțelegerii.

- nivelul 5: să creeze, să descopere, să reorganizeze noi ipoteze, întrebări sau probleme.

La acest nivel înțelegerea este depășită prin descoperiri sau restructurări creative.

La acest tip de elev cu CES nu se pot atinge decât primele 2-3 niveluri. La fizică pentru acest tip de elev cu CES capitolul dinamică ar putea fi abordat astfel:

Plan de intervenție personalizat

Informații generale:

Numele: / Școala: C.N. „Frații Buzești", Craiova / Clasa: a IX-a / Durata de desfășurare a programului: Noiembrie 2021 - Iunie 2022 / Domeniul de Intervenție: Fizică

Evaluare inițială:

Diagnostic medical: Tulburări mixte de învățare

Evaluare psihopedagogică:

Procese senzoriale - deficiență senzorială de vedere

Dezvoltarea psihomotricității: lentoare în deplasare, în mijloacele de transport în comun are nevoie de însoțitor

Gândirea: Recunoaște / Denumește obiecte, Grupează obiectele după criterii, Aptitudinea de a asimila informații noi, de a le reorganiza și de a opera cu informații noi este slabă, Capacitatea de a descoperi reguli și de a opera cu aceste reguli este foarte slabă

Memoria: Capacitate de memorare scăzută

Limbajul: Lentoare în vorbire

Atenția: Ușor instabilă

Imaginația săracă în raport cu vârsta, predominant reproductivă

Trăsături de personalitate: temperament emoțional, imaturitate, predominant dependent, anxietate socială

Comportament social-adaptativ: capacitate de adaptare la mediu și persoane deficitară.

Priorităţi pentru perioada 01.11.2021 – 11.06.2022:

1. Aplicarea unui tratament diferenţiat în funcţie de: aptitudinile elevului, competenţele deja dobândite, voinţa de implicare personală și a părinţilor, existenţa/inexistenţa unui profesor de sprijin specializat;
2. Însușirea termenilor de bază din fizică, la nivelul mediu acceptat de programa școlară;
3. Întocmirea mai multor fișe de lucru adaptate nevoilor personale şi nivelului intelectual al elevului și profilului psihologic, mai ales pentru situațiile când toți elevii lucrează individual sau în grup.

Evaluarea periodică: 01.11.2021 - 14.01.2022

Metode de evaluare aplicate:

- fișe de lucru - aplicaţii - evaluare scrisă - probe practice (experimentale) - evaluare orală

Obiective realizate:

- Elevul identifică forța drept cauză a modificării stării mecanice a corpurilor
- Elevul identifică forța de frecare și orientarea ei
- Elevul identifică greutatea corpurilor, o poate calcula și explica de ce toate corpurile stau pe pământ
- Elevul identifică perechile de forțe elastice și deformatoare, orientarea lor

Dificultăţi întâmpinate:

- ✶ Nu e capabil, în cazul unei forțe care face un unghi cu orizontala, să explice cum influențează componentele ei mișcarea corpului;
- ✶ Nu poate calcula forța de frecare în diverse situații;
- ✶ Nu este capabil să utilizeze legea lui Hooke și nici să explice mărimile componente.

Metode cu impact ridicat: pozitiv: conversaţia, expunerea, lucrul cu manualul, explicaţia , prezentări PPT

negativ: problematizarea, exerciţiul, studiul individual

Recomandări particulare:

- Conținutul noțional specific unității de învățăre „Principiile mecanicii. Forțe” depășește în diverse situații nivelul lui de înțelegere implicând abordarea conținutului la limita de promovabilitate
- Abordarea vectorială specifică fizicii și care impică un transfer al cunoștințelor din trigonometrie în fizică duce la blocaje la nivelul gândirii elevului în primul rând datorită insuficientelor noțiuni de matematică. În această situație se recomandă evitarea calculului și utilizarea unor metode intuitive.
- Elasticitatea trebuie descrisă doar prin intermediul forțelor deformatoare și elastică, doar experimental

Evaluarea periodică: 14.01.2022 - 01.03.2022

Metode de evaluare aplicate:

- fişe de lucru - evaluare orală - evaluare scrisă

Obiective realizate:

- Înțelegerea faptului că mișcarea poate fi descrisă prin intermediul energiei
- Înțelegerea relației dintre lucru mecanic (activitate de mișcare) și energie prin faptul că unele forțe duc la creșterea energiei, iar altele contribuie la scăderea energiei
- Deducerea intuitivă a expresiilor puterii
- Exempificarea tipurilor de energie mecanică
- Descrierea pârghiilor și scripeților prin intermediul momentului forței

Dificultăţi întâmpinate:

- ✶ Introducerea noțiunii de lucru mecanic și lucrul mecanic al diverselor forțe
- ✶ Inroducerea noțiunii de impuls mecanic. Descrierea ciocnirilor prin intermediul legilor de conservare
- ✶ Descrierea condițiilor de stabilitate
- ✶ Rezolvarea de probleme în care intervin noțiunile învățate

Metode cu impact ridicat: pozitiv: experimentul, explicația, observația, conversația euristică
negativ: problematizarea, lucrul cu manualul, exercițiul

BIBLIOGRAFIE

https://scoala9.ro/integrarea-copiilor-cu-ces-in-scoli-si-licee--in-cautarea-unui-limbaj/614/

https://cjraetl.ro/educatia-incluziva-si-copiii-cu-ces-proiect-105934/

Ce este interculturalitatea?

Prof.Dinu Elena Loredana
Colegiul Naţional “Ienăchiţă Văcărescu”Târgovişte

Din punct de vedere etimologic “interculturalitatea” nu este un cuvânt nou, ci este doar un derivat al cuvântului “cultura” prin adăugarea elementului de compunere neologic “inter”care înseamnă “între” şi exprimă interacţiunea sau spaţiul de contact dintre două lucruri,fenomene, stări de fapt sau persoane. În cazul de faţă el desemnează contactul a două sau maimulte culturi diferite.

Conceptual, noţiunea de interculturalitate aparţine ultimelor decenii şi a apărut ca o urmare firească a noilor tendinţe mondiale de universalism şi globalizare. Ca fenomen, însă,interculturalitatea nu este o noutate, ea manifestându-se în decursul istoriei de fiecare data,când expansiunea vreunui mare imperiu a adus la un loc mai multe popoare, mai multe mentalităţi şi mai multe culturi. În graniţele marilor imperii istorice (cum au fost Imperiul macedonean, Imperiul roman, Imperiul bizantin, Imperiul otoman, Imperiul austro-ungar etc) s-a exersat, fără îndoială, capacitatea de dialog cultural. Contextul istoric însă şi lipsa toleranţei, de cele mai multe ori, au făcut ca aceste dialoguri să nu atingă un stadiu superior şi să nu genereze întotdeauna rezultate pozitive.

De exemplu, Imperiul Roman îşi impune cultura sa, teritoriilor cucerite, nu întotdeuna prin forţă, ci prin simpla lui superioritate. În felul acesta unele zone ale antichităţii, izolate cultural, vor beneficia acum de înaltele valori culturale romane.

Un prim model de interculturalitate realizată ar putea fi modelul nord-american unde, prin împrejurări istorice cunoscute, se întâlnesc de mai bine de 400 de ani culturi de pe întregul mapamond. Iniţial au existat şi acolo conflicte sângeroase având printre cauze diferenţele culturale, conflicte care au culminat cu Războiul de Independenţă. Printr-o legislaţie adecvată şi adaptată acestei realităţi multiculturale fără precedent pe glob, U.S.A. a reuşit însă, cel puţin la nivel formal, să realizeze o coabitare paşnică a acestor culturi într-un spaţiu determinat şi omogenizat, mai mult pe criterii geo-politice şi economico-financiare. Sub aceleaşi imperative economice şi politice, se încearcă şi pe continentul “rival” – Europa, realizarea unei astfel de “uniuni” în care bineînţeles se va impune o convieţuire multiculturală mult mai complexă. Deşi “motorul” înfiinţării acestor comunităţi de state este preponderent unul de interes economic, a devenit evidentă în ultima perioadă pentru toată lumea necesitatea unei aduceri la acelaşi numitor a culturilor puse laolaltă prin aceste uniuni. Iată de ce marele economist francez Jean Monet, unul dintre pionierii ideii de “Europa unită”, a manifestat o intuiţie aproape profetică atunci când afirma despre Uniunea Europeană şi principiile de bază ale formării ei, că dacă ar fi să reînceapă, ar reîncepe cu cultura. Necesitatea schimburilor culturale în Europa, în perspectiva realizării unei Uniuni care să cuprindă toate statele, este evidentă, cu atât mai mult cu cât, spre deosebire de Statele Unite ale Americii, aici avem de-a face cu popoare străvechi, generatoare de culturi multimilenare,

În Europa lucrurile stau cu totul altfel, deoarece avem de-a face cu întâlnirea a trei mari familii de popoare, depozitare ale unor tezaure culturale specifice: anglo-saxonii, latinii şi slavii. Culturile antice greacă şi romană au modelat, de asemenea, spiritul european până astăzi, conturând anumite tipologii universale, mentalităţi şi sisteme logice perpetuate puternic în subconştientul popoarelor. Pe cât de benefice aceste arcuri culturale peste timp, pe atât de “dăunătoare” când se pune problema interculturalităţii în Europa. Avem de-a face cu adevărate breşe culturale datorate şi contextelor istorice, dar şi modului în care popoarele prin filozofiile şi religiile lor, au devenit tributare anumitor categorii de gândire (ex: curentul aristotelic în mentalitatea occidentală şi religia romano-catolică, ideile platoniene în spiritualitatea ortodoxă).

La acestea se adaugă problema marilor decalaje culturale create datorită coexistenţei şi ciocnirii aici, în decursul secolelor, a mai multor imperii care au opus popoare contra popoare, religii contra religii şi uneori chiar fraţi contra fraţi (Imperiul ţarist, Imperiul otoman, Imperiul austro-ungar).

În cursul istoriei, popoarele din Europa au fost prea des puse în opoziţie şi în conflict, încât astăzi o reconciliere totală trebuie să aibă în vedere şi aspectul cultural. Cultura ca şi religia, ţin într-o mare măsură de structura interioară a omului, de convingerile şi de trăirile lui profunde, de modul în care el vibrează la toată lumea înconjurătoare, la natura, la ceilalţi oameni şi la Dumnezeu.

Aflată la “porţile Europei”, într-un spaţiu geografic de răscruce, România a devenit leagănul de întâlnire a unor mari imperii şi popoare, purtătoarele propriilor tezaure culturale. Favorizaţi şi de caracterul tolerant, pacifist şi deschis spre comunicare, al culturii autohtone, toate celelalte “entităţi culturale” s-au putut manifesta aici în deplina forţă. Exceptând anumite perioade din istorie (perioada guvernării mareşalului Ion Antonescu, perioada comunistă etc) spaţiul cultural românesc a însemnat o “cetate de scăpare” pentru mulţi oameni de cultură izgoniţi sau prigoniţi în propriile ţări (perioada fanariotă), un pământ roditor pentru ideile inovatoare şi revoluţionare ale timpului (iluminismul ardelean), dar şi un reper pentru afirmarea propriei identităţi culturale şi împărtăşirea valorilor româneşti întregii Europe.

De aceea, consider că în ciuda decalajului civilizaţional existent în prezent, între România (ca de altfel toate ţările fost comuniste din Estul Europei) şi Europa Occidentală, din punct de vedere cultural ea poate constitui un ambasador al adevăratelor valori culturale orientale (fie ele slave, bizantine sau islamice) în Europa. În vederea realizării acestui rol, ea beneficiază de un statut absolut unic şi original, fiind singura ţară de limbă latină în care religia majoritară este cea ortodoxă. Ca parte integrantă a culturii europene, cea românească oferă un exemplu concret de asimilare a valorilor culturale non-europene şi în acelaşi timp, de păstrare a valorii şi a identităţii specifice. Realizarea “unităţii în diversitate” este un examen pe care cultura românească şi spiritualitatea ortodoxă l-a trecut deja şi a cărui experienţa o poate împărtăşi Europei.

Bibliografie

1. Cozma, Teodor, O nouă provocare pentru educaţie : interculturalitatea, Ed. Polirom, Iaşi 2001, 216 p.
2. Duţu, Alexandru, Cultura română în civilizaţia europeană modernă, Ed. Minerva, Bucureşti 1978, 271 p.
3. Eşanu, Andrei, Contribuţii la istoria culturii româneşti, Ed. Fundaţiei Culturale Române, Bucureşti 1997, 383 p.
4. Huntington, Samuel P., Ciocnirea civilizaţiilor şi refacerea ordinii mondiale, trad. de Radu Carp, pref. Iulia Moţoc, Ed. Antet, Bucureşti 1998, 528 p.
5. Lovinescu, Eugen, Istoria civilizaţiei române moderne, Ed. Ancora, Bucureşti 1924-1925, 3 părţi.
6. Panaitescu, P. P., Contribuţii la istoria culturii româneşti, ed. îngrijită de Silvia Panaitescu, prefaţă, note şi bibliografie de Dan Zamfirescu, Ed. Minerva, Bucureşti 1971, 639 p.
7. Poledna, Rudolf ; Ruegg, Francois şi Rus, Călin, Interculturalitate: cercetări şi perspective româneşti, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj 2002, 217 p.
Ed. Humanitas, Bucureşti 1994, 256p.

Educația incluzivă

Prof. Emilean Anisia
Școala Gimnazială Nr. 12 Tulcea

Conceptul de egalizare a șanselor de educație și de dezvoltare a copiilor cu diferite dizabilități, în sistemul învățământului integrat/incluziv, are în vedere activizarea autenticului potențial psihic al copiilor cu dizabilități, precum și accelerarea dezvoltării psihice a acestora, pe baza unor programe și proiecte educative corective, compensatorii și educative personalizate, elaborate prin munca în echipă multidisciplinară.

La baza abordării teoretice și pragmatice a educației și a integrării/incluziunii stă adevărul că sistemele și practicile educative trebuie să ducă la activizarea autenticului potențial psihic al fiecărui copil cu anumite dizabilități.

Se impune deci abordarea procesului de învățământ prin prisma eficienței sale, eficiență exprimată prin nivelul de concordanță dintre cerințele sociale și produsul procesului de învățământ, materializat în elaborarea structurii interne a personalității umane.

Produsul final, îl reprezintă gradul în care absolvenții se integrează în viața socială.

În plan psihologic, eficiența constă în depășirea și rezolvarea condițiilor interne dintre solicitările obiective, impuse de exterior și starea de dezvoltare psihică la care a ajuns elevul, fapt ce asigură succesul/insuccesul școlar. Acesta poate fi exprimat în gradul de adecvare dintre nivelul dezvoltării psihice a elevului și solicitările obiective ce i se adresează în procesul de învățământ, discordanța dintre cele două ducând la insucces școlar (eșec, nereușită, rămânere în urmă).

Pentru asigurarea succesului școlar a elevilor cu cerințe educaționale, în special, se impune raportarea concomitentă atât la exigențele externe, cât și la posibilitățile interne ale elevului.

Prin integrarea copiilor/elevilor/tinerilor cu CES în școlile de masă se urmărește crearea și asigurarea condițiilor dezvoltării acestora, alături de covârstnici, iar procesul instructiv-educativ trebuie să vizeze, în atât dezvoltarea armonioasă a personalității elevului cu CES cât și pregătirea lui pentru viața de adult, prin achiziția/formarea unui set de deprinderi, abilități de relaționare, de comunicare, adaptare la norme și reguli, pentru a asigura integrarea acestora în societate și câștigarea autonomiei personale.

Pentru aceasta, sunt necesare:

- cunoașterea elevului, a particularităților specifice tipului de deficiență, prin studierea Raportului de evaluare complexă;
- cunoașterea particularităților vârstei mentale și a celei fiziologice;
- studierea Planului de servicii individualizat (PSI) și concentrarea asupra urmăririi și îndeplinirii obiectivelor vizate;
- realizarea programelor adaptate în concordanță cu nivelul dezvoltării mentale, a proceselor gândirii elevului;
- stabilirea obiectivelor și alegerea conținuturilor prin prisma caracterului practic-aplicativ al acestora;
- cunoașterea cât mai exactă a stilului de învățare al elevului și adaptarea metodelor și mijloacelor didactice, în funcție de acesta. Se vor utiliza, în special, metode moderne, activ-participative, care să permită valorizarea potențialului elevului și care să contribuie la creșterea stimei de sine și la formarea unei imagini de sine pozitive;
- adaptarea la stilul de învățare, are efecte benefice pentru ambele părți: crește interesul/deschiderea către activitățile instructiv-educative, facilitează înțelegerea, crește gradul de încredere în forțele proprii, crește gradul de încredere acordat cadrului didactic și deschiderea către colaborarea cu acesta, asigură eficiența actului instructiv-educativ;
- adaptarea conținuturilor, la nivelul/gradul de înțelegere a elevului – accesibilizarea informațiilor;

- pregătirea prealabilă a unor fișe de lucru/evaluare;
- aplicarea principiului învățării prin acțiune.
- învățarea prin acțiuni obiectuale, concrete, prin acțiuni cu suport imagistic și prin acțiuni mentale reflexive, precum și prin interacțiunile dintre acestea – este calea care duce la dezvoltarea psihică a copiilor și tinerilor, fiind o învățare constructivă, eficientă.
- adaptarea/regândirea standardelor de evaluare.

Educația școlară a copiilor cu CES trebuie să corespundă nevoilor de dezvoltare ale copiilor, prin evaluarea adecvată a potențialului de dezvoltare și prin asigurarea reabilitării/recuperării și compensării deficiențelor ori tulburărilor, dificultăților de învățare.

Evaluarea progresului școlar se face continuu, formativ, prin evaluarea secvențială de la fiecare lecție/activitate, precum și evaluarea periodică, sumativă și cea semestrială a activității școlare.

Progresul poate fi evaluat prin probe diverse: chestionarea orală, probe scrise, probe practice, scări de apreciere, verificarea cu ajutorul mașinilor, evaluarea prin proiecte, portofoliul, testul didactic, precum și prin examene. Evaluarea elevilor cu CES ține cont de tipul/gradul de dizabilitate a elevului. La evaluare se asigură un timp de lucru mai mare (60 min.), precum și alte adaptări specifice în vederea elaborării lucrărilor.

Evaluarea se va realiza diferențiat în funcție de evoluția proprie a copilului, pe baza unor descriptori de performanță, stabiliți de profesorul clasei și de cadrul didactic de sprijin.

Elevii cu CES care urmează curriculumul învățământului de masă susțin evaluările naționale în conformitate cu metodologiile specifice învățământului de masă, potrivit curriculumului studiat.

Elevii cu CES care participă la evaluările naționale, beneficiază de adaptări specifice, cum ar fi: mărirea timpului destinat efectuării lucrării scrise de către candidații cu deficiențe motorii sau neuromotorii, care îi împiedică să scrie normal, sau de către cei cu deficiențe vizuale grave, asigurarea scrisului cu caractere mărite la candidații ambliopi, transmiterea prin dictare, la elevii cu anumite deficiențe, a informațiilor corespunzătoare subiectelor de examen afișate/prezentate vizual, realizarea probei scrise prin dictarea conținutului acesteia de către candidatul cu deficiențe către un profesor asistent, etc.

Elevii cu CES care urmează curriculum de masă adaptat pot susține evaluările prevăzute la art.74 din Legea nr.1/2011, la solicitarea scrisă a părintelui/tutorelui legal instituit.

Pentru asigurarea de șanse egale în vederea evaluării, un elev cu dificultăți de învățare beneficiază, în mod obligatoriu de educație remedială:

- colaborarea strânsă cu reprezentantul legal al elevului și cu membrii echipei multidisciplinare (cadre didactice, responsabilul de caz, logoped, consilier școlar, alți specialiști);
- consilierea educațională a copilului și a familiei/reprezentantului legal al acestuia;
- colaborarea strânsă dintre cadrele didactice, în vederea stabilirii și urmăririi unui scop comun, care să asigure evoluția copilului, în concordanță cu nevoile sale;

Asigurarea măsurilor de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de atitudine și de mediu:

- informarea părinților ai căror copii frecventează unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES;
- informarea elevilor din unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES, într-un limbaj adecvat vârstei și, de preferință, utilizând educația de la egal la egal;

- informări și campanii de conștientizare cu privire la acceptarea diversității, incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES desfășurate la nivelul comunității;
- accesibilizarea mediului fizic;

Asigurarea unor măsuri de sprijin pentru: tranziția de la pubertate la adolescență, tranziția de la gimnaziu la liceu sau școală profesională, integrarea socioprofesională, tranziția la viața de adult (menționate în Ordinul Nr.1985/2016, art.65).

Toate acțiunile menționate mai sus sunt absolut necesare pentru atingerea scopului învățământului integrat: ”învățarea, educarea, reabilitarea, recuperarea, adaptarea și integrarea școlară, profesională și socială a copiilor/elevilor/tinerilor cu CES sau cu alte tipuri de cerințe educaționale”. (Ordin 5573/2011)

Bibliografie:

1.„Psihopedagogie specială. Modele de evaluare și intervenție” – Adrian Roșan, Polirom, 2015;
2.„Tratat de pedagogie școalră” – Ioan Nicola, Ed. Aramis, 2003;
3.„Copilul tău este un geniu” – Florian Colceag, Florin Alexandru, Tikaboo România, București, 2016;
4.Ordin Nr. 1985/1305/5805/2016 privind aprobarea metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale;
5.Ordin Nr.5573 din 7 octombrie 2011 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a învățământului special și special integrat.

De la CES la SUCCES

Prof. înv. primar Pîrvu Adina
Școala Gimnazială Nr. 1 Sibiu

Fiecare dintre noi suntem „actori” pe marea scenă a vieții, pentru că îndeplinim mai multe roluri: suntem părinți, copii, frați, prieteni, avem o meserie. Sunt de părere că profesorii au un statut special, din acest punct de vedere, printre celelalte meserii. Ei sunt cei care trebuie să pregătească elevii pentru a deveni și ei „actori” în viața lor personală și profesională, adică de a-i face pe adolescenți să înțeleagă că trebuie să performeze bine, responsabil și, nu în ultimul rând, cu plăcere și bucurie. Modalități de comunicare eficientă, de dezvoltare a empatiei, de depășire a barierelor în comunicare se pot învăța la ora de română și aplica, după aceea, ori de câte ori e nevoie. Elevii trebuie să-și dezvolte aspecte importante ale inteligenței sociale, care îi ajută să se adapteze la situațiile variate pe care le vor întâlni la locul de muncă și nu numai aici.

Jocul de-a normalitatea este „jocul” pe care un cadru didactic trebuie să-l practice zi de zi, 5 ani, cât durează ciclul primar, atunci când lucrează cu elevi cu CES pe care vrea să îi încadreze cu succes în colectivul clasei. De la modul în care este prezentat în prima clipă elevul cu CES, la obiectivitatea cu care predă și evaluează membrii colectivului de elevi, la includerea în activități a tuturor, depinde și atitudinea copiilor față de colegul lor special. „Doamna” este pentru copii modelul de conduită pe care îl urmează în primii ani de școală, ea este cheia pentru incluziune.

Pe lângă documentele cu evaluări de la specialiști, profesorul trebuie să proiecteze și să implementeze diverse activități de evaluare a elevului cu CES. Până la joc, pașii metodici ar fi: observarea directă a copilului și interviul cu părinții și terapeuții, studierea documentelor de diagnostic și a recomandărilor primite de la specialiști; totul pentru cunoașterea competențelor reale ale celui mic, pentru a depista tipul de inteligență care primează, modul de învățare, aspecte care îl motivează în viața de zi cu zi.

Adaptarea programei școlare este un document de maximă importanță, ce trebuie elaborat de profesorul de sprijin desemnat de CRJAE, în colaborare cu învățătorul. Ea poate suferi modificări constate, în funcție de evoluția copilului pe parcursul unei unități de învățare sau al unui semestru.

Activitățile, jocurile care ajută cel mai mult la integrarea copiilor cu CES, la dezvoltarea stimei de sine, sunt în special cele axate pe mișcare, cele muzicale, logico-matematice și, mai târziu, concursurile.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES:

➢ **Jocuri de socializare**

- **„Poștașul”**- este un joc iubit atât la grădiniță, cât și în clasele primare. Un copil ține o scrisoare în mână și poartă un dialog introductiv cu întregul colectiv: -Cine este?/-Poștașul! -Și ce ne aduce?/-O scrisoare?; -Pentru copiii care…(mănâncă, dansează, cântă la pian, se spală pe dinți etc).

Copiii încearcă să gesticuleze cât mai bine provocarea lansată de către poștaș, iar acesta îl va alege pe următorul, în funcție de cât de bine au îndeplinit sarcina.

Fiind un joc simplu, care implică mimica, mai mult decât comunicarea, elevul cu CES se va simți în largul său, va realiza că poate face aceleași lucruri cu cei din clasa lui. Starea de bine pe care o trăiește la școală un elev este cea mai puternică armă pentru integrare și pentru obținerea succesului școlar.

- **„Deschide urechea bine!”**- cred că toată lumea cunoaște regulile simple ale acestui joc. Un elev stă pe un scaun, în fața clasei și, după ce ascultă cântecelul („Deschide urechea bine să vedem ghicești ori ba, cine te-o striga pe nume, hai ghicește, nu mai sta!”) trebuie să spună numele colegului care l-a strigat. Jocul este extrem de util pentru toți copiii care formează un nou colectiv, este o modalitate facilă de a învăța numele colegilor.

➢ **Jocuri de stimulare senzorială**

Orele de muzică și mișcare; arte vizuale și abilități practice, precum și cele de joc și mișcare sunt cele mai generoase pentru includerea în programă a jocurilor senzoriale distractive pentru elevii cu CES. Iată câteva exemple care vor cuceri întregul colectiv:

- **Cursa broscuțelor.** Într-o cutie se pun două broscuțe făcute din hârtie (origami). Fiecare copil primește câte un pai de suc în care trebuie să sufle până când animăluțul său ajunge la linia de final. Activitățile care implică suflatul ajută de asemenea și la corectarea dificultăților de vorbire, pronunție a sunetelor.
- **Modelaj din aluat** – copiii amestecă făină cu apă și din aluatul rezultat pot modela animăluțe, figuri geometrice, oameni de zăpadă, etc. După uscare, își pot picta figurinele cu acuarele de apă.
- **Împerechează obiectele după sunet**- în cutiuțe mici de plastic (gen de surpriză de ou Kinder) se ascund diverse obiecte mici: boabe de fasole, bănuți, mărgele, bomboane etc. Copiii trebuie să agite fiecare recipient și să le potrivească după sunetul emis, două câte două.

➢ **Jocuri de autonomie personală**

- **Astăzi ne ordonăm lucrurile!** Fiecare copil trebuie să își deseneze propriul simbol ori să-și scrie numele complet pe dulapul sau pe portofoliul personal, pe care să-l recunoască cu ușurință. Odată pe săptămână, profesorul îi îndrumă pe copii să-și ordoneze lucrările, proiectele, testele. Elevii cu CES pot învăța, prin această acțiune repetată, că toate lucrurile au locul lor la școală, că trebuie să aibă grijă de obiectele personale.
- **Jocurile de rol**– sunt ideale pentru orice arie de dezvoltare, dar, în cazul autonomiei personale, elevii speciali pot învăța ușor principii esențiale ale vieții de zi cu zi: „De-a magazinul”, „La spectacol”, „În vizită la muzeu”, „În excursie”, „Curățenie în camera mea”. Observând de fiecare dată comportamentul colegilor, imitându-l și generalizând fiecare noțiune dobândită într-o situație reală, autonomia personală va fi îmbunătățită semnificativ.
- **Exerciţii perceptiv-motrice de orientare şi organizare temporală**: „Mergi în ritmul dat de mine!”, „Baloanele cu zilele săptămânii”, „Stai pe roșu, treci pe verde!”; exerciţiu-joc de memorare a zilelor săptămânii; exerciţiu-joc de asociere a momentelor zilei cu activitățile corespunzătoare („Orarul în imagini”).

➢ **Jocuri de dezvoltare cognitivă**

- folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale au un randament destul de bun;
- evaluarea prin metoda proiectelor (nu prin teste de evaluare clasice care de obicei au și limită de timp);
- jocuri de sinteză perceptuală în cadrul software-ului educativ (manuale digitale), înlocuirea scrisului de mână cu cel de tipar sau chiar folosirea calculatorului la majoritatea materiilor ;
- alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative („Jocul categoriilor”, „Familia de animale“; „Salata de legume”; „Care este casa lui?”, „La ce folosește …?”); – jocul ghicitorilor..

Exemple de jocuri care pot fi folosite în procesul de integrare a elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă sunt nenumărate; ele pot fi folosite la absolut orice materie, în pauze, în cadrul activităților extrașcolare.

Bibliografie:

- Miclea M. (1997), ”Stres şi mecanismele de apărare”, ClujNapoca: Presa universitară clujeană
- VrășmaȘ, T. „ Invățământ și⁄sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001
- https://iteach.ro/experientedidactice/profesorul-actor-pe-scena-scolii

EDUCAȚIA – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

Moroșan Ancuța-Florentina
Liceul Tehnologic „Ion Nistor” Vicovu de Sus

Motto: „La nivel micro, scopul moral al educaţiei înseamnă asigurarea unor şanse egale pentru toţi elevii, mai cu seamă pentru cei dezavantajaţi, care au mai mult de tras. La nivel macro, scopul moral reprezintă contribuţia educaţiei la dezvoltarea societăţii şi democraţie.” Michael Fullan

Secolul al XXI-lea vine cu o serie de provocări, una dintre ele fiind diversitatea, o diversitate datorată atât intensificării migrației, cât și dezvoltării noilor tehnologii de informare și comunicare. Domeniul educației nu rămâne în afara acestei provocări. Pentru a demonstra respect, flexibilitate și adaptabilitate, școala, responsabilă cu promovarea de norme și valori esențiale în formarea noilor generații, trebuie să privească diversitatea școlară nu ca pe o problemă, ci ca pe o oportunitate.

Cadrului didactic îi revine sarcina de a găsi un echilibru care să corespundă diversității elevilor datorate limbii, culturii, religiei, statutului socio-economic, mediului geografic, etc., de a selecta strategiile adecvate nevoilor participanților la actul educativ, de a utiliza modalități de relaționare pe plan social care să evite situațiile particulare cum ar fi stereotipurile, discriminările, nerespectarea identității sau a diversității, de a-și ajuta elevul să construiască competențe de valorificare maximă a întregului său potențial, de a oferi sprijin profesional și emoțional, de a educa toți copiii, sprijinind integrarea și incluziunea. Cine altcineva mai are aceeași putere de a sensibiliza colectivele de elevi și chiar de a schimba mentalitatea generaţiilor viitoare cu privire la acest subiect? Cu toții suntem diferiți, dar avem dreptul la viață, la educație, la sănătate, la muncă, de a întemeia o familie.

Educația incluzivă analizează modul în care sistemele de educație și alte medii de învățare se pot transforma în scopul de a răspunde diversității elevilor. Incluziunea pune accentul pe oferirea de oportunități pentru participarea egală a persoanelor cu dizabilități (mintale, fizice, sociale, emoționale, etc.) ori de câte ori este posibil, în învățământul general, dar lasă deschisă posibilitatea de alegere personală pentru asistență specială și alte facilități. Educația incluzivă înseamnă *acceptare, implicare, acces egal la educație*.

Metodele și strategiile de educație incluzivă dezvoltă încrederea elevilor cu nevoi speciale prin participarea activă în cadrul tuturor activităților nonformale, crează un mediu plăcut, ajută la învățarea activă a elevilor, crește dorința de participare a elevilor în cadrul jocurilor desfășurate, scade numărul de conflicte în rândul elevilor. Jocul este cel care captivează copilul indiferent de vârstă, iar folosirea lui în învățare oferă numeroase beneficii cum ar fi: dezvoltarea limbajului, dezvoltarea încrederii de sine, îmbunătățirea memoriei, dezvoltarea abilității de soluționare a problemelor, spargerea rutinei, dezvoltarea imaginației și a procesului de gândire, etc. Copiii trebuie să conștientizeze faptul că jocul este o formă plăcută de a învăța. Învățămintele extrase din joc sunt mai ușor de reținut și mai ușor de înțeles, importanța acestora fiind foarte mare. Asocierea situațiilor de joc cu situații de viață permite elevilor găsirea soluțiilor potrivite oricărei probleme întâmpinate.

Activitățile nonformale pot cuprinde domenii diverse, fiecare aducând beneficii majore în dezvoltarea abilităților cognitive, motrice sau sociale: arta- oferă libertatea de exprimare a creativității și a emoțiilor, sportul-

promovează implicarea activă, natura- promovează procesul de auto-descoperire, activitățile cotidiene- promovează independența și o calitate a vieții mai bună, învățarea în mediul virtual- permite crearea de activități individualizate, etc. Pentru a permite sau facilita participarea tuturor, de multe ori, se impune adaptarea activității sau a jocului în scopul creării unor condiții adecvate dezvoltării personale și intelectuale. Este vorba despre modificarea materialelor sau a echipamentelor, a regulilor, a contextului sau a strategiilor de comunicare.

Trăim într-o societate în continuă schimbare care impune reinventarea sistemului educațional românesc prin abordări diferite de cele clasice pentru eficientizarea învățării și a predării, dar și prin introducerea unor lecții și activități cu caracter mai puțin formal în demersul didactic obișnuit care promovează egalitatea șanselor și integrarea socială a elevilor.

Pentru un sistem de învățământ eficient, centrat pe elev, se impun tot mai multe schimbări ce implică utilizarea tuturor formelor de educație, inclusiv a educației nonformale care vine în completarea celei formale cu o abordare individualizată pe nevoile și interesele educabililor, dar desfășurată în afara sistemului de învățământ. Prin caracterul său voluntar și flexibil, educația nonformală este foarte importantă și pe placul copiilor, fiind un sprijin real pentru cadrele didactice care doresc incluziunea elevilor care provin din diferite categorii dezavantajate. Intenționate și planificate, activitățile educației nonformale elimină stresul obținerii notelor sau al rezolvării temelor obligatorii și vizează latura lor practică, exploratorie, în concordanță cu interesele și dorințele participanților. Prin participarea la excursii, tabere, expoziții, cercuri, manifestări artistice sau culturale, copilul învață prin acțiune, învață de la egali și prin activități de voluntariat.

Sitografie:

1. www.edu.ro/educatie-non-formala-informala
2. www.scout.ro
3. www.ecoleinclusiveeurope.eu

EDUCATORII-PROMOTORI AI SCHIMBĂRII

PROF. MIERCAN GEORGIANA-NICOLETA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "SFÂNTA MARINA" CÂMPULUNG

Preșcolarul poate modifica realul care îl înconjoară în timpul unei activități, dezvoltându-și în acest fel capacitatea de a fi inventiv și creativ, poate memora reguli, se va conforma acestora, își va forma anumite însușiri precum răbdarea, perseverența, stăpânirea de sine, etc. Capacitatea de a se dezvolta este stimulată cu pasiune, în orice moment în care preșcolarul participă la activități, în fiecare moment în care el inventează o regulă de joc sau atunci când preșcolarul respectă o nouă regulă.

O serie de materiale stau la baza acestora, dar şi resurse variate, ele având deplină libertate de a le alege pe cele care sunt utile cadrului de dezvoltare intelectuală şi psiho-fizică a preşcolarilor.

Învățământul preșcolar este constituit într-un mediu controlat, chiar dacă grădinița este instituția de învățământ definitorie în dezvoltarea personalității preșcolarului. Dincolo de agitația și presiunea obișnuită, preșcolarul primește căldura sufletească, protecţia şi motivarea, se încadrează într-un spațiu în care socialul este puțin prezent, cu toate componentele lui elementare.

De asemeni, nu ar trebui să uităm faptul că etapa preşcolară reprezintă un loc important în cadrul sistemului de învăţământ, astfel încât, conform concluziilor şi datelor actualizate de specialişti de-a lungul anilor, aceasta este un pas primordial în modelarea viitorului adolescent şi pentru perfecţionarea adultului din viitor.

Demersul educaţional în întregime implică desfăşurarea activităţilor integrate prin stabilirea în primul rând cu claritate de către cadrul didactic a obiectivelor şi a conţinuturilor propuse, pentru ca în baza acestora să se poată dezvolta scenariul zilei.

Acesta va începe cu motivarea care are un rol important, acela de a focaliza activitatea copiilor în direcţia rezolvării problemelor. De asemenea, repartizarea sarcinilor trebuie să fie echitabilă, activităţile zilnice de la fiecare arie de stimulare, sector sau zonă de activitate, trebuie să faciliteze atingerea obiectivelor de la fiecare activitate propusă. În practică, zonele de stimulare includ diverse secvenţe din activităţile obişnuite, în special cele care sunt cu adevărat interesante pentru preşcolari şi care vizează atingerea obiectivelor stabilite.

Programul unei zile reprezintă un tot unitar, un întreg, cu o structurare şi o organizare a informaţiilor menite să depăşească departajarea pe discipline. (Culea, Sesovici, Grama, Pletea, Ionescu, Anghel, 2008, pg 6).

Activitatea integrată are la bază un demers autentic, coerent, care se regăseşte printre noile propuneri educaţionale şi asigură beneficii în instruirea şi educarea copiilor. În cadrul ei se regăsesc ştiinţe şi domenii distincte, care permit preşcolarului înţelegerea, însuşirea şi aplicarea cunoştinţelor. Modelele de învăţare sunt organizate psihologic, logic şi pedagogic, experienţele de învăţare fiind mult mai dezvoltate decât cele monodisciplinare.

Alegerea preșcolarilor și participarea activă la dezvoltarea educativă se realizează pe baza unor teme comune pentru toți preșcolarii grupei și sunt distincte, în balanță cu gradul de dezvoltare; procesele pedagogice se pot desfășura prin propunerea alternativă a formelor de învățare – individual, în perechi sau cu grupa.

Informațiile achiziționate de aici sunt în planul personal și indică o schimbare a structurilor afective, cognitive sau psihomotorii, mult mai dezvoltate, pe baza sarcinilor de învăţare şi a efortului depus. În activitatea de bază, jocul, preşcolarii

sunt motivați în a analiza, în a asocia, în a compara, în a formula păreri, în a face deducţii, în a concluziona despre mediul înconjurător, care în trecut aparțineau de activităţi distincte.

Caracteristicile pe care trebuie să le urmărim în activitățile integrate sunt: finalităţile se regăsesc în lista de obiective cadru şi referinţă ale domeniilor experienţiale, iar cele operaţionale compun un set vast şi dezvoltat de 3-5 obiective, referitoare la experienţele de învăţare propuse; conţinuturile sunt selectate şi tratate conform cu integrarea curriculară, situaţiile de învăţare propuse şi organizate în cadrul activităţilor integrate contribuind la realizarea temei activităţii; activitatea de grup este primordială, fiind axată pe individ, şi nu pe cea cu întreaga grupă.

Realitatea este concretă în demersurile globale, unde limitele dintre felurile şi categoriile de activităţi sunt inexistente. Ele se contopesc într-un spaţiu unitar, unde tema se lasă cercetată cu mijloacele diferitelor ştiinţe. Conţinuturile au o temă comună care urmează a fi dezbătută şi sunt parcursă în mod corect, atingând obiectivele de comportament propuse.

Conform cerinţelor educaţionale, actul didactic se propune a fi creativ, interdisciplinar, dezvoltat, stimulator pentru copii pentru o asimilare corespunzătoare de informaţii, și în special în sensul aplicării faptice a deprinderilor, cunoştinţelor şi priceperilor dobândite.

Elementele din mediul înconjurător studiate şi investigate presupun conştientizarea realităţii, astfel prin intermediul activităţilor integrate categoriile şi tipurile de activităţi sunt propuse interdisciplinar, tema putând fi cercetată cu mijloace diferite. Este important ca temele și conţinuturile să aibă subiecte comune și să fie clarificate pe parcursul desfășurării acestora şi atingerii obiectivelor stabilite.

Activităţile în manieră integrată conferă educatoarei statutul de regizor, în așa fel încât să îi motiveze pe preșcolari să perceapă, să accepte și să stimuleze păreri, gânduri, sentimente, să fie parteneri. Preșcolarii, prin implicarea directă în activitatea integrată, au capacitatea de a-și exprima emoții, de a dezvolta idei, de a coopera cu colegii, de a fi activi la realizarea sarcinilor şi la argumentarea conștientă și logică a propunerilor, astfel încât să câștige tot mai multă încredere în sine.

Proiectarea integrată, macropedagogic și micropedagogic, este deviza fundamentală pe care educatoarele au folosit-o cu succes, prin aplicarea metodologiei în practica educaţională zilnică. Finalităţile cu au grade distincte de generalitate constituie ideea esențială pentru procesul instructiv - educativ în formarea şi evaluarea performanţelor. Demersul educaţional planificat pe teme încurajează utilizarea metodei proiectelor în activitățile didactice zilnice, constituită în inițiativele cu temei logic şi cu facil în abordarea integrată a curriculumului pentru învățământul preșcolar.

Foarte important este că învăţarea are la bază efortul propriu al preșcolarilor, iar educatoarei revenindu-i doar sarcina de a menţine şi crea atmosfera propice şi tonusul ridicat al grupei. Cadrul didactic întruchipează calităţile pe care dorește să le găsească la preșcolari, le transmite energia și entuziasmul propriu, totul pentru a oferi procesului instructiv - educativ un caracter atractiv şi interesant.

Se propune existenţa unui echilibru între ceea ce oferă cadrul didactic şi ceea ce se presupune că dorește preșcolarul, pentru ca obiectivele propuse să fie atinse cu succes și conținuturile să fie conform standardelor actuale.

Chiar dacă activitățile integrate reprezintă derularea activităţilor instructiv - educative sub forma unor povestiri, punerea în practică a scenariului zilnic se contopește, fără a se depărta, cu baza educațională, procesul instructiv-educativ fiind îndreptat în așa fel încât să ducă la îndeplinirea obiectivelor activităţilor propuse în activitatea integrată.

Caracterul de integrare se traduce printr-un scenariu dezvoltat corespunzător activităţilor implicate. Obiectivele propuse trebuie să cuprindă subiecte comune pentru a fi investigate și dezvoltate ca urmare a desfășurării acestora şi a atingerii obiectivelor stabilite.

Pentru reușita activităților integrate educatoarea trebuie să fie interesată de desfășurarea, proiectarea și organizarea acestor activităţi în așa fel încât să-i atragă pe preșcolari. Cadrul didactic trebuie să comunice prin mijloace accesibile, să sugereze, să-i îndrume pe preșcolari spre descoperirea de noutăți. Activitatea integrată reprezintă un ansamblu de idei logice şi didactice în conformitate cu conținuturile psihopedagogice ,cu predarea şi cu asimilarea de cunoştinţe, cu aplicarea și verificarea rezultatelor.

Activitatea integrată trebuie să aibă efecte pozitive şi să ţină cont de gradul de dificultate a proiectării, să aibă o viziune conturată și să fie îndreptată spre atingerea anumitor finalităţi. Curriculum propune ca învăţarea să decurgă firesc, natural şi conform unui plan riguroase.

Activitatea integrată cu un grad mare de reuşită trebuie să se deruleze elaborat, atent de către cadrul didactic, ea fiind concepută sub forma unei povești, a unei întâlniri surpriză cu un personaj, a vizitei unui adult sau animal, a unui eveniment special, a povestirii unei întâmplări trăite sau imaginate. Învăţarea în manieră integrată, pentru preșcolari, se presupune a fi antrenantă, în stadii de dezvoltare strâns legate una de cealaltă.

Planificarea adoptată de cadrul didactic are sarcina de a-i îndrepta pe preșcolari spre diverse activităţi de grup pe arii de stimulare diferite. Educatoarelor li se dă posibilitatea de a alege domeniile experențiale și a materialele ce pot fi folosite, preşcolarii fiind sprijiniți și îndrumați continuu spre a se exprima, dezvolta, cerceta, presupune, propune sugestii și păreri, de a fi responsabili. Utile sunt și vizitele, plimbările, întrunirile cu specialiștii. Acestea au sarcina de a face legătura între preșcolar şi mediul înconjurător. Educatoarea are datoria de a combina şi a amesteca la alegere activităţile din grădiniță. (Egan, 2007, pg. 76)

Un punct important care trebuie valorificat în desfășurarea activităţilor integrate este dezvoltarea gândirii, formarea de capacități practice și măsurarea și aprecierea conținuturilor. Susținând aceste aspecte, se vor dezvolta independenţa, spiritul inovativ, autocritica şi spiritul pozitiv. Proiectele tematice pot fi desfășurate având ca bază un obiect, o întâmplare sau un eveniment, dar cel mai important este că asigură un echilibru echitabil între activităţile propuse de preşcolari şi cele iniţiate de cadrul didactic, deci inclusiv şi între provenienţa temelor și sursa lor.

Toate proiectele educaţionale au un target bine definit, și anume motivarea preșcolarilor în tot ceea ce reprezintă pregătirea pentru integrarea în cotidian. Este foarte important să-i îndrumăm pe preșcolari să-și depășească deficiențele, să-i stimulăm în integrarea cu societatea și să-și dezvolte capacitatea de a alege şi de a-și asuma. Procesul instructiv - educativ trebuie să fie creativ, interdisciplinar, dezvoltat, să-i stimuleze pe preșcolari în vederea asimilării conținuturilor.

Bibliografie:

1. *Activitatea integrată din grădiniţă, ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar,* Culea L., Sesovici A., Grama F., Pletea M. Ionescu D. Anghel N., Editura Didactica Publishing House, Bucureşti, 2008*Didactica activităților matematice în grădiniță,* Constantin Petrovici, Editura Polirom, Iași, 2014
2. *Predarea ca o poveste, o abordare alternativă a predării și a curriculumului în școala primară,* Kieran Egan, Editura Didactica Press, București, 2007

MODEL APLICATIV - PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor de sprijin/itinerant: Lupu Adriana Iuliana
Școala Gimnazială Specială ”Constantin Păunescu”, Iași

Programul de intervenție personalizat este un instrument de planificare, coordonare și lucru permanent, pentru unul sau mai mulți membri ai echipei interdisciplinare care își focusează intervențiile în direcția realizării scopurilor stabilite în planul de servicii pentru copilul și familia sa. Programul de intervenție trebuie să specifice obiective adaptate și individualizate caracteristicilor elevului cu C.E.S, conținuturile specifice vizate, mijloacele utilizate pentru a atinge obiectivele, perioada de intervenție, criteriile minime în atingerea obiectivelor și modalitățile de evaluare.

Un PIP conține: numele şi prenumele beneficiarului, data şi locul naşterii, domiciliul, școala, clasa și structura echipei de lucru: prof. de sprijin/itinerant, eduactor/ învățător/ profesor lb. română/ matematică, prof. psihopedagog/ consilier, prof. logoped, kinetoterapeut etc. Se vor nota problemele cu care se confruntă elevul pe diferite domenii: cognitiv, limbaj și comunicare, psihomotor, domeniul socio-afectiv şi autonomie personală.

Mai jos atașez un model sintetizat de program de intervenție personalizat pentru un elev în clasa a VI-a, integrat în învățământul de masă ce beneficiază de adaptare curriculară, pentru semestrul I.

Problemele cu care se confruntă copilul / elevul / tânărul (rezultatele evaluării complexe):
- *domeniul cognitiv:* întârziere în dezvoltarea cognitivă, rigiditate în gândire, dificultăți în gândirea abstractă, hipomnezie, dificultăți de menținere a atenției asupra sarcinilor, nivel scăzut al achizițiilor școlare, tulburări instrumentale (scris-citit). Necesită sprijin pentru înţelegerea datelor problemelor şi stabilirea etapelor de rezolvare. Nu cunoaşte unităţile de măsură standard, nu compară corect numerele, prezintă dificultăți în rezolvarea exerciţiilor de compunere şi descompunere a numerelor şi în ceea ce priveşte rezolvarea de adunări şi scăderi cu trecere peste ordin,având foarte mari dificultăți în însușirea și reproducerea tablei înmulţirii şi mai ales a împărţirii.
- *domeniul limbaj şi comunicare:* manifestă dificultăți de înţelegere globală şi de detaliu a mesajelor citite, de exprimare fluentă şi dezvoltată orală şi scrisă. În scris nu utilizează în permanență în mod corect semnele de punctuaţie, cratima, ortogramele. Nu cunoaşte părţile de vorbire şi de propoziţie în sensul identificării individuale a acestora, fără sprijin. Dificultăți majore întâlnite și în cazul modalităților de îmbogățire a vocabularului- derivare/compunere, elemente de fonetică: vocale, semivocale, consoane; stabilirea și identificarea procedeelor de tip diftong/hiat/triftong.
- *domeniul psihomotor:* dificultăți de menținere a atenției și de orientare temporală- respectarea cronologiei. Elevul întâmpină dificultăți în cadrul domeniului de construcție și utilizare a instrumentelor de construcție geometrică, în identificarea caracteristicilor figurilor geometrice.
- *domeniul socio-afectiv şi autonomie personală:* imaturitate emoțională, dificultăți de exprimare a trăirilor emoţionale, dificultăți în înțelegerea regulilor sociale, imagine de sine negativă, timiditate.

Priorităţi pentru perioada: octombrie 2021- decembrie 2022, clasa a VI-a

Structura programului de intervenţie personalizat - Semestrul I

Obiective	Conţinuturi	Metode/mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode de evaluare
1) să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral	Mesaje orale între diferite persoane, pe diferite teme cunoscute Transmietrea unui mesaj audiat, unei persoane/unui grup Recunoașterea și utilizarea metodelor de ascultare activă Utilizarea dialogului simplu Transformarea vorbirii directe în vorbire indirectă	Exerciţii de recunoaştere a momentelor din mesajul audiat Conversaţia Interogarea Ascultarea activă	Formulează răspunsuri în propoziții corecte, la întrebări pe marginea unui mesaj simplu, concret audiat	evaluarea orală
2) să sesizezea unitățile lexicale necunoscute în fluxul vorbirii, în scopul clarificării acestora	Formarea și utilizarea corectă în propoziții a cuvintelor (diminutive, familia lexicală, sinonime, antonime, omonime) Cuvinte și expresii necunoscute Utilizarea dicționarului (format letric sau electronic) pentru înțelegerea unităților lexicale necunoscute Elemente de vocabular și fonetică-grupuri de sunete (diftong/triftong/hiat) Părți de vorbire: verbul, substantivul, pronumele personal și de politețe, numeralul, adjectivul și adverbul (tipuri de adverbe-mod, timp, loc)	Conversaţia Explicaţia Dicționarul explicativ Calculatorul conectat la internet Jocuri didactice: ”Detectivul”, ”Copacul cu sinonime”, ”Labirintul antonimelor”, ”Interviul”	Oferă sinonime și antonime pentru cuvinte comune date. În cazul unui cuvânt necunoscut caută/cere explicații Găsește singur în dicționarul electronic semnificația unor cuvinte Identifică grupurile de sunete (diftong/triftong) și hiatul	evaluarea orală Observarea procedeului de lucru cu dicționarul
3) să alcătuiască oral și în scris propoziţii și fraze corecte din punct de vedere gramatical	Propoziţa simplă/dezvoltată. Fraza. Propoziţia afirmativă/negativă. Propoziţia interogativă/ enunţiativă. Dezvoltarea unei propoziţii simple. Acordul verbului cu substantivul, adjectivului cu substantivul, subiectului cu predicatul- recunoașterea subiectului/predicatului și asocierea lor cu părțile de propoziție, recunoașterea substantivului, verbului, adjectivului și asocierea acestora cu denmirea-părți de vorbire (valoare morfologică)	Observaţia Explicaţia Exemplificarea Modelarea Planșe cu povești în secvențe Jocuri de potrivire a denumirii tipului de frază cu exemplul dat Joc de echipă: ”eu încep, tu continui”	Formulează singură, după model propoziţii simple și dezvoltate, propoziţii afirmative, negative și interogative. Transformă, după model, o propoziție simplă într-una dezvoltată. Realizează acorduri gramaticale	Evaluare orală Observarea modalităților de lucru în realizarea tipurilor de propoziții
4) să utilizeze operaţii aritmetice de adunare, scădere, înmulțire și împărțire în calcule cu nr naturale și	Adunare/scăderea numerelor naturale în concentrul 0-100 000 Înmulţirea numerelor naturale (ambii termeni au două cifre) în concentrul 0-10 000 Împărţirea cu rest zero, a numerelor naturale când împărţitorul are mai mult de o cifră–concentrul 0-1 000 Respectarea ordinii efectuării operațiilor/ Utilizarea parantezelor:	Explicaţia Exemplificarea Observaţia Exerciţiul Jocul didactic Tabla magnetică Fișa de lucru Desenul explicativ Schema Obiecte familiare	Efectueaza fără sprijin adunări și scăderi cu trecere peste ordin (0-100.000) Efectuează cu sprijin înmulțiri (ambii termeni au două cifre) Efectuează cu sprijin împărțiri, în concentrul 0-1000 Rezolvă parantezele în ordinea corectă	Evaluarea orală Evaluare scrisă Caietul de lucru Observarea modului de

raționale (fracții zecimale și ordinare)	rotunde, pătrate și acolade; desfacerea parantezelor și transformarea lor Media aritmetică a două numere naturale (cu respectarea ordinii efectuării operațiilor: adunare/ simplificare/împărțire) Recunoasterea și reprezentarea fracțiilor ordinare cu ajutorul desenului Identificarea elementelor unei fracții (numitor, numărător)/Tipuri de fracții (subunitare/supraunitare/ echiunitare) Adunarea și scăderea fracțiilor ordinare cu același numitor/cu numitori diferiți Simplificarea și amplificarea fracțiilor:	Jocul ”Magazinul cu plăcinte”	Calculează media aritmetică Reprezintă fracții ordinare în desen Identifică elementele unei fracții: numitor și numărător Efectuează adunări/scăderi cu fracții ordinare cu același numitor /cu numitori diferiți	lucru și a etapelor de realizare a exercițiilor propuse- recunoaștere ,diferențiere, etapizare etc
5) să aplice criteriile de divizibilitate cu 2, 3, 5 și 10 determinând c.m.m.m.c și c.m.m.d.c a două numere naturale	Criteriile de divizibilitate cu 2,3,5 și 10 Descompunerea numerelor naturale în produs de puteri de numere prime Identificarea în exemple/în exerciții a noțiunilor de: divizor, multiplu, numere prime, c.m.m.d.c,c.m.m.m.c. Utilizarea algoritmilor pentru determinarea c.m.m.m.c și c.m.m.d.c a două numere naturale Divizori comuni/ multipli comuni a două sau mai multe numere naturale- c.m.m.d.c	Explicaţia Exemplificarea Observaţia Exerciţiul Jocul didactic Fișa de lucru	Descompune un număr confrom criteriilor de divizibilitate cu 2, 3 ,5 și 10 Scrie numărul descompuns ca produs de puteri de numere prime Asociază corect noțiunile de c.m.m.m.c. /c.m.m.d.c cu calculul corespunzător	Evaluare scrisă Caietul de lucru Fișa de lucru
6) să utilizeze instrumentele geometrice în construirea elementelor cerute	Pătratul/ triunghiul- identificare, diferențiere,recunoaștere, precizarea elementelor caracteristice, cunoașterea tipurilor de triunghiuri, a regulilor de calcularae a perimetrului și ariei Construcţia unui unghi/ triunghi/ bisectoare folosind raportorul şi rigla, respectiv compasul și rigla	Explicaţia Exemplificarea Observaţia Exerciţiul Jocul didactic Fișa de lucru	Cunoașterea unor elemente specifice- definirea unei bisectoare și construcția ei, identificarea laturilor, dreptelor, unghiurilor	Observarea modului de utilizare a instrumente-lor geometrice Fișe de lucru
7) să dobândească strategii de antrenare a proceselor psihice: memorie, imaginație, atenție și strategii de reglare emoțională și socială adecvate vârstei	Stimularea gândirii, memoriei, imaginaţiei, atenţiei, limbajului prin joc și exerciții de comparare și clasificare în plan obiectual și imagistic Identificarea trăirilor emoționale Identificarea consecințelor pozitive și negative ale unui comportament Exersarea unor strategii de relaționare Atitudinea de cooperare și de ajutorare Lucrul în echipă- Competiție, câștigător, înfrânt Relaționarea cu persoane nou cunoscute	-jocuri sincretice (de analiză și sinteză perceptuală și în plan mental); - jocuri de memorie vizuală și auditivă/de atenţie; - jocuri de exersare a diferitelor tipuri de comunicare (nonverbală, verbală)	Respectă regulile jocurilor realizate Identificaă emoții Recunoaște expresii emoționale Înțelege cauzele unei emoții Cooperează în joc cu ceilalți copii Adoptă atitudini pozitive de colaborare și comunicare pozitivă	Observarea modului de interacțiune/ participare în cadrul jocurilor și activităților propuse

Evaluarea semestrială se va focusa pe fiecare obiectiv prezentat, urmărindu-se maniera în care acesta a fost atins sau nu, cu accent pe caracteristicile specifice. Se vor preciza recomandări particulare, punându-se accentul pe dificultățile întâmpinate și metodele de lucru cu impact pozitiv ridicat, dar și maniera de implicare a părinților în program. În urma evaluării periodice se vor stabili noi obiective pentru semestrul al II-lea finlizate cu evaluarea finală.

Revizuirea unui program de intervenție persoanlizat se poate face și pe parcursul semestrului, în cazul în care obiectivele sunt prea ridicate sau scăzute. Orice stangnare, regres sau evoluție trebuie făcute cunoscute și părinților deoarece aceștia reprezintă pilonul ce vor continua eforturile depuse de către profesioniștii din școală. Conștientizarea părinților că este nevoie de timp și efort din partea lor pentru a vedea rezultate optime în ceea ce privește dezvoltarea armonioasă a propriului copil și de a sesiza, anticipa și a repeta situații educative pentru înțelegerea manifestărilor copilului aduc un plus valoare în vederea atingerii unui nivel optim al dezvoltării integrate: cognitiv, dar și psiho-socio- emoțional.

Educaţia incluzivă – provocare pentru cadrele didactice

Bahnar Cristina Ionela
Grădiniţa cu Program Prelungit nr. 27,
structură a Şcolii gimnaziale "George Coşbuc" Iaşi

Sistemul educaţional din România – deşi se schimbă şi evoluează – mai prezintă încă elemente de discriminare, în sensul că nu toţi copiii ajung la şcoală sau, atunci când ajung, nu se bucură de toate oportunităţile posibile de dezvoltare maximală a potenţialului lor. În mod deosebit vorbim aici de copii şi tineri cu CES (dizabilităţi, dificultăţi şi/sau tulburări). În situaţii de dezavantaj se pot afla şi copii romi sau din familii foarte sărace, din localităţi izolate şi alţii. Deşi au fost iniţiate programe şi proiecte pentru a deschide mai mult uşa şcolilor pentru copiii cu cerinţe speciale iar rezultatele sunt, de cele mai multe ori, îmbucurătoare, diseminarea rezultatelor şi a bunelor practici nu constituie un exerciţiu permanent. Incluziunea cuprinde principiul ca şcolile să primească toţi copiii, indiferent de condiţia lor fizică, intelectuală, socială, emoţională, lingvistică sau alte condiţii şi, de asemenea, să se adapteze şi să răspundă nevoilor acestora. Aceasta solicită acţiune concertată în tot sistemul educaţional, inclusiv privind:

- legislaţia; Promovarea educaţiei incluzive în documentele internaţionale
- colaborarea interministerială;
- sisteme adecvate de finanţare;
- instruirea profesorilor de sprijin;
- metode de predare incluzivă;
- promovarea respectului pentru diversitate, nondiscriminarea în şcoli;
- analiza şi adaptarea curriculară, a resurselor pentru predare în clase; sprijin individualizat adecvat;
- respectul pentru copil, ca să înveţe în limbajul mimicogestual şi prin toate formele adecvate de comunicare.

Educația incluzivă este un proces permanent care presupune școlarizarea copiilor cu cerințe educative speciale, adaptarea școlii la nevoile acestora, participarea lor la activități educative formale și nonformale, care să le asigure învățarea și dezvoltarea. Incluziunea presupune identificarea și eliminarea barierelor, bariere care pot avea legătură cu modul de organizare a școlilor, cu modalitățile de predare și evaluare a progresului elevilor.

Transformarea școlii și a politicilor școlare astfel încât să răspundă nevoilor educative și de dezvoltare ale fiecărui copil duce la incluziune școlară, dar mai ales la incluziune socială, unde oricine, indiferent de deficiență să poată fi tratat ca un membru al comunității din care face parte. Este deosebit de importantă atitudinea comunității față de copiii cu CES, a cadrelor didactice, a părinților, a colegilor de clasă, a cadrelor didactice. Dacă învățătorul dovedește înțelegere și o atitudine pozitivă, el poate influența atât atitudinea clasei incluzive, a părinților, dar și a copilului cu CES. Gradul de acceptare, ajutorarea și relaționarea din partea colegilor sunt și ele premise ale integrării.

Integrarea unui copil cu CES în învățământul de masă depinde de familia acestuia. Mulți părinți refuză să accepte că proprii lor copii ar avea probleme. Pentru a-i determina să conștientizeze deficiențele pe care le are copilul, cadrele didactice pot apela la consilierul școlar. Colaborarea familiei cu echipa de caz este necesară.

Educația incluzivă este o necesitate și în același timp o provocare. Incluziunea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă este un proces complex. Toți copiii au dreptul la educație și fiecare copil este capabil să învețe în ritm propriu. Școala și politicile școlare trebuie să se schimbe în funcție de nevoile fiecărui copil. Tipul dizabilității, atitudinea cadrelor didactice, a copiilor, implicarea familiei sunt factori care influențează educația incluzivă. Copiii cu CES

nu se pot adapta ritmului și cerințelor școlii, ei pot participa conform abilităților și propriului nivel de dezvoltare. De aceea, școala, în general, a început să se transforme pentru a răspunde nevoilor de învățare și dezvoltare ale copilului.

Nu este suficientă includerea unui copil într-un grup educativ sau în cadrul unui program. Este nevoie ca programul să se schimbe în așa fel încât fiecare copil să fie bine primit. De aceea nu putem vorbi despre o grupă de copii că este „incluzivă“. Este o grupă cu practici educative incluzive, adică primește toţi copiii și acordă valoare și atenţie fiecăruia, dar educaţia nu poate fi incluzivă decât dacă cuprinde tot programul, practicile, managementul și acţiunile permanente cu copiii. Adică toate componentele actului de educaţie în ansamblul lui. Practic, este nevoie ca toată grădiniţa să lucreze în aceeași manieră și toate educatoarele să colaboreze pentru a realiza un program eficient în favoarea tuturor copiilor. Educaţia incluzivă presupune abordare, politici și practici în același sens. Dacă într-o grupă de grădiniţă este integrat un copil sau mai mulţi copii cu CES, nu putem spune că grădiniţa este „incluzivă“, chiar dacă la grupa respectivă se lucrează foarte bine și cu rezultate bune. Toată grădiniţa trebuie să lucreze în același sens și să urmărească demersul integrării tuturor copiilor. Devin importante nu numai activitatea directă cu copiii, ci și celelalte componente ale actului integrării, care privesc toţi actorii educaţionali: colaborarea, împărtășirea experienţelor între educatoare, parteneriatul cu familia și managementul grădiniţei. O idee de bază în asigurarea educaţiei incluzive este prevederea conform căreia toţi copiii trebuie să înveţe împreună. De aici, educaţia incluzivă, pentru toţi, de multe ori pare să fie aceeași cu integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale. Cele două procese nu sunt identice și nici nu este cazul să le comparăm pentru că este vorba de abordări diferite. Când un copil cu CES intră într-o grădiniţă obișnuită, el este integrat fizic și poate să fie chiar integrat social și societal, adică să participe real și implicat la toate activităţile acesteia. Dar pentru ca o grădiniţă să dezvolte practici incluzive este nevoie ca toată instituţia să se pregătească, prin factorii educaţionali și resursele de care dispune pentru a primi nu numai copilul cu CES, ci pe toţi copiii. Educaţia incluzivă înseamnă sprijin și educaţie pentru toţi, grijă și atenţie pentru fiecare. O grădiniţă incluzivă se adaptează nevoilor și particularităţilor copiilor. Centrul preocupărilor este în a oferi ocazii de învăţare și dezvoltare fiecăruia în parte, pentru că fiecare este important. Curriculum-ul este flexibil, deschis și permite adaptări succesive. Nu copilul se conformează curriculum-ului, ci acesta este un instrument pentru a sprijini dezvoltarea copilului. Devine mai important să stabilim procesul prin care se dezvoltă competenţele, capacităţile, cunoștinţele, comportamentele și atitudinile, decât conţinutul prin care o facem. Desigur, când se prezintă educaţia incluzivă în grădiniţă ne gândim în primul rând la copiii cu CES. Nu este însă suficient să ne referim numai la această categorie de copii, cu atât mai mult cu cât educaţia incluzivă evită orice formă de ierarhizare și de etichetare a copiilor. Unii copii au nevoie să fie sprijiniţi pentru că au caracteristici, particularităţi, stiluri de învăţare și ritmuri de dezvoltare diferite de ale celorlalţi. Dar, fiecare copil poate avea la un moment dat anumite cerinţe speciale faţă de educaţie**.**

Pentru incluziunea cu succes a copiilor cu dizabilităţi în învăţământul de masă trebuie respectate câteva elemente esențiale:

• Evaluarea copiilor/elevilor, înainte de integrarea lor educaţională, în grădiniţă/școală și monitorizarea permanentă a rezultatelor/progreselor copiilor/elevilor cu CES integraţi în unităţile școlare obișnuite;

• Comunicarea/cooperarea specialiștilor care sprijină educaţia incluzivă;

• Adaptarea/accesibilizarea mediului educaţional la necesităţile copiilor cu CES;

• Adaptarea și flexibilizarea permanentă a curriculum-ului (pre)școlar;

• Asigurarea programelor de sprijin individualizat pentru copiii cu CES;

• Implicarea şi încurajarea participării părinţilor copiilor, în proiectul de incluziune, identificarea aşteptărilor şi ascultarea opiniilor părinţilor, schimb de informaţii între aceștia, consilierea lor, mobilizarea resurselor disponibile şi competente;

• Transmiterea informaţiilor celorlalţi copii din grupă/clasă legate de limitările/deficienţele copilului cu CES inclus în mediul educational, pentru a educa şi ajuta toţi elevii, pentru înţelegerea şi acceptarea diversităţii dintre ei;

• Transmiterea informaţiilor şi/sau explicaţiilor părinţilor celorlalţi copii/elevi ai grupei/clasei despre incluziunea educaţională a copiilor cu CES;

• Abordarea integrată a formării cadrelor didactice în domeniul incluziunii educaţionale a copiilor cu CES/cu dizabilităţi; tot personalul instituţiei, inclusiv cel tehnic, trebuiesă conştientizeze necesitatea asumării principiului de incluziune;

• Înființarea– la nivelul instituţiei sau comunităţii – a unor centre de resurse, informare şi comunicare pentru cadrele didactice şi părinţi;

• Existenţa şi funcţionarea serviciilor specializate (recuperare, terapie educaţională, consiliere psihopedagogică, asistenţă medicală şisocială etc.), acordate copiilor cu CES în cadrul grădiniţei/şcolii incluzive sau în cadrul altor centre comunitare;

• Acceptarea schimbării în organizarea activităţilor instructiv-educative.

Incluziunea înseamnă un efort al fiecăruia de a vedea în fiecare şi în toţi cei care ne înconjoară semeni care au o valoare proprie, semeni în ai căror ochi se reflectă, la rândul ei, propria noastră valoare. Educaţia incluzivă aduce toţi copiii la un loc, în aceeaşi clasă, în aceeaşi comunitate, îi ajută să se simtă bine, să se simtă iubiţi, preţuiţi, apreciaţi, sprijiniţi şi stimulaţi în aceeaşi măsură, pentru a ajunge la dezvoltarea deplină a propriului potenţial. Focalizându-ne pe găsirea de soluţii optime pentru problemele cu care ne confruntăm trăind împreună, dovedind cu fiecare gest, cu fiecare decizie, cu fiecare pas pe care îl facem în această mare trecere prin această lume, maximum de răspundere reciprocă, vom putea, în final, să simţim liniştea pe care o poate aduce lipsa discriminării.

BIBLIOGRAFIE

- Gheorghiu, F. (2005), Modalități de intervenție personalizată în cadrul învățământului integrat, Presa Universitară Clujeană.
- Gherguț, A. (2001), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași
- VRASMAŞ, E., VRASMAŞ T. (2012) *Educaţia incluzivă în grădiniţă: dimensiuni, provocări şi soluţii* , Bucureşti,

TEHNICI DE ÎNVĂȚARE MULTISENZORIALĂ

Prof.Înv.Preșc.Tupiță Monica Laura
Grădinița cu Program Prelungit Nr.9, Sighetu M.

Incluziunea în învățământul general a copiilor cu CES a necesitat și a atras după sine reconsiderarea, în esență, a procesului de predare-învățare-evaluare, cu accent pe satisfacerea cerințelor diversificate ale copiilor. În special, este vorba despre identificarea și aplicarea celor mai adecvate tehnici care să faciliteze învățarea. În ultimii ani, în rândul acestora se evidențiază tehnicile de învățare multisenzorială ca fiind cele mai eficiente metode/strategii în asigurarea performanțelor școlare ale copiilor cu dificultăți de învățare.

Tehnicile multisenzoriale oferă o varietate de oportunități de angajare a simțurilor personale în procesul de învățare. Iată câteva exemple din cele mai utilizate astfel de tehnici:

- Tehnici pentru stimularea raționamentului vizual:

• Text și/sau imagini pe hârtie, postere, modele, ecrane de proiecție, calculatoare, flash carduri etc.
• Utilizare culori pentru evidențierea, organizarea informațiilor sau a imaginilor;
• Organizatori grafici etc.

- Tehnici pentru stimulare auditivă:

•Texte/cărți înregistrate pe bandă, lectură asistată de colegi, lectură asociată, cititoare de text computerizate etc.;
• Video cu audio însoțitor;
• Muzică, cântece, instrumente, vorbire orală, rime, jocuri ritmate etc.

- Tehnici pentru stimulare tactilă:

•Obiecte: tăvi cu nisip, hârtie gofrată, obiecte texturate;
•Puzzle-uri pentru îmbunătățirea abilităților motorii fine;
•Materiale de modelare: argilă, plastilină, aluat, alte materiale sculpturale;
•Materiale mici, numite manipulative (pentru reprezentarea valorilor numerice, predare, calcul etc.).

- Tehnici pentru stimulare chinestezică:

•Jocuri – sărituri cu coarda, cântecele cu mișcări ritmice, aplauze;
•Activități cu mișcări de amploare – dansuri, competiții, jocuri de învățare etc.

O altă clasificare a tehnicilor de învățare multisenzorială le partajează după competențele de format: scris, citit, calcul.

Tehnici pentru formarea abilităților de citit-scris

- ***Scrierea pe nisip*** (pe făină, crema de ras sau alte asemenea materii)

•Permite copiilor să utilizeze văzul, atingerea și sunetul pentru a conecta litere/sunete.
•Este stimulativă și distractivă în același timp, fiind foarte ușor de realizat.
•Poate fi aplicată pentru remedierea celor mai severe deficiențe de scris.

- ***Scrierea în aer***

•Denumită și ”scrierea pe cer”, această tehnică este, de asemenea, foarte ușor de realizat.

•Constă în conturarea în aer, cu două degete, a literelor.

•Are loc dezvoltarea așa-numitei ”memorii musculare”.

•Tehnica implică văzul, simțul tactil; poate fi combinată cu rostirea sunetelor corespunzătoare literelor conturate.

- ***Construirea cuvintelor***

•Este o tehnică foarte simplă, constând în alcătuirea cuvintelor din litere separate (magnetice sau de alt fel).

• Literele pot fi diferențiate după culori (vocale roșii și consoane albastre.

•În procesul construirii cuvintelor, copiii pot rosti sunetele corespunzătoare.

- ***Scrierea cu litere decupate***

•Copiii fac conturul literei cu degetele și pronunță sunetul cu voce tare.

•Ajută copiii să își cultive memoria tactilă a literelor și sunetelor.

•Din mai multe astfel de litere pot fi constituite cuvinte, sintagme, propoziții scurte etc.

- ***Urmărește și fă labirinturi***

•Una dintre cele mai simple tehnici de dezvoltare a competenței de scris (prin dezvoltarea motoricii fine, capacității de urmărire a conturului etc.).

•Labirintul trebuie să aibă două puncte de bază care să orienteze copilul în conturare: ”start” și ”finiș”.

•În funcție de capacitățile copiilor, pot fi propuse contururi mai late sau mai înguste.

•Pentru a fi mai atractiv, labirintul poate fi completat și cu eroi/imagini: de ex.: ”Ajută prințesa să ajungă la castel!”

Tehnici pentru formarea abilităților de calcul

- ***Vizualizare cu obiecte (manipulative) mici***

•Se folosesc diverse obiecte mici (mărgele, boabe etc.), pentru a face diferite operații: adunare, scădere, grupare, înmulțire/împărțire etc.

•Este o tehnică multisenzorială care implică simțul tactil, dar și văzul, auzul.

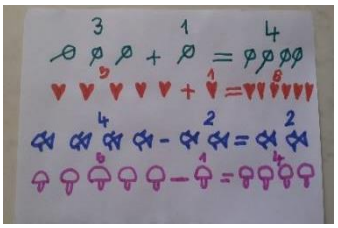
- ***Construire cu cuburi și plăci colorate***

•Se utilizează diverși itemi care ajută la formarea/consolidarea competențelor de grupare, comparare, măsurare etc. De ex., cadrul didactic aranjează în ordine crescătoare jetoane numerotate de la 1-10 și ulterior, le propune copiilorsă construiască din lego turnuri corespunzătoare cifrei scrise pe fiecare jeton.

•Ca și alte tehnici de învățare multisenzorială, contribuie la dezvoltarea mai mult decât a unui simț, consolidând, astfel, competențele formate.

- ***Desenarea problemei***

- Este o metodă mai avansată după mărgele, plăci, cuburi!
- Implică, alături de simțurile menționate, și gândirea logică.
- Exemplu: adunarea, scăderea. Vizualizează problema și identifică mai ușor soluția.

În aplicarea tehnicilor de învățare multisenzorială un rol important îl are camera senzorială, care este spațiul educațional special proiectat și dotat cu echipamente și inventar pentru stimulare senzorială.

Drept punct de pornire în proiectarea și realizarea activităților în camera senzorială vor servi capacitatea de implicare a copilului, interesele și preferințele lui. Se va ține cont de faptul că orice domeniu experiențial poate fi studiat în camera senzorială, folosind resursele oferite de aceasta. Astfel, de exemplu, dacă copiii învață un pastel, în camera senzorială ei vor putea asculta ploaia, mirosi flori, auzi ciripitul păsărilor, vedea copaci în floare etc.

Eficiența și randamentul activităților desfășurate în camera senzorială vor depinde de creativitatea și măiestria pedagogică a cadrului didactic în selectarea acelor tipuri de exerciții/ocupații care să stimuleze simțurile copilului în procesul de învățare.

În concluzie, constatăm că tehnicile de învățare multisenzorială sunt utile și importante, deoarece fac apel la mai mulți analizatori, mărind, astfel, capacitatea de învățare; pot fi aplicate în studiul diferitor materii/teme/subiecte și în formarea diferitor competențe; este în beneficiul tuturor copiilor, dar sunt de foarte mare ajutor pentru copiii cu CES.

Bibliografie:

- Bălan V., Bortă L., Botnari V.,”Educație incluzivă”, Lumos Foundation Moldova, Chișinău, 2017

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL

Prof. Cîrligeanu Margareta,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava

Participarea la educație a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiți sunt ei, necesită accesul acestora și apoi găsirea căilor, ca fiecare să fie integrat în structurile care facilitează învățarea socială și individuală. Este vorba de o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, parteneriat, învățare socială și valorizare a relațiilor pozitive, umaniste, în educație.

Susținerea incluziunii la nivel global se bazează pe principiul drepturilor omului care este cuprins în Declarația Națiunilor Unite privind Drepturile Omului (ONU, 1948) și Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului (ONU, 1989). Conceptul a fost susținut mai departe și în Regulile Standard ale Națiunilor Unite, privind Egalizarea șanselor pentru Persoanele cu Invalidități (ONU, 1993), consolidat apoi în Declarația de la Salamanca (UNESCO, 1994).

Școala incluzivă îi integrează pe copii, indiferent de competențele de adaptare și învățare, ceea ce înseamnă că își dă interesul pentru ca fiecare copil să fie sprijinit și să se lucreze în beneficiul învățării lor. Aceasta este o școală democratică, în care învățarea este ridicată la rang de principiu general și presupune acceptarea faptului că orice copil poate învăța.

În orice act de educație se întrepătrund trei dimensiuni importante: politicile, practicile și cultura. Politica incluzivă se referă la includerea în mediul educațional a tuturor copiilor, în virtutea unui program și a unei strategii bine stabilite, elaborarea curriculumului care să țină seama de diversitatea elevilor, existența în instituție a serviciilor de sprijin, cum ar fi: psihologi, logopezi, consilieri și personal medical.

În afară de folosirea unor strategii specifice, pentru a avea o școală incluzivă, care să funcționeze, este necesară pregătirea acesteia, pregătirea cadrelor, dar și condiții materiale care să permită un învățământ cât mai diversificat, a adaptării diferitelor cerințe speciale.

O școală incluzivă este o școală deschisă pentru toți, o școală fără bariere în calea învățării pentru toți tinerii, fără discriminări de orice natură, fără etichetări. Această școală are la bază o educație de tip incluziv.

Educația incluzivă este o orientare care presupune o schimbare a modalităților de tratare a problemelor educaționale, bazată pe considerentul că modificările de metodologie și organizare, aduse pentru a răspunde elevilor cu dificultăți de învățare, sunt benefice pentru toți copiii.

Acest tip de educație se adresează nevoilor de învățare ale tuturor copiilor și, în special, asupra nevoilor celor vulnerabili la marginalizare și excludere, copii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice, etnice sau culturale și copiilor din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate (Declarația de la Salamanca și Cadrul General de Acțiune al Nevoilor Speciale în Educație, paragraful 3).

Școala incluzivă pune în centrul atenției sale persoana umană ca ființă originală, unică și irepetabilă, accentuând ideea că în fiecare societate există personalități, grupuri diferite, motivații, rațiuni și puncte de vedere diferite.

În concluzie, pentru ca educația copiilor cu cerințe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat (să nu rupă copilul de familie și societate și să nu-l izoleze în instituții), iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferențiat, să fie adaptată particularităților de vârstă și intelectuale ale elevilor.

Pentru ca educația integrată să fie eficientă, cadrele didactice trebuie să aibă o atitudine pozitivă față de copiii cu cerințe educative speciale și trebuie să cunoască bine problemele particulare ale elevilor deficienți din clasă, să mențină permanent legătura cu familia, pentru a cunoaște cât mai bine comportamentul și dezvoltarea acestora și alături de familie.

De asemenea, cadrele didactice care au în clasă astfel de copii trebuie să fie sprijinite de medici, psihologi, logopezi și alți specialiști din domeniul psihopedagogiei speciale, chiar să urmeze anumite cursuri de specialitate, care să-i ajute în activitatea instructiv-educativă.

Bibliografie:

1. *Convenția cu privire la drepturile copilului*, ONU, 1989;
2. *Declarația de la Salamanca și direcțiile de acțiune în domeniul educației speciale: Acces și calitate*, Salamanca, Spania, iunie 1994, tradusă și publicată în limba română prin grija Reprezentanței Speciale UNICEF în România, 1995;
3. Gherguț, A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată*, Editura Polirom, Iași, 2001.

STUDIU DE SPECIALITATE
-INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ A COPIILOR CU C.E.S.- EDUCAȚIE PENTRU TOȚI

Profesor înv.primar- Iancu Alexandra Maria
Școala Gimnazială Nr.1 Dor-Mărunt ,jud.Călărași

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile sale nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor.

În ceea ce priveşte educaţia copiilor cu C.E.S. există două concepte cheie: integrarea şcolară şi incluziunea şcolară.

Incluziunea şcolară se defineşte prin acceptarea de către instituţiile de învăţământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenența etnică sau socială, religie, naţionalitate sau infirmitate şi este strâns legată de recunoaşterea şi acceptarea diversităţii – condiţie normală a convieţuirii umane. Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi fără probleme să înveţe împreună în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător. Un început timpuriu în grupuri de joacă sau medii şcolare obişnuite este cea mai bună pregătire pentru o viaţă integrată. Școala trebuie să aibă contacte cu toate instituţiile sociale interesate direct sau tangenţial de domeniul educaţiei copilului de vârstă şcolară şi să stabilească relaţii de cooperare şi colaborare. Ea contribuie la transmiterea moştenirii culturale şi facilitează învăţarea individuală şi colectivă.

Totodată şcoala face posibilă participarea grupurilor şi colectivităţilor la viaţa publică, elaborarea şi luarea deciziilor. Schimbul de informaţii favorizează interacţiunea socială şi permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluţionarea problemelor care îi privesc. Actul educativ in şcoala incluzivă are şanse de reuşita dacă cei trei factori implicaţi, adică elevul cu deficienţe, familia, echipa de specialişti, cooperează, sunt parteneri care conlucrează in aceeaşi direcţie și anume dezvoltarea copilului cu cerinte educative speciale

Integrarea individuală a copilului cu nevoi speciale în clasa obişnuită persupune următoarele implicaţii:

- se oferă sprijin educaţional după nevoile copiilor, aceştia nu sunt excluşi
- se asigură dezvoltarea personală a fiecăruia
- adaptarea programelor şi a resurselor organizatorice şi procedurale la nevoile sale;
- învaţă în clase omogene;
- creşte motivaţia pentru învăţare, fiindca este stimulat de mediul competiţional şi de performanţele şcolare ale colegilor valizi;
- scade nivelul de izolare al copilului cu deficienţă şi creşte nivelul de contact cu copiii obişnuiţi,sporind nivelul de socializare;
- copiii valizi, ca urmare a contactului cu copiii/elevii cu nevoi speciale, îi vor înţelege, îi vor accepta şi îşi vor forma chiar atitudini de protejare a acestora în grupurile obişnuite.

Incluziunea şcolară presupune ca învăţământul să se adapteze cerinţelor copiilor, astfel ca toţi copiii să aibă posibilitatea de a învăţa împreună, indiferent de dificultăţile întâmpinate de aceştia.

Educaţia incluzivă a apărut din nevoia de schimbare a atitudinilor şi mentalităţilor, dar şi a politicilor şi practicilor de marginalizare. Incluziunea se constituie tot mai mult ca fiind cea mai potrivită abordare pentru

înţelegerea şi satisfacerea nevoilor de învăţare a tuturor copiilor în şcolile publice, cât mai aproape de casa fiecăruia, de grupul din care face parte.

- Cum putem să integrăm mai uşor copiii/elevii cu cerinţe speciale în grupurile obişnuite…Consider că cea mai bună modalitate este jocul.În continuare voi prezenta câteva exemple de jocuri. Jocul poate fi folosit pentru a diagnostica conflicte psihologice, fiind binecunoscută capacitatea jocului de a deveni simbol al tendinţelor , dorinţelor sau conflictelor copilului,şi jocul ca modalitate de evaluare.Formele de joc au menirea să intercepteze tulburările de comportament ce pot fi declanşate de inhibarea instinctelor , cerută de societate.

Terapia prin joc

Terapia prin joc are la bază efectul armonizator. Din această cauză , jocul terapeutic a fost numit o „pace încheiată cu sine şi cu ceilalţi“. Armonizarea realizată cu ajutorul jocului se manifestă sub forma unei concordanţe subiective între dorinţă şi putinţă. Datorită acesteia , copilul găseşte în joc un răspuns pozitiv la încercările sale mascate de a fi înţeles şi o confirmare a sentimentului propriei valori.

Jocul ca modalitate de evaluare are un rol în ceea ce-i priveşte pe copiii cu CES. Prin joc evaluarea este mai eficientă şi totodată antrenantă.

JOC PENTRU DEZVOLTAREA ATENŢIEI

- Tema: **Ghici unde este?**
- Obiectiv: dezvoltarea capacităţii de concentrare a atenţiei.
- Metoda terapeutică: jocul. Materiale: diferite jucării şi obiecte

-Mod de lucru:

Cadrul didactic va ascunde diferite obiecte sau jucării în grupă/clasa atenţionând copilul că trebuie să fie atent unde şi ce a ascuns pentru că va trebui să le găsească. Pentru a stimula capacitatea de memorare concomitent cu cea de concentrare a atenţiei, i se va cere copilului să denumească obiectul şi locul în care acesta a fost ascuns (ex: maşina este în dulap, cheile sunt în sertar etc.). Jocul poate fi complicat în funcţie de participanţii la joc: contra timp, lucruri complexe etc.

JOC PENTRU MODELARE COMPORTAMENTALĂ

-Tema: **Familia mea**

-Obiectiv: rezolvarea unui comportament dezadaptativ.

-Metoda terapeutică: jocul de rol.

-Mod de lucru:

Cadrul didactic va purta o discuţie cu copiii despre actori, teatru, filme. Scopul discuţiei este de a putea înţelege copiii ce reprezintă rolul unui actor într-o piesă de teatru sau film. În acest fel se va face trecerea la jocul de rol, în care copilul va fi “actor” şi va intra în rolul părinţilor, iar cadrul didactic în rolul copilului. Situaţia dramatizată va fi aleasă de către educatoare/invatator în funcţie de comportamentul dezadaptativ manifestat de copil (ex:comportament opozant – refuzul de a aduna jucăriile etc.). Cu cât este mai recentă manifestarea comportamentului cu atât experienţa trăită va fi mai uşor de reactualizat de către copil. După ce se va pune în scenă jocul de rol , educatoarea/invatatoarea va discuta cu copilul

despre cum s-a simţit şi crede că se putea rezolva situaţia. Dacă problema se poate discuta în grupuri mici atunci rolurile pot fi preluate de ceilalţi copii din grup, aplicând tehnica inversării rolurilor.

Bibliografie:

1. Gherguţ Alois, "Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie" , Ed. Polirom, Iaşi, 2005

2. Cerghit Ioan, Neacşu Ioan, Pănişoară Ioan Ovidiu, Potolea Dan - "Prelegeri pedagogice", Ed. Polirom, Iaşi, 2001

3. Iftimie Gheorghe, "Jocuri logice pentru preşcolari şi şcolari mici", Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1976

STUDIU DE SPECIALITATE
-INTEGRAREA ȘCOLARĂ A COPIILOR CU C.E.S.-

Profesor Iancu Mircea Ștefan
Școala Gimnazială Nr.1 Dor-Mărunt

Istoria conceptelor de integrare și incluziune este destul de recentă, specifică secolului XX,astfel că sinteza literaturii de specialitate din ultimele decenii evidențiază schimbarea de perspectivă privind abordarea teoretică, dar și cea practică a copiilor cu dizabilități. Unul dintre primele concepte cu impact asupra practicilor educaționale este cel de integrare școlară, care este definit ca „procesul de includere în școlile de masă sau în clasele obișnuite, la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale” (Gherguț, 2013, p. 323).

Conceptul de integrare școlară evidențiază perspectiva în care elevul depune eforturi pentru a se adapta mediului școlar și societății, iar demersurile acestora din urmă de a facilita integrarea sunt plasate într-un plan secund. În urmă cu 30 de ani, incluziunea devenea un subiect provocator pentru specialiștii în educație. În 1990, UNESCO începuse promovarea paradigmei educația pentru toți, prin care se dorea transformarea mediul școlar într-unul care să corespundă real nevoilor tuturor elevilor, fără discriminări, prețuind diversitatea și acordând șanse egale tuturor.

Trecerea de la segregare la integrare și, apoi, la incluziune reflectă schimbarea filosofiei și a politicilor educației (de la paradigma medicală, privind persoanele cu dizabilități la paradigma socială, care antrenează schimbarea mentalităților și a practicilor care privesc persoanele cu nevoi speciale). Educația incluzivă, specifică paradigmei sociale privind persoanele cu nevoi speciale, este interpretată ca o componentă a societății incluzive, „o societate în care diversitatea umană este recunoscută, acceptată și valorizată și în care indivizii și grupurile minoritare nu sunt marginalizate.” (Westwood, 2018, p. 1) Astfel, educația incluzivă încearcă să estompeze limitele conceptului de integrare, focalizându-se pe procesul continuu de perfecționare a calității educației oferite de instituția școlară, prin valorificarea și eficientizarea resurselor umane și materiale disponibile și îmbunătățirea serviciilor oferite. (Gherguț, 2013)

În același timp, școala incluzivă este o școală care asigură condițiile pentru ca toți copiii să-și poată atinge potențialul, bazându-se pe corectitudine. Echitatea înseamnă că diferența de performanță între elevi nu ține de mediul din care provin, ci din efortul pe care îl depun. Imaginea prezentată mai jos sugerează mult mai clar acest lucru:

- școală incluzivă este o școală în care toți elevii sunt incluși indiferent de sex, etnie, proveniență socio-economică sau nevoi educaționale;
- este o școală sigură (este asigurată starea de bine a elevilor, confortul psihologic);
- are un curriculum diferențiat/personalizat.

  Mel Ainscow (2005), cunoscut specialist în domeniul schimbării organizației școlare, analizează pe baza unor cercetări derulate de-a lungul mai multor ani, în diverse țări (Regatul Unit, Brazilia, India, China, România, Spania, Zambia), mecanismele care conduc sistemele de învățământ în direcția incluziunii. Cercetările au vizat aspecte legate de:
  - practicile la clasă;
  - perfecționarea continuă a profesorilor;
  - îmbunătățirea constantă a managementului (practica leadership-ului);
  - schimbările sistematice privind rolul școlii în comunitate.

Incluziunea este un proces. Incluziunea trebuie interpretată ca o permanentă căutare a unor modalități mai bune de a răspunde diversității. Este vorba despre a învăța cum să trăiești cu diferența și despre a învăța cum să înveți din diferență. În acest fel, diferențele sunt văzute într-un mod pozitiv, ca un stimulent pentru promovarea învățării în rândul copiilor și al adulților;

Majoritatea specialiștilor recomandă ca, în abordarea elevilor cu cerințe educaționale speciale, profesorii să respecte anumite condiții generale:

- să identifice (să recunoască și să accepte!) corect problema elevului;
- să evalueze punctele tari și slăbiciunile elevului;
- să elaboreze un plan (plan de învățare individual) cu obiectivele, orarul şi strategiile stabilite pentru acel elev, valorificând punctele tari ale elevului; să monitorizeze progresul făcut de elev, iar apoi să plănuiască pasul următor.

Un alt aspect important este adaptarea curriculară,care trebuie să se bazeze pe o bună cunoaștere a profilului psihopedagogic al copilului pentru a putea proiecta, implementa și evalua activități didactice cu impact asupra elevului. Procesul de adaptare curriculară este mult mai complex decât pare la o primă vedere şi presupune acțiuni sincronizate pe multiple planuri: didactic, social, psihologic. Este important de subliniat faptul că, în cazul elevilor cu CES, accentul trebuie pus nu atât pe dezvoltarea cognitivă, cât mai ales pe dimensiunea socio-relațională, care poate deveni bază pentru dezvoltarea globală a copilului/elevului și îi poate asigura acea stare de bine necesară menținerii echilibrului psihic. Unii profesori par să întâmpine mai puține dificultăți decât alții în crearea unei ambianțe eficace de învățare pentru elevii lor. O clasă bine condusă, cu un potențial redus de comportament necorespunzător poate prin ea însăși avea efecte benefice atât asupra procesului de învățare, cât și asupra performanței. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor.

Şi copiii diferiţi au drepturi egale cu ceilalţi, iar o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simţit încă acest lucru. Separarea ne limitează înţelegerea reciprocă. Familiaritatea şi toleranţa reduc frica şi respingerea favorizând relaţii de comunicare şi colaborare în beneficiul tuturor. Câţi suntem pregătiţi (părinţi, cadrele didactice, copii) pentru diversitatea existentă în fiecare grupă/clasă şi cât de bine sunem pregătiţi să o acceptăm? Educaţia incluzivă vine să sprijine acest aspect deoarece ea se centrează mai ales pe învăţarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viaţa cotidiană, într-o manieră cooperantă şi solidară, unde procesul de învăţare este realizat în spiritul respectului şi acceptării celor din jur.

Bibliografie

1.Baban A. (1998), ”Stres şi personalitate”, Cluj-Napoca: Presa universitară clujeană

2. „Integrarea școlară a copiilor cu CES”-Broșură rezumativă, Titlul proiectului: „Profesori pregătiți, profesori motivați! ”Editorul materialului: Fundația Romanian Angel Appeal

Specificul limbajului la copiii deficienţi mintali

Ilia Angelica
Colegiul Național „Traian Lalescu” Reșița

Indiciul cel mai frecvent de nedezvoltare normală a copilului în primii ani de viaţă este apariţia întârziată a vorbirii. Nu orice întârziere în dezvoltarea vorbirii este un indiciu cert al deficienţei mintale, deşi cea mai frecventă cauză a apariţiei întârziate a vorbirii o constituie deficienţa intelectuală. Acelaşi fenomen poate însă fi cauzat şi de alte cauze ca: de anumite boli, de anumite deficienţe organice, de insuficienţa stimulare a vorbirii din partea anturajului, de trăirea unui soc afectiv etc.

Rezerva în stabilirea unei relaţii directe între nivelul intelectual şi dezvoltarea limbajului este justificată şi de faptul că limbajul este un fenomen deosebit de sensibil la condiţiile educative în care se dezvoltă copilul. Corelaţia dintre nivelul intelectual şi dezvoltarea limbajului este mai mare după etatea mintală de 7 - 8 ani.

În aprecierea nivelului de dezvoltare a diferitelor componente ale limbajului este necesar să se ţină seama de faptul că procesul de comunicare este influenţat de condiţiile în care se realizează. De exemplu, lungimea frazei unui copil nu este aceeaşi în convorbirea lui cu un adult şi în convorbirea cu un alt copil. Din această cauză, atunci când se examinează nivelul de dezvoltare a limbajului sunt necesare condiţii identice pentru toţi subiecţii.

În ceea ce priveşte tulburările de limbaj, se consideră că, în general, nu există la copiii deficienţi mintali tulburări de limbaj cu caracter patognomonic, adică tulburări care nu le întâlnim şi la normali. Deosebirea constă în faptul că la deficienţii mintali tulburările se menţin şi la o vârstă mai înaintată. În al doilea rând, la deficienţii mintali se întâlneşte la acelaşi individ un complex de mai multe deficienţe, ceea ce face ca uneori vorbirea lor să fie greu de înţeles.

Deficienţele limbajului la copiii deficienţi mintali apar sub mai multe aspecte şi anume:

1. al percepţiei şi înţelegerii vorbirii interlocutorului;
2. al volumului vocabularului;
3. al complexităţii frazelor;
4. al expresivităţii vorbirii;
5. al articulării;
6. al fonaţiei şi al ritmului vorbirii;
7. al mijloacelor auxiliare de comunicare.

Cu cât gradul deficienţei mintale este mai pronunţat, cu atât frecvenţa tulburărilor de limbaj este mai mare. Discutată este şi problema dacă deficienţele limbajului de la deficienţii mintali sunt sau nu similare cu cele ale copiilor normali de o vârstă mai mică dar cu acelaşi nivel intelectual. Astfel, cercetările arată că deficienţii mintali obţin rezultate mai slabe la următoarele probe:

- numirea obiectelor familiare;
- definirea cuvintelor (a noţiunilor);
- diferenţierea şi reproducerea sunetelor vorbirii;
- în lungimea şi complexitatea frazei.

În plus, la deficienţii mintali s-au găsit unele moduri de comunicare absente la normalii cu acelaşi nivel intelectual, ca de exemplu răspunsuri inadecvate la întrebări, utilizarea gestului în locul cuvântului şi manifestări de pseudovorbire (polisilabe fără semnificaţie).

În legătură cu particularităţile diferitelor aspecte ale limbajului la copiii deficienţi mintali, distingem următoarele aspecte.

Vocabularul copiilor deficienți mintali este mai limitat decât cel al normalilor, mai ales sub aspectul cuvintelor-noțiuni cu caracter abstract. Astfel, adeseori, aceste cuvinte-noțiuni cu caracter abstract sunt utilizate în mod defectuos într-un context diferit de cel în care le-au învățat.

În vocabularul deficienților mintali sunt sărac reprezentate cuvintele-notiuni care desemnează mărimea, relațiile spațiale, caracteristicile psihice.

Deficienții mintali utilizează în mod frecvent pronumele demonstrativ asta, ala sau termeni nespecifici, ca de exemplu om în loc de bătrân, bărbat, copil.

Cu cât partea de vorbire este lipsită de un suport concret, cu atât utilizarea ei este mai sporadică. De aceea se observă frecvența predominantă a substantivelor față de celelalte părți de vorbire.

Și în ceea ce privește substantivele se remarcă o serie întreagă de imprecizii datorate unor generalizări greșite ca, de exemplu, spun unghiile pisicii în loc de ghiare sau părul pisicii în loc de blana pisicii sau, adeseori, indică în loc de denumirea obiectelor, acțiunea lor.

Numărul de verbe de care dispun deficienții mintali este mult mai mic decât la normali.

Din cauză că și adjectivele utilizate de deficienții mintali sunt puține, vorbirea lor este lipsită de coloratura afectivă și stilistică. Deficienții mintali aplică uneori adjectivele în mod inadecvat sau pentru determinarea unor insușiri neesențiale.

Copii deficienți mintali manifestă deficiențe și sub aspectul capacității de a înțelege comparațiile, metaforele și epitetele. Deși le plac textele literare, nu sunt capabili să justifice de ce le plac aceste texte, nesesizând figurile de stil. Deficienții mintali nu observă prezența unui cuvânt nou, întrucât îl confundă cu altul cunoscut. Desprinderea sensului din context se realizează cu atât mai greu, cu cât în fragmentul respectiv sunt mai multe cuvinte necunoscute și cu cât situația redată este mai puțin familiară.

O altă problemă o constituie discrepanța dintre vocabularul activ și cel pasiv, fenomen ce este mult mai accentuat la deficienții mintali. Astfel, în vorbirea spontană sau în răspunsurile la întrebări la elevii din școala specială se actualizează cuvintele cu circulația cea mai largă.

Unele particularități ale limbajului deficienților mintali rezultă din deficiențele limbajului ca atare iar altele decurg din deficiențele altor aspecte de ordin psihic. Așa de exemplu, utilizarea greșită a unui cuvânt nu este determinată întotdeauna de absența sensului adecvat din limbajul activ, fenomenul poate să apară și datorită unei lipse de mobilizare, așa cum se poate întâmpla la normali din cauza oboselii, sau poate să apară și din cauză că asociațiile sunt la deficienții mintali extrem de libere și necontrolate.

Fraza copiilor deficienți mintali, atât în limbajul scris, cât și în cel oral, se distinge printr-un număr cât mai mic de cuvinte.

Se constată, de asemenea, și alte greșeli, cum ar fi omiterea subiectului, omiterea predicatului sau repetarea subiectului și a predicatului.

În general, elevii deficienți mintali nu folosesc propoziții secundare, sau, chiar dacă le folosesc, acestea au o structură foarte simplă. În ceea ce privește legătura dintre propoziții, se observă faptul că aceasta nu se face, în general,

prin conjuncții sau se efectuează prin conjuncții simple (și). Construcția deficitară a frazei apare în modul cel mai evident mai ales atunci când sunt puși în situația de a formula o întrebare.

Condițiile psihologice care trebuie respectate în munca de corectare a vorbirii și de dezvoltare a limbajului la deficienții mintali.

Datorită deficiențelor intelectuale, activitatea de corectare a vorbirii se realizează cu mai mare dificultate decât la copiii normali. Cu toate acestea, efectele pozitive ale activității de dezvoltare a limbajului de corectare a vorbirii sunt dovedite chiar și la deficienții mintali profunzi.

Întrucât limbajul este un fenomen complex, activitatea educativă de dezvoltare și corectare a sa trebuie să fie multilaterală. Punctul de plecare îl constituie dezvoltarea unei motivații adecvate. În al doilea rând, activitatea educativă nu se poate reduce numai la corectarea articulării, a ritmului și a fonației, ci trebuie să urmărească dezvoltarea limbajului ca instrument al gândirii, ca mijloc de reglare a activității. În acest scop, o primă condiție o constituie îmbogățirea bagajului de reprezentări și stimularea activității de gândire. Exercițiile de vorbire nu vor avea, în acest caz, un caracter formal, nu se vor reduce la repetarea, mai mult sau mai puțin corectă, a unor cuvinte, ci se vor axa pe exprimarea unor impresii și idei personale.

Pentru a oferi un suport activității de vorbire, se vor utiliza cât mai multe obiecte, machete, imagini cu care subiectul acționează. Nu poate fi neglijată nici dezvoltarea capacității de susținere a unui dialog.

De mare importanță este și dezvoltarea capacității de a transpune în activitate ceea ce se recepționează prin limbajul scris. În acest scop, sunt utile propozițiile comenzi. Pentru dezvoltarea expresivității vorbirii sunt utile scenetele, piesele de teatru, iar elevii mai mari pot fi învățați să conducă teatrul de păpuși. Utilizarea telefonului (joc sau real) trezește interesul copiilor pentru o exprimare clară, le mărește atenția față de vorbirea interlocutorului.

Înregistrarea vorbirii copiilor și ascultarea ei constituie, de asemenea, o condiție pentru trezirea interesului față de exprimarea corectă.

Se pot organiza jocuri în care un copil imită anumite stări, iar ceilalți verbalizează ceea ce au văzut.

Corectarea deficiențelor articulatorii verbale poate fi mult ajutată dacă are loc în paralel cu corectarea motricității în general. Activitatea de corectare a vorbirii nu trebuie să se desfășoare sub forma unor exerciții formale. S-a dovedit că sunt mai utile sedințele de corectare efectuate în grup și care reproduc situații de viața.

Este important ca profesorul care execută activitatea de corectare a vorbirii să obțină cooperarea părinților și a celorlalte cadre didactice.

METODE DE LUCRU CU ELEVII CU NEVOI SPECIALE ÎN ŞCOALA INCLUZIVĂ

Florea Mihaela
Liceul Tehnologic Transporturi Cai Ferate, Craiova, Dolj

Şcoala incluzivă se referă în ses restrâns la integrarea tuturor copiilor, indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi deci de învăţare, într-o formă de şcoală. În sens larg, ea înseamnă preocuparea pentru ca fiecare copil să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul învăţării tuturor.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Şcoala incluzivă ridică învăţarea la rang de principiu general şi presupune înainte de orice acceptarea faptului că orice copil poate învăţa. Fiecare participant învaţă şi se dezvoltă prin faptul că interacţionează cu ceilalţi. Sursele învăţării, pentru fiecare, vin din relaţiile interumane şi din experienţa permanentă cu obiectele, cu semenii şi cu sine. Şcoala nu este un teritoriu al cunoştinţelor academice , ci şi unul al experienţelor practice si al relaţiiilor interumane.

Predarea este un act de cooperare, reflectie şi descoperire, la care participă atât profesorul (care poate coopera cu colegii săi) cât şi elevii unei clase. O resursă importantă pentru profesor în predare este cooperarea elevilor. Pregătirea predării şi de multe ori realizarea ei se completează cu cooperarea între profesori şi chiar cooperarea cu unii părinţi.

Fiecare şcoală care doreşte să fie deschisă şi flexibilă, abordând maniera incluzivităţii, trebuie să asigure, prin managementul pe care îl propune :

- o înţelegere reală a ceea ce este incluziunea, definirea procesului ca atare, nu numai o simplă plasare a copiilor împreună;
- să recunoască legăturile dintre educaţia incluzivă şi valorizarea diversităţii umane. Această manieră asigură promovarea ethosului şcolar care valorizează toţi copiii şi familiile lor ;
- să favorizeze un climat de sprijin flexibil si raspunsuri creative la nevoile / cerintele individuale. Lipsa de succes la răspunsurile iniţiale nu trebuie să constituie un motiv pentru a abandona incluziunea ci să devină un punct de plecare ;
- recunoaşterea incluziunii ca o parte a politicilor de egalizare a şanselor cu aranjamentele clare pentru implementare, fundamentare şi monotirizare ;
- să asigure ca toate dezvoltarile şcolilor si politicilor şcolare să ţină cont de principiile incluzivităţii ;
- să asigure ca admiterea copiilor cu cerinţe educateive speciale în structuri educative este orientată pozitiv şi cu sensibilitate. În unele cazuri trebuie să se ia în calcul prezenţa unui sprijin adecvat, a unui sfat potrivit si a unei orientări cât mai eficiente pentru a se asigura că toate nevoile copiilor sunt rezolvate pozitiv, că toţi copiii si părinţii trebuie să se simtă acceptaţi ;
- să lucreze în colaborare cu autorităţile locale si agenţiile pentru a identifica barierele posibile şi să ia în considerare cum pot fi mai bine depăşite ;
- să recunoască că schimbările în practicile educative vor necesita sprijinul întregului personal al scolii şi al comunităţii locale. Toţi trebuie implicaţi şi consultaţi în dezvoltarea incluzivă a şcolii ;
- să susţină accesul personalului la ocazii de dezvoltare profesională care să susţină / sprijine dezvoltarea unor practici incluzive.

În perspectiva şcolii incluzive înţeleasă ca şcoală care se deschide flexibil tuturor copiilor, dificultăţile de învăţare sunt considerate probleme normale în activitatea didactică. Rezolvarea lor este un prilej şi o provocare pentru profesori, elevi, managerii şcolii si ceilalţi factori implicaţi. Fiecare act didactic este o presiune asupra copilului şi trebuie completat cu un sprijin corespunzător.

Profesorii trebuie să pornească în rezolvarea problemelor din clasa de la următoarele acţiuni care determină maniera incluzivă :

- Legate de elev :
- cunoaşterea individualităţii în mod global şi pe anumite componente care dovedesc nevoia de interventie ;
- detectarea ariilor de dificultate în special când acestea sunt intermitente şi temporale.
- Legate de grup :
  - cunoaşterea relaţiilor din clasa sa ;
  - folosirea tehnicilor de negociere, cooperare , colaborare, comunicare în activităţile de grup ;
- Legate de propria sa persoană :
  - să-şi folosească experienţa într-un mod reflexiv si empatic;
  - să folosească colaborarea cu ceilalţi profesori si cu managerul şcolii;
  - să se informeze permanent de parctici şi teorii noi pe care să le implementeze în activităţile sale.

Valoarea educaţiei incluzive, pentru orice elev, constă în faptul că este împreună şi poate să colaboreze cu ceilalţi copii. Copiii cu cerinţe speciale au nevoie de sprijin. De aceea, ei nu vor avea decât de câştigat dacă activitatea de predare este orientată către nevoile lor speciale. Dar este destul de greu să asigurăm sprijin individual pentru aceşti copii, de aceea am selectat câteva metode de lucru cu elevii cu nevoi speciale :

a) În timp ce clasa lucrează la o activitate, profesorul se poate ocupa de unul sau doi copii, reluând cu acestia principalele puncte ale lecţiei sau ajutându-i să înceapă să rezolve singuri sarcina legată de subiectul lecţiei respective.

b) Copiii pot fi organizaţi pe grupe, pe nivele de abilitate. Profesorul poate trece de la un grup la altul, pentru a oferi asistenţă adecvată necesităţilor celor din fiecare grup.

De exemplu, la clasa a VI-a, avem o lecţie de fixare şi consolidare a adjectivului. Profesorul poate împărţi clasa în trei grupe în funcţie de abilităţi. Fiecare grupă primeşte fişe de lucru diferite.

- O primă fişă de lucru, cea pentru elevii mai capabili, ar putea cuprinde următorul exerciţiu :

Identificaţi funcţiile sintactice ale adjectivelor din textul următor :

“ Un zăvoi mare de plopi şi de anini umbreşte malurile frumosului râu. Străzile sunt lungi şi drepte. Copiii zglobii se joacă în iarba verde de pe malul râului.”

- A doua fişă, care este pentru elevii medii, ar putea cuprinde următorul exerciţiu :

Identificati adjectivele din textul următor şi subliniaţi-le cu o linie roşie :

« În livezile mănăstirii mai erau încă meri înfloriţi ; soarele îi pătrundea de o aburire trandafirie. Slujba dintâi se mântuise la biserica cea mare din cetăţuie. Clopotul bătrân începu a suna rar. »

- Fişa pentru elevii cu dizabilităţi psihice trebuie să cuprindă un exrciţiu mai uşor, cum ar fi un exerciţiu de acord :

Scrieţi forma corectă a cuvintelor din paranteză :

« Ici şi colo se ridică
Câte-un nour (albi) …… de praf
Străjuind şoseaua (mic) ……
Stâlpii (rară) ……. De telegraf. »

(G. Topârceanu, « La vânătoare »)

Lucrul pe grupe este un mod de a desfăşura aceeaşi lecţie, la nivele diferite, în funcţie de abilităţile copilului. În cazul elevilor cu cerinţe speciale sarcina de lucru pentru aceştia trebuie adaptată şi adecvată la cerinţele pe care le au şi ei trebuie lăsaţi să o rezolve în ritmul lor, în timp ce activitatea poate continua cu restul clasei.

Această modalitate trebuie folosită cu echilibru, deoarece adeseori gruparea după abilităţi tinde să dea naştere la « etichetare » iar copiii vor învăţa foarte repede să se identifice cu grupul de « învingători » sau de « învinşi ». În acelaşi mod se pot alcătui însă grupuri mixte, astfel încât fiecare copil, prin ceea ce are de făcut să contribuie la sarcina grupului. Dacă în clasă avem copii care au tendinţa de a se mişca prin clasă, cea mai bună strategie, pe lângă aceea de a-i muta lângă perete sau lângă alţi copii, pentru a nu putea ieşi foarte uşor, este aceea de a-i da copilului sarcini pe care să le rezolve şi pe care să le înţeleagă, ca de pildă să împartă fişe de lucru celorlalţi copii, să se ocupe de ordinea din clasă, astfel încât tendinţa de a se mişca în timpul orei să fie direcţionată către un comportament adecvat.

c) Copilul cu cerinţe speciale poate lucra împreună cu un alt coleg mai capabil, care, după ce şi-a terminat sarcina pe care a avut-o el de rezolvat, îl poate ajuta să-şi organizeze munca. Ambii elevi sunt angajaţi în acest fel. Acest mod de lucru este cunoscut sub denumirea de « învăţarea elev-elev ».

d) Se pot uni câte două clase. Unul dintre profesori lucrează cu toată clasa, iar celălalt se ocupă de câte un elev, sau de un grup mic de elevi, care are nevoie de sprijin.

e) Dacă şcoala are posibilitatea de a lucra cu profesori resursă sau cu profesori specialişti, aceştia pot fi solicitaţi să ajute profesorii şcolii în planificarea şi proiectarea lecţiilor şi la stabilirea metodelor de predare-învăţare adecvate. Aceştia pot fi solicitaţi, din când în când si pentru a oferi sprijin individual unor elevi din clasă.

f) În ţările mai dezvoltate, şcoala angajează asistenţi pentru profesori, care lucrează în clasă cu profesorul respectiv. Este foarte important ca între profesor şi asistent să existe o bună comunicare şi o planificare preliminară a modului de lucru. În aceeaşi măsură, însă, prezenţa unui asistent în timpul orelor de clasă poate fi un element de inhibiţie pentru elevul cu cerinţe speciale, care ar putea avea reţineri în participarea activă la ore, dacă lecţiile nu sunt organizate astfel încât fiecare elev să se simtă parte a grupului clasei.

Bibliografie

1. Ungureanu, D., Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000
2. Vrăşmaş, T., Învăţământul integrat şi / sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti, 2001
3. Vrăşmaş, T., Şcoala şi educaţia pentru toţi, Editura Miniped, Bucureşti, 2004

Legile fizicii aplicate în circulatia rutieră.

Prof. Maria BUZAN
Liceul Teoretic “Petru Maior” Gherla

Fizica, în calitate de ştiinţă a naturii, încearcă să explice fenomenele înconjurătoare, elaborând legi, principii şi modele necesare studiului. De asemenea, pe baza observaţiilor sistematice sau a experimentelor, fizica poate emite predicţii sau noi legi şi principii.

Fizica nu poate exista fără matematică. Fiind o ştiinţă exactă, fizica foloseşte aparatul matematic atât în enunţuri cât şi în elaborarea şi rezolvarea problemelor sau situaţiilor noi.

Relaţia fizicii cu matematica este complexă: matematica este prezentă cu suport algebric în orice enunţ al unei legi sau al unui postulat, matematica oferă geometrie plană sau în spaţiu pentru mecanică sau optică şi, în sfârşit, matematicile superioare reprezintă fundamentul fizicii teoretice, a fizicii plasmei şi al altor ramuri ale fizicii care sunt tratate la nivel de învăţământ superior.

Fizica se dezvoltă prin îmbinarea a două metode care se completează reciproc: experiența practică și analiza matematică.

Importanța matematicii ca metodă științifică poate fi reflectată în fizică în două forme:

- Exprimarea legilor fizice prin formule matematice și folosirea formulelor ăi operațiilor matematice pentru rezolvarea problemelor de fizică.
- Deducerea matematica a unor legi fizice sau a consecințelor lor.

Formula matematica serveste la înregistratrea relațiilor dintre mărimile fizice și pentru efectuarea calculelor. Scopul formulelor în stiinta este mecanizarea operațiilor. În deducerea unei legi fizice, importanța ce se acordă experienței trebuie corelată cu aparatul mathematic.

In lucrarea de fata am prezentat aplicatii ale legilor fizicii și matematicii în viața cotidiană analizând situații ce impun aplicarea unor legi ale fizicii și efectuarea unor calcule pentru stabilirea unor adevaruri în problemele de circulație

Circulaţia cât mai fluentă şi fără accidente pe drumurile publice a autovehiculelor este deziderатul permanent al societăţii moderne. Dar, din păcate, există suficiente abateri de la reglementările legale privind circulaţia pe drumurile publice, care de multe ori se soldează cu accidente.

Stabilirea adevărului în legătură, în special, cu vitezele pe care le aveau autovehiculele atunci când erau implicate într-un accident sau atunci când s-au încălcat unele prevederi legale privind circulaţia, după consumarea faptelor ca atare, se poate face pentru multe cazuri concrete, folosind cunoştinţele elementare de mecanică din fizică.

Ne vom referi la două cazuri, dintre care al doilea fiind mai deosebit.

1. ***Un automobil afirmă că deplasându-se pe o porţiune de şosea orizontală şi plană, spre a evita un accident, a redus viteza automobilului pana la 72 km/h la zero pe distanţa de 16 m.***

Putem oare să credem afirmaţia făcută de automobilist?

Pentru simplificarea raţionamentelor pe care o să le facem vom neglija frecările cu aerul.

Pentru a da răspunsul la întrebarea pusă putem aplica, de pildă, teorema variaţiei energiei cinetice pe distanţa de frânare a automobilului:

$$\frac{m\upsilon_1^2}{2} - \frac{m\upsilon_0^2}{2} = -F_f d, \qquad (1)$$

Unde m este masa automobilului, d-distanţa de frânare, υ_1=0 - viteza automobilului în punctul în care acesta se oprește, υ_0 - viteza automobilului în momentul în care acesta începe să frâneze, iar F_f - forţa de frecare la alunecare între roţile automobilului și șosea.

Deci: $$\frac{m\upsilon_0^2}{2} = F_f d. \qquad (2)$$

Dar $F_f = \mu mg$, în care μ este coeficientul de frecare la alunecare, iar g-acceleraţia gravitaţiei terestre.

Ca urmare, $$\frac{m\upsilon_0^2}{2} = \mu mgd \Rightarrow \mu = \frac{v_0^2}{2gd} \qquad (3)$$

Luând în considerare datele numerice considerate, din (3) rezultă:

$$\mu = \frac{400}{2 \cdot 9{,}81 \cdot 16} \cong 1{,}27; \upsilon_0 = 72km/h = 20m/s \qquad (4)$$

Rezultatul (4) este imposibil, deoarece întotdeauna $\mu < 1$. La frânarea roţilor pe asfalt uscat, de exemplu, $\mu = 0{,}28 \div 0{,}76$.

Aşadar, automobilistul în cauză nu poate fi crezut. Exemplul prezentat constituie în acelaşi timp o problemă cu datele de intrare incompatibile.

Într-adevăr ţinând seama de valorile practice ale lui , distanţa de frânare rezultă din (3):

, $$d = \frac{\upsilon_0^2}{2\mu g} \qquad (5)$$

şi este mai mare de 16 m pentru datele numerice considerate

2. *Un conducător auto circulând pe o șosea rectiline și orizontală, oprit de un agent de circulație pentru că n-ar fi respectat viteza legală in localități, v = 60 km/h, susține că ar fi circulat regulamentar.*

În automobil agentul de circulație a găsit un vas în formă de cilindru circular drept fixat rigid, prin baza sa, de podeaua automobilului și care avea diametrul bazei d = 40 cm, înălțimea h = 50 cm si avea apă până la jumătate. Punctul cel mai înalt al peretelui interior udat al vasului era la h_1 = 22 cm deasupra apei. Dupa începerea frînării, automobilul a mai parcurs s = 15 m până la oprire, ceea ce s-a putut constata prin urmele lăsate de cauciucuri pe șosea.

Evident, se pune întrebarea: cine a avut dreptate?

Pentru stabilirea adevarului, trebuie să constatam că în timpul frânării intervine forța de inerție F_i, iar suprafața apei (oglinda acesteia) din vas ia forma A_1B_1 (fig. 8), astfel că punctul cel mai înalt B_1, al peretelui interior udat al vasului, este definit prin cota BB_1 = h_1 deasupra apei.

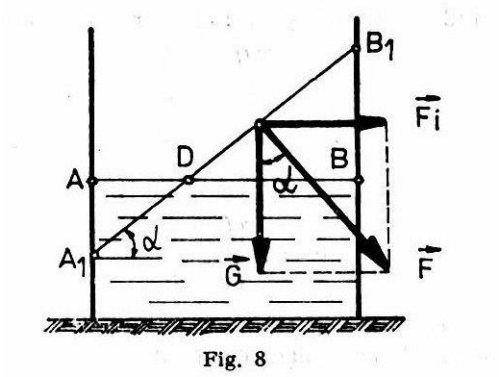

Fig. 8

Pentru a lua drept bună indicația dată de nivelul atins de apă în timpul frânării, este necesar ca:

$$h_1 + \frac{h}{2} \le h \Rightarrow h_1 \le \frac{h}{2} \qquad (1)$$

deoarece în caz contrar apa va curge din vas, chiar dacă vasul are o poziție fixă.

Se observă că relația (1) este îndeplinită de datele numerice luate în considerare:

$$h_1 = 22cm < \frac{h}{2} = \frac{50}{2} = 25cm$$

Este de asemenea de presupus ca nu s-a intervenit asupra vasului de nici o persoană din cele aflate in discuție sau eventual alte persoane ce s-ar fi aflat in automobil.

O particulă de apă, de masă m, aflându-se în echilibru dinamic pe suprafața A_1B_1, rezultanta $\vec{F} = \vec{G} + \vec{F}_i = m(\vec{g} + \vec{a})$, este perpendiculară pe suprafața *A1B1*. Rezultă că

$$tg\alpha = \frac{F_i}{G} = \frac{a}{g} \Leftrightarrow a = g * tg\alpha \qquad (2)$$

Conform formulei lui Galilei, viteza cu care circula mobilul în momentul în care a început frânarea era:

$$\upsilon = \sqrt{2as} \quad (3)$$

Înlocuind (2) în (3) și ținând seama că, potrivit (fig. 8),

$$tg\alpha = \frac{BB_1}{OB} = \frac{h_1}{\frac{d}{2}} * \frac{2h_1}{d},$$

avem:

$$\upsilon = 2\sqrt{g\frac{h_1}{d}s}$$

Numeric rezultă $\upsilon \cong$ *18 m/s=64,8 km/h* $> \upsilon_M$ *=60 km/h și deci agentul de circulație a avut dreptate.*

Bibliografie:

1. Romulus Sfinchi, Caleidoscop de fizică, Editura Albatros, Bucuresti, 1988;
2. http://www.scritub.com/stiinta/fizica/Aplicatii-ale-matematicii-in-f7412231022.php

Informaţia şi educaţia

Bibliotecar/documentarist Crăciun Mariana
Liceul Tehnologic ”Liviu Rebreanu” Bălan.Harghita

Trăim realmente într-un ritm nemaiîntâlnit de-a lungul existenţei acestei omeniri, un ritm ameţitor la care este supusă generaţia noastră, generaţie care chiar dacă parţial se adaptează greoi, se adaptează totuşi, prin latura societăţii care acumulează mult mai rapid elementele motoare ale progresului şi care le foloseşte cu eficienţă pentru crearea unor noi pârghii de împingere a societăţii spre progres.

Diferenţa de transmitere a unui mesaj de tipul aprinderii focurilor din deal în deal, spre a vesti apropierea duşmanului, până la depistarea în câteva fracţiuni de secundă la NASA, că într-un punct de anumite coordonate pe glob, a fost amorsată o rachetă nucleară, iar până când operatorul realizează gravitatea situaţiei, se şi stabileşte măsura în replică computerizată, au trecut câteva sute bune de ani, în timp ce între tehnologiile analoge şi cele digitate au trecut doar câţiva ani, însă saltul calitativ, echivalează nu zeci ci secole.

De aceea cercetătorii au luat foarte în serios studierea acestui fenomen raportat la elementul timp.

„Ceea ce va caracteriza societatea informaţiei va fi informaţionalizarea tuturor structurilor, demonopolizarea informaţiei. Criza de identitate este alimentată tocmai de faptul că unii nu acceptă înlocuirea modelului identităţii prin izolare, cu modelul identităţii prin raportare şi cooperare. Procesul este însă istoric.”[4]

Este justificată şi apreciată informaţia sub toate formele ei în dezvoltarea societăţii. De aceea am considerat găsirea unui exemplu simplu, dar concludent pentru anumite explicaţii la întrebări uneori nepuse, dar simţite ca nişte noduri, pe un fir neprelucrat suficient. Plecând de la simplu spre complex, ştim că nimeni nu s-a născut învăţat şi că pentru a ajunge un mare om de cultură, savant, inventator, producător de informaţie, în primul rând trebuie să fii un mare consumator de informaţie. După acumulările necesare pe măsură ce aceste informaţii prelucrate aduc ceva nou, anumite îmbunătăţiri, progresul materializat sub diferite forme, se va întoarce ca informaţie la un anumit nivel pe această scară a acumulărilor.

Dacă ne referim la nivelul primar şi mediu de acumulare a informaţiei, şcoala are rolul principal în acest proces destul de complex.

Informaţii apar de peste tot, la fiecare pas, dar nicăieri, în macrosocietate nu este mai bine structurată ca în sistemul de învăţământ de toate gradele.

Folositoare pot fi informaţiile de pretutindeni (mass-media, strada, vecinătatea, etc.), dar de foarte multe ori pot avea caracter nociv, mai ales într-o societate cu nişte mentalităţi în transformare, cu sechele profunde în domeniul cultural, dar mai ales civic, şi cu o sete aproape periculoasă de „nou”, cu atât mai mult într-un oraş, nu de mult monoindustrial, cu un comportament specific, simplist de tipul oraşelor miniere, cu o structură socială eterogenă şi etnic cu tendinţe de divizare. Schimbările care au avut loc în ultimii ani în plan economic, au produs mutaţii în plan social şi implicit în cel al informaţiei, fenomen care nu este caracteristic numai comunităţilor de acest gen. Reţinem o observaţie de specialist şi de care trebuie să ţinem seama permanent:

„Fără un management competent, modern, superior, zona negativă a forţelor schimbării ar putea provoca involuţii păgubitoare. Schimbarea necontrolată, haotică, poate conduce la dezordine şi regres. Dacă structurile documentare au jucat un rol esenţial în dezvoltarea cunoaşterii este şi pentru faptul că ele s-au centrat pe stabilitatea

[4] **Stoica, Ion** – „Bibliotecile şi criza de identitate”în ***STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII,* p.1**

seculară a cărţii şi a deprinderilor intelectuale legate de carte. Permanenta schimbare a cadrului şi a tehnologiilor poate declanşa o mişcare, mai degrabă destructurantă, abia accesibilă celor bogaţi şi insuportabilă pentru cei săraci. Rezultatele pe termen lung ale goanei după forme superficiale ale noului pot fi la antipodul aspiraţiei pentru globalizarea fluidă a transferului de informaţii.”[5]

În mediul la care fac referire, din păcate discrepanţele sociale sunt accentuate, iar în directă proporţionalitate şi perceperea informaţiei are aceeaşi ruptură. Chiar dacă lucrurile merg relativ bine, totuşi numărul celor care nu au citit o carte, un ziar sau nu au scris un rând de zeci de ani este mult mai mare decât media pe ţară, singura sursă fiind televizorul, atât de controversat în ultima perioadă. Iată de ce în aceste codiţii rolul educaţiei creşte enorm, şcoala devine prioritatea numărul unu, cel puţin pentru copii şi tineret. Ani mulţi economia, viaţa socială, cultura au mers, după anumite şabloane, în acelaşi sens, chiar dacă nu cu acelaşi ritm. Modificările structurale din punct de vedere politic de după 1989, au dus la prăbuşirea economică a zonei, la discrepanţe sociale şi la convulsii.

Singurul factor de legătură, pentru a împiedica dezmembrarea sistemului, a rămas informaţia care la acea vreme era incredibil de „fragilă” , de dorită şi căutată.

De aceea: ***„În cazul particular al nevoii de informare se poate spune ca existenţa informaţiilor propuse utilizatorilor determină sentimentul de „lipsă” şi crearea disponibilităţilor psihice, intelectuale şi economice pentru a investi în informaţie. Considerând nevoia ca o lipsă subiectivă, anumite bunuri considerate secundare, cum ar fi informaţia, pot fi apreciate ca esenţiale de către anumite categorii de utilizatori sau în anumite societăţi, cu grad de dezvoltare mai înalt.”*** [6]

Primul rol a revenit dascălilor pentru orientarea tinerilor spre un alt segment al lecturii, la baza căruia a stat, stă şi va sta de-a pururi biblioteca. Scoaterea din rafturile prăfuite a unor cărţi de valoare, neincluse în programe şcolare sau lecturi suplimentare a fost cel mai înţelept lucru făcut de profesori şi de bibliotecari. Era timpul ca până la lansarea unor programe de deschidere totală spre orice tip de informaţie, să se folosească întreg patrimoniul existent, dar şi reînnoirea continuă, completarea colecţiilor, un aspect destul de anevoios atunci, dar care are aceeaşi valabilitate şi astăzi. Una dintre observaţiile specialiştilor arată:

„Un lucru important, direct legat de protecţia culturii scrise, deopotrivă a producătorilor şi a consumatorilor, este completarea colecţiilor, care se confruntă cu numeroase probleme: alocaţiile bugetare nu sunt puse de acord cu evoluţia preţurilor, sistemul de informare anticipativă ca şi cel de difuzare sunt deficitare; modalităţile de plată exclusiv prin virament fac dificilă procurarea publicaţiilor şi cărţilor ce se desfac cu bani cash; sistemul de anticariat se pulverizează într-o multitudine de iniţiative private, la preţuri necontrolate şi în absenţa unor spaţii comerciale de profil, care să permită fluenţa informării, contactul ritmic şi completarea retroactivă coerentă; alocaţiile valutare pentru procurarea de cărţi din import sunt în continuă scădere, nepermiţând o viziune ştiinţifică şi proiectivă în acest sens.”[7]

Este evident că forfota schimbărilor a afectat tot ce era sensibil dar mai ales vulnerabil, gândirea acumulată de milenii nu a însemnat mare lucru pentru anumite segmente ale puterii, mai ales prin vremelnicia sa. Un timp, putere a

---

[5] **Stoica, Ion** – **„Bibliotecile şi criza de identitate”** în ***STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII,* p.1**

[6] Mandeal, Rodica – „Studiul utilizatorilor de informaţii” în *STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII,* p.2
4-Popescu, Cristina – „Biblioteca şi cititorii” în ***STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII,* p.3**

însemnat acumulare de averi, dar nu culturale sau ştiinţifice, ci pecuniare, ne mai întrebăm de ce era nevoie de noi viziuni în gestionarea informaţiei?

De aceea mi s-a părut important să prezint o traiectorie mai puţin visată la un moment dat, dar pe care se află în derulare un proces complex, benefic, şi de mare viitor.

Liceul Tehnologic „**Liviu Rebreanu**” din Bălan, fost specializat numai în minerit, şi-a propus, a realizat, continuă să-şi propună şi să realizeze continuu, proiecte de atenuare a impactului cu noua societate.

BIBLIOGRAFIE

1. Stoica, Ion _ **„Criza în structurile infodocumentare. Sensuri şi semnificaţii contemporane”,** Constanţa, Ex Ponto, 2001
2. Stoica, Ion – „**Bibliotecile şi criza de identitate**” în *STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII,*
3. Mandeal, Rodica _ „**Studiul utilizatorilor de informaţii”** în *STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII,*
4. Popescu, Cristina – „**Biblioteca şi cititorii”** în *STUDII DE BIBLIOLOGIE ŞI ŞTIINŢA INFORMĂRII*

Adaptarea curriculumului şcolar la elevii cu CES

Prof. preuniv. dr. Mihaela Vatamanu
Școala Gimnazială „Ion Simionescu”, Iași

În cazul elevilor cu cerințe educative speciale, curriculumul școlar trebuie să vizeze un grad cât mai mare de flexibilitate, pentru a permite fiecărui elev să avanseze în raport cu propriile capacități de învățare. Pornind de la acest deziderat, este firesc ca fiecare dintre componentele pe care se sprijină curriculumul (obiective, conținuturi, metode, evaluare[8]) să fie regândită în funcție de nevoile speciale ale acestor elevi.

În primul rând, în adaptarea curriculumului școlar pentru elevii cu cerințe speciale trebuie să se țină seama de tipul și gradul deficienței. Astfel, adaptarea curriculumului se va face în două direcții majore: prin simplificare sau prin extensiune.

Pentru elevii cu deficiențe severe sau cu deficiențe grave asociate se recomandă folosirea unui curriculum special, bazat pe simplificarea conținuturilor. Astfel, din curriculumul general adresat copiilor obișnuiți vor fi selectate doar acele conținuturi care pot fi înțelese și însușite de elevii cu cerințe speciale, renunțându-se la alte conținuturi cu un grad ridicat de complexitate. Întregul conținut va fi accesibilizat, astfel încât să poată fi în concordanță cu capacitatea de înțelegere a elevilor.

În schimb, în cazul elevilor cu deficiențe senzoriale sau fizice, adaptarea curriculumului se face prin extensiune, deoarece acești copii sunt normal dezvoltați din punct de vedere intelectual. Astfel, pe lângă curriculumul comun tuturor elevilor, sunt introduse o serie de activități specifice, unele cu rol terapeutic, iar altele care vizează integrarea socială a acestor elevi. De aceea, în funcție de deficiența copilului, se vor face ore de fizioterapie, kinetoterapie sau alte activități care au în vedere demutizarea, însușirea alfabetului Braille, a dactilemelor etc. De asemenea, un rol deosebit de important îl au activitățile referitoare la buna inserție socială a acestor elevi. De aceea, sunt necesare activități care să dezvolte deprinderi de autonomie și igienă personală, deprinderi de muncă, încrederea în propria persoană, autocontrol, capacitatea de reacție la diferite situații de viață, relațiile interpersonale, educarea abilității pentru diverse jocuri și petrecere a timpului liber.

În afară de analiza tipului și a gravității deficienței, adaptarea conținuturilor educației trebuie să mai țină cont și de alte aspecte. De o reală importanță este aprecierea decalajului vârstei cronologice și a celei mintale. Numai așa se va putea stabili în mod clar de la ce nivel trebuie să înceapă/ continue educația copilului. Un alt aspect necesar pentru stabilirea traseului educativ al copilului este cel referitor la experiența de viață a acestuia în familia din care provine: gradul de implicare a familiei în dezvoltarea intelectuală și socială a copilului, preocuparea față de nevoile speciale ale acestuia, asigurarea condițiilor afective și materiale, disponibilitatea de a colabora cu instituția școlară. Nu în ultimul rând, trebuie analizată ruta școlară a elevului: dacă a urmat sau nu programul învățământului preșcolar/ al unei școli, rezultatele școlare, situații de insucces școlar etc.

Dincolo de aceste aspecte generale, practica a arătat că există o serie de repere fundamentale de care trebuie ținut cont în scopul eficientizării procesului de învățare pentru elevii cu cerințe speciale: promovarea în clasă a unui mediu

[8] Cf. Constantin Cucoș, *Pedagogie*, ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006, p. 182.

pozitiv de lucru, dozarea instruirii, folosirea unor metode și procedee cât mai diverse, folosirea unui material intuitiv[9]; învățarea interactivă, elaborarea în comun a obiectivelor învățării; demonstrația, aplicația și feed-back-ul; modalitățile de sprijin în actul învățării; evaluarea continuă a învățării[10].

Este cunoscut faptul că acești elevi suferă de cele mai multe ori de un complex de inferioritate, concretizat prin stimă de sine scăzută, neîncredere în forțele proprii, abilități inadecvate de comunicare, timiditate etc. Tocmai de aceea, este absolut necesar ca toate activitățile să se desfășoare într-un mediu cât mai cald, astfel încât elevul să se simtă în siguranță și să aibă curajul să spună ceea ce gândește sau simte. Pentru început, este indicat să se facă uz de unele comportamente cu care copilul respectiv este familiarizat, pentru a nu se produce un șoc prea mare prin explorarea unui mediu în totalitate nou, cu reguli necunoscute.

Capacitățile de învățare ale elevilor cu dizabilități sunt mai scăzute față de cele ale unui elev obișnuit. În acest sens, este absolut necesar ca toate activitățile să fie organizate după principiul de la simplu la complex, de la ușor la greu, de la cunoscut la necunoscut, de la concret la abstract. În cazul elevilor cu cerințe educative speciale, se pune accent pe lucrul cu materiale intuitive. Noțiunile abstracte sunt mai greu de înțeles pentru elevii cu deficiențe. De aceea, dintre metodele folosite, un rol deosebit îl au demonstrația și aplicația. Ei pot să înțeleagă mai bine doar ceea ce văd cu proprii ochi (dacă nu au deficiențe de văz), ceea ce aud (dacă nu au deficiențe de auz), ceea ce ating. Așadar, este bine ca elementele afirmate să poată fi demonstrate, vizualizate. Sunt indicate în acest sens obiecte naturale din mediul înconjurător (animale vii sau conservate, ierbare, insectare etc.), mulaje, hărți, planșe sau diverse imagini. De asemenea, se poate utiliza calculatorul, pentru vizualizarea elementelor despre care se vorbește, în cazul în care nu sunt deficiențe de vedere. Este necesar ca acești elevi să fie obișnuiți să se comporte cât mai normal posibil, să fie obișnuiți cu situații de viață cotidiană. Tocmai de aceea, se impune ca toate cunoștințele acumulate să fie puse, pe cât posibil, în practică. Când acest lucru nu se poate realiza, este bine să se folosească cel puțin jocul de rol. De exemplu, la ora de limba și literatura română, în momentul în care se discută regulile dialogului sau diferențele dintre dialogul formal și cel informal, elevii își pot atribui diferite roluri (la alegere), fiind puși în postura de a se descurca, de a relaționa cu ceilalți, de a găsi soluții la problemele care intervin. O altă metodă indicată în lucrul cu elevii cu nevoi speciale este aceea a povestirii. Elevii vor fi solicitați în permanență să povestească ceea ce s-a discutat, să prezinte conținutul unui text, să relateze o întâmplare din experiența personală etc. De asemenea, se pune un mare accent pe repetiție.

Atât în cazul deficiențelor de intelect, dar și în cazul altor deficiențe, sunt frecvente tulburările de limbaj, care afectează în mod cert procesul instructiv-educativ. Așadar, în majoritatea cazurilor este necesar să se realizeze activități care să corecteze aceste tulburări. Pe lângă activitățile propuse de terapeuți (logoped, kinetoterapeut, psiholog), profesorul trebuie să organizeze în mod constant, în diferite secvențe ale orei, activități care să își propună dezvoltarea limbajului. O metodă des utilizată în cazul copiilor cu cerințe speciale este metoda fonetică analitico-sintetică, prin care elevii vor fi obișnuiți să observe componentele unui enunț/ cuvânt, pe care ulterior le vor reasambla în constructul de la care s-a pornit. Se vor realiza secvențe de lectură pentru sunetele/ grupurile de sunete care prezintă probleme, se vor despărți cuvintele în silabe, se vot citi cuvinte care să conțină sunetul deficitar în poziție inițială, mediană sau finală, se vor explicita cuvinte noi, se vor formula enunțuri cu termeni dați, pornindu-se eventual de la imagini.

[9] Cf. Alois Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*, ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006, pp. 134-135.
[10] Cf. Alois Gherguț, *Sinteze de psihopedagogie specială: ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*, ed. a III-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2013, p. 270.

De asemenea, învățarea interactivă trebuie să fie prioritară în învățământul special. Este bine ca elevii cu dizabilități să fie încurajați să comunice și să colaboreze. Izolarea nu poate fi nicidecum o alternativă. Comunicând și colaborând cu ceilalți, elevul cu nevoi speciale ajunge să aibă încredere în sine, să conștientizeze că este ascultat și că opinia sa contează.

Un alt deziderat al educației speciale este acela al lucrului în echipe de specialiști. Astfel, pentru ca demersul educativ să fie cât mai eficient este necesar ca profesorii de la diferite discipline să comunice între ei pentru a se urmări progresul fiecărui elev în parte, pentru a se găsi metodele optime care să amelioreze procesul de învățare al elevului respectiv.

De o reală importanță este motivarea în permanență a elevilor cu deficiențe. Trebuie să li se reamintească în mod constant pentru ce fac ei acele eforturi, de ce este bine să colaboreze în actul educativ. Punctele tari trebuie în permanență evidențiate deoarece cresc stima de sine, de obicei destul de scăzută în cazul acestor elevi. Astfel, feed-back-ul trebuie să fie în permanență utilizat, deoarece copiii cu deficiențe simt nevoia mult mai mult decât copiii obișnuiți să fie apreciați pentru rezultatele muncii lor.

De asemenea, trebuie acordată o atenție deosebită evaluării elevilor cu cerințe educative speciale. Evaluarea acestor categorii de elevi este un procedeu complex și continuu, presupunând mai multe componente: evaluarea medicală (stabilirea exactă a tipului deficienței și a gravității acesteia), evaluarea psihologică (sunt vizate inteligența, aptitudinile, personalitatea), evaluarea educațională (nivelul de cunoștințe în raport cu nivelul aptitudinal și intelectual al elevului), evaluarea socială (evaluarea calității mediului de dezvoltare a copilului, a factorilor de mediu și a factorilor personali)[11]. La fiecare pas, trebuie urmărit progresul elevului cu deficiențe, pentru a se stabili maniera în care trebuie continuat demersul didactic. De aceea, profesorul trebuie să fie flexibil în activitățile pe care și le propune, revizuindu-le chiar pe parcursul derulării acestora, în funcție de nevoile elevilor săi.

Toate aceste demersuri pot fi potențate dacă familia devine un partener autentic al învățământului special. Școala oferă educație elevului cu nevoi speciale dar, totuși, în cea mai mare parte a timpului, copilul respectiv trăiește în sânul familiei. Tocmai de aceea trebuie să existe un dialog veritabil între familie și școală, pentru a exista o continuitate între demersurile educative întreprinse. Copilul respectiv vine în școală cu un bagaj de cunoștințe, ca urmare a experiențelor anterioare, care trebuie valorificate. În aceeași ordine de idei, tot ceea ce elevul învață/ experimentează în școală ar trebui continuat, repetat, fixat în mediul familial. Altfel, se ajunge la situațiile în care, de pildă, copilul uită pe parcursul vacanței de vară multe dintre deprinderile cu care a fost obișnuit în mediul școlar.

Așadar, pentru creșterea eficienței activităților educative cu elevii care prezintă cerințe speciale este necesară conlucrarea mai multor factori. Dacă fiecare dintre actorii acestui demers educativ își îndeplinește rolul cu maximă responsabilitate, rezultatele vor fi pe măsură!

Bibliografie:

Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006.

Gherguț, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*, ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006.

Gherguț, Alois, *Sinteze de psihopedagogie specială: ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*, ed. a III-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2013.

[11] Cf. Alois Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*, ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006, p. 111.

ȘCOALA INCLUZIVĂ DEZIDERAT REALITATE SAU UTOPIE ÎN ÎNVĂTĂMÂNTUL ROMÂNESC DIN SECOLUL XXI

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 14, Timișoara
Prof. Înv. Preșc. Oprișor Mădgălina

Investigând universul fiinţei umane cadrele didactice se confruntă cu o mare diversitate, care constă în aceea că, sunt puse în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele ridicate de copiii care trec pragul grupelor respectiv claselor din instituţiile de învăţământ.

În acest caz ne vom referi în mod deosebit la copiii cu cerinţe educative speciale, la faptul că noi, cadrele didactice, încercăm de cele mai multe ori să găsim soluţiile cele mai bune pentru copii. Aceştia au nevoie de o abordare personalizată referitoare la încercările pe care le iniţiem în educaţia lor. Incluziunea nu înseamnă doar acceptarea , tolerarea copiilor cu cerinte speciale într-o clasă din învaţământul general, ci adaptarea şcolii la cerinţele copiilor, cuprinderea acestora în programele educaţionale alaturi de toţi ceilalţi copii, dar si asigurarea concomitentă a serviciilor de specialitate, programelor de sprijin individualizate.

Integrarea poate fi susţinută de existenţa unui cadru legislativ flexibil si realist, de interesul şi disponibilitatea cadrelor didactice din şcoala de masă şi din şcoala sprcială, de acceptul şi susţinerea părinţilor copiilor integraţi, de implicarea întregii societăţi civile, dar şi de nivelul de relaţii ce se formează şi se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranţă şi respect faţă de copilul cu probleme.

Educatoarea trebuie să cunoască deficienţele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înţelegerii acestora şi pentru a-şi putea modela activităţile, în funcţie de necesităţile copiilor. Grupa în care va fi intrgrat copilul cu cerinţe speciale va trebui să primească informaţii într-o manieră corectă şi pozitivă despre acesta. Importantă este sensibilizarea copiilor şi pregatirea lor pentru a primii în rândurile lor un coleg cu dizabilităţi. Sensibilizarea se face prin crearea şi aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe -motorie, vizuală, auditivă- care să determine copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi:prin povestiri, texte literare, prin discuţii sau vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă aceeaşi atenţie şi preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptării şi să stabilească limite similare în învăţare ca si pentru ceilalţi copii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i incurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi ori interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor.

Educatoarea trebuie să manifeste optimism, bună voinţă, echilibru, impulsivitate scăzută, capacitate de adaptare, tenacitate; factorii afectivi crescuţi-afecţiune, blândeţe, entuziasm, voioşie, expresivitate; ambiţie şi curaj, rezistenţă la stres şi persistenţă în atingerea scopului şi depăţirea piedicilor.

Copiii cu cerinţe educative speciale intrgraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinti, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Ei sunt invitaţi să partcipe la expozitii, excursii, serbări, vizite etc., în care sunt implicaţi proprii

lor copii. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi-fobii, neplăcerii, stimuli negativi, atitudini care determină izolarea copiilor.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educarea părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiune de natură psihică,emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Grădiniţa este incluzivă pintr-un curriculum fiexibil şi deschis ce permite adaptări succeesive.

Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem ,,grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia.

BIBLIOGRAFIE:

- Ecaterina Vrăşmaş, Educaţia copilului preşcolar, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999.
- Ecaterina Vrăşmaş, E., Introducere în educaţia cerinţelor speciale, Editura Credis, Bucureşti, 2004
- Gerguţ , A., Neamţu , C, Psihopedagogie specială, Editura Polirom, Iaşi. 2000.
- Gerguţ , A., Sinteze de psihopedagogie specială, Editura Polirom, Iaşi. 2005.
-Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Editura Didactică şi Pedagogică, R. A., Bucureşti, 2007
- Traian Vrăşmaş, Învățământul integrat şi incluziv, Editura Aramis, Bucureşti,2001

INEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. ILADE CLAUDIU
Șc. Gimn. VALEA-SEACĂ, jud. IAȘI

Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfăşurare a activităţii didactice.„Statutul persoanelor cu dificultăţi de învăţare sau al celor cu dizabilităţi decurge din atitudinea societăţii faţă de deficienţă şi deficienţi, deoarece ea este cea care construieşte o anumită imagine socială a omului şi care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale. Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

În această perspectivă, însăşi învăţământul special trebuie să fie:

– recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învăţământul normal şi la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

– integrant, permiţând tuturor copiilor cu deficienţe să fie educaţi în mediul cel mai puţin restrictiv;

– flexibil şi centrat pe copil;

– profesional, practicat de profesori specialişti şi devotaţi;

– comprehesiv şi realist, în funcţie de realităţi actuale, economice, sociale, culturale şi politice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea <u>educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.</u>

- Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adapteze la cerinţele prefabricate;
- Participarea la procesul de învăţământ în cadrul şcolilor obişnuite, deschise pentru toţi membrii societăţii;

- Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii;
- Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al „educaţiei pentru toţi copiii – educaţie pentru fiecare”.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) defineşte instituţionalizarea ca „reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficienţe în instituţii specializate unde aceştia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educaţie specializată şi chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiş (2000,p.127) consideră că „a instituţionaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activităţile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipseşte contactul cu lumea exterioară şi perspectiva viitorului”. Continuă autoarea:„ personalul controlează toate deciziile iar rezidentul îşi pierde autonomia şi încetează a se mai vedea pe sine însuşi ca având alte roluri sau relaţii într-o lume exterioară instituţiei, el devine practic dependent de instituţie şi incapabil de organizare a propriei sale vieţi”.

Astfel se poate observa că există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;
- Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;
- Accesul la servicii medicale şi terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
- Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;
- Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituţiei de învăţământ, putând astfel modela evoluţia ulterioara a copilului.

Bibliografie:

Rev. ,,Învăţământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, Bucureşti, 2000;

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;

Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruţ,A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

Petcu Marilena

Expert Activitati 1 cu antepreșcolarii și preșcolarii/Lider

“ PLANETA ALBASTRĂ “
PROIECT EDUCAŢIONAL
Educatie ecologică

Prof. Bacanu Claudia-Elena

Argument

Educaţia pentru mediu are scopul de a îmbunătăţi calitatea vieţii prin cunoştinţele dar mai ales prin motivaţiile pe care le oferă pentru a acorda mediului atenţia şi îngrijirea necesară.

Protecţia mediului este o necesitate imperioasă generată de certitudinea că oamenii sunt parte integrantă din natură şi nicidecum superiorii acesteia

Realizarea activităţilor de către elevi alături de cadrele didactice, părinţi şi de alţi membri ai comunităţii este o modalitate eficientă de a face în mod conştient educaţie ecologică prin care se pot rezolva o parte dintre problemele mediului.

Din acest motiv am considerat necesară derularea acestui proiect in vederea dezvoltării în rândul elevilor a spiritului antreprenorial. Cu siguranţă şcolii îi revine sarcina de a forma elevilor o atitudine conştientă şi responsabilă faţă de mediu. Prin realizarea acestui proiect dorim să se dezvolte spiritul de iniţiativă, comunicarea, sa aibă loc un schimb de bune practici în vederea formării unei educaţii demne de un locuitor al planetei Pământ..

Scopurile proiectului:

- Însușirea cunoștințelor și formarea de abilități comportamentale necesare pentru menținerea și îmbunătățirea calității mediului, astfel încât să se prevină degradarea mediului, degradarea Pământului
- Dezvoltarea capacităţilor de comunicare, colaborare prin schimbul de informaţii

cu ceilalţi parteneri;

- Realizarea de activităţi practice, formare de abilităţi şi atitudine mai mult instructive decât informative;

D3: Obiectivul general al proiectului:

- Formarea şi dezvoltarea conştiinţei ecologice şi a comportamentului ecologic la elevi

Obiective specifice pentru copii şi părinţi:

- Să participe şi să coopereze activ alături de părinţi în acţiuni practice de îngrijire şi protejare a mediului;
- Să-şi dezvolte o conştiinţă ecologică teoretică necesară transpunerii ei în practici ecologice;
- Să-şi asume responsabilităţile fixate potrivit particularităţilor de vârstă;
- Să petreacă timpul liber în natură alături de părinţi, cadre didactice exersând modalităţi de protejare a mediului;
- Să conştientizeze importanţa unui aer curat pentru o viaţă sănătoasă;
- Să-şi exprime atitudinea pozitivă faţă de natură prin activităţi artistice, plastice;
- Să ia atitudine atunci când sesizează comportament neconform cu regulile de protecţie a mediului cunoscute de ei.
- Promovarea imaginii școlii în comunitate

TIPUL PROIECTULUI:

- ❖ Local,în parteneriat cu alte școli

GRUP ȚINTĂ:

- ✓ copii şi cadre didactice din învăţământul primar şi gimnazial

Beneficiarii :direcţi şi indirecţi: elevi, cadre didactice, părinţi

Perioada de desfăşurare:

- ✓ Februarie 2022 – Iunie 2022

DESCRIEREA ACTIVITĂŢILOR

a. Titlul activităţilor: **Ziua Meteorologiei**; **Luna pădurii ,Ziua Pământului; Ziua Mediului**

b. Data/perioada de desfăşurare: Februarie 2022 – Iunie 2022

c. Participanţi : Elevii şcolii organizatoare şi elevii şcolilor partenere

d. Descrierea pe scurt a activităţii: Cu ocazia Zilei Meteorologiei, elevii vor vizita Staţia Meteorologică Slobozia. În perioada 15 Martie – 15 Aprilie , cu prilejul desfăşurării activităţii „ Pădurea – aurul verde „, elevii vor merge la picnic, vor face machete pe tema aceasta, vor dezbate tema „ Rolul pădurii „. Pentru ziua de 22 Aprilie 2020, se va desfăşura concursul “ Copiii, salvează Pământul “. Lucrările primite se jurizează, apoi se realizează o expoziţie la şcoala organizatoare, purtând discuţii pe temele date**.** Se vor face acţiuni de ecologizare în parcul şcolii. Se va organiza un concurs de cultură generală pentru clasele V – VIII, între elevii şcolii organizatoare şi elevii şcolilor partenere.

Rezultate calitative şi cantitative aşteptate ca urmare a implementării proiectului

În urma proiectului se vor primi un numar mare de lucrări : Creaţii artistico-plastice, Colaje , Referate Machete realizate de elevi cu un grad ridicat de expresivitate ,prezentări power point, acţiuni de ecologizare, plantare de puieţi

Modalităţi de monitorizare şi de evaluare ale proiectului:

Se va verifica zilnic poşta pentru primirea lucrărilor, se vor implica şi elevi ai şcolii coordonatoare în realizarea unor lucrări.

Modalităţi de asigurare a continuităţii /sustenabilităţii proiectului :

Promovarea proiectului în rândul cadrelor didactice, elevilor şi părinţii acestora, acordarea diplomelor pentru menţinera interesului.

Activităţi de promovare/mediatizare şi de diseminare pe care intenţionaţi să le realizaţi în timpul implementării proiectului :

- prezentarea în cadrul Comisiilor Metodice
- postarea proiectului pe pagina de Facebook a şcolii

Parteneri implicaţi în proiect descrierea parteneriatului:

Inspectoratul Școlar Județean - diseminează informaţia

CCD - diseminează informaţia

Societatea de Geografie din Romania, filiala Ialomita- participă la jurizarea concursului

Ocolul Silvic Slobozia : sprijină şcoala prin donaţia de puieţi forestieri pentru amenajarea grădinii din incinta şcolii

Abordări ale educației incluzive în grădiniță

Prof. VĂRGATU LOREDANA ELENA,
Grădinița cu P.P. ”Căsuța Fermecată”, Craiova

Educaţia incluzivă creează şanse egale tuturor copiilor de a frecventa aceeaşi instituţie şi de a învăţa împreună, indiferent de apartenenţa lor culturală, socială, etnică, religioasă şi economică sau de abilităţile şi capacităţile lor intelectuale sau fizice.

Educaţia incluzivă în grădiniţă presupune integrarea şi includerea tuturor copiilor indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi de învăţare, în mediul educaţional. În acest sens, fiecare copil trebuie să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul tuturor. Oricare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că aduce cu sine: o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Asigurarea calității incluziunii copiilor de vârstă mică este un aspect foarte important și, deși există un consens general privind efectele și beneficiile intervențiilor de la vârste mici, sunt recunoscute și dificultățile in identificarea măsurilor specifice care au cel mai mare impact în obținerea celor mai bune rezultate pentru copii. În acest context, sinteza diferitelor teorii și concepte privind calitatea incluziunii timpurii relevă următoarele aspecte drept standarde de calitate:

- accesul la servicii incluzive de calitate;
- personal calificat, bine intenționat și sprijinit;
- proiectare curriculară de calitate;
- mediu fizic accesibil și prietenos;
- cerințe clare pentru sănătatea și siguranța copiilor;
- leadership și management de calitate (inclusiv monitorizare și evaluare).

Incluziunea preşcolară vizează implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conştiinţei şi formare a comportamentelor copiilor în sprijinul toleranţei şi nediscriminării, al acceptării şi oferirii de şanse egale pentru toţi. Aceasta presupune pregătirea celorlalţi copii în vederea acceptării copiilor cu cerinţe speciale şi de alte etnii în mod firesc, pentru a nu face diferenţe în manifestarea comportamentală sau verbală.

Evaluarea iniţială oferă educatoarelor, posibilitatea de a analiza nivelul de cunoştinţe al copiilor precum şi modul de socializare al lor la grupul respectiv, în vederea elaborării unei optime strategii de intervenţie. În acest sens s-a realizat un inventar al cunoştinţelor copiilor preşcolari despre colegii lor „diferiţi”, despre problemele acestora şi cum reacţionează ei în situaţiile „diferite” întâlnite.

Adaptarea copilului cu CES la condițiile instituției, la exigențele și rolurile noi, este susținută de un șir de strategii coerente și adecvate particularităților de vârstă și individuale de dezvoltare a copilului:

- Interacţiunea pozitivă a copilului cu persoana cheie (la sosire copilul să fie salutat, primit, însoţit pe parcursul activităţilor de una și aceeași persoană – educatorul, învățătorul, altă persoană);
- Asigurarea stării emoționale echilibrate (aprecieri pozitive, stimulare și sprijin în procesul de educație, oferirea de ‖bonusuri‖, etc.);
- Respectarea consecutivităţii, ritmului activităţilor zilnice de rutină, regimul individual al copilului etc.;

- Acceptarea comportamentelor specifice ale copilului (permiteţi-i copilului, la etapa inițială de școlarizare, reintegrare, să facă ceea ce îi place foarte mult, oferiți-i sarcini care le poate realiza, încurajați independența copilului etc.);
- Amenajarea spațiului de activitate – stimulativ, sigur, protector, prietenos, adecvat necesităților copilului;
- Utilizarea materialelor didactice care ar facilita/ușura activitatea de cunoaștere/învățare/ evaluare a copilului;
- Evitarea evaluărilor cunoștințelor, investigaţiilor, etc., în perioada de adaptare;
- Planificarea individuală pentru fiecare copil sau pentru grupuri mici (2-3 copii) a transferului de la o activitate la alta;
- Amintirea repetată a regulilor de activitate copiilor, înainte de activitate, pe parcursul activității și la sfârșitul acesteia;
- Oferirea posibilității de aşi schimba locul în grupă/clasă, de a alege cu cine să stea în bancă, să treacă de la o activitate la alta etc.;
- Ghidarea copilului în procesul de învățare, pregătire a sarcinilor/temelor, oferirea de recompense morale și materiale (bonusuri, fișe, dulciuri etc.);
- Îndeplinirea unei fișe de adaptare a copilului la grădiniță/școală (evidenţa sferei emoţionale, vorbirii, activităţii de învățare/ joc, motricii, relaţiilor cu copii și adulţii, stării de sănătate a copilului etc.);
- Oferirea șanselor de învățare – ajutați copilul să se cunoască pe sine însuși, sprijiniți-l în valorificarea la maximum a potenţialului său de dezvoltare.
- Colaborarea pedagogului cu părinţii copilului, cu alți pedagogi/specialiști care asistă copilul

Proiectarea didactică în cheia educaţiei centrate pe copil se bazează pe principiile:

- Principiul individualizării;
- Principiul alegerii;
- Principiul creativităţii şi succesului;
- Principiul încrederii şi susţinerii.

Particularităţile proiectării didactice în cheia educaţiei centrate pe copil vizează: stabilirea scopului dominant: dezvoltarea capacităţilor individuale ale copiilor; formularea sarcinilor în baza aşteptărilor pe termen scurt şi lung ale fiecărui copil şi a părinţilor; construirea strategiilor didactice care să contribuie la dezvoltarea calităţii de subiect al fiecărui copil; proiectarea unor resurse didactice care facilitează învăţarea individualizată/ diferenţiată/ prin cooperare; implicarea indirectă a copiilor şi a părinţilor în procesul de proiectare ; luarea în considerare a condiţiilor prealabile şi a factorilor motivanţi ai învăţării – aspecte importante în ECC.

Soluţii şi aspecte care facilitează procesul incluziunii socio-educaționale

• Spaţiul din curtea grădiniței accesibil şi atractiv; mult spaţiu deschis, spaţiu verde.

• Implicarea autorităților locale în procesul incluziunii și facilitarea acestuia în colaborare cu familia și administrația grădiniței.

• Existenţa materialelor corespunzătoare care să fie oferite atât copiilor cu dizabilităţi, cât şi tuturor.

• Lucrul în parteneriat al tuturor celor care oferă servicii grădiniței (sociale, educaționale, de sănătate) pentru a obţine obiectivele incluziunii.

• Modele pedagogice individualizate pentru fiecare elev. Libertatea de a preda ceea ce este necesar unui individ, pornind de la nevoile acestuia.

• Disponibilitatea cel puțin a unui specialist de suport în cadrul grădiniței (psiholog, logoped, etc.)

• Personal flexibil.

• Atitudine socială pozitivă, relaxată, deschisă.

• Grădinița este văzută ca o resursă pentru comunitate ceea ce face ca instituţia să fie deschisă la nevoile familiei şi ale copiilor.

• Formare continuă în domeniul educației incluzive pentru educatori.

• Parteneriat eficient între şcoală, copil şi familie.

• Implicarea părinţilor în trasarea strategiilor educaționale și de suport ale copilului propriu.

• Conducerea grădiniței trebuie să înţeleagă modelul social al dizabilităţii şi să se asigure că acesta este implementat.

• Respect pentru copii şi părinţi.

• Sprijinul dezvoltării relaţiilor de prietenie în cadrul şi în afara grădiniței.

• Resurse solide în cadrul personalului, materialelor didactice şi al spaţiului.

• Nevoile speciale nu se adresează doar copiilor cu dizabilităţi.

• Activităţile extra-curriculare, organizate în comunitate să fie accesibile pentru toţi copiii.

Bibliografie:

- GHERGUŞ, A; Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată, Iaşi, Editura Polirom, 2001
- UNGUREANU,D; Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Timişoara, Editura de Vest, 2000
- Educaţie incluzivă / Cornelia Bodorin, Cetatea de Sus, 2012.
- http://dir.upsc.md:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/1066/Strategii%20de%20realizare%20a%20EI%20la%20virste%20timpurii%20Suport%20curs.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Studiu de specialitate
Particularităţile limbajului la preşcolari

Prof înv. preşcolar Bădescu Ruxandra Florentina
Școala Gimnazială ”Grigore Mihăescu”,
Grădiniţa cu Program Prelungit, Vlădești, jud. Vâlcea

Preşcolarul este la vârsta când receptează cu uşurinţă orice cuvânt şi din acest motiv trebuie să avem mare grijă cum ne exprimăm în preajma lor. Limbajul folosit în familie şi în mediul frecventat de copil îşi pune amprenta asupra dezvoltării lui. Grădiniţa reprezintă mediul favorabil achiziţionării limbii, cu atât mai mult, cu cât permite o mare frecvenţă a schimburilor de informaţii şi un climat educativ în care copilul se bucură de simpatie, siguranţă şi încredere. Cunoaşterea particularităţilor psihologice ale copiilor cu care lucrează îi serveşte educatoarei la alegerea celor mai potrivite forme şi modalităţi de lucru cu copiii, în vederea obţinerii unei mai mari eficienţe a muncii sale.

Dezvoltarea vorbirii copilului se realizează în mod treptat, prin lărgirea relaţiilor verbale cu cei din jur, în condiţiile manifestării de către copil a curiozităţii de cunoaştere a obiectelor, a însuşirilor acestora, pe de o parte, a atitudinii interogative referitoare la originea şi cauza unor fenomene, pe de altă parte. Cu toate îmbunătăţirile aduse învăţământului preşcolar, nu se poate schimba tipul de activitate al acestei vârste, care este jocul; el stă la baza organizării activităţilor din grădiniţă. În decursul celor trei ani ai vârstei preşcolare, vorbirea copiilor se caracterizează printr-o serie de trăsături specifice, cu nuanţe chiar de la o etapă la alta, trăsături ce ţin de particularităţile aparatului fonomotor, ale analizatorului verbomotor, auditiv, ca şi de particularităţile gândirii. Având în vedere aceste aspecte, se pot comenta câteva din problemele structurii limbajului la vârsta preşcolară.

La vârsta preşcolară mică şi mijlocie, apare „gândirea cu voce tare”, care nu este altceva decât o fază tranzitorie de la limbajul extern la cel intern şi invers, un rezultat al exteriorizării limbajului intern. În aceste cazuri limbajul intern se împleteşte cu fragmente de limbaj extern, copilul „gândeşte cu voce tare” fie a anticipa ceea ce va face, fie a aprecia ceea ce a făcut. Exemplu: În cadrul jocului: ”Alegeţi şi grupaţi”- aşezarea obiectelor după utilitatea lor: doi-trei copii au vorbit tot timpul jocului, motivând fiecare acţiune…”pun furculiţele la tacâmuri pentru că mănânc cu ele”…”patul este în dormitor pentru că acolo dorm” etc.

Preocuparea educatoarei este axată nu numai pe îmbogăţirea vocabularului, dar şipe activizarea acestuia, pe formarea deprinderii copiilor de a folosi în vorbirea lor cuvinte pe care le cunosc şi le înţeleg. Până la vârsta şcolară, copilul, stăpâneşte codul oral al limbii materne ”sermo cotidianos” limba de fiecare zi. Dezvoltarea vorbirii preşcolarilor de şase ani nu se reduce la creşterea cantitativă a vocabularului ci, odată cu asimilarea fondului lexical, copilul îşi însuşeşte şi semnificaţia cuvintelor, iar noţiunile se îmbogăţesc pe măsura acumulării experienţei şi a perfecţionării operaţilor gândirii.

La preşcolarii mari, pe baza acelui „simţ al limbii” se observă folosirea corectă a formelor şi categoriilor gramaticale deşi limba nu este încă pentru ei un „Obiect de studiu”. În trecerea de la o vârstă preşcolară la alta limbajul prezintă particularităţi specifice dependente de particularităţile de vârstă ale aparatului fonomotor, ale analizatorului verbo – motor şi auditiv, de particularităţile gândirii şi de influenţelemediului social –uman.

Odată cu însuşirea lexicului, copilul preşcolar îşi însuşeşte şi formele gramaticaleale limbii materne, asociind cuvintele în propoziţii şi fraze, schimbându-le forma după reguli gramaticale. Generalizarea relaţiilor gramaticale îl ajută pe copil să vorbească din ce în ce mai corect, lucru care se produce treptat, prezentând la vârste diferite trăsături caracteristice. Uneori, generalizarea excesivă duce la apariţia greşelilor caracteristice vorbirii lor.

Pe primul loc sunt greşelile de acord:

-dezacordul dintre subiect şi predicat: copiii zice; copiii alerg; mă doare picioarele;

-dezacordul dintre adjectiv şi substantiv: „Păpuşa are rochiţa roşu.”

-dezacordul articolului adjectival (demonstrativ) şi posesiv (genitival): „Băieţii auconstruit cei mai bine.”

Pe următorul loc se află formele greşite de plural ale substantivelor masculine,feminine şi neutre: strade – străzi; lingure – linguri; dulape – dulapuri ; papuce – papuci.

Substantivele feminine la G–D cu articolul hotarât sunt folosite greşit:coada vulpei – coada vulpii; petalele floarei – petalele florii. Prin analogie cu forma G-D a substantivelor proprii masculine (lui Ionel) preşcolarii formează în mod identic G-D substantivelor feminine commune şi proprii: păpuşa lui Oana; cartea lui Alina. Dativul unor substantive îl formează cu prepoziţia “la”: „Te spun la doamna educatoare “(doamnei educatoare). În ceea ce priveşte verbul, copiii folosesc forme populare de viitor – “o să-ţi dau” şi imperfectul cu valoare de conjuctiv: “Eu eram doctoriţă şi tu veneai la mine şi spuneai cete doare.” Cercetările facute de T. S. Cazacu arată că verbele timpului prezent predomină în vorbirea copiilor, deoarece aceştia nu au o experienţă din trecut destul de bogată : “ca să se joacă cu mingea” – în loc de “ca să se joace cu mingea”.

Cunoscându-se aceste particularităţi ale limbajului copiilor preşcolari, educatoarei îi revine sarcina de a corecta pronunţia şi greşelile gramaticale de orice natură.

În însuşirea vorbirii coerente şi expresive- limbajul are un caracter situativ. Copiii întâmpină greutăţi în realizarea legăturii dintre propoziţii. La şase ani reuşesc să-şi aleagă cuvintele potrivite prin care să-şi exprime clar gândurile şi sentimentele. În povestirile lor se observă un stil mai colorat şi unele cuvinte de legătură (…” şi mai trecu ce trecu… şi numai ce mi se porni”…) necesare în trecerea de la o imagine la alta, de la o idee la altaşi care conferă poveştii cursivitate, expresivitate.

O altă particularitate a limbajului la vârsta preşcolară este „invenţia lexicală”. Ea se bazează pe formarea unui stereotip al mecanismului derivării. După modelul „cofetărie”ei spun „pâinărie”, „cărnărie”. Creativitatea lexicală a copilului trebuie pregătită şi stimulată prin toate activităţile de educarea limbajului îndeosebi prin jocuri didactice (cu sufixe şi prefixe), dar derivările deformate se cer corectate cu tact. “Limbajul copiilor la vârsta preşcolară se rafinează din punct de vedere sintactic şi semantic, dar şi pragmatic – apare o capacitate sporită de adaptare la necesităţile ascultătorului. Pe lângă limbajul social, o caracteristică a acestei vârste este reprezentată de “vorbirea cu sine”, care însoţeşte acţiunile şi are rol de ghidare şi monitorizare a acţiunilor.

Capacitatea sporită dea combina performanţa la sarcini dificile cu comunicarea eficientă pare să se datoreze unui număr sporit de scenarii cognitive pe care copiii le posedă la această vârstă. Asemenea scenarii – rutine permit automatizarea acţiunii şi eliberarea de spaţiu mental pentru monitorizarea eficienţei comunicării.

Bibliografie :

1. Pavelcu, V., (1962), *Psihologia pedagogică,* Editura Didactică şi Pedagogică,Bucureşti;
2. ****Programa activităţilor instructiv-educative în grădiniţa de copii*, (2005),Editura V& Integral, Bucureşti;
3. Claparede, Ed., (1975), *Psihologia copilului şi pedagogia experimentală*,Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti;
4. Dumitru, Gh., (1998), *Comunicare şi învăţare,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Prof. IANCU ELENA GINA
Șc. Gim. „Prof. M. Sîmbotin” Cârligele, jud. Vrancea

„Școala trebuie adaptată la copii și nu copiii adaptați școlilor.” – Alexander Sutherland

Societatea românească se confruntă, din păcate, cu un numărul mare al copiilor cu dizabilități, cu precădere intelectuale, cognitive sau fizice. Legislația în sprijinul acestor copii este precară încă. Pentru integrarea lor reală în societate sunt necesare ore de terapie pe termen lung, este nevoie de instituții cu personal calificat, care să ofere toate serviciile necesare finanțate de la bugetul statului. Până când vor fi posibile aceste facilități ,normale într-o societate care are grijă de cetățenii ei, familiile acestor copii se descurcă după posibilitățile materiale pe care le au.

Din momentul în care acești copii ating vârsta școlară, majoritatea sunt integrați în învățământul de masă ca elevi cu cerințe educaționale speciale: CES. Integrarea lor implică schimbări de sistem și de mentalitate la nivelul cadrelor didactice, fiind nevoie în egală măsură de resurse materiale și umane. Multe dintre resursele materiale de primă necesitate sunt asigurate de cadrele didactice și familii: materiale educaționale și săli de clasă adaptate nevoilor copiilor cu dificultăți/ deficiențe de învățare. Resursele umane presupun cadre didactice formate în această direcție, profesori de sprijin suficienți, logoped, psiholog școlar. La ambele capitole suntem deficitari la nivel național.

În școala unde predau avem anul acesta 4 elevi cu CES, cu diagnostice diferite. De-a lungul carierei mele, cu precădere în ultimii 5 ani am avut anual, la clasele la care am predat și la care am fost diriginte, elevi cu CES. Am lucrat întotdeauna în echipă cu profesorul itinerant și cu părinții, care au colaborat cu interes. Acesta este deocamdată singurul mod în care putem acorda acestor copii șansa de a se alătura colegilor de clasă, de a fi acceptați, iubiți și învățați să se adapteze, pe cât le stă în putere, la viața celor „normali”. Pentru a avea rezultate pozitive în acest sens, este nevoie de elaborarea unui plan educațional individualizat.

În urma experienței la clasă, propun următoarele strategii de învățare:

– crearea unui cadru și climat pozitiv, nonconflictual acasă; copilul trebuie să se simtă iubit, înțeles, sprijinit;

– reglarea programului de lucru acasă, în care să se țină cont de particularitățile copilului- rezistență scăzută la efort intelectual, frustrare, reacții de emotivitate, nesiguranță de sine, neîncredere;

-desfășurare de activități remediale zilnice, pe durate mici de timp- activități pe arii problematice- scris-citit, (10-15 minute), terapie logopedică- pentru ameliorarea deficienței de limbaj;

-primirea unor sarcini casnice accesibile, rutiniere, de responsabilizare, care să nu depășească capacitatea de efort și să nu îi altereze starea de spirit;

-descoperirea intereselor elevului :ce îi place să facă- să deseneze, să aibă grijă de un animal etc;

-stimularea stării de bine, a confortului emoțional în mediul familial, prin desfășurarea de activități recreative, acasă sau în aer liber;

-întărirea pozitivă a comportamentelor funcționale, sociale, acționale, practice, creșterea semnificativă a autonomiei personale;

-colaborarea cu echipa de intervenție –profesorii și specialist- psiholog, logoped, consilier.

Printre cele mai importante idei de activități, s-ar putea enumera: activitati de suport psihoeducațional- exerciții de întărirea autonomiei, a stării de bine, a stabilității emoționale și evitarea reacțiilor disfuncționale; antrenarea colaborării/

munca in echipă- realizarea de colaje, desene, felicitări, modelaj, proiecte individuale/grup, excursii, lecții tematice , activități proiectate în Școala Altfel ; interasistenţe; informări/ dezbateri în cadrul comisiei metodice; colaborarea permanentă cu profesorul itinerant și echipa de intervenție- consultarea PEI/ PIP- la care să participe toţi profesorii clasei; stabilirea unor reguli comune, care să fie respectate în cadrul tuturor orelor de curs care să faciliteze învățarea adaptată pentru elevi în dificultate și prevenirea rămânerii în urmă la invățătură; preluarea unor modele de bune practici de la alte școli incluzive cu experienţe de succes în cazul elevilor CES; elaborarea unor materiale didactice individualizate- fișe lucru adaptate cu itemi accesibili dar care să asigure progresul.

Este dificil să lucrezi cu o clasă întreagă și în același timp să acorzi atenție și timp elevului cu CES. Elevii din școala mea sunt copii deosebiți, care se bucură de întreaga atenție a familiei, sunt îndrăgiți de toți elevii clasei și de profesori. Și privindu-i în acești ani , am observat bucuria de pe chipul lor la majoritatea lucrurilor pe care le fac, la sinceritatea cu care se exprimă ,deși exprimarea este greoaie și vocabularul limitat, și la dragostea pentru pictură și pentru toți cei din jur.

Din păcate, situația elevilor cu CES în școala românească este dramatică. Ei sunt doar acceptați, prin legislație, dar nu și integrați în mod real. Cadrele didactice cunosc situaţia elevilor noştri. Faptul că familiile sunt mereu prezente și că îi ajută absolut dezinteresat, dar şi comportamentul elevilor au dus la crearea unui mediu stabil, un mediu în care aceștia se simt în siguranţă şi din care doresc să facă parte.

Toate cadrele didactice care au în colectivitatea elevilor copii cu CES, vor avea în vedere acţiuni ce presupun colaborarea cu parinții și consilierea acestora, implicarea directă în lucrul efectiv cu copiii. Părinţii şi copii vor fi consiliaţi să fie realişti în aşteptări, vor fi ghidaţi să evite izolarea şi să comunice cu alţi părinţi şi copii aflaţi în situaţii similare. Se va promova o abordare pozitivă a educării și disciplinării copiilor; copiii vor fi implicaţi, atât cât se poate, în luarea deciziilor, în alegerea activităţilor la care vor participa. Este de dorit ca părinţii, cadrele didactice şi școala să facă un front comun pentru a ajuta la integrarea copiilor cu CES. O astfel de abordare poate genera egalitatea de șanse, participarea și integrarea școlară și socială.

Bibliografie:

Gherguț,Alois,2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi.
Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

Metode didactice folosite pentru integrarea copiilor cu CES

Năstase Valentina
Liceul de Artă „Gh.Tattarecu”,Focșani

„Nu există nicio ființă umană atât de solid fortificată, încât să nu găsești un loc de pătrundere spre ea,dacă ești destul de inteligent și iscusit” ***J.Wasserman***

Termenul „cerințe educaționale speciale” desemnează o abordare educativă diferențiată și specializată a elevilor cu deficiențe mentale,dizabilități fizice,afecțiuni somatice.Este o provocare să lucrezi cu copii cu cerințe educative speciale, având în vedere caracteristicile cu care se confruntă.Aceștia pot fi integrați în învățământul de masă,având nevoie de sprijin pentru adaptare,integrare,socializare,pentru a nu fi marginalizați sau excluși.

Profesorul de sprijin,împreună cu psihologul școlii și profesorii care predau la clasă,vor face programul de intervenție personalizat,în funcție de dificultățile/preferințele copilului.Se vor fixa modalități de lucru pentru secvențele de învățare și se va urmări dezvoltarea motivației pentru învățare.Profesorul trebuie să cunoască și să utilizeze strategii didactice care să identifice și să sprijine rezolvarea dificultăților de învățare în clasă, implicându-l pe copil în procesul de învățare prin dezvoltarea gândirii și stimularea creativității și a interesului pentru învățare.

Dintre metodele activ-participative ce se utilizează cu succes în predarea-învățarea-evaluarea conținuturilor,pot fi enumerate:joul didactic,metoda mozaic,instruirea progamată,posterul,ciorchinele,metoda „Răspunde-Aruncă-Interoghiază”,Știu/Vreau să știu/Am învățat.

Activitațile ludice pot fi extrem de variate.Învățarea prin joc este plăcută,atmosfera fiind una destinsă.Jocul didactic trebuie,însă să îndeplinească anumite cerințe:să aibă obiective pedagogice;să fie rațional integrat în sistemul muncii educative;să dozeze gradul de dificultate implicat(în funcție de particularitățile de vârstă și intelectuale ale copiilor.Jocul didactic dezvoltă capacitățile de comunicare și de colaborare,spritul de inițiativă și de emulație.Elevul cu CES își formează anumite deprinderi de comportament,se formează pentru viață.El învață să accepte părerile colegilor,să depășească dificultățile întâlnite,să se integreze în colectivul din care face parte.

Instruirea programată-se realizează cu ajutorul calculatorului,prin lecții,teste interactive,softuri educaționale.Acestea din urmă să fie compatibile cu nevoile și preferințele ludice ale copiilor cu CES, să fie centrate pe elev.

Ciorchinele-este o metodă care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei.Poate fi folosită la începutul sau sfârșitul lecției.Metoda presupune următoarele etape:

-se scrie un cuvânt/temă care urmează a fi cercetat;

-se notează toate ideile care vin în minte în legătură cu tema,trăgându-se linii între acestea și cuvântul inițial;

-pe măsură ce se scriu cuvinte,se trag linii între toate ideile care par a fi conectate;

-activitatea se oprește când se epuizează toate ideile.

Elevii sunt încurajați să gândească liber și deschis.

Metoda „RaspundeAruncă-Interoghiază”-e o metodă de fixare a cunoștințelor, dar și de verificare.Elevii sunt încântați de această metodă.Antrenați în acest joc cu mingea,chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați,comunică cu ușurință și participă cu plăcere.

Metoda „Știu/Vreau să știu/Am învățat”-metodă prin care elevul vorbește despre o temă pe care o cunoaște și apoi se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsurilor în timpul lecției.La final se verifică ce au aflat elevii după parcurgerea conținuturilor.

Lista metodelor este vastă și poate fi folosită și îmbogățită în funcție de imaginația și creativitatea învățătorului și de nivelul clasei.Taote metodele trebuie adaptate la nivelul cognitiv al elevului, astfel încât cerințele să nu depășească posibilitățile proprii ale copilului.Utilizarea metodelor interactive crește încrederea în forțele și cunoștințele proprii ale copiilor cu CES.

Pentru integrarea și recuperarea elevilor cu cerințe educative speciale este necesară tratarea demersului educativ într-o manieră educativă,astfel încât aceștia să cunoască,să înteleaga lumea în care traiesc si sa aplice ceea ce au invatat in diferite situatii de viata.

Ungureanu,Dorel,Educația Integrată și Școala Inclusivă,Editura de Vest,Timișoara,2000
Oprea Crenguța,Strategii didactice interactive,Repere teoretice și practice,Editura Didactică și Pedagogică,2006

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ȘCOLILE DE MASĂ

Afloroaei Margareta
Școala Gimnazială „I.G.Duca”, București

Educația integrată presupune includerea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerinţe educative speciale, oferind astfel un climat favorabil dezvoltării echilibrate și cât mai armonioase a personalităţii acestora. „Școlile trebuie să primească toți copiii indiferent de starea lor fizică, intelectuală, socială, emoțională, lingvistică sau oricare alta. Aici trebuie cuprinși și copii cu dizabilități, și copiii talentați, și copii din zonele rurale izolate și cei din populațiile nomade, și copiii minorităților lingvistice, etnice sau culturale, precum și copiii din alte grupuri sau zone marginale”

Cerințele educative speciale reies din particularităţile individuale de dezvoltare, învăţare, relaţionare cu mediul, din experienţele anterioare ale copilului, din problemele sociale şi de existenţă ale lor. Acestea pot fi temporare sau pot fi pentru totdeauna, apărând la etapele cele mai timpurii ale dezvoltării şi la toate nivelurile sistemului de educaţie.

Cerinţe educaţionale speciale (CES) sunt necesităţi educaţionale suplimentare, complementare, care solicită o şcolarizare adaptată particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe sau tulburări/dificultăţi de învăţare, precum şi o asistenţă complexa, conform Regulamentul de organizare şi funcţionare a învăţământului special şi special integrat,2011.

În realitate, orice copil, indiferent de tipul de devoltare, poate întâmpina la un moment dat dificultăţi de învăţare, adaptare, relaţionare socială. Acest lucru nu trebuie să ducă la excluderea lui socială şi şcolară, ba din contră, trebuie să se analizeze factorii care au dus la această situaţie şi să se caute soluţii.

Educaţia specială şi special-integrată este recunoscută ca o responsabilitate a tuturor persoanelor care lucrează în învăţământ, a tuturor actorilor din domeniul educaţional, şi este necesar ca aceasta să aibă caracter naţional şi să fie flexibilă, accesibilă şi comprehensivă precum şi să fie practicată de cadre didactice cu o bună pregătire şi devotate activităţii de predare-învăţare. Aceasta trebuie să-i ajute pe copii/elevii cu cerinţe educaţionale speciale sau alte tipuri de cerinţe educaţionale să atingă nivelul posibil de dezvoltare individuală cât mai aproape de dezvoltarea normală.

În ultimii ani, conform statisticilor din domeniu, s-a evidenţiat o creştere a numărului de copiii cu nevoi speciale în cadrul şcolii de masă. Astfel, copii care în urmă cu câţiva ani ar fi fost incluşi într-o şcoală specială, astăzi beneficiază de facilitate în cadrul unei şcoli obişnuite, alături de copii cu dezvoltare tipică şi având un curriculum de urmat asemănător cu aceştia, aminteste Alois Gherghut in lucrarea *Educaţia incluzivă şi pedagogia diversităţii.*

În prezent, copiii cu cerinţe educative speciale, fie că este formă de o deficienţă locomotorie, fie că este vorba de un copil cu tulburare de spectru autist sau Down, au şansa de a fi incluşi în cadrul unei şcoli de masă şi spijiniţi pentru a reuşi în timpul şcolarităţii.

Datoria școlii este aceea de a asigura şanse egale tuturor elevilor. Aceasta nu inseamna doar crearea unor condiţii identice, programe comune, manuale etc. Sistemul şcolar care asigură aceleaşi condiţii de instruire pentru toţi elevii reprezintă o inegalitate, deoarece ei nu profită în acelaşi fel de aceste condiţii. Asigurarea posibilităţilor maxime de dezvoltare a fiecarui copil, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale inseamna de fapt egalittea de sanse.

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare care să dezvolte potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale

corespunzătoare. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice, teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunile în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale.

Din aceeaşi categorie fac parte şi copiii supradotaţi, care au nevoie tot timpul de provocări pentru a-şi menţine interesul faţă de şcoală.

Munca diferenţiată şi programul pedagogic personalizat pentru copiii cu CES constă în stabilirea unor obiective şi a unui program, diferite de cele folosite pentru restul clasei şi adaptate în funcţie de necesităţile şi dificultăţile copilului. Lucru simplu de înţeles, dar dificil de pus în practică. Obiectivele didactice şi conţinuturile de învăţare care urmează să fie parcurse de către fiecare copil cu CES ar trebui să fie stabilite de către profesorul de sprijin şi profesorul specialist, în egală măsură. Întreaga intervenţie asupra copiilor din învăţământul integrat presupune, de fapt, o muncă în echipă: profesor specialist, profesor de sprijin, logoped, profesor consilier, părinţi.

STUDIU DE CAZ

MAISTRU INSTRUCTOR: HOTCA DORINA IRINA
LICEUL TEHNOLOGIC „IONIȚĂ G. ANDRON” NEGREȘTI OAȘ

IDENTIFICAREA CAZULUI

În calitate de diriginte al clasei a IX-a, am descoperit că în clasă se găsește un caz special, un elev cu cerințe educaționale speciale, colectivul clasei fiind format din 28 de elevi.

FAMILIARIZAREA CU CAZUL

- **Nivelul cultural-sanitar al familiei:** bun
- **Bugetul familiei:** mediu, familia se descurcă cu veniturile familiei
- **Structura familiei:** este o familie legal constituită, dar cu conflicte violente frecvente
- **Componența familiei:** familia are împreună cinci copii, cel mai mic (elevul nostru) cu certificat de orientare școlară și profesională.
- **Relații familiale:** relațiile familiei sunt încordate
- **Date culese prin convorbiri cu mama:**

Discutând cu mama, am aflat că copilul se născuse la termen și i s-au administrat toate vaccinurile. Era un copil normal, mai mult îngrijit de bunica, mama având o afacere la vremea respectivă, nefiind disponibilă pentru copil, copilul tânjind după dragostea mamei. În clasa a I-a a descoperit că nu poate să învețe și intelectul copilului e limitat, doamna învățătoare i-a spus mamei că nu v-a putea să scrie și să citească vreodată. Mama a luat lucrurile în serios și s-a ocupat de copil ajutându-l să învețe să scrie. Este un copil liniștit, retras, se plictisește repede și devine violent atunci când este provocat. Are nevoie de multă iubire, ceea ce mi-a și transmis mama, arătându-i dragoste nu voi avea probleme de comportament cu el (fapt confirmat ulterior).

Familia impune copilului unele restricții, încurajează activitățile gospodărești și mai ales pe cele de autoîngrijire, stimulează abilitățile fizice și sociale ale copilului.

- **Date culese din observații:**
  - **În timpul orelor:**

- Întrerupe destul de des activitatea orei prin gesturi necontrolate (jocul cu pixul, imitarea unor sunete) atrăgând atenția clasei asupra lui;
- Scrie foarte încet, incorect, nu reușește să scrie și să rezolve sarcinile primite, citește slab, nu are deprinderi pentru calcul;
- Se întâmplă să relateze episoade din viața familiei cu voce tare fără să fie întrebat, dacă i se fac observații nu îi place;
- Comunicarea cu colegii de clasă este dificilă;
- Unele cadre didactice sunt surprinse de reacțiile lui, nefiidu-i ascultate părerile începe să deranjeze ora de curs (perturbarea lecțiilor), este mai ușor pentru profesor să lucreze cu copiii buni decât cu copilul care are anumite nevoi, copil care necesită răbdare și înțelegere, i se acordă mai puțină atenție și intră în relație cu el mai rar;
- În calitate de profesor îi dădeam sarcini de rezolvat la fiecare oră, comunicam des cu el, dezvoltând în el sentimentul de apartenență comunitară;

- Are vocabularul mediu dezvoltat, comunicare greoaie;
- Prezintă tulburări de atenție, concentrarea este redusă;
- Prezintă interes inegal în implicare și receptivitate.

➢ **În pauze**

- Este evitat inițial de colegii de clasă, ei provenind de la școli din localități diferite, nu îi înțeleg comportamentul, dar încercând să discut cu ei și să îl integrez în aproape toate activitățile școlare și extrașcolare, este acceptat;
- Comportamentul impulsiv se manifestă prin limbaj violent, de multe ori își enervează colegii astfel încât de cele mai multe ori aceștia se plâng de comportamentul lui;
- Are tendința de a vorbi urât cu colegii, îi jignește, provocând astfel conflicte la nivelul clasei;
- Îi place să se plimbe singur prin curtea școlii, de multe ori colegii de clasă folosindu-se de el să îl trimită la magazin pentru a le face cumpărături;
- Se laudă cu faptul că are frați mai mari.

▪ **Date culese din discuția cu copilul:**

- Îi place la școală, doar că unii colegi îl supără câteodată, își dorește o dirigintă zâmbitoare;
- Povestește că mama nu are grijă de el, având alte preocupări, de el îngrijindu-se sora lui mai mare, tatăl fiind agent de vânzări îl duce destul de des cu el pe traseu, pentru a-l scoate din lumea lui (stă foarte mult pe calculator);
- Are nevoie de afecțiune din partea mamei.

o **Analiza – sinteza datelor obținute**

1. **Comportamentul psihomotor:**

- Coordonare motorie deficitară, cauzată de tulburări de atenție
- Orientare spațiotemporală restrânsă
- Cunoaște ceasul, utilizează telefonul

2. **Comportamentul cognitiv:**

▪ **Gândire** - înțelege și definește noțiuni simple, operează cu noțiuni simple, nu înțelege relațiile cauză-efect

▪ **Memorie** - memoria este de scurtă durată, vizuală

▪ **Atenție –** prezintă deficit de atenție, concentrare redusă

3. **Comportamentul verbal:**

▪ **Limbaj și comunicare –** vocabular redus, exprimare greoaie, limbajul insuficient dezvoltat

4. **Comportamentul socio – afectiv:**

- Depinde de un membru al familiei (mama, tata, sora)
- Este retras, izolat, se lasă influențat
- Labilitate afectivă
- Toleranță minimă la frustrare
- Comportament bun dacă nu e provocat

o **Formularea unui diagnostic**

Conform raportului de evaluare complexă eliberat de compartimentul de evaluare complexă a copilului, s-a stabilit că elevul are:

- tipul de deficiențe/afectări: tulburare emoțională
- tulburări/dificultăți de învățare: tulburări secundare de învățare; intelect liminar

A fost orientat spre învăţământ de masă cu adaptare curriculară, în anul şcolar respectiv, urmând ca în anul şcolar următor să se facă o nouă evaluare.

- **Măsuri de rezolvare a cazului**

➢ Accentuarea caracterului concret aplicativ al activităţilor desfăşurate, prin folosirea echilibrată şi gradată a metodelor bazate pe intuiţie, cuvânt şi acţiune. Abordarea diferenţiată, dusă până la individualizare, folosirea de exerciţii, probleme, sarcini, material intuitiv diferenţiat, individualizat şi a fişelor de lucru individuale;

- semnalizarea, prin răspunsuri adecvate, a înţelegerii mesajului interlocutorului;
- utilizarea modalităţilor alternative de răspuns la întrebări;
- identificarea asemănărilor şi deosebirilor între el şi ceilalţi (colegi, profesori, părinţi);
- formularea de opinii personale referitoare la diferite situaţii;
- dezvoltarea vocabularului;
- valorificarea achiziţiilor din vocabular în comunicarea cotidiană;
- manifestarea de interes şi cooperare în comunicarea cu alţii;
- utilizarea unor variate moduri de exprimare (verbal, nonverbal, practic);

➢ Dezvoltarea, trezirea şi consolidarea spiritului de observaţie şi a interesului cognitiv prin:

- imprimarea unui caracter atractiv, interesant tuturor activităţilor şi corelarea acestora cu preocupările, interesele elevului;
- folosirea pe scară largă a mijloacelor audio-vizuale, a filmului de animaţie;
- implicarea lui în diferite sarcini în care să aibă diferite responsabilități;

➢ Colaborarea cu familia

- sensibilizarea părinţilor faţă de problematica şi nevoile copilului;
- îmbunătăţirea colaborării dintre părinţi şi şcoală - cadrul didactic (realizat);

➢ Creşterea respectului faţă de sine

- trasarea unor responsabilităţi în cadrul colectivului (responsabil cu serviciul pe clasă);
- părinţii să acorde mai mult timp comunicării cu elevul şi invers;
- consiliere individuală orientată pe ameliorarea deficitului de atenție, înlăturarea dificultăților de învățare, creșterea încrederii în sine, a independenței și atitudinii față de colegi (respect);

➢ Măsuri de rezolvare cu caracter general

- Așezarea elevului în prima bancă, astfel încât să nu îi deranjeze pe ceilalți;
- Exemplificarea faptelor pozitive cu exemple din timpul orelor de curs;
- Dezvoltarea încrederii în forțele proprii;

- Îmbunătățirea relației cu colegii;
- Favorizarea integrării în grup și relaționarea pozitivă cu colegii;

- **Concluzie**

Pe baza informațiilor obținute din discuțiile cu părinții referitoare la copil, s-a acceptat că are nevoie de mai multă atenție din partea familiei și a școlii, ei fiind de accord să participe copilul la ore de consiliere individual în cabinetul consilierului școlar.

Comunicarea cu familia a fost foarte bună (atât cu tata, mama, dar și sora mai mare), s-a îmbunătățit relația familiei, s-au luat măsurile necesare și s-au produs schimbări majore atât în comportament cât și în activitatea de învățare a elevului.

INTEGRAREA E-LEARING-ULUI LA ELEVII CU CERINȚE SPECIALE, ÎN ȘCOLILE DE MASĂ

Trîncă Anișoara Antigona
Școala Gimnazială Nr. 7 Petroșani

TIC oferă o multitudine de metode și tehnici speciale și inovatoare pentru instruirea copiilor cu CES. Acești elevi, de regulă, au interes scăzut pentru învățare, se adaptează cu greu mediului școlar general, nu se pot concentra pentru o perioadă îndelungată de timp și nu reușesc să execute sarcinile date de către cadru didactic. Dispozitivele tehnologice sunt în mod deosebit utile pentru adaptarea activităților de învățare pentru elevii cu cerințe speciale sau dificultăți de învățare; facilitează activitatea de predare și au un impact deosebit. Utilizarea tehnologiilor moderne în școli în rândul acestor elevi, ar putea conduce și produce modificări la nivelul comportamentelor intelectuale, emoționale, sociale.

În ultimii ani, TIC sunt aplicate tot mai frecvent și în procesul de recuperare/ educație a copiilor cu CES. Grație caracteristicilor sale unice, calculatorul devine un instrument foarte eficace în procesul de individualizare și ameliorare a situației copilului cu CES. În condițiile în care calculatorul suscită interesul copiilor și dorința de a-l folosi, acesta trebuie valorificat în calitate de resursă importantă în procesul de educație a copiilor cu competențe cognitive reduse.

Metodele utilizate în procesul educațional în general, și, în particular, cele selectate pentru asistența individualizată a copiilor cu CES, trebuie să aibă un caracter funcțional, să se bazeze pe buna cunoaștere a particularităților de dezvoltare a copilului, să fie orientate spre asigurarea progresului în dezvoltarea acestuia.

Un factor important în asistența copiilor cu CES îl constituie identificarea celor mai adecvate strategii educaționale. Avantajele utilizării TIC se pot concretiza în aspecte precum: creșterea interesului de a învăța, creșterea frecvenței la ore, obținerea unei mai bune concentrări și stimularea lucrului în echipă, îmbunătățirea rezultatelor școlare, dezvoltarea competenței de comunicare, optimizarea managementului proiectelor, precum și dezvoltarea capacității de rezolvare a problemelor. Pe lângă valențele formative ale utilizării TIC, mijloacele informatice moderne ar putea spori semnificativ atractivitatea procesului educațional .

Dezvoltarea infrastructurii TIC constituie baza procesului de implementare a tehnologiilor moderne în educația copiilor cu CES – fără de instrumente, tehnici și tehnologii adecvate, este imposibilă promovarea TIC.

Educația școlară este un instrument de integrare socială a copiilor și adolescenților în sistemul educațional existent. Să nu uităm nici o secundă că adevărata provocare este de a crea un mediu de învățare susținut tehnologic și favorizant pentru fiecare elev.

Integrarea elevilor cu CES în colectivul unei clase este una dintre cele mai dificile probleme psihopedagogice datorită diverselor probleme pe care le ridică aceasta, cum ar fi:

- posibilităţile de dezvoltare;
- efectele asupra colegilor de clasă;
- condiţii diferite de organizare a orei;
- evaluare diferenţiată;
- lipsa unui profesor de sprijin și a unui consilier școlar ;
- lipsa unei colaborări eficiente cu familiile copiilor cu cerințe educative speciale.

Pentru elevul cu cerințe educaționale speciale (cu intelect liminal, cu nivel mediu și ușor de retard mintal sau deficiențe multiple ușoare), este oportun alegerea unei platforme educaționale care, cel mai important, să răspundă nevoilor

sale. Organizarea intuitivă a accesării este foarte importantă pentru un copil cu nivel scăzut de gândire și, cel mai frecvent, cu tulburări de memorie.

Utilizarea computerului în procesul de predare-învăţare la clasele cu copii cu nevoi speciale duce la: o concentrare sporită din partea elevilor cu CES şi deprinderea unor abilităţi de învăţare de bază; o facilitare a trecerii de la un subiect la altul, în cadrul lecţiei; furnizarea unui feedback prompt elevului şi încurajarea acestuia după fiecare etapă parcursă/ fiecare pas realizat; facilitarea accesului la informaţii inclusiv pentru elevii cu dislexie, ţinând cont de posibilităţile variate de reprezentare multi-media ale aplicaţiei implementate (imagini, sunete etc); creşterea gradului de autodeterminare al elevului, al independenţei acestuia şi nu în ultimul rând al capacităţii de integrare, prin declanșarea de schimbări pozitive la nivel de relaţii inter- şi intra-personale, al abilităţilor senzoriale etc.)

Rolul compensatoriu al TIC se referă la utilizarea acestora ca asistență tehnică, care permite copiilor cu CES să ia parte activă în procesul de interacțiune și comunicare (o persoană cu dizabilități fizice poate folosi calculatorul pentru a scrie; un elev cu probleme de auz va folosi calculatorul pentru a citi un mesaj transmis de un coleg etc.). Din acest punct de vedere, TIC dezvoltă capacitatea elevilor de a controla mediul, de a avea acces la informații, de a comunica cu mediul proxim și cel mai îndepărtat. Altfel spus, TIC pot compensa/recupera sau substitui funcțiile naturale ale persoanei.

Utilizarea TIC ca instrument de învățare (didactic) a determinat o nouă dimensiune a educației și a lansat schimbarea abordărilor. Aplicarea TIC în procesul educațional propriu-zis conduce spre dezvoltarea unei mari varietăți de strategii de predare-învățare-evaluare pentru elevii cu CES. TIC se pretează perfect tehnologiilor educaționale incluzive, deoarece creează numeroase oportunități de individualizare a procesului educațional. TIC permit valorificarea curriculumului general într-o formă în care să satisfacă necesitățile unice și diferențele, dar și să dezvolte abilitățile individului, prin abordarea unui ritm propriu de dezvoltare. Acesta devine, astfel, o resursă valoroasă pentru învățare și incluziune.

TIC poate intermedia comunicarea eficientă între elevii cu CES și diverși conlocutori: cadre didactice, colegi, prieteni etc. În acest context, calculatorul devine o resursă care face posibilă comunicarea în cazuri aproape imposibile în alte condiții pentru persoane cu tulburări de limbaj, probleme de comunicare și alte deficiențe. În plus, TIC poate servi drept instrument pentru organizarea învățământului la distanță pentru copii nedeplasabili temporar sau în alte condiții.

Cele mai cunoscute forme de lucru cu calculatorul în procesul educațional al copiilor cu CES, integrați în școlile de masă, sunt:

- jocurile didactice pentru dezvoltarea competențelor de bază de citit, scris și calcul;
- utilizarea resurselor INTERNET;
- operațiile în diverse programe de calculator: Microsoft Word, Paint, Power Point, Microsoft Excel;
- jocuri distractive pentru dezvoltarea unor abilități concrete etc.

Aplicarea TIC în procesul de predare-învățare nu înseamnă neapărat schimbarea metodelor de predare, ci, mai degrabă, adaptarea metodelor pentru obținerea celor mai bune rezultate, prin optimizarea și eficientizarea procesului educațional.

Integrarea în comunitate a copiilor supși riscului de marginalizare este un proces de debarasare de sindromul de deficiență, sindrom care, în final, conduce la dependența copilului cu dizabilități de alții, devenind tributar asistenței, indiferent de natura ei. Privită din acest unghi, singura soluție o constituie reducerea diferențelor, pentru ca acești copii deosebiți să urmeze o școală obișnuită. Este necesar ca învățământul să se adapteze cerințelor copiilor, și nu invers.

Atitudinea pozitivă zilnică a adultului faţă de copilul cu dizabilităţi îl poate ajuta efectiv în dezvoltarea capacităţilor de comunicare. Copilul va comunica mai uşor dacă doreşte să o facă, dacă doreşte să exprime lucrurile pe

care le trăieşte. Folosind eficient capacităţile noastre de comunicare, vom putea stimula modul de comunicare al copilului. Este foarte important ca un copil cu cerințe speciale să fie ajutat să devină cât mai independent posibil în toate acţiunile pe care le întreprinde.

Tehnologiile evoluează punând la dispoziţie utilizatorilor o functionalitate crescândă, în timp ce aplicatiile software devin din ce în ce mai inteligente si receptive pentru cel care le utilizează. Luate împreună, aceste caracteristici pun la dispozitie noi oportunități pentru elevii cu CES de a-și personaliza accesul la resursele de învățare digitală în școală și în afara ei. Integrarea noilor tehnologii în activitatea didactică va contribui decisiv la schimbarea tipului de predare, dintr-un un model static, în care elevul este un simplu “receptor” pentru ceea ce predă profesorul, într-unul dinamic, în care procesul de predare-învăţare se ghidează după elev iar acesta este atras să caute pe cont propriu noi surse de cunoaștere. Pentru unii elevi cu CES, o soluție tehnologică poate fi singura cale de satisfacere a necesităților sale educaționale și, mai mult, de comunicare cu mediul extern.

Bibliografie

Danii A., *Integrarea școlară și socială a copiilor cu cerințe special*, Chișinău, 1998

Gherguț A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*, Iași, Editura Polirom, 2006

Gînu, D., *Tehnologii didactice incluzive*, suport de curs, Chișinău, 2016

Horga, I., Jigău, M. *Situaţia copiilor cu cerinţe educative speciale incluşi în învăţământul de masă*, Bucureşti Editura Vanemonde, 2009

Istrate, O., *Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație*. ConferințaNațională de învățământ virtual, ediția a VIII-a, 2010

Vrăsmaș. E., *Școala pentru toți*, în volumul: *Integrarea școlară a copilului în dificultate/cu nevoi speciale: Ghid pentru directorul de școala*, Bucuresti, Colecția CRIPS, 2003

Vrăsmaș. E., curs *Educatia copiilor cu cerinte speciale*, București, Editura Credis, 2001

Vrăsmaș, E. , *Dificultăți de învățare*, Ed. V&I Integral, București, 2007

(https://scolispeciale.edu.ro)

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Ioana Jurcut

În anul școlar care tocmai s-a încheiat, am avut bucuria și ocazia să lucrez cu P.A. , în vârstă de 5 ani, diagnosticat la vârsta de 3 ani cu tulburare de comportament de tip ADHD și hiperkinezie.

Problema reală și nevoia predominantă a copilului a fost de socializare, de integrare în colectiv, nevoia de a avea prieteni și de a fi acceptat așa cum este (hiperactiv, distras de orice stimul extern, incapabil de a respecta regulile unui joc).

Pentru a îmbunătăți relația cu noii colegi, l-am prezentat pe A. ca pe noul nostru prieten, i-am făcut cunoștință cu fiecare coleg printr-un joc de socializare, i-am provocat pe ceilalți preșcolari să devină partenerii mei în misiunea de a-l face pe A să se simtă iubit în grupa noastră. Am stabilit cu întreg colectivul că A. este un copil special care are nevoie de multă îngăduință din partea noastră, până când acesta se va acomoda cu noi, am convenit să folosim un ton scăzut și prietenos atunci când este nevoie să-i atragem atenția asupra unui comportament nepermis și în egală măsură îl vom lăuda atunci când ne place comportamentul lui. Am desfășurat o activitate practică în care fiecare preșcolar a confecționat două brățări, una pentru el și cealaltă să o poată oferi lui A. atunci când îl consideră un prieten.

În tot acest demers am avut ca parteneri: personalul auxiliar din unitate, un terapeut ocupațional și familia preșcolarului. Încurajărie și laudele au continuat și acasă, în familia extinsă, permise fiind și recompensele fără a se face abuz de acestea.

La finalul primelor trei luni în care A. a petrecut timpul în grupa noastră, acesta a primit două brățări, dovedindu-se ulterior că acestea au fost oferite sincer de către colegul și colega lui A. De menționat este faptul că am considerat obiectivul atins, chiar dacă până la finalul anului școlar A. , a primit patru brățări în total, simpatiile și gradul de toleranță fiind diferit de la o persoană la alta. Un alt lucru îmbucurător a fost și dorința lui A. de a oferi la rândul său două brățări copiilor cu care s-a jucat cel mai des.

O caracteristică specifică preșcolarilor cu deficit de atenție și hiperkinezie, este faptul că aceștia nu sunt statornici în realizarea unei activități și de cele mai multe ori o abandonează în scurt timp, iar nevoia acestora de mișcare este mult mai accentuată în comparație cu alți copii de aceeași vârstă. În astfel de situații indicat este să alterneze activitățile statice cu cele dinamice și pe cele simple cu cele complexe, ceea ce am și făcut astfel încât atenția lui A. să fie menținută pe o perioadă mai mare de timp. Pe parcursul activităților statice (modelaj, pictură etc.) am ales să pun melodii dinamice pentru a-i încuraja pe preșcolari, în special pe A. , să finalizeze activitatea.

Alte strategii aplicate pentru îndeplinirea obiectivului nostru: finalizarea activităților instructiv-educative au fost:

- Transmiterea clară a sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească , motivând această necesitate (“iepurașului îi este foame”; “ajută iepurașul să ajungă la morcovi”) ;
- Instrucțiunile sunt la fel de clare indicând exact comportamentul dorit (pune cățelul pe raft și cubul în sertar!) , se vor evita instrucțiunile vagi (pune jucăriile la loc!) ;
- Sarcinile sunt transmise pe rând, așteptând ca A. să termine prima sarcină (deschide caietul la pagina 9, după ce l-a deschis continui cu următoarea sarcină: privește copilul din imagine....etc.);
- Mă asigur de atenția lui A. prin rostirea numelui atunci când îl solicit și când îi transmit comportamentul dorit și dacă este cazul demonstrez acțiunea care urmează să fie făcută;
- Țin cont de nevoia lui A. de a face mișcare la interval de timp mai scurt decât cel stabilit pentru ceilalți preșcolari , de aceea îl solicit în timpul activității să efectueze mișcări cu un scop anume (A. te rog să aduci creioanele din dulap; A. te rog să dai fiecărui coleg câte un creion; A. te rog să îmi aduci un carton roșu);

Pe parcursul activităților A. este încurajat cu aprecieri verbale pe parcursul activităților și, uneori (fără a se exagera) cu recompense pentru activitățile finalizate (o floare de culoarea preferată-roșie). Recompensele sunt oferite și celorlalți preșcolari.

În acest an școlar am realizat că gesturile mici, aparent banale, folosite constant și în mod repetat conduc la rezultate surprinzătoare și benefice pentru acești copii speciali cu cerințe educaționale speciale.

AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE ALE INTEGRĂRII COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

TOMA ELVIRA
COLEGIUL NATIONAL ELENA CUZA
BUCUREȘTI

„Nevoile şcolare ale persoanelor deficiente/handicapate cer o atenţie specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului egal la educaţie fiecărei categorii de persoane deficiente, ca o parte integrantă a sistemului de învăţământ. “

Articolul 3 din „ Declaraţia mondială asupra Educaţiei pentru toţi”

Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfăşurare a activităţii didactice.,,Statutul persoanelor cu dificultăţi de învăţare sau al celor cu dizabilităţi decurge din atitudinea societăţii faţă de deficienţă şi deficienţi, deoarece ea este cea care construieşte o anumită imagine socială a omului şi care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale.Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

În această perspectivă, însăşi învăţământul special trebuie să fie:

-recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învăţământul normal şi la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

-integrant, permiţând tuturor copiilor cu deficienţe să fie educaţi în mediul cel mai puţin restrictiv;

-flexibil şi centrat pe copil;

-profesional, practicat de profesori specialişti şi devotaţi;

-comprehesiv şi realist, în funcţie de realităţi actuale, aconomice, sociale, culturale şi politice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.

6. Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
7. Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adaptaze la cerinţele prefabricate;
8. Participarea la procesul de învăţământ în cadrul şcolilor obişnuite, deschise pentru toţi membrii societăţii;
9. Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii;
10. Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Astfel se poate observa că există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

12. Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;
13. Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;
14. Accesul la servicii medicale şi terapeutice;
15. Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
16. Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

17. Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;
18. În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
19. Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
20. Este intuit stigmatul social;
21. Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;
22. Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental

considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituţiei de învăţământ, putând astfel modela evoluţia ulterioara a copilului .

Nivelurile la care se realizează integrarea sunt:

1. integrarea fizică-permite satisfacerea trebuinţelor de bază;
2. integrarea funcţională-presupune crearea condiţiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor şi facilităţilor puse la dispoziţia comunităţii;
3. integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relaţii în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viaţa socială obişnuită;
4. integrarea personală-se referă la posibilitatea iniţierii, menţinerii şi dezvoltării unor relaţii cu persoane semnificative;
5. integrare societală- are în vedere asigurarea drepturilor cetăţeneşti normale şi a autonomiei decizionale în ceea ce priveşte propria existenţă;
6. integrarea organizaţională- priveşte participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaţionale în conformitate cu capacităţile şi interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare şcolară sunt orientate în esenţă înspre,,integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.”(A.Gherguţ, p.12, 2001)

Şcoala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare şi eliminare treptată a barierelor educaţionale dintre copiii obişnuiţi şi cei cu diverse dizabilităţi.

„Fiecăruia-i dată de natură măsura de minte, pe care a fost silit s-o aibă. Educaţia poate să dezvolte puterile minţii existente, nu poate pune însă ceea ce nu-i.”

M. Eminescu

Bibliografie:

Rev. ,,Învăţământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, Bucureşti, 2000;

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;

Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruţ,A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

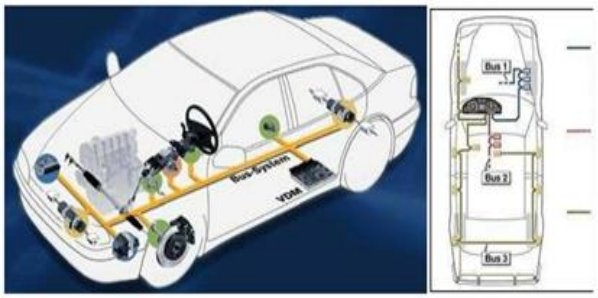
Diagnosticarea erorilor funcționale în cadrul unui automobil / oră de laborator tehnologic

Filep Gyongyi
Lic. Tehn. Gh. Șincai Tg. Mureș

Diagnoza periodică este o condiţie prealabilă pentru termen lung şi funcţionarea în condiţii de siguranţă a vehiculului dumneavoastră. Diagnoza auto este un serviciu rapid cu rapoarte clare si sigure ale masinii dumneavoastră. Mașina este o tehnică alcatuită din mecanică și module electrice, electronice. Monitorizarea atentă a stării sale este necesară si cel mai bine stiu asta, șoferii profesioniști. Diagnoza regulată şi calitativă a masinii vă permite evaluarea obiectivă a funcţionării tuturor sistemelor pe baza parametrilor la cele mai ridicate nivele. Sisteme moderne de diagnoza bazate pe hardware-ul folosit pentru testarea vehiculului permit detectarea problemelor in timp redus, plus ca se descopera si defecte ascunse care ajuta la prevenirea unor noi defectiuni.

Documentaţia tehnică utilizată la testare şi diagnosticare

BUS 1 cablul GMP, ABS, ESP controlul transmisiei
BUS 2 cablul multimedia,unitatea principală de afișaj radio
BUS 3 cablul caroserie,pilot
parcare,unitate control uși

Documentaţia tehnică este esenţială în procesele de testare şi diagnosticare, ea îndeplinind o serie de funcţii, printre care cele mai importante sunt următoarele:

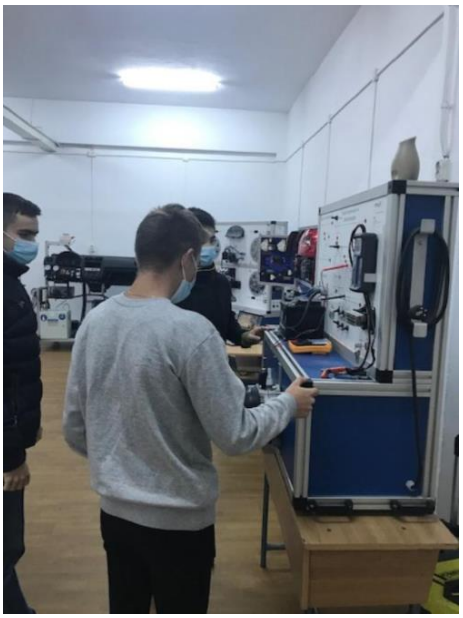
- oferă informaţii utile despre structura şi parametrii funcţionali ai sistemului testat;
- descrie obiectivele şi procedurile de testare / diagnosticare, oferind indicaţii utile despre succesiunea de operaţii, resursele necesare, condiţiile de desfăşurare a probelor, normele şi protocoalele care trebuie respectate etc.;
- permit înregistrări ale unor informaţii legate de desfăşurarea proceselor şi a rezultatelor obţinute;
- precizează criteriile de calitate pentru activităţile desfăşurate.

În procesele de testare şi diagnosticare, cele mai utilizate sunt:

- manualele de diagnosticare (de reparaţie), elaborate de constructor;
- procedurile şi normele interne;
- cataloagele de componente;
- instrucţiunile şi normele de exploatare a mijloacelor şi echipamentelor utilizate;
- proceduri de calitate.

Fie că este vorba de o schemă constructivă, de o diagramă logică de diagnosticare, de o instrucţiune de utilizare sau de o fişă de diagnosticare, sub formă electronică sau tipărită, documentaţia tehnică trebuie să îndeplinească câteva condiţii de bază:

- să fie clară în formulări şi reprezentări grafice;
- să conţină informaţiile necesare (şi doar acestea);
- să ofere instrucţiuni aplicabile în contextul în care este utilizată;
- să fie accesibilă tuturor angajaţilor care au nevoie de ea pentru executarea sarcinilor primite.

Exemple:

- diagramă logică pentru demersul de diagnosticare
- fişă de diagnosticare

Procesul de diagnosticare al automobilului

Mijloace şi metode utilizate la testarea şi diagnosticarea automobilelor

Sunt mijloace de verificare, control, măsurare şi / sau prelucrare a informaţiei utilizate în monitorizarea şi evaluarea stării tehnice a automobilului

Pentru verificarea, testarea şi diagnosticarea automobilului se utilizează o serie de: verificatoare, aparate sau instalaţii de măsurare şi diagnosticare.

Portabile sau fixe, de sine stătătoare şi utilizate individual sau grupate într-o instalaţie de măsurare sau într-un sistem de măsurare, mijloacele tehnice pentru testare a automobilelor sunt de o mare diversitate şi într-o continuă evoluţie.

Metode de testare şi diagnosticare

Metodele de diagnosticare reprezintă ansamblul de reguli, principii şi procedee folosite pentru testarea automobilului şi stabilirea diagnosticului

Diagnosticarea motorului se poate face prin două categorii de metode:

- metode obiective sau invazive
- metode subiective sau neinvazive

Metodele obiective stabilesc defecţiunile cu ajutorul aparatelor de măsurare şi control, în mod direct, comparând parametrii constructivi de funcţionare cu cei reali. Aplicarea acestor metode poate implica şi executarea unor demontări, pentru a putea măsura, compara, determina, parametrii reali, constructivi şi funcţionali, ai întregului ansamblu. Acestea sunt cele mai sigure metode de diagnosticare şi, chiar dacă iniţial s-a utilizat o metodă subiectivă, în cazurile cele mai grave se va ajunge tot la o soluţie invazivă de stabilire a diagnosticului.

Metodele subiective stabilesc defecţiunile astfel încât demontarea să fie limitată doar la strictul necesar, folosind tehnici neinvazive de diagnosticare (de exemplu, interpretarea unor simptome şi a valorii unor parametrii măsurabili fără demontare). Aceste metode sunt mai puţin precise, dar protejează autovehicul de eventualele demontări care nu sunt necesare, iar dacă diagnosticianul este experimentat poate da rezultate foarte bune. In plus se poate face fără aportul unor standuri sau aparate speciale.

Testarea şi diagnosticarea se poate realiza: pe stand sau la bord

Diagnosticarea pe stand

Diagnosticarea automobilelor pe stand a cunoscut o evoluţie complexă, orientată pe mai multe direcţii: tehnici, echipamente, organizare. Având în vedere că în prezent se află în exploatare automobile cu date de fabricare şi, implicit, niveluri de evoluţie mult diferite, activitatea de diagnosticare la stand trebuie să facă faţă tuturor situaţiilor.

În general, pentru automobilele care nu dispun de sisteme electronice de control şi autotestare, procesul de diagnosticare decurge în mai multe etape succesive.

Într-o primă fază se execută o verificare a stării tehnice generale a sistemului testat. Răspunsul este de tip binar: "corespunzător" sau "necorespunzător". În primul caz, automobilul nu mai este reţinut, el putându-se întoarce la activităţile de transport. În a doua situaţie, acţiunea de diagnosticare continuă cu componentele sistemului în scopul localizării şi identificării defecţiunilor.

Diagnosticarea la bord

Cele mai bune rezultate la depistarea defecţiunilor imediat după apariţia lor o constituie supravegherea permanentă a funcţionării sistemelor automobilului, ceea ce presupune dezvoltarea unor tehnici şi echipamente de diagnosticare la bord. Evoluţia acestora a fost şi este strâns legată de evoluţia automobilului. Astfel apariţia sistemelor comandate de microprocesoare a permis o lărgire considerabilă a numărului de obiective urmărite şi a numărului de parametrii înregistraţi şi analizaţi.

Sistemele senzoriale şi de acţionare care asigură managementul motorului, asistenţa la frânare şi controlul stabilităţii, permit, prin extinderi adecvate, în special în domeniul software-ului, realizarea altor acţiuni, importante pentru siguranţa şi confortul conducătorului auto, dar şi obţinerea unor informaţii cu privire la starea tehnică a unor componente, care pot fi utilizate pentru a semnaliza apariţia unei defecţiuni în faza incipientă. Informaţiile captate de lanţurile de măsurare respective sunt prelucrate şi stocate în memoria calculatoarelor de bord care, în cazul depăşirii valorilor normale ale parametrilor măsuraţi, avertizează conducătorul auto asupra defecţiunii.

Sistemele de control şi reglare asistate de microprocesor la bordul automobilului oferă posibilitatea efectuării unor operaţiuni de diagnosticare, în perioadele intermitente în care microprocesorul nu este complet ocupat cu rezolvarea calculelor necesare funcţionării propriu-zise a sistemului respectiv.

STRUCTURA DIMENSIONALĂ A MANAGEMENTULUI CLASEI DE ELEVI

Prof. Inv. Primar Parcel Ion,
Școala Gimnazială „ Nicolae Titulescu”, Caracal

Managementul clasei se referă la conducerea şi organizarea în cele mai bune condiţii a procesului de învăţământ dar şi a clasei; pentru a se realiza în mod eficient acest lucru, profesorul nu trebuie să fie un simplu transmiţător de informaţii, ci şi un bun manager al clasei de elevi pe care o conduce.

Cadrul didactic este cel care reuneşte toate resursele materiale şi umane, resursele de ordin pedagogic şi psihologic şi le pune la dispoziţie într-o manieră proprie clasei pe care o conduce; cu alte cuvinte, cadrul didactic este managerul clasei.

Profesorul planifică activitatea didactică pe care o concretizează într-o planificare calendaristică anuală şi în una semestrială. Profesorul mai realizează planuri de lecţii, organizează clasa de elevi, în funcţie de natura activităţii desfăşurate şi de obiectivele urmărite.

Managementul clasei de elevi presupune „arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalităţi potrivit unor finalităţi solicitate de societate şi acceptate de individ” .

Într-o organizaţie şcolară, activitatea managerului este foarte importantă pentru funcţionarea eficientă a unităţii în ansamblu. Eficienţa activităţii managerului reprezintă o dovadă clară a competenţei acestuia. În sistemul de învăţământ profesorii trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă , să stabilească relaţii de colaborare cu elevii şi părinţii acestora şi cu alţi factori ai societăţii. Ei nu educă numai la catedră, în clasă, ci prin fiecare contact pe care îl stabileşte cu copiii şi părinţii acestora, desfăşoară o muncă de dezvoltare şi de conducere. Activitatea cadrelor didactice se desfăşoară în faţa unor individualităţi psihice umane în formare; de aici rezultă şi necesitatea unei maxime responsabilităţi faţă de comportamentele şi intervenţiile educatorului, responsabilităţi care diferă în funcţie de nivelul de învăţământ la care ne referim (grădiniţă, ciclul primar, gimnazial, etc). Rolul de profesor-manager nu-l diminuează pe cel de profesor-educator, ci îl întăreşte, îl sprijină în eficienţă.

Managementul clasei are o structură dimensională ce cuprinde : dimensiunea ergonomică, dimensiunea psihologică, dimensiunea socială, dimensiunea normativă, dimensiunea operaţională şi dimensiunea inovatoare.

1.1. Dimensiunea ergonomică

Investigaţiile realizate pe domeniul managementului clasei de elevi au început să atingă şi anumite subiecte considerate până în prezent, elemente conexe procesului instructiv-educativ. Aceste probleme, dintre care le amintim pe cele ale structurii ergonomice (dispunerea mobilierului din clasă, vizibilitatea şi pavoazarea sălii de clasă), nu pot fi considerate ca secundare sau lipsite de importanţă pentru succesul activităţii la catedră a cadrului didactic. Suporturile investigaţionale moderne aduc probe certe în favoarea acestor dimensiuni, considerându-le fundamentale în economia generala a procesului didactic, ca proces managerial. Analiza unor subiecte, cum ar fi cele anterior menţionate: dispunerea mobilierului din sala de clasa, vizibilitatea, în sensul poziţionării elevilor în bănci şi pavoazarea sălii de clasa, au determinat reconsiderarea unor structuri dimensionale ale managementului clasei de elevi.

1.2. Dimensiunea psihologică

Elementele centrale ale dimensiunii psihologice sunt reprezentate de cunoaşterea, respectarea şi exploatarea particularităţilor individuale ale elevilor. Ca substrat integrator factorul central este *capacitatea de munca a elevilor în* clasă, concept utilizat în toate studiile de psihologia muncii şi în studiile de randament profesional.

Modul de concretizare structural-integrativă a capacităţii de muncă a elevilor în legătură directă cu managementul clasei de elevi se prezintă astfel:

a) capacitatea de învăţare

b) trăsăturile de personalitate (competenţe sociorelaţionale)

1. 3. Dimensiunea socială

În mod tradiţional punctele de vedere sunt oarecum consonante în ceea ce priveşte tematica fundamentală a clasei de elevi, ca grup social: structura, sintalitatea şi problematica leaderilor sunt doar câteva din ariile de preocupare ale investigaţiilor de tip sociologic în clasa de elevi.

1.4. Dimensiunea normativă

Specialiştii în sociologia clasei de elevi au observat că acest univers şcolar este o reflectare micro (în miniatură) a problematicii unei societăţi.

1.5. Dimensiunea operaţională

Succesul în întreprinderile cadrului didactic nu este asigurat numai prin raportarea simplă la normele clasei ci şi printr-o raportare a acestora la normele şcolare în general. Abordarea anterioara a acestui subiect este importanta deoarece contribuie la conştientizarea echilibrului dintre cele două categorii de norme, cele explicite şi cele implicite.

Ultima categorie normativă, *normele implicite*, pare să polarizeze atenţia specialiştilor. Ele au fost de foarte multe ori acceptate ca expresii ale unui *ethos* implicit, exprimat într-un sistem de ritualuri, de ceremonii, de povestioare, care exprima starea de spirit a membrilor grupului respectiv. Ele fac totodată serviciul de carte de vizită, de reprezentare a clasei la nivel de informaţie şi de comunicare. Constituirea culturii normative implicite este legată după cum am mai spus şi de percepţia membrilor grupului faţă de normele şcolare explicite menţionate în regulamentele şcolare.

Constatări investigaţionale interesante convertesc problematica teoretică a dimensiunii normative într-o dimensiune operaţională, practică. Exemplul elocvent îl reprezintă poziţia divergentă a culturii profesorale faţă de cultura elevilor. Aceştia din urmă dezvoltă în plan operaţional o serie de strategii de rezistenţă, "de supravieţuire" în clasă, cele mai importante fiind axate pe o idee valoroasă a sociologiei educaţiei: În general, într-o relaţie educaţională există o tentaţie a cadrului didactic de a observa anumite transgresări normative, care vor putea reconsidera total răspunsul elevilor faţă de anumite intervenţii sau atitudini ale cadrelor didactice. Ceea de se poate spune despre norme şi reguli în general este faptul că au funcţii majore cum ar fi:

- reglarea comportamentului de atenuare a potenţialelor surse de conflict;
- susţinerea unui schimb de recompense care motivează părţile contractante ale normei să rămână într-o relaţie, într-o legătură (Laing, 1994).

În ceea ce priveşte contrastul de tip valoric între cultura profesorilor şi cultura elevilor se poate observa că la nivelul elevilor cultura implicită dezvoltă o serie de strategii de supravieţuire, care cuprind o multitudine de elemente de identificare, de descoperire şi de angajare cu ajutorul unor competenţe sociale, în adaptarea la exigenţele normativităţii explicite.

De foarte multe ori capacitatea de reuşită şcolară a elevilor (la nivel de solicitări formale) poate fi influenţată de puterea elevilor de a detecta şi pătrunde "logica ascunsă" a procesului instructiv educativ.

Problema pusă în atenţia cadrului didactic nu este aceea de a exclude cultura elevilor, spune Geulen (1994), ci de a integra elementele culturii lor normative implicite în procesul de favorizare şi consolidare a culturii normative explicite. Neexploatarea corectă a variabilelor foarte complexe, anterior menţionate poate conduce la structurarea dual a culturii implicite a elevilor în raport cu şcoala şi indirect şi cu clasa (vezi Geulen & Krappmann, 1994):

- *proşcoală*- sistem de valori care nu este în dezacord cu valorile fundamentale ale scolii;

- *antişcoală*- sistem de valori de tip nonconformist, deviant (cu abateri negative de la norme); manifestările comportamentale în cazuri ca cele menţionate sunt dependente de originea socială a elevului şi de sexul acestora.

În soluţionarea complicatei probleme anterior menţionate, cultura implicită antişcoală, fenomen atât de des întâlnit în instituţiile şcolare contemporane şi în sălile de clasă, competenţele manageriale ale cadrului didactic sunt primordiale. Aserţiunii anterioare îi corespunde ca suport de tip rezolutiv şi constatarea că fenomene şi manifestări de tip antişcoală, neidentificate şi nediagnosticate la timp pot degenera frecvent în situaţii de criză educaţională.

1.6. Dimensiunea inovatoare

Jean Thomas lansează conceptul educaţie în schimbare şi defineşte inovaţia ca : "Acea schimbare în domeniul structurilor şi practicilor învăţământului care are drept scop ameliorarea sistemului".

Din perspectiva managementului clasei de elevi, dimensiunea inovatoare reprezintă o condiţie esenţială a optimizării interacţiunilor şi a microdeciziilor educaţionale în universul grupului. Independenţa atitudinală şi de intervenţie a cadrului didactic în situaţii de criză este dependentă de capacităţile inovatoare ale acestuia. Inovarea în planul relaţional al clasei de elevi nu este numai rezultatul presiunii forţelor sociale inovatoare ci şi presiunile elevilor care acţionează din interior.

În ceea ce priveşte deciziile inovatoare este de menţionat necesitatea păstrării şi a identificării unor spaţii pentru eventuale decizii secundare, suplimentare, în decursul fazei de intervenţie şi de execuţie (spre exemplu în cazul unei intervenţii corecţionale, pedeapsa, reacţia elevului la momentul respectiv poate determina o schimbare atitudinală a cadrului didactic). Decizia în acest caz devine un purtător inovaţie prin:

- fundamentarea sa informaţională;
- coeficientul de noutate realizat;

Schimbarea

Ca trăsătură ineluctabilă a demersurilor manageriale ale cadrului didactic, presupune un set de măsuri corective aduse mereu acţiunii educaţionale. Practica şcolară nu poate fi privită la infinit ca un factor pasiv, datoria acesteia fiind de a reacţiona cu receptivitate maximă la întreprinderi inovatoare.

Şansele introducerii inovaţiilor la nivelul managementului clasei sunt mai ridicate, deoarece factorii de rezistenţă structural-funcţională la schimbare, în exemplul particular evocat, sunt mult diminuaţi. Agentul schimbării, urmând modelul de analiza a lui Huberman, este însuşi cadrul didactic. El nu constituie pentru demersurile inovatoare o ameninţare, cu atât mai mult cu cât eventualele reproşuri externe (exogene) care i s-ar putea aduce cadrului didactic, ar face apel la tradiţionalism şi nu ar fi întemeiate.

BIBLIOGRAFIE

- Ceobanu, C. (2008). *Managementul clasei de elevi*, în „Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice”, coord. Cucoş, C. Iaşi: Editura Polirom.
- Cojocariu, V. M. (2004). *Introducere în managementul educaţiei.* Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică, R.A.
- Frăsineanu E. (2014). *Pedagogie. Managementul clasei de elevi. Suport de curs*. Craiova**:** Editura Sitech.
- Ilie, V. (2009). *Elemente de management şi leadership educaţional.* Piteşti: Editura Paralela 45.
- Maciuc, I. (2007). *Management educaţional. Formarea competenţei manageriale a profesorului.* Craiova: Editura Sitech

LA LITTÉRATURE DU XXe SIÈCLE

AMITIÉ ET SACRIFICE DANS L'OEUVRE D'ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

Prof. Iacob Lidia
Liceul Tehnologic Voinești

Le XXe siècle est caractérisé par le plus grand essor dans tous les domaines - science, art, littérature, philosophie - mais, en même temps, marqué par deux grandes guerres mondiales qui ont apporté beaucoup de changements sociaux, politiques et culturels. C'est l'époque où on utilise et on développe les moyens de communication- l'avion est considéré le plus rapide moyen de transport qui facilite la communication-et c'est pour la première fois qu'on utilise l'avion pour les vols de nuit. Il y a dans cette période un grand développement industriel aussi, les ouvriers représentant une classe sociale très importante. La littérature aussi, dans tout le monde, suppose des changements importants.

Dans *Histoire de la littérature française*, sous la direction de Angela Ion, Cornelia Bejenaru distingue trois étapes dans l'évolution de la littérature du XXe siècle: 1886- Première Guerre Mondiale; 1914-1939; 1940 - jusqu'à présent. Si la première étape se distingue par une « apparente prospérité »[12], étant nommée « la belle époque »[13] , où des personnalités comme Freud et Bergson mettent leur empreinte sur la littérature de cette période-là, en contribuant au développement d'une littérature où l' écrivain refuse le monde étranger et se refugie « dans la contemplation, dans la solitude de l'univers personnel »[14], après les années '30, on renonce à la rêverie, la littérature « pose de grands problèmes sociaux et s'installe de nouveau dans le temporel »[15]. D'après Cornelia Bejenaru, le roman de la génération 1930 laisse entrevoir les influences de Dostoievski et Nietzsche.

La Seconde Guerre Mondiale vécue par Saint-Exupéry, pilote de guerre et écrivain, est une raison essentielle pour créer une littérature de la morale.

Le début de la Seconde Guerre Mondiale, 1939, coïncide avec la publication de l'un des plus importants et marquants livres écrits par Saint-Exupéry: *Terre des hommes*. Après *Courrier Sud* et *Vol de Nuit, Terre des hommes* est le troisième roman- reportage inspiré de l'expérience d'aviateur de l'auteur.

L'année où le XXe siècle naît, un petit prince vient au monde pour trouver le sens de sa propre vie et pour aider les autres à vivre comme il faut et à se réjouir de la vie qu'ils reçoivent. Son nom est Antoine de Saint-Exupéry. Enfant plein de sensibilité et d'amour, il va explorer la vie dès l'âge de 4 ans, en inventant une bicyclette-avion. Sa passion pour la mécanique s'éveille, donc, très tôt et souligne son destin. Il retrouve, après des années, à l'âge de 21 ans sa passion pour l'avion, pendant le service militaire. En 1921 et en 1922, il obtient le brevet militaire, en s'intégrant dans le 33e régiment d'aviation. C'est la période où l'avion trouve sa place capitale dans la vie de Saint-Exupéry, cet enfant du ciel. Il essaie plusieurs métiers dans sa vie courte (employé de bureau, représentant de commerce, ouvrier), mais il a travaillé la plupart de son temps comme aviateur. Il a été pilote de ligne entre Toulouse et Dakar et, aussi, directeur de l'Aéroport d'Argentina, à Buenos Aires et chef d'aéroplace à Cap Juby. Mais, en même temps, il, a été inventeur, journaliste et écrivain, en publiant des articles et des livres inspirés de l'aviation. Sa vie a été un mélange entre le domaine de l'aviation qui a marqué son

[12] Cornelia Bejenaru, dans *Histoire de la littérature française, vol. II,* sous la direction d'Angela Ion, București, Ed. Didactică si Pedagogică, 1982, p. 172.
[13] *Idem.*
[14] *Idem.*
[15] *Ibid* . p.176.
Pour les données biographiques, nous nous sommes servis de Luc Estang, *Saint-Exupéry*, Paris, Éd. du Seuil, 1956.

existence et sa sensibilité littéraire. Ses livres, qui ont gagné beaucoup de prix littéraires, sont des témoignages d'une vie pleine d'action, mais qui réussit à se retourner vers elle-même par l'intermédiaire de la méditation sur les vrais sens de l'existence humaine. Car la vie de l'homme trouve son but dans l'action. Et, pour Saint- Exupéry, l'objet de cette action est l'avion. Il est présent dans l'œuvre entière de l'écrivain, c'est la raison de vivre de l'auteur. Par l'action, Saint-Exupéry se connait mieux soi- même, il a la possibilité de réfléchir sur l'utilité de l'existence humaine.

Dans son oeuvre, *Les relations humaines dans l'œuvre de Saint-Exupéry*, Réal Quellet remarque que l'œuvre de Saint-Exupéry se propose le but « d'enseigner aux hommes »[16] . Il souligne l'importance que l'écrivain Antoine de Saint-Exupéry accorde aux relations humaines et à la création, à l'acte créateur. De plus, Réal Quellet constate la présence de deux types de création, dans l'oeuvre de Saint-Exupéry: la création individuelle, comme « agent du devenir » et « la création communautaire »[17], fondement des relations humaines. C'est ainsi que le personnage exupéryen s'engage dans un processus du devenir ; il s'intéresse à se trouver soi- même, à se connaître et à s'accomplir, à devenir l'Homme qui lui permettra de rencontrer Dieu, ce qui représente la deuxième phase du devenir. C'est le moment où il trouve son destin, le moment où *le sacrifice* devient « signe et instrument d'ascension »[18].

Donc, par l'acte de la création, le créateur se transforme lui-même, pour pouvoir accomplir son destin, par l'intermédiaire de la solidarité, de l'amitié et du sacrifice. Ce sont trois termes que l'auteur Saint-Exupéry accentue dans son œuvre. Pour Saint-Exupéry, « l'amitié réside dans l'acceptation de l'autre tel qu'il est, avec toutes ses charges »[19]

Le terme *solidarité,* lui-aussi, a une importance capitale pour l'écrivain Antoine de Saint-Exupéry, parce que cela suppose premièrement être responsable envers les autres et, en même temps, être humain: « La pensée de Saint-Exupéry est très claire: est responsable non celui qui a des responsabilités de par sa fonction ou sa situation, mais celui qui est conscient de participer à l'œuvre commune qui rend l'homme plus humain. »[20]

En ce qui concerne le terme *sacrifice*, il faut qu'on soit très attentif à ses significations, parce que l'écrivain veut mettre en évidence l'importance d'un sacrifice qui est fortement lié à l'amour réel, à la responsabilité des autres. Il ne s'agit pas d'un refus de la vie, mais de l'amour de la vie.

Un exemple significatif en ce sens est le fragment du roman *Terre des hommes* où le pilote Guillaumet, perdu dans le désert, pense à sa mort comme à un sacrifice nécessaire. S'il meurt, il faut qu'on puisse trouver son corps pour que sa femme reçoive l'argent payé par son assurance, pour qu'elle ait de quoi survivre. C'est pour cela qu'il continue à marcher et qu'il ne peut pas renoncer tout de suite, parce qu'il a une responsabilité envers ceux qu'il aime et qui l'aiment et l'attendent.

On observe, donc, que les termes *amitié, solidarité* et *responsabilité* s'entremêlent dans toute l'œuvre de Saint-Exupéry et on ne peut pas parler d'un terme en l'absence des autres. L'homme exupéryen a besoin de tous les trois pour accomplir son destin par l'intermédiaire du sacrifice. Les personnages exupéryens incarnent l'auteur lui-même, sa passion de vivre, sa majesté et sa candeur. Ils sont des explorateurs de la vie et de son sens, ils cherchent et ils trouvent finalement leur destin. À la différence du personnage d'Albert Camus, qui reste un étranger premièrement pour soi-même, un révolté contre son destin, les personnages d'Antoine de Saint-Exupéry trouvent le sens de leur vie dans l'action, comme l'écrivain aussi.

---

[16] Réal Quellet, *Les relations humaines dans l'œuvre de Saint- Exupéry*, Paris, Éd. Minard, 1971, p. 9.
[17]Réal Quellet, *op. cit.* , p. 15.
[18] *Ibidem* , p.32.
[19] Pierre Chevrier, *Saint-Exupéry- le sens d'une vie*, sous la direction d'Alain Cadix, Paris, Éd. Cherche- Midi, 1994, p.106.
[20] Jean Israël, *op. cit.* , p.112.

Personnages sensibles, ayant des sentiments d'une grande profondeur, ils se dirigent vers « le devenir » personnel par l'action individuelle, puis par l'action collective, ils deviennent de vrais Hommes, c'est-à-dire des personnages exemplaires.

Le personnage idéal d'Antoine de Saint-Exupéry ne se laisse pas accabler par la révolte. Comme celui d'Albert Camus, il lutte contre son destin à l'aide de l'action. Il veut accomplir soi-même, son être, il cherche et trouve son but, son rôle dans la vie.

L'homme exupéryen se transforme tout le temps, mais pas seul, enfermé en soi-même; cette transformation est faite à l'aide des autres, à l'aide des relations qu'il a avec les autres, parce qu'il communique tout le temps avec d'autres personnes, il a des amis. Il assume son rôle dans la communauté des hommes. Il ne peut pas s'accomplir qu'à l'aide d'autres hommes. C'est l'esprit de la fraternité qui domine *Vol de nuit et Terre des hommes* et ce sont l'amour et l'amitié qui embellissent *Le Petit Prince.* C'est à l'aide de ces valeurs que l'auteur attire le lecteur, en soulignant la beauté de la vie. L'œuvre d'Antoine de Saint-Exupéry nous apprend le sens de la responsabilité de l'être humain au milieu d'une société.

Bibliographie critique:

- Quellet, Réal - *Les relations humaines dans l'œuvre de Saint-Exupéry,* Paris, Minard, 1971
- *Histoire de la littérature française*, ouvrage collectif, sous la direction d'Angela Ion, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1982
- *Saint –Exupéry- le sens d'une vie*, ouvrage collectif dirigé par Alain Cadix, Paris, Cherche- Midi, 1994

Sistemul educațional actual – analiză comparativă

Rotariu Oana Maria
Liceul Regina Maria Dorohoi
Rotariu Gheorghe
Liceul Tehnologic „Al.Vlahuță “ Șendriceni

Analiza comparativă a sistemului educațional(înainte și după descentralizare) este necesară pentru a identifica transformările survenite în acest sistem și a concluziona consecințele acestui proces .Este necesar, așadar, să amintim ,comparativ, modificările, bine venite sau nu, din domeniile de maximă importanță analizate în subcapitolul anterior.

Din analiza realizată asupra conceptului de curriculum se constată următoarele modificări[21]:

- curriculumul Național din România are două componente: curriculum nucleu, care corespunde trunchiului comun din planurile de învățământ și curriculum la decizia școlii (numit curriculum în dezvoltare locala în cazul învățământului profesional si tehnic).
- raportul dintre cele doua componente a fost mereu modificat de schimbările aduse planurilor de învățământ, iar, în ultima perioada, aceasta schimbare a dus la o reducere substanțială a curriculum-ului la decizia școlii.

În prezent, „curriculumul la decizia scolii se stabilește, în multe cazuri, în funcție de “nevoile” de menținere/vacantare a unor posturi didactice și nu în concordanta cu opțiunile elevilor/părinților, ale agenților economici sau ale politicii de dezvoltare a zonei. Ponderea acestuia este redusa și nu există o logica clară a distribuirii în funcție de nivelul de școlaritate.

Planurile de învățământ și programele școlare sunt și acum elaborate de Comisiile Naționale care se constituie și sunt aprobate la nivelul MEC . Consiliul National pentru Curriculum avizează aceste documente, iar aprobarea se face prin ordin de ministru de către MEC . Deci, în acest domeniu, nici o schimbare. Aceasta din cauza disfuncționalităților legislative care există în domeniul distribuirii rolurilor și responsabilității în elaborarea curriculum ului și aprobarea acestuia. Acest lucru este cu atât mai revoltător cu cât există o agenție profesionalizată în subordinea MEC care ar trebui să aibă responsabilitatea elaborării și revizuirii curriculum-ului, a elaborării politicilor curriculare. Actualmente, aceasta are doar atribuția de a aviza documentele propuse de Comisii Naționale constituite la nivelul ministerului. Astfel, ministerul are dublu rol: constituie comisiile de elaborare și aprobă produsul acestor comisii”

Dacă analizăm modalitatea de evaluare a școlilor și cadrelor didactice, deducem că astăzi, ministerul este răspunzător pentru interpretarea metodologiilor specifice referitoare la evaluare și control. .Inspectoratele școlare nu mai determină o parte a salariilor personalului didactic (așa numitele salarii de merit au dispărut) .

- inspectoratele școlare nu mai evaluează școlile;
- pentru evaluare externă și acreditare există acum ARACIP;
- în ceea ce privește formarea continuă și profesională a cadrelor didactice ,singura schimbare care s-a operat a fost cea legată de organizarea examenului definitivării în învățământ;
- obținerea gradelor didactice în învățământ, ca formă de perfecționare și dezvoltare profesională a cadrelor didactice, a rămas la aceeași modalitate de desfășurare ca și înainte de începerea procesului de descentralizare.

[21] Ministerul Educației și Cercetării – STRATEGIA DESCENTRALIZARII ÎNVATAMÂNTULUI PREUNIVERSITAR, 2005, pag.3

- se poate observa că singura schimbare a acestei chestiuni este cea legată de obligativitatea îndeplinirea condiției că, personalul didactic din învățământul preuniversitar trebuie să acumuleze la intervale de 5 ani un minimum de 90 de credite profesionale transferabile.

Analizând realitatea din învățământul preuniversitar actual putem spune că nu există nici azi un sistem ascendent de identificare a nevoilor de formare și perfecționare ale cadrelor didactice, care sa fundamenteze investițiile și programele în acest domeniu și care să se plieze pe necesitățile școlii și beneficiarilor săi.

În domeniul conducerii și administrării școlii prezente se evidențiază anumite modificări și anume:

- directorii sunt numiți MEC în urma unui concurs;
- perioada de numire a rămas aceeași de 4(patru) ani
- dacă nu promovează examenul de numire, directorul este numit 1 an de către MEC, la propunerea ISJ
- ca noutate, se conturează faptul că un cadru didactic se poate înscrie la concurs pentru ocuparea funcției de director într – școală , chiar dacă este titular în altă unitate.
- dacă este numit și prin detașare pentru o perioada d 1 an, directorul poate fi numit și al altă scoală
- trebuie să facă parte neapărat din CNEME;
- .directorul adjunct nu mai este membru în CA;
- în lipsa directorului nu este desemnat Președinte CA, dacă nu face parte din CA;
- directorii de școală sunt considerați manageri;
- administrarea curentă a patrimoniului și a fondurilor școlii se realizează la nivelul școlii;
- școala este condusă de CA
- CA are următoarea componență: 50% reprezentanți ai școlii numiți de consiliul profesoral și 50% reprezentanți ai administrației locale, părinți, agenți economici și reprezentanți ai altor instituții și organisme ale comunității locale.

Au avut loc transformări doar în ceea ce privește componența și atribuțiile CA , cu toate ca s-a încercat a fi introduse nenumărate modele preluate din sistemele educaționale europene. Însă, aceste încercări s-au lovit de rezistența și suspiciunile sindicaliștilor din sistem.

Încercările descentralizării finanțării învățământului preuniversitar au avut la bază principiile:

- transparenței
- echității
- adecvării
- predictibilității

Suntem de părere că o parte din aceste principii au fost au fost aplicate doar pe hârtie, întrucât nu au putut fi respectate nici până la momentul acestei analize. Argumentele aduse acestei afirmații sunt:

- alocările financiare nu se fundamentează pe date statistice oficiale și publice așa cum prevedeau principiile descentralizării;
- mecanismele financiare nu sunt coerente și nu permit participarea factorilor interesați la proiectarea, executarea și monitorizarea bugetară.
- nici până la ora actuală, învățământul nu este prioritate națională iar MEC nu și poate asuma răspunderea publică;
- nu s-a alocat niciodată procentul de 6% din PIB;

- România a fost unul dintre primele state membre UE în care bugetul pentru educație nu a mai crescut după 2009;
- inexistența unor programe de finanțare elaborate de MEC.

Tot în domeniul finanțării se înscrie și sistemul de finanțare prin mecanismul per-capita sau pe standardele de cost. România a început oficial să utilizeze standardele de cost în 2009 după aproape un deceniu de programe și proiecte pilot . Acest sistem a fost încercarea și mijlocul de a face sistemul de finanțare în educație mai transparent și mai predictibil, în opoziție cu mecanismul finanțării bazate pe costuri istorice .

Pentru început, standardele de cost au fost utilizate numai pentru finanțarea cheltuielilor salariale și a celorlalte sporuri aferente, însă odată cu noua lege a învățământului și reglementările conexe (HG 1274/2012 și 72/2013), noul sistem de finanțare prin mecanismul per-capita acoperă toate cheltuielile de bază ale școlilor, incluzând și costurile non-salariale.

Din perspectiva actualului mecanism de finanțare autoritățile din domeniu sunt de părere că nivelul general actual al veniturilor asigurat prin formular de finanțare pe baza de cost standard per preșcolar/elev este insuficient.

Pe categorii principale de buget, „dificultățile școlilor țin de aproape toate categoriile principale de cheltuieli”:

- cheltuieli de personal,
- cheltuieli cu formarea continuă a cadrelor didactice din școală:
- cheltuieli cu bunuri și serviciile; curățenia și reparațiile;
- cheltuieli programe naționale pentru categorii specifice de elevi (rechizite, EURO 200, bani de liceu etc);
- cheltuieli consumabile și materialele didactice de bază.

Studiu de caz – Elev cu CES

Prof. Pleșa Elena
Colegiul „Aurel Vijoli” Făgăraș

I. Identificarea cazului

DATE BIOGRAFICE SI SOCIALE :

- *Nume si prenume*: S. M. N.
- *Data si locul nasterii*: 17.06.2012
- *Varsta*: 10 ani
- *Sex*: masculin
- Clasa: a III-a
- *Date semnificative despre componenta familiei*: M. este cel mai mic copil al familiei. Mama este casnica si fara venituri. Tatal este muncitor zilier.
- *Climatul familial* relatiile interfamiliale sunt armonioase, organizate, bazate pe respect si intelegere, sunt favorabile cresterii si dezvoltarii echilibrate a copilului, exista o atmosfera destinsa si o preocupare deosebita a parintilor pentru dezvoltarea copilului.
- *Atitudinea familiei fata de copil*: parinti protectivi; copilul este atent ingrijit si ocrotit.
- *Temperament*: M. are un temperament predominant flegmatic cu unele accente melancolice. Este o fire calma, controlata, retinuta, lenta, uneori nepasatoare, mai greu adaptabila, rezistenta la solicitari repetitive, interiorizata.
- *Coeficient de inteligenta*: M. prezinta un nivel mediu de inteligenta.
- *Procese si fenomene psihice* Subiectul prezinta o perceptie complexa (spirit de observatie), o memorie buna, avand o capacitate buna de stocare a informatiilor. Poate sa se concentreze si sa fie atent pentru un timp mai indelungat. In ceea ce priveste limbajul, subiectul are un vocabular bogat, o exprimare frumoasa si corecta. Are o motivatie mai mult extrinseca decat intrinseca
- *Aptitudini*: M. are imaginatie pentru activitati literar artistice (ii place foarte mult sa deseneze si sa citeasca).
- *Comportament*: M. este un copil in general echilibrat. Este putin rezistent la frustrari, dar nu se manifesta impulsiv. Trece relativ usor de la o stare la alta. De asemenea, este un copil retras in ultimul timp, preferand sa-si petreaca timpul mai mult singur. Se constata o lipsa acuta de motivatie in toate domeniile. Se plictiseste destul de repede si in majoritatea timpului, devenind agitat la sfarsitul sarcinilor.
- *Imagine de sine*: M. are o atitudine retrasa si si-a dezvoltat o imagine de sine negativa.

II. Identificarea si sublinierea nevoilor cazului prezentat

1. STABILIREA NEVOILOR SPECIFICE ALE SUBIECTULUI IN CAUZA

Nevoi psihopedagogice

v Nevoia de a gasi intelegere din partea celor din jurul sau, rabdare si indulgenta;

v Nevoie de consiliere psihologica si reintegrare in sistemul scolar;

v Nevoia de a fi ascultat, de a-si exterioriza trairile si sentimentele;

v Nevoia de a-si imbunatati imaginea de sine, de a-si invinge retinerea de orice activitate, de a capata incredere in fortele proprii si a participa, astfel, activ la activitati realizate in familie si scoala, in limita posibilitatilor sale.

Nevoi sociale

v Nevoia de integrare in grupuri formale cat si informale, de a fi privit la fel ca si ceilalti copii, de a nu fi considerat „altfel”;

v Nevoia de comunicare si afectiune din partea celor din jur;

v Nevoia de a capata incredere in ceilalti;

v Nevoia de acomodare in cadrul noului grup de colegi de scoala;

v Nevoia de a stabili relatii de prietenie adevarate;

v Nevoia de socializare, de integrare intr-un grup pentru a stabili relatii de prietenie cu ceilalti copii;

v Nevoia implicarii in activitati sociale diverse si noi cu scopul de a-si creste posibilitatea de interactiune sociala;

v Nevoia de toleranta din partea societatii si de respect fata de diferentele interpersonale.

Nevoi educationale

v Nevoia de a-si continua studiile, de a primi sprijin si sustinere din partea sistemului educativ;

v Nevoia de integrare in școala de masă;

v Nevoia intensificarii colaborarii scolii cu familia astfel incat M. sa tina pasul cu ceilalti colegi, sa se poata adapta in noul mediu educational;

v Nevoia de eliminare a decalajului dintre cunostintele elevului si cele dobandite de colectivul clasei, conform programelor de studiu;

v Nevoia unei atitudini suportive din partea profesorilor, incurajarea M. si intarirea comportamentelor asteptate prin recompense de tip scolar, determinand astfel motivatia lui de a-si continua studiile si de a evita astfel abandonul scolar;

v Nevoia de a fi inclus in diverse activitati extrascolare, in cadrul carora isi poate pune in valoare aptitudile.

Problemele cu care se confrunta copilul

Conduita de evitare: prefera sa ocoleasca situatiile sociale, sa evite anturajul, sa faca totul singur. Toate acestea pot conduce la o izolare totala.

- *Conduita de autoagresivitate*: neincrederea in sine, ca nimeni nu îl va vrea in preajma sa, neincrederea in puterea de a reusi (deprimare, lipsa optimismului, psihica, renuntare, stress, delasare).
- *Conduita meditativa*, interiorizarea: in situatiile sociale create subiectul are numeroase momente de asa-zisa „cadere pe ganduri”, dincolo de care se poate observa un gol afectiv deosebit.
- *Cognitii negative precum ideea ca va fi nevoita sa abandoneze scoala*
- *Lipsa unui venit sigur in familie* (mama este casnica iar tatal lucreaza zilier).

III. PLANIFICAREA INTERVENTIEI

1. Anamneza. Stabilirea obiectivelor (sedinta impreuna cu mama);
2. Realizarea unui program.
3. Evaluarea situatiei problematice. Identificarea cauzelor problemelor prezente.
4. aplicarea unor teste si chestionare
5. Lectura de povesti-metafore. Schimbarea gandirii copilului. Diminuarea nivelului de neîncredere
6.. Evaluarea rezultatelor partiale
7. Discutarea planurilor de viitor
8. Exercitii de sugestionare cu „bagheta magica”.

EDUCAŢIA COPIILOR CU CES ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. Anca Enache,
Prof. Maria Enache
G.P.P. „Albă ca Zăpada”/
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”
Loc. Dorohoi, jud. Botoșani

Motto: „ ... în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli, minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câştigăm satisfacţie şi respect... ” Comenius

Educaţia preşcolară care se desfăşoară în grădiniţe este o parte importantă a educaţiei timpurii. Aceasta constituie un concept mai larg care se referă la toate programele realizate pentru a sprijini creşterea, educarea şi dezvoltarea copiilor de la naştere şi până la intrarea în şcoală.

Educaţia pentru toţi la nivelul grădiniţelor înseamnă nu numai integrarea copiilor cu CES în grădiniţă, ci presupune o altă abordare a pedagogiei preşcolare, abordarea incluzivă sau curriculară, care surprinde şi valorizează în esenţa ei două concepte de bază: unicitatea şi diversitatea.

Astfel, se porneşte de la faptul că fiecare copil are valoare şi este unic şi că fiecare copil poate învăţa. Dezvoltarea copilului în perioada preşcolară constituie o preocupare nu numai a familiei, ci şi a sistemului general de învăţământ, prin programele elaborate şi derulate de grădiniţe.

Încadrarea copilului de vârstă preşcolară într-un program de grădiniţă constituie o premisă necesară dar nu suficientă pentru a-i stimula şi sprijini dezvoltarea.

Pentru a creşte generaţii educate trebuie să ai grijă de fiecare individ. Să nu lăsăm nici unul în afara efortului de proiectare şi de acţiune. Aceasta este cerinţa educaţiei pentru toţi.

Pedagogia familiei recunoaşte că şi la nivelul acestei instituţii sociale trebuie realizate programe de sprijin educaţional, căci nu este suficient să îţi iubeşti copilul, ca părinte, trebuie să înveţi cum să îl sprijini adecvat. Educaţia părinţilor implică şi ea experienţe, principii, norme, practici eficiente.

Educaţia pentru toţi se sprijină pe un curriculum flexibil şi deschis, care porneşte de la cerinţe educative ale copiilor de la particularităţile şi caracteristicile personale ale copiilor pentru a sprijini dezvoltarea adecvată.

Altfel spus, cerinţele educative ale fiecărui copil, mai mult sau mai puţin speciale sunt la baza deciziilor educative şi a proiectelor individualizate în grădiniţă.

Desigur, această recunoaştere cere ca orice acţiune să fie precedată de buna cunoaştere a fiecărui copil. O planificare nu poate porni, aşa cum era tradiţional, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile lor ca persoane şi ca grup. Modelul etalon, perfect, devine un simplu reper şi nu un criteriu de acţiune sau de excludere.

Grădiniţa îşi poate îndeplini sarcinile de lucru numai în parteneriat cu familia şi cu comunitatea.

Parteneriatul presupune - Învăţăm să vorbim vorbind, învăţăm să citim citind, învăţăm să scriem scriind, învăţăm să includem incluzând. (Gary Bunch, Marsha Forest, Jack Pearpoint).

Dacă se realizează cu adevărat un parteneriat, se poate vorbi de o construcţie comună de relaţii din care educatoarele primesc informaţii, părinţii câştigă experienţă, iar copiii cresc mai bine şi mai siguri pe ei.

Este firesc ca programul din grădiniţă să îi ofere şansa de a se forma într-un sens pozitiv, cu încredere în forţele sale. În cadrul mediului, comunicarea copilului cu educatoarea este extrem de importantă; comunicarea verbală şi cea nonverbală.

Contează foarte mult aprecierile educatoarei, apelativele, modul pozitiv sau negativ în care ea reacţionează la acţiunile copilului. Un element important este participarea tuturor copiilor la programul educativ. Fiecare după forţele şi posibilităţile sale. Copiii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite, dar în grupul de la grădiniţă fiecare poate avea un loc, un rol şi o valoare.

Cerinţe Educative Speciale pot însemna şi momente dificile, probleme legate de anumite situaţii sau caracteristici personale ale copiilor cu care aceştia se confruntă şi care pot fi depăşite prin programul educativ. CES este un concept care abordează educaţia pornind de la ceea ce poate copilul, şi nu de la ceea ce nu poate.

Orice copil poate avea la un moment dat al existenţei sale CES. Pentru educatori/educatoare, CES sunt provocări la găsirea unor soluţii, nu piedici în realizarea curriculumului general. Dacă educatoarea realizează faptul că fiecare copil poate învăţa – în ritmul, stilul şi cu caracteristicile sale – îi va fi uşor să sprijine copiii cu CES. Gama de CES este foarte variată şi de fiecare dată ne punem problema: cum recunoaştem şi cum evaluăm copilul cu CES?

Pentru educatoare însă, în grădiniţă, se pune problema să găsească locul şi rolul adecvat prin care fiecare copil poate participa, şi nu să găsească eticheta potrivită. Diagnosticul sau evaluarea complexă este grija şi responsabilitatea specialistului (psiholog, psihopedagog, logoped, kinetoterapeut etc.), dacă este nevoie de acesta. Evaluarea pe care o face educatoarea se referă la competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil.

Aceasta trebuie să identifice:

• cum este fiecare;
• ce ştie fiecare;
• ce face fiecare;
• cum cooperează cu ceilalţi (J. Delors).

Concluzionând, educaţia preşcolară este parte a educaţiei timpurii, adică a acelor programe care desăvârşesc o abordare complexă cu privire la valoarea influenţelor educaţionale la vârstele mici. Educaţia timpurie nu înseamnă numai educaţie în grădiniţă, ci se adresează copiilor, părinţilor şi membrilor comunităţii pentru a construi împreună proiecte şi programe care să stimuleze dezvoltarea adecvată din primele momente ale vieţii. Este vorba de a valoriza adecvat un timp crucial pentru toţi copiii, inclusiv pentru cei cu nevoi speciale de educaţie.

Avem nevoie să ne reamintim de faptul că fiecare copil este o promisiune şi are o şansă care depinde de atitudinea şi acţiunea celor care îl cresc şi îl educă.

De aceea trebuie să gândim foarte departe, dar să acţionăm pas cu pas şi cu răbdare pentru a nu uita că în educaţie fiecare „actor“ are un rol de jucat şi fiecare… învaţă.

Bibliografie:

- Vrasmas Ecaterina, (1999), Educatia copilului prescolar. Elamente de pedagogie la varstele timpurii, Ed. ProHumanitate, 251 p, ISBN 973-99023-8-3, Bucuresti
- Vrasmas Ecaterina, (2001), curs Educatia copiilor cu cerinte speciale, Editura Credis
- Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi

MODALITĂȚI ŞI SOLUȚII DE INTEGRARE ŞCOLARĂ A DIFERITELOR CATEGORII DE COPII CU C.E.S.

Prof. Florentina Mușat
Grădinița Nr. 42, Sector 1, București

Educaţia specială este concept fundamental utilizat în cadrul procesului instructiv-educativ al copiilor cu deficienţe şi care se desprinde tot mai mult de conţinutul învăţământului special.

Principiile care stau la baza educaţiei speciale:

- Toţi copiii trebuie să înveţe împreună indiferent de dificultăţile pe care le întâmpină aceştia sau diferenţele dintre ele;
- Societatea şi şcoala trebuie să le acorde tot sprijinul suplimentar de care au nevoie pentru a-şi realiza educaţia în şcoala publică;
- Formarea şi dezvoltarea şcolilor incluzive atât în mediul urban cât şi în cel rural prin asigurarea resurselor umane cât şi a celor materiale;
- Educaţia egală se realizează prin acordarea sprijinului necesar pentru fiecare copil cu deficienţe în funcţie de cerinţa individuală.

Activitatea de incluziune şi de integrare a copiilor cu deficienţe în şcoala publică trebuie făcută cu mult simț de răspundere de către specialiştii care acţionează la diferite nivele structurale.

Activitatea de integrare, activitatea de desfăşurată de profesorul itinerant se dovedeşte eficientă dacă, pe parcursul şcolarizării în şcoala de masă, să o frecventeze regulat, să participe la acţiunile clasei din care face parte şi astfel să devină independent de serviciile educaţionale de sprijin.

Integrarea şcolară a copiilor cu handicap mintal

Se poate realiza, prin integrare individuală în clasele obişnuite, integrarea unui grup de 2-3 copii cu deficienţe în clase obişnuite.

Practica psihopedagogică a relevat principilul conform căruia este mai bine să greşeşti prin supraaprecierea copilului orientat iniţial spre învăţătorul obişnuit, decât să subapreciezi calităţile reale, orientându-l cu uşurinţă spre învăţământul special. Pentru a favoriza integrarea copiilor cu deficienţă mintală în structurile învăţământului de masă şi ulterior în comunităţile din care fac parte, are nevoie de aplicarea unor măsuri cu caracter profilactic, ameliorativ sau de sprijinire.

O problema cu totul specială apare în cazul integrării copiilor cu deficienţe mintala în clasele mai mari sau în finalul procesului de şcolarizare, atunci când solicitările depăşesc cu mult capacitatea lor de utilizare a gândirii formale, iar dezideratul unei calificări şi al integrării sociale, prin participare la activităţile productive , depaseşte ălimitele ergoterapiei, prioritara în etapele anterioare. Actuala formă de pregătire profesională pentru această categorie de deficienţe este total inferioară. O posibilă soluţie ar fi integrarea acestor copii în şcolile obişnuite de ucenici, unde pot învăţa o meserie cu cerere pe piaţa muncii, urmată de angajarea şi integrarea în unităţi productive. În aceste situaţii, absolvenţii respectivi, fără experienţă şi fără abilitate în planul relaţiilor sociale, pot beneficia de supraveghere şi îndrumare din partea părinţilor, tutorilor sau altor persoane calificate.

Integrarea copiilor cu deficienţe de vedere

Un elev cu deficienţe de vedere trebuie privit la fel ca oricare dintre elevii clasei, fără a exagera cu gesturi de atenţie şi fără a fi favotizat mai mult decât ar cere gradul şi specificul deficienţei sale. Elevii cu handicap de vedere trebuie încurajaţi să se deplaseze prin clasa, şcoala, pentru a învăţa să evite obstacolele şi să identifice cu mai multa uşurintă locurile unde trebuie să acorde o atenţie deosebită, să fie apreciaţi mai ales cu ajutorul expresiilor verbale sau cu atingeri tactile, să realizeze în principiu aceleaşi sarcini ca şi colegii lor de casă, iar acolo unde este posibil, să se adapteze mijloacele de învăţământ şi conţinutul sarcinilor de lucru la posibilităţile reale ale acestor elevi.

În cadrul activităţilor de predare-învăţare la clasele unde sunt integraţi elevii cu vedere slabă trebuie să se acorde o atenţie deosebită unor elemente care să asigure egalizarea şanselor în educaţia şcolar.

În cazul elevilor nevăzători, intervin o serie de particularităţi care afectează procesul didactic, deoarece aceştia folosesc citirea şi scrierea în alfabetul Braille, au nevoie de un suport intuitiv mai bogat şi mai nuanţat pentru întelegerea celor predate, au nevoie de metode şi adaptări speciale pentru prezentarea şi asimilarea conţinuturilor învăţării, este necesară intervenţia unui interpret şi alocarea unui timp suplimentar de lucru.

Integrarea copiilor cu deficienţe de auz

Reprezintă o problemă controversată în mai multe tări din lume, deoarece pierderea auzului la vârste mici determina imposibilitatea dezvoltării normale a limbajului şi, implicit a gândirii copilului, cu consecinţe serioase în planul dezvoltării sale psihice. Din acest motiv, diagnosticul precoce al pierderii de auz, urmat de protejarea auditivă timpurie, este cea mai eficientă cale de compensare a auzului şi garanţia reuşitei integrării şcolare a copilului cu tulburări de auz. Odată cu integrarea şcolară a copilului deficient de auz se impun anumite cerinţe privind modul de organizare clasei, metodele de prezentare a conţinuturilor, strategiile de comunicare în clasa.

Integrarea copiilor cu handicap fizic

Manifestările din sfera motricităţii trebuie privite în relaţie stransă cu dezvoltarea intelectuală, expresia verbală şi grafica, maturizarea afectiv-motivaţională şi calitarea relaţiilor interindividuale ca expresie a interindividuale ca expresie a maturizării sociale.

Bibliografie:

- Casantra Abrudan, Psihopedagogie specială, Editura Imprimeriei de Vest, Oradea,2003

NEVOIA DE CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE – DEZVOLTAREA GÂNDIRII LATERALE A PREȘCOLARULUI

Prof. înv. preșcolar: Lucia Marioara Durnye
Liceul Tehnologic nr.1 - G.P.N. Nr.1
Suplacu de Barcău, Bihor

Preșcolaritatea este considerată tot mai mult ca vârsta ce însumează cea mai importantă experiență din viața unei persoane. Perioada preșcolară reprezintă "*vârsta unor mari achiziții psiho-comportamentale a căror calitate va influența în mare măsură nivelul de adaptare și de integrare a copilului în fazele următoare ale evoluției și dezvoltării lui"*.

Una din dimensiunile esențiale ale personalității o reprezintă creativitatea, acea structură psihică pe care grădinița, prin procesul instructiv-educativ trebuie să o dezvolte. Astfel, la preșcolari, în cea mai mare măsură, perceperea realității este impregnată de trăirile afective și se bazează pe imaginație .

Jocul oferă copilului numeroase ocazii de a combina și recombina reprezentările pe care le posedă, de a construi lumea din propria perspectivă. Prin povești, povestiri, basme el reconstruiește mental principalele momente ale narațiunii.

Copilul preșcolar este prin felul său de a fi creativ datorită enormei sale curiozități, a dorinței permanente de a cunoaște tot ce se află și se petrece în jurul său. Potențialul creativ al preșcolarilor se manifestă în toate activitățile sale cotidiene: în joc (activitate fundamentală), în desen, pictură, limbaj, iar materiale didactice bogate și atractive, indicațiile verbale, descrierile adultului amplifică manifestările creative ale copilului.

Manifestările creative ale preșcolarilor sunt neintenționate în timpul jocului, însă ele se regăsesc deoarece jocul răspunde cel mai bine trebuinței de creație a personalității copilului. Fiecare tip de joc desfășurat în grădiniță poate activa potențialul creativ al preșcolarilor
(jocurile didactice, jocurile de rol, jocurile dramatizări, jocurile de construcții, jocurile de mișcare).

Potențialul creativ se manifestă și în domeniul verbal, în care preșcolarul creează cuvinte după structura celor cunoscute, găsește cuvinte care să includă sunete sau silabe, substituie în propoziții anumite cuvinte cu sinonime și antonime, formează propoziții simple, la început, dar care se vor dezvolta și îmbogăți pe parcursul preșcolarității

Literatura pentru copii îl introduce într-o lume minunată, fantastică, magică, în care copilul se simte extraordinar, crezând că totul este posibil, adică irealul devine real și imposibilul devine posibil. Prin intermediul poveștilor, copilul se eliberează de egocentrism deoarece se identifică cu personajele, în fiecare personaj pozitiv găsind ceva din el. Dacă atitudinea adultului este permisivă, copilul crea personaje noi, similare cu cele întâlnite în povești, poate amplifica întâmplările și îmbogăți acțiunile.

O activitate deosebită, în care copilul își poate manifesta nestingherit potențialul creativ o reprezintă lectura după imagini. Pentru a descifra imaginile, pentru a le citi, copilul își folosește și își dezvoltă capacitățile creative, lectura după imagini fiind o veritabilă activitate de creație verbală.

De asemenea, povestirile create după imagini, cu ajutorul jucăriilor sau după propriul desen reprezintă activități de manifestare și de stimulare a potențialului creativ al preșcolarilor.

Cadrul didactic trebuie să cunoască și să folosească metode și tehnici menite să stimuleze creativitatea copiilor săi. De asemenea, el trebuie să respecte ideile copiilor săi, doar în acest fel îi ajută să gândească și să-și rezolve problemele singuri. Copiii care nu se tem să greșească, să exploreze, să experimenteze se vor simți și capabili să inventeze și să creeze.

Gândirea Laterală semnifică un mod de a gândi care urmărește schimbări în percepții, concepte și idei prin utilizarea unor instrumente specifice. (metoda pălăriilor gânditoare. Explozia stelară etc.). Ea nu este altceva decât abilitatea

de a gândi creativ și de a ieși în mod degajat din “zona de confort”, concept care se poate referi atât la rezolvarea ingenioasă a problemelor personale, cât și a celor legate de inspirație și imaginație.

Mediul educațional joacă și el, de asemenea, un rol important în stimularea capacităților creative ale preșcolarilor. El trebuie să stimuleze învățarea și dezvoltarea copiilor, să creeze ocazii de explorare și experimentare, să corespundă nevoilor individuale ale preșcolarilor.

Un mediu educațional bogat, care îi invită pe cei care îi trec pragul la explorare, cu o atmosferă plăcută și relaxată, bine organizat și decorat, care să sporească stările afective ale preșcolarilor, nu poate avea ca rezultat decât dezvoltarea lor fizică și intelectuală armonioasă. Putem vorbi deci de creativitatea (ca potenţial) copilului de vârstă preşcolară, remarcată în diferite activităţi specifice vârstei şi de stimularea ei în toate momentele zilei. Stimularea potenţialului creativ se poate face prin satisfacera şi dezvoltarea disponibilităţilor de care dispune copilul: imaginaţie liberă şi debordantă, curiozitate, trebuinţă de autoexprimare, de independenţă,de investigare, de cunoaştere şi de progres întâlnite la vârsta preşcolară.

Ansamblul trăsăturilor dominante existente la vârsta preşcolară: imaginaţia liberă şi debordantă, curiozitatea, spontaneitatea şi animismul gândirii, care mijlocesc interferenţa lumii personale cu lumea înconjurătoare, constituie disponibilităţi psihologice pe care se fundamentează procesul de stimulare a creativităţii copilului la această vârstă. Potenţialul creativ este o trăsătură ce există latent în fiecare copil si care poate fi dezvoltată într-un mediu socio-educaţional stimulativ.

Pot fi responsabili pentru stimularea creativităţii copilului preşcolar, adulţii care se ocupă de creşterea, educarea şi formarea lui: părinţii fraţii, bunicii şi cadrele didactice. Aceştia, prin trăirile afective pe care le declanşează faţă de copil, prin forma de motivaţie pe care o stimulează, prin încurajările şi aprecierile manifestate faţă de conduita activă a copilului, contribuie la dezvoltarea capacităţii lor creative.

Bibliografie:

1. *Curriculum pentru învățământul preșcolar,* Editura Didcatica Publishing House, București, 2009;
2. Golu, P., Zlate M., Verza, E, *Psihologia copilului*, Editura Didactică și pedagogica, București, 1993;
3. *Revista Învățământul Preșcolar* nr. 3, Editura Coresi, București, 2007;
4. *Stimularea creativităţii la vârsta preşcolară.* Dănescu, E. (2009) Piteşti:Ed. Paralela 45.
5. .*Laborator preşcolar.* Ezechil, L. şi Păişi Lăzărescu, M. (2001)Bucureşti Ed.V&I Integral

IMPORTANŢA CONSILIERII CU PĂRINŢII

PROF. INV. PRESCOLAR: MUŞET EMILIA
GRĂDINIŢA P.P. NR. 2 LUGOJ

Personalitatea copiilor fragedă poate fi modelată discret, cu mult tact şi mai ales cu argumentele cele mai raţionale de care dispunem.

Părinţii trebuie să fie buni ascultători şi să găsească timpul necesar pentru a comunica cu copilul. O slabă comunicare poate crea probleme emoţionale, copilul pierzându-şi încrederea în adulţi şi retrăgându-se într-o lume a sa. Dacă părintele foloseşte forţa pentru obţinerea comportamentului dorit, comunicarea va avea grav de suferit, abuzul fiind o metodă devastatoare pentru copil.

Cunoaşterea copilului este o necesitate, părintele are obligaţia să cunoască temperamentul copilului pentru că educaţia trebuie individualizată în funcţie de temperamentul şi reactivitatea lui. Este important ca părintele să ştie că mediul de viaţă şi educaţia sunt factori esenţiali în dezvoltarea copilului, în orice familie, copiii au nevoie de multă iubire, grijă şi atenţie. Ei se simt iubiţi şi în siguranţă când sunt ascultaţi fără să fie certaţi. Dacă „li se tot face morală” şi nu vor fi ascultaţi, ei vor începe să-şi ascundă sentimentele, nevoia de comunicare fiind strâns legată de nevoia de dragoste. Autoritatea părintească nu se realizează prin forţă şi brutalitate. Ea este rezultatul firesc al unor relaţii echilibrate, morale şi umane. O autoritate firească duce la relaţii de destindere şi ataşament, o falsă autoritate duce la o relaţie tensionată, la conflicte permanente. Autoritatea părintească trebuie să fie suplă, fermă şi să se adapteze vârstei. Ea presupune un climat de afecţiune şi dreptate, stăpânire de sine , înţelegere şi spirit de colaborare între copil şi părinte.

În ceea ce priveşte familia se diferenţiază trei grupe de greşeli educative ale părinţilor: grija excesivă, severitate excesivă şi indiferenţa.

În familiile cu părinţi hiperprotectori copiii sunt neliniştiţi, fricoşi, dependenţi, greu adaptabili, în cazul în care avem de-a face cu părinţi inconsecvenţi, oscilanţi, care trec de la asprime exagerată, la exces de protecţie, îngăduinţă şi răsfăţ, copiii au dificultăţi în comportare, tulburări de echilibru emoţional şi afectiv.

Unii părinţi ţin neapărat să-şi vadă realizate prin copii propriile lor aspiraţii, dorind chiar să le impună o anumită profesie. Din această cauză şcolarul intră în conflict cu posibilităţile lui de efort, fiind supus unei supraîncărcări ce poate avea repercursiuni de natură psihică. La fel de grav este şi dezinteresul faţă de educaţia copilului. În cazul în care tatăl este prea exigent iar mama prea indulgentă nu se poate realiza educaţia, în subconştientul copilului născându-se opoziţia tată-mamă. Atunci când ambii părinţi sunt exagerat de severi climatul educativ va fi aspru, copilul va avea stări de neîncredere în forţele proprii, va fi impulsiv, gata de apărare sau dimpotrivă se va lăsa pedepsit pentru orice.

Părintele este pentru copil şi un bun educator, el trebuie să-i stimuleze efortul, spontaneitatea, fantezia, iniţiativa, independenţa, încrederea în sine.

Metoda cea mai adecvată pentru educaţia copilului este dialogul care poate avea loc în orice împrejurare, la plimbare, la joacă, la spectacol, la muncă, etc.

Copilului îi place să i se acorde multă atenţie, astfel el putându-se afirma. Părinţii trebuie conştientizaţi că singura investiţie de valoare, niciodată falimentară pe care familia o poate face pentru copil este investiţia pentru mintea şi sufletul acestuia.

Bibliografie:

1. Key,E.(1988)-“Secolul copilului”,EDP Bucuresti;
2. Schiopu,U.,Verza,E.-“Psihologia varstelor”,
3. „Ciclurile vietii”,EDP,Bucuresti,1995;

FORMAREA DEPRINDERILOR DE COMPORTARE CIVILIZATĂ A COPIILOR ÎN GRĂDINIȚĂ

PROF. ÎNV. PREȘC. IACOB DIANA
GRĂDINIȚA P.N. NR. 6 LUGOJ

Educaţia preşcolară se realizează pe mai multe paliere: instructiv-cu accent pe transmiterea unui ansamblu de cunoştinţe legate de mediul imediat al existenţei copilului, şi educativ- cu accent pe procesul formării şi dezvoltării personalităţii copilului şi a capacităţii de adaptare a lui la mediu.

Educaţia preşcolară este multidimensională vizând toate compartimentele definitorii pentru personalitatea umană: procesele psihice şi capacităţile de invăţare (educaţia intelectuală) , comportamentul in societate şi in relaţiile cu ceilalţi, (educaţia moral civică), valorizarea frumosului din natură, societate şi artă(educaţia estetică), abilitatea de a acţiona asupra obiectelor şi de a le folosi (educaţia tehnologică), valorizarea stării de sănătate a organismului(educaţia fizică şi sanitară).

Formarea conduitei morale cuprinde mai multe componente : prima se referă la domeniul cognitiv, a doua la cel afectiv, care incorporează intreaga gamă de trăiri emoţionale , valorizate din punct de vedere etic, iar cea de-a treia implică modelarea comportamentului moral civic al copilului.

Copilul care frecventează grădiniţa este cooptat intr-un proces de construire/ elaborare a unui comportament care să-i permită afirmarea eului prin descoperirea competenţelor sale ori prin constatarea dificultăţilor pe care le are de invins. Mai mult decat atât , programul grădiniţei oferă prilejul unei educaţii asistate , supervizate, in cadrul unui mediu educativ diferit de cel familial.

La intrarea in grădiniţă copilul se loveşte de impunerea unor norme de convieţuire in grup. Gândirea lui este caracterizată, printre altele, de egocentrism, ceea ce ii marchează direct comportamentul. Deprinderile de comportare civilizată pe care preşcolarii şi le formează sunt anumite forme de politeţe: salutul, formulele specifice de adresare, atitudinea.

Etapele formării acestor deprinderi sunt: familiarizarea cu obiectivul, explicaţia şi demonstraţia, formarea şi dezvoltarea obiectivului, automatizarea lui, perfecţionarea. Salutul este cunoscut de copii inaintea intrării lui in grădiniţă. Aici ei sunt invăţati să utilizeze corect saluturile in raport cu orele zilei; totodată invaţă să se salute intre ei. Preşcolarii au deprins faptul că cel care intră in incăpere saluta primul, iar ceilalţi ii răspund. O importanţă deosebită in acest sens o au „Intâlnirile de dimineaţă” care au o structură specială şi trebuie să inceapă o dată cu sosirea tuturor copiilor, aceştia aşezându-se in cerc impreună cu educatoarea. Aceasta poate să introducă o varietate de saluturi atrăgătoare, respectuoase şi mobilizatoare care includ un comportament relaxat, un limbaj respectuos, un ton calm şi sincer, o mimica a feţei prietenoasă.

Preşcolarii işi formează şi alte deprinderi de politeţe prin jocuri-exerciţii. Un rol important il au povestirile cu conţinut etic cum ar fi : „Ce a uitat Fănucă să spună?”, „Puf Alb şi Puf Gri”, „ Ionică Mincinosul”etc. Prin aceste povestiri am urmărit insuşirea unor reguli de comportare civilizată, ştiută fiind influenţa educativă deosebită a acestor povestiri prin care copiii sunt puşi in situatia de a trăi şi reflecta asupra faptelor descrise.

În grădiniţă copiii işi insuşesc deprinderea de a-şi cere scuze in diverse situaţii: lovirea unui copil,intârzierea la program, pricinuirea unei supărari colegilor. Scuzele trebuie să fie sincere , conştientizând situaţia, privirea să fie indreptată spre persoana cu care vorbeşte copilul urmărindu-se formarea unei convingeri morale prin care să conştientizeze natura propriilor fapte.

Consolidarea deprinderilor de comportare civilizată se poate realiza atât prin exersarea permanentă cât şi prin povestiri, poezii, lecturi dupa imagini, ghicitori, jocuri de rol, plimbări, excursii etc. Elocvente in acest sens sunt jocurile

de rol ,,De-a circulaţia”, ,,Călătorim cu autobuzul” in care copiii prin joc sunt invăţati de educatoare să circule corect pe stradă (numai pe trotuar, să traverseze strada doar prin locurile permise, să nu se joace pe stradă) , să respecte persoanele vârstnice cedându-le locul intr-un autobuz, stabilind astfel o ierarhie de valori morale pe care trebuie să le respecte aplicându-le. Prin insuşirea acestor deprinderi de comportare civilizată şi de politeţe de către copii , ei vor putea sesiza singuri discrepanţele intre comportamente corecte, pozitive şi comportamentele incorecte , negative , astfel vor putea discerne singuri in situaţiile diverse intâlnite in societate.

Atât prin climatul favorabil pe care il oferă grădiniţa cât şi prin toate activităţile din grădiniţă se contribuie la procesul construirii personalităţii copilului intr-una din etapele de vârstă cele mai maleabile şi vulnerabile.

Bibliografie:

Lovinescu,A., 1995 ,,Bunele deprinderi in grădiniţă şi acasă”, E.D.P. Bucureşti MEN, 2019 ,,Curriculum pentru educaţie timpurie”

MEN, 2019 ,,Suport pentru explicitarea şi inţelegera unor concepte şi instrumente cu care operează curriculumul pentru educaţie timpurie”

INTEGRAREA ŞCOLARĂ A COPIILOR CU C.E.S.

PROF. FANU SIMONA
GRĂDINIŢA PP. NR. 2 LUGOJ

Educaţia specială este concept fundamental utilizat în cadrul procesului instructiv-educativ al copiilor cu deficienţe şi care se desprinde tot mai mult de conţinutul învăţământului special.

Principiile care stau la baza educaţiei speciale:

- Toţi copiii trebuie să înveţe împreună indiferent de dificultăţile pe care le întâmpină aceştia sau diferenţele dintre ele;
- Societatea şi şcoala trebuie să le acorde tot sprijinul suplimentar de care au nevoie pentru a-şi realiza educaţia în şcoala publică;
- Formarea şi dezvoltarea şcolilor incluzive atât în mediul urban cât şi în cel rural prin asigurarea resurselor umane cât şi a celor materiale;
- Educaţia egală se realizează prin acordarea sprijinului necesar pentru fiecare copil cu deficienţe în funcţie de cerinţa individuală.

Activitatea de incluziune şi de integrare a copiilor cu deficicenţe în şcoala publică trebuie făcută cu mult simt de răspundere de către specialiştii care acţionează la diferite nivele structurale.

Activitatea de integrare, activitatea de desfăşurată de profesorul itinerant se dovedeşte eficienţă dacă, pe parcursul şcolarizării în şcoala de masă, să o frecventeze regulat, să participe la acţiunile clasei din care face parte şi astfel să devină independent de serviciile educaţionale de sprijin.

Integrarea şcolară a copiilor cu handicap mintal

Se poate realiza, prin integrare individuală în clasele obişnuite, integrarea unui grup de 2-3 copii cu deficienţe în clase obişnuite.

Practica psihopedagogică a relevat principilul conform căruia este mai bine să greseşti prin supraaprecierea copilului orientat iniţial spre învăţătorul obişnuit, decât să subapreciezi calităţile reale, orientându-l cu uşurinţă spre învăţământul special. Pentru a favoriza integrarea copiilor cu deficienţă mintală în structurile învăţământului de masă şi ulterior în comunităţile din care fac parte, are nevoie de aplicarea unor măsuri cu caracter profilactic, ameliorativ sau de sprijinire.

O problema cu totul specială apare în cazul integrării copiilor cu deficienţe mintala în clasele mai mari sau în finalul procesului de şcolarizare, atunci când solicitările depăşesc cu mult capacitatea lor de utilizare a gândirii formale, iar dezideratul unei calificări şi al integrării sociale, prin participare la activităţile productive , depaseşte ălimitele ergoterapiei, prioritara în etapele anterioare. Actuala formă de pregătire profesională pentru această categorie de deficienţe este total inferioară. O posibilă soluţie ar fi integrarea acestor copii în şcolile obişnuite de ucenici, unde pot învăţa o meserie cu cerere pe piaţa muncii, urmată de angajarea şi integrarea în unităţi productive. În aceste situaţii, absolvenţii respectivi, fără experienţă şi fără abilitate în planul relaţiilor sociale, pot beneficia de supraveghere şi îndrumare din partea părinţilor, tutorilor sau altor persoane calificate.

Integrarea copiilor cu deficienţe de vedere

Un elev cu deficienţe de vedere trebuie privit la fel ca oricare dintre elevii clasei, fără a exagera cu gesturi de atenţie şi fără a fi favotizat mai mult decât ar cere gradul şi specificul deficienţei sale. Elevii cu handicap de vedere trebuie încurajaţi să se deplaseze prin clasa, şcoala, pentru a învăţa să evite obstacolele şi să identifice cu mai multa uşurintă

locurile unde trebuie să acorde o atenţie deosebită, să fie apreciaţi mai ales cu ajutorul expresiilor verbale sau cu atingeri tactile, să realizeze în principiu aceleaşi sarcini ca şi colegii lor de casă, iar acolo unde este posibil, să se adapteze mijloacele de învăţământ şi conţinutul sarcinilor de lucru la posibilităţile reale ale acestor elevi.

În cadrul activităţilor de predare-învăţare la clasele unde sunt integraţi elevii cu vedere slabă trebuie să se acorde o atenţie deosebită unor elemente care să asigure egalizarea şanselor în educaţia şcolar.

În cazul elevilor nevăzători, intervin o serie de particularităţi care afectează procesul didactic, deoarece aceştia folosesc citirea şi scrierea în alfabetul Braille, au nevoie de un suport intuitiv mai bogat şi mai nuanţat pentru întelegerea celor predate, au nevoie de metode şi adaptări speciale pentru prezentarea şi asimilarea conţinuturilor învăţării, este necesară intervenţia unui interpret şi alocarea unui timp suplimentar de lucru.

Integrarea copiilor cu deficienţe de auz

Reprezintă o problemă controversată în mai multe tări din lume, deoarece pierderea auzului la vârste mici determina imposibilitatea dezvoltării normale a limbajului şi, implicit a gândirii copilului, cu consecinţe serioase în planul dezvoltării sale psihice. Din acest motiv, diagnosticul precoce al pierderii de auz, urmat de protejarea auditivă timpurie, este cea mai eficientă cale de compensare a auzului şi garanţia reuşitei integrării şcolare a copilului cu tulburări de auz. Odată cu integrarea şcolară a copilului deficient de auz se impun anumite cerinţe privind modul de organizare clasei, metodele de prezentare a conţinuturilor, strategiile de comunicare în clasa.

Integrarea copiilor cu handicap fizic

Manifestările din sfera motricităţii trebuie privite în relaţie stransă cu dezvoltarea intelectuală, expresia verbală şi grafica, maturizarea afectiv-motivaţională şi calitarea relaţiilor interindividuale ca expresie a interindividuale ca expresie a maturizării sociale.

Bibliogerafie:

Casantra Abrudan, Psihopedagogie specială, Ed Imprimeriei de Vest, Oradea,2003

DEZVOLTAREA EMOȚIONALĂ A COPIILOR CU CES PRIN DESFĂȘURAREA DE ACTIVITĂȚI INTEGRATE

Prof.Înv.Preșcolar Matei Cristina
GPP nr.30 Oradea

Integrarea devine o realitate și se referă nu numai la deschiderea porților școlilor de masă pentru a-i primi pe copiii cu dizabilități ușoare,ci,mai ales,la integrarea și includerea copiilor cu dizabilități severe,profunde și găsirea metodelor de integrare prin diferite activități educative.

Programul educativ are caracter progresiv și trebuie centrat inițial pe stimulare și dezvoltare senzorială și motorie,pentru ca ulterior să fie extins pe cele cinci axe fundamentale ale dezvoltării psihice,respectiv:comunicare,cogniție,psihomotricitate,autonomie personală și autonomie socială.Dacă inițial activitățile de stimilare pot fi realizate independent una de cealaltă,din momentul trecerii la etapa următoare,a formării abilităților psihice fundamentale se impune intercolerarea subiectului,temei și obiectivelor cadru ale activităților pentru a facilita transferul de informații.

În cele ce urmează voi prezenta un exemplu de activitate ce vizează dezvoltarea emoțională a copiilor cu CES și integrarea acestora în colectivul grupei din care face parte.Activitatea am intitulat-o ,,Prietenii animalelor” și a fost proiectată în manieră integrată.

Activitatea debutează cu Întâlnirea de dimineață (**ADP).**În timpul acestei activitâti, copiii stau în semicerc, pentru a vedea mai bine și a relaționa lejer.Se va efectua salutul, prezența si se va completa Calendarul naturii.

Salutul porneste de la educatoare si se continuă de către toti copiii grupei cu o formulă specială,, Bună dimineața, prieteni ai animalelor! ”

Prezența se face prin strigarea catalogului si consemnarea în acesta a copiilor absenți.

Calendarul naturii este completat în urma întrebărilor adresate de educatoare pentru stabilirea aspectelor privind data (ziua, luna, anul, starea vremii).

Noutătile zilei-sunt prezentate copiilor cu ajutorul unui colet sosit la grădiniță, unde se află o mulțime de marionete reprezentând animale sălbatice.Educatoarea deschide coletul și prezintă copiilor o scenetă a cărui personaj principal este ursulețul Martinel. Acesta le povestește copiilor cât de mult îi place să se joace cu prietenii lui în pădure, dar întâmplarea face că au pierdut într-o seară toate jucăriile cu care se jucau.Ursul îi roagă pe copii să îl ajute să găsească toate jucăriile care au fost rătăcite în pădure (centrul ”Joc senzorial”),să-l ajute să construiască un bârlog rezistent pentru el (centrul ”Construcții”),să-i găsească prietenii (centrul”Știință”) și apoi să se distreze împreună cu copiii pictând niște animale printr-o tehnică specială.

Momentul de tranzitie se va realize prin intonarea jocului muzical:,,Trenul”.

Ziua continuă cu activitatea pe **centre de interes**-secventa ALA. **STIINTA: ”Caută și potrivește”;CONSTRUCȚII: „Bârlogul ursului”; JOC SENZORIAL: „Caută figurile geometrice pierdute în pădure”,ARTĂ:”Animalul preferat”**

La centrul **Stiinţă** copiii vor descoperi ”Roata animalelor”și vor întregi animale sălbatice, pomi, brazi.

La centrul **Construcţii**, copiii vor construi din figuri geometrice magnetice case pentru animale sălbatice.

La centrul **Joc senzorial,** preșcolarii vor căuta prin scoarță de copac pentru a găsi figuri geometrice și a le sorta după culoare.

La centrul **Artă** copiii vor picta animalul preferat prin amprentare.

Le explic copiilor sarcinile de lucru de la fiecare sector, explic ce anume au de făcut iar copiii își aleg sectorul preferat, urmând apoi să se rotească la celelalte sectoare.

În timpul activității pe centre de interes, voi supraveghea activitatea desfășurată pe fiecare centru, dându-le explicații necesare copiilor.

După ce sarcinile de lucru au fost îndeplinite, invit copiii să viziteze fiecare centru pentru a aprecia activitatea proprie si pe cea a colegilor, apoi lucrările vor fi asezate la centru tematic.La final copiii vor face ordine la centrele unde au lucrat.

Copiii vor părăsi sala de grupă și vor merge la baie pentru a se spăla pe mâini .

La întoarcere,se vor așeza la măsuțe și se vor juca un joc împreună cu Martinel. Îi vom dovedi că și copiii din grupa Steluțelor știu să se joace foarte frumos cu figurile geometrice.

Astfel începe **activitatea de matematică, jocul logic ”Unde este locul ei?”.**Aici copiii au de sortat figuri geometrice după diferite criterii,să aranjeze piesele geometrice astfel încât doua piese alăturate să se distingă prin două atribute (formă și culoare).

Prin tranziție (numărătoarea ”O alună, două, trei...”) se face trecerea la următoare activitate pe domenii experiențiale, și anume **DOS-aplicație ”Ursul în pădure”.**Respectând indicațiile educatoarei, copiii vor lipi pe fișa de lucru figurile geometrice astfel încât să obțină imaginea unui urs.

Pentru a-l înveseli pe Martinel ne vom juca un **joc distractiv,”Ursul și iepurașii”.**Urmează **jocul liniștitor ”Ursul rostogolește mingea”** și activitatea se încheie cu aprecieri din partea educatoarei pentru modul în care au activat copiii și s-a desfășurat activitatea.Ursul Martinel se reîntoarce în pădure la prietenii lui și își ia” la revedere ”de la copiii din grupa Steluțelor.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

-Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
-Conduită senzorio-motorie pentru orientarea mișcării;
-Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate
-Dezvoltarea comportamentului prosocial
-Curiozitate,interes și inițiativă în învățare;
-Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor;
-Activare și manifestare a potențialului creativ;
-Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
-Mesaje orale în diverse situații de comunicare;
-Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat
-Reprezentări elementare matematice (operații, concepte de spațiu, forme geometrice)
-Cunoștințe și deprinderi matematice elementare pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat;
-Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;

COMPORTAMENTE VIZATE:

-Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;
-Utilizează simțurile în interacțiunea cu mediul apropiat;
-Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;
-Demonstrează abilități de socializare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice;
-Manifectă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
-Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

-Manifestă creativitate în activități diverse;

-Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans;

-Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor;

-Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;

-Identifică și numește forme ale obiectelor;

-Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate;

-Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare;

-Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător;

-Descrie unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului;

-Rezolvă situații problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date.

OBIECTIVE :

O1:Să manifeste creativitate în realizarea temelor de la centrul:construcții, știință și artă;

O2: Să grupeze figurile geometrice după criteriul dat (formă, mărime, culoare) în cadrul jocului logic;

O3: Să rezolve situații problematice cu referire la aspectul grupelor de mulțimi;

O4: Să respecte regulile jocurilor, manifestând spirit de echipă, de competiție de fair play;

O5:Să realizeze o lucrare propusă, după modelul dat, prin lipire.

O6:Să-și exprime emoțiile în activitatea de grup;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode si procedee: conversaţia, observaţia, expunerea, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, problematizarea, metoda interactivă “ Bula dublă”, jocul, lucrul în echipă;

Mijloace didactice:Roata animalelor, figuri geometrice magnetice, trusa Logi I (cerc,pătrat și triunghi), cutii din carton, animale sălbatice în miniatură, bârlogul ursului, cutie de plastic, bagetă din plastic, urechi de urs,urechi de iepuras și figuri geometrice din carton colorat, fișe tablou, marionete reprezentând animale sălbatice, bețișoare de urechi.

Strategii de integrare a copiilor cu C.E.S.

Mocan Ramona-Teodora
Grădinița cu p.p. Nr.52/structură Grădinița cu p.p. Nr.35-Oradea

Cerinţele educative speciale desemnează acele cerinţe ori nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei pentru copil.

Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Educaţia necesită o schimbare pentru a răspunde dezideratului „o societate pentru toţi”. Perceperea socială a acestor copii nu este mereu constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate.

„Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice…” – Declaraţia de la Salamanca, 1994 . Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte: copii cu deficienţe senzoriale şi fizice; copii cu deficienţe mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoţionale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare; copii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune. Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnităţii personale; copiii cu CES sunt interiorizaţi, refuzând comunicarea cu oricine; uneori reacţionând violent la frustrare. În timp, personalitatea copilului se dezorganizează şi apar stări psihice negative: nesiguranţa, ezitarea, pierderea respectului şi încrederii.

Strategii pedagogice privind recuperarea, corecţia şi dezvoltarea funcţiilor cognitive şi ale aptitudinilor parţiale deficitare.

Intervenţia recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea şi nivelul de deficienţă al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente: psiholog, psihopedagog, profesor consilier. Ceea ce revine învăţătorului va fi aplicarea programului stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activităţi suplimentare (aditive la programa şcolară) în sălile de clasă. Consideram că nu există „reţete” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/ valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare

a elevilor ,stimulează si dezvolta învățarea prin cooperare. Metodele care favorizează înțelegerea conceptelor si ideilor, valorifica experiența proprie a elevilor sunt: discuția, dezbaterea, jocul de rol. Metodele care stimulează gândirea si creativitatea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, sa compare si sa analizeze situații date sunt: studiul de caz, rezolvarea de probleme, exercițiul. Metodele prin care elevii sunt învățați sa lucreze productiv unii cu alții si sa-si dezvolte abilități de colaborare sunt: mozaicul, proiectul in grupuri mici.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficienta si de aceea sugeram recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes.

1. Predicțiile în perechi. Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.
2. Știu/ vreau să știu/ am învățat. Elevii scriu pe o coloana ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.
3. Brainstormingul. Individual sau in perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.
4. Interviul în etape. Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.
5. Turul galeriei. Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problema care are drept rezultat un produs (schema,desen,compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie si înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii sa se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis, 2004 ;
2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.

PREGĂTIREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI ÎN SCOPUL INTEGRĂRII ÎN ȘCOALA DE MASĂ

Prof. Neagoe Carmen- Maria
Liceul Tehnologic Turceni, jud. Gorj

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilalţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Şcoala este un mediu important de socializare. Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. În şcoală, copilul cu tulburări de comportament aparţine de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul şcolar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul şcolar (educatori, colegi).

Ca urmare, acest tip de şcolar intră în relaţii cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea. Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele şi valorile comunităţii sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situaţia de a renunţa la ajutorul societăţii cu instituţiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Copiii cu deficienţe au și ei aceleași trebuinţe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în aceleasi timp și anumite necesităti, particulare, specifice, individualizate. Educaţia sau școala incluzivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a școlii și societăţii, pentru a primi și satisface participarea persoanelor cu handicap la medii școlare și sociale obișnuite, ca elemente componente naturale ale diversităţii umane, cu diferenţele ei specifice.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activităţile educative formale și nonformale, a copiilor consideraţi că având cerinţe educative speciale. Integrarea scolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare sociala a acestei categorii de copii, proces care are o importanţa fundamentala în facilitatea integrării ulterioare în viaţă comunitara prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacitaţi favorabile acestui proces.

Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înţelegerea corectă de către elevii normali a problematicii și potenţialului de relaţionare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunităţii.

Educaţia specială se referă la adoptarea, completarea și flexibilitatea educaţiei în vederea egalizării șanselor de participare la educaţie în medii de învăţare obișnuite.

Centrele educative speciale se axează pe particularitățile individuale de dezvoltare, de învățare, de relație cu mediul și necesită o evaluare și o abordare personalizată a necesităților copilului. Cerințele educative speciale sunt interpretate ca unitate în dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de învățare, de integrare, în nivelul individual de dezvoltare fizică și psihică cu caracteristici biologice, fizice, psihice și sociale.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate acestor categorii de copii. Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilitați de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină.

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilitați care să înlesnească integrarea eficienta în comunitatea normala. Prin integrare, se realizează și o pregătire psihologica a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate.

Raportul relației socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicațiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directa în lucrul efectiv cu copii, nu în calitate de observator ci și de participanți activi.

Părinții copiilor cu CES trebuie să înțeleagă că au multe idei de a relaționa cu copii lor în mod pozitiv și că pot să-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relația dintre sentimentele și comportamentul lor.

Părinții și copii trebuie să fie realiști în așteptări. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe. Trebuie oferite copilului o alegere de 2 opțiuni, pe care cei mai mari le acceptă. Problemele trebuie discutate până când se ajunge la o concluzie acceptabilă, chiar dacă nu se ia o hotărâre.

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns intre părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legătură cu felul în care pot interbeni pentru consilierea acestora. Trebuie susținut că nu există un singur model de părinte și numai prin unirea forțelor părinților, cadrelor didactice și a școlii se poate face o mai buna integrare a copiilor cu CES.

Educația specială este o formă de educație adoptată și destinată tuturor copiilor cu CES care nu reușesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit-temporar sau pe toată durata școlarității, un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent.

Un obiectiv important al școlii incluzive îl reprezintă sprijinul acordat pentru menținerea în familie a copiilor cu CES. De aceea, se pune problema respectării principiului normalizării ce se referă la condițiile de mediu și viață, la eliminarea separării copiilor cu CES și la acceptarea lor alături de ceilalți copii.

Principiul normalizării presupune luarea în seamă nu doar a modului în care persoana cu deficiente se adaptează la cerințele vieții sociale, dar în același timp, la felul în care comunitatea înțelege să se conformeze nevoilor și posibilităților persoanei în dificultate. Normalizarea implică includerea într-un mediu școlar și de viață cotidiană nediscriminatoriu și asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficiențele sau afecțiunile propriu-zise nu pot fi încă depășite.

Predispoziţia biologică nu este o sentinţă, iar mediul social este o şansă. Sentinţa produsă de societate este mai periculoasă pentru un copil în dezvoltare decât predispoziţia biologică. Pornind de aici, trebuie să înţelegem faptul că trăim într-o lume a diversităţii umane, că şcoala nu se poate eschiva de la rolul de promotor al progresului uman şi că doar ea poate facilita schimbarea, întrevăzută ca posibilă, a mentalităţii şi atitudinii faţă de cerinţele educative ale tuturor copiilor.

Şcoala va reuşi să răspundă cerinţelor speciale de educaţie ale copiilor aflaţi în dificultate şi nevoilor de educaţie ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne şi cu sprijinul tuturor.

Bibliografie :

PERA A.- „Educația incluzivă a elevilor cu cerințe educaționale speciale”- Note de curs, Universitatea din Craiova

POPESCU E. , PLESA, O.(coord)- „ Handicap, retardare, integrare”, Pro Humanitas, București, 1998

VERZA E. , PAUN, E-. „ Educația integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

VRASMAS T.- „ Învățământ și/sau inclusiv”, Ed. Aramis, București, 2001

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masa

Prof. înv.preșcolar: Lupescu Daniela Claudia
Școala Gimnazială Poroschia/
Grădinița cu P.P. Poroschia

Educația integrată se referă la integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă, pentru a le oferi acestora un climat favorabil unei dezvoltări armonioase și echilibrate. De asemenea, educația integrată a copiilor cu CES, urmărește o cât mai mare apropiere a acestor copii, de cei normali prin dezvoltarea capacităților fizice si psihice, prin implementarea unor programe cu caracter recuperator, dar și stimularea potențialului restant care să permită dezvoltarea compensatorie a unor funcții care să le suplinească pe cele absente sau insuficient dezvoltate. De aceea, este necesar să se creeze climatul afectiv ideal, în vederea formării motivației pentru activitate, în general si pentru învațare, în special.

Orice copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat si adaptat propriilor nevoi. Integrarea acestor copii trebuie să urmărească valorificarea potențialului subiectului deficient și să se creeze oportunități care să permită însușirea de abilități propice integrării eficiente în comunitatea normală.

În cadrul școlarizării copiilor cu CES, există o serie de etape ce trebuie parcurse:
trebuie acceptată ideea că există astfel de copii, să li se recunoască dreptul la educație, să se asigure integrarea lor în cadrul învățământului de masă. Copiii educați în cadrul școlii incluzive se vor integra mai repede în diverse situații din lumea înconjurătoare, interacționând și relaționând mai ușor cu diverși indivizi.

Pentru copiii cu CES trebuie întocmit un program educațional personalizat (PEI), care constă în stabilirea obiectivelor, conținuturilor învățării, strategiilor didactice și a modalităților de evaluare, care trebuie să se plieze pe necesitățile și dificultățile fiecărui caz. Acestea sunt diferite de cele folosite pentru restul grupei.

Educatoarea deține rolul principal de acțiune și de coordonare a realizării programului educațional individual pentru elevii cu CES. De aceea, aceasta trebuie să fie preocupată de propria pregătire și dezvoltare în acest sens, pentru a-și însuși elemente care să-i faciliteze includerea optimă a copiilor cu CES și asigurarea acestora de șanse egale la instrucție și educație. Colaborarea cu părinții reprezintă un factor „cheie„ deoarece aceștia se pot implica activ, sprijinind foarte mult activitatea cadrului didactic, neavând doar calitatea de observatori.

Parteneriatul cu părinții și consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile si diminuează riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor.

Școala incluzivă este o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Bibliografie:

1. **Alois Ghergut**, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerinte speciale,* Editura Polirom, Iasi;
2. **Cretu Carmen,** 1999, *Curriculum diferentiat si personalizat,* Editura Polirom, Iasi;
3. **Vrajmas Ecaterina**, 2001, *Strategiile educatiei inclusive,* Editura Polirom, Iasi;

Educaţia incluzivă, educația pentru toți

Prof.înv.preşcolar:Tănasie Elena Alina
Școala Gimnaziala Grigore Mihăescu,Vlădești

Motto: "*Toţi trăim sub acelaşi cer dar nu toţi avem acelaşi orizont.*" - **Konrad Adenauer**

Educaţia incluzivă presupune integrarea şi includerea tuturor copiilor indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi de învăţare, în mediul educaţional. În acest sens, fiecare copil trebuie să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul tuturor. Oricare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că aduce cu sine: o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

De la cea mai fragedă vârstă conştiinţa copiilor trebuie formată şi dezvoltată, învăţându-i că primirea celor „diferiţi” alături de ei înşişi trebuie făcută nu doar din obligaţie sau milă, ci pentru că fiecare individ are dreptul de a participa la acţiuni comune care să conducă la dezvoltarea lui ulterioară şi la dezvoltarea comunităţii în care trăieşte. Toţi copiii trebuie să înţeleagă că o persoană instruită are o şansă în plus pentru o viaţă mai bună, mai sănătoasă, când se va afla în situaţia de a lua propriile decizii şi a-şi decide singură drumul în viaţă.

”Educaţia incluzivă a devenit parte integrantă a educaţiei pentru toţi şi constituie răspunsul şcolii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale. Fiecare copil este unic, cu necesităţi diferite. Noi, adulţii, părinţi şi dascăli deopotrivă, încearcăm să-i educăm, astfel încât să devină, la rândul lor, adulţi fericiţi, iubitori şi eficienţi. Însă există copii marginalizaţi, defavorizaţi şi/sau excluşi de la educaţie. Aceştia sunt cei pentru care educaţia incluzivă a devenit o şansă pentru o dezvoltare armonioasă.”

Adaptarea la permanentele cerinţe schimbătoare ale unei lumi care evoluează rapid, care necesită abordări multiple ale fenomenelor naturale şi/ sau sociale şi care impune adoptarea de strategii eficiente în vederea atingerii tuturor obiectivelor sale, presupune implicarea activă a întregii societăţi pentru a pune în centrul preocupărilor sale OMUL.

Printre atributele acestei societăţi se pot enumera: schimbarea, transformarea, egalitatea şanselor, continua formare, cooperarea, evoluţia tehnologiei, preocuparea pentru oameni şi pentru nevoile lor în ceea ce priveşte dezvoltarea, integrarea şi inovarea.

Elementul central al societății, element care poate contribui în mod valoros și radical la evoluţia tuturor elementelor componente ale societăţii este EDUCAŢIA.

Educaţia incluzivă este un proces complex, de durată care necesită analize, schimbări şi construcţii continue pentru a realiza politici şi practici incluzive şi a asigura bazele unei culturi incluzive. Educaţia incluzivă a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul educaţiei persoanelor cu cerinţe educative speciale. Bogăţia spirituală a lumii contemporane rezidă tocmai din respectul şi valorizarea tuturor indivizilor, pentru că lumea modernă acceptă faptul că fiecare individ este o dimensiune care îmbogăţeşte şi potentează, împreuna cu celelalte experienţe, lumea de azi.

Educaţia incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor şi mentalităţilor, dar şi a politicilor şi practicilor de excludere şi segregare. Integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă are ca scop rezolvarea câtorva dintre problemele pe care le întâmpină copiii în procesul educaţiei şi dezvoltării lor.

Educaţia de bună calitate reprezintă un DREPT fundamenzal al omului şi copiii au dreptul la educaţie generală, iar modelul incluziunii socio-educaţionale are la bază acest drept, înglobat în dreptul internaţional. Fiecare copil, indiferent de apartenenţă sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine. Conceptul de „educaţie pentru toţi” a fost lansat în 1990 în Tailanda la Conferinţa Internaţională a Ministerului Educaţiei, iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educaţiei pentru toţi care constau în calitatea actului educaţional şi acces pentru toţi copiii: „ Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice si etnice…

“ Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi copiii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale copiilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu a unor grupuri de copii sau chiar a fiecărui copil în parte. Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor copiilor. Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematică a situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, în ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înţeles şi acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii de grup. Această normalizare a relaţiilor este benefică şi pentru ceilalţi elevi, care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăţi în viaţă.

Procesul de integrare educaţională a copiilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial. Raporturile ce se stabilesc cu fiecare copil în parte sunt foarte importante. Copilul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, copiii vor participa la procesul de învăţământ după posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversităţii implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ţinând cont de interesele fiecărui elev, de experienţele şi ţelurile sale facem, de fapt, un pas important în educaţia elevilor şi integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că diferenţele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă faţă un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităţilor fiecărui elev în parte.de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate şi recunoaşterea faptului că fiecare copil este unic. Şcoala incluzivă ne demonstrează, aşadar, că suntem unul, dar nu unul şi acelaşi.

Bibliografie:

1 Gherguţ, Alois, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale-strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, editura Polirom , Bucureşti,2006

2.Vrăjmaş, Ecaterina, Introducerea în educaţia cerinţelor speciale, Editura Cedis, Bucureşti, 2004

3.Vrăjmaş, Traian, Învăţământul integrat şi/sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti, 200

COMUNICAREA ÎN CADRUL ORGANIZAȚIEI ȘCOLARE

CIOBOTENCO CAMELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 97, BUCUREȘTI

Desfășurarea cotidiană a demersului managerial în instituțiile școlare presupune nu doar asigurarea unor decizii care să permită funcţionarea optimă a școlii, ci şi conturarea cadrului necesar evoluţiei acesteia, înscrierii ei în acord cu noile exigențe educaționale. În condiţiile actuale, întregul proces de conducere al unității școlare este reglementat de către manager prin comunicare, fiind unanim recunoscută drept „cheia excelenței și eficacității organizaționale”. Iată de ce, activitatea managerului școlar ajunge să se concretizeze într-un număr semnificativ de situaţii comunicative și relaționale, îndreptat spre îndeplinirea unor obiective și asigurarea eficientă a funcționării instituției școlare. A conduce o instituţie școlară înseamnă a comunica, înseamnă, înainte de toate, a transmite idei, atitudini, sentimente, decizii colegilor, elevilor, părinților, partenerilor educaționali etc. Comunicarea înseamnă aproape totul în managementul școlar, indiferent că este vorba despre comunicare formală, informală sau nonformală.

Comunicarea managerială reprezintă un instrument de conducere cu ajutorul căruia managerul școlar își poate exercita atribuțiile. Comunicarea managerială are anumite caracteristici care o diferențiază de celelalte tipuri de comunicare. Aceste particularități sunt generate de: scopul acestei comunicări și rolul pe care aceasta îl are în cadrul instituției școlare, precum și de mediul în care este realizată. O comunicare managerială eficientă, performantă se bazează pe competenţe manageriale specifice, pe autocunoaştere, autocontrol, pe stiluri manageriale, pe capacitatea de a asculta şi de a avea opinii. Un manager școlar eficient trebuie să fie nu numai un bun transmiţător de informaţii, ci şi un bun ascultător al întrebărilor, al opiniilor, al propunerilor, observaţiilor, concluziilor elevilor-părinţilor-personal didactic și nedidactic. El trebuie să comunice judicios deopotrivă cu elevii, părinţii, partenerii educaţionali şi cu profesori. Astăzi, comunicarea managerială în mediul educațional a devenit mult mai importantă şi mai semnificativă. În viaţa profesională cadrele didactice se confruntă cu un exces de informaţii, şi cu insuficienţa sau chiar absenţa comunicării. Informarea şi comunicarea sunt două noţiuni diferite, însă interdependente.

Informarea pune persoanele în relaţii cu anumite informaţii, iar comunicarea pune persoanele în relaţii cu alte persoane. Comunicarea managerială este una din strategiile managementului școlar. Conducerea școlii își propune drept prioritate comunicarea internă şi crearea unei veritabile culturi organizaţionale. O cerinţă specială faţă de managerii școlari este aceea de a fi un bun comunicator, căci problema reală a comunicării manageriale nu este aceea a implicării sau nu a managerului școlar în actul comunicării, ci dacă el comunică eficient, clar, bine. Comunicarea managerială este calea prin care subordonaţii pot fi motivaţi şi li se poate influenţa comportamentul şi atitudinea. Comunicarea managerială reprezintă liantul care menţine instituția școlară ca un tot întreg, spre avantajul tuturor şi interesul societăţii.

Scopurile managerului școlar în procesul comunicării manageriale se bazează pe următoarele funcţii: informare, convingere, îndrumare, transmitere a deciziilor, influenţare a receptorului, instruire a angajaţilor, creare a imaginii, motivare a angajaţilor, promovare a culturii organizaţionale.

Literatura de specialitate ne propune o serie de principii ce stau la baza procesului de comunicare managerială, cele mai relevante sunt: comunicarea managerială este inevitabilă, nu putem să nu comunicăm, comunicarea are loc și prin comportament, privire, atitudine, emoții etc.; comunicarea managerială este un proces complex, include forme, mijloace, necesități, influențe, roluri etc; comunicarea managerială reprezintă un proces circular, continuu; comunicarea managerială implică o dimensiune a conţinutului şi o dimensiune a relaţionărilor; -comunicarea managerială reprezintă un cumul de factori verbali, nonverbali, paraverbali; comunicarea managerială este simetrică şi complementară.

Un manager şcolar îşi orientează comunicarea în instituția școlară nu numai spre transmiterea mesajelor către subordonaţii săi, ci şi spre schimbarea mentalităţilor şi adaptarea psihologică a acestora la obiectivele instituției educaționale. Fiecare manager școlar are rolul să dezvolte şi să promoveze o politică bazată pe un sistem de comunicare, care să-i permită ajustarea permanentă a structurii şi a procesului organizaţional la condiţiile în continuă schimbare. De asemenea, prin rolul său de negociator, de promotor al politicii organizaţionale şi transmiţător al acestei politici, managerul școlar trebuie să-şi formeze şi să întreţină o reţea de contacte cu partenerii instituției în realizarea politicii externe şi, în acelaşi timp, o reţea de informaţii deosebit de utilă în realizarea politicii interne a instituției școlare. Cerinţa de bază a oricărui tip de activitate integrată celei manageriale este eficienţa. Stabilirea interconexiunilor între relaţiile comunicative „manager-subaltern”, „manager-elev”, „manager-comunitate” vor eficientiza conducerea şcolii şi vor duce la motivarea angajaţilor şi implicit la evoluţia instituției. Eficienţa comunicării manageriale se răsfrânge, cu certitudine, asupra rezultatelor obţinute, şi, în special, asupra activităţii managerului instituției în care activează. Se apreciază un manager de unitate şcolară dacă a desfăşurat un management de calitate atunci când, realizând ceea ce trebuie, a obţinut maximum de rezultate, folosind resursele existente. Managerul şcolar este persoana care conduce oficial activitatea unei instituţii de învățământ; de regulă, este vorba despre directorul de şcoală, având cea mai complexă şi mai concretă activitate managerială. Directorul şcolii este managerul general al unităţii şcolare, este persoana care conduce oficial activitatea unei instituţii de învățământ. Principalul rol al managerului este de a coordona activitatea echipei manageriale şi a întregului corp didactic, spre asigurarea realizării funcțiilor generale a procesului educațional. Managerul școlar există ca putere reală în instituție şi îşi îndeplineşte funcţiile comunicând. Directorul şcolii se preocupă, în mod deosebit, de ponderea factorilor care influenţează calitatea procesului de învăţământ. El identifică aspectele activităţii echipei manageriale care funcţionează mai puţin eficient şi caută ameliorarea acestora prin comunicare.

Echipa managerială este compusă din persoana directorului şi a directorilor adjuncţi. Directorul adjunct este persoana responsabilă de problemele administrative şi urmăreşte planificarea şi organizarea eficientă a resurselor pedagogice existente, umane, materiale, financiare, informaţionale, respectând liniile de politică educaţională stabilite de directorul coordonator şi cerinţele de perfecţionare, de cercetare didactică, de orientare şi îndrumare a procesului educațional, acestea sunt asumate la nivelurile conducerii manageriale ale organizaţiei şcolare respective.

Eficientizarea comunicări managerialei trebuie să reprezinte o preocupare a fiecărui manager. În conducerea şcolii „un manager de succes” nu poate fi doar acel care posedă solide cunoştinţe de specialitate, ci în primul rând acel care se dovedeşte a poseda şi aplica în practică competenţele de bun comunicator. Competenţa se formează şi se evaluează la interacţiunea activităţilor: „a şti, a şti să faci, a şti să devii”. Din seria de competenţe de care trebuie să dispună un manager școlar de calitate se numără şi competenţele de comunicare, potrivit cărora, managerul școlar trebuie să fie capabil: să comunice eficient oral şi în scris cu un public diferit, să negocieze şi să consulte în mod eficient, să prezideze şedinţele în mod eficient, să menţină, să dezvolte şi să folosească o reţea de contacte.

Expresia „competent” este utilizată mai mult în sens cuprinzător pentru a desemna „capacitatea generală a unui individ de a face o anumită activitate şi nu numai abilitatea sa de a rezolva unele aspecte ale muncii lui la standardele acceptabile”. Printre caracteristicile esenţiale ale competenţelor de comunicare managerială se remarcă mobilizarea unui ansamblu de resurse în vederea atingerii obiectivelor prestabilite. Competenţele comunicării manageriale se construiesc pe „dimensiunile omului real”, apelând la aspectele raţionale şi nonraţionale, intuiţie, opinii, valori, curaj, înţelepciune, tradiţie etc. care dau sens activităţii, atât managerului școlar, cât şi a membrilor instituției școlare.

În pregătirea managerului școlar se impune formarea de competenţe în structură, pe trei nivele:

- nivelul personal: competenţe ce permit a realiza echilibrul intern şi interferarea în fiecare dintre cele cinci dimensiuni ale sinelui: corp, spirit, emoţii, sisteme neurosenzoriale şi conştiinţă;
- nivelul echipei: competenţe privind capacitatea de a motiva, de a comunica, de a dezvolta atât structura, cât şi procesele din cadrul echipei;
- nivelul cultural: competenţe ce conduc spre armonie în organizaţie, prin realizarea sarcinii şi existenţa bunele relaţii între oameni, ce solicită cunoaştere, atitudini, conştiinţă, valori, creativitate.

Astfel, un director de școală sau director adjunct care are competenţe în structură, dar mai cu seamă, cele de comunicare managerială trebuie să poată să-i determine pe colaboratori să efectueze schimbări pozitive în instituția școlară, să-i mobilizeze pe toţi actanţii educaţionali în realizarea sarcinilor prestabilite Comunicarea managerială în instituțiile școlare devine eficientă în momentul în care managerul reuşeşte să combine armonios funcţiile comunicării -informarea, transmiterea deciziilor, dialogul, formarea, educarea, motivarea, promovarea culturii organizaţionale, să prevadă problemele, barierele care ar putea să perturbe procesul comunicării, să ofere transparenţă şi posibilitatea de intervenţie interlocutorului.

BIBLIOGRAFIE:

Anghel P. *Stiluri şi metode de comunicare*. Bucureşti: Ed. Aramis, 2003;
Cucoș C. *Comunicarea didactică în Pedagogie*. Iaşi. Ed. Polirom, 1998;
Pînișoară I-O. *Comunicarea eficientă*. Ediţia a III-a. Iaşi: Ed. Polirom, 2006

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

OPRA LEVENTE
Profesor pentru învățământ primar
Liceul Tehnologic „Gábor Áron” Vlăhița, jud. Harghita

"Copilul este ca un fluture în vânt, unii pot zbura mai sus decât alții, dar fiecare zboară cât de bine poate. De ce să-i comparăm? Fiecare e diferit, fiecare e special, fiecare e frumos, fiecare e unic!"

Educația specială are în vedere un anumit tip de educație adaptată și destinată copiilor care nu reușesc să atingă în cadrul învățământului obișnuit nivele educative si sociale corespunzătoare vârstei.

Acești copii sunt copii cu **cerințe/nevoi educative speciale.**

Cerințe/nevoi educative speciale – CES - cerințele în plan educativ ale unor categorii de persoane, ca urmare a unor disfuncții sau deficiențe de natură intelectuală, senzorială, psihomotrice, fiziologică sau ca urmare a unor condiții psihoafective, socio-economice sau de altă natură.

Alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social. Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

• informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării, educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala;

• sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrativă;

• schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale;

• dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare (ex.: poliţia, serviciile sociale, spitale, etc.);

• implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;

Cerințele educative speciale solicită abordarea actului educațional de pe poziția capacității elevului deficient sau aflat în dificultate de a înțelege și valorifica conținutul învățării.

Normalizarea - asigurarea unor condiții de viață, corespunzatoare pentru persoanele cu cerinte speciale, acceptarea acestora în cadrul societății sau comunității din care fac parte, fiindu-le asigurate aceleași drepturi,

- presupune de fapt ***integrarea*** copiilor cu dizabilități (nevoi speciale) în școala publică.

Educația integrată - presupune ca relațiile dintre indivizi să se bazaze pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor și drepturilor comune pe care le poseda.

- are drept **obiective**, următoarele:

- a educa acei copii cu cerințe speciale în școli obișnuite alături de ceilalți copii normali;

- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială) în școala respectivă;

- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obisnuite (săli de clasă, cabinete, laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport etc.);
- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copii din clasă/școală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;
- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

***Formele integrării copiilor cu CES existente în școala* românească** se bazează pe urmatoarele modele:

a. *Modelul cooperării școlii obișnuite cu scoala specială*

b. *Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită*

c. *Modelul bazat pe amenajarea în școală a unui spațiu sau a unei săli de instruire si resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă*

d. *Modelul itinerant*

e. *Modelul comun*

Factorii familiali favorizează/defavorizează copilul prin climatul din familie, relaţiile dintre părinţi, relaţiile copilului care învaţă cu ceilalţi membrii ai familiei, atitudinea acestora faţă de activitatea lui, dar şi faţă de problemele lui personale, stilul de educaţie şi situaţiile şi evenimentele ce se ivesc în familie.

La aceştia se adaugă starea de alertă şi hiperprotecţie din partea unuia sau altuia dintre părinţi, precum şi situaţii când apar de genul îmbolnăviri sau decese care produc frământări de durată în familia copilului.

Factorii sociali atrag atenţia asupra rolului contextului social în care se face educaţia, respectiv asupra valorii şi importanţei pe care statul şi diferite alte instituţii o acordă învăţământului în ceea ce priveşte integrarea, succesul profesional şi social al elevilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Abric, J.-Cl. Psihologia comunicării : teorii şi metode. Iaşi : Ed. Polirom, 2002.
2. Banciu, Dan; Rădulescu, Sorin M.; Adolescenţii şi familia. Bucureşti: Ed. Şt. şi Encicl., 1987.
3. Basiliade, G. (coord.). Reeducare şi integrare socială. Bucureşti: Centrul de cercetări pentru problemele tineretului, 1997.
4. Berge, Andre. Defectele copilului. Bucureşti: EDP, 1998.
5. Binet, Alfred. Ideile moderne despre copii. Bucureşti: EDP, 1975.
6. Bolboceanu, Aglaida. Comunicarea elevilor de vîrstă mică cu adulţii. În:Univers pedagogic, 2004,
7. Carrol, John B. Limbaj şi gîndire. Bucureşti: EDP, 1979.
8. Creţu, Elvira. Psihopedagogia şcolară pentru învăţămîntul primar. Bucureşti: Aramis, 1999.
9. Cristescu, M. Testul T.A.T. şi tulburările de comportament. În: Cosmovici, A. (coord.). Metode pentru cunoaşterea personalităţii cu privire special la elevi. Bucureşti, 1972.
10. Dimitriu, Cornelia. Constelaţia familială şi deformările ei. Bucureşti: EDP, 1973.
11. Dragomirescu, Virgil. Psihologia comportamentului deviant. Bucureşti: Ed. St., 1976.
12. Dumitru, Constanţa; Dumitriu Gheorghe. Psihologia procesului de învăţămînt. Bucureşti, 1997.
13. Golu, Mihai. Variabile psihologice ale învăţării şi implicaţiilor pedagogice. În:Învăţămîntul primar, 2000
14. Ionescu, Miron. Strategii de predare şi învăţare. Bucureşti: Ed. Şt., 1992.

Studiu de caz

Cotro Lavinia Florentina

Date despre copil: E.C;

Domiciliul: Oradea, județul Bihor;

Clasa: pregătitoare

Vârsta: 6 ani jumate

Gen: masculin

****Date despre familie***:

Copilul analizat aparține unui cuplu între vârstele 33-40 ani, căsătoriți legal.Familia este compusă din 4 membri, aceștea fiind:Elias,fiul cel mare care are vârsta 6ani jumate, Ioana, mezina familiei, având vârsta de 2ani, mama, avand vârsta de 33 de ani și tatăl de 40 de ani.Copilul provine dint-o famile normală din punct de vedere material. Este bine dezvoltat din punct de vederefizic,dar dezorientat. De asemenea nu are format deprinderea de a pronunța corect cuvintelor.

Din analiza comportamentului am constatatcă are unele dificultăți în vorbire, mai precis nu comunică, utilizând în principal anumite cuvinte, pecum: “da”, “nu”,iar după multe insistente din partea,,umbrei” oferă răspunsul solicitați, agitandu-se. Copilul reacționează la numele lui, dar are nevoie de repetare.

Se observă din activitățile desfăsurate, că are un nivel crescut al cunoștintelor (cunoaște literele și știe să citească, doar pronunța e deficitara, numără până la 1000, calculează cu calculatorul, fiind obsedat de orice mijloc electronic).

Copilul are obsesia de a se misca mult, de a observa imaginile, cărțile, laptopurile, telefoanele din jurul lui, plictisindu-se recede de un lucru acest lucru l-am remarcat la in clasa.

Dacă e solicitat, evită sarcinile de lucru sau nu le execută, e nevoie de intervenția ,,umbrei” pentru a-l motiva.

În urma celor constatate,am încercat să identific cauzele care au generat acest comportament și să stabilesc un plan de intervenție pentru imbunătățirea acestuia.

Plan de intervenție:

****Ipoteze:***

1.Copilul prezintă o formă de autism, care nu ii facilitează comunicarea și integrarea în grupuri și nu numai.

****Obiective petermen scurt***:

-identificarea simțurilor și stimulilor la care răspunde indvidul;

-analiza simțurilor care influiențează comportamentul copilului;

-analiza relațiilor copilului cu membrii familiei.

-observarea punctelor forte și slabe a personalității idividului;

-dicutarea cu părinții în sprijinirea și rezolvarea problemei idividului.

****Obiective pe termen lung:***

-integrarea în activitățile de grup;

-încurajarea idividului de a incerca lucruri noi și de a comunica;

- sprijinirea în frecventarea terapeutului specialist mai des.

****Strategii de intervenție:***

-să i se acorde mai multă atenție din partea cadrului didactic și familie;

-să incerce să comunice mai mult cu el, să-i explice lucrurile cu răbdare și în detaliu;

-acasă ar trebui să stie de reguli;

-să i se explice clar cerintele activităților care se stabilesc;

-să i se ofer sprijin mai des decât celorlalți copiii în realizarea cerințelor;

-cadrul didactic să ii ofere mai multă atenție;

-părinții ar trebui să-l ducă mai des la terapie.

Cauze:

Constatând că E.C este un copil care manifestă inadaptibilitate am încercat să-l observ mai atent, modul lui de manifestare și de realizare a cerințelor. În urma observării celor două detalii am putut realiza stabilirea obiectivelor educaționale și strategiile de intervenție în funcție de acestea. Am ajuns la concluzia că micul Elias are o problema de dezvoltare psihică, mai exact o formă de autism, diagnosticată de un medic specializat.

Părinții știu despre problema micuțului și o tratează cu conștienciozitate, adică este dus la Centrul de autism din Oradea, str. CUZA Voda și la logoped de 3 ori pe saptămână.

****Activități menite să spijine copilul:***

Pentru început am încercat să-l integrez în colectivul clasei, tratându-l ca și un copil normal. Colegii lui s-au atașat mult de el, două fete având grija de el, din propria initiativa.

Am scos în evidență toate realizările, punându-i ștampile pozitive pe munca realizata și i-am apreciat comportamentul pozitiv , mutându-i jetonul cu poza pe„GROZAV” și„FANTASTIC” crescându- i stima de sine și înlaturându-i temerile.

Am pus accent pe faptul că-i bine să avem prieteni, să fim prietenoș, buni și să le oferim ajutorul reciproc colegilor.

În cadrul activităților didactice, voi acorda mai multă atenție acestui copil, deoarece doresc să-l ajut să-și corecte comportamentul și să îl sprijin în formarea unei personalități normale.

Copiii au fost fătuiți să-l încurajeze chiar dacă nu reușește să realizeze totdeuna lucrări foarte bune, să-l spijine în eforturile lui, să-i acorde efecțiune.

În spijinirea dificultăți de atenție a lui Elias, am rugat-o pe doamna pshiolog să-l ia cel puțin de 3 ori pe săpămână la ea în cabinet ca să-i explice și să-i ridice stima de sine.

****Obiectivele intervenției:***

-dezvoltarea deprinderilor, abilităților și a capacităților de învățare.

****Reconandări:***

-activități recuperatorii;

-treapii mai frecvente;

-jocuri în parc cu colegi de grupă;

- mai multă implicare din prtea familei în special și a cadrului didactic pe urmă;

-înceracrea de lucruri noi;

- întegrarea în colective extra școlare;

- încercarea unui sport de echipă;

- consiliere pshiologică;

- și multă atenție.

****Priorități:***

-dezvoltarea abilităților sociale;

-terapie emoțională;

-participarea la toate activitățiile ce i-au fost recomandate.

***Criterii minimale de apreciere a progreselor:**

-îmbunătățirea counicării;

-integrarea in grupuri mici.

***Metode și intrumente de evaluare:**

-observarea directă și indirectă

-rezultatele activităților

***Dificultăți întâmpinate:**

-comunicarea cu mine la început a fost foarte dificilă;

-nu a reușit să iasă in totalitate din lumea în care poate face orice și nu există reguli;

- nu poate rezolva sarciniile într-un timp optim dat.

THE BENEFITS OF DIVERSITY IN SCHOOLS

Rotaru Daniela Elena
Colegiul Național de Informatică Spiru Haret Suceava

As communities around the world become increasingly diverse, it is important that schools create an environment that values the various backgrounds, perspectives, and beliefs of children, families, and staff. Fostering a school environment that embraces diversity and inclusion is an ongoing practice that requires careful consideration of all aspects of an education setting—from the school policies to the curriculum and everything in between. Schools must recognize the specific needs of the children and communities they serve, and consider several strategies when building a more inclusive environment.

While many individuals may immediately think of race when speaking about diversity, there are numerous aspects that actually play into diversity, especially in a classroom setting. Religion, gender, economic background and even learning styles are all notable factors, and it is crucial to remember each one when promoting diversity in schools. Incorporating lesson plans that account for all forms of diversity is key.

Diversity among students in education directly impacts their performance. Studies show that students work better in a diverse environment, enabling them to concentrate and push themselves further when there are people of other backgrounds working alongside them. This promotes creativity, as well as better education, as those with differing viewpoints are able to collaborate to create solutions.

When talking about diversity, it’s paramount to remember that the student body is not the only group that should be discussed. Diversity among staff is also important. Promoting diversity in staffing also enables students from different backgrounds to identify with teachers, effectively enhancing their trust in a learning environment.

Students feel safer in school and in life when they are educated in a diverse setting. Students are able to learn about different cultures and backgrounds, allowing them to feel a greater sense of comfort with these differences. That in turn makes them more comfortable with themselves, leading to a deeper sense of safety.

Promoting diversity in schools is more than just encouraging students of different backgrounds to attend certain schools. It requires administrators to think critically about the ways diversity impacts education. A school administration degree readies graduates for promoting and teaching diversity as a means of accepting it. Educators and administrative leaders can help students better understand that while everyone is different, in the most fundamental ways, everyone is the same and should be treated with respect. This will go far in helping students accept diversity and promote it in their daily lives.

Learning skills to build communities promoting diversity and employing human resource functions, such as recruitment and orientation, are essential for educators that have a desire to lead one day. Those looking to further their career as school administrators must have a thorough understanding of how to implement diversity within education.

Mentors can help new school administrators develop a plan to foster a healthy environment for diversity in their schools. Read more about the importance of mentorship for school leaders.

Diversity fills classrooms across our nation, therefore it is crucial we nurture diverse learning to the fullest potential through differentiated instruction. Teachers who implement differentiated instruction into their daily lessons, reach students with different learning styles.

Specificul creativității elevului de vârsta școlară mică

Hurjui Irina,profesor învățământ primar

Școala Gimnazială Nr. 3 Piatra Neamț

Conceptul de creativitate se referă la producerea de idei noi și originale, în timp ce conceptul de creație vizează finalizarea ideii, transpunerea ei în operă artistică, științifică, tehnică, în obiecte artistice, științifice, tehnice etc.Elementele definitorii ale creativității sunt:

- ingeniozitatea este spiritul inventiv prin care se realizează rezolvarea problemelor cu eleganță, într-un mod abil și surprinzător;

-senzitivitatea, capacitatea de a simți, de a fi sensibil. Profunzimea și aria sensibilității depind de spiritul de observație, care poate fi format și educat;

-fluența este proprietate a stilului, caracterizată prin cursivitate și flexibilitate în exprimare;

-expresivitatea, ea exprimă culoarea, forma, mărimea, ritmul, simetria, asimetria și dinamica.

Referitor la creativitate, majoritatea dintre noi ne gândim în primul rând la domeniul artistic: pictură, literatură, muzică, dans. Când spunem imaginație, visare, fantezie, gândul ne zboară mai ales la perioada copilăriei. Fiind un termen foarte cunoscut, fiecare dintre noi știm câte ceva despre creativitate. Artiștii, oamenii de știință, profesorii, toți ne-au format o imagine despre ce înseamnă să fii creativ. Din păcate, uneori acest cuvânt poate fi înțeles greșit. Cred că orice discuție referitoare la cum să ne dezvoltăm creativitatea trebuie să înceapă cu o înțelegere mai bună a acesteia.

Acest concept este foarte generos care de-a lungul timpului a fost definit în sute de feluri. În principal, când vorbim despre creativitate ne referim la 3 aspecte: la produsele creative, la trăsăturile de personalitate ale persoanelor creative și la gândirea creativă. Hai să vorbim mai multe despre aspectele esențiale ale creativității:

Creativitatea poate fi văzută ca o trăsătură pe care fiecare o are mai mult sau mai puțin dezvoltată. Chiar dacă nu produc opere de artă sau nu fac invenții, mulți oameni dau dovadă de creativitate în viața de zi cu zi. Copiii își manifestă din plin creativitatea în activitățile pe care le fac. Interesul, curiozitatea, spontaneitatea, deschiderea la nou, tendința de a îmbina realul cu fantasticul, toate aceste ingrediente necesare creativității se manifestă în copilărie.

Odată cu începerea școlii, creativitatea pare a intra în declin. Picasso spunea: „*Orice copil este creativ. Problema este cum să îl faci să rămână așa și când crește*”. Deși toți ne naștem cu potențial creativ și îl manifestăm în copilărie, dacă nu ne cultivăm constant creativitatea riscăm să ne pierdem această calitate. Pentru a-și folosi potențialul creativ adulții trebuie să aibă dezvoltate și alte trăsături de personalitate: independență, încredere în sine, deschidere la nou, tolerarea ambiguității, simț critic.

Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare.Lipsa de creativitate se datorează însă unei insuficiente înțelegeri a fenomenelor, lipsei sentimentului de libertate interioară sau lipsei de stabilitate a condițiilor externe.Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și cu lumea sa exterioară. Curiozitatea și setea de cunoaștere ne face receptivi față de lumea exterioară. Libertatea interioară face posibilă folosirea cunoștințelor acumulate de către lumea trăirilor noastre subiective. Copilul care își manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat este considerat prototipul creativității.

Copilul este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile.

Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este la copil un fenomen universal. Nu există copil care să nu deseneze, să nu fabuleze.Copiii au o creativitate fantastică înnăscută, dar care trebuie șlefuită!Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, diferitele jocuri în aer liber sau acasă, la grădiniță sau la școală, toate au darul de a-i ajuta să-și exprime emoțiile, gândurile și sentimentele.

Cadrul cel mai important de manifestare, dar și de stimulare a potențialului creativ este jocul, cu toate tipurile sale. Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială. Prin joc, copilul poate fi oricine își dorește, poate inventa jocuri de rol, poate crea personaje etc. Poveștile, memorizările, lecturile după imagini, toate au rolul de a le stimula creativitatea. Un exercițiu util pentru dezvoltarea creativității copilului, îl poate reprezenta continuarea unei povești fascinante, găsirea unui alt final sau crearea unei povești pe baza unui șir de ilustrații. Creativitatea le este stimulată, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei, în ceea ce pot oferi, respectându-i pentru frumusețea și unicitatea lor.Creativitatea reprezintă elementul cheie al oricărui artist, însă este la fel de importantăîn oricare alt domeniu, existând posibilitatea ca o persoană să fie creativă fără a fi neapărat și reprezentant al domeniului artistic. Chiar dacă foarte multe teorii afirmă că creativitatea este un proces caracteristic tuturor oamenilor, gradele de creativitate sunt cele care sunt diferite de la un individ la altul, creativitatea fiind un proces tehnic și în același timp analitic, dar și un mijloc de exprimare a sinelui.

După cum am menționat și în rândurile anterioare, creativitatea reprezintă un proces mental important nu doar pentru domeniul artistic, ci și pentru a face față tuturor provocărilor pe care le întâlnim în fiecare zi. Trăim într-o societate în care nu avem timp să gândim prea mult deoarece schimbarea este cuvântul care dovedește cel mai bine situația actuală a întregii omeniri. Ne aflam într-o continuă mișcare, într-o continuă dezvoltare și competiție atât cu cei din jur, cât și cu noi înșine, iar cantitatea de informații care ne bombardează zi de zi este de-a dreptul covârșitoare. Societatea post-industrială se caracterizează prin numeroase fenomene care au influențat într-o mare măsură viața socialăîn sine, pentru ca într-o astfel de societate, creativitatea a devenit elementul cheie atât pentru procesul productiv, cât și pentru cel de consum.

Bibliografie:

1. Roco, Mihaela, „Creativitatea şi inteligena emoional”, Ed. Polirom , Bucureşti 2012.
2.Roşca, Al.”Creativitatea general şi specific”, Ed. Academiei, Bucureşti 1981
3. Stoica Constantin, Ana, „Creativitatea elevilor”, E.D.P. 1983

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ȘCOLILE DE MASĂ

Prof. Inv. Preșc. Șimonea Cristina Monica
Grădinița cu Program Prelungit nr.53 Timișoara

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil.Fără abordarea adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate. Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității chiar dacă prezintă același tip de deficiență.

Conceptul de cerințe educative speciale aspiră la depășirea tradițională a separării copiilor pe diferite categorii de deficiențe, printr-o abordare noncategorială a tuturor copiilor.

Educația sau școala incluzivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a școlii și societății, pentru a primi și satisface participarea persoanelor cu handicap la medii școlare și sociale obișnuite, ca elemente componente naturale ale diversității umane, cu diferențele ei specifice.

Educația sau școala incluzivă implică ideea de schimbare, a școlii și societății în ansamblu, cu scopul de a răspunde dezideratului societății viitorului - „o societetate pentru toți” comprehensivă și integratoare prin însăși natura ei, care să răspundă mai bine prin co-educație nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv ale ceror deosebiți de dotați sau talentați, ale celor care nu fac față în prezent în școala obișnuită, ale celor cuprinși în școlile speciale separate.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale. Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitatea integrării ulterioare în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și intelegerea corectă de către elevii normali a problematicii si potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității.

Educația specială se referă la adoptarea, completarea și flexibilitatea educației pentru anumiți copii în vederea egalizării șanselor de participare la educație în medii de învățare obișnuite.

Condițiile de care are nevoie copilul cu CES sunt:

- Condiții de stimulare și sprijin a dezvoltării din cele mai timpurii perioade;
- Flexibilitate didactică;
- Adaptarea curriculumului la posibilitățile individuale;
- Individualizarea educației;
- Protecție socială;
- Programe individualizate de intervenție;
- Integrare școlară și socială.

Centrele educative speciale se axează pe particularitățile individuale de dezvoltare, de învățare, de relație cu mediul și necesită o evaluare și o abordare personalizată a necesităților copilului.

Cerințele educative speciale sunt interpretate ca unitate în dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de învățare, de integrare, în nivelul individual de dezvoltare fizică și psihică cu caracteristici biologice, fizice, psihice și sociale.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate acestor categorii de copii.

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește:

- dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copiii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator;
- stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare;
- crearea climatului afectiv in vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării;
- formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene;
- dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină.

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permita însușirea de abilitati care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare, se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare- integrare-incluziune, are in vedere implicațiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea in activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Exista diferite forme de integrare a copiilor cu CES si anume:

- Forme de integrare parțială- elevii cu CES petrec doar o parte din timpul său în școală obișnuită sau la anumite discipline, școlare unde pot face față;
- Forme de integrare totală- elevii cu CES petrec tot timpul în școală obișnuită cu excepția programelor terapeutice care se pot desfășura în spații speciale, destinate acestui scop;
- Și forme de integrare ocazională – participare în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, etc.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copiii, nu în calitate de observator ci și de participanți activi.

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legatură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Trebuie redusă izolarea părinților punându-i in legătură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor;

Trebuie susținut că nu există un singur model de părinte și numai prin unirea forțelor părinților, cadrelor didactice și a școlii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Copiii sunt o categorie socială care, în ciuda aparențelor nu au timp să aștepte.

Educația specială este o formă de educație adoptată și destinată tuturor copiilor cu CES care nu reușesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit-temporar sau pe toată durata școlarității, un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent.

Principiile care stau la baza educației al oricărui copil:

- Garantarea dreptului la educație al oricărui copil;
- Copii au dreptul sa învețe împreună, indiferent de dificultăți și de diferențe;
- Fiecare este unic și are un anume potențial de învățare și dezvoltare;
- Școala și comunitatea asigură șanse egale de acces la educație pentru toți copiii.

Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu CES:

- Corelarea tipurilor de educatie si a formelor de scolarizare in functie de scopul educatiei, obiectivele generale si specifice precum si de finalitatile educatiei;
- Asigurarea conexiunilor educationale activitatii complexe;

Finalitățile educației speciale sunt acelea de a crea condiții unei bune integrări sociale și profesionale a persoanei cu nevoi speciale.

Un obiectiv important al școlii incluzive îl reprezintă sprijinul acordat pentru menținerea în familie a copiilor cu CES. De aceea, se pune problema respectării principiului normalizării ce se referă la condițiile de mediu și viață, la eliminarea separării copiilor cu CES și la acceptarea lor alături de ceilalti copii.

Principiul normalizării presupune luarea în seamă nu doar a modului în care persoana cu deficiențe se adapteză la cerințele vieții sociale, dar in acelasi timp, la felul in care comunitatea intelege sa se conformeze nevoilor si posibilitatilor persoanei in dificultate. Normalizarea implică includerea într-un mediu școlar și de viață cotidiană nediscriminatoriu și asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficiențele sau afecțiunile propriu-zise nu pot fi înca depășite.

Bibliografie

VERZA, E. , PAUN, E. *„Educatia integrata a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998*

POPESCU, E. , PLESA, O.(coord) *„Handicap, retardare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanita, 1998*

VRASMAS, T. *„ Invatamant si/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001*

STUDIU PRIVIND ROLUL CADRULUI DIDACTIC ȘI NECESITATEA ABORDĂRII DIFERENȚIATE ÎN RÂNDUL ELEVILOR

PROF. APOSTOL MARINELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ RUGINEȘTI, JUDEȚUL VRANCEA

Cadrele didactice au un rol deosebit în traiectoria educațională a oricărui elev, precum și în traiectoria profesională. De asemenea, profesorii sunt foarte importanți și în drumul integrării socio-profesionale a elevilor cu C.E.S. Pentru reușita unui elev. este foarte important ca profesorul să creadă în acesta, să îl inspire, să îl motiveze să învețe, să îi stârnească elevului dorința de descoperire, explorare, cunoaștere. Așa și în cazul unui elev cu cerințe educaționale speciale, putem spune mai ales în cazul unui astfel de elev că atitudinea dascălului este foarte importantă, deoarece în cazul acesta copilul are chiar mai multă nevoie de susținere și atenție din partea îndrumătorului său, precum și de răbdare și pozitivitate din partea acestuia.

„Visul începe cu un profesor care crede în tine, trage de tine și te împinge la un nivel superior, înțepându-te uneori cu un băț ascuțit numit ”adevăr”.” Dan Rather

În broșura *„Direcții, intervenții și inovații în abordarea copiilor cu cerințe educaționale speciale”* (2015) și în lucrarea *„Aspecte ale integrării socio-profesionale ale elevilor cu cerințe educaționale speciale”* găsim câteva idei de bază după care cadrele didactice care lucrează cu elevi cu cerințe educaționale speciale, și nu numai ar putea să se ghideze în realizarea activităților, ținând cont bineînțeles de particularitățile fiecărui elev.Astfel că, în activitatea didactică este important să se țină cont de următoarele aspecte:

1. Atitudinea cadrelor didactice și adaptarea acestora la nivelul și stilul de învățare al clasei este esențial, pentru toți elevii și în special pentru elevii cu C.E.S. O atitudine pozitivă, caldă, încurajatoare din partea cadrului didactic va crea o legătură între acesta și copil. O astfel de atitudine va avea efecte pozitive asupra calității procesului instructiv-educativ.

2. Diferențierea activităților, este foarte importantă în activitatea instructiv-educativă. Diferențierea în activitatea didactică trebuie foarte atent realizată, în funcție de potențialul fiecărui copil.

3. Activitățile desfășurate cu copiii cu CES trebuie realizate conform nivelului acestora. Copiii nu trebuie să fie nici substimulați, dar nici suprasolicitați, deoarece niciuna dintre abordări nu va fi productivă pe termen lung. Sarcinile subsolicitante nu îl vor ajuta pe copil să evolueze, fiind posibil chiar să îi creeze copilului dezinteres față de învățătură, iar cele suprasolicitante îi vor crea copilului sentimente de neputință, îl vor descuraja și vor contribui la scăderea stimei de sine și încrederii în propriile capacități.

4. Activitățile diferențiate nu ar trebui să fie utilizate doar pentru elevii cu cerințe educaționale speciale, ci ar trebui să fie adaptate tuturor elevilor, chiar si celor cu posibilități deosebite, deoarece fiecare copil are propriul ritm și propriile aptitudini, pasiuni și înclinații.

5. Instrumentele de lucru, metodele, strategiile folosite trebuie să fie atent selecționate în vederea stimulării la cel mai înalt grad al capacităților intelectuale ale elevilor, care să mențină dorința și setea de cunoaștere și învățătură.

6. În cadrul desfășurării lecțiilor, activitățile frontale trebuie alternate cu cele individuale. Este foarte indicat ca acestea să includă toți elevii clasei, pentru antrenarea și stimularea tuturor.

7. Temele de lucru pentru acasă trebuie și ele adaptate potențialului elevilor, mai ales în cazul copiilor cu cerințe educaționale speciale. Acestea trebuie atent evaluate și raportate potențialului elevului; iar un aspect care nu trebuie deloc neglijat, pentru toți elevii, este volumul de muncă, este recomandat și de dorit a se evita încărcarea elevilor cu multe teme pentru casă.

8. Realizarea de activități extrașcolare, care să includă elevi din toate categoriile.

9. În încheierea activităților copiii trebuie apreciați, feedback-ul oferit este un moment deosebit și mult așteptat de către elevi, chiar dacă nu îl cer copiii au nevoie de apreciere, valorizare și validare, iar prin feedback noi le satisfacem această nevoie emoțională.

10. Gestionarea și prevenirea conflictelor este un rol important care revine cadrului didactic. Profesorul este uneori și un liant chiar și între elevi, o punte de legătură mai ales între elevii care se află în categorii diferite. Nu de multe ori, copiii cu cerințe educaționale sunt etichetați de către ceilalți elevi, iar gestionarea acestor situații îi revine măiestriei cadrului didactic de a rezolva astfel conflictele și de a le preveni. De aceea este foarte importantă informarea și sensibilizarea comunității cu privire la acceptarea și integrarea socială a copiilor aflați în grupuri vulnerabile.

11. Menținerea legăturii dintre profesori și familiile elevilor. Cu cât școala/ profesorul are o legătură mai strânsă cu familia elevului, cu atât randamentul școlar este mai bun și crește eficiența în învățare. De aceea în ultimii ani se pune un accent deosebit pe contractele de parteneriat dintre familie și școală.

Unul dintre cele mai actuale concepte ale societăţii de astăzi este educaţia diferenţiată şi personalizată a copiilor, ca un răspuns al şcolii la problematica complexă a societăţii actuale. Dacă mult timp copilul a trebuit să se adapteze la cerinţele grădiniţei şi şcolii, astăzi este din ce în ce mai evident că şcoala este cea care trebuie să se plieze, să se adapteze nevoilor copilului. Educaţia centrată pe copil – iată unul dintre răspunsurile la întrebarea „*Ce facem pentru copilul nostru?”*.

Pentru a centra conţinuturile învăţării pe copil, trebuie, în primul rând, să-i cunoştem particularităţile psihofiziologice, ceea ce înseamnă cunoaşterea temperamentului, nivelul de priceperi şi deprinderi, interesele, potenţialul intelectual, trăsăturile de personalitate etc. Foarte importantă este şi cunoaşterea eredităţii socio-culturale cu care copilul vine din familie.

În sprijinul abordării diferenţiate a copiilor vin o serie de documente legislative la nivel mondial, precum: ***„Convenţia Internaţională privind Drepturile Copilului”, „Declaraţia Universală a Drepturilor Omului”, Legea Învăţământului***, alte articole de lege din legislaţia mondială. Toate, la unison, exprimă dreptul copilului de a fi tratat în aşa fel încât să i se asigure o dezvoltare armonioasă, în funcţie de personalitatea fiecăruia.

Respectarea diferenţelor individuale trebuie să ducă la tratarea diferenţiată a copiilor, la crearea unor situaţii de învăţare care să permită progresul copilului, pe diferite căi, prin realizarea aceloraşi obiective. Practic, trebuie create situaţii de învăţare care să determine o participare activă a copilului în procesul de învăţare prin interacţiuni directe. După cum bine știm, s-a vorbit și încă se mai vorbește că atitudinea pe care o afișează emițătorul influențează modul de reacționare al receptorului, lucru la fel de valabil și în cadrul procesului instructiv-educativ, dintre profesor și elevi. Profesorii trebuie să conștientizeze în primul rând că este foarte important la început să creeze cu elevii o legătură pozitivă cu aceștia, bazată pe respect și înțelegere. Este esențial ca dascălul să aibă o atitudine caldă și nu ostilă, rece sau rigidă, deoarece doar prin **înțelegere** și **dăruire** elevilor li se va dezvolta interesul și setea de cunoaștere și explorare.

În încheiere, pot sublinia faptul că șansele de reușită cresc cu cât aceste aspecte se realizează din clasele mici, sau chiar și de la grădiniță, atunci când se pun bazele întregului parcurs educațional, astfel succesul școlar va fii mult mai mare și mai promițător.

Concluzionând, iată ce putem face pentru fiecare copil:

- să-i asigurăm o educaţie diferenţiată şi personalizată;
- să organizăm situaţiile de învăţare, care să determine o participare activă, să ducă la o învăţare pe cont propriu;
- pentru că există stiluri de învăţare diferite, să implicăm copiii în acte de instruire diferenţiate.

Unul dintre stilurile promovate în prezent este **învăţarea individualizată**, care presupune proiectarea şi realizarea activităţilor didactice în funcţie de particularităţile individuale ale copiilor. Trebuie individualizate nu doar conţinuturile, ci şi mijloacele de învăţământ, dar şi metodele de predare-învăţare-evaluare-autoevaluare. Într-o grupă sunt copii care, datorită mediului în care trăiesc, au multe cunoştinţe despre o temă dată, alţii au cunoştinţe medii sau deloc. De aceea stabilim conţinuturile aceleiaşi teme în funcţie de aceste criterii. Sunt preşcolari care au nevoie de suport vizual ori doar lingvistic, aşa că folosim mijloace de învăţământ şi materiale didactice variate şi de bună calitate. În funcţie de toate acestea stabilim şi itemii de evaluare şi determinăm actul de autoevaluare, în care copilul stabileşte singur ce a înţeles, ce mai doreşte să ştie despre tema dată.

BIBLIOGRAFIE:

1. CJRAE Neamț (2015), *Directii, interventii in abordarea copiilorcu cerinte educationale speciale*, Ed. I, Piatra Neamț;
2. Foca, E., Bejean, A., *Aspecte ale integrării socio-profesionale ale elevilor cu cerințe educaționale speciale*, Univ. Universitatea de stat „Alecu Russo” Republica Moldova
3. Introducere în educaţia incluzivă-ghid pentru cadrele didactice, 2005;
4. Popescu, D., *Profesorii in citate, aforisme, maxime* ;
5. Ungureanu, D, *Educaţia integrată şi şcoala incluzivă*, Editura de vest, Timişoara, 2000;
6. Vrăşmaş,T, *Şcoala şi educaţia pentru toţi*, Editura Miniped, Bucureşti, 2004.
3. Popovici Doru,*„Elemente de Psihopedagogia Integrării,* Editura Pro Humanitate, 2000.

Studiu pentru îmbunătățirea educației speciale

ILEANA MIHAELA STĂNILĂ

Atunci când sunt bine puse în aplicare cu o abordare sistemică, aceste 10 bune practici pot ajuta profesorii să îmbunătățească rezultatele în mod rentabil pentru elevii cu nevoi speciale și pentru toți elevii care au dificultăți. Îmbunătățirea educației speciale este o provocare. Toate unitățile școlare doresc să reducă decalajul de performanță și să îmbunătățească rezultatele pentru elevii cu nevoi speciale și pentru elevii care se descurcă greu, dar practicile școlare și districtuale nu sunt întotdeauna aliniate pentru a atinge acest obiectiv în modul cel mai eficient.

Dar există motive să fim încrezători. Există cele mai bune practici care, atunci când sunt bine implementate cu o abordare sistemică, pot ajuta școlile din districtele școlare de toate mărimile și tipurile să obțină câștiguri spectaculoase în ceea ce privește rezultatele și incluziunea și să extindă serviciile pentru elevii cudizabilități. Departamentul DMGroup a elaborat un top 10 al celor mai bune practici pentru îmbunătățirea educației speciale, pe baza unor cercetări ample efectuate de What Works Clearinghouse, National Reading Panel, Visible Learning de John Hattie, numeroase studii de cercetare importante și propria noastră activitate practică cu sute de districte școlare. În mod surprinzător, costul acestei abordări nu este mai mare și, în unele cazuri, mai mic decât eforturile actuale. O notă: aceste bune practici sunt adecvate pentru majoritatea elevilor cu dizabilități ușoare până la moderate sau fără nicio dizabilitate. Alți elevi au nevoie de o abordare diferită.

Concentrați-vă pe rezultatele studenților, nu pe informațiile predate

În prea multe școli, în cazul în care eforturile de anul trecut nu au funcționat atât de bine pe cât se dorea, răspunsul este de a adăuga mai mult personal, mai mulți profesori implicați, mai mult co-predare și mai multe ore de lucru. Aceste schimbări rareori îi ajută pe elevi și întotdeauna costă mai mult. În ultimul deceniu, districtele au mărit constant numărul de educatori speciali și de profesori de sprijin și, cu toate acestea, nivelurile de realizare abia dacă au evoluat.

Dacă abordarea actuală nu obține rezultate deosebite, practicile actuale trebuie revizuite și modificate. Profesorii care au reușit să crească cu succes nivelul de performanță pentru elevii cu nevoi speciale și pentru alți elevi care au dificultăți sunt cei care continuă să se concentreze pe rezultate.

Integrarea în învățământul de masă este esențială

Instruirea eficientă în învățământul de masă este esențială: performanța mai mare a elevilor din învățământul de masă este corelată cu performanța mai mare a elevilor cu dizabilități, după cum arată Evaluarea națională a progresului educațional (NAEP). Elevii cu nevoi speciale și elevii care întâmpină dificultăți își petrec cea mai mare parte a zilei în clasa de învățământ normal; prin urmare, instruirea de bază oferită de profesorul de la clasă trebuie să răspundă la majoritatea nevoilor lor. În unele școli, a apărut o cultură în care personalul din învățământul special preia conducerea în deservirea elevilor cu dizabilități. În multe școli, copiii din școala primară care se luptă să citească sunt scoși din blocul de lectură de bază pentru a fi instruiți de un profesor de educație specială.

Deși bine intenționate, aceste practici comune nu sunt cele mai bune pentru elevii cu nevoi speciale și pentru elevii care au dificultăți - elevii sunt mai bine deserviți din punct de vedere academic atunci când profesorul din școala de masă își asumă responsabilitatea principală pentru învățarea lor. Dincolo de instruirea de bază, chiar și intervențiile sunt adesea cel mai bine asigurate de către personalul de educație generală, ceea ce reprezintă

semnul distinctiv al RTI. În mod fundamental, RTI și eforturile similare îmbrățișează educația integrată ca bază pentru succesul tuturor elevilor.

Asigurați-vă că toți elevii pot citi

Până la jumătate din trimiterile către învățământul special se datorează, la bază, dificultăților de citire. Ratele de sesizări

sar în clasele a treia până la a șasea, când problemele de citire îngreunează învățarea matematicii, științelor și studiilor sociale. O majoritate covârșitoare a elevilor care nu stăpânesc cititul până la sfârșitul clasei a treia vor continua să se lupte pe tot parcursul liceului și chiar și după aceea. Acești elevi tind să aibă rate mai mari de probleme de comportament în clasele următoare și au mai puține șanse să absolve liceul sau să se înscrie la facultate.

Pentru a crește nivelul de performanță pentru toți elevii care au dificultăți, școlile trebuie să implementeze cu fidelitate cele mai bune practici de predare a cititului și să se asigure că elevii cu dizabilități ușoare până la moderate beneficiază de aceste bune practici.

Asigurați timp suplimentar de instruire în fiecare zi pentru elevii care au dificultăți

Elevii care întâmpină dificultăți în atingerea standardelor la nivel de clasă au adesea nevoie de mai mult timp pentru instruire pentru a recupera și a ține pasul cu colegii lor. Atât la nivel primar, cât și la nivel secundar, acest timp suplimentar poate fi folosit pentru a preda materiale, pentru a repreda lecția din ziua respectivă, pentru a aborda abilitățile fundamentale lipsă și pentru a corecta neînțelegerile.

În multe școli, elevii cu dificultăți primesc adulți în plus, dar nu și timp suplimentar. Elevii cu dificultăți pot beneficia de sprijin suplimentar din partea unui asistent didactic, profesor de educație specială, profesor itinerant etc., rămânând în aceeași clasă cu colegii lor pe aceeași durată. Unele școli dispun de instruire specializată, dar, de obicei, aceasta nu se adaugă la perioada obișnuită. Elevii cu dificultăți, de exemplu, pot fi repartizați la o clasă de "înlocuire", o clasă de educație de masă de nivel inferior care acoperă mai puțin conținut și cu mai puțină rigoare. "Timpul de ajutor" suplimentar nu trebuie confundat cu timpul suplimentar de instruire. Este obișnuit ca elevii cu nevoi speciale să aibă o perioadă în sala de resurse sau o perioadă de sprijin în care un profesor de educație specială oferă ajutor ad-hoc sau pregătire pentru teste la mai multe materii, clase și cursuri. Acest lucru nu este același lucru cu o perioadă suplimentară zilnică dedicată în mod explicit abilităților de matematică, de exemplu. Școlile care au reușit să elimine cu succes decalajul de performanță și au crescut în mod semnificativ performanța elevilor cu și fără nevoi speciale oferă timp suplimentar de instruire în fiecare zi, în plus față de timpul de instruire a conținutului de bază.

Asigurați-vă că personalul care are un conținut puternic oferă intervenții și sprijin

Pe măsură ce standardele au crescut și complexitatea conținutului a crescut, faptul că personalul are o înțelegere și o stăpânire profundă a ceea ce predă devine și mai important. Un cadru didactic care s-a angajat în studii aprofundate și a urmat cursuri de formare într-o anumită disciplină are mai multe șanse să aibă un repertoriu mai larg de modalități de predare a materiei respective. Cu toate acestea, în cele mai multe districte, instruirea suplimentară este asigurată fie de paraprofesioniști, fie de profesori de educație specială, care au expertiză în pedagogie, dar adesea sunt generaliști fără expertiză specializată în predarea unor materii precum matematica, româna și științele.

Permiteți educatorilor speciali să își valorifice punctele forte

Școlile care au făcut progrese în îmbunătățirea serviciilor pentru elevii cu dificultăți s-au concentrat pe asigurarea faptului că profesorii sunt capabili să se joace cu punctele lor forte. De exemplu, unii profesori de educație specială pot avea expertiză în domenii de conținut specifice, în timp ce alții pot fi foarte eficienți și calificați în evaluarea și gestionarea procesului instructiv-educativ.

Implementarea acestor bune practici nu este ușoară sau rapidă, dar merită efortul.

Deși punerea în aplicare a acestor bune practici poate avea un impact pozitiv semnificativ, ar fi eronat să spunem că punerea în aplicare este ușoară. Este nevoie de timp și de multă muncă pentru a efectua schimbări pe scară largă în ceea ce privește furnizarea de servicii, personalul, programarea, rolurile și responsabilitățile. Este nevoie de timp, de multă comunicare

și de atenție pentru a promova acceptarea și a asigura fidelitatea implementării. Este nevoie de participarea liderilor din toate funcțiile școlii, precum și de dialogul cu părțile interesate cheie, cum ar fi părinții. Obiectivele clare, planificarea atentă și multă comunicare pot ajuta la deschiderea drumului.

Examinarea atentă a practicilor actuale și adoptarea unei abordări sistemice pentru a pune în aplicare cele mai bune practici pot face o diferență semnificativă în ceea ce privește rezultatele elevilor. Este o muncă grea și un proces care necesită mult timp, dar merită efortul de a îmbunătăți viețile elevilor cu nevoi speciale și ale elevilor care se străduiesc să se integreze în societate.

Bibliografie:

Andre, C., Lelord, F., (2003). Cum să ne exprimăm emoţiile şi sentimentele. tr. de M. Georgescu. Editura Trei, Bucureşti

2. Chelemen, I.,(2006) Impactul psiho-social asupra familiei ca urmare a dizabilităţii copilului, Editura Universităţii din Oradea, Oradea

3. Frăţilă I. (1998). Psihologie generală şi educaţională. Editura Polirom, Iaşi

4. Goleman, D., (2007). Inteligența emoțională. Editura Curtea Veche, București

5. Lelord, F., André C. (2003).Cum să ne exprimăm emoțiile și sentimentele. Editura Trei, București

6. Mayer J.D., Salovey P., (1997). What is emotional intelligence. In: Salovey P., Sluyter D.J., Emotional Development and Emotional intelligence: Educational Implications. New York: Harper Collins

7. Mitrofan I. ş. a. (2003). Cursa cu obstacole a dezvoltării umane: psihologie, psihopatologie, psihodiagnoză, psihoterapie centrată pe copil şi familie. Editura Polirom, Iaş

METODE ACTIV PARTICIPATIVE ÎN ORELE DE LIMBA ROMÂNĂ ÎN CICLUL PRIMAR

Prof.înv. primar Cristina OANĂ
Școala Gimnazială Nicolae Groza , Fibiș , jud. Timiș

Şcoala, ca factor de bază al progresului general al societăţii, este chemată să răspundă comenzii sociale, să formeze personalităţi umane competitive, capabile să se adapteze la dinamica vieţii sociale.

Metodele care promovează învăţarea activă sunt metodele care implică fiecare elev din clasă în procesul de învăţare. Învăţarea activă este asociată cu conceptul de „a învăţa făcând” – „*learning by doing*”. În continuare, voi prezenta câteva metode ce pot fi utilizate la clasă (sau în cadrul altor activităţi pe care le-am organizat şi le voi organiza).

Metodele activ participative ce sunt prezentate în acestă secţiune a materialului contribuie la dezvoltarea gândirii critice şi pot fi utilizate într-una (sau mai multe) din fazele lecţiei. În cadrul descrierii metodei, este precizat pentru care din fazele învăţării lecţiei este potrivită.

- Mozaicul

Întâi împărţim clasa în grupuri de patru elevi. Este bine ca membrii grupurilor să fie tot timpul alţii. După aceea, îi punem pe elevi să numere până la patru, astfel încât fiecare să aibă un număr de la 1 la 4.

Folosim un material suport, un text pe care îl împărţim în prealabil în patru părţi.

Discutăm pe scurt titlul textului şi subiectul pe care îl va trata. Explic apoi că pentru această ora, sarcina elevilor este să înţeleagă textul. La sfârşitul orei, fiecare persoană va trebui să fi înţeles întregul text. Acesta, însă, va fi predat de colegii de grup, pe fragmente.

Este foarte important ca profesorul să monitorizeze predarea, pentru a fi sigur că informaţia se transmite corect şi că poate servi ca punct de plecare pentru diverse întrebări. Dacă grupurile de experţi se împotmolesc, profesorul poate să le ajute pentru a se asigura că acestea înţeleg corect şi pot transmite mai departe informaţiile.

- Lectura în perechi/ Rezumatul în perechi

Înainte de începerea lecţiei, pregătim un material/ text pe care îl împărţim în patru părţi. Rugăm elevii să formeze perechi. Ei urmează să lucreze cu acelaşi partener pe tot timpul lecţiei. Fiecare elev va trebui să cunoască conţinutul întregului articol, dar în prima etapă a lecţiei, fiecare pereche se va concentra pe unul din 4 fragmente (perechile numără până la 4 şi fiecare pereche va primi partea ce corespunde numărului ei).

- Metoda “pălăriilor gânditoare”

Este o modalitate de exersare a gândirii ca interpretare de rol şi are o valoare formativă deosebită. Permite persoanei să se ocupe la un moment dat de un singur aspect, de o singură latură a gândirii şi face posibile schimbările de perspectivă în exersarea şi desfăşurarea gândirii unei persoane, fără ca eul acesteia să fie afectat (lezat).

Pălăria albă: informaţii, date, fapte- Albul (absenţa culorii) indică neutralitatea. Cel care poartă pălăria albă:

- trebuie să imite computerul (să fie neutru şi obiectiv, să ofere date, informaţii, dar nu interpretări şi opinii);
- prezintă informaţii, fapte, dar fără implicare personală, într-un mod cât mai obiectiv;
- prezintă faptele verificate, dovedite, dar şi cele presupuse a fi adevărate, chiar dacă nu au fost verificate pe deplin;
- spune: “iată faptele şi informaţiile aşa cum s-au petrecut”.

Pălăria roşie: emoţii şi sentimente; intuiţii şi presimţiri Roşul indică implicarea afectivă. Cel care poartă pălăria roşie:

- nu trebuie să-şi justifice trăirile afective, emoţiile, sentimentele;
- poate să-şi exteriorizeze emoţiile şi sentimentele;

- poate să exploreze sentimentele celorlalţi solicitându-le să-şi pună pălăria roşie pe cap; spune: „Aceasta este ceea ce simt eu despre acest lucru”.

Pălăria neagră: gândire logică negativă, pesimism, judecată critică, totul este sumbru

Negrul semnifică întuneric, pesimism, este culoarea nopţii. Cel care poartă pălăria neagră:

- scoate în evidenţă aspectele negative, greşelile. erorile;
- evidenţiază punctele slabe, vulnerabile, ceea ce nu merge, pericolele şi riscurile, uneori fără argumente convingătoare;
- judecă o idee, un proiect înainte de a vedea cum se aplică, cum funcţionează;
- îndeplineşte rolul de “avocat al diavolului”.

Pălăria galbenă: gândire pozitivă, constructivă, optimism, încredere, concentrare pe beneficii

Galbenul semnifică lumină, optimism.

Cel care poartă pălăria galbenă:

- priveşte în viitor cu încredere şi speranţă;
- este preocupat de aprecierea pozitivă a lucrurilor;
- alege scenariul posibil într-o situaţie dată, face ca lucrurile să se întâmple;
- realizează speculaţii posibile şi condiţionări favorabile (evidenţiază valoarea lui „dacă”);
- caută oportunităţi pentru punerea în practică a unor vise, idealuri, cărora încearcă să le confere un fundament logic, plauzibil.

Pălăria verde: gândire creativă, idei noi, alternative posibile, soluţii pentru problemele diverse, schimbare şi inovare

Verdele este culoarea ierbii, a fertilităţii. Cel care poartă pălăria verde:

- dă dovadă de ingeniozitate şi creativitate;
- este producător şi generator de idei şi soluţii noi;
- provoacă pe alţii să se gândească la posibilităţi alternative, la soluţii cât mai diverse;
- dovedeşte mobilitate şi flexibilitate în gândire, fiind promotorul “gândirii laterale”.

Pălăria albastră: organizare, monitorizarea şi controlul gândirii, gândirea despre gândire

Albastrul sugerează independenţă, detaşare, calm, control. Cel care poartă pălăria albastră:

- urmăreşte pas cu pas desfăşurarea procesului gândirii;

BIBLIOGRAFIE

ALBULESCU, Ion — *Pragmatica predării. Activitatea profesorului între rutină şi creativitate, ediţia a II-a,* Piteşti, Editura Paralela 45, 2008

ALBULESCU, Ion
ALBULESCU, Mirela — *Predarea şi învăţarea disciplinelor socio-umane,* Iaşi, Editura Polirom, 2000

ALEXANDRU, Julieta, HERSENI, Ioana — *Cunoaşterea copilului*, Bucureşti, Colecţia Cathedra, 2007

AVRAM, Emilia – — *Abecedar,* Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1995

Stimularea motivaţiei pentru protecţia naturii prin proiecte de mediu

Jeescu Anca
Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”, Sector 5, București

Curriculumul de biologie pentru gimnaziu a fost elaborat în conformitate cu competenţele generale ale predării-învăţării biologiei în şcoală şi ilustrează o nouă concepţie privind predarea biologiei în gimnaziu, care are în vedere, printe altele și stimularea motivaţiei pentru protecţia naturii şi valorizarea acesteia în formarea unor convingeri şi competenţe ecologice adecvate pentru antrenarea elevilor în activităţi de ocrotire a mediului înconjurător. Printre valorile și atitudini pe care trebuie să le formăm elevilor se numară și conştientizarea și implicarea în problemele de interes global-încălzirea globală.

In cursul anului școlar 2020-2021, am inițiat și derulat în cadrul Liceul Teoretic “ Dimitrie Bolintineanu”, mai multe proiecte în domeniul ecologiei, în vederea sensibilizării elevilor cu privire la acest aspect. Unul dintre proiecte este *„Baterel si Lumea NON-E”*, impementat de Asociatia Environ in parteneriat cu Ministerul Educației Nationale, Ministerul Mediului, Apelor si Padurilor si Garda Națională de Mediu, o Campaniei de conștientizare, responsabilitate socială și colectare selectivă. Campania este sustinuta de Sistemul National de Reciclare a Bateriilor (SNRB). În cadrul acestei campanii de reciclare elevii au înteles efectele nocive ale DEEE (deșeuri de echipamente electrice și electronice) si ale bateriilor și acumulatorilor asupra mediului.

Elevii claselor I-XII s-au implicat activ în campania de reciclare de la nivelul școlii. Am dorit ca prin implicarea în acest proiect să realizăm un sistem eficient de educare privind colectarea selectivă la nivelul unității de învățământ, conștientizarea importanței reciclării atât de către elevii școlii, cât și de părinții acestora, care s-au implicat activ pe durata desfășurării campaniei.

Un alt proiect derulat în cursul acestui an școlar a fost *Studierea apei din diferite ecosisteme și stabilirea gradului de poluare*- Lacul Morii, apă din acvariul unei broaște, apă de ploaie și apă distilată ca martor. Proiectul a fost derulat în cadrul orelor de biologie, la clasele a V-a, unde se studiază ecologia. Au fost folosite truse speciale pentru studierea ecosistemelor acvatice, în vederea determinarii cantității de fosfați, nitriți, amoniac, oxigen, fier. Elevii au determinat și pH-ul apei din fiecare ecosistem ales pentru experiment. În cadrul acestui proiect elevii au fost incantați sa participe, din momentul anuntării acestuia, s-au oferit să colecteze mostrele de apă necesare. Prin utilizarea truselor de studiere a apei unui ecositem acvatic, elevii au atins o serie de obiective: dezvoltarea capacităţilor de investigaţie ştiinţifică; folosirea unor metode şi tehnici de lucru specifice biologiei; integrarea cunoştinţelor în experienţa de viaţă a elevilor; aplicarea cunoştinţelor însuşite în rezolvarea unor situaţii-problemă şi luarea unor decizii; formarea unor deprinderi de muncă intelectuală şi productivă; stimularea motivaţiei pentru protecţia naturii şi valorizarea acesteia în formarea unor convingeri şi competenţe ecologice adecvate pentru antrenarea elevilor în activităţi de ocrotire a mediului înconjurător; utilizarea cunoştinţelor însuşite în sensul păstrării sănătăţii individuale şi colective. Prin acest proiect elevii au determinat principale surse de poluare specifice orașului nostru și au conștientizat importanța protejării ecosistemelor acvatice.

Consider că orice proiect dezvoltat în prezent în cadrul școlii are un impact destul de mare asupra elevilor, părinților acestora și binențeles, asupra comunității. Micile proiecte vor aduce schimbări mari în viitor.

Bibilografie:

http://www.magazinbaterel.ro

MINISTERUL EDUCAŢIEI, CERCETĂRII ŞI INOVĂRII 2009- PROGRAME ȘCOLARE BIOLOGIE CLASELE a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a

IMPORTANŢA EDUCAŢIEI FIZICE LA ELEVII CU CES

Prof.Mihuț Cornelia
Liceul Tehnologic Jimbolia

Cerinţe educative speciale (CES)- se referă la cerinţele în plan educativ ale unor categorii de persoane, cerinţe consecutive unor disfuncţii sau deficienţe de natură intelectuală, senzorială, psihomotrică, fiziologică, sau a unor condiţii psiho-afective, socioeconomice, sau de altă natură (absenţa mediului familial, condiţii de viaţă precare, anumite partcularităţi ale copilului etc., care plasează elevul într-o stare de dificultate, în raport cu cei din jur. Această stare nu-i permite o valorificare în condiţii normale a potenţialului intelectual şi aptitudinal ceea ce induce un sentiment de inferioritate. În consecinţă, activităţile educative şcolare şi / sau extraşcolare reclamă noi posibilităţi de proiectare şi desfăşurare a lor în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor. CES solicit o abordarea actului educativ de pe poziţia capacităţii elevului de a înţelege şi valorifica conţinutul învăţării.

Preocupările pentru respectarea drepturilor persoanelor cu nevoi speciale în ţara noastră au căpătat o extindere deosebită într-un context internaţional favorabil. Strădaniile specialiştilor sunt îndreptate spre „egalizarea şanselor” în educaţie şi în viaţă. Prin intermediul sportului copii instituţionalizaţi dobândesc o serie de calităţi motrice şi caracteriale. Sportul reprezintă un puternic stimulent educativ prin specificul său concurenţial şi spiritul de echipă. Toate aceste calităţi se pot obţine prin ramuri de sport adaptate, specifice nevoilor indivizilor. Aceşti tineri pot atinge nivelul de sportivi de performanţă, participând la campionatele naţionale şi internaţionale pentru persoane cu nevoi speciale.Și nu sunt puține cazurile când acești copii ajung să reprezinte țara și să ne mândrim cu ei ,poate avem și noi profesori un merit in obținerea acestor rezultate.

Totodată aceşti sportivi pot fi încadraţi profesional prin obţinerea calităţii de antrenor pentru sporturi pentru handicapaţi. Exerciţiul fizic este un real mijloc de asistenţă maximală a elevilor cu handicap intelectual.Toți lucrăm cu elevi care au probleme nu e vina lor ca au venit pe aceasta lume cu probleme… ei nu au nici o vină ca sau născut așa ,trebuie doar să îi acceptăm și să ii ajutăm, să le îndulcim viața cu exercitii pe măsura posibilităților .Sunt foarte afectiviti si pot oferi multă recunoștință si satisfacții.Pot colabora foarte bine indiferent ce probleme au,trec peste aceste obtacole și se autodepășesc ,nu doar pentru ei pentru noi profesori si pentru părintii lor, dar si pentru cei din jur savurând satisfația la rezultate. În principal, practicarea exerciţiului fizic dezvoltă calităţile fizice ale oricărui copil, precum şi aptitudinile motrice de bază. De asemenea lipsa formării acestora poate fi suprimată prin acest mijloc.

Prin exerciţiu fizic se ameliorează parametrii funcţionali ai întregului organism al copiilor. - sistemul nervos al copilului va fi mai adaptabil solicitărilor de învăţare şi cotidiene. - funcţiile psihomotrice ale elevilor (lateralitatea, schema corporală, orientarea spaţio– temporală), se dezvoltă într-un ritm mai alert decât prin alte intervenţii. - organizarea percepţiei, un item indispensabil dobândirii scris-cititului şi activităţilor coordinative se realizează relativ facil prin exerciţii. - ameliorare coordonării oculomotorii şi a coordonării muşchilor mici ai mâinii, este dificil de realizat în afara exerciţiului fizic. EDUCAȚIE PRIN SPORT - sensibilitatea, în special cea kinestezică, bază a dezvoltării altor funcţii, creşte în acuitate. De asemenea un aspect deloc de neglijat este creşterea nivelului de socializare şi creşterea capacităţii de autoevaluare care se pot de asemenea obţine prin exerciţiu. Una intre formele cele mai importante de manifestare a copilului este jocul.

Jocul, conceput ca terapie se înscrie în noua tendinţă de evoluţie a metodelor de predare-învăţare, urmărind să acorde noi posibilităţi copilului deficient mintal: Jocurile valorifică toate dezideratele precizate anterior când s-au făcut referiri la

valenţele exerciţiului fizic. În plus, jocul este mult mai accesibil fiind activitatea de bază la vârsta şcolară mică. Jocul facilitează activităţile perceptive prin contactul direct cu obiectele; cele senzorio-motrice alergarea, săriturile, aruncările, gesturile de bază; domeniile social-afective: atragerea, repulsia, identificarea, reprezentarea diferitelor roluri şi statuturi familiale, şcolare şi sociale. Prin reguli, jocul stimulează memoria, atenţia, capacitatea de concentrare. dezvoltare, etc). Datorită efectului său asupra sistemului nervos central, muzica este un factor important care ajută la relaxare și la reducerea stresului. Ca instrument de dezvoltare personală, exercitiul fizic se poate executa și pe muzică care contribuie la creșterea capacităților cognitive (atenție, memorie), psihomotorii (agilitate, coordonare, mobilitate) și socio-afective. În plus, pentru a obține beneficiile oferite , nu avem nevoie de cultură muzicală.

Orice cadru didactic care are în clasă un copil cu cerințe educaționale speciale (CES) are nevoie de cât mai multe idei de activități pentru integrarea elevilor cu CES. Printre marile provocări ale unui dascăl, integrarea unui elev cu cerințe educaționale speciale într-o clasă obișnuită, cu peste 30 de elevi, este, de departe cea mai mare dintre toate! Legislația este generoasă, însă nimeni nu s-a gândit până la capăt cum poate fi aplicată concret, la clasă! Cea mai bună cale rămâne, ca de fiecare dată, jocul.

Este „jocul” pe care un cadru didactic trebuie să-l practice zi de zi, an de an, cât durează un ciclul de învățământ. De la modul în care este prezentat în prima clipă elevul cu CES, la obiectivitatea cu care predă și evaluează membrii colectivului de elevi, la includerea în activități a tuturor, depinde și de atitudinea copiilor față de colegul lor special. „Doamna” este pentru copii modelul de conduită pe care îl urmează în primii ani de școală, ea este cheia pentru incluziune.Doamna a fost un miracol. Este dedicată trup și suflet. Nu a făcut diferențe, a integrat copilul, iar el a înflorit. A progresat atât de mult, încât ne-a fost teamă să nu greșim, să nu-i stricăm echilibrul. Se poate și în România. Și așa este. Orice copil poate fi fericit și iubit . Dacă găsești oameni deschiși la minte și la suflet poți integra și acești copii. Pot spune ca profesorii sunt ca un înger, pentru acesti copii cu care văd vizibil că au rezultate,satisfacție si mândrie, bucurie pentru părinți

Mai sunt multe probleme de rezolvat: numărul mic de specialiști,numarul mare de elevi in clasă, lipsa cursurilor de pregătire pentru dascălii ce au astfel de copii în clasă, lipsa unei programe diferențiate pentru ei, lipsa din multe școli a materialelor didactice și a spațiilor dedicate lor, consilierea corectă a părinților, pentru a accepta situația și a ști cum să-i facă față.

Mai e nevoie de ceva, la fel de important: sprijinul colegilor de clasă și al părinților acestora. Totul ține, însă de mentalitate. Doar așa le dăm șansa pe care o merită sansa de a urma o școală, de a învăța o meserie.

Din păcate, nu toate cadrele didactice au pregatire speciala pentru acesti copii care vor,,cer de la noi atentie si ajutor, dar apar din ce în ce mai des exemple de bune practici, în care școala devine a doua casă pentru astfel de elevi.

Idealul educațional european al „societății pentru toți” este pentru România un.ideal. La noi în țară incluziunea este un proces nestandardizat, nu există o strategie de aplicare a legislației în vigoare, profesorii nu au fost suficient instruiți să lucreze cu elevi cu CES, iar adaptarea materiei și a mijloacelor de predare-învățare se face neprofesionist de cele mai multe ori.

Activitățile, jocurile care au ajutat cel mai mult la integrarea copilului cu CES, la dezvoltarea stimei de sine, au fost în special cele axate pe mișcare, cele muzicale, logico-matematice și, mai târziu, concursurile.

Stima de sine este cel mai important ingredient pentru **reusita in viata**. Stima de sine si dragostea neconditionată (îți iubesti copilul indiferent ce face și ce spune) îți ajută copilul sa fie un om complet si senin.

Știți ca toți oamenii de succes stau excelent la capitolul stima de sine? Ei bine, se pare ca e ingredientul principal pentru echilibru si reșita in viata.

BIBLIOGRAFIE:

1.Arcan P, Ciumageanu D “Copilul deficient mintal”, Ed. Facla

2.Verza F “Introducerea în psihopedagogia specială şi asistenţa socială”, Ed Fundatiei Humanitas, 2002

3.Weihs T J “Copilul cu nevoi speciale”, Ed. Triade, Cluj Napoca, 1998

4.https://ro.wikipedia.org

5. https: //9vrem parinti.ro

6. https://delamamici .ro

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ ȘI MANAGEMENTUL EMOȚIILOR LA ELEVII CU CES

Prof. Manea Gheorghița
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Periș, Localitatea Periș; Jud. Ilfov

Inteligenţa emoţională este un obiectiv important în perspectiva formării iniţiale şi continue, în plan profesional sau managerial, în orice domeniu de activitate. Studiile arată că inteligenţa emoţională este cel mai bun predictor pentru achiziţiile viitoare ale copiilor, pentru succes, faţă de inteligenţa tradiţională, cognitivă şi abilităţile tehnice. Dinamica schimbărilor sociale contemporane solicită o bună capacitate de adaptare a individului la mediu care se poate realiza numai dacă înţelegem rolul extraordinar pe care îl are folosirea inteligentă a emoţiilor.

Definirea problemei: abilităţi sociale şi de comunicare scăzute

- *în plan comportamental*: Elevii cu o cunoaştere de sine scăzută pot avea comportamente precum: la cererea cuiva de a enumera cele mai importante despre ei nu vor reuşi să le identifice, devin agitaţi, pot avea senzaţia de nod în gât, le apare roşeaţa în obraji de ruşine că nu reuşesc să îşi exprime unele trăsături care îl caracterizează.
- *în plan cognitiv*: Din acest punct de vedere elevii pot fi cuprinşi de gânduri precum: „nu voi reuşi să mă exprim” , „nu voi reuşi să îmi îmbunătăţesc aceste caracteristici”, nu conştientizează importanţa cunoaşterii de sine.
- *în plan emoţional*: Aceşti copii nu reuşesc să îşi exprime emoţiile, dorinţele; poate intervenii şi timiditatea sau lipsa de interes pentru a-şi dezvolta capacitatea de autocunoaştere, cât şi anumite stări de tristeţe atunci când apar diferenţe între ceea ce credem noi despre ei şi ceea ce cred ei despre ei înşişi.

Tristeţea, bucuria şi toate celelalte emoţii simţite determină modificări corporale interne prin care organismul este pregătit pentru acţiune: inima bate cu putere, palmele transpiră, pupilele se dilată, creşte presiunea sanguină. Aceste modificări nu apar concomitent iar odată cu scăderea intensităţii emoţiei, dispar. Modificările corporale sunt mai puţin intense în cazul emoţiilor pozitive.

Familiarizarea copiilor cu semnificaţia acestor modificări corporale le permite conştientizarea emoţiilor pe de o parte iar pe de altă parte identificarea emoţiilor celorlalţi. Expresia facială permite comunicarea emoţiei. Există expresii faciale specifice anumitor emoţii. Asfel furia este însoţită de tremurul nărilor, încordarea muşchilor maxilarului, arătarea dinţilor, roşeaţa feţei.

Specialiştii ne prezintă 12 emoţii şi tendinţele de gândire şi acţiune asociate acestora: furie-atac; frică-fugă; dezgust-expulzare; vinovăţie-reparaţie; tristeţe-retragere; bucurie-joacă; interes-explorare; mulţumire - a savura şi integra; mândrie – a-şi fixa obiective înalte, recunoştinţă – a fi prosocial şi superioritate – a deveni mai bun.

Identificarea posibililor factori de formare şi dezvoltare a problemei.

Posibilii factori care au condus la abilităţi sociale şi de comunicare scăzută sunt: lipsa de preocupare din partea adulţilor, cât şi eşecul repetat în neidentificarea propriilor trăsături, caracteristici.

Factorii care menţin şi activează problema sunt: utilizarea etichetelor, lipsa provocărilor care să îi ajute în acest sens, lipsa consilierului preocupat de acest aspect, feet-back-ul nepotrivit din partea anturajului.

Planul de intervenţie:

a) ***Obiectivul de lungă durată***: dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi sociale.

b) ***Obiective specifice*:**

- Conştientizarea varietăţii reacţiilor emoţionale în faţa diferitelor situaţii
- Evidenţierea elementelor specifice fiecărei emoţii;
- Diferenţierea între emoţii funcţionale şi emoţii disfuncţionale;

- Provocarea unei reacţii emoţionale;
- Să conştientizeze unicitatea şi complexitatea lor ca indivizi;
- Să înveţe să evite etichetarea sau autoevaluarea globală;
- Să îşi dezvolte capacitatea de autocunoaştere;
- Să îşi exprime indirect emoţiile, gândurile, dorinţele;
- Să identifice acele caracteristici proprii, pe care ar dori să le îmbunătăţească;
- Recunoaşterea capacităţii de exprimare a emoţiilor cu ajutorul ochilor;
- Exersarea recunoaşterii stării emoţionale a celorlalţi;

c) ***Strategiile de intervenţie***: sunt realizate prin următoarele activităţi:

- Imagini-emoţii. Obiective:

- Conştientizarea varietăţii reacţiilor emoţionale în faţa diferitelor situaţii.

Desfăşurare: conducătorul jocului pregăteşte un număr de 10-12 imagini decupate din ziare, reviste, care reprezintă persoane exprimând diferite sentimente, stări sufleteşti, atitudini. Imaginile respective sunt afişate pe tabla magnetică. Fiecare participant primeşte un număr de 10-12 fâşii de hârtie, pe care urmează să deseneze „feţe” pentru a-şi exprima părerea. După 10 minute, lipeşte în dreptul personajului respectiv, fâşia de hârtie pe care e notată părerea lui. Conducătorul grupului va acorda timp pentru ca toate impresiile să poată fi cititite şi se compară părerile diferite.

-Animalele din pădure. Obiective:

- Provocarea unei reacţii emoţionale;
- Conştientizarea copiilor cu privire la anumite reacţii pe care le au;

Desfăşurare: participanţii se deplasează în aer liber şi îşi imaginează o pădure cu arbori, tufişuri, vizuini. După câteva minute fiecare participant trebuie să aleagă un animal şi să intre în pielea lui în aşa fel încât să fie recunoscut de colegi. De asemenea, fiecare se raportează la ceilalţi, astfel încât tigrul aleargă în spatele veveriţei, sau al câinelui. Animalele sunt lăsate câteva minute să interacţioneze între ele, urmărind: atacul, apărarea, fuga, pasivitatea. Coducătorul anunţă animalele că s-a lăsat seara şi fiecare trebuie să-şi găsească un loc pentru a se adăposti. După ce fiecare şi-a ales un loc de odihnă, conducătorul închide cuşca simbolic. Dimineaţa când se trezesc animalele conducătorul urmăreşte reacţia fiecărui participant în momentul în care constată că este închis (cine se agită, cine este liniştit, cine forţează uşa). După un timp animalele sunt eliberate şi sunt lăsate să interacţioneze unele cu altele. În final se discută reacţiile avute şi emoţiile fiecărui participant la acivitate.

-Raze de soare. Obiective:

- Să conştientizeze unicitatea şi complexitatea lor ca indivizi;
- Să identifice cât mai multe lucruri care îi caracterizează;
- Să înveţe să evite etichetarea sau autoevaluarea globală.

Descrierea activităţii: Rugaţi copiii să schiţeze o imagine a soarelui şi să treacă în centru numele lor. Spuneţi-le să deseneze razele soarelui. Încurajaţi-i să deseneze cât mai multe raze şi să noteze apoi pe fiecare rază trăsăturile lor: lucruri pe care le fac cu plăcere, lucruri pe care le gândesc, lucruri de care sunt mândri, greşeli pe care le-au făcut, dorinţe pe care le au, lucruri pe care le cunosc, lucruri pe care nu ştiu sau nu pot să le facă, sentimente pe care le au etc. Încurajaţi-i să păstreze desenele şi să le vadă ca pe nişte autoportrete metaforice, pe care le pot completa oricând cu noi lucruri despre ei. Pornind de la desene, puteţi dezvolta discuţia pe marginea metaforei soarelui: câte raze are, care sunt vizibile şi care nu, care sunt mai intense etc. Subliniaţi caracterul unic al fiecărui desen şi asiguraţi-vă că înţeleg unicitatea şi complexitatea

lor ca indivizi. A se rezuma la unul dintre ele este nu numai ilogic, ci şi neadevărat şi inutil. Încuraja-ţii să deseneze cât mai multe raze de soare (minim 10). Vor înţelege mai uşor cât sunt de complecşi şi cât de multe lucruri îi caracterizează. Insistaţi asupra faptului că, dat fiind o greşeală pe care au facut-o este o simplă rază de soare, de vreme ce soarele nu se rezumă la o singură rază, nici ei nu au cum să se identifice cu o singură emoție.

Bibliografie:

1. Daniel Goleman, Inteligența emoțională, Ed. Curtea Veche, 2011
2. Maurice J. Elias, Inteligența emoțională în educația copiilor, Ed. Cărturești, 2019
3. Lawrence E. Shapiro, Inteligența emoțională a copiilor, Ed. Polirom, 2016

„Metode de abordare la clasă a copiilor cu CES”

PROF. ALBU MARICICA
GRĂDINIȚA CU PN „VIOLETA” PECHEA, JUDEȚUL GALAȚI

.Subiectul: B.R.

Varsta:5 ani

Dificultate :este neatent, nu are răbdare să asculte pe cineva/este agitat și se foiește pe scăunel, la masă.

Prezentarea cazului: diagnostic ADHD

Copilul B.R.. provine dintr-o familie organizată, cu resurse financiare medii şi cu un grad mediu de culturalizare.B.R. a prezentat încă din grupa mica tulburări uşoare de comportament, caracterizate printr-o accentuată hiperactivitate şi lipsă de concentrare

Concentrarea în timpul unei activităţi este pe termen scurt şi este condiţionată de interesul copilului pentru tema activităţii, mai ales dacă aceasta se referă la lumea sa concretă .

Limbajul este dezvoltat, având un vocabular activ bogat, concret şi cu o pronunţie corecta.. Hiperactivitatea se manifestă şi în relaţiile cu ceilalţi copii din clasă, preferând să se joace, să se târască, să se “lupte” cu colegii. În timpul orelor îşi arată permanent nerăbdarea, de a se sustrage de la activităţi educative care presupune cel mai mic efort; emite tot felul de sunete, disturbă orele,orice activitate pentru el este plictisitoare.

Istoricul evoluţiei:

Tulburările de hiperactivitate şi de atenţie descrise mai sus au fost remarcate abia la gradinita, dupa ce, iniţial, au fost interpretate ca fiind comportamente deviante ale unui copil.

Copilul a fost diagnosticat cu ADHD şi a fost inclus într-un program special de tratament medicamentos şi intervenţie psihologică.

Analiza datelor şi stabilirea ipotezelor:

Diagnosticarea copilului cu ADHD a clarificat foarte multe aspecte ale comportamentului. Copilul are întârzieri în învăţare, dar, cu un program clar de activităţi cu jocuri didactice şi cu foarte multă rabdare din partea părinţilor şi a educatoarei, se va reuşi un progres care să-i dea încredere în propria persoană.

ACTIVITATE DESFĂȘURATĂ CU COPILUL B.R. LA GRĂDINIȚĂ

Cum ajungi la mine? -labirint

Efectuarea de exerciții care stimulează capacitatea de a controla mișcările făcute cu mâna, care necesită o atenție specială,

Durata activitatiii:15 minute

Proces: Pe o bucată de hârtie am desenat un labirint cu multe cărări, dintre care doar una dintre ele duce la o casă de ciocolată. Copilul trebuie să fie atent să știe care cale este cea corectă pentru a ajunge acasă și să o urmărească cu un creion pe hârtie.

Scopul : copilul să știe cum să identifice calea corectă și, de asemenea, să-și păstreze atenția în timp ce o face.

La sfârșitul activității ca și recompensă, puteți colora casa de ciocolată sau puteți alege o jucărie pentru a vă juca la recreere.

Material: hârtie și creion

Descrierea activității și rezultate obținute: La începutul activității copilul, nu a putut identifica calea corectă și a început să coloreze toate drumurile. I-am atras atentia cu privire la rezolvarea sarcinilor. să vizualizeze toate căile care erau

desenate pe fisa, adresandu-I intrebarii precum: Ce cale ai alege? Crezi că acest lucru ne conduce la casa de ciocolată? De ce crezi asta?Copilul a reusit sa raspundă verbal la aceste intrebări, dar nu a avut răbdare să ducă la bun sfarșit sarcina primită, necesitand sprijin pe tot parcursul activității.

ABORDAREA COMPLEXĂ A FENOMENULUI INTEGRĂRII SOCIALE A COPIILOR CU CES

prof. Tănăsoiu Monica-Vasila

C.S.E.I - Tg.Jiu /Gorj

Adaptarea socială constă în potrivirea unei persoane cu mediul, în acordul dintre conduita personală şi modelele de conduită caracteristice ambianţei, în echilibrul dintre asimilare şi acomodare socială.

Deci, adaptarea socială este procesul prin care o persoană sau un grup social devine capabilă (capabil) să trăiască într-un nou mediu social, ajustându-şi comportamentul la cerinţele mediului vieţii sociale. Ea se produce în raport cu un mediu nou, schimbat, indicatorul reuşitei fiind faptul că subiectul se simte ca „acasă”, iar pentru ceilalţi nu mai este străin.

Integrarea socială prezintă o cuprindere, asimilare, închidere într-un tot a unui element care devine parte componentă a întregului şi dobândeşte proprietăţi specifice rezultate din interacţiunea şi interdependenţa cu celelalte părţi componente. Actul integrării nu poate fi realizat în totalitate dacă nu este precedat de o adaptare privită ca un proces anterior şi pregătitor integrării. Adaptarea solicită conformare, acceptare, în timp ce integrarea presupune modificări, însuşirea, asimilarea unor norme şi valori.

Adaptarea şcolară este o formă specifică a adaptării realizată într-un context instituţional (şcoala). În acest sens, adaptarea copilului implică acţiunea de modificare, de ajustare, de transformare a copilului pentru a deveni „apt pentru” (şcoală), „capabil de” (a face faţă cerinţelor instructiv-educative) şi de a fi „compatibil” (sub aspectul disponibilităţilor bio-psiho-sociale), „în acord cu” (normele şi regulile pretinse de programă). Incșide adaptarea pedagogică și relațională.

Adaptarea pedagogică are ca efect interiorizarea unor valori care induc constituirea unor scheme comportamentale aflate în concordanţă cu normele sociale, după cum, la rândul său, adaptarea relaţională creează cadrul favorabil pentru realizarea obiectivelor pedagogice, deci pentru o bună adaptare pedagogică. Adaptarea pedagogică este o condiție importantă pentru integrarea școlară.

Adaptarea relaţională, ca parte a adaptării psihisociale, se referă la capacitatea elevului de a relaţiona cu profesorul şi cu ceilalţi elevi şi de a interioriza normele şcolare şi valorile sociale acceptate. Cu alte cuvinte, exprimă orientarea şi stabilitatea atitudinilor elevului faţă de ambianţa şcolară. Adaptarea relațională semnifică integrarea elevului în grupul școlar.

Sintagma „cerinţe educaţionale speciale” (CES) se referă la anumite caracteristici, particularităţi prezente în plan educativ la anumite categorii de persoane, care sunt consecutive unor disfuncţii sau deficienţe de natură intelectuală, senzorială, psihomotorie, fiziologică etc. sau determinate de dificultăţi de învăţare, tulburări comportamentale sau apărute ca urmare a unor condiţii psihoafective, socioeconomice sau de altă natură care influenţează dezvoltarea psihointelectuală a coplilului (cum ar fi absenţa mediului familial, condiţiile de viaţă precare, anumite particularităţi ale personalităţii copilului etc.).

Adaptarea psihosocială și școlară a elevilor cu CES este o adaptare la întregul sistem de activităţi şi condiţii în cadrul instituţiei de învăţământ. Adaptarea şcolară ca parte integrantă a celei psihosociale se axează pe adaptarea la activitatea de învăţare şi, ca orice adaptare, se realizează tot prin învăţare.

Gradul de adaptare a acestor copii la activitatea şcolară denotă capacitatea şi trebuinţele lor de a cunoaşte şi de a asimila valenţele instructiv-educative, concomitent cu dorinţa de a se modela în sensul acestora, acest grad măsurând și **integrarea socială și școlară a copilului cu CES.**

În experimentul pe care l-am desfășurat timp de 2 ani, au fost implicate trei categorii de subiecți: copii cu CES dezinstituționalizați, copii cu CES educați în familie și copii cu CES instituționalizați.

Prin aplicarea criteriilor de selecție instituțiilor de învățământ au fost selectate pentru experiment 5 instituții de învățământ din mun. Târgu Jiu și județul Gorj. Ulterior au fost formate grupurile experimentale E1 – 26 copii cu CES care se educă în familie si E2 – 24 copii dezinstituționalizați au fost selectați din aceste 5 instituții de învățământ. Totodată pentru eșantionul de control au fost identificați 30 copii instituționalizați la momentul derulării cercetării.

Demersul diagnostic a avut drept scop determinarea nivelului de integrare socială a copiilor cu CES dezinstituționalizați, instituționalizați în instituții de învățământ general și educați în familie (care n-au fost instituționalizați în școli speciale) precum și a gradului de influență a factorilor psihosociali asupra acestui proces

„Harta observațiilor” elaborată de L.Stott. Metoda este folosită pentru a identifica dificultățile de adaptare școlară și integrare a copilului, analizează specificul și gradul de neadaptare a copiilor la școală, ca urmare a observațiilor pe termen lung. Totodată, oferă posibilitatea de a obține o imagine asupra stării emoționale a copilului, care nu-i permite să se adapteze în mod adecvat la cerințele vieții școlare. Că indicatorii/manifestări identificate pentru realizarea observărilor conduitei elevilor cu CES dezinstituționalizați și educați în familie au fost alese 3 domenii:

- Domeniul – eficiența învățării
- Domeniul – conduită în mediul școlar
- Domeniul – relaționare

Scala de studiere a integrării sociale în școală este prezentată în două variante: pentru părinți și pentru cadrele didactice

Scala de studiere a integrării sociale în școală adresată părinților include următoarele criterii: succesul în realizarea sarcinilor de învățare; efortul necesar copilului în realizarea sarcinilor de învățare în școală; independența în realizarea sarcinilor de învățare în școală; starea emoțională cu care elevul merge la școală; relații cu colegii; aprecierea generală a adaptării.

Scala de studiere a adaptării psihosociale în școală adresată cadrelor didactice/psihologilor se axează pe patru criterii dominante.

Criteriul 1. Eficiența activității de învățare: activism în activitatea de învățare; asimilarea cunoștințelor.

Criteriul 2. Asimilarea normelor de conduită: comportamentul în timpul lecțiior; comportamentul în timpul prizelor.

Criteriul 3. Succes în relațiile sociale: relația cu colegii de clasă; atitudinea față de profesori.

Criteriul 4. Bunăstarea emoțională: emoții.

Rezultatele observațiilor în baza Hărții lui L.Stott, scala– dificultăți de înțelegere (aplicată către diriginții de clasă)

Analizând rezultatele mi-a permis să constat următoarele :

- eleviii cu CES au mai mari probleme privind actul de învățare: la majoritatea din ei cunoștințele nu corespund vârstei, eleviii de vârstă mică nu au abilităţi de citit/scris şi de matematică elementară. Un număr mare de elevi n-au manifestat niciodată interes față de învățare; unii elevi periodic/fragmentar manifestau activism, însă acesta foarte repede se epuiza;

abordarea elevilor cu CES ca pe copii imaturi/cu probleme de către clasa de elevi influenţa în mare parte negativ capacităţile lor de învățare; sau acești copii (cu CES) erau indiferenţi față de modul în care sunt trataţi.

Totodată, am constatat că, elevii cu CES educați în familie manifestă rezultate mai bune pe dimensiunea ”activitatea de învățare” în raport cu rezultatele elevilor dezinstituționalizați și celor instituționalizați, ceea ce se datorează următoarelor factori: susținerea permanentă și ajutorul părinților în realizarea sarcinilor de învățare; rezolvarea împreună cu părinții a dificultăților aparente în procesul de studiere a unei sau altei teme; mai mare încredere în forțele proprii; lipsa

experienţelor negative pe dimensiunea dată, pe care o au deseori elevii dezinstituționalizați; interesul față de învățare este mai înalt, susținut și de părinți

Analiza datelor în mare parte confirmă rezultatele obţinute în baza scalei de evaluare a integrării sociale în şcoală. Aceasta se referă la următoarele compartimente: nu îndeplineşte sarcinile date de profesor sau îndeplineşte doar în cazul în care este supravegheat; deranjează alţi copii să se joace, să înveţe; preferă să stea singur; nu manifestă iniţiativă etc. În acelaşi timp, în baza observărilor au fost identificate comportamente ale acestor copii care la prima vedere greu sunt de explicat. Astfel, 85% din copii nu privesc în ochii partenerului; 92% din copii realizează sarcini doar când se insistă şi sunt supravegheaţi. Însă doar 37% din copii pot lua cărţi sau alte lucruri străine; 18% pot minţi; 55% evită comunicarea cu profesoru

.

DEMERS DIDACTIC CE VIZEAZĂ INCLUZIUNEA ELEVILOR CU C.E.S.

Prof. Înv. Primar Șereu Camelia Corina
Școala Gimnazială „Eftimie Murgu” Lugoj, Timiș

Deoarece în colectivul clasei mele învață și un elev cu C.E.S – tulburare de spectru autist (TSA), una dintre preocupările mele este aceea de a crea un mediu propice dezvoltării acestuia din punct de vedere social, comportamental și emoțional.

Orele de *Dezvoltare personală* constituie un bun prilej de a include activități și experiențe care au scopul să susțină **toți** elevii în procesul de autocunoaștere, relaționare corectă cu familia, colegii și mediul din care fac parte, să dezvolte abilitățile de comunicare eficientă și management eficient al emoțiilor, să îmbunătățească starea de conștientizare a propriului potențial, să dezvolte talentele și abilitățile personale, orientate spre îmbunătățirea calității vieții.

Pornind de la ideea „ O școală pentru toți”, am încercat să creez un climat educațional de calitate, incluziv, stimulativ pentru dezvoltarea individuală a **tuturor** copiilor .

Iată un demers didactic aplicat:

Clasa: Clasa pregătitoare

Aria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina: Dezvoltare personală

Unitatea tematică: Emoții și comportamente

Subiectul: Frica

Tipul lecţiei: însuşire de noi cunoştinţe

Competența generală:

2. Exprimarea adecvată a emoţiilor în interacţiunea cu copii şi adulţi cunoscuţi

Competenţe specifice :

2.1. Recunoaşterea emoţiilor de bază în situaţii simple, familiare

2.2. Identificarea regulilor de comunicare în activitatea şcolară

Resurse procedurale:: explicația, conversația, lectura predictivă, problematizarea, exercițiul, jocul didactic

Resurse materiale: filmul video, calculator, videoproiector,creioane colorate, carioci, foi A3, fișă de lucru, emoticoane, cartonașe cu numele, cântece video, aplicația Learningapps

Forme de organizare: frontală, pe echipe, individuală.

Demersul didactic:

1. Moment organizatoric

Copiii vor fi așezați în cerc și vor cânta mișcându-se pe melodia ”Bună dimineața”.

https://youtu.be/1vSmVEmaDh4

Salutul :„Bună dimineața,copii veseli!

2. Captarea atenţiei:

Puzzle: https://learningapps.org/view20853259

Ce ai descoperit? Cum este copilul? De ce ?

3. Anunţarea temei şi a obiectivelor

Elevii sunt anunțați că la dezvoltare personală vor discuta despre frică și cum pot să gestioneze această emoție.

4. Prezentarea continutului şi dirijarea învăţării

Vizionarea filmulețului *„Detectivul de emoții”* – povestea 1, Editura Edu .

https://youtu.be/hFhR6R6Jp0I

Lectura predictivă *„Detectivul de emoții”* **:**

De ce credeți că sunt nerăbdători și emoționați copiii?

Ce credeți că s-a întâmplat după cei doi copii au început să se joace cu paharele?

Care e emoția pe care o simt copiii după cele întâmplate?

Ce credeți că răspund copiii la întrebarea d-nei învățătoare : „Cine a vărsat paharul?” ?

Problematizarea:

Tu cum ai proceda dacă ai fi Ela? Ai ajuta să șteargă apa?

Tu cum procedezi când faci o greșeală?

Ghidați de întrebările învățătoarei, elevii vor descoperi care este limbajul fricii și ce se întâmplă cu corpul lor când simt frică.

- **Lucrul pe echipe (4 echipe):**

Sarcini:

1. Alegeți cartonașul care indică frica și descrieți fața fricoasă.
2. Povestiți în grup situații din viața voastră în care v-a fost frică.
3. Povestiți în grup ce ați făcut atunci când v-a fost frică și cum ați depășit momentul.
4. Realizați un desen „Cum arată frica?”

Fiecare echipă va prezenta una din sarcinile de lucru, celelalte grupe putând interveni cu completări.

5. Obţinerea performanţei

Care sunt armele noastre împotriva fricii: curajul, familia, prietenii etc.?

Elevii vor scrie/desena pe o fișă săgețile lor cu care doboară frica (în centru – emoticonul ce reprezintă frica).

6. Asigurarea feedback-ului

Joc : Mingea călătoare

O minge este aruncată de la copil la copil, iar cel care o prinde va trebui să spună: „Mi-e frică de....., dar am curaj să.....”

7. Asigurarea retenţiei şi a transferului de cunoştinţe

Cum vă simțiți acum, la final de oră? Elevii își vor așeza cartonașul magnetic cu numele lângă emoticonul potrivit (pe tabla).

Lecția se va încheia cu cântecul „ Emoția este prietena ta”

https://youtu.be/YnsGJ5NNZkQ

Cum mi-am adaptat activitatea la nevoile elevului meu cu TSA?

Am comunicat clar, concret, potrivit nivelului lui de înțelegere, mi-am reglat permanent ritmul, care să fie adecvat pentru înțelegerea conceptelor. Am apelat la reformulări și imagini care să îl ajute să înțeleagă mai bine noțiunile, l-am încurajat să colaboreze cu echipa pentru rezolvarea sarcinilor de lucru, l-am numit responsabil la grupă pentru realizarea desenului (îi place să deseneze), i-am oferit feedback pozitiv, i-am întărit comportamentele pozitive.

De asemenea, resursa folosită (filmulețul „Detectivii de emoții”) poate fi considerată și o *poveste socială*, folosită în terapia copiilor cu TSA, pentru a-i familiariza și educa despre anumite situații pe care le pot întâlni în viața de zi cu zi și pentru a-i învăța cum să le facă față.

INTEGRITATEA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

PILICI LUMINIȚA
LICEUL DECEBAL -GRĂDINIȚA FLIPPER CONSTANȚA

Toţi copiii trebuie să înţeleagă că o persoană instruită are o şansă în plus pentru o viaţă mai bună, mai sănătoasă, când se va afla în situaţia de a lua propriile decizii şi a-şi decide singură drumul în viaţă. Acceptarea necondiţionată a diversităţii într-un grup şi stimularea toleranţei este o adevărată provocare pentru educatori. De la cea mai fragedă vârstă conştiinţa copiilor trebuie formată şi dezvoltată, învăţându-i că primirea celor „diferiţi” alături de ei înşişi trebuie făcută nu doar din obligaţie sau milă, ci pentru că fiecare individ are dreptul de a participa la acţiuni comune care să conducă la dezvoltarea lui ulterioară şi la dezvoltarea comunităţii în care trăieşte. Ei trebuie să încurajeze cooperarea, lucrul în perechi sau formarea de grupuri eterogene, cunoaşterea şi discutarea diverselor obiceiuri,tradiţii, valori. Desigur că rezultatele nu se văd imediat, ci în urma multor activităţi educative având la bază obiective clar precizate şi accesibile copiilor preşcolari. Incluziunea preşcolară vizează implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conştiinţei şi formare a comportamentelor copiilor în sprijinul toleranţei şi nediscriminării, al acceptării şi oferirii de şanse egale pentru toţi. Aceasta presupune pregătirea celorlalţi copii în vederea acceptării copiilor cu cerinţe speciale şi de alte etnii în mod firesc, pentru a nu face diferenţe în manifestarea comportamentală sau verbală.

Grădinița ca mediu incluziv, aderă la principiul centrării pe identitatea unică a fiecarui copil. Toți copiii au dreptul la educatie. **O grădiniță incluzivă:**

-răspunde nevoilor, drepturile si responsabilitatilor copiilor si angajatilor;
-este prietenoasă, deschisă, adecvat decorată;
-presupune înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre copii;
-este bazata pe democratie si solidaritate umana, pe lucrul in echipa;
-este echitabilă;
-oferă raspunsuri adecvate situațiilor educaționale variate;
-manifestă flexibilitate și adaptare la schimbare;
-învață acceptarea și integrarea tuturor copiilor;
-respectă aptitudinile, interesele, abilitățile, dizabilitatile;
-caracteristicile fiecaruia.

Obiectivele incluziunii în educația prescolară presupun dezvoltarea și aplicarea unor strategii educaționale care să promoveze constientizarea și formarea la copii a unor comportamente în direcția toleranței și nondiscriminării, acceptării copiilor cu CES: copii cu dizabilități, copii supradotați, copii de diferite etnii, copii cu boli cronice, copii cu situație socio-economică precară etc. Educatia incluzivă este corelată cu nevoile speciale ale copiilor cu dizabilități variate sau cerințe educative speciale și obținerea progreselor specifice. Incluziunea se discută in termeni de politici educationale, dar in acelasi timp, este o provocare, pentru dezvoltarea copiilor ca „cetăteni activi“. Daca nu sunt respectate, exprimate si încurajate sa se dezvolte, diferentele dintre copii într-un grup cauzează probleme (de exemplu: agresivitate, violenta, neglijare etc.). În consecintă, incluziunea solicită atenție asupra diferențelor dintre copii, dar si adaptarea gradiniței la aceste diferențe.

Prin activităţi educative, folosind diferite strategii, punând accent pe metodele şi tehnicile interactive, am reuşit să-i învăţ pe copii ce înseamnă toleranţa. Prin tema de discuţie „ Diferiţi dar egali”, care a avut şi suport intuitiv şi anume: reviste, cărţi,albume ilustrând viaţa copiilor din alte ţări, am reuşit să-i familiarizez pe copii cu diversitatea oamenilor (de culoare,

de aspect) în general. Le-am relatat întâmplări din viaţa de zi cu zi punându-i în situaţia de a spune şi ei alte întâmplări auzite şi cum ar fi procedat în astfel de situaţii.

Poveştile reprezintă un izvor de rezolvare a situaţiilor conflictuale şi abordare a lor din perspectiva „câştig-câştig”. În acest sens am ales poveşti cunoscute de copii, cu personaje pozitive şi negative aflate într-un conflict permanent. Lucrând pe grupuri, copiii trebuiau să identifice conflictul personajelor negative. Ajutaţi de întrebările: Cine este fericit/nefericit la sfârşitul poveştii? De ce?; Au fost încălcate drepturile vreunui personaj? De către cine?

Modelând copiii de la cea mai fragedă vârstă avem avantajul că anumite prejudecăţi învăţate în familie pot fi diminuate, iar ideea de apartenenţa etnică nu este încă formată. Grădiniţa are totodată rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Bibliografie:

-Ecaterina Vrăşmaş-„ Educaţia copilului preşcolar”, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999;

-Ecaterina Vrăşmaş-„Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004.

Strategii de predare-învăţare pentru elevii cu CES

Prof. Gorescu Carmen
Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciucă”Săveni, Botoșani

„… în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli, minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp, dar câştigăm satisfacţie şi respect... ”

Comenius

Educația specială este o formă de educaţie adoptată şi destinată copiilor care cu resursele proprii nu pot să atingă un nivel de educare corespunzător vârstei şi cerinţelor societăţii pentru un om activ, independent şi autonom

Educația incluzivă recunoaşte necesitatea reformei şcolii obişnuite cu scopul de a răspunde dezideratului o societate pentru toţi.

Principiul normalizării presupune eliminarea separării copilului cu CES şi acceptarea lui alături de ceilalţi copii în şcoala de masă precum şi asigurarea serviciilor care să reducă deficienţele şi discriminarea.

Accesul copilului cu CES în societate nu este rodul unui act de caritate ci un drept legitim care stipulează obligativitatea asigurării accesului la serviciile publice.

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii.

Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficienţe senzoriale şi fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţi mintale, paralizie cerebrală);
- copiii cu deficienţe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate, cu deficit de atenţie-ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă);
- copiii cu tulburări afective, emoţionale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare (dificultăţi de învăţare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Adaptarea currriculumul-ui la nevoile elevilor cu CES

a) Adaptarea conținuturilor – trebuie să aibă în vedere atât aspectul cantitativ (volumul de cunoștințe) cât și aspectul calitativ (procesele cognitive implicate dar și viteza și stilul de învățare al elevilor)

b) Adaptarea proceselor didactice – aici putem adapta:

- mărimea și gradul de dificultate al sarcinii
- metodele de predare (activ-participative, jocul didactic)
- materialele didactice (materiale intuitive, atractive)
- timpul de lucru alocat
- nivelul de sprijin (sprijin suplimentar asigurat de prof. de sprijin)

c) Adaptarea mediului fizic, psihologic, social

- atmosfera de lucru și mediul de învățare – relaxante

- încurajarea elevilor

d) Adaptarea procesului de evaluare

- înlocuirea probelor scrise cu cele orale
- activităţi practice

În scopul eficientizării activităţilor de învăţare în cazul elevilor cu CES specialiştii recomandă utilizarea unor strategii didactice interactive bazate pe cooperare, colaborare şi comunicarea între elevi cât şi pe interacţiunea dintre cadrele didactice şi aceştia.

Prin utilizarea unor metode interactiv-participative cum ar fi cele conversative şi de învăţare prin acţiune reală sau fictivă se preconizează obţinerea unor efecte sporite în plan formativ şi informativ, comparativ cu utilizarea unor metode tradiţionale, în care rolul elevului este unul mai puţin activ dacă nu chiar pasiv .

In activităţile didactice destinate elevilor cu CES, pot fi utilizate şi metode expozitive de tipul povestirii, expunerii sau descrierii dacă sunt respectate anumite cerinţe:

- folosirea unui limbaj adecvat, corespunzător posibilităţilor lor de înţelegere şi verbalizare;
- acordarea de explicaţii suplimentare atunci când se impun;
- realizarea unei comunicări orale clare, precise, concise, sistematizate;
- dublarea prezentării orale cu materiale didactice intuitive adecvate;

Strategii didactice care promovează învăţarea prin cooperare

1.Diagrama cauzelor şi a efectului oferă posibilitatea punerii în evidenţă a izvoarelor unei probleme;

Etape de realizare:

- se împarte clasa în echipe de lucru;
- se stabileşte problema de discutat – efectul
- dezbaterea în fiecare grup, pentru a descoperi cauzele care au condus la efectul discutat;
- construirea diagramei cauzelor şi a efectului(pe axa principală se trece efectul, pe ramurile acesteia se trec principalele cauzele ale efectului clasei.

2. Metoda hărţilor conceptuale constă în vizualizarea relaţiei dintre un concept de bază şi alte concepte cu care acesta interacţionează;

Etape de realizare:

- identificarea conceptului ce va fi supus analizei;
- listarea conceptelor corelate;
- stabilirea unor criterii de corelaţie: echivalenţă, contradicţie, sub/supraordonare,incluziune etc.;
- gruparea cuvintelor listate pe baza criteriilor stabilite;
- stabilirea unor semne grafice distincte pentru fiecare tip de relaţie;
- prezentarea schemei grafice rezultate care va avea în centru conceptul de bază.

3.Comunicarea rotativă constă în dezbaterea aprofundată a unei probleme cu eliminarea blocajelor în comunicare şi a reticenţei manifestate de unii participanţi.

Etape de realizare:

- alegerea unei teme de discuţie, de interes general;
- divizarea temei mari în subteme ;
- analiza subtemelor identificate în fiecare grup;

- la un iterval de 5-10 min. de la fiecare grup pleacă un mesaj, către grupul din partea dreaptă, în sensul acelor de ceasornic;
- fiecare grup discută și coroborează ideile proprii cu cele primite de la grupul celălalt;se repetă circuitul până când grupurile epuizează problema abordată sau când moderatorul decide acest lucru;
- se prezintă concluziile în plen.

4.Învăţarea prin cooperare

- ✓ antrenarea mai multor elevi în de învăţare;
- ✓ posibilitatea de completare reciprocă;
- ✓ încurajează realizarea unei sarcini comune schimbului constructiv de idei între elevi;
- ✓ abordarea unor conţinuturi diverse, la nivelul clasei, în acelaşi interval de timp;
- ✓ avantajarea elevilor timizi, cu dificultăţi de exprimare sau de înţelegere;
- ✓ fragmentarea sarcinii didactice în raport cu interesele sau potenţialităţile elevilor ;
- ✓ asigurarea contextului prielnic de afirmare a unor roluri în grup;

5.Activitatea – coroana cu gânduri – se poate aplica de la clasa pregătitoare (copilul scrie) și până la adolescenți, adaptându-se tema în funcție de fiecare copil.

Coroana cu gânduri – este o activitate prin care copilul (clasa pregătitoare , a I-a) își poate vizualiza dialogul interior, aducând în prim plan emoția (frica) pe care acesta o simte în momentul respectiv, apoi comportamentul (m-am ghemuit în bancă să nu mă vadă). Conștientizarea gândului negativ (nu știu să citesc, voi greși) se va asocia cu ceea ce simte și ceea ce face copilul în momentul respectiv. După ce copilul vizualizează (scrie pe hârtie) gândul automat negativ, poate dezvolta gânduri pozitive cu scopul de a modifica emoția pe care o simte: voi citi rar, dacă greșesc mă voi corecta, voi reuși să citesc corect propoziția. Apoi se discută cu copilul emoția (mai puțină frică, încrezător) pe care o simte după schimbarea gândului. Înlocuirea gândurilor negative cu gânduri pozitive duce la schimbarea emoției ți a comportamentului. Gândurile negative și cele pozitive se scriu pe bucăți de hârtie pentru a putea fi lipite pe coroană.

În organizarea activităţilor pe grupe în care sunt incluşi unul sau doi elevi cu CES, trebuie să se evite :

- dominarea activităţii întregului grup de către elevii fără dizabilităţi,
- marginalizarea elevilor cu CES;
- subestimarea contribuţiei acestora;
- acordarea excesivă de sprijin elevilor cu CES de către cei normali;
- concurenţa între membrii aceluiaşi grup.

Bibliografie:

1. Badea, E., Caracterizarea dinamică a copilului și adolescentului de la 3 la 18 ani, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1993
2. Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, strategii și stiluri, Editura Aramis, București, 2002
3. Ecaterina Vrăşmaş, “Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credits, Bucureşti, 2004;
4. Gherguț A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată, Editura Polirom, Iași, 2001
5. Traian Vrăşmaş, “Învăţământul integrat şi /sau incluziv”, Editura Aramis, Bucureşti, 2001

Teaching Foreign Languages to children with special educational needs

Profesor: Gheorghiță Valentina Cristina
Liceul Teoretic *Tudor Vladimirescu*, Drăgănești-Olt

A child with special educational needs is someone who has a learning problem or disability which makes it more difficult for them to learn than most children of the same age. These children may encounter problems when dealing with schoolwork, when communicating with other people or they may have behavioural problems.

Schools can usually provide help, in the form of trained specialists, who could work with these children, supporting their class teacher and facilitating their integration into regular classes. In fact, it is widely believed that integrating children with SEN is better than having them learn in special schools. Current regulations stipulate that mainstream schools should follow certain guidelines in their organization, such as cooperate with special schools, set up a special class, prepare a dedicated classroom with materials and resources for children with learning difficulties, obtain the support and benefit from the expertise of an itinerant teacher, etc.

Among the most frequent disorders that children with SEN face (attention and movement deficit, difficulties in processing information, difficulties in developing cognitive learning strategies, for instance), oral communication disorders, together with reading and writing difficulties, are the ones that interest the foreign language teacher the most. The challenge in teaching a foreign language to children with SEN is twofold: firstly, most language teachers do not have the necessary preparation to teach students who do not have the ability to master their mother tongue. Secondly, teachers should benefit from the support of other factors, such as school, parents or other supporting teachers.

When it comes to lesson planning, it should follow certain criteria:

- ✓ the methodology used should be made appropriate for children with SEN
- ✓ the teaching material should be catchy and attractive , but also appropriate
- ✓ the teacher should plan extra working time with the children with SEN
- ✓ the curriculum should be adapted to suit their needs and possibilities
- ✓ the teacher along with the inclusive education specialist should draw up an individual study plan for children with SEN (adapted from *europeanagency.org*)

In addition to careful planning, the lesson should also be interactive, with activities which involve singing, playing, dancing or drawing. These activities, which emphasise movement, are particularly beneficial for children with SEN since they often have trouble staying focused or not moving much during mainstream activities. Complicated grammar structures or difficult rules should be left out, as well as correcting mistakes too often because they can bring about tension and boredom which lead to demotivation. Repetition should be in focus, instead, together with language exposure (reading and listening activities would be extremely effective, in this case). Also, depending on the child's learning style, the teacher should integrate different types of activities, which cater for every child's needs: lots of movement for kinesthetic children, reading and pictures for visual children, group activities for those with interpersonal skills or individual activities for intrapersonal children. As a rule, language classes for children with SEN should include listening, speaking, playing, dancing, acting or any kind of activity that allows movement and constant change.

By adjusting their teaching style and by working with dedication and determination, language teachers can make a difference and can develop their students' language skills.

References:

1. Harmer, J., (2005): *The Practice of English Language Teaching*, Essex, Longman;
2. European Agency for Development in Special Needs Education, (2008): *Inclusive Education and Classroom Practices*; www.european.agency.org
3. Padurean, A., (2014): *Teaching English Language to Children with Special Educational Needs*, in www.temjournal.com

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Prof. Fodor Daniela
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Târnăveni, jud. Mureș

Copiii cu cerinţe educative speciale au nevoie de sprijinul nostru, al tuturor, pentru a avea acces la educaţie într-un sistem care nu pare pregătit pentru a le oferi ceea ce au nevoie. Şcolile trebuie să ofere şanse egale la educaţie fiecărui copil, indiferent de posibilităţile sale de învăţare, participare şi dezvoltare, iar comunitatea trebuie și ea pregătită să accepte nevoile acestor copii.

Din categoria copiilor cu CES fac parte atât copiii cu deficiențe propriu-zise la care cerințele speciale sunt multiple, inclusiv educative, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Din această categorie fac parte: – copiii cu deficiențe senzoriale: vizuale, auditive, locomotorii etc, – copiii cu deficiențe mintale, – copiii cu tulburări afective (emoționale), – copiii cu handicap asociat. Întâlnim pretutindeni oameni cu deficiențe. Perceperea lor socială nu este întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultură și de valorile promovate.

În activitatea la clasă, cu elevi cu deficienţe, acceptăm diversitatea ca valoare. Pentru a valoriza cu adevărat potenţialul fiecărui copil cu cerinţe educative special, trebuie să reformulăm toate componentele educaţiei: obiective/scopuri; competenţe, curriculum; resurse materiale, organizatorice; evaluare; relaţiile între partenerii educaţiei; resursele umane. Implicarea cadrelor didactice este condiţia majoră în realizarea intregrării copiilor cu cerinţe educative speciale în viaţa şcolară şi socială.

Caracteristicile comportamentale ale copiilor cu deficit de atenție sunt cam aceleași. Ei sunt dezorganizați, uituci și visători, sunt ușor de distras de orice stimul irelevant, prin urmare nu se pot concentra asupra unei singure activități, nu reușesc să termine ceea ce au început, fac frecvent erori “din neglijență”, au mereu dificultăți în a citi texte mai lungi, nu reţin reguli complexe, prin urmare nu fac față jocurilor de grup care implică respectarea unor astfel de reguli, iar într-o conversaţie sar repede de la un subiect la altul și nu își termină ideile.

Pentru integrarea acestor copii, am realizat un plan de activități care îi implică, atât pe elevi, cât și pe dascăli și pe părinți.

Activitățile care îi privesc pe elevi vizează îndepărtarea stimulilor perturbatori din mediul de învățare; responsabilizarea prin sarcini realizabile; repetarea de cuvinte, scurte propoziții; implicarea în grupul de lucru; cultivarea stimei de sine prin participarea elevului la discuții unde își poate exprima opinia în fața celorlalți colegi.

Strategiile de învățare urmăresc recompensarea la atingerea obiectivului; acordarea atenției sporite atunci când copilul cu CES răspunde; explicații scurte şi clare; o atmosferă propice învățării; menținerea unei comunicări permanente cu familia și conlucrarea cu aceasta; folosirea materialului didactic adecvat. Resursele ce pot fi utilizate sunt: hârtie colorată, desene, jocuri, schițe, jetoane, imagini, material audio-video. Evaluarea poate fi realizată prin: aprecieri verbale, feedback frecvent prin care elevul își poate îmbunătăți comportamentul și poate progresa.

Și părinţii pot fi implicați pentru a realiza aceste activități**.** Trebuie să existe o bună colaborare între părinți, diriginte, celelalte cadre didactice de la clasă, consilierul școlar și profesorul de sprijin. Cooperarea dintre familie și școală duce la schimbări pozitive în comportamentul elevului. Ar putea avea loc întâlniri individuale cu dirigintele, cu profesorul de sprijin, consilierul școlar, celelalte cadre didactice, s-ar putea desfășura excursii, drumeții alături de aceștia. Strategiile

de învățare sunt diverse: discuții, dezbateri, chestionare, implicarea activă a părintelui în activitatea de la clasă; sarcini acasă cu instrucțiuni clare, simple, ghidate; folosirea unui ton calm, manifestarea afecțiunii față de copil, încurajarea permanentă să colaboreze, să se joace și cu alți copii. Resursele pe care ne-am putea baza ar fi imagini, jocuri cu obiecte care să îl stimuleze pe copil, povești cu caracter educativ. Evaluarea ar consta în oferirea frecventă de feedback pozitiv (laude, recompense) atunci când copilul se comportă corespunzător; sprijinul oferit necondiționat; încurajarea copilului să ceară ajutor atunci când consideră că nu se descurcă.

Propun activități și pentru cadrele didactice care predau la clasa în care sunt copii cu deficit de atenție, deoarece este necesară o bună colaborare a dirigintelui cu profesorii clasei, întrunirea acestora în cadrul Consiliului profesoral al clasei, împreună cu profesorul consilier școlar, profesorul de sprijin, pentru a putea realiza o bună informare asupra problemelor copilului, a progreselor făcute, propuneri de îmbunătățire a activității la clasă. Fiecare copil este diferit și nu funcționează aceleași strategii, aceleași metode pentru toți.

Astfel, cadrul didactic urmărește curriculumul adaptat nevoilor speciale ale copilului; adaptează activitatea instructiv- educativă la ritmul de lucru al copilului/elevului; implică copilul/elevul în activitățile școlare și extrașcolare: lucrul în echipă, serbările școlare, concursurile etc, colaborează cu părinții copilului/elevului informându-i asupra situației sale școlare/progresului înregistrat. Alături de alți colegi vine cu materiale didactice diversificate și cu cerințe clare, concise. Poate folosi imagini, jetoane, fișe de lucru adaptate, desene, jucării, carton, hârtie colorată etc. Evaluarea se poate realiza prin: observare sistematică, evaluare orală, aprecieri verbale, cooperarea în realizarea activității.

Rolul profesorului în prevenirea eșecului școlar, ca urmare a unui învățământ diferențiat

Prof.înv.pr.Marin Beatrice-Iolanda
Școala Gimnazială ”I.A.Bassarabescu”Ploiești,Prahova

Fiind corelate cu „*întregul registru al componentelor structurale ale formării”,* succesul şi insuccesul şcolar au determinat constituirea „*pedagogiei succesului*”, ca ramură a sistemului ştiinţelor educaţiei (Negreţ-Dobridor, 2005, p.55).Aceasta presupune mai multe ipostaze ale succesului și anume: succesul elevului, succesul cadrului didactic, succesul metodelor și strategiilor didactice utilizate etc.

În cadrul acestei „*pedagogii a succesului*”, rolul profesorului este deosebit de important, el fiind învestit de societate cu sarcina de a fi răspunzător pentru destinul fiecărui copil. Profesorul poate interveni în două direcții principale: diagnosticarea corectă a cauzei insuccesului școlar și perfecționarea activității sale didactice cu elevii.

Referitor la prima direcție, profesorul are dificila sarcină de a studia factorii, care au dus la apariția insuccesului, precum și interacțiunea dintre ei. De asemenea, informații importante îi pot furniza psihologul și medicul școlii, însă profesorului îi revine răspunderea majoră de a identifica în mod corect factorii ce pot duce la apariția eșecului școlar sau de a-l preveni.

Rolul preventiv al profesorului constă în facilitarea adaptării școlare, însă nu în raport cu reguli și cerințe exterioare, ci în raport cu copilul însuși.

Ioan Nicola consideră că rolul preventiv al profesorului constă în *„adaptarea întregului sistem de acțiuni pedagogice la particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, condensate în capacitatea lor de învățare, în crearea acelui mediu școlar „adaptativ”. Unei diversități în planul acestor particularități trebuie să-i corespundă o tehnologie cu un evantai larg de metode, procedee și mijloace, imprimând astfel mediului școlar un sens adaptativ.”* (Nicola, I., 1994, p.358)

O preocupare majoră a fiecărui profesor - deschizător de drumuri - este cunoaşterea reală a individualităţii elevilor cu care lucrează, fapt care conduce la o individualizare a acţiunilor pedagogice, la o tratare diferenţiată a elevilor în funcţie de posibilităţile şi înclinaţiile lor. Traian Vrăsmaş precizează că „*una dintre problemele cotidiene ale cadrelor didactice la clasă este cum să organizeze predarea –învăţarea din cadrul lecţiilor la copii diferiţi din punctul de vedere al abilităţilor, ritmurilor şi stilurilor de învăţare, ca şi a altor diferenţe mai mult sau mai puţin vizibile.*” (Vrăsmaș, T., 2004, p. 143)

Referitor la perfecționarea activității profesorului, aceasta presupune, pe de o parte, conlucrarea cu ceilalți factori participanți la educație, iar pe de altă parte, autoperfecționarea activității didactice. Eșecul școlar poate fi prevenit sau depășit doar printr-o bună colaborare cu ceilalți factori părtași la educație. Profesorul este cel care asigură consensul între acești factori. Se poate spune că un prim simptom al eșecului școlar este scăderea capacității de învățare a elevului. La întrebarea „de ce?”, Ioan Nicola consideră că *„răspunsul presupune investigații ample și consultări cu ceilalți factori.Colaborarea se prelungește apoi în fazele următoare prin elaborarea programului de acțiune.”(* Nicola, I., 1994, p.358)

Autoperfecționarea activității didactice presupune optimizarea procesului didactic, care să prevină și să elimine eșecul școlar și constă în identificarea și utilizarea unor strategii didactice activ-participative, cum ar fi: problematizarea, studiul de caz, experimentul, exercițiile practice în clasă, laborator etc.

Pentru optimizarea actului didactic, Ioan Bontaș susține ideea conform căreia profesorul *„trebuie să dovedească și să respecte câteva condiții specifice, printre care se pot enumera: manifestarea unei concepții optimiste față de educație, în sensul că fiecare elev (student) normal, pus în condiții favorabile de dezvoltare și educație, poate deveni un succes școlar; dragoste și dăruire față de elevi (studenți), în sensul de a fi părinții lor spirituali, căci fără iubire și dăruire față de tânăra generație studioasă nu se poate realiza un act pedagogic de valoare și eficient; măiestrie pedagogică și tact pedagogic; conștientizarea copilului, elevului și chiar a studentului față de posibilitățile sale reale, de aspectele pozitive sau negative ale activității și comportării sale, transformându-l într-un partener al procesului instructiv-educativ, în cadrul căreia să se îmbine îndrumarea și exigențele normale, cu cooperarea, consilieratul, răspunderea personală față de actele sale, respectul și ajutorul reciproc.*(Bontaș, I., 1998, p.257)

De asemenea, I. Bontaș oferă ca soluții pentru elevii (studenții), care au în continuare o situație școlară la limită, chiar și după utilizarea unor strategii adecvate de obținere a succesului, îndreptarea acestora către școlile sau activitățile profesionale ce corespund posibilităților lor de pregătire școlară.

Autoperfecționarea activității didactice presupune totodată și o bună operaționalizare a obiectivelor educaționale, precum și utilizarea unei tehnologii didactice corespunzătoare. O bună operaționalizare a obiectivelor, formularea acestora în termeni de comportament, îi oferă profesorului posibilitatea de a urmări continuu progresele pe care elevii le înregistrează,de a observa măsura în care s-au realizat obiectivele stabilite anterior. Cu cât operaționalizarea este mai fin realizată, iar evaluarea mai exactă, cu atât crește șansa depistării la timp a insuccesului școlar. În acest fel, profesorul poate intui, încă din faza latentă, unele simptome ale unei viitoare nereușite școlare. Astfel, el poate interveni, uitizând o tehnologie didactică,având drept scop stimularea progresului școlar al elevului, în concordanță cu posibilitățile și capacitățile fiecăruia.

Valențele interne ale acestei tehnologii sunt diverse, pe care Ioan Nicola le grupează în valențe de natură predominant:

- ✓ pedagogică: ierarhizarea și diferențierea sarcinilor, identificare lacunelor și dificultăților întâmpinate de elevi, alternarea predării unitare cu a celei diferențiate, organizarea recapitulării și sistematizării, folosirea mijloacelor didactice în concordanță cu conținutul celor predate și cu particularitățile elevilor, dozarea temelor etc.
- ✓ psihologică: diagnosticarea capacității de învățare, care să permit o diferențiere corectă între elevi, asigurarea unui nivel optim al motivării, stimularea și încurajarea elevilor, respectarea ritmului individual al învățării etc.

Măiestria cu care sunt valorificate toate aceste posibilități depinde de pregătirea, de personalitatea și competența profesorului.

Măiestrie înseamnă, în accepțiunea lui Ioan Nicola, *„a acționa diferențiat de la o situație la alta, în funcție de factorii noi ce intervin, unii dintre ei având caracter inedit și imprevizibil. Un profesor care posedă măiestrie pedagogică este mai mult decât un bun profesionist, este un artist în meseria sa. Educatorul artist este superior celui de profesie. Dacă și unul și altul își desfășoară întreaga activitate pe baza unor principii și legități științifice, primul posedă în plus capacitatea de a aplica aceste principii și legități în mod nuanțat și diferențiat de la o situație la alta”.* (Nicola, I., 1994, p.406)

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

Profesor învățământ preșcolar: MIȘA Haida
Grădinița “Brânduța”

Lumea complexă în care trăim ne face să conştientizăm din ce în ce mai mult că educaţia şi inteligenţa emoţională, adică modul în care ne stăpânim şi ne înţelegem emoţiile, joacă un rol esenţial în dobândirea fericirii şi a succesului în viaţă.

Foarte mult timp, inteligenţa intelectuală sau cognitivă a primat în faţa celei emoţionale, în modul în care copiii au fost educaţi. În prezent, specialiştii confirmă faptul că inteligenţa emoţională joacă un rol fundamental în formarea şi dezvoltarea unor copii deştepti, fericiţi şi de succes.

Vârsta preşcolară constituie o perioadă destul de lungă în care se produc însemnate schimbări în viaţa afectivă a copilului. Emoţiile şi sentimentele preşcolarului însoţesc toate manifestările lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activităţi educative sau de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulţi. Ele ocupă un loc important în viaţa copilului şi exercită o puternică influenţă asupra conduitei lui. „Copiii trebuie să înveţe să-şi eticheteze corect emoţiile şi felul în care acestea i-au determinat să acţioneze. Dacă îi ajutăm pe copii să îşi îmbunătăţească conştiinţa de sine şi încrederea în sine, să îşi controleze emoţiile şi impulsurile supărătoare şi să îşi dezvolte empatia, răsplata lor nu va consta doar într-un comportament îmbunătăţit, ci şi în performanţe academice măsurabile.” (Goleman, 2008, p. 9).

Perioada optimă de însuşire a abilitaţilor emoţionale şi de dezvoltare a inteligenţei emoţionale, începe chiar în primii ani de viaţă. Viaţa de familie şi experienţele din grădiniţă constituie cea ***dintâi şcoală a emoţiilor*** oricărui copil, întrucât în aceste medii el învaţă să recunoască atât emoţiile proprii, cât şi reacţiile celorlalţi la emoţiile sale, exprimarea facială a emoţiilor (ex. să decodifice o frunte încruntată ca semn de îngrijorare sau supărare, un zâmbet ca semn al bucuriei etc.), modalităţi de răspuns la emoţiile celor din jur, precum şi să gândească aceste emoţii şi să îşi aleagă reacţiile; să citească şi să îşi exteriorizeze speranţele şi temerile.

Dezvoltarea emoțională în ansamblul ei trebuie raportată în perioada preșcolară la procesul identificării. La vârsta de *3 ani*, identificarea se manifestă prin creșterea stărilor afective difuze în care copilul plânge cu lacrimi, râde cu hohote, în exploziile lui de afecțiune, de abandon, de mânie, după care se simte vinovat.În toate aceste împrejurări, exprimarea spontană este treptat influențată de conduitele admise și respinse din viața de toate zilele.Literatura de specialitate a arătat că în jurul vârstei de trei ani copiii reușesc să exprime diferite trăiri emoționale precum: bucuria, furia, tristeţea, frica sau dezgustul, cu toate că nu tot timpul reușesc să eticheteze și verbal aceste emoții.

Între *4-5 ani,* identificarea este mai avansată.Perioada preșcolară se caracterizează prin dezvoltarea vieții interioare în care are loc evenimentul complex ca rezonanță a evenimentelor reale.

La vârsta de *6 ani*, termenii utilizați pentru descrierea emoțiilor cresc în diversitate și cantitate. Copiii devin capabili să asculte ce spun alții despre emoțiile lor interne.Frecvența cu care copiii au fost implicați în limbajul emoțional are influență pe termen lung, favorizând dezvoltarea unor abilități mai bune legate de înțelegerea emoțiilor.

Abilitățile emoționale înseamnă:

- a înțelege (a identifica cauza emoțiilor, a numi consecințele emoțiilor);
- a exprima (a identifica propriile emoții, emoțiile altora, a recunoaște și a le transmite mai departe verbal și nonverbal, a empatiza);

- a regla emoțiile (a folosi srategii de reglare a emoțiilor).

Dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor preșcolari este importantă pentru că ajută la formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți pentru că ajută copiii să se adapteze la grădiniță, pentru că previne apariția problemelor emoționale și de comportament.

Cadrele didactice, alături de părinți, sunt cele care contribuie la dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor prin trei modalități:

- prin reacțiile avute la emoțiile exprimate de copii;
- prin discuții despre emoții;
- prin exprimarea propriilor emoții față de ei.

Deoarece abilitățile emoționale și sociale au un rol atât de important în viața noastră, părinții și celelalte persoane implicate în educarea copiilor trebuie să fie informați despre problema diferențelor de gen și despre necesitatea valorificării sau compensării acestor diferențe în perioada preșcolară, perioada care este optimă din punctul de vedere al achizițiilor socio-emoționale.

Părinții si educatorii, prin activitățile pe care le desfășoară, pot sprijini și oferi copiilor oportunități care să ajute dezvoltarea abilităților socio-emoționale în mod adecvat, fără ca ea să fie limitată de stereotipurile de gen.

Bibliografie:

Goleman, D. (2008). *Inteligenţa emoţională*. Bucureşti: Editura Curtea Veche

Neacşu, I. (2010). *Introducere în psihologia educaţiei şi a dezvoltării*. Iaşi: Polirom

Popescu-Neveanu, Paul (1978), *Dicţionar de psihologie*. Bucureşti: Editura Albatros

ȘCOALA ȘI FAMILIA
EDUCAȚIE FORMALĂ, INFORMALĂ ȘI NONFORMALĂ

PROF. ȘERBAN RAMONA IULIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 11 BUZĂU

Aflat într-o perioadă de transformări profunde, învăţământul românesc cunoaşte o reorganizare şi o reaşezare a principiilor predării, învăţării şi evaluării educaţionale, în care rolul familiei este absolut esențial, iar noi, cadrele didactice, trebuie să transformăm într-o prioritate implicarea părinților în actul educativ. În etapa premergătoare reformei, predarea, învăţarea şi evaluarea erau tratate ca trei momente distincte ale actului de educare, în care evaluarea la limba şi literatura română urmărea paradigma predare–învăţare, adică formarea unui orizont cultural compus din cât mai multe cunoştinţe.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE, PÂRGHII ALE EDUCAȚIEI NONFORMALE

În ultimii ani de muncă la catedră am încercat să-mi autoeduc viziunea despre şcoală spre un modernism constructiv, prin aceasta înţelegându-se o adoptare mai realistă, mai ancorată în viaţă a tot ceea ce predau şi am pretenţia ca elevii mei să-şi însuşească, implicând, pe cât se poate, și familia Acest lucru se datorează, în primul rând, propiilor mei copii, care sunt acum elevi de şcoală gimnazială. Văzând şi percepând şcoala prin ochii lor, am concluzionat că ceva tebuie schimbat în tot acest proces complex de predare-învăţare-evaluare, ce se dovedeşte a fi anost, repetitiv şi total previzibil pentru copil. Copiii mei erau atât de fericiţi când aveau ALTCEVA de făcut la diverse obiecte, decât clasicele teme pentru acasă și , mai mult , se bucurau când, ăn sarcinile respective, ăși implicau și familia. Orice sarcină pe termen mai lung (colecţia de frunze la biologie, observarea unor fenomene meteo la geografie, vizionarea unui film acasă pentru ora de engleză etc.) îi făcea nerăbdători să se ducă la şcoală, îi determina să aibă iniţiativă şi o dorinţă uriaşă de a fi cei mai buni și să transforme totul într-o sarcină a familiei. Analizând această situaţie şi din postura de mamă a unui băiat de clasa a V-a şi a unei fete de clasa a VI-a, am ajuns la o singură concluzie, care a constitui şi punctul de plecare al acestei lucrări: orice activitate, sarcină de lucru, temă ce are o minimă conexiune cu realitatea din afara şcolii îl face pe elev mai interesat, mai implicat, ajutându-l în acelaşi timp să îşi însuşească mult mai uşor şi mai eficient conţinutul învăţării. Dar cel mai important lucru este că îl face mai FERICIT.

Aşadar, luând ca reper doar activitatea din ultimii trei ani şcolari voi realiza o trecere în revistă a celor mai interesante activităţi din multele proiecte propuse elevilor şi la care ei au participat cu entuziasm şi devotament, alături de familie În selectarea acestor activităţi a contribuit, în primul rând, gradul mai mare sau mai limitat pe care acestea l-au avut în integrarea nonformalului şi informalului în predarea obiectului limba şi literatura română, cu toate cele trei compartimente ale lui: vocabular, limbă şi literatură, dar şi bucuria cu care ele au fost acceptate de elevi.

Voi grupa toate demersurile mele extracurriculare în două categorii distincte, având ca reper de clasificare perioada de timp necesară implementării lor:

A. ACTIVITĂŢI DE LUNGĂ DURATĂ

1. DISCIPLINE OPŢIONALE

- INTRODUCERE ÎN DRAMATIZARE - LITERATURĂ, TEATRU, FILM, fiind adresat elevilor de clasa a V-a sau a VI-a, iar cel de-al doilea vizează elevii claselor a VII-a şi a VIII-a
- EXPLORAREA TEXTULUI ARGUMENTATIV. CLUB DE LECTURĂ, iar noi ne-am autointitulat CITITORII VESELI.

2. CLUBUL DE LECTURĂ - CITITORII VESELI

3. ECHIPA DE ŞTIRI

B. ACTIVITĂŢI CU DURATĂ LIMITATĂ

1.VOLUNTARIATUL

- Acţiunea de voluntariat SĂPTĂMÂNA LUGUMELOR ŞI FRUCTELOR DONATE,

- Excursia de la Târgoviște, din cadrul activităţilor din săptămâna Şcoala Altfel.

2. O NOUĂ ZI - O NOUĂ SĂRBĂTOARE

Ziua Internaţională a Păcii,

Ziua Internaţională a Cititului Împreună - 80 de ocazii să citim împreună[22]**,**

Ziua Mondială a Educaţiei,

3.NOAPTEA MUZEELOR

Toate aceste activități , alături de multe altele, au avut ca punct de plecare gradul de implicare a familiei în desfășurarea lor. Am observat că elevii sunt m ult mai entuziaști atunci cînd sunt alături de un membru al familiei în realizarea unei sarcini de lucru.

Tehnici de lucru folosite în cadrul tulburărilor de spectru autist (TSA)

Profesor învățământ preșcolar AVRAM ELENA
Grădinița cu P.P. nr. 29 , Bacău

Dintre diagnosticele pe care le regăsim în marea sferă a tulburărilor pervazive de dezvoltare se pot aminti : autism infantil, Sindrom Rett, tulburări pervazive de dezvoltare nespecificate sau autism atipic .

Atunci când copiii primesc unul dinre aceste diagnostice , părinții pornesc o luptă incomensurabilă cu timpul, cu societatea și cu ei însăși . Caută răspunsuri, tehnici de lucru, tratamente, specialiști, resurse pentru a face față noului stil de viață pe care îl vor adopta.Teama și neîncrederea pun stăpânire pe părinți. Le este teamă că nu vor reuși să-și susțină copilul . Părinții apelează la specialiști pentru a găsi diverse tehnici de lucru care să ajute copiii diagnosticați cu aceste tulburări pervazive .

Cele mai folosite tehnici de lucru pentru copiii cu tulburări pervazive sunt :ABA (Applied Behavior Analisys), TEACCH (Treatement and Education of Autistic and Comunication Handicapped Children), PECS (Picture Exchange Communication System), Terapia prin joc (Hanen Method Son Rise), Terapia în familie (Metoda Mifne), Metoda Teacch .

ABA este o metodă care se bazează pe observarea comportamentelor, întărirea celor funcționale, schimbarea comportamentelor disfuncționale și însușirea de comportamente adecvate noi . Acest lucru se poate realiza utilizând recompensarea pozitivă și promptul (acel minim ajutor de care copilul are nevoie pentru a duce la bun sfârșit o sarcină). Sistemul de învățare are obiective clar definite, sarcinile sunt împărțite în pași foarte mici, permițând o evaluare permanentă și fidelă a evoluției copilului.

ABA funcționează după principiile condiționării operante, explicând relația dintre comportament și mediul înconjurător prin intermediul a trei componente : antecedent, comportament și consecință . Astfel, un comportament este determinat de antecedent (situația în care a apărut) de un Trigger (factor declanșator) și este menținut de o consecință .Pornind de la această premisă, orice unitate de învățare, specifică programului ABA, are la bază trei componente: SD (cerința, instrucția, stimulul) , R (răspunsul) și SR (stimulul întăritor)

Programul TEACCH pleacă de la ideea de adaptare a mediului familiar la caracteristicile copilului și caută să creeze o punte între acesta și mediul social .Modalitatea prin care se acest proces este organizarea spațiului fizic al mediului de viață, organizarea timpului și a metodelor de învățare, folosindu-se indicatori vizuali . Acest tip de abordare pune accentul pe preferința copilului pentru rutină și se pretează în special pe instruirea în grup .

PECS își propune stimularea interacțiunii spontane în comunicare prin intermediul pictogramelor . Este o metodă menită să elimine posibilele frustrări ce pot să apară ca rezultat al imposibilității de exprimare .

Terapiile centrate pe joc vizează învățarea prin cea mai la îndemână modalitate- jocul . Terapia prin joc mizează pe motivația intrinsecă a copilului .Aceasta încurajează adultul să se alăture activităților ritualice, repetitive ale copilului, adoptând o atitudine pozitivă . Crearea unui mediu de joacă securizant optim dezvoltării și învățării și folosirea energiei și entuziasmului sunt elemente importante ale acestui sistem de învățare .

Metoda Mifne – Terapia în familie- are la bază teoria atașamentului care se axează pe importanța legăturilor umane .Această metodă este structurată în trei etape :

-Incubatorul terapeutic – etapa incipientă, în care familia este adusă în centru unde beneficiază de ședințe terapeutice pentru copilul cu autism, terapie de familie pe parcursul a trei săptămâni .

-Terapia de întreținere – în această etapă procesul terapeutic este continuat acasă și este supervizat lunar de un terapeut al centrului .

-Integrarea socială – copilul este integrat în învățământul de masă, centrul oferind asistență specialiștilor din sistemul educațional .

Metoda de învățare – predare TEACCH a fost dezvoltată de psihologul Eric Schopler la Universitatea din Carolina de Nord, SUA – în anii 1960 .

O clasă de studiu TEACCH este structurată pe domenii bine definite și structurate pentru fiecare sarcină, lucru individual, lucrul în grupe și jocuri . Copiii folosesc orare alcătuite din imagini și /sau cuvinte pentru a-și stabili programul zilnic și pentru a-i ajuta să treacă cu ușurință de la o activitate la alta .

Copiilor mici li s-ar putea cere să stea la locul de lucru și să finalizeze anumite activități, precum așezarea corectă a imaginilor sau a literelor într-un joc. Lucrările finisate sunt apoi așezate într-o cutie. Copii pot să folosească imaginile de comunicare cu simboluri (mici pătrate laminate ce conțin un simbol sau un cuvânt) pentru a răspunde la întrebari sau pentru a solicita ceva de la profesor. Simbolurile îi ajută pe copiii non-verbali să se elibereze de frustrare, în timp ce pe copiii care abia învață să vorbească îi ajută să își reamintească și să pronunțe cuvintele pe care vor să le folosească în procesul vorbirii.

Metoda TEACCH este utilizată în primul rând pentru a ajuta copilul cu autism să înțeleagă mai bine mediul în care trăiește și ceea ce se cere de la el.

Tehnicile descrise nu s-au demodat o dată cu trecerea timpului ci ,pot fi folosite în diverse medii de educație.

EDUCAŢIA NONFORMALĂ ÎN PREGĂTIREA ELEVILOR CU CES

Profesor Marcela Bivolaru
Şcoala Gimnazială “Prof. ILIE POPESCU”
Comuna Şotânga, Judeţul Dâmboviţa

„Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nicio deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi entice…”
(Declaraţia de la Salamanca - Spania, 1994)

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilalţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului. Educaţia cerinţelor speciale (CES) proiectează un nou tip de şcoală: comprehensivă (cuprinzătoare, care nu selectează şi nu exclude), care realizează co-educatia, este deschisă, tolerantă, prietenoasă şi democratică, naturală prin eterogenitatea ei, care îi valorizează şi îi integrează pe toţi copiii, adaptându-se la diversitatea de cerinţe educaţionale, la particularităţile de învăţare şi dezvoltare ale fiecărui copil. Noţiunea de „CES” desemnează necesităţile educaţionale complementare obiectivelor generale ale educaţiei speciale, necesităţile care solicită o şcolarizare adaptată particularităţilor individuale sau caracteristice unei deficienţe precum şi o intervenţie specifică, prin reabilitare sau recuperare corespunzătoare.

“*O şcoală cu o orientare incluzivă are un etos primitor, semn al mediului în care elevii sunt apreciaţi, în care au o părere bună despre ei înşişi şi în care se vor putea dezvolta la maximum de potenţial. Reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunităţi primitoare şi oferă o educaţie pentru toţi.”*
(Şcoala românească --- mediu incluziv, Proiect POSDRU, ISJ Dâmboviţa, 2011).

Educaţia elevilor cu CES se poate realiza foarte bine şi în activităţile desfăşurate în afara clasei, acolo unde toată sfera de cunoştinţe ale elevilor poate fi valorificată.

Copiii, majoritatea timpului lor liber şi nu numai, si-l petrec jucându-se. Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-şi exprima propriile capacităţi. Prin joc, copilul capătă informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alţi copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social. Jocurile sociale sunt esenţiale pentru copiii cu deficienţe, întrucât le oferă şansa de a se juca cu alţi copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă şi comentează situaţiile de joc (cuburi, cărţi de joc, table, etc.).

Aceste tipuri de activităţi pot fi desfăşurate în cadrul educaţiei nonformale care este cea mai nouă abordare a învăţării prin activităţi plăcute şi motivante. Avantajele sale multiple înglobează bifarea tuturor deprinderilor specifice sistemului tradiţional de învăţământ, cu un aport suplimentar de abilităţi câştigate în condiţiile unei libertăţi de exprimare maxime. Educaţia nonformală înseamnă orice acţiune organizată în afara sistemului şcolar, prin care se formează o punte între cunoştintele predate de profesori şi punerea lor în practică.

J. Kleis defineşte educaţia nonformală ca fiind *"orice activitate educaţională, intenţionată si sistematică, desfăşurată de obicei în afara şcolii tradiţionale, al cărei conţinut este adaptat nevoilor individului şi situaţiilor speciale, în scopul maximalizării învăţării şi cunoaşterii şi al minimalizării problemelor cu care se confruntă acesta în sistemul*

formal (stresul notării în catalog, disciplina impusă, efectuarea temelor)".

Educaţia nonformală îşi mai propune să ofere un sprijin activ în alfabetizarea categoriilor sociale defavorizate, a persoanelor cu handicap, a celor diagnosticate cu deficienţă mentală şi tulburări instrumentale.

Obiectivele educaţiei nonformale nu urmăresc să excludă modul tradiţional de educaţie, ci să completeze instruirea pur teoretică prin activităţi atractive, la care să aibă acces un număr cât mai mare de elevi.

Educatorul nonformal trebuie să deţină mai multă flexibilitate, adaptabilitate şi rapiditate, dar şi un entuziasm răsunător. Acţiunile corespund strict intereselor, aptitudinilor şi dorinţelor elevilor.

Rolul terapeutic al activităţilor nonformale constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Participarea copiilor cu CES la activităţi cultural-artistice constituie puncte de referinţă, jaloane care-i duc spre autocunoaştere, matricea spirituală în care un copil îşi descoperă treptat propria sa identitate, rostul său în lume.

Elevul cu CES îşi formează anumite deprinderi de comportament, se formează pentru viaţă. Colectivul de elevi se sudează, prind contur unele sentimente pozitive: respect, ajutorare, sacrificiu, dăruire, împlinire.

Astfel, elevii cu deficienţe, învaţă să accepte părerile colegilor, să contribuie personal la succesul grupului, să se bucure de reuşita grupei, să depăşească dificultăţile întâlnite, să-şi asume responsabilitatea, să se integreze colectivului de elevi din care face parte.

În cadrul activităților organizate cu prilejul sărbătorilor religioase de peste an elevii cu CES se bucură împreună cu colegii lor pentru educarea respectului și afecţiunii faţă de anumite persoane, formarea dorinţei lor de a drăui material și mai ales spiritual, precum și trăirea sinceră a momentelor de dăruire.

Antrenarea și dezvoltarea unor calităţi ale copiilor – bunătate, compasiune, grijă faţă de semeni, revigorarea spiritului civic şi a mentalităţilor comunitare prin promovarea valorilor de solidaritate și generozitate, responsabilizarea copiilor, realizarea unor lucrări artistico-plastice și practice pentru a fi dăruite, antrenarea calităţilor artistice în vederea prezentării unor spectacole, toate acestea sunt realizate cu succes în proiectele ce vizează educația nonformală.

Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm şcoala cu viaţa. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al şcolii şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă.

Educația nonformală însoțește cu succes formarea educațională a tinerilor și rămâne una dintre variantele optime pentru susținerea plăcerii de cunoaștere și de afirmare profesională.

Bibliografie:

1. Popovici, D., *„Învăţământul integrat sau incluziv”,* Editura Corint, Bucureşti, 1998
2. Proiect POSDRU/87/1.3/S/63199, *”Şcoala românească --- mediu incluziv”,* Editura Foton, Braşov, Seria *”Module pentru formarea personalului didactic în scopul implementării strategiilor educaționale incluzive”,* ISJ Dâmbovița, 2011
3. Weihs T. J., *“Copilul cu nevoi speciale”,* Editura Triade, Cluj Napoca, 1998

STUDIU DE CAZ

SCARLAT ANA-MARIA
COLEGIUL NATIONAL ELENA CUZA

Date generale despre copil si familia sa

1. Date biografice despre copil:
   - Data si locul nasterii : 07. 04. 2011
   - Adresa: sector 6 , Bucuresti

2. Date despre familia copilului:

Structura familiei: tata, mama.

3. Condiţii de locuit:

-**foarte bune** bune satisfăcătoare nesatisfăcătoare

4. Climatul educativ în familie:

Relaţiile dintre părinţi si copil sunt bune , organizate , bazate pe dragoste şi înţelegere, sunt favorabile creşterii şi dezvoltării echilibrate a copilului. Există o atmosferă destinsă *în relaţionarea adult-copil* şi o preocupare deosebită a părinţilor pentru dezvoltarea copilului din toate punctele de vedere.

-cine se ocupa în mod special de copil:

Mama tata bunici

5. Comportamentul copilului in familie:

Foarte bun bun satisfăcător nesatisfăcător

Activitatea copilului in scoala:

1. Jocuri preferate de copil:

-jocuri de creaţie cu subiecte si roluri;
-jocuri de constructie;
-jocuri logico-matematice;
-jocuri de mişcare si caracter sportiv.

2.Conduita copilului in scoala:

- Şi-a însuşit deprinderile de comportare civilizată, le aplică în relaţiile cu adulţii şi copiii;

3. Modul de îndeplinire a sarcinilor:
   - Îndeplineşte sarcinile întotdeauna;

- Îndeplineşte uneori sarcinile;
- Îndeplineşte sarcinile dacă se insistă;
- Refuză îndeplinirea sarcinilor;

4. Adaptarea la mediul din scoala:

-s-a adaptat uşor;

-greu adaptabil;

-inadaptabil.

5. Rolul pe care îl îndeplineşte în grupul de joc:

-preferă rolul de conducător;

-preferă să fie condus;

-trece cu uşurintă de la un rol la altul.

COORDONATE ALE DEZVOLTĂRII PSIHICE

Motricitatea:

-are o motricitate fină dezvoltată, coordonarea ochi –mână este bine dezvoltată;

-rezistenţă la efort fizic bună;

-mişcările pot fi uşor transferabile şi aplicabile în noi situaţii, fiind din ce în ce mai diferenţiate, mai fine;

-are formate priceperi şi deprinderi complexe care îi permit să se descurce în situaţii diferite;

-execută orice mişcare cu condiţia să nu implice efort fizic prea mare ;

-mişcările se transferă cu uşurinţă de la o mână la alta fără a fi nevoie de o învăţare specială;

-execută cu plăcere exerciţiile de educaţie fizică şi participă cu entuziasm la întrecerile organizate în scoala;

-din punct de vedere motric se apropie de exigenţele impuse de urmatorii ani de studiu.

Voinţa:

-s-a dezvoltat funcţia reglatoare a cuvântului şi foloseşte în diferite situaţii indicaţiile verbale ;

-îşi propune scopuri şi se străduieşte să le atingă;

-se autoreglează bine în activităţi de învăţare şi creaţie desfăşurate individual sau în grup.

-se manifestă reglajul voluntar în raport cu norme sau comportamente morale, rolul de frână al voinţei (nu este bine să....., nu este frumos .....)

Percepţia:

-face discriminări vizuale fine;

-distinge calităţile de formă, mărime, culoare ale diverselor obiecte prezentate;

-foloseşte corect cuvintele care semnifică raporturi spaţiale (sus, jos, aproape, departe, aici,dreapta, stânga) şi se orienteză bine în spaţiu;

-se orientează bine în timp, folosind corect noţiunile: azi, ieri, mâine, ziua, dimineaţă,prânz, seară.

-percepţia lucrurilor este încă globală, văzul observând întregul încă nedescompus;

Reprezentările:

-ceea ce desenează este dispus unul lângă altul pe o linie orizontală ;

- respectă proporţiile, astfel încât redă corect mărimile obiectelor şi mai ales relaţiile dintre ele;

-în desene si in modelaj este inventiv, are multiple aptitudini artistice, cu manifestari de creativitate

Atenţia:

-urmăreşte atent propria activitate cât şi unele aspecte din ambianţă (a crescut volumul atenţiei);

-poate în acelaşi timp să observe ceva şi să asculte explicaţiile învăţătoarei(mobilitatea atenţiei);

-se manifestă atenţia voluntară (continuă rezolvarea unei sarcini până la atingerea scopului, întârziind trecerea la alte solicitări);

-perioada de concentrare şi stabilitate a atenţiei a crescut la 25-30 de minute în funcţie şi de caracteristicile activităţii, noutatea şi caracterul ei stimulativ, materialul didactic folosit.

- manifesta o atentie stabila, distributiva.

Limbajul şi comunicarea:

-are un vocabular bogat, cu o adaptabilitate deosebită la împrejurări;

-manifestă o adevărată plăcere de a-şi însuşi cuvinte noi ;

-se exprimă corect din punct de vedere gramatical (o mare importanţă având şi modelele verbale ale familiei şi anturajului apropiat al copilului);

-are capacitate de verbalizare crescută (povesteşte tot ce face,vede sau aude);

-implică vorbirea în tot ce face ; vorbeşte în timp ce desenează, se joacă sau chiar povesteşte (flexibilitate verbală);

-foarte comunicativ.

- recita expresiv si cu intonatie.

Gândirea :

-are caracter operatoriu: răspunsurile la solicitări sunt coerente, stabile, corespunzătoare cerinţelor şi independente de implicarea eu-lui în situaţii;

-nivelul operaţiilor gândirii se află la nivel concret, legat de acţiuni obiectuale;

-raţionamentul folosit este cel inductiv, progresiv, de la cauză spre efect, de la condiţii spre consecinţe;;

-gândeşte corect conservarea cantităţii;

-gândirea este raţională;

- se manifestă reversibilitatea gândirii sub forma inversiunii şi compensării;

-are putere de deducţie imediată: poate efectua anumite raţionamente de tipul „dacă....., atunci”, cu condiţia să se sprijine pe obiecte concrete sau exemple;

Memoria:

-întipărirea involuntară şi voluntară este rapidă;

-are o capacitate bună de stocare a infomaţiilor;

-memoria de lungă durată este bună;

-memoria este legată de concret, copilul memorează tot ce observă ,ce vede ce aude, ce discută cu adulţii, poveşti, cântece, poezii;

-perioada păstrării este foarte mare, copilul reuşind să redea evenimente petrecute cu mult timp înainte;

-reproduce uşor momente care l-au impresionat, poezii, întâmplări;

-memorează textual replicile personajelor din poveşti;

-reţine cu uşurinţă, dacă activitatea se desfăşoară sub formă de joc sau concurs;

Imaginatia:

-are imaginaţie bogată, legată şi stimulată de trăirile sale afective: bucuria, plăcerea (cadori primite de la Moş Crăciun, jucăriile sale) dar şi frica , spaima (frica de întuneric, de necunoscuţi);

-imaginaţia este strâns legată de percepţie şi experienţa concretă: desene animate, activităţi cotidiene;

- îşi imaginează şi creează multe lucruri deoarece nu cunoaşte suficient relaţiile dintre obiecte şi fenomene;

Afectivitatea:

-îşi iubeşte foarte mult părinţii .

- este un elev calm, pacifist.

-este foarte ataşat de invatatoare;

-trăirile afective îi sunt influenţate de memoria afectivă;

-nu doreşte recompense, laude nemeritate, chiar dacă situaţia il face să sufere;

-bucuriile, reuşitele,realizările sunt „trăite” intens.

- nu îi mai plac formele de alint cu care i se adresează părinţii („sunt mare „);

-manifestă preferinţe faţă de anumiţi copii în a se juca sau împrieteni cu ei;

CONDUITA COPILULUI ÎN CLASĂ

Conduita la lecţie:

-atent, participă activ,este interesat, doreşte să se afirme;

CONDUITA ÎN GRUP, INTEGRAREA SOCIALĂ A COPILULUI

Participarea la viaţa de grup:

-activ, sociabil, comunicativ, stabileşte uşor relaţii, bun organizator al grupului,are spirit de initiativa, se bucura de popularitate, este deschis, increzator in sine,influenteaza in sens bun colegii, este simpatizat si apreciat de colegi si doamna invatatoare.

TRĂSĂTURI DE PERSONALITATE

Temperamentul:

-exteriorizat, energic, vioi, echilibrat, uşor adaptabil,vorbăreţ.

Trăsături de caracter:

-sociabilitatea, capacitatea de comunicare, spirit de prietenie, sinceritate, respect faţă de adulţi, politeţe, spirit de ordine, hărnicie, respect pentru muncă, sârguinţă, corectitudine, spirit de iniţiativă, disciplină, perseverenţă, modestie, stăpânire de sine, încredere în propriile puteri, curaj .

IMPORTANȚA LECTURII ÎN VIAȚA MICULUI ȘCOLAR

Prof. înv. primar Cîndea Doina
Școala Gimnazială Nr. 113, București

Motto:

Nu e alta, mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă, decât cetitul cărților” (Miron Costin)

Vremurile în care trăim stau sub semnul calculatorului şi asistăm la o schimbare vertiginoasă a lumii. Vrem nu vrem, ne place sau nu, internetul face parte integrantă din viaţa omului modern, de neconceput în absenţa lui. Mai este necesară lectura în aceste condiţii?

Pentru societatea contemporană, în care diversitatea, cultura şi limbajul adecvat încă mai reprezintă valori sociale, răspunsul este afirmativ, lectura reprezentând deocamdată cea mai adecvată cale de atingere a acestor deziderate.

„De-aş fi cel mai mare rege pe pământ, de-aş avea palate şi grădini, mese şi vinuri, măslini, haine scumpe şi sute de servitori, dar cu condiţia să nu am niciodată cărţi de citit, n-aş vrea să fiu rege. Mai bine aş vrea să fiu sărac, într-o cocioabă, cu o grămadă de cărţi alături, decât rege căruia să nu-i placă să citească." (*Macaulay)*

„Despre mintea omului se spune că este cel mai mare aparat de spus povești din lume; uneori chiar este asociată cu un post de radio care emite 24 de ore din 24. Dar majoritatea poveștilor sunt reinterpretări pe care noi le facem în baza unor modele mentale dezvoltate în copilărie, motiv pentru care o minte bine antrenată și flexibilă are nevoie în mod constant de informație proaspăta pentru a evolua conform vârstei și a nu rămâne blocată în același vechi tipar” spune Gáspár György, un apreciat psiholog și psihoterapeut, în volumul *Copilul invizibil.*

Cum atragem copiii spre lectură? Bucuria lecturii începe cu plăcerea de a asculta o poveste citită de o persoană dragă. Nu există o vârstă anume de la care trebuie să le citim celor mici şi nici un număr stabilit de cărţi. Un singur lucru este clar: trebuie să le citim de când vin pe lume, cât mai multe poveşti posibil. Cititul ajută la învaţarea limbii (vocabular, construcţia propoziţiei, sunetele şi ritmicitatea vorbirii), la cunoaşterea lumii înconjurătoare şi la deprinderea unor valori umane, deduse din experienţele pozitive prezentate în cărţi.

La vârste foarte mici, nu înţelegerea unei poveşti este miza, ci construirea unei relaţii foarte calde şi apropiate cu cel mic, relaţie care va fi baza unei comunicări foarte bune în timp. E bine să transformăm momentul lecturii într-un moment special – să vorbim despre cărţi ca despre o comoară şi despre ora lecturii ca fiind cel mai interesant moment al zilei, iar astfel copilul să-l aştepte cu nerăbdare. În jurul lecturii trebuie creată o atmosfera plăcută. Povestea trebuie împletită cu dialogul. Trebuie să ne asigurăm că ascultătorul nostru înţelege şi participă. Copilul trebuie solicitat să-şi exprime părerea despre cele citite, să anticipeze, să configureze finaluri posibile.

Lectura trebuie să pună accent pe emoţii, să schimbăm adesea volumul şi tonul vocii, inventând efecte sonore şi imitând diverse voci, pentru a face distincţia dintre personaje şi narator. Asta va face ca micul ascultător să fie captivat de firul narativ al lecturii noastre. Arătându-i celui mic ilustraţiile, discutând pe marginea lor, făcând conexiuni în timpul lecturii, referindu-ne la alte cărţi, poveşti sau experienţe proprii, asemănătoare cu cele citite, vom face din el un participant activ la activitatea de lectură.

La sfârşitul lecturii, putem purta o discuţie referitoare la subiect; nu trebuie să fie un test de înţelegere a cărţii, ci mai mult un exerciţiu de reflecţie şi de enunţare a unei opinii proprii.

Pentru a forma buni cititori de cărţi şi pentru a cultiva gustul pentru lectură, putem colabora cu părinţii elevilor spre a-i avea în ajutor pentru îndrumarea lecturii suplimentare a celor mici; mediul familial poate stimula elevii în lecturarea cărţilor specifice vârstei lor.

Îndrumarea lecturii suplimentare a elevilor presupune, pe lângă recomandări de titluri şi autori, o evaluare cantitativă şi calitativă corespunzătoare. Aceasta oferă posibilitatea de a examina cu discernământ *ce citesc* şi *cum citesc* elevii, de a lua decizii corecte în îndrumarea lecturii. Controlul lecturii elevilor trebuie să fie o activitate permanentă a cadrului didactic, spre a preveni comoditatea, efectuarea de lecturi facile, superficialitatea, neglijarea cărţilor.

Un alt aspect ce trebuie urmărit este alegerea cu atenţie a cărţilor. *„E mare lucru să ai o bibliotecă, dar şi mai mare lucru e să ştii să te foloseşti de ea.”* (John Lubbock)

Lecturile alese trebuie să fie adecvate vârstei, capacităţii de înţelegere şi înclinaţiilor manifestate de copil. Alegerea lor trebuie să fie personalizată şi să dovedească o bună cunoaştere a profilului psihologic al destinatarului. Este adevărat că poveştile sunt nemuritoare, dar generaţiile se schimbă şi au alte centre de interes.

Nu are rost să ne închipuim că dacă îl vom pune pe copil să citească o carte, acesta, contaminat brusc de plăcerea lecturii, va merge să ceară o alta de la bibliotecă. Este nevoie de lecturi comune, de implicare din partea părinţilor, educatorilor şi, de ce nu?, a bibliotecarilor, prin acţiuni specifice, antrenarea în dezbateri pe marginea celor citite, efort participativ. Exemplul personal al părinţilor, un mediu adecvat, chiar dacă nu sunt condiţii obligatorii, ajută mult. ***„Destinul multor oameni a atârnat de faptul dacă în casa părinţilor lor a fost sau nu o biblioteca."*** *(Edmondo de Amicis)*

Lectura stimulează gândirea şi creativitatea. Am lăsat la urmă acest argument, fără pretenţia de a le fi enumerat pe toate, pentru că aici se ascunde şi o slăbiciune a cărţii: ea acţionează prin cuvânt. În consecinţă, lectura presupune un efort de reprezentare. Citind, configurăm spaţii, cadre şi peisaje, personaje, ne imaginăm situaţii, construim imagini într-un mod personal.

Pentru ca lectura să fie utilă, cititorii trebuie să interpreteze textul. Ei trebuie să citească pentru a şti altceva, a înţelege altceva sau a face un anumit lucru altfel decât înainte de a citi. Aceasta presupune că cititorii sunt angajaţi activ în lectură. Înseamnă că ei leagă ceea ce citesc de ceea ce ştiu deja sau pot deja să facă. Ei trebuie să se gândească la mesajul autorului prin prisma propriilor lor idei şi acţiuni. Ca dascăli, o prima sarcină care ne revine este să-i ajutăm pe copii să-şi dezvolte capacitatea de a se implica în lectură, de a deveni cititori reflexivi. Trebuie să-i învăţăm cum să citească de plăcere, cum să relaţioneze cu textul şi cum să acţioneze ca răspuns la ceea ce au citit; cum să treacă de la reproducerea naivă la analiza complexă a textului.

Cel mai bun mod de a-l face pe cititor să citească mai bine este să-l laşi să citească, trebuie să acordăm timp pentru lectură şi la şcoală, şi acasă. Când sunt lăsaţi să-şi găsească singuri timp pentru lectură, elevii spun adesea că nu vor sau nu le place să citească. De multe ori le vine greu să înceapă. Alocând însă timp special pentru lectură, ei vor ajunge cu timpul să se considere cititori. Timpul dedicat lecturii trebuie să fie alocat astfel încât copiii să-şi poată planifica lectura.

„Cînd ne lamentăm că se citeşte puţin, ar trebui să ne gândim, cât de cât, şi la calitatea lecturii.[…] A fi "intelectual" nu înseamnă strict a ţine tot timpul în mână o carte. Un intelectual se defineşte mai ales prin ceea ce face când nu citeşte: când reflectează, când stă de vorbă, când tace, când râde, când se roagă.” *(Andrei Pleşu)*

Bibliografie:

Pânişoară, I. O., (2014). Comunicarea eficientă. Iaşi: Polirom
Abric, J.C.(2005). Psihologia comunicării. Iaşi: Polirom
Roco, M.(2004).Creativitate şi inteligenţă emoţională.Iaşi: Polirom
Nuţă, S., (2000). Metodica predării limbii române în clasele primare. Bucureşti: Ed. Aramis

STUDIU DE CAZ

Prof. Mitu Antoaneta
Școala Gimnazială nr. 113, București

A. R este în grupa mare,înscris la o grădiniță de stat. El ridică probleme părinților acasă și educatoarelor la grădiniță prin faptul că este agresiv, capricios, indisciplinat, nu comunica și nu cooperează constructiv cu adulții semnificativi (mama, bunici, educatoare). La grădiniță vine „în salturi”, rareori lipsind motivat, de cele mai multe ori nu vrea să vină din comoditate sau pentru că nu-i mai place, vrea „o pauză”. Când este prezent însă, creează conflicte în grupa, este neascultător și opozant, este instabil și incostant în comportament, nu se poate concentra la activități și nu finalizează sarcinile de lucru. Din datele de interviu, anamneză și diagnoză familială aflăm următoarele: A. R s-a născut accidental, nefiind programat și dorit. Mama l-a adus pe lume când era foarte tânăra și nepregătită pentru rolul de părinte. Copilul este singur la părinți, locuiește împreună cu mama și bunicii din partea mamei și este crescut de aceștia. Tatăl a abandonat familia destul de devreme, când copilul avea 5 luni. Din cauza consumului de droguri și a altor infracțiuni, bărbatul a fost închis,efectuând ani de detenție. Copilul nu și-a cunoscut niciodată tatăl; mama chiar mărturisește că din rușine, în mod voluntar i-a ascuns lui A. R situația familiei pentru a-l feri pe copil de un model patern disfuncțional, greșit. Pe de altă parte, deși își iubește copilul, mama însăși are la dispoziție foarte puțin timp pentru fiul ei. E implicată într-o relație cu un bărbat pe care copilul îl cunoaște și îl place, dar muncește și mult și ajunge foarte târziu seară acasă; obosită, de cele mai multe ori îl evita, pentru că o „enervează” și o „seacă de energie”. Așa că bunicii sunt cei care îl îngrijesc și se preocupă de educația copilului în cea mai mare parte a timpului. Și aceștia, la rândul lor au o atitudine ambivalența, alternând momentele de permisivitate și răsfăț cu cele de militărie și exigență. Bunicul e cel care îi ia apărarea mereu, nu-i refuză nimic niciodată copilului, permițându-i lucruri chiar riscante (să sară de pe șifonier, să se joace la întrerupător). Singurul mai constant în abordarea educațională a copilului este R. , unchiul acestuia, pe care A. R îl admira considerându-l un model demn de urmat. Numai că, din păcate cei doi -nelocuind împreună- se întâlnesc destul de rar. Mai trebuie precizat faptul că în casă, spațiul personal al fiecărui membru nu este bine delimitat; astfel, A. R are acces în toate camerele unde face dezordine, nu respectă intimitatea mamei, folosindu-i și chiar deteriorând lucruri personale ale acesteia (cărți, farduri, telefon etc). Din curiozitate, experimentand diverse, copilul a ucis accidental două animale (căței); dar manifestă sensibilitate și părere de rău pentru fapta să. La grădiniță, comportamenul copilul este destul de inconstant și agitat; nu respectă regulile impuse de educatoare și grupul de copii, este câteodată nepoliticos, nerecunoscand și nerespectând autoritatea adultului. De asemenea, intră în conflict destul de des cu colegii de grupa (ceartă, bătaie), este zgomotos și imatur, posesiv, nu știe să împartă și să negocieze cu aceștia, funcționează pe capriciu. În grupul lui de prieteni și totodată de„dușmani” este A. B, un alt copil dificil, cu care se antrenează frecvent în tot felul de jocuri periculoase. Astfel că A. R rareori este liniștit și înțelegător, în special când se află printre fete sau copii mai puțini. Educatoarele sunt mai mereu nemulțumite și câteodată depășite de situația creată de copil la nivelul grupei; au solicitat în repetate rânduri o atitudine mai serioasă și determinată a familiei în educația copilului, sugerând că aceștia să solicite și sprijinul psihologului. Foarte greu s-au lăsat convinși să apeleze la specialist.

Așadar, dată fiind situația cazului prezentat mai sus, putem genera următoarele ipoteze: Comportamentul opozant al copilului, acel „nu vreau” este cauzat și întreținut de inconstanță stilului educațional din familie; atât mama, cât și bunicii nu au un set de reguli clare pe care să-l aplice constant și argumentat în relația cu copilul. Eforturile lor educative nu sunt constante, deseori preferând să cedeze decât să negocieze. De asemenea, muncă educatoarelor la grădiniță nu este susținută

și continuată și în familie, din lipsa de timp, răbdare sau medoda\tact pedagogic. Copilului îi lipsește modelul patern (tatăl real fiind absent), acesta fiind suplinit fără suces de bunic. Din desenul familiei se poate observă dinamică relațiilor familiale în percepția copilului; mama este desenată într-un colț, mic, deasupra copilului, că o „anexă” în relație (de unde reiese că ea nu-și exercită rolul de autoritate). Născut prea devreme, acesta i-a împiedicat tinerei ascensiunea profesională, dezvoltarea, i-a îngrădit libertatea; acum se plătește tributul (mama îl privează pe copil de timp fizic și psihologic, petrecut calitativ). Dată fiind situația familială, ne așteptăm că agitația continuă și comportamentul violent al copilului să reprezinte modalități de a atrage atenția asupra lui, de a solicită timp și implicare mai serioasă din partea mamei. În desen mai apare un cățeluș care în realitate nu există în familie, dar care poate sugera în continuare nevoia de afecțiune a copilului sau de a compensa\repara greșeală, pierderea produsă din neatenție (uciderea celor doi cățeluși). Totodată, unchiul Robert apare desenat mare și poziționat protectiv lângă copil, pe același palier cu bunicii. De aici putem înțelege importantă pe care copilul o acordă unchiului în viață să emoțională (aproape e model patern!). Spațiul locativ este relativ restrâns, nu sunt trasate granițele, nu este definit și personalizat spațial personal al copilului. Rolurile sunt contaminate, amestecate și creează probleme de identificare și identitate copilului (o explicație posibilă și pentru comportamentul violent, incapacitatea de concentrare); fiecare membru ar trebui să se poziționeze diferit și corect față de copil, astfel că eforturile educative în familie să devină convergente, unitare. Din slabă performanță înregistrată în planul învățării, putem intui o scăzută încredere în sine a copilului, când hiperprotejat, când etichetat permanent că „neastâmpărat, neatent și rău”. Relațiile conflictuale cu colegii de grădiniță sunt cauzate și de faptul că A.R nu știe să-și facă prieteni, i se fac mereu observății și este personajul „Gigi-contra” din grupa. Având în vedere că acasă mama îl bate când nu-l mai poate gestiona, nu comunica eficient și chiar mai folosește amenințarea și minciună, ne așteptăm că și copilul să fie vulnerabil și să manifeste aceste comportamente la grădiniță. Durerile în gât, de cap vorbesc despre problemele de comunicare existente în familie, despre dinamică comunicării emoționale, lipsa unei ordini clare, precise a regulilor în casă, în abordarea copilului. Ușoară tulburare de limbaj poate sugera, pe de o parte, anxietatea de abandon mascată trăită de copil, pe de altă parte lipsa unui model clar și corect de verbalizare prezent în perioada când s-a format și structurat limbajul.

Având în vedere aspectele surprinse mai sus, ne propunem următoarele obiective: - clarificarea rolurilor și granițelor familiale și stabilirea unui spațiu personal al copilului; - identificarea persoanei-resursă (cel mai probabil unchiul) și antrenarea acestuia mai constant în contextual familial; - exersarea capacității copilului de a-și exprimă verbal sau nu emoțiile, nevoile în raport cu ceilalți; - identificarea unor modalități eficiente prin care copilul să-și manifeste excesul de energie și recuperarea și consolidarea stimei de sine (practicarea unui sport, participarea la unele activități extra-școlare pentru care copilul manifestă interes și abilități). - dezvoltarea abilităților de comunicare în familie; - clarificarea și optimizarea relației copilului cu mama; - identificarea unei variante sigure și constante prin care copilul să petreacă timp suficient și calitativ cu mama; - clarificarea și optimizarea, pe cât posibil, a relațiilor între părinți; - introducerea treptată în familie a unui model patern valabil, corect (mama să poate oficializa relația cu prietenul actual, pe care copilul l-ar putea „asimila” cu ușurință).

Asociat acestor obiective, vom propune și un plan de intervenție (gândit pe 10 întâlniri), astfel: * în prima ședita se va solicită prezența la evaluare a tuuror membrilor din familie (pentru a se putea observă dinamică întră-familială,atiudinea fiecăruia față de simptomul copilului și pentru a-i obține parteneri în echipa „de lucru”; se va face anamneză). * în a două ședința se va face strict psihodiagnoză copilului - se vor utiliza tehnici proiective, jocul cu marionete (pentru deblocare și comunicare emoțională) exercițiul „Fotografie de familie”, povești pe baza desenelor și dramatizarea acesora. Apoi se vor corela rezultatele cu ceea ce se întâmplă în viață de zi cu zi (date obținute din anamneză). * în a treia întâlnire se va solicită prezența exclusivă a membrilor familiei (mama, bunici, unchi). Acum fiecare trebuie să

conștientizeze necesitatea rezolvării propriilor probleme, responsabilitatea personală pe care o are în a întreține problema manifestată de copil; este momentul când trebuie să se obțină implicarea totală a adulților semnificativi în actul terapeutic; * în cea de-a patra întâlnire se va reuni întreagă familie -pentru a se stabili împreună obiectivele comune și modalitățile de lucru. În următoarele șase ședințe se va lucra, pe rând, cu copilul și alternativ cu adulții (cu mama, bunicii). Se va lucra pe agresivitatea copilului, pe exprimarea furiei și pe clarificarea problemelor de comunicare, folosindu-se diverse exerciții: lucrul cu instrumentele de percuție, jocul cu bile colorate și modelajul. Într-una din ședințe se va lucra pe evaluarea nivelului de încredere în sine; pentru această, propunem să utilizăm instrumentul SERS. Ulterior, pe parcursul întâlnirilor cu adulții se va propune realizarea unei fișe a postului de părinte, exercițiu considerat intersant și eficient (pentru conștientizarea și clarificarea rolurilor, granițelor, responsabilităților, resemnificarea relațiilor, poziționarea corectă a membrilor adulți față de copil); de asemenea, se vor da teme pentru acasă cu soluțiile descoperite în cabinet.

Pentru optimizarea relațiilor dintre ei,în întâlnirile dintre mama și copil se vor folosi exercițiile și tehnicile: „Îmi place de tine atunci când...”, „Nu-mi place de tine atunci când...” (Se va preciza „Aș dori să...” - se verbalizează și se exprimă comportamentul dorit care să-l înlocuiască pe cel disfuncțional), „Tehnică Copacul Necazurilor” și „Tehnică Grădina Bucuriilor” (fiecare necaz va fi transformat într-o bucurie). Se va costitui grupul statuar pentru a se realiza corect o diagnoză de sistem familial; acum se va introduce și personajul tată-substitut (iubitul mamei) și se va încerca poziționarea acestuia în „construcția de grup”, ținând cont și de sugestiile copilului. Mai apoi, se vor da și sarcini de grup (ex: puzzle, construcții cu pretext, pentru a se creiona coeziunea familiei, rostul și rolul fiecăruia în raport cu celălalt). În urmă acestui demers de consiliere, ne așteptăm la o ameliorare treptată a comportamentului copilului, o optimizare a relațiilor dintre membrii familiei (subsisteme), producându-se o „curățenie generală”; astfel, se pot pune bazele pentru o funcționare corectă, armonioasă și echilibrată în sistemul mare al familiei.

Comunicarea dintre cadrul didactic şi elevi

Prof. înv. primar IORGOVAN CAMELIA
Școala Gimnazială ”Eftimie Murgu” Lugoj, jud. Timiș

Dezvoltarea societății depinde în mare măsură de rezultatele educației, de competențele, atitudinile umane şi profesionale ale tinerilor. Societatea contemporană impune şcolii obiective pentru formarea tinerilor care își pot atinge și își pot îndeplini așteptările. Prin urmare, este foarte important să acordăm atenție comunicării dintre profesori și elevi în școala elementară, deoarece sunt pregătiți pentru viață. Este foarte important să îi ajutăm pe elevi să își descopere potențialul de la o vârstă fragedă, să găsească soluții la toate problemele cu care se confruntă, să-și dezvolte abilități de comunicare, să-și îmbunătățească performanțele școlare și să stabilească relații interpersonale pozitive.

Educaţia actuală se bazează pe corelarea cunoştinţelor, competenţelor şi atitudinilor, pe colaborarea dintre profesori şi elevi, pe activităţile între elevi, pe învăţarea reciprocă, etc. Scopul este de a aplica cunoștințe și de a dezvolta gândirea creativă și abilitățile interpersonale pozitive.

Procesul de organizare și desfășurare a activităților de instruire se bazează pe comunicare. După fixarea comportamentelor pozitive și modificarea comportamentelor negative, obiectivul este dezvoltarea abilităților de comunicare pentru persoanele educate. Activitatea de bază a elevilor din școlile primare este învățarea. Aceasta se realizează prin comunicare. Legătura dintre învățare și comunicare este o relație interdependentă. Copiii învață comunicând cu profesorii și colegii. Nu există nicio învățare care să nu implice comunicare: cu profesorii, cu alte generații, cu semenii prin comportamente sociale, cu sine prin reflecție asupra propriei persoane.

Există mai multe tendințe în stilurile pe care profesorii le promovează pentru a încuraja elevii să învețe efficient.

Prima tendință se bazează pe conceptul de autoritarism. Profesorul este cel care decide, iar elevul îndeplinește cerințele sale. Activitățile didactice implică utilizarea diferitelor metode și procedee care duc la ascultare și acceptare. Această tendință accentuează influențele externe impuse elevilor, mai degrabă decât accentuarea claselor prin intermediul rețelelor de comunicare complexe, rezultând elevi „cuminți”, care nu au suficientă personalitate.

La începutul acestui secol, ghidat de educația liberă, a apărut o a doua tendință a relațiilor profesor-elev, care a subliniat libertatea deplină a elevilor pentru a dezvolta această libertate fără nicio restricție externă.

Ambele tendințe resping posibilitatea comunicării între profesori și elevi.

De-a lungul timpului, au apărut numeroase preocupări legate de relaţiile dintre cei doi factori educaţionali implicaţi în procesul de învăţământ şi s-au conturat odată cu apariţia şcolii ca instituţie publică de învăţământ şi de instrucţie.

Relația dintre profesori și studenți a fost întotdeauna o sursă de inspirație pentru experți. Pe lângă dialogul permanent dintre profesori și studenți, procesul educațional nu este și nu poate fi imaginat. „Procesul de învăţământ începe când tu, cadru didactic din învăţământul primar, înveţi de la elev, când tu, situându-te în locul lui, înţelegi ceea ce a înţeles el în felul în care a înţeles”.

Tratând relațiile educaționale din perspectiva datelor furnizate de unii experți, depășirea celor două tendințe extreme a fost realizată cu ajutorul pedagogiei contemporane. Psihologul Ion Drăgan din Timișoara a menționat că majoritatea experților au ajuns la concluzia că aceste relații trebuie să se desfășoare întotdeauna pe durata întregului proces al activității instructiv-educative. Esența și natura relației educaționale depind de anumite condiții subiective și

obiective, precum personalitatea profesorului, condițiile generale în care se desfășoară procesul instructive-educativ și modelul de bază al învățării.

Personalitatea profesorului este principalul factor care îi impresionează pe elevi. Profesorul organizează și conduce activități didactice în clasă, adaptează și diseminează cunoștințele incluse în curriculum, modelează personalitatea elevilor, desfășoară activități extracurriculare și susține toți factorii care pot interfera cu procesul educațional.

Condiţiile generale în care se desfăşoară procesul de învăţământ sunt factori obiectivi care afectează relaţia dintre profesori şi elevi. Aici, discutăm despre condiţiile materiale, despre dotarea şcoliilor cu mijloace de învăţământ, despre aspectele privind organizarea şcolară, despre stilul de predare şi, cel mai important factor care afectează relaţia dintre dascăl şi elev, îl constituie concepţia pedagogică care reprezintă baza activităţilor educaţionale.

În viziunea unor experți, posibilitatea formării trăsăturilor de personalitate ale elevilor, imprimă raporturilor reciproce dintre cadrul didactic şi elevi o anumită orientare, un anumit caracter. Prin urmare, datorită cercetătorilor din domeniul sociologiei și educației sociale, relația dintre profesori și studenți a devenit centrul de discuții. După efectuarea acestor studii, ideea principală este crearea condițiilor pentru ca relația profesor-elev să fie transformată într-un dialog autentic. Un dialog este autentic dacă „fiecare personalitate se angajează în întregime, se manifestă exprimându-şi cu sinceritate – pentru că se simte aprobată – emoţiile, ideile, experienţele, acceptând în totul sentimentele, ideile şi experienţele celorlalţi, pentru că doreşte să le înţeleagă, la nevoie să-şi modifice atitudinile şi intenţiile, cooperând cu ceilalţi într-o căutare comună”.

Din perspectivă psihosocială, când vorbim despre relația dintre profesori și elevi, putem distinge două niveluri: nivelul formal și nivelul informal.

Relația de predare la nivelul școlii primare este generată și influențată de statutul și autorizarea profesorilor din școli. Autorizarea cadrelor didactice are anumite roluri și funcții, precum: planificarea și proiectarea activităților de predare, diseminarea de noi cunoștințe, stimularea învățării, monitorizarea și evaluarea performanței școlare. Aceste tipuri de relații educaționale au, de asemenea, caracteristici raționale, constituind „canale prin care se transmite informaţia semantică”.

La nivel formal, există două relații principale între profesorii școlii elementare și elevi: relațiile de comunicare și relațiile de conducere. Comunicarea pedagogică este un tip de comunicare care mediază realizarea comportamentului educațional, indiferent de conținut, nivel, formă sau partener implicat. În schimb, comunicarea predării ia o formă specială, care este obligatorie în transmiterea anumitor conținuturi decisive și este specifică procesului de învățare sistematic şi asistat.

Atât comunicarea pedagogică cât şi comunicarea didactică pot fi privite ca o formă specială de comunicare umană.

În ceea ce privește direcția comunicării, relația dintre profesori și elevi este: unidirecțională, bidirecțională și multidirecțională.

Relația unidirecțională are loc doar în relația dintre profesori și elevi, în care profesorul este subiectul formal. Singura persoană care poate vorbi este profesorul, care nu este interesat să obțină informații de la elevi și lăsând la o parte problemele apărute în urma receptării conţinuturilor transmise. Profesorii care folosesc acest tip de relații vor viza întotdeauna grupul, ținând cont de caracteristicile de vârstă ale elevilor, nu de caracteristicile lor personale. Aceasta se numește și învățare centrată pe profesor.

Într-o relație bidirecțională, ambii participanți la procesul de instruire comunică. Reacția elevului determină ce și cum să transmită profesorul. Acesta trimite mesaje către grupuri de elevi și chiar unor persoane din aceleași grupuri.

În cadrul relaţiilor multidirecţionale, profesorii nu mai sunt singurele persoane care transmit informații. Comunicarea dintre profesor şi elev, sau dintre profesor şi grupul de elevi este reciprocă.

Accentul se pune pe dezvoltarea comunicării multidirecționale, care promovează interacțiunea, interactivitatea şi confruntarea diverselor cunoștințe.

Când comportamentul de comunicare îi determină pe elevi să participe activ și să interacționeze cu toate forțele intelectuale și emoționale în timpul procesului de recepție, comportamentul de comunicare devine eficient. Determinarea elevilor pentru a urmări cu interes şi a manifesta o atitudine activă în timpul ascultării, constituie un indicator al abilităţilor pedagogice a profesorului.

BIBLIOGRAFIE:

1. Gh., Comşa, Relaţia învăţător–elevi în procesul educaţiei , Învăţământul primar, 1996. - Nr.3. – pag. 18.
2. A., Ilinca, O pedagogie, Editura Universităţii “Aurel Vlaicu”, Arad, 2010, pag. 195.
3. A., Ilinca, Psihologia comunicării şi dinamica grupurilor organizate, Editura Universităţii “Aurel Vlaicu”, Arad, 2011, pag. 34.
4. A., Ilica, P., Moş, A.,Moş, A., Ardelean, A., Ardelean, Didactica Limbii Române şi a lecturii- îndrumării metodice pentru profesorii din învăţământul primar, Editura Universităţii Aurel Vlaicu, Arad, 2007.
5. G., Kelemen, Copilul cu dificultăţi de învăţare, Editura Universităţii “Aurel Vlaicu” Arad, 2012, pag. 26
6. O., Moldovan, Stres şi adolescenţă, Editura Universităţii “Aurel Vlaicu”, Arad, 2005, pag. 14.

Integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă

prof. Inga RUSU
Colegiul Naţional “Avram Iancu”
oraş Ştei, judeţ Bihor

Societatea actuală s-a angajat într-o permanentă căutare a unor modalități optime de a răspunde cât mai aplicat diversității și necesității educaționale. Aceasta antrenează schimbarea mentalității, deoarece se constată că există încă multe bariere în acceptarea și în medierea diferențelor sociale. Sincronizarea acțiunilor factorilor educaționali în plan social și în plan didactic poate contribui la estomparea limitelor psihologice dintre formabili. Prioritatea școlii de azi este asigurarea accesului tuturor copiilor la educație, ceea ce presupune la bază un parteneriat activ între profesori, specialiști în educație specială și părinți.

Îmbunătăţirea calităţii educaţiei porneşte de la construirea unui mediu educaţional incluziv ca factor al inserţiei educationale în instituţiile de învăţământ. Se are în vedere atât mediul fizic şcolar, prin amenajarea spaţiilor, cât şi atmosfera generală existentă în şcoală, bazată pe valorile promovate. Fundamentul reuşitei sociale stă pe învăţarea într-un mediu autentic, bazat pe abordare diferenţiată şi pe abordare colaborativă. Asemenea mediu, în care se desfăşoară activitatea educativă, se află sub influenţa factorilor interni şi externi. În şcoala de azi însă trebuie valorificate creativ metodele de predare și eficientizate resursele umane și materiale disponibile, căci pe lângă copiii recunoscuți cu CES, există numeroși copii care au dificultăți de învățare și nu sunt identificați ca având CES. O școala incluzivă ajută societatea, venind în întâmpinarea diferențelor constatate la fiecare generație.

Centrul social pentru elevul cu CES este sala de clasă unde își petrece partea cea mai mare a timpului. Integrarea elevilor cu CES într-o școală de masă constituie un prilej de învățare și de dezvoltare pentru toți elevii. În clasa unde există un copil integrat cu CES, elevii obișnuiți pot deveni mai toleranți, mai empatici, dobândind abilități sociale. Elevul cu nevoi speciale depune eforturi suplimentare pentru a se adapta grupului școlar din care face parte. Aceste sentimente de toleranță, de înțelegere și de reciprocitate creează oportunitatea deschiderii tuturor către inteligența socială. În cazul elevilor cu CES, atenţia se orientează pe dimensiunea socio-relațională, care îi asigură starea de bine atât de necesară menținerii echilibrului psihic, încrederii în grup și siguranței lui în clasă.

Un cadru didactic are nevoie de competenţe profesionale pentru a lucra cu elevii cu cerinţe educaţionale speciale, are nevoie de cunoștințe de specialitate și de sprijinul conducerii școlii, al părinților și al autorităților locale pentru asigurarea calitatăţii învăţării. Formarea cadrelor didactice trebuie realizată prin pregătire suplimentară, care să le contureze deprinderi şi abilităţi specifice, precum şi capacitatea de a adapta cu succes instrumentele de predare particularităţilor elevilor cu CES, respectând diversitatea și acordând şanse egale elevilor.

Fiind profesor de limba şi literatura română, constat cel mai des tulburări în lexia (citirea) şi grafia (scrierea) elevilor. Dislexia este o deficienţă de învăţare care împiedică dezvoltarea capacităţii de a citi, în cazul unui asemenea elev cititul devenind încetinit, inexact, iar pronunţia cuvintelor - incorectă. Disgrafia este o deficienţă care constă în incapacitatea de a utiliza scrisul pentru a transmite o informaţie. E necesară o combinaţie de metode educaţionale alternative pentru facilitarea învăţării elevilor cu asemenea tulburări, înainte să le afecteze însuşirea cunoştinţelor la toate disciplinele şcolare. Carmen Dragomir oferă un suport util de întelegere, de învăţare şi de reţinere la limba şi literature română, prin care să crească performanţa copiilor, prezentând aplicaţii pentru hărţi mentale/ mind map: “Harta Mentală apelează la cuvinte-cheie şi asocieri, încurajând utilizarea cuvintelor şi a imaginilor pentru accesarea memoriei de lucru.

Ele pot oferi persoanelor dislexice o modalitate mai bună de a-şi organiza și de a asimila informațiile.” Hărţile au la bază cercul, bula, copacul/arborele etc. O metodă eficientă este bula dublă/Double Bubble Map, centrată pe organizare conceptuală, asemenea diagramelor (Venn, Tree Diagram) sau hărţilor (Conceptual Map, Cognitive Map, Mind Map). Tehnica Lotus ori a Florii de nufăr este compatibilă pentru învăţarea colaborativă, stimulând inteligenţa intra- şi inter-personală. Folosim asemenea reprezentări pe baza metodelor menţionate pentru a crea modele vizuale, cu valenţe formative.

Abilitătile imperative secolului XXI sunt, evident, cele sociale, comunicaţionale, dar, imperios, şi cele digitale. Nevoia de digitalizare a învățământului poate răspunde și unui curriculum specific (individualizat și adaptat pentru CES), oferind profesorilor numeroase instrumente de lucru. Tehnologiile mobile permit o individualizare mai facilă a materialelor de învățare și o adaptare mai rapidă la stilurile de învățare ale elevilor. Pentru stilul vizual de învăţare primează structurarea şi vizualizarea materialelor, alternarea culorilor, reprezentarea video. Hărţile conceptuale, graficele, tabelele realizate, enciclopediile virtuale sunt în beneficiul celor care învaţă. Pentru stilul auditiv primează reproducerea audio a textelor şi învăţarea repetitivă. Acestea se pot aplica eficient prin instruirea asistată de calculator/IAC şi prin materiale multimedia.

În orice caz al învățării elevului cu CES este important să existe profesor de sprijin, care să faciliteze receptarea informaţiei. Se poate recurge la reducerea sarcinilor de lucru şi la alternarea evaluării scrise cu cea orală. Strategiile didactice prin care se vizează atingerea competenţelor trebuie adaptate pentru elevii cu nevoi educaționale speciale.

Bibliografie

Georgeta Burlea, *Tulburările limbajului scris-citit*, Editura Polirom, Bucureşti, 2007;

Carmen Dragomir, *Prietenul Dislexicului la Limba Română, Material compensatoriu TSI pentru clasele* 5 -8, Editura Travel Advisor, București, 2019;

Ion-Ovidiu Pânișoară (coordonator), *Enciclopedia metodelor de învăţământ*, Editura Polirom, Bucureşti, 2022;

STUDIU DE CAZ

Prof. Nedelcu Mihaela,
Liceul Tehnologic Petrol, Moreni

Problema:

Elevul Enache I. din clasa a IX a de la un liceu cu profil tehnologic are probleme de integrare în clasă din cauza problemelor de sănătate.

Modul de manifestare a subiectului în activitatea cotidiană

Ionuţ este un copil foarte liniştit, care socializează foarte greu. Manifestă rezistenţă la schimbare, persistă în repetarea aceleiaşi activităţi, dacă vede că o face bine, dar la un moment dat se plictiseşte. De cele mai multe ori refuză să comunice cu cei din jur, mulţumindu-se să dea din cap afirmativ sau negativ. La insistenţele profesorului răspunde monosilabic, dar numai când consideră el necesar. Pentru a preîntâmpina eventualele accidente, i s-a dat voie să meargă la toaletă fără a cere voie, lucru pe care îl face în linişte , fără a deranja colegii.

Date despre mediul familial

Copilul este născut la date de 23.11.2007 în municipiul Moreni, judeţul Dâmbovița. Familia are o stare materială relativ bună. Este primul dintre cei trei copii ai familiei. Fratele şi sora lui sunt copii normali, nu au nicio deficienţă. Copiii sunt îngrijiţi mai mult de mama, deoarece tatăl este plecat în Franța, revenind o dată la șase luni pentru o săptămână. Ionuţ este ajutat de mamă , dar în ultimul timp a refuzat să mai scrie la ore și să comunice cu profesorii și colegii. În schimb, deoarece a crescut, o ajută foarte mult la treburile din gospodăriei pe mama sa, muncind și prin vecini pentru bani de buzunar.

Abordarea cazului

A. Prezentarea cazului – situaţia actuală: Criză de identitate și de sănătate.

Manifestarea repetată a dorinţei de a-şi părăsi liceul, prietenii din copilărie, pentru a se transfera la un alt liceu din altă localitate.

B. Procurarea şi sistematizarea informaţiilor.

Analiza activităţii şcolare.

Randament şcolar minim;

Lipsă frecventă de la ore;

Dezinteres pentru majoritatea disciplinelor şcolare.

Probleme medicale

Mama a avut probleme pe parcursul sarcinii. Copilul s-a născut la termen şi i s-au făcut toate vaccinările necesare. Ionuţ a fost diagnosticat cu microcefalie, intelect liminar şi imaturitate psihoafectivă, la vârsta de 7 ani, când ar fi trebuit să meargă la şcoală. Din acest motiv intrarea la şcoală a fost amânată cu 2 ani. În clasa I , Ionuţ nu s-a putut adapta, nu își cerea voie la toaletă când era cazul, plângea şi încerca să plece acasă. A fost lăsat repetent în gimnaziu. Am încercat să desfăşor cu el activităţi care să îl atragă spre şcoală şi care să nu-l facă să se simtă obligat. Am discutat cu mama lui despre tratamentele pe care le-a făcut şi am îndrumat-o spre un centru de expertiză, lucru pe care l-a refuzat pentru foarte mult timp, deoarece ea spera că Ionuţ îşi va reveni. Văzând că refuză i-am oferit informaţii despre modalităţi de tratament alternative: masaj şi tratamente homeopatice. Spre surprinderea mea, a fost receptivă şi se pare că unele dintre acele tratamente au dat rezultate, deoarece Ionuţ a început să vorbească cu mine, să scrie, uneori singur, etc. Dar după doi

ani starea s-a înrăutăţit din nou. Băiatul s-a închis în el şi a refuzat să mai facă vreo activitate. Atunci mama a devenit conştientă de faptul că trebuie să facă expertiza medicală şi de orientare şcolară.

Ionuţ are: - tipul de deficienţă: handicap psihic; gradul de deficienţă-uşor, deficienţă mintală I (IQ = 65) şi a fost orientat spre învăţământ de masă cu adaptare curriculară, în fiecare an şcolar, urmând să se facă o nouă evaluare. Copilul a beneficiat de alocaţie dublă şi a trebuit să meargă regulat pentru efectuarea controlului medical.

Relaţii sociale.

Evitat iniţial de colegi, acum este acceptat şi integrat pe cât se poate în jocurile lor. Totuşi, preferă să stea singur, uitându-se prin cărţile din bibliotecă, sau pe panourile din clasă şi de pe hol. Acceptă să fie ajutat de colegi în activitate , dar nu manifestă nici un interes pentru ea. Singurele activităţi care îl mai stimulează sunt jocurile motrice, cele muzicale şi experimentele.

OBIECTIVE

-Abordarea diferenţiată, dusă până la individualizare, folosirea de exerciţii, probleme, sarcini, material intuitiv diferenţiat, individualizat şi a fişelor de lucru individuale;

-Dezvoltarea, trezirea şi consolidarea spiritului de observaţie şi a interesului cognitiv .

-Colaborarea cu familia

-Copilul are nevoie de o îngrijire şi o supraveghere mai atentă din partea părinţilor;

-Este necesar ca părinţii să manifeste o atitudine pozitivă faţă de şcoală, să-l aprecieze şi să-l încurajeze pentru a învăţa;

-Se impune o organizare mai judicioasă a timpului petrecut de elev acasă, în care să nu mai predomine activităţile gospodăreşti, ci să existe un raport optim între timpul de muncă, timpul de învăţare şi cel pentru joc.

-Creşterea respectului faţă de sine.

Configurarea situaţiei

În urma discuţiilor îndelungi şi repetate cu elevul şi cu mama acestuia, atât separat, cât şi împreună, am constatat că elevul, la un moment dat îşi dorea să îmbunătăţească din nou relaţiile cu mama sa. De asemenea, acesta ar fi dorit să se reîntoarcă între colegii săi, urmând ca, în semestrul al II lea, cu ajutorul,acestora, să-şi remedieze problemele şcolare create pe parcursul semestrului I.

PLAN DE ACŢIUNE

- Abordarea diferenţiată, dusă până la individualizare, folosirea de exerciţii, probleme, sarcini, material intuitiv diferenţiat, individualizat şi a fişelor de lucru individuale;
  - semnalizarea, prin răspunsuri adecvate, a înţelegerii mesajului interlocutorului;
  - utilizarea modalităţilor alternative de răspuns la întrebări ;
  - identificarea asemănărilor şi deosebirilor între el şi ceilalţi (colegi, profesori, părinţi etc);
  - formularea corectă de enunţuri verbale adecvate unor situaţii;
  - formularea de opinii personale referitoare la diferite situaţii;
  - dezvoltarea vocabularului;
  - valorificarea achiziţiilor din vocabular în comunicarea cotidiană;
  - manifestarea de interes şi cooperare în comunicarea cu alţii;
  - utilizarea unor variate moduri de exprimare (verbal, nonverbal, muzical, plastic);
- Dezvoltarea, trezirea şi consolidarea spiritului de observaţie şi a interesului cognitiv prin :

- asigurarea contactului cât mai frecvent al elevului deficient cu mediul înconjurător (natural şi social) şi dirijarea observaţiei către lucruri şi fenomene interesante ;
- imprimarea unui caracter atractiv, interesant tuturor activităţilor şi corelarea acestora cu preocupările, interesele elevului ;
- implicarea elevului în sarcini de observare a fenomenelor din jur, ex. schimbarea vremii, a naturii şi consemnarea acestora în „calendarul vremii”;
- folosirea pe scară largă a mijloacelor audio-vizuale, a filmului de animaţie;

➢ Utilizarea artterapiei şi meloterapiei, în scopul satisfacerii principiilor educaţiei estetice.

- Convingerea părinţilor că este bine ca Ionuţ să urmeze astfel de cursuri alături de alţi copii cu astfel de probleme.

➢ Colaborarea cu familia

- Sensibilizarea părinţilor faţă de problematica şi nevoile copilului.
- Îmbunătăţirea colaborării dintre părinţi şi şcoală -cadrul didactic.
- crearea unui caiet prin intermediul căruia părinţii să fie informaţi săptămânal de activitatea şi rezultatele elevului la şcoală, în care să noteze aspecte semnificative ale activităţilor desfăşurate de copil acasă.
- întocmirea împreună cu părinţii şi elevul a unui „orar” pentru acasă.
- Convingerea părinţilor de necesitatea continuării şcolii într-un centru special, aşa cum a recomandat şi medicul;

➢ Creşterea respectului faţă de sine

- trasarea unor responsabilităţi în cadrul colectivului (responsabil cu serviciul pe clasă)
- jocul de rol
- părinţii să acorde mai mult timp comunicării cu Ionuţ şi invers;
- consiliere educaţională;

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ – EDUCAȚIA VIITORULUI

Prof.înv.primar:Stoica Ramona-Lenuța
Școala Gimnazială nr.1 Ghergheşti
Comuna Ghergheşti- județul Vaslui

Educația pentru toți:

În concordanță cu Convenția pentru Drepturile Copilului și recurgând la principiul nondiscriminării, drepturile copiilor trebuie respectate indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie, indiferent de originea lor națională, etnică sau socială, de situația lor materială.

Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu toți- care constituie un deziderat și o realitate care câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decizivă în realizarea obiectivelor educației pentru toți. Acestea au o influență determinantă asupra formării inteligenței, a personalității și a comportamentelor sociale. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă.

Dimensiuni ale învățământului integrat:

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații care se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare, care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme.

Educația incluzivă urmărește o modalitate instituționalizată de școlarizare a copiilor cu dizabilități, dar și a altor copii cu cerințe educative speciale în școli și clase obișnuite.

Învățământul integrat pentru copiii cu probleme are mai multe dimensiuni:

Dimensiunea culturală - se referă la măsura în care filosofia educației incluzive este împărtășită de toate cadrele didactice din școală și în care ea poate fi observată de toți membrii comunității școlare și de toți cei care intră în școală. Crearea unei culturi a școlii trebuie să devină un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și de dezvoltare a deprinderilor. O astfel de filosofie va putea sta apoi la baza elaborării unor strategii și a luării unor decizii curente privind practica.

Dimensiunea strategică - se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării școlare, astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile școlare și să nu fie privită ca o adăugire exterioară, distinctă de toate celelalte. Conceptul de educație incluzivă trebuie să se reflecte în toate documentele de planificare școlară.

Dimensiunea practică - se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasă atât a culturii cât și a politicilor incluzive ale școlii.

Metodele de predare – învățare - evaluare trebuie să încurajeze participarea fiecărui elev la activitățile desfășurate în cadrul orelor de curs.

Despre școala incluzivă:

Școala incluzivă presupune, în primul rând, recunoașterea dreptului fiecărui copil la educație, și apoi înțelegerea diferențelor de adaptare și învățare,specifice fiecărui copil în parte, ca fiind naturale.

Cadrele didactice implicate în educația incluzivă pun accentul pe dezvoltarea de activități care presupun lucrul în echipă și cooperarea, respectarea identității culturale a fiecărui copil în parte, monitorizarea constantă a eficacității activităților de predare – învățare - evaluare la nivelul fiecărui copil. În același timp, programele de sprijin și remediere

școlară, utilizarea posibilităților oferite de curriculum-ul la decizia școlii și implicarea părinților în diverse activități extracurriculare organizate la nivelul unității de învățământ reprezintă tot atâția pași către succesul școlar al fiecărui copil.

Desigur, procesul de transformare a școlii tradiționale într-una incluzivă cere timp și tehnici noi de abordare din partea fiecărui profesor. Obiectivele educației incluzive vizează combaterea neparticipării școlare, ca si a abandonului și eșecului școlar, prin demersuri care depășesc barierele impuse de dificultățile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confruntă copiii. În același timp, educația incluzivă vizează asigurarea unor condiții optime de învățare care să ofere tuturor șansa unui start egal în viață din punct de vedere educațional.

Principiul egalității de șanse reprezintă conceptul de bază al școlii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferențelor de valorizare bazate pe criterii subiective, de ordin etnic sau social. Incluziunea la nivel școlar se realizează prin respectarea și valorizarea diferențelor socio-culturale existente în rândul elevilor și prin promovarea bogăției și a diversității experienței educative care rezultă din aceste diferențe. Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă,flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare - evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale,contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

"O școală incluzivă este o școală deschisă către orice elev, o școală care primește orice elev, îl valorizează și îl face să se simtă acasă. Este, aș spune, școala ideală, unde toată lumea se duce cu plăcere și toți copiii sunt ajutați să-și atingă maximumul potențialului nativ. Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el".

Din păcate realitatea nu este întotdeauna la nivelul idealului. Există multe practici care generează disconfort în rândul elevilor, părinților și uneori chiar și al cadrelor didactice. Iar la nivelul școlilor s-au încetățenit o serie de practici care exclud anumite categorii de copii de la beneficiile educației. De exemplu, în școala românească s-a dezvoltat o adevărată tradiție care constă în a valoriza doar copiii cu rezultate deosebite la învățătura.Mai mult, școala românească și-a ridicat ștacheta foarte sus - ceea ce nu este deloc rău, problema e că nu-i sprijină pe copii să atingă această ștachetă.Desigur, există și școli unde lucrurile nu se întâmplă astfel, dar de cele mai multe ori, sprijinul oferit copiilor nu este pe măsura nevoilor acestora. Cu alte cuvinte, politica școlii românești este oarecum ,,Aceasta e stacheta,sari!". Dar ce face școala pentru a-l ajuta pe elev să sară? Ce facem pentru cei care au dificultăți în a atinge ștacheta?Tendința de a ignora copilul care are un ritm de învățare mai lent e un fenomen foarte răspândit, și nu se tine cont ca acel copil nu are neapărat un nivel scăzut de inteligență, ci pur și simplu un alt ritm de învățare. Copiii care provin, de exemplu, din învățământul special și au fost integrați în școlile de masă trebuie să facă față acelorași standarde ca și ceilalți copii, și astfel se confruntă cu fenomene de excludere sau de ignorare.

Se predă la nivelul copiilor excepționali, al olimpicilor, restul nu mai interesează.

Din păcate, există și excluderi bazate pe criterii etnice, nu multe, dar cu atât mai flagrante. Desigur, sunt și școli în care situația este echilibrată, dar fenomenul e deosebit de răspândit.

Cu cât școala este mai departe de idealul scolii incluzive, cu atât mai mare este nevoia de intervenție. E vorba despre comunități în care apar probleme lingvistice,în sensul în care elevii vorbesc acasă alta limbă decât româna, fapt valabil pentru toate minoritățile. Însă cei care au nevoie urgent de sprijin sunt membrii minorității rome, pentru că, dacă celelalte minorități au învățământ în limba maternă, romii au o singură școală în toată țara unde se face predare în limba romani. În rest,ei se adaptează învățământului în limba româna, cu toate că ei sunt foarte doritori să facă acest lucru, însă un copil care nu înțelege limba în care i se predă nu poate performa la școală. Acest tip de comunitate trebuie sprijinită.

În altă ordine de idei, participarea la învățământul preșcolar este o precondiție a succesului școlar, iar copiii care nu participă nici măcar la grupa pregătitoare încep școala cu un handicap evident, cu atât mai mult cu cât acești copii nu pot beneficia acasă de sprijinul părinților - este cazul comunităților sărace de romi, unde părinții au un grad de educație foarte scăzut. Din această cauză decalajul existent la început se accentuează pe parcurs, iar trecerea în clasa a cincea devine un moment foarte dificil, în care începe să se manifeste abandonul școlar.

O școală incluzivă este utilă tuturor:

Ideea de incluzivitate ar trebui să se manifeste în toate școlile, peste tot există copii care sunt ,,puși la colț" de colegi și de profesori pentru că nu reușesc să performeze, fără ca școala să le ofere acestor copii sprijin diferențiat. În toate școlile există cadre didactice care nu acceptă că părinții au un cuvânt de spus în școală, ceea ce este complet fals, părinții trebuie consultați și priviți ca parteneri ai școlii. Desigur, în comunitățile sărace beneficiile școlii incluzive sunt evidente, poate că este prima oara când cineva chiar încearcă să identifice și să rezolve câteva din problemele acestor comunități. Oferta școlii de a sprijini copilul prin programe-suport, prin ore suplimentare și prin activități extracurriculare, dar și prin programe de tip Ș*ansa a doua*, care nu se adresează doar copiilor, ci și tinerilor și adulților, toate acestea reprezintă pasul decisiv către eradicarea abandonului școlar și oferirea unei educații de calitate pentru toți copiii .

Școala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educație de calitate prin:

- ameliorarea ș flexibilizarea curriculum-ului;
- utilizarea unor metodologii de predare – învățare - evaluare centrate pe elev;
- implicarea comunității în viața școlară;
- formarea cadrelor didactice din perspectiva valorilor educației incluzive;
- oferirea de servicii educationale conform principiului ,,resursaurmeaza copilul";
- programe de tip "A doua șansă" dedicate persoanelor care au abandonat școala sau nu au frecventat niciodată învățământul obligatoriu;
- îmbunătățirea atitudinilor adulților și copiilor față de diversitatea culturală, umană și etnică dintr-o comunitate.

Concluzie:

Realizarea educației incluzive presupune din partea cadrului didactic schimbarea de atitudini , schimbarea relațiilor cu elevii , părinții , celelalte cadre didactice, cu comunitatea , dar și schimbarea modului de abordare a demersului didactic.

Bibliografie:

1.Ionescu , A.,S- Ghid pentru formarea cadrlor didactice. Proiect Phare 2004, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2007;

2. Petrescu, P.,Pop, V.- Trandisciplinaritatea, o nouă abordare a situațiilor de învățare. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect Phare 2004, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2007.

ADAPTARE CURRICULRA – PRESCOLAR CU C.E.S.

Prof. înv. preșcolar Dume Gabriela

ARGUMENT: În urma evaluării inițiale, s-a constatat că, preșcolarul atinge nivelul competențelor specifice grupei mari (repetă anul acesta grupa mare) corespunzătoare domeniilor: DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ŞI A PREMISELOR CITIRII ŞI SCRIERII, DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ŞI CUNOAŞTEREA LUMII , adaptându-se pentru aceste domenii, doar strategiile didactice , în concordanță cu diagnosticul medical principal-TSA, cu nivelul lui de dezvoltare și înțelegere (prompt fizic, verbal sau gestual pentru imitarea comportamentelor motrice, utilizarea unui limbaj simplu accesibil nivelului lui de înţelegere; sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile, cu grad de dificultate mai scăzut, așezarea strategică, timp suplimentar de lucru, pauze frecvente, material didactic adaptat și asezat strategic pentru a-l putea observa, material didactic concret, activitățile susținute de suport imagistic, recompense (aprobare verbală, valorizare, aprobare nonverbală: zâmbet, aplauze).

Preșcolarul prezintă dificultăți pe palierul comportamental și emoţional(a schimbat sala de grupă, cadrele didactice, colegii, ceea ce a dus la probleme de adaptare) având dificultăţi de interrelaționare, de exprimare și gestionare a emoțiilor, manifestând frecvent crize de afect, tulburarea din cadrul comportamentului fiind asociată cu distres la nivelul individului sau a celorlalți din contextul său social imediat (familie, colegi de grupă) și are impact negativ asupra funcționării sociale și educaționale, fiind necesară o adaptare a curriculumului pe competențele specifice grupei mijlocii, pe domeniile:CAPACITĂȚI ŞI ATITUDINI FAȚĂ DE ÎNVĂŢARE, DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂŢII ŞI IGIENEI PERSONALE, respectiv domeniul DEZVOLTAREA SOCIO-EMOŢIONALĂ.

1.Relații sociale:

- prezintă crize de afect, note de temperament coleric, încapătânare, atitudine opozitionista, negativista, toleranta scazuta la frustrare,fixații, comportament hiperactiv, nesupus, necooperant în timpul activitătii și miscări stereotipe;
- adesea sfidează sau refuză în mod activ să se conformeze cererilor sau regulilor figurilor de autoritate;
- relațiile cu colegii de grupă sunt afectate din cauza comportamentului disruptiv/ crizelor de afect;
- tulburarea din cadrul comportamentului este asociată cu distres la nivelul individului sau a celorlalți din contextul său social imediat (familie, colegi de grupă) și are impact negativ asupra funcționării sociale și educaționale

2.Autonomie personală:

- autonomia personală și deprinderile de autoservire sunt în curs de consolidare (necesită ușoară supraveghere în activitățile îmbrăcat/dezbrăcat, la folosirea toaletei, masă,spălarea mâinilor);

3. Limbaj:

- limbaj receptiv dezvoltat corespunzător vârstei: răspunde la comenzi simple, imită acțiuni;
- limbaj expresiv- limbajul este caracterizat de abilități conversaționale bune, vocabularul este dezvoltat corespunzător cu vârsta cronologică, exprimarease realizează în general în propoziții dezvoltate, citește cursiv, cunoaste literele alfabetului român;

4.Psihomotricitate:

- schema corporală este consolidată (recunoaște și denumește segmentele corporale importante la propria persoană și la alte persoane);
- activitatea motorie fină se află în curs de dezvoltare, utilizarea instrumentelor de scris este relativ bună, cu o reprezentare grafică satisfăcătoare, prezintă act volițional redus pentru aceste activități.
- motricitatea grosieră-activitatea motorie primară se exprimă prin forță musculară slabă, usoare dificultăți de echilibru, probleme ușoare de coordonare oculo-manuală și bimanuală;
- prezintă ușoare tulburări de organizare și structurare spaţio- temporală, operează cu conceptele de spațiu și timp, cu atributele și pozițiile spațiale, cu ajutor,

5. Cognitiv:

- gândirea este la nivel preoperațional- IQ-49, comprehensiunea este satisfacătoare- înţelege sarcini simple și colaborează cu adultul in activitățile 1:1
- atenția- este fluctuantă,este îndreptată în special către obiecte/jucării, prezintă deficit de contact de stabilizare, fiind distras ușor de stimuli nesemnificativi; capacitate slabă de efort, în general;
- motivatia pentru învatare este medie, în funcție de interes, reactivată la recompense și aprecieri, predomină motivația extrinsecă;
- structurile perceptiv-motrice sunt consolidate: recunoaște culorile, formele geometrice, discriminează mărimile;
- numerația este consolidată: numără până la 10 pe degetele proprii sau diferite obiecte;
- combină forme geometrice pentru a realiza alte forme geometrice (două triunghiuri pentru a realiza un pătrat, un dreptunghi).
- recunoaște cifrele în concentrul 1-10; realizează asocieri cifră-cantitate și invers;
- sortează/ formează categorii de obiecte, după criterii date, cu ajutor minimal;
- recunoaște/denumește obiecte uzuale , animale, legume, fructe, mijloace de transport, meserii, etc;
- cunoaște literele alfabetului român, citește cursiv cuvinte/ propoziții;
- numește anotimpurile în succesiune (iarnă, primăvară, vară, toamnă) și realizează asocieri cu ajutor;
- cunoaște și folosește corect zilele săptămânii în succesiune, știe lunile anului.

STRATEGII ADAPTATE COPILULUI CU CES:

- ✓ conversația, explicația,demonstrația, exercițiul ,observarea, problematizarea, joc de mișcare, joc didactic;
- ✓ imitația prin tutelare cu ajutorul unui coleg sau adult,
- ✓ promptare fizică, verbală și gestuală;
- ✓ activități de cooperare-includerea în grup;
- ✓ acordarea atenției spre așteptarea unui răspuns din partea copilului și participării spontane la activități alături de ceilalți copii, și mai puțin numărului de activități pe care acesta le desfășoară.
- ✓ utilizarea unui limbaj simplu accesibil nivelului lui de înţelegere;
- ✓ sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile, grad de dicultate scăzut.
- ✓ recompense (aprobare verbală, valorizare, apreciere a ceva; aprobare nonverbală (zâmbet, râs, aplauze);

- ✓ contact fizic (atingere pe umăr, strângerea mâinii, sărut, îmbrăţişare etc);
- ✓ acordarea accesului la activităţi preferate/obiecte, jucării etc. cu scopul de a încuraja efortul;
- ✓ întărirea pozitivă (aprobarea, lauda etc.),
- ✓ așezarea strategică, timp suplimentar de lucru, pauze frecvente,
- ✓ material didactic adaptat și asezat strategic pentru a-l putea observa,
- ✓ material didactic concret, activitățile susținute de suport imagistic.
- ✓ fise de lucru/de evaluare adaptate în funcție de nivelul de dezvoltare, observarea comportamentului în diverse contexte pentru aidentifica/evalua comportamente spontane.

Studiu de caz – Eficiența unor tehnici utilizate în diminuarea tulburărilor comportamentale

Prof. Mihăilă Ileana-Ancuța
Școala Gimnazială CORESI-Târgoviște

Caracterizarea individului cu tulburări

Minorul V. R. este elev în clasa a III-a, Şcoala Gimnazială “Coresi” Târgoviște. Elevul a intrat în colectivul școlii începând cu clasa a II-a .

Elevul V. **R.**este un băiat bine dezvoltat, foarte bine îngrijit de familia care se preocupă de activitatea lui școlară.

Identificarea tulburării şi manifestări comportamentale asociate (scurtă descriere)

Minorul V R.nu a frecventat grădinița, a fost înscris la clasa pregătitoare la o altă școală din oraș și începând cu clasa a II-a, în sem al II-lea a fost transferat la clasa coordonată de mine. Are rezultatele foarte slabe la învăţătură şi prezintă dificultăți de învățare, slabă putere de concentrare și de atenție.

Cauzele tulburărilor comportamentale

-elevul nu comunică cu ceilalți colegi;
-este uneori violent fizic, deseori perturbă orele;
-prezintă dificultăți de învățare, fiind la nivel de clasa I, fiind diagnosticat cu deficit de atenție şi tulburare hiperkinestezică;
-colegii sunt adesea ostili, respingători.

Minorul V.R. prezintă, în diverse situaţii, manifestări de violență fizică și verbală , pe fondul tulburărilor de comportament și al frustrărilor accumulate la clasă,observându-se dezechilibrul emoțional- afectiv al minorului și implicit, comportamentul necorespunzător:

-nu respectă regulile/normele clasei;
-folosește adeseori un limbaj neadecvat auzit la cei din jurul său şi devine irascibil, agresiv pentru a-și intimida opozanții;
-nu este atent la ce i se spune;
-este hiperkinetic, se poate concentra pe o perioadă de câteva minute.

Consecințe ale comportamentului

Manifestarea constă într-un un complex de evenimente neașteptate, dar şi neplanificate, generatoare de periculozitate pentru sănătatea mentală şi psihică, pentru dezvoltarea şcolară şi socială a minorului :

-elevul are carențe în comportament ;
-agresivitate verbală și uneori fizică.

Modalități de intervenție specifice (tehnici, instrumente, metode)

Am contactat familia elevului V.R. ,având o strânsă colaborare cu aceasta.

Am organizat activități în care am încercat să îl determinăm pe elevul problemă să fie conștient de propriul comportament. Am desfășurat diverse jocuri de atenție , în care a executat diferite mișcări de pe loc și din deplasare , încercând să îi captez atenția . Pentru fiecare comportament adecvat în timpul activităților sportive l-am recompensat cu o minge de baschet (doar a lui, personală, pe care am scris numele lui) .

L-am implicat de asemenea în organizarea unui grup de lucru , în care putea sa aleagă ce parteneri de grup sau de echipă dorea el. Aceste sarcini au făcut să i se micşoreze deficitul de atenţie și să se comporte frumos cu colegii lui.

Elevul a fost o perioadă monitorizat, prin observarea acestuia atât în timpul activităților cât și în timpul pauzelor. Pe parcursul monitorizării au fost notate toate reacțiile pozitive și negative ale băiatului în timpul activităților și în timpul pauzelor. Dacă la început mai apăreau momente în care V.R. adresa injurii unor colegi și era violent după o perioada comportamentul lui s-a schimbat.

CONCLUZII

În urma intervenției, am constatat că elevul V.R . și-a schimbat comportamentul în timpul activităților şcolare. Acum, copilul colaboreaza cu ceilalți colegi, comunică mai mult și rezolvă sarcini simple alături de ei.

Program de interventie copil CES – studiu de caz

Oproiu Claudia
Liceul Tehnologic Sf. Antim Ivireanu
Ţălnar Adriana
Liceul Tehnologic Sf. Antim Ivireanu

Eleva a fost diagnosticată cu autism, medicii excluzând posibilitatea de a avea hipoacuzie. Ulterior, fost încadrată în gradul de HANDICAP MEDIU , tipul de deficiență AUDITIV, conform raportului de evaluare complexă şi a fost reorientată spre învăţământ obişnuit, cu servicii de sprijin.

Rezultatele şcolare obţinute până la această dată au fost foarte slabe. În vederea stabilirii obiectivelor educaţionale, pe baza cărora să se întocmească PIP s-au evaluat dificultăţile pe care le avea la începutul anului şcolar, astfel:

1. în domeniul socializării: stabilirea unor punţi afective de legătură intre ea şi colegi.
2. în domeniul achiziţiilor şcolare: unele probleme de disgrafie , pronunţie defectuoasă, probleme de comunicare, incapacitatea de a alcătui un text logic.

Pentru prima etapă a Programului de interventie personalizat s-au stabilit obiectivele programului:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevei;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea abilităţii de comunicare.

Socializare Obiective educaţionale (și cine contribuie la realizarea lor)

1. Să stabilească relaţii de prietenie şi colegialitate cu colegii de clasă, să participe la activităţi în grup (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)
2. Să comunice deschis cu persoanele cu care relaţionează (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)

Achiziţii şcolare Obiective educaţionale (și cine contribuie la realizarea lor)

1. Să scrie corect şi într-un ritm mai rapid propoziţii şi texte după dictare, să înveţe să folosească semnele de punctuaţie (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)
2. Să citească cursiv şi cu intonaţie texte , să alcătuiască rezumatul acestora (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)
3. Să compună texte scurte cu ajutorul unor cuvinte de sprijin (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)
4. Să comunice liber pe teme diverse (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)
5. Să înţeleagă şi să utilizeze corect semnificaţiile structurilor gramaticale (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)
6. Să rezolve corect probleme simple şi compuse pe baza planului de rezolvare al acestora (cu material intuitiv) (învăţătoarea, profesoara de sprijin)

Eleva va fi antrenată în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale; În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări); De două ori pe săptămână, suplimentar orelor de curs învăţătoarea împreună cu profesoara de sprijin vor lucra cu eleva în scopul atingerii obiectivelor propuse. Astfel se vor aplica : dictări, transcrieri, copieri, exerciţii diverse de scriere, exerciţii de citire şi povestire de texte scurte, jocuri de rol etc. Pentru partea de matematică,

problemele simple şi compuse ce se vor rezolva vor avea suport intuitiv, pentru a se uşura înţelegerea acestora.
I se va explica, ori de câte ori este nevoie, ce are de făcut. Se va avea permanent în vedere sporirea motivaţiei acesteia pentru învăţare prin încurajări şi laude. În ceea ce priveşte socializarea se vor aplica metode ca : joc de rol, metode de autocunoaştere şi intercunoaştere, dezbateri astfel încât să eleva să înţeleagă care sunt „secretele” unei bune relaţionări cu cei din jur şi că în mare parte de el depinde comportamentul colegilor în ceea ce îl priveşte. Lacunele elevei sunt mai numeroase, însă se urmăreşte asigurarea unei baze instrumentale care influenţează fundamental evoluţia ulterioară a acesteia.

Bibliografie:

www.edict.ro
www.abcdidactic.net

DEMERSUL DIDACTIC – SINCRON ȘI ASINCRON ÎN PREDAREA ONLINE

Bejenaru Manuela - Simona – profesor înv. primar
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

Societatea contemporană este definită de un proces de modernizare accentuat, manifestat prin predilecția tendințelor de digitalizare și prin inovații tehnologice, astfel impunându-se o restructurare a tuturor domeniilor de activitate. Una dintre componentele esențiale ale societății este educația care pune accentul pe formarea și dezvoltarea intelectuală, morală și fizică a individului printr-un set de metode și mijloace aplicate sistematic, într-un cadru organizat. Eficiența demersului didactic constă în îmbinarea armonioasă a metodelor clasice cu cele moderne, atent selectate de cadrul didactic în funcție de particularitățile clasei de elevi.

Școala românească este supusă unor provocări tot mai mari, precum cea generată de contextul predării online, impunându-se o regândire rapidă a întregului proces didactic. Astfel, metodele tradiționale de predare-evaluare au fost înlocuite tot mai mult cu cele moderne care au facilitat accesul elevilor la informație. Pentru a-i pregăti pe elevi pentru provocările de zi cu zi, se impune adaptarea la noile tehnologii prin dezvoltarea creativității, a spiritului inovator și competițional.

Învățământul tradițional, fundamentat pe un model pasiv de predare, se sprijină pe metode precum conversația, demonstrația, expunerea, explicația sau exercițiul în care accentul se pune pe transmiterea și asimilarea cunoștințelor, pe activitatea individuală a elevilor. Didactica modernă propune, însă, depășirea vechiului model prin dinamizarea clasei, prin renunțarea profesorului la rolul de transmițător și asumarea celui de facilitator al procesului de învățare, prin schimbarea percepției asupra relației profesor-elev. Dialogul trebuie să se bazeze pe comunicare, pe schimburi de păreri, cu menirea de a antrena gândirea elevilor, iar nu de a le testa capacitatea de memorare. Expunerile și explicațiile profesorului pot depăși cadrul rigid al unor simple transmiteri de informații ce ar lărgi distanțarea de elevi prin crearea unor conexiuni cu domenii ale științei și tehnologiei sau prin formularea unor întrebări problematizante care să transforme monologul în dialog.

Profesorului îi revine rolul de a ghida elevul în descoperirea de noi adevăruri prin antrenarea în discuții moderne, menite a încuraja exprimarea propriilor opinii.

Pentru a satisface deziderateleor societății moderne, învățământul trebuie să se adapteze și să-și completeze instrumentele utilizate în procesul didactic cu mijloace moderne. De aceea, în reforma învățământului se pot viza câteva direcții pe care să se înscrie modernizarea strategiilor didactice: selectarea acestora în concordanță cu obiectivele propuse, transformarea elevului într-un partener prin consultarea sa în alegerea unei metode și mai ales încurajarea interacțiunilor în colectiv. Înlocuirea activității individuale cu cea în grup sau în echipă este esențială pentru interacțiunea elevilor, facilitând dezvoltarea cognitivă și socială a acestora, creativitatea, imaginația, spiritul analitic și de cooperare, formându-i spre cunoaștere și descoperire. De pildă, *metoda bulgărelui de zăpadă* permite atât activitatea individuală a elevilor care, într-un interval scurt de timp, caută soluții posibile, cât și relaționarea cu ceilalți colegi pentru analizarea soluțiilor găsite. Brainstormingul este o metodă interactivă care antrenează întreaga clasă în emiterea a cât mai multe idei noi pornind de la o întrebare deschisă, problematizantă. Creativitatea individuală și de grup, spiritul de cooperare și cel competițional sunt stimulate prin multe alte metode: *Starburst* (*Explozia stelară*), *Problematizarea*, *Tehnica acvariului* (*Fishbowl*) sau *Mozaicul*.

În profilul profesorului ideal trebuie să coexiste pregătirea de specialitate și cea psihopedagogică. Aceste două elemente asigură realizarea unui învățământ de calitate prin capacitatea de a selecta instrumentele adecvate contextului educațional, particularităților de vârstă și de asimilare ale elevilor. Totodată, profesorul trebuie să fie într-un permanent contact cu cerințele moderne prin participarea la conferințe, simpozioane, webinare sau cursuri de perfecționare. În procesul de predare, de asimilare, de fixare și de evaluare a cunoștințelor, acesta trebuie să uzeze de o paletă largă de metode și procedee, atât tradiționale, cât și moderne. Între metodele tradiționale și cele moderne există o interdependență: cele dintâi facilitează transmiterea unui bagaj de cunoștințe necesare formării abilităților individuale, celelalte îi oferă elevului cadrul de afirmare necesar prin canalizarea energiilor acestuia în direcția sporirii curiozității, atenției, creativității și documentării.

Nu se poate afirma faptul că doar folosirea anumitor metode considerate active asigură succesul activității desfășurate. Chiar și metodele tradiționale pot deveni active prin tactul pedagogic al profesorului care trebuie să fie permanent preocupat de lărgirea orizontului de cunoaștere al elevului. De personalitatea și creativitatea profesorului depinde întregul proces de selectare și aplicare a strategiilor didactice.

”Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale,[…] sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate” (Logo-ul Anului European 2009). Creativitatea utilizează în mod inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Componenta principală a creativității este imaginația. Creația de valoare reală presupune o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit, ceva ce necesită voință și perseverență. Profesorul modern trebuie să aibă capacitatea de a-și educa elevii în direcția dezvoltării creativității acestora.

În activitatea de predare - învăţare profesorul trebuie să fie el însuși creativ, să dovedească flexibilitate intelectuală. Acest lucru va fi simţit de elevi şi le va stârni o atenţie sporită, le va determina o curiozitate. Un asemenea profesor va fi privit cu ochi admirativi de elevi.

Orientând activitatea elevilor, profesorul îi încurajează să descopere cunoştinţele, să rezolve probleme, dar şi să formuleze, ei înşişi, probleme. Învăţarea pe bază de probleme, învăţarea prin descoperire sau învăţarea prin descoperire dirijată reprezintă forme ale unei învăţări de tip euristic prin care profesorul stimulează creativitatea elevilor. Elevii sunt puşi în situaţia să privească o problemă din unghiuri de vedere diferite, să o interpreteze, să elaboreze o ipoteză explicativă pe care să o verifice, să caute independent o soluţie. Şcolarii trebuie îndrumaţi să manifeste toleranţă faţă de ideile noi, să acţioneze liber şi să utilizeze o critică de tip constructiv. Acest tip de învăţare nu numai că duce la formarea unui stil creativ de rezolvarea a situaţiilor - problemă, dar are efecte şi asupra formării personalităţii elevilor. Elevii se obişnuiesc să abordeze fără teamă problemele, să le analizeze şi să le rezolve. Sunt stimulaţi să devină curioşi şi deschişi, să îndeplinească cu plăcere sarcinile.

Instruirea orientată spre creativitate implică un set de condiţii favorabile, fiind hotărâtoare încurajarea copiilor să lucreze şi să gândească independent, să-şi elaboreze propriile proiecte.

Profesorului îi revine sarcina de a selecta metodele, moderne sau tradiționale, care vor fi folosite eficient în lecțiile de dobândire de noi cunoștințe și în lecțiile de evaluare a cunoștințelor și abilităților.

A fi azi profesor european presupune a promova strategii și metode de predare activă și de a dezvolta interesul elevilor pentru cunoaștere și înțelegere. Pentru aceasta este necesar să utilizăm toate mijloacele care ne stau la dispoziție: video, audio, calculator, internet, experiment real sau virtual.

Dintre modurile de organizare a procesului de învăţământ se remarcă organizarea pe clase şi lecţii. Lecţia reprezintă o formă de organizare a activităţii comune a profesorului cu elevii unei clase în vederea realizării unor obiective

instructiv - educative, determinate. Lecţia reprezintă o modalitate eficace de învăţare, asigură însuşirea temeinică a conţinuturilor instruirii, formarea priceperilor şi deprinderilor şi este o componentă funcţională, structurală şi operaţională a unei unităţi de învăţare.

O dată cu trecerea timpului, lecţia – lectură a devenit lecţia – expunere, lecţia – intuiţie, lecţia – aplicaţie, lecţia – experiment, lecţia – elaborare, lecţia – creaţie etc. Astăzi lecţia poate fi definită ca cea mai potrivită formă de organizare a învăţării unei teme *„într-un cadru adecvat (sala de clasă sau cabinetul de limba română) într-o unitate de timp bine precizată, punând la contribuţie metode, procedee şi mijloace adecvate pentru obţinerea unor obiective speciale şi operaţionale bine formulate.”*[23]

În prezent, lecţiei tradiţionale i se găsesc numeroase neajunsuri pentru că, organizându-se în etape distincte, care se repetă de fiecare dată, ar conduce la rutină şi dezinteres şi ar da activităţii la clasă un caracter artificial, formal. Se reproşează, de asemenea, spaţiul prea mare acordat *expunerii* profesorului în dauna unui dialog autentic cu elevii, a unei conexiuni inverse, care se obişnuiesc să primească *pasiv* informaţiile şi să le *memoreze* fără să facă efortul de a *gândi critic*, fiind activate doar procesele cognitive de nivel inferior. Se consideră că nu toţi elevii sunt atenţi în dialogul *frontal*, fie pentru că nu pot răspunde, fie nu au avut timp suficient să formuleze răspunsul, fie dau dovadă de timiditate. Comunicarea autentică este prejudiciată de numărul mare de întrebări pe care profesorul le formulează şi care se succed rapid, fragmentând în exces gândirea elevilor. Toate aceste neajunsuri s-ar datora neimplicării elevilor în procesul propriei instruiri, *lipsei cooperării*, a interacţiunii participanţilor, a continuităţii activităţilor instructiv-educative.

În timp ce, lecţia modernă se fac remarcată prin caracterul ei solicitant, generat de introducerea unei motivaţii interioare suficiente şi de utilizarea unor metode activ – participative (dialogul, discuţiile în grup, învăţarea prin descoperire, problematizarea), păstrând totodată unele caracteristici ale celei tradiţionale. Rolul profesorului se schimbă în procesul predării interactive, el devine observator şi moderator în acelaşi timp, îi îndrumă pe elevi, stabileşte sarcini de lucru, organizează clasa, lucrează împreună cu elevii, dezbate probleme, corectează greşelile de exprimare şi de gândire, îi conduce pe elevi spre concluziile pe care, de fapt, le doreşte, dându-le însă libertate de mişcare şi afirmare, ascultându-le opiniile şi sugerându-le rezolvarea unor sarcini dificile.

Asistăm, fără îndoială, la transformarea clasei într-*o comunitate de învăţare*, la focalizarea demersului educativ asupra elevului, la schimbarea raportului între durata discursului profesorului şi participarea elevilor la dezbaterile ce au loc în timpul activităţii de învăţare.

Este necesară şi utilă, însă, diversificarea demersului didactic la orele de limba şi literatura română, cunoaşterea şi utilizarea unor noi posibilităţi de desfăşurare a lecţiilor, alternând modelul clasic, adaptat cerinţelor unui învăţământ formativ, cu variantele pe care le propun cercetările şi tendinţele din didactica limbilor, în special[24].

[23] Constantin Parfene, *Metodica studierii limbii române*, Editura Polirom, Colectia Collegium, 1999, p. 85.

[24] Alina Panfil, Limba şi literatura română în gimnaziu – structuri didactice deschise, Editura Paralela 45, 2003, p.29

Bibliografie:

- Baban, A., *Consiliere școlară*, Ed. Psinet, Cluj-Napoca, 2001
- Cosmovici, A., *Psihologie școlară*, Ed. Polirom, Iași, 1998
- Gage, J. și colab., *Educational Psychology*, Prentice Hall, New Jersey, 1992
- Jurcău, N., *Psihologie educaţională*, Editura U.T. Press, Cluj-Napoca, 2000
- Nicola, I., *Tratat de pedagogie şcolară*, EDP, Bucureşti, 1996
- Roco, M., *Creativitate şi inteligenţă emoţională*, Editura Polirom, Iaşi, 2001
- Radu, I., *Psihologie școlară*, Ed. Științifică, București, 1977

STRATEGII ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN PREDAREA-ÎNVĂŢAREA LIMBII ŞI LITERATURII ROMÂNE

Prof. Înv.primar Murgoci Daniela
C.N.” Şcoala Centrală”– București

Procesul educativ este unul foarte complex având importanţă în modelarea personalităţii umane, pentru ceea ce filosoful Constantin Noica numea: “devenirea întru fiinţă ” a omului.

Studierea limbii române în şcoală prezintă o importanţă covârşitoare pentru că li,mba română este limba oficială a statului naţional român, este expresia cea mai cuprinzătoare a poporului român. Limbba româna contribuie la cultivarea disponibilităţii de a colabora cu semenii, de a intreţine relaţii interumane eficiente pe diverse planuri de activitate.

Noi, profesorii de limba şi literatura româna, urmărim să formăm un univers activ şi atitudinal coerent elevilor

Prioritatea absoluta trebuie acordată metodelor activizate, în mod deosebit exercitiilor de tip analitic (de recunoaştere,de grupare, de motivare, de descriere, de diferenţiere) şi de tip sintetic (de modificare, de exemplificare, de construcţie şi de completare)

Trebuie evitat formalismul, altfel spus, studierea limbii nu trebuie să concentreze pe fapte isolate, ci pe baza faptelor vii, de vorbire autentică.

Procesul didactic al studierii limbii trebuie să fie la curent cu dinamismul cercetărilor psihopedagogice si didactice.

În ceea ce priveşte literatura, finalitatea principală a procesului de receptare a literaturii in şcoală rămâne aceea de a forma din elevi cititori de literatură, oameni cu deprinderea de a citi zilnic ceva interesant, capabil de a adopta o poziţie critică personală faţă de lecturile lor.

Metode de predare-invăţare specifice literaturii române:

- Exerciţii de încalzire (8-10 minute): se folosesc la începutul secvenţei didactice, înainte de lectura textului; direcţionează atenţia elevilor către text şi motiveaza elevii spre lectură;
- Brainstormingul- se poate face pe o tema care să aibă legătură cu tema textului studiat sau cu elemente cheie ale acestuia. Răspunsurile primite pot alcătuii un ciorchine de idei care să grupeze sintetic răspunsurile elevilor.

Ex: La ce vă gândiţi când auziţi cuvântul “fantastic”?

- Votaţi un citat: se propune o listă de citate sau o listă cu proverbe care să aibă legătură cu tema ce urmeaza a fii discutată; fiecare elev va alege şi vor fii argumentate alegerile facute.
- Discuţie de tip piramidă:

Se propune o listă de şase cugetări având legatură cu textul studiat.

1. elevii lucrează individual, fiecare elev alegând numai trei cugetări care îl reprezintă;
2. elevii lucrează in perechi; prin discuţii şi negocieri aleg numai două cugetări cu care sunt de comun acord
3. elevii lucrează in grupe de câte 5-6 şi aleg o singură cugetare, care întruneşte adeziunea majorităţii membrilor;
4. întreaga clasă votează, stabilindu-se o singură cugetare acceptată ca validă de majoritatea.

Votul va genera discuţii pro şi contra.

- Proiectul: metoda interactivă care constă într-o activitate mai amplă decât investigaţia. Poate fi individual sau de grup. Începe în clasă, se desfăşoară acasă şi se incheie in clasă.

- Lectura anticipativă: metoda folosită în orele narative ample când cu ajutorul elevilor, se poate rezuma prin povestirea orală o acţiune pentru a se trece la lectura unui fragment. Se lecturează primul fragment apoi se pun intrebări referitoare la cursul evenimentelor. Se formulează ipoteze care sunt notate şi apoi se citeşte fragmentul următor sau se rezumă de către elev confruntându-se cu ipotezele emise mai înainte. Se formulează noi întrebări şi se emit ipoteze până când textul e parcurs în totalitate.
- Cvintetul: o metodă creativă, prin care în cinci versuri se sintetizează un conţinut de idei. Se poate adăuga un desen. Primul vers e un cuvânt cheie referitor la discuţie, de obicei un substantiv. Al doilea vers e alcătuit din două cuvinte care descriu substantivul in discuţie, fiind adjective. Al treilea vers e alcatuit din trei cuvinte care exprimă o acţiune, fin, de regulă verbe la gerunziu. Al patrulea vers contine patru cuvinte şi exprimă sentimente faţă de subiect. Al cincelea vers este un cuvânt care sintetizează cele prezentate.
- Scaunul autorului: după ce elevii fac un exerciţiu de redactare liberă, sunt invitaţi să ia loc pe un scaun, care devine scaunul autorului. Ceilalţi elevi le vor pune întrebări în privinţa scrierii.
- Tehnica: Gândiţi/Lucraţi în perechi/Comunicaţi: elevii formează perechi apoi fiecare membru din echipe răspunde individual la anumite întrebări care suscită mai multe răspunsuri posibile; perechea ajunge la un răspuns comun care include ideile amândurora. Se vor rezuma conţinuturile răspunsurilor şi concluziile la care au ajuns partenerii, de comun acord.
- Termenii cheie iniţiali: stimulează elevii să-şi reactualizeze unele dintre cunostinţele anterioare care au o anumită legătură cu tema lecţiei. Se vor nota pe tablă 4-5 concepte din textul ce urmează a fi studiat. Elevii trebuie să stabilească, în perechi, legătura dintre termini. Această tehnică activă de invăţare are rolul de:
- -a focaliza atenţia şi interesul elevilor asupra unor termini cu rol esenţial în integrarea textului;
- -a-i determina pe elevi să anticipeze legătura posibilă dintre termenii daţi, solicitandu-le gândirea şi imaginaţia
- Predarea reciprocă elevii sunt puşi să joace rolul de profesori. Când elevii predau colegilor, ei îşi exersează şi işi dezvolta modul propriu de aranjare a strategiilor de predare. Predarea reciprocă se poate realiza în grupuri de 4 pana la 7 membri şi constă în următoarele:

-toţi participanţii au un exemplar cu acelaşi text; ei îşi distribuie sarcinile şi textul.

-toţi citesc textul iar unul dintre ei îl rezumă oral; acesta adresează celorlalţi o întrebare pe baza textului la care vor încerca să răspundă;

-elevul care “predă” clarifică unele lucruri colegilor, la solicitarea acestora sau din proprie iniţiativă;

-elevii vor prezice împreună care e conţinutul fragmentului următor iar rolul profesorului va fi luat de alt elev din grup.

Această postură de profesor în care se află elevii diminueaza distanţa profesor elev.

- Metoda cubului: strategie de predare utilizată pentru studierea unei teme din perspective diferite. Se realizează un cub ale cărui feţe sunt acoperite cu hârtie de culori diferite. Pe fiecare faţa a cubului se va scrie una dintre următoarele instrucţiuni: descrie, compară, asociază, aplică, argumentează pro sau contra. Elevii redactează răspunsurile cerute pe faţa de sus a cubului. Se poate continua cu celelalte feţe.
- Jurnalul cameleon: metoda folosită în lecţiile de comunicare orală, prin care elevul trebuie să prezinte acelaşi eveniment din perspective diferite (este trist, vesel, revoltat, mulţumit, etc.)

- Stabilirea succesiunii evenimntelor: după lectura unui text, profesorul poate pregăti coli pe care sunt scrise evenimentele. Le amestecă şi elevii trag o foaie. Ei trebuie să lipească pe tablă coala acolo unde corespunde momentului subiectului pe care profesorul îl scrie anterior.
- Care-i părerea ta? Doi elevi trec in faţa clasei şi discută pe o temă dată. Îşi pun întrebări unul altuia, pot da răspunsuri traznite şi pot pregăti astfel deschiderea unei lecţii.
- Diagrama Venn: se cere elevilor să facă o reprezentare grafică a două obiecte în ceea ce au asemanător şi diferit. Ei vor realiza partea comună şi vor evidenţia în spaţii diferite elementele diferite. De exemplu: Prin ce se aseamănă şi se deosebesc Prâslea şi zmeii?
- Dezbaterea: discuţie pe larg a unei probleme uneori controversate şi deschise (tipuri: discuţie în grup, discuţie seminar, masa rotundă, brainstormingul, discuţie liberă.)

Metode de predare-învăţare specifice limbii române

- Activitatea în grup: învaţarea prin cooperare; organizarea clasei presupune inducerea unei atmosfere de cooperare, de lucru si de disciplină. În interiorul grupului sarcinile vor fi distribuite: va exista un lider, un facilitator (cel care asigură ca fiecare să primească ajutor atunci când are nevoie), un controlor care verifică materialele înainte de distribuire, un căutator de dovezi, un furnizor, un raportor, şi o persoană care asigură respectarea timpului alocat.
- Jocul didactic e o activitate cognitivă care asigură o asimilare activă şi conştientă a noţiunilor, categoriilor si regulilor. Această metodă presupune construirea din timp a materialelor, învăţarea de către profesor a protocolului şi explicaţiilor, renunţarea uneori la anumite jocuri pentru a artificializa învăţarea. Tipurile de jocuri gramaticale:

  -fonetice

  -morfologice
- Analiza gramaticală: operaţie de identificare a unităţilor morfologice, sintatctice şi a relaţiilor de la nivelul acestora.
- Metoda exerciţiului: executarea conştientă şi repetată a unor operaţii cu scopul dobândirii unor deprinderi automatizate sau semiautomatizate.

BIBLIOGRAFIE

1. Ioan Nicola, Tratat de psihologie şcolara, Editura ARAMIS, Bucureşti, 2001
2. Ghid de evaluare, Limba şi literatura română, Editura ARAMIS, Bucureşti 2001
3. Ioan Jinga, Elena Istrate, Manual de pedagogie, Editura ALL, Bucureşti, 2001
4. Ioan Cerghit, Metode de învăţământ, E.D.P. Bucureşti, 1973

Dificultăți specifice integrării copiilor cu CES în învățământul de masă

Simion Alina-Elena
Colegiul Tehnologic „ Spiru Haret” Piatra Neamț

Instituția școlară este un univers de relații, inițiative și activități: formale-informale, directe, indirecte, activități care gravitează în jurul elevului. Aceste tipuri de relații sunt valorificate de către profesor în diferite situații educaționale. Promovarea fiecărui tip de relații presupune o metodică specifică, tact pedagogic, o serie de calități dezirabile pentru un profesor, care împreună vor da măsura vocației sale.

Elevul, în condițiile vieții școlare, nu trăiește izolat, ci într-un angrenaj social, viața să afectiva, activitatea intelectuale și nu mai puțin cea profesionala desfasurandu-se în interiorul și în interdependenta cu mediul socio-scolar înconjurător sau în condițiile date de acesta.

Se poate spune că personalul didactic auxiliar și cel didactic de predare, prin contactul direct cu elevii și familiile lor, este cel care înţelege cel mai bine toate transformările care s-au petrecut în structura familiei în ultimii ani (referitoare la ocupaţiile membrilor familiei, nivelul de trai al acestora, la nivelul valorilor, practicilor şi proiecţiilor lor de viaţă). Totodată cadrele didactice sunt martorele faptului că unii dintre elevi şi familiile lor sunt victimele marginalizării şi/sau discriminării din cauza statutului lor socio-economic sau al apartenenţei la un grup etnic minoritar, şansele lor de a reuşi în viaţa socială şi profesională depinzând în mare măsură şi de cât de multă voinţă şi interes există din partea comunităţii pentru a-i sprijini.

Cadrele didactice joacă un rol cheie în aceste situaţii, atunci când vorbim despre coeziune socială şi despre responsabilitatea civică de a dezvolta o reţea de comunicare ce ar putea conduce la implementarea unor reale acţiuni de sprijinire a elevilor şi familiilor lor.

Relaţiile dintre profesor şi clasă se polarizează, în general, în sentimente de simpatie, încredere reciprocă sau, dimpotrivă, de antipatie, neîncredere şi chiar ostilitate. Sunt şi cazuri când contactul spiritual dintre profesor şi elev nu trece de zona indiferenţei (clasa nu există pentru profesor şi nici profesorul pentru clasă). Iniţiativa trebuie să aparţină însă profesorului, care ţinând seama de legea esenţială a relaţiilor afective interumane potrivit căreia: „simpatia şi bunăvoinţa naşte simpatie şi bunăvoinţă, antipatia şi ostilitatea trezesc sentimente de aceiaşi calitate”, trebuie să conducă, să dirijeze aceste relaţii şi să le structureze pe relaţii de colaborare. În urma studiilor efectuate s-a constatat că o parte dintre profesori nu reacţionează adecvat nici în cazul răspunsurilor bune (corecte) ale elevilor şi nici în cazul răspunsurilor greşite (nule) ele elevilor.

Deosebit interes psihologic prezintă reacţia acelor profesori care, după opinia elevilor, nu se bucură când aceştia dau răspunsuri corecte, ci dimpotrivă, le pare rău sau se arată surprinşi, se miră că răspund bine, stau la îndoială dacă să le pună nota, îi ironizează, etc. S-a ajuns la concluzia că, în aceste cazuri nu se respectă un principiu fundamental al educaţiei, şi anume, încurajarea printr-o judicioasă folosire a laudei şi a dojanei. Un profesor care dojeneşte mai mult decât laudă sau care nu spune nimic atunci când ar trebui să spună, nu foloseşte suficient criteriile aprecierii pozitive pentru formarea şi schimbarea comportamentului elevului.

Sursa de nemulţumire a elevilor îşi are originea în comportamentul unor cadre didactice, în imaginea deformată pe care unii elevi o au despre profesori şi profesorii despre ei. Utilizarea noilor tehnologii didactice, instruirea programată, duc în cele din urmă tocmai la selecţionarea şi întărirea comportamentelor adecvate, la realizarea în condiţii optime a

conexiunii inverse, la aprecierea performanţelor şcolare ale elevilor pe baze ştiinţifice şi în condiţiile unei obiectivităţi ştiute.

După cum rezultă în urma constatărilor, o parte însemnată din profesori, în aprecierile pe care le fac asupra elevilor, pun accentul cu precădere pe eşecurile acestora, fac prognoze descurajatoare, pierzând din vedere perspectiva optimistă a viitorului elevului.

Autoritatea agresivă a profesorului trebuie înlocuită cu una întemeiată pe relaţii în care profesorul are rol de îndrumător şi coordonator al activităţii elevului. Se poate scoate în evidenţă consecinţele dezastroase pe care îl are controlul agresiv asupra elevilor. Orice încercare de a umili sau încurca un elev, mai ales în prezenţa colegilor săi, va sfârşi printr-un rezultat nedorit; elevul ori se retrage în sine refuzând să mai comunice, ori reacţionează violent faţă de încercarea de a fi încurcat sau umilit.

Indiferenţa faţă de personalitatea elevului ameninţă nevoile şi trebuinţele spirituale de bază ale acestuia faţă de sine, nevoia de răspuns afectiv din partea celor din jur, nevoia de securitate pe termen lung, de succes, precum şi nevoia de a aparţine unui grup şi a fi acceptat de acesta.

Practica şcolară tradiţională ne-a lăsat imaginea profesorului care vrea să domine elevii şi să-i subordoneze. Într-un asemenea climat nimic nu se face din convingere şi pasiune. Este necesar să se facă trecerea de la vechiul tip de relaţii la relaţii în care profesorul colaborează cu elevii.

Principala activitate a acestuia nu va fi predarea ci angajarea elevilor în investigaţii şi lucrări independente. Relaţiile bazate pe stimă şi respect reciproc reclamă şi un limbaj adecvat. Expresiile ironice şi jignitoare tulbură atitudinea elevilor faţă de profesorul lor şi îngreunează crearea unui climat favorabil muncii creatoare în clasă.

Este greşită părerea unor profesori că este suficient ca elevii să asculte explicaţiile şi doar atât. Este necesară participarea directă a elevilor în procesul de predare. O asemenea implicare devine posibilă doar atunci când predarea alternează cu perioade de întrebări-răspunsuri de verificare a conceptelor şi înţelesurilor, explicaţii şi discuţii destinate detalării acestora.

Un profesor care are o comunicare cât mai bună cu elevii trebuie să ştie să gândească modalităţi de înlăturare a unor dificultăţi şi obstacole posibile. Deseori profesorii sunt tentaţi să poarte discuţii cu elevii buni, să le asculte explicaţiile, iar cei slabi să fie marginalizaţi. În acest caz, elevii, îndeosebi cei pasivi la lecţie întâmpină o serie de obstacole, mai ales în înţelegerea noţiunilor şi în interpretarea acestora. Comunicarea trebuie făcută cu toţi elevii, antrenându-i pe fiecare în parte, în funcţie de particularităţile şi caracterul fiecăruia. Depinde, în primul rând de conduita profesorului, pentru ca toţi elevii să fie implicaţi în actul didactic. De multe ori relaţia dintre profesor şi elevii mediocri lasă de dorit. În general aceştia sunt marginalizaţi şi suferă din cauza neantrenării lor în actul de comunicare pe timpul ascultării sau predării unei teme, plecând din clasă cu lecţia neînvăţată. Aceşti elevii, cu precădere cei timizi, trebuie încurajaţi, motivaţi, antrenaţi în cadrul unei lecţii. Profesorul care cunoaşte arta comunicării şi care a dobândit aptitudini pedagogice ştie că lecţia se poate preda împreună cu clasa, că informaţia nu trebuie să fie unidirecţională, doar ca un bagaj de informaţii pe care elevul trebuie să şi le însuşească.

Rezultatele obţinute în urma cercetărilor au scos în evidenţă faptul că, cu cât formele de penalizare (ironia, jignirea, ridiculizarea, notele proaste etc.) sunt mai des folosite, cu atât efectul lor scade. Profesorul care cunoaşte valoarea aprecierii pozitive nu se va feri de o uşoară supraapreciere a performanţelor elevului. Va aprecia pe elev mai mult decât merită, spre a-l face să merite pe deplin aprecierea, să se ridice la nivelul aprecierilor făcute. Experienţa ne arată că profesorul cu rezultate bune în activitatea lui didactică îşi îmbunătăţeşte relaţiile cu elevii slabi şi prin faptul că le acordă

suficientă apreciere pozitivă. Chiar şi unele performanţe şcolare minore, profesorul care cunoaşte valoarea aprecierii pozitive, o foloseşte încercând să dezvolte în mod permanent încrederea elevilor în propriile lor forţe.

Raporturile dintre profesor şi elev nu prezintă numai o latură intelectuală. Factorul afectiv are o importanţă deosebită asupra randamentului intelectual al elevului. Crearea de bună dispoziţie în clasă reprezintă o condiţie necesară pentru evitarea eşecului şcolar. Fiecare lecţie se desfăşoară într-un climat afectiv particular, dispoziţia clasei variază în funcţie de cea a profesorului.

Prin apreciere, profesorul trebuie să schiţeze o perspectivă. Dacă un profesor spune unui elev: „din tine nu va ieşi nimic”, el nu apreciază numai o situaţie prezentă, ci exprimă şi convingerea lui asupra dezvoltării viitoare a elevului, ceea ce ar putea duce în final la un rezultat nedorit. Performanţele elevului, nu numai că nu vor creşte, ci vor scădea atât de mult încât ar putea pune în pericol dezvoltarea psihică viitoare a acestuia. De aceea, profesorii trebuie să aibă grijă ca în derularea procesului de învăţământ să nu lezeze personalitatea elevului ci să-l ajute să şi-o dezvolte, să-l ajute să înveţe, să gândească singur pentru că, atunci când va părăsi băncile şcolii să nu depindă de nimeni, cel puţin din punct de vedere intelectual.

Elevul trebuie să fie conştient de rolul său unic în cadrul lecţiei. Pe parcursul unei ore de curs, mesajul transmis de profesor este unul singur şi totuşi, în funcţie de personalitatea şi participarea, respectiv conectarea la activitatea din clasă a fiecărui elev, modul de percepere este diferit. Astfel, în funcţie de feed-back-urile primite (verbale, paraverbale, mixte) profesorul îşi poate conduce cu mai multă eficienţă activitatea didactică. Procentajul câştigului din partea elevului va fi şi el direct proporţional cu gradul de implicare al acestuia în propria instruire.

Un profesor bun trebuie să ştie calea pe care s-o aleagă pentru ca relaţia profesor-elev să fie cât mai eficientă. Profesorul trebuie să-i dea încredere elevului în forţele sale, să prindă curaj, să-l facă să se implice în relaţia de comunicare, să reuşească să-l antreneze intr-o discuţie constructivă. E necesar ca elevilor să li se transmită acea sete de cunoaştere, acea disponibilitate şi flexibilitate în gândire, dorinţa de comunicare. Profesorul trebuie să ţină seama de opiniile elevilor, de dorinţele acestora, de personalitatea fiecăruia în parte. Elevii trebuie consideraţi nişte persoane responsabile, cărora li se acordă un anumit credit.

BIBLIOGRAFIE:

1. Miron Ionescu, Ioan Radu, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.
2. Romiţă Iucu, Marin Manolescu, Elemente de pedagogie, Editura Credis, Bucureşti 2004.
3. Alois, Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație,* Editura Polirom, București, 2006
4. *Psihologia Educaţiei*, Gh. Dumitriu, (2001), DPPD, Bacău.
5. *Psihopedagogie*, Gh. Dumitriu, Constanţa Dumitriu, (2004), Ed. Didactica şi Pedagogică, Bucureşti

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Profesor învățământ primar Măslină Nicoleta
Liceul Teoretic Mihail Kogălniceanu – Snagov

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

În calitate de profesor, am fost pusă în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate.

Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru. Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare a deprinderilor.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare. Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiţie, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare.

În clasa mea am anul acesta 2 elevi cu CES, cu diagnostice diverse. De-a lungul carierei mele, cu precădere în ultimii zece ani am avut anual, la clasele la care am predat elevi cu CES. Am lucrat totdeauna în echipă cu profesorul

itinerant și cu părinții, care au colaborat cu interes (marea majoritate). Acesta este deocamdată singurul mod în care putem acorda acestor copii șansa de a se alătura colegilor de clasă, de a fi acceptați, iubiți și învățați să se adapteze, pe cât le stă în putere, la viața celor „normali”.

Pentru a avea rezultate pozitive în acest sens este nevoie de elaborarea unui plan educațional individualizat. Voi prezenta un sudiu de caz al unui elev cu Sindrom Down – planul de acțiune pentru integrarea ei în colectiv, realizat în colaborare cu profesorul de sprijin.

Studiu de caz: Elevul B.D.., clasa a II-a, prezintă următorul tip de dizabilitate:

– dificultăţi de învăţare, de dezvoltare a limbajului

– dizabilităţi asociate –psihice; retard de intelect; Sindrom Down

– dezvoltare senzorial-perceptivă : senzoriale, de vedere- miopie forte

– dezvoltare psihomotrică : modificată de afecţiunile congenitale

– nivel de dezvoltare cognitivă : IQ- 37%(DMU- def. mintală)

Activități remediale: consolidare activitate grafo-lexică – Să ne jucăm cu literele – jetoane, litere magnetice, utilizare calculator, planșe – activitate remedială de tip recunoașterea și consolidarea alfabetului, utilizare soft educațional- ALFABETUL VESEL

– activități de grup- dezvoltarea vocabularului oral activ;

– jocul FAZAN- aplicație pe calculator;

– Metoda Montessori – cartonașe – *Asocieri* (obiectele și întrebuințarea lor, Arbori- frunze, flori, fructe, Animale –hrană și adăpost), Noțiuni opuse, Vocabular (Ustensile și unelte, Familii de animale), Clasificări (pământ, aer, apă, cele 5 simțuri) Ghicitori- cărți de joc educative;

– să denumească membri ai familiei, animale, alimente, obiecte imbrăcăminte, mijloace de transport, să imite o acțiune la cerere, să o identifice in imagini, să o denumească, să identifice obiecte după utilitate, să plaseze în categorii animale, ființe, obiecte utile, să facă comparații după diferite criterii (mare-mic, greu-ușor, tare- moale, mai multe- mai puține etc), să folosească cuvinte din sfera socială, adecvate la situație, formule de salut- bună dimineața, la revedere, poftim, mulțumesc, bună seara etc

Exerciții lexico-grafice– citire, scriere sub control- de la simplu la complex- silabe, cuvinte mono, bi, polisilabice, cuvinte, propozitii cu accent pe scrierea conștientă, în ritm propriu, corectă și conștientă a fiecarui cuvânt, cu sens și semnificație pentru elev.

Exerciții matematice – consolidarea capacității de a realiza calcule cu nr naturale utilizând mijloace intuitive sau calculator(adunări, scăderi. înmulțiri, împărțiri), distingerea nr pare/ impare într-un șir ordonat dat, recunoașterea vecinilor unui nr în șirul nr. Naturale;

-să asocieze simbolurile geometrice cu obiecte, elemente din viața cotidiană și cu experiența personală(cub, piramida etc.)

Evaluare: observarea sistematică, evaluare orală, evaluări adaptate scrise, stimularea capacității de autoevaluare

– Teste psihologice – proiective, nonverbale – Omul, copacul, familia, Matrici Progresive

– Fişe de evaluare; Observaţia directă

– Discuţii cu cadrele didactice şi părinţii

– Metoda de apreciere obiectivă a personalităţii– analiza progresului elevului;

– observaţii privind implicarea părinţilor în activităţi (exemplu-ateliere muzeu de artă- modelaj tem).

Este dificil să lucrezi cu o clasă întreagă și în același timp să acorzi atenție și timp elevului cu CES. Acest elev este un copil deosebit, care se bucură de întreaga atenție a familiei, este îndrăgit de toți elevii clasei și de profesori. Și privindu-l în acești ani am observat bucuria de pe chipul lui la majoritatea lucrurilor pe care le face, la sinceritatea cu care se exprimă (deși exprimarea este greoaie și vocabularul limitat) și la dragostea pentru pictură și pentru toți cei din jur. Este un caz fericit!

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Bibliografie:

Popovici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi

Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.

DEZVOLTAREA LIMBAJULUI LA COPILUL CU TULBURARE DE SPECTRU AUTIST

PROF. CONSILIER: STREIAN DIANA
CJRAE TIMIŞ

Tulburarea de dezvoltare de tip autist este încă o necunoscută - şi deci o “provocare” - atât în privinţa etiologiei, cât şi în privinţa posibilităţilor de recuperare; de asemenea, stabilirea diagnosticului, cu precădere a celui diferenţial, continuă să ridice o serie de probleme, deoarece se bazează aproape exclusiv pe criterii de ordin fenomenologic.

În multe studii de specialitate, copiii cu autism sunt descrişi ca fiind “absorbiţi de ei înşăşi” sau “de o lume diferită”, fiind caracterizaţi printr-o slabă receptivitate a tot ceea ce îi înconjoară şi o întârziere a limbajului (Baron-Cohen, 2005; Baron-Cohen, Bolton, 1993; Lovaas, 1985).

Simptomele se prezintă sub diferite forme, la diferite vârste de dezvoltare sau cronologice. Nivelul limbajului şi severitatea simptomelor pot fi corelate cu nivelul de IQ. Copiii cu un IQ ridicat prezintă un mai bun prognostic; cu cât copilul are un IQ mai mic, cu atât va fi mai severă întârzierea limbajului în dezvoltarea socială (Wing şi Gould, 1979). Se estimează că în aproximativ 75% din cazuri există o întârziere mintală (Loftin, 2005).

Frecvent limbajul este întârziat, iar atunci când acesta se dezvoltă, în majoritatea cazurilor este ecolalic (Fay şi Schuler, 1980), repetând cuvinte şi fraze rostite de ceilalţi (American Psychiatric Association, 2000; Gense şi Gense, 2002) într-o manieră idiosincratică (Gense şi Gense, 2002). Copilul poate spune: „Vrei ciocolata?”, atunci când el doreşte ciocolata sau poate repeta la infinit un singur cuvânt.

În majoritatea cazurilor, părinţii relatează despre debutul tulburării autiste că ar fi survenit înainte de vârsta de 3 ani (Mureşan, 2004; DSM-IV-TR, 2003; Secară, 2007; Pawletko şi Rocissano, 2000; Lovaas, 1985, 1986 cit. Kanner, 1943). Cu toate acestea este foarte greu de stabilit vârsta reală, la debut, deoarece manifestările în perioada primului an de viaţă sunt mult mai greu de observat şi definit (Mureşan, 2004).

La copiii autişti, se observă încă de foarte devreme, particularităţile contactului vizual. Aceste este fie absent, fie nesuşţinut sau rudimentar (Secară, 2006; Mureşan, 2004). Zâmbetul, surâsul social se mnifestă destul de rar.

Copilul autist nu utilizează gesturi simbolice (gânguritul/lalalizarea în tonul vorbirii, sau gestul de indicare - pointing) sau comunicative, iar mişcările de anticipare sunt sărace (nu întinde braţele când doreşte să fie luat în braţe).

Tulburările de limbaj constituie un bun indicator a prezenţei autismului (Carr, Kemp, 1989; Juhel, 1997). Unii copii cu autism nu vor avea niciodată limbaj. La alţi copii, acesta se poate dezvolta normal pentru o perioadă de timp, după care se stopează. Alţii încep să vorbească doar mai târziu, în jurul vârstei de 4-5 ani.

În majoritatea cazurilor, anormalitatea limbajului o constituie lipsa dimensiunii sociale a abilităţilor lingvistice şi a spontaneităţii acestuia. (Secară, 2006). Pot fi identificate unele rudimente de limbaj sau forme ecolalice ale acestuia, întărite de deficite ale aspectelor sintactic-gramaticale, cât şi pe cele pragmatice şi prozodice ale limbajului (nu utilizează intonaţia şi tonul vocii în concordanţă cu ceea ce vrea să transmită, poate avea o intonaţie muzicală sau vocea este monotonă, plată). Utilizează limbajul mecanic, în acelaşi mod în care îl aude, inversează pronumele (vorbeşte despre el utilizând pronumele „tu” sau „el”).

Copilul autist este incapabil să înţeleagă indicaţii sau întrebări simple, comenzi sau cereri verbale, cu atât mai mult formele superioare ale limbajului: limbajul figurat, umorul verbal, ironia, metaforele altora. În reglarea interacţiunilor sociale, lipsesc gesturile, mimica, expresia facială, limbajul corpului, gesturile emoţionale (de exemplu, expresia mirării), gesturile referenţiale, toate acestea

Exerciţii practice în dezvoltarea limbajului la copilulul cu tulburare pervazivă de dezvoltare :

1. *Jocul “Spune mai departe*” – presupune completarea unor propozitii cu onomatopeele, cuvintele potrivite, având suport vizual (ex: Câinele face….. ham –ham.; Pe masă este o....banană.;)

2. *Jocul “Cum face....?”* – urmăreşte formarea deprinderilor de a se exprima corect în propoziţii simple şi presupune adresarea de întrebări simple copilului, care va oferi răspunsuri simple, având sau nu suport vizual (ex: Cum face maşina?...brrr; Cum face albina? ....zumm)

3. *Jocul “ Ce este ?/Ce culoare este ?Ce face?”* - urmăreşte dezvoltarea abilităţilor de a răspunde prin cuvinte-propoziţii simple la întrebări (ex: Ce este? …. Banana/ Este o banană./ Aceasta este o banană.).

4. *Jocul “ Eu întreb, tu răspunzi”* – urmăreşte dezvoltarea capacităţii de a formula propoziţii simple şi dezvoltate pe baza de suport vizual. I se prezintă copilului imagini mai complexe şi i se adresează întrebări simple (ex: Ce mănâncă?.... Pisica mănâncă lapte. Iepurele mănâncă morcov....sau Pisica mănâncă lapte şi/iar iepuraşul mănâncă morcov).

5. *Jocul “ Descrie obiectul/fiinţa”* – urmăreşte dezvoltarea capacităţii copilului de a descrie un obiect-fiinţă precizând caracteristicile sale (ex: Cum arată/este un măr? – este rotund, are formă de cerc, este mare, este roşu, are codiţă, etc.)

6. *Jocul “ Fă povestea”....*- urmăreşte dezvoltarea capacităţii copilului de a aşeza în ordine cronologică, adecvată imaginile şi apoi de a formula propoziţii care descriu acele imagini sau de a povesti conţinutul acestora. (ex: i se dau copilului 3 imagini -una în care copilul are nişte portocale, apoi una în care există un storcator şi una în care este un pahar cu suc; sarcina copilului este de a le aranja în ordine şi apoi de a povesti).

7. *Jocul “ Dacă nu este aşa....atunci este...”* – urmăreşte dezvoltarea capacităţii de a identifica cuvinte cu sens opus şi de a le utiliza în propoziţii (ex: dacă nu este bucuros....atunci este trist).

8. *Jocul “ Dacă ...atunci”* – urmăreşte dezvoltarea capacitiţii copilului de a identifica relaţii de cauzalitate între evenimente şi de a le exprima în propoziţii (ex: dacă afară plouă, atunci iau umbrela).

9. *Jocul “ Ghici la ce mă gândesc?”* – urmăreşte dezvoltarea capacităţii de a identifica un obiect/fiinţă pe baza descrierii acesteia (ex: ce este roşu, rotund, are coajă şi creşte în pom?)

10. *Jocul „ Ce faci cu...?”* – urmăreşte dezvoltarea capacităţii copilului de a identifica funcţiile obiectelor/fiinţelor (ex: Ce faci cu lingura?/ Cu ce mănânci supă? Ce face poliţistul? Cine prinde hoţul?)

11. *Jocul ”Să alintăm cuvintele”* – urmărește dezvoltarea capacității de a forma diminutive la cuvinte date (ex: Uite in imagine avem o casa – dar daca am o casă mica, cum îi spunem?).

12. *Jocul ”Eu încep, tu termini”* – urmărește dezvoltarea capacității de a completa cuvinte începute cu silabe propuse. (ex: Ma –să; ca-să;) sau de a continua propoziția începută (ex: Mașina merge pe….șosea, etc).

13. *Jocul ”Ce se potrivește ?”* – urmărește dezvoltarea capacității de a găsi asocieri dintre obiecte, imagini, de a identifica asemănări, de a construi propoziții.

14. *Jocul ”Ce au în comun/Ce au diferit?”* – urmărește dezvoltarea capacității de a identifica elemente comune/diferențe între obiecte, dar și de a formula propoziții.

BIBLIOGRAFIE

1. Baron-Cohen, S. & Bolton, P. (1993). *Autism The facts*, New-York: Oxford University Press.

2. Muraru-Cernomazu, O.(2005). *Aspecte generale ale patologiei autiste*, Suceava, Editura Universităţii.

3. Mureşan, C. (2004). *Autismul infantil. Structuri pshopatologice şi terapie complexă*, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană.

4. Preda, V. (2005). *Caracteristici comportamentale şi intervenţii educative în cazul copiilor cu autism*, Revista de psihopedagogie, 1, 70-85.

5. Secară, O. (2007). *Creierul social. Autism, neuroştiinţe, terapie*, Timişoara, Artpress.

6. Profile atipice in dezvoltare- Note de Curs, UBB – Facultatea de Psihologie – curs postuniversitar, Cluj – Napoca, 2007.

7. Ileana Hanganu, Cireșica Raclaru (2005) Jocuri pentru preșcolari –culegere, editura Aramis, București

METODE DE ABORDARE LA CLASĂ A COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE (CES)

PROF.ÎNV.PREȘCOLAR: HARHOI MONICA CĂTĂLINA
GRĂDINIȚA CU PP. NR.47 MUNICIPIUL PLOIEȘTI

Cadrul didactic, cf. lui Iucu (2015), are mai multe roluri în activitatea sa de la clasă, dar și în demersul educativ, precum: planificator, organizator, coordonator, comunicator, motivator, îndrumător, evaluator.

Rolurile acestea surprind și descriu de fapt o serie de competențe sau abilități de care profesorul are nevoie, astfel încât activitatea sa și rezultatele de la clasă să se desfășoare conform standardelor și obiectivelor propuse, definitivând o învățare eficientă și de durată.

Din acest punct de vedere, este important să ținem cont și de următorii factori care influențează activitatea grupei / clasei de elevi:

*factorul *ergonomic*: așezarea copiilor în clasă, a mobilierului, posibilitățile de a se vedea și de a interacționa, iluminarea și ambianța.

*factorul *psihologic*: temperamentul copiilor, trăsăturile de personalitate, nivelul de dezvoltare și abilitățile de învățare, motivația și factorii de resursă ai elevilor.

*factorul *social*: dinamica clasei, interacțiunile și relațiile dintre copii, cultura, diversitatea.

*factorul *normativ*: regulile stabilite de comun acord, care pot fi explicite sau implicite.

Se poate spune că toți acești factori compun o serie de dimensiuni care dau formă, de fapt, *climatului educaţional al clasei*. Acesta se referă la acele aspecte care țin de stabilirea și menținerea unei atmosfere de colaborare, în cadrul căreia elevul se identifică cu grupul și este atât participant, cât și beneficiar activ al acestuia. El se poate implica astfel cu plăcere, fiind motivat pentru învățare și față de participarea la activități.

De aceea, este necesar să se aibă în vedere faptul că unele dintre atitudinile, comportamentele sau reacțiile emoționale nepotrivite, neadecvate ori negative pot fi cauzate ori exacerbate de aspecte ale climatului educațional.

A.Strategii de modificare comportamentală de PREVENIRE ale comportamentelor dezadaptative

1. Stabilirea regulilor: asigură premisele mediului de învățare, predictibilitate, structură.

! Regulile să fie în relație directă cu problemele cele mai frecvente care apar în clasă !

Criterii de stabilire a regulilor eficiente:

*să fie formulate încă de la început – al anului școlar, al lecției.

*să aibă o formulare POZITIVĂ – ce trebuie făcut, NU (doar) ce nu trebuie făcut.

*numărul de reguli să fie unul adaptat nivelului copiilor;

*să fie vizibile;

*să fie discutate și explicate;

*să fie precizate consecințele – esențială, în acest sens, este CONSECVENȚA = atunci când regulile sunt încălcate, consecințele să fie aplicate.

Pentru copiii de nivel preșcolar, un număr de 3-4 reguli este optim, fiind adecvat capacității lor de a le memora și reactualiza.

Pentru copiii de nivel primar, un număr de 4-5 reguli este optim, fiind adecvat capacității lor de a le memora și reactualiza.

Pentru copiii de nivel gimnazial, un număr de 4-5 reguli este optim, fiind adecvat capacității lor de a le memora și reactualiza, capacitățile lor de abstractizare și aderență prin propria voință și contribuție fiind mult mai crescută.

2. Monitorizarea și scanarea comportamentului elevilor: uneori, se întâmplă ca anumite comportamente să apară din cauza faptului că elevii au impresia că nu sunt observați; astfel, cadrul didactic poate să:

*scaneze comportamentul, menținând contactul vizual cu elevii, evitând să se focalizeze excesiv doar pe câțiva elevi sau doar pe aceia care par a fi implicați în activitate;

*monitorizeze spațiul clasei, deplasându-se printre elevi; proximitatea fizică blochează adesea apariția anumitor comportamente neadecvate ale copiilor.

3. Personalizarea spațiului clasei: se referă la următoarele aspecte:

*decorarea cu lucrări, proiecte sau alte produse personale ale elevilor (de exemplu, postere, poze, machete), contribuind la crearea unui climat educațional în care elevii se simt apreciați și valorizați;

*organizarea spațiului astfel încât să corespundă nevoilor de instruire, precum aranjarea băncilor în semicerc ori clasic, pe rânduri, în funcție de activități, sau aranjarea copiilor în bînci prin rotație, conform diferitelor criterii.

4. Asigurarea de oportunități pentru elevi de a răspunde și de a se implica în activități: evitarea de către profesor să ceară preponderent ori chiar exclusiv răspunsuri doar de la anumiți elevi (care au un comportament indezirabil sau, dimpotrivă, conștiincios); astfel, prin această atitudine este transmis un mesaj de tipul acceptare / neacceptare, afectând disponibilitatea elevilor de a participa, depune efort, investi resurse, fiind de fapt încurajate comportamentele incompatibile cu învățarea (de exemplu, elevii pot învăța să tragă de timp, să se eschiveze, să amâne etc.).

B. Strategii de modificare comportamentală de INTERVENȚIE ale comportamentelor dezadaptative

B.1. aplicate în timpul manifestării comportamentelor dezadaptative

1. Contactul vizual: mobilizează resursele atenționale ale elevului, premisa fiind al transmiterii unui semnal de încetare a comportamentului neadecvat, astfel nefiind nici întreruptă activitatea didactică (așa cum s eîntâmplă în cazul verbalizării).

2. Controlul proxemic: apropierea fizică de către elev acționează în aceeași manieră precum contactul vizual, descurajând comportamentele ocazionale de evadare din sarcina de învățare.

3. Ignorarea comportamentului: referindu-se în principal la retragerea atenției, această metodă pornește d ela premisa că atenția este sursa de motivare principală a comportamentelor, acționând asemenea unei recompense indiferent de natura sa. Totuși, trebuie să includă și următoarele dimensiuni:

*asigurarea că aceeași startegie (de non-validare a comportamentului neadecvat prin retragerea atenției) va fi aplicată și de ceilalți colegi;

*redirecționarea elevilor către alternative comportamentale dezirabile, productive.

4. Focalizarea pe comportamentele pozitive, dezirabile, productive: este importantă întărirea comportamentelor care se doresc a fi repetate, astfel că atragerea atenției asupra comportamentelor pozitive este o modalitate mult mai eficientă de abilitare a elevului – fiind, în același timp, și o bună măsură de prevenției a comportamentelor neadecvate!

B.2. aplicate în scopul modificării consecințelor comportamentelor dezadaptative

1. Întărirea: este stimulul care apare după manifestarea unui comportament și care crește frecvența de manifestare a acestuia, putând fi de mai multe feluri:

*obiectuale: mâncare, jucării, premii, cadouri, bani.

*simbolice: obiecte cu semnificație, precum buline, fețe zâmbitoare, steluțe.

*activități: dans, desen, cântece, lectură, timp liber.

*sociale: încurajări, laude, aplauze, zâmbete, aprecieri.

Întăririle eficiente țin cont de următoarele criterii:

- Sunt aplicate imediat după producerea comportamentului așteptat.
- Este precizat motivul pentru care întărirea este acordată.
- Sunt specifice fiecărui copil (personalizate).

Recompensele simbolice sunt mai eficiente dacă sunt transformate în activități.

Activitățile sunt de preferat laudelor ori întăririlor sociale.

Puteți oferi un bonus potrivit (întărire pozitivă suplimentară) în cazul în care sunt depășite condițiile minime stabilite prin reguli sau alte metode (fără a face din aceasta un nou standard de atins sau respectat!).

2. Pedeapsa: referindu-se la acel stimul ce apare după un comportament, reducând frecvența apariției acestuia, pedepsele sunt în fapt consecințe (negative) ale comportamentului neadecvat. În ceea ce privește pedepsele, trebuie avută mare atenție, întrucât acestea trebuie să se refere mai degrabă la responsabilizarea elevului față de propria conduită, ci nu la constrângerea sa. De asemenea, este important ca pedepsele (retragerile, mai ales) să fie însoțite și de *alternative de corecţie comportamentală*, anume elevul să fie cu ce trebuie să înlocuiască comportamentul neadecvat! Pedepse (sancțiuni) pot fi:

*consecințele naturale: spre exemplu, o temă nefăcută va rămâne fără notă ori va primi o notă mică.

*consecințele logice: spre exemplu, refuzul de a împărți (o jucărie, un obiect) va atrage renunțarea la acea jucărie.

*retragerea privilegiilor: spre exemplu, dacă nu își termină activitatea la timp, elevul va renunța la 5 minute din pauză pentru a-și termina sarcina.

Referințe bibliografice

Crețu, T. (2016). *Psihologia vârstelor*. Iași: Polirom.

Frumos, L., Gherguț, A., Rau, G. (2016). *Educaţia specială. Ghid metodologic*. Iași: Polirom.

Gherguț, A. (2016). *Educaţia incluzivă și pedagogia diversităţii*. Iași: Polirom.

Gherguț, A. (2011). *Evaluare și intervenţie psihoeducaţională.* Iași: Polirom.

Mara, D. (2009). *Strategii didactice în educaţia incluzivă*. București: Editura Didactică și Pegagogică.

Muntean, A. (2009). *Psihologia dezvoltării umane.* Iași: Polirom.

Oprea, C.-L. (2008). *Strategii didactice interactive*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Piaget, J. (2012). *Psihologia inteligenţei*. Chișinău: Cartier.

Roșan, A. (2015). *Psihopedagogie specială. Modele de evaluare și intervenţie.* Iași: Polirom.

Șchiopu, U.

O șansă pentru copiii cu CES

GRĂDINARIU GABRIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 PIATRA-NEAMȚ

„Mai presus de neştiutori sunt cei care citesc; mai presus de cei care citesc sunt cei care reţin; mai presus de cei care reţin sunt cei care înţeleg; mai presus de cei care înţeleg sunt cei activi”(Bohtlingk)

Având în vedere că existența copiilor cu CES este o realitate permanentă, școala trebuie să se adapteze și să ofere un mediu de învățare incluziv în care toți copiii să aibă posibilitatea să se dezvolte. Pentru aceasta este necesar ca școala să creeze parteneriate educaționale cu personal specializat, cu centrele de resurse și asistență educațională, ca profesorii din școli să devină ei înșiși agenți ai educației incluzive și nu în ultimul rând o colaborare mai strânsă cu părinții.

Strategiile didactice trebuie adaptate la particularitățile individuale, elevul trebuind să fie motivat prin utilizarea fișelor de lucru, a jocurilor didactice, exerciții de trasare a grafemelor, de ordonare a obiectelor, strategii de exersare și studiere a literelor și cuvintelor: asocierea unor litere cu culori, să decupeze litere, exerciții de copiere și dictare etc.
Ca **resurse** se pot folosi obiecte, plastilina, litere, planșe, fișe de lucru, imagini, filme didactice, computer etc. Ca forme de **evaluare** se urmărește progresia prin dictări, teste, dar și evaluări ale componentei socio-emoționale, fișe de observare etc.

Pentru elevi

Idei de activități

- așezarea optimă a copilului în clasă:
- să stea în prima bancă, cu un coleg cooperant și empatic, care îl ajută la nevoie;
- să nu fie agitaţie în jurul lui, ca să nu-i distragă atenţia, în jurul lui să fie elevi liniștiți;
- materialele didactice care îl ajută la învăţare să fie la îndemâna lui;
- tabla este recomandat să fie albă;
- jocuri de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bine a acestuia*(Pânza încrederii, Schimbă locul!, Ghici cine e? etc.)*
- vizionarea unor filmulețe educative, a unor povești terapeutice, în funcție de cazul de dizabilitate (*Rățușca cea urâtă,Puiul*, *Frumoasa și Bestia* etc.);
- activități de terapie educațională (*ludoterapia, meloterapia, terapia ocupațională*);
- conținuturile activităților adaptate în funcție de dizabilitate (*PIP* sau *Plan de remediere*, după caz);
- activități pe baza soft-urilor destinate elevilor cu dizabilități;
- alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare;
- organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare;
- formarea de rutine prin activităţi similare.

Strategii de învățare

- învățarea individualizată sau individualizarea unor secvențe de învățare;
- metode activ-participative și practice (jocul de rol, jocul didactic,*Explozia stelară, Ciorchinele, Cubul, Turul galeriei* etc.
- adaptate);

- învățarea prin cooperare: în perechi, în echipă;
- valorizarea activității în fiecare oră;
- ancorarea de interesele copilului, hobbyurile lui, activităţile extraşcolare, pentru motivare.

Resurse

- folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat (socotitori, alfabetar magnetic, carioci, jetoane etc.);
- mijloace de predare/învățare multisenzoriale și distractive, cu material concret-intuitiv;
- mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.);
- resurse educaționale deschise;
- planșe tematice afișate permanent în clasă etc.

Evaluare

- observarea sistematică a comportamentului;
- evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații);
- fișe de observare a comportamentului, a progresului.

Pentru părinți

Idei de activități

- consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bine a elevului (*Părinți la școală-părinți acasă)*);
- activități comune cu invitați de specialitate - psihologi, profesori de sprijin, consilieri școlari (*Împreună vom reuși*)
- activități comune părinți-elevi-învățător (ateliere de lucru- *Rama familiei*, excursii, vizite, serbări etc.);
- implicarea în proiecte care să elimine/diminueze acțiunile de bullying (*Stop bullying*);
- activități de genul *Schimb de mame*etc.

Strategii de învățare

- lectorate
- dezbateri
- mese rotunde

Resurse

- ppt-uri tematice
- pliante/reviste/afișe informative
- tehnologii informatizate
- umane: medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin

Evaluare

- observarea sistematică
- chestionare
- portofolii cu produsele activităților

Cadre didactice

Idei de activități

- colaborarea cu profesorul de sprijin/consilierul școlar (*PIP* sau *Plan de remediere*, după caz);
- plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă;
- simpoziane/conferințe/cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES (*Integrarea copiilor cu CES*);

Strategii de învățare

- mese rotunde
- workshop-uri
- dezbateri

Resurse

- pliante/reviste/afișe informative
- tehnologii informatizate
- listă cu lucrări de specialitate

Evaluare

- portofolii cu produsele activităților
- caietul învățătorului

Descrierea unei activități de învățare privind alegrea unui stil de viață sănătos

Prof. Apostol Alexandru
Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Dorohoi, județul Botoșani

I. Denumirea și contextul activității de învățare

Clasa: a VIII-a

Arria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Domeniu de conținut: Autocunoaștere și stil de viață sănătos și echilibrat

Tema: Sănătatea vieții de familie / Alege un stil de viață sănătos și echilibrat

II. Competențele specifice vizate (în principal)

1.1. Reflectarea critică asupra resurselor personale şi a modelelor de reuşită în raport cu aspiraţiile educaţionale şi de carieră

1.2. Luarea deciziilor sigure şi sănătoase pentru prevenirea situaţiilor cu potenţial de risc sau de criză

3.1. Gestionarea eficientă a motivației, timpului și efortului pentru învățare în contexte variate

III. Descrierea activității de învățare: metoda/ metodele alese, pași de desfășurare a activității, modalități de facilitare a implicării elevilor (individual, grup), resurse utilizate, modalități de evaluare:

a) Alege un stil de viață sănătos

- activitate realizată în power-point la începutul lecției în momentul captare atenției sau spargerea gheții;
- se poate realiza atât cu prezență fizică la școală, cât și în format online;
- elevii sunt solicitați să analizeze cu atenție 10 emoticoane, fiecare dintre acestea reprezentând un simbol pentru diverse zile internaționale marcate anual;
- se selectează din lista dată, termenul care se potrivește pentru fiecare emoticon pentru a marca o anumită zi: ***familie, somn, sport, fără tutun, pământ, fericire, curățenie, sănătate, inimă, alimentație;***
- cele 10 zile internaționale identificate de elevi vor fi: Ziua Mondială a Fericirii, Ziua Mondială a Inimii, Ziua Mondială a Sănătății, Ziua Mondială a Alimentației, Ziua Mondială Fără Tutun, Ziua Mondială a Familiei, Ziua Mondială a Curățeniei, Ziua Mondială a Sportului, Ziua Mondială a Somnului, Ziua Mondială a Pământului;
- modalitățile de implicare a elevilor: în perechi și frontal;
- resursele utilizate: laptop, videoproiector, power-point;
- modalități de evaluare: observarea sistematică, aprecierea gradului de colaborare în perechi și aprecierea răspunsurilor corecte.

b) Țin foarte mult la sănătatea mea!

- activitate realizată cu ajutorul platformei https://learningapps.org/;
- linkul pentru rezolvarea acestei activități este: https://learningapps.org/watch?v=p8hbnn3tv21;
- e poate realiza atât cu prezență fizică la școală, cât și în format online;
- elevii sunt împărțiți în cinci grupe pentru a rezolva un puzzle;
- modelul de puzzle, presupune gruparea unor noțiuni, termeni cu referire la o viață sănătoasă pe următoarele teme de discuție: alimentație sănătoasă, activități pentru dezvoltare personală, odihnă și recreere, activități de grup și mișcare, igiena personală;
- fiecare grupă va identifica imagini referitoare la termenii de la fiecare temă;
- după finalizarea acestui puzzle, elevii vor descoperi un afiș cu titlul *„Alege un stil de viață sănătos”*

- modalitățile de implicare a elevilor: activitate pe grupe;
- resursele utilizate: laptop, videoproiector, power-point, platforma learningapps;
- modalități de evaluare: observarea sistematică, aprecierea gradului de colaborare în perechi și aprecierea răspunsurilor corecte.

Temele aferente celor 5 grupe	**Noțiunile / termenii alocați pentru cele cinci teme**
GRUPA 1 ***Alimentație sănătoasă***	dietă echilibrată cereale fructe legume pește apă
GRUPA 2 ***Activități pentru dezvoltare personală***	muzică arte plastice lectură dans teatru
GRUPA 3 ***Odihnă și recreee***	somn călătorii în natură viața la țară pescuit echitație
GRUPA 4 ***Activități de grup și mișcare***	voluntariat exerciții fizice zilnice înnot diverse sporturi mersul pe bicicletă joc și distracție
GRUPA 5 ***Igiena personală***	îngrijirea mâinilor spălatul pe dinți haine curate îngrijirea părului îngrijirea corpului îngrijirea obiectelor de igienă

c) Dezvoltă-te alături de colegi!

- activitate realizată cu ajutorul aplicației power-point;
- se poate realiza atât cu prezență fizică la școală, cât și în format online;
- elevii sunt împărțiți în patru grupe pentru a complete un organizator grafic de tip ciorchine;
- fiecare grupă va oferi răspunsuri la întrebări și vor complete pe rând la laptop în spațiul aferent ciorchinelui;
- după completarea ciorchinelui, profesorul va proiecta pe rând răspunsurile date de fiecare grupă;
- modalitățile de implicare a elevilor: activitate pe grupe;
- resursele utilizate: metoda ciorchinelui, laptop, videoproiector, power-point;
- modalități de evaluare: observarea sistematică, aprecierea gradului de colaborare în perechi și aprecierea răspunsurilor corecte.

Sarcinile celor patru grupe	Sugestii metodologice
GRUPA 1 ***Sănătatea vieții de familie:*** - Trei respnsabilități în cadrul familiei - Trei moduri de relaxare în familie - Trei momente minunate trăite în familie - Trei situații care te-au întristat în familie	Exercițiu preluat din manualul digital de la Editura C.D. Press, pagina 26
GRUPA 2 ***Comportamente de risc pentru sănătate:*** - alimentație nesănătoasă - fumatul - consumul de alcool - petrecerea excesivă a timpului la calculator - folosirea excesivă a telefonului - consumul de substanțe interzise (drogurile) - sedentarismul (viața lipsită de mișcare)	Informațiile pot fi preluate din manualul digital de la Editura Ars Libri, pagina 27
GRUPA 3 ***Completează următoarele propoziții cu diferite comportamente de risc ce pot fi inițiate de adolescenți:*** - Cel mai bine este să … - Pe mine mă frământă … - Cei din jurul meu … - Eu gândesc că … - Sunt foarte … - Când sunt sincer cu mine … - Știe toată lumea că … - În orice caz …	Exercițiu preluat din manualul digital de la Editura Corint Logistic, pagina 21
GRUPA 4 ***Oferiți 10 sinonime pentru cuvântul sănătate:*** - putere, bunăstare, rezistență, energie, voinicie; - vitalitate, forță, tărie, dinamism, vigoare.	

d) Reflectează asupra unui stil de viață sănătos

- activitate realizată cu ajutorul platformei https://wordwall.net/ro/resource/19318947, la sfârșitul lecției în etapa de evaluare și obținerea feed-back-ului;
- se poate realiza atât cu prezență fizică la școală, cât și în format online;
- elevii sunt solicitați să răspundă cu adevărat sau fals la un număr de 14 întrebări;
- modalitățile de implicare a elevilor: activitate frontală;
- resursele utilizate: laptop, videoproiector, power-point, platforma wordwall;
- modalități de evaluare: observarea sistematică, aprecierea gradului de colaborare în perechi și aprecierea răspunsurilor corecte.

L’intégration des enfants à besoins spécifiques (EBS) dans l’enseignement de masse

Profesor: Belciug Elena Brîndușa
Liceul Pedagogic „Nicolae Iorga” Botoșani

Globalement, il y a de plus en plus d’enfants avec des handicaps, notamment cérébraux, cognitifs ou physiques. C’est aussi un problème pour la société roumaine. Le cadre juridique qui protège ces enfants est toujours en danger. Des séances de traitement de longue durée sont nécessaires pour une réelle intégration dans la société, et les établissements disposant d’un personnel certifié sont tenus de fournir tous les services essentiels payés sur le budget de l’État. Les familles de ces jeunes se débrouillent selon leurs possibilités matérielles, tant que ces institutions sont faisables (typiquement dans une société qui prend soin de ses membres).

La plupart de ces enfants sont inscrits dans des classes ordinaires en tant qu’élèves à besoins éducatifs spéciaux, EBS, dès qu’ils atteignent l’âge scolaire. Les enseignants doivent adapter leurs systèmes et leur mentalité pour les intégrer, ce qui nécessite à la fois des ressources matérielles et humaines. Bon nombre des ressources matérielles fondamentales, telles que le matériel pédagogique et les salles de classe modifiées pour répondre aux besoins des enfants ayant des difficultés ou des handicaps d’apprentissage, sont fournies par les enseignants et les familles. Les ressources humaines en ont besoin - enseignants formés, enseignants bénéficiant d’une assistance suffisante, orthophonistes et psychologues scolaires. Au niveau national, il nous manque dans les deux chapitres.

Un célèbre philosophe français Voltaire affirmait que << L’éducation développe les facultés, mais ne les crée pas. >>

Cette année, dans mon lycée, il y a 6 élèves à besoins éducatifs particuliers, avec un large éventail de diagnostics. J’ai eu des enfants EBS dans les classes que j’ai enseignées et dans les postes que j’ai occupés tout au long de ma carrière, mais surtout au cours des 20 dernières années. J’ai toujours collaboré avec l’enseignante itinérante et avec les parents, qui l’ont fait avec enthousiasme (la grande majorité). Pour l’instant, c’est la seule façon de donner à ces enfants la possibilité de s’intégrer dans leurs classes, d’être accueillis, aimés et appris à s’adapter le plus possible à la vie <<normale>>.

Chaque enfant a des caractéristiques et des relations uniques avec l’environnement, caractéristiques qui nécessitent une évaluation et une stratégie adaptée. Les mêmes exigences de croissance et de développement s’appliquent aux enfants handicapés. Ces enfants ont à la fois des exigences uniques et personnalisées et des besoins spécifiques.

Quelles que soient les difficultés auxquelles un enfant peut être confronté pour apprendre à l’école, elles sont toutes uniques et précieuses à leur manière. Il est souligné que les besoins de chacun sont également significatifs, reconnaissant des droits égaux pour tous les individus en général et pour tous les enfants en particulier, sans discrimination. Pour ceux qui n’atteignent pas les niveaux d’instruction appropriés à l’âge requis par l’enseignement ordinaire, l’enseignement spécial est une forme adaptée de préparation scolaire et d’assistance compliquée (médicale, éducative, sociale et culturelle). En ce qui concerne les personnes qui bénéficient d’une éducation spéciale en Roumanie, une variété de termes sont utilisés, notamment déficit, handicap et besoins éducatifs spéciaux.

La question urgente de l’intégration scolaire des enfants ayant des besoins spéciaux a commencé à être abordée dans notre pays ces dernières années. La meilleure façon de lutter contre les attitudes discriminatoires, de promouvoir des communautés conviviales et de créer une société inclusive qui éduque tous les enfants passe par une école normale à orientation inclusive. De plus, ils augmentent l’efficacité et même la rentabilité du système éducatif, tout en offrant une excellente éducation à la plupart des étudiants. Rappelez-vous que le confort psychologique offert par l’environnement joue un rôle essentiel dans l’augmentation de la formation et du développement de la personnalité.

Oublions-nous souvent que tout le monde a des droits égaux à la naissance et que seules les chances sont différentes? Nous ne pouvons pas nier l'existence de jeunes institutionnalisés dans notre pays. Il est essentiel que nous aspirions à changer notre regard sur eux. Notre responsabilité collective est de contribuer activement à changer la façon de penser de la société en fournissant des méthodes et des connaissances fondées sur la vérité. Pour réduire les éléments qui contribuent à l'instabilité émotionnelle, au développement limité du langage et aux comportements difficiles, nous devons identifier une variété de stratégies d'intégration sociale pour les enfants avec des EBS.

L'amélioration des procédures d'évaluation du développement mental, de la psychologie et de la pédagogie différenciée des enfants a permis de classer les enfants dans des groupes plus complexes, en fonction de leur capacité à faire face aux exigences scolaires. Il s'agit notamment des enfants avec EBS qui sont intégrés séparément, ainsi que ceux qui ont des difficultés d'apprentissage et un rythme lent d'accumulation des acquisitions, bien qu'ils aient une intelligence normale. Les personnes non stimulées sont souvent confondues avec les étudiants de première classe ou étiquetées comme telles. Comme alternative à l'éducation spécialisée, l'éducation intégrée permet d'offrir des services d'accompagnement à des jeunes qui, par le passé, auraient été attirés par l'éducation spécialisée, mais qui ont maintenant de réelles perspectives de rétablissement et de réinsertion.

Les stades biologiques, mentaux et sociaux du développement de la personnalité d'une personne doivent être pris en compte afin d'intégrer avec succès les enfants à EBS.

Les principaux objectifs de la relation entre l'école, la famille et la communauté, afin d'intégrer les enfants ayant des besoins spéciaux sont:

- informer et sensibiliser la communauté locale sur la possibilité de récupérer l'éducation même pour les enfants qui ont abandonné l'école;
- sensibiliser la communauté scolaire à la nécessité de s'impliquer dans la transformation de l'école en une école intégrative;
- changer la mentalité et l'attitude de l'opinion publique envers les enfants ayant des besoins spéciaux;
- développement d'un réseau de coopération dans le domaine de l'éducation, impliqué dans le processus d'intégration (ex: police, services sociaux, hôpitaux, etc.);
- implication des parents d'enfants dans la salle de classe afin de réagir plus rapidement aux problèmes et d'apporter un soutien supplémentaire aux enfants ayant des besoins spéciaux;
- implication de la communauté dans le soutien aux enfants ayant des besoins spéciaux;
- élaboration de programmes scolaires d'information et de préparation de la communauté locale à l'éducation inclusive, par cette compréhension l'adaptation de l'école aux exigences particulières de chaque enfant, quels que soient ses problèmes, et non de l'enfant aux exigences scolaires, en trouvant des stratégies d'enseignement, méthodes et techniques de travail spécifiques: planification, formation, évaluation.

L'intégration scolaire des enfants à besoins spécifiques dans l'enseignement ordinaire consiste à:

- scolariser les enfants à besoins spécifiques dans les écoles ordinaires, à côté des enfants normaux;
- de fournir des services spécialisés (récupération, thérapie éducative, orientation scolaire, assistance médicale et sociale, etc.) dans l'école respective;
- apporter le soutien nécessaire au personnel enseignant et aux directions d'école dans le processus de conception et d'application des programmes d'intégration;
- permettre l'accès effectif des enfants à besoins particuliers au programme et aux ressources de l'école régulière (bibliothèque, terrains de sport, etc.);

- favoriser les relations amicales et la communication entre tous les enfants de la classe/école;
- éduquer et aider tous les enfants à comprendre et accepter les différences entre eux;
- prendre en compte les problèmes et les opinions des parents, en les encourageant à s'impliquer dans la vie scolaire;
- offrir des programmes de soutien individualisés aux enfants ayant des besoins spéciaux;
- accepter les changements dans l'organisation et le développement des activités d'enseignement et d'éducation à l'école.

Chaque enfant a la capacité d'apprendre et le droit à une éducation de qualité. Tous les enfants doivent avoir accès aux conditions nécessaires à leur éducation, qui doivent être fournies par le gouvernement et les autorités locales. Les réformes de l'éducation prennent également en compte les jeunes à risque ou en situation de handicap. Selon leur handicap, les enfants handicapés inscrits dans l'enseignement ordinaire ont droit à des thérapies de récupération spécifiques dispensées par des experts dans le domaine. De plus, l'enseignant de soutien élabore un plan d'intervention sur mesure et les éventuelles modifications curriculaires nécessaires après consultation avec l'enseignant de la classe.

Pour une intégration réussie des enfants à EBS dans l'enseignement ordinaire, dans les groupes habituels d'enfants sont nécessaires :

- l'existence de centres de ressources, d'information et de communication;
- formation initiale et continue des enseignants aux problématiques EBS;
- adaptation et flexibilité du programme (pré)scolaire;
- évaluer le cheminement scolaire des enfants à EBS intégrés dans les jardins d'enfants ordinaires;
- implication, encouragement de la participation parentale, échange d'informations, conseil aux parents selon les demandes et les besoins, mobilisation des ressources humaines disponibles et compétentes.

En conclusion, la présence de tels enfants dans le groupe nécessite un effort supplémentaire de la part de l'enseignant dans tous les domaines, y compris la préparation des cours, la participation aux activités parascolaires et le comportement en classe. Afin d'aider l'élève à EBS à surmonter ses faiblesses et à maximiser son potentiel, sans négliger les autres élèves de la classe, l'enseignant doit leur accorder une attention individuelle dans toutes les phases d'une activité. L'intervention éducative doit être complétée par des éducateurs et des familles qui ont une attitude favorable envers les enfants ayant des besoins spéciaux.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

Prof. Nistor Luize Lavinia
Grădinița P.P. Nr.1/„Piticot”-Hunedoara

„A fi om înseamnă a fi responsabil!”, spunea scriitorul francez Antoine de Saint-Exupery.

A-i învăţa pe alţii să înveţe este mult mai dificil decât să predai o lecţie, deoarece implică o perioadă mai lungă, iar rezultatele nu sunt întotdeauna cele aşteptate. A-i învăţa pe alţii să se descurce în viaţă, să aibă curaj, să aibă motivarea devenirii, să scoată la iveală ceea ce este mai bun în ei, să descopere din timp menirea acestei existenţe, nu este cel mai uşor lucru din lume.

Educaţia timpurie porneşte de la ideea că vârstele mici constituie baza dezvoltării personalităţii şi că, pentru reuşită educaţională a copilului, familia, instituţiile educaţionale şi comunitatea sunt răspunzătoare de realizarea obiectivelor educaţionale. Educaţia timpurie se realizează atât în mediul familial, cât şi în cadrul serviciilor specializate, precum grădiniţa. Pentru o pregătire cât mai bună a copilului pentru şcoală şi pentru viaţă, în perioada copilăriei timpurii este deosebit de importantă atenţia acordată dezvoltării sale din toate punctele de vedere. Astfel, vom descrie învăţarea copilului pe domenii de dezvoltare, finalitatea educaţiei în perioada copilăriei timpurii fiind dezvoltarea globală a copilului, care urmează să îi asigure un start bun în viaţă.

Domeniile de dezvoltare sunt instrumente pedagogice esenţiale pentru a realiza individualizarea educaţiei şi învăţării, acestea dând posibilitatea de a identifica atât aptitudinile, cât şi dificultăţile fiecărui copil în parte. Fiecare copil este unic în modul în care creşte, se dezvoltă şi dobândeşte deprinderi şi competenţe. Copiii trec prin stadii similare de dezvoltare, dar în ritmuri diferite. Nu trebuie să ne aşteptăm ca toţi copiii să atingă acelaşi nivel de performanţă în aceleaşi timp.

În evoluţia creşterii şi dezvoltării, copiii cunosc lumea prin simţurile şi corpul lor. Copiii au nevoie de explorări repetate ale mediului ambiant, de timp pentru înţelegerea informaţiilor. Atunci când ne referim la dezvoltarea copilului, trebuie să reţinem un aspect foarte important: etapele de dezvoltare sunt atribuite copilului în general, iar dezvoltarea este un proces individual şi ţine de unicitatea fiecărui copilul.

În centrul organizării procesului de predare – învăţare este copilul care solicită abordare integrată a potenţialului său prin găsirea acelor intervenţii didactice care să-i permită stimularea performanţei personale. Crearea unui mediu educaţional adecvat, în vederea stimulării continue a învăţării spontane a copilului, relaţionarea permanentă cu un adult pregătit să răspundă nevoilor de dezvoltare ale copilului şi accesul nemijlocit al copilului la activităţi integrate, punând accent deosebit pe joc ca metoda de baza a acestui proces definesc educaţia timpurie abordată integrat. Obiectivele incluziunii în educaţia preşcolară presupun dezvoltarea şi aplicarea unor strategii educaţionale care să promoveze conştientizarea şi formarea la copii a unor comportamente în direcţia toleranţei şi nondiscriminării, acceptării copiilor cu CES: copii cu dizabilităţi, copii supradotaţi, copii de diferite etnii, copii cu boli cronice, copii cu situaţie socioeconomică precară etc. Educaţia incluzivă este corelată cu nevoile speciale ale copiilor cu dizabilităţi variate sau cerinţe educative speciale şi obţinerea progreselor specifice. Incluziunea se discută în termeni de politici educaţionale, dar în acelaşi timp, este o provocare, pentru dezvoltarea copiilor ca „cetăţeni activi“. Dacă nu sunt respectate, exprimate şi încurajate să se dezvolte, diferenţele dintre copii într-un grup cauzează probleme (de exemplu: agresivitate, violenţă, neglijare etc.).

În consecinţă, incluziunea solicită atenţie asupra diferenţelor dintre copii, dar şi adaptarea grădiniţei la aceste diferenţe. În procesul de incluziune se pune accent pe necesitatea grădiniţei de a-şi schimba principiile de acţiune şi modalităţile de abordare în funcţie de nevoile copiilor. Valorizarea unui mediu incluziv este utilă pentru toţi copiii, dacă educatorii îmbunătăţesc practicile de organizare a activităţilor şi folosesc diversitatea în grupă ca o resursă şi ca o oportunitate echitabilă de învăţare. Grădiniţa incluzivă este benefică pentru toţi actorii responsabili de educaţie, dar în special pentru copii. De exemplu, copiii învaţă „socializarea“ prin comunicarea şi interacţiunea cu ceilalţi colegi de grupă. Copiii leagă prietenii prin aceste contacte, află despre interesele şi preferinţele pentru anumite activităţi (de exemplu, unii copii desenează, pictează, alţii încep să cânte la un instrument, alţii sunt „povestitori“, altora le place să creeze colaje, să vizioneze desene animate, să inventeze poezii, iar alţii sunt „campioni“ la practicarea unui sport sau le place să observe natura etc.), se cunosc, iar bunele relaţii, starea de bine dintre ei reprezintă o condiţie facilitatoare pentru învăţare şi dezvoltare.

Părinţii pot să se implice în viaţa grădiniţei, să aibă încredere în politicile promovate de grădiniţă, să încurajeze talentele şi succesele copiilor lor, să nu se descurajeze dacă au copii cu CES, să accepte diversitatea, să accepte propriul copil ca pe o fiinţă distinctă, unică, specială, să-i accepte pe ceilalţi, să apeleze la servicii de suport oferite de grădiniţă şi de comunitate (psihologi, asistenţi sociali mediatori, etc.), să propună grădiniţei să dezvolte programe educaţionale, în funcţie de nevoile identificate, să-şi asume responsabilităţi şi să practice voluntariatul în grădiniţă, să acorde feed-back pozitiv, să fie buni ascultători, să aibă iniţiativă şi să participe la activităţile propuse de grădiniţă (de tipul „O familie pe săptămână“, „Club pentru părinţi“, „Părinţii, agenţii diversităţii“, „Bunicii sunt cu noi“, petrecerea zilelor de naştere etc.). Comunitatea poate să asigure suport logistic şi financiar grădiniţei (de exemplu, buget pentru asistentul personal care asistă copiii cu CES), să vină la întâlniri cu copiii din grădiniţă, cu educatorii şi părinţii, să motiveze comunitatea oamenilor de afaceri pentru susţinerea, prin campanii de strângere de fonduri, a copiilor cu CES şi familiile acestora, mai ales cele aflate în situaţie de risc (familii monoparentale, familii cu nivel socio-economic scăzut), să iniţieze parteneriate în dezvoltarea unor proiecte educaţionale (copiii autişti, copiii cu ADHD, copiii supradotaţi etc.), să ofere modalităţi atractive de petrecere a timpului liber (spaţii destinate relaxării, jocului, sportului, centre de resurse etc.).

Pregătirea profesională şi deschiderea echipei manageriale a grădiniţei sunt aspecte extrem de importante în dezvoltarea unui mediu incluziv, astfel încât să-i motiveze şi să-i inspire pe angajaţi să o urmeze. Promovarea imaginii grădiniţei se va realiza printr-un marketing educaţional care să cuprindă respectarea principiilor educaţiei incluzive.
Cadrele didactice trebuie să creeze un mediu adecvat de învăţare pentru toţi copiii şi să încurajeze toleranţa şi respectarea drepturilor omului, astfel încât copiii să nu fie discriminaţi, indiferent de statutul lor sau al părinţilor lor, de situaţiile sau nevoile lor specifice. Oamenii pot discrimina în diferite moduri, uneori fără să-şi dea seama sau fără intenţie. Cadrele didactice trebuie să ofere modele de comportament în acest sens. De exemplu, neridiculizând un copil din cauza originii sale etnice, a handicapului său(gras sau slab) sau din alte motive. Democratizarea şcolii şi egalizarea şanselor- deşi intens discutate şi controversate- reprezintă direcţii stategice care angajează în mod cert o mai mare responsabilitate şi flexibilitate a serviciilor educaţionale. Focalizarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un semnal al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate, un indiciu al nevoii de căutare a unor noi forme de solidaritate umană- lucru ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră

Educaţia pentru toţi este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare cadru didactic în parte, de responsabilitatea şi implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să înveţe şi să se dezvolte şi să nu uităm că educaţia depinde foarte mult de familie.

Bibliografie:

-Verheyde M.. *Petrecerea timpului liber*. Program educativ 2-4 ani. Bucureşti, 2011

-Vrânceanu M., Pelivan V., *Incluziunea socio-educaţională a copiilor cu dizabilităţi în grădiniţa de copii.* Ghid pentru educatori şi părinţi. Chişinău, 2012.

STUDIU DE CAZ

Dumea Ancuța Sanda
G.P.P. nr. 25 Oradea-G.P.P. nr.51

SUBIECTUL: M. A., 4 ani, grupa mijlocie

1. PREZENTAREA CAZULUI : - comportament agresiv

Preșcolarul prezintă zilnic atât un comportament violent față de colegi, nervozitate, agitaţie (deși are un potențial peste media vârstei lui), cât și lipsa de respect faţă de mamă, dar mai ales față de tată.

2. ISTORICUL EVOLUȚIEI PROBLEMEI

Încă din grupa mică, A. părea un copil agitat, dornic să se afirme prin orice mijloace. Atunci m-am gândit că este vorba de egocentrismul vârstei specific preșcolarului mic. Dar odată cu trecerea timpului, datorită reacțiilor sale, mi-am dat seama că A. nu este un copil ascultat, încurajat sau mangâiat, ci un copil veșnic certat și neînțeles.

3. DESCOPERIREA CAUZELOR GENERATOARE:– A. este tot timpul agitat, încearcă să-și facă prieteni la grădiniță, dar nu prea reușește datorită agresivității față de colegi, pe care o folosește în orice joc liber ales.

Comportamentul zilnic al preșcolarului:

🏳 Încă de când intră în grădiniță, A. nici nu își salută părinții și fuge în sala de grupă; 🏳 Odată ajuns în grupă, fuge agitat prin sală, la insistentele mele salută, după care începe să-mi povestească o mulțime de lucruri pe care el le are acasă și cum se joacă singur; 🏳 Vrea să se joace cu colegii, aceștia sunt la început reticenți (tocmai datorită comportamntului violent), dar după ce le explic că la gradiniță trebuie să ne jucăm împreună, copiii îl acceptă în grup; 🏳 De fiecare dată jocul are un final neplăcut pentru colegii, pentru că A. le distruge constucțiile, le ia din jucării fără să ceară voie, îi impinge, ba mai mult îi lovește cu mâna.

Dialogul cu Alex: → După incident eu întotdeuna discut cu el și îl întreb: - *De ce a făcut asta?,* - *Crede că este bine?,* dar răspunsul îngrijorător este mereu același: - *Nu știu!*, iar în acel moment vocea lui e nesigură, stinsă, se înroșește la față și evită să mă privească în ochi. → Pedeapsa primită este retragerea din joc și din grup pentru câteva minute, timp în care se vede ca el suferă mai ales când îi vede pe colegi ce bine se joacă. Deși își cere scuze cu multă ușurință, A. nu după mult timp repetă incidentul.

Dialogul cu mama și tata: → Aceștia se plâng că acasă situația a scăpat de sub control. → A. nu mai ascultă de ei și nici pedeapsa cu colțul nu mai dă rezultate. → Copilul are un comportament agresiv și față de ea. Vorbește urât, de multe ori dă să o lovească dacă nu îi face pe plac. → Mama nu mai știe cum să procedeze cu el acasă, așa că tata a luat inițiativa și îl mai bate cu o nuia din când în când. → Părinții nu se joacă cu el acasă, ci îl lasă toată ziua atât să se uite la desene animate (care-i plac lui- chiar și cu violență), cât și să se joace pe calculator diferite jocuri (și acestea tot care-i plac lui).

4. ANALIZA DATELOR ŞI STABILIREA IPOTEZELOR

🏳 În urma discuțiilor repetate cu mama am ajuns la concluzia că A. atunci când vrea să se facă înțeles răspunde cu un comportament violent pentru că, cu un astfel de comportament el a observat că atrage atenția celor din jur; 🏳 Deoarece tata este cel care îl bate, lui i se pare normal să bată și el pe alții (mama, colegii) atunci când aceștia nu fac ce vrea el; 🏳 Acestă violență mai este alimentată și de desenele și jocurile violente la care el are acces nelimitat. 🏳 Cu toate aceste A. este un copil dezvoltat fizic și psihic peste nivelul mediu, având un potențial care trebuie valorificat și stimulat prin activități specifice vârstei lui (mai ales acasă) în timpul liber rămas după terminarea programului de grădiniță.

5. CREAREA UNUI PROGRAM DE SCHIMBARE: Fixarea obiectivelor:

Obiective pe termen lung:

1. A. va avea acasă un program fix atât pentru vizionarea desenelor animate (fără violență), cât și pentru jocurile pe calculator (fără violență) timp în care va fi supraveghiat de un adult;
2. În fiecare zi la grădiniță va trebui să facă o faptă bună pentru un coleg de la care va primi mulțumiri și îmbrățișări; după care va fi recompensat de către mine cu abțibilduri diferite pe care le va duce acasă și la un anumit număr de abțibilduri strânse va fi recompensat și de către părinți;
3. Timpul liber rămas și-l va petrece atât cu părinții- la joacă, în parcul de distracții, la cumpărături- cât și lucrând suplimentar acasă în caiete specifice vârstei.

Obiective pe termen scurt:

1. Va fi implicat în a-și spune părerea la toate discuțiile ivite în grupă alături de colegii săi.
2. I se vor da sarcini precise, fiind implicat în diverse acțiuni, pentru a fi resposabilizat și pentru a socializa cu ceilalți colegi cât mai mult;
3. Va fi încurajat în timpul activităților/jocurilor atât la grădiniță cât și acasă, pentru a-i demonstra că este un copil isteț, care nu mai trebuie să adopte un comportament violent, pentru a câștiga atenția celor din jurul lui.

Metode şi strategii:

• Păstrarea unei relații strânse cu familia; • Încurajarea permanentă prin aplauze, mulțumiri, recompense, îmbrățișări din partea grupului; • Corectarea permanentă de către educatoare a caietelor speciale de acasă; • Participarea săptămânală la ore de consiliere susținute de psihologul grădiniței; • Înscrierea la diferite concursuri sau cursuri after-grădiniță.

6. APLICAREA PROGRAMULUI DE SCHIMBARE:

După programul de grădiniță a avut loc o întâlnire între părinți, psihologul grădiniței, educatoare și A.. La întâlnire i s-au explicat lui A. următoarele schimbări din programul de acasă și de la grădiniță. Spre surprinderea tuturor, A. a acceptat cu zâmbetul pe buze cele prezentate.

Responsabilităţi lui A. acasă:

• Să respecte programul de vizionare de desene animate fără violență; • Să respecte programul de joc pe calculator stabilit de părinții, știind că dăcă nu-l respectă în următoarea zi nu mai va avea voie deloc la calculator/televizor; • Să se joace, să vorbească și să se comporte frumos acasă sau în societate; • Să lucreze suplimentar acasă; • Să adune într-un carnețel recompensele primite de la educatoare. • Să lucreze de două ori pe săptămână cu psihologul la cabinet.

Responsabilităţi lui A. la grădiniță:

• Să se joace, să vorbească și să se comporte frumos la grădiniță; • Să facă o faptă bună pentru un coleg din grupă; • Să respecte responsabilitațile ajutorului zilei atunci când este numit; • Să își facă prieteni.

Responsabilităţile părinților:

• Să-i facă un program de vizionare a desenelor și de joc pe calculator; • Să-i selecteze programele urmărite la telezizor sau la calculator -fără violență; • Să-l încurajeze de fiecare dată când au ocazia; • Să stabilească un program de joacă în casă sau în parc măcar de 4 ori pe săptămână; Să lucreze zilnic în caiete speciale alături de A.; • Să nu-l mai bată tata; Să-

l recompenseze atunci când aduna un anumit număr de abțibilduri stabilit împreună cu A.; ● Să-l înscrie, dacă se poate, la un curs after-grădiniță; ● Hotărârile luate în familie să fie respectate de către ambii părinți.

Responsabilităţile educatoarei:

● Să-l antreneze pe A. în cât mai multe discuții, activități și jocuri în care să-i atribuie roluri atât de lider cât și de coechipier; ● Să țină legătura în permanență atât cu părinții cât și cu psihologul; ● Să-l încurajeze și să-l recompenseze atunci când merită conform promisiunii făcute; ● Să-l antreneze la diferite concursuri pentru a-l face să-și cunoască potențialul, ba chiar să și-l depășească cu timpul, pentru a-și dezvolta încrederea de sine; ● Să monitorizeze periodic progresele/regresele făcute de A..

Responsabilităţile psihologului:

● Să anunțe periodic familia și educatoarea cu privire la progresele/regresele făcute; ● Să îi cheme la întâlniri și pe părinții o dată pe lună sau de câte ori consideră că este nevoie; ● Să folosească metode variate și atractive pentru a-l determina pe A. să participe cu plăcere și interes la întâlniri.

7. EVALUAREA PROGRAMULUI DE SCHIMBARE

La interval de două săptămâni, apoi la o lună de la prima întâlnire au avut loc şedinţe cu A., părinții şi psihologul. Obiectivele pe termen scurt au fost realizate și se observă progrese rapide în relaţiile lui A. atât cu familia cât și cu colegii. A. a început să fie simpatizat în grupă de către colegi, aceștia au încetat în al eticheta ca fiind un *copil rău*.

În ceea ce privește obiectivele pe termen lung am înțeles de la părinți ca A. s-a obișnuit cu programul de acasă, ba chiar el este cel care le amintește de activitățile pe care le are de îndeplinit acasă, devenind asfel un copil tot mai responsabil.

8. REZOLVAREA PROBLEMEI

- Relaționarea lui A. cu ceilalți cunoaște progrese semnificative, dar recomandăm în continuare respectarea programelor de muncă la grădiniță, acasă și la cabinet;
- Mama recunoaște că nu s-a așteptat ca în doua luni de zile copilul ei să-și schimbe radical comportamentul, exprimându-și în continuare dorința de a colabora cu psihologul;
- Părinții mărturisesc că, în urma schimbărilor, relația dintre ei și A. s-a îmbunătățit. Vorbesc mai mult cu el, au învățat să-l asculte, să-l respecte și să-l aprecieze; mai mult decât atât și-au dat seama, lucrând cu el acasă, că au un băiat isteț.

9. CONCLUZII

Comportamentul agresiv manifestat de M. A. s-a datorat lipsei de comunicare atât cu mama cât şi cu tata. Își dorea foarte mult să-și facă prieteni, dar nu știa cum să o facă tot datorită exemplului negativ din familie. Violența afișată față de mama s-a datorat neintervenției acesteia atunci când tata îl bătea, iar violența față de colegi a apărut tocmai pe fondul unei tensiuni în familie, conform mărturisirilor psihologului.

În continuare şi psihologul şi educatoarea vor aplica metode și tehnici de îmbunătățire a comportamentului lui A.

Strategii de instruire pentru compensarea deficiențelor în utilizarea limbajului expresiv la elevii cu CES

Prof.psihopedagogie specială MILITARU MĂDĂLINA
C.S.E.I. BALȘ

Caracteristici:

Un elev cu dizabilități de limbaj expresiv poate avea dificultăți în următoarele sarcini care necesită limbaj scris: exprimarea clară și precisă, utilizarea unei varietăți de structuri de propoziție, utilizarea modelelor sintactice , utilizarea unei game adecvate de cuvinte, organizarea gândurilor, utilizarea corectă a punctuației, copierea de pe tablă, organizarea notițelor scrise, scrierea de mână și ortografia.

Strategii:

o Notați temele scrise doar pentru idei sau oferiți două note: una pentru conținut și una pentru abilități tehnice;
o Furnizați o notificare prealabilă cu privire la sarcinile scrise. Încurajați elevii să înceapă sarcinile devreme; așteptarea până în ultimul minut poate produce stres care poate agrava handicapul.
o Asigurați-vă că elevul înțelege ceea ce este întrebat într-o temă scrisă. Explicați cuvinte precum -comparați și contrastați;
o Ajutați elevul să decidă asupra unui subiect limitat și funcțional pentru o lucrare;
o Oferiți elevului un model despre ceea ce se așteaptă prin împărtășirea unor lucrări care au fost scrise de alți studenți;
o Dacă elevul are o problemă cu secvențierea, cereți-i să vă arate o schiță de idei/informații în ordinea în care intenționează să le prezinte;
o Încurajați elevul să-și pună un prieten să corecteze temele și să facă corecții;
o Dați toate instrucțiunile atât în scris, cât și verbal;
o Permiteți elevului să ofere răspunsuri orale mai degrabă decât cele scrise;
o Încurajați elevul să răspundă la întrebările tip test;
o Permiteți elevului să înregistreze prelegerile;
o Oferiți elevului un carnețel de notițe.

Strategii de instruire pentru a ajuta elevii să compenseze o dizabilitate de citire

Un elev cu dizabilități de citire poate avea dificultăți cu unele dintre următoarele: decodificarea cuvintelor necunoscute, înțelegerea a ceea ce se citește, cunoașterea sensului cuvintelor citite, menținerea unui ritm eficient de citire, respectarea instrucțiunilor scrise, identificarea ideilor principale și a detaliilor majore.

Strategii:

o Încurajați elevul să citească în prealabil un capitol înainte de a-l studia la clasă.

o Rugați elevii să transforme titlurile în întrebări folosind cuvinte precum ”ce, de ce și cum”. Apoi elevul ar trebui să citească pentru a găsi răspunsul corect la acele întrebări. Elevul trebuie să evidențieze răspunsurile la întrebările formulate din titluri.

o Elevul poate beneficia de folosirea unor evidențiatoare colorate diferite: unul pentru ideile principale, unul pentru detalii cheie și altul pentru definiții.

o Încurajați elevul să dezvolte puncte rezonabile și logice în text la care elevul se va opri și va verifica înțelegerea. Folosind aceste puncte de control, studentul poate dori să rezume ceea ce tocmai a fost citit .

o Încurajați elevul să devină un cititor activ și nu pasiv. Elevul ar trebui să învețe să vorbească singur. Elevii ar trebui să pună întrebări precum: "De ce citesc asta?",„Ce legătură are acest subiect cu subiectele discutate mai devreme?” „Ce principiu ilustrează aceste probleme?” "Cum pot spune asta în propriile mele cuvinte?"

o Dacă materialul pare deosebit de dificil, cereți elevului să recitească, să citească cu voce tare sau să reformuleze informațiile.

o Cereți elevului să folosească marginile textului pentru a înregistra fraze cheie, idei principale sau definiții.

o Dacă studentul nu are cunoștințe de bază, cereți-i să caute subiectul într-o enciclopedie pentru a obține o imagine de ansamblu asupra acestuia.

o Dacă cuvintele par să „se miște” în text, arătați elevului cum să folosească o fișă pentru a ghida lectura.

o Încurajați elevul să pună cuvinte de vocabular specializat pe fișe pentru o revizuire mai ușoară.

o Furnizați note ghidate pentru fiecare capitol. Notele ar trebui să conțină un rezumat al punctelor principale și al termenilor cheie enumerați în ordine secvențială. (Sau învățați-l pe elev să folosească rezumatul capitolului, astfel încât să poată face acest lucru pentru el însuși.)

Intervenția timpurie – o șansă acordată unui copil cu CES în vederea integrării în învățământul de masă

prof. înv. primar Chidon Frunză Mirela
Școala Gimnazială ”Bogdan Vodă” Rădăuți

Sintagma ”cerințe educaționale speciale, (CES)” vizează cerințe consecutive unor disfuncții sau deficiențe de natură intelectuală, senzorială, psihomotrică, fiziologică, dar și a unor condiții psihoafective, socio-economice ori de altă natură. Ele creează subiectului o stare de dificultate în raport cu ceilalți, un sentiment de inferioritate care îl impiedică să își valorifice potențialul intelectual.(1,6,7) Prin educație și printr-un nivel ridicat de conștiință devine posibilă respectarea drepturilor omului, eliminarea discriminărilor pe diferite criterii. Declarația drepturilor omului – art.7 - stipulează faptul că ”toți oamenii sunt egali în fața legii” și că ”au dreptul la protecție egală în fața oricărei discriminări”.(2)

La nivel nivel global, aspectele legate de protecția copilului, a persoanelor cu handicap, egalitatea de șanse, egalitatea de tratament, securitatea socială, protejarea lucrătoarelor gravide, prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a celei domestice sunt reglementate printr-o serie de documente.(3,4,5) ”Copilului îi este recunoscut dreptul la educație, asigurîndu-se învățământ primar obligatoriu și gratuit tuturor copiilor statelor membre” – art. 28, acesta fiind protejat împotriva oricăror forme de exploatare și de violență sexuală, interesul lui prevalând în toate acțiunile întreprinse de instituțiile de asistență socială, publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative”.(4)

Constituția României stipulează faptul că ”dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate în concordanță cu Declarația universală a drepturilor omului” – art. 20 (6).

Guvernul României acordă sprjin copiilor cu CES prin asigurarea alocației zilnice de hrană, rechizite școlare, încălțăminte, îmbrăcăminte, gazduire gratuită în centre speciale și internate.(8) În România, copiii pot fi înscriși, funcție de gradul de dizabilitate (cei cu deficiențe medii, dificultăți de limbaj și învățare, tulburări socio-afective sau de comportament, adaptare școlară, în învățământul special sau de masă primind servicii educaționale de sprijin. (14)

Copiii cu CES au pe lângă trebuințele de bază ale oricărui copil (afecțiune, securitate, apreciere, întărire pozitivă, încredere în sine, responsabilitate, independență) și trebuințe speciale specifice, individualizate. Aceștia manifestă o serie de dificultăți de învățare (dislexie, disgrafie, discalculie, dispraxie). De regulă, problemele acestor copii sunt observate de familie, esențial în soluționarea acestora fiind momentul în care au fost semnalate specialiștilor.

Parcurgerea etapelor de diagnoză medicală, psihologică, pedagogică, de evaluare a situației sociale trebuie să se realizeaze cu preocuparea pentru toate categoriile de copii, fără discriminare, oferind independența, responsabilizarea și participarea acestora, utilizând metode moderne.

În atingerea obiectivului ”nici un copil în afara sistemului educațional” reușita este condiționată, pe de o parte, de momentul observării, identificării problemei, instituirii protocolului recuperator, familia constituind primul ajutor eficient pentru copilul în cauză. Aceasta reușește să cunoască bine copilul iar intervenția sa trebuie să fie direcționată în funcție de necesitățile lui, concretizată prin activităţi stimulatorii potrivite (jocul poate forma și dezvolta capacitățile senzoriale, afective, motrice, psihomotrice, de comunicare, de îngrijire şi confort fizic).

Depistarea timpurie a deficiențelor/disabilităților este esențială deoarece „fiecare etapă are un anumit specific al vieții psihice”.(11) De cealaltă parte, se situează echipa multidisciplinară de intervenţie timpurie care ”poate fi extinsă, dacă este necesar, prin solicitarea colaborării unor specialiști din afara sistemului de învățământ: medici de familie și medici specialiști, asistenți sociali pentru cazurile sociale, asistenți maternali cu rol de tutori legali, polițiști, judecători sau alți profesioniști”, echipă care realizează planificarea gradată a activităților.(13)

Intervenția precoce – European Agency for Special Needs and Inclusive Education (2005) și cea corectiv compensatorie se realizează prin educație integrată și scoli speciale care asigură unul dintre obiectivele protecției copilului, acela de prevenire a excluderii sociale. Conlucrarea domeniului educațional, medical, social este modelul de acțiune de preferat în asemenea cazuri.(9)

Intervenția timpurie este aplicată diferențiat în diferite țări, pe segmente de vîrstă - 0-3 ani, 0-6/7 ani, concretizată prin acordarea de servicii adresate fie copilului, fie copilului și familiei acestuia și instituită motivat de necesitatea accelerării dezvoltării, recuperării întârzierilor, oferirii de suport familiei copilului în identificarea și înțelegerea corectă a situației. Acțiunea are ca scop final inserția familiei și copilului în comunitate, relaționarea și implicarea în viața cotidiană, responsabilizarea.

În primii ani dezvoltarea copilului și ritmul de învățare al acestuia sunt accelerate, fapt ce justifică intervenția timpurie - centrată pe potențialul copilului, promovând comprehensivitatea, democrația și solidaritatea umană și având un rol esențial în prevenirea abandonului școlar și a instituționalizării copilului. În egală măsură, intervenția timpurie poate duce la îmbunătățirea atitudinilor părinților copiilor cu cerințe educaționale speciale, la diminuarea alterării vieții lor personale și la sporirea șanselor ca respectivul copil să se dezvolte și să fie educat, la dobândirea unei existențe independente, inserției socio profesionale, degrevând instituțiile statului de responsabilitățile morale și materiale față de un instituționalizat. Posibilitățile de reabilitare ale copilului scad odată cu trecerea anilor, ele fiind maxime până la vârsta de 3 ani (neuroplasticitatea).(10)

Educația integrată și incluzivă – măsură adaptată cerințelor speciale - are ca principal obiectiv diminuarea până la eliminare a excluderii în educație. O școală de tip incluziv oferă întregului colectiv de elevi un proces didactic de calitate, deschiderea și apropierea necesară elevilor cu cerințe educaționale speciale, îndeplinind rolul integrativ al acestora în cadrul comunității, prin dezvoltarea relațiilor și culturii profesionale.

Succesul inserției sociale a copiilor cu disabilități este strâns legat de realizarea acțiunilor inițiate cu respectarea unui cumul de principii precum cel al unității dintre rațional și senzorial, dintre concret și abstract, intuiției, sistematizării, structurării și continuității, legării teoriei cu practica, accesibilității și orientării după particularități, corelării cu vîrsta și particularitățile subiectului, temeiniciei și durabilității rezultatelor.

Intervenția timpurie poate asigura realizarea obiectivului incluziunii complete. În mod regretabil însă, există și situații în care incluziunea este respinsă chiar de către actorii care sunt/ar trebui să fie implicați în realizarea acesteia, la baza acestei atitudini aflându-se prejudecățile, lipsa de informații și de experiență.

Bibliografie:

1. Vrăjmaș E., ”Introducere în educația cerințelor speciale”, Ed. Credis, București, 2004;
2. Declarația universală a drepturilor omului, Broșura din 10.12.1948;
3. Carta drepturilor fundamentale a UE/2010/C83/02, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, 30.03.2010, C83/389;
4. Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, M. Of. nr. 109 din 28/09/1990;
5. Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), European Court of Human Rights Council of Europe, F 67075 Strasbourg cedex , www. echr. coe. int;
6. Constituția României republicată, M. Of. nr. 767 din 31.10.2003;
7. Ordin nr. 5573/7.10.2011 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a învățământului special și special integrat MECTS, M. Of. 787 din 07.11.2011;
8. H.G. nr. 564/2017 privind modalitatea de acordare a drepturilor copiilor cu cerințe educaționale școlarizați în sistemul de învățământ preuniversitar;
9. European Agency for Special Needs and Inclusive Education, 2005.
10. Puiu Ivan, Cojocaru Ala, Calac Marina –”Intervenția timpurie în copilărie” –suport de curs, Chișinău, 2012.
11. Radu Gh. – ”Psihologie școlară pentru învățământul special” – sinteze, Ed. Fundației Humanitas, București, 2002;
12. Verza E. – ”Tratat de logopedie”, Ed. Humanits, București, 2003;
13. Alois Gherguţ – ”Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie”, Editura Polirom, Iaşi, 2006.
14. Synthesis Report and Chapter 8 Romania în Educație Policies for Students at Risk and those with Disabilities in South Eastern Europe, OECD, Paris, 2007.

Studiu de specialitate - calitatea procesului de predare-instruire-evaluare la disciplina TIC din cadrul curriculei şcolare a claselor a XI-a, profil tehnic

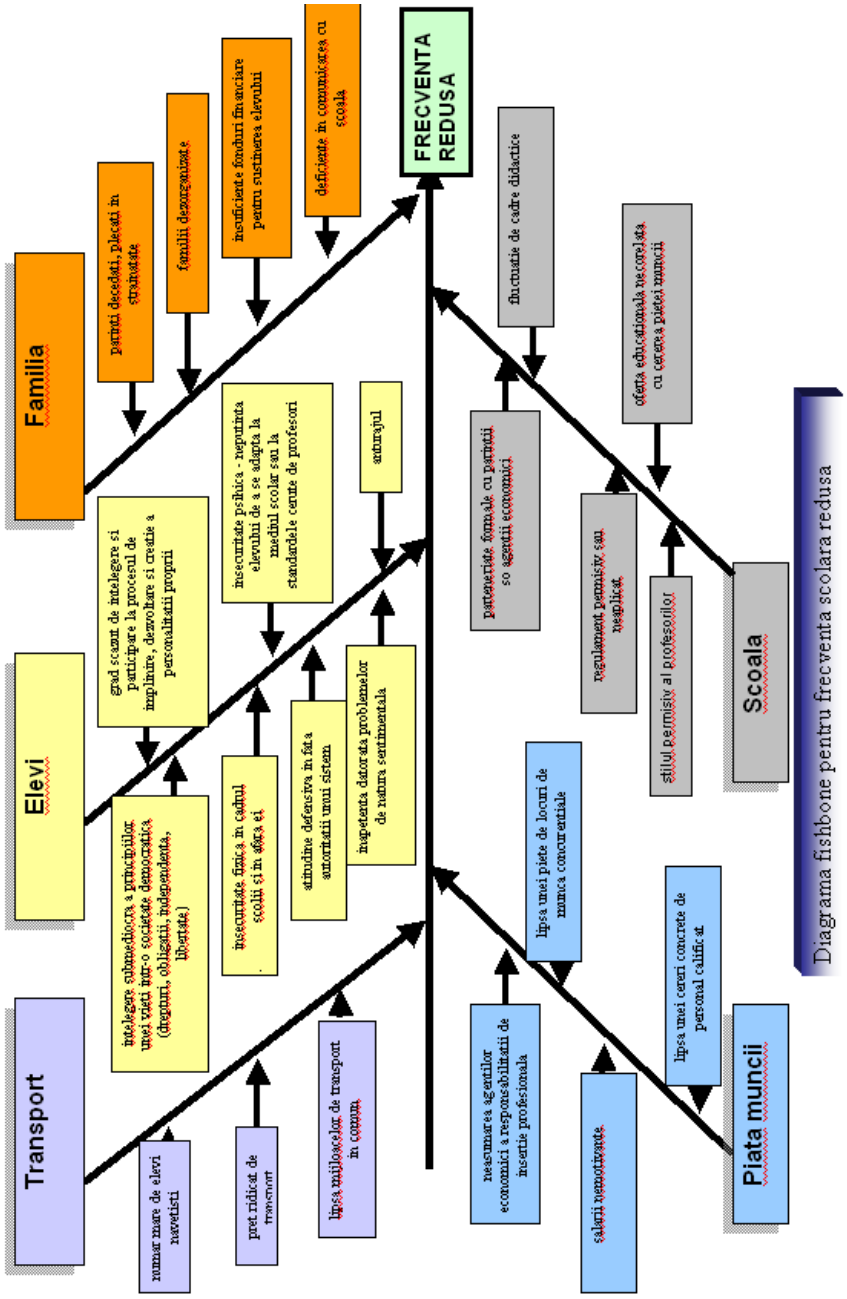
Prof. ing. Spiridon Liliana Daniela
Colegiul ”Aurel Vijoli” Făgăraș, jud. Brașov

Acest studiu are drept obiectiv micşorarea numărului de absenţe.

În continuare, voi folosi unul din instrumentele calităţii, diagrama Pareto.

De o importanţă deosebită pentru construirea diagramei Pareto este identificarea corectă a tuturor categoriilor implicate în problema investigată.

Metoda de identificare a categoriilor care au o implicare în problema ridicată este brainstormingul, urmat de trasarea unei diagrame cauză-efect.

Această diagramă cauză-efect nu este o diagramă care să respecte întru totul specificaţiile din manualele de specialitate, din materialul bibliografic, dar am încercat o prezentare a cauzelor ce duc la o frecvenţă redusă la orele de curs în cazul unelor clase de elevi. Am construit diagramă fără a urma neapărat clasele de cauze ce pot fi aplicabile oricărei probleme:

- Obiecte(maşini şi materiale)(**CE?)**
- Condiţiile(motivaţiile, temperatura, nivelele de cerere)(**DE CE?)**
- Succesiunea de timp în proces(numărul de zile, numărul operaţiilor)(**CÂND?)**
- Efecte asociate cu locul**(UNDE?)**

Pe lângă aceste surse sunt cunoscuţi pentru diagramele cauză-efect cei 5M, care pot fi utilizaţi practic în cele mai multe diagrame:

- ❑ Mână de lucru
- ❑ Materiale
- ❑ Metode
- ❑ Maşini
- ❑ Măsurători

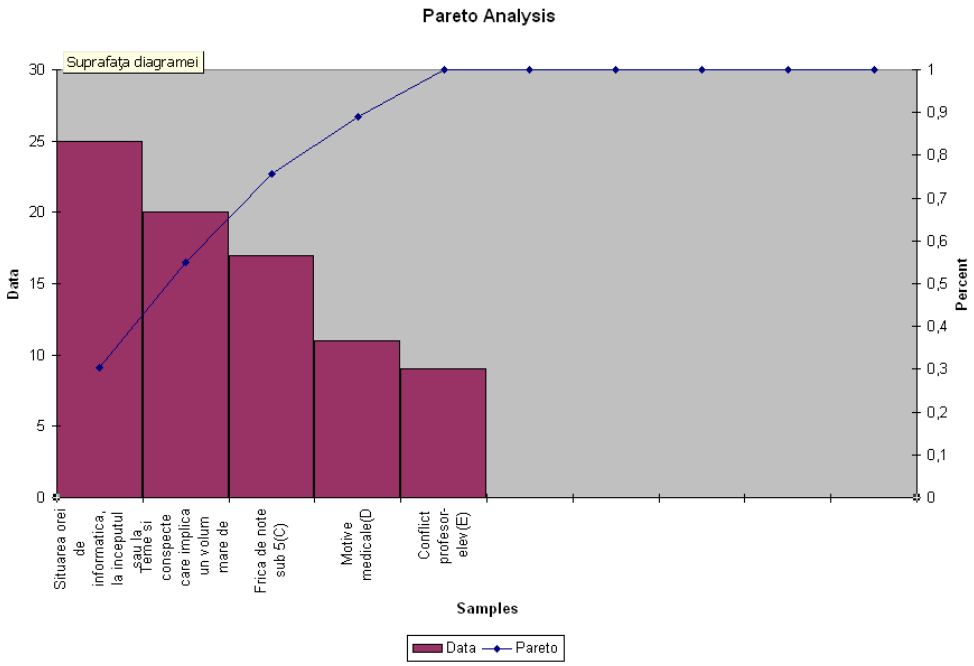
Este un model de diagramă util din punctul de vedere al profesorului, al managementului şcolar, în ecuaţia căruia intră elevii, familiile acestora, şcoala, piaţa muncii şi nu în ultimul rând transportul, care în cazul Colegiului „Aurel Vijoli” constituie un factor de mare importanţă.

Datele se ordonează în tabele în care sunt trecute deficienţele, numărul de deficienţe, în ordine descrescătoare, procentul de deficienţe cumulat.

Legat de numărul mare de absenţe au fost identificate următoarele:

Nr. crt.	Elemente defectuoase	Nr. defecte	Nr. cumulat	Procent cumulat
1.	Situarea orei la începutul sau la sfârşitul orarului zilnic(A)	25	25	30%
2.	Teme şi conspecte care implică un volum mare de munca individuală(B)	20	45	54%
3.	Frica de note sub 5(C)	17	62	75%
4.	Motive medicale(D)	11	73	89%
5.	Conflict profesor-elev(E)	9	82	100%

Se trasează diagrama Pareto:

Se realizează un plan de îmbunătăţire a calităţii, care cuprinde un plan de măsuri. Pentru rezolvarea măsurilor propuse, se vor implica toţi factorii responsabili, într-un anumit interval de timp.

După aplicarea planului de îmbunătăţire, se culeg din nou informaţii cu privire la elementele defectuoase şi se trasează din nou diagrama Pareto.

Provocări şi dileme în integrarea copiilor cu CES

Prof. înv. primar dr. Mărgărit-Bărăitaru Monica
Şcoala Gimnazială „I.G.Duca”, Bucureşti

„Poate că nu suntem capabili să pregătim viitorul pentru copiii noştri, dar putem cel puţin să ne pregătim copiii pentru viitor.”

Franklin Delano Roosevelt

În ultima perioadă, învăţământul românesc a devenit din ce în ce mai deschis la ideea de incluziune a copiilor cu CES. O multitudine de proiecte-pilot, care s-au efectuat în ţara noastră, au scos în evidenţă faptul că integrarea copiilor cu CES în şcolile obişnuite se poate face. Dintr-un studiu recent reiese faptul că un număr semnificativ de copii cu CES, înscrişi în învăţământul de masă şi părinţii lor se declară mulţumiţi de experienţa de învăţare din şcolile de masă şi de serviciile educaţionale de care au beneficiat. Cel mai complicat este procesul de incluziune a elevilor ce provin din medii defavorizate.

Una dintre concluziile unei cercetări, în rândul cadrelor didactice, desfăşurate în anul 2001 de către MEC şi UNICEF, a fost că, se perpetuează atitudinile şi comportamentele stereotipe faţă de această categorie de copii, respectiv, persistă ideile că ei ar trebui educaţi în şcoala specială, că prezenţa lor va afecta performanţele şcolare ale elevilor obişnuiţi şi va altera climatul clasei (Moldovan, Bălaş-Timar, 2006: 19–23).

Foarte dificil este de schimbat mentalităţile, având în vedere faptul că, în ţara noastră, a existat obişnuinţa ca elevii cu CES sau cei care nu se adaptau în şcolile de masă să fie orientaţi spre reţeaua de şcoli speciale.

Învăţământul românesc se confruntă cu o serie de dificultăţi: slaba finanţare, performanţe scăzute la testări, o rată ridicată a abandonului şcolar, număr limitat de şcoli cu adevărat incluzive. Aceste motive, fac ca principiul incluziunii, poate determina situaţii de neadaptare şcolară sau de absolvire a învăţământului obligatoriu, dar fără a li se asigura elevilor o educaţie de bază, care să-i ajute în integrarea lor socială şi profesională.

În vederea găsirii celei mai bune forme de educaţie pentru copiii cu CES, a programelor care să-i ajute să le fie stimulat potenţialul şi să le sprijine dezvoltarea, se pune accent pe identificarea şi evaluarea dizabilităţilor, precum şi a cerinţelor speciale de educaţie.

Dileme în integrarea copiilor cu CES

- care este şcoala cea mai potrivită pentru copil – cea de masă sau cea specială;
- păstrarea copilului în familie ori instituţionalizarea lui.

Specialiştii recomandă înscrierea copilului într-o şcoală de masă, motivând faptul că palierele de dezvoltare pot cunoaşte o evoluţie inegală, ceea ce dă impresia că este o deficienţă, dar, în timp, acel copil poate recupera stagnarea. În plus, o dată intrat într-o şcoală specială, revenirea în învăţământul de masă se va face cu mai dificil. În astfel de cazuri, riscul cel mai mare este de a marca negativ traseul şcolar al unui copil (Vrăsmaş, 2010: 29).

Nu este recomandată integrarea în şcoala de masă a copiilor cu deficienţe mentale moderate sau severe. Dacă copilul este diagnosticat cu deficienţă mentală uşoară, cu hiperkinezie, cu autism, cu intelect conservat se preferă ca el să frecventeze învăţământul de masă.

Chiar şi susţinătorii incluziunii copiilor cu cerinţe educative speciale sunt de părere că „nu toţi copiii pot şi nu toţi copiii trebuie menţinuţi în şcoala de masă” (Bolea, 2007: 244).

Din cauza faptului că se lucrează foarte greu cu colective diverse de elevi, şi a presiunii părinţilor copiilor obişnuiţi care doresc rezultate bune de la copii la diferite concursuri şcolare şi extraşcolare, profesorii încearcă să niveleze clasele, sau să-i ignore pe copiii cu CES. Deoarece se pune accent atât pe performanţă şi pe educaţie de calitate, cât şi pe individualizarea educaţiei pentru elevii cu CES, este nevoie de o pregătire a cadrelor didactice, să fie rezistente la stres şi să utilizeze metode moderne de predare–învăţare–evaluare.

Strategii şi intervenţii utile în integrarea elevilor cu CES în şcolile de masă

Copiii cu C.E.S. pot să-şi exprime propriile capacităţi prin joc, astfel căpătând informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurator şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului. Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Unii elevi au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire şi de limbaj şi de psihoterapie individuală şi de grup pentru sprijinirea integrării pe plan social.

De asemenea copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor şi colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea şcolară conţinuturi şi sarcini simplificate.

Elevii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilităţi fizice, necesită programe şi modalităţi de predare adaptate cerinţelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistenţă medicală specializată, asistenţă psihoterapeutică.

Elevii ce prezintă tulburări emoţionale trebuie să fie din timp identificaţi astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru şi terapia să fie facute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaţionali (familie, cadre didactice). Consilierul şcolar este şi el de un real ajutor, el oferind consilierea elevului şi a familiei.

Din experienţa personală putem afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare, evaluare diverse strategii şi intervenţii utile:

- Crearea unui climat afectiv-pozitiv, confortabil și stimularea încrederii în sine și a motivaţiei pentru învăţare;
- Încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor, încurajarea independenţei, eforturilor, creşterea autonomiei personale;
- Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres;
- Centrarea învăţării pe activitatea practică şi folosirea învăţării afective ;
- Sarcini împărţite în etape mai mici și adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare;
- Sprijinirea elevului să devină membru al unui grup;
- Organizarea unor activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă);
- Folosirea unui limbaj simplu, accesibil elevului şi nivelului lui de înţelegere;
- Instrucţiuni clare privind sarcinile şi elaborarea unor programe individuale de lucru;
- Stabilirea foarte clară a regulilor şi consecinţelor nerespectării lor în clasă şi aplicarea lor constantă;
- Aşezarea copiilor cu hiperactivitate şi deficit de atenţie în primele banci, pentru a nu distrage atenţia restul colectivului, eventual în apropierea elevilor care sunt acceptaţi de colectiv ca modele pozitive;

Abordarea incluzivă susţine că şcolile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depăşească barierele din calea învăţării şi că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reuşească acest lucru. Pentru aceasta şcoala trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educaţie. Putem stabili de asemenea relaţii de colaborare cu autorităţile locale, părinţii şi reprezentanţii comunităţii.

Într-o abordare incluzivă, toţi elevii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Concluzii

Toate aceste premise ale integrării copiilor cu CES rămân cel puțin parțial la stadiul de teorie. Obișnuiți cu un sistem tradiționalist, bine înrădăcinat, educația din România nu de puține ori creează disconfort și neplăcere elevilor, părinților sau chiar și cadrelor didactice. De cele mai multe ori acest fenomen, extrem de răspândit, se remarcă în cazurile copiilor integrați în învățământul de masă, care trebuie să facă față acelorași standarde educaționale ca și ceilalți copii, apărând astfel fenomene de excludere și de ignorare, în însăși instituțiile care se autointitulează incluzive. Un rol dominant îl au profesorii sau educatorii de la clasele cu copii cu CES integrați, care ar trebui în mod normal să se ocupe de acești elevi, urmărind o programă adaptată, abordând o metodologie de predare - învățare - evaluare care să se preteze atât pe nevoile și capacitățile copiilor normali cât și ale celor cu CES, să prezinte interes față de progresul acestor elevi și să supervizeze în permanență nivelul lor de achiziție alături de o echipă formată la nivelul școlii din profesorul de la clasă, profesorul de sprijin, directorul școlii, părinți, asistenți sociali etc. Cele mai utilizate metode şi tehnici de sprijinire a învăţării în clasă sunt: climatul social favorabil, cunoaşterea ritmului de învăţare şi a posibilităţilor fiecărui elev, învăţarea în perechi, echipa de profesori în predare, părinţii ca parteneri, îmbunătăţirea formelor de întâlnire cu părinţii. Accesul copiilor cu CES în învăţământul de masă nu trebuie privit ca fiind rodul unor acte de caritate, ci ca un drept legitim, întrucât societatea aparţine tuturor cetăţenilor şi nu există niciun argument de discriminare. Procesul de integrare, fiind un proces dificil, depinde foarte mult de atitudinea celor care sunt chemaţi să-i dea viaţă şi de profesionalismul lor.

Școala incluzivă asigură cel puțin la nivel teoretic o educație de calitate tuturor educabililor, în alt sens decât cel consacrat de școala obișnuită și școala specială. În România, totuși, eforturile vor trebui să fie mult mai mari pentru ca diferența între învățământul tradițional și școala de tip incluziv să fie semnificativă și la nivel practic, nu doar teoretic.

Bibliografie:

Bolea, A., (2007), *Şcoala românească – şcoală incluzivă,* în „Analele Institutului de Istorie G. Bariţ din Cluj-Napoca, Seria Humanistica”, p. 233–254;

Moldovan, O., Bălaş-Timar, **D.**, (2006), *Psihopedagogia copiilor cu handicap de vedere*, Arad, Editura Universităţii „Aurel Vlaicu”;

Vrăsmaş, T. (coord.), (2010), *Incluziunea şcolară a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale. Aspiraţii şi realităţi*, Bucureşti, Editura Vanemonde;

Strategii de integrare a copiilor cu C.E.S.

Prof.înv.primar Stancu Magdalena
Școala Gimn.”Mircea Sântimbreanu”,București

Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice…” – Declaraţia de la Salamanca, 1999

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte: copii cu deficienţe senzoriale şi fizice; copii cu deficienţe mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoţionale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare; copii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune. Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnităţii personale; copiii cu CES sunt interiorizaţi, refuzând comunicarea cu oricine; uneori reacţionând violent la frustrare. În timp, personalitatea copilului se dezorganizează şi apar stări psihice negative: nesiguranţa, ezitarea, pierderea respectului şi încrederii.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învăţământul de masă presupune:

- a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc) în şcoala respectivă;
- a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (bibliotecă, terenuri de sport etc);
- a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Cum pot fi ajutaţi elevii cu dificultăţi de învăţare ?

Învăţătorul trebuie să aibă cunoştinţe care îl fac capabil să recunoască tulburarea de învăţare a copilului . Prin recunoaşterea tulburării de învăţare la elevi, învăţătorul a făcut primul pas în remedierea elevului. El va fi capabil să abordeze în mod diferenţiat învăţarea/ educarea acestui elev.

Învăţătorului îi revin responsabilităţile abordării diferenţiate, pe de altă parte colaborarea lui cu psihologul şcolar măreşte eficacitatea intervenţiei educaţionale.

Activitatea psihopedagogică cu copiii cu dificultăţi de învăţare trebuie să prezinte un efect dublu:

– având un caracter corectiv-formativ, ea are ca scop central reducerea şi corecţia deficienţelor intervenite în dezvoltare;

– prin întreţinerea şi stimularea factorilor non-cognitivi ai personalităţii cum ar fi: motivaţia de învăţare, interes, senzaţia competenţei, aptitudini de comunicare verbală, etc .

Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare a elevilor ,stimulează si dezvolta învățarea prin cooperare.Se pot folosi câteva strategii de învățare care au rezultate bune

1Predicțiile în perechi. Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.

2. Știu/ vreau să știu/ am învățat. Elevii scriu pe o coloană ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.

3. Brainstormingul. Individual sau in perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.

4. Interviul în etape. Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.

5. Turul galeriei. Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problemă care are drept rezultat un produs (schemă,desen,compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Statisticile efectuate indică tendinţa generaţiei actuale de copii de avea mai multe probleme emoționale decât în trecut: sunt mai singuri şi mai deprimaţi, mai furioşi şi mai nestăpâniţi, mai emotivi şi mai înclinaţi să se îngrijoreze din orice, mai impulsivi şi mai agresivi, iar nouă, dascălilor, ne revine sarcina grea de a-i modela cu multă răbdare şi pasiune.

Copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi în mediul şcolar în mai multe feluri: prin integrarea individuală a acestora în clasele obişnuite, grupuri de doi-trei copii cu deficienţe incluşi în clasele obişnuite, clase diferenţiate, incluse în structura şcolii/grădiniţei obişnuite. Integrarea acestor copii în colectivul unei clase obişnuite exprimă atitudinea favorabilă a acestora faţă de unitatea de învăţământ şi faţă de cadrul didactic, ajută la consolidarea unei motivaţii puternice, care susţine efortul copilului în activitatea de învăţare, duce la realizarea unor progrese la învăţătură şi în plan comportamental.

Școala va reuși să răspundă cerinţelor speciale de educaţie ale copiilor aflaţi în dificultate şi nevoilor de educaţie ale familiilor acestora doar prin eforturile interne şi cu sprijinul tuturor.

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis, 2004 ;

2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011

Modalități de stimulare a creativității și activismului la disciplina biologie

Prof.Călin Nicoleta
Școala Gimnazială “George Bacovia” București

Stimularea creativității în școală presupune formarea unui mediu de învățare caracterizat prin interactivitate și dinamism.

Pentru dezvoltarea spiritului de investigație, a gândirii critice, a atitudinii creative și active în școală, sunt necesare o serie de condiții, cum ar fi:

-încurajarea elevilor să pună cât mai multe întrebări.

-stimularea comunicării prin organizarea de discuții și dezbateri între elevi, între profesor și elevi.

-cultivarea independenței cognitive, a spontaneității și a autonumiei în învățare.

-favorizarea accesului la cunoaștete prin forțe proprii, stimulând atirudinea reflrxivă a elevului asupra propriei învățări.

În procesul de predare-învățare a disciplinei biologie se poate folosi o gamă variată de tehnici și metode menite să stimuleze potențialul creativ al elevilor.

În lucrarea de față mi-am propus să prezint câteva metode de stimulare a creativității la elevi, pe care le-am aplicat în lecţiile de biologie.

1.Metoda “Philips 6-6”

Metoda “Philips 6-6” a fost elaborată de către profesorul de literatură J. Donald Philips, care a testat-o la Universitatea din Michigan.

Se împarte clasa în grupuri de câte 6 elevi.Fiecare grup îşi desemnează câte un moderator.

Profesorul oferă în scris fiecărei grupe o problemă de rezolvat

Dezbaterea pe marginea problemei durează 6 minute, la sfârşitul cărora moderatorul fiecărei grupe prezintă lista cu soluţiile obţinute.

Încheierea discuției cui oferirea din partea profesorului a concluziilor privind modul de desfășurare a activității.

Am aplicat această metodă la lecţia “Marea Neagră”, clasa a Va, prin abordarea următoarelor probleme:

1.Care sunt problemele actuale ale Mării Negre?.

Răspuns: poluarea, disparţia unor vieţuitoare, pescuitul în exces, plaje murdare.

2.Propuneţi câteva căi de reducere a poluării Mării Negre.

Răspuns: elaborarea unor legi aspre, respectarea şi aplicarea acestor legi, informarea şi educarea oamenilor de toate vârstele referitor la urmările poluării asupra mediului şi asupra sănătăţii.

3.Care sunt efectele poluării Mării Negre asupra mediului şi asupra sănătăţii umane?

Răspuns: moartea unor vieţuitoare din Marea Neagră, dispariţia unor vieţuitoare, ape murdare, nesigure pentru îmbăierea oamenilor, apariţia unor boli în rândul oamenilor.

4.Daţi exemple de cauze ale eşuării delfinilor.

Răspuns: poluarea, scăderea cantităţii de hrană a delfinilor, pescuitul accidental al delfinilor.

5.Imaginaţi câteva strategii de creştere a stocurilor de peşti din MareaNeagră.

Răspuns: reducerea poluării, elaborarea unor legi privind pescuitul şi aplicarea acestora.

6.Întocmiţi un set de măsuri pentru a păstra curată Marea Neagră şi plajele acesteia.

Răspuns: campanii de informare şi educare a cetăţenilor, a turiştilor, amenajarea cât mai multor puncte de colectare a gunoaielor, amanajarea în număr suficient de toalete publice.

2.Metoda Frisco

Are la bază interpretarea din partea elevilor a unui rol specific, care să acopere o anumită o anumită dimensiune a personalității elevilor.

Am aplicat această metodă la lecția “Comportamene cu risc asupra stării de sănătate”, clasa aVIa, solicitând elevilor să se grupeze câte 2 şi să conceapă un dialog între un nefumător şi un fumător.

Un exemplu de astfel de dialog este următorul:

N: ”Ce ai astăzi, de ce eşti aşa de abătut?”

F: ”Nu mă simt prea bine, am început să tuşesc din ce în ce mai mult”

N: ”Cu siguranţă că este de la fumat.”

F: ”Nu , nu cred că este de la fumat.”

N: ”Ba da, dar nu vrei să înţelegi acest lucru. Dacă mă uit mai bine la tine, eşti palid, ai unghiile şi dinţii îngălbeniţi iar ochii îţi lăcrimează.Uită-te la mine ce voios sunt nu ca tine, nu ai chef de nimic, nici măcar de vorbă.”

F: ”Da, aici cam ai dreptate, cred că ar trebui să mă gandesc mai serios şi să mă las de fumat, în acest mod nu, mai ai motive să te iei de mine”.

N: ”M-aş bucura să fie aşa.”

3.Metoda piramidei sau metoda bulgărelui de zăpadă

Este o metodă care îmbină, în mod armonios, activitatea individuală cu cea de grup.Are rol de a încorpora activitatea fiecărui elev într un demers mai amplu, menit să rezolve o problemă complexă.

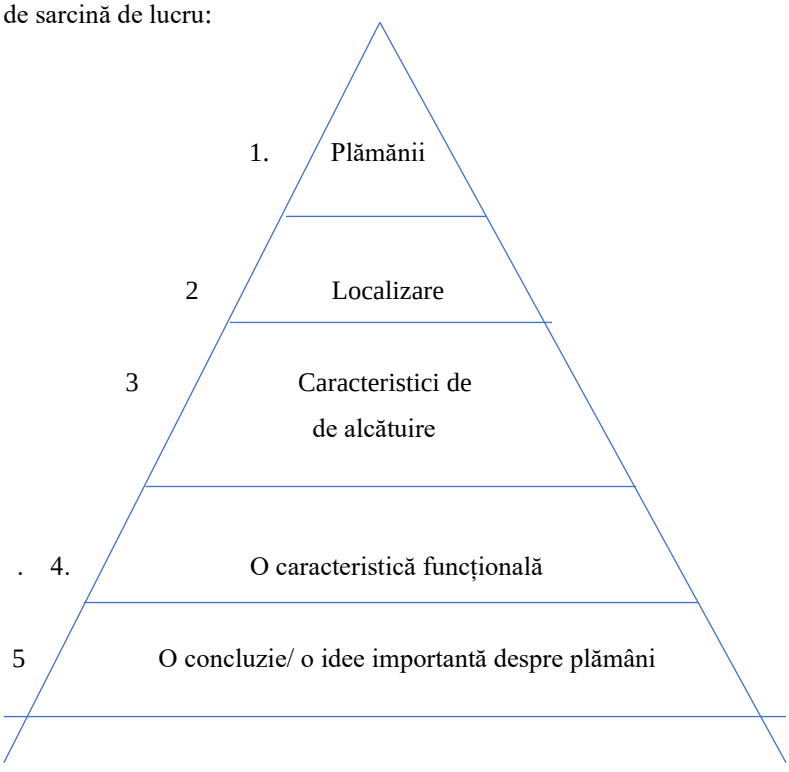
Am aplicat această metoda la lecția „Sistemul respirator la om”, clasa aVIa, solicitând elevilor să caracterizeze un organ din sistemul respirator la om.

-Se împarte clasa de elevi în mai multe grupe.

-Se dă fiecărei grupe să rezolve o sarcină de lucru, ale cărei răspunsuri vor fi scrise într–un desen de forma unei piramide.

-După expirarea timpului de lucru, fiecare grupă își prezintă piramida completată.

Iată un exemplu de sarcină de lucru:

4.Jocul de rol

Este o metodă activă, care se bazează pe simularea unor funcții, relații sau activități.Elevul este pus în situația de a deveni actor pentru câteva minute, fapt ce duce la stimularea anumitor procese psihice necesare comportamentelor cerute de rol.

Am aplicat această metodă la lecția ” Alcătuirea și funcțiile florii”, clasa aVIIa, solicitând elevilor să rezolve următoarea sarcină de lucru:

„Pentru 5 minute, imaginează-ți că ești o floare.Ce poți spune despre tine?”

Iată câteva răspunsuri ale elevilor:

“Eu sunt un organ de înmulțire al plantelor.”

“Eu sunt alcătuită din șase componente: pedicel, receptacul, sepale, petale, stamine și pistil.”

“Datorită coloritului și parfumului meu, insectele sunt atrase de către mine și mă vizitează des .”

“Eu am rol în polenizare și fecundație.”

5.Tehnica”Cvintetul”

Este o tehnică de reflecţie rapidă şi eficientă,o poezie cu cinci versuri prin care se rezumă şi se sintetizează cunoştinţele complexe, sentimentele şi convingerile unui elev despre un subiect.

Am aplicat această tehnică la lecția “Celula-unitatea de bază a tuturor organismelor”, clasa aVIa, solicitând elevilor să constuiască un cvintet, folosind un cuvânt cheie din această lecție.

În crearea unui cvintet se parcurg următorii paşi:

- Comunicarea sarcinii de lucru: Timp de cinci minute, scrieţi fiecare un cvintet despre un cuvânt cheie din lecția de zi, respectând regulile:

  1.Primul vers cuprinde cuvântul cheie ales de voi (de obicei, un substantiv).

  2.Al doilea vers este format din două cuvinte (adjective) , care descriu cuvântul- cheie.

  3.Al treilea vers este format din trei cuvinte care exprimă acţiuni (verbe, de obicei la gerunziu), despre cuvântul cheie.

  4.Al patrulea vers este format din patru cuvinte care exprimă cunoştinţele voastre despre cuvântul-cheie.

  5.Ultimul vers este format dintr-un cuvânt sau mai multe cuvinte care exprimă esenţa subiectului sau a cuvântuli cheie.
- Activitate individuală: Fiecare elev elaborează propriul cvintet.
- Activitate în perechi: Prezentaţi colegului de bancă cvintetul vostru, rescrieţi împreună un cvintet final în care veţi reţine ce vă place mai mult din cele două poezii.
- Activitate frontală: Fiecare pereche scrie cvintetul pe tablă sau afişează un poster pe perete.

Iată un exemplu de cvintet construit de către o pereche de elevi:

1.celula

2.vegetală, animală

3.funcționând, hrănindu-se, înmulțindu-se

4.are membrană, citoplasmă, nucleu.

5.cea mai mică unitate a organismelor vii

Bibliografie

1.Băban,A., Consiliere educaţională, Editura Universităţii Babeş-Boyali, Cluj-Napoca, 2001.

2.Dulamă,E., Modele, strategii şi tehnici didactice activizante, Editura Clusium, 2002.

3.Mîndru, E. și colab., Strategii didactice interactive, Editura Didactica Publishing House, București, 2010.

4.Oprea, C.L., Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2009.

Multiple Intelligences in the Classroom

Prof. Mihaela Manolache
“Vasile Alecsandri” National College Iasi

Diversity means being different and accepting the fact that each learner has a unique learning style and abilities is paramount for a teacher. This is the reason why a teacher must know well the profile of his/her learners and each student’s strong and weak points.

In 1983, the Harvard professor Howard Gardner proposed in the book “Frames of Mind” the existence of at least seven basic ways to think and learn, which he called **intelligences.** More recently, he has added an eighth, thus providing a means of mapping the broad range of abilities that humans possess by grouping their capabilities into eight comprehensive categories.

Gardner’s eight intelligences are:

- **Verbal/linguistic**
- **Logical/mathematical**
- **Visual/spatial**
- **Bodily/kinesthetic**
- **Musical**
- **Interpersonal**
- **Intrapersonal**
- **Naturalist**

It is very important for a teacher to know that each person possesses all eight intelligences**.** They function together in ways unique to each person. Some people appear to possess extremely high levels of functioning in all or most of the eight intelligences- for example, German poet-statesman-scientist-naturalist-philosopher Johannn Wolfgang von Goethe. You are stronger in some areas (intelligences) than others. But everyone has strengths and limitations, being highly developed in some intelligences, modestly developed in others and relatively underdeveloped in the rest.

There is no one best way to learn. All ways leading to learning are important. You may find that learning is easier in your areas of strength. Everyone has the capacity to develop all eight intelligences to a reasonably high level of performance if given the appropriate encouragement, enrichment and instruction.

Intelligences usually work together in complex ways. No intelligence exists by itself in life. They are always interacting with each other.There are many ways to be intelligent within each category.

- ***Verbal/linguistic*** learners enjoy and understand oral and written language. They prefer to communicate with others through speaking and writing. They often like to read. They learn best through language: listening, speaking, reading, discussing and writing.
- ***Logical/mathematical*** learners love numbers of all sorts-numbers associated with science, social studies, language arts. They have the ability to think conceptually and to see patterns. They like to solve problems and reason things out. They learn best using numbers and analysis.
- ***Visual/spatial*** learners make mental pictures and images to help themselves learn and remember. They learn best with the opportunity to represent material visually (such as in graphic organizers, pictures, webs and diagrams).

- ***Bodily/kinesthetic*** learners like to express themselves and their ideas through movement. They need to touch and do things. They learn best through action, hands-on activities and the opportunity to manipulate materials.
- ***Musical*** learners respond to pitch, rhythm, tone and musical patterns. They may enjoy singing or playing an instrument. They may or may not have musical skills, but they respond strongly to music. They learn best when learning is linked to their sense of rhythm and music.
- ***Interpersonal*** learners are good at motivating others, organising and communicating. They tend to get along well with others. Many are empathetic and intuitive. Learners with an interpersonal preference enjoy working and playing with others.
- ***Intrapersonal*** learners are thoughtful and reflective. They closely examine ideas, issues and perspectives. They understand themselves and their own feelings about things. They learn best when allowed to reflect, share personal opinions and work alone.
- ***Naturalist*** learners can adjust to, adapt and use their surroundings to succeed or survive. They observe how systems work and can be effective manipulators of situations and settings. They often feel a personal connection with the natural world. They learn best when called on to figure out how things work, to observe and to investigate.

  We will analyse each type of learners and see what their needs are and how they learn best.

  The pupils who are highly linguistic think in words and love reading, writing, telling stories, playing word games. They need books, CDs and enjoy debates, dialogues, stories.

  Those whose main intelligence is logical-mathematical think by reasoning and enjoy experimenting, questioning, calculating. They need materials to experiment with, science materials.

  The children possessing spatial intelligence think in images and pictures and they love drawing, designing, visualizing. They learn best with videos, slides, puzzles, movies, Lego.

  Those who are mainly bodily-kinesthetic think through tactile sensations and are keen on dancing, running, jumping, building and touching. They prefer hands-on learning, physical activities, role play, drama, movement, things to build.

  The musical students think via melodies and rhythms. They like listening, singing, whistling, tapping feet and hands and they need sing-along time and musical instruments.

  Those with interpersonal intelligence think by sharing ideas with other people. They enjoy leading, organizing, relating, mediating. They need friends around them, group games, community events.

  The children with intrapersonal intelligence think in relation to their needs, feelings and goals. They like setting goals, meditating, dreaming, planning, reflecting. What they need is privacy, time alone.

  The naturalist students tend to think through nature and natural forms. They love playing with pets, gardening, investigating nature, caring for it. They need access to nature, tools for investigating it, interacting with animals.

  A teacher must know the profile of each learner in a class, encourage them all, accept the fact that it is better to work differently according to the students' needs and strengths in order to get better results and to ensure a pleasant learning environment for each learner.

Educația pentru toți. Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Prof. limba română Nan Iuliana
Liceul Tehnologic„Înălțarea Domnului” Slobozia, Ialomița

UNESCO declară că educaţia incluzivă se bazează pe dreptul tuturor copiilor la o educaţie de calitate care să satisfacă necesităţile de bază, de învăţare şi îmbogăţeşte viaţa. Cu accent deosebit asupra grupurilor vulnerabile și marginalizate, educația incluzivă urmărește să dezvolte întregul potenţial al fiecărui individ.

Educația sau școala incluzivă implică cu certitudine ideea de schimbare-reformă a școlii și a societății în ansamblu, cu scopul de a răspunde dezideratului societății viitorului “o societate pentru toți” care să răspundă mai bine prin co-educație nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv al celor deosebit de dotați și/ sau talentați, al celor ce fac față în prezent în școala obișnuită, al celor cuprinși în școli speciale separate.

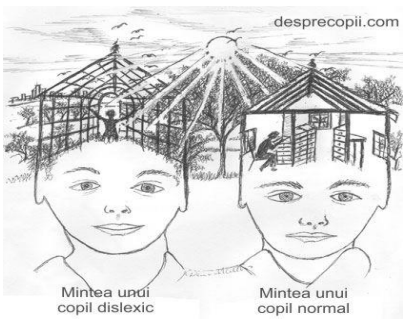
Incluziunea nu este un simplu concept, aplicat doar la mediul şcolar. Unul dintre dezideratele acestor politici este acela de a asigura o schimbare durabilă de mentalitate la nivel de societate faţă de persoanele cu dizabilităţi, schimbare care să se integreze în mai larga cerinţă a acceptării şi promovării diversităţii.

Şcoala, prin misiunea ei de instituţie formatoare de personalităţi, alături de misiunea de a transmite elevilor informații și un bagaj solid de cunoștințe reprezintă un mediu prioritar pentru începerea și implementarea politicii incluzive.

Alături de copiii din şcolile de masă, cresc şi se dezvoltă şi o altă categorie de copii şi anume, cei cu cerinţe sau nevoi speciale (CES). Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizate. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe de bază în creştere şi dezvoltare ca toţi copiii: nevoia de afectivitate şi securitate, de apreciere şi întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate şi independenţă. Într-o lume perfectă, deficienţa nu reprezintă un impediment, o lipsă, ci doar o altă faţă a normalităţii.

Dislexia este o dizabilitate a învăţării care poate afecta capacitatea unei persoane de a citi, scrie şi, uneori, de a vorbi. Dislexia este cea mai frecventă dizabilitate a învăţării la copii și persistă de-a lungul întregii vieți. Dislexia este cauzată de un defect al capacităţii creierului de a traduce imaginile primite de la ochi sau de la urechi în limbaj inteligibil, fără a duce la probleme de vedere sau de auz. **Nu este cauzată de retard mental, sechele ale creierului, nici de un deficit de inteligenţă.** Copiilor care au dislexie le este greu să înveţe, să citească, deşi merg la şcoală, au cel puţin un nivel mediu de inteligenţă şi li se recomandă activităţi adecvate de învăţare. Copilul poate fi frustrat de dificultatea de a învăța să citească și poate avea alte probleme care maschează dislexia. Poate că dă semne de depresie și manifestă un scăzut respect de sine. Problemele de comportament acasă sau la școală sunt și ele observate frecvent. Astfel, motivația copilului scade dramatic, ajungând să nu-i mai placă școala, ceea ce-i pune serios în pericol succesul școlar, dacă boala rămâne netratată.

Profesorii pot folosi tehnici care implică auzul, vederea și simțul tactil pentru a îmbunătăți abilitățile de citire. Ajutarea unui copil să folosească mai multe simțuri pentru a învăța poate îmbunătăți procesarea informațiilor.

Ca profesor de limba română, provocarea majoră pentru mine este să-mi fac elevii (fără, dar mai ales cu CES) să vorbească, pentru că doar vorbind învață să vorbească și descoperă astfel, plăcerea voroavei. Este indicat să pornim de la situații în care ei se simt confortabil și să creștem progresiv dificultatea. Să le cerem să efectueze sarcini foarte simple, care au fost pregătite în prealabil în clasă și să evităm să-i corectăm de fiecare dată când fac o greșeală. Am putea, de exemplu, să le spunem să vorbească adresându-se unuia dintre colegii pe care îi apreciază.

O altă activitate poate fi, ,,Exprimarea unei opinii proprii”. Pentru a invita elevii să-și exprime opinia pe marginea unui subiect, le putem propune ilustrațiile ca punct de plecare al unei conversații. Bineînțeles, le va fi mult mai ușor să vorbească despre un subiect pe care-l cunosc deja, pe care l-au citit sau despre care au văzut reportaje. Firește, ei pot să redacteze punctul lor de vedere în scris înainte de a-l prezenta oral, individual sau în grupuri mici. Dacă spațiul este potrivit, putem afișa în clasă ”panouri” cu actele de vorbire care să le permită selectarea anumitor expresii, prin care reușesc să se exprime mai ușor, să aibă încredere în ceea ce au învățat și să devină, puțin câte puțin, autonomi. Așadar, emotivi, anxioși, timizi sau volubili, cu CES sau nu, elevii noștri trebuie să devină conștienți de utilitatea practică a limbii, să se adapteze la școală. Dar cum să facem ca toți elevii să se adapteze la școală? Profesorul, ca și grădinarul, caută prin diverse metode să răspundă nevoilor fiecăruia: câtă apă, cât soare, ce temperatură? Nu trage de plante pentru a le face să crească mai repede, nu le scutură ca să facă mai multe fructe sau flori.

Într-un mediu „prietenos”, alături de un profesor „prietenos”, empatic, copilul cu nevoi speciale se poate integra fără probleme. Este o adevărată provocare. Iar găsirea metodelor „prietenoase”care funcționează pentru fiecare clasă și fiecare elev în parte, în vederea realizării unei competențe de comunicare eficiente este o provocare suplimentară pentru profesorul de limba română.

Terapia pentru dislexie constă în jocuri şi exerciţii care îmbină culori, grafică şi sunet. Este de lungă durată şi se poate întinde pe mulţi ani. Însă, cu cât se începe mai devreme, cu atât cresc şansele de recuperare.

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Pentru exemplificarea unui plan de acțiune, putem lua în considerare o situație a unui copil de clasa a V-a, diagnosticat cu **dislexie.** Confundarea literelor, citirea lentă, citirea silabelor în sens invers, dificultățile în înțelegerea textului citit sunt doar câteva dintre manifestări. Copiii dislexici nu pot însuși citit-scrisul cu metodele de predare obișnuite, având nevoie de metode și de terapii specifice.

Strategiile didactice trebuie adaptate la particularitățile individuale, elevul trebuind să fie motivat prin utilizarea fișelor de lucru, a jocurilor didactice, exerciții de trasare a grafemelor, de ordonare a obiectelor, strategii de exersare și studiere a literelor și cuvintelor: asocierea unor litere cu culori, să decupeze litere, exerciții de copiere și dictare etc.

Ca **resurse** se pot folosi obiecte, plastilina, litere, planșe, fișe de lucru, imagini, filme didactice, computer etc. Ca forme de **evaluare** se urmărește progresia prin dictări, teste, dar și evaluări ale componentei socio-emoționale, fișe de observare etc.

Elevi - Idei de activități- jocuri de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bine a acestuia *(Pânza încrederii, Schimbă locul!, Ghici cine e? etc.)*; tehnici dramatice pentru dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare (*Tot ca tine sunt și eu, Bingo, Statuile* etc.); vizionarea unor filmulețe educative, a unor povești terapeutice, în funcție de cazul de dizabilitate (*Rățușca cea urâtă, Puiul, Frumoasa și Bestia* etc.); activități de terapie educațională (*ludoterapia, meloterapia, terapia*

ocupațională); conținuturile activităților adaptate în funcție de dizabilitate (*PIP* sau *Plan de remediere*, după caz); activități pe baza soft-urilor destinate elevilor cu dizabilități; alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare; organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare;

Strategii de învățare- învățarea individualizată sau individualizarea unor secvențe de învățare; tratarea diferențiată; metode activ-participative şi practice (jocul de rol, jocul didactic, *Explozia stelară, Ciorchinele, Cubul, Turul galeriei* etc. - adaptate); învățarea prin cooperare: în perechi, în echipă; valorizarea activității în fiecare oră;

Resurse - folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat (socotitori, alfabetar magnetic, carioci, jetoane etc.); mijloace de predare/învățare multisenzoriale și distractive, cu material concret-intuitiv; mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.); cărți/reviste cu imagini; fișe cu scheme de fixare; resurse educaționale deschise; planșe tematice afișate permanent în clasă etc.

Evaluare-observarea sistematică a comportamentului; evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații); autoevaluarea, dacă e cazul; aprecieri verbale; fișe de observare a comportamentului, a progresului.

Părinți - **Idei de activități**-consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bine a elevului (*Părinți la școală-părinți acasă)*); activități comune cu invitați de specialitate - psihologi, profesori de sprijin, consilieri școlari (*Împreună vom reuși*); activități comune părinți-elevi-învățător (ateliere de lucru- *Rama familiei*, excursii, vizite, serbări etc.); lectorate despre integrarea copiilor cu CES, toleranță, tipuri de temperament (*Suntem diferiți?*); implicarea în proiecte care să elimine/diminueze acțiunile de bullying (*Stop bullying*); activități de genul *Schimb de mame* etc.

Strategii de învățare-lectorate, dezbateri, mese rotunde, workshop-uri, tehnici dramatice, expoziții

Resurse-materiale-ppt-uri tematice, pliante/reviste/afișe informative, tehnologii informatizate

- umane: medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin

Evaluare-observarea sistematică, chestionare, portofolii cu produsele activităților

Cadre didactice - **Idei de activități**-colaborarea cu profesorul de sprijin/consilierul școlar (*PIP* sau *Plan de remediere*, după caz); plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă; simpoziane/conferințe/cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES (*Integrarea copiilor cu CES*);ateliere de lucru/mese rotunde în cadrul Comisiei metodice; activități comune părinți-profesori-elevi (*Copilul vostru-elevul nostru*); predarea în echipă cu profesorul de sprijin/consilierul școlar etc.

Strategii de învățare- mese rotunde, workshop-uri, dezbateri, interasistențe, lucru în echipă

Resurse- pliante/reviste/afișe informative, tehnologii informatizate, listă cu lucrări de specialitate, cadru normativ.

Evaluare- chestionare, portofolii cu produsele activităților, caietul profesorului.

Bibliografie:

Popovici, D., Elemente de psihopedagogia integrării, Editura Pro Humanitate, București,1999

Ionescu, M., Educaţia şi dinamica ei, Editura Tribuna învăţământului – Bucureşti, 1998

Weihs, T. J. , (1998). „Copilul cu nevoi speciale”, Editura Triade, Cluj Napoca

https://www1.desprecopii.com/info-id-1805-nm-Dislexia-copilului.htm

https://psihoteca.ro/tulburari-specifice-de-invatare-cum-le-recunoastem-si-ce-putem-face/

http://crdeii.ro/wp-content/uploads/2019/01/Revista-online-Simpozion-National-7dec-2018-Cluj.pdf

http://cjraems.ro/seosp/Copiluldislexicorespcomuna.pdf

Studiu de caz

Prof. Baneș Elena Daniela
Grădinița cu P.P. Nr. 17 Focșani

Cazul F. M.: IDENTIFICAREA S.D.C.E. - F.M. are 6 ani, este îm grupa mare la grădiniţă şi face parte dint-o familie cu o situaţie materială precară. Nu este singurul copil la părinţi, având acasă încă 2 fraţi. Încă din primul semestru am remarcat slabele rezultate pe care le avea în plan cognitiv, irascibilitatea, dar mai ales devierile comportamentale, concretizate în: agresivitate verbală - vorbeşte urât colegilor; agresivitate fizică - se bate cu alţi colegi, îi loveşte şi le aruncă sau strică jucăriile; nu respectă regulile de comportament impuse prin regulamentul clasei.

ETIOLOGIA: Părinţii, de curând reveniţi din Italia, erau nedumeriţi şi supăraţi totodată de situaţia creată, de comportamentul lui şi de rezultatele scăzute la evaluări. Invitându-i la grădiniţă, am aflat că, atât mama cât şi tata, se considerau răspunzători de comportamentul copilui lor, deoarece, spuneau ei, fiind plecaţi din ţară, l-au lăsat doar cu bunica. Aceasta nu a reuşit să formeze copilului deprinderi corecte de comportament, mulţumindu-se să afirme că este un copil obraznic, energic, care nu o ascultă deloc. Părinţii afirmă că îşi iubesc foarte mult copilul şi consideră că au greşit când, din dorinţa de a compensa lipsa lor, i-au trimis doar cadouri, lipsindu-l de fapt de prezenţa, atenţia şi căldura unui părinte. Trebuie remarcat faptul că aceştia nu o consideră deloc vinovată pe bunica ce l-a avut în grijă, deoarece aceasta e în vârstă, bolnavă şi, cred ei, a depus eforturi pentru a-l îngriji pe copil. Menţionez că în anii precedenţi acest copil nu a absentat nemotivat şi nu a manifestat un comportament agresiv. Era sociabil, sensibil, avea mulţi prieteni, ce-i drept, unii mai mari decât el. Copilul afirmă că: nu se simte bine la grădiniţă, se plictiseşte deseori; unii colegi îl supără, îl enervează foarte tare; nu-i place să vorbească prea mult despre prietenii lui, care oricum nu mai au acelaşi interes pentru el; nu-i place să discute pe seama relaţiei lui cu părinţii, considerându-i chiar enervanţi şi plictisitori în insistenţele lor de a afla ce se întâmplă cu el; nu este un copil cu probleme şi nu înţelege de ce i se reproşează comportamentul negativ. Din toate cele expuse mai sus se poate trage concluzia că M. este un copil care a experimentat stările dureroase, frustrante determinate de plecarea părinţilor în străinătate, pe care el a resimţit-o ca pe un abandon. Bunica nu a avut suficientă autoritate în faţa copilului, astfel încât comportamentul lui a devenit din ce în ce mai nestăpânit, iar pe de altă parte ea nu a înţeles dorinţa copilului de afecţiune şi nu a încercat să-i fie mai mult alături, considerându-l uneori o povară.

DECIZIA DE ACŢIUNE: Considerând că intervenţia cât mai rapidă în cazul lui M. este necesară, am chemat părinţii şi bunicii la grădiniţă pentru a le explica problema copilului. Am invitat şi un psiholog pentru a cere sfaturi şi pentru a concepe împreună cu acesta şi cu familia un plan de intervenţie adecvat copilului şi situaţiei în cauză. Am încercat să lucrez mai mult pe grupe cu copiii, pentru a putea să îl includ în colective mai mici pentru început şi pentru a putea să îi readuc aproape pe foştii lui prieteni din grupă, şi, pe măsură ce capătă încredere, să îl reintegrez în întregul colectiv al grupei. L-am desemnat lider de echipă la diferite jocuri didactice, oferindu-i astfel o oarecare responsabilitate nu doar fata de el, cât şi faţă de colegii lui. În timpul activităţilor, în special cele care se desfăşurau sub formă de joc unde trebuia să se lucreze pe echipe, am început să îl numesc şi atunci când acesta ezita să răspundă, îl încurajam să ne spună părerea lui prin întrebări ca: „De ce crezi tu că…?”, „Care este părerea ta despre...”, „Cei din echipa ta ce au zis despre…?”. Întrebări menite să îi dea o anumită încredere să răspundă în propoziţii cât mai dezvoltate dar şi să se confrunte cu cei din grupa sa înainte de a răspunde. În tot acest timp anunţam bunicii şi părinţiide progresele făcute. Pe parcursul timpului M. a fost încântat de

atenţia care i se dădea, de faptul că educatoarea îi era mereu aproape şi era stimulat de orice reuşită, obţinând atât încredere în sine, cât şi încrederea colegilor.

Ca modalitate de intervenţie pe termen lung, am urmărit să determin copilul să gândească pozitiv, să recapete încrederea în el şi să spună întotdeauna când se află într-o situaţie dificilă: „sunt capabil să reuşesc”, „sunt bun la această activitate”. Am incercat sa îl învăţ să nu se mai compare cu ceilalţi.

Domeniul de intervenţie – comportamental: Psihologul şcolar a recomandat activităţi de consiliere individuală (pentru preşcolar, dar şi pentru părinţi), discuţii zilnice cu preşcolarul privind corectarea comportamentului în mediul grădiniţei şi în mediul familial. Părinţii au răspuns recomandărilor, au făcut eforturi să participe la discuţii.

Orarul derulării programului: *Cabinetul psiho-pedagogic:* luni: 16.00 – 16.20/marți: 16.00 – 16.20/ miercuri: 16.00 – 16.30 și s*ala de grupă:* F.M.: zilnic / Părinţii: zilnic se discută evoluţia copilului. Psihologul a optat pentru modalităţi specifice de intervenţie, cum ar fi: observarea copilului, analiza cazului, jocul de rol, ocul de masă și cu reguli, poveştile terapeutice

PROGRAM DE INTERVENŢIE - IPOTEZE: lipsa părinţilor la o vârstă fragedă determină tulbutări afective concretizate în comportări deviante, lipsa de susţinere afectivă din partea părinţilor, poate avea consecinţe nefaste asupra comportamentului intelectual şi în cele din urmă, asupra întregii personalităţi a copilului, lipsa de comunicare cu părinţii l-a determinat să abordeze comportamente deviante (interiorizare excesivă, agresivitate verbală şi fizică).

- OBIECTIVE PE TERMEN SCURT: identificarea şi analiza situaţiilor cu impact major asupra comportamentului; cunoaşterea tipului de relaţii cu principalele persoane adulte; cunoaşterea nivelului de adaptare şi de evoluţie a copilului, necesare pentru a-i identifica punctele forte şi punctele slabe ale personalităţii; convingerea şi conştientizarea din partea părinţilor a necesităţii acordării sprijinului afectiv şi comunicaţional necesar.
- OBIECTIVE PE TERMEN LUNG: cunoaşterea intereselor şi a aptitudinilor lui M., necesare implicarii în anumite activităţi pentru dezvoltarea unei personalităţi armonioase; conştientizarea de către preşcolar a adevăratelor cauze ale comportamentului său, şi identificarea principalelor căi de acţiune pentru corectarea acestuia; conştientizarea riscului săvârşirii unor comportamente deviante; determinarea copilui să se stăpânească, să îşi controleze comportamentele impulsive, să aibă o mai bună toleranţă la frustrare.

APLICAREA MĂSURILOR: A) Intervenţia cognitiv-comportamentală - În intervenţie, scopul a fost diminuarea tulburărilor de comportament ale copilului prin demersuri care includ alături de metode de auto-educatie, intervenţii prin joc, precum şi demersuri de management al comportamentului şi metode de întărire operantă. Obiectivul central al trainingului de auto-educare este îmbunătăţirea capacităţilor de autoreglare şi a strategiilor reflexive de rezolvare de probleme. Terapia trebuie să ajute copilul să îşi menţină atenţia concentrată, să îşi controleze mai bine impulsurile şi să rezolve mai bine sarcinile. Tehnicile de management al comportamentului au fost centrate pe respectatera anumitor reguli şi pe oferirea de recompense. Astfel au fost discutate de către educatoarele grupei şi de către copii „Regulile clasei” , stabilind cu toţii anumite reguli de comportament în funcţie de situaţiile care exsită , urmând ca ei să se observe şi să se monitorizeze. Dacă regulile erau respectate, elevul M. era recompensat prin laudă, încurajare, dar şi prin oferirea de stimulente, întărindu-se în acest fel comportamentele pozitive.De asemenea, s-a recurs la training-ul prin joc. S-a început cu jocuri şi activităţi simple, insistând pe regurile jocului şi pe finalitatea lui, asigurându-mă că jocul ales poate fi dus la bun sfârşit de M., după care am crescut gradual complexitatea lui, crescând astfel gradual inplicarea copilului în sarcină şi prelungind durata concentrării atenţiei în sarcină. Dintre activităţile derulate amintim: jocuri de rol, construcţii, jocuri de

masă şi cu reguli, picturi, desene şi confecţii de obiecte. Nu uităm nici de metodele de întărire: întărirea socială a fiecărei activităţi de joc şi întărirea prin oferire de puncte.

B) Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare: Pentru cunoaşterea obiectivă a profilului psihologic al copilului, şi mai ales pentru adoptarea unor măsuri pedagogice adecvate particularităţilor individuale s-au folosit un set de probe psihologice care au permis identificarea unor particularităţi ale dezvoltării, capacităţi, aptitudini. Scopul acestei acţiuni este şi activizarea vocabularului pe baza experienţelor imediate, cu cuvinte care denumesc obiecte, fiinţe, fenomene observate, cunoscute, însuşiri caracteristice, acţiuni, poziţii spaţiale, relaţii interpersonale, unele trăiri afective.

C). Consilierea familiei de către psiholog (Programul părinte-copil): Scopul programului părinte/copil este acela de a induce modificări în interacţiunile părinte-copil, acestea constituind o premisă a reducerii problemelor comportamentale ale copilului în famile. Punctele centrale ale programului constau în modul în care caracteristicile copilului, cele ale părinţilor şi problemele familiale influenţează: comportamentul copilului; percepţia comportamentului copilului de către părinţi şi reacţiile părinţilor la comportamentul copilului. Reducerea tensiunilor în familie poate avea o importanţă majoră în diminuarea problemelor comportamentale ale copilului, de aceea ele au fost discutate în cadrul programului părinte-copil. Etapele terapeutice ale programului părinte-copil au urmărit: îmbunătăţirea relaţiei părinte-copil; modificarea comportamentului impulsiv în situaţii bine definite prin utilizarea consecventă a unor tehnici pedagogice şi teraputice; utilizarea de către părinţi a întăririlor comportamentelor dezirabile; folosirea unor întăriri verbale specifice (lauda sau dezaprobarea); recurgerea la întăriri consistente; utilizarea în primă fază a metodelor de recompensare şi abia apoi a tehnicilor de pedepsire; acordarea unei atenţii deosebite la posibilele reacţii faţă de comportamentele indezirabile (nu certăm copilul, nu stabilim reguli dacă nu reuşim să obţinem cooperarea lui); observarea calităţilor copilului, stimularea aptitudinilor personale; stabilirea de comun acord a ,,Regulilor familiei”; formularea cerinţelor într-un mod clar, pe înţelesul copilului.

CONTROLUL: Pentru cunoaşterea obiectivă a profilului psihologic al copilului, şi mai ales pentru adoptarea unor măsuri pedagogice adecvate particularităţilor individuale s-au folosit un set de probe psihologice care au permis identificarea unor particularităţi ale dezvoltării, capacităţi, aptitudini. Controlul s-a realizat indirect prin intermediul celorlalţi copii, pe care i-am rugat să îl implice în activităţile lor pe parcursul activităţilor dar chiar şi în afară dacă se poate. Controlul direct a fost realizat pe parcursul activităţilor prin observarea sistematică a evoluţiei copilului, monitorizarea atentă a fiecărei modificări de comportament şi chiar admonestarea verbală blândă în situaţii deosebite. Acest tip de control a fost folosit chiar şi în afara activităţilor şi a orelor petrecute în grădiniţă cu ajutorul bunicii.

EVALUAREA: FAMILIA: faptul că ambii părinţi au venit împreună la grădiniţă, dovedeşte că sunt responsabili pentru comportamentul copilului; ambii conştientizează că lipsa comunicării şi a sprijinului afectiv de care ar fi avut nevoie copilul au fost compensate de cadouri şi de bani; decizia de a cere sprijin grădiniţei a aparţinut ambilor părinţi, ceea ce dovedeşte că în familie există o bună comunicare; cei doi părinţi se respectă reciproc - lucru foarte important pentru evoluţia emoţională ulterioară a băiatului. Copilul M: .comportările deviante ale băiatului, agresivitatea verbală şi fizică vin din sfera tulburărilor emoţionale; lipsa tatălui şi în special a mamei, care-i oferea sprijin afectiv şi mediu securizant, s-a transformat la nivel comportamental în manifestări deviante; interiorizarea a condus la îndepărtarea de prieteni, iar problemele de natură afectivă au condus la un comportament agresiv, deviant, culminând cu o scădere în plan cognitiv.

Evaluarea s-a realizat cu ajutorul unor instrumente simple precum: fişa de evaluare, scara de clasificare, lista de control/verificare menite să îmi ofere date factuale asupra comportamentului copilului. Scopul central a fost atins copilul fiind mai activ şi comunicativ în timpul activităţilor şi cu ceilalţi copii.

CONCLUZII Programul de intervenţie personalizat presupune colaborarea în echipă, formată din psiholog, familie, toţi cei implicaţi în activitatea desfăşurată de M. pe parcursul unei zilei, pentru a forma un cerc de susţinere, echilibrare şi integrare în comunitate. Activitatea în grădiniţă s-a axat pe urmărirea evoluţiei copilului implicat şi pe crearea de prilejuri pentru a exersa suplimentar activităţi necesare, urmărind totodată dezvoltarea încrederii în forţele proprii. Acest fapt s-a realizat prin aplicarea unor metode şi procedee eficiente pentru integrarea copilului în colectivul grupei, relaţionarea sa cu ceilalţi copii şi cu adulţii, formarea deprinderilor comportamentale, motrice, socio-afective, practice.

COPILUL CU AUTISM….ACTIVITĂȚII ȘI STRATEGII DE PREDARE

Vînturiș Elena Cosmina
Palatul Copiilor Tg-Jiu,
structura Clubul Copiilor Motru

Importanța educației nu poate fi supraestimată, deoarece este cheia unui viitor luminos și de succes. Un diagnostic de autism acoperă un spectru de copii cu o gamă largă de abilități și deficiențe. Din această cauză, tulburarea de dezvoltare poate arăta foarte diferit de la copil la copil iar, învățarea modului de a ajuta elevii cu această tulburare în clasă este atât de importantă.

Simptomele autismului se încadrează în general în trei categorii:

- Probleme de comunicare
- Deficiență socială
- Comportamente repetitive (cunoscute în comunitatea cu autism ca „stimming”)

Iată câteva activități distractive pentru a ajuta copiii cu autism să se simtă bineveniți în clasa dvs., abordând în același timp simptomele și stilurile individuale de învățare. Indiferent dacă se joacă individual sau ca activități de grup, acestea sunt modalități excelente de a menține elevii cu autism angajați și gata să învețe.

Activități de abilități sociale pentru elevii elementari cu autism

O caracteristică comună a elevilor cu autism este problemele de comunicare sau de conectare cu colegii lor. Se folosesc aceste activități de abilități sociale a învăța copiii cu autism cum să recunoască indicii sociale, să practice empatia și să învețe alte abilități importante de viață.

1. Joc de nume

Această activitate distractivă de comunicare în grup îi învață pe elevii cu autism o abilitate esențială: cum să se prezinte și să învețe numele altcuiva. Pentru a juca acest joc, adunați-vă elevii într-un cerc, astfel încât să se poată vedea cu toții. Începeți prin a vă arăta și a spune numele dvs. („Eu sunt domnul sau doamna _____.”). Apoi, cere-i copilului din dreapta ta să-i împărtășească numele așa cum ai făcut-o și apoi repetă-ți numele în timp ce te îndrepta spre tine. Solicitați fiecărui copil să-și spună pe rând numele, apoi să arate spre alt copil din clasă și să-și repete numele.

În acest fel, vor putea să învețe numele colegilor de clasă și să înceapă să-și facă noi prieteni.

2. „Cum te-ai simți să fii ____?”

Citirea unei cărți pentru clasa dvs., încercați să-i întrebați elevii cum s-ar simți să fie personajul principal din poveste.

Dacă citiți o carte ilustrată despre Cenușăreasa, de exemplu, puteți întreba cum s-ar simți dacă ar avea două surori vitrege etc.. Acest lucru îi poate ajuta pe elevii cu autism să învețe empatia, precum și cum să vadă situațiile din viața lor dintr-o altă perspectivă. De asemenea, îi poate învăța cum să recunoască indicii emoționale încurajându-i să se pună în perspectiva altei persoane.

3. Timp de partajare

Împărtășirea timpului este o bază clasică a școlii elementare și poate fi, de asemenea, o mare activitate de învățare social-emoțională pentru copiii cu autism. În fiecare săptămână, cereți unui copil din clasa dvs. să aducă ceva pe care ar dori să-l împărtășească clasei.

Acest lucru nu va arăta doar elevilor cu autism cum să discute interesele lor cu ceilalți, ci și cum să practice ascultarea activă. Și dacă sunt fascinați de ceva ce aduce un alt elev (sau invers), pot chiar să-și facă un prieten.

Activități senzoriale pentru copiii cu autism

Deoarece copiii cu autism sunt adesea hiper-conștienți de aportul senzorial, este util educatorilor să ofere cazare pentru ca elevii lor să se poată concentra în clasă. Aceste activități care implică stimulare senzorială îi pot menține pe copiii cu autism bazat pe prezent și să învețe confortabil cu restul colegilor de clasă.

1. Sortarea cu activitatea de gustări

Această activitate tactilă pentru copiii cu autism poate fi o modalitate distractivă de a atrage elevii în timpul *matematicii*. Oferiți tuturor celor din clasa dvs. o mâncare ușor de sortat, cum ar fi gustări chewy sau biscuiți mici. Gustările multicolore sunt ideale, dar puteți folosi și alimente care vin în diferite forme, texturi sau dimensiuni.

Mai întâi, cereți-le să sorteze mâncarea după culoare, formă sau altă caracteristică. Apoi, utilizați gustările pentru a învăța elevii abilități de matematică de bază, cum ar fi numărarea, adăugarea sau scăderea. Odată ce au înțeles conceptul pe care doriți să-l învățați, răsplătiți elevii lăsându-i să mănânce gustarea.

2. Timbre de vopsea vegetală

Această activitate artistică pentru copiii cu autism implică atingerea și vederea pentru a menține elevii concentrați asupra sarcinii lor. Înainte de a începe cursul, tăiați felii de legume, cum ar fi cartofi, castraveți sau ardei. Împărțiți câteva felii de legume fiecărui copil împreună cu o ceașcă de vopsea. Instruiți-vă elevii să înmoaie fundul feliei de legume în vopsea și apoi apăsați-o pe o bucată de hârtie.

Pe măsură ce elevii dvs. folosesc aceste ștampile de casă, ei vor face impresii botanice vibrante pe hârtia lor.

3. Experimente științifice cu slime

Slime nu este doar o ambarcațiune populară pentru copiii mici, ci și o mare activitate senzorială pentru autism în clasă. Există o mulțime de rețete simple de slime online - căutați-vă preferatul și distrați-vă făcându-l împreună cu elevii dvs. Puteți utiliza acest lucru ca activitate de artă tactilă, dacă doriți sau ca activitate științifică pentru elevii elementari.

Activități calmante pentru prevenirea topirii autismului în clasă

Când elevii cu autism se simt copleșiți, răspunsul intens pe care îl simt îi poate determina să-și piardă controlul emoțiilor. Aceasta se numește „topirea autismului” și este diferită de atunci când elevii fără autism acționează în clasă. În timp ce cea mai bună strategie pentru prăbușirea autismului este de a solicita ajutorul unui specialist școlar, aceste activități de calmare pot ajuta la scăderea situațiilor stresante.

1. Tehnici de împământare

Tehnicile de împământare sunt concepute pentru a ne ajuta să ne concentrăm asupra prezentului în situații de stres. Iată câteva activități de bază pentru copiii cu autism pentru a încerca dacă par agitați:

- Numărați până la zece sau recitați alfabetul cât de încet puteți
- Ascultați muzică calmantă și acordați atenție diferitelor instrumente
- Enumerați cinci lucruri diferite pe care le puteți vedea în jurul camerei
- Țineți ceva tactil, cum ar fi o bucată de lut sau un animal de pluș

2. Zona de ″retragere″ a elevilor

Când un elev cu autism este copleșit, oferiți un loc în care să se relaxeze și să ia o pauză de la stimularea senzorială. Desemnați un colț al clasei dvs. ca „Zona de retragere a elevilor” și umpleți-l cu jucării senzoriale, cărți ilustrate, scaune confortabile și activități calmante pe care elevii cu autism le-ar putea face singuri.

Spuneți fiecărui elev din clasa dvs. că, dacă se simt anxioși sau stresați, pot lua întotdeauna câteva minute pentru a se decomprima în Zona de retragere a elevilor. În acest fel, nu trebuie să vă scoateți elevul cu autism, dar comunicați-i totuși că este o opțiune. Dacă elevul tău cu autism pare că ar putea folosi ceva timp departe de oră, le-ai putea întreba dacă ar dori să citească sau să lucreze temele în bibliotecă pentru o vreme.

3. Sertar ″Calm Down″

Jucăriile tactile pot ajuta copiii cu autism să se calmeze dacă sunt agitați, deoarece mintea lor este atât de adaptată la informațiile senzoriale. Dacă aveți copii cu autism în clasa dvs., umpleți un sertar din sala de clasă cu jucării care ar putea ajuta la neutralizarea emoțiilor copleșitoare. Când elevul dvs. pare stresat sau are probleme cu concentrarea, oferiți-i o jucărie senzorială sau două pentru a-i ajuta să se relaxeze.

Dacă elevul tău cu autism se luptă cu calmarea după ce a simțit emoții puternice, cărțile de calmare pot fi o resursă utilă. O mamă al cărei copil are autism a creat un mod de a crea propriile cărți de calmare la And Next Comes L. respectiv accesând link-ul *https://www.andnextcomesl.com/2016/04/free-printable-visual-calm-down-strategies-for-kids.html.*

Fiecare carte are o idee utilă pentru calmarea după un moment stresant. În plus, autorul notează că pot fi utile și pentru copiii cu anxietate - o resursă excelentă pentru orice clasă .

Bibliografie:

1.Shapiro, LE 101 moduri de a preda copiilor abilități sociale. Biroul pentru tinerii cu risc, 2004.

2.Dougan, R. Ghid de învățare emoțională socială: Idei pentru încorporarea activităților SEL în sala de clasă . https://www.dvc.edu/faculty-staff/pdfs/SEL-Guidebook.pdf.

3.Revista Autism Parenting. Idei de joc senzorial și activități de vară pentru copiii cu autism . https://www.autismparentingmagazine.com/best-sensory-play-ideas/.

4.Autismul vorbește. 10 jocuri senzoriale distractive de vară pentru copii . https://www.autismspeaks.org/blog/10-fun-summer-diy-sensory-games-kids.

INTEGRAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR A COPIILOR CU C.E.S.

PROF. ÎNV. PREȘC. VUȚĂ ALINA
GPP MICUL PRINȚ PITEȘTI

"... Eu sunt copilul. Tu ţii în mâinile tale destinul meu.
Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă!
Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire.
Educă-mă, te rog, ca să pot fi obinecuvântare pentru lume".

(Din Child's Appeal, Mamie Gene Cole)

Omul este o fiinţă dependentă în activitatea pe care o desfăşoară de ceilalţi. Are nevoia permanentă de a comunica şi coopera.

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilalţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Persoanele deficiente, la rândul lor au două păreri în ceea ce priveşte impedimentul lor: unele îl consideră un dezastru, iar altele un simplu inconvenient.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerinţe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte:

- copiii cu **deficienţe senzoriale şi fizice** (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţi mintale, paralizia cerebrală);
- copiii cu **deficienţe mintale, comportamentale** (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenţie-ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă);
- copiii cu **tulburări afective, emoţionale** (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu **handicap asociat;**
- copiii cu **dificultăţi de cunoaştere şi învăţare** (dificultăţi de învăţare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu **deficienţe de comunicare şi interacţiune** (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp.

Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Şcoala şi grădiniţa sunt de asemenea un mediu important de socializare.

Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii

obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

În şcoală şi grădiniţă, copilul cu tulburări de comportament aparţine de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul şcolar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul şcolar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de şcolar intră în relaţii cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea.

Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele şi valorile comunităţii sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situaţia de a renunţa la ajutorul societăţii cu instituţiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Elevii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală şi a familiei.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul, dar şi ce si cum este necesar să fie învăţat.

Elevii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilităţi fizice, necesită programe şi modalităţi de predare adaptate cerinţelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistenţă medicală specializată, asistenţă psihoterapeutică.

Elevii ce prezintă tulburări emoţionale trebuie să fie din timp identificaţi astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru şi terapia să fie făcute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaţionali (familie, cadre didactice). Consilierul şcolar este şi el de un real ajutor, el oferind consilierea elevului şi a familiei.

Din experienţa personală putem afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare, evaluare diverse strategii şi intervenţii utile:

-Crearea unui climat afectiv-pozitiv;

-Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare;

-Încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;

-Încurajarea independenţei, creşterea autonomiei personale;

-Încurajarea eforturilor;

-Sprijin, încurajare şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă;

-Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres;

-Crearea unui climat afectiv, confortabil;

-Centrarea învăţării pe activitatea practică;

-Sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile;

-Folosirea învăţării afective;

-Adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare,etc.

Abordarea incluzivă susţine că şcolile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depăşească barierele din calea învăţării şi că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reuşească acest lucru. Pentru aceasta şcoala trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educaţie. Putem stabili de asemenea relaţii de colaborare cu autorităţile locale, părinţii şi reprezentanţii comunităţii.

Bibliografie :

1. Albu A., Albu C. “Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic”, Iasi, Poliron, 2000
2. Ionescu S “Adaptarea socioprofesională a deficienţilor mintal”, Bucuresti, Ed Academiei, 1975
3. Popescu G, Plesa O “Handicap, readaptare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanitate, 1998
4. Verza E, Paun E “Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
5. Weihs T J “Copilul cu nevoi speciale”, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998
6. Arcan P, Ciumageanu D “Copilul deficient mintal”, Ed Facla
7. Verza F “Introducerea în psihopedagogia specială şi asistenţa socială”, Ed Fundatiei Humanitas, 2002
8. Pavelcu V “Psihiatrie”, Ed Medicala, 1989
9. Enachescu C “Tratat de psihopatologie”, Ed Tehnica, 2000
10. Nicola I “Pedagogie”, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1994

SECȚIUNEA 1 - PROIECT DIDACTIC

EDUCATOARE: Preda Roxana - Lorena

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum şi de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: „Bogațiile toamnei”

TEMA SĂPTĂMÂNII: “Vitamine, vitamine, de la cine?”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități liber alese (ALA 2)

TIPUL DE ACTIVITATE: : Fixare și consolidare a cunoștințelor

TEMA ACTIVITĂŢII : „Ce fruct ai gustat?”

MIJLOC DE REALIZARE: Joc senzorial

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Mesaje orale în diverse situații de comunicare.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă).

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- Consolidarea cunostintelor copiilor cu privire la schimbările ce au loc în anotimpul toamna, și anume coacerea unor fructe.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să respcte regulile jocului menționate de educatoare.
- Să mențină o poziție corporală corectă.
- Să numească fructele de toamnă prezentate.
- Să denumească corect fructul gustat.

REGULILE JOCULUI:

- Copiii denumesc fructele de toamnă prezentate.
- Va fi chemat fiecare copil în parte pentru a gusta un fruct. În momentul în care va gusta fructul, copilul va avea ochii închiși. Dupa ce îl va gusta, va spune denumirea fructului.
- Daca un copil nu denumeste corect fructul gustat, acesta va fi ajutat de către colegii săi.
- Sunt considerati câștigători cei care reușesc sa denumească corect fructul gustat.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: conversația, explicația, demonstrația, jocul;

Resurse materiale: eșarfă, boluri cu fructe de toamnă tăiate bucăți mici, coș cu fructe de toamnă.

Forma de organizare: frontal, individual.

Durata: 30 minute

DEMERSUL DIDACTIC

Nr. Crt.	ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE/METODE ȘI INDICATORI
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	**Momentul organizatoric**	Se vor asigura codițiile optime pentru desfășurarea activității.			Observarea comportamentului copiilor
2.	**Captarea atenției**	Captarea atentiei se va realiza prin prezentarea unui cos cu fructe de toamnă.	Surpriza Conversația	Coș cu fructe de toamnă	Stimularea interesului pentru activitate
3.	**Anunțarea temei și a obiectivelor**	Se anunță numele jocului, „Ce fruct ai gustat? ”.	Conversația		Observarea interesului manifestat de copii
4.	**Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării**	**EXPLICAREA JOCULUI:** **„ Ce fruct ai gustat? ”** **1. ORGANIZAREA JOCULUI:** Este prezentat locul de desfășurare, scaunele sunt asezate în semicerc, în fața semicercului este așezată o masă pe care sunt așezate un coș cu fructe de toamnă și boluri cu fructe tăiate bucăți. **2. EXPLICAREA REGULILOR:** Copiii vor denumi fructele de toamnă prezentate. Voi solicita cate un copil care va gusta un fruct. Dupa ce o va gusta fructul, îl va denumi. Daca un copil nu va reusi sa denumeasca corect fructul gustat, va fi ajutat de catre colegii săi. Copiii care vor denumi corect fructul gustat, vor fi castigatori. **3. JOCUL DE PROBĂ:**	Conversația Explicația Jocul Demonstrația Explicația	Materialele necesare desfășurării jocului	Aprecieri pozitive asupra răspunsurilor copiilor Observarea sistematică a comportamentelor copiilor și a respectării regulilor jocului

		Se demonstrează modul de joc, executându-se un joc de probă. **4. DESFĂȘURAREA JOCULUI:** Copiii se așează în semicerc, pe scaune. Fiecare copil va fi solicitat în fața mesei pentru a gusta un fruct. Dupa ce îl va gusta, îl va denumi. Jocul se repeta până când toti copiii vor gusta și vor denumi un fruct de toamnă. Sunt urmărite buna desfășurare a jocului, respectarea regulilor și corectitudinea denumirilor fructelor de toamnă.			
7.	**Evaluarea și încheierea activităţii**	Se vor face aprecieri individuale și generale asupra comportamentului demonstrat pe parcursul jocului și asupra respectării regulilor și corectitudinii denumirilor fructelor.	Conversaţia		Aprecieri generale și individuale

Abordarea crizei climatice globale în sala de clasă

prof. CIOATĂ ANGELICA
COLEGIUL ”ANDRONIC MOTRESCU” RĂDĂUȚI,
JUDEȚUL SUCEAVA

Titlu: Schimbarile climatice si efectele lor

Autor: *CIOATĂ ANGELICA*

Scurtă descriere: Familiarizarea elevilor cu aspecte legate de schimbarile climatice și conștientizarea consecintelor acestora asupra naturii si vieții omului.

Tabel de sinteză	
Subiect	*SCHIMBARI CLIMATICE*
Vârsta elevilor	*15-18 ANI*
Numărul de elevi	*21*
Interval de timp/durată	*50 MINUTE*
Obiective de învățare	Elevii vor fi capabili : - Să deosebeasca vremea de climă - Să explice efectul de seră și factorii care îl amplifică - să identifice cauzele schimbărilor climatice - Să descrie schimbarile climatice și efectele lor - -să propună masuri care ajută la reducerea efectului de seră
Resurse și instrumente	Metoda brainstorming Observația Explicația Conversația euristica Problematizarea Dezbaterea Proiectul
Rezultate așteptate	Elevii au fost interesati de tema propusă, s-au implicat și au participat activ la activitățile desfăsurate .

PROCEDURĂ

Procesul de lucru

ELEVII AU FOST IMPLICATI PRIN PARTICIPARE ACTIVĂ LA ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI INDIVIDUAL DAR ȘI PE GRUPE.

Activități

Denumirea activității	Procedură
CAPTAREA ATENȚIEI	Brainstorming pornind de la întrebarea - Care este diferenta între vreme și climă?
PREZENTAREA INRORMAȚIILOR DESPRE SCHIMBĂRILE CLIMATICE	Vizionarea unor prezentări PPT despre efectului de sera și a cauzelor care au determinat aparitia schimbarilor climatice
DESFĂȘURAREA PROIECTULUI	Discutarea și explicarea informatiilor;
ÎNCHIEREA PROIECTULUI	Dezbaterea despre efectele schimbarilor climatice și a modului cum ne vor afecta acestea viața, pornind de la imagini care redau fenomene extreme

EVALUARE

Schimbările climatice reprezintă deja o componentă reală a vieții planetei noastre. Amplificarea acestor fenomene în viitorul apropiat va afecta în special viața copiilor și tinerilor care se afla azi pe băncile scolii.

Din acest motiv este nevoie ca elevii să fie informaiți cu privire la schimbarile climatice , să înteleagă cauzele care le produc și efectele lor asupra mediului natural ,economic și social în care trăim.

ELEVII VOR REALIZA UN CLIP VIDEO AVÂND LA DISPOZIȚIE INFORMAȚIILE PREZENTATE.

INTEGRAREA ŞCOLARĂ A ELEVILOR CU C.E.S. - O ŞANSĂ PENTRU INTEGRAREA SOCIALĂ

Autor: Pârvu Doina,
Școala Gimnazială Specială pentru Surzi Nr.1

Se constată că mulți elevi au eșecuri școlare, datorită limitării în prelucrarea anumitor tipuri de informații, ceea ce determină diverse dificultăți: lipsa organizării, socializare dificilă, predispunere la accidente, adaptare dificilă la schimbări, hiperactivitate sau letargie, lipsa atenției. Deși au aptitudini pentru anumite domenii, acești elevi au randament inegal și deseori nu pot fi încadrați în clase obișnuite. Expresia dificultății de învățare se referă la un grup foarte eterogen de elevi.

Alte caracteristici ale elevilor cu CES:

- le lipsește deseori maturitatea și au un comportament narcisist și egocentric.
- deseori, ei sunt speriați de școală, dar colegii îi pot ajuta să depășească această frică
- au capacitatea de a înțelege, dar le lipsește cea de a reda cele știute.
- uneori sunt copleșiți de sarcinile pe care trebuie să le execute. Ei pot ști să rezolve o problemă, dar nu o pot rezolva practic.

Există două criterii principale pentru depistarea dificultăților de învățare. Primul este criteriul excluziunii **.** Cu ajutorul lui se determină dacă un elev are o anumită dificultate de învățare sau dacă dificultățile sunt asociate altor afecțiuni. Dificultățile de învățare nu au întotdeauna cauze bine determinate.

O caracteristică comună a elevilor cu dificultăți de învățare este prăpastia ce există între aptitudini și realizările lor. De exemplu, un elev poate avea aptitudini superioare la nivelul limbajului vorbit, dar să prezinte grave deficiențe în limbajul scris. Aceasta diferență este al doilea criteriu tradițional de depistare a dificultăților de învățare. În general, se ia în considerare această abatare pentru stabilirea profilului elevului, cum sunt diferențele cele mai importante dintre elevii ce prezintă dificultăți de învățare și cei care au alte probleme.

De exemplu, elevii cu deficiențe mintale au în general aptitudini scăzute în toate domeniile; în schimb, cei cu dificultăți de învățare nu au dificultăți decât în anumite domenii.

Dacă un elev corespunde acestor două criterii generale, profesorului îi revine sarcina de a studia mai profund dificultățile de învățare și de a determina modificările programului elevului, pentru ca acesta să corespundă cerințelor sale.

Orice profesionist / cadru didactic care interacționează cu un copil care prezintă suspiciuni privind prezența unei posibile dizabilități și / sau CES are obligația de a informa în scris familia asupra situației suspectate și de a semnala situația acestuia DGASPC de domiciliu în vederea declanșării procedurii de evaluare inițială astfel încât acesta să beneficieze de diagnostic precoce și intervenție timpurie.

Ideea integrării copiilor cu dizabilități în școala publică a apărut ca o reacție necesară și firească a societății la obligația acesteia de a asigura normalizarea și reformarea condițiilor de educație pentru persoanele cu cerințe educative speciale.

Integrarea înseamnă că relațiile dintre indivizi sunt bazate pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor și drepturilor comune pe care le posedă. Când lipsește recunoașterea acestor valori, se instaurează alienarea și segregarea între grupurile sociale. Altfel spus, integrarea se referă la relația stabilită între individ și societate și se poate analiza având în vedere mai multe niveluri, de la simplu la complex.

Integrarea presupune egalitatea de participare socială și egalitatea de șanse în realizarea accesului la educație.

Nivelurile integrării se află în relație de interacțiune, se influențează și se îmbogățesc reciproc creând astfel ansamblul de condiții necesar pentru schimbarea societății și transformarea într-o societate capabilă să asigure integrarea

persoanelor cu handicap mintal în interiorul ei. Accesul la integrare este valabil pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele cu un handicap, indiferent de handicapul și gravitatea acestuia. În acest sens nu ar trebui să existe nici o restricție. Persoanele cu un anumit handicap și mai ales cu un handicap mintal sunt oameni cât se poate de obișnuiți, oameni cu vise, speranțe, aspirații, dar cu mai multe dureri și mai multe obstacole cu care se confruntă.

Conform principiilor promovate în materie de educație de către organismele Internaționale, se menționează că persoanele/elevii cu diferite tipuri de deficiențe au aceleași drepturi fundamentale ca și ceilalți cetățeni de aceeași vârstă, fără discriminare pe motive de sex, limbă vorbită, religie, stare financiară sau orice altă caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale.

Dacă acceptăm ideea că, după absolvirea școlii, toți copiii trebuie să beneficieze de șansa de a participa activ la viața socială, atunci trebuie să le acordăm necondiționat această șansă încă din școală; deci integrarea socială este pregătită și condiționată de integrarea școlară.

Strategiile de formare a unei atitudini pozitive a cadrelor didactice față de integrare trebuie să țină cont atât de rezervele, temerile și prejudecățile individuale, dar și de situația concretă a fiecărui copil integrat în școala obișnuită, precum și de contextul complex în care se desfășoară.

Bibliografie:

- Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale: culegere de texte. Asociația RENINCO România - Coordonator Ionel Musu, Editura Marlink, 2000.
- Psihopedagogie specială - Stănică I., Popa M., Editura Pro Humanitas – Bucureşti, 2001
- Sinteze de psihopedagogie specială - Gherguţ A., Editura Polirom, 2005

CENTRALIZAREA / DESCENTRALIZAREA ORGANIZAȚIONALĂ ÎN SPAȚIUL ROMÂNESC

BOBOREL MARIA – ANTOANETA, profesor învățământul primar
Școala Gimnazială „ Elena Farago”, Craiova

O cerinţă majoră a reformei româneşti pe drumul integrării României în UE a fost şi este eficientizarea şi modernizarea administraţiei publice.

Creşterea calităţii serviciilor publice prestate către comunitate se poate realiza în primul rând prin oferirea acestora de către autoritatea cea mai apropiată de cetăţean. De aceea, elementul-cheie al acestei reforme este descentralizarea, adesea invocată şi din păcate niciodată pusă în practică în istoria post-revoluţionară a României.

Modernizarea sistemului administrativ a determinat schimbarea rolului puterii centrale în favoarea puterii locale. Societatea modernă, caracterizată de contradicţii şi pluralism a determinat mutarea procesului decizional de la nivel central către nivelul local în vederea adaptării acestui proces la specificul local.

Până în 1990 România a avut una dintre cele mai centralizate forme de administraţie publică.

Centralizarea înseamnă în plan organizatoric, subordonarea ierhică a autorităţilor locale faţă de cele centrale şi numirea funcţionarilor publici din conducerea autorităţilor locale de către cele centrale, iar în plan funcţional, emiterea actului de decizie de către autorităţile centrale şi executarea lui de către cele locale.

Centralizarea asigură o funcţionare coordonată, promptă şi eficientă a serviciilor. Funcţionarea pe principiul subordonării ierarhice a serviciilor are drept consecinţă înlăturarea suprapunerilor de acelaşi nivel, precum şi a paralelismelor. Conducerea centralizată, în principiul subordonării ierarhice asigură uniformitate în modul de funcționare a părților organizației

Pe lângă avantajele prezentate mai sus, centralizarea organizațională are și unele dezavantaje. În regimul organizării şi funcţionării centralizate a organizațiilor responsabilitatea va aparține unui număr mic de conducători, managerul trebuie să cunoască în orice moment, în detaliu, toate aspectele activităților.

Într-un regim administrativ centralizat, personalul implicat este limitat în luarea deciziilor.

După anul 1990 odată cu transformările democratice petrecute în România, comunităţilor locale au început să le fie încredinţate noi atribuţii dar şi noi responsabilităţi, în mod deosebit în gestionarea treburilor publice de la nivelul localităţii sau a judeţului.

De altfel, Constituţia României adoptată în 1991 vorbeşte pentru prima dată despre descentralizare, iar modificările aduse în 2003 introduc şi deconcentrarea între principiile de bază ale organizării şi eficientizării administraţiei publice locale stipulând faptul că *„administraţia publică din unităţile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale şi deconcentrării serviciilor publice”.*

Comunităţile locale, dar şi autoritatea centrală au sesizat şi au fost presate să adopte unele măsuri datorită nevoii de compatibilitate cu situaţia din administraţia publică europeană. Autorităţile locale româneşti nu puteau fi partenere în diverse proiecte cu finanţare europeană dacă nu erau deţinătoare ale patrimoniului şcolilor sau spitalelor, dacă nu gestionau în totalitate problemele legate de protecţia copilului etc. Aşa cum nu puteau fi coparticipante la realizarea unor proiecte naţionale cum au fost sălile de sport, locuinţele ANL etc.

În România s-a elaborat o serie întreagă de reglementări ce au vizat descentralizarea şi transmiterea unor atribuţii , dar şi a unui suport financiar pentru susţinerea acestora, către administraţia publică locală. Rând pe rând au trecut în sarcina administraţiei publice locale atribuţii privind sistemul de învăţământul preşcolar şi preuniversitar (mai întâi

patrimoniul, apoi salarizarea personalului didactic şi nedidactic), sănătate, protecţia copilului, protecţia socială (inclusiv venitul minim garantat), evidenţa informatizată a persoanei, poliţia comunitară etc.

Deşi de fiecare dată au existat îndoieli în legătură cu capacitatea instituţională a administraţiei publice locale de a gestiona eficient aceste responsabilităţi, trebuie să spunem că tot de fiecare dată transferul a fost un succes.

După anul 2000 a existat o mai mare deschidere a autorităţilor centrale, ca împreună cu autorităţile administraţiei publice locale, să identifice soluţii care să permită continuarea procesului descentralizării şi eliminarea problemelor şi neajunsurilor apărute pe parcursul acestui proces.

Descentralizarea înseamnă transferul competenţelor administrative şi financiare privind furnizarea unor servicii publice de la nivelul administraţiei publice centrale la cel al administraţiei publice locale. Principalul scop al descentralizării este cel de a oferi servicii publice de mai bună calitate, la un preţ mai redus, concomitent cu modernizarea structurilor cărora le revine responsabilitatea pentru furnizarea acestor servicii.

Descentralizarea este definită ca fiind transferul, de la autoritatea centrală la autorităţile locale, a competenţelor, precum şi a resurselor financiare necesare. Nu există descentralizare decât în condiţiile în care competenţele trecute în sarcina autorităţilor locale – Primării, Consilii Locale sau Consilii Judeţene – sunt însoţite de alocările bugetare corespunzătoare. Acest principiu constituie una dintre regulile de bază ale Legii-cadru privind descentralizarea.

Reforma administraţiei publice în domeniul descentralizării şi deconcentrării include trei elemente majore: continuarea descentralizării prin transferul de competenţe şi responsabilităţi administrative şi financiare, de la nivelul autorităţilor administraţiei publice centrale la nivelul autorităţilor locale; continuarea procesului de deconcentrare prin delegarea de responsabilităţi în teritoriu în funcţie de necesităţile pe plan local, în cadrul aceleiaşi structuri administrative (serviciile deconcentrate funcţionează în subordinea ministerului care le-a delegat responsabilitatea); transformarea serviciilor deconcentrate din teritoriu, în funcţie de necesităţile cetăţenilor şi pentru eficientizarea acestora, în servicii descentralizate în responsabilitatea autorităţilor locale

Strategia actualizată reprezintă cadrul general care creează premisele continuării procesului de descentralizare/deconcentrare asigurând coerenţa acestuia. Responsabilitatea definirii şi implementării strategiilor sectoriale privind descentralizarea/deconcentrarea revine fiecărei organizaţii şi autorităţilor locale care preiau competenţele transferate din punct de vedere financiar şi administrativ

Organizațiile școlare au un specific aparte, pentru ca centralizarea și descentralizarea sunt variabile pe sectoare. Astfel, în sectorul didactic există un grad de descentralizare mai ridicat (cadrele didactice au autonomie în conceperea și predarea lecțiilor, respectând reglementările impuse de minister) decât în sectorul administrativ, unde centralizarea este cazul cel mai des întâlnit.

Descentralizarea în educaţie presupune redistribuirea responsabilităţilor, a autorităţii decizionale şi a răspunderii publice pentru funcţii educaţionale specifice, de la nivel central către nivelul local.

Descentralizarea presupune participarea reprezentanţilor societăţii civile la procesul de luare a deciziilor (părinţi, ONG, mediul de afaceri, asociaţii profesionale, parteneri sociali etc.). Chiar în această perioadă s-a lansat spre dezbare publică cele trei propuneri privind planurile cadru pentru clasele V- VIII prin aplicarea unui chestionar. Acestea vor permite dezvoltarea unor noi programe școlare pentru aceste niveluri de învățământ și, ulterior, organizarea de licitații pentru noi manuale școlare. De asemenea, de acest proces depind măsurile viitoare de pregătire inițială și continuă a cadrelor didactice în aplicarea noului curriculum (abilitare curriculară).

În educaţie, descentralizarea reprezintă procesul de transfer al competenţelor decizionale de la nivelurile centrale către cele locale şi / sau organizaţionale, pentru a apropia decizia de beneficiarii serviciului public de educaţie.

Descentralizarea învăţământului preuniversitar reprezintă transferul de autoritate, responsabilitate şi resurse în privinţa luării deciziilor şi a managementului general şi financiar către unităţile de învăţământ şi comunitatea locală.

Descentralizarea se înscrie în strategia naţională de descentralizare şi are menirea creării unui sistem de învăţământ organizat, administrat şi finanţat conform rigorilor europene în ce priveşte asigurarea calităţii procesului instructiv-educativ, accesului liber, egal şi deplin al tuturor copiilor şi tinerilor la actul educaţional, adecvarea ofertei educaţionale la interesele şi nevoile beneficiarilor direcţi şi indirecţi.

Eficienţa descentralizării trebuie să se regăsească în valoarea adăugată în educaţie, materializată prin capacitatea de integrare a tinerilor absolvenţi în societate pe baza competenţelor profesionale dobândite şi în funcţie de piaţa forţei de muncă la nivel local, naţional şi internaţional.

Din perspectiva dezvoltării durabile şi a globalizării educaţiei, pentru a crea premisele necesare asigurării calităţii în educaţie şi a utilizării eficiente a resurselor , descentralizarea se constituie într-un demers dinamic ce presupune implicare şi responsabilizare, pe de o parte, precum şi gândire strategică şi control, pe de altă parte.

După M. Vlăsceanu, avantajele descentralizării sunt:

- distribuie responsabilitatea și răspunderea de la manager către departamente și angajați
- încurajează participarea mai multor angajați la decizie, cu efecte pozitive asupra motivației acestora
- comunicarea între angajați se realizează mai ușor
- dispersează puterea și autoritatea în cadrul întregii organizații

Pe lângă avantajele prezentate mai sus, descentralizarea organizațională are și unele dezavantaje:

- părțile componente ale organizației nu vor funcționa uniform
- forțează responsabilitatea luării deciziei către angajați care nu vor să se implice
- poate crea probleme legate de coordonarea diferitelor activități
- poate conduce la rivalitate și competiție, cu efecte negative asupra eficienței generale
- necesită programe de instruire, mari consumatoare de bani și timp

În ceea ce priveşte situaţia actuală a procesului de descentralizare în România putem afirma că în cel mai bun caz avem de a face cu o **descentralizare parţială** (a cheltuielilor şi nu deciziei în învăţământ, sănătate). De cele mai multe ori aceasta s-a făcut fără alocarea fondurilor necesare sau cu alocări în timpul anului după ce s-a creat o stare de tensiune în domeniul respectiv.

În ciuda numeroaselor dificultăţi pe care le presupune punerea sa în aplicare, descentralizarea corespunde unei societăţi democratice, bazată pe legitimarea periodică a managerilor, aflată într-o rapidă schimbare, în care expertiza de tip birocratic, realizată la intervale mari de timp, devine inoperantă. În acelaşi timp, trebuie bine înţeles faptul că descentralizarea nu suprimă ierarhia, ci o face funcţională, permiţând o mai rapidă dezvoltare şi introducere a inovaţiei pedagogice. Din aceste considerente nu suntem adversarii descentralizării, ci dimpotrivă. În acelaşi timp, nu dorim o descentralizare cu orice chip, în orice fel, pentru că este „timpul descentralizării”! Dorim o acţiune coerentă, reflexivă, care să nu arunce problemele sistemului centralizat, inclusiv cele de personal, în grădina comunităţilor locale

Bibliografie:

1. G.A. Cole, (2000) - *Managementul personalului*, Editura Codecs, Bucureşti
2. S. Cristea, (2003) - *Managementul organizaţiei şcolare,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
3. Rusu, C. (2003) – *Managementul schimbării*, Editura Economică, Bucureşti

O FLOARE PENTRU GRĂDINIȚA MEA. Proiect educațional de educație ecologică

Profesor învățământ preșcolar BOBOREL IULIANA MARINELA
Grădinița cu Program Prelungit „Tudor Vladimirescu” Craiova

Tema și titlul proiectului: ***O FLOARE PENTRU GRĂDINIȚA MEA.*** Proiect educațional de educație ecologică

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prelungit „Tudor Vladimirescu” Craiova

Coordonatorii proiectului: Profesor învățământ preșcolar BOBOREL IULIANA MARINELA

Echipa de proiect: cadrele didactice de la Grădinița cu Program Prelungit „Tudor Vladimirescu” Craiova

Evaluarea activităților: coordonatorii proiectului

Popularizarea proiectului: cadrele didactice de la Grădinița cu Program Prelungit „Tudor Vladimirescu” Craiova

Activitate site și Facebook: membrii comisiei pentru comunicare și promovare a imaginii școlii

Diseminarea informațiilor: coordonatorii proiectului, membrii comisiei activități extracurriculare

Organizatori activități: cadrele didactice de la Grădinița cu Program Prelungit „Tudor Vladimirescu” Craiova

Durata de desfășurare: 2 săptămâni (02 – 14. 05. 2022.)

Parteneri: Asociația părinților și cadrelor didactice din Grădinița „Tudor Vladimirescu” Craiova

Motto:

„Florile sunt simboluri frumoase ale naturii, prin care ne arată cât de mult ne iubeşte.” (Johann Wolfgang von Goethe)

Argument:

Coordonatele actuale ale vietii cotidiene impun abordarea în grădiniță și în școală, alături de alte elemente de educatie, și probleme legate de educația pentru calitatea mediului înconjurător. Astfel se evidențiază prioritatea majoră a noastră, a tuturor, de a cunoaște, proteja și conserva mediul de viață, conservarea naturii devenind eficientă și reală numai atunci când aceasta va face parte integrantă din filosofia și comportamentul nostru.

Aprofundând cunoștințele copiilor și chiar și pe ale noastre, ale cadrelor didactice, și acționând cu mai multa înțelepciune, putem asigura pentru noi înșine și pentru posteritate condiții de viața mai bune într-un mediu înconjurător mai bine adaptat la nevoile și aspirațiile umanității. Apărarea și îmbunătățirea mediului înconjurător, pentru generațiile prezente și viitoare au devenit un obiectiv primordial al oamenilor, o sarcină a cărei realizare va trebui să fie coordonată și armonizată cu realizarea obiectivelor fundamentale, stabilite deja, de pace și dezvoltare economică și socială în întreaga lume.

Grup țintă: preșcolari, părinți, cadre didactice, alți factori educaționali, comunitatea locală.

Scop:

Scopul proiectului este de a forma grupului țintă atitudini de investigare, cercetare, explorare a lumii plantelor, a mediului viu și implicarea directă, activă și responsabilă a copiilor în acțiuni care să vizeze protejarea plantelor și a mediului înconjurător.

Proiectul urmărește dezvoltarea unui program de educație ecologică la nivel preșcolar, în vederea formării unei conduite ecologice a copiilor; stabilirea unui cadru favorabil schimbului de informații și a colaborării între educatoare.

Obiective specifice:

- însușirea conștientă a unor cunoștințe corecte din punct de vedere științific despre plante și condițiile de dezvoltare în timp a acestora.
- stimularea dorinței de acțiune, a curiozității și tendinței spre cercetare;
- cunoașterea factorilor climatice care influențează creșterea și dezvoltarea plantelor și implicit sănătatea noastră;

- educarea dragostei pentru plante, pentru mediul ambient;
- cultivarea interesului față de plante, pentru mediul ambient prin acceptarea și respectarea regulilor de conviețuire cu natura;
- inițierea copiilor în acțiuni de cooperare, educarea raporturilor de colegialitate, creșterea responsabilității în îndeplinirea sarcinilor;
- transpunerea ei practică a cunoștințelor dobândite, a priceperilor și deprinderilor formate în cadrul acțiunilor cu conținut ecologic.

Resurse umane: copiii preșcolari și cadrele didactice de la Gradinita cu P.P. *Tudor Vladimirescu* Craiova, părinți, bunici.

Resurse materiale: flori (trandafiri, mușcate, năsturei, panseluțe, petunii etc.), ghivece, planșe, calculatoare, boxă, materiale necesare activităților artistico-plastice, aparat foto, diplome.

Resurse financiare: sponsorizări, donații.

Evaluarea proiectului:

- realizarea unui album foto și filmuleț de prezentare a activităților desfășurate în vederea atingerii obiectivelor propuse.
- premierea preșcolarilor cu diplome.
- portofoliul proiectului educațional.

Diseminare proiectului:

Diseminarea rezultatelor proiectului va presupuse o serie de activități precum:

- întâlniri cu actorii implicați în proiect în scopul prezentării de fotografii din activitățile desfășurate.
- popularizarea proiectului în cadrul consiliilor profesorale, a întâlnirilor cu părinții, presa locală, activități științifice, metodice și culturale.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR PROIECTULUI
O FLOARE PENTRU GRĂDINIȚA MEA

SĂPTĂMÂNA 1 (02-06.05.2022) – ***Prietenii naturii se numesc ecologiști***

Obiective urmărite:

- îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre natura și mediul înconjurător, despre rolul lor în protejarea naturii;
- să-și exprime impresiile și trăirile proprii despre natură și protejarea acesteia prin activități artistico-plastice și muzicale.

Participanți: Preșcolarii

Responsabili: Cadre didactice

SĂPTĂMÂNA 2 (09-13.05.2022) – ***Oaza de verdeață***

Obiective urmărite:

- să conștientizeze importanța activităților în aer liber pentru sănătatea omului;
- să planteze flori;
- să învețe să iubească și să ocrotească natura.

Participanți: Preșcolarii

Responsabili: Cadre didactice

PLAN DE ACŢIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂŢI

Profesor: VICTORIA IULIA PETRIN
LICEUL DE ARTE PLASTICE, TIMIŞOARA

„Şcolile trebuie să fie compatibile cu toţi copiii, indiferent de condiţionările fizice, intelectuale, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură.”

UNESCO, 1994 The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education Paris, UNESCO/Ministry of Education, Spania.

Orice cadru didactic care are în clasă un copil cu cerințe educaționale speciale (CES) are nevoie de cât mai multe idei de activități pentru integrarea elevilor cu CES. Printre marile provocări ale unui dascăl, integrarea unui elev cu cerințe educaționale speciale într-o clasă obișnuită, cu peste 30 de elevi, este, de departe cea mai mare dintre toate! Legislația este generoasă, însă nimeni nu s-a gândit până la capăt cum poate fi aplicată concret, la clasă!

Cea mai bună cale rămâne, ca de fiecare dată, jocul. Și nu vorbim despre orice joc, nu poți începe direct cu „Rațele și vânătorii” dacă vrei să incluzi într-un colectiv mare un copil cu autism, ADHD sau cu tulburări de comportament, vorbim aici despre jocuri didactice perfect adaptate dezvoltării elevului cu CES pe cele patru mari arii: socializare, autonomie personală, dezvoltare cognitivă și adaptare senzorială.

Jocul de-a normalitatea …

Este „**jocul**” pe care un cadru didactic trebuie să-l practice zi de zi, 4 ani, cât durează ciclul gimnazial.. De la modul în care este prezentat în prima clipă elevul cu CES, la obiectivitatea cu care predă și evaluează membrii colectivului de elevi, la includerea în activități a tuturor, depinde și atitudinea copiilor față de colegul lor special. „Doamna” este pentru copii modelul de conduită pe care îl urmează în primii ani de școală, ea este cheia pentru incluziune. Din păcate, nu toate cadrele didactice au această deschidere și de aceea auzim deseori exemple de segregare a copiilor cu cerințe educaționale speciale; dar apar din ce în ce mai des exemple de bune practici, în care școala devine a doua casă pentru astfel de elevi.

Pe lângă documentele cu evaluări de la specialiști, profesorul trebuie să proiecteze și să implementeze diverse activități de evaluare a elevului cu CES. Până la joc, pașii metodici ar fi: observarea directă a copilului și interviul cu părinții și terapeuții, studierea documentelor de diagnostic și a recomandărilor primite de la specialiști; totul pentru cunoașterea competențelor reale ale celui mic, pentru a depista tipul de inteligență care primează, modul de învățare, aspecte care îl motivează în viața de zi cu zi. Adaptarea programei școlare este un document de maximă importanță, ce trebuie elaborat de profesorul de sprijin desemnat de CRJAE, în colaborare cu profesorul de matematică, în acest caz. Ea poate suferi modificări constate, în funcție de evoluția copilului pe parcursul unei unități de învățare sau al unui semestru. Idealul educațional european al „societății pentru toți” este pentru România un….ideal. La noi în țară incluziunea este un proces nestandardizat, nu există o strategie de aplicare a legislației în vigoare, profesorii nu au fost suficient instruiți să lucreze cu elevi cu CES, iar adaptarea materiei și a mijloacelor de predare-învățare se face neprofesionist de cele mai multe ori.

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale. Profesorul poate folosi însă câteva trucuri, care-l vor ajuta pe cel mic să învețe cu ușurință: folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD). Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale.

Profesorul poate folosi însă câteva trucuri, care-l vor ajuta pe cel mic să învețe cu ușurință: folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD și autism au un randament destul de bun), evaluarea prin metoda

proiectelor (și nu prin teste de evaluare clasice care de obicei au și limită de timp în rezolvarea lor), jocuri de sinteză perceptuală în cadrul software-ului educativ (manuale digitale), alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative , jocul ghicitorilor. Exemple de jocuri care pot fi folosite în procesul de integrare a elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă sunt nenumărate; ele pot fi folosite la absolut orice materie, în pauze, în cadrul activităților extrașcolare.

Elevi-Idei de activități:

- așezarea optimă a copilului în clasă, să nu fie agitaţie în jurul lui, ca să nu-i distragă atenţia, în jurul lui să fie elevi liniștiți;
- materialele didactice care îl ajută la învăţare să fie la îndemâna lui;
- conținuturile activităților adaptate în funcție de dizabilitate (*PIP* sau *Plan de remediere*, după caz);
- activităţile să fie scurte şi să se pregătească mai multe variante pentru fiecare lecţie;
- formularea sarcinilor într-un mod accesibil, alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare;
- organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare;
- formarea de rutine prin activităţi similare.

Resurse:

- - folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat;
- - mijloace de predare/învățare multisenzoriale și distractive, cu material concret-intuitiv;
- - mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.);
- - cărți/reviste cu imagini;
- - resurse educaționale deschise;
- - planșe tematice afișate permanent în clasă etc.

Evaluare:

- - observarea sistematică a comportamentului;
- - evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații);
- - autoevaluarea, dacă e cazul;
- - aprecieri verbale;

- fișe de observare a comportamentului, a progresului.

Părinți-Idei de activități:

- consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bine a elevului (*Părinți la școală-părinți acasă)*);
- activități comune cu invitați de specialitate - psihologi, profesori de sprijin, consilieri școlari (*Împreună vom reuși*)
- activități comune părinți-elevi-profesor (ateliere de lucru- *Rama familiei*, excursii, vizite, serbări etc.);
- lectorate despre integrarea copiilor cu CES, toleranță, tipuri de temperament (*Suntem diferiți?*);
- implicarea în proiecte care să elimine/diminueze acțiunile de bullying (*Stop bullying*);

Strategii de învățare: lectorate, dezbateri, mese rotunde, workshop-uri.

Strategii de învățare: lectorate, dezbateri, mese rotunde, workshop-uri.

Resurse:

- ppt-uri tematice
- pliante/reviste/afișe informative
- tehnologii informatizate

- umane: medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin.

Evaluare: observarea sistematică, chestionare, portofolii cu produsele activităților .

Cadre didactice -Idei de activități:

- colaborarea cu profesorul de sprijin/consilierul școlar;
- plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă;
- simpozioane/conferințe/cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES (*Integrarea copiilor cu CES*);
- ateliere de lucru/mese rotunde în cadrul Comisiei metodice;
- activități comune părinți-profesori-elevi ;
- predarea în echipă cu profesorul de sprijin/consilierul școlar etc.

Strategii de învățare: mese rotunde, workshop-uri, dezbateri, interasistențe, lucru în echipă.

Resurse: pliante/reviste/afișe informative, tehnologii informatizate, listă cu lucrări de specialitate.

Toate au ca scop o incluziune făcută pas cu pas și…cu zâmbetul pe buze!

GRĂDINA DIN CURTEA ŞCOLII

prof.Alexandru Camelia Nicoleta
Școala Gimnazială ” George Coșbuc” 23 August /Constanța

VIZIUNE

Grădina este o resursă pedagogică spre o dezvoltare durabilă, în care învățăm în mod practic de la natură și în natură să privim armonios mediul înconjurător și să-l respectăm.

Grădinile educaționale sunt instrumente unice în procesele de învățare și dezvoltare ale copiilor, ce integrează transmiterea de informații prin activități concrete care să dezvolte în mod armonios componentele cognitive, afective și volitive ale copiilor din ciclurile preșcolar, primar și gimnazial.

Grădinăritul și exemplificarea curriculei școlare în activitățile din grădină reprezintă expresia firească a acestei aspirații spre o pedagogie frumoasă și naturală. Grădina este o unealtă folositoare în educația copiilor. Cu ajutorul ei se pot dezvolta o multitudine de aptitudini și valori, grija față de mediu, prin înțelegerea, respectarea și conștientizarea importanței naturii. Copiii dobândesc deprinderi utile în viață precum luarea deciziilor, întocmirea unui plan, urmărirea unui scop, colaborare, responsabilitate ș.a.

cine: Coordonator: Școala Gimnazială

Partener: Asociația de părinți

când: anual, din luna martie până în luna noiembrie

unde: sediul școlii

pentru cine:Copii, elevi, tineri, cadre didactice, părinți.

Scopul proiectului:

Grădina din curtea școlii își propune să sprijine elevii în dobândirea abilităţilor practice care să-i determine să înţeleagă autonom importanţa conceptelor ecologice fundamentale şi să le aplice în viaţa cotidiană. Premiza de la care porneste iniţiativa este că sistemul economic viitor va fi structural diferit de cel actual, în conditiile în care petrolul şi alte resurse fosile îşi vor reduce importanţa economică datorită epuizării treptate a resurselor existente.

(Re)apropierea de natura, respectul şi înţelegerea mecanismelor acesteia, spiritul comunitar, forţa lucrului în comun – sunt elemente-cheie ale noului tip de economie pe care activităţile din *Grădină* le dezvolta în rândul participanţilor.

Activităţi:

Grădina din curtea Şcolii are două componente educaţionale:

- Activităţi în sala de clasă – 1 oră/ săptămână
- Ateliere practice – 4 ore/săptămână, în fiecare sâmbătă.

În sala de clasa sunt predate cunoştinţele teoretice şi se desfăşoară mici ateliere de grădinărit şi reciclare creativă: pregătirea răsadurilor, stratificarea seminţelor, reciclarea (refolosirea) PET-urilor.

Rezultate:

- promovarea grădinăritului ca o resursă pedagogică pentru o dezvoltare durabilă;
- cadre didactice și elevi implicați în activități de educație de mediu;
- ghiduri ce vizează grădinăritul în școli ca unealtă de protecţie şi regenerare a mediului;
- o campanie de informare și promovare a grădinăritului în școli;
- spaţiu înverzit, unde iniţial era gazon și câţiva pomi transformat in *Grădina din curtea școlii*

- grup de “gospodari” de 8-12 ani împreună cu voluntari adulţi vor transforma acest spaţiu într-o adevărată grădină
- cultivarea a peste 25 de soiuri de legume (roşii, ardei, vinete, varză, gulie,conopidă, salată, fasole, ridichi, dovlecei), plante aromatice (măghiran, coriandru, mărar, pătrunjel,leuştean, levănţică), flori (dalii, crăiţe, zorele) sau fructe (căpşuni).

Soiurile cultivate sunt româneşti, naturale, iar seminţele sunt furnizate de obicei de unul dintre voluntarii Asociației de părinți ”Domnița Elena” din cadrul Școlii Gimnaziale ”G.Cosbuc”.

În cadrul întâlnirilor săptămânale de la Grădină, dincolo de îngrijirea plantelor şi florilor, copiii împreună cu părinţii, voluntarii şi profesori vor pregăti gustări delicioase folosind produsele din Grădină.

Gădina se va construi urmând principiile permaculturii. Permacultura este o ramură a designului ecologic care creează habitate umane în armonie cu cele naturale şi care se află în strânsă legatură cu agricultura ecologică şi organică.

Diversitatea reprezintă o caracteristică importantă a permaculturii şi este elementul cheie în construcţia design-ului Grădinii deoarece fiecare plantă contribuie la bunăstarea alteia: unele plante fixează azotul (aducând hrana în pamant şi pentru alte plante), altele afânează pământul (de exemplu, rădăcinoasele), altele atrag insectele pentru polenizare.

Puncte forte în domeniul dezvoltării abilităţilor de viaţă şi al dezvoltării durabile:

- asimilarea unor concepte ecologice de bază:importanţa colectării selective a deşeurilor şi a reciclării, utilizarea raţională a resurselor (apă, curent electric etc), respectul faţă de natură;
- deprinderea de aptitudini practice: cum se creează o grădină, construirea de mici anexe (solar, pepinieră), învăţarea ciclului de creştere al florilor, fructelor, legumelor şi al diverselor tipuri de plante;
- îmbunătăţirea relaţiilor cu părinţii şi profesorii;
- creşterea respectului pentru munca fizică;
- dezvoltarea spiritului de comunitate, sprijinind copiii să lucreze împreună pentru un rezultat palpabil, comestibil şi gustos;
- libertatea de a crea, deoarece copii sunt încurajaţi să participe la designul grădinii şi la alegerea plantelor;

Finanţare:Auto-finanţat.

- Sistemul se poate construi cu o investiţie minimă: câţiva saci de mraniţă şi câteva materiale de grădinarit care în total nu vor depăşit 350 lei furnizate de voluntarii Asociației de părinți ”Domnița Elena” din cadrul Școlii Gimnaziale ”G.Cosbuc”.
- Produsele Grădinii se pot vinde la târguri organizate săptămînal,iar bănuți reinvestiți în Grădină sau alte obiecte ,materiale școlare.

Educaţia incluzivă şi integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă

Prof.Înv.Preş. Andreianu Milena,
Şc. Gimn.”Virgil Calotescu” Bascov, jud. Argeş

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun.

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale. Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

În calitate de profesor învăţământ preşcolar, am fost pusă în situaţia de a avea la clasă copii cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Am ţinut cont de faptul că elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie „uitaţi” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Astfel, în urma analizei amănunţite a evaluărilor iniţiale, am proiectat conţinuturile individualizat şi diferenţiat, astfel încât să poată fi înţelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învăţarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, îşi asumă roluri şi responsabilităţi.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de

învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale.Tratarea individualizată a şcolarilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor.Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare.Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiţie, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare.

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental

considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituţiei de învăţământ, putând astfel modela evoluţia ulterioara a copilului .

Consider că nu există ” reţete ” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să I se acorde o şansă. Învățând împreună, copiii învață să trăiască împreună, să se accepte și să se ajute la nevoie.

Bibliografie:

Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi

Popovici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S. ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. Boldea Maria Lucia,
Liceul Teoretic ”Coriolan Brediceanu”, Lugoj, Timiș

Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi fără probleme să înveţe împreună în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător. Un început timpuriu în grupuri de joacă sau medii şcolare obişnuite este cea mai buă pregătire pentru o viaţă integrată.

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu disabilităţi. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor.

Şi copiii diferiţi au drepturi egale cu ceilalţi, iar o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simţit încă acest lucru. Separarea ne limitează înţelegerea reciprocă. Familiaritatea şi toleranţa reduc frica şi respingerea favorizând relaţii de comunicare şi colaborare în beneficiul tuturor.

Câţi suntem pregătiţi (părinţi, cadrele didactice, copii) pentru diversitatea existentă în fiecare grupă şi cât de bine sunem pregătiţi să o acceptăm ?

Educaţia incluzivă vine să sprijine acest aspect deoarece ea se centrează mai ales pe învăţarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viaţa cotidiană, într-o manieră cooperantă şi solidară, unde procesul de învăţare este realizat în spiritul respectului şi acceptării celor din jur.

Şcoala trebuie să aibă contacte cu toate instituţiile sociale interesate direct sau tangenţial de domeniul educaţiei copilului de vârstă şcolară şi să stabilească relaţii de cooperare şi colaborare. Ea contribuie la transmiterea moştenirii culturale şi facilitează învăţarea individuală şi colectivă .

Totodată şcoala face posibilă participarea grupurilor şi colectivităţilor la viaţa publică , elaborarea şi luarea deciziilor. Schimbul de informaţii favorizează interacţiunea socială şi permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluţionarea problemelor care îi privesc .Actul educativ in şcoala incluzivă are şanse de reuşita dacă cei trei factori implicaţi, adică elevul cu deficienţe,familia,echipa de specialişti, cooperează, sunt parteneri care conlucrează in aceeaşi direcţie: dezvoltarea copilului cu cerinte educative speciale

Integrarea individuală a copilului cu nevoi speciale în clasa obişnuită persupune următoarele implicaţii:

- se oferă sprijin educaţional după nevoile copiilor, aceştia nu sunt excluşi
- se asigură dezvoltarea personală a fiecăruia
- adaptarea programelor şi a resurselor organizatorice şi procedurale la nevoile sale;
- învaţă în clase omogene;
- creşte motivaţia pentru învăţare, fiindca este stimulat de mediul competiţional şi de performanţele şcolare ale colegilor valizi;
- scade nivelul de izolare al copilului cu deficienţă şi creşte nivelul de contact cu copiii obişnuiţi,sporind nivelul de socializare;
- copiii valizi, ca urmare a contactului cu copiii/elevii cu nevoi speciale, îi vor înţelege, îi vor accepta şi îşi vor forma chiar atitudini de protejare a acestora în grupurile obişnuite.

Pornim de la constatarea că părinţii sunt cei mai importanţi factori de sprijin în viaţa copilului cu deficienţe sau a copilului sănătos, viaţa familiei (sau cel puţin a unuia dintre părinţi) se va adapta, se va plia după programul copilului cu

deficienţe profunde sau medii. Pentru a-şi putea sprijini copiii aflaţi în dificultate, părinţii trebuie să participe la următoarele acţiuni, asigurate de echipa de intervenţie:

- informare asupra potenţialului real al copilului şi asupra mijloacelor susceptibile să-i favorizeze dezvoltarea;
- informare asupra tipurilor de servicii care pot asigura cel mai bine educarea şi dezvoltarea copilului cu nevoi speciale.
- convingerea părinţilor că nu sunt singuri în demersurile lor educative cu copilul
- deficient;învăţarea familiei să traiască în echilibru cu copilul cu nevoi speciale;
- însuşirea unor abilităţi şi tehnici speciale de educaţie a copilului cu deficienţe, conlucrând adecvat cu profesioniştii;
- elaborarea programelor educaţionale în conlucrare cu membrii echipei transdisciplinare.

Forme de integrare a copiilor cu CES:

a. *integrare totală* - elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită, cu exceptia programelor terapeutice care se pot desfășura in spații speciale, destinate acestui scop;
b. *integrare parțială* - elevii cu CES petrec doar o parte din timp în școala obisnuită, sau la anumite discipline scolare unde pot face față;
c. *integrare ocazională* – participare ocazională în comun la diferite excursii, serbări, intreceri sportive, spectacole etc.

În activitatea la clasă, cu elevi cu deficienţe, acceptăm diversitatea ca valoare. Pentru a valoriza cu adevărat potenţialul fiecărui copil cu cerinte educative speciale., trebuie să reformulăm toate componentele educaţiei: obiective/scopuri; curriculum; resurse procedurale, materiale, organizatorice; evaluare; relaţiile între partenerii educaţiei; resursele mane.

Școala şi familia, ca agenţi ai socializării, au un rol foarte important în integrarea copiilor cu dizabilităţi în învăţământul de masă.

Aşadar, în urma deciziei că acel copil se va înscrie în învăţământul obişnuit , se iau măsuri pentru integrarea lui reală:

- Pregătirea clasei care va primi copilul;
- Pregătirea părinţilor copiilor;
- Pregătirea cadrului didactic care va prelua cazul;
- Adaptarea programei:
- Terapii specifice pentru copilul cu dizabilităţi;
- Evaluarea după criterii stabilite iniţial, se va evalua progresul;
- Crearea unei atmosfere calme, lucrând pe grupuri mici, educatorul supervizând şi îndrumând discret fiecare grup de elevi;
- Înainte de a vorbi, educatorul trebuie să se asigure că este liniște, atrăgând atenţia copiilor când va anunţa ceva important, deci şi copilului cu dizabilităţi să se asigure că recepţionează (ar putea fi nevoie ca anumite informaţii să fie decodificate special pentru el);
- Folosirea unui limbaj simplu şi direct, însoţit de mimică expresivă şi gesturi adecvate;
- Solicitarea copilului cu dizabilităţi să rezolve sarcini diferite, astfel încât să aibă timp să le încheie; de reuşita în aceste activităţi va depinde motivaţia lui pentru învăţare şi progresele înregistrate;
- Chiar dacă la început timpul necesar este mai lung pentru a finaliza o activitate, rezolvând singur sarcina, elevul este capabil de anumite perfomanţe şi astfel îşi îmbunătăţeşte imaginea de sine;

- Educatorul trebuie să păstreze faţă de copii aceeaşi atitudine; cu toţii trebuie să stabilească reguli de comportare în grup , cu toţii trebuie să le respecte;
- Păstrarea legăturii cu părinţii, informându-i despre progresele copilului şi despre modul în care îşi pot ajuta copilul acasă.

Implicarea cadrelor didactice este condiţia majoră în realizarea intregrării copiilor cu cerinte educative speciale. în viaţa şcolară şi socială. În acest demers la clasă, pentru a favoriza integrarea cât mai rapidă a copiilor cu nevoi speciale, am valorificat sensibilitatea deosebită a acestora şi disponibilitatea de a oferi şi de a primi afecţiunea celor din jur.

Fiecare persoană – copil, tânăr sau adult – trebuie să beneficieze de oportunităţi educaţionale proiectate pentru a le satisface necesităţile educaţionale de bază

Bibliografie:

Vraşmaş Traian., 2004,”Şcoala şi educaţia pentru toţi”, Ed. Miniped, Bucureşti.

Ungureanu Dorel., 2000,”Educaţia integrată şi şcoala incluzivă”, Editura de Vest, Timişoara

EDUCAŢIA ECOLOGICĂ

Prof. înv. primar Rusu Claudia Mirela
Școala Gimnazială „Anghel Saligny” Focșani

Analizând problematica contemporană s-au conturat „noi educaţii’’ sau noi tipuri de conţinuturi: **educaţia pentru pace, educaţia ecologică, educaţia pentru participare şi democraţie, educaţia demografică, educaţia pentru schimbare şi dezvoltare, educaţia pentru comunicare şi pentru mass-media, educaţia nutriţională, educaţia economică şi casnică modernă, educaţia pentru timpul liber, educaţia privind drepturile fundamentale ale omului, educaţia pentru o nouă ordine internaţională, educaţia comunitară** etc.

Este de aşteptat ca această listă să se modifice (fie prin dispariţia unor „educaţii”, în măsura în care realitatea îngăduie aşa ceva, fie – mai degrabă – prin impunerea unor noi cerinţe şi conţinuturi educative). Ca modalităţi practice de introducere a “noilor educaţii” , sunt menţionate trei posibilităţi (Văideanu, 1988, p. 109):

a) prin introducerea de noi discipline centrate pe un anumit tip de educaţie (dificultatea constă însă în supraîncărcarea programelor de învăţământ);
b) prin crearea de module specifice în cadrul disciplinelor tradiţionale (modulele având un caracter interdisciplinar de tipul: Conservarea şi gestiunea resurselor naturale – la disciplina Biologie);
c) prin tehnica approche infusionnelle (prin infuziunea cu mesaje ce ţin de noile conţinuturi în discipline “clasice”).

De-a lungul timpului, ***Educaţia ecologică*** a primit mai multe accepţiuni: studiul naturii, educaţie în afara şcolii, educaţia pentru conservarea naturii, educaţia pentru mediu, despre mediu, în mediu, prin mediu. Mulţi autori considera Educaţia ecologică mai mult decât o disciplina şcolară (chiar dacă în unele ţări apare ca o materie şcolară obligatorie), cât şi o pregătire pentru viaţă şi un aspect al vieţii în care tinerii să poata interveni prin acţiune directă pentru a asigura o evoluţie a societăţii umane în compatibilitate cu mediul natural.

Cât priveşte ecologia, actualmente, ea este ştiinţa interrelaţiilor ecosistemice dintre organisme vii şi mediul abiotic, o ştiinţă sintetică focalizată pe înţelegerea integrata a proceselor din mediul nostru.

Educaţia ecologică devine astfel încercarea transferării unor moduri de gândire pragmatică privitor la ecosisteme, specii, populaţii, inclusiv umane, înţelese în contextul lor evolutiv, în transformările petrecute în plan spaţial şi temporal.

Totodată, pe lânga partea ştiinţifică, eminamente pragmatică, **educaţia ecologică** are şi aspecte filosofice, legate de etică, moralitate, axiologie etc, toate acestea contribuind la poziţionarea individului uman în cadrul societăţii, în cadrul larg al civilizaţiei şi al ecosferei.

Educaţia ecologică este o simbioză între:

1. abordări ştiinţifice hiper-raţionale, de genul biologiei, chimiei, fizicii, geografiei, geologiei, paleontologiei, demografiei etc,
2. abordări legate de societatea umană în aspectele sale istorice, politice, sociale, economice, totodată integrând:
3. moduri de abordare filosofică şi artistică.

Prin educaţia ecologică se contribuie la o înţelegere mai profundă a conexiunii dintre acţiunile noastre (individuale sau de grup, la nivel social) şi schimbările mediului nostru de viaţă (actual şi în viitor).

În cadrul activităţilor de **educaţie ecologică**, pe lângă înţelegerea fenomenelor derulate în ecosisteme, a interrelaţiilor dintre om şi mediul de viaţă, este necesar a se insista asupra dezvoltării capacităţii analitice şi sintetice, a gândirii critice raţionale, a utilizării argumentaţiei logice, a capacităţii de analiză a datelor şi de rezolvare de probleme, a

creativităţii şi independenţei în gândire, a dezvoltării capacităţii de comunicare, a muncii în echipă, a simţului artistic/estetic şi a fundamentului etic/ moral etc. Se întăreşte astfel capacitatea de analiză, sinteză, conştientizare a problemelor şi încercarea găsirii de soluţii la problemele de mediu.

Trebuie să existe o întrepătrundere între activităţile teoretice şi cele practice, care să se susţină reciproc, pentru a putea progresa rapid în înţelegerea naturii şi în regândirea abordării noastre faţă de natură şi societate. Educaţia ecologică formală şi nonformală trebuie să fie fundamentată în sistemul de învăţământ obligatoriu, dar ea trebuie să continue de-a lungul existenţei individuale. Diversitatea modurilor de realizare este extraordinar de mare, de la orele din învăţământul obligatoriu la transferul informaţiei prin mass-media, cursuri/ traininguri, activităţi artistice, ecoturism etc.

Actualitatea ecologiei este dată de problemele majore cu care civilizaţia umană globalizată se confruntă în ultima perioadă, mai cu seamă cele legate de:

1. creşterea exponenţiala a populaţiei umane;
2. creşterea impactului de mediu produs de o economie din ce în ce mai mare.

Astăzi se poate vorbi de o criză ecologică. Manifestările crizei ecologice actuale constau în epuizarea resurselor naturii şi cresterea vitezei de dispariţie a speciilor de plante şi animale (dispariţia spaţiilor de biocenoză), în poluarea care încălzeşte planeta şi distruge stratul de ozon şi în suprapopulaţie.

Problema resurselor finite, atât a materiilor prime, cât şi a energiei fosile accesibile, problema poluării de diferite tipuri, a schimbărilor climatice, a declinului biodiversităţii globale, a deşertificării, a scăderii suprafeţelor acoperite de pădure, toate sunt chestiuni fundamentale în dezbaterea privind viitorul civilizaţiei noastre.

Ar fi bine să ne amintim de spusele lui Albert Einstein: “Avem nevoie de o modalitate de gândire substanţial diferită, pentru ca omenirea să supravieţuiască.”

Această preocupare încearcă să sensibilizeze omul faţă de ecosistemul în care îşi desfăşoară activitatea, să optimizeze relaţia dintre om şi natura înconjurătoare.

Cunoaşterea naturii fără înţelepciune a adus ignoranţa faţă de riscurile alterării ei şi asupra căreia se atrage astăzi atenţia. Echilibrul om-mediu a fost rupt de progresul tehnologic, de dezvoltarea economică şi de explozia demografică.

Beneficiile introducerii **Educaţiei ecologice** în şcoală, indiferent de modalitatea de aplicare aleasă, sunt evidente, atât pentru profesori, cât şi pentru elevi, deoarece aceasta presupune mai multe avantaje:

1. Prezintă caracter de atractivitate pentru elevi, implicând aspecte actuale, critice, relevante;
2. Permite o abordare interdisciplinară, ca şi îmbinarea tratării sectoriale a problemelor (pe discipline cum ar fi biologie, chimie, geografie);
3. Stimuleaza desfăşurarea lucrului în echipă;
4. Contribuie la dezvoltarea creativităţii şi gândirii (prin identificarea şi rezolvarea problemelor).
5. Încurajează participarea la acţiuni sociale, civice concrete şi luarea deciziilor în funcţie de valori morale conceptualizate.

Primul pas trebuie făcut prin educaţia formală, **educaţia ecologică** nu trebuie limitată la studiul ştiinţelor biologice. Educaţia adulţilor este bine să se focalizeze pe o mai bună înţelegere a problemelor de mediu şi a faptului că practicile destructive pentru natura sunt inacceptabile într-o societate modernă. Educaţia cu privire la mediu presupune un set de acţiuni ce vizează strucurarea unei culturi ecologice a omului contemporan, bazată pe stăpânirea unor cunoştinţe, a unor explicaţii, pe interiorizarea de atitudini si conduite responsabile faţă de mediul înconjurător. O trăsătură a acestui gen de formare stă în perspectiva interdisciplinară de construire a acesteia (ecologia născându-se la intersecţia dintre geografie, biologie, chimie, sociologie, economie, politologie etc.).

Educaţia ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate: şcolară, extraşcolară, activităţi ştiinţifice, literare, artistice, plastice, sportive etc. Formele de realizare sunt diversificate: observaţii, experimente, povestiri ştiinţifice, desene, activitaţi practice, plimbări, drumeţii, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mişcare, distractive, orientari turistice, labirinturi ecologice, colecţii, expoziţii, spectacole, vizionari de emisiuni TV, expediţii, tabere etc.

În perspectiva şcolară, elevul trebuie ajutat:

- să obţina cunoştinţe de baza necesare soluţionarii problemelor mediului său imediat;
- să judece responsabilitaţile individuale şi colective, să se angajeze în obţinerea cooperarii pe linia rezolvării unor probleme;
- să înţeleaga că omul este inseparabil de mediul său şi că efectele negative ale acţiunilor sale se repercutează asupra lui însuşi;
- să dezvolte instrumente de analiza, reflecţie şi acţiune pentru a înţelege, preveni şi corecta neajunsurile provocate mediului.

Putem concluziona :

Sensibilizarea copilului şi tânărului trebuie să meargă pe linia cultivării respectului faţă de mediul natural, a folosirii raţionale a resurselor, a responsabilizării în legătură cu gestionarea deşeurilor, a estetizării mediului, a sporirii resurselor. „Anafalbetismul” ecologic generează conduite iresponsabile cu efecte directe în prezent şi mai ales în perspectivă (alunecări de teren, inundaţii, secetă, distrugeri ale stratului de ozon, infestare radiocativă etc.).

Bibliografie

- Cucoș, C.(2014). *Pedagogie. Ediţia a III-a rezăzută şi adăugită*. Iași: Editura Polirom.
- Sober, E.(1995). *Etica mediului*. Bucureşti: Editura Alternative.

NECESITATEA NOILOR TEHNOLOGII IN EDUCATIE

Ing. Rotaru Cristina
Liceul Tehnologic de Transporturi şi de Construcţii, Iaşi
Prof. Spătaru Manuela
Colegiul Naţional „ Al.I.Cuza” Alexandria, jud. Teleorman

Competența digitală este esențială pentru educație, viață profesională și participarea activă în societate. În cazul învățământului preuniversitar, este important să înțelegem această competență și, în egală măsură, să o cultivăm.

Alfabetizarea digitală a societății începe de la sistemul educaţional şi un rol important îl au:

- curricula adaptată la necesităţile economiei bazate pe cunoaştere,
- instruirea cadrelor didactice în implementarea eficientă a TIC în procesul educaţional,
- integrarea TIC în procesul didactic,
- crearea conţinuturilor educaţionale digitale,
-susţinerea învăţării pe tot parcursul vieţii.

Cercetările care țin de dezvoltarea noilor tehnologii didactice iau amploare și devin tot mai solicitate de şcoli, pentru posibilitatea de a implementa rezultatele investigațiilor în procesul de pregătire a elevilor. Programarea este promovată ca o competenţă importantă ce dezvoltă gândirea logică, creativitatea, capacitatea de rezolvare a problemelor şi construieşte o înţelegere a principiilor din spatele tehnologiilor digitale.

Tehnologiile Informaționale și de Comunicație în Educaţie sau informatizarea învățământului, presupune proiectarea, realizarea şi asistarea procesului de predare –învăţare –evaluare prin integrarea TIC. În ultimii ani, una din prioritățile politicilor educaţionale din toată lumea este integrarea mijloacelor digitale în procesul didactic, motivul esențial fiind deschiderea de noi orizonturi pentru practica educaţională: facilitarea proceselor de prezentare a informaţiei, de procesare a acesteia, de construire a cunoaşterii. Analiza programelor de formare inițială în domeniile generale de studii: aplicarea Noilor Tehnologii Informationale (NTI) în context educațional modifică considerabil strategiile didactice. Mai multe studii realizate de diverse instituții internaționale au confirmat faptul că, implementarea mijloacelor vizuale în procesul didactic facilitează capacitatea de învățare.

Un instrument, relativ nou, pe piața mondială și națională, este **tabla interactivă,** pe care cadrele didactice o pot aplica pentru eficientizarea procesului didactic.

1. rolul tablei interactive în îmbunătățirea actului didactic
2.contribuția tablei interactive în conexiunecu creșterea interesului elevilor, memorizarea materialului, achiziționarea activă a noilor cunoștințe
3. percepția cadrelor didactice și a elevilor în raport cu aplicarea tablei interactive în activitatea didactică
4. interacțiunea dintre instruiți, centrarea pe elev, rolului profesorului

Tehnologiile Informaționale și de Comunicație reprezintă un ansamblu de instrumente şi resurse tehnologice digitale utilizate pentru a comunica, a crea, a difuza, a stoca şi a gestiona informaţia.Tehnologiile sunt bazate pe calculatoare, echipamente periferice digitale, transmiterea datelor pe bandă largă, internet. „Noile Tehnologii Informationale” reprezintă sintagma care desemnează noi forme de comunicare și transmitere a informației, instrumente de prezentare multimedia , care permit un grad ridicat de interactivitate. Conform noului dicționar de termeni și concepte metodologice, prin „Noi Tehnologii Informaționale” înțelegem tehnologia informației bazată pe echipamente informatice și de telecomunicații. Profesorul Vlada M.,Universitatea din București, România, subliniază că, pentru a obţine evoluţie şi

eficienţă în viaţa sa, omul trebuie să se adapteze continuu la schimbările cunoaşterii.

În domeniul educației, și în special al învățării și perfecționării, apariția de noi tehnologii ale informației și comunicațiilor, îmbunătățirea teoriilor pedagogice și psihologice, obligă instruiții, profesori, specialiști în domeniu, să se adapteze la aceste schimbări. Necesitatea noilor tehnologii în învățământ este o realitate, fiind susținută de studii care arată că, în momentul în care subiecții se bucură de o experiență de învățare interactivă, aceștia reţin 75% din informații, în timp ce doar 20% dintre informații sunt reținute atunci când suportul de învățare este tradițional. Argumente în favoarea utilizării TIC în procesul didactic aduce un șir de facilități atât profesorilor cât și elevilor.

Avantaje ale utilizăriiTIC în procesul didactic :
-a creşte calitatea educației,
-a susține o abordare pedagogică în proiectarea lecțiilor,
-de a spori eficiența situațiilor educative ,
-de a facilita acțiunile de evaluare continuă-formativă,
-de îmbunătățire a managementului școlar.
-de stimulare a învăţământului inovativ şi dezvoltare a creativităţii profesorilor
-de eficientizare a transmiterii informației,
-atractivitatea conţinuturilor si utilizarea unei varietăți multiple de surse de informare și documentare
- autodirijarea procesului de învățare şi aplicarea interactivităţii în procesul didactic.

In situatia actuală este necasară o cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Aceasta reprezintă o provocare de o magnitudine nemaîntâlnită până în prezent. Ca urmare, instituții guvernamentale, școli, profesioniști ai educației și din zona tech s-au asezat la o masă a dezbaterilor pentru a găsi soluții, punând la dispoziție expertiză, idei, resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning. S-au promovat, câteva inițiative și programe cu componentă digitală, acțiunea eTwinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii și baze de resurse educaționale deschise sau demersurile din proiectele ROSE și CRED. Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor.

Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare:
-comunicare autentică și relaționare umană,
-sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare
-comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi.
-comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. .

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent:

•aplicații simple/ cunoscute pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger

•apeluri telefonice

•utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital precum site-uri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, softuri educaționale, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps.

•platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass.

•aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype

•instrumente și aplicații online pentru activități de învățare (ex.: Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall etc.),

• platforma eTwinning pentru proiecte colaborative complexe. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor. Cadrele didactice descoperă limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online prin experiență directă în predarea științelor, reusind să folosească instrumentele digitale pentru a crește nivelul de atractivitate și accesibilitate a cunoștințelor predate în cadrul lecțiilor de Stiințe. Creșterea atractivitătii educației prin științe și a motivației elevilor de a învăța noțiunile științifice prin proiectarea de materiale, cărti și jocuri adecvate, în scopul promovării nanoștiintelor si nanotehnologiilor, creșterea entuziasmului profesorilor de științe din învățământul general și profesional.

Laboratorul Virtual reprezintă un pas important în înțelegerea conceptelor de bază din domeniul nanoștiințelor și nanotehnologiilor, fiind dedicat în principal elevilor implicați în diverse programe. Procesul de implementare a unui LaboratorVirtual ilustreaza un mare potențial educațional, un parteneriat in proiecte ce pune accent pe procesul de diseminare și exploatare, de promovare a resurselor la nivelul diferitelor rețele educaționale, profesionale și școlare.

Tehnologia nu va înlocui profesorul. (Dykes, 2016)

Bibliografie:

1.Petre Botnariuc, C-tin Cucoș si altii ,,Școala online elemente pentru inovarea educatiei” - Raport de cercetare evaluativă, București, mai 2020, Editura Universitatii din Bucuresti , 2020.

2.Daniela Roxana Andron, Ștefania Kifor ,,Tehnologii digitale in activitatea didactica”Ed.Univ.,,Lucian Blaga”Sibiu, 2021

3.Dykes, J. (2016).,, The Transition to Digital Learning and Teaching”preluat de pe https://www.slideshare.net/eaquals/jonathan-dykes-transition-to-digital .

4.https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/resources/tutorials/digital-competence-the-vital-.htm

The integration of children with special educational needs in the mass learning system

Prof.Dragoi Antoniuc Bogdan
Scoala Gimnaziala nr.3 Piatra Neamt

In this paper I would like to present my point of view about how the integration of children with special educational needs in the mass learning system should be approached in order to do it in an effective and efficient manner. In nowadays' society we can find an increasing number of children with special educational needs and in order to help them blend in we should make some adjustments to our current educational system. These special children can have cognitive, physical or intellectual disabilities so even when comparing them we may discover many differences that must be taken into account in order to find the right solutions and adjustments.

In my opinion as a starting point for solving this integration process we should start working on what I consider fundamental and rather compulsory key element, their trust in nowadays' society by helping them improve their self-esteem to encourage them to evolve as individuals. In order to do that in our current system we should develop a long-term psychological and physical therapy program that should be conducted in specialized institutions by qualified personnel. It goes without saying that this program should be fully supported by the state budget because, as we are speaking, the expenses are fully supported by the children's family and very often we find them struggling due to precarious financial situation. And because of the fact stated before, we can notice on a very frequent basis that these children never get the chance to fully achieve their potential as individuals.

Leaving the therapy and financial aspects aside, in our current learning system, as teachers, we should also develop new teaching methods and emulate our current ones in order to compensate for every single deficiency and accommodate the needs for every child. As a suggestion the teachers can introduce in their meanings of teaching a plethora of educational games that help children with S.E.N. (Special Educational Needs) accommodate in the mass teaching environment when interacting with the other children. We can use word games that help them develop their speaking, reading, comprehension and writing abilities (a panel with colourful magnetic letters meant to add up and become a word, development of game-like computer software that encourage them to develop these abilities in a playful and positive manner etc .), mathematical themed games that develop their ability to do basic calculus, to distinguish odd and even numbers, to help them match shapes in order to teach them basic geometric figures. Another method that teachers should use should include group activities to help children with S.E.N. integrate with the other children and also we can use those group activities to discourage the development any kind of judgemental behavior that has been encountered in the past situation of interactions among people. That is another key element because such behavior tend to have a negative impact on the development of children with S.E.N. and that threatens all the progress that has been made and nullifies previous efforts. Those group activities can include group games, road trips, camps, open-space activities to help them understand their environment, fundamentals of nature that include knowledge of surrounding flora and fauna, etc.

When it comes to the requirements that teachers ask their students to meet, those should be adapted to the specifics of each one of their students taking into account certain aspects that come into the whole equation : the level of predisposition to fatigue, the level of frustration, low self-esteem, emotional reactiveness, their level of comprehensiveness and difficulty of the given tasks/homework etc.

Another important aspect that is proven to be vital to the integration of children with S.E.N. (and further into today's society) is the level of involvement that the parents are prone to achieve. In a complementary manner to the teacher's efforts, the parents should provide at home a warm and positive climate that is meant to make the children feel supported, understood and foremost loved. They must help the children to find out what type of activities they like the most (drawing, playing and instrument etc.) ,give their children certain tasks that should be difficult enough to make them feel challenged in a contructive manner but also without making them feel overwhelmed. The children should take that task head-on and upon completion that certain task gives them the feeling of achievement and thus improving their level of self-esteem, encouraging positive social, responsible , functional and practical behaviour.

As a conclusion, by taking into account all the aspects that are presented above we can say that in order to help children with S.E.N blend into the mass educational system we all need to get involved on various levels. At certain times this may seem quite difficult to obtain but in the long term all the efforts will add up and the objectives can be achieved without any kind of doubt thus making tomorrow's society a better place for everyone.

Bibliography

1. Special psychopedagogy, Adrian Roșan, Polirom, 2015;
2. Learning difficulties in school, Ecaterina Vrășmaș, București, 2007;
3. Cognitive stimulation program, București, 2008.

Didactica specială privind elevii cu „CES” în perspectivă incluzivă

Tudor Carmen
Colegiul National Pedagogic “Constantin Cantacuzino” Targoviste
Tudor Cornel
Liceul Tehnologic “Iordache Golescu”Gaesti

Școala, în conotația sa de „comunitate educativă, care întâmpină fiecare elev în efortul zilnic de a construi condiții relaționale și situații pedagogice care să permită dezvoltarea lor maximă”, este agenția educațională responsabilă cu asumarea responsabilității de formare a identității personale a tuturor și a fiecărui elev, nu numai prin dobândirea unor cunoștințe, abilități și competențe specifice, ci și prin capacitatea de a exercita în mod activ și responsabil cetățenia într-o societate democratică. Prin urmare, este esențial ca școlile incluzive să plaseze în centrul interesului său oamenii cu propriile resurse, fragilități, dorințe și proiectele, în interiorul și în afara școlii, plasându-se în perspectiva promovării bunăstării, armonizării cu elevii și interceptându-le diferitele nevoi și diferitele potențiale în numele dreptului la existența diferențelor ca atare.

Dacă incluziunea este afirmată și legitimată în apartenența, în relația cu ceilalți și este un drept fundamental al persoanei, al fiecărei persoane, educația incluzivă necesită o predare de calitate, care să respecte pluralitatea nevoilor tuturor și ale fiecărui elev, deschisă la nevoile diversificate de formare, speciale și de altă natură, în care persoanele cu dizabilități reprezintă o sursă sigură de cunoștințe și îmbogățire comună, la nivel cultural, relațional, valoric și educațional-didactic.

Crearea condițiilor favorabile pentru o școală de calitate, atentă la pluralitatea și diversitatea nevoilor educaționale de formare ale tuturor elevilor presupune proiectarea, implementarea și evaluarea unor intervenții educațional-didactice incluzive ghidate de o planificare pe scară largă și conștientă, de flexibilitate organizațională și de mentalitatea operațională. M. Pavone susține pe bună dreptate că, pentru a inova învățământul, «nu se poate continua să se preocupe de pluralitatea nevoilor, după o abordare bazată pe criterii de omogenitate; nu putem continua să ne gândim la suporturi specifice, sau la procese de compensare și normalizare, care să fie rezervate condițiilor dificile. Mai degrabă, trebuie să ne preocupăm de formele organizaționale, de modalitățile relaționale, de metodologiile de predare, care ar trebui să cuprindă deja în sine toate suporturile și ajutoarele necesare pentru a răspunde pluralității eterogene a cerințelor educaționale și de învățare a elevilor.

Toți elevii, inclusiv cei cu cerințe educaționale speciale, trebuie să fie capabili să trăiască pozitiv experiența comunității clasei, să dezvolte sentimente de apartenență, să creeze legături stabile și durabile și să experimenteze un climat valoros. Pentru ca fiecare să joace un rol activ, ca protagonist al grupului, este necesar să se încurajeze implicarea sa reală, care presupune posibilitatea de a: participa, învăța în situații reale, experimenta și a putea alege, exprima, simți util și productiv”.

În lipsa raportului centralizat din trecut care privea profesorii ca executori ai programelor ministeriale prescriptive cu obiective și conținuturi predefinite, școala autonomiei necesită o reinterpretare și inovare profundă a „școlarizării”, care ia forma adoptării unor acțiuni de proiectare, nici rigide, nici liniare, ci vizează dezvoltarea unei predări incluzive generalizate care să contemple o utilizare extinsă a strategiilor de predare pozitive și participative, cum ar fi clasa inversată, tutoratul sau învățarea prin cooperare. Școala de astăzi este invitată să inoveze practicile educațional-didactice și să se confrunte cu privire la eficacitatea acțiunii de formare cu scopul de a recunoaște, întâmpina, înțelege cerințele speciale ale elevilor și de a defini obiectivele de formare și metodologiile cele mai adecvate pentru a realiza învățarea într-un mediu educațional flexibil, deschis și participativ în mod eficient.

Pluralitatea și complexitatea nevoilor educaționale ale tuturor elevilor necesită o abordare a activităților educațional-didactice bazată pe recunoașterea diferitelor forme de inteligență, pe proiectarea unor bune practici incluzive care să răspundă adecvat noilor contexte educaționale conform perspectivei unei școli care prețuiește diferențele fiecăruia și facilitează participarea socială și învățarea, atât în cazul variabilității „normale”, cât și a celor excepționale. Școala realizată „pe măsura elevului” abordează problematica „cerințelor educaționale speciale” într-un mod proactiv prin valorificarea pluralității de instrumente, obiective, materiale, modele etc… pentru adaptarea continuă a proiectării (care să nu fie constrâns de o programă rigidă de aplicat), privind co-managementul educațional al procesului de incluziune, privind metodologiile netransmisive care facilitează învățarea și participarea socială comună, având în vedere, așa cum afirmă F. Dovigo, că nevoile trebuie să conducă la intervenții asupra elevilor în timp ce proiectele să conducă la intervenții cu elevii. Perspectiva de proiectare incluzivă caracterizată prin flexibilitate, revizuibilitate nebazată pe programare liniară, prefabricată și standardizată, se îmbină favorabil cu caracteristicile elevilor cu „CES”, întrucât itinerariile educațional-didactice sunt proiectate, planificate și construite pornind de la lectura „urme”, a dovezilor de pregătire a fiecărui elev.

Pedagogia și Didactica specială deschid calea reflecțiilor, parcursurilor, dialogurilor și practicilor de proiectare „calde” în numele afirmării valorilor incluzive ale cooperării și egalității de șanse. Logica incluzivă, după părerea lui P. Gaspari, „cere o predare capabilă să înțeleagă diferențele dintre deficit și handicap, dintre dizabilitate și dezavantaj, dintre dificultăți specifice de învățare și dezavantaje psiho-relaționale, lingvistice, socio-culturale, comportamentale etc. în esență între nevoile legate de lumea dizabilităților și cele în care există cerințe educaționale „speciale” de diverse feluri.

Pe scurt, perspectiva incluziunii urmărește să citească pozitiv diferențele individuale: diferite stiluri de învățare, diferite abilități cognitive, diferite stiluri de gândire, atitudini și stiluri de atribuire a semnificației, abilități emoțional-afective și relaționale diverse etc., pe baza cărora fiecare elev este un caz în sine ca persoană cu dizabilități, chiar și fără a avea un deficit”.

Predarea incluzivă reprezintă o predare corectă și responsabilă pentru toți, privește în mod imparțial fiecare profesor, de specialitate și curricular, deoarece se adresează fără discriminare întregului grup-clasă și nu numai elevilor cu dizabilități, prin urmare, este predare „pentru” și „de” toți cei preocupați de personalizare, individualizare și diferențiere prin metodologii active, constructive și participative. Calitatea predării incluzive este așadar determinată de reflexivitate și intenționalitate educațională, de capacitatea de a schimba diversele perspective ale sensului și nu de învățare informativă, omogenă, ci de o învățare transformativă bazată pe centralitatea dialogului interactiv dintre profesor și elev, pe activitatea de explorare a elevului care învaţă să înveţe cu ajutorul mediatorului cel mai potrivit acestuia.

Intervențiile școlare față de elevul cu „CES” au caracteristici deosebite deoarece trebuie concepute, implementate și evaluate nu ca intervenții asupra individului unic, ci asupra pluralității contextului în care este inserat elevul. Nu doar predarea pentru acel elev se schimbă, ci se schimbă pentru întreaga clasă, deoarece problemele diversificate (de învățare, relație, sociale) devin centrale nu numai pentru elevii care le manifestă, ci pentru toți colegii lor conform intervențiilor incluzive care îmbunătățesc clasa în ansamblu, susținută de profesori care, motivați să progreseze în competență și profesionalism, acceptă provocarea de a găsi noi metode de predare.

Dificultatea de ansamblu a funcționării educaționale și de învățare a elevului cu „cerințe educaționale speciale”, inclusă într-o viziune interactivă între mediu și individ, conform metodologiei „ICF” care nu se referă la originile etiologice ale tulburărilor sau la clasificări patologice, dă naștere nevoii de individualizare, personalizare, diferențiere a acțiunii didactice printr-o atenție educațională menită să răspundă adecvat nevoilor specifice. „Complexitatea claselor pune sub semnul întrebării o regândire a formelor de planificare anuală, săptămânală și zilnică din școală, care să permită nu numai găsirea de noi formate de enumerare a competențelor, obiectivelor, conținuturilor, metodologiilor și metodelor de evaluare, dar și

gândirea despre o „cale comună” care să permită „ramificarea” diferitelor căi personalizate, în concordanță cu eterogenitatea conaturală a grupului-clasă și diferitelor metode de lucru. În plus, un profesionalism reflexiv trebuie susținut nu atât de proceduri de urmat în mod riguros, cât de instrumente pentru a realiza proiecte situate, pentru a fi mai degrabă directori decât executanți”.

Elevii cu „CES”, deoarece nu pot fi diagnosticați cu metode și afecțiuni care se referă la formele tradiționale de patologie, au uneori nevoi speciale reale care, deși ocolesc sistemele obișnuite de clasificare, trebuie recunoscute prompt și satisfăcute în cererea unui răspuns efectiv inclusiv. M. Pavone susține pe bună dreptate că una dintre cele mai mari criticități întâlnite în școală este „dezorientarea în fața varietății și complexității profilurilor elevilor cu cerințe educaționale speciale. Numeroasele diferențe de caracteristici, funcționare și dizabilități, limite și resurse, personale și contextuale […] pot conduce cu ușurință profesorii la o situație de confuzie, oboseală și incertitudine, când nu din cauza unei reale imobilități refuză să „vadă” situațiile problematice. Pentru a promova o atitudine proactivă, o percepție a autoeficacității și a încrederii, în primul rând în resursele personale, astfel încât să inducă să încerce și să facă tot posibilul pentru a ajuta fiecare elev, indiferent de nivelul de criticitate, este esențial să aibă și să împărtășească niște referințe clare, fondate și actuale […], cu scopul de a ghida gândurile și acțiunile, de a permite compararea și schimbul de practici între colegi, precum și capacitatea de a-și susține alegerile profesionale cu familiile, în contextul comunităților profesionale „experte”.

Flexibilitatea, responsabilitatea, sinergia și împărtășirea cu care profesorii, toți, pot gestiona situații problematice și de dificultate permit o mai mare adaptabilitate la procesele de personalizare, individualizare, diferențiere, simplificare, compensare și evaluare a predării obișnuite. Individualizarea traseelor doar pentru unii elevi din clasă riscă să nu țină cont de complexitatea dinamicii care stau la baza succesului educațional al elevului, legată de diversitatea nu doar de tip cognitiv, ci și emoțional, relațional și motivațional. „Asumarea diferențelor și diversităților ca și categorii istorico-culturale, fără totuși a le confunda și a le clasifica în forma lor cea mai intrinsecă, natura și entitatea anatomo-funcțională, culturală, socială, relațională, de dezvoltare și dificultăți de învățare, incluzându-le în cadrul școlii, înseamnă intensificarea proceselor de descentralizare în ceea ce privește omogenizarea logicilor de formare, regândind timpurile, spațiile, metodele organizatorice și readaptând traseele curriculare în lumina diferitelor nevoi educaționale (speciale și de altă natură) ale fiecăruia. Cu alte cuvinte, este vorba de asigurarea egalității șanselor de formare care se realizează în acțiunile de diferențiere, individualizare și personalizare didactică care vizează includerea tuturor diversităților”.

Bibliografie

MIUR (2009), Orientări pentru integrarea școlară a elevilor cu dizabilități, edscuola.it/archivio/norme/circolari/nota_4_agosto_09.pdf

Agenția Europeană pentru Dezvoltarea Educației pentru Elevii cu Dizabilități (2009), Principii directoare pentru promovarea calității în școlile incluzive. Recomandări de politici, www.european-agency.org/sites/default/files/key-principles-for-promoting-quality-in-inclusive-education_key-principles-IT.pdf

Carlini A. (2015), CES în clasă. Modele educaționale și organizaționale de la autoevaluare la lecții incluzive, Tecnodid, Napoli.

Pavone M. (2015), Școala și cerințele educaționale speciale, Mondadori Università, Milano

Gaspari P. (2011), Sub semnul incluziunii, op. cit., p. 79.

Meijer C.J.W. (2003) (ed.), Educație incluzivă și practică eficientă în clasă, Agenția Europeană pentru Dezvoltare în Educație cu Nevoi Speciale, Middelfart.

Cousinet R. (1952), O metodă de lucru liberă pentru grupuri, La Nuova Italia, Florența;

Ellerani P. (2012), Metode și tehnici de predare active, Anicia, Roma. Mezirow J. (2003), Învățare și transformare. Sensul experienței și valoarea reflecției în învățarea adulților,

Raffaello Cortina, Milano. Canevaro A. (2008), Pietre care ies. Mediatori eficienți în educație cu logica jocului de domino, Erickson, Trento.

EXPLORĂRI ÎN DEFICIENȚA MINTALĂ

Prof. STANCU Janina Nicoleta
Scoala gimnazială,, Nicolae Iorga”, Pitești, Argeș
Prof. dr. STANCU Sabin Gheorghe
Seminarul Teologic Liceal Ortodox ,, Neagoe Voda”, Curtea de Argeș

Deficienţa mintală, ca disfuncţie psihică majoră, este o noţiune definită încă destul de vag, implicând numeroase aspecte de natură medicală, psihologică, pedagogică, biologică şi chiar juridică. Dificultatea definirii deficienţei mintale este determinată de încadrarea acesteia într-o grupă eterogenă din cauza diversităţii etiologice, diferenţelor de gravitate şi deficienţelor supraadăugate.

Numeroase definiţii ale deficienţei mintale au fost propuse de-a lungul anilor şi au fost dezbătute , revizuite , acceptate sau respinse . Departe de a se fi epuizat , controversele continuă , ceea ce îi determină pe unii specialişti să vorbească despre “ sarcina încă nerezolvată a definirii deficienţei mintale “ (Heward şi Orlanski , 1988) .

Specialiştii fac diferenţa între deficienţa mintală, care reprezintă un mod anormal de organizare şi funcţionare mintală,ce are implicaţii directe în organizarea şi structurarea personalităţii individului, şi deficienţa de intelect care desemnează incapacitatea individului de a face faţă unor sarcini cuprinse în actul învăţării, ca o consecinţă a inadaptării acestor sarcini la specificul şi potenţialul real al acestuia.

Există o serie de termeni sinonimi cu deficienţa mintală: *întârziere mintală, înapoiere mintală, oligofrenie, arierare mintală, insuficienţă mintală, subnormalitate mintală, retard intelectual, handicap mintal, debilitate mintală, amenţie, alterarea comportamentului adaptiv, alterări ale abilitaţii/maturităţii de învăţare şi socializare etc,a*cești termeni fiind utilizaţi în special în domeniul psihiatric.

În ultima perioadă, specialiştii din domeniul medical psihiatric au recomandat renunţarea la terminologia specifică nosologiei psihiatrice, în cadrul psihopedagogiei speciale, datorită percepţiilor/reprezentărilor negative din partea opiniei publice cu privire la această categorie de persoane. Această atitudine are o mare importanţă mai ales din perspectiva integrării socioprofesionale a persoanelelor şi înlăturării mentalităţilor şi prejudecăţilor care constituie adevărate bariere în efortul de înţelegere, acceptare şi valorizare a respectivelor persoane (Gherguţ, 2007).

De-a lungul timpului, deficienţele mintale au fost clasificate în funcţie de mai multe criterii sau în funcţie de diferitele poziţii adoptate de diferiţi specialişti în ceea ce priveşte gradul de recuperare a tipului de deficienţă.

Astfel,o clasificare bazată pe valoarea coeficientului de inteligenţă ar fi următoarea:

- deficienţa mintală profundă sau gravă - IQ = 0-20 ;
- deficienţa mintală severă sau mijlocie - IQ = 20-35/40 ;
- deficienţa mintală moderată - IQ = 35/40-50/55 ;
- deficienţa mintală uşoară - IQ = 50/55-75 ;
- intelectul de limită sau liminar - IQ = 75-85.

Etiologia (gr. «Aitia» = «cauză», «Logos» = «ştiinţă») reprezintă o disciplină care studiază cauzele unui fenomen (în speţă, maladii), dezvăluind originile şi evoluţia sa .

Cunoaşterea etiologiei deficienţei mintale este foarte importantă deoarece,, cu cît se vor cunoaşte mai bine cauzele, măsurile de profilaxie vor fi mai eficiente, iar tratare diferenţiată psihopedagogică a diferitelor moduri de manifestare ale handicapului mintal va fi facilitată. Stabilirea precisă a cauzelor handicapului mintal destul de dificilă deoarece în cazul handicapului mintal relaţia cauză-efect este diferită în cazurile individuale.

Trăsăturile de specificitate ale deficienţelor mintale

1. Heterocronia - se caracterizează prin decalajul fundamental dintre diferitele componente ale dezvoltării generale a copilului:

- decalajul dintre dezvoltarea somatică şi dezvoltarea psihică
- dintre vârsta cronologică şi cea mintală, între acestea existând un decalaj temporal.

Dizabilitatea mintală este mai puţin un deficit mintal şi mai mult o structură particulară determinată de o integrare dizarmonică a ritmurilor de dezvoltare asincronă.

2. Heterodezvoltarea distinge în structura psihica a deficientului mintal dezvoltarea sub limită a unor aspecte ale activităţii psihice, concomitent cu dezvoltarea peste limita atinsă de copilul normal de aceeaşi vârstă mintală a altor aspecte ale psihismului copilului deficient.

3. Eterogenitatea este o teză prin care argumentează proporţia inversă care există între eterogenitatea aptitudinilor şi nivelul global mediu al deficienţilor mintali şi dinamicii comportamentului care explică deficienţa mintală.

4. Incompetenta sociala face obiectul unei teze care defineşte deficienţa după criteriul competenţei sociale exprimat în gradul de adaptare socială, maturitatea socială, calitatea relaţiilor sociale. 5. Vâscozitatea genetică este concept introdus de Inhelder şi se referă la faptul că gândirea deficientului mintal este „neterminată”, adică acesta nu poate ajunge la raţionamente abstracte fără sprijinul primului sistem de semnalizare (senzorio-perceptiv); dacă informaţiile şi instrucţiunile sunt prezentate numai prin intermediul limbajului, fără susţinerea unor modele, materiale didactice, experienţe şi exemple concrete, copilul nu înţelege.

6. Inerţia accentuată a proceselor nervoase superioare şi a limbajului verbal face în aşa fel încât copilul nu poate asimila un vocabular nuanţat, se exprimă în cuvinte puţine, cu fraze stereotipice, redundant, vorbeşte greoi, efectuează cu mare dificultate operaţii abstracte, comparaţii, generalizări.

7. Incapacitatea concentrării atenţiei asupra dimensiunilor relevante ale stimulilor din jurse manifestă prin faptul că individul nu-şi poate concentra atenţia asupra a ceea ce i se explică.

8. Incapacitatea de a fixa sau de a organiza, într-o manieră eficientă, elementele unei sarcini de lucru priveşte dificultăţile în articularea unor secvenţe practice de lucru în scopul obţinerii unei finalităţi precise sau a unui produs finit, fără o îndrumare permanentă din partea unui mentor.

9. Rigiditatea la nivelul scoarţei cerebrale determina menţinerea rigidă a ipotezei iniţiale, chiar dacă aceasta este în discordanţă cu stimulii din exterior

10. Fragilitatea construcţiei personalităţii şi infantilismul comportamental, pe fondul dificultăţilor de stăpânire a afectelor, pot conduce fie la impulsivitate, agresivitate, credulitate excesivă, fie la izolare, frica de a relaţiona cu cei din jur, neîncredere. (Gherguţ, A, 2005).

Bibliografie

- Gherguţ, A., (, 2001) Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată, Iaşi, Editura Polirom
- Gherguţ,A., Neamţu, C.,(2000) Psihopedagogie specială,. Ghid practic pentru învăţământul deschis la distanţă, Iaşi, Editura Polirom
- Golu, M., (1993)Dinamica personalităţii, Bucureşti, Editura Geneze
- Radu , Ghe., (2000) Psihopedagogia şcolarilor cu handicap mintal, Sibiu, Editura ProHumanitate
- Roşca, M., Psihologia deficienţilor mintal, Bucureşti, editura Didactică şi Pedagogică

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Profesor Mântoiu-Triță Alina-Cătălina
Școala Gimnazială Specială Nr. 1 București

Învăţarea prin Internet

Învăţarea prin Internet poate fi definită ca o formă de învăţământ în care se prezintă studenţilor un conţinut de instruire prin Internet. De aceea, condiţia de bază impusă participanţilor în procesul de învăţare este posedarea unui calculator şi o conexiune la Internet.

Când vine vorba de a sprijini programa care se foloseşte în educaţia prin internet, de cele mai multe ori se folosesc aşa-numitele instrumente de curs, care permit stocarea de conţinut educaţional pe un server Web, crearea de reţele de comunicare între participanţii la procesul de educaţie, de învăţare şi de gestionare, permiţând testarea independentă a cunoştinţelor lor prin intermediul diferitelor teste.

Video conferinţe

Aplicaţiile divizate (Whiteboards) sunt o modalitate de interacţiune sincronă, în care studenţii participă lucrând în echipă pe aplicaţia software. Există două moduri de folosire a aplicaţiei distribuite/divizate: ca un mijloc de a învăţa cum să utilizaţi aplicaţia în sine dar şi pentru învăţarea de concepte şi competenţe. Avantajele acestui mod de interacţiune sunt simularea realităţii şi încurajarea învăţării în grup.

E-learning câştigă teren în fiecare zi prin punerea în aplicare a noilor tehnologii în formare. Posibilitatea de a ne conecta prin intermediul unui site web pentru a dobândi cunoştinţe noi pe linia de îndrumare de la oameni care sunt,uneori, la sute de kilometri distanţă şi a învăţa aproape complet aspectul acestor conţinutului în timp real, permite dobândirea de noi cunoştinţe fără stresul de zi cu zi.

Avantaje:

1. distribuirea rapidă a materialelor didactice

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întalni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

2. elevii intră în posesia materialelor print-o simplă accesare

Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. existența conținuturilor multimedia

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu usurință

Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșit sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reedidat, astfel corectarea nu mai produce dificultați.

5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim:

- Pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional
- Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice
- Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare
- Nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor eLearning
- Necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor
- Elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor eLearning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Concluzii

S-au putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Pot fi numite situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întampla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

BIBLIOGRAFIE

1. Adăscăliței, A., Instruire asistată de calculator: didactică informatică, Polirom, 2007.
2. Anohina, A., Analysis of the terminology used in the field of virtual Learning, Educational Technology & Society, 8 (3), 91-102, 2005.
3. Brut, M., Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern, Iași, Polirom, 2006.
4. Carliner, S., An Overview of Online Learning (2nd edition). Amherst, MA: HRD Press,2004.
5. Comisia comunităților europene, Memorandum asupra Învățării Permanente, Brussels,30.10.2000
6. Cristea, V., Iosif, G., Marhan, A., Niculescu, C., Trăușan-Matu, Ş., Udrea, O., Sistemeinteligente de instruire pe Web, Editura Politehnica Press, Bucureşti, 2005.
7. Davidescu, N., E-ducation, information investors in people for relaunch economy, TheNinth International Conference “Investments and Economic Recovery”, May 22-23, 2009.
8. Élthes, Z., Realizări e-learning şi blended learning, Conferinţa Naţională de Învăţământ Virtual, ediţia a VI-a, 2008.

LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ – CURRICULUM ADAPTAT pentru copiii cu deficienţe de învăţare CLASA A VII -A

Prof.BADEA CAMELIA MARIA
Scoala Gimnazială Jina

Competenţe specifice şi exemple de activităţi de învăţare

1. Participarea la interacţiuni verbale în diverse situaţii de comunicare prin receptarea şi producerea textului oral

1.1. Sintetizarea informaţiilor, a intențiilor de comunicare și a atitudinilor comunicative din diverse texte monologate şi dialogate − exerciții de completare a unor fișe de lucru cuprinzând ideile principale dintr-un text monologat sau dialogat, numind și atitudinile comunicative ale participanților; − exerciții de reformulare/parafrazarea unui mesaj dintr-un text monologat.

1.2. Prezentarea unor informaţii, idei şi puncte de vedere, oferind detalii semnificative şi exemple relevante, în faţa unui public cunoscut, adoptând comportamente paraverbaleşi nonverbale adecvate − exerciții de reconstituire cronologică a unor evenimente prezentate într-un text monologat

1.3. Participarea la interacțiuni verbale diverse, apelând la strategii variate de ascultare activă și de negociere a informaţieişi a relaţiei cu interlocutorii

1.4. Evaluarea comportamentelor și a atitudinilor comunicative, identificând strategii personalizate în funcţie de profilul psihologic, de interesele şi de nevoile fiecăruia − exerciții de sesizare a corelației/dezacordului dintre comportamentul verbal și nonverbal; discuţii privind modul în care se poate promova/corija un tip de comportament generat de o situație de comunicare.

2. Receptarea textului scris de diverse tipuri

2.1. Recunoașterea modurilor în care sunt organizate informaţiile din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale − formularea unor enunţuri privind mesajul unor texte de diverse tipuri (continue, discontinue sau multimodale); − identificarea trăsăturilor specifice unui text epic, liric sau dramatic;

2.2. Compararea diferitelor puncte de vedere exprimate pe marginea unor texte diverse − producerea unor mesaje care să redea atitudini, folosind în mod adecvat cunoștințele despre text și categoriile gramaticale învăţate.

2.3. Adecvarea atitudinii și a practicilor de lectură în funcție de scopul lecturii − interpretarea elementelor definitorii ale comportamentului unui personaj, folosind argumente multiple, de tipuri diferite; − selectarea dintr-o serie sinonimică a cuvintelor şi a expresiilor care redau cât mai nuanțat intenția de lectură.

2.4. Dezvoltarea competenţei de lectură prin diversificarea activităţilor consacrate cărţii − lectura/povestirea unor secvenţe din texte diverse; − participarea la proiecte şi evenimente culturale organizate în contexte formale sau nonformale vizând atitudini cultural-civice, prin valorizarea diversităţii etno-culturale şi lingvistice.

3. Redactarea textului scris de diverse tipuri

3.1. Redactarea unui text, având în vedere respectarea etapelor procesului de scriere și selectarea unor structuri adecvate intenţiei de comunicare; − redactarea de caracterizări a unor personaje.

3.2. Redactarea, individual şi/sau în echipă, a unor texte diverse, care urmează a fi prezentate în faţa colegilor − realizarea unor postere, proiecte folosind tehnologia modernă.

3.3. Utilizarea unor surse diverse pentru realizarea de texte originale − exerciţii de aplicare a normelor de utilizare a citatului într-o lucrare.

3.4. Evaluarea comportamentelor şi a atitudinilor eficiente sau adecvate de redactare, − evaluarea propriilor comportamente şi atitudini prin raportare la un model dat;

4. Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise

4.1. Folosirea structurilor morfosintactice ale limbii române standard pentru înţelegereași exprimarea clară şi precisă a intenţiilor comunicative − verificarea corectitudinii, a coerenței semantice într-un text/mesaj; − continuarea unor enunțuri care să exprime acord, dezacord, asumare, neasumare, neîncredere, îndoială etc.; − exerciții de inițiere, de menținere și de finalizare a unui dialog, cu utilizarea formulelor de salut, a formelor de prezentare, de formulare a unei solicitări, a unei permisiuni, prin particularizare la context, la receptor și la scopul vizat.

4.2. Exprimarea clară a intenţiei comunicative prin corelarea achiziţiilor lexicale şi semantice cu cele sintactice şi morfologice din limba română standard; − identificarea coordonatelor narative; − exerciţii de inserare a unor pasaje descriptive în textul narativ şievidenţierea rolului acestora.

4.3. Aplicarea conştientă a regulilor şi a convenţiilor ortografice și ortoepice pentru o comunicare corectă − exerciţii de utilizare a dicţionaruluişi a altor surse documentare (tipărite sau pe suport informatic audio-vizual, multimedia).

4.4. Raportarea conştientă la normă în exprimarea intenţiei de comunicare, din perspectivă morfosintactică, fonetică şi lexicală

4.5. Identificarea caracteristicilor textului epic/epic/dramatic; − analiza rolului verbelor în textul narativ

5. Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional

5.1. Compararea unor tradiții românești cu tradiții din alte culturi − exerciţii de identificare a unor asemănări între cultura română şi cultura popoarelor vorbitoare de limbi romanice; − elaborarea unor proiecte despre tradiţiişi/sau obiceiuri comune mai multor culturi.

5.2. Compararea unor elemente privitoare la cultura proprie și la cultura altor popoare − promovarea culturii naționale prin utilizarea noilor tehnologii (blog, pagina web etc.).

Conţinuturi:

Tema generală: ORIZONTURILE LUMII ȘI ALE CUNOAȘTERII

COMUNICARE ORALĂ	−Structuri textuale: secvențe de tip narativ, explicativ, descriptiv, dialogat −Strategii de concepere și de comprehensiunea textului oral: clasificare, reformulare, repetare, conectori pragmatici; distincția dintre fapt și opinie −Strategii de ascultare activă: focalizarea interesului asupra punctului de vedere al celuilalt și evitarea focalizării pe propriul punct de vedere; recapitularea ideilor exprimate de interlocutor −Atitudini comunicative: respect, toleranţă. Inteligenţa emoţională: recunoaşterea emoţiilor interlocutorilor − Tracul comunicativ. Strategii de gestionare a tracului comunicativ −Principii de interacţiune: negocierea semnificaţiei (cantitatea, calitatea, relevanţa şi maniera transmiterii informaţiei) şi negocierea relaţiei cu interlocutorul (politeţea)
LECTURĂ	- Textul epic. Narativul literar. Personajul. Mijloace de caracterizare - Textul dramatic și arta spectacolului • Autor, personaj dramatic • Rolul indicațiilor scenice • Rolul dialogului • Actori, decor, costume, lumini, muzică - Dialogul în textul scris și în spectacol. Dialogul în textul nonliterar (interviul) - Textul liric. Exprimarea emoțiilor și a sentimentelor Strategii de comprehensiune: reflecții asupra limbajului și a structurii textelor de tip epic, liric, dramatic − Strategii de interpretare: interpretarea limbajului figurat (repetiția, metafora), discuții privind semnificaţiile textelor citite.
REDACTARE	– Etapele scrierii, cu accent pe: a) rescrierea textului pentru a-i da coerență și claritate, pentru a nuanța ideile; b) corectarea greșelilor de literă, ortografie și de punctuație. – Tipare textuale de structurare a ideilor: definiție, clasificare, exemplificare, „întrebările jurnalistului” (cine? ce? când? unde? de ce?)
ELEMENTE DE CONSTRUCȚIE A COMUNICĂRII	Gramatică − Fraza: coordonarea prin juxtapunere și prin joncțiune. Conjuncții coordonatoare. Norme de punctuație (virgula, punctul și virgula) − Atributul (realizări prin adjectiv, substantiv, pronume, numeral, adverb) − Circumstanțialul de cauză. Circumstanțialul de scop. Topica în propoziție. Norme de punctuație − Verbul. Utilizări sintactice ale formelor verbale nepersonale: infinitivul, gerunziul, participiul, supinul. Alte verbe copulative (a deveni, a ajunge, a ieși, a se face, a părea, a rămâne, a însemna). Posibilități combinatorii ale verbului − Pronumele posesiv și adjectivul pronominal posesiv. Pronumele demonstrativ și adjectivul pronominal demonstrativ

	− Folosirea corectă a pronumelor și a adjectivelor pronominale: interogativ, relativ și nehotărât, a adjectivului pronominal de întărire. Pronumele și adjectivul pronominal negativ și negația în propoziție − Posibilități combinatorii ale pronumelor și ale adjectivelor pronominale − Topica adjectivului. Adjectivul participial. Posibilități combinatorii ale adjectivului − Numeralul. Posibilități combinatorii ale numeralului − Interjecția. Onomatopeele. Interjecția predicativă Ortoepie și ortografie− Utilizarea corectă a accentului. − Vocabular . Mijloace interne de îmbogățire a vocabularului: derivarea, compunerea; cuvânt de bază și cuvânt derivat − Îmbinări libere de cuvinte, locuțiuni, cuvinte compuse − Familia lexicală − Confuzii paronimice. Pleonasmul − Termeni științifici − Limbaj popular. Variație regională a limbii. Valori stilistice ale diminutivelor
ELEMENTE DE INTERCULTURALITATE	− Elemente de mitologie românească − Despre limba și cultura țărilor din vecinătatea României − Contacte culturale

An școlar 2020-2021

Școala Gimnazială Jina

Numele elevilor cu deficiențe de învățare: Marcu Nicoleta, Furdui Ilie Marian,Muntean Alex Nicolae

Problemele cu care se confruntă: deficiență de concentrare , citirea și scrierea deficitară.

PLANIFICARE ADAPTATĂ LA DISCIPLINA LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

SEMESTRUL I

Unitatea de învăţare	Competenţespecifice	Domenii de conținut	Conţinuturi	Data	Obs.
Recapitulareinițială	Competențelegeneraleșispecifice din programapentruclasa a VI-a	Lectură Comunicareorală Elem. de construcțiea comunicării Redactare	○ Prezentarea programei, a manualului (varianta scrisă/ varianta digitală) ○ Recapitularea / Consolidareaconținuturilorasociateprogramei școlarepentruclasa a VI-a. Test inițial	14 IX -20 IX	
Unitatea I	**1.3.** Participarea la interacțiuni verbale diverse, apelând la strategii variate de ascultareactivășide negociereainformaţieișia relaţiei cu interlocutorii **2.1.** Recunoaștereamodurilorîn care sunt organizateinformaţiile din texteliterareșinonliterare, continue, discontinue șimultimodale **2.4.** Dezvoltareacompetenţei de lecturăprindiversificareaactivităţilorconsacratecărţii **3.1.** Redactareaunui text complex, avândînvedererespectareaetapelorprocesului descriereșiselectare a unorstructuriadecvateintenţiei de comunicare **3.4.** Evaluareacomportamentelorșiaatitudinilореficientesauadecvate de redactare,aplicândînactivităţilecurente de redactarestrategiileinvățate,	Lectură Elemente de intercultura-litate Comunicareorală Elemente de construcție a comunicării	○ Textul narativ literar în proză: ***Cum e lumea*** de Veronica D. Niculescu (narativul literar, structură, legarea secvențelor narative; naratorul, personajele, autorul) • Textul nonliterar, textul discontinuu. Anunțul • Text auxiliar: fragment din ***Amintiri din copilărie***de Ion Creangă • Fraza. Norme de punctuație • Conjuncția • Derivarea. Compunerea. Familia lexicală	28IX-4 XI	

Călătorieînnecunos-cut	personalizateînfuncţie de profilulpsihologic, de intereseleși de nevoilefiecăruia **4.2.** Exprimareaclarăaintenţieicomunicativeprincorelareaachiziţiilorlexicaleși semantic cu celesintacticeșimorfologice din limbaromână standard **4.3.** Aplicareaconștientă a regulilorși a convenţiilorortograficeșiortoepicepentru ocomunicarecorectă	Redactare	• Pleonasmul • Categorii semantice (actualizare). Confuzii paronimice • Îmbinări libere de cuvinte și locuțiuni. • Utilizareacorectăaaccentului. • Etapele scrierii. Organizarea unui text în funcție de situația de comunicare		
Unitatea II ***Aproape de ceilalți***	**1.1.** Sintetizareainformaţiilor, aintenţiilor de comunicareși a ati-tudinilorcommunicative din diverse textemonologateșidialogate **1.2.** Prezentareaunorinformaţii, ideișipuncte de vedere, oferinddetaliisemnificativeșiexemplerelevante, înfaţaunui public cunoscut, adoptândcomportamenteparaverbaleșinonverbaleadecvate **2.4.** Dezvoltareacompetenţei de lecturăprindiversificareaactivităţilorconsacratecărţii	Lectură Elemente de intercultura-litate Redactare Comunicareorală	○ Textul narativ literar: ***Popa Tanda***de Ioan Slavici (structura textului narativ; mijloacele de construcție a personajului; repetiția) ○ Caracterizarea personajului	4-18 XI	
EVALUARE SEMESTRIALĂ	2.1, 3.1., 3.2., 3.44.2., 4.3., 4.4.	Lectură Elemente de construcție a comunicării Redactare	**RECAPITULARE:** - Textulnarativliterarînproză - Caracterizarea personajului - Vocabular. Morfologie. Fraza	23-25 XI	**30 XI** **1 XII** **Zileliberenaț.**
	3.2. Redactarea, individual și/sauînechipă, a unortexte diverse, care urmează a fiprezentateînfaţacolegilor		○ Verbul. Tipuri de verbe. Locuțiunea verbală • Modurile și timpurile verbului	2XI	

Unitatea II ***Aproape de ceilalți***	**3.4.** Evaluareacomportamentelorșiaatitudinileficientesauadecvate de redactare,aplicândînactivităţilecurente de redactarestrategiileînvățate, personalizateînfuncţie de profilulpsihologic, de intereseleși de nevoilefiecăruia **4.1.** Folosireastructurilormorfosintactice ale limbiiromâne standard pentruînţelegereașiexprimareaclarășiprecisăaintenţiilorcomunicativecomplexe **4.2.** Exprimareaclarăaintenţieicomunicativeprincorelareaachiziţiilorlexicaleși semantic cu celesintacticeșimorfologice din limbaromână standard **4.4.** Raportareaconștientă la normăînexprimareaintenţiei de comunicare, din perspectivămorfosintactică, foneticășilexicală **5.1.** Compararеaunortradiţiiromânești cu tradiții din alteculturi	Elemente de construcție a comunicării	• Forme verbale nepersonale: infinitivul și participiul • Forme verbale nepersonale: gerunziul și supinul • Posibilități combinatorii ale verbului: Circumstanțialul de cauză Circumstanțialul de scop	-21 XII	**23XII - 9 I Va-canţa deiarnă**

SEMESTRUL al II-lea

Unitatea de învăţare	**Competenţespecifice**	**Domenii de conținut**	**Conţinuturi**	**Data**	**Obs.**
Unitatea III ***Hartasentimen-telor***	**1.2.** Prezentareaunorinformaţii, ideișipuncte de vedere, oferinddetaliisemnificativeșiexemplerelevante, înfaţaunui public cunoscut, adoptândcomportamenteparaverbaleșinonverbaleadecvate **2.3.** Adecvareaatitudiniișia practicilor de lecturăînfuncție de scopullecturii **3.1.** Redactareaunui text complex, avândînvedererespectareaetapelorprocesului descriereșiselectare a unorstructuriadecvateintenţiei de comunicare **3.3.** Utilizareaunorsurse diverse ptrealizarea de texteoriginale **4.1.** Folosireastructurilormorfosintactice ale limbiiromâne standard pentruînțelegereașiexprimareaclarășiprecisăaintenţiilorcomunicativecomplexe **4.2.** Exprimareaclarăaintenţieicomunicativeprincorelareaachiziţiilorlexicaleșisemantic cu celesintacticeșimorfologice din limbaromână standard **4.3.** Aplicareaconștientă a regulilorși a convenţiilorortograficeșiortoepicepentru ocomunicarecorectă	Lectură Elemente de intercultura-litate Comunicareorală Elemente de construcție a comunicării Redactare	• Textul liric: ***Lacul*** de Mihai Eminescu (exprimarea emoțiilor și a sentimentelor, limbajul figurat) • Tradițiișiobiceiuri legate de sentimenteșiemoții (doina, mitul, ritualul) • Textuldescriptiv • Substantivul • Prepoziția • Posibilități combinatorii ale substantivului • Adjectivul • Posibilități combinatorii ale adjectivului • Textul descriptiv. • Comentarea unor pasaje dintr-un text. Descrierea unei emoții	11I - 8 II	

Unitatea IV ***Granițeîntrelumi***	**1.1.** Sintetizareainformaţiilor, aintenţiilor de comunicareşi a atitudinilorcomunicativedin diverse textemonologateşidialogate **2.1.** Recunoaștereamodurilorîn care sunt organizateinformaţiile din texteliterareșinonliterare, continue, discontinue șimultimodale **2.4.** Dezvoltareacompetenţei de lecturăprindiversificareaactivităţilorconsacratecărţii **3.3.** Utilizareaunorsurse diverse ptrealizarea de texteoriginale **4.1.** Folosireastructurilormorfosintactice ale limbiiromâne standard pentruînţelegereaşiexprimareaclarăşiprecisăaintenţiilorcomunicativecomplexe **4.4.** Raportareaconștientă la normăînexprimareaintenţiei de comunicare, din perspectivămorfosintactică, foneticășilexicală	Lectură Elemente de intercultura-litate Comunicareorală Elemente de construcție a comunicării Redactare	• Textul narativ literar: ***Moara lui Călifar***de Gala Galaction (acțiunea, timpul și spațiul, structura textului, fantasticul) • Structura textului narativ oral • Pronumele personal. Pronumele personal de politețe. Pronumele reflexiv • Pronumele și adjectivul pronominal posesiv • Pronumele și adj. pronominal demonstrativ • Pronumele și adjectivul pronominal nehotărât • Pronumele și adjectivul pronominal interogativ • Pronumele și adjectivul pronominal relativ • Pronumele și adjectivul pronominal negativ • Adjectivul pronominal de întărire • Posibilități combinatorii ale pronumelui și adjectivului pronominal • Structuri textuale: secvențe de tip narativ, explicativ, descriptiv, dialogat. Integrarea părților	10II-17 III	

Unitatea V ***Lumea de pe scenă***	**1.1.** Sintetizareainformaţiilor, aintenţiilor de comunicareşi a atitudinilorcommunicative din diverse textemonologateşidialogate **1.2.** Prezentareaunorinformaţii, ideişipuncte de vedere, oferinddetaliisemnificativeşiexemplerelevante, înfaţaunui public cunoscut, adoptândcomportamenteparaverbaleşinonverbaleadecvate **1.3.** Participarea la interacțiuni verbale diverse, apelând la strategii variate de ascultareactivăși de negociereainformaţieişi a relaţiei cu interlocutorii **1.4.** Evaluareacomportamentelorșiaatitudinilorcomunicative, identificândstrategiipersonalizateînfuncţie de profilulpsihologic, de intereseleși de nevoilefiecăruia **2.1.** Recunoaștereamodurilorîn care sunt organizateinformaţiile din texteliterareșinonliterare, continue, discontinue șimultimodale **2.3.** Adecvareaatitudiniișia practicilor de lecturăînfuncție de scopullecturii **2.4.** Dezvoltareacompetenţei de lecturăprindiversificareaactivităţilorconsacratecărţii **3.2.** Redactarea, individualăși/sauînechipă, a unortexte diverse, care urmează a fiprezentateînfaţacolegilor **3.4.** Evaluareacomportamentelorșiaatitudinilореficientesauadecvate de redactare,aplicândînactivităţilecurente de redactarestrategiileînvățate, personalizateînfuncţie de profilulpsihologic, de intereseleși de nevoilefiecăruia **4.1.** Folosireastructurilormorfosintactice ale limbiiromâne standard pentruînţelegereașiexprimareaclarășiprecisăaintenţiilorcomunicativecomplexe **4.3.** Aplicareaconștientă a regulilorși a convenţiilorortograficeșiortoepicepentru ocomunicarecorectă	Lectură Elemente de intercultura-litate Comunicareorală Elemente de construcție a comunicării	• Textul dramatic: ***Vrem să vă dăruim câte o fereastră***de Matei Vișniec (structura, rolul indicațiilor scenice, autorul; arta spectacolului, personajul dramatic; rolul dialogului, dialogul în textul scris și în spectacol • Textul dialogat. Tracul comunicativ • Numeralul. Posibilități combinatorii ale numeralului • Adverbul. Posibilități combinatorii ale adverbului	22 III-7 IV	
		Elemente de construcție a comunicării Redactare	• Interjecția. Onomatopeele. Interjecția predicativă • Tipare textuale de structurare a ideilor. Cererea	3-5 V	

EVALUARE ***SEMESTRIALĂ***	1.1., 1.2., 2.1., 2.2., 3.1., 4.1., 4.3.	Lectură Redactare Elemente de construcție a comunicării	• **RECAPITULARE:**- Textul dramatic. Textul dialogat - Noțiuni de gramatică: pronumele și adjectivele pronominale, numeralul, adverbul, interjecția - Secvențe de tip narativ, explicativ, descriptiv, dialogat.	10- 12 V	
UnitateaVI ***Cunoaște-rea de sine***	**1.1.** Sintetizareainformaţiilor, aintenţiilor de comunicareși a atitudinilorcommunicative din diverse textemonologateșidialogate **1.4.** Evaluareacomportamentelorșiaatitudinilorcomunicative, identificândstrategiipersonalizateînfuncţie de profilulpsihologic, de intereseleși de nevoilefiecăruia **2.1.** Recunoaștereamodurilorîn care sunt organizateinformaţiile din texteliterareșinonliterare, continue, discontinue șimultimodale **2.2.** Compararеadiferitelorpuncte de vedereexprimate pe margineaunortexte diverse **2.3.** Adecvareaatitudiniișia practicilor de lecturăînfuncție de scopullecturii **3.2.** Redactarea, individualăși/sauînechipă, a unortexte diverse, care urmează a fiprezentateînfaţacolegilor **3.3.** Utilizareaunorsurse diverse ptrealizarea de texteoriginale **4.2.** Exprimareaclarăaintenţieicomunicativeprincorelareaachiziţiilorlexicaleșisemantic cu celesintacticeșimorfologice din limbaromână standard **4.3.** Aplicareaconștientă a regulilorși a convenţiilorortograficeșiortoepicepentru ocomunicarecorectă	Lectură Elemente de intercultura-litate Comunicareorală Elemente de construcție a comunicării Redactare	○ Textul liric: ***Harta*** de Marin Sorescu (limbajul poeziei; metafora) ○ Text auxiliar: *Cum să faci portretul unei păsări* de Jacques Prévert ○ Despre limba și cultura țărilor vecine ○ Strategii de ascultare activă ○ Sintaxa propoziției	17- 15V	
Recapitularefinală ***Evaluarefinală***	1.1., 1.2. , 1.3., 1.4. 2.1., 2.2., 2.3. , 2.4. ,3.1. , 3.2. , 3.3., 3.4.,4.1., 4.2. , 4.3. , 4.4., 4.5.		○ Recapitulare finală ○ **EVALUARE FINALĂ**	15-20V	

ȘI TU POȚI SĂ FII MAI BUN !

Prof. Tanasă Gabriela
C.Ș.E.I. Buzău, Buzău

Am ales această temă deoarece fenomenul violentei școlare este larg răspândit în școala românească. Indiscutabil, școala este cheia pentru dezvoltarea cognitivă, sănătatea mintală și emoțională a elevilor. Ea are un rol important în învățarea copiilor să gestioneze sentimentele și experiențele negative și să facă față agresiunii și bullying-lui. Prin abordarea acestei teme mi-am propus ca elevii să reflecteze, să-și exprime părerile cu privire la bullying-ul în școală.

Tipuri de bullying	**Exemple**
Verbale (cea mai comună formă)	Tachinare, glumițe, ignorare / izolare, bârfă, amenințări
Emoțional, non-verbal	Intimidare folosind gesturile sau excludere socială
Fizic	A bloca calea cuiva, a-l înghesui, a-l împinge, a lovi cu piciorul, a pune piedică
Deposedare de lucruri	A ascunde lucrurile, furt, incendierea, deposedare de fonduri, vandalism, distrugere
Electronice (Cyberbullying)	Mesaje insultătoare (la telefon, computer, prin e-mail)

Exemple de bună practică în cadrul activității extrașcolare - desfășurate online cu elevii clasei a II a B din C.S.E.I. Buzău și elevii grupei I de la Palatul Copiilor Buzău

a- Scop: elevii să înțeleagă formele de bullying

Activitate 1: Atelier de creație

Pe cartoane duplex elevii vor reprezenta grafic formele de bullying într-un mod cât mai creativ;

Cartoanele vor fi expuse în clasă sau pe holul școlii;

Materiale necesare: cartoane duplex, lipici, markere, culori, ziare, foarfecă.

b- Scop: elevii să înțeleagă cât de important este rolul spectatorilor în a interveni și opri cazurile de bullying

Activitate 2: „*Adevărat sau Fals ?*”

Fiecare elev va primi câte o foaie cu testul ***Adevărat sau fals ?*** și timp de 10 minute va alege pentru fiecare afirmație dacă răspunsul este adevărat sau fals.

Profesorul va invita elevii să-și argumenteze punctele de vedere într-o discuție interactivă, iar apoi va citi concluziile cercetărilor privind rolul spectatorului.

Test *Adevărat sau fals ?*

1. De obicei, spectatorii doar asistă când ceilalți elevi sunt abuzați.
2. Cei mai mulți dintre cei care privesc situații de bullying se simt inconfortabil.
3. Cei mai mulți dintre cei care sunt spectatori nu fac nimic pentru a opri astfel de situații.
4. Elevii care privesc și nu vorbesc despre fenomenul bullying înrăutățesc lucrurile.
5. Elevii care râd și încurajează agresorul înrăutățesc lucrurile.
6. Elevii care încearcă să oprească fenomenul bullying schimbă situația, de cele mai multe ori.
7. Uneori adulții nu opresc fenomenul bullying pentru că nu îl recunosc, ori nu înțeleg că rănește.
8. Atât copiii, cât și adulții pot învăța să devină spectatori care ajută la stoparea fenomenului bullying.

Feedback, reflecții

Reflecții ale cadrului didactic

- ✓ Consider că lecția este una de impact pentru dezvoltarea socio-emoțională a elevilor, acest lucru reflectându-se în valorile și atitudinile ce rezultă din metodele, mijloacele de învățământ sau formele de organizare folosite.

✓ Cu siguranță, experiența de învățare creată a fost una benefică celor care au participat la lecție, fiind utilă acestora pe viitor, pentru că promovează colaborarea și cooperarea cu ceilalți pentru realizarea sarcinilor școlare, încrederea în forțele proprii și susținerea propriului punct de vedere, perseverența în realizarea obiectivelor stabilite și nu în ultimul rând cunoașterea propriei persoane și identificarea trăirilor personale în relație cu diverse situații de viață.

Reflecții ale elevilor

- Am învățat să fiu sincer.
- Am înțeles formele de bullying.
- Am învățat ce sunt emoțiile pozitive și negative.
- Am învățat să trecem peste emoțiile negative
- Am învățat să-mi cunosc mai bine colegii.

Bibliografie:

Fenomenul violenței: de la delimitări conceptuale, la prevenire și intervenții eficiente - Editura CATHARSIS BUCUREȘTI, 2019

Rolul inteligenței emoționale în integrarea copiilor cu CES în școală

Prof. PETROVICI SILVIA
Școala Gimnazială Dorobanțu
Loc.Dorobanțu Jud.Tulcea

FIECARE COPIL ESTE VALOROS ÎN FELUL SĂU, IAR ROSTUL EDUCAȚIEI ESTE SĂ ÎI DESCOPERE VALOAREA ȘI SĂ ÎL SPRIJINE SĂ SE DEZVOLTE (ANCA TÂRCĂ ,2014)

Calitatea educaţiei este condiţionată în primul rând de competenţele profesorilor, de concepţia lor pedagogică, de măsura în care ei construiesc un demers educaţional centrat pe nevoile şi interesele educabililor. Cultura calităţii trebuie să devină pentru orice dascăl un referenţial la care să se raporteze constant încă din momentul proiectării actului didactic. A manageria eficient situaţiile educaţionale tipice şi a identifica prompt soluţii pentru situaţiile educaţionale atipice implică din partea profesorului nu numai valorificarea unor competenţe cognitive, metodologice, manageriale etc., ci şi o serie de competenţe emoţionale. Competenţele emoţionale sunt „ingredientele” necesare pentru o proiectare corectă a demersului educaţional, pentru o predare de calitate, pentru optimizarea comunicării didactice, a relaţiilor educaţionale, pentru construirea unui climat educaţional armonios.

Profesorul bun nu mai poate fi considerat astăzi doar acela care posedă solide cunoştinţe de specialitate. Dacă ne dorim o educaţie de calitate trebuie să ne asumăm, ca obiectiv prioritar, formarea unor educatori competenţi, pregătiţi să exercite în spaţiul clasei multiple roluri şi reprezentând, în mod autentic, modele absolute pentru elevii lor.
Formarea iniţială şi continuă trebuie să vizeze deci şi instrumentarea cadrelor didactice cu un set de competenţe care să le permită acestora nu numai să transmită eficient informaţiile, ci şi să interacţioneze optim cu elevii, să soluţioneze adecvat stările tensionale sau conflictuale din spaţiul clasei, să-şi gestioneze adecvat propriile emoţii, conştientizând permanent că reacţiile, comportamentele, atitudinile lor au un impact major asupra elevilor.
Emoţia este o dimensiune intrinsecă a actului educaţional. Repertoriile celor doi actanţi educaţionali – educatorul şi educabilul – sunt compuse nu numai din cunoştinţe, deprinderi, priceperi, aptitudini etc., ci şi din trăiri afective, trăiri care „colorează” puternic fiecare secvenţă a unui demers didactic. Emoţiile influenţează comportamentele noastre, atitudinile pe care le dezvoltăm, modul în care gândim, deciziile şi toate demersurile noastre. Ele, aprecia Feldman oferă informaţii pentru toate acţiunile, toate visele şi preocupările noastre, fiind parte integrantă din cine şi ce suntem, la un moment dat, fiecare dintre noi.
Începând din deceniul 9 al secolului trecut, se constată un interes din ce în ce mai crescut pentru dezvoltarea competenţelor emoţionale şi a inteligenţei emoţionale, interes ce are ca punct de plecare premisa conform căreia problemele cu care se confruntă societatea, în ansamblul ei, dar şi fiecare dintre noi în parte, sunt generate de un slab control al emoţiilor.
Conceptul „inteligenţă emoţională” (EQ) a fost utilizat pentru prima dată de către Wayne Leon Payne (1985), acesta conferindu-i sensul de „abilitate care implică o relaţionare creativă cu stările de teamă, durere şi dorinţă”. Fondatorii acestui nou domeniu sunt însă John D. Mayer şi Peter Salovey, care descriu inteligenţa emoţională ca fiind
„capacitatea de a percepe emoţiile, de a accesa şi genera emoţii astfel încât să vină în sprijinul gândirii, de a înţelege emoţiile şi semnificaţia acestora şi de a regla în mod eficient emotivitatea, pentru a determina îmbunătăţirea evoluţiei emoţionale şi intelectuale.”

Definind inteligenţa emoţională ca fiind „capacitatea de a recunoaşte propriile emoţii şi sentimente şi pe cele ale celorlalţi, de a ne motiva şi de a face un mai bun management al impulsurilor noastre spontane, cât şi al celor apărute în relaţiile cu ceilalţi”, Goleman identifică următoarele competenţe emoţionale şi sociale de bază circumscrise acesteia: conştiinţa de sine; stăpânirea de sine; motivaţia; empatia; sociabilitatea.

Plecând de la premisa că „fiecare emoţie este un punct de plecare pe cale dezvoltării personale”, trebuie să identificăm modalităţi adecvate pentru a dezvolta competenţele emoţionale ale viitorilor profesori, competenţe ce vor servi ca instrumente eficiente pentru continua lor dezvoltare profesională, dar le vor susţine şi activitatea de modelare a personalităţii elevilor. Competenţele emoţionale sunt “ingredientele” necesare pentru o proiectare corectă a demersului educaţional, pentru o predare de calitate, pentru optimizarea comunicării didactice, a relaţiilor educaţionale, pentru construirea unui climat educaţional armonios.

Valorificându-şi competenţele emoţionale, profesorii devin mai sensibili şi mai receptivi la nevoile educabililor, reglându-şi acţiunile în funcţie de acestea. Astfel, ei conştientizează faptul că în prim planul scenei educaţionale trebuie plasaţi elevii şi vor încerca să creeze experienţe de învăţare stimulative, determinându-i pe aceştia să se implice efectiv şi afectiv în procesul propriei formări. Profesorii cu un nivel crescut al EQ îşi “exploatează” maximal nu numai resursele cognitive, ci şi pe cele afective. Ei nu neglijează dimensiunea emoţională a demersurilor lor, lecţiile susţinute de aceştia fiind generatoare de trăiri afective pozitive, stenice. Totul, de la obiective, conţinuturi până la sarcini concrete de învăţare, este prezentat elevilor de aşa manieră, încât nimic nu pare o corvoadă, ci, dimpotrivă, acestea sunt lucruri plăcute, agreabile, în realizarea cărei se implică, animaţi fiind de o motivaţie intrinsecă.

Referindu-ne la predare ca act de comunicare pedagogică, nu putem să nu constatăm că în numeroase situaţii comunicarea dintre educator şi educabil cunoaşte o serie de blocaje, de disfuncţionalităţi. Cunoaşterea propriilor emoţii, reglarea şi adaptarea lor la particularităţile locutorului nostru în comunicare îi asigură acesteia o eficienţă sporită. Interpretarea sentimentelor, analiza obiectivă a relaţiilor şi situaţiilor în care acţionăm şi ajustarea comportamentelor în funcţie de context reprezintă cerinţe obligatorii pentru educatori şi acţiuni care trebuie învăţate de către educabili.

Pentru a-i instrumenta pe copii, pe tineri cu un set de competenţe emoţionale cu ajutorul cărora să-şi poată optimiza comunicarea cu ei înşişi, dar şi cu ceilalţi, trebuie să învăţăm mai întâi noi, părinţi, profesori, educatori, în general, să respectăm şi să aplicăm următoarele principii:

să devenim conştienţi de sentimentele noastre şi de cele ale celor din jurul nostru;

să ne implicăm şi să încercăm să înţelegem punctele de vedere ale celorlalţi;

să ne menţinem calmul;

să gândim pozitiv, să ne stabilim obiective şi să urmărim atingerea lor;

să folosim cele mai bune aptitudini de a lucra cu oamenii în relaţiile noastre.

Aptitudinile psihoafectiv-emoţionale sau competenţele emoţionale ale profesorilor, empatia în primul rând, influenţează, în mod direct, şi interacţiunea acestora cu elevii, tonul emoţional al relaţiilor educaţionale.

„Sincronizarea între profesori şi elevi – constata Goleman – indică cât de mare este raportul emoţional dintre ei; studiile făcute la nivelul clasei au arătat că pe măsură ce coordonarea de mişcări între profesor şi elev este mai apropiată ei se simt mai prietenoşi, fericiţi, entuziasmaţi, mai interesaţi şi mai disponibili pentru o relaţie interumană.”

Nu întotdeauna se stabileşte însă o astfel de coordonare între educator şi educabil. Spaţiul clasei se transformă, din nefericire nu de puţine ori, în scenă pentru un “spectacol” agresiv, ai cărui actori sunt deopotrivă şi profesorii şi elevii. Competenţele emoţionale ale dascălilor se pot dovedi, într-o astfel de situaţie, instrumente utile. Empatia, controlul riguros

al propriilor emoţii şi capacitatea de a gestiona corect şi emoţiile negative ale elevilor îi vor ajuta pe educatori să soluţioneze cu tact şi diplomaţie aceste situaţii de criză sau microcriză educaţională.

În concluzie, inteligenţa emoţională şi competenţele aferente acesteia, dar în mod special capacitatea de a controla şi de a regla propriile emoţii, empatia, capacitatea de a asculta, de a oferi feedback şi de a fi receptiv la feedback, capacitatea de a influenţa prin modelul comunicaţional promovat, de a construi relaţii investind sentimente, toate acestea reprezintă modalităţi concrete de a optimiza calitatea actului educaţional, accentuând dimensiunea emoţională a acestuia.

Referinţe bibliografice:

1. Elias, Maurice J., Tobias, Steven E., Friedlander, Brian S. Stimularea inteligenţei emoţionale a adolescenţilor. Bucureşti: Editura Curtea Veche, 2003.

2. Feldman, Daniel A., The Handbook of Emotionally Intelligent Leadership. Leadership Performance Solutions Press, 1999.

3. Goleman, D., Inteligenţa emoţională. Bucureşti: Editura Curtea Veche, 2007.

4. Goleman, D., Inteligenţa emoţională, cheia succesului în viaţă. Bucureşti: Editura Allfa, 2008.

5. Iosifescu, Ş., Calitatea educaţiei. Concept, principii, metodologii. Bucureşti: Editura Educaţia 2000, 2008.

6. Neacşu, I., Calitatea în educaţie şi învăţământ. În Potolea, Dan, Neacşu, Ioan, Iucu, Romiţă B., Pânişoară, Ion-Ovidiu (coord.). Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat şi gradul didactic II. Iaşi: Editura Polirom, 2008.

7. Roco, M., Creativitate şi inteligenţă emoţională. Iaşi: Editura Polirom, 2004.

8. Stein, Steven J., Book, Howard E., Forţa inteligenţei emoţionale. Inteligenţa emoţională şi succesul vostru. Bucureşti: Editura ALLFA, 2007.

9. Wilks, Frances. Transformarea sentimentelor – o condiţie a succesului. Bucureşti: Editura Casa Veche, 2003.

DIVERSITATE ȘI EDUCAȚIE PENTRU TOȚI

Autor- ec. Gyongyi Burchardt
administrator financiar CJRAE Sălaj

Diversitatea este o mare realitate și o mare provocare pentru școală. Această problemă dacă nu este abordată adecvat, poate afecta în mod real rezultatele elevilor și mai târziu statutul lor social în viața de adult. Nu este deloc simplu să-i oferi fiecărui elev o șansă egală de succes în școală. Acest lucru presupune să înțelegi nevoile de învățare ale fiecăruia în parte și să răspunzi acestor nevoi individual. Echitatea în educație nu înseamnă să le dai tuturor la fel, ci să-i oferi fiecăruia ceea ce are nevoie. Este o procedură greoaie deoarece înseamnă atenție acordată fiecărui elev în parte. Înseamnă cunoașterea îndeaproape a capacității acestora precum și nevoile pe care le au. Presupune preocupare și multă atenție din partea dascălilor și nu în ultimul rând timp suficient pentru aceste tratamente specifice individuale ale elevilor. Personalu anagajat, profesorii trebuie să fie instruiți în acest sens.

Nu se poate realiza diversitatea în școală fără personal specializat și fără a avea timp s-o descoperi. În vederea realizării unor astfel de obiective ar trebui ca profesorii să se ocupe de fiecare caz atunci când apare. Pentru aceasta în schimb trebuie pregătit personalul didactic să fie sensibil la diversitate. Când vorbim despre diversitate în școală, ne referim de obicei la diferențele culturale dintre elevi. Se presupune în general că diversitatea caracterizează mai ales școlile cu elevi proveniți din medii diferite.

Această presupunere s-a dovedit greșită. Cercetările au arătat că, de obicei, există mai multe diferențe între elevii etichetați cu „aceeași” identitate culturală decât între cei cu identități „diferite”. Diversitatea școlară nu ține în principal de cultură sau etnie. În cadrul fiecărui grup etnic sau cultural de elevi, vom găsi elevi care se descurcă foarte bine și elevi mai slabi,. Practicarea diferențierii predării îi ajută pe profesori să respecte standardele stricte, satisfăcând în același timp nevoile individuale ale elevilor. Diferențierea permite profesorilor să se concentreze asupra competențelor de bază din fiecare domeniu, să fie sensibili și la diferențele individuale, să integreze evaluarea în educație și să ofere studenților diferite metode de predare / învățare. Aceasta duce la o clasă în care educația specială este regula pentru toți. Elevii cu dizabilități specifice de învățare au acces la serviciile de care au nevoie, în timp ce elevii cu competențe mai înalte au acces la provocările corespunzătoare.

Incluziunea este un mod de viață - un mod de a trăi împreună - care se bazează pe convingerea că fiecare persoană are valoare. Educația incluzivă înseamnă că toți elevii participă la școala, sunt incluși în clase adecvate vârstei lor, în clasele obișnuite și sunt sprijiniți să învețe conform capacității fiecăruia. Contribuie și participă la toate aspectele vieții școlare. Dezvoltarea și proiectarea școlilor ar trebui să se facă în perspectiva educației incluzive. Atât școla, cît și sălile de clasă, programele școlare și activitățile ar trebui să fie astfel concepute încât toți studenții să învețe și să participe împreună. Misiunea școlii este de a preda o serie de lucruri tuturor, folosind toate mijloacele disponibile (individualizarea) și, în același timp, să permită / stimularea capacității fiecărui elev de a conduce căi de învățare personale. Predarea într-o manieră incluzivă înseamnă primirea tuturor și angajarea de a instrui fiecare student din comunitate, fiecare cetățean într-o democrație, cu dreptul inalienabil de a face parte din acea comunitate. Incluziunea presupune ca viața și învățătura să aducă beneficii tuturor, nu doar copiilor care sunt etichetati ca având o diferență.

Din momentul în care a fost adoptată de școală, o viziune incluzivă aceasta ghidează și îndrumă toate deciziile și acțiunile celor care se alătură acesteia. Incluziunea dacă este acceptată de ea beneficiază nu numai elevii cu dizabilități, ci și dascălii, părinții și alți memdrii ai comunității.

Experiența ne arată că atunci când comunitățile și școlile fac alegerea includerii în adevăratul sens al cuvântului, ele fac sistemul educațional mai bun și, în același timp, reușesc să transforme o societate intolerantă, care se teme de diferențe, într-o societate care sărbătorește și valorizează diferențele.

Pentru a gestiona o astfel de diversitate în școală, personalul trebuie să fie conștient și deschis față de diversitatea elevilor din punct de vedere al caracterelor, stilurilor de învățare, sexelor, grupelor de vârstă, nevoilor de dezvoltare etc. Deși ar fi de dorit ca profesorii să cunoască profilul specific al fiecărui elev din punct de vedere al învățării, acest lucru nu este realizabil. Școlile nu dispun de personal specializat, iar profesorii și directorii nu au timp pentru a descoperi toate acestea. Însă cultura școlară trebuie să încurajeze deschiderea față de diversitate, astfel încât cadrele didactice să ia în calcul diversitatea atunci când planifică și predau lecțiile și îi evaluează pe elevi.

AVANTAJELE UTILIZĂRII TEHNOLOGIILOR EVOLUTIVE
Studiu de specialitate –

Prof. ing. Bucurescu Iuliana
Liceul Tehnologic “Dimitrie Dima” Piteşti

Tehnologia reprezintă ansamblul de procese, metode, procedee, reguli, operaţii şi condiţii tehnice care se desfăşoară în scopul obţinerii unui produs (piesă, organ de maşină, sistem tehnic, construcţie industrială, etc.).

Comisia economică ONU pentru România defineşte tehnologia ca fiind ”aplicarea corectă a cunoştinţelor ştiinţifice şi tehnice în concepţia, dezvoltarea şi fabricarea unui produs”. Alegerea optimă a tehnologiei de obţinere a unui produs conduce la creşterea rentabilităţii şi a productivităţii întreprinderii, la reducerea consumurilor de materiale şi la obţinerea produselor de calitate. Există mai multe tipuri de tehnologii: **emergente, evolutive**, **mature, în declin şi depăşite.**

În categoria tehnologiilor de azi se înscrie cea introdusă de **MAŞINILE CU COMANDĂ MUMERICĂ.**

Maşina-unealtă la care programarea comenzilor se realizează prin interfaţa unui calculator, folosind un cod numeric convenţional, comandând aceleaşi lanţuri cinematice, capătă denumirea de maşină-unealtă cu comandă numerică (MUCN). Ce este tehnologia CNC? Maşinile-unelte controlate numeric se mai numesc şi „Computer Numerically Controlled" (Control Numeric cu Computer) CNC. Controlul numeric rezidă într-un proces de „alimentare" continuă a unui controller programabil în construcţie specială, cu un set de instrucţiuni (formate din litere şi cifre) astfel încât să poată fi controlate mişcările unei maşini unelte.

Produsele realizate pe aceste maşini sunt de calitate pentru că prezintă următoarele beneficii:

Primul beneficiu oferit de toate tipurile de maşini CNC este îmbunătăţirea automatizării.

Intervenţia operatorului în producerea pieselor poate fi redusă sau eliminată. Multe maşini CNC pot funcţiona nesupravegheate pe parcursul întregului ciclu de prelucrare. Acest aspect oferă utilizatorului mai multe beneficii, cum ar fi: reducerea gradului de oboseală, reducerea greşelilor provocate din eroare umană, un timp de ciclu constant, deci o producţie previzibilă. Deoarece maşina rulează un program de control, nivelul de cunoştinţe necesar majorităţii operatorilor CNC (privind tehnologia de prelucrare a metalelor) este, de asemenea, redus în comparaţie cu cea a unui prelucrător prin aşchiere(strungar), care lucrează pe maşini clasice. Un alt aspect important al tehnologiei CNC, este rapiditatea şi precizia obţinută pentru piese finite. Un alt beneficiu este flexibilitatea. Deoarece maşinile execută programe, schimbarea prelucrării este uşoară ca şi încărcarea unui program. Odată ce un program a fost realizat şi prima piesă a fost executată corect, acesta poate fi salvat în memorie, pe dischete sau pe bandă magnetică şi încărcate oricând mai este nevoie de el. Acest lucru implică un alt beneficiu: schimbări rapide în producţie.

Sunt prezentate în continuare, mai detaliat principalele avantaje ale maşinilor CNC în comparaţie cu maşinile-unelte clasice:

Flexibilitatea

O maşină CNC poate fi folosită pentru producerea unei piese conform programului încărcat în memorie. Pentru producerea unei cu totul alte piese este nevoie doar de o operaţie simplă de reîncărcare în memorie a noului program.

Maşinile CNC pot face ceea ce o maşină-unealtă nu poate.

O maşină CNC poate face conturarea în spaţiu 3D (în trei dimensiuni), lucru imposibil cu o maşină-unealtă clasică. Acest lucru permite inginerilor să proiecteze piese cu geometrii care erau prohibitive înainte, datorită costurilor foarte mari de fabricaţie.

Repetabilitatea

O maşină CNC va face 10, 100, 1.000, sau mai multe piese exact la fel, fără abateri (cu excepţia uzurii maşinii şi a sculei). Un strungar nu poate executa două piese exact la fel.

Probabil 10% din piese vor trebui să fie reajustate sau vor fi rebutate. Repetabilitatea atinsă de maşinile cu comenzi numerice nu se poate compara cu cea a unui operator uman.

Reduce şi elimină costurile aferente unei producţii de stoc

Fabricantul unui automobil trebuie să asigure clienţilor săi piese de rezervă pentru o perioadă de mai mulţi ani de zile, chiar dacă marca respectivă de automobil nu se mai fabrică.

În trecut se realizau mai multe piese şi se depozitau în stocuri de rezervă. Acest lucru este neeconomic deoarece ocupă spaţiu, blochează bani şi materiale. În prezent, cu maşina CNC, se poate realiza o piesă de rezervă imediat ce s-a primit comandă de la client.

Reducerea costurilor pentru scule speciale şi a timpilor de pregătire a maşinii

Uneltele şi dispozitivele cu care se fixează piesele pe maşinile-unelte clasice sunt destul de complexe şi fabricarea lor (pentru o piesă nouă) poate necesita un timp de lucru însemnat.

De asemenea, sunt dificil de modificat. Maşinile CNC necesită foarte puţin (sau deloc) timp pentru fixarea pieselor. De obicei se folosesc dispozitive simple de prindere, de tip cleşte sau menghină. Din punct de vedere al sculei, nu este nevoie de fabricarea unor scule speciale, deoarece maşina poate folosi eficient câteva tipuri de unelte pentru mai multe operaţii. Capacitatea de mişcare a maşinilor CNC permite acestora să parcurgă cu precizie traiectorii de tip contur, nemaifiind nevoie de unelte speciale pentru poziţionare şi ghidarea sculei tăietoare. O schimbare de ultimă ora a proiectării piesei nu necesită decât modificarea câtorva linii de program. Acesta înseamnă, pentru ingineri, posibilitatea de a îmbunătăţi permanent calitatea produselor prin ajustări necostisitoare în proiectarea pieselor.

Reducerea timpului de calificare pentru operatori

Operatorii de pe maşinile CNC nu controlează operaţiile. Ei doar încarcă şi descarcă piesele din maşină, întreţin şi schimbă sculele de lucru, apasă pe butoanele de pornire, oprire.

Reducerea necesarului de forţă de muncă

O maşina CNC poate elimina mai mulţi paşi de procesare (treceri de la un proces tehnologic la altul). Acolo unde, de exemplu, o bucată de tablă trebuie sa fie mutată de la un post la altul, utilizând o maşină CNC, se pot realiza mai multe faze tehnologice la acelaşi post de lucru; prin acestea se elimină timpul de demontare, transport şi fixare a piesei de prelucrat între două posturi de lucru. Cu alte cuvinte, un singur operator pe o maşina CNC poate face munca mai multor oameni iar **calitatea produselor este superioară**.

Creşterea calităţii produselor

Niciun om nu poate egala o maşină CNC în ceea ce priveşte precizia mişcărilor.

Aceste maşini lucrează cu unităţi de măsură foarte mici. O maşina poate face o gaură la capătul unei mese de lucru, după care se poate muta la celălalt capăt al mesei şi se întoarce la aceeaşi gaură pentru continuarea prelucrării cu o eroare de poziţionare mai mică de 10 micrometri. În cuvinte simple, precizia unei maşini CNC este comparabilă cu a zecea parte din grosimea unui fir de păr.

Creşterea productivităţii

Un operator uman nu se poate adapta uşor la schimbări rapide de regimuri de lucru (ca de exemplu, trecerea de la un tip la altul) în mod repetat, pentru perioade lungi de timp. Maşinile CNC pot lucra două sau trei schimburi pe zi, fără oprire. Singurii factori care limitează producţia cu maşini CNC sunt: alimentarea cu material şi uzura sculei.

În prezent, dezvoltarea tehnologiilor de construcţie a computerelor şi cea a programelor software permit programarea mai uşoară a maşinilor CNC. În fapt, abilitatea unei maşini CNC de a accepta informaţii matematice precise, furnizate de un software specializat, pentru a crea un nou produs, reduce costurile de exploatare prin reducerea erorilor de programare.

Creşterea siguranţei în exploatare

O maşină CNC nu necesită poziţionarea manuală a sculei şi deci, nu necesită prezenţa operatorului lângă zona de prelucrat. Principala preocupare a operatorului este de a monitoriza activitatea maşinii şi de a realiza corecţii.

Astăzi, comanda numerică poate fi utilizată într-o manieră economică şi în cazul seriei mici sau pentru fabricaţii de piese unicat, chiar dacă acestea din urmă au forme complicate.

În concluzie, tehnologiile evolutive sunt cunoscute prin performanţele lor pentru că aplicarea lor, conduce la o calitate garantată a produselor şi a profitului întreprinderii.

BIBLIOGRAFIE

1. Gabriela Lichiardopol „Sisteme şi tehnologii de fabricaţie” ,Editura CD PRESS;
2. Silviu Frandoş, Sorin Stan „Electro-pneumatica”;
3. Mariana Robe, Sorin Stan „Mecatronica”;
4. Festo Bucureşti-Departamentul Didactic;
5. FESTO „Manual pentru mecatronică si electronică;
6. Frandoş S. , Robe Maria –„ Mecatronica” , Editura economică Preuniversitaria 2006;
7. Trifu A.” Electronica digitală” , Editura economică Preuniversitaria 2000;
8. Belgiu, G., „Curs Bazele proceselor de fabricaţie”, Universitatea Politehnică Timişoara, 2008
* http://www.cdpress.ro

UNELE ASPECTE ALE EDUCAȚIEI INTEGRATE LA ELEVII CU DEFICIENȚE DE VEDERE

Nicolaidi Cătălin
Liceul Tehnologic Special „Regina Elisabeta” București

Egalitatea între copii ar trebui să reprezinte un mod de viaţă existent, nu doar o concepţie care pare imposibil de atins din cauza unor lucruri minore care în ochii unora iau proporţii colosale. Sănătatea este unul din lucrurile esenţiale la care are dreptul un copil, deoarece sănătatea este o virtute necesară unei vieţi senine, ea permite tuturor celor care se bucură de ea cu îndestulare.

Educaţia integrată este o replică a sistemului de învăţământ clasic, bazat pe instituţiile tradiţionale, incapabile să satisfacă, prin modul de organizare precum şi alte caracteristici, nevoile educaţionale ale tuturor copiilor cu CES. S-a impus ca necesitate abandonarea practicii izolării elevilor cu dizabilităţi în instituţii segregate, care formează indivizi insuficient adaptaţi pentru a face faţă exigenţelor societăţii.

La baza constituirii acestei forme de educaţie, care funcţionează peste tot în lumea occidentală şi S.U.A., stau: respectarea „Drepturilor fundamentale ale copilului"; principiul „educaţiei pentru toţi copiii" prin crearea de „şcoli incluzive"; principiul „integrării" şi „normalizării"; pedagogia suportivă şi discriminarea pozitivă; principiul „individualizării educaţiei" şi „egalizării şanselor de acces la educaţie a tuturor copiilor" indiferent de CES etc.

Pentru a realiza integrarea şcolară a copiilor cu deficienţe s-au organizat diverse forme de şcolarizare: clase speciale în şcoală obişnuită, grupe de elevi cu CES în clasă obişnuită, integrare individuală. Elevii cu CES beneficiază complementar de serviciile unui profesor de sprijin în clasă, profesor itinerant, servicii de compensare-corectare specifice desfăşurate în cabinete şi centre din şcoală sau în afara şcolii obişnuite (logopedie, reeducare neuro-motorie, psihoterapie etc.), în funcţie de nevoi.

Formele şi accepţiile integrării au în vedere atât şcolaritatea, cât şi profesionalizarea sau adaptarea la viaţa socială, în general.

Din această perspectivă, literatura de specialitate distinge o anumită procesualitate a integrării, prezentată printr-o structură pe patru niveluri:

a. ***Integrarea fizică***, ca nivel incipient al integrării - în sensul de educaţie sau învăţământ integrat - are în vedere prezenţa unor copii cu deficienţe în grupe/clase de învăţământ obişnuit, cu scopul de reducere a distanţei dintre cele două categorii de copii. Acest nivel de integrare educaţională presupune utilizarea împreună a unor spaţii, dotări/echipamente.

b. ***Integrarea funcţională sau pedagogică*** reprezintă participarea efectivă a copiilor cu deficienţe la un proces comun de învăţare cu ceilalţi copii din clasa obişnuită, ceea ce presupune că şi aceşti copii asimilează anumite cunoştinţe, îşi formează abilităţi împreună cu cele ale celorlalţi elevi. Integrarea pedagogică survine atunci când un elev cu cerinţe speciale atinge un nivel relativ egal de participare cu ceilalţi elevi, la lecţii şi la alte activităţi şcolare, pe perioade de timp şi pe conţinuturi similare, chiar dacă nivelul de cerinţe este diferit. Teoria pedagogică asimilează acest fenomen conceptelor de diferenţiere şi/sau individualizare a învăţării.

c. ***Integrarea socială*** presupune - suplimentar faţă de contextul şi relaţiile de învăţare atinse în stadiul anterior - includerea copiilor cu deficienţe şi în activităţile desfăşurate în afara lecţiilor atât în viaţa din incinta şcolii cât şi în afara ei, în activităţi realizate cu acelaşi grup şcolar. Integrarea socială la nivelul şcolii presupune participarea activă a unui copil cu deficienţe la viaţa grupului, acceptarea şi includerea lui în relaţiile şi interrelaţiile care se structurează.

d. ***Integrarea societală***, poate apărea atunci când copilul sau persoana cu deficienţe integrată accede la un sentiment de apartenenţă şi participare deplină la viaţa comunităţii, ceea ce presupune asumarea de roluri. Este vorba în acest caz de extensia integrării în afara grupului şcolar sau chiar comunitar, de participarea - în cazul persoanelor adulte la activităţi productive, la viaţa unor organizaţii sau asociaţii, la viaţa socială, în sens plenar.

Integrarea şcolară a elevilor cu handicap de vedere

Integrarea şcolară a copiilor cu handicap de vedere presupune acceptarea unor condiţii/recomandări care vin să sprijine participarea şi implicarea elevului cu acest tip de handicap în activităţile desfăşurate în clasă. Este cunoscut faptul că elevii cu handicap de vedere au dificultăţi în efectuarea mişcărilor fizice detaliate, atente şi coordonate, că unii prezintă întârzieri în dezvoltarea limbajului din cauza numărului redus de experienţe, că îşi dezvoltă mai lent capacitatea de a face singuri lucrurile, deoarece nu pot învăţa privindu-i pe alţii, că au probleme în rezolvarea sarcinilor şcolare la fel de repede ca alţi elevi sau dificultăţi în învăţarea mesajelor limbajului corporal şi ale expresiilor faciale pe care alţii le învaţă fără să fie conştienţi de acest lucru, fapt care le îngreunează atât interacţiunea cu semenii, cât şi dezvoltarea relaţiilor sociale.

În activităţile şcolare se recomandă susţinerea independenţei acestora, încurajarea colegilor din clasă spre a-i include în grupul lor şi de a comunica cu ei, cunoaşterea de către educator a alfabetului braille - pentru a facilita comunicarea, adaptarea sarcinilor şcolare atât din punctul de vedere al gradului de dificultate, cât şi al modului de prezentare grafică sau în limbaj braille, familiarizarea cu echipamente de scriere şi cu mijloacele didactice specifice, oferirea suportului necesar în situaţii care privesc gradul de siguranţă al elevilor.

În cadrul activităţilor de predare-învăţare în clasele unde sunt integraţi elevi cu vedere slabă, trebuie să se acorde o atenţie deosebită unor elemente care să asigure egalizarea şanselor în educaţia şcolară şi pentru această categorie de copii. Dintre acestea, cele mai importante sunt:

- aşezarea elevului cu vedere slabă cât mai aproape de tablă (cu privire perpendiculară pe tablă);
- scrierea clară a notiţelor pe tablă, însoţită de lectura lor simultană cu voce tare;
- acolo unde este posibil, să se utilizeze mijloace de amplificare optică, înregistrările audio sau dactilografierea cu caractere mari;
- folosirea unor materiale grafice în relief sau asociate cu semnale sonore;
- descrierile şi instrucţiunile verbale să fie cât mai clare şi cât mai uşor de auzit;
- asigurarea unor demonstraţii şi explicaţii individuale sau pe grupuri mici, cu posibilitatea manipulării eventualelor materiale folosite în timpul demonstraţiei de către elevul cu vedere slabă;
- alocarea unui timp suficient pentru sarcinile de învăţare şi stimularea deprinderilor de autoservire şi organizare personală;
- o abordare flexibilă a examinării şi notării, iar accentul să se pună pe o evaluare globală, continuă, formativă, pe ceea ce elevii sunt capabili să demonstreze în termeni de produs al activităţii lor, şi nu pe ceea ce ei nu pot face din cauza limitărilor impuse de handicapul de vedere.

BIBLIOGRAFIE:

Cosmovici, A; Iacob, L., *Psihologie şcolară,* Editura Polirom, Iaşi, 1997.

Neamţu, Cristina; Gherguţ, Alois, *Psihopedagogie specială,* Editura Polirom, Iaşi, 2000.

Rusu, C-tin (coord.), *Deficienţă, incapacitate, handicap,* Editura Pro Humanitate, Bucureşti, 1997.

Incluziunea copiilor cu cerințe educative speciale

Tudorescu Ionela
Grădinița P.P. Nr. 38 Timișoara

Educaţia incluzivă a apărut ca răspuns la neajunsurile ***educaţiei integrate***, care nu a reuşit să împiedice marginalizarea copiilor ce prezentau diferenţe faţă de “norma” generală a populaţiei şcolare.

La Conferinţa Mondială “Educaţia pentru toţi - Satisfacerea nevoilor de bază ale învăţării”, de la Jomtiem, THAILANDA, 1990, s-a elaborat o nouă strategie a educaţiei, fundamentată pe paradigma “educaţie pentru toţi”, iar *“educaţia incluzivă” a devenit parte integrantă a “educaţiei pentru toţi”. “Educaţia incluzivă”,* ca sintagmă, apare prin 1990, bazându-se pe principiul incluziunii, care este mai cuprinzător decât cel al integrării.

“Incluziunea” se referă la faptul că oricine, indiferent de deficienţa sa sau de dificultăţile pe care le întâmpină la învăţare, trebuie tratat ca un membru al societăţii, iar diversele servicii special de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaţionale, medicale şi celelelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societăţii. (Popovici D. 1999).

Astfel, ***incluziunea*** şi ***educaţia incluzivă*** pun accentual pe necesitatea ca sistemul educaţional şi şcolile/grădiniţele să se schimbe şi să se adapteze continuu, pentru a răspunde diversităţii copiilor şi nevoilor lor.

În Declaraţia de la Salamanca (1994) se stipulează: “Principiul fundamental al şcolii incluzive este că toţi copiii trebuie să înveţe împreună, oricând acest lucru este posibil, indiferent de dificultăţile pe care aceştia le pot avea sau de diferenţele care pot exista între ei”.

Cerinţe Educative/Educaţionale Speciale (CES) este o sintagmă care a apărut şi s-a dezvoltat în ultimele 2-3 decenii, în special, din dorinţa de a substitui, după caz, anormalitatea educaţională sau inadaptarea şcolară, care nu mai corespundeau noii viziuni asupra dreptului la educaţie. Conceptul a fost lansat în anul 1978, în Marea Britanie, dezbătut ulterior la Cardiff, în 1990, de către Congresul Internaţional al Educaţiei Speciale – “Cerinţele educative speciale – reale sau artificiale?” şi de Conferinţa Internaţională de la Jomtien, Thailanda (1990). Expresia a fost preluată ulterior de UNESCO (din 1995). Republica Moldova a utilizat noţiunea pentru prima dată în documentele de politici educaţionale (prin Legea Învăţământului, 2000). Pentru a înţelege mai bine conceptul de Cerinţe Educative Speciale este nevoie, înainte de toate, de o abordare care să pună în evidenţă ÎNVĂŢAREA, şi nu particularităţile care diferenţiază copiii în acest proces general al formării şi dezvoltării individualităţii. „Fiecare copil are caracteristici, interese, abilităţi şi cerinţe de învăţare unice şi de aceea, pentru ca dreptul la educaţie să aibă un sens, trebuie concepute sisteme educaţionale şi trebuie implementate programe educaţionale care să ţină seama de extrem de marea diversitate a acestor caracteristici şi cerinţe“. (Declaraţia de la Salamanca, UNESCO, 1994, p. 8).

Cerinţele speciale determină măsuri educative speciale, antrenate şi structurate la nivelul procesului de învăţare şi predare. Cerinţele educative speciale derivă din dizabilităţi, deficienţe, boli sau deprivări de ordin socio-cultural.Conceptul de cerinţe educative speciale (CES) corespunde, deci, unei abordări care: postulează ideea că fiecare copil este unic; identifică faptul că orice copil poate învăţa; valorizează unicitatea tipului de învăţare determinată de particularităţile individuale; cultivă diversitatea copiilor ca un mijloc de învăţare care sprijină şi întăreşte învăţarea dacă este folosită adecvat (prin curriculum).

Avantaje ale incluziunii copiilor cu cerinţe educative speciale în grădiniţă/şcoală:

Copiii cu dizabilităţi incluşi în grădiniţă/şcoală:

• dezvoltarea cognitivă, motorie, de limbaj, socială şi emoţională este consolidată prin intermediul interacţiunilor semnificative cu cei de aceeaşi vîrstă (se află între semeni şi formează relaţii importante pentru el);

• copiii învaţă „socializarea” prin comunicare şi interacţiunea cu ceilalţi colegi de grupă, îşi dezvoltă deprinderi mai bune de comunicare;

• se cunosc, iar bunele relaţii, starea de bine dintre ei reprezintă o condiţie facilitatoare pentru învăţare şi dezvoltare;

• leagă prietenii prin aceste contacte, învaţă prin intermediul modelelor servite de ei;

• află despre interesele şi preferinţele pentru anumite activităţi;

• le dă mai multă încredere în sine, exprimă mai multă mîndrie pentru achiziţiile lor, se afirmă mai mult;

• sunt mai inteligenţi emoţional;

• reacţionează pozitiv la schimbări;

• construiesc o interdependenţă şi-şi dezvoltă capacitatea de a depăşi obstacolele;

• îi ajută să acumuleze noi cunoştinţe şi abilităţi; demonstrează o capacitate mai bună de rezolvare a problemelor, învaţă sa-şi accepte propriile forţe şi nevoi;

• învaţă respectul de sine, facînd parte dintr-un mediu pozitiv normal;

• se află în familie alături de fraţi şi surori într-un mediu afectiv şi înţelegător;

• preiau model de formare a unui mediul familial, au nişte responsabilităţi în cadrul familiei;

• au atitudine pozitivă faţă de viaţă;

• obţin performanţe mai bune etc.

Copiii majoritari:

• îi sensibilează faţă de nevoile celorlalţi;

• învaţă să accepte diferenţele mult mai bine faţă de persoane cu dizabilităţi;

• extind diversitatea prieteniilor;

• învaţă să coopereze;

• îşi consolidează creativitatea,explorarea resurselor proprii, empatia;

• îşi dezvoltă răbdarea şi sentimentele de compasiune;

• îi acceptă pe ceilalţi ca persoane, nu ca simple etichete acordate acestora;

• sunt mai inteligenţi emoţional;

• reacţionează pozitiv la schimbări;

• rezolvă mai uşor conflicte;

• învaţă să-i ajute pe ceilalţi;

• nu au prejudecăţi şi stereotipuri;

• obţin rezultate academice mai bune etc.

Cadre didactice şi alţi specialişti:

• aplică şi dezvoltă o minunată înţelegere a diferenţelor individuale;

• învaţă strategii de promovare a dezvoltării şi susţinerii stilurilor de învăţare variate ale tuturor copiilor;

• descoperă noi tehnici de învăţare pentru a veni în ajutorul copiilor care întâmpină dificultăţi;

• îşi extind cunoştinţele despre dizabilităţile copiilor;

• crează şi îmbogăţesc mediul educaţional pentru a încuraja înţelegerea şi flexibilitatea atitudinii referitoare la incluziunea copiilor cu cerinţe speciale;

• dezvoltă sentimente de compasiune, bunătate şi respect faţă de toţi copiii;

• specialiştii (asistenţi sociali, pedagogi sociali, psihologi, logopezi, kinetoterapeuţi etc.) dezvoltă o perspectivă holistică centrată pe copil, dezvoltă o reţea de servicii profesionale şi de resurse comunitare etc.

Familia:

• primeşte informaţii privind dezvoltarea copilului;

• descoperă modalităţi de integrare a altor copii, împărtăşesc experienţa proprie;

• descoperă că şi altcineva le poate asigura copiilor lor un mediu securizant şi stimulativ;

• învaţă să accepte puterile şi nevoile propriului copil;

• devin mult mai implicaţi în educaţia copiilor lor;

• stabilesc prietenii şi relaţii de ajutor cu ceilalţi părinţi;

• acceptă că se aseamănă foarte mult cu ceilalţi părinţi;

• conştientizează că sunt parte a comunităţii educaţionale etc.

Comunitatea:

• membrii comunităţii dezvoltă o nouă înţelegere şi apreciere a diversităţii, sunt mai conştienţi de faptul că toţi oamenii au nevoi unice;

• copiii devin membrii participanţi ai comunităţii şi contribuie la buna dezvoltare a acesteia;

• ajută la dezvoltarea solidarităţii şi toleranţei comunităţii;

• avantaje financiare pe termen lung, deoarece educarea copiilor în clase icluzive costă mai puţin decît în grădiniţele speciale;

• previne şi reduce problemele sociale ale societăţii.

• mijloacele financiare care se cheltuie pentru întreţinerea instituţiilor specializate (grădiniţe/şcoli speciale de tip internat) pot fi redirecţionate pentru ajutorul acordat familiei copilului cu dizabilităţi şi vor rămîne în comunitate etc.

Bibliografie:

- Declaraţia de la Salamanca, 1994;

- Popovici, D., Elemente de psihopedagogia integrării, Editura Pro Humanitate, Bucureşti, 1999;

- Vrăşmăş, T., Învăţământul integrat și / sau incluziv pentru copiii cu cerinţe speciale, Editura Aramis, București, 2001;

- Raportul Warnock – fundament al reformei educaţiei speciale în Marea Britanie introduce termenul copii cu cerinţe educative speciale, ceea ce permite să se pună accent pe potenţialul şi capacităţile acestor copii şi mai puţin pe deficienţe.

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă

Prof.Lupșe Marina
G.P.P.Nr.53 Oradea

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Numărul copiilor cu dizabilități, cu precădere intelectuale, cognitive sau fizice, a ajuns pe plan mondial la cote ridicate. Cu acest lucru se confruntă și societatea românească. Legislația în sprijinul acestor copii este precară încă. Pentru integrarea lor reală în societate sunt necesare ore de terapie pe termen lung, este nevoie de instituții cu personal calificat, care să ofere toate serviciile necesare finanțate de la bugetul statului. Până când vor fi posibile aceste facilități (normale într-o societate care are grijă de cetățenii ei) familiile acestor copii se descurcă după posibilitățile materiale pe care le au.

Din momentul în care acești copii ating vârsta școlară, majoritatea sunt integrați în învățământul de masă ca elevi cu cerințe educaționale speciale: CES. Integrarea lor implică schimbări de sistem și de mentalitate la nivelul cadrelor didactice, fiind nevoie în egală măsură de resurse materiale și umane. Multe dintre resursele materiale de primă necesitate sunt asigurate de cadrele didactice și familii: materiale educaționale și săli de clasă adaptate nevoilor copiilor cu dificultăți/ deficiențe de învățare. Resursele umane presupun cadre didactice formate în această direcție, profesori de sprijin suficienți, logoped, psiholog școlar. La ambele capitole suntem deficitari la nivel național.

Relaţiile sociale (cu colegii şi profesorii)

– bine integrată la nivelul clasei, fiind ajutată/protejată de colegi, încurajată de facilitator (mama/sora majoră) şi cadre didactice.

– relaţii în general adecvate cu cadrele didactice. Nu deranjează procesul didactic.

Capacitatea de adaptare la cerinţele şcolare

– din punctul de vedere al achiziţiilor şcolare, inadaptare la cerinţe şcolare;

– din punctul de vedere al adaptării la regulile şcolare, eleva este disciplinată, relativ cooperantă, receptivă dacă este abordată cu calm şi dacă sarcina îi este accesibilă.

Idei de activități: jocuri didactice, activități nonformale, stimularea încrederii/ stimei de sine, consiliere educațională, după caz (Cine sunt eu…., Cel mai mult îmi place să…, Mă simt bine când ….Nu îmi place să….Spune ce calități/ defecte crezi că ai….Persoanele importante din viața mea sunt…

Activități remediale: consolidare activitate grafo-lexică – Să ne jucăm cu literele – jetoane, litere magnetice, utilizare calculator, planșe – activitate remedială de tip recunoașterea și consolidarea alfabetului, utilizare soft educațional- ALFABETUL VESEL

– activități de grup- dezvoltarea vocabularului oral activ;

– jocul FAZAN- aplicație pe calculator;

– Metoda Montessori – cartonașe – *Asocieri* (obiectele și întrebuințarea lor, Arbori- frunze, flori, fructe, Animale –hrană

și adăpost), Noțiuni opuse, Vocabular (Ustensile și unelte, Familii de animale), Clasificări (pământ, aer, apă, cele 5 simțuri) Ghicitori- cărți de joc educative;

Este dificil să lucrezi cu o clasă întreagă și în același timp să acorzi atenție și timp elevului cu CES. Această elevă este un copil deosebit, care se bucură de întreaga atenție a familiei, este îndrăgită de toți elevii clasei și de profesori. Și privind-o în acești ani am observat bucuria de pe chipul ei la majoritatea lucrurilor pe care le face, la sinceritatea cu care se exprimă (deși exprimarea este greoaie și vocabularul limitat) și la dragostea pentru pictură și pentru toți cei din jur. Este un caz fericit!

Din păcate, situația elevilor cu CES în școala românească este dramatică. Ei sunt doar acceptați, prin legislație, dar nu și integrați în mod real.

Bibliografie:

- Cucoş, Constantin (2002), “Pedagogie”, Editura Polirom, Iaşi.
- Florea, Nicoleta (2008), “Educaţia pentru prevenirea factorilor de risc”, Editura Arves, Craiova.
- Gaudet, Etienne (2006), “Drogurile şi adolescenţa. Răspunsuri la întrebările părinţilor”, Editura Minerva, Bucureşti.
- Neamţu, Cristina (2003), “Devianţa şcolară. Ghid de intervenţie în cazul problemelor de comportament ale elevilor”, Editura Polirom, Iaşi.
- Sălăvăstru, Dorina (2004), “Psihologia educaţiei”, Editura Polirom, Iaşi.

PROIECT DIDACTIC

FÂCU AURELIA
GRĂDINIȚA CU P.P NR.7 DIN DROBETA TURNU SEVERIN

Data: 15.02.2022

Grupa : Mică,, Șpiridușii”

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prelungit Nr. 7

Educatoare : Fâcu Aurelia

Tema anuală: Cum este, a fost şi va fi aici pe Pământ?

Subtema: „În lumea necuvântătoarelor”

ACTIVITATEA DE ÎNVĂŢARE: Activităţi de dezvoltare personală:

- Întâlnirea de dimineaţă-„ De vorbă cu pădurea ”

SCOP: Participarea şi implicarea activă a copiilor în vederea stimulării comunicării, favorizării interrelaţionării, împărtăşirii cu ceilalţi şi formării comportamentului empatic la preşcolari;

OBIECTIVE:

- să utilizeze formule de salut adecvate momentului zilei;
- să sesizeze absenţa sau prezenţa unui coleg cunoscându-i chipul şi în acelaşi timp numele;
- să descrie vremea de afară precizând câteva caracteristici ale acesteia, marcându-le prin simbolul adecvat;

STRATEGII DIDACTICE :

METODE: Conversaţia, explicaţia;

MIJLOACE DIDACTICE: Catalogul grupei, Calendarul naturii, perinute, pozele copiilor, coşuleţul.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

„Curriculum pentru pentru educatie timpurie- 2019;

LOCUL DESFĂŞURĂRII ACTIVITĂŢII : Sala de grupă

DURATA : 20 min

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAŢĂ

Copiii sunt aşezaţi în semicerc, pe perinuţe, pentru a putea stabili un contact vizual cu toţi preşcolarii grupei. Pentru a reprezenta un model de comportament, educatoarea zâmbeşte, transmite căldură şi încurajare prin toate formele de comunicare – verbală şi nonverbală.

Salutul - este introdus de educatoare prin versurile:

„Dimineata a sosit
Toti copii au venit
In cerc sa ne adunam
Cu totii sa ne salutam’’

-Buna dimineța copiii !

Copiii răspund:

“Bună dimineaţa, doamna!”

Copiii se adună în semicerc, păstrând normele de distanțare și se salută.

Prezenţa - se va realiza cu ajutorul pozelor pentru fiecare preşcolar. Copiii prezenţi îşi vor aşeza poza pe panou iar cei absenţi vor rămâne în cosuleţ, prilejul va fi folosit şi pentru a realiza prezenţa numerică,„Câţi copii sunt prezenţi/ absenţi?

Completarea calendarului naturii

Pentru completarea Calendarului naturii, se va juca jocul„ Adevarat sau fals”

Exemplu:

-Este adevarat că suntem în anotimpul Iarna?

-Este adevarat că săptămâna are 4 zile?

- Este adevarat că în anotimpul iarna ninge?etc.

Împărtăşirea cu ceilalţi constituie momentul în care se va lansa tema în discuţie de către educatoare. „ Daca as fi un animal salbatic as vrea sa fiu .....’’. Acest moment al activităţii solicită întreaga grupă şi contribuie la realizarea unei intercunoaşteri, la exprimarea liberă în faţa celorlalţi, copiii învăţând să îi asculte pe cei din jur.

Activitatea de grup : Intr-un saculet vor fi asezate biletele cu mai multe ghicitori. Copiii numiti de educatoare vor veni in fata vor extrage un bilet din sac, educatoarea citeste biletul iar copilul identifica animalul indicat.

Noutatea zilei Copii, săptămâna aceasta am învăţat despre animalele sălbatice. Deoarece este una dintre temele voastre preferate, am ales ca în aceasta zi sa vorbim despre vietuitoarele pădurii și anume despre urs care este cel mai mare animal din padure . De ce? Veti afla pe parcursul zilei de astazi.

Tranzitie: „ Bat din palme/Clap, clap, clap/Din picioare/Trap, trap, trap/Ne-nvartim , ne rasucim/Si spre centre noi pornim.’’

PROIECT DIDACTIC

Data: 15.02.2022

Grupa : Mică”Spiridusii”

Unitatea de învățământ: Grădiniţa cu Program Prelungit Nr. 7

Educatoare : Fâcu Aurelia

Tema anuală: Cum este, a fost şi va fi aici pe Pământ ?

Subtema: „În lumea necuvântătoarelor”

Activitatea de învăţare: Jocuri şi activităţi liber alese (ALA1)

CENTRE DE INTERES DESCHISE:

Joc de masa - „Găsește umbra” –așeaza animalul pe umbra sa;

Joc de rol - „Prăjitura Ursuleț! „ - orneaza in mod potrivit rondelele de orez expandat;

Construcţii - „ Adaposturi pentru animale” – construcţii piese lego

FORMA DE REALIZARE: Activitate individuală/ pe grupuri;

TIPUL ACTIVITĂŢII: verificare şi consolidare de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi

SCOPUL: Dezvoltarea capacităţii de socializare, stimularea comunicării libere şi civilizate precum și consolidarea unor deprinderi practice.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

să descrie materiale de lucru de pe masă;

- să pregătească împreună prăjiturile, colaborând în cadrul grupului de lucru;

- să citească ,,reţeta” pentru prăjituri, denumind ingredientele folosite;

să puna siluetele animalelor pe umbra potrivita ;

Să ansambleze piesele de construcţii pentru a realiza tema propusă;

Să colaboreze cu colegii pentru a obţine tema propusă.

Să recunoască şi să imite graiul animalelor;

-STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, jocul, aprecierea;

Mijloace de realizare: siluete animale,fisa de lucru.fructe,rondele de orez expandat , farfurii carton, , piese lego.

Forma de organizare: activitate individuală/ pe grupuri;

METODE DE EVALUARE:

a) continuă – observarea sistematică şi aprecieri verbale

b) finală – analiza lucrărilor

DURATA: 20 minute

LOCUL DESFĂŞURĂRII: sala de grupă

MATERIALE BIBLIOGRAFICE:

„Curriculum pentru educatie timpurie-2019

”Învățământul preșcolar și primar” 1-2 /2014 – Editura Arlequin

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Nr. crt	EVENIMENTUL DIDACTIC	CONŢINUTUL ŞTIINŢIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
1.	Momentul organizatoric	Se vor pregăti condiţiile optime pentru desfăşurarea activităţii: - aerisirea sălii de grupă; -aranjarea mobilierului şi a materialului didactic pentru centrele de interes; -primirea copiilor;		Observarea comporta-mentului copiilor
2.	Captarea atenţiei	Se realizează prin descoperirea traseelor către centrele de interes, după „Întâlnirea de dimineaţă”.	Conversaţia	Observarea sistematică
3.	Anuntarea temei şi a obiectivelor	Copiii vor trebui să identifice cărui centru de interes “aparţin”, conform ecusonului primit. “După ecusoanele purtate, Ghicim jocurile toate. La măsuţe ne-mpărţim Şi la lucru noi pornim!” (Tranziţie) Mergem împreună la sectoare, intuim materialele pregătite şi se prezintă sarcinile de lucru. Educatoarea va îndruma activitatea de la fiecare sector, va acorda sprijin şi explicaţii suplimentare acolo unde este cazul şi unde vor fi solicitări din partea copiilor. La centrul “Joc de rol” Materialele folosite în acest centru sunt: farfurie din carton,rondele orz expandat, fructe. Sarcina de lucru este să decoreze rondelele cu fructe si să le aseambleze pe farfurie. Se va explica procedeul de lucru şi se vor expune cerinţele. La centrul ”Joc de masa” Materialele folosite în acest centru sunt:fişe de lucru şi siluete de animale. Preşcolarii vor avea fişe unde vor pune siluetea de animal pe umbra potivită. La centrul “Construcţii” În centru sunt piese lego din care vor construi prin alăturare şi suprapunere adăposturi pentru animalele salbatice.	Conversaţia Explicaţia Farfurii din carton Rondele de orez,fructe Siluete animale Piese lego	Asigurarea interesului copiilor pentru activităţile propuse Asigurarea interesului copiilor pentru activităţile propuse

4.	Desfășurarea activităților ALA I	Copiii se vor așeza la centre în funcție de ecusoanele purtate, urmând traseul descoperit. Precizez copiilor că după ce își termină sarcina pot merge la un alt centru să desfășoare o altă activitate.Supraveghez atentă acţiunile copiilor, îi îndrum, le explic şi demonstrez dacă este cazul modalitatea de realizare a sarcinii. Insist pe corectitudinea exprimării orale, încurajez manifestarea relaţiilor de prietenie şi antrenez copiii în analizarea performanţelor proprii sau ale colegilor. În finalul activităţii, toţi copiii vor participa la aranjarea materialelor folosite în verderea păstrării ordinii la centre.	Explicaţia Conversaţia Demonstraţia Exerciţiul	Observarea sistematică Aprecieri
5.	Evaluarea	Se vor face aprecieri generale asupra modului cum au lucrat şi cum s-au comportat în timpul activităţilor şi jocurilor alese. Vor fi expuse lucrările realizate de copii.	Conversaţia	Aprecieri generale și individuale

Tranzitia: In spre baie ne-ndreptăm / Ca să ne spalam/ Dăm cu apa şi săpun / Mai curaţi suntem acum.

DOMENIU STIINȚE

Data: 15.02.2022

Grupa : Mică,, Șpiridușii”

Unitatea de învățământ: Grădiniţa cu Program Prelungit Nr. 7

Educatoare : Fâcu Aurelia

Tema anuală: Cum este, a fost şi va fi aici pe Pământ?

Subtema: , „În lumea necuvântătoarelor”

Tema activității: ,, Ursul ratăcit”

Forma de realizare: Activitate pe domeniu experienţial:

Cunoasterea mediului - observare;

Tipul activităţii: Predare, consolidare de priceperi şi deprinderi;

Scopul activităţii:

-Cunoașterea lumii înconjurătoare prin interacțiunea activă cu mediul și exprimarea în același timp a experiențelor dobândite, cu mijloace adecvate ; -Îmbogățirea cunoștintelor despre aspectele caracteristice ale animalelor sălbatice, hrană și mediul lor de viață ;

Obiective operaționale

Să denumescă animalul observat prezentând modul de hrănire și de viață al acestuia ;

Să enumere părțile componente ale corpului ursului, precizând importanța lor ;

Să identifice categoria de apartenență a ursului (animal sălbatic) ;

Strategii didactice:

Metode și procedee : observația,conversația, explicația, explozia stelara,metoda cubului;

Mijloace de realizare : plansa cu ursul,plansa cu hrana ursului si modul lui de viata,puzzle;

Forma de organizare : individual, frontal

Locul de desfășurare : sala de grupă

Durata : 10-15 minute

Material bibliografic :

„ Curriculum pentru educatie timpurie-2019;

„Piramida cunoașterii- repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar”, Editura Diamant, Pitești, 2014;

Desfășurarea activității

Evenimentul didactic	Conținutul activității	Strategii didactice	Evaluare
1. Moment organizatoric	Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea activității : - aerisirea sălii de grupă ; -aranjarea mobilierului,distribuirea materialului didactic;		Observarea comportamentului copiilor
2. Captarea atenției	Se va face prin aducerea în grupă a unui urs de pluș care are un plic. Educatoare citește scrisoarea primita prin care ursul trasmite faptul că s-a rătăcit, nu mai știe cum să ajungă în pădure și îi roagă pe copii să-l ducă în mediul lui de viață dar după ce află mai multe lucruri despre el.	Conversația Explicația	Frontală
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Voi anunța tema zilei „Ursul rătăcit’’și obiectivele formulate pe înțelesul copiilor. La activitatea de Cunoașterea Mediului vom observa părțile componente ale corpului ursului, vom vorbi despre mediul său de viață, cu ce se hrănește.	Conversația	Observarea comportamentului copiilor
5. Prezentarea conținutului	Le spun copiilor că trebuie să profităm de prezența ursului în clasa noastră și împreună cu el să mergem la plansa	Conversația	Observarea

și dirijarea învățării	ilustrată, sa identificăm părţile componente ale corpului acestuia în cadrul activitaţii de Cunoaşterea mediului. Corpul este format din cap, trunchi şi picioare. Vom observa elementele componente ale corpului ursului având în vedere următorul plan de întrebări : -Capul este rotund.Ce are ursul la cap ? -La cap are doi ochi mari, doua urechi rotunde, bot, gura cu dinţi puternici şi limbă. -Cum este trunchiul ? -Este mare şi se termină cu picioare. -Câte picioare are ursul ? -Are 4 picioare groase care se termină cu labe cu gheare. -Cu ce este acoperit corpul ursului ? -Cu blană de culoare maro. Voi sintetiza noile cunoştinţe prin urmatoarele afirmaţii :Ursul este un animal sălbatic pentru că el traieşte în pădure, se hrăneste cu fructe de pădure, miere de albine şi peşte din râurile pădurii. Iarna ursul hibernează în bârlog şi iese primăvara , când se încălzeşte şi îşi poate găsi hrana. Haideţi copii să ne amintim că musafirul nostru, ursul, ne-a rugat să fim atenti şi dacă stim foarte multe lucruri despre el și el va gasi drumul spre padure.	Observația Explicația Conversația Observația Explicatia	comportamentului copiilor Frontală Observarea comportamentului copiilor
6 .Obținerea performanței	Se realizează frontal cu toată grupa . Copiii vor avea în faţa lor o planşă ilustrată reprezentând „Ursul’’şi pe planşă sunt cele 5 intrebări ale metodei „explozia stelară’’. Cu ajutorul întrebărilor vor formula câte o propoziţie interogativă despre părţile componente ale corpului ursului.Vor fi ajutaţi să formuleze întrebarea, sugerez posibile răspunsuri. -Cine este reprezentat în imagine? -Ce părţi componente are corpul ursului ? -De ce este ursul animal sălbatic ? -Unde îşi găseşte ursul hrana ? -Când iese ursul din bârlog?	Conversaţia Explozia solara	Individuală Frontală
7. Evaluarea activităţii	Copiii vor merge în faţa unui panou pe care este trasat conturul corpului animalului observat (ursului) şi copiii vor avea ca sarcină să aşeze corespunzător părţile componente ale corpului ,realizând un puzzle „ursul”	Exercițiu	Individuală Frontală
8. Încheierea activității	Voi face aprecieri asupra comportamentului copiilor pe parcursul activităţii. Copiii vor fi recompensaţi.	Aprecieri verbale	Frontală

Școală Românească

Profir Beatrice
Școală Gimnazială nr 79, București

Sunt multe lucruri care trebuie schimbate în Sistemul de Învățământ românesc.

Se pune mult accent zilele acestea pe folosirea internetului. Însă tocmai această idee stă la baza lucrării lui Ivan Illich despre “descolarizarea școlii”. Până la urmă, profesorul nu este faciliator de căutare pe google.

Însă oricât ne-am lega de acest subiect, un lucru e cert, religia nu trebuie scoasă din programa școlară, mai ales când pericolele prostituției, drogurilor pândesc la colț de școală. Religia face cât 100 de cursuri de psihologie, întrucât ușor-ușor, copilul va putea alege, discerne, ceea ce e bine și ceea ce nu este.

Nu am înțeles niciodată de ce matematică este materie de examen obligatore la Evaluarea Națională. Nu sunt toți copiii obligați să aibă aptitudini pentru Științele exacte.

Nu am înțeles nicodată de ce la Gradație se obțîn punctaje pe seama copiilor care provin din famiile monoparentale. Sunt cadru didactic și mama care-și crește singură copilul. Face dirigintele, învățătorul ceva în plus pentru acești copii? NIMIC. Doar profită cu punctaje. Pe de altă parte, ce au acești copii? Au probleme în însușirea materiei că cei cu CES? Nu. Sunt….. normali.

Tânărului din ziua de astăzi îi lipsește busola, a pierdut sensul și scopul vieții care este mântuirea. Ispita lumii, astăzi, este falsă mângâiere adusă de încrederea în capacitatea noastră de rezolvare a oricărei probleme cu care ne confruntăm.

Lipsa jertfei este o mare problema venită din confortul adus de inovațiile tehnologice, lipsa credinței, a naționalismului. Ce observăm? Analfabeți funcționali, abandon școlar, distrugerea învățământului profesional, reducerea corpului profesoral. Învățământul românesc a devenit o sursă de venituri pentru formatori, edituri, dar mai ales ONG uri.În trecut, sistemul clasic de învățământ a asigurat accesul tuturor la educație, a creat posibilitatea apariției unor elite naționale. Elită pe care o deplangem, cea distrusă de comuniști, a fost creată astfel. Am împrumutat bani că să facem reforma.

Azi tinerii nici măcar nu-și mai salută bătrânii pe stradă. Stau cu capul în telefoane și nu văd cum trec pe lângă viață.

Un asalt decisiv care caută să ne dilueze identitatea națională, să ne șteargă nvalorile morale, să ne denigreze credință, să ne discrediteze eroii și martirii, să ne devalorizeze modelele, să ne rescrie istoria, să ne bagatelizeze traditiilen seculare, să ne reformeze forțat limba, să ne facă să ne rușinăm de obiceiurile și de modul nostru de viață

.

PROIECT DIDACTIC

Profesor de psihopedagogie specială: Andrei Mihaela
Școala Gimnazială Specială nr.1 Călărași

Clasa a VII-a A

Aria curriculară: Limbă și Comunicare

Disciplina: Formarea abilităților de comunicare

Subiectul lecției: „La carnaval”

Tipul lecției: Predare de cunoștințe

Scopul lecției**:** Formarea abilităților de receptare a mesajului oral și de comunicare orală

COMPETENȚE SPECIFICE

1. Ascultarea și înțelegerea mesajelor orale exprimate de profesor;
2. Pronunția clară și corectă a sunetelor, silabelor și cuvintelor;
3. Identificarea și verbalizarea denumirii unor obiecte, ființe.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

COGNITIVE

O1- să recunoască părțile componente ale unei cărți;

O2 -să numească personajele din textul nou prezentat;

O3-să despartă în silabe cuvinte(carnaval, petrecere, mască,lup, turtiță);

O4 -să alcătuiască enunțuri cu ajutorul imaginilor;

O5-să denumească poveștile prezentate în imagini;

O6-să coloreze în contur fișele cu personaje din povești.

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE:

Metode şi procedee: conversația, explicația, povestirea, exercițiul.

Mijloace de învățare: imagini din povești,cărți de povești, cărți cu poezii , fișe de lucru, instrumente de scris, creioane colorate.

Activitatea se desfășoară on line, pe platforma google classroom.

Moduri de organizare: individual, frontal.

Desfășurarea activității

Nr.crt.	EVENIMENTE DIDACTICE		CONȚINUTUL STRUCTURAT AL ACTIVITĂȚII	Strategii didactice			EVALUARE
				Metode	Mod de organizare	Materiale	
1.	**Momentul organizatoric**		**Se asigură condițiile necesare unei bune desfășurări a activității, pregătirea materialului didactic.**				
2.	**Reactualizarea cunostintelor**	O1	Se prezintă elevilor câteva cărți, cu text în proză și cu text liric și li se adresează intrebari: - Care sunt părțile componente ale unei cărți? - Ce fel de texte întâlnim în cărți? - Ce ne învață cărțile?	Conversația Explicația	Frontal	Imagini cu cărți de povești și poezii	Înțelegerea mesajului
3.	**Captarea atenției**		Captarea atentiei se realizeaza cu ajutorul a poeziei „Cărticica minunată”(anexa 1). Se vorbește elevilor despre ceea ce ne învață cărțile: despre lume, natură, mediul înconjurator, despre respectarea celor din jur.	Conversația Explicația	Frontal	Text suport poezia „Cărticica minunată”	Înțelegerea mesajului
4.	**Anunțarea temei şi a obiectivelor**		Se reamintește copiilor: „-Ce carnaval am organizat cu clasa? (Carnavalul Toamnei- Sărbatoarea Dovlecilor) Elevii sunt anunțați că vor asculta textul „La carnaval” (anexa 2) și vor lua parte alături de personaje la o petrecere cu măști, călătorind astfel în minunata lume a poveștilor.	Conversatia	Frontal		
5.	**Dirijarea învățării**	O2		Explicația		Text suport	

		O3 O4 O5	Elevii vor asculta textul. Ei vor fi antrenați să răspundă la întrebări legate de text, vor compune propoziții simple și dezvoltate: -Care este titlul textului? -Cine organizează carnavalul? -Ce măști au copiii? -Cum sunt copiii? Elevii vor fi întrebați dacă le plac poveștile și ce povești cunosc. Ei primesc imagini cu personaje din povești, au loc discuţii cu privire la recunoaşterea personajelor şi a poveştilor („Albă ca Zăpada”, „ Pinocchio”, „Ursul păcălit de vulpe”, „ Scufița Roșie„ „Cei trei purceluși”, „Capra cu trei iezi”, „Ridichea uriașă”-anexa 3).	Conversaţia Povestirea	Frontal Individual	„La carnaval” Imagini cu povești cunoscute	Evaluarea capacității de a retine numele personajelor Evaluare orală
6.	**Obținerea performanței**	O5	Elevii vor primi fișe (anexa 4) și vor avea ca sarcină să spună care este personajul de poveste preferat de ei, apoi îl vor colora.	Conversația Explicația	Individual		
7.	**Încheierea activității**		Se fac aprecieri asupra desfășurării activității. Elevii primesc recompense.		Frontal	Ecusoane zâmbărețe	Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC
Adaptare pentru copil cu C.E.S.

Profesor învățământ preșcolar: Roț Ruxandra-Daiana
Grădinița PP.Nr.14 Arad

Data: 13.10.2021

Grădinița cu Program Prelungit Nr.14 Arad

Grupa Mare B „step by step”

Educatoare: Roț Ruxandra

Tema: „Cine sunt/suntem?”

Subtema: „Familia mea!”

Activitate integrată: „Membrii familiei mele”

Domeniul experential : Domeniul limbă și comunicare

Categoria de activitate : Educarea limbajului

Subiectul : „Familia mea”

Mijloc de realizare : memorizare

Dimensiuni ale dezvoltării :

D3. Premise ale citirii si scrierii, în contextele de comunicare cunoscute.

Comportamente vizate:

D3.2. Recită sau cântă rime familiare, individual sau împreună cu alți copii.

Obiective operaționale:

O_1- să denumească membrii familiei prezenți în imagini;

O_2- să-și însușească cuvintele necunoascute din textul poeziei;

O_3- să recite conștient și expresiv poezia „Familia mea”, de O. Cazimir.

Mijloace de învățământ: imagini, planșe.

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, întărirea pozitivă(aprobare, laudă,etc.), recompense (aprobare verbală, valorizare, apreciere), aprobare nonverbală(zâmbet, râs, aplauze), acordarea accesului la activități preferate, etc.

Bibliografie:

MECT, „Curriculum pentru învățământul preșcolar”, Editura Didactica Publishing House, București, 2009

Obiective operaţionale	**Activităţi de învăţare**	**Conţinutul esenţial**	**Metode şi procedee**	**Mijloace de învăţământ**	**Evaluare**
	-exerciţii de verbalizare	Se pregătesc condiţiile necesare unei bune desfăşurări a activităţii: aşezarea scăunelelor, pregătirea materialului didactic. Poziţionare strategică în sala de grupă și la măsuțe, în proximitatea cadrului didactic, a colegilor cu care va lucra în parteneriat/ cei care se vor comporta ca niste tutori și a materialelor didactice sugestive.	-conversaţia -observaţia -explicaţia	-planșe	-analiza răspunsurilor date -însuşirea mesajului transmis

O_1- să denumească membrii familiei prezenți în imagini. O_2- să-și însușească cuvintele necunoascute din textul poeziei; O_3- să recite conștient și expresiv poezia	-exercitii de însușire a mesajului -exerciţii de familiarizare a copiilor cu conţinutul poeziei -exerciţii de audiere a unei poezii -exerciţii de memorizare -exerciţii de recitare a poeziei	***Introducerea în activitate*** se realizeaza printr-o discuție despre membrii familiei. ***Anunțarea temei și a obiectivelor*** ,,Astăzi vom învăța o poezie foarte frumoasă care se numește ,,Familia mea”. Comunicarea temei și a obiectivelor se va face într-o manieră clară. Se va vorbi cu o viteză şi un volum rezonabile, folosind pe cât posibil propoziţii scurte, gesturi, imagini şi expresii faciale care să il ajute să comunice și să facă posibilă achiziția informației. ***Familiarizarea cu conținutul poeziei*** Le explic copiiilor pe scurt despre ce este vorba în poezie, apoi le explic cuvintele necunoscute dacaăeste cazul: în această poezie este vorba despre membrii unei familii. ***Recitarea model a poeziei:*** Voi recita poezia model, clar, rar și expresiv. Familia mea, de Otilia Cazimir Suntem cinci oameni în casă/Că i-am numărat la masă, Tata, mama și bunicul/Bunica și eu, piticul. Tata-i bun și serios,/Muncitor și respectuos. Despre mama ce să-ți spun?/Nu am voie să-i ascund Fapte rele, ghidușii,/Când le fac ca alți copii. Bunica îmi dă povață,/Cum să mă port în viață, Vă spun de bunic apoi,/C-a fost primul în război. ***Învăţarea poeziei*:** Recit primele două versuri, apoi le repet cu preşcolarii de două, trei ori. Recit următoarele două versuri, apoi le repet cu copiii de două, trei ori. Leg primele două veruri de următoarele două si le repet de câteva ori. La fel procedez si cu celălalte versuri din poezie. După ce am învăţat întreaga poezie, o repet cu copiii de două, trei ori.	-explicaţia -demonstraţia -exerciţiul -exerciţiul -explicaţia	-planșe -planșe -planșe	-familiarizarea copilor cu conţinutul poeziei -audierea cu atenţie a poeziei -memorarea corectă a poeziei -corectitudinea recitării poeziei -receptarea mesajului transmis

„Familia mea”. O_3- să recite conștient și expresiv poezia „Familia mea”.	-exerciţii de receptare a unui mesaj -exerciţii de recitare a poeziei	Pentru copiii cu CES se va avea în vedere reducerea numărului de sarcini utilizate pentru evaluarea unui concept sau a unei competențe, vor beneficia de timp suplimentar, pauze mai frecvente, reamintirea condițiilor sarcinii, de sisteme de comunicare auxiliare şi de suplinire, tutelare din partea colegilor de grupă sau din partea educatoarei/ parteneriat, sprijin în gestionarea timpului, vor fi poziţionati strategic în sala de grupă și la măsuțe, în proximitatea cadrului didactic, a colegilor cu care vor lucra în parteneriat/ cei care se vor comporta ca niste tutori și a materialelor didactice sugestive. Se va urmări reducerea/ amplificarea stimulenţilor vizuali sau auditivi (materiale didactice sugestive) și excluderea materialelor care disociază atenția.De asemenea, se va promova participarea, cooperarea, stima de sine prin responsabilizare în sarcini didactice compatibile cu nivelul lui de achiziții și potențialul intelectual. ***Evaluarea activitatii*** Împart copiii În doua grupe și recită fiecare poezia în intregime, apoi solicit doi, trei copii pentru a recita singuri poezia în ntregime. În ***încheierea activității*** se vor face aprecieri verbale asupra modului de comportare și participare al copiilor la activitate.	-exerciţiul -explicaţia -conversația -conversația	-planșe -planșe -planșe	-corectitudinea recitării poeziei -evaluarea orală

Studiu de caz:Autism(tulburare de spectru autist)
Plan de intervenție personalizat

Prof.înv.preșc:Stroe Ioana
Grădinița cu Program Prelungit,,Junior”Slobozia/Ialomița

I.Prezentarea cazului

Sara A.S.,născută la 12.09.2014,în Germania.Este diagnosticată cu autism și prezintă dificultăți de comunicare și interacțiune socială,precum și comportamente limitative și repetitive.A început terapia în 2017,la varsta de 3 ani.

II.Anamneza

Antecedente patologice.La naștere fătul era dezvoltat normal, însă ulterior a fost diagnosticată pe baza rezultatelor unor disfuncționalități de dezvoltare ale sistemului nervos central.

Istoricul dezvoltării.Este crescută de către mama ,aceasta fiind divorțată.Tatăl se implică material prin achitarea terapiei de la centrul unde copilul frecventează.Prezintă întârzieri în apariția dezvoltării limbajului,primul cuvânt este rostit la trei ani.Actualmente prezintă tulburări de ritm și fluență a vorbirii,specifice copilului cu autism,despre care se știe că întâmpină dificultăți importante în dezvoltarea auzului fonematic și a pronunțării corecte a sunetelor și a grupurilor de sunete.Nivelul de inteligență este sub normal.S-a adaptat greu la mediul din grădiniță,cât și în interiorul grupului de copii,din cauza dificultăților de comunicare sau de interpretare a cerințelor celorlalți.Prin oportunitățile educaționale(consiliere psihoterapeutică,terapie logopedică,într-un program de intervenție personalizat) problemele de adaptare la mediul grădiniței s-au ameliorat.

III.Ancheta socială.Structura și atmosfera familială

In ceea ce privește mediul familial,fetița este crescută într-o familie monoparentală,părinții sunt divorțați,fiind singurul copil la părinți.Situație economica medie,tatăl- doctor și mama casnică.

IV.Examenul somatic

Prezintă o dezvoltare staturală,accelerată și toracică specifică copilului diagnosticat cu autism

-statura medie:copilul are de obicei un ritm de crestere mai dezvoltat;

-tonus muscular scăzut:acești copii au mai puțina forță musculară decât alți copii de aceeași vârstă;tonusul scăzut al musculaturii abdominale determină,de asemenea,potruzia stomacului;în mod normal,la copil,musculatura gastrică se tonifică în mod progresiv în jurul vârstei de 2 ani;

-brațe și picioare lungi,unii copii pot prezenta un spațiu mai larg între degetul mare și degetul al doilea de la picior;

-perimetrul cranian crește cu o rată mult mai mare decât normalul;

-prezintă simptome caracteristice deficitului de atenție și tulburării hiperchinetice,

V.Examenul psihopedagogic

Capacitate slabă de efort,în genere,de concentrare,în special.Obosește repede și refuză participarea la activitate.Prezintă dificultăți în exprimarea emoțiilor,intereselor sau menținerea unei conversații active.Dezvoltarea copilului poate fi facilitată printr-o atitudine pozitivă și prin intermediul diferitelor oportunități de învățare și socializare.Abilitățile cognitive ale copilului pot fi stimulate având grijă ca sarcinile solicitate să nu fie dificile.

VI.Examenul logopedic

Limbajul oral.Copiii cu autism întâmpină dificultăți importante în dezvoltarea auzului fonematic și a pronunțării corecte a sunetelor și grupurilor de sunete.O terapie corect condusă implică obiective clare(de exemplu „Privește în ochi în majoritatea ocaziilor când i se vorbește),tehnici de intervenție specificate și reevaluarea acestora în cazul în care obiectivul nu a fost atins.

VII.Examenul neuropsihiatric.

Se aplică terapia ABA în care se evaluează comportamentele dezadaptative și disfuncționale ale copilului cu tulburare de spectru autist și se implementează planuri personalizate de intervenție.Tratamentul medicamentos psihiatric poate fi indicat pentru perioade scurte de timp.Acesta are rolul de a reduce unele simptome care scad eficiența intervenției terapeutice(agresivitate,agitație,deficit de atenție).

VIII.Recomandări

a) consiliere pshioterapeutică;

b)relaxare prin folosirea meloterapiei

c)legatură permanentă cu familia

d)plimbări în grup,discuții,conversații,integrare în colectivul de copii din grădiniță.

Pentru îmbinarea optimă și eficientă a direcțiilor de intervenție recomandate,pentru a dirija convergent acțiunea acestora raportat la subiectul în cauză,am întocmit un plan de intervenție personalizat,pe care l-am implementat și îl voi prezenta dupa expunerea terapiilor ca atare.

Terapia logopedică.Paralel cu exercițiile logopedice s-au defășurat ședințe de psihoterapie,urmărindu-se restabilirea echilibrului psihoemoțional,concomitent cu stabilirea ritmului corect de vorbire.

Activitatea de reeducare a ritmului vorbirii a fost esalonată în patru perioade:

1)Perioada de acomodare și formare a deprinderilor,activitate ordonată de formare și „ascuțire” a auzului fonematic.Această perioada a constat din:

-exerciții de respirație ritmică

-exerciții de mișcări ritmice

-jocuri simple,care să cuprindă mișcări de ritm,echilibru,siguranța folosirii întregului corp

In aceasta perioadă s-a apelat la povești scurte și atractive,pregătite dinainte și spuse de educator,modalitate la care s-a apelat pe toata perioada terapiei.

2)Perioada formării deprinderii de a vorbi dupa regulile impuse a cuprins atât exercițiile specifice primei perioade,cât și exercițiile de vorbire comună și vorbire reflectată. Vorbirea comună s-a efectuat pe baza unor povestiri repetate împreună cu copilul de 2-3 ori într-o activitate.Pentru a înlătura monotonia,plictiseala s-a schimbat conținutul povestirii după fiecare activitate.Lungimea și complexitatea povestirii au crescut în raport cu progresele înregistrate de copil.După exercițtile de vorbire comună,s-a trecut la exercitiile de vorbire reflectată:copilul a rostit întâi propoziția odată cu educatoarea,și apoi,încă o dată singur,dupa educatoare.După consolidare s-a trecut succesiv la forme din ce în ce mai complicate de vorbire reflectată:propoziții scurte și apoi propoziții mai lungi,repetarea de versuri din poezii.

3)Meloterapia.Pe parcursul terapiei,în anumite perioade,am apelat la ajutorul muzicii cu scopul de a crea copilului o stare de spirit mai bună,de a-i determina apariția dorinței de a obține o stare de confort și relaxare psihonervoasă.Daca ritmul constituie o coordonată esențială a existenței,am considerat că este firesc ca muzica să fie un instrument de echilibrare a psihoritmurilor.Copilul dovedește înclinații muzicale,declarând că îi place să asculte muzica și să cânte.Am observat că muzica mai lentă,în surdină are influență benefică asupra structurii afective,copilul participând cu plăcere la ședințele de

terapie.Pe acest fond de relaxare psihoemoțională se trece la efectuarea exercițiilor specifice.

4)Socializare. Având în vedere importanța deosebită a mediului social,am căutat să ne asigurăm că fetița interacționează social și cu ceilalți copii din grupă.Prin implicarea unui partener de joacă și de socializare am putut oferi copilului șansa de a-și forma și dezvolta abilitățile sociale și, totodată, recompensarea unui număr foarte mare de abilități care apar firesc în mediul social.Copilul învată astfel cum să câștige,și în același timp, să păstreze un partener social.

Rolul părinților în consiliere.In formarea educațională a părinților am urmărit:
-ca părinții să înteleagă că pot influența și controla comportamentul copilului,însușindu-și abilitățile de bază în acest sens;
-să acorde cu consecvența atenție pozitivă,mai multe aprecieri pozitive și mai multe recompense.Recompensele nu trebuie să devina un scop în sine pentru copil,ci doar să „îndulcească” activitatea până ce copilul se obișnuiește cu ea și nu o mai percepe ca pe o „corvoadă”;
-să recunoască eforturile copilului,chiar și atunci când nu reușeste pe deplin;
-să-i conving pe părinți să aibă răbdare,să nu forțeze copilul în îndeplinirea unor sarcini,ci să-l facă să dorească să participe la realizarea lor.
Acordând o atenție aparte acestui copil,prin frecventarea regulată a grădiniței,prin intermediul terapiei logopedice,consilierii psihologice și implicării familiei,am reușit să facilităm integrarea copilului în grupa de preșcolari și adaptarea la mediul grădiniței.De asemenea,am reușit să stimulăm participarea copilului la activitățile educative desfășurate în grădiniță.

Rolul educativ al muzeului în societatea contemporană

Marin Soltănica Tănțica
Școala Gimnazială nr. 1 Slobozia Conachi

Conform definiției ICOM, muzeul este o instituție aflată în slujba societății și a dezvoltării acesteia, deschisă publicului, care achiziționează, conservă, comunică și expune, în scopul cercetării, educației și divertismentului, dovezi materiale ale oamenilor și ale mediului lor înconjurător. În ultimele decenii, muzeele au pus pe primul plan funcția de prezentare și conservare a patrimoniului, cea educativă fiind deseori lăsată în planul secund. Rolul unui muzeu, însă, este de a-și educa publicul, de a-l încuraja să cunoască rădăcinile culturale ale societății, pentru a putea înțelege mai bine lumea în care trăiește. Tot ceea ce ne reprezintă, ceea ce oamenii au creat, face parte din bagajul nostru cultural. A învăța despre ele înseamnă a te educa pe tine însuți, iar muzeele au șansa de a fi în prim plan în ceea ce privește educația prin cultură.

Muzeul contemporan are două misiuni: de a păstra şi preda generaţiilor viitoare intact, sănătos şi îmbogăţit patrimoniul cultural şi artistic naţional, creaţia de veacuri a unui popor și de a modela şi cizela sufletul oamenilor pentru înţelegerea şi dragostea pentru frumos ca şi pentru respectul creaţiei înaintaşilor.

Peste tot în lume, educația se află într-o perioadă de mari transformări. Spațiile clasice de învățare – sistemul școlar, familia – nu mai pot acoperi transferul necesar de informații, care este foarte important în contextul societății de astăzi. Mai mult decât atât, schimbările sociale, tehnologice și economice rapide conduc spre o modificare a contextelor de învățare. Societatea de astăzi cere din ce în ce mai mult dobândirea rapidă de noi competențe profesionale.

Aşadar, scopul esenţial al muzeului în societatea contemporană este educarea. Această activitate a muzeului este complexă, contribuind atât la instruirea publicului larg cât și la dezvoltarea imaginației și sensibilității lui. Muzeul oferă omului contemporan posibilitatea de a lua contact direct cu obiectele, descoperind o serie de date noi, patrunzând fenomene mai greu de înțeles din lecturi, cand este vorba de expoziţii ştiinţifice şi tehnice. Muzeele de istorie pot folosi ca laboratoare aşezările arheologice, monumentele istorice, centrele rurale tradiţionale unde elevii să lucreze practic, învăţând totodata anumite aspecte din istoria culturii artei tehnice.

Muzeele au început să ocupe un rol esenţial în educaţia şcolarilor fiind incluse în programul de învăţământ. Numeroasele reuniuni internaţionale au avut ca obiectiv principal activitatea şi desfăsurarea programelor în incinta muzeelor.

Muzeul oferă prin expozițiile și activitățile sale un număr mare de cunoștințe grupate într-un sistem organizat. Astfel privit, el îndeplinește și rolul unui centru de documentare, oferind vizitatorilor o serie de informații curente într-o formă atractivă și vie, ușor accesibilă. Prin modul de organizare a unei activități, muzeul poate contribui la stimularea gândirii, spiritului de observație, deducției logice etc. Spre exemplu, muzeele de artă au un rol important în dezvoltarea imaginației și sensibilității. Ele pot exercita asupra individului o influență mai puternică decât școala, care în general stimulează facultățile intelectului, îmbogățind cunoștințele, mai mult decât sensibilitatea și imaginația. Numai simplul contact direct cu mărturia istorică sau opera de artă trezește în vizitator sentimentul de respect și admirație față de adevăr și perfecțiune. În aceeași măsură, muzeele cu profil istoric joacă un rol primordial în educația patriotică și cetățenească a vizitatorilor, relevându-se trecutul și prezentul țării, personalitatea și activitatea celor care și-au dăruit întreaga lor muncă ideii de progres și au contribuit la îmbogățirea științei, tehnicii și culturii.

Programele educative ale activității muzeale sunt în strânsă legătură cu cele școlare. În cadrul muzeelor, copiii și tinerii sunt inițiați să cunoască și să prețuiască în profunzime creația omenească, pe plan național și universal. Din aceast motiv, în unele muzee, copiii pot face nu numai lecții, dar lucrează în ateliere și laboratoare special organizate pentru ei.

Formarea intelectuală și etică a copiilor prin intermediul muzeului nu se limitează doar la vizitarea expozițiilor însoțiți de profesorii lor sau de specialiștii muzeului. Este vorba de a-l pune pe copil în contact direct cu un anumit fenomen științific sau de creație spirituală, antrenându-l chiar în aplicarea lui practică. Unele muzee sunt utilate în mod special cu ateliere și laboratoare, în care copiii pot lucra singuri sub îndrumarea unui specialist, care le explică chiar mecanismul unei mașini, un fenomen fizic, chimic sau biologic din natură, sau procesul de creație a unei opere de artă, începând cu tehnica. Această nouă formă de educație prin muzeu nu se adresează doar copiilor, ci pot participa la ea și adulții, care au o anumită înclinație pentru tehnică, istorie, artă, folosindu-și în acest scop timpul lor liber pentru a se recrea.

Prin astfel de ateliere, muzeul stimulează nu doar unele talente, dar mai ales îndemnul către o preocupare recreativă și în același timp creează climatul spiritual necesar pentru a înțelege mai adânc fie fenomenele naturii, fie creația omenească de-a lungul istoriei, fie descoperirile vremii.

Acțiunea educativă a unui muzeu depășește uneori chiar profilul lui, în sensul strict al cuvântului. De aceea toate muzeele mari au în dotare și săli de conferințe folosite pentru prezentarea filmelor, săli de audiții muzicale, săli de expozitii experimentale sau tematice și obiecte care se adresează publicului.

Bibliografie

Mihail Daniliuc. Muzeul, o autoritate vie, indispensabilă pentru societate. In: Ziarul Lumina, 20 mai 2013

Alexandra Zbuchea, Loredana Ivan. *Cum sa ne cunoastem mai bine vizitatorii muzeelor*: Bucuresti: Editura Colias, 2008

Liliana Roşiu, *Reinventarea spaţiului muzea*l. Bucureşti: Editura Universităţii de Arhitectură şi Urbanism”Ion Mincu”, 2000

Claudia Cleja Stoicescu. *Sub semnul muzeului. Arta de a privi*. Bucuresti: Editura Sport-Turism, 1983

Educaţia integrată în integrarea şcolară a elevilor cu CES

Profesor înv.preşcolar Molnar Florina
Grădinița cu P.P. Junior Dej

Accesul copiilor cu cerințe educaționale speciale în școala de masă, alături și împreună cu elevii „normali” reprezintă o permanentă provocare pentru toate categoriile de cadre didactice, manageri de școală, părinți și decidenții de la nivel local sau național. Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare. Tendinţa crescândă de integrare în învăţământ a copiilor cu CES este bine cunoscută atât în lume, cât şi în România. Complexitatea manifestărilor determinate de realitatea dintre normalitate şi integrare a dus la interpretări, amânări, experimente, tatonări, reuşite şi eşecuri în acţiunea de integrare a copiilor cu CES în şcoala de masă. Educaţia integrată se referă în esenţă la integrarea copiilor cu CES în structurile învăţământului de masă care poate oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase a acestor copii şi o echilibrare a personalităţii acestora. Dreptul de a fi educaţi în acelaşi fel şi în acelaşi context social ca şi ceilalţi copii este apreciat a fi un drept universal de care să se bucure orice copil indiferent de dizabilitate. În domeniul psihopedagogiei speciale sunt prezentate cel mai frecvent următoare categorii de dizabilităţi: dizabilităţi mintale/ intelectuale, dizabilităţi senzoriale (dizabilităţi de auz, dizabilităţi de vedere), dizabilităţi fizice (motorii), dizabilităţi de limbaj, dizabilităţi de comunicare şi relaţionare. Procesul de integrare a copiilor cu CES depinde în foarte mare măsură de profesor, de competențele sale pedagogice, organizaționale, psihosociale, deoarece integrarea este un proces complex, îndelungat și care presupune ca educatorul să fie foarte bine motivat și să știe exact ce înseamnă integrarea.

Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele:

- clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite;
- grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite;
- integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite;

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevii cu CES. Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu dizabilităţi acţionează în urma unei reflecţii îndelungate. Un punct important al intervenţiei cadrelor didactice îl reprezintă colaborarea cu părinţii şi consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copiii, nu doar în calitate de observatori ci şi de participanţi activi. Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinţii copiilor cu dizabilităţi şi cadrele didactice bine pregătite şi informate în legătură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Acest lucru ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile şi micşorează riscul ca părinţii să-şi manifeste frustrările asupra copiilor lor. Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ după posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă. În scopul atingerii obiectivelor specifice, se realizează adaptări curriculare. Copiii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii, de consiliere şcolară şi vocaţională personală şi a familiei.

În scopul eficientizării procesului de învățare pentru elevii cu CES sunt invocate câteva repere fundamentale:

 învăţarea interactivă care presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice, cadre didactice şi elevi;

 elaborarea în comun a obiectivelor învăţării (educator – elev) deoarece fiecare participant la actul învăţării are ideile, experienţele şi interesele personale de care trebuie să se ţină seama în proiectarea activităţilor didactice;

 demonstraţia, aplicaţia şi feedbeckul – orice proces de învăţare (mai ales în cazul elevilor cu CES) este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces; modalităţile de sprijin în actul învăţării – elevii cu CES au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic), stilul de lucru al educatorului. În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive, (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea) dar trebuie respectate anumite cerinţe:

 să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;

 prezentarea să fie clară, precisă, concisă;

 ideile să fie sistematizate;

 să se recurgă la procedee şi materiale intuitive;

 să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru. Şcoala va reuşi să răspundă cerinţelor speciale de educaţie ale copiilor aflaţi în dificultate şi nevoilor de educaţie ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne şi cu sprijinul tuturor. Abordarea incluzivă susţine că şcolile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depăşească barierele din calea învăţării şi că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reuşească acest lucru. Pentru aceasta şcoala trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educaţie. Într-o abordare incluzivă toţi copiii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. Educaţia integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii valizi, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserţie socială. Cu certitudine, elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi elevi – cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare.

BIBLIOGRAFIE

Boici Gherghina, Stănică Ilie – Evaluarea copiilor cu CES în perspectiva integrării, Timpul, Reşiţa, 1998

Cerghit Ioan – Metode de învăţământ, Editura Polirom, Iaşi, 2006

Gherguţ Alois – Sinteze de psihopedagogie specială, Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice, Editura Poliorom, Iaşi, 2005

Gherguţ Alois – Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polorom, Iaşi, 2006

Muşu, I., Taflan, A. - Terapia educaţională integrată, Ed. Pro Humanitate, Bucureşti, 1997.

Popovici, D.V, Elemente de psihopedagogia integrării, Editura Pro Humanitate, Bucureşti, 1999.

Popovici Doru Vlad – Orientări teoretice şi practice în educaţia integrată Editura Universităţii Aurel Vlaicu, Arad, 2007

Stoica Adrian – Evaluarea progresului şcolar. De la teorie la practică, Editura Humanitas Educational, Bucureşti, 2003

Verza Emil – Psihopedagogia specială, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1994

Verza, E, Verza E.F (coord), Tratat de psihopedagogie specială**,** Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2011

Vlad Elena – Evaluarea în actul educativ terapeutic, Editura Pro Humanitate, Bucureşti, 1999

Vrăsmaş Ecaterina – Învăţarea scrisului - o perspectivă comprehensivă şi integrativă, Editura Prohumanitate, Bucureşti, 1999

TULBURĂRILE DE LIMBAJ. STUDIU DE CAZ

Prof. înv. primar Vîrtosu Constanţa
Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Galaţi

Tulburările de limbaj pot exista cu diferite grade şi proporţii atât la elevi cu intelect normal, cât şi la cei care prezintă un alt handicap. În ambele situaţii, copilul pierde posibilitatea de a recepţiona şi exprima corect cunoştinţele. Cu cât tulburările de limbaj sunt mai grave, cu atât se manifestă o mai mare simplitate şi uniformitate la nivelul personalităţii: timiditate exagerată, frustraţie, anxietate etc., acestea fiind determinate şi ele de gravitatea şi extensia tulburării de limbaj. Toate acestea se reflectă în slaba integrare socială şi şcolară şi o adaptabilitate redusă.

Din aceste motive, cunoaşterea chiar şi sumară a principalelor categorii de tulburări de limbaj întâlnite la preşcolari şi şcolari oferă educatorului posibilitatea adoptării unei atitudini diferenţiate la clasă şi a intervenţiei corectiv-recuperative.

Prezentăm un **studiu de caz** în ceea ce priveşte deficienţele de vorbire:

1. Definirea problemei

NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI: C. A.

VÂRSTA: 8 ANI

DATE FAMILIALE:

Elevul provine dintr-o familie monoparentală, din mediul urban, cu nivel cultural bun, a cărei situație materială este decentă. Se află în grija tatălui, mama fiind decedată. Acesta este preocupat de educația copilului, menține o strânsă legătură cu școala și îi asigură cele necesare activității școlare.

STAREA DE SĂNĂTATE: dezvoltare fizică armonioasă, fără alte probleme de sănătate.

2. Descrierea problemei: ***DEFICIENȚĂ DE LIMBAJ – DISLALIE***

COMPORTAMENT COGNITIV – dezvoltare intelectuală corespunzătoare vârstei;

COMPORTAMENT AFECTIV – se mobilizează în urma întăririlor pozitive;

– tolerează greu frustrările;

COMPORTAMENT SOCIAL – relaționează ușor cu cei din jur;

– fără abateri comportamentale;

3. Identificarea cauzelor care au generat problema

- neglijența părinților privind tulburarea de limbaj manifestată încă de la începutul vorbirii copilului;

4. Identificarea factorilor care menţin problema

- lipsa terapiei logopedice;

5. Plan de acţiune

OBIECTIV GENERAL

Corectarea tulburării de vorbire, în vederea asigurării progresului în învățare

OBIECTIVE SPECIFICE	ACȚIUNI
Familiarizarea cu mediul logopedic	- Convorbiri psihoterapeutice individuale; - Jocuri cu caracter adaptativ la mediul de corectare; - Jocuri la alegere pentru a observa cum acţionează copilul fără indicații; - Antrenarea în jocuri de perspicacitate;
Conceperea și aplicarea unui program de recuperare a deficienţelor de limbaj - Educarea respirației corecte și a mișcărilor articulatorii;	- Exerciții fizice de mobilizare a organismului; - Exerciții pentru educarea respirației corecte; - Exerciții de educare a mișcărilor articulare (gimnastica facială, labială, lingual, mandibulară);
- Educarea auzului fonematic;	- Exerciții de diferențiere fonematică (imitarea unor sunete din natură după indicații date); - Exerciții de formare a percepției fonetice corecte (analiza auditivă a sunetului - la început, în interior, la sfârșit); - Exerciții de analiză și sinteză fonetică (propoziție -cuvânt - silabă - sunet și invers);
- Obținerea sunetului deficitar și exersarea lui;	- Exerciții de obținere a sunetului deficitar și exersarea acestuia; a) obținerea izolată a sunetului prin onomatopee; b) emiterea sunetului prin demonstrație și imitație; c) emiterea sunetului prin derivare; d) emiterea concomitentă a sunetului, după pronunția model; e) emiterea independentă a sunetului;
-Consolidarea sunetului obținut;	- Exerciții de introducere a sunetului în silabe, apoi în cuvinte (silabe directe și inverse, structuri reversibile, structuri silabice consonantice, logotomi);
-Diferențierea sunetelor;	- Exerciții de diferențiere a sunetelor (la nivelul silabelor, prin comparații, la nivelul cuvintelor, prin utilizarea paronimelor);
-Automatizarea sunetului;	- Exerciții de exersare a sunetului deficitar în propoziții și texte scurte (pronunțarea unor propoziții simple ce conțin cuvinte cu sunetul deficitar la început, la mijloc, la sfârșit, sintagme cu frecvență mare a sunetului deficitar, texte scurte în care cuvintele ce prezintă dificultăți

	se repetă, memorarea şi recitarea de scurte poezii ce conțin sunetul deficitar etc.); - dialoguri, convorbiri libere;
Colaborarea cu familia în vederea asigurării continuării demersului de recuperare	- solicitarea prezenței tatălui la ședințele de terapie; - educarea acestuia în vederea continuării demersului de recuperare și acasă.

5. Modalităţi de evaluare

- fișe de observații;
- chestionarea orală;
- probe orale;

BIBLIOGRAFIE:

Joiţa, Elena, *Elemente de psihologie şcolară*, Editura Arves, Craiova, 2003;

Mititiuc, Iolanda, Ghid practic pentru identificarea și terapia tulburărilor de limbaj, Editura Cantes, Iași, 1999.

Studiu de caz - copil cu boală mentală (CES/ADHD)

Prof. Deak Ida Karolina
Școala gimn. ”Liviu Rebreanu”- Grădinița PP.”Rândunica”,
Târgu Mureș, jud. Mureș

Date de identificare

Numele, prenumele: F. M.

Data naşterii: 23.10.2017

Domiciliul: Tg. Mureș

Date privind familia: mama: F. E.

tata : F. M.

Membrii familiei:4

Date relevante privind familia:

Provine dintr-o familie cu 2 copii , F.M. fiind fratele cel mare.

Părinții sunt învățați, cu o situație economică bună, dar fiind foarte ocupați nu i se acordă timp și atenție suficientă copiilor. Părinți suprasolocitați la locul de muncă.

Tatăl se implică mai mult în educarea copiilor, dar fiind o persoană mai blândă, nu poate controla de multe ori situația, care se ivește între cei doi frați. Fratele cel mic este agresat fizic deseori de copilul în cauză.

Mama este dezorientată, nu are autoritate suficientă în fața băieților. Sunt crescuți foarte libertini, nu au reguli și în lipsa rutinelor zilnice apare nesiguranța, dezorientarea în viața copiilor.

Observații despre copil:

- tulburări de conduită;
- hiperactivitate cu deficit de atenție (A.D.H.D) ;
- comportament de opoziție și rezistență.
- întarziere in dezvoltarea limbajului;
- agresivitate

II. Descrierea problemei /Descrierea situației după comportamentul arătat.

Ce s-a întămplat? Ce se întămplă?

Probleme identificate în grupul de grădiniță

● prezintă mai multe comportamente negative:

- perturbarea activităților;
- încălcarea frecventă a regulilor;
- agresivitate fizică față de colegi; alți copii din unitate-în timpul jocului liber în curtea grădiniței
- distrugerea jucăriilor, obiectelor de ornament
- dificultăți în menținerea și stabilirea relațiilor interpersonale: copiilor nu le place să se joace cu el,
- opoziție/refuz în respectarea cerințelor, nu-și găsește niciodată poziția potrivită pe scaun; la mese, la somn-adoarme greu/sau deloc, se mișcă tot timpul în pat, este preocupat cu obiectele din jurul lui

● își mișcă mâinile, picioarele, pleacă de la masa, își găsește alte ocupații în timpul activităților obligatorii;

● are dificultăți de concentrare a atenției;

● deranjează colegii;

- nu poate lucra în echipă;
- nu respectă regulile;
- nu e acceptat de grup.
- nu recunoaște autoritatea adulților
- poate fi agresiv: lovește, amenință colegii, refuză realizarea unor sarcini;

III. Posibilități de Intervenţie

Ce s-a făcut pentru gestionarea/soluţionarea problemei de către noi educatoare/cadre didactice

- Într-o primă etapă am obținut cooperarea părinților de a purta o conversație asupra comportamentului, disponibilitatea mamei de a lua legătura cu un psiholog de a participa la consilierea copilului
- Am mai obținut promisiunea părinților că îi va înconjura cu mai multă atenție și înțelegere dar și să-i stabilească un set de reguli ce trebuiesc respectate cu strictețe în familie;
- Este monitorizat zilnic atât în ce privește comportamentul cât și implicarea în activități, acordându-i sprijinul necesar ori de câte ori este nevoie. comportamentele pozitive sunt prețuite, luate în vizor
- Are zile în care considerăm că a făcut unele progrese dar are și zile când nu ne putem înțelege cu el.
- Considerăm că dacă părinții cooperează, prin aplicarea unui plan de intervenție personalizat sunt posibile unele rezultate care să-i permită o bună integrare la mediul școlar.

Măsuri concrete de acţiune - solicitare ajutor/intervenţia a unor persone specializate

- examinarea copilului de către specialiști (consilier psihopedagogic);
- diagnostic al rezultatelor;
- colaborare în rezolvarea problemelor;
- crearea unui mediu adaptativ și suportiv în grupă;

Propuneri (plan de intervenții) cu activități de ameliorare:

Plan de intervenţii psihopedagogice pentru corectarea tulburărilor ADHD:

TIPOLOGIA TULBURĂRILOR	**OBIECTIVE SPECIFICE**	**PROCEDEE PSIHOPEDAGOGICE**
Tulburări atenţionale specifice ADHD	Atenuarea distractibilităţii şi dezvoltarea capacităţii de concentrare a atenţiei	Exerciţii pentru dezvoltarea capacităţilor atenţiei prin utilizarea unor activități de mișcare cu versuri și cântece, prin activități artistice-plastice, Exerciţii de reglare senzorio-motrică, exerciţii de antrenare a motricităţii fine a mâinii şi degetelor.
Hiperactivitate/impulsi vitate	Diminuarea hiperactivităţii şi a impulsivităţii mortice	Exerciţii pentru dezvoltarea motricităţii globale şi a motricităţii manuale fine utilizând jocurile populare de mișcare și reguli

Plan de intervenție personalizată:

Crearea unui mediu adaptiv și suportiv în grupă prin jocuri de societate și colaborare , jocuri populare de mișcare din folclorul copiilor , jocuri care ajută la dezvoltarea socio-emoţională a elevilor în scopul reducerii agresivităţii fizice şi verbale pe care o manifestă în relaţiile cu ceilalţi.

Crearea unui spațiu/atelier de creativitate/ pentru activități art -terapie- de desen acurativă, având acces la diferite technici meșteșugărești în mod special:

-atelier de lucru cu lână netoarsă-unde va experimenta mai multe tehnici de lucru cu lâna (împâslire cu apă și săpun, technica împâslare pe uscat - obținând diverse produse cu rost:suport/geantă, semne de carte, mini tablouri, brelocuri pentru ghiozdan/chei

Technica împâslire cu apă și săpun Technica împâslire uscată

- **atelier de lucru cu ceară colorată/ lut** – unde va experimenta diferite forme (cerc, linie dreaptă, linie curbă) obținând diverse obiecte folosindu- se de creativitatea personală.

- **atelier de desen acurativă** - desenul formelor , o metodă terapeutică prin care copilul își dezvoltă conştiinţa corporală - de genul stânga-dreapta, sus-jos precum şi conştiinţa propriului corp.

Concluzii şi recomandări

În urma experienței profesionale, consider că în procesul învăţării de programe de intervenție personalizate printr-un program integrat, bazat pe activități individualizate în funcție de particularitățile psihoindividuale și de vârstă ale acestora, putem obţine progrese în formarea copiilor cu CES și prin metodele pedagogiei curative-waldorf.

Programele personalizate de intervenţie, bazate pe activităţi psihopedagogice destinate dezvoltării proceselor cognitive, în special a atenţiei, memoriei procedurale vizuo-motorii și a funcțiilor executive, prin activitătile care au un „ritm” conduc la diminuarea (tulburărilor de conduită; hiperactivitate cu deficit de atenție (A.D.H.D) ; comportament de opoziție și rezistență, întarziere in dezvoltarea limbajului; agresivitate) și la stimularea învățării și la formarea unei atitudini pozitive faţă de grădiniță, personal.

Consider totodată, că furnizarea unui mediu care permite copiluiui , să exploreze și să se joace fără restrângeri; adaptarea la ideile copilului, fără a încerca o structurare a ideilor lui astfel încât să se potrivească cu cele ale adultilor; acceptarea ideilor neobisnuite ale copilului, fară a judeca modul divergent în care acesta rezolvă o problemă; repetițiile practice individuale pentru fiecare etapă de lucru; oferirea de modele și alternative la modele, în funcție de posibilitățile lor fizice și intelectuale; încurajările fizice și verbale permanente, și nu în ultimul rând prin expunerea lucrărilor, pentru a primi aprecieri atât din partea altor elevi, cât și din partea părinților; folosind modalități creative pentru rezolvarea problemelor, în special a problemelor ce apar în viața de zi cu zi; alocând destul timp elevului pentru explorarea tuturor posibilităților, pentru trecerea de la ideile obișnuite, la idei mai originale; încurajând procesul, iar nu scopul pot încuraja pozitiv în progresul copiilor.

Învăţarea prin joc este metoda cea mai indicată a fi folosită în educaţia elevilor cu CES. Prin joc, elevul ia cunoştinţă cel mai bine de lumea înconjurătoare, învaţă diferite senzaţii, îşi dezvoltă aptitudinile fizice şi intelectuale, descoperă prietenii şi reguli de adaptare socială. În joc, fiecare are un rol important, are anumite responsabilităţi, este nevoie de încredere în parteneri, curaj.

Pedagogia curativă întemeiată de Rudolf Steiner este un fapt social. Este un alt mod de a educa, oferit copiilor cu cerinţe educaţionale speciale, a căror probleme de sănătate fizică şi psihică nu pot fi rezolvate doar prin forme de educaţie obişnuită. Pedagogia curativă este un curent pedagogic care şi-a păstrat scopul acela de a oferi copiilor, cu cerinţe educative speciale posibilitatea de a se deschide, de a-şi dezvolta propriul potenţial şi capacităţile lor de gândire, de a sprijini integrarea lor în comunitatea socială, de a-i ajuta să trăiască cu demnitat. Cele amintite sunt doar câteva din fundamentele pedagogiei curative, cele mai multe similare cu ale alternativei Waldorf, cum ar fi: ritmul si voința; activitățile artistice (muzica/miscarea; pictura, modelajul, țin de domeniul artei-pedagogia curativă alatură desenul formelor) și
atitudinea pedagogului curativ și ambianța.

DESENUL FORMELOR: Încă de mici copii am fost îndrumaţi şi ajutaţi să desenăm folosindu-ne de o simplă linie care nu era altceva decât conturul obiectului sau al fiinţei pe care doream să o desenăm. În realitate, nu există nici un fel de contur, numai culori ce se întâlnesc, suprafeţe colorate ce se învecinează. În desenul formelor, linia este expresie a unui joc interior de forţe care trezeşte la viaţă.

Peste tot în lume există forme geometrice: fulgii de nea, fagurele de miere, cochiliile melcilor, formele frunzelor, însă a descoperi legităţile geometrice în artă înseamnă o nemăsurată trăire a fericirii. Începutul este făcut chiar din primul an de scoală când desenul formelor precede scrisul. Cadrul didactic vorbeşte cu copiii despre mâinile lor şi despre cum poate omul să lucreze cu mâinile sale; îi cheamă apoi la tablă, rând pe rând punându-i să facă o linie, un arc, un cerc urmând ca apoi să le deseneze ceva pe tablă şi elevii să-l imite; astfel din felul lor de a desena se pot descoperi multe lucruri despre

copii, cum ar fi descoperirea naturii interioare a fiecărui copil, a temperamentului său. Desenul formelor este considerat “o cale”ce poate fi urmată de toţi cei care vor să-şi dezvolte în mod conştient facultăţile creatoare care sunt în stare latentă în fiecare fiinţă umană.

Astfel, dacă încercați să găsiți o activitate care să determine un copil cu ADHD să se concentreze, să-și îmbunătățească relațiile cu cei din jur, să-și crească stima de sine, să-și tempereze impulsivitatea, anxietatea și alte simptome care însoțesc acest diagnostic, arta (activitățile meștersugăresti, activitățile artistic-plastice-modelajul, desenul formelor , jocurile de societate/populare) curativă ar putea fi soluția perfectă pentru acest lucru.

Predarea bazată pe ataşament- studiu de caz

Profesor psihopedagog Dogeanu Laura-Daniela
Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă Satu Mare

„Fiecare copil are nevoie de un campion; un adult care nu o să renunţe niciodată la el, care înţelege puterea legăturilor interpersonale şi insistă ca el să fie cât de bun poate să fie. Să fie oare o slujbă grea? Poţi fi sigur de asta. Dar nu este imposibilă. O putem face. Suntem profesori, ne-am născut să schimbăm vieţi!” (Rita Pierson)

Louis Cozolino este profesor de psihologie la Universitatea Pepperdine din Los Angeles şi autorul a numeroase cărţi dedicate neuroştiinţelor şi psihoterapiei. El a scris cartea „Predarea bazată pe ataşament. Cum să creezi o clasă tribală”, în care propune un model pentru o clasă bazată pe ataşamente securizante, explorând modul în care relaţia cadru didactic-elev devine crucială pentru a crea nişte clase şi comunităţi şcolare de tip „tribal”, cu funcţie de susţinere afectivă.

În anul şcolar 2021-2022 am aplicat principiile predării bazate pe ataşament în clasa mea, ţinând cont şi de nevoile psihologice de bază, astfel că rezultatele nu au întârziat să apară. Sunt profesor psihopedagog în învăţământul special şi am în clasă 9 elevi cu vârsta cuprinsă între 10 şi 18 ani, cu cerinţe educaţionale speciale şi diferite dizabilităţi (tulburări de spectru autist, sindrom Langdon-Down, tulburări specifice de învăţare, tulburări emoţionale şi comportamentale). Fiind un colectiv atât de eterogen, am căutat soluţii pentru optimizarea procesului de învăţare şi pentru sprijinirea copiilor în atingerea potenţialului lor maxim. Am studiat mai multe cărţi şi articole de specialitate şi toate m-au condus la aceeaşi concluzie: este absolut necesar să acordăm, în primul rând, o atenţie deosebită relaţiilor dintre cadrele didactice şi elevi. În toate teoriile educaţiei bazate pe ştiinţă lipseşte recunoaşterea faptului că, la oameni, creierul este un organ social de adaptare, care a evoluat tocmai pentru a se conecta şi pentru a învăţa de la alte creiere, în contextul relaţiilor semnificative. Aşa cum spune şi Cozolino, „relaţiile reprezintă habitatul nostru natural, iar nevoia de apartenenţă este o motivaţie fundamental umană. De la naşetere până la moarte, toţi avem nevoie ca semenii să ne ajute să ne simţim în siguranţă, să ne caute şi să manifeste interes faţă de cine suntem. Indiferent de vârstă, este vital pentru noi să simţim că suntem o parte a unor triburi diverse, că participăm şi contribuim la ele. Acest lucru este la fel de adevărat pentru directori, profesori şi membri ai consiliului şcolii, cât şi pentru elevii noştri.”

Pornind de la următoarele două concepte, am creat o clasă tribală, cu accent pe nevoile psihologice ale elevilor mei:

Ataşamentul sigur este definit ca fiind capacitatea de a fi consolat de către ceilalţi şi de a te simţi în siguranţă printre aceştia. Prin extensie, în clasă, ataşamentul sigur este capacitatea de a fi consolat de către profesori şi alţi elevi şi de a te simţi în siguranţă printre ei. Studiile arată că ataşamentul sigur faţă de profesori şi faţă de alţi elevi optimizează capacitatea de învăţare. (Cozolino, 2017)

Ataşamentul nesigur reprezintă incapacitatea de a fi consolat şi alinat de către ceilalţi. Se consideră că este rezultatul unor interacţiuni imprevizibile sau generatoare de anxietate cu îngrijitorii; persoanele cu ataşament nesigur nu dobândesc un sentiment de siguranţă predictibil în relaţiile cu ceilalţi. (Cozolino, 2017)

Richard Ryan şi Edward Deci au dezvoltat, în anii 2000, o teorie motivaţională, denumită „Teoria Auto-determinării”, în urma celei mai extensive cercetări făcute la nivel de comportament şi motivaţie umană. Această teorie stă şi la baza programului propus de Urania Cremene, specialist în parenting, şi prezentat în cartea ei „Cele 3 nevoi psihologice

de bază ale copiilor şi 18 tehnici antidot care reduc stresul părinţilor”. Aşadar, Ryan şi Deci susţin că fiecare persoană umană se naşte cu 3 nevoi psihologice de bază:

Nevoia de conectare- nevoia de a iubi şi de a fi iubit necondiţionat; nevoia de a oferi în egală măsură cu a primi; nevoia de a fi văzut, valorizat, respectat, unic; nevoia de a aparţine.

Nevoia de competenţă- „vreau să pot”, „vreau să învăţ”, „vreau să mă dezvolt”.

Nevoia de control/ autonomie- „vreau să fac singur”.

În momentul în care toate cele 3 nevoi sunt satisfăcute simultan se instalează, în fiecare fiinţă umană, acea stare de echilibru- o stare de bine. (Cremene, 2019).

Aşadar, este foarte important să înţelegem că elevii noştri au nevoi legitime, iar comportamentele lor sunt, de fapt, modul în care transmit aceste nevoi. Pe lângă faptul că trebuie să ţinem cont de aceste nevoi în context şcolar, atunci când planificăm procesul instructiv-educativ mai trebuie să ţinem cont şi de următoarele patru aspecte-cheie ale învăţării, descrise de Cozolino:

Relaţii sigure şi pline de încredere- în dezvoltarea creierului copilului, locul ocupat de profesor îl oglindeşte pe cel al părintelui, ambii având puterea de a susţine reglarea emoţională, oferind un adăpost sigur care sprijină procesul de învăţare, iar acest acordaj profesor-elev este deosebit de important în cazul elevilor cu CES.

Stări de anxietate şi excitaţie scăzute spre moderate- procesul de învăţare este optimizat în timpul stărilor de excitaţie scăzută spre moderată şi blocat în stările de excitaţie înaltă. Procesul de învăţare este împiedicat de strsul din mediul de învăţare, amintiri traumatice din experienţele de învăţare trecute sau de nivelul înalt de tensiune din viaţa elevului din afara şcolii.

Gândire şi emoţii- atenţia acordată atât gândirii, cât şi emoţiilor amplifică reglarea emoţională şi rezolvarea de probleme. Profesorii trebuie să le ofere un model emoţional elevilor, iar prein acest model să le arate elevilor cum să facă faţă şi să gestioneze emoţiile negative.

Construirea în colaborare a naraţiunilor- evoluţia creierului uman se împleteşte cu spunerea de poveşti şi cu crearea poveştilor în colaborare. O poveste bună conţine conflicte şi rezolvări, gesturi, expresii şi gânduri asezonate de emoţii, după care poveştile sunt transferate de la o minte la alta prin sinapsa socială, având rolul de a integra funcţionarea indivizilor în cadrul grupului. Profesorii se pot folosi de naraţiuni pentru a ajunge la elevii lor şi pot să îi sprijine în scrierea propriilor povestiri, prin care elevii să îşi reîncadreze eşecurile sau traumele drept oportunităţi de creştere şi învăţare. (Cozolino, 2017).

Crearea unei clase tribale în sistemul educațional actual vine în opoziție cu obsesiile legate de rezultatele obținute la evaluări și e nevoie de foarte multă încredere din partea profesorilor, părinților, directorilor și elevilor în ideea că inteligența socială și cea cognitivă sunt la fel de importante și că învățarea se realizează cel mai bine în contextul relațiilor sigure. În timp ce așteptăm schimbarea sistemului educațional, putem să începem noi de aici, de la „firul ierbii”, așa cum spunea și Anca Tîrcă, să înţelegem importanţa relaţiilor de ataşament pentru învăţare, să identificăm modalităţi prin care să inserăm construirea tribului în programă, să o împletim cu managementul clasei şi să găsim timpul necesar construirii tribului. În clasa noastră, în procesul de creare a tribului, am pus accent deosebit pe redactarea unui contract al clasei şi semnarea lui de către toţi elevii, pe cunoaşterea amănunţită şi din mai multe surse a fiecărui elev din clasă, pe folosirea umorului, a empatiei şi pe combatarea ruşinii fundamentale. Termenul de ruşine fundamentală, aşa cum o defineşte Cozolino, este rezervat pentru a descrie experienţa de a fi plin de defecte în mod fundamental, lipsit dee valoare şi imposibil de iubit ca fiinţă umană. Ruşinea fundamentală (opusul stimei de sine) este cea care creează, de fapt, elevi needucabili. A avea succes cu elevi care au acest tip de ruşine înseamnă că, înainte ca procesul de învăţare să aibă loc, trebuie reparat răul. Odată ce i

se acordă atenţie ruşinii fundamentale, elevii sunt mai capabili să înveţe, să crească şi să exploreze. Cel mai important dar pe care orice profesor îl poate oferi copiilor este să îi ajute să transceadă ruşinea şi să ajungă într-un loc al curiozităţii, explorării şi bucuriei de a descoperi, iar mijloacele pentru această transformare sunt dedicarea, compasiunea şi iubirea. (Cozolino, 2017)

Aşa cum spunea şi Marva Collins (educator din SUA, a lucrat mulţi ani ca profesor în şcolile din zonele sărace ale oraşelor, unde a atras atenţia asupra faptului că mulţi dintre elevi erau greşit etichetaţi ca având „deficienţe în învăţare”): „în educaţia de succes nu există miracole; este nevoie doar de dedicare şi hotărâre fără limite, care îşi au rădăcinile în iubire şi siguranţă”. În acest an şcolar am înţeles cât de mult au nevoie elevii să simtă că suntem acolo pentru ei şi în momentele lor bune, dar mai ales în cele mai puţin bune. Au nevoie să ştie că suntem alături de ei, fără să căutăm motive şi explicaţii, doar să fim împreună. Cuvântul-cheie al anului nostru şcolar a fost „ÎMPREUNĂ”- am construit totul împreună şi rezultatele pe care le-am avut nu fac decât să consolideze încă o dată tot ceea ce am citit despre ataşament şi importanţa relaţiilor pline de încredere şi siguranţă în procesul instructiv-educativ. Mesajul primit la sfârşitul anului de la unul dintre elevi, un „copil-problemă” venit din învăţământul de masă în învăţământul special îmi arată că ataşamentul în educaţie funcţionează şi (mai ales) în cazul copiilor cu CES: „Mulţumesc că sunteţi alături de mine”.

BIBLIOGRAFIE

Cozolino, L. (2017*). Predarea bazată pe ataşament. Cum să creezi o clasă tribală*. Editura TREI, Bucureşti

Cremene, U. (2019*). Cele 3 nevoi psihologice de bază ale copiilor şi 18 tehnici antidot care reduc stresul părinţilor*, All About Parenting, București

ASTUCES POUR INTEGRER LES ELEVES A BESOINS EDUCATIFS PARTICULIERS

Bobeică Alina
Colegiul „Mihail Cantacuzino” Sinaia

« L’éducation est l’arme la plus puissante que l’on puisse utiliser pour changer le monde » Nelson Mandela

L'intégration des élèves ayant des besoins particuliers est une tâche difficile. Les éducateurs, les parents et les élèves eux-mêmes doivent se donner la main dans ce processus complexe. Lorsqu'elle est réussie, l'intégration est une expérience enrichissante. Mais comment faire pour y parvenir ? En voilà quelques astuces.

Connaissez vos élèves. La connaissance commence par la révision de leur dossier pédagogique. Dans de nombreuses écoles, ces fichiers sont surveillés et gardés sous clé pour protéger la vie privée des individus. Demandez l'accès au coordonnateur des besoins spéciaux ou prenez des dispositions pour examiner le dossier avec l'enseignant en éducation spécialisée affecté à cet élève. Interroger à leur sujet vous aide à en savoir plus sur leur personnalité et leurs habitudes : sont-ils actifs ou calmes, intelligents ou en difficulté, consciencieux ou insouciants, obéissants ou espiègles ?

Rencontrez l'équipe. Dans les systèmes éducatifs modernes, des communautés d'apprentissage professionnelles sont utilisées pour s'assurer que chaque élève a toutes les chances de se présenter. Rencontrez régulièrement tous les professionnels chargés de l'éducation de cet enfant. Documentez ces réunions.

Un dossier complet sera utile pour suivre les stratégies utilisées. Intégrer les personnes ayant des besoins spéciaux de tout âge dans des contextes sociaux signifie rencontrer ceux qui se soucient de cette personne.

Passez régulièrement en revue le PEI. Les plans d'éducation individuels traitent des faiblesses ainsi que des forces. Un examen approfondi du PEI garantit que l'enfant obtient ce dont il a besoin.

Souvent, les PEI suggèrent des processus qui pourraient aider dans des contextes sociaux en dehors de la salle de classe. La principale préoccupation dans un contexte social est de s'assurer que les besoins de l'individu sont satisfaits sans violation de ses droits.

Parlez avec l'élève. Demandez-leur ce qu'ils apprennent, ce avec quoi ils luttent et comment vous pouvez les aider. Cela encourage l'élève à vous faire confiance et à s'ouvrir à vous. Cela vous donne également une idée de leurs priorités.

Quels sont les objectifs de l’élève ? A quel point veulent-ils se faire des amis, et y a-t-il des personnes en particulier avec qui ils aimeraient se lier d’amitié ?

Parlez aux proches de l'élève. Ils connaissent bien l'enfant et peuvent donc offrir des conseils sur ce qui aide et n'aide pas l'élève en tant qu'individu. Ils peuvent également partager leurs préoccupations, leurs idées et leurs commentaires.

Réessayer et réviser. Chaque nouveau concept doit être revu au moins deux fois. La recherche montre que les étudiants ne peuvent pas conserver des informations qui ne leur ont pas été présentées au moins trois fois. La force de la compréhension est accrue lorsqu'elle est présentée plus que cela et de diverses manières. Cela est également vrai dans les contextes sociaux.

Luttez contre l'intimidation. Les étudiants handicapés sont à risque d'intimidation, il est donc important d'envoyer le message que vous ne permettrez à personne de traiter les autres avec manque de respect (que la victime soit handicapée ou non).

Expliquez que les adultes peuvent aussi être des intimidateurs et que l'intimidation est la faute de l'intimidateur, pas de la victime. Insistez sur le fait que l'intimidation est mauvaise.

Ne forcez pas l'étudiant handicapé à passer du temps avec des étudiants avec lesquels il ne veut pas être. Il vaut mieux être seul que d'être poussé à passer du temps avec des enfants méchants ou indifférents, et se faire dire que ces personnes sont vos amis. Laissez l'élève choisir les personnes avec lesquelles il se sent à l'aise (le cas échéant).

Encouragez vos élèves à développer un bon caractère et de bonnes valeurs. Vous pouvez aider en étant un bon modèle et en traitant toujours vos élèves avec dignité. Vous pouvez également parler de valeurs et de caractère dans vos activités en classe.

Traitez l'élève avec le même respect que vous voulez que les autres élèves lui accordent.

Être juste. Ne vous attendez pas à ce que l'élève ayant des besoins spéciaux suive des règles que les autres élèves sont autorisés à enfreindre.

Encouragez les compétences d'affirmation de soi. Tous les élèves, les handicapés en particulier, ont besoin de connaître des compétences de vie comme dire « non », respecter l'autonomie corporelle, etc.

Vous devez également respecter l'espace personnel. Par exemple, si un élève s'agite avec ses mains, il n'est pas acceptable de lui attraper les mains et de le forcer à s'arrêter.

Si vous faites une demande, exprimez-la comme une demande. Si vous faites une demande qui n'a pas à être suivie, formulez-la sous forme de question et respectez le choix de l'élève.

Apprenez aux élèves à respecter les différents besoins des autres. Certaines personnes n'ont pas de contact visuel lorsqu'elles parlent, certaines personnes portent des appareils auditifs, certaines personnes se balancent, certaines personnes ont des aides, et cetera. Apprenez à vos élèves que ces choses sont normales et correctes. Si vous considérez cela comme une réalité de la vie, vos élèves apprendront que ce n'est pas grave et que les enfants handicapés sont des gens comme tout le monde.

N'essayez pas de pousser l'élève ayant des besoins spéciaux à devenir indiscernable de ses pairs. Au lieu de cela, concentrez-vous sur les aider à tirer parti de leurs forces et à améliorer leurs faiblesses.

Essayez de jumeler l'élève ayant des besoins spéciaux avec d'autres élèves qui semblent sympathiques. Pour les projets de groupe, associez intentionnellement l'élève handicapé à quelqu'un qui semble être un bon ami. Parfois, c'est la seule impulsion dont ils ont besoin pour devenir amis.

Cela ne mènera pas toujours à l'amitié, et ce n'est pas grave.

Relaxer. Vous n'êtes pas obligé d'orchestrer chaque partie de la vie sociale de l'élève. Vous n'êtes qu'une seule personne, et la personne doit également être capable d'agir de manière indépendante.

Évitez de pousser les enfants contre leur gré ensemble. Ils sont susceptibles de ressentir de l'ingérence et de se rebeller en ne devenant pas amis.

Ce n'est pas grave si l'élève est parfois seul. Cela ne devient un problème que si l'élève est souvent seul et ne veut pas l'être.

METODE ŞI TEHNICI DE EVALUARE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. înv. primar Popescu Anicuţa
Şcoala Gimnazială Sat Mădulari
Comuna Cernişoara, judeţul Vâlcea

Evaluarea în învăţământul primar stă la baza modelarii şcolarului, a direcţionării acestuia spre atingerea scopurilor propuse şi este mai mult decât o acţiune sau un procedeu, este o operaţie complexă, un tot unitar format din intervenţii, acţiuni, atitudini, stări afective care conduc spre identificarea unor aspecte variate:

a) conţinuturile şi obiectivele ce trebuie evaluate;

b) care este menirea şi din ce perspectivă se efectuează evaluarea;

c) momentul propice pentru a realiza evaluarea (la început, pe parcurs, la final);

d) modalitatea concretă de înfăptuire a evaluării(cu ce instrumente, probe);

e) în ce fel se prelucrează datele şi cum se valorifică informaţiile.

Stabilirea obiectivelor şi planificarea cursului acţiunilor de urmat în cadrul procesului de evaluare în învăţământul primar are valoare identică cu a determina când evaluezi, sub ce formă, cu ce metode şi mijloace, cum valorifici informaţiile obţinute. Şcolarul îşi va modifica preferinţa de a folosi anumite stiluri şi strategii de învăţare, iar învăţătorul îşi va schimba strategia de planificare, de programare, de organizare, de coordonare a predării.

Deoarece este un proces ce implica o diversitate de acţiuni şi procese, se pot identifica mai multe forme de evaluare:

A. Evaluarea iniţială sau predictivă se realizează la începutul unei activităţi de instruire în scopul cunoaşterii capacităţilor de învăţare ale şcolarilor, a nivelului de pregătire de la care se porneşte, a nivelului în care sunt stăpânite cunoştinţele şi în scopul verificarii existenţei capacităţilor necesare asimilării conţinutului etapei ce urmează.

B. Evaluarea continuă sau formativă se efectuează prin măsurarea şi aprecierea rezultatelor pe parcursul derulării unui proces, din momentul începerii şi până la încheierea acestuia. Evaluarea formativă răspunde funcţiilor şi satisface cerinţele pe care trebuie să le aibă actul de evaluare: acela de ameliorare, de producere a unor schimbări imediate şi cu efecte pozitive în pregătirea şcolarilor. Evaluarea se realizează pe secvenţe mici, treptat şi se centrează pe elemente esenţiale, fără să fie suprasolicitat prin acumularea de informatii, nu priveşte cantitatea, ci calitatea şi nu conduce la ierarhizarea şcolarilor, ci la stimularea dezvoltării lor.

Principalele avantaje ale evaluării formative sunt:

a) verifică sistematic, pe secvenţe mici, toţi şcolarii, din toată materia;

b) asigură ghidarea şcolarului în învăţare, corectarea greşelilor, remedierea lor.

C. Evaluarea cumulativă sau sumativă reprezintă modul tradiţional de evaluare a rezultatelor şcolare şi constă în verificarea şi aprecierea periodică, încheiate prin control final asupra întregului produs al actului pedagogic. Evaluarea sumativă se realizează prin verificări punctuale pe parcursul programului şi o evaluare globală, de bilanţ la sfârşitul unor perioade de activitate. Prin evaluarea sumativă se verifică nivelul unor capacităţi şi subcapacităţi a căror formare şi dezvoltare necesită o perioadă de timp mai mare. Rezultatele obţinute de şcolari la sfârşitul unui an sau ciclu de învăţământ constituie elemente de referinţă unice, criterii de clasificare şi promovare.

Sistemul metodic de evaluare cuprinde mai multe forme de verificare şi procedee de evidenţiere a performanţelor elevilor, după cum urmează:

1. Metoda de evaluare orală este una din cele mai răspândite şi folosite metode, realizându-se printr-o alternanţă de întrebări şi răspunsuri. Ea implică priceperea de a transmite verbal mesajele, de a le recepta, de a formula

întrebări şi răspunsuri, de a dialoga, de a identifica sensul cuvintelor, de a integra cuvinte noi învăţate în enunţuri proprii, de a povesti, de a avea o pronunţie clară şi corectă. Verificarea orală se realizeaza în multiple forme, utilizându-se diverse tehnici, cum ar fi:

a) conversaţia de verificare (prin întrebări şi răspunsuri);

b) cu suport vizual (repovestire după imagini);

c) descrierea şi reconstituirea (prin piese de puzzle);

d) completarea unor dialoguri incomplete.

2. Metoda de evaluare scrisă este un mijloc de înfăptuire a verificării unui număr mare de şcolari, oferind acestora posibilitatea să gândească şi să lucreze în ritm propriu. Evaluarea scrisă pune la îndemâna şcolarilor mai emotivi sau a celor care gândesc mai lent instrumentul care le permite să-şi prezinte toate cunoştinţele.În cadrul evaluării scrise toţi şcolarii sunt nevoiţi să răspundă unor întrebări cu acelaşi grad de dificultate, ce verifică acelaşi conţinut, fapt ce favorizează o mai bună compararea rezultatelor. Metoda de evaluare scrisă este utilizată sub diferite forme, cum ar fi:

a) extemporalul (lucrarea scrisă neanunţată);

b) activitatea de muncă independentă în clasă;

c) lucrarea de control (anunţată);

d) tema pentru acasă;

e) testul.

3. Metoda de evaluare practică pune la dispoziţia şcolarilor şansa de a opera cu cunoştinţele teoretice însuşite, de a le aplica în diverse activităţi practice.

Această metodă se realizează printr-o mare varietate de forme:

a) confecţionarea unor obiecte;

b) executarea unor experienţe sau lucrări experimentale;

c) întocmirea unor desene, schiţe, grafice;

d) interpretarea unui anumit rol;

e) trecerea unor probe sportive.

Metodele şi tehnicile moderne de evaluare (hărţile conceptuale, metoda R.A.I., tehnica 3-2-1, proiectul, portofoliul, jurnalul reflexiv, investigaţia, observaţia sistematică a comportamentului elevilor, autoevaluarea) au multiple valenţe formative care le recomandă ca modalităţi adecvate de optimizare a practicilor evaluative, având rolul, în primul rând, să faciliteze coparticiparea elevilor la evaluarea propriilor rezultate.

Bibliografie :

- Constantin Cucoş, *“Pedagogie”*, Editura “Polirom”, Bucureşti, 2006;
- Radu, I.T., *Evaluarea în procesul didactic*, EDP, Bucureşti, 2004.

Educația incluzivă – o necesitate!

Prof. Orășanu Lavinia-Elena
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești

Educația incluzivă se referă la un sistem de educație deschis tuturor copiilor și fiecăruia în parte. Educația incluzivă înseamnă, de asemenea, un proces de identificare, diminuare și eliminare a barierelor care împiedică învățarea din școală și din afara școlii, deci de adaptare continuă a școlii la copii. Acest proces devine o necesitate în condițiile existenței unui caz de elev cu dizabilități în colectivul de elevi!

Dizabilitatea este parte a condiției umane. Oricine poate ajunge la o situație de dizabilitate rezultată din interacțiunea cu mediul în care persoana trăiește, se dezvoltă și își desfășoară activitatea. Dizabilitatea nu trebuie să fie un motiv de excluziune. Locul copiilor cu dizabilități este împreună cu ceilalți copii, în familie, la școală și în comunitate. Toți copiii pot să învețe și, cu cât dizabilitatea este identificată mai devreme, cu atât cresc șansele de a avea un progres mai rapid în dezvoltare. De asemenea, cu cât vârsta unui copil cu dizabilități este mai mică la înscrierea în școală, cu atât cresc șansele acestuia la dezvoltare și la o viață mai bună.

Atunci când copiii cu abilități diverse învață împreună în aceeași clasă, performanța tuturor poate crește, contrar impresiei că prezența unui copil cu dizabilități afectează performanța școlară a colegilor săi. Nu este ușor și nu trebuie să credem că acest proces are loc de la sine, dar implicarea și eforturile zilnice, continue pot da roade.

PLAN DE ACȚIUNE

Elev: X. – clasa a VI-a;

Diagnostic: A.D.H.D. Aceasta tulburare de comportament, se manifestă prin:

- Deficit de atenție
- Dificultăți în realizarea unei sarcini
- Achiziționarea unui număr mic de cunoștințe
- Adesea uită sarcina pe care o are
- Arată o atitudine pasivă în clasă
- Uneori impulsiv

1. Elev: Acesta trebuie acceptat, susținut, înțeles și apreciat, indiferent de problemele pe care le are, el fiind parte din societatea contemporană!

a. Activități propuse:

- așezarea optimă a copilului în clasă: stă în prima bancă, să nu fie agitație în jurul lui, ca să nu-i distragă atenția, în jurul lui să fie elevi liniștiți;
- să aibă materiale didactice care îl ajută la învățare la îndemână;
- joc de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bine (Schimbă locul!)
- conținuturile activităților să fie adaptate conform deficienței avute, în cazul prezentat să fie mult mai atractive, astfel încât să-l acapareze în permanență pe elev;
- diferite activități pe baza soft-urilor destinate elevilor cu CES;
- formularea cerințelor într-un mod accesibil;
- alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare;

- organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare

b. Strategii de învățare

- folosirea metodelor activ-participative și practice (jocul de rol, *Ciorchinele, Turul galeriei* etc.);
- implicarea copilului în activități școlare și extrașcolare: lucrul în echipă, serbările școlare, concursurile
- cooperare și interacțiune cu colegii

c. Resurse

materiale:

- materiale tematice afișate permanent în clasă,
- fișe cu scheme de fixare a cunoștințelor,
- calculator, videoproiector

umane:

- consilierul școlar,
- profesor de sprijin.

d. Evaluare

- aprecieri verbale; recompensa copiilor și lauda să nu lipsească
- fișe de observare a comportamentului, a progresului.
- evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații din partea consilierului școlar si/sau profesorului de sprijin);
- autoevaluarea, dacă e cazul;

2.Părinți - trebuie susținuți, încurajați și apreciați pentru efortul pe care îl depun!

a. Propuneri de activități

- consultări permanente cu părinții în vederea cunoașterii mai bine a elevului;
- activități comune cu invitați de specialitate - profesori de sprijin, consilieri școlari
- activități comune părinți-elevi-profesori/diriginte: - vizite, excursii, serbări, proiecte educative
- lectorate cu părinții despre integrarea copiilor cu CES, toleranță;
- implicarea, dacă vor, dacă pot, în proiecte în perioada Școala altfel;
- implicarea în proiecte care să elimine sau diminueze acțiunile de tip bullying.

b. Strategii de învățare:

- mese rotunde,
- workshop-uri,
- lectorate,
- expoziții pe diverse teme

c. Resurse:

materiale:

- pliante/reviste/afișe informative, laptop, videoproiector, flipchart

umane:

- medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin

d. Evaluare:

- observarea sistematică,
- chestionare
- portofolii cu produsele activității

3. Cadre didactice – au obligația morală să lucreze in echipă și să colaboreze cu toți factorii implicați în procesul instructiv-educativ

a. Propuneri de activități

- plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă, descoperind noi tehnici de învățare
- simpozioane/conferințe/cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES
- colaborarea cu profesorul de sprijin/consilierul școlar
- ateliere de lucru în cadrul Comisiei metodice
- activități comune părinți - profesori-elevi
- predarea în echipă cu consilierul școlar și/sau profesorul de sprijin

b. Strategii de învățare

- dezbateri,
- interasistențe,
- workshop-uri,
- lucru în echipă

c. Resurse

- materiale didactice adecvate (programa, planificare)
- resurse digitale,
- listă cu lucrări de specialitate
- cadru normativ (Ordin Nr. 3124/2017, Ordin Nr.1985/2016)

d. Evaluare

- caietul cadrului didactic/dirigintelui
- chestionare
- portofolii cu produsele activităților

Pot spune că, dacă cei 4 factori importanți, familie-școală-comunitate-societate, lucrează ca o echipă, elevii afectați de anumite deficiențe pot dobândi competențele generale și specifice prevăzute de curriculumul național, astfel încât aceștia să se integreze pe piața muncii.

Parcursul şcolar al unui elev cu C.E.S. (Studiu de caz)

Prof. inv. primar Arsene Constanța •
Școala Gimnazială Mihai Eminescu, Piteşti (Argeş)

Numele: V. I.

Clasa a IV-a

Eleva V. I. Inițial, a fost diagnosticată cu autism, medicii excluzând posibilitatea de a avea hipoacuzie.

Ulterior, fost încadrată în gradul de handicap mediu, tipul de deficiență auditiv, conform raportului de evaluare complexă şi a fost reorientată spre învățământ obișnuit, cu servicii de sprijin (curriculum adaptat şi profesor itinerant) .

Rezultatele şcolare obţinute până la această dată au fost foarte slabe.

Nivelul de dezvoltare:

• Dezv. somatică : sub media nivelului vârstei cronologice

• Motricitate: bună

• Comunicarea: vocabular sărac, tulburări de vorbire, manifestă disgrafie şi dislexie, multe greşeli de exprimare (în special dezacorduri)

• Percepţia : diferenţiază greu formele, are formate noţiuni elementare temporale

• Atenţia: stabilă, capacitate de concentrare foarte bună

• Memoria : mecanică, domină cea involuntară,

• Gândirea: concret-intuitivă, lacunară, manifestă stereotipie şi rigiditate, incapabilă de analiză şi sinteză

• Capacitate de învăţare: relativ redusă

• Afectivitate şi voinţă: manifestă stabilitate afectivă, caută să fie în centrul atenţiei învăţătoarei,o extraordinară voință de a învăţa. Simte nevoia de a fi acceptată şi iubită de noii ei colegi.

• Scris-cititul : cunoaşte toate literele şi reuşeşte să scrie şi să citească corect , cunoaşte semnele de punctuaţie , dar nu le scrie în dictări, greşeşte în scrierea ortogramelor.

• Noţiuni matematice : se descurcă mai bine decât la limba română, rezolvă corect exerciţii complexe cu operaţii de ordinul I şi al II lea, rezolvă doar probleme simple, la cele compuse are nevoie de ajutor .

• Conduita : este ascultătoare, docilă, oarecum inhibată, timorată.

• Socializarea: timidă, îi este frică să nu fie respinsă. In şcoala unde a învăţat anterior a fost respinsă de colegi, agresată verbal şi fizic (un dinte spart).

Implicarea familiei în procesul de formare şi dezvoltare al acestui copil este maximă. Mama alocă foarte mult timp in fiecare zi pentru temele şi recuperarea rămânerii în urmă la învăţătură. De altfel, mama a fost cea care a contrazis medicii şi a susţinut faptul că fata ei nu este autistă. Copila este foarte interesată de istorie, citeşte foarte mult, utilizează des dicţionarul când nu înţelege un cuvânt.

În vederea stabilirii obiectivelor educaţionale, pe baza cărora să se întocmească PIP s-au evaluat dificultăţile pe care le avea la începutul anului şcolar, astfel:

1. în domeniul socializării: stabilirea unor punţi afective de legătură intre ea şi colegi.
2. în domeniul achiziţiilor şcolare: unele probleme de disgrafie , pronunţie defectuoasă, probleme de comunicare, incapacitatea de a alcătui un text logic.

Scopul activităţilor M. A. constă în înlăturarea şi diminuarea dificultăţilor determinate de deficienţele pe care le are, urmărind realizarea unei pregătiri şcolare şi unei socializări la nivelul maxim al potenţialului său.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Pentru prima etapă a PIP (septembrie –decembrie), s-au stabilit obiectivele programului:

Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevei;

Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;

Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;

Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;

Formarea şi dezvoltarea abilităţii de comunicare.

Domeniul : Socializare

Obiective educaţionale (și cine contribuie la realizarea lor)

1. Să stabilească relaţii de prietenie şi colegialitate cu colegii de clasă, să participe la activităţi în grup (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)

2. Să comunice deschis cu persoanele cu care relaţionează (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)

Domeniul : Achiziţii şcolare

Obiective educaţionale (și cine contribuie la realizarea lor)

1. Să scrie corect şi într-un ritm mai rapid propoziţii şi texte după dictare, să înveţe să folosească semnele de punctuaţie (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)

2. Să citească cursiv şi cu intonaţie texte , să alcătuiască rezumatul acestora (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)

3. Să compună texte scurte cu ajutorul unor cuvinte de sprijin (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)

4. Să comunice liber pe teme diverse (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)

5. Să înţeleagă şi să utilizeze corect semnificaţiile structurilor gramaticale (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)

6. Să rezolve corect probleme simple şi compuse pe baza planului de rezolvare al acestora (cu material intuitiv) (învăţătoarea, profesoara de sprijin)

Eleva va fi antrenată în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;

În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

De două ori pe săptămână, suplimentar orelor de curs învăţătoarea împreună cu profesoara de sprijin vor lucra cu eleva în scopul atingerii obiectivelor propuse.

Astfel se vor aplica : dictări, transcrieri, copieri, exerciţii diverse de scriere, exerciţii de citire şi povestire de texte scurte, jocuri de rol etc.

Pentru partea de matematică, problemele simple şi compuse ce se vor rezolva vor avea suport intuitiv, pentru a se uşura înţelegerea acestora.

I se va explica, ori de câte ori este nevoie, ce are de făcut. Se va avea permanent în vedere sporirea motivaţiei acesteia pentru învăţare prin încurajări şi laude.

În ceea ce priveşte socializarea se vor aplica metode ca : joc de rol, metode de autocunoaştere şi intercunoaştere, dezbateri astfel încât să eleva să înţeleagă care sunt „secretele” unei bune relaţionări cu cei din jur şi că în mare parte de el depinde comportamentul colegilor în ceea ce îl priveşte.

Lacunele elevei sunt mai numeroase, însă se urmăreşte asigurarea unei baze instrumentale care influenţează fundamental evoluţia ulterioară a acesteia.

Implicarea activă a părinţilor în programul de intervenţie a uşurat foarte mult munca profesorilor implicati in acest program .

Eleva a avut un traseu şcolar impresionant, recuperând pe parcursul clasei a IV – a o mare parte din lacune şi continuând cu acelaşi entuziasm şi ambiţie şi in clasele de gimnaziu şi liceu, susţinută, ajutată şi încurajată permanent de mamă.

În prezent, fosta elevă, timidă, timorată, complexată de faptul că oamenii din jurul ei nu îi înţeleg vorbele, este studentă în anul I la Facultatea de Ştiinţe (profilul Biologie).

Studiu de caz

prof. Matei Andrei Cătălin
Școala Gimnazială Matei Basarab - Pitești

DATE PERSONALE

Numele şi prenumele: S.A.

Sex: F / **Data naşterii:** 08.09.2009

Locul naşterii şi domiciliul:

DATE FAMILIALE

Structura şi componenţa familiei: S.A. provine dintr-o familie legal constituită, ea fiind a doua fetiţă a familiei.

Condiţiile materiale şi de locuit ale familiei sunt bune, locuiesc în oraş, apartamentul fiind bine dotat, amenajat şi întreţinut igienic.

Atitudinea şi / sau conduita părinţilor faţă de:

- **copil**: părinţii sunt preocupati de educaţia elevei şi implicaţi în creşterea și educarea ei.
- **şcoală** : frecvenţa elevei la şcoală este foarte bună, lipsind doar când este bolnavă.

III. BACKGROUND-UL SUBIECTULUI

Diagnostic psihologic: nivelul intelectual a fost stabilit cu ajutorul Matricilor Progresive Raven color. Eleva prezintă o inteligenţă medie având un coeficient de variabilitate de 26 puncte, ce reprezintă un I.Q. de 113/ (50 centil).

Diagnostic psihomotor: lateralitate stângă

Diagnostic logopedic: disgrafie

IV. DEMERS DIAGNOSTIC. Examinarea complexă a fost realizată cu ajutorul unor probe atât pentru examinarea **grafiei, lexiei** cât şi a **compunerii**.

1. EXAMINAREA GRAFIEI este *structurată pe 2 nivele* importante: dictată şi copiată

1.1. Examinarea scrierii alfabetului. În etapa de dictare a probei, elevei i se dictează în ordine toate literele alfabetului spunându-i-se astfel: “*a*” mic de mână; “*b*” mic de mână; “*C*” mare de mână, pe când la copiere, eleva are un model în faţă pe care trebuie să-l copieze.

Potrivit lucrării, în această probă de examinare a scrierii alfabetului, aceasta face doar o singură greşeală la dictare, substituind litera “ **f** ” cu “ **p** ”. Eroarea pe care eleva a facut-o se referă la substituirea unei consoane cu alta, diferită ca mod de articulare, în acest caz fiind vorba de consoana fricativă “**f**” şi cea oclusivă “**p**”. Scrisul fetiţei este grăbit, ea scriind repede.

La proba de copiere apar: omisiuni ale literelor “**S**” şi “**ş**”, celelalte având un aspect murdar, multe ditre ele forme inadecvate, deformate “**C**”, “**v**”, nerespectând estetica şi nefiind adaptate la desfăşurarea grafismului. În principal la literele “**m**”, “**n**”, bastonaşele din zona mijlocie a literelor prezintă una sau mai multe devieri din cauza neîndemânării cu care este condus stiloul.

Examinarea scrierii silabelor. Greşelile grafice în scrierea după dictare, sunt la nivelul :

Silabelor deschise: substituirea vocalei “**u**” cu vocala ”**a**”; a silabei deschise “**ji**” cu grupul de litere “**ghi**”, omiterea vocalei “**o**”, din cadrul silabei deschise “ge**o**”.

Silabelor închise: sunt prezente două cazuri ale scrierii în oglindă; “**pa**” pentru ”**ap**” şi “**be**” pentru ”**eb**”; apar substituiri ale grafemului “**v**” cu fonemul “**f**”, acest lucru confirmând confuzia ce apare datorită fonemelor asemănătoare din punct de

vedere al formelor sonore, disgraficul auzind fonemul “**v**”, scrie grafemul “**f**”. Eleva mai omite câteva silabe închise “**az**”, ”**ăp**”, ”**îm**” datorită neatenţiei şi dorinţei de a termina mai repede.

Logatomilor: adăugirea literei “**p**” la grupul consonantic “cra**p**”; inversiunea într-unul dintre logatomi, între o consoană şi o vocală “**r**” şi “**â**” în “**zâr**”, forma corectă fiind “**zrâ**”;

De asemenea mai apare adăugirea prin repetare a grupului de litere “**tru**”; apare din nou substituirea fonemelor asemănătoare ”**f**”, ”**v**” din punct de vedere al formelor sonore, ceea ce confirmă problemele elevei cu privire la auzul fonematic.

În urma examinării detaliate a acestei părți din lucrare specificăm faptul că, scrisul elevei este murdar, deformat, literele fiind fie prea imprecise, fie deopotrivă “escamotate” în detrimentul lizibilităţii şi al claritătii traseului.

Examinarea scrierii cuvintelor. În urma efectuării acestui exercițiu, după dictare, se găsesc următoarele greşeli: substituirea grupului de silabe “**ghe**” din cuvântul “j**ghe**ab” cu “**ghi**”; omisiunea grafemului “**j**” care reprezintă litera inițială pentru a se forma cuvântul “**j**gheab”. Acest cuvânt este unul dintre exemplele care intră în categoria deformărilor de cuvinte. De asemenea în cadrul cuvântului „în**n**blân**i**zit”, observăm *confuzia grafică* dintre „**m**” şi „**n**” şi necunoaşterea regulii de bază:“ **înainte de consoanele „b” şi „p” se scrie** întotdeauna **„m” şi nu „n”.** Adăugirea vocalei “**i**” în cadrul aceluiaşi cuvânt sugerează dificultățile elevei cu privire la orientare spațio-temporală. Se poate specifica simetria acestor grafeme în plan orizontal, pe axa orizontală.

Cele mai evidente erori apar în cazul următoarelor *cuvinte deformate* “**contrcor”** pentru „**constructor**”, „**traspor**” pentru „**transportor**”, „**aierplan**” pentru „**aeroplan**”, „**niaună**” în loc de „**miaună**”. Acest ultim cuvânt precizat se observă repetarea confuziei grafice discutate mai devreme.

În cadrul cuvântului deformat „**traspor**” în loc de „**transportor**”, se observă prezenţa omiterii consoanei oclusive „**n**” şi a ultimei silabe ce formează cuvântul „**tor**”.

De asemenea cu privire la cuvântul deformat „**aierplan**”, se găsesc erori ca: omisiunea vocalei „**o**”; adăugirea vocalei „**i**” , ce sugerează tendinţa de pendulare între negare şi conturare a transformării îndelungi a normei ortoepice existente deja în vorbirea curentă dar nefixate în deprinderea fonetică a elevei. Grafemul „**i**” este unul dintre cel mai frecvent sunet eliminat în scriere. Ex: pluralul - „aur**ii**”.

Cuvintele în cadrul probei de copiere sunt caracterizate de următoarele erori: inversiunea cinetică parţială prezentă în cuvântul „**areoplan**” – *deformarea* cuvântului de către elevă sugerează într-un mod evident nesesizarea relaţiilor existente între foneme şi neputinţa de a le situa în timp (pronunţarea) şi nici în spaţiu (scris); *adăugirea* grafemului „**r**” în cadrul cuvântului „calo**r**rifer”. Aceste inversiuni dovedesc dificultăţile elevei de a recunoaşte ordinea consecutivă a literelor, corespunzătoare secvenţelor, sunetelor, ca urmare a faptului că nu poate transpune o relaţie temporală într-una spaţială din cazul unor tulburări de organizare spaţio-temporală, caracterizată de: „*incapacitatea de a opera cu noţiunile de înainte - după, de la stânga - la dreapta*”.

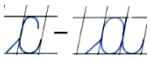
La examinarea scrierii cuvintelor despărţite în silabe, eleva greşeşte doar la ultimul cuvânt: “**ae-ro-plan**”.

Examinarea scrierii propoziţiilor constă într-o verificare atât a lexiei şi a grafiei expresive cît şi receptive. În cadrul probei pentru dictare, sunt expuse 3 propoziţii, dorind să se scoată în evidenţă capacitatea elevei de a folosi semnele de punctuaţie corespunzătoare intonaţiei fiecărei propoziţii. La o primă analiză a erorilor specifice disgrafiei se observă omiterea semnelor corespunzător unor interogaţii “Unde este doamna învăţătoare **?**” şi exclamaţii “Mamă am luat un zece **!**”. Privitor acestor detalii puse în evidenţă se poate spune că fetița prezintă *confuzii în stabilirea legăturii dintre intonaţia vocii* pentru o interogaţie sau exclamaţie.

În cadrul propoziţiei “Mamă am l**oa**t un zece **!**”, cuvântul “l**uat**”, are în componenţă un diftong format din “**u**” şi “**a**”. Eleva substituie vocala “**u**”, cu vocala “**o**”, deoarece la pronunţarea cuvântului dacă suntem atenţi, intră discret între cele două vocale “**u**” şi “**a**”, vocala “**o**”. Acest lucru se poate demonstra în faţa unei oglinzi prin mişcarea buzelor care devine rotunjită făcând trecerea de la “**u**” la “**a**”. Eleva prezintă dificultăți în scrierea unor cuvinte, propoziții ce conțin diftongi.

Pentru verificarea auzului fonematic s-au folosit paronime, unde în cadrul cuvântului “**stângă**” din prima propoziție este găsită omisiunea grafemului “**n**”, ceea ce dovedește neperceperea corectă a nazalizării – (ca un atribut al vocalei) şi nu ca o consoană oclusivă, notată în limba română cu litera “**n**”; urmată de adăugirea literei “**ă**”, între grupul de consoane “**fl**” din cadrul cuvântului “af(**ă**)lă”.

Alte erori ce apar mai frecvent sunt omisiunile şi substituirile: omisiunea “**o piatră**”, substituirea vocalei “**i**” cu “**e**” şi în ceea ce privește cuvântul “**şcoală**”, deformarea - “**şcoclă**”, litera “**a**”, fiind substituită cu consoana “**c**”. Acest lucru este posibil deoarece în formarea lui ”**a**” şi în cea a lui “**c**” sunt asemănări, diferența constând în neconducerea liniei până la unirea cu cea de sus. O altă omisiune prezentă este consoana “**ş**“, din cadrul cuvântului “pa**ş**nic”.

Evaluarea scrierii propozițiilor prin copiere, sunt lăsate doar propozițiile în care sunt incluse cuvintele paronime specifice detectării tulburărilor auzului fonematic şi discriminării literelor. Eleva a copiat propoziţiile corect fiind surprinse doar câteva substituiri ale vocalei “**ă**” cu “**a**”- ex: “st**a**”, “piatr**a**”. Conform tratatelor de logopedie aceste confuzii sunt considerate ca fiind: “vicii subtile în funcţionarea percepţiei vizuale”.

În *exerciţiul 5*. din fișa de copiere, s-au selectat câteva cuvinte care au fost lăsate incomplete, eleva trebuind să completeze spațiile lipsă potrivit imaginilor reprezentative. Din numărul total de cinci cuvinte, eleva a greşit primul cuvânt, eroarea constând în substituirea diftongului ”**ie**”” cu “**cl**”, din cuvântul “ca**ie**t.

În următoarele exerciții apar o serie de erori: contopirea de cuvinte care constă în alungirea în scris şi unirea liniei de la ultima grafemă la prima grafemă a cuvântului următor.

Mai precis, s-a produs fenomenul despărţirii cuvântului “Nicu**şor**” în “**Nicu**” şi “**şor**”, partea ultimă fiind contopită de litera “**a”** şi grupul de litere “**ple**”. Cuvântul de sine stătător format de elevă fiind “**şoraple**”. Aceste contopiri sunt fară sens, doar cuvinte deformate, despărţite şi contopite cu altele neavând nici un înţeles. Conform acestor erori, alte exemple sunt: “**catd**”; “**ea**”, “**săse**”.

Întâlneşte mai multe dificultăţi deoarece aceste exerciții pun accentul pe orientare spațio-temporală, discriminare, auz fonematic. În acest exerciţiu eleva face foarte multe greşeli, propoziţia reconstruită neavând sens, formă şi structură.

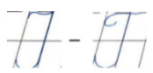
Erorile sunt evidente: deformările de cuvinte, contopirile de litere, jumătăţile de cuvinte - cuvinte neterminate: ”**termin**(area)”, formează structuri fără sens şi logică: “**lmăaşte**”, “**aptăînfaţaşcoliişi**”- forma corectă “mă **aşteaptă în faţa şcolii şi**” . Litera “**l**” este omisă de la cuvântul “b**unicul**”;

Toate aceste dificultăţi dovedesc prezenţa unor dificultăţi severe privind orientarea spațio-temporală, analiza fonematică și a auzului fonematic – analiza și conștiinta fonematică..

Examinarea scrierii textului. Dictare. S.A. reface greşelile întâlnite pe parcurs cu privire la: omisiunea literei ”bunici**i**”; consoanele “**S**”, “**R**” sunt substituite de corespondentele lor mici, nu ţine cont de regula scrierii cu literă mare a numelor proprii.

În cadrul cuvântului “**întâlnit**”, eleva a omis vocala “**â**”- “**întlinit**”, fiind evidentă adăugirea vocalei “**i**”. Omisiunea grafemului “**â**” este argumentată de faptul că apare tendinţa ca sunetul mai tare sa-l elimine pe cel mai slab “**întlnit**”. Tot în această propoziție mai apare şi omisiunea vocalei “**a**” potrivit cuvântului “**vicle**(a)**n**”.

Alte erori existente sunt substituirile: literei mici “**c**” cu litera mare “**C**” - cuvântul “**Ciorbă**”, care urmează după semnul ortografic “**:**”; grupului de litere “**gi**” în loc de “**ghi**”; consoanei surde “**f**” cu corespondenta sonoră “**v**”; vocalei “**e**” cu vocala “**i**”, care fac parte din grupurile de litere “**che**” – “**chi**”. Se observă deformarea literei “**I**”(mare de mână), eleva, scriindu-l ca pe “**T**”; omisiunea cuvântului ”**căsuţa**”, omisiunea vocalei “**e**”, adăugirea vocalei “**i**” din cadrul cuvântului “mar(**i**)gin(**e**)a” şi substituirea dintre “**p**” şi “**d**”, eleva scriind în loc de “pă**d**urii” – “pă**p**urii”. În ultimul dialog apare adăugarea vocalei “**e**”, în cadrul cuvântului “**aş(e)a**” şi scrisul în oglindă a stucturii “**am**” – (**ma**).

Tot în cadrul dictării se evidenţiază încă o dată dificultatea pe care eleva o are în stabilirea legăturii dintre intonaţia vocii pentru o interogaţie sau exclamaţie şi semnul specific fiecarui semn.

În cadrul lucrării de copiere S. A.prezintă aceleaşi greşeli într-o proporţie mai mică. În tot acest text, apar substituirile „**a**” în loc de „**ă**”; „**i**” în loc de „**î**”- “**i**ntâlnit” şi contopirea “buche**td**e”, forma corectă fiind “buchet de”.

EXAMINAREA LEXIEI *este structurată pe 2 nivele:* **receptivă şi expresivă.**

În cadrul examinării **lexiei receptive**, examinarea se face atât la nivelul literelor, cuvintelor, a propozitiilor cât și a textului. Eleva S.A. prezină un nivel foarte bun de înţelegere a lexiei receptive, realizând fără nici o greşeală rezolvarea sarcinilor care constau în: stabilirea corespondeţei dintre cele două categorii de litere; găsirea literei de tipar auzită; înţelegerea a ceea ce citeşte; stabilirea corespondenţei dintre propoziţia corectă (una din trei) şi imaginea corespunzătoare.

În cadrul examinării **lexiei expresive,** examinarea s-a făcut la nivelul: alfabetului, cuvintelor, propoziţional şi textului bine structurat.

În al III-lea exerciţiu, subpunctul **a.** în lexia elevului apar următoarele erori pentru că ” nu citeşte toate literele din cuvânt, ci încearcă, pe baza unor litere caracteristice ale cuvântului, să ghicească cuvântul, astfel născându-se combinaţii eronate. În loc de “**trasează o linie**” – “**transează o literă**”, în loc de “**spuse**”-”**spune**”. Fetiţa mai spune în loc de “**acoperă**”, “**colorează**”;

În subpunctul **b.** potrivit citirii, elevul a citit textul “Scufiţa Roşie”, având ca şi greşeală citirea în oglindă a silabei „**am**”-(**ma**) şi în loc de „**Unde mergi..**”- „**de unde mergea**”.

În procesul de EXAMINARE A COMPUNERII sunt esenţiale exerciţiile de construire şi scriere a unor texte scurte, pe baza unui şir de ilustraţii sau benzi desenate.

Eleva S.A. scrie o compunere pe baza imaginilor date de patru rânduri. Aceste rânduri reprezintă semnificaţia imaginilor, dar în scriere eleva a făcut mai multe greşeli: cuvântul „l**u**at” - „l**o**at”x2 prin substituirea vocalei „**u**” cu vocala „**o**”; contopirea „**liadat**” în loc de „**le-a dat** ”, „**la**” în loc de „**l-a**”; începerea cuvântului după ce a pus „**.**”, cu literă mică; substituirea literei „**e**”cu vocala ”**i**” „ace**e**a” faţă de ”ace**i**a” cum a scris eleva.

V. **CONCLUZII ŞI RECOMANDĂRI.** În urma activităților desfășurate și a observațiilor realizate pe parcursul cercetării, s-a constatat că S.A. prezintă dificultăți în scrierea corectă a unor logatomi, cuvinte, propoziții - acest lucru fiind dovedit de: confuzii grafice, substituiri, inversiuni cinetice totale/ parțiale, contopiri, deformări, tulburări de orientare spațio-temporală, auz fonematic deficitar, nefolosirea corespunzătoare a semnelor de punctuație și multe alte semne vizibile care se datorează dificultăților de învățare.

Scopul final al activităţii corectiv-compensatrii este diminuarea sau estomparea dificultăţilor de învăţare, mai precis a disgrafiei. Pentru realizarea obiectivelor propuse, în urma tuturor problemelor și erorilor constatate, se recomandă un program de intervenţie personalizat, cu activităţi frecvente, care să ţintească fix domeniile afectate ale comportamentului lexico-grafic.

Pentru a avea rezultate bune și rapide, evoluţia subiectului cere o colaboare foarte apropiată cu personalul specializat din cadrul școlii: a logopedului, psihopedagogului, a psihologului şi chiar a colegilor ei, aceştia având o mare influenţă asupra formării personalităţii fetiţei, asupra schimbărilor ce vor avea loc în recuperarea elevei.

Obiective propuse pentru programul de intervenție:

Formarea şi dezvoltarea capacităţii de organizare spaţio-temporală pentru consolidarea direcţiei de citire şi scriere;

Educarea şi dezvoltarea auzului fonematic;

Dezvoltarea capacităţii de discriminare vizuală, auditivă şi kinestezic-motrică a literelor din alfabet;

Dezvoltarea capacităţii de discriminarea vizuală şi auditivă în relaţiile dintre consoane şi vocale;

Dezvoltarea capacităţii de discriminarea vizuală şi auditivă în combinaţii monosilabice, bisilabice şi trisilabice, în cadrul diftongilor şi a grupurilor de litere;

Scrierea şi citirea unor propoziţii, texte ce prezintă o dificultate crescândă;

Formarea şi dezvoltarea deprinderilor de sinteză, de înţelegere globală a mesajului oral şi scris.

INTEGRAREA COPIIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

DULMA DANIELA
IULIANA, LICEUL TEHNOLOGIC MĂCIN, TULCEA

Oamenii din ziua de azi trăiesc într-o lume în care este apreciată apropierea de perfecțiune. În mass-media, cât și în rândul oamenilor obișnuiți, sunt apreciați acei indivizi care ies în evidență prin anumite talente. Totuși, se poate pune o mare întrebare și aceasta este: De ce să nu ne gândim și la persoanele care nu se pot integra usor în societate?

Persoanele care nu au fost înzestrate cu anumite talente. Acele persoane care au diferite deficiențe datorită cărora societatea îi marginalizează. Aceste persoane sunt tot oameni și trebuie să beneficieze de unele drepturi și sprijin pentru a se integra în societatea de actualitate. Ei trebuie să fie ajutați să recupereze ceea ce au pierdut. Copii cu nevoi speciale trebuie formați prin programe bine concepute, care să-i ajute pe viitor.

Copii cu nevoi educationale speciale (CES) în toate țările Uniunii Europene și nu numai sunt ajutați prin anumite programe speciale să se integreze în sistemul de învățământ de masă. În România aceștia sunt ajutați prin adoptarea unor legi speciale pentru ei.

În cele ce urmează voi prezenta experiența personală avută în timpul perioadei în care am activat ca participant în cadrul unui curs pentru copii cu nevoi speciale în Marea Britanie. Menționez că, țara noastră are un program de asistare a familiilor care au copii cu astfel de deficiente, mai puțin dezvoltat decât în Marea Britanie.

Marea Britanie este complet diferită la capitolul organizare a sistemului de învățământ. Deși părerile sunt împărțite în România, la nivel de părinte, sistemul de învățământ englez a fost apreciat în 2019 ca fiind cel mai bun din lume. Sistemul englez are o abordare mai relaxată a informației.

În Marea Britanie copii cu nevoi speciale învață în școli speciale, dar și în școli de masă deoarece legislația engleză recunoaște că nu toți copii sunt la fel. În Marea Britanie copii sunt evaluați de la vârsta de 4-5 ani, pentru a se determina cărui tip de învățământ se încadrează. Astfel se determină aptitudinile viitorilor elevi. Evaluarea copiilor acoperă următoarele tipuri de activități: matematică și alfabetizarea, comunicarea și limbajul. Copiii sunt rugați să finalizeze diferite sarcini și activități și să dea răspunsuri verbale într-o sesiune față în față cu un profesor sau asistent didactic, iar sesiunea durează în jur de 20 de minute.

Pentru a determina dacă un copil se încadrează în rândul celor cu nevoi speciale, în Marea Britanie, părintele poate cere o evaluare a copilului din acest punct de vedere. Acolo se poate discuta la nivel parinte - cadru didactic, despre preocupările în educația copilului. Acest lucru se face pentru a ști în ce program poate fi încadrat copilul.

Voi prezenta câteva activități care mi s-au părut destul de interesante, utilizate în cadrul programului pentru copiii cu cerințe speciale. Iată câteva idei de diferite activități educative, cognitive și creative care pot fi realizate acasă de către copiii cu CES.

1. Amenajarea unui bârlog în casă (sau a unei tabere în grădină) - Această activitate poate fi utilă pentru a crea un loc sigur pentru copii și un loc în care aceștia știu că pot petrece momente de liniște, cum ar fi cititul unei cărți, joaca cu omuleți, ursuleți sau păpuși. Îi puteți ruga să contribuie la amenajarea acestuia împreună cu dumneavoastră, să facă decorațiuni, să pună lumini și un semn. Copiii vor găsi acest lucru distractiv și diferit. Se poate crea o lume imaginativă pentru copil.

2. Amenajați un loc de învățare în casă (și învățați împreună) - Copiii să simtă că au un spațiu alocat în casă unde se pot concentra pe învățare. Nu trebuie să fie un spațiu mare și poate fi chiar un spațiu comun. Este vorba mai degrabă de modul în care folosim acest spațiu și de ceea ce facem atunci când învățăm. Stabilirea unor reguli de bază pentru acest lucru va fi, de asemenea, utilă. Cu un program, alocați timp pentru învățare în reprize scurte și fructuoase, este vorba mai degrabă de

calitatea și de experiența pozitivă a învățării decât de cantitatea și viteza cu care facem aceste sarcini de învățare. Atunci când observați că învățarea nu mai este fructuoasă, faceți o scurtă pauză, o gustare, un pahar de apă, câteva pauze de mișcare. Învățarea în familie poate fi bogată, deoarece putem învăța cu toții împreună și putem împărtăși înțelegerea, rezolvarea problemelor și informațiile.

3. Puneți la cale un proiect distractiv - Este important să variați activitățile, cum ar fi un carusel. Începeți cu una și treceți la următoarea. Atunci când activitățile sunt concepute pentru a promova diferite domenii de dezvoltare, copiii vor găsi acest lucru mai atractiv decât dacă se exploatează același tip de abilități, așa că este important să aveți și ceva creativ, un proiect distractiv pe care vă va face plăcere să îl faceți împreună. Un proiect amuzant ar putea fi: realizarea unui album cu diferite desene, picturi, crearea de personaje din lut de modelaj, culegerea de frunze din grădină și găsirea pe internet a numelui copacului, fotografierea vieții sălbatice din grădină, cum ar fi păsările, animalele, pictarea de pietre cu emoticoane pe ele, desenarea unei benzi desenate sau scrierea unei colecții de povestiri scurte, inventarea de personaje și desenarea acestora, sunt atât de multe lucruri care pot fi făcute. Unor copii le-ar putea plăcea provocarea unui proiect de cercetare.

4. Începeți o colecție și jucați jocuri de societate - Ștampilele, pietrele, frunzele, etichetele și o mulțime de alte lucruri pot începe colecții. Jocurile de masă, cum ar fi șerpi și scări, pot fi realizate folosind șabloane de pe internet.

5. Învățați împreună o nouă abilitate și/sau predați o nouă abilitate - Există o mulțime de videoclipuri pe YouTube care pot preda abilități pas cu pas. Învățați să rostiți cuvinte într-o altă limbă, învățați să coaseți, să tricotați, să croșetați, să faceți slime, scrapbooking, fotografie, proiectați împreună o pagină web sau proiectați cărți online.

6. Implementarea unor rutine pentru autoîngrijire - Este în regulă ca toți cei implicați să simtă că aceasta nu este o situație normală. Este important să continuăm să comunicăm, să fim transparenți, să răspundem la întrebări, să prezentăm faptele, dar și să nu bombardăm cu fapte. Copiii sunt curioși și le place să afle despre lume, așa că este o bună ocazie de a le deschide gândirea prin schimbul de informații, explorarea hărților, a țărilor. De asemenea, este important să fim conștienți de sentimente și să putem recunoaște senzațiile, sentimentele și acțiunile. Puneți în aplicare unele activități de autoîngrijire împreună, cum ar fi să faceți împreună o activitate de calmare, să citiți o carte, să vă relaxați, să vă uitați la un film.

7. Exercițiul fizic - Nu uitați să faceți mișcare și ca întreaga familie să facă mișcare. Puteți înființa o cursă cu obstacole în grădină, de exemplu. Acest lucru se poate face folosind obiecte de uz casnic, cum ar fi o coardă de sărituri, sticle sau o minge. Cum ar fi să faceți 10 sărituri, 10 cercuri în coșul de baschet, doborâți 3 sticle, etc. Puteți stabili o provocare și îi puteți cronometra în timp ce parcurg traseul. Plimbarea câinelui și joaca cu un animal pot face, de asemenea, parte din rutină.

Este foarte importantă mentalitatea familiei care trebuie să se implice activ în cadrul programului de educare. Acest schimb de experiență profesională mi-a schimbat percepția despre acești copii care sunt văzuți în Marea Britanie, ca niște copii dotați cu talente speciale, dar acestea trebuie descoperite și dezvoltate din timp.

Bibliografie:

-https://www.northamptonshire.gov.uk/councilservices/children-families-education/SEND/ehc/Pages/EHC-assessment.aspx

- https://www.education-ni.gov.uk/topics/support-and-development/special-educational-needs

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S. ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Grădinița cu P. P. Nr. 23 Focșani
Prof. înv. preșc. Rebega Rica

Ideea educatiei integrate a apărut ca o reacție firească a societății la obligația de a asigura cadrul necesar și condițiile impuse de specificul educației persoanelor cu cerințe educative speciale. Conform principiilor promovate în materie de educație de către organismele internaționale, precum și a prevederilor incluse în Declarația drepturilor persoanelor cu diferite tipuri de handicap, se menționează că acestea au aceleași drepturi fundamentale ca și ceilalți cetățeni de aceeași vârstă, fără discriminare pe motive de sex, religie, limbă, opinii politice, origine națională sau socială, sau oricare altă caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale. O școală incluzivă este o școală deschisă pentru toți, școala fără bariere în calea învățării pentru toți tinerii,fără discriminari de orice natură, fără etichetări. Această școală are la bază o educație de tip incluziv. Educația incluzivă este o orientare care presupune o schimbare a modalităților de tratare a problemelor educaționale, bazată pe considerentul că modificările de metodologie și organizare, aduse pentru a răspunde elevilor cu dificultăți de învațare, sunt benefice pentru toti copiii.

Acest tip de educație se adresează nevoilor de învațare ale tuturor copiilor și în special asupra nevoilor celor vulnerabili la marginalizare și excludere, copii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații indepartate sau nomade, copii aparținand minorităților lingvistice, etnice sau culturale și copiilor din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate. Evoluția pe plan teoretic și practic a problematicii integrării în țara noastra a condus la necesitatea apariției unor centre de resurse pentru educația integrată, la început prin constituirea ca entități noi în marile centre universitare unde să se formeze viitorii specialisti.

Învățarea individualizată este un mod de abordare educațională care vizează contribuția fiecarui copil adusă la situația predării și învățării. Niciodată doi copii nu încep o activitate educațională exact în acelasi fel; contribuie cu propriile lor experiențe, atitudini, calități, abilități, personalitate. Ideea este că, elevul și cadrul didactic să se influențeze reciproc, între ei stabilindu-se o relație de comunicare bazată pe încredere și sinceritate. Principiile ce stau la baza acestui tip de învățare sunt cele ale toleranței și echității, punându-se accentul pe angajamentul celui care învață. Învățarea individualizată consideră atât elevul, cât și învățătorul, ca fiind cei care construiesc o bază de cunoștințe împreună - copilul nu mai este privit ca un gol pe care dascălul îl umple cu informatii. Ea este necesară pentru "anumiți" copii din clasă, vizându-i în mod deosebit pe cei care au un potențial superior, sau pe cei care au deficiențe de orice fel, rolul primordial în cunoașterea acestora avându-l învățătorul. El are la îndemană o paletă largă de strategii corespunzătoare stilului de învățare și nevoilor fiecarui copil.

Problematica educației copiilor cu CES a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiștilor. Participarea la educație a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiți sunt ei necesită accesul acestora și apoi găsirea căilor ca fiecare să fie integrat în structurile care facilitează învaățarea socială și individuală. Este vorba de o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, parteneriat, învățare socială și valorizare a relațiilor pozitive, umaniste, în educație. Se încearcă o serie de modalități prin care copiii cu cerințe speciale de educație să poată fi integrați în învățământul de masă. Pentru a se ajunge la această performanță este nevoie mai întâi să învățăm să fim mai toleranți cu cei din jurul nostru.

Problematica întegrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor se înțelege acel proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor, în particular a persoanelor cu handicap. Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai

diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a conținuturilor învățării, etc. până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Până nu demult, în unele tări printre care și România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învățare fiind considerată consecința unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficiențe ușoare care frecventau școli obișnuite nu beneficiau de o asistență psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel școli și instituții speciale. Tot mai mult se face azi simțită nevoia ca școlile obișnuite să se implice prin largirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice. În această perspectivă, însăși învățământul special trebuie să fie:

recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învățământul normal și la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

integrant, permițând tuturor copiilor cu deficiențe să fie educați în mediul cel mai puțin restrictiv;

flexibil și centrat pe copil;

profesional, practicat de profesori specialiști și devotați;

comprehesiv și realist, în funcție de realități actuale, economice, sociale, culturale și politice.

Strategia națională cu privire la egalizarea șanselor pentru copiii și tinerii cu deficiențe are la bază ideea educației pentru toți și pentru fiecare.

Școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;

Învățământul trebuie adaptat la cerințele copilului și nu copilul să se adaptaze la cerințele prefabricate;

Participarea la procesul de învățământ în cadrul școlilor obișnuite, deschise pentru toți membrii societății;

Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevului prin: programe de învățământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituții ale comunității;

Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obținerea de performanțe proprii după posibilitățile lui.

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcționarea unor parteneriate autentice la nivelul instituțiilor guvernamentale, al asociațiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinților și al comunității locale. Proiectarea și realizarea unei asemene strategii, va apropia învățământul romanesc de generosul ideal al „educației pentru toți copiii- educație pentru fiecare".

„A lucra pentru copil, a duce până la capăt munca obositoare de a-l salva, înseamnă a cuceri taina umanității.” Ca ființă socială, omul este dependent de ceilalti oameni. Această dependență înseamnă, de fapt, ajutor, posibilitatea de a comunica și coopera. Acest lucru dă naștere la sentimentul de apartenență și solidaritate umană, precum și la sentimentul de securitate al individului.

Bibliografie:

1. Ghergut Alois, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, Polirom, Iași, 2006;

2. Coord. Horga, I., Jigau, M., Situația copiilor cu cerințe educative speciale incluși în învățământul de masă, Institutul de Științe ale Educației, UNICEF, București, 2009, www.unicef.ro;

3. Ordin nr. 5573 din 7 octombrie 2011 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a învățământului special și special integrat;

4. Ungureanu Dorel, Educația integrată și școala inclusivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000;

5. Verza Emil, Introducerea în psihopedagogia specială și asistentă socială, Editura Fundației Humanitas, 2002;

6. Vrasmas Traian, Învățământul integrat și/sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale, Editura Aramis, București, 2001;

NECESITATEA DESCHIDERII DE NOI ORIZONTURI ELEVILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE

prof. înv. primar Coman Călina,
Școala Gimnazială nr. 9 – Borșa – Maramureș

Indiferent de apartenenţă sau de nivelul de dezvoltare al capacităţilor sale, fiecare copil are dreptul la o educaţie de bună calitate, educație care trebuie să conducă la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială. Școala abordează procesul de predare-învăţare-evaluare într-un nivel dinamic şi atractiv, devenind astfel o şcoală deschisă tuturor, o şcoală prietenoasă, flexibilă și care elimină prejudecăţile bazate de apartenenţa la un anumit mediu, precum şi la spargerea barierelor existente între diferite grupuri din interesul unei comunităţi.

Principiul egalităţii de şanse reprezintă conceptul de bază al şcolii, prin aplicarea căruia acesta contribuie la anularea diferenţelor de valorizare bazate pe criterii subiective de ordin etnic sau social. Educaţia incluzivă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, printr-o serie de măsuri conjugate de ordin juridic, politic, social, pedagogic. Ca strategie, principiul educaţiei integrate atrage incluziunea persoanelor cu handicap în medii de formare normale, generale, dar cu dispozitive de instrucţie şi educaţie diferenţiate, circumstanţiate la diversitatea situaţiilor de handicap. Scopul acestei educaţii îl constituie maximizarea abilităţilor şi performanţelor pornind de la registrele şi nivelurile deja existente, normalizarea existenţei acestor persoane, dobândirea unor competenţe sociale optime, care să le asigure o inserţie benefică şi persoanelor aflate în dificultate, şi celorlalte categorii.

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având drept scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi. Pentru ca activitatea instructiv-educativă să fie posibile pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu, unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte. Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţial, să fie adoptate particularităţile elevilor.

Procesul de integrare educaţională a elevilor include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial. Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevii vor participa la procesul de învăţământ după posibilităţile fiecăruia iar cadrele didactice trebuie să-şi adapteze metodele pedagogice. Cadrele didactice implicate în educaţia incluzivă pun accentul pe dezvoltarea de activităţi care comportă lucrul în echipă şi cooperarea pe respectarea identităţii culturale a fiecărui copil în parte şi pe monitorizarea constantă a eficacităţii activităţilor de predare-învăţare-evaluare, la nivelul fiecărui copil. În acelaşi timp programele de sprijin, şi remedierea şcolară, utilizarea posibilităţilor oferite de curriculum-ul la decizia şcolii şi implicarea părinţilor în diverse activităţi extracurriculare organizate la nivelul unităţii de învăţământ reprezentând tot atâţia paşi către succesul şcolar al fiecărui copil.

Procesul de transformare al şcolii tradiţionale într-una incluzivă cere timp şi tehnici noi de abordare din partea fiecărui profesor. Obiectivele educaţionale incluzive vizează combaterea neparticipării şcolare, ca şi abandonul sau eşecul şcolar, prin demersuri care depăşesc baremele impuse de dificultăţile de ordin material personal, familial sau social cu car se confruntă copii. În acelaşi timp, educaţia incluzivă vizează asigurarea unor condiţii optime de învăţare care să ofere tuturor şansa unui start egal în viaţă din punct de vedere educaţional.

Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematicii, a soluţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv iar pe de alta parte situaţia clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmează este o bună înţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, în ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înţeles şi acceptat cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii de grup. Această normalizare a relaţiilor este benefică şi pentru ceilalţi elevi care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, să fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăţi în viaţă.

Școala online a apărut neașteptat, ca o mare necesitate și ne-a provocat să fim deschiși către noile tehnologii la un alt nivel, mai înalt decât eram pregătiți emoțional, tehnologic, legislativ, economic etc. Învățarea online îi ajută pe elevi să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate. Nu mai trebuie să fie prezenți fizic la clasă pentru a învăța și, în timp ce mediul învățării online este diferit de configurația tradițională a clasei, nu înseamnă neapărat că este mai puțin eficient. Acest experiment forțat, național și mondial, va lăsa urme adânci pe ceea ce va trebui să se întâmple la nivelul multor componente-organizare, procesualitate, curriculum, management al învățării etc., dar și în ce privește implicarea factorilor cu această responsabilitate, plecând de la elevi, studenți, părinți, profesori, manageri, decidenți, propunători ai politicilor educaționale.

Şcolile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depăşească barierele din calea învăţării şi cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reuşească acest lucru. Pentru aceasta şcoala trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educaţie. Adaptarea înseamnă supunere, acceptare, pe când integrarea presupune modificări, însuşirea, asimilarea unor norme şi valori. Adaptarea poate să apară ca un process simplu, spontan, în timp ce integrarea este complexă, presupune pregătire şi se realizează în timp îndelungat.

În concluzie, putem afirma că adaptarea este un proces de conformare, de respectare a unor condiţii şi cerinţe, este văzută ca o treaptă spre integrare, ca un proces anterior şi pregătitor integrării. O şcoală incluzivă este o şcoală deschisă către orice elev, o şcoală care primeşte orice elev. Îi valorizează şi îi fac să se simtă ca acasă, o şcoală care oferă sprijin accentuat pentru acei copii, o şcoală ideală unde sunt ajutaţi să-şi atingă potenţialul nativ. Îmbunătățirea incluziunii școlare ca cel mai important pas în incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități din România nu ar face decât să ne aproprie de o societate modernă și echitabilă, pentru toți.

BIBLIOGRAFIE:

Alois Gherguţ - *„Sinteze de pshihopedagogie specială*,” Ed. Polarom, 2005;

Ecaterina Vrăşmaş - *„Educaţia copilului preşcolar”*, Editura Pro Humanitas, Bucureşti, 1999;

CUM AU FOST AFECTAȚI COPIII CU CES DE PANDEMIE?

prof. înv. primar Grad Maria,
Şcoala Gimnazială „Dragoş Vodă”, Moisei, Maramureş

Pandemia de Covid-19 a avut un impact fără precedent asupra tuturor nivelurilor de educație și învățare din întreaga lume, aproape 91% dintre elevii confruntându- se cu dificultățile legate de mutarea învățământului clasic, față în față, în mediul online. Învățarea la distanță prin intermediul internetului, televiziunii, radioului și al altor tehnologii a reușit doar parțial să înlocuiască învățarea din mediul școlar. Pandemia a accentuat inegalitățile existente privind accesibilitatea și calitatea învățământului între țări și persoane. Putem presupune în mod rezonabil că învățământul online pe o scară atât de largă constituie un substitut imperfect al învățământului față în față, având consecințe asupra diferitelor grupuri de elevi. Mersul la școală înseamnă mai mult decât deplasarea într-un loc unde să înveți lucruri noi ci și o cale de evadare din familii disfuncționale și reducerea timpului petrecut în fața ecranelor, de a interacționa cu alții și de a construi relații.

O parte dintre copii s-au adaptat la această provocare, însă elevii cu cerințe educaționale speciale sunt printre cei mai loviți dintre toți. Pentru aceștia, întreruperea obiceiurilor educaționale și obligația de a trece în medii de învățare la distanță presupun provocări suplimentare, ei fiind deja într-o situație dificilă. Indiferent dacă acești elevi suferă de un handicap de învățare sau au o afectare fizică, includerea lor în mediile și activitățile de învățare la distanță implică provocări suplimentare într-o situație deja complexă. Pentru a le sprijini, unele țări, precum Finlanda, au acționat în sprijinul elevilor cu CES încă din primele momente ale închiderii școlilor, pregătind instruirea la domiciliu. Dar, pe măsură ce țările au fost obligate să impună măsuri de distanțare și izolare, a devenit necesară predarea online.

Pentru a sprijini elevii cu CES în timpul închiderii școlilor, acestea împreună cu profesorii a trebuit să găsească strategii sau practici favorabile incluziunii care sunt adaptabile tuturor. Elevii cu CES au riscat să se confrunte cu o dublă penalizare în timpul închiderii școlilor: acces și incluziune. Elevii cu CES s-au bazat, în general, pe TIC sau pe tehnologia de asistență mai mult decât pe colegii lor, ceea ce a constituit un atu important pentru tranziția lor la practicile de învățare la distanță. Cu toate acestea, nevoile lor specifice î-au împiedicat să acceseze unele dintre modalitățile online care erau atunci în vigoare. De exemplu, elevii cu deficiențe de auz nu au putut participa la cursuri video live, iar elevii cu deficiențe de vedere s-au „luptat” cu temele trimise prin e-mail sau platforme virtuale, dacă acestea nu erau furnizate într-un format accesibil. Cu toate acestea, textele sau temele au putut fi rescrise în Braille dacă elevii nu au avut acces la dispozitive cu funcții de accesibilitate, iar subtitrările live de la distanță au putut fi aplicate în clasele video pentru elevii cu deficiențe de auz.

Multe țări, cum au fost Italia, Irlanda și Franța, împreună cu alte organizații, au oferit liste și acces la diverse instrumente care vizau elevii cu nevoi educative speciale, pentru a asigura participarea acestora la învățarea la distanță. Includerea a fost o provocare, deoarece elevii cu CES puteau fi în imposibilitatea de a face cele mai multe dintre modalitățile de urgență de instruire. De exemplu, pentru un elev cu deficit de atenție/tulburări de hiperactivitate (ADHD) poa fost o provocare să rămână concentrat la teme, sau să urmeze o oră înregistrată, care nu îi stimulau suficient atenția. Elevilor cu dislexie sau disgrafie le-a fost dificil să progreseze pe cont propriu sau să se bazeze pe părinții lor, care nu aveau timp sau instrumente pentru a-i sprijini în învățare.

În Statele Unite, un grup de profesori a lansat o linie telefonică gratuită de ajutor pentru elevii nevăzători sau cu deficiențe de vedere, pentru a-i ajuta să navigheze pe site-uri web accesibile cu software-ul cititorului de ecran sau pentru a-i îndruma în citirea și scrierea braille. În afara sălilor de clasă, elevilor cu CES le-au lipsit serviciile suplimentare pe care le-au primit de multe ori în școală, cum ar fi sprijin suplimentar unu-la-unu, timp deferit de învățare și sprijin psihologic.

Prin urmare, în majoritatea țărilor, asistenții și profesorii de sprijin au oferit suport individual online sau materiale personalizate pentru a compensa astfel de pierderi. Fără măsuri de sprijin care să permită urmărirea activității la ore sau participarea la activități zilnice, acești elevi puteau avea o pierdere în sensul apartenenței și valorii lor de sine, care sunt componente fundamentale ale incluziunii în educație.

Trăind într-un spațiu închis pentru o lungă perioadă de timp persoanele care suferă deja de o tulburare mintală, această criză poate exacerba simptomele sau agrava semnificativ starea lor. Instituțiile naționale și internaționale și-au mobilizat cunoștințele și expertiza pentru a-i sprijini pe părinți. Este posibil să nu fie simplu pentru părinți să observe cum copiii lor, care s-ar putea lupta cu exprimarea emoțiilor, se simt anxioși sau stresați, astfel încât experții recomandau părinților să acorde atenție la semnale, accese de furie excesive sau simptome fizice, ca durerile de stomac.

Pentru a sprijini în continuare elevii să-și mențină o bună sănătate mintală, diferite țări au înființat servicii de consiliere telefonică sau online pentru tineri. De exemplu, servicii precum Kids Helpline din Australia și Telefono Azzurro din Italia au oferit servicii gratuite, private și confidențiale de consiliere online. Deși aceste eforturi au contribuit la atenuarea impactului pe termen scurt al acestei crize asupra elevilor cu nevoi educative speciale, în perioada următoare au fost necesare intervenții mai structurate și mai coordonate.

Măsuri luate pentru copiii cu cerințe educaționale speciale (CES):

• secvențierea și segmentarea sarcinilor de lucru i-au ajutat să se ocupe pe rând de câte o singură secvență și să se bucure de succesul rezolvării acesteia. Elevii cu CES au renunțat adesea doar la vederea cantității de material pe care îl au de învățat, sau de lucrat. Împărțirea acestuia i-au motivat să lucreze pe fiecare segment în parte.

• identificarea canalului CESzorial preferat: vizual, auditiv, practic și adaptarea materialului educativ. Aceasta sarcină complicată le-a revenit de multe ori părinților. În această situație trebuie menționat că au avut și de ce să se bucure când au constatat cum copilul lor devine mai receptiv și înțelege mai repede și mai ușor informațiile recepționate pe canalul CESzorial preferat.

• implicarea adulților și/sau a fraților ca și resurse; uneori copiii colaborează mai bine la teme cu alți adulți decât cu părinții lor și elevii cu CES seamănă mult din acest punct de vedere. Implicarea fraților i-a ajutat, cu atât mai mult cu cât aceștia au știut să adapteze mai ușor nivelul explicațiilor în funcție de vârsta și specificul fratelui cu CES.

Au existat limite ale evaluării în mediul online, întrucât probele de evaluare aplicate în mediul online au putut fi mai greu de abordat în condiţiile în care instructajul nu a fost facilitat de profesor prin interacţiune faţă în faţă; procesul de evaluare și-a pierdut din obiectivitate din cauza sprijinului/intervenției părinților/ tutorilor; interacțiunea limitată strict la mediul online a generat anumite dificultăți în evaluarea unor abilități și deprinderi de bază pentru elevii cu dizabilități (autonomie personală, socializare, etc.); transferul activităților terapeutice (TTL, Kinetoterapie, Psihodiagnoză) în mediul virtual a determinat limitări în ceea ce privește depistarea diferitelor tulburări/afecțiuni și stabilirea unui Plan de intervenție personalizat, adaptat nevoilor elevului.

O abordare holistică a educației incluzive, care să implice școlile, profesorii, consilierii, familiile și părțile interesate relevante, va fi fundamentală pentru a depăși pierderile suferite de toți elevii, dar în special de cei mai vulnerabili, inclusiv de elevii cu CES.

BIBLIOGRAFIE:

Cecilia Mezzanotte, *How coronavirus is affecting students with special education needs*, https://oecdedutoday.com/, https://www.pathstoliteracy.org

Ministerul Educației și Cercetării - *GHID pentru desfășurarea activităților educaționale și terapeutic-recuperatorii în învățământul special și special integrat, anul școlar 2020-2021*, Editura Didactică și Pedagogică, 2020

CE ESTE DISLEXIA?

Prof.învățământ primar Gropeneanu Tanța
Școala Gimnazială Dorobanțu

Dislexia există de multă vreme și a fost definită în multe moduri.In anul 1968, **World Federation of Neurologists** a definit dislexia ca o boală a copiilor, care, in ciuda faptului că merg la școala, nu reușesc sa-și formeze aptitudinile de limbaj caracteristice cititului si scrisului, corespunzatoare capacităților lor intelectuale. Este definită ca o dizabilitate a învățării care poate afecta capacitatea unei persoane de a citi, scrie si uneori de a vorbi ,este cea mai frecventă dizabilitate a învățării la copii și persistă de-a lungul întregii vieți. Copiilor care au dislexie le este greu să învețe să citească deși merg la școală, au cel puțin un nivel mediu de înteligență și li se recomandă oportunitați adecvate de învățare. Sunetele sunt percepute ca în altă ordine sau nu sunt auzite corect. Aceasta este cauzată de un defect al capacității creierului de a traduce imaginile primite de la ochi sau de la urechi în limbaj inteligibil, fără a duce la probleme de vedere sau de auz.

Pictorul Leonardo da Vinci, Pablo Picasso, inventatorul Thomas Edison, Albert Einstein, Thomas Jefferson, sunt doar o parte dintre geniile care au suferit de dislexie și pe care boala nu i-a împiedicat să rămână în istorie.

TIPURI DE DISLEXIE

Dislexia fonologică – implică dificultăți în a descompune cuvintele în unități mai mici, ceea ce face dificilă potrivirea sunetelor cu forma scrisă.

Dislexiea de suprafață – implică dificultatea de a recunoaște vizual un cuvânt, fapt ce îngreunează memorarea și învățarea lui.

Deficit de denumire rapidă – implică dificultatea de a numi rapid literăe sau numere atunci când copilul le vede.

Dislexie cu deficit dublu – implică dificultatea de a izola sunetele și de a numi literele și numerele.

Disgrafia – implică dificultatea copilului de a ține și controla creionul astfel încât să poată scrie semnele corect pe hârtie.

Discalculia – implică dificultatea în înțelegerea conceptului de număr și în realizarea calculelor.

SIMPTOME ȘI FORME DE DISLEXIE LA COPIL:

Copilul începe să vorbească târziu;

Nu învață ușor cuvinte noi;

Are dificultăți în a rosti corect cuvintele: inversează sunetele sau confundă cuvintele care sună la fel;

Nu își amintește sau îi este greu să numească litere, numere și culorile;

Dificultate în perceperea informațiilor;

Dezorganizare totală;

CÂND AJUNGE LA ȘCOALĂ, OBSERVĂM CĂ:

Întâmpină dificultăți în a procesa și a înțelege ceea ce aude;

Nivelul de citire este sub cel corespunzător vârstei sale;

Are dificultăți în a observa asemănări și diferențe de litere și cuvinte;

Întâmpină dificultăți în a găsi cuvântul potrivit sau în a forma răspunsuri;

Are dificultăți de scriere și îi trebuie mult timp pentru a rezolva sarcinile de scriere și citire, pe care de multe ori le evită;

Cu un nivel ridicat de inteligență, elevul are abilități slabe de citire;

Copilului îi este greu să arate partea de sus și de jos, confundă partea dreaptă cu partea stângă.

Cu ajutorul instrumentelor potrivite, al specialiștilor și, foarte important, cu sprijin emoțional, copiii cu dislexie pot performa la școală și pot deveni ceea ce își doresc.

CUM SĂ AJUȚI UN COPIL CU DISLEXIE ACASĂ?

Este întrebarea frecventă venită din partea părinților alături de întrebarea : ,,ce să lucrez acasă cu copilul meu dislexic? ”

Răspunsul este simplu : nimic și totul!

Părintele trebuie să ofere copilului **DRAGOSTE, REGULI** și **SĂ-L LASE SĂ COPILĂREASCĂ.**

Copiii dislexici au nevoie de dragoste, să se simtă iubiți , acest lucru ajutându-i foarte mult la creșterea încrederii de sine. Pentru orice lucru bun sau constructiv ,copilul trebuie lăudat și orice progres ,oricât de mic ,trebuie apreciat.Cu ajutorul părinților, copilul trebuie să descopere ce îi place, ce pasiuni are. El nu trebuie să urmeze un ideal al părintelui sau o pasiune a acestuia.Pentru a-și descoperi pasiunile, dar și pentru a-și dezvolta abilitățile de motricitate fină e bine ca acesta sa meargă la cât mai multe ateliere pentru copii .Iar dacă acesta va face o pasiune pentru un anumit tip de activitate, abia apoi poate fi înscris la un curs.

Cu dragoste copilul va fi curajos, nu-i va fi frică să spună ce gândește și se va simți liber.

REGULI

Orice societate se bazează pe reguli așa ca și copilul are nevoie de reguli. Pentru a fi bine privit și primit în societate ,are nevoie să cunoască din familie regulile de bună purtare. Când copilul va fi politicos, ascultător și va respecta oamenii din jurul lui, aceștia îi vor arata mai multă încredere. Dislexia nu are legătură cu lipsa de educație. Nu poți spune despre un copil , doar pentru că este dislexic: Nu știe să spună, ,,Te rog” „Mulțumesc!” sau „Bună ziua!”

Regulile pe care cel mic trebuie să le respecte ,trebuie respectate și de cel care le impune. Nu îi putem spune copilului „Nu traversa strada pe culoarea roșie!”, iar parintele fix asta faceți pentru că „se grăbeste”. Copilul este oglinda părintelui!

LĂSAȚI-L SĂ COPILĂREASCĂ!

Școala e școală, regulile sunt reguli, însă chiar și cu acestea copilul trebuie să se bucure de copilărie. Copilul trebuie să se joace! Copiii așa învață cel mai bine – prin joc. Programul copilului nu trebuie aglomerat cu tot felul de cursuri care nu-i plac. În locul unui curs plictisitor mai bine se joaca în parc , daca este posibil, în fiecare zi, cel puțin o oră .

Copilul trebuie să aibă jocuri și jucării, nu ecrane! Dacă nu poate avea jocuri și jucării nu este nicio problemă pentru că împreună puteți inventa și construi astfel de lucruri. Copiii nu au nevoie de dulciuri zilnic și în cantități însemnate, nici de ultimul joc pentru PC sau tableta, nici de ore petrecute la desene animate pentru a se simți copii. Da, anturajul și colegii de clasa îl pot influenta pe copil ,să aibă anumite preferințe în joc, însă părintele cu ajutorul dragostei si a regulilor poate convinge copilul de ce este mai bine și mai bun pentru el.

Nevoile copiilor cu dislexie în clasă ,sunt extrem de variabile, în funcție întotdeauna de dificultățile pe care le prezintă fiecare copil . Dar toți au o nevoie comună și anume că necesită metode de predare diferite de cele tradiționale, așa că, în multe ocazii, trebuie să li se acorde mai mult timp, astfel încât să poată desfășura o bună învățare să li se ofere sprijin emoțional

CUM AJUT UN COPIL CU DISLEXIE ÎN CLASĂ ?

Sunt pozitiv și constructiv;

Nu judec abilitățile elevului;

Folosesc resurse tehnologice care îmbunătățesc abilitățile de citire și scriere ale elevului ;

Creez un mediu structurat, ordonat și previzibil ;

Transmit explicații și instrucțiuni în mod clar și, dacă este necesar, mai încet și mai repetat;

Ii scot in evidenta abilitățile, punctele forte, efortul și progresul pentru a profita de această bază și a continua să avanseze în învățarea lor. Dimpotrivă, nu este deloc recomandat să ameniț sau să pedepsesc elevul pentru a se îmbunătăți, deoarece acest lucru nu va da rezultate, ci va avea efecte negative asupra stimei de sine, performanței și încrederii stabilite cu profesorul;

Ofer adaptări curriculare cu ajutorul opiniei și al considerației profesionistului psihopedagogic al școlii;

Păstrez legătura cu familia copilului pentru a transmite informații despre situație;

Nu-l voi încărca cu un flux mare de informații, deoarece nu va putea învăța totul deodată;

Voi concepe exerciții speciale care să refacă treptat vorbirea orală și scrisă.;

Cu toate acestea, copiii cu o astfel de anomalie se pot distinge printr-un intelect dezvoltat, sunt mai curioși, au perspicacitatea și intuiția bine dezvoltate și totul pentru că percep realitatea într-o reprezentare multidimensională. În plus, astfel de copii au o imaginație vie și toate simțurile sunt ascuțite.Oricum ar fi, dislexia trebuie identificată și corectată în timp util, deoarece creează multe probleme copilului. Și dacă este posibilă corectarea deficienței în percepția informațiilor, copilul va primi în cele din urmă două caracteristici calitative - inteligență ridicată și abilitățe creativă dezvoltată.

„Dislexia este un produs al gândirii și un mod specific de a răspunde la sentimentele de confuzie ’’(**R.D. Davis**)

BIBLIOGRAFIE

- Albu, A., Albu, C.Psihomotricitate, Editura Spiru Haret, Iaşi, 1999
- Bartok, E, coordonator, Eu citesc mai bine! Îndrumător pentru tratarea tulburărilor lexico-grafice, Editura Tîrgu Mureș, 2010
- Burlea , G. , Burlea, M. (coord.), Dicționar explicativ de logopedie, Editura Polirom, Iasi, 2011
- Burlea, G. , Tulburările limbajului scris-citit, Editura Polirom, Iaşi, 2007
- Verza, E., Tratat de logopedie, Editura Fundaţiei Humanitas, Bucureşti, 2003
- www.cogneurosociety.org/dyslexia_myths, Getting Past Dyslexia Myths: How Neuroscience Has Helped ,Priya Kalra,
- www.dyslexia.yale.edu/Myths.html
- www.dyslexiahelp.umich.edu/professionals/dyslexiaschool/strategies-for-teachers, Strategies for Teachers

Profilul unui elev cu comportament deviant (inadaptare şcolară, absenteism, randament şcolar scăzut)

Prof. psiholog Constantin Roxana Florentina

C.J.R.A.E. Argeș / punct de lucru: Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești

Nume şi prenume: M.M.I.

Data naşterii: 02.08.1998

Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Piteşti

Clasa a VIII- a

Descrierea cazului:

Informaţii generale:

M. are 14 ani si este elev în clasa a VIII-a. Face parte dintr-o familie cu o situaţie materială destul de bună şi este singurul copil la părinţi, fiind înfiat încă de la vârsta de 8 luni de către aceştia.

Încă de la începutul anului şcolar, am remarcat slabele rezultate pe care le avea la învăţătură, dar mai ales devieri comportamentale, concretizate în: agresivitate verbală (le vorbea foarte urât colegilor); agresivitate fizică (se bătea cu colegii, îi lovea şi le trântea obiectele); fugea de la ore (mai ales de la ultimele două, aproape zilnic, împreună cu un alt coleg de clasă); îi minţea pe părinţi în legătură cu situaţia lui la învăţătură; riscul de a fi sancţionat din cauza numeroaselor absenţe (posibilitatea ridicată de abandon şcolar).

Părinţii sunt foarte ocupaţi cu serviciul iar M. este lăsat singur majoritatea timpului, aceştia întâlnindu-se doar seara câteva ore după ce M. revine acasă. În acelaşi timp părinţii erau nedumeriţi şi supăraţi totodată de situaţia creată, de comportamentul lui şi de rezultatele slabe la învăţătură) a ramas corijent la româna şi matematică pe primul semestru

Menţionez că în clasa a VII-a acest copil nu a mai avut absenţe nemotivate şi nu a manifestat un comportament agresiv. Era însă sensibil şi nu avea mulţi prieteni, stând mai mult singur în timpul pauzelor.

Părinţii afirmă că îşi iubesc foarte mult copilul şi consideră că au greşit că nu au insistat pentru intesificarea comunicării între ei şi copil. Între cei doi soţi există un climat familial adecvat.

Analiza cazului din perspectiva modelelor sau conţinuturilor teoretice relevante: de ex. modele ale activităţii de consiliere, analiză a temperamentului şcolarilor, analiză a contextului, abilităţi implicate etc.;

Crearea programului de acţiune:

Analiza contextului:

La recomandarea d-nei diriginte, M. a ajuns în Cabinetul de Consiliere şi Asistenţă Psihopedagogică pentru a primi orientare în scopul ameliorării abaterilor de la comportamentul considerat normal. Această recomandare a fost însoţită de un substrat bogat în motive îngrijorătoare.

Sub aceste considerente, prof. diriginte şi părinţii copilului au participat la o şedintă în care s-au analizat următoarele aspecte: Date referitoare la momentul de apariţie a devianţei comportamentale; Aşteptările care se conturează în urma consilierii; Care sunt şansele de producere a schimbării; Timpul estimat pentru producerea schimbării

Modele şi strategii ale activităţii de consiliere:

Pe parcursul consilierii, s-a facut apel la ***modelul cognitiv-comportamental*** (ABC-ul comportamental), la ***modelul multimodal HELPING*** de consiliere elaborat de Keat (1990) fiind utilizat pentru identificarea problemei (tulburare de comportament de tip carenţial) şi în evaluarea eficienţei consilierii.

În vederea susţinerii acestui lucru s-a facut uz de: metoda observaţiei, a interviului structurat, a metodei scalării, modelul ABC comportamental, metoda „scaunului gol”, etc.

Un alt mijloc terapeutic utilizat a fost cel de implicare / intervievare a membrilor familiei, urmând paşii consilierii de grup. Ajutorul acordat lui M. a implicat şi participarea la orele de clasă, cu permisiunea de a-şi putea oferi părerea în faţa colegilor săi, printr-un sistem de sprijin şi încurajare acordat de profesori şi dirigintă.

Caracterizarea psihologică a copilului:

Gândirea se află la stadiul judecăţilor simbolice, cu lentoare în idei, neavând capacitate de sinteză sau generalizare. Procesele mnezice prezintă tulburări de fixare, predominant mecanice, de durată medie. Mihai are nevoie de concentrare pe termen lung, imaginaţia fiindu-i săracă şi reproductivă.

În urma colectării de date, s-a observat că M. prezintă aptitudini speciale pentru jocurile de construcţii şi strategie.

Seria trăsăturilor de *caracter* oferă imaginea unei încrederi scăzute în sine, o atitudine defensivă, puţin prietenoasă faţă de colegi.

În munca individuală, M. îşi manifestă prestaţia sub formă de lene, dezordine, cu executarea silită a sarcinilor. Insatisfaţia primirii de sarcini e demonstrată prin agresiune verbală, impulsivitate, urmate de momente de închidere în sine. Prezintă un stil de lucru independent, dar în salturi.

Este nervos, agitat, impulsiv în reacţii. Deseori, în timpul orelor vorbeşte foarte mult, fără să-i pese de constrângerile sociale (situaţii/ consecinţe). Se enervează repede (este uşor de provocat). Se ceartă des cu părinţii şi profesorii. Atribuie altora vina pentru greşelile proprii. Adoptă comportamente de risc pentru sănătate (fumează).

Elevul are un *temperament flegmatic*, intens doar pentru o scurtă perioadă. Rezistă la efort fizic, dar nu şi psihic. Prezintă mobilitate slabă de adaptare la programul şcolar, vorbeşte câteodată neîntrebat.

Pe parcursul pauzelor, M. este văzut ieşind din curtea şcolii, îndreptându-se spre magazinele din vecinătatea instituţiei. Ajunge în clasă cu mult mai târziu decât ceilalţi colegi ai săi.

Propunerea unei / unor soluţii de acţiune în situaţia respectivă şi justificarea viabilităţii propunerii respective: pe lângă argumentarea cu privire la viabilitatea propunerii, în plus, se pot propune soluţii alternative şi propuneri de intervenţie preventivă/primară;

Soluţii de acţiune în situaţia dată:

S-a avut în vedere consilierea individuală a elevului, urmărindu-se: Îmbunătăţirea imaginii de sine şi dezvoltarea capacităţii de autocunoaştere; Formarea deprinderilor de relaţionare pozitivă (prin comunicare asertivă, abilităţi în rezolvarea de probleme şi luare de decizii); Scăderea agresiunii şi impulsivităţii (identificarea propriilor emoţii, deprinderea unor metode de exprimare a furiei pe căi nedistructive, diferenţierea între gând şi acţiune); Formarea unor atitudini pozitive faţă de un stil de viaţă sănătos; Dobândirea unor tehnici eficiente de învăţare; Dezvoltarea motivaţiei pentru învăţare prin orientare profesională.

Alte soluţii de intervenţie:

În timpul integrării lui M. în planul de consiliere, s-a apelat la consilierea persoanelor care au acceptat colaborarea pentru înlesnirea schimbării de comportament a şcolarului. Este vorba despre părinţii şi diriginta elevului.

După ce s-au luat în consideraţie declaraţiile oferite de aceste persoane s-a mers pe urmărirea ipotezelor:

1. Îmbunătăţirea comunicării părinţi-copil, prin înţelegerea acestora a caracteristicilor de vârstă ale elevului;
2. Dezvoltarea interesului pentru cunoaşterea realistă a copilului (resurse şi capacităţi, puncte slabe);
3. Condiţionarea comportamentului elevului printr-un contract stabilit cu acordul părţilor implicate.

Fixarea obiectivelor:

Obiective pe termen scurt: identificarea cauzelor care conduc către comportamentele respective; identificarea şi analiza situaţiilor cu impact major asupra comportamentului; cunoaşterea tipului de relaţii cu principalele persoane adulte; cunoaşterea nivelului de adaptare şi de evoluţie a copilului, necesare pentru a identifica punctele forte şi punctele slabe ale personalităţii; convingerea şi conştientizarea din partea părinţilor şi acordarea sprijinului afectiv şi comunicaţional necesar.

Obiective pe termen lung: cunoaşterea intereselor şi a aptitudinilor lui Mihai, necesare implicării în anumite activităţi pentru dezvoltarea unei personalităţi armonioase; conştientizarea de către băiat, a adevăratelor cauze ale comportamentului său şi identificarea principalelor căi de acţiune; conştientizarea riscului săvârşirii unor comportamente deviante; educarea copilului, în a învăţa să se stăpânească, să îşi controleze comportamentele impulsive, să aiba o mai bună toleranţă la frustrare; formarea unui EU social, bazat pe o imagine şi o stimă de sine conform posibilităţilor reale ale personalităţii.

Rezultate pe termen scurt

După săptămâni de consiliere, ajutor şcolar şi familial, randamentul lui M. a crescut. Mama a început să simtă mici dificultăţi în impunerea unor noi limite în casă, dar a recunoscut că băiatul ei mare depune mare efort pentru a colabora. Tatăl a simţit necesitatea implicării acestuia educaţia copilului. Timpul petrecut cu M. s-a mărit. Acesta a dovedit motivaţie în a-şi responsabiliza băiatul în sarcinile dedicate casei.

Concluzii şi autoevaluare reflexivă: în ce măsură situaţia analizată în proiect ajunge la o înţelegere în profunzime, mobilizând conţinuturi din cele trei cursuri; în ce măsură propunerile aduse sunt fezabile pragmatic (date fiind resursele, temperamentul şi datele situaţionale ale fiecărui cursant); în ce mod cursantul a ajuns la o înţelegere nouă asupra situaţiei prezentate prin intermediul celor trei cursuri din modul, şi cum anume vede ea/el, pornind de aici, o reconfigurare a stilului didactic/de consiliere propriu.

Concluzii: Dorinţa lui M. de a epata prin comportamentul agresiv atât verbal cât şi fizic se datorează lipsei de comunicare cu mama şi mai ales cu tata. Îi este teamă să-şi facă prieteni, să se ataşeze emoţional de o altă persoană şi de aici dificultatea lui de a relaţiona corect cu colegii. Comportamentul agresiv faţă de colegii, adulţii şi fraţii lui este datorat absenţei timp îndelungat pe parcursul zilei a tatălui, în care copilul să aibă mare încredere. Momentan, el se simte abandonat de tată şi se depărtează tot mai mult de mamă care îl „cicăleşte” tot timpul.

În lunile următoare se continuă şedinţele de consiliere prin colaborarea cu diriginta şi profesorii clasei. Chiar dacă progresul este simţit, este necesar ca programul de consiliere să continue sub forma exersării comportamentului pe fondul unor *recompense pozitive, educării Sine-lui şi inducerea unor idei moralizatoare.*

Dacă familia şi mediul şcolar vor acţiona pozitiv asupra tânărului, acesta va putea vedea lumea mare a adultului mai plină de responsabilităţi şi putere de sacrificiu. Toate aceste lucruri vor fi posibile doar prin suport afectiv, relaţional şi moral. Doar aşa depăşirea momentului va fi îndeplinită.

Programul de intervenţie personalizat presupune colaborarea în echipă, formată din profesorul psiholog, familie, Diriginta clasei şi toţi cei implicaţi în activitatea desfăşurată de M. pe parcursul unei zile pentru a forma un cerc de susţinere, echilibrare şi integrare în comunitate.

Activitatea în şcoală s-a axat pe *urmărirea evoluţiei copilului implicat* (monitorizarea comportamentului) şi pe *crearea de prilejuri pentru a exersa suplimentar activităţi necesare* urmărind totodată dezvoltarea încrederii în forţele proprii.

Acest fapt s-a realizat prin aplicarea unor metode şi procedee eficiente pentru integrarea copilului în colectivul clasei, relaţionarea sa cu ceilalţi copii şi cu adulţii, formarea deprinderilor comportamentale, motrice, socio-afective, practice.

STUDIU DE CAZ- AUTISM
SECȚIUNEA I

Prof. Înv. Preşc. BOANCĂ MARIA
Grăd. cu p.p. “Junior”, Dej

Diagnosticul:1.Sindrom autist prin discontact ; agresivitate psihică asupra propriei persoane , manifestări hiperchinetice.

2..Intârziere în dezvoltarea psihică şi de limbaj

Anamneză personală

În cursul sarcinii mama a făcut tratament pentru menţinerea sarcinii şi pentru înlăturarea unor infecţii cu complicaţii(tratament cu litiu).

Naştrea la 9 luni prin cezariană;3 kg.

-gânguritul :normal

-mersul :11 luni

Primele cuvinte: după 3ani

Dezvoltarea somatică ,staturală şi toracală în limitele normalului:aspect atrăgător , corp proporţionat ,expresie inteligentă.

Anmneza familială

Este al doilea din cei doi copii.primul copil este normal fără probleme de dezvoltare.

La naştere mama avea 26 ani şi tatăl 30.

Mama are 8 clase +profesionala (în prezent casnică), tatăl a fost şomer şi în prezent este liber profesionist .

Regimul de viaţă este ordonat,echilibrat, mama este o bună gospodină , devotată copiilor şi interesată de reuşita lor. In relaţia cu ceilalţi membri evoluţia este bună, de la slabă cooperare şi izolare într-o lume a lui cu dese crize, la relaţii bune cu fratele lui şi dispus să coopereze cu toată lumea.

A fost luat în evidenţă la vârsta de 3ani şi 6 luni .

Copilul este în evidenţa Spitalului Clinic de Psihiatrie şi a Centrului de Neuropsihiatrie infantilă ,Staţionar de zi , unde se internează pe perioade scurte pentru investigaţii.

Iniţial, inventarul posibilităţilor psihice şi de limbaj (la vârsta de 3 ani) îl plasa în jurul vârstei de aproximativ 2 ani şi 6 luni .

Examenul neurologic: EEG cu anomalii bioelectrice difuze fără leziuni decelabile cerebrale .

Recomandările

-tratament cu neuroleptice ,Respolept , Encefabol ,Vitamine şi Ritalin ;

-integrarea în colectivitatea preşcolară şi instituirea unui program educaţional recuperatoriu ,cuprinzând stimularea psihică şi tratament logopedic.

De-a lungul internărilor avute până în prezent ,cîte două şi apoi una în fiecare an obsrvaţia clinică şi reevaluările dezvoltării şi comportamentului relevă evoluţia favorabilă a Sindromului autist de la CARS41 puncte la Cars scor total :26,5 corespunzător autismului uşor ,Vs evoluînd de la 2,6 ani -3,1 -4,2-4,5-5,1.

Scurtă caracterizare a modului de manifestare a sindromului autist(la începutul activităţii de terapie)

Prezintă puternice tulburări ale afectivităţii:nu este ataşat de mamă (face confuzii între mamă şi alte femei ;nu reacţionează când mama se îndepărtează; râsul ,plânsul , zâmbetul, neadecvate situaţiei în care e pus copilul; reacţii coleroase îndreptate asupra obiectelor şi asupra propriei persoane ;opoziţionism, labilitate , neurovegetativă cu predominarea excitaţiei , atenţie labilă, slabă putere de concentrare .Se constată o mare dexteritate în mişcări , sereotipii (se poate juca la infinit cu acelaşi

tip de joc).Nu suportă să fie atins , nu-l interesează jucăriile care întruchipează oameni , animale ;are mişcări graţioase , manipulează cu uşurinţă obiectele , fascinat de obiectele mecanice.

Vorbirea este aproape inexistentă , fără participarea emoţională . Se remarcă caracterul reproductiv-imitativ (ecolalie) şi nu cel de comunicare al limbajului .ecolaliile sunt imediate sau întârziate ; foloseşte neadecvat pronumele personal (vorbeşte despre sine la persoane a IIIa). Nu este atent la ce i se spune ; dă impresia că nu aude , nu-şi fixează privirea asupra persoanelor din jur , nu caută contactul vizual cu acestea .Îi place muzica . Manifestă o mare abilitate în a-i manevra pe ceilalţi pentru a-şi satisface necesităţile . Evită contactul cu ceilalţi copii.

Limbajul şi posibilităţile de articulare

-cunoaşte mai multe cuvinte în limba engleză decât în română (rezultatul statului îndelungat în faţa televizorului la desene animate);

-nu se constată anomalii buco-linguo-faciale;

-vocea este normală;

-imaginile fonematice sunt labile şi difuze ;

-stereotipul dinamic articulator tulburat ;

-discrepanţă între posibilităţile intelectuale şi vorbire (în sfera limbajului expresiv) De ex. este capabil să se joace cu jocuri tip „puzzles”, aranjând imgini care pentru copiii cu 2-3 ani mai mari ca el prezintă dificultăţi.

Examinarea a fost foarte dificilă pentru o corectă evaluare a comportamentului datorită imposibilităţii de testare prin teste standardizate .

Metoda de bază a fost observarea, înregistrându-se dezvoltarea motrică ,cunoaştrea părţilor corpului , recunoaştera formelor , culorilor , orintarea spaţială , noţiuni , răspunsuri la comenzi ,număratul , folosirea creionului (înregistrarea comportamentului s-a făcut ,pe cât posibil, în timp şi medii diferite).

În evaluare am folosit scara PORTIGE.

Principiul de bază în terapie a fost:a construi pornind de la ce poate copilul (folosind chiar sereotipurile şi preferinţele . De asemenea, am urmărit reducerea treptată a ajutorului acordat copilului , stimularea şi recompensa iniţiativelor ce vin din partea acestuia .Programul a fost foarte flexibil pentru a asigura adaptarea la situaţii noi , neprevăzute în program sau la dispoziţia în care s-a aflat copilul şi la posibile progrese.

Programul educaţional stabilit are o serie de obiective pentru aria de dezvoltare cognitiv verbală (unde în general achiziţiile se fac mai lent.

Obiectivul fundamental al terapiei :formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare.

În acst scop instrucţiunile au fost simple, concrete, exprimate verbal şi simultan cu imaginea.

Al doilea obiectiv : formarea unei reprezentări generale despre lume şi mediul în catre în care ea se desfăşoară , perceperea succsesiunii momentelor zilei , formarea motivaţiei ,dezvoltarea capacităţii de a înţelege că te poţi face înţeles , dobândirea unei experienţe în legăturî cu ceea ce este la un moment dat semnificativ .

Programul educaţional terapeutic a fost alcătuit în conformitate cu aceste obiective , în vederea acţionării pe diferite laturi :articulatoriu .limbaj, memorie , atenţie, gândire , afectivitate. Am urmărit iniţial trezirea interesului şi crearea unui tonus pozitiv. Am început cu emiterea onomatopeelor (izolat, în cântec , poezii), iniţierea unor jocuri :umflat baloane ,suflat în lumânări , etc)

În activitate am antrenat toţi analizatorii .

Învăţarea cuvintelor şi propoziţiilor s-a realizat după modelul descris în literatura de speccialitate pentru alalie (silabe duble , silabe , cuvinte asociate cu fenomene din natură , stări afective , cuvinte monosilabice , bi şi trisilabice).

Pentru trezirea interesului , dezvoltarea proceselor psihice cognitive , am apelat la procedee neverbale : sortări de obiecte , dominouri , puzzle, reproducerea gesturilor , formarea deprinderii de a asculta poveşti .pentru a asculta, a înţelege , a participa, am efectuat jocuri de tipul :Cum face?Cine face?

Am lucrat mult cu setul de imagini Portige , cu diapozitive care urmăresc formarea noţiunilor de mărime, formă , culoare, poziţie , succesiune spaţială şi temporală , denumire de acţiuni, formarea şi dezvoltarea vocabularului (noţiuni ca . familie, fructe , legume, îmbrăcăminte , mobilier, rechizite).

Permanent cuvintele însuşite au fost legate de obiecte , imagini , demonstraţii.Propoziţiile au fost fost reluate , repetate de mai multae ori .

Pentru memorarea , înţelegerea , compararea noţiunilor , folosirea propoziţilor şi orintarea spaţială şi temporală am folosit mult material intuitiv şi demonstraţia .

Jocurile folosite au fost de tipul „Ghiceşte ce am ascuns?”, „ Eu întreb tu răspunzi”; am lucrat mult cu trusa Logi .

Am tecut treptat la extensia propoziţiei dela 2,3 la 4,5 cuvinte .

În vederea pregătirii pentru integrarea în clasa I a şcolii de masă am pus din ce în ce mai mult acent pe analiza şi sinteza fonematică la nivel de propoziţie , cuvânt ,silabă.

Pe bază de imagini am trecut la însuşirea unor momente semnificative din poveste .

Progresele au fost semnificative, referitor la numărul de cuvinte însuşite corect cât şi capacitatea de flexionare după număr şi gen; a însuşit şi mimimica şi gesticulaţia , orientarea în schema corporală proprie şi a altuia , în spaţiu şi timp.

Ffiind vorba de un copil autist a făcut salturi semnificative şi pe linia socializării.Evoluţia a fost de la ignorarea iniţială a celor din jur până la dorinţa de a coopera şi de a fi remarcat. În prezent se simta bine în grup, comunică , cooperează

Având o evoluţie atât de favorabilă copilul a primit avizul pentru integrarea în clasa I a şcolii de masă . Frecventarea clasei I nu a pus probleme deosebite , copilul situâdu-se printre primii din clasă (manifestă aptitudini deosebite la activităţile matematice).

Bibliografie:

Bodea Hațegan, C. Tulburările de limbaj și comunicare în Roșan A (coord.). Psihopedagogia specială. Evaluare și intervenție, Editura Polirom Iași 2015

Ștefan Milea, Sindromul autist. Tratat de Psihiatrie (6), 341-346, Ed red, 1988;

COMUNICAREA

Prof. Candidatu Emilia

Sc. Gim. Alexandru Macedonski, Craiova

COMUNICAREA-ESTE SCHIMBUL DE IDEI, DE INFORMAȚII, DE IMPRESII , REALIZAT CU AJUTORUL CUVINTELOR.

COMUNICAREA POATE FI SCRISĂ ȘI ORALĂ.

Comunicarea orală se desfășoară între un vorbitor și unul sau mai mulți ascultători. În cadrul comunicării orale, vorbitorul și ascultătorul își pot schimba rolurile. O asfel de comunicare se numește dialog.

Monologul – reprezintă vorbirea unei persoane în fața unui sau a mai multor ascultători , fără să fie întreruptă.

Modalități de comunicare

-directa-persoanele care comunica sunt față în față

-mediată-se realizează prin intermediul telefonului, faxului, , prin mass-media

Comunicarea orală este însoțită de elemente nonverbale și paraverbale.

Elementele nonverbale-se referă la gesturi, mimică, poziția corpului; ele completează mesajul transims oral.

Gesturi- diferite mișcări ale mâinilor și ale degetelor.

Mimică- se referă la expresia feței care indică diferite stări(bucurie, tristețe, furie, surpriză, plictiseală, oboseală, surprindere).

Elemente paraverbale-se referă la intensitatea vocii, tonul, ritmul,accentul, pauzele.

Emițător-este persoana care transmite mesajul

Receptor- este persoana care primește mesajul

Mesajul-este comunicarea care presupune transmiterea de informații

Codul- se realizează printr-un discurs articulat într-o limbă oarecare (limba comună, gesturi,semne cunoscute doar de cei doi)

Canalul de transmitere a informației-se referă la aerul prin care se ascultă (vocea, telefonul, radioul, calculatorul)

Emiţătorul trebuie:

să pronunţe clar sunetele;

să rostească în întregime cuvintele;

să formuleze enunţuri clare;

să folosească o intonaţie potrivită, iar volumul vocii să fie reglat în funcţie de situaţia dată;

să manifeste respect faţă de ascultător.

Receptorul trebuie:

să asculte atent mesajul;

să înţeleagă mesajul;

să ceară informaţii suplimentare;

să manifeste respect faţă de emiţător;

COMUNICAREA SCRISĂ

Comunicarea prin dialog - presupune respectarea unor formule specifice, adaptate situației de comunicare , dar și interlocutorului.

formule de inițiere a unui dialog(formule de salut, de răspuns la salut)
ex. --Bună ziua!
--Sărut mâna!
-- Mă bucur să vă revăd!
- formule de întreținere a dialogului și a atenției interlocutorului.
Ex. –Așa este!
-Mă bucur!
- Îmi pare rău!
- formule de încheiere a dialogului, când conversația și-a atins scopul.
Ex. –La revedere!
Pe curând!
Vă doresc o zi bună!

!!!!!!!! Atunci când se realizează în scris un dialog, se utilizează LINIA DE DIALOG.

Integrarea copiilor cu C.E.S în învațământul de masa

Alexandru Constantin-Daniel
Scoala Gimnazială „ Vasile Cîrlova’’ Târgoviște

Marele poet român Mihai Eminescu, de la a cărui moarte se împlinesc 133 ani , venea cu un îndemn adresat educatorilor, zicând : „Un bun educator trebuie să respecte particularitățile de vârstă ale copiilor, să coboare la treapta sufletelor copilărești’’.

Am putea adăuga noi , nu doar asupra particularităților de vârstă, ci și asupra nevoilor speciale, pe care unii copii, le au în zilele noastre.

Pentru a putea răspunde acestor provovări, cu care se confruntă învățământul contemporan, ar fi mai bine să identificăm acești copii cu educația specială. Ne uităm la personalitatea unui astfel de copil : unul provine dintr-un mediu social defavorizat, altul se confruntă cu tulburări psihice sau cu un nivel biologic redus. Să nu uităm că, indiferent de problemele cu care acești copii se confruntă, ei toți pot fi recuperați, în limita posibilităților și, când spun acest lucru, mă refer la un sistem educațional care să permită integrarea eficientă în învațământul de masă. Acești copii au nevoie de o atenție specială din partea societații, dar pentru asta este nevoie de o prioritizare a lucrurilor, pentru ca acești elevi să țină pasul cu cerințele societății actuale.

Nimeni nu-și dorește să se nască sau să aparțină unui mediu ce i-ar împiedica ulterior dezvoltarea personalității viitoare. Școala, prin metoda sa denumită, învățământ de masă, trebuie să fie gata, să răspundă nevoilor acestor copii și, cum altfel, decât prin punerea pe picior de egalitate, a tuturor elevilor, printr-o integrare care presupune informarea corectă a tuturor participanților la actul educațional.

Așa vom putea răspunde, să zicem, „abandonului școlar’’, susținând importanța educației de la o vârstă fragedă, doar prin intermediul personalului școlar calificat, care împreună cu reprezentanții autorităților locale, vor putea identifica problemele ce generează acest abandon, venind cu soluții palpabile, care vor conduce la o mai buna integrare atât în școală, cât și în comunitate, a acestor copii.

Partea pozitivă, este aceea că la probleme diverse, privind integrarea acestor copii în învățământul de masă, avem și soluții diverse, ce oferă rezultate încurajatoare. La dialogul lansat prin intermediul școlii, la o educație incluzivă, fără discriminare, răspunsul este de cele mai multe ori unul pozitiv. Pedagogi dedicați, încearcă să rupă barierele ce îi separă de acești copii, prin acceptarea lor, de către ceilalți, fără însă ai numi pe aceștia din urmă, „majoritate’’. Astfel, colegi de clasă , doi elevi, pot descoperi că împărtășesc valori sau aptitudini comune (ex. desenatul), indiferent că unul dintre ei poate sta în picioare, iar celălalt poate desena dintr-un scaun cu rotile.

La fel stau lucrurile și în situații mai puțin vizibile din punct de vedere fizic, dar ușor de identificat din punct de vedere psihologic, cum sunt elevii dislectici, autiști sau cu unele probleme de atenție. Inteligența acestora, nu este în nici un fel inferioară celorlalti, chiar dacă răspunsurile lor în anumite situații, pot surprinde.

Dialogul școală-autorități/ comunitate –părinți, este esențial pentru integrarea acestor copii, pentru că în fond, nevoile speciale, nu trebuie să fie traduse prin handicap, prostie, dispreț , discriminare, ci dimpotrivă, printr-o altfel de înțelegere, se urmareste, recuperarea copilului. Dacă nu am fi procedat astfel, unii mai devreme, în lumea occidentală, alții, ceva mai târziu in societățile aflate în tranziție, nu ne-am fi putut bucura de poveștile lui Hans Christian Andersen, care, copil fiind, manifesta accente de autism saunu ne-am fi încântat, cu piesele “copilului- geniu”, așa cum a fost Wolfgang Amadeus Mozart, iar exemplele pot continua până în ziua de azi.

Școala de azi propune o schimbare în bine a mentalității, cu privire la elevii cu C.E.S, punând accentul nu pe ce se vede din punct de vedere fizico –psihic, ci pe valoarea fiecărui copil în sine, de a putea realiza lucrurile pe care acesta și le dorește, în sânul societății, în care el trăiește. Metodologiile educaționale, la fel și în practică, nu trebuie să fie împărțite în două, ca și cum ar fi două “categorii de elevi” ci, trebuie să pună accentul pe normalizarea legăturilor dintre elevi, indiferent de starea lor biologică, psihologică sau de ce nu, cea materială.

Nimeni nu alege să se nască orb , sărac sau cu autism, dar cu toții ne putem bucura de lucrurile pe care le putem realiza împreună, în școală sau în comunitate.

Cel mai important lucru este să ne acceptăm copiii, așa cum sunt, diverși, într-o lume aflată într-o continuă schimbare.

Este școala de azi, pregătită să raspundă cu brio, acestor copii deosebiți cu nevoi speciale? Raspunsul trebuie să fie unul afirmativ.

Să nu uităm că o societate, care își tratează copiii, printr-un sistem educațional integrat, incluziv, va avea un viitor, beneficiind de toate energiile produse de aceștia, fără părtinire !

STUDIU DE CAZ

Prof. înv. primar, NARCISA-MARIA GĂLAN

Liceul Teoretic „Ana Ipătescu” Gherla

I. Prezentarea cazului

Date familiale

L.D., cu vârsta de 8 ani, este elev în clasa a II-a A la Liceul Teoretic „Ana Ipătescu” Gherla și singurul copil al familiei. Copilul locuiește doar cu mama, părinții fiind divorțați. Doar mama se implică în activitatea școlară a elevului.

Lista de probleme

L.D. este un elev cu performanțe școlare bune, iar mama acestuia se prezintă la școală și la cabinetul de asistență psihopedagogică a școlii cu următoarele probleme:

1. Diagnostic de **tulburări emoționale.** Elevul are accese de furie pe care nu le poate controla și se manifestă prin agresivitate verbală, amenințând colegii și agresivitate fizică. Elevul înghiontește și lovește colegii, chiar dacă face aceste lucruri în joacă. Victimizează de fiecare dată când relatează un astfel de eveniment și minte pentru a apărea într-o lumină favorabilă, folosind scuza că ceilalți și-au bătut joc de el. Recurge la agresivitate fizică sau verbală în condițiile de frustrare sau pe care copilul le percepe ca fiind nedrepte sau solicitante.
2. **Comportament hiperkinetic**. Elevul are o capacitate scăzută de autocontrol comportamental, fiindu-i dificil să ducă la bun sfârșit o sarcină școlară fără întrerupere. Îi provoacă pe colegi sau reacționează cu un comportament neadecvat la manifestările celorlalți. Dacă jocul nu este pe placul lui, jignește, fapt pentru care mulți colegi au început să îl marginalizeze.
3. **Deficit atențional.** Elevul are o capacitate scăzută de concentrare a atenției într-o sarcină (aproximativ 10 minute). Timpul petrecut în fața calculatorului este în devafoarea copilului și amplifică simptomatologia.

II. Obiective propuse și activități realizate

Consilierea elevului și a familiei

Dezvoltarea stimei de sine.

L.D. a fost rugat să își deseneze mâna, iar pe degete să scrie reușitele și între ele eșecurile de până atunci. Acest desen a fost discutat împreună cu consilierul școlar cu încercarea de a demonstra că eșecurile nu sunt toate eșecuri, iar reușitele sunt mai multe decât considera el.

Elevului i s-a cerut să realizeze anumite exerciții comportamentale în clasă, în timpul orelor sau în pauze: să răspundă cât mai des cu putință la întrebările învățătoarei și ale profesorilor, să ignore colegii care îl jignesc și să răspundă asertiv atrăgându-le atenția că s-a simțit ofensat de comportamentul lor.

Mama este sfătuită să asigure un mediu suportiv, calm și consecvent.

Managementul furiei.

În cadrul ședințelor de consiliere individuale sau de grup, s-au folosit povești terapeutice care vizau gândirea rigidă și toleranța scăzută la frustrare. Cu ajutorul acestor povestioare, am început discuția despre evenimentele din viața elevului, lăsând elevul să deducă asemănările și deosebirile dintre personaje și persoanele din viața reală și să dispute convingerile care îi determină starea de furie.

În cadrul ședințelor de consiliere, elevul L.D. a fost implicat în jocuri de rol și problematizarea unor situații de conflict cu scopul de a învăța alternative la comportamentul agresiv.

Elevul a învățat tehnici de relaxare precum exercițiile de respirație pentru reducerea emoțiilor de furie.

Dezvoltarea capacității de concentrare a atenției

Mamei elevului L.D. i se propune să realizeze temele de casă eliminând factorii distractori: calculatorul închis, fără muzică, televizorul oprit etc) și respectarea programului stabilit pentru activitățile școlare. Dacă programul este respectat, mama poate oferi recompense elevului precum o jumătate de oră la calculator, o oră afară la joacă etc., iar pentru nerespectarea programului să i se retragă acele activități care îi plac (jocurile video).

I s-au mai recomandat exerciții de comutare a atenției de pe emoție pe problemă, cu alte cuvinte, elevul a trebuit să se concentreze cât mai mult asupra temei pentru acasă (minim 10 minute) și doar în pauze scurte de 1-2 minute să se relaxeze sau să mediteze asupra emoțiilor legate de contextul școlar.

În cadrul ședințelor de consiliere de grup, elevul participă la jocuri de concentrare a atenției sau care solicită respectarea unor reguli (după modelul „Nu te supăra, frate!”, „Fazan” etc.)

Reducerea comportamentului agresiv

Deoarece, încercările anterioare de a reduce comportamentul agresiv au eșuat (penalizarea comportamentelor nedorite), mama a fost chemată la o ședință de consiliere pentru a stabili o strategie. Astfel, i s-a recomandat acesteia să reducă timpul petrecut de către copil în fața calculatorului/ telefonului, să stabilească reguli clare și simple de comportament și să aplice sistemul pedeapsă/recompensă. Pe același principiu, elevului i se dă un carnețel în care să scrie în fiecare zi comportamentele dezirabile și cele indezirabile (fapte bune/fapte rele) din timpul orelor, iar la final, doamna învățătoare verifică veridicitatea celor relatate pentru a opri minciuna. Acasă, mama verifică cele notate de elev și doamna învățătoare și aplică recompense sau pedepse.

În cadrul ședințelor de consiliere elevul a discutat despre „jurnalul” pe care trebuie să îl completeze în fiecare zi, despre cum a reușit să se comporte adecvat și ce anume s-a întâmplat atunci când a eșuat.

III. Rezultate obținute

În urma măsurilor luate, comportamentul agresiv al elevului s-a redus semnificativ cu menținerea tendinței de a intra în conflicte. Totuși, menținerea sistemului de reguli și monitorizarea comportamentului este în continuare necesară.

În ceea ce privește deficitul atențional s-a observat o ameliorare, în special, datorită reducerii timpului petrecut în fața calculatorului.

Elevul L.D. reușește să își stăpânească emoțiile de furie, recurgând rareori la comportament agresiv.

Incluziunea copiilor cu CES în învăţământul de masă

Prof. Nicola Sorina
Liceul Tehnologic Petrache Poenaru, Bălcești
Nicola Vasile-Alexandru
Școala Gimnazială Alunu

Educația de tip incluziv/integrată este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație (copii cu deficiențe senzoriale, fizice, intelectuale sau de limbaj, defavorizați socio-economic și cultural, copii din centrele de asistență și ocrotire, copii cu ușoare tulburări psiho-afective, copii infectați cu HIV etc.) pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.

În sistemul de educație românesc au apărut acum 10 ani în mod explicit primele măsuri de integrare a copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă. O nouă înțelegere a serviciului educațional, cât și a naturii diferenței între copilul „obișnuit” și cel „special” a condus la finalul anilor '90 la o serie de dezbateri cu privire la școlarizarea copiilor cu CES în învățământul de masă și la reconsiderarea abordărilor pedagogice prin care copilul este plasat în centrul activității de învățare. Astfel, toți copiii diagnosticați cu o deficiență, dizabilitate sau tulburare de dezvoltare ușoară sau medie chiar au sprijinit transferul unor copii din învățământul special la cel de masă.

În anul 2005, aceste măsuri au cunoscut o nouă dezvoltare odată cu promovarea ideii de școală incluzivă și cu înțelegerea mai largă a conceptului de cerințe educative speciale (CES) din perspectiva dificultăților cu care se confruntă care solicită eforturi suplimentare și complementare obiectivelor generale ale educației.

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap. Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Se poate observa că în societatea actuală se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice. În această perspectivă, însăşi învăţământul special trebuie să fie integrant, permiţând tuturor copiilor cu deficienţe să fie educaţi în mediul cel mai puţin restrictiv, flexibil şi centrat pe copil, profesional, practicat de profesori specialişti şi devotaţi, comprehensiv şi realist, în funcţie de realităţi actuale, economice, sociale, culturale şi politice. Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare. Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toţi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură. Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adapteze la cerinţele prefabricate.

Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu

celelalte instituţii ale comunităţii; Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează, condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului, consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare, situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa, corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva, existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Școala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare și eliminare treptată a barierelor educaționale dintre copiii obișnuiți și cei cu diverse dizabilități. Studiile din domeniu au relevat influența pozitivă asupra calității actului educativ pe care o are aplicarea metodelor și procedeelor didactice interactive, având ca rezultat creșterea motivației pentru învățare, crearea anumitor deprinderi, dezvoltarea autonomiei personale, facilitarea învățării în ritm propriu, încurajarea cooperării între elevi pentru rezolvarea unor sarcini, ceea ce conduce la cunoaștere și acceptare reciprocă, respectarea altor opinii, înțelegerea realității. Alois Gherguţ descrie câteva metode de învăţare prin cooperare eficiente și în cazul copiilor cu cerinţe educative speciale. Printre acestea se numără: Brainstormingul: elevii prezintă sau scriu tot ce știu despre un anumit subiect.• Știu/Vreau să știu/Am învăţat: se vorbește despre ceea ce elevii știu deja despre o temă• anume și după aceea se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în timpul lecției, iar la finalul ei se verifică ce au aflat elevii după parcurgerea conținuturilor. Turul Galeriei : în grupuri de trei sau patru elevi se lucrează la o sarcină ce are ca• rezultat un produs, care poate fi expus în clasă. Fiecare grup va examina atent lucrările celorlalte grupe, rotindu-se de la un produs la altul și se poate discuta pe margine acestora. Astfel, prin feedbackul oferit de colegi se consolidează anumite cunoștințe și se valorizează produsul obținut în grup. Activitatea dirijată de citire – gândire presupune fragmentarea unui text astfel încât elevii pot face predicții despre ce se va întâmpla în fragmentul următor. Pentru optimizarea intervenţiilor la elevii cu dizabilităţi, nu trebuie neglijată nici utilitatea mijloacelor și materialelor didactice variate și personalizate. Totodată, un rol important în recuperarea și integrarea acestor elevi îl au și activitățile de terapie educațională (terapia ocupațională, meloterapia, dezvoltarea autonomiei personale, ludoterapia), scopul fiind acela de a forma deprinderi de viaţă cotidiană (asigurarea îngrijirii propriului corp și a locuinței, folosirea serviciilor din comunitate) cultivarea capacităților și aptitudinilor pentru muncă (elevii cu dizabilităţi pot fi învăţaţi să realizeze diverse activităţi productive care îl pot ajuta ulterior în găsirea unui loc de muncă specific) și educarea abilităților pentru petrecerea timpului liber.

Aşadar, fiecare copil cu dificultăți de învățare are dreptul de a fi considerat un copil cu șansă la dezvoltare și felul cum îl apelăm este important pentru imaginea lui. Educaţia incluzivă este un proces complex, de durată, care necesită analize, schimbări şi construcţii continue pentru a realiza politici şi practici incluzive şi a asigura bazele unei culturi incluzive. Şcoala de azi trebuie să îşi proiecteze cu claritate scopurile şi formele de sprijin adecvate pentru a primi toţi copiii, a le asigura acoperirea nevoilor lor educaţionale şi a oferi astfel posibilitatea germenilor unei societăţi bazată pe accesibilitate, participare socială responsabilă şi colaborare

Bibliografie:

Blândul, V.,*Introducere în problematica psihopedagogiei speciale*, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruţ,Alois., *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată*, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

Gherguţ, Alois-*Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom Bucureşti, 2005

Verza, E., *Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a*, școli normale, E.D.P., București, 1994;

Integrarea elevilor cu CES în procesul didactic

Prof. Drăghici Florinela-Elena
Şcoala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N .Bălcescu, Jud. Vâlcea

Cerinţele educative speciale desemnează acele nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare, dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei. Fără abordarea adecvată acestor cerinţe speciale nu se poate vorbi de egalizarea şanselor de acces, participarea şi integrarea şcolară şi socială.

Educaţia integrată se referă la integrarea în structurile învăţământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi particulare, individualizate. Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţe.

Fiecare copil are nevoie de un sprijin, de o îndrumare, un îndemn. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice, care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală.

Prin integrare se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale corespunzătoare în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice, teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunile în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale.

Pentru a răspunde adecvat copiilor cu CES profesorul trebuie să acţioneze nu numai la lecţie, ci şi asupra grupului, ambientului educaţional şi asupra propriei dezvoltări profesionale.

Pachetul de resurse UNESCO valorifică ideea de sprijin în şcoală şi propune abordarea unei perspective curriculare, bazată pe un curriculum flexibil şi social, care se bazează pe strategii

interactive, cooperante de predare-învăţare în clasa de elevi cu scopul asigurării unei participări a tuturor copiilor.

În cazul copiilor cu CES, când există o dizabilitate sau când mediul de acasă nu numai că nu sprijină, ci chiar este ostil învăţării (copiii abuzaţi sau neglijaţi) problema sprijinului adecvat de învăţare nu poate fi aşa simplă. Procesul integrării şcolare a copiilor cu CES presupune elaborarea şi aplicarea unui plan de intervenţie individualizat, centrat pe folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare a curriculumului şi pe diversificarea ofertelor de învăţare în cadrul lecţiilor. Profesorii trebuie să planifice şi să urmărească planuri complementare pentru antrenarea în procesul de predare-învăţare a acestora. Pentru fiecare activitate didactică profesorii trebuie să stabilească cum şi cât vor antrena aceşti copii. Să le găsească locul şi sarcina didactică potrivită pentru a participa alături de ceilalţi la procesul învăţării.

Copiii cu CES pot avea planuri de învăţare sau planuri educaţionale personalizate dar, rolul profesorului la clasă nu este să îi separe ci să îi antreneze în activităţi alături de ceilalţi. Planurile separate sunt elaborate de profesionişti, cum ar fi cadrul didactic de sprijin sau logopedul şi prevăd şi măsuri didactice, decise împreună cu profesorul clasei.

Există o serie de cerinţe generale faţă de organizarea predării şi învăţării în clasa obişnuită în care se întâlnesc copii cu CES. Aceşti copii au nevoie de o învăţare multisenzorială explicită care să-i facă să avanseze, nu este cazul să se piardă vremea cu activităţi repetitive asupra unor lucruri care s-au însuşit ci mai curând să se varieze metodele şi suporturile de învăţare. Copiii cu CES au nevoie de iniţiere adecvată în lectură şi scriere ceea ce presupune de cele mai multe ori alte metode şi mijloace decât cele folosite în mod obişnuit de profesorul clasei respective. Este nevoie de structurarea cunoaşterii şi de o doză bună de orientare pentru a se duce la bun sfârşit învăţarea şcolară. Cum aceşti copii au dificultăţi în organizarea informaţiei care provine de la simţurile lor, ei sunt adesea incapabili să prevadă şi de aceea trebuie să li se furnizeze un cadru adecvat şi structurat de învăţare în clasă, fiind mereu preveniţi de ceea ce urmează.

Pentru problemele speciale, senzoriale, motorii, neuromotorii, afective, comportamentale, există posibilitatea intervenţiilor specializate, în şcoli speciale şi/sau în afara timpului şcolar, prin activităţi suplimentare.

Primul lucru cu care începe intervenţia didactică adecvată este realizarea unui mediu de învăţare stimulativ şi adecvat pentru toţi copiii, deci şi pentru cei care au nevoie de sprijin suplimentar (în sau în afara clasei).

Profesorul trebuie să asigure participarea, antrenarea fiecărui copil, sarcini didactice adaptate şi o evaluare care să prevadă diferenţele dintre performanţele elevilor. Rolul lui cel mai important este deci în adoptarea unor strategii didactice care să fie potrivite unor diferenţe dintre copii dar şi să pregătească clasa pentru a accepta şi colabora în acest sens. Este necesar ca profesorii să cunoască şi să poată folosi o serie de strategii didactice cu care să identifice şi să sprijine rezolvarea dificultăţilor de învăţare în clasă. În acest caz este de dorit ca profesorul clasei să respecte următoarele cerinţe: să identifice şi să cunoască bine dificultăţile de învăţare a fiecărui elev, modul lor de manifestare şi domeniul în care apar; să se asigure ca elevii aflaţi în situaţie dificilă au achiziţionate aptitudinile prealabile; să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă; să procure material de sprijin atunci când este nevoie; să-şi rezerve un timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităţilor de învăţare şi de predare. În aceste condiţii este evidenţiată grija profesorului pentru organizarea unor situaţii de învăţare la care să participe toţi elevii inclusiv cei cu CES.

Construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu CES. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activităţi de grup orientate spre valorizarea posibilităţilor fiecăruia şi pe un sistem de relaţii pozitive între profesor şi elev şi între elevi. Relaţiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtăşirii emoţiilor, sentimentelor, preocupărilor ca şi a experienţei de cunoaştere şi învăţare. Pentru copiii cu CES este foarte importantă cultivarea unor atitudini pozitive faţă de propria activitate, a rezultatelor pe care le obțin și față de colegii din clasă. Încrederea în sine, precum și motivația proprie pentru a învăța, cooperarea cu ceilalți, cu alte cuvinte clădirea unui climat afectiv pozitiv reprezintă un obiectiv în

procesul educativ desfășurat cu elevii cu CES.

Aspectul recompenselor sau laudelor elevilor care obțin progres sunt absolut necesare. Nu se poate obține o ameliorare a situației în cazul elevilor cu cerințe educative speciale, dacă nu se subliniază micile reușite, oricând acestea sunt înregistrate în activitatea de învățare.

Activitățile extracurriculare și extrașcolare, proiectele de grup contribuie în mare măsură la integrarea cu succes a elevilor cu cerințe educative speciale în activitatea didactică și la obținerea unor succese menite să-i motiveze în perspectivă.

Autonomia personală în cazul elevilor cu dificultăți de învățare constituie un element esențial în integrarea lor cu succes în activitatea didactică. Trebuie pus accent pe obținerea unui real echilibru între sprijinul acordat elevilor cu CES în realizarea sarcinilor, deci a unei oarecare dependențe de cadrele didactice, și fundamentarea unei independențe în activitatea lor.

Însuşirea unor metode şi tehnici de învăţare, memorare, de redare a ideilor unui conţinut constituie o altă cerinţă pe care educatorul o poate rezolva în clasa obişnuită. Se consideră că învăţarea este mult mai plăcută şi mai eficientă dacă în clasa de elevi se foloseşte învăţarea în interacţiune, se negociază obiectivele învăţării, se demonstrează, se aplică şi apoi se analizează reacţiile, se realizează o evaluare permanentă ca răspuns al învăţării, se asigură sprijin pentru profesor şi pentru elevi. În afara activităţii propriu-zise din clasă există numeroase alte resurse de sprijin. În acest sens, sprijin pentru predare este o colaborare eficientă cu familia şi o implicare reală a comunităţii în problematica procesului şcolar. Parteneriatul școală-familie-comunitate are un rol esențial în integrarea elevilor cu cerințe educative speciale și reprezintă o reală provocare în contextul exigențelor la nivel de sistem de învățământ care se dezvoltă tot mai mult astăzi.

Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferenţiat faţă de ceilalţi participanţi la lecţie prin evaluări formative şi sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului şcolar prin raportare la cerinţele din curriculum.

Elevii cu CES au nevoie de profesori care înţeleg modul lor de învăţare, se pot adapta ritmului acestora şi îi pot orienta să-şi depăşească dificultăţile fără a-i desconsidera. Dezvoltarea acestor elevi nu poate să aibă loc decât într-un context de resurse ce se impun a fi abordate nediscriminativ, iar climatul în care acești elevi se dezvoltă trebuie să fie dominat de motivare, încredere în sine, cooperare și acceptare.

Bibliografie:

•Musu, Ionel. (2000). Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale. Bucureşti: Editura Marlink.

•Vrăşmaş, Ecaterina. (2004). Introducere în educaţia cerinţelor speciale. Bucureşti: Editura Credis

STUDIU DE CAZ

Rozescu Petronela
Scoala Gimnaziala „George Calinescu" Onesti, Jud. Bacau

NUME ȘI PRENUME: B.M.

DATA NAȘTERII : 20.08.2015

DIAGNOSTIC MEDICAL : Sechele paralizie cerebrală, retard sever psihomotor și de limbaj ,

EVALUAREA: Teste folosite: Scara” Portage” pentru educație timpurie - este aproximativ la nivelul vârstei de 2 ani în toate ariile de dezvoltare.

Are însușite parțial noțiuni de autonomie personală - atât în ceea ce privește motricitatea fină cât și cea grosieră – se deplasează fără ajutor, însă are un echilibru deficitar neputând să execute anumite mișcări fizice corespunzătoare vârstei biologice. Reușește să îmbrace cu ajutor minim căciula, geaca. Conștientizează cererile din rutina zilnică: “Hai la masa!”, “Adu papucii!”, “Vino la mine!”, “Dă haina jos!”. Poate face legătura dintre cerere și sarcină în funcție de circumstanță, starea sa emoțională este un factor generator de implicare și receptivitate în activitățile propuse. Își exprimă nemulțumirea prin plâns, agitație excesivă, respingere. Comunică mimico-gestual.

Capacitatea de memorare este redusă, atât vizuală cât și auditivă, fiind necesare repetări multiple ale sarcinilor pentru a învăța noțiuni, acțiuni, situații. Într-o activitate de grup necesită încurajare, ajutor constant pentru a colabora.

Intră în contact fără rețineri cu persoane cunoscute sau necunoscute atât adulți cât și copii. *Concentrarea și atentia:* deficitare. *Distractibilitatea* aproape permanentă. *Capacitatea de implicare în sarcini*: temperamentul său fiind introvert crează o barieră în cooperarea din timpul activităților, astfel implicarea/receptivitatea depinde de starea sa emoționala. Aparatul fono-articulator este în limite normale anatomo-patologice.

Progresul M. este vizibil, însă pașii au fost mici și pe o perioadă lungă de timp.

OBIECTIV GENERAL: Îmbunatățirea performanței cognitive

OBIECTIVE SPECIFICE :

Formarea și educarea abilităților de relaționare

Educarea capacității imitative

OBIECTIVE OPREAȚIONALE :

- imitarea gesturilor;
- stimularea comunicării mimico-gestuală ;
- încurajarea comportamentelor dezirabile prin condiționare simplă;
- educarea abilităților de manipulare a obiectelor;
- îmbunătățirea abilităților de interacțiune socială în realizarea unor sarcini;
- stabilirea și menținerea contactului vizual;
- îmbunatățirea atenției, percepției și a memoriei vizual-auditive;
- îmbunătățirea deprinderilor practic-aplicative;
- formarea și stimularea capacității de a emite sunete;
- dezvoltarea capacității de orientarea spațială;

DESCRIEREA UNEI SARCINI

identificarea unui animal domestic – câine - lângă un animal sălbatic – (s-a avut în vedere ca timp de 5/6 sedinte sa fie schimbat animalul sălbatic, însă câinele să fie reprezentat de aceeași jucărie).

- s-au folosit ca recompense pufuleți, astfel fiecare stare atențională concretă, urmată de o execuție a cererii corectă a fost recompensată cu un pufulete.

- M. a fost așezată pe scaun la masuță și pe măsuță au fost puse 2 jucarii, un câine și o girafă.

I s-a cerut să fie atentă la jucării în timp ce au fost denumite, arătându-i-le și dându-i-le în mână pe rând timp de câteva secunde. S-au folosit enunțuri scurte: ”Uite - câine!”, “ Uite - girafa!” S-au facut 3/4 astfel de repetări și de fiecare data i-a fost luată jucăria din mână și așezată pe masă.

În următoarele minute a fost reluat exercițiul, însă de această dată i-a fost lăsată jucaria M. și i s-a cerut să o așeze ea pe masa: ”Câine! - pune pe masă!”, “Girafă! - pune pe masă!”. Dacă s-a conformat cerinței a fost lăudată - “Bravo!” sau “Foarte bine!”- (a fost utilizată aceeași expresie pe parcursul întregii ședințe), după care i s-a dat recompensa.

S-a repetat cererea de 5/6 ori și daca a greșit-refuzând să aibă contact vizual, să țină în mână jucăria sau s-o așeze pe masă s-a insistat, folosind un ton calm dar ferm, până când a fost o serie de 4/5 reușite, recompensate, primele, iar ultima doar lăudată.

În următoare fază a ședintei s-a adăugat la descrierea câinelui onomatopeea corespunzătoare. (Dacă alegem să învățăm copilul o activitate, o noțiune, și în demersul terapeutic folosim acțiuni, obiecte adiacente/ajutătoare scopului propus nu vom descrie sau atenționa copilul referitor la acestea, ci doar spre cele pe care ne dorim să-l învățăm). În exercițiul nostru s-a dicriminat câinele, girafa a avut rol adiacent/ajutător. I s-a cerut să ia de pe măsuță câinele și să îl dea terapeutului: “Dă câinele!” și a fost folosită și onomatopeea “Ham, ham!”, moment în care dacă s-a conformat și a executat corect cerința a fost recompensată cu pufulete și laudă. A fost repetat constant exercițiul de 5/6 ori până când a executat serii corecte iar la ultima a fost doar laudată.

Pentru a largi aria cogniției, s-au folosit 3 moduri de a prezenta jucăria în scopul de a reține și învăța.

În cazul în care M. a fost distrasă, lipsită de interes, a dat semne de oboseală, sau starea sa afectivă a fost instabilă, s-a realizat împreună cu ea o activitate pe care aceasta o preferă:

-i s-a cântat un cântecel și s-au executat mișcări sugerate de textul cântecului, împreună cu mânuțele ei ;

-s-au făcut baloane de săpun, antrenând-o în exerciții de suflat, prin imitare;

-i-au foat arătate și a fost ajutată să execute mișcari ale brațelor – ridicat în sus, lateral, rotire; bătut din palme, bătut cu pumnii în măsuță;

-i-a fost cântat un cântecel cu un ritm mai alert și împreună s-a “dansat” ridicând picioarele, alternând mișcările de rotație ale corpului evitând amețeala. (Este știut că mișcările corpului într-o manieră impusă reușesc să detensioneze musculatura, generând o stare de relaxare ce va fi benefica și va ajuta relaționarea/cooperarea cu copilul).

-după care s-a început cu prima parte a exercițiului pentru îmbunătățirea performanței cognitive, prezentat mai sus.

Vom avea aceeasi abordare, același mod de execuție la fiecare ședință, diferită va fi doar jucăria (animal salbatic). Poate fi elefant, tigru etc. și se poate repeta girafa la a 3-a sau a 4-a ședință. După atingerea obiectivului, adică identificare corectă a câinelui, vom trece la un alt animal domestic.

FORME ŞI MODELE DE CONSILIERE ACCESIBILE CADRULUI DIDACTIC

prof. înv. primar MIHAELA MORARU
Şcoala Gimnazială *„Alexandru Ioan Cuza”*, loc. Roman, jud. Neamţ

În genere, profesorul poate utiliza, în limitele impuse de competenţele sale, ambele forme sau modalităţi de consiliere- *consilierea individuală* şi *consilierea de grup*. Cât priveşte modelele de consiliere, acestea sunt relativ numeroase şi divesificate. Ele pot fi grupate în:

modele psihodinamice sau de factură psihanalistă, unde intră modele elaborate de S. Freud, A. Adler şi C. Jung;

modelele acţionale, unde intră modelul behaviorist sau comportamental, analiza tranzacţională, modelul raţional-emoţional şi modelul de consiliere bazat pe realitate;

modelele experenţiale, unde intră modelul non directiv sau consilierea centrată pe o persoană, modelul existenţialist şi modelul gestaltist.

Dintre cele trei categorii enumerate mai sus, mai accesibile profesorului şi, în acelaşi timp, mai adecvate vârstei şcolare sunt modelele acţionale, cu accentul pe modelul behaviorist sau comportamental, unde se pot utiliza cu succes următoarele tehnici: stingerea comportamentelor nedorite, desensibilizarea sistematică, tehnica modelării, tehnica asertivă şi tehnica contractului.

a) ***Tehnica stingerii comportamentelor nedorite*** poate fi utilizată în vederea diminuării şi înlăturării atitudinilor şi comportamentelor negative destul de frecvente la elevi. Ele se bazează pe faptul că diversele comportamente învăţate au tendinţa de a slăbi şi dispărea atunci când ele nu sunt întărite corespunzător. Spre exemplu, în cazul unui copil care detestă şcoala, care are un comportament agresiv şi deranjează lecţiile, se poate apela la tehnica stingerii comportamentelor nedorite. Profesorul va stabili un program de consiliere, în colaborare cu familia, structurat pe următoarele etape sau acţiuni concrete:

Părinţii trebuie ajutaţi şi învăţaţi să facă deosebirea între comportamentele reale (autentice) ale copilului şi cele cu caracter demonstrative, adică intenţionat negative.

La şcoală, trebuie de asemenea să se ignore comportamentele necorespunzătoare ale elevului şi să se acorde atenţie numai celor pozitive (deziderabile)

Practica consilierii şcolare ne arată că, în primele zile ale funcţionării acestui program comportamentele demonstrative sau nedorite ale copilului se accentuează, după care ele slăbesc din ce în ce mai tare, până la dispariţie. Cauza este lipsa de întărire a acestora prin nebăgarea lor în seamă, nici de către părinţi şi nici de către profesor.

Tehnica stingerii comportamentelor nedorite poate fi utilizată şi pentru înlăturarea stărilor de frică la copii sau a tulburărilor anxioase (teama de locuri înalte, teama de spaţii închise etc.). în asemenea situaţii pot fi folosite două tehnici concrete, şi anume: tehnica implozivă şi tehnica expunerii.

Tehnica implozivă constă în punerea copilului să se confrunte, în plan imaginar cu situaţia anxiogenă (care-i provoacă teamă). El trebuie să-şi imagineze situaţii care-i produc teamă. În timpul şedinţei de consiliere, profesorul în loc să-l liniştească, trebuie să manevreze în aşa fel situaţia, încât să se producă o creştere masivă a anxietăţii, adică a stării de teamă. Practica a dovedit că, prin expuneri repetate la situaţii anxiogene în condiţii de securitate afectivă a copilului, „stimuli anxiogeni îşi pierd forţa, iar comportamentul de evitare a respectivelor situaţii are tendinţa să se stingă”.

Tehnica expunerii presupune confruntarea reală a copilului cu stimulul anxiogen (generator de teamă). Confruntarea reală a copilului cu situaţii anxiogene este eficientă, îndeosebi în cazul copiilor care au capacităţi imaginative

limitate. De exemplu, copilul care are teamă de locuri înalte poate fi dus de profesor sau de părinţi în asemenea locuri, cel care manifestă teamă faţă de spaţii închise sau deschise trebuie dus şi însoţit în asemenea spaţii etc.

b) ***Tehnica desensibilizării sistematice*** constă în diminuarea şi înlăturarea unor comportamente nedorite prin punerea în acţiune a altor comportamente antagoniste sau opuse acestora. Prin această tehnică, elevul este învăţat să se relaxeze şi să se comporte într-un mod în care este incompatibil cu apariţia stării de teamă în prezenţa unor stimuli anxiogeni reali sau imaginativi. Utilizarea tehnicii desensibilizării sistematice presupune parcurgerea a trei etape:
Învăţarea relaxării, care se derulează pe parcursul primelor 5-6 şedinţe de consiliere, după metoda relaxării musculare progresive a lui Jacobson (1938), când se crează condiţii pentru destinderea musculară şi liniştea psihică a subiectului.
Stabilirea ierarhiilor- etapă în care profesorul stabileşte, împreună cu copilul, o ierarhie a situaţiilor generatoare de teamă (anxietate) în ordine descrescătoare, de la situaţia cea mai anxiogenă până la cea mai puţin anxiogenă. Spre exemplu, în cazul unui copil căruia îi e feică de câini, ierarhia poate fi următoarea: contactul direct cu animalele reprezintă stimulul cel mai anxiogen; pozele cu câini reprezintă un stimul mai puţin anxiogen; prezenţa unor animale mici cu blană (pisici, iepuraşi, veveriţe) stimul cel mai puţin anxiogen.
A treia etapă constă în procedeul concret de desensibilizare. În această etapă, învăţătoarea îi cere subiectului să se relaxeze cu ochii închişi, în timp ce ea îi descrie diverse scene începând cu unele neutre şi înaintând progresiv pe linia ierarhiei stimulilor generatori de anxietate. Copilul este solicitat să-şi imagineze fiecare situaţie descrisă, iar în momentul în care el spune că simte teamă, şedinţa se încheie. Procesul de consiliere continuă în alte şedinţe, până când copilul devine capabil să rămână relaxat în timp ce el îţi reprezintă scene care înainte îi trezeau o stare de teamă mare.

c) ***Tehnica modelării*** presupune asimilarea unor modele comportamentale pozitive prin imitarea altor persoane, cum ar fi, spre exemplu, profesorul sau părinţii. De regulă, copilul este confruntat cu anumite comportamente realizate de profesor şi încurajat apoi să le imite. Modelarea comportamentelor s-a dovedit eficientă în formarea unor deprinderi corecte şi civilizate de conduită, deprinderi gospodăreşti şi de autoservire, deprinderi de raportare la semeni etc.

d) ***Tehnica asertivă*** – provine din engleză assert = a afirma, a căuta să se impună, a-şi impune punctul de vedere etc.; tehnica asertivă = tehnică prin care individul caută să se impună). Această tehnică numită şi antrenament asertiv poate fi utilizată atât ca modalitate de sensibilizare a copilului, cât şi de formare şi dezvoltare a abilităţilor de a face faţă diverselor situaţii de viaţă. Ea este ineficientă îndeosebi în cazul copiilor cu dificultăţi în stabilirea unor relaţii interpersonale, datorită stării lor de anxietate (teamă), care-i împiedică să se exprime liber sau să-şi manifeste sentimentele de afecţiune. De asemenea, tehnica asertivă este recomandată şi în cazul subiecţilor care-şi manifestă tendinţa de a-i lăsa pe alţii săăi manipuleze sau să profite de pe urma lor. Prin antrenamentul asertiv, învăţătoarea îl pote învăţa pe copil să-şi exprime în mod „deschis şi adecvat gândurile şi sentimentele”. Procesul de consiliere bazat pe antrenamentul asertiv se desfăşoară în două etape: în prima etapă, comportamentul asertiv trebuie practicat direct în clasă în relaţia concretă dascăl – elev, iar în a doua etapă de către copil în viaţa şcolară şi în afara şcolii. O atenţie deosebită trebuie acordată aici dezvoltării la copil a unor deprinderi şi dezvoltării la copil a unor deprinderi şi abilităţi de relaţionare interpersonală.

În cazul copiilor timizi dascălul trebuie să-i determine pe cei în cauză să adreseze celor din jur remarci directe şi mai puţin confortabile., dar fără ca în spatele acestora să se afle sentimentul de ostilitate, agresivitate, ură etc. Spre exemplu, copilul poate fi pus să se adreseze unor colegi din clasă remarci de tipul: „nu-mi place cum te-ai îmbrăcat”, „nu-mi place cum ai scris tema”, „nu trebuie să te porţi urât cu ceilalţi” etc.

e) ***Tehnica contractului*** presupune o înţelegere între cei doi termeni ai relaţiei de consiliere. Dascălul cade de acord cu elevul sau elevii, care manifestă anumite atitudini şi comportamente negative, asupra unui plan specific de acţiune sau asupra unui scop precis între diversele momente de discuţii purtate cu elevii respectivi.

Pe ansamblu, tehnicile de consiliere, specifice modelului behaviorist sau comportamental, pun accentul pe schimbările produse în comportamentul exterior al individului. După opinia consilierilor de factură behavioristă „modificarea directă a comportamentului duce la schimbări în atitudini şi sentimente”.

BIBLIOGRAFIE:

Tomşa, Ghe., (coord.)- „*Dicţionar de orientare şcolară şi profesională*”, Bucureşti, Editura Afeliu, 1996;
Holdevici, I., Vasilescu, I. P. – „*Psihoterapia*” , Bucureşti, Editura Ceres, 1993;
Patterson, Ch. H. - *„Counceling and psychoterapy”,* New York, Harper and Row, 1986;
*** „Învăţământul primar”, l4, Editura Discipol, 1997;
*** „Consiliere şi Orientare”, Ghid metodologic, Editor Consiliul Naţional pentru Curriculum, Bucureşti, 2001.

STRATEGII DE REZOLVARE A CONFLICTELOR ȘCOLARE

prof. înv. primar NICOLETA IAMANDEI
Școala Gimnazială *„Alexandru Ioan Cuza”*, loc. Roman, jud. Neamț

Ca profesori / învăţători pentru a ne descurca în gestionarea unor conflicte care generează atitudini şi comportamente specifice din partea părţilor angajate în conflict putem utiliza una din cele cinci strategii prezentate de ***SAUNDERS, 1979; AUGER, BOUCHARLAT, 1999.***

Strategii de evitare

Exemplu: La ora de limba şi literatura română, în timp ce profesorul preda exemplificând elevilor sarcinile din exerciţiile aplicative propuse,care au ca suport noţiunile teoretice prezentate în ora respectivă, elevii X şi Y aruncă cu bucăţele de hârtii de pe un rând pe celălalt perturbând liniştea în sala de clasă.

Analiza conflictului: Profesorul se preface că nu observă, nu vede, alunecând peste situaţie, evitând efectiv elevii care aruncă cu bucăţele de hârtie, şi continuă să predea lecţia respectivă. De asemenea profesorul evită aceste persoane tocmai pentru a se calma şi pentru a-şi controla emoţiile şi impulsurile.

Din păcate aceasta este o strategie inadecvată de rezolvare a conflictului, deoarece conflictul poate să reapară cu certitudine şi în orele următoare de limba şi literatura română şi nu numai, chiar cu o amploare mai mare, dacă nu este rezolvat/gestionat acest gen de conflict la timp.

Strategii de diminuare

Exemplu: În timp ce învăţătorul/profesorul discută cu elevii despre excursia tematică ce va fi organizată la Cheile Bicazului, elevul Y primeşte şi trimite mesaje unui coleg de-al său, nefiind astfel atent la propunerile învăţătoarei şi deranjând activitatea celorlalţi datorită zgomotelor emise de telefonul mobil.

Prof: - Îmi cer scuze, dar cred că am uitat un mic amănunt referitor la excursia noastră. Elevul Y, colegul vostru nu cred că doreşte să se alăture echipei noastre pentru că este preocupat de trimiterea mesajelor telefonice. Nu vrei să ne trimiţi şi nouă acele mesaje? Deja ne-ai făcut curioşi!

Analiza conflictului: Strategia aleasă de profesor a constat în nivelarea asperităţilor, cererea de scuze, abordarea cu umor/ironie fină, caldă a celuilalt, acordarea de prioritate celeilalte persoane. Din dorinţa de a menţine colaborarea, profesorul a ales să fie conciliant şi să aplaneze astfel conflictul.

Acest tip de strategie nu rezolvă pe deplin conflictul, deoarece profesorul riscă să se simtă o victimă în faţa elevilor săi.

Strategii de putere (coerciție)

Exemplu: În timpul orei de geografie, în timp ce învăţătorul/profesorul explică elevilor lanţul Munţilor Carpaţi localizând la hartă cele mai înalte vârfuri, elevul Y este gălăgios şi intervine nu numai peste spusele profesorului, dar

şi atunci când ceilalţi colegi aduc completări la lecţie sau adresează întrebări referitoare la nelămuririle pe care le au. La nivelul clasei se ştie că elevul manifestă un comportament antisocial, fiind recunoscut drept un elev-problemă.

Analiza conflictului: Într-un astfel de conflict profesorul pune mai presus îndeplinirea obiectivelor propuse pentru ora de geografie, cu riscul de a compromite relaţia cu elevul Y. Spre exemplu, pentru a termina predarea lecţiei la geografie, profesorul poate recurge la ***ameninţări*** *(Dacă nu vei fi atent, nu vei şti lecţia pentru ora următoare şi atunci mă văd nevoit să-ţi acord o notă/un calificativ pe măsură)*, ***îi poate scădea nota*** *(Te rog să vii la hartă şi să localizeze cele mai înalte vârfuri ale Munţilor Carpaţi. În caz că nu vei şti mă văd nevoită să-ţi acord calificativul insuficient)*, sau chiar poate recurge la ***pedeapsă*** *(Dacă mai continui să ai această atitudine în timpul orei, deranjându-i pe colegii tăi mă văd nevoită să te pedepsesc dându-te afară din clasă)*.

Practic, în acest conflict forţăm mâna celuilalt să accepte condiţiile impuse de cadrul didactic. Profesorul alege să se impună prin forţă, adoptând un comportament agresiv, incisiv, abrupt, deoarece contează obiectivul de atins, respectiv predarea Munţilor Carpaţi şi nu relaţia în sine.

Cu toate acestea, prin intermediul acestor conflicte nu ajungem la adevărata cauză a problemei şi din acest punct de vedere problema riscă să reapară sub o altă formă. Ba mai mult, elevul Y se poate considera o victimă a profesorului său şi poate fi tentat să se dezvolte, cu atât mai mult cu cât acesta este considerat un copil-problemă la nivelul clasei.

Strategii de compromis

Exemplu: În ultimele săptămâni ale semestrului I, elevul Y a avut un comportament agresiv, violent faţă de colegii din clasă. Astfel, în timpul pauzelor acesta vorbea urât colegilor săi, îi îmbrâncea sau uneori chiar îi lovea, considerându-i inferiori şi imbecili. Ori de câte ori învăţătorul/profesorul îi atrăgea atenţia că nu are un comportament adecvat, acesta riposta dând vina pe ceilalţi, pe care îi considera inferiori lui. Cu câteva zile înaintea de încheierea semestrului elevii au plecat împreună cu învăţătoarea să viziteze Muzeul de Istorie din Roman, împreună cu care desfăşurau un proiect de parteneriat. Datorită comportamentului său, elevul Y nu a făcut parte din grupul ce s-a implicat în derularea proiectului. Profesorul i-a promis că îl va include în grupul de elevi participanţi la următoarea etapă a proiectului dacă îşi va schimba comportamentul şi de asemenea va contribui la realizarea expoziţiei cu puzzle, întrucât este un copil talentat.

Analiza conflictului: Acest tip de conflict implică renunţarea la o parte din principiile învăţătorului/profesorului şi din calitatea relaţiei, pentru a ajunge la o înţelegere, prin cedare reciprocă. Presupune conştientizarea, atât de către profesor cât şi de către elev a faptului că trebuie venit unul în întâmpinarea celuilalt, cu o decizie rezonabilă de şmecherie, renunţare, viclenie şi chiar forţare indirectă *(Sunt sigură că îţi doreşti ca şi puzzle-ul tău să facă parte din expoziţie)*, toate acestea realizându-se prin negociere. În acest conflict există totuşi o impunere indirectă şi amânată. Se pare că relaţia contează mai mult decât principiile.

Cu toate acestea, acest tip de strategie nu face referire la cauzele reale ale conflictului, care nu sunt abordate şi din acest punct de vedere modalitatea în sine poate constitui un precedent la care elevul va putea recurge în repetate rânduri.

Strategii de rezolvare negociată a problemei

Exemplu: Elevul Y din clasa a IV-a este recunoscut ca fiind o persoană recalcitrantă, care manifestă în timpul activităţii şcolare comportamente antisociale. La ora de religie, pentru că i se pare plictisitoare şi neinteresantă, face

gălăgie, perturbând astfel întreaga activitate didactică atât a profesorului cât şi a celorlalţi colegi. De asemenea, acesta nu îşi face niciodată temele şi nu are materialele necesare pentru desfăşurarea orei.

Analiza conflictului: Ca procedeu de rezolvare a conflictului, profesorul alege *negocierea*, întrucât presupune o atitudine înţeleaptă în care atât obiectivele cât şi relaţia sunt extrem de importante. Spre exemplu, profesorul îi explică în amănunt elevului recalcitrant de ce îi impune anumite lucruri, reguli sau sarcini de învăţare la disciplina sa, adică la religie. De asemenea, negociază cu acesta modul de acţiune viitor, prezentându-i avantajele şi dezavantajele studierii disciplinei religie, a capacităţilor şi competenţelor pe care şi le va forma, oferindu-i totodată ajutor şi consiliere. Într-o astfel de negociere se impune o oarecare doză de imparţialitate.

Avantajele utilizării acestei strategii sunt evidente întrucât accentul este pus nu numai pe îndeplinirea obiectivelor fiecăruia din cei doi actori, respectiv profesorul şi elevul, dar şi pe păstrarea relaţiei la cel mai înalt nivel posibil. Pe de altă parte, negocierea presupune gândirea unor soluţii care să ofere atât profesorului cât şi elevului ceea ce îşi doresc, dar fără a altera relaţia. Este o negociere profesională care presupune din partea profesorului o atitudine înţeleaptă.

Concluzii:

Se recomandă ambelor părţi implicate într-un conflict să se gândească la soluţii pertinente care să aducă beneficii şi unuia şi celuilalt.

În lucrarea sa ***“Profesorul între autoritate şi putere”***(1999), EMIL STAN, consideră că motivarea şcolarilor este o posibilă strategie de rezolvare a conflictelor şcolare, acţiune care presupune din partea profesorului următoarele demersuri:

să formuleze aşteptări maxime în raport cu elevii;
să ofere, prin exemplul propriu, un model pentru comportamentele diferite;
să stabilească o atmosferă pozitivă, de empatie, pentru fiecare elev în parte;
să implice elevii în mod activ în lecţie;
să releve foarte clar că merită să înveţe şi de ce;
să cultive încrederea în sine a elevilor;
să utilizeze interesele şi cunoştinţele anterioare a elevilor;
să utilizeze ideile elevilor;
să utilizeze curiozitatea naturală a elevilor;
să promoveze elevii, să-i activeze prin solicitările la care trebuie să răspundă;
să utilizeze întâlnirile şi discuţiile de tipul “faţă în faţă” pentru a depista comportamentele dezagreabile;
să utilizeze instruirea individuală;
să utilizeze cu grijă competiţia;
să reducă anxietatea elevilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. DORINA SĂLĂVĂSTRU, *Conflict şi violenţă în mediul şcolar,* Curs, Universitatea ,,Alexandru Ioan Cuza” , Iaşi, 2009;

2. CORNELIUS, H., FAIRE, S., *Ştiinţa rezolvării conflictelor,* Editura Ştiinţă&Tehnică Bucureşti, 1996;

3. STOICA-CONSTANTIN A., *Conflictul interpersonal. Prevenire, rezolvare şi diminuarea efectelor,* Editura Polirom, Iaşi, 2004;

4. POPESCU –NEVEANU, P., *Dicţionar de psihologie,* Editura Albatros, Bucureşti, 1978;

5. EMIL STAN, *Profesorul între autoritate şi putere,* Editura Teora, 1999.

ELEVUL CU CES VERSUS CLASA, UNIVERS AL COMUNICĂRII DE TIP ŞCOLAR

Deliu Alina-Elena – prof. înv. primar
Şcoala Gimnazială “Principesa Margareta”, Bucureşti

În condiţiile vieţii şcolare, elevul cu CES nu trăieşte izolat, ci într-un angrenaj social, viaţa sa afectivă, activitatea intelectuală şi nu mai puţin cea profesională desfăşurându-se în interiorul şi în interdependenţă cu mediul socio-şcolar înconjurător. Relaţiile copilului cu CES cu grupurile sociale în care se va integra de-a lungul existenţei sale vor exercita o importanţă deosebită, atât asupra evoluţiei sale, ca persoană în permanentă devenire, cât şi asupra randamentului activităţii desfăşurate.

Clasa ca univers al comunicării, prin excelenţă, constituie pentru toti elevii (inclusiv cei cu CES), un univers deschis provocărilor informaţionale, cu schimburi de mesaje, cu aprecieri frecvente şi intense la adresa situaţiei procesului de intercomunicare din interiorul grupului. Relaţiile dintre profesor şi elevi se polarizează în general în sentimente de simpatie, încredere reciprocă sau, dimpotrivă, de antipatie, neîncredere sau chiar ostilitate. Sunt şi cazuri în care contactul spiritual dintre profesor şi elev nu trece de zona indiferenţei: clasa nu există pentru profesor şi nici profesorul pentru clasă.

Educatorul modern are rol de îndrumător şi coordonator al activităţii elevului. Un control agresiv asupra elevului va avea consecinţe dezastruoase. Orice încercare de a umili sau încurca un copil cu CES, mai ales în prezenţa colegilor va sfârşi printr-un rezultat nedorit: elevul ori se retrage în sine refuzând să mai răspundă, ori reacţionează violent faţă de încercarea de a fi umilit.

Principala activitate a profesorului nu va fi predarea, ci angajarea acestor elevi cu probleme în investigaţii şi lucrări independente. Relaţiile bazate pe stimă şi respect reciproc reclamă şi un limbaj adecvat. Educatorul care cunoaşte valoarea aprecierii, nu se va feri de o supraapreciere a performanţelor elevului; va aprecia pe copil mai mult decât merită, spre a-l face sa se străduiască să merite pe deplin aprecierea, să se ridice la nivelul aprecierii făcute. Experienţa demonstrează că educatorul cu rezultate performante îşi îmbunătăţeşte relaţiile cu elevii slabi sau cu CES. Chiar şi pentru performanţe minore trebuie să-i apreciem pe cei mici în scopul dezvoltării încrederii în forţele lor.

Crearea bunei dispoziţii în clasă reprezintă o condiţie necesară pentru evitarea eşecului şcolar. Fiecare lecţie trebuie să se desfăşoare într-un climat afectiv particular. Se ştie că dispoziţia clasei este direct proporţională cu dispoziţia educatorului. Noi, educatorii, indiferent de treapta de învăţământ în care activăm, trebuie să avem mare grijă să nu lezăm personalitatea copilului în cadrul procesului de învăţare.

Pregătirea psiho-pedagogică a cadrului didactic îi permite să ajute elevul cu probleme să-şi dezvolte personalitatea, să-l ajute să înveţe să gândească singur, să-l formeze în aşa fel încât atunci când va părăsi băncile şcolii să nu depindă de nimeni din punct de vedere intelectual.

Anumite caracteristici ale comportamentului comunicativ sunt într-atât de adecvate stilului personal, încât ele devin elemente definitorii ale stilului profesional al fiecărui educator (mai autoritar/dirijist, ori mai liberal/participativ). În acelaşi fel, interlocutorul, elev îşi configurează cu timpul un stil comunicativ corespunzător ecuaţiei lui personale (unul este timid/ altul este agresiv, unul este conformist/altul nonconformist, unul este activ/altul pasiv) aspect ce influenţează, de asemenea, calitatea actului comunicării, de această dată dând perspectiva elevului.

Şcolarul de azi, viitorul cetăţean european, trebuie să fie pregătit să facă faţă unei concurenţe permanente din care trebuie să iasa învingător, dacă vrea să trăiasca decent şi demn.

Toţi participanţii la actul educaţional, cu precădere profesorii, trebuie să conştientizeze că utilizarea adaptată la condiţii concrete a tipurilor de comunicare, crearea unui climat favorabil comunicării eficiente, cunoaşterea şi evitarea barierelor în comunicare pot constitui pârghii majore în îndeplinirea obiectivelor procesului instructiv-educativ.

Bibliografie:

1. Gabriel Albu, “Comunicarea interpersonală”, Ed. „Institulul european”, Iaşi, 2007
2. Revista dedicată cadrelor didactice – “Învăţământul primar”, Editura Discipol, Bucureşti, 1999
3. Şoitu L. – “Pedagogia comunicării”, EDP, Bucureşti, 199

Educație parentală prin parteneriate școală – familie

APETREI SIDONIA GEORGETA
MIHALCEA CONSTANTIN VIOREL
COMȘA MARILENA
CHINDRIȘ TATIANA RODICA
SCOALA GIMNAZIALĂ NR.3 SUCEAVA

Colaborarea între școală, profesori și părinți este esențială, iar profesorul devine astfel un punct de reper pentru părinte. Părintele modern este interesat de școală, însă studiile au evidențiat faptul că de cele mai multe ori acesta adoptă o atitudine pasivă, având așteptarea ca școala, și implicit cadrele didactice, să fie cei care se comportă proactiv şi iniţiază o colaborare. Elementele de bază în dezvoltarea unui parteneriat de succes între școală și părinte sunt: implicarea și participarea parentală. Profesorii au nevoie de cunoștinte noi (cum ar fi cunoștinte legate de avantaje şi obstacole) şi de abilități noi pentru a putea interacționa mai eficient cu părinţii. Un cadru pentru aceste aspecte ar trebui să include următoarele elemente:

• implicarea generală a părinților - cum ar fi detalii legate de obiectivele acestei implicări, avantaje, obstacole, cunoştinţe, abilități, atitudini, etc.

• cunoștințe generale despre familii și diferențe culturale, de creștere a copiilor, de condiții de viața, etc.

• o comunicare bidirecțională școală - casă

• implicarea părinților în situațiile de învățare, și în afara școlii

• sprijinul părinților pentru școală, atât în interiorul școlii cât și în afara ei

• sprijinul familiilor de către școala

• familiile ca agenți de schimbare în ceea ce privește luarea deciziilor, dezvoltarea politicilor, a programei și programelor școlare, training pentru părinți și profesori, etc.

Profesorii ar trebui să fie echipați cu noi tehnici, metode și abilităţi legate de comunicare și cooperare pentru a putea extinde implicarea părinților.

Stresul examenelor

● Cine realizează activitatea de consiliere: profesorul diriginte de la clasa a VIII-a

● Domeniul socio-emoțional vizat: management personal

● Nivelul de învățământ: învățământ gimnazial

● Scopul activității de consiliere: dezvoltarea abilităților de gestionare a stresului examenelor.

● Obiectivele activității de consiliere:

• să cunoască ce este stresul, care sunt reacțiile și modalitățile de prevenire/combatere a stresului examenelor;

• să testeze mai multe metode de reducere a stresului;

• să realizeze un nor de cuvinte cu modalitățile proprii de gestionare a stresului examenelor.

● Etapele/ durata/ desfășurarea propriu-zisă a activității de consiliere

• Etapa nr. 1 (durata: 50 minute) este una de tip individual, ca temă pentru acasă.

Elevii vor citi informațiile din prezentarea powerpoint ”Stresul examenelor”, vor accesa linkuri cu tehnici de reducere a stresului și vor fi încurajați să le practice, apoi vor învăța, într-o manieră distractivă, modalități de prevenire/combatere a stresului examenelor jucând un joc special creat cu acest scop.

• Etapa nr. 2. Elevii vor utiliza aplicația wordart.com prin intermediul căreia vor realiza un nor de cuvinte care să exprime modalitățile lor de gestionare a stresului examenelor

și vor posta rezultatul pe platfoma Google classroom a unității școlare pentru a fi apreciat de colegi.

Elevii au la dispoziție o săptămână pentru realizarea sarcinii de lucru.

● Mod de realizare: online

● Resurse necesare: laptop, conexiune la internet; prezentare powerpoint ”Stresul examenelor”; exercițiu de respirație; exercițiu de meditație; muzică de relaxare; joc în aplicația wordwall; aplicația wordart.

● Modalități de evaluare a activității

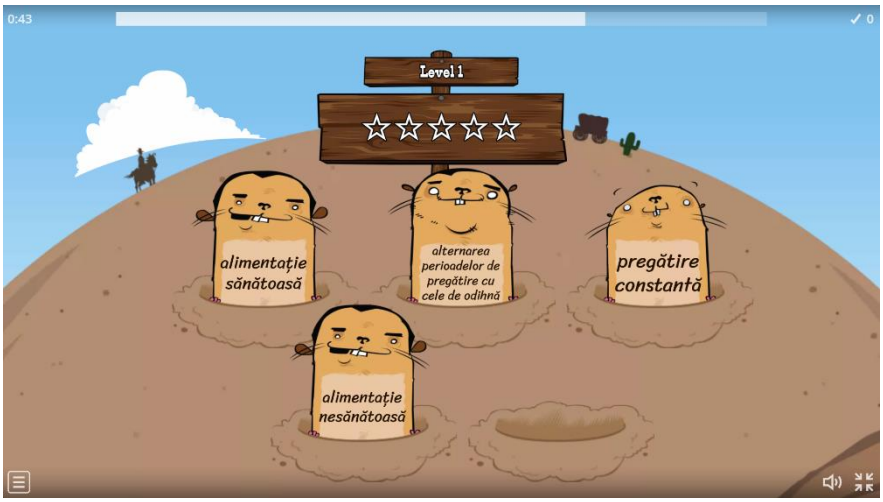
Elevii sunt evaluați prin intermediul temei pentru acasă. Criteriile de evaluare a activității sunt:lectura informațiilor din prezentarea powerpoint, accesarea linkurilor cu tehnici de reducere a stresului, realizarea unui nor de cuvinte în wordart.

Site-uri web:

Aplicația: www.wordart.com

Joc în aplicația: https://wordwall.net/resource/2789396/stresul-examenelor

Muzica de relaxare: https://www.youtube.com/watch?v=Qm846KdZN_c

Părinţii pot fi implicaţi în eforturile de asigurare a tuturor condiţiilor optime pentru testele şi examenele pe care copiii lor le au de susţinut, implicit a condiţiilor pentru prevenirea simptomelor supărătoare ale anxietăţii. Astfel, în perioada de pregătire pentru un test sau un examen important, părinţii trebuie să stabilească alături de elev planul de parcurgere a materiei care urmează să fie evaluată şi să se implice activ în organizarea timpului în care elevul învăţă şi a celui în care se odihneşte, a programului de alimentaţie, în identificarea surselor de informare, precum şi în asigurarea unei ambianţe fizice şi socio-emoţionale (familiale) optime pentru pregătirea în vederea susţinerii respectivului test sau examen.

Încurajarea elevului, pentru a se concentra la lecţiile din clasă, a-şi rezolva temele pentru acasă, a căuta în mod independent surse de informare, a-şi structura în mod logic materia pe care o are de parcurs şi a comunica toate dificultăţile

pe care le întâmpină – pe fondul orientării acestuia către valorizarea educaţiei, a perfecţionării în plan şcolar, academic sau profesional – reprezintă o altă direcţie, în care părinţii trebuie să acţioneze permanent.

Părinţii trebuie să discute cu elevul în mod deschis şi în termeni pozitivi (stimulanţi) despre menirea testului sau a examenului, despre aşteptările cu privire la performanţa din partea acestuia pe care le au, fără să exagereze (sau, dimpotrivă, să minimalizeze) importanţa testului sau a examenului şi fără să creeze presiuni demotivante pentru elev sau promisiuni nerealiste, a căror potenţial eşec, în cazul în care performanţa nu se ridică la aşteptările părinţilor, să constituie o sursă de stres suplimentară pentru elev. Părinţii îi vor explica elevului că testul sau examenul pe care urmează să-l susţină reprezintă doar o modalitate de evaluare a performanţelor şcolare, adică a eforturilor pe care le-a depus şi nu a altor calităţi personale, precum inteligenţa sau valoarea pe care o are în calitate de adolescent.

În ziua în care elevul urmează să susţină testul sau examenul, părinţii trebuie să se asigure că acesta este odihnit, că a servit micul dejun şi nu a consumat anumite substanţe pentru stimularea concentrării sau controlul stresului şi că va ajunge la timp în locul în care urmează să susţină testul sau examenul. Încurajarea şi susţinerea moral-emoţională a elevului reprezintă elemente-cheie pentru ca acesta să plece la examen încrezător în propriile forţe. Totuşi, excesul de protecţie şi încurajare poate fi dăunător, în sensul în care elevul să se simtă nesigur pe ceea ce ştie şi vulnerabil în faţa emoţiilor pe care le implică orice examen important. De aceea, părinţii trebuie să-l atenţioneze pe elev că un anumit nivel al emoţiilor este normal şi va contribui la mobilizarea optimă (din punct de vedere cognitiv-intelectual şi al motivaţiei de implicare în sarcină) în timpul testului sau examenului.

În fine, după terminarea testului sau examenului, părinţii trebuie să analizeze împreună cu elevul punctele tari şi pe cele slabe, care i-au influenţat conduita în faza de pregătire, ca şi faza de confruntare cu testul sau examenul respectiv şi de care elevul trebuie să ţină cont, atunci când va avea de susţinut un alt test sau examen important pentru cariera şcolară sau academică, de mai târziu. Elevul va fi încurajat să vorbească în mod deschis despre dificultăţile de ordin cognitiv-intelectual şi emoţional pe care le-a întâmpinat în timpul testului sau examenului, despre modalităţile în care le-a depăşit, precum şi despre ce anume poate face, pentru a preîntâmpina apariţia lor, atunci când se va confrunta cu noi situaţii de evaluare a cunoştinţelor.

Metode de a ține furia sub control

Gestionarea furiei înseamnă prevenirea apariției ei, deoarece în momentul în care furia s-a produs, deja este dificil să o mai gestionezi. Miza este să găsim acele soluții care ne ajută să nu ajungem în punctul în care ne manifestăm furia. Părinții sunt nevoiti sa gestioneze schimbări în stilul de viață și de muncă, precum și perioade mult mai lungi de timp petrecute în casă alaturi de copii.

Când copiii fac ceva care îi enervează pe părinti se declanșează suficientă încărcătură emoțională și se dă frâu liber furiei. Sfaturi de prevenire a situațiilor neplăcute generate de accesele de furie:

Detectarea tiparului furiei. Inventariază-ți momentele în care apare furia în relația cu copilul tău, în ce context, care sunt lucrurile care te enervează puternic și care sunt momentele în care simți că pierzi controlul. De cele mai multe ori, ne înfurie aceleași lucruri și poate în aceleași momente.

Identificarea momentului cheie; furia poate fi prevenită detectând din timp acele elemente premergătoare apariției ei. De exemplu, plânsul copilului obosit, rugămințile repetate, hiperactivitatea etc. care se pot suprapune peste oboseală, stresul, foamea sau emoțiile negative ale părintelui. Identificând conștient momentul cheie, părintele poate găsi soluții mai bune de gestionare. În acest moment, poate ajută un exercițiu de calmare, de respirație conștientă sau de deturnare a atenției.

Acceptarea copilului ca fiind o entitate separată, având propriile nevoi și dorințe, propriul ritm, propria exprimare în mediu, precum și propriul temperament înnăscut și poate diferit de al adultului. A te înfuria repetat, pe un copil care este temperamental activ, este epuizant pentru ambele părți.

Impune-ți singur regula că abuzul fizic sau psihologic nu este permis. Emiteți propriul comunicat intern în care să fie specificat cu litere mari acest lucru. Educația parentală bazată pe frica fizică sau verbală afectează dezvoltarea sănătoasă a copilului.

Nu te învinovăți. Dacă totuși furia reușește să treacă de filtrul gândirii, încearcă să înveți din ce s-a întâmplat, în același mod în care o persoană dependentă învață, sau ar trebui să învețe, din recăderi. Folosește-te de reparație în relația cu copilul și fii mai atent să previi data viitoare.

Furia *este opusul înțelepciunii și de regulă are o finalitate crudă*, atât pe termen scurt, cât și, posibil, pe termen lung asupra copiilor. Așadar, sfatul către părinți este de a se antrena să detecteze momentul cheie în care pot deturna recurgerea la furie și astfel să reușească să o evite, pentru binele lor și al copiilor.

Controlul din partea părinților – pozitiv sau negativ

În adolescență apare nevoia normală de a interacționa și petrece din ce în mai mult timp cu prietenii de aceeași vârstă. Apare nevoia de a ne crea propria identitate, de a fi autonomi. Părinții se pot simți puțin dați la o parte: adolescenții pot deveni selectivi cu privire la informațiile pe care aleg să le împărtășească cu familia, vor vrea să meargă la petreceri sau să petreacă noaptea la prietenii lor cei mai buni. Vor vrea poate tot mai multă intimitate, își vor cere drepturile pe care și le cunosc prea bine. Este normal să se întâmple acest lucru, dar în același timp adolescenții mai au încă nevoie de suport emoțional și material, deci rolul părinților nu trebuie neglijat.

Unii părinți, deoarece simt că pierd teren, pot găsi ca soluție impunerea unor reguli stricte cu privire la programul copilului lor sau pot recurge la metode de supraveghere și interogatorii**.** Dar sunt toate acestea căi viabile prin care părinții realizează o monitorizare eficientă a copilului lor? Îi aduce mai aproape de el sau doar aduc suspiciune și distanțare în relația părinte-copil?

Studiile de specialitate din domeniul psihologiei ne spun că monitorizarea parentală se referă la comportamente ale părinților prin care ei află informații despre activitățile copiilor lor (prefererințe, locuri unde își petrec timpul, etc.) și relațiile interpersonale stabilite de aceștia. Aceleași studii ne arată că eforturile părinților de a monitoriza activitățile dinafara familiei ale adolescentului reprezintă o strategie eficientă de a reduce riscul apariției comportamentelor deviante (ex: consum de alcool și droguri). Monitorizarea parentală înseamnă control parental (stabilirea de reguli și restricții), solicitare parentală (obținerea de informații despre activitățile copilului de la prieteni ai acestuia), dar presupune și autodezvăluiri ale copilului. Mai mult, se pare că informațiile împărtășite de adolescenți cu părinții despre acitivitățile și relațiile acestuia reprezintă sursa cea mai importantă și mai validă pentru cunoștințele pe care părinții le au despre copiii lor. Eforturile active ale acestora (reguli, punerea de întrebări prietenilor) de a afla informații despre ei contează într-o măsură mai mică și îi pot transmite adolescentului semnale de neîncredere și suspiciune din partea părinților. Iar acest lucru poate duce la dezvăluiri tot mai rare, chiar și la ascunderea informațiilor față de părinți.

Adolescenții pot ascunde informații părinților deoarece le este frică de posibile pedepse sau să nu-i dezamăgească. Unii adolescenți pot recurge la minciună pentru a-i împiedica pe părinți să stabilească reguli pentru anumite domenii sau pur și simplu pentru că este vorba de o arie despre care consideră că părinții nu au niciun drept să știe ceva. Cum ne asigurăm, ca părinte, că reducem minciuna și ascunderea informațiilor, mai ales în ceea ce privește lucruri ce ar putea reprezenta un pericol pentru adolescenți?

În primul rînd, prin deschidere și căldură afectivă. Adolescentul trebuie să se simtă în siguranță, să se simtă înțeles. Dacă părintele este agresiv, încearcă să își impună punctul de vedere și judecă acțiunile copilului său dintr-o perspectivă a adultului, se reduc șansele ca adolescentul să fie sincer și să dorească să împărtășească ceea ce gândește sau ceea ce face în exteriorul familiei. Prin urmare, validează-i reacțiile emoționale și nu-ți fie frică să îi dezvălui copilului tău propriile tale experiențe din adolescență!

În al doilea rând, vorbim de păstrarea calmului atunci când discutăm cu adolescentul despre o problemă sau despre anumite comportamente ale sale. Deși faptul că și-a făcut un tatuaj, umblă cu hainele rupte și petrece timpul cu persoane mai mature decăt el/ea poate părea revoltător, atunci când părintele este calm, dispus să asculte atent, adolescentul va fi mai puțin defensiv și mai dispus să asculte și părerea părintelui.

Cum rămâne cu regulile? Se pare că ele funcționează, dar nu oricum. Adolescenții vor accepta mai ușor reguli și restricții dacă consideră că părinții sunt îndreptățiți să le creeze și dacă aceste reguli/restricții le sunt explicate și au un caracter flexibil (adică pot fi schimbate în funcție de comportamentul adolescentului).

Ei bine, comunicarea și monitorizarea comportamentului adolescenților nu este o muncă ușoară. Părinții trebuie însă să accepte nevoia de autonomie și intimitate a tinerilor, să înțeleagă că există zone în care adolescentul își cere autoritatea deplină (preferințe personale ce țin de stabilirea identității). Însă există și zone în care adolescentul recunoaște autoritatea părintelui (în chestiuni de moralitate sau cu privire la cum și când se plătesc facturi și cheltuieli, spre exemplu). Părintele trebuie să încerce să jongleze cu această continuă autonomie – suport parental între care pendulează copii lor. Și nu în ultimul rând, să încerce maximizarea cunoștințelor sale cu privire la activitățile adolescentului, nu prin control activ, ci prin încurajarea dezvăluirilor din partea acestuia.

Informația venită către părinți îi face să devină mai puternici, dar și mai vulnerabili: sentimentul că părintele știe, a aflat sau poate afla „despre”, vine la pachet cu presiunea de a nu da greș având atâtea variante prezentate de-a gata. Nu, uneori lucrurile nu merg „șablon” fiindcă vorbim despre copii diferiți și contexte diferite.

Referințe bibliografice:

Robu, V. (2011). Psihologia anxietății față de testări și examene. Repere teoretice și aplicații. Iași: Ed.Performantica

Webografie:

www.adolescenteen.ro – platformă online cu informații utile și de specialitate pentru adolescenți și părinți

Modalităţi de abordare privind educaţia copiilor cu cerinţe educative speciale

Prof. Marinescu Vasile
Liceul Tehnologic “Dimitrie Dima” Piteşti, Judeţul Argeş

Cerinţele educative speciale constituie o sintagmă relativ recent apărută care defineşte cerinţele specifice faţă de educaţie ale copilului derivate sau nu dintr-o deficienţă.

Cerinţele educative speciale reies din particularităţile individuale de dezvoltare, învăţare,
relaţionare cu mediul, din experienţele anterioare ale copilului, din problemele sociale şi de existenţă ale lor. Cerinţele educative speciale pot fi temporare sau pot fi pentru totdeauna, apărând la etapele cele mai timpurii ale dezvoltării şi la toate nivelurile sistemului de educaţie.

Se încadrează în categoria CES copiii cu dificultăţi motorii, sindrom Down, dificultăţi de vorbire, tulburări de comportament, autism, deficit de atenţie şi hiperactivitate (ADHD), dar şi cei care trec, pur şi simplu, printr-o perioadă mai grea. Interesant este că fac parte din aceeaşi categorie şi copiii supradotaţi, care au nevoie tot timpul de provocări pentru a-şi menţine interesul faţă de şcoală.

Educaţia integrată se referă la includerea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora. Trebuie să pornim de la ideea că şcoala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale.

Educaţia integrată a copiilor cu CES urmăreşte dezvoltarea capacităţilor fizice şi psihice a acestora care să-i apropie cat mai mult de copii normali; a implementării unor programe cu caracter colectiv-recuperator, stimularea potenţialului restant ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcţii menite să suplinească pe cele deficitare, crearea climatului afectiv în vederea formării motivaţiei pentru activitate în general şi pentru învăţare în special, asigurarea unui progres continuu în achiziţia comunicării; formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional şi de exercitare a unor activităţi cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative şi a însuşirilor pozitive ale personalităţilor care să faciliteze normalizarea deplină.

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor astfel încât diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în special a persoanelor cu dizabilităţi. Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/ învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/ sau a conţinuturilor învăţării, etc. până la complexa problemă a segregării sau/ şi integrării acestor copii în învăţământul de masă. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Când deficienţa copilului este gravă (profund) sau când acelaşi copil prezintă deficienţe asociate, aceste dificultăţi ale integrării sporesc, dar marea majoritate a copiilor cu CES prezintă forme uşoare sau lejere, ceea ce le permite o adaptare, relativ bună, la comunitatea copiilor normali, mai cu seamă atunci când se îndeplinesc condiţiile enumerate mai sus. Integrarea urmăreşte, pe de o parte, valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient, dar, pe de altă parte, antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psihofizice care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare.

Paralel, prin integrare, se realizează şi o pregătire psihologică a subiectului, care să contribuie la crearea unor stări afectiv emoţionale corespunzătoare, în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice şi teoretice ce privesc evoluţia

sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunea în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale. Rolul profesorului în vederea atragerii elevilor spre disciplina predată se poate face prin tratarea diferenţiată în funcţie de posibilităţile intelectuale ale fiecărui elev, şi adaptarea sarcinilor pe care elevul trebuie să le rezolve. Profesorul trebuie să fie preocupat în primul rând să asigure fiecărui elev succesul la învăţătură pentru a trezi şi a menţine interesul pentru şcoală şi pentru materia predată. Ca reguli generale pot fi evidenţiate următoarele: menţinerea în clasă a unei atmosfere care să asigure satisfacerea trebuinţei de siguranţă afectivă pentru toţi elevii, notarea riguroasă a absenţelor la fiecare oră de curs, metode de predare –învăţare atractive, promovarea cooperării în clasă, astfel încât şi elevii cu performanţe şcolare modeste să experimenteze succesul şi evitarea constituirii unor elite, concomitent cu etichetarea, marginalizarea, celor care nu aparţin elitei, să comunice eficient (să folosească ascultarea activă), să evite etichetarea elevilor, să critice constructiv, să se focalizeze pe recompensarea elevilor şi nu pe sancţionarea lor.

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale. Proiectarea şi realizarea unei asemenea strategii, va apropia învăţământul românesc idealul „educaţiei pentru toţi copiii - educaţie pentru fiecare”. Cele mai utile metode şi tehnici de sprijinire a învăţării elevilor cu cerinţe speciale sunt: asigurarea unui confort socio-afectiv favorabil învăţării, învăţarea de la copil la copil, colaborarea între elevi la activităţile de predare-învăţare, parteneriatul cu părinţii în învăţare, comunicarea cu alţi specialişti din afara şcolii, perfecţionarea formelor de învăţare, cunoaşterea şi analiza conduitei de învăţare specifice fiecărui elev. Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinţii copiilor cu dizabilităţi şi cadrele didactice bine pregătite şi informate în legătură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Acest lucru ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile şi micşorează riscul ca părinţii să-şi manifeste frustrările asupra copiilor lor. Trebuie redusă izolarea părinţilor punându-i în legătură cu alţi părinţi aflaţi în situaţii similare, promovând o abordare pozitivă a creşterii şi disciplinării copiilor. Măsurile întreprinse trebuie să se adreseze în mod specific factorilor care contribuie la abuzare şi neglijare, inclusiv lipsa informaţiilor şi abilităţilor ca părinte, sau caracterul nepotrivit al acestora, respectul scăzut faţă de sine însuşi, sentimentul de izolare, aşteptările nerealiste şi înţelegerea greşită a dezvoltării copilului şi al rolului de părinte.

În scopul atingerii obiectivelor specifice, se realizează adaptări curriculare; prin acestea se înţelege orice adaptare a conţinutului disciplinelor şcolare, precum şi adaptări în mediul de învăţare, în sfera evaluării şi adaptării ale unor mijloace tehnice de reabilitare folosite în procesul instructiv-educativ. Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Pentru ca educaţia integrată să fie eficientă, cadrele didactice trebuie să aibă o atitudine pozitivă faţă de copiii cu cerinţe educative speciale şi trebuie să cunoască bine problemele particulare ale elevilor deficienţi din clasă, să menţină permanent legătura cu familia, pentru a cunoaşte cât mai bine comportamentul şi dezvoltarea acestora şi alături de familie. Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ după posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

În concluzie, integrarea copiilor cu CES în școli obișnuite este o necesitate a prezentului și a viitorului, deoarece includerea lor în societate în forma școlară, la început, asigură o mai bună adaptare la condițiile mediului de mai târziu, ei învață treptat cum să răspundă solicitărilor tot mai diverse, cunoscând realitatea dintr-o perspectivă mai largă. Misiunea noastră este să oferim tuturor copiilor posibilitatea de a-şi forma competenţe, de a le crea condiţii să şi le exprime, de a simţi

bucuria copilariei si de a descoperi lumea care-i înconjoară. Noi avem şansa să le oferim celor din jur şanse egale pentru fiecare, prin educaţie, grijă, dragoste.

Bibliografie

Cojocaru, Venera Mihaela, *Terapia şi metodologia instruirii*, Editura Didactică şi Pedagogică, 2004, Bucureşti;

Cucoş Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, 1996, Iaşi;

Gherguţ, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale*, Editura Polirom, 2006, Iaşi;

ROLUL FACTORILOR EDUCATIVI ÎN REALIZAREA EDUCAŢIEI INCLUZIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. Pop Lucia – Grădinița P.P. „Arlecchino” – structură a Grăd. P.P. nr. 6 Târgu-Mureș
Prof. Pop Dorina - Grădinița „Paradisul Copilăriei” Târgu-Mureș, Jud. Mureș

... Eu sunt copilul. Tu ţii în mâinile tale destinul meu.
Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă!
Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire.
Educă-mă, te rog, ca să pot fi obinecuvântare pentru lume".
(**Din Child's Appeal, Mamie Gene Cole**)

Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unor noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

În concordanţă cu Convenţia pentru Drepturile Copilului şi recurgând la principiul nondiscriminării, drepturile copiilor trebuie respectate indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, relgie, indiferent de originea lor naţională, etnică sau socială, de situaţia lor materială, de incapacitatea lor, sau de altă situaţie.

Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental - un învăţământ pentru toţi, împreună cu toţi - care constituie un deziderat şi o realitate ce câştigă adepţi şi se concretizează în experienţe şi bune practici de integrare / incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decisivă în realizarea obiectivelor educaţiei pentru toţi. Acestea au o influenţă determinantă asupra formării inteligenţei, a personalităţii şi a comportamentelor sociale. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor şi mijloacelor optime de intervenţie educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populaţie infantilă.

Integrarea/ incluziunea poate fi susţinută de existenţa unui cadru legislativ flexibil şi realist, de interesul şi disponibilitatea cadrelor didactice din şcoala de masă şi din şcoala specială, de acceptul şi susţinerea părinţilor copiilor integraţi, de implicarea întregi societăţi civile, dar şi de nivelul de relaţii ce se formează şi se dezvoltă la nivelul clasei integratoare, care se bazează pe toleranţă şi respect faţă de copilul cu probleme.

Grădiniţa care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizaţi şi îşi determină intern, „direct şi indirect” atitudinea faţă de aceştia este alcătuită din: educatoare, părinţi, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituţii şi diverşi factori, media etc.

O condiţie esenţială pentru reuşita acestor acţiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniţă este existenţa unor relaţii de înţelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voinţă şi convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficienţele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înţelegerii acestora şi pentru a-şi putea modela activităţile, în funcţie de necesităţile copiilor.

Grupa în care va fi integrat copilul cu cerinţe speciale va trebui să primească informaţii într-o manieră corectă şi pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor şi pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilităţi.

Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea şi aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor care au dizabilităţi; prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi aceeaşi valoare ca şi celorlalţi, respectându-se principiul democratic al valorii egale.

Educatoarea trebuie să evite compătimirea, mila sau alte conduite inadecvate care pot semnifica de fapt devalorizarea copilului cu dizabilităţi. De aceea, trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare, ca şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator şi să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale. De asemenea, trebuie să încurajeze şi să stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, sădindu-le încrederea în forţele lor proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor.

Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei dispun de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi (psihopedagogi) şi profesorul logoped.

Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi şedinţe cu aceştia şi participarea lor la expoziţii, drumeţii, excursii, serbări, vizite, etc, în care sunt implicaţi proprii lor copii. Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând informaţional specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini, care determină inhibarea / izolarea copiilor).

Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării în grădiniţă. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este cel mai adesea direct proporţional cu rezultatele obţinute de copii. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care ele se confruntă.

Educaţia părinţilor şi consilierea au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională, ori de altă natură în grădiniţă.

Comunicarea părinte – educatoare, sau chiar comunicarea părinte – copil, în contextul integrării copilului în instituţia grădiniţei asigură un anumit echilibru. Familiile dezorganizate au un mod caracteristic afectat de tiparul de comunicare, echilibrul familiei fiind sever tulburat de permanenta existenţă a conflictelor.

Familia este cea care poate influenţa copilul pe mai multe căi, iar rezultatele disfuncţiei familiale se situează între cei doi poli: hiperprotecţie sau neglijare. În familiile echilibrate comunicarea între membrii acesteia decurge fără perturbări. Prin informare, părinţii au descoperit cum să găsească şi să aplice soluţii eficiente în rezolvarea problemelor ridicate de copii.

Anul trecut am avut la grupa un copil cu deficienta de limbaj şi comunicare, care a fost cuprins în activitatea de terapie logopedică desfăşurată de profesorul logoped, educatoarea desfăşurând în paralel o activitate susţinută pentru:

- dezvoltarea/ exersarea auzului fonematic şi a respiraţiei verbale;
- dezvoltarea vocabularului uzual/ funcţional şi exersarea comunicării;
- exersarea/ dezvoltarea psiho – motricităţii, motivaţiei şi afectivităţii.
- integrarea in colectivitate/ socializare

Metoda principală de lucru cu preşcolarii a fost exerciţiul-joc de prevenire şi corectare a tulburărilor de vorbire la preşcolari. Prin exerciţiu - joc copiii sunt atraşi, interesaţi, participativi, preluând uneori “jocul” şi în afara activităţilor organizate. Exemplific prin câteva exerciţii - joc**: Telefonul**: ţrrr ..... sau ţîrrr.....; **greierele:** ţîrrr .....sau cri, cri.....cri.....; **oprim caii**: brrr.....brr; **Cocoşul**: cucurigu!; etc.

Am organizat şi desfăşurat jocuri de exersare a pronunţiei corecte: **„Spune la fel ca mine”, „Să facem ca vântul, ca şarpele, ca albina.....”, „Ce se aude?”, „Cine vine**?”; jocuri de atenţie şi de organizare spaţială: „Unde am aşezat păpuşa” etc; jocuri de analiză şi sinteză mentală: „**Ghici cine lipseşte**”, contribuind la dezvoltarea auzului fonematic, a aparatului fonator a deprinderilor de exprimare corectă, coerentă şi expresivă la aceşti copii.

Organizarea cursului pentru părinţi „Educaţi aşa!” în cadrul Proiectului Naţional „Educaţia Părinţilor” s-a dovedit a fi un mod de informare educaţională şi de sprijin acordat părinţilor aflaţi în dificultate privind educaţia copiilor. Scopul acestui curs este de a îmbunătăţi relaţiile dintre părinţi şi copii, comunicarea intra-familială, deoarece aceasta este condiţia dezvoltării sănătoase şi armonioase a copilului, de a preveni unele probleme grave de educaţie şi a unor probleme în comportamentul copilului, contribuind la schimbarea mentalităţii părinţilor şi atitudinii lor faţă de copii ceea ce va determina educaţia corespunzătoare a acestora.

Pentru integrarea cu succes a copiilor cu dizabilităţi în învăţământul de masă, în grupele obişnuite de copii sunt necesare:

- Existenţa unor centre de resurse, informare şi comunicare;
- Formarea iniţială şi continuă a cadrelor didactice în problematica CES;
- Adaptarea şi flexibilitatea curriculum-ului (pre)şcolar;
- Evaluarea progresului şcolar al copiilor cu CES integraţi în grădiniţele obişnuite;
- Implicarea, încurajarea participării părinţilor, schimbul de informaţii, consilierea părinţilor în măsura solicitărilor şi a necesităţilor, mobilizarea resurselor disponibile şi competente.

Bibliografie

- Revista „Învăţământul Preşcolar nr.3-4”, Bucureşti 2005;
- Revista „Învăţământul Preşcolar nr.1-2”, 2006;
- Revista „Învăţământul preşcolar în mileniul III”, Editura Reprograph, Craiova 2005;
- Ecaterina Vrasmas, „Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credits, Bucureşti 2004;
- Traian Vrasmas, „Învăţământul integrat şi/sau incluziv”, Editura Aramis, Bucureşti 2001;
- Traian Vrasmas, „Şcoala şi educaţia pentru toţi” , Editura Miniped, Bucureşti, 2004

INTEGRAREA ȘCOLARĂ A COPIILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE (CES)

Prof. Ramona Florina Bănuțescu
Liceul Tehnologic “Dimitrie Dima”, Pitești, Județul Argeș

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitarea integrării ulterioare in viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces.

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină.

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare, se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate.

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategiide raţionament, utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat. Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului. Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.Tratarea individualizată a elevilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor. Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului trebuie să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului. Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate. Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor. Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, aameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale nvcintuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare. Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

O educaţie incluzivă de calitate presupune adaptarea şcolii pentru a putea răspunde diversităţii şi se realizează prin eliminarea barierelor în învăţare şi asigurarea participării tuturor celor vulnerabili la excludere şi marginalizare, printr-o abordare strategică menită să faciliteze necesarul învăţării pentru toţi copiii.

Bibliografie:

Gherguţ, A. (2006)*Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie*, Editura Polirom, Iaşi;

Popovici, D. (1998) – *Învăţământul integrat sau incluziv,*Editura Corint, Bucureşti.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ȘCOLILE DE ARTE

(arte plastice și muzică)

prof. Aida Ilie

Liceul de Arte ”Victor Brauner”, Piatra Neamț

„Școlile trebuie să primească toți copiii indiferent de starea lor fizică, intelectuală, socială, emoțională, lingvistică sau oricare alta. Aici trebuie cuprinși și copii cu dizabilități, și copiii talentați, și copii din zonele rurale izolate și cei din populațiile nomade, și copiii minorităților lingvistice, etnice sau culturale, precum și copiii din alte grupuri sau zone marginale” (Cadrul de acțiune privind cerințele educative speciale, UNESCO/ Conferința de la Salamanca, 1994, p.6).

Motto:

”Toti trăim sub același cer dar nu toți avem același orizont." - Konrad Adenaue

Conform MECTS - Ordinul 5574/ 2011 (Ordinul care reglementează organizarea serviciilor de sprijin educaţional pentru elevii cu CES):

”- *Cerinţele educative speciale (CES)* desemnează „necesităţile educaţionale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educaţiei, adaptate particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe/dizabilităţi sau tulburări/dificultăţi de învăţare ori de altă natură, precum şi o asistenţă complexă (medicală, socială, educaţională etc.).”

- *Deficiență* – absența, pierderea sau alterarea unei structuri ori a unei funcții (anatomice, fizice sau psihice) a individului rezultând în urma unei maladii, accident sau perturbare, care îi impiedică participarea normală la activitate în societate;

- *Dizabilitate* – rezultatul sau efectul unor relații complexe existente / stabilite între starea de sănătate a individului, factorii personali și factorii externi care reprezintă circumstanțele de viață ale acestui individ. Ca urmare a acestei relații, impactul diverselor medii asupra aceluiași individ, având o anumită stare de sănătate, poate fi extrem de diferit. „Dizabilitatea” este termenul generic ce desemnează afectări, limitări ale activității și restricții de participare.”

Această temă, a integrării copiilor cu CES, este de actualitate. Fiind în situația ca, după mulți ani la catedră, să am în încadrare copii cu CES, m-a făcut să fiu mai atentă la tot ce se întâmplă în jurul meu. Știu că omul este o persoană dependentă de ceilalți oameni din jur, are nevoie să fie înconjurat de alte persoane, are nevoie să fie mereu în interacțiune cu alții pentru a se putea dezvolta el, ca persoană. Această dependență poate lua diferite forme, pornind de la un mic ajutor, ocazional, până la o dependență totală. Cred că până în momentul în care nu ne confruntăm cu astfel de lucruri, viața noastră are un altfel de făgaș. Peste tot întâlnim oameni cu tot felul de deficiențe, acum parcă mai mult ca altădată. Îi vedem, trecem pe lângă ei, trezesc în noi tot felul de sentimente, însă nu întotdeauna luăm atitudine. Mulțumim, în gând că noi și ai noștri sunt sănătoși, iar viața merge mai departe. Deci, percepția socială nu este constantă, variind și luând semnificații diferite, în funcție de cultura, valorile promovate, familia din care facem parte, condiția noastră umană, religia noastră. Mai știm că uneori avem reticențe față de persoanele cu deficiențe, datorită unor concepții greșite. Poate sunt oameni ce cred, atunci când aud despre deficiențe, că aceștia sunt cei care cerșesc, stau pe stradă.. total neadevărat! Sunt oameni ca noi: frumoși sau urâți, tineri sau vârstnici, săraci sau bogați, slabi sau grași, unii dependenți, alții independenți.. Dar ei sunt rezultatul eredității lor, al mediului din care fac parte. Poate și ei, la rândul lor, văd lumea înconjurătoare cu totul altfel,

judecând din perspectiva lor. Adaptarea noastră la condiții și mediul în care trăim și ne desfășurăm activitatea este cu totul alta decât adaptarea lor.

Revenind la copiii din școală, și nu numai la aceștia, dorința de a le transmite cunoștințe, sentimente, trăiri, trebuie să se facă în cu totul alt mod. Trebuie regândite metodele, strategiile de predare-învățare-evaluare, tehnicile prin care să le trezești curiozitatea, plăcerea de a te asculta, astfel înțelegând ce au de făcut, dar, nu în ultimul rând, acele modalități de a-i integra într-o clasă alături de ceilalți copii. Multă muncă din partea educatorului, dar satisfacția cu atât mai mare când rezultatul nu se lasă așteptat. Aici, un rol important îl are consilierul școlar care poate ajuta fiecare profesor prin analiza deficiențelor și prezentarea acelor metode specifice fiecărui copil în parte.

Fiecare copil se adaptează diferit la școală, la cerințe; nu știu dacă această integrare a copiilor cu CES în clase normale este o idee bună; sigur sunt plusuri și minusuri. Ei fac parte din această societate, cresc, și se vor ”lovi” de realitățile vieții; trebuie să știe cum ”să lupte” cu fiecare zi, cu prejudecăți, cu temeri, cu gesturi de tot felul, cu răutăți. Dar, pe de altă parte, trebuie să vadă și frumusețea vieții alături de alte persoane ”normale”, să comunice, indiferent de metode, să se bucure de viață. De aceea, o școală care are specific vocațional, îi poate ajuta foarte mult pe aceștia - se pot exprima liber prin artă: desen, pictură, muzică, pot scoate la lumină sentimente, trăiri, etc..

Cu cât integrarea se realizează la o vârstă mai fragedă, cu atât, poate, adaptarea la o viață normală este mai ușoară. Ne lovim apoi de reticența altor părinți, ce doresc să-și ferească proprii copii de interacțiunea cu copiii cu CES. Parcă ar fi o boală ce se transmite. Lipsește, uneori, - empatia - acea conexiune ce face ca o relație să fie armonioasă. Presupun că totul pleacă de la percepția părinților, a tuturor; pentru orice copil, stabilirea unor relații interpersonale este grea: copilul diferit se adaptează greu, părinții fiind un fel de tampon între ei și persoanele străine. Se pot dramatiza reacțiile din partea persoanelor străine, uneori chiar exagerând și cultivând convingerea că lumea în care trăiesc este rea. Alți părinți, refuză să țină cont de dificultățile pe care le întâmpină copilul, astfel încât aceștia refuză să accepte propria deficiență. Părinții devin supraprotectori, neagă sau refuză alte idei, făcând un deserviciu propriului copil. Toți părinții doresc binele propriului copil, dar nu găsesc mereu calea potrivită pentru a-l ajuta. Uită că trebuie să rămână doar părinți, având un rol de susținere, de a da încredere, de mediator între două persoane, de a-i da sfaturi, de a-l încuraja. Copilul cu deficiențe trebuie să se regăsească pe același plan cu frații și surorile sale, cu ceilalți colegi, la școală, familia ajutându-l să-și găsească echilibrul în viață, de a-și recunoaște deficiența, de a trăi cu ea, de a se obișnui cu situația în care se află. El trebuie implicat în activitățile casei, în cele de autoîngrijire, nu trebuie să monopolizeze dragostea părinților, chiar dacă are nevoie de o îngrijire și atenție suplimentară.

Chiar dacă nimeni nu se naște părinte, în orice situație noi, părinții, trebuie să fim calmi, deschiși, să ne manifestăm dragostea față de copiii noștri. Sunt și părinți nepăsători, care fie suprasolicită copilul, fie îl resping, lipsindu-i pe acești de afecțiune.

”*Conceptul de CES* corespunde unei abordări care postulează ideea că *fiecare copil este unic;* admite / demonstrează faptul că *orice copil poate învăța;* valorizează *unicitatea tipului de învățare determinată de particularitățile individuale;* cultivă *diversitatea copiilor ca un mijloc de învățare* care sprijină și întărește învățarea dacă este folosită adecvat; consideră *curriculum-ul școlar ca un instrument necesar de a fi flexibil, adaptabil* la nevoile / cerințele elevilor.”

Numai plecând de la acest tip de abordare se poate vorbi despre egalitatea de șanse/ de acces; participarea și integrarea școlară și socială. Învățământul instituționalizat are avantaje și dezavantaje, dar, printre marile dezavantaje se numără și faptul că există lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, nu au șansa de a lega prietenii în cartierul în

care locuiesc, un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească.

Așa cum se știe, școala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

De ajutor în condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor, au o mare eficiență și, de aceea se sugerează de multe ori recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu success: predicțiile în perechi, Știu/ vreau să știu/ am învățat, Brainstormingul, interviul în etape, turul galeriei. Evident, aceste metode nu se pretează la toate orele și disciplinele, dar trebuie încercate, pentru asimilarea de cunoștințe. Acestea dau posibilitatea căpătării încrederii în sine, senzația de apartenență la un grup. Când clasele au număr relativ mic de elevi, profesorul are posibilitatea de a lucra pe grupe, cu sarcini diferite (dar în același timp, sau în timp diferit) sau aceleași sarcini, timp diferit, activități individuale cu teme diferite, iar poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă față acesta este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităților fiecărui elev în parte. Se încearcă stimularea originalității și creativității elevilor, se respectă ritmul propriu de învățare, se stimulează spiritul de echipă, copiii capătă încredere în ei, în forțele proprii. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie si înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Se poate spune că includerea nu implică doar pe copiii cu CES, ea este o realitate și totodată recunoașterea faptului că fiecare copil este unic. Școala incluzivă demonstrează că suntem unul, dar nu unul și același.

Integrarea copiilor „altfel” în învățământul de masă

Ivanciu Constanța Claudia
Școala „Nicolae Titulescu”, Călărași

Integrarea este un proces complex care presupune :

- a educa acei copii cu cerințe speciale în școli obișnuite alături de ceilalți copii sănătoși;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială) în școala respectivă;
- a acorda sprijin personalului didactic al managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare ; a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (săli de clasă, cabinete, laboratoare, biblioteca, terenuri de sport etc.);
- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasa/școală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru întelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părintilor, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu CES;
- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Conform principiilor promovate în materie de educație de către organismele internaționale, se mentionează că persoanele/elevii cu diferite tipuri de deficiențe au aceleași drepturi fundamentale ca și ceilalti cetățeni de aceeași vârstă, fără discriminare pe motive de sex, limba vorbită, religie, stare financiară sau orice altă caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale.

Daca acceptăm ideea că, după absolvirea scolii, toți copiii trebuie să beneficieze de șansa de a participa activ la viața socială, atunci trebuie să le acordăm necondiționat această șansă încă din școala; deci integrarea socială este pregatită și conditionată de integrarea școlară.

Putem vorbi despre mai multe niveluri ale integrării, precum:

a*) integrarea fizică* - permite persoanelor cu cerințe speciale satisfacerea nevoilor de baza ale existenței lor, adică asigurarea unui spațiu de locuit în zone rezidențiale, organizarea claselor și grupelor în școli obișnuite, profesionalizarea în domenii diverse, locuri de muncă (în sistem protejat);

b) *integrarea functională* - are în vedere posibilitatea accesului persoanelor cu cerințe speciale la utilizarea tuturor facilitaților și serviciilor oferite de mediul social/ comunitate pentru asigurarea unui minimum de confort (de exemplu: folosirea mijloacelor de transport în comun, facilități privind accesul stradal sau în diferite instituții publice);

c) *integrarea socială*- se referă la ansamblul relațiilor sociale stabilite între persoanele cu cerințe speciale și ceilalți membri ai comunității (vecini, colegi de serviciu, oameni de pe stradă, funcționari publici); aceste relații sunt influențate de atitudinile de respect și stimă și de ansamblul manierelor de interactiune dintre oamenii normali și cei cu cerințe speciale;

d) *integrarea personală* - este legată de dezvoltarea relațiilor de interacțiune cu persoane semnificative, în diverse perioade ale vieții; aici sunt incluse diverse categorii de relații, în functie de vârsta subiectului - pentru un copii, relațiile cu părinții, rudele, prietenii; pentru un adult, relațiile cu soțul/soția, prietenii, copiii, rudele (altfel spus, integrarea eficientă impune anumite condiții, și anume, pentru un copii, existența unor relații cât mai apropiate cu familia, iar pentru un adult, asigurarea unei existențe demne, cu relații diverse în cadrul grupurilor sociale din comunitate);

e) *integrarea în societate* - se referă la asigurarea de drepturi egale și respectarea autodeterminării persoanei cu cerințe speciale ;

f) *integrarea organizațională* - se referă la structurile organizaționale care sprijină integrarea; este necesar ca serviciile publice să fie organizate în așa fel încât să răspundă nevoilor tuturor indivizilor din societate.

Profesorul eficient îşi sprijină elevii prin stabilirea clară a scopului activităţilor didactice; acceptarea şi valorizarea diversităţii şi opţiunilor diferite; reflectând asupra activităţilor desfăşurate şi evaluând permanent intervenţiile sale şi cele ale copiilor; utilizând flexibil toate resursele posibile, folosind cooperarea în clasă şi în afara ei.

Elevii cu CES au nevoie de profesori care înţeleg modul lor de învăţare, se pot adapta ritmului acestora şi îi pot orienta să-şi depăşească dificultăţile fără a-i desconsidera.

Dezvoltarea acestor elevi nu poate să aibă loc decât într-un context de resurse ce se impun a fi abordate nediscriminativ, iar climatul în care acești elevi se dezvoltă trebuie să fie dominat
de motivare, încredere în sine, cooperare și acceptare.

CUNOAŞTEREA DE SINE IN RÂNDUL COPIILOR CU CES

IORDACHE MIHAELA — prof. înv.primar ,
Şcoala Gimnazială “Principesa Margareta”, Bucureşti

Dacă un copil cu CES ar avea ocazia sa aleagă între a juca un joc şi a învăţa o poezie, în 9 din 10 cazuri va alege să se joace. Copiii încep să se joace încă din primele luni de viaţă. Pe măsură ce cresc şi pe măsură ce acumulează noi informaţii, copiii se dezvoltă şi la capitolul joacă. Copiii cu CES conştientizează mai greu ceea ce fac, înteleg mai greu cum functionează un joc si işi pun mintea la contribuţie pentru a-l termina. Astfel, îti dai seama ca jocul are un rol important in dezvoltarea intelectuală a copilului, iar ei fac eforturi pentru a-l întelege.

Fiecare elev posedă calităţi unice care fac din el o individualitate. Jocurile au rolul de a-i face pe elevi mândrii de interesele lor, ridicându-le în acelaşi timp nivelul încrederii în ei. A ridica nivelul respectului de sine al elevilor, înseamna în primul rând a-i ajuta pe elevi să-şi formeze o imagine pozitivă despre ei înşişi. Iată în continuare câteva jocuri, pe care le-am folosit cu succes la clasă şi care contribuie, în mod real, la cunoaşterea de sine în mod special în cazul elevilor cu CES:

1. JOC DE CUNOAŞTERE: MINGEA CĂLĂTOARE

Vă aşezaţi în cerc. Invitaţi alături de voi şi profesorii însoţitori. Voi arunca o minge la un elev, îmi voi striga numele şi o caracteristică personală proprie şi apoi ies din grup. La fel veţi proceda şi voi. Ultimul va spune o caracteristică a grupului.

2. JOC DE COMUNICARE POZITIVĂ: MAŞINA DE SPĂLAT

Se formează două şiruri de copii, faţa în faţă. Un voluntar/cel care rămâne fără pereche sau animatorul trece printre cele două şiruri („maşina de spălat”). Când ajunge în dreptul primei perechi din şir se opreşte şi aşteaptă să fie „spălat”: fiecare participant la joc îi pune mâna pe umăr şi îi spune o caracteristică, o calitate personală sau o vorbă bună. Cel „spălat” mulţumeşte şi trece mai departe. Atenţie: se va insista de la început pe caracterul pozitiv al comunicării ! Neapărat trebuie să treacă prin „maşina de spălat” copiii trişti, timizi, negativişti, pentru a le ridica moralul, pentru a le dezvolta încrederea în sine sau pentru a-i determina să gândească pozitiv.

3. JOC DE CUNOAŞTERE: GHICEŞTE CINE SUNT !

Fiecare participant scrie pe un bileţel:

– culoarea părului;
– culoarea ochilor;
– sexul;
– vârsta;
– localitatea de proveniență;
– un hobby

Se amestecă toate biletele într-o şapcă/pungă, etc., apoi animatorul sau unul dintre participanţi extrage un bilet şi citeşte conţinutul acestuia. Copiii trebuie să ghicească despre cine este vorba. Cel recunoscut (sau nu !) preia sarcina jocului.

4. JOC DE COMUNICARE: SCHIMBĂ LOCUL !

Copiii sunt aşezaţi în cerc. Unul dintre ei este în mijlocul cercului şi spune ceva de genul: „Cei care poartă şapcă !”. Toţi cei care poartă şapcă schimbă locul şi cel care nu găseşte loc vine în mijloc şi trebuie să ofere altă sugestie: toate fetele/băieţii, băieţii blonzi, fetele în pantaloni, cei care au împlinit … ani, etc. Copiii îşi dau astfel seama că, simultan, pot fi asemănători şi diferiţi. Când se rosteşte un enunţ care comportă un calificativ, precum:”Cei care sunt fericiţi/jucăuşi/cuminţi”, jocul se sfârşeşte, întrucât este dificil să identifici o calitate dintr-o privire.

5. JOC DE EXPRIMARE A IDENTITĂŢII: CERCUL DE CONVERSAŢIE

Copiii dispuşi în cerc răspund animatorului sau unui vizitator, continuând şi completând enunţurile date. Exemple: Ceea ce prefer eu este ……. ; mi-ar plăcea să fiu ……. ; jocul meu preferat este …… ; cred că numele meu semnifică ……. ; nu mi-ar plăcea să ştiu …… ; sunt fericit (trist) când …….. ; aş vrea să fiu mai ……. ; într-o zi sper ……. .

Copiilor li se acordă acelaşi timp pentru a da răspunsul potrivit, precum şi libertatea de a nu răspunde, dacă nu doresc acest lucru, „sărind” peste cei care nu vor sau nu ştiu să-şi exprime opţiunea.

6. JOC DE EXPRIMARE A IDENTITĂŢII: LINIA VIEŢII

Copiii sunt aşezaţi în cerc pe scaune sau pe iarbă. În mijloc se întinde un fir de lână, sfoară sau o coardă. Un voluntar porneşte pe „linia vieţii”, amintindu-şi evenimente importante din existenţa proprie, prezentându-le în ordine cronologică sau în orice ordine doreşte (în acest caz va face paşi înainte sau înapoi pe „linia vieţii”), putându-se anticipa şi asupra viitorului.

7. JOC DE CUNOAŞTERE: AUTOPORTRETELE

Pe coli de hârtie A4, copiii vor trasa silueta proprie şi vor indica: numele, vârsta, localitatea de proveniență, caracteristicile personale şi fizice, ce-i place mai mult să înveţe sau să facă la şcoală, pasiunile, etc. Portretele vor fi fixate sau expuse pe perete în sala de mese sau în club, pentru a permite copiilor să se cunoască mai bine pe ei înşişi şi între ei.

8. JOC DE EXPRIMARE A IDENTITĂŢII: FÂNTÂNA MIRACULOASĂ

Cercul în care sunt aşezaţi copiii se imaginează ca fiind marginea unei fântâni miraculoase. Fiecare copil va spune, pe rând, dorinţele. Ex: Dacă aş putea fi o altă vieţuitoare din lumea animală, aş fi …… , pentru că ……. ; dacă aş putea fi o pasăre (o insectă, o floare, un copac, o mobilă, un instrument muzical, o casă, o maşină, o stradă, un joc, o emisiune Tv, un film, un aliment, o culoare, etc.), aş fi …… , pentru că …… .

9. JOC DE COMUNICARE ŞI IMAGINAŢIE: PRIETENUL IMAGINAR

Aşezaţi în poziţie lejeră sau întinşi pe iarbă, cu ochii închişi, copiii sunt învăţăaţi să respire profund şi apoi să expire lent, în trei reprize, după care să-şi imagineze o împrejurare specială, un loc preferat, nu contează unde (pe Pământ sau chiar în spaţiul extraterestru), să se reprezinte în gând, să miroasă, să audă şi să vadă ce-i înconjoară. Copiilor li se va spune că ajung la o casă, unde vor descoperi o piesă specială. Pe un perete se găseşte o uşă care alunecă lent în sus, descoperind mai întâi picioarele, apoi faţa unui prieten deosebit, pe care nu l-au întâlnit înainte niciodată. Nu contează vârsta acestui prieten. Foarte important e că nu şi-a încălcat niciodată cuvântul şi atunci când copiii au nevoie să vorbească cu cineva, i se pot adresa, i se pot destăinui, îi pot cere sfatul, etc. Uşa se închide. Copiii formează un cerc şi povestesc ceea ce şi-au imaginat, răspund la întrebările puse de ceilalţi copii.

10. JOC DE IDENTITATE: CINE ESTE PARTENERUL MEU ?

Se grupează copiii în perechi şi se întocmesc liste cu elemente care ajută la identificarea partenerului: pot fi elemente concrete (fizice): veşminte, aspect fizic, etc. sau abstracte: trăsături de personalitate, muzica, alimentele, cărţile preferate. Se strâng listele, se extrage pe rând câte una, se citeşte conţinutul şi se recunoaşte identitatea celui descris.

Iată cum prin joc, copilul cu CES începe să acumuleze o multime de cunostinţe noi şi îşi diversifică acţiunile mintale. El acumulează noi şi noi cunostinţe pe măsură ce se joacă şi îşi dezvoltă cu această ocazie şi imaginaţia. O imaginaţie bogată este dovada unei inteligente antrenate, de aceea nu ar trebui să inhibăm niciodată copilul atunci când se joacă.

Bibliografie:

1. Druţă, M, - „Cunoaşterea elevului” – Ed. Aramis, Bucureşti, 2004
2. Bârlogeanu, L - „Cum evoluează copiii în clasele primare – probe psihologice”, Ed Carminis, Piteşti, 2008
3. Stoica,A. – “Creativitatea elevilor”, EDP, 1983.

COPILUL CU CES ŞI OPŢIONALUL “LITERATURĂ PENTRU COPII”

Gheţa Elena – prof. înv.primar
Şcoala Gimnazială “Principesa Margareta”, Bucureşti

În cadrul orelor de literatură pentru copii, interculturalitatea devine o încurajare continuă a elevului cu CES de către profesor spre creativitate, spre exprimarea liberă a sentimentelor, a punctelor de vedere, a opiniei personale, spre trăirea diferitelor stări afective, atitudini personale în legătură cu întâmplări, personaje sau teme puse în discuţie.

Aspectele de viaţă, faptele, fenomenele pot constitui puncte de plecare în elaborarea unor compuneri pe teme de identitate etnică, religioasă, lingvistică. Trebuie avut în vedere că la realizarea unei compuneri să i se acorde copilului cu CES cât mai multă libertate (în funcţie de vârstă, experienţă), atât în alegerea temei, a subiectului compunerii, cât şi în redactarea acesteia.

Selectând din literatura pentru copii texte al căror conţinut serveşte ideii de educaţie multiculturală, copiii pot fi puşi să realizeze reproduceri mai simple sau mai ample (în funcţie de vârstă, de problemele pe care le are). Astfel, textul “Vulpea şi cocorul” poate constitui un bun prilej de discuţie despre faptul că suntem diferiţi şi obiceiurile noastre sunt diferite, că nu este de ajuns să cunoaştem obiceiurile celor din jurul nostru, ci trebuie să le şi respectăm. Discuţiile legate de conţinutul textului pot avea ca punct de plecare întrebările puse de învăţător, care pot servi drept plan pentru reproducerea textului:

De ce l-a invitat vulpea pe cocor la masă?

Cum şi-a propus ea să râdă de cocor?

Cum credeţi că s-a simţit cocorul?

Unde a invitat-o a doua zi cocorul pe vulpe?

În ce i-a servit mâncarea?

Cum s-a comportat vulpea?

Ce părere aveţi despre felul cum s-au purtat cele două vieţuitoare una cu alta?

Alte texte, identificate ca materiale de discuţii pentru înţelegerea ideii de prietenie, de ajutor, de colegialitate sau pentru cunoaşterea caracteristicilor altor popoare, cum sunt “Merele albastre” şi “Prietenie”(pentru clasa a II-a), “Prinţ şi cerşetor”de Mark Twain şi “Fram, ursul polar” de Cezar Petrescu (pentru clasa a III-a).

În paralel cu povestirea textelor, se pot face şi compuneri în care să se regăsească greutatea creaţiei personale, păstrându-se ideea susţinerii educaţiei multiculturale. Pentru a sublinia valorile preluate din familie se poate alcătui compunerea cu titlul “Eu şi familia mea”; pentru a evidenţia comportamentul copiilor faţă de colegii de clasă şi relaţiile cu aceştia, un alt subiect de compunere poate fi “Şi eu fac parte din clasa a III-a”; pentru a sublinia ideea diferenţelor inevitabile dintre oameni cauzate de modul de gândire, naţionalitate, mediul de proveniență se poate purta o discuţie despre “copiii străzii” finalizată cu realizarea unei scrisori adresată unui copil care-şi petrece viaţa pe stradă.

Deosebit de interesante sunt compunerile prin intermediul cărora copiii pot face cunoştinţă cu alte ţări: frumuseţile naturale şi arhitecturale ale acestora, tradiţii, obiceiuri, legende, oameni.

În paralel cu lecţia de compunere, acest opţional poate ajuta la educarea copiilor în spiritul multiculturalităţii prin capacitatea ei de conferi actului cunoaşterii un puternic coeficient emoţional care dublează influenţa asupra raţiunii umane cu influenţa nemijlocită asupra sentimentelor. Culoarea puternic emoţonală a cunoaşterii realităţii prin intermediul operei de artă îi măreşte forţa educativă, cu atât mai mult în şcoală unde, particularităţile psihice ale vârstei si ale copiilor cu CES

fac pe elevi deosebit de sensibili la acest mod de cunoaştere. Textele trebuie să fie selectate astfel încât mesajul lor să-i conducă în timp pe elevi spre respectul de sine şi respectul de celălalt, respectul faţă de fiinţa umană indiferent de înfăţişarea sa, de starea sa socială, de locul pe care-l ocupă sub soare.

Există multiple posibilităţi în munca complexă de educare şi instruire a copiilor; trebuie doar să învăţăm să promovăm eficient conceptele moderne de multiculturalitate, interculturalitate şi transculturalitate având şansa de a contribui la integrarea reală cât mai rapidă a României în comunitatea atât de diversă şi totuşi unitară a Europei şi a lumii. Şi toate acestea cu dragoste şi pasiune din partea cadrului didactic, care va încerca să nu îngrădească ci să ofere libertatea de exprimare a fiecărui copil.

Bibliografie:

Centrul de resurse şi informare pentru profesiuni sociale – “Repere ale educaţiei multiculturale în mediul şcolar”, Editura Tritonic, Bucureşti, 1998

Cucoş Constantin – “Pedagogie” ediţia a doua revăzută şi adăugită, Editura Polirom, 2002

Iucu Romiţă - “Instruirea şcolară”, Editura Polirom, Iaşi, 2001.

Formarea reprezentărilor despre mulțimi la grupa mică.

Prof. Spiridon Simona
Grădinița cu Program Prelungit nr.21 Iași

Z. P. Dienes, arătând că numerele naturale sunt noţiuni abstracte care nu au existenţă concretă, că ele sunt proprietăţi ale mulţimilor de obiecte, pledează pentru o „apropiere raţională de număr”, „ întelegerea noţiunii de număr se poate realiza prin cunoaşterea lumii obiectelor, apoi a lumii mulţimilor, aceasta fiind intermediară între prima şi lumea numerelor”.

„ Manipularea obiectelor este impusă de particularităţile copiilor, care sunt tributari situaţiilor concrete, şi duce mai rapid şi mai eficient la formarea percepţiilor. Manipularea obiectelor este un punct de plecare (şi nu de sosire) şi totodată un mijloc de revenire atunci când apar nesiguranţă sau dificultăţi de înţelegere, de aplicare şi se poate trece abia apoi la manipularea imaginilor şi numai după aceea se continuă cu simboluri (aceasta fiind calea pentru accesul copiilor spre noţiuni abstracte)(Petrovici, C.)

La vârsta preşcolară, principiul care stă la baza însuşirii matematicii îl constituie acţiunea nemijlocită cu obiectele concrete, cu grupuri de obiecte concrete.

Obiectele naturale, din mediul înconjurător, oferă o varietate infinită de forme, culori mărimi, ceea ce constituie şi un dezavantaj pentru copii, împiedicându-i pe aceştia să le perceapă fără echivoc.

Este foarte greu sa te pronunţi dacă un copil este blond sau castaniu, după cum este aproape imposibil ca dintr-o mulţime de mere de diferite mărimi să le separi pe cele mari, de cele mici. Pornind de la acest argument, am schiţat câteva probleme. Folosesc ca material didactic structurat, educatoarele din grădiniţă Trusa Dienes, înţeleg rolul ei în formarea reprezentărilor despre mulţimi la preşcolari, cadrele debutante reuşesc să o procure etc.?

In cazul mulţimilor pe primele trepte intervin abilităţi de identificare, triere, sortare, clasificare, seriere etc., ce conduc spre dobândirea conceptului.

Formarea reprezentărilor matematice despre mulţimi se poate realiza mai eficient cu ajutorul trusei Dienes. Pentru formarea mulţimilor se poate solicita copiilor să aseze piese de diferite forme, culori, mărimi în cercuri de diferite culori, cerând verbalizarea acţiunii. În studiul matematicii, Curriculumul prevede familiarizarea cu noţiunile matematice despre mulţimi.

Aspect specific: Reprezentări elementare matematice (forme geometrice)

Procesele cogniţiei(percepţia, memoria, imaginaţia, gândirea, limbajul) se desfăşoară în situaţii concrete şi în contextul acţiunilor practice, obiectuale. Prin contactul nemijlocit copilul sesizeaza primele aspecte matematice.

Contactul copil-obiecte determină curiozitatea acestuia, care, declanşată de noutăţi, îl face să întârzie perceptiv asupra lor, să le observe. Explorare acţională îl determină pe copil să descopere diverse atribute ale clasei de obiecte, iar cunoaşterea analitică îl conduce la obţinerea unei sistematizări a calităţilor pereceptive ale mulţimii(culoare, forma, grosime, mărime).

Copiii constituie mulţimi formate din obiecte din lumea înconjuratoare: mere, margele, nasturi, jucarii etc. pe baza unor proprietăti: formp, mărime, culoare. Copiii trebuie deci sa cunoasca diverse variabile ale acestor atribute şi pe baza lor să alcătuiască mulţimi, ,, nasturi mari, castane rotunde, mărgele roşii, cărti subţiri”.

Astfel, materialul didactic: sprijină procesul de formare a noţiunilor; contribuie la formarea capacităţilor de analiză, sinteză, generalizare şi constituie un mijloc de maturizare mentală; oferă un suport pentru rezolvarea unor situaţii-problemă ale căror soluţii urmează să fie analizate şi valorificate în activitate; determină şi dezvoltă motivaţia învăţării şi, în acelaşi timp, declanşează o atitudine emoţională pozitivă; contribuie la evaluarea unor rezultate ale învăţării.

De aceea în formarea reprezentărilor matematice despre mulţimi la grupa mică, se folosesc truse structurate cu un număr de atribute limitat şi usor de distins: Trusa Dienes, Logi I, Logi II, rigletele Cuissinaire. Este meritul lui Z. P. Dienes ca, sintetizând experienţa predecesorilor, a alcătuit o trusă cu atribute uşor sesizabile de către copii , şi a început o suită de jocuri accesibile în variante multiple şi de dificultăţi gradate.

Trusa reprezintă un ansamblu de piese din lemn sau din material plastic structurat după patru criterii:
formă (pătrat, disc, triunghi, dreptunghi),
culoare(roşu, albastru, galben),
mărime (mare, mic)
grosime (gros, subţire).
Există în totat: 2x3x4x2= 48 piese. Când cerinţele didactice impun folosirea unui număr restrâns de piese, se poate renunţa la o variabilă sau la o valoare a sa.

Astfel dacă lucrăm cu piesele mici sau numai cu piesele subţiri (făcând abstracţie de mărime sau de grosime) avem 24 de piese, dacă se renunţă, la piesele de o anumită culoare, avem 32 de piese, iar dacă renunţăm la piesele de o anumita formă, avem 36 de piese. De pildă, Curriculum recomandă ca în jocuirile organizate cu copiii de la grupa mică să nu se folosească decat 2 forme: discul şi pătratul.
La grupa mică sunt recomadate următarele jocuri:

1. Jocuri libere pregătitoare
2. Jcouri pentru contruirea mulţimilor
3. Jocuri de aranjare a pieselor in tablou
4. Jocuri de diferente

Aceste materiale prezintă numeroase avantaje, dintre care enumerăm:
– criteriile de diferenţiere sunt simple şi diferitele lor valori sunt distincte şi uşor de identificat, ceea ce elimină confuziile sau ezitările copiilor în utilizarea lor;
– simplitatea materialului elimină existenţa detaliilor perturbatoare şi permite copilului să îşi focalizeze atenţia;
– fiecare copil poate avea materialul său fie în cadrul unei activităţi colective, fie în cadrul unui exerciţiu individual. Aceasta permite o mai bună diferenţiere şi individualizare a activităţii;
– criteriile sunt astfel alese încât permit un prim acces la simbolistică şi la simbolizare.

Noţiuni despre multimi	Tipuri de jocuri	Denumirea jocului	grupa	Cum se organizează jocul
Mulţime, elemente,	Jocuri libere de construcţii		mică	Pe grupe fromate din câte 4-5 copii în cadrul JADA, în primele săptâmani ale anului şcolar.
	Jocuri pentru construirea mulţimilor	Alege discuri (cercuri) si joacă-te cu ele!	mică	Frontal şi pe echipe
	Jocuri de reanjare a pieselor în tablou	V-ați găsit locul? Cine aranjează mai frumos?	mică	Frontal, individual, pe grupe
	Jocuri de diferenţe	Ce nu este la fel?	mică	Frontal, individual, pe grupe

Bibliografie

Petrovici, C., Metodica activităţilor matematice în grădiniţă- curs

Petrovici, C., Didactica activităţilor matematice din grădiniţă, Iaşi, Polirom

Neagu, M., (1995), Activităţi matematice în grădiniţă, Editura AS’S.

Iftime, G(1976), Jocuri logice pentru preşcolari şi şcolari mici, Bucureşti, Editura didactica şi pedagogică.

Stan, L.(coord.), 2016, Educaţie timpurie, Probleme şi soluţii, Iaşi, Editura Polirom.(Capitolul 10) ;

INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ, INCLUZIUNEA SOCIALĂ

Prof. înv. primar PESCARU IRINA
Prof. înv. primar CREȚ ILEANA
Școala Gimnazială Liviu Rebreanu, București

Pentru a obține performanță în societatea cunoașterii, omul contemporan trebuie să manifeste comportamente și atitudini specifice unui set complex de abilități de viață. Volumul mare al informațiilor, schimbările rapide de pe piața muncii, diversitatea și bogăția ofertelor din toate domeniile de interes solicită utilizarea gândirii critice, autocunoaștere, capacitatea de a lua decizii specifice unui stil de viață sănătos și unei conviețuiri armonioase.

Incluziunea școlară reprezintă primul pas spre incluziunea socială și presupune existența unui sistem educațional în care orice copil, indiferent de particularitățile sale de dezvoltare și învățare, trebuie să aibă dreptul la educație, fără a fi marginalizat sau exclus, dar presupune și asumări ale responsabilităților în familie și comunitate. Soluții pentru îmbunătățirea incluziunii școlare ar putea fi: acțiunile concrete de schimbare a mentalităților și de acceptare a diversității, asigurarea serviciilor de sprijin pentru toți copiii, curriculum flexibil și adaptat nevoilor elevilor, măsuri legislative cu responsabilități concrete pentru comunitate și școală.

Abilitățile de viață reprezintă în formarea elevilor puntea de legătură necesară pentru transpunerea competențelor dobândite în școală în condițiile specifice din realitate, orientarea finalităților educației înspre dimensiunile fundamentale ale existenței umane (a fi, a ști, a face, a conviețui) care configurează în mod specific setul abilităților de care omul contemporan are nevoie pentru a lua deciziile potrivite împlinirii aspirațiilor la o viață de calitate.

În contextul colaborării cu comunitatea, strategia unui manager ar trebui să aibă ca ținte:

- optimizarea relațiilor comunitare în folosul beneficiarilor direcți, dar și dezvoltarea dimensiunii europene a educației în vederea atingerii obiectivelor asumate de țara noastră prin strategia 2020
- implementarea principiilor incluziunii prin parteneriate strategice, având ca obiectiv nu numai incluziunea copiilor, ci și îmbunătățirea competențelor cadrelor didactice care lucrează cu copiii cu cerințe educative speciale și adaptarea actului educațional la nevoile specifice ale elevilor
- măsuri socio-educative integrate centrate pe copiii din comunități defavorizate pentru reducerea părăsirii timpurii a școlii
- educație timpurie prin implicarea părinților în activități de educație parentală și acțiuni comune părinți-elevi
- activități de sprijin pentru tranziția de la un ciclu de învățământ la altul
- servicii de sprijin și consiliere pentru prevenirea părăsirii timpurii a școlii

Direcții care să ducă la îmbunătățirea incluziunii școlare în viitor:

1. Necesitatea continuării procesului de schimbare a atitudinilor individuale și sociale ale profesorilor, ale copiilor, ale părinților, ale actorilor locali și ale factorilor decidenți cu privire la educația incluzivă prin continuarea acțiunilor care să ducă la schimbarea de mentalitate și acceptarea diversității copiilor, adică acceptarea incluziunii celor vulnerabili în grădiniță, școală, etc.
2. Necesitatea recunoașterii dreptului copiilor la o educație incluzivă în propria lor comunitate și întreprinderea tuturor măsurilor pentru a face posibil acest lucru
3. Promovarea unui învățământ favorabil incluziunii și a învățării de-a lungul vieții pentru toți copiii și tinerii

4. Găsirea unor soluții pentru escaladarea barierelor din școală: curriculum național flexibil, creativ și adaptat nevoilor copiilor, formarea cadrelor didactice și a specialiștilor din serviciile educaționale în perspectiva incluziunii, implicarea și participarea familiilor la viață școlii

5. Tratarea cu demnitate a părinților care au copii cu dizabilități înscriși la școală de masă

6. Necesitatea unor schimbări în legislație și anume elaborarea unor metodologii de implementare coerente și complete privind incluziunea școlară și socială, a căror aplicare să devină o obligație legislativă pentru toate școlile, pentru a oferi astfel educație incluzivă

BIBLIOGRAFIE

Convenția cu privire la drepturile copiilor S*alvați copiii*
=ttp8>>salvaticopiii.ro>upload>p999999*9999AConventieA754AdrepturileAcopiluluiA$9*9.pdf

Grădinaru, Ciprian - Organizaţia *Salvaţi Copiii*!
Cunoșterea, importanța și respectarea drepturilor copilului în România
=ttp8>>salvaticopiii.ro>upload>p999$999$999 A:aport<$9drepturile<$9copilului

Integrarea persoanelor cu CES

Realizat de,
Bibliotecar Iordache Loredana

O atentie deosebită acordăm elevilor cu CES, astfel încercăm să asiguram condiții diferențiate și invidualizate optime pentru dezvoltarea personală și buna educație a elevilor cu CES.

În fiecare an școlar ne propunem să:

Identificarea cazurilor elevilor cu CES pe categorii, sistematizarea nevoilor speciale de educație
Identifcarea obstacolelor în calea educației incluzive
Eaborarea unui plan de activități pentru remedierea nevoilor speciale ale elevilor
Și în tot acest timp ținem cont de rolul cadrului didactic / bibliotecarului

Accesul copiilor cu cerinte educaționale speciale în școala de masă, alături și împreună cu elevii „normali” reprezintă o permanentă provocare pentru toate categoriile de cadre didactice, manageri de școală, părinți și bibliotecar. Din această perspectivă orice întâlnire sau dezbatere pe teme privind integrarea școlară a elevilor cu cerințe speciale și dezvoltarea de practici incluzive în școlile noastre trebuie salutată și apreciată.

Planul de interventie este un text/grilă bine completat, de care se servesc toți cei care decid să-și orienteze intervențiile asupra copilului. Planul de intervenție personalizat corespunde în fapt nevoilor de abordare cât mai individualizate, a problemelor de învățare specifice copilului; fiind diferit, fiecare problemă trebuie cunoscută și tratată individualizat Înainte de toate, el se constituie într-un demers, pentru a cunoaște copilul/elevul și avizarea măsurilor educative care i se potrivesc. Acest demers necesită participarea atât a specialistului, cadrelor didactice, bibliotecarului cât și a părintilor.

Prelucrarea informațiilor și stabilirea unui plan de intervenție:

Mai jos am elaborat în colaborare cu cadrul didactic de la clasa și psihologul școlii carea re curs de logopedie logoped) un plan de intervenție pentru un copil de clasă primară cu nevoi speciale

ENUNTAREA PROBLEMELOR	INTERVENTII				
	Obiective	Activitate	Responsabili	Perioada	Evaluarea progresului
●Pronunția deficitară a cuvintelor	Să corecteze pronunția sunetelor	Exerciții de pronunție corectă	Psihologul	Tot anul, de 2 ori pe săpt.	Micșorarea numărului de greșeli, după o perioadă determinată de timp
●Scriera incorectă după dictare	Să scrie corect după dictare	Meditatie: *dictări de prop./text*	Învățătorul, bibliotecarul familia elevului	Tot anul, cel puțin o dată pe săptămână	Până la sfârșitul anului(grafic cu fiecare rezultat al evaluării)
●Greșeli de calcul	Să calculeze corect, respectând scrierea în coloană	Meditașie: *Scriere si rezolvarea de exerciții în*	Învățătorul, bibliotecarul familia elevului	Tot anul, cel puțin o dată pe săptămână	Până la sfârșitul anului (grafic cu fiecare rezultat al eval.)

		coloană; calcul scris; terminologie matematică; probleme			
●Probleme de memorare	Să dezvolte memoria logică	Audiere de texte, întrebări pe marginea textelor, redare(scris)	Învățătorul, bibliotecarul familia elevului	Tot anul, în cadrul meditațiilor la limba română	Numărarea cuvintelor/unităților logice, după fiecare reproducere
●Ritm lent	Să scrie tot de la tablă, până la sfârsitul orei de curs	Scrierea integrală a ceea ce s-a scris în timpul orei, altfel scrie în pauză.	Elevul însusi	Zilnic, la orele de română si matematică	Zilnic, la sfârsitul programului scolar
●Neatentie	Să mărească timpul de implicare în sarcină	Jocuri de atentie	Înătătorul, bibliotecarul familia elevului	Zilnic, la începutul orelor, în timpul liber	Zilnic, în cadrul orelor și la bibliotecă

Bibliotecarul încearca să fie un ajutor suplimentar de care are nevoie elevul cu CES, acordând ajutor suplimentar de integrare în clasa de elevi respectiv de remedierea, ameliorarea abilitațiilor și deprinderilor generale particulare de învățare.

Biblioteca astfel devenind un refugiu pentru copii cu probleme; locul unde se simte liber într un cadru prietenos unde își poate rezolva tema cu ajutorul bibliotecarului și a voluntarilor și unde poate socializa cu copii de toate vârstele .

Plan de intervenție personalizat pentru elevi cu deficiențe auditive

Realizat : profesor Dragomir Cristina-Aura
Colegiul Național „Mihai Eminescu” Buzău

Nume și prenume elev:

Școala:

Clasa: a XI-a

An școlar:

Echipa de lucru:

Cadru didactic: Dragomir Cristina

Profesor psihopedagog:

Rezultatele evaluării complexe:

Dificultățile cu care se confruntă elevul:

Certificat de încadrare în grad de handicap, nivel de handicap accentuat, cod 2.

În activitatea de învățare întâmpină dificultăți în situațiile de învățare care implică audierea. Din acest motiv, trebuie să fie sprijinit să adopte strategii de învățare predominant vizuale. În acest context, are nevoie de instrucțiuni scrise, să fie antrenat în discuții și mai puțin pus în situația de a rezolva sarcini transmise oral.

Domeniul/ aria curriculară/ disciplina: Geografie

Competențe vizate (semestrul I)

Prezentarea aspectelor definitorii ale mediului înconjurător

Explicarea proceselor naturale din mediul înconjurător

Analiza unor relații și sisteme de structuri

Utilizarea unor reprezentări grafice și cartografice

Sarcini de lucru/ activități/ strategii didactice:

Personalizate:

Folosirea suportului scris, învățarea în grup, predarea reciprocă;

Utilizarea mijloacelor vizuale de transmitere și clarificare a informațiilor, a textelor scanate, redactate pe computer, sublinierea ideilor principale, a cuvintelor cheie, a formulelor cu diverse culori.

Acordarea unui timp suficient pentru vizualizarea schemelor, graficelor, imaginilor.

Evitarea zgomotelor excesive, eliminarea pe cât posibil a zgomotelor de fundal.

Nu vorbesc în timp ce scriu pe tablă.

Pentru a facilita comunicarea prin labiolectura: trebuie vorbit la nivelul privirii elevilor(este de preferat să nu stea în picioare ci pe scaun, să se vorbească lent, firesc, în mod clar, dar fără a exagera mișcările buzelor și fără a striga.

Realizate în comun (frontal):

Organizarea clasei: așezarea băncilor, a tablei, a catedrei, videoproiectorului, astfel încât să se asigure vizibilitate pentru toți elevii din clasă.

Obținerea feedback-ului de la elevi este un indicator al nivelului de înțelegere a elevului.

Să se repete întrebările sau răspunsurile pe care le oferă un elev din clasă.

Evaluare

Sumativă (semestrul I), data....., rezultatele evaluării

Revizuire competențe vizate(semestrul II)

Prezentarea aspectelor definitorii ale mediului înconjurător

Explicarea proceselor naturale

Sumativă (final de an școlar), data ....., rezultatele evaluării

Recomandări

Modalități de implicare a părinților:

Familia se implică în mod corespunzător în procesul instructiv-educativ al elevei/ elevului și răspunde adecvat la solicitarea școlii.

Profesor

Interactivitatea în educația nonformală

Vărșăndan Adrian
Școala Gimnazială Nr.19 Timișoara

În perioada contemporană, ca urmare a noilor teorii ale învățării, metodologia didactică ocupă un rol tot mai important în cadrul procesului educativ. Dacă în paradigma pedagogică clasică accentul era pus în special pe conținuturi, paradigmele educaționale moderne pun accentul pe procesul de învățare, pe adoptarea unor strategii și metode inovatoare, creative de învățare. Acest accent preponderent pe metodologie este caracteristic și în ceea ce privește educația nonformală.

Semnificația conceptului de *metodă* provine din limba greacă, *methodos* însemnând „calea care duce la …” sau „calea de urmat” (*odos* – cale, *metha* – către, spre). Metodele didactice au o anumită specificitate, ele având ca finalitate asimilarea de către elevi a unor cunoștințe și formarea unor competențe. Ioan Cerghit consideră că „Într-o versiune mai modernă, metoda este interpretată drept o modalitate pe care profesorul o urmează pentru a-i face pe elevi să găsească singuri calea proprie de urmat în redescoperirea adevărurilor sale, în găsirea soluțiilor necesare la rezolvarea problemelor teoretice și practice cu care ei se confruntă în procesul învățării.”[1]

Procedeul didactic reprezintă o secvență a metodei, un simplu detaliu, o tehnică mai limitată de acțiune, o componentă sau chiar o particularizare a metodei. O metodă apare ca un ansamblu corelat de procedee considerate a fi cele mai oportune pentru o situație dată de învățare. Valoarea și eficiența pragmatică ale unei metode sunt condiționate de calitatea, adecvarea și congruența procedeelor care o compun.

În practica educațională se mai vorbește și de tehnici didactice, înțelese ca niște metode mai puțin complexe și care au, în general, un caracter mult mai aplicat (în greaca veche, *techne* însemna „capacitate”, „meșteșug”).

De regulă, se consideră că metodele didactice au următoarele funcții:

Funcția cognitivă – metoda reprezentând pentru elev calea de acces spre cunoaștere, spre însușirea științei, tehnicii, culturii, comportamentelor etc.

Funcția formativ-educativă – metodele putând influența diferitele laturi ale personalității elevului.

Funcția motivațională – metoda potrivită are și rolul de face mai atractivă pentru elev activitatea de învățare.

Funcția instrumentală (operațională) – metodele servesc drept instrumente sau unelte de lucru, mijloace de obținere a rezultatelor așteptate.

Funcția normativă - metoda evidențiază un efort de soluționare în cele mai bune condiții a unei probleme instructive, de raționalizare a acțiunii în vederea atingerii unui grad sporit de eficientă. Metoda arată cum trebuie să se procedeze, cum trebuie să se predea și cum trebuie să se învețe.[2]

După cum s-a precizat deja, specific pentru educația nonformală este utilizarea metodelor interactive și participative. Metodele interactive stimulează schimbul de idei, cunoștințe și experiențe. Ele presupun o confruntare în opinii și argumente. Într-un asemenea context, sunt asimilate informații noi și sunt găsite soluții la problemele identificate. Unele dintre ele favorizează jocul de roluri și situații, altele angajează la cooperare explorativă sau atrag elevii la cooperare interpretativă.

„Interactivitatea are la bază relațiile reciproce și se referă la procesul de învățare activă: în cadrul căreia, cel care învață acționează asupra informației pentru a o transforma într-una nouă, personală și interiorizată. În sens constructivist: cel ce

[1] I. Cerghit, *Metode de învățământ*, Iași, 2006, p. 18.
[2] *Ibidem*, p. 24-26.

învață reconstruiește sensuri prin explorarea mediului înconjurător/educativ, rezolvând probleme și/sau aplicând informația dobândită în situații noi.”[3]

În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogățesc. Într-un astfel de context, el devine animator, consilier, moderator, participant alături de elevii săi la soluționarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. De asemenea, crește gradul de activism și de implicare al elevului la activitate, de la simplul receptor la participant activ. Interactivitatea presupune, atât din partea profesorului, cât și din cea a elevului, o atitudine pozitivă față de relațiile umane, față de importanța muncii în echipă și o deschidere față de cooperare, o atitudine de susținere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalți.

Principiile care stau la baza metodelor interactive sunt următoarele:

Elevii își construiesc propriile înțelesuri și interpretări ale instruirii.

Scopurile instruirii sunt discutate, negociate, nu impuse.

Sunt promovate alternativele metodologice de predare – învățare – evaluare.

Sarcinile de învățare vor solicita informații transdisciplinare și analize multidimensionale ale realității.

Evaluarea va fi mai puțin criterială și mai mult reflexivă, integrând metode alternaive de evaluare.

Sunt promovate învățarea prin descoperire și rezolvarea de probleme.[4]

Aceste principii ale metodelor interactive sunt în acord cu principiile și caracteristicile educației nonformale: flexibilitate, cooperare în proiectarea activităților de învățare, participarea voluntară a elevilor la aceste activități, aspectul ludic al unor activități de învățare. De asemenea, metodele interactive sunt mult mai potrivite pentru latura formativă a educației, ca și pentru stimularea creativității. În fapt, metodele interactive specifice și educației nonformale au ca finalități:

Stimularea gândirii productive, a gândirii critice, a gândirii divergente și laterale.

Libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor. În acest sens apar ca adecvate activitățile care cer spontaneitate și contribuie la dezvoltarea independenței în gândire și acțiune.

Utilizarea talentelor și a capacităților specifice fiecărui individ în parte.

Incitarea interesului către nou, necunoscut și oferirea satisfacției găsirii soluției după depunerea unui efort de căutare de către elev.

Exersarea capacităților de cercetare, de căutare de idei, de informații, de posibilități de transfer de sensuri, de crierii de clasificare.

Dezvoltarea capacității de organizare de materiale, de idei prin întocmirea de portofolii asupra activității proprii, de colecții de cuvinte, de obiecte, de contraste; organizarea de discuții pe anumite teme, inițierea de jocuri, de excursii.

Educarea capacității de a privi altfel lucrurile, de a-și pune întrebări neobișnuite despre lucruri obișnuite.[5]

Desigur, metodele interactive specifice educației nonformale, pot fi utilizate nu doar în cadrul activităților extarcurriculare, ci pot fi integrate și activităților de învățare din cadrul educației formale, ca și în alte situații, precum formarea adulților. Important este să se respecte trei caracteristici: distracție, activare și exprimare liberă.

---

[3] C. L., Oprea, *Strategii didactice interactive*, București, 2007, p. 151.
[4] *Ibidem*, [5] *Ibidem* p. 151.

ETICA EDUCAȚIEI ȘI FORMĂRII
Studiu de specialitate

Prof. înv. Preșcolar
POPA GABRIELA - DANIELA
Liceul ”V. Conta” Tg. Neamț
Grădinița P.P. Nr. 1 Tg. Neamț

"În fața adevărului, putem transforma copilul nostru plin de teamă și respingere într-un adult bine informat și responsabil, care și-a recâștigat în cele din urmă empatia pe care a fost atât de curând privată." (Alice Miller, 2008)

Un număr de filozofi importanți au pus etica în centrul gândirii lor: E. Levinas, D. Hildebrand, P. Ricoeur, G. Jonas, J. Baudrillard, D. Rawls, E. Fromm, M. Weber, J. Habermas, P. Kozlowski și altele. De exemplu, lucrarea lui G. Jonas "Principiul responsabilității. Experiența eticii pentru civilizația tehnologică"(1979), care pune probleme fundamentale ale existenței umane în contextul civilizației moderne. Semnificația eticii este determinată de Jonas nu din punct de vedere cultural, din punct de vedere al situației, ci se extinde la întreaga istorie a existenței umane: nu lăsați puterea lui să devină o nenorocire pentru om ".

Termenul de "etică" (din greacă "Ethos" - obiceiul, caracterul, caracterul, obiceiul) a fost folosit pentru prima dată de Aristotel pentru a desemna un anumit domeniu de studiu - filozofie practică

La început, etica avea caracterul de moralizare practică, o igienă specifică a vieții. Cu toate acestea, a face binele înseamnă a se comporta în conformitate cu regulile, cu un fel de sistem de valori. Diverse școli filosoficea prezentat motive teoretice pentru astfel de sisteme, dar problema obiectivității temelor etice, angajamentul lor față de toți oamenii a rămas inoperabil.

Se folosesc foarte des, în multe domenii, trei termeni : etica, moralitate, deontologie. Uneori ele sunt considerate sinonime; uneori, ele sunt, de asemenea, distinse. Din punct de vedere etimologic, cuvintele "etic" (de origine greacă) și "morală" (de origine latină) se referă la "maniere", "analiză a manierelor", "reflecție asupra comportamentului uman". Cuvântul "deontologie" (din deon-deonosul grec) înseamnă și reguli și obligații. Prin urmare, acestea sunt foarte apropiate unul de altul. Din punct de vedere istoric, acestea au fost folosite foarte des cu același înțeles.

În ansamblu, cele trei cuvinte se referă la comportament, la acțiunea umană, la luarea deciziilor. Ele sunt despre ce să facă, spre deosebire de ceea ce se face (morală). Când consultăm dicționarele, găsim diferite definiții care pot fi reduse în mod logic la trei tipuri.

Etica și deontologia evocă o reflecție asupra acțiunii umane. Aceasta include apoi o reflecție asupra valorilor, asupra principiilor acționării, asupra fundamentelor acestor principii, asupra scopurilor acțiunii, asupra cerințelor demnității umane etc. Etica, se prezintă ca o doctrină, un cod, un sistem de valori, un set de principii și reguli concepute pentru a ghida acțiunea etc.

Moraliștii din toate timpurile au apărat valori, dar s-au străduit să apere un anumit tip de valori. Durkheim subliniază că fiecare eră are o nouă provocare morală; ieri abolirea sclaviei, acum dreptul la educație pentru toți, de exemplu (Durkheim, 1963).

Etica este prezentată ca fundament al moralității, ca o reflecție, "o interogare care precede introducerea legii morale" (Ricoeur, 1985, 42-46). De aceea, etica nu este de ordinul răspunsurilor și chiar mai puține dintre răspunsurile pregătite, care nu constituie nici moralitate, nici etică, ci doar moralism. Prin urmare, este important să se țină cont de problemele etice pentru ceea ce sunt; ceea ce înseamnă căutări (Fortin, 1995).

De câteva decenii noțiunea de etică are aplicații în domenii foarte diverse, cum ar fi comerțul (etica în afaceri), medicină (Bioetică) sau meserii (etică și deontologie profesională) și domeniul educației însăși pare a fi recent investit de aceste ocupații.

Etica este o practică care se referă la decizie, la alegerea concretă a acțiunii care trebuie luată. Se înțelege ca proces decizional, ca aplicare a principiilor, ca punere în aplicare a valorilor. Ea se referă adesea la efortul de decizie personală și îndemnul la acțiune.

Cuvântul ***moral*** desemnează o abordare: fapt (de exemplu: moralitatea pusă în practică de către un individ sau o comunitate); sau confesionale (de exemplu, moralitatea catolică, moralitatea evreiască); sau conservatoare (de exemplu, insistența asupra normelor tradiționale într-un anumit sistem).

Cuvântul ***etică,*** la rândul său, desemnează sau conotează o abordare: teoretică (adică privilegierea reflecției asupra fundațiilor); secular (adică fără referire la o religie); deschise (adică noi și prospective).

Cuvântul ***deontologie***, atunci când este diferit de celelalte două, aproape întotdeauna conține ideea de îndatoriri, obligații, prescripții concrete prin distincție între activitatea de analiză și reflecție. Acesta este utilizat, în principal, în două contexte diferite: în primul rând, filosofică, pentru a descrie un tip de moralitate, care subliniază datoria, obligația față de o corporație axat pe utilitatea și singurele consecințe; a doua, mai obișnuită, de a desemna regulile și îndatoririle proprii exercitării unei profesii sau a conducerii unei afaceri.

Expresia frecventă a ***codului etic*** se referă la un set de reguli pe care o corporație sau o companie își stabilește pentru a guverna relațiile membrilor săi și pentru a-și promova propria imagine în afara ei. În general, respectarea codului etic implică respectarea unor principii: respectarea drepturilor omului,responsabilitate și autonomie, integritatea și probitatea, rigoare,responsabilitate și convingere.

Oricare ar fi principiile, ele reprezintă unele forme de exprimare a cerințelor care se referă la comportamentul omului, la relațiile ce se stabilesc între oameni în diferite domenii de activitate.

În general, educația este orice act sau experiență care are un efect formativ asupra minții, caracterului sau capacității fizice a unui individ. Etimologic, cuvântul educație este derivat din limba latină Educo, care înseamnă educație, tren.

Educația este un proces de învățare și de obținere a informațiilor. Înseamnă predare și învățare. Educația afectează mintea umană, caracterul și abilitățile fizice. Istoria educației începe cu istoria umană în sine. Educația este, de asemenea, o modalitate de a deveni indivizi umani civilizați și maximizează potențialul uman. Cultura și patrimoniul cultural pot fi transmise prin educație, deoarece ocupația principală a omului este de a transmite cunoștințe, deprinderi și atitudini de la o generație la alta.

De ce etica este importantă și de ce etica trebuie predată în școli? Ce fel de etică ar trebui să fie învățată în școli?

În familie, educația etică ar trebui să se concentreze pe fapte descriptive. Copiii observă comportamentele etice ale părinților lor (modele de rol) și învață lucruri sociale despre comportamentul etic.

În școală, elevii află ce este bine și ce este greșit. Aceasta este o educație de valoare sau o educație de caracter. În sistemele educaționale, în general, etica este asociată cu religia. Prin urmare, în locul cursului de etică, elevii iau curs religios. Cu toate acestea, elevii ar trebui să învețe valorile clarificării și să ia decizii etice. În plus, școala încurajează elevii să devină persoane de încredere, responsabile și drepte. Etica în școală poate beneficia de acest lucru.

Educația etică examinează modele de comportament, adică obiceiurile și atitudinile comportamentale obișnuite care sunt caracteristice participanților la interacțiune în diferite sisteme educaționale. Normele și idealurile comportamentului profesorilor și al elevilor se dezvoltă în mod natural. În practica educațională concretă, principiile etice sunt rareori

formulate în mod explicit, dar ele sunt întotdeauna neapărat exprimate în ansamblul mijloacelor, metodelor de activitate, în stilul de interacțiune. În sistemul educațional tradițional joacă un rol de lider și valoarea de păstrare a culturii de radiodifuziune, ordine, regularitate, previzibilitate. Se reînnoiește în mod constant ideea antică a necesității unei coerciții dure în activitățile de învățare. Este legat de noțiunea mai puțin antică că viața unui copil nu este încă viața reală, ci pregătirea pentru ea. Profesorul din sistemul tradițional, conform obiceiului stabilit, este obligat să-și demonstreze permanent competența deplină și absolută, deoarece el vorbește în numele culturii și al educației.

Profesorii joacă un rol foarte important în viața unui elev. Ei, nu numai că dau învățătură, ci și contribuie la dezvoltarea personalității unui elev, deoarece joacă adesea rolul de mentor și influențează dezvoltarea unui individ, este esențial să respecte anumite reguli.

Etica în învățământ, care se aplică profesorilor,îi obligă să arate răbdarea fiecărui elev, în ciuda abilităților lor de învățare. Ei ar trebui să trateze fiecare elev în mod egal și să facă dreptate, în timp ce întreprind o acțiune. Este important ca un profesor să înțeleagă că fiecare elev este diferit și nu trebuie evaluat pe aceeași bază. Etica în educație nu permit profesorilor să trateze în mod intenționat elevii pe nedrept. În același timp, etica în educație presupune ca și elevul să respecte profesorul și să respecte regulile stabilite de acesta. Elevii trebuie să dobândească integritate și responsabilitate, precum și practici de auto-disciplină.

Etica în educație ajută la reglementarea sistemului educațional. Normele de conduită ale cadrelor didactice sunt regulile pe care trebuie să le respecte, ca parte a practicii unei profesii, pentru a se ghida în arta de reglare a conduitei personale și profesionale în relațiile cu elevii. În îndeplinirea misiunii sale, profesorul trebuie să țină seama de principiile fizice, mentale, emoționale și spirituale ale elevilor.

Profesorul trebuie să țină seama de limitele competenței sale și mijloacele de care dispune. El nu se poate angaja să activeze într-un domeniu pentru care nu este suficient de pregătit. Profesorul nu poate activa într-un stat care ar putea compromite calitatea serviciilor sale. Profesorul face posibilă stabilirea și menținerea încrederii elevilor în școală. El trebuie să respecte valorile și convingerile fiecărui elev. Profesorul trebuie să se comporte ireproșabil față de elevi, fie fizic, mental, emoțional sau spiritual, nu trebuie să facă diferență între elevii săi pe criterii sociale, etnice, religioase, abilități fizice sau mentale. El are grijă de pregătirea proprie, prin actualizarea și aprofundarea cunoștințelor și a competențelor profesionale, prin legarea sa cu practica de cercetare și de predare.

Valorile fundamentale care stau la baza acțiunii educaționale trebuie în primul rând să fie împărtășite elevilor și să se regăsească în concretizarea acțiunii educaționale: a formării de competențe, a evaluării, a organizării activității grupului de elevi. Valorile promovate se referă la cultură, dreptate, toleranță și respect pentru oricine, indiferent de apartenență, colaborare și un sentiment de responsabilitate, onestitate și caritate.

Este datoria profesorului să se comporte într-o manieră compatibilă cu obiectivele acțiunii educaționale, plasându-se ca un exemplu al valorilor pe care intenționează să le promoveze prin acțiunea sa educativă. Profesorul trebuie să implice elevii în realizarea obiectivelor didactice și educaționale care să îi motiveze pe parcursul formării încurajând evaluarea. Tot profesorul este cel care contribuie la formarea personalității elevului, promovează stima sa de sine și lucrează pentru a atinge obiective de dezvoltare semnificative în ceea ce privește identitatea, autonomia și abilitățile.

Normele de etică nu trebuie păstrate doar în interiorul școlii ci și în afara acesteia, în relațiile cu părinții, cu comunitatea. De aceea profesorul colaborează cu părinții la nivel educațional și se angajează să faciliteze o comunicare relațională bună, pentru a dezvolta un climat constructiv între familie și școală.

”Modul în care am fost tratați ca și copii este modul în care tratăm noi înșine pentru tot restul vieții noastre ".

BIBLIOGRAFIE:

Legea Educației Naționale nr.1/2011 și Codul de Etică-Ordinul nr. 4831 din 30 august 2018 „privind aprobarea Codului-cadru de etică al personalului didactic din învățământul preuniversitar/04.10.2018, publicate în Monitorul Oficial al României

Cucoş C., 2014, ” *De ce e nevoie de un reglaj etic în educație” ,* ***site-ul web cu resursa online*** **http://www.constantincucos.ro/2014/08/de-ce-e-nevoie-de-un-reglaj-etic-in-educatie** , vizitat 29.06. 2022

„INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ”

PROF. EUGENIA PIRVU
SCOALA GIMNAZIALA NR.1
CURCANI, CALARASI

“COPIII SUNT CEA MAI VALOROASĂ RESURSĂ A LUMII ŞI CEA MAI MARE SPERANŢĂ A EI PENTRU VIITOR”
JOHN FITZGERALD KENNEDY

Scriitori, filosofi, politicieni, poeți ... toți, în gândurile și reflecțiile lor, au folosit cuvinte profunde pentru a descrie copilăria. Citate despre copii și copilărie care ne fac să reflectăm, sau chiar să adoptăm acele gânduri din viața noastră de zi cu zi, cu simplitatea și profunzimea pe care o merită. Cu toții am ajuns la concluzia că “o societate poate fi judecată după ceea ce face pentru copiii săi. Nu se poate nega faptul ca cei mici dețin cheia viitorului tuturor. Ceea ce îi învățăm astăzi va influența nu numai viitorul lor, ci și viitorul acestei lumi”.

Despre copii și copilărie putem să scriem pagini întregi, dar despre copiii aparținând unei anumite categorii, unei anumite “lumi” sunt “copii cu CES”, copiii care necesită o atenție profundă din partea tuturor. Un climat cald, înţelegător, creat de familie şi şcoală, împreună cu o terapie şi educaţie personalizată, îi creează copilului cu CES o bază solidă de dezvoltare, putându-se preveni, în acest mod, tulburările emoţionale şi de comportament.

De-a lungul carierei didactice, am întâlnit destule cazuri de copii cu diverse “probleme”, astfel erau denumiți odinioară acei copii care erau “diferiți”. În cele mai multe cazuri, copiii erau înscriși la școală, fără să fie considerați “speciali” și erau tratați ca oricare alt copil, cu toate că ei aveau un comportament “altfel”. De cele mai multe ori, reușeau într-un fel sau altul să termine 8 clase, deoarece fiind într-o comunitate destul de mică, colegii și profesorii le acorda o atenție deosebită. Cu toată această atenție, acești copii făceau față cu greu programului zilnic, emoțiilor, trăirilor la care erau supuși
.

Astăzi, acești copii beneficiază de un program diferit, de o atenție sporită din partea tuturor, familie, școală, societate. În materialul meu, am să vă prezint doi copii cu Cerințe Educaționale Speciale.

Este vorba despre A. (așa îl voi numi), un băiat de 14 ani , cu handicap locomotor și o formă de paralizie cerebrală. Până la această vârstă A., a interacționat foarte puțin cu copiii de seama lui, doar în perioada grădiniței, când era ușor de transportat, fiind mic mama lui putea să-l ducă cu un cărucior de bebeluș. După această perioadă , ajuns la vârsta școlară, a beneficiat, în urma documentelor, de învățământ la domiciliu, doamna lui învățătoare mergând la el să facă lecțiile. În clasa a cincea, a continuat pregătirea școlară la domiciliu, urmând ca în clasa a șasea să se repete același procedeu. Printr-o hotărâre a organelor de specialitate, acești copii nu au m-ai beneficiat de învățământ la domiciliu și a trebuit să participe în timp real la lecțiile de la clasă, online. Pentru A. a fost o adevarată bucurie deoarece putea să-și vadă colegii, profesorii și chiar să răspundă la lecție. Acest mic impediment a făcut ca A, practic izolat de ceilali copii, să-și cunoască colegii, să le asculte năzdrăvăniile de la ore și din pauze, să trăiască alături de ei orele de la școală. Mama lui chiar povestea într-o discuție, că el chiar aștepta să înceapă orele și se grăbea chiar, să nu întârzie atunci când se striga prezența.

De aici, tragem o concluzie simplă, acești copii au nevoie să interacționeze cu copiii de vârsta lor, cu copii care se joacă, care fac năzbâtii caracteristice copilăriei, ei nu trebuie izolați că au o problemă locomotorie sau de altă natură, psihicul lor va tresări la vederea unor ghidușii copilărești. Ei nu trebuie să fie priviți altfel, societatea trebuie să conștientizeze că există acești copii, sunt ai noștri, vor deveni adulții de mâine, care, într-un fel sau altul, trebuie să trăiască alături de noi, să facă ceea ce știu ei mai bine, într-o lume normală, fără prejudecăți.

Al doilea caz cu Cerințe Educaționale Speciale, este o fetiță, D. (o voi numi astfel), o fetita de 13 ani, cu niște ochi superbi, verzi, o fetiță frumoasă, de o sensibilitate aparte, cu care eu am interacționat pe parcursul a doi ani de zile , atunci când ea a beneficiat de învățământ la domiciliu. D. are un handicap locomotor și o întârziere mintală. Ce mi-a atras atenția la D., a fost faptul că ea aștepta cu nerăbdare orele noastre, îi plăcea să stăm de vorbă, să ascultăm muzică, să cântăm, să desenăm. Un desen era realizat pe parcursul a mai multor ore, s-a nimerit chiar să avem ore în preajma zilei de 8 Martie, iar eu împreună cu ea am hotărât să-i facem o surpiză mamei ei, un desen pe care să il dăruiască. Era tare încântată că poate face acest lucru. Din discuțiile avute cu D. a povestit ca ea nu dorește să vină fizic la școală, să interacționeze cu copiii de vârsta ei pentru că sunt răi și râd de ea, dar cu toate acestea povestea despre câteva întâmplări avute de ea cu copiii, se vedea clar că avea o urmă de regret. Interacțiunea mea cu D. a luat sfârșit când a venit pandemia și nu am m-ai continuat lecțiile la domiciliu, deși îmi doream tare mult să continui să merg la ea, deoarece eram conștientă că acest lucru este benefic, deoarece ea continua lecțiile la domiciliu și cu alți profesori.

La fel ca și A., ea a participat la orele online, dar nu și-a făcut simțită prezența ca A., de aici concluzia, că ea nu s-a putut adapta acestui tip de învățământ.

Lumea lor, a copiilor cu anumite probleme trebuie să fie una deschisă, cunoscută de noi, ceilalți, deoarece ei, cu problemele lor, interacționează cu medici, tratamente, recuperări, cu alți copii cu probleme, cu boli , poate mai grave decât ale lor și undeva, în subconștientul lor și așa sensibil, se petrece o închistare în carapacea individuală.

Acești copii au nevoie noi, de zâmbete, de oameni pozitivi, de fapte frumoase, de atenția tuturor pentru ca ei să depășească mai ușor tratamentele și boala.

Am prezentat două cazuri de copii speciali, sensibili, dornici de interacțiune cu oamenii, dornici să se facă simțiți, auziți și acceptați.

Într-o lume normală TREBUIE să acordăm atenția cuvenită copiilor cu CES, pentru că de-a lungul timpului au existat o serie de personalități/ genii și posibilele lor boli mintale: Ludwig van Beethoven, Michelangelo, Charles Dickens, Charles Darwin, Lev Tolstoi, Isaac Newton, etc, care au dat omenirii opere de o inestimabilă valoare.

“Copiii sunt fluturii care zboară în văzduh.

Unii se înalță mai sus ca alții, însă fiecare zboară cât de bine poate.

De ce să-i compari între ei?

Fiecare este diferit.

Fiecare este special.

Fiecare este frumos.

Când un copil îți dă un cadou, chiar dacă e o piatră, apreciază. Poate fi singurul lucru pe care acel copil îl are și a ales să ți-l dea ție.”

Plan de măsuri cu caracter remedial pentru elevii cu CES

Prof. Constantinescu Ioana Camelia

Planul remedial este adresat elevilor cu nevoi speciale: CES, absenteism, tulburări de achiziție școlară sau alte probleme de dezadaptare școlară.

Caracteristicile elevilor cu CES sunt:

Le lipsește deseori maturitatea și au un comportament narcisist și egocentric

Deseori, ei sunt speriați de școală

Probleme de socializare

Au capacitatea de a înțelege, dar le lipsește cea de a reda cele știute

Uneori sunt copleșiți de sarcinile pe care trebuie să le execute, etc.

PLAN DE MĂSURI

1. Aplicarea testelor inițiale și analiza rezultatelor prin identificarea deficiențelor, în vederea elaborării unui plan de măsuri. După aplicarea și corectarea testelor inițiale se realizează centralizarea rezultatelor într-un tabel; pentru fiecare elev se acordă punctajul atribuit fiecărui item. Itemii sunt diferiți, grupați pe niveluri cognitive.

2. Analizarea rezultatelor la testele inițiale se consemnează în procesele verbale din cadrul comisiilor metodice.

3. Urmărirea progresului școlar al elevilor prin: - note testare inițială; - medie semestrială/anuală; - observații comparativeâ.

4. Parcurgerea integrală a programei școlare. Motivarea elevilor pentru implicarea lor în procesul învățării prin desfășurarea unor activități didactice complexe care să stimuleze interesul pentru învățare - folosirea metodelor activ-participative, asigurarea unui cadru propice învățării, sistem echitabil de recompense - sancțiuni pozitive.

5. Caietele elevilor - în funcție de caz.

6. Elaborarea unor fișe individuale, specifice categoriilor de competențe la care elevul întampină dificultăți. De asemenea, fișele de lucru sa fie ierarhizate și diferențiate pentru elevii cu nevoi speciale.

7. Pregătirea suplimentară. Se recomandă studiul diferențiat la clase, dar și în cadrul orelor suplimentare, iar cerințele de realizare a obiectivelor vor fi diferit aplicate în funcție de nivelul elevului.

8. Lectoratul cu părinții. Presupune informarea părinților despre rezultatele testelor inițiale și informarea cu privire la traseul remedial ce trebuie urmat. Observații pe caietele elevilor.

9. Monitorizarea activităților propuse în planul de măsuri pe tot parcursul anului.

10. Asigurarea asistenței psihoeducațională prin cadre didactice de sprijin - dacă este posibil.

Deseori, este nevoie de programe individualizate de intervenţie pentru integrarea şcolară şi socială a copiilor cu CES. Se poate vorbi de:

integrare totală – atunci când elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită, (programelor terapeutice se desfășoară in spații speciale, destinate acestui scop);

integrare parțială – atunci când elevii cu CES petrec doar o parte din timp în școala obisnuită;

integrare ocazională – participare ocazională, în comun, la diferite activități (excursii, serbări, intreceri sportive, spectacole, etc).

Toate cadrele didactice care au în colectivitatea elevilor copii cu CES, vor avea în vedere acţiuni ce presupun colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea directă în lucrul efectiv cu copiii. Părinţii şi copii vor fi consiliaţi să fie realişti în aşteptări, vor fi ghidaţi să evite izolarea şi să comunice cu alţi părinţi şi copii aflaţi în situaţii similare. Se va promova o abordare pozitivă a educării şi disciplinării copiilor; copiii vor fi implicaţi, atât cât se poate, în luarea deciziilor, în alegerea activităţilor la care vor participa. Este de dorit ca părinţii, cadrele didactice şi şcoala să facă un front comun pentru a ajuta la integrarea copiilor cu CES.

Un climat cald, înțelegator, creat de familie și școală, împreună cu o terapie și educație personalizată, îi creează copilului cu CES o bază solidă de dezvoltare, putând-se preveni, în acest mod, tulburările emoționale și de comportament.

EFECTELE LIPSEI DE INCLUZIUNE

Prof.înv.primar BĂLAN CRISTINA ORANIA
Școala Gimnazială nr 88

Școala incluzivă este o unitate de învățământ în care se asigură o educație pentru toți copiii și reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare.

Este școala care nu selectează și nu exclude; este deschisă, tolerantă, prietenoasă și democratică; este naturală prin eterogenitatea ei; valorizează toți elevii; se adaptează la diversitatea nevoilor educaționale și la particularitățile de învățare și dezvoltare

Excluderea copiilor, tinerilor și adulților de la oferta educațională de masă este acum recunoscută ca discriminare care echivalează cu o violare a drepturilor lor fundamentale. Legislatia internationalț a drepturilor omului contine atât interdicții exprese cât și interdicții implicite impotriva segregării pe motive de rasă, etnie sau naționalitate în instituțiile educaționale. Lipsa accesului la educație incluzivă reduce dramatic șansele copiilor de a-și valorifica potențialul, de a deprinde abilități esențiale pentru viața lor și de a-și câștiga traiul ca adulți.

Deși situația copiilor din România s-a îmbunătățit constant în ultimii 30 de ani, provocările continuă să existe. Pentru prea mulți copii, accesul la educație de calitate este o provocare zilnică, din cauza unor factori precum sărăcia, discriminarea sau lipsa de sprijin din partea părinților și a comunității.

Statisticile recente arată că:

Aproape 380.000 de copii nu merg la școală;

Doar patru din cinci elevi termină clasa a VIII-a și doar șapte din zece finalizează liceul sau școala profesională;

Unul din patru copii rromi învață în clase segregate;

Mulți copii cu dizabilități nu merg la școală - șansele lor de a finaliza învățământul obligatoriu sunt mai mici decât ale colegilor lor;

Patru din zece elevi cu vârste cuprinse intre 12-16 ani au dificultăți în a înțelege textele pe care le citesc;

Aceste statistici nu apar peste noapte. Ele se extind cu fiecare copil care nu merge la grădiniță, cu fiecare oră la care copiii nu participă. Pentru mulți școala este prea departe, familiile lor se luptă cu sărăcia sau au nevoie ca ei să rămână acasă pentru alte lucruri. Unii copii se simt discriminați sau excluși de către profesori sau colegii de clasă. Mulți părinți au rețineri în interacțiunea cu profesorii și cadrele didactice în general, iar alții consideră că educația nu este importantă.

Copiii cei mai expuși riscului de abandon școlar provin din medii rurale, din familii sărace, din comunități de rromi sau au o dizabilitate.

Rata abandonului școlar este de trei ori mai mare în zonele rurale decât în cele urbane.

Copiii rromi au o probabilitate de șase ori mai mică decât alți copii să finalizeze învățământul secundar.

Cauzele sunt diverse:

fonduri, standarde, instrumente sau metodologii insuficiente;

lipsa formării continue a cadrelor didactice și a directorilor școlari;

părinții care nu înțeleg beneficiile educației;

comunicarea și parteneriatul între părinți și profesori slabe sau inexistente;

implicarea redusă a părinților și tutorilor în educația copiilor;

discriminarea împotriva romilor, a copiilor cu dizabilități și a fetelor;

violența împotriva copiilor, tolerarea metodelor violente de disciplinare;

Cu cât abandonează școala mai devreme un copil, cu atât îi va fi mai greu ca adult să își găsească un loc in societatea aflată in continuă schimbare. Acest fapt duce la perpetuarea sărăciei din generație în generație.

BIBLIOGRAFIE

România și Convenția cu privire la drepturile copilului ,2009
Revista de Pedagogie anul XLIX
Și tu ai fost copil- Organizația Salvați Copiii, București 2005
www.unicef.org

Tratatele internationale relevante :

Conventia UNESCO impotriva discriminarii in educatie (CDE)
Acordul international asupra dreptrurilor civile si politice (AIDCP)
Acordul international asupra drepturilor economice, sociale si culturale (AIDESC)
Conventia internationala privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasiala (CEDR)
Conventia Natiunilor Unite asupra drepturilor copilului (CNUDC)
Conventia europeana pentru protectia drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului (CEDO)
Conventia cadru pentru protectia minoritatilor nationale

Educația incluzivă și pedagogia diversității

Prof. Manole Luminița
Colegiul Național „Ștefan cel Mare„-Târgu Neamț

„ ... în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli, minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câştigăm satisfacţie şi respect... ” Comenius

Ş***coala noastr***ă, cea a secolului XXI, promovează în mod activ un mediu de învăţare incluziv, ceea ce înseamnă că dorim să venim în sprijinul nevoilor de învăţare ale elevilor oferind o gamă largă de oportunităţi şi facilităţi de învăţare care să satisfacă diferitele stiluri de învăţare.

Dizabilitatea face parte din existenţa umană, fiind o latură a dimensiunii universale a umanităţii. Ea este cea mai puternică provocare în acceptarea diversităţii, pentru că limitele sale sunt foarte fluide.

În categoria persoanelor cu dizabilităţi poate intra oricine, în orice moment, ca urmare a unor împrejurări nefericite (boli, accidente) şi există opinia că segmentul de populaţie marcat de dizabilităţi este potenţial în creştere.

Sarcina evaluării persoanelor cu dizabilităţi nu este una uşoară. Rolul cadrului didactic este să ştie exact ce este dizabilitatea, dar şi să o recunoască fie ca pe o experienţă unică, fie ca pe o dimensiune a diversităţii umane. Numai astfel se poate aprecia corect dacă programele de intervenţie educaţional recuperatorii răspund necesităţilor celor cărora le sunt adresate.

Hipoacuzia

Integrarea copiilor cu deficienţe de auz reprezintă o problemă destul de controversata în multe ţări din lume, deoarece pierderea auzului la vârste mici determina imposibilitatea dezvoltării normale a limbajului şi, implicit, a gândirii copilului, cu consecinţe serioase în planul dezvoltării sale psihice.

Odată cu integrarea şcolară a copilului cu deficienţe de auz se impun anumite cerinţe privind modul de organizare al clasei, metodele de prezentare a conţinuturilor, strategiile de comunicare în clasă.

Ce trebuie făcut?

Fiţi conştient de faptul că puteţi ajuta un elev care este parţial surd să citească de pe buze în mod eficient dacă:

Staţi cât mai nemişcat posibil atunci când vă adresaţi clasei;

Staţi cu faţa la elev când vorbiţi (nu vorbiţi cu faţa la tablă);

Îi permiteţi elevului să stea acolo unde poate vedea / auzi cel mai bine (trebuie să-i vadă pe ceilalţi membri ai grupului la fel de bine ca pe dvs.);

Nu ţipaţi şi nici nu vorbiţi afectat – vorbiţi normal şi clar.

Fiţi conştient de faptul că elevii cu hipoacuzie vor întâmpina dificultăţi în următoarele domenii:

Vocabular nou : scrieţi-l pe tablă sau pe o foaie pe care i-o înmânaţi

Schimbarea temei de discuţie

Elevii hipoacuzici care folosesc limbajul semnelor vor întâmpina dificultăţi la citit şi scris –aceştia se bazează exclusiv pe recunoaşterea vizuală a cuvintelor, în timp ce un elev cu auz normal are acces şi la pronunţia “cu voce tare” pentru citirea sau ortografierea elementelor noi de vocabular.

dificultate suplimentară este aceea că limbajul semnelor foloseşte propriul său sistem gramatical şi nu se “traduce” automat în limbaj scris, de ex., ordinea cuvintelor / conceptelor poate fi diferită.

Lucrul la clasă cu un Asistent pentru Medierea Comunicării (AMC)

În funcţie de gradul de hipoacuzie, elevii cu tulburări auditive vor avea nevoie de un AMC pentru a-i ajuta să înveţe, astfel:

Să le traducă ce se vorbeşte în clasă prin limbajul semnelor;

Să traducă ce spune elevul prin semne pentru ca acesta să poată participa la discuţie/să răspundă la întrebări etc.

Să ia notiţe pentru elev şi să le revizuiască ulterior cu elevul;

Să interpreteze vocabularul / conceptele nou-învăţate cu elevul;

Să folosească eventual limbajul surdo-muţilor (“citirea de pe buze”)

Să folosească limbajul semnelor pentru o casetă video vizionată în clasă (ar putea fi util ca AMC să vizioneze caseta în prealabil). Nu uitaţi să folosiţi un videocasetofon cu bandă titrată dacă acest lucru este posibil.

STUDIU DE CAZ

Date biografice şi sociale semnificative

Date personale:

Numele şi prenumele**:** F. C.

Data naşterii**:** 22.10.1998, Tg. Neamţ

Clasa**:** a VI-a A – Colegiul Naţional “Ştefan cel Mare” Tg. Neamţ

Vârsta: 12 ani

Religia: ortodoxă

Situaţie parentală: familie normală alcătuită din ambii părinţi şi 5 minori.

Statut juridic: copil legitim

Domiciliu: oraşul Tg. Neamţ

Date medicale semnificative

Sarcina şi naşterea mamei a decurs normal, fără probleme medicale care să pericliteze viaţa nou – născutului şi a mamei.

Bolile copilăriei s-au produs până la 7 ani.

Subiectul se caracterizează prin subdezvoltare fizică şi o stare de sănătate precară, eleva fiind diagnosticată cu:

otoree cronică bilaterală

hipoacuzie neuro - senzorială

adenoamigdalită cronică

hipotrofie staturo – ponderală

fără proteză auditivă

Date psihologice semnificative

Eleva prezintă o dezvoltare intelectuală slabă. Afecţiunile medicale de care suferă subiectul afectează puternic capacitatea de comunicare şi relaţionare, atât la nivelul familiei, cât şi la nivelul grupului şcolar.

Subiectul a fost integrat iniţial în învăţământul de masă, însă în clasa a II – a a rămas repetentă, fapt ce a determinat familia să solicite o evaluare de specialitate pentru ca fiica lor să evite un alt eventual eşec şcolar.

Cauzele inadaptabilităţii şcolare:

stare de sănătate precară

lipsa de interes a părinţilor pentru depistarea timpurie a deficienţelor existente

lipsa măsurilor de intervenţie specializată

lipsa de comunicare în familie

lipsa de comunicare pe segmentul şcoală – familie

Date pedagogice semnificative

Rezultatele şcolare obţinute în prezent de elevă sunt satisfăcătoare la acele discipline şi domenii de activitate care necesită abilităţi şi deprinderi manuale, practice (desen, confecţii textile, modelaj) şi mai puţin satisfăcătoare la discipline care solicită nivelul cognitiv, abilităţile de comunicare şi relaţionare interumane, precum limbă şi comunicare, matematică.

Analiza activităţii şcolare

note mici la majoritatea obiectelor;

îşi îndeplineşte sarcinile şcolare cu mare greutate, cu insistenţe externe;

nu participă activ la ore şi chiuleşte ori de câte ori are prilejul;

manifestă dezinteres pentru majoritatea disciplinelor şcolare.

Intervenţii – servicii personalizate

Tipul	**Instituţia responsabilă**	**Obiective generale**	**Termen**	**Responsabil**
Protecţia copilului	Alocaţie de stat pentru copii	Majorat	1 an	Autorităţi locale
Educaţie formală şi informală	Colegiul Naţional “Ştefan cel Mare” Tg. Neamţ	Programa şcolii de masă	1 an	Dirigintele clasei
Sănătate	Medic de familie Spitalul Orăşenesc Tg.Neamţ	- tratament de specialitate - evaluări periodice	periodic	Medicul de familie
Asistenţă socială şi psihopedagogică	Primăria Tg.Neamţ D.G.A.S.P.C. Colegiul Naţional “Ştefan cel Mare” Tg. Neamţ	- anchete sociale - intervenţie asistent social - intervenţie personalizată specifică şi de suport, terapia tulburărilor de limbaj, activităţi de socializare	permanent	Consilierul şcolar aflat în unitatea de învăţământ

Program de intervenţie personalizată

Echipa de caz:

Coordonator: dirigintele clasei

Membri:

cadrele didactice de la clasă

consilierul şcolar

părinţi

Probleme cu care se confruntă copilul

Tulburări de limbaj

Dificultăţi în procesul de comunicare şi adaptare şcolară

Dificultăţi de integrare şcolară şi socială

Priorităţi pentru perioada 1 an

O bună integrare în mediul şcolar;

Ameliorarea deficienţelor de comunicare;

Participare activă la activităţile desfăşurate la nivelul clasei;

Asimilarea de reguli şi comportamente adecvate mediului şcolar;

Relaţionare pozitivă în cadrul colectivului, atât la nivelul elev – elev, cât şi la nivelul elev – adult.

Acţiuni aspra elevei:

Cunoaşterea elevei prin culegerea informaţiilor care conturează profilul personalităţii sale;

Antrenarea elevei în activităţi la nivelul clasei;

Construirea unei imagini pozitive;

Ore speciale pentru corectarea - ameliorarea tulburărilor de limbaj;

Acţiune la nivelul clasei:

Cultivarea relaţiilor de cooperare la nivelul clasei de elevi;

Antrenarea elevei în jocuri – activităţi pe care să le îndeplinească cu succes;

Asigurarea unui climat afectiv de siguranţă, calm, în vederea unei integrări optime a elevei.

Acţiune la nivelul familiei:

Comunicare permanentă între părinţi – fiică – şcoală;

Conştientizarea şi responsabilizarea părinţilor cu privire la situaţia elevei;

Iniţierea unor demersuri care să poată duce la achiziţionarea unei proteze auditive (identificarea unor sponsori, contactarea unor organizaţii nonguvernamentale care să poată sprijini cazul).

Acţiune la nivelul personalului didactic:

Menţinerea unei legături strânse cu familia şi echipa de caz;

Sprijin în adaptarea minorei în cadrul colectivului clasei;

Lucru individualizat cu minora.

În concluzie, ca o importanţă majoră pentru integrarea elevului cu deficienţă (de auz, de vedere, mintală) în şcoala de masă, o are depistarea precoce, intervenţia timpurie şi urmarea unor trasee educaţionale compatibile cu tipul şi gradul de deficentei. Integrarea reprezintă o încercare de a se realiza o educaţie unică pentru toţi copii, pentru că astfel adepţii integrării susţin că aceşti copii cu dizabilităţi vor fi integraţi mai uşor în educaţie. Această formă de educaţie urmăreşte dezvoltarea la aceştia a unor capacităţi fizice şi psihice care să-i apropie cât mai mult de copiii normali. Dacă în viitor nu se iau măsuri pentru a favoriza condiţiile de dezvoltare al elevilor cu CES, educaţia integrată nu va avea progrese, şi nu va satisface nevoile persoanelor aflate în dificultate. Ca în orice domeniu în care se încercă perfecţionarea, progresul şi în domeniul educaţiei integrate este nevoie de schimbarea vechilor mentalităţi.

EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. Viorica Pristavu
Gradinita cu P.P. nr. 23 Focsani

Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematică a situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei în care este integrat. Educaţia incluzivă este un proces complex, de durată care necesită analize, schimbări şi construcţii continue pentru a realiza politici şi practici incluzive şi a asigura bazele unei culturi incluzive. Când spunem „Educație incluzivă în grădiniță” plecăm de la premisa că acesta cade întotdeauna în responsabilitatea cadrelor didactice care se află zilnic în preajma copiilor cu **C.E.S** dar și a celorlalți.. Adulții pot contribui cu succes la crearea unui climat pozitiv în unitățile școlare prin prevenirea sau intervenția eficientă într-o situație nedorită dezvoltând relații pozitive între copii-copii și copii- adulti. Astfel toți actorii implicați pot participa sau acționa pornind de la credința potrivit căreia un puternic simț al comunității să fie prevenirea marginalizării și incluziunea copiilor cu **C.E.S.**

Un aspect foarte important este acela ca adultul să fie un bun model de urmat pentru copil. Atunci cand adultul își gestionează emoțiile într-un mod adecvat, copilul va vedea acest lucru și va învăța să facă la fel. În cazul în care se întâmplă ca adultul să-și gestioneze neadecvat emoțiile, este bine să-i explice ulterior copilului că nu a procedat corect și că ar fi fost bine să se comporte într-un alt mod.

Educaţia de bună calitate reprezintă un DREPT fundamenzal al omului şi copiii au dreptul la educaţie generală, iar modelul incluziunii socio-educaţionale are la bază acest drept, înglobat în dreptul internaţional. Fiecare copil, indiferent de apartenenţă sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială.

Atunci când vine vorba despre „Educație incluzivă” se poate spune că unii copii care sunt agresori, au astfel de comportamente deoarece au o stimă de sine scăzută. În plus, cei care au o stimă de sine scăzută sau cei cu **C.E.S**. pot deveni foarte ușor victime iar cei cu o stimă de sine ridicată sunt capabili să facă față și să-și înfrunte posibilii agresori. Cu toate acestea este important de reținut că nu toți copiii care sunt agresori au o stimă de sine scăzută. Unii recurg la comportamente nedorite doar ca să-și crească și mai mult statutul social. Stima de sine reprezintă valoarea pe care ne-o dăm, ceea ce credem despre noi, cât și cum ne vedem în relațiile cu ceilalți. Așadar cei care au o stimă de sine redusă, neavând o încredere prea mare în forțele proprii se simt mai incapabili să treacă peste adversitățile vieții. În opoziție, copiii cu o stimă de sine crescută se simt valoroși și iubiți de cei din jur si de asemenea se simt mai capabili să treacă ușor peste adversitățile vieții.

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial. Fie că vorbim despre un adult sau despre un copil, există căi eficiente de dezvoltare a relațiilor pozitive dintre aceștia și de aici identificarea și gestionarea emoțiilor așa încât vor fi cu un pas înainte pe drumul către integrarea copiilor cu C.E.S**.**

Este important, însă să se țină seama de vârsta copilului și să nu se ceară mai mult decât poate da el în ceea ce privește abilitățile emoționale și totodată să înțeleagă că „a fi prieten” este o parte firească din viața lor prin însușirea de tipare comportamentale bazate pe toleranță, grijă, curaj și respect. Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ dupa posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele

pedagogice în consecință. Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparențelor nu au timp să aștepte: dacă sunt lăsați să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranță de suferit.

Fiecare copil cu C.E.S este înțeles ca un participant activ la învățare și predare și pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învățării și dezvoltării o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparține. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înțelegere reciprocă, o existență socială normală a copiilor, în ciuda diferențelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înțeles și acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieții de grup. Această normalizare a relațiilor este benefică și pentru ceilalți preșcolari, care învață să respecte dreptul la diferență, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăți în viață.

Activitate practică:

„Eu am grijă de…….”

ACTIVITATEA SE REALIZEAZĂ ÎMPREUNĂ CU COPIII (3-5 ANI)

În cadrul acestei activități, participanților li se va aminti despre prietenie, importanța relațiilor positive ș ice putem face pentru a fi buni prieteni pentru cei din jur.

Încurajăm formarea unei comunități bazată pe respect și cooperare, copiii devin parteneri de drum în explorarea lumii. Se împrietenesc, se ajută unii pe alții pentru depășirea provocărilor, exersând spiritul de echipă și conlucrare.

SCOP EDUCATIV

Scopul fiind de a dezvolta empatia, grija față de semeni, de a crea cadrul perfect în care copiii să manifeste comportamente de respect, responsabilitate față de comunitate și să își întărească sentimental de apartenență la grup.

RESURSE MATERIALE

Jucăria preferată a copilului

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Rugăm copiii să-și alagă o jucărie preferată.

Îndemnăm copiii să vorbească despre jucăria aleasă făcând o analogie cu prietenii de joacă: Ce reprezintă pentru tine un prieten?, Care sunt prietenii tăi?, Ce activități realizezi cu prietenii?, Cum ne purtăm cu ei?.

Le solicităm copiilor ca pe parcursul unei zile să ingrijească jucăria aleasă, să se comporte ca un bun prieten cu ea, să se asigure că: mănâncă, doarme, se joacă, respectă rutina zilnică.

A doua zi, copiii povestesc experiența din ziua anterioară: ce activități au desfășurat, cum s-au simțit ei, cum cred că s-a simțit jucăria, insistând pe importanța grijei, atenției, și cum putem să fim buni prieteni pentru cei din jur.

Cu ajutorul întrebărilor copiii sunt ghidați să exprime ceea ce au trăit în urma activității.

Bibliografie

A. Ghergut, Sinteze de psihopedagogie speciala, Editura Polirom, 2005;

Informații culese de pe internet;

Abuzul si neglijarea copilului, Salvați Copiii, București, 2013;

Metodologia cercetării sociologice, Editura Economică, București, 2000;

STUDIU DE CAZ

Dumitru George Adrian
Universitatea din Pitești

NUME/PRENUME ELEVULUI : B.M.

DATA NAȘTERII: 08.06.2010

DIAGNOSTIC: ADHD

Simptomatologie/ manifestare

Lipsa atenției:

- deseori nu reușește să fie atentă la detalii sau face greșeli din neglijență la teme, lucru sau în alte activități;
- are deseori dificultăți în concentrarea atenției în sarcinile de lucru sau de joacă;
- deseori nu ascultă, nu este atentă când i se vorbește;
- deseori nu urmează instrucțiunile și nu reușește să termine temele școlare;
- are deseori dificultăți în organizarea sarcinilor și activităților;
- de multe ori, refuză, ezită sau manifestă neplăcere în angajarea unor sarcini de lucru care presupun un efort mental susținut (cum ar fi realizarea temelor în clasă sau temele pentru acasă);
- pierde deseori lucruri necesare îndeplinirii sarcinilor (ex:caiete, instrumente de scris, temele pentru acasă, manualele);

Hiperactivitatea

- se joacă desori cu mâinile sau se mișcă permanent în bancă;
- deseori părăsește banca în sala de clasă (sau în alte situații – la teatru, în autocar în excursie) chiar atunci când regulile impun să rămână așezată la locul ei;
- deseori se cațără sau aleragă atunci când acest lucru nu este permis (la ora de educație fizică aleargă când copiii se aliniază, urcă pe spaliere când colegii lucrează la saltea);
- are deseori probleme în a se angaja în liniște în petrecerea timpului liber (în pauză aleargă singură prin clasă făcând mult zgomot, acasă alergă pe stradă făcând mult zgomot);
- pare a fi permanent ”pe picior de plecare” sau se comportă deseori ca și cum ar fi ”Propulsată de un motor”;
- vorbește deseori excesiv;
- se repede cu răspunsurile înainte ca întrebările să fie complet formulate;

Istoricul evoluției problemei – factori de apariție (ereditari, sociali, familiali):

Cauza exactă a ADHD este necunoscută. În momentul de față, se consideră că etiologia este cel mai probabil de natură genetică. ADHD se transmite genetic, de la părinți la copii (Tatăl și fratele mai mare, dar de tipul inatent). La B.M. se manifestă un ADHD de tip combinat. S-a manifestat încă de la naștere.

Găsirea soluțiilor

Urmărirea tratamentului medicamentos pe care BM îl ia în fiecare zi după masa de la 10.

S-au stabilit ședințe de consiliere (cu consilierul școlar) atât a elevului cât și a părinților. BM merge la cabinet în fiecare săptămână, iar părinții iau legătura cu consilierul și învățătoarea cel puțin o dată pe lună. Consilierul i-a stabilit un program zilnic obligatoriu pe care trebuie să-l respecte, iar părinții au obligația să supravegheze respectarea programului.

Rezultate

În urma celor aplicate BM și-a schimbat comportamentul și atitudinea față de învățare:

Ascultă pe colegi și pe învățător când vorbesc fără a-i întrerupe;

Nu mai uită să-și ia pastilele;

Nu se mai plimbă prin clasă când nu trebuie;

În pauză comunică cu colegii pe diferite teme (jocuri, emisiuni,cântece);

În ora de educație fizică încearcă să realizeze sarcinile doamnei profesoare;

Temele sunt realizate mai mult singură;

Chiar dacă nu realizează toate sarcinile de lucru nu mai deranjează întreaga clasă;

Îi face plăcere să realizeze sarcinile în activitățile pe grupe.

Concluzii

Problemele de concentrare și menținere a atenției determinate de ADHD impun o atenție constantă din partea unui cadru didactic asupra elevilor cu această deficiență. Este important să existe un contact vizual cât mai puternic pe parcursul unei ore, în special în cazurile în care sunt elemente mai dificile. Sarcinile didactice trebuie să fie cât mai clar și concis formulate (litere mai mari, pagini mai puțin încărcate), eventual împărțite în sub-sarcini.

Fiind vorba de managementul unor comportamente negative, în cazul copiilor cu ADHD se recomandă în primul rând empatia și înțelegerea, nu etichetarea/blamarea autorului acestora. Pe cât posibil aceste comportamente trebuie ignorate sau pre-întâmpinate în timp ce progresele trebuie subliniate constant, recompensate activ. Sunt total nerecomandate pedepsele severe (vor genera reacții mai ostile) și mai ales pedepsele aplicate întregii clase (vor atrage resentimentul colegilor și vor distruge inițiativele spontane de sprijin din partea acestora). Cadrul didactic trebuie să fie consecvent dar și flexibil, aplicând regulamentele, atunci când e cazul, nu numai în litera ci și în spiritul legii.

BUNE PRACTICI ÎN DOMENIUL EDUCAŢIEI INCLUZIVE

Prof.Tuță Marius Daniel
Școala Gimnazială Cerăt

În ultimele decenii, la nivelul politicilor şcolare şi al practicilor educaţionale s-a impus ca un principiu funcţional educaţia incluzivă. Aceasta a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul educaţiei persoanelor cu cerinţe educative speciale.

Educaţia inclizivă presupune extinderea scopului şcolii obişnuite, transformarea acesteia pentru a putea răspunde şi altor categorii de copii, în special copiilor cu CES. „Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, şi mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul uneo comunităţi”, afirmaţie formulată de către UNICEF în 1999.

Educaţia incluzivă are ca scop adaptarea continuă a şcolii la cerinţele speciale de învăţare ale elevilor şi se realizează prin eliminarea barierelor în învăţare şi asigurarea participării tuturor celor vulnerabili la excludere şi marginalizare printr-o abordare strategică menită să faciliteze necesarul învăţării pentru toţi copiii.

Şcoala de tip incluziv este şcoala de bază, accesibilă, de calitate şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, de a-i transforma în elevi şi de a-i deprinde şi abilita cu cunoştinţele şi aptitudinile de bază.

În funcţie de dizabilităţile elevilor integraţi, pentru a duce o viaţă pe cât de independent posibil, şcoala noastră a parcurs următorii paşi:

construirea unei rampe care să faciliteze accesul cărucioarelor cu rotile la una din căile de acces în şcoală;

achiziţionarea de mobilier de înălţime reglabilă, astfel încât elevii să-şi poată sprijini ambele picioare pe podea şi pentru a le asigura confortul necesar pe durata şederii în bancă;

angajarea de profesor itinerant, care se ocupă atât de instruirea specială a copiilor cât şi de consilierea profesorilor, în alegerea metodelor şi mijloacelor didactice adecvate, precum şi cu părinţii pentru a-i ajuta să alcătuiască un program de învăţare.

Participarea cadrelor didactice la cursuri de specialitate în vederea adaptării demersului educaţional la nevoile şi cerinţele acestor copii: obiective adaptate, curriculum adaptat, strategii didactice adaptate şi evaluare adaptată.

Pasul care poate constitui model de bună practică aplicat şi în alte şcoli îl reprezintă profesorul itinerant, care prezintă avantajul că elevii cu deficienţe pot învăţa alături de ceilalţi copii normali şi permite o intervenţie timpurie pentru copii şi pentru părinţi: se evită deplasările la cabinete de specialitate, se întocmeşte un raport după fiecare şedinţă pentru părinţi şi cadrul didactic astfel încât, acesta din urmă să poată folosi strategiile didactice cele mai potrivite pentru remedierea deficienţei semnalate.

Bibliografie:

„Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli. Ghid managerial” UNICEF, Bucureşti, 1999

Creţu D, Nicu A., Mara D – Pedagogie - formarea iniţială a profesorilor, Ed. Universităţii „Lucian Blaga” Sibiu, 2005

Proiectarea unei activități de învățare la disciplina Consiliere și dezvoltare personală care să contribuie la dezvoltarea încrederii elevilor în propriile capacități de învățare

Prof. Zamfir Lăcrămioara
Liceul Tehnologic ”Căpitan Nicolae Pleșoianu”

Consilierea și dezvoltarea personală reprezintă disciplina care oferă elevilor posibilitatea de autocunoaștere, de consolidare a încrederii în sine, de comunicare interpersonală. Disciplina vizează descoperirea abilităților, talentelor, calităților elevilor, pregătindu-i pentru viață prin dezvoltarea de atitudini și comportamente, ajutându-i să se înțeleagă pe sine și pe ceilalți din jurul lor. Dezvoltarea personală contribuie semnificativ la starea de bine și la consolidarea încrederii în sine a elevilor, ca persoane unice și valoroase, care își cunosc potențialul individual, interacționează armonios cu ceilalți, învață cu eficacitate și iau decizii școlare, personale, de carieră și stil de viață sănătos. Această disciplină contribuie și la dezvoltarea personalității elevului, la formarea competențelor necesare obținerii succesului școlar, a succesului în carieră și în viață, la dezvoltarea emoțională, socială a acestuia.

Activitățile din cadrul orelor de consilierea și dezvoltarea personală au menirea să desăvârșească profilul de formare al elevului: autocunoaștere, competențe socio-emoționale, competențe legate de managementul învățării, competențe de management al carierei, adoptarea unui stil de viață sănătos. Centrarea activității didactice pe dezvoltarea competențelor cheie solicită, din partea dirigintelui, utilizarea unor abordări pedagogice specifice pentru dezvoltarea potențialului fiecărui copil, pentru progres în învățare, pentru un climat incluziv, pozitiv și inovativ. În calitate de profesor diriginte, în cadrul orelor de dezvoltare personală folosesc metode de învățare activ-participative, prin activități precum: brainstorming, joc de rol, chestionare diverse, conversația, discuția, dezbateri.
Evaluarea se realizează prin feedback oral sau scris, proiecte individuale și de grup, activități practice, fișe de (auto)evaluare, desene, postere, colaje, compuneri. La fiecare oră de dezvoltare personală încerc să creez o atmosferă plăcută și atractivă, încurajez elevii să comunice, să reflecteze asupra temelor puse în discuție, să manifeste inițiativă și creativitate în exprimarea opiniilor. Voi prezenta mai jos un model de proiectare al unei activități de învățare la disciplina Consiliere și dezvoltare personală care a fost elaborat cu scopul de a contribui la dezvoltarea încrederii elevilor în propriile capacități de învățare.

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Clasa : a VI-a

Tema: Popas în lumea emoțiilor

Competența generală:

2. Relaționarea armonioasă cu ceilalți în contexte școlare și extrașcolare

Competențe specifice vizate :

2.1. Manifestarea empatiei în raport cu diferențele individuale și de grup;

2.2. Identificarea elementelor comunicării eficiente în medii reale și virtuale.

Metode și procedee: exerciții de spargere a gheții, conversația, explicația, exercițiul, problematizarea, studiul de caz, dezbaterea; rezolvarea unor sarcini în grup; brainstorming.

Timp de lucru: o oră

Mijloace didactice: tablă, marker, prezentări video, videoproiector, manualul digital.

Forme de organizare a activității: frontal, pe grupe, individual;

Activitatea propusă:

1. Exercițiu de spargere a gheții:

Profesorul scrie pe tablă cuvântul EMOȚII și îi invită pe elevi să spună fiecare, pe rând denumirea unei emoții pe care o cunosc și să precizeze când au resimțit ultima data acea emoție, în ce context. Toate cuvintele sunt așezate într-un WORDART în formă de inimă

2. Captarea atenției:

Vizionarea unui clip (desen animat cu subtitrare în limba română):

https://www.youtube.com/watch?v=8kuft2poFf8

Povestea ariciului

Un arici dorind să interacționeze, intră într-o sală de clasă, dar este respins de toate animăluțele din cauza țepilor lui. Filmul continuă cu aceeași atitudine a celor din jurul său și în alte circumstanțe: pe stradă, în parc, în autobuz. Trist, el observă că este respins din cauza faptului că este diferit. Doar un singur personaj, o vulpe jucăușă încearcă să îl integreze oferindu-i locul din dreapta sa în autobuz. Ariciul, optimist, se așază, însă din greșeală o atinge pe vulpe cu țepii săi, își da seama de acest lucru și apoi se îndepărtează, pierdut și supărat.

După un timp, vulpea discută cu colegii de clasă pentru a-i oferi un cadou ariciului, pentru a-l face fericit. Însă desfăcând cadoul, observă că în cutie nu se află altceva decât mici bucăți de polistiren. Cu toții încep să acopere țepii ariciului cu aceste bucăți, iar finalul îi regăsește pe toți îmbrățișați în jurul ariciului.

Întrebări propuse pe marginea materialelor propuse/Discuții:

Care sunt emoțiile prin care trece, pe rând, ariciul?

Considerați că ceilalți au reacționat corect?

Cum v-ați simți în locul ariciului?

Ce părere aveți de reacția vulpii?

Vi s-a întâmplat vreodată să fiți respinși de ceilalți? Din ce cauză/cauze?

Putem găsi soluții și putem îndrepta situația?

Ce am schimba în atitudinea mai puțin înțelegătoare a celorlalți?

Ce trebuie să facem pentru a nu-i răni pe cei din jur?

Cum să învățăm să îi ajutăm pe ceilalți?

Activitate : Identificați astfel de comportamente în mediul școlar și găsiți soluții de ameliorare a emoțiilor negative.

Evaluare: Realizați un desen prin care să evidențiați emoția care vă caracterizează în general.

Activitatea propusă poate fi aplicată și la orele de limba franceză, deoarece se bazează pe varietatea emoțiilor, prin folosirea adjectivelor ce denumesc sentimente, emoții, prin activități de învățare diverse și poate fi foarte utilă și în integrarea elevilor cu CES în colectivul clasei.

Bibliografie:

Florin Ulete, Rodica Cristescu, Alina Minodora Toth, **“Proiectarea și realizarea orei de consiliere școlară/Ghid metodologic pentru profesori diriginți și consilieri școlari”,** București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A, 2016

Simona Elena Popa, Manual **“Consiliere și dezvoltare personală”,** București, Editura Didactică și Pedagogică, 2018

XXX- Anexa nr. 2 la O.M.E.N. nr. 3393/ 28.02.2017- Programa școlară pentru disciplina Consiliere și orientare personală, clasele a V-a-a VIII-a, București, 2017.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof.înv.primar
Tanța ILIESCU

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfăşurare a activităţii didactice.„Statutul persoanelor cu dificultăţi de învăţare sau al celor cu dizabilităţi decurge din atitudinea societăţii faţă de deficienţă şi deficienţi, deoarece ea este cea care construieşte o anumită imagine socială a omului şi care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale. Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.

Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;

Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adapteze la cerinţele prefabricate;

Participarea la procesul de învăţământ în cadrul şcolilor obişnuite, deschise pentru toţi membrii societăţii;

Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii;

Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al ,,educaţiei pentru toţi copiii – educaţie pentru fiecare”.

Astfel se poate observa că există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;

Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;

Accesul la servicii medicale şi terapeutice;

Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;

Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;

În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;

Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;

Este intuit stigmatul social;

Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;

Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituţiei de învăţământ, putând astfel modela evoluţia ulterioara a copilului .

PUPILS WITH SPECIAL NEEDS- THEORETICAL ISSUES

MĂLĂEȘTEAN CAMELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NICOLAE GROZA FIBIȘ

The first time the concept of „Special needs in the classroom” emerged, was in 1988 when UNESCO initiated a project in order to develop a packet of ideas and materials meant to be used by teachers in different parts of the world. The main objective was to help schools to face the diversity encountered in the classroom.

There are two ways of defining the difficulties a pupil can come across in the classroom:

a)The individual perspective (school difficulties are defined considering the individual characteristics of pupils: deficiencies, social context or mental characteristics).

b)The curricular perspective (school difficulties are defined considering the activities, tasks required and conditions in the classroom).

a)The individual perspective- ways of approaching pupils with special needs:

Pupils can be identified as special;

These pupils need individual teaching and testing as answer to their problems;

It is best for pupils with similar problems to learn together and for the others to benefit from normal existing school activities.

Based on these three statements we can clearly notice that teaching pupils with special needs means labeling and separation.

b)The curricular perspective

By approaching this perspective, one needs to understand the difficulties encountered by pupils when they take part in classroom activities. This approach is more optimistic than the individual one and allows helping more pupils, including those excluded from normal schools.

The curricular perspective is based on the following hypothesis:

Any pupil can have difficulties at school;

Their difficulties may indicate ways of improving teaching and testing;

The improvements lead to better circumstances of learning for all pupils;

The support needed by teachers to develop their practice must be granted (the curricular perspective encourages the teacher to take over the responsibility for all the pupils in the classroom).

In the present, the case of pupils with special needs tends towards individual teaching and testing in the same school where normal pupils learn. Approaching them differently in a regular classroom and among regular pupils, would save both them and the society of many difficulties. Therefore, school and social integration is the best solution. It is the case of Masloc Secodary too, where, as I mentioned above, 70 pupils with special needs are integrated in normal classrooms.

The concept of special needs

This concept is related to those special educational requirements, derived or not from a deficiency, which are complementary to the framework objectives of education for a child. If these special needs are not properly approached, one can not speak of school and social integration.

Pupils with special educational requirements have the same growing and development needs as all the other children: the need for affection and safety, responsibility and independence, etc. But at the same time, they have special, individual needs.

This special category includes mainly pupils with learning deficiencies or disorders, those coming from disorganized families , socially unbalanced, and sometimes pupils belonging to ethnic groups. (V., Preda, *Educaţia copiilor cu cerinţe speciale,* 1988, Editura Tribuna Învăţământului).

The Law of Education in 1993 requested that the Ministry of Education should elaborate a „Code of practice” for local authorities to follow, regarding their responsibility for children with special needs. This Code which regards the identification and assessment of special needs was approved by The Parliament and given in use beginning with September 1994.

Some of the fundamental principles of the „Code of practice” are:

Pupils with special needs must have access to a broad, balanced education all along the time spent in school.

Pupils with special needs will be educated in normal schools, asking for their parents' opinion as well.

Parents' knowledge, opinions and experience are vital. Efficient evaluation of these pupils and appropriate intervention will be ensured by a partnership among parents, children, school and other authorities (social or health authorities).

Basis procedures about the implementation principles are:

All pupils with special needs must be identified and evaluated as soon as possible;

The school or a special agency must provide the services necessary for these children;

The educational authorities must revise and update yearly the ways of teaching and testing special children and the objectives, too;

Special education will be much more efficient when those responsible take into consideration pupil's needs (according to his/her age and judgement)

There must be a constant collaboration among all the agencies involved and a multidisciplinary approach in solving evaluation issues.

Bibliography:

Binet, A., Simon, T. 1914: *Mentally defective children*, Longmans Green& Co.

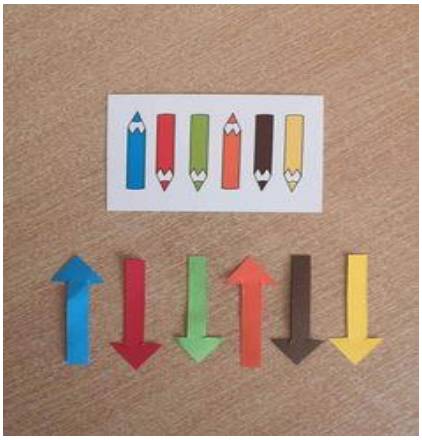
Vrăsmas, T., Daunt, P., Muşu, I. 1996: *Integrarea în comunitate a copiilor cu cerinţe educative speciale*, Reprezentanţa Unicef în România

Preda, V. 1988: *Educaţia copiilor cu cerinţe speciale,* , Editura Tribuna Învăţământului).

TEVÉKENYSÉGI TERV

Király Ágnes
Școala Gimn. "S. Illyes Lajos", Sovata

A tevékenység helye: Szováta, 2-es számú Napköziotthon, „S. Illyés Lajos” Gimnázium

A tevékenység időpontja:

Korcsoport: 5-6 éves korcsoport

Óvónő: Király Ágnes

Téma: Mikor, hogyan és miért történik?

Tematikus hét : Év, hónapok, évszakok -„ Év múlik évet ér”

Tapasztalati területek szerinti tevékenység:

TUDOMÁNY TERÜLETE(K) :matematika

A tevékenység megnevezése :“Vonatosdi”-tájékozódás a síkban

A tevékenységek megvalósítási formája: Didaktikai játék

A tevékenységek célja:

Logikus gondolkodás fejlesztése
Matematikai fogalmak, nyelvezet fejlesztése
A síkbeli tájékozódás fejlesztése a „vonatok” haladási irányának meghatározásával, a jellel adott irányok követésével, az útvonalak megtervezésével
A vonalon való tájékozódás fejlesztése a kialakuló útvonalak mentén elhelyezkedő objektumok és az egy sorban ülő gyerekek egymáshoz viszonyított helyzetének megfigyelésével, felidézésével
Problémaérzékelés, a probléma-megoldási képesség fejlesztése
Az alkotó, divergens gondolkodás kezdeteinek alapozása a különböző útvonalak tervezésével

Fejlődési területek:

Tájékozódás a síkon;

Irányok követése közlés, jelzés alapján; sorrend

Fejlődési területek dimenziói:

Elemi matematikai reprezentációk a problémamegoldáshoz és a környező világ megismeréséhez

Logikus összefüggések megértése, felfedezése

Felnőttekkel és gyermekekkel való kapcsolattartás

Elvárt magatartás, képesség, viselkedésmutató:

a tudatos megfigyelés képességének fejlesztése az irányok összehasonlításával

az emlékezet fejlesztése a sorrendek újraalkotásával

tudatosan kezelje az ok-okozati összefüggéseket

a szerzett ismereteket, tapasztalatokat új helyzetekben alkalmazza

pozitívan viszonyulni hasonló korú társaihoz

Műveletesített feladatok:

MF 1:- Irányok felismertetése, menetirány kiválasztása

MF 2:-Az irányok megkülönböztetése, megnevezése

MF 3:-Jel(nyíl) értelmezése, viszonyítása

MF 4: -Tájékozódás a síkon, útvonalak tervezése, bejárása, sorrend megfordítása

MF 5:- A több lehetőség felismertetése, több jó válasz keresésének szorgalmazása

MF 6: -Használja helyesen az előtte, mellette, mögötte fogalmakat

MF 7:- Sorrendek, sorszámok helyes használata

MF 8:- Ismerje fel a számokat a számképek alapján

A játék feladatai: minden feladat előtt az óvónő elmagyarázza a játékszabályokat

A tevékenység típusa: ismétlő-rendszerező

Módszerek és eljárások: magyarázat, gyakorlás, megfigyelés, játék, értékelés, problematizálás, ellenőrzés, beszélgetés

Didaktikai eszközök:

Könyvek, képek vonatokról, a csoportszoba berendezési tárgyai (székek, asztalok, a sarokban elhelyezett jól látható nagyobb tárgyak), 4 db A4-es lap, rajtuk középen egy-egy nyíl (piros, kék, zöld és sárga)

Kártyák nyilakkal és színes körökkel, amiket a gyerekek választanak (mindenikből legalább a létszám negyede), számképek

Babzsákok, nagy képek (vasútállomás/ház, facsoport, tó, lovarda/több ló, vár), 4 kisautó, színes zsírkréta.

Szervezési formák:

csoportos, frontális, egyéni

Értékelés: frontális, folytonos, egyéni, csoportos jutalmazás

Bibliográfia: A koragyermekkori nevelés curriculuma-2019

Didaktikai mozzanatok	**Didaktikai feldolgozás**	**Didaktikai stratégiák**	**Értékelés**
Bevezetés a tevékenységbe Figyelemfel-keltés	A gyerekek érkezése előtt előkészítem a vonatokról szóló könyveket, az ilyeneket ábrázoló képeket. Kialakítok a csoportszobában (vagy máshol) 6-7 m oldalhosszúságú négyzet alakban egy bútor nélküli részt a tervezet végén látható rajz szerint. Kikészítem a többi, később használandó eszközt is. Az érkező gyerekek figyelmét a könyvekre próbálom irányítani, lapozgatás közben beszélgetést kezdeményezek arról, hogy ki utazott már vonaton, milyen a kocsi belseje. Elmondjuk közösen Weöres Sándor: Kocsi és vonat című versét: *Jön a kocsi, fut a kocsi: patkó-dobogás.* *Jön a vonat, fut a vonat: zúgó robogás.* *Vajon hova fut a kocsi? Három falun át!* *Vajon hova fut a vonat? Völgyön-hegyen át!* *Zim, zim, megy a gép, megy a gép,* *fut a sínen a kerék, forog a kerék.* *Zum, zum, nagy az út, nagy az út, fekete az alagút,* *A masina fut.* Beszélgetünk arról, hogy a lovaskocsin hányan utazhattak és milyen távolságra,milyen utakon? Felvetem, hogy játsszunk el együtt egy vonatutazást. Arra kérem a gyerekeket, hogy messziről figyeljék, mit csinálok. Az üresen hagyott csoportrészben székeket (4-5) helyezek el egy sorban	beszélgetés gyakorlás ellenőrzés	dícséret

Témabejelent-és Tartalmi feldolgozás A játékszabály ismertetése A játék levezetése A játék variálása	egymás mögött, elmondom, hogy ezek ülések egy vasúti kocsiban (vagonban). -Van kedvetek hozzá, hogy játékból vonattal utazzunk ? Figyeljétek meg, hogy mit csinálok! Gyertek ide, hogy jól lássátok! -Mit gondoltok, hányan utazhatnak ebben a vagonban? Ha 5 szék esetén azt mondják, hogy öten, akkor megkérdezem: 4 utas nem lehet ebben a kocsiban? És 3? -Merre mehet ez a vonat? Ki tudja megmutatni úgy, hogy arra lépeget, amerre a vonatsín vezet? -Mutasd meg azt is, hogyan mehet visszafelé? (Lehet, hogy a gyerek elsőre hátraarcot csinál és úgy megy az ellenkező irányba, de az is lehet, hogy nem fordul meg, csak hátrafelé lépeget.) Mindkettőt bemutatjuk. Ha a gyerek mozgásából nem látszik egyértelműen, hogy az elképzelt sín mentén halad, akkor a vállát fogva mögéje állok, irányítom. Megbeszéljük, hogy aki a széken ül, az mikor ül menetirányban. (Még egy széket elhelyezek olyan helyzetbe, ahogyan a vonat székei állnak. Egy fejlettebb, érdeklődő gyerek a székre ülve és azt előre és hátra mozgatva bemutatja az elmozdulásokat.) Leszögezem, hogy ezen a vonaton mindenki menetirányban ül. -Merre felé megy most ez a vonat? (Kilépve a képzelt utazásból, mondhatják, hogy az ablak felé vagy a … felé.) Leteszem a széksor mellé a földre a haladási irányt mutató színes (piros) nyilat. Sorban, egymás után – időt adva a megfigyelésre - leteszem a másik három (kék, zöld, sárga), nyilat ábrázoló lapot a rajznak megfelelően a földre. -Mit mutathat ez a nyíl? Hol láttatok már ilyet? Azt a választ erősítem meg, amelyben megfogalmazódik a haladási irány mozgással, közlekedéssel: arra kell/lehet menni) . Elmondom a nyíl hegyére mutatva, hogy arra megyünk, amerre a nyíl hegye mutat. „Kérem, hogy segítsetek! ” Helyezzünk el székeket egymás mögött ezekben a kocsikban is! Minden utas előre, a menetirányba nézzen!” Megbeszéljük, hogy hány szék legyen egy egy kocsiban (lehetőleg mindenikben ugyanannyi, a létszámtól függően 4 - 6) -Ki akar velünk utazni? Az megkapja az úticsomagját. Az utasok csak beszállókártyával/jeggyel szállhatnak fel. Minden utazó választhat majd magának kártyát és beülhet abba a kocsiba, amelyikbe az szól. A kártyákon számok vannak 5-ig, de lehetnek püttyök, a lapok különböző színűek lehetnek, ezekre mind figyelni kell. De előbb megfigyeljük, hogyan száll be az első utas. Ki lesz az első beszálló? Figyeljük meg, mit választott! Válasszon kártyát magának mindenki, aki utazni szeretne! Üljetek be abba a kocsiba, amelyikbe a kártya szól! Választunk 4 kalauzt, aki segít ellenőrizni, hogy az utas jó kocsira ült-e, ill. miért nem tudott leülni. Ha probléma adódik, együtt keressük a megoldást. Pl. ha már minden hely foglalt azon a kocsin, amire a jegy szól, választhatnak együtt egy másik jegyet, előre kinézve, hogy milyet érdemes. -Hová tegyük a csomagot? Tedd a széked mellé a földre! Most emeld a fejed fölé a csomagtartóba! Helyezd el a széked előtt a földön! Legyen a széked mögött a földön! Utoljára: Tedd a széked alá és hagyd is a széked alatt!	problemati-zálás játék magyarázat játék problematizálás játék magyarázat problematizálás ismétlés gyakorlás	dícséret Folytonos egyéni dícséret Jutalmazás

	-Keresem minden kocsiban az első ülés utasát. Állj fel! Honnan tudod, hogy te vagy az első helyen? Mondd meg, ki ül mögötted! -Kik ülnek még Marci mögött? -Ki ül az utolsó helyen? Álljon fel ! -Biztos, hogy te vagy az utolsó helyen a sorban? -Álljon fel mindenik sorban a 3. helyen ülő kisgyerek! Nézzük meg, helyesen döntöttek-e? Cseréljen helyet az előtte ülővel ! Most hányadik helyen ül? Mindenki üljön egy hellyel előrébb! -Nagyon ügyesek vagytok !		Dícséret
	Megérkeztünk a célunkhoz, véget ért az utazás. Szálljatok ki a vonatból ! A kocsik most továbbmennek. Mi itt maradunk. Gyertek ide körém! Megmutatom, hogy miként folytatódik az utazás.	Gyakorlás	
Ismétlő feladat bejelentése	-Ki mutatja be, hogy ő merre menne? -Mondd el, amit sorban meglátogatsz! (Pl. állomás, erdő, tó, vár) -Ki tud más útvonalon elmenni a várba? Az érintett helyek nevét sorolhatja a lépegető, de mondhatják mások is. Indulhat egyszerre 2 gyerek, és kérhetjük őket, hogy ne menjenek ugyanazon az útvonalon.		Dícséret
Figyelemfenn-tartás	-Most indulj vissza a várból az állomásra ugyanazon az útvonalon, amin jöttél! Mondjátok el, hogyan következnek egymás után a visszaút állomásai!		
	Ha van kedvetek, folytassátok az asztalnál az útvonalak tervezését, bejárását. Le is rajzolhatjátok, hogy ki merre menne.	Felfedezés	
Tevékenység befejezése, értékelés	Most gyertek szálljuk le erről a kocsiról és autózzunk egyet a saját játék autóinkkal a folyóson. De előtte Jóságmanó megajándékoz benneteket egy igazi vonatjeggyel a sétavonatra, amit ezen a héten le lehet utazni a szüleitekkel, testvéreitekkel együtt. Énekszóval elhagyjuk a csoporttermet: Fut, robog a kocsi...		Egyéni jutalmazás

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ- O NECESITATE ÎN EDUCAȚIE

Prof. Bucuroiu Daniela
C.N.I. ”Matei Basarab”, Rm. Vâlcea, Vâlcea

Investigând universul fiinţei umane cadrele didactice se confruntă cu o mare diversitate, care constă în aceea că, sunt puse în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele ridicate de copiii care trec pragul grupelor/claselor din instituţiile de învăţământ.

În acest caz ne vom referi în mod deosebit la copiii cu cerinţe educative speciale, la faptul că noi, cadrele didactice, încercăm de cele mai multe ori să găsim soluţiile cele mai bune pentru copii. Aceştia au nevoie de o abordare personalizată referitoare la încercările pe care le iniţiem în educaţia lor. Orice copil se confruntă în anumite cazuri, cu o situaţie specială care necesită din partea adultului o intervenţie specializată.

În situaţia în care întâmpinăm greutăţi în soluţionarea acestor probleme trebuie să cerem informaţii şi sprijin din partea instituţiilor specializate, abilitate. Principiul fundamental al educaţiei incluzive constă într-un învăţământ pentru toţi, împreună cu toţi şi constituie un deziderat şi o realitate care are din ce în ce mai mulţi adepţi şi se concretizează în experienţe şi bune practici de integrare/incluziune.

Educaţia incluzivă urmăreşte o modalitate instituţionalizată de şcolarizare a copiilor cu dizabilităţi, dar şi a altor copii cu cerinţe educative speciale în şcoli şi clase obişnuite.

Învăţământul integrat pentru copiii cu probleme are mai multe dimensiuni:

dimensiunea legislativă şi administrativă, legată preponderent de politicile educaţionale; constă în aceea că şcolarizarea acestor copii trebuie să fie o parte integrantă şi o responsabilitate a sistemului naţional de învăţământ;

dimensiunea pedagogică care evidenţiează necesitatea aproprierii condiţiilor de predare – învăţare pentru copiii cu dizabilităţi de cele accesibile celorlalţi copii, din punct de vedere al locului de şcolarizare şi al curriculumului;

dimensiunea socială care reliefează importanţa relaţiilor, a interacţiunii sociale dintre copii, are efecte pozitive pentru toţi copiii.

“Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare , având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi”. Educaţia incluzivă relevă o concepţie ecologică şi interactivă asupra problematicii dificultăţilor de învăţare şi evidenţiază posibilitatea ca schimbările organizaţionale şi metodologice, realizate în unităţile de învăţământ, ca reacţie la dificultăţile de învăţare ale unor copii, să conducă la ameliorarea predării- învăţării pentru toţi copiii. Pentru a avea cu adevărat o şcoală incluzivă care să funcţioneze, este necesară pregătirea acesteia, sunt necesare condiţii materiale, care să permită un învăţământ cât mai diversificat şi adaptat diferitelor cerinţe speciale: profesori intineranţi, mobilier, posibilităţi de modelare a programului zilnic, tehnici, posibilităţi de modelare a programului zilnic, tehnici speciale de predare, adaptare curriculară individualizată etc. Ţinând cont de introducerea şi aplicarea acestui concept de largă rezonanţă asupra modului în care este organizată şi funcţionează şcoala, există mai multe dimensiuni şi provocări contemporane cum ar fi:

centrarea pe copil, pe unicitatea acestuia;

o şcoală deschisă, prietenoasă;

democraţie şi solidaritate umană – o şcoală echitabilă, mai naturală;

răspunsul la situaţii educaţionale diverse;

o şcoală flexibilă, care se adaptează, învaţă şi se schimbă.

Dezvoltarea copilului în perioada preşcolară constituie o preocupare nu numai a familiei, ci şi a sistemului general de învăţământ, prin programele elaborate şi derulate de grădiniţe. Ele au o influenţă determinantă asupra formării inteligenţei, personalităţii şi a comportamentelor sociale. Am asigurat accesul la educaţie şi instruire al garantării unor drepturi şi şanse egale pentru toţi copiii, indiferent de gradul şi tipul de dizabilitate.

În acest sens toţi părinţii, care au solicitat inscrierea copilului lor la grădiniţa noastră au fost primiţi cu multă căldură şi s-au bucurat de multă atenţie din partea cadrelor didactice.

Un alt element important a fost participarea tuturor copiilor la programul educativ. Copiii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite, dar în grupul de la grădiniţă, fiecare poate avea un loc, un rol şi o valoare. Personalitatea educatoarei depinde în mod semnificativ de reuşita programului de incluziune, de la sine-înţeles fiind faptul că familiile participante au o sensibilitate crescută, manifestă neîncredere în egalitatea de şanse, vin cu zestre cultural – intelectuală mai redusă, au potenţial financiar extrem de scăzut, ceea ce face colaborarea şi parteneriatul cu grădiniţa să ajungă de multe ori în impas. De aici numai structura personalităţii educatoarei poate umple şi nivela ca un liant legăturile fragilizate ale acestor părinţi cu unitatea preşcolară. Educatoarele trebuie să manifeste optimism, bunăvoinţă, echilibru, impulsivitate scăzută, capacitate de adaptare, tenacitate; factorii afectivi crescuţi (afecţiune, blândeţe, entuziasm şi voioşie, expresivitate); ambiţie şi curaj, rezistenţă la stres şi persistenţă în atingerea scopului şi depăşirea piedicilor.

Incluziunea este o politică de educaţie, dar, în acelaşi timp, o provocare necesară într-un grup de preşcolari, pentru formarea lor ca „adevăraţi cetăţeni” într-o şcoală a democraţiei aflată la început de drum. Diversitatea din interiorul grupului poate cauza probleme care prezintă riscul de a conduce la neglijare sau la segregare. Provocările pentru grup şi pentru cei responsabili de grup sunt de a menţine grupul unit şi de a lupta împotriva nevoii de excludere sau segregare care ar putea să apară. Acest lucru trebuie făcut de la vârstele mici, în prima experienţă a vieţii „de grup” la care participă copiii, prin modificarea modalităţilor de lucru şi prin schimbarea normelor, a regulilor, printr-o nouă strategie, prin lipsă de prejudecăţi sau stereotipuri, pentru a facilita participarea deplină la activităţi a tuturor copiilor. De aceea se poate afirma că, munca, cu copiii trebuie să continue până când nu se vor mai face diferenţieri şi segregări în cadrul grupului, iar părinţii îi vor accepta pe toţi colegii copilului lor.

Bibliografie:

Gherguţ, A., *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice,* Iaşi, Editura Polirom, 2005;

Vrăşmaş E., *Introducere în educaţia cerinţelor speciale*, Editura Credits, Bucureşti, 2004;

Vrăşmaş T., *Şcoala şi educaţia pentru toţi*, Editura Miniped, Bucureşti, 2004.

INFORMATION COMPUTER TECHNOLOGY IN EDUCATION

Salup Rusu Diana
Școala Gimnazială nr.1,Suceava

In the modern-day society, information means power. The better and faster informed one is the more proficient, effective, and powerful he is. Therefore, the access of the teacher to Information and Communication Technology (ICT) is a must for personal professional development as well as for fruitful class activity reflected in the students' level of acquired knowledge. Of the actors involved in the educational process, namely the teacher and the student, the teacher is the one who is naturally expected to "adjust" the educational environment and "overcome" any teaching obstacle.

Although the controversy over technology being a blessing or a curse is far from reaching an endpoint, we can surely state that the fast pace at which technological advances have been revealed hasa dramatic effect on the society, on the world as a whole. Technology has had huge repercussions over the manner in wretch activities in various fields are performed. Health and medicine, environmental research, industry and agriculture, business or science, to name but a few, have been improved through technological means in order to increase efficiency and task performance or to facilitate access to and use of data in a faster, more lucrative way. Since working with data and information is the core of the teaching process, education could not have been disregarded when the time came for introducing and embracing new technologies in various domains.

While traditional education emphasized the need for information to be transmitted for the purpose of developing skills and abilities- sufficient for the individual to make use of throughout most of our life, modern-day education stresses the importance of information input that is expected to shape and reshape the individual to respond to challenges anytime and anywhere during his entire existence.

Educational systems are nowadays expected to provide continuous, lifelong education, which cannot be achieved unless information and communication technology is incorporated and wisely exploited. This due to our living in a global society relentlessly disclosing unexpected, extraordinary expectations (and promises, as well as desirable courses of action and uncontrolled evolutionary and technological breakthroughs. Therefore, the educated man rum self is responsible either for his progress or regress.

Adjusting the educational systems is a crucial objective of the European countries and not only, as the many educational projects to integrate ICT prove it. For example, in Indonesia, ICT is part of the curriculum and schools have been required to make all efforts to equip their educational environments with ICT tools to improve teaching and learning.

In other terms, more and more evolving technologies create a new spectrum of challenges within the educational environment. To start with, computer illiteracy of the actors involved in education is a handicap since new trends such as platform e-leaning and computer or mobile assisted. language learning are increasingly thought to be building blocks of future education. As a result, schools have been making efforts to purchase and integrate such ICT tools as CD-ROMS, multimedia computer labs, the Internet or smart boards. Additionally, handled devices as mobile and smart phones, tablets, iPods, and laptops have been thought to be effective means to improve communication skills, thus being made use of in various listening or speaking activities to simulate real-life situations.

In conclusion whatever path or plan is adopted to integrate ICT in education, it is important to never choose sight of our

primordial outcome, namely to give proper education for our modem days. As the results of the students are defining of an educational program's efficiency, it needs to be taken into account that the more ICT is used, the better the scores of students may be. Nevertheless, as in the case of any novelty to be implemented, there may be both upsides and downsides to integrating ICT in education for teachers and students together play distinct parts and their perspectives take on new connotations.

PLAN DE INTERVENŢIE PENTRU SOLUŢIONAREA UNEI SITUAŢII DE CRIZĂ

Prof. înv.primar Agherghinei Liliana-Alina
Școala Gimnazială ”Duiliu Zamfirescu” Focșani

De foarte multe ori, cadrul didactic se confruntă cu unele situaţii insolvabile care afectează prin obstaculare bunul mers al activităţilor din clasă. Astfel, criza poate fi definită ca un eveniment sau un complex de evenimente inopinate, neaşteptate dar şi neplanificate, generatoare de periculozitate pentru climatul, sănătatea ori siguranţa clasei respective şi a membrilor acesteia.

Inainte însă ca să fie introduse corective ori demersuri de soluţionare, în procesul de stingere şi eliminare a crizei respective, trebuie să fie statuate demersurile de diagnoză iniţială a fenomenelor, de analiză, de elucidare, de investigare.Astfel, putem menţiona câteva etape ale activităţii de gestiune a situaţiilor de criză:

identificarea şi cunoaşterea situaţiilor de criză, care pot fi între:

elevi, manifestându-se prin certuri injurioase, bătăi ş.a.

- între profesori şi părinţi – denigrări, mituiri
- inter- clase

2. **etiologia situaţiei de criză**, ce presupune necesitatea cunoaşterii profunde a situaţiei, , dar şi a cauzelor acesteia. Rolul cadrului didactic nu este de a culpabiliza, de a blama, de a stigmatiza persoanele şi faptele ci de a accentua ideea de cooperare în rezolvarea crizei.

Predând la clasele mici, şi anume clasele I – IV, de foarte multe ori m-am întrebat ce aş face dacă aş avea un copil cu ADHD în clasă. Evaluarea copiilor şi adolescenţilor suspecţi de ADHD trebuie să se facă în mod atent, folosindu-se scale de evaluare, teste neuropsihologice şi alte abordări , pentru a stabili cu exactitate diagnosticul. Un studio a descoperit că “diagnosticarea” bazată numai pe criterii psihiatrice a avut ca rezultat faptul că 20% din populaţia de vârstă şcolară suferă de ADHD, în timp ce abordările mai riguroase au avut un rezultat de aproximativ 3%.

Scopul principal al controlului copiilor cu ADHD în clasă este să ajutăm copilul să dezvolte un auto- control ridicat şi să interacţioneze mai bine cu adulţii în special, dar şi cu alţi copii. Acest lucru nu se va întâmpla de la sine, pentru că acei copii cu ADHD răspund în general mai slab la recompense (cum ar fi laudele) şi la consecinţe (cum ar fi “izolarea”) decât alţi copii. Trebuie urmate principiile şi făcuţi paşi speciali pentru ca această învăţare socială să aibă loc.

Decizia

Intrucât situaţiile de criză solicită un mare grad de operativitate, orice minut pierdut în fazale incipiente se poate converti în zile căutări şi de eforturi mai târziu. De aceea, perioadele de criză, evenimente cu caracter atipic, solicită cadrului didactic nu numai promptitudine şi rapiditate, ci şi variante rezolutive, de multe ori nestructurale, nonstandard, în raport de analiza şi diagnoză iniţială. Numărul alternativelor pentru decizie e bine să fi multiplicată durata luării deciziei foarte scurtă şi neînsoţită de ezitări. La fel de dăunătoare sunt şi inconsecvenţele , marcate prin reveniri.

Principiile ce trebuie avute în vedere în luarea unei decizii sunt:

1**) lucrurile cu caracter imediat** – Cercetările contemporane au arătat că, dacă vrei să încurajezi un anumit comportament, în vederea respectării lui, coordonarea încurajării este foarte importantă. Spre exemplu, dacă un copil, care nu ascultă de obicei, începe să facă o sarcină pe care tocmai i-am dat-o, este mult mai probabil ca el să facă acest lucru dacă îl lăudăm imediat. In mod asemănător, dacă a făcut ceva destul de inacceptabil și trebuie să stea într-un mediu de izolare, cu cât facem acest lucru mai repede, cu atât este mai puţin probabil să-i influenţeze comportamentul.

Cercetările comportamentale au arătat că fiecare secundă este importantă aici, deoarece cu cât este mai scurt intervalul de timp dintre comportamentul pe care l-am constatat şi răspunsul nostru (recompense sau consecinţa), cu atât mai mare va fi conexiunea sau asocierea între cele două lucruri în mintea copilului.

2**) intensitatea** – Copiii cu ADHD, aşa cum ştim, au răspunsuri intense. In general, ei se mişcă mai repede şi sunt mai active decât colegii lor şi par să aibă nevoie de lucruri foarte interesante pentru a le capta atenţia. Din această cauză, mesajele normale de laudă sau de avertizare cu privire la o consecinta nu vor trece de “ bariera de interes” şi vor tinde să “ ricoşeze “ în multitudinea de alte lucruri care se întâmplă în jurul lor.

Spre exemplu, dacă atunci când îl laud pe copil că mi-a adus ceva ce i-am cerut stabilesc contactul vizual cu el, îi pun mâna pe umăr şi ridic vocea puţin sau o fac mai melodiaoasă, există şanse mai mari să fiu auzită. Mesajul transmis astfel, va fi mai evident şi va “capta” mai mult atenţia, fiind mai probabil să se integreze şi să influenţeze comportamentul copilului.

3) consecvenţa – în atragerea atenţiei întregii clase la manifestarea comportamentului adecvat la un copil cu ADHD.

Pentru a stabili un plan de intervenţie pentru soluţionarea unei situaţii de criză educaţională, în cazul nostru existenţa unui copil cu ADHD, în clasele primare, trebuie să includem următorii paşi:

Observarea – Trebuie urmărit ce consideră accesat copil că reprezintă o recompensă (timpul petrecut pe calculator, desenul, cumpărăturile pentru cineva) şi trebuie să facem o listă. Trebuie observat, de asemenea, când şi în ce situaţii acest copil nu va răspunde la instrucţiunile noastre, când va devia de la sarcină şi se va comporta necorespunzător.

Trebuie făcut un *raport* . – Pentru ca fiecare laudă din partea noastră să fie eficientă, trebuie să “ contăm” în ochii acestui copil. In termini tehnici, acest lucru se numeşte “valoarea recompensei” – copilul trebuie să ne vadă ca pe cineva de care să vrea să fie lăudat, pentru ca eforturile noastre să aibă un impact maxim. Trebuie încercat a se face un joc rapid , dar distractiv cu copilul (de exemplu, în pauza de prânz), care ne implică numai pe mine şi pe copil . Dacă facem ceva distractiv cu un copil, oricât de scurt ar fi, îi comunicăm că îl apreciem foarte mult, iar “valoarea recompensei” pentru acel copil va urca rapid.

Trebuie început un *regim de laude* pentru răspunsurile cooperante la instrucţiunile noastre. Respectând principiile acţiunii cu caracter imediat şi pe cel al intensităţii trebuie să acţionăm, iar copilul începe să o execute. Spre exemplu, mergem direct la el şi spunem :” Extraordinar! Te-ai apucat să rezolvi atât de repede!” .In ciuda altor acţiuni pe care trebuie să le facem, trebuie să revenim la copil la fiecare 30-60 de secunde (timpul va creşte pentru copiii mai mari) şi repetaţi-vă încurajările pentru mare parte din durata acelei sarcini.

Frecvenţa laudelor poate fi redusă gradual, dar această investiţie intensă de timp şi energie în raporturile iniţiale cu copilul i-ar putea creşte cu timpul receptivitatea faţa de cadrul didactic şi ne va economisi o cantitate enormă de timp.

Trebuie să-l învăţăm pe copil să ne *răspundă în mod cooperant* la instrucţiuni de rutină. Dacă îi cerem să facă ceva şi nu primim niciun răspuns dupa aroximativ 5 secunde, trebuie să dăm un mesaj clar de avertisment (“dacă nu faci asta… x se va întâmpa”)Dacă tot nu primim niciun răspuns nici după alte aproximativ 5 secunde, trebuie să aplicăm imediat consecinţa. O consecinţă adecvată este izolarea într-un loc plictisitor, cu condiţia ca să facem eforturi să reducem orice factor din această situaţie care ar putea constitui o recompensă pentru copil (cum ar fi atenţia suplimentară acordată de ceilalţi copii). Regula pentru izolare este de aproximativ un minut pentru fiecare an din vârsta copilului pentru nerespecatarea sarcinilor de rutină, di de până la două minute pentru fiecare an din vârsta copilului pentru o sfidare mai gravă.

Când utilizăm izolarea sau altă consecinţă, trebuie să ne asigurăm că vom găsi cât mai repede o posibilitate de a lăuda copilul pentru comportament cooperant. Acest lucru este foarte important pentru a menţine echilibrul lucrurilor.

Alte etape necesare activităţii de gestiune a situaţiilor de criză educaţională sunt **4. programul de intervenţie** şi abia apoi **5.aplicarea măsurilor imediate**. Astfel trebuie să avem în vedere următorele măsuri, atrunci când avem copii cu ADHD în clasă:

să nu folosim multe cuvinte, să acţionăm! Deşi cuvintele pe care le folosim pot avea un imens impact emoţional asupra majorităţii copiilor, inclusiv a celor cu ADHD, cuvintele tind să aibă un impact limitat la copii cu ADHD. Prin urmare, ori de câte ori este posibil, trebuie să urmăm cuvintele de acţiuni şi să susţinem tot ceea ce spunem cu acţiuni. Spre exemplu, când lăudăm copilul pentru comportament, folosim gesturile, intonaţia vocii, o bătaie pe umăr etc. pentru a ajuta la transmisia mesajului.

Când aplicăm consecinţele pentru comportament neadecvat, minimizăm discuţiile despre ceea ce se întâmplă şi lăsăm acţiunile “ să vorbeasacă de la sine”. Uneori, va trebui să dăm o explicaţie de ce acel comportament este greşit . Dar pentru a maximiza impactul auspra comportamentului copilului, consecinţa (ex. Aşezarea pe scaunul de izolare, pierderea de puncte pentru obţinerea unui privilegiu) trebuie să fie simţită rapid de copil şi asociată în mintea lui cu comportament neadecvat pe care tocmai l-a afişat.

Să utilizăm afirmaţii pozitive înaintea celor negative. Acest lucru este foarte impotant dacă dorim să câştigăm încrederea şi respectul oricărui copil, în special a unuia care suferă de ADHD. Utilizarea excesivă a consecinţelor sau afirmaţiilor negative, fără a avea un context solid de laude şi acceptare poate duce la obţinerea unei cooperări de suprafaţă, de scurtă durată dar, pe termen lung, va promova apariţia de resentimente şi sfidare, în locul cooperării. Din nou acest lucru este valabil pentru orice copil, şi fără indoiala, este de doua ori valabil pentru copilul cu ADHD, Cu un apparent comportament “ de neoprit”, aceşti copii sunt destul de sensibili, mai ales la situaţii de acceptare sau respingere şi trebuie să ştie că sunt acceptaţi înainte să se elibereze d.p.d.v. emoţional pentru a răspunde la stabilirea de limite.

Să creştem frecvenţa acordării recompenselor şi a aplicării consecinţelor

Este important să ţinem cont că la copiii cu ADHD, este nevoie de abordări “ normale” ale managementului comportamentului, dar cu o mai mare frecvenţă şi consecvenţă decât în cazul majorităţii copiilor. Numai aplicarea frecventă şi insistentă de recompense şi consecinţe va avea un impact durabil şi va creşte gradul de cooperare şi autocontrol în clasă al acestor copii. Nu trebuie să fim surprinşi sau dezamagiţi că trebuie să aplicăm aceleaşi consecinţe, fără aparent niciun impact, de mai multe ori în timpul lecţiei, pentru acelaşi comportament al aceluiaşi copil.Nu trebuie să ne limtăm la recompensarea de comportamente pozitive minimale de mai multe ori în timpul aceleiaşi lecţii, chiar dacă schimbările ni se par minime sau inexistente. Trebuie insistat cu o mai mare frecvenţă, atât a recompenselor, cât şi a consecinţelor, de-a lungul mai multor lecţii, iar rezultatul va fi că atât cadrul didactic, cât şi copilul vor fi recompensaţi într-un sfârşit.

O altă etapă foarte importantă o reprezintă controlul care trebuie să însoţească orice demers acţional: oservatii, vizite facute in pause prin sondaj, legatura cu familia. Părinţii trebuie să-şi laude copilul cu ADHD pentru că a început să facă o sarcină care tocmai i-a fost dată, să acţioneze cât de rapid le permite demnitatea şi puterea fizică şi să ajungă acolo unde e copilul, pentru a-i transmite acel mesaj de laudă, rapid dar si intens. Ei trebuie să prindă momentul şi să alerge lângă copil ca să-l laude (sau să aplice consecinţa, acolo unde e nevoie). Dacă vor face acest lucru consecvent, va fi posibil să vadă mai multă receptivitate la copil.

6. Evaluarea are în vedere măsurarea şi aprecierea stării finale a clasei în urma demersului rezolutiv. Astfel, un obiectiv esential al etapei evaluative îl constituie concluziile inferate în urma impactului cu situaţia de criză şi angajarea tuturor celor implicate în acţiuni de cunoaştere şi de prevenire a viitoarelor situaţii de acest gen. O criză poate să fie aşadar formativă pentru că, dupa cum s-a putut observa, ea îndeplineşte şi o serie de funcţiuni ameliorative, dependente de competenţele manageriale.

Bibliografie:

JERRY Olsen, Thomas W. Nielsen, 2009,*Noi metode şi strategii pentru managementul clasei*, DPH, Bucureşti

Romita Iucu, 2005, *Managementul clasei de elevi*, Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Bucureşti

ÎNVĂŢĂREA ONLINE PENTRU ELEVII CU CERINŢE EDUCAŢIONALE SPECIALE

prof. Gîlcă Claudiu Gabriel
Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuşi” Piteşti

Dificultăţile de învăţare apar frecvent în copilăria mică şi mijlocie, dar şi la adolescent şi adult, ele manifestându-se printr-un comportament ineficient, inadecvat, inoperant şi cu randament scăzut. Caracterul unic al deficienţei este ceea ce îi deosebeşte pe toţi elevii cu dificultăţi de învăţare. Diferenţele ce se întâlnesc la majoritatea copiilor cu CES sunt foarte mari, astfel încât nu se pot stabili criterii ferme pentru fiecare categorie de dificultăţi „clasice”. Chiar dacă elevii cu CES nu se încadrează perfect într-o anumită categorie, totuşi pot fi grupaţi după caracteristici comune bazate pe cerinţe educative speciale. O caracteristică comună a elevilor cu dificultăţi de învăţare constă în discrepanţa accentuată dintre nivelul aptitudinal şi rezultatele obţinute de subiect. Pentru depistarea dificultăţilor de învăţare există două criterii principale:
Primul îl reprezintă criteriul excluziunii prin intermediul căruia se determină dacă un elev posedă o anumită dificultate de învăţare sau dacă dificultăţile sunt asociate altor afecţiuni.O caracteristică comună a elevilor cu CES este prăpastia care se formează între aptitudini şi realizările lor. Se pot întâlni elevi ce prezintă la nivelul limbajului vorbit aptitudini superioare, dar prezintă grave deficienţe în cadrul limbajului scris. Tocmai această diferenţă reprezintă al doilea criteriu tradiţional pentru depistarea elevilor cu dificultăţi de învăţare.
Integrarea copiilor cu dizabilităţi în şcoala publică a apărut ca o reacţie firească şi necesară a societăţii deoarece „fiecare copil are dreptul fundamental la educaţie şi fiecărui copil trebuie să i se ofere şansa de a ajunge şi de a se putea menţine la un nivel acceptabil de învăţare” (Declaraţia Conferinţei de la Salamanca). Trebuie să acceptăm ideea că toţi copiii, inclusiv cei cu dizabilităţi, trebuie să beneficieze de şansa de a participa la viaţa socială, integrarea socială fiind pregătită şi condiţionată de integrarea şcolară.
Avantajele utilizării TIC pentru elevii cu CES: motivarea elevilor, dezvoltarea interesului pentru studiu, lecţii diferenţiate, în funcţie de potenţialul fiecărui elev, învăţarea individualizată, învăţare activă, eficientă, interactivă, accesibilizarea fenomenelor, rol administrativ, asigură accesul pentru toţi la noile tehnologii, evaluare cu un grad mai mare de obiectivitate şi adaptată la nivelul de dezvoltare al elevilor, creşterea randamentului profesorului, încurajarea inovaţiei didactice, dezvoltarea abilităţilor de lucru cu calculatorul, dezvoltarea abilităţilor de lucru în echipă, climat de cooperare.

De asemenea, există soft-uri pentru persoanele cu CES, astfel:

Pentru deficienţa vizuală

***ZoomLinux*:** 35 de programe didactice organizate într-o bază de date,destinate utilizării de către persoanele cu deficienţe de vedere-**practic o lista cu link-uri catre site-urile respective**;

Wordstar: Program de sinteză vocală pentru nevăzători.

Windows Magnifier (lupa) –aplicaţie a Windows –ului, existentă în computer, care face ecranul calculatorului mai uşor de citit pentru persoanele cu deficienţe de vedere, prin crearea unei ferestre separate care afişează o porţiune mărită a ecranului.

Balabolka- cititor de text gratuit.

Pentru deficienţa auditivă

Soft educaţional romanesc **TARA**- este un program educaţional destinat copiilor hipoacuzici sau surzi.

Aplicatia **Windows Moviemaker** transforma sonorul unui film in text pe ecran.

Pentru deficienţa psihomotorie

Viacam/eViacam, este un program **gratuit**, care permite utilizatorului să mişte cursorul mouse-ului prin mişcarea capului. Programul funcţionează pe orice calculator echipat cu o cameră web, fără accesorii suplimentare.

Simon listens , recunoaşte vorbirea si permite înlocuirea mouse-ului şi a tastaturii. De exemplu comanda vocala”1” este pentru folderul documente, “2” pentru filme, s.a.m.d.

Pentru alte deficiente

SEN Switcher este pentru persoanele cu **dificultăţi de învăţare multiple şi profunde**.

Filmuleţe terapeutice pentru copii cu **tulburări emoţionale** (despre anxietate depresie, etc)

Pentru a lucra online cu copii cu autism, poate fi cumpărată aplicaţia in limba romana **ABA KIT**

Activitatile online se pot folisi si la elevii cu CES:

“Engleza distractivă”pentru elev;

Filmuleţe de predare şi jocuri educative pentru limba româna, matematica, ştiinţele naturii şi muzică;

Jocuri educaţionale, cu specificul unei materii pe nivele de clasa;

Jocuri, filmuleţe amuzante cu animale şi planşe de colorat;

Poveşti audio, grupate pe autori;

Activităţi interactive, chiar si pentru elevi de liceu sau psihologi

Cerinţe educaţionale speciale (CES) reprezintă necesităţi educaţionale suplimentare, implementare obiectivelor generale ale educaţiei, adaptate particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe, tulburări sau dificultăţi de învăţare precum şi o asistenţă complexă (medicală, socială, educaţională etc.).

Dezvoltarea tehnologiilor informațiilor și comunicării și avantajele folosirii acestora reprezintă o realitate a lumii actuale față de care școala prin specialiștii săi trebuie să manifeste deschidere, capacitate de asimilare, adaptare și valorificare eficientă în raport cu beneficiarii săi direcți. Atât timp cât acceptăm, ca profesori, că tehnologia modernă care facilitează accesul la informații și relaționarea rapidă și complexă cu medii dintre cele mai diverse ocupă astăzi un loc foarte important în viața elevilor noștri, trebuie să înțelegem și că acest aspect poate și trebuie valorificat și în activitatea noastră.

BIBLIOGRAFIE

Gherguţ, Alois – „Sinteze de psihopedagogie specială”, Editura Polirom, Iaşi, 2007;

Neamţu, Cristina, Gherguţ, Alois – „Psihopedagogie specială”, Editura Polirom, Iaşi, 2000;

Asociaţia RENINCO România – „Ghid de predare –învăţare pentru copiii cu cerinţe educative speciale”, UNICEF.

Jocurile de mișcare și rolul acestora în lecția de educație fizică la copiii cu cerințe educaționale speciale din ciclul primar

Prof. Carâp Mihaela
Liceul Teoretic “Ștefan Odobleja”

Cuvinte cheie: joc de mișcare, lecție Ed. Fizică, CES

Jocul de mişcare este o variantă a activităţii de joc. Baza ei o constituie diferitele acţiuni motrice active, motivate de un subiect (temă, idee) şi parţial îngrădite de reguli. Totodată, ele urmăresc învingerea, în condiţii mereu schimbătoare ale mediului de joc, a diferitelor dificultăţi sau obstacole ivite în calea atingerii scopului propus. Acţiunile motrice, de exemplu, pot fi legate de executarea unor mişcări de imitare; în cadrul jocurilor putem întâlni scurte părţi de alergare, acţiuni de „viteză”, de „îndemânare”, de învingere a obstacolelor prin săritură, rezistenţă şi forţă. Alte acţiuni cer folosirea diferitelor mişcări legate de orientare, observaţie sau auz şi toate acestea – în diferite forme şi combinaţii. Sarcina jocului determină stabilirea acţiunilor jucătorilor conform scopului propus, caracterul şi dezvoltarea conflictului de joc. Această latură a jocului – existenţa unui sens – înviorează, pe de o parte, acţiunile complexe ale jucătorilor, iar, pe de altă parte, dă un colorit emoţional folosirii diferitelor procedee tehnice sau elemente de tactică. Regulile determină în cadrul fiecărui joc elementele cele mai constant în aşezarea jucătorilor şi cele mai tipice în deplasarea acestora, precizează caracterul comportării, drepturilor şi obligaţiile jucătorilor, stabilesc mijloacele de conducerea a jocului şi procedeele şi condiţiile de stabilire a rezultatului.

Datorită multitudinii efectelor pe care jocurile de mişcare le au asupra copiilor din punct de vedere formativ-instructiv-educativ, ele sunt folosite în toate formele organizate prin care educaţia fizică este realizată în şcoală, în lecţie, în pauzele organizate, în excursii sau plimbări. Cu ajutorul jocului de mişcare formăm cunoştinţe, priceperi şi deprinderi motrice de bază ca: mersul corect, alergarea economică, săritura şi aruncarea, şi dezvoltăm în acelaşi timp şi calităţile motrice de bază (V.Î.R.F.) într-o formă plăcută şi uşor accesibilă. Fiind o formă de activitate ce dă satisfacţie, jocul antrenează la o participare conştientă, determinând în acelaşi timp o manifestare degajată şi integrală a personalităţii.

Copilul cu CES poate prin joc să-și exprime sau să-și dezvolte propriile capacităţi.

Prin joc, copiii cu CES pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitatea lor de a acționa creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă isteţimea, spontaneitatea, inventivitatea, răbdarea, îndrăzneala. Această formă de activitate dezvoltă capacitățile de comunicare și de colaborare, spiritul de inițiativă și de emulație. Prin joc, fiecărui copil cu CES i se oferă posibilitatea de a-și expune liber părerea, câștigând astfel încrederea în sine. Copilul cu CES își formează anumite deprinderi de comportament, se formează pentru viață. Colectivul de elevi se sudează, prind contur unele sentimente pozitive: respect, ajutorare, sacrificiu, dăruire, împlinire. Astfel, elevii cu deficiențe, învață să accepte părerile colegilor, să contribuie personal

la succesul grupului, să se bucure de reușita grupei, să depășească dificultățile întâlnite, să-și asume responsabilitatea, să se integreze colectivului de elevi din care face parte.

Exemple de jocuri care pot fi aplicate cu succes în cadrul orelor de educație fizică la copiii cu CES:

Mingea în cerc

Elevii formează un cerc cu raza de doi metri. Profesorul se află în mijlocul cercului și va arunca pe rând mingea fiecărui copil, care trebuie să o restituie prin aruncare. Raza cercului este mărită treptat. Se începe cu o minge mare și treptat se trece la mingi de diferite dimensiuni. Durata jocului este de zece aruncări pentru fiecare elev.

Mingea călătoare

Elevii sunt așezați pe două coloane, la distanță de trei metri între ele. Primul elev din fiecare coloană are în mână o minge de volei. La semnalul sonor, primul din fiecare echipă ridică mingea deasupra capului și o transmite celui din spate, care o dă mai departe, până ajunge mingea la ultimul elev din coloană care ocolește șirul prin exterior și cu mingea în mână vine în fața șirului și o ia de la început. Câștigă echipa al cărei elev care a fost primul în coloană, a ajuns din nou în față. Dacă în timpul jocului mingea cade , aceasta va fi repusă în joc de la capătul șirului.

Mingea la coș

Elevii sunt așezați în formație de cerc și fiecare are în mână o minge mică de cauciuc, de culori diferite (pe cât este posibil) sau cu un semn distinctiv. În mijlocul cercului se așează un coș cu diametrul 0, 50 m. (Profesorul stabilește distanța dintre copii și coș în funcție de raza cercului, oferind posibilitatea tuturor elevilor să poată arunca mingea la coș.) La comanda cadrului didactic, încep să arunce pe rând mingile. Fiecare are dreptul la trei încercări. Dacă din cele trei încercări reușește să arunce mingea măcar o dată în coș, rămâne mai departe în joc; în caz contrar, iese din joc, indiferent la a câta încercare se află prin repetarea jocului. Sunt declarați câștigători elevii care au reușit să arunce de trei ori la rând mingea la coș.

Nu atinge sfoara!

Elevii sunt împărțiți în două echipe, egale ca număr, așezate pe șiruri, înapoia liniei de plecare. La distanța de zece metri de aceasta, pe doi suporți se fixează câte o sfoară, la înălțimea de 0, 50 m. La semnalul profesorului, primii din fiecare echipă aleargă până aproape de sfoară, unde se așează în culcat înainte, și se târăsc pe antebrațe (deplasarea se execută cu sprijin numai pe antebrațe), picioarele menținându-se întinse, pe sub sfoară, fără să o atingă. După ce au trecut de ea, se ridică, se întorc în alergare prin exterior, ating mâna colegului ce urmează să alerge și se așează la coada șirului. Câștigă echipa al cărei ultim component trece primul linia de sosire.

Bibliografie:

1. DRAGNEA, A. (coord.), 2002. Teoria educației fizice și sportului (ediția a II-a), Editura FEST, București;
2. EPURAN, M., HORGHIDAN, V., 1994. Psihologia educației fizice. ANEFS, București;
3. SABĂU, E., 2003. Jocurile de mișcare – fundamente teoretice și metodice. Editura Arvin Press, București;
4. STĂNESCU, M., CIOLCĂ, C., URZEALĂ, C., 2005. Jocul de mișcare – metodă și mijloc de instruire în educație fizică. Editura Cartea Universitară, București;

Sprijinirea şi integrarea în viaţa şcolară a copiilor cu CES

Bărboianu Dana-Coralia
Liceul de Arte “MARIN SORESCU”, Craiova

Conceptul de "Educaţie pentru toţi" a fost lansat în 1990 în Tailanda la Conferinţa Internaţională a Ministerului Educaţiei, iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educaţiei pentru toţi care constau în calitatea actului educaţional si acces pentru toţi copiii: "Scolile trebuie să primeasca toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă si la copiii cu CES sau talentaţi, copiii străzii si copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice… "

Idealul şcolii pentru toţi este şcoala care nu exclude (prin selectie si marginalizare în forme variate, directe sau indirecte), ci include, acceptă si valorizează copiii, chiar foarte diferiţi, anterior excluşi.

Prin documentul adoptat la Salamanca, statele semnatare, printre care şi ţara noastra au decis realizarea unor schimbări fundamentale în domeniul politicilor educaţionale in sensul dezinstituţionalizarii si adoptarii educaţiei integrate (incluzive).

Educaţia integrată se referă la includerea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.

Trebuie să pornim de la ideea că şcoala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor. Unii înţeleg prin şanse egale crearea unor condiţii identice : programe comune, manuale de un singur ghid etc. Dar sistemul şcolar care asigură aceleaşi condiţii de instruire pentru toţi elevii reprezintă o inegalitate, deoarece ei nu profită în acelaşi fel de aceste condiţii. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinele şi interesele sale.

Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecarui elev în parte.

Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor elevilor.

Caracterul integrat al învaţământului ne pune în faţă problematica situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obisnuită. In fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei in care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună inţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, in ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi inţeles si acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii dificultăţi în viaţă.

Experienţa din alte ţari ne arată că integrarea fiecarui copil cu handicap este o problemă care trebuie serios studiată, alcătuindu-se un proiect individual de integrare, care să prevadă toate măsurile pentru reusita acestei acţiuni. In vederea alcătuirii proiectului individual de grup. Acesta normalizare a relaţiilor este benefică si pentru ceilalţi elevi, care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, să fie solidari cu semenii lor care întâmpină de integrare, cadrul didactic trebuie să fie sprijinit atat de medic, psiholog si logoped, cât şi de cadrul didactic itinerant si de sprijin.

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul/dirigintele clasei, care devine principalul factor de acţiune si de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevii cu CES. Acesta trebuie :

- să-şi îmbogătească pregătirea pedagogică cu elemente care să-i faciliteze includerea optimă în clasa elevilor cu

CES si asigurarea de sanse egale pentru acestia la instrucţie si educatie ;

- să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea si reprogramarea periodică a continuturilor învăţării pentru fiecare elev ;

- să coopereze in parteneriat cu profesorul de sprijin şi cu ceilalti membri ai echipei educaţionale, dar şi cu familia elevului ;

- să participe la elaborarea programului pedagogic individualizat pentru fiecare elev cu CES şi să ţină evidenţa rutei curriculare a acestuia.

Procesul de integrare educatională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalitati eficente de adaptare curriculara joacă rolul esential.

Curriculum-ul poate fi definit ca fiind programul de activităţi şcolare în integralitatea sa, care se concretizează în planul de învăţământ, programa şcolară, manualele scolare, îndrumătoarele metodice, obiectivele şi modurile comportamentale ce conduc la realizarea obiectivelor, metodele şi mijloacele de predare-învaţare, ce dezvoltă modurile de evaluare a rezultatelor.

In planul dezvoltării curriculare pentru elevii cu deficienţă, are loc o miscare în sensuri diferite faţă de curriculum-ul general pentru elevii valizi. Pe de o parte curriculum-ul acestora se restrânge, iar pe de alta parte se amplifică prin introducerea unor activităti suplimentare individualizate, destinate compensării si recuperării stării de deficentă.

Spre exemplu, în cazul elevilor cu deficentă mintală, planul de învăţământ se reduce, atât din punct de vedere al numărului de discipline de studiu, cât şi din punct de vedere al conţinutului informaţional, ce urmează a fi însuşit în fiecare capitol în parte.

In schimb, creşte numărul de activităti individuale suplimentare, în care urmează să fie inclus elevul cu deficenţa mintală, în scopul recuperării acestuia.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ după posibilitatile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

De multe ori se foloseste şi lucrul în grup care oferă posibilitatea elevilor cu dificultăţi de învăţare să colaboreze cu alţii prin discuţii, lucrări de cercetare şi jocul de rol. Tipurile de grupuri pot fi :

- grup de opinii : acest tip de activitate se desfăşoara prin discuţii libere, însă asupra unui anume subiect ;
- grup de simulare : această formă este utilă pentru studierea situaţiilor reale, din viaţă, elevii trebuind să se pună în pielea unui personaj ;
- grupul de discuţii libere : această formă este bună pentru învăţarea anumitor abilităţi fundamentale ;
- adunarea clasei : este utilă pentru a modifica comportamentele indezirabile şi ai induce simţul răspunderii .

In concluzie, învăţătorul/ dirigintele clasei trebuie să dobândeasca o pregătire adecvată în educaţia specială, să poată identifica elevii cu CES, să-i trimită la Comisia de Expertiză Şcolară, să elaboreze, în colaborare, programele individualizate, să fie disponibil pentru a lucra cu alţi specialisti, cu părinţii, să aibă capacităţi manageriale şi pedagogice la clasă, să lupte pentru reducerea izolării în clasă şi în activitatea didactică.

Copiii sunt o categorie socială care, în ciuda aparenţelor, nu au timp să astepte : dacă sunt lăsati să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

Bibliografie:

1. Albu, A., Albu, C., „Asistenta psihopedagogica si medicala a copilului deficient fizic”, Iasi, Polirom, 2000;
2. Miftode, V. (coord.), „Dimensiuni ale asistentei sociale: forme si strategii de protectie a grupurilor defavorizate”, Botosani, Eidos, 1995;
3. Popescu, G., Plesa, O. (coord.), „Handicap, readaptare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanitate, 1998;
4. Verza, E., Paun, E., „Educatia integrata a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998.

DEZVOLTAREA ȘI STIMULAREA CREATIVITĂȚII

PROF.BÂRGĂUANU MARCELA

In opinia specialiștilor creativitatea este o dimensiune psihologică care angajează întreaga personalitate. Ea este proprie, în limitele normalului, tuturor copiilor, manifestâdu-se însă cu o intensitate diferită de la unul la altul. Fiecare individ posedă o doză de creativitate.

Marii pedagogi Jan Piaget, Comorova susțin că, de la naștere, copilul poseda doar o anumită potențialitate creativă, care sub influența procesului educativ și a mediului se dezvoltă noi nivele ale creativității, exprimate prin originalitate si inventivitate. Creativitatea, fiind dimensiunea principală a omului contemporan trebuie să constituie o problemă centrală școlii.

Pentru a dezvolta capacitățile creatoare, ale elevilor, cadrele didactice trebuie să cunoască trasăturile comportamentului creator, care se referă la nivelul de inteligență generală, gândire divergentă, fluența gândirii, receptivitatea față de probleme, imaginația creatoare, originalitatea, capacitatea cobinatorie, perseverența, initiative, nonconformismul în idei.

Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a școlii. Pe lângă efortul traditional de educare a gândirii critice, stimularea fanteziei apare și ea ca un obiectiv major.

Aceasta implica schimbări importante, atât în mentalitate profesorilor cât și în ce privește metodele de educare și instruire. În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale și emotive. Se cer relații destinse, democratice între elevi și profesori, modul de predare trebuie să solicite participarea și initiative elevilor.

Profesorul, prin demersul său didactic, urmarește stimularea și antrenarea cretivității elevilor în forme și maniere diferențiate și multiple. Obiectivele procesului de învățământ trebuie centrate pe nevoile, aspirațiile și interesele celui care învață. Curriculum trebuie conceput diferențiat și particularizat penrtu un învățământ al reușitei fiecaruia. Centrarea pe situații și conținuturi de învățământ vizand stimularea imaginației și creativității și nu pe dopajul informațional.

Pentru stimularea creativității elevilor este necesar:

-valorificarea și dezvoltarea spiritului de observație;

-cultivarea flexibilitatii gândirii, a abilităților intelectuale care să le permită să stabilească dacă o ipoteza este sau nu validă , să renunțe la cele ne productive și să identifice altele;

-dezvoltarea curajului de a încerca și a perseverenței, precum și asumarea riscului;

-dezvoltarea fluiditatii ideilor

-formarea și dezvoltarea capacităților creative, a capacităților de a realiza ceva nou, conexiuni, idei, teorii, modele ideale sau material, produse material.

Importanța este și atitudinea profesorului, relația cu elevii. Atitudinea autoritară poate crea blocaje afective ale elevilor. Este de preferat o atmosfera democratică, destinsă, prietenoasă.

Profesorul trebuie să fie apropiat de elevi, îngăduitor (in limite rezonabile), să încurajeze imaginația.

In concluzie pentru educarea spiritului creativ în școală este necesară schimbarea modului de gândire tradițională, a stilului de lucru în clasa, a atitudii față de elevi.

Metodele de stimulare a creativității, pot fi definite ca un sistem de procedee specifice, polivalente, orientate spre dezvoltarea mentala a elevului prin oferirea de oportunități pentru a incerca idei noi, modalități noi de gândire și de rezolvare a problemelor.

Metode de stimularea creativitaţii

Brainstormingul-constăîn separarea intenţionată a actului imaginaţiei de faza gândirii critice.

Sinetica-vizează asocierea liberă de idei fără o legătură aparentă între ele.

Metoda6-6 –implicăfracţionarea unui grup mare (30-50persoane) în subgrupe eterogene formate din 6membri pentru a discuta pe o temă propusă pe loc ,fară pregatire anterioară.

Metoda6-3-5-se utilizeazăatunci când se urmăreşte obţinerea unor idei din partea unor grupuri mari de personae.

Discuţia panel-un grup de5-7 persoanepoartă o discuţie informală(fără un plan impus,dar şi fără permisiunea de aciti de pe notiţe sau cărţi),fie pe o temă propusă pe loc,fie pe una pregătită in prealabil, în faţa unui auditoriu.

Bibliografie:

-Stoica A. Creativitatea elevilor, Ed. Didactica şi Pedagogica, Bucureşti 1983

-Clegg, B. & Birch, P. (2003). Creativitatea. Curs rapid: 150 de tehnici şi exerciţii. Iaşi: Editura Polirom

.

Manifestări şi finalităţi ale obsesiei în romanele lui Gib I. Mihăescu

Autor: prof. dr. Adelina Beldugan

Fără îndoială, întreaga creaţie a lui Gib I. Mihăescu este dominată de obsesii, cele mai multe dintre acestea de ordin erotic. Cea mai frecventă o constituie lupta pentru cucerirea/ cunoaşterea femeii ideale. Majoritatea bărbaţilor sunt obsedaţi de femei şi de împlinirea erotică. În *Rusoaica,* locotenentul Ragaiac este obsedat de apatiţia unei femei „cu picior înalt şi ochi oblici, care va veni înfăşurată în şuba ei enormă din împărăţia gerurilor”. (Mihăescu, 2009: 72) . O aşteaptă până la încheierea misiunii de pe Nistru, probabil şi după aceea, însă fără succes. În unele cazuri, bărbaţii ajung să-şi piardă viaţa din cauza acestei patimi: soldatul Bădescu este sfâşiat de lupi în căutarea iubitei, iar profesorul Andrei Lazăr se sinucide când conştientizează că femeia pentru care dezvoltase o adevărată obsesie nu este aşa pură cum i-o plăzmuise imaginaţia. Profesorul Nedan este obsedat de imaginea unei dame cu forme pline, aducând ca argument mitologia, istoria antică şi medievală „- Ce mai, domnule, în istorie toate femeile mari au fost mari şi ca fizic; în orice caz înalte... ”(Mihăescu, 1983:47). Prinţul Raoul făcuse o fixaţie pentru părul lung şi brun, Negrişor pentru tenul de culoarea ciocolatei, Nae Inelescu adora călătoriile cu trenul, locul unde îşi putea găsi o aventură, în timp ce soldatul Marinescu se mulţumea cu iubirea platonică. Mihai Aspru şi-a dedicat tinereţea cuceririi femeii ideale, obsedat fiind, pe de-o parte de atingerea absolutului, iar pe de alta de asigurarea unei poziţii sociale demnă de nobleţea femeii iubite.

Aceste obsesii, esenţa operelor lui Gib I. Mihăescu, reprezintă în opinia lui Nicolae Balotă conştiinţa asediată de o preocupare continuă, îndeobşte afectivă, invadată de un element parazit (Balota, 1974: 212). Evident că ele au diferite cauze, cum ar fi complexul de inferioritate al personajelor principale masculine, „inaccesibilitatea clasei, constatarea că în faţa să se ridică obstacole absurde, pe care energia şi talentul nu le pot înfrânge" (Călinescu, 1974: 212) Pe de altă parte, gelozia este şi ea provocatoare de obsesii: în toate romanele, femeile superioare după care tânjesc eroii sunt deja adjudecate de alţi bărbaţi şi astfel „fructul interzis” devine şi mai greu de cules, uneori chiar imposibil.

Gelozia şi adulterul sunt frecvente în epica lui Gib I. Mihăescu. O piedică serioasă în calea eroilor de a cuceri femeia ideală, o reprezintă adesea cea de-a treia persoană, triunghiul conjugal în care se găsesc de regulă personajele. Gelozia atinge cote maxime fiind împinsă până la obsesie. În *Braţul Andromedei* există chiar mai mulţi bărbaţi care roiesc în jurul frumuseţii rare a Zânei: soţul acesteia,Vicol Cornoiu (al cărui nume nu a fost ales întâmplător ţinând cond de coarnele uriaşe puse de soţia să) şi profesorii Grigore Nedan, Nae Inelescu şi nefericitul Andrei Lazăr, singurul care nu se va bucura de nurii femeii care reprezenta idealul de neatins. Continuând seria romanelor, o tripletă întâlnim şi în *Femeia de ciocolată* alcătuită din Negrişor şi Modreanu care o doresc pe domnişoara Eleonora, întocmai ca în *Zilele şi nopţile unui student întârziat* unde Mihnea Băiatu luptă pentru dragostea Arinei Velovan alături de Noël. În cele două mari capodopere ale autorului, *Rusoaica* şi *Donna Alba,* în cea dintâi se poate discuta de un triunghi amoros consolidat în jurul Niculinei, ipostaza materială a femeii ideale, căsătorită cu Serghe Bălan şi locotenentul Ragaiac şi de un altul în care acelaşi locotenent Ragaiac este gelos pe Iliad pentru şansa de a o cunoaşte pe Rusoaică, pe care el, în zadar a aşteptat-o.Aşteptarea nu se rezumă la a se refugia într-un colţ, negând orice altă activitate, ci, protagonistul, duce o viaţă plină, condimentată cu aventuri amoroase care-i pun în evidenţă felul de a fi. Respingerea iniţială a Niculinei, soţia contrabandistului Serghe Bălan, o prezenţă inexplicabilă într-un sat „fără nume şi loc pe hartă”, îl determină să persevereze până când încăpăţânarea femeii se topeşte oferindu-i lui Ragaiac clipe unice de pasiune. Faptul cu aceasta era căsătorită reprezenta un motiv în plus de a gusta din farmecele ei, uneori chiar sub privirile soţului, a cărui postură de cotrabandist îl făcea să nu poată reacţiona, lăsându-şi soţia în compania locotenentului pentru ca el să-ţi poată continua afacerile. În majoritatea acţiunilor lui Ragaiac, spune Nicolae Balotă, se

remarcă „trăsătura net sadomasochistă a comportamentului său. Luciditatea sa nu este aceea a unei inteligenţe superioare, ci a unei sensibilităţi la pândă pentru a se savura pe sine şi pentru a gusta din plin voluptatea propriilor demersuri în cucerirea, subjugarea, eventual torturarea altora, odată cu desfătarea în submisiunea sa în faţa victimei.” (Balota, 1974:297)

Donna Alba, căsătorită cu Georges Radu Şerban în urma unui duel pierdut de Tudor Buzescu, este femeia superioară în viziunea avocatului Mihai Aspru care trebuie să lupte cu fantoma lui Buzescu pentru inima Albei. Complexul de inferioritate este pregnant în acest roman, manifestându-se în cei 11 ani cât durează drumul spre cucerirea femeii absolute, devenind o cauză majoră a obsesiei. Faptul că Donna Alba era căsătorită nu este un aşa mare impediment pentru erou cum este diferenţa de castă. Fratele boierului răpus în duel, şi el interesat de aceeaşi femeie, îi accentuează şi mai mult acest crez, amintindu-i odată în plus, originile sale „Eşti un prost şi un dobitoc...şi băiat de prăvălie ai să rămâi toată viaţa ta...” (Mihăescu, 1985: 190) S-a susţinut adesea ca Mihai Aspru este un Julien Sorel al zilelor nostre. Întocmai eroului din *Roşu şi Negru*, al lui Sthendal, eroul este şi el un ambiţios, „un parvenit social şi sentimental” (Manolescu, 1974:2) care nu-şi accepta condiţia. Marea diferenţa dintre cei doi ţine de dorinţa de parvenire a fiecăruia. Sorel îşi face un scop din asta, în timp ce tânărul avocat este doar un mijloc pentru împlinirea visului său. Dar, realitatea sumbră în ceea ce priveşte clasa boierească în faţa căreia eroul se simte inferior, îl face să fie şi mai demn de cucerirea Albei, care aşa cum s-a văzut avea şi ea slăbiciunile sale. Astfel, din femeia „cu mândru pas regesc, depărtată şi inaccesibilă, în final, după ce i se scormoneşte trecutul şi i se sondează atent pulsaţia vieţii interioare, Donna Alba va deveni o Niculină pasionată şi senzuală şi nu o Rusoaica fascinantă prin imaterialitatea ei”. (Ghiţă, 1984:252) Astfel, Aspru trăieşte o dragoste intensă, sentimentele lui refulate timp de 11 ani, se materializează cunoscând absolutul după care a tânjit, a luptat, a aşteptat şi a învins.

Unii comentatori ai operei lui Gib I. Mihăescu printre care Pompiliu Constantinescu şi Octav Şulutiu vorbesc de o influenţă psihanalitică, remarcând în epica autorului „personalismul pervers de nuanţă freudiană”. (Sulutiu, 1938:290). În volumul său, *Dincolo de principiul plăcerii*, Freud se raportează la cele trei instanţe ale psihicului uman: Conştient, Preconştient şi Inconştient redefinite după 1920 ca Eu, Sine, Supraeu. Eul reprezintă ceea ce am putea numi raţiune şi înţelepciune, spre deosebire de sine, care este dominat de către pasiuni , iar supraeul are calitatea de „conştiinţă morală”(Freud, 1996:86). Astfel, sinele este cel care se face răspunzător de dorinţele ascunse, refulate din cauza neîmplinirilor. Eroii lui Mihăescu sunt stăpâniţi de impulsii sexuale care au drept scop unirea sexuală, devenind nişte damnaţi ai sexualităţii care acţionează mânaţi de instincte sexuale. De exemplu, Ragaiac şi Mihai Aspru, trăiesc la maximum aceste plăceri carnale cu toate femeile pe care le întâlnesc ca expresie a unei frustrări provenite din imposibilitatea de a cuceri femeia ideală. Se mulţumesc doar cu paleative. Într-o altă ordine de idei, se poate observa că, raporturile sexuale sunt întreţinute doar pentru obţinerea plăcerii şi nu pentru reproducere aşa cum fac celelalte vietăţi ale naturii. O singură dată aflăm despre o sarcină, când Arina Velovan din *Zilele şi nopţile unui student întârziat* se vede obligată să renunţe la copil, dându-şi seama de mediocritatea celui pe care-l iubea, avort care îi va aduce moartea. Cum legăturile sexuale au loc între eroi şi femei comune se poate crede că o astfel de relaţie, superficială, nu este demnă de fi dusă mai departe. Negrişor şi Mihai Aspru sunt cei doi norocoşi care ajung să-şi împliească şi fizic dragostea, dar cu acele scene se termină şi acţiunea, astfel că nu se poate şti dacă din uniunea sacră cu femeia superioară va rezulta vreun urmaş. Pe de altă parte, autorul nu vorbeşte aproape niciodată în romanele sale despre această etapă a vieţii, copilăria, probabil din cauza prea multor decese ale fraţilor săi din acea perioadă, răpuşi de diferite boli.

Aşadar, se poate observa că opera marelui autor este dominată de gelozie, adulter, sexualitate, virilitate, mister, sete de cunoaştere a femeii superioare, toate adâncindu-se în obsesii ale eroilor, care acţionează mânaţi de acesta stare psihică. Mihai Aspru, protagonistul din Donna Alba pare preferatul lui Mihaescu. Deşi, mai bine de un deceniu este supus unei aşteptări chinuitore, presărate cu umilinţe, frământări şi demersuri detectiviste el rămâne fidel visului de a se împlini alături

de femeia iubită. Reuşeşte, dar în momentul în care eroina accepta dragostea lui Aspru, misterul din jurul ei se risipeşte usor-usor, cei doi îndrăgostiţi devin comuni. În concluzie, finalitatea obsesiei erotice în cazul lui Mihai Aspru, cel puţin la prima vedere este una favorabilă. Şi Negrişor, după o serie de evenimente care aproape l-au făcut să-şi piardă minţile se bucura în final de aprecierea şi iubirea, *femeii de ciocolată*.

Ragaiac nu este la fel de norocos. Experienţele lui amoroase nu afectează puritatea trăirilor pentru femeia ideală, ci reprezintă două planuri paralele: imaginar şi real. Astfel acestea se completează reciproc, ajungând ca în partea de final a romanului cel dintâi să-i cedeze tot mai mult teren lumii reale în care Ragaiac se cufundă, devenind acelaşi individ mediocru de dinaintea obsesiei pentru femeia pură.

Profesorul Andrei Lazăr, din *Braţul Andromedei* este tipul inadaptatului, „un infirm, pe jumătate idealist, pe jumătate dement, care sfârşeşte prin a se sinucide” (Călinescu, 1941:672). Ca orice inadaptat, eroul este perceput ca un ins ciudat de celelalte personaje, dar tocmai această ciudăţenie îi stârneşte de moment curiozitatea Zânei, pe care o cucerise cu pasiunea sa pentru astronomie. Maşina cu care încerca să realizeze mişcarea veşnică, nu porneşte tocmai când are mai mare nevoie ca să facă impresie femeii iubite şi astfel, aceasta îl abandonează, refugiindu-se în braţele superficialului Nae Inelescu. După eşecul personal şi profesional, Lazăr găseşte ca unica soluţie salvatoare, sinuciderea, evadarea dintr-o lume care îi era ostilă. Cu alte cuvinte, obsesia pentru iubirea absolută şi maşinăria patronată de „drăcuşorii lui Maxwel” îi aduc moatrea idealistului profesor de matematică.

Povestea lui Mihnea Băiatu şi Arinei Velovan sta sub semnul tragicului. Însă moartea feţei pentru care eroul dezvolta o obsesie maniacală, îl ajuta să se maturizeze, să privească viaţa cu seriozitate, dedicându-se studiului filosofiei, în semn de elogiu pentru iubirea pierdută. Paradoxal este faptul că tocmai această schimbare, dintr-un tip superficial într-unul serios, cu preocupări măreţe duc la neîmplinirea iubirii dintre cei doi, pentru ca Arina îşi dorea tocmai acest comportament mediocru.

Cu excepţia romanului *Zilele şi nopţile unui student întârziat*, dar şi acolo tot o femeie este cea în jurul căreia se proiectează visurile studentului, toate titlurile celorlate opere au în prim-plan nume de femei ceea ce denotă interesul autorului de a crea femeia ideală într-o societate decăzută. Aceasta este de o frumuseţe ieşită din comun, este înalta, are întotdeauna ceva în plus faţă de celelate prezenţe feminine şi, cu excepţia Rusoaicei, toate sunt implicate în alte relaţii, astfel ca obsesiile eroilor pentru a le cuceri ating paroxismul.

Bibliografie

Balotă, Nicolae, *De la Ion la Ioanide*, Prozatori români ai secolului XX, Bucureşti, 1974.

Călinescu, G., *Istoria literaturii române de la origini şi până în prezent*, Bucureşti, Fundaţia pentru Literatură şi Artă, 1941.

Cincă, Stelian, *Psihanaliză şi creaţie în operă lui Gib I. Mihaescu*, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1995.

Dicţionarul general al literaturii române, Academia Română, Eugen Simion (coord), L-Q, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2005.

Cioculescu, Şerban *Aspecte literare contemporane*, Editura Minerva, Bucureşti, 1972.

Foucault, Michel, *Istoria sexualităţii*, Editura de Vest, Timişoara, 1995, (Traducere de Beatrice Stanciu şi Alexandru Onete), Vol.I*, Voinţa de a şti*, Editura Univers, Bucureţti, 2004 (Cătălina Vasile)

Ghiță, Florea.,*Gib I. Mihăescu*, (monografie), Editura Minerva, Bucureşti, 1984.

Lovinescu, Eugen., *Istoria literaturii române contemporane*, 1900-1937, Editura Librăriei Socec, 1937.

Manolescu, Nicolae,*Gib I. Mihăescu – ieri şi azi*, în *România literară*, VII, nr. 17, 25 aprilie 1974.

Mihăescu, I., Gib, *Însemnări pentru timpul de azi*, în *Restituiri*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1975.

Streinu, Vladimir., *Pagini de critică literară*, Bucureşti, Fundaţia pentru Literatură şi Artă, 1938.

Vianu, Tudor, *Arta prozatorilor români*, Editura Minerva, Bucureşti 1981.

.

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Șerban Iulia
Școala Gimnazială nr 1 Râmnicu de Jos

În vederea elaborării unui plan de acțiune pentru crearea unui mediu de învățare incluziv se respectă următoarele etape:

-evaluarea nevoilor;

-formularea obiectivelor;

-proiectarea propriu-zisă.

Elevi

Idei de activități

- să stea în prima bancă, cu un coleg cooperant și empatic, care îl ajută la nevoie;
- să nu fie agitație în jurul lui, ca să nu-i distragă atenția, în jurul lui să fie elevi liniștiți;
- materialele didactice care îl ajută la învăţare să fie la îndemâna lui;
- tabla este recomandat să fie albă;

- jocuri de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bine a acestuia *(Pânza încrederii, Schimbă locul!, Ghici cine e? etc.)*
- vizionarea unor filmulețe educative, a unor povești terapeutice, în funcție de cazul de dizabilitate (*Rățușca cea urâtă, Puiul*, *Frumoasa și Bestia* etc.);
- activități de terapie educațională (*ludoterapia, meloterapia, terapia ocupațională*);
- activități pe baza soft-urilor destinate elevilor cu dizabilități;
- activităţile să fie scurte şi să se pregătească mai multe variante pentru fiecare lecţie;
- formularea instrucţiunilor într-un mod accesibil;
- alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare;
- organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare;
- formarea de rutine prin activităţi similare.

Strategii de învățare

- învățarea individualizată sau individualizarea unor secvențe de învățare;
- tratarea diferențiată;
- metode activ-participative şi practice (jocul de rol, jocul didactic, *Explozia stelară, Ciorchinele, Cubul, Turul galeriei* etc. - adaptate);
- învățarea prin cooperare: în perechi, în echipă;
- valorizarea activității în fiecare oră;
- ancorarea de interesele copilului, hobbyurile lui, activităţile extraşcolare, pentru motivare.

Resurse

- folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat (socotitori, alfabetar magnetic, carioci, jetoane etc.);
- mijloace de predare/învățare distractive, cu material concret-intuitiv;
- mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.);
- cărți/reviste cu imagini;
- fișe cu scheme de fixare;
- resurse educaționale deschise;

- planșe tematice afișate permanent în clasă etc.

Evaluare

- observarea sistematică a comportamentului;
- evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații);
- autoevaluarea, dacă e cazul;
- aprecieri verbale;
- fișe de observare a comportamentului, a progresului.

Părinți

Idei de activități:

-activități comune părinți-elevi-învățător cu/fără invitați de specialitate

-comunicarea deschisă, sinceră, empatică

- prezentarea și aprecierea celui mai mic progres al elevului

-stabilirea unui plan comun de acțiune cadru didactic(școală) – părinte(acasă);

Părinții copilului , prin discuții, exemplificare și explicații la fiecare întâlnire înțeleg că modul în care gândesc ei înșiși despre implinirea copilului lor în viață, va determina maniera în care acesta își va forma imaginea de sine.

Strategii de învățare:lectorate,dezbateri

Resurse:PPT-uri tematice, pliante/reviste, umane: medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin

Evaluare:observarea sistematică**,**chestionare,portofolii cu produsele activităților

Cadre didactice

Idei de activități:colaborarea cu psihologul /profesorul de sprijin,plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă;cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES (*Integrarea copiilor cu CES*)/ simpozioane, ateliere de lucru în cadrul Comisiei metodice , activități comune părinți-profesori-elevi (*Copilul vostru-elevul nostru*) ,predarea în echipă cu profesorul de sprijin/consilierul școlar etc.

Strategii de învățare:mese rotunde, workshop-uri, dezbateri, interasistențe,lucru în echipă

Resurse: pliante/reviste/afișe informative**,**tehnologii informatizate,listă cu lucrări de specialitate,cadru normativ (Ordin Nr. 3124/2017 privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburări de învățare. https://edu.ro/ordinul-ministrului-educa%C8%9Biei-na%C8%9Bionale-nr-134220012017-privind-aprobarea-metodologiei-pentru integrarea –elevilor- cu tulburări de învățare; Ordin Nr.1985/2016 privind aprobarea metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu CES, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau CES. https://lege5.ro/Gratuit/geztqmrygqza/ordinul-nr-1985-1305-5805-2016-privind-aprobarea-metodologiei-pentru-evaluarea-si-interventia-integrata-in-vederea-incadrarii-copiilor-cu-dizabilitati-in-grad-de-handicap-a-orientarii-scolare-si-profe/1

, materiale didactice adecvate

Evaluare: chestionare**,** portofolii cu produsele activităților**,**caietul învățătorului

În concluzie, putem spune că tuturor cadrelor didactice le revine sarcina să prevină dizabilităţile de comportament şi de învăţare. Stimularea permanentă, dirijată atât a activităţii intelectuale, cât şi a celei afectiv-motivaţionale, precum şi crearea unui confort psihic în activitatea de zi cu zi contribuie la înlăturarea sau diminuarea diferitelor dizabilităţi şi la dezvoltarea personalităţii armonioase, ceea ce duce spre garanţia integrării eficiente în viaţa şcolară şi socială.

Astfel, acordând o atenție aparte unui copil , împreună cu familia , psihologul , logopedul, ceilalți elevi și părinți se va rezolva o mare parte a problemelor de comportament.

ANALYSE DU DISCOURS PUBLICITAIRE
Qu’est-ce que la publicité ?

Tomoiu Maria Ramona
Colegiul Național „Dinicu Golescu” Câmpulung

Par son envergure et par son immense pouvoir séducteur, le phénomène publicitaire est devenu pour la société contemporaine de consommation une source indispensable d’information et d’orientation commerciale, un vrai guide qui tente de satisfaire les plus personnels et varies désirs, besoins et préoccupations des gens. Qu’il s’agisse de les regarder à la télé ou de les écouter à la radio, qu’il s’agisse de les lire sur les murs et sur les vitrines des boutiques, ou bien de les découvrir dans les pages des journaux et des magazines, les publicités (annonces publicitaires) - ces petits textes intelligents, parfois surprenants, parfois choquants, accompagnés souvent ’images - renferment toutes la même intention (plus ou moins cachée) : celle de nous séduire afin de nous faire acheter tel ou tel objet ou bien de nous faire recourir à tel ou tel service, présentés tous sous leur meilleur aspect.

En tant que genre discursif, la publicité au sens large de séductio commerciale, remonte dans le passé jusqu’au moment même de l’apparition de l’écriture. Les inscriptions trouvées à Babylone, qui vantaient les mérites d’un artisan et datant de plus de cinq mille ans ou bien les publicités musicales faites par des joueurs de flûte en Chine en sont, sans doute, la preuve.

Attesté pour la première fois en 1689, quand il désignait l’« action de porter à la connaissance du public », ou la « notoriété publique » (1694), le terme de publicité arrive à prendre seulement en 1829, selon le Dictionnaire historique de la langue française (Le Petit Robert, 1993), l’acception technique moderne de « fait d’exercer une action sur le public à des fins commerciales ».

De nos jours, le terme de publicité comporte deux acceptions : 1. « activité ayant pour objet de faire connaître une marque, d’inciter le public à acheter un produit, à utiliser un service, etc. ; ensemble des moyens et des techniques employés à cet effet ».

2. « annonce, encart, film, etc. conçus pour faire connaître et vanter un produit, un service ». Lorsqu’on parle de publicité, il faut préciser également les significations des mots slogan et annonceur. Le premier peut désigner une « formule brève et frappante lancée pour propager une opinion, soutenir une action » ou une « phrase publicitaire concise et originale, conçue en vue de bien inscrire dans l’esprit du public le nom d’un produit, d’une firme ». L’annonceur, c’est la « personne qui présente les programmes à la radio, à la télé » ou la « personne, société qui fait passer une annonce publicitaire dans un journal, à la radio, etc. » (Le Petit Larousse Illustré, 2002)

De nature plus persuasive qu’argumentative, le discours publicitaire s’apparente au genre épidictique (« démonstratif » des Latins), forme de discours – spectacle distingué depuis Aristote des genres judiciaire et délibératif. En fait, la rhétorique publicitaire semble hésiter entre le genre délibératif et le genre épidictique, c’est-à-dire entre l’appui sur un acte de type

« conseiller ce qui est utile » (et « déconseiller ce qui est nuisible ») et l’appui sur un acte d’éloge du produit et de blâme plus ou moins explicite adressé à celui qui ne possède pas l’objet valorisé.

Dans un ouvrage qui décrit l'argumentation publicitaire comme une « rhétorique de l'éloge et de la persuasion » , le discours publicitaire est défini comme « un genre mou, faiblement défini, hétérogène et instable, dont la seule ligne directrice est d'inciter à la consommation commerciale » (Adam et Bonhomme, 1997 :19)

COPII DIFERIȚI- ELEVI AI ACELUIAȘI DASCĂL
STUDIU DIDACTIC DESPRE INTEGRAREA ELEVILOR CU C.E.S.

MIHAELA RĂDUCEA
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC REGINA MARIA, PLOIEȘTIi

Moto:

„Învăţătorul este cel care dăruieşte fiecărui om, la pornirea lui pe drumul spre lumină, primele elemente, călăuzindu-i paşii spre marele titlu de OM. El este acela care modelează materialul cel mai de preţ – COPILUL – tinzând ca din fiecare bloc de marmură brută să realizeze o fiinţă înzestrată cu cele mai frumoase trăsături, un om care să înmănuncheze calităţile morale cele mai înalte. El este acela care îi ajută pe copii să descopere „tainele naturii”. Toate acestea au făcut ca activitatea sa să fie socotită „profesiunea de aur” (Dumitru Palade).

Omul este prin definiție o ființă dependentă de cei din jurul lui, având în permanență nevoia de a comunica, de a coopera, de a-și împărtăși emoțiile, de a se manifesta într-un mediu social și de a-și face cunoscute abilitățile și aptitudinile de care dispune.

Din păcate însă, nu toți suntem la fel de înzestrați, nu toți suntem la fel de dotați intelectual, nu toți ne putem bucura de un fizic frumos, atrăgător. Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficiențe, mai mult sau mai puțin sesizabile. În societatea civilă ei sunt percepuți diferit, perceperea lor nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate. Mulți oameni au reticențe față de persoanele cu deficiențe, datorită concepției greșite pe care și-au format-o despre această categorie de oameni pe baza unor prejudecăți și stereotipii nefondate.Trebuie însă să realizăm că acești oameni diferiți sunt la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredității lor și al mediului. Nu avem dreptul să segregăm această categorie de oameni, să o tratăm ca pe o „paria” a societății ci, dimpotrivă, să încercăm reabilitarea ei, integrarea în societate, promovarea în contextul comunității în care ea viețuiește.

Impedimentele ivite în acceptarea copiilor cu cerințe speciale în societate nu vin întotdeauna din partea persoanelor neutre, ci, uneori, chiar din partea propriilor părinți și, ce este mai de condamnat, din partea cadrelor didactice. Studiile efectuate în urma derulării unor programe-pilot în acest domeniu, au evidențiat faptul că există situații când părinții dramatizează excesiv atât situația în care se află copilul, izolându-l cu bună știință, cât și reacțiile inadecvate venite din partea unor persoane străine, identificând o falsă rea intenție într-un gest oricât de neutru. În alte situații părinții refuză să recunoască existența, sau gravitatea reală a deficienței, cultivând la copil convingerea că lumea în care trăiește este rea, ipocrită. O altă categorie de părinți, cea a părinților echilibrați, acceptă cu realism situația și își organizează viața în așa fel încât să acorde atenție copilului cu nevoi speciale. În toate situațiile însă, se pune problema școlarizării acestor copii existând oscilații între a-i înscrie într-o școală specială, sau a încerca integrarea lor într-o școală de masă.

Se adaugă acestor categorii de părinți și o parte, ce-i drept nu foarte numeroasă, care susține că locul acestor copii este într-o școală specială și nu acceptă cuprinderea lor în școala obișnuită sub pretextul că prezența lor ar afecta performanțele școlare ale elevilor obișnuiși și va altera climatul clasei. Este într-adevăr foarte greu de a schimba mentalitățile, având în vedere că în țara noastră, până în anul 1990 a existat obișnuința ca elevii cu cerințe speciale sau cei care nu se adaptau regimului din școlile de masă, să fie orientați spre școlile speciale.

După anii '90, problema incluziunii copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă a devenit un subiect central, mult discutat și controversat al învățământului românesc, urmare a alinierii acestei instituții la reglementările internaționale . În acest sens, la nivel național, s-au derulat o serie de proiecte-pilot, iar studiile efectuate în urma derulării acestora au evidențiat faptul că includerea copiilor cu cerințe speciale în școlile de masă este posibilă și poate fi extinsă.

Incluziunea vizează implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și formarea comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, al acceptarii și oferirii de șanse egale pentru toți. Pentru îndeplinirea acestui ideal este nevoie de crearea unui sistem coerent și bine coordonat de incluziune a școlarilor cu diferite dizabilitați, dar și pregătirea celorlalți copii, astfel încât aceștia să-i poată accepta într-un mod firesc, fără a-i izola pe cei care prezintă diferite probleme. Este foarte important felul în care acești copii reușesc să se integreze în colectivul de copii din învățământul de masă, de aceasta depinzând în mare parte mai apoi, evoluția lor.

Din experiența personală pot să afirm că profesorul poate folosi, în procesul predare-învățare-evaluare, diverse strategii și intervenții utile pentru a-i ajuta pe copiii cu cerințe speciale să depășească ostilitatea colegilor și chiar a părinților unora dintre aceștia, să înlăture barierele din calea învățării, să ofere un mediu afectiv pozitiv în care copiii să poată vorbi cu lejeritate despre dificultățile pe care le pot întâlni și să aibă curaj să ceară ajutor. Desigur pentru a reuși toate acestea, profesorul trebuie să posede abilități care să stimuleze comunicarea și relaționarea interpersonală, să sprijine copilul să devină membru al grupului, să manifeste empatie, să fie ferm și consecvent, să folosească înțelegerea și calmul ca modalitate de stingere a manifestărilor agresive ale elevului, să folosească o mimică binevoitoare și o atitudine deschisă. În colectivul de copii pe care îl conduc a fost cuprins și un copil cu probleme de comportament și dificultăți de învățare manifestate prin incapacitatea de integrare și racordare a celor auzite și văzute . Se știe că procesul citirii constă în translația ordinii literelor într-o ordine corespunzătoare a sunetelor și că, dacă între stimulii percepuți vizual (litere) și stimulii auditivi (sunete) nu se realizează această legătură, atunci copilul nu poate asimila procesul citirii. În cazul elevului meu această incapacitate s-a reflectat, evident, în performanța de citire, scriere, calcul- procese în care această aptitudine joacă un rol decisiv. Din cauza acestei incapacități, care s-a manifestat și în comportamentul lui, copilul risca să fie respins de colectivul de copii, risca să nu atingă nivelul performanțelor colectivului și chiar integrarea în mediul social.

Am încercat remedierea acestei deficiențe printr-o abordare diferențiată a învățării/educării acestui elev, concretizată pe de o parte în colaborarea cu psihologul școlar și, pe de altă parte, în planificarea și desfășurarea unor activități recuperatorii, conform nevoilor lui. Nu am omis colaborarea cu familia acestuia și nu în ultimul rând cu familiile celorlalți elevi, colegi de clasă ai copilului.

Jocurile sociale sunt esențiale pentru copiii cu cerințe speciale, întrucât le oferă șansa de a se juca cu alți copii, se desfășoară mai ales în grup, asigurându-se astfel socializarea. Din acest motiv, este bine ca acești copii cu deficiențe să fie cuprinși în sistemul de învățământ alături de copiii obișnuiți. Ei sunt suficient de simpli și deschiși pentru a accepta ușor un coleg cu probleme de sănătate. Prin joc, copiii cu CES pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitatea lor de a acționa creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea, inventivitatea, rabdarea, îndrazneala.. În acest caz, intenția principala a jocului nu este divertismentul, rezultat din încercarea puterilor, ci învățătura , socializarea care pregătesc copilul pentru muncă și viață. Copilul găsește în joc un răspuns pozitiv la încercările sale mascate de a fi înțeles și o confirmare a sentimentului propriei valori. Prin jocurile de educație pentru societate- „Să primim cu o petrecere noul coleg” „Împreună într-o excursie imaginară”, „Sărbătorim ziua de naștere a unui copil”, „Ce aș face dacă.....”- am urmărit dezvoltarea conștiinței copiilor învățându-i că primirea celor diferiți alături de noi trebuie făcută nu doar din obligație sau milă, ci pentru că fiecare individ are dreptul de a face parte dintr-un colectiv, fiecare copil are dreptul de a participa la activități care să conducă la dezvoltarea lui ulterioară

și la integrarea lui în rândul membrilor comunității .Cultivarea toleranței, a spiritului de echipă, de întrajutorare, a încrederii reciproce, a respectului colegial și a înțelegerii naturii umane au fost obiective pe care le-am vizat prin organizarea concursurilor între elevii constituiți în echipe, prin organizarea excursiilor împreună cu părinții și a workshop-urilor.

Paralel cu munca de integrare a copilului a fost necesar și desfășurarea unor acțiuni socio- educative cu toți părinții. Am considerat că educând părinţii voi realiza şi o schimbare în mentalitatea lor . Părinţii trebuie să fie informaţi şi să accepte că orice copil:

este o persoană cu anumite caracteristici, speciale, diferite, în concordanţă cu gradul de dezvoltare, are drepturi egale care trebuie recunoscute de către societate şi în special de către părinţi, este o personalitate individualizată.

Modalităţile de realizare au fost variate şi s-au concretizat în: vizionări de filme educative, dezbateri, jocuri și exerciții practic –aplicative cum ar fi: „Ce îmi place/ce nu îmi place la copilul meu”, exercițiul „Rece-fierbinte“ (jocuri și exerciții desfășurate și în cadrul seminariilor cu părinții). Această abordare diferențiată a educării elevului cu tulburări de comportament și dificultăți de învățare nu ar fi avut rezultatul scontat dacă nu ar fi existat acea colaborare cu copiii obișnuiți, cu psihologul școlar și cu părinții, atât al celui în cauză cât și al celorlalți copii.

Consider că nu putem oferi rețete sau metode sigure, sau program unic pentru integrarea copiilor cu cerințe speciale în învățământul de masă, însă cred că cei care înțeleg că școala este mediul în care se învață acceptarea diversității fizice, psihice, economice, sociale și culturale, sunt acei dascăli vor găsi și cele mai eficiente strategii de integrare.

Integrarea copiilor cu C.E.S ar trebui să însemne o provocare pentru schimbarea atitudinilor, a mentalităților și a practicilor de excludere și segregare. În fața oricărui dascăl toți copiii sunt diferiți, dar toți sunt la fel de importanți.

Bibliografie:

Constantin Cucoş(coordonator), **Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi gradele didactice**, Ediţia a III-a, Editura Polirom Iaşi, 2009

Alois Gherguţ, ***Sinteze*** **de psihopedagogie specială, Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice**, Ediţia a III-a,Editura Polirom Iaşi, 2013

INTEGRAREA ELEVILOR CU CES

Popa Camelia
Liceul Teoretic ”Mircea Eliade”, Lupeni

Educația specială are în vedere un anumit tip de educație adaptată și destinată copiilor care nu reușesc să atingă în cadrul învățământului obișnuit nivele educative și sociale corespunzătoare vârstei.

Activitățile educative școlare și/sau extrașcolare presupune noi modalități de proiectare și desfășurare a lor în relație directă cu posibilitățile reale ale elevilor, astfel încât să poată veni în întâmpinarea cerințelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educațional (acest proces presupune, pe lângă continuitate, sistematizare, coerență, rigoare și accesibilizare a conținuturilor, un anumit grad de înțelegere, conștientizare, participare, interiorizare și evoluție în planul cunoașterii din partea elevilor). Altfel spus, cerințele educative speciale solicită abordarea actului educațional de pe poziția capacității elevului deficient sau aflat în dificultate de a înțelege și valorifica conținutul învățării, și nu de pe poziția profesorului sau educatorului care desfășoară activitatea instructiv-educativă în condițiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi. În cadrul orelor de curs, cadrele didactice pot realiza diverse activități educative. Un exemplu în acest sens este **activitatea ”Sunt un copil care...”**

Durata: 50 minute

Scop: Dezvoltarea abilităților de interrelaționare în contexte diferite de învățare și de dezvoltare personală a elevilor.

Obiective:

- Să își identifice propriile însușiri pozitive.
- Să exemplifice situații de atitudini privind relațiile interpersonale în contextul integrării și al incluziunii.

Materiale didactice:

- Pentru fiecare copil vor fi pregătite plicuri care conțin afirmații ”Sunt un copil care...”, creioane colorate, carioci, reviste, foarfeci, lipici, coli de hârtie A3, hârtie glasată, fire de lână.
- Un umeraș și obiecte adiționale de construit pentru activitatea de Follow-up.

Desfășurarea activității:

Profesorul inițiază o discuție despre afișele publicitare, astfel îi întreabă pe copii dacă au văzut vreodată un afiș/poster publicitar. De obicei aceste postere conțin informații despre un anumit produs, informații care arată părțile pozitive/ frumoase ale produsului. Elevilor li se va explica că în cursul acestei activități vor avea sarcina să facă un poster, produsul fiind propria lor persoană, iar în poster vor arăta calitățile pozitive. Profesorul pune accent pe faptul că nimeni nu este perfect. Toată lumea are atât părți pozitive cât și părți negative, dar scopul acestei activități este de a se concentra asupra lucrurilor pozitive.

Apoi, le distribuie elevilor plicurile care conțin propoziții, precum și celelalte materiale (creioane colorate, markere, carioci, hârtie glasată, lipici, hârtie creponată etc.).

Sarcina va fi următoarea: fiecare elev va primi un plic cu propoziții, după ce le va citi pe toate, va alege un singur bilet pe care este scris o propoziție și pe baza acestei propoziții va face un poster/ afiș cu ajutorul materialelor.

După ce elevii își realizează posterul, în grupuri mici își vor prezenta produsele activității.

Feedback:

- Ce v-a plăcut sau nu v-a plăcut în legătură cu această activitate?
- Cum a fost pentru voi că a trebuit să găsiți puncte tari ale propriei voastre persoane și apoi să le prezentați celorlalți?

- Ați învățat ceva despre voi înșivă din această activitate? Dacă da, ce anume?

Propoziții:

Profesorul va decupa separat itemii și îi va pune într-un plic. Fiecare elev va primi câte un set.

Ceva la care sunt foarte bun este ...	Ceva la care îmi pot folosi mintea este ...
Un lucru pe care am învățat de curând să îl fac este ...	Îmi place să ...
Ceva care îmi place foarte mult la mine este ...	Ceva care îmi place din modul în care arăt este ...
Ceva care pot face din punct de vedere fizic (cum ar fi a alerga repede, a sări) este ...	Trei cuvinte care m-ar descrie cel mai bine ar fi ...
Un lucru pozitiv despre modul în care mă înțeleg cu ceilalți de vârsta mea este ...	Un lucru e care alții îl apreciază la mine este ...
Un lucru pozitiv despre modul în care mă înțeleg cu adulții (părinți, profesori) este ...	Un lucru pe care îl fac și care dovedește că sunt sensibil și bun cu oamenii sau animalele este ...
Ceva care cred că mă face unic sau diferit de ceilalți este ...	Un lucru care îmi place la modul în care arăt este ...
Ceva la care m-am perfecționat este ...	O realizare de care sunt mândru/ mândră este ...

Bibliografie:

E. Vrăsmaș, *”Toolkit multimedia – Resursă pentru profesori”,* Ed. Asociația RENINCO România, București, 2016

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Profesor învățământ primar DEȘLIU ELENA
Școala Gimnazială ”I. L. Caragiale” Medgidia

Ca ființă socială, omul este dependent de ceilalți oameni. Aceasta dependență inseamna de fapt, ajutor, posibilitatea de a comunica și coopera.

Intâlnim pretudindeni oameni cu deficiențe. Perceperea lor socială nu este întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, funcție de cultură și de valorile promovate.

Educația specială – formă de educație adoptată și destinată tuturor copiilor cu CES care nu reușesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit (temporar sau pe toată perioada școlarității), un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent.

Termenul de ”cerințe educative speciale” (CES) s-a încetățenit în ultimii ani și a dobândit o largă circulație. În ultimii ani au devenit vizibile eforturile de angajare a învățământului într-un proces de restructurări profunde.

Trebuie să facem diferența între noțiunea de deficiență/handicap și cea de cerințe educative speciale, aceasta din urmă având o sferă de cuprindere mai largă. Ele revendică o reformă majoră a școlii obișnuite și vizează elevii care întîmpină dificultăți în școală. În această interpretare, sintagma „cerințe educative speciale” desemnează:

- ✓ Educație adaptată particularităților individuale și caracteristicilor unei anumite deficiențe de învățare;
- ✓ Intervenție specifică (prin reabilitare/ recuperare).

Principiile care stau la baza educației speciale sunt:

a) Garantarea dreptului la educație al oricărui copil
   - Copiii au dreptul să învețe împreună, indiferent de dificultăți și de diferențe;
   - Fiecare copil este unic și are un anume potențial de învățare și dezvoltare;
   - Școala și comunitatea asigură șanse egale de acces la educație pentru toți copiii.

b) Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu CES
   - Corelarea tipurilor de educație și a formelor de școlarizare în funcție de scopul educației, obiectivele specifice, precum și de finalitățile educației;
   - Asigurarea conexiunii educaționale activităților complexe.

Educația/ școala incluzivă este o formulă terminologică ce relevă recunoașterea necesității reformei școlii obișnuite, a sistemului școlar general, cu scopul de a răspunde dezideratului ” o societate pentru toți”. Un obiectiv important al școlii incluzive il reprezintă sprijinul acordat pentru menținerea în familie a copiilor cu CES. De aceea se pune problema respectării principiului normalizării.

Principiul normalizării se referă la condițiile de mediu și viață, la eliminarea separării copiilor cu CES și la acceptarea lor alături de ceilalți copii. Acest principiu presupune luarea în considerare nu numai a modului în care persoana cu deficiențe se adaptează la cerințele vieții sociale, dar, în același timp, a felului în care comunitatea înțelege să se conformeze nevoilor si posibilităților persoanei în dificultate.

Condițiile de care are nevoie copilul cu CES sunt:

- Condiții de stimulare și sprijin a dezvoltării din cele mai timpurii perioade;
- Flexibilitate didactică;
- Adaptarea curriculumului la posibilitățile individuale;

- Individualizarea educației;
- Protecție socială;
- Programe individualizate de intervenție;
- Integrare școlară și socială.

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copii normali, a implementarii unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare, se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări afectiv emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicatiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copii, nu în calitate de observator ci și de participanți activi. Părinții copiilor cu CES trebuie să înțeleagă că au multe idei de a relaționa cu copii lor în mod pozitiv și că pot să-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relația dintre sentimentele și comportamentul lor.

Relația dintre părinți, cadre didactice și copii cu CES trebuie privită pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea următorelor reguli:

- Părinții și copii trebuie să fie realiști în așteptări. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe.
- Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legătura cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Trebuie redusă izolarea părinților punându-i în legătură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor;

Trebuie susținut că nu există un singur model de părinte și numai prin unirea fortelor părinților, cadrelor didactice și a școlii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Principiul normalizării presupune luarea în seamă nu doar a modului în care persoana cu deficiențe se adaptează la cerințele vieții sociale, dar în același timp, la felul în care comunitatea întelege să se conformeze nevoilor și posibilităților persoanei în dificultate. Normalizarea implică includerea într-un mediu școlar și de viață cotidiană nediscriminatoriu și

asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar daca deficiențele sau afecțiunile propriu-zise nu pot fi încă depășite.

Educația integrată dorește să ofere copilului cu deficiențe posibilitatea unei dezvoltări fizice și psihice care să-i permită să se asemene cât mai mult posibil cu copiii normali. Se poate ajunge în acest fel la nivelul în care școala depășește rolul său pur instructiv și devine o verigă din lanțul inserției și integrării la nivel social a persoanelor cu CES. Astfel trebuie privită “integrarea ca bazându-se pe recunoașterea integrității unei persoane, fapt care semnifică să fii tu însăți printre ceilalți, să fii capabil să ți se permită să fii tu însăți printre ceilalți”.

Bibliografie:

- GHERGUȚ,A, „ Psihopedagogia persoanelor cu cerinte speciale‖, Editura Polirom , 2006
- ROZARE, A., ” Deficiențe senzoriale din perspective psihopedagogice speciale”, Ed. Ex. Ponto, Constanța,2003
- SALAVASTRU, D., „Psihologia educației ‖, Editura Polirom, Iasi, 2005
- VRĂȘMAS, T. „ Învățământ și⁄sau incluziv”, Ed. Aramis, 2001

PROIECT DIDACTIC

Profesor : Cepeși Marius Daniel
Liceul de Arte „I. Șt. Paulian”

Clasele a IX-a

Aria curriculară : Arte

Data : 12.02.2022

Disciplina : Educaţie Plastică

Unitatea de conţinut: Morfologia imaginii

Tema plastică **: *CULOAREA***

Subiectul : Câmpul cu maci

Tipul de lecţie: mixtă

Scopul lecţiei : Cultivarea simţului artistic, a gustului estetic şi a dragostei pentru artă şi frumos.

Competenţe derivate:

C1- să clasifice culorile după importanță și după impresie

C2- să definească termenul de culoare complementară

C3- să precizeze cele trei perechi de culori complementare

C4- sa analizeze reproducerile tablourilor prezentate, deosebind culorile reci de cele calde

C5- să folosească adecvat materialele necesare de lucru

C6- să organizeze un spatiu plastic armonios, unitar, echilibrat cromatic si expresiv, reprezentând un câmp cu maci

Strategia didactică :

1. Metode şi procedee : exerciţiul, demonstraţia, expunerea, observaţia, instructajul, conversaţia, aprecierea verbală.
2. Mijloace didactice : Planșe demonstrative, Cercul cromatic al lui Johannes Itten, prezentări Power Point, video-proiector, calculator, planșe realizate de elevi
3. Forme de organizare a activităţii elevilor : activitatea frontală, individuală

Materiale şi instrumente de lucru : bloc de desen A3, tempera, pensoane, pahar cu apă, paletă pentru culori.

Bibliografice :

1. Marian, Doina, *Educație Plastică. Manual pentru clasa a IX-a*, Editura Economică Preuniversitaria, București, 2004
2. Drăghicescu, Silvia și Drăghicescu, Florența, *Educație plastică-Ghid metodic pentru clasele I-IV*, Editura Aramis, București, 200

Nr. crt.	Etapele lecţiei	Comp. specif.	Timp (min.)	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Metode şi procedee	Mijloace materiale	Forme de organizare	Evaluare
1.	**Momentul organizatoric**		**1’**	- Salutul -Notarea absenţelor - Pregătirea pentru începerea orei	-Salutul -Pregătirea pentru începerea orei				
2.	**Captarea atenției**		**3’**	Se vor actualiza cunoştinţele despre culoare: -Cum putem defini culoarea? -Ce înseamnă ROGVAIV?	- Elevii răspund întrebărilor	Conversația		Activitatea frontală	
3.	**Anunțarea temei şi a obiectivelor**		**1’**	- Se scrie pe tablă titlul lecţiei : „ ***Culoarea*** ” - Se precizează obiectivele lecţiei	- Notează titlul lecţiei şi reţin obiectivele	Explicaţia		Activitatea frontală	
4.	**Reactualizarea cunoștințelor**		**5’**	Reamintesc copiilor experimentul lui ***Isaac Newton (1643-1727)***	- Elevii ascultă cu atenţie	Explicaţia Conversaţia		Activitatea frontală	
5.	**Predarea noilor cunoștințe**	C1	**5’**	- Se prezintă elevilor, cu ajutorul video-proiectorului, clasificarea culorilor : • Dupa importantă • Dupa impresie (senzație)	- Elevii privesc, ascultă şi urmăresc imaginile, dar şi explicaţiile profesorului	Conversaţia Expunerea Explicaţia Observaţia	Prezentare P.P. Video-proiector Calculator	Activitatea frontală	Observaţia sistematică

6.	**Dirijarea învățării**	C1 C2 C3	**5’**	- Cu ajutorul cercului cromatic se demostreaza ca există culori care se resping, sunt în partea opusă a cercului și se neutralizează reciproc; aceste culori se numesc ***culori complementare.*** - Se solicită elevilor să idenditifice senzațiile pe care culorile le transmit, apoi se stabilesc cele trei grupe de culori complementare : • R↔Ve • O↔Al • G↔Vi	- Elevii privesc, ascultă şi urmăresc imaginile, dar şi explicaţiile profesorului, răspund la întrebările acestuia.	Conversaţia Expunerea Explicaţia Observaţia	Prezentare P.P. Video-proiector Calculator Cerc Cromatic	Activitatea frontală	Apreciere verbală
7.	**Obținerea performanței (etapa de creaţie)**	C4 C5 C6	**25’**	- Prin intermediul unei prezentări Power Point, elevii analizează o serie de lucrări celebre și nu numai, identificând prezența culorilor complementare prezente. -Sunt reamintite elevilor materialele necesare realizării lucrării. - Se fac corecturi individuale şi colective.	- Elevii ascultă cu atenţie şi se pregătesc de lucru -Elevii execută lucrarea ținând cont de culorile complementare	Instructajul Conversaţia Explicaţia Observaţia	Prezentare P.P. Video-proiector Calculator Cerc Cromatic Bloc de desen A3, Tempera, Pensoane,	Activitate individuală	Apreciere verbală

				- Elevii sunt îndrumaţi să lucreze într-un ritm susţinut un câmp cu maci.			Pahar cu apă, Paletă pentru culori.		
8.	**Feed-back-ul**		**2’**	Profesorul verifică daca elevul a aplicat cele explicate.	Elevii ascultă explicațiile și aprecierile profesorului	Conversaţia Explicaţia Observaţia	Cerc Cromatic	Activitatea frontală	Apreciere verbală
9.	**Evaluarea**		**3’**	-Se fac aprecieri generale și individuale privind atât pregătirea elevilor, cât şi implicarea lor în predarea noilor cunoștințe - Se notează elevii care au participat la lecţie	- Elevii ascultă aprecierile profesorului	Explicaţia Conversaţia		Activitate frontală	Apreciere verbală

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂŢĂMÂNT

Boțu Maria
Colegiul Național „Petru Rareș” Piatra Neamț

Declarația Mondială asupra „Educației pentru toți”, la articolul 3, afirmă că: „Nevoile școlare ale persoanelor deficiente/ cu handicap cer o atenție specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului la educație fiecărei categorii de personae deficiente, ca parte integrantă a sistemului de învățământ”.

În România sunt utilizate multe concepte referitoare la persoanele care fac obiectul educației speciale: deficiență, incapacitate, handicap, dizabilitate, cerințe educative speciale.

Cerințele educative speciale (CES) desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.).

Integrarea şcolară este un proces de includere în şcolile de masă/clase obişnuite, la activităţile educative formale şi nonformale, a copiilor consideraţi ca având cerinţe educative speciale. Şcoala, ca principală instanţă de socializare a copilului (familia fiind considerată prima instanţă de socializare), integrarea şcolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanţă fundamentală în facilitarea integrării ulterioare în viaţa comunitară prin formarea unor conduite şi atitudini, a unor aptitudini şi capacităţi favorabile acestui proces.

Integrarea şcolară a copiilor cu probleme permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către elevii normali a problematicii potenţialului de relaţionare şi participare la viaţa comunitară a semenilor lor care, din motive independente de voinţa lor, au nevoie de o abordare diferenţiată a procesului de instruireşi educaţie din şcoală şi de anumite facilităţi pentru accesul şi participarea lor la serviciile oferite încadrul comunităţii. conceptul „cerinţe educative speciale” face referire la adaptarea, completarea şi flexibilitatea educaţiei pentru anumiţi copii în vederea egalizării şanselor de participare la educaţie în medii de învăţare obişnuite.

Educatia integrată se refera la includerea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.

Ca activitatea instructiv – educativă să fie una profitabilă pentru toți elevii, aceasta trebuie sa se realizeze diferențiat. Educația diferențiată vizează adaptarea activității de instruire la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere și ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Ca educația copiilor cu cerințe speciale să fie eficentă, pe de o parte trebuie sa aibă un caracter integrat iar pe de altă parte trebuie sa aibă un caracter diferențiat, să fie adaptată particularităților elevilor.

Integrarea educativă, ca reflex al curentului integrativ global, din societate și educația integrată ca practică efectivă și concretă, reprezintă ceva nou și original, surprinzător și controversat.

Educația incluzivă este un concept nou care are la bază principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, indiferent de mediul cultural sau social din care provin, religie, etnie, limba vorbită sau condițiile economice în care trăiesc. Acest concept înglobează aproape în totalitate aria semantică a conceptului de educație integrată. El are în vederea atingerea obiectivului „educația pentru toți”, care impune reformarea școlii publice și a sistemului de învățământ, răspunzând astfel mai bine nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv a celor cu cerințe educative speciale.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi

de învățare, cu ritm lent de acumulare de informații dar cu intelect normal. Confundați adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulați sau categorizați ca atare. Alternativă a învățământului special, educația integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilități reale de recuperare și reintegrare, care altădată ar fi fost orientați către școala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acționăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalității lor, și anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Școlile obișnuite dezvoltă o serie de servicii de sprijin pentru copiii cu diferite cerințe educative speciale:

- Pentru copiii cu tulburări de limbaj și cu dificultăți de învățare există „centre logopedice interșcolare” care au specialist care desfășoară terapii specifice pentru corectarea tulburărilor de limbaj și pentru depășirea dificultăților de învățare. În aceste cabinete au acces toți copiii care frecventează învățământul obișnuit și care au fost depistați de către profesorii logopezi care funcționează aici ca având o tulburare de limbaj.
- Pentru copiii cu tulburări de comportament și dificultăți de adaptare există „centrele de asistență psihopedagogică” care dispun de consilieri psihopedagogi care oferă servicii atât copiilor aflați în situație de risc și criză cât și familiilor acestora. Pentru copiii cu deficiențe diagnosticați în comisiile pentru protecția copilului există serviciile profesorului de sprijin/intinerant.

Copiii cu deficiențe integrați în învățământul de masă au dreptul la terapii specifice de recuperare realizate de specialiști în domeniu, în funcție de dizabilitatea lor și, în plus, profesorul de sprijin realizează un plan de intervenție personalizat și adaptarea curriculară necesară, în urma consultării cu cadrul didactic de la clasă.

Principiile moderne ale educației integrate:

Principiile educației integrate rezultă din principiile integrării și, în funcție de diferiți autori care le prezintă, numărul lor variază. T. Vrasmas în lucrarea „Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale”, amintește ca principii moderne ale educației integrate următoarele:

- Principiul drepturilor egale care stipulează faptul că orice copil are „acces efectiv la educație”, la servicii de sănătate și recuperare/reabilitare, la pregătirea pentru angajare în muncă, la mijloace de recreere, toate acestea conducând la integrare socială și dezvoltare individuală incluzând dezvoltarea sa culturală și spirituală.
- Principiul egalizării șanselor în domeniul educației impune ca școlarizarea copiilor cu handicap să se faca pe cât posibil în cadrul sistemului general de învățământ, iar învățământul obligatoriu să includă copii din toate tipurile și nivelurile de handicap inclusiv pe cele mai severe.
- Principiul intervenției timpurii indică gradul sporit de eficiență a intervenției de reabilitare/recuperare și de integrare în comunitate la vârste mai mici.
- Principiul asigurării serviciilor de sprijin se referă atât la copiii cu deficiențe, cât și la personalul care lucrează cu ei, arătând că serviciile de sprijin pot varia de la intervenția în echipa multidisciplinară. Sprijinul poate veni și din partea comunității și poate contribui prin diferite resurse umane, materiale, financiare) la programul de integrare.
- Principiul cooperării și parteneriatului are în vedere faptul că în viziunea școlii cooperarea constituie un element fundamental, determinat chiar pentru realizarea succesului.

Pentru integrarea cu succes a copiilor cu CES în învățământul de masă, în grupele obișnuite de copii sunt necesare:

- ✓ Existența unor centre de resurse, informare și comunicare;
- ✓ Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice în problematica CES;
- ✓ Adaptarea și flexibilitatea curriculum-lui (pre)școlar;
- ✓ Evaluarea progresului școlar al copiilor cu CES integrați în grădinițele obișnuite;

- ✓ Implicarea, încurajarea participării părinților, schimbul de informații, consilierea părinților în măsura solicitărilor și a necesităților, mobilizarea resurselor umane disponibile și competente.

Cadrul didactic, trebuie să ofere copilului cu CES tratarea individuală de care are nevoie în toate etapele unei activități, pentru ca acesta să recupereze neajunsurile, să valorifice în mod compensatoriu potențialul sănătos, dar să nu neglijeze pe ceilalți copii din grupă. Intervenția educațională trebuie însoțită de atitudinea pozitivă a cadrelor didactice și a familiei față de copiii cu cerințe educative speciale.

Bibliografie:

- Alois, Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație,* Editura Polirom, București, 2006
- *Dezvoltarea practicilor inclusive în școli*, Ghid managerial, UNICEF, 1999
- *Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale* – Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002
- *Sistemul cognitiv si dezvoltarea competentelor*, Gh. Dumitriu, (2004), Ed. Didactica si Pedagogica, Bucureşti
- *Psihopedagogie*, Gh. Dumitriu, Constanţa Dumitriu, (2004), Ed. Didactica şi Pedagogică, Bucureşti
- *Psihologia Educaţiei*, Gh. Dumitriu, (2001), DPPD, Bacău.

COPII CU NEVOI EDUCATIVE SPECIALE ȘI INTEGRAREA LOR ÎN ȘCOLI

Rotariu Mihaela
Colegiul Național de Informatică Piatra Neamț

Fiecare copil are dreptul fundamental la educație și fiecărui copil trebuie să i se ofere șansa de a ajunge și de a se putea menține la un nivel acceptabil de învățare.

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație, care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil.

Fără abordarea adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială.

„Educația copiilor cu cerințe educaționale speciale este o sarcină care trebuie împărțită între părinții acestora și profesioniști. O atitudine pozitivă din partea părinților favorizează integrarea școlară și socială. Părinții au nevoie de sprijin pentru a-și putea asuma rolul de părinți ai unor copii cu cerințe speciale școlile și implicit grădinițele “trebuie să includă în procesul de învățământ toți copii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură ale acestora”.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate. Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității chiar dacă prezintă același tip de deficientă.

Conceptul de cerințe educative speciale aspiră la depășirea tradițională a separării copiilor pe diferite categorii de deficiențe, printr-o abordare non categorială a tuturor copiilor. Copiii cu cerințe educative speciale nu doar că pot fi integrați, ci pot fi integrați cu succes în grădinița și ulterior în școală, ajutându-i să devină adulți independenți și fericiți.

Educația sau școala inclusivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a școlii și integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitatea integrării ulterioare în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către elevii normali a problematicii și potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității.

Educația specială se referă la adoptarea, completarea și flexibilitatea educației pentru anumiți copii în vederea egalizării șanselor de participare la educație în medii de învățare obișnuite.

Pentru a integra copiii cu cerințe educative speciale, în grădinițe și școli aplicăm metodele cele mai eficiente:

- Sensibilizarea, luarea deciziei, tranziția, trainingul și evaluarea, sunt etape vitale în integrarea copiilor cu CES.

Din punctul meu de vedre mai există două etape/comportamente/sentimente cheie, și anume, încrederea și dragostea. Fără să acordăm încredere și iubire copiilor cu CES, nu vom reuși să îi ajutăm.

Abordarea pozitivă a comportamentului copiilor și exprimarea încrederii în posibilitățile fiecărui copil de a reuși sunt de asemenea factori decisivi în reușita integrării copiilor cu CES.

În activitatea educativă a copiilor cu cerințe educative speciale se poate folosi cu maxim eficiență eficienta învățarea prin cooperare.

Lecțiile bazate pe învățarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanței fiecărui copil care trebuie să ofere răspuns în nume personal sau în numele grupului, copiii se ajută unii pe ceilalți, încurajându-se și împărtășindu-și ideile, explică celorlalți, discută ceea ce știu, învață unii de la alții, realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

Ce nu este integrarea?

- A încerca integrarea copiilor cu CES în grădinițe, școli obișnuite fără pregătirea și ajutorul necesar;
- A izola copiii cu CES în grădinițele, școlile obișnuite sau poziționarea claselor speciale în extremitatea clădirii sau separate de clădirea principală departe de copiii tipici;
- A ignora problemele și îngrijorările părinților;
- A ignora nevoie individuale ale copilului;

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza atât prin activități educaționale cât ci și prin activități extracurriculare. Activități extracurriculare de tipul vizitelor la muzee, excursiilor și a drumețiilor, evenimente culturale și sportive permit dezvoltarea relațiilor interpersonale și o mai buna relaționare a copiilor cu societatea.

Educația integrata vă permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalți copii, să desfășoare activități comune, dobândind abilitați în vederea adaptării, integrării și devenirii lor că și ceilalți.

Aceste activități sporesc interesul copiilor de cunoaștere a frumuseților naturale și de patrimoniu, formarea și dezvoltarea unor sentimente de prețuire a mediului natural în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat. Copilul cu CES are nevoie de Condiții speciale, de stimulare și sprijin a dezvoltării din cele mai timpurii perioade.

- Flexibilitate didactică adaptarea curriculumului la posibilitățile individuale;
- Individualizarea educației;
- Protecție socială;
- Programe individualizate de intervenție;
- Integrare școlară și socială.

Centrele educative speciale se axează pe particularitățile individuale de dezvoltare, de învățare, de relație cu mediul și necesita o evaluare si o abordare personalizată a necesităților copilului. Ele sunt interpretate ca unitate în dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de învățare, de integrare, în nivelul individual de dezvoltare fizică și psihică cu caracteristici biologice, fizice, psihice și sociale.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate acestor categorii de copii.

Educația sau școala inclusiva implica ideea de schimbare, a școlii și societății în ansamblu, cu scopul de a răspunde dezideratului societății viitorului - „o societate pentru toți” comprehensiva și integratoare prin însăși natura ei, care să răspundă mai bine prin co-educație-nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv ale celor deosebiți de dotați sau talentați, ale celor care nu fac fata in prezent în școala obișnuită, ale celor cuprinși în școlile speciale separate.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de mas-/clase obișnuite la activitățile educative formale si non formale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cat mai mult de copii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv in vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi

cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare, se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației de socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicațiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Rolul familiei în integrarea copiilor cu cerințe educative special în grădinițe, școli.

În condițiile educației incluzive, părinții trebuie să participe direct la viața grădiniței, școlii și pot influența anumite decizii care privesc procesul educațional.

Absența sau indiferența părinților în ceea ce privește problemele educaționale ale copilului vine în opoziție cu ideea de integrare sau incluziune.

Părinții trebuie să fie modele de acțiune și comportament în acceptarea și susținerea integrării persoanelor cu cerințe speciale din comunitățile lor.

Prin comunicarea bilaterală, părinții creează un parteneriat strâns în sprijinul copiilor, se formează comunitatea și cultura școlii, cadru în care aceștia se simt ca și „membri ai unei familii”.

În peisajul grădinițelor, școlilor este locul care oferă soluții reale pentru integrarea copiilor cu nevoi educaționale speciale prin utilizarea unor metode integrare de educație și recuperare cu un real succes!

Bibliografie:

1. Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.
2. Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București Pro Humanitate.
3. Vrăjmaș, T. (2001). Învățământul integrat şisau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale. București Aramis.

DIFICULTĂȚILE DE ÎNVĂȚARE ALE COPIILOR CU CES

prof. Ștefania-Mariana Dumitrașcu
Școala Gimnazială Mogoșani
Mogoșani, jud. Dâmbovița

Orientând atenția asupra cerințelor și nu asupra defectului, această manieră de construire a identității sprijinului necesar în educație este identificată în Repertoriul UNESCO, 1995 cu următoarele probleme:

a) Dizabilitățile (deficiențele sau handicapurile - ECS în sens restrâns):

- întârziere/deficiență mintală/dificultăți/dizabilități severe de învățare;
- dizabilități fizice/motorii;
- dizabilități vizuale;
- dizabilități auditive;

b) tulburările și dificultățile (care sunt/pot fi asociate și punctului a)

- tulburări emoționale (afective) și de comportament;
- tulburări (dezordini) de limbaj;
- dificultăți/dizabilități) de învățare;
- alte situații.

Orice tipologie nu poate include diversitatea persoanelor cu cerințe educaționale speciale.

Vom enumera de aceea în continuare câteva (sub)grupuri de persoane care necesită o atenție educațională specifică: cei cu dizabilități neuromotorii, cu sindromul Down, cu autism, cei cu HIV/SIDA, cu diverse boli (somatic sau neuropsihice), copiii hiperactivi etc.

Din punct de vedere statistic, în cazul în care copiii cu dizabilități intelectuale, fizice, vizuale și auditive reprezintă în medie cam 2% dintr-o populația școlară, copiii cu cerințe (nevoi) educative speciale sunt mult mai numeroși.

Sfera de cuprindere a conceptului CES se referă pe lângă aceste deficiențe și/sau tulburări exprimate de repertoriul UNESCO (legate de dizabilitate) și la probleme educaționale determinate de mediul social restrictiv sau neprielnic dezvoltării și învățării. Aici sunt incluse efectele determinate de mediul defavorizant cum ar fi: delicvențele, copiii străzii, grupuri etnice și religioase minoritare, copiii bolnavi de boli cronice sau SIDA, copiii exploatați, maltratați sau abuzați etc.

În acest punct conceptul de CES se întâlnește cu cel de „copii aflați în situație de risc”, cu conceptul de „copii vulnerabili” și „marginalizați/marginali”. Termenul are extensie și asupra copiilor supradotați numiți în unele țări excepționali (Spania, SUA).

Progresele înregistrate de psihologia și pedagogia diferențiată, perfecționarea tehnicilor de cunoaștere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanțate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigențele școlare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integrați individual, există și elevi cu dificultăți de învățare, cu ritm lent de acumulare de achiziții, dar cu intelect normal. Confundați adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulați sau categorizați ca atare. Alternativă a învățământului special, educația integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilități reale de recuperare și reintegrare, care altădată ar fi fost orientați către școala specială. Pentru a realize integrarea copiilor cu CES, trebuie să acționăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităților, și anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Kirk S. defineşte *dificultatea de învăţare* ca fiind o întârziere sau o tulburare specifică unuia sau mai multor procese implicate în percepţie, limbaj, pronunţie, citire, comportament, scris sau calcul numeric.

Specialiştii au abordat domeniul dificultăţilor de învăţare din perspective diferite, în funcţie de profesiile acestora, de paradigmele din care au analizat.

Kirk apreciază: „O dificultate de învăţare se referă la o întârziere, o tulburare, o dezvoltare încetinită în plan emoţional sau comportamental. Ea nu este însă rezultatul întârzierii mentale, deficienţelor senzoriale sau factorilor culturali şi instituţionali”. Într-o altă definire Kirk apreciază „am utilizat termenul de dizabilităţi de învăţare (learning disabilities) pentru a descrie un grup de copii care au tulburări în dezvoltare, în limbaj şi vorbire, în citire şi abilităţile asociate de comunicare.”

Pe baza definiţiilor şi aprecierilor de mai sus, putem concluziona că expresia „dificultăţi de învăţare”, în sens larg, general se referă la un ansamblu variat de obstacole şi momente de oscilaţie, concretizate într-o paletă de manifestări particulare, care intervin îndezvoltarea personalităţii individului implicat în procesul continuu de învăţare.

Există mai multe încercări de clasificare.

Ecaterina Vrăjmaş propune o sistematizare în care identifică cel puţin trei direcţii de abordare:

1. Prima direcţie are în vedere „recunoaşterea dificultăţilor fireşti întâmpinate de copii în actul de predare-învăţare caracteristic activităţii şcolare” (Vrăjmaş, E.). Această direcţie reprezintă identificarea categoriilor de probleme la unii copii, fără preocupări de remediere, vina aparţinând copiilor în cauză, fiind lenţi, leneşi, prin urmare sancţionaţi.

2. Cea de-a doua direcţie evidenţiază „recunoaşterea unei noi categorii de probleme/dizabilităţi, neîncadrată în cele cunoscute” (Vrăjmaş, E.). Sunt identificate **dizabilităţi/deficienţe specifice** legate de procesul de învăţare. Este necesar un diagnostic potrivit şi găsirea unor modalităţi de remediere a acestora.

3. Ultima perspectivă, cea curriculară, „ constituie în fapt o reconstrucţie a câmpului de concepte şi practici (metode de intervenţie), specific educaţiei speciale”. (Vrăjmaş, E.).

Fiind o abordare **noncategorială** fără etichetarea celor în cauză, se lansează „ipoteza că orice individ poate întâmpina dificultăţi de învăţare la un moment dat, într-un domeniu sau altul al dezvoltării.”(Vrăjmaş, E.). Scopul activităţilor şcolare este atingerea eficienţei în învăţare.

În literatura străină de specialitate, studii recente militează pentru o viziune **noncategorială** asupra dificultăţilor de învăţare, insistându-se pe faptul că fiecare copil are propria traiectorie de dezvoltare cognitivă. Dificultăţile de învăţare pot fi identificate chiar şi de către familie. Diminuarea şi înlăturarea dificultăţilor de învăţare trebuie să fie soluţia pentru înlăturarea eşecului şcolar. Profesorul este persoana care poate lua cele mai înţelepte decizii cu răbdare şi tact pedagogic. Însă în anumite situaţii, se poate cere ajutor şi la o echipă de intervenţie (psihologul şcolii, psihopedagog, consilier, psihiatru), şi nu în ultimul rând, părinţii au un rol decisiv în activităţile zilnice şcolare şi extraşcolare ale copiilor lor.

Dificultățile de învățare nu se instalează aleator la copii, ci au cauze diverse care le generează (Ungureanu, D. „Copiii cu dificultăţi de învăţare”):

Cauzele biologice și fiziologice ale dificultăților de învățare se referă la anumite seturi determinative în raport cu care, deși nu le putem modifica, le putem merge în întâmpinare, adecvând după ele domeniul de asistență și influența psihopedagogică și socio-culturală, nu întotdeauna extrem de concesiv.

Cauzele psihologice țin de dezvoltarea întregului psihism uman, acesta fiind o construcţie interactivă, progresivă a eului cu mediul. Acest mediu include și adulții competenți și bine intenționați din jurul copilului cu dificultăți de învățare, dar care nu sunt întotdeauna suficient de vigilenți si instrumentaţi ca atare.

Eşecul şcolar inadecvat abordat, carențele aptitudinii pentru școlaritate nesesizate oportun sunt greşeli ce pot deveni cauze ale unor dificultăți de învățare, dar, ca orice greşeli pot fi evitate.

În ceea ce priveşte ***cauzele ambientale***, acestea sunt influenţabile, variabile, la dorinţa adultului și spre beneficiul copilului. Din păcate aceste cauze iau forma unor factori extrem de numeroşi și prin aceasta greu de controlat. Variația lor intenţionată este puternic subminată de o variabilitate întâmplătoare, spontană.

Rămân, desigur, în discuţie acele ***cauze necunoscute*** care vor menţine încă dificultățile de învățare parțial într-o zonă de penumbră, în ceea ce priveşte cunoașterea, explicarea și prevenirea.

Caracteristicile individului cu dificultăţi de învăţare: hiperactivitate; slabă capacitate de a fi atent; orientare confuză în spaţiu şi timp; incapacitate de a urmări indicaţiile orale; poftă necontrolată de dulce; hipoglicemie; inversează literele sau cuvintele; face constant greşeli ortografice; dificultăţi la legarea şireturilor; mod defectuos de a ţine creionul în mână; caligrafie mediocră; mers dificil; incapacitate de a sări; stângăcie; eşecuri frecvente; dificultăţi de a sta într-un picior; dificultăţi în a merge cu bicicleta sau de-a lungul unei linii.

Caracteristicile care pot indica dificultăţi vizuale la elevi: capul foarte aplecat; simptome de tensiune vizuală (de exemplu: strabism, clipeşte des, îşi freacă des ochii, îi fuge ochii), sare cuvinte sau rânduri când citeşte, îşi apropie foarte mult capul de pagină când scrie sau citeşte etc.;

Simptome ce indică tulburări afective sau de comportament: imagine greşită despre sine; accese colerice sau de ostilitate; impulsivitate excesivă; închidere în sine sau dezorientare; dificultăţi ce pot fi asociate cu unele de ordin social: tendinţa de a se juca cu copii mult mai mici decât el; dificultatea de a stabili raporturi cu colegii; evitarea situaţiilor sociale noi.

Principii de intervenţie în cazul copiilor cu dificultăţi de învăţare

Fiecare elev prezintă un patern unic de dificultăţi, iar acestea pot fi reabilităţi doar prin metode individualizate.

-restructurarea convingerilor pe care elevul le are despre propria lui performanţă;

-utilizarea feedback-ului pozitiv imediat;

-adaptarea strategiei la necesităţile elevului şi flexibilitate în aplicarea ei.

În concluzie, orice elev poate învăţa în şcoală dacă este abordat adecvat, dacă se ţine cont de faptul că învăţarea şcolară nu se limitează la sfera intelectului.

STRATEGII ÎN ABORDAREA DIDACTICĂ A COPIILOR CU CES

prof. Daniela Dumitrașcu
Școala Gimnazială Dragomirești
Dragomirești, jud. Dâmbovița

„Eu sunt copilul. Tu ţii în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire! Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!”

Cerințele educative speciale (CES) reprezintă o sintagmă care substituie într-o altă viziune și abordare, anormalitatea educațională sau inadaptarea școlară în corespondență cu aplicarea dreptului fundamental la educație (Traian Vrășmaș). Noțiunea de CES reprezintă astfel „necesitățile educaționale complementare obiectivelor generale ale educației școlare, necesități care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și/sau caracteristice unei deficiențe (ori tulburări de învățare), precum și o intervenție specifică, prin reabilitare/recuperare corespunzătoare” (T.Vrășmaș).

Această sintagma prezintă în plan psihopedagogic mai multă relevanță decât conceptul de deficiență, dizabilitate/incapacitate sau handicap.

Conceptul de **dificultăţi de învăţare** acoperă o gamă extrem de largă de manifestări, fiind rezultatul unor combinaţii complexe de factori, aşa încât nu se poate stabili o cauză anume a acestora. Studiul problematicii copiilor cu dificultăţi de învăţare este relativ recent. Dificultăţi de învăţare au existat dintotdeauna şi nu numai la copii, ci şi la persoanele de vârste adulte. Frecvenţa apariţiei dificultăţilor de învăţare este mai ridicată la copii. Însă dificultăţile de învăţare din perioada copilăriei, cronicizate, asupra cărora nu se intervine, rămân şi la vârste adulte, continuând să afecteze buna integrare şi relaţionare a persoanei în context socio-profesional.

Conceptul de *dificultăţi de învăţare* este cunoscut mai ales ca dificultăţi şcolare şi anume ca „dificultăţi care le întâmpină unii elevi în asimilarea cunoştinţelor, în formarea competenţelor” (Mircea Ştefan, Lexicon pedagogic). De obicei dificultăţile apar la elevi de timpuriu, în însuşirea cititului (dislexie), a scrisului (disgrafie), şi duc la manifestări de anxietate, neîncredere în sine şi pierderea motivaţiei învăţării.

Formele integrării copiilor cu CES existente în școala **românească** se bazează pe următoare modele:

a. Modelul cooperării școlii obișnuite cu școala specială - în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă; există alternativă înființării unor centre de zi sau centre de recuperare pentru copiii deficienți (prin reorganizarea școlilor speciale actuale) care să includă un număr mic de copii și în care programul de activitate să fie destinat activităților recuperatorii, compensatorii și de consolidare a cunoștințelor primite la școală, iar regimul de viață să fie unul cât mai aproape de normalitate.

b. *Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită* - acest model presupune integrarea copiilor deficienți în școli de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii. Modelul este criticat de unii specialiști care nu consideră o integrare reală constituirea unei clase speciale într-o școală obișnuită, practica

demonstrând dificultatea aplicării unui program de integrare după acest model; discrepanța dintre clasele obișnuite și clasa specială se accentuează, timpul efectiv în care elevii normali și cei cu cerințe speciale relaționează direct este destul de redus (în cele mai multe cazuri acest timp se reduce la durata pauzelor dintre activitățile școlare), iar în condițiile unui colectiv școlar de acest tip se constituie cu ușurință grupuri de elevi între care apar conflicte sau atitudini ce pot accentua discriminarea față de elevii deficienți din clasa specială (adică efectul opus integrării).

c. *Modelul bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă* - în acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este și profesorul de sprijin care desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile solicită/permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.

d. Modelul itinerant - acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui nurăr mic de copii cu ces, domiciliați la mică distanță de școală (se evita astfel dezavantajul deplasărilor pe distanțe mari ale copilului) și sprijiniți de un prof. itinerant (specializat în muncă la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitatea școlii respective.

e. Modelul comun - este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea ca în acest caz prof. itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățăre, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățăre sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Din experienţa personală putem afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare, evaluare diverse strategii şi intervenţii utile:

- Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare;
- Încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- Încurajarea independenţei, creşterea autonomiei personale;
- Sprijin, încurajare şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă;
- Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres;
- Crearea unui climat afectiv, confortabil;
- Centrarea învăţarii pe activitatea practică;
- Sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile;
- Folosirea învăţării afective;
- Adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare;
- Sprijinirea elevului să devină membru al unui grup;
- Organizarea unor activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă);
- Folosirea unui limbaj simplu, accesibil elevului şi nivelului lui de înţelegere;
- Instrucţiuni clare privind sarcinile şi elaborarea unor programe individuale de lucru;
- Aşezarea în prima bancă a elevilor cu deficienţe de vedere, îmbunătaţirea calităţii iluminării, adecvarea materialelor didactice;

- Poziţia profesorului să fie astfel ca fiecare elev să-l poată vedea, iar în dialogul profesor-elev profesorul să vorbească numai stând numai cu faţa spre elevi;
- Stabilirea foarte clară a regulilor şi consecinţelor nerespectării lor în clasă şi aplicarea lor constantă;
- Aşezarea copiilor cu hiperactivitate şi deficit de atenţie în primele banci, astfel încât să nu le distragă atenţia restul colectivului şi să fie aşezat în apropierea elevilor care sunt acceptaţi de colectiv ca modele pozitive;
- Încurajarea oricărei tentative de comunicare, indiferent de natura ei;
- Profesorul să fie ferm, consecvent, să folosească înţelegerea şi calmul ca modalitate de stingere a manifestării agresive a elevului;
- Să fie comentată acţiunea elevului şi nu personalitatea lui;
- Profesorul să aprecieze limita de suportabilitate a elevului (să nu-l jignească sau umilească);
- Profesorul să folosească o mimică binevoitoare şi o atitudine deschisă (să nu încrucişeze braţele şi să nu încrunte privirea);
- Orice activitate să fie bine planificată, organizată şi structurată;
- Profesorul să dea dovadă de consecvenţă şi corectitudine în evaluare;

Într-o abordare incluzivă toţi elevii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Diferenţierea

prof. Constantinescu Mirela
Colegiul Tehnic „Danubiana”, Roman

Principiul diferenţierii învăţării exprimă necesitatea adaptării strategiilor instructiv-educative la particularităţile psihologice şi de vârstă ale fiecărui elev sau al unui grup omogen de elevi, în vederea formării deprinderilor şi competenţelor stabilite prin obiective şi a dezvoltării lor ca personalitate. Din punct de vedere pedagogic, diferenţierea se realizează la trei niveluri: conţinut, proces de instruire, produs.

Cum diferenţiem procesul de instruire?

- în timpul procesului de desfăşurare al activităţilor se poate aprofunda înţelegerea subiectului prin investigarea acestuia din perspective multiple
- diferenţierea procesului însemnă diversificarea metodelor şi tehnicilor de instruire pentru a oferi o mai mare bogăţie de oportunităţi de explorare a conceptelor
- tipurile de interacţiuni se diversifică după nevoile, interesele sau profilurile de inteligenţă ale elevilor.

Cum diferenţiem produsul?

- prin activităţi în care elevii pot demonstra şi dezvolta ceea ce ştiu, înţeleg şi pot să facă
- prin proiecte care se realizează în mod diferit prin exprimarea abilităţilor cognitive multiple
- prin investigaţii realizate de grupuri cu interese specifice
- rezolvarea de probleme din perspective multiple.

Profesorul foarte bun răspunde nevoilor diferite ale elevilor şi ia în considerare diferenţele în ceea ce priveşte: capacitatea, elementele învăţate anterior, viteza de învăţare, absenţele, maturitatea şi mediul social şi cultural de proveniență, motivarea, stilul de învăţare, alte nevoi individuale.

Diferenţierea sarcinii

- Sarcinile se pot grada şi prezenta ca o „scară” de sarcini scurte cu dificultate crescătoare. Se aşteaptă ca unii elevi să ajungă mai sus pe „scară” decât alţii.
- Elevul poate alege sarcina sau pot fi stabilite sarcini diferite pentru diferiţi elevi.
- Se pot crea „fişe ajutătoare” pentru împărţirea sarcinilor sau pentru a le face în alt mod mai uşoare pentru elevii mai slabi.
- Se pot stabili sarcini deschise. Elevii mai capabili pot fi încurajaţi să interpreteze sarcinile într-un mod mai solicitant.

Profesorul fixează o singură sarcină care cere acelaşi lucru de la toţi elevii. Elevii interpretează sarcina în mod diferit datorită capacităţilor diferite şi a cunoştinţelor anterioare. Deci, sarcina este diferenţiată după rezultat.

Principii cheie ale clasei diferenţiate

♦Profesorul ştie clar ce e important la materia lui.

♦Profesorul înţelege, apreciază şi clădeşte pe diferenţele dintre elevi.

♦Evaluarea şi învăţarea sunt inseparabile.

♦Profesorul ajustează conţinutul, procesul şi produsul în funcţie de disponibilitatea, interesele şi profilul de învăţare al elevului.

♦ Toţi elevii participă.

♦Elevii şi profesorii sunt colaboratori în învăţare.

♦Scopurile clasei diferenţiate sunt dezvoltarea maximă şi succesul individual.

♦ Flexibilitatea este o caracteristică marcantă a clasei diferenţiate.

Dacă noţiunea de clasă diferenţiată, centrată pe elev, ţi se pare nouă, iată câteva sugestii care să te ajute să-ţi orientezi gândirea şi proiectarea în această direcţie.

Examinează-ţi filosofia despre nevoile individuale

În loc să te concentrezi pe ce să faci în clasă, e mai înţelept să te concentrezi asupra modului cum înţelegi predarea şi învăţarea. Iată câteva întrebări care te-ar putea ajuta:

♦ Ce ţi se pare mai rezonabil: să faci mare parte din munca de la clasă sau în primul rând elevii sunt muncitorii şi gânditorii clasei? De ce?

♦ Ţi se pare că toţi elevii, tot timpul, au nevoie de acelaşi manual, aceeaşi problemă, aceeaşi lecţie sau ţi se pare că elevii au diferite disponibilităţi pentru citire, matematică sau desen? De ce?

♦ Ţi se pare că toţi elevii învaţă în acelaşi fel şi în acelaşi ritm sau unii procesează informaţia în mod diferit şi în ritm diferit faţă de alţii? De unde ştii?

♦ Afli mai mult despre elevi vorbind în faţa lor sau vorbind cu ei? De ce?

♦ Îşi formează elevii capacităţi de studiu individual într-o clasă în care tot timpul li se spune ce să facă sau devin independenţi când profesosrul le dă treptat tot mai multă responsabilitate în învăţare şi îi învaţă cum să-şi folosească independenţa în mod înţelept? De ce?

♦ Le pasă elevilor sau nu dacă pot alege despre ce şi cum să înveţe? Le pasă mult sau puţin? De ce?

♦ În general, ai mai multă eficienţă când predai la un grup mic de elevi sau eşti mai eficient cu toată clasa? De ce?

♦ Când este învăţarea mai bogată şi mai durată: când înveţi pe dinafară sau când te bazezi pe înţelegere?

Cunoscând care este părerea ta, te vei simţi mai comod şi mai încrezător când trebuie să răspunzi întrebărilor puse de elevi, colegi, directori şi părinţi. (De ce predai aşa?)

Începe cu paşi mici

♦ Sarcinile diferenţiate să dureze puţin la început.

Dezvoltă-te profesional încet, dar dezvoltă-te!

Stabileşte-ţi anual unul sau două obiective rezonabile, pe care să le urmăreşti.

♦ Ia-ţi notiţe despre elevi.

♦ Fă o lecţie diferenţiată la fiecare capitol.

♦ Diferenţiază un produs pe semestru.

♦ Găseşte resurse multiple pentru câteva părţi esenţiale ale curriculum-ului.

♦ Stabileşte criterii de performanţă comune pentru produse şi apoi personalizează cerinţele.

♦ Oferă elevilor posibilitatea de a-şi alege modul de lucru, exprimarea, tema pentru acasă.

Imaginează-ţi cum vor arăta activităţile

♦ Cum va începe, se va derula şi se va termina activitatea?

♦ Ce ar putea să nu meargă? Cum să eviţi?

Fă un pas înapoi şi reflectează

♦ De unde ştii că toţi au înţeles ce ai vrut?

♦ Cum ai introdus activitatea?

♦ Au rămas elevii concentraţi?

♦ Cum s-a terminat activitatea?

♦ Cum ai interacţionat cu elevii?

Vorbeşte din timp cu elevii

♦ Foloseşte o activitate în care să realizeze asupra diferenţelor în învăţare.

♦ Cere ajutorul elevilor pentru stabilirea liniilor directoare în vederea funcţionării clasei.

Dă instrucţiuni bine gândite

♦ Porneşte cu o sarcină familiară, apoi dă o sarcină diferenţiată unui grup mic.

♦ Dă instrucţiuni de pe o zi pe cealaltă.

♦ Foloseşte fişe de lucru.

♦ Proiectează sau afişează sarcinile de lucru.

Fii conştient şi organizat

♦ Foloseşte dosare de lucru.

♦ Fă o listă cu competenţele dorite.

♦ Stabileşte locuri de colectare pentru produse.

Angajează toţi elevii

Creşte motivaţia elevilor prin angajarea activă în învăţare a tuturor elevilor

Utilizează strategii de calitate pentru a angaja toţi elevii

Punctul de intrare în lecţie

Abilităţi de prezentare

Strategii de chestionare

Strategii de implicare

Strategii pentru tema de acasă

Motivarea elevilor

Pentru a motiva elevii, este esenţială utilizarea de strategii de calitate în patru domenii cheie pentru motivaţie:

I. *Stabilirea unui mediu încurajator de învăţare*

II. *Implică toţi elevii*

III. *Asigură feedback-ul privind nivelul de performanţă*

IV. *Recunoaşte meritele pentru eforturile şi realizările elevilor*

Bibliografie

1. Creţu, C. (1998). *Curriculum diferenţiat şi personalizat*. Editura Polirom. Iaşi

2. Radu, I.T. (1981). *Învăţământul diferenţiat*. E.D.P. Bucureşti

3. *** (2001). *Instruire diferenţiată. Aplicaţii ale teoriei inteligenţelor multiple. Ghid pentru formatori şi cadre didactice.* MEC. Seria calitate în formare. Bucureşti

INFLUENŢA POVEŞTILOR ASUPRA ÎMBOGĂŢIRII VOCABULARULUI ŞI A EXPRESIVITĂŢII VERBALE A PREŞCOLARILOR

Prof. Camelia VLAD
Școala Gimnazială „Victor Slăvescu” Cotești, Jud. Vrancea

1. Cadrul teoretic şi metodologic al cercetării

Limbajul este mijlocul de exteriorizare a gândurilor, a datelor înregistrate de memorie, a produselor imaginaţiei, sentimentelor estetice şi morale.

Pentru a răspunde procesului instructiv ce se desfăşoară în şcoală, copilul trebuie să plece din grădiniţă cu un bagaj de cunoştinţe pe care să-l poată reda într-o limbă corectă, din punct de vedere fonetic şi gramatical, coerentă, cursivă şi expresivă.

Deoarece vârsta preşcolară este o etapă hotărâtoare în stimularea şi optimizarea deprinderilor de comunicare şi a capacităţilor cognitive, grija pentru educarea limbajului constituie o preocupare permanentă a cadrelor didactice din învăţământul preşcolar, în atenţia acestora fiind latura informaţională, cât şi cea formativă.

În acest capitol ne propunem să investigăm practic influenţa poveştilor asupra stimulării vocabularului şi a expresivităţii.

Identificarea ipotezei cercetării:

Prin prezentarea şi exploatarea conţinuturilor unor povestri, prin modalităţi şi forme variate în cadrul activităţii de educarea limbajului, se va stimula îmbogăţirea vocabularului şi expresivitatea verbală a copiilor preşcolari.

Obiectivele cercetării:

- stimularea vocabularului şi a expresivităţii prin intermediul povestirilor;
- monitorizarea şi înregistrarea rezultatelor obţinute la testele de evaluare;
- analizarea rezultatelor pe baza itemilor calitativi şi cantitativi.

Tipul cercetării: calitativă, constatativă

Populaţia investigată:

S-au constituit două loturi: lotul experimental şi lotul de control.

Lotul experimental

Caracteristic pentru lotul experimental este faptul că asupra lui se acţionează cu ajutorul factorului experimental în conformitate cu cele presupuse în ipoteza cercetării în vederea producerii unor modificări în desfăşurarea acţiunii educaţionale.

Lotul experimental este alcătuit din 15 preşcolari.

Lotul experimental parcurge un antrenament prelungit şi variat. Se acţionează aproximativ un an şcolar (octombrie 2021 - martie 2022).

Lotul de control

Lotul de control este folosit ca martor pentru a compara rezultatele la încheierea microcercetării.

Pentru reducerea la minim a posibilităţilor ca diferenţele să se datoreze şi altor factori, s-a încercat ca cele două loturi, experimental, să fie pe cât posibil omogene.

Lotul de control este alcătuit din 15 preşcolari.

Metodele utilizate pe parcursul demersului investigativ

Pe parcursul acţiunii sale educative cu preşcolarii educatoarea trebuie să cunoască rezultatele copiilor, lipsurile lor, posibilităţile de însuţire a cunoştinţelor, capacitatea de a-şi perfecţiona sistemul de lucru şi să ceară acestora numai ceea ce sun capabili să facă.

În cadrul demersului investigativ am utilizat numeroase metode precum: experimentul pedagogic, observarea, metoda testelor.

Experimentul pedagogic

În aplicarea acestei metode s-a trecut prin trei faze:

- faza prealabilă intervenţiei factorului experimental, când a fost selectat eşntionul şi s-au aplicat probe predictive, s-au înregistrat datele privitoare la variabilele implicate şi s-a stabilit desfăşurarea experimentului;

- faza administrării factorului experimental, când eşantionul ales a fost supus unei acţiuni diferite de ceea ce s-a petrecut anterior;

- faza înregistrării datelor după intervenţia factorului experimental.

Pe baza acestuia s-au stabilit în cadrul fiecărui lot diferenţele înregistrate în faza iniţială precum şi cele după intervenţia factorului experimental.

Observarea

S-a elaborat un plan de observaţie precizându-se obiectivele urmărite şi condiţiile variate pentru a avea posibilitatea confruntării datelor obţinute. Datele observaţiei au fost consemnate imediat fără ca cei observaţi să-şi dea seama de acest lucru. În acest sens s-a folosit fişa de observaţie.

Metoda testelor

Înainte de adminidtrarea fiecărui test s-a realizat un instructaj pentru precizarea unor reguli şi cerinţe privitoare la administrarea testului şi felul în care are să se facă evaluarea. S-a elaborat o scară considerată etalon, la care s-au raportat rezultatele individuale, şi în funcţie de care s-a făcut măsurarea şi evaluarea acestora. S-a avut în vedere ca testele elaborate să îndeplinească anumite calităţi, cum ar fi: fidelitatea, validitatea, sensibilitatea.

Metoda analizei produselor activităţii şi a cercetării documentelor

Prin aplicarea acestei metode s-au obţinut date referitoare la acţiunea educaţională, îndeosebi asupra rezultatelor lor.

Tehnici statistice s-au folosit numeroase forme de măsurare: numărarea, înregistrarea, clasificarea, ordonarea (procedeul rangului), compararea.

Pentru prelucrarea şi prezentarea datelor cercetării s-au utilizat:

a) întocmirea tabelului cu rezultate;

b) reprezentări (grafice) specifice;

c) calcularea unor indici statistici.

Toate modelele enumerate au fost aplicate într-un sistem de complementaritate cu grija permanentă de a le utiliza corect.

2. Interpretarea rezultatelor

Proba pentru **evaluarea iniţială** a fost aplicată octombrie 2021 la ambele loturi.

Am ales ca mijloc de evaluare iniţială a cunoştinelor celor două loturi recitarea expresivă a unei poezii cunoscute de ei din mediul familial, sau învăţată anterior la grupa mică, şi prezentarea povestirii „**Coliba iepuraşului**” desfăşurată la grupă (vezi anexe). În urma audierii textului le-am cerut copiilor să-mi redea pe scurt textul povestirii respectând ordinea cronologică a întâmplărilor, vorbirea dialogată, intonaţia nuanţarea vocii şi exprimarea corectă din punct de vedere gramatical.

Obiective:

O1- să recite expresiv o poezie cunoscută (învăţată anterior la grădiniţă);

O2- să redea corect şi coerent conţinutul textului;

O3- să redea expresiv replicile personajelor din poveste;

O4- să se exprime corect din punct de vedere gramatical.

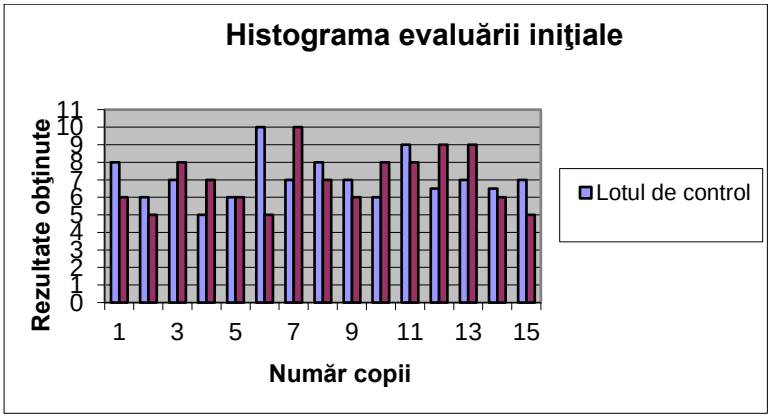
Itemi

1. să recite poezii scurte cu intonaţia, ritmul şi pauzele specifice -2p;

2. să redea în ordinea cronologică firul epic al povestirii -3p;

3. să reproducă expresiv replicile personajelor (vorbirea dialogată, intonaţia, nuanţarea vocii, ritmul, pauzele, mimica şi gestica) -3p;

4. să folosească corect singularul şi pluralul substantivelor -2p.

În urma evaluării iniţiale am constatat că ambele loturi au obţinut rezultate bune şi apropiate ca punctaj. Acest lucru se poate vedea şi din histograma evaluării iniţiale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dima, S., 2003, **Stimularea potenţialului intelectual al copiilor în vederea obţinerii succesului şcolar**, Ed. Semne, Bucureşti.
2. Mitu, F., Antonovici, Ş., 1999, **Metodica activităţilor de educare a limbajului în învăţământul preşcolar**, Ed. Pro Humanitate, Bucureşti.
3. Niculescu, R. M., 1999, **Pedagogie preşcolară,** Ed. Pro Humanitate, Bucureşti
4. Tomşa, Gh., Oprescu, N., 2007, **Bazele teoretice ale psihopedagogiei preşcolare**, Editura V&I Integral, Bucureşti.
5. Vrăsmaş, E., 1999, **Educaţia copilului preşcolar**, Editura Pro Humanitate, Bucureşti.

PROJET DIDACTIQUE

PROFESSEUR: *CRACAN GHEORGHE*
ÉCOLE : Şcoala Gimnazială Ţintea, Băicoi

UNITÉ *: Réseaux*

CLASSE: la VIIe *(L2 – manuel artKlett)*

THÈME : ***Mon réseau - Le pronom relatif « où »***

TYPE : *Leçon mixte*

BUT :

- Acquérir des nouvelles connaissances sur la subordonné relative ;
- La formation des habilités dans l’expression orale ;
- Enrichir le vocabulaire français des élèves.

COMPETENCES GENERALES :

- Acquérir des instruments cognitifs ;
- Développer la capacité des élèves de communiquer ;
- La stimulation des élèves en vue de comprendre le message écrit.

MÉTHODES ET PROCÉDÉS DIDACTIQUES : explication, lecture, prise de notes, conversation, mise en question, démonstration, observation,
Méthode interactives : La grappe, Réponds - lance – demande.

MOYENS ILLUSTRATIFS : le manuel, fiches de travail, flip-chart, l’ordinateur portable.

FORME D’ORGANISATION : travail frontal, travail individuel, travail par groupes,

ÉVALUATION DE LA PERFORMANCE : - évaluation de l'activité collective par des remarques
- évaluation de l'activité individuelle par des notes

SCÉNARIO DIDACTIQUE

ÉTAPES DE LA LEÇON	CONTENUS DE LA LEÇON		STRATÉGIES DIDACTIQUES	OBS.
	ACTIVITÉ DU PROFESSEUR	ACTIVITÉ DES ÉLÈVES		
Mise en train 3 min	Le professeur éveille l'attention de ses élèves : salut, appel, devinette : « L'été c'est liquide, l'hiver blanche et solide, mais en toute saison une douce boisson. Qu'est-ce que c'est ? » On crée une atmosphère propice au travail.	Les élèves répondent à l'appel et se préparent pour la classe de français. Les élèves répondent : c'est l'eau.	La conversation	
Contrôle du devoir écrit 2 min	Le professeur vérifie par sondage le devoir des élèves et il suit le bon déroulement de l'activité.	Les élèves présentent leur devoir et corrigent leurs fautes.	L'exercice	

ACTIVITE NO. 1 : La grappe

- **Compétence dérivée : renforcer les connaissances sur la formation du passé composé**
- **Durée : 5 min.**
- **Forme d'organisation : travail en groupe**

Vérification des connaissances acquises aux courses des classes précédentes	Le professeur divise les élèves en trois groupes: ***Les Bleus, Les Blancs*** et ***Les Rouges***. Sur l'affiche étalée au tableau noir est dessinée une grappe (le passé composé) à deux rameaux (les verbes auxiliaires **être** et **avoir** au présent) sous lequel sont écrits des verbes différents (annexe no.1). On distribue aux trois groupes les fiches de travail.	Les élèves résolvent ensemble la tache didactique en écrivant les verbes auxiliaires au présent et les verbes qui forment le passé composé à l'aide du « être » ou « avoir », en fonction de la tache didactique reçue. Un élève de chaque groupe va au tableau noir et complète la grappe.	L'observation L'explication	
L'éveil de l'attention 2 min.	On demande les élèves s'ils aiment regarder des images de France. Le professeur annonce le titre de la leçon et les compétences dérivées.	Les élèves font attention et répondent aux questions du professeur.	La conversation	

ACTIVITE NO. 2 : Compréhension de l’oral

- **Compétence dérivée : développer la capacité des élèves de comprendre le sens d’un message transmis oralement et de repérer les informations ponctuelles**
- **Durée : 5 min.**
- **Forme d’organisation : travail individuel et en groupe**

Communication des nouvelles connaissances	On écoute le texte dicté par le professeur une première fois (Leçon 3- Activité 1B, page 112). On écoute le texte la deuxième fois. Les fautes sont corrigées à l’aide des autres ou du professeur. On marque les points réalisés sur ***MON SCORE***.	Les élèves font attention et commencent à résoudre les exercices de type ***VRAI*** ou ***FAUX*** sur quelques informations du texte. ***Les Bleus, Les Rouges*** et ***Les Blancs*** confrontent entre eux les réponses.	L’écoute L'explication	

ACTIVITE NO. 3 : Compréhension de l’écrit

- **Compétence dérivée :**
  - **renforcer les connaissances des élèves sur les relations et les liens entre les personnes**
  - **développer la capacité des élèves de comprendre le sens d’un message transmis en écrit et de repérer les informations ponctuelles**
- **Durée : 7 min.**
- **Forme d’organisation : travail individuel et en groupe**

Communication des nouvelles connaissances	Le professeur demande aux élèves de découvrir le manuel à la page 112 et lire en silence le texte support (Leçon 1- Activité 2B, page 112) et on leur demande de répondre aux exercices à choix multiple. On marque les points réalisés sur ***MON SCORE***. Le professeur expose le PPT les phrases contenant de subordonnées relatif par le pronom « où » et explique au tableau noir la relation avec l’antécédent.	Les élèves font attention et résolvent les exercices de type à choix multiple. ***Les Bleus, Les Rouges*** et ***Les Blancs*** confrontent entre eux les réponses. Les élèves prennent des notes.	L’observation L’explication	

ACTIVITE NO. 4 : Production des messages écrits

- **Compétence dérivée : les élèves doivent savoir se servir de la subordonnée relative introduite par « où » dans des contextes linguistiques et langagiers**
- **Durée : 5 min.**
- **Forme d'organisation : travail individuel et en groupe**

La fixation des connaissances acquises	Pour la troisième épreuve de la fiche, le professeur demande à chaque groupe de résoudre l'exercice no. 3. On accorde des points pour chaque phrase correctement écrite.	Les élèves résolvent l'exercice. Un élève de chaque groupe lit les phrases obtenues par l'introducteur « où ».	L'observation L'exercice	

ACTIVITE NO. 5 : Production des messages oraux

- **Compétence dérivée : développer la capacité des élèves de produire des messages oraux, en partant des informations ponctuelles**
- **Durée : 5 min.**
- **Forme d'organisation : travail en groupe**

La fixation des connaissances acquises	Le professeur demande à chaque groupe (***Les Bleus, Les Rouges*** et ***Les Verts***) de réaliser deux phrases avec le pronom relatif « où », en partant des deux images. On accorde un point pour chaque phrase correctement réalisée. On fait le total des points et on annonce les gagnants.	Un élève de chaque groupe lit les phrases réalisées. Chaque élève du groupe gagnant reçoit comme prix un drapeau français.	L'exercice oral	
Évaluation des performances **Devoir à la maison**	On évalue l'activité des élèves en groupe et individuellement. Je présente la consigne du devoir: ex. no. 2B/ page 29. Finalement on distribue la fiche de satisfaction des élèves sur la leçon.	Les élèves notent le devoir et complètent la fiche pour exprimer la satisfaction ou l'insatisfaction des élèves sur la leçon	L'observation L'exercice oral	

Matematicieni care au schimbat lume

Prof. Crăcan Anda
Şcoala Gimnazială „Prof. Cristea Stănescu” Cornu

„Adevărul matematic, indiferent unde, la Paris sau la Toulouse, este unul şi acelaşi.” (Blaise Pascal)

Poate că unii nu vor fi de acord cu următoarea afirmaţie, însă niciun alt domeniu nu a jucat un rol mai important în schimbarea cursului istoriei decât matematica. Iată şase matematicieni care au revoluţionat lumea modernă cu descoperirile lor.

1. Blaise Pascal, inventatorul primului calculator – Blaise Pascal a fost un fizician şi matematician care a trăit în secolul 17. A explicat conceptul de presiune şi de vacuum. De asemenea, a inventat o versiune incipientă de ruletă şi a creat presa hidraulică. Lui trebuie să îi mulţumim pentru inventarea seringii şi pentru dezvoltarea teoriei probabilităţii, Pascal inventând, în acelaşi timp şi primul calculator mecanic.

2. Charles Babbage, vizionar în domeniul computerelor – Babbage, inventator şi matematician englez, este considerat „părintele computerului”, acesta inventând prima metoda computerizată de calcul. A creat conceptul de motor analitic, primul calculator din istorie, care putea fi teoretic programat cu ajutorul unor cartele perforate.

3. Ada Lovelace, primul programator IT – Contesa Ada Lovelace a lucrat împreună cu Charles Babbage, fiind considerată primul programator IT din istorie. Ada Lovelace a fost fiica poetului Byron şi l-a asistat pe Babbage în încercarea sa de a construi primul motor analitic. Se autodescria drept o „analistă”, în timp ce Babbage o caracteriza drept o „zână a cifrelor”. A murit la 36 de ani, iar traducerile şi notele ei sunt azi o dovadă istorică a cercetărilor făcute de Babbage.

4. Euclid din Alexandria, autorul primului manual de matematică – Euclid, matematician grec care a trăit în perioada lui Ptolemeu I, între 323 şi 283 î.e.n., a scris lucrarea „Elemente”, considerată a fi principalul manual de matematică până în secolul 19. A inventat geometria euclidiană, iar elementele de matematică primară pe care Euclid le-a creat au contribuit la era modernă aşa cum o ştim acum.

5. Issac Newton, inventatorul analizei matematice – Lista nu ar fi completă fără Sir Isaac Newton, una din personalităţile de căpătâi ale Revoluţiei Ştiinţifice. Newton a dezvoltat primele teorii în fizică, teoria gravitaţiei şi analiza matematică. A dezvoltat, de asemenea, tehnologia telescopului şi mecanica newtoniană. Legile lui Newton sunt cunoscute azi de mulţi oameni, fie că aceştia aparţin comunităţii ştiinţifice sau nu.

6. Joseph Fourier, primul care a explicat efectul de seră – Joseph Fourier a rămas orfan la 8 ani, iar mai târziu s-a implicat în Comitetul Revoluţionar local, în timpul Revoluţiei Franceze. Fourier l-a însoţit pe Napoleon în expediţia sa în Egipt şi a ajutat la traducerea textului de pe Piatra din Rosetta. Fourier a contribuit la dezvoltarea termodinamicii şi a analizei dimensionale. De asemenea, a creat parţial o ecuaţie diferenţială care se referă la difuzia căldurii, informaţiile fiind azi predate în cadrul cursurilor primare de fizică. În 1820, a menţionat pentru prima oară impactul pe care îl are reţinerea căldurii în atmosferă, proces cunoscut acum drept „efectul de seră”.

Anecdote cu şi despre matematicieni

Arhimede (287 – 212 î.e.n.)

Sunt cunoscute multe legende despre Arhimede. Ca şi marii matematicieni de mai târziu, când Arhimede era preocupat de o problemă de matematică, uita unde se află; ba mai mult, uita şi să mănânce. Aşa, de pildă, într-o zi, pe când făcea baie în apa mării, îşi dădu seama că a descoperit celebra sa lege de hidrostatică: un corp scufundat în apă suferă din partea acesteia o presiune din toate părţile, care contrabalansează exact greutatea volumului de apă dezlocuit. În momentul când Arhimede a descoperit intuitiv acest principiu, pe când înota în apă, s-a reîntors la mal şi s-a îndreptat gol spre casă, strigând: „eureka, eureka”, ceea ce în vechea elenă se pronunţa „evrica, evrica” şi înseamnă „am descoperit” sau „am găsit”. Ce se întâmplase, ce problemă se pusese şi el descoperise soluţia? Regele Hieron al III-lea al Siracuzei dăduse unui bijutier o anumită cantitate de aur ca să-i facă o coroană. Bijutierul făcuse coroana, dar – fiind necinstit – înlocuise o parte din aur cu argint de aceeaşi greutate ca şi greutatea de aur pe care o primise. Regele a bănuit falsificarea şi i-a dat lui Arhimede să-i rezolve problema şi să-i spună cât aur şi cât argint are coroana. Arhimede s-a chinuit mult s-o rezolve, dar nu a reuşit până nu a descoperit principiul de hidrostatică enunţat mai sus.

Newton (1642 – 1727)

Iată nişte anecdote care îl privesc pe Newton şi care arată cât era de distrat acest geniu.

Mergând o dată călare, preocupat de probleme de matematică, la poalele unui deal a descălecat; a luat apoi calul de căpăstru ca un automat, gândindu-se mereu la problemă. A urcat dealul pe jos, ţinând de căpăstrul calului. Ajuns în vârful dealului, a constatat că ţinea în mână căpăstrul şi calul nu era nicăieri!

Altă dată Newton, care era celibatar, a vrut să-şi fiarbă un ou fără să-şi întrerupă lucrul. Îşi luă şi ceasul său de precizie ca să se uite la el şi să vadă când au trecut cele 3 minute pentru fierbere. Era însă preocupat mult de tema pe care o trata. Când îşi aduse aminte de fierberea oului, Newton a avut surpriza să constate că a pus ceasul la fiert, iar în mână ţinea oul ca să citească minutele!

Newton a invitat o dată pe un bun prieten al său la masă. Acesta a venit la ora fixată şi, ca să nu-l deranjeze pe Newton de la lucru, se duce direct în sufragerie, aşteptând ca ilustrul său amic să termine lucrul şi să vină la masă. Dar Newton nu mai ieşea din biroul său de lucru... Atunci prietenul, răzbit de foame, se aşează la masa pe care era un pui fript, mâncă o jumătate de pui şi plecă fără să-l avertizeze pe Newton. Mult mai târziu l-a răzbit foamea şi pe Newton. Savantul uitase complet de invitaţia pe care o adresase prietenului său. Newton vine în sufragerie, vede că e lipsă o jumătate de pui şi-şi spuse: „Uite ce distrat sunt; am mâncat şi am uitat”. Şi se întoarce la lucru.

Gauss (1777 – 1855)

Cel de-al treilea geniu matematic (ca succesiune în timp) al omenirii, după Arhimede şi Newton, Karl Friedrch Gauss, *princeps mathematicerum* , nu a fost atât de distrat ca Newton, dar aceasta nu înseamnă că nu era adânc concentrat atunci când medita la problemele sale. I se întâmpla şi lui ca, în timp ce conversa cu prietenii, să rămână la un moment dat mut, fiindcă spiritul său era precupat de gândurile ce-i veneau în legătură cu preocupările sale matematice. În matematică a fost un copil precoce. Următoarea întâmplare arată că la vârsta de 3 ani ştia să facă uşor calcule mintale. Într-o sâmbătă, tatăl său făcea socoteli pentru plăţile lucrătorilor din subordine, fără să observe că micul Karl îi urmărea mersul operaţiilor. Când şi-a încheiat adunările, copilul îi spuse: „Ai greşit, tăticule; uite acolo, la adunarea aceea, trebuie pus …”; şi când tatăl său a refăcut calculul a văzut că viitorul matematician avea dreptate, cifra indicată de copil fiind cea bună. Tot aşa, la vârsta de 10 ani îl uimea pe învăţătorul său care le dădea adunări de zeci de numere în progresie aritmetică. Gauss, fără să-

i fi explicat cineva despre suma numerelor în progresie aritmetică, dădea rezultatul exact şi în timp scurt, aplicând intuitiv formula de însumare a acestora.

Euler (1707 – 1783)

Euler avea darul de a calcula mintal fără a comite erori. Odată doi studenţi au făcut suma a 17 termeni dintr-o serie convergentă, fiecare separat, găsind între ei o diferenţă de o unitate la a 15-a zecimală. L-au întrebat atunci pe Euler care-i calculul exact. Acesta, fără a pune mâna pe creion, a dat răspunsul, calculând mintal; iar răspunsul dat de Euler era cel corect. Avea o memorie atât de prodigioasă, încât putea să spună, pentru ediţia de *Eneida* pe care o poseda, cu ce vers începe şi se termină o anumită pagină. De altfel, datorită acestei memorii a putut să producă lucrări de matematică în timpul orbirii sale, care a durat de la vârsta de 59 de ani până la 77 de ani, când a decedat.

Nu le vom şti niciodată pe toate; important e să înţelegem ceva din lumea asta.

STRATEGII DE INTEGRARE A ELEVILOR CU SINDROM DOWN ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. STÎLPEANU VIRGINIA
LICEUL TEHNOLOGIC ”SF. MUCENIC SAVA” BERCA și
COLEGIUL NAȚIONAL ”B.P. HAȘDEU” BUZĂU

Într-o școală incluzivă au acces toți copiii unei comunități, respectându-se principiul echității, al asigurării egalității de șanse, al incluziunii sociale. Școala incluzivă trebuie să fie o școală deschisă, primitoare, cu un curriculum flexibil și adaptat nevoilor de dezvoltare ale fiecărui copil.

Conform S. Stainback, W. Stainback și M. Forest, 1998 (Suport de curs-CRED-Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți- Modul 3-Aspecte transversale în abordarea și implementarea Curriculumului național), o școală incluzivă urmărește mai multe aspecte:

-Recunoaște și acceptă diferențele de natură intelectuală, fizică, psihică, socioculturală din rândul elevilor;

-Asigură o abordare individualizată pentru toți elevii;

-Concepe strategii didactice în accord cu cerințele oricărui elev;

-Oferă servicii specializate, în funcție de cerințele educaționale ale fiecărui elev;

-Desfășoară acțiuni permanente pentru identificarea cerințelor special, stabilind prioritățile pentru fiecare elev;

-Promovează cooperarea și parteneriatul în școală, schimbul de experiență, lucrul în echipă și relațiile pozitive profesori-elevi-părinți.

Cerințele educative speciale se referă la unele particularități prezente în plan educativ la anumite categorii de persoane, care sunt datorate unor deficient de natură intelectuală, senzorială, psihomotrică, fiziologică sau care sunt datorate unor dificultăți de învățare, tulburări comportamentale sau a unor condiții psihoafective, sociale, economice care influențează dezvoltarea intelectuală și emoțională a copilului.

Copiii cu CES sunt copii speciali, cărora trebuie să li se acorde o atenție specială. Cerințele educative speciale (CES) reprezinta necesități educaționale suplimentare în raport cu obiectivele generale ale educației, particularizate în raport cu anumite tipuri de deficiențe sau dizabilități.

Profesorii întampină anumite dificultăți în pregătirea acestor elevi, care pornesc din cunoașterea insuficientă a tipului de problemă cu care se confruntă elevii, din timpul limitat sau chiar din teama de a lucra cu acești copii.

In realitate însă, acești copii nu au nevoie decât de puțină atenție din partea noastră, de multă iubire și afecțiune si exerciții/activități adaptate tipului de CES.

Unii elevi cu CES nu prezintă dificultăți de învățare si se poate lucra relativ ușor cu ei, alții prezintă dificultăți mari si în acest caz e nevoie de mai multa atenție, să descoperim ce le place, să ne adaptăm activitățile în funcție de nevoile lor: o simplă fișă de lucru cu un desen, o hartă de colorat, o activitate practică, o conexiune cu viața lor de zi cu zi, cu suportul concret, pot determina un progres în dezvoltarea lor. Iar un mic progres înseamna o bucurie atât pentru ei, cât și pentru noi, ca dascali, dar și pentru colegi. Acest lucru reprezintă incluziunea.

Faptul că acești copii sunt incluși în învațământul de masă este unul benefic pentru ei și pentru ceilalți. În acest fel, ei sunt în atenția profesorilor, a colegilor, relaționează cu aceștia, iar colegii învață că suntem diferiți, învață să-i integreze în grupul lor, le învață obiceiurile, ce le place și ce nu le place și le pot oferi și profesorilor un ajutor.

Integrarea școlară a copiilor cu CES presupune mai multe atitudini, schimbari, adaptări: schimbări la nivel de școală, o atitudine pozitivă din partea profesorilor; activități la nivelul clasei bazate pe interacțiune și comunicare între

elevi, pe lucrul în echipa; planuri de învățământ și programe școlare individualizate adaptate la fiecare copil cu CES; adaptarea metodelor, a materialelor și a mijloacelor didactice; profesor de sprijin; acțiune interdisciplinară.

Ce trebuie să facem în cazul elevilor cu sindrom Down?

În cazul acestor elevi, identificăm dificultăți în planul operațiilor gândirii și în modul de aplicare a cunoștințelor în situații noi; au o puetre scăzută de concentrare, prezintă dificultăți de ordonare, ritm scăzut al achizițiilor școlare, abilități motrice reduse, probleme de comunicare și limbaj. Astfel, profesorul trebuie să conceapă sarcini de lucruadecvate nivelului de înțelegere și potențialului de effort fizic și psihic. Cerințele trebuie să fie concepute simplu, clar, scurt, familiar; elevii au nevoie permanentă de încurajare și motivare, iar colegii lor trebuie să învețe să-I integreze, trebuie să-I înțeleagă așa cum sunt și să colaboreze. În abordarea copiilor cu sindrom Down trebuie evitată total marginalizarea, trebuie apreciați, lăudați, iar în activitățile didactice profesorii trebuie să utilizeze un material didactic atractiv, colorat, vessel, adecvat și ușor de manipulate.

Sindromul Down este o afecțiune cromozomială cauzată de prezența unui cromozom 21 suplimentar; este o formă ușor de diagnosticat. Deficiența minlaă este evidentă și este însoțită de anumite anomalii anatomorfologice tipice. Nivelul intelectual este în general scăzut. Limbajul se dezvoltă cu întârziere, după vârsta de 3 ani, dar rămâne scăzut. Vorbirea lor este înțeleasă cu greu. Chiar și așa, copiii cu sindrom Down sunt foarte comunicativi și le face placer să vorbească (verbal, paraverbal).

Gândirea are un character concret, chiar și o dată cu trecerea timpului, și prezintă o tendință spre stereotipie. Memoria este mecanică și copiii cu sindrom Down aplică cu greu cunoștințele în situații noi. În ceea ce privește dezvoltarea motrică, mersul, mișcările snut greoaie și întârziate; se observă o hipersensibilitate a articulațiilor, de unde rezultă unele mișcări ieșite din comun. În privința afectivității, copiii cu sindrom Down sunt veseli, comunică ușor și sunt ascultători cu persoanele cunoscute, apropiate; pot apărea reacții de gelozie, dar și de irascibilitate sau agresiune, dacă sunt înconjurați de astfel de comportamente și dacă nu sunt integrați afectiv în colectiv. Dovedesc o formă de infantilism afectiv.

Strategii de învățare pentru elevii cu sindrom Down

Strategiile de învățare sunt legate de comportamentul social și de comportamentul de învățare. Trebuie adoptate și aplicate obiceiuri de interacțiune cu copilul atât acasă, cât și la școală. În acest sens, trebuie să existe o colaborare strânsă între părinte, învățător/professor diriginte, profesor de sprijin și celelalte cadre didactice. Copilul cu sindrom Down are nevoie de atenție și afectivitate, de o tonalitate joasă și clamă a vocii, de răbdare, de explicații pe înțelesul lui. Tonul înalt, reprosul pot fi percepute ca o agresiune, ceea ce determină o frică a copilului.

Copiii cu sindrom Down trebuie antrenați în activități de echipă-sportive, artistice. Reușitele lor trebuie recompensate cu aprecieri, aplauze și laude. Jocul didactic stimulează imaginația și creativitatea lor. În activitățile didactice trebuie utilizate cât mai des imaginile, hărțile colorate, machetele, mulajele, posterele, creioanele și hârtiile colorate.

Copiii cu sindrom Down au nevoie de un mediu cooperant, în care să se simtă apreciați, trebuie să fie mereu încurajați și au nevoie de feedback pozitiv.

Plan de intervenție personalizat pentru un elev cu sindrom Down-disciplina geografie

Nume și prenume: Z.M.A.

Clasa: a V-a

Echipa de lucru: cadru didactic (geografie) și profesor de sprijin

Rezultatele evaluării complexe:

Puncte tari (potențialul) elevului:

-este atent;

-mediu familial bun pentru dezvoltarea armonioasă a elevului;

-beneficiază de sprijin constant și susținut din partea familiei, în special a mamei;

-recunoaște literele de tipar;

-scrie după model;

-îi place să deseneze, să coloreze;

-îi place să asculte scurte povestiri, descrieri;

-îi place să fie apreciat, aplaudat, încurajat;

-beneficiază de sprijinul colegilor de clasă;

-îi plac activitățile la disciplina geografie

Dificultățile cu care se confruntă elevul:

-copil cu sindrom Down, întâmpină dificultăți în dezvoltarea auzului fonematic și a pronunțării corecte a sunetelor/grupurilor de sunete; nu se poate exprima corect;

-concentrare deficitară;

-memorie de scurtă durată;

-achiziții școlare sărace (inclusive în ceea ce privește geografia);

-s-a integrat în grupul clasei, dar obosește și apar incidente cu colegii de clasă/școală;

-gândire concretă, slabe reprezentări.

Obiective vizate-disciplina geografie:

-să-și dezvolte auzul fonematic și pronunția de sunete, grupuri de sunete, cuvinte;

-să desprindă informații dintr-un mesaj oral cu conținut geografic;

-să citească termini geografici simpli: stea, planetă, Soare, Luna, Pământ, munte, deal, câmpie, mare, ocean, râu etc.

-să deseneze/coloreze imagini simple (Sistemul solar, continentele Terrei, un Vulcan, formele de relief), pe baza indicațiilor profesorului;

-să converseze pe diferite teme geografice, prin comparative cu orizontul apropiat/local;

-să explice, în termini simpli și limbaj propriu, un fenomen/proces geografic (ex. ploaia, zăpada, vântul, cald-frig etc.).

Sarcini de lucru/strategii didactice:

a. Personalizate: conversații pe diverse teme geografice, fișe cu sarcini individualizate, exerciții de observare a unor experimente-erupția unui vulcan, învelișurile interne ale Pământului-folosind un ou fiert etc.); exerciții de scriere și citire a unor cuvinte/termeni geografici; exerciții de observare a orizontului local și de conștientizare a spațiului în care se află/locuiește (clasă, școală, sat, oraș, deal, râu)
b. Realizate în comun (frontal): implicarea în conversații pe diferite teme discutate în clasă, implicare în jocuri didactice de grup, implicarea în observarea unor hărți, imagini, planșe etc.; aprecieri și încurajări.

Surse:

Suport de curs-CRED-Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți- Modul 3-Aspecte transversale în abordarea și implementarea Curriculumului național

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/103-111_0.pdf

http://docplayer.ro/189818911-Caracteristici-%C8%99i-strategii-de-interven%C8%9Bie-%C3%AEn-cazul-copiilor-cu-sindrom-down-consilier-%C8%99colar-maria-ilie%C8%99.html

ARTICOL DE SPECIALITATE
INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Invatatoare SANDU ANDREEA FLORENTINA,SCOALA GIMNAZIALA NR.113,BUCURESTI

Educația integrată se referă la integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă, pentru a le oferi acestora un climat favorabil unei dezvoltări armonioase și echilibrate. De asemenea, educația integrată a copiilor cu C.E.S, urmărește o cât mai mare apropiere a acestor copii de cei normali prin dezvoltarea capacităților fizice și psihice, prin implementarea unor programe cu caracter recuperator, dar și stimularea potențialului restant care să permită dezvoltarea compensatorie a unor funcții care să suplinească pe cele absente sau insuficient dezvoltate. De aceea, este necesar a se crea climatul afectiv propice în vederea formării motivației pentru activitate în general si pentru învațare în special.

Orice copil cu C.E.S trebuie să beneficieze de un program adecvat si adaptat propriilor nevoi. Integrarea acestor copii trebuie să urmărească valorificarea potențialului subiectului deficient și să se creeze oportunități care să permită însușirea de abilitati propice integrării eficiente în comunitatea normală.

În cadrul școlarizării copiilor cu CES, există o serie de etape ce trebuie parcurse:
trebuie acceptată ideea că există astfel de copii, să li se recunoască dreptul la educație, să se asigure integrarea lor în cadrul învățământului de masă. Copiii educați în cadrul școlii incluzive se vor integra mai repede în diverse situații din lumea înconjurătoare, interacționând și relaționând mai ușor cu diverși indivizi.

Pentru copiii cu CES trebuie întocmit un program educațional personalizat (PEI), care constă în stabilirea obiectivelor, conținuturilor învățării, strategiilor didactice și a modalitățile de evaluare, care trebuie să se plieze pe necesitățile și dificultățile fiecărui caz. Acestea sunt diferite de cele folosite pentru restul clasei. Obiectivele propuse și conținuturile învățării care urmează să fie parcurse sunt stabilite, de comun acord, de către profesorul de sprijin și profesorul specialist. De fapt, este o muncă de echipă: profesor de sprijin, profesor specialist, logoped, profesor consilier, părinti.

Învățătorul clasei deține rolul principal de acțiune și de coordonare a realizării programului educațional individual pentru elevii cu CES. De aceea, acesta trebuie să fie preocupat de propria pregătire și dezvoltare în acest sens, pentru a-și însuși elemente care să-i faciliteze includerea optimă a copiilor cu CES și asigurarea acestora de șanse egale la instrucție și educație. Colaborarea cu părinții reprezintă un factor ,,cheie,,, deoarece aceștia se pot implica activ, sprijinind foarte mult activitatea cadrului didactic, neavând doar calitatea de observatori.

În planul dezvoltării curriculare, pentru elevii cu deficiență are loc o mișcare în sensuri diferite față de curriculum-ul general, în sensul că unele activități se reduc, iar pe de altă parte se introduc activități suplimentare individualizate, menite să compenseze și să recupereze starea de deficiență. De exemplu, în cazul elevilor cu deficiență mintală, este redus numărul de ore din planul de învațământ, numărul disciplinelor de studiu, conținutului informațional ce urmează a fi însușit, însă cresc numărul activităților suplimentare în care urmează să fie inclus elevul cu deficiență mintala, în scopul recuperării acestuia.Fiecare elev trebuie să se simtă apreciat și participarea la procesul de învățare va fi după posibilitățile fiecăruia

Parteneriatul cu părinții copiilor cu dizabilitati si consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile si micșoreaza riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Părinții trebuie încurajați în ceea ce privește evoluția copilului și nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că nu mai este nimic de

făcut. Programele de intervenție ar trebui să implice foarte mult familiile. Ele trebuie sa fie construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Părintii trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la„diagnosticele’’ copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă si pot supraveghea studiul suplimentar al copilului .

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Bibliografie:

1. Alois Ghergut, 2006, Psihologia persoanelor cu cerinte speciale, Editura Polirom, Iasi;
2. Cretu Carmen, 1999, Curriculum diferentiat si personalizat, Editura Polirom, Iasi;
3. Vrajmas Ecaterina, 2001, Strategiile educatiei inclusive, Editura Polirom, Iasi;

Comportamente deficitare sau dezaptative ale elevului/copilului integrat

Autor: Prof. Elena Calu
Liceul “Stefan Procopiu” Vaslui

„… în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli, minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câştigăm satisfacţie şi respect... ” Comenius

Societatea românească se confruntă cu un număr al copiilor cu dizabilități, cu precădere intelectuale, cognitive sau fizice, la cote ridicate.

Din momentul în care acești copii ating vârsta școlară, majoritatea sunt integrați în învățământul de masă ca elevi cu cerințe educaționale speciale: CES. Integrarea lor implică schimbări de sistem și de mentalitate la nivelul cadrelor didactice, fiind nevoie în egală măsură de resurse materiale și umane.

Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnităţii personale. Copiii cu CES sunt interiorizaţi, refuzând comunicarea cu oricine, uneori reacţionând violent la frustrare. În timp, personalitatea copilului se dezorganizează şi apar stări psihice negative: nesiguranţa, ezitarea, pierderea respectului şi încrederii.

În cazul copiilor cu dificultăți de cunoaștere și învățare, prin recunoașterea acestei tulburării, învăţătorul/profesorul a făcut primul pas în remedierea elevului. O dificultate de învăţare se referă la o întârziere, o tulburare, o dezvoltare încetinită în plan emoţional sau comportamental.

Dintre caracteristicile specifice copiilor cu dificultăţi de învăţare amintim:

- caracteristicile generale ce pot indica o dificultate de învăţare: hiperactivitate; slabă capacitate de a fi atent; orientare confuză în spaţiu şi timp; incapacitate de a urmări indicaţiile orale; poftă necontrolată de dulce; hipoglicemie; inversează literele sau cuvintele; face constant greşeli ortografice; prinde greu o minge şi o loveşte greu cu piciorul; nu poate sări coarda; dificultăţi la închiderea nasturilor; dificultăţi la legarea şireturilor; mod defectuos de a ţine creionul în mână; caligrafie mediocră; mers dificil; incapacitate de a sări; stângăcie; eşecuri frecvente; dificultăţi de a sta într-un picior; dificultăţi în a merge cu bicicleta sau de-a lungul unei linii.
- caracteristici ce pot indica dificultăţi vizuale la elevi: capul foarte aplecat; simptome de tensiune vizuală (de exemplu: strabism, clipeşte des, îşi freacă des ochii, îi fugl ochii), sare cuvinte sau rânduri când citeşte, îşi apropie foarte mult capul de pagină când scrie sau citeşte etc.;
- simptome ce indică tulburări afective sau de comportament: imagine greşită despre sine; accese colerice sau de ostilitate; impulsivitate excesivă; închidere în sine sau dezorientare;
- dificultăţi ce pot fi asociate cu unele de ordin social: tendinţa de a se juca cu copii mult mai mici decât el; dificultatea de a stabili raporturi cu colegii; evitarea situaţiilor sociale noi;
- Factorii implicaţi în dificultăţile de învăţare.

Dificultăţile în învăţarea şcolară sunt cauzate de mai mulţi factori:

Factori primari care influenţează procesul învăţării sunt factorii personali ce ţin de rata dezvoltării individuale (înălţime, greutate, forţă de strângere, vârstă mentală, vârsta lecturii, vârsta educaţională, vârsta pentru matematică, nivelul maturităţii sociale, nivelul maturităţii emoţionale): - determinări anatomo-fiziologice, malformaţii corporale sau deficienţe

senzoriale – sunt susceptibile de a da naştere unor complexe de inferioritate sau inhibiţii accentuate cu efect de diminuare a energiei psiho-nervoase şi a potenţialului intelectual.

Factori psihologici individuali de origine endogenă cum ar fi: nivelul redus al inteligenţei individuale, autismul infantil, hiperexcitabilitatea, făcându-i pe elevi să acorde situaţiilor şi evenimentelor şcolare curente valenţe afective exagerate, punându-se frecvent în situaţii de conflict cu profesorii şi colegii.

Factorii psihologici individuali de origine exogenă pun elevul în situaţii severe de conflict şi frustrare, elevul fiind astfel expus realizării unor stări depresive şi de insecuritate (anxietate).

Factorii şcolari:

- volumul sarcinilor şcolare (dimensionarea/subdimensionarea lor accentuată);
- lipsa de obiectivitate în apreciere;
- timpul afectat altor preocupări obligatorii;
- sprijinul insuficient acordat pentru îmbunătăţirea studiului individual (planificarea şi organizarea învăţării);
- rigiditatea ritmurilor de învăţare, copiii cu ritmuri lente întâmpinând dificultăţi în învăţare;
- diferenţele semnificative existente între profesori şi chiar şcoli în ceea ce priveşte nivelul exigenţelor cognitive manifestate faţă de elevi;
- abordările educative de tip exclusiv frontal care acordă prioritate clasei sau obiectivelor generale ale predării, dar nu acordă importanţă particularităţilor psihologice ale elevilor, care individualizează actul perceperii şi predării informaţiilor;
- mărimea clasei de elevi: numărul mare de elevi frânează obţinerea participării elevilor la procesul predării;
- eterogenitatea clasei de elevi din punctul de vedere al vârstei înfrânează elevii cu aptitudini sau ritmuri intelectuale superioare în dezvoltarea lor intelectuală.

Factorii familiali favorizează/defavorizează copilul prin climatul din familie, relaţiile dintre părinţi, relaţiile copilului care învaţă cu ceilalţi membrii ai familiei, atitudinea acestora faţă de activitatea lui, dar şi faţă de problemele lui personale, stilul de educaţie şi situaţiile şi evenimentele ce se ivesc în familie. La aceştia se adaugă starea de alertă şi hiperprotecţie din partea unuia sau altuia dintre părinţi, precum şi situaţii când apar de genul îmbolnăviri sau decese care produc frământări de durată în familia copilului.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Comunitatea mondială marchează anual, pe 3 decembrie, Ziua Internaţională a Persoanelor cu Dizabilităţi.

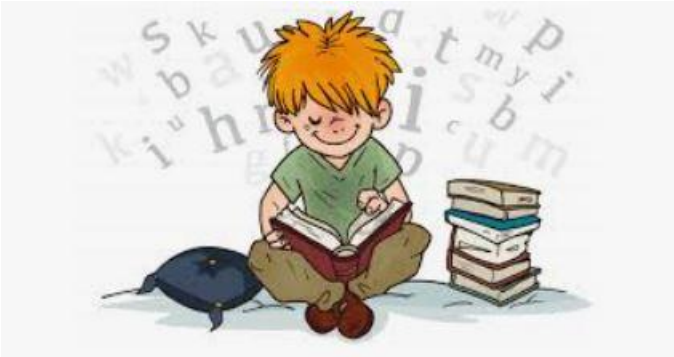
Ziua Internaţională a Persoanelor cu Dizabilităţi are ca obiectiv promovarea înţelegerii problemelor legate de dizabilitate şi mobilizarea susţinerii demnităţii, drepturilor şi bunăstării persoanelor cu dizabilităţi. Prin aceasta se încearcă, de asemenea, sensibilizarea opiniei publice cu privire la avantajele care ar rezulta din integrarea persoanelor cu dizabilităţi în fiecare aspect al vieţii politice, sociale, economice şi culturale.

La nivel mondial, aproximativ 10% din populaţia lumii, respectiv 650 de milioane de oameni, trăiesc cu o formă de dizabilitate.

Toţi copiii sunt egali, fără discriminare, indiferent de rasă, culoare, sex, naţionalitate sau etnie, limbă, religie, opinii politice, stare materială sau poziţie socială, dizabilităţi din naştere sau de orice alt fel.

Copiii cu dizabilităţi, la fel ca şi semenii lor, au nevoie de dragoste, atenţie, prietenie, familie, educaţie. Ei vor să frecventeze şcoala, să meargă în vizită la prieteni sau după cumpărături.

O lume mai bună pentru copiii cu dizabilităţi !

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis,2004 ;

2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.

3. Cucoş, Constantin, “Pedagogie”, Editura Polirom, Iaşi, 2002.

4. Florea, Nicoleta, “Educaţia pentru prevenirea factorilor de risc”, Editura Arves, Craiova 2008.

5. Neamţu, Cristina, “Devianţa şcolarã. Ghid de intervenţie în cazul problemelor de comportament ale elevilor”, Editura Polirom, Iaşi, 2003.

6. Sãlãvãstru, Dorina , “Psihologia educaţiei”, Editura Polirom, Iaşi, 2004.

PROIECT- ACTIVITATE DE CONSILIERE DE GRUP

PREDOI MARINELA-CRISTIANA
Liceul de Arte „I.Șt. Paulian”

Disciplina: Consiliere psihopedagogică

Data: 08.04.2022

Grup: elevi din clasa a XI-a

Modul tematic: Consilierea carierei

Tema: Planificare școlară și profesională

Tipul activității: consiliere de grup

Scopul activității: dezvoltarea competențelor de planificare profesională și afirmarea lor la nivelul intențiilor profesionale

Obiective operaţionale:

O1. Clarificarea unei descrieri personale și profesionale

O2. Identificarea motivelor personale pentru înscrierea la facultate

O3. Formularea a 3 obiective profesionale

O4. Identificarea de așteptări profesionale de la o facultate

Strategia didactică:

1. **Metode şi procedee**: conversaţia, imageria ghidată
2. **Mijloace de învăţământ**: fișa de lucru
3. **Forme de organizare a activităţii elevilor**: activitate frontală, activitate pe grupe

Resurse:

1. **Oficiale**: - Programa școlară pentru disciplina Orientare si consiliere
   - Planificarea calendaristică orientativă, clasa a XIIa
   - Proiectarea unităţii de învăţare:
2. **De timp** - 40 minute

3. Bibliografice:

Cucoș, Constantin (coordonator), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice*, Editura Polirom, Iaşi, 1998.

SCENARIUL DIDACTIC

Nr. crt.	Etapele activității	Ob. op.	Activitatea consilierului	Activitatea beneficiarului	Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare	Evaluare
1.	EVOCAREA	O4	▪ Consilierul introduce tema întâlnirii – dezvoltarea competențelor de planificare profesională și afirmarea lor la nivelul intențiilor profesionale	▪ Beneficiarii explică cum a aparut nevoia	Conversaţia	Calculatorul, site-ul facultății	Activitate frontală	Aprecieri orale
2.	REALIZAREA SENSULUI	O4	▪ Consilierul prezintă elemente de conținut ale unei scrisori de intenție și motivație	▪ Beneficiarii realizează legătura între elementele de conținut ale scrisorii și viața lor școlară	Conversaţia	Fișa de lucru	Activitate frontală	Aprecieri orale
3.	REFLECȚIA	O1, O2, O3, O4	▪ Consilierul facilitează realizarea unei analize personale orientate către competenăe personale soft skills ▪ Consilierul facilitează imaginarea unei finalități educaționale – viziune personală și profesională ▪ Consilierul facilitează construirea a 3 obiective personale și profesionale la nivelul beneficiarilor	▪ Beneficiarii participă activ la procesul de analiză personală și profesională ▪ Beneficiarii proiectează în viitor cariera profesională și educațională	Conversația, imageria ghidată	Fișa de lucru	Activitate frontală	Aprecieri orale

			▪ Consilierul facilitează cel puțin 3 așteptări ale beneficiarului de la facultatea la care se înscrie					
4.	EXTINDEREA	O4	▪ Consilierul prezintă ca temă de reflecție: care ar fi alternativele educaționale și profesionale potrivite pentru analiza voastră personală?	▪ Beneficiarii imaginează alte căi profesionale posibile.	Conversația, imageria ghidată		Activitate frontală	Aprecieri orale

COPIII CU CES:
DE LA TEORIE LA EXEMPLE PERSONALE

prof. dr. Iuliana Dode
Liceul Teoretic „George Călinescu” Constanța

Introducere

Cerințele educaționale speciale, potrivit Elenei Nedelcu, înseamnă ,,necesități educaționale suplimentare, complementare, care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă” (Nedelcu 2016). Mai mult, în școala secolului XXI, este general valabil faptul că aceasta ,,trebuie să includă toți copiii, și pe cei provenind din cadrul minorităților lingvistice, etnice sau culturale, copiii din grupuri îndepărtate sau nomade, copiii ai străzii sau care lucrează, copiii cu deficiențe sau talentați” (citat din Alina Nedelcu, Forumul Mondial pentru Educație, Dakar, 2000)

În ultimii ani, s-a observat o creștere a numărului de copii cu nevoi speciale în cadrul școlii de masă. Copii care în urmă cu câțiva ani ar fi fost incluși într-o școală specială, astăzi beneficiază de facilitate în cadrul unei școli obișnuite, alături de copii cu dezvoltare tipică și având un curriculum de urmat asemănător cu ceilalți (Nedelcu 2016). Aceștia, fiind incluși în cadrul unei școli de masă, sunt spijiniți pentru a da randament pe tot timpul școlarității. Astfel, o serie de proiecte și programe au fost elaborate, printre care și programul ,,A Doua Șansă”.

Prin integrare înțelegem că școlile trebuie să răspundă nevoilor tuturor copiilor lor, să dispună de uneltele necesare procesului de integrare. Aceasta este o responsabilitate nu numai a părinților, ci și a profesorilor care lucrează în instituțiile particulare și de stat. Integrarea are ca scop principal ajutorul copiilor „cu cerințe educaționale speciale sau alte tipuri de cerințe educaționale să atingă nivelul posibil de dezvoltare individuală cât mai aproape de dezvoltarea normală” (Nedelcu 2016).

Particularități și caracteristici CES:

În general, se întelege că un copil are dificultăți de învățare dacă:

- există o diferență semnificativă între capacitățile sale și performanța școlară atinsă;
- progresul realizat de el în procesul de învățare este minim sau zero;
- nu poate utiliza facilitățile educaționale care sunt puse la dispoziția copiilor de aceeași vârstă cu el;
- lucrează în plan școlar la un nivel inferior copiilor de aceeași vârstă;
- are dificultăți în învățarea cititului, scrisului și a calculelor matematice;
- are dificultăți emoționale și de comportament care împiedică procesul de învățare a copilului sau chiar a întregii clase;
- are deficiențe senzoriale și psihice care necesită un echipament sau servicii specializate suplimentare;
- are dificultăți continue de comunicare și interacțiune care-l împiedică în dezvoltarea unor relații sociale echilibrate.

Caracteristici ale copilului cu CES:

- caracteristici generale: hiperactivitate; slaba capacitate de a fi atent; orientare confuză în spațiu și timp; incapacitate de a urmări indicațiile orale; inversează literele sau cuvintele; face constant greșeli ortografice; mod defectuos de a ține creionul în mână; caligrafie mediocră; mers dificil; stângacie; eșecuri frecvente, etc.;

- dificultăți vizuale: capul foarte aplecat, simptome de tensiune vizuală (strabism, clipește des, își freacă des ochii, îi fug ochii), sare cuvinte sau rânduri când citește, etc.;
- tulburări afective sau de comportament: accese colerice sau de ostilitate; impulsivitate excesivă; închidere în sine sau dezorientare;
- dificultăți sociale: dificultatea de a stabili raporturi cu colegii; evitarea situațiilor sociale noi;

Factori implicați în dificultățile de învățare:

- factori primari - determinări anatomo-fiziologice, malformații corporale sau deficiențe senzoriale – acestea dau naștere unor complexe de inferioritate sau inhibiții accentuate cu efect de diminuare a energiei psiho-nervoase și a potențialului intelectual.
- factori psihologici individuali de origine endogenă - nivelul redus al inteligenței individuale, autismul infantil, hiperexcitabilitatea;
- factorii psihologici individuali de origine exogenă - elevul se regăsește în situații severe de conflict și frustrare, lucru ce duce la anxietate;
- factorii școlari - volumul sarcinilor școlare; lipsa de obiectivitate în apreciere; timpul afectat altor preocupări obligatorii; sprijinul insuficient acordat pentru îmbunătățirea studiului individual; rigiditatea ritmurilor de învătare; mărimea clasei de elevi; etc.
- factorii familiali - favorizează/defavorizează copilul prin climatul din familie, relațiile dintre părinți, relațiile copilului care învată cu ceilalți membrii ai familiei, atitudinea acestora față de activitatea lui, dar și față de problemele lui personale.

Exemple personale:

- **A.**

L-am cunoscut pe A. în primul an de învățământ. Acesta nu manifesta dificultăți de învățare. Din contră, era isteț și răspundea tuturor întrebărilor, îndeplinind sarcinile de lucru uneori mai repede decât alți colegi de clasă.

“Problema” lui A., nu era nici adaptarea la un mediu școlar “normal”, nici dificultatea lecțiilor. A. nu putea vorbi în clasă fără să se bâlbâie și să se blocheze.

În urma indicațiilor profesorului diriginte, i-am propus lui A. să îmi scrie răspunsurile pe caiet. Culmea, erau corecte! Am început să îl laud în fața colegilor, timp în care acesta a devenit mai încrezător. Până la finalul anului școlar, A. a reușit să mă accepte ca profesor la clasă: ieșea la tablă, scria răspunsurile și se întorcea în bancă. Mai mult chiar, a ales să răspundă oral la unele din întrebările mele. Răspunsuri scurte, într-adevăr, însa corecte.

- **M.**

La începutul lunii decembrie am ținut locul unei colege la o clasă care avea o singură „bubă”. Ajunsă în clasă, m-am prezentat, am făcut o listă cu numele elevilor prezenți și am început să port o dicuție legată de lecție.

Pe la jumătatea orei, intră în clasă un ghemotoc de copil, despre care se vehicula că este „talibanul” școlii, având deja rubricile catalogului pline de absențe. Adevărul este că nu avusesem până atunci ocazia să cunosc o așa personalitate, și am fost surprinsă că o așa mogâldeață a reușit să întoarcă o școală întreagă cu susul în jos.

Nefiind o oră obișnuită, am ales să le dau copiilor libertatea de a juca jocuri și de a asculta povești în limba engleză. Pe parcursul activității, am fost surprinsă să observ comportamentul clasei cu privire M. Acesta era respins nu numai de

fete, ci și de băieți: era împins, mutat în altă bancă, izgonit de oriunde stătea. Însă, nici el nu se lăsa mai prejos: nu părea să fie afectat de atitudinea colegilor; din contră, acest lucru îi dădea aparent satisfacție.

Având un comportament de diavol tasmanian, acesta nu numai că refuza să stea în bancă lui, ci și provoca furtuni oriunde se afla. Observând aceste probleme, am încercat să dau un exemplu clasei, arătând că fiecare persoană are propria identitate, indiferent de rasă, sex, sau clasă socială.

Surprinzător, după câteva săptămâni, ma îndreptam spre școală, când văd ieșind de nicăieri aceeași figură zgomotoasă care mi-a rămas adânc întipărită în minte. Acesta s-a repezit la mine, într-un gest de afecțiune surprinzătoare și mi-a spus îmbrățișându-mă: „Doamnaaaaa!! Mai țineti minte când ne-ați pus povești în limba engleză, și ne-ați lăsat să ne jucăm portocalele?” Acei ochi m-au impresionat profund pentru că abia atunci am realizat cât de importantă este munca unui profesor și cine apreciază, de fapt, eforturile depuse la clasă.

- **S.**

L-am cunoscut pe S. în urmă cu 4 ani, când am început să predau limba engleză la el la clasă. Un copil extrem de energic, „fără stare” și neacordând atenție materiei pe care o predau, S. s-a evidențiat prin jigniri, întârziat la ore, ieșit din clasă fără acordul meu și lipsă de respect față de colegi și alte cadre didactice.

După un semestru, am observat o îmbunătățire în comportamentul lui: mulțumea când primea o fișă de lucru, voia să participle la ore și nu mai reacționa violent dacă greșea ceva. Discutând cu profesorul diriginte, am aflat că sora lui, care îi era și tutore legal, a acceptat tratament medicamentos. Minunat! S. se putea integra foarte bine în colectivul de la școală.

Însă acest lucru a ținut doar câteva săptămâni, lucru ce m-a făcut să discut iar cu profesorul diriginte. Am aflat că S. nu mai beneficia de tratament. Astfel, a revenit a vechile obiceiuri și, cu toate că am încercat să discutăm cu sora mai mare, nu am putut să înțelegem de ce a decis să înceteze tratamentul. O primă bănuială ar fi partea financiară și implicarea emoțională în creșterea și educarea lui S.

Concluzii

Concluziile care reies din aceste exemple sunt clare: cu toate că elevii cu CES sunt involuntar tratați diferit față de alte persoane, aceștia au nevoie de afecțiune. Ei trebuie să înteleagă faptul că numai prin comunicare și respect reciproc putem realiza ce ne propunem în școala de masă a învățământului din România. Este de la sine înțeles că profesorii își doresc ca toți elevii să excelleze atât în școli cât și în cadrul comunității acestora.

Cu toate acestea, obstacolele ce țin de sfera învățământului din România, și mai ales de cele din Dobrogea, sunt numeroase și adânc înrădăcinate. Până acum puțin timp, România era catalogată ca fiind o țară a monoculturalismului, însă datorită apartenenței la Uniunea Europeană, interculturalitatea își spune cuvântul. Chiar dacă nu suntem pregătiți încă să ne acceptăm ca fiind diferiți (și totuși având aceleași interese, printre care se poate enumera educația, pozitia în societate, relațiile cu ceilalți), se poate spune că cea mai bună soluție este comunicarea, respectiv comunicarea interpersonală.

Bibliografie

INTEGRAREA COPIILOR CU CES iN iNVĂtaMaNTUL DE MASa Autor ...CJAP/ CJRAE Giurgiu „ ... 7 Manifestari ale dislexiei: un copil prescolar poate sa - vorbeasca mai tarziu decat ceilalti copii; http://isjgiurgiu.ro/jcms/attachments/article/1437/20170515%20-%20CJRAE%20-%20revista%20tendinte%20-%207,%202017.pdf

“Nascuți „Obraznici’. in Lumea Copiilor Cu ADHD.” *Alegeri 2016 | Campania Sobra a PSD Gandita De Liviu Dragnea*, 15 Jan. 2017, www.digi24.ro/stiri/actualitate/social/nascuti-obraznici-in-lumea-copiilor-cu-adhd-650080.

Nedelcu, Elena. “Ce Inseamna in Romania Integrarea Copilului Cu Cerinte Educative Speciale (CES).” *Viata Cu Autism*, 8 Apr. 2017, viatacuautism.wordpress.com/2016/08/30/nevoile-copilului-cu-cerinte-educative-speciale-ces/.

“Personalitati De Marca Despre Care Se Crede Ca Au Fost Autiste (Galerie Foto).” *Ziare.com*, 30 July 2018, www.ziare.com/magazin/inedit/personalitati-de-marca-despre-care-se-crede-ca-au-fost-autiste-galerie-foto-1138159.

PROIECT DIDACTIC

Prof. Crăciun Daniela
Școala Gimnazială Nr. 189, București

I. Partea introductivă

Nume și prenume: *Crăciun Daniela*

Școala: *Gimnazială Nr. 189*

Clasa: *a V a*

Disciplina: *biologie*

Subiectul lecției: Marea Neagră

Durata de desfășurare: 50 de minute

Scopul lecție: Dobândirea unui sistem de cunoștințe referitoare la biotopul și biocenoza Mării Negre, la influența reciprocă a acestora în vederea formării unei conduite ecologice corecte față de acest ecosistem

Competențe specifice:

1.1 *Extragerea informațiilor din texte, filme, ca surse pentru identificarea caracteristicilor unor sisteme biologice, a unor procese și fenomene*

2.1 *Organizarea informațiilor științifice după un plan dat*

2.2 *Utilizarea adecvată a terminologiei specifice biologiei în comunicarea orală și scrisă*

4.2 *Recunoașterea consecințelor activităților umane și ale propriului comportament asupra mediului înconjurător*

Obiective operaționale: ***Pe parcursul și la sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili*:**

O1: să descrie biotopul din Marea Neagră, pe baza vizionării unui filmuleț, precizând cel puțin doi factori abiotici

O2: să identifice viețuitoare din Marea Neagră, folosind imagini, precizând cel puțin trei specii reprezentative

O3: să stabilească corelații dintre elemente ale biotopului și biocenozei din Marea Neagră, precizând minim una

O4: să determine care este impactul activității omului asupra Mării Negre pe baza imaginilor și explicațiilor profesorului, precizând minim două reguli referitoare la o conduită ecologică corectă

Tipul lecției: mixtă

Resurse procedurale: observarea, conversația euristică, explicația, problematizare, tehnica R.A.I

Resurse materiale: calculator, manuale digitale, videoproiector, wordwall

Forma de organizare a activității: frontală, individuală

Anticiparea dificultăților: probleme tehnice, însușirea eronată a unor termeni noi

Bibliografie :

- Manuale digitale pentru clasa a V a - www. manuale.edu.ro
- Programa școlară aprobată prin OMEN nr.3393/28.02.2017

II. Desfășurarea lecției

Obiective operaționale	Etapele lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Evaluare
	Moment organizatoric	P. verifică prezența	E. își pregătesc caietele și instrumentele de scris	
	Reactualizarea noțiunilor necesare trecerii la noua lecție	P.adresează adresează elevilor întrebări din lecțiile anterioare: • Care sunt componentele unui ecosistem? • Ce este biotopul? • Ce este biocenoza? • Dați exemple de ecosisteme terestre/acvatice	E. răspund la întrebările adresate de profesor	orală
	Captarea atenției pentru lecția nouă	P. prezintă imagini despre Marea Neagră	E. vizionează prezentarea. E. notează în caiete titlul lecției.	
	Enunțarea obiectivelor	P. enunță într-o formă accesibilă obiectivele lecției		
	Prezentarea optimă a conținutului	P. prezintă un filmuleț despre Marea Neagră https://drive.google.com/file/d/1k18RM87o52oNnFFP1HarfLbj_PpHTi6-/view?usp=drive_web&authuser=0	E.vizionează filmulețul.	
	Dirijarea învățării pentru atingerea O1	Pe baza filmulețului prezentat, P. solicită elevii să identifice factori de mediu din Marea Neagră	Dirijați de P., E. vor identific factorii abiotici reprezentativi pentru acest ecosistem	
	Prezentarea optimă a conținutului	P. prezintă imagini cu viețuitoare din Marea Neagră, folosind PPT		
	Dirijarea învățării pentru atingerea O2	P. solicită E. să identifice viețuitoare pe baza indiciilor date de profesor și imaginilor prezentate	E. observă imaginile și identifică viețuitoarele caracteristice acestui ecosistem	
	Prezentarea optimă a conținutului	P. prezintă adaptările viețuitoarelor la biotopul Mării Negre		
	Dirijarea învățării	P. solicită E. să stabilească corelații între factorii abiotici și viețuitoare ale acestui ecosistem	E. identifică corelațiile solicitate	

	pentru atingerea O3			
	Prezentarea optimă a conținutului	Profesorul prezintă imagini sugestive referitoare la impactul activității omului asupra Mării Negre		
	Dirijarea învățării pentru atingerea O4	P. solicită E. să formuleze reguli de conduită ecologică pentru ecosistemul studiat	E. fac propuneri care sunt analizate și discutate în ceea ce privește oportunitatea lor	
O1, O2, O3, O4	Conexiunea inversă	P. adresează E. întrebări din lecția predată	E. răspund la întrebările adresate de P.	
O1, O2, O3, O4	Evaluarea	P. aplică tehnica R.A.I (răspunde, aruncă și întreabă) prin care verifică nivelul de cunoștințe al elevilor. Jocul se desfășoară, având ca fundal sonor o melodie despre Marea Neagră: https://www.youtube.com/watch?v=3Y-ZRwpH1-4	E. participă la acest ” joc”.	
O1, O2, O3, O4	Fixarea cunoștințelor	Se face prin rezolvarea unui exercițiu pe wordwall: https://wordwall.net/resource/8092493/marea-neagr%c4%83-2	E. rezolvă sarcina de lucru.	
O1, O2, O3, O4	Transferul de cunoștințe	P. le dă E, ca temă, să realizeze un poster cu titlul ” Trei dorințe pentru Marea Neagră”.	E. notează în caiete tema.	

MAREA NEAGRĂ – schema lecției

1. BIOTOPUL

- temperatura variază la suprafață, constantă în adâncime (7-9^{0}C)
- salininitate scăzută la suprafață
- curenți de apă orizontali
- valuri
- lumina pătrunde până la 180-200 m adâncime
- substratul e nisipos/mâlos/ cu pietre

II. BIOCENOZA

- Alge: verzi, roșii, brune
- Nevertebrate: celenterate- meduze, actinii; moluște: scoici – midia, melci – Rapana; crustacee: crab
- Vertebrate:
  - pești – guvid, hamsie, stavrid, sturioni, calcan, pisica de mare, rechin (câine de mare)
  - păsări- pescărușI, chira de mare, cormoran
  - mamifere: delfini

III. IMPORTANȚĂ

- Sursă de hrană – pește
- Turism
- Cale maritimă

IV. INFLUENȚĂ NEGATIVĂ A OMULUI

- Poluare
- Pescuit intensiv

ROLUL FACTORILOR EDUCATIVI ÎN REALIZAREA EDUCAŢIEI INCLUZIVE

Prof.Inv.Preşcolar Pop Cosmina
Grădiniţa cu P.P. Nr.27 ,Baia Mare

Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unor noi formule de solidaritate umană.

În concordanţă cu Convenţia pentru Drepturile Copilului societatea noastră. si recurgând la principiul nondiscriminării, drepturile copiilor trebuie respectate indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie, indiferent de originea lor naţională, etnică sau socială, de situaţia lor materială, de incapacitatea lor.

Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental - un învăţământ pentru toţi, împreună cu toţi

- care constituie un deziderat şi o realitate ce câştigă adepţi şi se concretizează în experienţe şi bune practici de integrare / incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decisivă în realizarea obiectivelor educaţiei pentru toţi. Acestea au o influenţă determinantă asupra formării inteligenţei, a personalităţii şi a comportamentelor sociale. În pedagogia contemporană există

o preocupare intensă pentru găsirea căilor şi mijloacelor optime de intervenţie educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populaţie infantilă. Grădiniţa care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizaţi şi îşi determină intern, „direct şi indirect” atitudinea faţă de aceştia este alcătuită din: educatoare, părinţi, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituţii şi diverşi factori, media etc.

O condiţie esenţială pentru reuşita acestor acţiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniţă este existenţa unor relaţii de înţelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voinţă şi convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficienţele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înţelegerii acestora şi pentru a-şi putea modela activităţile, în funcţie de necesităţile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerinţe speciale va trebui să primească informaţii într-o manieră corectă şi pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor şi pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilităţi.

Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea şi aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor care au dizabilităţi; prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi şedinţe cu aceştia şi participarea lor la expoziţii, drumeţii, excursii, serbări, vizite, etc, în care sunt implicaţi proprii lor copii. Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând informaţional specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini, care determină inhibarea / izolarea copiilor).

Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării în grădiniţă. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este cel mai adesea direct proporţional cu rezultatele obţinute de copii. De aceea, putem afirma că familia este primul

educator şi are cel mai mare potenţial de
modelare. Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care ele se confruntă.

Educaţia părinţilor şi consilierea au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională, ori de altă natură în grădiniţă.

BIBLIOGRAFIE:

-Ecaterina Vrasmas, „Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credits, Bucureşti 2004;
- Revista „Învăţământul Preşcolar nr.3-4”, Bucureşti 2005;
-Revista „Învăţământul Preşcolar nr.1-2”, 2006;
-Revista „Învăţământul preşcolar în mileniul III”, Editura Reprograph, Craiova 2005;
-Traian Vrasmas, „Învăţământul integrat şi/sau incluziv”, Editura Aramis, Bucureşti,2001.

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S. ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Prof. Pop Sever,
Școala Gimnazială Vasile Alecsandr , Baia Mare

Copiii care primesc educație au abilități și trăsături de personalitate diferite. Ei provin din medii sociale diverse. Educația și instrucția sunt în mare parte asigurate de școală care are datoria să- i integreze și pe copiii cu C.E.S. pentru ca în final aceștia să devină parte a comunității.

Educația incluzivă a reprezentat o reacție la instituțiile de învățământ care nu îi acceptau pe copiii cu C.E.S.. Era nevoie de crearea unor structuri care să-i integreze în mediul școlar pe tinerii cu cerințe educaționale speciale. Ideea de incluziune se bazează pe integrare. Copiii vulnerabili trebuie și ei integrați în societate. În categoria celor vulnerabili intră copiii cu dificultăți de învățare, cu traume psihice, cei care vin din medii defavorizate sau care provin din grupuri minoritare. Pot fi incluși aici și copiii fără părinți sau cei de care au grijă instituțiile statului.

Pentru a include în societate acești copii este nevoie de anumite mecanisme educative și de instruire. Mai exact, programele școlare și strategiile de instruire și educare trebuie adaptate. E nevoie
de crearea unui parteneriat între școală și familie, dar și între școală și comunitate. Accesul la informații și învățare, precum și la relații interpersonale, trebuie asigurat. Tinerii cu C.E.S. ar trebui să aibă șanse și drepturi egale cu ceilalți tineri chiar dacă rezultatele la învățătură sunt diferite.

Este necesar ca toate cadrele didactice să fie învățate să lucreze cu acești elevi. Profesorii au
datoria să creeze o atmosferă și un mediu propice învățării prin diferite activități didactice. Dascălii au sarcina de a manifesta o atitudine pozitivă vizavi de acești elevi. Acești tineri simt nevoia să fie încurajați și să li se accepte punctele slabe și cele forte pentru ca ei la rândul lor să fie motivați să se integreze în colectiv.

Dacă deficienţele nu sunt foarte grave, este bine ca acești tineri să fie integrați în școli normale. În acest fel, ei vor progresa și vor căuta tot timpul să-și depășească limitele. Și școlile speciale au un rol important în asigurarea unui grad de autonomie al elevului cu C.E.S. chiar dacă deficienţele sunt mari. În cadrul școlilor de masă, profesorii ar putea să observe și elementele de personalitate comune dintre elevii cu C.E.S. și cei obișnuiți. Aceste elemente ar putea conduce la o integrare mai bună a copiilor cu cerințe educaționale speciale.

La orele de limbă engleza, cea mai bună strategie de a integra pe învățăceii cu C.E.S. este lucrul în echipă și chiar perechi. Elevii colaborează, intră în competiție și contribuie la rezolvarea sarcinilor de lucru. Un rol important în integrarea tinerilor cu C.E.S. îl are psihologul școlii. Unii copii au nevoie de consiliere și chiar de tratamente medicamentoase prescrise de medici specialiști. Este cazul unora dintre copiii cu ADHD.

Este foarte important ca elevii cu C.E.S. să simtă că sunt acceptați și încurajați să-și depășească propriile limite.

Bibliografie:

1 Palmade, Guy, *Metodele pedagogice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1975.
2 Neacșu, Ioan, *Instruire și învățare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1999.
3 Noica, Constantin, *Sentimentul românesc al ființei*, Editura Eminescu, București, 1978.

Relații interpersonale în procesul de învățământ

Prof. înv. primar Mucete Claudia-Laura
Școala Gimnazială „Al. Davila”, Pitești, Argeș

a) Relația profesor-elevi

Nu este suficient să apari în fața elevilor, să respecți programa, să susții lecții.
Problema este cine poate crea punți, se poate face înțeles, reușește să modeleze personalități în devenire. Relațiile profesor-elev, profesor-profesor, profesor-părinți, profesor-comunitate se întrepătrund și interacționează. Ele formează un tot unitar, definesc ceea ce am putea numi „imaginea profesorului”. La temelia lor, se află relația profesor-elev. În funcție de ea, există și se reglează și celelalte tipuri.

Profesorul ar trebui să-și lase grijile la ușă, să dea dovadă de maturitate, autocontrol sever. Atunci când ai oameni în „subordinea” ta, care depind de tine, apare riscul să devii un „dictator”. Tentația de a lovi, de a spune jigniri este foarte mare. Dacă reușești să îndepărtezi aceste gânduri, vei descoperi că este minunat să asculți, să accepți întrebări, să le răspunzi cu calm, să dăruiești.

Pauza este un moment care oferă multe oportunități de comunicare. Elevii sunt foarte bucuroși să-și vadă profesorul că rămâne în mijlocul lor, sunt dornici să se apropie de el. Există situații, din nefericire, în urma unei relații nepotrivite dintre profesor și elev să apară un sentiment de respingere față de materia respectivă. Se poate întâmpla însă, ca de dragul profesorului, elevul să-și aleagă mai târziu un anumit domeniu. Profesorul poate să-i atragă pe elevi spre o materie grea prin farmecul său. Dacă profesorul îi ascultă, le răspunde calm, nu face decât să se apropie mai mult de ei.

b) Relația profesori-profesori

Dialogul, folosirea constructivă a înțelepciunii, acceptarea eșecului, a concurenței, bucuria sinceră față de reușitele altuia, nu ar trebui să fie vorbe mari. Se întâmplă, fără voia noastră, să-i implicăm pe copii în nemulțumirile noastre: să ne continuăm o discuție începută în cancelarie, să fim nervoși și să dăm note mici.

c) Relația profesor-părinți

Cadrul didactic trebuie să conducă cu eficiență relațiile cu părinții elevilor săi,
încercând să-i transforme în colaboratori și aliați. El trebuie să evite o mulțime de defecte:

- ***ascultarea superficială***: cadrul didactic are impresia că lucrul cel mai important
este ca părinții să afle despre problemele cu care se confruntă elevul. Recomandabil ar fi, ca în cea mai mare parte a timpului, acesta să recepteze și să primească mesaje din partea părinților. Un cadru didactic nu trebuie să aibă falsa impresie că o bună comunicare presupune numai transmiterea informațiilor;
- ***conexiunea inversă este absentă***: profesorul pornește de la premisa că numai
părinții trebuie să asculte, el trebuie să aloce un timp întrebărilor părinților;
- ***falsă conexiune inversă***: anumiți părinți lasă impresia că sunt de acord, că au
înțeles tot ceea ce a transmis cadrul didactic;
- ***rezistență la părerile contradictorii***: atitudinea unor părinți este interpretată
drept atitudine critică;
- ***limbaj nepotrivit***: un cadru didactic ce folosește un vocabular plin de
neologisme, prețios poate inhiba interlocutorii;
- ***ascultarea afectivă*** : impresia pe care o face mesajul transmis de părinți sau de

cadrul didactic ;

- ***barierele culturale***: profesorul, prin studiile sale, se consideră superior părinților.

Implicarea părinţilor în acţiunile şcolii reprezintă o necesitate şi totodată contribuie la obţinerea rezultatelor pozitive la învăţătură a copiilor. Părinţii trebuie să se consulte cu învățătorul sau cu profesorii ce predau la clasă în ceea ce priveşte situaţia la învăţătură a copilului. O participare activă presupune realizarea unor parteneriate între familie şi şcoală. Părinţii pot astfel să urmărească acţiunile educative în care este implicat copilul, să ajute la corectarea unor comportamente sau la îmbogăţirea cunoştinţelor acestuia. O altă modalitate de comunicare eficientă se poate realiza în timpul şedinţelor cu părinţii, şedinţe care permit organizarea unor întâlniri periodice între părinţi şi cadrele didactice.

De asemenea în cadrul orelor de consiliere din şcoală, părinţii au posibilitatea să participe la întâlniri cu învățătorul clasei şi să se consulte, să fie consiliat sau să se informeze cu privire la anumite teme de interes comun. Cadrul didactic are obligaţia de a planifica anual întâlniri cu părinţii, de a media eventuale conflicte apărute, de a ajuta părinţii în ceea ce priveşte îmbunătăţirea relaţiilor cu propriul copil, pentru ca acesta la rândul său, să beneficieze de un climat afectiv propice dezvoltării.

d) Relații și interacțiuni în clasa de elevi

Elevii ce fac parte dintr-un grup școlar îndeplinesc sarcini și obiective ceea ce contribuie la realizarea unor relații de interdependență. Între ei se pot stabili relații afective, dar și tensiuni ajungându-se chiar la conflicte. Competența socială se observă din familie, se consolidează apoi în școală. În cadrul grupului școlar, se concretizează următoarele tipuri de relații:

- relații de intercomunicare: copiii trebuie învățați ce să comunice, să comunice ceea ce știu, iar atunci când este cazul să ceară informații despre ce îi interesează;
- relații de cunoaștere reciprocă: elevii manifestă nevoia de a-și cunoaște colegii, încep cu prieteni apropiați, continuă apoi cu alții în funcție de interese. Elevii care sunt timizi în aceste relații, vor fi timizi și în relația cu profesorul, vor comunica foarte greu;
- relații de influențare: relațiile din clasă imprimă elevilor valori și norme care își pun amprenta în procesul de formare al elevilor. Aceste influențe pot fi pozitive, dar și negative. Elevii ce au comportamente cu deviații nu necesită intervenții cu brutalitate deoarece acestea pot duce la crize greu de rezolvat;
- relații socio-afective: în clasa de elevi apar relații de apropiere, de simpatie, de antipatie, de respingere. Aceste relații formează la elevi emoții, sentimente ce îi împing uneori la violență.

Toate aceste influențe exercitate de elevi, unii asupra altora, trebuie studiate de manager și orientate pentru a obține rezultate pozitive.

Bibliografie:

1) Bogathi, Zoltan, Manual de tehnici și metode în psihologia muncii și organizațională, Iași, Editura Polirom, 2004;
2) Bogathi, Zoltan, Conflictele în organizații,Timișoara, Editura Eurostampa, 2003;
3) Burduș, E., Căprărescu, G., Fundamentele managementului organizațional, București, Editura Economică, 1999;
4) Bursuc, Bogdana, Popescu, Alina, Managementul clasei (Ghid pentru profesori și învățători), București, Unicef, 2006;
5) Leroy, Gilbert, Dialogul în educație, București, EDP, 1974;
6) Manolescu, A., Managementul resurselor umane, București, Editura Economica, 2001.

ROLUL MENTORATULUI DIDACTIC

Prof. Grecea Violeta Marilena
COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ
„MATEI BASARAB’’, RM. VÂLCEA

Profesia didactică a trebuit să se adapteze la fiecare schimbare în societate, la cerințele pe care secolul în care trăim le-a adus. Perspectivele sunt diferite, cerințele societății sunt diferite, tehnologizarea are un impact foarte mare asupra elevilor și asupra actului educațional, astfel încât profesia didactică este și ea în continuă evoluție.
Nu numai elevii trebuie să se adapteze profesorilor lor ci și profesorii trebuie să se adapteze cerințelor noi, să își formeze competențe în acest domeniu, pentru a putea forma competențe la elevi.

Luând în considerare Raportul ”România Educată”(2021)și analiza OECD (2020), se poate sublinia faptul că se urmărește dezvoltarea unui profil de competențe pentru profesori, cu valoare instrumentală, pentru formarea inițială și continuă și pentru managementul în cariera didactică. De asemenea, se urmărește îmbunătățirea calității și a accesului la formarea continuă a profesorilor, cu accent pe aplicabilitate în practica didactică și pe monitorizarea impactului formării, dar și dezvoltarea unui sistem flexibil de management al carierei, cu trasee diferențiate, cu rolul de a atrage și de a păstra în sistem profesorii cu performanțe în practica didactică, în planul asigurării învățării eficiente.

În documentul de politică publică realizat de către OECD46, pentru Proiectul „România Educată”, sunt identificate trei arii de acțiuni prioritare în domeniul profesionalizării leadershipului de la nivelul școlilor din sistemul educațional românesc: dezvoltarea standardelor profesionale pentru personalul de conducere a unităților de învățământ, îmbunătățirea procesului de selecție și de pregătire a acestuia și eficientizarea cadrului de dezvoltare profesională la care au acces managerii școlari. În strânsă legătură cu dezvoltarea standardelor educaționale, se constată nevoia de definire a profilului profesional al directorului.

Se evidențiază, în analizele OECD, importanța demersurilor menite să crească puterea decizională a școlilor în domenii esențiale, prin trecerea de la un management administrativ, la un management axat pe transformarea procesului educațional. De altfel, inclusiv procedurile de desemnare a directorilor și inspectorilor școlari trebuie să devină mai obiective și transparente (ex. prin anunțarea de criterii publice de selecție, evaluări standardizate etc.), pentru a oferi stabilitate, responsabilitate și calitate.

În concluzie, activitatea de mentorat este necesară pentru îmbunătățirea carierei didactice, tinerii care intră în învățământ având astfel posibilitatea îndrumării, obținerii de ajutor de la mentorul care să le fie model, sprijin și colaborator de-a lungul întregii cariere.

Tulburări de învățare - studiu de specialitatea

Profesor Borcan Anițescu Ana-Maria
C.S.E.I ”Constantin Pufan”, Drobeta Turnu Severin

Sintagma „tulburări de învățare” a apărut în literatura de specialitate din 1963, fiind utilizat ca sinonim pentru deficiențe de învățare sau dificultăți de învățare.

Conceptul de tulburări specifice de învățare este utilizat pentru varietatea largă a dificultăților de citit, scris, calcul și raționament matematic.

Conform lui E. Verza tulburările de învățare sunt caracterizate de disfuncțiile sistemului nervos central, de dezechilibrul dezvoltării funcțiilor și proceselor psihice, dificultăți de realizare a sarcinilor de învățare și dicrepanță între potențialul copilului și nivelul achizițiilor.

E. Vrășmaș afirmă că „tulburările de învățare se referă la dificultăți care au oarecare constanță, au la bază deficite de organizare sau lipsa unor instrumente de cunoaștere care asigură învățarea”. Autoarea explică că tulburările specifice de învățare, utilizând termenul de dificultăți specifice se referă la dizabilități de învățare, cu persistență în timp, ce pot fi remediate prin metode pedagogice specifice și adecvate.

A. Roșan în DSM 5, tulburarea specifică de învățare trebuie să întrunească patru criterii: simptomatologie (citire incorectă sau lentă, cu efort, dificultăți cu comprehesiune a lecturii, dificulțăți în scriere, dificultăți la nivelul exprimării în scris, dificultăți în achiziționarea simțului numeric, afaptelor aritmetice și al calculului, dificultăți de realizare a raționamentului aritmeic), persistență, criteriul funcțional (al intergerenței semnificative cu performanța școlară, ocupațională, activități curente) și reperele de operaționalizare a performanței neașteptat de scăzute... ”.

În urma definițiilor prezentate se poate concluziona faptul, că tulburările specifice de învățare afectează abilitățile școlare, au debut timpuriu și conduc la eșec școlar.

Deoarece, adesea se produc confuzii între dificultățile de învățare și tulburările de învățare, pentru o mai clară înțelegere se prezintă următorul tabel, ce pune în evidență deosebirile între cei doi termeni.

Tulburările de învățare	**Dificultățile de învățare**
- Cauza determinată de factori intriseci; - Sunt permanente, cronice; - Apar pe tot parcursul învățării; - Diagnosticarea se realizează cu ajutorul testelor standardizat; - Vizează disgrafia, dislexia și discalculia.	- Cauza determinata de factori extriseci; - Sunt temporare și ușor de ameliorat; - Apar în diferite etape ale învățării; - Sunt determinate de: lipsa motivației, tulburări psihoafective, condiții socio-economice și culturarele deficitare.

Studiul de caz

Date despre subiect:

Inițiale:B.N.D

Genul: masculin

Vârsta: 8 ani

Clasa: a II-a

Date familiale: Subiectul provine dintr-o familie formată din ambii părinți și doi copii. Fratele mai mic are vârsta de 5 ani și este preșcolar. Elevul locuiește împreună cu familia sa, într-un sat din apropierea orașului. Tatăl a absolvit o școală profesională, iar mama are doar 8 clase. Mama este femeie de servici la o asociație de locatari din oraș, iar tatăl este șofer. Situația financiară este una decentă, care permite familiei strictul necesar.

Prezentarea cazului:

Diagnosric psihologic: nivelul intelectual a fost stabilit cu ajutorul Matricilor Progresive Raven având un IQ de 95.

Diagnostic medical: clinic sănătos;

Diagnostic psihomotor: lateralitate stângă;

Diagnostic logopedic: dislexie-disgrafie

Subiectul prezintă confuzii în citirea unor litere asemănătoare ca formă b-d, m-n.

Scrisul este ilizibil și face adesea confuzii de litere și omisiuni.

Profilul psihologic al subiectului:

- percepția: denumește culorile, are noțiunide mărime și formă;
- memoria: predomină cea involuntară;
- atenția: concentrare scăzută;
- gândirea: înțelege noțiunile simple;
- afectivitate: imaturitate afectivă;
- atitudine personală: prezintă interes pentru activitatea școlară, excepție fac orele de limbă și comunicare;
- socializare: în general este sociabil.

Situația școlară: subiectul are calificative de suficient, bine și foarte bine.

Comportamentul la lecții: este un elev oferă răspunsuri la lecții, doar la solicitarea cadrului didactic. Frecvența la cursuri este zilnică.

Comportamentul în afara școlii: este un copil respectos și își sprijină părinții în treburile gospodărești.

Planul de intevenție:

Domeniul de intervenție: *Limbaj și comunicare*

Obiective:

- formarea comportamentului de recunoaștere vizuală și auditivă a literelor f - v pe care le confundă;
- formarea comportamentului de recunoaștere vizuală a locului literelor f - v în silabă și cuvânt;
- formarea capacității de fixare a fonemelor f-v prin citire și scriere;

Nivelul inițial al subiecului: cunoaște majoritatea literelor, dar face confuzii la citit între literele care seamană ca formă. Scrisul este dezordonat și prezintă omisiuni. Vocabularul băiatului este sărac, iar exprimarea este mai greoaie.

Activitățile:

- exerciții de identificare a literei *f* și *v* în silabe prin citire - scriere;
- exerciții de scriere și citire a literelor *f* și *v* separate, în silabe, în cuvinte;
- scriere de propoziții scurte după copiere și dictare;
- exerciții pentru orientarea și încadrarea scrierii în pagină;
- citirea de propoziții scurte;

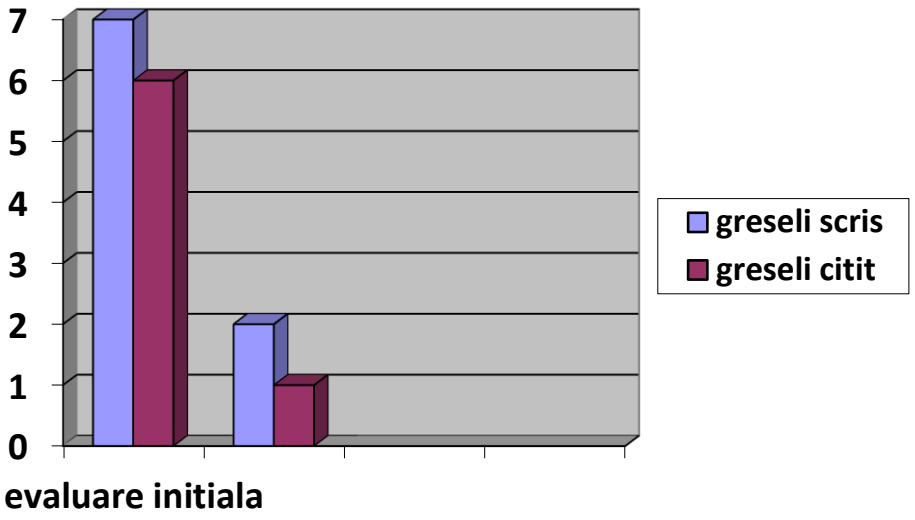
Metode de realizare: analiza fonetică și grafică, explicația, demonstrația, observația, povestirea, exercițiul, munca indepedentă, jocul didactic;

Criterii minime de evaluare:

- să identifice literele *f* și *v* prin recunoaștere în scris și prin verbalizare;
- să citească și să scrie silabe, cuvinte monosilabice, bisilabice;
- să citească propoziții scurte și să le transcrie;

Instrumente de evaluare: probă de examinare a citirii, proba de examinare a scrierii, fișe de lucru;

Examinarea scris-cititului

Din grafic se poate constata progresul subiectului în urma pargurgerii planului de intervenție. La evaluarea inițială, elevul a înregistrat 7 greșeli la proba de examinare a scrierii și 6 greșeli la proba de examinare a citirii, iar la evaluarea finală a înregistrat o greșeală la citire și două greșeli la scriere.

Concluzii:

Programul de intervenție a fost eficient pentru subiectul B.N.D, deoarece ascesta a înregistrat progrese semnificative atât la citire, cât și la scriere.

Pentru eliminarea greșelilor de scriere și citire se recomandă continuare exercițiilor. Pentru buna desfășurare a acestor exerciții este necesară implicarea părinților, care trebuie să monitorizeze permanent activitatea copilului.

Bibliografie:

1. **David C., Roșan A.** – *Repere diagnostice bazate pedovezi științifice în tulburările specifice de învățare,* Ed. Argonaut & Limes, Cluj-Napoca, 2017;
2. **Hațegan-Bodea C.** - *Logopedia. Terapia tulburărilor de limbaj. Structuri deschise,* Ed. Trei, București, 2016;
3. **Păunescu C.** – *Tulburări de limbaj la copil,* Ed. Medicala, București, 1984;
4. **Verza E.** - *Psihopedagogie specială, manual pentru școlile normale,* E.D.P., București, 1995

Atitudinea societății față de copiii cu dizabilități. Modalități de combatere a acestora

Pop Ioana Roxana
G.P.P. nr. 1 Carei, jud. Satu Mare

După cum afirma Mark Burton (2001), felul în care vorbim despre ceva, poate modela felul în care gândim despre acel ceva. Felul în care descriem persoanele marginale, de exemplu, pare să influenţeze imaginea pe care o avem despre ele, şi ceea ce vedem noi drept „la locul lor”, adecvat în societate. Acesta este motivul pentru care termeni precum „anormalitate” sau „retardare” au fost înlocuiţi de noţiuni precum: „dificultăţi în învăţare” sau „dizabilităţi”. Sunt folosiţi, de altfel, tot felul de termeni, precum: handicap, deficienţe sau dizabilităţi.

Lewis A.(1995), în lucrarea sa „Children’s understanding of disability” sesizează distincţia dintre aceşti termeni, şi anume: „Deficienţa este un termen neutru ce desemnează pierderea unei structuri sau funcţii (cum ar fi pierderea auzului). Dizabilitatea este impactul deficienţei (de exemplu vorbitul defectuos poate fi rezultatul unei pierderi a auzului). Handicapul este impactul deficienţei sau a dizabilităţii, ca rezultat al evaluării negative a acestora (de exemplu vorbitul defectuos devine un handicap, dacă îi determină pe ceilalţi să trateze persoana respectivă cu superioritate).”[6]

Pentru a putea fi cât mai aproape de atitudinea comunităţii noastre faţă de copiii cu dizabilităţi, am avut în vedere studiul Vanjei Stanisic[7] cu referire la atitudinea comunităţilor balcanice faţă de copiii cu dizabilităţi. Am remarcat asemănarea dintre atitudinea comunităţii noastre faţă de copiii cu deficienţe, şi atitudinea pe care o descrie şi o analizează Vanja Stanic în studiul său. Astfel ea afirmă că mulţi copii cu dizabilităţi nu au acces la nici un tip de educaţie, ei sunt mai degrabă ţinuţi acasă sau sunt instituţionalizaţi, deoarece familiile nu primesc destul sprijin din partea comunităţii, sau sunt determinaţi să se simtă ruşinaţi. Nimic mai adevărat. Mă întrebam intr-una din zile unde sunt copiii cu dizabilităţi, pentru că ştiu că există şi în cartierul nostru, însă pe terenurile de joacă nu vezi decât copii, fără aşa-zisele nevoi speciale. Acest lucru se datorează atitudinilor negative pe care oamenii le au faţă de copiii cu dizabilităţi, astfel, majoritatea populaţiei are încă greutăţi în a accepta diversitatea, şi de a o înţelege pozitiv, ca o oportunitate de a învăţa şi de a-şi îmbogăţi experienţa. Trauma pe care o trăiesc în aceste condiţii copiii cu dizabilităţi este mai dureroasă decât dizabilitatea în sine. Având aceste concepţii, nu e de mirare că nu suntem obişnuiţi să vedem copii cu dizabilităţi în cartierele noastre, pe stradă, în grădiniţe şi şcoli.această situaţie nu face decât să încurajeze atitudinile negative faţă de aceştia.

Procesul schimbării atitudinale este un proces greoi şi anevoios, dar nu imposibil. Este pe lângă toate, o condiţie a unei incluziuni de succes. După părerea lui Bohner şi Wanke („Attitudes and attitude change”, 2002), o expunere repetată la stimul îl determină pe acel stimul să placă mai mult exponatul. Această concepţie aplicată în practică în cazul de faţă susţine faptul că expunerea repetată a copiilor cu dizabilităţi îi poate determina pe cei din jur să îi placă mai mult, prin intermediul interacţiunii aceştia având oportunitatea de a-i cunoaşte pe aceştia aşa cum sunt ei, şi nu cum sunt portretizaţi. Acest model poate fi utilizat deci, pentru a sugera faptul că atitudinile faţă de copiii/persoanele cu dizabilităţi pot fi schimbate în direcţe pozitivă dacă celorlalţi le este oferită posibilitatea de a interacţiona cu ei într-un mod de calitate, astfel încât aceşti oameni să fie văzuţi la adevărata lor valoare.

[6] Lewis, A.(1995).*”Children’s understanding of disability”, pag. 8*

[7] Vanja Stanisic (2007) *„Attitudes towards children with disabilities”*

Tilstone[8] a identificat câteva elemente cheie pentru a determina schimbarea atitudinală, şi anume: contactul planificat, informaţii interesante şi relevante şi prezentările multimedia. Astfel Tilstone afirmă că dezvoltarea atitudinilor pozitive faţă de copiii cu deficienţe e cu atât mai eficientă cu cât contactul dintre aceştia are loc la vârste cât mai timpurii. Ea motivează acest lucru prin afirmaţia cum că înainte de a intra în şcoală, persoanele fără dizabilităţi au puţine contacte cu persoanele cu dizabilităţi, iar când copiii cu dizabilităţi sunt incluşi în educaţia de masă, poreclele şi sentimentele de izolare apar în mod natural.

Însă dacă aceşti copii sunt educaţi de la vârste fragede, atitudinile lor vor fi instrumentale în crearea viitorului copiilor cu dizabilităţi.

Un alt element cheie ce are un rol important în modelarea atitudinilor publice este massmedia naţională şi locală. În acest sens, massmedia trebuie să ofere imagini pozitive ale copiilor şi persoanelor cu dizabilităţi, evitând stereotipurile jignitoare. Cu cât ştim mai multe despre un lucru, cu atât mai puţine concepţii greşite avem despre acel lucru, şi deci, mai puţine
prejudecăţi. După cum susţinea Tilstone (2001), şcolile ar trebui să ducă o politică de ajutorare a massmediei pentru a prezenta copiii cu dizabilităţi.

De asemenea, vocabularul folosit atunci când ne referim la copiii cu dizabilităţi trebuie să fie schimbate, deoarece pot inspira atitudini negative.

Un alt element cheie care poate provoca schimbarea comportamentului şi a atitudinii faţă de copiii cu dizabilităţi le are ca protagoniste chiar pe persoanele cu dizabilităţi, aşa cum susţinea Acheson (2005), exemplul unei persoane cu dizabilităţi care a realizat lucruri importante în viaţa fiind relevant în acest sens.

Rieser şi Mason[9] susţin la rândul lor faptul că cea mai bună modalitate de a schimba atitudinile celor din jur este aceea de a permite fiecărui grup să se exprime şi să se reprezinte. În completare, Tilstone precizează că odată date instrumentele pentru a vorbi pentru sine, persoanele cu orice tip de dizabilitate au multe lucruri de spus, lucruri ce pot fi folosite pentru a schimba atitudinea atât la nivelul comunităţii locale, cât şi pentru influenţarea guvernelor.

Conform unor relatări UNICEF, 2006, generaţiile tinere sunt în mod semnificativ mai progresive în viziuni şi mai deschise la schimbare decât vechile generaţii. Aşadar alături de practicarea incluziunii de la vârste timpurii, şi recunoaşterea potenţialului copiilor şi tinerilor ca lideri ai opiniei şi ca participanţi activi în proiectarea politicilor şi programelor reprezintă o strategie isteaţă menită să sprijine în mod constructiv schimbarea atitudinală.

Comunitatea reprezintă la rândul ei un element cheie în procesul integrării copiilor cu dizabilităţi. Pentru a dezvolta comunităţii largi atitudini pozitive faţă de copiii cu dizabilităţi, necesare pentru a le permite acestora să participe în societate, contactul dintre aceştia este esenţial, dacă nu vital. Din cadrul comunităţii, un rol foarte important îl ocupă părinţii, care reprezintă o forţă ce poate ajuta la prevenirea barierelor atitudinale, şi a altor tipuri de bariere pe care le

[8] Tilstone, C. (2001). “Changing Public Attitudes”, în “*Enabling access: effective teaching and learning for pupils with learning difficulties”, pag. 317-327*

[9] Rieser, R. and Mason, M. (1992). “Disability Equality in the classroom: a human rights issue”, în (2004) “*Inclusive education: readings and reflections”* , *pag.152-153*

întâmpină copiii cu dizabilităţi. Astfel, un rol hotărâtor în prevenirea acestor bariere îl au atât părinţii copiilor cu dizabilităţi, cât şi părinţii copiilor care intră în contact cu aceştia. A fost demonstrat faptul că presiunea parentală crescută, inclusiv cea care operează prin intermediul grupurilor organizate ale părinţilor copiilor cu dizabilităţi, are un efect important, hotărâtor în determinarea autorităţilor responsabile să ofere servicii mai bune copiilor lor, conştientizându-le astfel prezenţa. Pentru a avea o imagine de ansamblu în ceea ce priveşte poziţia marginală a copiilor cu dizabilităţi şi a părinţilor acestora şi pentru a justifica rolul părinţilor copiilor cu dizabilităţi şi a cunoaşterii doleanţelor şi necesităţilor acestora, experienţele unor părinţi ai unor copii cu deficienţe severe din Anglia sunt relevante în acest sens. Astfel, în cazul de faţă, autorităţile locului au dispus de anumiţi bani pentru a-i sprijini pe aceşti părinţi, şi s-a stabilit de comun acord, ca părinţii şi nu profesioniştii să decidă pe ce vor cheltui aceşti bani. După o serie de întâlniri între părinţi, aceştia au căzut de acord că era nevoie de o linie telefonică disponibilă permanent, prin care ei ar putea discuta cu cineva de câte ori simt nevoia, chiar şi numai pentru a-i asculta uneori. La întâlnirea cu managerii serviciilor sociale, aceştia din urmă erau preocupaţi de faptul că o linie telefonică nu le-ar acoperi bugetul de care dispun şi le-au sugerat părinţilor să vină cu idei mai concrete şi mai costisitoare financiar. După un timp, una din mame şi-a pierdut răbdarea, s-a ridicat şi a spus: „Am avut grijă de fiul meu timp de 35 de ani . Timp de 35 de ani nimeni nu a venit să mă întrebe ce-mi doresc. Timp de 35 de ani nici nu am îndrăznit să gândesc că vieţile noastre ar putea fi diferite. Acum veniţi şi mă întrebaţi ce doresc. Cum aş putea să vă spun ce doresc? Când vă spun, nu doriţi să auziţi. Am spus că dorim pe cineva disponibil la un număr de telefon. Dumneavoastră spuneţi : „Nu doriţi o maşină de spălat?” Nu, dorim pe cineva care să ne asculte.”[10] Managerii au fost uimiţi, iar ceilalţi părinţi au fost încântaţi de intervenţia mămicii. Iată o atitudine luată la momentul potrivit care poate schimba atitudinile celor din jur.

De asemenea rolul părinţilor copiilor care interacţionează cu copiii cu dizabilităţi este şi el unul hotărâtor, ei având posibilitatea de a-şi educa propriul copil în spiritul nediscriminării, care să permită formarea unor atitudini pozitive faţă de aceştia.

Profesorii au şi ei un rol foarte important în ceea ce priveşte formarea atitudinilor pozitive faţă de copiii cu dizabilităţi, propriile lor atitudini sunt importante nu doar pentru faptul că atitudinile copiilor tind să le reflecte în mare măsură dat fiind faptul că profesorul reprezintă într-o măsură mai mare sau mai mică un model, un exemplu pentru elevi, ci mai ales pentru faptul că ele tind să reflecte atitudinile societăţii vaste. Apoi, profesorii ar trebui să aibă grijă să nu aibă expectanţe, aşteptări limitate din partea copiilor cu dizabilităţi, plasându-i pe aceştia pe acelaşi nivel pe care îl ocupă orice alt copil. Rolul profesorului şi al şcolii nu se reduce la atât, şcolile putând să educe publicul general pentru a preveni „frica de necunoscut”, atâta timp cât e încă tânăr.

De asemenea, două concepte cheie ale ameliorării stării de dizabilitate sunt acelea de „egalitate a şanselor”[11] şi „calitate a vieţii”.

Integrarea individuală a persoanelor cu cerinţe speciale poare fi realizată cu succes în cazul în care calităţile unui sistem se unesc pentru a-şi aduce contribuţia la realizarea acestui deziderat şi dacă resursele necesare sunt puse la dispoziţie într-o măsură suficientă. Comunicarea eficientă între diferitele servicii, crearea de noi posturi de consultanţă in domeniul

[10] Burton, M. şi Kagan, C. (2003). Preeditorial draft for chapter in press in Isaac Prilleltenski and Geoff Nelson, *“Community Psychology: In pursuit of wellness and liberation”,* disponibil pe Internet la adresa www.compsy.org.uk

[11] Conform ONU, 1993, pag.10, prin egalizare a şanselor se înţelege acel „proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului, cum ar fi serviciile, activităţile, informaţiile şi documentarea, sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap”

reabilitării, dezvoltarea funcţiei de furnizor de resurse, înfiinţarea plasamentelor temporare şi integrarea preşcolară/şcolară precoce, reprezintă câteva din aceste metode.

Copiii cu nevoi speciale, sunt mai întâi de toate, copiii cu aceleaşi nevoi de creştere, dezvoltare stimulare educare şi afecţiune ca toţi ceilalţi care dispun de bagajul fizic şi psihic de adaptare la mediu. Ei, nu trebuie comparaţi cu cei „normali” ci ar trebui consideraţi ca cei normali, nevoile lor fiind doar mai complexe. Neadaptarea mediului la aceste nevoi, duce la apariţia handicapului.

Handicapul nu este un atribut al copiilor cu dizabilităţi, ci al relaţiei sale cu mediul. Trebuie pus accentul pe capacităţile copilului cu dizabilităţi şi nu pe incapacităţile lor. Ei trebuie percepuţi ca persoane active, care pot decide şi pot duce o viaţă independentă, în măsura în care efortul mediului social vine în întâmpinarea efortului individual.
Oportunitatea unui copil de a se dezvolta depinde de atitudinea comunităţii şi de gradul de pregătire al acesteia pentru a răspunde la nevoile create de un copil. În orice societate bunăstarea şi integrarea copiilor sunt prioritare. Fără integrare se va ajunge cu puţine excepţii la marginalizarea socială şi copiii vor deveni cazuri sociale pentru o viaţă întreagă.

CĂLĂTORIE INTERCULTURALĂ
Proiect Educațional Inovator

profesor Lupașcu Ionela,
Școala Gimnazială *Mircea cel Bătrân*, Curtea de Argeș,
județul Argeș

Pornind de la ideea că „rezistența și existența unui popor se reflectă prin viața spirituală și culturală a societății'', așa cum afirma Camelia Oprița, educația interculturală are ca finalități modelarea personalității umane în sensul înțelegerii, acceptării și valorizării personale a diferențelor culturale, etnice, religioase sau rasiale, și, în același timp, formarea și dezvoltarea competenței sociale interculturale, înțeleasă ca acea capacitate de a interacționa adecvat cu persoanele aparținând altor culturi, etnii, rase sau religii, am inițiat un proiect educațional inovator în urmă cu un an, un proiect care s-a dezvoltat și a crescut.

Proiectul educațional transfrontalier „Călătorie interculturală'' s-a desfășurat în perioada octombrie 2021- mai 2022 și a reunit cinci instituții de învățământ din Republica Moldova și România. Ca produse finale, ne-am propus realizarea unei cărți digitale atât pentru elevii de gimnaziu, cât și pentru cadrele didactice dornice să utilizeze un model de resursă educațională deschisă.

Scopul proiectului inovator a fost să realizăm schimb de experiență la nivel transnațional prin colaborarea între instituțiile partenere, valorificarea patrimoniului cultural national ca resursă pentru o dezvoltare durabilă și creșterea calitățiii educației prin abordarea unei teme de mare importanță și larg interes. În cadrul proiectului am abordat aspect intra și interdisciplinare în vederea formării competențelor cheie și cele specifice disciplinelor vizate: Limba și literatura română, Limba engleză, Istoria românilor și universală, Educația pentru societate, Informatica.

Inițial, am desfășurat o activitate organizatorică în care noi, cadrele didactice coordonatoare, ne-am întâlnit în mediul virtual pe platforma Meet să facem cunoștință, să stabilim titlul proiectului, perioada de desfășurare, regulile de lucru, instrumentele de comunicare, să definitivăm acordul de parteneriat. Prima etapă a fost salutul virtual unde elevii s-au implicat activ, au creat postere digitale și logo-uri, au stabilit denumirea echipei din care făceau parte: Exploratorii, Cărturarii de mâine, Moștenitorii, Căutătorii de comori, Cercetătorii. La prima întâlnire online a elevilor, fiecare echipă a prezentat școala, localitatea, a adresat întrebări și a oferit răspunsuri sincere și, uneori, hazlii. Împreună ne-am propus activități individuale și de echipă pentru etapele de cercetare și de acțiune. Pentru o mai bună colaborare am creat un cont Facebook în care am atașat exemple ale activităților întreprinse diverse, de la videoclipuri și interviuri realizate cu rudele, reprezentanți ai comunităților locale, actori, oameni de afaceri, jurnaliști, cunoscuți până la vizite ale muzeelor, ale bibliotecilor, vizită la Palatul Parlamentului de Ziua Culturii Naționale, tururi virtuale, excursii la Alba Iulia și Cluj, etc.

Etapa de cercetare a inclus și vizionarea unor lecții video din Biblioteca Digitală *Educație Online,* precum și utilizarea mijloacelor de învățare și a RED-urilor de pe platforma Educație Online.

Activitățile desfășurate în proiect au fost deosebit de atractive pentru elevi și profesori, implicând comunicarea în limba maternă, în limba engleză, colaborarea în echipe mixte de elevi, utilizarea unei game variate de instrumente digitale colaborative: Padlet, Canva, Genially, Wordart, Wordwoll, Miro, EdPuzzle. Pe lângă produsele realizate de către elevi în urma cercetării și a participării la acțiuni de promovare și protejare a diversității patrimoniului cultural, de ecologizare și salubrizare a unor zone și parcuri, activități artistice și de creație, expoziții de desene, activități de voluntariat cu impact civic, activități distractive, am stabilit prietenii solide, durabile, o atmosferă plăcută de lucru, mai ales în echipă.

Evaluarea proiectului s-a efectuat prin proiectul tematic *Interferențe culturale*, prin intermediul jocurilor Wordwoll, prin concursuri, quiz, fișe, Mentimetter sau a formularelor digitale Google.

Diseminarea activităților proiectului s-a făcut în Comisiile de lucru din fiecare școală din Chișinău, Soroca, Galați, Suceava, Curtea de Argeș, la Consiliul profesoral, pe paginile web ale instituțiilor de învățământ partenere, pe rețelele sociale, în mass media locală.

Elevii și-au exprimat gândurile, dorințele, mesajele, la final de proiect, dorind o continuare a acestei prietenii care se va concretiza în viitor, sperăm, cu vizite pe ambele maluri ale Prutului.

Închei cu vorbele marelui istoric Nicolae Iorga: „Cunoscând istoria, eroii, tradiția, ne facem mai sociabili, mai altruiști, mai iubitori de om și viață’’.

VIAŢA CULTURALĂ ÎN COMUNA RUSCA MONTANĂ

Prof. BOBÎRSC ADRIANA
Școala Gimnazială Nr. 1 Oțelu Roșu

În decursul timpului, la Rusca Montană exista o viaţă culturală destul de bogată. Aici se organizau serate muticale cu participarea tuturor intelectualilor de pe Valea Bistrei.

În anul 1902 a luat fiinţă corul bisericesc, iar în 1926 a fost creat *Cercul Cultural Bănăţean* şi *Reuniunea de Cetire şi Cântare*, toate la iniţiativa profesorului Ştefan Velovan.

Locuitorii din Rusca Montană au dorit să intre în rând cu lumea în anul 1895, aşa cum reiese din textul concursului publicat pentru încadrarea dascălilor la şcoala de aici : ,,*preferaţii vor fi aceia care vor fi demni a introduce şi cor de cântări*”[12].Grija organizării şi conducerii au avut-o profesorul Ştefan Velovan, învăţătorii Simion Botescu, Gheorghe Dobreanu, Ion Roiescu şi notarul Ion Hanzu.

Reprezentaţiile teatrale, concertele corale,serbările de tot felul care s-au dat în această comună în acei ani, au consolidate idei morale şi preocupări înalte în rândul populaţiei.

Nu se poate afirma că la Rusca Montană, de-a lungul anilor, activitatea teatrală a prins rădăcini adânci, teatrul jucându-se mai mult ocazional. În acest sens, merită amintiţi învăţătorii Simion Botescu, Cornelia Moraru, profesorii Marius Munteanu, Mihai Enache şi nu în ultimul rând profesorul Emilian Cleşiu, unul din cei mai zeloşi regizori.

A fost înfiinţată *Biblioteca Reuniunii Corale*, din donaţiile unor personalităţi ca P.S. Traian Bădescu, Episcopul Caransebeşului, muzicianul Dimitrie G. Kiriac , profesorul Ştefan Velovan. Guvernatorul Băncii Naţionale a înzestrat această ctitorie cu 414 volume cu conţinut beletristic.

Notarul Ion Hanzu şi-a manifestat nemulţumirea faţă de faptul că publicul nu a înţeles adevăratul scop al *Societăţii Culturale*.[13]

La Ruschiţa a existat şi un cor al şcolarilor, iar sub îndrumarea învăţătoarei Margareta Kovacs a funcţionat între anii 1929-1938 un cor format din 24 de persoane. Tot la Ruschiţa, Alexandru Ienchi a înfiinţat *Clubul Pietrarilor* alcătuit din 70 de membrii.

În anul 1937 la Rusca Montană se înfiinţează Societatea ,,Sf.Gheorghe”, membrii acestei societăţi continuând activitatea începută de Ştefan Velovan şi notarul Ion Hanzu. Ea a izvorât din grija Bisericii de a supraveghea tineretul şi de a creşte nişte oameni demni pentru societatea de mâine.[14].

Odată cu dispariţia fizică a acestor personalităţi, la Rusca Montană a dispărut ceva din cântecul, arta şi tradiţiile acestor meleaguri bănăţene.

Sărbătoarea Naşterii Domnului (25 decembrie) este una din cele mai importante sărbători ale creştinătăţii. În ajunul acestui mare praznic, copiii fiecărei familii merg la biserică pentru a primi Sf. Taină a Împărtăşaniei. Tot în dimineaţa de ajun, patru copii merg pe la casele oamenilor cu icoana Naşterii Domnului, pentru a vesti tuturor acest eveniment.

După masa, grupuri de copii pornesc cu steaua sau Vitleemul, aceştia fiind însoţiţi de moşi (feciori mascaţi cu ,,lioarfe”[15]). Grupurile de crai şi colindătorii, pe lângă piesa de teatru numită ,,Irozii”, susţin un bogat repertoriu de coline

[12] *Publicaţia ,,Luminatorul”, VI, Timişoara, 1885.*
[13] *Prof.Dr.D. Jompan, Coruri şi fanfare din Banat.Caraş-Severin, Editura Mirton, Timişoara, 2003 ,p.199-201.*
[14] Actele Congreselor Asoc.clerului ,,Andrei Şaguna” 1933-1938, Sibiu, 1940 ,p.76.
[15] Lioarfe- măşti confecţionate din piei de capră sau oaie purtate de feciori

specific locului. În ziua de Crăciun, craii merg la biserică şi după Sf. Liturghie prezintă credincioşilor prezenţi câteva colinde din repertoriu.

În ultima zi a anului, copii merg pe la casele oamenilor cu un toiag subţire din lemn de alun decojit, pe care trasează la flacăra lumânării o spiral neagră. Culoarea neagră simbolizează vechiul an care se ascunde în negura veşniciei, iar culoarea albă înseamnă Anul Nou care doreşte să aducă lumină şi fericire pentru toţi. Copii sunt invitaţi să meargă în grădinile cu pomi fructiferi, pentru a-i trezi cu toiagul, ca în noul an să aducă roade bogate.

La Anul Nou, fetele luau o oglindă, puneau în faţa ei două lumânări de cununie şi un inel, având credinţa că vor vedea în ea chipul viitorului soţ. De asemenea, mai exista obiceiul ca fetele şi băieţii să formeze din aluat 9 găluşte şi în fiecare pun câte un bileţel cu numele celor preferaţi. Găluştele se pun la fiert, cea care fierbe şi se înalţă prima,este scoasă şi tăiată spre a se vedea numele de pe bileţel.

Mai există obiceiul ca fetele să se pună cu spatele la uşă şi să arunce cu piciorul pantoful peste cap. Dacă pantoful cade cu vârful către uşă se mărită curând.

În fiecare an, în zilele de 17-18 august se desfăşoară *Kierwaitul* , atunci având loc un mare târg.

Femeia însărcinată evita să se sperie sau să se mire de ceva până ce fătul a trecut de patru luni, pentru ca acel copil să se nască curat, fără semne. După naştere copilul nu se lasă deloc singur în casă pentru a nu se prinde nimic rău de el până la botez. Dacă totuşi copilul rămâne singur, se pune un cuţit sau altceva de metal lângă el pentru a fi ferit de rău. În apa de baie se pune o monedă pentru ca noul născut să fie bogat.

La botez, după ce naşa şi moaşa pleacă cu pruncul la biserică, mama lucrează câte ceva. Dacă e băiat citeşte, scrie socoteşte, apă, bate cu ciocanul; iar dacă este fată coase, toarce, spală, mătură, citeşte, scrie, se piaptănă.

La întoarcerea de la biserică, pruncul se dă pe fereastră pentru ca să trăiască ani mulţi. Începând din această zi, copilului nu i se taie unghiile şase luni, iar cordonul ombilical se păstrează până la şapte ani.

Când băiatul pleacă în peţit, mama sau altcineva îi aruncă o pisică în spate. Dacă pisica se prinde de spatele băiatului, totul o să fie bine, iar dacă nu se prinde se spune că nu va reuşim să peţească fata. Înainte de cununie, în ziua de joi, cumnatul de mână merge să invite oaspeţii, purtând în mână plosca cu răchie.

La biserică, mireasa calcă pe picior pe mire, pentru ca acesta să fie cât mai fidel. Când se ajunge la casa tânărului cu alaiul nunţii, totul este închis. La insistenţele nuntaşilor, poarta se deschide, iar soacra mare o primeşte pe tânăra mireasă, o sărută şi apoi ocolesc o masă pe care se află o farfurie cu grăunţe. Mireasa ia apoi grăunţele şi le aruncă asupra nuntaşilor. Se ţine foarte mult ca ziua nunţii să fie însorită, pentru că aşa va fi şi viaţa mirilor.

Legat de înmormântare, există o serie de obiceiuri. Astfel, celui decedat i se pune în mână o lumânare în formă de cruce, pentru ca sufletul să umble prin locuri laminate. Tot în mână i se pune o monedă pentru plata vămilor.

În ziua înmormântării, după plecarea celui decedat din casă, masa şi scaunele se răstoarnă pentru ca cel decedat să nu devină strigoi şi să se întoarcă. La mormânt în cimitir se duce o cană de apă sau o găleată mică, iar după ce sicriul este acoperit cu pământ, cineva din familie toarnă apă pe mâinile groparilor. La pomană se pun la masă farfurii şi tacâmuri fără soţ, excluzându-se furculiţele şi cuţitele.

Sufletul celui decedat rămâne în jurul casei până la şase săptămâni, de aceea în casă arde o lumânare sau o candelă în tot acest timp. La şase săptămâni se pune pomană cu izvor, iar după izvor se sloboade pe apă un băţ de măr dulce.

Se spune că după ce a decedat, un anume Mihai Mihăiescu provoca mari necazuri rudelor şi vecinilor. Oamenii au apelat în cele din urmă la preot, iar acesta după ce a făcut serviciul religios la mormântul celui în cauză acela

nu era în mormânt, ci privea la cei adunaţi în jurul mormântului tocmai din hotarul cimitirului. Pe atunci, în localitate era o mare vrăjitoare Stana Abrudean (1918), care prin descântecele sale a făcut ca defunctul să nu mai apară[16].

Sărbătorile de primăvară sunt deschise de cuplul „*Sântoaderii*”. Sântoaderii sau „caii lui Sântoader”, în general doisprezece la număr, sunt şi purtătorii roatei solare, iar sosirea lor lor în sate anunţă venirea primăverii. Ei sosesc marţi la prânz, iar joia ce urmează e ziua ielelor sau joia verde. Vineri este ziua buruienilor de leac, iar sâmbătă este sărbătorit calul cel mare, şeful hergheliei de centauri. Noaptea aceasta, a lăsatului sec, se crede că este cea mai luminată dintre toate nopţile anului.

Credinţele şi ordinea lor le avem de la daci şi sunt generale pentru antichitate la toţi europenii, mai puţin slavii, care nu au mitul calului. În acelaşi timp le practicau şi romanii[17].

După ce caii fac intrarea în primăvară, îşi fac apariţia cele nouă sau douăsprezece Dochii sau Babe. Ele închipuie transformarea iernii în primăvară şi o prefigurare a noului an. Odată cu acestea, la data de 9 martie vin şi moşii de primăvară. În această zi, pentru a îndepărta răul, se afumă casa, curtea şi anexele. Femeile fac colăcei împletiţi spre pomenirea celor morţi.

[16] *Inf. Bratu Silviu 75 ani, Rusca Montană.*
[17] *D. P. Mărgineanu, Paralelismul dintre tradiţiile noastre populare şi semnificaţia creştină a unor sărbători de primăvară, în rev.,,Foaia Diecezană”, nr.5-6(mai.iunie), Caransebeş, 2002, p.7.*

PREOȚI DIN EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI ARESTAȚI ÎN PERIOADA COMUNISMULUI

Prof. BOBÎRSC DAN- OVIDIU
Școala Gimnazială „Ștefan Velovan” Rusca Montană

La fel ca în celelalte regiuni şi eparhii din ţară, slujitorii altarelor din Episcopia Caransebeşului au avut de suferit în timpul regimului communist. O serie de preoţi au fost arestaţi, torturaţi şi condamnaţi la ani grei de temniţă. Pe unii dintre aceştia, am avut privilegiul de a-i cunoaşte în timpul cât îmi desfăşuram activitatea la Catedrala istorică „Sf. M. Mc. Gheorghe” din Caransebeş, şi de a afla direct de la ei despre suferinţele şi înjosirile prin care au trecut în perioada comunistă. Aceşti preoţi, în calitate de preoţi pensionari la acea vreme, slujeau în duminici şi sărbători la această biserică. Astfel, dintre aceştia amintim pe:

Preotul Andrei Adam s-a născut la data de 21 august 1922 în localitatea Zerveşti, judeţul Caraş-Severin. A absolvit Academia Teologică din Caransebeş şi a fost numit funcţionar la Episcopia Caransebeşului începând cu data de 13 august 1945.

La 17 iunie 1948 a fost arestat, judecat de Tribunalul Militar Timişoara şi condamnat la 5 ani de închisoare. Pedeapsa este executată la Colonia Cavnic –Baia Mare, fiind eliberat de acolo la 17 noiembrie 1953. După eliberare deţine mai multe funcţii civile, iar începând cu data de 1 august 1958
este numit la parohia Sălbăgel, protopopiatul Lugoj. Se transferă la parohia Bucoşniţa, protopopiatul Caransebeş, începând cu data de 1 octombrie 1963. Din data de 1 martie 1972 este numit preot la
parohia natală, Zerveşti, protopopiatul Caransebeş. Pentru o scurtă perioadă de timp îşi desfăşoară activitatea şi la Protopopiatul Caransebeş. După pensionare, locuieşte în Caransebeş, slujind frecvent
alături de preoţii de la Catedrala istorică „Sf. M. Mc. Gheorghe” din Caransebeş, Din discuţiile purtate cu părintele Andrei Adam, am aflat de atrocităţile îndurate la Colonia Cavnic –Baia Mare. Mi-a povestit că acolo le erau aplicate şi corecţii fizice, suferind uneori chiar de foame.

Preotul Pavel Ciucur a văzut lumina zilei la 30 august 1918. După ce aluptat pe frontal de vest, a urmat cursurile Academiei Teologice din Caransebeş. În anul 1947 este hirotonit preot şi numit la parohia Plugova. Acuzat de uneltire împotriva statului, a fost arestat la 6 octombrie 1949, fiind condamnat la 10 martie 1949. O perioadă de detenţie a petrecut-o în închisoarea de la Aiud,
fiind trimis apoi la Canal şi la Bicaz. Este eliberat la 7 noiembrie 1951 şi nse întoace la parohia Plugova.

Preotul Marcu Cuzmanovici s-a născut la data de 20 aprilie 1914 în localitatea Sicheviţa, judeţul Caraş-Severin.A fost absolvent al Academiei Teologice din Caransebeş şi licenţiat al Institutului Teologic din Sibiu.

Din anul 1941 a funcţionat la parohiile Moldova Nouă, Dalboşeţ şi Bucova, iar la 14 octombrie 1959 a fost arestat şi condamnat prin sentinţa nr. 160 / 1960 a Tribunalului Militar Timişoara la 5 ani de închisoare.În perioada 1958-1961 a trecut prin chinurile securităţii din Timişoara [18]. La 1 septembrie 1964 este eliberat, funcţionînd apoi ca preot la parohiile Globurău, Uivar şi Comloşul Mare. Se pensionează la data de 1 mai 1983, decedând la 10 iunie 1989.

Preotul Traian Dobromirescu, născut la data de 31 august 1913 în localitatea Dubova, judeţul Mehedinţi, a absolvit Academia Teologică din Caransebeş şi a funcţionat ca preot în Caransebeş în perioada 1940-1958. A locuit în

[18] Cicerone Ioniţoiu, *Slujitori ai altarului bănăţean trecuţi prin iadul communist*, în rev. „Altarul Banatului”, anul VII (XLVI), serie nouă, nr.4-6, 1996, Timişoara, p.75.

Caransebeş, str. Cetăţii nr.2.La data de 4 septembrie 1958 a fost arestat şi judecat de Tribunalul Militar Timişoara, prin sentinţa nr.463 / 1958 fiind condamnat la 8 ani de închisoare [19]. Mandatul de arestare din 8 octombrie 1958 emis de U.M. 0232 Timişoara a purtat numărul 40789/1958.

În perioada detenţiei la Gherla, Salcia,Periprava, Ostrov, Galaţi, Jilava, Aiud *(Anexa 13.a şi 13.b)* , din discuţiile personale purtate cu părintele Traian Dobromirescu după pensionarea acestuia, am aflat că Securitatea l-a supus la bătăi şi torturi, obligându-l să se lepede de credinţă. A rezistat cu stoicism tuturor chinurilor la care a fost supus. A fost eliberat în 18 aprilie 1964, funcţionând apoi ca preot la parohia Cornuţel, protopopiatul Caransebeş, începând cu data de 1 iulie 1964 şi până la 1 septembrie 1985, când se pensionează. După pensionare, şi-a continuat misiunea preoţească slujind la Catedrala istorică ,,Sf. M. Mc. Gheorghe” din Caransebeş, locul unde a slujit înainte de arestare. O serie de detalii privitoare la viaţa şi activitatea părintelui, le-am aflat de la nepotul acestuia, teologul Graţian Dobromirescu.

Preotul Lazăr Magheţ s-a născut la 23 noiembrie 1924 în localitatea Zorlenţu Mare, judeţul Caraş-Severin. După terminarea studiilor la Institutul Teologic din Sibiu a funcţionat ca preot la parohiile Zorlencior, Glimboca şi Văliug, din anul 1949 până la 5 septembrie 1959 când a fost arestat şi condamnat la 15 ani de închisoare. La 1 august 1964 a fost eliberat din penitenciarul Ostrov
şi a fost reîncadrat ca preot la parohiile Dezeşti, Cuptoare-Secu, Zorlenţu Mare şi Iablaniţa.

Se pensionează la data de 1 iule 1986. După reactivarea Episcopiei Caransebeşului, în vremea arhipăstoririi vrednicului de pomenire episcop Emilian Birdaş, părintele Lazăr Magheţ a îndeplinit funcţia de vicar administrativ, pentru o scurtă perioadă de timp. A trecut la cele veşnice la
data de 28 noiembrie 2001.

Preot Aurel Mihailovici a văzut lumina zilei la 21 iunie 1908 în localitatea Sasca Română, judeţul Caraş-severin. A funcţionat ca preot în localitatea natală din anul 1931 până la 18 iulie 1952, când a fost deportat în Bărăgan, fiindu-i stabilit domiciliu obligatoriu în comuna Rubla. După ridicarea restricţiei, revine la parohia Sasca Română, unde slujeşte până la data de 4 octombrie 1959, când este arestat şi condamnat la 9 ani de închisoare.

La data de 1 octombrie 1964 este eliberat din închisoare, se reîntoarce la parohia Sasca Română unde slujeşte până la data de 1 decembrie 1977, când se pensionează. A decedat la 4 septembrie 1980.

Preot Isaia Suru s-a născut la 6 iunie 1907 în localitatea Duboz, judeţul Timiş. După terminarea studiilor teologice la Institutul Teologic din Bucureşti, a funcţionat ca profesor în perioada 1932-1937 la Academia Teologică din Caransebeş. Din anul 1937 a fost preot la parohia Caransebeş, până la data de 4 septembrie 1958, când este arestat.

A fost judecat de către Tribunalul Militar Timişoara, a primit ca pedeapsă 8 ani de închisoare şi a fost întemniţat în penitenciarul Aiud. După eliberarea din închisoare, la data de 1 iulie 1964 a fost numit preot la parohia Turnu Ruieni, protopopiatul Caransebeş. Se pensionează la data de 1 aprilie 1970, decedând la 5 februarie 1974.

Preotul Dimitrie Stoichescu, absolvent al Academiei Teologice din Caransebeş, s- născut la 25 noiembrie 1904, în comuna Teregova, judeţul Caraş-Severin. Până la data de 4 martie 1949 a fost preot în comuna natală. La acea dată a fost arestat de Securitatea din Caransebeş, anchetat, judecat şi condamnat de către Tribunalul Militar Timişoara la un an închisoare.După eliberarea sa, la 4 martie 1950, funcţionează ca preot în parohiile Petnic, Căpăt şi Teregova. A decedat la 27 iulie 1989.

Preot Ioan Simu s-a născut în localitatea Ticvaniu Mare, judeţul Caraş-Severin. A fost paroh la Câmpul lui Neag, judeţul Caraş-Severin, fiind arestat între 1948-1952 şi 1952-1953. După eliberare a ocupat funcţii civile, iar din

[19] Nicolae Sebeşan, *Rezistenţa anticomunistă în Banat*, în rev. „Altarul Banatului”, anul XVII, serie nouă, nr.10-12, 2006, Timişoara, p.147.

1965 a fost încadrat ca preot la Moniom, protopopiatul Reşiţa,S-a pensionat în 1977, trecând la Domnul la 1 octombrie 1980.

Preotul Toma Suru a fost absolvent al Institutului Teologic din Caransebeş, fiind născut la data de 8 august 1904, la Slatina Timiş, judeţul Caraş-Severin.Din anul 1947 şi până la 5 februarie 1949 a funcţionat ca preot la parohia Verendin. A fost arestat de Securitatea din Caransebeş în 1949, fiind condamnat la un an de închisoare de către Tribunalul Militar din Timişoara. La data de 5 martie 1950 a fost eliberat, reîncadrat ca preot la parohia Verendin în 1954, funcţionând aici până în 1973.

Preot Alexandru Nicolici s-a născut la 3 octombrie 1911, în localitatea Vălişoara (lângă Caransebeş), părinţii săi fiind preotul Toma şi preoteasa Anastasia (născută Suru).

Alexandru Onoriu Nicolici a urmat clasele I - II primare în localitatea Bucoşniţa, între anii 1919 -1920, iar clasele a III-a şi a IV-a la Caransebeş, între anii 1920 - 1921. S-a înscris apoi la Liceul ,,Traian Doda" din Caransebeş, unde a studiat din 1921 până în 1929, urmând apoi cursurile Academiei Teologice din Caransebeş între anii 1929-1933. Echivalarea studiilor teologice a făcut-o la Facultatea de Teologie din Bucureşti, în perioada 1944-1947, unde a susţinut examenul de licenţă
promovat cu "magna cum laudae"[20] .

A fost hirotonit diacon la 28 iulie 1934 şi preot la 31 iulie 1934. Alexandru Nicolici a fost numit preot la Parohia Tufări, lângă Orşova, unde a funcţionat de la 1 octombrie 1934 şi până la
17 decembrie 1944. Prin ordinul Consiliului Eparhial Caransebeş (nr. 5858-B/1944), la 1 ianuarie 1946, a fost transferat la Parohia Teregova II, Protopopiatul Caransebeş, pe care a slujit-o până la data de 1 aprilie 1949 (cf. Adeverinţă eliberată de Arhiepiscopia Timişoarei şi Caransebeşului, nr. 962-D/1965, semnată de mitropolitul Nicolae Corneanu şi de secretarul eparhial Traian Seviciu).

La 5 martie 1949, preotul Alexandru Nicolici a fost arestat şi, prin sentinţa nr. 49 din 14 februarie 1950, a Tribunalului Militar Timişoara, a fost condamnat la 15 ani de temniţă grea, 10 ani degradare civică şi confiscarea totală a averii personale. Pe lângă aceasta, preotul Alexandru Nicolici a fost obligat să plătească statului suma de 5.000 de lei, cheltuieli de judecată. Vina care i s-a pus în sarcină este aceea de a fi sprijinit grupurile de luptători anticomunişti, din care făceau parte şi enoriaşi de-ai săi teregoveni şi care luptau în munţii Banatului.

Preotul Nicolici a fost nevoit a-şi ispăşi pedeapsa la penitenciarul din Gherla, fiind eliberat la 28 august 1958 (cf. Decizia nr. 15.145/ 1950), fixându-i-se domiciliul obligatoriu în localitatea Olaru, judeţul Călăraşi. Restricţia de domiciliu obligatoriu i-a fost ridicată abia la 31 octombrie 1963, iar de la 1 ianuarie 1961 şi până la 1 octombrie 1964 a funcţionat ca preot suplinitor la parohiile Olaru şi Tonea,protopopiatul Călăraşi.

Adresându-se mitropolitului Nicolae Corneanu, a fost numit preot paroh la Târnova, Protopopiatul Reşiţa, începând cu data de 1 octombrie 1964 . La 1 februarie 1975, preotul Alexandru Nicolici s-a pensionat şi a fost reîncadrat provizoriu în postul de preot paroh la Parohia Timişoara Iosefin, unde a funcţionat până la 1 ianuarie 1982, când s-a retras definitiv din activitate, slujind doar onorific la Catedrala mitropolitană. Cu acest prilej, Arhiepiscopia Timişoarei şi Caransebeşului i-a adresat o scrisoare de mulţumire, semnată de mitropolit şi consilierul bisericesc, în care era apreciată "rodnica şi conştiincioasa activitate închinată Bisericii şi binelui obştesc", împlinită pe parcursul a 47 de ani. "În tot acest răstimp, pe lângă îndatoririle de slujitor al altarului şi îndrumător al credincioşilor, aţi depus merituoase strădanii pe latură administrativ-bisericească, între care nu putem uita contribuţia personală şi remarcabilă la construirea noii biserici din

[20] Dosar personal, Arhiva Arhiepiscopiei Timişoarei, proces-verbal nr. 483/29 martie 1947

Timişoara Freidorf" [21]. A trecut la Domnul pe 9 iulie 1987, fiind înmormântat în cimitirul Cosminului al Parohiei Timişoara Elisabetin.

[21] Arhiva Arhiepiscopiei Timişoarei, Actul nr. 6.174-B/1981.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. Ungureanu Oana-Mihaela,
Școala Gimnazială “Ep. I. Antonovici”, Bârlad, jud. Vaslui, România

Programul educaţional destinat incluziunii şcolare nondiscriminatorii, ce vine în întâmpinarea recunoaşterii dreptului la educaţie al tuturor copiilor, vizându-i direct pe cei cu CES trebuie să fie în atenția oricărui dascăl. În acest scop, este imperios necesară colaborarea şcolilor de masă cu instituţiile de ocrotire şi recuperare care presupune, mai întâi, colaborarea dintre dascălii din învăţământul de masă şi specialiştii în recuperare în scopul găsirii metodelor educative eficiente, necesare atingerii obiectivelor propuse.

Educarea, instruirea, în scopul creşterii şanselor de integrare/reintegrare socială a elevilor cu deficienţe psihomotorii este o întreprindere dificilă şi complexă, iar cadrele didactice din învăţământul de masă, nu sunt pregătite specializat pentru a aborda acest proces pe cont propriu, învăţământul de masă operând cu noţiuni ale psihopedegogiei generale. De asemenea, specialiştilor în recuperare şi integrare socială le lipseşte adesea abordarea pedagogică clasică în exerciţiile educaţionale.

Metodele specifice de lucru cu astfel de elevi, puţine în literatura de specialitate, nu stau, de cele mai multe ori, la îndemâna dascălilor sau, mai mult, apar în urma unor experimente didactice de adaptare a unor metode cunoscute, consacrate, la condiţiile clasei. Esenţială este **cunoaşterea problematicii** pe care această categorie de elevi o dezvoltă, iar abordarea educaţională prin punerea în comun a experienţelor didactice şi din planuri diferite contribuie la succesul instruirii.

Pentru ca şcoala să devină incluzivă, în adevăratul sens al expresiei, trebuie să folosească metode specializate şi particularizate cazuistic, prin care să restrângă diferenţele dintre elevi şi care să acorde egalitatea de șanse celor cu CES.

Astfel, pentru a asigura succesul scontat, profesorii din învățământul de masă trebuie să realizeze un Program de intervenție personalizat, să conceapă și să aplice strategii didactice adaptate fiecărui elev cu CES, să transmită informații accesibilizate, să realizeze fișe de lucru atractive, prin rezolvarea cărora să se obțină progresul acestuia.

Însă progresul real al unui elev cu CES depinde nu doar de interesul demonstrat de un profesor, ci de mai mulți factori: sprijinul familiei, al întregului colectiv de cadre didactice, al dirigintelui , al colegilor de clasă, întrucât doar eforturile convergente ale tuturor celor implicați vor face posibile integrarea și recuperarea acestor copii defavorizați și, implicit, le vor deschide o poartă către viitor, către o viață socială de care oricare dintre noi are nevoie, dar mai cu seamă ei, căci și ei au dreptul la viitor

.

Bibliografie :

Vrășmaș T., Daunt P., Mușu I., *Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale,* Editura Meridiane, București, 1996

Diversitatea speciei umane, în educație

prof. înv. primar Ciocoiu Ramona Mirela
Școala “Grigorie Ghica Voievod” București

“O educație bună este izvorul întregului bine din lume.”
(I. Kant)

Natura umană este fascinantă! Evoluția acesteia denotă similitudini, dar și diferențe (unele vizibile): culoarea pielii, părului sau a ochilor, forma ochilor, statură sau constituția fizică a individului, rezistența la boli, religie etc. Deci nu toți oamenii sunt la fel, având particularități individuale de care trebuie să se țină cont în societate, implicit în educație.

Învățătorul trebuie să identifice în colectivul nou de elevi diversitatea și cu măiestrie să cunoască și să aplice strategii didactice adaptate fiecărei individualități în funcție de nevoile sale, urmărind incluziunea subiecților. Atenția acordată diversității trebuie să aibă ca scop un proces educațional complet și potrivit pentru toți elevii. Astfel copiii înșiși se obișnuiesc cu faptul că atenția asupra diversității este un mod adecvat de a se putea relaționa cu toți colegii, indiferent de starea lor (inclusiv copii cu CES).

Toleranță, ajutor și respect pentru diversitate, precum și empatie, acestea sunt esențiale pentru a putea avea o atenție adecvată diversității în școală, fiind necesar să se elimine diferitele forme ale marginalizării actuale cum ar fi: din cauza rasei, clasei, sexului, temperamentului, nivel al cunoștințelor sau a unui tip de diagnostic medical.

Uneori unii profesori, dar mai ales copii presupun că dacă anumiți colegi au o performanță mai scăzută nu au alte calități, neluând în calcul capacitățile și potențialul pe care îl au aceștia**.** Profesorii trebuie să diversifice și să îmbunătățească metodele de predare, să le adapteze la nivelul de dezvoltare a copiilor și să utilizeze noile tehnologii în actul predării, urmând ca șansele de incluziune a copiilor cu CES în învățământ să crească considerabil.

Școala incluzivă este “aparține” societății deschise, democratice, tolerantă la diferențele individuale și non-discriminatorie, care promovează egalitatea în drepturi. Școala incluzivă este școala de masă în care „au acces toți copiii unei comunități, indiferent de mediul de proveniență, în care sunt integrați într-o formă sau alta și copiii cu cerințe speciale în educație, unde programul activităților didactice are la bază un curriculum specific (individualizat și adaptat) și unde participarea personalului didactic la activitățile educative din clasă se bazează pe un parteneriat activ între profesori, profesorii de sprijin/suport, specialiști în educație specială și părinți.” (Gherguț)

Educația integrată se referă în esență la integrarea in structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale de educație, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.

Educarea în atenția diversității în mod corect va duce la o societate mai coezivă în viitor.

"Toți trăim sub același cer, dar nu toți avem același orizont." (Konrad Adenauer)

MODALITATI DE IDENTIFICARE A TRASATURILOR PERSONALITATILOR ELEVILOR CU CES IN VEDEREA ORIENTARII PROFESIONALE

Autor: prof RODICA APOSTU
COLEGIUL TEHNIC ,,ION MINCU,, FOCSANI

Orientarea scolara si profesionala se constituie ca un sistem coerent si dinamic de principii, actiuni si masuri prin care un individ sau un grup sunt indrumati (ajutati) sa-si aleaga o anumita cariera profesionala corespunzator inclinatiilor, aptitudinilor si aspiratiilor proprii, in scopul dezvoltarii personalitatii, respectiv al pregatirii pentru o anumita profesie si pentru integrarea social-utila.

Orientarea scolara este o componenta necesara, pregatitoare pentru preorientarea si orientarea profesionala, care se realizeaza, indeosebi, in scoala primara si mai ales in gimnaziu. Ele continua sa fie prezentate in interactiune, fie realizand demersul reorientarii si pregatirii scolare si profesionale, mai ales in liceu, fie dinamizand accentuarea pregatirii profesionale in cadrul scolilor de profil profesional, al celor postliceale si ale profilelor invatamantului superior.

Orientarea scolara si profesionala trebuie sa contribuie la formarea unui om cu o cultura generala bogata si cu o profesiune insusita temeinic, profesiune pe care s-o iubeasca si s-o exercite cu randament ridicat si in spirit creativ, evitand situatiile de alienare (instrainare) scolara si profesionala si de esec al pregatirii scolare si profesionale.

Beneficiarii de consiliere psihologică pentru orientare şi dezvoltare în carieră sunt persoane de diferite vârste, profesii şi statut social

In acest scop este necesara cooptarea părinţilor şi profesorilor implicaţi în procesul de orientare conştientă şi realistă a copiilor pe un drum profesional care să corespundă aptitudinilor, dar şi posibilităţilor concrete oferite pe piaţa muncii.

Procesul de orientarea şcolară se realizează prin următoarele acţiuni:

•Evaluarea nivelul cunoştinţelor şi deprinderilor care poate fi efectuată prin examene şi probe profesionale.

•Diagnosticul psihologic stabilit de specialist prin aplicarea unor baterii de teste psihologice: teste de aptitudini, teste de interese profesionale, teste şi chestionare de personalitate.

•Formularea recomandărilor privind continuarea educaţiei,

•Informarea referitor la unităţile şcolare care corespund cerinţelor educaţionale ale clientului, la condiţiile de acces la aceste unităţi şi la formalităţile ce trebuie îndeplinite în acest scop.

•Alcătuirea unui plan de acţiuni orientate spre realizarea recomandărilor formulate.

Principalele trasaturi ale personalitatii elevilor pot fi:

-Imaginea de sine şi stima de sine;

-Inteligenţa generală şi aptitudinile;

-Interesele;

-Valorile personale.

Stima de sine reprezintă atitudinea persoanei faţă de sine însăşi, bazată pe autoaprecierea generală (pozitivă sau negativă), în raport cu propriile aşteptări şi aşteptările celorlalţi.

Pentru autocunoaştere este important să observăm comportamentele proprii, modalitatea de a interacţiona cu cei din jur, de a acţiona şi de a reacţiona în diferite situaţii. Rezultatele eforturilor depuse pentru a ne cunoaşte pot fi sintetizate într-o matrice SWOT în care sunt precizate: puncte tari,puncte slabe, pericole si oportunitati.

Inteligenţa generală şi aptitudinile permit obţinerea unor rezultate superioare în mai multe domenii. Dintre ele fac parte *inteligenţa, aptitudinile generale de învăţare, creativitatea, aptitudinile comunicative*. *Aptitudinile speciale* ne ajută să obţinem rezultate deosebite într-un număr mai restrâns de domenii.

-**Aptitudini intelectuale:*Enciclopedicul;Inventivul;***.Strategicul;

- Aptitudini creative:

Creativul: are multă imaginaţie, multe sugestii şi proiecte pentru activităţile din clasă şi din şcoală.

Originalul: are opinii şi sugestii noi, diferite, la care nu s-a gândit altcineva.

-**Aptitudini socioafective:**

Diplomatul: ştie cum să-şi facă prieteni, vorbeşte uşor cu oricine, chiar adulţi sau copii pe care nu ia mai cunoscut.

Confidentul: ştie cum să asculte şi nu spune nimănui secretele aliate, ştie cum să-i facă pe alţi copii să se simtă mai bine.

Sfătuitorul: ştie ce este bine şi rău, drept şi nedrept, dă sfaturi bune care să-i ajute pe ceilalţi să facă ce trebuie.

Binevoitorul: ştie cum să-i încurajeze pe ceilalţi să depună tot efortul şi să nu renunţe când lucrurile nu merg bine.

-Aptitudini fizice: *Rapidul: Neobositul; Herculeanul; Gimnastul; Agilul;*

- Aptitudini academice:

Gramaticianul: ştie bine regulile gramaticale şi scrie fără greşeli.

Lexicologul: are un vocabular bogat şi utilizează corect cuvintele complicate.

Lingvistul: învaţă să vorbească limbi străine foarte repede şi uşor.

Geograful: ştie multe lucruri despre diferite părţi ale lumii şi despre felul în care trăiesc oamenii din diferite ţări.

Savantul: ştie multe despre ştiinţă, de exemplu: despre plante, animale, substanţe chimice, planete etc.

Matematicianul: este foarte rapid la calcule numerice, poate rezolva foarte uşor probleme matematice.

-Talente tehnice:

Mecanicul: este foarte priceput în lucrul cu aparate tehnice (video, televizor, radio, casetofon etc.), poate repara chiar mecanisme simple.

Programatorul: ştie să lucreze pe calculator, poate învăţa programe noi singur şi nu cere ajutor când programul nu funcţionează.

Inventatorul: poate inventa mecanisme şi maşini originale, construieşte tot felul de lucruri.

-Talente artistice:

Scriitorul: poate scrie povestiri, poeme şi scurte piese de teatru originale şi pline de imaginaţie.

Meşteşugarul: poate face tot felul de lucruri originale şi drăguţe: sculpturi, măşti, bijuterii, tricotaje, ceramică etc.

Artistul: poate desena orice obiecte, animale, oameni.Unii preferă să realizeze desene cu acuarele, picturi în ulei sau desene animate, caricaturi.

Comediantul: face pe toată lumea să râdă cu glumele sale, imitaţiile şi improvizaţii.

Actorul: cel care este ales şi doreşte să joace în rolul principal din filme sau piese de teatru.

Dansatorul: se adaptează repede oricărui ritm muzical, iar mişcările sunt graţioase şi uşoare (fără efort).

Muzicianul: cântă foarte bine la un instrument muzical.

Cântăreţul: are o voce foarte frumoasă şi cântă corect.

-Talente interpersonale:

Animatorul: întotdeauna propune jocuri sau alte activităţi de grup, înviorează atmosfera la petreceri, astfel încât toatălumea se simte bine şi se distrează.

Judecătorul: ştie să cântărească foarte bine argumentele altor copii care s-au certat şi îi poate împăca, ştie cum să-i ajute pe cei compromişi, găseşte repede o cale de înţelegere.

Profesorul: ştie cum să găsească cele mai potrivite cuvinte şi exemple pentru a explica lucruri pe care alţii nu le-au înţeles în clasă.

Oratorul: ştie cum să se exprime, poate vorbi despre un anumit subiect în faţa clasei sau a altor oameni fără a citi un text.

Liderul: îi dirijează pe alţii foarte bine, ştie cum să-i facă pe alţii să asculte şi să-l urmezeatunci când le spune ce au de făcut şi cum.

Reprezentantul: apără foarte bine punctul de vedere al clasei când trebuie să obţină permisiunea de a face ceva, de a schimba unele reguli sau decizii ale profesorilor.

Persuasivul: ştie cum să găsească cele mai bune argumente pentru a convinge pe ceilalţi că ideile sale sunt optime.

Administratorul: lucrează foarte ordonat, iar când este un proiect de făcut se gândeşte la toate detaliile, la modul în care să-şi distribuie eforturile şi nu pierde nici un minut.

Afaceristul: se pricepe la afaceri, ştie cum să rezolve lucrurile, cum să organizeze activitatea astfel încât să economisească şi să adune bani.

PLANTE DECORATIVE CU POTENȚIAL TOXIC

Prof. Mănică Florica-Ileana
Școala Gimnazială Nr.194, București

Plantele decorative sau ornamentale ne înfrumusețează parcurile, grădinile, balcoanele și ferestrele locuințelor noastre. Majoritatea sunt plante cultivate pentru frumusețea și parfumul florilor, altele pentru coloritul, forma frunzelor sau, pur și simplu, pentru aspectul lor deosebit.

Iată câteva dintre aceste plante decorative care nu sunt nici pe departe atât de inofensive pe cât ne-am fi imaginat:

1. ***Anthurium andraeanum*** Linden ex Andre – floarea flamingo, paleta pictorului (Fam. Araceae)

Este o planta perenă, tropicală, originară din America de Sud (Columbia și Ecuador) cu valoare decorativă datorită florilor sale delicate, deosebite, protejate de o frunză modificată numită spată (spadix), cărnoasă și colorată, în funcție de specie, în alb, roz, portocaliu sau roșu care înconjoară inflorescența galbenă sau portocalie (Fig.1).

Toate părțile plantei sunt toxice din cauza cristalelor de oxalat de calciu conținute; în cazul în care sunt ingerate, pot apărea efecte negative imediate asupra gurii și a gâtului, manifestate prin iritații severe și dureroase. Intoxicația poate fi recunoscută după simptome precum arsuri în gât, răgușeală și disfagie (dificultate în înghițirea alimentelor).

Fig. 1 *Anthurium andraeanum* (https://en.wikipedia.org/wiki/Anthurium)

2. ***Caladium bicolor*** Vent (Brazilia) – colocazia, urechea elefantului, aripi de înger (Fam. Araceae)

Numele genului provine din limba greacă sau indiană (kalaos = frumos). Genul cuprinde aproximativ 16 specii geofite cu tuberculi, majoritatea cu originea din regiunile tropicale ale Americii de Sud (Brazilia, Antile).

Valoarea estetică a acestei plante exotice este dată de numărul, mărimea, forma și, mai ales, coloritul deosebit de atractiv al frunzelor (Fig.2). Acestea sunt lung pețiolate și alcătuiesc o tufă nu prea densă. Limbul mare are formă sagitată și coloritul extraordinar, în care culorile alb, roz, roșu, brun, crem, galben sunt dispuse ca bordură sau pete mai mari sau mai mici pe fondul verde. Florile nu au un interes decorativ și se îndepărtează în momentul apariției pentru a da posibilitatea frunzelor să se dezvolte mai frumos.

Toate părțile plantei sunt otrăvitoare deoarece conțin cristale de oxalat de calciu și asparagină, compuși toxici ce provoacă arsuri în cavitatea bucală, tumefierea buzelor și a limbii, apariția unor vezicule, toate acestea fiind suficient de severe pentru a împiedica vorbirea normală și înghițirea. De asemenea, ingerarea, determină și o serie de tulburări digestive:

greață, vărsături, diaree. Contactul cu seva poate provoca iritații ale pielii, erupții sau dermatite iar la contactul cu ochii determină deteriorarea corneei și dureri oculare.

Fig. 2 *Caladium bicolor* (https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Caladium_bicolor_(11137859744).jpg)

3. ***Clivia miniata*** Rgl. – crinul iernii, crin de cameră (Fam. Amaryllidaceae)

Numele său vine de la Lady Charlotte-Florentine Clive, ducesă de Northumberland și guvernantă a reginei Victoria (Anglia).

Originară din Africa de Sud, *Clivia* a fost introdusă în Anglia în 1852 iar în prezent este una din cele mai populare plante din categoria crinilor de cameră.

Este o plantă perenă care înflorește anual la sfârșitul iernii sau începutul primăverii. Frunzele, de un verde închis strălucitor, liniare, groase, persistente, dispuse în evantai, sunt toate bazale. Tulpinile florale, înalte de 30-60 cm, poartă în vârf o inflorescență de tip umbelă cu 12-15 flori, asemănătoare celor de crin, colorate roșu-oranj, strălucitor, unicolore sau cu centrul galben (Fig.3).

În **toate părțile plantei** au fost identificați o serie de alcaloizi cum ar fi clivonina și licorina din cauza cărora *Clivia* este considerată ca fiind o plantă cu nivel de toxicitate ridicat. Simptomele intoxicației sunt hipersalivație, hipotensiune gravă, somnolență însoțită de mișcări convulsive, vomă, diaree, paralizie (dacă sunt ingerate cantități mari).

Fig. 3 *Clivia miniata* (https://commons.wikimedia.org/wiki/File:CliviaMiniata.jpg)

4. ***Cyclamen persicum*** Mill – ciclama persană (Fam. Primulaceae)

Este o planta perenă care crește la poalele munților din toată zona bazinului mediteranean. În Europa, a fost adusă din Iran, în secolul XVI, la Grădina Botanică a reginei Elisabeta I a Angliei.

Ciclama este decorativă, atât datorită frunzelor invers cordate, pieloase, marmorate sau dungate, de culoare verde și argintie, cât și prin buchetul de flori numeroase și cu un colorit foarte bogat pe nuanțe de roz, roșu, violet și alb (Fig. 4). Pedunculii florali, cărnoși, depășesc în lungime nivelul frunzișului.

Toate părțile plantei dar **mai ales tuberculii** conțin o saponină cu acțiune hemolitică numită ciclamină și pot provoca intoxicații ce se manifestă prin crampe, amețeli, tulburări circulatorii, uneori paralizii, datorită acțiunii pe care o au asupra centrilor nervoși. Însă, având în vedere că se găsesc în stratul de pământ al ghiveciului, probabilitatea ca animalele de casă sau copiii să înghită fragmente din aceștia este destul de scăzută.

Fig. 4 *Cyclamen persicum* (https://en.wikipedia.org/wiki/File:CyclamenPersicumMill20.jpg)

În prezent, numărul plantelor ornamentale este în continuă creștere, deoarece oamenii sunt mereu în căutare de frumos, însă trebuie să avem în vedere faptul că printre acestea pot exista și plante cu potențial toxic despre care dacă nu deținem suficiente informații ne pot afecta viața în mod negativ.

BIBLIOGRAFIE

1. SÂRBU A., MOHAN GH., CATANĂ M., COMĂNESCU P. 2008. *Plante decorative pentru grădini și balcoane*. București: Editura Corint.
2. ȘELARU E. 2005. *Plante de apartament*. București: Editura Ceres.
3. ZANOSCHI V., TURENSCHI E., TOMA M. 1981. *Plante toxice din România*. București: Editura Ceres.
4. www.gradinamea.ro
5. www.nlm.nih.gov

Argumente pro și contra integrării copilului cu cerințe educative speciale

Prof. DUMITRU LOREDANA

În modificarea atitudinii față de problema educației copiilor / elevilor cu CES, un rol deosebit de important l-au avut rezultatele unor cercetări care demonstrau că acești copii, care au beneficiat de educație în centrele speciale, nu fac progrese mai mari, în comparație cu cei care au rămas în medii de educație obișnuite. Grație acestor cercetări, în secolul XX, modelul educației segregate, destinat tuturor categoriilor de copii / elevi cu probleme în dezvoltare, a cunoscut critici severe în baza unor argumente ale modelului normalizării educației:

- Argumentul calității vieții – persoanele cu CES sunt private de condiții normale de viață ale unor oameni obișnuiți;
- Argumentul drepturilor civile – instituțiile speciale privează subiecții de drepturile lor civile (egalitate, participare etc.);
- Argumentul eficienței – instituțiile separate nu oferă o educație eficientă în comparație cu cele obișnuite.

Pe de altă parte, progresele realizate de învățământul integrat au generat o serie de discuții cu privire la avantajele și dezavantajele acestui tip de învățământ. Pentru a putea evalua obiectiv această problemă a segregării / integrării copiilor / elevilor cu CES, trebuie evidențiate unele argumentări din literatura psihopedagogică.

Astfel, cei care susțin învățământul special segregat pornesc de la diferite presupoziții:

- Învățământul special oferă aplicării unor programe specializate în funcție de categoria handicapului și de nivelul de dezvoltare.
- Se poate realiza o mai bună omogenizare a grupelor de lucru (una dintre practicile de bază în cazul educării copiilor cu CES fiind terapia ocupațională și psihoterapia de expresie, unde se poate lucra pe grupe, atingându-se astfel o serie de obiective care se referă la modul de interrelaționare).
- Învățământul special funcționează cu efective mici de elevi, fiind posibilă organizarea activităților în funcție de particularitățile psiho – individuale ale copiilor.
- Învățământul special dispune de cadre didactice specializate (prin studii și experiență), ceea ce nu este întotdeauna posibil în învățământul integrat (cele mai multe discipline fiind predate in acest din urmă caz de profesori care sunt specializați pentru învățământul normal, nu și pentru cel special).
- În învățământul obișnuit copiii cu CES vor fi izolați sau se vor autoizola, deoarece copiii normali își dezvoltă și își mențin anumite rezerve sau chiar atitudini negative față de copiii cu CES.
- În învățământul obișnuit, unde sunt prezenți doi-trei copii cu CES, aceștia sunt neglijați de cadrele didactice din lipsă de timp, de pregătire sau de preocupare.

Cei care susțin integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă obișnuit pornesc în demersurile lor de la ipoteze precum:

- Informațiile, programele, metodologiile specializate, aplicate în programul în învățământul special, sunt o prelucrare simplificată a celor din învățământul de masă obișnuit.
- Grupele sau clasele de elevi din învățământul special nu pot fi omogenizate, datorită diversității accentuate a structurilor psiho – fizice ale copiilor.

- În învățământul special se manifestă o diminuare a motivației și interesului cadrelor didactice, datorită solicitării reduse la care sunt supuse.
- Caracterul de instituționalizare specific învățământului special contribuie la o accentuare a izolării copiilor cu CES față de mediul obișnuit și la reducerea contactului cu lumea normalilor. De multe ori, învățământul special segregat impune chiar și separarea copilului de familie, datorită condițiilor de mediu și amplasării fizice a școlilor speciale.
- Prin integrarea în școlile normale, copiii cu CES sunt stimulați de mediul competițional și de expectanțele existente în condiții obișnuite.
- Ca urmare a contactului direct, copiii normali îi vor înțelege și îi vor accepta mai ușor pe copiii cu CES, ajungând chiar să-și formeze atitudini de protejare a lor.

Bibliografie:

Radu, Gh., (coord), *Introducere în psihopedagogia școlarilor cu handicap*, E. D. P. București, 1999;

Verza, E. *Manual de psihopedagogie specială*, E. P. D, București, 1997;

Dănescu, E., *Educația integrată a elevilor cu cerințe educative speciale*, Editura Universității din Pitești, Pitești, 2010.

“PREŞCOLARII CU CES DIN MEDIUL EDUCAȚIONAL”

NIȚA ANA- MARIA
GRĂDINIȚA CU P.P. „PARADISUL COPIILOR”, CRAIOVA

„Cea mai mare bucurie a părinţilor este aceea de a-şi vedea odraslele sănătoase cu vorbirea şi scrierea frumos curgătoare şi limpezi ca cristalul” afirma marele nostru povestitor , ION CREANGĂ.

Nu de puţine ori, cauza unor tristeţi grave şi a unor dureri chinuitoare o constituie anumite tulburări, cele care fac ca cei ce sunt marcaţi de ele să nu se poată înţelege asa cum trebuie cu semenii lor.

Prin „EDUCAŢIA PENTRU TOŢI” trebuie sa se creeze posibilitatea ca toate fiinţele umane , inclusiv cele cu dezabilităţi, să-ţi dezvolte în întregime potenţialul, să aibă contribuţii în societate şi, mai presus de toate , să fie valorizate şi nu devalorizate datorită diferenţelor lor. În lumea contemporană, alcătuită din diferenţe de toate felurile, nu cei cu dezabilităţi, ci marea societate este cea care are nevoie de o educaţie specială pentru a deveni o adevărată societate pentru toti. (Federico Mayor)

Educaţia specialã este concept fundamental utilizat în cadrul procesului instructiv-educativ al copiilor cu deficienţe şi care se desprinde tot mai mult de conţinutul învăţământului special.

Principiile care stau la baza educaţiei speciale:

- Toţi copiii trebuie sã înveţe împreunã indiferent de dificultăţile pe care le întâmpinã aceştia sau diferenţele dintre ele;
- Societatea şi şcoala trebuie sã le acorde tot sprijinul suplimentar de care au nevoie pentru a-şi realiza educaţia în şcoala publicã;
- Formarea şi dezvoltarea şcolilor incluzive atât în mediul urban cât şi în cel rural prin asigurarea resurselor umane cât şi a celor materiale;
- Educaţia egalã se realizeazã prin acordarea sprijinului necesar pentru fiecare copil cu deficienţe în funcţie de cerinţa individualã.

Activitatea de incluziune şi de integrare a copiilor cu deficicenţe în şcoala publicã trebuie fãcutã cu mult simt de rãspundere de cãtre specialiştii care acţioneazã la diferite nivele structurale. Activitatea de integrare, activitatea desfăşuratã de profesorul itinerant se dovedeşte eficienţã dacã, pe parcursul şcolarizãrii în şcoala de masã, sã o frecventeze regulat, sã participe la acţiunile clasei din care face parte şi astfel sã devinã independent de serviciile educaţionale de sprijin.

În opinia mea, munca cu astfel de copii cere talent de a înţelege situaţia , de a se pune în locul copilului , compasiune umană. Munca este grea şi obositoare atât fizic cât şi psihic. Cadrele didactice trebuie să posede competenţe în educarea copiilor cu cerinţe speciale.

Un scop primordial este cel de integrare a copilului ce CES alături de ceilalţi copii valizi, să desfăşoare activităţi comune împreună cu aceştea.

Pentru a se asigura egalizarea şanselor educaţionale ale copiilor cu CES integraţi, aceştia trebuie sprijiniţi atât la nivelul şcolii cât şi al comunităţii. Măsurile de suport pot fi foarte variate, de la schimbarea orarului, clasei, conţinuturilor curriculare, asigurarea accesibilităţii fizice sau de comunicare alternativă, cadre didactice specializate, profesori de sprijin la clasă sau în afara ei, forme de sprijin în afara timpului de lecţii, inclusiv în colaborare cu familia şi alţi factori implicaţi în recuperarea lui pe toate planurile.

O abordare fundamentală pentru succesul şcolar şi recuperarea deficienţelor de învăţare ale copiilor cu CES este accentul mare pus pe solidaritate şi activitate în echipă (atât în clasă şi în şcoală, cât şi în afara ei, atât din partea celorlalţi beneficiari ai educaţiei cât şi a cadrelor didactice) şi mai puţin pe competiţie.

Factorul determinant al succesului integrării şi adaptării şcolare este educatorul/învăţătorul/profesorul clasei şi în mod deosebit aşteptările acestuia faţă de copilul cu deficienţe. Dacă acesta consideră că un anumit copil este incapabil să înveţe sau este aşezat rigid într-un “pat procusian” – “acest copil doar atât poate”/ “acest copil nu poate executa această sarcină precum ceilalţi copii” – şansele de succes ale acestuia sunt minimalizate de la început. Dacă, dimpotrivă acesta are încredere în posibilităţile tuturor copiilor, chiar şi cei mai lenţi decât aceştia pot obţine rezultate mai bune.

Copiii cu CES integraţi necesită:

- un efort mai mare din partea factorilor implicaţi în recuperarea lui pluridisciplinară;
- asigurarea unui suport, sprijin în învăţare-recuperare prin convergenţa eforturilor factorilor implicaţi intr-o echipă interdisciplinară;
- programe terapeutice adaptate particularităţilor lor de dezvoltare şi diagnostic;
- instrumente de lucru şi materiale specifice ;
- uneori şi ambianţa de lucru diferită, adaptată posibilităţilor lor de acces şi învăţare-recuperare.

Consider că dascălul trebuie să acorde o atenţie sporită acestor copii cu cerinţe speciale, nu numai în procesul instruirii cât mai ales în cel al educaţiei, stăruindu-se asupra fixării deprinderilor bune, prin cuvânt şi exemplu personal. Faţă de aceşti copii trebuie să se exercite o acţiune permanentă de influienţare a dezvoltării întregii personalităţi,educarea lor multilaterală şi pregătirea lor pentru viaţa în colectiv, în cadrul căreia să se ţină seama de capacitatea lor foarte dificitată de comunicare. Nu este suficient să se urmărească doar dezvoltarea vorbirii. Programa trebuie astfel concepută încât să abordeze personalitatea lor din toate punctele de vedere în unitate şi complexitatea ei.

Toţi copiii deficienţi se dezvoltă şi trăiesc în cadrul societăţii. Noi toţi trebuie să-i înţelegem, să-i respectăm, să le arătăm dragostea, pentru ca şi ei să se simtă bine, în siguranţă şi ocrotiţi în lumea pe care o dorim mai bună şi mai dreaptă.

BIBLIOGRAFIE :

1. Carroll, J. ,,Limbaj şi gândire’’ , Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1979;
2. Hesselman, M. ,,Probleme de pedagogie contemporană’’, Biblioteca Centrală Pedagogică, Bucureşti,1979;
3. Jurcău, E., Jurcău, N. ,,Cum vorbesc copiii noştri’’, Editura Dacia, Cluj –Napoca, 1989;
4. Păunescu, C. ,,Copilul deficient,cunoaşterea şi educarea lui’’, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1983;
5. Stancu L. ,,Colaborare şi parteneriat pentru recuperarea copiilor cu cerinţe educaţionale speciale integraţi ’’, Revista Logopedia Nr.4, Bucureşti, 2011;
6. Zlate, M. ,,Fundamentele psihologiei’’ , Editura Universitară, Bucureşti. 2006.

Prevenirea conflictelor școală-familie prin consilierea părinților

Miloș Maria Carmen
Colegiul Tehnic Reșița

Managementul educaţional se referă la teoria şi practica managementului general, aplicate sistemului şi procesului de învăţământ, organizaţiilor şcolare şi claselor de elevi.

Eliberată de constrângerile politice, educaţia îşi descoperă în mod necesar şi dimensiunea sa de consiliere în interacţiune cu cea de informare şi formare a personalităţii umane, cu cea de mediere a transformărilor sociale, cu cea de gestionare şi soluţionare a problematicii educaţionale.

Planurile cadru ale învăţământului românesc după 1995, când este publicată noua Lege a învăţământului introduc o nouă disciplină şcolară „Consiliere şi Orientare”, începând de la clasa I până la clasa a XII-a. Dar deşi în felul acesta şcoala răspunde în mod adecvat şi practic nevoilor sociale de consiliere printr-o nouă disciplină de învăţământ aceasta este inclusă în ceea ce se numeşte curriculum la decizia şcolii, iar multe şcoli renunţă la ea sau o asimilează cu dirigenţia.

După Moraru Monica, “acţiunea de orientare şi consiliere a tinerilor pentru şcoală şi viaţa social-profesională nu a constituit pretutindeni şi în toate epocile istorice o problemă specifică. Primele dovezi despre interesul acordat pregătirii tinerilor pentru viaţă le găsim în scrierile câtorva dintre cei mai prestigioşi filosofi ai Greciei antice : Platon, Republica, Aristotel, Politica.”

În prezent consilierea psihopedagogică se fundamentează pe teoria umanistă a lui Carl Rogers (1961), unde problemele psihice nu sunt doar deficienţe şi tulburări, ci expresii ale nevoii de autocunoaştere, de întărire a Eu-lui, de adaptare şi dezvoltare personală. Relaţia dintre psiholog şi consiliat este una de respect, de încredere reciprocă care presupune implicarea activă şi responsabilă a ambelor părţi.

Din această perspectivă, consilierea este acţiunea de ajutorare şi creditare a persoanei ca fiind capabilă :

• să-şi asume propria dezvoltare personală ;
• să prevină diverse tulburări şi disfuncţii ;
• să dezvolte strategii proprii de rezolvare a problemelor ;
• să dezvolte o imagine de sine pozitivă ;
• să-şi formeze o atitudine corectă faţă de ceilalţi ;
• să-şi valorizeze resursele.

O primă caracteristică a consilierii psihopedagogice este dată de tipul de persoane cărora le este adresată consilierea sau asistenţa. Consilierea vizează persoanele ce nu prezintă tulburări psihice sau de personalitate, deficite intelectuale sau de altă natură. Ea facilitează, prin demersurile pe care le presupune, ca persoana să facă faţă mai eficient factorilor stresanţi, sarcinilor vieţii cotidiene şi, astfel, să îmbunătăţească calitatea vieţii în relaţiile cu ceilalţi semeni.

A doua caracteristică definitorie pentru consilierea psihopedagogică este dată de faptul că asistenţa pe care o oferă utilizează un model educaţional şi un model al dezvoltării inter(personale). Sarcina consilierului este de a învăţa persoana/ grupul să adopte noi strategii comportamentale, să îşi valorizeze potenţialul existent, să îşi dezvolte noi atitudini şi conduite adaptative.

Prevenţia problemelor ce pot perturba dezvoltarea şi funcţionarea armonioasă a persoanei este o altă caracteristică a consilierii psihopedagogice. Strategia de prevenţie constă în identificarea situaţiilor problematice, condiţiilor de risc şi în acţionarea asupra lor înainte ca acestea să producă un impact negativ şi să declanşeze “crize” personale sau de grup.

Analizând, în registru comparativ, experimentele educaționale succedate în multimilenara istorie a umanității, se desprinde o singură concluzie: au devenit comunități de succes cele care au plecat de la premisa conform căreia sistemul de învățământ este un instrument al dezvoltării durabile și principala investiție strategică (Talcott Parson). În această logică, punerea în conjuncție a tinerei generații cu cele mai noi rezultate ale cercetării și profesionalizării, au permis, prin deschiderea comunitară realistă a ofertelor educative , adevărate miracole: cel nipon și cel german sunt doar două exemple, dar dintre cele mai convingătoare. Astfel, aceste țări, ieșite nu doar învinse, ci total dezarticulate din războiul mondial ”au câștigat pacea” printr-o investiție educativă făcută consecvent, sistematic și focalizată pe inovarea inclusiv a managementului educațional.

Consilierea psihopedagogică în şcoală trebuie să fie “unitatea a trei secvenţe operaţionale : diagnostic-constatativă, formativ-profilactică şi terapeutică- recuperatorie” (Golu, P.,1993). Consilierea reprezintă un proces de acordare a asistenţei psihopedagogice elevilor şi celorlalte persoane implicate în procesul educaţional.

Ch. Patterson susţine că acest proces dezvoltă o relaţie interpersonală între consilier şi unul sau mai mulţi clienţi (elevi, părinţi, profesori), folosind metode psihologice, derivate dintr-o cunoaştere sistematică a personalităţii umane. Acelaşi autor menţionează că scopul consilierii psihopedagogice este de a îmbunătăţi sănătatea mintală a consiliaţilor şi astfel de a provoca o schimbare voluntară în atitudinile şi comportamentul clientului.

În dezvoltarea şi menţinerea stării de bine un rol important îl are familia şi şcoală, însă, din păcate de cele mai multe ori, aceste instituţii generează şi întreţin condiţii nefavorabile. Astfel, ele subminează încrederea în sine a copiilor, îngrădesc autonomia şi independenţa elevilor, şablonează individualităţile, iniţiază competiţii neproductive în detrimentul cooperării, induc percepţii ameninţătoare asupra lumii şi vieţii. Focalizarea exclusivă a şcolii pe latura intelectuală şi pe performanţele elevilor sunt căi de diminuare a stării de bine şi de creştere a riscului pentru disfuncţii sau boli fizice şi psihice.

Managementul educațional este „știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalităţi acceptate de individ şi de societate sau o anumită colectivitate. El cuprinde un ansamblu de principii şi funcţii, de norme şi metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ (în ansamblu sau la nivelul elementelor componente), la standarde de calitate şi eficienţă cât mai înalte.” (Ioan Jinga)

Az óvodapedagógusok és tanítók online pedagógiai tevékenysége Pedagógiai eljárások, ötletek

Szilágyi Ella-Mónika, óvodapedagógus
Nagyvárad, 52-es Számú Napközi Otthonos Óvoda

1. Digitális eszközök beépítése az óvodai oktatásba

A járvány okozta rendkívüli helyzetben az óvodák is kialakították saját stratégiájukat a szülők támogatása érdekében. Az intézmények többsége az online formában való támogatás mellett döntött. Az óvodapedagógusok a szülők számára, a gyermek személyiségét, érdeklődését és egyéni képességeit ismerve ajánlhatnak olyan játékos tevékenységformákat, élményszerzési lehetőségeket, amelyeket a szülők gyermekükkel együtt otthonaikban is megvalósíthatnak, ezzel is segítve a szülőket gyermekük otthoni nevelésében.. Fontos, hogy az infokommunikációs eszközök használatával online nyújtsanak segítséget és támogatást a szülők részére, kreatívan alkalmazkodva a kialakult szituációhoz. Meg kell jelölnünk azokat az interneten elérhető információforrásokat is, amelyeken a szülők a közös és élményteli otthoni hasznos tevékenységekhez, együttjátszáshoz a támogató segédanyagokat elérhetik.

A gyermek elsődleges nevelési színtere a család. Ez a sok szempontból egyedi helyzet, lehetőséget adhat arra, hogy a szülő-gyermek kapcsolat erősödjön, kiteljesedjen. Az egészséges, normál működésű családban most a szülőké a főszerep a gyermek nevelésével kapcsolatban. Az óvodapedagógus most még inkább segítő szerepben van, az a feladatunk, hogy pedagógiai tudásunkkal támogassuk a szülőt, hogy hasznosan töltsék a megnövekedett közös időt, jobban tudjon foglalkozni gyermekével, hogy még jobb szülővé váljon.

Az óvodapedagógusok hivatástudatból, a gyermekek iránti elkötelezettségből a megváltozott körülmények között is folytatják nevelő munkájukat - online segítségnyújtás formájában.

Jó gyakorlatok, eljárások online tevékenységekhez:

A digitális térben történő munkavégzés váratlanul és felkészületlenül érte az óvodapedagógusok nagy részét is. A szülőtől nem várható el, hogy otthonában pedagógiai hozzáértéssel foglalkozzon a gyermekével, de szakszerű pedagógiai útmutatással, támogatással könnyebben átvészelhető ez a kritikus időszak.

Kreativitásban az óvodapedagógusok mindig élen jártak és járnak. A jószándék vitathatatlan, a motiváció az aktivitás hajtóereje, ám attól lesz professzionális a segítségnyújtás, ha tudatos óvodapedagógiai megfontolással párosul.

- segítő anyagok, hasznos oldalak, linkek továbbítása
  Ne küldjünk a szülőknek linkgyűjteményt, hanem konkrét linket, mert sok időt vesz igénybe a halmazból egy-két megfelelőt kiválasztani. Írjunk a linkekhez rövid tájékoztatót, ajánló megfogalmazásában.
- ajánlott a 3-6 éves korosztály számára készített készségfejlesztő programok, játékok használata
- Online puzzle, matematikai nevelés
  A feladat elvégzése után megkérjük a szülőt, hogy fényképezze le és ossza meg velünk a zárt csoportunkban (javasolt oldalak: wordwall.net-matematika feladatok, PepiCat-kézműves ötletek, ügyességi, okosító játékok, jigsawplanet.com-puzzle, liveworksheets.com-interaktív feladatlapok);
- interaktív tananyagok, gyermek-animációk, videók, zenék stb. használata, megtekintése, hallgatása;

- kiemelt figyelmet kell szentelnünk az 5-6 éves gyermekek iskolai életre való felkészítésére, differenciált feladatadással

  Készítsünk feladatlapokat a gyermekeknek különböző témakörökben, melyeket hetente egy alkalommal átadunk a szülőknek. Ezek segítségévek közösen tudunk dolgozni a következő héten.
- táncos, mozgásos tevékenységről készült videofelvételt is megoszthatunk a csoportban. Ha ezeket otthon néhányszor megnézik a szülőkkel, következő alkalommal akár együtt is végezhetjük a gyakorlatokat.
- A videóra rögzített mesét a zárt online csoportban osztjuk meg. Következő közös tevékenységünk alkalmával beszélgethetünk a meséről, szereplőkről, a mese cselekményéről. Az óvónő képek segítségével is illusztrálhatja a mese cselekményét. Animációs technikával illusztrált mesemondásra is lehetőség van, amit minden gyermek megtekinthet.
- a jelenlegi, sok szempontból nehéz helyzetben a szülők gyakrabban keresik, kérik az óvónők segítségét nevelési kérdésekben vagy az online feladatokkal kapcsolatban. Heti rendszerességgel biztosítsunk személyes konzultációs lehetőséget a szülők számára.

Az óvodában nagyon nehéz megvalósítani az online oktatást, otthon tanulást, mivel a szülő jelenlétét is feltételezi. Javaslatokat, ajánlásokat küldünk a szülőknek és minden esetben fontos kihangsúlyozni, hogy ezek nem kötelező feladatok, hanem csak lehetőséget szeretnénk biztosítani a gyermek további fejlődéséhez. Az online térben történő kapcsolattartás mégis élmény az óvodáskorú gyermekek számára, láthatják egymást, beszélgethetnek egymással. A szocializálódás, közösségépítés nagyon fontos folyamata a fejlődésüknek. Fő szempont az életkornak, képességeknek megfelelő, minőségi tartalom választása. Fontos, hogy a gyermekek egyéni szükségleteihez igazodva, az egyéni utak támogatását szem előtt tartva, mindig legyen célja a számítógép előtt töltött időnek: kognitív képességek, pszichikus funkciók, szocializáció fejlesztése, kreativitás, alkotóképesség kibontakoztatásának támogatása, művészeti élmények átélése.

A változás jellemzi leginkább napjainkat. Változik a munkarend, a feladat, az elvárás, … Igazán nagy gyakorlatot szerezhetünk most szakmai életünkben, hivatásunkban. Tudásunkat, erőforrásainkat bevonva maximálisan helyt kell állnunk, a gyerekek érdekében.

2. Digitális eszközök az elemi oktatásban

A digitális oktatás megköveteli a hagyományos tanítási-tanulási környezet átalakítását, a korszerű információs és kommunikációs eszközök ismeretét, használatát. A megváltozott körülmények miatt rendkívüli elvárásokkal találják szembe magukat a pedagógusok is. Hatalmas terhet ró rájuk az oktatás, a tanítás és tanulás szervezése és működőképességének fenntartása, valamint mindezeknek a saját gyermekeik, családjuk életével való összehangolása. Ijesztően új a helyzet, amelyben a tanulásnak csupán három eleme maradt érintetlen: a tanuló, a pedagógus és közös céljaik. Sem az épület fizikai terei, sem a csengő időbeli korlátai nem nyújtanak kapaszkodót. Így a tanár és a tanuló együttes munkáján, valamint a szülői támogatáson múlik az, hogy mennyire lesz sikeres a tanulás, és ezzel együtt a tanulók előrehaladása. Ebben az oktatási formában egyáltalán nincs személyes találkozás, viszont nem önálló tanulásról van szó, mert a pedagógus napi szinten, de legalábbis rendszeresen kommunikál a tanulókkal.

Mai társadalmunkban elvárás, hogy az iskolák igazodjanak a kor követelményeihez és ahhoz, hogy ezt hatékonyabban meg tudja valósítani egy iskola, alapvető feltétel a korszerű informatikai eszközök alkalmazása. A hangsúly a korszerű technikát alkalmazni tudó pedagógusi munkán van, hiszen az eszközök megléte még nem biztosíték a

hatékonyság eléréséhez. A tanári kompetenciáknak fontos részét képezi az informatikai eszközök ismerete és alkalmazni tudása.

Az eszközök egyre inkább elérhető közelségbe kerülnek a diákok számára: pedagógusként közös felelősségünk, hogy minden tanuló, köztük kiemelten a hátrányos helyzetű, lemorzsolódó tanulók számára egyaránt megmutassuk a különböző digitális eszközök és az internet felelős, kritikus és etikus használatát. A módszertanilag releváns és következetes eszközhasználat jelentős mértékben hozzájárulhat a tanulás hatékonyságához, az esélyteremtéshez és esélyegyenlőség biztosításához.

Alapvető, hogy a számítógépet és a különböző szoftvereket valamilyen ismeretszerzési, tanulási cél érdekében kell használni, és nem öncélúan. Az oktatási folyamat legkülönbözőbb szakaszaiban lehet hatékonyan alkalmazni az informatikai eszközöket. De kell is, mert a tömegkommunikáció, az internet révén rengeteg vizuális hatás éri a diákokat, és az információkat többnyire vizuális úton szerző gyerekek igénylik az élményszerűséget. Az informatikai eszközök, szoftverek, e-learning rendszerek alkalmazásának korlátlanok a lehetőségei. A tanárnak meg kell találnia munkájának azokat a területeit, ahol a számítógép, a számítógépes eszközök a leghatékonyabban támogatják az oktatási folyamatot.

Szinte minden hagyományos tanári és tanulói tevékenység segíthető számítógéppel, szoftverrel. A csoportmunkán, a projektjellegű tevékenységen alapuló tanulói feladatok kiválóan alkalmasak arra, hogy a különböző számítógépes szoftvereket, alkalmazásokat a tanulók a gyakorlati munka során használják. A megoldás során számos feladatot kell megoldaniuk, és a megoldás során együttműködniük. A tanulók különböző képességűek, és eltérő érdeklődésűek, de a csoporton belül és az informatikai eszközök használatában kapnak olyan feladatot, ami felkelti az érdeklődésüket, viszont ha gyengébbek valamilyen területen, fejlődhet a kompetenciájuk, és ezáltal az önbizalmuk.

„A hagyományostól eltérő, korszerűbb, a tanulói aktivitást jobban támogató oktatási módszerekkel bizonyíthatóan jobb eredményt lehet elérni még a hátrányos helyzetű, nem megfelelően szocializált, iskolai életükben eddig sorozatosan kudarcot valló tanulók esetében is” (*Nyíriné Fejszés Tóth,* 2011. 1.)

Felhasznált irodalom:

1. Fehér Ágota-Megyeriné Runyó Anna: *A digitális világ hatása a gyermekekre* – III. Nemzetközi Kisgyermek-nevelési Konferencia kötete, Vác, 2019

2. Lőrincz Éva Anna és Strucz Zoltán (2013): Prezentáció. Typotex, Budapest. URL: https://www.typotex.hu/upload/book/5768/lorincz_sturcz_prezentacio_reszlet.pdf Hozzáférés ideje: 2018. július 3.

3. Fáyné Dombi Alice-Hódi Ágnes-Kiss Renáta: *IKT az óvodában: Kihívások és lehetőségek*, Magyar pedagógia 116. évf. 1. Szám 91-117, 2016

4. Tóth-Mózer Szilvia–Virányi Anita: A prezentáció módszertana. In: Bányai Sándor–Szivák Judit (szerk.): *MódszerLesen. Infokommunikációs módszerek a tanításban*. Raabe Kiadó, Budapest, 2011. január

5. Tóth-Mózer Szilvia: Prezi.com. In: Bányai Sándor–Szivák Judit (szerk.): *Módszer- Lesen. Oktatásinformatikai módszerek.* Raabe Kiadó, Budapest, 2011. január.

PROIECT DE ACTIVITATE

Burnete Daniela Mădălina
Grădinița nr.251, București

GRUPA: Mică A

FUNCȚIA DIDACTICĂ: Profesor pentru învățământul preșcolar

TEMA ANUALĂ: “Cum este, a fost și va fi aici pe pământ”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Animale sălbatice”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul om și societate

DISCIPLINA: Activitate practic-gospodărească

TEMA ACTIVITĂȚII: “Lăbuțe de urs”

FORMA DE REALIZARE: practic-gospodărească

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de priceperi și deprinderi

SCOPUL ACTIVIVITĂȚII:

- Formarea şi consolidarea abilităţilor practice şi elementelor casnice,
- Dezvoltarea și întărirea relaţiilor de colectiv, deprinderea de a acţiona în colectiv, de a-şi coordona propriile acţiuni cu cele ale colegilor de grupă,
- Efectuarea unor lucrări îngrijite şi corecte păstrând ordinea şi curăţenia la locul de muncă

OBIECTIVE:

O1- să recunoască obiectele aflate pe masă,

O2- să modeleze aluatul de biscuiți pentru a realiza lăbuța ursului,

O3- să respecte ordinea pașilor ce contribuie la realizarea modelului.

COMPORTAMENTE VIZATE:

Cunoaşterea şi respectarea normelor de comportare în societate; educarea abilităţii de a intra în relaţie cu ceilalţi.

Adaptarea comportamentului propriu la cerinţele grupului în care trăieşte.

Formarea deprinderilor practic-gospodăreşti şi utilizarea vocabularului specific.

STRATEGII DIDACTICE:

- METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, instructajul verbal, exerciţiul, demonstraţia;
- RESURSE MATERIALE: boluri, tocătoare, şorţuri, bonete, feţe de masă, şerveţele, aluat alb, aluat maro, tăvi.

LOC DE DESFĂŞURARE: sala de grupă.

DURATA: 15 minute.

BIBLIOGRAFIE:

Piramida cunoaşterii – Repere metodice în aplicarea curriculumului preşcolar, Editura Diamant, 2014.

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice		Evaluarea
			Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	
1.	**Organizarea activităţii**	Se asigură condiţiile necesare desfăşurării optime a activităţii: -aerisirea sălii de grupă; -aranjarea mobilierului; - pregătirea materialului didactic.			
2.	**Captarea atenţiei**	Copiii primesc un mesaj din partea ursulețului Tom. Acesta le-a trimis ingredintele necesare pentru a face biscuiți.	Conversația		
3.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**	Se prezintă tema activităţii şi obiectivele urmărite pe tot parcursul acesteia.	Conversația Explicația		

4.	**Desfăşurarea activităţii**	*Intuirea materialului* Se observă şi se denumesc materialele de la mese. *Explicarea tehnicii şi a etapelor de lucru. Demonstrarea modului de lucru:* - se explică și se demonstrează modul pe care îl vor folosi pentru realizarea biscuiților, accentuându-se normele de securitate, igienă şi curăţenie în spaţiul de lucru. - se modelează o bucată mai mare de aluat alb, se realiează o biluță prin rotirea acesteia între palme, se turtește bila pentru a avea o suprafață dreaptă. Se modelează din aluatul maro 3 biluțe mici care se așază pe bucata mare de aluat alb, în partea de sus. În partea de jos de modelează o biluță de mărime medie, care se turtește și se așează sub cele 3 bile mici. Astfel, se formează biscuiții-lăbuță de urs. *Exerciţii pentru încălzirea muşchilor mâinii:* Se realizează exerciţii de încălzire a muşchilor mâinilor, recitându-se versurile: “Mișcăm degețelele/Batem tare palmele,/ Răsucim încheietura/ Și dăm mingea dura dura. “ Executarea temei de către copii: Se acordă atenţie respectării etapelor de lucru. Se supraveghează munca independentă şi se acordă sugestii şi ajutor acolo unde este cazul. În timpul lucrului se asigură climatul favorabil muncii independente prin audiţie muzicală.	Conversaţia Observaţia Explicaţia Demonstraţia	Tocător, aluat alb, aluat maro.	Evaluare globală Evaluare individuală Observarea comportamentului
5.	**Evaluarea activităţii**	La final, copiii observă felul în care au lucrat şi verbalizează modul în care s-au respectat criteriile stabilite la începutul activității.	Turul galeriei		Aprecieri globale
6.	**Încheierea activităţii**	Se fac aprecieri pozitive asupra desfăşurării întregii activităţi.	Conversația		

PROIECT DIDACTIC

Gherman Roxana – profesor înv. primar
Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

Unitatea de învăţământ: Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

Data: decembrie

Clasa: a II-a

Profesor:

Aria curriculară: Limbă şi comunicare

Disciplina: Comunicare în limba română

Unitatea de învăţare: Tradiţii şi obiceiuri

Tema lecţiei: : Textul narativ. Titlul. Autorul.

„Vreau să trăiesc printre stele” de Victor Eftimiu

Forma de realizare: activitate integrată (CLR, MM, AV şi AP)

Tipul lecţiei: de transmitere şi însuşire de noi cunoştinţe

Competenţe specifice:

CLR

1.2 Identificarea unor informaţii variate dintr-un text audiat

2.3. Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare

2.4. Exprimarea expresivă a ideilor în contexte familiare manifestând interes şi încredere în sine

3.1. Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut

3.2. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări, fenomene din universul cunoscut

Competenţe integrate:

MM

2.1. Cântarea în colectiv, în grupuri mici şi individual, asociind dirijatul intuitive

3.1. Manifestarea adecvată pe muzică, sugerată de anumite elemente de limbaj muzical

AV şi AP

2.3. Realizarea de produse utile şi/sau estetice combinând materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile

2.6. Participarea la activităţi integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică.

Competenţe derivate:

CD1 - citirea corectă, conştientă şi expresivă a textului;

CD2 - explicarea cuvintelor noi din text: se anină, smarald, cetină, nu se îndură;

CD3 - alcătuirea de enunţuri cu ajutorul cuvintelor şi expresiilor noi;

CD4 - formularea răspunsurilor corecte la întrebările din textul dat;

CD5 - participarea ca ascultător şi vorbitor la lecţie;

CD6 - ocrotirea naturii şi a mediului înconjurător.

Resurse - umane: 15 elevi;
- temporale: 45 minute;

Strategii didactice:

- Metode şi procedee: exerciţiul, conversaţia, explicaţia , observarea demonstraţia, lectura explicativă, metoda analitico-fonetico-sintactică, procedeul guri-urechi;
- Mijloace de învăţământ: manualul, planşă, textul, fişe de lucru, computerul, videoproiectorul, prezentare Power Point;
- Forme de organizare: frontal, individual .

Evaluarea performanţelor : aprecieri frontale şi individuale, observare sistematică

Material bibliografic:

- ***Curriculum Naţional - Curriculum pentru învăţământul primar, M.E.C.T.S., 2012;
- ***Suport de curs “Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici “ – 2013;
- Berca, I., Metodica predării limbii române, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1969;
- Cătrună, Liliana şi Gheorghe- Mandizu, Jocul cuvintelor- culegere de exerciţii de limba română, Editura Aramis, Bucureşti, 2010;
- Ilica Anton, – Metodica învăţării limbii române în ciclul primar, Editura Universităţii Aurel Vlaicu, Arad, 2006;
- Piţilă, Tudora, Mihăilescu, Cleopatra, Comunicare în limba română - manual pentru clasa a II-a, Editura ARTUR, 2014.

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

Nr. crt.	Momente pedagogice	Competenţe derivate	Conţinutul ştiinţific	Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Moduri de organizare	Modalităţi de evaluare
1.	***Momentul organizatoric***	**CD5**	Se asigură condiţiile optime bunei desfăşurări a lecţiei: - aerisirea sălii de clasă; - pregătirea materialului didactic necesar pentru lecţie.	Conversaţia	- materialul didactic, - caiete, fişe, cărţi…	- frontal	
2.	***Verificarea temei pentru acasă***	**CLR** **CD5**	- Pentru ce lecţie v-aţi pregătit? - Ce aţi avut de pregătit pentru astăzi la Comunicare în limba română? Se va face mai întâi verificarea cantitativă, şi apoi calitativă a temei. Se vor face aprecieri şi observaţii privind corectitudinea temei.	Conversaţia	- caietele cu tema, - creioane colorate;	- frontal	- capacitate de a se autocorecta;
3.	***Captarea atenţiei***	**CD5** **CD6**	Se va purta un dialog despre anotimpul iarna, având ca suport o prezentare Power Point. - În ce anotimp suntem? - Ce se întâmplă în anotimpul iarna? - Ce bucurii aduce copiilor acest anotimp? - De ce îndrăgesc copii anotimpul iarna? - Cunoaşteţi vreo poezie care ne vorbeşte despre iarnă? - Cu ajutorul cui sunt scrise poeziile? - Din ce sunt formate strofele? - Cine vine cu multe daruri?	Observaţia Conversaţia Explicaţia Conversaţia	Prezentare Power Point - computerul şi video - proiectorul	- frontal - frontal şi individual	- capacitatea de a participa activ la dialog; - capacitatea de a recita poezii
4.	***Comunicarea temei şi a competenţelor***	**CD5**	Se comunică tema lecţiei şi competenţele derivate. Astăzi la lecţia de comunicare în limba română vom afla povestea unui băduţ. Textul nostru este intitulat „Vreau să trăiesc printre stele” şi este scris de Victor Eftimiu.	Conversaţia Explicaţia	Cretă , caiete, instrumente de scris	- frontal	

			Se notează data, titlul lecţiei şi numele autorului pe tablă, dar şi în caieţele.				
5.	***Transmiterea noului conţinut***	**CLR** **CD5** **CD1** **CD4** **CD2** **CLR** **CD3** **CD4** **CD1** **CD2** **CD3**	Se va purta o conversaţie despre Victor Eftimiu, fiind însoţită de portretul şi câteva imagini din viaţa autorului. Se va trece la citirea integrală a textului de către elevi, iar după lecturarea lui se va purta o discuţie generalizatoare pentru a vedea ce impresie şi-au format, dar şi pentru a sesiza ce au înţeles. - Ce îşi dorea brăduţul? - De ce credeţi că visul brăduţului s-a împlinit? - Ce v-a plăcut ? De ce? Lecţia va urma cu citirea textului pe fragmente şi analiza lor. Se citeşte primul fragment. Se vor explica cuvintele şi expresiile noi (vezi anexa nr.1). - Despre cine se vorbeşte în acest fragment? - Ce îşi dorea brăduţul? De ce ? Se trece la citirea următorului fragment. Vom purta o discuţie referitoare la acest fragment, după ce au fost explicate cuvintele noi. - Cum se simţea brăduţul când s-a înălţat deasupra pădurii? - De ce steluţele nu s-au apropiat de brăduţ? - Cine zbura în slava cerului? La fel se va proceda şi cu ultimul fragment. - Cine era moşneagul care a luat brăduţul? - Unde l-a dus?	Conversaţia Explicaţia Lectura explicativă Metoda analitico-fonetico-sintactică Conversaţia Explicaţia Lectura explicativă Metoda analitico-	Prezentare Power Point computerul şi video-proiectorul Textul Textul Vocabularul	- frontal - individual - frontal - individual	- capacitatea de receptare a mesajului exprimat - capacitatea de a citi corect, conştient şi expresiv - capacitatea de a participa activ la dialog; - capacitatea de a citi corect, conştient şi expresiv - capacitatea de a participa activ la dialog; - capacitatea de scriere corectă a cuvintelor în vocabular

		CD4 **CD5** **CD1** **CD6**	Prezintă obiectele care împodobesc bradul de Crăciun! - De ce era brăduţul atât de mândru între copii? Se vor nota cuvintele şi expresiile noi în vocabulare, iar odată cu explicarea lor se vor alcătui şi propoziţii. Se va trece la citirea textului, urmând indicaţiile date. • Citeşte fragmentul în care afli unde este dus brăduţul! • Citeşte propoziţia din care aflăm dorinţa brăduţului! • Citeşte prima întrebare din text! • Citeşte ultimul enunţ! Se va realiza citirea model a textului având ca suport o prezentare Power Point.	fonetico-sintactică Conversaţia Explicaţia Lectura explicativă	Textul Prezentare Power Point Computerul şi video-proiectorul	- frontal	- capacitatea de a identifica mesajul textului - capacitatea de a citi corect, conştient şi expresiv conform indicaţiilor oferite
6.	***Asigurarea retenţiei şi a transferului***	**CLR** **CD3** **CD4** **CD6** **MM**	Îi voi solicita să rezolve câteva exerciţii oral. Exerciţiile sunt redactate la computer, prin prezentare Power Point. De asemenea vor interpreta un colind pentru al face fericit pe brăduţul din povestire.	Conversaţia Explicaţia Exerciţiul	computerul şi video-proiectorul Prezentare Power Point Colindul Fişe de lucru	- frontal - individual	- capacitatea de a răspunde corect sarcinilor date - capacitatea de a interpreta colindul, O brad frumos!
7.	***Evaluare***	**CLR** **CD3** **AVAP**	Evaluarea se va realiza prin scrierea unui mesaj brăduţului şi crearea astfel a unui colaj. Tema pentru acasă este reprezentată de fişe, fiecare cuprinzând câte trei exerciţii (vezi anexa nr.2), amintindu-se şi de citirea textului. Se vor face aprecieri asupra modului cum s-a desfăşurat lecţia.	Conversaţia	- mânuţe pentru a scrie mesajul şi a forma colajul. - fişe pentru temă	- independent - frontal	- capacitatea de a scrie un mesaj de încurajare brăduţului şi realizarea colajului

PROIECT DIDACTIC

Prof. Învățământ Preșcolar Budai Alexandra-Ioana,
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 50,Oradea, Bihor

DATA: 08.12. 2020

GRUPA: B MARE -D.S.M.

TEMA ACTIVITATII : “Forme și culori“

CATEGORIA DE ACTIVITATE: DCE

MIJLOC DE REALIZARE: incastre

TIPUL LECŢIEI: mixt

SCOPUL: Recunoașterea culorilor și formelor geometrice

OBIECTIVE:

O1 –să recunoasca formele și culorile geometrice;

O2 – să sorteze obiectele după culoare

O 3 - să potrivească la locul potrivit forma în incastru;

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE: Conversaţia, explicaţia, demonstraţia, munca independentă.

FORME DE ORGANIZARE: individual

SISTEM DE EVALUARE: Evaluare formativă/continuă.

METODE DE EVALUARE: Verificare orală, observarea curentă, aprecieri stimulative.

DURATA: 15 minute

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- Ministerul Educatiei şi Cercetării, Programa Activităţilor Instructiv- Educative în Grădiniţa de Copii, Ediţia a II-a revizuită şi adăugită, Bucureşti, 2005;
- Ezechil Liliana, Mihaela Păişi Lăzărescu, “Laborator preşcolar-ghid metodologic”, Editura V&Integral, Bucureşti, 2005;
- Flueraş, Vasile, Teoria şi practica învăţării prin cooperare, Editura Casa Cărtii de Ştiinţă, Cluj- Napoca, 2007.

DEMERSUL DIDACTIC

EVENIMENT DIDACTIC	CONŢINUT STIINŢIFIC	STRATEGII DIDACTICE
MOMENTUL ORGANIZATORIC	-Pregătirea celor necesare pentru buna desfasurare a activitatii - Verificarea conexiunii pentru video call.	
CAPTAREA ATENTIEI	Se va realiza sub forma apariţiei poşetuţei surpriză a Zânei Iarna, pe care a adus-o când a venit la noi în grupă, în poșetuță se vor găsi cadouri oferite de Moșul pentru noi .	Gentuța surpriză conversaţia orală
ANUNŢAREA TEMEI ŞI ENUNŢAREA OBIECTIVELOR	Draga Vasi , astăzi ne vom juca cu cadourile aduse de Zână și primite de la Moșul. Zâna le-a scapat pe jos și s-au amestecat ,hai să o ajutăm pe Zână să le punem la locul potrivit.	Conversaţia mimico-gestuală

REACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR	Se va face o scurtă observare a formelor geometrice și a culorilor de pe incastru .	Conversația orală
DIRIJAREA ÎNVĂŢĂRII	Intuirea materialelor Îi voi arăta copilului materialele și ce are de făcut. Explicarea şi demonstrarea etapelor de lucru: Voi lua o piesă și o voi pune la locul potrivit în incastru . Voi repeta procesul până la finalizarea lucrarii.	Convorbirea Demonstrația și explicația Incastru model Exercițiul Munca independentă
OBŢINEREA PERFORMANŢEI ŞI REALIZAREA FEED-BACK-ULUI	După realizarea sacinii, dacă timpul ne permite ,ii voi da copilului să sorteze obiecte după culoare.	Conversația Exercițiul
EVALUAREA INCHEIEREA ACTIVITATII	Se apreciază comportamentul copilului în timpul activităţii. Se fac aprecieri generale şi individuale pozitive .	

Studiu de specialitate- Obsevaţia ca metodă de cunoaştere a persoanelor cu CES

Luca Diana
Liceul „Ştefan Procopiu’’Vaslui

Cunoaşterea elevului trebuie să se realizeze urmărindu-se atât evoluţia sa în timp, cât şi nivelul de reprezentare a caracteristicilor sale la un moment dat.

În primul caz organizarea investigaţiei se va realiza folosindu-se metoda longitudinală. Această metodică ne permite să vedem achiziţiile dobândite, momentele de stagnare, de regres, o cunoaștere profundă a elevului, aduce un aport după o perioadă lungă de timp. De exemplu am putut observa acest lucru în calitate de diriginte la clasa mea unde pe parcursul celor patru ani am avut posibilitatea să monitorizez toţi elevii.

In cel de-al doilea caz – metoda transversală. Aici pe parcursul celor patru ani am putut identifica acel moment. Mi-am propus să surprind elevul într-un moment determinant.

Observaţia este una dintre cele mai vechi metode de cunoaștere și este folosită frecvent deoarece este ușor de aplicat și nu necesită o aparatură sofisticată. Ca tehnică de cunoaștere, observaţia se referă la urmărirea atentă și sistematică a diferitelor manifestări ale comportamentului unei persoane având drept scop de a sesiza anumite aspecte esenţiale din viaţa sa. Cu alte cuvinte, actele observaţionale pe care le observăm pe parcursul fiecărei zile.

Pentru ca observaţia să fie eficientă și obiectivă aceasta ar trebui să îndeplinească urmatoarele condiţii: să fie stabilit exact, clar și precis scopul propus (ce ne popunem să oservăm, care sunt aspectele care ne interesează, care sunt momentele în care se manifestă ele, cu alte cuvinte este nevoie ca observaţia să se realizeze pe un plan bine stabilit dinainte); observaţiile să fie cât mai multe, în situaţii cât mai variate (să urmărim comportamentul unui individ în mai multe situaţii); să notăm imediat și cât mai exact faptele și să avem grijă să nu facem interpretări (este important ca obervaţiile să fie notate chiar în timpul activităţii dacă este posibil, dacă nu, după finalizarea activităţii, de obicei avem tendinţa să facem și interpretări involuntare); să manifestăm discreţie (subiectul nu trebuie să știe că este observat).

În primul rând putem vorbi de obsevaţia spontană și observaţia sistematică dacă ne gândim la prezenţa scopului de a observa.

Obsevaţia spontană- de exemplu observi elevul în momentul când consideră că nu este în vizorul nimănui. El poate face diverse acţiuni care ne pot oferi informaţii preţioase. De exemplu mi se întâmplă ca atunci când mă plimb printre bănci în sala de clasă să văd elevi care fie butonează telefonul, fie scriu la alt obiect. Mi se oferă astfel informaţii cu privire la gradul de focalizare pe care îl are elevul, gradul de interes pe care îl are elevul cu privire la un anumit conţinut.

Observaţia sistematică- ne propunem să observăm reacţiile, manifestările elevului. Observăm totul, comportamentul elevului, evoluţia lui în fiecare moment. Observaţia sistematică debutează cu un scop, trebuie să îmi propun ce observ și sunt capabilă să formulez anumite ipoteze, să-mi realizez un plan de acţiune.

Dacă ne gândim la modalitatea de a observa comportamentul putem vorbi despre observaţia directă și cea indirectă.

Observaţia directă se referă la gradul de atenţie/ neatenţie, interes/dezinteres iar observaţia indirectă pune problema unor manifestări ascunse, valenţe, care nu sunt accesibile unei observaţii de tip direct.

După locul în care se desfășoară, observaţia poate fi: observaţie de laborator și observaţie de teren.

Observaţia de laborator se realizează într-un cadru unde observatorul își desfășoară activitatea în mod obișnuit iar observaţia de teren presupune deplasarea observatorului în afara cadrului unde activează el în mod obișnuit.

În psihologie există două feluri de observaţie: introspecţia și extrospecţia. Introspecţia se referă la acea capacitate pe care o avem de a observa propriile trăiri, gânduri, o întoarcere spre sine. Extrospecţia constă în urmărirea manifestărilor care aparţin altor persoane.

O altă clasificare este în funcţie de implicarea sau nonimplcarea observatorului: observaţia nonparticipativă când observatorul nu este implicat în activitatea grupului ci în afara lui și observaţia participativă cand observatorul poate fi implicat cât i se permite.

După durata observaţiei putem vorbi de observaţie continuă și observaţie discontinuă. Cea continuă se întinde pe perioade lungi iar cea discontinuă are perioade de pauze, întreruperi.

După conţinutul informaţiei se poate vorbi despre o simptomatică stabilă care nu se modifică pe parcursul timpului (de exemplu: culoarea ochilor) și o simptomatică labilă care poate suporta modificări (volumul vocabularului, capacitatea de memorare).

Dată fiind perioada prin care am trecut ceva tipm, acea perioadă de pandemie, am observat în școala online că lipsește teribil observaţia. Pentru a vedea dacă elevii mei sunt atenţi la oră fac verificări prin folosirea întrebărilor când predau și astfel observ dacă s-a focalizat atenţia sau îi rog să-mi arate caietele pentru a vedea dacă au scris ce le-am predat. Capacitatea lor de concentrare a scăzut mult în școala online. Interesul pentru școală a scăzut mult și lecţiile ar trebui predate într-un alt mod.

Este important să fim cât se poate de obiectivi când urmărim sau observăm elevul. Nu trebuie să trecem peste aspectele negative, trebuie să fim imparţiali, să notăm tot ceea ce observăm. Contează mult să fim calmi, să notăm minuţios fără să facem vreo interpretare a copilului în acel moment.

Această metodă de cunoaștere a copiilor cu CES are o serie de avantaje și dezavantaje.

Ca avantaje am putea aminti: că observaţia permite surprinderea unor serii de aspecte, comportamentale care sunt normale, firești. Este metoda de cercetare care oferă cele mai multe date de tip calitativ. Celelalte metode: chestionarul, experimentul, convorbirea oferă cele mai multe date din punct de vedere cantitativ.

Ca dezavantaje: observatorul trebuie să aștepte intrarea în funcţiune a acelui comportament pe care trebuie să-l observe. Obsevatorul trebuie să fie atent ca subiectul să nu își dea seama că este monitorizat, observat. Este o diferenţă foarte mare în comportamentul elevilor care sunt la o oră atunci când sunt inspectaţi. Când ne știm inspectaţi atingem zona dezirabilităţii. Personalitatea celor care observă este un alt dezavantaj. Simpla prezenţă poate conduce la variaţii a celor care sunt observaţi. De foarte multe ori performanţa elevilor noștri poate fi influenţată de noi înșine, un factor perturbator care să conducă la o modificare a performanţei.

Am ales următoarea grilă de observaţie pentru un elev cu o tulburare de conduită, un elev agresiv pe care îl am la clasa unde sunt profesor dirigine:

Interval orar / Aspecte de conduită	8-9	9-10	10-11	11-12	Total
Manifestă agresivitate fizică faţă de persoanele din jur-adesea este agresiv cu ceilalţi, lovește, aruncă diverse lucruri pe fereastră, pune piedică colegilor, iese din clasă când se enervează trântind ușa în nas profesorului de la clasă, sare la bătaie la colegi.	**	**	****	*****	13

Manifestă agresivitate verbală faţă de persoanele din preajmă- face adesea comentarii folosind un limbaj vulgar la adresa colegilor iar uneori și la adresa profesorilor, înjură colegii din clasă atunci când se simte amenințat de unii dintre colegi.	**	***	****	******	15
Distruge lucruri singur sau împreună cu alţi colegi din clasă- lovește cu pumnul peretele clasei, lovește băncile din clasă distrugând chiar banca unui dintre colegii din clasă.	*	*	**	**	6
Fură din lucrurile personale ale colegilor- fură adesea bani pe care îi găsește fie în penarul colegilor de clasă, fie în ghiozdanele lor.	*	*	**	**	6
Sfidează atât colegii de clasă cât și cadrele didactice.	**	***	***	****	12
Se enervează foarte repede.	*	*	**	****	8
Dă vina pe ceilalţi când greșește.	**	**	***	***	10
Nu-și recunoaște niciodată greșelile și mereu acuză pe ceilalţi din clasă că îl provoacă	***	***	****	****	14
Mereu este iritat, neliniștit și nemulţumit.	****	****	******	******	20
Face intenţionat lucruri pentru a-i enerva pe ceilalţi.	**	**	*****	******	16
Refuză și sfidează regulile cadrelor didactice de la clasă dar și a dirigentelui.	**	**	***	*****	12
Minte adesea în legătură cu situaţia la învăţătură - nu spune părinţilor adevăratele note pe care le obţine la unele discipline școlare.	**	**	*	***	8
Total	24	26	39	50	

Din această grilă putem observa că fiecare aspect de conduită are un anumit tip de frecvenţă. La o simplă monitorizare putem vedea că cel mai problematic comportament este legat de faptul că este mereu iritat, neliniștit și nemulţumit iar frecvenţa mai mare a conduitei este în intervalul orar 11-12. Pentru că am dorit să ajut acest elev am aplicat grila de la prima oră, am stabilit aceste valori cu o serie de intervenţii iar după câteva luni o voi aplica din nou pentru a vedea dacă a fost eficientă. Aplic iar grila peste două, trei luni pentru a compara valorile din prima grilă cu cele din a doua. Sper ca aceste valori să fie scăzute dupa cea dea doua grilă pentru a vedea rezultate spectaculoase.

Proiect didactic

Bacsó Emília
Școala Gimnazială "Mikes Ármin"
Bixad, jud. Covasna

Az óra témája : Ókori Róma – Romulus és Remus mondája

Dátum:.

Osztály : V.

Tanár : Bacsó Emília

Óra típusa : Ismeretközlő

Követelmények : - ismerjék meg Róma alapításának a mondáját

- Kapjanak hasonlatot a görög- és a római vallás között
- Szerezzenek tudomást a főbb Istenekről

Idő : 50 perc

Óra mozzanatai	**Téma**	**Tanár tevékenysége**	**Diák tevékenysége**	**Módszerek / Eszközök**	**Idő**
Hivatalos adminisztratív teendők elvégzése		- köszönti a diákokat - beirja a hiányzókat	- jelent		2 perc
Új ismeretek továbbítása	Romulus és Remus legendája	-kiosztja a tanulóknak Romulus és Remus mondájának a rövidített változatát - kérdéseket tesz fel a mondából, irányítja a megbeszélést - elmagyarázza, hogy a monda és a valóságban mikor alapítottak Rómát -táblavázlatot készít -felolvas egy részlet a szabin nők elrablásáról -bevezeti a római vallás fogalmát, utalva a görög vallásra	- közösen felolvassuk a mondát – láncolvasás - a tanár kérdéseire válaszol - figyel - kérdéseket tesz fel - jegyzetel - hasonlatokat keresnek a görög	-magyarázat - elbeszélés - térkép - szöveggyűjtemény - magyarázat	30 perc

		- ismerteti a főbb Isteneket: Főisten: Jupiter Istennő: Juno Bölcsesség istennője: Minerva Szerelem: Venus Háború: Mars Alvilág: Pluto	és római vallás között - válaszolnak a feltett kérdésekre		
Rögzítés	Az órán tanult fontosabb események elismétlése, felismerése	- kialakítja a csoportokat - feladatlapot oszt ki a tanulóknak, melyen különböző tipusű feladatok vannak, amelyeket az órán tanult lecke segítségével kell megoldaniuk	- megoldják a feladatlapot - a tanárral közösen ellenőrzik a feladatlapot - kijavítják a hibás válaszokat	- elbeszélés - feladatlap	15 perc
Értékelés		- a tevékeny diákokat jutalmazom			3 perc

PROGRAM TERAPEUTIC DE RECUPERARE ÎN TERAPIA DISLEXO-DISGRAFIE

PROF. CONSILIER SCOLAR NOVAC LOREDANA
CENTRU JUDETEAN DE RESURSE SI
ASISTENTA EDUCATIONALA VASLUI

Între dezvoltarea limbajului şi celelalte procese psihice (cognitive, afective, volitive) există o relaţie de interdependenţă, raportată la experienţele individuale şi condiţiile socio-economice. Privind raportul dintre gândire şi limbaj au fost mereu puncte de vedere deosebite: că ar exista o singură realitate, limbajul fiind aspectul exterior al gândirii, iar gândirea fiind latura lui interioară; gândirea şi limbajul fiind funcţii esenţiale diferite, vorbirea folosind doar în a exterioriza, a comunica rezultatele obţinute de gândire în mod independent; deşi nu sunt activităţi identice, vorbirea şi raţionamentul sunt interdependente, în strânsă relaţie atât din punct de vedere genetic cât şi structural. Limbajul obligă la raţionalizarea şi socializarea gândirii, iar evoluţia limbajului a fost solidară cu dezvoltarea gândirii. Progresul învăţării limbajului se realizează concomitent cu progresul gândirii; comunicând, încercând să elucidăm altora o noţiune, ne precizăm nouă înşine înţelesurile, eliminăm neclarităţile. Este evidentă strânsa legătură între gândire şi limbaj, între inteligibil şi comunicabil.

Textul scris şi citirea unui text evidenţiază cu atât mai mult interdependenţa celor două procese: gândire –limbaj. Citirea este o activitate de descifrare a textului grafic ce necesită capacităţi de înţelegere, de aprofundare şi de interpretare. Scrisul nu se reduce doar la o transpunere grafică a vorbirii, ci este un act complex, intelectualizat, ce presupune implicarea factorilor lingvistici şi a forţelor motrice.

Dislexia este considerată ca fiind o dificultate de integrare a elementelor simbolice percepute în unitatea unui cuvânt sau a unei fraze (S.T. Orton & A. Ombredane). Federaţia mondială de neurologie o defineşte ca o dezordine ce se manifestă printr-o dificultate de învăţare a cititului , în ciuda unei instrucţii normale, a inteligenţei normale şi a bunelor condiţii socio- culturale.

Disgrafia este o incapacitate de a învăţa scrierea prin mijloace pedagogice obişnuite; ea este *exprimată fie prin substituiri, omisiuni, inversiuni de litere şi silabe, fuziuni de cuvinte , perturbări în desenarea literelor sau dispunerea anarhică în pagină.* Disgrafia se poate datora fie apraxiei care împiedică organizarea schemelor motorii ale literelor şi cuvintelor, fie agnoziei care împiedică organizarea schemelor perceptive, fie incapacităţii evocării cuvintelor, fie incapacităţii de a formula propoziţional gândirea.

Este foarte important ca atunci când realizăm programul de intervenţie pentru terapia logopedică, să realizăm o evaluare complexă a dislexo-disgrafiei. Gama dificultăţilor dislexico-disgrafice este foarte variată. Din acest motiv prezentăm o scurtă clasificare distingând între: *dislexo-disgrafia specifică* (*propriu-zisă*) manifestată prin incapacitatea efectuării legăturilor corecte dintre sunetele auzite şi literele scrise, scriind altă literă decât sunetul auzit; *dislexo-disgrafia spaţială (spaţio-temporală)* manifestată prin scrierea sau citirea în diagonală scrie „ urcându-se în pod”, scrie pe partea dreaptă a paginii, citeşte sărind de pe un rând pe altul; *dislexo-disgrafia motrică* apare ca urmare a tulburărilor de motricitate ducând la: un scris ilizibil, tulburări caligrafice, scris încet, deformarea literelor; *dyslexia - disgrafia liniară* care nu permite respectarea rândurilor, se manifestă prin sărirea peste anumite spaţii lăsându-le libere; *dislexo - disgrafia pură* care apare pe fondul altor tulburări: afazia,alalia; *dizortografia* manifestată prin dificultăţi în învăţarea ortografiei (E. Verza).

Din acest punct de vedere se propun în cadrul progarmului de intervenţie strategii diferenţiate de lucru cu elevii. Strategia individualizării şi diferenţierii conduce la o gamă foarte variată de forme de lucru şi modalităţi de organizare a

activităţii de învăţare. Ţinând cont de personalitatea şi capacităţile fiecărui elev în parte, se formulează cerinţe de lucru diferenţiate: de reproducere, recunoaştere, integrare, transfer, creativitate.

Important este ca în toate formele de activitate pe care le desfăşoară elevii (la tablă,pe caiete,în grup, pe fişe individuale) specialistul să urmărească aplicarea întregului demers didactic diferenţiat: obiective, conţinuturi,moduri de realizare a sarcinilor,forme de evaluare. Exemplificăm pentru aceasta câteva dintre strategii: cerinţe comune pentru toţi elevii; cerinţe diferenţiate raportate la timpul de lucru; sarcini individuale cu teme diferite. Avantajele folosirii strategiilor individualizate sunt: impun utilizarea unui material didactic variat, stimulează originalitatea şi creativitatea elevilor, respectă ritmul individual al copilului; stimulează spiritul de echipă; fiecărui elev i se acordă încredere în forţele proprii. Cunoaşterea psihopedagogică a elevului este condiţia de bază în desfăşurarea unei activităţi diferenţiate şi individualizate.

Gândind fiecare activitate prin secvenţa ei, dând fiecărui elev sarcini pe măsura posibilităţilor lui, dar şi sporite treptat, spre a-l determina la un efort sporit, vom reuşi să-i sprijinim pe toţi elevii în procesele complexe de învăţare. Se vor folosi în permanenţă metode şi procedee care antrenează în cel mai înalt grad capacităţile lor intelectuale. ***Orice terapie începe cu o etapă de precitire şi pregrafie, în care se vor folosi metode cu caracter general şi metode specific logopedice.*** Multe din aceste metode şi procedee se pot efectua sub formă de joc sau li se pot imprima un caracter de distracţie şi relaxare pentru înlăturarea oboselii.

În cele ce urmează vom prezenta câteva **metode cu caracter general.** În primul rând mă voi referi la acele ***exerciţii pentru dezvoltarea musculaturii degetelor şi a mâinii.*** Aceste exerciţii au o importanţă deosebită pentru formarea mişcarilor fine ale degetelor şi mâinilor, ceea ce contribuie la o mai bună ţinere a instrumentului de scris, la evitarea oboselii şi la alunecarea facilă pe foaia de scris, iar ca efect, creşterea vitezei acţiunii. O altă metodă se referă la educarea şi dezvoltarea auzului fonematic.

Auzul fonematic priveşte capacitatea de a identifica şi diferenţia sunetele limbii, de a distinge între sunet şi literă, între sunet şi reprezentarea sa grafică. Folosirea cuvintelor paronime este deosebit de eficace la toate vârstele. Acestea contribuie la diferenţierea sunetelor asemănătoare, ca pronunţie şi poziţie a aparatului fonoarticulator, în emiterea lor, ca şi diferenţierea grafemelor ce au structuri optice apropiate. Este bine să se aibă la îndemână un set de cuvinte care să fie recomandat ca exerciţii pentru logopat.

O alta metodă se referă la ***educarea şi dezvoltarea capacităţii de orientare şi structurare spaţială.*** Prin prevenirea şi înlăturarea tulburărilor de orientare, se pot evita o serie de fenomene ce intervin în tulburările lexico-grafice, cum sunt: inversarea literelor şi a grafemelor, dificultăti de legare a grafemelor în scris, şi a literelor în citit, pentru formarea şi perceperea cuvântului, scrisul şi cititul în oglindă, discontinuitatea în scris şi citit. Se pot folosi şi ***exerciţii de fixare a schemei corporale:*** recunoaşterea şi denumirea diferitelor părţi ale corpului, plasarea diferitelor obiecte în spaţiu, în raport de propriul său corp; să înveţe să stabilească relaţii spaţiale corecte între diferite obiecte.

Metodele generale logopedice sunt întotdeauna combinate cu cele specifice. Metodele şi procedeele cu caracter logopedic pot fi împărţite sau diferenţiate pe profilul corectării dislexiei ori pe cel al corectării disgrafiei, dar este de preferat să fie prezentate împreună, din două motive: pe de o parte, o metodă sau un procedeu utilizat în corectarea disgrafiei determină, implicit, obţinerea unor rezultate pozitive si în dislexie şi invers, iar pe de altă parte, fiecare logopat se manifestă în mod unic şi specific, fapt pentru care alegerea unei metode sau a alteia, rămâne la aprecierea specialistului.

În continuare voi prezenta ***câteva metode specifice terapiei dislexo-disgrafice:***

- **Metoda Stauffer** – ***permite explorarea resurselor intelectuale, lingvistice, şi culturale ale elevului.*** Elevul dictează profesorului o povestire şi vede cum cuvintele sale se transformă în cuvânt scris. Profesorul citeste textul

ca atare, fără modificări ortografice sau de punctuaţie. Se recitește textul corect, subliniind cuvintele şi structurile pe care vrem să-l învăţăm.

- **Metoda Graves** - ***capacitatea intelectuală a elevilor este dată de experienţele concrete.*** Va trebui să ajutăm elevul să descopere că scrisul este un mijloc de comunicare, înainte de a-l învăţa regulile ortografice. Eliberat de grija de a face greşeli, copilul se „joacă" cu cuvintele, structurile şi ideile. În acelaşi fel în care a învăţat să vorbească, copilul va învăţa să scrie din amuzament. După un timp, va realiza valoarea textului scris şi va dori să citească şi la altii. Atunci va începe să vadă importanţa respectării regulilor ortografice şi va accepta mai uşor corectarea acestor greşeli.
- **Metoda Cunningham** - în acest caz, ***li se dă o propoziţie care trebuie completată de aceştia.*** Ne putem folosi de o temă, cum ar fi animale, prezentându-le 10-12 propoziţii care numesc şi descriu diverse animale. A doua zi, dupa ce s-au recapitulat numele animalelor, se cere elevului să scrie o mică povestire despre fiecare, începând cu „Mie imi place...". copilul completează propoziţia, iar logopedul o scrie la tablă. La sfârşitul lecţiei, pe tablă sunt scrise mai multe propoziţii, elevul putând învăţa astfel ortografierea corectă.
- **Metoda Lentin** - se bazează pe cele două metode precedente, vizând îmbunătăţirea limbajului oral înainte de a-l aplica lecturii şi scrierii. Exploatarea situaţiilor concrete ale limbajului permite elevului cunoaşterea mai bună a acestuia. Chiar dacă elevul povesteşte ceva, vom scrie în faţă sa ceea ce povesteşte. Foaia îi va fi dată acestuia. În curând vom vedea că elevul va începe să scrie singur textul, la început copiind ceea ce a scris profesorul, apoi texte personale. Astfel, copilul se va învăţa cu sintaxa, vocabularul şi ortografia.

Bibliografie:

Burlea, G. – „Tulburările limbajului scris-citit", Ed. Polirom, Iasi, 2007
Emil Verza, „Tratat de logopedie, vol. II, Editura Semne, 2022;
Carolina Bodea Hategan, „Logopedia.Terapia tulburarilor de limbaj. Structuri deschise”, Editura Trei, Bucuresti, 2016.

Gestionarea stresului și a furiei în școală

Profesor pentru învățământul primar: Zbranca Maria-Lăcrimioara
Școala Gimnazială „T. V. Ștefanelli”
Câmpulung Moldovenesc, județul Suceava

Stresul este un fenomen psihosocial complex ce decurge din confruntarea persoanei cu cerințe, sarcini, situații, care sunt percepute ca fiind dificile, dureroase sau de mare importanță pentru persoana respectivă.

Dicționarul de psihologie socială definește termenul de stres psihic ca fiind o stare de tensiune, de încordare si de disconfort, determinată de agenții afectogeni, cu semnificație negativă, de frustrarea sau deprimarea unor stări de motivație (trebuințe, dorințe, aspirații), de dificultatea sau de imposibilitatea rezolvării unor probleme. Stresul are o importantă componentă subiectivă, în sensul că ceea ce este provocator, facil sau chiar relaxant pentru o persoană, pentru o alta poate deveni amenințător sau imposibil de realizat. Diferențele individuale în ceea ce privește răspunsul la stres sunt datorate atât componentei genetice, cât și experiențelor de viață diferite.

Stresul e răspunsul biologic la anumiți stimuli, la o situație percepută drept importantă, având anumite consecințe asupra noastră. Stresul e, de fapt, un nume generic pentru o întreagă suită de emoții, precum frica, panica, furia, anxietatea, depresia, manifestate la un moment dat. Se poate manifesta in viața profesională, personală, în mediul educațional, sportiv, in toate ariile vieții noastre in care miza de a reuși se traduce intr-o presiune individuală.

Factorii de stres sunt evenimente/situații externe sau interne, reale sau imaginare, suficient de intense sau frecvente care solicită reacții de adaptare din partea individului. Există o serie de factori de stres / potențiali factori stresori:

• boala fizică sau psihică;

• abuz fizic, emoțional sau sexual;

• situație financiară precară;

• probleme la locul de muncă/școală: supraîncărcarea muncii, condiții proaste de lucru, lipsa de resurse, probleme de comunicare cu colegii, cu șefii/profesorii, responsabilitate prea mare, schimbări organizaționale, schimbarea locului de muncă/școlii;

• familia – probleme de comunicare în familie, divorțul, decesul unui membru al familiei, conflicte cu frații, violența în familie, alcoolismul;

• prietenii – conflicte cu prietenii, lipsa prietenilor, lipsa suportului social,

• dezastre naturale (cutremure, inundații) sau atacuri teroriste, războaie civile;

• propria persoana – lipsa de încredere, nemulțumire față de aspectul fizic, deciziile luate de-a lungul vieții etc.

Adaptarea la stres implică atât existența unor resurse reale (intelectuale, emoționale, fizice, sociale etc.), dar, de cele mai multe ori, decurge din autoevaluarea propriilor resurse pentru a face față evenimentelor evaluate ca fiind negative sau amenințătoare (evaluare secundară). Nu de puține ori, există o discrepanță între resursele reale de răspuns și evaluarea acestor resurse (prezența unor reale resurse care, însă, sunt evaluate de persoana în cauză ca fiind insuficiente), care generează de cele mai multe ori starea de stres.

Avem responsabilitatea, dar si puterea de a schimba lucrurile prin:

1. Identificarea si monitorizarea factorilor de stres

2. Conștientizarea propriilor reacții la stres

3. Dezvoltarea unor abilități si comportamente de management al stresului • dezvoltarea asertivității;

4. Stabilirea si menținerea unui suport social adecvat

5. Dezvoltarea unui stil de viață sănătos

6. Dezvoltarea încrederii în propria persoană și acceptarea necondiționată.

Furia este o stare emoțională ce variază de la enervare ușoară la mânie puternică, violentă, cauzând în organism schimbări de ordin fiziologic și psihologic.

Altfel spus, atât trupul, cât și mintea noastră vor fi afectate de un episod de furie: pulsul o ia la goană, tensiunea crește, adrenalina și noradrenalina sunt secretate în cantități mari.

Sentimentul de furie este legat de obicei de alte emoții negative – acționând ca un răspuns la acestea sau pur și simplu însoțindu-le: teamă, tristețe, dezamăgire, îngrijorare, rușine, frustrare.

Furia poate fi declanșată deopotrivă de elemente externe și interne. Ne putem simți furioși când ne amintim evenimente neplăcute din trecut, când ne îngrijorăm pentru ziua de mâine sau când ne copleșește gestionarea problemelor personale. Pe de altă parte, ne pot „stoarce” de furie elemente banale ale vieții de zi cu zi: o ceartă cu un coleg, răspunsul disprețuitor al unui funcționar public, anularea unui eveniment, o schimbare bruscă de planuri, o privire aparent inofensiv.

Managementul furiei se referă la încercarea de a înțelege ce anume cauzează furia, ce o alimentează și cum poate fi stăpânită și evitată pe termen lung, pentru a nu deveni distructivă.

Indiferent de nivelul de învățământ, elevii se confruntă astăzi cu diverse forme de stres: întâlnim tot mai frecvent copii obosiţi, epuizaţi, nervoşi.

Debutul școlii presupune o perioadă de acomodare, pe care unii copii o traversează cu bine, se adaptează relativ bine la noile schimbări apărute în viaţa lor, în timp ce alţii nu fac faţă noilor cerinţe şcolare: programa şcolară este foarte încărcată, informaţiile primite depăşesc adesea vârsta lor; multe lucruri depăşesc nivelul lor de înţelegere, temele sunt prea multe, timpul liber este mult prea limitat.

Întâlnim adesea la elevi diverse stări emoționale negative, precum: îngrijorare, anxietate, frică, nesiguranţă.

Stresul și emoțiile negative generează nu doar la perturbarea activității în plan școlar, ci, pe termen lung, conduce la boli psihosomatice grave.

În acest sens, cadrele didactice și părinții trebuie:

a) să acorde o importanţă deosebită stresului la copil;

b) să monitorizeze permanent comportamentul copilului;

c) să găsească modalităţi de combatere/ reducere a stresului copilului.

Managementul stresului presupune: abilitatea persoanei de a face faţă presiunilor cotidiene, şcolare/ profesionale, identificarea cauzelor acestor presiuni, reechilibrarea şi reducerea reacţiei prelungite a corpului la factorii interni sau externi cauzatori de stres, prin aplicarea unor tehnici specifice.

Simptomele timpurii ale stresului: probleme de concentrare, nerăbdare, dureri de cap, ulcer, hiper sau hipotensiune, insomnie, slăbire sau îngrăşare rapidă, răceli repetate, dureri musculare, căderea părului, dureri în piept, nervozitate, concentraţie mare de colesterol în sânge, oboseală cronică etc.

Cu cât profesorii și părinții recunosc mai rapid cauzele şi simptomele stresului la copil şi vor adopta un stil de viaţă sănătos pentru acesta, cu atât efectele stresului vor dispărea sau vor fi diminuate.

Perceperea unui eveniment ca fiind stresant poate conduce deci la diferite reacții în plan cognitiv, emoţional şi comportamental: deficit de atenţie, scăderea capacităţii de concentrare, diminuarea creativităţii, dificultăţi în luarea

deciziilor, gânduri negative despre sine, lume şi viitor, pesimism, scăderea interesului faţă de lucruri care altădată reprezentau hobby-uri, anxietate, depresie, izolarea de prieteni.

Cauzele de stres la elevi pot fi atât externe (stres extern), cât şi interne (stres intern):

Stresul apare atunci când solicitările externe depăşesc capacitatea interioară de a le face faţă.

Forme ale stresului extern

Presiunea timpului

Multe dintre sarcinile şcolare sunt complicate şi greoaie pentru copii. În plus, programa şcolară implică un ritm de lucru alert, adesea elevii fiind siliţi să treacă mai departe înainte de a fi înţeles şi aprofundat un subiect. Copiii lucrează adesea contra-cronometru, timpul devenind un duşman.

Probleme în familie:

Certuri între părinţi, un membru al familiei bolnav, un frate sau o soră mai mică, divorţul părinţilor sunt toate surse de stres care pot influenţa performanţa şcolară a copilului

Somn insuficient și alimentație nesănătoasă

De multe ori copiii nu dorm suficient pentru vârsta lor, se culcă târziu şi se trezesc devreme, au un program încărcat şi petrec mult timp la televizor, calculator, telefon. De asemenea mulţi copii mănâncă haotic, nesănătos (fast-food, sărat sau dulce, sucuri carbogazoase care nu le oferă aportul necesar de energie).

Supraîncărcarea cu sarcini pe care le au de îndeplinit la şcoală

Accentul pus în mod exclusiv pe învățare, pe competență se soldează cu neglijarea relațiilor psihosociale interpersonale: copiii vor să fie competenți în plan școlar, să învețe organizat şi eficient astfel încât să termine la timp, să ia note acceptabile pentru a fi consideraţi competenţi de către ceilalţi, dar doresc să aibă și prieteni la școală, să fie plăcuţi de colegi şi de profesori.

Presiunea exercitată de ceilalți (profesori, părinţi, colegi). Părinţii îşi doresc mereu note foarte mari, profesorii exercită presiune prin teste, teze, olimpiade, concursuri, colegii din clasă pot afecta relaţiile socio-afective.

Programul încărcat

Acesta reprezintă o puternică sursă de stres pentru copii, nelăsând loc pentru timpul liber, în special pentru joc mai ales la vârstele școlare mici.

Chiar și activităţile extracurriculare reduc din timpul de relaxare al copiilor.

Forme ale stresului intern

Stresul intern este mult mai dificil de identificat, reflectă modul în care copiii reacţionează la stresul exterior.

Formele de stres intern sunt reprezentate prin aspecte ce țin de viața interioară: *dorinţe, sentimente, gânduri, atitudini.* Dacă unui copil îi place să fie tot timpul ocupat cu lucruri interesante, plictiseala care apare inerent la şcoală poate fi extrem de stresantă pentru el.

Modalități de combatere a stresului la elevi:

- Copilul trebuie ajutat să conștientizeze că este stresat
- Este bine ca elevii să învețe cum să vorbească cu ei înșiși
- Activitățile extrașcolare trebuie clasificate și prioritizate. Copiii trebuie învățați cum să învețe
- Timpul trebuie organizat și planificat
- Copiii trebuie să doarmă suficient și să mănânce adecvat.

Cadrele didactice trebuie să utilizeze modalităţi şi resurse pentru a diminua stresul şcolar al copilului, pentru ca acesta să vină cu drag la şcoală, din plăcerea de a învăța, de a experimenta, de a-și întâlni colegii și profesorii, obținând astfel rezultate şcolare mai bune, fiind optimist și mai fericit.

Bibliografie:

https://www.spitalpneumobaiamare.ro/images/pdf/2017/educatie/stresul.pdf

https://mazecenter.ro/managementul-stresului-cum-gestionezi-stresul/

Iucu, B.R. (2006). *Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională.* Iaşi: Polirom.

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Pătrașcu Luiza-Olga
Școala Gimnazială „Grigorie Ghica Voievod” București, sector 2

„Școala trebuie adaptată la copii și nu copiii adaptați școlilor.” – Alexander Sutherland

Lumea contemporană este tot mai dinamică, influenţând politicul, economicul, socialul. Învățământul, a fost și rămâne unul dintre primele sectoare sociale afectate de aceste schimbări de durată, îndeosebi cel pentru copiii cu cerințe educative speciale.

Problematica persoanelor cu nevoi speciale, a celor cu dizabilităţi este una cu puternice ramificaţii în toate sferele societăţii, nu doar în domeniul educaţiei. În acest sens discursurile la toate nivelurile sociale şi politice vizează aspecte legate de egalitate pentru toţi oamenii, acces egal la resursele societăţii, fie ele de natură materială sau nu.

Incluziunea nu este un concept aplicat doar la mediul şcolar. Trebuie să se realizeze o schimbare durabilă la nivel de societate faţă de persoanele cu dizabilităţi, schimbare care să se integreze în mai larga cerinţă a acceptării și promovării diversităţii.

Persoanele cu dizabilităţi sunt într-o poziţie de mare vulnerabilitate socială, pe de o parte datorită situaţiei lor specifice de persoană cu dizabilităţi, iar pe de altă parte şi de reacţia şi modul în care societatea tratează aceste persoane.

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Dizabilitatea nu este o stare care se dobândeşte doar prin naştere. Ca urmare a unor situaţii de viaţă negative oricine poate să ajungă în această stare.

Școala este instituţia în care se formează personalităţi și care transmite bagajul de cunoştinţe ale unei societăţi, este un mediul propice pentru începerea şi implementarea politicii incluzive. Anii pe care un copil îi petrece la școală pot fi marcaţi de segregare, de excluziune sau pot fi marcaţi de efortul de a adapta metodele, tehnicile şi instrumentele de care dispune profesorul pentru a facilita integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale în mijlocul copiilor fără CES.

Până nu demult, unele ţări, printre care şi România, au separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale. Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.

Toți copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură trebuie să fie incluși în procesul de învățământ din școli. Acest proces de învățământ trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adapteze la cerinţele prestabilite.

Participarea la procesul de învățământ în cadrul şcolilor obişnuite trebuie să fie un drept pentru toţi membrii societăţii.

Copiii nu trebuie comparați. Copilul cu CES trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui.

O importanță majoră pentru reușita copiilor cu CES o are adaptarea curriculara - corelarea conținuturilor componentelor curriculumului național cu posibilitățile elevului cu cerințe educative speciale, din perspectiva finalităților procesului de adaptare şi de integrare şcolară şi socială a acestuia. Aceasta se realizează de către cadrele didactice de sprijin/itinerante împreună cu cadrul didactic de la clasă prin eliminare, substituire sau adăugare de conținuturi în concordanță cu obiectivele și finalitățile propuse prin planul de intervenție personalizat.

Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului nu doar cu programe de învăţământ adecvate ci și printr-o organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii.

Școala incluzivă reprezintă un pas important în eliminare treptată a barierelor educaţionale dintre copiii cu cerințe educative speciale și cei fără.

Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie. Nu exisă o rețetă pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Profesorii care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi calea pentru realizarea acestui lucru prin alegerea metodelor și strategiilor potrivite.

Clasificarea Internațională a Funcționalității, Dizabilității și Sănătății

Prof. Toma Ovidiu-Marius
Școala Profesională Specială „Emil Gârleanu” Galați

Clasificarea Internațională a Funcționării, Dizabilității și Sănătății (CIF) „este un sistem de clasificare dezvoltat de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) care se concentrează pe *componentele sănătății*”. Analizează toate aspectele sănătății și le descrie ca domenii de sănătate cât și ca domenii asociate sănătății. Intenția este de a dezvolta un sistem universal de clasificare, înțelegând prin aceasta, nu doar persoanele cu handicap, ci toate persoanele. CIF face parte din „*familia* de clasificări internaționale alcătuite de OMS pentru a fi aplicate la diverse aspecte legate de sănătate”. Din această familie face parte și „Clasificarea Internațională a Bolilor (CIB), unde sunt clasificate stările de sănătate, care furnizează un cadru etiologic”. „Funcționarea și handicapul asociate cu starea de sănătate sunt clasificate în CIF”. Deci, „CIF și CIB sunt complementare iar utilizatorii sunt încurajați să utilizeze ambele clasificări internaționale OMS”. Clasificările internaționale elaborate de OMS, reprezintă „un cadru general de codificare a unei largi diversități de informații legate de sănătate (de exemplu, diagnostic, funcționare și dizabilitate, motivul pentru care este necesar un serviciu de sprijin etc.)”.

CIF este și un „instrument de realizare a drepturilor persoanelor cu dizabilități, dar și o metodă valoroasă în standardizarea stărilor de sănătate, unificarea abordărilor de diagnostic și de evaluare a stărilor de sănătate și a funcționalității”. De altfel, clasificarea OMS a handicapurilor este considerată ca fiind „excesiv de medicalizată, prea mult centrată pe individ (UNICEF 1998) și realizând prea puțin o concentrare pe deficiențele mediului”.

Conform clasificării internaționale elaborate de OMS, stările de sănătate sunt clasificate în „10 categorii principale sub titulatura ICD (clasificare internațională a bolilor, rev.10, 1994), care reprezintă cadrul etiologic general”. Funcționările și dizabilitățile asociate cu starea de sănătate sunt clasificate în CIF. CIF se bazează pe integrarea a două modele opuse, cel medical și cel social, două părți, fiecare cu două componente: partea întâi - Funcționare și Dizabilitate (Funcțiile și structurile organismului și Activități și participare) și partea a doua - Factori contextuali (Factori de mediu, Factori personali). Fiecare componentă poate fi exprimată atât în termeni pozitivi, cât și în termeni negativi.

Necesitatea Clasificării Internaționale a Funcționalității - Apariția CIF a avut loc ca urmare a necesității unei clasificări proiectată pentru a servi unor variate discipline și domenii, o clasificare care să nu se refere doar la persoanele cu dizabilități, ci la toți oamenii. Cu ajutorul CIF se poate descrie sănătatea și stările adiacente sănătății asociate oricărei forme de sănătate, deci CIF are o sferă de aplicare generală.

Având în vedere că CIF este o clasificare a stării de sănătate și a stărilor adiacente acesteia, aceasta se poate aplica și este acceptată ca una din clasificările sociale ale Națiunilor Unite, făcând trimiteri la și incorporând Regulile Standard cu privire la egalizarea șanselor persoanelor cu dizabilități. Astfel, CIF reprezintă un instrument adecvat de implementare a drepturilor omului, așa cum sunt ele stipulate la nivel internațional și mandatate prin legislațiile naționale. Clasificarea Internațională a Funcționalității, Dizabilității și Sănătății (CIF) stabilește un mod de a privi persoanele cu dizabilități axat pe capacitățile și limitările pe care persoanele le manifestă în funcționarea lor individuală. Bazate pe acest mod de a privi, câteva concepte de bază sunt definite. Profesioniștii care furnizează servicii menite oamenilor cu dizabilități mentale pot folosi aceste concepte.

Obiectivele CIF - CIF este o clasificare cu scopuri multiple, proiectată pentru a servi o gamă largă de domenii. Obiectivele sale specifice ale acestei clasificări sunt: „Asigurarea unei baze științifice pentru înțelegerea și studierea stării

de sănătate și a stărilor asociate acesteia, a deznodământului și a factorilor determinanți”; „Stabilirea unui limbaj comun pentru a descrie starea de sănătate și stările asociate acesteia cu scopul de a îmbunătăți comunicarea dintre diferiți utilizatori, cum ar fi lucrători ai serviciilor de sănătate, cercetători, cei care stabilesc politicile și marea masă, inclusiv persoanele cu dizabilități”; „Realizarea unor comparații între state a datelor de sănătate, a disciplinelor și serviciilor de îngrijiri medicale într-o anumită perioadă”; „Asigurarea unei scheme de codificare sistematice privind sistemele de informații legate de sănătate”.

Aceste obiective se inter-relaționează, mai ales, pentru că necesitatea și utilizarea CIF impun construirea unui sistem coerent și practic care să poată fi utilizat de cei implicați în politicile de sănătate, asigurării calității sănătății și evaluării rezultatelor din diverse culturi.

Avantajele CIF - Clasificarea Internațională a Funcționării, Dizabilității și Sănătății (ICF) prezintă foarte multe avantaje, aceasta a adus progrese în ceea ce privește înțelegerea și măsurarea dizabilității. Principalele avantaje ale CIF sunt reprezentate de: **„**Universalitatea sa, deoarece acoperă toată funcționarea umană și tratează dizabilitatea ca pe un continuum, nu include persoanele cu dizabilități într-un grup separat”; „Utilitatea crescută pentru cercetare, supraveghere și raportare – care au legătură cu descrierea și măsurarea gradului de sănătate și dizabilitate, inclusiv: evaluarea funcționării individuale, stabilirea de obiective, tratament și monitorizare, măsurarea rezultatelor și evaluarea serviciilor, elaborarea unor sondaje despre sănătate și dizabilitate etc.”; **„**Tratarea dizabilității prin prisma unei abordări care recunoaște factori sociali, factori demografici, factori comportamentali în analiza dizabilității.”; „Folosirea unui limbaj standardizat, care permite o comunicare eficientă în plan mondial în contextul diferitor discipline; **„**CIF completează Clasificarea Internațională a Bolilor (CIB), astfel aceste două clasificări pot fi folosite concomitent, CIB oferind cadrul etiologic, iar CIF – cel al funcționalității și dizabilității”; „Abordarea clasificării funcționării și dizabilității din mai multe perspective, ca fiind un proces interactiv și în continuă evoluție. Clasificarea oferă piesele necesare utilizatorilor care doresc să creeze modele și să studieze diverse aspecte ale acestui proces”; „Poziția neutră pe care se situează CIF în ceea ce privește etiologia, așa încât cercetătorii, folosind metode științifice adecvate, pot deduce implicațiile cauzale”; „CIF oferă acel cadru conceptual de informare, aplicabil la problemele personale de sănătate, inclusiv la prevenirea îmbolnăvirii, la promovarea sănătății și îmbunătățirea participării prin eliminarea sau diminuarea obstacolelor și prin încurajarea asigurării de sprijin”; „Utilitatea sa pentru analizarea sistemelor de sănătate, atât din perspectiva evaluării, cât și a formulării politicilor acestora”.

Bibliografie:

- *ANPD.GOV:RO http://anpd.gov.ro/web/wp-content/uploads/2016/06/Clasificarea-internationala-a-functionarii-dizabilitatii-si-sanatatii-CIF-OMS-2004.pdf*
- *ARTSDOCBOX https://artsdocbox.com/Humor/73431381-Clasificarea-internationala-a-functionarii-dizabilitatii-si-sanatatii.html*

DIFFUSION DES RÉSULTATS DU PROJET ERASMUS+ «IMPROVING DISADVANTAGED ADULTS' CAREER - INCLUSION FOR ALL»(2020-1-RO01-KA104-078179)

Prof. Livia Uţă
Colegiul Economic «Gheorghe Chiţu», Craiova, Dolj

Dans une société où les mots-clés sont la performance et la compétence, une société hantée par le spectre du chômage et de la pauvreté, les adultes, notamment les adultes défavorisés, sont de plus en plus vulnérables en termes de sécurité de l'emploi, ayant besoin de nouvelles compétences pour s'adapter au dynamisme du marché du travail, caractérisé par des changements brusques d'emploi, par la disparition de certains métiers et par l'apparition d'autres métiers nouveaux.

Le projet «IMPROVING DISADVANTAGED ADULTS' CAREER - INCLUSION FOR ALLN»(2020-1-RO01-KA104-078179), appartenant au Centre d'Information et de Formation «Magia» Târgu-Jiu, Gorj, se propose d'aider les adultes défavorisés à acquérir de nouvelles compétences, utiles dans leur travail.

Dans ce but, 12 formateurs du Centre d'Information et de Formation «Magia» Târgu-Jiu, participeront aux cours européens suivants :

1.«Grand Tour in Europe: creativity, innovation, active citizenship and intercultural dialogue»(fournisseur Laboratorio del cittadino), Rome, Italie

2.«Conflict Management, Emotional Intelligence and Bullying Prevention» (fournisseur Europass Teacher Academy), Barcelone, Espagne

3.«Europe entre Mythologie, Modernité et Multiculturalisme»(fournisseur Laboratorio del cittadino), Florence, Italie

4.«Career Consultancy in Adult Education»(fournisseur Eprojectconsult)

5.«Internet Safety» (fournisseur Eprojectconsult)

6.«Start your business» (fournisseur Eprojectconsult)

Le cours «Grand Tour in Europe: creativity, innovation, active citizenship and intercultural dialogue», 11 -16 octobre 2021, Rome, Italie, a été destiné aux formateurs qui ont voulu mettre à jour et améliorer leur profession par l'acquisition, pendant une semaine d'étude et d'expérimentation, d'une méthode éducative nouvelle (la méthode recherche-action-formation).

Le cours est devenu l'occasion d'un voyage intellectuel et affectif afin de raconter aux participants une expérience «transversale» dans un lieu crucial de la culture européenne – Rome.

Le monde où nous vivons, profondément changé par de nouveaux termes tels « mondialisation», «globalisation», a assisté à la désintégration de la certitude du contrôle sur un territoire, à ce processus migratoire qui a effacé les frontières.

Le cours a proposé une solution pour vivre ensemble dans une Europe confrontée avec la disparition des frontières, où traditions et identités se contaminent, où les mots-clés sont: tolérance, respect, acceptation de l'autre.

Le cours «Conflict Management, Emotional Intelligence and Bullying Prevention», 15-20 novembre 2021, Barcelone, Espagne, a eu le programme suivant:

●le 15 NOVEMBRE

-présentation des participants et des organisations d'envoi

-discussions sur la dynamique du groupe, sur les résultats positifs et négatifs du conflit, sur les comportements agressifs, sur l'intimidation et sur les différents « rôles » joués par les membres du groupe

●le 16 NOVEMBRE

-échange d'expériences et de bonnes pratiques sur la réalisation de la cohésion du groupe, sur l'importance de former une « équipe »

-gestion des conflits, en identifiant les causes, les manifestations et en les transformant en opportunités de développement
-solutions pour améliorer les relations avec les autres
●le 17 NOVEMBRE
-échange de bonnes pratiques pour encourager l'écoute active, l'empathie et l'alphabétisation émotionnelle du groupe, d'une grande valeur pour apaiser les conflits et renforcer les relations
●le 18 NOVEMBRE
-stratégies proposées pour comprendre la dynamique du groupe et son impact sur l'environnement éducatif
-échange d'expériences et d'activités pratiques afin d'arrêter les tensions, les « alliances », les « bagarres », les relations tendues entre les membres du groupe qui peuvent interférer avec l'activité éducative et peuvent créer un climat éducatif défavorable
-l'intelligence émotionnelle =la capacité de comprendre et de gérer à la fois ses propres émotions et celles des autres, d'adapter sa pensée et son comportement en fonction du contexte ou d'atteindre certains objectifs
●le 19 NOVEMBRE - L'INTELLIGENCE ÉMOTIONNELLE
-l'influence de l'intelligence émotionnelle au lieu de travail
-l'importance de l'intelligence émotionnelle dans le leadership
-améliorer l'intelligence émotionnelle
-simulation de scénarios didactiques, en utilisant les outils et les compétences acquises au cours, pour créer une dynamique constructive du groupe, pour arrêter les conflits et le harcèlement, pour sensibiliser aux besoins et aux comportements émotionnels des membres du groupe
●le 20 NOVEMBRE
-discussions sur les compétences acquises, remise des diplômes, activités culturelles

Le cours «Europe entre Mythologie, Modernité et Multiculturalisme, 7 -12 mars 2022, Florence, Italie, a eu comme but de:
-proposer des outils pédagogiques innovants et créatifs à diffuser et à partager aux communautés européennes
-faire connaître à tous les mythes de l'Europe
-faire de l'Europe un lieu privilégié d'échanges culturels

Les participants ont créé, en tant que produit final du cours, une véritable «salle de merveilles» virtuelle, à travers un voyage fascinant dans un lieu appartenant à l'héritage culturel commun des Européens: Florence.

La littérature, les arts visuels et les sciences, en effet, pourraient interpréter et transmettre un ensemble de principes partagés partout en Europe.

Le cours «Career Consultancy in Adult Education » s'adresse à tous ceux intéressés par l'orientation professionnelle dans le contexte éducatif.

Le cours mettra l'accent sur le cadre de compétences et sur l'utilisation des techniques innovantes pour l'orientation professionnelle.

Les objectifs de ce cours sont:
-comprendre le rôle et les opportunités d'orientation professionnelle à tous les niveaux de l'éducation
-améliorer les compétences entrepreneuriales des participants
-comprendre la manière dont l'orientation professionnelle peut être intégrée aux cours et au programme de l'enseignement
-comprendre l'approche de l'éducation basée sur les compétences et son importance dans l'orientation professionnelle

-développer la communication, la collaboration, la présentation, la résolution de problèmes, la négociation, la pensée critique et la créativité

-améliorer la compréhension des simulations potentielles et des jeux de rôle pour intégrer l'orientation professionnelle dans l'éducation à tous les niveaux

Le cours «Internet Safety» aura le programme suivant :

●Premier jour

-présentation du programme du cours

-informations sur la culture italienne, sur Erasmus+ et sur la ville

-informations sur la région (la Sicile), sur l'organisme d'accueil (Eprojectconsult) et sur ses activités

-attentes, peurs, contributions, réalités locales, défis

●Deuxième jour

-focus sur le but éducatif

-sensibiliser les adultes à l'utilisation sûre et responsable du Web

●Troisième jour

-abus verbaux sur Internet : l'expression de la violence, du manque de respect, du racisme et de la haine. Comment les combattre ?

-problèmes de confidentialité : est-il vrai que rien n'est privé dans cet environnement virtuel?

●Quatrième jour

-protection des données personnelles : comment l'assurer ?

-quelles menaces peut apporter l'anonymat des utilisateurs?

-protection des droits d'auteur

●Cinquième jour

-évaluation finale, remise des diplômes

Le cours «Start your business» se propose de fournir aux participants une base de connaissances et une base d'expérience pratique en vue d'avoir une vue détaillée de la création d'une entreprise.

Les compétences acquises par les participants les aideront à comprendre les difficultés de ce processus et à surmonter toutes les épreuves afin de mettre sur pied une entreprise fonctionnelle et florissante à long terme.

Le cours va détailler les étapes pour démarrer une entreprise et pour assurer sa survie, va proposer des conseils aux entrepreneurs débutants, en particulier en termes de difficultés juridiques, financières et de responsabilités.

Le cours offrira aux participants l'opportunité de se familiariser avec les pépinières d'entreprises et de rencontrer des entrepreneurs de succès qui leur feront part de leurs propres expériences.

Grâce à cette méthode «d'apprentissage actif», les participants recevront des indications sur le processus de création d'une entreprise.

INTEGRARE ȘCOLARĂ / EDUCAȚIE INCLUZIVĂ

PROF. CRIȘAN CRISTINA LUCIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LAZĂR TÂMPA” ALMAȘ,
JUDEȚULARAD

Conceptele de integrare și incluziune reprezintă noțiuni relativ recente, specifice secolului al XX- lea. Literatura de specialitate evidențiază schimbarea de perspectivă privind abordarea teoretică, dar și cea practică a problemelor copiilor cu dizabilități.

Unul dintre primele concepte cu impact asupra practicilor educaționale este cel de *integrare școlară*, care este definit ca un demers de includere în școlile de masă sau în clasele obișnuite în vederea participării la activitățile educative formale și nonformale a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.

Conceptul de integrare școlară evidențiază perspectiva în care elevul depune eforturi pentru a se adapta mediului școlar și societății, iar demersurile școlii de a facilita integrarea sunt plasate într-un plan secund.

Cu câteva decenii în urmă, incluziunea devenea un subiect provocator pentru specialiștii în educație. În 1990, UNESCO începuse promovarea paradigmei ***Educația pentru toți***, prin care se viza transformarea mediului școlar astfel încât să corespundă real nevoilor tuturor elevilor, fără diferențieri, valorizând diversitatea și acordând șanse egale tuturor. Trecerea de la segregare la integrare și, în final, la incluziune, reflectă schimbarea filosofiei și a politicilor educației (de la paradigma medicală privind persoanele cu nevoi speciale la paradigma socială, care vizează schimbarea concepțiilor și a practicilor care privesc persoanele cu dizabiltăți).

Educația incluzivă, specifică paradigmei sociale, este văzută ca parte a societății incluzive, o societate în care diversitatea umană este recunoscută, acceptată și pusă în valoare și în care persoanele și grupurile minoritare nu sunt discriminate. Astfel, educația incluzivă încearcă să elimine limitele conceptului de integrare, focalizându-se pe perfecționarea continuă a calității educației prin valorificarea și eficientizarea resurselor umane și materiale și îmbunătățirea serviciilor oferite.

Școala incluzivă este „oglinda” societății deschise, democratice, tolerantă la diferențele interindividuale, nondiscriminatorie, care promovează egalitatea în drepturi. Școala incluzivă este unitatea de învățământ public în care au acces toți copiii unei comunități, indiferent de mediul de proveniență, în care sunt integrați într-o formă sau alta și copiii cu cerințe speciale în educație, unde programul activităților didactice are la bază un curriculum specific (individualizat și adaptat) și unde participarea personalului didactic la activitățile educative din clasă se bazează pe un parteneriat activ între profesori, profesorii de sprijin/suport, specialiști în educație specială și părinți. În același timp, școala incluzivă este o școală care asigură condițiile pentru ca toți copiii să-și poată atinge potențialul, bazându-se pe corectitudine, ceea ce înseamnă că diferența de performanță dintre elevi nu ține de mediul din care provin, ci de efortul pe care îl depun.

Așadar se pot formula în următoarele concluzii cu valoare de principii ale educației incluzive:

▪Incluziunea este un proces care presupune o continuă căutare a unor modalități mai bune de a răspunde diversității.

▪Incluziunea presupune colectarea și evaluarea informațiilor dintr-o mare varietate de surse pentru a planifica îmbunătățiri în politică și practică, având ca scop identificarea și eliminarea limitelor de orice fel.

▪Incluziunea implică o atenție specială pentru elevii care pot fi expuși riscului de marginalizare, excludere sau subevaluare.

Încercarea de a sistematiza cele mai adecvate practici ale educației incluzive, bazate pe rezultatele cercetărilor științifice, enumeră următoarele principii:

▪Promovarea atitudinilor de acceptare a diferențelor și a diversității;

▪Utilizarea unei abordări focalizate pe dezvoltarea competențelor, pornind de la abilitățile deja achiziționate;

▪Utilizarea Planurilor de învățare personalizată (PIP) pentru ase concentra pe punctele forte și aspectele de dezvoltat ale elevilor;

▪Utilizarea strategiilor cognitiv-comportamentale de tipul „Răspuns la intervenție” pentru organizarea demersului;

▪Utilizarea conceptului de ***design universal de învățare;***

▪Utilizarea unei palete largi de strategii de evaluare pentru a monitoriza progresul elevilor și de a îmbunătăți calitatea predării;

▪Utilizarea unei game variate de instrumente tipice tehnologiei asistive în procesul de predare pentru a facilita învățarea;

▪Utilizarea învățării mediate social, valorificând învățarea prin cooperare și învățarea prin întrajutorare reciprocă a elevilor;

▪Stimularea folosirii strategiilor metacognitive și a celor tipice învățării autoreglate;

▪Adaptarea culturală a intervențiilor considerate de succes în alte culturi;

▪Stabilirea unui parteneriat educațional eficient cu părinții copiilor cu CES și cu profesioniștii care intervin în terapia copilului cu CES (medic, logoped, profesor itinerant, însoțitor).

Deși se fac eforturi pentru ca școlile să devină incluzive, există încă multe bariere de natură externă sau internă în calea schimbărilor. Acceptarea diferențelor dintre elevi și transformarea acestora în argumente pentru creșterea calității actului educațional, pentru facilitarea dezvoltării participanților la educație, minimizarea discriminării și marginalizării sunt atitudini potrivite pentru personalul didactic dintr-o școală incluzivă.

BIBLIOGRAFIE

Senge, P., *Școli care învață. A cincea disciplină aplicată în educație*, Editura Trei, București, 2016;

Shalberg P., *Leadership educațional. Modelul finlandez: patru idei însemnate și necostisitoare pentru îmbunătățirea învățământului*, Editura Trei, București, 2018;

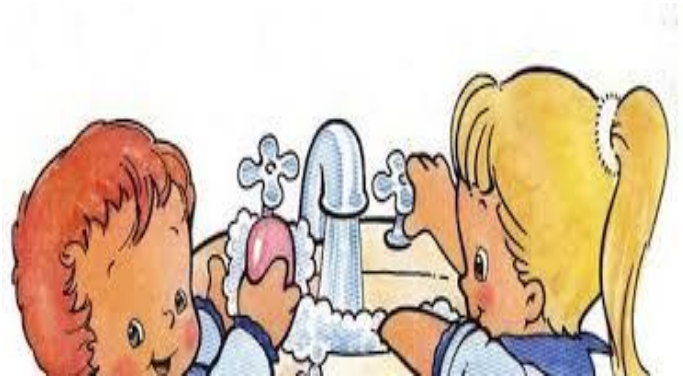
Westwood, P. *Inclusive and adaptive teaching: Meeting the challenge of diversity in the classroom*, Routledge, New York, 2018.

PROIECT EDUCAȚIONAL
EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE
AN ȘCOLAR 2020 – 2021

Szalai Erika
Gr. Lumea copiilor din Tg-Mureș

„Nu da copilului tău nici o lecție prin simple cuvinte, el trebuie să învețe numai prin experiență.”

(J.J. Rousseau)

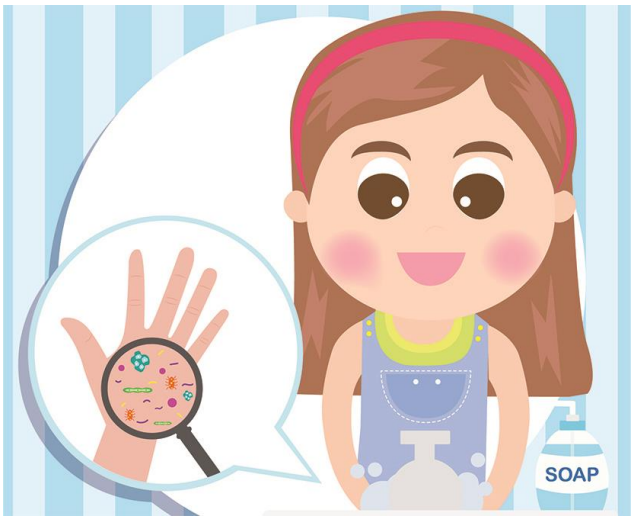
TEMA PARTENERIATULUI: „SĂ CRESC MARE ȘI VOINIC...”

PARTENERI: Grădinița PP Nr. 6 – structura Grădinița Lumea copiilor, Tg-Mureș - și părinții copiior din grupa combinată maghiară B

COLABORATORI: Dr. Bodan Anca, Asistent medical principal Adelina Pescăruș

ORGANIZATORI:

- Director: prof. înv. preșc. Matei Raluca
- Prof. înv. preșc: Szalai Erika și Balogh Erika

ARGUMENT:

Educația pentru sănătate este foarte importantă, încă de la grădiniță, deoarece copiii trebuie să învețe și să respecte normele de igienă. În procesul de însușire a regulilor igienice, de o mare importanță este succesiunea potrivită a acestora deoarece, numai astfel se asigură îndeplinirea lor cu ușurință.

Copiii învață să se poarte, imitând comportamentul adulților apropiați. Exemplul dat de adulți și de copiii de vârstă mai mare este mai puternic decât cuvântul sau ”impulsurile” în modelarea comportamentului și personalității copilului care crește. Exemplul personal devine o metodă eficace în formarea deprinderilor atunci când este însoțit de explicații bine chibzuite, indicații precise care orientează și dirijează activitatea.

Motivăm alegerea acestei teme și din dorința de a aduce un plus de cunoștințe referotoare la educația pentru sănătate printr-o alimentație corectă, prin respectarea regurilor de igienă personală și de grup pentru a forma o conduită corectă și responsabilă față de sănătatea noastră și a celor din jur.

SCOP:

Transmiterea sistematică a unor noțiuni și cunoștințe privind problemele de igienă personală.

OBIECTIV FUNDAMENTAL:

Dezvoltarea capacității de cunoaștere și aplicare a cunoștințelor legate de om ca ființă socială(reguli de igienă și comportament).

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să denumească reguli de întreținere a vieții și sănătății (funcții vitale, igiena personală, a somnului, a vestimentației, a corpului).
- Să distingă unele reguli de igienă colectivă în grădiniță
- Să manifeste atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți.

PRODUSE FINALE:

- După activitatea susținută de doamna asistentă, Adelina Pescăruș, - materiale, fișe și imagini folosite pe parcursul derulării proiectului vor fi cuprinse în , portofoliul grupei
- Expoziția „Din creația noastră”

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Proiectul reprezintă un potențial de dezvoltare și poate fi continuat cu atragerea de noi parteneri din grădiniță.

PERSOANE DE CONTACT:

- Director: prof. înv. preșc. Matei Raluca
- Prof. înv. preșc: Szalai Erika și Balogh Erika

50 de ani de existență

KIS KATALIN
Clubul Copiilor TÂRGU SECUIESC, jud.Covasna
filiala Palatului Copiilor din Sf.Gheorghe

Clubul Copiilor din municipiul Târgu Secuiesc pe 9 aprilie 2022 a sărbătorit 50 de ani de la înființare. Fosta Casa Pionierilor, mai târziu Casa Pionierilor și Șoimilor Patriei a fost înființată pe 1 septembrie 1972, cu 14 cercuri cultural-artistice, tehnico - aplicative, având o bază materială corespunzătoare pentru desfășurarea acestor activități, cu cadre didactice calificate și cu personal administrativ, nedidactic în număr semnificativ, fiind o unitate cu personalitate juridică.

Pe parcursul a celor 50 de ani numărul caterdelor s-a redus treptat, în prezent funcționând numai cu 4 cercuri : Fanfară, Dans, Schi, Design Vestimentar și ½ normă de modelism.

Cum s-a schimbat în 1990 denumirea în Clubul Copiilor și Elevilor, am întâmpinat nenumărate schimbări, modificări de la an la an, cele mai dureroase au fost pierderea pe parcurs a multor catedre / cercuri cu cadre didactice și personal auxiliar, iar în 2002 clădirile cu terenul, în care funcționa clubul de 30 de ani a fost retro-cedat foștiilor proprietari. Găsirea unui nou sediu corespunzător, suma necesară procurorii acestuia.....au fost probleme majore ani de zile, până la găsirea soluției actuale, când în 2004 a fost procurat actuala clădire de la o firmă privată și a fost renovată complet în 2007 cu fnanțare de la MEN.

Pe parcursul a 50 de ani cu cele patru directori am trăit și bune și rele, am fost o perioadă arondați Liceului Teoretic „Nagy Mózes’’ din municipiu, iar din 2011 aparținem centrului bugetar Palatul Copiilor din Sfântu Gheorghe.

Ce nu s-a schimbat pe parcursul anilor ? Dorința copiilor mici și mari de a participa la activitățile oferite de club. Procesul de învăţământ vizează educaţia non-formală pentru copii/elevii între 4 şi 19 ani, indiferent de condiţia socială şi materială, de gen, de rasă, de naţionalitate, de apartenenţa politică sau religioasă, fără restricţii care ar putea constitui o discriminare ori o segregare.

Am fost și am rămas o „insulă a timpului liber” unde și mici și mari pe toată durata anului școlar și în vacanţele şcolare pot participa la cursuri, concursuri, excursii, tabere, fiecare găsește pentru aptitudinea, talentul și vocației lui activitatea cea mai favorabilă și îndrăgită.

Activităţile educative extrașcolare sunt oferite nu numai elevilor din municipiu și din zona aferentă, 1/3 dintre elevi sunt din satele învecinate.

ISJ Covasna prin Palatul Copiilor este suportul financiar pentru buna funcționare a clubului, dar este semnificativă și contribuția părinților și a sponsorilor în lărgirea bazei materiale, ei contribuind la nenumărate activități de mare anvergură organizate de noi: festivaluri internaționale pentru fanfare, concursuri regionale de dans, concurs național de ninja, concurs interjudețean de modelism, atât fizic cât și material.

Un cerc foarte popular şi cu rezultate deosebite este cercul de **Fanfară,** care a fost înfiinţat în 1993, în prezent are 50 de membrii, în afară de începători, fiind cuprinşi elevi de la clasa a II-a până la studenţi, frecventând săptămânal cursurile de fanfară. Repertoriul fanfarei are o varietate largă de genuri: marşuri, prelucrări folclorice, prelucrări clasice, de muzică uşoară, muzică de dans şi de film. Participă anual la multe activităţi culturale, sportive, festivaluri, concerte, comemorări istorice - religioase, întâlniri ale fanfarelor atât în localitate cât şi judeţ, în ţară. Au concertat în mai multe

locuri din Ungaria, Austria, Moldova, Italia, Polonia. Între

2009 și 2019 a obținut - Locul I. la- Festivalului Naţional "Pe Ritmuri de Fanfară" de la Târgu Mureș, în anul 2013 - Premiu Special , locul II. și premiul pentru ,, Cel mai bun dirijor” la Concursul Internaţional pentru Fanfare "Golden Lyra" organizat în Rybnic, Polonia, după Concertul de Crăciun - 23 decembrie 2021

În iulie 2013 am fost gazdele Festivalului Internaţional "Toți pentru muzică-muzică pentru toţi", ediţia XIII, în cadrul căruia am aniversat înființarea fanfarei de 20. de ani cu participarea fanfarelor de la Târnăveni, Zagon, Reci, Târgu Secuiesc - România, Cegléd, Maglód, Mezőhegyes, Mezőkövesd – Ungaria.

În 2014 am participat la Festivalul International pentru fanfare și majorete de la Gulianova, Italia obținând Premiul Special al Juriului. Profesorul și dirijorul fanfarei este profesorul Gyergyai Barna.

Cu înființarea fanfarei au apărut în cadrul cercului de **Dans** și majoretele Clubului (1995), în prezent în cele 7 grupe de vârstă dansează 120 de fete de la 5 până la 19 de ani, cu rezultate diferite. Grupa de performanţă şi grupele avansate sunt prezente cu sau fără fanfară la diferite activităţi culturale, sportive, participă la festivaluri, serbări ale oraşelor, satelor, la concursuri organizate pentru majorete atât în judeţ, în ţară, cât şi peste hotare. Cu fanfara au participat la nenumărate turnee în Ungaria, Moldova, Polonia, Italia. Dansează pe diferite genuri muzicale: marşuri, prelucrări folclorice, prelucrări de muzică uşoară, muzică de dans şi de film. Au în palmares multe locuri I,II,III la concursurile naționale, regionale. Profesoara și coreografa grupelor este Kis Katalin. (www.fuvosmazsik.ro,https://www.facebook.com/profile.php?id=100015026977163) .

Pentru cercul de **Design vestimentar** a fost reprofilată o altă catedră acum 10 ani, dar din păcate titulara postului după un an de activitate la club s-a detașat, urmând ca locul ei să fie înlocuit de un suplinitor necalificat.

În urma pensionării colegului cu specialitate de educație fizică și sport, cercul de turism s-a transformat în **schi/ninja**, unde mai mult de 100 de copii participă la activitățiile organizate de profesoara Kis Ágnes Ilka, elevii participând la concursurile, taberele, excursiile organizate frecvent.

Cu finanțare totală din sponsorizare a fost dotată sala de sport cu echipament și aparate de ultimă generație.(https://www.facebook.com/szeklerninjaclub).

Cercul de **modelism** este condus de maistrul instructor Jancsó László de 18 ani, unde băieții îndemânatici construiesc avioane și vaporașe, învață folosirea a diferitelor unelte, aparate, mașini, a telecomandei pentru a conduce aceste ,,jucării valoroase”. În tot acești ani am organizat concursuri interjudețene ,,Cupa Tg.Secuiesc” la aeromodele și

județene la navomodele, care au fost foarte apreciate de participanți. Fiind un cerc foarte costisitor, sunt din ce în ce mai puține cercuri în țară, dar și profesori, care să îndrume pe copii interesați.
https://www.facebook.com/search/top?q=k%C3%A9zdiv%C3%A1s%C3%A1rhelyi%20tanul%C3%B3k%20klubja%20-%20clubul%20copiilor%20tg.%20secuiesc

În principiu suntem și rămânem a doua casă pentru acești copii, care de bune voie, nesilit de nimeni aleg instituția-cercurile noastre, unde nu numai cei talentați, dar și cei neîndemânatici sunt tratați egali, reușind fiecare în felul lui să aibă satisfacție și rezultat după munca depusă. Suntem o „insulă sigură” permanent la dispoziția celor nevoiași.

ROLUL CREATIVITAŢII ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL ROMÂNESC

Prof.inv.primar Harpa Laura Maria
Scoala Gimn.Rastolita, jud.Mures

Una dintre problemele centrale ale cercetărilor psihopedagogice din ultimii ani este cea a creativităţii. Numărul studiilor consacrate acestui fenomen a crescut vertiginos, specialiştii din diverse domenii preocupându-se să-i descifreze tainele. Cu toate acestea, încă nu s-a ajuns la un consens în definirea conceptului de creativitate. Fiecare autor insistă asupra unor aspecte ale fenomenului, prin prisma cărora îi desemnează apoi semnificaţia. Pe fondul acestei diversităţi de opinii, se pot delimita trei direcţii în abordarea şi analiza fenomenului creaţiei : din perspectiva produsului creat, a procesului de creaţie şi a personalităţii creatoare.

De ce se impune atât de imperios dezvoltarea, cultivarea şi exploatarea creativităţii nu numai la copii, ci la toate vârstele? Cauzele sunt multiple: explozia informaţională şi, în acelaşi timp, perimarea ei rapidă, problemele majore cu care se confruntă omenirea (criza resurselor naturale, poluarea Terrei,criza în domeniul alimentaţiei, criza politică, financiară),a căror rezolvare reclamă eforturi creative fără precedent.

Creativitatea copilului trebuie privită diferit de cea autentică.Produsul realizat de copil este nou şi valoros pentru el şi beneficiază de atributul originalităţii.Mihailevici susţine că orice act care solicită din partea copilului folosirea unor procedee euristice şi conduce la concluzii inedite, descoperite prin efort individual, este un act creator. Preşcolarii şi şcolarii mici au o creativitate naivă, graţie fie imaginaţiei bogate, fie curiozităţii, plăcerii de a fabula, spontaneităţii specifice vârstei.Cu cât se oferă mai mult posibilitatea copilului de a fi spontan şi independent, cu atât şansele ca acesta să devină o persoană creativă ,cresc.

Prin urmare, dascălii sunt nu numai îndreptăţiţi ci chiar obligaţi să educe creativitatea specifică a copiilor. Cred cu toată convingerea în existenţa atitudinii pozitive a acestora faţă de educarea creativităţii, chiar dacă cercetările realizate de UNESCO relevă faptul că educatorii (cadrele didactice) se numără printre profesioniştii care se opun noului cu mai mare înverşunare decât specialiştii din alte domenii.

În şcolile româneşti, potenţialul elevilor trebuie dezvoltat în două sensuri:acumularea de informaţii , structuri, deprinderi, priceperi, competenţe, tehnici de învăţare şi aplicare a lor în cotidian şi dezvoltarea potenţialului creator, a capacităţii de a formula şi rezolva probleme, cultivarea interesului faţă de domeniul descoperirilor şi inovaţiilor.

I.A. Taylor consemnează că a întâlnit mai mult de o sută de definiţii diferite ale noţiunii de creativitate şi diferenţiază cinci niveluri de creativitate :

1. *Creativitatea expresivă* – reprezintă treapta de bază şi are caracteristică principală spontaneitatea şi libertatea;
2. *Creativitatea productivă* – implică punerea în funcţiune a talentelor sau aptitudinilor dezvoltate şi controlate;
3. *Creativitatea inventivă* – caracterizată prin surprinderea unor noi relaţii şi utilizarea originală a experienţei dobândite;
4. *Creativitatea inovatoare superioară* – implică modificarea semnificativă a fundamentelor sau principiilor care stau la baza unui domeniu, necesitând o remarcabilă aptitudine de conceptualizare;
5. *Creativitatea emergentă* – nivelul cel mai elaborat corespunzând conceperii de principii fundamentale noi.

STRATEGII DE INTEGRARE A COPIILOR CU CES

Prof.înv.primar Bogasieru Cosmina Alina
Școala Gimnazială Nr. 4 Lugoj, Timiș

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare.

Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Educația integrată se referă la integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă, pentru a le oferi acestora un climat favorabil unei dezvoltării armonioase și echilibrate. De asemenea, educația integrată a copiilor cu CES urmărește o cât mai mare apropiere a acestor copii de cei normali prin dezvoltarea capacităților fizice și psihice, prin implementarea unor programe cu caracter recuperator, dar și stimularea potențialului restant care să permită dezvoltarea compensatorie a unor funcții care să suplinească pe cele absente sau insuficient dezvoltate. De aceea, este necesar a se crea climatul afectiv propice în vederea formării motivației pentru activitate în general și pentru învățare în special.

Orice copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat si adaptat propriilor nevoi. Integrarea acestor copii trebuie să urmărească valorificarea potențialului subiectului deficient și să se creeze oportunități care să permită însușirea de abilități propice integrării eficiente în comunitatea normală.

O dificultate de învăţare se referă la o întârziere, o tulburare, o dezvoltare încetinită în plan emoţional sau comportamental. Se manifestă prin dificultăţi semnificative în achiziţionarea şi utilizarea receptării şi înţelegerii limbajului, a vorbirii, scrierii, citirii (literizării, silabisirii), a raţionamentului şi abilităţilor matematice, ca şi unor abilităţi sociale.

Dificultăţile în învăţarea şcolară sunt cauzate de mai mulţi factori. Factorii primari care influenţează procesul învăţării sunt factorii personali ce ţin de rata dezvoltării individuale (înălţime, greutate, forţă de strângere, vârstă mentală, vârsta lecturii, vârsta educaţională, vârsta pentru matematică, nivelul maturităţii sociale, nivelul maturităţii emoţionale): determinări anatomo-fiziologice, malformaţii corporale sau deficienţe senzoriale – sunt susceptibile de a da naştere unor complexe de inferioritate sau inhibiţii accentuate cu efect de diminuare a energiei psiho-nervoase şi a potenţialului intelectual.

Factorii psihologici individuali de origine endogenă cum ar fi: nivelul redus al inteligenţei individuale, autismul infantil, hiperexcitabilitatea, făcându-i pe elevi să acorde situaţiilor şi evenimentelor şcolare curente valenţe afective exagerate, punându-se frecvent în situaţii de conflict cu profesorii şi colegii.

Factorii psihologici individuali de origine exogenă pun elevul în situaţii severe de conflict şi frustrare, elevul fiind astfel expus realizării unor stări depresive și de insecuritate (anxietate).

Factorii şcolari: volumul sarcinilor şcolare (dimensionarea/ subdimensionarea lor accentuată); lipsa de obiectivitate în apreciere; timpul afectat altor preocupări obligatorii; sprijinul insuficient acordat pentru îmbunătăţirea studiului individual (planificarea şi organizarea învăţării); rigiditatea ritmurilor de învăţare, copiii cu ritmuri lente

întâmpinând dificultăţi în învăţare; diferenţele semnificative existente între profesori şi chiar şcoli în ceea ce priveşte nivelul exigenţelor cognitive manifestate faţă de elevi; abordările educative de tip exclusiv frontal care acordă prioritate clasei sau obiectivelor generale ale predării, dar nu acordă importanţă particularităţilor psihologice ale elevilor, care individualizează actul perceperii şi predării informaţiilor; mărimea clasei de elevi: numărul mare de elevi frânează obţinerea participării elevilor la procesul predării; eterogenitatea clasei de elevi din punctul de vedere al vârstei înfrânează elevii cu aptitudini sau ritmuri intelectuale superioare în dezvoltarea lor intelectuală.

Factorii familiali favorizează/ defavorizează copilul prin climatul din familie, relaţiile dintre părinţi, relaţiile copilului care învaţă cu ceilalţi membrii ai familiei, atitudinea acestora faţă de activitatea lui, dar şi faţă de problemele lui personale, stilul de educaţie şi situaţiile şi evenimentele ce se ivesc în familie. La aceştia se adaugă starea de alertă şi hiperprotecţie din partea unuia sau altuia dintre părinţi, precum şi situaţii când apar de genul îmbolnăviri sau decese care produc frământări de durată în familia copilului.

Factorii sociali atrag atenţia asupra rolului contextului social în care se face educaţia, respectiv asupra valorii şi importanţei pe care statul şi diferite alte instituţii o acordă învăţământului în ceea ce priveşte integrarea, succesul profesional şi social al elevilor.

În cadrul școlarizării copiilor cu CES, există o serie de etape ce trebuie parcurse: trebuie acceptată ideea că există astfel de copii, să li se recunoască dreptul la educație, să se asigure integrarea lor în cadrul învățământului de masă. Copiii educați în cadrul școlii incluzive se vor integra mai repede în diverse situații din lumea înconjurătoare, interacționând și relaționând mai ușor cu diverse persoane.

Pentru copiii cu CES trebuie întocmit un program educațional personalizat (PEI), care constă în stabilirea competențelor, conținuturilor învățării, strategiilor didactice și a modalitățile de evaluare, care trebuie să se plieze pe necesitățile și dificultățile fiecărui caz. Acestea sunt diferite de cele folosite pentru restul clasei. Competențele propuse și conținuturile învățării care urmează să fie parcurse sunt stabilite, de comun acord, de către profesorul de sprijin și profesorul specialist. De fapt, este o muncă de echipă: profesor de sprijin, profesor specialist, logoped, profesor consilier, părinți.

Învățătorul clasei deține rolul principal de acțiune și de coordonare a realizării programului educațional individual pentru elevii cu CES. De aceea, acesta trebuie să fie preocupat de propria pregătire și dezvoltare în acest sens, pentru a-și însuși elemente care să-i faciliteze includerea optimă a copiilor cu CES și asigurarea acestora de șanse egale la instrucție și educație. Colaborarea cu părinții reprezintă un factor „cheie”, deoarece aceștia se pot implica activ, sprijinind foarte mult activitatea cadrului didactic, neavând doar calitatea de observatori.

În planul dezvoltării curriculare, pentru elevii cu deficiență are loc o mișcare în sensuri diferite față de curriculum-ul general, în sensul că unele activități se reduc, iar pe de altă parte se introduc activități suplimentare individualizate, menite să compenseze și să recupereze starea de deficiență. De exemplu, în cazul elevilor cu deficiență mintală, este redus numărul de ore din planul de învățământ, numărul disciplinelor de studiu, conținutului informațional ce urmează a fi însușit, însă cresc numărul activităților suplimentare în care urmează să fie inclus elevul cu deficiență mintala, în scopul recuperării acestuia. Fiecare elev trebuie să se simtă apreciat și participarea la procesul de învățare va fi după posibilitățile fiecăruia. Cadrul didactic trebuie să găsească soluțiile optime pentru a-și atinge obiectivele stabilite în PEI, adaptându-se după fiecare elev.

Parteneriatul cu părinții copiilor cu dizabilități și consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile și micșorează riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Părinții trebuie încurajați în ceea ce privește evoluția copilului și nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că „nu

mai este nimic de făcut” pentru copilul lor. Programele de intervenție ar trebui să implice foarte mult familiile. Ele trebuie să fie construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Părinții trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la „diagnosticele” copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă și pot supraveghea studiul suplimentar al copilului.

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Bibliografie:

1. Alois Ghergut, 2006, Psihologia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași.
2. Crețu Carmen, 1999, Curriculum diferențiat și personalizat, Editura Polirom, Iași.
3. Vrajmas Ecaterina, 2001, Strategiile educației inclusive, Editura Polirom, Iași.

SECVENȚĂ DE INSTRUIRE DIFERENȚIATĂ CE VIZEAZĂ INTEGRAREA ȘI INCLUZIUNEA ELEVILOR DISLEXICI

Lupșa Elena
Colegiul Național „Decebal” Deva

În activitatea didactică curentă, la clasă, cadrele didactice, indiferent de disciplina predată, pot să identifice elevi cu tulburări specifice de învățare care presupun, în special, dificultăți în capacitatea de a citi și de a scrie. Printre aceste tulburări se numără și dislexia. Astfel, copilul dislexic va citi cu dificultate, într-un ritm mai lent decât colegii săi, cu greșeli, iar înțelegerea mesajului textului scris se va produce cu dificultate. Important este ca toate cadrele didactice să poată să identifice caracteristicile sau indicatorii dislexiei și să cunoască și să aplice diferite metode de intervenție în cazul acestor elevi.

O metodă ce poate fi utilizată cu succes în cazul corectării dislexiei este metoda logopedului-psiholog Ildiko Meixner ce poate fi aplicată parțial la clasă de cadrele didactice, metodă ce are la bază principii, precum: principiul învățării gradate, principiul triplei asociații, principiul asigurării unei atmosfere plăcute etc.

În cele ce urmează, voi prezenta o secvență de instruire diferențiată ce poate fi aplicată la clasa a V-a, la disciplina *Educație socială – Gândire critică și drepturile copilului*, în cazul unui elev dislexic.

NUMELE ȘI PRENUMELE BENEFICIARULUI : M.N.

CLASA: a V-a

DIAGNOSTIC: dislexie

SIMPTOME: - citește cu dificultate, într-un ritm mai lent decât colegii săi;

- citește cu greșeli, sărind peste cuvinte;

- înțelege cu dificultate textul citit, motiv pentru care asimilează cu dificultate informațiile predate;

- dificultăți la scriere, greșeli la copiere, ștersături frecvente, scris dezordonat.

MATERIALE DIDACTICE: seturi de cartonașe cu cuvinte, tabla, creta, stickere, aprecieri stimulative, fișe de lucru.

STRATEGII FOLOSITE ÎN REALIZAREA OBIECTIVULUI: observația, explicația, jocul, imitația, adaptarea curriculară, utilizarea unor stimuli vizuali (cartonașe colorate), repetarea terminologiei, aprecieri stimulative.

METODE ȘI INSTRUMENTE FOLOSITE: explicația, exercițiul, dialogul, observația, modelarea, fișe de lucru.

OBIECTIV: DEZVOLTAREA CAPACITĂȚII DE ORGANIZARE SPAȚIO-TEMPORALĂ PENRU CONSOLIDAREA DIRECȚIEI DE CITIRE - SCRIERE*

*Întrucât M. N. are dificultăți și la citire, aplicarea metodei Meixner presupune să fie tratat individualizat, astfel încât să învețe cititul și scrisul în ritmul său, mai ales că această disfuncționalitate nu a fost observată de învățător și deci nu a fost tratată. Pregătirea materialelor pentru lecție se va face cu ajutorul logopedului. Pentru început, în cadrul acestei teme, va fi abordată problematica cititului, urmând să fie abordată și problematica scrisului pe parcursul activității.

Exerciții senzoriale pentru consolidarea și automatizarea noțiunilor spațiale și temporale (dreapta/ stânga, înainte/ după, deasupra/ dedesubt).

Exerciții cognitive pentru înțelegerea conținuturilor de drepturi și responsabilități și pentru consolidarea și automatizarea noțiunilor spațiale și temporale (dreapta/ stânga, înainte/ după, deasupra/ dedesubt).

Exercițiul 1: Elevul primește cartonașe colorate pe care sunt prezentate drepturi și responsabilități implicate de către aceste. Profesorul îi cere să le grupeze în două categorii: drepturi și responsabilități, care vor fi așezate în două coloane la stânga drepturile și la dreapta responsabilitățile. Apoi, elevul va citi un drept, respectiv responsabilitate și profesorul îi va cere să le așeze deasupra/dedesubt, înainte sau după, la stânga sau la dreapta.

Exercițiul 2: Se alege dreptul la familie. I se solicită elevului să scrie „Dreptul la familie”, elevul trebuind să lipească pe rând câte un stickere cu responsabilități implicate deasupra cuvântului, dedesubt, la stânga sau la dreapta acestuia.

Exercițiul 3: I se solicită elevului să scrie „Fiecare copil are dreptul la familie”. Apoi elevul este întrebat care este primul cuvânt, ultimul cuvânt, al cincilea cuvânt, al doilea și al treilea cuvânt.

Exercițiul 4: Elevul este solicitat să formeze un enunț despre familia lui. Dacă nu reușește singur i se spune că poate să scrie din ce membri este formată familia lui. Copilul va citit enunțul și, la solicitarea profesorului, va sublinia anumite cuvinte. Dacă copilul va scrie: „Familia mea este formată din tata, mama, eu și fratele meu” i se poate cere să sublinieze cuvântul „fratele meu” sau alte cuvinte din text. apoi, elevul este întrebat în ce parte se află primul cuvânt din propoziție, dar ultimul.

Exercițiul 5: Elevul primește o fișă în care sunt enumerate diferite drepturi ale copilului. Elevul este întrebat în ce parte a paginii se află un anumit drept, ce drept este la stânga/dreapta lui, deasupra/dedesubt.

CRITERII DE EVALUARE: organizarea realizării sarcinii de lucru în ceea ce privește organizarea spațio-temporală și pozițiile spațiale, corectitudinea realizării acesteia, ritmul în care realizează sarcina de lucru.

Bibliografie

Gherguț, A. (2001). Psihopedagogic persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată. Iași: Editura Polirom.

ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN CICLUL PRIMAR

Învățător,
Constantinescu Octavian Didi
Liceul Tehnologic „V. M. Craiu” - Belcești

În literatura de specialitate, **jocul,** această activitate omniprezentă în prima parte a vieții noastre, este definită în moduri foarte diferite, la fel de diferite fiind și funcțiile și sensurile care i se atribuie. Așa cum îl definește J. Huizinga în 'Homo Pudes', jocul este o acțiune specifică, încărcată de sensuri și tensiuni întotdeauna desfășurata după reguli acceptate de bună voie și în afara sferei utilității sau necesității materiale, însoțită de simțăminte de învățare și de încordare, de voioșie si destindere (48, p 214-215).

„Jocul didactic reprezintă o metodă de instruire ce are un scop educativ și apelează la fuziunea dintre elementele instructive și elementele distractive.”

Fiind o activitate eminamente plăcută, a fost inevitabilă despărțirea lui, a jocului, de procesul de învățare, transformându-se la un anumit moment într-un element determinant în dezvoltarea psihică a viitorilor școlari și nu numai, pregătindu-i permanent pentru următoarea etapa a vieții, canalizându-le energiile pozitive în formarea și dezvoltarea personalității viitoare.

Atât în perioada preșcolară cât și la nivelul claselor primare, jocul constituie o activitate dominantă care se transformă într-o adevărată punte de legătură între învățare și plăcerea de a învăța. Jocul didactic, este metoda care se poate aplica cu succes la toate disciplinele de învățământ, fiind chiar o „cale de organizare și desfășurare a procesului instructiv-educativ”, putând fi introdus în orice moment al lecției.

Jocul didactic trebuie văzut ca o activitate care sprijină înțelegerea obiectivelor planificate, fixarea şi formarea unor deprinderi durabile, precum și formarea și dezvoltarea personalității școlarului mic. Pornind de la componentele constitutive ale jocului didactic, distingem: conținutul jocului, sarcina didactică, regulile jocului și acțiunea.

Elementul dominant al jocului în general este întrecerea între elevii întregului colectiv sau a unor grupe de elevi constituite după anumite criterii. Ce urmărim? Dezvoltarea spiritului de echipă, a competitivității, a disciplinei, ordinii, a mobilizării în vederea câștigării competiției. Emoțiile și satisfacțiile ce decurg din folosirea jocului ca metodă de învățare, fac din aceasta o perfectă variantă de îmbinare a perioadelor solicitante ale orei cu momente relaxare motivațională, jocul trebuind să alterneze constant cu activitatea de învățare.

În funcție de obiectul și momentul lecției, jocul didactic urmărește scopuri bine definite. Pornim de la o situație de joc, formulăm anumite condiții, toate acestea contribuind în final la introducerea copilului în lumea cunoașterii natural, fără a-l forța, ajutându-l astfel în a-si forma deprinderi și priceperi noi. Gândirea independentă, aplicarea cunoștințelor în situații noi, dezvoltă atât calitățile intelectuale cât și pe cele afective. Elevii devin mai competitivi, mai empatici, mai ingenioși, mai încrezători în forțele proprii devin conștienți de procesul de autocunoașterea și autoevaluare.

Rolul cadrului didactic este determinant, el trebuie sa creeze o atmosferă propice, plăcută dar și o bună dispoziție elevilor participanți. Pe tot parcursul jocului elevii sunt susținuți, încurajați, îndrumați, cadrul didactic fiind uneori parte activă a desfășurării acestuia. Toate acestea se derulează ținând cont de regulile jocului, de respectarea raportului dintre învățare și buna dispoziție, altfel valențele didactice ale jocului dispar.

Așa cum am mai spus, jocul poate fi folosit ca metodă în cadrul tuturor ariilor curriculare, el fiind o metodă activă de predare – învățare cu care se poate interveni atât la asimilarea cunoștințelor, la consolidarea lor, cât și la sistematizarea și recuperarea acestora.

Indiferent de momentul lecției, jocul didactic poate viza:

- cultivarea creativității, dezvoltarea spiritului inovator, flexibilitatea gândirii;
- crearea unor situații generatoare de motivație;
- educarea unor trăsături volitiv-pozitive;
- stimularea elevilor slabi sau timizi;
- cultivarea încrederii în forțele proprii, precum și a empatiei și a spiritului de colaborare și ajutor reciproc.

Lucian Blaga spunea că „Înțelepciunea și iubirea copilului e jocul”. Prin joc, copilul se dezvoltă intelectual, moral și fizic iar scopurile lui pot fi:

- de a familiariza elevii cu unele concepte;
- de a consolida cunoștințele însușite;
- de a cultiva unele calități ale gândirii;
- de a evalua cunoștințele însușite.

Pentru a asigura eficiența jocului didactic, cadrul didactic trebuie sa fie riguros în explicarea regulilor și foarte atent la înțelegerea acestora de către elevi. Cu ajutorul jocului didactic, cadrul didactic consolidează, precizează, dar și verifică cunoștințele elevilor, pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale acestora.

Câteva exemple de jocuri didactice grupate în funcție de vârstă:

Spune cum te cheamă

Scopul:

- obișnuirea copiilor să comunice corect și clar numele și prenumele fără reținere față de educatoare și față de ceilalți copii din grupă, în vederea stabilirii unui prim contact între ei;
- formarea deprinderii de a formula un răspuns scurt și de a asculta un alt copil în timp ce vorbește.
- obișnuirea copiilor cu așezarea în cerc.

De-a magazinul

Scopul:

- verificarea și consolidarea deprinderilor de comportare în magazin;
- educarea corectitudinii, a cinstei în modul de a plăti și de a respecta rândul.

Jocul asemănărilor

Scopul:

- perfecționarea operațiilor de analiză și comparație ;
- dezvoltarea capacității de a stabili asemănări din punct de vedere al poziției spațiale în condițiile în care obiectele nu sunt identice.

Jocul anotimpurilor

Scopul:

- dezvoltarea flexibilității gândirii, a capacității de a stabili legături diverse între date cunoscute referitoare la anotimpuri;
- deprinderea copiilor de a opera cu simboluri simple(culori), de a le raporta corect la fenomenele pe care le simbolizează.

De cate ori te-am strigat?

Scopul:

- determinarea cantității prin analizatorul auditiv;
- consolidarea număratului în limitele 1-3;
- dezvoltarea memoriei auditive si vizuale.

Jocul culorilor

Scopul:

- dezvoltarea capacității de recunoaștere a culorilor;
- stimularea imaginației copiilor.

De ce trebuie un cadru didactic să folosească jocul didactic la clasă?

Beneficiile jocului didactic sunt multiple. Introducerea lui în educația timpurie a copiilor a arătat că:

- jocul didactic aduce plăcere, entuziasm și implicare totală în orice activitate;
- procesul de învățare devine atractiv, captând mult mai ușor atenția, implicarea și dorința de afirmare a acestora;
- jocul didactic stimulează dezvoltarea acestora pe multiple planuri: fizic, afectiv, emoțional, creativ, etc;
- datorită interactivității jocurilor, elevii învață să lucreze în echipă, să-și exprime neîngrădit gânduri și idei, să formeze conexiuni cu ceilalți elevi, să-și descopere calități și să-și formeze noi abilități.

Concluzionând, putem spune că jocul didactic reprezintă o metodă eficientă în formarea și dezvoltarea interesului cognitiv al elevilor din ciclul pre-primar și primar și care satisface în totalitate cerințele unui învățământ formativ de calitate, deoarece antrenează majoritatea elevilor, sporește gradul de motivație a învățării, obține satisfacții imediate.

Școala de masa în sprijinul integrării copiilor cu CES

Prof. înv.preșcolar, Vișan Liliana
Grădinița Nr. 137, București,

Dacă discutăm despre educația integrată, facem referire la integrarea tuturor copiilor cu CES în învățământul de masă, pentru a le oferi acestora un climat favorabil unei dezvoltării armonioase si echilibrate. Educația integrată a copiilor cu CES, urmărește o cât mai mare apropiere a acestora de cei care nu prezintă astfel de cerințe educative speciale, prin dezvoltarea capacităților fizice si psihice, prin implementarea unor programe cu caracter recuperator.

De aceea se urmărește crearea unui climatul afectiv și propice în vederea formării motivației pentru activitate în general si pentru învațare în special.

Fiecare copilcopil trebuie să beneficieze de un program adecvat si adaptat propriilor nevoi. Integrarea acestor copii trebuie să urmărească valorificarea potențialului subiectului și să se creeze oportunități care să permită însușirea de abilitati propice integrării eficiente în școala de masă.

În cadrul școlarizării copiilor cu CES, există o serie de etape ce trebuie parcurse:
trebuie acceptată ideea că există astfel de copii și ca și toți ceilalți au dreptul la o educație de calitate, astfel să li se recunoască dreptul la educație, să se asigure integrarea lor în cadrul învățământului de masă. Copiii educați în cadrul școlii incluzive se vor integra mai repede în diverse situații din lumea înconjurătoare, interacționând și relaționând mai ușor cu diverși indivizi.

În baza unui program educațional personalizat (PEI), care constă în stabilirea obiectivelor, conținuturilor învățării, strategiilor didactice și a modalităților de evaluare, care trebuie să se plieze pe necesitățile și dificultățile fiecărui caz, se are în vedere evoluția fiecărui copil care prezintă cerințe educative speciale. Obiectivele propuse și conținuturile învățării care urmează să fie parcurse sunt stabilite, de comun acord, de către profesorul de sprijin și profesorul specialist. De fapt, este o muncă de echipă: profesor de sprijin, profesor specialist, logoped, profesor consilier, părinti.

Educatorul grupei, deține rolul principal de acțiune și de coordonare a realizării programului educațional individual pentru copiii cu CES. De aceea, acesta trebuie să fie preocupat de propria pregătire și dezvoltare în acest sens, pentru a înlesni includerea optimă a copiilor cu CES și pentru a asigura acestora șanse egale la educație. Colaborarea cu părinții reprezintă un factor principal în dezvoltarea copilului, deoarece aceștia se pot implica activ, sprijinind foarte mult activitatea cadrului didactic, neavând doar calitatea de observatori.

În planul dezvoltării curriculare, pentru elevii cu deficiență are loc o mișcare în sensuri diferite față de curriculum-ul general, în sensul că unele activități se reduc, iar pe de altă parte se introduc activități suplimentare individualizate, menite să compenseze și să recupereze starea de deficiență. Fiecare elev trebuie să se simtă apreciat, participarea sa la procesul de predare- învățare fiind una adecvată ritmului și capacităților pe care le prezintă. Cadrul didactic trebuie să găsească soluțiile optime pentru a-și atinge obiectivele stabilite în PEI, adaptând astfel procesul de instruire.

Parteneriatul cu părinții copiilor cu dizabilitati si consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile si micșoreaza riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Părinții trebuie încurajați în ceea ce privește evoluția copilului, nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că nu mai este nimic de făcut. Prin intermediul programelor de intervenție se recurge la o implicare cât mai active a părinților. Acestea trebuiesc construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Cât despre părintii putem spune

că trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la”diagnosticele’’ copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă și pot supraveghea studiul suplimentar al copilului.

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri.

Bibliografie:

Alois Ghergut, 2006, Psihologia persoanelor cu cerinte speciale, Editura Polirom, Iasi;
Cretu Carmen, 1999, Curriculum diferentiat si personalizat, Editura Polirom, Iasi;
Vrajmas Ecaterina, 2001, Strategiile educatiei inclusive, Editura Polirom, Iasi;

DREPTURI EGALE PENTRU COPIII CU CERINȚE SPECIALE

PROF. INV. PRIMAR, HANTEA ANELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ FILIAȘI, DOLJ

A fi diferit înseamnă a nu fi în conformitate cu majoritatea, cu norma, cu regula, ceea ce a dus implicit la un tip sau altul de sancţiune simbolică la nivel social.

În societatea modernă, acceptarea diferenţei devine un obiectiv important al educaţiei, punându-se accent deosebit pe personalizarea acesteia, ca demers de valorificare a diferenţei, a caracteristicilor individuale prin sprijin specific şi promovare a individualităţii în contextul comunităţii.

Din perspectiva acceptării diferenţei şi a promovării drepturilor egale, integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă a devenit o politică educaţională explicită, solicitată şi justificată de diferite „grupuri de interese” cum ar fi societatea în sine, părinţii şi şcoala, care consideră această integrare necesară ca mod de promovare a abordării globale a dezvoltării personalităţii copilului, un drept egal pentru o educaţie de calitate, ca deschidere către comunitate şi ca dezvoltare a respectului pentru diversitate. Chiar dacă au fost şi păreri contra, majoritatea a decis că integrarea copiilor cu CES este imperativ necesară pentru integrarea acestora în societate şi pentru „şansa de a fi egali cu ceilalţi”.

Intr-adevar, exista și foarte mari dificultăți în procesul de integrare, pornind de la mentalitate și ajungând la dotările necesare, dar totul este posibil cu răbdare, bunavoință și încredere în forțele nelimitate ale ființei umane, în speță ale copiilor.

Este de datoria morală a fiecăruia dintre noi să intervenim şi să îmbunătăţim circumstanţele de viaţă ale copiilor care, prin schimbarea atitudinii celor din jur, pentru ca aceştia să aibă şansa să crească într-o lume cu mai puţine prejudecăţi, o lume a şanselor egale la o viaţă normală.

Școala începe să capete tradiţie şi experienţă în lucrul cu copiii cu CES. S-a impus astfel dezvoltarea unor competenţe de lucru diferenţiate şi personalizate la cadrele didactice, ajungându-se ca după o minimă documentare să se confirme de cele mai multe ori necesitatea stabilirii clare a unor condiţii de lucru şi a unei evaluări de obiective a acestor copii.

Educația integrată are un scop nobil, ce vizează egalizarea șanselor pentru toti copiii și asigurarea demnității personale, prin realizarea posibilității de desfășurare a activității in mediile și colectivitățile cele mai favorabile dezvoltării individului.

Educația este un drept esențial al fiecărui copil și trebuie să se adreseze tuturor copiilor, valorizând diferențele care există între ei, de ordin cultural, economic, rasial, religios, de ritm și de stil de învățare, de deficiențe posibile, de tulburări ale învățării și dezvoltării individuale.

Argumentul principal al educației pentru toți este dreptul fiecărui copil la educație și la dezvoltare. Acesta se completează cu asigurarea participării la viața socială și cu ideea multiculturalismului, care înseamnă acceptarea și valorizarea diferențelor.

Educația pentru toți înseamnă o șansă dată tuturor copiilor și o preocupare ca, indiferent de particularitățile și diferențele individuale, toți copiii să se poată bucura de educație și instruire.

Conform principiilor drepturilor omului, fiecare copil, indiferent de apartenenţa sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate, care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea

capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială. Diferenţierea şcolară pe baza apartenenţei la o anumita categorie socială sau a nivelului de dezvoltare individuală este nedreaptă şi nu justifică excluderea din şcoala de masă. Al doilea argument care susţine necesitatea mişcării integraţioniste este acela că şcoala de masă este cea care asigură mediul, precum şi nivelul de calitate cel mai propice învăţământului şi însuşirii aptitudinilor sociale şi cognitive.

Educaţia şcolară trebuie să permită persoanelor cu nevoi speciale:

- să atingă un nivel de dezvoltare cât mai ridicat posibil;
- să capete dorinţa de a învăţa, utilizând ajutoarele ce facilitează studiul;
- să-şi accepte handicapul şi să dobândească capacităţile necesare pentru a surmonta obstacole la care trebuie să facă faţă.

Învăţământul trebuie să permită persoanelor cu nevoi speciale să-şi obţină, pe cât posibil, independenţa economică şi să contribuie la dezvoltarea socială a ţării lor.

JOCUL DE MIŞCARE - MIJLOC DE EDUCAŢIE

ALBU SIMONA MARIA
Școala Gimnaziala Girbova jud. Alba

Jocul ca activitate ludica este considerat inca din cele mai vechi timpuri un mijloc eficient de invatare, desi in ultimul timp mijloacele moderne de comunicare, jocurile electronice au luat locul jocului propriu-zis tot mai mult. Jocul de miscare ajuta la dezvoltarea fizica si psihica a copiilor, la mentinerea sanatatii, dar si la dezvoltarea personalitatii.

Cuvinte cheie: joc, dezvoltare, deprinderi motrice,calitati motrice, sanatate.

Toţi educatorii sunt de acord în privinţa definirii jocului ca mijloc ideal de educaţie. Este principala activitate prin intermediul căreia copilul în contact cu complexitatea mediului înconjurător, aspect ce îl ajută în lărgirea sistemului de cunoştinţe, perceperi şi deprinderi, dezvoltarea spiritului de observaţie, a iniţiativei şi modului de a gândi. Jocul reprezintă şi pentru un adult o formă excelentă de activitate, care duce la fortificarea organismului, păstrează capacitatea de muncă şi duce la organizarea în mod plăcut, recreativ şi util a timpului liber.

În ultima vreme, copiii consacră din ce în ce mai puţin timp jocului. Spaţiile de joacă reduse, traficul rutier intens, televizorul, calculatorul şi în general odihna pasivă, au luat locul formelor de mişcare.

Dar într-un interval scurt de timp, jocurile ajută copiii să contracareze efectele sedentarismului, satisfăcându-le totodată nevoia de mişcare.

Majoritatea jocurilor solicită multilateral organismul.

Sintetizând efectele jocurilor dinamice putem afirma că ele dezvoltă forţa, viteza, rezistenţa, îndemânarea şi perseverenţa, duc la formarea şi consolidarea deprinderilor motrice desăvârşesc pregătirea fizică şi întăresc sănătatea.

Este adevărat că acelaşi rol îl îndeplinesc activităţile de educaţie fizică şcolară. Însă eficienţa lor depinde de condiţiile materiale. În plus, jocurile dinamice pot fi practicate oricând şi oriunde. Incontestabil ele sunt mult mai atractive, şi ca urmare şi eficiente, în comparaţie cu lecţia obişnuită de educaţie fizică cu teme din gimnastică ori atletism.

Jocul bine conceput este capabil să mobilizeze toate forţele să menţină treaz interesul elevilor, să atingă maximum de eficienţă.

Favorizează în acelaşi timp şi dezvoltarea unor calităţi motrice pe care noi le valorificăm periodic şi notăm diferenţiat la sfârşitul fiecărui semestru de viteza de deplasare, rezistenţa, forţa, îndemânarea.

În activitatea de educaţie fizică şi sport, deprinderile motrice prezintă o mare varietate şi complexitate. Mai ales în acele ramuri de sport în care mişcarea conţine mai multe faze, care se schimbă succesiv între ele, cu intervale de timp diferite. În jocurile dinamice, caracteristicile deprinderilor se schimbă potrivit condiţiilor de întrecere impuse de echilibrul de forţe dintre parteneri, pe parcursul căreia apar frecvent forme şi combinaţii noi de mişcări care exclud existenţa unor stereotipuri dinamice bine fixate şi-l obligă pe elev la răspunsuri tip, aproape invariabile în situaţii în care aceste răspunsuri se dovedesc a fi total ineficiente. Necesitatea adaptării continue a deprinderilor motrice la situaţiile impuse de întrecere în cadrul jocurilor dinamice reclamă existenţa unui număr cât mai mare de deprinderi elementare, din combinaţia acestora rezultând răspunsuri motorii variate şi eficiente în cele mai diverse momente ale jocului.

Ca atare, capacitatea elevului de a crea acte motrice noi este cu atât mai mare, cu cât dispune de un număr cât mai mare de deprinderi motrice de bază, care la rândul lor sunt legate de existenţa unor calităţi motrice şi a unei bune pregătiri fizice generale.

Plasticitatea sistemului nervos, precum şi interacţiunea optimă între cele două sisteme de semnalizare, pot asigura îmbinarea eficientă a acestor deprinderi motrice, dând posibilitatea elevului de a se adapta rapid şi eficient la cele mai variate momente ale solicitării impuse de jocurile dinamice, mergând până la crearea unor combinaţii de mişcări, cu totul noi, necesare momentului respectiv.

Exemple de jocuri de miscare pentru orele de „Joc si miscare”:

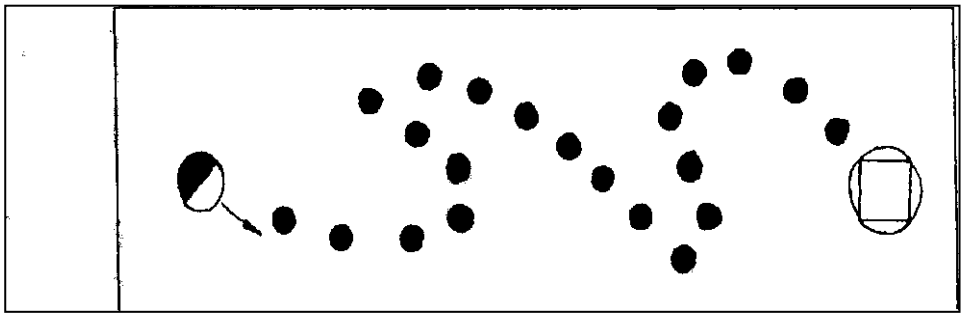
1. Pe nevăzute la ţintă

Locul de desfăşurare: aer liber, sală de sport;

Participanţi: tot efectivul clasei;

Materiale: pietre, fular, rucsac;

Descrierea jocului:

Conducătorul jocului marchează cu pietre un teren de 20 m. Pietrele se aşează la intervale de jumătate de metru în zig-zag.

•*Pietre*

○ *Jucător*

Rucsac

Se leagă primul concurent la ochi şi i se spune:

- Mergi până la capătul traseului marcat cu pietre. Când dai de un rucsac ai ajuns la ţintă.

La capătul drumului jucătorul se dezleagă la ochi şi poate participa la joc ca spectator. Urmează al doilea concurent.

Regulile jocului:

- Deplasarea se face prin mers ghemuit;
- Nici un jucător nu are voie să se apropie de linia de start fără să aibă ochii legaţi;
- Ceilalţi concurenţi vor sta în poziţie şezând încrucişat;

Indicaţii metodice:

- Rucsacul poate fi înlocuit cu un ghiozdan.

2. Jocul mut

Locul de desfăşurare: aer liber, sală de clasă sau sală de sport;

Participanţi, toată clasa;

Materiale: un fular;

Descrierea jocului:

Jucătorii sunt aşezaţi în cerc. în mijlocul cercului cu ochii legaţi se află un jucător. Acesta face un semn cu degetul unui jucător din cerc să se apropie de el. Cel chemat trebuie să parcurgă distanţa de la el la centrul cercului fără să i se audă paşii. Cu mâna să atingă uşor pe spate pe cel de la centru. Dacă jucătorul de la centru aude pasul celui chemat, înainte de a fi atins pe spate, prin semn îl trimite pe cel chemat la Ioc. Dacă cel chemat reuşeşte fără zgomot să-l atingă pe spate pe cel din centru, îi va lua locul şi reîncepe jocul. Jucătorul care a reuşit să vină la centru de mai multe ori este câştigătorul jocului.

Pentru a îngreuna jocul, jucătorii pot fi dispuşi în poziţie aşezat încrucişat şi în acest caz scularea şi deplasarea se face cu mai multă atenţie.

Indicaţii metodice:

- Jucătorii trebuie să păstreze linişte deplină;
- Deplasarea se va face pe vârfuri;

3. Lupul si oaia

Locul de desfăşurare: aer liber, sala de sport;

Participanţi: 2-3 echipe a câte 10-12 elevi;

Descrierea jocului:

Jucătorii sunt în coloană câte unul, fiecare ţinându-l pe cel din faţă de mijloc sau de umeri.

Cel din capul şirului este "ciobanul", cel din coada şirului este "oaia", iar alt jucător care nu face parte din şir, "lupul".

"Oaia", trebuie să nu se lase prinsă de "lup" folosind deplasări constante, fără ca ea şi nici vreun alt jucător din şir să se desprindă.

"Ciobanul" va împiedica "lupul" şi pentru aceasta el ţine braţele desfăcute urmărindu-l permanent. Acesta poate evita "ciobanul", dar nu-l poate atinge. Dacă oaia" este atinsă , toţi intrând în mijlocul şirului vor fi înlocuiţi cu alţi trei elevi şi jocul va continua.

Regulile jocului:

De la un semnal la altul elevii se vor deplasa fără să se desprindă,

Dacă "oaia" este prinsă se vor schimba toţi trei (oaia, ciobanul şi lupul); Indicaţii metodice:

- în condiţiile în care clasa este numeroasă se vor face mai multe şiruri, cu condiţia să fie spaţiu suficient.

5. Prinde-l pe al treilea

Locul de desfăşurare: teren, curte sau sală;

Participanţi: număr nelimitat de jucători - perechi;

Descrierea jocului:

Jucătorii se aşază în cerc, pe perechi, unul în faţa celuilalt, ambii avînd faţa la centru. doi dintre jucători nu intră în formaţie, unul îl prinde pe celălalt, care se poate salva aşezându-se în faţa unei perechi. ultimul, adică cel de-al treilea jucător, alergă în aceeaşi direcţie pentru a nu fi prins şi se poate aşeza şi el la o grupă.

Regulile jocului

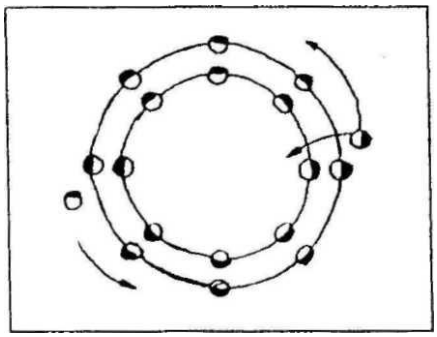
- Dacă un jucător este prins sau atins rolurile se schimbă, schimbând şi direcţia de alergare;
- Dacă al treilea nu fuge la timp devine prinzător;

Indicaţii metodice:

- Cercul trebuie păstrat prin deplasarea cu un pas înapoi a perechii de la care a fugit al treilea;

Variante:

- Dacă efectivul clasei este mic se va juca folosind aceleaşi reguli "Al doilea fuge".

BIBLIOGRAFIE

1.Barabas Lia, „Jocuri de miscare”, Bucuresti 1995

2.Belizna Costel, „Dezvoltarea calitatilor motrice in invatamantul primar”,

Editura Bab, Alba Iulia 2000

3.Chirita Georgeta, „Evolutia prin jocuri de miscare”, Bucuresti 2002

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE (CES) ÎN ȘCOLILE DE MASĂ

Școala Gimnazială ”Benedek Elek” Cetariu
Prof. înv. prim.: KÁLLAI ÉVA

„Școlile trebuie să primească toți copiii indiferent de starea lor fizică, intelectuală, socială, emoțională, lingvistică sau oricare alta. Aici trebuie cuprinți și copii cu dizabilități, și copiii talentați, și copii din zonele rurale izolate și cei din populațiile nomade, și copiii minorităților lingvistice, etnice sau culturale, precum și copiii din alte grupuri sau zone marginale” (Cadrul de acțiune privind cerințele educative speciale, UNESCO/ Conferința de la Salamanca, 1994, p.6).

Cerinţele educative speciale (CES) sunt acele cerinţe care derivă din nevoile speciale ale unor persoane, generate de existenţa unor disfuncţii la nivel intelectual, senzorial, fizic, psiho-afectiv, socio-economic, cultural.

Conform MECTS - Ordinul 5574/ 2011 (Ordinul care reglementează organizarea serviciilor de sprijin educaţional pentru elevii cu CES):

- ✓ *Cerinţele educative speciale (CES)* desemnează „necesităţile educaţionale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educaţiei, adaptate particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe/dizabilităţi sau tulburări/dificultăţi de învăţare ori de altă natură, precum şi o asistenţă complexă (medicală, socială, educaţională etc.).”
- ✓ *Deficiență* – absența, pierderea sau alterarea unei structuri ori a unei funcții (anatomice, fizice sau psihice) a individului rezultând în urma unei maladii, accident sau perturbare, care îi impiedică participarea normală la activitate în societate;
- ✓ *Dizabilitate* – rezultatul sau efectul unor relații complexe existente / stabilite între starea de sănătate a individului, factorii personali și factorii externi care reprezintă circumstanțele de viață ale acestui individ. Ca urmare a acestei relații, impactul diverselor medii asupra aceluiași individ, având o anumită stare de sănătate, poate fi extrem de diferit. „Dizabilitatea” este termenul generic ce desemnează afectări, limitări ale activității și restricții de participare.
- ✓ *Educatie incluzivă* – proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea în procesul de învățământ a tuturor persoanelor din cadrul unei comunități.
- ✓ *Școala incluzivă* – unitate de învățământ în care se asigură o educație pentru toți copiii si reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile si serviciile sociale și educaționale conform principiului „resursa urmează copilul”.
- ✓ *Integrarea școlară* - proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar (clasă), de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare. Asimilarea de către copil a statusului de elev este rezultatul unor modificări interne în echilibrul dintre anumite dominante de personalitate cu consecințe în planul acțiunii sale.
- ✓ *Educația școlară a copiilor cu CES* – trebuie sa corespundă nevoilor de dezvoltare a copiilor, presupune evaluarea adecvată a potențialului lor de învatare/ dezvoltare și implică asigurarea reabilitării – recuperării – compensării deficiențelor / tulburărilor, dificultăților de învățare.ț

- ✓ *Integrarea școlară* este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale. *Educatia integrată* are rolul de a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a copiilor cu CES.
- ✓ *Educatia specială* este o forma de educație adoptată și destinată copiilor cu CES care nu reușesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit, în mod temporar sau pe toată durata școlarității, un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent.

Condițiile de care are nevoie copilul cu CES: condiții de stimulare și sprijin al dezvoltării din cele mai timpurii perioade; flexibilitate didactică; adaptarea curriculum-ului la posibilitatile individuale; individualizarea educației; protecție socială; programe individualizate de intervenție; integrare școlară și socială.

Forme de integrare a copiilor cu CES: integrare totală - elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită, cu exceptia programelor terapeutice care se pot desfășura in spații speciale, destinate acestui scop; ***integrare parțială*** - elevii cu CES petrec doar o parte din timp în școala obisnuită, sau la anumite discipline scolare unde pot face față; ***integrare ocazională*** – participare ocazională în comun la diferite excursii, serbări, intreceri sportive, spectacole etc.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES, va iniția acțiuni care presupun: colaborarea cu parinții și consilierea acestora; implicarea directă (participant activ) în lucrul efectiv cu copiii, și nu în calitate de observator.

Relația dintre părinți, cadre didactice și copiii cu CES trebuie privită pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea următorelor reguli:

Modalităţi de integrare a copiilor cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă

În ţara noastră, elevii cu cerinţe educative speciale au învăţat în şcoli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că procedându-se astfel, aceşti elevi sunt oarecum excluşi din viaţa socială şi s-a decis întegrarea lor în învăţământul demasă.

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare. În calitate de profesor, am fost pusă în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate. Am ţinut cont de faptul că elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie „uitaţi” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi. Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate. Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat. Astfel, în urma analizei amănunţite a evaluărilor iniţiale, am proiectat conţinuturile individualizat şi diferenţiat, astfel încât să poată fi înţelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învăţarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, îşi asumă roluri şi responsabilităţi. Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor

dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate. Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului. Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite. Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară;
- adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;
- adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale. Tratarea individualizată a şcolarilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor. Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului. Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate. Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor. Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi. În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru. Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă

simulate, trezesc motivaţia şi implică participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur. Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare a deprinderilor. În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului. Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare. Este necesară o riguroasă planificare, organizare şi desfăşurare a acestor tipuri de activităţi în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor şi pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional. Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială. Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat. Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiţie, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare.

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Bibliografie:

Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi: Popovici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

Referințe bibliografice:Verza, E., & Paun, E. (1998). *Educatia integrată a copiilor cu handicap.* Unicef.

Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). *Handicap, readaptare, integrare.* București: Pro Humanitate.

Vrăjmaș, T. (2001). *Învățământul integrat și/sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale.* București: Aramis.

EDUCAŢIA ŞCOLARĂ A COPIILOR CU CES

ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 VALCĂU DE JOS
PROF. ÎNV. PRIMAR: EUGE DANIELA- MARINELA

Copiii cu dizabilităţi intelectuale. Cadru conceptual.

Sintagma *„deficienţe mintale/intelectuale”* este folosită de majoritatea specialiştilor din România, alternativ cu cea de *„handicap mintal”*. Definiţia nord - americană (1992) este una dintre cele mai acceptate la ora actuală. Întârzierea mintală se referă la limitări substanţiale ale nivelului de funcţionare actuală. Se caracterizează prin funcţionare intelectuală semnificativ sub medie, care se manifestă concomitent cu limitări asociate în două sau mai multe din următoarele arii de abilităţi adaptative: comunicare, autoservire, viaţa acasă (în gospodărie), abilităţi sociale, viaţa în comunitate, autodirecţionarea (independenţa, autonomia, sănătatea şi securitatea personală, capacitatea de învăţare teoretică, timpul liber, munca).

Această definiţie, ca şi majoritatea definiţiilor din ultimele 2-3 decenii nu mai asimilează deficienţa mintală cu boala mintală (deşi poate fi consecinţa ei), ci o consideră pur şi simplu un mod diferit de organizare şi funcţionare mintală (a intelectului, a structurilor cognitive).

Acest grup constituie una din cele mai numeroase categorii de elevi cu CES, deoarece în termeni psihopedagogici cuprinde elevii cu ritmuri lente de învăţare, cu abilităţi şi realizări şcolare sub medie - mai ales dacă avem în vedere şi gama dificultăţilor (tulburărilor) şcolare.

Structura şi dinamica activităţii cognitive a dizabilităţilor mintale

Domeniul desemnat de către psihopedagogia contemporană prin termenul de cognitiv, înseamnă etimologic *„acţiunea de a învăţa să cunoşti, deci – cunoaştere”* (R. Lafon, 1979, p.190).

Dacă este însă să luam în consideraţie termenul latinesc *„cognoscere”*, atunci am traduce prin *„a învăţa să ştii, să cunoşti”*.

Din punct de vedere practic, aplicativ, termenul înseamnă tot ceea ce conţine specificul cunoaşterii sau cum accentuează L. Faure, se referă la *„mecanismele învăţării”* care permit ascensiunea la cunoaştere, adică domeniul care în mod curent se numeşte intelectual.

Într-o viziune mai nouă, care îşi modelează structura pe datele teoriei informaţiei şi al ciberneticii, procesele care fac parte din domeniul cognitiv sunt: percepţia senzorială, prelucrarea informaţiei, procesele memoriei, ale gândirii, comunicarea, în centrul căreia se află limbajul verbal.

Definită ca o modalitate specific umană de adaptare la mediu şi a mediului la condiţia socio - umană, activitatea cognitivă desemnează latura intelectuală a persoanei. Activitatea cognitivă nu poate fi studiată ca ceva static, ci ca o devenire, surprinsă pe niveluri din ce în ce mai active la nivel biofizic, psihic şi social, ceea ce determină ca de la o perioadă la alta în ontogeneză, să existe deosebiri cantitative şi calitative la aceeaşi persoană şi între indivizi.

Dezvoltarea copilului la un moment dat, poate fi apreciată pe baza unor instrumente prin care se măsoară ordinea, consistenţa şi direcţia elaborării proceselor psihice, acei indici care, raportaţi la o durată sau o perioadă evidenţiază avansul, întârzierea de la normă.

Dezvoltarea cognitivă a copilului trebuie înscrisă în traiectoria ei genetică a cărei cunoaştere este indispensabilă pentru înţelegerea fiecărui proces de cunoaştere. În această direcţie evoluţia se înscrie în stadii, ca ansamblu de trăsături comune, conturate, tipice şi invariate la un număr foarte mare de indivizi.

Demarcarea acestor stadii au o deosebită importanţă la deficientul mintal, pentru a se sesiza dacă sistemul de activităţi este discontinuu, dacă se produc modificări calitative ce se înscriu în limitele etapei de evoluţie, în ce stadiu operează intelectul sau este nevoie de evaluarea unor parametrii definitorii ai activităţii cognitive, declararea cauzelor şi interdependenţa factorilor de dezvoltare.

Aducând în discuţie datele psihologiei genetice, respective ale lui Jean Piaget, care consideră dezvoltarea ca o succesiune de stadii, fiecare fiind *„construcţii, în care fiecare dintre ele o continuă pe cea precedentă depăşind-o într-un plan nou”* (R. Lafon, 1965, p.65), considerăm important să evocăm faptul că deficientul mintal nu poate depăşi stadiul operaţiilor concrete, dar că la acest stadiu nu poate ajunge decât dacă le-a parcurs pe cele precedente, stadiile operaţiilor senzorio - motorii şi preoperaţional. Deficientul mintal nu poate atinge stadiul gândirii în forma ei cea mai înaltă, cea a operaţiilor formal - logice, el se opreşte la unul din stadiile precedente. Dinamica operatorie este nu numai lentă, dar are şi o dinamică aparte. Cei cu deficienţă mintală severă nu depăşesc stadiul operaţiilor senzorio - motorii, cei cu deficienţă mintală medie şi uşoară ajung la stadiul operaţiilor concrete.

Persoanele cu dizabilităţi intelectuale sunt mai întâi fiinţe umane care au foarte multe lucruri în comun cu ceilalţi oameni, au calităţi şi slăbiciuni ca orice om.

Structura şi dinamica proceselor de cunoaştere în determinarea procesului de învăţare la copilul cu deficienţă de intelect.

O premisă de la care se poate pleca este gradul de conştientizare (legat evident de vârstă) a dizabilităţilor pe care le au. La toţi copiii, dar mai ales la cei care conştientizează diferenţa de abilităţi comparativ cu colegii, este foarte importantă încrederea în sine şi în posibilitatea de succes în învăţare, mai ales acolo unde se poate instala neputinţa învăţată. De aceea, recomandările vizează îndeosebi:

- promovarea în clasă a unei atmosfere de succes pe care să se bazeze toate sarcinile de învăţare;
- identificarea a ceea ce ştie şi ce poate copilul şi pornirea de la punctul în care încep să apară dificultăţile;
- copilul să fie lăsat să muncească în ritmul său propriu, prin atribuirea de teme/sarcini care pot fi realmente finalizate în timpul disponibil;
- indicarea cât mai exactă a ceea ce trebuie să facă şi să reţină, oferirea de exemple concrete şi folosirea de scheme atâta timp cât este necesar;
- evidenţierea concretului şi a semnificaţiei conţinutului din ceea ce se învăţă, cu deosebire în fazele iniţiale ale instruirii;
- asigurarea achiziţionării materialului nou prin repetare în moduri cât mai variate;
- organizarea, secvenţierea şi accesibilizarea cât mai riguroasă a instruirii: de la simplu la complex, de la uşor la greu, de la cunoscut la necunoscut, de la concret la abstract;
- structurarea învăţării în paşi mici şi în manieră secvenţială;
- educarea atenţiei se realizează iniţial prin evidenţierea dimensiunilor relevante aceea ce se prezintă, prin reducerea la minimum a factorilor perturbatori şi prin dozarea adecvată a sarcinilor de lucru;
- încorporarea în secvenţele instrucţionale a unor stimuli atractivi şi a unor întăriri pozitive;
- oferirea unui punct de plecare pentru temele scrise, pentru sarcinile mai dificile;
- utilizarea flexibilă a unei mari varietăţi de metode de prezentare a materialului de învăţare, ca şi în memorizarea acestuia;
- oferirea de feed - back constant şi aprecierea pozitivă a elevului în faţa clasei pentru consolidarea statului său în grupul din care face parte.

Cunoaşterea în sens larg, este specifică sistemului persoanei, indiferent de nivelul de organizare mintală. Un lucru este însă cert, că organizarea mintală determină tipul de organizare a cunoaşterii şi condiţionează procesul de învăţare. Dacă este antrenată continuu într-o activitate, cum este cea şcolară, activitatea cognitivă capătă valenţe noi, un curs mereu ascendent, modificări calitative la toate nivelurile ei.

Palierul cognitiv al personalităţii este format, după cum se ştie din : cogniţia primară cuprinzând senzaţiile şi percepţiile şi având ca produs reprezentările, acestea din urmă fiind totodată procesul intermediar de legătură cu cogniţia superioară care cuprinde gândirea, limbajul, memoria şi imaginaţia.

Toate procesele psihice stau la baza capacităţii de învăţare, la rândul lor găsindu-şi condiţiile optime de dezvoltare şi de corectare, compensare la deficienţii mintali, în activitatea conştientă, în învăţarea organizată.

Dacă ne referim la procesele perceptive, primul aspect al modificărilor semnificative se exprimă în caracterul investigativ şi comprehensiv al percepţiei şi observaţiei ca instrumente ale cunoaşterii. Percepţia este implicată în procesul de extragere a informaţiilor utile despre obiecte, lucruri, situaţii, fiind condiţionată de acestea, structurându-se şi organizându-se în funcţie de acestea.

Capacităţile de analiză şi sinteză perceptivă organizează lumea stimulilor după criterii spaţio - temporale, după semnificaţia lor raportată la cerinţa de învăţare.

Copilul cu deficienţe mintale nu poate antrena capacităţile perceptive precum discriminarea însuşirilor stimulilor după intensitate, valoare, semnificaţie adaptativă. El nu are o experienţă perceptivă după care să acţioneze, după indicii vizuale, auditive, culori, forme, mărimi, distanţe, coordonate spaţio - temporale. Se consideră că *„ mecanismele învăţării perceptuale se realizează prin căutarea acestor indicii care se obţin nu atât prin tatonări şi erori, ci prin reducerea incertitudinii în adaptare”* (Schiopu U., 1981, p.141). Există deci un fenomen de învăţare perceptivă, prin care, se formează mediatorii centrali ai percepţiei, operatori de explorare şi control, memorie senzorială. Posibilităţile discriminative ale percepţiei sunt tot mai antrenate în activităţile de scriere, în activităţile practice.

Analizând principalele procese şi activităţi cognitive ale copiilor cu deficienţe mintale/intelectuale vom putea stabili direcţii precise de intervenţie prin activităţi de predare /învăţare şi proceduri terapeutice.

EDUCAŢIA ŞCOLARĂ A COPIILOR CU CES

ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 VALCĂU DE JOS
PROF. ÎNV. PRIMAR: EUGE DANIELA- MARINELA

Copiii cu dizabilităţi intelectuale. Cadru conceptual.

Sintagma *„deficienţe mintale/intelectuale”* este folosită de majoritatea specialiştilor din România, alternativ cu cea de *„handicap mintal”*. Definiţia nord - americană (1992) este una dintre cele mai acceptate la ora actuală. Întârzierea mintală se referă la limitări substanţiale ale nivelului de funcţionare actuală. Se caracterizează prin funcţionare intelectuală semnificativ sub medie, care se manifestă concomitent cu limitări asociate în două sau mai multe din următoarele arii de abilităţi adaptative: comunicare, autoservire, viaţa acasă (în gospodărie), abilităţi sociale, viaţa în comunitate, autodirecţionarea (independenţa, autonomia, sănătatea şi securitatea personală, capacitatea de învăţare teoretică, timpul liber, munca).

Această definiţie, ca şi majoritatea definiţiilor din ultimele 2-3 decenii nu mai asimilează deficienţa mintală cu boala mintală (deşi poate fi consecinţa ei), ci o consideră pur şi simplu un mod diferit de organizare şi funcţionare mintală (a intelectului, a structurilor cognitive).

Acest grup constituie una din cele mai numeroase categorii de elevi cu CES, deoarece în termeni psihopedagogici cuprinde elevii cu ritmuri lente de învăţare, cu abilităţi şi realizări şcolare sub medie - mai ales dacă avem în vedere şi gama dificultăţilor (tulburărilor) şcolare.

Structura şi dinamica activităţii cognitive a dizabilităţilor mintale

Domeniul desemnat de către psihopedagogia contemporană prin termenul de cognitiv, înseamnă etimologic *„acţiunea de a învăţa să cunoşti, deci – cunoaştere”* (R. Lafon, 1979, p.190).

Dacă este însă să luam în consideraţie termenul latinesc *„cognoscere”*, atunci am traduce prin *„a învăţa să ştii, să cunoşti”*.

Din punct de vedere practic, aplicativ, termenul înseamnă tot ceea ce conţine specificul cunoaşterii sau cum accentuează L. Faure, se referă la *„mecanismele învăţării”* care permit ascensiunea la cunoaştere, adică domeniul care în mod curent se numeşte intelectual.

Într-o viziune mai nouă, care îşi modelează structura pe datele teoriei informaţiei şi al ciberneticii, procesele care fac parte din domeniul cognitiv sunt: percepţia senzorială, prelucrarea informaţiei, procesele memoriei, ale gândirii, comunicarea, în centrul căreia se află limbajul verbal.

Definită ca o modalitate specific umană de adaptare la mediu şi a mediului la condiţia socio - umană, activitatea cognitivă desemnează latura intelectuală a persoanei. Activitatea cognitivă nu poate fi studiată ca ceva static, ci ca o devenire, surprinsă pe niveluri din ce în ce mai active la nivel biofizic, psihic şi social, ceea ce determină ca de la o perioadă la alta în ontogeneză, să existe deosebiri cantitative şi calitative la aceeaşi persoană şi între indivizi.

Dezvoltarea copilului la un moment dat, poate fi apreciată pe baza unor instrumente prin care se măsoară ordinea, consistenţa şi direcţia elaborării proceselor psihice, acei indici care, raportaţi la o durată sau o perioadă evidenţiază avansul, întârzierea de la normă.

Dezvoltarea cognitivă a copilului trebuie înscrisă în traiectoria ei genetică a cărei cunoaştere este indispensabilă pentru înţelegerea fiecărui proces de cunoaştere. În această direcţie evoluţia se înscrie în stadii, ca ansamblu de trăsături comune, conturate, tipice şi invariate la un număr foarte mare de indivizi.

Demarcarea acestor stadii au o deosebită importanţă la deficientul mintal, pentru a se sesiza dacă sistemul de activităţi este discontinuu, dacă se produc modificări calitative ce se înscriu în limitele etapei de evoluţie, în ce stadiu operează intelectul sau este nevoie de evaluarea unor parametrii definitorii ai activităţii cognitive, declararea cauzelor şi interdependenţa factorilor de dezvoltare.

Aducând în discuţie datele psihologiei genetice, respective ale lui Jean Piaget, care consideră dezvoltarea ca o succesiune de stadii, fiecare fiind *„construcţii, în care fiecare dintre ele o continuă pe cea precedentă depăşind-o într-un plan nou”* (R. Lafon, 1965, p.65), considerăm important să evocăm faptul că deficientul mintal nu poate depăşi stadiul operaţiilor concrete, dar că la acest stadiu nu poate ajunge decât dacă le-a parcurs pe cele precedente, stadiile operaţiilor senzorio - motorii şi preoperaţional. Deficientul mintal nu poate atinge stadiul gândirii în forma ei cea mai înaltă, cea a operaţiilor formal - logice, el se opreşte la unul din stadiile precedente. Dinamica operatorie este nu numai lentă, dar are şi o dinamică aparte. Cei cu deficienţă mintală severă nu depăşesc stadiul operaţiilor senzorio - motorii, cei cu deficienţă mintală medie şi uşoară ajung la stadiul operaţiilor concrete.

Persoanele cu dizabilităţi intelectuale sunt mai întâi fiinţe umane care au foarte multe lucruri în comun cu ceilalţi oameni, au calităţi şi slăbiciuni ca orice om.

Structura şi dinamica proceselor de cunoaştere în determinarea procesului de învăţare la copilul cu deficienţă de intelect.

O premisă de la care se poate pleca este gradul de conştientizare (legat evident de vârstă) a dizabilităţilor pe care le au. La toţi copiii, dar mai ales la cei care conştientizează diferenţa de abilităţi comparativ cu colegii, este foarte importantă încrederea în sine şi în posibilitatea de succes în învăţare, mai ales acolo unde se poate instala neputinţa învăţată. De aceea, recomandările vizează îndeosebi:

- promovarea în clasă a unei atmosfere de succes pe care să se bazeze toate sarcinile de învăţare;
- identificarea a ceea ce ştie şi ce poate copilul şi pornirea de la punctul în care încep să apară dificultăţile;
- copilul să fie lăsat să muncească în ritmul său propriu, prin atribuirea de teme/sarcini care pot fi realmente finalizate în timpul disponibil;
- indicarea cât mai exactă a ceea ce trebuie să facă şi să reţină, oferirea de exemple concrete şi folosirea de scheme atâta timp cât este necesar;
- evidenţierea concretului şi a semnificaţiei conţinutului din ceea ce se învăţă, cu deosebire în fazele iniţiale ale instruirii;
- asigurarea achiziţionării materialului nou prin repetare în moduri cât mai variate;
- organizarea, secvenţierea şi accesibilizarea cât mai riguroasă a instruirii: de la simplu la complex, de la uşor la greu, de la cunoscut la necunoscut, de la concret la abstract;
- structurarea învăţării în paşi mici şi în manieră secvenţială;
- educarea atenţiei se realizează iniţial prin evidenţierea dimensiunilor relevante aceea ce se prezintă, prin reducerea la minimum a factorilor perturbatori şi prin dozarea adecvată a sarcinilor de lucru;
- încorporarea în secvenţele instrucţionale a unor stimuli atractivi şi a unor întăriri pozitive;
- oferirea unui punct de plecare pentru temele scrise, pentru sarcinile mai dificile;
- utilizarea flexibilă a unei mari varietăţi de metode de prezentare a materialului de învăţare, ca şi în memorizarea acestuia;
- oferirea de feed - back constant şi aprecierea pozitivă a elevului în faţa clasei pentru consolidarea statului său în grupul din care face parte.

Cunoaşterea în sens larg, este specifică sistemului persoanei, indiferent de nivelul de organizare mintală. Un lucru este însă cert, că organizarea mintală determină tipul de organizare a cunoaşterii şi condiţionează procesul de învăţare. Dacă este antrenată continuu într-o activitate, cum este cea şcolară, activitatea cognitivă capătă valenţe noi, un curs mereu ascendent, modificări calitative la toate nivelurile ei.

Palierul cognitiv al personalităţii este format, după cum se ştie din : cogniţia primară cuprinzând senzaţiile şi percepţiile şi având ca produs reprezentările, acestea din urmă fiind totodată procesul intermediar de legătură cu cogniţia superioară care cuprinde gândirea, limbajul, memoria şi imaginaţia.

Toate procesele psihice stau la baza capacităţii de învăţare, la rândul lor găsindu-şi condiţiile optime de dezvoltare şi de corectare, compensare la deficienţii mintali, în activitatea conştientă, în învăţarea organizată.

Dacă ne referim la procesele perceptive, primul aspect al modificărilor semnificative se exprimă în caracterul investigativ şi comprehensiv al percepţiei şi observaţiei ca instrumente ale cunoaşterii. Percepţia este implicată în procesul de extragere a informaţiilor utile despre obiecte, lucruri, situaţii, fiind condiţionată de acestea, structurându-se şi organizându-se în funcţie de acestea.

Capacităţile de analiză şi sinteză perceptivă organizează lumea stimulilor după criterii spaţio - temporale, după semnificaţia lor raportată la cerinţa de învăţare.

Copilul cu deficienţe mintale nu poate antrena capacităţile perceptive precum discriminarea însuşirilor stimulilor după intensitate, valoare, semnificaţie adaptativă. El nu are o experienţă perceptivă după care să acţioneze, după indicii vizuale, auditive, culori, forme, mărimi, distanţe, coordonate spaţio - temporale. Se consideră că *„ mecanismele învăţării perceptuale se realizează prin căutarea acestor indicii care se obţin nu atât prin tatonări şi erori, ci prin reducerea incertitudinii în adaptare”* (Schiopu U., 1981, p.141). Există deci un fenomen de învăţare perceptivă, prin care, se formează mediatorii centrali ai percepţiei, operatori de explorare şi control, memorie senzorială. Posibilităţile discriminative ale percepţiei sunt tot mai antrenate în activităţile de scriere, în activităţile practice.

Analizând principalele procese şi activităţi cognitive ale copiilor cu deficienţe mintale/intelectuale vom putea stabili direcţii precise de intervenţie prin activităţi de predare /învăţare şi proceduri terapeutice.

Managementul instruirii diferenţiate în şcoală

Prof. Înv. Primar : Sîrca Felicia Mariana
Şcoala Gimnayială Nr.1 Valcău de Jos

Cadrele didactice de la clasă, împreună cu cadrele didactice de sprijin / itinerante prin eliminare, substituire sau adăugare de conţinuturi în concordanţă cu obiectivele şi finalităţile propuse prin planul de intervenţie personalizat realizează adaptarea curriculară.

Educaţia integrată se referă la includerea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.

Trebuie să pornim de la ideea că şcoala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale.

Cerinţele educative speciale reies din particularităţile individuale de dezvoltare, învăţare, relaţionare cu mediul, din experienţele anterioare ale copilului, din problemele sociale şi de existenţă ale lor. Cerinţele educative speciale pot fi temporare sau pot fi pentru totdeauna, apărând la etapele cele mai timpurii ale dezvoltării şi la toate nivelurile sistemului de educaţie.

Educaţia integrată se referă la integrarea în structurile învăţământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Se încadrează în categoria CES copiii cu dificultăţi motorii, sindrom Down, dificultăţi de vorbire, tulburări de comportament, autism, deficit de atenţie şi hiperactivitate (ADHD), dar şi cei care trec, pur şi simplu, printr-o perioadă mai grea.

Interesant este că fac parte din aceeaşi categorie şi copiii supradotaţi, care au nevoie tot timpul de provocări pentru a-şi menţine interesul faţă de şcoală.

Munca diferenţiată şi programul pedagogic personalizat pentru copiii cu CES constă în stabilirea unor obiective şi a unui program, diferite de cele folosite pentru restul clasei şi adaptate în funcţie de necesităţile şi dificultăţile copilului. Lucru simplu de înţeles, dar dificil de pus în practică.

Obiectivele didactice şi conţinuturile de învăţare care urmează să fie parcurse de către fiecare copil cu CES ar trebui să fie stabilite de către profesorul de sprijin şi profesorul specialist, în egală măsură. Întreaga intervenţie asupra copiilor din învăţământul integrat presupune, de fapt, o muncă în echipă: profesor specialist, profesor de sprijin, logoped, profesor consilier, părinţi.

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevii cu CES.

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial.

Curriculum-ului poate fi definit ca fiind programul de activităţi şcolare în integralitatea sa care se concretizează în planul de învăţământ, programa şcolară manualele şcolare, îndrumătoarele metodice, obiectivele şi modurile comportamentale ce conduc la realizarea obiectivelor, metodele şi mijloacele de predare obiectivelor, metodele şi mijloacele de predare-învăţare, ce dezvoltă modurile de evaluare a rezultatelor.

În planul dezvoltării curriculare pentru elevii cu deficienţă, are loc o mişcare în sensuri diferite faţă de curriculum-ul general pentru elevii valizi. Pe de o parte curriculum-ul acestora se restrânge, iar pe de altă parte se amplifică prin introducerea unor activităţi suplimentare individualizate, destinate compensării şi recuperării stării de deficienţă.

Spre exemplu, în cazul elevilor cu deficienţă mintală, planul de învăţământ se reduce, atât din punct de vedere al numărului de discipline de studiu, cât şi din punct de vedere al conţinutului informaţional, ce urmează a fi însuşit în fiecare capitol în parte.

În schimb, creşte numărul de activităţi individuale suplimentare, în care urmează să fie inclus elevul cu deficienţă mintală, în scopul recuperării acestuia.

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinţii copiilor cu dizabilităţi şi cadrele didactice bine pregătite şi informate în legătură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Acest lucru ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile şi micşorează riscul ca părinţii să-şi manifeste frustrările asupra copiilor lor. Trebuie redusă izolarea părinţilor punându-i în legătură cu alţi părinţi aflaţi în situaţii similare, promovând o abordare pozitivă a creşterii şi disciplinării copiilor. Măsurile întreprinse trebuie să se adreseze în mod specific factorilor care contribuie la abuzare şi neglijare, inclusiv lipsa informaţiilor şi abilităţilor ca părinte, sau caracterul nepotrivit al acestora, respectul scăzut faţă de sine însuşi, sentimentul de izolare, aşteptările nerealiste şi înţelegerea greşită a dezvoltării copilului şi al rolului de părinte.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu CES, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize:

- sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite;
- aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate;
- realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale;
- diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Adaptarea curriculumului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor având în vedere atât aspectul cantitativ cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară suplimentare etc.
- adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode activ participative, jocul didactic), materialul didactic (intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;
- adaptarea procesului de evaluare, având în vedere ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale.

- Programul de intervenţie personalizat

Programul de intervenţie personalizat este un instrument de planificare ăi coordonare, este o parte componentă a planului de servicii. Programul de intervenţie personalizat este un instrument de lucru permanent pentru unul sau mai mulţi membri ai echipei interdisciplinare care îşi coordonează intervenţiile în direcţia realizării scopurilor stabilite în planul de servicii pentru copilul şi familia sa.

- Rolul profesorului de sprijin/ itinerant in recuperarea copiilor cu cerinte educative speciale integrati in scoala de masa.

Distincția dintre un cadru didactic itinerant si un cadru didactic de sprijin este dificil de surprins în teoria si practica educațională; profesorul itinerant are, fără indoiala, și atribuțiile unui profesor de sprijin (în activitatea directă din clasă), dar acestea pot avea o pondere mai mare sau mai mică, în funcție de numărul de copii de care raspunde, respectiv de numărul de școli în care se deplasează, de gravitatea problemelor de învățare ale elevilor din aceste școli.

Strategii, metode de lucru utilizate de cadrul didactic de sprijin/ itinerant în educația integrată:

Teoria educației integrate propune abordarea fenomenului educational intr-o maniera flexibila, adaptabila cerintelor si nevoilor speciale ale copiilor integrati în învățământul de masă.

Strategiile specifice educatiei integrate valorifica atat metodologia din educatia moderna cat si ansamblul metodelor, proceselor, procedeelor si mijloacelor traditionale, prin aplicarea acestora intr-o maniera cat mai adaptata contextului instructiv- educativ.

În esenta lor strategiile educatiei integrate sunt strategii de micro-grup, activ- participative, cooperative, colaborative, parteneriale, implicate, organizative si socializante. Elaborarea si utilizarea acestor strategii este motivata de caracteristicile actiunii de integrare a unei persoane cu cerinte educative speciale, care necesita asistare, participare, receptare.

Invatarea la copiii cu CES, ca proces de achizitie de noi cunostinte si de formare de capacitati cognitive este mult mai eficienta daca se realizeaza in grupuri mici, daca este activ- participanta, cooperativa, parteneriala si implicata la maximum posibil.

Strategiile de invatare prin colaborare favorizeaza invatarea la toti elevii participanti, contribuie la acceptarea cu usurinta a diferentelor dintre elevi, modifica eficient relatiille interpersonale si cantitativ si calitativ. Influenta invatarii prin colaborare asupra stimei de sine a elevilor, desi este oscilanta in timp sfarseste prin a fi pozitiva.

Integrarea înțeleasă și realizată ca includere a unu, doi sau mai multi elevi cu CES într-o clasă cu alți 20- 25 elevi normali este cea mai frecventă formă de realizare a integrării educative.

Se recomanda atentie sporita pentru învățarea prin cooperare. Aceasta este o strategie activizantă de învățare care presupune un set de modalități instructionale ce angajează mici echipe de elevi pentru a promova interacțiunea colegială și colaborarea în abordarea unor subiecte de studiu.Învățarea prin cooperare are loc atunci când elevii sunt implicați împreună, uneori în perechi, alteori în grupuri mici, pentru a rezolva o problemă.

Bibliografie:

- Badea, E., ***Caracterizarea dinamică a coplilului şi adolescentului (de la 3 la 18 ani)***, E.D.P., R.A., Bucuresti, 1993;
- Holdevici, I., ***Gândirea pozitivă, Ghid practic de psihoterapie raţional-emotivă şi cognitiv-comportamentală***, Ed. Fed. Print s.a., Bucureşti, 2000;
- Vrăşmaş, E., ***Introducere în educaţia cerinţelor speciale,*** Credis, 2004;
- Vrăşmaş, T., ***Învăţământul integrat şi/ sau incluziv,*** Aramis, 2001;
- Vrăşmaş, T., ***Şcoala şi educaţia pentru toţi,*** Miniped, 2004;
- XXX ***Acces la educaţie al copiilor cu cerinţe educative speciale***, Programul Phare 2002

TEST-CLASA a X-a- secțiunea a II-a

PROF.SITARU DANIEL
COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC ” TH COSTESCU”
DROBETA TURNU SEVERIN

SUBIECTUL I: Să se rezolve ecuațiile:

a. $2^{3x} = \frac{1}{8}$

A. $x = 1$ B. $x = -1$ C. $x = 2$

b. $8^{4x} = \frac{1}{\sqrt[3]{2}}$

SUBIECTUL II: Să se rezolve ecuațiile:

a. $4^x - 2^x - 2 = 0$

b. $\lg^2 x - 3\lg x + 2 = 0$

SUBIECTUL III: Să se calculeze

a. $\sqrt[3]{125} - \log_2 16 + \ln\sqrt{e} - \lg 0{,}1$

b. $\log_5\left(\frac{1}{2}\right) + \log_5\left(\frac{2}{3}\right) + \log_5\left(\frac{3}{4}\right) + \cdots + \log_5\left(\frac{124}{125}\right)$

SUBIECTUL IV: Fie $f: \mathbb{R} \to (0, \infty); f(x) = 3^x$

a. Să se calculeze: $f(-2) \cdot f(-1) \cdot f(1) \cdot f(2)$

b. Să se arate că $f(x) + f(-x) \geq 2, (\forall) x \in \mathbb{R}$

IMPORTANȚA ART-TERAPIEI- COLAJUL, ÎN ACTIVITĂȚILE DESFĂȘURATE CU ELEVII CU CES

Profesor ed. Ivănescu Giulia,
Școala Profesională Specială „Emil Gârleanu”, Galați

Tehnicile creative utilizate în terapie oferă o libertate mai mare în interacțiunea dintre terapeut și beneficiar, în comparație cu tehnicile clasice. Acest lucru nu presupune însă diminuarea importanței metodelor clasice; ele stau la baza acesteia împreună cu arta.

Spre sfârșitul anilor ’40, relativ simultan în Anglia și în S.U.A., Adrian Hill, artist și Margaret Naumberg, psiholog, au folosit expresia „art terapie“ pentru a-și descrie munca. Dacă Adrian Hill a descoperit beneficiile art terapiei experimentând direct prin desen și pictură, în timp ce se refăcea după o tuberculoză, Margaret Naumberg, în practica sa, a văzut imaginile create drept o formă de comunicare simbolică între pacient și terapeut. Treptat, teoria și practica art-terapiei s-au cristalizat în trei mari categorii: prima dintre acestea este dată de folosirea instrumentelor și mijloacelor artistic-expresive grefate pe teoriile psihologice și psihoterapeutice deja existente. Avem, astfel, cazul celor mai multe orientări din art-terapia actuală: abordările psihodinamice (psihanaliza, analiza jungiană, adlerianismul etc.), abordările umaniste (fenomenologie, terapia centrată pe persoană etc.), abordările educaționale (cognitivism și comportamentalism), abordările sistemice (terapie sistemică de familie, terapia de grup, etc.). O altă categorie o constituie abordarea integrativă a art-terapiei, în care se folosesc metode, tehnici și teorii în funcție de clientul cu care lucrăm și de cerințele concrete ale situației. Astfel, au apărut abordările integrative, eclectice, de educație creativă etc. În sfârșit, o a treia categorie este dată de teoriile ce au apărut din însăși folosirea și practica art-terapiei, asa cum anticipa și Judith A. Rubin in 2001.

La momentul actual, ”art-terapia este considerată o activitate care utilizează metode non-verbale, având valențe psihoterapeutice, evidențiate prin obiectivarea activității imaginative într-un produs de nuanță artistică, sau prin receptarea și trăirea semnificațiilor unor asemenea produse” (Preda, 2006). Art-terapia mai este denumită și terapie expresivă, fiind strâns legată de psihologia artei și încurajează autocunoașterea și creșterea emoțională; este un proces constituit din două părți: creație și interpretare. Terapia prin arte expresive este o terapie multimodală integrativă ce pune accentul pe aspectele de vindecare ale procesului creativ. Mișcarea, desenul, pictura, sculptura, muzica, scrisul, sunetul și improvizarea sunt folosite într-un cadru de susținere, centrat pe copil, în care aceasta își poate trăi și exprima sentimentele. Terapeuții și profesorii care folosesc artele expresive sunt conștienți că, implicând mintea, corpul și emoțiile, aduc în prim plan atât capacitățile intuitive, imaginative, cât și pe cele logice. Din moment ce stările emoționale sunt rareori logice, utilizarea imageriei și a modalităților nonverbale permite participantului o cale alternativă pentru autoexplorare și comunicare. Această abordare se pretează lucrului cu copiii cu deficiențe mentale, care se bazează mai mult pe modurile vizual-spațiale de gândire, decât pe modurile verbal-analitice. Astfel, conceptele verbale dezvoltate prin limbaj, pot fi de asemenea, dezvoltate prin activitatea artistică și pot fi înțelese prin intermediul artei: desen, pictură, sculptură etc. În cazul copiilor cu handicap mental, copiii beneficiază de procesul terapiei prin artă în mod diferit. Abordarea implică utilizarea unor materiale diverse în vederea experimentării prin intermediul jocului a coordonării fizice. Terapeutul trebuie să fie receptiv și în același timp să fie capabil să abordeze sentimentele de frustrare și anxietate, generate de provocările procesului de creație. Art-terapia este în special indicată pentru copiii la care instrospecția este adesea dificilă, copii cu deficiențe mentale și/ sau asociate, dar și pentru adolescenți, adesea refractari la abordarea clasică.

Art-terapia este un proces terapeutic benefic persoanelor de toate vârstele: copii, adolescenți, adulți și vârstnici, care pot întâmpina dificultăți fizice , emoționale, spirituale sau intelectuale. Tuturor acestor persoane art-terapia le va oferi sprijinul de care au nevoie. Însă, există și situații în care art-terapia este indicată în mod special: - Copiilor (preșcolari,

școlari) cu dificultăți de comunicare, autism, cu stima și respectul de sine reduse, cu probleme de integrare și adaptare în grădinițe și școli, cu randament școlar slab, tulburări de limbaj, hiperactivitate, timiditate și nervozitate exagerată.

- Adolescenților care întâmpină dificultăți în a depăși criza adolescenței (adaptarea la starea adultă, exprimarea independenței, viața sexuală și experiența maritală,etc.) și părinților acestora, care au nevoie de suport și informații pentru a gestiona adecvat aceasăa perioadă din viața copiilor lor.

- Persoanelor care suferă de anxietate, stres, depresie, dificultăți în a-și gestiona propriile emoții.

- Persoanelor ce au nevoie de susținere și ascultare în timpul unei perioade dificile: doliu, divorț, șomaj, examene și care își pot pierde temporar interesul față de sine și față de ceilalți

Terapia prin arta îl ajuta pe copil să se înțeleagă pe sine, să se elibereze de anxietățile și tensiunile acumulate, să dezvolte abilități de comunicare și să exerseze și optimizeze propriile capacități de relaționare cu ceilalți copii și cu adulții, ajutând în final, la elaborarea unor strategii de rezolvare a conflictelor

Diferența dintre arta propriu-zisă și terapia prin ea este urmatoarea: în artă, beneficiarul este opera, pe când în cazul art-terapiei, beneficiarul este copilul, arta fiind doar un mijloc de dezvoltare pus la dispoziția lui. Psihologii care au aplicat terapia prin creație au constatat că pe lângă creativitate și comunicare, aproape toți copiii au avut salturi considerabile în plan cognitiv, intelectual și afectiv-emoțional.

Finalitatea art-terapiei o reprezintă dezvoltarea personală, vindecarea emoțională și transformarea individuală. Copilul învață să relaționeze cu cei din jur în mod armonios, devine sociabil, spontan, creativ;

- este stimulat la nivel cognitiv, își dezvoltă atenția, memoria, limbajul verbal și non-verbal;

- își însușește abilități de comunicare asertivă (își afirmă drepturile, comunică, se protejează pe sine și pe ceilalți);

- se eliberează de tensiuni și emoții negative, își descarcă agresivitatea într-un cadru securizant într-un mod non-violent;

- învață să comunice cu și despre sine, depășindu-și timiditatea relațională;

- își dezvoltă simțul artistic, își descoperă talentele și abilitățile sale.

În școala unde îmi desfășor activitatea sunt școlarizați copii cu deficiențe intelectuale sau asociate, care au caracteristici specifice ale funcționării în ceea ce privește comunicarea, capacitățile sociale, abilitățile școlare, etc.

Deficiența de intelect reprezintă o insuficiență globală ce vizează întreaga personalitate, structură, organizare, dezvoltare intelectuală, afectivă, psihomotrică, comportamental-adaptativă, de natură ereditară sau dobândită în urma unei leziuni organice sau funcționale a sistemului nervos central, care se manifestă încă din primii ani de viață, în grade diferite de gravitate în raport cu nivelul mediu al populației cu urmări directe în ceea ce privește adaptarea socio-profesională, gradul de competență și autonomie personală și socială (Verza, 1994). Cea mai frecventă manifestare a retardării mentale este performanța în mod contant scăzută la toate tipurile de activități intelectuale, incluzând învățarea, memorarea de scurtă durată, folosirea conceptelor și rezolvarea problemelor. De exemplu, lipsa deprinderilor vizual-spațiale poate conduce la unele dificultăți practice precum capacitatea de a se îmbrăca sau pot exista dificultăți disproporționate de limbaj ori în contactele sociale, ambele fiind puternic asociate cu o tulburare de comportament. La copilul cu deficiențe mentale, spre deosebire de copilul normal, problemele comune de comportament ale copilăriei apar când el înaintează în vârstă, este mai dezvoltat fizic și durează mai mult timp. Astfel de probleme de comportament se ameliorează încet pe măsură ce copilul crește.

Tehnicile de art-terapie oferă copiilor oportunitatea de a explora şi exprima, prin intermediul materialelor specifice creaţiei artistice, dificultăţile în legătură cu diversele trăiri sau relaţii personale, dificultăţi ce ar putea fi greu de exprimat

în cuvinte. Atmosfera relaxată îl indeamnă pe copil să se exprime liber oferindu-i posibilitatea de a se descărca, de a dezvălui trăiri care, în alte condiţii, par a fi inacceptabile.

Produsele activităţii “vorbesc” în locul copilului.

Modelajul oferă atât experienţe kinestezice, cât şi tactile. Flexibilitatea şi maleabilitatea lutului se potrivesc unei varietăţi de nevoi. El pare să spargă adesea blocajele copilului, putând fi utilizat cu succes şi de cei care au mari dificultăţi în exprimarea sentimentelor. Copiii “supărati” pot simţi un sentiment al controlului şi stăpânirii de sine, prin intermediul lutului. Copilul agresiv poate folosi lutul pentru a-l lovi și sfărâma. Se utilizează de asemenea şi plastilina. Lutul şi plastelina au și un efect benefic în sensul relaxării mâinilor, în urma realizării unor exerciţii specifice. Modelajul este una dintre activităţile preferate de copii.

Poveştile şi confecţionarea de măști au rolul de a-l ajuta pe copil să asimileze experienţele trăite şi realitatea în general. Copilul învaţă să dea sens lumii din afara lui dar şi să-şi structureze gândurile.

Alte tehnici folosite sunt teatrul de păpuși, jocul de rol, jocurile de mişcare, muzica şi dansul, etc.

În ascultarea şi prelucrarea muzicii, creierul uman foloseşte ambele emisfere. De aceea, orice informaţie adusă prin intermediul muzicii este preluată rapid de către alte zone ale creierului. Utilizarea unui instrument muzical dezvoltă coordonarea motorie fină, orientarea spaţio-temporală şi bineinţeles, încrederea în sine. Folosind o muzică de concentrare putem ajuata copii cu tuburări de atenţie să se concentreze pe o anumită sarcină dată.

Unul din punctele forte ale tehnicilor de art-terapie îl reprezintă faptul că pentru copil, orice exerciţiu devine o joacă, îl va realiza în mod natural, fără să i se pară că depune vreun efort considerabil.

Tehnicile de art-terapie sunt folosite atât pentru obiective specifice psihoterapiei (o mai bună autocunoaştere, o comunicare mai bună, o relaţionare mai bună etc.), cât şi pentru a contribui la dezvoltarea personalităţii şi armonizarea interiorului cu mediul inconjurator.

De asemenea, aceste activităţi vor stimula dezvoltarea expresivităţii, creativităţii copilului şi a aptitudinilor artistice şi a simţului estetic ale acestuia.

În concluzie, printre beneficiile art-terapiei se numără descoperirea propriilor capacităţi, a potenţialului de schimbare/dezvoltare armonioasă, capacitatea de a se exprima liber, dezvoltarea creativităţii, satisfacţia unui lucru facut cu propriile forţe, încrederea în sine, sentimentul împlinirii, acceptarea de sine, descărcarea tensiunilor, cunoasterea şi învăţarea unei game de abilităţi compotamentale necesare integrarii în diferite grupuri sociale.

Colajul ajută la eliberarea imaginaţiei şi poate fi utilizat ca exprimare senzorială şi emoţională, folosind diverse exerciţii. Ajută foarte mult şi în ceea ce priveşte imbunătaţirea motricităţii fine.

Realizarea colajelor poate reprezenta o activitate interesantă pentru oricine iubeşte creativitatea. Colajul reprezintă o artă în adevăratul sens al cuvîntului, însă în acelaşi timp este o metodă inedită de a pune imaginaţia şi creativitatea la încercare. Scopul principal al colajelor, ca al tuturor artelor de altfel, este acela de a exprima un mesaj şi de a transmite emoţii, trăiri şi sentimente. Alegeţi materialele pe care le doriţi, hîrtie colorată, bucăţi de material textil, imagini şi articole din reviste şi ziare precum şi alte elemente, şi puneţi-vă imaginaţia la încercare. Această activitate poate fi plăcută şi foarte educativă şi pentru cei mici. Colajul reprezintă aşadar un mijloc modern de exprimare artistică prin care oricine îşi poate cultiva imaginaţia şi spiritul creativ.

Bibliografie:

- American Psychiatric Association (2000) – DSM-IV-TR – Manual de diagnostic și statistică a tulburărilor mentale, Tipografia Pegasus, București Chirilă, C.
- Ghid de bune practici. Tehnici creative, UNICEF, Editura Vanemond, București Gherguț, A. (2001)
- ”Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrate”, editura Polirom, Iași Ioniță, S.
- Art terapia în contextul serviciilor terapeutice, www.centrulsigma.ro Preda, V. (2006)
- Cartea Albă a Psihopedagogiei Speciale, Lucrările Sesiunii de Comunicări Științifice Pași prin Incluziune, Cluj-Napoca Rubin, J.A. (2009)
- „Art-Terapia. Teorie și tehnică”, editura Trei, București Verza, E. (1994)
- „Psihopedagogia specială”, Editura Didactică și Pedagogică, București Wilmshurst, L (2007)
- *https://psihoinsight.wordpress.com/2010/10/19/terapia-prin-arta*

Predarea limbii engleze copilului autist

Tomegea Simona Nicoleta
Profesor limba engleză
Liceul Tehnologic „Johannes Lebel”, Tălmaciu

Ce este autismul?

Termenul de *autism* vine din limba greacă (*autos = însuși, însăși, sine*) și a fost introdus la începutul secolului al XX-lea de psihiatrul elvețian Eugen Bleuer. *Autism* este forma scurtă de la *tulburări de spectru autist (TSA).* Autismul este o tulburare de dezvoltare de origine neurobiologică și este considerată drept una dintre cele mai severe tulburări neuropsihiatrice ale copilăriei.

Tulburările de spectru autist sunt în general diagnosticate până la vârsta de trei ani și apar mai des la băieți. Principalele simptome ce sunt asociate acestei tulburări pervazive sunt: întârziere în apariția limbajului sau lipsa totală a limbajului, centrarea pe propria persoană, lipsa interacțiunilor sociale, fixații pe anumite obiecte, lipsa generalizării, a empatiei, a contactului vizual, prezența ecopraxiei și ecolaliei, probleme / dificultăți senzoriale.

Gravitatea autismului variază de la sever la ușor, întersectându-se cu diverse nivele de inteligență, care și acestea pot varia de la dificultăți profunde de învățare, până la nivele normale de inteligență sau, în anumite cazuri, la inteligență superioară, aproape de genialitate (așa numiții ”autistic savants”). Chiar dacă simptomele negative asociate autismului se pot corecta și îmbunătăți cu ajutorul terapiei, tulburarea rămâne pe viață. Și în ciuda faptului că este numită ”tulburare”, autiștii posedă multe abilități speciale și caracteristici pozitive.

Elevul autist

Există o largă varietate de semne și / sau simptome ce pot fi observate la elevul autist:

- se focusează intens pe aspectele care îl pasionează,
- reușește de cele mai multe ori fără efort să copieze accente,
- nu minte și nu înșală,
- este extrem de sincer,
- nu critică și nici nu judecă pe alții,
- are o memorie foarte bună,
- memorează răspunsurile acceptabile,
- rutina este esențială pentru el și devine neliniștit atunci când trebuie să se abată de la rutina cunoscută,
- evită contactul vizual și cel fizic,
- are dificultăți atunci când trebuie să imite, să se prefacă, să înțeleagă și să exprime sentimente,
- nu înțelege limbajul trupului,
- este sensibil senzorial, sunetul, lumina, gustul, atingerea putând deveni adevărate provocări pentru copilul autist,
- nu înțelege limbajul figurativ (expresii, metafore, glume, sarcasmul, etc.).

Majoritatea elevilor autiști au nevoie de un stil de predare specific și un mediu de învățare favorabil. În marea majoritate a cazurilor, elevii autiști au un plan de intervenție personalizat pe care părinții și profesorii îl pot folosi dar și dezvolta. Unii

elevi autiști au nevoie de ajutor constant de-a lungul procesului de predare-învățare, alții doar în anumite momente. Unii autiști ”înfloresc” și se dezvoltă armonios într-o clasă normală, alții au performanțe mai bune în grupuri mici sau chiar numai lucrând unu-la-unu.

Se spune că nu există doi autiști la fel, deci nu există adevăruri general valabile pe care profesorul de limbă engleză, și nu numai, să le aplice tuturor. De foarte multe ori, copilul autist e ca un diamant neșlefuit care așteaptă să fie descoperit, tratat cu delicatețe, și, cel mai important, iubit. De importanță crucială este comunicarea cu părinții copilului. Părinții sunt, de cele mai multe ori, ”experții” care cunosc cel mai bine nevoile, atuurile și minusurile elevului autist și pot fi de un real ajutor în procesul educativ.

Autismul și limbile străine

Autismul împiedică adesea elevul să înțeleagă limbajul figurativ, ceea ce poate reprezenta o problemă în învățarea limbii engleze. Expresiile, locuțiunile nu vor fi pe deplin înțelese de elevul autist care gândește foarte concret. Pe de altă parte, mulți elevi autiști au o memorie excelentă și vor fi capabili să își însușească un vocabular bogat și variat. Memorează cu ușurință replici potrivite pentru diverse situații și le pot reproduce în contextul potrivit, de multe ori cu mai multă ușurință decât colegii lor tipici. Gramatica limbii engleze poate deveni un punct forte pentru copilul autist, având în vedere faptul că autiștii sunt atrași de concret, reguli și structuri.

Profesorul de limba engleză poate folosi diverse strategii în procesul educativ:

- ✓ folosirea pictogramelor,
- ✓ respectarea unei rutine,
- ✓ oferirea de instrucțiuni doar după ce captează atenția elevului autist,
- ✓ oferirea unor obiective clare pentru fiecare activitate,
- ✓ oferirea de prompturi – ajutor minim și eficient acordat copilului cu scopul de a-l învăța modul în care trebuie să raspundă la comanda / cerința sa, sau să îndeplinească sarcina,
- ✓ menținerea unui mediu de învățare structurat,
- ✓ folosirea unităților de timp bine definite și cunoscute de copil,
- ✓ focusarea pe punctele tari ale copilului autist,
- ✓ găsirea unei modalități de integrare în procesul de predare-învățare a pasiunii și punclelor de interes pentru elevul autist,
- ✓ prezentarea instrucțiunilor în ambele limbi – engleză și română.

Predarea limbii engleze copilului autist poate fi descurajantă de multe ori, însă, cu multă răbdare, poate deveni plină de satisfacții. Datorită faptului că autistul întâmpină greutăți în comunicarea verbală, în exprimare, predarea unei limbi străine este o provocare unică pentru fiecare profesor, mai ales pentru cei care nu au nici un fel de experiență în lucrul cu autiștii.

În activitatea de predare a limbii engleze la copilul autist, esențială este planificarea strategiilor care să se adreseze nevoilor și cerințelor lui specifice. Folosirea suportului vizual, explicațiile rutinei, corelarea cu situații reale, concrete, dar și atitudinea pozitivă și răbdarea ajută enorm. Mulți autiști învață vizual, astfel încât imaginile, video-urile, flashcard-urile, folosirea obiectelor reale sau a aplicațiilor care folosesc imagini transformă abstractul într-o lume palpabilă sau măcar vizuală. Folosirea imaginilor cât mai apropiate de obiectele reale ajută mult, copilul autist putând distinge între ce este și ce nu este real. De asemenea, predictibilitatea este importantă pentru copilul autist, de aceea ar fi o idee bună să anunțăm

copilul ce urmează să vizualizeze. De fapt, explicarea fiecărui pas al procesului de predare-învățare ajută copilul autist să se simtă în siguranță și ne ajută pe noi ca profesori să evităm momentele de confuzie, anxietate sau frustare.

Nu există rețetă perfectă. Cu siguranță ritmul învățării va fi mai încet decât la copiii tipici, progresele nu vor fi, poate, la fel de evidente ca cele ale celorlalți elevi. Copilul autist duce „lupte” zilnice în ceea ce privește comunicarea, scrisă sau orală, însă construind și oferind încredere putem descoperi în acești copii minuni. ***„Lumea are nevoie de toate tipurile de gândire.”*** (Temple Grandin, persoană cu autism)

Și în loc de concluzii...

10 lucruri pe care orice copil cu autism ar vrea să le știi

1. Sunt în primul rând copil! Am autism! Nu sunt primordial autist!
2. Percepțiile mele senzoriale sunt dezordonate!
3. Te rog să faci diferența între „Nu vreau” (aleg să nu fac) și „Nu pot” (nu sunt capabil să fac)!
4. Gândesc foarte concret!
5. Te rog să ai răbdare cu vocabularul meu limitat!
6. Pentru că vorbirea este foarte grea pentru mine, mă orientez cu ajutorul văzului!
7. Te rog să te concentrezi și să mă ajuți să dezvolt mai mult ceea ce pot face decât ceea ce nu pot face!
8. Te rog să mă ajuți cu interacțiunile sociale!
9. Încearcă să găsești elementele care mă fac să fiu agitat!
10. Iubește-mă necondiționat!

Ellen Notbohn

Ten Things Every Child with Autism Wishes You Knew

Bibliografie

1. Bulimar, R. M., *Intervenția psihopedagogică în autism*, Iași, Editura Pim, 2018
2. Howlin, P., Baron-Cohen, S., Hadwin, J., *Teoria minții la copiii cu autism,* București, Editura Frontiera, 2012
3. Kranowitz, C. S., *Copilul desincronizat senzorial*, București, Editura Frontiera, 2012
4. www.theautismpage.com/paperwork-education/

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ PENTRU DIVERSITATE ȘI EDUCAȚIA PENTRU TOȚI

Prof.înv.primar,Curtașu Adina Elena
Școala Gimnazială Comișani

Analizând într-o manieră comparativă sistemele de învăţământ din mai multe ţări, putem observa unele tendinţe generale în organizarea şi perfecţionarea acestora. Aceste tendinţe îmbracă forme diverse de la o ţară la alta. În cele ce urmează, vom prezenta succint aceste tendinţe, fără a particulariza pe o anumită ţară sau sistem de educaţie.

Debutul şcolarităţii obligatorii este una din principalele probleme care se află în atenţia specialiştilor din domeniul psihopedagogiei. Datorită transformărilor profunde, atât la nivel biologic cât şi la nivel psihologic, prin care trece copilul în perioada în care se doreşte integrarea lui în structura şcolară obligatorie, găsim numeroase soluţii pedagogice privitoare la această problemă delicată. Indiferent de soluţiile propuse: debut la 5, 6 sau 7 ani, grupă pregătitoare sau clasă pregătitoare, obiectivul principal al specialiştilor este adaptarea rapidă şi eficientă la cerinţele mediului şcolar a proaspătului elev. Această adaptare ridică numeroase probleme atât datorită evoluţiei bio-psiho-individuale a copilului cât şi datorită faptului că acum se face trecerea de la activitatea predominant centrată pe joc, specifică ciclului preşcolar, la activitatea centrată pe învăţare, specifică învăţământului şcolar.

Prelungirea duratei învăţământului obligatoriu este impusă de dezvoltarea tehnologică din ultimele decenii, care solicită un volum tot mai mare de cunoştinţe ştiinţifice şi tehnice. Pentru a face faţă acestei cerinţe sistemul de învăţământ trebuie să ofere o instruire generală obligatorie mult mai amplă decât în trecut. De-a lungul timpului durata învăţământului obligatoriu, în diverse sisteme de educaţie, a evoluat continuu, fiind mai întâi de 4 ani, apoi de 8 şi ajungând în unele ţări până la 9 (tendinţă ce se manifestă şi în ţara noastră, în prezent) sau chiar 10 ani.

Dacă considerăm vârsta cronologică a educabilului în raport cu încadrarea sa în învăţământul obligatoriu, avem de a face cu intervalul 6 – 16 ani, interval ce poate oscila la limita inferioară (5-6 ani) şi la cea superioară (14-16 ani). Învăţământul obligatoriu este conceput sub forma unui modul unic care asigură o pregătire identică educabililor, având ca obiectiv dobândirea unui minim de instruire necesară integrării în viaţa socială.

Diversificarea învăţământului este o tendinţă resimţită mai cu seamă în structurile postobligatorii ale sistemului educaţional. Această tendinţă este motivată de diversificarea tot mai accentuată a pieţei muncii şi de nevoia unor „braţe de muncă” calificate pentru noile domenii. Tendinţa diversificării învăţământului se manifestă în plan funcţional prin existenţa mai multor tipuri de şcoli secundare (licee vocaţionale, licee teoretice, tehnice sau scoli profesionale etc.), mai multor profiluri în cadrul acestor şcoli (umanist, realist, învăţători – educatoare, militar, sportiv etc), mai multor facultăţi la nivel universităţilor şi mai multor specializări în cadrul facultăţilor. Această diversificare are ca obiectiv oferirea de condiţii prielnice pentru orientarea şcolară şi profesională a educabililor, stimulându-le aptitudinile, înclinaţiile şi interesele în virtutea integrării pe piaţa muncii a „omului potrivit la locul potrivit”.

Egalizarea şanselor la instruire, ca tendinţă în organizarea sistemelor de educaţie şi învăţământ, urmăreşte asigurarea unei instruiri egale pentru toţi educabilii, indiferent de etnie, clasă socială, apartenenţă politică, sex etc. Această tendinţă urmăreşte acordarea unei mai mari încrederi individualităţii umane în ascensiunea ei pe treptele superioare ale sistemului educaţional.

Tendinţa de egalizare a şanselor la instruire trebuie corelată cu cea de diversificare a învăţământului, pentru că egalizare nu înseamnă uniformizare, ci diversificare în funcţie de capacităţi şi aptitudini. Această tendinţă are ca obiectiv desăvârşirea dezvoltării educaţionale şi profesionale a tuturor educabililor, fără discriminare, pe baza capacităţilor şi

aptitudinilor proprii şi cu ajutorul facilitării (sau mai bine spus neîmpiedicării) accesului la structurile superioare ale sistemului educaţional.

Perfecţionarea / modernizarea continuă, ca tendinţă de organizare şi desfăşurare a sistemelor educative contemporane, este prezentă datorită necesităţii de adaptare continuă şi permanentă a 67 sistemelor educative la cerinţele sociale dictate de dezvoltarea tot mai rapidă a societăţii umane contemporane. Specific sistemelor contemporane de educaţie şi învăţământ este intervalul scurt de timp dintre reformele implementate pentru ca sistemul să poată face faţă cu succes cerinţelor prezente şi mai cu seamă de perspectivă ale societăţii.

Obiectivul unei astfel de tendinţe de organizare a sistemelor educative este acela de a menţine în permanenţă echilibrul dintre cerinţele sociale şi răspunsul educativ al sistemului de învăţământ prin crearea unor produşi care să fie capabili de o integrare activă şi creatoare în societate, care să facă faţă cu succes provocărilor pieţei muncii.

Descentralizarea sistemelor de învăţământ şi creşterea autonomiei unităţilor de învăţământ este una din tendinţele moderne de management de sistem educaţional şi se manifestă cu precădere în învăţământul superior. Această tendinţă nu presupune dispariţia instanţei conducătoare a sistemului educativ, ministerul de resort, ci crearea unui „câmp de autonomie” unităţilor de învăţământ de la toate palierele sistemului.

Autonomia permite unităţilor şcolare crearea unei identităţi proprii fără a încălca autoritatea centrală. Aceasta din urmă reglementează în continuare elementele esenţiale ale curriculumului naţional prin curriculum nucleu (vezi cap. III şi IV) şi pe baza legii învăţământului.

Obiectivul acestei tendinţe de organizare a sistemelor de educaţie este acela de a apropia şcoala concretă de nevoile comunităţii locale şi ale educabilului concret, prin responsabilizarea managerială a unităţilor de educaţie şi prin implicarea comunităţii în viaţa educativă şi a şcolii în viaţa comunităţii în care îşi desfăşoară activitatea.

Compatibilizarea sistemelor de învăţământ europene este o tendinţă impusă, îndeosebi, de crearea Uniunii Europene. Obiectivul unei astfel de compatibilizări este acela de a permite mobilitatea educabililor de la un sistem la altul, astfel încât un singur educabil să-şi poată desăvârşi educaţia în mai multe sisteme de învăţământ, iar titlurile obţinute să fie recunoscute cel puţin în ţările Uniunii Europene. Un exemplu funcţional este acela al sistemelor de credite transferabile, care este aplicat cu succes în învăţământul superior din Europa. Universităţile din ţara noastră au adoptat de ceva vreme acest sistem, care a permis o mobilitate mai mare a studenţilor atât între 68 universităţile româneşti dar şi între acestea şi cele din afara sistemului de învăţământ românesc. Sistemele de învăţământ sunt organizate pe niveluri de şcolaritate.

Inegalitatea șanselor la educaţie este accentuată de această pandemie. Televizorul, internetul, telefonul și laptopul sunt singurele instrumente prin care actul educaţional se poate realiza în România pe timp de pandemie. În România sunt 500.000 de elevi care nu au acces la internet și peste 100.000 de elevi care nu au acces la televizor.

Un alt element care mărește inegalitatea șanselor la educaţie este poziţia confuză a Ministerului Educaţiei cu privire la metodele de predare, obligaţiile profesorilor sau ale elevilor, modificarea programei-cadru și cu privire la crearea unor metaobiective de învăţare în perioada de criză pandemică. Potrivit Ministerului Educaţiei, școala de acasă este o recomandare, nu o obligaţie. Aceeași abordare există și în cazul metodelor de predare, al programei cadru, al modificării obiectivelor de învăţare.

Metodă eficientă pentru un sistem educativ corespunzător tuturor nevoilor elevilor o constituie educaţia incluzivă, care se bazează pe principii precum: dreptul elevilor la educaţie pe baza egalităţii șanselor, imposibilitatea excluderii vreunui elev din educaţie ori supus discriminării pe motive de etnie, rasă, culoare, religie, sex şi mai ales pe motive de dizabilităţi. Aceste principii impun un curriculum adaptat la nevoile elevilor, care să aibă în vedere deficienţele fizice, psihomotorii, mintale, de auz, de vedere, tulburări de limbaj, de relaţionare, deficit de atenţie sau hiperactivitate.

Bibliografie

Descrierea CIP a Bilioteciii Naţionale a României ILIE, MARIAN D. Elemente de pedagogie generală, teoria curriculum – ului şi teoria instruirii / Marian D. Ilie. – Timişoara: Mirton, 2005 244 pag; 24 cm Bibliogr. ISBN 973-661-593-6

https://semneletimpului.ro/sanatate/epidemie/covid-19-scoala-in-vreme-de-pandemie.html

https://luceafarul.net/egalitatea-de-sanse-in-sistemul-de-educatie-actual

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Ion Rodica-Anca
Liceul Tehnologic "Goga Ionescu" - Titu, jud. Dambovita

Un subiect destul de des abordat în zilele noastre este chiar acesta: integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă. Multe persoane îşi exprimă opinia cu privire la câştigului pe care îl vor avea cei integraţi în momentul în care nu vor mai fi discriminaţi.

În rândurile care urmează doresc să îmi exprim propria opinie despre modul în care văd acest subiect, avantajele, dar şi “piedicile” care nu pot duce la punerea lui în aplicare.

Integrarea copiilor cu CES într-o clasă în care niciun alt copil nu are nicio problemă, este o provocare atât pentru elevi, dar mai ales pentru cadrul didactic. Acesta din urmă trebuie mai întâi să-i ajute, să-i înveţe pe elevii clasei să aibă un comportament obişnuit faţă de copilul cu probleme. Ei vor fi educaţi să nu râdă de el, să îi vorbească, să îl introducă în grupul lor, în activităţile desfăşurate, în proiectele de grup sau de clasă, astfel încât să nu se simtă marginalizat.

Acesta este un lucru destul de dificil de întreprins deoarece ştim cu toţii că unii copii nu acceptă lângă ei decât copii asemenea lor. Uneori sunt discuţii şi între copiii cu mici “diferenţe” între ei: doar să zicem că provin din familii cu statut diferit, au un limbaj diferit, se comportă altfel sau au o religie aparte.

Dar dacă ar avea şi alt fel de probleme, oare ce se va întâmpla?

Cum vor reacţiona şi cum îi vor trata cei din jur?

Sunt multe moduri de a răspunde la aceste întrebări, deşi nu putem cunoaşte reacţiile de moment ale copiilor, nu putem anticipa limbajul sau comportamentul lor.

Pentru ca aceşti copii cu cerinţe educative speciale să fie scutiţi de reacţii sau comportamente neplăcute, elevii clasei în care urmează să fie integraţi ar trebui să fie informaţi cu privire la acest lucru, să li se explice cum este un copil “diferit” faţă de ei. Se aşteaptă de la ei înţelegere, toleranţă, afecţiune, respect, deschidere la nou şi la comunicare, ajutor pe toate planurile. Este de înţeles că nu toţi vor avea astfel de disponibilităţi, nu toţi vor accepta cu uşurinţă, dar prin răbdare şi perseverenţă se poate ajunge la o comunicare şi o colaborare fără piedici între cele două părţi.

De cealaltă parte, şi acestor copii care urmează să fie integraţi, adică să iasă din mediul lor unde toţi erau la fel, ar trebui să li se explice, la nivelul lor de înţelegere, ceea ce urmează să se întâmple: vor lua contact cu alt fel de copii, vor cunoaşte oameni diferiţi de care nu trebuie să se teamă, ci să li se alăture în diverse activităţi. În acest mod se poate evita un mare “şoc”.

Cadrele didactice care lucrează cu astfel de copii trebuie să fie pregătite atât cu materiale didactice specifice nivelului lor de studiu, de dezvoltare şi de înţelegere, cât şi din punct de vedere al modului de a le transmite cunoştinţe, de a comunica şi de a se comporta cu ei, de a reacţiona în diverse situaţii care pot apărea pe parcursul procesului instructiv-educativ. Profesorul trebuie să fie atent în permanenţă, să fie gata să intervină în orice moment deoarece, în anumite contexte, un astfel de copil poate avea “scăpări” violente de limbaj sau de comportament.

Dar aceşti copii nu trebuie văzuţi ca nişte “paria” ai societăţii. Fiecare copil este unic în felul lui, indiferent de problemele pe care le are. Prin urmare, trebuie descoperit în fiecare copil potenţialul de care dispune, abilitatea specifică pe care o poate dezvolta în diverse contexte (de exemplu: desenează frumos, scrie literele într-un mod deosebit, ştie să cânte, vorbeşte frumos, aleargă foarte repede, este educat etc.). Aceste calităţi îl pot scoate din anonimat şi îl vor pune într-o lumină favorabilă atât în faţa profesorilor, cât şi a colegilor. Pentru aceste abilităţi, ceilalţi copii îşi vor dori să îl includă în echipa lor de lucru.

Există mai multe persoane care îi pot descoperi abilităţile, calităţile pe care le are copilul cu probleme: cadrele didactice, colegii, dar şi familia. Având în vedere că petrece foarte mult timp în familie, membrii acesteia ar trebui să fie atenţi la tot ceea ce copilul lor face pentru a-i scoate în evidenţă şi mai târziu pentru a valorifica acele atuuri de care dispune. Părinţii şi restul familiei, colegii şi profesorii trebuie să fie alături de el, să îl încurajeze şi să îl susţină în tot ceea ce vrea să facă. În acest mod el va vedea că poate, că este capabil, că are forţa şi perseverenţa de a duce o sarcină la bun sfârşit. Apoi, încetul cu încetul, va intra în societate singur şi sigur pe el, capabil să îndeplinească anumite îndatoriri pentru care va fi lăudat, apreciat şi de care va fi mândru. Astfel li se va dovedi celor reticenţi la integrarea unor astfel de copii că şi ei sunt oameni, şi ei au drepturi şi merită să li se acorde o şansă, deşi nu pot fi 100% asemenea lor.

Respingerea unora faţă de această integrare nu este văzută cu ochi buni de cei care “se luptă” să îi “adopte” pe cei care “nu sunt la fel ca noi”. Sunt asociaţii care militează intens pentru aceşti copii care nu merită să fie trataţi diferit, să li se vorbească urât şi mai ales să fie marginalizaţi până la excludere de către societatea din ziua de astăzi.

Există mai multe şanse de a te dezvolta în momentul în care lucrezi cu diferite categorii de oameni (chiar şi cu probleme variate). Poţi învăţa de la fiecare câte ceva tu, persoana care erai obişnuită doar cu lucrul în preajma unor oameni asemenea ţie, fără niciun fel de dizabilitate care să-i diferenţieze. Dar, lucrând cu acest gen de oameni, puţin diferiţi, vei fi determinat mult mai mult să fii răbdător, empatic, zâmbitor, recunoscător pentru ceea ce ai şi ţi se va dezvolta spiritul civic de ajutor, atenţie, sprijin, dorinţa de a spune o vorbă bună, de a oferi o îmbrăţişare sau doar un zâmbet. Toate aceste gesturi, reacţii vor face minuni, iar fiecare “pietricică” pusă de tine sau de cel de lângă tine pentru cel aflat la nevoie, va “clădi” încrederea, speranţa, bucuria, zâmbetul şi mulţumirea celui care trebuie să poarte acest apelativ “copil cu CES”.

Nu trebuie să ne dăm înapoi, nu trebuie să îi “copiem” pe cei care fac rău, marginalizează sau vorbesc urât despre elevii cu cerinţe educative speciale. Din contră, trebuie să le arătăm că şi aceştia pot face anumite lucruri necesare societăţii şi merită să fie integraţi, încurajaţi şi apreciaţi în activitatea noastră de zi cu zi, în viaţa noastră ca oameni.

Dacă teoria este dificilă, atunci faptele vor fi şi mai greu de pus în practică. Dar cu dăruire, răbdare şi pricepere vom adopta acest stil de a colabora cu cei diferiţi de noi şi vom avea de câştigat atât ca oameni, dar mai ales ca o comunitate unită şi imparţială.

În concluzie, trebuie “să ne dăm mână cu mână” astfel încât aceşti elevi cu cerinţe educative speciale să fie integraţi cât mai “blând”, cât mai eficient şi acceptaţi de cât mai multă lume. Cu ajutorul nostru (cadre didactice, elevi, familie, societate) ei vor reuşi să treacă peste anumite complexe pe care le au şi vor putea socializa foarte bine cu ceilalţi. De asemenea, noi suntem “exploratorii” lor, cei care le vom descoperi calităţile, astfel încât acestea să îi facă să acţioneze, să spere şi să reuşească într-o societate în care sunt diverse tipuri de gândiri, de concepţii şi de situaţii.

.

Procesul de învăţământ ca interacţiune între predare-învăţare-evaluare

prof. Munteanu Mariana
Școala Gimnazială Mazilu Vipie Gheorghe, Valea Mânăstirii, Cătune, Gorj

Dacă procesul de învăţământ este cadrul în care elevul îşi îmbogăţeşte, şi consolidează, şi corectează, şi transformă experienţa cognitivă, îşi perfecţionează formarea, atunci acesta, prin specificul curriculumului proiectat şi realizat, nu face decât să activizeze cognitiv-afectiv-motivaţional-atitudinal elevii, prin intermediul rolului conducător al profesorului.

În acest sens, relaţia între acţiunile profesorului (de predare), acţiunile elevilor (de învăţare) este mereu orientată către realizarea scopurilor, obiectivelor curriculare la un nivel calitativ cât mai înalt. Dar evoluţia acţiunilor şi a relaţiilor nu capătă sens, dacă nu are loc şi verificarea, aprecierea rezultatelor (evaluarea), pentru a se produce apoi proiectarea, realizarea, corectarea, ameliorarea, schimbarea modului de acţiune (reglarea, autoreglarea).

Predarea, învăţarea, evaluarea sunt funcţiile, laturile esenţiale ale procesului de învăţământ, dar didactica modernă insistă mai ales pe perfecţionarea relaţiilor complexe între ele, având în vedere caracteristicile noi ale acestuia, cerinţele noului curriculum, necesitatea abordării sale sistemice.

Astfel asistăm la noi abordări ale predării (vezi tema VII şi VIII din programe) şi ale evaluării (vezi tema X din programe).

Însă relaţia predare-învăţare-evaluare arată şi trecerea de la concepţia clasică asupra rolului dominant al predării (al profesorului), la echilibrul apoi predare-învâţare, la situaţia de astăzi, specifică abordării curriculare. Astfel cele trei acţiuni sunt privite în sistem, sunt complementare, surprind întreaga activitate pedagogică cognitivă şi formativă, arată relaţia obiective-conţinuturi-metodologie-rezultate-reglare.

În felul acesta şi proiectarea activităţii devine logică, unitară, perfectibilă (vezi şi caracteristicile actuale ale procesului de învăţământ).

- În procesul de învăţământ, cunoaşterea se realizează pe fondul interacţiunilor multiple şi neunivoce între predare şi învăţare, dintre activitatea profesorului şi cea a elevului. Conţinutul lucrat şi asigurat prin predare, ca să devină ulterior, prin învăţare, o achiziţie personală a elevului.

  Din perspectiva relaţiei predare-învăţare, orice cunoştinţă include două funcţii:

  - de reflectare, pentru cunoaşterea realităţii înconjurătoare (imagini, noţiuni, idei, fapte, modele etc);
  - de operare, când cunoştinţelor devin instrumente în asimilarea altora, prin acţiunile proprii ale elevilor, stimulate şi determinate prin actul predări, iar nu prin simpla transmitere, întipărire, înmagazinare pasivă a lor.

Relaţia predare-învăţare se prezintă în mod diferenţiat de la un stadiu la altul al dezvohirfi, al cunoaşterii: de la stadiul unei dependenţe aproape totale a învăţării de predare, prin creşterea independenţei învăţării faţă de predare, până la învăţarea autonomă (autoinstruirea).

- În procesualitatea sa, învăţământul reprezintă o alternanţă continuă de activităţi de predare şi învăţare, care alcătuiesc o unitate organică.

Analizând procesul de predare-învăţare, se caută răspunsuri la câteva întrebări de bază: Cum se organizează secvenţele de învăţare? Ce anume să înveţe elevul? De ce învaţă el? Cum învaţă, cât anume învaţă? ş.a.

Astfel aflăm probleme legate de predare: ce urmărim prin predare, ce conţinut folosim, cum se organizează, cum este dirijată învăţarea, ce condiţii optime să creăm, ce strategii să folosim, cum să aibă loc reglarea activităţilor.

- Dialectica celor trei concepte - predare, învăţare şi evaluare - , este mai necesară, iar psihopedagogia modernă conturează ca perspective de abordare:
  - predarea implică producerea unor rezultate în conduita elevilor, prin învăţarea unor conţinuturi;
  - rezultatele apărute după predare sunt legate de modul de organizare şi de producere efectivă a învăţării;
  - predarea implică învăţare când aspectul intenţional este regăsit într-un rezultat cu valoare de succes;
  - învăţarea este logic implicată în predare pentru că multe din obiectivele educaţionale se realizează prin diferite metode de predare;
  - predarea şi învăţarea se manifestă ca procese coevalutive, dacă sunt privite ca subsisteme, ca acţiuni ale principalilor agenţi (profesor-elevi);
  - predarea capătă o structură funcţională şi eficientă în activitatea didactică, dacă motivează elevii pentru a cunoaşte, a învăţa;
  - predarea implică o structură mentală şi interacţională, ordonată, bazată pe logica conţinutului, pe modurile de conştientizare;
  - predarea este un proces secvenţial şi reversibil, după nivelurile de înţelegere ale elevilor, modul de operaţionalizare al obiectivelor şi conţinuturilor, acţiunea feed-back-ului;
  - predarea este un proces prescriptiv şi normativ pentru a indica norme, reguli de transmitere şi de învăţare, la nivel informaţional, metodologic şi acţional;
  - indicând ce trebuie învăţat, explicând modulul în care trebuie învăţat, ş.a., predarea menţine o balanţă între activităţile specifice care intră în sfera învăţării şi condiţiile necesare învăţării eficiente;
  - relaţia predare-învăţare poate fi exprimată în termenii principiului „cutiei negre" şi al dublului feed-back, în care: predare = imput, învăţarea = output şi apoi învăţarea

= imput şi rezultatele învăţării = output.

ŞCOALA INCLUZIVĂ, O NECESITATE ÎN EDUCAŢIE

Prof. înv. primar Onuț Maria
Colegiul Național ”Mircea cel Bătrân” Rm. Vâlcea

Dinamica sociala, economică, culturală a ultimilor decenii aduce în faţă o serie de provocări de care domeniul educaţiei nu poate rămâne indiferent.

Caracterul complex şi integrat al unor probleme cum ar fi globalizarea, interculturalitatea, revendică o abordare educaţională pentru a face faţă incertitudinilor şi schimbărilor continue.

Sistemul educaţional trebuie să răspundă schimbărilor survenite, implicând înţelegerea copilului considerat ca un întreg, ca fiinţă unitară complexă.

Omul ca fiinţă dependentă în activitatea pe care o desfăşoară are nevoie permanentă de a comunica şi coopera. Întâlnim în jurul nostru oameni cu deficiente, alţii supradotaţi, alţii din medii defavorizate sau etnii diferite, ei fiind percepuţi diferit în funcţie de cultura şi valorile promovate. Trebuie înţeles faptul că sunt oameni la fel ca ceilalţi fiind produsul unic al eredităţilor şi al mediului, de aceea sistemul educaţional trebuie să ofere forme de educaţie pentru toţi, şcoli prietenoase în care se pune accent pe flexibilitatea curriculumului privind copilul în integralitatea sa,

O şcoală care pune accent pe unicitatea copilului, evaluarea să fie permanentă şi formativă, să existe parteneriat educaţional, iar în procesul de predare-învăţare să fie înlăturate toate barierele, asigurând participarea tuturor. O şcoală incluzivă are responsabilitatea de a-i ajuta pe copii în calea participării la educaţie. Poate fi dezvoltat un mediu pozitiv în care copii/elevi să discute cu lejeritate despre dificultăţile pe care le pot întâlni, să aibă curaj să ceară ajutor, fiecăruia să i se valorifice calităţile toţi participanţii la educaţie să fie consideraţi la fel de importaţi pornind de la premisa că fiecare este capabil să realizeze ceva bun.

O şcoala incluzivă nu este numai aceea şcoală care acceptă copii cu probleme speciale, este acea şcoala care realizează o abordare personalizată în ceea ce priveşte demersurile care le face în educaţia lor. De aceea educaţia incluzivă reprezintă o provocare însemnată lansată de incluziunea în educaţie, necesitatea dezvoltării şi adaptării şcolii, pregătirea şi schimbarea în ansamblu pentru a primi şi satisface corespunzător participarea tuturor copiilor, inclusiv a celor cu cerinţe speciale, cu dezabilităţi ca şi a altor grupuri marginalizate şi/sau excluse în medii şcolare obişnuite, ca elemente componente ale diversităţii umane cu diferenţele ei specifice.

Astfel trebuie incluse şi dezvoltate programe de readaptare, măsuri individuale şi colective care să favorizeze interdependenţa personală şi care să-i permită o viată cat mai normală şi completă. În acest mod şcoala integrează şi valorizează pe toţi copii, adaptându-se ea însă-şi la diversitatea de cerinţe educaţionale, la particularităţile de învăţare şi dezvoltare ale fiecărui copil.

O ieşire din această situaţie a şcolii incluzive o reprezintă aplicarea strategiei învăţării prin cooperare. Unul dintre principiile învăţării prin cooperare este cel al eterogenităţii. Ea fiind cea care oferă o activitate de învăţare prin diversitatea partenerilor în cadrul grupului. Astfel prin conceptul de învăţare eterogenă înţelegându-se nu numai copii cu nivele diferite de citit-scris, dar şi copii cu sau fără anumite.

Copii, în majoritatea timpului lor liber şi nu numai şi-l petrec jucându-se. Jocul reprezentând o modalitate de a-şi exprima propriile capacităţi. Prin joc copilul intră în relaţie cu oamenii, mediul, obiectele, intră în contact cu alţi copii, astfel că jocul are un caracter social. Jocurile sociale sunt esenţiale pentru copii cu deficienţe şi nu numai , le oferă şansa de a se juca cu alţi copii. În perioada şcolară jocul se desfăşoară mai ales în grup asigurându- se astfel socializarea. De aceea copii trebuie să fie înscrişi într-un sistem educaţional timpuriu. Copii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite, dar

în grupul de la școală fiecare poate avea un loc, un rol şi o valoare. O şcoala incluzivă are la bază principiul dreptului egal la educaţie pentru toţi copii şi pornind de la premisa că fiecare copil are particularităţi, interese, abilităţi şi necesităţi unice de învăţare , toate drepturile sale referitoare la educaţie trebuie realizate într-o manieră care să conducă o integrare socială şi dezvoltare individuală cât se poate de complete, incluzând dezvoltarea sa culturală şi spirituală. Astfel o şcoală pentru toţi este o şcoală în care educaţia este pentru fiecare. Ea se adresează tuturor şi prin eforturi comune copil-cadru didactic-copii- părinte-părinţi să se realizeze un progres pentru integrarea în societate a copilului respectiv şi reducerea excluziunii sociale.

În reuşita educaţiei un rol deosebit îi revine familiei .Familia fiind mediul normal în care personalitatea unui copil se dezvoltă armonios. O şcoală incluzivă este asigurată de comunicarea dintre familie şi şcoală. Relaţia familie- şcoală trebuie să se baze pe încredere, părintele stabilind o relaţie deschisă cu sprijin reciproc, părinţii fiind parteneri în educaţie. A şti să asculţi însemnând a fi capabil de a crea premisele unei colaborări. Ascultarea activă fiind un adevărat activ. Astfel trebuie să se realizeze un învăţământ integrator, care să vizeze crearea de comunităţi primitoare, constituind astfel o societate incluzivă, care oferă educaţie pentru toţi.

Bibliografie

1.Weihs T. J. (1998)”Copilul cu nevoi speciale” Ed. Triade Cluj –Napoca
2.Verza F.(2002) „Introducere în psihopedagogia speciala şi asistenţa sociala” Ed. Fundaţia Humanitas
3.Magdalena Dumitrana (2008)”Învăţarea prin cooperare” Ed. V& Integral

DIZABILITATEA-IMPLICAȚII ASUPRA ÎNVĂȚĂRII

prof.Clicinschi Camelia-
Șc.Gimn.„Iancu Munteanu” Tătărășeni-Botoșani

Poblematica dificultăților de învățare este la fel de veche ca si școala. De când există școala, există și elevi care au manifestat în diverse grade dificultăți de învățare.

Termenii de „dificultate” si cel de „dizabilitate” sunt folosiți ca sinonimi, deși ei desemnează realități diferite.

O dificultate este, de cele mai multe ori, o consecință în plan performanțial a unei dizabilități, dar ea poate apărea și din multe alte cauze si motive conjuncturale, incidentale, aleatorii.

Elevii cu dificultăți de învățare specifice acoperă întreaga gama de abilități, iar gravitatea acestora variază foarte mult. Printre dificultățile de învățare specifice se numară: dislexia (incapacitate parțială sau totală de a citi), disgrafia (incapacitatea totală sau parțială de a scrie), discalculia (incapacitatea de a realiza calcule matematice) și dispraxia (incapacitatea de a acționa).

La copiii cu dificultăți specifice de învățare se observă o incapacitate de a trata anumite informații. Aceasta se traduce printr-o serie de dificultăți care aparțin sferei învățării: dificultăți în stilul de organizare al informațiilor, dificultăți în orientare, colaborare și socializare, predispozitie spre accidente, adaptare dificilă la schimbare, hiperactivitate sau inerție, lipsa de atenție. În acest sens, dificultățile de învățare sunt un tip de probleme, adică cerințe educative speciale, sau cu alte cuvinte o forma de dizabilitate.

Discalculia este o tulburare de învățare ce perturba abilitțăile de calcul matematic, iar persoanele care prezintă aceasta afecțiune au o memorie slabă pentru toate lucrurile ce țin de matematică. Copiii cu discalculie au dificultăți în înțelegerea conceptului de număr, nu au o înțelegere intuitivă și nu pot efectua cu ușurința calcule și operații matematice. Deşi poate manifesta un nivel normal sau peste normal al inteligenței, copilul cu discalculie nu reuşeşte să integreze cognitiv numerele şi simbolurile numerice. Aceasta reprezintă o dificultate specifică de învățare a matematicii, afectând achiziția normală a abilităților aritmetice.

Cercetătorii consideră că este o boală congenitală cauzată de funcționarea anormală a unei zone specifice a creierului. Persoanele afectate de aceasta tulburare întâmpină mari dificultăți cu cele mai comune aspecte legate de numere si aritmetică. Caracteristicile discalculiei constau în performanţe scăzute doar în domeniul matematicii, fără a afecta funcţionarea cognitivă.

Studiile efectuate asupra discalculiei au arătat caracterul multifactorial al etiologiei acestei tulburări, incluzând: predispoziţia genetic, stimularea insuficientă din partea mediului, curriculumul neadaptat, anxietatea matematică, deficitele neurologice.

Se consideră, însă, că determinantul principal al acestor disfuncții instrumentale îl reprezintă funcţionarea diferită a creierului la nivelul zonelor implicate în matematică.

Se evidenţiază două forme de manifestare a discalculiei:

a) discalculia de dezvoltare (de evoluţie), ce apare încă din primele etape ale vieţii, ca urmare a afectării zonelor cerebrale implicate în operaţiile matematice;

b) discalculia dobândită (de achiziţie), postlezională, determinată de afectarea accidentală pe parcursul vieţii a acestor arii ale creierului.

Abilităţile matematice sunt scăzute iar identificarea problemelor de discalculie se poate realiza pornind de la observarea unor dificultăţi:

- numărarea este realizată mecanic, ca secvenţă de cuvinte, dar nu pot să numere invers sau cu pas dat;
- calculul matematic efectuat cu greutate, într-un ritm mai lent decât media şi cu neîncredere în rezultatul obţinut, chiar dacă acesta este cel corect;
- măsurătorile: măsurarea timpului sau numărarea banilor sunt sarcini dificile pentru aceşti copii, după cum întâmpină dificultăţi şi în înţelegerea conceptului de viteză sau de temperatură;
- direcţia/orientarea: ca şi în cazul dislexicilor, apar probleme de orientare în spaţiu (stânga-dreapta, puncte cardinale).

Printre simptomele tipice ale discalculiei se numara dificultatile intampinate la:

a)Numarat – copiii cu discalculie reusesc sa invete sa numere cuvintele, insa nu reusesc sa numere inainte si inapoi, in special in grupuri de cate doua sau trei; inversează cifrele sau numerele (ex: 16 cu 61). In momentul în care este solicitat să-şi amintească sau să scrie anumite numere face diferite greşeli: inversiuni, omisiuni, substituiri, etc.

b)Calcule – întâmpină mereu dificultăţi în a efectuarea celor patru operaţii elementare: adunări, scăderi, înmulţiri şi împărţiri; nu reușesc să învețe și să rețina operațiile, iar chiar si atunci când reușesc să dea răspunsul corect sunt nesiguri. De asemenea, lipsindu-le gândirea matematică, chiar dacă știu ca 4+3=7, nu realizează că 4+3=7, sau ca 3+6=9. Algoritmii de calcul nu sunt înţeleşi şi reţinuţi, calcule elementare ale celor patru operaţii fundamentare sunt deficitare; prezintă dificultăţi în a rezolva probleme, chiar cu suport concret-intuitiv;

c)Numerele cu zerouri – nu relationeaza cuvintele zece, o sută, o mie cu numeralele 10, 100, 1000.

d)Măsuri – prezintă deseori dificultăţi de operare cu unităţi de măsură: nu se descurcă cu banii, nu înţeleg cum să folosească banii, întâmpină dificultăţi în momentul în care este pus în situaţia de a efectua cumpărături (să vândă, să cumpere, să calculeze restul); nu reușesc să spună ora și de obicei nu înțeleg nici concepte că viteza (km/h) sau temperatura.

e)Orientare – nu au orientare in spaţiu (nici noțiunile de dreapta și stânga), ceea ce duce la imposibilitatea de a urma instrucțiuni sau de a se descurca cu harta; - prezintă slabe abilităţi de a se orienta spațial și temporal, are dificultăţi în a citi oral sau a se orienta pe o hartă;

Modalitatea aceasta de învătare a matematicii face apel la lucrul cu obiecte, la experienţe şi activităţi concrete, facilitând elevilor cu dificultati de învătare înţelegerea şi aplicarea practică a celor învăţate. Învăţarea este mai eficientă pentru elevul cu dificultăţi de învăţare dacă se apelează la activităţi libere: jocuri, activităţii în grup etc. respectând ritmul de învăţare al elevului sau al grupului. De exemplu pentru dezvoltarea şi consolidarea cunoştintelor matematice pot fi organizate activităţi sub formă de joc astfel:

- jocuri - exerciţii de comparare a numerelor naturale şi operaţii matematice (de exemplu: completează numărul corect; calculează corect; scara numerelor; completaţi şirul; ce numere lipsesc?)

- jocuri - exerciţii de cunoaştere a principalelor unităţi de măsură (jocuri de identificare a figurilor geometrice; jocuri de sortare; jocuri de învăţare a succesiunii timpului.

In jocuri, de multe ori are dificultăţi în a urmări scorul, de a respecta regulile, de a-şi urmări rândul. Dar, chiar dacă aceste simptome sunt prezente, indiciile semnificative pentru copiii cu dificultăţi de învăţare sunt gravitatea, persistenţa în timp şi claritatea erorilor pe care aceştia le comit.

Pentru a veni in ajutorul copiilor care intâmpina dificultăți în invățarea matematicii, cadrul didactic recurge la o strategie didactica bine gandita si care sa raspunda nevoilor acestor copii.

a) Jocurile didactice au un impact asupra elevului, atat in sfera cognitiva, cat si cea emotionala: ,,Grabeste-te încet!”, ,, Dubla comparatie”, ,,Sa-i si pacalim un pic”.

b) Munca individualizată. Avantajul mare al acestui procedeu (sistemul fișelor) constă în faptul că: toți elevii lucrează în același timp (cu dificulăți de învațare a matematicii sau toți elevii din clasa); fiecare primește exerciții și probleme adaptate nivelului sau la matematică; fiecare lucrează în ritmul său propriu de munca independentă; fiecare poate fi apreciat, evaluat imediat de catre învățator; în funcție de cele constatate fiecare va primi sarcini noi adaptate (se asigura feed-back-ul).

c) Să le formăm deprinderi. Este necesar să se pornească de la premisa că la elevii mici cu dificultăți de învațare a matematicii, formarea deprinderilor la acest obiect de învațământ implică mai mult timp.

g) Să le stimulam procesele afectiv-motivationale. Fiecare cadru didactic trebuie să facă tot ce este posibil pentru a-i captiva pe elevi, pentru a-i face să le placă mult la scoală, să îndrăgească activitatea școlara la toate obiectele de învățamânt, inclusiv la matematică. Toți elevii, dar în special cei care întâmpină dificultăți de învațare a matematicii vor trebui să fie înconjurați permanent de un câmp de afectivitate tonic, pozitiv, optimist etc. Dacă le cerem să muncească mai mult timp (la matematică), să depună efort mai intens este necesar să-i iubim, să-i încurajăm, să avem încredere în ei etc. În acest fel trebui să le stimulăm motivația și interesul pentru matematică, interes care implică: interesul pentru numărat (bani, jucării, dulciuri etc); interesul pentru scris si citit numere (de mașini, de telefon, date istorice etc); interesul pentru variate probleme cu implicații practice (a calcula prețul total a diferitelor cumpărături, a calcula restul pe care trebuie să-i primească, a schimba o anumita sumă de bani, a calcula câte scânduri sunt necesare pentru a construi o usa când se cunosc dimensiunile etc.

Copiii cu discalculie sunt cei mai vulnerabili atunci cand profesorii aplică metode de predat interactive, deoarece orice intrebare de matematică, chiar și una simplă, adresată în public, va provoca inevitabil jena si frustrare, de aceea având în vedere acest aspect, se vor găsi alte modalități de a-l implica, fără să fie afectat emoțional.

Discalculia este o tulburare care necesita o strânsa colaborare a tuturor factorilor implicați-sprijinul familiei și al școlii și o consiliere psihologică sunt esențiale. Nu se poate spune că există un model, un șablon după care să se facă intervenţia. Aceasta ţine de personalitatea cadrului didactic, de specificul dificultăţilor cu care se confruntă fiecare elev, de specificul personalităţii sale, a ritmului său de învăţare și al nivelului de dezvoltare cognitiv.

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

Profesor logoped Drăgoi Alexandra Lucia,
CJRAE ARAD

Disciplina: Terapia tulburărilor de limbaj

Profesor logoped: Drăgoi Alexandra Lucia

Clasa / Grupa: Grădiniță, grupa mare

Tipul de terapie: Terapia pararotacismului

Etapa terapeutică: Emiterea sunetului R

Subiectul terapiei: Emiterea și impostarea sunetului R

Tipul activității: Corectiv – terapeutică

Scopul: Formarea deprinderii de emitere corectă a sunetului.

Durata: 30 de minute

Obiectiv cadru:

Formarea și dezvoltarea capacității de exprimare orală corectă.

Obiectiv general:

Să pronunțe corect sunetul ”R” în emitere independentă, în silabe și în cuvinte.

Obiective operationale:

O1. Să pronunţe corect sunetul „R” prin poziționarea corectă a aparatului articulator.

O2. Să identifice corect imaginile a căror denumire conțin sunetul ”R”.

O3. Să diferențieze fonematic sunetul ”R” de sunetul ”L”.

O4. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.

O5. Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare.

Strategii didactice

Metode și procedee didactice: conversația, demonstrația articulatorie, observația, explicația, exercitiul, imitația, jocul didactic.

Mijloace didactice: fise de lucru individual, imagini, jocuri logopedice.

Nr. Crt.	Evenimentele activității	Desfășurarea activității	Metode didactice		Ob.	Evaluare
1.	Moment organizatoric	Asigur climatul optim desfasurarii lectiei. Pregatesc materialele necesare.	Conversația			
2.	Captarea atentiei	La intrarea în cabinetul logopedic, întreb preșcolarul cum se simte și îl rog să imi arate (starea lui emoțională), care leu este, apoi ascultăm un cântec cu onomatopee.	Imitația	Jocul emoțiilor Tabletă / laptop Cântecul sunetul animalelor		Aprecieri verbale.
3.	Reactualizarea cunostintelor	Realizez câteva exerciții de respirație, de gimnastică fonoarticulatorie și miogimnastică, până ajungem la sunetul care urmează a fi impostat de către logopat. Spun cuvinte cu fiecare sunet emis corect de copil.	Demonstrația Exercițiul			Aprecieri verbale.
4.	Anuntarea subiectului	Prezint logopatului obiectivele și activitățile pe care urmeaza să le parcurgă.	Explicație Conversație			
5.	Dirijarea lectiei	TERAPIA GENERALA 1. Dezvoltarea mobilitatii fonoarticulatorii Exerciții pentru antrenarea mobilității: - Faciale – umflarea obrajilor - Labiale – rotunjirea buzelor - strângerea buzelor - vibrarea buzelor (calul suparat) - Linguale – mișcări de scoatere si retragere a limbii (pisica bea lapte, apoi se spală pe botic) - Velo palatine – imitarea căscatului (pisica a baut lapte si acum cască, fiind obosită) **2.** Educarea auzului fonematic	Conversația Demonstrația Imitația Exercițiul Jocul didactic	Jocul Gimnastica fonoarticulatorie		Aprecieri verbale.

		TERAPIE RECUPERATORIE 1. Impostarea sunetului si imitarea lui prin demonstrație – PALATOGRAME – 2. Consolidarea sunetului se va face prin efectuarea următoarelor exerciții: - logatomi - silabe 3. Introducerea sunetului în cuvinte se realizează cu ajutorul fișei sunetului ”R”, unde logopatul trebuie să identifice toate imaginile care conțin sunetul ”R” și apoi să le coloreze. 4. Diferențiere la nivelul cuvintelor: se realizează cu ajutorul cuvintelor cu sunetele ”R” sau ”L”, unde logopedul pronunță cuvintele, apoi pronunță și logopatul, după care va trebui să spună ce sunet conține cuvântul.	Conversația Demonstrația Imitația Exercițiul Jocul didactic	Kit Evaluarea auzului fonematic Oglinda logopedică Fișa sunetului R Creioane colorate Joc ce se aude? Cartonașe cu imagini cu sunetele ”R” și ”L”	O1 O2 O3 O4 O5	La finalul terapiei logopatul va primi un abțibild bufniță.
6.	Evaluarea performantelor	Se va realiza cu ajutorul unei fișe cu mai multe imagini, în a căror denumire se regăsesc sunetele ”R” sau ”L”, iar logopatul va trebui să le		Fișa de lucru		

		coloreze pe cele în a căror denumire este sunetul ”R” și să le încercuiască pe cele în care se aude sunetul ”L”.				

Bibliografie:

1. Drăgoi, A., L., Vitoreanu, D., V., *Aspecte teoretice și practice privind dezvoltarea abilităților de citit – scris,* Școala Vremii, Arad, 2021;
2. Vrăjmaș, E., Oprea, V., Stancu, A., Niculescu, S., Stoica, A., Pârșan, V., Gălbinașu, F., Bărbuceanu, I., *8 LOG Program de exerciții logopedice pentru remedierea dislaliei*, Supliment al revistei Învățământul Preșcolar, 2009.

PROIECT DIDACTIC
COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Profesor în înv. primar Lupşa Cristina-Nicoleta
Şcoala Gimnazială ”Tudor Vladimirescu”

Clasa I B
Ciclul curricular: al achiziţiilor fundamentale
Aria curriculară: Limbă şi comunicare
Disciplina de învăţământ: Comunicare în limba română
Unitatea de învăţare: Poveşti la gura sobei
Subiectul lecţiei: Sunetul şi litera ***”s”***
Tipul lecţiei: predare – învăţare (dobândirea de noi cunoştinţe)
Scopul lecţiei: Familiarizarea cu sunetul şi litera „s”; formarea şi dezvoltarea capacităţii de analiză şi sinteză a cuvintelor; dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral şi scris.
Domenii integrate: M.E.M., D.P., A.V.A.P.
Competenţe generale:

1. Receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute.
2. Exprimarea de mesaje orale, în diverse situaţii de comunicare
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute.
4. Redactarea de mesaje, în diverse situaţii de comunicare.

Competenţe specifice:

Comunicare în limba română:

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate.
1.3. Identificarea unor sunete, silabe, cuvinte, în enunţuri rostite cu claritate.
2.1. Formularea unor enunţuri proprii, în diverse situaţii de comunicare.
2.3. Participarea, cu interes, la dialoguri simple, în diferite contexte de comunicare.
3.1. Citirea unor cuvinte şi propoziţii scurte, scrise cu litere de tipar sau de mână.
4.1. Scrierea literelor de mână.

Matematică şi explorarea mediului:

4.1. Formularea rezultatelor unor observaţii, folosind câţiva termeni ştiinţifici, reprezentări prin desene şi operatorii logici „şi”, „sau”, „nu”.
5.1. Sortarea şi clasificarea unor date din mediul apropiat, pe baza a două criterii.

Dezvoltare personală:

3.1. Identificarea unor sarcini de lucru simple, în contexte variate.

Arte vizuale şi abilităţi practice:

1.1. Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice.
1.3. Manifestarea curiozităţii faţă de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual.

Competenţe derivate (obiective operaţionale):

a) Cognitive:

CC_1 – realizează analiza şi sinteza fonetică a unor silabe, cuvinte, propoziţii;
CC_2 – identifică sunetul ”s”, aflat în poziţie iniţială, mediană sau finală, oferind cel puţin două exemple pentru fiecare caz;
CC_3 – asociază sunetul cu litera ”s”;

CC_4 – formulează propoziții, descifrând imaginea dată;
CC_5 – realizează corect despărțirea în silabe a cuvintelor date;
CC_6 – observă și enumeră elementele componente/structurale necesare scrierii literei „s”;
CC_7 – scrie, pe liniatura caietului de tip I, litera „s”, atât individual, cât și în componența unor silabe, cuvinte;
CC_8 - încadrează corect litera în spațiul destinat scrierii.

b) Psiho-motrice:

CM_1 – Păstrează poziția corectă a corpului la birou, pe durata întregii activități.
CM_2 – Trasează corect litera ”s”, folosind motricitatea fină a mâinii.

c) Afectiv-atitudinale:

CA_1 – Stimulează interesul pentru rezolvarea sarcinilor, folosind ca metodă activ-participativă jocul.
CA_2 – Formează și dezvoltă spiritul de competiție, respectând regulile date.

Strategii didactice: conversative, explicative, inductivă, deductivă.

a) Metode, tehnici şi procedee:

- expozitiv-euristic: metoda fonetică, analitico-sintetică; conversaţia, explicaţia, problematizarea, citirea explicativă, conversaţia examinatoare.
- algoritmizat: exerciţiul
- evaluativ: munca independentă, jocul didactic.

b) Mijloace de învăţământ:.

Mijloace didactice: scrisoarea de la Moș Crăciun, renul Rudolf, foaie magnetică tip I, laptop, video specific literei ”s”, prezentare PPT, diverse site-uri, jocuri online.
Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe
Resurse - **umane:** 21 elevi
- **temporale:** 40 minute
- **spaţiale:** activitate online

Bibliografie:

1. *Programa şcolară pentru învăţământul primar* – www.edu.ro.
2. *Metodica predarii Limbii Romane în clasele primare*, Editura Aramis, Bucureşti, 2000
3. Mirela Mihăescu, Claudia Mihai, Aniţa Dulman *„Activităţi trandisciplinare”,* Editura Radical, 2003.
4. Pintilie, Mariana, *Metode moderne de învăţare-evaluare,* Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2003.
5. Sâmihăian, Florentina, Norel, Mariana, *Didactica limbii şi literaturii române,* 2005.
6. www. Youtube.ro – litera ”s” de mână – video
7. www.wardwall.ro
8. CD ”Abecedarul în povești”, editura EDU.

SCENARIUL DIDACTIC

Etapele instruirii	Competențe/ obiective	Conținutul lecției	Desfășurarea lecției		Forma de organizare	Evaluare	Timp
			Activitatea propunătorului	Activitatea elevilor			
1.Moment organizatoric		-pegătirea pentru lecție	Verificarea conexiunii la internet. Pregătirea colectivului de elevi pentru lecția online. Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea lecției online. Mesajul zilei! Bună dimineaţa! Bine aţi venit! Astăzi este o zi mare Zi cu invitaţi de soi Vom explica cu încântare Ce am mai învăţat noi. Astăzi, ne vom juca De emoţii vom scăpa.	- Elevii își vor verifica dispozitivele de conectare și se vor conecta pe platforma școlii. - Elevii își vor pregăti manualul, caietul și rechizitele necesare orei de Comunicare în Limba română.	Frontală	Capacitatea de receptare a mesajului oral	1’
2.Verificarea și reactualizarea cunoștințelor	DP: 3.1 CM_1	- reactualizarea cunoştinţelor despre sunetul și literele ”t, T”	Tema a fost verificată cantitativ și calitativ, prin intermediul aplicațiilor WhatsApp și Classroom, fiecare primind feed-back pentru tema făcută. Ne vom aduce aminte de sunetul și literele *t, T,* cu ajutorul unei poezii haioase (anexa 1).	- Elevii își vor verifica temele online. - Ei își vor aduce aminte de sunetul și literele *t,T,* prin intermediul poeziei haioase.	Frontală		2’
3. Captarea atenției		- trezirea interesului pentru lecție	Le voi spune elevilor următoarele ghicitori: Flori de gheață la fereastră Copii-s la sobă-n casă! Derdelușul s-a albit, Ce anotimp a sosit?	- Elevii ascultă cu atenție și entuziasm ghicitorile și găsesc răspunsurile corecte. - Iarna	Frontală	Capacitatea de analiză și sinteză	3’

	CM_1		Când nu e zăpada Doarme în ograda, Dar când ninge-afară Cu copiii zboară. Intră pe horn Noaptea când dorm. E un moș, Cu nasul roș'. Iarnă lasă jucării La cei mai cuminți copii.	- Sania - Moș Crăciun			
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor	CA_1	- citirea e-mailului de la Moș Crăciun	- De dimineață, când încercam să mă conectez online, am observat că am un e-mail în căsuța electronică. - Voi citi/prezenta e-mailul primit de la Moș Crăciun (anexa 2). Astăzi, îl vom învăța pe renul Rudolf să alcătuiască o propoziție, să identifice cuvintele, să despartă în silabe, să stabilească poziția unui sunet într-un cuvânt și cum să scrie litera ”s” de mână, pentru a putea scrie cuvintele sanie, scrisoare, sonar, stea...	- Elevii vor asculta entuziasmați e-mailul primit și își vor exprima dorința de a-l ajuta pe Moș Crăciun și pe renul Rudolf.	Frontală	Capacitatea de receptare a mesajului oral	3’
5. Dirijarea învăţării	*AVAP 1.3* CC_4 CC_1 *MEM 4.1* *AVAP 1.1* *MEM: 5.1*	- litera *s* de tipar - propoziția: cuvinte, silabe, sunete, poziția sunetelor	- Pentru început, ne vom aduce aminte (atât noi, cât și Rudolf) de litera ”s” de tipar, pe care am învățat-o în clasa pregătitoare. **Prima sarcina:** Ajută-l pe Rudolf să formuleze o propoziție, descifrând imaginea sugerată. - Se va analiza propoziția din punct de vedere grafic, al nr. de cuvinte, al nr. de silabe ce alcătuiesc cuvintele și se identifică poziția sunetului ”s,, în unul din cuvintele propoziției. Propoziția: *Corina scrie o scrisoare.* - Câte cuvinte are propoziția? - Câte silabe au cuvintele care alcătuiesc propoziția? - În care din cele patru cuvinte întâlnim litera ”s”?	- Elevii vor viziona un filmuleț despre litera ”s” de tipar. - Elevii vor alcătui o propoziție, pe baza imaginii date, vor specifica nr. de cuvinte din propoziție, vor despărți în silabe fiecare cuvânt, precizând nr. acestora și vor identifica poziția sunetului și literei ”s” în unul din cuvintele propoziției. - Propoziția are 4 cuvinte. - Elevii despart în silabe fiecare cuvânt. - Scrie, scrisoare - Scri-soa-re	Individuală Frontală	Capacitatea de a formula propoziții pe baza imaginii date Capacitatea de analiză și sinteză	10’

	CA_1 CC_2 CC_3 CA_2 CC_5 CM_2 CC_6 CC_7 CC_8	- poziția sunetului ”s” în cuvinte - despărțirea în silabe - scrierea literei ”s” de mană	- Se desparte cuvântul scrisoare în silabe și se observă poziția sunetului ”s”. (anexa 3). **A doua sarcină:** Ajută-l pe Rudolf să identifice poziția sunetului „s” în cuvintele sugerate de imagini. Dă exemple de alte cuvinte în care litera ”s” să fie, pe rând, în poziție inițială, mediană și finală. - Sanie – sunet inițial - Pisică – sunet median - Ananas – sunet final (anexa 4). **A treia sarcină:** Desparte corect în silabe cuvintele date (anexa 5). **A patra sarcină:** Ajută-l pe Rudolf să învețe să scrie litera ”s” de mână. Încălzește-ți degetele pentru a putea scrie frumos și corect. Privește filmulețul de prezentare! Traseaza litera in aer, cu stiloul, înainte de a te apuca de scris. Succes! - Se vor încălzi degetele cu ajutorul unor poezii specifice, se va analiza din punct de vedere structural litera”s”, se va viziona filmulețul de prezentare, se va trasa litera de probă în aer și pe imaginile lipite în caiet, se va scrie litera pe patru rânduri de liniatură tip I, se vor scrie cuvinte ce conțin litera ”s”, urmărind cu atenție și observând modul în care aceasta din urmă se leagă de celelalte litere ce alcătuiesc cuvântul.	- La început și la mijloc. - Elevii vor identifica poziția sunetului ”s” în denumirile imaginilor sugerate și vor da exemple asemănătoare. Exemple: - sare, solniță, saltea, salut - casă, masă, nasture, listă - cocos, tenis, sus, jos - Elevii vor fi împărțiți în trei grupe și vor despărți în silabe cuvintele date. - Elevii își vor încălzi degetele cu ajutorul unor poezii specifice, vor urmări filmulețul de prezentare, vor identifica elementele structurale ale literei ”s”, vor viziona filmulețul de prezentare, vor trasa litera în aer, cu stiloul, vor scrie litera ”s” în caiete, atât individual, cât și în componența unor cuvinte.	Individuală Individuală Pe grupe	Capacitatea de a despărți în silabe cuvintele și de a identifica poziția sunetului ”s” Capacitatea elevilor de a identifica cuvinte ce conțin sunetul „s” Capacitatea de a despărți în silabe cuvintele și de a identifica sunetele Capacitatea de a scrie litera de mână pe spațiul tip 1	10’ 5’
6. Feed-back	CA_1		- Vom juca un joc online pe site-ul www.wardwall.ro	Elevii vor participa cu interes și entuziasm la jocul online.		Capacitatea de a aplica noțiunile învățate	5’
7. Evaluarea formativă		- aprecieri verbale	Voi face aprecieri verbale asupra modului de lucru și asupra efortului depus în ora online.	- Elevii vor fi apreciați pentru efortul depus la oră.	Frontală		1’

8. Tema pentru acasă.			Ca temă pentru acasă, vor avea de scris din auxiliar, p. 53.	- Elevii îşi vor nota tema pentru acasă.	Frontală		

PROIECTUL EDUCAŢIONAL „BUCURIILE TOAMNEI“ - MIJLOC EFICIENT PENTRU VALORIZAREA ELEVILOR CU CES

Prof. înv. primar Precup Rodica
Şcoala Gimnazială Nr. 7 Tîrgu Mureş

În ultimii ani, la nivelul învăţământului românesc au apărut idei şi practici care au încurajat schimbarea abordării de la curriculum centrat pe disciplină la un curriculum centrat pe elev. Situarea elevului în centrul organizării procesului de predare – învăţare, a constituit o schimbare fundamentală care a atras după sine necesitatea găsirii acelor soluţii didactice care să stimuleze performanţa elevului cel puţin la nivelul descris de potenţialul său.

Metoda învăţării prin proiecte angajează efortul comun al elevilor şi se bazează pe toate formele de organizare a activităţilor (individual, perechi, grup şi frontal) clasa de elevi devenind o comunitate de învăţare, în care fiecare contribuie atât la propria învăţare, cât şi la procesul de învăţare colectiv. Am considerat că prin cooperarea elevior pentru realizarea activităţilor din cadrul proiectului, cei doi elevi cu CES din clasă se vor putea mai bine integra şi angrena în viaţa de grup a clasei, vor putea să se manifeste mai uşor, să-şi formeze pe această cale priceperi şi deprinderi, asigurându-se totodată şi mai buna lor valorizare.

Elevii sunt solicitaţi să apeleze la acele surse care îi ajută să rezolve problemele şi sunt implicaţi în experienţe de învăţare complexe, proiecte din viaţa reală prin care îşi dezvoltă cunoştinţele şi deprinderile.

Având în vedere considerentele mai sus menţionate am proiectat şi derulat la nivelul casei a II-a proiectul educaţional intitulat „Bucuriile toamnei“.

Scopul proiectului l-a reprezentat cunoaşterea frumuseţilor naturale ale mediului înconjurător în anotimpul toamna, afirmarea și stimularea potenţialului creativ al elevilor, intensificarea implicării elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în realizarea unor sarcini de echipă.

Între obiectivele proiectului menţionez:

- identificarea caracteristicilor anotimpului toamna și redarea lor prin diverse mijloace;
- formarea abilității de a concepe și de a prezenta un produs realizat de către elevi;
- formarea deprinderii de a lucra în grupuri mici la realizarea unui proiect comun, de a ajuta colegii care au nevoie de mai mult sprijin în realizarea sarcinilor;
- implicarea familiei în realizarea unor sarcini de lucru din cadrul proiectului.

Am abordat realizarea proiectului în manieră interdisciplinară, disciplinele vizate fiind : Comunicare în limba română**,** Matematică și explorarea mediului**,** Muzică și mișcare și Arte vizuale și abilități practice

Grupul ţintă a fost format din cei 29 de elevi ai clasei a II-a A.

Proiectul s-a desfăşurat pe perioada a patru săptămâni din luna octombrie. Activităţile s-au desfăşurat în sala de clasă, în parcul din apropierea şcolii sau în piața de legume și fructe din cartier.

Activităţile din cadrul proiectului au fost următoarele:

- „A venit toamna!

- Vizionarea unei prezentări power-point în care sunt exemplificate caracteristici și fenomene ale naturii specifice anotimpului toamna;
- Învățare unor cântece despre toamnă: „A venit pe dealuri toamna“, „Frunze ruginii“;
- Învățarea unor poezii în care este redat anotimpul toamna;

- Începerea activității de realizare de către fiecare elev, în manieră personală, a lucrării: „Cărticica toamnei“ , ale cărei pagini erau sub formă de frunze;

● „Flori şi frunze pe cărări“

- Ieșire în parc pentru a observa schimbările petrecute în natură odată cu sosirea toamnei și pentru a colecta frunze și flori de toamnă;
- Realizarea unor colaje cu frunze: Chipul Toamnei, Peisaj de toamnă, Frunze prietene;
- Zâna Toamna – Lucrare colectivă – colaj cu frunze și flori;

● „Toamna și viețuitoarele“

- Convorbire - Ce fac viețuitoare când vine toamna?
- Dramatizare:- „Greierele și furnica“;
- Realizarea unor colaje și desene: Animale din frunze, Toamna în pădure etc.;
- Învățarea cântecului „Greierașul“;

● „Toamna se plimbă prin grădini și livezi “

- Lectura unor texte în proză și în versuri în care se vorbește despre bogățiile toamnei;
- Discuții pe baza imaginilor despre muncile specific ce se desfășoară pe câmp, în grădini, vii și livezi;
- Vizită la piața de legume și fructe; elevii au fost puși în situaţia reală de a purta un dialog cu vânzătorii şi de observa şi compara preţul fructelor şi legumelor şi de a cumpăra fructe;
- Concurs de ghicitori despre legume și fructe;
- Pregătirea unei salate de fructe;
- Realizarea unor desene și colaje: Coșul cu legume, Fructele zâmbitoare, Hora fructelor, Trenulețul cu legume și fructe etc.;
- Învățarea cântecului „Supa de zarzavat“;

● „Rețetele bunicii“

- Pregătirea împreună cu mama sau cu bunica a unor conserve de legume și fructe (gem, dulceață, compot, murături de toamnă) ;
- Scrierea și învățarea a cel puțin unei rețete culinare cu legume sau fructe ;

● *„Carnavalul Toamnei – Activitate de finalizare a proiectului“*

- Expoziție cu portofoliile elevilor realizate pe parcursul derulării proiectului ;
- Lansare : Prima mea carte - „Cărticica toamnei“ ;
- Tombola toamnei : „Borcanul cu surprize“ ;
- Petrecerea toamnei, în pijama, cu degustare e bunătăţi : Sărmăluțe în foi de viță, Prăjitură cu mere, Dovleac copt ;

Ca modalităţi evaluare am folosit : expoziția cu lucrările elevilor, portofoliile elevilor, activitatea de prezentare a lucrării „Cărticica Toamnei“.

Pe durata realizării proiectului am individualizat sarcinile şi activităţile de învăţare, am ajustat metodele, materialele şi mijloacele didactice, astfel încât obiectivele urmărite să poată fi realizate de către toţi elevii. Am pus accent pe cooperare şi sprijinul reciproc al elevilor în cadrul echipelor de lucru. Am lăsat elevii cu CES să-şi aleagă singuri grupul sau echipa în care vor să lucreze. Ei au avut nevoie de mai mult timp de lucru şi de explicaţii repetate pentru realizarea unor anumite sarcini. Chiar dacă mai greu şi puţin mai încet, au reuşit şi ei să povestească despre toamnă, să recite poezii scurte, să cânte, să deseneze sau să picteze. Au fost încântaţi de sprijinul colegilor, de faptul că au simţit că fac parte dintr-o echipă în care

sunt înţeleşi şi ajutaţi. Acesta consider că este marele câştig al derulării acestui proiect. A constituit o experienţă didactică din care am avut şi eu de învăţat şi din care mă voi inspira în viitor.

Abilități de școlaritate și procesul pregătirii pentru școală în educația specială

Autor: Profesor psihopedagog – Antonela Samson
Școala Gimnazială Specială pentru Surzi Nr.1

Abilitatea de învățare presupune existența unui ansamblu de calități pe mai multe planuri: senzorio-motor, cognitiv, afectiv-motivațional și volițional, care permit copilului să facă față cerințelor formulate de școală, asigurând desfășurarea cu succes a activității școlarului. Vorbim despre o dezvoltare fizică coresunzătoare, de o dezvoltare intelectuală și nu în ultimul rând socio-afectivă.

Prin dezvoltarea fizică sunt luate în vedere dezvoltarea motorie și în special pregătirea mâinii pentru scris, motricitatea grosieră și cea fină fiind principalele competențe motrice pe care un copil trebuie să le fi achiziționat deja.

Din perspectiva dezvoltării intelectuale aspectele ce trebuie luate în calcul sunt formarea capacității de a înțelege fenomene simple, de orientare în spațiu și timp, de memorie, atenție și imaginație. Atenţia, memoria, categorizarea, limbajul, planificarea şi rezolvarea de probleme sunt competenţele cognitive care sunt luate în calcul.

Dezvoltarea socio-afectivă presupune capacitatea rezolvării unor sarcini care necesită efort de voință și atenție, perseverență și cooperare, capacitatea de relaționare cu alții, precum și trezirea interesului pentru mediul școlar. Înţelegerea emoţiilor celorlalţi, exprimarea propriilor emoţii şi capacitatea de autoreglare emoţională sunt competenţele emoționale care trebuie să fie pre achiziționate înainte de integrarea în mediul școlar.

Menționez și competenţele de autonomie personală care sunt una dintre cele mai importante pre achiziții pentru copiii cu autism: capacitatea copilului de a rezolva probleme cotidiene specifice grupului de vârstă din care face parte.

Toate aceste aspecte sunt importante în adaptarea copilui la mediul școlar. Fie că vorbim de învățământul de masă, fie că este cel special, în ambele cazuri vorbim de o anumită structură dată de respectarea programei școlare, de o capacitate de prezență și implicare în timpul orelor din partea copilului și de o capacitate de relaționare ăn special între elev și profesor, cât și între elevi, în general, ea redând atmosfera din timpul orelor de curs.

Neîncadrarea în criteriile de mai sus duce la probleme legate de școală. Cele mai frecvente sunt: neatenția la ore, lipsa motivației, dificultăți de învățare, agresivitatea.

Pregătirea pentru școală începe cu pregătirea acelor abilități care să ajute copilul să se integreze în mediul școlar și include nivelul de dezvoltare al unui copil, din perspectiva competenţelor cognitive, socio-emoţionale, motrice și de autonomie. Pregătirea începe de la grădiniță, prin intermediul sarcinilor instructiv-educative care au scopul de a pregăti preşcolarii în vederea integrării şi adaptării în mediul şcolar. În grupa pregătitoare jocul se îmbină cu activităţi de învăţare, copilul fiind obligat să-şi însuşească literele şi numeraţia, noţiuni ce vor fi fixate ulterior în primul an de şcoală. Vârsta cronologică și stadiul devoltării copiluilui din perspectiva noțiunilor menționate mai sus sunt edificatorii în integrarea copilului în mediul școlar.

Dacă pentru copiii tipici grădinița este o etapă obligatorie, pentru copiii atipici nu putem spune la fel. Diferitele forme de terapie, alături de domeniile adiacente, logopedie, kineto terapie sunt pașii către formarea abilităților școlare.

Atât pentru copiii tipici, însă mai ales pentru cei cu autism sau cerințe educaționale speciale, evaluarea psihologică are scopul de a determina măsura în care sunt dezvoltate atât abilităţile cât și competenţele copiilor. Astfel sunt

evidențiate abilităţile care nu sunt suficient dezvoltate, abilităţile care sunt bine dezvoltate și acțiunile ce trebuie făcute pentru a îmbunătăți anumite aspecte care sunt mai dificil de realizat de copil.

Datele referitoare la inteligenţă, obţinute cu ajutorul probelor psihologice permit anticiparea gradului de maturitate a copilului pentru formarea deprinderilor de citire şi de scriere. Acestea fiind elementele de bază necesare în reușita școlară. Pe de altă parte, și factorii nonintelectuali au mare pondere în adaptarea şcolară, asaă că prin intermediul testelor psihice sunt importantele ambele aspecte: formularea prognozei şcolare generale care să cuprindă și cunoașterea trăsăturilor nonintelectuale ale copilului.

Bibliografie:

Agheană, V., Dezvoltarea cognitivă la copiii cu deficienţă mintală, Editura Universităţii din Bucureşti, 2017

Bulimar, M.R., Intervenţia psihopedagogică în autism, Editura Pim, Iaşi, 2018

Gherguț, A., Evaluare şi intervenţie psihoeducaţională, Editura Polirom, Iași, 2011

PLAN DE ACȚIUNE
PENTRU REALIZAREA UNUI MEDIU DE ÎNVĂȚARE INCLUZIV
(Deficiența de auz)

Prof. dr. Rucăreanu Alina Marieta
Liceul Teoretic „Ioan Petruș”
Otopeni, Ilfov

Deficienţa de auz reprezintă diminuarea sau pierderea totală sau parţială a auzului. Elevilor cu pierdere parţială a auzului şi cu surditate le este caracteristic:

- rămân în urma elevilor cu nivel similar de inteligenţă, în deprinderea abilităţilor de comunicare;
- întâmpină dificultăți de adaptare într-o societate cu persoane cu auz normal, pot fi relativ izolați, au dificultăți de trecere de la concret la abstract, nu au încredere în ei, au cunoștințe generale limitate despre lume;
- provoacă conflicte psihologice, pot să manifeste un comportament agresiv din cauza frustrărilor, deoarece părinţii cu auz normal întâmpină dificultăți de înțelegere a copiilor surzi.

Însă majoritatea persoanelor cu deficienţe de auz reuşesc să se integreze bine și eficient în viața școlară și, ulterior, în cea profesională, exercitând „profesiile celor care aud”. Nu vor fi orientaţi spre profesiuni care solicită auzul (în general, nu pot lucra într-un mediu cu zgomote foarte puternice), de aceea crearea unui mediu incluzivi pentru acești elevi este necesară.

PROCESUL DE ÎNVĂȚARE A CITITULUI ȘI A SCRISULUI:

ELEVI

ACTIVITĂȚI:

- căutarea literei în alfabetul decupat, recunoaşterea ei în cărţi, reviste, ziare;
- asocierea formei literei cu un obiect sau o imagine, scrierea literelor de tipar cu degetul pe bancă, asocierea literei cu o culoare;
- modelarea literelor de tipar din plastilină, beţişoare, bucăți de sârmă moale;
- pentru a distinge numărul și ordinea cuvintelor în propoziție, pronunțarea lor poate fi însoțită de bătăi din palme sau numărarea lor pe degete;
- exerciții de ordonare a cuvintelor în propoziție;
- exerciții de realizare a unor sarcini scrise pe diferite cartonașe;
- ilustrarea conținutului unui text prin desene, imagini;
- completarea cu cuvinte a unor spații lacunare.

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE: exemplificarea, demonstrația, exercițiul, jocul didactic, jocul de rol, dramatizări, metoda fonetică analitico-sintetică.

RESURSE: plastilină, cartoane colorate, alfabetar, tablă interactivă, imagini sugestive din textele citite, afișe.

EVALUARE: observarea sistematică, proiecte, portofolii.

PĂRINȚI

ACTIVITĂȚI:

- repetarea literelor însușite la școală cu suport vizual (șablon, cartonașe);
- exerciții de ordonare a literelor într-un cuvânt și a cuvintelor într-o propoziție folosind alfabetar magnetic;

- citirea unor povești scurte rar, cu voce tare folosind și imagini din textul citit;
- vizite la muzee, la Grădina Zoologică pentru a asocia anumite cuvinte cu imaginea reală sau pentru a recunoaște sunete specifice;
- jocuri în aer liber, de regulă în parc, pentru a socializa și a fi tot timpul înconjurat de copii;
- ajutor în realizarea unor proiecte individuale.

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE: demonstrația, exercițiul, jocul.

RESURSE: cărți cu povești cu imagini, alfabetar magnetic, cartonașe cu litere asociate unei imagini sau unei culori.

EVALUARE: progresul propriului copil în însușirea cunoștințelor predate la școală, formarea unor deprinderi de exprimare orală care să îi ofere independența acestuia, căpătarea încrederii în sine și bucuria de a finaliza o sarcină.

CADRE DIDACTICE

ACTIVITĂȚI:

- organizarea clasei/grupului în semicerc: comunicarea simetrică, citire labială;
- poziționarea în bancă în așa fel încât să poată fi cât mai aproape de tablă și de profesor;
- formularea clară și concisă a sarcinilor: repetarea sarcinilor, încurajarea permanentă;
- participarea la ore împreună cu învățătorul sau un părinte;
- prezentarea progresului făcut de elev/elevi pe parcursul unei perioade de timp;
- folosirea unor materiale cunoscute de copil care vor ajuta în activitatea de predare-învățare (folosirea, în procesul comunicării, a imaginilor şi fişierelor cu simboluri);
- implicarea copilului în toate activitățile laolaltă cu ceilalți copii;
- încurajarea lucrului în perechi (solicitarea ajutorului colegului de bancă în indicarea paginii, sarcinii, instrucțiunilor etc.).

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE: demonstrația (este recomandabil a dubla mesajul oral cu cel scris pe tablă), exercițiul, explicația (prezentarea imaginilor pentru ilustrarea conţinuturilor de învăţare, utilizarea TIC), jocul didactic, jocul de rol, observația.

RESURSE: planșe, fișe, filme scurte cu subtitrare.

EVALUARE: chestionare, observare sistematică.

„Fiecare copil este unic”

Prof. Pădureanu Cristina
Școala Gimnazială Nr.14 Dr. Tr. Severin

Motto:„ *Să nu-i educăm pe copiii noştri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze*”. (Maria Montessori)

Multe persoane se întreabă ce înseamnă CES (cerinţe educaţionale speciale)?

Cerinţele educaţionale speciale sunt acele cerinţe care derivă din nevoile speciale ale unor persoane, generate de existenţa unor disfuncţii la nivel intelectual, senzorial, fizic, psiho-afectiv, socio-economic, cultural (MECTS - Ordinul 5574/ 2011).

Astfel, putem considera că se încadrează în categoria CES: copiii cu dificultăţi motorii, sindrom Down, dificultăţi de vorbire, tulburări de comportament, autism, deficit de atenţie şi hiperactivitate (ADHD), dar şi cei care trec, pur şi simplu, printr-o perioadă mai grea (abandon familial, abuzuri, tulburări psiho-emoționale care dizabilitează formarea normală a personalității copilului).

Conform Ordinului MECTS 5574/ 2011, articolul 6:„Pentru integrarea eficientă a persoanelor cu CES este necesară crearea unor servicii de sprijin specializate în asistenţa psihopedagogică de care să beneficieze copiii/ elevii/ tinerii integraţi, precum şi a unor servicii de consultanţă pentru cadrele didactice din şcoala incluzivă, ceilalţi elevi, familie şi comunitate.”

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor. Incluziunea presupune că fiecare individ contează și cu toții avem nevoie de mai multă răbdare și toleranță față de cei care sunt diferiți.

Într-o astfel de unitate de învățământ se asigură o educație pentru toți copiii și se caută mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile, serviciile sociale și educaționale conform principiului „resursa urmează copilul”.

Integrarea școlară este proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar , de desfășurare cu succes a activităţilor școlare.

Conceptul de CES presupune o abordare care consideră că fiecare copil este unic, poate învăţa dacă este identificat tipul de învăţare specific particularităţilor individuale ale sale. Curriculum-ul școlar trebuie considerat un instrument necesar care trebuie să fie flexibil, adaptabil la cerințele elevilor.

Copilul cu CES are nevoie de condiţii de învăţare care să stimuleze şi să sprijine dezvoltarea sa, un curriculum adaptat şi individualizat.

Adaptarea curriculumului la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor cantitativ şi calitativ, la potenţialul de învăţare al elevului;
- adaptarea proceselor didactice (metode utilizate, material didactic, timp de lucru alocat), nivelul de sprijin acordat elevului;
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;

- adaptarea procesului de evaluare (diverse proiecte şi produse scrise, orale, vizuale ale muncii elevilor).

Deseori, este nevoie de programe individualizate de intervenţie pentru integrarea şcolară şi socială a copiilor cu CES.

Se poate vorbi de:

- integrare totală - atunci când elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită, (programelor terapeutice se desfășoară în spații speciale, destinate acestui scop);
- integrare parțială - atunci când elevii cu CES petrec doar o parte din timp în școala obișnuită;
- integrare ocazională – participare ocazională, în comun, la diferite activități (excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, etc).

Toate cadrele didactice care au în colectivitatea elevilor copii cu CES vor avea în vedere acţiuni ce presupun colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea directă în lucrul efectiv cu copiii. Părinţii şi copiii vor fi consiliaţi să fie realişti în aşteptări, vor fi ghidaţi să evite izolarea şi să comunice cu alţi părinţi şi copii aflaţi în situaţii similare. Se va promova o abordare pozitivă a educării şi disciplinării copiilor; copiii vor fi implicaţi, atât cât se poate, în luarea deciziilor, în alegerea activităţilor la care vor participa. Este de dorit ca părinţii, cadrele didactice şi şcoala să facă un front comun pentru a ajuta la integrarea copiilor cu CES.

O astfel de abordare poate genera egalitatea de șanse, participarea și integrarea școlară și socială.

Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuinţe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în acelasi timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate. Educaţia sau școala incluzivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a școlii și societății, pentru a primi și satisface participarea persoanelor cu handicap la medii școlare și sociale obișnuite, ca elemente componente naturale ale diversității umane, cu diferențele ei specifice.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați că având cerinţe educative speciale. Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanţa fundamentală în facilitatea integrării ulterioare în viață comunitara prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacitaţi favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către elevii normali a problematicii și potenţialului de relaţionare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate acestor categorii de copii. Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copiii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilitați de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină.

Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe. Trebuie oferite copilului o alegere de 2 opțiuni, pe care cei mai mari le acceptă. Problemele trebuie discutate până când se ajunge la o concluzie acceptabilă, chiar dacă nu se ia o hotărâre. Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns intre părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legătură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora.

Educația specială se referă la adoptarea, completarea și flexibilitatea educației în vederea egalizării șanselor de participare la educație în medii de învățare obișnuite. Centrele educative speciale se axează pe particularitățile individuale de dezvoltare, de învățare, de relație cu mediul și necesită o evaluare și o abordare personalizată a necesităților copilului. Cerințele educative speciale sunt interpretate ca unitate în dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de învățare, de integrare, în nivelul individual de dezvoltare fizică și psihică cu caracteristici biologice, fizice, psihice și sociale.

Educația specială este o formă de educație adoptată și destinată tuturor copiilor cu CES care nu reușesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit-temporar sau pe toată durata școlarității, un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent. Un obiectiv important al şcolii incluzive îl reprezintă sprijinul acordat pentru menținerea în familie a copiilor cu CES. De aceea, se pune problema respectării principiului normalizării ce se referă la condițiile de mediu și viață, la eliminarea separării copiilor cu CES și la acceptarea lor alături de ceilalți copii. Principiul normalizării presupune luarea în seamă nu doar a modului în care persoana cu deficiente se adaptează la cerințele vieții sociale, dar în același timp, la felul în care comunitatea înțelege să se conformeze nevoilor și posibilităților persoanei în dificultate. Normalizarea implică includerea într-un mediu școlar și de viață cotidiană nediscriminatoriu și asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficiențele sau afecțiunile propriu-zise nu pot fi încă depășite.

„Copiii sunt ca fluturii care zboară în văzduh. Unii se înalţă mai sus ca alţii, însă fiecare zboară cât de bine poate. De ce să-i compari între ei?
Fiecare este diferit.
Fiecare este special.
Fiecare este frumos
Când un copil îți dă un cadou, chiar dacă e o piatră, apreciază. Poate fi singurul lucru pe care acel copil îl are şi a ales să ți-l dea ţie.”

Bibliografie:

Gherguţ, Alois, „*Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale*”, Editura Polirom, Iaşi, 2006;
Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). „*Handicap, readaptare, integrare*”, Editura Pro Humanitate, București, 1998;
Verza, E., & Paun, E. „*Educatia integrată a copiilor cu handicap*”, Unicef., 1998;
Vrăjmaș, T. „*Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale*”, Editura Aramis, București, 2001

Abordarea la clasă a elevilor cu cerințe educaționale speciale

Prof. înv. primar Pădureanu Ionela - Lavinia
Școala Gimnazială Nr.5 “Aviator Petre Ivanovici”
Băileşti – Dolj

“… în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli, minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câştigăm satisfacţie şi respect...” (Comenius)

“Școlile trebuie să primească toți copiii indiferent de starea lor fizică, intelectuală, socială, emoțională, lingvistică sau oricare alta. Aici trebuie cuprinși și copiii cu dizabilități, și copiii talentați, și copiii din zonele rurale izolate și cei din populațiile nomade, și copiii minorităților lingvistice, etnice sau culturale, precum și copiii din alte grupuri sau zone marginale”. (Cadrul de acțiune privind cerințele educative speciale, UNESCO/ Conferința de la Salamanca, 1994).

Sintagma “cerinţe educaţionale speciale” este utilizată mai ales în domeniul psihopedagogiei speciale, unde semnifică necesitatea unor abordări diferenţiate şi specializate ale educaţiei copiilor cu dizabilităţi, deficienţe mintale, intelectuale, ale celor cu afecţiuni neuropsihice, neurofiziologice, senzoriale, fizice şi somatice.

În ultimii ani, problematica educației copiilor cu C.E.S. a devenit o preocupare aparte în rândul specialiștilor, în special odată cu apariția conceptelor de educație integrată, incluziune școlară și școală incluzivă.

Ținând cont de particularitățile de dezvoltare ale copiilor cu cerințe educative speciale, curriculumul școlar presupune un grad mare de flexibilitate, care să permită fiecăruia să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să fie diferențiate.

Referitor la dificultățile de învățare pe care elevii cu C.E.S. le prezintă, se pot identifica două tipuri de criterii care se dovedesc a fi utile în definirea acestor dificultăți. Unul dintre acestea se numește în literatura de specialitate “criteriul excluziunii”, conform căruia se poate stabili dacă un elev prezintă în mod real dificultăți în activitatea de învățare sau dacă aceste dificultăți sunt însoțite de anumite afecțiuni. Astfel, se poate menționa faptul că nu mereu există cauze bine delimitate ale dificultăților de învățare ce caracterizează elevii cu C.E.S. .

Un alt criteriu des întâlnit în procesul de identificare a dificultăților de învățare este reprezentat de contrastul dintre deficiențele la nivelul exprimării scrise și aptitudinile remarcabile în ceea ce privește exprimarea verbală. Aspectul deficienței mintale este important de adus în atenție în acest context mai ales pentru diferența dintre elevii care întâmpină dificultăți în toate domeniile și cei care au astfel de dificultăți doar într-un număr limitat de arii.

Din momentul identificării dificultăților la elevi, indiferent de criteriul aplicat, cadrul didactic se obligă la adoptarea unui program de lucru adaptat nevoilor acestora și în același timp compatibil cu obiectivele instructiv-educative definite.

Selectarea conținuturilor și delimitarea strategiilor didactice care urmează a fi utilizate în cadrul demersului de predare-învățare, modalitățile de organizare a colectivului de elevi constituie aspecte de o reală importanță pentru cadrele didactice care lucrează cu elevi depistați cu dificultăți de învățare.

De asemenea, elevii cu astfel de dificultăți trebuie să urmeze o terapie lingvistică, să participe la un program de ședințe de logopedie, cu personal specializat, la care se adaugă un plan clar de consiliere școlară și vocațională. Foarte

important, dar în același timp destul de dificil, este adoptarea unui stil de predare adaptat într-o măsură cât mai mare stilului de învățare ilustrat de acești elevi cu cerințe educative speciale. Este foarte bine să se cunoască, în urma unei evaluări corecte și adecvate, care este nivelul de dezvoltare a elevului, care conținuturi pot fi însușite de către el, prin ce mijloace și metode poate cadrul didactic să obțină o însușire eficientă a cunoștințelor și o aplicare corectă a acestor achiziții în contexte variate.

Elevii cu dificultăți de învățare au adesea nevoie de o terapie a tulburărilor de limbaj, de simplificarea și adaptarea sarcinilor la toate disciplinele, lucrul conform unei programe adaptate fiind absolut necesar în aceste situații.

Foarte important este aspectul tulburărilor de ordin emoțional, afectiv, pe care unii elevi cu dificultăți educative speciale le prezintă. În aceste cazuri, este necesar sprijinul psihologului. De asemenea, un rol important în etapa inițială de identificare a unor astfel de probleme în aria emoțională la elevii cu C.E.S. îl are consilierul școlar. Toate măsurile ulterioare adoptate în vederea integrării cu succes a elevilor cu C.E.S. în procesul instructiv-educativ nu pot fi delimitate în lipsa unui plan clar de activitate adaptat perfect realității de natură afectivă, emoțională a fiecărui elev în parte.

În acest context, am considerat vitală motivarea și încurajarea elevilor care au astfel de dificultăți, deoarece pentru ei este foarte importantă cultivarea unor atitudini pozitive față de propria activitate, a rezultatelor pe care le obțin și față de colegii din clasă. Încrederea în sine, precum și motivația proprie pentru a învăța, cooperarea cu ceilalți, cu alte cuvinte clădirea unui climat afectiv pozitiv a reprezentat un obiectiv în procesul educativ desfășurat cu acești elevi.

Autonomia personală, în cazul elevilor cu dificultăți de învățare, constituie un element esențial în integrarea lor cu succes în activitatea didactică. Fără a-i priva de susținerea și sprijinul din partea personalului specializat și abilitat în acest sens, se impune adaptarea de către cadrele didactice a demersului instructiv-educativ la cerințele acestor elevi, oferindu-le totuși posibilitatea unui comportament autonom în abordarea sarcinilor.

Pe fondul acestor considerații de ordin psihopedagogic, aspectele recompenselor sau a laudelor elevilor care obțin progres sunt absolut necesare. Nu se poate obține o ameliorare a situației în cazul elevilor cu cerințe educative speciale, dacă nu se subliniază micile reușite, oricând sunt înregistrate în activitatea de învățare. Din punct de vedere social, este important ca acești elevi să fie acceptați ca membri ai grupului clasei din care fac parte. În cazurile întâlnite, nu au fost semnalate situații de respingere a unui astfel de elev de către ceilalți, aceasta pentru că li s-a explicat importanța includerii și acceptării elevilor cu cerințe educative speciale în grupul clasei de elevi, dar și datorită noțiunii de toleranță și atitudine pozitivă față de ceilalți.

De asemenea, parteneriatul școală-familie-comunitate are un rol esențial în integrarea elevilor cu cerințe educative speciale și reprezintă o reală provocare în contextul exigențelor la nivel de sistem de învățământ, care se dezvoltă tot mai mult astăzi.

Educația incluzivă își propune eliminarea obstacolelor care pot să apară în procesul de învățare, în participarea, în mod egal, a elevilor la procesul instructiv educativ, context în care diferența e percepută ca o oportunitate și nu ca un obstacol sau o barieră.

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare - învățare - evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Concluziile studiului:

Climatul în care elevii cu cerințe educative speciale se dezvoltă trebuie să fie dominat de motivare, încredere în sine, cooperare și acceptare. Experiența cu astfel de cazuri a subliniat necesitatea ca toate cadrele didactice care lucrează cu elevi

cu C.E.S. să se raporteze la elevi ca la un ansamblu de resurse specifice, menite a se dezvolta. Această dezvoltare nu poate să aibă loc decât într-un context de resurse ce se impun a fi abordate nediscriminativ. În acest sens, curriculumul diferențiat și cel adaptat sunt instrumente de real folos în activitatea pe care am desfășurat-o cu elevii care prezintă C.E.S. .

Bibliografie:

Crețu, Carmen, “*Curriculum diferențiat și personalizat*”, Editura Polirom, Iași, 1999;

Gherguț, Alois, “*Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*” , Editura Polirom, Iași, 2006;

Muşu, Ionel, “*Ghid de predare-învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale: culegere de texte*”, Editura Marlink, București, 2000;

Nicola, Ioan, “*Pedagogie*”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994.

GESTION DES ÉTABLISSEMENTS SECONDAIRES À PROFIL TECHNOLOGIQUE

PROFESOR VUC ADELA-LAVINIA
LICEUL TEHNOLOGIC BÂLTENI, GORJ

En Roumanie, les problèmes de l'enseignement professionnel et technique ne sont pas nouveaux. Au contraire, ils sont devenus chroniques ces dernières années en raison de réformes multiples et fragmentées dans le domaine de l'éducation, de changements structurels dans le paysage économique et d'investissement et de l'éloignement accentué de l'enseignement professionnel et technique des besoins de l'économie et de la marché du travail. À l'heure actuelle, l'enseignement professionnel et technique en Roumanie doit faire face à de multiples défis et pressions pour répondre aux besoins des étudiants d'avoir des opportunités d'éducation de qualité, qui leur donnent la chance d'une vie épanouie et prospère, pour répondre aux pressions des employeurs pour lesquelles bien- la main-d'œuvre qualifiée est un élément très important dans la décision d'investir et de développer des activités à long terme en Roumanie, les besoins d'une économie en mutation, l'utilisation de compétences modernes et complexes, les pressions extérieures de l'UE pour moderniser le système d'enseignement professionnel et techniquement pour accroître la compétitivité et la cohésion sociale. Le document vise à identifier et analyser les problèmes complexes de ce segment du système éducatif national et à soutenir, à travers les propositions formulées, le débat public sur l'avenir de l'enseignement professionnel et technique en Roumanie. En Roumanie, la main-d'œuvre qualifiée sortant des écoles à profil a diminué ces dernières années.

Une première cause est les problèmes existants dans la conception et la mise en œuvre du système d'enseignement professionnel et technique au cours des deux dernières décennies en Roumanie : le niveau élevé d'inadéquation de l'enseignement professionnel et technique aux exigences du marché du travail, le vieillissement des équipements et des bases de pratique, etc. Une deuxième cause des tendances négatives du marché du travail est la migration des travailleurs qualifiés vers d'autres pays européens développés, où ils reçoivent un meilleur salaire. Cette situation génère des problèmes particuliers pour les entreprises opérant en Roumanie pour trouver une main-d'œuvre spécifiquement qualifiée. Si les grandes entreprises trouvent des solutions de formation en cours d'emploi, la situation est encore plus difficile pour les PME qui n'ont pas la capacité financière de s'impliquer dans des programmes de formation des ressources humaines. Dans ces conditions, l'intervention efficace et stratégique de l'État dans le domaine de la réforme de l'enseignement professionnel et technique est absolument nécessaire pour assurer un environnement inclusif et durable pour le développement économique et social. Comme le montre l'expérience des pays dotés d'un enseignement professionnel et technique de qualité, investir dans ce domaine du système éducatif peut apporter une contribution majeure à l'augmentation de la compétitivité économique.

L'enseignement professionnel et technique doit également refléter l'évolution des besoins des employeurs, mais aussi les préférences et les besoins des étudiants. Trouver une solution de politique publique optimale entre ces deux variables du système conduira à la croissance économique, à une compétitivité accrue, à une baisse du chômage des jeunes, à une plus grande stabilité économique et au bien-être des communautés. L'enseignement professionnel et technique n'est pas un système indépendant, mais un élément constitutif du système éducatif roumain. De ce point de vue, la qualité de l'enseignement professionnel et technique dépend non seulement des mesures spécifiques prises, mais aussi de la qualité des ressources humaines qui alimentent le système d'enseignement professionnel et technique (diplômés de l'enseignement primaire et secondaire). À son tour, la réussite de la réforme de l'enseignement professionnel et technique aura pour effet

bénéfique de stimuler les performances de l'éducation, en partant du principe que l'éducation doit suivre le rythme des exigences d'une économie en mutation.

Le but du papier est de fournir au directeur d'école les théories, méthodes et techniques nécessaires pour atteindre les objectifs fixés, rationaliser et assurer une culture de qualité dans l'école. **Le choix du sujet** est motivé par le fait que, ces derniers temps, la gestion de l'enseignement préuniversitaire a acquis une importance croissante, tant en Roumanie que dans la société européenne, ainsi, le rôle de la gestion scolaire est devenu un sujet de débat important à tous niveaux. Le domaine prioritaire de la vie sociale, l'éducation, dont dépend l'homme, préparé par les études, ne doit pas connaître d'échecs. Par conséquent, la gestion et l'efficacité de l'éducation nécessitent une base scientifique basée sur la science de la gestion de l'éducation.

Le présent document est structuré en trois chapitres, à savoir :

Le premier chapitre comprend *le thème général de la gestion de l'éducation* avec des références aux fonctions de gestion, aux compétences nécessaires, à la typologie des styles de leadership, aux éléments spécifiques gestion et direction d'une organisation scolaire. Le deuxième chapitre présente en détail le concept de *gestion participative* au niveau de l'organisation scolaire et comprend une variété de *pratiques et de procédures* pour impliquer les élèves, les parents et la communauté locale dans le processus de prise de décision. Le dernier chapitre intitulé *Gestion et leadership à tous les niveaux de l'organisation scolaire* est conçu et composé de manière à constituer un support cohérent pour les enseignants de différentes spécialités des unités scolaires incluses dans le projet en le processus de développement des compétences et des attitudes nécessaires pour appliquer les pratiques gestion réussie à différents niveaux - gestion de l'école, commissions de terrain, classe, cours.

1. INTRODUCTION À LA GESTION ÉDUCATIVE

1.1. Management - délimitations conceptuelles, fonctions et rôles

La gestion est un domaine de grand intérêt et d'importance considérable dans la société contemporaine. Structurée et développée au fil du temps, la science managériale a traversé des étapes qui ont eu une influence majeure sur le développement humain (par exemple, la période du leadership scientifique, avec Frederick W. Taylor et Henri Fayol comme principaux représentants) et *a maintenant des caractéristiques et des orientations spécifiques. monde moderne* , tels que :

● *vision globale et intégrative* de résolution de problèmes - rapport à l'environnement externe national et international ;

● *interdisciplinarité* - l'introduction de certains éléments à partir d'autres les sciences;

● *dynamisme* - déterminé par la fréquence et l'ampleur des changements dans la société;

● *l'universalité* - le transfert de concepts, principes, techniques et outils managérial dans le domaine de l'activité industrielle dans tous les autres domaines de la vie et de l'activité humaine, de sorte que l'on parle actuellement de gestion agricole, bancaire, financière, de gestion pédagogique, etc.;

professionnalisation du poste de manager - élite managériale du futur viendra issus d'écoles, de centres ou d'institutions reconnues par les entreprises, et la formation continue dans le domaine deviendra une nécessité absolue. En conséquence logique, le management est le principal « animateur » du développement économique, affirmation étayée par l'argument de l'existence de pays pauvres en ressources matérielles, mais fortement développés économiquement.

Définitions

Au sens large, la **gestion** est l'activité complexe de conception, de préparation, d'organisation, de coordination et d'administration des éléments impliqués dans la réalisation des objectifs. *La direction* représente un processus conscient

de leadership et coordination des actions et activités individuelles et collectives, ainsi que la mobilisation et l'allocation des ressources (humaines, matérielles, spatiales et temporelles) d'une organisation afin d'atteindre ses objectifs conformément à sa mission, ses finalités et ses responsabilités économiques et sociales.

"Le management est le processus dans lequel le manager opère avec trois éléments fondamentaux - les idées, les choses et les personnes - réalisant à travers les autres les objectifs proposés " (A. Mackensie, 1969). Longtemps réservé à la zone économique, le terme *s'est élargi ces dernières décennies applicabilité* dans d'autres domaines également et celui de l'éducation et l'éducation dans laquelle il est il trouve avec tous les éléments, dimensions et fonctions qu'il remplit dans toute autre sphère ou domaine, ayant cependant ses particularités, déterminées par les spécificités de l'activité didactique.

BIBLIOGRAPHIE

1. **Blake, R.; Mouton, J.:** *The Managerial Grid III: The Key to Leadership Excellence* .Houston: Gulf Publishing Co., 1985.
2. **Carianopol, M., Tîrcă, A., Alionte, A., Faur, C.** : *Gestion d'événements éducatif,* British Council, 2004
3. **Cojocaru, Vasile Gh** . : *Changement dans l'éducation et changement de gestion* , Chisinau, Lumière, 2004.
4. **Enfant, D.** : *Gestion de l'éducation* , Bucarest-Chisinau, Université écologique-ISE, 2003.
5. **Cornescu, V., et al.** : *La gestion de la théorie à la pratique* - cours en ligne de l'Université Bucarest, 2004
6. **Covey, S** .: *First Things First* , 1994
7. **Covey, S. :** Efficacité en 7 étapes. Un alphabet de sagesse, Maison d'édition Allfa, 2002
8. **Covey, SR** : *Éthique d'un leader efficace ou leadership fondé sur des principes* . Buc., Editura Tous, 2001.
9. **Cristea, G:** *Lesson Management* , EDP Bucarest, 2003;
10. **Fullan, M.:** *Le nouveau sens du changement éducatif* , Londres, 1990

PROBLEMATICA INTELECTUALULUI ÎN ROMANUL INTERBELIC CAMILPETRESCIAN

STUDIU DE SPECIALITATE

Profesor Gavrilă Georgiana
Liceul Tehnologic Bâlteni,Gorj

Înainte de a publica în 1930 primul său roman, critica literară îl remarcase pe Camil Petrescu ca poet și dramaturg. Într-adevăr, el și-a consacrat pe rând o parte din activitatea literară fiecărui gen. Pentru acest motiv, Liviu Calin l-a numit „un scriitor complet'': „A fi scriitor complet e o raritate. Camil Petrescu era. Poet, dramaturg, publicist, romancier, eseist, nuvelist''. Totuși, oricât de variată ar părea la prima vedere, opera sa prezintă o excepțională unitate, sub trei aspecte: al spiritului polemic în care este scrisă, al problematicii, al facturii artistice. Pasiunea polemică se naște, în toată opera camilpetresciană, din „înverșunarea inteligenței pălmuite de disprețul lumii burgheze pentru valorile intelectuale'' (Ov. S. Crohmălniceanu). Scriitorul descoperă îndurerat ce rol insignifiant joacă intelectualul în lumea capitalistă iar din această stare de inferioritate resimțită dureros, umilitor, țâșnește dorința violentă a răfuielii, care parcurge ca un fir roșu toată activitatea lui Camil Petrescu.Faptul că în *Ultima noapte*… și în *Patul lui Procust* eroii principali sunt intelectuali nu e un lucru nou, pentru că și Manoil, Dan, Apostol Bologa, Titu Hardelea și Nory feminista nu sunt altceva, dar ei sunt mai mult din punct de vedere profesional, decât spiritual. Cu totul alta e alcătuirea interioară a eroilor lui Camil Petrescu.

Ov. S. Crohmălniceanu afirma: „Nici unul dintre scriitorii noștri n-a mizat mai mult decât el pe rosturile speciale, unice ale intelectualului în viață. Nici unul n-a examinat mai lucid ca el condiția tragică pe care o cunoaște activitatea spirituală în societatea burgheză''.Unitatea problematică a operei lui Camil Petrescu o dă tocmai încercarea disperată a autorului de a epuiza toate răzvrătirile, iluziile și dezamăgirile intelectualului, încăpățânat să nu fie decât intelectual și deci să ducă lupta împotriva ordinii ostile din jur numai în această calitate. E aici o atitudine care se leagă intim de convingerile noocratice ale scriitorului. Romanele sale constituie demonstrații amare ale caracterului iluzoriu pe care îl au credințele intelectualității că s-ar putea sustrage, sub orice formă, în lumea capitalistă, condiției sale de aservire. E în încăpățânarea polemică a lui Camil Petrescu o dorință aprigă de răfuială: intelectualul ține să ilustreze imbecilitatea sumbră a unei lumi care refuză să-i recunoască importanța.Există la noi o întreagă literatură a dezacordului intelectualității cu ordinea socială burgheză (*Dan*, Vlahuță, *Paraziții*, B. Ștefănescu Delavrancea, *În lumea dreptății*, I. Al. Brătescu-Voinești, *Însemnările lui Neculai Manea,* M. Sadoveanu, *Apostol*, Cezar Petrescu). Dar lucrurile erau prezentate aici ca și cum răul ar veni numai dintr-o parte. Camil Petrescu merge mai adânc, polemizând chiar cu ideea intelectualului nedreptățit de societate doar prin situația ignorabilă la care e condamnat. El sugerează că răul vine și dinăuntru – intelectualul a fost mutilat sufletește și, dincolo de mizeria sa, el s-a desprins să se automistifice într-un mod tragic. Eroii săi au văzut „jocul ielelor'', sunt îndrăgostiți de ideea lucrurilor, duc în suflet „nostalgia bolnavă a absolutului''.

Primul volum de versuri al scriitorului începe chiar cu o asemenea mărturisire: „…eu/ Eu am văzut idei'' (*Ideea* în volumul *Versuri*). Aceasta este, de fapt, constatarea de la care pleacă întreaga problematică a operei lui Camil Petrescu. Cele două romane interbelice ale autorului examinează condiția vieții intelectuale în lumea burgheză, pornind de la două ipoteze: prima ia în considerare cazul relativei independențe materiale (*Ultima noapte…*) iar a doua, cazul condiționării brutale, nemijlocite (*Patul lui Procust*).

Ștefan Gheorghidiu e un intelectual pe care împrejurările (moștenirea) îl ajută să se elibereze oarecum de grijile existenței. Soția sa e un produs al lumii din jurul său. Vrând-nevrând, el trebuie astfel să se întoarcă la un fel de viață pe care-l detestă, să frecventeze reuniunile sau să se facă preocupat de modă, dans și de alte lucruri care umplu existența nevestei sale. Chiar scăpând de grijile materiale, rămâne dependent de o lume opacă și detestabilă. Conștiința eroului devine, astfel, obsedată nu de lumea ideilor pure, ci de amănunte sentimentale jalnice (pune la îndoială fidelitatea soției, devine suspicios și extrem de lucid în ceea ce privește chiar și cel mai mărunt gest al nevestei). Apoi e silit să ia în considerație o scară de valori pentru el absurdă (talentele de dansator ale rivalului, cochetăria lui vestimentară, arta de a vorbi fără a spune nimic etc.) În final, el are numai iluzia că s-a izolat de societate, chiar sub raportul determinărilor directe materiale și aceasta i-o va dovedi războiul. Pentru intelectualul Gheorghidiu, iubirea dramatizată de îndoială și războiul ca experiență a confruntării cu moartea sunt în primul rând două verificări de sine, două imagini ale unei realități umane interioare. Suspectarea partenerei conjugale este mai degrabă o problemă de cunoaștere decât simplul fapt al geloziei masculine. Nu atât faptul înșelării, adulterul în sine îl interesează pe Gheorghidiu, cât dacă imaginea formată despre femeia iubită corespunde realității, în felul acesta eroul verificându-și, în primul rând, potențele intelectuale.

Personajul nu se poate susține interior decât pe o imagine a eului său demnă, înainte de toate, de propria stimă (severă, foarte exigentă). Trebuie precizat că frământările sufletești ale personajului masculin sunt generate și de locul pe care iubirea și femeia îl au în viața eroilor camilpetrescieni – la aceștia, iubirea devine un tărâm al reușitei posibile, al succesului și certitudinilor pe care societatea li le refuză. E limpede că în acest roman eroina constituie nu doar „un obiect mediat’’, ci și „medierea spre absolut’’ (Sanda Radian). Ladima nu mai e intelectualul eliberat de constrângerile imediate ale existenței, ci dimpotrivă, el trebuie să răzbată îngrozitor pentru a trăi. Acesta refuză să vadă cu luciditate mizeria în care se „bălăcește’’, având o uluitoare capacitate de a o converti în superioritate. Emilia se folosește de el ca de un paravan social, pe când el o idolatrizează. Pompiliu Constantinescu îl considera pe Ladima o „epavă de cafenea’’ iar pe Emilia – o „zeiță de vulgatitate’’. Eroul lui Camil Petrescu nu vrea să afle adevărul. Suferă, însă e protejat de adevărata durere de însăși „orbirea’’ (Nicolae Crețu) lui, care e inocență. El are nevoie să se automistifice, să-și construiască un univers imaginar de afecțiune, de calm și curățenie morală, fără de care n-ar putea trăi. La un asemenea tip de intelectual, experiența umilitoare a vieții zilnice se preface într-o mândrie bolnavă. Pentru majoritatea criticilor, Ladima este un personaj greu de acordat cu o imagine realistă a situării în cotidianul existenței. Lui, ca de altfel și Emiliei, i-a fost contestată orice credibilitate, putința de integrare într-o „realitate’’ a ficțiunii. Dacă ar fi așa, urmările ar fi grave pentru că personajul e chiar miezul romanului (de problematică și ton) și o notă falsă de la temelie n-ar putea lăsa netulburat edificiul clădit pe asemenea premise.

Motivația realistă, atât cât există în roman, privește condiția socială a personajului, reflexele ei în psihologie. Poetul și gazetarul Ladima este un proletar intelectual. Unele din laitmotivele scrisorilor (și existenței) sale sunt sărăcia, privațiunile, eterna strâmtorare materială. Puritatea sa este și o forma de orgoliu:

„Într-o cameră mobilată nu se poate locui bine decât cu o biată conștiință limpede’’ sau „ Dacă nu scrii ceea ce gândești, de ce să mai scrii?’’ – reacții de autoapărare ale unei demnități rănite. Pe acest fond sufletesc, femeia iubită ar trebui să fie reparatoarea injustițiilor soartei, lumina care să răscumpere totul. Și tocmai ea este umilința supremă, cu atât mai gravă cu cât a trezit mai mari rezerve de speranță și iluzii. Ladima ni se pare neverosimil pentru că vedem totul cu ochii lui Fred, pentru că nouă, ca și lui, Emilia nu ne ascunde nimic și distanța dintre ce este ea și ce vede bărbatul orbit de

propria-i puritate e într-adevăr de netrecut. Din perspectiva lui Ladima, adevărata Emilia nici nu e de conceput. Ladima e „orb’’, cel care „vede’’ e Fred. Tocmai faptul că acestuia din urmă nu i se ascunde (și nu i se poate ascunde) nimic face din el adevăratul „erou tragic’’ al romanului.Camil Petrescu își va da seama mult mai târziu că intelectualul nu poate avea un rol revoluționar decât atunci când se alătură luptei proletariatului pentru lichidarea oricărei forme de alienare socială. Adevărata lui eliberare nu e în măsură să i-o aducă decât victoria clasei muncitoare. Ideea unei acțiuni separate rămâne condamnată de la început să eșueze. După Eliberare, drama istorică *Bălcescu* și trilogia *Un om între oameni* oglindesc, sub influența ideologică a clasei muncitoare, un punct de vedere simțitor schimbat.

Bibliografie:

Călin, Liviu, *Portrete și opinii literare*, Editura Albatros, 1972;
Crohmălniceanu, Ov. S., *Literatura română între cele Două Războaie Mondiale*, vol. I, Editura Pentru Literatură, 1967;
Crețu, Nicolae, *Romanul ca „metaforă epistemologică’’* în *Constructori ai romanului*, Editura Eminescu, București, 1982;
Radian, Sanda, *Prefață* la *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, Editura Albatros, București, 1982.

RÉFLEXIONS SUR L`ENSEIGNEMENT DU VOCABULAIRE EN CLASSE DE LANGUES STUDIU DE SPECIALITATE

PROFESOR VUC ADELA-LAVINIA
LICEUL TEHNOLOGIC BÂLTENI,GORJ

En tant que sous-système du macrosystème social, le système d`enseignement subit à son tourles résonances des grandes mutations opérées dans la société contemporaine et devra progressivement se calquer sur cette évolution complexe revêtant les formes suivantes : le pluralisme politique entraînant la nécessité de l`éducation à la démocratie et à l`esprit citoyen, la construction d`une véritable civilisation de la technique et de la science, le développement de la mobilité professionnelle et des études, l`accès libre à L`Union européenne, l`émergence des nouvelles formes de citoyenneté - le citoyen européen et le citoyen du monde - et d`une culture commune aux pays de l`Europe, voire d`une « culture-monde ».[22]

Ce sont autant de changements qui font que les recherches théoriques actuelles en didactique des langues semblent plus axées sur les orientations politiques et culturelles du Cadre européen commun de référence pour les langues (désormais CECR[23]) et qu`elles mettent en scène de nouveaux enjeux linguistiques : la notion de compétence qui s`est déplacée des paramètres sociolinguistiques vers ceux du monde du travail, l`importance de l`interculturel, l`adoption d`une « approche méthodologique éclectique et souple, basée sur la perspective actionnelle »[24] dans l`enseignement des langues et la mise en concordance des certifications avec le CECR afin de faciliter la mobilité des apprenants.

Comme le souligne Jean-Marc Defays[25], la formation linguistique est devenue une nécessité régie par les impératifs sociaux, elle est donc plus ciblée et plus pressante, tout comme les objectifs de l`enseignement des langues sont devenus plus ambitieux : faire des apprenants des « citoyens plurilingues et pluriculturels du monde globalisé »[26], les préparer à s`intégrer et à se débrouiller dans un contexte international.

1. **Redonner au vocabulaire thématique la place qu`il mérite – un défi à relever**

Cette période d`éclectisme et de coexistence d`éléments hétérogènes qui s`imbriquent et se côtoient influe également sur les méthodologies d`enseignement du FLE, de manière à ce que l`on se trouve aujourd`hui « à la croisée des méthodes », comme le remarque Puren[27] ; on assiste à un rapprochement des méthodologies.

---

[22]Gruca, I., « Portrait de l`enseignant de langues: un métier en perpétuelle évolution », in Actes du Colloque international ADCUEFE *L`enseignant au sein du dispositif d`enseignement/apprentissage d`une langue étrangère,* mai 2011, p. 21.
[23]Conseil de l`Europe,*Cadre européen commun de référence pour les langues : apprendre, enseigner, évaluer*, Paris, Didier, 2001.

[24]Robert, J.-P., Rosen, E., Reinhardt, C., *Faire classe en FLE. Une approche actionnelle et pragmatique*, Paris, Hachette, 2011, p. 97.
[25]Defays, J.-M., « *La situation et les responsabilités du professeur de langues dans le monde d'aujourd'hui et face à celui de demain* », FIPF : Congrès de Prague, 8-10 septembre 2011, p. 2, consulté en ligne : http://orbi.ulg.ac.be/bitstream/2268/120768/1/DEFAYS%20FIPF%20Prague%20sept%202011%20conf%C3%83%C2%A9rence%20inaugurale.pdf
[26]*Ibid.*
[27]Puren, Ch., *La didactique des langues étrangères à la croisée des méthodes. Essai sur l`éclectisme*, Paris, Didier, 1994, p. 8.

Nous adhérons à l`approche actuelle qui est une approche « éclectique, pragmatique et souple »[28], basée surtout sur la perspective actionnelle et sur certaines contributions des méthodologies précédentes qui sont en cohésion avec celle-ci.Le choix de ce thème de réflexion a une double origine : d`une part, il est apparu comme un essai de réponse à un inventaire interrogatif récurrent de la part des élèves, d`autre part, il représente une option personnelle qui a presque l`air d`un parti pris, pour un aspect du vocabulaire que nous privilégions et qui, au fil de notre expérience en classe de langue, a constamment prouvé son efficacité. Nous avons dit « inventaire interrogatif » de la part des élèves. Il serait convenable d`expliquer en quoi cela consiste : lors de nombreuses séances de langues, avec des classes différentes, de tout niveau et face à un travail de production, il y avait tout un ensemble de questions qui se répétaient et que l`on préfère synthétiser sous la forme suivante :

Quel lexique utiliser pour parler de telle ou telle chose ?De quels mots et expressions ai-je besoin pour dire telle ou telle chose ?Quels mots et quelles expressions employer pour parler de cela ?Quels mots utiliser pour s`exprimer relativement à un certain thème ?Quels sont les mots les plus *utiles* dont je dois me servir pour parler de telle ou telle chose ?Comment trouver le mot juste correspondant à l`idée précise que je veux exprimer ?Quels mots employer pour parler des loisirs/des activités quotidiennes/de la famille/de l`amitié/des médias ? (pour ne mentionner que quelques thèmes à titre d`exemple)Pouvez-vous nous donner quelques exemples de mots ayant trait à ce thème ?Comment s`y prendre pour parler de cela?Quel lexique pour les idées à exprimer ?

Ce sont des questions-pivots tellement présentes en classe qu`il serait hypocrite de les contourner. Et pour éviter que cela ne se produise, nous en avons fait le point de départ de notre travail.

C`est surtout ce répertoire interrogatif qui nous a fourni le contexte et le prétexte parfait pour mettre en marche cette réflexion, tout en nous amenant à nous poser nous aussi quelques questions : Comment intégrer le vocabulaire, notamment le vocabulaire thématique dans les différentes étapes de la compréhension et de l`expression ? Comment réaliser une meilleure connexion entre les activités lexicales et les activités de compréhension et d`expression ? Comment peut-on fournir à l`apprenant le matériau lexical lui permettant d`exprimer ce qu`il veut dire et de comprendre les messages écrits ou oraux qui lui sont destinés ? Comment susciter chez l`apprenant l`expression se rapportant à un certain thème ? Quel lexique choisir ? Selon quels critères ? Comment aborder le vocabulaire dans la classe de langue en évitant la simple mémorisation des mots ?

À ces questions, on va essayer de trouver une ou plusieurs réponses nuancées dans le présent ouvrage, en plaçant une emphase particulière sur la sélection et la progression lexicale, sur l`importance de l`intégration de l`apprentissage lexical dans la dynamique compréhension/expression aussi bien que sur l`analyse de quelques méthodes de FLE et la place qu`elles réservent au traitement du vocabulaire.

2. Vocabulaire thématique, oui. Mais pourquoi ?

Nous considérons l`approche du vocabulaire par thème une des facettes ordonnatrices de l`enseignement systématique du vocabulaire, un effort de répertorier judicieusement les mots qui vont s`ajouter au répertoire lexical déjà existant ; nous n`adhérons nullement aux « célèbres » listes de mots isolés, hors contexte, ordonnés simplement selon le critère thématique et destinés à la mémorisation. Cela est un aspect bien important qu`il faut préciser dès le début pour éviter ainsi toute confusion. Tout au contraire, nous nous situons explicitement dans la logique du contexte, du voisinage

[28]Voir note 4.

lexical, des réseaux associatifs, de l`association, de l`assemblage, du rapprochement, du mappage sémantique, de l`ensemble, de l`agencement, du jumelage, de l`imbrication.

Nous envisageons le vocabulaire thématique comme un type particulier d`approche du vocabulaire, comme une formule de regroupement du vocabulaire à des fins pédagogiques, une forme particulière de présentation et d`exploitation du vocabulaire en classe de FLE. Autrement dit, comme une composante-clé à travailler à plein temps en classe de FLE, non pas d`une manière isolée, évidemment, mais en synergie avec les autres composantes de la langue et en la déclinant sous différentes facettes. Nous croyons que le travail sur le vocabulaire thématique peut et doit faire l`objet d`une action pédagogique spécifique et systématique à une condition : que ce travail soit mené non à partir de termes pris isolément mais dans la dynamique des situations de compréhension et d`expression.

Nous nous proposons d`orienter ce travail en trois directions : 1) un tour d`horizon théorique des méthodologies FLE et de la place accordée au vocabulaire dans ces différentes approches, 2) un plaidoyer argumenté pour l`importance, l`utilité et l`efficacité de cette forme particulière de présentation du vocabulaire, 3) un état des lieux : une analyse du rapport programme officiel-manuel scolaire-cours de langue dans la direction de l`effort de transposition didactique fait par l`enseignant qui joue souvent le rôle d`un véritable concepteur et scénariste. Tout cela avec, en toile de fond, les pas qui marquent le passage discret, naturel mais difficile de la compréhension vers l`expression, de la reconnaissance au réemploi, voire à l`expression créative.

Notre hypothèse de travail pourrait donc se résumer ainsi : à partir du groupement thématique comme facteur régissant l`exploitation du vocabulaire et avec le souci primordial de la mise en contexte permanente des unités lexicales à enseigner, il est bien possible de travailler la leçon de vocabulaire d`une manière plus souple et plus riche afin de lui redonner sa place convenable dans les pratiques de classe.

Bibliographie

Akyüz, A., Bazelle-Shahmaei, B., Bonenfant. J.et alii, *Exercices de vocabulaire en contexte*, Paris, Hachette, 2000

Bogaards, P., *Le vocabulaire dans l'apprentissage des langues étrangères*, Paris, CREDIF-Hatier, 1994

Cavalla, C., Crozier, E., Dumarest, D., Richou, C., *Le vocabulaire en classe de langue*, Paris, CLE International, 2009

Conseil de l`Europe,*Cadre européen commun de référence pour les langues : apprendre, enseigner, évaluer*, Paris, Didier, 2001

Cuq, J.-P., *Dictionnaire* de didactique du français langue étrangère et seconde, Paris, CLE International, 2003

Dabène, L., *Repères* sociolinguistiques pour l`enseignement des langues, Paris, Hachette, 1994

Filpa-Ekvall, D., Prouillac, F., Watcyn-Jones, P., *Vocabulaire illustré*, Paris, Hachette, 1992.

Gallier, T., *Vocabulaire, 450 nouveaux exercices*, Paris, CLE International, 2003

APTITUDINILE MATEMATICE ÎN ACTIVITATEA DE ÎNVĂŢARE STUDIU DE SPECIALITATE

Profesor Vuc Mihai
Liceul Tehnologic Bâlteni,Gorj

Matematica este una din științele esențiale creată de om. Apariția acesteia, de la forma ei inițială depinde de capacitatea omului de a desprinde anumite relaţii cantitative şi de a opera cu ele, din realitatea obiectivă.

“Matematica este în general definită ca ştiinţa ce studiază modelele de structură, schimbare şi spaţiu. În sens modern, matematica este investigarea structurilor abstracte definite în mod axiomatic folosind logica formală.”[29]

Atât pentru profesori și pentru elevi, cunoașterea aptitudinilor matematice în activitatea de învăţare şcolară reprezintă o preocupare permanentă.

Metodele cele mai uzuale în acest sens sunt: analiza notelor şcolare, testele de aptitudinişi cunoştinţe (aplicate tuturor elevilor), fişele de observaţie şi probele formative(aplicate individual).

Specifică fiecărei personalităţi, aptitudinea matematică, estecompusă din componente afectiv-motivaţionale şi volitive, cognitive,ducând la adaptări succesive ale elevului la modelelematematicii care uşurează obţinerea de performanţe şcolare, profesionale, superioare pregătirii şcolare minime.

Din punct de vedere al învăţării matematicii în şcoală, se observă că există elevi care, încă din clasele primare,dovedesc mai multă uşurinţă şi rapiditate în înţelegerea şi operarea cu numere şi relaţii cantitative, în timp ce alţii fac eforturi și se descurcă mai lent. O amprentă importantă o are caracterul stimulativ al mediului în care creşte şi trăieşte elevul, societatea cu cerinţele ei, precum și calitatea procesului educativ la care acesta elevul este supus.Toate acesteaau o contribuție deosebită în cunoașterea aptitudinilor. Astfel este util ca procesul educativ să fie condus în direcţia stimulării activităţilor creativecu scopuldescoperirii aptitudinilor matematice.

Măiestria profesorului, metodele pedagogice utilizate au un rol decisiv în reuşita matematică a elevilor. Există situații cândîn aceleași condiţii de şcolarizare și la același profesor, unii elevi obţin performanţe remarcabile, mult peste mediei clasei în care se gasesc, iar alţii abia reuşesc să promoveze, să facă faţă cerinţelor minime, chiar dacă depun același efort. Factorii care fac diferențierea sunt complecși. Sistemul de valori al fiecărui elev trebuie identificat în vederea autoevaluării și a descoperirii vocaţiei.În acest scop elevul trebuie să învețe să cerceteze. Învăţarea prin descoperire, prin cercetare, duce la găsirea, la formularea problemei și la rezolvarea acesteia.Deci descoperirea relaţiilor cauzale este esențială. Elevul trebuie de fiecare dată încurajat în abordarea creativităţii să gândească independent, să își asume responsabilităţi și riscuri în drumul său către formare intelectuală.

Structurarea aptitudinii matematice este influențată de mai mulți factori care determină eficiența acestui proces. Ea depinde de impactul activ sau pasiv cu matematica, de metodele învăţământului matematic. Structurarea aptitudiniimatematice este influențată și de factorii motivaţionali precum aspiraţiile, interesul față de matematică, perseverenţa elevului, satisfacţiile pe care acesta le găsește în activitățile matematice. Totodată depinde în constituirea aptitudinii matematice de dezvoltare a funcţiilor mentale necesare(capacitatea de concentrare, abstractizare, analiză – sinteză, generalizare, etc.), funcții ce depind la rândul lor de condițiile în care se realizează și de ce nu și de ereditate.

[29] https://math.wikia.org/ro/wiki/Matematic%C4%83

Astăzi educația modernă trebuie să fie una diferențiată. Este greșit de a pleca de la ideea că toți elevii au au aceleași cunoştinţe, aceeaşi capacitate de înţelegere,acelaşi stil de învăţare, şi că pot trece de la un obiectiv de învăţare la altul în acelaşi ritm. Dacă am pleca de la aceastăidee eşecul şcolar, insuccesul ar fi garantat.

În formarea aptitudinilor matematice, un rol esențial îl are personalitatea profesorului de matematică. Acesta prin măiestria sa pedagogică poate participa la formarea calităţilor intelectuale necesare în desfășurarea activității matematice a elevilor, poate stimula prin intermediul factorilor motivaţionali, prin încurajare, interesulpentru matematică.

Relaţiile dintre profesor și elevii săi reprezintă de asemenea unrol important în dezvoltarea aptitudinii matematice. În acest caz factorul emoţional își spune cuvîntul.În relaţiile interpersonale nepotrivite dintre profesor și elev, structurarea eficientă a aptitudinii matematice poate fi înhibată ducând la insucces. Pentru a evita astfel de situații este necesară de o comunicare foarte bună între profesor și elev.Trebuie să se țină cont în special de faptul că în domeniul matematicii activitatea desfășurată solicită emoţii puternice, stări de anxietate, o încordare mentală serioasă.

În ceea ce privește descoperirea și dezvoltarea aptitudinilor matematice la elevi, prin metode și mijloace moderne remarcă:

- trecerea treptată de la aplicații clasice, standard la operaţii cu un nivel de dificultate progresiv ridicat, abstracte;
- de la cerințe evidente la cerinţe şi relaţii implicate, ascunse;
- de la necunoscute simple la cele complexe;
- utilizarea de metode şiprocedee euristice;
- descoperirea-problematizarea;
- învăţarea prin cercetare;
- formularea de probleme cu caracter personal.

În concluzie aptitudinile matematice, definite ca abilitatea și capacitatea de a desfășura activități în domeniu și de a utiliza cunoștințele pentru obținerea de rezultate se datorează într-o mare măsură relației profesor-elev.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.- Didactica modernă, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Mitrofan, N. – Aptitudinea pedagogică, Ed. Academiei Române, Bucureşti, 1988;
3. Joiţa Elena- Pedagogie şi elemente de psihologie şcolară, Editura Arves, Craiova, 2003;
4. https://www.mateinfo.ro/reviste-de-matematica/revista-electronica-de-matematica-mateinfo-ro-aparitie-lunara-2065-6432/reviste-electronice-mateinfo-ro-din-anul-2011/231-revista-electronica-mateinfo-ro-mai-2011/file
5. https://math.wikia.org

Cultura incluziva în școala românească

Prof. Ciurean Codin

„Școala trebuie să cuprindă toți copiii, și pe cei provenind din cadrul minorităților lingvistice, etnice sau culturale, copiii din grupuri îndepărtate sau nomade, copiii străzii sau care lucrează, copiii cu deficiențe sau talentați” (Forumul Mondial pentru Educație, Dakar, 2000).

Conceptul incluziunii, promovat încă din anul 1948, prin Declarația Universală a Drepturilor Omului (O.N.U. 1948) lansează ideea valorii ființei umane, născute libere și egale în demnitate și drepturi, încurajând umanitatea, de la acel moment istoric, fără rezultate plauzibile ce-i drept, la reflecții legate de acceptarea tuturor semenilor, indiferent de diferențele existente.

De-a lungul timpului, în domeniul educațional, am asistat la trecerea de la educația segregată a persoanelor cu dizabilități, în școli speciale, spre o educație integrată și ulterior incluzivă, pentru cei care nu aveau anterior decât șansa școlarizării separate

Persoanele cu dizabilităţi, în special cele cu probleme de învăţare, deranjează şi tulbură ordinea acceptată majoritar în societate, stereotipurile dobândite în timp. Reacţiile la aceste tulburări pot fi mila manifestată prin acte de caritate, ostracizare (acţiunea de a le îndepărta pentru a fi ascunse vederii şi minţii) şi/sau frică. Oricare ar fi mobilul reacţiei, persoanelor cu nevoi speciale li se oferă foarte greu un loc semnificativ în societate. Felul în care ne purtăm cu aceste persoane ne definește ca societate. Fiecare copil trebuie tratat ca parte din societate, dincolo de și fără să conteze deficiența sa sau dificultățile pe care le întâmpină în învățare.

Educaţia copiilor reclamă o preocupare deosebită din partea tuturor factorilor implicaţi în această misiune fundamentală. Alături de copiii din şcolile de masă, cresc şi se dezvoltă şi o altă categorie de copii şi anume, cei cu cerinţe sau nevoi speciale (CES). Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizate. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe de bază în creştere şi dezvoltare ca toţi copiii: nevoia de afectivitate şi securitate, de apreciere şi întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate şi independenţă.

Incluziunea în educaţie presupune:

• Valorizarea egală a tuturor elevilor şi a personalului;

• Creşterea participării tuturor elevilor la educaţie şi, totodată, reducerea numărului celor excluşi din cultura, curricula şi valorile comunităţii promovate prin şcoala de masă;

• Restructurarea culturii, a politicilor şi a practicilor din şcoli, astfel încât ele să răspundă diversităţii elevilor din comunitate;

• Reducerea barierelor în învăţare şi participare pentru toţi copiii/elevii/tinerii, nu doar pentru cei cu dizabilităţi sau cei etichetaţi ca având „nevoi educaţionale speciale”;

• Înţelegerea diferenţelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învăţare, nu ca o problemă ce trebuie depăşită;

• Recunoaşterea dreptului elevilor la educaţie în propria lor comunitate;

• Evoluţia gradului de incluziune în şcoli, atât în privinţa personalului, cât şi în privinţa elevilor.

In ce masura este dezvoltata cultura incluziva în învățământul românesc.

În România au fost preluate în legislația națională prevederile convențiilor internaționale cu privire la educația incluzivă. Legea nr. 221/2010 , Articolul 24 prevede că

1) Se va asigura un sistem educaţional incluziv la toate nivelurile şi pe toată durata vieţii, cu scopul de:

• a-i dezvolta pe deplin potenţialul uman, simţul demnităţii şi al stimei de sine, spre consolidarea respectului pentru drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului şi pentru diversitatea umană;

• a-şi dezvolta personalitatea, talentele și creativitatea proprii persoanelor cu dizabilităţi, precum şi a abilităţilor lor mentale şi fizice, la potenţial maxim;

• a da posibilitatea persoanelor cu dizabilităţi să participe efectiv la o societate liberă.

Lipsa accesului la educație incluzivă de calitate reduce dramatic șansele copiilor de a-și valorifica potențialul, de a deprinde abilități esențiale pentru viața lor și de a-și câștiga traiul ca adulți.

Deși situația copiilor din România s-a îmbunătățit constant în ultimii 30 de ani, provocările continuă să existe. Pentru prea mulți copii, accesul la educație de calitate este o provocare zilnică, din cauza unor factori ca sărăcia, discriminarea sau lipsa de sprijin din partea părinților și a comunității.

În prezent:

- Aproape 400.000 de copii nu merg la școală;
- Doar patru din cinci copii termină clasa a VIII-a și doar șapte din zece finalizează liceul sau școala profesională;
- Unul din patru copii romi învață în clase segregate;
- Mulți copii cu dizabilități nu merg la școală - șansele lor de a finaliza învățământul obligatoriu sunt mai mici decât ale colegilor lor;
- Patru din zece elevi cu vârsta de 15 ani au dificultăți în a înțelege textele pe care le citesc;
- Unul din cinci adolescenți și tineri nu merge la școală, nu urmează o formare profesională sau alte tipuri de formare și, prin urmare, nu își poate găsi un loc de muncă;

Copiii cei mai expuși riscului de abandon școlar provin din medii rurale, din familii sărace, din comunități de romi sau au o dizabilitate.

Rata abandonului școlar este de trei ori mai mare în zonele rurale decât în cele urbane.

Copiii romi au o probabilitate de șase ori mai mică decât alți copii să finalizeze învățământul secundar.

Cauzele sunt diverse:

- fonduri, standarde, instrumente sau metodologii insuficiente;
- lipsa formării continue a cadrelor didactice și a directorilor școlari;
- părinții care nu înțeleg beneficiile educației;
- comunicarea și parteneriatul între părinți și profesori slabe sau inexistente;
- discriminarea împotriva romilor, a copiilor cu dizabilități și a fetelor;

Cu cât abandonează școala mai devreme un copil, cu atât îi va fi mai greu ca adult să își găsească un loc de muncă, să aibă ce pune pe masă și să își trimită copiii la școală. Acest lucru permite perpetuarea sărăciei din generație în generație.

Posibile solutii

- formarea directorilor de şcoală şi a profesorilor astfel încât aceştia să sprijine mai bine fiecare copil;
- oferirea de metode şi abilităţi didactice mai eficiente;
- sprijinirea familiilor în vederea dezvoltării competenţelor parentale;
- creşterea stimei de sine şi a aspiraţiilor educaţionale ale copiilor;
- îmbunătăţirea comunicării dintre părinţi şi profesori;
- intensificarea sprijinului comunităţii în favoarea educaţiei.

Analizând indicatorii dimensiunii Crearea culturilor incluzive, secțiunea Consolidarea comunității putem trage câteva concluzii privint nivelul incluziunii in școala românească.

1. Fiecare se simte binevenit în școală

În cadrul testării internaționale PISA 2018 15% dintre elevii romani au fost de acord cu afirmația ca se simt singuri la scoala. Iar 34% dintre elevi au declarat ca sunt hărțuiți la școala de cel puțin de câteva ori pe luna, în comparație cu 23% - media OECD. Aceste răspunsuri ale elevilor români sunt o dovadă a faptului că acest indicator nu este îndeplinit.

2.Copiii se ajută reciproc.

La același chestionar invocat mai sus 69% dintre elevii romani au declarat că există cooperare între colegi și 58% au declarat că există competiție între colegii de clasa. Competiția este mai puternic încurajată decât cooperarea si prin modul de predare -evaluare, si prin accentul pus pe concursuri si olimpiade școlare,

2. Există un parteneriat între personal și părinți

Parteneriatul real școala -părinti rămâne un deziderat al scolii românești în continuare. Gradul de implicare a părinților în viața școlii este în scădere, ei fiind mai degrabă interesați de rezultatele elevilor.

In Romania, implicarea părinților în educația copiilor arata astfel, potrivit chestionarului completat de directorii școlilor în cadrul PISA 2018:

- 36% dintre părinți au discutat despre progresul școlar al copiilor din propria lor inițiativă
- 42% au discutat despre progresul școlar al copiilor din inițiativa profesorilor
- 28% au participat la conducerea locala a școlilor
- 16% dintre parinti au participat ca voluntari în activități fizice sau extracurriculare

Concluzii

Există atât la nivel mondial, cât și național politici incluzive în privința educației însă transpunerea lor în practică este deficitară, fapt demonstrat de numeroși indicatori cantitativi și calitativi. Creșterea nivelului de incluziune presupune colaborarea eficientă a tuturor celor implicați în actul educațional stat prin politici incluzive, scoală (profesori) prin transpunerea în practică a politicilor, elevi ca beneficiari direcți ai incluziunii. părinți ca beneficiari indirecți și parteneri în educație.

Bibliografie

1. Crețulescu Livia Stoicescu Delia Elena Voineag Anca Mihaela Bîrză Gheorghe - ELEMENTE DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ PENTRU MANAGERII ȘCOALRI GHID (2019) https://www.isjsb.ro/d2020/Elemente%20de%20educatie%20incluziva%20pentru%20managerii%20%C8%99colari_Ghid.pdf
2. MIHNEVICI Landiana POPA Cristinel COMAN Maria Monica MUSTĂȚEA Nicoleta Monica - ȘCOALĂ INCLUZIVĂ, COMUNITATE INCLUZIVĂ SUPORT DE CURS https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/fbcf03e6-3b63-450c-95ad-a3c8b5923d3f/Course%20content_RO.pdf
3. https://www.suntparinte.ro/stiri/climatul-scolar-in-romania accesat în 31. 10 2021

INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN SCOALA DE MASA

Prof .Dat Maria Mirabela
GPP NR 1 MARGHITA

Motto:„Copiii sunt ca fluturii care zboară în văzduh. Unii se înalţă mai sus ca alţii, însă fiecare zboară cât de bine poate. De ce să-i compari intre ei?
Fiecare este diferit.
Fiecare este special.
Fiecare este frumos
Când un copil îţi dă un cadou, chiar dacă e o piatră, apreciază. Poate fi singurul lucru pe care acel copil îl are şi a ales să ţi-l dea ţie.”

Cerintele educative speciale(CES) sunt definite ca necesităti care solicită o educatie adaptată particularităţilor individuale si/sau caracteristice unei deficiente (ori tulburări de invătare) ,precum si o interventie specifică, prin reabilitare/recuperare corespunzătoare. Integrarea școlară este proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar , de desfășurare cu succes a activităţilor școlare.

Conceptul de CES presupune o abordare care consideră că fiecare copil este unic, poate învăţa dacă este identificat tipul de învăţare specific particularităţilor individuale ale sale. Curriculum-ul școlar trebuie considerat un instrument necesar care trebuie să fie flexibil, adaptabil la cerințele elevilor.

Copilul cu CES are nevoie de condiţii de învăţare care să stimuleze şi să sprijine

CES se inscriu intr-un registru , care in acceptia UNESCO cuprinde :

1. dificultăti (dizabilităti) de invătare;
2. intarziere mintală/dificultăti severe de invătare;
3. tulburări(dezordini) de limbaj
4. dizabilităti fizice/ motorii
5. deficiente vizuale
6. deficiente auditive
7. tulburări emotionale si de comportament

Din perspectiva integrării europene, scoala romanească trebuie să se adapteze la noile orientări privind educatia. Accentul care se pune in UE pe egalitatea sanselor la educatie, integrarea copiilor cu CES in scolile de masă, a determinat adoptarea in tara noastră a unui pachet legislativ care să reglementeze deficientele din sistemul educativ.

De un interes deosebit sunt ordinele ministrului educatiei si cercetării nr.5379/2004 si 4927/2005. Primul reglementează metodologia de organizare si functionare a serviciilor educationale prin cadre didactice de sprijin/itinerante pentru copii cu cerinte educative speciale, scolarizati in invătământul de masă si al doilea planul cadru de invătământ pentru clasele/ grupele din invătământul special sau de masă care scolarizează elevi cu deficiente moderate sau usoare.

Metodologia de organizare si functionare a serviciilor educationale stabileste principii, obiective si finalităti ale educatiei speciale , specificul serviciilor educationale si facilitătile acordate unităților de invătământ integratoare.

“Scoala incluzivă reprezintă un mijloc care creează comunităti primitoare ,construiesc o societate incluzivă si oferă educatie pentru toti “ se spune in Declaratia de la Salamanca .

Intorcandu-ne la educatia specială, legislatia in vigoare (OMEN 5379/2004) stabileste ca principii de bază :

Garantarea dreptului la educatie al oricărui copil

1. copiii au dreptul să invete impreună , indiferent de dificultăti si de diferente
2. fiecare copil este unic si are un anume potential de invătare si de dezvoltare
3. scoala si comunitatea asigură sanse egale de acces la educatie pentru toti copiii.

Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu cerinte educative speciale:

1. corelarea tipurilor de educatie si a formelor de scolarizare in functie de scopul educatiei, obiectivele si finalitătile ei
2. asigurarea conexiunii educationale prin activităti complexe

Unul dintre serviciile specializate necesare in integrarea educațională a copiilor cu cerinte educative speciale este realizat de către cadrele didactice de sprijin / itinerante.Cadrul didactic de sprijin / itinerant desfăsoară mai multe tipuri de activitati prevăzute in metodologia mai sus amintită. Dintre acestea cele mai importante sunt colaborarea cu cadrele didactice de la grupa/ clasa in care sunt elevi cu CES si consilierea familiilor acestor copii/ elevi.Astfel , participă in timpul orelor de predare la activitătile ce se desfăsoară in clase de către invătător sau profesor , organizează activităti de interventie personalizată in grupe sau clase sau in afara acestora , desfăsoară activităti de tip terapeutic-cognitiv-operational, individual sau in grup. Elaborează si realizează planul de interventie personalizat precum si adaptarea curriculară in parteneriat cu cadrele didactice de la grupă / clasă. Deasemenea evaluează , in parteneriat cu echipa, rezultatele aplicării programelor curriculare adoptate si nu in ultimul rand orientează către comisia internă de evaluare continuă toti acei copii /elevi care au cerinte educative speciale si nu beneficiază de servicii educationale de sprijin.

Dintre facilitătile acordate unitătilor de invătământ integratoare atrag atentia

-diminuarea efectivului de elevi la grupa / clasa respectivă cu 1-2 copii/ elevi pentru fiecare copil cu cerinte integrat in grupa / clasa respectivă, la propunerea consiliului de administratie al unitătii de invătământ

--formarea cadrelor didactice din unitătile de invătământ integratoare prin cursuri in domeniul educatiei inclusive, organizate de MEdC.

Elevii cu CES beneficiază de acest serviciu pe durata invătământului prescolar si pe intreaga perioadă a scolarizării.Fiecărui copil /elev i se poate intampla să aibă , intr-o anumită perioadă a scolaritătii , anumite dificultăti de invătare . In conceptul “cerinte educationale speciale” pot fi inclusi toti copiii care intampină dificultăti de dezvoltare , cuprinsi in sistemul de invătământ.

Dezvoltarea comunitătii trebuie să insemne si reabilitarea persoanelor cu CES cu respectarea principiilor fundamentale:drepturi egale,sanse egale,accesul la orice formă de educatie,interventia timpurie, cooperarea si parteneriatul, asigurarea serviciilor de sprijin in comunitate,resursa urmează copilul.Este de dorit ca părinţii, cadrele didactice şi şcoala să facă un front comun pentru a ajuta la integrarea copiilor cu CES. O astfel de abordare poate genera egalitatea de șanse, participarea și integrarea școlară și socială.

Bibliografie:

1. OMEN nr. 5379 / 25 11 2004 privind metodologia de organizare si functionare a serviciilor educationale prin cadre didactice de sprijin / itinerante pentru copii cu cerinte educative speciale, scolarizati in invătământul de masă.- ANEXA
2. Ionescu, Miron -Educatia si dinamica ei- Editura Tribuna Invătământului, Bucuresti, 1998

3.Gherguţ, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi.

4.Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

PROIECT DIDACTIC

prof. Ghera Alexandra
Școala Gimnazială nr 115, București, Sector 5

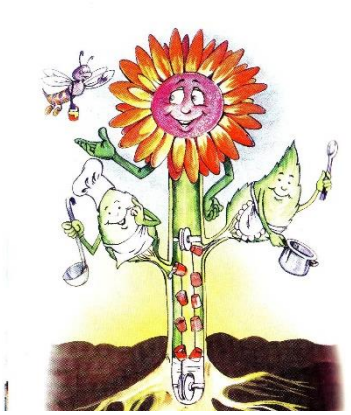
ARIA CURRICULARĂ: Matematică și Științe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: “Adunarea numerelor naturale în concentrul 0-100, fără trecere peste ordin”

SUBIECTUL LECȚIEI: ***„Adunarea și scăderea numerelor naturale în concentrul 0-10. Alcătuirea unei plante”.***

TIPUL LECȚIEI: Transmitere/ însușire de cunoștințe

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Consolidarea priceperilor și deprinderilor de a rezolva exerciții de adunare și scădere în concentrul 0-10;
- Consolidarea și sistematizarea cunoştinţelor despre plante, părţile plantelor şi rolul acestora;
- Utilizarea limbajului matematic corespunzător.

DOMENII INTEGRATE:

- Muzică și mișcare;
- Arte vizuale și abilități practice.

COMPETENŢE SPECIFICE:

1. MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-100, recurgând frecvent la numărare;

1.5. Efectuarea de adunări repetate/ scăderi repetate prin numărare şi reprezentări obiectuale în concentrul 0-100;

1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (termen, sumă, total, diferenţă, , =, +. -) în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme;

3.2. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relaţie cu mediul natural;

5.2. Rezolvarea de probleme simple în care intervin operaţii de adunare sau scădere în concentrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice.

4.1. Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor, folosind resurse variate.

COMPETENȚE INTEGRATE:

2. MUZICĂ ŞI MIŞCARE

2.1. Cântarea individuală sau în grup, asociind mișcarea sugerată de text și de ritm.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: La sfarsitul lectiei, elevii vor fi capabili:

O1: să efectueze corect exerciții care contin operații de adunare şi de scădere cu numere naturale de la 0 la 10 (cu/fără suport intuitiv);

Obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii efectuează corect exerciții care conțin operații de adunare și scădere în concentrul 0-10.

O2: să utilizeze corect terminologia specifică operațiilor de adunare şi scădere;

Obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii folosesc corect terminologia matematică specifică.

O3: să rezolve corect probleme ce presupun efectuarea unor operații de adunare şi scădere cu numere naturale de la 0 la 10;

Obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii rezolvă corect probleme care se rezolvă printr-o operație matematică.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode : conversația, explicația , exercițiul, jocul didactic, problematizarea, munca independentă;

Mijloace de invătământ: video-proiector, jetoane, creioane colorate, imagini, fișă de lucru;

Forme de organizare a activității elevilor: frontală, individuală, pe grupe

RESURSE:

Umane: 22 elevi;

Spațiale: sala de clasă;

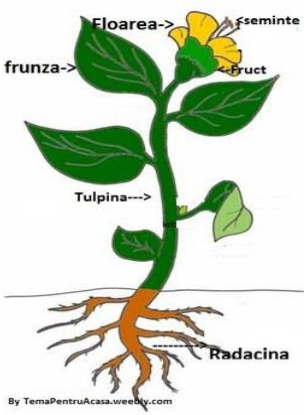
Temporale: 45 minute (30-35 minute activitate didactică + 10-15 minute activități recreative);

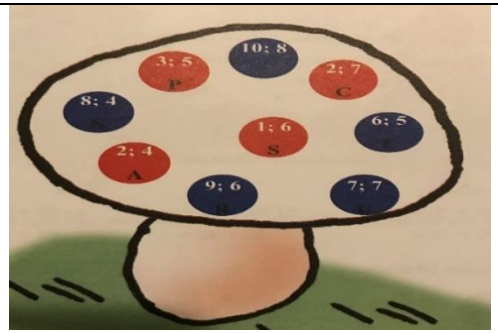
Bibliografice:

- Roşu Mihail – „*Metodica predării matematicii pentru colegiile universitare de institutori*”, Universitatea din Bucureşti, Editura Credis, 2004;
- Petrovici Constantin, Neagu Mihaela - „*Elemente de didactica matematicii în grădiniţă şi învăţământul primar*”, Editura PIM, Iaşi, 2002;
- Ioan Dănilă, Elena Ţarălungă, *Lecţia în evenimente*, ghid de proiectare didactică, Editura „Egal”, 2002.
- https://www.youtube.com/watch?v=i6ylkMPYQPI
- http://www.advancedelearning.com/index.php/articles/441

Scenariul didactic

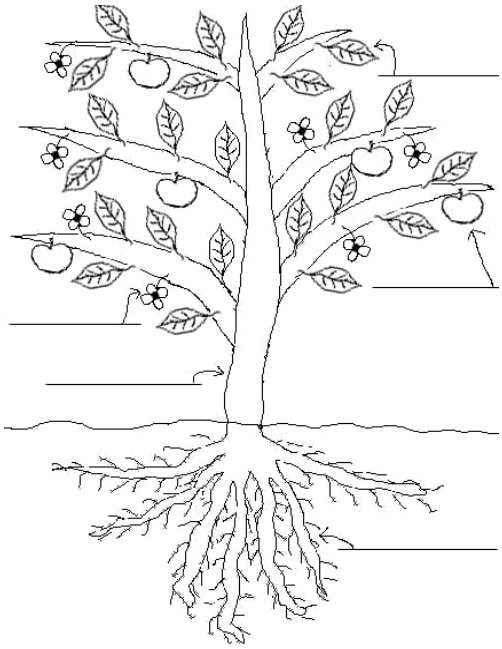
Secvenţele lecţiei	***Ob op.***	***Conţinutul instructiv-educativ***	***Strategii didactice***			***Evaluare***
			Resurse procedurale	***Resurse materiale***	***Forme de organizare***	
1. Asigurarea cadrului afectiv corespunzator		Se realizează un climat propice derulării acțiunii educaționale.	Instructajul verbal	Materiale necesare activitatii	Frontal	Observarea comportamen-tului elevilor
2. Reactualizarea cunoștințelor și verificarea temei scrise		Verificarea temei se va face cantitativ si calitativ, prin sondaj. Reactualizarea cunoștințelor se va face printr-o activitate de sortare, grupare și rezolvare de exerciții de adunare și scădere în concentrul 0-10, fără trecere peste ordin. Elevii vor avea de rezolvat exerciții scrise pe diferite jetoane cu fructe de toamnă, pe care le vom așeza apoi în pomul corespunzător rezultatului obținut.	Conversaţia Problematizarea Explicaţia	Siluetele unor copaci Jetoane cu fructe de toamnă	Individual Frontal	Observarea sistematică Evaluare reciprocă
3. Crearea motivației		Elevii vor viziona o prezentare Power point/filmuleț educativ privind alcătuirea unei plante, părțile componente ale plantei și rolul acestora.	Observația	Laptop Video proiector	Frontal	Observarea comportamen-tului elevilor

4. Anunțarea temei şi a obiectivelor		Se anunţă titlul şi obiectivele lecţiei într-o manieră accesibilă elevilor.				
5. Dirijarea procesului de învățare		***1. Observarea imaginilor din manual si numirea părților componente ale unei plante*** ***Lucru pe perechi.*** ***Află suma numerelor scrise pe bulinele roșii, apoi diferența numerelor scrise pe bulinele albastre.***	Observația Conversația Explicația Exercițiul Explicația Exercițiul	Prezentare ppt Manual Video proiector Fișă de lucru Fișă de lucru	Frontal Pe perechi	Observarea sistematică Evaluare scrisă

5. Dirijarea procesului de învățare						Evaluare scrisă
6. Activități în completare		Ca activitate în completare, elevii vor colora o fișă privind părțile componente ale unei plante.	Explicația Exercițiul	Fișă de lucru	Individual	Observare sistematică
7. Asigurarea feedback ului		Se poate menționa faptul că s-a urmărit obținerea feedback ului pe tot parcursul activității. Astfel că, după fiecare exercițiu, a fost apreciat modul de rezolvare a sarcinii didactice.	Conversația		Frontal	Evaluare orală pe tot parcursul activității
8. Aprecieri și recomandări		Apreciez global și individual implicarea elevilor în desfășurarea activității, oferindu-le feedback în legătură cu ceea ce au reușit pe parcursul lecției.	Conversația		Frontal	Aprecieri verbale globale și individuale

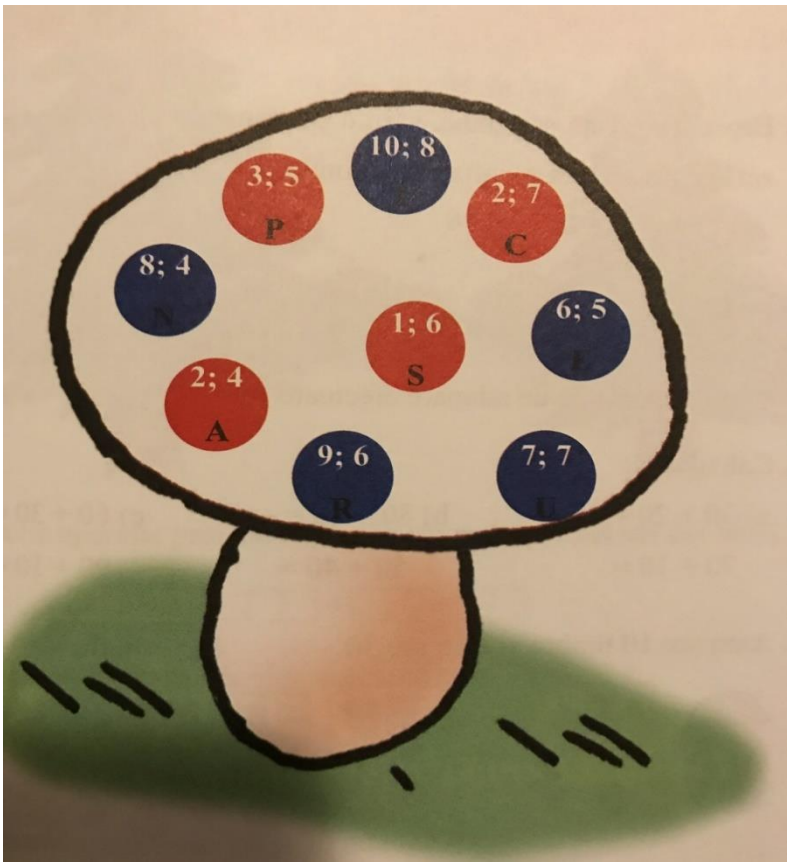
Anexa 1

Alcătuirea unei plante

Anexa 2

**DATE GENERALE CU PRIVIRE LA COPIL
ŞI LA FAMILIA DIN CARE FACE PARTE**

P.I.P Decă Daniela
Școala Gimnazială, comuna Drăcșenei

1. Numele şi prenumele: S-V V
2. Data naşterii: anul 2012 luna 07 ziua 14
   locul Rosiorii de Vede Teleorman
3. Sexul: Masculin
4. Vârsta înscrierii în grădiniţă şi în scoală: 4-respectiv 8 ani
5. Tipul de şcoală: Centrul scolar de educație incluzivă, Rosiorii de Vede
6. Numele tatălui: S-V I
   Numele mamei: P I
7. Vârsta tatălui: 34 Vârsta mamei: 30
8. Profesiunea tatălui: casnic Profesiunea mamei: casnica
9. Locul de muncă al tatălui: --- al mamei: ---
10. Fraţi: 3
11. Surori: -
12. Alţi membri ai familiei care locuiesc cu copilul: ---
13. Condiţii de locuit: precare
14. Relaţiile dintre părinţi: sunt punctate de conflicte frecvente generate de consumul de alcool si de lipsurile materiale.

15. Relaţiile dintre părinţi şi copii: Copilul se afla institutionalizat de 1an in DGASPC TR, legatura cu parintii pastrandu-se prin telefon.Pe perioada vacantei de vara se reintoarce in familie.
16. Atitudinea părinţilor faţă de problemele de educaţie ale copilului: Din cauza nivelului scazut de educatie al parintilor, implicarea lor in educatia elevului este redusa.
17. Relaţiile dintre părinţi şi colectivul de cadre didactice: Parintii nu sunt interesati de educatia minorului, nu participa la sedintele cu parintii sau la activitatile extrascolare.
18. Cine se ocupă de educarea copilului şi cât timp: De educatia elevului se ocupa cadrele didactice ale CSEI Alexandria patru cinci ore program de predare, patru ore de terapie educationala complementara.
19. Atitudinea mamei faţă de unele dificultăţi pe care le prezintă copilul: Mama a fost convinsa de medicul de familie si de educatoare ca ar fi in interesul copilului sa urmeze cursurile invatamantului special dar nu constientizeaza dificultatile intampinate.
20. Metode şi procedee folosite de mamă în educarea copilului: Din ancheta sociala rezulta ca uneori mama recurge la violenta fizica si verbala.
21. Date speciale semnalate de mamă cu privire la unele aspecte ale comportamentului copilului: somn, hrănire, curăţenie corporală, spiritul de ordine, comportarea în raport cu ceilalţi membri din familie (fraţi, surori, unchi, mătuşi, bunici), dar şi cu privire la comportamentul copilului, când este despărţit temporar de părinţi, şi în legătură cu comportamentul faţă de evenimentele inedite (persoane străine, evenimente neaşteptate etc.): Este un copil ordonat, isi respecta parintii, este atasat de ei(s-a acomodat greu in centrul de plasament). Este curios, dornic sa exploreze mediul inconjurator, uneori este impulsiv sau violent.

SECŢIUNEA a II-a

DATE CU PRIVIRE LA STAREA DE SĂNĂTATE
ŞI LA DEZVOLTAREA FIZICĂ A COPILULUI

(Se va completa de către medic sau de către specialist, după fişa medicală)

_____

_____

_____

SECŢIUNEA a III-a
DATE CU PRIVIRE LA DEZVOLTAREA ŞI
PARTICULARITĂŢILE COMPORTAMENTULUI
PREDOMINANT MOTOR ŞI ALE ACTIVITĂŢII FIZICE

1. Volumul şi varietatea mişcărilor: Volumul miscarilor simple este relativ normal, miscarile complexe sunt de multe ori imprecise si pentru executia lor sunt necesare indicatii verbala.
2. Tempoul şi ritmul mişcărilor, coordonare şi finalitate: Ritmul miscarilor este redus in cazul miscarilor complicate.
3. Combinatorica mişcărilor, transferul mişcărilor: Trece cu greutate de la o miscare la alta, prezinta dificultati in executarea miscarilor in situatii imaginate.
4. Lateralitatea în execuţia mişcărilor: Este fixata si predominant dreapta:mana,ochi,picior.
5. Spontaneitatea şi iniţiativa în executarea mişcărilor: Prezinta initiativa.
6. Învăţarea mişcărilor, plasticitatea în însuşirea de mişcări noi: Pentru insusirea de noi miscari necesita multe indicatii verbale.Miscarile cu reflectarea lor in oglinda sunt deficitare.
7. Sincinezii: Nu sunt prezente.
8. Tipuri de mişcări mai frecvente: Rotire, mers, sarituri.
9. Abilităţi motorii: Nu prezinta.
10. Tipuri de jocuri motorii: Participa la jocuri de miscare: buchetele, ratele si vanatorii.

SECŢIUNEA a IV-a
DEZVOLTAREA COMPORTAMENTULUI ŞI
ACTIVITĂŢII INTELECTUALE:
A) DE TIP SENZORIAL-MOTOR; B) DE TIP NOŢIONAL-IMAGINATIV;
C) DE TIP ACŢIONAL-VERBAL

IV. A. a) De tip perceptiv-acţional obiectual sau verbal

1. Detectare: Este capabil sa detecteze un obiect in campul sau vizual.
2. Identificare: obiecte cunoscute: Identifica fara dificultate obiecte cunoscute.
3. Recunoaştere: obiecte inedite: Tinand cont de faptul ca analiza si sinteza sunt deficitare, in recunoasterea obiectelor inedite apar dese confuzii.
4. Perceperea relaţiilor dintre însuşiri – integritatea imaginii: Atunci cand partile unui intreg sunt clar evidentiate, analiza imaginii se regleaza mai usor, perceptia devenind constienta.

5. Raportul dintre imaginea perceptivă şi denumirea ei: Limbajul faciliteaza perceperea obiectelor. Arata o parte a unei imaginii si o denumeste corect.
6. Raportul dintre imaginea perceptivă şi acţiunea cu obiectul – caracterul operant al percepţiei: Manipularea obiectului conduce catre o mai buna percepere a obiectului.
7. Perceperea relaţiilor inter-obiectuale:
   • spaţiale: Percepe insusirea spatiala de marime si forma.
   • temporale: Percepe succesiunea dar nu este capabil sa perceapa corect durata (distanta temporala dintre doua evenimente).
   • cantitative: Nu cunoaste cantitati.
8. Tipuri de percepţii predominante: Vizuale, auditive, olfactive, gustative.
9. Spirit de observaţie: Este deficitar. Surprinde putine detalii.
10. Calităţi perceptive speciale: Nu este cazul.

IV. A. b) De tip reprezentativ simbolic

1. Volum, completitudine: Volumul reprezentarilor este redus, fiind in stransa relatie cu vocabularul si explicatiile perceptive care sunt limitate.
2. Corectitudine, claritate: Reprezentarile nu se caracterizeaza prin corectitudine deoarece nu reflecta insusiri semnificative si comune ale obiectelor si fenomenelor percepute anterior.
3. Intuitivitate: Cu toate ca au la baza cunoasterea nemijlocita a realitatii prin absenta directa a obiectelor sau fenomenelor deficitul la nivelul operatiilor gandirii fac ca reprezentarea sa fie la cunara.
4. Stabilitate: Durata mentinerii in campul clar al constientizarii unor reprezentari reactualizate este neutra.
5. Operante: Schematizarea si generalizarea concret intuitiva ca operatie ce apare la nivelul reprezentarii sunt slab dezvoltate.
6. Generalizare, selectivitate, sistematizare: Subiectul nu este capabil sa selecteze insusirile relevante si sa le enumere deoarece generalizarea este deficitara.
7. Raportul reprezentare – acţiune – cuvânt: Imaginea obiectului perceput dispare imediat dupa incetarea actiunii lui asupra analizatorului dat.
8. Tipuri de reprezentări:
   a. după analizatori: Vizuale, auditive, tactile, olfactive, kinestizice, gustative.
   b. Statice: Ce redau obiecte sau figura intr-o singura ipostaza.
   c. Cinetice: Redarea imaginii obiectului in miscare este anevoioasa.
   d. de transformare – anticipative: Ce redau secvente succecsive prin care trece o structura in transformarea sa, sunt aproape absente. Ex: transformarea liniei ondulate in linie dreapta si invers.
9. Forme specifice de reprezentări:
   a. Matematice: S-au format cu dificultate deoarece se realizeaza prin trecerea catre general si abstract, valorizand experienta empirica limitata a operatiilor cu multimi de numere.
   b. cu privire la fenomene naturale: Sunt limitate la experientele anterioare care sunt sarace si uneori deformate.
   c. cu privire la fenomene sociale:------
   d. cu privire la acţiuni, activitate: Nu sunt fidele, fiind reprezentari dinamice.
10. Jocuri de tip simbolic (imitative, pe bază de reprezentări): -----

IV. B. a) Limbajul şi comunicarea

1. Volum, varietate: Volumul este sarac, limitat la cuvinte uzuale, se exprima in propozitii simple, uneori incorecte din punct de vedere gramatical.
2. Semantica – înţelesul cuvintelor folosite: Intelege cuvintele pe care le utilizeaza. Reactualizarea si utilizarea cuvintelor invatate anterior se produc cu usurinta doar in cazul cuvintelor legate de experienta afectiva.
3. Fonaţie; consoane, grupuri de consoane, diftongi, triftongi: Nu prezinta tulburari de fonatie, intelege mai greu cuvintele cu circulatie restransa, frazele lungi.
4. Structura gramaticală: alcătuirea de propoziţii – fraze, acorduri gramaticale: Prezinta agramatism-consta in erori de utilizare a cuvintelor dupa regulile sintaxei. Daca se exprima in fraze nu respecta topica propozitiei. Fraza se distinge printr-un numar scazut de cuvinte si structura defectuoasa din punct de vedere gramatical.
5. Legătura limbaj – activitate:
   • indicativ – verbale şi performanţe: Indicatiile verbale sustin si indruma activitatea conducand catre obtinerea performantei.
   • stimulativ – verbale şi performanţe: Stimularea verbala prezinta feed-back permanent ajutand la finalizarea activitatii mai ales cand este vorba de activitatea ce presupune mai multe operatii si au o durata mai mare.
   • verbalizarea acţiunii şi performanţei: Relateaza cu dificultate cu voce tare desfasurarea actiunii.
6. Forme de limbaj:
   • solilocviu: Ca interactiune verbala stabilita in timpul jocului cu jucarii preferate. Mai este prezent si un caz care este frustrat.
   • dialog: Este capail sa schimbe informatii. Mai eficient este dialogul axat pe intrebari si raspunsuri remarcandu-se o stereotipie verbala.
   • monolog – colectiv: Este dornic sa vorbeasca despre ceea ce face chiar daca nimeni nu il asculta. Se intampla cand este singur sau chiar intr-un colectiv.
   • monolog: Prezent.
7. Expresivitatea verbală: Limbajul se caracterizeaza prin rigiditate.
8. Comunicare verbală, spontană, condiţii, împrejurări: Este capabil sa-si exprime nevoile, trairile, sentimentele. Limbajul este limitat dar inteligibil.
9. Calităţi speciale: Nu este cazul.
   - comprehensiunea comunicării orale: Intelege ce i se comunica dar isi pierde interesul pentru conversatie.
   - comprehensiunea comunicării scrise: Deoarece cunoaste putine litere, scrie si citeste cu dificultate cuvinte scurte.
10. Transmiterea şi înţelegerea semnificaţiei: Este capabil sa inteleaga semnificatia unui mesaj simplu si sa transmita informatii.
11. Comunicarea afectivă (înțelegerea emoțiilor și transmiterea lor)

    _____
12. Comunicarea totală

    _____

13. Tipuri de tulburări de vorbire (orale şi scrise): Dislexie-disagrafie, discalculie, agramatism, dislalie la nivel de cuvant.

IV. B. b) Gândirea

1. Volum de cunoştinţe:
   • înţelegerea semnificaţiei:Intelege semnificatia unor notiuni simple.
   • operante: Opereaza cu notiuni simple.
   • cauzalitate şi relaţii: Intelege relatii de cauzalitate.
2. Tipuri de definiţii:
   • enumerative: Este capabil sa enumere elementele componente ale unei categorii: animale, fructe, mijloace de transport, mobilier, obiecte de bucatarie.
   • eliptice de gen proxim: Pentru notiuni simple poate preciza genul cel mai apropiat in care se incadreaza notiunea.
   • cu gen proxim şi diferenţă specifică, cu caracter pragmatic: Sesizeaza ceea ce se deosebeste de alte notiuni din cadrul aceluiasi gen.
   • cu gen proxim şi diferenţă specifică: Incadreaza o notiune in categoria corespunzatoare si sesizeaza diferenta dintre notiuni apartinand aceleiasi categorii.
   • generale: Descrierea unei notiuni are la baza incadrarea in categorii si deservirea utilizata. Exemplu: cal=animal, se pune la caruta.
   • abstracte: Intelege cu mare dificultate notiuni abstracte, prezentand mari lacune in achizitia lor.

3. Procese cu funcţii operatorii de gradul I:
   • analiza: Procesul de examinare, cercetare a unui lucru, fenomen de descompunere mentala in partile lui componente este deficitara.
   • sinteza: Reuseste intr-o mica masura sa ierarhizeze si sa surprinda unitatea elementelor analizate.
   • generalizarea: Procesul de analizare se axeaza pe un nivel scazut. Este limitat si de vocabularul sarac.
   • comparaţia: Este capabil sa compare notiuni familiare dar uneori raporteaza un obiect la altul, il descrie pe fiecare in parte cu dificultate de analiza.
   • sistematizarea: Operatiile de ordonare dupa un anumit sistem sunt deficitare.
   • abstractizarea: Fiind strans legata de limbaj, abstractizarea ca proces este limitata.
   • concretizarea: Trecerea de la general la particular este posibila pentru notiuni simple.
4. Procese cu funcţii operatorii de gradul II:
   • reversibilitate: Capacitatea de a efectua mental o transformare este deficitara.
   • asociativitate: Poate asocia doua elemente cunoscute cu care opereaza des.
   • combinatorice: Le realizeaza cu mare dificultate.
   • clasificări: Reuseste sa efectueza clasificari.
   • serieri: Enumereaza elementele corespunzatoare unei categorii invatate anterior.
   • grupări: Reuseste sa grupeze elementele unei multimi dupa anumite criterii (forma, marime).
   • incluziuni de clase: ---
5. Tipuri de noţiuni: ---
   - Concrete: ---
   - abstracte-generale: ----

6. Tipuri de judecăţi şi raţionamente:
   - raţionament deductiv: ---
   - raţionament inductiv: Nu este capabil sa formuleze o concluzie generala (x este A, x este B) – rezulta toti A sunt B.
7. Tipuri de înţelegere:

   • concret-intuitivă: Intelegerea este predominant intuitiva, nemijlocita, apeleaza mai mult la notiuni formate in urma experientei personale.

   • verbal-generalizată: Este limitata.
8. Tipuri de rezolvări de probleme:

   • de soluţii-decizii: Este capabil sa foloseasca cunostintele deja dobandite, a experintei mai vechi in rezolvarea unor probleme care apar in viata.

   • de modalităţi: Rezolvarea de probleme se bazeaza pe algoritmi invatati anterior si pentru a caror fixare a fost nevoie de multe exercitii.
9. Tipuri de gândire: Concret intuitiva.
10. Calităţi speciale: ---
    - fluenţa ideilor: Este foarte redusa din cauza gandirii.
    - Originalitate: ---

IV. B. c) Imaginaţia

1. Conţinutul reprezentărilor de tip imaginativ: Este sarac, combinarea in imagini noi a elementelor din experienta anterioara se realizeaza cu dificultate.
2. Intuitivitatea – plasticitatea: Produsele imaginatiei sunt reproductive, sablonare lipsita de plasticitate.
3. Forme ale imaginaţiei:

   • reproductivă: Construirea mintala a imaginii unor realitati existente nu poate fi perceputa direct, este posibila cu dificultate deoarece combinarea de imagini este greoaie.

   • combinatorică: Deoarece procesele mintale prin intermediul carora imaginatia intervine asupra continuturilor sunt deficitare, modificarile, substitutiile sunt greu de realizat.

   • creatoare: Este absenta imaginatia creatoare.
4. Formele de obiectivare:

   • joc: ---

   • produse ale activităţii: Desene.

   • conduită: Minciuna este prezenta.
5. Procedeele de construire a reprezentărilor imaginaţiei:

   • substituire: Nu este capabil in a crea imagini noi.

   • adiţionare: ----

   • augmentare-diminuare: ---

   • combinare: ---

   • creare de imagini noi: ---
6. Raportul real - ficţiune: In general face diferenta dintre real si fictiune.
7. Tipuri de imaginaţie: Preponderent reproductiva- este saraca.

8. Jocuri de imaginaţie: In joc este capabil sa dea altor intrebuintari obiectele. Exemplu: cubul folosit cu rol de masina.
9. Calităţi speciale: ---

IV. B.d) Memoria

1. Întipărirea, fixarea: Este rigida, ceea ce conduce la dificultati in utilizarea datelor stocate in situatii noi. Este greoaie, necesita multe repetiti.
2. Păstrarea, durata:

   • voluntară: In general nu recurge la procedee de fixare intentionata. Nu isi elaboreaza un plan de argumentare a materialului.

   • involuntară: Este preponderenta. Se realizeaza in procesul perceperii diferitelor obiecte, situatii, in cursul desfasurarii diferitelor activitati, cum ar fi activitatile ludice.
1. Reproducerea: Este infidela- adauga elemente straine percepute anterior. Lacunara, lipsita de precizie.
2. Recunoaşterea: Deoarece se realizeaza in prezenta stimulului este mai fidela decat reproducerea, dar limitata de saracia limbajului.
3. Raportul memorie – limbaj – acţiune: Limbajul ajuta la fixarea materialului si implicarea in activitate.
3. Raportul memorie – afectivitate: Materialele care au o valoare afectiva ridicata sunt retinute mai usor.
4. Memorie imediată – îndepărtată: Memoria care asigura continuitatea cuvintelor este relativ buna, dar cea indepartata este limitata.
5. Uitarea: Este un proces inconstient, involuntar. Uita cunostinte utile fixate anterior, exemplu:litere.
6. Tipuri de memorie:

   • senzorial-concretă: Dupa ce un obiect nu mai actioneaza asupra receptorilor, reprezentarea lui senzoriala persista scurt timp si este lacunara.

   • verbal-logică: Conservarea ideilor,informatiilor se realizeaza mai greu.
7. Calităţi speciale ale memoriei:

IV. B. c) Atenţia

1. Orientarea: Atentia este lipsita de tenacitate. Orientarea spre un anumit stimul este posibila.
2. Concentrarea: Capacitatea de concentrare a atentiei este scazuta, atentia fiindu-i distrasa de alti stimuli.
3. Selectivitatea: Se remarca o insuficienta reglare a atentiei, isi poate focaliza atentia asupra unei perioade de timp.
4. Raportul atenţie-cuvânt: Limbajul ajuta la focalizarea atentiei si la selectarea stimulilor.
5. Raportul atenţie-activitate: Atentia sustine activitatea si conduce la atingerea obiectivelor in cazul activitatilor.
6. Tipuri de atenţie: Involuntara, voluntara.
7. Relaţia atenţie-interes: Interesul pe care subiectul il acorda stimulului, importanta activitatii desfasurate conduce la o mai buna concentrare atentiei.
8. Instabilitatea atenţiei: Posibilitatea de mentinere a atentiei asupra unui obiect, fenomen, actiune este redusa, atentia ii este diminuata de factori perturbatori.
9. Jocuri de atenţie: Nu are suficienta rabdare in cadrul jocurilor de atentie.
10. Atenţia în învăţare: Isi concentreaza atentia asupra sarcinilor de lucru pe perioade scurte de timp, motivatia pentru invatare fiind preponderent extrinseca.
11. Calităţi speciale: ---

SECŢIUNEA a V-a

DEZVOLTAREA ACTIVITĂŢILOR PRAXICE

ŞI DE TIP ARTISTIC – CREATIV

V. A. Deprinderi, obişnuinţe uzuale şi tehnice

1. Deprinderi de mânuire de obiecte uzuale, dispozitive: Manuieste fara dificultate obiecte uzuale si dispozitive.
2. Deprinderi de acţiuni constructive de cuburi: Este capabil sa realizeze o constructie din cuburi dupa model.
3. Deprinderi de acţiuni constructive din alte materiale, materiale tehnice: In cadrul orelor de terapie educationala, complexa si integrata realizeaza si constructii din alte materiale: carton, plastic, etc.
4. Deprinderi igienice – obişnuinţe: Cunoaste si respecta regulile de igiena personala.
5. Deprinderi de ordine – obişnuinţe: Este ordonat si are grija de lucrurile personale.
6. Abilităţi manuale practice: Are abilitatea de a desena, colora, modela dupa sablon.
7. Abilităţi tehnice: Are capacitatea de a realiza din punct de vedere tehnic produse simple.
8. Abilităţi de învăţare şi rezolvare de probleme: Problemele care implica mai multe operatii necesita mult exercitiu.

V. B. Înclinaţii, aptitudini creative

a. de tip artistic

1. Receptivitate perceptiv-imaginativă „personală” deosebită faţă de:
   • armonia formelor: Nu dispune de aptitudini creative de tip artistic.
   • armonia volumului: ---
   • armonia proporţiilor: ---
   • armonia mişcării: ---
   • armonia culorilor: ---
2. Redarea cu uşurinţă şi fidelitate – uşurinţa în însuşirea tehnicii corespunzătoare:
   • desen, practică: Realizeaza desene dar acestea sunt simple, schematice si au la baza sabloane invatate anterior.
   • pictură, coloristică: Este capabil sa realizeze o pictura mai complexa doar daca are modelul in fata.
   • modelaj, plastică: Realizeaza imitativ modelare din plastilina.
   • lipitură, colaj: Realizeaza imagini din lipitura folosind diverse materiale, dupa model.
   • construcţii – cuburi: Este capabil sa realizeze o constructie din cuburi.
   • plastica mişcărilor – dans: Isi coordoneaza miscarile dar acestea sunt rigide, lipsite de plasticitate. Pentru invatarea unui dans necesita multe repetitii.
   • reproducerea unei melodii după şi fără note: Reproduce linia melodica a unui cantec ascultat de mai multe ori anterior.
   • abilităţi grafice: Respecta forma si dimensiunea literelor si asezarea in pagina.
3. Combinarea, imaginarea şi redarea într-o formă nouă originală:
   • desen – grafică: Nu este cazul.
   • modelaj – plastică: Nu este cazul.
   • lipitură – colaj: Nu este cazul.
   • construcţii – cuburi: Nu este cazul.
   • frază şi melodie muzicală: Nu este cazul.
   • construcţia frazei şi caligrafia: Nu este cazul.

4. Perceperea, interpretarea, înţelegerea cu uşurinţă a unui desen, picturi, text scris: Interpreteaza corect desene simple.
5. Raportul dintre interese şi atitudini: Atitudinile sunt obiective sau dorinte latente care nu se afla in procesul de realizare iar interesele sunt atitudini activate. De multe ori interesele raman la stadiul latent.
6. Atitudini deosebite ca germeni ai talentului: Nu este cazul.

b. de tip actoricesc

1. Receptivitatea crescută şi sensibilitatea faţă de: trăirile sufleteşti ale personajelor din poveşti, ale oamenilor: Asculta cu interes povesti si rezoneaza cu starea sufleteasca a personajelor.
2. Redarea cu uşurinţă, prin imitaţie şi imaginaţie, a unor stări sufleteşti, situaţii etc.:
   • gestică: Este capabil sa imite gesturi, poate imita gesturi si expresii faciale.
   • conduită expresivă: Conduita verbala este stereotip, rigida, fiind determinata de inertia gandirii.
   • mimică-pantomimică: Reda mimica reprezentativa unor stari sufletesti.
   • conduită verbală: Denumeste starile sufletesti nu numai la propria persoana ci si la altele.
3. Transpunerea cu uşurinţă într-un personaj: Nu se transpune cu usurinta intr-un personaj.
4. Dominanţa jocului de dramatizare: Ii face placere sa imite comportamentul unor persoane cunoscute.
5. Raportul dintre interese şi aptitudini: ---
6. Aptitudini speciale, germeni ai talentului: ---

c. de tip literar

1. Receptivitatea şi sensibilitatea faţă de poezii, poveşti, cd-uri cu poveşti şi poezii: Asculta cu interes povesti.
2. Redarea cu fidelitate şi uşurinţă a unor povestiri şi întâmplări trăite: Nu reda cu usurinta sau cu fidelitate povestiri si intamplari.
3. Redarea originală, într-o formă inedită, a unor povestiri cunoscute şi întâmplări trăite: Nu este capabil.
4. Crearea de povestiri şi poezii inedite: Poate crea povesti simple pornind de la o idee data.
5. Uşurinţa şi bogăţia expresivităţii verbale în povestiri, poezii şi lecţii: Cand povesteste utilizeaza in special propozitii simple.
6. Raportul interese – aptitudini: ---

d. de tip tehnic – constructive

1. Receptivitatea şi înţelegerea, cu uşurinţă, a raporturilor spaţiale de mărime, a proporţiilor, a dispoziţiei spaţiale în volum şi plan: Opereaza cu notiuni spatiale cum ar fi: sus-jos, pe sub, langa, aproape, departe, dar intelege cu dificultate dispozitia spatiala in volum si plan.
2. Receptivitatea şi înţelegerea, cu uşurinţă, a modului de funcţionare şi a dispoziţiei elementelor construcţiei (verticală - orizontală), a unor dispozitive tehnice simple: Intelege cu destula usurinta modul de functionare a unor dispozitive tehnice simple.
3. Uşurinţa de a-şi reprezenta riguros imaginea, mişcarea, transformarea unor elemente ale unei jucării, construcţii tehnice etc., a unui dispozitiv simplu, ca un tot: Nu este capabil deoarece reprezentarile si imaginatia sunt deficitare.
4. Uşurinţa şi rigurozitatea execuţiei, articularea acţiunilor de construcţie:
   • planul mintal al acţiunii: Pentru actiuni de constructie pe care le-a mai executat este capabil sa intocmeasca planul mental al actiunii, dar il verbalizeaza cu dificultate.

• ordinea acţiunilor: In cazul actiunilor, le executa in ordinea corecta. Utilizeaza des principiul: incercare si eroare pentru actiunile complexe.

• rapiditatea, rigurozitatea: ----

• folosirea corectă a materialului: Utilizeaza corect materialele.

5. Raportul interese – aptitudini: ---
6. Jocuri de construcţie, dominante şi aptitudini tehnice: ---

V. C. Aptitudini matematice

1. Perceperea, reprezentarea şi înţelegerea cu uşurinţă a relaţiilor cantitative, numerice, spaţio-dimensionale (mulţimile, submulţimile de „obiecte, fenomene”) : Intelege notiunile de orientare in spatiu: aici-colo, aproape-departe, sus-jos. Notiuni despre marime, cantitate si forma obiectelor.
2. Operarea facilă cu raporturile de mai sus: Opereaza cu notiunile mentionate mai sus, grupeaza obiecte intr-o multime dupa un criteriu dat.
3. Abstractizarea cu uşurinţă a acestor raporturi: Trecerea de la concret la abstract este dificila.
4. Operarea facilă cu simboluri abstracte – numerice: A invatat cu dificultate numeratia 0-10 si simbolurile matematice corespunzatoare operatiilor de adunare si scadere.
5. Raportul interese – aptitudini: ---
6. Aptitudini speciale: Nu este cazul.

SECŢIUNEA a VI-a
INTEGRAREA SOCIO-AFECTIVĂ A COPILULUI ŞI ÎNSUŞIRI ALE PERSONALITĂŢII

VI. A. Relaţiile socio-afective şi voliţionale

1. Receptivitatea şi reactivitatea socio-afectivă faţă de:

• normele de convieţuire în colectivitate – regim zilnic: Cunoaste regulile de convietuire in colectivitate dar are tendinta de a le incalca in conditiile in care nu este supravegheat.

• activităţile instructiv-educative: Participa la activitatile instructiv- educative, uneori cu interes dar atentia este frecvent distrasa de stimuli verbali pentru procesul de invatare.

• evenimente stresante: Tinde sa abandoneze activitatea, devine uneori agresiv verbal si fizic.

• rezultatele activităţii: Este mandru cand isi atinge obiectivul, reactioneaza pozitiv la incurajare. In cazul unui esec se enerveaza si abandoneaza activitatea.

• anumite obiecte – jucării: Este atras de obiecte si jucarii pe care le-a primit de la parintii sai, a caror lipsa o simte in permanenta.

• de părinţi: Este atasat de parinti si incearca cat de des posibil sa ii sune, in ciuda dificultatilor intampinate acasa el povesteste doar lucruri pozitive despre parinti.

• de cadre didactice: Respecta cadrele didactice.

• de copii: Domina copii mai mici de varsta dar are si rol protector al lor. In grup se impune ca lider.

• de animale: Fiind crescut intr-o gospodarie cu multe animale, apreciaza mai mult utilitatea lor.

2. Reactivitatea emoţională:

• cu afecţiune: Fata de parinti.

• cu bucurie: Cand isi atinge obiectivele.

• cu plăcere: Cand participa la activitatile preferate.

• cu însufleţire: La competitiile sportive.

• cu neplăcere: Fata de persoanele care ii impune anumite reguli pe care nu le accepta.

• recalcitrant: Fata de copii care il insulta.

• plângăreţ – supărăcios: Atunci cand pierde sau cand parintii refuza sa il ia acasa in vacanta.

• indiferent: Fata de persoanele sau activitatile care nu-i starnesc interesul.

• refuz: Cand este plictisit sau obosit si nu il atrage sarcina primita.

• izolat: Dupa ce este mustrat are tendita de a se izola.

• fricos: Nu este fricos.

• suspicios: Devine suspicios atunci cand nu primeste raspunsul asteptat in conditiile in care el nu cunoaste rezolvarea problemei.

3. Reactivitatea afectivă complexă şi de mai lungă durată:

• sentimentul curiozităţii: Este un copil curios care exploreaza lumea inconjuratoare, pune intrebari cu privire la unele aspecte intalnite.

• sentimentul satisfacţiei şi admiraţiei: Fata de produsele activitatii proprii. Isi apreciaza si respecta profesorii.

• sentimentul responsabilităţii: Isi indeplineste sarcinile atunci cand ele sunt date de catre o persoana pe care o apreciaza si o respecta.

• sentimentul datoriei: Nu are sentimentul datoriei.

• sentimentul „de cooperare: In general prefera activitatile independete, dar este capabil sa coopereze pentru indeplinirea unor sarcini.

4. Manifestarea şi conţinutul expresiei afective:

• adecvarea expresiei cu conţinutul trăirii: Expresia afectiva este adecvata continutuli starii emotionale.

• varietatea, nuanţarea expresiei: Procesele afective se exteriorizeaza prin diferite expresii afective. Emotiile precum bucuria, tristetea, mandria, surpriza sunt insotite de o serie de manifestari comportamentale.

• capacitatea de control şi stăpânire: Uneori manifestarile afective sunt necontrolabile, exemplu: supararea ia forma unei crize de furie- manifesta agresivitate.

• expresie mimică – pantomimică: Mimica si pantomimica au rolul de a transmite in exterior starile interioare.

• expresie verbală: In special comunicarea nonverbala si paraverbala contribuie la transmiterea continuturilor afective.

• simularea: Poate plange pentru a impresiona si pentru a se asigura de ajutorul cuiva.

•expresivitatea: Expresii emotionale indeplinesc si rolul de autoreglare in vederea adaptarii la situatiile cu care se confrunta.

VI. B. Particularităţi ale voinţei, manifestate în procesul de integrare, în colectivitatea de copii şi faţă de activitate:

• capacitatea de a acţiona în conformitate cu scopul: dirijat – spontan: Se abate usor de la scopul ce i-a fost fixat, daca intampina greutati executa o alta activitate mai usoara.

• capacitatea de a formula independent scopuri: în activităţile obligatorii – în activităţile de joc: Scopurile pe care si le fixeaza sunt in general scopuri apropiate generate de interesele momentului.

• capacitatea de a lua oportun decizii – selecţia mijloacelor adecvate: Capacitatea de a lua oportun decizii si de a selecta mijloacele adecvate pentru atingerea scopurilor este scazuta.

• capacitatea de a aprecia corect dificultatea obstacolelor: Are tendinta de a se supraaprecia.

• capacitatea de efort voluntar – gradat, în funcţie de obstacol: Prezinta dificultati in gradarea efortului voluntar.

•capacitatea de a îndeplini, de a traduce în viaţă decizia (sarcina): Indeplineste cu succes sarcinile simple, iar pentru indeplinirea unor sarcini complexe, repetarea si incurajarile conduc catre succes.

VI. C. Trăsături de caracter

1. Aptitudini faţă de activitate:

• respectul şi dragostea faţă de munca adultului: Respecta munca adultului.

• grija faţă de obiecte – ordine, protejarea obiectelor etc: Are grija de obiecte, este ordonat. Intr-un moment de furie poate sa strice unele obiecte.

• răspunderea faţă de sarcina primită: Din dorinta de a fi apreciat de adult – incearca sa indeplineasca sarcinile primite.

• iniţiativa şi independenţa în îndeplinirea sarcinii: ---

• perseverenţa şi continuitatea în îndeplinirea sarcini: Nu este perseverent, are tendinta de a abandona sarcinile complexe.

• disciplină: Este disciplinat in conditii de supraveghere permanenta.

•obişnuinţa de a îndeplini sarcinile: ----

2. Atitudinea faţă de adult şi faţă de semeni:

• respectul faţă de adult: Respecta adultii care reusesc sa se impuna.

• admiraţie: Isi apreciaza si isi respecta profesorii.

• sinceritate: In general este sincer, dar uneori are tendinta de a minti pentru a obtine anumite avantaje.

• „conformism” : Se conformeaza in general regulilor impuse.

• baraje psihologice (necomunicativitate, negativism, sugestibilitate) : Neincrederea in fortele proprii mai ales in cazul activitatilor de invatare poate conduce la baraje emotionale si negativism.

• introvertit – extravertit: Este extrovertit, sociabil, deschis catre lumea exterioara, isi explirma sentimentele.

3. Atitudinea faţă de sine:

• modestie: Uneori se subapreciaza.

• îngâmfare: Este ingamfat pentru a se impune in fata altor persoane.

• lăudăroşenie: Pentru a impresiona, pentru a castiga respectul altor persoane.

• neîncredere în sine: In cadrul sarcinilor de invatare mai complex.

• tendinţa de a se autoobserva şi a se autoaprecia: Este prezent.

• timiditate: Nu se manifesta.

•curaj: Este curajos.

VI. D. Trăsături de temperament

1. Gradul de intensitate al reactivităţii:

• emoţională, motrică, verbală: Manifestarile emotive sunt uneori exagerat de puternice, manie, reactii agresive fata de cei din jur, distrugerea obiectelor.

2. Gradul de echilibru al reactivităţii:

• emoţională, motrică, verbală: Isi controleaza cu dificultate emotiile atunci cand intampina dificultati cat si in momentul de bucuri excesiva.

3. Gradul de mobilitate al reactivităţii:

• emoţională, motrică, verbală: Trece cu usurinta de la o stare emotionala la alta, schimbarea fiind brusca cu aparitia unor emotii puternice: ras necontrolat.

VI. E. Indici de dezvoltare ai sociabilităţii şi ai micro-relaţiilor de tip socio-afectiv

1. Gradul de integrare în colectivul grupei sau al clasei: S-a integrat usor in colectivul clasei.
2. Gradul de expansiune a copilului în colectivitate:

• uşurinţa şi rapiditatea în stabilirea relaţiilor: Stabileste cu usurinta relatii de prietenie, colegiabilitate chiar si cu copii mai mari de varsta.

• numărul de copii cu care stabileşte relaţii: Stabileste relatii cu peste 30 copii, colegi de clasa la CSEI.

• spontaneitatea în stabilirea relaţiilor: Este spontan in stabilirea relatiilor.

3. Receptivitatea şi disponibilitatea de a stabili relaţii referenţiale cu ceilalţi copii:

• cu copii de aceeaşi vârstă: Stabileste relatii cu copii de aceeasi varsta.

• cu copii mai mari: Prefera compania copiilor mai mari de varsta.

• cu copii mai mici: Are tendinta de a-i domina.

• cu adulţii: Stabileste cu usurinta relatii cu adultii.

• numai cu anumiţi copii: Nu este cazul.

4. Poziţia şi rolul copilului în grup: Se impune ca lider, uneori impunandu-se prin violenta verbala sau fizica.
5. Tipuri de relaţii:

•de comunicare afective: Sunt prezente.
Verbale: Sunt prezente.

•de cooperare pasiv: De obicei el este cel care stabileste regulile in grup.
Activ: Este capabil de a coopera in cadrul unor jocuri.

•de dominare dominat: Nu se lasa dominat.
Domină: Sunt preponderente, in cele mai multe cazuri.

6. Forme de ataşament şi tipuri de manifestare la copil

- ataşament securizat: Chiar daca este despartit de parinti, se acomodeaza cu ceilalti in alt mediu.
- ataşament insecurizat: Nu manifesta comportament de tip anxios.
- ataşament organizat: Nu prezinta turburari de atasament.
- ataşament dezorganizat: Clasarea copilului intr-un centru de plasament il expune unui risc pentru dezvoltarea atasamentelor.
- ataşament ambivalent (evitant): Accepta despartirea de persoane de atasament fara a se manifesta prin tipete.

7. Autonomie socială: Este formata.

8. Structurarea micro-grupurilor din care face parte copilul: spontaneitate-durată-stabilitate: Relatiile sunt dinamice, isi pastreaza rolul de lider.

SECŢIUNEA a VII-a

Diagnoza şi prognoza subiectului

I. Concluzii cu privire la starea de sănătate fizică şi psihică a copilului

1. Diagnoza somatică

a. Diagnoza organică: Deficienta mintala moderata, IQ-45, turburari de comportament.

b. Diagnoza de stare: Aparent este echilibrata.

c. Diagnoza etiologică: Nu se cunoaste.

d. Diagnoza funcţională: Prezinta disfunctii la nivelul operatiilor gandirii: memorie, atentie, imaginatie.

2. Diagnoza psihică:

a. Nivelul inteligenței cognitive QI (generală) : Inteligenta generala, vizual – spatiala, practica verbala, matematica, inteligenta intuitiva si claritatea rationamentelor sunt foarte scazute datorita QI-45.

b. Nivelul inteligenței emoționale : Nu gestioneaza relatiile interpersonale intr-un mod eficient si empatic.

c. Aprecierea dezvoltării psihice generale: ---

- Normal: ---
- Retardat: Retard mintal moderabil, terapia trebuie sa fie concentrata pe obtinerea unei achizitii intelectuale.

3. Prognoza

de scurtă durată: Nu este posibila recuperarea pe termen scurt.

de lungă durată: Va insusi abilitati de scris-citit, operatii matematice elementare, desfasurarea unor activitati lucrative ce implica operatii de rutina. Se poate adapta la viata de familie si in comunitate.

II. Recomandări

a. Pentru subiect: Sa urmeze cursurile unei scoli speciale, sa participe la ore de consiliere psihologica si terapie logopedica.

b. Pentru familie: Sa se implice mai mult in educatia copilului, sa inteleaga natura dificultatilor pe care le intampina si modalitatea de compensare a lor.

c. Pentru şcoală: Sa lucreze diferentiat dupa PSP si PIP in procesul de predare- invatare, sa se utilizeze materiale concrete intuitive variate .

d. Pentru perspectiva dezvoltării subiectului: Sa urmeze un traseu educativ adecvat abilitatilor pe care le poseda

DEZBATEREA ŞI ROLUL ACESTEIA ÎN ABORDAREA CONŢINUTURILOR RELIGIOASE LA ELEVII CU CES DIN CICLUL LICEAL

Prof. Ghinea Adina
Liceul Ștefan Procopiu Vaslui

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor. Incluziunea presupune că fiecare individ contează și cu toții avem nevoie de mai multă răbdare și toleranță față de cei care sunt diferiți.

Conceptul de CES presupune o abordare care consideră că fiecare copil este unic, poate învăța dacă este identificat tipul de învățare specific particularităților individuale ale sale. Curriculum-ul școlar trebuie considerat un instrument necesar care trebuie să fie flexibil, adaptabil la cerințele elevilor.

Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi, particulare, specifice, individualizate. Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţă.

Conceptul de cerinţe educative speciale aspiră la depăşirea tradiţională a separării copiilor pe diferite categorii de deficienţe, printr-o abordare noncategorială a tuturor copiilor.

Observăm la generaţia actuală de adolescenţi, de liceeni, o nevoie interioară de a comunica, de a se exterioriza în relaţiile cu ceilalţi, de a fi înţeleşi şi de a înţelege. Tocmai această nevoie a lor, face ca dezbaterea să fie o metodă de predare a conţinuturilor religioase folosită cu succes.

Dezbaterea constituie o formă principală a activităţii de învăţare. Este o metodă de predare care presupune un schimb reciproc şi organizat de informaţii, idei, opinii, păreri.

Elevii sunt foarte receptivi la această metodă, deoarece le permite un dialog real cu toţi participanţii la dezbatere. Astfel, ei îşi pot exprima propriile opinii, fără teama de a greşi, de fi judecaţi sau etichetaţi. Un avantaj al acestei metode este acela că stimulează în mare măsură spontaneitatea şi iniţiativa participanţilor.

În cadrul orei de religie, dezbaterea creează o atmosferă de deschidere, de apropiere reciprocă, intensifică intercomunicarea reală şi relaţiile din cadrul grupului, favorizează formarea deprinderilor de comunicare.

Rolul profesorului este de a-i stimula pe elevi să se implice în dezbatere, să înţeleagă faptul că fiecare dintre ei este important, opinia fiecăruia contează, să pună accent pe calităţile elevilor. De asemenea, elevii trebuie să înţeleagă faptul că descoperirea de sine se conştientizează nu prin permanenta raportare la alţii, ci prin valorificarea resorturilor interioare în vederea depăşirii obstacolelor interne sau externe inerente şi chiar necesare în parcursul omului.

Predarea religiei impune reconsiderarea din punct de vedere teologic a metodelor tradiţionale, astfel încât acestea să-i angajeze pe elevi şi să-i motiveze atât în însuşirea cunoştinţelor, cât mai ales în aplicarea acestora printr-o permanentă dinamică şi perfecţionare spirituală.

Cultivarea conştiinţei de sine este percepută ca valoare doar după ce omul se percepe ca şi chip al lui Dumnezeu. Această autopercepţie a omului are la bază faptul că existenţa noastră personală se fundamentează pe sfatul treimic „ Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră ’’(Geneza 1, 26), repetitiv pentru fiecare om până la sfârşitul lumii, astfel că unitatea trup-suflet este deplină încă din momentul conceperii noastre.

Şcolii îi revine sarcina de a descoperi predispoziţiile native ale copilului, de a le sprijini şi stimula dezvoltarea. Procesul instructiv-educativ trebuie să se fundamenteze pe cunoaşterea obiectivă, temeinică, a profilului psihologic de vârstă şi individual al elevului.

Învăţământul modern încurajează discuţia şi dezbaterea în grup, acestea fiind considerate printre cele mai active modalităţi de participare directă a elevilor la desfăşurarea unor activităţi de mare efervescenţă mintală.

Discuţia-dezbatere este un schimb reciproc şi organizat de informaţii şi de idei, de impresii şi păreri, de critici şi propuneri centrate în jurul unui subiect sau al unei probleme luate în studiu, constituind o formă principală a activităţii de învăţare.

Este necesar ca în centrul atenţiei elevilor pe parcursul dezbaterii să existe şi un material sugestiv (planşe, prezentări power-point, hărţi, plan, icoane, ilustraţii) , care dinamizează mersul discuţiei.

Dezbaterea sau discuţia colectivă este condusă de către profesor pe baza propunerii unei teme ori în urma unor prelegeri sau referate susţinute în cadrul lecţiei sau al cercului de religie. Concluziile dezbaterii au rolul de a clarifica tema pusă în discuţie şi problemele ridicate de elevi

Dezbaterile dau o formă socializată activităţii de învăţare, creează o atmosferă de deschidere, de receptivitate şi de apropiere reciprocă, intensifică intercomunicarea reală şi relaţiile din cadrul grupului, contribuie la stabilirea unei atmosfere democratice, de participare activă la viaţa grupului, favorizează formarea deprinderilor de cooperare, de rezolvare în spiritul unei munci colective a problemelor, impune o disciplină în interiorul colectivităţii.

Discuţiile (dezbaterile) permit relaţionarea fiecărui participant cu membrii grupului său, stimulând dezinhibarea şi îndrăzneala în discuţie chiar a celor mai timizi dintre elevi. De asemenea, facilitează comunicarea şi creativitatea elevilor, stimulând imaginaţia tuturor participanţilor la dezbatere.

Un mare avantaj al dezbaterii este acela că duce la obţinerea într-un timp scurt a unor idei numeroase şi originale prin stimularea spiritului de competiţie şi a celui de cooperare, pentru că asigură participarea colectivă şi activă la rezolvarea cazului.

Lipsa unei critici imediate duce la diminuarea factorilor inhibitori şi a blocajelor spontaneităţii în gândire, de aceea dezbaterea poate fi folosită cu scucces în diferite situaţii.

O discuţie sau o dezbatere poate continua şi perfecţiona cunoştinţele dobândite anterior transferându-le în situaţii şi probleme noi, poate să ofere mijloace proprii unei evaluări publice a ideilor exprimate şi a posibilităţilor de generalizare a ceea ce au învăţat elevii.

Dezbaterea stimulează iniţiativa şi participarea responsabilă la clarificarea în profunzime a problemelor studiate, favorizând obţinerea unor rezultate la care nu s-ar fi putut ajunge cu uşurinţă de unul singur.

Această metodă are un caracter operaţional fiindcă pe parcursul dezbaterii, elevii analizează, interpretează, expun, explică, compară şi comentează, formulează ipoteze şi concluzii, resping sau acceptă idei şi soluţii, iau decizii şi adoptă atitudini.

Deciziile luate în urma discuţiilor sau a dezbaterilor prezintă mai multă siguranţă şi precizie, fiind reţinute mai ales cele care au primit acordul întregului grup.

Dezbaterea presupune o exprimare corespunzătoare contribuind la corectarea deficienţelor de vorbire, fiindcă atunci când sunt angajaţi într-o discuţie cu altcineva, elevii raţionează cu mai multă logică şi îşi organizează propria gândire în mod operatoriu. Astfel, ei încearcă evitarea contradicţiilor, păstrează sensul propriu al cuvintelor, îşi verifică spusele.

Elevii recunosc diferite perspective posibile ale unei probleme, găsesc corelaţii, întrevăd diferite căi de soluţionare fiindcă sunt obişnuiţi de mici să discute în comun diferite probleme şi conştientizează faptul că nu toţi colegii lor au acelaşi punct de vedere, că au păreri diferite şi propun soluţii diferite.

Chiar dacă în orele de dezbateri, ritmul asimilării informaţiei este mult mai redus, acest fapt este compensat de obţinerea unor performanţe superioare comparativ cu alte metode de lucru.

Abordarea în moduri diferite a rezolvării unei probleme face să se zdruncine reciproc stereotipurile proprii, ceea ce determină o creştere a flexibilităţii gândirii fiecăruia dintre participanţi şi implicit o rezolvare mai uşoară a problemelor date.

Discuţiile contribuie la exersarea şi educarea spiritului critic, la dezvoltarea puterii de discernământ, la cultivarea obiectivităţii, a modestiei şi implicit la o mai bună cunoaştere de sine.

Integrarea şcolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanţă fundamentală în facilitatea integrării ulterioare în viaţa comunitară prin formarea unor conduite şi atitudini, a unor aptitudini şi capacităţi favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către elevii tipici a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participarea lor la serviciile oferite în cadrulcomunităţii.

A korai iskolaelhagyás megelőzése a SNI-s (CES) gyerekek körében

Înv. Rácz Imola Melinda
Școala Gimnazială Nr.1 Tămășeu

A korai iskolaelhagyás (Early school leaving - ESL) hatalmas problémát jelent egyéni, társadalmi és gazdasági szempontból is. Ahhoz, hogy valaki sikeres legyen az életben, a munkaerő-piacon, olyan minimális készségeket és kompetenciákat kell elsajátítson az elemitől a középiskoláig, melyek segítik az életre való felkészülésben, a magukban rejlő lehetőségek felismerésében és azok kiaknázásában. Sajnos, egyre gyakoribb jelenség, hogy idő előtt hagyják el az oktatási és képzési rendszert a fiatalok. A korai iskolaelhagyók több mint fele felnőtt korára inaktívvá, munkanélkülivé válik. Minél koraibb a lemorzsolódás annál inkább csökken a munkavállalás lehetősége, nő a szegénység és a társadalmi kirekesztettség valószínűsége.

Az oktatás korai elhagyásának kiváltó okai sokrétűek, szerteágazóak, szorosan összefonódott személyes, társadalmi, gazdasági, oktatási és családi tényezők következménye, mely halmozódó hátrányokhoz vezet. Számos esetben a kiváltó ok az egyre nagyobb mértékű távolodás a tanulástól, mely a korai évekhez köthető rossz tanulmányi eredményekkel, sikertelenségekkel áll kapcsolatban. A legérintettebb rétegnek a sajátos nevelési igényű és a beilleszkedési, tanulási és magatartási problémákkal küzdő gyermekek számítanak, hiszen nevelésük és fejlesztésük különleges bánásmódot igényel mind a szülő, mind az oktatási intézmény részéről. Sok esetben csak akkor derül fény a problémára, amikor a gyermek bekerül az óvodába vagy iskolába, ahol fokozatosan megjelennek azok a lemorzsolódás veszélyére figyelmeztető jelek, mint a tanuló csökkent motivációja, az unalom, a hiányzás, az agresszió, az izoláció, a romló osztályzatok és bukás.

Jómagam, tanítóként, csak a kezdeti, árulkodó jeleket tapasztaltam, hiszen az elemi osztályokra nem jellemző a korai iskolaelhagyás. Meggyőződésem, hogy nekünk tanítóknak, nagy szerepünk van a megelőzésben. Bár a tanterv magas elvárásokat támaszt, lehetővé teszi a személyre szabott tanítási formák alkalmazását, a differenciálást. Ez hatékony módja az egyéni teljesítmények kibontakoztatásának, amelyhez az szükséges, hogy a tanítás és a tanulás középpontjában a tanulók álljanak. Az alkalmazott differenciálási technikák segítségével motiválom a gyermekeket az ismeretek elsajátítására, bevonva őket a képességeiknek leginkább megfelelő tevékenységekbe. A személyre szabott oktatással a tanulási kedv növelésére, az egyéni érdeklődés kielégítésére törekszem, mindig az újabb és újabb, lehetőségeket keresve. Itt adódott a az esély, hogy jelentkezzek, egy az éppen iskolánkban futó Erasmus+ projekt keretén belül, egy Spanyolországban megrendezendő Reducing early school leaving using communication and mentoring című kurzusra.

Június 13. és 17. között, két kollégámmal vettünk részt ezen a képzésen, mely a korai iskolaelhagyás megelőzését célozta meg . Az öt nap során megismerkedtünk a projekt alapvető célkitűzéseivel, módszertanával. A mentorálás egy olyan módszertan, mely az egyén potenciáljának fejlesztésére szolgál, beszélgetéseken és tapasztalatokon keresztül történő tanuláson alapul. A pedagógus mentorként irányítja, segíti, bátorítja a diákot a személyes találkozások során, kibontakoztatva a benne rejlő lehetőségeket. Ötvözve a tanultakat a kompetencia alapú oktatásunkkal, - melynek jellemzője, hogy az ismeretek alkalmazási képességét alakítja ki kisiskolás kortól kezdve, tudatosan reflektál a meglévő és az új ismeretekre, reális a tananyagmennyiség, tanulóközpontú, differenciált módszereket alkalmaz (életkornak, életrismusnak megfelelően), cselekvésből indul ki, gondolkodásra sarkall, felfedeztet a tanítás-tanulás során, - együttesen

elősegíthetik a fent említett sajátos nevelési igényű, valamint a beilleszkedéssel, tanulással és magatartási problémákkal küzdő gyermekek külső és belső motiváltságát, önértékelését és önbecsülését.

Szent-Györgyi Albert gondolatait idézve zárom soraim: „Az iskola dolga, hogy megtaníttassa velünk, hogyan kell tanulni, hogy felkeltse a tudás iránti étvágyunkat, hogy megtanítson bennünket a jól végzett munka örömére és az alkotás izgalmára, hogy megtanítson szeretni, amit csinálunk, és hogy segítsen megtalálni azt, amit szeretünk csinálni.”

STUDIU DE CAZ

Profesor învățământ primar Șmalbergher Ionela
Școala Gimnazială Nr. 1 Poienarii de Argeș

A. DATE DESPRE SUBIECT

I. Date biografice

Numele și prenumele: P.D.N

Data și locul nașterii: 16.05.2013, Curtea de Argeș

Componența familiei: Copilul locuiește împreună cu părinții săi, fiind al doilea copil și având o soră mai mare, în vârstă de 12 ani , cu retard și un frate mai mic de 3 ani.

Date demografice ale părinților: Mama are 33 de ani, are patru clase primare, este casnică. Tatăl are 35 de ani, școală profesională, are ajutor social și muncește zilier.

II. Date medicale

Evoluția sarcinii a fost una normală, nașterea nu a fost cu probleme deosebite.

S-au observat întârzieri în dezvoltarea limbajului, are un retard ca si sora lui, deși părinții nu au vrut să-i facă și lui dosar de CES.

Dezvoltarea fizică corespunzătoare, fără a fi înregistrat cu boli cronice. Starea actuală de sănătate este bună.

III. Date psihologice

Nivelul de dezvoltare a proceselor psihice

Gândirea:

- reprezentări sărace
- volumul cunoștințelor este sărac
- dificultăți de analiză și sinteză

Limbajul:

- sărac, redus
- exprimare greoaie
- expresivitate slabă
- cu deficiențe de limbaj

Memoria: memorează mecanic, cu greutate, uită frecvent ceea ce a memorat

Imaginație săracă, banală.

Atenția este de durată numai dacă materialul pe care îl are de lucrat îl interesează foarte mult. Altfel, nu se poate concentra prea mult timp.

Aptitudini:

- nu manifestă ,interes pentru școală
- are înclinații pentru desen și sport, in special fotbal

Manifestări comportamentale:

Este un copil retras, nesociabil.Are 1-2 colegi cu care stă de obicei. Se comportă respectuos cu profesorii și prietenos cu

colegii, dar ripostează violent dacă este provocat, folosind cuvinte urâte. Îi plac jocurile, participă cu plăcere la activități tip joc de rol. Nu deranjează orele de curs, dar nici nu se implică la ele prea ușor.

Imaginea de sine: Are o imagine de sine bună, deși își dă seama că este în urma colegilor săi cu învățătura. I se pare greu să învețe, nu are destulă voință, amână pentru altă dată. Nu are spirit autocritic.

Comunicarea și relaționarea cu familia: Are relații bune cu părinții, aceștia, însă, nu se preocupă de activitățile lui școlare și extrașcolare. Nu-l ajută niciodată la teme, tatăl e alcoolic și , de multe ori face scandal acasă. Mama pleacă des de acasă cu cel mic, în urma scandalurilor.

Comunicarea și relaționarea cu partenerii de aceeași vârstă: Are prieteni și la școală, și în rândul vecinilor, cu care se joacă și relaționează foarte bine.

Interese și aspirații: Este interesat de mașini, ca orice baiat , dar nu ar face nimic fără să fie impulsionat.

IV. Date pedagogice

Copilul a fost la grădiniță rar. În prezent este elev în clasa a II-a.
Lucrează inegal, superficial. Acumulează goluri în cunoștințe, nu finalizează activitățile, are dificultăți de învățare. Este leneș, deși este conștient că trebuie să învețe pentru a-și atinge scopurile, cu greu se mobilizează în acest sens.
Îi plac orele de desen și educație fizică.
Are rezultate școlare slabe, având aproape numai calificative de “suficient” sau „ bine„
Lipsește des de la școală.

B. CONDIȚIA SUBIECTULUI LA MOMENTUL PREZENT

I. Particularități de vârstă ale subiectului

P.D. N. este un copil căruia îi place să interacționeze cu alți copii, să se joace, este curios și interesat de desen și sport. Se mobilizează cu greu în activitățile școlare, mai ales datorită faptului că deja a rămas foarte mult în urma colegilor de clasă. Nu și-a însușit scrisul și cititul,abia cunoaște cifrele, are un vocabular sărac, redus la cunoștințele din mediul său familiar, o gândire înceată, nedezvoltată, o imaginație săracă.

II. Modul de manifestare a subiectului în activitatea cotidiană

P.D.N. este interesat mai mult de joacă și jocuri, decât de activitățile cognitive, de însușire de cunoștințe de la școală. Deși nu deranjează orele de curs, el nu se poate concentra asupra sarcinilor școlare, atât la la limba română cât și la matematică, unde are cele mai mari probleme. Nu pune probleme deosebite de disciplină, doar atunci când este provocat, răspunde cu violență, mai ales verbală.

III. Aspecte particulare ale cazului

D.D. Beneficiază de sprijin din partea familiei, prin afecțiunea pe care i-o oferă, precum și de simpatia colegilor de clasă. Atunci când i se explică ceva pe înțelesul său, copilul este interesat să asculte și vrea să se implice în rezolvarea de probleme, dar se descurajează foarte ușor, abandonând activitatea dacă nu are rezultate imediate. Manifestă o dorință

deosebită de a învăța să scrie și să citească.

C. IDENTIFICAREA NEVOILOR SUBIECTULUI

I. Nevoi ale subiectului în cauză(derivate din capitolul B)

În familie, copilul are nevoie de susținere, încurajare și motivare pentru a învăța. Îi trebuie un program mai strict, să fie controlat la efectuarea temelor și ajutat pe cât posibil, eventual de tatăl său sau de bunica.

La școală, el trebuie să beneficieze de sprijin educațional suplimentar, eventual prin profesor de sprijin, pentru a putea recupera din întârzierea actuală. Trebuie să i se dezvolte vocabularul, limbajul, imaginația gradul de concentrare, atenția voluntară, gândirea.

II. Modalități de a răspunde acestor nevoi specifice prin activități educative

- Învățătoarea va realiza programe de intervenție personalizată, din trei în trei luni, programe care să aibă ca obiectiv principal familiarizarea elevului cu activitățile de scriere și citire a unor texte scurte, punându-se accent pe noțiuni ca sunet, literă, silabă, cuvânt, propoziție, pe folosirea semnelor de punctuație, scrierea cu majusculă, cu aliniat, pe despărțirea în silabe, identificarea cifrelor, utilizarea simbolurilor adunării și scăderii, efectuarea de adunări și scăderi în concentrul 0-30.
- Învățătoarea să lucreze suplimentar cu elevul, după orele de curs, pentru a atinge obiectivele programului de intervenție.
- Învățătoarea să-l ajute săptămânal la activitățile de citire a textelor scurte. Să-i citească povești, apoi să discute pe marginea lor și să povestească ceea ce a ascultat, să-i încurajeze exprimarea și să-i acorde sprijin în redarea ideilor. Totodată, să-l ajute și la matematică , în scrierea și citirea cifrelor și a numerelor de două cifre, în rezolvarea de exerciții și probleme simple de adunare și scădere.
- Elevul să fie antrenat în exerciții-joc de găsire de cuvinte cu același înțeles sau cu înțeles opus, de completare de cuvinte sau propoziții în scopul dezvoltării vocabularului.
- Să fie folosit un limbaj simplu, accesibil elevului, să i se explice cât mai clar sarcinile de lucru pe care le are de făcut.
- Elevul să fie deprins cu anumite comportamente care să îl ajute să-și pondereze manifestările de nervozitate, prin prezentarea unor povești terapeutice, implicarea lui în jocuri de rol, jocuri didactice ce vizează comportamentele moral-civice.

STRATEGII DE INTEGRARE EDUCAȚIONALĂ A COPIILOR CU TSA STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. înv. primar DRĂGAN JULIETA
Școala Gimnazială „SPIRU HARET” Oltenița

Cuvântul **AUTISM** provine din limba greacă, "autos", însemnând "sine" sau "eul propriu" și a fost introdus în psihiatrie în anul 1911 de către psihologul E. Bleurer. Autismul este o tulburare de dezvoltare considerată drept una dintre cele mai severe tulburări neuropsihiatrice ale copilăriei. Autismul este tulburarea centrală din cadrul unui întreg spectru de tulburări de dezvoltare, cunoscut sub numele de spectrul tulburărilor autismului/autiste sau de *tulburări* Autismul se caracterizează prin capacitate scăzută de a interacîiona pe plan social, comportament stereotip si repetitiv. Autismul afecteaza modul în care copilul percepe si procesează informatia senzorială. Simptomele se manifestăîin grade și prin comportamente diferite la fiecare copil/persoană cu autism.

Integrarea unui elev cu tulburare de spectru autist în învățământul de masă necesită adoptarea unor strategii prin care să se faciliteze adaptarea elevului la mediul școlar. Integrarea unui elev cu TSA în școala de masă poate să fie o provocare atât pentru cadrul didactic de la clasă, cât și pentru clasa de elevi.

Un factor important în crearea unui mediu pozitiv între elevul cu TSA şi colegii săi, este să-i educi pe cei din urmă despre tulburarea copilului. Cercetările actuale arată că, copiii cu dezvoltare tipică au atitudini pozitive şi toleranţă faţă de elevul cu autism, atunci când au informaţii clare despre tulburare. Când sunt educaţi despre autism şi au strategii specifice despre cum să interacţioneze cu copilul cu autism, ei vor avea interacţiuni sociale pozitive şi frecvente.

Modalitatea de şcolarizare a copiilor cu autism este o problemă de mare actualitate şi care generează multiple controverse atât în rândul specialiştilor cât şi al personalului didactic şi al părinţilor. Actualmente se consideră necesară şcolarizarea acestor copii, cu adaptarea stilului educaţional potrivit particularităţilor sindromului. Mulţi specialişti care s-au ocupat cu precădere de copiii cu autism transformă întrebarea “şcoli normale sau şcoli speciale?” în “copii mai avansaţi sau copii cu capacităţi mai reduse decât copilul în cauză?” Ceea ce sugerează ei este să oferim copilului cu autism un cadru “normal”, normalitatea fiind privită din punct de vedere statistic, în care exista o diversitate de interacţiuni, fiecare conflict dintre colegi fiind o şansă de a-l învăţa pe copilul autist să facă faţă problemelor reale şi să lege prietenii.

În mod necesar, curricula copiilor autişti trebuie să cuprinda discipline despre comunicare şi învăţarea expresiilor faciale ale emoţiilor. Sau, în paralel cu curricula obişnuită, copilul trebuie să participe la astfel de traininguri fie în centre, fie acasă. Stilul educaţional trebuie adaptat la nevoile de bază ale sindromului autist, iar această adaptare se referă în primul rând la formularea clară a cerinţelor, structurarea cerinţelor şi structurarea spaţiului şi timpului.

În general, primii paşi în integrare se fac cu ajutorul unui profesor de sprijin sau a părintelui care asistă la ore. Acesta este liantul între educator/învățător/profesor, colegi şi copil. El este un purtător de cuvânt al copilului, el poate aduce la cunoştinţă învăţătorului opţiuni cu privire la îmbunătăţirea relaţionării cu copilul.

Atunci când este vorba despre integrarea copilului cu autism la grădinița sau școala este important ca familia sa aibă o părere cat mai obiectiva despre nivelul real de dezvoltare al copilului si care este mediul cel mai potrivit unde copilul poate evolua si se poate simți confortabil, unde specificul instituției (speciala sau de masa) sa sprijine continuarea procesului recuperator.

Părinții își doresc ca să fie orientați către o școală de masă, integratoare, însă este important de văzut care sunt serviciile reale de care dispune școala, care este numărul elevilor dintr-o clasă, nivelul de pregătire si de deschidere al învățătorilor

față de aceasta problematica, prezenta unui facilitator/ asistent personal la ore, care sunt așteptările părinților de la copil/ învățător/ profesor de sprijin etc.

Scopul integrării educaţionale în cazul unui copil autist nu este de a ajunge la performanţe foarte mari, ci de a-l dezvolta multilateral astfel ca, ajungând la maturitate să poată trăi şi munci împreună cu semenii săi. El poate fi orientat spre unele activităţi manuale, demonstrând pricepere şi talent, de exemplu: brodatul, cusutul, olăritul, tâmplăria etc. Deoarece există o mare diversitate de diferenţe individuale la copiii cu autism, nu se poate vorbi de o singură strategie educaţională. Este important ca activitățile instructive educative să se desfășoare conform unui program bine structurat**,** în funcție de comportamentele emergente ale copilului cu autism. Toate aceste intervenții trebuie să se concretizeze, în funcție de mai multe calități fizice și psihice ale copilului cu autism.

Cercetările au demonstrat faptul că, copiii cu dizabilități incluși în învățământul de masă își dezvoltă și consolidează latura cognitivă, motorie, de limbaj, socială şi emoţională prin socializare, dezvoltând și deprinderi mai bune de comunicare, pot lega prietenii cu copiii tipici și învăța prin intermediul modelelor servite de aceștia, pot afla despre diferențele dintre oameni și își pot lărgi orizontul preferințelor, pot căpăta mai multă încredere în sine și un simț al valorii personale datorat achizițiilor dobândite în școală, își pot dezvolta inteligența emoțională, pot învăța cum să reacționeze pozitiv la schimbări, își construiesc interdependența și dezvoltă capacitatea de a depăși obstacole, pe lângă învățarea a noi cunoștințe si abilități.

Este deosebit de important ca procesul educațional să corespundă capacităților și nevoile de dezvoltare ale copilului, astfel încât acesta să își dezvolte potențialul cât mai aproape de dezvoltarea normală și să devină o persoană relativ autonomă și integrată din punct de vedere social și profesional atunci când va ajunge la vârsta adultă.

Prin urmare, oferind autismului un spațiu mai mare în curriculum-ul școlar este posibilă îmbunătățirea abilităților de gândire în perspectivă și stimularea potențialului creativ al tuturor copiilor în clasa inclusivă.

Orice cadru didactic ar trebui să aibă în vedere faptul că un copil cu autism prezintă deficite la nivelul interacțiunilor sociale, deficite de comunicare și limbaj, dar mai ales bizarerii comportamentale (stereotipii, autoagresivitate). Pentru ca integrarea să fie una de succes, copilul cu tulburări din spectrul autist trebuie să fie înțeles, iubit și privit ca fiind egal în colectivitate, iar cadrul didactic este cel mai în măsură să creeze mediul propice dezvoltării acestuia din punct de vedere social, comportamental și emoțional. Având în vedere faptul că este posibilă integrarea copiilor cu TSA în învățământul de masă, cadrele didactice trebuie să fie pregătite pentru a răspunde nevoilor acestora

Copiii cu TSA sunt foarte diferiţi nu doar în personalitatea, talentele şi deficienţele lor, ci şi în modul de a învăţa. Astfel, un anumit principiu metodico-didactic poate duce la succese în învăţare pentru un copil, iar în cazul unui alt copil, va avea un efect limitat.

Unii copii cu TSA pot fi instruiţi după aceleaşi principii ca și colegii lor, iar alţii au nevoie de adaptări individuale.

Nu există procedee metodico-didactice de predare copiilor cu TSA valabile pentru orice caz și în orice context.

Strategiile de bază care pot fi utilizate în creşterea numărului şi calităţii interacţiunilor sociale dintre copilul autist şi colegii săi sunt:

- Profesorul recompensează copilul, adică orice iniţiativă a sa de a se juca, vorbi sau a se aşeza lângă ceilalţi colegi.
- Profesorul recompensează grupul de copii care iniţiază interacţiunea cu copilul autist.

- Un rol important al profesorului de sprijin este legat de structurarea mediului de clasă. Locul în clasă, alegerea colegului de bancă, delimitarea orelor şi pauzelor, structurarea orarului, responsabilităţile copilului autist sunt câteva puncte în care profesorul de sprijin poate interveni venind în întâmpinarea nevoilor copilului.

Rolul de mediator şi de sprijin nu se suprapune cu cel de “persoană care rezolvă probleme”. Copilul autist ar trebui treptat să preia din sarcinile profesorului de sprijin şi să devină din ce în ce mai independent. Astfel, unul din rolurile profesorului de sprijin este de a-l învăţa pe copil să fie propriul său mediator. De exemplu, dacă la început, profesorul de sprijin stă în bancă lângă copil, treptat, el se poate îndepărta şi să ocupe un loc în spatele clasei.

Prezentăm mai jos câteva modalități prin care cadrul didactic poate să vină în întâmpinarea nevoilor copilului cu tulburări din spectrul autist:

- Utilizarea unui program de predare-învățare foarte structurat.
- Comunicarea trebuie să fie clară, concretă, constantă, cu propoziții simple;
- Sarcinile de lucru trebuie să fie preponderent individualizate decât de grup; acestea trebuie să fie ușor de înțeles, iar timpul de rezolvare nu trebuie lungit foarte mult;
- Combinarea activităților de scriere, rezolvare cu cele fizice. Evitarea pedepselor sau criticilor; adoptarea unei atitudini pozitive, de respect în raport cu copilul;
- Evitarea ”creionului roșu”, a sublinierii rezultatelor incorecte ale copilului;
- Întărirea răspunsurilor corecte;
- Mimica, gesturile și intonația trebuie supradimensionate;
- Se recomandă utilizarea suportului vizual în comunicare (imagini, pictograme): acesta atrage și menține atenția, reduce anxietatea, concretizează conceptele folosite.

În fiecare caz aparte, cadrul didactic trebuie să observe reacţiile copilului sau a tânărului la oferta educaţională şi să se orienteze după următoarele întrebări:

- *Ce materiale sunt preferate? Care materiale nu se potrivesc deoarece copilul refuză să le accepte?*
- *Sunt adecvate situației educaționale ale copilului procedeele, metodele folosite (de exemplu, dacă este terminat cursul de alfabetizare)?*
- *Care sunt stereotipiile, temele şi preferinţele ce se potrivesc în crearea unui acces individual la învăţare?*
- *Care sunt abilităţile şi capacităţile deosebite ale copilului? Cum pot fi folosite proiectele de predare, în formă modificată după caz, astfel încât copilul să fie motivat să participe la lecţie?*

Un alt aspect important este modalitatea de ieşire din activitate a copiilor cu autism, adică modalitatea de a înceta o activitate care nu poate fi dusă la bun sfârşit. Condiţionarea (”dacă faci …primeşti…”) este o atitudine educaţională mult mai potrivită pentru ieşirea din activitate a copilului decât renunţarea la activitate.

În cazul în care copilul nu desfăşoară activitatea, el nu “își va regăsi motivația” sau “anxietatea se diminuează” şi o va desfăşura altă dată. *Acting-out* este un termen care exprimă ieşirea din activitate/rol. El se foloseşte pentru copiii cu autism pentru a exprima ieşirea din sarcina solicitată de adult. Deşi îi cerem să realizeze o anumită activitate, copilul reuşeşte să iasă din aceasta prin diferite comportamente: cere consolare, devine agresiv (autoagresiv sau heteroagresiv), începe altă activitate.

Important este să descoperim factorul care determină ieşirea din activitate (formularea cerinţei, sarcina în sine, tonul vocii, distanţa interpersonală, gălăgia, etc).

Sunt două tipuri de *acting-out*: unul este cel “manipulant” prin care copilul speră că va obţine cedarea adultului şi al doilea, datorat cerinţelor exagerate.

Pentru primul caz este bine să i se împlinească dorinţa. Indiferent de metoda folosită pentru reducerea comportamentului disturbant, copilul trebuie să se întoarcă să-şi îndeplinească sarcina.

Al doilea caz presupune o modificare. Sarcina a durat prea mult, sarcina este prea grea, cerinţele nu au fost definite clar, nu a fost oferit un ajutor suficient. Comportamentul adultului trebuie să sufere o modificare pentru a evita ieşirea din activitate. Este recomandabil ca sarcina să fie cu puţin mai complexă decât sarcina pe care copilul o îndeplineşte bine în momentul actual.

Mediul copilului autist poate suferi modificări minore doar dacă acestea vor fi introduse treptat și reprezintă o necesitate pentru copil. Fixațiile pe obiecte pot fi reduse prin aceleași metode utilizate și în cazul stereotipiilor. Imaginația poate fi stimulată prin joc de rol, copilul fiind învățat inițial să execute mecanic o activitate. Aceasta va fi descompusă în mai multe acțiuni, ce vor fi însușite treptat de către copil. Pe măsură ce el se obișnuiește cu sarcina, cadrul va fi schimbat (vor fi folosite situații diverse, activitatea rămânând aceeași).

Putem concluziona că un copil cu autism poate să se dezvolte frumos și în cadrul învățământului de masă, un cadru care să nu îi adâncească și mai mult distanța față de normalitate, la o școală/grădiniță în care să nu se simtă agresat de diversitatea stimulilor, care să-și adapteze planul educațional în funcție de nevoile lui fizice și psihice, în care programul să fie bine structurat și puternic individualizat și care să-i ofere posibilitatea de recuperare pe toate ariile de dezvoltare. Într-un astfel de mediu, perspectiva psihologică, cea pedagogică și cea sociologică trebuie să se susțină reciproc și să se întrepătrundă.

Bibliografie

Peeters, T. (2009). *Teorie şi intervenţie educaţională*, Bucureşti, Polirom;

Popescu, S., Stanciu, C., Moraru, A. (2010). *Ghid de intervenţie în autismul infantil*, Cluj-Napoca, Editura Risoprint;

Preda V. (2005). *Caracteristici comportamentale şi intervenţii educative în cazul copiilor cu autism*, Revista de psihopedagogie, nr.1, pp. 70-85.

Secară O., (2007). *Creierul social. Autism, neuroştiinţe, terapie*, Ed. Artpress, Timişoara

Rolul cadrului didactic în integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masa

Liceul Tehnologic „Johannes Lebel”, Tălmaciu
Profesoară: Dăncăneţ Ştefania-Iuliana

Integrarea în școală a elevilor cu CES reprezintă procesul de includere în şcolile de masă şi în clasele obişnuite, la activităţile formale și non-formale, a copiilor consideraţi cu cerinţe educative speciale. Majoritatea profesorilor din învățământul de masă, fac eforturi deosebite pentru a se adapta copiilor cu CES, încercând să găsească diverse soluții la problemele cu care se confruntă. În cazul organizării clasei, lucrul în echipă îi ajută pe copiii cu dificultăți de învățare. Făcând parte dintr-o echipă, copiii primesc întotdeauna sprijinul colegilor, astfel că le este mai ușor să rezolve sarcinile primite. Totodată, simt că au locul lor bine definit în cadrul grupului, ceea ce le crește motivația de a învăța.

Un rol important în recuperarea și integrarea acestor elevi îl au și activităţile de terapie educaţională, scopul fiind acela de a forma deprinderi de viaţă cotidiană (asigurarea îngrijiri propriului corp și a locuinţei, folosirea serviciilor din comunitate) cultivare a capacităţilor și aptitudinilor pentru muncă (elevii cu CES pot fi învăţaţi să realizeze diverse activităţi productive care îl pot ajuta ulterior în găsirea unui loc de muncă specific) și educarea abilităţilor pentru petrecerea timpului liber. În stimularea motivației pentru învățare, este importantă și atitudinea și comportamentul profesorului față de întreaga clasă și față de copiii cu CES. Este important ca profesorul să empatizeze cu acești copii, să le ofere sprijin necondiționat și să le faciliteze integrarea in colectiv. De modul în care profesorul îi privește depinde și felul în care vor fi percepuți de întreaga clasă. De crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi din care fac și ei parte răspunde profesorul, iar un climat propice poate contribui la optimizarea integrării acestor elevi. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copii cu posibilităţi reale de recuperare și reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către școala specială.

Intervențiile recuperatorii / ameliorative în cazul copiilor cu CES se referă la demersuri logopedice specializate, focalizate nu doar asupra limbajului scris-citit, ci și asupra motricității generale și raționamentului perceptiv-spațial. În afara strategiilor recuperative / de învățare, este esential suportul motivațional și emoțional acordat copiilor care prezintă cerinţe speciale, precum si atitudinea pozitivă a cadrului didactic la clasa. Eșecul scolar cu care se confruntă afectează direct stima de sine și induce complexe de inferioritate, sentimente de inutilitate, anxietate, tulburări psihosomatice, nevrotice sau tulburări de comportament. Astfel de copii întâmpină deseori dificultăți de integrare în grup și de socializare.

PLAN DE ACTIUNE

Idei de activități de învățare:

- exerciții de selectare a propoziției corecte din enunțuri realizate de elevi;
- jocuri de ordonare logică a cuvintelor în propoziții;
- exerciții de percepție fonică a intonației propoziției enunțiative și interogative (fără terminologie);
- exerciții de delimitare a cuvintelor în enunțuri;
- exerciții de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție;
- exerciții de recunoaștere a unor momente din textul audiat, pe baza unor imagini prezentate;
-exerciții de selectare a propoziției corecte din enunțuri scurte, de 4-5 cuvinte,
-jocuri de ordonare logică a cuvintelor în propoziții de 2-3 cuvinte,

Strategii de învățare: Consider că metodele de simulare = jocul didactic, dramatizarea= sunt cele mai eficiente și pot fi folosite cu succes, atât în ceea ce privește conținuturi ale învățării, cât și în formarea și dezvoltarea abilității de comunicare corectă și fluentă. La acestea, se adaugă metode expozitive, ca : exercițiul, explicația, conversația euristică.

Resurse:

Resursele materiale trebuie să fie eficiente și să sprijine profesorul în activitățile de învățare particularizată. Acestea pot fi: **auxiliare didactice** (din care sunt selectate acele exerciții adaptate deficienței), **planșe tematice** (cuvinte, propoziții, scheme, desene), **fișe de lucru** adaptate, **manualul.**

Evaluare:

Cred că cea mai eficientă formă de evaluare este observarea sistematică a comportamentului elevului cu CES. Se pot folosi și evaluarea orală și testul docimologic, pe schema fișelor de lucru adapate deficienței în cauză.

Părinții

În primul rând, aș solicita sprijinul părintelui. I-aș prezenta situația, în termeni accesibili, l-aș face să înțeleagă faptul că est vorba despre anumite tulburări de citire / scriere corectă , tulburări care duc spre dificultăţi în învăţare. I-aș explica părintelui că aceste dificultăți pot fi remediate și, de cele mai multe ori, se exprimă sub forma unor întârzieri și nu a unor perturbări ale procesului tipic de achiziție de cunoștințe. M-aș asigura că părintele susține motivația elevului în efortul şcolar şi de acasă, astfel:

- verifică în mod regulat îndeplinirea temelor încredinţate;
- verifică prezentarea la şcoală de către elev a materialelor cerute;
- încurajează dobândirea unui grad tot mai mare de autonomie în gestionarea timpului de studiu, a efortului şcolar şi a relaţiilor cu cadrele didactice;
- apreciază eforturile și interesul cadrelor didactice în procesul de recuperare / remediere a deficienței;

Idei de activități:

Ca activități, aș sugera întâlniri periodice cu părintele elevului cu CES, colaborarea foarte strânsă cu psihologul școlar și cu profesorul de sprijin. Aș solicita părintelui să participe la activitățile didactice, chiar să se implice în aceste activități, citind sau exprimând oral idei / opinii, împreună cu elevul.

Strategii de învățare:

Ca strategii de învățare, prin implicarea activă și conștientă a părintelui, pot menționa exercițiul, explicația, conversația euristică. Cred că exercițiul va asigura reușita recuperării.

Resurse:

Cred că în activitățile didactice comune cu părintele, resursele materiale pot fi : **auxiliare didactice** (din care sunt selectate acele exerciții adaptate deficienței), **fișe de lucru** adaptate, **manualul.**

Evaluare:

Cred că cea mai eficientă formă de evaluare este observarea sistematică a comportamentului elevului cu CES.

Cadre didactice

Sunt convinsă că reușita recuperării deficienței elevului este asigurată de o colaborare foarte strânsă cu toți colegii profesori care predau la clasă. În primul rând, ca profesor de limba și literature română, ma consider responsabil să mă informez și să-i informez și pe colegii mei cu privire la fenomenul tulburărilor de învățare și la nevoile speciale de învățare asociate acestei deficiențe. Le voi sugera colegilor să manifeste atitudine pozitivă, empatică, să fie flexibili, să (re)formuleze sarcinile într- un mod accesibil și să ia în considerare faptul că acești copii au capacități limitate de atenție

distributivă atunci când scriu /citesc . De asemenea, ar fi bine să luăm în considerare stilul și ritmul individual de învățare al elevului cu CES.

Idei de activități:

- exercitii de ascultare a dialogurilor elev-elev, profesor-elev pe teme familiare copiilor și comune cu unele discipline de studiu;
- jocuri de rol de tipul vorbitor - ascultător, vizând formarea comportamentului de ascultător activ;
- simulări ale unor situații concrete de comunicare pe teme cotidiene concrete;
- jocuri de grup cu teme date.

Strategii de învățare (comune cu alți colegi):

Cred că jocul didactic și dramatizarea sunt cele mai eficiente și pot fi folosite cu succes, mai ales prin colaborare.

Resurse:

Cred că în activitățile didactice comune cu alți colegi- profesori, resursele material pot fi aceleași : **auxiliare didactice** (din care sunt selectate acele exerciții adaptate deficienței), **planșe tematice** (cuvinte, propoziții, scheme, desene), **fișe de lucru** adaptate, manualul.

Evaluare:

Cea mai eficientă formă de evaluare este observarea sistematică a comportamentului elevului cu CES, urmată de recompense.

Competenţele pedagogice şi stilurile cadrului didactic ca educator al creativităţii

Profesor învățământ primar,
Bratu Marcela Floreta
Colegiul Național „Octavian Goga” Sibiu

Factorul principal în procesul reformei învăţământului este, indubitabil, profesorul ca manager al clasei, iar un manager va fi apreciat întotdeauna ca fiind bun (sau mai puţin bun) în funcţie de calitatea actului managerial prestat: apreciat de elevi, de părinţi, de colegi şi mai ales de el însuşi. Actul managerial şi calitatea s-au însoţit şi se vor însoţi întotdeauna. Calitatea actului managerial va determina un câştig sau o pierdere pentru acea categorie declarată în „centrul atenţiei”: elevii.

De aceea, semnificativ este rolul de manager al cadrului didactic în clasa de elevi, manager care are nevoie de fundamentarea acţiunilor sale pe creativitate. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât *„triunghiul cunoaşterii” a devenit inovaţia, educaţia, tehnologia*. În activitatea didactică se inversează balanţa între predarea- învăţarea rutinieră şi cea creativă. Plăcerea şi bucuria muncii creative, a creativităţii vor deveni mobiluri puternice ale activităţii didactice, dar numai după formarea stilului didactic, respectiv managerial al cadrului didactic.

Competenţele pedagogice pe care un pedagog al creativităţii trebuie să le realizeze în practică cuprind voinţa şi capacitatea de a experimenta şi de a pune în practică diferite strategii, tactici, tehnici, în aşa fel încât procesul de predare învăţare evaluare să corespundă fiecărui elev în parte, dar şi întregului grup la un loc. Aptitudinea de a coordona centrarea atenţiei asupra elevului**,** a autonomiei învăţării este o altă competenţă de care trebuie să dispună dascălul creativ.

Profesorul, ca educator al creativităţii, trebuie să demonstreze o serie întreagă de atitudini democratice şi orientare către elevi**,** dar şi cunoştinţele şi competenţele profesionale şi de comunicare creativă şi pentru creativitate.

Creativitatea, în didactică, este de cele mai multe ori un act relaţional, apărut şi realizat în activitatea cu elevii. Creativitatea profesorului se manifestă pe mai multe planuri: creator în elaborarea propriului stil de muncă; creator de noi instrumente şi tehnologii; creator în sensul formării, al construirii unor personalităţi depline.

Prin urmare, stilul de lucru al profesorului devine un stil creator numai atunci când este generată de o atitudine permanent înnoitoare şi dinamică. Competenţa educatorului devine o trăsătură esenţială şi permanentă şi nu o însuşire ocazională sau „festivă”. Ea devine o caracteristică a modului de abordare, de analiză, de rezolvare, de evaluare şi valorificare a principalelor probleme, inclusiv a dificultăţilor, specifice procesului instructiv- educativ.

După cum stilul personal influenţează locul pe care-l ocupă fiecare individ în societate, tot astfel, conturarea şi stabilizarea stilului pedagogic îşi pune amprenta asupra modului de a conduce procesul instructiv educativ.

Formarea creativă şi pentru creativitate impune promovarea comportamentelor stimulative şi îndepărtarea celor inhibitive. În acest sens, după autoarea Popescu Silvia ,un rol important îl are stilul permisiv completat de cel responsiv.

Stilul cadrului didactic ca educator al creativităţii se defineşte tridimensional prin:

acceptarea intimităţii; pasiune; încredere reciprocă.

Acceptarea intimităţii presupune deschiderea către partenerul de echipă, de lucru, adică elevul, presupune căldură sufletească.

Pasiunea implică o puternică participare psihologică, benefică în aderarea şi participarea la eficientizarea activităţii didactice.

Încrederea este elementul de legătură, care îi determină pe partenerii la activitatea didactică să o facă pe aceasta durabilă în timp şi spaţiu.

Stilul managerului clasei de elevi, marcat de aceste componente, este considerat a fi optim în eficientizarea activităţii didactice din perspectiva creativă.

Preocuparea dascălilor în vederea stimulării creativităţii elevilor, în realizarea unui management creativ se concretizează în creşterea numărului de elevi cu performanţe deosebite în învăţarea creativă.

Reconstrucţia unui învăţământ creativ care să promoveze dezvoltarea talentelor, inventivităţii , originalităţii elevilor constituie un deziderat presant al oricărei şcoli moderne şi al întregului învăţământ românesc.[30]

BIBLIOGRAFIE

Joiță Elena, *Management educațional.Profesorul manager:roluri și metodologie*, Ed.Polirom, 2000

Popescu Silvia, *Management educațional*, Ed.Roata, București, 2004

Roco Mihaela, *Creativitate și inteligență emoțională*, Ed.Polirom, 2000

Salade Dumitru, *Educație și personalitate*, Ed. Casa Cărții de Știință, București, 1995

[30] Salade, Dumitru, Educație și personalitate, Ed. Casa Cărții de Știință, București,1995, p.213

Integrarea copiilor cu disabilități – exemple de activități practice

Prof. Szasz-Barra Zsofia

Integrarea copiilor cu disabilități în învățământul de masă este o practică în sistemul românesc de învățământ. Școala este mediul în care educația incluzivă și educația integrată se întrepătrund, elevul cu dizabilități lărgindu-și orizontul de cunoaștere, formându-și deprinderi, dezvoltându-și abilități și capacități, interacționând cu copiii de aceeași vârstă.

Clasa incluzivă oferă copiilor cu dizabilități modele de conduită dezirabile social și oportunitatea dezvoltării abilităților sociale într-un mediu obișnuit sau cât mai apropiat de acesta. Specificul dizabilității, prin capacitățile și limitele elevului integrat, trebuie făcut cunoscut colectivului de elevi și părinților acestora.

Cadrul didactic își desfășoară întreaga activitate urmărind evoluția școlară și psiho – socială a tuturor elevilor clasei, dezvoltarea unui climat cu relații interpersonale pozitive, implementarea egalității de șanse pentru toți copiii.

De asemenea, prin atitudinea sa, acesta poate dezbina grupul/clasa, însă o atmosferă încărcată negativ nu facilitează activitatea niciunuia din cei implicați în actul didactic.

Relațiile intragrup și interpersonale pozitive – de acceptare, de suport, îndrumare, colaborare – sunt o premisă a atingerii idealului educațional.

Rezultatele – achiziții ale copiilor aflați în dificultate sunt consecința muncii în echipă profesor – elevi.

Copiii cu dizabilități au șansa dezvoltării unor capacități fizice și psihice care să îi apropie cât mai mult de copiii valizi, prin implementarea unor programe corectiv – recuperatorii, cu valorificarea tuturor resurselor disponibile și a potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; de – asemenea, creând comunități primitoare și un climat afectiv pentru stimularea motivației în învățare, educația incluzivă contribuie la asigurarea unui progres continuu (în ritm propriu, cu un efort voluntar susținut), la formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur, la formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unei activități cotidiene, la dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității.

Exemple de activități de tip incluziv:

1. Activități sportive – jocuri sportive nonformale
2. Excursii, tabere, drumeții
3. Activități artistice- dans, teatru de marionete, realizare de obiecte handmade
4. Activități ecologice – ecologizare, creștere și îngrijire plante
5. Activități gospodărești – mod de viață sănătos- gătit fără foc.

Rolul şcolii este acela de dezvolta competenţe. Astfel, cunoştinţele sunt o condiţie absolut necesară pentru viitorul adult, dar nu suficientă. Pentru ca ele să fie cu adevărat utile, trebuie dezvoltate abilităţile necesare care să le pună în valoare la adevăratul lor potenţial, dar şi atitudini care să asigure o folosire corectă a cunoştinţelor şi abilităţilor dobândite.

Activități de artterapie

DESENUL GRUPULUI – se poate aplica în etapa de început a terapiei.

Descriere: Realizarea unui desen în grup, pe o coală mare de hârtie, cu mențiunea ca fiecare să-și aleagă un loc pentru a desena ce dorește, astfel încât toți să dispună de un spațiu pentru desen în mod egal.

Prin acest exerciţiu se urmăreşte:

-Libertatea de manifestare;

-Colaborarea cu colegii de grup;

-Antrenarea răbdării şi respectarea regulilor de grup.

ROTAŢIA DESENELOR

Descriere: copiii aşezaţi în jurul unei mese, vor desena timp de 3-5 minute pe foile primite ce doresc. La comanda Stop! elevii vor da foaia colegului din dreapta care va desena ce doreşte timp de 5 min. Desenele se vor roti de la un coleg la altul, până vor reveni elevului –posesor.

Prin acest exerciţiu se urmăreşte:

-dezvoltarea abilităţilor de rezolvare a problemelor şi conflictelor;

-respectul faţă de colegii de grup;

-dezvoltarea creativităţii.

TUFA DE TRANDAFIRI

Descriere: pe fondul unei melodii relaxante se ascultă cu ochii închişi o situaţie, urmând ca elevul să aleagă în minte ce i se potriveşte: Eşti o tufă de trandafiri. Eşti mică, mare?
Îmbobocită?Ai frunze? Ce fel de frunze ai?...Ce este în jurul tău? Mai sunt şi alte flori sau eşti singură? Are grijă cineva de tine? etc .

La finalul întrebărilor elevii vor desena tufa de trandafir imaginată şi vor povesti despre ea.

DESENUL DICTAT

Descriere: Participanții se grupează în perechi, se așază spate în spate. Unul dintre participanți primește un desen pe care îl va dicta perechii sale. La sfârșit se compară desenele.

Acest exerciţiu are drept scop stimularea comunicării interpersonale, a ascultării, punerea întrebărilor în clarificarea mesajului, observarea diferențelor individuale de percepție și reprezentare.

Studiu de caz

Fica Mihai
Școala Gimnazială Seaca
Liceul Teoretic „Mihai Viteazul” Caracal

Prezentarea cazului

Copilul R F este elev în clasa a VI – a la Colegiul F.N. . Acesta este fiul lui R A și R B. Mama elevului este plecată din țară , în Spania, de când acesta avea 7 ani. Tatăl elevului are probleme cu alcoolul. Se cunoaște faptul că acesta a fost de mai multe ori internat la un centru de dezalcolizare însă fără a se îmbunătați starea lui. Tatăl nu are în acest moment un loc de muncă.

Elevul trăiește împreună cu tatăl și bunicii din partea tatălui într-o casă cu patru camere,acesta având propria sa camera. Venitul familiei constă în pensia bunicilor și banii primiți lunar de la mama copilului.

Situatia scolara a elevului

Incă de la începutul clasei a V-a elevul R F era foarte impulsiv, hiperactiv, cu tulburări de atenție și cu deprinderi de muncă intelectuală mai puțin dezvoltate decât la ceilalți copii.

Nivelul de inteligență al elevului este mediocru. Copilul nu reușește să rețină informațiacu usurintă acest lucru denotând faptul că nu are o memorie vizuală și auditivă antrenată. Limbajul elevului este sărăcăcios, acesta neavând în permanență o coerentă în vorbire.

În timpul programului școlar elevul nu se conformeaza regulilor instituției. Problemele apar în general în pauze când de cele mai multe ori are conflicte cu colegii de clasă. Datorită faptului că este impulsiv, hiperactiv există situatii în timpul orelor când raspunde neîntrebat, se ridică din bancă și deranjează colegii din vecinătate, răstoarnă lucruri. Majoritatea profesorilor spun ca nu participă activ la ore, acesta alegând să facă alte activitați în acest timp.

Notele elevului sunt sub cele ale colegilor de clasă iar situația absențelor nemotivate este îngrijorătoare.

Identificarea cauzelor

Datorită lipsei de interes a tatălui pentru evoluția scolară a copilului, elevul a început să manifeste tulburări de comportament și de invătătură. Eventualele certuri din familie precum și lipsa mamei au afectat starea emoțională a copilului. Mama își asumă vina pentru situația în care se află copilul și regretă că nu-l poate crește și educa. Bunicii au recunoscut neputința lor de a-l mai ține sub control și s-au declarat depășiți de situație.

Familia este deschisă la o colaborare cu instituția școlară pentru rezolvarea problemelor pe care le are elevul.

Obiective pe termen lung si scurt

Obiective pe termen lung:

- Îmbunătățirea situației școlare (note)

- Îmbunătățirea relației cu ceilalți colegi de clasă
- Îmbunătățirea relației elev – profesor
- Stoparea comportamentului impulsiv, agresiv
- Stoparea absenteismului

Obiective pe termen scurt:

- Respectarea regulamentului unității de învățământ
- Participarea activă la ore
- Menținerea atenției la ore
- Scăderea numărului de cazuri de violentă între el și colegi

Plan pentru rezolvarea conflictului

În încercarea de a soluționa problemele elevului se vor aborda urmatoarele strategii :

- Lucrul individual cu psihologul școlii după ore
- Alocarea de sarcini personalizate ce sunt potrivite pentru nivelul său
- Oferirea de sprijin în realizarea obiectivelor
- Oferirea de modele de comportare civilizată
- Aprecierea elevului în fața clasei atunci când îndeplinește o sarcină de lucru sau răspunde corect
- Încurajarea pentru a-și exprima liber opiniile într-un mod civilizat
- Creșterea motivației de învățare folosind ca strategie învățarea prin cooperare

Prin acest plan se urmărește ameliorarea tulburărilor de comportament, readaptarea elevului în colectivul clasei și sprijinirea acestuia în atingerea obiectivelor școlare și personale.

Concluzie

În concluzie, pot spune că la baza eșecului școlar pot sta multe cauze, de la neadaptarea socială, școlara până la diferițe neînțelegeri în familie. Ideal este ca atunci când apar primele semne să fie luate măsuri imediate astfel încât starea emotionala si fizica a copilului sa nu aiba de suferit.

Școala – locația dezvoltării umane

POPINCIUC GHEORGHE CRISTIAN
SCOALA GIMNAZIALA NR.3 SUCEAVA

Este necesar ca societatea actuală să facă o responsabilă investiţie în şcoală, întrucât aceasta se finalizează în calitatea intelectuală, morală, profesională şi socială a absolvenţilor. Aceştia trebuie să dovedească autonomie intelectuală şi morală, capacitate de adaptare la schimbări, solidaritate şi atitudine pozitivă faţă de învăţare, să posede aptitudini care-i vor ajuta să-şi rezolve singuri şi corect problemele existenţiale şi să dovedească o conduită socială care va duce la eliminarea disfuncţionalităţilor sociale.

Consider că fundamentarea teoretică a procesului educaţional se întemeiază pe cunoaşterea profundă de către cadrul didactic a trăsăturilor şi particularităţilor individuale manifestate de elev, acest fapt implicând dezvoltarea percepţiei, atenţiei, gândirii, limbajului memoriei, imaginaţiei, intereselor, înclinaţiilor şi aptitudinilor sale. Pe lângă cunoştinţele de ordin psihologic, un cadru didactic trebuie să deţină competenţe disciplinare, de ordin pedagogic şi metodic, deoarece, prin intermediul său, şcoala îşi exercită rolul de educaţie sistematică şi continuă.

Pe de o parte, educaţia şi instrucţia ating maxima dezvoltare în cadrul şcolii prin caracterul programat, planificat şi metodic al activităţilor instructiv-educative. Ca formă de organizare, activităţile sunt diverse, pornind de la lecţii, lucrări practice, până la activităţi extracurriculare şi cercuri de elevi, iar conţinuturile transmise sunt atent selectate după criterii psihopedagogice. Metodele de predare- învăţare-evaluare tradiţionale sunt îmbinate cu cele alternative în vederea îndeplinirii funcţiilor pe care le au: cognitivă, formativ-educativă, instrumentală, motivaţională, normativă, de optimizare a procesului de învăţământ.

S-a constatat că, rezolvarea sau nu, a unor situaţii delicate ale educaţiei depinde mult de comunicarea între adulţii memoriei, imaginaţiei, intereselor, înclinaţiilor şi aptitudinilor sale. Pe lângă cunoştinţele de ordin psihologic, un cadru didactic trebuie să deţină competenţe disciplinare, de ordin pedagogic şi metodic, deoarece, prin intermediul său, şcoala îşi exercită rolul de educaţie sistematică şi continuă.

Pe de o parte, educaţia şi instrucţia ating maxima dezvoltare în cadrul şcolii prin caracterul programat, planificat şi metodic al activităţilor instructiv-educative. Ca formă de organizare, activităţile sunt diverse, pornind de la lecţii, lucrări practice, până la activităţi extracurriculare şi cercuri de elevi, iar conţinuturile transmise sunt atent selectate după criterii psihopedagogice. Metodele de predare- învăţare-evaluare tradiţionale sunt îmbinate cu cele alternative în vederea îndeplinirii funcţiilor pe care le au: cognitivă, formativ-educativă, instrumentală, motivaţională, normativă, de optimizare a procesului de învăţământ.

S-a constatat că, rezolvarea sau nu, a unor situaţii delicate ale educaţiei depinde mult de comunicarea între adulţii implicaţi în formarea copiilor: părinţi şi profesori. Comunicarea între cele două categorii - familie şi şcoală - nu trebuie să fie limitată. Important este ca fiecare copil să aibă un adult interesat de progresul său şcolar. Școala trebuie să răspundă și ea nevoilor părinților și să le ofere acestora sprijinul necesar pentru ca ei să se poată implica în procesul de învățare al copiilor. Școala din ziua de azi trebuie să încurajeze familiile și profesorii să stabilească acorduri de învățare, să îi instruiască pe cei din conducerea școlilor să solicite implicarea părinților permanent - nu numai atunci când sunt probleme, să acorde părinților dreptul de a lua decizii și hotărâri care privesc școlarizarea copiilor, să extindă programul de lucru din școală chiar după-amiaza,

seara şi la sfârşit de săptămână, permiţând elevilor şi familiilor să se angajeze în activităţi de învăţare şi recreative, de instruire a părinţilor.

Numai o colaborare strânsă între cei doi factori este de natură să determine o eficienţă maximă a muncii colective. Desigur, în acest proces de colaborare, rolul conducător îl are şcoala.

Pe de altă parte, condiţiile actuale manifestă două condiţii contradictorii: părinţii sunt îngrijoraţi de viitorul copiilor lor, dar în acelaşi timp, nu mai au timp şi răbdare să acorde atenţie problemelor acestora. Relaţia lor cu şcoala este ignorată sau evitată, acţiunile educative ale celor două instituţii, şcoala şi familia, desfăşurându-se oarecum separat. ―Interacţiunea cu şcoala, mai ales cea vizând comunicarea personală dintre părinţi şi cadrele didactice, reprezintă un factor de succes pentru copil.‖ Este o sarcină şcolii, a personalului didactic, să identifice situaţiile problematice, să dirijeze strategiile educative ale familiei în favoarea elevului şi mai ales să conştientizeze faptul că relaţia de colaborare şcoală – familie este determinantă în obţinerea performanţelor şcolare.

Școala oferă elevului cadrul pentru dezvoltare, formare, socializare plecând de la cunoașterea particularităților individuale și de vârstă specifice fiecărei etape de dezvoltare, prin proiectarea unei strategii și prin realizarea unui demers didactic riguros, având la bază o programă, o planificare, resurse educaționale, metode și strategii didactice menite să ducă la realizarea obiectivelor și a scopului propus.

Educaţia îi permite copilului să-şi croiască propria personalitate constituită din ansamblul organizat ierarhic al însuşirilor fizice, intelectuale, afective, social-morale şi volitiv-caracteriale. Şcoala, principalul factor de educare şi formare a personalităţii copilului şi a viitorului adult, poartă răspunderea realizării şi pregătirii sale astfel încât acesta să se poată adapta condiţiilor în schimbare ale mediului socio-cultural. Printre finalităţile educaţiei se află formarea unui comportament civilizat şi a unor calităţi morale precum:cinstea, corectitudinea, sinceritatea, respectul faţă de părinţi, faţă de colegi şi faţă de muncă, în scopul dezvoltării libere, armonioase şi a formării profilului moral al personalităţii elevului.

Școala, ca instituție specifică, destinată formării tinerelor generații, își justifică existența și rolul prin procesele pe care le conduce și al căror rezultat – omul format ca personalitate – devine factorul primordial al progresului social. Educația realizată prin intermediul școlii îl transformă pe elev din obiect în subiect al acesteia. Odată cu formarea conștiinței de sine, feedback-urile sistematice determină atitudinea de cooperare a elevului cu educatorul său.

Factorul principal de dezvoltare a societății contemporane orientată spre democratizare, economie de piață și informatizare îl constituie resursele umane. Idealul educațional al învățământului românesc, ce decurge din idealul social, constă în formarea integrală și armonioasă a unei personalități creative și autonome. Aceste finalități educaționale, integrate în formarea armonioasă a personalității, presupun educație intelectuală, estetică, tehnologică, profesională, moral-civică, religioasă.

Școala asigură viitorilor adulți o alfabetizare funcțională în toate domeniile necesare unei vieți autonome și împlinite în societate, care să contribuie la starea de bine individuală și a comunității. Viitorul adult este capabil să acceseze orice tip de informație și să o înțeleagă suficient pentru a o folosi ca resursă în performanța propriilor acțiuni sau în excelență.

Școala oferă copiilor și tinerilor un set de repere valorice și culturale și de principii etice care să le asigure dezvoltarea unei identități complexe și bine definite din perspectiva națională, europeană și globală. Dezvoltă în rândul beneficiarilor capacitatea de a interpreta, prin filtrul acestor valori și repere, relația cu sine, ca ființă morală, cu familia, cu lumea profesională și cu societatea în general. Școala asigură fiecărui beneficiar un nivel de dezvoltare personală care să-i permit gestionarea

emoțiilor, luarea deciziilor, lucrul în echipă și în comunitate, a relațiilor sociale și interpersonale. În același timp, asigură, prin activitățile sale, că membrii societății au trăsăturile de caracter necesare pentru a face față schimbărilor sociale și economice: curiozitate, spirit de inițiativă și antreprenoriat, curaj de a adopta soluții noi și de a testa limite, capacitatea de a crea obiective și planuri personale și tenacitate în implementarea lor, adaptabilitate și flexibilitate.

Școala este instituția care organizeaza trăirea unei experiențe de învățare. Ea urmarește atingerea unor obiective cu ajutorul unor metode și mijloace științifice. Școala informează și formează elevii ținând cont de anumite principii, având grijă să evalueze modul în care obiectivele au fost atinse. Prin urmare, școala nu este singurul laborator în care copilul învață, ci doar unul dintre ele, mai specializat și competent în domeniul educației decât altele. E bine ca părintele să aibă încredere în școală, dar pentru ca educația copilului să se ridice la nivelul așteptat, el trebuie să se implice, să colaboreze cu personalul didactic pentru ca metodele și obiectivele propuse să fie convergente. De asemenea, chiar dacă „școala vieții” are un rol important în viața fiecăruia dintre noi, aceasta s-a dovedit a fi de multe ori insuficientă. De aceea, o educație dobândită în mediul școlar a reprezentat întotdeauna o bază foarte bună peste care s-a clădit experiența de viață.

Nu trebuie să negăm faptul că școala este o instituție educativă destul de importantă, cu reguli stricte ce trebuiesc a fi respectate în așa fel încât copilul să beneficieze de cea mai bună învățare. Solicitările cadrelor didactice nu fac altceva decât să îl ajute pe copil să se identifice din punct de vedere profesional în societate, determinând capacitatea acestuia de învățare și acumulare a cunoștințelor necesare pentru viață. De asemenea, prin școală copilul va putea interacționa cu colegii de clasă, va reuși să se integreze într-un mediu social nou, va dobândi anumite abilități practice de învățare a limbilor străine ori de mânuire a calculatorului. Acesta va fi învățat, ascultat și evaluat cu regularitate în așa fel încât profesorii să se asigure că micuțul a acumulat cantitatea de cunoștințe necesare pentru parcurgerea fiecărei perioade de studiu, folositoare în anii de mai târziu.

Prin afirmarea pozitivă a tuturor activităților școlare se formează rezultatul pozitiv care determină capacitatea intelectuală a unității de învățământ și care, în același rând, dezvoltă personalitatea individului în parametri de echitate socială. Elevul ca și profesorul și managerul, parte componentă a instituției școlare, este privit ca un partener strategic în acțiunea de dezvoltare a școlii și a societății. Iar prin relația reala dintre managerul școlar, cadru didactic și elev se sincronizează multitudinea de acțiuni cu efecte pozitive, care devine o condiție indispensabilă pentru a influența formarea unei personalități adevărate.

Pregătirea copilului pentru școală este considerată tot mai mult, funcția majoră, obiectivul formativ central al activităților instructiv-educative. Pregătirea copilului pentru școală, trebuie înțeleasă ca o adaptare reciprocă pe de o parte a copilului la școală, iar pe de altă parte a școlii la copil. De altfel când ne referim la școală, trebuie să avem în vedere reconsiderarea ei permanentă în raport cu cerințele dezvoltării sociale, în așa fel încât ea să corespundă și să răspundă în cel mai înalt grad acestor cerințe. În acest fel pregătirea copilului pentru școală va fi implicit și o pregătire pentru societate.

Profesorul are un rol foarte important în educația copilului. De cele mai multe ori elevii îndrăgesc sau nu, o materie în funcție de profesor. El este cel care inspiră, stârnește curiozitate, povățuiește, blamează sau pedepsește. Profesorul are acea putere de a inspira și influența copiii prin intermediul personalității sale. El trebuie să devină un ghid pentru elevi, să îi conducă spre a-și dori să cunoască tot mai multe, să învețe din propriile greșeli și astfel să devină cât mai interesați de materia respectivă.

Așadar, școala nu doar că este importantă pentru noi ca oameni, ci și pentru că ajută la progresul societății prin educarea membrilor care îi aduc forța de muncă individului prin noile informații dobândite. Școala sporește încrederea și ne învață să legăm și să menținem prietenii și ne ajută să învățăm cum să lucrăm împreună ca o echipă, care este principala temelie

a oricărei societăți de succes. Fără școală, cunoștințele nu s-ar răspândi la fel de repede, iar accesul nostru la idei și oameni noi ar putea fi ușor tăiat. O lume fără școală ar crea dificultăți și ar împiedica dispersia creșterii economice, a toleranței și a aprecierii semenilor noștri.

BIBLIOGRAFIE:

Agabrian,M., Millea, V., Parteneriate şcoală – familie – comunitate
Cosmovici A., Iacob, L., Psihologie şcolară
Nicoleta Mariana Bălan, Rolul educației în dezvoltarea personalității
Alina Pasaniuc, Rolul școlii in educația copilului
Marilena Ispas, Importanța școlii: Avantaje ale educației

„ÎNVĂȚAREA DIFERENȚIATĂ- CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE” (DEZVOLTARE, ADAPTARE, INDIVIDUALIZARE CURRICULARĂ)

Profesor învățământ primar SAMSON CRISTINA
Şcoala Gimnazială „ AL.I.CUZA’’ Roman/ Neamț

A. Definirea conceptului cerințe educative speciale în contextul organizației școlare:

„Având în centru conceptul de învățare, preocuparea îmbunătățirii acestuia constituie prioritate nu numai pentru un procent redus de copii la care sunt semnalate dificultăți, ci la toți copiii. Scopul acestei abordări este de a-i ajuta pe toți copiii să dobândească succes în învățare, în principal în învățarea şcolară, inclusiv pentru cei la care se identifică deficiențe sau dificultăți particulare de depăşit. De aceea, cerințele speciale sunt considerate ca provenind din interacțiunea unui grup de factori, unii legați de copil, alții legați de comunitate, alții legați de răspunderile pe care le au şcolile, înțelese ca instituții de educație formală în care rolul factorului uman şi al ambientului educativ sunt la fel de importante ca şi curriculum-ul.” (Pachetul de resurse pentru profesori, Cerințe speciale în clasă, UNESCO, Bucureşti, 1995, pag .10)

Cerințe educative speciale (CES) – abordarea conceptului:

- Postulează ideea că fiecare copil e unic;
- Identifică faptul că orice copil poate învăța;
- Valorizează unicitatea tipului de învățare, determinată de particularitățile individuale;

În funcție de această abordare:

- Curriculum-ul şcolar trebuie să fie un instrument flexibil, adaptabil la nevoile\ cerințele elevului;
- Punctul de plecare în alcătuirea strategiilor de lucru este identificarea problemelor pe care le întâmpină copiii în învățare;
- Construirea şi proiectarea activităților vine în întâmpinarea nevoilor lor;
- Scopul îl constituie dezvoltarea fiecăruia şi a tuturor pentru ca individualitatea este la fel de importantă ca şi interacțiunea între elevi;
- Problemele de învățare sunt astfel considerate, ca particularități pe care se adaptează predarea şi învățarea şi mai puțin, ca cerințe speciale.

B. Ce înseamnă CES?

Cerințe educative speciale (CES) reprezintă o sintagmă care substituie anormalitatea educațională sau inadaptarea şcolară, în corespondență cu aplicarea dreptului fundamental la educație. (Traian Vrăsmaş, 2001).

Sfera de cuprindere a conceptului CES se referă la deficiențe\ tulburări exprimate în Repertoriul UNESCO, 1995, cu următoarele probleme: dificultăți\ dizabilități de învățare, întârziere\ deficiență mintală\ dificultăți severe de învățare, tulburări (dezordini) ale limbajului, deficiențe fizice\ motorii, deficiențe de vedere, deficiențe auditive, tulburări emoționale (afective) şi de comportament.

Se adaugă la acestea problemele educaționale, determinate de mediul social restrictiv sau neprielnic dezvoltării şi învățării. Aici sunt incluse efectele determinate de mediul defavorizant cum ar fi: delincvențele, copiii străzii, grupuri etnice si religioase minoritare, copiii bolnavi de boli cronice sau SIDA, copiii exploatați, maltratați sau abuzați.

Termenul are extensie şi asupra copiiilor supradotați, numiți în unele țări „excepționali”(Spania, SUA).

Un elev poate fi definit ca având cerințe educative speciale când:

- Continuă să progreseze puțin sau stagnează în anumite zone, pe o perioadă mai mare de timp;
- Continuă să aibă dificultăți în dezvoltarea abilităților de citit\scris şi a celor de calcul;
- Are dificultăți emoționale şi de comportament, care stânjenesc substanțial şi frecvent învățarea elevului sau a întregii clase, în ciuda urmării unui program individualizat de controlare a comportamentului;
- Are cerințe senzoriale şi psihice şi are nevoie de echipament specializat suplimentar, de sfaturi sau vizite efectuate de un serviciu specializat;
- Are dificultăți continue de comunicare şi interacțiune, care împiedică dezvoltarea relațiilor sociale şi cauzează bariere în calea învățării.

C. Identificarea deficienţelor şi a cerinţelor educative speciale ce decurg din acestea:

La unii copii, deficienţele sunt evidente. Este în special, cazul copiilor cu deficienţă fizică sau cu orice incapacitate de control a propriului corp.

Este important de avut în vedere că unii copii au mai mult de o deficienţă. Majoritatea deficienţelor trebuie identificate încă din primele zile de şcolarizare a copilului (în grădiniţă sau şcoală).

Profesorul are un rol important pentru identificarea atât a deficienţelor (dizabilităţilor) cât şi a abilităţilor copilului (punctele tari).

Este posibil, ca la unii copii deficienţele să se accentueze odată cu vârsta sau la alţii, problemele să apară, când sunt mai mari. De aceea observarea lor trebuie să fie permanentă, pe toată durata şcolarizării. Colaborarea şcoală- familie facilitează integrarea copiilor în mediul şcolar şi asigură progresul în învăţare.

Deficienţe de auz (hipoacuzie, surditate)

Lista de mai jos prezintă unele dintre cele mai cunoscute semne de avertizare a deficienţelor de auz:

- Dezvoltare slabă a vorbirii: o vorbire imatură, neobişnuită sau distorsionată se poate datora pierderii auzului
- Copilul răspunde mai bine la sarcinile, pe care le primeşte atunci când profesorul este foarte aproape de el sau răspunde mai bine la sarcinile care presupun răspuns în scris, decât cele care presupun răspuns oral.
- Elevul întoarce capul, pentru a auzi mai bine.
- Copilul poate să nu audă bine ce citeşte altcineva sau îşi roagă colegii sau profesorul să vorbească mai tare.
- Elevul poate avea reţineri în a participa la activităţi de grup, care presupun discuţii şi conversaţie, nu râde la glume sau nu înţelege umorul.
- Copilul se poate plânge frecvent de dureri de urechi, dureri de gât şi de amigdalită; se pot produce secreţii ale urechii.

Adaptări la clasă:

- Profesorul va sta pe cât posibil cu faţa către elev, faţa sa va fi iluminată.

- Pentru unii copii este un avantaj dacă văd şi profesorul şi colegii în acelaşi timp. Urmărind răspunsurile date de ceilalţi copii, pot să înveţe mai bine. De aceea, pentru astfel de copii trebuie găsit un loc adecvat sau se va aranja mobilierul astfel încât copiii să stea în faţă.
- Se va încerca reducerea la maximum a zgomotelor. Se va folosi o sală de clasă amplasată într-o parte mai liniştită a şcolii.

Alte deficienţe

Aceste deficienţe afectează copiii în mod deosebit; unii copii pot avea dificultăţi severe, în timp ce la alţii afectarea poate fi moderată.

AFAZIA (tulburarea specifică de limbaj) - Unii copii au dificultăţi de achiziţionare a limbajului datorate unor afecţiuni cerebrale. Ei pot avea dificultăţi de exprimare - amestecă cuvintele - sau dificultăţi în a înţelege ceea ce li se spune.

Tulburarea este deseori confundată cu o deficienţă de auz sau cu o deficienţă mintală.

Modul de predare şi terapiile aplicate vor avea ca scop să-l ajute pe copil să înţeleagă sensul cuvintelor şi structurile propoziţiei.

AUTISM - Este un termen foarte controversat şi nu există întotdeauna o certitudine în diagnosticare. Caracteristica esenţială este dificultatea de comunicare. Copilul dă impresia, că trăieşte într-o lume a sa. Nu există un tratament general recunoscut. Cele trei semne cheie ale persoanelor cu autism sunt:

- dificultate de comunicare şi relaționare cu ceilalți
- incapacitate de a se juca folosindu-şi imaginația sau să gândească abstract
- insistența de a păstra un set de reguli sau de a urma ritualuri elaborate

ASPERGER- este o tulburare de dezvoltare din spectrul autistic. Dificultățile cauzate de această stare de sănătate sunt prezente înca de la naştere sau apar foarte devreme şi continuă să se manifeste în timpul vieții, cu toate că oamenii învață să se descurce mai bine, pe măsură ce înaintează în vârstă. Acest sindrom este cauzat de factori genetici şi de alta natură.

D. Intervenția si planificarea individualizată a învățării:

Un plan de intervenție personalizat (PIP) este un plan scris cu obiective pe termen determinat, elaborat de cadrul didactic de sprijin în colaborare cu profesorul de la clasă şi implicând şi alți specialişti în vederea asigurării sprijinului pentru învățarea copilului sau pentru nevoile sale comportamentale.

Planul este un document de lucru pentru toate cadrele didactice. Ar trebui să fie examinat, de preferabil cu părinții, de cel puțin două ori pe an. Ori de câte ori este posibil, elevul trebuie să participe la discutarea planului şi să fie implicat în stabilirea țintelor de atins. Obiectivele trebuie sa fie SMART (specifice-foarte precise; măsurabile-să se poată vedea dacă a fost atins sau nu; aprobat unanim-de părinti, copil, şcoala; realiste-pot fi atinse de către elev; delimitate temporal-vor fi atinse într-o anumita perioada de timp)

Un elev are nevoie de PIP, atunci când are nevoi suplimentare față de cele cărora li se răspunde la lecțiile obişnuite diferențiate.

Planul de intervenţie personalizat este un instrument de planificare şi coordonare şi reprezintă o parte a planului de servicii. El este un instrument de lucru permanent pentru unul sau mai mulți membrii ai echipei interdisciplinare, care lucrează

cu copilul integrat. Obiectivele sale sunt pe termen scurt şi mediu, durata sa de desfăşurare fiind de câteva luni sau chiar câteva săptămâni.

Componentele curriculare care pot fi adaptate sunt:

- programa şcolară sau conţinuturile învăţării
- obiectivele operaţionale
- metodele şi mijloacele didactice
- instrumentele de evaluare

Reuşita P.I.P., este asigurată prin: adaptarea curriculară şi evaluarea permanentă a P.I.P. şi readaptarea sa ori de cate ori este nevoie.

BIBLIOGRAFIE:

1. Chick, Pat, *Sprijin individualizat pentru învăţare*- Ghidul nr. 4, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007
2. Vrăsmaş Traian, *Învăţământul integrat şi-sau incluziv*, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001
3. Vrăsmaş Ecaterina, *Introducere în educaţia cerinţelor speciale*, Ed.Credis; Universitatea din Bucureşti, Bucureşti, 2004

PROIECT DIDACTIC

Autor: Timofte Marilena Dumitra
Şcoala Gimnaziala Cezar Bolliac, Bucureşti

Clasa: a III-a

Aria curriculară: Limbă şi comunicare

Disciplina: Limba şi literatura română

Unitatea de învăţare: La ce folosim calculatorul?

Forma de organizare: Activitate integrată

Subiectul lecţiei: ***„Fram, ursul polar” după Cezar Petrescu***

Tipul lecţiei: Consolidare

Durata: 1 oră

COMPETENTE GENERALE:

- Receptarea de mesaje orale în diferite contexte de comunicare
- Exprimarea de mesaje orale în diverse situatii de comunicare
- Receptarea de mesaje scrise în contexte de comunicare cunoscute
- Redactarea de mesaje în diferite situaţii de comunicare

COMPETENTE SPECIFICE:

- ✓ **Limba şi literatura română**

1.1. Extragerea unor informaţii de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil

1.4. Manifestarea curiozităţii faţă de diverse tipuri de mesaje în contexte familiare

2.4. Participarea la interacţiuni pentru găsirea de soluţii la probleme

3.4. Evaluarea conţinutului unui text pentru a evidenţia cuvinte-cheie şi alte aspecte importante ale acestuia

4.2. Redactarea unor texte funcţionale simple care conţin limbaj vizual şi verbal

- ✓ **Matematică**

2.4. Efectuarea de adunări şi scăderi de numere naturale în concentrul 0 - 10 000 sau cu fracţii cu acelaşi numitor

2.5. Efectuarea de înmulţiri de numere în concentrul 0 - 10 000 şi de împărţiri folosind tabla înmulţirii, respectiv tabla împărţirii

- ✓ **Ştiinţe ale naturii**

1.1. Identificarea unor caracteristici ale corpurilor vii și nevii

- ✓ **Arte vizuale şi abilităţi practice**

2.1. Utilizarea în contexte variate a materialelor în funcție de proprietăți ale acestora și de tehnici de lucru adecvate

- ✓ **Muzica şi mişcare**

2.1. Cântarea individuală, în mici grupuri, în colectiv, cu asocierea unor elemente de mişcare şi a acompaniamentului instrumental

- ✓ **Educaţie civică**

2.3. Explorarea unor relații existente între oameni în cadrul grupului

3.1. Relaționarea pozitivă, în grupuri mici, pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

La sfârşitul lecţiei, elevii vor fi capabili:

O1- să citească corect şi expresiv un text narativ cunoscut în urma citirii model. Obiectivul este realizat, dacă patru din cei cinci elevi solicitaţi vor citi corect.

O2- să răspundă la întrebări în legătură cu textul, pe baza citirii acestuia în clasă. Obiectivul este realizat, dacă patru din cei cinci elevi solicitaţi răspund corect la întrebări.

O3- să scrie corect enunţuri simple şi dezvoltate referitoare la text, pe baza citirii acestuia în clasă. Obiectivul este realizat, dacă patru din cei cinci elevi solicitaţi scriu corect cuvintele cunoscute şi ortogramele cunoscute.

O4- să povestească fragmentul textului suport, pe baza planului de idei al textului. Obiectivul este realizat, dacă elevii antrenaţi dezvoltă cel puţin o idee.

Strategii didactice:

Tipul:

A. algoritmică
B. expozitiv-euristică
C. evaluativ-sumativă
D. activ-participativă

Resurse procedurale:

A. lectura explicativă, explicaţia, conversatia, exerciţiul, observaţia, munca independentă;
B. exerciţiul, braistorming-ul, joc de rol, investigaţia pe text, problematizarea, procedee de stimulare a creativităţii, teoria inteligenţelor multiple;
C. observarea sistematică, proba orală, proba practică, proba scrisă, aprecierea verbală, autoevaluarea,

Resurse materiale: caiete auxiliare, imagini, fişe de lucru, jetoane, planse ilustrative, cerioane colorate, atlase, jucării circ;

Forme de organizare: frontală, grupe de copii, individuală;

Bibliografie:

→ Curriculum naţional. Programe scolare pentru învăţământul primar;
→ Programa şcolară- **Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 5003 /02.12.2014**
→ **Didactica limbii şi literaturii române în clasele primare** – Ioan Neacşu – Ed. Aius
→ **Limba şi literatura română- Manual pentru clasa a III- a** – Marcela Peneş – Ed. Peneş
→ **Inteligenţe multiple** – Howard Gardner – Ed. Sigma

DEMERSUL DIDACTIC

Evenimentul didactic	**C.S**	**Ob Op**	**Conţinutul ştiinţific**	**Mijloace şi metode**	**Forme de organizare**	**Evaluare**
Moment oragnizatoric 2 min	SN 1.1 LLR 1.1		Asigurarea unui climat educaţional favorabil. Întâlnirea de dimineată: salutul, prezenţa, calendarul naturii. *Ce anotimp s-a încheiat?Ce vă vine în minte când auziţi acest cuvânt (primăvara)?* Se urmărește alcătuirea de propoziții corecte despre primavară.	Conversaţia Braistorming-ul	Frontal	Observarea sistematică
Verificarea temei 3 min	LLR 1.1 1.4		Se face controlul cantitativ al temei pentru acasă. Se realizează controlul selectiv al calităţii temei pentru acasă. Se arată caietele cu tema scrisă corect şi îngrijit.	Conversaţia	Frontal	Aplauze/ autoevaluare
Captarea atenţiei 1 min	CLR 1.1	O1	Se citeşte de către un elev o ghicitoare.	Explicaţia Observaţia	Frontal	Observarea sistematică a elevilor
Anunţarea temei şi a obiectivelor 1 min			Anunţ tema şi obiective lecţiei în mod cât mai accesibil. Le spun elevilor că vor lucra în perechi şi că fiecare grupă va avea de realizat diferite sarcini. *Copii, noi astăzi la Limba şi literatura română vom încerca să înţelegem mai bine textul “Fram , ursul polar” de Camil Petrescu.* Se va scrie la tablă titlul lecţiei.	Explicaţia Observaţia	Frontal	
Dirijarea activităţii	**LLR 1.1 1.4 2.4**	O1	Se citeste de către un elev textul suport din manual. Se citesc cuvintele noi de pe jetoane şi se alcătuiesc enunţuri cu ajutorul acestora. În acest timp un elev realizează la panou ciorchinele.	Conversaţia Explicaţia	Frontal Grupe mici	Aprecieri verbale Proba orală

20 min	**3.4** **4.2** C 2.3 3.1		Se recitește textul pe fragmente logice: ✓ *Citirea fragmentului* ✓ *Explicarea cuvintelor şi a expresiilor* ✓ *Povestirea fragmenului* ✓ *Enunţarea ideii principale* ✓ *Povestirea textului după planul de idei*	Lectura explicativă Exerciţiul	Individual	Proba scrisă Autoevaluarea; Observarea sistematică a elevilor privind capacitatea de exprimare, de comunicare receptivă, deprinderile de conversaţie, exprimarea curiozităţii.
		O2 O4 O3	Se propune elevilor următorul joc didactic: ***Explozia stelară*** Fiecare grupă are ca sarcină să formuleze câte o întrebare care să înceapă cu următoarele cuvinte: ➢ Unde? ➢ Cine? ➢ Cum? ➢ Ce? ➢ De ce?	Jocul didactic **Explozia stelară** Demonstraţia Fişa de lucru	Frontal Individual	
			Elevii vor formula oral răspunsurile la întrebări.		Frontal	Proba scrisa;
Obţinerea performanţei 18 min	**LLR** **1.4** **2.4** MA TE 2.4 2.5 SN 1.1 AV AP	O1 O2 O3 O4	Elevii sunt aşezţi în cinci grupe, având sarcini diferite, după cum urmează: **<u>Grupa Scriitorilor:</u>** Elevii acestei grupe au ca sarcină să povestească fragmentul din manual pe baza planului de idei. **<u>Grupa Matematicienilor:</u>** Elevii acestei grupe au ca sarcină să efectueze şase exerciţii matematice şi să descopere rezumatul textului suport. **<u>Grupa Artiştilor:</u>** Elevii din această grupă vor realiza un ştenariu, folosind mimica, gesturile şi replicile adecvate rolurilor.	Explicaţia Exerciţiul Fişa de lucru Teoria inteligenţelor multiple Gardner	Individual	Proba scrisă Calificative Observarea sistematică a elevilor privind capacitatea de exprimare

	2.1 C 2.3 3.2		**Grupa Naturaliştilor:** Elevii vor cauta informaţii despre ursul polar dintr-un text sau din enciclopedii, reviste, pliante. **Grupa Artiştilor plastici:** Elevii vor realiza un afis ce prezintă un spectacol de circ.			
Evaluare **5 min**	MM 2.1		Grupele de elevi îşi prezintă lucrarea proprie. Se vor face aprecieri generale şi individuale asupra participării elevilor la lecţie, precum şi asupra comportamentului lor pe parcursul orei. Se va cânta cântecul : “Fram , ursuleţul polar” Vor primi ca temă să continue fişa : Explozie Stelară	Conversaţia Explicaţia	Frontal Individual	Analiza răspunsurilor calificative

Jocul didactic la copiii cu cerințe educaționale speciale

Prof. Goian Mihai Ionel
Școala Gimnazială Lisa, jud. Brașov

În Dicţionarul explicativ al limbii române, definiţia cuvântului **„joc”** este următoarea: ***acţiunea de a se juca şi rezultatul ei; activitate distractivă*** **(mai ales la copii).**

Eficiența procesului instructiv - educativ depinde atât de stabilirea adecvată a conținutului cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, cât și de modalitățile prin care acestea ajung să fie însușite de copii.

Un mijloc de educare și instruire a copiilor este jocul didactic. Pentru a-i spori permanent eficiența, jocul trebuie apreciat ca bază a conceperii activității educative.

Fără joc nu se poate ajunge la o finalitate reală, e conceput ca mijloc de educare a copiilor,ca procedeu metodic de realizare optimă a sarcinilor concrete pe care și le propune procesul de învățământ și ca formă de organizare a activității de cunoaștere și de dezvoltare a capacităților psihofizice pe toate planurile.

Jocul este o activitate specific umană, dominantă în copilărie, prin care omul îşi satisface imediat, după posibilităţi, propriile dorinţe, acţionând conştient şi liber în lumea imaginară ce şi-o creează singur.

Jocul este un ansamblu de acţiuni şi operaţiuni care urmăresc obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală şi fizică a copilului. Elementul de joc imprimă acestuia un caracter mai viu, mai atrăgător, aduce varietate şi o stare mai bună, dispoziţie funcţională, de veselie, de bucurie, de destindere, ceea ce previne apariţia monotoniei, plictiselii şi a oboselii. Atunci când jocul este utilizat în procesul de învăţământ, el dobândeşte funcţii psihopedagogice speciale, asigurând participarea activă a elevului la lecţii sporind interesul de cunoaştere faţă de conţinutul lecţiei.

Jocul este prezent în teoria psihopedagogică ca unul din principalele mijloace de educare a copiilor având un rol determinant în dezvoltarea psihică, pregătindu-l pentru trecerea la un nivel superior de dezvoltare psihică, canalizându-i în mod pozitiv energia în modelarea viitoarei personalități. Întrecându-se, copilul își folosește atât mintea, cât și corpul.

Ştim că **jocul didactic** prezintă o metodă de învăţare în care predomină acţiunea didactică stimulativă. Această acţiune valorifică la nivelul instrucţiei finalităţile adaptive de tip recreativ proprii activităţii umane, în general, în anumite momente ale evoluţiei sale ontogenice, în mod special.

Jocul didactic, ca activitate se poate organiza cu succes la toate disciplinele de învățământ, iar ca metodă în orice moment al lecției.

Folosirea jocului didactic ca activitate de completare cu întreaga clasă aduce variaţie în procesul de instruire a copiilor cu CES, făcându-l mai activ.

Elementele de joc, precum gândirea, mişcarea, întrecerea, surpriza creează stări emoţionale care întreţin interesul şi dau colorit viu lecţiei.

Folosirea jocului didactic ca activitate de completare cu întreaga clasă aduce variaţie în procesul de instruire a copiilor cu CES, făcându-l mai atractiv. Relevând legătura dintre joc şi munca copilului, Jean Piaget a pus în evidenţă aportul jocului la dezvoltarea intelectuala a şcolarului. De aceea, el susţine că ”toate metodele active de educare a copiilor mici să furnizeze acestora un material corespunzător pentru ca jucându-se, ei să reuşească să asimileze realităţile intelectuale care, fără aceasta, rămân exterioare inteligenţei copilului” .

Prin joc, copiii cu CES pot ajunge la descoperiri de adevăruri, îşi pot antrena capacitatea lor de a acţiona creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă isteţimea, spontaneitatea, inventivitatea, răbdarea, îndrăzneala.

Pentru cadrul didactic, unul dintre cele mai importante aspecte ar fi nevoia sa de adaptare la necesităţile copiilor, oricare ar fi acele necesităţi şi oricare ar fi copiii, fie că sunt copii cu CES, fie că pur şi simplu sunt copii cu un ritm mai lent de învăţare.

Predarea la elevii cu cerințe speciale solicită aceleași strategii și practici ca și predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare și pentru elevii cu nevoi speciale. Toţi elevii au dreptul să aştepte de la învăţământ cele mai bune şi eficiente metode, iar elevii cu CES nu trebuie să fie exceptaţi. Pentru aceştia din urmă, elaborăm P.I.P.

În ciclul primar, la copiii cu cerințe educative speciale, jocul didactic se poate organiza cu succes la toate disciplinele școlare, în orice moment al lecției, într-o anumită etapă a lecției sau întreaga activitate se poate desfășura pe baza lui, urmărindu-se fie dobândirea noilor cunoștințe, priceperi și deprinderi, fie fixarea și consolidarea acestora, fie verificarea și aprecierea nivelului de pregătire a eelvilor, cu condiția ca în cadrul lui să primeze obiectivele instructiv-educative.

Pentru asigurarea varietății în desfășurarea lecției se vor selecta exercițiile și jocurile care stimulează intersul pentru însusirea cunoștințelor de către copii.

Jocul, ca modalitate de evaluare, are un rol în ceea ce-i priveste pe copii cu CES. Prin joc evaluarea este mai eficientă şi totodată antrenantă. De exemplu, când copilul cu CES învaţă alfabetul, jocurile de evaluare pot ajuta atât la fixare, cât şi la etalarea cunoştinţelor dobândite până la un moment dat. Exemple de jocuri de evaluare : „Trenul literelor“, „Trenul silabelor“, „Jocul silabelor duble“ etc.

La matematică jocul are un rol bine definit. Jucându-se cu cifrele, copilul cu CES reacţionează şi participă vioi la cerinţele spuse.

Rebusul poate fi folosit la majoritatea obiectelor. Jocul în procesul de evaluare este o activitate prin care sunt colectate, asamblate şi interpretate informaţii despre starea, funcţionarea sau evoluţia viitoare a copilului cu CES. Acordarea calificativelor la sfârşitul unui joc, fie el în echipe sau individual, reprezintă clasarea elevului cu CES pe o anumită „scară“. Calificativele acordate fac din elevul cu CES un analizator, realizând singur treapta pe care o ocupă în „scara“ Jocul ca modalitate de evaluare nu urmăreşte în principal evidenţierea deficienţei şi a blocajelor copilului. O asemenea abordare exclude definitiv teza caracterului irecuperabil al copilului cu CES. Elementele de joc încorporate în procesul de evaluare pot motiva şi stimula puternic acest proces în toate formele ei.

Elevul cu CES îşi formează anumite deprinderi de comportament, se formează pentru viaţă. Colectivul de elevi se sudează, prind contur unele sentimente pozitive: respect, ajutorare, sacrificiu, dăruire, împlinire.

Astfel, elevii cu deficienţe, învaţă să accepte părerile colegilor, să contribuie personal la succesul grupului, să se bucure de reuşita grupei, să depăşească dificultăţile întâlnite, să-şi asume responsabilitatea, să se integreze colectivului de elevi din care face parte.

Datorită faptului că se desfășoara mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucat le ofera șansa de a juca cu alți copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfășura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului. Copiii cu tulburări de

comportament trebuie să fie permanent sub observație, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate. În perioada de preșcolar se desfășoară mai ales în grup, asigurându-se astfel socializarea. Din acest motiv, copiii cu deficiențe trebuie să fie înscriși la grădiniță, alături de copiii sănătoși. Copiii sunt curioși, dar practici, astfel că ei vor accepta ușor un copil cu deficiență fizică, care se deplasează în scaun cu rotile sau în cârje. Ei sunt suficient de simpli și deschiși pentru a accepta ușor un coleg cu probleme de sănătate. Perioada de preșcolar este cea mai indicată pentru începerea socializării copiilor cu deficiențe. La această vârstă, socializarea se realizează ușor prin intermediul jucăriilor și al echipamentelor de joc. Totuși, trebuie să fim atenți la unele probleme deosebite. Unii copii cu deficiențe au avut experiența neplăcută a spitalizării și a separării de părinți. De aceea, pot apărea reacții intense, mai ales în primele zile de grădiniță.

Folosirea jocului didactic ca activitate de completare cu întreaga clasă aduce variaţie în procesul de instruire a copiilor cu CES, făcându-l mai activ.

JOCUL - ACTIVITATE DOMINANTĂ LA VÂRSTA PREŞCOLARĂ
Studiu de specialitate

Prof. Înv.Preşcolar Bindea Gabriela Anița
Grădinița cu Program Normal Șieu-Măgheruș

Jocul este un mijloc foarte important de dezvoltare psihică multilaterală a copilului, devenind pe parcurs o formă de activitate tot mai complexa.

Datorită schimbărilor care se produc în psihicul copilului, jocul prezintă o serie de particularităţi caracteristice.

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupaţia preferată şi cea mai intensă a copiilor. Adulţii reneagă des şi repede amintirile legate de această activitate. Ideea de "joc" ne arată, în sens pozitiv, că trebuie să îndrăznim, că trebuie să luptăm, că trebuie să ne lăsăm ademeniţi de această activitate . "A te juca" este o confruntare plăcută cu tine însuţi, cu ceilalţi, cu diferite materiale şi procese şi cu mediul înconjurător. În societatea noastră modernă ideea de joc a decăzut. Limbajul curent preferă acele sensuri ale cuvântului care trimit la o conotaţie negativă: "Este doar un joc!", "Înainte munca, după aceea urmează jocul!", "Te joci cu mine?" ş.a.m.d. Principiul performanţei, dobândirea prestigiului, comportamentul concurenţial şi răsplata materială sunt astăzi motivaţiile principale pentru joc. Valenţele legate de fantezie şi creativitate sunt lăsate la urmă.

Jocul, prieten nelipsit al copilului reprezintă pentru perioada preşcolară principala activitate, fiind o formă de manifestare internaţională, fără bariere geografice şi religioase, o activitate care îi reuneşte pe copii şi în acelaşi timp îi reprezintă.

În decursul jocului copilul acţionează asupra obictelor din jur, cunoaşte realitatea, îşi satisface nevoia de mişcare, dobândeşte încredere în forţele proprii, îşi îmbogăţeşte cunoştinţele.

Manifestându-şi dorinţa de a participa la viaţa şi activitatea celor din jur, copilul işi asumă rolul de adult, reproducând activitatea şi raporturile lui cu ceilalţi oameni. Jocul este în acest fel social prin natura lui. Însuşi posibilitatea de a-şi imagina realitatea, de a o reflecta, reprezintă pentru copil sensul jocului. Prin această activitate copilul îşi satisface nevoile prezente şi se pregăteşte de viitor.

Jocul este activitatea de bază în grădiniţă şi cuprinde toate ariile de activitate, realizând procesul de învăţare într-un mod atractiv, antrenant şi uşor asimilabil de către copil..

Copilul se joacă de la intrarea în grădiniţă până la micul dejun, în timpul activităţilor didactice de dimineaţă, apoi se joacă serios în cadrul activităţilor comune, apoi se distrează jucându-se în timpul activităţilor complementare şi numai masa de prânz şi somnul opresc temporar această activitate, ea urmând sa îşi reia cursul după trezirea copiilor şi până la plecarea lor acasă, unde bineînţeles, această activitate continuă.

Teorii de joc:

De-alungul timpului au fost enunţate unele teorii privind originile şi formele de manifestare a jocurilor. Astfel s-a urmărit stabilirea unor puncte comune de definire a termenului de "joc" şi a conţinutului lui (v. KRAUS 1999/2000, pag. . Exemple ar fi următoarele:

Teoria eliberării de energie - Noi, oamenii, avem la îndemâna determinăriivieţii mult prea multă energie. Prin joc noi eliberăm acest surplus de energie şi putere.

Teoria instinctului de joc - Oamenii posedă, asemenea animalelor, anumitecapacităţi moştenite, care în mare parte sunt acoperite şi deviate prin educaţie. În unele activităţi ale adulţilor, acest instinct se manifestă ca poftă de joc.

Teoria curăţiei (Catarsis) - Noi, oamenii, suntem conduşi de instincte iniţialagresive şi neadaptabile vieţii în comunitate. Jocul reprezintă o posibilitate de a se debarasa pe cale paşnică de aceste impulsuri.

Teoria exerciţiului - Noi, oamenii, interpretăm jocul ca o creaţie înţeleaptăanaturii, pentru ca noi să avem astfel un spaţiu şi un timp corespunzător acomodării la diferite situaţii.

Teoria recreării - Noi, oamenii, alungăm stările de moleşeală şi plictiseală şi alimentăm energie prin joc.

Teoria satisfacerii aparente - În joc noi putem schimbaşi reflecta realitateadupă dorinţele noastre. Cu acest prilej noi dezvoltăm puteri nebănuite.

Teoria expansiunii Eu-lui propriu - Prin joc, noi învăţămşi prelucrămactivităţi necesare în decursul vieţii noastre

Teoria dezvoltării creativităţii - Bazele atitudinii de joc sunt fanteziaşicapacitatea de organizare şi modelare.

Prin caracterul, conţinutul şi structura lor, jocurile sunt foarte numeroase şi variate. Ţinând seama de sarcinile educaţiei preşcolarului şi de influenţa formativă a jocului asupra copilului, pedagogia preşcolară clasifică jocurile în: *jocuri de creaţie, jocuri de construcţie, jocuri didactice, jocuri logice, jocuri de mişcare, jocuri distractive.*

Jocul didactic are un caracter mult mai pronunţat decât celelalte jocurişi seutilizează în grădiniţă în scopul îmbogăţirii şi aprofundării experienţei cognitive a copiilor, precum şi în vederea dezvoltării proceselor psihice de areflectare directă şi nemijlocită a realităţii. Jocurile didactice se practică atât în cadrul activităţilor comune, cât şi în afara lor, ele fiind nişte activităţi accesibile şi atractive copiilor prin intermediul cărora se realizează majoritatea sarcinilor instructiv educative în grădiniţă.

Conţinutul jocului este dat de cunoştinţele copiilor despre plante, animale, obiecte, anotimpuri, activitatea oamenilor, referiri la reprezentări matematice.

Sarcina didactică apare ca o problemă de gândire şi dă sensul jocului şi atracţia copilului spre el. De aceea sarcina didactică nu trebuie să fie prea grea pentru a demoraliza copiii, dar nici prea uşoară pentru a-i plictisi.

Regulile jocului arată copiilor cum să se joace, cum să rezolve sarcina didactică şi sunt condiţionate de conţinutul fiecărui joc.

Elementele de joc, o altă componentă a jocului didactic fac ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută şi atractivă pentru copii. Ele constă în: momente de aşteptare, surprize, ghicire, mişcare, întrecere, galerie, aplauze.

Jocul didactic are o mulţime de valenţe formative. Prin intermediul lui se activează vocabularul şi limbajulcopiilor, se corectează deficienţele de exprimare, se formează deprinderea de exprimare corectă, coerentă, în propoziţii logice.

Cea mai mare pondere în cadrul lor o au metodele de învăţare prin acţiune efectivă.

Raportul dintre principiile învăţământului şi metodologia didactică, dinamica acestor categorii pedagogice, atât în plan teoretic, cât şi practic sunt condiţionate de înţelegerea caracterului interactiv predării şi învăţării .

Având în vedere aceste principii, jocurile didactce se planifică în ordine cronologică, în aşa fel ca fiecare predare să fie urmată de un joc de fixare şi apoi consolidare a cunoştinţelor predate.

Pentru dezvoltarea auzului fonematic se pot desfăşura jocuri ca: *Deschiode urechea bine, Al cui glas este,* etc.

Prin jocuri ca: *Găseşte cuvântul potrivit* se urmăreşte activizarea vocabularului, spontaneitatea gândirii prin realizarea unor exerciţii verbale.

Jocurile didactice pentru cunoaşterea mediului au ca scop consolidarea şi verificare cunoştinţelor copiilor în urma observărilor, a lecturilor după imagini, a plimbărilor şi vizitelor (*La piaţă, Când se întâmplă, Cu ce călătorim)*.

Jocul didactic matematic constituie şi el un mijloc atractiv de realizare a sarcinilor număratului şi socotitului (*Completează ce lipseşte, Cine aşează mai bine* etc.)

Copiii învață să înțeleagă și să aprecieze conduita celor din jurul lor, încep să cunoască în parte valoarea socială a acțiunilor umane și prezintă contagiuni importante în conduită(prin imitare activă și pasivă), însușindu-și numeroase modalități de a reacționa, proprii familiei sau colectivului de copii cu care vin in contact. Tot acum se constituie cerința

activă de a fi de folos celor din jur(mai ales de a fi util adulților). Jocul este o activitate complexă, specifica copiilor, în toate timpurile copiii s-au jucat și se joacă.” (Ursula Schiopu - „Psihologia copilului” - E.D.P. București 1967).

BIBLIOGRAFIE:

- Băjenaru, L., Contribuţia exerciţiului - joc la dezvoltarea limbajului, *Revista învăţământului preşcolar,* 1996.
- Chateau, J., *Copilul şi jocul,* EDP, Bucureşti, 1970.
- Schulman, Kolombus, *Didactica preşcolară,* Editura V & Integral, Bucureşti, 1998.

IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE LA COPIII CU CERINȚE SPECIALE

Prof. Drăghici Anca Ioana
Școala Gimnazailă Lisa, jud. Brașov

Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea; sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu; formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic.

Participarea copiilor cu CES la activităţi cultural-artistice constituie puncte de referinţă, jaloane care-i duc spre autocunoaştere, matricea spirituală în care un copil îşi descoperă treptat propria sa identitate, rostul său în lume. Serbările de Crăciun, de 8 Martie sau 1 Iunie, permit socializarea şi valorizarea acestor copii.

Terapia prin teatru nu vindecă deficienţa, dar schimbând mediul pentru copil, efectul deficienţei este mai puţin evident. Participarea la aceste activități extrașcolare demonstrează faptul că terapia creează la elevii cu dizabilităţi, puternice emoţii şi sentimente, dezvoltă autonomia personală şi favorizează socializarea. Pus în situaţia de a practica o diversitate de comportamente, de a se transpune în „pielea” unor dansatori, copilului i se solicită un anumit mod de comportare, i se oferă prilejul de a acţiona efectiv pe baza unor reguli de comportare civilizată, de a exersa în mod direct deprinderi, comportamente, relaţii sociale.

Deci, formarea personalităţii deficientului mintal se face în cadrul obiectivelor educative generale, comune tuturor elevilor, numai că mijloacele de realizare sunt diferite.

Experiența cadrelor didactice depozitează o serie de cerințe existențiale personale și colective, însumând adevăruri utile evoluției noaste. De aceea, spiritul uman trebuie cultivat, nu numai pentru faptul că de-a lungul procesului invățării si-a adus contribuția la marile schimbări petrecute în lume, ci și pentru că lectura se impune ca necesitate intelectuală.

Pe cât de importantă este lectura în modelarea personalității copilului, pe atât de multe alte tentații îi stau în cale în timpul liber: filmul, jocurile electronice, internetul etc. Fiind conștienți de binefacerile deprinderii de a citi, elevii trebuie puternic motivați să aleagă lectura ca o activitate relaxantă și plăcută, fapt deloc ușor în secolul nostru. În acest context, profesorul trebuie să rămâna un etern creator și să inventeze mereu metode prin care să convingă elevii de utilitatea lecturii. Astfel ei vor putea observa cu timpul că cititul poate deveni o plăcere, că se exprimă mai ușor și că devin mai siguri de sine, participând activ la propria formare în cadrul lecțiilor.

În condițiile în care astăzi „revoluția informatică” tinde să reconfigureze domeniul vast al educației, determinând schimbarea paradigmei de generare și transmitere a cunoașterii, școala trebuie să asimileze flexibil noile tehnologii de informare și de comunicare, repere în funcție de care vor fi stabilite prioritățile și resursele în acest domeniu.

În plus, participarea la activităţi extracurriculare are un impact pozitiv asupra adolescenţilor care provin din medii familiale precare. Dintre adolescenţii care aveau relaţii defectuoase cu părinţii, cei care au participat în activităţi extracurriculare au înregistrat stări depresive în mai mică măsură decât cei care nu au participat, şi aceasta s-a întâmplat cu preponderenţă în cazul celor care au perceput un nivel mai ridicat de susţinere din partea liderului activităţii.

Participarea la activităţi extracurriculare poate fi asociată cu scăderea delincvenţei în rândul adolescenţilor. Una din explicaţiile privind motivele corelaţiei negative dintre delincvenţă şi participarea la activităţi extracurriculare este că acestea din urmă au un caracter puternic prosocial, ceea ce încurajează adoptarea de norme comportamentale constructive. Modelul psiho-social raportează handicapul de societate plasând problema handicapului la interacţiunea dintre persoane şi diferitele segmente ale sistemului social, astfel că societatea este cea care trebuie să se adapteze la persoanele care o compun, nu numai persoana să se adapteze societăţii. Copiii cu C.E.S. pot, prin joc, să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel, copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurator şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp.
Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea.

Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate. Şcoala este de asemenea un mediu important de socializare.
Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală. Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de invăţare; situaţie în care copilul sau tânarul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţatură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. În şcoală, copilul cu tulburări de comportament aparţine de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul şcolar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul şcolar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de şcolar intră în relaţii cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea. Din cauza comportamentului lor discordant în raport cu normele şi valorile comunităţii sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situaţia de a renunţa la ajutorul societăţii cu instituţiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Elevii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea, vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală şi a familiei. Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru că un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este facută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul. Unii elevi au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire şi de limbaj şi de psihoterapie individuală şi de grup. De asemenea, copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor şi colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea şcolară conţinuturi şi sarcini simplificate. Elevii ce prezintă tulburări emoţionale trebuie să fie din timp identificaţi astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru şi terapia să fie facute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaţionali (familie, cadre didactice). Consilierul şcolar este şi el de un real ajutor, el oferind consiliere.

Din experienţa personală, putem afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare, evaluare diverse strategii şi intervenţii utile: crearea unui climat afectiv-pozitiv; stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare; încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor; încurajarea independenţei, creşterea autonomiei personale; încurajarea eforturilor; sprijin, încurajare şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă; folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfelîncât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres; crearea unui climat afectiv,confortabil; centrarea învăţarii pe activitatea practică; sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile; Folosirea învăţării afective; Adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare; Sprijinirea elevului să devină membru.

Organizarea unor activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi de echipă au un impact benefic asupra elevilor cu
CES.

Creşterea eficienţei învăţării online la fizică din perspectiva tratării multidisciplinare a conţinuturilor

Georgeta Balaban
Colegiul Național „Calistrat Hogaș” Piatra Neamț

Un demers strategic multidisciplinar corespunde unor modele tradiţionale de tratare interdisciplinară a conţinuturilor instrurii. Conţinutul este abordat din perspectiva mai multor domenii de cunoaştere ce îi sporesc relevanţa şi aplicabilitatea. Scopurile primare ale proceselor de învăţare se concentrează asupra disciplinelor individuale, iar procedele de acţiune, deprinderile de lucru sunt specifice fiecărui domeniu de cunoaştere.

În perspectiva multidisciplinară, o temă este abordată cu ajutorul mai multor discipline, ce ajută la analiza și explicarea ei. Fiecare dintre disciplinele implicate abordează tema din punctul ei specific de vedere, facilitând realizarea unor conexiuni între conţinuturi.

Fenomenele şi procesele naturale au caracter integrat. În acest context, multidisciplinaritatea are un rol important în analiza, prelucrarea și evaluarea informaţiei.

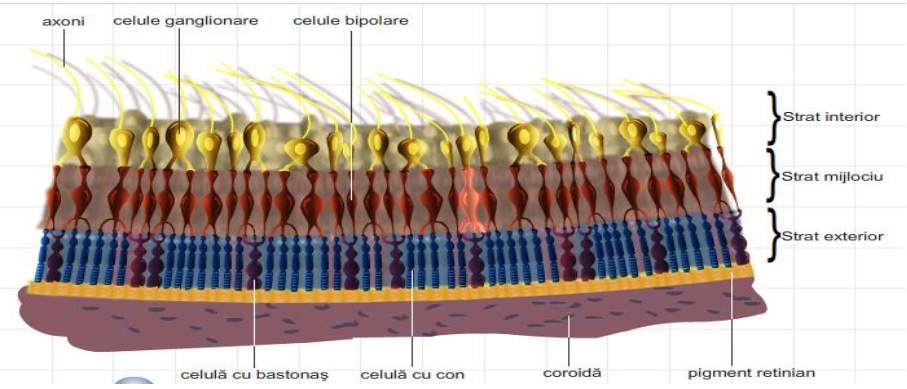
Creşterea eficienţei învăţării online la disciplina Fizică din perspectiva tratării multidisciplinare a conţinuturilor presupune perfecţionarea metodelor didactice pentru abordarea următoarelor probleme, rezolvabile din perspectiva proiectării curriculare prin:

- integrarea metodelor la nivelul unor strategii pedagogice bazate pe acţiuni didactice de comunicare-cercetare-aplicare,
- valorificarea tehnologiilor didactice de vârf, cum ar fi instruirea asistată pe calculator, softul pedagogic, experimentul virtual, la nivelul structurii de funcţionare a tuturor strategiilor didactice
- angajarea problematizării la nivelul oricărei strategii didactice
- adaptarea strategiilor, metodelor didactice la specificul fiecărui domeniu de cunoaştere

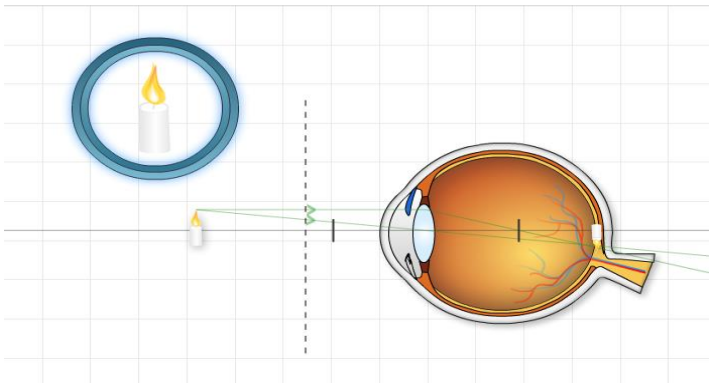
La clasa a IX a, în cadrul capitolului Optică geometrică, predarea lecției „Corectarea defectelor de vedere” o realizam, de obicei, în laboratorul de fizică, cu ajutorul dispozitivelor experimentale în care elevii explicau formarea imaginii pentru ochiul uman normal, precum și corectarea defectelor de vedere pentru ochiul hipermetrop și miop.

In noul context pandemic, în predarea online a acestei teme, am folosit programul AEL 6, pentru:

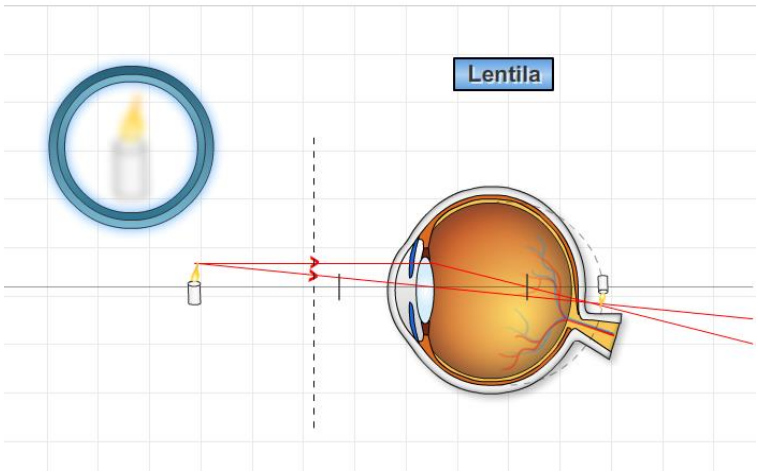
- a descrie funcţionarea ochilui uman ca un sistem optic centrat format din medii transparente, precum și mecanismul de formare a imaginii pe retina ochiului:

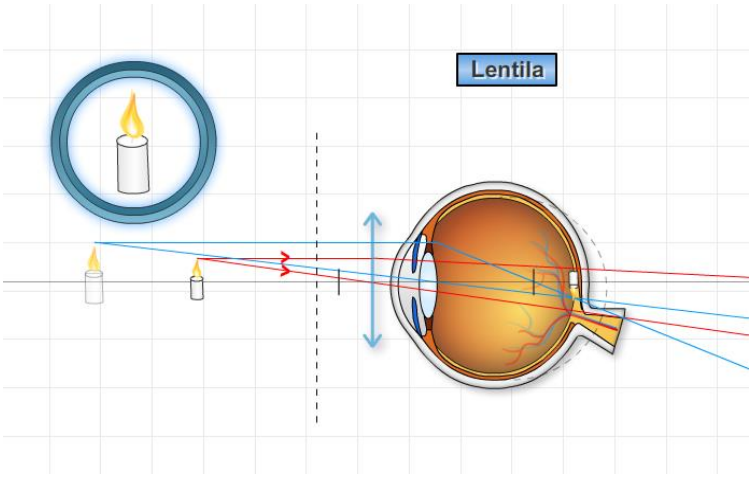
- a urmări traseul razelor de lumină care formează imaginea reală pe retina ochiului emetrop

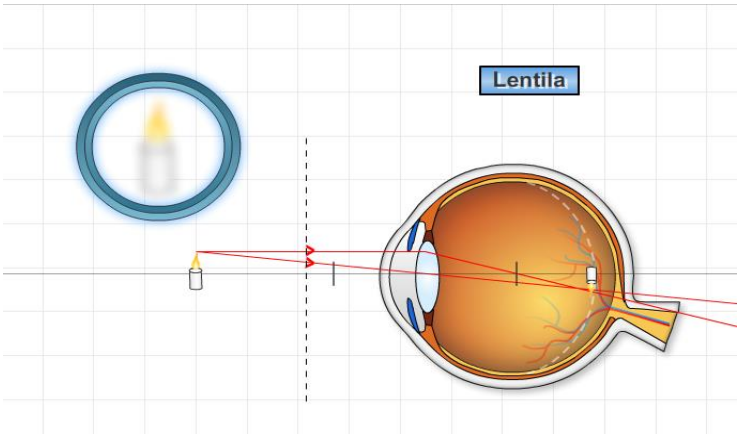
- a explica modul de formarea imaginii în cazul ochiului hipermetrop

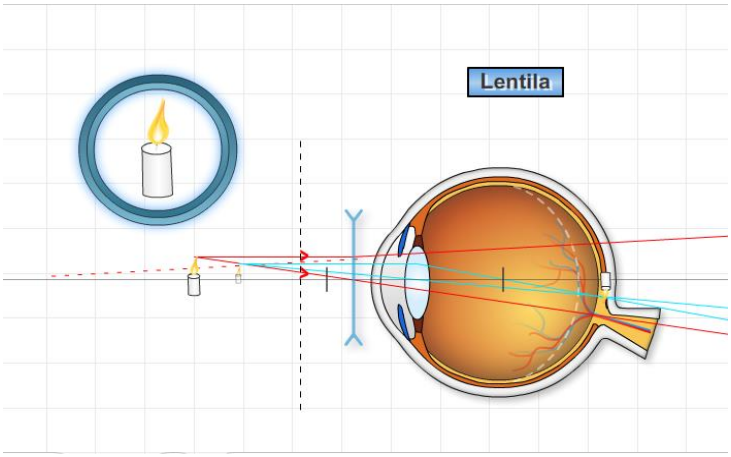
- a explica modul de corectare a hipermetropiei prin sistemul optic format din lentilă convergentă corectoare și cristalin

- a explica modul de formarea imaginii în cazul ochiului miop

- a explica modul de corectare a miopiei prin sistemul optic format din lentilă divergentă corectoare și cristalin

Experiența acumulată la predarea multidisciplinară online a conținuturilor din fizică trebuie folosită și îmbogățită pentru că generațiile de elevi sunt mult mai deschise la utilizarea tehnologiei și a metodelor activ-participative, care pun mai bine în valoare potenţialul intelectual, de iniţiativă şi creativitate al elevilor şi care solicită, activizează şi dezvoltă structurile cognitiv-operatorii ale personalităţii acestora.

BIBLIOGRAFIE

1. **Bocoş, Muşata,** 2002, Instruirea interactivă, Presa Universitară Clujeană;
2. **Cerghit, Ioan,** 2002, Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri stiluri şi strategii, Aramis, Bucuresti;
3. **Ciolan, Lucian,** 2008, Invatarea integrata, Editura Polirom, Iasi
4. **Cucoş, Constantin,** 2002, Pedagogie,Editura Polirom, Iaşi;
5. **Ghiduri metodologice pentru aplicarea programelor,** 2002, CNC, Aramis, Bucureşti;
6. **Iucu, Romiţă,** 2001, Instruirea şcolară. Perspective teoretice şi aplicative, Polirom, Iaşi;

Studiu de caz

Redactat de:prof.Onofrei Adina

1. Date de identificare

- R. A.D, gen masculin, clasa a V-a.
- Locuieşte împreună cu tatăl său şi bunicul din partea tatălui .
- **2.Profilul:** Este bine dezvoltat din punct de vedere fizic,înălţime
- Comunicare slabă cu colegii,cu adulţii,în special cu cadrele didactice evită contactul vizual mai ales în situaţia de evaluare.
- Este relativ calm la ore,dar devine agitat în situaţia în care este anunţată o evaluare, îşi menţine destul de redusă concentrarea atentiei pe o sarcină şcolară.
- Limbajul non-verbal destul de inexpresiv, din cauza bradipsihiei, se observă o lentoare ideatică, neputinţa înţelegerii sensului figurat, al unor proverbe.
- Ritmul vorbirii este lent, adeseori însoţit de inflexiuni ale vocii, elementele prozodice în special, ton răguşit.
- Volumul limbajului activ este totuşi destul de redus.

3.Funcţionarea –dezvoltarea cognitivă

- Reacţie scăzută la stimuli.-Comprehensiune extrem de redusă a noţiunilor simple.Retard curricular din cauza deficienţei psihice,la nivel de conceptualizare,de sinteză a informaţiilor.
- Memoria este deficitară datorită fluctuaţiilor de atenţie, slabei capacităţi empatice,şi lipsei capacităţii de a lua de cele mai multe ori de a lua deciziile corecte din punct de vedere social şi comportamental.

a2Starea emoţională

- Slaba implicare în activitatea şcolară, din cauza retardului curricular acumulat în şcoala de masă, nu duce la trăiri puternice la succesul şi insuccesul şcolar
- Imaturitate socio-afectivă. Nu discerne situaţiile comice de cele care necesită o altă abordare, receptiv la trăirile de tristeţe, comportament dobândit din cauze subiective.
- Ca urmare a programului de îmbunătăţire a stării comportamentale, a fost
- îndrumat de către consilier spre activităţi în care îşi poate controla anxietatea de evaluare-expunerea frecventă prin evaluare formativă , respectiv munca pe fişe de lucru, încurajarea performanţelor minimale-respectiv rezolvarea parţială a unei sarcini.
- Incapacitatea de a face față anxietăţii de evaluare sau neacordarea recompenselor imediate îi generează stări emoţionale de frică. Acest fapt se observă în eritemul emoţional.transpiratii reci uneori,agitaţie psiho-motorie sau chiar stare de rău general.
- De asemenea , ca o particularitate , are capacitatea de a trece rapid de la o stare la alta din punct de vedere emoţional.

a 3Abilităţi sociale

- Din cauza retardului psihic,verbalizează cu greutate la răspunsuri la întrebări
- Nu se implică în construirea unei relaţii cu ceilalţi colegi.
- La nivel de grup al clasei, indicele de status destul de scăzut. Nu ştie când trebuie să termine o conversaţie şi de aceea continuă să vorbească chiar dacă acea conversaţie şi-a atins scopul.

- Nu are capacitatea de a stabili relaţii la nivel de grup, din cauza respingerii acestuia de catre colegi.
- Capacitatea scăzută de a interpreta şi prelucra comportamentele altora determină biasuri în comunicare.
- Îi convine să stea cuminte în bancă,nu se anunţă la răspuns ,nu se implică în rezolvarea sarcinilor de grup,decât la insistenţa cadrului didactic.
- Puncte tari-ascultă sfaturile dirigintelui şi ale consilierului şcolar pe care îi acceptă,dar de cele mai multe ori nu reuşeşte să-şi depăşească starea de anxietate ,mai ales la evaluările pe domeniul matematic.

b.Predispoziţia la factori de risc

Antecedente familiale

- Elevul face parte dintr-o familie monoparentală, este orfan de mamă de la vârsta de 9 ani.Mama lui a decedat din cauza cirozei hepatice,tatăl este alcoo
- lic şi depăşit de situaţie,deoarece nu reuşeşte să facă faţă la toate funcţiile familiei,de cele mai multe ori are o atitudine de indiferenţă faţă de copil.Uneori are grijă de el, la sfârşit de săptămână mătuşa lui şi o verişoară din partea tatălui.
- Din cauza climatului insecurizant,a ajuns să fugă de acasă, atunci când tatăl vine beat acasă.Reacţia de devalorizare este alimentată şi de tatăl lui care nu este receptiv întotdeauna la colaborarea cu factorii şcolari din centrul incluziv.
- De asemenea, familia se confruntă cu probleme materiale mari, locuind în prezent în casa bunicului,dar schimbând foarte multe chirii până la această dată.

3.Înregistrarea datelor referitoare la comportament

- Elevul are un comportament evitant,de izolare şi lipsă de control emoţional.
- Plânge de multe ori,este rănit şi nu ripostează ,uneori deşi în postura de victimă acceptă ca un fapt de normalitate.
- Se străduieşte să facă faţă sarcinii primite pe curriculum adaptat,la limba face foarte greu înţeles de către cei din jur.
- Nu creează probleme comportamentale,dimpotrivă necesită antrenare şi încurajare pentru a spune ce gândeşte.De asemenea ,din cauza anxietăţii rezultatele lui la evaluare sunt destul de scăzute-control deficitar.
- Susţine că uită ,ceea ce acumulează în orele de stimulare cognitivă .De asemenea, susţine că îi e frică, că-l ceartă mereu tatăl său din cauză că nu poate face la sarcini ,mai ales cele scrise sau care au timp delimitat.
- Uneori face crize de plâns violent ,susţinând că nu poate să-şi rezolve sarcinile de pe fişe.

Factorii declanşatori-antecedentele

- Abordează acest tip de comportament din cauza lipsei de ataşament ,în special a mamei, atitudinii ambivalente atât în delimitarea sarcinilor cât şi în trasarea rolurilor, a tatălui, care î-a exacerbat băiatului starea de frică .Lipsa de încredere se datorează de asemenea, deficienţei de relaţionare în copilăria mică, a lipsei de valorizare şi înţelegere a problemelor de către adulţii cu care a venit în contact. La începutul perioadei, când a fost intern, respectiv după decesul mamei , a suferit de sindromul instituţionalizării.

Factorii de menţinere

- În ciuda încurajării, a stimulării şi atenţiei permanente pe care am încercat să i-o acord pe parcursul a doi ani, de când am preluat consilierea lui,faptul că este ironizat de către alţi colegi în curtea şcolii îl face să sufere foarte mult.

Funcţia simptomelor

- Simptomele manifestate pe anxietatea de evaluare sunt cele specifice şi dacă nu se intervine poate să ducă la starea de rău general,lipsind deseori motivat din cauza bolii-tremur,transpiraţii reci , paloare sau eritem emoţional marcant toate acestea marcând starea de teamă.

4.Formularea ipotezei cazului

- Din cauza patternului deficitar de relaţionare atât în familie cât şi în şcoală.a postării unei atitudini de anxietate de evaluare, dezvoltă comportamente dezaptative-refuzul de a se implica, slabă motivaţie şcolară, manifestări fiziologice din cauza distresului, rezultate şcolare reduse.
- Aceste comportamente sunt întreţinute de schemele deficitare dobândite pe parcursul interacţiunilor dobândite în mediul şcolar şi familial,a dezvoltării cogniţiilor iraţionale ,susţinând că de cele mai multe ori el nu reuşeşte să facă faţă sarcinilor de evaluare.

Programul de intervenţie

Obiectivele bazate pe formularea cazului

- Conştientizarea de către elev a factorilor care determină aceste comportamente dezaptative şi înlăturarea lor;
- Încurajarea elevului prin programe de redresare comportamentală.
- Includerea elevului în programe comportamentale bazate pe relaţionare pozitivă cu ceilalţi elevi şi cu adulţii pentru creşterea seelf esteemului
- Consilere la nivel de grup pentru acceptarea elevului şi susţinerea acestuia în situaţii stresante;
- Îmbunătăţirea comportamentului ca urmare a conştientizării aspectelor negative;
- Creşterea capacităţii de control al fricii,de autocontrol;
- Recompensarea comportamentelor pozitive dobândite;
- Schimbarea cogniţiilor despre diverse tipuri de relaţionare pe care el le consideră dificile;
- Dezvoltarea capacităţii de empatie şi de abordarea unei atitudini pozitive;

Derularea programului de intervenţie personalizat

- Elevul aflat în studiu a fost cuprins în programe comportamentale care urmăresc creşterea self-esteemului, bazate, în principal, pe încurajare, stimulare, consiliere individuală şi la nivel de grup.
- Am urmărit prin programul „**Şi tu poţi!”** să-i încurajez fiecare răspuns şi
- să-l determin să înţeleagă că poate să-şi îmbunătăţească starea comportamentală. Am înlocuit testele de evaluare scris[,în măsura în care s-a putut ,prin răspunsuri orale ,am cerut acest lucru şi profesorilor de la clasă pentru a nu fi subevaluat-de exemplu din cauza dislexiei şi a disgrafiei.
- Prin programul **„Copacul dorinţelor”** am căutat să-i încurajez spiritul de iniţiativă ,a capacităţii de a lua decizii şi a celor adaptative.
- Pentru dobândirea unui comportament de coping –exerciţiile de control a anxietăţii prin învăţarea unor exerciţii de relaxare-Numărăm în ordine descrescătoare,autoîncurajări, controlul riguros al stimulilor din exterior-respectiv o relaţionare mai bună la nivel de grup,acceptare şi ajutorare la evaluare elevul şi-a îmbunătăţit controlul şi în consecinţă comportamentul ,obţinând rezultate mult mai bune.
- De asemenea, prin programul „**Educăm AŞA!”** am încercat să-l fac pe părinte să înţeleagă cât de important este să-i valorizeze fiecare progres şi să-l încurajeze mereu.Acesta a constatat că băiatul lui a devenit mult mai comunucativ în ultimul timp.**Dar cea mai importantă terapie a fost cea de tip cognitiv de conştientizare a gândurilor iraţionale care duc la această stare anxioasă**.O altă tehnică a fost cea a valorizării elevului la nivel

de grup şi recompensarea acestuia.În urma acestor intervenţii starea lui comportamentală s-a îmbunătăţit semnificativ ,obţinând rezultate acceptabile la teze şi o mai bună relaţionare cu colegii săi.

L' IMPORTANCE DES FORMATIONS NATIONALES *CREFECO* POUR LES PROFESSEURS DE FLE

PROF. IORDACHE PETRUȚA
Colegiul Național ”Mihai Viteazul”
Loc. Slobozia, jud. Ialomița

CREFECO représente un Centre Régional Francophone pour l'Europe Centrale et Orientale. Ses missions sont: contribuer à l’amélioration de l’enseignement de la langue française et de l’enseignement en français des matières non linguistiques, améliorer les compétences des professeurs de français et contribuer au rayonnement de la Francophonie et aux échanges francophones, notamment dans le cadre du processus d’élargissement de l’Union Européenne.

CREFECO, OIF et le Ministère de l' Éducation de Roumanie ont organisé le stage *”La différenciation pédagogique : propositions pour gérer l'hétérogénéité des classes”* qui s 'est déroulé du 11 au 14 octobre 2021, à distance via la plateforme ZOOM.

L'objectif principal de cette formation a été améliorer les compétences des professeurs de FLE, en leur permettant de différencier certaines pratiques dans leurs cours de français.

36 professeurs de FLE, ont participé à cette formation; ils qui ont représenté quelques départements de la Roumanie. Les formateurs du stage ont été: Pierre Yves Roux- France Education International și Constantin Giosu - professeur de FLE au Collège National ”A.T. Laurian” de Botoșani.

Le programme a integré des travaux de groupes et des ateliers pour la mise en pratique par les participants des principes exposés.

Les activités du I-er jour ont concerné: l'ouverture de la formation, l'auto-positionnement des participants, la justification de la thématique, la définition de la différenciation, la différenciation durant la phase de remédiation, la pédagogie de l'erreur et la typologie de l' erreur et d' autres facteurs de différenciation. On a fait attention aux explications par rapport à la différenciation qui consiste à offrir des activités d' enseignement et d' évaluation de rechange, stimuler adéquatement les élèves et faire appel à différents regroupements pour répondre aux besoins des élèves.

Exemples d'activités et ateliers:

a) À partir de certains des mots proposés, imaginez votre définition de la pédagogie différenciée!
b) Imaginons ensemble le déroulement d' une séquence pédagogique!
c) Réflexion entre pairs: points forts et limites à partir du fonctionnement précédent

Le programme du II-ème jour a compris le compte rendu du premier jour et puis des informations à l' égard des intelligences multiples, une autre typologie des apprenants, les différents types de différenciation, gestion de la classe, exemples de différenciation pédagogique et des groupes de niveaux et groupes de besoins. On a présenté les types d' intelligence: spatiale/visuelle, interpersonnelle, intra personnelle, logico- mathématique, naturaliste, linguistique, musicale et les caractéristiques des éléves possèdant ces types d' intelligence, en retenant qu'il est important d ' aider les élèves à découvrir leurs types d' intelligence. On a continué avec 2 ateliers concernant la pédagogie de l' erreur; on a fait un classement des erreurs et on a donné des exemples pour chacun de ces types d' erreurs.

Exemples d'activités et ateliers:

a) Donnez des exemples pour chacun de ces types d' erreurs. Quelles sont les plus fréquentes dans vos classes?
b) Et vous....connaissez-vous votre type d' intelligence?

Le III-ème jour a commencé avec le compte rendu du deuxième jour (on a souligné que différencier ne signifie pas individualiser et on a rappellé les 5 types d ' erreurs). On a proposé l'atelier: ”Identifiez les erreurs les plus importantes des documents suivants et essayez de les remédier”. Le programme de ce jour a suvi avec l' explication des types de pédagogie différenciée: succesive et simultanée en retenant qu'on ne change rien à la gestion de classe quant à la différenciation succesive et qu 'on vise des objectifs différents quant à la différenciation simultanée.

Exemples d'activités et ateliers:

a) Analyse de copies. Quelle serait la remédiation prioritaire à envisager pour cet élève?
b) Pensez-vous que vos classes sont centrées sur des apprenants? Justifiez votre reponse!
c) Imaginez le comportament à adopter et/ou les activités à proposer pour chacune de ces catégories d' apprenants!

Au final du stage, on a évalué ”à chaud” la formation , tous les participants ont dit qu'ils avaient réussi à se doter de la réflexion, d' outils et des compétences qui leur permettront de différencier, pas d' individualiser. La différenciation pédagogique nécessite connaître les besoins des élèves et la stimulation des élèves. En même temps, il est interdit d' isoler des élèves en classe, de faire des choses différentes pour chaque élève, de constituer toujours les mêmes groupes et de proposer des heures d' apprentissage supplémentaires. ”Tout groupe est hétérogène” et la centration pédagogique sur l' apprenant passe par la différenciation.

”C'est en différenciant sa pédagogie qu'on pourra pédagogiser les différences.” Eric Menrath et Pierre-Yves Roux.

Pour conclure, cette formation a été très intéressante et réussie pour moi, par sa thématique, par la qualité professionnelle des formateurs, par le contenu didactique présenté, par l' échange d' expérience, grâce à la rencontre avec quelques collègues de FLE et par la découverte du plaisir de communiquer en français dans une ambiance plaisante.

LE CHOIX DES DOCUMENTS AUTHENTIQUES

Dumitru-Petre Ionela-Camelia, professeur de français,
LE LYCÉE TECHNOLOGIQUE „IORDACHE GOLESCU”, GĂEȘTI, DÂMBOVIȚA

1. Comment choisir un document authentique adéquat ?

Le choix du document authentique support est, si on peut dire comme ça, stratégique et se constitue dans une étape bien importante dans la conception d'une leçon. Le document choisi doit être à la fois un support de l'exposition et du traitement des informations et une source d'inspiration pour les activités qu'on va dérouler dans la classe.

Avant de choisir un document authentique pour le rendre didactique, à fin d'être employé dans les classes des langues étrangères, il faut avoir en vue plusieurs questions et en tenir compte. Le document doit :

- être adapté au public visé – tenant compte de l'âge des apprenants / étudiants, du niveau de français du public avec lequel on travaille, du centre d'intérêt des apprenants / étudiants, des connaissances socioculturelles du public, si on ne tient pas compte du fait que le document doit correspondre au niveau des apprenants on risque de transformer l'exploitation du document dans une explication du document;
- contenir des éléments qui facilitent la compréhension, on travaille mieux sur un document qui a une source connue, un auteur connu ;
- valoriser les richesses et la pluralité des pays francophones ;
- exprimer clairement les circonstances de la communication, il est préférable de pouvoir vite repérer : la nature du document, les locuteurs qui apparaissent dans le document employé, le lieu et le moment de la communication, la cause, l'enjeu et la manière dans laquelle se déroule l'action dans le document choisi ;
- avoir un contenu communicationnel, linguistique et socioculturel pertinent par rapport à la progression à laquelle on a pensé en avant ;
- avoir les prémisses pour pouvoir s'exprimer sur la culture, la civilisation de la langue cible ;
- être un bon point de départ c'est à dire susciter l'intérêt des apprenants / étudiants les faire réagir, dialoguer, communiquer, exprimer leurs opinions, en traitant des sujets d'actualité ou de notre vie quotidienne ;
- faire attention à la dimension du texte : un document court pour le niveau débutant, un texte un peu plus long pour le niveau intermédiaire et un document long pour les avancés ;

Au choix d'un document audio, audio-visuel il faut également faire attention :

- ✓ au rythme, au débit de la parole : on doit tenir compte du niveau du publique, ainsi le débit doit être lent, moyen ou rapide ;
- ✓ au registre de la langue ;
- ✓ aux caractéristiques propres à l'orale telles : les tics verbaux, les exclamations, les interjections, etc. ;
- ✓ à l'existence d'une transcription.

Un document audio-visuel aide à mettre en contexte l'apprentissage de la langue, à découvrir la réalité socio – culturelle, enrichir le vocabulaire et briser la monotonie.

Un document authentique qui comporte une image peut transmettre trois types de messages, très importants pour un apprentissage approfondi :

- un message linguistique ;
- un message iconique codé ;

- un message iconique non-codé.

Tenant compte des critères de sélection du document authentique employé en classe, on peut proposer / dresser une grille de choix.

2. La grille de choix / sélection

a) Le document authentique choisi est-il adéquat au public visé ?

Il est adéquat pour :

- l’âge des apprenants ;
- leur niveau de langue ;
- leurs nécessités langagières ;
- leurs connaissances sociales et culturelles ;
- leurs centres d’intérêt ;
- leurs objectifs.

b) Le document authentique proposé, contient-il des éléments non-verbaux ?

On cherche :

- la source ;
- l’auteur ;
- le titre ;
- la date ;
- les traits particuliers.

c) La situation de communication est-elle clairement exprimée ?

On doit vérifier si on peut facilement identifier :

- le thème / le sujet abordé ;
- les locuteurs ;
- le lieu ;
- le moment ;
- l’enjeu.

d) Le document authentique choisi peut-il être exploité de point de vue pédagogique ?

On doit vérifier si on peut :

- faire des hypothèses avant l’exploitation proprement dit du document ;
- vérifier les hypothèses ;
- dérouler des activités de compréhension approfondis dans un contexte authentique.

e) Le contenu communicationnel favorise-t-il la progression ?

On doit faire attention si :

- le contenu communicationnel est en concordance avec les objectifs visés ;
- le contenu communicationnel favorise l’emploi des savoir-faire antérieurement acquis ;
- le contenu communicationnel favorise l’accomplissement d’autres objectifs à l’avenir ;
- le contenu communicationnel nous offre la base pour faire le repérage et la conceptualisation des notions.

f) Le contenu linguistique se prête-t-il à favoriser la progression ?

On doit faire attention si :

- le contenu linguistique facilite l'acquisition des structures ;
- le contenu linguistique favorise l'emploi des structures antérieurement acquise ;
- le contenu linguistique favorise l'emploi des structures dans d'autres contextes ;
- le contenu linguistique nous offre la base pour faire le repérage et la conceptualisation.

g) Le contenu social et culturel du document est-il adéquat et pertinent pour une démarche didactique ?

On doit faire attention si :

- le document une bonne image de la société ;
- le document permet des échanges interculturels ;
- le document facilite l'acquisition des connaissances ;
- le document favorise la mise en œuvre les connaissances antérieurement acquises ;
- le document favorise l'utilisation des connaissances dans d'autres contextes à l'avenir ;
- le document favorise l'interdisciplinarité, permet l'utilisation des connaissances, des notions acquises en dehors de la classe.

h) Le document authentique visé est un bon support déclencheur pour :

- la compréhension orale ;
- la compréhension écrite ;
- la production orale ;
- la production écrite.

BIBLIOGRAPHIE :

- Bolton, S., *Evaluation de la compétence communicative en langue étrangère*, Paris, Credif-Hatier LAL, 1987
- Boyer, H., Butzbach-Rivera, M., Pendanx M., *Nouvelle introduction à la didactique du français langue étrangère*, Paris, CLE International, 1990
- Bufe, W., Giessen, H., *Des langues et des medias*, Grenoble, Presses Universitaires de Grenoble, 2003

PROIECT DIDACTIC

BRADEA TEODORA
LICEUL TEORETIC NR. 1 BRATCA

CLASA: A II-A

ARIA CURRICULARĂ: MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII

DISCIPLINA: MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Primăvara

SUBIECTUL: *EXERCIŢII ŞI PROBLEME RECAPITULATIVE*

TIPUL LECȚIEI: Lecţie de recapitulare a cunoştinţelor

COMPETENȚE GENERALE:

1. Utilizarea numerelor în calcule elementare
2. Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea și reprezentarea unor date
3. Generarea unor explicații simple prin folosirea unor elemente de logică

COMPETENȚE SPECIFICE:

1.4. Efectuarea de adunări și scăderi , mental și în scris, în concentrul 0-1000;

1.6.Utilizarea unor simboluri și denumiri matematice(sumă, total, termenii unei sume, diferență, descăzut, scăzător) în rezolvarea și/ sau compunerea de probleme

3.1.Rezolvarea de probleme în cadrul unei investigații, prin observarea și generalizarea unor modele sau regularități din mediul apropiat;

5.2. Rezolvarea de probleme în concentrul 0-1000, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice.

OBIECTIVE FUNDAMENTALE:

- Recapitularea cunoştinţelor matematice privind adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0-1000 cu trecere peste ordin ;
- Dezvoltarea competenţelor de calcul matematic, de utilizare a teminologiei matematice şi de descoperire a unor relaţii inedite între datele unei probleme.

<u>Pentru copilul cu CES</u>

- Recapitularea cunoştinţelor matematice privind adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0-5 ;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1- să rezolve corect oral exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 0-20;

O2-să descifreze mesajul matematic transmis;

O3- să utilizeze un limbaj matematic adecvat;

O4- să rezolve corect exerciţiile şi problemele propuse;

O5-să compună corect probleme matematice folosindu-se aplicaţiile practice;

O6-să răspundă corect la ghicitori matematice;

O7-să participe activ la jocurile didactice matematice;

O8- să rezolve corect exerciţiile de pe fişa de lucru;

O9- să rezolve corect exerciţii cu adunări şi scpăderi cu trecere peste ordin în concentrul 0-1000;

Pentru copilul cu CES

O1- să rezolve corect oral exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 0-5;

O2- să rezolve corect exerciţiile şi problemele propuse propuse în concentrul 0-5;

O3-să răspundă corect la ghicitori matematice;

O4-să participe activ la jocurile didactice matematice folosind computerul și amplificatorul de ecran;

O5- să rezolve corect exerciţiile de pe fişa de lucru;

STRATEGII DIDACTICE

1. **RESURSE PROCEDURALE**:

M1-conversaţia

M2-explicaţia

M3-jocul didactic

M4-munca independentă

M5-exerciţiul

M6-problematizarea

2. **RESURSE MATERIALE**:

m1-culegere de exerciţii şi probleme

m2- planşă cu copac

m3-floricele din hârie colorată

m4-ecusoane: buburuze, fluturi, albinuţe, flori

m5-ghicitori matematice

m6-colet poştal

m7- fişe de lucru

m8- floricele, buburuze, fluturi, albinuţe decupate

pentru elevul cu CES: laptop, amplificator de ecran, fişe de lucru adaptate

3. **RESURSE UMANE**:

copiii

4. **RESURSE DE TIMP**:

45 minute

5. **FORME ŞI STRATEGII DE EVALUARE**:

-evaluare formativă prin aprecieri verbale

-evaluare de proces prin fişe de lucru

-evaluare de produs

-observarea sistematică

BIBLIOGRAFIE:

-Matematica distractivă, cls.I, Ed.Aramis, Aurel Maior, Elena Maior,Bucureşti, 2005;

-Matematică, Caiet de aplicaţii, Cls. I, Ed Sinapsis, Anicuţa Ursache, Elena Lăpuşan, Adina Sita, Anca Veronica ToaderCluj-Napoca, 2007;

- Jocuri didactice matematice, Ed. Aramis, Dumitra Radu, Nicolae Ploscariu,Bucureşti 2008;

-Gazeta matematică, Nr.5, Ianuarie, 2011

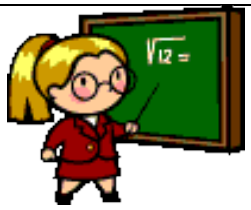
-Programa şcolară pentru clasa a II-a;

- Activităţi transdisciplinare –ghid pentru învăţători, Ed. Radical, Mirela Mihăescu, Aniţa Dulman, Claudia Mihai,Craiova, 2003.

DEMERS DIDACTIC

Nr crt	**Secvenţe didactice**	**Ob op**	**Activitatea învăţătorului**	**Activitatea elevilor**	**Resurse procedurale**	**Resurse materiale**	**Forme de evaluare**
1.	Moment organizatoric		*pregătesc materialul didactic necesar desfăşurării activităţii; *asigurarea liniştii şi disciplinei în vederea bunei desfăşurări a lecţiei; *asigurarea unui climat favorabil desfăşurării activităţii;	*se pregătesc pentru lecţie *primesc câte un ecuson cu fluturi, buburuze, flori sau albinuţe, împărţindu-i astfel în 4 echipe.	M1		
2.	Verificarea temei de casă		Se va realiza o verificare cantitativă a temei de casă, urmând ca apoi să se realizeze şi o verificare calitativă.	Prezintă fişele unde şi-au efectuat tema de casă, eventual dacă au avut probleme şi nelămuriri acestea vor fi rezolvate prin explicaţii suplimentare sau chiar se reia exerciţiul la care au întâmpinat greutăţi			Evaluarea de produs -Ev. prin aprecieri verbale
3.	Pregătirea psihologică	O4 O7	Cineva aduce un colet pentru clasa a II-a. În colet este o rochiţă şi 2 plicuri. Vom scoate rochiţa şi apoi un plic în care este o scisoare de la primăvară care scrie că d-nul vânt i-a smuls de pe rochiţă toate florile,	-copiii sunt curioşi să vadă ce e în cutie -ascultă cu atenţie povestea primăverii	M1 M3 M5 M6	m6 m8	-Ev. formativă prin aprecieri verbale

			buburuzele, fluturii, albinuţele şi a vrăjit-o să nu le mai poată lua. Acestea pot ajunge la ea de pe aripile vântului doar dacă nişte copii cuminţi vor rezolva corect probele pe care el le-a propus. Aceste probe se găsesc în alt plic. Voi scoate din plic fluturi, buburuze, flori, albinuţe care au pe spate câte un exerciţiu pe care ei îl vor rezolva şi apoi îl vor prinde pe rochiţă.	-rezolvă corect exerciţiile de pe jetoane **<u>Copilul cu CES</u>** -va avea şi el jeton pregătit cu fluturaş pe care se va găsi un exerciţiu de adunare în concentrul 0-5. Cifrele sunt scrise cu font mare, folosindu-se contrastul și spațierea între cifre			
4.	<u>Anunţarea temei şi a obiectivelor</u>		Astăzi la ora de matematică vom rămâne în lumea primăverii pe care aţi aşteptat-o cu mult drag şi v-am pregătit multe surprize şi jocuri prin care voi vedea cât de bine ştiţi să rezolvaţi operaţii de adunare şi scădere în concentrul 0-1000 precum şi să compuneţi şi rezolvaţi probleme cu aceste operaţii.				
5.	<u>Recapitularea şi consolidarea cunoştinţelor</u>	O1 O3 O4 O5 O6 O7 O8	Voi prezenta o planşă cu un copac gol şi iarbă.Le voi spune copiilor că aceasta doresc să fie un colaj de primăvară, un tablou care să rămână în clasa lor. 1. Le voi pune câteva întrebări şi pentru fiecare răspuns corect vor aşeza	-participă activ la joc -răspund la întrebările teoretice	M1 M2 M3 M5 M6	m1 m2 m3 m5	

			pe planşă norii şi păsărele. -cum se numesc numerele care se adună? -cum se numeşte rezultatul scăderii? -cum se numeşte rezultatul adunării? -ce operaţie presupune expresia: cu atâta mai mult? -ce operaţie presupune expresia: cu atât mai puţin? 2. Voi scoate frunze şi flori care presupun rezolvarea corectă a unor exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 0-1000. Vor aşeza florile şi frunzele în ramurile copacului. 3. Voi citi ghicitori matematice. Pentru fiecare răspuns corect se vor aşeza în tablou flori şi buburuze în iarbă, fluturi şi albinuţe în zbor pentru completa tabloul 4. Pentru a aşeza soarele pe tablou trebuie rezolvată o problemă În grădina cu flori bunica a plantat 25 de lalele iar narcise cu 7 mai puţine. Câte flori a plantat bunica în grădină? 5. Pe baza tabloului realizat copiii vor	 -rezolvă corect exerciţiile **Copilul cu CES** -pe florile şi frunzele lui se vor găsi exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 0-5. Cifrele sunt scrise folosind font de dimensiune mare, cu spațiere corespunzătoare și contrast față de culoarea frunzei, florii **Copilul cu CES** -va primi o fişă de lucru. Fișa de lucru are literele și cifrele scrise cu fonturi mari, cu spațiere corespunzătoare, colorate și cu contrast eficient -vor rezolva problema cu plan de rezolvare -compun probleme corecte şi logice pe baza materialului didactic			

			compune probleme corecte şi logice.				
6.	Evaluare	O4 O9	Voi distribui fişe de lucru cu exerciţii atractive pentru munca independentă.	-lucrează cu atenţie respectând indicaţiile de muncă **Copilul cu CES** -va avea un laptop la dispoziție cu un joc special de adunări și scăderi în concentrul 0-5. Va avea și amplificator de ecran.	M2 M4 M7	m7	
7.	Tema pentru acasă		-vor primi o fişă de lucru ca temă pentru acasă Copiii primesc indicaţii pentru studiul individual	-sunt atenţi la indicaţii	M2	m2	
8.	Încheierea lecţiei		-în coletul primit mai există ceva: o surpriză pentru copii. Aceştia sunt recompensaţi şi cu aprecieri generale, individuale şi colective.	-primesc surpriza			

ANEXE

Ghicitori matematice

1. Pe o creangă cam uscată
   6 vrăbii stau la ceartă
   Încă două au venit
   Care-i suma la sfârşit ?
2. În căsuţa din pădure
   Stau cei 7 piticei
   Dacă doi sunt după mure
   Câţi acasă sunt cumineţei ?
3. 4 iepuraşi sprinţari
   În grădină au intrat
   Dar căţelul meu, Azor,
   Pe unul l-a speriat.
   Câţi mai rod la varză verde
   Şi dulăul nu îi vede?

4. Pe cărarea din pădure

Se întâlniră cinci arici
Mai sosiră apoi unul
Dară dispărură cinci.
Câţi arici or mai fi oare ?
La plimbare pe cărare ?
5. Patru gâşte pe cărare,
Câte aripi sunt sub soare ?
Dar picioare ?

6. Soarele cum apune
Basmul bunicuţa-l spune
La nepoţii dumneaei,
Dar se vede că tustrei
Adormiră, şi-aşadară
Basmul, câţi îl ascultară ?

7.Patru pitici în sănioară
De pe deal ca vântul zboară
Când ajung jos râzând
Doi în sanie mai sunt.
Ia ghiciţi câţi în zăpadă
Au căzut pe drum grămadă ?

8.Mândră e pestriţa mea,
Nu e nimenea ca ea
Puii ei mici şi pufoşi
Au crescut toţi sănătoşi
Dar sunt cam zglobii, drăguţii,
Căci dau de furcă, măicuţii.
Patru umblă-ncolo-ncoace,
Doi abia ies din găoace,
Iar sub aripă mai are
Încă patru ouşoare.
Socotiţi şi veţi afla
Puişori câţi va avea ?

9.„În grădina mea cu flori
10 fluturi trec în zbor
2 din ei au obosit
Pe -o frunză au poposit
Câţi mai zboară prin grădină
Sub a soarelui lumină?”

SCRISOARE DE LA PRIMĂVARĂ

Dragi copii,

Sunt fiica cea mai tânără a bătrânului an. Când am reuşit în sfârşit să alung iarna geroasă de la voi am întâmpinat alte probleme. Eram veselă şi mă plimbam deasupra câmpiilor înverzite când deodată domnul vânt mi-a smuls de pe rochiţă florile, fluturii, buburuzele şi albinuţele. Cum să mai colorez poienile, lumea cu minunăţiile mele? L-am rugat, l-am implorat, i-am promis multe dar nu a cedat. Mi-a spus că vraja poate fi dezlegată doar dacă voi găsi copii care iubesc florile, fluturii, albinuţele şi buburuzele, copii isteţi care pot trece de probele pe care el le va pregăti. Vă trimit un plic cu aceste probe.

Vă rog să mă ajutaţi pentru că fără ele, eu , Primăvara , sunt palidă, tristă şi fără culoare.

Cu multe mulţumiri, Primăvara.

SĂNĂTATEA EMOȚIONALĂ A COPIILOR
PROIECT EDUCAȚIONAL DE EDUCAȚIE EMOȚIONALĂ

Prof. înv. primar CIUNGU ELENA-ALINA
LICEUL SANITAR ”ANTIM IVIREANU”, RM VÂLCEA

Dezvoltarea emoţională şi socială a copilului sunt aspecte esenţiale în evoluţia sa şi în special în procesualitatea învăţării, de aceea atât cadrele didactice, cât şi părinţii trebuie să acorde o importanţă deosebită şi acestui segment de educaţie . Emoţiile şi sentimentele şcolarului însoţesc toate manifestările lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activităţi educative, fie de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulţi. Ele ocupă un loc important în viaţa copilului şi exercită o puternică influenţă asupra conduitei lui. Emoţia este o trăire a unei persoane faţă de un eveniment important pentru aceasta. Pentru a favoriza o bună adaptare socială şi menţinerea unei bune sănătăţi mentale, copiii trebuie să înveţe să recunoască ce simt pentru a putea vorbi despre emoţia pe care o au, trebuie să înveţe cum să facă deosebire între sentimentele interne şi exprimarea externă şi nu în ultimul rând să înveţe să identifice emoţia unei persoane din expresia ei exterioară pentru a putea, în felul acesta, să răspundă corespunzător.

Guvernul României a aprobat prin OUG 105/2021 Programul Național ”Din grijă pentru copii”, al cărui scop este asigurarea suportului psiho-emoțional pentru copii, precum și sporirea siguranței acestora în scoală și în comunitate. Specialiști ai Colegiului Psihologilor din România și ai Ministerului Educației au elaborat, în acest context, o serie de activități care abordează teme legate de sănătatea emoțională a copiilor: înțelegerea emoțiilor de bază, a consecințelor și a contextelor acestora; exprimarea și trăirea emoțiilor; reglarea emoțională și controlul mediului.

Competente generale:

Recunoaşterea, acceptarea şi autoreglarea emoţională ca fundament al formării unei abilităţi sociale;
Creşterea capacităţii de adaptare la cerinţele şcolii şi ale societăţii;
Dezvoltarea unor abilităţi intra- şi interpersonale care să faciliteze reuşita în viaţă;
Dobândirea capacităţii de aplicare a unor strategii adecvate în situaţii critice şi/sau stresante;
Creşterea sănătăţii mentale şi reducerea riscului apariţiei devianţelor comportamentale.

Competente specifice:

Recunoaşterea emoţiilor;
Exprimarea emoţiilor;
Înţelegerea emoţiilor;
Reglarea/autoreglarea emoţiilor ;
Complianţa la reguli;
Iniţierea şi menţinerea unei relaţii (relaţionarea socială);
Integrarea în grupul de prieteni (comportamentul prosocial);

Conținuturi/teme:

Temele propuse și realizate de către profesorii pentru învățământ primar și profesorii diriginți din școala noastră au fost:

Roata emoțiilor
Reziliența emoțională în perioada pandemiei
Cum te simți?

Strategii de reglare emoțională

Inventam un joc!

Impactul emoțiilor asupra personalității elevului

Gestionarea emoțiilor în situații de stres

Dezvoltarea competențelor emoționale

Combaterea violenței online

La școala in siguranța !

Prietenia în culoare

Să visăm împreună

Se pot contoriza sentimentele?

Între joacă și maturitate

Empatia de-a lungul secolelor

***Exemple de activități*:** jocuri de autocunoaștere pe baza de imagini și desene, identificarea caracteristicilor personale elementare, portofoliu (sarcina de grup), colaje, desene, exerciții pentru identificarea asemănărilor și deosebirilor prin comparare cu ceilalți / celelalte și cu personaje din povești, desene animate, filme, discuții și studii de caz despre nevoile diferite ale fiecăruia, dezbateri pe tema respectării spațiului personal si a nevoii de intimitate, exerciții in perechi pentru exersarea elementelor simple de ascultare activa, jocuri de rol, evenimente cotidiene, secvențe de film pentru observarea si analizarea diferențelor între familii, sarcini de grup în care se stabilesc roluri, reguli, exerciții situaționale cu dificultăți care pot apărea în grup, jocuri de rol cu secvențe / dialoguri din povesti despre relațiile din familie, exerciții de luare de decizii în situații relevante pentru copii, exerciții de luare de decizii în situații de risc sau criza (incendii, inundații, cutremure), exerciții individuale și de grup de identificare a alternativelor unor probleme, exerciții de analiză critică a alternativelor unei probleme.

Evaluare:

evaluare orală;

fișe de lucru;

conversația;

observația;

metoda proiectelor;

portofoliul;

BIBLIOGRAFIE

1. Boncu, Ş., Dafinoiu I (2014) Psihologie socială şi clinică, Editura Polirom.
2. Chelcea, S coord.,(2013) Psihologie socială. Studiul interacțiunilor umane. Bucureşti, Editura Comunicare.ro.
3. Eisenberg, N., & Mussen, P. (1989). The roots of prosocial behavior in children. Cambridge: Cambridge University Press.
4. Lievegoed, B. (2011), Fazele de dezvoltare a copilului, Editura Univers Enciclopedic GoldTriade,Bucureşti.

Modalități de stimulare a creativității profesorilor, în predarea la elevii cu CES

Rădulescu Cătălina-profesor
Școala Gimnazială Nr.3 Doicești
Județ Dâmbovița

Creativitatea nu este întotdeauna ceva care se întâmplă. Poate dura destul de mult timp pentru a hrăni, a crește și a dezvolta creativitatea, chiar și pentru cei care sunt imersați în câmpuri creative și dinamice.

Pentru profesori, poate fi chiar mai mult o provocare pentru a inspira creativitatea în studenți sau pentru a vă îmbrățișa propria creativitate în timp ce încercați să jonglați cerințele academice, testarea și alte probleme din sala de clasă. Poate fi dificil, dar cu siguranță nu este imposibil, iar realizarea acestui lucru poate contribui la crearea unui mediu de clasă mai motivațional, mai interesant și mai educativ atât pentru tine cât și pentru elevii tăi.

Deci, cum ajungeți acolo? Iată câteva sfaturi care vă pot ajuta să deveniți creativi în clasă,într-o varietate de moduri.

Fii deschis noilor idei!

Chiar și cei mai deschisi dintre noi, uneori, se blochează într-o rutină și nu văd că există și alte modalități, potențial mai bune, de a face lucrurile. Opriți-vă și încercați să fiți deschisi la idei noi, chiar dacă par a fi ciudate la început.

Gândește în afara cutiei!

Încetați să vă gândiți la clasă în termeni strict limitați și să fiți deschisi ideilor care sunt în afara clasei. S-ar putea să găsiți doar o idee creativă care transformă unele din lecțiile dumneavoastră.

Caută emoții!

O modalitate de a vă recrea creierul gândind creativ este să începeți să învățați despre lucrurile care vă încânta. Această excitare tinde să crească motivația creierului, iar creierul motivat este unul activ și creativ.

Ieșiți din zona dvs. de confort!

Este greu să vă împingeți din zona dvs. de confort, dar poate că este exact ceea ce aveți nevoie pentru a deveni într-adevăr creativ. Lucrați cu noi grupuri de elevi, învățați subiecte noi sau încercați ceva cu care nu vă simțiți bine. S-ar putea să funcționeze, poate că nu, dar nu veți ști niciodată dacă nu încercați.

Găsește locuri care te inspiră!

Unii oameni norocoși pot găsi inspirație într-un dulap de mătase, dar alții dintre noi au nevoie de un loc care să ne împingă spre inspirație. Indiferent dacă este un parc, camera de zi sau chiar un loc în școala dvs., mergeți acolo și obțineți sevele creative care curg.

Relaxează-te!

În timp ce unii oameni lucrează mai bine sub stres, majoritatea dintre noi consideră că stresul este un criminal al creației. Pentru a intra într-adevăr în contact cu partea creativă, relaxați-vă și nu forțați ideile să vină.

Caută idei în orice loc!

Idei uimitoare pot veni de oriunde în orice moment, astfel încât întotdeauna să vă păstrați ochii, urechile și mințile deschise!

Lansează un hobby!

Părăsirea învățăturii în favoarea altor interese pentru câteva ore pe zi vă poate ajuta să vă întoarceți la muncă cu pasiune și interes reînnoit.

Pune deoparte timp pentru gândirea creativă!

Este greu să fii creativ când nu ai timp să faci chiar atât de mult ca să te gândești la a fi creativ. Faceți o prioritate de a lăsa la o parte câteva minute din ziua dvs. pentru a gândi liber și a vă asigura că elevii dvs. nu sunt atât de copleșiți de teme, că nu au timp să fie creativi.

Dezvoltă idei creative, nu le lăsa să moară!

Nu este suficient să veniți cu o idee creativă; trebuie să o și urmați. Fiți dispuși să petreceți timpul cultivând ideile dvs. și dezvoltându-le în ceva valoros și util. Încurajați elevii să facă același lucru.

Folosește un nootebook!

Inspirația poate să lovească oricând, așa că asigurați-vă că aveți o modalitate de a o înregistra, purtând un mic notebook cu dvs.

Menține mintea ascuțită!

La fel ca și mușchii, creierul tău se poate slăbi dacă nu îl antrenezi. Citiți, învățați și provocați-vă propria minte pentru a o menține strânsă. Nu veți fi numai mai creativi, ci veți fi probabil și un profesor mai bun pentru asta.

Iubește ceea ce faci!

Nimic nu vă va face să vă simțiți mai creativi și mai inspirați decât să iubiți cu adevărat ceea ce faceți. Dacă vă simțiți stresat, reamintiți-vă cât de mare este de fapt slujba ta. Este obligat să vă ajute să vă simțiți puțin mai creativi și mai inspirați.

Model de creativitate!

Vrei să-i ajuți pe studenți să fie mai creativi? Atunci arătați-le cum se face! Fiți un model de creativitate și sunt sigur că veți urma.

Încurajează punctele de vedere diferite!

Dacă există întotdeauna un bine definit și un rău în clasă, atunci nu va mai fi loc de gândire creativă. Încurajați mai multe puncte de vedere și idei diferite, chiar dacă nu se potrivesc întotdeauna cu propria dvs.

Încurajează rezolvarea problemelor în mod diferit!

De obicei, există mai multe modalități de a rezolva o problemă. Ajutați elevii să fie creativi în modul în care rezolvă problemele și să le ofere oportunități de a lucra la proiecte care construiesc aceste abilități.Citiți și încurajați pe studenți să facă același lucru.Cărțile sunt locuri excelente pentru a găsi inspirație, informații și idei creative. Demonstrați importanța citirii (cărți, reviste, ziare sau chiar benzi desenate) copiilor.

Fii spontan!

Scoate-te din rutina ta de predare și fii spontan. Elevii vor fi forțați să gândească și să răspundă în moduri noi, extindându-și mințile în acest proces.

Regândiți eșecurile!

Uneori, o idee care nu a rezultat poate fi cel mai bun loc pentru a începe de la capăt. Ajutați elevii să se întoarcă la ideile eșuate și să găsească modalități de a reelabora și de a reutiliza ceea ce au deja.

Încurajează învățarea în exteriorul clasei!

Elevii nu trebuie să renunțe la învățare odată ce părăsesc sala de clasă. Încurajați-i să se îndrepte spre bibliotecă, să-și urmărească interesele și să continue învățarea

• Cojocariu, Venera – Mihaela - *Educaţie pentru schimbare şi creativitate*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,

• Roco, Mihaela - *Creativitate si inteligenţă emoţională* , Iași: Polirom, 2004

• Psihopedagogie, Ed. Polirom 1998

Proiect didactic
Educație fizică și sport

Profesor: Socol Valeriu
Liceul „Gh. Ruset Roznovanu”

Clasa: a V a

Data: 07.04.2022

Efectiv: 22 elevi

Locul desfășurării: teren de sport

Materiale necesare: mingi rugby, centuri, taguri, jaloane, cretă, mingi de handbal.

1. ***Unitatea de învățare-tema***: ***calitate motrică îndemânare***

   Dezvoltarea îndemânării prin jocuri de mișcare

2. ***Unitatea de învățare-tema***: ***Joc sportiv rugby-tag***

   Pasarea mingii de rugby cu doua mâini din alergare

Competențe specifice vizate:

1.1. Recunoaşterea principalelor aspecte ale stării generale de sănătate

2.1. Recunoaşterea termenilor specifici dezvoltării fizice armonioase

2.3. Recunoaşterea exerciţiilor simple pentru dezvoltarea calităţilor motrice de bază

2.4. Executarea unor procedee tehnice în structuri motrice simple – specifice disciplinelor sportive studiate

3.2. Manifestarea pe parcursul activităţilor a atitudinii de respect faţă de regulile stabilite

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- motrice - să execute corect sarcinile primite în vederea dezvoltării îndemânarii;

- să execute corect preocedeele tehnice specifice jocului de rugby tag;

- cognitive - să explice corect modul de execuție al exercițiilor ;

- să explice corect modul de execuție a a pasării mingii de rugby de pe loc și din deplasare.

- afective - să manifeste interes pentru perfecționarea tehnicii individuale;

- să manifeste spirit de echipa și spirit de fair-play.

Veriga/Durata	Conținutul lecției	Dozare	Formații de lucru Indicații metodice	Metode de evaluare
1.Organizarea colectivului de elevi **3’**	-Alinierea, verificarea stării de sănătate și a echipamentului sportiv; -Prezentarea temelor lecției; -Discuții (profesor-elev) despre starea de sănătate a lor.	30’’ 30’’ 2’	În linie pe un rând	Observarea dirijată Aprecieri privind corectitudinea execuțiilor
2.Pregătirea organismului pentru efort **7’**	Din linie pe un rând se trece la comanda profesorului “câte doi pe mijlocul terenului” și se execută: -mers normal; -mers pe vârfuri cu brațele întinse deasupra capului; -mers fandat; -alergare ușoară; -mers normal; -alergare cu joc de glezne; -alergare cu genunchii la piept; -alergare cu adăugat -alergare cu forfecarea picioarelor înainte; -alergare laterală cu fața spre interior; -alergare laterală cu fața spre exterior; -alergare cu rotirea brațelor simultan înainte -alergare cu rotirea brațelor simultan înapoi	 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren 1latură teren		Observarea dirijată Aprecieri privind corectitudinea execuțiilor

4.Realizarea temelor lecției **34’** **a)Unitatea de învățare: calitate motrică îndemânare** Dezvoltarea îndemânării prin jocuri de mișcare 14’ **b)Unitatea de învățare: Joc sportiv rugby tag** Pasarea mingii de rugby de pe loc și din deplasare cu două mâini de la șold 20’	Dezvoltarea îndemânării prin jocuri de mișcare **Exercițiul 1** Elevii execută pe o linie dreaptă trasată pe sol mers cu mâinile întinse în lateral cu câte o minge de handbal în ambele mâini **Exercițiul 2** Sărituri succesive în 6 pătrate cu latura de 60 de cm trasate pe sol, numerotate aleatoriu. **Exercițiul 1** Elevii sunt organizați câte doi și execută pase în doi de la șold din joc de glezne **Exercițiul 2** Elevii sunt organizați pe grupe. Se execută suveică simpla din alergare. **Exercițiul 3** Elevii sunt organizați în trei grupe numeric egale și execută la semnal sonor pase în trei din mers și apoi din alergare. 3) Joc bilateral –rugby tag cu temă	7’ 7’ 6’ 5’ 9’	Elevii sunt grupați în două echipe echilibrate formate din 5 jucători (dacă componența clasei permite, în fiecare echipă vor exista minim două fete) Elevii joacă două reprize a câte 4 minute fiecare cu accent pe procedeele tehnice însușite	Observarea dirijată Aprecieri privind respectarea regulilor de joc Observarea dirijată Aprecieri privind respectarea regulilor de joc
5.Revenirea organismului după efort **4’**	Trecere în formație de raport. Din mers se execută mișcări de respirație, se scutură picioarele, brațele.	4’		Observarea dirijată Aprecieri privind respectarea regulilor de joc
6.Aprecieri, recomandări, concluzii **2’**	Aprecieri asupra modului în care s-au implicat elevii în lecție, recomandări cu privire la aspectele negative din lecție (dacă este cazul), recomandări pentru activitatea independentă, salutul.	2’	Elevii sunt dispuși în linie pe un rând.	Evaluare finalizată cu notarea curentă

PROIECT DE LECȚIE

PROFESOR: Oroian Monica
Școala Profesională Specială Codlea

***CLASA**: a XI-a D*

***MODULUL** : Cultura viței de vie*

***UNITATEA DE COMPETENȚĂ**: Particularitățile morfo-biologice și cerințele față de climă și sol ale speciilor horticole*

Rezultatul învățării: Identifică particularitățile de natură morfologică ale speciilor horticole

***TEMA LECȚIEI**: vița de vie - sistemul radicular, tulpina, frunza, floarea, fructul, semințele*

***LOCUL DE DESFĂȘURARE**: atelier școală*

***TIPUL DE LECTȚIE**: lecție combinată (mixtă)*

***Durata**:*

COMPETENȚE SPECIFICE:

- Să specifice elementele componente ale plantei –viței de vie - folosind date din teren
- Să recunoască componentele structurale ale unui butuc
- Să utilizeze limbajul de specialitate specific particularităților morfologice ale viței de vie

METODE:

- Explicația;
- Conversația;
- Observația.
- Expunerea

MIJLOACE:

Desene, planșe de colorat, fotografii, aplicații pe calculator cu părțile vegetative ale viței de vie

Forme de organizare a clasei: frontală, individuală

DESFAȘURAREA LECȚIEI

Etape	***Activitatea profesorului***	***Activitatea elevilor***	***Timp***	***Strategii didactice***			Evaluare
				Metode	***Mijloace***	***Forme de organizare***	
1. Moment organizatoric	Asigurarea ambianței plăcute în atelier Verificarea ținutei elevilor și a stării de sănătate în vederea desfășurării corespunzătoare a activitații practice Controlul caietelor de notițe și notarea absențelor în catalog. Anunță obiectivele lecției	Răspund la solicitările profesorului, se pregătesc de lecție.	5’	- conversația	catalogul	Frontal	
Reactualizarea cunoștințelor anterioare	Adresează elevilor întrebări de verificare: Părțile componente ale unei plante Anunțarea lecției noi - Particularitățile morfologice ale **sistemului aerian** al viței de vie	Participă la dialogul inițiat de profesor și răspund la întrebări, cer explicații.	30’	- conversația - explicația	-fișe de documentare	Frontal	
Predarea-învățarea lecției noi ***Dirijarea învățării prin solicitări și discuții***	Prezentarea și exemplificarea sistemului aerian al viței de vie folosind materialul didactic Sistemul aerian este alcătuit din organe lemnoase și verzi. Organele verzi au rol în procesele de creștere ale plantei și se numesc **organe vegetative** și organe destinate funcțiilor de reproducere care se numesc **organe generative** **Organele lemnoase:** tulpina propriu-zisă și coardele **Organele verzi vegetative**: mugurii, lăstarii, frunzele, cârceii **Organele generative:** Inflorescențele (cu florile) și strugurii (cu boabele) Tulpina: susține sistemul aerian al butucului și poate avea diferite înălțimi: 20-25cm (joasa); 0,60-0,80m (semiînalta); 1-1,5m (înalta) **Coardele** –sunt ramificații ale tulpinii.	Elevii ascultă, observă și încearcă să recunoască componentele structurale ale unui butuc folosind materialele didactice, notează în caiete, completează fișa de lucru cu informații descoperite în fișa de documentare	4h	Explicația Observația	Fișa de lucru, desene, fotografii, ierbar, material viu	Frontal individual	

	Pot fi: multianuale(3-4 ani), de 2 ani, de 1 an (coarde lacome, de rod, cordițe, călărași, cepi: de rod, de înlocuire, de rezervă) **Mugurii**: organe verzi, intermediare, durata de viață scurtă, se transformă în lăstari și apoi în coarde Muguri de vară, de iarnă, dorminzi **Lăstarii:** ramificații formate direct din muguri. Prin lemnificare se transformă în coarde. Lăstari fertili și infertili. Alcătuire: noduri și internoduri **Frunza:** aparatul foliar – organul asimilator. Alcătuire: limb, pețiol, teaca frunzei **Cârcelul** este destinat prinderii lăstarilor de suporți						
3. Asigurarea feed-back-ului	Precizează sarcini de lucru pentru fiecare elev Distribuie materialele Monitorizează activitatea	- completează fișele de lucru	1h	Conversația Explicația	Fișe de lucru	Individual	Scris
	- analizează activitatea desfășurată de elevi; - apreciază activitatea și notează participanții activ la lecție	.	15 ‘	Conversația Explicația	Catalog	Individual	Oral

FORMAREA COMPETENŢELOR INTERPERSONALE LA VÂRSTA PREŞCOLARĂ

Prof.înv.preșcolar RACLARU CIREȘICA
Grădinița Școlii Gimnaziale „ V.Alecsandri” Roman,Neamț

Întreaga dezvoltare umană este influenţată de procesul de socializare, respectiv de integrarea socială şi de identitatea persoanei. Asupra copilului se exercită influenţe, mai întâi din cadrul familiei şi apoi din cadrul grădiniţei, într-un cadru mai organizat şi mai sistematic.

Pentru a putea deveni adulţi cu comportamente prosociale copiii au nevoie de modele, un reper care să le faciliteze formarea calităţilor morale şi a relaţiilor interpersonale. Reperele pot fi găsite în familie, printre prieteni,dar având în vedere că o mare parte a zilei copiii şi-o petrec în colectivitatea grădiniţelor influenţa acesteia asupra formării relaţiilor interpersonale este esenţială. Copilul va încerca aă se comporte ca modelele sale: se va comporta la fel cu ceilalţi din jur, va învăţa să spună adevărul,va învăţa să admire frumosul, să fie drept, să fie răbdător. Familia este primul grup social (mediul primar de socializare) din care face parte copilul. Este primul model pe care copilul îl imită; modul de viaţă al familiei este principalul reper în viaţă al copilului, el este internalizat puternic în anii copilăriei.

Este o realitate ştiinţifică faptul că toţi copiii învaţă comportamentele din interacţiunea cu cei din jurul lor. Prin urmare, schimbarea unui comportament al copilului implică în fapt şi schimbarea comportamentelor celor din mediul său: educatoare,părinţi,colegi de grupă sau prieteni.Copilăria timpurie reprezintă cea mai importantă perioadă din viaţa unui individ prin consecinţele durabile pe care le are asupra dezvoltării ulterioare a acestuia. Ideea centrală este aceea că fiecare copil este unic iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate în privinţa lui, cu scopul primordial de a-l ajuta să se dezvolte deplin.

În curriculumul pentru educaţia timpurie copilului de la 3 la 6/7 ani, găsim următoarele domenii de dezvoltare ale copilului ce constituie direcţii prioritare în aplicarea acestuia.

1. DOMENIUL **DEZVOLTAREA FIZICĂ,SĂNĂTATE ŞI IGIENĂ PERSONALĂ**
   - Cuprinde o gamă largă de deprinderi şi abilităţi, dezvoltarea senzorială, alături de cunoştinţe şi practici referitoare la igienă personală,menţinerea sănătăţii şi securităţii personale.
2. DOMENIUL **DEZVOLTAREA SOCIO-EMOŢIONALĂ**
   - Vizează debutul vieţii sociale a copilului, capacitatea lui de a stabili şi a menţine interacţiuni cu adulţi şi copii. Interacţiunile sociale mediază modul în care copiii se privesc pe ei înşişi şi lumea din jur. Dezvoltarea emoţională vizează îndeosebi capacitatea de a-şi percepe şi exprima emoţiile, de a înţelege şi a răspunde emoţiilor celorlaţi, precum şi dezvoltarea conceptului de sine, crucial pentru acest domeniu. În strânsă corelaţie cu conceptul de sine se dezvoltă imaginea despre sine a copilului care influenţează decisiv procesul de învăţare.
   - Dezvoltarea socială – Dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu adulţii
     -Dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu copiii de vârstă apropiată
     -Acceptarea şi respectarea diversităţii
     -Dezvoltarea comportamentelor prosociale
   - Dezvoltarea emoţională –Dezvoltarea conceptului de sine
     -Dezvoltarea controlului emoţional
     -Dezvoltarea expresivităţii emoţionale

3. DOMENIUL **DEZVOLTAREA LIMBAJULUI ŞI A COMUNICĂRII**
   - Vizează dezvoltarea limbajului (sub aspectele vocabularului, gramaticii,sintaxei, dar şi a semnificaţiei mesajelor), a comunicării (ascultare,comunicare orală şi scrisă, verbală şi nonverbală),preachiziţii pentru citit-scris.
4. DOMENIUL **DEZVOLTAREA COGNITIVĂ**
   - Vizează abilitatea copilului de a înţelege relaţiile dintre obiecte, fenomene, evenimente şi persoane, dar şi abilităţi de gândire logică şi rezolvare de probleme, cunoştinţe elementare ale copilului.
5. DOMENIUL **CAPACITĂŢI ŞI ATITUDINI ÎN ÎNVĂŢARE**
   - Vizează modul în care copilul se implică într-o activitate de învăţare, modul în care abordează sarcinile şi contextele de învăţare.
   - Curiozitate şi interes/ Iniţiativă/ Persistenţă în activitate / Creativitate.

Maniera integrată presupune abordarea realităţii printr-un demers holist în care graniţele dintre categoriile şi tipurile de activităţi dispar şi se topesc într-un scenariu unitar.

Acceptarea conştientă a celorlaţi în stabilirea unor relaţii integrate prin:

*participarea la jocurile şi activităţile propuse de alţii;

*înţelegerea faptului că viaţa în grup presupune respectarea unor reguli; în primul rând, copilul trebuie să înveţe să-şi aştepte rândul(„Aşteaptă întâi să vedem ce spune Irina”).

Să înveţe modalităţi de adresare către persoane mai în vârstă şi de sexe diferite; formele de politeţe folosite zilnic, aprecierea diferenţelor dintre opinii;

*eliminarea manifestărilor de discriminare faţă de anumiţi colegi.

Acceptarea conştientă a celorlalţi şi stabilirea unor norme de comunicare:

*iniţierea unor reguli de bază ale dialogului: să nu întrerupă partenerul, să lase timp Pentru intervenţia celuilalt;

*educarea unei atitudini deschise faţă de grup.

Programe de activităţi care să favorizeze dezvoltarea relaţiilor de prietenie între copiii care se joacă împreună:

*întrucât grupele de preşcolari se formează prin înscriere, fără a se cunoaşte copiii, noi trebuie să planificăm activităţi caresă favorizeze crearea relaţiilor inter-personale, de prietenie, între copiii ajunşi din întâmplare împreună;

*să prezentăm o gamă de activităţi din care copiii să-şi aleagă în mod liber; pentru ele pot opta copiii care au stabilit deja relaţii de prietenie, dar e posibil ca tocmai aceste activităţi să ducă la formarea unor prietenii;

*să creem unele activităţi care îi solicită pe copii să lucreze, să se joace împreună. Ele pot fi create pentru participarea a câte 2 copii cu temperamentele asemănătoare ori a mai multor copii;

*organizarea unor activităţi de expunere a cunoştinţelor,evenimentelor prin care au trecut copiii, a impresiilor despre o întâmplare sau alta;ele se pot desfăşura fie la bibliotecă, fie la centrul de joc de rol;

*activităţile trebuie să dureze suficient pentru a permite copiilor să se acomodeze unul cu altul şi să dorească să formeze un grup şi cu alte ocazii. Nu trebuie să limităm durata unei activităţi, nici să o întrerupem brusc, ci să anunţăm din timp finalizarea ei;

* când planificăm activităţi de grup este bine să avem în vedere nivelurile de dezvoltare ale copiilor. Dacă interesele lor sunt similare, este de presupus că există şansa unor prietenii strânse între copii.

Formarea şi dezvoltarea unor comportamente adecvate de integrsare şi adaptare socială conform exigenţelor actuale şi viitoare ale societăţii:

*să analizeze situaţii de viaţă reale şi imaginare conform regulilor şi normelor acceptate de societate;

*să discearnă între normele de conduită civilizată şi abaterile diferitelor grupuri.

Activităţi de învăţare

-Joc de rol

-Exerciţii de stabilire a regulilor de grup

-Dramatizări

-Desprinderea unor mesaje din lecturi,proverbe,filme

-Crearea unor scurte povestiri

-Exerciţii de analiză a efectelor unor conflicte

-Exerciţii de completare sau de schimbare a finalului unei povestiri.

Dezvoltarea abilităţilor sociale

*Să iniţieze şi să menţină o relaţie

*Să se integreze în grup

Exemple : - Joc de rol ,,Prima zi de grădiniţă”

-Desen ,,Floarea prieteniei” (pe fiecare petală a florii câte un prieten)

- Jocuri de rol ,,De-a doctorul”; ,,De-a magazinul”

- ,,Să fim prieteni” – jocuri cu jucăriile copiilor (împărţirea jucăriilor cu ceilalţi)

Mijloace de realizare

- Povestiri ale educatoarei
- Jocuri didactice
- Memorizări
- Convorbiri
- Dramatizări
- Activităţi gospodăreşti
- Activităţi practice
- Cântece,jocuri muzicale,audiţii
- Pictură,desen

Bibliografie

1. Revista Învăţământul preşcolar şi primar- nr.3-4/2012, Ed. Arlequin,Bucureşti
2. Ghid de bune practici pentru educaţia timpurie a copiilor între 3-6/7 ani- Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului (Unitatea de Management al Proiectelor pentru Învăţământul Preuniversitar), Bucureşti,2008

INCLUZIUNEA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Profesor înv. primar, Bălțatu Laura
Școala Gimnazială, comuna Frâncești, jud. Vâlcea

„ Fericit este copilul care găsește în fiecare etapă a drumului său pe educatorul capabil să-i insufle treptat forța și elanul necesare împlinirii destinului său. (Maurice Debesse)

Educația incluzivă (după definiția dată de UNESCO) este un mod de educație adaptat și individualizat în funcție de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor și claselor echivalente ca vârstă, în care se regăsesc copii cu nevoi, capacități și nivele de competență foarte diferite. Conceptul de incluziune școlară se poate defini prin acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de sex, apartenență etnică și socială, religie, naționalitate, rasă, limbă, grad de normalitate sau situația socială a familiei lor.

Incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare, care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Așadar, integrarea școlară a elevilor cu CES presupune crearea unor servicii de sprijin ce contribuie la îmbunătățirea procesului de recuperare. În acest sens, familia și școala au un rol important în dezvoltarea elevului cu CES prin faptul că îi asigură și îi creează situații de învățare. Fiecare copil are abilități, competențe, capacități și interese unice și de aceea este necesar ca intervenția educațional-terapeutică să fie centrată pe elev, să fie în concordanță cu potențialul psiho- intelectual, cu ritmul și cu nivelul lor de achiziții școlare.

Actul educativ în școala incluzivă are șanse de reușită, dacă cei trei factori implicați-elevul cu deficiențe, familia și echipa de specialiști – cooperează, conlucrează în aceeași direcție: dezvoltarea copilului cu cerințe educaționale speciale.

Educația incluzivă este cea mai bună soluție pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor elevilor. Ea nu trebuie tratată ca subiect aparte , ci ca o nouă abordare a dezvoltării sistemului școlar. Un aspect primordial este acela de a ști cum să-i asiguri fiecărui elev educația optimă în funcție de aptitudinile și nevoile sale. Școala poate oferi un învățământ de calitate tuturor elevilor, oricare ar fi aptitudinile lor. Toți elevii vor fi tratați cu respect și vor beneficia de șanse egale de învățare.

Conceptul de copii cu nevoi speciale se referă nu doar la copiii ce pot fi încadrați în categoria persoanelor cu diverse handicapuri, ci și la cei care eșuează la școală din diferite motive care-i împiedică să progreseze. Școlile trebuie să adapteze programul, organizarea și procesul de învățare, să furnizeze resurse umane sau materiale suplimentare pentru a stimula deprinderile acestor elevi și pentru a asigura eficacitatea.

În clasele incluzive elevii cu sau fără probleme ajung să învețe împreună, dar și unul de la celălalt. Copiii care învață împreună, învață să trăiască împreună. Primirea în clasă a copilului cu cerințe educative speciale, atitudinea față de el trebuie să păstreze o aparență de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel ca ceilalți copii. Trebuie să se evite compătimirea, mila sau alte conduite inadecvate care pot semnifica, de fapt, devalorizarea copilului cu dizabilități. Acești copii au nevoie de încurajare, care le sădește încrederea în forțele lor proprii, în propria reușită în acțiunile întreprinse, evidențiind unele abilități sau interese speciale lor, în dezvoltarea și sprijinirea cărora trebuie implicate și familiile copiilor.

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și

strategii de raționament, utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate. Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una din soluțiile propuse de către factorii abilitați. O calitate esențială a curriculum-ului școlar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât, să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să se facă diferențiat. Planificarea individualizată a învățării presupune adaptarea educației la nevoile individuale din perspectiva diferențelor dintre elevi.

Pentru a răspunde adecvat copiilor cu CES, profesorul trebuie să acționeze nu numai la lecție, ci și asupra grupului, ambientului educațional și asupra propriei dezvoltări profesionale.

„ Adevăratul dascăl este caracterizat prin aceea că mintea sa se mișcă în armonie cu mințile elevilor săi, trăind împreună dificultățile și victoriile intelectuale deopotrivă” (J.Dewey)

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activități educative școlare, ci și prin activități extrașcolare. Rolul terapeutic al activităților extrașcolare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai ușor socializarea copiilor cu CES. În funcție de specificul lor, aceste activități dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi și abilități cognitive și comportamentale, mult mai solide. Trebuie să admitem că elevii sunt diferiți unul de celălalt, unii sunt veseli, adaptabili, alții au probleme, se adaptează lent, au dispoziție negativă, sunt greu de liniștit, cu un nivel scăzut al activității. Pentru acești copii, etichetați ca fiind „dificili” școala românească trebuie să intervină, deoarece societatea a reușit să înțeleagă că fiecare persoană este utilă și poate contribui la progresul general în felul său. Stă în puterea educatorului să găsească bobul de rouă și raza de lumină pe care să le insereze în sămânța cu rod curat a minții copilului, astfel încât acesta să rodească și să înflorească.

Așadar, o școală incluzivă este o școală deschisă pentru toți, o școală care primește orice elev. Îi valorizează și îi fac să se simtă ca acasă, o școală ideală unde sunt ajutați să-și atingă potențialul nativ. Școlile incluzive sunt factorul cel mai puternic în lupta împotriva atitudinii discriminatorii și spre crearea unei societăți incluzive și a unei educații pentru toți.

BIBLIOGRAFIE:

1. Vrășmaș, T. „ Școala și educația pentru toți”, Ed. Miniped, București, 2004;
2. Vrăjmaș, T. „ Învățământul integrat și/sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale”, Ed. Aramis, București, 2001;
3. Gherguț, A. „Sinteze de psihopedagogie specială”, Ed. Polirom, 2005.

STUDIU DE CAZ

Prof. psihopedagog-logoped Angelica Murguly
C.S.E.I. Vișeu de Sus-Maramureș

Date de identificare a copilului :

A., în vârstă de 6 ani , cu diagnosticul de sindrom Down, este integrat în gradinița de masă.

Date din anamneza personală și familială

Copilul provine dintr-o familie organizată, părinţi cu studii medii, cu o situaţie materială bună. Climatul familial este unul propice pentru o dezvoltare armonioasă. Este unicul copil al familiei, s-a născut cu o malformație cardiacă congenitală și a suferit o intevenție chirurgicală la vârsta de 6 luni cu o evoluție ulterioară bună.

Copilul urmează un program de terapie logopedică de la vârsta de 5 ani cu o fecvență de 2-3 ședințe/săptamână. La momentul intrării în terapie se constată următoarele:

Examen somatic: Microcefalie, fante palpebrale oblice, nas mic cu rădăcina turtită, urechi mici, inserate mai jos, fața plată, gâtul este scurt, palat ogival, macroglosie, protruzia limbii (specifice sindromului Down).

Examen funcțional: Motricitatea grosieră este dezvoltată corespunzător**.** Au fost identificate deficite la nivelul:

- motricității fine;
- coordonării membrelor inferioare în timpul alergării sau al coborârii / urcării treptelor;
- menţinerii echilibrului în ortostatism pe suprafeţe înguste;
- motricității linguale;
- motricității mandibulare;
- motricității labiale;
- coordonării activității respiratorii (are un volum respirator scăzut și o capacitate redusă de prelungire a expirului);
- auzului fonematic.

Examenul preachizițiilor

- Lateralitate nefixată (evaluată cu Proba de lateralitate Harris**);**
- Schema corporală este funcțional configurată, copilul identifică părțile corpului, le denumește, execută acțiuni cu acestea;
- Identifică și denumește culorile de bază și formele geometrice (cerc , pătrat);
- Orientarea spațio-temporală este în curs de formare;
- Nu are achiziționat conceptul de număr, nu poate realiza asocierea număr-cantitate;
- Nu identifică literele alfabetului;
- Utilizează corespunzător prepozițiile (pe, sub, în) în sarcini care evaluează limbajul receptiv;
- Abilitățile de procesare fonologică, inclusiv auzul fonematic sunt deficitar structurate;

- Agitație psihomotorie, reușește cu dificultate să își focalizeze atenția, mai ales asupra sarcinilor pe care le apreciază încă de la început dificile.

Examinarea limbajului oral

S-a utilizat albumul logopedic, liste cu material lingvistic, softuri educaționale, grila de comunicare din Scala de dezvoltare psihomotrică Portage

În urma evaluării se constată că:

- pronunță corect vocalele în mod izolat (în cuvinte există și distorsiuni de genul ”b**a**lon= b**î**lon”)
- sunetele omise/ distorsionate sunt: **ș, j, r, ț, h, ce, ci, ge, gi;**
- grupurile consonantice (de tipul **pl, cl, fl, bl, br,** etc) sunt reduse la un singur sunet;
- nivelul inteligibilității vorbirii este foarte scăzut, fiind inteligibile unele cuvinte monosilabice și bisilabice (doar membrii familiei îl înțeleg);
- limbajul receptiv este mai dezvoltat decât limbajul expresiv.

Diagnosticul logopedic: Tulburare de limbaj în contextul sindromului Down; retard al limbajului expresiv.

Obiectivele programului de intervenție

- dezvoltarea motricității aparatului fonoarticulator
-îmbunătățirea mimicii faciale
- retragerea limbii în poziție corectă
- constientizarea poziției articulatorii;
- coordonarea componentelor aparatului fonoarticulator în procesul articulator și coarticulator;
- creșterea capacității respiratorii
- dezvoltarea structurilor perceptiv motrice
- antrenarea motricității fine în vederea scrisului
- dezvoltarea competențelor receptive și a competențelor expresive;
- creșterea inteligibilității vorbirii
- dezvoltarea volumului vocabularului;
- dezvoltarea abilităților cognitive

Pentru realizarea acestor obiective au fost desfășurate exerciții clasice de antrenare motorie, exerciții pentru mobilizarea orofacială (tehnica masajului orofacial), de antrenare a abilităților respiratorii și de stimulare a auzului fonematic și a procesărilor fonologice.

Antrenarea motorie s-a realizat prin exerciții pentru motricitatea componentelor aparatului fonoarticulator: exerciții pentru motricitatea limbii, a obrajilor, a mandibulei. Exercițiile s-au desfășurat la fiecare activitate terapeutică, sub formă de joc, în secvențe scurte, intercalate cu alte activități pentru a nu se instala monotonia.

Pentru antrenarea motorie facială și pentru sesizarea poziției corecte de articulare si pentru corectarea sunetelor s-au utilizat seturile de instrumente profesionale pentru terapia limbajului **Z-Vibe** și **speech buddies.**

Concluzii

În urma aplicării programului de intervenție se pot observa îmbunătățiri la nivelul motricității aparatului fonoarticulator, capacității și preciziei respiratorii. De asemenea, se remarcă o creștere a volumului vocabularului și apariția propozițiilor simple, ceea ce duce la creșterea inteligibilității vorbirii. Extinderea sferei noționale s-a realizat insistându-se asupra figurilor geometrice, culorilor, pozițiilor spațiale și temporale, animalelor domestice și sălbatice, fructelor, florilor, anotimpurilor, obiectelor de îmbrăcăminte și de încălțăminte, mobilierului, uneltelor, obiectelor casnice.

Intervenția la nivelul organelor fonoarticulatorii prin mobilizarea cu ajutorul tehnicii masajului orofacial l-au ajutat să dețină un control bun asupra organelor fonoarticulatorii, implicit să retragă limba în interiorul cavității bucale. De asemenea, se poate sublinia faptul că mobilizarea orofacială a avut o contribuție însemnată în stimularea articulării sunetelor.

La momentul actual copilul identifică aproape toate literele de tipar ale alfabetului (cu excepția Q,Y,W) și-a însușit numerația până la 10, identifică și denumește culorile , mărimile, fomele etc.

Recomandări

Se recomandă continuarea terapiei logopedice cu regularitate, cel puțin de două ori pe săptămână. Stimularea limbajului în familie și grădiniță în situații reale de viață în scopul valorizării și activizării potențialului copilului și asigurării inserției școlare eficiente.

STUDIU DE CAZ

Prof. înv. preșcolar : NICOLICEA CORNELIA-MARIOARA
Grădinița cu Program Prelungit „Riki-Priki” Reșița

Integrarea unui băiețel ce prezintă întârziere în dezvoltarea cognitivă, survenită din neasimilarea abilităților cognitive specifice vârstei.

Copilul ia contact cu obiectele și fenomenele din jurul lui prin investigații practice, desfășurând în continuare actul percepției.

I. DATE PERSONALE:

Numele și prenumele: C.A.

Vârsta: 5 ani

Domiciliul: Reșița

Unitatea de învățământ: «Grădiniță »

Vârsta școlarizării: 1 an de grădiniță

Diagnostic: întârziere în apariția și dezvoltarea limbajului, întârziere mintală (QI 59), sindrom hiperkinetic.

II. DATE FAMILIALE:

Numele și prenumele părinților:

Tata: Cezar

Mama: Gabriela

Vârsta și profesia:

Tata: 40 de ani, muncitor

Mama: 38 de ani, confecționer

Bugetul familie: sub mediu

Structura familiei: o familie organizată

Componența familiei: are o soră mai mică

Relații familiale: bune

Atitudinea familiei față de copil: copilul nu este supravegheat suficient, este pedespsit în mod repetat.

Colaborarea cu grădinița: bună

III. ANAMNEZA:

Antecedente patologice :Iminență de avort la 4 luni și 2 săptămâni, naștere prematură.

Istoricul dezvoltării: este crescut de ambii părinți. Primul cuvânt rostit la doi ani, instabilitate psihomotorie, agresivitate fizică față de mamă la frustrări minore sau în relații conflictuale din familie.

Istoricul adaptării pedagogice: s-a adaptat greu la activitatea grădiniței din cauza tulburărilor de comportament și de limbaj.

Dezvoltare fizică: bine dezvoltat, fizic plăcut, ordonat în ținuta vestimentară.

IV. NIVEL DE DEZVOLTARE:

• COGNITIV

Percepție: slabă

Atenția: instabilă, în funcție de stimul și de recompense, obosește repede.

Memoria: mecanică, de scurtă durată.

Gândirea: concret-intuitivă, afectivă.

Imaginația: foarte slabă.

• LIMBAJ ȘI COMUNICARE

- vorbire încetinită, greu de pronunțat;
- exprimare greoaie însoțită de comunicare nonverbală;
- volumul vocabularului redus, inexpresiv;
- construiește propoziții simple din maxim trei cuvinte;

• PSIHOMOTRICITATE

- tulburări ale echilibrului;
- coordonare oculo-motorie deficitară;
- orientarea spațială slabă;
- orientarea temporală slabă;
- lateralitatea: dreaptă.

• TEMPERAMENT: coleric (emotivitate, irascibilitate)

• COMPORTAMENT SOCIO-AFECTIV:

- cooperează cu alți copii;
- sociabil, comunicativ, afectuos;
- se interesează în joc, acceptă regulile jocului;
- rezistență scăzuta la efort;
- nu are încredere în sine;
- capacitate de adaptare relativ bună.

• DEPRINDERI DE AUTONOMIE PERSONALĂ ȘI SOCIALĂ

- este grijuliu cu obiectele personale;
- are deprinderi de servire și autoservire;
- trece brusc de la râs la plâns.

V. ACTIVITĂȚI TERAPEUTICE ÎN CARE ESTE INCLUS COPILUL:

- terapie logopedică;
- terapie psihomotrică;
- terapie cognitivă;
- activități diferențiate la grupă.

VI. SPECIALIȘTI CARE INTERVIN ÎN APLICAREA PROGRAMULUI:

- consilier psihopedagogic;
- logoped;
- professor de sprijin;
- educatoarea.

PROGRAMUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

SCOPUL: dezvoltarea potențialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în activitățile de tip școlar cât și în grupul de copii.

OBIECTIVE PE TERMEN LUNG:

• creșterea nivelului de dezvoltare cognitivă, prin stimularea corespunzătoare a senzațiilor și percepțiilor;

• dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale;

• creșterea nivelului de dezvoltare motrică.

OBIECTIVE PE TEREMEN SCURT:

• să realizeze deosebiri și asemănări privind conservarea numărului de obiecte, lungimii, volumului, suprafeței;

• să întrebe și să răspundă la întrebări;

• să ia parte la discuții în mici grupuri informale;

• să ia parte la activitățile de învățare în grup.

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE COMUNICARE:

• să transmită un mesaj simplu în activitățile de învățare;

• să primească mesaje, să îndeplinească acțiuni simple;

• să răspundă adecvat la ceea ce i se spune.

TERAPIA LOGOPEDICĂ:

• reglarea respirației;

• gimnastica aparatului fonoarticulator;

• imitarea de sunete, onomatopee;

• exerciții de dezvoltare a auzului fonematic;

• repetarea unor serii de silabe;

• exersarea pronunțării corecte a cuvintelor;

• denumirea unor imagini sau obiecte;

• formarea de propoziții pe baza unor imagini;

• povestire liberă, creată.

DEZVOLTAREA MOTRICITĂȚII:

• să utilizeze unelte ușor de manevrat;

• să folosească tehnici simple de lucru (asamblare, lipire);

• să execute mișcări ale corpului;

• exerciții de orientare spațială în caiet, foaie, pentru scrierea semnelor grafice;

• exerciții de coordonare oculo-motorie prin utilizarea instrumentelor.

CONSILIEREA PĂRINȚILOR:

• Din discuții, explicații și exemplificări s-a subliniat faptul că părinții trebuie să asculte copilul de câte ori e necesar, să fie flexibili, realiști, capabili să zâmbească, să colaboreze cu copilul pentru a-i înțelege problemele și a-l ajuta;

• Îmbunătățirea relației mamei cu copilul, prin acordare de atenție, timp, înțelegere și afectivitate.

CONCLUZII: C.A. înregistrează progrese în evoluția sa datorită intervenției specialiștilor dar și prin implicarea familiei care a asigurat continuitate procesului terapeutic și în afara mediului instituțional.

„Cum influențăm învățarea prin utilizarea metodei C.L.I.L.” (secțiunea a III-a)

Prof. Marinela Pantea
Liceul Teoretic „Jean Monnet”

În cadrul proiectelor internaționale eTwinning s-a abordat și problema îmbunătățirii mediului didactic prin aplicarea unor metode și mijloace care să determine un mediu confortabil pentru învățare, din partea elevilor, atât cei cu CES, cât și elevii fără nicio cerință educațională specială. A fost aleasă metoda C.L.I.L. - CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING, care reprezintă o metodă didactică prin care conținutul lecțiilor este predat într-o limbă străină, chiar încurajându-se învățarea acesteia.

Principalele obiective ale proiectului au fost, în primul rând, aplicarea metodei CLIL, învățarea prin cooperare, învățarea altor culturi și valori sociale atat elevi cât și profesori, utilizarea instrumentelor digitale. Bineinteles că, din fericire, cu ajutorul metodei CLIL am reușit să creăm un mediu de învățare confortabil pentru toți elevii participanti, și mă refer la un prilej de a practica activitate sănătoasă, atât fizică cât și mentală și psihică și un ajutor către socializare, atât fizic, cât și online, iar acest lucru reiese din produsul nostru final, cartea digitală **”Teaching Music with CLIL” - proiect internațional eTwinning**, În această carte au fost inserate toate materialele lucrate de către mine și elevii participanți la proiect, precum și link-uri către diferite rețele de socializare în care am lucrat, totul pentru încurajarea INTERCULTURALITĂȚII din cadrul proiectului.

Proiectul a început în **septembrie**, întâlnindu-ne online cu ajutorul aplicației ZOOM (figura nr.1) și comunicând în Forum și online. Am realizat afișe, sigle, logo-uri și chiar am organizat un concurs de logo la care, spre fericirea noastră, logo-ul realizat de echipa Liceului Teoretic Jean Monnet a fost câștigător al proiectului nostru (figura nr.2).

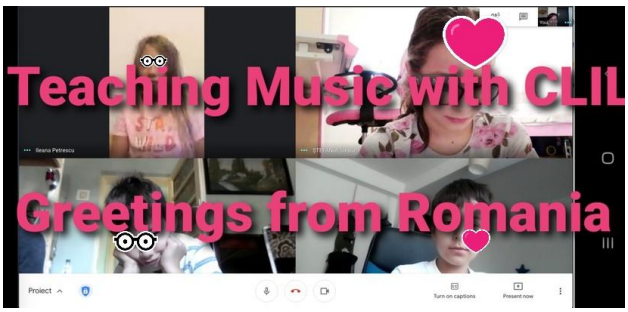

Figura nr. 1 – Întâlnire prin intermediul aplocației ZOOM

Figura nr. 2 - LOGO realizat în JAMBOARD, prin colaborare cu elevii cu care am participat la proiect

În **octombrie** am învățat, pe fond muzical, părțile corpului și culorile în engleză, continuând să comunicăm în Forum, dar și online, în Chatroom.

Figura nr. 3 - Culorile în engleză, pe fond muzical și cu activitate motrică

În **noiembrie** am realizat MARACAS care sunt obiecte asemănătoare castanietelor, construindu-le din diferite materiale. Am participat și la activități de tip ORFF , numite ORFFADAM în care am corelat activitatea motrică și educația fizică cu ritmul muzical, chiar asistând la interpretări cu chitara ca și fond muzical și ajutându-ne de obiecte cum ar fi linguri de lemn, paie, bile, pahare de plastic, boabe de orez, de fasole și multe altele.

Figura nr. 4 - Activitate ORFFADAM

Am învățat și numărătoarea în limba engleză pe fond muzical și prin activități motrice și, bineînteles, am sărbătorit pe data de 20 noiembrie Ziua Internațională a Drepturilor Copiilor, creând afișe și postere tematice.

Figura nr. 5 - Numărătoare în engleză prin utilizare de obiecte

Figurile nr. 6 și 7 - Postere realizat de elevi, cu ocazia Zilei Internaționale a Drepturilor Copiilor

În **decembrie** s-a încurajat lucrul în echipă prin activități de tip ACROSTIH, unde fiecare elev a contribuit cu câte un vers pentru realizarea acrostihului din numele proiectului nostru, și RAP SONG, cu tematica „Mâncăm Sănătos!”, cu versuri scrise de către echipa Jean Monnet și interpretat chiar de mine (RAP in DECEMBER - video)

Figurile nr. 8 și 9 - realizare de ACROSTIC, activitate colaborativă

Figura nr. 10 - Realizarea de versuri și interpretare personală pe fond muzical de tip RAP

În **ianuarie** am învățat vremea și prognozele meteo pe fond și ritm muzical, dar și prin asociere cu gesturi și mișcări, precum și prin desen.

Figurile nr. 11 și 12 - Prognoza meteo, cântec și postere

Iar, în **februarie**, fiind ultima lună a proiectului nostru, am realizat și completat sondaje de opinie cu privire la activitatea din cadrul proiectului atât pentru copii,cât și pentru părinți.

Instrumentele digitale au avut o mare importanță în cadrul proiectului, aducând bineînțeles și noutăți nouă, elevilor participanți. Printre aceste instrumente digitale se numără Google Slides,Viva Video, Filmigo, Emaze, Canva, Jamboard, Avaton Maker și multe altele.

Figura nr. 13 – Colaj avataruri personale realizate cu ajutorul aplicației digitale Avatoon Maker

Toate activitățile din cadrul proiectului au fost împărtășite pe rețelele de socializare, pe site-urile și grupurile școlilor participante. Prin acest proiect s-au descoperit noi moduri de predare, s-a luat contact și cu noi mijloace didactice, metoda CLIL fiind extrem de eficientă, eu simțind din plin acest aspect prin acțiunea directă asupra mea, dar și a elevilor implicați în proiect, indiferent de gradul educațional, de vârstă (participanții au avut vârste cuprinse între 6 și 11 ani), ceea ce arată gradul de aplicabilitate și în cazul elevilor cu C.E.S., ajutând șa procesul de incluziune socială și educativă al acestora.A fost o bună ocazie de a vedea că se poate preda și prin combinarea metodelor moderne cu cele tradiționale, dar și prin metode moderne de sine stătătoare. Legătura dintre discipline prin muzică, engleză, informatică și T.I.C., educație fizică, educație plastică și educație antreprenorială încurajează atât transdisciplinaritatea, cât și interdisciplinaritatea.

Metodele interactive, cele moderne, cum este și metoda C.L.I.L., au foarte mare utilitate în lecțiile noastre, indiferent de disciplină, iar avantajele rezultate sunt pe atingerea celor 4C

1) dezvoltarea gândirii critice (CRITICAL THINKING); 2) Comunicarea; 3) Colaborarea; 4) Creativitatea, prin creare de avataruri, prezentare personală, pregătirea siglei, a unui logo cu care am câștigat concursul intern pentru realizarea lui și pentru designul final, introducerea propriului avatar în padlet, completarea de chestionare scurte filmulețe, de câteva secunde, în care copiii punctează ritmul melodic prin diferite gesturi, pe parcursul denumirii unor segmente ale corpului în engleză, (de ex. “palme” HANDS - bate de 3 ori din palme, “genunchi” KNEES - bate cu palmele sau cu pumnii pe genunchi, “degete” FINGERS - strânge degetele de 3 ori, “picioare” FEET - bate din picioare alternativ de 3 ori). Bineînțeles că li se alătură acestui avantaj al metodei C.L.I.L., ca metodă interactivă, și creșterea eficienței lecțiilor, stimularea curiozității și interesului elevilor, cu C.E.S. sau fără, dorința de a cunoaște mai multe lucruri legate de realitatea subiectelor cu care se confruntă, precum și dezvoltarea imaginației și a dorinței de a acționa, de a organiza, de a conduce diferite activități școlare sau extrașcolare și recunosc impactul pozitiv al conținutului acestui proiect.

Bibliografie:

1) https://twinspace.etwinning.net/123903/home
2) ebook **”Teaching Music with CLIL” - proiect internațional eTwinning**, prof.Marinela Pantea, aprilie 2022
3) Prezentare Power Point - Teaching Music with CLIL - Made for Europe, faza națională, autori: Pantea Marinela, Colica Maria Luana

Dascălul, elevii și gândirea critică

Prof. Tomescu Roxana
Școala Gimnazială „Mircea cel Bătrân”
Curtea de Argeș

De ce este nevoie de gândire critică ?

Poate pentru că noi, dascălii, urmărim să formăm oameni cu putere de decizie, oameni cu simţul răspunderii, oameni cu idei proprii, oameni în adevăratul sens al cuvântului. Gândirea critică îi învaţă pe elevi să-şi permită şi să-şi susţină propriile idei. Satisfacţia noastră, a oamenilor de la catedră, nu constă în a vedea că elevul a reprodus lecţia citită, devenind astfel o maşină de memorat.

Elevul trebuie să fie creator. Avem obligaţia de a le da elevilor senzaţia că ei sunt adevăraţii descoperitori ai „noului”, deşi e vorba de o redescoperire. De asemenea, toţi elevii sunt activaţi cumva, neapărând monotonia sau plictiseala. Pe parcursul unei ore, elevii sunt puşi în situatia să descrie şi altora situaţia problemă, să verifice daca ceilalţi dispun de toate informaţiile şi dacă au o gândire părtinitoare, să raporteze situaţia la convingerile altora, să folosească reacţiile emoţionale pentru a sublinia importanţa şi nu ca bază unică a comportamentului, sa-şi pună întrebari asupra rezultatelor, să imagineze mai multe moduri de acţiune şi să ia în considerare ce situaţii le-ar limita acţiunile, să gândeasca în colaborare diverse modalitaţi de a proceda, să decidă care sunt cele mai bune soluţii.

Şi, în aceste condiţii, mai au timp să se plictisească ...?

Cu mijloacele de comunicare electronică extinse la aproape toate culturile globului, căminele şi şcolile noastre sunt conectate la informaţia din întreaga lume. Ceea ce este necesar şi copiilor noştri pentru a funcţiona cu succes într-o lume schimbătoare va fi capacitatea de a cerne informaţiile şi de a decide ce este şi ce nu este important. Va trebui să poată înţelege cum diferite informaţii se leagă sau pot să se lege. Să poată plasa în context idei şi cunoştinţe noi, să descopere înţelesul lucrurilor întâlnite pentru prima oară, să respingă informaţiile care sunt irelevante sau false. Pe scurt, ei vor trebui să confere sens, în mod critic, creativ şi productiv, acelei părţi din universul informaţional pe care o vor întâlni în cursul vieţii lor. Pentru a manevra informaţiile bine, copiii vor trebui să ştie aplica un set de deprinderi de gândire care să le dea posibilitatea să sorteze informaţia cu eficienţă, transformând-o în sensuri care la rândul lor să poată fi transformate în comportamente practice.

Pe scurt, vor trebui să gândească şi să înveţe în mod critic. Aceasta nu se întâmplă, însă, în mod automat. Ei trebuie să fie obişnuiţi să proceseze, să-şi însuşească şi să utilizeze informaţii şi idei. Ei trebuie să parcurgă un proces sistematic de analiză şi reflecţie critică. Acesta este un proces care nu numai că ii ajută sa parcurgă informaţia în timpul şcolii, dar care serveşte şi drept cadru pentru procesele ulterioare de gândire şi reflecţie critică. Pentru ca acest lucru să se întâmple tot timpul, copiilor trebuie să li se ofere un cadru de gândire şi învăţare care să fie atât sistematic cât şi evident. Sistematic, pentru ca să înţeleagă şi să aplice procesul cu consecvenţă; evident, pentru ca să-şi dea seama unde se află cu propria lor gândire, putând astfel să-şi urmărească şi să-şi monitorizeze propriile procese de gândire când învaţă independent.

Pentru ca profesorii şi elevii să dobândească competenţa de a gândi critic ei ar trebui să activeze următoarele cunoştinţe:

- *cunoştinţe declarative*: concepte: analiză, alternative, soluţii, idei, cotradicţii, evaluare, argument, opinie, adevăr, dovadă, inerpretare.
- *cunoştinţe procedurale*:
  - să analizeze comparativ, pe baza unor criterii, observaţii, informaţii, alternative, aspecte, idei, soluţii, căi de rezolvare a problemelor;

- să interpreteze comparativ observaţii, idei, soluţii, date, informaţii;
- să caute dovezi (evidenţe) pentru confirmarea adevărului;
- să identifice erori, lacune, discordanţe, contradicţii în gândire, în informaţii, în fapte;
- să identifice punctele tari şi punctele slabe lae unei persoane, situaţii, organizaţii;
- să respingă informaţiile, faptele, atitudinile, are sunt incorecte şi irelevante;
- să construiască un sistem de argumente;
- să rezolve probleme alegând dintre mai multe soluţii posibile;
- să facă judecăţi de valoare pe baza unor criterii;
- să formuleze concluzii pe baza unor analize şi a unei interpretări corecte;
- să adopte cea mai bună soluţie, idee, atitudine.

• *cunoştinţe atitudinale:*

- să aibă curajul de a-şi exprima şi susţine opinia cu argumente
- să aibă curajul de a contraargumenta pentru a demonta un argument.

În sistemul actual de învăţământ, care pune accent mare pe conţinut, elevii sunt determinaţi să înveţe cantităţi enorme de informaţii. Operaţiile gândirii se fac cu certitudine asupra unui conţinut, însă dacă elevii posedă un anumit conţinut mental fară să reflecteze asupra lui şi dacă nu au capacitatea de a expima sau aplica practic ceea ce ştiu, atunci cunoştinţele lor sunt inoperaţionale şi fară valoare. Este ca şi cum ar deţine un computer plin de programe, de informaţii dar pe care nu ştiu să-l utilizeze.

Elevii şi profesorii (mai ales aceştia din urmă pentru că sunt modelatori de personalităţi) ar trebui să înţeleagă că rezultatul învăţarii nu îl constituie colecţia de date care vor fi reţinute şi reproduse în anumite momente, ci acele cunoştinţe vii, modificabile, aplicabile.

În acest sens, este binevenită afirmaţia lui A.France: „Nu vă mîndriţi cu predarea unui număr mare de cunoştinţe, stîrniţi numai curiozitatea. Mulţumiţi-vă să deschideţi minţile, nu să le supraîncărcaţi. Puneţi în ele scînteia”.

Bibliografie:

1. Dulamă, Maria Eliza, *Cum să îi învăţăm pe alţii să înveţe. Teorii şi practici didactice,* Editura Clusium, Cluj Napoca, 2009
2. Dumitru, I. A., *Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă*, Editura de Vest,Timişoara, 2000
3. Scheau, Ioan, *Gândirea critică. Metode active de predare învăţare*, Editura Dacia Educaţional, Cluj Napoca, 2004
4. Steele, J.L., Meredith, K.S., Temple, Ch., *Promovarea gândirii critice,* Ghidul II, 1998

EDUCĂM ÎMPREUNĂ
Proiect educațional județean

Prof. Sanda Achihăie
G.P.N. Nr. 5 - Suceava

„Copilul nu datorează părintelui viața, ci creșterea.”

Argumentarea proiectului

Părinții sunt primii profesori ai copilului , ei începând educația în mediul familial , iar în acest context, educarea părinților după principii științifice de psihopedagogie devine o necesitate. Părinților le revine rolul esențial în creșterea copiilor , asigurându-le acestora nu numai existența materială , dar și un climat familial afectiv și moral de calitate.

În educația copiilor este importantă și pregătirea părinților pentru această „meserie”. Nimeni nu se naște învățat și nimeni nu le știe pe toate, dar putem cunoaște unele lucruri din cărți sau din sfaturile altora cu mai multă experiență.împreună cu educatoarele , părinții pot stabili strategii și atitudini comune în ceea ce privește educarea copiilor fără conflicte , frustări sau confuzii. Sprijinul acordat părinților vizează 3 direcții de acțiune :

- Sprijinul emoțional , oferind părinților ocazia de exprimare a emoțiilor , fără critică sau condamnare ;
- Sprijinul informațional , oferind părinților ocazia de a înțelege propria situație și cea a educației copiilului lor ;
- Sprijinul instrumental, oferind părinților mijloace, tehnici de rezolvare a problemelor ce țin de educația copiilor lor

De aceea , programele de educație timpurie din toată lumea definesc parteneriatul cu părinții ca agenți educaționali drept un principiu fundamental al organizării și funcționării instituției preșcolare. Acest parteneriat activ, permanent , sincer și coerent contribuie la formarea viitorul cetățean responsabil , conștient de drepturile și obligațiile lui , de importanța și rolul său în familie și societate.

Coordonatorul proiectului

- prof. Sanda Achihăie

Echipa de proiect

- prof. Axinia Vasilica
- prof. Dutcovici Marinela

Colaboratori :

- cadre didactice şi preşcolari din unitate, părinţii /bunicii preşcolarilor din unitate, reprezentanţi ai unor instituţii locale furnizoare de educaţie nonformală /informală, reprezentanţi ai comunităţii locale , reprezentaţi ai mass-media locală

ANALIZA SWOT

puncte tari

- Interesul și dorința manifestate de majoritatea părinților preșcolarilor din grupă pentru educarea „inteligentă” a propriilor copii;
- Disponibilitatea , determinarea și implicarea totală a coordonatorului de proiect pentru aplicarea acestuia ;
- Existența unui spațiu adecvat desfășurării activităților;
- Existența unor resurse materiale adecvate tipurilor de activități propuse : material bibliografic și didactic specific;

- Susținerea conducerii unității pentru aplicarea acestui proiect ;

puncte slabe

- Specificul programului din grădiniţele cu program prelungit poate constitui uneori un impiediment în desfăşurarea unor activităţi ;
- Numărul mare de copii la grupă poate perturba buna desfăşurare a activităţilor
- Resursele financiare reduse pentru susţinerea tuturor activităţilor în care dorim să antrenăm copiii;
- Lipsa de timp si disponibilitate a unor părinţi pentru participarea la diferite activităţi organizate

oportunități

- Şanse pentru toti copiii de a beneficia de acţiuni care să-i pregătească pentru o abordare „inteligentă”a vieţii cotidiene în societatea actuală ;
- Resursele materiale de care dispune grădinița vin în sprijinul asigurării caracterului pragmatic al proiectului.
- Existenţa unor parteneriate solide şi funcţionale cu instituţii furnizoare de educaţie
- Proiectul oferă şansa unei bune cooperări cu diverşi parteneri educaţionali alături comunitatea locală ;
- Proiectul oferă şansa mediatizării, popularizării activităţilor care se desfăşoară în grădiniţă , contribuind la creșterea prestigiului acesteia în comunitate

amenințări

- Creșterea numărului de copii care manifestă probleme destul de grave de adaptare la diferite situații;
- Existența unui număr tot mai mare de părinți care-și declară și manifestă neputința și lipsa de pricepere în relaționarea constructivă cu proprii copii;

Scopul proiectului

Formarea și dezvoltarea unor abilități și tehnici educaționale , a unor strategii de cunoaștere și abordare pozitivă, corectă și coerentă a relațiilor părinți - copiii pentru asigurarea calității deosebit de importantei misiuni a părinților - creșterea și educarea copiilor.

Obiective

- Dezvoltarea interesului și a preocupărilor părinților pentru cunoașterea problematicii creșterii și educării preșcolarilor ;
- Identificarea rolurilor parentale și responsabilizarea părinților ;
- Sprijinirea copilului și a familiei în vederea dezvoltării plenare a preșcolarilor ;
- Dezvoltarea deprinderilor și abilităților educative ale părinților ,
- Realizarea unui schimb de opinii referitor la caracteristicile și necesitatea unui mediu educativ sănătos ;
- Formarea deprinderilor și practicilor de parteneriat în relațiile dintre copil, familie și cadrele didactice din grădiniță;

Grupul țintă

- direct : părinții și preșcolarii din grupa „ Fluturașilor” –mică D , educatoarele de la grupă
- indirect : preșcolarii și educatoarele din grupele partenere ,familiile preșcolarilor, partenerii implicați în proiect ,grădinița, comunitatea

Modalităţi de realizare a obiectivelor:

- Popularizarea evenimentelor din cadrul calendarului propus;
- Organizarea de dezbateri, prezentări de referate pe tema de interes pt. părinți

- Organizarea de: activităţi practice şi aplicaţii pe teme specifice întâlnirilor dintre parteneri;
- Întâlniri cu partenerii implicați în proiect;
- Expoziţii delucrări;
- Participări la jocuri și activități sportive, spectacole, servicii religioase
- Asigurarea unor servicii medicale - consult oftalmologic
- Vizionări de spectacole

Modalităţi de evaluare :

- expoziții fotografice cu aspecte din timpul activităților
- expoziții cu lucrări plastice/practice realizate de copii și părinți
- pliante, postere, afișe realizate pe parcursul desfășurării activităților din proiect;
- albume tematice,
- diplome, medalii
- „video jurnalul ” proiectului
- Broșura „Sfaturi de la părinți pentru părinți”
- Lucrările copiilor, pliante realizate de copii și de educatoare, postere, documentele cadrelor

Metode și tehnici de lucru

- observaţia, conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, problematizarea, învăţarea prin descoperire, învăţarea prin cooperare, dezbaterea, munca în echipă, jocul de rol, concursul,brainstorming-ul, turul galeriei, metoda cubul; palariutele ganditoare, explozia stelară

Rezultate preconizate

- Realizarea de postere, afișe , pliante pentru popularizarea activităților din cadrul proiectului ;
- Elaborarea unei broșuri„ Sfaturi de la părinți pentru părinți”
- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare a părinților , în beneficiul copiilor;
- Îmbunătăţirea calității relațiilor dintre copii și părinți ;
- Lărgirea orizontului de activități specifice petrecerii timpului liber Dezvoltarea unor atitudini si comportamente civice corecte ale preșcolarilor ;
- Diminuarea problemelor de adaptare a copiilor ;
- Realizarea unor expoziții tematice : fotografii, lucrări plastice/practice
- Realizarea unui „jurnal video” al proiectului

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

1. „Educăm împreună”- lansarea proiectului
2. „Creșterea și educarea copiilor – de la întrebări și neliniști la sprijin” - Întâlnire de lucru/dezbatere cu grupul țintă și partenerii implicați, aplicare de chestionare ,prezentarea conceptelor de bază ale teoriei sociale de educare a copiilor-
3. „Copii frumoși cu ochi sănătoși” - Consultație oftalmologică verificarea stării de sănătate a ochilor pt. copii din grupă
4. „Când , cum și câte cadouri oferim copiilor noștri?!” - eficiența recompensei în actul educativ, dezbatere
5. „Dăruind devenim mai buni! - Acțiune umanitară

6. „Arta de a spune NU! ” -strategii de stabilire a limitelor în relația părinților cu copii ,lucru pe ateliere ,dezbatere
7. „Mami, tati, mă auziți?!” strategii de corectate a comportamentelor nedorite la copii şi părinţi- prezentare material, lucru pe ateliere ,dezbatere,
8. „Bucuria de a fi împreună!” - rolul formativ al exemplului personal în relația părinte -copil Activitate practică desfășurată în echipă copil-părinte
9. „ Lăsați copiii să vină la mine!”- participare la o slujbă religioasă și împărtășirea copiilor precizarea rolului și importanței educației religioase în educarea copiilor
10. „Influențele negative ale lumii moderne” - prezentarea unor modalități alternative de petrecere a timpului liber creativ, constructiv, atractiv ,dezbatere
11. „Sănătate prin mișcare!” - Activități și jocuri sportive desfășurate cu copiii și părinții sărbătorirea „ Zilei mondiale a familiei”
12. „ Părinți de nota 10” -prezentarea și discutarea principiilor generale urmărite de părinți în creșterea și educarea copiilor , referat
13. „Cu familia la teatru!” vizionarea unui spectacol de teatru pt. copii gestionarea eficientă și plăcută a momentelor petrecute împreună , copii și părinți
14. „ Copii fericiți cu părinți fericiți” -prezentarea raportului de evaluare și a unui spectacol sugestiv

Bibliografie :

- Linotn , R., Omul, educaţia, familia, Bucureşti E.D.P. 2000,
- Păun, E., Cunoaşterea copilului, Bucureşti,E.D.P.1992
- Gardner Howard-Inteligenţe multiple. Noi Orizonturi.Ed.Sigma,Bucureşti, 2006
- Vernon, A. Dezvoltarea inteligenţei emoţionale- Educaţie raţional-emotivă şi comportamentală,Ed. ASCR, Cluj-Napoca , 2004
- Maurice J. Elias, Steven E. Tobias, Brian S. Friedlander-Inteligenţa emoţională în educaţia copiilor, Ed.Curtea Veche, Bucureşti, 2007

L’évaluation dans la classe de FLE

Prof. Duican Mihaela-Maria
Școala Gimnazială „Ioan Didicescu și
Școala Gimnazială Mădulari,jud Vâlcea

Dans l’enseignement,l’évaluation a un rôle essentiel. Le processus d’évaluation se constitue en tant que jugement sur la valeur d’une production,en fonction de critères déterminés.

Deux type d’évaluation des résultats obtenus par les élèves sont observables:

-l’évaluation sommative;

-l’évaluation formative.

a) L’évaluation sommative (ou bilan) des élèves.

Ce type d’évaluation se manifeste à la fin d’un cycle ou d’une séquence pédagogique. Sa forme est celle d’un examen: la note obtenue compte pour la moyenne générale,le passage dans la classe supériuere ou pour obtenir un diplôme.

La fonction de ce type d’évaluation est celle de certification ou de sélection. Elle s’exerce en réalisant des rapports,des comparaisons entre les résultats des élèves et une norme préétablie. Le plus grand problème ou cours de cette opération de comparaison est lié à l’objectivité de l’examinateur. La docimologie s’est beaucoup préoccupée comment agir pour diminuer le degré de subjectivité entre plusieurs correcteurs de la même copie. Ce qui influence le correcteur est:

- soit sa propre fatigue ;
- soit la connaissance préalable de l’élève et de sa situation sociale
- soit la référence aux copies déjà corrigées.

b)L’évaluation formative des élèves.

L’évaluation formative se constitue comme composante du processus d’apprentissage. C’est une évaluation continue qui s’effectue au cours de la formation. Son but n’est pas de donner des notes à l’élève ou de le placer sur une hiérarchie à côté de ses collègues,mais de repérer ses aquis,ses difficultés et de l’ aider à progresser. Dans cette perspective,on s’interesse aux résultats obtenus et pas seulement.

Les recherchesen psychologie cognitive recommend à l’enseignant de s’intéresser sur:

- la démarche d’apprentissage de chaque élève;
- la façon dont il pose les problèmes;
- la façon dont il les résoudre;
- le contexte dans lequel il évolue;ce contexte englobe:
- facteurs psychologiques et sociaux;
- acquis antérieurs et centres d’intérêt;
- réactions aux méthodes utilisées;
- relations avec l’enseignant et les camarades.

Les critères d’évaluation concernent les connaissances et les capacités acquises: compréhension, analyse, raisonement. L’élaboration des objectifs,largement adoptée aujourd’hui,permet de définir à l’avance les compétences ou les compotements que la formation a en vue. Les chercheurs ont construit des taxinomies qui définissent systématiquement les objectifs à atteindre.

Selon ces objectifs on met en jeu des instruments d'évaluation comme les questionnaires ou les tests standardisés mesurant l'écart entre les résultats et la norme ou bien des procédures plus ouvertes et qualitatives.

Bibliographie:

Mothe Jean-Claude,1975, L'évaluation par les tests dans les classes de français, Hachette et Larousse.

PROFILUL PROFESORULUI INCLUZIV

prof. înv. primar, RUSU LILIANA
Școala Gimnazială *Alexandru Vlahuță* Focșani

Motto: "*Toţi trăim sub acelaşi cer dar nu toţi avem acelaşi orizont.*" - **Konrad Adenauer**

Poate fiecare profesor a încercat să răspundă la un moment dat la întrebări de genul: De ce nu toţi elevii mei progresează în acelaşi fel? Cum pot să-i ajut pe toţi să înţeleagă?

Cum pot să-i ajut pe cei care învață mai greu ?

Un prim pas în oferirea răspunsurilor la aceste întrebări stă în faptul că profesorul ar trebui să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă; faptul că fiecare elev are propriile sale capacităţi intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăţa şi fiecare are nevoile sale în privinţa asimilării de informaţii. Aşadar, unul dintre cele mai importante aspecte ale învățământului actual este nevoia de adaptare la necesitățile copiilor, oricare ar fi acele necesități și oricare ar fi copiii - fie că sunt cu CES, fie că pur și simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învățare. O astfel de metodă de adaptare o constituie școala incluzivă, o școală care se axează pe includerea acelor copii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate și care implică în procesul de învățare și de luare de decizii: părinții, îngrijitorii,consilierii specializati.

Conceptul de educaţie incluzivă are la bază principiul dreptului egal la educaţie pentru toţi copiii, indiferent de mediul social sau cultural din care provin, religie, etnie, limbă vorbită sau condiţiile economice în care trăiesc. Definiţia educaţiei incluzive în România, în elaborarea căreia, cu sprijinul UNICEF, s-a beneficiat şi de asistenţa unui recunoscut expert UNESCO (Mel Ainscow) este bazată în mare măsură şi dezvoltă aceasta primă şi importantă viziune lansată de UNESCO*: „Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi”* (MEN&UNICEF, 1999 şi HG nr.1251/2005).

Regulamentul-cadru al instituţiei de învăţământ general incluzive stipulează că personalul din învăţământ are obligaţia:

• să promoveze educaţia incluzivă sub toate aspectele, asigurând în măsură deplină incluziunea şcolară şi socială a elevilor cu cerinţe educaţionale speciale;

• în limita competenţelor, să cunoască particularităţile de dezvoltare a copiilor, necesităţile acestora la fiecare etapă de vârstă, strategii de intervenţie, de recuperare/compensare în cazul copiilor cu cerinţe educaţionale speciale;

• să sesizeze, la nevoie, instituţiile publice de asistenţă socială/educaţională specializată, serviciile de protecţie a copilului în legătură cu situaţiile care afectează demnitatea, integritatea fizică şi psihică a elevului;

• să demonstreze respect şi consideraţie în relaţiile cu toţi elevii, părinţii/reprezentanţii legali ai acestora

Cadrele didactice care lucrează cu copiii cu CES au un rol important în transpunerea în fapt a recomandărilor oferite de Serviciul de Evaluare Complexă.

În cazul în care elevului cu CES are un plan de servicii individualizat,orientat școlar și profesional, cadrele didactice vor participa activ în procesul de elaborare şi implementare a Planului Educaţional Individualizat (PEI). În acest sens, învăţătorul de la clasă/profesorul la disciplină va fi responsabil de:

- prezentarea informaţiei privind rezultatele evaluării competenţelor elevului la disciplină;
- elaborarea și implementarea curriculumului individualizat la disciplina predată;
- realizarea adaptărilor curriculare la disciplina de studiu;
- stabilirea strategiilor didactice la disciplina de studiu;
- determinarea și aplicarea strategiilor de evaluare;
- identificarea resurselor necesare realizării finalităţilor stabilite;
- corelarea proiectării didactice (de lungă și de scurtă durată) cu PEI prin stabilirea competențelor specifice pentru elevul cu CES;
- oferirea de consultanţă elevului și părinţilor / tutorelui în parcurgerea demersului
- educaţional la disciplina de studiu;
- crearea în clasă a unui mediu relaţional adecvat pentru toţi actorii;
- colaborarea cu toţi specialiștii implicaţi în elaborarea/realizarea/evaluarea PEI.
    - Din experienţa personală, pot afirma că profesorul incluziv trebuie să asigure în clasă:
- Crearea unui climat afectiv-pozitiv, confortabil;
- Stimularea încrederii în sine și a motivaţiei pentru învăţare;
- Încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- Încurajarea independenţei, creșterea autonomiei personale;
- Sprijin, încurajare și apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor școlare, fără a crea dependenţă;
- Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidenţiat cel mai mic progres;
- Centrarea învăţarii pe activitatea practică;
- Sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile;
- Folosirea învăţării afective, cu sprijin emoțional;
- Adaptarea metodelor și mijloacelor de învăţare, evaluare;
- Sprijinirea elevului să devină membru al unui grup;
- Organizarea unor activităţi de grup care să stimuleze comunicarea și relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă);
- Folosirea unui limbaj simplu, accesibil elevului și nivelului lui de înţelegere;
- Instrucţiuni clare privind sarcinile și elaborarea unor programe individuale de lucru;
- Aşezarea în prima bancă a elevilor cu deficienţe de vedere, îmbunătaţirea calităţii iluminării, adecvarea materialelor didactice;
- Poziţia profesorului să fie astfel ca fiecare elev să-l poată vedea, iar în dialogul profesor-elev profesorul să vorbească numai stând numai cu faţa spre elevi;
- Stabilirea foarte clară a regulilor și consecinţelor nerespectării lor în clasă și aplicarea lor constantă;
- Încurajarea oricărei tentative de comunicare, indiferent de natura ei;
- Profesorul să fie ferm, consecvent, să folosească înţelegerea și calmul ca modalitate de stingere a manifestării agresive a elevului;

- Să fie comentată acţiunea elevului şi nu personalitatea lui;
- Profesorul să aprecieze limita de suportabilitate a elevului (să nu-l jignească sau umilească);
- Profesorul să folosească o mimică binevoitoare şi o atitudine deschisă;
- Orice activitate să fie bine planificată, organizată şi structurată;
- Profesorul să dea dovadă de consecvenţă şi corectitudine în evaluare.
    - Diferenţele umane reclamă adaptarea învătării la necesităţile copilului. Din aceste considerente,educaţia incluzivă este centrată pe toţi elevii şi pe fiecare în parte. Misiunea profesorului este de a cunoaşte identitatea fiecărui elev şi a o valoriza în cadrul procesului instructiv-educativ.

Bibliografie:

1. Gherguţ, Alois – *Sinteze de psihopedagogie specială.* Ed. Polirom; Iaşi, 2005;
2. Vrăsmaş . E., Introducere in educaţia cerinţelor speciale, Buc, Credis, 2004;

SECȚIUNEA I/STUDIU DE CAZ

Prof. înv. primar Lică Claudia
Școala Gimnazială „Regina Maria” Sibiu

1. DATE PERSONALE

Numele și prenumele elevului: N.N

Vârsta: 10 ani

Diagnostic:deficiențe/afectări: Retard mental ușor: QI=68.

Tulburări: Dificultăți de învățare. Este orientat pentru învățământ de masă

2. DATE FAMILIALE

Familia este una de tip organizat. Există însă frecvente discuții între părinți datorate situației la învățătură a elevului (culpabilizări reciproce). Climatul familial este unul nefavorabil din punct de vedere educativ.Tatăl este deseori plecat de acasă și bunicii materni sunt cei care ajută la îngrijirea și la educația copilului. Mama este copleșită de situație, de reproșurile și de lipsa de implicare a tatălui . La recomandarea învățătoarei solicită și primește la rândul ei ajutorul unui psiholog.

Starea actuală a elevului

Dezvoltarea somatică: în limite normale;

Motricitatea: instabilitate psiho-motrică;

Comunicarea: vocabular sărac, dar poate menține un scurt dialog cu partenerul, exprimare greoaie cu dezacorduri gramaticale.

Percepția: auz fonematic deficitar; denumește culorile, diferențiază formele de bază; are formate noțiuni temporale de bază, (momentele zilei, anotimpurile, cunoaște zilele săptămânii), încurcă succesiunea lunilor anului; se orientează bine în spațiu;

Atenția: fluctuantă; capacitate de concentrare redusă ;

Memoria: domină cea involuntară și de scurtă durată, redusă ca volum;

Gândirea: concretă, rigidă, slabă capacitate de analiză și sinteză; dificultăți privind abstractizarea și generalizarea;

Capacități de înțelegere și conștientizare: deficit ușor; înțelege noțiuni simple, uzuale;face pași mici în învățare .

Atitudinea personală: ritm de lucru inconstant, predominant lent, distrat, cere ajutor mereu; slab interes pentru activitatea școlară.

Comportament cognitiv

Comunicare în limba română Nu are formate deprinderi de citit-scris în concordanță cu nivelul de vârstă și cu programa școlară, recunoaşte toate literele, însă citeşte silabisind doar propoziții scurte. Transcrie şi copiază cuvinte și propoziții, dar nu diferențiază sunete și nu le asociază cu literele în scrierea independentă. Reţine cu greutate scrierea unor litere, nu și-a însușit grupurile de litere, face confuzii, omisiuni de litere pe parcursul unei dictări. Formulează în scris propoziții cu dificultate, doar după modele sugerate, fără a respecta regulile de scriere corectă (literă mare la începutul propoziției și semnul de punctuație potrivit la sfârșitul acesteia). Exprimarea este nesigură, comunică idei, sentimente, păreri, folosind un ton foarte scăzut al vocii, se înroșește, se bâlbâie, transpiră.

Matematică și explorarea mediului Cunoaşte aproape în întregime numeraţia 0-1000, dar nu reţine cum se citesc sau cum se scriu toate numerele din acest concentru. Numără crescător 0-1000 cu sprijin, dar nu și descrescător. Rezolvă operaţii de

adunare și scădere în concentrul 0-1000 doar în scris și fără trecere peste ordin. Și-a însușit tabla înmulțirii și pe cea a împărțirii în concentrul 0-100, dar le uită dacă nu le repetă în mod regulat. Face confuzii uneori între tabla înmulțirii și tabla împărțirii. Rezolvă probleme cu una (maxim două operații), doar cu sprijin. Reţine informaţii de natură ştiinţifică, în special pe cele referitoare la viața animalelor.

Relaţii sociale La şcoală este retras, foarte rar intră în relaţie cu alţi colegi, alege în jurul lui copii empatici și blânzi. Are în permanență falsa impresie că cei din jurul lui râd de el sau îl nedreptățesc . În colectivul clasei s-a integrat destul de greu, fiind o fire retrasă, puţin comunicativă, suspicioasă. Comunică la nivel minim când lucrează în grup și de obicei desenează sau îi ascultă pe alţii. Este acceptat de colectivul clasei, însă copiii nu îl implică în jocurile lor decât la sugestia învățătoarei .

Servicii psihoeducaționale pentru copilul cu CES

Tipul de serviciu / intervenție Responsabil	**Obiective și modalități de realizare a acestora**	**Data de începere**	**Perioada de acordare a serviciului**
Servicii educaționale Învățătoarea	1. Însuşirea achiziţiilor fundamentale-scris, citit, calcul matematic; - asigurarea activității diferențiate cu ajutor retras în timp; - antrenarea elevului în propria învățare pentru creșterea responsabilității personale și a stimei de sine; - identificarea intereselor elevului și utilizarea lor în vederea creșterii motivației pentru învățare; - păstrarea în portofoliul elevului a lucrărilor acestuia pentru a le discuta periodic cu membrii echipei de intervenție și cu părinții ; 2. Integrarea elevului în colectivul clasei prin măsuri de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de atitudine: -informarea conducerii unității de invățământ cu privire la incluziunea socială a elevului; - comunicarea permanentă cu familia copilului; -informarea părinților ai căror copii frecventează unitatea de invățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială; 3. Măsuri de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de mediu: - accesibilizarea mediului fizic, informațional, de comunicare din unitatea de invățământ, prin mutarea elevului in prima bancă /respectiv mijloace de comunicare vizuale adaptate; 4. Colaborarea cu profesorul de sprijin, cu consilierul școlar, cu logopedul în vederea întocmirii planului de intervenție personalizat; 5. Întocmirea curricumului adaptat și aplicarea metodelor potrivite elevului : - renunțarea la anumite capitole , teme; - esențializarea conținuturilor; - utilizarea materialului concret, obiectual și reprezentativ; - adaptarea modalității de evaluare la particularităților de dezvoltare ale elevului;	Septem-brie	1 an

	- utilizarea desenului , a reprezentărilor grafice și însușirea unor modalități de autocontrol; - diminuarea gradului de dificultate și a volumului temelor scrise ;		
Servicii de asistență psihopedagogică prin cadrul didactic itinerant și sprijin **Profesor de sprijin**	1.Măsuri suplimentare de clarificare și consolidare a noțiunilor predate în clasă Elevul se întâlnește săptămânal cu profesorul de sprijin(respectiv 2 ore în fiecare zi de vineri). Elevul se deplasează la cabinetul de la Școala Gimnazială „ Constantin Noica”însoțit de mama lui. *Învățătoarea și profesoara de sprijin comunică periodic pentru a adapta în permanent planul de acțiune la necesitățile elevului.*	Septem-brie	1 an
Servicii de consiliere și orientare școlară **Consilier școlar**	1.Măsuri de sprijin pentru adaptarea particularităților individuale ale elevului la cerințele clasei in vederea menținerii autonomiei funcționale 2.Monitorizare si consiliere, prin asistență psihopedagogică și consiliere, cu scopul dezvoltării potențialului fizic, mintal, social, educațional (integrării școlare si sociale) *Învățătoarea și consilierul școlar comunică periodic pentru a adapta în permanent planul de acțiune la necesitățile elevului.*	Septem-brie	1 an
Servicii de terapie logopedică/ terapia tulburărilor de limbaj **Profesor logoped**	1.Formarea abilităților in plan lexico-grafic 2. Formarea, exersarea abilității de structurare a mesajului oral în plan mintal și scris 3. Monitorizarea progreselor *Învățătoarea și logopedul comunică periodic pentru a aplica și la clasă exerciții care să ajute la dezvoltarea limbajului.*	Septem-brie	1 an

Concluzii și recomandări la sfârșitul anului școlar

Colaborarea între membrii echipei de integrare a elevului cu CES s-a dovedit a fi eficientă pentru copil, chiar dacă nu au fost realizate în totalitate obiectivele propuse. Dobândirea anumitor competențe se face într-un ritm mult mai lent și implică un efort mai mare de învățare din partea elevului decât s-a anticipat, însă progresele acestuia la învățătură și în procesul de integrare în colectivul clasei sunt vizibile și măsurabile.

Este necesară reexaminarea elevului, prelungirea certificatului de orientare școlară pentru întreaga perioadă a ciclului primar, precum și continuarea implementării serviciilor educaționale psihopedagogice de care a beneficiat până în prezent.

Improvizația Dix it, un proiect personalizat

prof. Simina Teodorescu
Colegiul de Arte, Baia Mare

Fiecare copil are nevoie să ”zboare” cât de bine poate, fără a fi comparat cu alții. Predarea și evaluarea diferențiată pune accent pe particularitățile individuale ale fiecărui copil pentru ca acesta să-și poată dezvolta potențialul. Copiii cu CES mai ales, au nevoie de activități individualizate pentru integrarea lor școlară și socială, de un curriculum flexibil, adaptabil la cerințele acestora.

Improvizația Dix it este un proiect didactic în care profesorul are posibilitatea de a adapta cantitativ și calitativ conținuturile la nevoile și potențialul de învățare al fiecărui elev. De asemenea va putea adapta nivelul de sprijin acordat elevului, timpul de lucru și procesul de evaluare al acestuia.

Acest proiect didactic a fost realizat la orele de “Pian altfel” (din cadrul programului “Școala altfel” și nu numai), fiind foarte potrivit la clasele primare, dar se poate adapta și la gimnaziu și integra în cadrul altor ore datorită caracterului interdisciplinar.

Einstein a afirmat că imaginația a fost pentru el mai importantă decât capacitatea de a acumula cunoștințe. Scopul Improvizațiilor Dix it “Povestea muzicală” este de a stimula și de a direcționa imaginația, gândirea și creativitatea elevilor. Improvizația Dix it este o activitate gândită pentru a încuraja o nevoie importantă a actualelor generații de elevi și anume nevoia de a crea. Picasso a fost de părere că “fiecare copil este un artist, problema este cum să rămână un artist odată ce crește”.

Elevii au la dispoziție 6 cartonașe cu imagini sugestive, extrase de ei aleatoriu din pachetele jocului de societate “Dix it” (cerințele jocului fiind altele). Ei trebuie să ordoneze imaginile astfel încât să compună o poveste pe care o spun cu voce tare, improvizând la pian efecte sonore sau melodii sugestive pentru fiecare imagine în parte. Profesorul îi poate sprijini la început pe elevii mai timizi, ghidându-i cu întrebări strategice , de exemplu: Cine sunt aceste personaje, ce simt, ce gândesc și ce vor face ele? Cum s-a ajuns la această situație și ce se întâmplă în continuare? Activitatea poate fi astfel personalizată și adaptată la vârsta, nevoile și interesele elevilor (cu importanță mare pentru elevii cu CES), motivând fiecare copil să-și dezvolte potențialul creativ și încrederea în sine, gândirea logică și vocabularul, empatia și inteligenta emoțională, comunicarea prin muzică și simțul artistic.

Proiectul poate fi adaptat și integrat la orele de educație muzicală și în cadrul altor ore precum limba română sau limbi străine, elevii având posibilitatea să-și dezvolte și competențe tehnologice, dacă li se sugerează să realizeze un colaj de fragmente muzicale potrivite fiecărei imagini (din muzica cunoscută). Unii doritori pot chiar încerca să realizeze un scurt filmuleț în care să colaboreze și să interpreteze ei rolurile, adăugând coloana sonoră aleasă.

Elevii s-au implicat în acest proiect plini de entuziasm, proiectul fiind o experiență de succes care le-a stimulat inițiativa și motivația de a crea mai multe improvizații (o elevă din clasa a IV-a chiar și-a cumpărat pachetele cu Cartonașe de joc pentru că i-a plăcut foarte mult activitatea). Ei au devenit mai curajoși și creativi la următoarele improvizații, dar și în interpretarea lucrărilor muzicale din planificarea anuală pe care le aveau de învățat, conștientizând că muzica “vorbește” despre stări, idei, sentimente, persoane, momente din viață...

Feedback elevi și părinți:

”Activitatea mi-a plăcut foarte mult deoarece din imagini a trebuit să-mi dau seama de starea personajului și de sentimentele lui. Descifrând sentimentele personajului am putut compune atât cntecele vesele cât și triste.” Ainoa, clasa a II-a.

”Am fost încântată de povestea muzicală pe bază de imagini. Mi s-a părut ca un joc care mi-a dat posibilitatea să mă exprim muzical. Este foarte interesant.” Maia, clasa a III-a.

”Referitor la povestea muzicală pe baza imaginilor, pot să spun că fiul meu a fost extrem de încântat. Țin minte că în ziua aceea a venit acasă foarte entuziasmat că a jucat un fel de Dix it muzical. I-a plăcut mult că a avut libertatea să creeze el coloana sonoră după niște imagini pe baza cărora trebuia să creeze o poveste. A fost o activitate care îi va rămâne cu siguranță în amintire și una dintre orele de pian preferate.” Andreea, mama lui Tudor, clasa a IV-a

”Mie mi-a plăcut foarte mult când am improvizat la pian și faptul că am avut o provocare de a face o poveste pe baza unor cărți la întâmplare.” Celia, clasa a V-a

Exemple din pachetul de cartonașe cu imagini Dix it

INTEGRAREA ELEVILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE ZI OBLIGATORIU

POPESCU FLORINA
Școala Gimnazială ,,Iancu Văcărescu”, Văcărești, Dâmbovița

Învăţământul special integrat reprezintă o formă de instruire şcolară diferenţiată, precum şi o formă de asistenţă educaţională, socială şi medicală complexă, destinată copiilor/elevilor/tinerilor cu cerinţe educaţionale speciale integraţi în unităţi de învăţământ de masă. Aceasta trebuie să corespundă nevoilor de dezvoltare ale copiilor, prin evaluarea adecvată a potenţialului de învăţare/dezvoltare şi prin asigurarea reabilitării, recuperării şi compensării deficienţelor ori tulburărilor, dificultăţilor de învăţare. Copiii, elevii şi tinerii cu cerinţe educaţionale speciale integraţi în învăţământul de masă beneficiază de suport educaţional prin cadre didactice de sprijin şi itinerante, de la caz la caz.

Serviciile educaţionale de sprijin pentru persoane cu cerinţe educaţionale speciale se organizează şi funcţionează în conformitate cu principiile care guvernează învăţământul preuniversitar.

Deficienţă - absenţa, pierderea sau alterarea unei structuri ori a unei funcţii (leziune anatomică, tulburare fiziologică sau psihologică) a individului, rezultând în urma unei maladii, unui accident ori a unei perturbări, care îl împiedică să participe normal la activitate în societate.

Cerinţe educaţionale speciale (CES) - necesităţile educaţionale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educaţiei, adaptate particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe/dizabilităţi sau tulburări/dificultăţi de învăţare ori de altă natură, precum şi o asistenţă complexă (medicală, socială, educaţională etc.);

- integrare (şcolară) - procesul de adaptare a persoanei cu CES la normele şi cerinţele şcolii pe care o urmează, de stabilire a unor relaţii afective pozitive cu membrii grupului şcolar (grupă/clasă) şi de desfăşurare cu succes a activităţilor şcolare;
- deficienţă - absenţa, pierderea sau alterarea unei structuri ori a unei funcţii (leziune anatomică, tulburare fiziologică sau psihologică) a individului, rezultând în urma unei maladii, unui accident ori a unei perturbări, care îl împiedică să participe normal la activitate în societate;
- educaţie specială - ansamblul proceselor de punere în aplicare a programelor, activităţilor de învăţare şi asistenţă complexă de recuperare, compensare, psihoterapeutică, medicală, socială, culturală, adaptate persoanelor care nu reuşesc independent să atingă, temporar sau pe toată durata şcolarizării, un nivel de dezvoltare corespunzător vârstei, pentru formarea competenţelor de bază în vederea pregătirii pentru viaţa de adult;
- incluziune (şcolară) - procesul permanent de îmbunătăţire a serviciilor oferite de unităţile de învăţământ pentru a cuprinde în procesul de educaţie toţi membrii comunităţii, indiferent de caracteristicile, dezavantajele sau dificultăţile acestora;
- şcoală incluzivă - unitatea de învăţământ în care se asigură o educaţie pentru toţi copiii şi reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare şi segregare. Copiii/Elevii din aceste unităţi de învăţământ beneficiază de toate drepturile şi serviciile educaţionale, psihoterapeutice, medicale şi sociale, conform principiilor incluziunii sociale, echităţii şi al asigurării egalităţii de şanse;

- ❖ profesor itinerant şi de sprijin - cadrul didactic cu studii superioare în domeniul psihopedagogic care desfăşoară activităţi de învăţare, stimulare, compensare şi recuperare cu persoanele cu CES integrate în unităţile de învăţământ de masă, în colaborare cu toţi factorii implicaţi.

Integrarea şcolară a persoanelor cu CES se realizează în unităţi de învăţământ de masă.

Pentru integrarea eficientă a persoanelor cu CES este necesară crearea unor servicii de sprijin specializate în asistenţa psihopedagogică de care să beneficieze copiii/elevii/tinerii integraţi, precum şi a unor servicii de consultanţă pentru cadrele didactice din şcoala incluzivă, ceilalţi elevi, familie şi comunitate.

Serviciile specializate necesare pentru realizarea integrării copiilor cu CES sunt asigurate de profesorii itineranţi şi de sprijin, în colaborare cu toţi factorii implicaţi.

Posturile didactice de profesori itineranţi şi de sprijin sunt normate în cadrul unităţilor de învăţământ special, fiind ocupate prin concurs în conformitate cu prevederile art. 89 din Legea nr. 1/2011.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară;
- adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;
- adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate realiza cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare

Activităţile extracurriculare favorizează socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiilor şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic și civilizat adecvat.

,, Natura ne aseamănă, educația ne deosebește.”

(Confucius)

BIBLIOGRAFIE:

1. Baban Adriana (2009) „Consiliere educațională”, Ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere, Ed. ASCR
2. Marie Haddou (2000) ”Cum să-ţi întăreşti încrederea în tine” Ed Trei Webografie:
3. Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Editura Polirom, Iași
4. Popovici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

***Hotărârea Guvernului nr. 536/2011
***https://orasulciteste.ro/articol/citate-despre-educatie
***www dirigenţia blogspot. rohttp: .
***www.descopera-tee.com/2016/08/
*** www econsiliere.ro

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ, O NECESITATE A VREMURILOR ACTUALE

Prof.înv.primar Burlacu Corina
Școala Gimnazială,,C.Giurescu''Chiojdu, Buzău

Întotdeauna începutul de an școlar aduce cu sine și perioada evaluărilor inițiale, evaluări aplicate tuturor copiilor dintr-o clasă,cu scopul clar, de a stabilii nivelul clasei cu care se lucrează, pornind de la ce știu elevii la început de an școlar și, totodată, de a stabilii modalitățile de abordare a procesului instructiv- educativ în decursul noului an școlar.Aceste evaluări, conceperea lor, este relativ simplă într-o clasă în care nu există elevi cu CES, dar mult mai dificilă într-o clasă în care se află unul sau mai mulți elevi cu CES.Dacă pentru elevii nediagnosticați cu CES există manuale, îndrumătoare,ghiduri, diferite modele de teste ce pot fi aplicate la clasă, în situația elevilor diagnosticați cu CES, aceste manuale , îndrumătoare,modele de fișe,nu există.În această situație, învățătorul/cadrul didactic în general, se află în fața unor situații dificile, greu de gestionat de cele mai multe ori.Situația este mult mai grea acolo unde nu există, și în general nu există, profesor de sprijin. Cadrele didactice nu au pregătirea necesară pentru gestionarea anumitor situații care apar inevitabil,situații deosebit de dificile în colective numeroase de elevi.Acești copii, în funcție de problemele cu care se confruntă, au nevoie de o atenție deosebită, de foarte multă înțelegere și totodată de empatie. Un copil dislexic, care nu poate citi, nu va reuși niciodată să rezolve un test grilă, test cu cerințe scrise, chiar dacă cunoaște foarte bine materia.La fel , un copil cu discalculie, nu va putea să rezolve exerciții în care trebuie ,,să țină minte'' ,să rezolve exerciții care implică calcule, fără ajutorul unui calculator de buzunar.Cu aceleași probleme se confruntă și elevii cu probleme de auz sau văz, aceștia fiind,nu de puține ori, în situația de a nu înțelege mesajele scrise ,transmise verbal sau scrise..Sunt elevi care au aptitudini deosebite la nivelul limbajului vorbit, dar au mari dificultăți în ceea ce privește limbajul scris.Și greutățile unui copil cu CES nu se opresc aici, mulți având dificultăți de adaptare la mediu, la tot ce este nou pentru el.Aici intervine rolul major al cadrului didactic, al părinților, precum și al colectivului în care se află copilul cu CES.Cadrul didactic nedispunând de manuale, ghiduri, materiale didactice adaptate nevoilor unui copil cu CES, trebuie să dea dovadă de înțelegere,deschidere,empatie,imaginație,toate acestea spre a veni în sprijinul acestor copii.

O bună colaborare cu familia elevului/elevilor diagnosticați cu CES, prezintă cel mai mare atu de care dispune cadrul didacic.Familia este locul în care s-a dezvoltat copilul,este cea care poate da cele mai pertinente informații despre copil,despre dificultățile pe care acesta le întâmpină în procesul de învățare,despre ce anume îl încântă sau îl deranjează,despre modul în care reacționează sau poate reacționa la diverși stimuli.Un rol deosebit îl are și colectivul de elevi în care se află un copil cu CES.Un colectiv unit, un colectiv empatic, va reuși să ajute un elev CES.

Atunci când se eleborează teste de evaluare pentru elevii cu CES, trebuie să se țină cont de particularitățile copilului diagnosticat cu CES.Un copil cu CES nu poate fi evaluat conform standardelor impuse de MEN. Acestuia i se va stabilii un *diagnostic* - adică, ce poate face și ce nu poate face acel copil - în urma unei observații atente din partea cadrului didactic,atât în timpul desfășurării activităților la clasă, dar și în timpul pauzelor sau activităților extrașcolare - dar și pe baza informațiilor acumulate de la părinți.Testele de evaluare vor fi stabilite în funcție de particularitățile fiecărui copil cu CES.

Munca din partea cadrului didactic este enormă - având în vedere că, în tot acest timp trebuie să se ocupe și de restul elevilor clasei, astfel încât rezultatele acestora să fie pozitive – dar satisfacția este mare, atunci când se obține progresul acestor copii.

EXEMPLU DE TEST DE EVALUARE PENTRU ELEV CU CES

Nume și prenume : Data :

CLASA A III-A

TEST EVALUARE C.E.S

1. Desparte cuvintele în silabe și scrie numărul lor :

   Exemplu: **Copil – Co – pil (2 silabe);**

   Măr - ..... (silabe); Albină - ..... (silabe);

   Pisică - ..... (silabe); Cireșe - .....(silabe);

   Ghete - ..... (silabe); Prieteni - .....(silabe).

2. Pune grupul de litere (ce,ci,ge,gi,che,chi,ghe,ghi) care se potrivește, în locul liniuței:

   re____; _____ m; _____veci; mer____;

   ure____; ____rețe; un_____ ; _____r.

3. Identifică vocalele și consoanele din cuvintele date, după modelul dat:

pix	carte	vecin	soare	cocoș	caiete
cvc	____	____	_____	_____	_____

Descriptori de performanță

Item	FB	B	S
I1	Desparte corect și scrie numărul corect de silabe în 5-6 situații.	Desparte corect și scrie numărul corect de silabe în 3-4 situații.	Desparte corect și scrie numărul corect de silabe în 1-2 situații.
I2	Pune corect grupurile de litere, în 7-8 cuvinte .	Pune corect grupurile de litere, în 5-6 cuvinte .	Pune corect grupurile de litere, în 3-4 cuvinte.
I3	Identifică corect vocalele și consoanele în 4-5 situații.	Identifică corect vocalele și consoanele în 3-4 situații	Identifică corect vocalele și consoanele în 2-3 situații

ASPECTE PRIVIND INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Autor: Prof. dr. Gabriela Matiu
Colegiul Național “B.P.Hasdeu”, Buzău

Perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor a condus spre diferențierea unor categorii de copii în raport cu capacitatea lor de a răspunde la exigenţele şcolare. Între aceștia, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii, dar cu bune capacități cognitive. Această categorie este adesea confundată cu elevii cu CES, ceea ce reprezintă o eroare cu repercusiuni negative asupra progresului lor. Ca o alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare. Pentru o integrare adecvată a copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihologic, la nivel social.

Se pot identifica mai multe obiective ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale. Acestea sunt: informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării, educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala; sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în crearea unei şcoli integrative; schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale; dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare; implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale; elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Procesul de integrare şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune: a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali; a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă; a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare; a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc); a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală; a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei; a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii; a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale; a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Dificultățile de învăţare se referă la o întârziere, o tulburare, o dezvoltare încetinită în plan emoţional sau comportamental. Se manifestă prin probleme semnificative în achiziţionarea şi utilizarea receptării şi înţelegerii limbajului, a vorbirii, scrierii, citirii (literizării, silabisirii), a raţionamentului şi abilităţilor matematice, ca şi unor abilităţi sociale. Se consideră că un copil/elev are dificultăţi de învăţare dacă: există o diferenţă semnificativă între capacităţile sale şi performanţa şcolară atinsă; - progresul realizat de el în procesul de învăţare este minim sau zero, pe o perioadă mai mare de timp; are o dizabilitate/incapacitate care-l împiedică să utilizeze facilităţile educaţionale care sunt puse la dispoziţia copiilor de aceeaşi vârstă cu el; lucrează în plan şcolar la un nivel inferior copiilor de aceeaşi vârstă; are dificultăţi persistente în învăţarea citit-scrisului şi a calculului matematic; are dificultăţi emoţionale şi de comportament care împiedică frecvent şi la un nivel considerabil procesul de învăţare a copilului sau chiar a întregii clase; are deficienţe senzoriale şi psihice care necesită un echipament sau servicii specializate suplimentare; are dificultăţi continue de

comunicare şi interacţiune care-l împiedică în dezvoltarea unor relaţii sociale echilibrate şi formează obstacole în procesul învăţării.

Dintre caracteristicile specifice copiilor cu dificultăţi de învăţare amintim: caracteristicile generale ce pot indica o dificultate de învăţare: hiperactivitate; slabă capacitate de a fi atent; orientare confuză în spaţiu şi timp; incapacitate de a urmări indicaţiile orale; poftă necontrolată de dulce; hipoglicemie; inversează literele sau cuvintele; face constant greşeli ortografice; prinde greu o minge şi o loveşte greu cu piciorul; nu poate sări coarda; dificultăţi la închiderea nasturilor; dificultăţi la legarea şireturilor; mod defectuos de a ţine creionul în mână; caligrafie mediocră; mers dificil; incapacitate de a sări; stângăcie; eşecuri frecvente; dificultăţi de a sta într-un picior; dificultăţi în a merge cu bicicleta sau de-a lungul unei linii; caracteristici ce pot indica dificultăţi vizuale la elevi: capul foarte aplecat; simptome de tensiune vizuală (de exemplu: strabism, clipeşte des, îşi freacă des ochii, îi fug ochii), sare cuvinte sau rânduri când citeşte, îşi apropie foarte mult capul de pagină când scrie sau citeşte etc.; simptome ce indică tulburări afective sau de comportament: imagine greşită despre sine; accese colerice sau de ostilitate; impulsivitate excesivă; închidere în sine sau dezorientare; dificultăţi ce pot fi asociate cu unele de ordin social: tendinţa de a se juca cu copii mult mai mici decât el; dificultatea de a stabili raporturi cu colegii; evitarea situaţiilor sociale noi;

Procesul de învăţarea şcolară poate întâmpina dificultăți cauzate de o mare varietate de factori. Între aceștia se disting următoarele categorii:

Factorii personali ce ţin de rata dezvoltării individuale (înălţime, greutate, forţă de strângere, vârstă mentală, vârsta lecturii, vârsta educaţională, vârsta pentru matematică, nivelul maturităţii sociale, nivelul maturităţii emoţionale): determinări anatomo-fiziologice, malformaţii corporale sau deficienţe senzoriale – sunt susceptibile de a da naştere unor complexe de inferioritate sau inhibiţii accentuate cu efect de diminuare a energiei psiho-nervoase şi a potenţialului intelectual.

Factori psihologici individuali de origine endogenă cum ar fi: nivelul redus al inteligenţei individuale, autismul infantil, hiperexcitabilitatea, făcându-i pe elevi să acorde situaţiilor şi evenimentelor şcolare curente valenţe afective exagerate, punându-se frecvent în situaţii de conflict cu profesorii şi colegii. Factorii psihologici individuali de origine exogenă pun elevul în situaţii severe de conflict şi frustrare, elevul fiind astfel expus realizării unor stări depresive şi de insecuritate (anxietate).

Factorii şcolari: volumul sarcinilor şcolare (dimensionarea/subdimensionarea lor accentuată); lipsa de obiectivitate în apreciere; timpul afectat altor preocupări obligatorii; sprijinul insuficient acordat pentru îmbunătăţirea studiului individual (planificarea şi organizarea învăţării); rigiditatea ritmurilor de învăţare, copiii cu ritmuri lente întâmpinând dificultăţi în învăţare; diferenţele semnificative existente între profesori şi chiar şcoli în ceea ce priveşte nivelul exigenţelor cognitive manifestate faţă de elevi; abordările educative de tip exclusiv frontal care acordă prioritate clasei sau obiectivelor generale ale predării, dar nu acordă importanţă particularităţilor psihologice ale elevilor, care individualizează actul perceperii şi predării informaţiilor; mărimea clasei de elevi: numărul mare de elevi frânează obţinerea participării elevilor la procesul predării; eterogenitatea clasei de elevi din punctul de vedere al vârstei înfrânează elevii cu aptitudini sau ritmuri intelectuale superioare în dezvoltarea lor intelectuală.

Factorii familiali influenţează copilul prin climatul din familie, relaţiile dintre părinţi, relaţiile copilului care învaţă cu ceilalţi membri ai familiei, atitudinea acestora faţă de activitatea lui, dar şi faţă de problemele lui personale, stilul de educaţie şi situaţiile şi evenimentele ce se ivesc în familie, dintre care unele care provoacă stres emotional intens, precum îmbolnăvirea unui membru al familiei sau decese.

Factorii sociali atrag atenţia asupra rolului contextului social în care se face educaţia, respectiv asupra valorii şi importanţei pe care statul şi diferite alte instituţii o acordă învăţământului în ceea ce priveşte integrarea, succesul profesional şi social al elevilor.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN GRUPELE DE PREȘCOLARI

Prof Înv.Preșc. Andrieș Sorina Cristina
Grădinița cu Program Prelungit “Albinuțele”-sector 6, Bucuresti

Integrarea este procesul complex și de durată ce presupune asigurarea participării copiilor cu CES la viața profesională și socială, împreuna cu ceilalți copii, favorizându-se autocunoașterea, intercunoașterea și familiarizarea reciprocă Din categoria copiilor cu C.E.S (cerinţe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte:- copiii cu deficienţe senzoriale şi fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţi mintale, paralizia cerebrală);- copiii cu deficienţe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenţie-ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă);- copiii cu tulburări afective, emoţionale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);- copiii cu handicap asociat;- copiii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare (dificultăţi de învăţare, sindromul Down,dislexia, discalculia, dispraxia);- copiii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Există cinci niveluri de integrare care sunt interdependente între ele, asigurând reușita procesului de integrare a copiilor cu CES: integrarea fizică ce se referă la posibilitatea copiilor cu CES de a avea acces la mijloacele fizice necesare satisfacerii propriilor nevoi fundamentale, integrarea funcțională ce constă în asigurarea accesului la servicii publice ale societății și stăpânirea cunoștințelor și deprinderilor necesare pentru a putea beneficia de aceste servicii, integrarea personală este legată de dezvoltarea relațiilor interumane cât mai apropiate cu persoanele semnificative, în diferite perioade ale vieții, integrarea socială se realizează dacă copiii cu CES au posibilitatea inițierii și menținerii unor contacte sociale, dacă se poate integra, pe această bază, în diverse grupuri și integrarea societală ce se referă la participarea copiilor, adolescenților, adulților cu CES la procesul productiv al comunității de care aparține, asumându-și responsabilități precise și bucurându-se de încrederea oamenilor. La copiii cu CES se întâlnesc frecvent următoarele caracteristici: evaluări negative a schemei corporale și a imaginii de sine, sentimente de inferioritate, neîncredere în forțele proprii, atitudini pasive, de evitare și izolare, interiorizarea emoțiilor, nervozitate exagerată, impulsivitate și agresivitate, anxietate și depresie, sentimente negative. Toate acestea afectează procesul de adaptare și integrare în mediul educațional și în comunitate.

Comunicarea nonverbală, ascultarea activă, politețea și respectul față de colegi, corectitudinea, fermitatea în rezolvarea problemelor, autocontrolul în cazul stărilor impulsive, apropierea fizică de copii, implicarea lor în luarea deciziilor, consemnarea și aprecierea eforturilor și realizărilor copiilor, evitarea confruntărilor și a atitudinilor de autoritate exagerate sunt doar câteva elemente ce asigură succesul în activitățile cu copiii care prezintă tulburări .

Încurajarea autocunoașterii și dezvoltării personale duce la modificarea modului de structurare a atitudinii copilului cu CES față de sine și la stimularea dreptului lui de a se afirma și a lucra pentru ameliorarea imaginii sale. Consider că o bună cunoaștere a propriilor forțe de către copiii cu CES determină formarea unei imagini de sine obiective și clare, oferă posibilitatea realizării unui echilibru emoțional, facilitează dezvoltarea unor atitudini favorabile despre sine, favorizează exersarea unor abilități de autoprezentare și înlesnește reușita adaptării la mediu. După cunoașterea propriilor calități, defecte, următorul pas îl văd ca fiind acela în care copiii cu CES își acceptă aceste trăsături, dar nu printr-o acceptare prin indulgență, ci prin integrare. Integrarea constă în considerarea defectelor ca făcând parte din identitatea proprie la fel de mult ca și calitățile, întrucât aceste deficiențe intră în componența emoțiilor, deciziilor, acțiunilor și relațiilor interumane a copilului cu CES. De aceea, părerea mea, ca și cadru didactic, este că anturajul apropiat și cadrele didactice să ajute

copilul cu CES să învețe că a se accepta și a se iubi înseamnă a se considera o ființă independentă, egală cu ceilalți, demnă de dragoste, înzestrată cu un anumit număr de calități care îi sunt proprii și dintre care unele constituie un adevărat talent și liberă să-și dezvolte capacitățile și să-și realizeze țelul în viață. De cele mai multe ori, modul în care ceilalți tratează copilul cu CES și imaginea formată despre acesta, îl determină, în timp, pe cel din urmă să se comporte în conformitate cu acea imagine, fie că este reală sau nu. Pentru ca un copil cu CES să-și modifice imaginea de sine defavorabilă are nevoie de oportunități pentru a-și cunoaște potențialul său real și ocazii prin care să încerce să realizeze diferite lucruri. Membrii familiei în care există un copil cu cerințe educative speciale se pot afla într-un mare impas, iar modul în care reacționează este foarte diferit de la o persoană la alta. Aceștia pot trece prin stări precum șocul, neîncrederea în diagnostic, negarea, frica, autoînvinuirea, învinuirea destinului și a celorlalți, depresia, ca într-un final să ajungă la stări precum acceptarea, resemnarea și lupta. Familia care se află în această situație – de a avea un copil cu CES – are nevoie de informare și consiliere pentru a putea depăși aceste momente și pentru a fi de un real suport în procesul de integrare socială și profesională a copilului cu deficiențe. Optimizarea comunicării prin realizarea acesteia într-un mod asertiv prezintă, pe termen lung, următoarele consecințe: dezvoltarea încrederii în sine, îmbunătățirea abilităților de luare a deciziilor personale, îmbunătățirea relațiilor sociale, ce duce la o bună integrare socială.

Comunicarea nonverbală, ascultarea activă, politețea și respectul față de colegi, corectitudinea, fermitatea în rezolvarea problemelor, autocontrolul în cazul stărilor impulsive, apropierea fizică de copii, implicarea lor în luarea deciziilor, consemnarea și aprecierea eforturilor și realizărilor copiilor, evitarea confruntărilor și a atitudinilor de autoritate exagerate sunt doar câteva elemente ce asigură succesul în activitățile cu copiii care prezintă tulburări deconduită. Este cunoscut faptul că deși într-o grupă sunt copii de aceeași vârstă, luați individual, fiecare are un ritm propriu de maturizare a funcțiilor intelectuale. Individualizarea învățării revine astfel ca sarcină pentru educatoare în scopul de a face eficientă învățarea și de a asigura șanse egale pentru toți copiii.

Este important ca în individualizarea învățării să se țină seama de modul în care sunt rezolvate sarcinile repartizate copiilor, să se accentueze gradul de dificultate solicitând copilul câte puțin peste posibilitățile anterioare pentru a nu-i menţine la acelaşi nivel dându-le posibilitatea de dezvoltare intelectuală care se obţine cu multă dăruire profesională, acordând şansa egale fiecărui copil din grupă, respectându-se particularităţile individuale de dezvoltare.

Activitatea, bunul simţ şi comportamentul normal pentru un preşcolar variază enorm de la caz la caz. Unii copii cu multă energie, dar absolut normali sunt numiţi hiperactivi, însa nu au A.D.H.D. Problema cu ei este că posedă un temperament agitat care intră în conflict cu aşteptările unoeri exagerate ale părinţilor.

Ca și concluzie, pentru a putea crea o lume mai bună, în care toți oamenii să fie și să se simtă egali, este necesar ca fiecare să fie dornic de a primi cu brațele deschise orice persoană, indiferent de cât de diferită este, iar pentru ca acest lucru să fie posibil este necesar să existe comunicare și o dorință de a acumula cât mai multe metode pentru a integra persoanele cu CES.

Bibliografie:

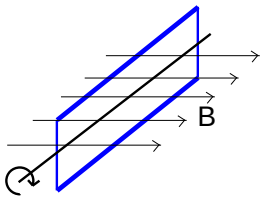
Cocorada E., Năstasă L., “Fundamentele psihopedagogiei speciale. Introducere în logopedie”, Editura Psihomedia, Sibiu, 2007

Purcia S., “Ocrotirea și integrarea copiilor handicapați”, Editura Psihomedia, Sibiu, 2003

CURENTUL ALTERNATIV

Profesor: Croitoriu Cristina
Colegiul Național "Ștefan cel Mare", Tg. Neamț

În electrotehnică cea mai largă întrebuinţare o are curentul alternativ, prin faptul că poate fi produs, transmis şi utilizat în condiţii mult mai avantajoase decât curentul continuu.

La baza producerii t.e.m. alternative stă fenomenul de inducţie electromagnetică. Rotirea uniformă a unui cadru, format dintr-un număr de spire, într-un câmp magnetic omogen sau rotirea uniformă a unui câmp magnetic bobină fixă, permite obţinerea într-o unei t.e.m. alternative. Având în vedere legile inducţiei electromagnetice, într-un cadru ce se roteşte uniform într-un câmp magnetic omogen, se induce o t.e.m. datorită variaţiei fluxului magnetic prin cadru:

$$\Phi=BNS\cos\alpha$$

Unghiul este variabil în timp datorită rotaţiei uniforme a cadrului:

$$\alpha=\omega t$$

Fluxul magnetic prin cadrul rotitor va avea expresia următoare:

$$\Phi=BNS\cos\omega t$$

Pe baza legii inducţiei electromagnetice, t.e.m. indusă în cadru este:

$$e=-\frac{\Delta\Phi}{\Delta t}$$

de unde se obţine: $e=BNS\omega\sin\omega t$

Ţinând cont de variabilitatea funcţiei sinωt şi de faptul că mărimile B, N, S, ω sunt constante, se poate face notaţia următoare:

$$E_m=BNS\omega$$

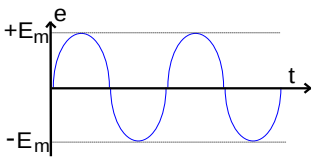
Tensiunea electromotoare indusă în cadrul rotitor are expresia:

$$e=E_m\sin\omega t$$

Din această expresie a t.e.m. rezultă următoarele concluzii:

-t.e.m. indusă este variabilă sinusoidal în timp;

-t.e.m. indusă are valori cuprinse între extremele $-E_m$ şi $+E_m$ numite valori maxime ale tensiunii.

Dacă se aplică o astfel de tensiune unui circuit electric, se va stabili prin acesta un curent electric descris de o funcţie armonică de forma:

$$i=I_m \sin \omega t$$

Deoarece valoarea curentului electric este variabilă în timp, în practică se foloseşte fie valoarea maximă I_m a acestuia, fie o valoare echivalentă numită valoare efectivă I_{ef} notată adesea numai cu I.

Valoarea efectivă a intensităţii curentului alternativ reprezintă intensitatea unui curent electric continuu care are acelaşi efect termic Q la trecerea prin acelaşi rezistor, încât se găsesc următoarele expresii de calcul:

$$I = \frac{I_m}{\sqrt{2}} \quad \text{şi} \quad U = \frac{U_m}{\sqrt{2}}$$

Pentru a cunoaşte elementele caracteristice sau pentru a opera cu mărimile alternative armonice, se folosesc reprezentări convenţionale ale acestora.

a) **Reprezentarea analitică:**

Simpla scriere a mărimii respective în funcţie de mărimile variabile (timp, fază etc.) poate furniza informaţii privind: valoarea instantanee, valoarea maximă, pulsaţia, perioada, faza iniţială a mărimii reprezentate, de exemplu:

$$i = 10 \sin\left(\pi t + \frac{\pi}{4}\right) A$$

-intensitatea maximă este $I_m=10A$

-pulsaţia este $\omega=\pi$ rad/s

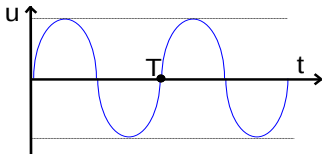
-perioada este $T=2s$

-faza iniţială este $\varphi_0=\pi/4$ rad

-valoarea instantanee se obţine dând variabilei timp t diverse valori.

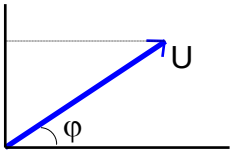
b) **Reprezentarea grafică:**

Prin reprezentarea grafică a unei mărimi alternative în funcţie de un parametru variabil care poate fi timpul t sau faza φ, se obţin informaţii despre perioadă, faza iniţială, valoarea maximă, valoarea instantanee.

c) **Reprezentarea fazorială:**

La reprezentarea mărimilor alternative armonice se poate utiliza un vector numit fazor, care are lungimea proporţională cu valoarea maximă a mărimii, unghiul pe care îl face cu abscisa să fie egal cu faza iniţială φ_0 , proiecţia lui pe ordonată egală cu valoarea mărimii la momentul iniţial sau la alt moment, vectorul se consideră rotitor cu o perioadă egală cu cea a mărimii alternative.

STRATEGII ȘI INTERVENȚII UTILE ÎN ABORDAREA ELEVULUI CU CES

prof. Marinela Humă
Școala Gimnazială ,,Regina Maria”Bicaz

Elev/ă: ...

Clasa: a V-a

Psihodiagnostic: deficiență de vedere; tetrapareză spastică

Recomandarea Comisiei de orientare școlară și profesională: curriculum pentru învăţământ public adaptat, certificat nr. ..., emis de CJRAE ... (județul), la data de....

Domeniul de intervenție: Limbă și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Echipa de terapie educațională: - prof. de sprijin: ... - consilier educativ: ...
- prof. limba română: ... - părinte / tutore: ...

I. Constatări - caracteristici principale

- dificultăți în interpretarea și conştientizarea de imagini, implicând o scădere a randamentului mental/acţional;
- dificultăți în a învăţa mesajele limbajului corporal și expresiile faciale,afectând relaţiile sociale cu ceilalţi elevi.
- raza vizuală diminuată, ceea ce implică prezența aproape permanentă a unei persoane de sprijin;
- imprecizie în perceperea imaginilor și scrisului la tablă (imagini neclare, fragmentate și/sau distorsionate);
- memorie slabă;
- dezvoltare psihică relativ normală, dar o încredere în sine mai puțin dezvoltată.

II. Bariere în calea învățării

1. *Domeniul:* **Comunicare** (citire, scriere, limbaj non-verbal)

Are mari dificultăți în :

- ✓ **a citi**, necesitând aducerea cărții foarte aproape de ochi; citește doar dacă e scris cu caractere de minim 14 deoarece poartă permanet ochelari (ochiul drept: dioptrie - 6, ochiul stâng: dioptrie - 6,5 cu complicații);
- ✓ **a scrie,** deoarece când scrie nu poate respectă rândul și scrie între spații, necesitând caiete/fișe cu liniatura accentuată și cu spațiu mai mare între rânduri ;
- ✓ **a învăţa mesajele limbajului corporal și expresiile faciale,** deoarece are mai puține posibilităţi de a se mișca, de a interacționa cu ceilalți și de a-i imita.

2. *Domeniul:* **Înțelegere și învățare cognitivă**

Are mari dificultăți în a analiza și a sinteza informațiile vizuale, în a înţelege conceptele spaţiale și a realiza sarcini școlare în clasă, într-un ritm optim.

3. *Domeniul:* **Memorie (vizuală și verbală)**

Are dificultăți în a păstra cantitativ și calitativ reprezentări, în a recunoaște obiecte după caracteristici vizuale definitorii, ceea ce afectează creativitatea și înțelegerea relațiilor, evenimentelor, conflictelor din textele literare.

4. *Domeniul:* **Orientare spațială**

Are mari dificultăți în a se orienta spatial, evitând activitățile ce presupun mișcare într-un spațiu necunoscut/dinamic și manifestând o dorinţă de explorare diminuată și sentimentul de teamă.

5. *Domeniul:* **Organizare și autorganizare**

Are mari dificultăți în a face singură lucrurile noi pentru că nu poate învăţa doar privindu-i pe alţii sau ascultând explicațiile oferite de cadrul didactic.

6. *Domeniul:* **Coordonare motrică**

Are mari dificultăți în a-și coordona mișcările, în a face mişcări fizice detaliate şi atente.

7. *Domeniul:* **Aspecte psiho-sociale**

Are dificultăți în a stabili relații sociale.

III. Strategii de învățare și intervenții utile în orele de limba și literatura română.

1. ***Crearea unui mediu de învățare adaptat dificultatilor senzorio-perceptive a elevului cu dificultăți de vedere***
   - aşezarea elevei în prima bancă sau în a doua bancă, dar nu lângă fereastră sau uşă;
   - îmbunăţirea calităţii iluminării (lumina să fie naturală).
2. ***Îmbunătățirea comunicării în varianta scrisă,orală, nonverbală***
   - punerea la dispoziție a unor caiete/fișe de lucru cu liniatura mai pronunțată;
   - punerea la dispozitie a unor dispozitivele de mărit scrisul (ex: lupă, fișe speciale scoase la imprimantă)
   - utilizarea de fișe de lucru/suport cu un format grafic mare, clar și aerisit, evitând marcarea cuvintelor cu roșu sau folosirea hârtiei lucioase în realizarea fișelor de lucru;
   - scrierea pe tabla cu o grafică mărită și cu cretă colorată (galben, portocaliu, verde);
   - citirea cu voce tare a ceea ce e scris pe tablă/a secvențelor de lecție din manual sau din materialele didactice;
   - încurajarea elevei de a urmări rândurile scrise/citite folosind un indicator sau degetul;
   - rostirea de către profesor a numelui tuturor elevilor cu care dialoghează, pentru ca eleva cu dificultăți de vedere să știe cu cine vorbește în acel moment profesorul.
3. ***Îmbunătățirea abilităţilor de achizitionare și procesare cognitivă***
   - utilizarea de mijloace auditive care să pemită accesul la conținutul de idei al unui text, pentru a folosi eficient resursa de timp și capacitarea de rezistență la efort a elevei;
   - utilizarea de mijloace vizuale ce permit mărirea materialului didactic vizual (calculator, videoproiector etc.);
   - folosirea un limbaj precis, pentru a oferi o descriere verbală clară a imaginilor sau a demonstrațiilor practice;
   - alternarea activităţilor ce solicită vederea cu altele ce presupun repausul vizual;
   - lucrul în echipă, cu un coleg care vede și care poate să o îndrume.
4. ***Îmbunătățirea abilităților organizatorice*** prin încurajarea independenţei şi, în acelaşi timp, a muncii în echipă.
5. ***Dezvoltarea încrederii de sine și a abilităților psiho-sociale*** prin oferirea de feed-back pozitiv, mai ales în formă de aprecieri verbale, și prin încurajarea colegilor în a o include în grupurile sociale şi a o sprijini la nevoie.
6. ***Diversificarea și adaptarea strategiilor de evaluare:*** evaluari orale, evaluari scrise cu fișe de evaluare adaptate ca format grafic, evaluări pe grupe în care eleva are un rol și o sarcină bine precizate, evaluari alternative individuale (proiect/referat) cu condiția de a i se oferi materiale de studiu în format grafic adaptat și de a i se solicita un produs final adaptat.

Programa adaptată la disciplina *Limba și literatura română*

1. Formarea și dezvoltarea abilităților de citire corectă și conștientă

Competențe specifice	***Activităţi de învăţare***
1.1. receptarea corectă a mesajul verbal sau scris	- ex. de ascultare și de confirmare a înțelegerii mesajului transmis; - ex. de formulare a unor întrebări și răspunsuri, cu /fără suport concret intuitiv; - ex. de rostire fluentă, corectă a unor mesaje orale după/fără model;
1.2. formarea și dezvoltarea de deprinderi de citire corectă, în ritm propriu, a unor cuvinte, propoziţii, texte de mică întindere	- ex. de citire corectă a cuvintelor care conţin grupurile de litere studiate; - ex. de alcătuire corectă a unor propoziţii cu cuvinte date; - ex. de citire corectă a propoziţiilor simple/ dezvoltate (maxim 10 cuvinte); - ex. de citire corectă a unui text de mică întindere, cu respectarea semnelor de punctuaţie; - ex. de citire selectivă a unor cuvinte și propoziţii simple/dezvoltate; - ex. de identificare corectă a personajelor și de redare a conţinutului textului; - ex. de ordonare logică a unor propoziţii și de citire a textului format.
1.3. Exersarea și îmbogăţirea vocabularului prin utilizarea corectă a unor cuvinte/expresii	- ex. de explicare a unor cuvinte și expresii întâlnite în texte (cu sprijin); - ex. de folosire corectă a cuvintelor noi în contexte diferite; - ex. de alcătuire de propoziţii simple/dezvoltate cu cuvinte și expresii date/suport visual; - ex. de alcătuire de familii lexicale și câmpuri lexicale asociate unor texte; - ex. de vocabular cu sinonime, antonime.

2. Formarea, exersarea și dezvoltarea abilităților de comunicare independentă

Competențe specifice	***Activităţi de învăţare***
2.1. dezvoltarea abilităţilor de exprimare orală corectă și coerentă	- ex. de integrare în comunicarea curentă a unor cuvinte noi; - memorizări: poezii, proverbe, ghicitori; - ex. de înlocuire a unor cuvinte cu sinonimele sau antonimele lor; - ex. de acord a predicatului cu subiectul,a adjectivului cu substantivul determinat; - ex. de formulare a unor opinii personale cu privire la un eveniment/ situaţie; - ex. de relatare a unor întâmplări / evenimente din viaţa personal.
2.2. adaptarea vorbirii la diferite situaţii de comunicare, în funcţie de partenerul de dialog	- joc de comunicare pentru exersarea actelor de limbaj: *salut, prezentare, recomandare, felicitare, urare, solicitare, exprimarea emoțiilor* etc. - inițierea/ încheierea unui dialog; - formularea unor întrebări sau a unor răspunsuri în dialoguri cu persoane diferite.
2.3. redarea, prin cuvinte proprii, a conţinutului unor texte citite și a mesajelor acestora	- ex. de redare a conţinutului unui text scurt, sub îndrumarea profesorului; - ex. de prezentare a unor fapte și întâmplări reale sau imaginare; - ex. de identificare și prezentare a trăsăturilor personajelor dintr-o lectură audiată/studiată; - ex. de redare a mesajului / învăţăturii desprinse dintr-un text audiat/lecturat; - ex. de exprimare a opiniei despre întâmplări/perrsonaje dintr-un text citit sau ascultat.

3. Consolidarea și dezvoltarea abilităților de exprimare scrisă

Competențe specifice	***Activităţi de învăţare***
3.1. dezvoltarea de abilităţi de scriere	- ex. de despărţire în silabe a cuvintelor polisilabice; - ex. de integrare a unor cuvinte noi în comunicări scrise;

corectă, lizibilă şi îngrijită	- ex. de completare a propoziţiilor lacunare, cu/fără sprijin; - ex. de alcătuire în scris a unor propoziţii dezvoltate cu suport intuitiv; - ex. de copiere şi transcriere corectă a unui text scurt; - ex. de utilizare corectă a semnelor de punctuație și a ortogramelor uzuale; - ex. de realizare a acordului (adjectivul cu substantivul, predicatul cu subiectul); - formulări de răspunsuri la întrebări pe marginea unui text; - ex. de ordonare corectă a 4-8 propoziţii în vederea alcătuirii unui text logic.
3.2. exersarea actului scrierii corecte a unor texte cu utilitare	- ex. de redactare corectă a unui bilet către un coleg / prieten/ adult, după model; - ex. de redactare a unei felicitări, după model; - ex. de redactare a unei scurte scrisori familiale / amicale, după model.

TULBURĂRILE DE VORBIRE LA PREȘCOLARI

Prof. Leușten Aurelia-Mihaela

Vârsta preşcolară putem spune că deţine recordul tulburărilor de vorbire, raportat la celelelte vârste.

Aceste deficienţe se diferenţiază în două categorii distincte. Unele se manifestă în condiţiile unei evoluţii normale şi aparţin particularităţilor inerente evoluţiei, exprimând nivelul maturizării capacităţii de articulare corectă, respectiv nivelul dezvoltării aparatului fono-articulator, a auzului fonetic şi a capacităţii analitico-sintetice a scoarţei cerebrale, iar altele sunt consecinţa unor malformaţii anatomo-fiziologice sau urme ale unor boli infectocontagioase ale copilăriei.

Cele mai frecvente tulburări de vorbire care se încadrează în prima categorie constau în substituirea unor sunete mai greu de pronunţat cu altele uşoare şi recurgerea la pronunţarea aproximativă. E mai ales cazul dislaliilor uşoare: sigmatisme, rotacisme, lambdacisme ş.a., multe din aceste tulburări se corectează spontan, întrucât pronunţarea corectă evoluează în strânsă legătură cu dezvoltarea aparatului fono-articulator, a auzului fonematic şi cu lărgirea posibilităţilor de imitaţie verbală. Dintre elementele tipice pronunţării infantile, înlocuirea sunetului „r” cu „l” sau cu „i”, manifestă o mai mare tendinţă de stabilitate, menţinându-se la unii copii până către vârsta de 5-6 ani.

Gama tulburărilor de vorbire care fac parte din cea de-a doua categorie dispune de numeroase diversificări. Cauzele lor sunt multe şi de gravitate diferită. Din rândul celor mai importante fac parte: malformaţiile anatomo-fiziologice ale aparatului fonoarticular fisura labiodentară, absenţa omuşorului, prezenţa vegetaţiilor adenoide etc.), hipoacuzia, alalia, oligofrenia, insuficienţa mediului de vorbire, ambianţa de vorbire deficitară ori artificializată (de exemplu, vorbirea pseudoinfantilă sau alintată a persoanelor din jur) ş.a. Cele mai multe malformaţii anatomo-fiziologice pot fi corectate prin intervenţii chirurgicale, urmând a se efectua, după vindecare, exerciţii logopedice pentru corectarea vorbirii, prin solicitarea structurilor normalizate. Pentru hipoacuzici sau surzii parţiali, sunt necesare aparate amplificatoare (proteze auditive) capabile să asigure corectarea audibilităţii. La alalici nu se pune atât problema corectării, cât mai ales a formării şi dezvoltării comunicării verbale. Este necesară intervenţia logopedică perseverentă şi sistematică pentru a realiza, concomitent cu vorbirea, dezvoltarea psihică pe baze specific verbale. Pe fondul oligofreniei, pot apărea deficienţe şi tulburări de vorbire de la cele mai uşoare (dislalia) până la cele mai grave (dizartria şi anartria). Cu cât oligofrenia este într-un stadiu mai avansat, cu atât posibilităţile de corectare sunt mai reduse.

Insuficienţele mediului de vorbire pot fi evitate prin înscrierea copilului în grădiniţă şi frecventarea constantă a acesteia de către copil, prin evitarea vorbirii artificializate de către adulţii ce-l înconjoară pe copil. Tulburările uşoare de vorbire se pot corecta chiar în absenţa unui sprijin organizat din exterior, adică o corectare spontană ori prin efortul copilului. În situaţia în care tulburările de vorbire nu cedează la vârsta preşcolară, preocupările trebuie să continue şi în etapa următoare acesteia, adică în şcoală.

Copiii cu tulburări de vorbire trebuie educaţi în aşa fel, încât să devină activi, sociabili, îndrăzneţi, vorbăreţi.

Aceste trăsături comportamentale au pentru ei o adevărată valoare terapeutică, dacă sunt amplasate într-un context adecvat, adică nici o exigenţă excesivă, nici o lipsă totală de exigenţă.

Corectarea tulburărilor de vorbire necesită la această vârstă atât măsuri diferenţiate, cât şi măsuri comune. Cele diferenţiate sunt solicitate de specificul deficienţei, iar cele comune de înrudirile dintre deficienţe. Stimularea verbală primeşte sprijin de seamă din partea utilizării jocurilor şi jucăriilor, tocmai pentru că ele îl dinamizează cel mai mult pe copilul de această vârstă. Un rol însemnat îl au poeziile, cântecele, răspunsurile la întrebări, diferite

istorioare. Stadiul dezvoltării limbajului la copiii preşcolari permite obţinerea de rezultate satisfăcătoare într-un timp relativ scurt.

Activitatea specifică a preşcolarului, jocul, trebuie folosită cât mai mult pentru normalizarea vorbirii acestuia.

Prevenirea şi înlăturarea tulburărilor de vorbire, activitatea corectiv-recuperativă trebuie să înceapă cu copiii preşcolari mici, deoarece la această vârstă tulburările sunt mai frecvente, iar transformarea lor în deprinderi greşite ar avea urmări grave asupra dezvoltării ulterioare a personalităţii copiilor: frânează dezvoltarea limbajului şi comunicării, împiedică însuşirea cunoştinţelor prevăzute de curriculum, îi fac timizi.

Educatoarea trebuie în primul rând să depisteze şi să cunoască tulburările de vorbire ale preşcolarilor pentru a avea o evidenţă clară a copiilor cu dificultăţi de vorbire şi să realizeze la începutul anului şcolar o fişă pentru fiecare copil, în care să consemneze datele obţinute în urma evaluărilor iniţiale, în ceea ce priveşte dezvoltarea limbajului şi comunicării. Această fişă va fi completată pe parcursul anului şcolar şi va consemna progresele obţinute de fiecare copil. La începutul anului, educatoarea va urmări modul de pronunţie a sunetelor din punct de vedere al emiterii şi se va acţiona pe linia formării şi consolidării unor deprinderi articulatorii, pe educarea respiraţiei şi a echilibrului dintre inspiraţie şi expiraţie, pe dezvoltarea auzului fonematic, a mişcărilor fonoarticulatorii.

Pentru prevenirea şi înlăturarea tulburărilor de vorbire constatate se pot folosi exerciţii cum sunt:

- jocurile în aer liber;
- expirarea şi inspirarea alternativă pe gură şi nas;
- jocuri de ghicire a vocilor care îi strigă;
- imitarea onomatopeelor specifice unor animale;
- recitarea de poezii ritmice;
- identificarea şi diferenţierea cuvintelor sinonime şi paronime;
- folosirea unor exerciţii pentru dezvoltarea organelor fonoarticulatorii.

După obţinerea pronunţării corecte a sunetului, se trece la consolidarea lui prin reproducerea de texte, poezii, povestiri, descrierea de către copil a unei imagini, ilustraţii, povestirea unei întâmplări reale sau imaginare.

Între metodele specifice de corectare a limbajului se înscriu exerciţiile de vorbire ritmată, recitarea unor poezii, exerciţiile de imitare a unor modele cu vorbire corectă, exerciţiile de imitare a poziţiei corecte a aparatului bucal în timpul emisiei, a unor fenomene naturale, a zgomotului făcut de unele obiecte, fiinţe, citirea imaginilor, alcătuirea de povestiri, jocurile didactice(„ Am spus bine, n- am spus bine”, „ Cu ce ne jucăm?”, „ Când se întâmplă?”, „ Cu ce sunet începe cuvântul?”).

Dereglările de limbaj influenţează negativ personalitatea copiilor, de aceea educatoarea trebuie să dovedească tact şi perseverenţă în activitatea pe care o desfăşoară cu copiii cu astfel de probleme, în vederea integrării lor în colectiv şi eliminării stărilor negativiste comportamentale.

AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE ALE INTEGRĂRII COPIILOR CU CEZ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR: CORÂCI IOANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CRUȘEȚ

Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfăşurare a activităţii didactice.„Statutul persoanelor cu dificultăţi de învăţare sau al celor cu dizabilităţi decurge din atitudinea societăţii faţă de deficienţă şi deficienţi, deoarece ea este cea care construieşte o anumită imagine socială a omului şi care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale.Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

În această perspectivă, însăşi învăţământul special trebuie să fie:

-recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învăţământul normal şi la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

-integrant, permiţând tuturor copiilor cu deficienţe să fie educaţi în mediul cel mai puţin restrictiv;

-flexibil şi centrat pe copil;

-profesional, practicat de profesori specialişti şi devotaţi;

-comprehesiv şi realist, în funcţie de realităţi actuale, aconomice, sociale, culturale şi politice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea <u>educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.</u>

- Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adaptaze la cerinţele prefabricate;

- ❖ Participarea la procesul de învăţământ în cadrul şcolilor obişnuite, deschise pentru toţi membrii societăţii;
- ❖ Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii;
- ❖ Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al „educaţiei pentru toţi copiii- educaţie pentru fiecare”.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) defineşte instituţionalizarea ca „reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficienţe în instituţii specializate unde aceştia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educaţie specializată şi chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiş (2000,p.127) consideră că „a instituţionaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activităţile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipseşte contactul cu lumea exterioară şi perspectiva viitorului”. Continuă autoarea:„ personalul controlează toate deciziile iar rezidentul îşi pierde autonomia şi încetează a se mai vedea pe sine însuşi ca având alte roluri sau relaţii într-o lume exterioară instituţiei, el devine practic dependent de instituţie şi incapabil de organizare a propriei sale vieţi”.

Astfel se poate observa că există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;
- Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;
- Accesul la servicii medicale şi terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
- Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;

- Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituţiei de învăţământ, putând astfel modela evoluţia ulterioara a copilului .

Adepţii învăţământului segregaţionist vehiculează unele argumente :

1. învăţământul special oferă posibilitatea aplicării unor programe specializate în funcţie de categoria deficienţei, de nivelul vârstei cronologice şi mintale, fapt ce deschide o perspectivă mai bună pentru integrarea în mediul socio-profesional ;
2. în învăţământul special omogenizarea grupelor de lucru se poate realiza mai bine decât în învăţământul obişnuit deoarece la diversitatea copiilor du deficienţe se adaugă diversitatea celor normali şi diferenţele majore dintre cele două grupuri ;
3. învăţământul special funcţionează cu un efectiv restrans de elevi, fapt ce permite organizarea activităţilor în funcţie de particularităţile psiho-individuale ale copiilor ;
4. învăţământul special dispune de cadre didactice specializate atât prin profilul pregatirii universitare, cât şi prin dobândirea de experienţă în activitatea practică desfăşurată în timp cu copiii cu CES;
5. în învăţământul obişnuit, izolarea şi autoizolarea copiilor cu CES sporeşte pentru că se menţin atitudini negative din partea colegilor normali sau acceptarea primilor cu rezerve serioase ;
6. în clasele din învăţământul obişnuit, unde sunt prezenti doi- trei copii cu CES, aceştia sunt neglijaţi de către cadrele didactice, întrucât ele nu au la dispoziţie timpul necesar de a se ocupa de ei în mod diferenţiat şi nici nu dispun de pregătirea necesară pentru a putea contribui la recuperarea lor ;
7. în ţările mai dezvoltate copiii cu CES frecventează şcoala de masă şi în completarea unor activităţi suplimentare efectuate de un specialist de sprijin sau unul itinerant, astfel încât un copil cu deficienţe beneficiază de constituţia mai multor specialişti.

Nivelurile la care se realizează integrarea sunt:

1. integrarea fizică-permite satisfacerea trebuinţelor de bază;
2. integrarea funcţională-presupune crearea condiţiilor de utilizare efectivă a tuturor serviciilor şi facilităţilor puse la dispoziţia comunităţii;
3. integrarea socială-vizează stabilirea acelor tipuri de relaţii în comunitate care să nu excludă persoana cu handicap de la viaţa socială obişnuită;
4. integrarea personală-se referă la posibilitatea iniţierii, menţinerii şi dezvoltării unor relaţii cu persoane semnificative;
5. integrare societală- are în vedere asigurarea drepturilor cetăţeneşti normale şi a autonomiei decizionale în ceea ce priveşte propria existenţă;
6. integrarea organizaţională- priveşte participarea deplină la toate nivelurile structurilor organizaţionale în conformitate cu capacităţile şi interesele persoanei cu handicap.

Problemele legate de integrare şcolară sunt orientate în esenţă înspre,,integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.”(A.Gherguţ, p.12, 2001)

Şcoala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare şi eliminare treptată a barierelor educaţionale dintre copiii obişnuiţi şi cei cu diverse dizabilităţi.

„Fiecăruia-i dată de natură măsura de minte, pe care a fost silit s-o aibă. Educaţia poate să dezvolte puterile minţii existente, nu poate pune însă ceea ce nu-i.”

M. Eminescu

Bibliografie:

Rev. ,,Învăţământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, Bucureşti, 2000;
Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;
Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;
Gheruţ,A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

CAUZE ȘI TERAPII ÎN TULBURĂRILE DE LIMBAJ LA COPII

Prof. Sîrbu Mihaela Dana
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă “C-TIN PUFAN”, DR.TR.-SEVERIN

Există o serie de cauze ce determină întârzierea vorbirii la copii - traumatisme mecanice ce afectează dezvoltarea sistemului nervos central, lezări ale timpanului, anomalii dento-maxilo-faciale, diverse intoxicații, boli ale primei copilării - dar cele mai frecvente sunt de natură psihosocială, afirmă Lavinia Neacșu, logoped. Specialistul atrage atenția că deficiențele de limbaj trebuie corectate până la intrarea copilului în școală, altfel se poate ajunge la tulburări de scris-citit.

Începând cu vârsta de 3 luni, copilul combină formele de comunicare nonverbală (expresii faciale, zâmbete, gesturi) cu cele de comunicare verbală. Cu timpul, sunetele capătă anumite semnificații, semnalizând stări de foame, sete, disconfort, satisfacție, bucurie.

Sunetele încep să se unească în diferite silabe ce se repetă pe la 5-6 luni, pentru ca mai apoi să fie tot mai asemănătoare cuvintelor pe care cel mic le aude. În familiile cu o atmosferă lingvistică favorabilă, în care copilul este antrenat în procesul de comunicare și reușește să imite adultul, progresele sunt mai rapide. La 1 an, copilul începe să rostească primele cuvinte („mama”, „tata”).

Este perioada în care își dorește mult să se facă înțeles, de aceea folosește mimica, vocea, gesturile. La 15 luni, utilizează cuvinte simple pentru a substitui propoziții, iar la 2 ani, performanțele sale lingvistice se îmbunătățesc rapid. În jurul vârstei de 3 ani, copilul emite propoziții complete și, în general, corecte gramatical. Între 1 an și 3 ani, vorbirea se dezvoltă intens, iar vocabularul poate ajunge la 1.000 de cuvinte.

Tulburările de limbaj pot apărea în urma unor procese complexe produse în perioada intrauterină a dezvoltării fătului, în timpul nașterii sau după naștere. În perioada sarcinii, cauzele pot fi diverse, de la intoxicații, infecții, incompatibilitatea factorului Rh până la carențe nutritive sau traume psihice suferite de gravidă.

O altă cauză poate fi nașterea dificilă, prelungită, cu asfixii ce determină hemoragii la nivelul scoarței cerebrale, diverse traume fizice, precum lovirea capului de oasele pelviene.

Dar cele mai numeroase cauze ale tulburărilor de limbaj sunt cele de după naștere.

Pot fi de natură organică, în urma unor traumatisme mecanice cu influență negativă asupra dezvoltării sistemului nervos central; o lezare a timpanului, situație ce îl împiedică pe copil să recepționeze corect limbajul celor din jur; anomalii dento-maxilo-faciale, care împiedică participarea sincronizată a elementelor implicate în vorbire; intoxicații cu substanțe chimice, medicamentoase, alcool, care pot afecta mecanismele neurofiziologice ale limbajului; boli ale primei copilării - meningita, encefalita, scarlatina, rujeola, pojarul; cauze funcționale, la nivelul cărora pot fi afectate expirația, fonația, articulația, precum și auzul fonematic (care se referă la capacitatea de a diferenția sunetele între ele); cauze psihoneurologice, evidențiate mai ales la persoanele cu structură anatomofiziologică fragilă, cum este cazul celor cu deficiențe mintale, cu tulburări de memorie sau de atenție, sau a celor care se supraapreciază - infatuații.

O categorie extrem de importantă și frecvent întâlnită este cea a cauzelor psihosociale. Amintesc aici metodele greșite de educație, slaba stimulare verbală a copilului în primii ani de viață și încurajarea unei vorbiri incorecte, care duce

la obișnuințe rezistente la corectare. Alți factori sunt stările conflictuale, stresante sau suprasolicitante, dar și bilingvismul (copilul este obligat să învețe o limbă străină înainte de a-și forma deprinderile necesare pentru a comunica în limba maternă).

Fiecare tulburare de limbaj poate avea la bază cauze complexe, ce trebuie cunoscute și identificate cu atenție în fiecare caz în parte. Acestea stau la baza oricărei terapii a limbajului, centrată nu doar pe dezvoltarea limbajului și pe corectarea acestuia, ci și pe îmbunătățirea competențelor lingvistice ale copilului.

Dacă nu are dificultăți de percepție auditivă sau probleme de motricitate la nivelul organelor implicate în vorbire, nu există impedimente fizice în articularea vorbirii auzite în jur. În situația unui copil tipic, care nu are alte diagnostice asociate și nici tulburări de recepție a limbajului celor din jur, pot exista motive de ordin psihologic sau familial. Există cazuri de mutism psihogen sau electiv, în care un anumit eveniment sau traumă este trăită atât de intens emoțional de către cel mic, încât refuză să verbalizeze. Există și situații în care copilul nu este stimulat adecvat, primind totul din partea familiei, doar folosind gesturile, caz în care se obișnuiește să primească ce își dorește fără să depună vreun efort verbal.

În cazul copiilor dezvoltați tipic, recomandăm părinților să apeleze la logoped oricând au îngrijorări cu privire la nivelul de dezvoltare a limbajului celui mic, când observă dificultăți de înțelegere, o pronunție defectuoasă, o exprimare anevoioasă sau cu greșeli gramaticale ce persistă. Nu în toate cazurile e nevoie de terapie de lungă durată, însă e bine ca părinții să afle cum să stimuleze verbal adecvat copilul, chiar dacă este prea mic pentru a fi integrat într-un program terapeutic.

Începând cu vârsta de 2 ani și jumătate lucrăm deja cu cei care au diagnostice de întârziere în dezvoltarea limbajului, terapia având ca obiectiv principal dezvoltarea vocabularului celui mic. După vârsta de 4 ani se poate începe terapia pentru corectarea dificultăților de pronunție. Este bine ca acestea să fie corectate până la intrarea în școală, deoarece în caz contrar pot duce la tulburări de scris-citit, adică la un diagnostic logopedic combinat.Încă din primele clipe de viață, copilului trebuie să i se vorbească tot timpul, chiar dacă, fiind prea mic, avem senzația că nu ne înțelege. Mai târziu, la 11-12 luni, datorită sunetelor, zgomotelor pe care le percepe și vorbirii celor din jur, copilul începe să rostească primele cuvinte.

Este important ca până la 4 ani să-și dezvolte adecvat vocabularul, să cunoască noțiuni spațiale și temporale minime, să formuleze propoziții și să aibă o inițiativă bună de comunicare. Puneți-i întrebări copilului, solicitați-i să vă denumească diferite lucruri pe care le vede în jur, iar când e mai mare, solicitați-i să argumenteze de ce preferă un anumit lucru. Nu îi spuneți niciodată să tacă sau că spune prostii, pentru a evita efecte de inhibare. Desigur, poate fi corectat când face un dezacord gramatical sau, mai târziu, în preșcolaritate, când nu pronunță bine un anumit sunet, însă fără să îl jignim, pentru a nu dezvolta un sentiment de frustrare față de actul vorbirii.

Din păcate, stimularea verbală a copilului nu este întotdeauna un aspect pe care părinții să se concentreze, motiv pentru care există destul de multe cazuri de întârzieri în dezvoltarea limbajului. Există și cazuri în care, în pofida unei stimulări adecvate din partea părinților, copiii prezintă totuși întârzieri din motive ce nu pot fi întotdeauna identificate.

Se discută de ceva vreme în psihologie despre legătura gândire-limbaj. La fel de investigată este și intercorelația existentă între motricitate și limbaj. Atunci când există dificultăți de motricitate și psihomotricitate, dezvoltarea limbajului are de suferit. Există copilași cu frenul lingual scurt, caz în care este nevoie de exerciții intense de miogimnastică a aparatului fonoarticulator, adică a organelor implicate în vorbire (buze, obraji, limbă, maxilare etc.). Dacă acum ceva ani se recomanda intervenția chirurgicală în scopul tăierii frenului lingual, pentru o mai bună mobilitate a limbii, astăzi se pune accentul pe exerciții.

Bibliografie:

Ghergut, Alois, *Sinteze de psihopedagogie speciala. Ghid pentru concursuri si obtinerea gradelor didactice*, Editura Polirom, Iasi, 2005.

Verza E.- „*Psihopedagogia speciala*”, Bucuresti, E.D.P., 1998

E. verza si E. Paun (COORD.) , *Educatia integrata a copiilor cu handicap*, IASI, Tipografia Multiprint, 1998

DESPRE INCLUZIUNE LA VÂRSTA PREȘCOLARITĂȚII

ED. ARCHIP HORIA-MĂRGĂRINT
GRĂDINIȚA PP NR. 12 IAȘI, ROMÂNIA

În prezent, în educație, se vorbește tot mai des despre diversitate, interculturalitate, integrare, acceptare și/ sau incluziune. Astfel de aspecte, care până nu de mult, erau aproape neglijate, capătă în prezent o însemnătate tot mai mare și este firesc să fie așa în condițiile în care secolul XXI este dominat de o societate dinamică, aflată în continuă schimbare și transformare, o societate în care își găsesc locul toți indivizii indiferent de naționalitate, etnie, religie, dizabilități. Dar pentru a forma o astfel de societate în care primordială este acceptarea, nu ignorarea, marginalizarea sau discriminarea, este important ca încă de la vârste mici oamenii să fie informați și ajutați să înțeleagă că ceea ce este diferit nu este rău și că incluziunea celor ce par altfel aduce mai multe beneficii decât neajunsuri pentru toată lumea.

Din păcate, de cele mai multe ori, lecția acceptării nu vine de acasă, din familie, cum ar fi normal să se întâmple, așa că rămâne în sarcina instituțiilor de învățământ să organizeze activități școlare și extrașcolare prin care copiii sunt informați și încurajați să dezvolte o atitudine pozitivă față de diversitatea lumii în care trăiesc. Astfel de activități pot fi organizate la nivelul unității școlare sau în afara ei, iar la ele pot participa cadrele didactice, diferite instituții partenere, copiii și părinții acestora. Specificul activităților respective diferă deoarece se ține cont de subiectul abordat, scopul și obiectivele propuse, locul de desfășurare, partenerii implicați, nivelul de vârstă și înțelegere al copiilor care participă (pentru copiii de vârstă mică activitățile pot fi organizate mai degrabă sub formă de joc, în schimb, cei mai mari pot fi implicați în discuții, dezbateri, etc.).

În cele ce urmează, dorim să ne oprim asupra modului în care putem aborda cu preșcolarii chestiuni legate de integrare, toleranță, incluziune. Dacă luăm în calcul vârsta acestora, ne dăm seama, încă de la început, că reprezintă o provocare organizarea oricărei activități prin care dorim să îi facem să își însușească noțiuni, concepte, idei. Asta nu înseamnă că cei mici nu sunt capabili să înțeleagă informațiile pe care educatorii doresc să le transmită, ci doar că ele trebuie prezentate într-o formă accesibilă, interesantă și atrăgătoare pentru copiii mici. De altfel, majoritatea activităților de învățare-evaluare la care preșcolarii participă în grădiniță se pliază pe interesele acestora, cunoștințele fiind transmise prin intermediul unor jocuri, animații, piese de teatru, concursuri, ghicitori, cântece, ieșiri în aer liber, etc. Coroborate, acestea fac învățarea mai ușoară și mai plăcută, iar copiii nu resimt niciun fel de presiune, ci doar bucuria că au socializat cu ceilalți, au aflat lucruri noi și sunt capabili să redea informațiile nou dobândite.

Urmând modelul de învățare prezentat mai sus, preșcolarii pot fi familiarizați încă din primul an de grădiniță cu faptul că lumea în care trăim este diversă, că oamenii sunt diferiți și că trebuie să acceptăm această complexitate care ne înconjoară. Cu siguranță că nu ne vom fixa ca scop sau obiectiv de urmat ca preșcolarii să înțeleagă și/ sau să folosească în manieră corectă termeni precum *discriminare, etnie, incluziune*, etc., ci vom insista, mai degrabă, asupra semnificației termenilor respectivi făcând asocieri sau comparații cu lucruri și fapte pe care copiii le cunosc dinainte. De exemplu, pornind de la asemănări și deosebiri pe care cei mici le pot lesne observa în natură, între plante sau animale, putem ajunge să vorbim despre asemănări și deosebiri între oameni.

Un exemplu de activitate care vizează acceptarea celuilalt și incluziunea este reprezentat de vizionarea unor animații precum ”Rățușca cea urâtă” sau ”Lambert, leul cel fricos”, care pot fi ulterior discutate împreună cu copiii. Pățaniile celor două personaje vor atrage cu siguranță atenția preșcolarilor, care vor deveni empatici cu ele și se vor sensibiliza vizionându-le povestea, vor înțelege că poți face parte dintr-un grup și să fii apreciat și iubit chiar dacă ești puțin

altfel. De asemenea, copiii vor observa că ideile preconcepute nu sunt tocmai un lucru bun și că este mult mai important să ai răbdarea de a descoperi pe ceilalți și calitățile pe care ei le au, să îi accepți așa cum sunt.

Așadar, lecția acceptării și a incuziunii poate fi predată la orice vârstă, cu condiția de a fi folosite mijloacele și metodele potrivite. Astfel, copiii de grădiniță informați corect astăzi vor deveni treptat, treptat tineri și apoi adulți implicați și responsabili, care vor ști că în cadrul societății trebuie să domine unitatea și buna înțelegere între semeni.

BIBLIOGRAFIE

- https://www.youtube.com/watch?v=S10Qe7sXkX0 (”Rățușca cea urâtă”);
- https://www.youtube.com/watch?v=Du067KIU8xA (”Lambert, leul cel fricos”).

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR:CUCU IRINA-ELENA
GRĂDINIȚA CU P.N.NR.1 BUSTUCHIN,JUD GORJ

Integrarea ca alternativă devine real oportună și benefică pentru copiii cu cerințe speciale atunci când se pune în aplicare la o vârstă cât mai mică a acestora. Realizarea integrării copiilor cu cerințe speciale începând cu grădinița are darul de a asigura cele mai mari șanse de acces la viața comunității. Integrarea se referă la procesul de includere în școlile de masă sau în grădinițe, la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor cu dizabilități sau având cerințe educative speciale. Conceptul de cerințe educaționale speciale (CES) (Special Educational Needs, SEN) a fost lansat în anul 1978, în Marea Britanie, odată cu raportul Warnock, care a constituit documentul de bază al reformei educației speciale din 1981; în anii ’90 a fost preluat și introdus în terminologia UNESCO. În esență această sintagmă se referă la anumite caracteristici sau particularități prezente în plan educativ la anumite categorii de persoane, care sunt consecutive unor disfuncții sau deficiențe de natură intelectuală, senzorială, psihomotrică, fiziologică sau determinate de dificultăți de învățare, tulburări comportamentale sau apărute ca urmare a unor condiții psihoafective, socioeconomice sau de altă natură care influențează dezvoltarea psihointelectuală și emoțională a copilului. Toate acestea generează un set de cerințe care adesea plasează elevul/copilul într-o stare particulară sau de dificultate în raport cu ceilalți din jur, stare care nu-i permite o valorificare în condiții normale a potențialului intelectual și aptitudinal de care acesta dispune și induce fie un sentiment de inferioritate, fie imaginea de copil/elev diferit de ceilalți, fapt ce accentuează condiția sa de persoană cu cerințe speciale și care trebuie să beneficieze de abordări diferențiate și specializate în procesul instructiv-educativ.

Fiecare copil este înțeles ca un participant activ la învățare și predare pentru că, fiecare aduce cu sine, în procesul complex al învățării și dezvoltării, o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparține. Din această perspectivă, educația pentru toți a fost definită ca acces la educație și calitatea acesteia pentru toți copiii, fiind identificate două obiective generale (Salamanca, 1994) :

- asigurarea condițiilor pentru participarea la educație a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiți sunt ei și de măsura în care se abat, prin modelul personal de dezvoltare, de la ceea ce societatea a denumit normal. Participarea presupune în primul rând acces și apoi identificarea căilor prin care fiecare să fie integrat în structurile ce facilitează învățarea socială și individuală, să contribuie și să se simtă parte activă a procesului. Accesul are în vedere posibilitatea copiilor de a ajunge fizic la influențele educative ale unei societăți (familie, școală, comunitate), de a se integra în școală și de a răspunde favorabil solicitărilor acesteia.

-calitatea educației se referă la identificarea acelor dimensiuni ale procesului didactic, ale conținuturilor învățării și ale calităților agenților educaționali care să sprijine învățarea tuturor categoriilor de elevi, să asigure succesul, să facă sistemul deschis, flexibil, eficient și efectiv.

Așadar, școala este chemată să se adapteze cerințelor copiilor și nu copiii sunt obligați să se adapteze unui anumit model sau mediu școlar. Fiecare elev/copil este unic și are valoarea sa. Învățarea este și ea unică pentru fiecare copil în parte, în funcție de stilul, ritmul, nivelul său de învățare și dezvoltare, caracteristicile și particularitățile sale, aptitudinile, așteptările, experiența sa anterioară.

BIBLIOGRAFIE:

Alois Gherguț, Luciana Frumos, Educația incluzivă, Ghid metodologic, Editura POLIROM ,2019.

Revista învățământul preșcolar, Nr.3-4/1995, București, 1995, pag.177-178.

STUDIU DE CAZ
CUNOASTEREA COPIILOR CU DIFICULTĂTI DE ÎNVATARE

PROPUNATOR: DUME MARIA- GEORGETA
(Prof.inv.prescolar. GPN.06. Crânceşti.
Liceul Tehnologic Nr .1. Dobreşti, Bihor)

Cunoaşterea individualităţii copilului constituie o problemă atât de veche ca şi grija părintelui pentru buna dezvoltare a copilului său. Ea devine, aproape în acelaşi timp, o problema a grupului social, exprimată prin efortul comun de integrare a tineretului în formele de viaţă sociala.

Copilul poate fi considerat, sub aspectul caracteristicilor sale de personalitate, ca fiind rezultatul acţiunii dintre fondul său ereditar, condiţiile de mediu în care se dezvoltă şi acţiunile educative exercitate asupra sa.

Dascălul nu mai este doar o sursă de cunoştinţe, ci acestuia îi revine sarcina de a canaliza şi a orienta realizarea optimă a posibilităţilor de dezvoltare ale fiecărui elev, prin organizarea şi individualizarea activităţii şcolare.

Educatorul realizează cel mai bine care sunt problemele elevului în raport cu felul lui în care acesta îşi pregăteşte şi îşi realizează ***învăţarea.*** Condiţia esenţială a organizării muncii la lecţie, în aşa fel încât aceasta să fie adecvată posibilităţilor de a învăţa, capacităţii tuturor copiilor şi fiecăruia în parte, este cunoaşterea lor profundă. Nu se poate realiza o muncă instructiv - educativă diferenţiată - aşa cum se cere astăzi încă din primul an de şcoală - fără a cunoaşte temeinic elevii sub aspectul dezvoltării psihice şi fizice.

Cunoaşterea personalităţii elevilor oferă profesorului o structură teoretică ce permite formularea propriilor ipoteze în legătură cu rezolvarea problemelor fiecărui elev.

Voi prezenta in continuare un STUDIU DE CAZ (subiect J.G, eleva cu cerinte educative speciale), obiectivele urmarite in activitatile desfasurate, strategiile didactice folosite in interventie.

STUDIU DE CAZ

I.Date personale:

1.Numele si prenumele:J.G.

2.Locul si data nasterii:08.11. 2015 ;

3.Domiciliul: Dobresti

4.Scoala si clasa in care a invatat:Dobresti cls. I .

II.Date familiale:

1.Ocupatia si locul de munca al parintilor:

Tatal:muncitor (zidar)

Mama: casnica

2. Structura si componenta familiei:

a)familie formata din cei doi parinti;

b) frati(surori)- un frate mai mare (si acesta sufera de deficienta de vedere);

c) eleva este crescuta si de bunicii din partea mamei.

3.Atmosfera si climatul educativ:

- climat educativ necorespunzator din cauza conditiilor materiale/sociale (foarte precare);
- lipsa unor modele parentale familiale;

- dezinteres din partea parintilor in educatia minorei.

III.DEZVOLTAREA FIZICA SI STAREA DE SANATATE

- dezvoltare fizica normala;
- deficienta/dizabilitate mintala usoara.

-eleva se simte oarecum data la o parte din cauza problemelor sale, colegii rad de ea, o ocolesc (ca si cum ar discrimina-o) .

IV.PARTICULARITATI ALE DEBUTULUI SCOLAR

Eleva nu a frecventat gradinita, prezentand urmatoarele incapacitati:

- lipsa motivatiei si a interesului de cunoastere;
- imprecizie in actiunile practice si mentale;
- verbalizare redusa a reprezentarilor si actiunilor;
- grad redus de independenta in procesele intelectuale;
- conduita neadecvata inceperii scolaritatii;
- anxietate in fluxul solicitarilor scolare.

V.PROCESELE COGNITIVE SI STILUL DE MUNCA INTELECTUALA

Tipul de dizabilitate:mintala usoara; IQ-70.

Dizabilitati asociate:devianta comportamentala,tulburari de atentie;

Dezvoltarea senzorial-perceptiva:nedescriminari perceptiv- vizuale si auditive;

Nivelul dezvoltarii psiho-motricitatii:

- reprezentari temporale reduse(nu cunoaste zilele saptamanii,anotimpurile etc.);
- slabe reprezentari spatiale (nu poate aranja corect in pagina, nu percepe detaliile, nu utilizeaza corect notiunile spatiale).

Gandirea

- intuitiv- concreta, la nivelul operatiilor concrete bazate pe material didactic si sprijin din partea adultului;
- analiza,compararea asigurate pe baza modelului prezentat;

Memoria

- mecanica,saraca,reproductiva,de scurta durata;reprezentari instabile ale memoriei vizuale si auditive;

Atentia

- tulburari de atentie;
- fluctuanta in functie de stimul si recompensa imediata;
- hiperactivitate uneori pentru actiuni personale in timpul activitatii scolare.

Imaginatia slaba,subdezvoltata,reproductiva;

- foloseste uneori minciuni pentru a atrage atentia celor din jur sau pentru a-si justifica atitudinile negativiste;
- procedeaza rutinier(cu automatisme), fara initiative.

Limbajul

- vocabular sarac,neactivizat,imprecis;
- dislexo-disgrafie:- nu desprinde mesajul global din comunicarea orala a invatarii
  - nu percepe si nu discrimineaza auditiv si vizual fenomenele;
  - imprecizie in scrierea semnelor grafice;
  - nu poate formula enunturi proprii.
- tulburari de vorbire:sigmatism

- comunicare:-deficitara

-violenta(foloseste expresii urate in relatiile cu colegii)

VI.CONDUITA ELEVEI LA LECTIE SI IN CLASA(trasaturi de personalitate)

Afectivitatea

- instabilitate afectiva prin trecerea la afectivitate(prezenta numai fizic) la stari afective puternice, conflictuale, agresive(verbale si chiar fizice);
- imaturitate afectiva(emotiile ii perturba activitatea);

Motivatia

- redusa(eleva este mult mai retrasa,rezervata,introvertrita, cu iesiri explozive, uneori prin manifestari comportamentale inadecvate);- lipsa increderii in fortele proprii;
- reactii dezadaptative;
- pozitive fata de persoane care acorda sprijin moral si material.

Aptitudini

- muzicale si practice(gospodaresti);
- lipsa aptitudinilor intelectuale(ritm lent, greoi, cu erori);
- lipsa aptitudinilor de comunicare si interrelationare cu colegii de clasa.

Nivelul maturizarii psiho-sociale

- tulburari emotional-afective;
- frustrari din cauza handicapului social;
- lipsa igienei corporale;
- lipsa igienei vestimentare;
- imaturitatea afectiva(dornica de afectiunea persoanelor adulte).

Recomandari psihopedagogice

- curriculum scolar adaptat;
- profesori de sprijin/itinerant;
- psihoterapii.

POTENTIAL DE INVATARE

Limba si comunicare

Ce stie:

- recunoaste majoritatea literelor mari fara suport imagistic;
- face corespondenta litera de tipar – litera de mana;
- citeste cuvinte mono si bisilabice;
- copiaza, transcrie corect o propozitie dezvoltata;
- scrie corect dupa dictare cuvinte mono si bisilabice;

Ce nu stie:

- nu cunoaste grupurile de litere;
- nu citeste idependent un text de mica intindere;
- vocabularul activ – foarte sarac;

- alcatuieste enunturi simple cu suport imagistic;
- nu cunoaste semnificatia semnelor de punctuatie;
- memoreaza poezii de mica intindere.

CE SE POATE REALIZA PE TERMEN SCURT

Obiective :

- sa invete grupurile de litere mari si mici, de tipar si de mana;
- sa-si corecteze scrierea;
- sa scrie corect si sa citeasca cuvinte care contin grupurile de litere;
- sa citeasca si sa scrie dupa dictare cuvinte formate din mai multe silabe;
- sa citeasca independent un text scurt;
- sa utilizeze in vorbirea curenta un numar cat mai mare de cuvinte noi;
- sa memoreze una sau doua poezii pentru serbarea scolara;

Matematica

Obiectiv pe termen lung(cognitiv)

1.3. – sa efectueze operatii de adunare si scadere cu numere naturale de la 0 la 100, fara trecere peste ordin.

Obiective terapeutice(formativ-educative):

- dezvoltarea gandirii(calculului mintal si scris);
- activizarea vocabularului matematic(terminologia);
- dezvoltarea capacitatii de concentrare a atentiei.

Obiective pe termen scurt:

- sa defineasca corect notiunile: termen, suma, descazut, scazator, diferenta;
- sa calculeze oral adunari si scaderi pana la 10 si pana la 100(cu sprijin);
- sa efectueze oral, calcule in concentrul 0-100: U+U; Z+Z; Z+U; U+Z; ZU+U;
- sa formuleze probleme pe baza de imagini, simboluri;
- sa rezolve probleme cu o singura operatie;
- sa utilizeze corect: „mai mult cu atat”, „marit cu”, „micsorat cu” ;
- sa utilizeze corect terminologia matematica in rezolvarea exercitiilor;
- sa scrie corect in coloana, in pagina;
- sa participe cu interes, marindu-si atentia divergenta;
- sa-si coordoneze activ miscarile psihomotrice(in folosirea materialului intuitiv);
- sa-si dezvolte memoria logica(reprezentarile mentale).

STRATEGII DIDACTICE FOLOSITE IN INTERVENTII

<u>Metode si procedee</u>:

- explicatia pe baza materialului intuitiv-concret;
- demonstratia pe baza de simboluri, pentru insusirea algoritmului de efectuare a calculului mintal, oral si scris, liniar si in scris;
- observatia pe baza de stimuli(dirijata);
- problematizarea – rezolvarea de probleme imagistice si actionale;
- exercitiul matematic si exercitiul – joc;
- fisa de evaluare;

- munca independenta;
- conversatia euristica;

METODE SI PROCEDEE TERAPEUTICE

- activitati ludice
- activitati de artterapie;
- activitati de ergoterapie;
- activitati psihoterapeutice pentru diminuarea tulburarilor de atentie si de comportament.

MATERIAL DIDACTIC

- numaratori, betisoare, planse, simboluri(puncte, bile, linioare, stelute, etc.), jetoane, tabla magnetica cu numere, manual.

PERIOADA DE INTERVENTIE

1 noiembrie 2021 – 30 noiembrie 2021

EVALUAREA.evaluare orala: –calculul mintal de adunare si scadere: - folosirea limbajului matematic(„suma”, „termen”, „marit cu”, „descazut”, „scazator”, „diferenta”, „micsorat cu”);

-rezolvarea de probleme imagistice cu o operatie aritmetica.

- evaluare scrisa: -exercitii de adunare si de scadere prin calcul liniar si in scris(cu material intuitiv sau cu degete);

-rezolvarea unor exercitii – jocuri pe fise de munca independenta.

Nevoi specifice ale copilului in cadrul familiei:

- copilul are nevoie de o ingrijire si o supraveghere mai atenta din partea parintilor;
- este necesar ca parintii sa manifeste o atitudine pozitiva fata de scoala, s-o aprecieze si s-o incurajeza pentru ai invata;
- se impune o organizare mai judicioasa a timpului petrecut de eleva acasa, sa existe un raport optim intre timpul de invatare si cel de joc.

Obiective:

- Sensibilizarea parintilor fata de problematica si nevoile elevei;
- Imbunatatirea colaborarii dintre parinti si scoala(cadru didactic).

Mijloace de realizare:

- discutii cu parintii;
- realizarea unor activitati scolare sau extrascolare la care sa participe si parintii(serbari, expozitii cu produse ale elevilor,excursii,concursuri sportive);
- intocmirea impreuna cu parintii a unui ,,orar’’pentru acasa.

Educatorul realizează cel mai bine care sunt problemele elevului în raport cu felul în care acesta îşi pregăteşte şi îşi realizează temele de învăţare. Informaţii despre stilul, ritmul şi gradul de învăţare a elevului le putem obţine însă, cel mai bine, în activitatea de învăţare în clasă. Învăţătorul trebuie să-şi planifice lecţiile / activităţile, după evaluarea iniţilă a elevilor, ţinând seama de obiectivele propuse de programă, dar şi de condiţiile concrete ale învăţării în clasa sa, în şcoala în care activează şi comunitatea de apartenenţă.

Atat scoala cat si familia trebuie sa ia masuri cat mai semnificative in schimbarea comportamentului si a modului de vorbire pe care elevul le are dar si asupra deficientei de invatare.

Modalităţi de integrare a copiilor cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă

Prof. Psihopedagogie speciala Chiriac Rădița
C.S.E.I Mihălceni-Vrancea

În ţara noastră, elevii cu cerinţe educative speciale au învăţat în şcoli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că procedându-se astfel, aceşti elevi sunt oarecum excluşi din viaţa socială şi s-a decis întegrarea lor în învăţământul de masă.

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

În calitate de profesor, am fost pusă în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Am ţinut cont de faptul că elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie „uitaţi” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Astfel, în urma analizei amănunţite a evaluărilor iniţiale, am proiectat conţinuturile individualizat şi diferenţiat, astfel încât să poată fi înţelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învăţarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, îşi asumă roluri şi responsabilităţi.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite

comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

adaptarea conţinuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară;

adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);

adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;

adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale.

Tratarea individualizată a şcolarilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor.

Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului.

Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate. Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor.

Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi implică participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare.

Este necesară o riguroasă planificare, organizare şi desfăşurare a acestor tipuri de activităţi în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor şi pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional.

Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiţie, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare.

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Bibliografie:

Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi

Popovici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

DEZVOLTAREA ABILITĂŢILOR DE VIAŢĂ LA ELEVI

Prof. Nemeti Maria-Marilena
Colegiul Emil Negruțiu, Turda

Schimbările profunde și rapide ce caracterizează lumea de astăzi revoluționează toate domeniile, inclusiv educația. Noua pedagogie este "centrată pe elev" pentru a ține cont de posibilitățile sale reale de a performa într-o societate complexă și imprevizibilă, precum cea a secolului XXI. Noile metode sunt "active", adică urmăresc să transforme elevul din receptor pasiv de informații în actor al procesului de învățare. Noua școală îl educă să învețe autonom, îl stimulează să cerceteze, îl implică în realizarea de proiecte desfășurate în situații concrete. Piatră de temelie a educației de ieri, transmiterea de cunoștințe nu mai este un scop în sine, ci doar una dintre variabilele necesare pentru formarea de competențe.

Totodată, dezvoltarea abilităților de viață trebuie realizată "în context". Competențele formate trebuie să ofere tinerilor o mai bună adaptare la complexul de constrângeri și provocări sociale, de mediu, economice și culturale specifice societății în care trăiesc. Educația pentru dezvoltarea durabilă permite înțelegerea problemelor societale și identifică soluțiile disponibile în contextul actual. Prin ‘’Dezvoltarea abilităților de viață ale tinerilor în contextul dezvoltării durabile’’ vom utiliza sinergia acestor două abordări pentru a oferi cadrelor didactice un proces de învățare coerent și complet.

În contextul schimbărilor profunde şi rapide ce caracterizează lumea de astăzi prin revoluţionarea tuturor domeniilor, educaţia trebuie să răspundă din ce în ce mai prompt noilor paradigme privind „centrarea învăţării pe elev” în sensul de a ţine cont de posibilităţile sale reale în ceea ce priveşte performanţa într-o societate complexă şi imprevizibilă, precum cea a secolului XXI.

Nu mai poate fi ignorat faptul că astăzi, elevii se pot informa din şi prin diverse mijloace, rolul profesorului nemaifiind acela de simplu transmiţător de cunoştinţe. Schimbul de roluri face ca educatorul să fie cel care deschide calea cunoaşterii spre formarea de competenţe, atitudini, comportamente şi abilităţi. Metodele utilizate de către acesta sunt „active”, dacă urmăresc transformarea elevului din receptor pasiv al informaţiilor într-un actor al procesului de învăţare. Şcoala îl educă pe elev să înveţe autonom, independent, îi stimulează cercetarea, îl implică în realizarea unor proiecte desfăşurate în situaţii concrete. Astfel, transmiterea de cunoştinţe nu mai este un scop în sine, ci doar una dintre variabilele necesare pentru formarea competenţelor.

Pentru ca orientarea spre competenţe să aibă succes, dezvoltarea abilităţilor de viaţă este indispensabilă. Nevoile privind dezvoltarea anumitor abilităţi de viaţă în rândul elevilor trebuie identificate de la vârsta preşcolară astfel încât odată identificate, aceste nevoi să poată fi satisfăcute. Fără o gamă largă de abilităţi, tinerii nu vor reuşi să transfere către viaţa reală şi să utilizeze efectiv cunoştinţele pe care le dobândesc în contextul şcolii. Tocmai abilităţile reprezintă ingredientul esenţial care le permite să-şi transpună cunoştinţele în comportamente şi în atitudini. Totodată, competenţele formate trebuie să faciliteze adaptarea tinerilor la complexul provocărilor sociale, economice, de mediu şi culturale specifice societăţii în care trăiesc. Educaţia pentru dezvoltarea durabilă le permite să înţeleagă problemele sociale şi să identifice soluţii personale şi colective sustenabile, adaptate la contextul actual şi pentru viitor. Prin urmare, dezvoltarea abilităţilor de viaţă şi educaţia pentru dezvoltare durabilă se întăresc reciproc.

La nivel instituțional, un rol major îl au inițiativele bazate pe curriculum-ul la decizia școlii care vor avea efectul bulgărelui de zăpadă, urmând să atragă alte cadre didactice și alte școli interesate de dezvoltarea abilităților de viață la elevi în general privite în contextul dezvoltării durabile. Pe lângă acestea, fiecare cadru didactic poate să abordeze, în cadrul orelor, tematica de specialitate prin prisma dezvoltării durabile.

PROIECT DIDACTIC

PROF. ÎNV. PRIMAR: ROMAN ELENA-BIANCA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.4, MUN.RM.VÂLCEA

DATA: 15.XII.2021

CLASA: a II-a C

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

UNITATEA TEMATICĂ: ’’Fenomene naturale și mediul înconjurător”

SUBIECTUL LECȚIEI: Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 100 la 1000, cu trecere peste ordin.

TIPUL LECȚIEI: Recapitulare și sistematizare a cunoștințelor

COMPETENȚE GENERALE:

1. Utilizarea numerelor în calcule elementare;
3. Identificarea unor fenomene/relaţii/ regularităţi/structuri din mediul apropiat;
5. Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea şi reprezentarea unor date;

COMPETENȚE SPECIFICE VIZATE:

❖ *Matematică și explorarea mediului*

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-1000, recurgând la numărare şi/sau grupare ori de câte ori este necesar;

1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (sumă, total, termenii unei sume, <, >, =, +, -) în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme ;

3.2. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relaţie cu mediul natural şi social;

3.1. Rezolvarea de probleme în cadrul unor investigaţii, prin observarea şi generalizarea unor modele sau regularităţi din mediul apropiat.

5.2. Rezolvarea de probleme de tipul a±b=x; a±b±c=x în concentrul 0-1000, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice;

COMPETENȚE INTEGRATE

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ:

4.2. Redactarea unor mesaje simple, cu respectarea convenţiilor de bază;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

➢ *COGNITIVE*

O1 -Să efectueze operaţii de adunare și scădere cu numere naturale de la 0 la 1000, utilizând terminologia specifică;

O2 - Să afle numărul necunoscut dintr-un exercițiu dat;

O3 - Să rezolve probleme care presupun două operații din cele învățate;

O4- Să identifice consecinţele unor acţiuni ale omului asupra mediilor de viață explorate;

➢ *AFECTIVE*

OA: Dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiul matematicii în contexte variate.

RESURSE:

I. Metodologice

Strategii didactice:

a) *Metode şi procedee:* conversația, explicația, exerciţiul, problematizarea, munca independentă, cubul, fișa de lucru- Cadranele: Fișa Brăduțului Matematician.

b) *Mijloace de învăţământ:* laptop, manual, auxiliar didactic, tablă, caiete;.

c) *Forme de organizare:* frontal, individual.

II. Temporale – 45 de minute;

III. Umane – 28 elevi;

BIBLIOGRAFICE:

Programa școlară pentru disciplina ***Matematică și explorarea mediului, clasa a II-a aprobată prin OMEN 3418/19.03.2013, București, 2013;

1. Cleopatra Mihăilescu, Tudora Pițilă, Manual pentru clasa a II-a, *Matematică și explorarea mediului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2020;
2. *https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20IIa/Matematica%20si%20explorarea%20mediului/EDP/*
3. Cristici Valeria, Cioacă Olivia, Iordan Olivia, Marin Tudor, *Ghidul învăţătorului*, clasa a II-a, Ed. Petrion, Bucureşti, 2010;
4. Neacşu Ion, Gălăteanu Monalisa, Predoi Petre, *Didactica matematicii în învăţământul primar*, Ed. Aius, Craiova, 2001;
5. Ana Monica, Purcaru Paraschiva, *Metodica activităţilor matematice şi a aritmeticii pentru profesori din învăţământul primar*, Editura Universităţii Transilvania, Braşov, 2013;

ETAPELE LECȚIEI	OB. OP.	ELEMENTE ESENȚIALE DE CONȚINUT	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			Metode şi procedee	Material didactic	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric 1’		Se asigură atmosfera necesară desfășurării în condiţii optime a lecției: - amenajarea spaţiului de desfășurare a activităţii de către fiecare elev; - pregătirea materialelor necesare ✓ Salutarea invitaților: *„Dragi copii, în clasa voastră* *Chiar și de la distanță* *Prin intermediul tehnologiei* *Aveți invitați de seamă.* *Cu drag să-i întâmpinați* *Și frumos să-i salutați!”* • *Numărul zilei, Meterologul zilei;*	Conversația	Fișe de lucru Manual Tablă Laptop	Frontal	Observarea sistematică a elevilor.
2.Reactualizarea cunoștințelor și captarea atenției 5’		✓ Se verifică cantitativ și calitativ tema pentru acasă. ✓ **Jocul: *PORTRETUL MATEMATIC*** ***Astăzi e ziua de …(miercuri)*** ***În ce lună a anului ne aflăm?...(decembrie)*** ***Ce data este azi?...(15)*** ***Ce puteți spune despre nr. 15*** ✓ Captarea atenției se realizează prin discuții legate de anotimpul iarna și pregătirea pentru sărbătorile, pe care le așteptăm cu nerăbdare.	Conversația Observația Exerciţiul **Joc didactic- Portretul matematic** Conversația	Caietele de temă Tablă	Frontal Frontal	Autoevaluare Capacitatea de a-și corecta exercițiul Observarea sistematică a elevilor Observarea sistematică a elevilor.
3. Anunţarea temei şi enunţarea obiectivelor 1’	O1 O2 O3 O4	Elevii vor fi anunțați că în această oră vom recapitula adunarea și scăderea numerelor naturale de la 0 la 1000, cu trecere peste ordin, prin rezolvarea unor exerciții și probleme, utilizând un limbaj matematic adecvat.	Conversația		Frontal	Observarea sistematică a elevilor.

4.Recapitularea și sistematizarea cunoștițelor 22’	**O1** <

	O₁ **O1**	❁ Compară: *suma numerelor 169 și 425 cu diferența numerelor 879 și 378. **III-ASOCIAZĂ** ❁ Asociază corespunzător: *suma numerelor 263 și 375; **588** * diferența numerelor 829 și 241; **638** **IV-ANALIZEAZĂ** ❁ Analizează datele problemei, apoi rezolv-o: ***Pentru a împodobi bradul de Crăciun din centrul orașului, s-au folosit 475 globulețe roșii, iar albastre cu 103 mai puțin. Câte globulețe s-au folosit în total?*** **V-APLICĂ** ❁ Folosește limbajul matematic și aplică-l în rezolvarea cerinței: ***Mă gândesc la un număr, îl măresc cu 126 și obțin cel mai mare număr de trei cifre pare identice.*** **VI – ARGUMENTEAZĂ** ❁ Adevărat sau fals? 283+521=521+283 ☐ ☐ ☐ Calculează, apoi argumentează, oral, răspunsul. Elevii vor rezolva sarcinile pe caiete. Fiecare exercițiu va fi	Exercițiul	Asociază Tablă 3 Caiete Analizează 4 Aplică 5 Argumentează 6	Individual Frontal	elevilor de a utiliza cunoștințele legate de numerele naturale (0-1000)

		discutat și prezentat de câte un elev și va fi scris la tablă.				
5.Obținerea performanței 15’	**O1** **O3** **O1** **O2** **O3** **O4**	1. Descoperă cifra care se ascunde sub steluță! 963 - *65 + *7* 4*4 3*0 73* 2. Compune o problemă pentru exercițiul: 345+127= Elevii s-au descurcat bine, respectiv mediu la fișele de lucru primite anterior, lucrând frontal și individual, fiind ajutați de doamna învățătoare. Ei urmează să primească fiecare o nouă fișă de lucru- **Metoda Cadranelor, denumită simbolic: Fișa brăduțului matematician.**	Exercițiul Problematizarea	***Metoda cadranelor- Fișa brăduțului matematician (Anexa-2)*** Tablă	Individual Frontal	Observarea sistematică a capacității elevilor de a utiliza cunoștințele legate de numerele naturale (0-1000)
6.Aprecieri finale și anunțarea temei pentru acasă 1’		Elevii vor fi apreciați colectiv și individual pentru participarea la lecție. Temă pentru acasă: exercițiile 9 și 10, de la pagina 44, din manual și biletul brăduțului cu adunări și scăderi.	Conversația Explicația	Manualul Biletul brăduțului matematician- Fișă de lucru	Frontal	Aprecieri verbale

ELEVII CU CES. INTEGRAREA LOR ÎN ȘCOLILE DE MASĂ

Prof. Alina Ciocoiu,
Școala Gimnazială ,,Ion Simionescu" Iași

În majoritatea țărilor occidentale problematica integrării sociale a persoanelor cu diferite tipuri de deficiență a fost abordată din cel puțin șase perspective (Meijer, J.P. Cor, Sip Jan Fiji, Seamus Hegarty, 1994):

- integrarea fizică - se referă la posibilitățile de acces în spaţii publice a persoanelor cu deficienţe la fel ca şi celelalte persoane din comunitate
- integrarea la nivelul terminolagiei- renunțarea la expresiile şi etichetele discriminatorii față de persoanele cu deficienţe
- integrarea la nivel administrativ - adoptarea unor norme sau reglemenări prin care să se acorde o serie de facilități persoanelor aflate în diferite situații de handicap în raport cu celelalte persoane din comunitate
- integrarea socială - favorizarea contactelor sociale între persoanele cu deficienţe şi celelalte persoane din comunitate în cadrul unor activități comunitare, inclusiv cele desfăşurate în şcoală
- integrare la nivel de curriculum - se referă la crearea condițiilor de acces în mod egal la educaţie şi instruire a copiilor, fără discriminare pe motive de handicap, pornind de la aceleaşi finalități şi aceleaşi conţinuturi educaționale
- integrarea psihologică - se referă la educația copiilor în aceleaşi spaţii, în acelaşi timp şi folosind aceleaşi programe, fără constrângeri şi fără discriminări privind performanța şcolară a elevilor.

Ce este integrarea?	Ce nu este integrarea?
-a educa acei copii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite alături de ceilalţi copii normali; -a asigura servicii de specialitate(recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială) în şcoala respectivă; -a acorda sprijin personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare; -a permite accesul efectiv al copiilor cu CES la programul şi resursele şcolii obişnuite -a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală -a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei -a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor -a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu CES	- a cuprinde copii cu CES în programul şcolilor obişnuite fără pregătirea şi suportul necesar -a izola copiii cu CES în şcolile obişnuite sau a plasa clasele speciale în exetremitatea clădirii şcolii ori în spaţii separate de clădirea principală a şcolii; -a grupa copii cu CES foarte diferite în acelaşi program; -a ignora cerinţele strict individuale ale copilului; -a expune copilul unor riscuri nejustificate; -a solicita sarcini nerealizabile în aplicarea programului de integrare a personalului didactic şi managerilor şcolii; -a ignora problemele şi opiniile părinţilor; -a plasa copiii cu CES în instituţii şcolare obişnuite alături de copii mai mici ca vîrstă;

-a accepta schimbări radicale în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv educative din şcoală	-a structura un orar separat pentru copiii cu CES aflaţi în şcoli obişnuite

O sistematizare a unor argumente referitoare la integrarea copiilor cu deficiențe în școlile de masă trebuie să aibă în vedere discutarea lor din trei perspective: perspectiva educațională, socială și economică.

Din perspectivă educațională, este bine ca acești copii cu cerințe speciale să fie integrați în școlile de masă deoarece pot avea de câștigat toți elevii, chiar și cei fără probleme. În momentul în care sunt integrați elevi cu anumite deficiențe, se pune accent tot mai mult pe lucrul diferențiat, în funcție de nevoile fiecărui elev în parte. Atunci când elevii sunt relativ de același nivel, când nu comportă probleme deosebite, se observă că profesorii de cele mai multe ori lucrează la fel cu toată clasa. Prezența în clasă a unor elevi cu cerințe speciale face ca profesorul să conștientizeze că și elevii obișnuiți au nevoie uneori să fie priviți în mod diferit, având cerințe individuale.

Din perspectivă socială, școlile incluzive au meritul de a deschide drumul către o societate mai atentă la cei din jur, care alungă termenul de discriminare. Nu se poate considera că discriminarea nu funcționează dacă încă există reticențe la nivelul comunității pentru deschiderea cât mai multor școli incluzive. Este cunoscut faptul că, din păcate, această discriminare persistă în continuare pe scară largă, motiv pentru care copiii care învață în școli speciale sunt etichetați de multe ori prin termenul de „handicapați”. Tocmai de aceea, tot mai mulți dintre părinții cu copii cu dizabilități vor să-i înscrie pe aceștia în școlile de masă, în ciuda faptului că multe dintre instituțiile respective nu sunt pregătite să primească astfel de copii, deoarece fie personalul didactic nu este perfecționat pe măsură, fie nu există dotările materiale necesare, fie în școala respectivă nu s-a trecut peste unele prejudecăți. De multe ori, acești copii ajung să fie integrați doar fizic în școlile obișnuite, deoarece nu li se răspunde în funcție de nevoile fiecăruia. Cu cât se deschid mai multe școli incluzive care să-și propună adaptarea tuturor resurselor pentru binele comun al elevilor de orice natură, cu atât se pun bazele unei societăți construite pe spiritul democratic – o societate deschisă, în care funcționează respectul reciproc.

Din perspectivă economică se conturează un argument la fel de solid, în sprijinul integrării copiilor cu cerințe speciale în programul școlilor de masă. Costă mult mai mult să existe diferite tipuri de școli, specializate în educarea unor grupuri specifice de elevi. Școala incluzivă ar trebui să fie gândită ca o școală pentru toți, unde copiii pot să învețe împreună folosindu-se uneori de aceleași echipamente. De multe ori, școlile speciale conțin unele dotări care ar putea ameliora și demersul educativ al elevilor obișnuiți.

Așadar, școala trebuie să fie un model al nondiscriminării. Copiii de astăzi vor fi adulții de mâine. Învățând de mici să respecte și să ofere sprijin celorlalți, le va fi mai ușor ca această practică să devină pe viitor una obișnuită, învățându-i, poate, și pe alții, la rândul lor, să facă acest lucru.

Bibliografie:

Gherguț, A. (2006), *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, ediția a II-a, revăzută și adăugită*, Iași, Editura Polirom

Gherguț, A. (2013), *Sinteze de psihopedagogie specială: ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice, ed. a III-a, revăzută și adăugită*, Iași, Editura Polirom

PROIECT DE ACTIVITATE

MÎȚU LENUȚA,GRĂDINIȚA NR.245
SECTOR 5, BUCUREȘTI

GRUPA: Mijlocie

TEMA SAPTAMANII:FRUCTELE TOAMNEI

DOMENIUL DE ACTIVITATE: Domeniul om si societate

ACTIVITATEA: Educație pentru societate

TEMA: „La piața”

TIPUL DE ACTIVITATE: joc de interacțiune sociala

FORMA DE REALIZARE: frontal-individuala

SCOPUL ACTIVITATII: Socializarea copiilor, cunoașterea activității de la piața, transpunerea in rolurile de vânzător și de cumpărător, dezvoltarea spiritului antreprenorial.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTARII:

B2-Comportamente prosociale,de acceptare si de respectare a diversității.

COMPORTAMENTE VIZATE:

B2.2-Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare.

SARCINA DIDACTICA: Să se transpună în rolul de vânzător și de cumpărător și să socializeze între ei , folosind formule de politețe la vânzarea/cumpărarea unor produse de la „piață”.

REGULILE JOCULUI: copiii vor fi împărțiți în vânzători și cumpărători și vor socializa folosind formule de politețe pentru vânzarea/cumpărarea unor produse.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, păpușa Maria, mânuirea materialului, transpunerea in postura de vânzător/cumpărător.

METODE SI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, jocul, chestionarul

MATERIAL DIDACTIC FOLOSIT: păpușa Maria, bani de jucărie, fructe si legume proaspete si de jucărie, coșulețe sau pungi, șorțulețe, recompense.

DURATA: 20-25 min

BIBLIOGRAFIE:

Programa activităților instructiv-educative in grădinița de copii;
Curriculum pentru educatie timpurie-2019.

SCENARIUL ACTIVITATII

NR. CRT	EVENIMENTUL DIDACTIC	CONTINUTUL STIINTIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
1.	Moment organizatoric	Se asigura un climat optim pentru desfășurarea activității: -aerisirea salii de grupa; -pregătirea materialului didactic necesar; -aranjarea mobilierului adecvat temei.		
2.	Captarea atenției	Păpușa Maria a venit la grupa mijlocie cu un coș cu fructe si legume. Copiii denumesc fructele si legumele din coș, după care păpușa le propune un joc.	Conversația	frontala
3.	Anunțarea temei si a obiectivelor	Ea le propune copiilor un joc de interacțiune socială care se numește „La piață”. După ce se anunță tema se prezinta obiectivele pe înțelesul copiilor.		frontala
4.	Dirijarea învățării	Se intuiește materialul. Sunt numiți 2-3 copii care vor fi vânzătorii de fructe și li se oferă șorțulețe, iar ceilalți copii vor primi coșuri de cumpărături și bani de jucărie și vor fi cumpărătorii. Educatoarea le explică ce trebuie să facă fiecare și cum să se adreseze. După câteva minute se schimbă rolurile și alți copii vor fi vânzătorii.	Explicația, demonstrația, conversația Jocul	Frontal-individuala
5.	Obținerea performantei	Educatoarea va adresa întrebări legate de activitate. Ce trebuie să facă vânzătorii? (sa vândă produsele) Ce trebuie să facă cumpărătorii? (sa cumpere produsele) De ce vânzătorii poartă șorțuri? (să nu se murdărească) Cu ce cumpăram? (cu bani) Cum trebuie să vorbească vânzătorii pentru a-și vinde marfa? (frumos) Dați exemplu: Cum trebuie să vorbească cumpărătorii pentru a primi produse bune?	Chestionarul	individuala

6.	Încheierea activității	Se vor face aprecieri asupra modului in care au răspuns copiii la activitate. Se vor oferi recompense copiilor care au răspuns cel mai frumos.	Conversația Explicația	Frontal-individuala

Strategii de sprijin pentru învățare pentru copiii cu autism

Profesor: ENYEDI ERIKA – HILDA
Şcoala Gimnazială Nr. 1 Luduş

Autism…un cuvânt care ne dă adesea fiori, ţinând cont că uneori evocă o tulburare gravă.Este una dintre „enigmele” care de ceva timp au devenit fie marea provocare, fie marea necunoscută, dar în acelaşi timp şi o mare problemă a numeroşipărinţi, educatori sau chiar a unor specialişti în domeniul serviciilor psihopedagogice.

Strategiile educaţionale constituie pentru cei mai mulţi copii cu autism cele mai eficiente tipuri de intervenţie daca sunt aplicate cu intensitatea necesară.Unele programe folosesc mijloace brutale de a pătrunde în lumea copiilor cu autism, in timp ce altele se bazează pe o combinaţie de mijloace de a pătrunde uşor,cu delicateţe in lumea lor si de a-i atrage înspre cea din afară.

O caracteristică a copiilor cu autism o reprezintă dificultăţile la nivelullimbajului receptiv (adesea copilul nu intelege limbajul atât de bine cât ar putea crede educatorul că acesta poate) și expresiv (nu își poate comunica nevoile datorită inexistenței sau a insuficienței limbajului necesar comunicării).Slaba memorie secvenţiala îl împiedică pe copil să reţină ordinea evenimentelor (chiar și a celor familiare), să ştie când se va întampla ceva .De multe ori puţin capabil sau chiar incapabil de a-și organiza sau de a pune limite la propriul comportament și nu întelege sau nu cunoaște regulile sociale. Toate acestea îl determină să încerce să atragă atenţiacelorlalţiintr-un mod neadecvat sau să prefere să fie singur. Hiper-senzitivitatea la diverşi stimuli poate provoca adesea manifestări mai agitate. Uşurinţa cu care îi poate fi distrasă atenţia, dificultăţile de percepţie si de organizre a timpului sunt alte probleme de care trebuie să se țină seama în procesul instructiv-educativ.

Stilul educaţional este adaptat la nevoile de bază ale copilului autist, iar această adaptare se referă în primul rând la formularea clară a cerinţelor, structurarea cerinţelorşi structurarea spaţiuluişi timpului.

- Tonul trebuie să fie ferm. Fermitatea variază în funcţie de fiecare copil. Nu există loc de negocieri. A fi ferm nu înseamnă a fi rău.
- La început,copilului autist i se dau sarcini scurte, în cuvinte puţine.(ex. „ Arată mâna!” , „Fă aşa!”, „Colorează casa!”, „Pune pe…! etc). După ce copilul învaţă primele noţiunişi are în vocabular un număr de cuvinte, se complică cerinţa.
- Se utilizează termeni de limbaj comun. Copilul autist nu înţelege sensurile figurate, sinonimele.(ex. zăpada pentru el este zăpadă şi nu nea sau omăt; nu înţelege expresii de genul „natura se trezeşte la viaţă”).
- Sarcina dată trebuie executată. Atunci când se dă sarcina, copilul trebuie să fie atent la profesor. Eventual, i se repetă până o reţine.
- În tot ceea ce facem, trebuie respectat principiul secvenţializării. (Sarcina se dă secvenţializat, ajutorul ,promptul este retras secvenţializat)

În activitatea directă cu copilul autist trebuie să folosim metode care au drept scop învăţareamodalităţilor de exprimare adecvată a dorinţelorşiemoţiilor personale prin gesturi şi verbalizări acceptabile, interacţiunea adecvată cu ceilalţi copii şiadulţi, să salute, să mângâie, să dea obiecte la cerere, să execute sarcini pe măsura capacităţii individuale.

Iată câteva strategii prin care putem să susținem învățarea și dezvoltarea cognitivă a copilului cu autism:

- Persoanele cu autism prezintă dificultăți în amintirea secvențelor: în acest context evită să folosești șiruri lungi de instrucțiuni verbale.

- Multe persoane cu tulburări din spectrul autist gândesc în imagini: gândurile iau forma unor videoclipuri proiectate în mintea copilului. Pentru a învăța cuvinte precum „sus” sau „jos” este nevoie ca acestea să fie demonstrate. De exemplu luați un avion de jucărie și spuneți „sus” în timp ce avionul decolează și „jos” atunci când avionul revine înapoi la aterizare.
- Unii copii cu autism cântă mai bine decât pot vorbi. Acestea pot răspunde mai bine dacă le sunt cântate cuvinte sau propoziții. Pentru copii care au o sensibilitate extremă la a sunetului, aceștea vor răspunde mai ușor dacă le este vorbit în șoaptă.
- Unii copii nu pot prelucra stimulii vizuali și uditivi în același timp. Acestora nu ar trebui să li se ceară să privească un stimul și să audă simultan, ci să primească fie o sarcină vizuală, fie una auditivă.
- La unii dintre copii, atingerea este adesea simțul care oferă cea mai mare încredere, Acestora le este mai ușor să simtă. Copiii pot învăța programul zilnic simțind obiecte cu câtevaminute înainte de o activitate programată. De exemplu, cu 15 minute înainte de prânz, dă-i copilului săținăîn mână o lingură.
- Nu intrăm noi în ritmul copilului cu autism, ci pe el îl obligăm să intre în ritmul nostru.
- Copilul realizează mai ușor contactul cu ajutorul unui obiect(ex. o păpușă care poate fi pusă pe mână, o jucărie de pluș, un microfon, un telefon). Pentru el este mai ușor decât atunci când trebuie să se uite la cineva. Acest lucru poate fi folosit atunci când se comunică cu el, mai ales când este vorba de momente de învăţare. Avantajul este că cere mai puţin contact vizual.
- Copilul trebuie să simtă că acțiunea se oprește atunci când spune adultul și nu cand vrea copilul. Deși îi cerem să îndeplinească o anumită activitate, copilul reuşeşte să iasă din aceasta prin diferite comportamente: cere consolare, devine agresiv (autoagresiv sau heteroagresiv), începe altă activitate. Important este să descoperim factorul care determină ieşirea din activitate (formularea cerinţei, sarcina în sine, tonul vocii, distanţa interpersonală, gălăgia, etc).
- Toate comportamentele pozitive (dorite) trebuie să fie consecvent întărite: când duce la îndeplinire singur o sarcină, când ia iniţiativa să execute o activitate potrivită sau necesară(ex., strângerea şi aranjarea corectă a materialelor).
- Folosesc iniţiativa lui. Când văd că este atras de un obiect sau de o activitate, îi dau o comandă pozitivă, legată de aceasta, fructificându-i iniţiativa. (ex. *dacă se duce la chiuvetă îi spun: Văd că te duci la chiuvetă. Dă drumul la apa. Spală-te pe mâini.* Sau *dacă a luat un pahar, îi spun: Ai luat paharul. Bravo! Adu-l la mine să îţi pun apă!.*
- Dacă vrea ceva şiţipă sau are un alt comportament neadecvat prin care îşi manifestă dorinţa(plânge, bate din picioare), îi dau un model de comportament adecvat, pentru a obţine ceea ce doreşte. Ex. Dacă îmi spui, îți dau!
- Cer să coopereze la o comandă simplă pentru a obţine obiectul dorit.(ex. *„După ce închizi uşa, poţi să vii şi tu să desenezi!”, „Dă-i lui Gabriel mingea ,iar ţieîţi dau cuburile!” sau „Pune jucăriile în coşuleţşi apoi îţi dau apă!”).*
- Folosesc mesaje pozitive, cât mai puţinenegaţiişiinterdicţii care întăresc reacţiileopoziţionale. (ex. *„Pune cuburile pe masă!” în loc de „Nu arunca pe jos cuburile*!”).
- Dacă vrea ceva foarte mult şi nu renunţă, pentru un timp limitat accept cererea lui, dar transformată, astfel încât să nu se considere victorios în relaţia cu profesorul; aceasta este o formă de şantaj din partea copilului. Nu copilul deţine controlul. Acesta se află la adult.

  Autismul este o tulburare ce durează toata viata.În momentul de față nu se cunoaşte nici o soluţie. Pe măsura ce persoana se maturizează și învață să mânuiască strategii pentru a face față diverslorsituaţii caracteristicile vizibile asociate autismului pot devenimai puțin pregnante.

Cu toate acestea dificultăţile în comunicare, socializare, procesare senzorială și în domeniile conexe ramân pe toată durata vieţii.

Printr-o educație adecvată, prin cunoaștereapreferinţelor individuale, sprijin țintit și accesul la oportunităţilecomunităţii, copiii cu autism pot duce o viata satisfăcătoare și productivă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bruin, Colette, 2008, *Giveme 5 – Pedagogie modernă pentru lucrul cu persoanele autiste*, Editura Fides, Iaşi
2. Mitasov, Tudor; Smelik, Inge, Jose, 2005, *Elemente de intervenţie în autism*, Editura Stef, Iaşi.
3. Peeters, Theo, 2009, *Autismul- teorie şiintervenţieeducaţională*, Editura Polirom, Bucureşti

Proiect educație ecologică

Vâlcea Cristina
Liceul Tehnologic Sf. Nicolae Deta

Clasa a V-a

Unitatea de conținut: Impactului omului asupra mediului înconjurător

Unitatea de învățare: Locul omului şi impactul său asupra mediului

Tipul lecției: tip “treasure hunt” (vânătoare de comori)

Scopul lecției: Conștientizarea legăturii dintre om și natură și a influențelor reciproce, obţinerea unei imagini de ansamblu asupra problemelor de mediu şi găsirea unor soluţii de remediere

Competenţe specifice: 1.1, 1.2, 2.2, 3.1, 3.2, 4.1, 4.2

Competenţe derivate:

CD 1. Să identifice obiecte care să ilustreze legătura om-natură

CD 2. Să explice impactul omului asupra naturii

CD3. Să recunoască unele măsuri de prevenire şi remediere a deteriorării mediului

Strategia didactică:

a) Metode şi procedee didactice: învăţarea prin descoperire, observaţia, explicaţia, conversaţia euristică, problematizarea, jocul didactic.

b) Mijloace de învăţământ: fişe de lucru, creioane colorate, pix , marker, telefon, pungi de hârtie, carton colorat tăiat în 6 bucăți

c) Forma de organizare: frontal, pe grupe

d) Resurse temporale: 50 min

Loc de desfășurare: sala de clasă și curtea școlii

Etapele lecției:

I. Familiarizare- se reactualizează noţiunile de mediul de viaţă, ecosistem, biotop, biocenoză. Se prezintă obiectivele lecţiei

II. Structurare

1. Elevii se împart în 4 echipe, primesc fișa de activitate și câte un carton colorat, citesc sarcinile de lucru.

2. Membrii fiecărei echipe vor merge în curtea școlii cu scopul de a aduce 3 obiecte sau să facă poze prin care să ilustreze legătura om-natură, impactul omului asupra naturii, diverse probleme legate de mediu care există.

3. Echipele revin în sala de clasă și fac o scurtă prezentare a obiectelor identificate, cu argumentarea/ justificarea alegerii acelor obiecte (sau a pozelor făcute) conform tabelului:

Lista de obiecte	Ilustrarea legăturii om-natura: nevoile omului versus servicii oferite de ecosisteme/ resurse naturale		Impactul omului asupra naturii, diverse probleme legate de mediu care există
1.	Nevoie	Resurse consumate	
2.	Nevoie	Resurse consumate	
3.	Nevoie	Resurse consumate	

Pe cartonul colorat vor enumera 4 informații cheie. Timpul de lucru pentru sarcinile 1 și 2 este de 15 minute

4. Fiecare echipă își stabilește un responsabil care va prezenta rezultatele. Prezentarea fiecărei echipe va surprinde trei aspecte: nevoia umană satisfăcută prin acel obiect, resursele naturale care stau în spatele acelui obiect, efectele asupra mediului prin producția/ consumul acelui obiect

5. După prezentarea fiecărei echipe se vor extrage o serie de concluzii referitoare la impactul omului asupra mediului și se realizează un poster (activitate frontală) cu unele reguli de prevenire și remediere a problemelor indentificate (anexa 1)

III. Aplicare

La sfârșitul orei, elevii vor completa și interpreta un chestionar “Cât de verde ești? ” …..

Bibliografie:

1. Manual de biologie pentru clasa a Va, Rozalia-Nicoleta Stătescu, Viorica Broască, ed. Intuitext, 2017
2. https://ecofriendlykids.co.uk/how-green-are-you/

Anexa 1

Interpretarea rezultatelor

a- 2 puncte, b- 1 punct, c - 0 puncte (excepție întrebarea 12)

De la 18 →24 Felicitări! Faci eforturi mari pentru a salva planeta. Continuă această muncă!	De la 9 → 17, bine, trebuie să faci mai mult, mediul nu este o prioritate pentru tine, dar îți poți îmbunătăți comportamentul, nu-iașa?	Sub 9 **Nu, nu, nu!!** Nu este posibil! Trebuie să faci mai mult pentru a lăsa mediul înconjurător încondiții bune viitoarelor generații!

1.Cât de des selectezi plasticul, hârtia și sticla?
a) Da, întotdeauna
b) Uneori
c) Niciodată

2. Cumperi produse locale sau organice?
a) Da, întotdeauna
b) Uneori
c) Niciodată, sunt prea scumpe

3. Reciclezi becurile și baterii?
a) Da, întotdeauna
b) Uneori
c) Niciodată

4.Folosești propria plasă la cumpărături?
a) Da, întotdeauna
b) Des
c) Rar

5. De câte ori aruncați gunoiul în mod corespunzător?
a) Da, întotdeauna
b) De cele mai multe ori
c) Uneori
Nu acord atenție

6. Stingi lumina când pleci din cameră?
a) Da, întotdeauna
b) Uneori
c) Niciodată

7.Pe timpul nopții oprești televizorul, computerul, telefonul?
a) Da, întotdeauna
b) Uneori
c) Niciodată

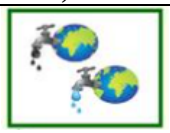
8. Te îmbraci mai gros sau pornești căldura?
a) Da, întotdeauna
b) Uneori
c) Niciodată, prefer să încălzesc mai bine camera.

9. Faci dușuri în loc de băi?
a) Da, întotdeauna
b) Des
c) Niciodată

10.Când e posibil, folosești transportul în comun sau bicicleta ?
a) Da, întotdeauna
b) Uneori
c) Niciodată

11. Când îți perii dinții oprești apa?
a) Da, întotdeauna
b) Uneori
c) Niciodată
Nu m-am gândit la acest aspect.

12. Acasă faci și folosești compost?
a) Da
b) Nu

A báb személyiségfejlesztő hatása

Prof. înv. preșcolar Bondici Noémi Judit
Grădinița cu Program Prelungit Voinicelul, Satu Mare

A bábjáték egyidős az emberi kultúrával és a művészetek megjelenésével. Olyan értéke az emberi kultúrának, amely erőteljesen formálta a felnövekvő nemzedéket, s azokat is, akik ezt közvetítették. A bábjáték világa öntörvényű, szimbolikus, harmonizál és igazodik a gyerekek lelkivilágával, alkotóelemei a dráma a mozgás, a beszéd, a zene a képzőművészet és a tánc. Ugyanakkor a „lehetetlenség” művészete is, mert a képzelet a holt anyagban megtalálja és megláttatja a megelevenedő formát, a jelképet az embert és annak világát.

A bábjáték minden mozzanatának a mese, a játék, a szituáció igazságát kell szolgálnia, ahol győz a jó és a rossz csak vesztes lehet. A bábjáték a maga sajátos varázserejével olyan komplex módon hat a gyerekre, amelyet ebben az életkorban semmiféle más eszközzel vagy eljárással nem lehet megismételni. Nevelő hatása a gyermeklélektani jellemzőihez és érzelmi sajátosságaihoz illő formanyelvében van. Ennek felismerése segít bennünket abban, hogy értelmét és akaratát a megfelelő mértékkel és eredménnyel fejleszthessük.

Óvodáskorban a gyermek alapvető tevékenysége és szükséglete **a játék.** A legfőbb hajtóereje a gyermek vágyában rejlik, hogy olyan legyen, mint a nagyok, a felnőttek világába beléphessen s a hatalmasságukat, elérhetetlenségüket játékában oldhassa fel. A játék hozzásegíti, az én központúságból való kilépéshez megtanulja a másik helyzetébe való beilleszkedést, valamint segíti az egészséges én-tudat kialakulását. Oldja a dacreakciót, a bűntudatot, a félelmet és a szorongást.

A mese segítségével minden vágya teljesül, átlép egy olyan világba, ahol nem mindig aktív részese és tevékenykedője a történetnek, hanem szemlélője, befogadója és érzelmi-értelmi síkon elemzője, megértője is. A mese igazságos, segítőkész, optimista világ képét tárja fel előttük, ahol van jó és rossz, szép és csúnya, bátor és gyáva, vagyis csupa ellentétpárok jelennek meg, maga a mindennapi élet.

A báb eszköztárával a mese életre kel és a maga urává válik. A gyermek tökéletesen beleéli magát a báb befogadására, erről tanúskodik a báb- közönség viselkedése, feszült figyelme, helyenkénti bekiabálása, párbeszéde a szereplőkkel, ugyanakkor a tudata a másik rétegben fenntartja az irrealitás a fikció jellegét. Ennek fenntartására különösen alkalmas a báb: a díszletek a figurák stilizáltsága, a jelzés- szerűsége, szimbolikus jellege. Különösen alkalmas ott, ahol valaminek erős érzelmi nyomatékot kívánunk adni, vagy ahol egy ügyes ötlettel a gyerekek emlékezetébe akarjuk vésni a már elsajátított anyagot.

A bábjáték hatása a fogyatékossággal élő gyermekek világában

A bábjáték nemcsak a gyermek szórakoztatására használható fel, hanem eszköz a játék-diagnosztikában és a pszichoterápiában, de nemcsak e két szakterületeken alkalmazzák, hanem a pedagógiában, a beszédterápia és a gyógypedagógia területén is.

A bábjáték nemcsak az ép gyermekeknek ad különleges élményt, hanem a fogyatékossággal élő gyermekeknek is. Továbbá alkalmas a speciális nevelési szükségletű gyermekek fejlesztésére, nevelésére, ezáltal a gyógypedagógia egyik hatékony módszere a bábjáték. A játszó mozdulatok megfigyeléséből megismerhetjük a gyermeket, vagyis képet tudunk alkotni az általános mozgásfejlődéséről, a beszéd- és cselekvésfejlődéséről, az egész viselkedéséről, a játszó tevékenységének, fogalom gazdagságának és fantáziájának minőségi fokáról, vagyis az egész gyermek értelmi, érzelmi,

akarati életéről, sőt, tudatalatti állapotáról, hiszen a gyermek játékában önkéntelenül megjeleníti, kivetíti szorongásait, problémáit is.

A bábjáték felhasználása terápiás célra

A fogyatékkal élő gyermek mozgása sokszor eltér az épen fejlődött gyermek mozgásától. A bábu ezen a téren is alkalmas eszköz a gyermek finom mozgásának fejlesztésére és a vele való játszás elárulja a manuális ügyesség színvonalát. A bábjáték segíti a mozgások összerendezését, a hiányzó feltételes reflexek kifejlesztését, az ujjmozgások lazító gyakorlását, a mozgások játékos utánzását, végül a célszerű összetett, hasznos mozgás kialakítását. A kézmozgások fokozatos kiépítésével és a finom, lazító ujjmozgások begyakorlásával a kezet és az ujjakat alkalmas eszközzé fejleszti.

Beszédhiba javítása

A közismert beszédhibák közül legnehezebben javítható a dadogás. Mivel a beszédhiba leggyakrabban szorongásból ered, a terápia során ezt szükséges feloldani. Ehhez a bábozás elsődleges eszköz lehet, hiszen a félszeg, gátlásos gyermek a bábu álarca mögé tud rejtőzni, szorongását a bábura hárítja át, és álarcba öltözve, vagyis a saját izgalmát levetkőzve jut szerephez, produkálhatja magát, sőt, kifejezheti lelki sérülését, rossz élményét, izgalmát, konfliktusait. Megfigyelhetjük, hogy a bábozó gyermek a legtöbb esetben nem is ejt hibát beszédében a bábjáték alatt, hiszen más emberként, egy szerepben lép fel, előző, szorongó önmagáról elfeledkezik.

A bábozás lélekgyógyító ereje

A magatartászavaros gyermekeket, főleg, akik minden közeledést visszautasítanak (pl.: játékhoz nem nyúlnak, kérdésekre nem válaszolnak) és a pszichológus számára vizsgálhatatlanok, bábuval néhány perc alatt fel lehet oldani. A bátortalanság, gátoltság, szorongás egyszerű eseteiben a kézbe vett bábuval szintén jó eredményeket lehetnek elérni. Mivel a bábuval a gyermek önfeledten játszik, ez a körülmény kiválóan alkalmas arra, hogy rövid idő alatt természetes aktivitása közben figyeljük meg arcjátékát, mozgását, kézügyességét, beszédének formai és tartalmi részét, fantáziáját, intelligenciáját. Ha a felnőtt is bekapcsolódik a játékba, vagy társakkal játszik együtt, megfigyelhető általános közösségi magatartása, együttműködési készsége, szociális magatartást. A bábterápia hasznos módszer az agresszió mértékének megállapításában és annak oldásában, a nagyfeszültségű indulatok levezetésében, a frusztráció csökkentésében. Jól használható a bábterápia a kisgyermekek fiziológiás félelme egyedül maradástól, a sötétségtől, tárgytalan félelem, megijedéstől, rémisztegetésből származó félelem oldására. A bábozás a lelkileg otthontalan, elmagányosodott, sehova nem tartozó gyermekek számára érzelmi támasznyújtást.

Bibliografia:

1. http://www.babu.hu/kcfinder/upload/files/Contact_2013_05_sorkiz%C3%A1rt.pdf , *Egy játék, melynek gyógyító ereje van,* utolsó letöltés: 2020.04.02
2. Králikné Varga –Tekes 2009/ 2010

PROIECT DIDACTIC

Prof. Nadia-Alina DUMITRESCU
Școala Gimnazială „Ion MAREȘ” Vulcana-Băi

Clasa: a IV - a

Disciplina: Geografie

Unitatea de învățare: România în Europa și în lume

Subiectul: România în Europa

Tipul lecției: Dobândire de noi cunoștințe

Scopul: Însușirea cunoștințelor referitoare la poziția geografică a României în Europa

Competente specifice:

2.3. Identificarea unor fenomene și procese cu caracter geografic din mediul înconjurător al orizontului local, al regiunii, țării și continentului

3.1. Identificarea poziției elementelor reprezentate pe hartă

3.3. Raportarea corectă a poziției unor elemente pe reprezentările cartografice

Obiective operaționale:

O 2.3.1. - Să caracterizeze așezarea României pe continent stabilind unele repere spațiale referitoare la distanțe și orientare pe harta fizică a Europei;

O 3.1.1. - Să localizeze pe hartă poziția României în Europa;

O 3.3.1. - Să localizeze pe hartă țările vecine României;

O 3.3.2. - Să precizeze capitalele țărilor vecine;

Strategii didactice:

- **Metode și procedee:**

  - conversația, explicația, exercițiul, Știu/Vreau să știu/Am aflat, harta conceptuală, observația, jocul didactic

- **Mijloace de învățământ:**

  - laptop, videoproiector, laptop, fișe cu rebus, fișe cu organizator grafic, harta României și a Europei, manual/manual digital, caiete, stilou, patafix, jetoane cu numele țărilor vecine României și cu capitalele acestora, precum și cu numele apelor – granițe naturale ale României, fișe de evaluare.

- **Forme de organizare:**

- frontal, individual, în perechi.

- **Resurse: temporale:** 50 de minute

  umane: 13 de elevi cu ritm de învățare diferit

1 elev cu CES: M.V.A. (Tip de deficiență: *mentală*, grad de deficiență: *ușor*)

spațiale: sala de clasă

Bibliografie:

- Alecu Anda Ligia, Mihăescu Mariana Marin, Sorin Gabriel, „Diferențiere curriculara aplicata elevilor cu CES”, Suceava, 2018.
- Programa școlară pentru Geografie - clasa a IV-a, București, 2014;
- Curs formare: *“Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii din clasele I-IV”* - program de formare continuă de tip “blended learning” pentru cadrele didactice din învățământul primar.
- Manuela Popescu, Ștefan Pacearcă, Manualul de Geografie, Editura Intuitext, 2016

Nr crt	Etapele lecției	Ob. Op.	Eșalonarea conținutului		Strategia didactică			Evaluare
			Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Metode, procedee și tehnici didactice	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	Momentul organizatoric		Se asigură condițiile necesare bunei desfășurări a activității. Se verifică dacă toți elevii au materialele necesare.	Pregătesc materialele.	Conversația	Manuale/ Caiete Stilou/creion	Frontal	
2.	Reactualizarea cunoștințelor și deprinderilor		Se distribuie elevilor o fișă (hartă conceptuală) prin care verific gradul de asimilare al cunoștințelor din lecția anterioară *Terra – planeta noastră.* * *Elevul cu CES rezolvă sarcinile date cu sprijinul profesorului sau a colegului de bancă.*	Elevii vor completa acest organizatorul grafic	Conversația Harta conceptuală	Fișe cu organizatorul grafic	Individual	Aprecieri verbale

3.	Activitate/dis-cuție introductivă		Propun elevilor să completeze un rebus. Întrebările rebusului sunt din istorie, iar pe verticală vor obține o informație despre lecția de astăzi.* *Elevul cu CES rezolvă sarcinile date cu sprijinul colegului de bancă.*	Elevii vor completa rebusul.	Exercițiul - joc	Fișe rebus	În perechi	Aprecieri verbale
4.	Anunțarea temei și a obiectivelor		Se anunță tema lecției și obiectivele urmărite în termeni accesibili copiilor. Se scrie la tablă data și titlul.	Elevii vor scrie pe caiete data și titlul lecției.	Explicația	Caietele elevilor	Frontal	
5	Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării	O2.3.1	Se cere elevilor să deseneze un tabel în caiete, pe care îl vor împarți în trei coloane: *Știu-Vreau să știu-Am aflat.* Se solicită elevilor să completeze primele două coloane ale tabelului cu informații pe care ei le cunosc despre România, respectiv cu întrebări despre ce ar vrea să cunoască despre România și, prin sondaj, vor fi întrebați despre ce au completat în cele două rubrici.	Desenează în caiete tabelul și completează rubricile. Elevii urmăresc cu atenție manualul digital. Notează informațiile noi pe caiete la rubrica Am aflat.	Știu/Vreau să știu/Am aflat			
.		O3.1.1. O3.3.1. O3.3.2.	** Elevul cu CES rezolvă sarcinile date cu sprijinul profesorului sau a colegului de bancă.* Se urmăresc filmulețele din manualul digital. Pe măsură ce se află informații din acest material, se notează în rubrica *Am aflat*, obținându-se astfel schema lecției. Se localizează la hartă România în Europa, se identifică și localizează vecinii acesteia, se precizează capitalele țărilor vecine.		Observația Explicația Exercițiul	Videoproiector Ecran Laptop Manual digital Harta Europei	Individual Frontal	Aprecieri verbale

6.	Fixarea cunoștințelor	O 3.1.1 O 3.3.2 O 3.3.1	**JOC**: *„HARTA FERMECATĂ”* Într-un săculeț se află jetoane pe care sunt scrise numele țârilor vecine României și al capitalelor acestora. Elevii vor extrage câte un jeton, vor indica poziția țârilor vecine şi o vor identifica la hartă lipind jetonul la locul potrivit. Jocul continuă cu jetoane care indică numele capitalelor țărilor vecine. Elevii vor extrage câte un jeton și vor indica numele țării a cărei capitală este scrisă pe jeton, lipind apoi jetonul pe jetonul cu numele țării.. **Complicarea jocului**: Introduc în săculeț numele apelor care formează granițele naturale ale României. Solicit stabilirea granițelor naturale ale României e hartă. ** Elevul cu CES rezolvă sarcinile date cu sprijinul profesorului sau a colegului de bancă.*	Elevii vor efectua jocul. Elevii vor răspunde cerințelor învățătorului.	Jocul didactic	Harta României Jetoane cu numele țărilor vecine Jetoane cu numele capitalelor acestora Jetoane cu numele apelor granițe naturale Patafix	Frontal	Aprecieri verbale
7.	Asigurarea retenției și transferului		Distribui elevilor fișă de evaluare din lecția de zi. **Elevul cu CES are sarcini cu un grad de dificultate redus*.		Exercițiul	Fișă de lucru	Individual	Evaluare scrisă
8.	Aprecieri și recomandări		Se fac aprecieri asupra modului de desfășurare a lecției.		Conversația		Frontal	Aprecieri verbale

„PĂRINTE ȘI PROFESOR - AZI”

Prof. Înv. Preșc.: OLAR CORNELIA
Grădinița cu PR. PR. Nr.1, Luduș

În întâlnirile mele metodice cu colegele am participat la diferite activități demonstrative, schimb de bune practici, mese rotunde, ateliere de lucru și am ajuns la concluzia că este o misiune frumoasă aceea de a lucra cu copiii, dar a devenit o provocare interacțiunea cu părinții.

Zi de zi se vede la școală „o oglindă de acasă”; o oglindă a modului în care părinții de azi se raportează la acest rol și o oglindă a societății moderne. În acest context, rolul de profesor este perceput diferit față de cum era în anii anteriori, iar misiunea de a „educa un copil” este cu atât mai eficientă cu cât „oglinda de acasă” ajută. Nu întotdeauna este ușor de integrat acest context diferit și dinamic, mai ales când resursele, cadrul de desfășurare nu sunt optime și nu apar în timp util.

Parcurgând acest curs eu ca și cadru didactic am dobândit abilități și competențe de a consilia părinții, la rândul lor părinții consiliați adecvat vor avea șansa să își optimizeze rolul, ceea ce contribuie la îmbunătățirea relației școală-familie.În concluzie, copiii, sunt cei care ne leagă și ei vor păși mai încrezători pe această punte creată împreună.

Despre educație se vorbește mult în zilele noastre și mulți factori sunt implicați în realizarea ei dar între aceștia familia ocupă locul de bază. Dintotdeauna școala a colaborat cu părinții în diverse forme, dar astăzi din punct de vedere a cerințelor sociale, apare mai mult ca niciodată necesitatea integrării legăturii dintre școală și familie.

Cunoașterea cerințelor specifice ale școlii, valorificarea muncii elevilor, urmărirea activității de învățare în mediul familial, contribuie la îmbunătățirea acestei legături și diminuând sursele de neînțelegere, plasează părinții și elevii în relații de încredere cu mediul școlar.

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, pentru a-și exercita cu succes rolul în viața copiilor, familiile trebuie încurajate prin acțiuni sociale specifice, care favorizează derularea optimă a relațiilor educaționale.

Personalitatea profesorului este „izvorul și reglatorul” actului educativ iar scopul formal al educației nu este decât acela al formării omului responsabil, a se conduce singur pe calea binelui, a adevărului, a dreptății și a frumosului.

Pentru a deveni om cu adevărat, pentru a se cunoaște pe sine, elevul trebuie să caute să își satisfacă trebuințele psihosociale specifice, cum sunt nevoia de identitate, de apartenență la grup, de acceptare și apreciere din partea celorlalți, nevoia de statut și de participare.

Rolul profesorului nu se reduce doar la educația de la catedra sa în clasă, ci presupune o activitate de acest gen în fiecare relație cu elevii și familiile acestora, desfășurând o muncă de dezvoltare, de conducere și de îndrumare.

O relație eficientă profesor-părinte presupune o ascultare activă, implicarea familiei în acțiunile extrașcolare ale copilului, cultivarea și practicarea toleranței față de un punct de vedere diferit.

Raporturile dintre profesor și elev nu prezintă numai o latură intelectuală. Factorul afectiv are o importanță deosebită asupra randamentului intelectual al elevului.Crearea de bună dispoziție în clasă reprezintă o condiție necesară în evitarea eșecului școlar. Fiecare lecție este recomandat să se desfășoare într-un climat afectiv particular, securizant, dispoziția afectivă a elevilor fiind coordonată de cadrul didactic.

Profesorul trebuie să stabilească o relație armonioasă de la început cu elevul pentru a nu-i afecta acestuia dezvoltarea psihică, afectivă și personală. Profesorul trebuie să creeze o relație care să-i permită elevului să prindă aripi în dezvoltarea lui.

Parteneriatul ȘCOALĂ-FAMILIE presupune colaborarea între personalul școlii și familiile copiilor pentru a implementa programe și activități în beneficiul elevilor. Acest parteneriat demonstrează faptul că elevii învață mai bine atunci când părinții, educatorii și alți membrii ai comunității au scopuri comune legate de învățare, iar elevii lucrează împreună cu aceștia, nu în mod izolat.

Parteneriatele pot fi construite numai dacă inițiativa vine din partea școlii, crescând astfel nivelul implicării în procesul învățării al părinților. Exemplul de bună practică îl reprezintă abilitarea cadrelor didactice în comunicarea pro-activă și pozitivă cu părinții, în cadrul unei paradigme educaționale care vede școala ca o instituție cu scopuri și obiective care țin cont de specificul și nevoile comunității din care face parte.

Un rol important revine Consilierului școlar care poate oferi modele de rol cadrelor didactice sau poate derula cursuri de formare pe această tematică.

Pentru a putea crește participarea părinților în educația copiilor lor, profesorii trebuie să fie echipați cu câteva abilități de bază , posibil noi, de comunicare și cooperare. Profesorii au nevoie de noi cunoștințe și abilități pentru a interacționa mai eficient cu părinții fiind propus un cadru cu șapte arii, una dintre acestea fiind comunicarea bidirecțională acasă-școală.

În urma parcurgerii cursului profesorii trebuie să-și dezvolte următoarele competențe și abilități: comunicare și ascultare activă, sprijin și empatie, consiliere și îndrumare în echilibrarea rolurilor din viață, identificarea soluțiilor și a alternativelor, abilitatea de a identifica anumite probleme și de a face recomandări către specialiști.

La rândul lor părinții trebuie să țină cont de recomandări care fac referire la aspecte precum: abilități de comunicare cu profesorii, grad de răspuns la comunicările care vin din partea profesorilor, grad de prezență la evenimentele de comunicare (ședințele cu părinții), spirit de inițiativă în comunicare, ascultare activă, comunicare nonverbală, adresarea eficientă a întrebărilor.

Relația familie-școală se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. Pentru optimizarea relației dintre cadrele didactice și părinții, este nevoie de a îmbina variate forme și metode de colaborare a școlii cu familia: ședințele cu părinții, lectoratele cu părinții, consultațiile individuale, convorbirile telefonice, consilierea psihopedagogică, excursii/drumeții, serbările școlare, ateliere de lucru cu părinții, revista și site-ul școlii,expoziții cu lucrări ale copiilor, mese rotunde, scrisorile și însemnările în condițiile în care cadrele didactice nu au posibilitatea unor întâlniri directe cu părinții.

Una din aceste forme și metode de colaborare a școlii cu familia este ședința cu părinții. Aceasta oferă acestora ocazia de a se cunoaște între ei, de a acționa ca o echipă, de a se cunoaște reciproc cu cadrele didactice, de a discuta aspecte privind programul școlar, de a afla despre progresele sau regresele copiilor precum și schimbările intervenite în evoluția acestora.

O altă metodă de colaborare cu familia este lectoratul cu părinții având o tematică diversificată prin intermediul căruia părinții sunt informați cu privire la importanța cunoașterii personalității propriului copil, aprecierea corectă a comportamentelor copiilor, măsuri și soluții pentru ignorarea sau limitarea comportamentelor negative, tehnici și metode prin care își pot ajuta copiii la lecții.

Consultațiile individuale, convorbirile oferă prilejul abordării individualizate a problemelor cu care se confruntă copilul sau părintele, se pot oferi sfaturi, părinții pot furniza informații mai intime pe care nu doresc să le facă publice, dar sunt relevante pentru educația și instrucția copilului.

Cursul la care am participat va produce modificări în modul de raportare al meu ca profesor față de părinții copiilor pe care îi îndrum atât în prezent cât și la generațiile care vor urma.

Ce voi putea face să ajut părinții?

- Voi identifica nevoile de comunicare ale părinților;
- Folosesc cele mai potrivite canale de comunicare;
- Comunic clar și coerent;
- Folosesc un ton adecvat;
- Încurajez părinții să vorbească cu mine;
- Afișez mesaje în locuri vizibile pentru elevi;
- Voi ajunge la elevii și familiile vulnerabile.

Capitolul care mă va ajuta cel mai mult în activitatea mea didactică în urma parcurgerii acestui curs este cel referitor la „Copiii cu nevoi speciale”, deoarece am avut în grupă copii care au fost diferiți de ceilalți, aprecierea deficiențelor, afectărilor acestora a fost făcută de comisii de specialitate urmând a fi integrați în grădinița de masă prin egalizarea de șanse ale copiilor cu CES.

Pentru eficientizarea activității de predare-învățare-evaluare a copiilor cu CES:

- profesorul dovedește disponibilitate, calm și răbdare;
- așează copilul cu CES într-o zonă cu mai puțini distractori;

- stabilește un sistem clar de reguli de recompensare a comportamentului adecvat;
- acordă copilului timpul necesar realizării sarcinilor a evaluărilor;
- stabilește obiective în pași mici;
- oferă suportul potrivit, la fiecare obstacol;
- are un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării/înțelegeriicopilului cu CES;
- încurajează și stimulează independența și autocontrolul în sarcini;
- comunicarea permanentă și eficientă cu părinții copilului, informarea completă și corectă despre boală și consultarea specialiștilor în legătură cu afecțiunea.

Într-o abordare incluzivă toți copiii trebuie considerați la fel de importanți, fiecăruia să îi fie valorificate calitățile, pornind de la premisa că fiecare copil este capabil să realizeze ceva bun.

„MAGIA DIN NOI – UNICITATEA”

În urma parcurgerii acestui curs:

- am achiziționat noțiuni teoretice despre etapele de dezvoltare ale copiilor;
- am dobândit capacitatea de a recunoaște și de a mă adapta la stiluri parentale diferite și la situații familiale și sociale variate;
- mi-am îmbunătățit capacitatea de a descoperi cauza unui fenomen (comportament) și de a propune soluții pertinente;
- mă va ajuta să comunic, relaționez și integrez părinții ai căror copii au nevoi speciale;
- am înțelegerea și mi-am însușit noțiuni teoretice despre diversitatea rolurilor;
- mi-a dezvoltat capacitatea de a propune moduri originale și creative de implicare și participare a părinților din rolul de profesor.

Pornind astfel :

- de la nevoile profesorilor și ale părinților;
- asigurând un climat sănătos, securizant în școală, pentru a avea performanță;

- suprapunând roluri pentru fiecare actor implicat (elev, profesor, părinte);
- vom avea adulți asumați care au încredere în ei;
- care știu să construiască în jurul noilor generații, oferindu-le modele de comportament și de comunicare.

„O SOCIETATE EDUCATĂ ARE CAPACITATEA DE A-ȘI FORMA SAU PĂSTRA UN SET DE VALORI, IAR NOI TOȚI SUNTEM RESPONSABILI FAȚĂ DE ADULȚII DE MÂINE, PRIN FELUL ÎN CARE SUSȚINEM COPIII DE AZI!”

DINTII SANATOSI

Pamfiloiu Cornelia
LICEUL TEHNOLOGIC “STEFAN HELL” SÂNTANA

ARGUMENT

Copiii au dreptul la educație, iar învățământul general obligatoriu garantează egalitatea elevilor și elimină diferențele sociale în instrucție și educație.

Educația pentru sănătate buco-dentară trebuie să fie un serviciu public.

Igiena personală a unui copil este in primul rând responsabilitatea părinților, dar invățământul general obligatoriu oferă cadrul ideal pentru educația pentru sănătate pentru toți copiii. Ei au dreptul de a fi învățați cu tehnici pentru viață pentru lucruri elementare, iar sănătatea generală, sănătatea buco-dentară, sunt lucruri elementare.

Igiena dentară s-a îmbunătățit considerabil in ultimele decenii in țările vest – europene. În țări precum România persistă încă, în special în cazul copiilor, o nevoie acută de intervenție.

Cariile reprezintă o problemă serioasă în principal în țările în curs de dezvoltare - este rezultatul a numeroase studii de specialitate. Consumul de dulciuri crește, ca rezultat al adaptării modelului de consum occidental, însă o bună îngrijire de specialitate lipsește adesea. Combinația dintre igiena precară și creșterea consumului de dulciuri este deosebit de periculoasă.

În majoritatea țărilor din UE există un model al prevenirii cariilor: spălarea regulată pe dinți, utilizarea pastei de dinți pe baza de fluor - sunt lucruri ce aparțin vieții de zi cu zi.

Copiii din familiile cu un standard de viață scăzut nu cunosc neapărat aceste noțiuni de bază. Lipsa de cunoștințe despre igiena dentară este o catastrofă. Cariile sunt o boală care poate fi prevenită.

Fiecare copil trebuie să învețe să aibă grijă de dinții săi, de la o vârstă cât mai mică.

SCOP:

- utilizarea limbajului specific educației pentru sănătatea dinților
- dezvoltarea unor comportamente de protejare a dinților

OBIECTIVE:

- să aplice corect periajul dentar pentru a preveni apariție bolilor dentare
- să descrie comportamente sănătoase pentru dinți
- să prezinte periuța de dinți și produsele de curățare a dinților
- să realizeze periajul dentar corect
- să identifice alimente care nu daunează dinților
- să enumere părțile din care este alcătuit un dinte
- să comenteze cauzele care duc la apariția cariilor
- să efectueze periodic control stomatologic de specialitate

COORDONATOR PROIECT:

- prof. înv. primar Pamfiloiu Cornelia

COLABORATORI PROIECT:

- învățătorii din cele 20 de școli din județul Arad implicate în proiect

GRUP ȚINTĂ:

- elevii claselor Pregătitore – cls a VI-a

BENEFICIARI INDIRECȚI:

- cadre didactice
- părinți
- comunitatea locală
- medic stomatolog

Durata proiectului: septembrie 2019 – iunie 2020

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR:

Activitatea nr. 1

a. Titlul activităţii: selecţia echipei de proie

b. Data/perioada de desfăşurare: septembrie 2019

c. Locul desfăşurării: Liceul Tehnologic „Stefan Hell” Sântana

d. Participanţi: cadre didactice coordonatoare

e. Descrierea pe scurt a activităţii

Echipa de proiect va fi formată din cadrele didactice care au coordonat proiectul in anii şcolari anteriori şi stabilește clasele la care va intra fiecare colaborator.

Activitatea nr. 2

a. Titlul activităţii: proiectarea activităţii

b. Data/perioada de desfăşurare: septembrie 2019

c. Locul desfăşurării: Liceul Tehnologic „Stefan Hell” Sântana

d. Participanţi: cadrele didactice coordonatoare

e. Descrierea pe scurt a activităţii

Echipa de proiect stabileşte activităţile ce vor fi cuprinse în proiect, atribuţiile fiecarui colaborator, resursele umane şi materiale.

Activitatea nr. 3

a. Titlul activităţii: încheierea acordurilor de colaborare cu instituţiile partenere, unităţi şcolare

b. Data/perioada de desfăşurare: septembrie - octombrie 2019

c. Locul desfăşurării: Liceul Tehnologic „Stefan Hell” Sântana

d. Participanţi: cadre didactice, reprezentanţi ai comunităţii locale.

e. Descrierea pe scurt a activităţii

Echipa de proiect întocmește și incheie acordurile de parteneriat cu Fundația Toofriendly International Basel – Elveția, Inspectoratul Școlar Județean Arad, Fundația Kinderhilfe Basel – Elveția, Universitatea de stomatologie Victor Babeș Timișoara, Primăria Orașului Sântana și cu unitățile școlare implicate în proiect.

Activitatea nr. 4

a. Titlul activităţii: Rolul dinților

b. Data/perioada de desfăşurare: octombrie 2019

c. Locul desfăşurării: sala de clasă

d. Participanţi: elevi, cadre didactice

e. Descrierea pe scurt a activităţii

Activitatea debutează cu acțiunea de prezentare (persoana care realizează activitatea, mascota și elevii). Cu ajutorul mascotei, elevilor le este explicat periajul corect al dinților după care se trece la realizarea individuală a periajului, sub atenta îndrumare a realizatorului. Elevilor le este explicat rolul dinților. Elevii sunt sfătuiți să se spele pe dinți după mesele principale, să le propună părinților să-i ducă la control stomatologic de specialitate, mai ales că este exact vârsta la care schimbă dinții de lapte cu cei definitivi. Evaluarea se realizează prin desenarea obiectelor de care avem nevoie pentru ingrijirea dinților, Activitatea se încheie cu consilierea părinților de a fi atenți la ce și cât consumă copiii lor, dacă și cum se spală pe dinți, de a stabili pentru copiii lor o programare la dentist.

Activitatea nr. 5

a. Titlul activităţii: Alimentație sănătoasă

b. Data/perioada de desfăşurare: decembrie 2019

c. Locul desfăşurării: sala de clasă

d. Participanţi: elevi, cadre didactice

e. Descrierea pe scurt a activităţii

Activitatea debutează cu acțiunea de prezentare (persoana care realizează activitatea, mascota și elevii). Cu ajutorul mascotei, elevilor le este explicat periajul corect al dinților după care se trece la realizarea individuală a periajului, sub atenta îndrumare a realizatorului. Elevilor li se prezintă o poveste „În țara dulciurilor”ajungându-se la concluzia că trebuie să fim atenți ce alimente consumăm. Se va realiza și piramida alimentelor. Elevii sunt sfătuiți să consume rațional dulciuri, să prefere alimentele sănătoase, să se spele pe dinți după mesele principale. Evaluarea se realizează prin descoperirea unor alimente care nu daunează dinților sau sănătății generale.

Activitatea nr. 6

a. Titlul activităţii: Bacteriile / zahărul

b. Data/perioada de desfăşurare: februarie 2020

C. Locul desfăşurării: sala de clasă

d. Participanţi: elevi, cadre didactice

e. Descrierea pe scurt a activităţii

Activitatea debutează cu acțiunea de prezentare (persoana care realizează activitatea, mascota și elevii). Cu ajutorul mascotei, elevilor le este explicat periajul corect al dinților după care se trece la realizarea individuală a periajului, sub atenta îndrumare a realizatorului. Se vor citi etichetele unor produse pentru a se observa cantitatea de zahar pe care o conțin. Elevilor li se vor prezenta cantitățile de zahăr prezente în câteva alimente. Li se va vorbi apoi despre bacterii, despre prezența lor în mediul înconjurător și ce ar trebui să facă pentru a evita îmbolnăvirea. La sfârșitul orei elevii vor desena bacterii.

Activitatea nr. 7

a. Titlul activităţii: Anatomia dintelui

b. Data/perioada de desfăşurare: martie 2020

c. Locul desfăşurării: sala de clasă

d. Participanţi: elevi, cadre didactice

e. Descrierea pe scurt a activităţi:

Activitatea debutează cu acțiunea de prezentare (persoana care realizează activitatea, mascota și elevii). Cu ajutorul mascotei, elevilor le este explicat periajul corect al dinților după care se trece la realizarea individuală a periajului, sub atenta îndrumare a realizatorului. Va fi prezentat un mulaj al dintelui, pe care elevii vor descoperii părțile principale ale unui dinte. Elevii vor fi sfătuiți ce trebuie să facă pentru a-și păstra dinții puternici și sănătoși. Se va urmări folosirea corectă a denumirilor: rădăcină, coroană, smalț, dentină, pulpă. La sfârțitul orei, elevii vor colora/ desena un dinte respectând părțile principale.

Activitatea nr. 8

a. Titlul activităţii: Cariile

b. Data/perioada de desfăşurare: aprilie 2020

c. Locul desfăşurării: sala de clasă

d. Participanţi: elevi, cadre didactice:

e. Descrierea pe scurt a activităţii

Activitatea debutează cu acțiunea de prezentare (persoana care realizează activitatea, mascota și elevii). Cu ajutorul mascotei, elevilor le este explicat periajul corect al dinților după care se trece la realizarea individuală a periajului, sub atenta îndrumare a realizatorului. Va fi prezentat elevilor un mulaj cu dinte sănătos și unul cu un dinte cariat. Se va discuta cu elevii despre cauzele care duc la apariția cariilor. Se va reaminte elevilor necesitatea vizitei la medicul stomatolog.

Activitatea nr. 9

a. Titlul activităţii: Bolile dinților

b. Data/perioada de desfăşurare: mai 2020

c. Locul desfăşurării: sala de clasă

d. Participanţi: elevi, cadre didactice

e. Descrierea pe scurt a activităţii

Activitatea debutează cu acțiunea de prezentare (persoana care realizează activitatea, mascota și elevii). Cu ajutorul mascotei, elevilor le este explicat periajul corect al dinților după care se trece la realizarea individuală a periajului, sub atenta îndrumare a realizatorului. Vor fi prezentate elevilor planșe cu cele mai întâlnite boli ale dinților: gingivita, parodontita, parodontoza. Se va discuta despre cauzele care au dus la apariția acestor boli și despre ce ar trebui să facă pentru a se feri de ele.

Activitatea nr. 10

a. Titlul activităţii: evaluarea / diseminarea rezultatelor proiectului

b. Data/perioada de desfăşurare: septembrie 2019 – iunie 2020

c. Locul desfăşurării: Liceul Tehnologic „Stefan Hell” Sântana

d. Participanţi: elevi, preşcolari, cadre didactice, părinţi, reprezentanţi ai comunităţii

e. Descrierea pe scurt a activităţii

În perioada septembrie - iuniese va constitui o bază de date cu profesorii participanţi la proiect. Pe tot parcursul proiectului se vor realiza materiale electronice cu rezultatele proiectului, materiale care vor fi transmise către sponsorii principali din Elveția. Pe toată perioada desfășurării proiectului vor fi organizate activități de diseminare în unităţile şcolare participante.

Modalităţi de monitorizare şi de evaluare ale proiectului

- ❖ monitorizarea permanentă a desfățurării activităților conform orarului
- ❖ realizarea unui raport de activitate de către toți realizatorii de activități de profilaxie implicați in proiect
- ❖ întâlnire de analiză a activității cu toți partenerii
- ❖ întâlnire de proiect pentru stabilirea etapelor viitoare
- ❖ organizarea și desfășurarea de cursuri pentru persoanele ce urmează să se implice în proiect
- ❖ colaborare cu Universitatea Victor Babeș din Timișoara pentru informații de specialitate și cercetare
- ❖ aplicare de formulare de opinie pentru estimarea impactului asupra familiilor

PROIECT DIDACTIC

Profesor: Rusu Rodica
Școala Gimnazială Nr. 1 Domnița

Aria curriculară: Matematică și științele naturii

Disciplina: Chimie

Clasa: a VII- a ,a VIII-a

Data: 02 Aprilie 2019

Tema: Micii cercetători- concurs interdisciplinar

Tipul lecţiei: lecție de evaluare

Durata activității: o oră

Competenţe generale:

- Realizarea conexiunilor între științele naturii și importanța studierii acestora;
- Valorificarea informațiilor dobândite de elevi și transformarea lor în structuri cognitive;
- Formarea unei imagini unitare despre mediul în care trăim.

Competenţe specifice:

- Identificarea unor mărimi studiate și a legăturile dintre acestea;
- Identificarea unor substanțe chimice;
- Efectuarea unor calcule chimice;
- Să formuleze o aplicație întânlită în practică a sulfatului de cupru;
- Formularea răspunsurilor corecte la întrebări;
- Cooperarea la nivel de grup;
- Asumarea responsabilității.

Competenţe derivate:

-Utilizarea corectă a limbajului specific științelor naturii;

-Formarea deprinderilor de învățăre prin cooperare;

-Dezvoltarea unor atitudini care să contribuie la formarea cometențelor în studiul științelor

-originalitatea, deschiderea către experiențe noi, curiozitatea, deschiderea spre asumare a riscului

Metode și procedee didactice: Experimentul, conversația euristică, explicatia, rezolvarea de probleme;

Mijloace didactice: sticlărie de laborator, substanțe chimice, fișe de lucru, planșe cu imagini, videoproiector , un ou crud, un pahar de carton de unică folosință, 6 bețișoare de lemn de amestecat cafreaua, hârtie creponată, bandă scoci, 2 baloane, sfoară, foarfec.

Desfăşurarea activităţii:

Moment organizatoric: Elevii sunt grupați în 3 grupe. Fiecare echipă va primi un nume, prin tragere la sorți: Numele propuse pentru echipe sunt personalități din domeniul Chimiei, fizicii, biologiei:

Petru Poni- profesor la universitatea “Al. I Cuza” din Iași,, unul dintre fondatorii școlii românești de chimie;

Ștefan Procopiu - profesor la universitatea “Al. I Cuza” din Iași, descoperitorul magnetronului Bohr-Procopiu.

Nicole Paulescu profesor la Universitatea de medicină București- descoperitorul insulinei..

Prezentarea fișelor de lucru Fiecare echipă va primi următoarele fișe:

1.Ientificarea ionilor de Cl^- din diferite tipuri de apă folosind azotatul de argint ($AgNO_3$).

Azotatul de argint este cunoscut ca și "Piatra iadului". Este cea mai importanta combinație a argintului. Cristalizează sub formă de cristale rombice, incolore, solubile în apă.

- Deoarece coagulează albumina, AgNO3 are acțiune cauterizantă asupra pielii și țesuturilor organice.
- Se folosește la obținerea emulsiilor fotografice, oglinzilor, în galvanoplastie, ca reactiv pentru identificarea halogenilor, la prepararea altor compuși de argint.

Ecuația reacției chimice:

$Cl^- + AgNO_3 = AgCl\downarrow + NO_3^-$

FIȘĂ DE LUCRU NR.I

Identificarea ionilor de Cl^- din diferite tipuri de apă folosind azotatul de argint ($AgNO_3$).

Azotatul de argint este cunoscut ca și "Piatra iadului". Este cea mai importanta combinație a argintului. Cristalizează sub formă de cristale rombice, incolore, solubile în apă.

- Deoarece coagulează albumina, AgNO3 are acțiune cauterizantă asupra pielii și țesuturilor organice.
- Se folosește la obținerea emulsiilor fotografice, oglinzilor, în galvanoplastie, ca reactiv pentru identificarea halogenilor, la prepararea altor compuși de argint.

Ecuația reacției chimice:

$Cl^- + AgNO_3 = AgCl\downarrow + NO_3^-$

Mod de lucru:

Aveți la masa de lucru: apă distilată, apă plată și 2 tipuri de apă minerala.

Experimentul 1: adăugați 5 ml de apă distilată și 2-3 picături de soluție azotat de argint.

Observație.....

Experimentul 2:Adăugați 5 ml de apă minerală (dorna) și 2-3 picături de soluție azotat de argint.

Observație.....

Experimentul 3: Adăugați 5 ml de apă minerală (borsec) și 2-3 picături de soluție azotat de argint .

Observație.....

Experimentul 4: Adăugați 5 ml de apă plata (dorna) și 2-3 picături de soluție azotat de argint.

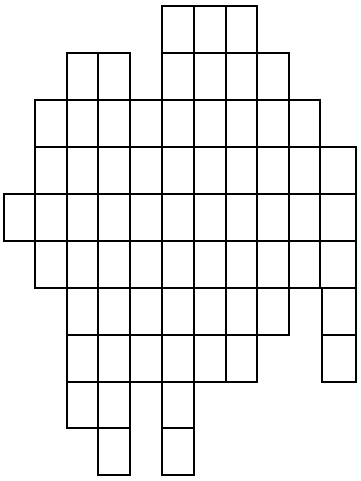
Observație.....

Concluzie: Cantitatea de ioni de Cl^- se găsește in cantitate mai mare la apa.....

2. Problemă concentrație procentuală
3. Rebusul

REBUS-Fișa III

Completați rebusul următor.Pe orizontala A –B veți obține denumirea pigmentului roșu al sangelui vertebratelor care conține fier si are rol de transport al oxigennului și al dioxidului de carbon.

1.Simbolul chimic al hidrogenului
2. Aliaj al fierului ce conține 0,04-1,5% carbon
3.Metal mai ușor decțt fierul
4.Exteriorul unui automobil având rol estetic și de protecție

5.Atrage obiectele ce conțin fier
6.Ramură a industiei care se ocupă cu prelucrarea metalelor
7.Se degajă la reacțiile fierului cu acizii
8.Se strțng cu șurubelnița
9.Se formeză prin atacul oxigenului asupra fierului
10.Aflate sub tramvai
11.Acoperă casele

4. **„Sfidează gravitația lui Isaac Newton!”**

Proba presupune originalitate, flexibilitate, ingeniozitate și un dram de noroc. Prin apel la inteligență și imaginație,va trebui sa fentați legea gravitației, care **spune că fiecare corp din Univers exercită o forță de atracție asupra tuturor celorlalte corpuri, care variază în funcție de masele corpurilor și de distanța dintre ele**.

Aveți la masa de lucru următoarele: un ou crud, un pahar de carton de unică folosință, 6 bețișoare de lemn de amestecat cafeaua, hârtie creponată, bandă scoci, 2 baloane,sfoară, foarfec.

Alcătuiți o structură, un suport atfel încât să se poată lansa un ou crud de la înălțime fără să se spargă.

Cunoașterea nivelului dezvoltării socio-emoționale a părinților – factor important în dezvoltarea socio-emoțională a copiilor

Prof. Vasile Mariana
Grădinița Nr. 178, sector 5, București

Dezvoltarea socio-emoțională influențează modul în care copiii învață în raport cu ceilalți și cu ei înșiși, proces prin care copilul stabilește relații și dinamici de interacțiune complexe care susțin dezvoltarea individuală de la primele sclipiri de auto-recunoaștere până la conturarea procesului de identitate.

Dezvoltarea emoțională este capacitatea unei persoane de a-și folosi emoțiile pentru reușitele în viață, iar dezvoltarea socială presupune acele comportamente prin care se participă la interacțiunea cu cei din jur.

Dezvoltarea socio-emoțională adecvată va influența diverse domenii ale vieții copilului, cum ar fi succesul școlar și abilitățile de învățare ale copiilor.

Familia este constituită ca prima etapă în care începe dezvoltarea social-emoțională a copilului, de aceea este, de asemenea, un context în care pot fi încadrate probleme care pun dezvoltarea copilului în situații riscante. Există dovezi mari ale impactului interacțiunii copilului cu mama sa și a sensibilității acestuia din urmă asupra conformației modelului de atașament al copilului, a modalităților de confruntare a situațiilor de stres și a dezvoltării emoționale, printre altele.

Emoțiile par programate într-un mod biologic, unele dintre ele apărând după câteva luni de viață. Ulterior, datorită dezvoltării cognitive (dezvoltarea conștiinței de sine, înțelegerea normelor sociale etc.) pot apărea emoții mai complexe.

În jurul vârstei de patru ani, copilul își dă seama că alți oameni nu gândesc sau nu simt la fel ca el. Aceasta se întâmplă datorită teoriei minții, care este capacitatea de a înțelege și anticipa comportamentul, intențiile și emoțiile celorlalți oameni. Este începutul procesului care ajută copilul să empatizeze cu celălalt și să se pună la locul lui. Această învățare are o mare relevanță în afectivitate, deoarece ne permite să vedem cealaltă persoană ca o ființă completă și complexă (ca și pe sine), cu dorințe, afecțiuni și moduri diferite de modulare și exprimare a acestora.

Copiii experimentează, exprimă și percep emoțiile înainte de a le înțelege pe deplin. Învățând să recunoască, să eticheteze, să gestioneze, să-și comunice emoțiile, să perceapă și să încerce să înțeleagă emoțiile celorlalți, copiii își construiesc abilități care îi leagă cu familia, cu semenii, cu profesorii și cu comunitatea. Aceste capacități în creștere ajută copiii mici să devină competenți în negocierea interacțiunilor sociale din ce în ce mai complexe, să participe eficient la relațiile și activitățile de grup și să obțină beneficiile sprijinului social esențiale pentru dezvoltarea și funcționarea umană sănătoasă.

Dezvoltarea social-emoțională sănătoasă pentru sugari și copii mici se desfășoară într-un context interpersonal, și anume relațiile pozitive în curs de desfășurare cu adulți familiari, care îi hrănesc. Copiii mici sunt particularizați de stimularea socială și emoțională.

Studii au demonstrat legătura dintre rezultatele școlare bune și comportamentul sănătos al copiilor, cercetare care întărește părerea că programele din copilărie susțin rezultatele învățării pozitive ulterioare în toate domeniile, prin menținerea unui accent pe promovarea dezvoltării sociale emoționale sănătoase (Consiliul Științific Național pentru Dezvoltarea Copilului, 2004).

Interacțiunile cu adulții sunt o parte frecventă și regulată din viața de zi cu zi a copiilor. Ele dau împreună o imagine a dezvoltării social-emoționale sănătoase care se bazează într-un mediu social de susținere stabilit de adulți. Copiii dezvoltă abilitatea de a răspunde la adulți și de a se angaja mai întâi prin interacțiuni previzibile în relații strânse cu părinții sau cu alți adulți care au grijă acasă și în afara casei. Copiii folosesc și își dezvoltă abilitățile învățate prin relații strânse

pentru a interacționa cu adulții mai puțin familiari din viața lor. În interacțiunea cu adulții, copiii se angajează într-o mare varietate de schimburi sociale, precum stabilirea contactului cu o rudă sau implicarea în povestiri cu un profesor.

Relațiile strânse cu adulții care asigură o îngrijorare constantă consolidează capacitatea copiilor de a învăța și de a se dezvolta. Mai mult, relațiile cu părinții, alți membri ai familiei, oferă contextul cheie pentru dezvoltarea social-emoțională a copiilor. Aceste relații speciale influențează sentimentul emergent al copilului de sine și înțelegerea celorlalți. Copiii folosesc relațiile cu adulții în multe feluri: pentru a se asigura că sunt în siguranță, pentru asistență în atenuarea stresului, pentru ajutor cu reglarea emoțiilor și pentru aprobarea sau încurajarea socială. Stabilirea relațiilor strânse cu adulții este legată de securitatea emoțională a copiilor, de sentimentul de sine și de înțelegerea în evoluție a lumii din jurul lor. Conceptele din literatura despre atașament pot fi aplicate la setările copilăriei timpurii, având în vedere rolul profesorului de îngrijire a copilului în separații și reuniuni în timpul zilei în îngrijire, facilitând explorarea copilului, oferind confort, satisfacerea nevoilor fizice, modelarea relațiilor pozitive și oferirea de sprijin în perioadele stresante.

Stabilitatea emoțională a părinților este o parte fundamentală pentru dezvoltarea optimă a copilului. În caz contrar, un efect negativ este generat în zonele emoționale și cognitive ale copilului. Un lucru important este ca cel mic trebuie să înțeleagă că emoțiile pot fi neplăcute, dar și acestea sunt uneori îndreptățite și premise, dar că nu trebuie să îi fie rușine cu ceea ce simte. Atât adulții cât și copiii întâmpină dificultăți în exprimarea cât mai corectă a emoțiilor atât plăcute, cât ți neplăcute. Emoțiile sunt copleșitoare de cele mai multe ori, iar faptul că acestea nu sunt exprimate la momentul oportun, pot exista repercusiuni atât asupra sănătății sau activității zilnice, cât și asupra relațiilor cu cei cu care interacționează. Starea de spirit proastă a părinților poate avea consecințe grave asupra dezvoltării emoționale a copiilor, mai ales dacă acea dispoziție proastă apare în mod repetat. Strigăturile către copil sau către ceilalți membri ai familiei pot genera grave insecurități în cea mai mică parte a casei. În unele cazuri, sentimentele de vinovăție pot apărea, chiar dacă nu există o vină îndreptățită a copilului.

Proasta dispoziție poate genera efecte la copii precum:

Nesiguranța – este unul dintre efectele principale care poate provoca starea de spirit proastă a unui părinte. Atunci când copilul este expus constant la situații tensionate și stresante, mai ales atunci când acestea provin de la părinți, acestea generează adesea nesiguranțe. La rândul lor, aceste insecurități pot duce la un sentiment de vinovăție.

Alături de nesiguranță apar **depresia și anxietatea**. Este logic ca cei afectați de starea de spirit proastă repetată a părinților să prezinte probleme de adaptare la școală și cu alți copii de vârsta lor.

Performanța școlară – poate fi afectată, la fel și relația copilului cu părinții. Copilului îi poate fi frică să se exprime liber în fața părinților, ceea ce duce la o serie de conflicte emoționale pe termen scurt și lung.

Comportamente agresive – starea de spirit proastă a părinților poate fi interpretată de copil ca absență de afecțiune. Această apreciere este extrem de serioasă, deoarece poate influența în mod grav dezvoltarea copilului. Copiii care cresc într-o relație rece și îndepărtată cu părinții dezvoltă adesea un comportament agresiv și semne clare de anxietate. Dacă există un mediu în care dezvoltarea competențelor emoționale este esențială, acesta este cel al familiei. Legăturile emoționale puternice dintre părinți și copii fac necesar ca fiecare în parte să învețe să fie inteligenți emoțional pentru a realiza o viață mai bună pentru toți.

Diferite studii arată că relațiile interpersonale (printre care ne regăsim familia) sunt unul dintre factorii predictori ai bunăstării emoționale sau ai fericirii. Curios este că aceste relații sunt, de asemenea, principalele cauze ale conflictului și disconfortului, provocând emoții negative, cum ar fi tristețea, ranchiuna, ura. Cheia este ca părintele să fie inteligent emoțional, să dezvolte și să pună în joc aceste abilități atunci când vine vorba de relaționare.

Pentru o bună relaționare cu copilul, părintele trebuie să-și identifice propriile emoții. Părinții sunt modele pentru copiii lor, astfel că primul pas este conștientizarea emoțională a părinților, adică să fie conștienți de propriile emoții, de cauzele și consecințele lor posibile.

O modalitate bună de a începe să lucreze la conștientizarea emoțională a copiilor poate fi prin a răspunde la întrebări precum: “Cum mă simt acum?”, “De ce mă simt așa?”, “Cum manifest ceea ce simt?”, “Ce poți face pentru a-l corecta?”.

În acest moment, va fi, de asemenea, important să se verbalizeze modul în care se simt, iar în acest fel se va contribui și extinde vocabularul emoțional al copiilor, în timp ce se va oferi un exemplu despre modul în care se gestionează propriul management emoțional. Cu cât se începe mai devreme această călătorie cu ei, cu atât mai bine. Este important să îi învețe pe copii cum să se conecteze cu ei înșiși, astfel încât să înțeleagă mai bine cum se simt și orice moment sau situație de zi cu zi este bine să practice și să dezvolte conștientizarea emoțională.

Este important ca aceștia să fie atenți la emoțiile lor, indiferent dacă sunt pozitive, ca bucuria sau negative, cum ar fi tristețea și mânia, pentru ca mai târziu să le poată eticheta și să le dea un nume.

Expresia emoțională este esențială pentru înțelegerea emoțiilor celorlalți, pentru a ști cum se simt și pentru a putea împărtăși emoțiile. Această abilitate de a recunoaște, înțelege și conecta emoțiile celorlalți ne permite să înțelegem nu numai punctul de vedere al altora, ci emoția din care trăiesc un eveniment. Aceasta se numește empatie.

Empatia favorizează climatul bun într-o casă, care are beneficii indubitabile pentru dezvoltarea copilului sau a adolescentului. Diverse rapoarte științifice au reușit să descrie un grup de neuroni cunoscuți sub numele de neuroni oglindă, care sunt tocmai cei care ne permit să înțelegem emoțiile altuia din situația lor. Practicarea empatiei este esențială și pentru copil.

Prin urmare, este recomandabil să se acționeze întotdeauna cu empatie. Pentru a exercita empatia, cel mai important este ca adultul să asculte activ copilul, făcând în același timp un exercițiu de înțelegere și respect reciproc.

BIBLIOGRAFIE:

1. Briceag, S. (2017), *Psihologia vârstelor*, Universitatea de Stat “Alecu Russo”, Bălți.
2. Feldman Barrett L. (2017), *Cum iau naștere emoțiile*, Editura Asociația de Științe Cognitive din România, Cluj Napoca.
3. Gao, X. & Mauer, D. & Nischimura, M. (2009), *Journal of Experimental Child Psychology*, Editura Elsevier.
4. Petrovai, D. (2012), coordonator, *Pentru un copil sănătos emoţional şi social – ghid practic pentru educatorul care construieşte încredere*, Editura V&I Integral, București.

GESTIONAREA SITUAȚIILOR DE CRIZĂ EDUCAȚIONALĂ

Prof. înv. primar Gut Mirela
C. N. „O. Goga” Marghita

„Visul de aur” al mai multor manageri este ca organizaţiile pe care le conduc să funcţioneze lin, fără asperităţi, iar între angajaţi să domnească „pacea” şi „armonia”, toate obiectivele organizaţionale să fiet atinse la nivel maximal şi toată lumea să fie mulţumită.

Nu puţine sunt situaţiile în care cadrul didactic se confruntă cu unele situaţii aparent insolvabile, un obstacol pentru bunul mers al activităţilor din clasă. O privire ofensivă, o replică depreciativă sunt capabile să determine un conflict.

Situaţia de criză educaţională poate fi definită ca un eveniment sau complex de evenimente inopinate, neaşteptate, neplanificate, generatoare de periculozitate pentru climatul, sănătatea sau siguranţa clasei şi membrilor acesteia. Mecanismele de a prevedea, delimita, defini, controla şi soluţiona o situaţie de criză presupune efort, strategii de intervenţie ferme, consum de energie, cu şanse de a determina consecinţe greu de evaluat în planul echilibrului psihic al persoanelor implicate.

Deoarece oamenii trăiesc şi muncesc împreună este important că trebuie să se înţeleagă unii cu alţii. Chiar dacă s-au stabilit de la început reguli ale clasei, rutine, o relaţie foarte deschisă cu elevii, este normal să apară şi comportamente problematice. Chiar şi într-un mediu pozitiv de învăţare adulţii stabilesc limite care nu sunt pe placul elevilor.

Fiecare cadru didactic poate identifica cu uşurinţă probleme de disciplină, precum agresivitate, refuz, sfidare, ignorare, care împiedică desfăşurarea optimă a activităţii şi eficienţa învăţării. De multe ori soluţionarea acestora este dificilă deoarece sub denumirea acestor probleme se „ascund” mai multe aspecte care trebuie gestionate.

Operaţia de gestionare a crizelor este o iniţiativă managerială prin excelenţă care se organizează, se conduce şi se desfăşoară după legităţi, principii şi funcţiuni cu o solidă specificitate managerială.

Prima etapă a activităţii de gestiune a situaţiilor de criză o reprezintă:

1.Identificarea şi cunoaşterea situaţiilor de criză:

Ce fenomene şcolare în interiorul clasei de elevi, pot constitui adevărate crize: conflicte şi situaţii relaţionale greu controlabile între:

- elevi: certuri injurioase, bătăi soldate cu traume fizice şi psihice (rănirea elevilor) care au implicat mai mulţi elevi ai clasei şi au condus la divizarea grupului; prezenţa şi infiltrarea unor grupări delicvente, implicarea mai multor elevi ai clasei în asemenea acţiuni: furturi, consum de droguri, abuzuri sexuale, tentative de sinucidere, omor;
- profesori-părinţi: conflicte care pot impieta incomensurabil coeziunea organizaţiei clasei şi a echilibrului atitudinal al cadrului didactic; denigrări; mituiri;
- inter-clase: prin exacerbarea stărilor de emulaţie în diverse împrejurări, prin conflicte deschise între membri marcanţi ai celor două colective, toate însă cu proiecţii ample în planul relaţiilor ori a stabilităţii organizaţiei clasei şi identificabile prin scăderea eficienţei activităţilor educaţionale.

2. Etiologia situaţiei de criză: necesitatea cunoaşterii profunde a situaţiei, dar şi a cauzelor acesteia constituie o a două etapa în procesele de gestionare a crizelor şcolare.

3. Decizia reprezintă selectarea unui anumit curs al acţiunii dintr-un număr de alternative, hotărând astfel declanşarea anumitor acţiuni care conduc la realizarea obiectivelor stabilite.

4. Program de intervenţie: înainte de a trece la măsurile imediate de soluţionare e necesar să se alcătuiască un set de operaţii planificate în funcţie de parametrii de definiţie ai crizei.

Aplicarea măsurilor – e bine să se alinieze strategic intervenţiile prin ajustarea lor permanentă la situaţie, la oameni, la caracteristicile momentului ales.

Controlul trebuie să însoţească orice demers acţional. Importanţa acestuia constă în grija pentru localizarea cât mai fidela a fenomenului, evitarea şi prevenirea altor efecte ale crizei sau chiar micro-crize paralele.

Evaluarea: are în vedere măsurarea şi aprecierea stării finale a clasei în urma încheierii demersurilor rezolutive. Un obiectiv esenţial al etapei evaluative îl constituie concluziile indentificate în urma impactului cu starea de criză şi angajarea tuturor celor implicaţi în acţiuni de cunoaştere şi de prevenire a viitoarelor situaţii de acest gen.

Strategii de intervenţie.

Un cadru didactic trebuie să aibă în vedere următoarele aspecte:

- Să înţeleagă cum se explică apariţia şi menţinerea comportamentelor dezirabile sau cele problematice ale elevilor;
- Să dezvolte o atitudine profesională asupra problemelor de disciplină care să susţină aplicarea metodelor şi principiilor gestionării clasei de elevi;
- Să anticipeze răspunsurile comportamentale ale elevilor şi să şi să-şi adapteze propriul comportament acestora;
- Să adopte o poziţie strategică în situaţiile de disciplinare întâlnite la clasă astfel încât să promoveze succesul, dezvoltarea socială şi emoţională a elevilor;
- Să dobândească metode practice de acţiune pe care să le folosească imediat în situaţii concrete de management al comportamentului;
- Să identifice soluţii de rezolvare a unor probleme disciplinare întâlnite zi de zi.

Pe parcursul acestui demers vă vor susţine câteva principii de bază ale psihologiei copiilor:

- Copiii sunt diferiţi, de aceea e important să tratăm fiecare elev în mod diferit;
- Comportamentele copiilor se învaţă, adică îi putem învăţa pe elevi noi comportamente sau putem diminua frecvenţa comportamentelor negative;
- Comportamentele se pot explica(au o cauză) şi pe baza acesteia putem găsi metodele cele mai eficiente de a interveni;
- Un comportament problematic al copilului este un semnal pe care trebuie să-l analizăm şi să intervenim asupra lui.

Trebuie adoptate strategii diferite pentru rezolvarea unor asemenea situaţii. Fiecare strategie ocupă locul său şi nu trebuie să existe o singură metodă de rezolvare. Se poate alege o strategie sau alta, în funcţie de situaţie.

Deşi, cadrul didactic „dirijează” învăţarea prin aplicarea unor tehnici manageriale, am apreciat că nu este oportună limitarea la executarea unui simplu rol de conducere, fiind necesară invocarea variabilelor pedagogice, psihologice şi sociologice importante, variind astfel setul de roluri profesionale ale cadrului didactic.

Pe lângă o prezentare generală a variabilelor care definesc situaţiile de criză educaţională, demersurile de studiu s-au orientat către identificarea principalelor dimensiuni ale stilului de intervenţie a cadrului didactic în situaţii de criză educaţională. Exploatând atât propriile aserţiuni privitoare la structurile de personalitate ale cadrului didactic cât şi aparatul statistico-matematic, am ajuns la o formulă de interes pentru întreaga investigaţie, care probează valoarea exponenţială a rolului deţinut de personalitatea cadrului didactic în angrenajul intervenţiilor în situaţii de criză educaţională. Deşi, creditată numai cu rol explicativ-orientativ, formula anterior menţionată poate constitui, prin dezvoltare şi îmbogăţire, un suport valoros în investigaţiile de management al resurselor umane.

Încercările de abordare multifactorială a *managementului clasei de elevi – gestionarea situaţiilor de criză educaţională,* din care se pot desprinde importante concluzii, cu valoare teoretică şi practică, detaşându-se spre exemplu, un mod nou de a privi, înţelege şi utiliza rolul de manager (cu puternice tente de lider) al învăţătorului şi profesorului, pentru creşterea eficacităţii activităţilor comune ale educatorilor şi elevilor. Pot fi astfel benefice, mai ales, corelaţiile ce se fac între managementul clasei şi factorii psihologici, sociologici, ergonomici şi comunicaţionali care intervin în dinamica grupului educat, între aceştia şi climatul educaţional oferit de şcoală, de familie şi de mediul social în ansamblu.

Dintr-o perspectivă psihosocială *criza educaţională* poate avea ca punct central: determinarea corelaţiilor stabilite între caracteristicile de personalitate ale cadrului didactic şi stilurile de intervenţie ale acestuia în situaţii de criză educaţională.

Paradigma managerială aplicată domeniului ştiinţelor educaţiei în general şi analizei clasei de elevi, în special, evidenţiază o necesară abordare a statutului şi a rolurilor cadrului didactic, în spiritul valorilor activismului, dinamismului, participării, cooperării şi angajării.

Existenţa umană ar fi greu de conceput în afara relaţiilor sociale, variate, multiforme şi care acţionează în planuri diferite. Un caz aparte al relaţiilor sociale îl ocupa relaţiile interpersonale, definite de profesorul Mielu Zlate ca: „legături psihologice, conştiente şi directe între oameni.”

Condiţiile de definire a relaţiilor interpersonale sunt, după opinia aceluiaşi autor:

- caracterul psihologic: atestă faptul ca la înfăptuirea actului respectiv participa întregul sistem de personalitate al indivizilor implicaţi în vederea obţinerii reciprocităţii;
- caracterul conştient: presupune implicarea în actul respectiv a persoanei conştienta de sine şi de celălalt, de nevoile şi de aşteptările reciproce;
- caracterul direct: atestă importanţa sau necesitatea unui minim contact perceptiv între parteneri, contactul "faţă în faţă".

Apariţia, dezvoltarea şi funcţionarea relaţiilor interpersonale este dependentă de simultaneitatea acţională, de prezenţa concomitentă a tuturor celor trei caracteristici definitorii ale relaţiilor interpersonale. Ponderea elementelor anterior prezentate este influenţată de specificul situaţiei sociale respective, fără a influenţa în vreun fel existenţa relaţiei interpersonale respective.

Toate ramificaţiile relaţionale din clasa de elevi formează în plan psiho-social o categorie aparte de relaţii interpersonale. Acestea sunt şi în cazul grupului clasă o mixtură între social şi psihologic, între componenta lor obiectiva şi componenta lor subiectivă. În cazul clasei de elevi relaţiile interpersonale îmbracă şi un nou caracter constitutiv, cel etic, moral, având în vedere obiectivul educativ implicit al acestora, de a forma, dezvolta şi consolida componenţa axiologică a personalităţii copilului. Implicit, din exploatarea ultimei fraze poate fi identificat şi un alt caracter al relaţiilor interpersonale, caracterul formativ, motivat de aportul major al acestor manifestări sociale în construcţia personalităţii.

Îndeplinirea unor sarcini sau activităţi comune determină între membrii grupului respectiv relaţii funcţionale de interdependenţă, în vederea atingerii scopului comun propus. Pe de alta parte, pe lângă relaţiile legate strict de natura obligaţiilor sau a activităţilor, viaţa în grup comportă totdeauna şi aspecte emoţional-afective, precum şi momente de tensiune şiconflict.

Relaţii de intercomunicare apar ca o rezultantă a ceea ce resimt copiii, atunci când intră în interacţiune, nevoia de a se informa reciproc, de a face schimb de informaţii, de a comunica. Clasa ca univers al comunicării, prin excelenţă, constituie pentru elevi un univers deschis provocărilor informaţionale, cu schimburi de mesaje, cu aprecieri frecvente şi intense la adresa situaţiei procesului de intercomunicare din interiorul grupului.

Domeniu abordat în cadrul sociologiei educaţiei și comunicarea, în interiorul clasei de elevi (un exemplu foarte bine cunoscut îl reprezintă Bernstein cu renumita sa „Teorie a Codurilor Lingvistice”), pot fi privite critic din următoarele puncte de vedere:

- modelele comunicării interpersonale în clasă;
- contextul în procesul de comunicare interpersonala;
- aspecte particulare ale negocierii în procesul de comunicare interpersonala;
- aspectele non-verbale ale comunicării interpersonale;

Ceea ce poate fi mai relevant pentru relaţiile de intercomunicare sunt situaţiile de perturbare a comunicării: filtrarea informaţiilor, blocajul efectiv, bruiajul, distorsiunea, etc. Nesoluţionate în spaţiu temporal adecvat, asemenea fenomene pot să se transforme în autentice situaţii de criză educaţională, soluţionate cu suficientă dificultate.

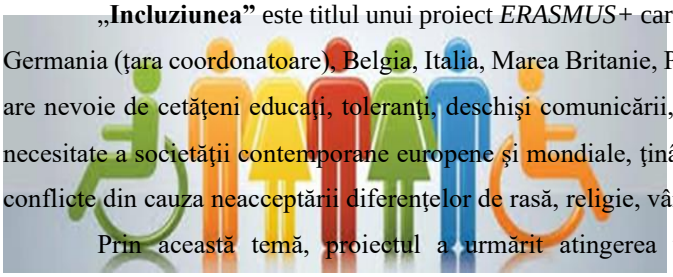
Universul relaţional al clasei de elevi, analizat din punctul de vedere al influenţei educaţionale în contextul grupului şcolar şi abordat, din punct de vedere ştiinţific, sub auspiciile managementului clasei de elevi, devine unul dintre subiectele cele mai importante, de a cărui cunoaştere şi aplicare depinde succesul demersului educativ al cadrului didactic.

Bibliografie:

1. Cristea, S., (2003). *Managementul organizaţiei şcolare.* Bucureşti, Editura: Polir;
2. Jinga, I.,(2001). *Managementul învăţământului.* Bucureşti, Editura: Aldin;
3. Iucu, B., R.,(2006). *Managementul clasei de elevi – aplicaţii pentru gestionarea situaţiilor de criză educaţională.* Iași, Editura: Polirom;
4. Joita E., (2000), *Management educational. Profesorul manager: roluri și metodologie*, Ed. Polirom,;
5. Iucu B. Romiță, (2008), *Managementul situațiilor de criză educațională*, în volumul Pregătirea psihopedagogică, coordonat de D. Potolea, I. Neacșu, R.Iucu, O. Pânișoară, Polirom, Iași;
6. Joița Elena, (2007), *Formarea pedagogică a profesorului. Instrumente de învățare cognitiv-constructivistă*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

INCLUZIUNEA-O ŞANSĂ PENTRU FIECARE

Prof. Carmen Cristina Şerbănescu
Şcoala Superioară Comercială “Nicolae Kretzulescu”
Bucureşti

„**Incluziunea”** este titlul unui proiect *ERASMUS+* care s-a desfăşurat în liceul nostru, având ca parteneri şcoli din Germania (ţara coordonatoare), Belgia, Italia, Marea Britanie, Polonia. Tema este una de actualitate, Europa zilelor noastre are nevoie de cetăţeni educaţi, toleranţi, deschişi comunicării, combătând discriminarea. Atitudinea pro-inclusivă este o necesitate a societăţii contemporane europene şi mondiale, ţinând cont de faptul că în ultimul timp au existat nenumărate conflicte din cauza neacceptării diferenţelor de rasă, religie, vârstă, sex, entice, profesionale.

Prin această temă, proiectul a urmărit atingerea următoarelor scopuri de conţinut, metodice şi sociale: conştientizarea şi sensibilizarea asupra fenomenului incluziunii, constatându-se că excluziunea se acutizeaă în societatea europeană; aprofundarea cunoştinţelor despre incluziune cu ajutorul teoriilor psihologice, social-psihologice şi ecologice, precum şi cunoaşterea şi înţelegerea fundalului socio-economic al incluziunii în rândul tinerilor.

Multitudinea nu este deloc de la sine înțeleasă in domeniul educației : instituțiile de formare nu se orientează spre cei „privilegiați”, dar, totuși, copiii sunt selectați încă de mici in funcție de succesul la școală, de origine, de statut social al părinților. Accesul diferențiat la formare și apartenența socială a copiilor și părinților lor se accentuează și au ca urmare inegalitatea socială. De exemplu, în Germania, ratificarea *Convenției drepturilor defavorizaților* din anul 2009 a provocat o noua dinamică a transpunerii în practică a *incluziunii*, în special în domeniul educației. În unele locuri se încearcă să se introducă modelul “școlii inclusive”, dar lipsește o abordare cuprinzătoare care să permită luarea în calcul a Convenției mai sus amintite. În multe domenii, convenția nu are niciun efect, nici legal, nici practic. De exemplu, doar o treime dintre elevii cu nevoi speciale pot sa frecventeze regulat o școală. Necesitatea de acces la educație pentru toți oamenii trebuie regândită și extinsă la o pedagogie inclusivă timpurie. Măsurile unei educații inclusive sprijinite de stat asigură nu numai o deschidere spre educație a tuturor oamenilor, ci asigură și posibilitatea să se diminueze procentajul de abandon școlar.

Raportul anual național german despre bogăție si sărăcie și diverse studii pedagogice și sociologice au arătat că în Europa mai există oameni care sunt excluși din diverse domenii ale vieții sociale din cauza handicapului, culorii pielii, orientării sexuale, statutului social, apartenenței etnice sau originii sociale. Sociologia numește acest fenomen *excluziune*.

Proiectul nostru despre inluziune a constat în derularea de activități specifice fiecărui partener și activități comune desfășurate pe parcursul activităților transnaționale de învățare/formare/predare denumite produse finale, ca: prezentări Power Point, filmulețe, chestionare, grile de evaluare, etc. În prima fază, proiectul s-a ocupat de premisele teoretice (etice, legale, structurale, sociale, financiare) pentru o abordare inclusivă și apoi de implementarea practică a incluziunii în domeniul școlar, sportiv, al comunității. Au fost elaborați indicatori de calitate pentru educație în copilăria timpurie, a fost concepută o hartă cu drumuri fără obstacole, s-a organizat o sărbătoare sportivă inclusivă, un musical pentru oamenii cu probleme sociale, activități școlare și extrașcolare pe aceasta temă pentru elevii participanți cu sau fără handicap.

Elevii şi profesorii trebuie să conştientizeze că ***incluziunea*** este un drept al oamenilor, că fiecare om are dreptul la dezvoltare personală; deoarece în societatea noastră europeană este un drum lung de la egalitatea teoretică la cea reală, participanții la proiect s-au străduit să contribuie, prin exemplul personal, la formarea de atitudini pro inclusive.

S-au derulat mai multe tipuri de activități, de comun acord cu toți partenerii, așa cum au fost menționate în calendarul proiectului, și reconfirmate în cadrul meselor rotunde din timpul reuniunilor transnaționale ale coordonatorilor de la Liège, Neunkirchen și Castellana Grotte ; activitățile transnaționale de învățare/formare/predare din Katowice, de la

București și Londra, la care au participat loturi formate din patru elevi și două cadre didactice, au avut ca obiective: familiarizarea cu sistemul de învățământ al țării gazdă, asistența la cursuri, cu scopul de a realiza o comparație între modalitățile și strategiile de predare, învățare și evaluare românești și cele din celelalte țări; s-au organizat workshopuri unde s-a discutat despre tratarea diferențiată a elevilor, despre metode moderne de predare, despre evaluare, despre discipline comune și diferite, despre cooperarea interculturală și integrarea minorităților; o atenție deosebită a fost acordată copiilor cu dizabilități de orice tip; în acest sens, au fost organizate vizite la instituții școlare pentru copii cu dizabilități pentru a fi identificate modalități de incluziune. Astfel în cadrul activităților organizate de liceul nostru, ca instituție gazdă a partenerilor străini, am vizitat Liceul tehnologic special *Regina Elisabeta*, instituție de învățământ cu tradiție de peste 100 de ani în pregătire teoretică și practică a tinerilor cu deficiențe de vedere. Am aflat ca instituția este dotată cu material didactic specific, cu calculatoare cu voce sintetică, că elevii folosesc cu succes laptopuri în activitatea didactică sau pentru diferite activități extrașcolare; în liceu funcționează un *Club european* care le permite elevilor, sub îndrumarea cadrelor didactice, să descopere lucrul în echipă sau diferite concepte de democrație europeană: toleranța, egalitatea de șanse, respectul pentru cultura si tradiții, *incluziunea*.

Iată câteva activități incluzive desfășurate la Școala Superioara Comercială „Nicolae Kretzulescu”:

- acceptarea diversității fizice, psihice, economice, sociale, culturale: liceul nostru acordă şanse echitabile tuturor copiilor: fete, băieți, din medii culturale sau lingvistice diferite, cu abilități diferite sau cerințe speciale de învățare (din București și localitățile din jur)
- respectarea particularităților fiecărui elev: dificultăți/dizabilități de învățare, tulburări emoționale și de comportament (specifice adolescenței, familii dezorganizate, familii monoparentale, etc), grupuri etnice şi religioase minoritare (rromi, catolici).
- mediul de învățare prietenos bazat pe o viziune şi valori comune, în care elevii au încredere în profesorii lor și care se adaptează la nevoile elevilor.
- se pune accent pe progresul individual şi mai puțin pe comparațiile dintre elevi; fiecare copil are acces la cunoaştere, formare de deprinderi (informații pe canale diferite despre activitățile extracurriculare - proiectele educaționale).
- școala care propune curriculum diferențiat pentru nevoi speciale și grupuri diferite; cds-uri, pregătiri și amenajări speciale pentru a ajuta elevii din clasele terminale în susținerea examenului de bacalaureat
- promovarea unui învățământ favorabil incluziunii şi a învățării de-a lungul vieții pentru toți elevii; metodele de predare-învățare folosite : activități desfășurate individual sau în grupe de lucru formate din: elevi cu aptitudini diferite, elevi care se pot susține reciproc, elevi care pot îndeplini roluri diferite, in vederea cultivării toleranței, a spiritului de întrajutorare, a încrederii reciproce, a colaborării, a respectului colegial, a înțelegerii naturii umane.
- implicarea şi participarea familiilor la viața școlii: colaborarea cu părinții şi cu comunitatea pentru a îmbunătăți frecvența şi a reduce abandonul.
- promovarea participării, a cooperării, a aprecierii şi a stimei de sine, a responsabilității şi a independenței:nelevii învață să fie toleranți și să aibă răbdare cu colegii lor cu un ritm mai lent de învățare și sunt încurajați să se ajute unii pe ceilalți;
- nu sunt acceptate discriminarea – nedreptățirea, punerea în acțiune a prejudecăților, marginalizarea, desconsiderarea, neglijarea mai mult sau mai puțin voită.

În cadrul proiectului, elevii kretzulești, dar și cei din școlile partenere, învață să recunoască eterogenitatea, să o aprecieze și să reflecteze asupra modalității în care se pot raporta la ea ; astfel își pot dezvolta o atitudine inclusivă și pot deveni cetățeni care se angajează în ajutorarea oamenilor defavorizați și excluși. Partenerul german, coordonatorul proiectului, *Şcoala Edith Stein,* este o școală din domeniul pedagogiei sociale, domeniul educatori, sub patronajul

episcopiei din Trier : aici tema *incluziunea* face parte din curriculum.ÎIn celelalte instituții partenere, există elevi cu condiții speciale, de exemplu cei care provin din medii defavorizate sau care au probleme fizice: pentru ei, școala a luat măsuri incluzive.

Atât în timpul mobilităților din Belgia, Germania şi Polonia, cât şi a primirii ţărilor participante de către Şcoala Superioară Comercială *Nicolae Kretzulescu*, s-au desfăşurat workshopuri pe tema proiectului, asistenţe la ore pentru familiarizarea elevilor cu sistemul de învăţământ din ţara gazdă, vizite de documentare.

Au fost multe zile în care elevi şi profesori din şase ţări au împărtăşit idei, gânduri, sentimente, trăiri deosebite, au legat prietenii, s-au bucurat unii de alţii, muncind pentru un scop generos.

Scrisorile scrise de corespondenții străini sunt un exemplu al emoțiilor pe care adolescenți din diverse colțuri ale Europei le-au trăit pe parcursul proiectului, spunând un sincer MULŢUMESC pentru oportunitatea de a se implica într-un astfel de proiect atât de important pentru o Europa unită. *Incluziunea* vizează o societate europeană mai echitabilă şi o colaborare socială pe baza egalității de șanse pentru toți oamenii.

Bibliografie

1. Arpinte, D., Baboi, A., Cace, S., Tomescu, S., Stănescu, I. (2008). *Politici de incluziune socială*, Revista Calitatea Vieţii, XIX, nr. 3-4, p. 339-364

2. Barry, B., *Social Exclusion, Social Isolation, and the Distribution of Income*, în Hills, Le Grand, J., Piachaud, D. (eds.), Understanding Social Exclusion, Oxford, Oxford University Press, 2012.

3. Ungureanu, Dorel, *Educaţia integrată şi şcoala inclusiv*ă, Editura de Vest, Timişoara, 2015

4. Vrăşmaş, Traian, *Învăţământul integrat şi /sau incluziv*, Editura Aramis, Bucureşti, 2018

ATITUDINEA PARTICIPANŢILOR LA PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV FAŢĂ DE ELEVII INTEGRAŢI

CSEI „ORIZONT” ORADEA
Prof. SUSA GABRIELA MARIA

Problematica vastă a copiilor cu dizabilităţi ne determină să pornim de la un adevăr consacrat: înainte de a avea o dizabilitate, un copil este mai întâi… un copil! Aceasta înseamnă că, la fel ca pentru oricare alt copil, şi pentru copilul cu dizabilităţi, relaţionarea cu cei din jur este esenţială.

Mecanismele relaţionării şi colaborării cu cei din jur îl apropie pe oricare copil de ceilalţi, îl ajută să îşi exprime nevoile şi dorinţele, să îşi construiască imaginea de sine şi să devină o fiinţă socială, pas cu pas… ca oricare alt copil. Drumul este însă mai greu pentru că depinde mult şi de ceilalţi, de felul cum alţii îl percep, îl acceptă şi îi înţeleg nevoile!

Strategiile naţionale pentru copiii cu nevoi speciale au la bază ideea de educaţie pentru toţi şi în acelaşi timp, educaţie pentru fiecare. Astfel, şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toate categoriile de copii, inclusiv copii cu diferite tipuri de dizabilităţi, prin promovarea şi susţinerea educţiei incluzive.

Declaraţia Drepturilor Omului, adoptată de Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite în 1948 (Rezoluţia 217 A), proclamă la articolul 1*: „Toate fiinţele umane se nasc libere şi egale în demnitate şi în drepturi. Ele sunt înzestrate cu raţiune şi conştiinţă şi trebuie să se comporte unele faţă de celelalte în spiritul fraternităţii.”*

Drepturile copiilor cu dizabilităţi reprezintă nu doar o prevedere în documentele internaţionale şi în legislaţia naţională, ci şi o nevoie reală a lumii în care trăim.

Fiecare copil este o promisiune pentru viaţa socială, fiecare copil are locul şi rolul său în mecanismul complex al societăţii şi în asigurarea viitorului acesteia.

Valoarea şi importanţa pe care o acordăm fiecărui copil ne defineşte gradul de civilizaţie şi forţa pe care o are societatea în ansamblul ei. Militând pentru drepturile copiilor cu dizabilităţi, deschidem ochii şi mintea către infinita diversitate a realităţii umane, a căilor şi stilurilor de învăţare şi dezvoltare.

În spiritul acestui ideal, atitudinea societăţii trebuie să fie una de sprijin adecvat pentru a asigura drepturi şi şanse egale de afirmare în viaţa individuală şi socială tuturor membrilor ei, inclusiv persoanelor cu dizabilităţi.

Problematica cadrelor didactice de sprijin pentru copiii cu dizabilităţi integraţi în şcolile de masă este și în momentul de față complexă și provocatoare. Gândindu-ne la faptul că „acţiunea şcolii incluzive este fereastra care are încă zăbrele”, iar din momentul apariţiei acestui tip de şcolarizare și până azi se tot experimentează și se caută soluțiile cele mai adecvate integrării reale și viabile. Rezultă necesitatea unei implicări mai mare și mai eficientă a tuturor celor care contribuie la şcolarizarea copiilor cu dizabilităţi, ţinând cont de nevoile lor educaţionale, dacă ne referim la ideea că copilul trebuie să primească sprijin şi asistenţă psihopedagogică pentru ca acesta să se poată dezvolta după posibilităţile lui. Chiar dacă acest fenomen al incluziunii şcolare a fost abordat de mulţi autori, realitatea şi practica este poate puţin diferită. Trebuie acordată o deosebită importanţă părerilor, opiniilor, atitudinilor tuturor factorilor educativi – şcoală, cadre didactice, terapeuţi, actualei înţelegeri a dizabilităţii şi a nevoilor copiilor cu diferite tipuri de dizabilităţi în sistemul de învăţământ actual şi încercarea de a schimba atitudinea (acolo unde este cazul) prin diverse metode.

Sunt ferm convinsă de faptul că, eventualele disfuncţionalităţi pot fi evitate daca se munceşte la îmbunătăţirea atitudinii cadrelor didactice faţă de procesul de incluziune a copiilor cu diverse dizabilităţi, iar ridicarea stimei de sine a copiilor cu deficienţe mintale în special dar şi cu alte dizabilităţi (motrice, de auz), integraţi în învăţământul de masă este posibilă prin schimbarea atitudinii copiilor (colegi de clasă, colegi de şcoală, copii din alte şcoli).

Incluziunea copiilor cu dizabilităţi în învăţământul de masă este influenţată semnificativ de reprezentările şi atitudinile cadrelor didactice şi ale celorlalţi elevi din şcoală.

Dacă în şcolile integratoare, s-ar organiza frecvent dezbateri pe marginea particularităţilor copiilor cu deficienţe şi a problemelor care apar, dacă cadrele didactice (învăţătoare, profesori) ar fi intervievate mai des şi prin intermediul chestionarelor, atunci integrarea ar fi mult mai eficientă.

Dacă elevii integraţi ar fi implicaţi şi încurajaţi în realizarea mai multor activităţi comune (în afara celor de învăţare cum ar fi cele extracurriculare), dacă rezultatele lor la învățătură așa mici cum sunt de cele mai multe ori ar fi privite ca și ceva important, dacă rezultatele obţinute la concursurile şcolare pe măsura posibilităţilor şi particularităţile lor individuale ar fi mediatizate, dacă premierea în faţa clasei, a colegilor de şcoală ar avea o pondere în tot demersul educativ, toate ar forma un mecanism care ar duce la creşterea stimei lor de sine şi a încrederii în forţele proprii, iar integrarea ar fi mai eficientă.

Identificarea unei aptitudini, abilităţi, care să suplinească şi să compenseze carenţele educative faţă de alţi copii şi totodată încurajarea şi promovarea acestor calităţi, ar duce spre o motivaţie pozitivă, care va contribui şi la motivaţia asupra procesului instructiv-educativ şi implicit a integrării.

Socializarea copilului cu dizabilităţi este argumentul cel mai puternic al educaţiei integrate. Se impune deci o educaţie integrată pentru a se realiza socializarea acestor persoane aflate în dificultate .

Prin *educaţie integrată* se pune accentul pe copii şi formele de suport pentru aceştia; *educaţia incluzivă* are ca obiectiv principal adaptarea şcolii în general la diversitatea copiilor dintr-o comunitate, presupune un proces de îmbunătăţire a instituţiei şcolare vizând valorificarea tuturor resurselor, mai ales a celor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din comunitate.

Educaţia *incluzivă a fost și este* o provocare pentru şcoala obişnuită pentru că presupune o schimbare de ansamblu a acesteia, pentru a primi şi satisface corespunzător participarea copiilor cu dizabilităţi (ca şi altor grupuri marginalizate) în medii şcolare obişnuite, ca elemente componente ale diversităţii umane – cu diferenţe specifice.

Incluziunea ca obiectiv şi acţiune nu aparţine doar celor care lucrează în domeniul educaţiei speciale – ea aparţine şi altor specialişti: psihopedagogi, sociologi, asistenţi sociali, medici, psihologi, ingineri etc. În fapt, incluziunea aparţine societăţii în general, o societate în care nu putem să nu includem persoana pentru care vrem *incluziunea* – persoana cu dizabilităţi.

Câteva din pârghiile care să ne conducă la integrare eficienţă ar putea fi:

Ancheta (chestionarul) este o metodă de cercetare directă, sub forma unei „convorbiri în scris”dintre cercetător şi subiecţi. Ea este o probă care constă din răspunsurile date de subiecţi la o serie de întrebări sau chestiuni denumite item-uri, scrise pe un formular special denumit chestionar sau test în legătură cu o temă educaţională. În general, chestionarul putându-se multiplica, ancheta poate testa un număr relativ mare de subiecţi, în timp relativ scurt.

Concursurile vor fi acele instrumente care ne vor ajuta să creştem stima de sine a copiilor integraţi. Copiii care au cele mai slabe rezultate la învăţătură, adică cu un coeficient de inteligenţă mai scăzut, vor avea posibilitatea să fie şi ei **buni** la ceva. Copiii care au primit diplomele, medaliile obţinute vor fi scoşi în evidenţă şi în faţa clasei unde vor avea posibilitatea să fie apreciaţi şi invidiaţi.

Cercul de pictură pe sticlă cu subiecte religioase va reuși să scoată în evidenţă talentele artistice ale acestor copii. Cercul va avea şi o multitudine de alte bune influenţe asupra copiilor. Lucrările realizate vor fi expuse cu diverse ocazii (Sărbătorile Pascale, Crăciunul), în holul de la intrarea în şcoală, astfel încât să poată fi remarcate şi apreciate de toţi cei care intră în şcoală: elevi, profesori, părinţi, musafiri din alte şcoli.

Activităţile extracurriculare, activităţi din cadrul unor proiecte precum **SNAC,** favorizează procesul integrării prin activităţile de socializare dintre copiii din diferite şcoli.

În calitate de cadru didactic de sprijin susţin că sistemul actual de educaţie are capacitatea de a integra copii cu dizabilităţi în cadrul şcolilor obişnuite.

Deşi cadrele didactice consideră că la nivel formal sistemul actual de învăţământ din ţara noastră are capacitatea de a include elevi cu dizabilităţi, totuşi nu există o imagine concretă şi nu s-a efectuat o analiză de nevoi cu privire la toate elementele necesare incluziunii acestor copii.

Şcoala de masă are posibilităţi de şcolarizare a copiilor cu dizabilităţi în condiţiile în care se asigură o serie de facilităţi pentru aceşti copii.

Câteva dintre aceste condiţii ar putea fi:

- înlocuirea sistemului bazat pe acumulare de informaţii cu orientarea corecţional-compensatorie, terapeutică a tuturor activităţilor, care sunt prioritare în munca cu aceşti copii;
- servicii multiple de suport psihopedagogic eficient;
- consilierea psihologică a profesorilor, părinţilor şi elevilor valizi şi cu dizabilităţi;
- suport informaţional şi metodologic pentru cadrele didactice implicate în incluziunea acestor copii;
- activităţile de evaluare diferenţiate, având un suport psihopedagogic eficient;
- un grup mai mare de specialişti din şcoală;
- resurse umane şi materiale adaptate elevilor cu dizabilităţi;
- munca în echipă;
- îmbunătăţire relaţiilor socio-afective stabilite între elev-elev şi elev-cadru didactic sunt considerate şi ele foarte importante;
- eliminarea dezinteresul părinţilor faţă de copii (absenţa sau indiferenţa părinţilor în ceea ce priveşte problemele educaţionale ale copilului vine în opoziţie cu ideea de integrare sau incluziune);
- înlăturarea mentalităţilor eronate cu privire la viaţa şi evoluţia şcolară a unui copil cu dizabilităţi;
- implicarea părinţilor de a-şi exprima propria viziune asupra modului de funcţionare a şcolii şi să participe concret la influenţarea actului managerial din şcoală;
- asigurarea unor meditaţii în vederea eliminării lipsei învăţării individuale;
- atât părinţii cât şi profesorii să dea dovadă de răbdare şi înţelegere faţă de schimbările mai lente din viaţa copiilor lor;
- şi nu în ultimul rând - <u>învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul trebuie să se adapteze la cerinţele şcolii, atunci când acestea nu sunt conforme cu nevoile sale de dezvoltare.</u>

„Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi” (*Dezvoltarea practicii incluzive*, 1999, p. 9).

BIBLIOGRAFIE:

1. Chelemen, I., (2006), *Metode şi tehnici de evaluare a copiilor cu Cerinţe Educative Speciale C.E.S.).* Oradea: Editura Universităţii din Oradea
2. Chelemen, I., (2007), *Persoanele cu dizabilităţi – abordări teoretice.* Oradea.: Editura Universităţii din Oradea
3. Păunescu, C., Muşu, I., (1997), *Psihopedagogie specială integrată*, Bucureşti: Editura Pro Humanitate

Vrăşmaş, T., Daunt, P., Muşu, I., (1996), *Integrarea în comunitatea copiilor cu cerinţe educative speciale*, Bucureşti: UNICEF

*** *Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli,* UNICEF, Bucureşti, 1999

*** *Regulile standard privind egalizarea şanselor pentru persoanele cu handicap,* O.N.U., 1993

www.răsfoiesc.com/educaţie/psihologie/istoricul atitudinilor sociale faţă de persoanele cu dizabilităţi

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof.înv.primar CÎRNARU ANCUȚA CRISTINA
Școala Gimnazială,,Zaharia Stancu,, Roșiori de Vede

MOTTO:

„... în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, niciunul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli, minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câştigăm satisfacţie şi respect... ” (Comenius)

Frumusețea omenirii constă în diversitatea etniilor de pe pământ, fiecare dintre acestea contribuind la patrimonial cultural mondial, cu specificul ei.

Fiecare copil este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

Educația specială este o formă adaptată de pregătire școlară și asistență complexă (medicală, educațională, socială, culturală) destinată persoanelor care nu reușesc să atingă temporar sau pe toată durata școlarizării nivelurile instructive-educative corespunzătoare vârstei, cerute de învățământul obișnuit.

În România sunt utilizate multe concepte referitoare la persoanele care fac obiectul educației speciale: deficiență, incapacitate, handicap, dizabilitate, cerințe educative speciale.

Cerințele educative speciale (CES) desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.).

Integrarea școlară desemnează un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective positive cu membrii grupului școlar (clasă) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare. Asimilarea de către copil a statutului de elev este rezultatul unor modificări interne în echilibrul dintre anumite dominante de personalitate cu consecințe în planul acțiunii sale.

Integrarea școlară a copiilor cu CES este o problemă stringentă care în ultimii ani a început să-și găsească rezolvarea și în țara noastră. O școală obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare și construiesc o societate incluzivă care oferă educație pentru toți copiii. Mai mult, asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența, chiar și rentabilitatea sistemului de învățământ. Să nu uităm că și confortul psihologic oferit de mediu este determinant într-o evoluție a formării și dezvoltării personalității umane. Uităm adesea că ne naștem cu drepturi egale și că doar șansele nu sunt egale? Nu putem face abstracție de faptul că în țara noastră avem și copii instituționalizați. Important este să dorim să ne schimbăm atitudinea vis-à-vis de aceștia.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către

şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala;
- sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrativă;
- schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale;
- dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare (ex.: poliţia, serviciile sociale, spitale, etc.);
- implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunităţii în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune:

- ✓ a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- ✓ a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă;
- ✓ a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;
- ✓ a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- ✓ a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- ✓ a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- ✓ a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- ✓ a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- ✓ a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformele în educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc.

Bibliografie:

- Alois, Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație,* Editura Polirom, București, 2006
- ****Dezvoltarea practicilor inclusive în școli*, Ghid managerial, UNICEF, 1999
- ****Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale* – Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002

ROLUL COMUNICĂRII ÎN CONTEXTUL TULBURĂRILOR DIN SPECTRUL AUTIST

Profesor psihopedagog: Filimon Erica
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă
“Dumitru Ciumăgeanu” Timișoara

Autismul este o tulburare pervazivă de dezvoltare care cauzează copilului afectat dificultăți de socializare, comunicare și limbaj și schimbări comportamentale, astfel încât ajung să proceseze informația diferit de ceilalți copii.

Încă de foarte mici, copiii cu o dezvoltare normala pot privi oamenii din jurul lor, pot să-și întoarcă capul la auzul unei voci, pot să apuce un deget sau pot chiar zâmbi. Spre deosebire de aceștia, majoritatea copiilor cu autism învață foarte greu cum să se angajeze în interacțiuni sociale de zi cu zi. Chiar din primele luni de viață, mulți dintre ei nu interacționează cu cei din jur și evită contactul vizual. Par indiferenți în prezența altor persoane și preferă deseori să fie singuri. Pot ignora îndelung atenția care li se acordă sau pot accepta pasiv îmbrățișările și sărutările. Mai târziu, rar se întâmplă să caute mângâiere sau să răspundă manifestărilor părinților când aceștia sunt furioși sau afectuoși.

Deși copiii cu autism sunt atașați de părinții lor, felul în care își exprimă afecțiunea este neobișnuita, diferită de copiii cu o dezvoltare normală. Părinților le poate părea acest lucru o lipsă totală de atașament față de ei. Părinții care caută plăcerea îmbrățișărilor, a implicării active în educarea propriului copil sau a jocului cu el, pot fi foarte afectați de lipsa unui comportament tipic de atașament.

De asemenea, copiii cu autism învață mai greu să interpreteze ceea ce gândesc și simt ceilalți. Ei nu pot înțelege semnele sociale, cum sunt: zâmbetele, grimasele, făcutul cu ochiul. Fără posibilitatea de a interpreta gesturi și expresii ale feței, lumea socială poate părea foarte confuzantă pentru ei.

Într-un cuvânt, persoanele cu autism nu pot vedea lucruri din perspectiva altora. Lipsa acestei abilități nu le permite persoanelor cu autism să prevadă sau să înțeleagă acțiunile altor persoane.

Limbajul și comunicarea specifice la copilul cu autism

Până la vârsta de 3 ani, majoritatea copiilor trec prin etape firești în procesul de învățare a limbajului, gânguritul fiind unul dintre cei mai timpurii pași. După primul an, un copil cu o dezvoltare normală poate pronunța cuvinte, întoarce capul când își aude numele, arată cu degetul atunci când vrea o jucărie și, când i se oferă ceva care îi displace, este capabil să arate că nu dorește acel lucru. La copilul cu autism, dezvoltarea limbajului este anevoioasă.

Toți copiii cu autism prezintă *dificultăți de comunicare și limbaj* într-un fel sau altul, exprimate printr-o slabă capacitate de a interacționa sau comunica cu ceilalți: fie nu vorbesc, fie dacă vorbesc pot avea dificultăți în exprimare sau în înțelegere a celor din jur. Dificultățile se regăsesc și în limbajul nonverbal – înțelegerea și folosirea gesturilor, expresiilor faciale, contactul vizual etc.

Dificultățile de pronunție sunt întâlnite frecvent sub forma dislaliilor (omiterea, alterarea sau înlocuirea unor sunete sau silabe în cuvinte) care afectează claritatea, și chiar și atunci când copilul vorbește, uneori este dificil să înțelegi ce spune. Uneori, din cauza problemelor senzoriale, asociate autismului, copiii se pot concentra mai mult pe sunetele din mediu, decât pe sunetul/cuvântul persoanelor care vorbesc. Ei par că sunt tot timpul neatenți la ceilalți sau neinteresați și par că nu aud ce vorbesc cei din jur.

Copiii cu autism nu imită spontan, la fel ca ceilalți copii, prin urmare se instalează întârzierea în dezvoltarea limbajului. Fie că nu vor imita deloc ceea ce spun alte persoane, fie vor imita cuvinte sau propoziții întregi, fără a le înțelege sensul.

Abilitățile de comunicare variază în funcție de dezvoltarea globală a copilului, în strânsă legătură cu dezvoltarea lui intectuală și socială. Unii copii nu vor reusi să învețe să vorbească în timp ce alții vor putea discuta subiecte complexe, într-un mod foarte elaborat, cu multe detalii. Cei mai mulți dintre copiii cu autism prezintă dificultăți în comunicarea cu ceilalți, deși uneori pot demonstra ca pot vorbi corect și fluent, nu o vor face cu ușurință într-o conversație.

Cele mai frecvente dificultăți de comunicare și limbaj se regăsesc în următoarele arii:

- limbajul este repetitiv și rigid și poate să nu fie funcțional, fără înțeles pentru ceilalți și fără să urmeze subiectul unei discuții. De exemplu, copilul poate să enumere mărci de mașini în mod repetitiv, sau să repete de nenumărate ori anumite lucruri pe care le-a auzit la alte persoane sau la TV - ecolalia. La copiii la care nu apare ecolalia, de regulă primele cuvinte apar cu întârziere și adesea sunt cuvinte surprinzătoare, de exemplu - cifre sau mărci de mașini, ori nume de magazine. Adesea pot folosi întrebari repetitive (Când mergem la masă? Unde este..?).

De regulă, nu răspund comunicării celorlalți, iar când o fac, nu folosesc pronumele personal la persoana I, ci la persoana a II -a. (Vrei apa?!..folosit atunci cand vrea sa bea apa). Adesea s-a crezut despre copiii cu autism că nu aud, din cauza faptului că nu răspund comunicării și interacțiunii celorlalți (si in prezent mai sunt persoane care ma intrebă..cum sunt acesti copii?..dar ei nu aud?..)

- unii copii cu autism au o intonație diferită, voce foarte subțire, pițigăiată sau cântată. Uneori au anumite cuvinte sau sunete pe care le folosesc la începutul conversației, de exemplu pot să-și spună numele chiar și cunoscuților foarte apropiați ca start în conversație, sau pot să te întrebe “Cum te cheamă?” deși te știe, ești zilnic în jurul lui.

- interese restrânse și focusarea pe un anumit subiect. Unii copii pot face monologuri elaborate pe o anumită temă, însă nu pot susține o conversație între două sau mai multe persoane pe același subiect. Nu știu cum să înceapă sau să termine o conversație, chiar dacă subiectul este unul preferat de ei.

- dezvoltarea inegală a abilităților de comunicare și limbaj. Copiii cu autism de regulă demonstrează o memorie foarte bună și își pot dezvolta un vocabular bogat pe o temă care îi interesează, deși în alte arii ale limbajului progresul poate fi lent și inegal. (sunt copii pasionați de dinozauri, știu toate denumirile științifice, specii de insecte, alții știu date de naștere, mărci de mașini, etc.). Copiii cu autism pot învăța rapid să citească, dar învață mai greu să înțeleagă sensul a ceea ce au citit.

- dificultăți în înțelegerea limbajului figurat, în înțelegerea metaforelor, glumelor, zâmbetului, minciunilor sau ironiilor; în înțelegerea umorului în spectacole, filme, desene animate, etc. Din acest motiv ei răspund foarte strict sugestiilor, indicațiilor sau instrucțiunilor și le urmează într-un mod foarte literal, întocmai, fără a vedea ansamblul problemei.

- nu înțeleg anumite condiții care determină că o conversație este sau nu este adecvată, în funcție de moment, de persoanele prezente, de subiect. Nu înțeleg emoțiile și perspectiva diferită a celorlalți și adesea prezintă o empatie scazută.

- dificultăți în înțelegerea și exprimarea non-verbală. Adesea copiii cu autism nu învață spontan gesturile (arătatul cu degetul, contactul vizual, salutul, exprimarea nonverbală a lui DA și NU etc).

În lipsa gesturilor funcționale sau a limbajului, copiii cu autism vor dezvolta *frustrări* mari neavând instrumente de exprimare a propriilor sentimente, nevoi, preferințe etc. iar aceste frustrări pot fi exprimate în crize de comportament manifestate prin țipete, agresivitate, etc.

Copiii cu autism pot fi perturbatori sau agresivi la nivel fizic în unele momente, iar aceste două aspecte fac și mai dificilă relaționarea socială. Au tendința de „a-și pierde controlul”, mai ales atunci când sunt într-un mediu nou sau într-un spațiu aglomerat, ori când sunt supărați sau frustrați. Uneori pot sparge obiecte, pot ataca alte persoane sau se pot autoagresa. În astfel de momente, se pot lovi cu capul de ceva, se pot trage de păr sau își mușcă mainile, brațele.

Plânsul și țipetele, în cazul copiilor cu autism, pot însemna mai multe aspecte:

- o senzație de foame, sete, dorința de a merge undeva;
- o suferință – durere de burtică, de dinți, de cap, etc.
- antipatia pentru anumite persoane pe care nu vrea sa le vadă;
- că vrea sa se termine o activitate, sau sa înceapă o activitate;
- poate exprima teama, frica;
- poate exprima, de asemenea și faptul că se simte neglijat, ori că vrea ca toată lumea să fie atentă la el și caută spectatori, urmărind reacții.

La fel ca plânsul și țipetele și somnul exprimă multe mesaje care trebuie decodificate.

Somnul și căscatul pot exprima faptul că nu vrea sa îndeplinească o anumită sarcină, nu vrea să meargă undeva, să stea cu o anumită persoană, sau poate exprima suferința (daca se întamplă în afara orelor obișnuite de somn).

Alte comportamente cu funcție de comunicare sunt: îmbrățișarea, sărutul, agresivitatea, prinderea de mână sau direcționarea adultului spre anumite obiecte, vocalizarea.

Dificultățile de comunicare ale copiilor autiști creează frustrări si foarte des agresivitate, determinate de faptul că uneori mesajele pe care le-au transmis nu au fost decodificate. Ajutându-i să învețe să comunice, indiferent de modalitatea de comunicare folosită, ei pot fi sprijiniți să-și diminueze și comportamentele indezirabile care apar cel mai adesea din cauza incapacității autiste de a-și comunica nevoile, dorințele, într-un mod adecvat, dar și incapacității celorlalți de a-l înțelege.

Terapia limbajului și comunicării trebuie să înceapă cât mai devreme posibil, să țină cont de abilitățile copilului și de interesele și nevoile sale. Copilul va învăța mai întâi sensul cuvintelor și al comunicării cu ceilalti, va învăța denumiri și va raspunde non-verbal cerințelor, apoi va începe să se exprime în acord cu propriile resurse. La copiii mici și nonverbali, terapia începe cu stimularea vocalizarilor, sunetelor, silabelor, cuvintelor, gesturilor pe când la copiii mari și care vorbesc, terapia se va axa pe funcționalitatea folosirii limbajului, copilul va învăța să susțină o conversație, să folosească gesturi adecvate, va învăța să rămână într-un anumit subiect al conversației, să-și aștepte rândul în conversație, etc.

Pentru copiii care nu dobândesc deprinderi de limbaj verbal, terapia se va axa pe învățarea gesturilor, a comunicării gestuale, a comunicării cu pictograme sau a altor sisteme alternative de comunicare.

Înainte de a folosi cuvintele, copilul trebuie învățat *o modalitate de comunicare*, cu ajutorul căreia să se poată exprima, gesturi de comunicare, de cerere și primire a obiectelor, de exprimare a unor dorințe, nevoi, trăiri.

Comunicarea prin imagini poate fi un prim pas către forme mai complexe de comunicare, poate fi un mijloc pentru copilul autist de a-și exprima dorințele și nevoile, într-un mod accesibil lui. PECS (Pictures Exchange Comunnication System) este una din aceste metode. Nu necesită materiale costisitoare sau personal calificat. Poate fi folosită în locuri diferite, acasă sau la școală, în oraș, la magazin, etc.

Surse bibliografice:

Cucuruz, D. – „Autism – Cartea pentru părinți”, Ed. Licentia Publishing, București, 2004

Gherguț, A. – “Sinteze de psihopedagogie specială”, Ed. Polirom, Iași, 2007

Popovici, D.V. – „Dezvoltarea comunicării la copiii cu deficiențe mintale”; Ed. Pro Humanitate, București, 2004

www.autism-aita.ro

Integrarea elevilor cu CES la orele de matematică

Prof. Maria Nicoleta NEACȘU
Școala Gimnazială ,com. Stoilești, județul Vâlcea

Primul lucru pe care noi, profesorii trebuie să îl facem în fiecare clasă, este să identificăm acei copii cu cerințe educaționale speciale. Există două criterii principale pentru depistarea dificultăţilor de învăţare. Primul este criteriul excluziunii. Cu ajutorul lui se determină dacă un elev are o anumită dificultate de învăţare sau dacă dificultăţile sunt asociate altor afecţiuni (de exemplu, deficienţă mintală, fizică, vizuală, auditivă sau afectivă, o înţelegere greoaie sau un handicap cultural). Va trebui deci să studiem continuu toate aspectele dezvoltării elevului, inclusiv acuitatea vizuală şi auditivă, precum şi diverşi factori afectivi. Unul dintre inconvenientele acestui demers este acela că dificultăţile de învăţare nu au întotdeauna cauze bine determinate. De exemplu, unii elevi cu dificultăţi de învăţare prezintă deseori simptomeie unui comportament ce indică tulburări afective (agitaţie, impulsivitate etc.). Or, aceleaşi simptome descriu în egală măsură o dificultate de învăţare. O caracteristică comună a elevilor cu dificultăţi de învăţare este prăpastia ce există între aptitudini şi realizările lor. De exemplu, un elev poate avea aptitudini superioare la nivelul limbajului vorbit, dar să prezinte grave deficienţe în limbajul scris.

Ceea ce îi deosebeşte pe toţi elevii cu dificultăţi de învăţare este caracterul unic al deficienţei. Dacă este adevărat că aceşti elevi pot fi grupaţi după caracteristici comune, bazate pe cerinţele educative speciale, este la fel de adevărat că fiecare elev nu se încadrează perfect într-o anumită categorie. De exemplu, elevii care au o deficienţă mintală nu au cu toţii aceleaşi aptitudini intelectuale, deficienţii auditiv nu au toţi aceeaşi incapacitate, la fel ca şi deficienţii de vedere, cei handicapaţi psihic, iar elevii surzi nu au toţi aceleaşi aptitudini şi cerinţe educative speciale, în afară de asta, diferenţele ce se remarcă de obicei la majoritatea elevilor cu CES sunt atât de mari, încât profesorii nu pot stabili criterii ferme pentru fiecare categorie de dificultăţi „clasice".

Personal, de-a lungul anilor am avut în clase copii cu diferite cerințe educationale speciale: ADHD, deficiențe. Primul lucru pe care am încercat întotdeauna să îl fac a fost să incerc să integrez acești copii în colectivul clasei. Pentru a integra un copil cu CES trebuie să avem în vedere urmatoarele:

- Prevenirea discriminării în rândul cadrelor didactice și a copiilor;
- Oferirea de servicii educaționale de calitate, adaptate și individualizate;
- Accesibilizarea curriculumului naţional în raport cu nevoile speciale ale elevului ;
- Responsabilizarea cadrelor didactice din unitatea de învățământ privind educația copiilor cu cerințe speciale;
- Sprijinirea elevului pentru a participa la activități educative formale și nonformale;
- Cooperarea și comunicarea permanentă cu familia elevului.
- Crearea unui mediu educațional incluziv care să garanteze o bună integrare a elevului și atingerea finalităților educaționale propuse;

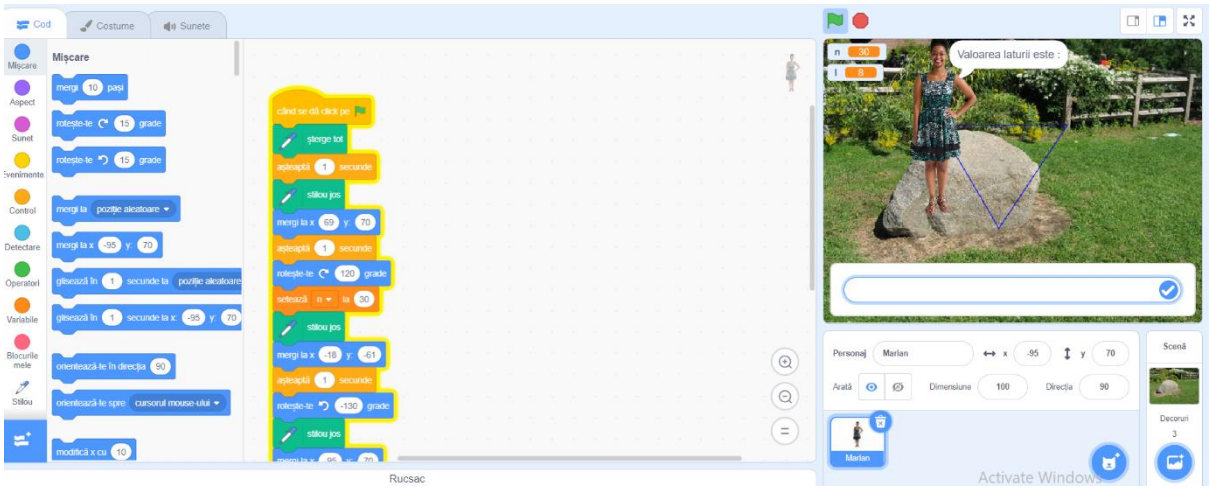
Mai jos sunt prezentate câteva **idei de activități,** apoi **strategii de învățare:**

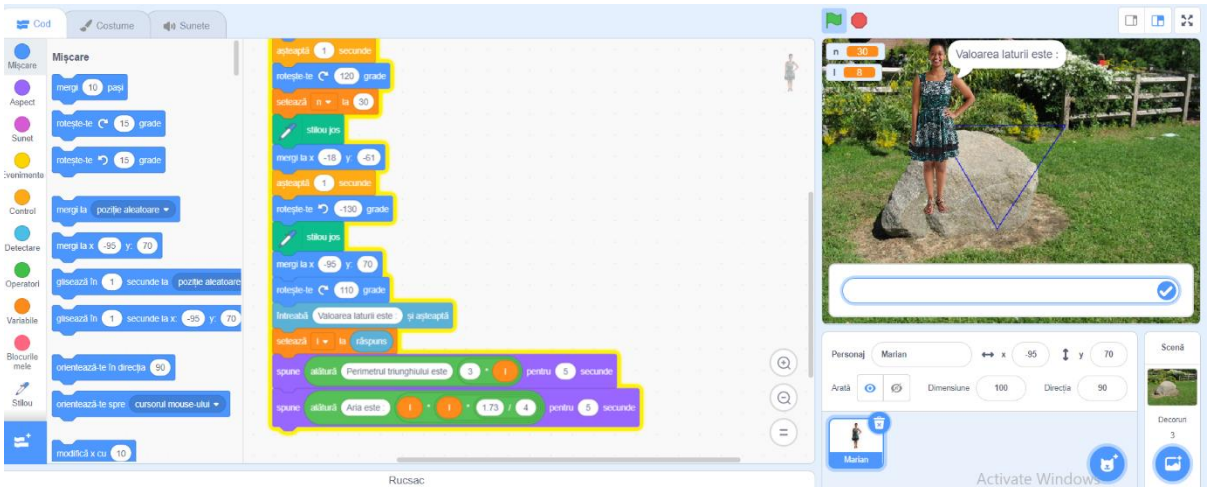
- Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare;
- Redactarea unor mesaje scrise simple, funcționale;
- Formularea unor enunțuri proprii pe baza unui suport vizual;
- Identificarea semnificației unor simboluri din mediul familiar;
- Scrierea literelor de tipar și de mână;

Strategii de învățare

- Învățarea diferențiată sau individualizarea unor secvențe de învățare;
- Adaptarea curriculumului la nivelul clasei;
- Învățarea prin cooperare;
- Folosirea metodelor active-participative;
  - Pentru a le face mai ușoară învățarea, am utilizat foarte des, în cazul lor:
- Mijloace IT (calculator, videoproiector);
- Planșe tematice;
- Pliante, cărți, benzi desenate;
- Am folosit programul https://scratch.mit.edu/projects/673014364 , pentru a vedea cum desenam un triunghi, cum vom calcula perimetrul și aria triunghiului. Am atașat îmagini din realizarea programului. Elevii vor realiza un joc și vor reține și formulele importante .

În ceea ce privește **evaluarea,** am adaptat procesul de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Bibliografie:

1. Albu A., Albu C. “Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic”, Iasi, Poliron, 2000
2. Ionescu S “Adaptarea socioprofesională a deficienţilor mintal”, Bucuresti, Ed Academiei, 1975
3. Popescu G, Plesa O “Handicap, readaptare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanitate, 1998
4. Verza E, Paun E “Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
5. Weihs T J “Copilul cu nevoi speciale”, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998

Intégration des enfants ayant des besoins éducatifs particulièrs (BEP) dans les écoles ordinaires en Roumanie

BUNGĂRDEAN MARIA PETRUȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA LARGĂ

Des besoins éducatives particulières en éducation et garantissant l'égalité des chances pour l'éducation et la formation pour tous les enfants sont devenus un domaine prioritaire pour les spécialistes de l'éducation. Au cours des dernières années, de nombreux articles, œuvres, études et recherches basés sur l'éducation et l'accès dans les écoles de masse des enfants ayant des besoins éducatives particuliers (BEP) sont apparues. Il est nécessaire que, au niveau du système éducatif roumain, les interventions qui facilitent l'intégration des enfants ayant des besoins éducatives particulièrs seront adoptées et appliquées.

L'acceptation et l'intégration de l'enfant atteints de BEP à l'école de masse, ainsi que des enfants ayant un développement typique, conduit à l'élimination de la ségrégation et de l'exclusion sociale.

Selon Alois Gherghut, les enfants ayant des besoins éducatifs spéciaux doivent faire partie de la communauté, être intégrés et soutenus dans leur adaptation à l'environnement scolaire. Ils doivent être appréciés, pour bénéficier de pratiques éducatives ouvertes et flexibles afin que leurs capacités d'apprentissage et d'adaptation soient reconnues.

Les exigences éducatives spéciales sont des besoins éducatifs complémentaires supplémentaires, qui demandent une scolarité adaptée aux particularités individuelles et à celles caractéristiques d'une certaine carence ou troubles / difficultés d'apprentissage, ainsi qu'une assistance complexe, selon la réglementation de l'organisation et du fonctionnement de l'éducation spéciale et spéciale integrat, 2011.

En réalité, tout enfant, quel que soit le type de développement, peut à un moment donné rencontrer l'apprentissage, l'adaptation, la relation sociale. Cela ne devrait pas conduire à son exclusion sociale et scolaire, au contraire, les facteurs qui ont conduit à cette situation doivent être analysés et recherchent les solutions.

L'éducation des personnes ayant des besoins éducatives particulières en Roumanie est régie par une série d'actes normatifs, est soutenue par une série d'institutions, chacune ayant des attributions dans ce domaine et fait l'objet de plusieurs programmes et projets avec un financement extrabudgétaire.

La législation roumaine dans le domaine de l'éducation inclut les personnes handicapées dans la catégorie des personnes ayant des besoins éducatifs spéciaux et comprend une série d'actes normatifs qui réglementent leur situation et leurs droits.

Actuellement, les enfants ayant des exigences éducatives spéciales, qu'il s'agisse d'une forme de carence locomotrice, ou d'un enfant souffrant de spectre autistique ou de troubles de la baisse, ont la possibilité d'être inclus dans une école de masse et soutenu pour réussir. Pendant la scolarité.

En plus du désir de mettre en pratique l'inclusion des écoles, les écoles de masse doivent également avoir de nouvelles ressources, à la fois humaines et matérielles, afin d'avoir la formation nécessaire pour le processus d'inclusion.

Des études récentes ont révélé que de nombreuses écoles, afin de maintenir une certaine autonomie ou d'une certaine image, ne recourent pas à des services de soutien supplémentaires et cela est prouvé, dans de nombreux cas, au détriment des enfants atteints de CES.

L'enfant à l'école est également reçu à l'école par des collègues et des parents d'enfants ayant un développement typique doit également être pris en compte. Si leur attitude n'est pas positive, l'enfant ne se sentira pas inclus, un faible estime et une méfiance apparaîtra.

Cette situation entraînera une santé mentale précaire de l'enfant, des sentiments d'infériorité et d'éventuelles manifestations d'anxiété et à propos de cet aspect étant largement débattu dans le travail de la santé mentale de l'élève.

STUDIU DE CAZ

Camelia Stoica, prof. înv. primar,
Școala Gimnazială “Nicolae Simonide” Pitești

M. este o fetiță elevă în clasa a III-a fiind în grupul acesta școlar din clasa pregătitoare. Este copil unic la părinți și preocupată de studiu. Părinții sunt un pic mai în vârstă decât părinții celorlalți copii și educația pe care i-o oferă este axată pe valori legate de cultivarea bunului simț și preocupare pentru învățătură.

A mers la grădiniță timp de 2 ani (între 4 – 6 ani), nu regulat, ci doar în perioada când stătea la bunici, la Poiana Lacului, deci mergea la o grădiniță de la țară. Intră în clasa pregătitoare la vârsta de 6 ani. Provine dintr-o familie de intelectuali (mama-economist, iar tata - inginer). Este singură la părinți. Când a fost născută vârsta părinților era de peste 35 ani.

Din momentul intrării la școală copilul a locuit numai cu părinții, dar în vacanțe merge și stă destul de mult la bunici. Acolo are foarte mulți prieteni, vecini cu care se joacă destul de des. Aici la Ștefănești, unde locuiește ea (stă la casă) nu are prea mulți vecini cu care să se joace, nu sunt de vârsta ei, ci mult mai mari.

M. este foarte receptivă la toate mesajele din jurul ei, la ceea ce își doresc colegii ei pentru a-i ajuta și totodată la cerințele învățătoarei. Are capacitatea de a rezolva foarte repede și bine toate exercițiile și activitățile propuse de învățătoare, fiind de fapt, singurul copil din clasa sa care are calificativ de Excelent. Modul în care se exprimă este plin de înțelepciune, luându-și timp pentru a se gândi dacă ceea ce urmează să spună este în concordanță cu contextul.

Are un spirit altruist, vrând mereu să ajute pe cei din jurul său, ascultă cu atenție ceea ce i se spune percepând mesajul ascuns în spatele cuvintelor, având perspicacitatea de a înțelege cu exactitate ceea ce i se spune. Din punct de vedere emoțional este foarte bine echilibrată, având mereu echilibru în ceea ce manifestă și ceea ce receptează. Este împăciuitoare cu colegii și cooperantă în toate aspectele impuse de colectivitate.

Memoria ei este foarte bună, învață cu ușurință poeziile, definițiile și rolurile lungi de la serbări. Gândirea este divergentă, imaginația este bogată, compunerile ei sunt interesante și plăcute auzului, folosind expresii nou învățate și respectând de fiecare dată tot ceea ce i se cere. Limbajul este curat, decent, demonstrează că are mult bun simț și este foarte bine educată. Vocabularul este îmbogățit, citește foarte mult și din proprie inițiativă, dovadă este faptul că tot ceea ce compune este cu mult peste creațiile celorlalți colegi.

Este un copil foarte receptiv. Se poate concentra pe toată perioada orei, așa a fost încă de la clasa pregătitoare, povestește părinților tot ce s-a întâmplat la școală, cu lux de amănunte, este capabilă să reproducă chiar cuvintele învățătoarei spuse pe parcursul orelor. Este un copil ordonat, foarte curat, uniforma ei este impecabilă, caietele ei sunt o încântare. Este foarte muncitoare, perseverentă, lucrează mult mai mult decât ceea ce i se dă. Dă dovadă de autocontrol emoțional, dovadă sunt rezultatele ei foarte bune la teste, munci independente și concursuri.

Este foarte rapidă în realizarea sarcinilor, stăpânește tot ceea ce a învățat și tot ceea ce i s-a spus, iar atunci când greșește câte ceva (deși este foarte rar) înseamnă că acele informații nu au fost auzite de ea până atunci. Informațiile acumulate sunt solide, bine păstrate și stăpânite. Întreabă atunci când nu este sigură de ceva. Este o bună colegă, ajută când este cazul, este darnică, săritoare, miloasă, se atașează de colegi destul de repede, este sociabilă, jucăușă în pauze, zâmbitoare, vorbăreață. Merge la zilele de naștere ale colegilor și se distrează alături de ceilalți.

Participă la toate activitățile extrașcolare. Merge în particular la engleză și dans. A participat cu succes la toate concursurile școlare unde a fost solicitată. Este prietenă cu mulți colegi, se joacă împreună și se vizitează în vacanțe. Învață excelent la toate materiile, spune că toate îi plac, până acum nu a întâmpinat dificultăți în procesul de învățare. Temele ei sunt întotdeauna corecte, curate, ordonate și zilnic rezolvate. Calificativele sale sunt de EXCELENT. Îi este totuși teamă

să nu greșească când dă răspunsurile. Este bine dezvoltată fizic pentru vârsta ei. Este bine crescută, are multă libertate, dar respectă regulile fixate de familie.

Are o relație foarte bună cu familia, fac multe activități împreună, este foarte iubită de ei, au o comunicare bună, ajută la activitățile din gospodărie, are mare încredere în ei și le urmează sfaturile. Se simte foarte apropiată atât de mama ei cât și de tatăl ei, demonstrând ori de câte ori părinții ei vin la școală, foarte multă deschidere față de ei.

Fiind cea mai bună fetiță la învățătură din clasă, mi-am propus o analiză a modului ei de a se comporta și de a face față provocărilor școlare tocmai pentru a sublinia conform ipotezelor fixate în această cercetare că atât înzestrarea genetică cât și condițiile familiale influențează și mențin succesul școlar.

Așadar, pentru M. am completat o fișă de observație comportamentală în care am trecut și am înregistrat modul ei de a răspunde sarcinilor primite atât la școală cât și la concursurile extrașcolare. De asemenea, pentru a face o discriminare a procesului de investigare, am înregistrat datele pe care le prezenta atât pentru sarcinile simple cât și pentru cele complexe. Deci, M. are rezultate excelente pentru toate tipurile de activități școlare, indiferent de gradul de complexitate pe care îl prezintă.

Conform fișei de observație, despre M. putem spune că are o memorie de lucru și de lungă durată foarte bine dezvoltată, gândire divergentă fiind obișnuită să privească o situație din mai multe puncte de vedere și să înțeleagă esența care o poate avantaja. Gradul de manifestare a imaginației este foarte ridicat având predilecție spre a exprima idei într-un mod foarte creativ. Reușește o foarte bună concentrare a atenției pentru toate tipurile de sarcini, având flexibilitatea distributivității atenției. Manifestă un grad ridicat al receptivității la toate tipurile de mesaje pe care le primește atât de la familie, cât și de la învățătoare și prieteni. Limbajul este foarte bine dezvoltat pentru vârsta ei, având un vocabular foarte bogat ca urmare a activităților realizate în domeniul cititului și al studiului.

De asemenea, este foarte perseverentă pentru orice își propune să facă, având mare viteză de reacție și de înțelegere a sarcinii așa că termină mult mai repede toate activitățile școlare propuse de învățătoare. Se poate controla emoțional foarte bine, astfel încât să nu manifeste reacții dezechilibrate în anumite situații apărute la școală. are relații de prietenie cu mulți dintre colegii ei, fiind de fapt foarte acceptată și căutată de ei. Deși reușește să își țină în frâu emoțiile pe care le nutrește în anumite situații, transmite totuși foarte multă empatie, căldură emoțională și acceptare a celorlalți așa cum sunt. Se exprimă cu ușurință ori de câte ori apare nevoia de comunicare și reușește să amelioreze relațiile cu ceilalți pe baza comunicării și a transmiterii corecte a mesajului. Îndeplinește foarte repede toate cerințele școlare, cerând de multe ori să poată continua cu activități suplimentare. De obicei vine singură cu propuneri legate de ceea ce are de realizat sau ce și-ar dori să facă în plus. Își asumă rezultatele școlare fără emoții negative. este dezinvoltă în momentul în care prezintă caietul pentru a fi controlat și dacă i se face vreo observație, o integrează foarte ușor în dorința ei de a remedia situația, fără emoții negative. Are destulă încredere în ambii părinți și reușește să creeze o bună cooperare cu familia și chiar familia ei este foarte deschisă în a coopera cu școala și cu cadrele didactice.

Modul părinților ei de a aborda relația cu învățătoarea este unul foarte relaxat și armonios, nepunându-și problema dacă spusele învățătoarei sunt corecte sau nu, având flexibilitatea de a regla neajunsurile comportamentale ale M. într-un mod foarte armonios, fără ca M. să înceapă să se simtă afectată emoțional. Fiind foarte prietenoasă, M. are foarte mulți prieteni și mai toți colegii din clasa ei o îndrăgesc și o solicită la toate evenimentele importante din viața lor.

De asemenea, M. are înclinații spre pictură și desen reușind o armonizare foarte plăcută a nuanțelor, dovedind încă o dată cât de mult îi place să se exprime prin toate formele caracteristice ființelor umane. Îi place să vorbească frumos, să armonizeze emoțiile cu gesturile, să creeze momente plăcute cu colegii și totodată să exprime emoții prin desen și culoare. putem spune despre M. că este și artistică pe lângă faptul că este dedicată studiului intelectual.

Conform observațiilor realizate de-a lungul timpului de către mine atât cu privire la modul de manifestare al lui M. cât și la specificul familiei ei de a relaționa cu școala și implicit cu cei răspunzători de educația ei, și totodată informațiile notate în fișa de observație a comportamentului elevei, reiese clar că sprijinul oferit de familia ei coroborat cu priceperea învățătoarei și capacitatea copilului de a manifesta un mod elevat de simțire și manifestare atât strict intelectual cât și ca modalitate de relaționare, toate aceste elemente luate împreună asigură succesul copilului atât la școală cât și ca om și în cadrul relațiilor ei de prietenie din prezent și de mai târziu.

STUDIU DE SPECIALITATE
INTEGRAREA ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE ÎN ORELE DE ȘTIINȚE ALE NATURII

Prof.înv.primar Subțire Doinița Sofica Ramona
Școala Gimnazială Nr.4 Lugoj, Timiș

Dezvoltarea procesului de integrare în şcolile de masă a copiilor cu cerinţe educaționale speciale a atras după sine şi schimbarea serviciilor educaţionale asigurate de şcoală. Pentru realizarea curriculum adaptat a fost nevoie de regândirea, restructurarea şi adaptărea programei şcolare la cerinţele educaţionale şi la potenţialul real a acestei categorii de elevi.

Dezvoltarea unor atitudini receptive şi active a elevilor faţă de informaţiile pe care încercăm să le implementăm este o componentă importantă în cazul copiilor cu cerinţe educaționale speciale, de aceea, cu cât predarea-învăţarea conţinuturilor propuse se va realiza într-o manieră practică şi atractivă, prin intermediul experimentelor simple ce permit observarea modului de producere a diferitelor fenomene, cu atât mai mult se va înlesni procesul de asimilare şi fixare a cunoştinţelor, acest fapt determinând utilizarea acestora în situaţii concrete de viaţă.

De-a lungul timpului am colaborat în mai mulți ani cu şcolile de masă din localitate şi Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă „Al. Roşca”, beneficiarii principali fiind elevii cu CES. Proiectele desfășurate și-au propus realizarea unor activităţi cu caracter aplicativ, care să înlesnească cunoașterea şi înțelegerea precum şi explicarea funcţionării, diferitelor fenomene fizice întâlnite în viaţa de zi cu zi.

În proiectele mele am pornit de la ideea ca orice copil poate învăța. Fiecare copil învață și se dezvoltă prin faptul ca participă la activitate și interacționează în mod direct cu ceilalți. În desfășurarea activităților am urmărit însușirea cunoștințelor prin experimentele practice realizate în colaborare cu elevii de la Școala Gimnazială Nr.4 și al relațiilor interumane. Predarea este un act la care participă nu doar profesorul ci și elevii, iar o resursă importantă pentru profesor în demersul didactic este cooperarea cu elevii. În demersul meu am fost în permanență susținută de întregul personal al școlii care s-a implicat în realizarea lecțiilor.

Dificultățile de învățare sunt considerate probleme normale în activitatea didactică, iar rezolvarea acestora a fost un prilej și o provocare atât pentru mine cât și pentru elevii mei. Valoarea educației incluzive este aceea ca elevii pot interacționa unii cu alții. Copiii cu cerințe educaționale speciale au nevoie de sprijin de aceea ei nu vor avea dacât de câștigat dacă activitatea de predare este orientată spre nevoile lor speciale. Datorită faptului că este destul de greu să se acorde sprijin individual pentru acești copii, în timpul activităților fiecare dintre ei a avut ca partener un elev de la școala noastră nostru astfel încât ei au putut duce mai ușor la bun sfârșit activitatea. Activitățile desfășurate au fost ”Magneți. Interacțiuni magnetice.” Și ”Circuitul electric”.

Pe parcursul primei activități elevii au desfășurat următoarele activități: au identificat proprietățile magneților, au folosit magneții pentru determinarea sudului geografic al Pământului, au identificat elementele unei busole, au rezolvat probleme cu caracter aplicativ și au realizat un magnet de frigider. Pe parcursul celei de-a doua activități elevii au avut de identificat elementele unui circuit electric, ce funcție îndeplinește fiecare element de circuit în circuit, au realizat o baterie. În acest mod elevii au învățat de la unii la alții.

În cadrul activităților, au fost aplicate cu precădere metodele activ-participative care stimulează interesul pentru cunoaștere, facilitează interacțiunea cu realitatea înconjurătoare. Lucrul în perechi sau în grupe mici de elevi au facilitat comunicarea între ei, colaborarea sau sprijinul reciproc în realizarea sarcinilor sau temelor avute. Au fost toleranți unii cu alții, au luat decizii prin consultarea între ei, și-au exprimat opinii realizând o participare activă și înțelegere a realității

înconjurătoare. Copiilor le-au plăcut activitățile desfășurate și chiar dacă uneori copiii cu CES nu au înțeles pe deplin sarcina ei au solicitatajutorul și au participat la realizarea lecției.

Este important să învăţăm să lucrăm cu aceşti copii, deoarece au multe talente ascunse, mult potenţial şi multe de oferit.

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR INVĂȚĂMÂNT PRIMAR: EREMIA GEORGIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTN SĂVOIU”, TÂRGU JIU, GORJ

CLASA : a II-a

DISCIPLINA: Matematica și explorarea mediului

ARIA CURRICULARĂ : Matematică și științe

UNITATEA TEMATICA:”Călătorind prin țară”

SUBIECTUL:: Exerciții și probleme

TIPUL LECŢIEI: recapitulare

DURATA: 45 minute

Competențe specifice:

1.5. Efectuarea de înmulţiri şi împărţiri în concentrul 0-1000 prin adunări/scăderi repetate

1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (sumă, total, termenii unei sume, diferenţă, rest, descăzut, scăzător, produs, factorii unui produs, cât, deîmpărţit, împărţitor, <, >, =, +, -, ·, :) în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme

Pe parcursul și până la sfârșitul lectiei elevii vor fi capabili:

O1– să calculeze rapid și corect exerciții de calcul mental cu cele patru operații învățate ;

O2–sa rezolve exerciții ce presupun denumiri și expresii matematice specifice (suma , diferența , produs, de „n” ori mai mare etc)

O3 - să rezolve exerciții cu mai multe operații ,respectând ordinea operațiilor din exercițiile date ;

O4- să rezolve probleme ce presupun operații de adunare, scădere, înmulțire și împărțire cu una sau mai multe operații , respectând algoritmul de rezolvare al acestora;

O5- să verifice corect și obiectiv fișa colegului de bancă ;

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia,exerciţiul, problematizarea, demonstrația,expunerea

MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT: prezentare power-point, fişe de lucru, calculatorul,videoproiector ,

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual

FORME DE EVALUARE:observarea sistematica a comportamentului elevilor, evaluare orală/frontală ,scrisă/individuală

DURATA:45 min.

BIBLIOGRAFIE:

- ****** - ,,Programa scolara pentru matematica si explorarea mediului clasa pregatitoare,clasa l si clasa a-ll-a ,,aprobata prin ordin al ministrului nr.3418/19.03.2013
- *Matematica si exlorarea mediului– manual pentru clasa a II-a,* Editura DPH
- Ion Neacșu – *„Metododica predarii matematicii la clasele I-IV”*,Editura didactică și pedagogică, 2008
- Eduard Dăncilă, Ioan Dăncilă, “*Culegere de exerciţii şi probleme de matematică pentru clasele I-IV*”, Editura FF PRESS, Bucureşti, 1995
- Angelica Călugăriţa, “*Exerciţii şi probleme de matematică pentru clasele I-IV”*, Editura Universal Pan, Bucureşti, 1996
- ***„*Didactica matematicii în învăţământul primar*”, Editura Geneze, Galaţi, 2002

Desfasurarea lectiei

ETAPELE LECTIEI	**OB. OP.**	**CONTINUTURILE STIINTIFICE**	**METODE SI PROCEDEE**	**MIJLOACE DIDACTICE**	**FORME DE ORGANIZA-RE**	**FORME DE EVALUARE**
1.Moment organizatoric 1min		Se asigura condițiile optime socio-afective necesare desfășurării lecției.	conversația			observația
2.Verificarea temei pentru acasa 3 min		Se verifică tema pentru acasă din punct de vedere calitativ (selectiv) și cantitativ.	conversația	caiete de lucru	frontal	
3.Captarea atenției 2 min		Elevii vor descoperi o scrisoare prin care vor fi anuntați că ,,Zâna Primăvara ,,a fost răpită de un hârciog și dusă în vizuina lui de sub pământ. Ea a reușit să deschidă ușa și să iasă, iar acum trebuie să meargă înapoi la palatul de smarald. Pe drum ea va întâlni multe obstacole peste care va trece cu ajutorul elevilor.	conversația explicația	colet plicuri cu cerințe	frontal	
4.Reactualizarea cunoștințelor 5 min	O1 O2	Se desfășoară jocul ,,Mingea fierbinte” Elevii se vor așeza în semicerc și vor răspunde la intrebările învățătorului sau ale colegilor în cel mai scurt timp posibil ca să nu ,,se frigă”,apoi vor pasa mingea unui alt coleg. ”Cum e numesc numerele care se adună? ” „Cum se numește numărul din care se scade? ” „Dar cel care se scade?” „Cum se numesc	conversația explicația	 minge	 fontala	 observatia

	O1	numerele care se înmulțesc?” „ Cum se numește numărul care se împarte?” „ Dar cel la care se împarte?” „Cum se află descăzutul?” etc	jocul			sistematica
5.Anunțarea subiectului lecției și a obiectivelor 2 min		Elevii vor fi anuntari că vor rezolva exerciții și probleme pentru a o ajuta pe ,Zâna Primăvara să ajungă la palatul de smarald.	conversația explicația			
6.Dirijarea învățării 22 min	O1 O3 O2	**Se cere elevilor să deschidă plicul cu numărul 1** In el vor găsi niste planșe cu operații aritmetice și cerința:obținerea un mesaj:SUCCES 6x2+2= C 15:5x9= E 6+9:3= U 41-100:10= E 6x5+60= S 72:8:3= S Elevii vor rezolva exercițiile în caiete. **Se cere unui să deschidă plicul cu numărul 2 si sa citeasca cerinta.** Jocul ,,Albinutele la flori,, **Se cere unui elev să deschidă plicul cu numărul 3** Se rezolva exercitiul de pe planșă. Se dau numerele 140, 9, 27, 2. Elevii trebuie sa aleaga din numerele date pe cel corect pana la rezolvarea exercitiului. Se rezolva cerintele : *dintre numerele date ,alege-l pe cel mai mic numar par; (2) *mărește-l de 9 ori; (9x2=18) *rezultatul mărește-l cu 140; (140+18=158) *micșoreaza noul rezultat cu 27; (158-27=131) Uneste totul într-un exercițiu: 2x9+140-27=131	conversatia explicatia exercitiul jocul exercițiul	 planse cu exercitii flori cu numere albinute cu operatii plansa cu exercițiul	 frontala individuala individuala frontala frontală	 observatia observația

7.Asigurarea feedback-ului **7 min**	O1 O5	**Se deschide plicul cu nr.4** Se rezolvă fișa în perechi și se verifică de colegul de bancă. **Fisa de lucru în perechi** a) Încercuieste răspunsul corect: 5x9=20,45,15 72:9=8,70,21 0x4+40=1,40,0 b) Scrie semnul de relație potrivit: 8x4__5x5 1x2__8x9 36:6__2x9 Se verifică în perechi.	munca independentă exercițiul	fișe de lucru pixuri cu pastă de culoare verde	individuala in perechi	observația sistematizata evaluare scrisă
8.0bținerea performantei **6 min**	O4 O2	**Se deschide plicul cu nr.5** Se cere să se rezolve urmatoarea problemă, cu ajutorul metodei „ȘTIU/VREAU SĂ ȘTIU/AM AFLAT” Intr-o florărie sunt 8 buchete de ghiocei, cu 2 mai puține buchete de lalele, iar numărul buchetelor de zambile este de 4 ori mai mare decât al buchetelor de ghiocei. Câte buchete de flori sunt în florărie?	exercițiul problematizarea	tabla caiete	frontala pe grupe individuala	observația sistematică
9.Asigurarea retenției și a transferului **1 min**		Vor avea de compus o problemă cu aceeași expresie numerică 8+(8-2)+8x4	conversația explicația	caiete	frontal	observația
10.Incheierea activității **1 min**		Se vor face aprecieri generale și individuale asupra desfașurării activității, iar elevii care s-au evidențiat prin răspunsuri corecte și rapide vor fi notați cu calificative în catalog.	conversația			

ECHITATEA ÎN EDUCAȚIE

AUTOR: IANCU LILIANA FLORICA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.1 ALEȘD

Echitatea este un principiu moral care se referă la respectarea drepturilor tuturor cetățenilor, indiferent de: etnie, culoare, statut social, mediu de viață, religie, probleme lingvistice, dizabilități.

Echitatea se întâmplă doar în acele școli și comunități în care oamenii au făcut un efort conștient pentru a oferi fiecărui elev șansa de a lupta pentru a avea succes. Ceea ce face acest lucru diferit este influența circumstanțelor fiecărui district școlar și a fiecărei națiuni.

Articolul 165 TFUE subliniază modul în care UE poate contribui la dezvoltarea educației de calitate prin încurajarea cooperării între țările UE. UE poate sprijini și completa acțiunea acestor țări, respectând pe deplin:

- responsabilitatea acestora pentru conținutul educației și organizarea sistemului de învățământ; și
- diversitatea lor culturală și lingvistică.

Toți membrii unei comunități ar trebui să aibă acces la educație, indiferent de: etnie, religie, culoare, mediu, statut social, dizabilități, dar mai ales copiii preșcolari, deoarece educația este permanentă, inovatoare și într-un progres continuu.

Educația preșcolară: accent pe învățarea la o vârstă fragedă

Învățământul preșcolar are cea mai mare performanță în ceea ce privește realizările copiilor și adaptarea socială. Țările UE ar trebui să investească mai mult în educația preșcolară ca bază pentru învățarea ulterioară, prevenind părăsirea timpurie a școlii și sporind echitatea în rezultate și niveluri generale de calificare. Lipsa investițiilor în educația timpurie duce la costuri mult mai mari de remediere mai târziu, ceea ce este mai puțin rentabil și poate fi corelat cu creșterea cheltuielilor pentru criminalitate, sănătate, șomaj și alte politici sociale.

După părerea mea, „Investim în educație, ca ulterior să nu investim în penitenciare”.

Învățământul primar și secundar: creșterea calității educației de bază pentru toți

Responsabilitatea școlilor ar trebui să fie în crearea unor sisteme educaționale adaptate nevoilor tuturor participanților la educație.

Sistemele de educație și formare profesională ar trebui să ofere educația de bază și competențele cheie de care toată lumea are nevoie, dar acest lucru este deosebit de important pentru unele grupuri dezavantajate și în cazurile în care țările UE se confruntă cu un număr mare de migranți și de persoane aparținând minorităților etnice.

Majoritatea cercetărilor arată că determinarea traiectoriei * a copiilor la o vârstă fragedă agravează efectele mediului socio-economic asupra performanței educaționale și nu crește eficiența pe termen lung. Amânarea stabilirii traseelor la nivelul gimnazial, cu posibilitatea de transfer de la o școală la alta, poate reduce segregarea și promova echitatea fără a diminua eficiența.

Autoguvernarea locală și sistemele centrale de responsabilitate pot crește performanța studenților, dar trebuie să includă un angajament deplin față de echitate.

Cei mai importanți factori determinanți ai eficienței și echității sunt calitatea, experiența și motivația profesorilor, care joacă un rol cheie în participarea celor mai defavorizați. Dezvoltarea politicilor de recrutare care să asigure un proces educațional de înaltă calitate pentru studenții defavorizați ar trebui să fie o prioritate.

Învățământ superior: creșterea calității investițiilor și creșterea participării

Accesul liber la învățământul superior nu garantează neapărat echitatea. Pentru a consolida atât eficiența, cât și echitatea, țările UE ar trebui să creeze condiții adecvate și stimulative, astfel încât să genereze o creștere a investițiilor din surse publice și private, inclusiv, dacă este cazul, prin taxe de școlarizare alături de măsuri financiare - pentru cei dezavantajați. Instituțiile de învățământ superior ar trebui să ofere o gamă mai largă de cursuri și stimulente pentru a răspunde nevoilor sociale și economice din ce în ce mai diverse, în strânsă colaborare cu nevoile societății actuale.

Țările UE ar trebui să dezvolte căi clare și diverse prin educație și formare, care să conducă la învățare și angajare în continuare. De asemenea, ar trebui să îmbunătățească programele publice de formare pentru șomeri și studenții dezavantajați.

Acțiunile UE

Țările UE au un rol-cheie de jucat în abordarea acestor provocări, iar UE se asigură că diferitele sisteme de educație și formare beneficiază de schimbul de bune practici, în special în ceea ce privește educația preșcolară.

Programul de învățare pe tot parcursul vieții sprijină mobilitatea a milioane de oameni, oferindu-le noi competențe și ajutându-i să se adapteze la piața muncii din UE, valorificând fondurile structurale ale UE pentru reforme de sistem și proiecte de dezvoltare a educației și formării. .

Eficiență: relația, în cadrul unui proces, dintre intrările și rezultatele obținute. Un sistem este eficient dacă contribuțiile produc un rezultat maxim. În general, sistemele de învățământ măsoară eficacitatea prin teste și examinări, iar eficiența acestor sisteme în raport cu societatea în ansamblu este măsurată prin indici de performanță personală și socială.

Echitate: gradul în care oamenii pot valorifica oportunitățile, accesul, tratamentul și rezultatele educației și formării. Sistemele educaționale echitabile asigură că rezultatele nu depind de contextul socio-economic și de alți factori - cum ar fi sexul, statutul de minoritate etnică, dizabilitățile și disparitățile regionale - în ceea ce privește dezavantajul educațional și iau în considerare nevoile specifice de învățare ale indivizilor.

Urmărire: segregarea copiilor în școli separate în funcție de capacitate înainte de vârsta de 13 ani. Deși nu implică neapărat o împărțire în căi academice și profesionale, în practică există în general o astfel de împărțire. Această definiție nu include stabilirea de profiluri educaționale („streaming”), ceea ce presupune adaptarea programului la diferite grupuri de copii în funcție de capacitate, dar în cadrul aceleiași școli.

Rolul părinților

Legislația și practica educațională românească implică și familia în procesul de învățământ, conform prevederilor Legii Învățământului, art. 180: „Părintele sau tutorele legal stabilit are dreptul de a alege forma de educație și tipul de educație al copilului minor”. Responsabilitățile părinților se referă și la obligația acestora de a asigura frecvența școlară a copilului în învățământul obligatoriu, la opțiunea de a urma cursurile de cult precum și la alegerea cultului religios. Artă. 152 din Regulamentul de organizare şi funcţionare a unităţilor de învăţământ preuniversitar prevede următoarele: „Colaborarea părinţilor cu unitatea de învăţământ, armonizarea opţiunilor acestora cu oferta educaţională, realizarea scopurilor finale majore”. copiilor cu cerinţe educaţionale speciale, prevederile regulamentului sus-menţionat se regăsesc şi în şcolile speciale.În plus, Legea învăţământului prevede că decizia privind îndrumarea şcolară a copiilor cu dizabilităţi se ia cu acordul familiei sau rudele legale.

În prezent, colaborarea cu familia se realizează prin încheierea de parteneriate educaționale și prin implicarea acestora în diverse activități desfășurate în unitățile de învățământ, cu diferite ocazii: serbări, proiecte educaționale, excursii, activitate extrașcolară.

Egalitatea de șanse este conceptul conform căruia toate ființele umane sunt libere să-și dezvolte abilitățile personale și să aleagă fără limitări impuse de roluri stricte. Egalitatea de șanse se bazează pe asigurarea participării depline a fiecărei persoane la viața economică și socială, indiferent de origine etnică, sex, religie, vârstă, dizabilități etc. Școala este leagănul copilăriei în care toate speranțele pot deveni realitate dacă cei care iau participă la activitățile de învățare, profesorii și studenții, sunt conștienți de diversitatea și complexitatea naturii umane și valorifică fiecare talent sau latură creativă dată de Dumnezeu.

Școala românească se confruntă în ultima vreme cu diverse probleme, printre care școlarizarea copiilor defavorizați sau a celor cu nevoi educaționale speciale. Egalitatea de șanse de formare este teoretic garantată în aproape toate țările lumii, dar realizarea practică a acestui principiu generos continuă să fie una dintre cele mai importante cauze ale reformelor. Conceptul de „egalitate” înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale pe care democrații secolului trecut le revendicau cu entuziasm pentru toți cetățenii; înseamnă o egalitate reală a oportunităților individuale de promovare socială, iar educația este cel mai important instrument în dezvoltare.

Egalitatea de șanse înseamnă, de fapt, oferirea de opțiuni multiple pentru abilități și abilități diferite, „o educație pentru toți și pentru toți”, o educație deschisă tuturor oamenilor, indiferent de vârstă și condiții socio-economice, dar și o educație pentru toți, în funcție de pe nevoile sale specifice - evitarea omogenizării și încurajarea diversității - care creează premisele egalității de șanse de acces la viața socială. Această opțiune a fost susținută de politici de egalitate de șanse menite să combată excluderea și selecția exacerbată, formarea competențelor de bază pentru toți indivizii, educația „a doua șansă” pentru cei care au părăsit sistemul de învățământ, integrarea educației formale cu educația non-formală și informală. educație, astfel încât să extindă situaţiile de învăţare.

În categoria copiilor defavorizați îi putem include pe cei din familii monoparentale sau orfani ai ambilor părinți, copiii ai căror părinți sunt șomeri, au probleme grave de sănătate sau comportament imoral, copiii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate și a căror școlarizare depinde de existența un mijloc de transport și copii romi care sunt puternic integrați în clasa de elevi.

Cea mai bună soluție pentru un sistem educațional care să răspundă nevoilor tuturor elevilor se dovedește a fi educația incluzivă, caracterizată prin următoarele principii: dreptul fiecărui elev la educație bazată pe șanse egale; niciun elev nu poate fi exclus de la educație sau discriminat pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbă, dizabilități; școala se adaptează la nevoile elevilor; diferențele individuale dintre elevi sunt o sursă de bogăție și diversitate, nu o problemă. Școala incluzivă se bazează pe un curriculum adaptat nevoilor copiilor.

Adaptarea curriculumului se poate realiza prin selectarea unor conţinuturi din programa generală adresată copiilor normali, care pot fi însuşite de către copiii cu cerinţe speciale; introducerea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale într-o varietate de activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; utilizarea metodelor şi procedeelor didactice, a unor mijloace didactice intuitive, de natură să sprijine înţelegerea conţinuturilor predate la clasă. Conceptul de cerinţe educaţionale speciale presupune necesitatea unei abordări diferenţiate şi specializate a educaţiei copiilor în funcţie de deficienţele pe care le prezintă. Tipurile de dizabilități întâlnite la elevii cu nevoi speciale sunt: dizabilități mintale, deficiențe de auz sau vedere, dizabilități fizice, psihomotorii, tulburări de limbaj, tulburări de comunicare și relație,

tulburări de atenție și hiperactivitate - ADHD. Sunt incluse aici și cazurile copiilor care eșuează la școală din diverse motive – copii instituționalizați, copii din comunități etnice defavorizate etc. Au dreptul fundamental la educație, având propriile caracteristici, interese, abilități și nevoi de învățare. Prin urmare, proiectarea sistemelor de învățământ și implementarea programelor școlare trebuie să țină cont de marea diversitate a caracteristicilor și nevoilor elevilor incluși în procesul instructiv-educativ, care trebuie să asigure șanse egale copiilor defavorizați prin implicarea tuturor cadrelor didactice, părinților și localului. instituţiilor. .

În instituția în care lucrez au învățat preșcolari din medii defavorizate, copii din familii monoparentale, copii de etnie maghiară, toți au fost tratați corect, atât de către profesori, cât și de către preșcolari, toți au avut acces corect la educație, eu ca și ca profesor, Am susținut financiar și material familiile în vederea achiziționării materialelor necesare desfășurării activităților specifice grădiniței.

ȘCOALA ȘI EDUCAȚIA PERMANENTĂ

Prof. Călugăroiu Luiza-Cristina
Școala Gimnazială ,,Nicolae Bălcescu”
Drăgășani, jud. Vâlcea

Educația permanentă este unul dintre conceptele fundamentale ale pedagogiei contemporane, dar care a fost intuită de mult timp, în primul rând de clasicii pedagogiei universale. Comenius spunea că pentru fiecare om, viața sa este o școală de la naștere până la moarte.

Educaţia permanentă înseamnă, deci, educaţie pe tot parcursul vieţii. Continuitatea este principiul fundamental al educaţiei, conform căruia fiinţa umană este supusă influenţei educaţionale încă de la naştere. Ea presupune și integrarea tuturor influențelor educaționale din spațiul social, de la cele formale, din cadrul instituției școlare, la cele nonformale și informale.

Definirea educaţiei permanente, în calitate de concept pedagogic fundamental și integrator, presupune așadar, delimitarea domeniului de referinţă şi a semnificaţiei sale strategice:

I. **Ca domeniu de referinţă**, educaţia permanentă implică întreaga durată de viaţă a unui individ şi vizează activitatea de formare/dezvoltare a personalităţii umane, abordată în totalitatea ei, implicând următoarele resurse:

- stadiile educaţiei: vârstele de şcolarizare (preşcolară, şcolară, postşcolară) şi vârstele psihologice (copilăria, preadolescenţa, adolescenţa, tinereţea, maturitatea, bătrâneţea);
- conţinuturile educaţiei sau dimensiunile/laturile educaţiei: intelectuală, morală, tehnologică, estetică, fizică, profesională;
- formele educaţiei (educaţia formală, nonformală, informală);
- factorii educaţiei (familia, comunităţile educaţionale, instituţiile şcolare etc.).

II. **Ca semnificaţie strategică**, educaţia permanentă poate fi definită la nivel funcţional-structural-operaţional, evidențiindu-se:

- scopul său final: a menţine şi a îmbunătăţi calitatea vieţii;
- caracterul său universal (reprezintă democratizarea educaţiei) şi dinamic (permite adaptarea materialelor şi a mijloacelor de învăţare la noile condiţii impuse de dezvoltare);
- sensul său managerial (educaţia permanentă este un principiu organizator pentru toate tipurile de educaţie).

Metodologia educaţiei permanente evidenţiază resursele de acţiune, valabile pe verticala şi pe orizontala sistemului, ale activităţii de formare/dezvoltare a personalităţii. Aceste resurse valorifică noile mijloace de învăţare apărute odată cu dezvoltarea reţelelor de instruire prin mass-media şi prin computer, care multiplică posibilităţile de comunicare pedagogică eficientă, diferenţiată şi individualizată.

Pe verticala sistemului, educaţia permanentă asigură deschiderea temporală a activităţii de formare/dezvoltare a personalităţii, desfăşurată integral pe toata perioada existenţei umane. Redistribuirea echilibrată a conţinuturilor (intelectuale, morale, tehnologice, estetice, fizice) şi formelor (formală, nonformală, informală) ale educaţiei asigură valorificarea succesivă a resurselor fiecărei vârste şcolare/postşcolare, universitare/postuniversitare şi psihologice, dar şi prelungirea atitudinii pozitive faţă de instruire şi autoinstruire, necesară pentru realizarea rolurilor şi statuturilor naturale şi sociale, pe care personalitatea umană le are de-a lungul existenţei sale.

Această abordare permite integrarea tuturor resurselor educaţiei pe verticala sistemului (continuitatea dintre stadiile educaţiei, susţinută pe tot parcursul existenţei umane) şi pe orizontala sistemului (complementaritatea resurselor

educaţiei, aprofundată la nivelul fiecărui nivel al educaţiei, în orice moment al existenţei umane).

În pedagogia socială, educaţia permanentă este abordată din perspectiva relaţiei societate-educaţie. Caracterul permanent al educaţiei este definit pe două coordonate mari :

1. Ca proces cu caracter social-istoric (educaţia a apărut odată cu orânduirea sclavagistă şi a continuat în cadrul fiecărui tip de orânduire socială, impunând un sistem specific, din ce în ce mai complex).

2. Ca dimensiune a vieţii individului de la naştere până la vârsta retragerii din activitate.

Educaţia permanentă se impune, de asemenea, ca idee călăuzitoare în elaborarea formelor de educaţie. De aceea analiza cercetărilor actuale în domeniul educaţiei permanente este o necesitate obiectivă pentru promovarea gândirii şi acţiunii pedagogice, pentru că devine posibilă, prin acţiunile în spiritul educaţiei permanente, o sinteză a gradelor şi profilurilor de învăţământ, a instituţiilor educaţionale, întemeiate pe logica proceselor educaţionale şi desfăşurate potrivit unui sistem format din unităţi funcţionale integrate.

Ea reprezintă un sistem educaţional deschis, compus din obiective, conţinuturi, forme şi tehnici educaţionale, care asigură întreţinerea şi dezvoltarea continuă a potenţialului cognitiv, afectiv şi acţional al personalităţii, contribuie la dezvoltarea capacităţilor şi deprinderilor de autoeducaţie, la formarea de personalităţi independente şi creative, fiind nemijlocit legată de diagnoza şi prognoza educaţiei, de programarea şi de inovarea pe un termen lung a educaţiei.

Obiectivele generale ale educaţiei permanente au fost definite de Paul Lengrand

în felul următor:

a) crearea de structuri şi metode favorabile formării/dezvoltării personalităţii umane pe tot parcursul existenţei sale;

b) pregătirea personalităţii umane pentru autoinstruire şi autoeducaţie.

Realizarea acestor obiective generale solicită o nouă politică a educaţiei, capabilă să anticipeze sistemul de învăţământ de mâine, care va fi mai mult decât juxtapunerea a două părţi separate astăzi: instituţia educaţională şi educaţia adulţilor, care trebuie unificate într- un singur proces continuu. Acest proces, care angajează o amplă reformă socială, impune proiectarea unui sistem educaţional global, conceput ca „cetate educativă”. În cadrul unui sistem educaţional global, fiecare nivel, treaptă, disciplină, dimensiune şi formă a educaţiei presupune elaborarea unor obiective specifice educaţiei permanente, operaţionalizabile în funcţie de particularităţile fiecărei comunităţi educative naţionale, teritoriale şi locale.

R. H. Dave clasifică obiectivele specifice educaţiei permanente la nivelul unor obiective convenţionale în patru grupuri :

- grupul I: însuşirea deprinderilor sociale fundamentale (lectura, calcul matematic /informatic, noţiuni elementare pentru menţinerea sănătăţii);
- grupul al II-lea: dezvoltarea capacităţii de adaptare la o societate bazată pe anumite valori fundamentale: pace, democraţie, libertate, fericire, umanism, solidaritate;
- grupul al III-lea: cultivarea unor trăsături de personalitate care asigură o nouă calitate a vieţii*:* stabilitate intra-psihică, vigoare emoţională, „avânt tineresc lăuntric”, capacitate de opţiune responsabilă, angajare socială*,* capacitate de autodepăşire/angajare personală, însuşirea şi reînnoirea cunoştinţelor;
- grupul al IV-lea: obiective instrumentale/învăţarea de a învăţa inter-învăţarea, învăţarea auto-dirijată.

În mod esenţial, educaţia permanentă este condiţionată de libertatea tuturora de a participa la viaţa culturală şi de descientizarea într-o măsură ascendentă a muncilor profesionale, de participarea directă şi responsabilă a maselor la conducerea şi organizarea vieţii colectivităţilor.

Educaţia permanentă reprezintă o direcţie importantă de evoluţie a activităţii de formare/dezvoltare a personalităţii, care urmăreşte valorificarea tuturor dimensiunilor şi formelor educaţiei proiectate şi realizate pe tot parcursul existenţei

umane şi în orice moment al existenţei umane.

Educaţia permanentă necesită o pregătire şi o perfecţionare profesională, care permite fiecărui individ să acumuleze cunoştinţe şi să însuşească deprinderi necesare autoeducaţiei. Ea este o invenţie socială, o caracteristică a societăţii contemporane, în care mobilitatea profesională este mare şi contribuie la dezvoltarea procesului de instruire şi cultivare; permite fiecăruia de a-şi completa studiile, de a se perfecţiona profesional şi de a accede la o cultură superioară.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dave R. H., (coord.), *Fundamentele educaţiei permanente*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1991.
2. Jinga I., *Educaţia permanentă*, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1979.
3. Lengrand P., *Introducere în educaţia permanentă*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,1973.

Copiii cu cerințe educaționale speciale, între minoritate și majoritate!

Prof.Costache Ioana Corina
Liceul tehnologic „Dimitrie Bolintineanu”

Multe persoane se întreabă ce înseamnă CES – cerințele educaționale speciale. Cerințele educaționale speciale sunt acele cerințe care derivă din nevoile speciale ale unor persoane, generate de existența unor disfuncții la nivel intelectual, senzorial, fizic, psiho-afectiv, socio-economic, cultural (MECTS – Ordinul 5574/ 2011).

Astfel, putem considera că se încadrează în categoria CES: copiii cu dificultăţi motorii, sindrom Down, dificultăţi de vorbire, tulburări de comportament, autism, deficit de atenţie şi hiperactivitate (ADHD), dar şi cei care trec, pur şi simplu, printr-o perioadă mai grea (abandon familial, abuzuri, tulburări psiho-emoționale care dizabilitează formarea normală a personalității copilului).

Conform Ordinului MECTS 5574/ 2011, articolul 6, „Pentru integrarea eficientă a persoanelor cu CES este necesară crearea unor servicii de sprijin specializate în asistenţa psihopedagogică de care să beneficieze copiii/elevii/tinerii integraţi, precum şi a unor servicii de consultanţă pentru cadrele didactice din şcoala incluzivă, ceilalţi elevi, familie şi comunitate.”

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor. Incluziunea presupune că fiecare individ contează și cu toții avem nevoie de mai multă răbdare și toleranță față de cei care sunt diferiți. Într-o astfel de unitate de învățământ, se asigură o educație pentru toți copiii si se caută mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile si serviciile sociale și educaționale conform principiului „resursa urmează copilul”.

Integrarea școlară este proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar, de desfășurare cu succes a activităţilor școlare.

Copilul cu CES are nevoie de condiţii de învăţare care să stimuleze şi să sprijine dezvoltarea sa, un curriculum adaptat şi individualizat. Adaptarea curriculumului la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor cantitativ şi calitativ, la potenţialul de învăţare al elevului;
- adaptarea proceselor didactice (metode utilizate, material didactic, timp de lucru alocat) nivelul de sprijin acordat elevului;
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;
- adaptarea procesului de evaluare (diverse proiecte şi produse scrise, orale, vizuale ale muncii elevilor)

Deseori, este nevoie de programe individualizate de intervenţie pentru integrarea şcolară şi socială a copiilor cu CES.

Drept model am sa prezint un plan de inerventie personalizat creat pentru un copil bolnav de retardare mentala usoara care are si o situatie familiala aparte acesta fiind luat in plasament.

Program de interventie personalizat (PIP)

I. **DATE PERSONALE:**

NUMELE ELEVULUI:M.L.C

CLASA: a IX A Pe ,invatamant liceal profesional

DATA NAŞTERII: 05.05.2014

TIPUL DE HANDICAP: neuropsihica: retardare mentala usoara QI-67;perturbare a activitatii si a atentiei

II. **ECHIPA DE LUCRU**: profesor de matematica;

diriginte:

profesor consilier

mama elevului

Obs: **Întocmirea şi realizarea PIP-ului, se bazează şi pe colaborarea permanentă cu familia/ AMP/ instituţiile de ocrotire a copilului.**

III. **Tipul de program propus:** PIP

IV. **Perioada de implementare a programului:20 septembrie 2020- iunie 2021**

V. **Nivelul de debut la evaluarea iniţiala**

In urma aplicarii testului initial s-a constatat ca elevul recunoaste o parte din operatiile matematice;rezolvarea de ecuatii simple;rezolvarea unor exercitii cu un grad scazut de dificultate,are dificultati in intelegerea cerintei unei probleme.Pronunţă greu anumite cuvinte , se exprimă folosind un vocabular limitat , scrie cu dificultate , scrisul greu lizibil.

VI. **OBIECTIVE GENERALE**

-pe termen lung (an şcolar)

-aplicarea unor formule matematice

-recunoasterea radicalilor de ordine diferite;

-folosirea operatiilor cu intervale;

-utilizarea de modalitati diverse de inregistrare a informatiilor;

-exersarea utilizarii unor diverse surse de informare;

-gasirea de solutii la diferite probleme;

-pe termen mediu (semestru)

-stabilirea ordinei pe axa numerelor a numerelor reale

-cunoasterea definitiei predicatului,propozitiei;

-demonstrarea unei tautologii;

-realizarea unui portofoliu cu toate notiunile matematice utilizate in clasa a IX

VII. **Domenii vizate de program: matematica**

VIII. **Tipul evaluarii propuse:** iniţială, formativă şi finală

IX: **Constatari in urma evaluărilor**

Tipul de evaluare	**Perioada**	**Constatări**	**Măsuri**
Evaluare inițială	Septembrie	-elevul recunoaste operatiile simple; -face calcule simple; -cunoaste ordinea efectuarii operatiilor	-se recomanda realizarea de activitati simple,accesibile,cu un pronuntat caracter practic-aplicativ care sa permita formarea unor capacitati de observare,recunoastere si aplicare a regulilor de calcul in rezolvarea exercitiilor
Evaluare formativă	Pe tot parcursul semestrului I	-se evidentiaza un progres considerabil de la o secventa la alta a instruirii	
Evaluare finală	Ianuarie	-in urma evaluarii rezultatelor obtinute dupa derularea PIP, s-a ajuns la concluzia ca datorita activitatilor simple,accesibile,cu un pronuntat caracter practic-aplicativ,desfasurate in ritm propriu ,eleva a depasit in mare parte dificultatile sale,a dobandit o experienta de invatare superioara celei anterioare,a dobandit priceperi si deprinderi practice.	-se recomanda stimularea pozitiva,intarirea motivatiei si a increderii in propriile forte,precum si reluarea unor anumite activitati in vederea consolidarii achizitiilor dobandite.

X: **Plan de interventie personalizat pe semestrul I si semestrul II**

NR. CRT	**CONȚINUTURI SI DETALIERI DE CONTINUT**	**OBIECTIVE OPERAȚIONALE**	**PERIOADA**	**CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESELOR**	**PROGRES**
1.	Forme de scriere a unui număr real. Operația de adunare și operația de înmulțire. Proprietăți. Puteri cu exponent întreg Ordonarea numerelor reale; aproximări prin lipsă sau prin adaos	- . Identificarea în limbaj cotidian sau în probleme de matematică a unor noțiuni specifice logicii matematice și teoriei mulțimilor C.S.2. Reprezentarea adecvată a mulțimilor și a operațiilor	IX-X	-stie sa scrie forma unui numar real; Ordoneaza corect un sir de numere; Stie sa reprezinte un interval	-se evidentiaza un progres considerabil de la o secventa la alta a instruirii

	Intervale. Operaţii cu intervale de numere reale	logice în scopul identificării unor proprietăţi ale acestora C.S.3. Alegerea şi utilizarea de algoritmi pentru efectuarea unor operaţii cu numere reale, cu mulţimi, cu propoziţii/ predicate C.S.4. Deducerea unor rezultate şi verificarea acestora utilizând inducţia matematică sau alte raţionamente logice C.S.5. Redactarea rezolvării unei probleme, corelând limbajul uzual cu cel al logicii matematice şi al teoriei mulţimilor C.S.6. Transpunerea unei situaţii - problemă în limbaj matematic, rezolvarea problemei obţinute şi interpretarea rezultatului			
2.	**Activitate practica**	-aplica in calcule teoria invatata	X	-recunoaste forma unui nr real; Lucreaza cu radicali de acelasi fel; Recunoaste tipurile de intervale	
3.	Elemente de logica matematica	- . Identificarea în limbaj cotidian sau în probleme de matematică a unor noţiuni specifice logicii matematice şi teoriei mulţimilor C.S.2. Reprezentarea adecvată a mulţimilor şi a operaţiilor logice în scopul identificării unor proprietăţi ale acestora C.S.3. Alegerea şi utilizarea de algoritmi pentru efectuarea	X-XI XI-XII I,2021 II-III III-IV	- invata notiunea de predicat,propozitie,cuantificatori Aplica operatiile logice elementare	

		unor operaţii cu numere reale, cu mulţimi, cu propoziţii/ predicate C.S.4. Deducerea unor rezultate şi verificarea acestora utilizând inducţia matematică sau alte raţionamente logice C.S.5. Redactarea rezolvării unei probleme, corelând limbajul uzual cu cel al logicii matematice şi al teoriei mulţimilor C.S.6. Transpunerea unei situaţii - problemă în limbaj matematic, rezolvarea problemei obţinute şi interpretarea rezultatului	IV-V VI		

Adaptarea proceselor didactice

METODE DE INSTRUIRE

Din punctul de vedere al finalităţilor urmărite, metodele sunt definite drept modalităţi practice de acţiune cu ajutorul cărora, sub îndrumarea profesorului sau în mod independent, elevii achiziţionează cunoştinţe, îşi formează priceperi şi deprinderi, capacităţi şi atitudini, personalitatea autonomă şi creativă.

Metode de comunicare orală :

- metode expositive – povestirea , explicaţia, descrierea
- metode interogative – conversaţia euristică
- metode care presupun discuţii şi dezbateri – problematizarea, metodele moderne centrate pe elev(active)

Metode bazate pe contactul cu realitatea - demonstraţia, modelarea, experimentul

Evaluarea periodica : semestrial / anual

Obiective realizate :- Imbunatatirea capacitatii de scris-citit
Imbogatirea vocabularului
Dezvoltarea capacitatii de exprimare orala
Dezvoltarea abilitatilor matematice de calcul si rezolvare de probleme
Dobandirea unor deprinderi de autonomie personala
Imbunatatirea abilitatilor socio-afective in cadrul grupului de elevi si cu adultii

Dificultati intampinate : Mentinerea lentorii ideatorii si a ritmului de executare a sarcinilor
Independenta redusa , rigiditate mintala , anxietate
Autonomie personala deficitara

Metode cu impact pozitiv : recompensarea sociala, lucru pe grupe, intarirea pozitiva , modelarea comportamentala , explicatia , demostratia

negativ: - lucru independent

Revizuirea PIP (in functie de rezultatele evaluarilor)-/ semestrial si la sfarsitul anului scolar

Recomandari particulare : continuarea lucrului diferentiat

Rolul si modul de implicare a parintilor in program

- Tin legatura cu cadrele didactice
- Participa la sedinte de consiliere
- Comunica periodic cu cadrul didactic de sprijin ,
- Ajuta copilul in realizarea sarcinilor
- Contribuie la dezvoltarea autonomiei personale

Bibliografie

Gherguţ, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi.

Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.

Vrăjmaș, T. (2001). Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale. București: Aramis.

Ipostazele zeiței Diana în „Metamorfozele” lui Ovidius

Prof. Radu Veronica
Colegiul Național „I. L. Caragiele”, Ploiești

Diana este o zeiţă italică şi romană identificată cu zeiţa greacă Artemis. Este considerată soră geamănă a lui Apollo, fiica lui Iupiter şi a muritoarei Latona. Ea a venit pe lume la Delos, fiind prima născută şi, imediat după naşterea sa, a ajutat la naşterea fratelui ei. Diana a rămas fecioară, mereu tânără, tipul fetei sălbatice, căreia îi plăcea doar să vâneze. Ca şi fratele său, era înarmată cu un arc, pe care-l folosea trăgând în cerbii pe care-i urmărea, dar şi în oameni.Ea trimitea femeilor care mureau la naştere suferinţa ce le răpunea. Săgeţilor sale li se atribuiau morţile subite, mai ales cele neînsoţite de nicio durere.

Diana reprezintă atributele feminine ale fratelui său Apollo. Astfel, după cum acesta produce lumină solară sub numele de Phoebus, ea luminează lumea în timpul nopţii sub numele de Phoebe, ce înseamnă strălucitoarea. Ca şi Apollo, are şi ea o tolbă, lance şi săgeţi: drept imagini ale razelor lunii, care pe lângă frumuseţea şi splendoarea oferită ochilor, procura acea răcoare plăcută, făcându-ne să uităm arşiţa apăsătoare a soarelui din timpul zilei. În opera ovidiană „Metamorfoze”, zeița Diana poate fi surprinsă în următoarele ipostaze:

1. *Diana – fecioară răzbunătoare* Ovidius îi consacră Dianei un pasaj amplu în cartea a III-a a „Metamorfozelor”, începând cu descrierea pădurii sacre în care sălăşluia această fecioară divină, înconjurată de nimfele ei. Ca divinitate silvestră, ea este descrisă în mediul specific în strânsă relaţie cu natura:

“Este pe-acolo o vale, Gargaphia zisă, umbrită
De chiparoşi ascuţiţi şi de brazi, şi-nchinată Dianei
Cea cu veşmântul sumes.” (III, v. 155 – 157)

Sălaşul Dianei este o peşteră din inima pământului, ceea ce sugerează atributele telurice ale zeiţei. Totodată ea are legătură şi cu elementul acvatic, fiind asociată cu un izvor străveziu în care obişnuia să se scalde « zâna pădurilor » cu trupul ei feciorelnic când se întorcea trudită de la vânătoare.

1.1. Ea îl pedepseşte cu cruzime pe Acteon care pătrunde accidental în pădurea sacră şi o surprinde fără veşminte în timp ce se scaldă. Această întâmplare dramatică stă la originea metamorfozei lui Acteon în cerb, pentru a fi păstrat secretul Dianei :

« …Dar mai mult nu-l ameninţă şi pe stropitul
cap pune corne de cerb cu lungă viaţă, iar gâtul
Lung i-l întinde şi vârful urechilor lui îl ascute,
Mâini şi braţe zeiţa îi schimbă în zvelte picioare
Şi-i învelește trupul întreg într-o piele bălţata,
Apoi îl face fricos. » (III, v. 193 – 198)

Diana asmute câinii lui Acteon asupra stăpânului, preschimbat în cerb, şi aceştia îl sfâşie : « *Îl înconjoară,-nfig colţii-n stăpânul cu înşelătorul / Chip de cerb şi-l sfâşie.* » (III, v. 249 –250).

În acest context, Ovidius dezvăluie setea de răzbunare a mânioasei zeiţe Diana, pe care unii totuşi o lăudă : « *spun că se cade / neînduplecata să fie a ei feciorie ; dreptate-i / dau toţi.* » (III, v. 254 –256).

În textul ovidian apar câteva elemente de portret fizic precum : *părul lăsat pe umeri, mai înaltă cu un cap decât nimfele, cu veşmântul sumes*. De obicei, Diana este reprezentată ca Zeiţa vânătorii, fiind îmbrăcată cu o haină uşoară, cu arcul în mână şi o tolbă pe umeri, iar pe frunte are o diademă în formă de corn ca o semilună. Ea stă în picioare, având

mâinile rezemate pe coarnele unei capre sălbatice, pe care o ţine la stânga ei.

1.2. Diana era considerată Zeiţa castităţii, pentru care era invocată să prezideze orice căsătorie ca bun augur. Nimfele pe care le avea, trebuiau să fie de o cinste nepătată şi nebănuită, căci altfel erau pedepsite în mod sever. De aceea, pe cât iubeşte castitatea fetelor virgine şi cinstea celor măritate, pe atât urăşte şi persecută desfrânarea, precum şi ingratitudinea în modul cel mai cumplit. Astfel, în episodul seducerii nimfei Callisto de către Iupiter (relatat în cartea a II-a), Ovidius îi atribuie o atitudine în conformitate cu această calitate a ei. Callisto este cuprinsă de ruşine, deoarece şi-a pierdut fecioria; ea se alătură alaiului nimfelor, dar nu mai îndrăzneşte să se apropie de Diana că altădată. Când zeiţa şi nimfele se scaldă în apa sfântă a unui râu, Callisto este dată în vileag de zeiţă, care nu-i îngăduie celei care şi-a pierdut puritatea să-i spurce apele (*« Du-te de-aici ! Să nu spurci apa sfântă »* II, 464) şi apoi o alungă din alaiul ei.

1.3. Deseori Diana este stăpânită de dorinţa răzbunării, căci « *ura şi-n zei-ncolteşte* » (VIII, 279) : deoarece locuitorii Calidonului îi nesocotesc altarele şi nu-i aduc ofrande, ca tuturor celorlalţi zei, ea se răzbună trimiţând un mistreţ care le distruge ogoarele. Mistreţul ar putea reprezenta o alegorie a mâniei zeiţei « nesocotite ». Poetul o descrie într-o imagine dominată de semnele orgoliului rănit, atribuindu-i vorbe care îi dezvăluie trufia :

« Dar fără pedeapsă, ea-şi zice,
Nu-l rabd ; şi mi se va spune că fost-am nesocotită,
Însă nu nerăzbunată » (VIII, v. 279 – 281)

1.4. Printre victimele setei de răzbunare a zeiţei Diana se numără şi Chione, care a îndrăznit să se creadă mai frumoasă decât ea : « *căci să creadă –ndrazni că e mai presus de Diana, / Şi să-i vorbească de rău frumuseţea ;* » (XI, v. 322 – 323). Mânia o transformă într-o fiinţă crudă, care-şi ucide victima fără ezitare :

« Fără zăbavă îndoaie arcul de corn şi cu coarda
Zvârle-o săgeata de trestie şi cu ea vinovată
Limba străpunse ; iar limba mută rămase ; nici glasul
Şi nici cuvântul nu-i vin, când încearcă ; voind să vorbească,
Pierde viaţa, cu sângele. » (XI, v. 325 – 329)

1.5. Fiica Latonei (Phoebe) ia parte alături de fratele ei Apollo (Phoebus) la uciderea copiilor lui Niobe, care a ofensat-o adânc pe mama lor. Zeii nu ştiu să ierte, ei nu cruţă pe niciunul dintre fiii Niobei, fiind stăpâniţi de aceeaşi sete de răzbunare ca Latona : « *Vrea să-i roage, dar Febus / Zise : " Plângerea lungă pedeapsa-o amâna". Şi Febe / Spune la fel* » (VI, v. 214 – 216).

« Aceste legende sunt povestiri de vânătoare care o aduc în scenă pe zeiţa sălbatică a pădurilor şi munţilor, însoţită în mod obişnuit de animale sălbatice »

2. *Diana – protectoare*

2.1. În ipostaza de protectoare a fecioarelor, Diana îi dă ajutor nimfei Aretusa, care era paznica armelor sale şi purtătoarea arcului zeiţei. Diana o învăluie într-un nor pentru a nu fi prinsă de fluviul Alfeu, preschimbat în vânător, îndrăgostit de nimfă. Alfeu o descoperă pe nimfă abia după ce Titania [1]o transformase în izvor :

« … Rece sudoare se-ntinde
Pe-mpresuratul meu trup ; stropi albaştri din toată faptura-mi
Curg şi o baltă se face oriunde mă mişc şi din plete
Rouă se scurge ; mai iute decât îţi pot spune acuma

[1] *Titania* este Diana, asimilată cu Luna, fiica titanului Hiperion

Fost-am schimbată –n izvor. » (V, v. 632 – 636)

Ovidius recurge la relatarea monologată pentru a face mai dramatică povestea Aretusei.

2.2. Impresionată de durerea surorilor lui Meleagru (VIII, v. 526 – 541), care şi-au pierdut fratele în mod tragic, Diana le transformă în păsări :

« Iar pe cele rămase, cu pene pe trupuri crescute,
Le înaltă, pe braţe le-ntinde lungi aripi, cornoasă
Gura le face şi, -aşa preschimbate, le mâna prin aer. »
(VIII, v. 544 – 546)

2.3. De asemenea, deşi era mânioasă pe Agamemnon, Diana o salvează pe Iphigenia, fiica lui Agamemnon, înlocuind-o pe altarul de jertfă cu o căprioară : « *...chiar zeiţa, mişcată, se zice, intinse-un / Nor peste ochii lor, pe fecioara născută-n Micene / Inlocind-o c-o ciută în timpul jertfirii şi larmei / Rugilor.* » (XII. v. 32 – 35). Pe fecioară o consacră cultului ei, iar aheilor le dă voie să-şi continue călătoria :

« Iară Diana, -mblanzită prin potrivită
Jertfă şi furia mării –ncetând împreună cu-a Febei,
Mia de navi cum primi vântu-n spate, a pus stăpânire
Pe frigienele ţărmuri, după atâtea necazuri. » (XII, v. 35 – 38).

2.4. Ultima apariţie în text a acestui personaj mitologic evidenţiază caracterul impresionabil, poate chiar milă pe care o simţea Diana în anumite circumstante, precum aceasta în care Egeria, pierzându-şi soţul, este grozav de îndurerată : « *Nenorocirea străină nu poate-a Egeriei jale / S-o uşureze ; culcată la poalele muntelui, plânge / Neîncetat* »(XV, v. 547 – 549). Ceea ce mişcă sufletul zeiţei este sentimentul iubirii dintre cei doi soţi, în numele căruia îi uşurează soarta nefericitei văduve, transformând-o într-o fântână :

« …dar sora lui Febus, mişcată de jalea
Celei ce atât de mult sotu-şi iubea, o schimba-n fântână
Rece şi trupul i-l subţiază şi-n apa-o preface,
Care nu seacă .» (XV, v. 549 – 552)

Pentru a conferi un caracter mai dramatic poemului sau epic, Ovidius alege din repertoriul de întâmplări mitice, dedicate Dianei, pe acelea care pun accent asupra laturii vindicative a zeiţei. El dezvoltă în special episoadele în care mânia şi ură, de care este stăpânită fiica Latonei şi a lui Iupiter, determina drame şi tragedii spectaculoase. De fapt, Ovidius preferă să povestească acele întâmplări care se încheie printr-o metamorfoză, acesta fiind subiectul cărţii sale.

EDUCAŢIA – O ŞANSĂ PENTRU FIECARE

Prof. înv. primar: Badașcă Loredana
Școala Gimnazială „Anghel Saligny” Focșani

Caracteristica definitorie a omului este aceea de a fi nu numai un produs al evoluţiei biologice naturale , ci – în primul rând – al unei modelări sociale şi culturale a personalităţii .

În afara culturii şi mediului social , individul , chiar dacă ar supravieţui fizic nu ar deveni încă o fiinţă umană în sensul plenar al acestui termen , ci un „hominid” destul de puţin adaptat în lupta pentru existenţă . Limbajul , gândirea si voinţa nu sunt caracteristici intrinseci biotipului , ci un rezultat al procesului de inserţie socială . Omul fiinţează şi devine ceea ce este prin educaţie . Din momentul în care omul a apărut, educaţia l-a însoţit,l-a modelat, l-a spiritualizat.

Cele trei semnificaţii reflectă, în mod gradual, percepţia socială a fenomenului educaţiei, operabilă din diferite perspective istorice:

a) perspectiva limitată, reducţionistă - creşterea, cultivarea plantelor;

b) perspectiva general-umană -"alimentarea", formarea omului pentru viaţă;

c) perspectiva managerială modernă - conducerea, dirijarea, orientarea unei activitati.

Prin educaţie se urmăreste formarea unei personalităţi în concordanţă cu cerinţele obiective ale societăţii, dar şi ale individului. Ca orice fenomen social, educatia are în mod implicit şi un caracter istoric. Ea a aparut odata cu societatea, evolueaza şi se schimba în funcţie de transformările ce se produc în cadrul societăţii.

În trecut, educaţia se referea doar la o etapa din viaţa omului, fapt datorat ritmului lent de dezvoltare a societăţii. Dar, chiar şi în aceste condiţii, marile personalităţi ale omenirii, au insistat pe ideea ca educaţia este necesar să se exercite asupra individului, pe tot parcursul vieţii sale. Seneca de exemplu, consideră ca şi "bătrânii trebuie să înveţe", Comenius susţine ca "pentru fiecare om viaţa este o şcoala, de la leagan până la mormânt", iar Nicolae Iorga precizează că "învaţat este omul care se învaţă necontenit pe dânsul şi învaţă necontenit pe alţii". Deci, educaţia permanenta devine o necesitate a societăţii contemporane, reprezentând un principiu teoretic şi acţional care încearca să ordoneze o realitate specifică secolului nostru.

Cel mai important criteriu care impune şi justifică educaţia permanentă este factorul social schiţat de accelerarea schimbărilor, dinamismului, mobilitatea profesiilor, evoluţia ştiinţelor, sporirea timpului liber, criza modelelor relaţionale şi de viaţa, precum şi de creşterea gradului de democratizare a vieţii sociale. Mai nou, necesitatea educaţiei este impusa si de o serie de factori individuali cum ar fi necesitatea integrarii dinamice a omului in societate, nivelul crescut al aspiratiilor individuale, sentimentul demnitatii personale, nevoia de incredere in viitor si in progres. Scopul fundamental al educatiei permanente este de a mentine şi de a imbunatăţi calitatea vieţii şi progresul.

Definirea educatiei permanente, la nivelul unui concept pedagogic fundamental. presupune delimitarea domeniului de referinta si a semnificatiei sale strategice.

Ca *domeniu de referinţă*, educaţia permanenta implica "întreaga durata de viaţa a unui individ". Ea vizeaza activitatea de formare-dezvoltare a personalităţii umane, abordata " în totalitate ei", corelând resursele, respectiv:

-stadiile educaţiei (vârstele preşcolare-şcolare-postşcolare şi psihologice);

-ciclurile vieţii: copilăria-preadolescenţa-adolescenţa-tinereţea maturitatea-bătrâneţea);

-conţinuturile educaţiei (dimensiunile/laturile educaţiei: intelectuala-morală-tehnologică-estetică-fizică);

-formele educaţiei (educaţia formală-nonforinală-informală);

-factorii educaţiei (rolul: familiei, comunităţii educaţionale, instituţiilor şcolare etc).

Aceasta abordare permite integrarea tuturor resurselor educaţiei pe verticală sistemului (continuitatea între stadiile educaţiei, susţinută pe tot parcursul existenţei umane)

si pe orizontala sistemului (complementaritatea resurselor educaţiei, aprofundată la nivelul fiecărui stadiu al educaţiei, în orice moment al existenţei umane).

Ca *semnificaţie strategic* educaţia permanentă poate fi definită la nivel funcţional-structural-operational, nivel care evidenţiază:

- "scopul sau finalul" ("a mentine si a imbunatati calitatea vietii");
- "caracterul sau universal ("reprezinta democratizarea educaţiei") şi dinamic" ("permite adaptarea materialelor şi a mijloacelor de învaţare la noile condiţii impuse de dezvoltare");
- sensul său managerial ("educaţia permanentă este un principiu organizator pentru toate tipurile de educaţie").

La nivel *funcţional*, educaţia permanentă angajează trei categorii de funcţii:

funcţia de adaptare; funcţia de inovare; funcţia de corectare.

La nivel *structural*, educaţia permanentă angajează doua componente principale, aflate în raporturi de interacţiune: componenta generală şi componenta profesională.

La nivel *operaţional*, educaţia permanentă angajează resursele de dezvoltare pe-dagogică/educabilitate ale fiecarei personalităţi umane, valorificabile în termeni de oportunitate şi de motivaţie individuală şi socială.

Educaţia permanentă reprezintă astfel simultan:

- un concept pedagogic fundamental, de tip integrator, care înglobeaza toate resursele activităţii de formare-dezvoltare a personalităţi umane (stadii, conţinuturi, forme, factori), valorificabile pe verticala şi pe orizontala sistemului educaţional;
- un concept pedagogic operaţional care extinde aplicaţiile sale "asupra tuturor aspectelor educaţiei" ;
- un principiu pedagogic care susţine organizarea globală a unui sistem educaţional integral, deschis pentru toate tipurile de educaţie;
- o orientare la nivel de politică a educaţiei, care urmareşte perfecţionarea activităţii de formare-dezvoltare a personalităţii umane pe toata perioada vieţii prin valorificarea deplina a resurselor acesteia de autoinstruire şi de autoeducaţie.

Principiile educaţiei permanente "fundamentează organizarea globală a sistemului de învatamant" care angajează toate ciclurile vieţii, de la faza pregatirii - care promovează asimilarea valorilor şcolare şi extraşcolare – la faza activa - care implică profesionalizarea în regim de mobilitate socială - până la faza retragerii - care permite personalitaţii asumarea de noi roluri prin continuarea învăţării.

La nivel de politica a educaţiei pot fi evidenţiate urmatoarele principii:

- principiul asigurării continuităţii în activitatea de formare-dezvoltare a personalităţii umane;
- principiul adaptării programelor şcolare şi postşcolare la cerinţele unei societăţi în continua transformare;
- principiul pregătirii personalităţii, la toate nivelurile sistemului de învaţământ, în vederea adaptării optime la condiţii de schimbare rapidă;
- principiul mobilizării şi a valorificării tuturor mijloacelor de informare disponibile in limite instituţionale şi noninstituţionale;
- principiul corelării funcţionale între obiectivele-continuturile-formele activităţii de educaţie/instruire.

Obiectivele generale ale educaţiei permanente au fost definite de Paul Lengrand, într-o "carte-manifest" cu valoare programatică:

a) crearea structurilor şi a metodelor favorabile formării-dezvoltării personalităţii umane pe tot parcursul existenţei sale;

b) pregătirea personalităţii umane pentru autoinstruire şi autoeducaţie.

Realizarea acestor obiective generale, solicită o noua politică a educaţiei, capabilă să anticipeze "sistemul de învaţământ de mâine care va fi mai mult decat juxtapunerea a două părţi astăzi separate: institutia şcolara, pe de o parte, educaţia adulţilor, pe de alta parte, constituind un singur proces continuu".

Cu toate că azi civilizaţia modernă cere specialişti şi o instrucţie din ce în ce mai tehnica şi parţială, numai o educaţie generală şi umanistă poate forma specialişti capabili să se ”recicleze” în permanenţă, pe măsura progreselor neîncetate ale tehnicii si a transformărilor lumii moderne. Scopul educaţiei este să instruiască îin primul rând, apoi să adapteze pe plan social şi, în sfârşit, să formeze o judecată liberă şi personală.

Educaţia este arta de a dezvolta calităţile morale, intelectuale, artistice şi fizice pe care copilul le posedă în stare potenţială.

Conform lui Constantin Cucoş educaţia are următoarele trăsături definitorii:

- este un demers aplicabil exclusiv fiinţei umane (pentru că presupune existenţa conştiinţei).
- este deliberată, însă este mai mult o propunere, o intenţie şi nu o certitudine. Acţiunile întâmplătoare nu pot avea influenţă automată, ci sunt mediate, exploatate şi integrate într-un complex de mesaje educaţionale.
- În măsura în care influenţele sunt asumate de instituţii, acţiunile educaţionale permit organizare, structurare şi chiar planificare din perspectiva sarcinilor şi a timpului.
- se realizează din perspectiva unui ideal de persoană, ideal acordat la reperele culturale şi istorice, naţionale şi internaţionale, precum şi la determinante psihologice, care ţin de psihologia vârstelor sau de caracteristicile unei generaţii.
- nu este o etapă limitată la o anumită vârstă. Ea este un proces continuu şi permanent care se întinde pe tot parcursul vieţii unui individ.

În paralel cu evoluţia conceptualizării educaţiei, au apărut termeni noi legaţi de diversificarea surselor educaţiei.

Termenul cel mai obişnuit şi care s-a suprapus multă vreme peste sensul educaţiei este cel de ***educaţie formală*** sau şcolară. Semnificaţia corectă este cea de educaţie intenţionată, organizată, sistematică şi evaluată, încredinţată unor educatori cu o pregătire specială şi în instituţii specializate (grădiniţe, şcoală, universitate). Aceasta este principala formă de educaţie în prezent.

Educaţia nonformală este educaţia de tip instituţional, dar nonşcolar, desfăşurată în locuri care nu au în mod special o misiune educaţională proprie (în cluburi, asociaţii, comunităţi, spectacole etc.). Acesta implică mai multe tipuri de acţiuni: acţiuni extraşcolare realizate sub îndrumarea profesorilor; acţiuni care vizează educaţia adulţilor (*acţiunile paraşcolare* sau acţiuni de reciclare, de reorientare profesională); acţiuni care se realizează în mediul socio-cultural ca mijloace de divertisment sau de odihnă activă (*acţiuni perişcolare* sau şcoala paralelă).

Educaţie informală sau incidentală este acea educaţie cu caracter spontan şi nesistematic (programe TV, concerte, diverse situaţii cotidiene), care se realizează prin contactele directe ale individului cu mediul social, de cele mai multe ori aceste influenţe fiind hotărâtoare în evoluţia individului.

Asadar, educatia ca proces de modelare a personalitatii, realizat de familie, scoala, societate are ca scop pregatirea educatului pentru educatie. Autoeducatia evidentieaza faptul ca omul nu reprezinta un produs inert al unor forte externe sau interne. Fiinta umana este in mare masura rezultatul voinţei proprii. Pregatirea pentru educatie se realizeaza prin intreg procesul educational. Incepand cu primit ani de viata, se pun bazele prin formarea in familie a unor deprinderi de autoservire, igienico-sanitare, de comportare civilizata si a celor legate de activitatile scolare .

Se poate spune ca educatia care precede autoeducatia ofera tanarului directia devenirii sale, ii formeaza deprinderile si priceperile indispensabile unui caracter independent si ii cultiva increderea in sine. Educatia pregateste autoeducatia intr-

un sens dublu: ofera o "baza de lansare", prin sistemul de cunostinte, priceperi si deprinderi se stimuleaza nevoia continua de educatie, de perfectionare. Menirea scolii, a activitatii profesionale consta in a provoca in constiinta educatului, nevoia de educatie. Numai o angajare completa in ceea ce intreprinde personalitatea este capabila sa devina forta motrice care aduce progres de ordin cantitativ si calitativ in procesul educational. O astfel de activitate a avut in vedere academicianul V. Pavelcu spunand ca: "nu exista o sursa mai bogata in satisfactii decat aceea de a te simti opera propriei tale personalitati si sculptor al propriei tale fiinte".

Bibliografie :

Cucoş, C-tin. *Pedagogie,* Iaşi, Editura Polirom, 1996

Joiţa E. Pedagogie şi elemente de psihologie şcolară, Editura Arves , 2003

Probleme de pedagogie contemporană, Biblioteca Centrală Pedagogică, Bucureşti, 1987

Călin, M., *Filozofia educaţiei.*Bucureşti: Aramis Print, 2001.

MODALITĂȚI DE APLICARE A METODELOR INTERACTIVE ÎN CICLUL PRIMAR

Profesor învățământ primar Crina Frățilă
Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj, Alba

Creierul este cel ce procesează informaţia. El funcţionează asemenea unui calculator. Pentru ca un computer să pornească, apăsăm tasta „pornire”. Când învăţarea este pasivă, tasta „pornire” a creierului nu este activată. Computerul are nevoie de un soft ca să proceseze informaţia, creierul are nevoie de „legi” pe baza cărora să stabilească legături între informaţii, să producă reţele semantice. Computerul stochează informaţia apăsând tasta „salvare”, creierul are nevoie să testeze sau să explice altcuiva informaţia pentru a o putea stoca, adică, are nevoie de înţelegere şi aplicare pentru a o reţine, iar înţelegerea înseamnă mai mult decât cunoaşterea faptelor, înseamnă transfer, capacitatea de a aplica cunoştinţele în situaţii/contexte noi. Prin utilizarea în lecții a unor metode active și ineractive se asigură caracterul formativ al demesrsului didactic, dând elevilor posibilitatea să-și valorifice experiențele de viață, aptitudinile, să-și formeze o atitudine proactivă, să socializeze și să dobândească abilități necesare dezvoltării intelectuale, emoționale și integrării sociale.[2]

Cunoaşterea şi înţelegerea se construiesc pe baza a ceea ce cunosc şi/sau cred elevii. Formularea noilor cunoştinţe se face prin modificarea şi rafinarea conceptelor curente şi prin adăugarea de noi concepte la ceea ce cunosc deja. Învăţare efcientă înseamnă şi transfer, adică capacitatea de a aplica cunoştinţele în situaţii/contexte noi, ceea ce depinde de gradul în care elevii învaţă pentru înţelegere. și necesită de asemenea preluarea controlului asupra propriei învăţări. Trebuie să formăm elevi metacognitivi care ştiu când au nevoie de informaţii suplimentare, sunt conştienţi şi capabili să-şi monitorizeze ideile, gândurile, cunoştinţele.

Aceste considerente privind învăţarea activă au condus la mutaţii esenţiale şi în ceea ce priveşte metodologia predării / învăţării / evaluării. Dezvoltarea unor capacităţi precum acelea de a pune probleme, de a construi ipoteze, de a explora şi descoperi lucruri şi fenomene, de a investiga independent, de a inventa şi testa, de a observa şi explica, de a manipula obiecte sunt aspecte ale formaţiei mult mai utile decât a asimila cunoştinţele şi a ajunge la soluţii gata oferite. Sunt aduse în atenţia profesorilor şi învăţătorilor o serie de metode noi, metode active, interactive, metode ale gândirii critice, multe dintre ele împrumutate din alte spaţii problematice şi adaptate cerinţelor educative. Punerea în practică a noi metode şi procedee de instruire care să soluţioneze noile situaţii de învăţare, adică creşterea cantitativă a metodelor nu este soluţia unică şi neaparat cea mai fericită. Nu putem renunţa la metodele tradiţionale şi nu le putem ignora pe cele noi. Este recomandată extinderea utilizării unor combinaţii şi ansambluri metodologice prin alternări a unor caracteristici în planurile pasivitate – activitate, abstractizare – concretizare, algoritmicitate – euristicitate etc şi nu prin dominanţa metodologică; renunţarea la o metodă dominantă în favoarea varietăţii şi flexibilităţii metodologice care să vină în întâmpinarea nevoilor diverse ale elevilor şi care să fie adecvate permanent la noile situaţii de învăţare.

De asemenea este recomandată instrumentalizarea optimă a metodologiei prin integrarea unor mijloace de învăţare care au un aport autentic în eficientizarea predării – învăţării. Importante sunt şi metodele care solicită componentele relaţionale ale activităţii didactice, adică comunicarea profesor – elev, respectiv elevi – elevi, precum şi cele care conduc elevul spre descoperirea cunoştinţelor, se bazează pe autoinstrucţie şi autoeducaţie.

Dintre metodele noi adaptate procesului instructiv – educativ, unele răspund cerinţelor învăţării, cum sunt metoda cubului, predării / învăţării reciproce, mozaicul, ştiu, vreau să ştiu, am învăţat, cadranele; altele sunt pentru consolidare,

[2] Cucoş, C., 2002, *Pedagogie,* Ed. Polirom, Iaşi.

sistematizare, repetare ca metoda ciorchinelui, harta cognitiva (conceptuală), jurnalul cu dublă intrare, RAFT ; altele sunt eficiente în rezolvarea de probleme şi dezvoltarea creativităţii: brainstorming, pălăriile gânditoare, studiul de caz, Phillips 6/6, colţurile etc..

În activitatea mea didactică am încercat să aplic şi metode noi, care să îmbunătăţească procesul de învăţare al elevilor şi totodată să asigure varietate şi atractivitate lecţiilor. Întrucât lucrez cu elevi de clasa a II-a, am încercat să adaptez aceste metode la particularităţile elevilor astfel încât rezultatele să fie cât mai bune. Una dintre acestea a fost ***metoda pălăriilor gânditoare***[3]***,*** pe care am folosit-o în consolidarea lecţiei „Pinocchio” după Carlo Collodi. Metoda contribuie la educarea imaginaţiei, care este foarte importantă în adaptarea individului la diverse situaţii. Este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor şi se bazează pe interpretarea de roluri.în funcţie de pălăria aleasă. Sunt şase pălării gânditoare având fiecare altă culoare, culoarea pălăriei defineşte rolul pe care-l joacă cel ce-o poartă. Astfel, pălăria albă este neutră, cel ce-o poartă trebuie să fie obiectiv, pălăria roşie dă frâu liber sentimentelor, oferă o perspectivă emoţională asupra evenimentelor, pălăria neagră este a gândirii negativiste, pesimiste, cea galbenă este simbolul gândirii pozitive şi constructive, a optimismului, pălăria verde defineşte creativitatea, imaginaţia, iar pălăria albastră este moderatorul, cere jutor celorlalte pălării, trage concluzii.. Metoda se aseamănă cu un joc în sine, dar are marele avantaj că dezvoltă inteligenţa lingvistică, logică şi interpersonală.

Elevii se împart în şase grupe, fiecare grupă purtând pălării de o anumită culoare. (pot fi coifuri colorate pe care tot ei le-au realizat la ora de abilităţi practice). Li se prezintă elevilor regulile şi sarcinile pe care le au de rezolvat. Pentru că am folosit metoda pentru prima dată, am înmânat elevilor şi o serie de întrebări care să le ghideze gândirea, nu sunt însă excluse aporturile personale ale elevilor. Elevii colaborează în cadrul grupului din care fac parte şi rezolvă sarcinile, îşi elaborează punctul de vedere, completând o fişă. Apoi , printr-un reprezentant care poate fi ajutat la nevoie de cei din grupul lui îşi vor expune punctul de vedere în faţa clasei şi vor răspunde eventualelor întrebări adresate de pălăriile albastre care în final vor trage concluziile, vor spune ce i-a impresionat sau ce lucruri noi au învăţat. Elevii care expun părerea grupului vor începe prin: „Punându-ne pălăria.....uite cum vedem noi lucrurile:” La sfârşitul expunerilor copiii care vor să facă anumite completări ce aparţin altei grupe îşi vor pune pălăria corespunzătoare şi vor face completarea. Este importantă libertatea de exprimare a propriei opinii fără a fi criticată.

Pălăriile albe	*Pălăriile roşii*	*Pălăriile galbene*
Ce ştim despre Pinocchio? Ştim că l-a făcut un meşter care dorea să aibă un băieţel, dintr-un trunchi de copac. Lui Pinocchio nu-i plăcea şcoala, nu a ascultat de meşter, nici de greiere şi a intrat la circ. De atunci a avut multe necazuri *Ce nu ştim despre Pinocchio?* Nu ştim ce s-a întâmplat cu el şi dacă s-a mai întors acasă. *De unde putem obţine aceste informaţii?*	*Ce simţi când te gândeşti la Geppeto?* Când mă gândesc la Geppeto simt că-mi pare rău fiindcă îi face necazuri băieţelul. *Ce simţi când te gândeşti la Pinocchio?* Când mă gândesc la Pinocchio sunt supărat că n-a vrut să înveţe şi cred că merita să aibă necazuri să se înveţe minte. *Cum ai vrea să se termine povestea?*	*Ce motive a avut Pinocchio să plece de acasă?* A plecat pentru că a fost forţat să facă un lucru care nu-i place. *Ce avantaje a avut plecând de acasă?* A trăit multe aventuri şi cu siguranţă s-a distrat bine. *Ce urmări a avut pentru el plecarea?* A văzut lucruri noi, interesante, a cunoscut mulţi oameni, poate a învăţat acrobaţii la circ.

[3] Dumitru, Al. I., 2000, *Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă,* Ed. De Vest, Timişoara.

Aceste informaţii le putem obţine citind cartea în întregime.	Aş vrea să se întoarcă acasă şi să se facă băiat cuminte.	
Pălăriile negre *Ce fel de viaţă a avut departe de casă?* Cred că a dus-o rău, n-a avut mâncare, nici îmbrăcăminte, n-*a avut unde să doarmă.* *Ce crezi c-ar fi putut păţi printre străini?* Cred c-ar fi putut fi răpit, ar fi putut fi omorât, ar fi putut fi bătut. *Crezi că şi-a făcut prieteni buni?* Nu cred că a găsit aşa uşor prieteni buni ci mai degrabă oameni care să profite de el.	*Pălăriile verzi* *Prin ce aventuri crezi că a trecut?* Cred că a învăţat acrobaţii şi a ajuns mare vedetă la circ sau poate a salvat viaţa cuiva şi a fost răsplătit, poate a vizitat tări îndepărtate foarte interesante. *Ce crezi că a învăţat Pinocchio departe de casă?* Poate a învăţat să citească de la ceilalţi oameni, poate a învăţat să se poarte frumos, să-şi asculte prietenii, să călărească, să mânuiască sabia de foc.	*Pălăriile albastre* Să tragem concluziile: *Cărui fapt se datorează succesul dacă l-a avut?* *Dar eşecul?* *Cum ar fi trebuit să se comporte?* *Ce am învăţat noi din această lectură?*

O altă metodă aplicată a fost ***metoda mozaic*** la cunoaşterea mediului, la lecţia „Anotimpurile şi vieţuitoarele”. Aceasta este o metodă activă de predare care se bazează pe împărţirea sarcinilor de învăţare elevilor, pentru ca în final prin reunirea sarcinilor de grup să rezulte conţinutul final al învăţării. În cadrul acestei metode rolul învăţătorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecţiei când împarte elevii în grupe şi le trasează sarcinile şi la sfârşitul lecţiei când prezintă concluziile.

Prin urmare, se împart elevii în grupe de câte 4 şi li se împarte materialul de studiat. Elevii se vor numi experţi (1, 2, 3, 4) fiecăruia revenindu-i câte un fragment de studiat şi analizat. Se constituie grupurile de experţi care având aceeaşi sarcină de rezolvat vor colabora şi elabora soluţia comună. Experţii se întorc la grupele de unde au plecat şi în ordine, începând cu expertul 1 vor explica şi prezenta soluţiile lor colegilor, astfel încât la final elevii vor lua cunoştinţă cu întregul material de învăţat. Metoda poate fi urmată de o scurtă evaluare în cadrul căreia elevii să demonstreze că şi-au însuşit materialul de învăţat.

Metodele centrate pe elev urmăresc o activizare maximă la nivelul gândirii, al abstractizării, al manipulărilor verbale. Activ nu este elevul care se menţine la nivelul acţiunii concret-senzoriale, intuitive, nici la cel al acţiunii fizice, manuale, practice, ci acela care gândeşte, care depune efort de reflecţie personală, care întreprinde o acţiune mintală de căutare, de cercetare, de redescoperire a adevărurilor. Activismul exterior este un suport material al activismului interior. Metodele activ-participative îşi aduc un aport esenţial la dezvoltarea potenţialului intelectual al elevului, la intensificarea proceselor mintale şi prin acestea la ridicarea calităţii învăţării şi formaţiei.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., 2006, *Metode de învăţământ,* Ed. Polirom, Iaşi.[4]
2. Cucoş, C., 2002, *Pedagogie,* Ed. Polirom, Iaşi.
3. Dumitru, Al. I., 2000, *Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă,* Ed. De Vest, Timişoara.

[4] Cerghit, I., 2006, *Metode de învăţământ,* Ed. Polirom, Iaşi.

Demersul didactic

Prof. înv. primar Petru Viorica Mihaiela
Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj, județul Alba

Demersul didactic are un rol fundamental în învățarea conștientă, semnificativă. Din acest punct de vedere, e necesar a se sublinia complexitatea actului pedagogic și rolul cadrului didactic în eficientizarea acestuia.

Cadrul didactic trebuie să-şi pună următoarea întrebare: cum aş putea proceda, în asa fel, încât activităţile didactice pe care le desfăşor să fie eficiente ?

În acest scop, este nevoie de o metodă raţională de pregătire a activităţilor didactice care să preîntâmpine sau să anuleze alunecarea pe panta hazardului total şi a improvizaţiei. Dacă „harul didactic” nu este suficient, atunci apelul la o cale raţională, premeditată este justificat. Talentul, în materie de pedagogie, poate fi suplinit prin metodă.

Pentru a transforma curriculumul oficial în învățare efectivă la nivelul unui grup concret de elevi, este necesară o proiectare didactică atentă care să găsească acele contexte potrivite prin care rezultatele învățării listate în programă să devină reale în cazul fiecărui elev, în funcție de particularitățile sale de învățare.

O altă problemă cu care ne confruntăm în proiectarea didactică este creată de acele predicții (când se anticipează activitățile), întrucât se întâmplă uneori să nu se realizeze o corespondență între planul mintal inițial al acțiunii și concretizarea lui în activitatea desfășurată în clasă cu elevii, deoarece în timpul desfășurării acesteia pot apărea elemente noi, neprevăzute care ne obligă pe noi, cadrele didactice, să amânăm sau să propunem o altă activitate de învățare.

În realizarea unui demers didactic coerent, trebuie să avem în vedere câteva întrebări extrem de importante: Ce fac?,De ce fac?,Cum fac?,Cu ce resurse? Cât de mult s-a realizat?

Din această perspectivă, putem observa o corelare profundă între competențele specifice, activitățile de învățare, conținuturile și sugestiile metodologice. Acest parcurs aduce cu sine o serie întreagă de avantaje pentru cadrul didactic:

-îi oferă o serie de sugestii, recomandări, exemple de activități de învățare, materiale folosite, strategii, forme de organizare a activităților și modalități alternative de evaluare;

-se dezvoltă creativitatea, se dau repere în pornirea unor activități interesante în vederea formării competențelor urmărite;

-cadrul didactic are astfel libertatea de a concepe singur scenarii de învățare personalizate și originale, dar care să țină cont de nivelul cognitiv al elevilor, de particularitățile lor de vârstă și de punctele lor de interes;

-prin realizarea planificărilor calendaristice se oferă o imagine de ansamblu asupra modului de parcurgere a materiei și de realizare a competențelor prin intermediul unor conținuturi bine alese;

-se permite o organizare riguroasă a conținuturilor pe unități de învățare prin raportare la competențele ce trebuie formate;

-prezintă suficientă flexibilitate ca pe parcursul realizării să se poată interveni cu corecțiile impuse de condițiile concrete ale desfășurării activității;

-competențele specifice urmărite într-o unitate de învățare se vor relua, ori de câte ori este posibil, în alte unități pentru a permite consolidarea lor raportat la conținuturi cât mai variate.

În concluzie, pentru a realiza un demers didactic eficient, proiectarea didactică trebuie să privească întreaga activitate educativă, indiferent de amploare și cadrul de referință, să includă toate aspectele specifice activității didactice în care e necesară gândirea anticipativă, să fie o acțiune continuă, sistematică, să vizeze orice demers didactic, indiferent de complexitate, de dimensiune sau de durată.

Demersul didactic propus este bazat pe formarea celor opt competenţe cheie la disciplina CLR, clasa a II-a, tema ***Textul în versuri***. (textele „Mama’’ după Panait Cerna și „Bunica” de Șt.O. Iosif).

1.Competenţa de comunicare în limba română se formează prin prezentarea textului în versuri. Se prezintă structura unei poezii: versuri, strofa, autor, titlu, rimă, aşezare în pagină.

2.Competenţele de comunicare în limba străină vor fi dezvoltate prin utilizarea unor cuvinte în propoziţii referitoare la numele membrilor familiei, compunerea unei poezii despre mama, bunica.

3.Competenţele matematice şi competenţele de bază în ştiinţe şi tehnologii se formează prin compunerea unor probleme având ca suport vârstele membrilor familiei; crearea unei felicitari pentru mama sau bunica.

4. Competenţele digitale se formează folosind calculatorul şi internetul pentru a imprima imagini cu locul de naştere al parinţilor şi bunicilor, aflarea unor date biografice ale autorului, poezii scrise de alţi autori despre mama, bunica.

5.A învăţa să înveţi se realizeză prin metoda cadranelor: titlu, autor, cuvinte necunoscute, versuri care dovedesc dragostea mamei pentru copil, realizarea unui desen sugerat de o strofă.

6. Competenţe sociale şi civice se formează prin alcatuirea unui arbore genealogic şi reguli de comportament faţă de membrii familiei.

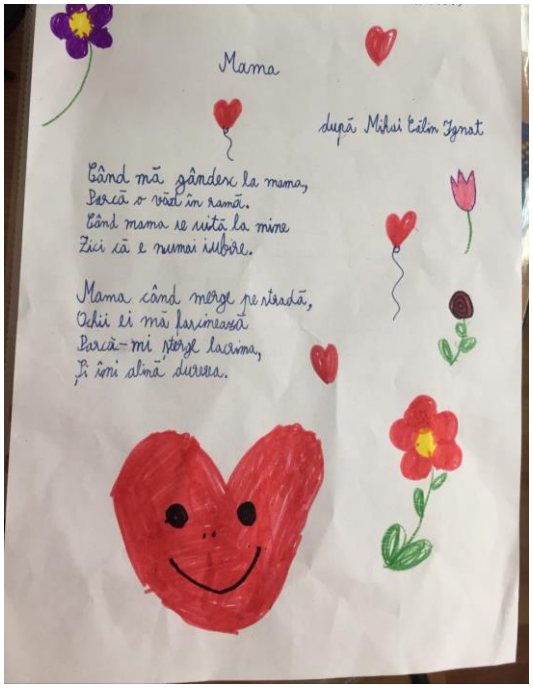
7.Spirit de iniţiativă şi antreprenoriat se realizează prin întocmirea unei cărticele cu poezii despre mama, însoţite de desene.

8.Sensibilizare şi exprimare culturală se realizează prin punerea în scenă a unui recital cuprinzând cântece închinate mamei.

Bibliografie

Negreţ – Dobridor, I., Pânişoară I., Ştiinţa învăţării – de la teorie la practică, Editura Polirom, Iaşi, 2005

Păcurari, O. (coord.), Strategii didactice inovative, Editura Sigma, Bucureşti, 2000.

Proiect didactic de activitate monodisciplinară

Prof. înv. preșcolar Irinescu Nicoleta-Alexandra
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 7 Lugoj

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: 3-5 ani, nivel I, Grupa mică

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: *Cu ce și cum exprimâm ceea ce simțim?*

TEMA PROIECTULUI/SĂPTĂMÂNII:„ Mărțișoare, mărțișoare’’

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul om și societate

TEMA ACTIVITĂȚII: Noi confecționăm mărțișoare

MIJLOC DE REALIZARE: activitate practică

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE: Manifestă creativitate în activități diverse.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: dezvoltarea imaginaţiei creatoare; dezvoltarea gustului estetic;

OBIECTIVE:

O1 – Să identice materialele puse la dispoziție (suporturi din lemn, flori, buburuze, pietricele strălucitoare, șnururi de mărțișor, lipici);

O2 – Să utilizeze materialele şi uneltele de lucru;

O3 – Să confecționeze mărțișoare utilizând materialele puse la dspoziție;

O4 – Să lucreze curat şi îngrijit;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, demonstrația, exerciţiul;

Resurse materiale: suporturi din lemn, flori, buburuze, pietricele strălucitoare, șnururi de mărțișor, lipici;

Forme de organizare: frontal, individual.

BIBLIOGRAFIE:

„Curriculum pentru educatia timpurie (a copiilor de la naştere pâna la vârsta de 6 ani”,) 2019, M.E.N.

„Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie acopilului de la naștere la 7 ani, UNICEF, 2008.

„Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie", 2019.

Nr. Crt.	Etapele activităţii	Conţinutul ştiinţific	Strategii didactice		Evaluare / Metode şi *indicatori*
			Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	
1.	**Captarea şi orientarea atenţiei**	Apelul la curiozitatea intelectuală a copiilor şi orientarea şi concentrarea activităţii psihice cognitive se realizează prin elementul surpriză –șnurul de mărțișor . Se orientează atenţia copiilor către mese, respectiv intuirea tuturor materialelor.	Conversaţia Observaţia	Dinozaur de pluș	
2.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**	Se prezintă copiilor tema şi obiectivele activităţii.	Conversaţia Explicaţia		
3.	**Prezentarea noului conţinut şi dirijarea învăţării**	Copiii se vor aşeza la măsuțe și vor aștepta explicațiile educatoarei. **Intuirea materialului didactic** Copiii vor fi întrebaţi ce au pe măsuţe. **Prezentarea şi analiza modelului educatoarei** Se va prezenta copiilor modelul efectuat de educatoare.Împreună cu copiii se va analiza modelul-conținut, confecționarea mărțișorului, materiale folosite. **Explicarea şi demonstrarea modului de lucru** -Li se va explica și demonstra copiilor modul de lucru.- Dragi copii pentru a realiza cel mai frumos mărțișor va trebui mai întâi să alegeți materialele pe care le doriți pentru confecționarea mărțișorului. Apoi trebuie să încercați să	Conversaţia Explicaţia Observaţia Demonstraţia	suporturi din lemn, flori, buburuze, pietricele strălucitoare, șnururi de mărțișor, lipici	Observarea sistematică a comporta-mentului copiilor

		lucrați cu grijă, să nu folosiți prea mult lipici pentru a nu deteriora materialele și mare atenție lipiciul trebuie aplicat doar în spațiul unde doriți să lipiți ceva. **Exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinilor** Se vor face următoarele exerciţii de încălzire: toarcem lâna bunicuţei, cântăm la pian, cad stropii de ploaie, batem din palme, închidem şi deschidem pumnii. Spor la lucru! **Executarea sarcinii de lucru** -Le dau semnalul de începere a lucrului, apoi voi urmări modul de lucru al copiilor şi îi voi îndruma şi ajuta pe cei care necesită ajutor. Realizarea lucrării se va face pe fundal muzical.După scurgerea timpului aferent realizării temei se va da semnalul prevestitor şi apoi cel de încetare a lucrului. Copiii încep să lucreze.	Conversaţia Explicaţia Observaţia Demonstraţia	suporturi din lemn, flori, buburuze, pietricele strălucitoare, șnururi de mărțișor, lipici	Observarea sistematică a comporta-mentului copiilor
5.	**Obţinerea performanţei**	Lucrările vor fi aşezate pe un panou şi vor fi privite şi analizate de către copii. Copiii vor porni în şir unul după altul să privească lucrările şi să le analizeze. (Turul Galeriei)	Turul galeriei	Lucrările realizate	Aprecieri verbale

6.	**Evaluarea**	În finalul activității se vor face aprecieri generale și individuale asupra comportamentului și implicării în activitate a copiilor.			Aprecieri verbale

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Prof. înv. preșcolar Cristea Georgiana-Simona

Școala pentru diversitate sau școala pentru toți, reprezintă dezideratul maximei flexibilități și toleranțe în ceea privește diferențele fizice, socio-culturale, lingvistice și psihologice existente între copii/elevi și în care se încearcă formule de educație și instruire adaptate particularităților individuale ale fiecărui elev.

Misiunea unei astfel de școli este aceea de a le oferi tuturor posibilitatea de a învăța în funcție de ritmul, capacitățile și nevoile proprii și de a se exprima conform trăsăturilor individuale de personalitate într-un cadru armonios, favorabil unei educații la care să aibă acces toți și unde experiențele personale și valorile culturale ale fiecăruia să fie tot atâtea ocazii de învățare pentru cei din jur.

Înțeles ca un participant activ la procesul de predare-învățare, fiecare elev aduce cu sine o experiență personală, un stil de învățare, un model social de interacțiune specifică, un ritm personal de muncă. Astfel, în procesul de predare-învățare este foarte importantă înțelegerea interactivității, învățării și dezvoltării prin interrelaționarea cu ceilalți, unde fiecare participant învață și se dezvoltă prin raportare la cei din jur.

În calitate de profesor, am fost pusă în situația de a avea la clasă elevi cu cerințe educative speciale și, în astfel de situații, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învățare pentru a-i determina pe toți participanții la actul educațional să se implice conștient în activitățile derulate.

Am ținut cont de faptul că elevii integrați au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice și de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizați în niciun fel, nu trebuie „uitați” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca și ceilalți elevi.

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și strategii de raționament utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate.

Toți elevii care participă la procesul de educație trebuie să beneficieze de o diferențiere educațională pentru că: au abilități diferite, au interese diferite, au experiențe anterioare de învățare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective (timiditate, emotivitate) au potențial individual de învățare, învață în ritmuri diferite, au stiluri de învățare diferite.

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcție de potențialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării inițiale.

Tratarea diferențiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfășurarea și evaluarea activităților instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanță cu însușirile de personalitate, care se află permanent în devenire și transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic și fizic al copilului.

În activitățile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicația, descrierea), folosindu-se un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) ce trezesc motivația și implică participarea activă, emoțională a elevilor, constituind și un mijloc de socializare și interrelaționare cu cei din jur.

Metoda demonstrației ajută elevii cu dizabilități să înțeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstrației, exercițiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educația specială, mai ales în activitățile de consolidare a cunoștințelor și de formare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. În lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare.

Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Bibliografie:

Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi

Popovici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

Metode de optimizare a creativităţii elevilor

Prof. Dodiş Elena
Şcoala Gimnazială Lucian Grigorescu Medgidia

Activităţile artistice dezvoltă creativitatea şi imaginaţia ,stimulează exprimarea de sine, oferă cadrul de a înţelege şi de a asimila frumosul din sfera artelor plastice, de a observa cu alţi ochi mediul înconjurător. Atenţia elevilor dirijată spre analiză şi introspecţie ajută la realizarea unor creaţii plastice deosebit de interesante şi estetice. Pictura este o activitate ce are la bază jocul, astfel produsul final ne dă posibilitatea să constatăm noi , ca profesori, felul cum văd elevii lumea, cum o înţeleg, ce anume îi pasionează, ce le-a reţinut atenţia. Pentru a face activităţile artistice mai interesante pentru elevi trebuie ca profesorul să diversifice procedeele. Unele ar putea fi:

- în loc de foaia în format clasic, se poate încerca o foaie îngustă şi lungă sau o foaie de altă culoare
- propunerea să folosească doar anumite culori pe care şi le aleg ei în prealabil sau sunt extrase dintr-o cutie pentru a spori şi mai mult suspansul
- desenul să se realizeze miscând foaia şi nu mâna, astfel elevii mută mişcarea pe foaie şi au mai multă libertate de creaţie
- folosesc diverse felii de fructe şi legume ca să le imprime cu culoare pe pagină
- să schimbe forma clasică a obiectelor înconjurătoare şi culoarea specifică sau dimensiunea - exemplu- copaci roz, gărgărite gigantice,etc
- să continue un desen dintr-o formă sau pată de culoare

Aceste modalităţi sunt doar câteva exemple de lucru care să stimuleze imaginaţia şi creativitatea. În cadrul activităţilor artistico-plastice elevii trebuie să se simtă liberi, relaxaţi, să nu existe teama de a greşi, se cultivă independenţa şi îndrăzneala.

Prin metode bine alese personalizat, în funcţie de capacitatea clasei de elevi, profesorul are responsabilitatea de a educa la elevi încrederea că fiecare dintre ei poate fi creativ, trebuie să elimine teama de a greşi a elevilor şi trebuie să le inoculeze încrederea că obstacolele care stau în calea gândirii creative pot fi depăşite prin însuşirea de tehnici noi de gândire. Optimizarea demersului pedagogic privind stimulare a creativităţii elevilor depinde utilizarea eficientă a metodelor deja cunoscute. Ele devin instrumente în mâna profesorului care permite elevilor să contureze bazele teoretice şi operaţionale ale creativităţii lor artistice. Lumea se află într-o continuă schimbare care cere cu insistenţă idei şi fapte noi. În transformare continuă sunt şcoala, profesorul, elevul şi, prin ei, întreaga societate. Prin metode corect alese, profesorul deţine puterea de a educa la elevi încrederea că fiecare dintre ei poate fi creativ, poate elimina teama de a greşi a elevilor şi le poate inocula încrederea că obstacolele în calea gândirii creative pot fi reduse prin însuşirea de tehnici noi de gândire. Mulţi profesori nu realizează importanţaşi impactul pozitiv al unui element central în educaţie: creativitatea în procesul didactic.Sarcina profesorului nu este numai să transfere mecanic noţiunişiinformaţii, ci să provoace minţile tinere ale elevilor, să ledezvolte autocritica şi creativitatea. Profesorul bine pregătit este acela care nu le spune elevilor săi ce să gândească, ci îi face să gândească printr-o diseminare personală a informaţiei primite.

O activitate pe care am propus o in cadrul orelor de optional a fost Tabloul din ate. Au folosit elemente naturale şi au realizat ornamente pentru acasă. Pentru această temă le-am propus să lucreze în echipe şi au lucrat în clasă împreună. Au făcut schimb de materiale necesare realizării produselor finale, s-au sfătuit cum să procedeze atunci când întâmpinau probleme. Pentru o atmosferă plăcută, pe fundal se derulau clipuri cu sunete din natură. Atmosfera a fost foarte plăcută şi

elevii au fost încântaţi de ce pot face împreună. La realizarea acestor produse au lucrat în echipe, au refolosit fire textile şi le-au aşezat într-un mod plăcut vizual în rame de lemn. Au lucrat cu elemente naturale, fire textile şi hârtie. Fiecare elev din echipă a participat cu abilităţile practice stăpânite de fiecare şi au finalizat produse decorative pentru acasă. Elevii au exersat lucrul în echipă, au învăţat că pot da o viaţă nouă materialelor puse la dispoziţie.

Elevii au fost rugati sa aduca la scoala crengute si bucati de ata colorata. Pentru a le dezvolta dorinta de a recicla, de a utiliza din resursele pe care le au la indemana, le am spus sa aduca ce au deja cumparat acasa. Am observat ca tendinta lor este sa mearga direct la maghazin si sa cumpere intotdeanuna ceea ce au nevoie, fara sa verifice daca au ceva pe acasa deja cumparat, sau pot recicla ceva deja existent.

Urmatorul pas a fost sa masoare crengutele si sa le incadreze intr o rama si sa infasoare ata colorata pe bete, alternand culorile. Ca sa fie cat mai diverse culorile, am sugat elevu sa punem toate betele la comun si sa realizam tablourile individuale folosind ate colorate de la colegi, astfel efevtul cromatic sa fie cat mai surprinzator.

Tratarea diferențiată a elevilor cu CES în învățământul gimnazial

Prof. consilier școlar, Diaconu Daniela
Școala Gimnazială ”Vasile Alecsandri” Roman/ CJRAE NEAMȚ

Pentru asigurarea succesului în învăţare pentru toţi elevii, este necesară o educaţie diferenţiată, ceea ce presupune crearea situaţiilor favorabile fiecărui elev, descoperirea şi stimularea intereselor, aptitudinilor şi posibilităţilor de formare şi afirmare ale fiecăruia. Egalitatea şanselor de formare presupune drepturi egale la învăţătură, unitatea obiectivelor, finalităţilor şi scopurilor învăţării, dar nu reprezintă identitatea sau uniformitatea de tratament didactic.

Cerințele educaționale speciale reprezintă necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe/afectări sau dizabilități sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, socială, educațională etc.)

Necesitățile educaționale suplimentare care definesc CES reprezintă nevoi identificate și observate, în dinamica dezvoltării copilului, de cadrul didactic care lucrează direct cu copilul, profesorul itinerant și de sprijin, alte cadre didactice, personalul serviciului de evaluare și orientare școlară și profesională, precum și de medicul de specialitate care pune diagnosticul potențial generator de deficiență/afectare și/sau dizabilitate sau diagnosticul de tulburare/dificultate de învățare. Necesitățile educaționale suplimentare pot fi: adaptare curriculară realizată de profesorul itinerant și de sprijin împreună cu cadrele didactice, strategii didactice diferențiate prin utilizare de fișe de lucru și fișe de evaluare individualizate, demers didactic individualizat/personalizat, utilizarea de caractere mărite, terapie logopedică ș.a. Deficiențele/afectările, respectiv dizabilitățile care presupun necesități educaționale suplimentare sunt cele senzoriale, mintale, psihice și asociate, precum și dizabilitățile fizice – motorii și neuromotorii – care împiedică scrisul în mod permanent

Educația incluzivă se referă la un sistem de educație deschis tuturor copiilor și fiecăruia în parte. Educația incluzivă înseamnă de asemenea un proces de identificare, diminuare și eliminare a barierelor care împiedică învățarea, din școală și din afara școlii, deci de adaptare continuă a școlii la copii.

Conform Art. 63 (1) dNi Ordinul de Administrație Publică 1985/2016 Măsurile de sprijin pentru promovarea educației incluzive se formulează de către managerul de caz/responsabilul de caz servicii psihoeducaționale cu consultarea autorității locale de care aparține unitatea de învățământ, SPAS, unității de învățământ, ISJ/ISMB și a organizațiilor neguvernamentale.

(2) Măsurile de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de atitudine includ cel puțin:

a) informarea părinților ai căror copii frecventează unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES;

b) informarea elevilor din unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES, într-un limbaj adaptat vârstei și, de preferință, utilizând educația de la egal la egal;

c) informarea conducerii unității de învățământ și a cadrelor didactice cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES;

d) prezența facilitatorului, numit în literatura de specialitate shadow, alături de copil în unitatea de învățământ.

(3) Alte măsuri de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de atitudine sunt informările și campaniile de conștientizare cu privire la acceptarea diversității, incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și/sau CES desfășurate la nivelul comunității.

(4) Măsurile de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de mediu, prin adaptarea rezonabilă a unității de învățământ în care învață copilul includ cel puțin:

a) serviciile de sprijin educațional prevăzute de Ordinul MECTS nr. 5574/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea serviciilor de sprijin educațional pentru copiii, elevii și tinerii cu cerințe educaționale speciale integrați în învățământul de masă, cu modificările ulterioare;

b) accesibilizarea mediului fizic, informațional și de comunicare din unitatea de învățământ adaptată la tipurile de dizabilitate, de exemplu mutarea claselor și laboratoarelor la parter sau asigurarea deplasării copilului cu fotoliu rulant la etaj prin utilizarea unui lift, accesibilizarea balustradei sau folosirea tehnologiilor de acces, precum și a tehnologiilor și dispozitivelor asistive.

Diferenţierea impune crearea unui mediu de învăţare care să asigure condiţii ca elevii să lucreze împreună, să înveţe cum să înveţe, să-şi acorde sprijin, să-şi dezvolte respectul faţă de sine şi faţă de ceilalţi. În caz contrar, la elevii care necesită o tratare diferenţiată şi nu o primesc, poate să apară indiferenţa sau chiar o atitudine negativă faţă de activitatea la lecţii, faţă de învăţătură, colegi, cadre didactice, faţă de şcoală în general, care să afecteze capacitatea de autoapreciere şi să deterioreze profund starea lor psihică. Devieri comportamentale, trăsături negative ca minciuna, falsitatea, înşelătoria sunt adesea utilizate ca „mijloace salvatoare” pentru a depăşi situaţia incomodă în care se găsesc unii dintre ei, dacă nu se bucură de atenţia colectivului clasei şi a dascălului şi nu li se asigură în cadrul lecţiilor posibilitatea de a depăşi impasul respectiv.

Cunoaşterea individuală a elevului, cât şi tratarea diferenţiată este nu numai o modalitate a prevenirii eşecului şcolar, ci şi garanţia unor satisfacţii deosebite în munca dascălului.

Un învăţământ de calitate este acela în care toţi elevii, indiferent de mediul de proveniență şi de nivelul dezvoltării intelectuale, sunt sprijiniţi şi încurajaţi în dezvoltarea lor, aşa cum arată şi P. Ştefănescu – Goangă: „Educaţia numai atunci este eficace, când tratează pe fiecare conform cu natura sa şi când dă fiecăruia hrana mintală de care el are nevoie”.

Dar, un prim pas în acest sens reprezintă o bună cunoaştere a acestora. Acest lucru presupune descifrarea notelor dominante ale personalităţii lor, înţelegerea şi indentificarea motivelor care îi determină să acţioneze într-un anume mod şi o corectă previziune a evoluţiei lor. Cunoaşterea şi luarea în considerare a particularităţilor individuale a fiecărui elev, duce la găsirea unor soluţii, mijloace şi metode pedagogice specifice, ceea ce sporeşte eficienţa actului educaţional.

Pentru asigurarea succesului în învăţare pentru toţi elevii, este necesară o educaţie diferenţiată, ceea ce presupune crearea situaţiilor favorabile fiecărui elev, descoperirea şi stimularea intereselor, aptitudinilor şi posibilităţilor de formare şi afirmare ale fiecăruia. Egalitatea şanselor de formare presupune drepturi egale la învăţătură, unitatea obiectivelor, finalităţilor şi scopurilor învăţării, dar nu reprezintă identitatea sau uniformitatea de tratament didactic.

O educaţie diferenţiată se fundamentează pe construirea unor demersuri educative care să fie elaborate numai după ce:

- au fost stabilite cauzele şi motivele rezultatelor bune şi al nereuşitelor;
- au fost stabilite modalităţile de organizare ale elevilor, în diverse momente ale lecţiei, pe grupe de nivel, grupe de interes şi grupe de metode şi stiluri de învăţare;
- au fost stabilite sarcini de lucru diferenţiate ca grad de dificultate şi ca volum;
- a fost stabilit sprijinul ce urmează a fi acordat elevilor în funcţie de categoria din care fac parte;
- au fost alese acele metode de învăţare care să uşureze participarea fiecăruia, să reducă inhibiţia, să permită valorizarea elevilor, reducând ponderea timpului alocat învăţării frontale în favoarea învăţării prin cooperare sau colaborare.

- au fost organizate conţinuturile în jurul scopurilor formulate.

Astfel, procesul de diferenţiere trebuie să cuprindă:

- diferenţierea obiectivelor de învăţare;
- diferenţierea activităţilor de învăţare;
- diferenţierea evaluării;

Diferenţierea impune crearea unui mediu de învăţare care să asigure condiţii ca elevii să lucreze împreună, să înveţe cum să înveţe, să-şi acorde sprijin, să-şi dezvolte respectul faţă de sine şi faţă de ceilalţi. În caz contrar, la elevii care necesită o tratare diferenţiată şi nu o primesc, poate să apară indiferenţa sau chiar o atitudine negativă faţă de activitatea la lecţii, faţă de învăţătură, colegi, cadre didactice, faţă de şcoală în general, care să afecteze capacitatea de autoapreciere şi să deterioreze profund starea lor psihică. Devieri comportamentale, trăsături negative ca minciuna, falsitatea, înşelătoria sunt adesea utilizate ca „mijloace salvatoare” pentru a depăşi situaţia incomodă în care se găsesc unii dintre ei, dacă nu se bucură de atenţia colectivului clasei şi a dascălului şi nu li se asigură în cadrul lecţiilor posibilitatea de a depăşi impasul respectiv.

Pe parcursul activităţii didactice am observat că elevii cu astfel de probleme, la care uneori apar şi devieri comportamentale provin dintr-un mediu cu un nivel socio-cultural scăzut, un mediu socio-afectiv neprielnic dezvoltării lor. Toate acestea se răsfrâng negativ asupra acestor copii, ducând la o rămânere în urmă în dezvoltarea intelectuală şi afectivă a lor, comparativ cu cei de aceeaşi vârstă care cresc în condiţii normale.

Este necesar ca toate cadrele didactice să le acorde acestor elevi o deosebită atenţie, multă răbdare şi cu tact pedagogic să le recâştige încrederea în ei şi în cei din jur, să le stimuleze interesul pentru cunoaştere şi să le cultive o atitudine pozitivă pentru învăţătură şi pentru şcoală.

Cunoaşterea individuală a elevului, cât şi tratarea diferenţiată este nu numai o modalitate a prevenirii eşecului şcolar, ci şi garanţia unor satisfacţii deosebite în munca dascălului. De asemeni intervenția în echipă: cadru didactic - consilier școlar - profesor de sprijin poate contribui la o bună integrare școlară, profesională și socială a elevului cu CES în învățământul de masă.

Bibliografie:

Radu, Ion, *Învăţământul diferenţiat. Concepţii şi strategii*, Editura Didactică şi Pedagogică Bucureşti, 1978.

Cosmovici, A. (coord.), *Psihologia şcolară*, Editura Polirom, Iaşi, 1998.

„*Tribuna învăţământului*”, nr. 587, 23-29 aprilie 2001.

Ordin Administrație Publică 1985/2016

Studiu de specialitate
Formarea ți dezvoltarea abilităților de viață cotidiană la adolescenții cu deficiențe mintale

prof. Vasiluță Luciana Ancuța
C.S.E.I ” Constantin Pufan” Dr. Tr. Severin

Dezvoltarea abilităţilor de viaţă cotidiană la adolescenţii deficienţi mintali (sever/profund) prin joc didactic reprezintă o lucrare, ce abordează o temă de actualitate în domeniul psihopedagogiei speciale.

Adolescentul cu deficiență mintală reprezintă obiectul lucrării, acesta fiind supus studiului în vederea dezvoltării abilităților de viață cotidiană. Dobândirea abilităților de viață cotidiană generează autonomie persoanelor, o pregătire pentru viață, ceea ce înseamnă deschidere pentru normalitate, iar acest lucru facilitează integrarea socială a adolescenților cu deficiență mintală. Integrarea în societate a elevilor cu deficiență mintală nu trebuie să se limiteze doar la activitatea școlară, ci trebuie luat în vedere și conviețuirea socială cu aceștia. Viața alături de astfel de persoane este dificilă, însă reprezintă o adevărată provocare.

Studiul își propune evaluarea abilităților existente de igienă personală și a spațiului de locuit, de îmbrăcat și de alimentație la adolescenții cu deficiență mintală. De asemenea își propune și cunoașterea nivelului de dependență sau independență a subiectului supus studiului. În urma acestor constatări se realizează un program de intervenție având drept scop îmbunătățirea abilităților de viață cotidiană. Programul utilizează diferite activități educaționale, activități realizate prin intermediul jocului didactic.

Miza studiului este de a prezenta o experiență practică și de a valorifica actul educațional.

Scopul cercetării este realizarea şi utilizarea unei program de intervenţie pentru formarea și dezvoltarea abilităţilor de viaţă cotidiană la adolescenţii deficienţi mintali. Deținerea abilităților de viață cotidiană de către persoanele deficiente mintal le oferă acestora un grad mai mare de independență și o calitate mai bună a vieții.

Obiectivele sunt:

O1- să se identifice care sunt abilitățile de viață cotidiană deținute de subiecții cercetați; (gradul de independență/ dependență)

O2- să se identifice ce abilitățile de viaţă cotidiană, trebuie formate de subiecţii supuși cercetării;

O3- să se formeze abilităţile de viaţă cotidiană la adolescenţii deficienţi mintali;

O4- să se compare abilitățile de viață cotidiană ale subiecților asupra cărora s-a realizat intervenția, cu cele ale subiecților care nu au fost supuși intervenției

Ipoteza - Aplicare şi utilizarea programului de intrvenţie pentru formarea şi dezvoltarea abilităţilor de viaţă cotidiană la adolescenţii deficienţi mintali generează un progres semnificativ.

Prezentarea eșantionului

Lotul de control este format dintr-un număr de 6 subiecți, două fete și 4 băieți, iar aceștia sunt elevi în clasa a IX-a la Liceul Tehnologic Special Drobeta. Elevii au vârste cuprinse între 16 ani - 19 ani și sunt diagnosticați cu deficiență mintală server/profundă.

Lotul experimental este format dintr-un număr de 6 subiecți, fiind reprezentat de elevii clasei a IX-a de la C.S.E.I “Constantin Pufan Dintre aceștia, 5 subiecți sunt băieți și 1 subiect este fată, au vârste cuprinse între 16 ani -19 ani.

Designul cercetării

Designul metodologic al studiului cuprinde variabilele cercetării și descrie etapele de desfășurare ale cercetării.

Variabila independentă: deficiența mintală;

Variabila dependentă: programul de intervenție, abilitățile de viață cotidiană;

Cercetarea cuprinde următoarele etape:

Etapa constatativă (etapa de pretest), care constă în aplicarea scalei Katz de măsurare a abilităților de viață cotidiană, atât pentru lotul experimental, cât și pentru lotul de control;

Etapa experimentală (etapa de intervenție), care presupune aplicarea programului de intervenție asupra lotului experimental.

Etapa de posttest (etapa de postintervenție), la fel ca în etapa de pretest s-a aplicat încă odată scala Katz, celor două loturi.

Metode și instrumente

Metodele folosite au ca principal scop înregistrarea datelor în momentul premergător demersului de implementare a programului recuperator-ameliorativ, înregistraea datelor pe parcursul implementării planului de intervenție și înregistrarea datelor după implementare. Pentru aceasta, am considerat oportune trei momente critice care trebuie să fie bine sistematizate ca: moment incipeint (notat T0), evaluarea fiind aplicată înainte de implementarea planului de inervenție; linia de timp ca parcus al implementării planului de intervenție; momentul evaluării după implementarea planului, notat ca T1.

Metodele folosite sunt: metoda experimentului, observația directă neparticipativă, analiza produselor activității didactice.

Instrumentele cercetării reprezintă mijloacele prin intermediul cărora se produce cunoașterea faptelor și validarea ipotezei cercetării.

Instrumentele utilizate sunt grila de observația criterială, scala Katz și programul de intervenție.

Programul de intervenție

Programul de intervenție conține activități adaptate la nevoile și specificul adolescenților cu deficiență mintală în vederea formării și dezvoltării abilităților de viață cotidiană.

Scopul programului de intervenție pornește de la premisa, că integrarea socială a adolescenților cu deficiență mintală este posibilă, dacă sunt depuse toate eforturile necesare. Astfel, acest program de intervenție are ca scop formarea anumitor abilități necesare vieții de zi, la adolescenții deficienți mintali, în vederea reducerii dependenței față de persoanele din jurul lor.

Programul de intervenție vizează igiena personală, igiena locuinței, îmbrăcatul și alimentația.

Modalitățile de realizare sunt cu scop informativ - acțional și practic - aplicativ.

Durata: septembrie-martie, an școlar 2019-2020;

Obiective generale:

Dezvoltarea disponibilităților psiho-individuale în vederea formării unor comportamente de bază;

Formarea și dezvoltarea abilităților de igienă personală și a spațiului;

Formarea și exersarea conduitei independente;

Obiective specifice:

Folosirea corectă a obiectelor de uz personal;

Formarea, dezvoltarea și exersarea deprinderilor practic gospodărești (de ordine, curățenie, etc);

Formarea și dezvoltarea deprinderilor de îmbrăcat, hrănit, spălat, curățenie;

Metode: analiza sarcinii de învățare, înlănțuirea înapoi, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, joc didactic;

Activitățile au fost selectate cu atenție și adaptate capacității de înțelegere al elevilor, fiind bazate pe jocuri didactice, exerciții practice, povești terapeutice, etc.

Concluziile studiului

Premiza studiului pleacă de la faptul că abilitățile de viață cotidiană au o determinare majoră în integrarea persoanei. Lipsa abilităților de viață cotidiană conduce la o dependență totală a persoanei față de alții.

Noutatea pe care o aduce prezentul studiu este reprezentată de contextul în care s-a realizat cercetarea, cât și de metodele și mijloacele utilizate în cadrul programului de intervenție.

Bibliografie:

1. **Munteanu A.** – *Psihologia copilului şi a adolescentului (Ediţie revizuită şi adăugită),* Ed. Augusta, Timişoara, 2003;
2. **Mușu I., Taflan A.** - *Terapia educațională integrată,* Ed. Pro Humanitate, București, 1997;
3. **Predescu M. –** *Psihopedagogie specială, vol.1: Deficienţă mintală,* Editura Universtitate de Vest din Timișoara, Timișoara, 1994;
4. **Roșan A.** – *Psihopedagogie Specială - Modele de evaluare și intervenție,* Ed. Polirom, Iași, 2015;
5. **Verza E. şi Verza F.E** - *Tratat de psihopedagogie specială,* Ed. Universităţii din Bucureşti, 2011;

PROIECT DIDACTIC

Profesor: ȘTEFĂNUȚ Alin Serafim
Colegiul Național „Mihai Eminescu” Oradea

I. DATE GENERALE

Clasa: *a XI-a A* (profil real)

Aria curriculară: *Limbă şi comunicare*

Disciplina: *Limba și literatura română*

Unitatea de învățare: Curente culturale/literare în secolul al XIX-lea – începutul secolului al XX-lea

Lecţia: *Noaptea de decemvrie* de Alexandru Macedonski. Structură și compoziție

Tipul lecţiei: *mixtă*

Locul de desfăşurare: sala de clasă

Competenţe generale:

1. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în diferite situaţii de comunicare
2. Comprehensiunea şi interpretarea textelor
3. Situarea în context a textelor studiate prin raportare la epocă sau la curente culturale / literare
4. Argumentarea orală sau în scris a unor opinii în diverse situaţii de comunicare

Competenţe specifice:

1.3. Folosirea adecvată a strategiilor de comunicare orală în monolog şi dialog

2.1. Utilizarea strategiilor de lectură în vederea înţelegerii adecvate a textelor studiate

2.3. Interpretarea textelor studiate prin prisma propriilor valori şi a propriei experienţe de lectură

3.1. Identificarea şi explicarea relaţiilor dintre opera literară studiată şi contextul cultural în care a apărut aceasta

4.1. Utilizarea tehnicilor şi strategiilor argumentative în situaţii de comunicare diverse (scrise sau orale)

Obiective operaţionale:

a) cognitive

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

- să încadreze textul într-un curent cultural/literar, pe baza a două trăsături;

- să explice titlul poemului studiat, în relație cu conținutul acestuia;

- să identifice tema poemului și specia literară în care se încadrează;

- să extragă din text și să comenteze cel puțin trei simboluri ale textului poetic studiat;

- să precizeze care sunt secvențele poemului.

b) afective

- să manifeste o atitudine favorabilă desfăşurării lecţiei şi receptării noilor informaţii;

- *să conștientizeze importanța implicării în devenirea personală;.*
- *să dea dovadă de toleranță în ceea ce privește acceptarea opiniilor celorlalți.*

Strategia didactică:

1.Metode şi procedee: conversaţia euristică, explicația, învățarea prin descoperire, analiza literară, problematizarea, diferiți organizatori grafici (caseta, ruleta) disponibili on-line.

2.Forme de organizare a activiății elevilor: Activitatea frontală alternativ cu activitatea independentă sau activităţi combinate.

3.Material didactic: manual, fişe de lucru, prezentare powerpoint

4.Resurse:

- umane:
  - ☺ 16 elevi;
  - ☺ Capacitățile intelectuale ale elevilor;
- de timp: 45 de minute.

Material bibliografic:

* *Programa şcolară pentru disciplina Limba şi literatura română*, Clasa a XI-a, Ciclul superior al liceului, aprobată prin OMEN nr. 3252/13.02.2006.

* Chevalier, Jean, Gheerbrant, Alain (coord.), *Dicționar de simboluri*, Editura Artemis, București, 1995.

* Costache, Adrian, Ioniță, Florin, Lascăr, M. N., Săvoiu, Adrian, *Limba și literatura română: manual pentru clasa a XI-a*, București, Editura Art, 2009.

* Ilie, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Iași. Editura Polirom, 2014.

* Macedonski, Alexandru, *Excelsior*, prefață de Mihai Zamfir, București, Editura Curtea Veche, 2011.

* Pamfil, Alina, *Didactica literaturii. Reorientări*, București, Editura Art, 2016.

II. DEMERSUL DIDACTIC

Momentele lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Metode/ procedee	Evaluare
1. Moment organizatoric	Salutul Profesorul notează absenții și asigură un climat propice desfășurării în condiţii optime a procesului instructiv-educativ.	Salutul Elevii își pregătesc cele necesare pentru lecție – caietele, manualul, prtofoliile personale	- conversaţia	
2. Evocare	Se verifică tema pe care elevii au avut-o pentru acasă, corectând eventualele greşeli şi făcând aprecieri asupra temelor bine efectuate. Elevilor li se cere să citească aleatoriu tema, sunt puşi să argumenteze răspunsurile, antrenându-se prin întrebări frontale (pe cât posibil) întregul colectiv de elevi al clasei. A trebuit ca elevii să identifice câteva elemente ale imaginarului poetic romantic din prima parte a poeziei. În continuare, se actualizează, cu ajutorul unui document creat pe platforma Woldwall, o serie de informații privind contextul apariției poemului „Noaptea de decemvrie” și activitatea literară a lui Alexandru Macedonski. „Precizați câteva informații despre activitatea lui Alexandru Macedonski.” „Care este curentul literar pe care l-a teoretizat Macedonski?”	- elevii citesc și, dacă este cazul, corectează tema de casă; Completează răspunsurile formulate. Elevii participă activ la lecție.	- conversaţia, - explicaţia; Conversația; -problematizarea	Evaluare orală Observare sistematică

	„Precizează care este contextul apariției poemului *Noaptea de decemvrie*.” „Indicați două trăsături ale simbolismului și două trăsături ale romantismului.”	„Alexandru Macedosnki a fost un poet, prozator și dramaturg român din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și prima jumătate a secolului al XX-lea. Debutează în 1872, cu volumul *Prima verba*” „Alexandru Macedonski a teoretizat simbolismul, în artiolele: *Despre logica poeziei* (1880), *Poezia viitorului* (1892), *Despre poezie* (1895), *Simțurile în poezie* (1895)”. Poemul Noaptea de decemvrie a fost inclus în volumul „Flori sacre” – 1912. Elevii completează răspunsurile colegilor.	Conversația Explicația	Observare sistematică
3. Realizarea sensului	Profesorul anunță titlul lecției și obiectivele operaționale. **<u>Noaptea de decemvrie de Alexandru Macedonski. Structură și compoziție</u>**	Notează titlul lecției în caiete. Elevii participă activ la lecție și răspund la întrebările formulate de profesor.	- conversația euristică;	- orală. -frontală

	Prin conversație euristică, se încadrează textul literar „Noaptea de decemvrie” într-o specie literară. „Cărui gen literar credeți că îi aprține textul studiat?” „Care sunt elementele genului epic din poezie?” „Poate să ne spună cineva un alt poem pe care l-am studiat anul acesta?” În continuarea lecției, se abordează, pe baza unei fișe de lucru, o serie de aspecte ce țin de comprehensiunea și de interpretarea textului studiat. (**Anexa 1**) Poemul este încadrat într-un curent cultural, precizându-se că în cadrul operei se regăsesc atât elemente ale simbolimului, cât și ale romantismului. Aceste trăsături sunt exemplificate cu ajutorul textului. Se identifică tema poemului, se explică titlul operei și se prezintă structura acestuia. Se oferă feedback constant, pe parcursul fiecărei activități.	Se ajunge la concluzia că textul prezintă atât elemente ale genului epic, cât și elemente ale genului liric. Se stabilește specia literară în care se încadrează textul – poem. Elevii identifică poemul „Luceafărul” de Mihai Eminescu. Sunt atenți la observațiile profesorului Studiază fișa propusă de profesor și formulează răspunsuri la indicațiile de muncă. Elevii sunt lăsați să lucreze individual, iar apoi răspunsurile sunt prezentate frontal. Acolo unde este cazul, elevii aduc completări sau puncte de vedere noi. Se implică activ în desfășurarea lecției.	- problematizarea; Învățarea prin descoperire Problematizarea Activitate individuală Activitate frontală	-activitate individuală Observare sistematică

4. Reflecție	Se reamintesc parcursul de învățare și conținuturile abordate. Se menționează tema, elementele de structură și de compoziție discutate și se revine asupra importanței acestora în receptarea adecvată a operei. Se dă tema pentru casă: „Scrie un text, de cel puțin 100 de cuvinte, despre cromatica din poemul *Noaptea de decemvrie*.” Elevilor li se oferă indicații pentru rezolvarea temei.	- Elevii participă activ la lecție, reamintind parcursul de învățare și conținuturile abordate. Notează tema în caiete. Sunt receptivi la indicațiile profesorului.	- conversația.	
5. Evaluare	Evaluarea se realizează pe parcursul întregii ore de curs. La final, profesorul apreciază şi notează performanţele elevilor.	Elevii sunt receptivi la observațiile profesorului.	- conversația	

Noaptea de decemvrie

de Alexandru Macedonski

Structură și compoziție

1. Menționați două trăsături ale simbolismului. Exemplificați-le cu ajutorul textului.

2. Dați exemple de versuri care se referă la cromatica poemului. Ce sugerează, în ansamblul textului, fiecare culoare?

3. Exemplificați, cu ajutorul poemului studiat, două trăsături ale romantismului.

4. Stabiliți tema poemului.

5. Explicați titlul poemului în relație cu conținutul acestuia.

6. În poem pot fi identificate trei secvențe, din a căror complementaritate rezultă unitatea textului. Precizați care sunt aceste secvențe.

„Copil ca tine sunt și eu!”
Voi prezenta, în cele ce urmează, situația elevei X de la clasa a V-a A.

Prof. Arion Ioana Monica
Liceul „Simion Stolnicu” - Comarnic

1. Starea de sănătate

- eleva prezintă afecțiuni ce necesită o atenție specială;
- antecedente personale: deși fizic starea de sănătate a elevei e foarte bună, eleva prezintă deficiențe de adaptare și integrare școlară și socială reflectate în nivelul scăzut al randamentului școlar și în incapacitatea de a participa la o oră integrală de curs.

2. Rezultate școlare și preocupări ale elevului

- Își îndeplinește sarcinile școlare, cu foarte mare greutate;
- Nu participa activ la ore;
- Prezintă interes la: religie, uneori limba română;
- Manifesta dezinteres pentru: matematică.

3. Date asupra structurii psihologice

Atenţie: capacitate redusă de concentrare, obosește ușor. Prezintă dificultăţi de concentrare a atenţiei: iese din clasă țipând atunci când se plictisește/obosește, de aici necesitatea ca un membru al familiei să o însoțească permanent la școală.

OBIECTIVE PE TERMEN LUNG :

- dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral ;
- dezvoltarea capacităţii de exprimare orală ;
- dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea/lectura) ;
- dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă ;

OBIECTIVE PE TERMEN SCURT :

- să identifice un sunet în cadrul cuvântului ;
- să sesizeze corectitudinea unui enunţ oral;
- să construiască texte orale scurte pe baza unui suport vizual dat;
- să pronunţe clar şi corect un mesaj;
- să transmită oral mesaje scurte ;
- să manifeste cooperare în diferite situaţii de comunicare

să citească un text scurt la prima vedere.

În vederea susținerii activităților de învățare ale acestei eleve, propun următoarele:

Elev

- Idei de activități:

- așezarea optimă a copilului în clasă
- jocuri de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bine a acestuia (Pânza încrederii, Schimbă locul!, Ghici cine e? etc.)
- tehnici dramatice pentru dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare (Tot ca tine sunt și eu, Bingo, Statuile etc.);
- conținuturile activităților sunt adaptate și prevăzute într-un PIP, elaborat în colaborare cu psihologul școlar și profesorul de sprijin ;
- activități pe baza soft-urilor destinate elevilor cu dizabilități.

- Strategii de învățare:

- învățarea individualizată sau individualizarea unor secvențe de învățare;
- tratarea diferențiată;
- metode activ-participative şi practice (jocul de rol, jocul didactic);
- învățarea prin cooperare: în perechi, în echipă;
- ancorarea de interesele copilului, hobby-urile lui, activităţile extraşcolare, pentru motivare.

- Resurse:

- folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat
- mijloace de predare/învățare multisenzoriale și distractive, cu material concret-intuitiv;
- mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.);
- cărți/reviste cu imagini;
- fișe cu scheme de fixare;
- resurse educaționale deschise;

- Evaluare:

- observarea sistematică a comportamentului;
- evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin (indicații); -recompensa

Părinți

- Idei de activități:

- consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bine a elevului (Părinți la școală-părinți acasă));
- activități comune cu invitați de specialitate - psihologi, profesori de sprijin, consilieri școlari (Împreună vom reuși)
- activități comune părinți-elevi-profesor (ateliere de lucru- Rama familiei, excursii, vizite, serbări etc.); Strategii de învățare:
- dezbateri
- mese rotunde
-expozitii

- Resurse:

- ppt-uri tematice
- pliante/reviste/afișe informative
- umane: psihologi, profesori de sprijin

- Evaluare:

- observarea sistematică
- chestionare

Cadre didactice

- Idei de activități:

- colaborarea cu psihologul școlar și profesorul de sprijin(PIP);
- plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă;

- Strategii de învățare (comune cu alți colegi):

- mese rotunde
- dezbateri
- interasistențe
- lucru în echipă

- Resurse:

- materiale didactice adecvate

- Evaluare:

- chestionare
- portofolii cu produsele activităților
- portofoliul profesorului

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN COLECTIVITATE

Adriana Ciobotar
Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi”, municipiul Onești, județul Bacău

Cadrul didactic este cel care reuneşte toate resursele materiale şi umane , resurse logistice de ordin pedagogic şi psihologic şi le configurează într-o manieră proprie la nivelul clasei pe care o conduce. Un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul şi instrucţia tuturor copiilor, indiferent de naţionalitate, în direcţia fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice, să introducă noi strategii instrucţionale care să încurajeze colaborarea, toleranţa, sporirea încrederii în forţele proprii şi îmbunătăţirea performanţelor şcolare ale elevilor, să realizeze şi să utilizeze în procesul didactic proiecte ale clasei.

În opinia specialiştilor în domeniul educaţiei, managementul şcolii şi al clasei au ca scop încurajarea controlului comportamental la elevi, prin promovarea rezultatelor şi comportamentelor şcolare pozitive. De aceea, rezultatele şcolare, eficienţa didactică a profesorului şi comportamentul elevilor şi a profesorilor interacţionează direct cu managementul clasei şi al şcolii.

Managementul clasei cuprinde trei componente esenţiale: managementul conţinutului, managementul problemelor disciplinare, managementul relaţiilor interpersonale.

Managementul conţinuturilor nu se referă numai la deprinderile de a preda o anumită disciplină, ci mai degrabă la acele deprinderi aplicabile tuturor disciplinelor şi activităţilor. Noţiunea de management al conţinuturilor intervine când profesorul se află în postura de a coordona spaţiul, materialele, echipamentele aferente, mişcarea şi aşezarea elevilor, precum şi materialul de studiu propriu-zis, integrate într-o arie curriculară sau într-un program de studiu. Profesorul coordonează şi direcţionează ritmul activităţilor în timpul orei; evită discontinuităţile şi încetinirea ritmului de lucru. Sunt promovate activităţile de grup, se captează şi se menţine atenţia grupului pe tot parcursul activităţilor din timpul unei ore. Predarea lecţiei într-un mod atractiv, organizarea recapitulărilor, antrenarea elevilor în a căuta informaţii suplimentare, coordonarea lucrului individual, coordonarea şi dozarea temelor pentru acasă, aprecierile permanente sunt deprinderi manageriale ale procesului instructiv.

Mangementul problemelor disciplinare se referă la tehnicile necesare rezolvării problemelor de disciplină a clasei şi se fundamentează pe credinţele despre natura umană. Cercetătorii au demonstrat importanţa recompensării comportamentelor pozitive ale elevilor. Atunci când optează pentru un stil de management al clasei, cadrele didactice ar trebui să folosească un stil asertiv de comunicare şi de comportament. În plus, ar trebui să conştientizeze în ce măsură îşi doresc să îi integreze pe copii într-o anumită activitate de învăţare, în deplină concordanţă cu regulamentele impuse clasei şi şcolii. În opinia lui Iverson şi Froyen (1999), managementul problemelor disciplinare este esenţial pentru crearea unui demers de predare – învăţare ordonat, orientat spre rezolvarea sarcinilor, care să asigure elevilor mai multă independenţă şi autonomie în procesul de socializare. Managementul eficient al problemelor disciplinare se referă şi la controlul profesorului asupra consecinţelor demersului didactic. Componentele unui plan de manager al problemelor disciplinare sunt: recompensarea comportamentului responsabil, corectarea comportamentului iresponsabil şi inadecvat, ignorarea, controlul consecvent, mustrări verbale uşoare, aşezarea preferenţială în bănci etc. Cercetările demonstrează că incidenţa ridicată a problemelor disciplinare în clasă are un impact semnificativ asupra eficienţei predării şi învăţării. Astfel, s-a demonstrat că profesorii care se confruntă cu asemenea probleme nu pot planifica activităţi educaţionale adecvate. De asemenea, aceştia tind să neglijeze varietatea metodelor de organizare a conţinuturilor, solicită foarte rar elevii în discutarea

şi evaluarea materialelor învăţate. În plus, comprehensiunea temelor studiate nu este monitorizată cu consecvenţă. S-a demonstrat că deprinderile consecvente de management şi de organizare reduc numărul problemelor disciplinare.

Managementul relaţiilor interpersonale se focalizează asupra clasei ca microsistem social. Rolurile şi expectaţiile cadrului didactic şi elevilor construiesc un mediu de învăţare. Cu alte cuvinte, cultura şcolară a unei instituţii educaţionale este unică. Cu toate acestea, ea este influenţată de cultura comunităţii în cadrul căreia funcţionează, ale cărei obiective educaţionale trebuie respectate. Trebuie să existe o legătură strânsă între şcoală şi comunitate, care să fie revizuită şi modificată constant în conformitate cu dinamica socială. Datorită diversificării instituţiilor educaţionale, elevii şi cadrele didactice ar trebui să fie conştienţi de folosirea divesităţii umane în vederea consolidării grupului şcolar. Şcolile de calitate sunt definite prin eficienţa cadrelor didactice şi rezultatele elevilor în contextul existenţei unor relaţii interpersonale puternice. În acest sens relaţiile profesor – elev sunt esenţiale pentru asigurarea unui climat şcolar pozitiv. Problemele de disciplină şcolară pot fi rezolvate fie individual prin întâlniri profesorelev, fie în grup. Dacă încrederea reciprocă este mai puternică elevii vor deveni indivizi responsabili mai devreme. În acest fel , atât educatorii cât şi elevii devin co-participanţi în procesul de predare -învăţare, încercând să obţină rezultate individuale şi colective mai bune.

Elementele de management al clasei se constituie cu suficientă claritate şi din perspectiva strategiilor şi metodelor didactice. Prin strategii didactice se înţelege de obicei ansambluri de forme, metode, mijloace tehnice şi principii de utilizare a lor, cu ajutorul cărora se vehiculează conţinuturi în vederea atingerii obiectivelor sau direcţii principale de acţiune, presupunând structuri de metode, tehnici şi procedee.

Deciziile luate de către profesor în ceea ce priveşte strategiile de învăţare au o anumită constantă bine determinată şi se încadrează în stilul de predare al profesorului, dar pot fi schimbate în funcţie de situaţiile concrete care apar. Măsurile recente privind politicile educaţionale din ţara noastră au evidenţiat o nouă realitate, în care serviciile educaţionale sunt adresate tuturor elevilor din cadrul comunităţii, respectând accesul la educaţie în mod egal pentru toţi copiii.

Bibliografie:

A. Gherguţ, (2006), „Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale” Iaşi, Editura Polirom

C. Neamţu, A. Gherguţ, (2000), „Psihopedagogie specială”, Iaşi, Editura Polirom.

E. Joiţa, (1995), „Management Şcolar”, Craiova, Editura Gh. C. Alexandru

R. B. Iucu, (2006), „Managementul clasei de elevi”, Iaşi, Editura Polirom

T. Vrăşmaş, (2001), „Invăţământul integrat şi/sau inclusiv”, Bucureşti, Editura Aramis

Integrarea școlară a copiilor cu C.E.S

Prof. Cosmina Monoșes
Liceul Teoretic „Petru Maior”-Gherla

Integrarea copiilor cu CES conferă instituției școlare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluției din societatea contemporană și să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/ valorizare socială a fiecărui individ și la capacitatea acestuia de a se adapta și integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Educația necesită o schimbare pentru a răspunde dezideratului „o societate pentru toți”. Perceperea socială a acestor copii nu este mereu constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate.

„Școlile trebuie să primească toți copii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice…” – „Declarația de la Salamanca”, 1994.

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare, dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare ți o abordare personalizată.

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficiențe propriu -zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Din această categorie fac parte: copii cu deficiențe senzoriale și fizice; copii cu deficiențe mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoționale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăți de cunoaștere ți învățare; copii cu deficiențe de comunicare ți interacțiune. Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnității personale; copiii cu CES sunt interiorizați, refuzând comunicarea cu oricine; uneori reacționând violent la frustrare. În timp, personalitatea copilului se dezorganizează și apar stări psihice negative: nesiguranța, ezitarea, pierderea respectului și încrederii.

Pentru a putea ajuta elevul cu dificultăți de învățare, cadrul didactic trebuie să posede cunoștințe care îl fac capabil să recunoască tulburarea de învățare de care suferă copilului . Simptomele și modele de comportament, care sugerează prezența tulburării de învățare, sunt diverse:

- Divergență între performanțele școlare și nivelul intelectual al copilului;
- Performanță scăzută;
- Disfuncții : dislexia, disgrafia, discalculia;
- Hiperactivitate și neurotizare secundară;
- Simptome comportamentale neurotice secundare: ticuri, comportament inhibat, sau chiar opusul acestuia, comportament extravagant menit să compenseze deficiențele intelectuale;
- Sindromul cognitiv specific, care poate afecta una sau mai multe aptitudini.

Studiind cu atenție semnele prezentate ale tulburărilor de învățare, cadrul didactic va fi treptat în stare să recunoască aceste deficiențe, conform criteriilor enumerate.

Recunoașterea tulburării de învățare la elevi, constituie primul pas în remedierea elevului. Din momentul în care cadrul didactic devine competent în stabilirea cauzelor dificultăților de învățare, el va fi capabil să abordeze în mod diferențiat învățarea acestui elev. Această abordare diferențiată necesită eforturi și energii suplimentare din partea cadrului didactic, deoarece elevii cu dificultăți de învățare au nevoie de activități recuperatoare și de o atitudine adecvată, conform nevoilor individuale.

Abordarea diferențiată necesită o colaborare strânsă între cadrele didactice și psihologul școlar. Pe de o parte, cadrului didactic îi revin responsabilitățile abordării diferențiate, pe de altă parte colaborarea lui cu psihologul școlar mărește eficacitatea intervenției educaționale.

Activitatea psihopedagogică cu copiii cu dificultăți de învățare trebuie să prezinte un efect dublu. În primul rând, având un caracter corectiv-formativ, ea trebuie să aibă ca obiectiv central reducerea și corecția deficiențelor intervenite în dezvoltare, iar pe de altă parte, prin întreținerea și stimularea factorilor non-cognitivi ai personalității (motivația de învățare, interes, senzația competenței, aptitudini de comunicare verbală, etc) să asigure progresul școlar.

Intervenția recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea și nivelul de deficiență al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente: psiholog, psihopedagog, profesor consilier. Cadrului didactic îi revine sarcina de a aplica programul stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activități suplimentare (adiționale programei școlare) în sălile de clasă.

În acest moment nu există „rețete” pentru integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă, dar cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora, vor găsi și strategiile potrivite.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficienta si de aceea sugeram recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes:

- *Predicțiile în perechi*. Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.

- *Știu/ vreau să știu/ am învățat.* Elevii scriu pe o coloana ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.
- *Brainstormingul.* Individual sau in perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.
- *Interviul în etape*. Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.
- *Turul galeriei*. Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problema care are drept rezultat un produs (schema, desen, compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Așadar, fiecare copil are dreptul la educație și merită să i se acorde o șansă, iar învățând împreună, copiii învață să trăiască împreună, să se accepte și să se ajute la nevoie.

Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie si înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund, deoarece acestea îi învață pe copii sa se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării, care pot fi utilizate cu succes în vederea integrării elevilor cu CES.

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, *Introducere în Educația cerințelor speciale*, Universitatea din București, Editura Credis, 2004. ;

2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), *Tratat de psihopedagogie specială*, Editura Universității din București, 2011.

Teorii ale genului neutru - Teoria ambigenului

Udubaşa Elena Mădălina
Liceul Tehnologic”Căpitan Nicolae Pleşoianu” Rm. Vâlcea

Unii lingvişti au susţinut că în limba română nu există un gen neutru propriu-zis , argumentând această teorie prin faptul că aceasta face parte din limbile romanice, unde nu există un asemenea gen. Pentru categoria de substantive care în limba română nu aparţin nici femininului, nici masculinului aceştia au considerat termenul de „heteroclit” ca fiind cel mai potrivit.

Vladimir Horĕjši este adeptul teoriei ambigenului. Lingvistul porneşte în susţinerea acestei teorii de la criteriul în funcţie de care este stabilit genul unui cuvânt : acela al acordului cu adjectivele. Analizând îndeaproape adjectivele din limba română el observa că : „[…]deoarece adjectivele româneşti posedă cel mult două forme diferite la singular şi la plural şi, deoarece numărul acesta este suficient pentru a face acordul cu toate substantivele romaneşti, nu există niciun motiv pentru a admite trei genuri în limba română.”. Scăparea pe care o face cercetătorul este aceea că în limba română acordul substantivului cu adjectivul se realizează în trei situaţii diferite : adjectivul “ plăcut “se acordă într-un fel cu un substantiv masculin (băiat plăcut – băieţi plăcuţi), în alt fel cu un substantiv feminine (fată plăcută – fete plăcute) şi într-un al treilea fel, diferit, cu un substantiv de genul neutru (peisaj plăcut – peisaje plăcute). Se observă cu uşurinţă că substantivul de genul neutru realizează opoziţia singular – plural şi cu masculinul , şi cu femininul, fiind semisuma acestor doua genuri. Horĕjši combate studiile efectuate de Al.Graur , despre care afirma că “ se bazează prea mult pe sens şi prea puţin pe formă, care este de fapt singurul criteriu posibil pentru determinarea genului gramatical.”. Acelaşi Horĕjši îl combate şi pe I. Bujor , care susţinea că identitatea ”genului neutru latin cu cel masculin la singular şi cu cel feminin la plural a fost pricinuită numai şi numai de schimbări fonetice.”

De la limba latina la limba română , substantivele ambigene au trecut prin două faze evolutive distincte : s-a redus opoziţia de gen la formula masculin – feminin şi , în funcţie de forma de plural, unele masculine au trecut la feminine, după criteriul conţinutului lor semantic. Fenomene asemănătoare au avut loc şi în albaneză, toharică şi în limbile slave de vest. În această evoluţie , practic, substantivele de genul neutru nu au dispărut ci a apărut o omonimie cu desinenţe feminine (- a , - ă, -e ; - ae, -e). Întrucât ambigenele nu sunt la singular feminine şi nici masculine la plural, termenul de “ neutre pentru calificarea lor este justificat (neuter = niciunul, nici altul). Alegerea termenului care să califice ambigenele a fost o adevărată problemă. În studiul “Există gen neutru în limba română ?”, apărut în 1974, I . Pătruţ nu acordă importanţă mare denumirii acestui tip de substantive . Autorul e de părere ca menţinerea termenului de “neutru” are la baza influenţa limbilor slave : “ […]dacă admitem că ambigenul românesc este influenţat de neutrul slav, ar fii logic şi necesar ca substantivele neutre slave sa fie în limba româna, dacă nu toate, măcar cele mai multe, şi măcar cele mai vechi, ambigene. “ Studiul citat arata că grupele de substantive neutre din slava veche, dar şi din limbile slave moderne, au fost preluate de categoria femininelor limbii române. Doar câteva excepţii au intrat în limba română ca neutre (blid, iezer , maslu). Dintre cauzele care au dus la preluarea acestor substantive din neuter slave în feminine româneşti sunt amintite conceperea vocalei din silaba finala deschisă , ca desinenţa ; existenţa desinenţei – o de vocativ singular. Concluzia care se desprinde de aici este aceea ca preluarea neutrelor slave ca feminine româneşti s-a datorat faptului că “ […] între ambigenele romaneşti şi neutrul slav nu exista nicio legătură “. Aceasta vine în contradicţie cu legătura pe care Horĕjši şi Rosetti o stabilesc între ambigenele romaneşti şi neutrele albaneze. Acelaşi autor contrazice şi argumentele lui Grigore Brâncuş, afirmând cu fermitate :

căznindu-ne în toate felurile să dovedim existenţa unui neutru românesc […] numai ca să avem şi noi neutrul nostru, ne găsim în situaţia de a face din el un etalon pentru aprecierea neutrului, continuator al celui indoeuropean. Însa critica se dovedeşte neîndreptăţită întrucât Brâncuşi vorbea de existenţa în limba albaneză a unui neutru vechi indoeuropean aflat pe cale de dispariţie ; neutrul existent în albaneză este unul modern în cadrul căruia singularul coincide cu al masculinelor şi pluralul cu al femininelor. Tot Brâncuş susţine că fenomenul petrecut în limba albaneză se regăseşte la română şi toharică. Autorul susţine chiar faptul că între albaneză şi romană există un paralelism în ceea ce priveşte dezvoltarea neutrului ca gen gramatical distinct.

Revenind la studiul realizat de I. Pătruţ în ceea ce priveşte originea ambigenelor româneşti, autorul susţine că aceasta “[…] trebuie căutată în evoluţia sistemului gramatical, mai ales al declinării, din latina populară în limba română .“ S-a produs, prin căderea consoanelor finale “ m” şi “s” omonimia la singular între masculine şi neutre, pe de o parte, iar evoluţia vocalei desinenţiale de la plural a contribuit din plin la acelaşi fenomen.

Concluzionând, ambigenele latineşti provin din neutrul latinei populare şi nu au legătură cu slava veche sau cu limbile slave moderne.

Bibliogtafie

- Vl. Horĕjši, *Problema substantivelor aşa-zise neutre în limba română, în lumina legăturilor cu alte limbi*, în SCL, nr. 8
- I. Pătruţ, *Există gen neutru în limba română?*, în Studii de limbă română şi de slavistică, Cluj-Napoca, Editura Dacia

PROIECT DIDACTIC

PROPUNĂTOR Ionescu Daniela Georgeta
Școala Gimnazială Nr. 79

DATA: 20 .10.2021

CLASA: a II-a D

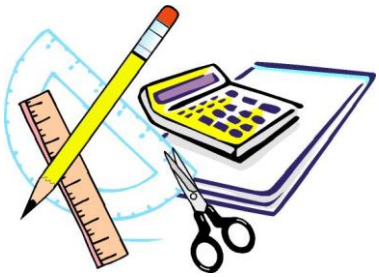
ARIA CURRICULARĂ: Matematică și Științe ale Naturii

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Figuri și corpuri geometrice. Electricitate.

TEMA LECȚIEI: Figuri geometrice.

TIPUL LECȚIEI: de consolidare

COMPETENȚE GENERALE:

1. Utilizarea numerelor în calcule elementare
2. Evidențierea caracteristicilor unor obiecte localizate în spațiul înconjurător
3. Generarea unor explicații simple prin folosirea unor elemente de logică

COMPETENȚE SPECIFICE:

C1.5 Să efectueze adunări/scăderi/înmulțiri în concentrul 0-100 ;

C2.1 Să localizeze obiectele prin stabilirea unor coordonate în raport cu un sistem de referință;

C 2.2. Recunoaşterea unor figuri şi corpuri geometrice în mediul apropiat şi în reprezentări plane accesibile (incluzând desene, reproduceri de artă, reprezentări schematice);

C3.1 Să sorteze și să clasifice unele date din mediul cunoscut.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

La sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili să:

A. COGNITIVE:

B.

Oc$_1$:- să utilizeze corect terminologia matematică specifică;

Oc$_2$:- să efectueze corect exerciţii de calcul mintal și scris;

Oc$_3$:- să recunoască, să descrie şi să deseneze figuri geometrice (pătrat, dreptunghi, cerc, triunghi.);

Oc$_4$: - să asocieze obiectele din mediul înconjurător cu formele plane învățate;

Oc$_5$: - să selecteze figuri geometrice după criterii date;

C. PSIHOMOTORII:

Om1: - să utilizeze în condiţii optime materialele necesare;
Om2: - să-şi dirijeze atenţia către centrul de interes vizat de profesor;

D. AFECTIVE:

Oa1:- să participe cu interes la activităţile propuse;
Oa2:- să colaboreze cu profesorul pentru realizarea obiectivelor propuse.

STRATEGII DIDACTICE:

A)METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, demonstrația, explicația, exerciţiul, munca independentă, metoda ciorchinelui, jocul didactic, jocul de mișcare;

B) RESURSE:

● **MATERIALE:** fișe individuale, coli, flipchart, marker, manualul, caietele elevilor, tablă, cretă, creioane colorate, trusa Logi II, trăistuța, chibrite, plastilină, planșă, imagini, jetoane cu figuri geometrice.

● **TEMPORALE:** 45 minute

● **BIBLIOGRAFICE:**

- Curriculum Naţional. Programa şcolară pentru clasa a II-a, www.edu.ro
- „Metodica predării matematicii în învăţământul primar”, Florentina Stăncioiu-Jipa, Gheorghe Stăncioiu, Editura Fundaţiei Humanitas, Bucureşti, 2001
- Matematică și explorarea mediului – manual pentru clasa a II-a, Cleopatra Mihăilescu, Tudora Pițilă, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti, 2018

C) FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual.

- **EVALUARE :** orală

Secvenţele lecţiei	**Dozare**	**Ob. Oper.**	**Conţinutul ştiinţific al lecţiei**	**Strategia didactică**					
				Metode	**Mijloace**	**Forme de organizare**			**Evaluare**
						C	**G**	**I**	
MOMENT ORGANIZATORIC	2’		Organizarea clasei. Pregătirea materialelor necesare desfășurării lecției.	conversaţia		**x**			
CAPTAREA ATENȚIEI	2’		Prezint o poezie despre figuri geometrice. **(Anexa 1)**	conversația euristică	poezia, flipchart,	**x**			Observarea sistematică
ANUNȚAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR URMĂRITE	3’		Anunţ titlul lecţiei şi obiectivele operaţionale, într-un limbaj accesibil elevilor - **„Figurile geometrice” .**	conversaţia, explicația		**x**		**x**	Observarea sistematică
ACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR ANTERIOARE	5’	**Oc_1, Oc_6**	Verificarea cunoştinţelor teoretice.	conversaţia explicația,	Trusa Logi II	**x**		**x**	aprecieri verbale
REALIZAREA FEED-BACK-ULUI **ASIGURAREA RETENȚIEI ȘI A TRANSFERULUI**	5’ 3’	**Oc_3, Oc_5, Om_1, Om_2**	Din plicul colorat elevii vor trage câte un bilețel pe care sunt scrise numerele 1, 2, 3, 4 ce corespund figurilor geometrice. Fiecare elev va primi figura geometrică corespunzătoare numărului ales. Se vor face aprecieri asupra modului de comportare a elevilor la lecţie	conversaţia, explicația, exercițiul, jocul de mișcare conversaţia euristică	plicuri albe și plic colorat, jetoane cu figuri geometrice, bilețele numerotate	x x		x	observarea sistematică Aprecieri globale și individuale

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. Mladinovici Mihaela
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Odobleja”
Loc. Drobeta-Turnu Severin
Jud. Mehedinți

MOTTO:

„ ... în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, niciunul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli, minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câştigăm satisfacţie şi respect... ” (Comenius)

Frumusețea omenirii constă în diversitatea etniilor de pe pământ, fiecare dintre acestea contribuind la patrimonial cultural mondial, cu specificul ei.

Fiecare copil este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

În Declarația Mondială asupra „Educației pentru toți”, la articolul 3, se afirmă: „Nevoile școlare ale persoanelor deficiente/ cu handicap cer o atenție specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului la educație fiecărei categorii de personae deficiente, ca parte integrantă a sistemului de învățământ”.

Educația specială este o formă adaptată de pregătire școlară și asistență complexă (medicală, educațională, socială, culturală) destinată persoanelor care nu reușesc să atingă temporar sau pe toată durata școlarizării nivelurile instructive-educative corespunzătoare vârstei, cerute de învățământul obișnuit.

În România sunt utilizate multe concepte referitoare la persoanele care fac obiectul educației speciale: deficiență, incapacitate, handicap, dizabilitate, cerințe educative speciale.

Cerințele educative speciale (CES) desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.).

Integrarea școlară desemnează un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective positive cu membrii grupului școlar (clasă) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare. Asimilarea de către copil a statutului de elev este rezultatul unor modificări interne în echilibrul dintre anumite dominante de personalitate cu consecințe în planul acțiunii sale.

Integrarea școlară a copiilor cu CES este o problemă stringentă care în ultimii ani a început să-și găsească rezolvarea și în țara noastră. O școală obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare și construiesc o societate incluzivă care oferă educație pentru toți copiii. Mai mult, asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența, chiar și rentabilitatea sistemului de învățământ. Uităm adesea că ne naștem cu drepturi egale și că doar șansele nu sunt egale? Rolul nostru al tuturor este de a participa efectiv la schimbarea mentalității societății, oferind informații și practici ancorate în realitate. Trebuie să găsim diverse modalități de integrare socială a copiilor cu CES, pentru a diminua factorii care duc la o instabilitate emoțională, la un limbaj insuficient dezvoltat, la un comportament dificil.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de

răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala;
- sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrativă;
- schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale;
- implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunităţii în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune:

- ✓ a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- ✓ a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă;
- ✓ a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- ✓ a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- ✓ a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- ✓ a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- ✓ a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- ✓ a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformele în educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc.

Școlile obișnuite dezvoltă o serie de servicii de sprijin pentru copiii cu diferite cerințe educative speciale:

- Pentru copiii cu tulburări de limbaj și cu dificultăți de învățare există „centre logopedice interșcolare” care au specialist care desfășoară terapii specifice pentru corectarea tulburărilor de limbaj și pentru depășirea dificultăților de învățare. În aceste cabinete au acces toți copiii care frecventează învățământul obișnuit și care au fost depistați de către profesorii logopezi care funcționează aici ca având o tulburare de limbaj.

- Pentru copiii cu tulburări de comportament și dificultăți de adaptare există „centrele de asistență psihopedagogică” care dispun de consilieri psihopedagogi care oferă servicii atât copiilor aflați în situație de risc și criză cât și familiilor acestora. Pentru copiii cu deficiențe diagnosticați în comisiile pentru protecția copilului există serviciile profesorului de sprijin/intinerant.

Copiii cu deficiențe integrați în învățământul de masă au dreptul la terapii specifice de recuperare realizate de specialiști în domeniu, în funcție de dizabilitatea lor și, în plus, profesorul de sprijin realizează un plan de intervenție personalizat și adaptarea curriculară necesară, în urma consultării cu cadrul didactic de la clasă.

Pentru integrarea cu succes a copiilor cu CES în învățământul de masă, în grupele obișnuite de copii sunt necesare:

- ✓ Existența unor centre de resurse, informare și comunicare;
- ✓ Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice în problematica CES;
- ✓ Adaptarea și flexibilitatea curriculum-lui (pre)școlar;
- ✓ Evaluarea progresului școlar al copiilor cu CES integrați în grădinițele obișnuite;
- ✓ Implicarea, încurajarea participării părinților, schimbul de informații, consilierea părinților în măsura solicitărilor și a necesităților, mobilizarea resurselor umane disponibile și competente.

Prezența în colectivul grupei a unor astfel de copii, solicită efort crescut din partea dascălului sub toate aspectele: pregătirea pentru lecții, pentru activități extrașcolare; atitudinea față de toți copiii grupei. Educatoarea trebuie să ofere copilului cu CES tratarea individuală de care are nevoie în toate etapele unei activități, pentru ca acesta să recupereze neajunsurile, să valorifice în mod compensatoriu potențialul sănătos, dar să nu neglijeze pe ceilalți copii din grupă. Intervenția educațională trebuie însoțită de atitudinea pozitivă a cadrelor didactice și a familiei față de copiii cu cerințe educative speciale.

Bibliografie:

- Alois, Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație,* Editura Polirom, București, 2006
- ******Dezvoltarea practicilor inclusive în școli*, Ghid managerial, UNICEF, 1999
- ******Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale* – Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002

STRATEGII DE INTEGRARE A COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. Manu Ionica
Școala Gimnazială Nr. 3
Loc. Drobeta-Turnu Severin
Jud. Mehedinți

Motto: „Fiecare copil pe care îl instruim este un OM dăruit societăţii"

(N. Iorga)

Educația integrată se referă la integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă, pentru a le oferi acestora un climat favorabil unei dezvoltării armonioase și echilibrate. De asemenea, educația integrată a copiilor cu CES, urmărește o cât mai mare apropiere a acestor copii de cei normali prin dezvoltarea capacităților fizice si psihice, prin implementarea unor programe cu caracter recuperator, dar și stimularea potențialului restant care să permită dezvoltarea compensatorie a unor funcții care să suplinească pe cele absente sau insuficient dezvoltate. De aceea, este necesar a se crea climatul afectiv propice în vederea formării motivației pentru activitate în general si pentru învațare în special.

Orice copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat si adaptat propriilor nevoi. Integrarea acestor copii trebuie să urmărească valorificarea potențialului subiectului deficient și să se creeze oportunități care să permită însușirea de abilitati propice integrării eficiente în comunitatea normală.

În cadrul școlarizării copiilor cu CES, există o serie de etape ce trebuie parcurse:
trebuie acceptată ideea că există astfel de copii, să li se recunoască dreptul la educație, să se asigure integrarea lor în cadrul învățământului de masă. Copiii educați în cadrul școlii incluzive se vor integra mai repede în diverse situații din lumea înconjurătoare, interacționând și relaționând mai ușor cu diverși indivizi.

Pentru copiii cu CES trebuie întocmit un program educațional personalizat (PEI), care constă în stabilirea obiectivelor, conținuturilor învățării, strategiilor didactice și a modalitățile de evaluare, care trebuie să se plieze pe necesitățile și dificultățile fiecărui caz. Acestea sunt diferite de cele folosite pentru restul clasei. Obiectivele propuse și conținuturile învățării care urmează să fie parcurse sunt stabilite, de comun acord, de către profesorul de sprijin și profesorul specialist. De fapt, este o muncă de echipă: profesor de sprijin, profesor specialist, logoped, profesor consilier, părinți.

Profesorul diriginte al clasei deține rolul principal de acțiune și de coordonare a realizării programului educațional individual pentru elevii cu CES. De aceea, acesta trebuie să fie preocupat de propria pregătire și dezvoltare în acest sens, pentru a-și însuși elemente care să-i faciliteze includerea optimă a copiilor cu CES și asigurarea acestora de șanse egale la instrucție și educație. Colaborarea cu părinții reprezintă un factor *cheie*, deoarece aceștia se pot implica activ, sprijinind foarte mult activitatea cadrului didactic, neavând doar calitatea de observatori.

În planul dezvoltării curriculare, pentru elevii cu deficiență are loc o mișcare în sensuri diferite față de curriculum-ul general, în sensul că unele activități se reduc, iar pe de altă parte se introduc activități suplimentare individualizate, menite să compenseze și să recupereze starea de deficiență. De exemplu, în cazul elevilor cu deficiență mintală, este redus numărul de ore din planul de învățământ, numărul disciplinelor de studiu, conținutului informațional ce urmează a fi însușit, însă cresc numărul activităților suplimentare în care urmează să fie inclus elevul cu deficiență mintală, în scopul recuperării acestuia. Fiecare elev trebuie să se simtă apreciat și participarea la procesul de învățare va fi după posibilitățile fiecăruia. Cadrul didactic trebuie să găsească soluțiile optime pentru a-și atinge obiectivele stabilite în PEI, adaptându-se după fiecare.

Parteneriatul cu părinții copiilor cu dizabilități și consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile și micșorează riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Părinții trebuie încurajați în ceea ce privește evoluția copilului și nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că nu mai este nimic de făcut pentru copilul lor. Programele de intervenție ar trebui să implice foarte mult familiile. Ele trebuie să fie construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Părinții trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la ,,diagnosticele'' copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă și pot supraveghea studiul suplimentar al copilului .

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare - învățare - evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Bibliografie:

1. **Alois Gherguț**, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerințe speciale,* Editura Polirom, Iași;
2. **Crețu Carmen,** 1999, *Curriculum diferențiat și personalizat,* Editura Polirom, Iași;
3. **Vrăjmaș Ecaterina**, 2001, *Strategiile educației inclusive,* Editura Polirom, Iași;

Tehnici şi metode de lucru cu copiii cu CES
-devieri comportamentale-

Autorul: Apîntei Maria-Cristina
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret” Piatra Neamț, județ Neamț

"Copilul trebuie învăţat să-şi folosească ochii, nu numai pentru a vedea, dar şi pentru a privi; urechile , nu numai pentru a auzi, dar şi pentru a asculta cu atenţie; mâinile, nu numai pentru a apuca obiectele, ci şi pentru a pipăi şi a le simţi". (Lowenfeld)

Universul copiilor e universul poveştilor, al jocului, al inocenţei, e universul plin de culori frumoase, e universul florilor şi al speranţei. În universul copiilor totul e posibil, pentru că fiecare copil se visează un înger care îndeplineşte dorinţele frumoase ale tuturor.

Fiecare copil are în mâinile sale o baghetă fermecată cu care vrea să transforme lumea în care trăieşte într-o lume mai bună, într-o lume în care toate visele frumoase pot prinde aripi de înger şi pot deveni realizabile.

Copiii se bucură de lucrurile frumoase care ne înconjoară, se bucură de zborul păsărilor, se bucură de mirosul florilor, de jocul de culori de pe aripile fluturilor, se bucură de o jucărie dăruită de bunicii sau părinţii lor, maşina jucărie se transformă într-una reală în mâinile lor, avionul jucărie îi plimbă printre norii plini de stele. Pentru copii, nu lucrurile materiale au valoare, ci lucrurile simple, care aduc bucurie atunci când sunt dăruite cu tot sufletul. Copiii vor să molipsească pe cei din jur cu inocenţa lor, dar din păcate e din ce în ce mai greu acest lucru, într-o lume plină de egoism şi răutate.

Ei ar vrea ca a lor copilărie să fie o armă puternică împotriva tuturor relelor din acest univers. Vor să folosească copilăria lor inocentă pentru a aduce doar bucurie în sufletele oamenilor, doar zâmbete pe chipul tuturor, doar speranţe şi fericire în casele semenilor lor. Ei vor ca zâna copilăriei sau îngerul copilăriei să folosească o baghetă fermecată pentru a învinge răul care prinde teren în această lume, vor să învingă acest balaur al răului cu numeroase capete, pentru ca doar iubirea, pacea şi bunătatea să domnească pe pământ.

Copii vor să trăiască într-o lume fericită, într-un univers al armoniei şi iubirii, pentru ei nimic nu e imposibil!

Sa nu le distrugem, noi cei maturi, inocenta universului lor! Suntem datori să reclădim o lume a speranţei, a zâmbetului curat, a păcii, a visurilor frumoase şi îndrăzneţe, suntem datori să nu aducem să domnească în Paradisul copilăriei: răutatea, pesimismul, tristeţea, egoismul, invidia, mîndria, nedreptatea, minciuna, etc. E nedrept să molipsim cu răutatea noastră lumea copilăriei, e nedrept să distrugem tot ce e frumos şi pur pe acest pământ!

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale. Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze.

„Unde-s mulţi, puterea creşte” spune învăţătura populară şi numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

J. Thurston, J. Feldhusen şi J. Benning enumeră 24 de factori ai mediului familial care induc comportamentul deviant, în urma unor cercetări făcute în S. U. A. Aceşti factori sunt semnificativi şi pentru România. Iată câţiva dintre ei:

- Regulile tatălui sunt prea lejere sau prea stricte sau lipsite de coerenţă;
- Indiferenţa sau ostilitatea părinţilor faţă de copii;
- Părinţii au serviciile total diferite şi, în general, au prea puţine lucruri în comun;
- Părinţii nu vorbesc între ei despre copii şi despre problemele lor;
- Părinţii nu se iubesc, sunt reci unul cu celălalt;
- Părinţii îi dezaprobă pe copii mai mult decât îi încurajează;
- Mamele nu sunt fericite în mediul în care trăiesc;
- Copiii sunt pedepsiţi de părinţi pentru absolut orice greşeală;
- Părinţii lasă pe prietenii copiilor lor să aibă o influenţă hotărâtoare asupra acestora, pentru a-şi masca dezinteresul;
- Părinţii îşi petrec timpul lor liber în mod negativ.

Anxietatea - provocată şi de profesor, dacă acesta are obiceiul să judece elevul în faţa colegilor etc.

Modul de manifestare al profesorului - Există mai multe atitudini inadecvate ale profesorului, care pot crea probleme de disciplină. Şi anume:

- asuprirea elevilor;
- ignorarea lor dispreţuitoare;
- evaluarea constant negativă a elevilor.

Asemenea profesori ajung adesea să fie bătuţi de elevi. Studiile britanice recomandă profesorului modern să fie o personalitate pozitivă, care să dispună de metode de predare eficace, să stabilească şi să menţină standarde comportamentale coerente; care să fie sprijinit de directorul şcolii / liceului pentru măsurile disciplinare pe care le ia; să aplice standardele de comportament tuturor elevilor, cu consecvenţă. În plus, profesorul modern are nevoie de sprijinul părinţilor elevilor, de cunoştinţe psihologice solide şi de intuiţie psiho-pedagogică, pentru a putea diagnostica şi trata comportamentele inadecvate; de influenţa pozitivă a directorului, de impunerea unor măsuri stricte de respectare a disciplinei.

Devierile de comportament ale elevilor au fost clasificate în funcţie de mai mulţi factori. **D. Ozunu** a alcătuit următoarea clasificare:

a. Devieri de comportament care ţin de constituţia psihopatoidă - A copiilor care aparţin tipurilor de perverşi, schizoizi, cicloizi, epileptoizi sau a combinaţiilor acestor tipuri. Manifestările lor au cauză organică şi sunt greu de tratat. Se recunosc după: lipsă de afectivitate sau hiperactivitate, autism, amoralitate sau labilitate morală accentuată, minciună, atitudini obscene, tendinţe de a se constitui în bande etc.

b. Devieri de comportament ce ţin de modificările structurii neuropsihice - Acestea sunt datorate unor traumatisme cranio-cerebrale, unor boli infecţioase etc. Se manifestă prin: nelinişte motorie, labilitate psihică, negativism, isterie, refuz al sarcinilor de lucru, tendinţe de chiul, vagabondaj, minciună ş.a. Sunt rare şi parţial educabile.

c. Devieri de comportament datorate schimbărilor negative din mediul fizic şi social - Din cauza carenţelor mediului familial, a influenţelor negative ale prietenilor etc.

d. Devieri de comportament ce ţin de schimbările patologice produse şi în cazul individului, şi al mediului - Sunt greu recuperabile.

În funcţie de sfera psihicului predominant afectată, devierile de comportament se pot localiza astfel:

➢ **în sfera relaţională** - Copiii care refuză comunicarea, fiind egoişti, capricioşi, respinşi de colectiv. Aceşti copii fie sunt prea răsfăţaţi în familie, fie sunt neglijaţi afectiv în familie. Ei afişează o atitudine pesimistă sau criticistă.

➢ **în sfera afectivităţii** - Copiii irascibili sau total pasivi. De obicei, ei au suferit traume psihice.

➢ **în sfera dezvoltării intelectuale** - Copiii ostili învăţăturii, fără curiozitate pentru nou, cu retard intelectual şi cu ritm lent de evoluţie. Ei au dese conflicte cu părinţii, din aceste cauze, dar şi cu profesorii şi colegii; obişnuiesc să chiulească, să mintă, să fure, să consume alcool şi droguri.

➢ **în sfera voliţională** - Copilul încăpăţânat, capricios, indisciplinat, dezordonat etc. Sunt urmări ale tutelării excesive sau ale nesupravegherii copilului.

Tulburările de comportament pot fi uşoare (de gradul I), mijlocii (de gradul II) sau grave (de gradul III). Profesorii se confruntă, de obicei, cu tulburări de conduită uşoare, care nu intră sub incidenţa juridicului, dar în ultimul timp s-au răspândit şi abaterile severe de conduită, care se vindecă mult mai greu, ca: furtul repetat, vagabondajul, actele de tâlhărie, consumul sistematic de alcool, de droguri, prostituţia ş.a. Preocuparea psiho-pedagogilor de azi e în primul rând de a preveni devierile de comportament, lucru mai eficient decât terapia lor. Pentru a preveni, profesorul are nevoie de cunoaşterea elevilor, a mediilor lor familiale (spre exemplu, pentru a depista din timp copiii orfani, pe cei abandonaţi, pe cei cu părinţi despărţiţi, pe cei cu afecţiuni neuropsihice etc.), pentru a putea lua o serie de măsuri.

De asemenea, el trebuie să anticipeze situaţiile de inadaptare şi să le remedieze din timp. Iar dacă s-au manifestat comportamente de inadaptare şcolară, trebuie luate măsuri ca să nu se repete. Măsurile posibile sunt următoarele:

- socioterapia şi psihoterapia familiei;
- plasarea elevului în situaţii interpersonale pozitive;
- consilierea spre alegerea unei profesii care să nu fie în dezacord cu aptitudinile sau interesele elevilor;
- dacă e cazul, trimitere spre examen neuropsihiatric şi endocrinologic;
- popularizarea legislaţiei penale, cu rol profilactic în inducerea autocenzurii comportamentale.

În primul rând, este nevoie de relaţii adecvate, echilibrate între elevi şi cadrele didactice. Este importantă optimizarea comunicării dintre profesor - elev, profesor (diriginte) - familie, îndrumarea elevilor spre asistenţă psiho-pedagogică şi medicală. Părinţii trebuie atraşi ca parteneri în prevenirea devierilor de comportament ale copiilor lor, prin dezvoltarea încrederii în posibilităţile acestora, în autocontrolul pe care ei şi-l pot manifesta, în trăsăturile lor pozitive.

Elevul nu e un simplu „obiect" ce poate fi manipulat la bunul plac al profesorilor, ci este o persoană, sensibilă la influenţele exterioare. Trebuie ţinut cont, în plus, şi de vârsta elevului. Perioada cu frecvenţă maximă de manifestare a conduitelor deviate este de la 10 - 11 la 14 - 15 ani, pubertatea. În această etapă crizele de personalitate nu trebuie să îngrijoreze, decât dacă sunt prelungite.

Trebuie să se aleagă sarcini de lucru pe cât posibil în acord cu interesele şi aptitudinile reale ale elevilor şi să se elaboreze metode şi procedee formative şi diagnostice, încât elevul să se poată autocunoaşte, autoevalua, învăţa creativ.

În mod concret, în sala de clasă profesorul poate recurge la strategii diverse, pentru a evita sau a rezolva situaţiile conflictuale rezultate din comportamentele deviante ale elevilor. După **Saunders**, acestea sunt:

A. Strategii de evitare - Profesorul e tolerant, glumeşte, pentru a evita conflictul; se preface, eventual, că e bolnav. Aceste strategii nu pot fi folosite des, căci profesorul îşi va pierde credibilitatea. Ele sunt utilizate curent de profesorii din Occident, care sunt supuşi permanent perspectivei conflictului. Ele sunt doar o soluţie de moment, nu întotdeauna cea mai bună.

B. Strategii de diminuare - Prin acţiuni de amânare, răspunsuri tangenţiale, care ignoră sursele principale de conflict, în mod deliberat. Nici aceste strategii nu rezolvă conflictul.

C. Strategii de confruntare - Ele sunt: de putere sau de negociere. Cele de putere se ghidează după principiul „Divide et impera" („fragmentează şi stăpâneşte"), adică împărţirea grupului de elevi angajaţi în conflict sau a situaţiei conflictuale. Sau se fac ameninţări care nu vor fi puse niciodată în practică. De asemenea, se pot promite recompense sau să se facă apel la tradiţia şcolii.

Saunders, Watkins şi Wagner dau şi câteva sfaturi generale, în privinţa unor situaţii conflictuale la clasă:

- Evitaţi confruntarea cu elevii în faţa clasei, căci ei pot câştiga astfel noi aderenţi;
- Evitaţi orice ameninţare, mai ales pe cele care pot fi percepute ca fizice;
- Optaţi pentru alternativa care dă câştig de cauză şi profesorului, şi elevilor;
- Sfătuiţi elevul să vă descrie percepţia sa asupra stării conflictuale, dar şi dumneavoastră explicaţi-i propria percepţie asupra stării conflictuale respective.

Trebuie să ţinem seama că nicio altă etapă a vieţii nu cere mai multă înţelegere şi afecţiune din partea adulţilor decât cea a adolescenţei (14 - 18/20 ani). Deşi ieşirea din conformismul infantil îmbracă forma multor stridenţe, excentricităţi, nesupuneri, cu timpul adolescentul va realiza penibilul situaţiei şi faptul că doar integrarea e calea de emancipare şi valorizare.

Să-l ajutăm, pentru aceasta, orientându-l spre un **ideal în viaţă**, nu numai profesional, ci şi un ţel duhovnicesc, spre împlinirea lui sufletească. Educaţia religioasă poate ajuta foarte mult spre aplanarea acestor comportamente deviante, supărătoare.

Bibliografie

- ***„Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi gradele didactice",*** Coordonator Constantin Cucoş, Editura Polirom, 1998;
- ***„Profesorul - între autoritate şi putere",*** Emil Stan, Editura Teora, Colecţia „Psihologie aplicată", 1999;
- ***„Manifestări tipice ale devierilor de comportament la elevii preadolescenţi. Prevenire şi terapie.",*** Emilia Albu, Editura Aramis, Colecţia „Educaţia XXI", 2002;
- ***„Experienţa duhovnicească şi cultivarea puterilor sufleteşti. Contribuţii de metodologie şi pedagogie creştină.",*** Pr. Dr. Eugen Jurca, Editura Marineasa, Timişoara, 2001.

APLANAREA SITUAȚIILOR CONFLICTUALE ÎN CICLUL PRIMAR

Profesor pentru învățământul primar **Chindea Mihaela**
Școala Gimnazială „Axente Sever”, localitatea Aiud, județul Alba

„Nu vei răzbate pân’ la inimi, dacă din inimă pornirea nu-ți vine”. (Goethe)

Copiii trebuie să-și poată exersa dreptul de a-și exprima liber opiniile, în funcție de capacitatea lor în plină evoluție, să-și poată dezvolta respectul de sine, să dobândească cunoștințele și priceperile, cum ar fi cele de a rezolva conflictele, de a lua decizii și de a comunica, pentru a face față provocărilor vieții. În orice clasă de elevi pot apărea conflicte ce constau în stări tensionale ce se pot instala la niveluri diferite: elev-elev, învățător-elevi, clasa de elevi-alte colective de elevi, elevi-părinți.

Cauzele generării conflictelor sunt variate. Aceste conflicte sunt cel mai adesea provocate de: lipsa de comunicare sau comunicarea defectuoasă care creează bariere și uneori chiar blocaje, insuficienta cunoaștere a elevilor, lipsa de atenție în raport cu dorințele și așteptările, lipsa de obiectivitate a dascălului în raport cu conduita elevului, recurgerea la argumentul autorității în rezolvarea unor probleme, pasivitatea sau indiferența, amânarea rezolvării problemelor, nediscutarea cu elevii a regulilor și a consecințelor încălcării acestora, neexersarea înțelegerii sancțiunilor și recompenselor, slaba comunicare cu părinții etc.

În planul idealului educațional, tranziția de la formularea „educație pentru toți” la „educație pentru fiecare” are implicații majore la nivelul instituțiilor școlare. Este vorba de centrarea pe posibilitățile de devenire ale fiecărei individualități, pentru a ști nu numai „ce pregătire pentru viață trebuie să dea” ci mai ales, ce se poate face din fiecare om, ce puteri creatoare și civilizatorii va dezvolta în cursul vieții. Numai pe această bază se poate proiecta întreg procesul de învățământ pentru a diminua sursele de frustrare și eșec, pentru a stimula prin succes și copilul care se afirmă tardiv, care provine dintr-un mediu educativ indiferent față de realizările lui, pentru a acorda o mai mare atenție nevoilor, trebuințelor și obiectivelor afective.

În activitatea noastră didactică, am întâlnit nenumărate cazuri de copii normal dezvoltați, dar care, din diferite motive, prezentau un comportament dificil. Având în vedere eterogenitatea colectivelor de elevi, întâlnim aproape în fiecare clasă câte un elev cu un astfel de comportament. Un astfel de caz l-a constituit elevul S.P.R. din clasa a II-a. Ce am făcut pentru a corecta și ameliora conduita acestui elev? În primul rând am realizat anamneza individului, căutând anumite cauze care au determinat un astfel de comportament sau motivațiile de natură afectiv-relațională care au stat la baza manifestărilor nepotrivite și a reacțiilor de adaptare. Toate indiciile, motivațiile sau rațiunile analizate s-au cristalizat aflând că acest copil trăia într-o familie în care aveau loc certuri, divergențe sau conflicte frecvente, el fiind mereu marginalizat, neacordându-i-se atenție și nu îi erau niciodată apreciate eforturile de a realiza ceva bun, frumos, constructiv.

În aceste circumstanțe, reacția era agresarea minoră a colegilor, verbală și fizică, fără motive reale sau esențiale și fără să conștientizeze consecințele acțiunilor lui. Ca o măsură inițială, dar fără a mă adresa direct lui, ci întregii clase de elevi, am realizat un semn al exclamării mare, roșu, vizibil, din polistiren, pe care am scris: „SUNT UN BUN COLEG”. Fără a le induce nuanța de provocare, am analizat frontal semnificația acestui mesaj, „întâmplător” revenindu-i lui sarcina

de a finaliza prin extragerea caracteristicilor specifice unui elev care poate afirma că face parte din această categorie. Elevul a manifestat interes față de această problematică, dându-și seama de propriile manifestări și simțindu-se ușor jenat raportându-se la conduitele celorlalți colegi.

Am luat apoi legătura cu familia elevului și am încercat în decursul mai multor întâlniri, să le canalizez acțiunile spre a-i da importanță copilului, spre a-l implica în mici sarcini în gospodărie și a-i recunoaște rolul în familie, bineînțeles apreciindu-i munca efectuată, efortul și dacă este posibil, chiar să-l recompenseze, uneori cu mici gesturi de tandrețe sau verbal. Simultan, am apelat și la sprijinul consilierului școlar, iar terapiile specifice au dat roade.

Învățătorul, consilierul școlar, familia – o triadă funcțională care printr-un efort comun, cu tact și dăruire poate muta munții din loc, nu numai schimbă în bine conduita, convingerile sau atitudinea unui copil de vârstă școlară mică, cu atât mai mult cu cât, prin implementarea unui plan strategic comun cu finalități convergente poate înregistra progrese uluitoare și rezultate foarte bune.

Nu există practic rețete, nici răspunsuri stereotipe față de situațiile conflictuale sau de criză, există numai reacții adecvate. În plan deontologic, aceste reacții adecvate și comportamente dezirabile sunt rodul unei cunoașteri temeinice a meseriei de dascăl și a unui comportament profesional, care trebuie să țină seama de legi (uneori chiar nescrise, dar simțite vocațional), de practicile sociale. De aici importanța unei munci de echipă, cu asumarea autentică de roluri și a reflectării în fața situațiilor dificile. Este extrem de important să ajutăm copilul la timp, pentru a putea reduce și apoi elimina aceste dificultăți. Procesul de aplanare firească a conflictului în cazul elevului nostru încă se derulează, până la momentul actual s-au înregistrat schimbări radicale în ceea ce privește relaționarea în grup, modul de manifestare sau reacție, reușindu-se eliminarea totală a expresiilor verbale vulgare sau violente și reducerea într-o mare măsură a gesturilor violente sau agresive.

Un sfat pentru un bun educator-manager: „Pe toți să-i tratezi ca oameni, luminându-i cu lumina ochilor, încălzindu-i cu căldura inimilor noastre, după cum soarele cu noi toți – fără să ne diferențieze în vreun fel”.

Bibliografie:

1. Emil Stan, *Managementul clasei*, Ed. Aramis, București, 2003
2. Emil Stan, *Profesorul între autoritate și putere*, Ed. Teora, București, 1999
3. Elena Zoița, *Managementul educațional*, Ed. Polirom, Iași, 2000
4. Romița Iucu, *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, Ed. Polirom, Iași, 2000
5. Emil Păun, *Școala, o abordare sociopedagogică*, Ed. Polirom, Iași, 1999

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

Prof. înv. primar Cristina-Lica Mihăiasa
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret” Piatra Neamț, județul Neamț

Am pornit de la ideile generoase ale educației pentru toți și ale educației inclusive. După cum se știe, copiii care trec pragul clasei noastre ne pun în situaţia de a căuta mereu soluţii la problemele ridicate. Ce este bine pentru copilul în cauză? Dar pentru ceilalţi copii din clasă? Avem resurse suficiente pentru a depăşi problemele apărute? Orice copil se confruntă, la un moment dat cu o situaţie specială care necesită o intervenţie personalizată.

Educaţia pentru toţi poate să fie un mijloc de îmbunătăţire a educaţiei în general prin reconsiderarea sprijinului ce se acordă anumitor copii. În orice instituţie există o manieră de a împărţi copiii în categorii determinate, datorită particularităţilor de dezvoltare şi învăţare a acestora. Educaţia pentru toţi porneşte de la premisa că orice copil este o persoană care învaţă într-un anumit ritm şi stil şi deci poate avea nevoia de un sprijin diferit.

Integrarea şi includerea sunt două alternative la sistemul educativ special. Includerea este mai nouă şi este derivată din integrare ceea ce a făcut ca diferenţele dintre cele două alternative să nu fie întotdeauna percepute corect. Integrarea şi includerea sunt mai uşor de definit dacă facem apel la conceptele opuse. *Integrarea este văzută în opoziţie cu segregarea, includerea este în opoziţie cu excluderea.*

Diferenţe de abordare între educaţia integrată şi educaţia incluzivă

Integrarea se centrează pe:	**Includerea se centrează pe:**
Nevoile copiilor"speciali" – Schimbarea/ remedierea subiecţilor – Beneficiile copiilor cu cerinţe educative speciale de pe urma integrării – Expertiza personalului calificat, specialiştilor şi suport formal – Intervenţie tehnică (predare specială, terapie etc.)	**Drepturile tuturor copiilor** – Schimbarea şcolii – Beneficiile tuturor copiilor de pe urma includerii tuturor – Suport informal şi expertiza profesorului – Predare de calitate pentru toți

După cum se observă din tabel, diferenţa majoră dintre integrare şi includere este nivelul pe care acestea se centrează. Dacă **integrarea** se centrează pe copilul cu CES, pe nevoile acestuia şi pe modalităţile în care aceste nevoi pot fi întâlnite, **includerea** se centrează pe nivelul instituţional şi vizează o schimbare majoră a modului în care şcoala funcţionează.

Dacă integrarea încearcă să adapteze copilul la şcoală, lăsând-o pe aceasta din urmă nemodificată (sau modificată doar în mică măsură), **includerea** vizează schimbarea şcolii în aşa manieră, încât aceasta să fie capabilă să întâlnească nevoile tuturor copiilor, abili şi dizabili (indiferent de gradul lor de dizabilitate).

Nu în ultimul rând, trebuie menţionat că un aspect cheie în includere (dar şi în integrare) îl constituie diferenţierea.

Diferenţierea este înţeleasă ca o modalitate de a adapta curriculumul fiecărui elev, în funcţie de cerinţele şi abilităţile acestuia. Ca principiu, acest lucru înseamnă că fiecare copil trebuie să dispună de o educaţie adaptată lui, de aşa manieră încât în final să dispună de profitul maxim la care se poate ajunge.

Educaţia pentru toţi a fost definită (Salamanca, 1994) ca acces la educaţie şi calitate a acesteia pentru toţi copiii. Pentru a se adresa tuturor copiilor şi a deveni deschisă, flexibilă, adaptată şi orientată spre fiecare şi pentru toţi, educaţia trebuie să presupună în practică o schimbare de optică şi anume o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, parteneriat, învăţare socială şi valorizare a relaţiilor pozitive, umaniste în educaţie. Educaţia pentru toţi corespunde în educaţia şcolară.

Incluziunea se referă la faptul că „oricine, indiferent de deficienţa sa sau de dificultăţile pe care le întâmpină în învăţare, trebuie tratat că un membru al societăţii, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaţionale, medicale şi celelalte servicii puse la dispoziţia tuturor membrilor societăţii.”

În şcoală normalizarea se exprima prin punerea în practică a curriculum-ului diferenţiat, curriculum-ului adaptat, a planului de servicii personalizat, a planului de intervenţie personalizat pentru copiii cu cerinţe educative speciale.

În literatura de specialitate există termeni specifici pentru persoanele care se abat de la normalitate, (ca semnificaţie generală) privind întreaga dezvoltarea psihofizică a persoanei, unele aspecte rămânând în urmă (fizic, senzorial, mintal);

Conceptul a fost lansat în anul 1978, în Marea Britanie, apoi noţiunea a fost preluată de alte ţări, unele chiar din familia ţărilor cu limba de origine latină (Spania, Portugalia), precum şi de UNESCO. Sfera lui de cuprindere este mai amplă decât grupul copiilor cu dizabilităţi. Din anul 1995 conceptul de cerinţe educative speciale este utilizat şi în România prin Legea învăţământului.

Consider că, cerinţele educative speciale solicită abordarea actului educaţional de pe poziţia capacităţii elevului deficient sau aflat în dificultate de a învăţa. Nu toţi copiii sunt educabili în acelaşi grad, nu toţi dispun de aceeaşi zestre ereditară, de aceleaşi posibilităţi de organizare interioară a experienţei, de acelaşi ritm şi stabilitate în timp. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţii cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu dizabiltăţi au şi ei aceleşi necesităţi de bază în creştere şi dezvoltare ca toţii copiii. Astfel, abilitatea de a relaţiona cu alţii, încrederea de a se adapta la noi situaţii şi la schimbări, nevoia de afecţiune şi de securitate, de apeciere şi de întărire pozitivă, de responsabilitate şi de independenţă, toate acestea produc un spectru de trăsături unice pentru fiecare copil.

Bibliografie:

1. Gherguţ, A., Neamţu C. (2000), *Psihopedagogie specială,* Editura Polirom, Iaşi.
2. Gherguţ, A., (2006), *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*, Editura Polirom, Iași.
3. Maylor, H.(1999) - Project Management, Financial Times - Pitman Publishing, London.
4. Popovici, D.V.,(1999), *Elemente de psihopedagogia integrării*, Ed. Pro Humanitate, București.
5. Pruteanu, Lavinia Maria, (2010), *Psihologia persoanelor cu nevoi speciale,* suport de curs, Universitatea "Petre Andrei", Facultatea de Psihologie și Științele Educației.

LECTURA ÎN VIAȚA ELEVILOR

prof. înv. primar Pîrlea Ana-Maria
Școala Gimnazială Măicănești, Vrancea

„Fiecare carte pare că închide in ea un suflet. Şi, cum o atingi cu ochii şi mintea, sufletul ţi se deschide ca un prieten bun.” – Maxim Gorki

Lectura reprezintă o activitate intelectuală care contribuie la dezvoltarea personalității copilului din punct de vedere cognitiv, educativ, formativ. Astfel, prin lectură elevii își îmbogățesc cunoștințele, își formează un vocabular bogat, își dezvoltă capacitatea de exprimare a sentimentelor, opiniilor, gândurilor, trăirilor etc. Copiilor le place să se exprime, motiv pentru care, pentru a avea o exprimare aleasă este bine să le insuflăm acestora plăcerea de a citi.

În ultimul timp am constatat în activitatea mea didactică un interes scăzut al elevilor pentru lectură. Ei se simt atrași mai mult de toate mijloacele moderne (dispozitive electronice) decât de răsfoirea unei cărți sau de activități de lectură, ori capacitatea de a citi corect, coerent și expresiv, dar și de a înțelege mesajul unui text nu se formează decât prin exersarea actului lecturii. Din acest motiv, consider că este foart important ca profesorul să descopere modul în care elevii mei percep lectura, iar mai apoi să găsească metode, tehnici, procedee și texte adecvate nivelului lor de vârstă și particularităților psihoindividuale pe care le au pentru a-i atrage către lectură.

Limba română, ca obiect de studiu, ocupă un loc central în ansamblul general de pregătire a elevilor fiind astfel mijlocul principal de comunicare și informare. Aceasta contribuie la dezvoltarea gândirii și la evoluția intelectuală a școlarilor.

Obiectivul general al studiului limbii și literaturii române în învățământul primar este dezvoltarea competențelor de bază în ceea ce privește comunicarea orală și scrisă, dar și familiarizarea acestora cu texte literare și nonliterare potrivite nivelului lor de pregătire.

Familiarizarea elevilor cu cititul presupune în primul rând însușirea tehnicii cititului, iar mai apoi deprinderea de a lucra cu cartea și descoperirea modalităților de folosire a cărții ca mijloc de autoinstruire. Obiectivul central al citirii este consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă. Acesta devine realizabil numai prin exersarea actului citirii, însă orele din planul cadru nu sunt suficiente pentru a-l îndeplini, motiv pentru care se apelează la lectura suplimentară. Aceasta se poate pune în practică fie prin opționale (Curriculum la decizia școlii), fie prin activități extrașcolare (vizite la bibliotecă, cercuri/ateliere de lectură, serbări, șezători, biblioteca clasei, concursuri, proiecte educaționale, excursii literare, lansări de carte, parteneriatul cu familia etc).

În cadrul orelor de Comunicare în limba română învățătorul poate utiliza diverse strategii didactice (expunerea, conversația, dezbaterea literară, convorbirea, crearea unui moment literar săptămânal/zilnic, crearea unei biblioteci a clasei, jocuri, dramatizări, proiecte educaționale, șezători, lectura explicativă, metoda predicțiilor, brainstorming, copacul ideilor, cvintetul, diagrama Venn, ciorchinele, jocuri didactice diverse, rețeaua personajelor, eseul de 5 minute, metoda pălăriilor gânditoare, jurnalul de lectură, harta textului, fișe de lectură, storytellingul, lucrul în perechi/ pe grupe/ frontal) transformând activitățile instructiv-educative în unele interactive, creative și atractive cu scopul de a amplifica interesul elevilor pentru lectură.

Se consideră că elevul citește în mod deosebit pentru a descoperi informațiile necesare unei bune comunicări, unei culturi generale dezvoltate, iar observarea sistematică a activității elevilor constituie o bună modalitate prin care cadrul didactic poate obține informații relevante despre performanțele și preocupările elevilor.

Lectura este o activitate care nu necesită numai îndrumare, ci și control. Îndrumarea acestora se poate realiza prin oferirea unei liste de texte potrivite nivelului lor de vârstă și preferințelor pe care le au, adecvate din punct de vedere al mărimii, al numărului personajelor și al acțiunilor, accesibile din punct de vedere a vocabularului etc. Controlul se realizează cu scopul prevenirii comodității, superficialității și neglijării cărții și poate fi exercitat prin convorbiri, jocuri, concursuri, observarea sistematică a comportamentului elevilor.

În concluzie, insuflându-le elevilor plăcerea de a citi îi provocăm pe aceștia să-și antreneze mintea, să-și dezvolte imaginația, să aibă o exprimare frumoasă, să devină mai creativi și atenți la mesajele receptate, să-și cultive sensibilitatea față de tot ceea ce ne înconjoară și să-și dezvolte capacitățile de gândire și dorința de cunoaștere.

PROIECT DIDACTIC

Înv. Pîrlea Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 2 Mărășești
Structura Școala Primară Siretu, Vrancea

Clasa: a II-a

Disciplina de învățământ: Arte vizuale și abilități practice

Unitatea de învățare: Dansul primăverii

Subiectul lecției: Felicitare pentru onomastică

Tipul lecției: Formare de priceperi și deprinderi

Competențe specifice:

2.1. Explorarea unor caracteristici/ proprietăţi ale materialelor în diverse contexte

2.3. Realizarea de produse utile şi/sau estetice combinând materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile

Obiective operaționale:

O1: Să numescă materialele primite.

O2: Să dea exemple de forme spontane.

O3: Să realizeze o compoziție plastică cu ajutorul formelor spontane.

O4: Să asambleze felicitarea.

Strategia didactică:

1. **Metode și procedee:** conversația, explicația, observarea, demonstarția, exercițiul
2. **Mijloace de învățământ:** flipchart, lucrări realizate prin tehnica spontană, carton colorat, lipici, dreptunghiuri confecționate din coli albe, acuarele, pensule
3. **Moduri de instruire:** frontal, individual

Timp: 45’

Bibliografie:

Programa şcolară pentru clasa a II-a (aprobată prin OMEN nr.3418/ 19.03.2013)

Etapele lecției/Timp	Ob op	Activitatea propunătorului	Strategia didactică			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Moduri de instruire	
1. Momentul organizatoric 1’		Se asigură liniștea și disciplina în sala de clasă, se pregătesc materialele necesare.				
2.Reactualizarea cunoştinţelor și deprinderilor 2’		Îi întreb pe elevi ce am făcut ora anterioară la arte vizuale și abilități practice. Îi întreb ce materiale am folosit pentru a realiza mărțișoarele.	Conversația		Frontal	
3.Captarea atenției 5’		Le voi prezenta elevilor o surpriză (câteva lucrari realizate prin tehnica spontană). Vom analiza lucrările, vom observa că au diferite forme: de fluture, de flori.	Conversația Observarea	Flipchart Lucrări realizate prin tehnica spontană	Frontal	
4. Anunţarea subiectului şi a obiectivelor 2’		Asadar, astăzi, împreună, vom realiza felicitări prin tehnica spontană. Le spun elevilor că pe parcursul întregii activităţi trebuie să fie atenţi la modul în care lucrează, să respecte etapele de lucru.	Conversația		Frontal	
5. Prezentarea optimă a conţinutului și dirijarea învățării 28’	O1 O2	**Intuirea materialelor** Îi voi intreba pe copii ce au primit pe măsuţe (carton colorat, lipici, dreptunghiuri din coli albe, acuarele, pensule). Forma spontană se realizează prin diferite moduri: prin stropire, prin presare, prin mișcarea suprafeței de hârtie. **Explicarea și demonstrarea modului de lucru** Le prezint lucrarea model, le voi explica și demonstra elevilor modul de lucru: -mai întâi vom lua dreptunghiurile, pe care le vom îndoi pe mijloc; -după ce le-am îndoit, le desfacem și pe una dintre cele două jumătați ale dreptunghiului vom adăuga acuarelă;	Conversația Explicația Observarea Demonstrația	Carton colorat Lipici Hârtie colorată Acuarele Pensule Dreptunghiuri Confecționate din coli albe	Frontal Individual	

	O3	-vom desface triunghiurile și vom observa forma lăsată de acuarelă; - la final solicit elevilor să lipească dreptunghiurile pe felicitare. Le voi preciza copiilor ca : -nu trebuie să folosească prea mult lipici deoarece lucrările vor fi inestetice; -să lipească dreptunghiurile corespunzător. Voi cere elevilor să repete etapele de lucru explicate de către mine. **Încălzirea muşchilor mici ai mâinii** Propun copiilor să facem câteva exerciţii pentru încălzirea muşchilor mici ai mâinii. Activitatea se va desfăşura pe fond muzical („Primăvara“, de Vivaldi), astfel încât elevii să lucreze relaxat şi cu plăcere. Elevii realizează lucrările.	Exercițiul		Frontal Individual Frontal Individual	Aprecieri verbale Aprecieri verbale
6. Evaluarea produselor realizate/ Feedback 5’	O4	După ce elevii vor asambla felicitările, voi numi câțiva elevii să-și prezinte lucările și să explice cum le-au realizat. Elevii vor fi antrenaţi în aprecierea obiectivă a lucrărilor şi argumentarea observaţiilor făcute.	Conversa-ția		Frontal	Aprecieri verbale
7. Aprecieri şi recomandări 2’		Voi face aprecieri generale și individuale cu privire la modul de participare al elevilor la lecţie.	Conversa-ția		Frontal	Aprecieri verbale

Educaţie şi consiliere în sprijinul părinţilor

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: IONIȚĂ IULIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA TINOSU-PRAHOVA

Consilierea se exercită în domeniii diverse și își găsește locul în majoritatea sectoarelor vieții sociale începând de la teoria și practica educațională. Cea mai simplă definiție dată consilierii este: consilierea este o relație în care o persoană ajută o altă persoană, sau o persoană ajută un grup de persoane.

După I. Dafinoiu „Consilierea este utilzarea pricepută și principială a relației interpersonale pentru a facilita autocunoașterea, acceptarea emoțională și maturizarea, dezvoltarea optimă a resurselor personale.. Semnificativă este definiția lui R. W. Strawig ce apare inscripționată pe o placă comemorativă de la Universitatea din Wisconsin (SUA): „Consilierea înseamnă multe lucruri. Ea este o experiență de comunicare. Dar mai mult decât atât, ea este o căutare în comun a sensului în viața omului cu dezvoltarea dragostei ca element esențial concomitent cu căutarea și consecințele ei. Într-adevăr această căutare este însăși viața iar consilierea este numai o intensificare a acestei căutări.”

Într-un cuvânt, toate definițiile pentru termenul consiliere scot în evidență procesualitatea, centrarea pe relația de sprijin stabilită cu clientul, calitățile umane personale și profesionale ale specialistului consilier.

Toate acestea nu fac decât să reclame tot mai mult necesitatea de schimbare a paradigmelor educaționale și centrarea în mai mare măsură pe nevoile individuale ale copilului. În același studiu de diagnoză se constată faptul că „ programele și manualele au în vedere inteligența verbală și logico-matematică și prea puțin pe cea intuitivă, relațională, comunicativă, empatică, afectiv-emoțională, motrică, tehnică, artistică.

Educația trebuie să răspundă în primul rând nevoilor individuale și să realizeze echilibrul între acestea și dezvoltarea socială. Pedagogia ca știință a educației este chemată să găsească soluții pentru a valorifica cât mai de timpuriu posibilitățile native ale copiilor, acordându-le șansa de dezvoltare prin stimulare și prin crearea unor medii propice experienței și investigației. Când copilul este foarte mic el nu poate „participa” direct la actul educațional, influențele sunt organizate și pregătite de adulții care îl înconjoară: părinții și ceilalți membri ai familiei și apoi educatoarea și copii cu care interacționează.

Toate aceste aspecte constituie argumente care impun realizarea parteneriatului
dintre părinți și educatoare, parteneriat ce presupune cooperare, colaborare și comunicare.

Părinții trebuie sprijiniți să își cunoască copiii, să le identifice nevoile și să sprijine dezvoltarea și creșterea lor armonioasă.

Consilierea părinților este o activitate care se referă la organizarea acestiu sprijin pentru familiile copiilor, consilierea familiei presupunând acțiuni de informare, de transmiterea și primirea unor cunostințe, idei si teze importante pentru asigurarea succesului în comunicarea intrafamilială și în rezolvarea situațiilor conflictuale.

Educația familiei, educația părinților au în vedere acele acțiuni îndreptate spre exersarea funcției educative și spre dezvoltarea unor practici eficiente de comunicare și de interacționare în familie.

Ca urmare, consilierea familiei, ca și consilierea părinților presupune activități exercitate de profesioniști, educația părinților sunt îndeplinite de educatoare, de profesori și se pot completa de către consilieri. Problemele existente în viața de familie sunt numeroase și complexe, de la lipsa banilor, atmosfera tensionată ce ajunge până la violența, condiției de trăi precare și până la situații critice generate de nivelul cultural și de educație scăzut al părinților.

Toate acestea pot determina probleme în educația și dezvoltarea copiilor.

Orice părinte își dorește să fie cât mai aproape de ceea ce înseamnă a fi un părinte bun. Nu de puține ori auzim în rândul părinților a căror copii ajung în situații dificile sau apucă drumuri greșite: „I-am dat de toate, i-am oferit tot ce mi-a stat în putință, m-am străduit, m-am sacrificat...”.

Calități de părinte :

- să asigure o autoritate optimă fără a fi supraprotectivi, excesivi de autoritari sau permisivi;
- să manifeste încredere în munca și abilitățile copiilor lor;
- să formuleze așteptări realiste;
- să găsească timp pentru a-și împărtăși experiența copiilor;
- să promoveze un mediu sigur, stabil, cu reguli clare, pe care le și pretind a fi respectate;
- să încurajeze exprimarea liberă, să îndrume acțiunile copiilor;
- să comunice liber cu copiii, cu sinceritate, să asculte și să reflecteze la ceea ce spun aceștia;
- să poată stăpâni stresul si să rezolve conflictele;

La grupă, în sprijinul educației părinților, am ales diferite forme de colaborare:

- sedințele cu părinții cu prezentarea principalelor aspecte ale activității grădiniței;
- expoziții de pictură cu lucrările copiilor și discuții pe marginea acestora;
- concurs cu participarea activă a părinților;
- prezentare de referate pe diferite teme de educație;
- excursii, vizitarea unor obiective din oraș;
- chestionare și nu în ultimul rând discuțiile zilnice la solicitarea expresă a unor părinți.

Am constatat, și nu de puține ori, că în urma discuțiilor particulare se schimbă ceva în atitudinea părinților și în comportamentul copiilor, desigur înspre bine. Am întâlnit și situații în care copilul e crescut de o mătușă sau de o bunică și am avut de înfruntat negativismul și opacitatea acestora, de fiecare dată motivând că „nu vrea”, „nu are ce-i face”, deși îi sugeram exact cum ar trebui procedat în anumite situații. Din păcate aceste cazuri se repetă în fiecare an prin plecarea părinților la muncă în străinătate și lansarea copiilor în grija diferitelor persoane.

Cu înțelegere, răbdare, cu calm, delicatețe și bunătate, atribute ce trebuie să le aibă orice educatoare este posibil ca fiecare din noi să contribuim în bună măsură la educarea părinților ceea ce nu pare foarte mult, dar e foarte important pentru dezvoltarea armonioasă a copilului.

Bibliografie:

- Miroiu, A., Pasti, V., Codița, C., Ivan, G. – 1998 „Învățământul românesc azi. Studiu de diagnoză”. Iai, Editura Polirom;

Strategii și metode pentru copiii cu dificultăți de învățare

Prof.Chiriţoiu Mihaela
C.N.Ion Minulescu, Slatina

Pentru a trata problema dificultăţilor de învăţare la nivelul clasei obişnuite este necesară **individualizarea predării-învăţării**.

Problematica **individualizării** este tratată pe larg în pedagogia ultimului secol. Terminologia folosită are şi ea o anumită evoluţie. La început s-a vorbit despre **diferenţiere**. Acest proces de adecvare a studiilor şi formelor de şcolarizare se referea la şcoli diferite, profiluri diferite, conţinuturi şi chiar forme diferite de predare-învăţare. Putem discuta despre **diferenţiere**, ca şi adaptare a predării-învăţării la diferenţele recunoscute între indivizi cum ar fi: diferenţele de vârstă, nivel de dezvoltare, stil de învăţare, competenţe şi capacităţi.

A individualiza se referă la a trata individual, conform cu particularităţile, caracteristicile generale şi individuale şi a adecva măsurile pedagogice. Din individualizare se naşte un nou termen discutat: **personalizarea**.

Psihologic vorbind, **personalizarea** se referă la activitatea cu o anumită persoană şi nu la un individ care poate fi reprezentat de un grup. De aici, personalizarea didactică, termen folosit în culturile filofranceze şi acceptat şi de legislaţia românească referitor la copiii cu cerinţe speciale, pune problema adecvării măsurii pedagogice fiecărei persoane cu specificul ei, aşteptările personale, stilul de învăţare şi ritmul de dezvoltare specific.

Problema principală cu care se confruntă profesorii când trebuie să răspundă nevoilor speciale ale copiilor în clasă este să **individualizeze** sarcinile didactice în aşa fel încât toţi elevii să înveţe. Indiferent de sprijinul pe care un elev îl primeşte suplimentar, în afara clasei sau la ore în activitatea didactică, orice profesor are datoria să facă predarea cât mai accesibilă unui număr cât mai mare de elevi. Practic, fiecare elev trebuie să îşi găsească locul în predare-învăţare.

Individualizarea presupune **lucrul în grup** sau **individual** şi identificarea unor **sarcini diferite** pentru a răspunde diverselor nevoi de învăţare. Individualizarea răspunde uneori prin **personalizarea** ecuaţiilor de învăţare şi dezvoltare a unor copii. Pentru a evalua şi acoperi nevoile de ordin personal ale unor copii, profesorul cunoaşte şi proiectează **sarcini unice, personalizate,** pentru predare-învăţare la anumiţi elevi .

Când aderăm la termenul de **individualizare,** acesta presupune în cadrul activităţii de predare – învăţare - evaluare la clasă:

1. Formarea grupurilor mici de învăţare;

2. Modificări şi adaptări didactice;

3. Folosirea materialului multisenzorial.

1. Formarea grupurilor mici de învăţare

Prima măsură care se poate lua este formarea unor **grupuri de lucru** în clasă. Acestea se realizează în funcţie de nevoile de învăţare ale elevilor. Problema importantă la acest nivel este de a identifica nivelul grupului şi a asigura participarea corespunzătoare a tuturor elevilor. Grupurile eficiente în activitatea didactică sunt cele care se schimbă, care oferă posibilitatea unor relaţii diferite şi schimbul de experienţe şi competenţe.

Grupurile fixe, duc tot la etichetare şi la identificarea elevilor cu un nivel sau o categorie. Importantă este şi rotarea rolurilor în grup pentru că elevii învaţă roluri şi modele diferite de relaţii.

Forme de relaţii de sprijin prin grup

Nu este suficient să formezi grupuri, trebuie să identifici şi să organizezi maniera prin care acestea **sprijină elevul** cu dificultăţi de învăţare. În mod practic, relaţiile din grup pot facilita învăţarea prin mai multe forme de relaţionare de tip cooperare.Literatura de specialitate identifică trei tipuri de relaţii de sprijin prin grup:

- **Serviciul de acompaniere** se referă la ajutorul dat între elevi. Cum elevii învaţă mai uşor unii de la alţii şi, dacă se sfătuiesc, este recomandabil ca elevii cu dificultăţi de învăţare să fie sprijiniţi de colegii lor în anumite momente ale activităţii.
- **Elevii tutori** se referă la sprijinul dat de elevii mai buni din aceeaşi şcoală, sau chiar din altă şcoală, copiilor care întâmpină dificultăţi de învăţare. Întâlnirile pot fi periodice, în funcţie de nevoile identificate.
- **Tutorii voluntari** se referă la sistemul de sprijin acordat prin elevi, părinţi, profesori pensionari sau alţi profesionişti (voluntari) care pot interveni şi acorda ajutor individual elevilor cu dificultăţi.

2. Modificări şi adaptări didactice

Modificările şi adaptările didactice se referă la diferitele schimbări pe care învăţătorul / profesorul le poate face în cerinţele didactice pentru a sprijini îndeplinirea lor de către elev. Se poate astfel cere doar o parte a temei, cerinţa de a răspunde în două - trei cuvinte în loc de propoziţii sau fraze, acceptarea unei părţi a temei în scris, şi a alteia oral, completarea unor formulare, în loc de scrierea sub dictare a întrebărilor. Cel mai important lucru este la acest nivel ca învăţătorul / profesorul să explice clar elevilor care sunt cerinţele sale în ceea ce priveşte organizarea şi prezentarea temei.

3. Folosirea materialului multisenzorial

Pentru că este vorba de învăţare şi de instrumentele antrenate, este valoroasă şi folosirea unui material adecvat, variat şi multisenzorial. Este recunoscut faptul că toţi elevii au nevoie de materiale variate şi stimulative în învăţare. Cu atât mai mult atunci când există dificultăţi de învăţare. Pentru a reţine atenţia elevilor şi a stabili raporturi între ceea ce se vede, se aude şi se pipăie este nevoie de material senzorial. Cunoştinţele teoretice (academice) trebuie ilustrate, iar abstracţiile să fie înţelese prin materiale şi suporturi diferite.

Bibliografie

1.Birch A. , Hayward S. - Diferenţe interindividuale, Editura Tehnică, Bucuresti, 2009

2.Păunescu C. , Musu I. - Psihopedagogie specială integrată, Editura Pro Humanitas, Bucuresti, 2007

3.Vrăsmaş Traian, Învaţământul integrat şi/sau incluziv, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001

Integrarea funcțiilor rationale

Tudor Elena Simona
Colegiul „Mihail Cantacuzino”, Orașul Sinaia

Definiție: Fie J un interval de numere reale. Spunem că o funcție $f: J \to \mathbb{R}$ este rațională, dacă este de forma $f(x) = \frac{P(x)}{Q(x)}$, unde $P(x)$ și $Q(x)$ sunt funcții polinomiale și $Q(x) \neq 0$, pentru orice $x \in \mathbb{R}$.

Fracțiile raționale simple (elementare) sunt de tipul:

1. $f(x) = a_0 + a_1 x + a_2 x^2 + \cdots + a_n x^n, n \in \mathbb{N}^*, a_1, a_2, \cdots a_n \in \mathbb{R}, a_n \neq 0.$

2. $f(x) = \frac{A}{(x-x_1)^n}; n \in \mathbb{N}^*, A \neq 0; x \neq x_1; A \in \mathbb{R}.$

3. $f(x) = \frac{Ax+B}{(ax^2+bx+c)^n}; n \in \mathbb{N}^*; A; B; a; b; c \in \mathbb{R};\ \Delta = b^2 - 4ac < 0.$

Teoremă: Orice fracție rațională se descompune, în mod unic, în sumă finită de fracții rationale simple.

Descompunerea în fracții simple

Fie funcția rațională $f(x) = \frac{P(x)}{Q(x)}$, unde $P(x)$ și $Q(x)$ sunt funcții polinomiale și $Q(x) \neq 0$, pentru orice $x \in \mathbb{R}$.

Pasul 1. Simplificăm $\frac{P(x)}{Q(x)}$, dacă este cazul;

Pasul 2. Dacă grad $(P(x))$ $<$ grad $(Q(x))$, trecem la pasul 3.

Dacă grad $(P(x))$ $\geq$ grad $(Q(x))$, aplicăm teorema împărțirii cu rest și astfel $\boldsymbol{f(x) = \frac{P(x)}{Q(x)} = c(x) + \frac{r(x)}{Q(x)}}$, **unde** $\boldsymbol{c(x)}$ **și** $\boldsymbol{r(x)}$ sunt funcții polinomiale reprezentând câtul și respectiv restul împărțirii, $grad(r(x)) < grad(Q(x))$

Pasul 3. Dacă polinomul $Q(x)$ este ireductibil peste $\mathbb{R}$, atunci $\frac{P(x)}{Q(x)}$ este fracție rațională simplă, iar algoritul se oprește. În caz contrar, se descompune polinomul $Q(x)$ în produs factori ireductibili.

Pasul 4. Scriem fracția $\frac{P(x)}{Q(x)}$ sub forma unei sume finite de fracții simple, astfel:

- pentru fiecare factor de forma $(x - x_1)^n$, din descompunerea în factori a numitorului, descompunerea fracției $\frac{P(x)}{Q(x)}$ în fracții simple va conține termeni de forma: $\frac{A_1}{(x-x_1)}; \frac{A_2}{(x-x_1)^2}; \cdots; \frac{A_n}{(x-x_1)^n}$, unde $A_1; A_2; \cdots; A_n$ sunt constante ce urmează a fi determinate;

- pentru fiecare factor ireductibil de forma $(ax^2 + bx + c)^n$, din descompunerea în factori a numitorului, descompunerea fracției $\frac{P(x)}{Q(x)}$ în fracții simple va conține termeni de forma:

$\frac{B_1 x+C_1}{ax^2+bx+c}; \frac{B_2 x+C_2}{(ax^2+bx+c)^2}; \cdots \frac{B_n x+C_n}{(ax^2+bx+c)^n}$ unde $B_1; B_2; \cdots; B_n$ și $C_1; C_2; \cdots; C_n$ sunt constante ce urmează a fi determinate.

Pasul 5. Determinăm constantele $A_1; A_2; \cdots; A_n;\ B_1; B_2; \cdots; B_n$ și $C_1; C_2; \cdots; C_n$ prin aducerea la același numitor și metoda coeficienților nedeterminați.

De exemplu, dacă $Q(x) = (x - x_1)^n \cdot (ax^2 + bx + c)^n$, atunci:

$$\frac{P(x)}{O(x)} = \frac{A_1}{(x-x_1)} + \frac{A_2}{(x-x_1)^2} + \cdots + \frac{A_n}{(x-x_1)^n} + \frac{B_1 x+C_1}{ax^2+bx+c} + \frac{B_2 x+C_2}{(ax^2+bx+c)^2} + \cdots + \frac{B_n x+C_n}{(ax^2+bx+c)^n}$$

1. Integrarea funcțiilor polinomiale:

$$\int_u^v f(x)dx = \int_u^v (a_0 + a_1x + a_2x^2 + \cdots + a_nx^n)dx = a_0 \cdot x|_n^v + a_1 \cdot \frac{x^2}{2}\Big|_v^v + \cdots + a_n \cdot \frac{x^{n+1}}{n+1}\Big|_u^v$$

2. Integrarea funcțiilor de tipul $I_n = \int_u^v \frac{A}{(x-x_1)^n}; n \in \mathbb{N}^*, A \neq 0; x \neq x_1; A \in \mathbb{R}$

2.1 Pentru $n = 1$, obținem: $I_1 = \int_u^v \frac{A}{x-x_1}dx = A \cdot \int_u^v \frac{1}{x-x_1}dx = A \cdot ln|x - x_1||_u^v$

2.2 Pentru $n \geq 2$, obținem: $I_n = \int_u^v \frac{A}{(x-x_1)^n}dx = A \cdot \int_u^v \frac{1}{(x-x_1)^n}dx = \frac{A}{-n+1} \cdot \frac{1}{(x-x_1)^{n-1}}\Big|_u^v$

3. Integrarea funcțiilor de tipul $I_n = \int_u^v \frac{A}{(x^2+k^2)^n}dx$

3.1 Pentru n=1, obținem: $I_1 = \int_u^v \frac{A}{x^2+k^2}dx = A \cdot \int_u^v \frac{1}{x^2+k^2}dx = \frac{A}{k} arctg \frac{x}{k}\Big|_u^v$

3.2 Pentru $n = 2$, avem:

$$I_2 = \int_u^v \frac{A}{(x^2+k^2)^2}dx = \frac{A}{k^2} \cdot \int_u^v \frac{(x^2+k^2)-x^2}{(x^2+k^2)^2}dx = \frac{A}{k^2} \cdot \left[\int_u^v \frac{1}{x^2+k^2}dx - \int_u^v \frac{x^2}{(x^2+k^2)^2}dx\right] =$$

$$= \frac{A}{k^2} \cdot \left[I_1 + \int_u^v x \cdot \frac{-x}{(x^2+k^2)^2}dx\right] = \frac{A}{k^2} \cdot \left[I_1 + \frac{1}{2}\int_u^v x \cdot \left(\frac{1}{x^2+k^2}\right)' dx\right] = \frac{A}{k^2} \cdot I_1 + \frac{A}{2k^2}\left(\frac{x}{x^2+k^2}\Big|_u^v - I_1\right)$$

3.3 Pentru $n \geq 3$, avem:

$$I_n = \int_u^v \frac{A}{(x^2+k^2)^n}dx = \frac{A}{k^2} \cdot \int_u^v \frac{(x^2+k^2)-x^2}{(x^2+k^2)^n}dx = \frac{A}{k^2} \cdot \left[\int_u^v \frac{1}{(x^2+k^2)^{n-1}}dx - \int_u^v \frac{x^2}{(x^2+k^2)^n}dx\right] =$$

$$= \frac{A}{k^2} \cdot \left[I_{n-1} + \int_u^v x \cdot \frac{-x}{(x^2+k^2)^n}dx\right] = \frac{A}{k^2} \cdot \left[I_{n-1} + \frac{1}{2(n-1)}\int_u^v x \cdot \left(\frac{1}{(x^2+k^2)^{n-1}}\right)' dx\right] =$$

$$= \frac{A}{k^2} \cdot I_{n-1} + \frac{A}{2(n-1)k^2}\left(\frac{x}{(x^2+k^2)^{n-1}}\Big|_u^v - I_{n-1}\right)$$

4. Inegrarea funcțiilor de tipul $I_n = \int_u^v \frac{Ax+B}{(ax^2+bx+c)^n}; n \in \mathbb{N}^*; A; B; a; b; c \in \mathbb{R}; \Delta = b^2 - 4ac < 0$

4.1 Pentru $n = 1$ și $A = 0$, obținem:

$$\int_u^v \frac{B}{ax^2+bx+c}dx = B \cdot \int_u^v \frac{1}{a\left[\left(x+\frac{b}{2a}\right)^2 + \frac{-\Delta}{4a^2}\right]}dx = \frac{B}{a} \cdot \int_u^u \frac{1}{\left(x+\frac{b}{2a}\right)^2 + \frac{-\Delta}{4a^2}}dx$$

- ✓ Notăm $x + \frac{b}{2a} = t$
- ✓ Determinăm valorile capetelor de integrare: $\begin{cases} x = u \Rightarrow t = u + \frac{b}{2a} \\ x = y \Rightarrow t = v + \frac{b}{2a} \end{cases}$
- ✓ Calculăm: $\left(x + \frac{b}{2a}\right)' dx = t' dt \Rightarrow dx = dt$
- ✓ Integrala devine: $\frac{B}{a} \cdot \int_{u+\frac{b}{2a}}^{v+\frac{b}{2a}} \frac{1}{t^2 + \left(\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right)^2}dt = \frac{1}{\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}} \cdot arctg \frac{t}{\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}}\Big|_{u+\frac{b}{2a}}^{v+\frac{b}{2a}}$

4.2 Pentru $n = 1$ și $A \neq 0$, obținem $I_1 = \int_u^v \frac{Ax+B}{ax^2+bx+c}dx$

Observăm că: $(ax^2 + bx + c)' = 2ax + b$, iar expresia $Ax + B = \frac{A}{2a}(2ax + b) + B - \frac{Ab}{2a}$

Atunci integrala devine: $\int_n^u \frac{\frac{A}{2a}(2ax+b)+B-\frac{Ab}{2a}}{(ax^2+bx+c)}dx = \frac{A}{2a}\cdot \underbrace{\int_u^v \frac{(2ax+b)}{ax^2+bx+c}dx}_{I} + \left(B-\frac{Ab}{2a}\right)\cdot \underbrace{\int_u^v \frac{1}{ax^2+bx+c}dx}_{J}$

$= \frac{A}{2a}\cdot I + \left(B-\frac{Ab}{2a}\right)\cdot J$, unde J este integrală de tip 4.1

Pentru calculul integralei $I = \int_u^v \frac{(2ax+b)}{ax^2+bx+c}dx$, procedăm astfel:

- ✓ Notam $ax^2 + bx + c = t$
- ✓ Determinăm valorile capetelor de integrare $\begin{cases} x = u \Rightarrow t = au^2 + bu + c \\ x = y \Rightarrow t = av^2 + bv + c \end{cases}$
- ✓ Calculăm $(ax^2 + bx + c)'dx = dt \Rightarrow (2ax + b)\,dx = dt$
- ✓ Integrala devine: $I = \int_{au^2+bu+c}^{av^2+bv+cv} \frac{1}{t}dt = ln|t||_{au^2+bu+c}^{av^2+bv+c}$

4.3 Pentru $n = 2$ și $A = 0$, obținem:

$$\int_u^v \frac{B}{(ax^2+bx+c)^2}dx = \int_u^v \frac{B}{a^2\left[\left(x+\frac{b}{2a}\right)^2+\left(\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right)^2\right]^2}dx = \frac{B}{a^2}\cdot \int_u^v \frac{1}{\left[\left(x+\frac{b}{2a}\right)^2+\left(\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right)^2\right]^2}dx$$

- ✓ Notăm $x + \frac{b}{2a} = t$ și $\left(\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right) = k$
- ✓ Determinăm valorile capetelor de integrare: $\begin{cases} x = u \Rightarrow t = u + \frac{b}{2a} \\ x = y \Rightarrow t = v + \frac{b}{2a} \end{cases}$
- ✓ Calculăm: $\left(x + \frac{b}{2a}\right)' dx = t'\,dt \Rightarrow dx = dt$
- ✓ Integrala devine o integrala de tipul 3.2.

4.4 Pentru $n \geq 3$ și $A = 0$, obținem:

$$\int_u^v \frac{B}{(ax^2+bx+c)^n}dx = \int_u^v \frac{B}{a^2\left[\left(x+\frac{b}{2a}\right)^2+\left(\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right)^2\right]^n}dx = \frac{B}{a^2}\cdot \int_u^v \frac{1}{\left[\left(x+\frac{b}{2a}\right)^2+\left(\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right)^2\right]^n}dx$$

- ✓ Notăm $x + \frac{b}{2a} = t$ și $\left(\frac{\sqrt{-\Delta}}{2a}\right) = k$
- ✓ Determinăm valorile capetelor de integrare: $\begin{cases} x = u \Rightarrow t = u + \frac{b}{2a} \\ x = y \Rightarrow t = v + \frac{b}{2a} \end{cases}$
- ✓ Calculăm: $\left(x + \frac{b}{2a}\right)' dx = t'\,dt \Rightarrow dx = dt$
- ✓ Integrala devine o integrala de tipul 3.3.

4.5 Pentru $n \geq 3; A \neq 0$ $I_n = \int_u^v \frac{Ax+B}{(ax^2+bx+c)^n}\mathrm{d}x$

$$I_n = \int_n^u \frac{\frac{A}{2a}(2ax+b)+B-\frac{Ab}{2a}}{(ax^2+bx+c)^n}dx = \frac{A}{2a}\cdot \underbrace{\int_u^v \frac{(2ax+b)}{(ax^2+bx+c)^n}dx}_{I} + \left(B-\frac{Ab}{2a}\right)\cdot \underbrace{\int_u^v \frac{1}{(ax^2+bx+c)^n}dx}_{J}$$

J este integrală de tip 4.3

Pentru calculul integralei $I = \int_u^v \frac{(2ax+b)}{(ax^2+bx+c)^n} dx$, procedăm astfel:

- ✓ Notam $ax^2 + bx + c = t$
- ✓ Determinăm valorile capetelor de integrare $\begin{cases} x = u \Rightarrow t = au^2 + bu + c \\ x = y \Rightarrow t = av^2 + bv + c \end{cases}$
- ✓ Calculăm $(ax^2 + bx + c)'dx = dt \Rightarrow (2ax + b)\,dx = dt$
- ✓ Integrala devine: $I = \int_{au^2+bu+c}^{av^2+bv+cv} \frac{1}{t^n} dt = -\frac{1}{n-1} \cdot \frac{1}{t^{n-1}} \Big|_{au^2+bu+c}^{av^2+bv+c}$

STRATEGII DE INTEGRARE A ELEVILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ORA DE LIMBA ROMÂNĂ

Prof. Mladin Ioana Claudia
Liceul Teoretic Aurel Lazăr, Oradea

Integrarea şcolară este un proces de includere în şcolile de masă obişnuite, la activităţile educative formale şi nonformale, a copiilor consideraţi ca având cerinţe educative speciale. Considerând şcoala ca principala instanţă de socializare a copilului (familia fiind considerată prima instanţă de socializare), integrarea şcolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanţă fundamentală în facilitarea integrării ulterioare în viaţa comunitară prin formarea unor conduite şi atitudini, a unor aptitudini şi capacităţi favorabile acestui proces.

Cerinţele educative speciale desemnează acele nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare, dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei. Fără abordarea adecvată a acestor cerinţe speciale nu se poate vorbi de egalizarea şanselor de acces, participarea şi integrarea şcolară şi socială.

În jurul nostru observăm în fiecare zi oameni diferiţi. Aceste diferenţe nu se referă doar la înălţime, forma fizică, conturul feţei, culoarea pielii, ci, mai ales la felul de manifestare al fiecăruia, la calitatea muncii sale. De asemenea, aceste diferenţe sunt constatate şi la nivel intelectual, nivel de care depinde în cea mai mare măsură reuşita sau nereuşita unei activităţi.

Fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi particulare, individualizate. Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţe. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către ceilalţi elevi a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participarea lor la serviciile oferite.

Educaţia integrată se referă la integrarea în structurile învăţământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a acestor categorii de copii. Educaţia integrată a copiilor cu CES urmăreşte dezvoltarea capacităţilor fizice şi psihice a acestora care să-i apropie cat mai mult de copii normali; a implementării unor programe cu caracter colectiv-recuperator, stimularea potenţialului restant ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcţii menite să suplinească pe cele deficitare, crearea climatului afectiv în vederea formării motivaţiei pentru activitate în general şi pentru învăţare în special, asigurarea unui progres continuu în achiziţia comunicării; formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional şi de exercitare a unor activităţi cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative şi a însuşirilor pozitive ale personalităţilor care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice, care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări emoţionale corespunzătoare în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice, teoretice

ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunile în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale.

Există diferite forme de integrare a elevilor cu CES în activitatea didactică, integrarea care presupune construirea unei relaţii de colaborare emoţional-educaţională:

- integrarea parţială; presupune ca elevii cu CES să desfăşoare doar o parte din timpul lor în şcoală, participând direct doar la anumite discipline, acolo unde pot face faţă;
- integrarea totală, unde elevii cu CES petrec tot timpul în cadrul organizat, în instituţia de învăţământ acolo unde sunt înscrişi la începutul anului şcolar. Parcurgerea programului educaţional nu exclude participarea la şedinţele terapeutice, desfăşurate în spaţii speciale, destinate acestui scop;
- forme de integrare ocazională ce presupune participarea în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, unde reuşesc sa stabilească relaţii cu ceilalţi membri ai grupului.

Procesul integrării școlare a copiilor cu CES presupune elaborarea și alicarea unui plan de intervenție individualizat, centrat pe folosirea unor modalități eficiente de adaptare a curriculumului și pe diversificarea ofertelor de învățare în cadrul lecțiilor. În acest scop, principalele strategii care ar putea fi folosite pentru proiectarea unui curriculum din învățământul integrat se referă la:

- selectarea unor conţinuturi din curriculumul general accesibile şi elevilor cu CES şi renunţarea la alte conţinuturi cu un grad ridicat de complexitate;
- accesibilizarea întregului conţinut printr-un proces de simplificare, cadrul didactic participant la procesul educativ modificand conţinutul astfel încât să devină realizabil;
- diversificarea componentelor curriculumului general prin introducerea elevilor cu CES în activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora.

Parcurgând și depășind toate aceste etape, profesorul își desfășoară activitatea spre a-l determina pe elevul cu CES să se integreze în societate, „să înveţe să înveţe”, pe cât este posibil şi să-l ajute să depăşească conştientizarea propriilor drame.

Elevii cu CES au, majoritatea, capacităţi intelectuale reduse, suprasolicitând dascălul în găsirea celor mai bune metode de lucru în cadrul lecţiei. Reluarea, repetarea, elemente mereu prezente în lecţiile cu elevi cu CES, pot afecta calitatea participării active. Aşadar, este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca elevii cu CES să-şi menţină participarea activă la un nivel optim pentru ca, în cadrul lecţiei, să nu intervină plictiseala, modificarea conţinuturilor învăţării fiind un proces gradat şi anevoios, mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

Ca şi în cazul celorlalte discipline, ora de limbă şi literatură română, devine prilej de încercare de a dezvolta capacităţile de exprimare orală şi scrisă a elevilor cu CES. Întreaga activitate trebuie să se organizeze în vederea informării și formării cadrelor didactice de sprijin / itinerante privind utilizarea corectă a modalităţilor de proiectare și implementare a demersului de intervenţie personalizată asupra copiilor cu cerinţe educative speciale, a identificării instrumentelor și a metodelor specifice de lucru adaptate particularităţilor de vârstă și individuale ale elevilor integraţi, creării premiselor pentru asigurarea unui climat socio-afectiv favorabil dezvoltării armonioase a personalităţii copiilor cu dizabilităţi.

Profesorul trebuie să dovedească creativitate în conceperea unor materiale auxiliare care să favorizeze o evoluţie favorabilă a copilului cu cerinţe educative speciale, să dezvolte abilităţii de a constitui un portofoliu individual de intervenţie personalizată conform particularitaţilor psiho-individuale ale copiilor integraţi.

Bibliografie:

Alois Gherguț, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerințe speciale,* Ed. Polirom, Iași

Carmen Crețu, 1999, *Curriculum diferențiat și personalizat*, Ed. Polirom Iași

Ecaterina Vrăjmaș, 2001, *Strategiile educației inclusive*, Ed. Polirom, Iași

Ghid de predare – învățare pentru copiii cu CES, 2000, UNICEF și Asociația Reninco, București

PROIECT DIDACTIC

Prof. Copăcian Aurelia Florina
CSEI Cristal Oradea

Clasa: I - a III-a B- dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate

Aria Curriculara: Tehnologii

Disciplina: Abilitare manuală

Subiectul lecției: „Ghiveciul cu flori”

Tipul lecției: Formare de priceperi și deprinderi

Timp alocat: 45 minute

Competențe generale:

Utilizarea unor tehnici de lucru cu diverse materiale și instrumente

Realizarea practică de produse utile și/sau lucrări creative

Competențe specifice

1.3 Folosirea diferitelor tehnici de lucru cu instrumente și materiale diverse

2.2 Realizarea de produse simple folosind tehnicile învățate

Obiective operaționale / Competențe derivate

Obiective cognitive:

O_1 - să identifice ghiveciul, pământul și floarea,

O_2 - să identifice corect materialele de lucru

Obiective psihomotrice:

O_3 – să imite mișcările profesorului

O_4 – să lipească formele predecupate pe tulpină

Obiective afective:

O_5– să prezinte interes față de activitate

Strategiile didactice :

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, observația,

Mijloace de învățământ: ghiveci cu floare, pământ, cântec, tablă interactivă

Metode de evalure: observația direct, aprecieri verbale, probă practică

Forme de organizare: frontal, individual

Loc de desfășurare : sala de clasă

Resurse bibliografice:

Programa școlară pentru disciplina *Abilitare manuală* , Anexa nr 2 la Ordinul Ministrului Educației nr. 3702/21.04.2021

DEMERSUL ACTIVITĂȚII DIDACTICE

ETAPELE LECȚIEI	Ob. op.	CONȚINUT		STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
		Activitatea profesorului	**Activitatea elevului**	**Metode**	**Mijloace**	
Moment organizatoric	O_5	Pregătirea materialului necesar activității și asigurarea unui climat psihoafectiv propice desfășurării activității	Se pregătesc pentru începerea activității	Conversația		
Captarea atenției	O_1	Prezintă ghiveciul cu floare, solicitând elevilor să cânte un cântec de primăvară	Cântă cântecelul * ”Flori de primăvară”	Conversația	Cântecel Tablă interactivă	Observare directă
Anunțarea subiectului și a obiectivelor		Anunță elevii în legătură cu faptul că în cadrul activității vor realiza un ghiveci cu flori	Stau în bancă, sunt atenți la informațiile oferite	Explicația		
Reactualizarea cunoștințelor teoretice	O_1	Prezintă elevilor ghiveciul, pământul, floarea, reamitindu-le etapele plantării unei flori	Elevii ascultă informațiile, privesc, denumesc cele prezentate, etapele, ating floarea, pământul și ghiveciul	Conversația Observația Exercițiul	Ghiveci Floare Pământ	Observare directă Aprecieri verbale
Intuirea planșei model	O_1	Prezintă produsul model	Enumeră elementele modelului. *	Conversația Observația	Ghiveciul model	Aprecieri verbale
Explicarea modului de lucru/demonstrația model	O_2	Explică modul în care se va realiza ghiveciul cu flori și materialele folosite	Denumesc și indică materialele.*	Conversația Exercițiul	Ghiveci Lipici Flori predecupate	Observare directă Aprecieri verbale
Încălzirea mușchilor mâinii	O_3	Realizează mișcări ale mâinilor și degetelor, solicitând elevilor să îl imite: *Fă ca mine – plouă, plouă, tună, cântâm la pian, batem din palme.*	Imită mișcările profesorului	Exercițiul Demonstrația		Observare directă Aprecieri verbale

Executarea independentă a produsului. Îndrumări	O_4	Sprijină elevii în a parcurge etapele necesare realizării produsului Profesorul supraveghează lucrul elevilor, corectându-le eventualele greşeli de execuţie sau de utilizare a instrumentelor de lucru. Se acordă explicații suplimentare și ajutor individual.	Execută cu ajutor sau independent produsul. Ei respectă succesiunea etapelor de lucru şi realizează cerințele, lucrând ordonat, îngrijit, corect.	Conversația Observația Demonstrația Exercițiul	Ghiveci Lipici Flori predecupate	Observare directă Aprecieri verbale Probă practică
Evaluarea produselor/criteriile de evaluare		Evaluează lucrările după următoarele criterii: respectarea etapelor, lipirea corectă a părților componente	Privesc produsele realizate.	Conversația Explicația		Observare directă Aprecieri verbale
Încheierea lecției	O_6	Apreciază activitatea elevilor și oferă recompense.				Aprecieri verbale

*Elevii hipoacuzici comunică folosind limbajul mimico-gestual

Anexa 1

Componentele ghiveciului cu flori

Turismul - formă de practicare a exercițiului fizic ca activitate extrașcolară incluzivă

Profesor Enache Bogdan Costin
Școala Gimnazială ”Traian Săvulescu” Comuna Izvoarele, Prahova
Profesor Înv. primar Enache Raluca Elena
Școala Gimnazială ”Platon Mocanu” Comuna Drajna, Prahova

Dată fiind importanţa educării şi formării personalităţii elevilor, se pune problema căilor şi mijloacelor prin care cadrele didactice pot contracara influenţele negative prin activităţile de zi cu zi, inclusiv prin acţiuni extraşcolare. Elevul trebuie provocat să fie receptiv la nou şi să vibreze în faţa frumuseţilor naturii, a lumii în continuă schimbare şi să aprecieze valorile trecutului.

Turismul este o formă de activitate ce presupune realizarea de drumeţii, plimbări și excursii. În cadrul activităţilor de educaţie fizică, elevii sunt învăţaţi să își organizeze timpul liber şi activităţile de loisir, să își procure şi să întreţină corespunzător echipamentele sportive specifice, să își petreacă timpul într-un mod plăcut (concursuri de orientare turistică, cros montan, alpinism, escaladă, tir cu arcul, paintball, ciclismul montan, schi – schi de tură, snowbord,) şi să își călească organismul cu ajutorul factorilor de mediu (soare, aer, apă).

Excursia, este o călătorie în grup, făcută pe jos sau cu mijloc de transport în scop instructiv - educativ, sportiv și distractiv. În timpul desfăşurării acesteia, participanții au posibilitatea de a percepe și observa în mod direct natura, fiind primul pas de contact nemijlocit cu elementele mediului, în afara localităţii în care locuiesc. În timpul excursiilor, copiii descoperă că natura se află într-o continuă mişcare şi transformare, că în natură există legi nescrise. Tot acum ei află că oamenii păstrează şi conservă arbori, plante rare în rezervaţii naturale şi în parcuri special amenajate (naţionale, dendrologice), unde plantele, animalele şi peisajele sunt în siguranţă.

Deşi excursiile au un caracter recreativ acestea prilejuiesc însuşirea unor cunoştinţe ştiinţifice. Acum copiii cunosc sub o altă formă relaţiile din mediul înconjurător şi au posibilitatea de a admira, trăi emoţii şi sentimente puternice la contactul direct cu peisaje din medii diferite (frumuseţea şi diversitatea plantelor şi animalelor, surse de poluare).

În faţa spectacolului naturii, copiii pot face descrieri verbale, evaluează sănătatea mediului, pot găsi măsuri de protecţie şi se vor implica cu plăcere în activităţi de igienizare a mediului, activităţi sportiv – recreative.

Considerată activitate de tip integrat, excursia valorizează multidimensional individualitatea copilului.

Excursiile organizate au multiple valenţe de informare, educare și **integrare** a copiilor. Acestea, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă pentru că se desfăşoară într-un cadru nou, stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoştinţe, chiar dacă reclamă efort suplimentar.

Mediul de acţiune fiind deosebit, iar tehnicile de instruire altele, contribuie la dezvoltarea spiritului de observaţie, îmbunătăţesc memoria vizuală şi auditivă, formează gândirea operatorie a copilului cu calităţile ei de echilibrare, organizare

şi obiectivare. Copiii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe.

Acţionând individual sau în cadrul grupului, copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operaţional, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Participarea efectivă şi totală în activitate angajează atât copiii timizi cât şi pe cei slabi, îi temperează pe cei impulsivi, stimulează curentul de influenţe reciproce, dezvoltă spiritul de cooperare, contribuie la formarea colectivului.

Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copiii se autodisciplinează .

Conţinutul didactic al excursiilor este mult mai flexibil şi mai variat decât al activităților desfăşurate în sala de clasă sau în școală copiii participând cu multă bucurie şi optimism la aceste acţiuni, lărgindu-şi în acest fel orizontul de cunoştinţe prin contactul direct cu realitatea. Prin mijloacele atrăgătoare pe care le are la dispoziţie, excursia înviorează activitatea şcolară, stimulează curiozitatea de a descoperi noi fenomene, formează o atitudine ecologică pozitivă, prilejuieşte trăiri adânci ale unor sentimente patriotice, promovează mișcarea și practicarea exercițiului fizic .

Cadrul didactic are, prin acest tip de activitate, posibilităţi deosebite să-şi cunoască copiii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al învăţământului pregătirea copilului pentru viaţă.

Excursiile şi drumeţiile au un caracter relaxant, contribuind în mod categoric la sudarea colectivelor de copii. După trecerea anilor, copiii îşi amintesc cu plăcere de întâmplările, din timpul excursiilor.

De aceea, NOI credem că organizarea unor astfel de activităţi trebuie continuată, constituind o latură de seamă a procesului instructiv – educativ.

„Prin mijlocirea excursiei elevul învaţă cât într-un an de şcoală” Nicolae Iorga

SCOPUL PRINCIPAL AL ACTIVITĂȚII PROPUSE:

VALORIFICAREA EXPERIENȚEI ACUMULATE DE CEI DOI PROPUNĂTORI PRIN EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ ÎMPĂRTĂȘITE GRUPULUI ȚINTĂ (PROFESORI DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, ÎNVĂȚĂTORI ȘI ELEVI) cu privire la:

- relieful, fauna, activitatea ecologică şi culturală a zonelor de pe traseul stabilit;
- cultivarea sentimentelor de dragoste pentru frumuseţile, bogăţiile pământului românesc;
- formarea unui comportament corect faţă de mediul înconjurător;
- formarea unor deprinderi de comportare corectă, civilizată, de integrare în structura unui grup turistic, de cooperare şi respect;
- practicarea exercițiului fizic ca activitate de timp liber;
- stabilirea unor relaţii de prietenie şi cooperare între membrii grupului.

OBIECTIVE ACTIVITĂȚII:

- stimularea şi dezvoltarea capacităţii de a dialoga;
- educarea capacităţii de adaptare a propriului comportament în raport cu norme prestabilite - cunoscute sau situaţii nemaiîntâlnite;
- educarea capacităţii de înţelegere a efectului actelor sale asupra mediului natural şi social;
- dezvoltarea simţului practic civic şi a gustului estetic în vederea preţuirii valorilor socio-umane, culturale specifice spaţiului românesc;
- stimularea curiozităţii şi spiritului de explorare ;

- trezirea interesului de a petrece timpul liber în natură;
- organizeze timpul liber şi a activităţillor de loisir.

REZULTATE AŞTEPTATE:

- participarea la o comunicarea interactivă desfăşurată în spaţii neconvenţionale, de tip nonformal;
- trăirea emoţiilor pozitive şi stimularea stării de bine în actul de valorizare a cogniţiilor şi contribuţiei personale la dezvoltarea conversaţiilor tematice în învăţarea de tip nonformal;
- exprimarea ideilor, părerilor și impresiilor în cadrul grupului;
- atragerea unui număr cât mai mare de elevi în practicarea activităţi fizice sub diferite forme de organizare.

GRUPUL ȚINTĂ: - 50 participanți

RESURSE TEMPORALE: 1 ZI

RESURSE MATERIALE: ECHIPAMENT CORESPUNZPĂTOR ȘI ÎMBRĂCĂMINTE ADECVATĂ.

RESURSE FINANCIARE: SPONOSRIZARI/DONAȚII

EVALUARE: Alcătuirea „ALBUMULUI ACTIVITĂȚII ” cu poze realizate în excursie.

ORGANIZATORI/COORDONATORI:

Profesor Enache Bogdan Costin - Școala Gimnazială ”Traian Săvulescu” – Comuna Izvoarele

Profesor Înv. primar Enache Raluca Elena - Școala Gimnazială ”Platon Mocanu” - Comuna Drajna

DATA: 01.11.2019

ITINERAR: Vălenii de Munte – Ploiești - BUȘTENI – Brașov – Cheia – Vălenii de Munte

TITLUL ACTIVITĂȚII: EXCURSIE TEMATICĂ

TIPUL EXCURSIEI: CU OBIECTIVE MIXTE

MIJLOC DE TRANSPORT: AUTOCAR

BIBLIOGRAFIE:

Colecția ”Munții noștrii” nr.25-36, editura Sport-Turism,Bucuresti.;

Colecția ”Munții Carpați” nr.19-36 ,ediatata de Concept Ltd.,1999-2002, București ;

Hotel and restaurant Consulting Group, Cunoştinţe şi bune practici pentru ghidul de turism, editura THR- GG, 2011;

"Pitorescul Văii Prahovei " – Lucrare examen calificare Agent turism – Ghid 2015 – Enache Bogdan - Costin

http://www.alpinexpert.ro/

http://muntii-bucegi.ro/

”Cel care pleacă într-o călătorie , nu este niciodată același cu cel care se întoarce” – Proverb chinezesc

Consiliere psihopedagogică
Studiu de caz

Profesor învățământ preșcolar: Stancu Violeta Filofteia
Școala Gimnazială „Virgil Calotescu” - G.P.N. Bascov, Județul Argeș

1. Descrierea succintă a cazului

A.I. este un băiețel în vârstă de 5 ani. Provine dintr-o familie legal constituită care se achită cu responsabilitate de sarcinile parentale: îngrijire, educare.

Este un copil înconjurat cu multă dragoste de părinţi şi de bunici, care nu duce lipsă de nimic, şi cu toate acestea prezintă tulburări de comportament, este impulsiv, neastâmpărat, incapabil de concentrarea atenţiei, trece uşor de la o activitate la alta.

2. Identificarea şi descrierea problemei

Tabloul copilului

Copilul A. I.. frecventează grădiniţa de la 4 ani. Are un aspect fizic plăcut, este normal dezvoltat din punct de vedere fizic şi intelectual pentru vârsta lui, dar este exploziv în mişcări, încăpăţânat, dornic de a fi mereu în centrul atenţiei.

A.I. are un comportament impulsiv în grupă, în timpul activităţilor de instruire, învăţare, evaluare, precum şi în cele de joc, dublat de hiperactivitate şi neatenţie. Destul de des întrerupe activitatea prin intervenţii fără legătură cu tema dezbătută, afectând grupul de copii. Nu are răbdare să ducă la bun sfârşit o sarcină dată, trecând uşor de la o activitate la alta. Are însă un bagaj de cunoştinţe bogat, spirit de observaţie, dar întâmpină dificultăţi în relatarea unor întâmplări, în formularea unor răspunsuri, din cauza timidităţii, care este generată de frica de greşeală ce ar putea să-l pună într-o situaţie umilitoare în faţa colegilor. Dă răspunsuri la repezeală, se pripeşte, multe nu le gândeşte. Îşi doreşte să fie ce-l mai bun, dar nu e siguar pe forţele lui, şi atunci încearcă să grăbească lucrurile pentru a scăpa dintr-o anumită situaţie cât mai repede şi asta îl face să greşească.

Tabloul familiei

Copilul locuieşte cu părinţii şi fratele lui mai mare (10 ani) în apropierea grădiniţei. Părinți sunt muncitori, iar relaţiile dintre membrii familiei sunt foarte bune, copilul crescând într-o atmosferă caldă, armonioasă, într-un climat educativ propice creşterii şi dezvoltării lui.

Stând de vorbă cu părinţii şi bunicii, pentru că şi aceştia din urmă contribuie la creşterea şi educarea lui, am constatat că A.I. se manifestă ca un copil răsfăţat destul de des în conflict cu părinţii. Se enervează dacă părinţii îi impun anumite reguli, cum ar fi: aşezarea în ordine a jucăriilor sau lucrurilor personale, limitarea orelor de joacă la calculator, culcarea la o anumită oră, etc. Are momente de furie şi gelozie uşoară faţă de fratele lui, care este o fire calmă, şi atunci când apar conflicte cedează în favoarea lui de cele mai multe ori. De multe ori este nelinştit şi transmite această stare şi celor din jur, are un stil dezordonat şi se adaptează cu greu la schimbări.

3. Componenţa echipei care poate contribui la rezolvarea (ameliorarea) problemelor

Educatoare

Părinţi

Bunici

Copil

4. Stabilirea obiectivelor

Obiective pe termen lung:

-Diminuarea comportamentului hiperactiv şi impulsiv în timpul orelor şi în familie;

- Îmbunătăţirea capacităţii de concentrare şi a vigilenţei;

-Stimularea limbajului, dezvoltarea exprimării orale;

-Îmbunătăţirea productivităţii şi a performanţelor şcolare;

-Îmbunătăţirea relaţiilor sociale, accepatrea lui de către colegii de clasă;

-Îmbunătăţirea interacţiunii părinţi-copil;

-Îmbunătăţirea interacţiunii educatoare-copil în timpul activităţilor;

Obiective pe termen scurt:

-Să se integreze cu succes în colectivul grupei;

- Să îşi menţină atenţia concetrată pentru mai mult timp;

- Să respecte „Regulile clasei”;

- Să întrebe şi să răspundă la întrebări;

- Să ia parte la activităţile de învăţare în grup;

-Să participe la discuţii în mici grupuri informale;

-Să se realizeze o relaţie de colaborare şi parteneriat între educatoare şi familie

Stabilirea locului de desfăşurare

-Sala de grupă

5. Plan de intervenţie personalizat– strategii şi metode

Cu ajutorul familiei, am încercat să îl cunosc mai bine pe A.I. pentru a înţelege ce-l determină un astfel de comportament, unde trebuie acţionat atât în privinţa copilului, cât şi în privinţa familiei, pentru a înlătura condiţiile care menţin manifestările copilului. Am observat cu mare atenţie şi am încercat să corectez comportamentul ei cu multă blândeţe, căldură, răbdare, prin diferite strategii şi metode educaţionale.

1.Terapia cognitiv-comportamentală

Sub pretextul că am nevoie de un ajutor cu care să-i controlez şi să-i solicit pe copii la activităţi, am aşezat pe A.I. în faţa grupului de copii. El s-a simţit important şi acest lucru i-a dat încredere în el şi în potenţialul lui..

Am încurajat, evidenţiat, stimulat faptele bune ale acestuia prin acordarea unor recompense (afirmaţii pozitive, buline vesele, etc.).

Am evidenţiat calităţile acestui copil şi toate reuşitele în activitatea personală.

Am responsabilizat în colectivul de copii: distribuirea materialului didactic pentru fiecare copil, responsabil cu liniştea, etc.

Am recompensat pentru orice progres făcut, fie el cât de mic.

Am rezolvat probleme împreună cu el (Ce putem face ca tu să rezolvi bine sarcina?)

Am scos în evidenţă numai aspectele pozitive (Tu faci bine aceste lucruri...)

Am încercat să gestionez corect conflictele, analizând împreună cu el faptele şi solicitându-i soluţii pentru rezolvarea acestora.

Am ajutat să îşi facă prieteni cu care să comunice deschis (Cu cine vrei să te joci? Hai să organizăm un joc cu ei!)

Am realizat lucrări colective („Toamna în satul meu”etc.)

L-am antrenat împreună cu ceilalţi copii în rezolvarea de jocuri puzzle (Hai să găsim piesele pentru acest puzzle şi să-l facem împreună)

Am analizat împreună cu el, modul de realizare a sarcinilor (Cum crezi că ai lucrat astăzi?) etc.

2. Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare

Scopul acestei acţiuni este dezvoltarea unei exprimări corecte din punct de vedere gramatical, pentru că am constatat că nu raspunde în propoziţii, adesea cuvântul are rol de propoziţie sau foloseşte propoziţii în care lipseşte pronumele, vorbeşte sacadat şi din acest motiv relatările lui sunt incoerente.

Obiectivele urmarite sunt:

-să transmită un mesaj simplu în cadrul activităţilor de învăţare;

-să primească mesaje, să îndeplinească acţiuni simple;

-să răspundă adecvat (verbal sau comportamental) la ceea ce i se cere.

Pentru a rezolva acestă probleme am solicitat frecvent să răspundă la întrebări cu grad mic de dificultate. Pentru fiecare răspuns am recompensat verbal. Am crescut apoi gradul de dificultate al întrebărilor, care solicitau un răspuns mai elaborat.

6. Consilierea familiei (Programul părinte-copil)

Pentru reuşita demersului nostru am considerat că este necesară colaborarea cu familia printr-un program de acţiune comun. Scopul acestui demers este de a îmbunătăţii relaţia părinte – copil în vederea reducerii problemelor comportamentale ale copilului în familie, la grădiniţă şi în societate..

.Activităţii specifice ale programului părinte – copil

- Discuţii cu părinţii cu privire la alimentaţia copilului. (Mai puţină ciocolată, cacao, cola).
- Stabilirea unui program de activităţi statice combinate cu exerciţii, poate chiar îndrumarea copilului spre un sport.

-Excluderea cauzelor emoţionale datorate familiei (Educatoarea şi familia să-l accepte necondiţionat).

7. Realizarea evaluării

Cunoaşterea copilului trebuie să constituie un punct de plecare în orice demers educativ. Cum putem educa un copil dacă nu îl cunoaştem? Pentru a-mi forma o părere cât mai corectă despre particularităţile dezvoltării copilului, am aplicat o serie de probe care să mă ajute să-l cunosc mai bine. Am repetat aceste probe după o perioadă , timp în care am derulat activităţile din planul de intervenţie personalizat, pentru a vedea evoluţia copilului şi eficienţa intervenţiei.

Probe utilizate: teste pentru stabilirea nivelului de dezvoltare intelectuală, teste proiective de personalitate şi un chestionar pentru evaluarea tulburărilor hiperchinetice completat de părinţi împreună cu educatoarea.

8. Concluzii

Reuşita unui astfel de demers depinde de o bună colaborare în cadrul echipei, de susţinerea şi sprijinul reciproc, ştiut fiind faptul că e nevoie de timp pantru formarea deprinderilor. Nu putem schimba copilul dintr-o dată, ci pas cu pas. Mediul propice pentru a se concentra și a se dezvolta trebuie creat şi acasă şi la grădiniţă. Acasă, trebuie să i se creeze o atmosferă liniştită, fără stimuli care-i distrag atenţia, iar la grădiniţă nu trebuie lăsat copilul să se orienteze singur în multitudinea de fapte şi atitudini ce se manifestă în jurul lui, ci trebuie creată o ambianţă potrivită, din care copilul să se alimenteze cu impresii pozitive, necesare evoluţiei sale normale.

Bibliografie :

1.Ghid de identificare și adresare a nevoilor emergente ale copiilor din România ;

Softuri educative ;

2.Vrășmaș E – Psihologia copilului cu dificultăți de învățare , Ed . Credis , București , 2006 ;

A hiperaktív gyerekek felzárkóztatása az óvodai tevékenységekben

Geng Rozália
Liceul Teologic Romano Catolic Hám János,Satu Mare

Az óvodáskorúaknak többnyire hatalmas a mozgásigényük, korlátozott a figyelmi kapacitásuk, és nehezen tudják igényeik kielégülését késleltetni. Ezt minden óvónő tudja. Éppen ezek a funkciók vannak fokozottan fejlődésben, és mire a gyerkőc eléri az iskoláskort, addigra képes lesz végigülni egy tanórát, végighallgatni egy mesét, a feladatára összpontosítani. Kiscsoporttól nagycsoportig fantasztikus változáson mennek keresztül az ovisok. De vannak gyerekek, akiknél mintha megrekedtek volna ezek a képességek egy korábbi szinten, miközben az intelligenciájukkal, érdeklődésükkel semmi baj. Az óvónő és a szülő egyaránt küzd a helyzettel, és könnyen lehet, hogy valakiben felmerül a kérdés: nem hiperaktív a gyerek véletlenül?

A hiperaktivitás pontos neve ***figyelemhiányos hiperaktivitási zavar*** (attention-deficit hyperactivity disorder, röviden ADHD). Egy olyan gyűjtődiagnózisról van szó, amely főképp a figyelemzavar tüneteit foglalja magába. Jelenleg elsősorban a viselkedéskontroll zavarának tekintik, kialakulását pedig nehezen meghatározható okokra vezetik vissza (feltételezett okait ezidáig nem sikerült bizonyítani).

A hiperaktivitás okai

A hiperaktivitás több tényező együttes fennállásának következtében alakulhat ki: ezek közül az egyik a biológiai háttér (korábban a hiperaktivitást minimális agyi károsodás zavarának nevezték), a másik a szociális környezet hatása (például a rosszul működő család), a harmadik pedig a magas stresszhatás. A kutatások a hiperaktivitás hátterében nem találtak egyértelmű genetikai okokat.

A hiperaktivitás tünetei

A figyelemhiányos gyerekeket feladatkitartási problémák jellemzik, azaz az érintettek nem tudnak az adott feladatra koncentrálni, figyelmük csapongó, könnyen elterelhető. A kicsik gyakran elfelejtenek dolgokat, a lényeges és lényegtelen feladatokat nem tudják jól megkülönböztetni, ezáltal céltalannak tűnnek.

A figyelemzavar következtében a gyerekek túlzottan mozgékonyak, túlzottan impulzívak (ez utóbbi azt jelenti, hogy képtelenek az azonnali reakcióik elfojtására, nem képesek átgondolni tetteiket azelőtt, hogy cselekednének).

Tipikus tünet az is, hogy a gyerekek iskolai teljesítménye nagymértékben alulmarad értelmi képességeiknek, mivel képtelenek az utasításokat betartani és a feladathelyzetben maradni, emiatt nem tudnak megfelelni az iskolai követelményeknek sem.

Jellemző a hiperaktív gyerekekre az is, hogy fejletlenebb mozgáskoordinációjuk miatt gyakran "baleseteznek". Képtelenek betartani a szociális elvárásokat is, normakövetésük gyenge, nem képesek várakozni, türelmetlenek. A szülők gyakran panaszkodnak arra, hogy nehezen kezelhetőek. A zavarhoz kapcsolódó problémák - labilis érzelmi élet, gyakori dühkitörések - miatt ezek a gyerekek a közösségekbe sem tudnak jól beilleszkedni, gyakran kiközösítik őket. Komoly probléma az is, hogy a figyelem- és mozgászavara önértékelési problémákat okoz, amely tovább rontja az érintettek állapotát.

Az óvodába való bekerülés új próbatételt jelent a hiperaktív tüneteket mutató kisgyermek számára. Bár fokozott önállósodási vágya következtében a szülőtől való elszakadás gyakran egyáltalán nem okoz gondot, alkalmazkodási nehézségei mégis hamar felismerhetőek. Rendkívül impulzívan viselkedik; hirtelen, indulatos érzelmi megnyilvánulásai vannak, ami megijeszti társait. Konfliktusos helyzetekre váratlan agresszivitással reagálhat. A játékban nem szeret

veszíteni, a kudarctól látványosan „kiakad”. Nagyon mozgékony, így akaratlanul is sokszor felborogatja a tárgyakat, lerombolja a többiek építőtornyát, zavarja társait a játékban.

Nagycsoportban még jobban kiütköznek a problémák, hiszen ilyenkor megkezdődik az iskolára való felkészülés, és a foglalkozásokon tényleges feladathelyzetbe hozzák a gyerekeket. Ha egy gyermek minduntalan kibújik ezekből a szituációkból, nyugtalanná válik, egyfolytában izeg-mozog, hintázik a széken, céltalanul sokat beszél, nem akar eleget tenni a felnőttek kérésének, valószínűleg az iskolában is nehézségei lesznek az alkalmazkodással, együttműködéssel, figyelemmel.

1. Napirend felállítása: ADD és ADHD-val érintett gyermekek nehezen tájékozódnak időben és térben, illetve sok esetben rugalmatlanok a változásra. Fontos, hogy kialakuljon náluk egyfajta **napi rutin** és **rendszeresség** az életükben.

2. Képernyő nézés minimalizálása: a TV, tablet vagy mobiltelefon rengeteg auditív és vizuális ingerrel bombázza a gyerekeket. Ezeket az ingereket nem ritkán nehezen tudják csak feldolgozni, hiszen megállás nélkül kapják az új impulzusokat. Érdemes a képernyő előtt eltöltött időt **napi 15 percre rövidíteni**. Nagyon fontos, hogy a gyorsabb és könnyebb elalvás érdekében lefekvés előtt már semmilyen képernyőt ne nézzen a gyermek.

3. Nyugodt alvás: A figyelem- és hiperaktív zavarral küzdő gyerekek gyakran nagyon nehezen alszanak el, hiszen a nap során „begyűjtött“ ingerek még mindig tombolnak bennük, pláne, ha este felpörgetett állapotban vannak. Ilyenkor jellemzően még nagyobb kihívás pihentető alváshoz segíteni őket.

4. Gyermekünk lenyugtatását esti rituáléval, elcsendesüléssel tudjuk a leginkább támogatni – fürdés, **esti meseolvasás,** vagy **a nap átbeszélése**, mely során megtudhatjuk, mi volt a napban a legjobb, vagy legrosszabb.

5. Rövid, **érthető instrukciók**: ha valamit szeretnénk gyermekünknek mondani, vagy akár ő szeretne valamit megosztani velünk, guggoljunk le mellé, hogy **szemmagasságba** legyünk vele. Adjunk neki **rövid, érthető utasítást**, ne beszéljünk vele körmondatokban, mert a sok információ között könnyen elveszítheti a lényeget.

6. Helyes kommunikáció a családban: fontos, hogy mindkét szülő **egységesen kommunikáljon a gyerkőccel,** és, hogy amit megígérünk, azt tartsuk is be. Ne fenyegetőzzünk, hogy elvesszük az egyik játékát, ha nem jön rögtön fürdeni. **Adjunk nekik választási lehetőséget**, hogy éreztessük gyermekünkkel, van beleszólása a körülötte zajló eseményekbe. **Dicsérjünk és biztassunk**, hiszen a figyelemzavaros és hiperaktív gyerekre a viselkedése miatt sokszor húzzák rá a “rossz gyerek” szerepet.

7. Elegendő mozgás: fontos, hogy **minél több** szabad- vagy beltéri **mozgáslehetőséget** kínáljunk gyerekeinknek. Próbáljuk a napi rutinba beépíteni a játszótereket, trambulinozást, hintázást. Rossz idő esetében nagy móka lehet a pocsolyába ugrálás vagy az otthon épített akadálypálya, természetesen biztonságos keretek között. Ezek mind-mind jótékony hatással lehetnek éretlen idegrendszerükre.

8. Otthon, ahol élünk: fontos, hogy otthonunk szolgálja a lakók szükségleteit, a legkisebbektől a legnagyobbakig. A rengeteg széthagyott holmi és játék megterhelő lehet egy figyelemzavaros gyermek idegrendszerének, pláne anya és apa kedélyállapotának. ? A kulcsszó a **rendszerezés.**

Használjunk tároló dobozokat, melyek elejére rajzoljunk nagy címkéket, pl. legyen egy autós, plüssös vagy kockás tárolónk. Készítsük együtt a címkéket, így nem csak egy szuper közös programunk lehet, de így a gyerkőc is szívesen fog abba pakolni, amit ő is saját kezűleg készített.

9. Egyszerre csak egy játék!: sokszor bármilyen csilli-villi is az adott játék, gyermekünk olykor csak hozzákap és máris ugrik a következő játékhoz. Fél óra múlva pedig egyszer csak azt vesszük észre, hogy az egész szoba tele van szétszórt játékokkal. Egy figyelemben érintett gyerkőcnek hatalmas kihívást jelent úgy játszani, hogy az előző társasjáték részei még

szanaszét hevernek előtte a padlón. Mindig törekedjünk arra, hogy **pakoljuk el együtt** azokat a dolgokat, amivel már nem játszunk és csak azután kezdjünk neki az újabb játéknak.

Az óvónő segítsége egy hiperaktív gyereknek

- Ha van rá lehetőség, akkor kisebb létszámú csoportba járjon.
- Ültessük zajforrásoktól távol.
- Irányítsuk egy olyan társ fele, aki segíti, illetve koordinálja.
- Fontos a napi pontos időbeosztás kialakítása és betartása.
- Egyértelmű, rövid szabályokat adjunk neki.
- Biztosítsunk számára sikerélményt.
- Az anyagot mindenképp több szemszögből szemléltessük a számára.
- A gyerek egyéni szintjéhez mérten igazítsuk a feladatokat.
- Fokozatosság elvét tartsuk be.
- Saját üteméhez mérlegelve adjunk neki időhatárokat.
- Adjunk teret a mozgásigényének, mint például ossza ki ő a papírokat, hozzon krétát stb.
- Minél több vizuális segédanyagot használjunk.
- Iktassuk be a tevékenységekbe a drámapedagógiát.
- Fontos, hogy tartsuk vele a szemkontaktust.

Bibliográfia:

Ranschburg Jenő: *Pszichológiai rendellenességek gyermekkorban.* Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó, 2010.

Ferek, Marko: *Hiperaktív álmodozók. Jobbak, rosszabbak, mások. Bepillantás az ADHD-ba.* Budapest: Geobook, 2011.

László Zsuzsa: *Az örökmozgó gyerek.* Budapest: Fi-Mo-Ta Bt., 1997.

/www.koloknet.hu/kulonleges-gyerek/fejlodesi-rendellenessegek/hiperaktiv/hiperaktiv-gyermek-az-ovodaban/

Sajátos nevelési igényű gyermekek sikeres integrálásának lehetőségei óvodában

Prof. Biró Sára
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 30, Oradea, România

Milyen kell legyen egy jól működő speciális igényű gyermeket is befogadó közeg?

Legyen biztonságos, szeretetteljes, aktív légkörű, hol a gyerekek jól érezik magukat, bekapcsolódnak a közös tevékenységekbe. A jó csoportlégkör biztosítása a sokszínű tevékenység, a közös élmények, és a gyermek önállósága (választások lehetősége). Csakis a saját erejében, képességeiben magabiztos gyermek válik szintén magabiztos, de jó értelemben vetten kétkedő, tanulni vágyó, tanulni tudó, önmaga és a világ változásait követni tudó felnőtté. **Fontos, hogy a gyerekek elfogadják egymást eltérő tulajdonságaikkal együtt**.

Csoportunk *vegyes korosztályú*, így máris adódik a felzárkóztatás, különböző bánásmód és munkabírás, munkafegyelem, értelmi és érzelmi szintek, személyre(külön korcsoportra) szabott munkafolyamatok. A nagyobbakkal el kell fogadtatni kisebb társaikat, empátiára neveli őket a közös munka és a segítségnyújtás. Ez nagyon jó lépcsőfoka a sajátos nevelést igénylő gyermek elfogadásában, befogadásában. Kitűnő alkalmat biztosít erre a közös játék, csoportos , *kooperatív technikák*, a *lazító és bizalomjátékok*, melyek napi szinten jelen vannak csoportunkban.

A saját, az integrált nevelést elfogadó hozzáállásunk mellett a gyermeki és szülői közösségekben is szorgalmazzuk a sajátos nevelést igénylő gyermekek jelenlétének elfogadását.

A szocializáció és a nevelés szoros összhangban áll egymással, egymást támogatva funkcionál. A pedagógus részéről tudatos szocializációnak kell létrejönnie. Előtérbe helyezzük a *gyermekközpontúságot*. Tiszteletben tartjuk a gyermekek egyéniségét, jogait, minden gyermeket önmagához képest fejlesztünk. A gyermekek mindenek feletti érdekeit helyezzük előtérbe, szem előtt tartva, hogy szükségük van a felnőttek gondoskodására, nevelésére, példamutatására és szeretetére. Követnünk kell többek között azt az alapelvet, hogy **minden gyermek önálló személyiség, akik eltérő tulajdonságokkal**, **képességekkel, ismeretekkel rendelkeznek, és ezért egyéni bánásmódot igényelnek**. Akiknek úgy a pszichikus, mint a mentális fejlődésének során feltétlen szükségük van **érzelmi biztonságra,** melyet elsősorban természetesen a családban kell megkapniuk, de meg kell hogy adja a gyermekeket fogadó minden intézmény, így az óvoda is. Erre a napi tevékenységek során a spontán adódó helyzeteket kell kihasználnunk. A szabad játékhelyzetekben például könnyebb az alkalmazkodás, hiszen ez önként vállalt, és a gyermek akkor lép be, vagy ki, amikor neki tetszik. Ő dönt, mennyit vállal fel a helyzetekből, nem érzi megerőltetésnek annak betartását.

A pedagógiai fejlesztés főként a következő tevékenységekre épít:

- Közös élményekre épülő közös tevékenységek szervezése, Az óvónő modellszerepének biztosítása
- A gyermekekben kialakítandó akarati tulajdonságok (együttérzés, segítőkészség, önzetlenség, stb.) fejlesztése,
- A nyugodt, kiegyensúlyozott érzelmi légkör biztosítása, megteremtése
- A gyermekek igényei szerint időt biztosítunk a négyszemközti beszélgetésekre és a felzárkóztatásra
- Szükség esetén szakember segítségét javasoljuk a szülőnek, és együttműködünk a szakember munkájában.

Sajáros nevelési igényű gyemekünk így volt bevonható a foglalkozásokba. Nagyban elősegítette fejlődését a csoport feléje irányuló szeretete, elfogadása. Rengeteget változott, fejlődött a hónapok folyamán, de mivel nagy létszámú csoporttal dogozunk, sajnos nem volt elégséges az általunk nyújtott tudás, figyelem és a befogadó és elfogadó környezet, társuknak többre volt szüksége. Így specialista segítségét kértük. Kis pajtásunk most speciális óvodában fejlődik tovább, ahol gyakran meglátogatjuk néhány gyermekkel a csoportunkból.

Mi indolkolja az effajta felzárkóztató és itegráló módszerek és lehetőségek kidolgozását?

Napjainkban más a gyermekek neveltsége, ismerete, készsége, kompetenciája. Mások a családi körülmények, hangnemek. Teljesen más ingerek érik, mások a társadalmi mintás és elvárasok. Egyre gyakrabban találkozunk magányos, érzelemszegény, zárkózott gyermekkel, vagy épp különböző magatartási, viselkedési zavarral küszködő, agresszív gyermekekkel. Célja az, hogy elősegítse az óvodások sokoldalú, harmonikus fejlődését, a gyermeki személyiség kibontakozását, a hátrányok csökkenését, az életkori és egyéni sajátosságok valamint az **eltérő fejlődési ütem** figyelembevételével, **ideértve a kiemelt figyelmet igénylő gyermekek beilleszkedését, integrációját is.** Sérült, sajátos nevelési igényű gyemekünk egy foglalkozás közben.

"Az óvónő mindig igyekezzék tetteivel és szavaival kifejezni, hogy a gyerekek közötti egyéni különbségek, az eltérő fejlettségi szint, a feladatmegoldásban megjelenő teljesítménykülönbség természetes jelenség. Senki nem kaphat semmiféle "címkét", megkülönböztető jelzőt vagy elmarasztalást, mert a többségtől eltérő külsejű, vagy az adott helyzetben másképp gondolkodik, cselekszik, másképp fejezi ki magát, teljesítménye, magatartása különbözik a többiekétől…Segítse elő, hogy lehetőség szerint minden gyerek tűnjék ki valamiben, legyen olyan rá jellemző pozitív megnyilvánulás, tevékenységi terület, amihez jól ért, amiben ügyes." (ÓNP 1989. 61-62. o.).

Óvodai élet tervezése és szervezése a felzárkóztatás érdkében / Célja:

1. A gyermekek életkorának és egyéni sajátosságainak megfelelő életritmus és rendszeresség kialakítása, az ismétlődések által érzelmi biztonság megteremtése.
2. A gyermekek egészséges, tevékenységekben megnyilvánuló fejlődéséhez a folyamatos és rugalmas napirend, heti rend biztosítása, melyet a gyermekcsoportok óvoda pedagógusai alakítanak ki.
3. A rugalmas napirend kialakításával megfelelő időtartamú, párhuzamosan végezhető differenciált tevékenységek biztosítása, amely fejleszti a gyermekek együttműködő képességét, faladat tudatát.

Feladataink:

1. A gyermekek szükségleteit, igényeit figyelembe véve a stabilitás, folyamatosság, rendszeresség, rugalmasság jegyében szervezett napirend, hetirend kialakítása.
2. A gyermek komfortérzetéhez szükséges optimális körülmények biztosítása.
3. Folyamatos szabad játék lehetőségeinek megteremtése, hiszen a gyermek számára a játék létforma, fejlődésének alapja, személyiségének tükrözője és fejlesztésének legfőbb eszköze.
4. Mozgásos tevékenységek biztosítása az óvodai élet során (szabad mozgásos játékok, tervezett mozgások, játékos mozgásfejlesztés). A mozgás a gyermek legtermészetesebb megnyilvánulási formája, képet ad az általános fejlettségi szintjéről, fejlődés tempójáról.
5. A gondozást kiemelten kezeljük, mivel az óvodapedagógus a gondozás során nevel, építi kapcsolatait a gyermekkel, segíti önállóságának fejlődését együttműködve a pedagógiai munkát közvetlenül segítőkkel.
6. A tevékenységek közötti harmonikus arányok kialakítása.
7. A tevékenységbe ágyazott tanulás komplex készség és képesség fejlesztésének megteremtése (hely, idő, eszköz, élmény)

Az óvodás korú gyermek jellemző sajátossága a magatartás érzelmi vezéreltsége. Személyiségében az érzelmek dominálnak, ezért elengedhetetlen, hogy a gyermeket barátságos, otthonos, szeretetteljes, derűs, légkör vegye körül, melyben az óvodapedagógusok, és az óvoda valamennyi dolgozója szeretetteljes, elfogadó viselkedésmintákat közvetít a gyermek felé. Ezek együttes hatása indítja el a gyermek érzelmi kötődését társaihoz és a felnőttekhez.

A gyermekeket a közösség érdekében végzett feladatok vállalására ösztönözzük, és arra, hogy keressék a társak, a csoport számára hasznos, örömet jelentő tevékenységeket. Fokozatosan alakítjuk és fejlesztjük felelősségtudatukat, konfliktustűrő

és megoldó képességüket. Ennek érdekében nyitunk a gyermekek előtt távlatokat, és teremtünk olyan alkalmakat, melyek során megtapasztalják, és kialakul kötődésük a szűkebb és tágabb óvodai környezethez. Ezt elősegíthetjük rövidebb-hosszabb sétákkal, bábszínház látogatás, hol szoros együttműködő kapcsolatpot alakítottunk ki a társulattal, társintézmények látogatásával is, így szorosabb kapcsolatunk alakult ki a *Bonitas Speciális Óvodával*, ahova kizárólag sérült, speciális igényű gyermekek járnak. Ezen látogatások és közös programok nagyban elősegítik már kisgyermek koban a másság elfogadását, megértik mennyire fontos segíteni és elfogadi minden társukat. Hisz mindnyájan egyformák és mégis különbözőek vagyunk.

Ahhoz, hogy mindez megvalósuljon és sikeres legyen biztosítanunk kell: az óvodapedagógusok állandó jelenléte a csoportban, az óvoda és a család együttműködése, a felnőtt-gyerek közötti kapcsolatok meghittsége, bizalma, biztonságos, szeretetteljes légkör megteremtése, a gyermekközpontúság kialakítása, a gyermeki tisztelet megléte.

"A gyermek a legtökéletesebb teremtmény, mert egyedül ő tudja megalkotni saját egyéniségét. A gyermek lelke lágy viaszhoz vagy fehér papírhoz hasonló, ahová magának a gyermeknek kell belevésni a képzeteket."/Maria Montessori/

Könyvészet:

Porkolábné, Dr. Balogh K., (1997): *Komplex prevenciós Óvodai Program*. Budapest

Buda, B.,(1986), *A személyiségfejődés és a nevelés szociálpszichológiája*, Gondolat, Budapest

Griffin, E., (2008), *Együtt – lét! Mitől jó egy csoport*, Harmat Kiadó, Budapest

Gergencsik,E.,Dr.,(1998),*Kreativitás és közösség.Pszichológia – nevelőknek*, Budapest

Vekerdy, T., (2001), *Gyerekek, óvodák, iskolák*, Saxum, Budapest

https://ofi.hu › az-erzelmi-neveles-es-szocializacio-elemzese-ertekelese; http://www.hetszinviragovi18.hu/

ROLUL EDUCAȚIEI CULTURALE ÎN INCLUZIUNEA ȘI ECHITATEA SOCIALĂ

Prof. Protopopescu Doina, CSEI „Sfânta Filofteia”
Ștefănești, Argeș

Cultura reprezintă un ansamblu de cunoștințe, atitudini, deprinderi, norme și modele de comportament care sunt specifice unui grup social și care se transmit prin educație. Interculturalitatea este un termen care se folosește în context educațional și este o temă de actualitate în școala și în societatea noastră.

Educația interculturală pune accent pe toleranță, deschidere, acceptare și înțelegerea relațiilor de tipul „eu-celălalt/ceilalți”, pe recunoașterea și respectarea diferențelor culturale de limbă, port, religie, tradiții, istorie. Noile educații apărute datorită unor trebuințe socio-pedagogice actuale care figurează în programele UNESCO cuprind, pe lângă educația de mediu, educația pentru timpul liber, educația pentru pace, educația pentru democrație, și educația interculturală. Școala este principalul mediu unde se învață interculturalitatea. Aceasta are rolul de a forma deprinderi de a prețui valorile tuturor culturilor, de a întări încrederea în sine a minorităților și a diminua orgoliul etnic al majorității.

Cadrele didactice sunt cele care trebuie să promoveze dialogul și relațiile interculturale, de a dezvolta respectul pentru diversitate. Încă de la intrarea în școală, copilul trebuie antrenat astfel încât să se simtă bine lângă toți colegii, să se implice în activități alături de ei, indiferent de etnie sau de religia acestora, toate acestea conducând la adoptarea unei comunicări constructive și la crearea unei atmosfere prietenoase în școală și în clasă. Prin implicarea în activități diverse, prin cooperarea în cadrul grupului, copilului îi este stimulată curiozitatea, este învățat să accepte ideile și alegerile celorlalți, i se dezvoltă încrederea în sine. În activitatea educativă, este foarte importantă selectarea conținuturilor, a metodelor folosite, a modului cum este organizată lecția, aceasta trebuie să conțină momente de lucru în grup, de colaborare, pentru a li se dezvolta elevilor un comportament tolerant, de acceptare.

Influența educației interculturale nu trebuie să se manifeste doar în mediul școlar, ci și în cel extrașcolar (familie, grupuri sociale, comunități). În contextul social actual, în condițiile în care libera circulație a cetățenilor a crescut, educația interculturală a devenit foarte importantă. Tot mai mulți oameni din țări și culturi diferte ajung să lucreze, să comunice, să trăiască împreună. Pentru ca relațiile dintre ei să fie unele normale, neconflictuale, aceștia trebuie să se cunoască reciproc, să-și cunoască limba, cultura, istoria. De aceea este imperios necesar ca educația să cuprindă în conținuturile și obiectivele ei, elemente care să urmărească formarea conștiinței, a capacității oamenilor de a comunica, de a evita situațiile conflictuale, de acceptare și raportare la alte culturi.

Pentru îmbunătățirea aspectelor relaționale ale locuitorilor care aparțin unor culturi diferite, educația interculturală are o importanță deosebită. Ea trebuie să permită atât egalitatea între indivizi, cât și posibilitatea afirmării propriei identități. La noi în țară, datorită migrației internaționale a forței de muncă, în fiecare școală există elevi care aparțin altor culturi, pe lângă cei de etnii și religii diferite. Într-un asemenea grup cultural complex, se impune atenție față de valorile fiecăruia, față de limbajul pedagogic utilizat și de strategiile didactice folosite, acestea trebuind să fie integratoare.

Procesul educativ trebuie organizat utilizând activități de învățare plăcute și atractive care să conducă la dezvoltarea motivațiilor cognitive ale copilului, la crearea unei imagini coerente despre lume, la achiziția unor valori morale. În acest fel, dezvoltarea copilului se afiliază la lumea culturii și a valorilor, el își caută un loc propriu în această lume, își dobândește capacitatea de autodeterminare a comportamentului. Astfel, se poate păstra identitatea culturală în același timp cu aderarea la valorile culturale ale omenirii.

Încă din primele clase, elevii care aparțin unor etnii diferite trebuie să fie obișnuiți cu valorile europene care vizează naționalitatea și etnicitatea. Fiecare copil reprezintă un univers și pentru integrarea în activitatea școlară și socială, este foarte importantă cunoașterea fiecăruia în parte. Faptul că tot mai multe școli/clase sunt eterogene din punct de vedere cultural este o realitate care se află într-un proces de expansiune. Copiii care provin din aceste medii socio-culturale, etnice, familiale diverse, trebuie incluși în programe educaționale adecvate.

Cea mai eficientă abordare pedagogică este aceea care transformă diferențele culturale dintr-un handicap ce generează anxietate și complexe, într-un avantaj, o potențială sursă de îmbogățire pentru fiecare copil. Educația interculturală trebuie să antreneze spre cooperare, deschidere și acceptare, și nu spre respingere, ierarhizare, segregare. Principalele obiective pe care școala și comunitatea trebuie să le îndeplinească în domeniul educației interculturale sunt:

-recunoașterea diferențelor culturale și respectarea lor prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între indivizi

-promovarea unei conduite tolerante, de acceptare și înțelegere firească a relațiilor dintre etnii

-elaborarea și promovarea unor politici școlare care să contribuie la egalizarea șanselor în educație

-valorificarea diferențelor culturale și transformarea lor în resurse educaționale

-eliminarea prejudecăților etnice prin parteneriate cu părinții și instituții culturale diverse

-combaterea manifestărilor ostile de orice fel împotriva etniilor minoritare

-organizarea de evenimente, concursuri, sărbători locale ce au ca rezultat descoperirea, recunoașterea și aprecierea culturilor minorităților etnice și religioase

În pregătirea cadrelor didactice, educația interculturală trebuie să devină o constantă, care să se răsfrângă asupra disciplinelor de studiu, a criteriilor de evaluare a comportamentelor și competențelor, precum și asupra relațiilor cu părinții și cu comunitățile. Profesorii au misiunea de a le cultiva elevilor sentimente de respect pentru toleranță, acceptare, diversitate, solidaritate, iar implicarea școlii și a cadrelor didactice în promovarea valorilor educației interculturale are efecte formative deosebite.

Cum dezvoltăm spiritul de toleranţa al elevilor faţă de colegii cu CES

Prof. Ştefănescu Ioana Codruţa, Colegiul Economic VIILOR

Stefanescu Ioana Codruta
Colegiul Economic VIILOR

Cum definim toleranţa?

Toleranța (lat.: *tolerare* = a suporta) este un termen social, etic și religios aplicabil unei colectivități sau individ, care definește respectul libertății altuia, al modului său de gândire și de comportare, precum și al opiniilor sale de orice natură (politice, religioase etc.).

Adevărata toleranță, în spirit umanist, înseamnă însă mai mult decât o simplă "suportare" în sensul originar, ea presupune respectul opiniei contrare și este strâns legată de libertatea persoanei. Prin toleranță se respectă deciziile altor oameni, grupuri, popoare, religii, alte moduri de gândire și puncte de vedere, alte stiluri și moduri de viață.

Educaţia pentru toleranţă reprezintă, astfel, “capacitatea de a accepta diversitatea culturală, lingvistică, etnografică, nutriţională etc., precum şi ideea că nu există soluţii imediate pentru toate problemele; în sens socio-politic nu presupune acceptarea nonvalorii, a fanatismului, a agresivităţii etc.” (George Văideanu, UNESCO – 50 – EDUCAŢIE, Editura Didactică şi Pedagogică RA., Bucureşti, 1996, p. 79).

Integrarea copiilor cu CES în comunităţile şcolare, respectiv într-un cadru formal. instituţionalizat este o integrare ce beneficiază de un cadru legislativ propice care să faciliteze acest proces complex şi care asigură cadre didactice şi specialişti instruiţi pentru a realiza acest deziderat. Spre deosebire de această integrare care este susţinută legislativ, trebuie avută în vedre şi integrarea elevilor cu CES în cadrul informal al colegilor , unde de asemenea învăţătorul/cadrele didactice pot monitoriza şi facilita integarea acestora, îndeosebi în cadrul activităţilor extracurriculare dar şi integrarea lor în cadrul cel mai larg al vieţii sociale, în “ viaţa civilă”, acolo unde principalii factori de influenţă sunt protecţia oferită de cei apropiaţi (familie, prieteni) şi nivelul de educaţie (inclusiv civică) şi acceptare/toleranţă a mediului extern. Procesul de educaţie la nivel de masă se realizează în timp, legislaţia fiind uniul dintre principalii factori civilizatori, chiar dacă adesea la nivel punitiv, prin sancţionarea cetăţenilor ce încalcă nomele de conduită. Astfel de exemple sunt aplicarea amenzilor pentru şoferii care parchează pe locurile de parcare destinate persoanelor cu dizabilităţi, interzicerea folosirii de către copii a rampelor pentru cărucioarele cu rotile în scopuri de joacă (folosirea rampei ca topogan, acoperirea acesteia cu nisip, pietriş, blocarea ei cu pietre, crengi etc), utilizarea unui limbaj neadecvat (insulte, jigniri, porecle, ironii, insinuări, comparaţii, “anchetarea” persoanei cu deficienţe/dizabilităţii, judecarea ei, găsirea unor cauze, explicaţii care să fie exprimate fără tact şi în general, fără să fie necesar etc). Desigur, este mult mai greu de dovedit şi sancţionat bullyingul verbal, emotional. Pe de altă parte, cresterea numărului de camere de filmat, a înregistrărilor audio video, a postărilor pe reţelele de socializare a comportamentelor neadecvate, îi responsabilizează pe o bună parte a cetăţenilor sau măcar îi determină să-şi autocenzureze anumite reacţii, atitudini, acţiuni. De altfel, în ţările civilizate ale Europei, aplicarea cu consecvenţă a sancţiunilor este în strânsă corelaţie cu respectarea normele de conduit şi morală, cu respectarea cetăţenilor cu deficienţe sau dizabilităţi, a cetăţenilor vârstnici, a celor care au altă etnie, rasă, apartenenţă religioasă, culturală etc decât a majorităţii sau decât cea considerată ca fiind ceea mai de succes.

Programul de promovare și sprijinire a educației în comuna Dudeștii Noi

Călescu Mirela Lenuța
Școala GimnazialăDudeștii No

Cerere de Finanțare

TITLUL PROIECTULUI: DUNĂREA, FLUVIUL REGINĂ

1. IDENTIFICAREA PROIECTULUI

1.1 TITLUL PROIECTULUI

DUNĂREA, FLUVIUL REGINĂ

1.2 LOCUL DE DESFĂȘURARE A PROIECTULUI

CLISURA DUNĂRII

1.3 DURATA PROIECTULUI

12-19.04.2019

1.4 DESCRIEREA SOLICITANTULUI

Identificarea solicitantului: CĂLESCU MIRELA LENUȚA

Persoana responsabilă de proiect: CĂLESCU MIRELA LENUȚA

Datele de contact ale persoanei responsabile:

Telefon:XXXXXXXX

Fax:

E-mail: XXXXXXXX@yahoo.com

1.5 CATEGORIA DE SOLICITANT

Cadru didactic din cadrul Școlii Gimnaziale Dudeștii Noi, județul Timiș

1.6 AXELE ȘI MĂSURILE PENTRU CARE SE ACORDĂ FINANȚARE NERAMBURSABILĂ

□ **AXA 1: DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR TEORETICE ȘI PRACTICE ALE ELEVILOR ÎN ARIA CURICULARĂ ȘI EXTRACURRICULARĂ:**

X Măsura 1.1. Promovarea activităților educative curriculare,

□ Măsura 1.2. Promovarea activităților extracurriculare,

□ Măsura 1.3. Promovarea activităților sportive și recreative.

□ **AXA 2: ÎMBUNĂTĂȚIREA CALITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL:**

□ Măsura 2.1. Perfecționarea metodelor de predare.

□ **AXA 3: DEZVOLTAREA INFRASTRUCTURII EDUCAȚIONALE:**

□ Măsura 3.1. Îmbunătățirea condițiilor de studiu și predare

1.7 SCOPUL, OPORTUNITATEA PROIECTULUI

(scurtă prezentare, **maximum 300 de cuvinte,** a caracteristicilor prin care proiectul contribuie la promovarea educației în comuna Dudeștii Noi și demonstrarea concordanței cu axele si măsurile Programului)

Scopul acestui proiect este acela de a îmbogăţi cunoştinţele elevilor despre unicul fluviu din ţară, al doilea fluviu ca mărime din Europa, Dunărea.

Oportunitatea proiectului :

"Clisura" este un cuvânt de origine bizantină şi înseamnă "cetate aşezată la gura unui defileu".

Această excursie îi va ajuta pe elevi să cunoască zona Dunării începând din localitatea Baziaş şi până la Orşova, să diferenţieze variate forme de relief care imprimă cursului Dunarii, străbătând cazanele Dunării cu plante şi animale variate.

Elevii vor urca în observatoare de unde vor admira rezervaţia naturală cu copaci şi arbuşti rari, dar şi multiple specii de păsări, Ostrovul, Peştera Gaura cu Muscă, Statuia lui Decebal, Mănăstirea Mraconia, peisaje panoramice străbătute de Regina Dunăre.

2. DESCRIEREA PROIECTULUI

2.1 OBIECTIVELE PROIECTULUI

- urmărirea traseului Dunării de la Baziaş şi până la Orşova;
-cunoaşterea unor specii de păsări şi plante;
- vizitarea peşterilor Gaura cu Muscă şi peştera de la Mraconia- săpată de Dunăre;
- străbaterea Cazanelor Dunării;
- vizitarea oraşului Băile Herculane, statuia, băile romane.

2.2 GRUPUL ȚINTĂ

35 elevi din Dudeştii Noi

2.3 ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

1. Vizualizarea şi trasarea excursiei pe hartă, însemnarea obiectivelor turistice ce urmează să fie vizitate

2. Observarea zonelor protejate, Balta de la Şuşca, Ostrovul, Stânca Babacai, Peştera Gaura cu Muscă, Cazanele Dunării, Chipul lui Decebal

3. Vizitarea Satului Lacustru de la Berzasca, Mănăstirii Mraconia

4. Plimbare cu barcă de mică viteză pentru a intra în peştera săpată de fluviul Dunărea

5. Vizitarea oraşului Băile Herculane

2.4 REZULTATE AȘTEPTATE

Elevii vor cunoaşte frumuseţile patriei, vor vedea ostrovul natural, balta, specii de anumale şi păsări caracteristice, protejate de lege.

Tratarea diferenţiată a elevilor la ora de matematică
(Studiu)

Prof.înv.primar LUNGU GABRIELA
Roman, jud. Neamţ

Perioada micii şcolarităţi este o perioadă intensă de formare sub raportul capacităţilor intelectuale ale copiilor, deci, sarcina şcolii în etapa actuală este formarea unui om bine pregătit. De aceea, creşterea randamentului şcolar şi prevenirea rămânerii în urmă la învăţătură constituie o problemă importantă a şcolii.

Matematica se învaţă nu pentru a se şti , ci pentru a se aplica în practică. Încă din clasele primare se pun bazele matematicii, care trebuie să fie solide, să reziste toată viaţa. În învăţământul actual, elevii învaţă în clase eterogene, cu elevi foarte buni, buni şi slabi la învăţătură, ceea ce necesită desfăşurarea de activităţi diferenţiate cu elevii, stimulând libera şi deplina dezvoltare a personalităţii fiecăruia.

Conţinutul învăţământului prevăzut în programele şcolare este comun şi obligatoriu – la fel ca şi obiectivele instructiv – educative - pentru toţi elevii clasei. Diferenţiate sunt doar modalităţile şi formele de predare – învăţare a acestuia, astfel încât să poată fi asimilat de fiecare elev la un nivel corespunzător exigenţelor.

Nu toţi elevii unei clase ajung să opereze cu cunoştinţele la acelaşi nivel; unii dintre ei reuşesc să se ridice la nivele superioare de aplicare, alţii rămân doar la nivelul recunoaşterii, reproducerii. Prin urmare, în cadrul procesului de învăţământ, este necesar să se ţină seama de faptul că acelaşi conţinut se însuşeşte de către copiii aceleiaşi clase la nivele diferite de complexitate, datorită particularităţilor de vârstă şi individuale.

Nu elevul trebuie să se adapteze la nivelul şcolar, ci activităţile şcolare organizate trebuie să creeze condiţii pentru dezvoltarea posibilităţilor lui.

În studiul întreprins, am pornit de la ideea că prin tratarea diferenţiată a elevilor se previne şi se combate rămânerea în urmă la învăţătură, se înlătură eşecul şcolar. Astfel, ca obiective mi-am propus:

- Identificarea, proiectarea şi aplicarea acelor mijloace prin care să obţin un nivel optim de pregătire al tuturor elevilor;
- Utilizarea acelor modalităţi de tratare diferenţiată prin care să evit suprasolicitarea lor faţă de potenţialul psihic real de care dispun;
- Folosirea unor activităţi, căi şi mijloace cât mai variate pentru a trezi interesul pentru însuşirea cunoştinţelor instrumentale matematice;
- Mărirea numărului de elevi capabil să aplice cunoştinţele matematice.

Cercetarea s-a desfăşurat pe parcursul semestrului I al clasei a IV-a, o clasă la care, de-a lungul celor trei ani, au predat mai mulţi învăţători şi cu un elev cu cerinţe speciale. Înainte de a începe cercetarea, am căutat să cunosc volumul de cunoştinţe pe care-l posedă elevii, atât din lecţii, cât şi din alte activităţi, volum ce a servit prin comparaţie stabilirii progresului.

A fost alcătuită o probă de evaluare cu sarcini de lucru în ordine crescândă a dificultăţilor, care a antrenat pe fiecare elev să lucreze cât poate şi până unde poate. Am constatat că elevii au rezolvat sarcinile în proporţii diferite: unii integral, alţii s-au oprit la jumătatea probei şi o a treia categorie care nu au ştiut să răspundă nici la primele, la cele mai simple. O analiză profundă a lucrărilor a scos în evidenţă o serie de aspecte calitative: lacune frecvente, necunoaşterea unor reguli de calcul sau lipsa deprinderii de a le aplica, lipsa înţelegerii corecte a legăturii dintre sensul corect al operaţiilor şi caracterul lor abstract în rezolvarea problemelor.

Activitatea diferenţiată i-a cuprins pe toţi elevii clasei, atât pe cei care întâmpinau dificultăţi la învăţătură, cât şi pe cei cu posibilităţi deosebite, pentru ca, prin folosirea metodelor şi procedeelor specifice particularităţilor individuale, să se asigure stimularea dezvoltării lor până la nivelul maxim al disponibilităţilor pe care le are fiecare.

Natura, structura şi scopul modurilor de organizare a activităţilor diferenţiate au cunoscut traiecte variate după realităţile educaţionale cărora le-au fost destinate. Astfel, am folosit următoarele tipuri de acţiune:

- recuperatorii, destinate elevilor aflaţi în situaţii de uşor handicap;
- terapeutice, destinate elevilor aflaţi în limitele situaţiei normale, dar cu unele lacune în cunoaştere, datorate fie unor ritmuri mai lente, fie unor situaţii de adaptare mai greoaie la sarcinile de învăţare;
- de suplimentare a programului de instruire, destinate elevilor care dispun de capacităţi şi abilităţi sau structuri motivaţionale şi preferenţiale conturate şi orientate favorabil spre disciplina matematică.

Diferenţierea activităţii în cadrul lecţiei a presupus îmbinarea echilibrată a activităţii frontale cu activitatea individuală şi pe grupe de elevi.

Activitatea frontală s-a utilizat în transmiterea cunoştinţelor, în lămurirea unor probleme- cheie al unui nou conţinut, mai ales când elevii nu aveau un suficient fond anterior, pentru ca apoi să se treacă la altă formă de lucru. Activitatea pe grupe a făcut apel la metodele active de lucru cu elevii(cubul, brainstorming-ul, metoda R.A.I., etc.), dar a fost folosită atât în predarea, cât şi în consolidarea cunoştinţelor. Activitatea individuală a dat posibilitatea fiecărui elev să realizeze anumite sarcini şcolare independent de colegii săi, beneficiind mai mult sau mai puţin de ajutorul învăţătorului. Aceasta a asigurat antrenarea elevilor la efort propriu, desfăşurarea independentă a activităţii la nivelul şi în ritmul posibilităţilor sale.

Un rol important la buna organizare a învăţământului diferenţiat au constituit-o fişele de tratare diferenţiată, care au contribuit la dobândirea minimului de cunoştinţe pentru elevii cu un nivel de pregătire mai slab şi la atingerea performanţelor de către elevii foarte buni. Folosirea diferitelor fişe (***de recuperare, de dezvoltare, de autoinstruire, fişele-exerciţiu***) i-a stimulat pe elevi şi în acelaşi timp mi-a dat posibilitatea să constat progresul acestora, nivelul la care se află fiecare. Astfel, ştiind tot timpul care elevi întâmpină greutăţi şi care sunt cauzele acestora, am acordat sprijinul necesar pentru depăşirea dificultăţilor la timpul potrivit. Cu fiecare categorie de elevi am lucrat diferenţiat, străduindu-mă să găsesc acele soluţii de a le sădi încrederea în forţele proprii, de a-i stimula în aşa fel încât să înţeleagă şi să îndrăgească matematica.

Diferenţierea activităţii s-a realizat şi în darea temelor pentru acasă. Astfel, tema pentru acasă a conţinut două părţi: o parte obligatorie (sarcini simple, accesibile pentru toţi elevii) şi o parte suplimentară (sarcini mai complicate). Spiritul de întrecere i-a determinat pe mulţi elevi să opteze şi pentru tema suplimentară.

În urma probelor aplicate,unii elevi au putut fi trecuţi dintr-o grupă în alta, de jos în sus, iar complexitatea sarcinilor a crescut pe măsură ce elevii şi-au însuşit cunoştinţele necesare.

Comparate, rezultatele obţinute la testul predictiv şi la cel final, au demonstrat că prin alegerea sistematică a metodelor active, moderne şi a instruirii diferenţiate în cadrul lecţiilor, progresul înregistrat de elevi a fost atât calitativ, cât şi cantitativ. Acest lucru a fost constatat cu uşurinţa şi plăcerea cu care elevii şi-au însuşit un volum de cunoştinţe, folosindu-le în rezolvarea problemelor şi a situaţiilor – problemă.

Prin experimentul didactic formativ pe care l-am întreprins, am constatat că aplicând tratarea diferenţiată, s-a realizat o ameliorare considerabilă a rezultatelor elevilor la matematică, crescând procentul de elevi care au obţinut calificative *bune* şi *foarte bune*, scăzând procentul elevilor care au obţinut *suficient* sau *insuficient.*

Tratarea diferenţiată a elevilor nu trebuie să aibă un caracter static, ci, dimpotrivă trebuie să fie cât mai activă şină de ingeniozitate pentru a conduce la o sporire a randamentului şcolar. Cu tact pedagogic şi responsabilitate

profesională, fiecare cadru didactic poate îmbina constructiv modalităţile de instruire diferenţiată pentru ca scopul învăţământului să fie realizat.

Bibliografie

- I.Neacşu- *Metode şi tehnici moderne de învăţare eficientă*- Editura Militară, Bucureşti, 1990
- C. Petrovici, N. Secăreanu- *Tratarea diferenţiată a elevilor din învăţământul primar la matematică*- Editura Pim, Iaşi, 2006

Importanța educației emoționale în grădinițe

Prof.înv.preșc. Mocanu Delia
G.P.P. Hârlău

Pentru a putea vorbi despre educația emoțională trebuie să definim în primul rând termenul de emoție. Conform definiției din DEX, emoția este: „o stare afectivă de durată mijlocie și de intensitate relativ scurtă, însoțită adesea de modificări în activitățile organismului, oglindind atitudinea individului față de realitate”.

Sintagma „inteligență emoțională” a devenit cunoscută odată cu lucrarea lui Daniel Goleman, *Inteligența emoțională*, apărută în 1995. Acesta susținea că nu este suficient să fii inteligent doar din punct de vedere cognitiv pentru a avea succes în viață. Succesul vine atunci când ești inteligent și din punct de vedere emoțional. În concepția sa inteligența emoțională cuprinde mai multe laturi: conștiința propriilor emoții, controlul emoțiilor, empatia, motivația, conducerea relațiilor interpersonale. Același autor sublinia importanța recunoașterii propriilor emoții, reglarea lor, dar și să înțelegem emoțiile celor din jur, să le respectăm și să ne arătam empatici față de aceștia.

Odată cu popularizarea acestui termen au apărut tot mai multe studii ce demonstrează că dezvoltarea inteligenței emoționale este asociată cu îmbunătățirea relațiilor interpersonale, cu scăderea comportamentelor violente, dar și cu performanța școlară.

În perioada pe care o traversăm cu toții, devine cu atât mai important să ne preocupăm de educarea emoțională a celor mici care vor fi cei mai afectați de toate schimbările care s-au produs în ultimul an. Chiar dacă grădinițele și școlile și-au suspendat cursurile pentru a doua oară în ultimele luni, dascălii, dar și părinții, trebuie să asigure stabilitatea emoțională a copiilor. Ei au nevoie să fie ajutați să-și descopere emoțiile și să le gestioneze într-o manieră pozitivă. Pentru a-i putea îndruma, adulții trebuie să țină cont de câteva aspecte:

• Să permită copiilor să-și exprime liber emoțiile și să îi ajute să înțeleagă ce simt;
• Emoțiile negative ale copilului trebuie să fie și acestea acceptate de către adult;
• Discuțiile despre emoții să se facă într-un mod natural;
• Adulții să împărtășească cu copiii trăirile și emoțiile lor personale;
• Să le amintească copiilor că ei sunt iubiți, indiferent de cum se simt într-un anumit moment sau ce comportament au.

Perioada preșcolară aduce numeroase schimbări în viața celui mic: este prima dată când se desparte de familie, învață să relaționeze cu alți copii și adulți, devine autonom, dar își descoperă emoțiile și sentimentele care nu sunt întotdeauna unele pozitive. Dezvoltarea inteligenței emoționale încă din primii ani de viață ai copilului este importantă din mai multe motive:

• Facilitează adaptarea la grădiniță, apoi la școală. Un copil echilibrat din punct de vedere emoțional va înțelege rolul mersului la grădiniță și nu îi va fi teamă să rămână fără părinții lui;
• Îmbunătățește relațiile interpersonale. Copiii care cunosc și înțeleg emoțiile celorlalți, dau dovadă de empatie și sunt văzuți ca niște buni prieteni.

• Previne sau evită apariția unor comportamente negative. La vârsta preșcolară este adesea dificil să faci față unor sentimente pe care nu le cunoști și nu le înțelegi.

Pentru a le transmite într-o formă cât mai accesibilă toate informațiile de care ei au nevoie pentru a-și dezvolta inteligența emoțională avem nevoie să gândim activitățile de la grădiniță astfel încât și aceste informații să fie incluse. O metodă foarte ușor de folosit ar fi selectarea unor povești ce au ca subiect emoțiile. Astfel, ei vor învăța despre emoții într-un mod plăcut, iar realizarea de lucrări practice, jocuri de rol sau simple convorbiri, îi vor ajuta să se cunoască mai bine, dar să își cunoască și colegii.

O altă modalitate ar fi regândirea măsurilor disciplinare. În multe săli există un colț, aparent folosit ca loc de pauză pentru un copil problematic. Dar acel colț nu face decât să adâncească lipsa de încredere în el însuși, iar stima de sine să fie tot mai scăzută. Identificarea unui comportament ce tulbură liniștea grupei este mai degrabă un bun prilej pentru ca educatoarea să îi acorde mai multă atenție copilului și sentimentelor sale. Este un moment potrivit pentru a-l învăța autocontrolul, să îi explice emoțiile ce l-au cuprins sau cum se rezolvă un conflict.

Propriul exemplu este o altă metodă simplu de folosit la grupă. Educatorilor nu ar trebui să le fie rușine să își exprime emoțiile, iar pe cele negative, cu atât mai mult. Este normal și pentru un adult să simtă *teamă, tristețe* ori *furie*. Pentru copii, educatorul este adesea văzut ca un model, iar exprimarea sinceră față de ei este cel mai bun exemplu pentru a-i învăța cum să devină viitorii adulți echilibrați emoțional.

Urmărind ideologia lui Daniel Goleman, putem concluziona că nu contează doar inteligența cognitivă dacă nu ești conștient și de ceea ce simți, dacă nu îți poți gestiona emoțiile, cele negative în special, precum *furia* sau *frustrarea* ori dacă nu ești capabil de a-i înțelege pe cei din jur. Emoțiile ne însoțesc din primii ani de viață și pe tot parcursul ei, fiind puntea de legătură dintre noi și ceilalți, de aceea este atât de important ca atât părinții, cât și profesorii, să îi ajute pe copii în educarea emoțiilor încă din copilărie.

Studiu de caz - dificultăți de integrare școlară

FILIP ELENA, profesor consilier școlar la
C.J.R.A.E. Iași – Școala Gimnazială Grajduri

Istoricul cazului

A. F. Este un băiat în clasa a VIII-a, are 15 ani şi manifestă probleme comportamentale, dificultăţi legate de integrarea în colectivitate, randament şcolar scăzut, absenteism pe fondul tulburării hiperkinetice cu deficit atenţionale. Elevul F. a frecventat şi grădiniţa, dar încă din clasa I s-au desprins câteva caracteristici ale acestui copil care-l diferenţiau de ceilalţi elevi din clasă, de aceeaşi vârstă cu el. Astfel, el era foarte impulsiv, hiperactiv, cu deficit de atenţie, într-o permanentă agitaţie. Se manifesta ca fiind foarte nerăbdător, întâmpina dificultăţi în a aştepta sau a-şi amâna nevoile, iar uneori avea acţiuni bruşte şi fără premeditare.

Date biografice şi sociale semnificative

Numele şi prenumele: A. F., elev în clasa a VIII-a

Data şi locul naşterii: 10.04.2007

Numele şi prenumele tatălui: A. M.

Numele şi prenumele mamei: A. N.

Ocupaţia părinţilor: ambii părinţi sunt muncitori în străinătate (Italia)

Fraţi / surori: o sora mai mare cu doi ani

Condiţii de locuit: băiatul locuieşte împreună cu sora, având camere separate, condiţii foarte bune; uneori mai este supravegheat şi de bunica;

Condiţii materiale: situaţia materială foarte bună

Relaţia dintre copil şi părinţi: Este un copil ce din totdeauna a beneficiat de dragostea părinţilor. Acestui copil nu i-a lipsit nimic. Încă din prima copilărie părinţii au încercat să-i ofere băiatului pe cât posibil tot ce avea nevoie, fără să-l responsabilizeze sau să îi ceară ceva în schimb. A fost crescut fără ca părinţii sa-i impuna reguli clare, lăsându-l liber, fără să-l condiţioneze. Părinţii au plecat în Italia când copilul avea 11 ani.

Relaţia dintre fraţi: Băiatul se înţelege bine cu sora lui mai mare. Ei au stat împreună singuri acasă de 2 ani. În acest timp familia a venit din când în când acasă, sprijinindu-i tot timpul cu bani, având grijă să nu le lipsească nimic. Sora băiatului face naveta de acasă în oraş pentru că este la liceu şi ajunge aproape seara acasă de fiecare dată.

Date medicale semnificative

Evoluţia din timpul sarcinii: sarcina s-a dezvoltat normal, mama născând copilul la 9 luni

Evoluţia şi dezvoltarea în primul an de viaţă: copilul s-a confruntat cu o imunitate scăzută, prezenta simptome de răceală destul de des, a început să meargă la 1 an şi o lună, iar tot la această vârstă a început să lege primele cuvinte.

Bolile din timpul copilărie: rujeolă, oreoin

Starea actuală de sănătatea: nu prezintă deficienţe de ordin fizic, starea sănătăţii este una relativ bună, copilul fumează de 2 ani, consumă alcool atunci când grupul de prieteni îl influentează; în prezent este diagnosticat cu tulburarea hiperkinetică cu deficit de atenţie (ADHD).

Date psihologice semnificative

Psihomotricitatea: instabilitate psihomotorie, coordonare motrică deficitară;

*Iq(coeficientul de inteligenţă):*82 – inteligenţă sub nivelul mediu;

Gândirea: nivelul de dezvoltare al operaţiilor gândirii este mediocru; funcţionalitatea gândirii este specifică stadiului operaţiilor concrete;

Acuitate senzorială: foloseşte activ auzul, văzul şi simţul tactil;

Atenţia: manifestă o slabă concentrare a atenţiei; nu-şi poate concentra atenţia pentru un timp îndelungat; este distractibil, plictisit; deseori are reacţii necontrolate, agitaţie permanentă; este uşor distras de stimuli externi;

Afectivitatea: copilul manifestă agresivitate, are accese de furie, iar rezistenţa la frustrare este destul de scăzută;

Imaginaţia: are o imaginaţie mai puţin bogată, nu reuşeşte să-şi exprime creativitatea prin desen, fiind destul de rigid;

Limbajul: limbajul verbal: volumul vocabularului este mediu, cu toate că pronunţia este clară, corectă; limbajul scris: lectura este lentă, cu poticniri, iar scrierea este dezorganizată, fiind greu lizibilă;

Memoria: de regulă manifestă o slabă organizare a informaţiilor având mai degrabă capacitatea de memorare mecanică;

Motivaţia: doreşte în mod expres să atragă atenţia celor din jur tot timpul; are o motivaţie extrinsecă, având nevoie de aprecieri, feedback, recompense;

Voinţa: copilul este foarte egocentric, centrat numai pe sine, lipseşte nemotivat de la şcoală, nu se straduieşte să înţeleagă sarcinile de lucru, nici să îşi realizeze temele;

Temperamentul: are trăsăturile specifice tipului coleric, vrea mereu să atragă atenţia, intră în conflict cu colegii, manifestă reacţii impulsive;

Capacitatea de autoreglare: este foarte redusă;

Stima de sine: este scăzută, nu are încredere în sine; este apatic şi predispus la depresii;

Sociabilitatea: are relaţii mai puţin bune cu colegii; mulţi dintre prietenii lui sunt mai mari ca vârstă decât el;

Date pedagogice semnificative

Date privind situaţia şcolară: parcursul lui de la grădiniţă la sfârşitul ciclului primar a avut rezultate nu tocmai bune, remarcându-se ca un copil cu dificultăţi în a se conforma şi adapta cerinţelor şcolare. Tendinţa de a încălca regulamentul de ordine interioară al clasei se regăseşte la elev şi în clasa a V-a, când a avut media 7 la purtare.

Stil perceptiv de învăţare: kinestezic;

Motivaţia pentru învăţare: extrinsecă, foarte slabă;

Prezenţa la activităţile şcolare: foarte slabă;

Rezultatele la învăţătură: slabe;

Receptivitate de învăţare: redusă, în principal la materiile cu dificultate crescută de înţelegere;

Disciplinele şcolare la care are dificultăţi de învăţare: matematica, limba română;

Disciplinele şcolare la care are rezultate bune: limba engleză;

Nivelul de adaptare la cerinţele activităţilor şcolare: se adaptează cu mare dificultate la cerinţele activităţilor şcolare, fiind dezorganizat în efectuarea sarcinilor;

Atitudinea elevului faţă de activitatea şcolară: dezinteres, neimplicare;

Atitudinea elevului faţă de personalul didactic: lipsă de respect;

Atitudinea elevului faţă de colegi: agresivitate, lipsă de respect;

Comportamentul în timpul activităţilor didactice: detaşare, agitaţie permanentă, neimplicare

Conduita elevului în grupul şcolar: manifestă agresivitate, îi loveşte sau întrerupe pe ceilalţi, certăreţ, gălăgios, solicitant, relaţii dificile cu colegii, relaţii tensionate cu profesorii;

Conduita elevului în afara şcolii: intră deseori în conflict cu elevii mai mari după terminarea programului şcolar; acasă intră cel mai des în conflict cu tatăl care foloseşte uneori violenţa fizică; abuz de substanţe (alcool, tutun);

Nevoi ale subiectului

a) Consiliere individuală (terapie cognitiv-comportamentală) în vederea creşterii stimei de sine, a încrederii in forţele proprii, a capacităţii sale de autocontrol şi a capacităţii de a comunica şi relaţiona eficient cu cei din jur;

b) Un real suport, acceptare, înţelegere, răbdare, stimulare din partea părinţilor, dar şi a profesorilor (utilizarea recompenselor pentru întărirea comportamentelor pozitive);

c) Administrarea medicaţiei specifice tulburării hiperkinetice cu deficit de atenţie, prescrisă de către medicul specialist neuropsihiatrie pediatrică.

Modalităţi de a răspunde acestor nevoi specifice

Metodele şi strategiile centrate pe copil, dar şi pe familie sunt foarte importante în acest caz.

1. ***Terapia cognitiv-comportamentală***

În intervenţia noastră am avut ca scop diminuarea tulburărilor de comportament ale copilului prin demersuri care includ alături de terapia medicamentoasă specifică tulburărilor hiperkinetice şi metode de auto-educaţie, intervenţii prin joc, precum şi demersuri de management al comportamentului şi metode de întărire operantă.

2. Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare

Scopul acestei acţiuni este şi activizarea vocabularului pe baza experienţelor imediate, cu cuvinte care denumesc obiecte, fiinţe, fenomene observate, cunoscute, însuşiri caracteristice, acţiuni, poziţii spaţiale, relaţii interpersonale, unele trăiri afective.

Elevul A.F. trebuie să transmită un mesaj simplu în cadrul activităţilor de învăţare, să primească mesaje, să îndeplinească acţiuni simple, să răspundă adecvat (verbal sau comportamental) la ceea ce i se cere;

3. Consilierea familiei / Training-ul părinţilor

Scopul programului părinte-copil este acela de a induce modificări în interacţiunile părinte-copil, acestea constituind o premisă a reducerii problemelor comportamentale ale copilului în familie.

Etapele terapeutice ale programului părinte-copil au urmărit: îmbunătăţirea relaţiei părinte-copil; modificarea comportamentului impulsiv în situaţii bine definite prin utilizarea consecventă a unor tehnici pedagogice şi terapeutice; utilizarea de către părinţi a întăririlor comportamentelor dezirabile; folosirea unor întăriri verbale specifice (lauda sau dezaprobarea); recurgerea la întăriri consistente.

Concluzii

Intervenţia în acest caz a presupus colaborarea în echipă formată din profesori, psiholog, familie, toţi cei implicaţi în activitatea desfăşurată de A. F. pe parcursul unei zile pentru a forma un cerc de susţinere, echilibrare şi integrare a lui A. F. în comunitate. În urma intervenţiei educative am reuşit să realizăm un progres favorabil prin ameliorarea tulburării hiperkinetice cu deficit de atenţie.

POVESTE TERAPEUTICĂ
AVENTURA MICULUI PEȘTIȘOR TICH

Profesor învățământ preșcolar Marina Mihaela
Grădinița cu P.P Nr.9, Sighetu Marmației

A fost odată ca niciodată într-un ocean adânc de la capătul Pamântului un pește mic și prietenos pe nume Tich . El era mereu vesel, jucăuș și drăguț cu toate vietățile apelor. În fiecare zi, Tich mergea și admira peștii mai mari care se jucau împreună. Încerca mereu să intre în jocul lor, dar auzea adesea:

-Tich, aici nu este loc pentru pești micuți. Aici este locul viețuitoarelor mari și curajoase.

Aceasta îl întrista pe Tich și îl făcea să își dorească să fie și el mare exact ca ei. Și-ar fi dorit să poată plonja în apă ca o balenă, să poată să își umfle obrajii și să pară fioros ca ariciul de mare, sa aibă dinți puternici și ascuțiți ca rechinul sau chiar să danseze grațios ca și căluții de mare. Tich nu era nici pe departe ca ei...Când se uita în oglindă, nu vedea decât un pește mic, firav, fără pic de putere și curaj.

Mama lui Tich a observat că puiul ei este mai trist în ultima vreme, așa că l-a întrebat:

-Tich, ce s-a întâmplat ? De ce ești trist?

-Mami, sunt trist pentru că viețuitoarele mari din oceanul acesta nu se joacă cu mine pentru că sunt prea mic.

-Tich ești perfect așa cum ești. Iar caracatițele și crabii adoră să se joace cu tine. Vă jucați atât de frumos împreuna.

Dar răspunsul mamei nu prea l-a mulțumit pe Tich, el în continuare își dorea să fie ca ceilalți. Așa că într-o zi, Tich a cules de pe fundul oceanului scoici și alge pe care le-a lipit pe spate în speranța că va impresiona prin gandoarea sa. Fața lui s-a luminat. În sfârșit s-a simțit puternic și mare. Era sigur că va fi primit și acceptat de viețuitoarele pe care el le admira. Ajuns la ele, după ce l-au studiat bine, au început să râdă.

-I-a priviți-l pe Tich! a strigat rechinul.

-Încearcă să fie fioros! a spus căluțul de mare.

Toate animalele marine au râs de Tich și nu au observat că lumina soarelui a dispărut ca într-o magie. O plasă uriașă de pescuit i-a prins pe toți captivi. Nimeni nu mai putea să iasă, cu o excepție: Tich. El fiind mic, a reușit să se strecoare prin găurile plasei de pescuit.

-Ajută-ne Tich! Nu ne abandona! au strigat într-un glas balena, ariciul de mare, rechinul, căluții de mare...

Tich în schimb a înotat cu viteză fără să întorcă privirea. Viețuitoarele îl priveau și se simțeau pierdute. Acum nu mai erau nici curajoase, nici mari și puternice, erau doar foarte speriate.

Dar nu pentru mult timp....Rechinului, balenei, caluțului de mare, ariciului, nu le-a venit să creadă ce văd: o armată de crabi și de caracatițe conduse de un mic pește galben.... da, da, chiar Tich era în fruntea lor înotând cu o viteză uimitoare spre plasa de pescuit. Tich a adus ajutoare.Așa că crabii s-au pus imediat pe treabă și au tăiat cu cleștii lor plasa de pescuit, iar caracatițele au descurcat acele fire reușind să salveze animalele captive. Tich a ajutat și el.

În sfârșit animalele au fost eliberate.

-Îți mulțumim mult! au spus rușinate viețuitoarele.

-Eroul oceanului, ai dori să fii prietenul nostru? Ne cerem scuze dacă te-am supărat înainte, a spus rechinul.

- Scuzele se acceptă. Bineînțeles că îmi doresc să fiu prietenul vostru.

Și au început joaca prin oceanul imens...

Din ziua aceea Tich a învățat că fiecare ființă este unică și specială indiferent de mărime, de culoare sau de vârstă.

EQUAL OPPORTUNITIES FOR KIDS WITH SPECIAL NEEDS

Prof Sărdărescu Carmen
Colegiul Național de Informatică Matei Basarab

In this day and age education is accessible to almost everyone, no matter the gender, race, age, religious beliefs. However, educators'main concern are the kids with special needs, as they require more attention and special care while they are striving to be accepted and integrated in the society. Teachers play a major role in this equation, but they need to be supported by all factors involved in the development of these kids. Inclusion is a "must" and we must raise everyone's awareness to the problems that the kids with special needs are facing nowadays.

Equal opportunities is an objective to be achieved in a sustainable society, as formulated by various sustainable development objectives. Inclusive education refers to the right of all people to education, guaranteeing the presence, participation, and progress of all students and, above all, equal opportunities. However, today, it is a dual and controversial issue, as it appears among the strategies and objectives planned at international and European levels, but its application and real development is still far from being a right with guarantees. Moreover, the concept of integration remains in most areas and many education policies. Therefore, the objective of our society is to establish which integration and inclusion measures favor equal opportunities. The integration of students reduces equal opportunities in a statistically significant way. The results are of interest for educational policies and for decision-making and strategies to achieve sustainability and inclusion in the school environment.

When we think about equal opportunities in education, it does not mean that everyone should learn the same thing, at the same time and in the same way. It means that everyone has the same opportunities to learn without ranking the students. Thus, when we speak of equal opportunities, we refer to the confluence of and respect for differences. It is therefore necessary for the education system to offer equal opportunities to all children, no matter what the differences between them are. For inclusive education, equal opportunities are a major challenge. At the heart of the idea of inclusive education lie serious issues concerning human rights and equal opportunities. The implementation of educational inclusion involves working on issues such as social justice and equal opportunities; aspects that are not covered by integration. It is on this premise that people all over the world want to justify that the model of integration is still insufficient to guarantee equal opportunities and, therefore, does not favor or promote inclusion. This is reaffirmed in the definition of educational integration, which is characterized by a number of fundamental issues.

On the one hand, research links it to the medical model of disability, which assumes that in disability, the difficulty is in the person and not in the environment, which does not generate the environmental or methodological conditions to guarantee the right to education with equal opportunities.

On the other hand, the model of integration proposes that children in isolated facilities are transferred to regular school buildings, but are put in special classes, only attending regular classes at variable periods of the school day. In short, the idea is to rehabilitate students with special needs by placing them in environments according to their capacity. This is reflected in its basic approaches, its theoretical foundations, philosophy, or law, centered on justice and equality, which are also echoed in the principles and objectives of educational inclusion.

Educational integration suffers from having been based much more on personal prejudices and ideological assumptions than on study and research results. The problems in many of the studies that have advocated integration are found in the methodology, with serious design problems, sample bias, and insufficient and poorly analyzed instrumentation. Inclusive education has become a 'global-minded movement', at the forefront of the international education policy agenda.

There is, therefore, a paradigm shift, a transition from integration to inclusion, as it is the latter that can guarantee the equality of opportunity. Inclusion means inserting the student in a space of socialization and learning, propitiating educational interaction and participation in the process of the construction of knowledge; from difference to propitiate learning. Essentially, inclusion is the realization that every child, adolescent, and young person is of equal concern to the education system. This concern has to do with guaranteeing equitable and quality learning conditions, processes, and results for all.

In conclusion, inclusive education is based on the idea of student diversity in all its aspects and considers that the education system should be adapted to each student. Therefore, it is necessary to avoid falling into the widespread error that inclusion only refers to the education of students with disabilities. Inclusive education and attention to diversity does not refer to how a special group of students is educated, but how all of them are educated. We, as educators, have to pay attention to each and every student’s needs and make them reach their true potential. It is of paramount importance to reduce the number of students in a class in order to be able to instill values in each one of them. Governments should pass laws which will take care of the future generations to a greater extent. Education is the key to a bright inclusive future!

Depistarea, examinarea, evaluarea şi prevenirea dificultăţilor de învăţare

Profesor: Langa Titel-Adrian
C.S.E.I. Făgăraș

De cele mai multe ori, problematica dificultăţilor de învăţare se discută în raport cu şcoala şi cu adaptarea copilului la sarcinile învăţării şcolare, deşi o astfel de abordare limitează problematica şi împiedică înţelegerea învăţării ca activitate general umană, limitând-o la activitatea din planul şcolar. Astfel, în spaţiul şcolii, dificultăţile de învăţare semnifică existenţa unor piedici, probleme în abordarea învăţării şcolare. Deoarece afectivitatea constă în reflectarea relaţiei dintre subiect şi obiect, presupunând o mare încărcătură energetică de emoţii, sentimente, pasiuni, dispoziţii, afecte (furie, mânie), iar motivaţia este o sursă de activitate, asigurând condiţiile acţiunii şi îndeplinind şi o anumită funcţie de direcţionare, este vorba mai mult despre modul în care ştim să acţionăm asupra afectivităţii şi motivaţiei copilului, adaptat stadiului de 11 dezvoltare. Pătrunzând mai adânc în această sferă, observăm că dificultăţile şcolare au cauze foarte diferite (interne=biologice, psihologice; externe=condiţiile oferite de familie, şcoală, societate) şi pot îmbrăcă forme extrem de variate . Dificultăţile şcolare marchează “momente de stagnare şi de desfăşurare necorespunzătoare a activităţii de cunoaştere în procesul învăţării şcolare.”

Una dintre cele mai mari probleme, acuzată frecvent de cei care lucrează cu copiii şcolari sau sunt mereu în preajma lor, putând să-i observe continuu și ajungând să-i cunoască foarte bine, rămâne identificarea oportună și corectă a copiilor cu reale dificultăţi de învăţare. Aceasta, pentru că se tinde prea des spre categorizarea facilă a şcolarilor cu dificultăţi de invăţare drept copii cu deficiențe mintale, exercitându-se, ulterior presiuni pentru “împingerea”lor spre școli speciale-ajutătoare.

Dacă dificultăţile de învăţare sunt însoţite și cu tulburări emoţionale şi de factură comportamentală, atitudinea educatorilor devine și mai energică, intransigenta chiar. Unul dintre criteriile acceptate ca pragmatice pentru identificarea grosieră a dificultăţilor de învăţare rămâne, desigur, diminuarea sistematică și îndelungata a performaţei şcolare a elevilor suspectaţi de dificultăţi de învăţare. Deficiențele dificultăților de învățare din finalul anilor ’80 au introdus între conotaţiile comune și esenţiale ale dificultăților de învățare așa-numită “discrepanța severă” în unul sau mai multe domenii performanțional-școlare, între reușita efectivă și reușita așteptată a copilului în raport cu vârsta cronologică, experienţa de viață, calitatea educaţiei “consumate” și, nu în ultimul rând, aparența sa generală. Prin “discrepanță severă” trebuie să se înțeleagă însă faptul că reușita efectivă scade sub 50% din cea scontată. Persistă totuși pericolul unui mare relativism în a judeca în sine și ulterior compara, după criterii impregnate de subiectivism, cele două tipuri de reușite.

Din cei doi termeni ai comparaţiei generatoare de “discrepanța” performantială în scoală, probleme pune mai ales evaluarea performanței efective, reale, concrete și curente, de regulă, prin probe, teste docimologice în principal, dar acestea nu acoperă integral ceea ce înseamnă performanța școlară, ignorându-se mare parte din aspectele formative ale învățării la un anumit copil.

În materie de probe docimologice chiar, sunt încă mari probleme în școala românească, atâta timp cât nu există o rețea specializată (ca o veritabilă “industrie) pentru producerea competentă și abundentă a lor în raport cu diferitele cicluri, pofile, obiecte de învățământ. De cele mai multe ori totul rămâne la libera inițiativă, dar și la liberul arbitru al cadrului didactic, pasibil de greșeli în conceperea unor probe de evaluare improvizate empiric, chiar dacă cu cele mai bune intenţii.

Nu fără dificultăți se circumscrie și celălalt termen al “balanței” discrepanței, adică performanță scontată, așteptată în mod legitim de la copilul în cauză.

Este adevărat că în privința psihismului infantil, a profilelor psihologice pe vârste există suficiente date pentru conduită și performanță generală, normal-standardizată, pentru viață cotidiană și învățarea socială. În ceea ce privește însă conduită și performanță pur școlară,unde se manifestă cu precădere la dificultățile de învățare,lucrurile nu stau la fel de clar. Singurele repere pentru o “normalizate școlara” a unei “vârste școlare”, ambele referitoare la un “elev teoretic”, rămân finalitățile educative aferente și între acestea obiectivele educaționale, în ipostază lor detaliat-concretă de obiective operaționale. Lor li se mai pot adăuga raportările la normele prescrise și minim acceptate din programele analitice școlare și raportările la regulile din regulamentele școlare.

Pentru un evaluator al dificultăților de învățare în școală, dificilă este și aprecierea amplă cumulativă a experienței de viață a unui elev, că și calitatea instruirii precedente și în curs, mai ales și practică frecvența a evaluării școlare intermitențe, prin sondaj, lacunară și relativă a elevilor, în locul doritei evaluări continue, formative.

În consecință, tendințele de evaluare a discrepanței severe în școală,în intenția depistării dificultat ilor de învătare, trebuie acceptate cu multă rezervă, cu precauții de rigoare și considerate că un prim pas, dublat, anterior, de o atentă observare și ulterior, de o evaluare sistematică a personalității copilului în cauza de către specialiști. După opinii autorizate, o investigare psihologică exhaustivă și amănunțită, prin teste specifice, corect administrate și competent interpretate, nu trebuie să scape din vedere, în multitudinea de zone și compartimente ale personalității copilului următoarele aspecte (Harnadek M.,Rourke B.,1994): percepția tactilă, percepția vizuală, percepția auditivă, teste de limbaj oral: articulație, ritm, fluență,vocabular, simț syntactic, auz fonematic, înțelegere, codificare/decodificare, evocare, teste de evaluare a grafiei și lexiei, conexiunea fonem-grafem, analiză fonetică, sinteză fonetică, teste de motricitate și praxie, teste de orientare spațio-tempororitmică și de percepere a schemei corporale proprii, teste de evaluare a abilitaților simbolicomatematice: calcul, rațonament-asociere/disociere, rezolvare de problem, teste de memorie: tactilă, viziuala, audutiva, motrică, verbală etc., teste de atenție etc.

Bibliografie:

Cerghit, I. (2006), Metode de Învățământ, Editura Polirom, București

Creţu, V. (2006), Incluziunea socială şi şcolară a persoanei cu handicap. Strategii şi metode de cercetare, Bucureşti, Editura Printech.

Gherguț,A., (2013), Sinteze de psihopedagogie specială, Editura Polirom, Iași

Gherguţ, A.,(2007), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie , Editura Polirom, Iaşi.

Muşu, I., Taflan, A., (coord.), (1998), Terapia educaţională integrată, Editura Pro Humanitate, Bucureşti

Popovici, D. V. (2007), Orientări teoretice și practice în educația integrată, Arad, Editura Universității Aurel Vlaicu.

Racu, A., Popovici, D. V., Danii, A., Crețu, V., (2009), Intervenția recuperativ-terapeutică pentru copii cu dezabilități multiple, Chișinău, Editura Pontos

Strategii privind combaterea absenteismului şi abandonului şcolar

Profesor: Renciu Liliana
C.S.E.I. Făgăraș

Problemele economice, problemele de relaţionare între părinţi şi copii, timpul redus petrecut cu familia, redistribuirea rolurilor, suportul social şi emoţional redus, supraîncărcarea profesională a părinţilor sau munca în străinătate, etc.) determină mai multe probleme emoţionale la copii decât în trecut. La acestea se adaugă presiunea grupului, riscul consumului de droguri, metode educative slabe sau inconstante, disfuncţiile în notare, frica de examene, etc., toate acestea constituindu-se în factori de stres pentru elevi, care aleg din păcate fuga de la ore decât confruntarea cu problemele. Văzut din această perspectivă, absenteismul devine o problemă socială, un semnal tardiv al existenţei unor probleme, o conduită care reflectă atitudinea structurată a lipsei de interes, motivaţie, încredere în educaţia şcolară. Din păcate, absenteismul este în creştere, mai ales la nivel liceal, iar ignorarea sau pedeapsa excesivă pot doar contribui la cronicizarea fenomenului.

Fenomenul de absenteism şi abandon şcolar este generat de cauze complexe, precum:

1. Factori socio-economici: mediul de rezidenţă, nivelul de dezvoltare socio-economică a zonei de rezidenţă, stadiul de dezvoltare a regiunii, rata sărăciei.

2. Factori de mediu familial: nivelul de educaţie, ocupaţia şi gradul de ocupare al părinţilor, situaţia financiară a familiei, condiţiile de locuit, tipul familiei, sprijinul/indiferenţa părinţilor cu privire la educaţia şi activitatea şcolară a copiilor, modelul educaţional oferit de alţi membri ai familiei, gradul de comunicare în familie, migraţia părinţilor în străinătate.

3. Factori socio-psiho-individuali: genul, etnia, starea de sănătate fizică şi psihică, statutul marital, folosirea copiilor la muncă în gospodărie, anturajul, implicarea în activităţi aflate la limita legii, participarea la educaţia timpurie, capacitatea de utilizare a computerului şi accesul la internet, gradul de încredere în educaţie, nivelul de informare cu privire la accesul la sistemul educaţional, intrarea timpurie pe piaţa muncii;

4. Factori şcolari: rezultatele şcolare, integrarea în colectivul clasei de elevi, calitatea relaţiilor cu profesorii şi cu colegii, absenteismul, experienţa repetenţiei, cultura calităţii educaţiei. Alte cauze care ţin de contextul şcolar specific (inclusiv relaţia profesor-elev) sunt: presiunea grupului, supraîncărcarea şcolară, comunicarea defectuoasă elev-profesor (ironizarea, umilirea elevului), evaluarea subiectivă, frica de evaluare, conflict cu colegii, practici educative percepute de elevi ca fiind nedrepte, frustrante, incompatibilitate între aspiraţiile, trebuinţele de învăţare şi oferta educaţională a şcolii; formă de apărare - împotriva disciplinei excesiv de rigidă şi severă, politicile pro-absenteiste ale şcolii la elevii din clasele terminale (în şcolile de „elită”).

O cauză importantă este şi variabila vârstă:

- la elevii mici - fuga de la şcoală poate fi o manifestare a „fobiei şcolare”. Cauzele putând fi: dependenţă crescută de părinţi, părinţi care valorizează excesiv educaţia şcolară; stiluri parentale supraprotectoare, autoritare sau indiferente; strategie defensivă faţă de colegii violenţi, eşecul şcolar, situaţii umilitoare.

- la elevii mari - fuga de la ore este rezultatul unei opţiuni (proces de deliberare, luare a deciziei). Cauzele pot fi: frica de evaluare, de eşec, fobia / anxietatea socială (frecventă în perioada adolescenţei, manifestată prin anxietate faţă de

situaţia de a fi observat de colegi, teama de a vorbi în public, teama de a interacţiona cu persoane de sex opus, teama de critică, stimă de sine scăzută); teama de pedeapsă, teama de pierdere a statutului în grup.

- riscurile fugii de la şcoală: depresia, consum de toxice legale şi ilegale, acte delictuale, abandon şcolar.

S-au identificat mai multe tipuri de absenteism practicate de către elevi şi luarea de măsuri adecvate de către factorii responsabili pe linie educativ-formativă :

-absenteism selectiv (fuga de la şcoală este frecventă la o singură disciplină sau la mai multe);

-absenteism generalizat (dacă fuga de la şcoală este frecventă şi generalizată - prefigurează abandonul şcolar);

-căutarea singurătăţii (reacţie la tensiunea puternică intra sau extra şcolară);

-dorinţa de apartenenţă la grup ("ritualuri de iniţiere prin mimetism");

-dorinţa de a fi cu partenerul (manifestată şi evidentă în general la adolescenţi);

-atitudine defensivă faţă de autoritatea unui sistem (frica de permanenţă, conduită de tip evazionist - forme de evadare fizică şi psihologică din situaţia percepută ca fiind traumatizantă).

De aceea, instituțiile de învățământ ar trebui să realizeze un mediu educațional stimulativ pentru elevi prin:

-diversificarea şi atractivitatea activităţilor extracuriculare;

-promovarea cooperării în clasă astfel încât şi elevii cu performanţe şcolare modeste să experimenteze succesul;

-menţinerea în clasă a unei atmosfere care să asigure satisfacerea trebuinţei de siguranţă afectivă pentru toţi elevii;

-sistem echitabil de recompense/sancţiuni care să menţină motivaţia şcolară a elevilor - nota să fie doar o măsură obiectivă a performanţei şi nu o modalitate de sancţionare a elevului;

-evitarea constituirii în clase a unor elite, concomitent cu etichetarea, marginalizarea celor care nu aparţin elitei;

-metodele de predare să propună o învăţare atractivă;

-creşterea responsabilizării cadrelor didactice;

Aşadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învăţământ preprimar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenţie cum evoluează cum se menţine în sistemul educative, făcându-l cât mai eficient prin intervenţii oportune atât din partea părinţilor, cadrelor didactice, cât şi a comunităţii din care provine copilul pentru o mai mare siguranţă în prevenirea abandonului şcolar – o problema gravă în România.

Bibliografie:

Clerget, Stephane, Criza adolescenței, Editura Trei, București ,2008

Moisin, Anton, *Arta educării copiilor şi adolescenţilor în familie şi în şcoală*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007

Individualizarea copiilor dezavantajați din punct de vedere cultural

Prof. Gaman-Pavel Cristina-Alina
Școala Gimnazială Nr.1 Tuzla și
Școala Gimnazială Nr. 28″ Dan Barbilian″ Constanța

De-a lungul timpului s-a constatat că nu toţi subiecţii pot fi modelaţi şi educaţi în aceeaşi măsură, diferenţele constând în faptul că nu toţi dispun de aceeaşi zestre ereditară, de aceleaşi posibilităţi de organizare interioară a experienţei, sau de acelaşi ritm de lucru şi stabilitate în timp. De asemenea, s-a ajuns la concluzia că nu orice influenţă fie organizată, fie spontană asupra copiilor devine în mod nemijlocit şi factor al dezvoltării lor ulterioare. Natura personalităţii, ca produs al mediului şi al eredităţii este întodeauna unică, fiind decisivă pentru comportament în orice situaţie creată.

Cu toate acestea, un cadru didactic dedicat meseriei sale cu cât va reuși să se aproie de copiii cu care intră în contact, obţinând progresiv tot mai multe date despre acesta și reușind să alcătuiască asemeni unor piese de puzzle un tablou complex şi integrativ, cu atât îl va putea modela mai uşor, adaptând acţiunile și strategiile de lucru caracteristicilor sale individuale.

Principiul cheie la care s-a ajuns privind adaptarea procesului instructiv-educativ la particularităţile de vârstă şi individuale ale copiilor pornește de la ideea lui Comenius potrivit căreia "*din instrucţia pentru oameni nu trebuie exclus nimeni, decât neoamenii"*. Acelaşi autor afirma în secolul al XVII-lea, în opera "Didactica Magna" că "*este imposibil de a găsi o minte atât de redusă căreia educaţia să nu-i poată fi de ajutor"*. de unde tragem concluzia că orice subiect poate fi modelat cu ajutorul educației, dacă împărțirea și adaptarea conținutului didactic se fac în funcție de diverși factori individuali, copiii fiind extrem de diferiți din numeroase puncte de vedere.

Întărind ideile de mai sus, conform cărora individualizarea și diferențierea sunt definitorii în formarea și modelarea unui subiect, pedagogii **Ausbel și Robinson** (1981 p.305) consideră nepormovarea indivizilor *" încercarea de a grupa în mod omogen, prin oprirea într-o clasă superioară, a celor cu rezultate extrem de slabe*". Acest lucru ar duce la un eșec treptat întrucât subiectul inclus într-un astfel de grup nu ar putea face față pretențiilor și ar fi fost mult mai propice dezvoltarea sa, dacă includerea s-ar fi făcut într-un program cu un ritm și o metodă didactică adecvate stării sale actuale de pregătire.

Pe lângă elaborarea unui plan de învățământ general trebuie să avem în vedere grupurile speciale de copii care prezintă anumite inaptitudini în ceea ce privește învățarea. **Ausbel și Robinson** aduc în discuție o clasificare a acestor copiii realizată în *Excepțional children in the school*, din 1963 de **Holt, Rinehart and Winston,** ce includ diferite categorii de copii *" înecați la învățătură"* – idem, p.306 care prezintă diverse probleme după cum urmează:
deficiențe de vorbire, deficiențe de auz, deficiențe vizuale, diverse probleme de sănătate (infirmi, cu boli cronice), întârziați mintal educabili, întârziați mintal care pot fi încadrați într-o meserie,cu tulburări de comportament și de adaptare, cu perturbări afective, inadaptați din punct de vedere social , cu deficiențe fizice nesenzoriale,superiori din punct de vedere intelectual (dotați).

În majoritatea sistemelor educaționale de rang înalt, grupurile amintite anterior sunt supuse unui tratament special sub conducerea unui cadru didactic având o pregătire adecvată, care va ști să – și adapteze conținuturile și strategiile de lucru astfel încât instruirea să fie un cât mai eficientă.

Chiar dacă mulți dintre copii se confruntă cu un sau mai multe dintre deficiențe amintite mai sus, fiind integrați în învățământul de masă, aceștia nu trebuie să se simtă neglizați sau marginalizați de întregul colectiv. Cadrul didactic

trebuie să găsească soluțiile optime de a dezvolta în acel copil ceea ce este bun, calitatea care "*promite",* iar prin individualizare, diferențiere, implicare, dragoste, empatie acesta își poate croi un demers didactic specific acestor educabili. Uneori, cadrele didactice sunt asemeni unor croitori, care trebuie să "*îmbrace copilul cu haina potrivită"* . Metaforic vorbind, haina este repezentată de educația ce poate dobândi diverse forme în funcție de ceea ce proiectăm noi pentru fiecare educabil în parte.

În *"Învățarea vizibilă"* **John Hattie** aduce în discuție importanța pasiunii ca esență a procesului de predare - învățare - evaluare. Un cadru didactic dedicat vocației, chemării lăuntrice și dorinței de a lăsa ceva învățăceilor cu care intră în contact va avea întodeauna bucuria sufletească de a putea contribui la dezvoltarea educabililor, neținând cont de prejudecățile sau *"lipsurile"* cu care se confruntă. Va găsi întotdeauna rezolvarea unor situații problemă, va reuși să se reinventeze și să spargă barierele preconcepțiilor demonstrând că performanța și dezvoltarea pot avea loc alături de copiii cu deficiențe, dacă există un strâns echilibru între strategiile de lucru, implicarea celor doi actanți ai educației, dăruirea, și pasiunea cadrelor didactice.

Punând accentul pe pasiune, **Zehm** și **Kotler (**1993, p.118) consideră că aceasta poate contribui la individualizarea și diferențierea educabililor, fiind calitatea acelor profesori "*implicați cu pasiune și interes, cei cărora le place la nebunie ceea ce fac. Sunt într-o permanentă căutare de noi metode eficiente de a ajunge la elevii lor, de a stăpâni conținutul și metodele meseriei lor. Simt un imbold personal...de a învăța cât de mult pot despre lume, despre ceilalți, despre ei înșiși- și îi ajută pe cei de lângă ei să facă la fel."* Astfel, profesorii experți, interesați de succesul educabililor vor face tot ceea ce le stă în putere pentru a găsi soluțiile optime de instruire aplicabile necesităților individuale ale acestora, influențând atât rezultatele de suprafață cât și pe cele de profunzime.

Un alt aspect fundamental de la care ar trebui să pornească în general cadrele didactice este înțelegerea modului de gândire al fiecărui copil în parte și de acolo să începî procresul instruirii și al dzvoltării, fructificând tot ceea ce este promițător. În acest sens, trebuie să se țină cont de toate aspectele actului educațional. Când discutăm despre copiii **cu cerințe educative speciale** amintiți la începutul capitolului trebuie să ne adaptăm strategiile, conținuturile, metodele și materialul didactic și să le pliem pe necesitățile individuale ale copiilor, în încercarea de a ajunge la anumite competențe pe care le stabilim din timp și pe care aceștia le pot îndeplini, astfel încât bucuria din final să fie de ambele părți.

Este drept, că performanțele și rezultatele vor fi diferite de cele ale copiilor care nu prezintă niciun fel de întârziere, însă și alături de aceștia cadrul didactic poate trăi *sentimentul împlinirii* dacă va găsi cale de a a ajunge la sufletul copiilor și a le înțelege nevoile, proiectându-și ulterior un demers didactic individualizat și diferențiat.

De asemenea, când vorbim despre copilul cu cerințe educative speciale, nu trebuie să uităm de acei copii care provin din medii defavorizate, din familii dezorganizate în care educația, din păcate uneori lipsește cu desăvârșire.

Astfel, o importanță majoră trebuie să o acordăm **copiilor dezavantajați din punct de vedere cultural. Warner și colaboratorii 1949** consideră că această "*pătură de jos"* este constituită și din copiii frustrați din punct de vedere cultural, ce renunță la școlarizare încă de la fragede vârste, dacă educatoarea nu depistează principalele problematici ce contribuie la eșecul acestor entități.

Întârzierea vorbirii reprezintă problema centrală cu care se confruntă această categorie de subiecți. Potrivit lui Ausbel și lui Robinson, " *Copilul frustrat din punct de vedere cultural manifestă cea mai mare întârziere intelectuală în domeniul dezvoltării limbajului și în ceea ce privește dimensiunea abstractă a activității verbale." (1981 p.311)*

Factorii care contribuie la acest nefericit rezultat al dezvoltării sunt extrem de diverși.

În primul rând familia dezavantajată din punct de vedere cultural este caracterizată de lipsa obiectelor care înfrumusețează perioada copilăriei, a jucăriilor, a rechizitelor, a imaginilor care corespunzător familiilor burgheze

constituie puncte de referință pentru educabili, lipsa conversațiilor cu adulții, sau ascultarea unor lecturi din partea adulților care să constribuie la setea copilului pentru lectură și implicit cunoaștere. Larma existentă în sânul acestor familii aparent dezorganizate duce către discriminarea auditită ce este într-o continuă scădere.

Deutsch John (1963) și **Goldestein** (1964) consideră că cei dezavantajați cultural beneficiază *" de un feedbak neînsemnat cu privire la corectitudina enunțurilor, a pronunțării și a structurilor gramaticale",* modelul lexical primit din partea membrilor familiei fiind unul sărac și uneori eronat. Așa cum bine știm această vârstă fragedă este perioada în care copilul asimilează ca un burete cele mai multe informații, iar familia joacă rolul primordial în formarea sa. Chiar dacă mediul nu este unul propice dezvoltării sale, copilul va prelua, va imita, va copia aspecte din imediata apropiere formându-și un fond lexical sărăcăcios abundent în clișee verbale și jargon. Marea parte din verbalizarea directă va conține și va denumi acțiuni pe care copilul le vede, nu va include idei abstracte venite din interiorul său, făcând deseori uz de gesturi și mimică spre a fi înțeles.

De asemenea propozițiile sunt extrem de simple, rareori sunt compuse sau având o structură complexă, copilul folosind puține conjuncții, adjective, adeverbe, fraze ori propoziții calificative.

Cu cât copilul înaintează în vârstă, această întârziere a dezvoltării limbajului conduce către un dezechilibru în gândirea și înțelegerea atât a operațiilor concrete cât și a celor abstracte. Copilul este lipsit de repertoriul necesar al unor abstracțiuni clare, iar lipsa de încredere în sine, confuzia, nefamilizarea cu limbajul formal, lipsa de reacție la presiunea timpului îl transformă într-un inadaptat, al cărei posibilă salvare îl constituie implicarea unor factori multipli prin care să se încerece un plan de remediere. Spre a fi recuperat, copilul frustrat din punct de vedere cultural trebuie neapărat integrat într-un sistem educațional în care cadrele didactice să reușească "*să scoată la lumină"* măcar parțial capacitățile sale potențiale, prin activități de individualizare și diferențiere a instruirii, pentru că o recuperare totală, din păcate nu se va atinge niciodată.Pentru a ști cum să pornim demersul tranformării, modelării copilului, cadrele didcatice trebuie să țină cont de bagajul cu care copilul intră în contact, **David Ausbel** afirmând: "*...dacă ar trebui să reduc toată psihologia școlară la un singur principiu aș spune așa: Cel mai important factor care influențează învățarea este ceea ce elevul știe deja. Verificați aceste cunoștințe și predați-i ținând cont de ele "* (1968: vi).

Așadar, este esențial ca în punctul de pornire al instruirii să se țină seama de selecția materialului destinat învățării, în funcție de starea existentă a educabilului, în ceea ce privește cunoștințele și experiența sa în diverse domenii de activitate, indiferent de gradul de pregătire al acestuia.

Recunoașterea sinceră a lipsurilor, a lacunelor copilului este un prim pas important în pregătirea sa ulterioară, pe care doar un cadru didactic implicat o poate realiza, aplicând diverse metode, strategii, materiale și conținuturi didactice astfel încât să se elimine discrepanțele între copii și să se armonizeze ceea ce este bun și frumos în fiecare în parte. Barierele educaționale pot fi înlăturate, educabilii având șanse egale la dezvoltarea și formarea lor ca entități umane.

DIFICULTĂȚI ÎNTÂMPINATE ÎN INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ A ELEVILOR CU DIZABILITĂȚI

prof. Posedaru Teodora
Liceul Teoretic Pogoanele

Educația incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă, a apărut ca o provocare în legătură cu schimbarea atitudinilor și mentalităților, precum și a politicilor și practicilor de excludere și segregare.

În perioada comunistă funcţiona comisia pentru ocrotirea minorilor. Această comisie era formată din reprezentanţi ai consiliului judeţean, delegaţi din partea direcţiei pentru probleme de muncă şi ocrotiri sociale, direcţiei sanitare, inspectoratului şcolar, inspectoratului de miliţie etc. şi lua măsuri de ocrotire pentru copiii care, datorită deficienţei, aveau nevoie de îngrijire specială care nu le putea fi asigurată în familie. Aceşti copii erau încredinţaţi instituţiilor şcolare pentru deficienţi recuperabili, căminelor-şcoală sau atelier pentru deficienţi parţial recuperabili, sau căminelor pentru deficienţi nerecuperabili.

Căderea regimului comunist a adus schimbări importante în domeniul protecţiei copilului şi a persoanelor cu dizabilităţi. În primul rând, accentul a început să se pună pe descentralizare, respectiv pe responsabilitatea colectivităţii locale de a asigura protecţie şi asistenţă copiilor în situaţie de risc. În al doilea rând, ca urmare a Declarației adoptate în 1994 la Conferința Mondială UNESCO de la Salamanca, Spania (semnată și de România), s-a început dezinstituţionalizarea şi sprijinirea familiei pentru a avea grijă de copii. În plus, criteriul recuperabilităţii a fost eliminat, astfel încât să poată fi respectat dreptul la educaţie al oricărui copil.

În perioada 1992–1999, încadrarea în grad de handicap a copiilor a revenit comisiilor de diagnostic şi triaj care funcţionau pe lângă direcţiile sanitare judeţene. În anul 1999, aceste comisii au fost preluate de comisiile de expertiză medicală a copiilor cu handicap, compuse dintr-un medic specialist pediatru, un medic de psihiatrie infantilă, un psiholog, toţi angajaţi ai direcţiilor de sănătate publică, precum şi un psihopedagog, desemnat de inspectoratele şcolare judeţene, de obicei inspectorul pentru învăţământ special. Un punct slab era faptul că se lucra mai mult pe dosare şi nu era obligatorie prezenţa copilului la evaluare. Astfel erau incluși copii în școli speciale, fără ca aceștia să fie văzuți.

Legea învăţământului din 1995 a adus o serie de schimbări importante, printre care: înființarea comisiilor de expertiză în subordinea inspectoratelor şcolare judeţene, cu rol de a stabili tipul şi gradul handicapului copilului, precum şi diversificarea formelor de şcolarizare pentru copiii cu deficienţe. Dipă o perioadăîn care aceste comisii au funcţionat în paralel cu cea de diagnostic şi triaj, atribuţiile acestor comisii au fost preluate de către comisia de protecţia copilului (CPC), prin intermediul serviciului de evaluare complexă (SEC). Rolul acestui serviciu este de identificare, evaluare şi monitorizare a copiilor sau tinerilor cu deficienţe şi dificultăţi de învăţare şi adaptare socio-şcolară, de orientare şcolară a lor, precum şi de verificare a îndeplinirii condiţiilor privind încadrarea copilului într-un grad de handicap.

În anul 2003, a fost publicat în monitorul oficial Ghidul metodologic pentru evaluarea copilului cu dizabilităţi şi încadrarea într-un grad de handicap întocmit de Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Ministerul Sănătăţii şi Familiei şi Autoritatea Naţională pentru Protecţia Copilului şi Adopţie, instrument care a furnizat principiile directoare şi a pus bazele ştiinţifice ale evaluării copiilor cu dizabilităţi. Conform acestui ghid, evaluarea este văzută ca un act de mare responsabilitate, iar scopul ei nu este doar de constatare a dizabilităţii, ci şi de identificare a potenţialul de dezvoltare şi învăţare, care va sta la baza propunerii de programe de stimulare şi dezvoltare a ariilor afectate, precum şi de orientare a copiilor către serviciile adecvate.

În noua lege a învăţământului nr. 1/2011 a fost prevăzut ca evaluarea, orientarea şcolară şi profesională a copiilor şi tinerilor cu CES să revină centrelor judeţene de resurse şi de asistenţă educaţională (CJRAE), aflate în subordinea inspectoratelor şcolare judeţene (ISJ), iar stabilirea gradului de deficienţă al elevilor cu CES să se realizeze de către aceste centre, în colaborare cu CPC.

Acceptarea şi integrarea copilului cu CES în şcoala de masă, alături de copii cu dezvoltare tipică, duce la **eliminarea segregării şi a excluderii sociale.** Conform afirmațiilor lui Alois Gherghuț, **copiii cu nevoi educaţionale speciale trebuie să facă parte din comunitate, să fie integraţi şi sprijiniţi în adaptarea lor la mediul şcolar.** Aceştia au nevoie să fie valorizaţi, să beneficieze de practici educaţionale deschise şi flexibile astfel încât să le fie recunoscute aptitudinile şi capacităţile de învăţare şi de adaptare.

Cerinţele educaţionale speciale sunt necesităţi educaţionale suplimentare, complementare, care solicită o şcolarizare adaptată particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe sau tulburări/dificultăţi de învăţare, precum şi o asistenţă complexa, conform Regulamentului de organizare şi funcţionare a învăţământului special şi special integrat, 2011. În realitate, **orice copil**, indiferent de tipul de devoltare, **poate întâmpina la un moment dat dificultăţi de învăţare, adaptare, relaţionare socială.** Acest lucru nu trebuie să ducă la excluderea lui socială şi şcolară, ba dimpotrivă, trebuie să se analizeze factorii care au dus la această situaţie şi să se caute soluţii.

În prezent, copiii cu cerinţe educaţionale speciale, fie că este o formă de deficienţă locomotorie, fie că este vorba de un copil cu tulburare de spectru autist sau Down, au şansa de a fi incluşi în cadrul unei şcoli de masă şi spijiniţi pentru a reuşi.

Pentru ca aceşti copiii să fie cu adevărat integraţi şi **incluziunea şcolară să se realizeze la un nivel real,** A. Gherghuț propune **îndeplinirea următoarelor criterii** de către învăţământul de masă:

- să existe motivaţia în rîndul cadrelor didactice de a crea un mediu incluziv în clasa de elevi
- să existe cunoştinţe din partea cadrelor didactice pentru lucrul cu copii cu CES
- sa se realizeze un sprijin pentru cadrele didactice
- să se pună în practică o relaţie de cooperare strânsă cu părinţii copiilor cu CES
- realizarea unui set de politici relevante, care să permită dezvoltarea unui cadru adecvat

Pe lângă dorinţa de a pune în practică incluziunea şcolară, **şcolile de masă trebuie să aibă la dispoziţie şi noi resurse, atât umane, cât şi materiale, pentru a reuşi să aibă pregătirea necesară procesului de incluziune.**

Studiile recente au scos la iveală că multe şcoli, pentru a-şi păstra o anumită autonomie ori a anumită imagine, **nu apelează la servicii suplimentare de sprijin,** iar acest lucru se dovedeşte, în multe cazuri, a fi în detrimentul copiiilor cu CES.

Trebuie luat în calcul şi modul în care este primit copilul în şcoală de către colegi şi părinţii copiiilor cu dezvoltare tipică. Dacă atitudinea acestora nu este una pozitivă, atunci copilul nu se va simţi inclus, va dezvolta stimă de sine scăzută şi neîncredere în abilităţile sale. Această situaţie va duce la o **sănătate mentală precară a copilului**, la sentimente de inferioritate şi la posibile manifestări de anxietate şi despresie.

Principalele provocări pe care le ridică incluziunea educaţională a copiilor cu dizabilităţi sunt generate de următoarele situaţii:

- Caracterul interinstituţional al evaluării: există uneori diferenţe între comportamentul copilului în momentul evaluării şi rapoartele specialiştilor; cei responsabili cu identificarea cazurilor de copii cu dizabilităţi nu-i informează la timp pe părinţi; procedura de evaluare a copiilor este greoaie, iar ideea că trebuie să meargă la multe instituţii îi descurajează pe unii părinţi;

cadrele didactice sunt nemulţumite de faptul că decizia privind evaluarea şi orientarea şcolară a copiilor cu dizabilităţi o iau practic angajaţii din cadrul serviciului de asistenţă socială

- Lucrul în echipă: munca în echipă implică un schimb permanent de informaţii, de încredere şi respect reciproc între specialişti, dar pot apărea uneori şi bariere de comunicare între aceştia, rivalitate, lipsă de organizare, sau chiar tendinţă de dominare

- Colaborarea cu părinţii: rezistenţa părinţilor la ideea că au un copil cu dizabilităţi, fie din teama de etichetare, respingere, fie de teama posibilităţii orientării copilului spre şcoala specială; cea mai mare rezistenţă o manifestă părinţii cu studii superioare, care depăşesc cel mai greu dezamăgirea că nu au copilul dorit; familiile cu un statut socio-economic mai modest acceptă mai uşor problemele copilului, deoarece iau lucrurile ca atare (filozofie de tipul „Asta ne-a dat Dumnezeu, asta ne este crucea şi trebuie să o ducem”), solicită mai repede ajutorul, dar uneori nu au resursele necesare pentru a susţine recuperarea copilului

- Eterogenitatea colectivelor de elevi din şcolile incluzive: în lipsa unor soluţii eficiente de a lucra cu colective numeroase şi diverse de elevi, cadrele didactice trăiesc sentimentul lipsei de eficienţă în ceea ce priveşte activitatea lor, pot încerca să niveleze clasele sau să nu le acorde atenţia necesară copiilor cu CES; neglijarea copiilor cu CES poate să apară şi ca urmare a presiunii părinţilor copiilor obişnuiţi care doresc rezultate bune la diferite concursuri şcolare şi extraşcolare

Specialiştii sunt prudenţi cu privire la înscrierea unui copil într-o şcoală specială de la început deoarece palierele de dezvoltare pot cunoaşte o evoluţie inegală, ceea ce dă impresia că există o deficienţă, dar, în timp, acel copil poate recupera stagnarea (sunt copii care se maturizează mai lent, deci e bine să fie lăsat într-o şcoală publică, să fie supus astfel unei probe).În plus, o dată intrat într-o şcoală specială, revenirea în învăţământul de masă se va face cu mai mare dificultate. În astfel de cazuri, riscul cel mai mare este de a marca negativ traseul şcolar al unui copil.

Pe de altă parte, majoritatea părinţilor doresc înscrierea copiilor la o şcoală obişnuită, indiferent de gravitatea problemelor şi a diagnosticelor. Aceasta se întâmplă deoarece şcoala specială este un simbol aducător de stigmat, care discreditează persoana care învaţă acolo.

Unele familii, pentru care dizabilitatea copilului reprezintă una dintre principalele surse de venit, refuză în mod constant şcoala specială, care presupune cazarea copilului în centrul de plasament pe durata şcolarizării, deoarece în această perioadă nu mai beneficiază de drepturi băneşti.

Deoarece se pune accent atât pe performanţă şi pe educaţie de calitate, cât şi pe individualizarea educaţiei pentru elevii cu CES, este nevoie de o pregătire a cadrelor didactice astfel încât să fie flexibile, rezistente la stres şi să utilizeze metode moderne de predare–învăţare–evaluare.

Fiind un fenomen complex, incluziunea copiilor cu dizabilităţi în şcolile de masă constituie o provocare pentru instituţiile implicate şi pentru societatea în ansamblu şi are drept consecinţă nevoia de schimbare atât a mentalităţilor, cât şi a politicilor educaţionale.

Bibliografie

1. Gherguț, A. - *Educaţia incluzivă şi pedagogia diversităţii, Editura Polirom, Iaşi, 2016*
2. Gherguț, A. - *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale:* strategii diferențiate și incluzive în educaţie*, Editura Polirom, Iași, 2006*
3. Gherguț, A. - Sinteze de psihopedagogie specială, Editura Polirom, Iași, 2005
4. Vrăsmaș, T. (coord.) - Incluziunea şcolară a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale. Aspiraţii şi realităţi, Editura Vanemonde, București, 2010
5. Vrăjmaș, E. - Psihopedagogia copilului cu dificultăţi de învăţare- suport de curs, Editura Credis, București, 2006

Educația incluzivă ieri și azi

Barbu Liliana
C.S.E.I. „Sfânta Filofteia”, Ștefănești, Argeș, România

Se spune că la fotbal și la politică se pricepe toată lumea. În ultima perioadă avem un nou subiect la modă: educația incluzivă, cu toate derivarele lui: școală incluzivă, integrare școlară, etc.

Că se vorbește nu este deloc rău, numai că tendința spre teoretizare, spre vorbitul din cărți nu va rezolva problema.

Este cert că trebuie să oferim tuturor o educație de calitate și în acest „tuturor” să includem toate categoriile de copii; eu mă voi referi în special la copiii cu cerințe educative speciale.

Paradigma educației incluzive pornită în anii 90 s-a dovedit rigidă, ineficientă, făcută numai pe hârtie și numai în statisticile trimise spre forurile superioare. Atunci când, în calitate de profesor itinerant și de sprijin am încercat să vorbesc cu profesorul de la clasă despre o strategie unitară de integrare a copilului de care mă ocupam (copil diagnosticat de specialist cu ADHD), acesta, extrem de binevoitor mi-a spus să stau liniștită, că la disciplina dumnealui va „trece clasa”. Când am insistat și am explicat că aș fi dorit ceva mai mult: o curriculă adaptată, ore dedicate cu elevii clasei care să-i ajute să-l înțeleagă pe colegul lor, să-l aceepte, nu să-l tolereze, m-am lovit de un zid care foarte greu a fost dărâmat.

Incluziunea cuprinde principiul ca şcolile să primească *toţi copiii, indiferent de condiţia lor* fizică, intelectuală, socială, emoţională, lingvistică sau alte condiţii şi, de asemenea, să se adapteze şi să răspundă nevoilor acestora. Nevoia de incluziune în educaţie a devenit o parte integrantă a sistemului naţional de *planificare a învăţământului*; *dezvoltare a curriculum-ului*; *dezvoltarea organizării şcolare*. Pentru împlinirea unui astfel de deziderat este nevoie de acțiuni în tot sistemul educațional, inclusiv legislația (două ore pe săptămână alocate unui elev cu CES din școala incluzivă este infim), instruirea profesorilor de sprijin, metode de predare incluzivă (sunt exemple de cadre didactice care au înțeles că metodele tradiționale nu sunt suficiente, dar există în continuare profesori care ne asigură că elevul „va trece clasa”), promovarea acceptării diversității și non-discriminării în școli (obiectiv nu ușor de atins), cooperarea școală-familie (care funcționează și aceasta cu poticneli în multe cazuri).

Procesul educativ trebuie să se adreseze tuturor şi fiecăruia, să se concentreze pe soluţii rapide şi adecvate la adaptarea faţă de diversitatea şi unicitatea umană - *educaţiei pentru toţi* care devine coerentă dacă se bazează pe *educaţia incluzivă* şi dacă se defineşte ca:

- educaţie de calitate;
- eficienţă;
- responsabilitate;
- pluridisciplinaritate;
- proces complex;
- strategie de respectare a drepturilor omului;
- evidenţiere a valorii individuale umane.

Incluziunea presupune acţiuni în favoarea eliminării discriminării şi segregării; în cadrul procesului instructiv-educativ este un proces complex, care pune în centru şcoala şi schimbările ei şi revendică asigurarea parteneriatului elevi - cadre didactice – manageri -părinți în procesul didactic incluziv.

Pe de altă parte, educația incluzivă a copiilor cu CES reprezintă o nouă provocare pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar deoarece școala trebuie să fie capabilă să realizeze un învăţământ diferenţiat şi să asigure o educaţie de calitate pentru toţi şi pentru fiecare. Noile tendințe în dezvoltarea și modernizarea educației impun necesitatea:

- elaborării materialelor-suport pentru asigurarea metodologică a procesului de incluziune școlară a copiilor CES în învățământul general;

- adaptării curriculumului general la potențialul și necesitățile speciale ale copiilor, pentru a evita eşecul şcolar al acestora, a-i sprijini în activitatea lor de învăţare şi a le asigura parcursuri şcolare diferenţiate şi individualizate;

- adaptarea ofertei educaționale la posibilităţile de învăţare ale tuturor.

Sunt un profesor norocos. Am avut ocazia să fiu cadru didactic itinerant al unui copil diagnosticat cu ADHD și cu DMM, care a beneficiat de comunicarea și cooperarea tuturor factorilor care au putut influența educația acestui copil. O învățătoare dedicată care a insuflat copiilor repectul pentru diversitate și acceptarea celor diferiți, o mămică inimoasă, iubitoare, care a înțeles că numai în parteneriat cu școala își va putea ajuta copilul în procesul de integrare, un profesor itinerant la început de carieră- cu dorință de a răsturna prejudecăți și inerții, cu colegi de clasă care au accepat un copil altfel decât ei cu tot sufletul lor și care au rămas alături de el chiar și după ce drumurile li s-au despărțit. Mă bucur să vă pot împărtăși că băiatul de atunci- tânărul de azi este student la facultatea de kinetoterapie.

Rolul și importanța formării deprinderilor igienico-sanitare la copii

Prof. Preș. PAVEL MARIA OANA

Deprinderile sunt modul de acţiune, care au devenit prin exerciţiu componente automatizate ale acţiunii. Ele pot fi clasificate în trei categorii:

a) deprinderi intelectuale;

b) deprinderi motrice;

c) deprinderi senzoriale.

Deprinderile sunt diferite acţiuni fixate în stereotipuri dinamice. Formarea lor este rezultatul

activităţii anatomo – sintetice a scoarţei cerebrale prin care se organizează legăturile temporale.

Stereotipul dinamic corespunde în general unei succesiuni constante a stimulilor externi, ceea ce imprimă ordinea în care se succed verigile lanţurilor reflex condiţionate. Datorită acestui fapt, deprinderea ca o succesiune stereotipizată a legăturilor temporare constituie un sistem ireversibil dirijat în sens unic.

Condiţiile care duc la formarea deprinderilor sunt:

- instrucţia verbală sau explicativă a acţiunii;
- prezentarea modului acţiunii;
- exerciţiul în vederea însuşirii operaţiilor;
- cunoaşterea rezultatelor şi corectarea succesivă a acţiunii.

În general, se numesc deprinderi acele moduri de acţiune care s-au consolidat prin exerciţiu. Deprinderile sunt elemente automatizate ale activităţii. Obişnuinţele sunt tot componente automatizate ale activităţii, ele formând componente prin repetarea unor acţiuni. De exemplu, spălatul pe mâini înainte şi după masă, spălatul pe dinţi după fiecare masă, seara şi dimineaţa, devin obişnuinţe în urma repetărilor zi de zi.

Obişnuinţele sunt acele acţiuni car au devenit o necesitate irezistibilă. Deosebirea dintre deprinderi şi obişnuinţe constă în faptul că în timp ce deprinderea se referă la modul de execuţie a activităţii, obişnuinţa se referă la necesitatea de a săvârşi activitatea respectivă.

În baza deprinderilor şi obişnuinţelor stă acelaşi mecanism fiziologic, formarea unor sisteme de legături temporare sau de stereotipuri dinamice bine consolidate. Datorită stereotipului dinamic, operaţiile care fac parte dintr-o acţiune pot fi efectuate fără un efort conştient deosebit, fără intervenţia celui de al doilea sistem de semnalizare.

Dinamica formării deprinderilor şi obişnuinţelor diferă de la un individ la alt individ. La unii, deprinderile se formează relativ repede, iar la alţii dimpotrivă procesul se desfăşoară mai lent. Deoarece la baza deprinderii şi a obişnuinţelor stă acelaşi mecanism fiziologic, procesul formărilor coincide în bună măsură.

Se constată deseori că, deşi copiii posedă anumite deprinderi (de exemplu deprinderi de a se spăla pe mâini), totuşi ei nu efectuează aceste operaţii fără să li se atragă atenţia sau fără un îndemn din afară. Aceasta înseamnă că deşi copilul este capabil să execute unele acţiuni, acestea nu s-au transformat încă în obişnuinţe, copilul nu simte nevoia de a le îndeplini.

Deprinderile care fac posibilă autoservirea, se formează relativ uşor la copii, fiind prezentă motivaţia internă. Pentru consolidarea internă trebuie create însă condiţii corespunzătoare şi anume, formularea unor cerinţe clare şi precise care trebuie reamintite mereu copiilor în cadrul activităţilor de zi cu zi, a regimului zilnic, ca şi stimularea străduinţei copilului de a se conforma acestor cerinţe. 8

Un alt aspect al autoservirii copilului se referă la luarea mesei. Unele acţiuni mărunte accesibile copiilor legate de servirea mesei, trebuie să fie executate de copii însuşi.

Obişnuinţele la comportare civilizată sunt impuse de relaţiile copiilor cu cei din jur. În motivarea formelor de comportare joaca are un mare rol, metoda convingerii prin explicaţie, lămurire, etc. Numai lămuriţi, copiii vor înţelege de ce trebuie să se comporte cu alţi copii sau cu adulţii într-un anumit fel indicat de părinţi sau cadrele didactice.

Obişnuinţele de comportare civilizată care trebuie formate la elevi (copii) sunt:

- atitudinea respectuoasă faţă de adulţi;
- întrajutorarea reciprocă a copiilor;
- obişnuinţa de fi ascultător;
- comportament civilizat pe stradă, în parc, etc.

În dezvoltarea forţei fizice şi călirea organismului copilului, un rol important îl deţine deprinderea igienică. Formarea deprinderilor igienice şi transformarea lor în obişnuinţe, este un proces complex şi de durată. La început executarea acţiunilor legate de respectarea cerinţelor igienice cere din partea copilului un efort mare. În urma repetării, componentele activităţii se automatizează iar activitatea se execută fără consum inutil de energie şi într-un timp relativ scurt.

Cercul de deprinderi igienice care se formează, ajută la întărirea sănătăţii copiilor înlesnind funcţionarea normală a diferitelor organe şi dezvoltarea armonioasă a întregului organism. Deprinderile igienice influenţează favorabil creşterea capacităţii de muncă a sistemului nervos central, rezistenţa copilului faţă de efortul fizic şi intelectual. Prin repetare, deprinderile igienice se transformă în obişnuinţe zilnice, contribuind la călirea organismului copilului. Organismul copilului obişnuit cu respectarea cerinţelor igienice manifestă o rezistenţă crescută faţă de factorii nocivi cum sunt: oscilaţiile bruşte de temperatură, bolile infecţioase, etc.

Copilul care nu are deprinderi igienice formate, este neajutorat (neîndemânatic) simţind în permanenţă nevoia ajutorului adulţilor. O dată cu elaborarea deprinderilor igienice, el dobândeşte mai multă siguranţă în acţiuni, mai multă încredere în forţele proprii şi mai mult spirit de independenţă.

În instituţiile de învăţământ se urmăreşte nu numai formarea deprinderilor ci şi transformarea lor în obişnuinţe trainice. Copilul care şi-a format obişnuinţa de a se spăla cu regularitate face această acţiune fără să fie stimulat de către alţii, el simte nevoia de a fi mereu curat, îngrijit.

Obişnuinţele sunt strâns legate de afectivitatea copilului. Atunci când copilul va fi împiedecat să desfăşoare o activitate conform obişnuinţei, el va încerca o stare de nelinişte, de neplăcere cauzată de perturbarea obişnuinţei sale.

Dimpotrivă, când activităţile obişnuite nu sunt întrerupte copilul simte satisfacţie, bucurie, plăcere. În determinarea gradului de stăpânire a deprinderilor s-au avut în vedere următorii indicatori:

- tendinţa de a se spăla înainte de masă, după masă, după activităţile manuale;
- spălarea ca deprindere igienico –sanitară;
- spălarea după folosirea WC-ului;
- succesiunea corectă a operaţiilor.

În vederea unei cât mai complete analize şi a unei cât mai profunde cunoaşteri şi înţelegeri a acestui proces de formare a deprinderilor igienice voi proceda la exemplificarea formării unei deprinderi: *deprinderea spălatului pe mâini.*

În procesul educativ de formare a deprinderii, mi-am conturat următoarele etape:

I. în prima etapă mi-am propus să-i familiarizez şi să-i orientez pe copii în executarea acţiunii. În acest timp copiii şi-au format o imagine globală asupra acţiunii. Prin intermediul explicaţiei şi demonstraţiei concrete privind modul cum să

procedeze şi să execute acţiunea, aceştia au trecut apoi la primele exerciţii pregătitoare care s-au caracterizat prin operaţii necoordonate, mişcări neprecise, numeroase greşeli, mişcări inutile. De aceea le-am acordat multă înţelegere şi calm;

II. următoarea etapă a fost aceea a descompunerii acţiunii şi a învăţării pe părţi. Fiecare deprindere se compune dintr-o serie de operaţii, acestea la rândul lor, se pot împărţi în acte şi mişcări.

Sunt copii care omit anumite mişcări pentru că încearcă să reţină altele, de exemplu: fiind atenţi cum trebuie să se folosească de săpun, cum deschid robinetul şi lasă apa să curgă sau se săpunesc şi uită să se clătească cu apă, ştergându-se imediat.

Copiii execută componentele acţiunii de spălare a mâinilor cu multă dificultate, ei nu pot realiza practic un spălat eficient. Deşi acordă actului în sine mult timp, multă atenţiei şi consumă multă energie, ei rămân totuşi cu mâinile murdare, pe jumătate nespălate deoarece acţiunea se desfăşoară greoi, imprecis, cu mişcări de prisos, inutile şi ineficiente. Dar, de îndată ce copiii î-şi însuşesc acţiunile necesare fiecărei deprinderi, se poate lucra mai uşor şi cu un consum mai redus de timp şi de energie.

III. a treia etapă s-a definit printr-o activitate mai completă de analiză şi sinteză a unor elemente operatorii. Copiii au sesizat singuri erorile, au reţinut detaliile în mod concret şi au eliminat mişcările de prisos. Acum am sesizat desăvârşirea acţiunii, am asistat la evitarea risipei de energie şi de timp, copilul reuşind să execute acţiunea cu precizie şi să-şi coordoneze astfel mişcările încât spălarea să fie în acelaşi timp promptă şi completă. Cu toate acestea, procesul de formare a deprinderii spălatului pe mâini nu poate fi considerat încheiat. Deşi acţiunea se execută cu rapiditate şi eficienţă aceasta nu a ieşit de sub controlul vizual al copilului ci se desfăşoară sub privirea sa atentă, preocupat fiind de ordinea mişcărilor, de executarea lor corectă.

IV. etapa sintetizării şi integrării operaţiilor într-o acţiune orientată precis către un scop propus de către adult sau de către copilul însuşi, este cea de-a patra etapă. Este de fapt o fază a construirii stereotipului dinamic, adică automatizarea acţiunii. În timp, în procesul repetării multiple controlul vizual permanent dispare, reglarea mişcărilor componente ale acţiunii fiind preluate de simţul tactil. Ca o consecinţă, copiii execută perfect gama largă de acte automatizate ale acţiunii, având posibilitatea să manifeste simultan şi alte preocupări (privitul în oglindă, răspund la întrebările sau eventualele observaţii ale unor colegi, se râde, se cântă, etc.). Se poate spune că procesul de formare a deprinderii s-a încheiat. Totuşi prezenţa adultului este necesară pe tot parcursul consolidării deprinderilor, al cadrului medical sau al mamei.

Executarea aparent „mecanică” a componentelor unei acţiuni - automatizarea – nu trebuie să ducă la repetarea eronată, neştiinţifică a fenomenului, considerându-se un exemplu că acţiunea devenită deprindere ar ieşi de sub controlul conştiinţei. Însă deprinderea este şi rămâne un fapt de conştiinţă.

Dacă se produce însă un accident ca de exemplu scăparea săpunului din mâini, şirul de mişcări automatizate este întrerupt, iar pentru reluarea lui este necesară intervenţia gândirii, a intelectului. În acest sens activitatea paralelă executării acţiunii, deprinderii - râsul, cântul, vorbirea, etc. - se întrerup brusc tocmai din necesitatea intervenţiei etajelor superioare ale sistemului nervos central, pentru remedierea perturbării survenite accidental în automatismul deprinderii, pentru reglarea conştientă a componentelor acţiunii respective.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ A PREȘCOLARULUI

Prof. înv. Primar și preșcolar: LAZĂR IULIANA SANDA

“Să nu-i educăm pe copiii noştri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învăţăm să se adapteze.” (Maria Montessori –”Descoperirea copilului”)

Activităţile extracurriculare deţin un rol important în viaţa copilului, oferindu-i un alt mod de dobândire a informaţiilor. Acestea pot fi activităţi indepenente, pe care copilul le-a ales, sau activităţi organizate de către cadrele didactice.

Activităţile extraşcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoştinţe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operaţional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viaţă. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităţilor şi resurselor de care dispune clasa de elevi .

Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode şi procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă uşurinţă şi mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoştinţelor”

Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor.

Educaţia extracurrriculară (realizată dincolo de procesul de învăţământ) îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor noştri. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i in contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură.

Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm şcoala cu viaţa.

Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al scolii şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar,

oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual.

Elevii trebuie să fie îndrumaţi să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranţă faţă de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi şi de a găsi modul de rezolvare a lor şi posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăşi să fie creativ. Elevii sunt atraşi de activităţile artistice, reacreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativităţii, gândirii critice şi stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conştientizarea urmărilor poluării, educaţia rutieră, educaţia pentru păstrarea valorilor, etc.

Activităţile complementare concretizate în excursii şi drumeţii, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ţinută adecvată situaţiei, declanşează anumite sentimente. O mai mare contribuţie în dezvoltarea personalităţii copilului o au activităţile extraşcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa şi nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei şi cea extraşcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităţilor extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activităţi, să încurajeze elevii şi să realizeze un feed- back pozitiv.

Bibliografie :

* Cernea, Maria, Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ, în “ Învăţământul primar“ nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

* Ionesc, M., Chiş, V., Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de instruire şi autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001, pg.162;

* Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Şcoala la răscruce. Schimbare şi continuitate în curriculumul învăţământului obligatoriu. Studiu de impact, Editura Polirom, Bucureşti, 2002, pg. 87;

* Crăciunescu, Nedelea, Forme de activităţi extracurriculare desfăşurate cu elevii ciclului primar, în “Învăţământul primar“ nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti; Surse on-line:

* Bruner, J.S, Procesul educaţiei intelectuale, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1970

EDUCAȚIA ELEVILOR CU NEVOI SPECIALE

Profesor pentru înv.primar Pușcaș Gheorghina
Scoala Gimnazială Șintereag,jud.Bistrița-Năsăud

Educația specială are în vedere un anumit tip de educație adaptată si destinată copiilor care nu reușesc să atingă în cadrul învățământului obișnuit nivele educative și sociale corespunzătoare vârstei.

Cerințe/nevoi educative speciale - CES - este o sintagmă, care se referă la cerințele în plan educativ ale unor categorii de persoane, cerințe consecutive unor disfuncții sau deficiențe de natură intelectuală, senzorială, psihomotrice, fiziologică sau ca urmare a unor condiții psihoafective, socioeconomice sau de altă natură; aceste cerințe plasează persoana/elevul într-o stare de dificultate în raport cu ceilalți din jur, stare care nu-i permite o existență sau o valorificare în condiții normale a potențialului intelectual și aptitudinal de care acesta dispune și induce un sentiment de inferioritate ce accentuează condiția sa de persoană cu cerințe speciale.

Cerințele educative speciale solicită abordarea actului educațional de pe pozitia capacității elevului deficient sau aflat în dificultate de a înțelege și valorifică conținutul învățării, și nu de pe poziția profesorului sau educatorului care desfășoară activitatea instructiv-educativă în condițiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi.

Această sintagmă poate avea un înțeles anume pentru fiecare elev în parte, în sensul că fiecare elev este o individualitate și, la un moment dat, într-un domeniu sau altul al învățării, reclamă anumite cerințe educaționale specifice pentru a putea înțelege și valorifica la maximum potențialul sau în domeniul respectiv (spre exemplu, un elev poate întâmpina dificultăți de învățare la matematică sau fizică, unde sunt necesare, în special, anumite categorii de operații ale gândirii la care elevul respectiv este deficitar; în schimb, la disciplinele din celelalte arii curriculare obține rezultate bune, chiar peste media clasei).

Sintagma cerințe educaționale speciale este utilizată mai ales în domeniul psihopedagogiei speciale, unde semnifică necesitatea unor abordări diferențiate si specializate ale educației copiilor cu dizabilități/deficiențe mintale, intelectuale, ale celor cu afecțiuni neuropsihice, neurofiziologice, senzoriale, fizice, somatice.

Educația integrată presupune ca relațiile dintre indivizi să se bazaze pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor si drepturilor comune pe care le posedă.

Educația.integrată este tot o formă de educație specială care se desfășoară în alte condiții decât cele existente în școlile speciale.In schimb, educația integrată încearacă să înlăture percepția asupra școlilor speciale ca unitați școlare segregaționiste și are drept obiective, următoarele:

- a educa acei copii cu cerințe speciale în școli obișnuite alături de ceilalți copii normali;- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială) în școala respectivă;

- a acorda sprijin personalului didactic al managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare ; a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (săli de clasă, cabinete, laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport etc.);

- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/scoală;

- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferită dintre ei;

- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;

- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;

- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Integrarea este un proces complex care presupune :

- a educa acei copii cu cerințe speciale în școli obișnuite alături de ceilalți copii normali;

- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială) în școala respectivă;

- a acorda sprijin personalului didactic al managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare ; a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (săli de clasă, cabinete, laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport etc.);

- a încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/scoală;

- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferită dintre ei;

- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;

- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu CES;

- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Conform principiilor promovate în materie de educație de către organismele Internaționale, se menționează ca persoanele/elevii cu diferite tipuri de deficiențe au aceleași drepturi fundamentale ca și ceilalți cetățeni de aceeași vârsta, fără discriminare pe motive de sex, limba vorbită, religie, stare financiară sau orice altă caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale.

Dacă acceptăm ideea că, după absolvirea școlii, toți copiii trebuie să beneficieze de șansa de a participa activ la viața socială, atunci trebuie să le acordăm necondiționat această șansă încă din școală; deci integrarea socială este pregătită și condiționată de integrarea școlară.

În ceea ce privește *forme ale integrării copiilor cu CES, existente în școala* românească, acestea se bazează pe următoarele modele:

Modelul cooperării școlii obișnuite cu școala specială - în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă.

Avantajul acestui model:

- permite valorificarea resurselor și experiențelor deja existente în cele două tipuri de școli, fără a necesita cheltuieli suplimentare.

- profesorii din școala specială beneficiază de posibilități de predare mult mai largi, iar profesorii din școala obișnuită se pot informa asupra multiplelor aspecte legate de nevoile și posibilitățile reale ale unui elev cu cerințe educative speciale.

La prima vedere, acest model ar putea fi considerat ca fiind irealizabil, mai ales în condițiile țării noastre, unde, în reprezentarea opiniei publice, profesorii din învățământul special sunt considerați, cel puțin din punctul de vedere al statutului, ca fiind inferiori celor din învățământul de masă, iar unii profesori din școlile obișnuite adepți ai modelului școlii elitiste, nu au puterea, curajul sau buna-credință de a recunoaște ca și o parte dintre copiii cu deficiențe pot fi la fel de buni ca semenii lor, considerați normali, avand, totodată, dreptul la șanse egale în educație și în pregătirea profesională. Pentru rezolvarea acestei

probleme, există alternativa înființarii unor centre de zi sau centre de recuperare pentru copiii deficienți (prin reorganizarea școlilor speciale actuale) care să includa un numar mic de copii și în care programul de activitate să fie destinat activităților recuperatorii, compensatorii și de consolidare a cunoștințelor primite la școală, iar regimul de viață să fie unul cât mai aproape de normalitate.

Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită presupune:

- integrarea copiilor deficienți în școli de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii.

Modelul este criticat de unii specialiști care nu consideră o integrare reală constituirea unei clase speciale într-o școală obișnuită, practica demonstrând dificultatea aplicării unui program de integrare după acest model; discrepanța dintre clasele obișnuite și clasa specială se accentuează, timpul efectiv în care elevii normali și cei cu cerințe speciale relaționează direct este destul de redus (în cele mai multe cazuri acest timp se reduce la durata pauzelor dintre activitățile școlare), iar în condițiile unui colectiv școlar de acest tip se constituie cu usurință grupuri de elevi între care apar conflicte sau atitudini ce pot accentua discriminarea față de elevii deficienți din clasa specială (adică efectul opus integrării).

Modelul bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă

- in acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este si profesorul de sprijin care desfașoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile solicită/permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.

Modelul itinerant

- acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui numar mic de copii cu cerinte speciale, domiciliați la mică distanță de școală (se evită astfel dezavantajul deplasărilor pe distanțe mari ale copilului) și sprijiniți de un profesor itinerant (specializat în munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitățile școlii respective.

Modelul comun

- este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toti copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învațare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

O școala integrativa este :

- școala în permanenta schimbare și adaptare la nevoile copiilor
- cel mai eficient mediu de combatere a atitudinilor de discriminare
- comunitate interculturală primitoare si deschisă
- școala care-i valorizează în mod egal pe toți copiii, profesorii și părinții

Integrarea se bazează pe convingerea că adulții lucrează în comunități incluzive, alcătuite din persoane de diferite rase, religii, aspirații, cu sau fără dizabilități. Tot așa, indiferent de vârstă, copiii au nevoie să crească și să învețe în medii asemănătoare celor în care vor lucra ca adulți, iar școala este principala instituție care trebuie să răspundă acestei nevoi.

Profesorul din școala integrativă va avea obiective de perfecționare și autoperfecționare profesională, cum ar fi :

- Să fie capabil să remarce punctele forte și interesele fiecărui copil şi să le utilizeze pentru motivarea interioară în procesul de educație.
- Să știe să stabilească obiective ambiţioase dar diferenţiate, adecvate elevului respectiv, ceea ce impune evaluare diferențiată.
- Să formuleze aşteptări adecvate pentru FIECARE elev, oricare ar fi capacităţile acestuia. Această abilitate a cadrului didactic permite tuturor elevilor să devină membri ai clasei şi ai şcolii.
- Să știe să utilizeze un stil de predare bazat mai mult pe activităţi decât pe intervenţia de la catedră.
- Să știe să ofere zilnic condiţii pentru ca fiecare elev să aibă un succes

Competențele utile profesorului din școala integrativă sunt:

- Să realizeze că răspunde de fiecare copil din clasă.
- Să cunoască diferite strategii de instruire şi să ştie să le folosească eficient.
- Să lucreze în echipă cu părinţii şi cu alti profesioniști care se ocupa de copil
- Să perceapă lucrul cu fiecare membru al clasei ca pe o oportunitate de perfecţionare profesională şi nu ca problemă pe care el sau alţii o au de rezolvat.
- Să fie flexibil şi să demonstreze un grad ridicat de toleranţă.

Procesul de integrare a copiilor în dificultate presupune din partea profesioniștilor antrenați nu doar interes, cunoștințe și competențe – ci și o capacitate reală de a lucra în echipă. O echipă constituită atât în cadrul școlii, dar și o echipă la nivel interinstituțional, care să-i includă pe toți profesioniștii care răspund de copil: educator sau asistent maternal, asistent social, profesor diriginte, director de școală si alții.

Pentru fiecare copil aflat în sistemul de protecție este necesară elaborarea și aplicarea unui proiect personalizat de îngrijire, educare, recuperare, (re)integrare familială si socială.

Integrarea socială nu poate fi separată de integrarea școlară, ea nu este doar post-școlară, ci se construiește treptat, pe masura devenirii copilului prin educație, ca adult „ființă socială” școala fiind însăși o parte a vieții sociale, ca atare progresul în direcția dobândirii autonomiei, „competențe” sociale trebuie să constituie la fel ca și dezvoltarea intelectuală, o finalitate educațională.

Bibliografie

Gherguţ, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi.

Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.

Vrăjmaș, T. (2001). Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale. București: Aramis.

STUDIU - EDUCAŢIA INCLUZIVĂ, EDUCAŢIA PENTRU TOŢI

Înv. Marc Aurica
Școala Gimnazială Câmpeni, jud. Alba

Școala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor, ceea ce înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale.

Educaţia incluzivă a devenit parte integrantă a educaţiei pentru toţi şi constituie răspunsul şcolii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduşi elevii împreună într-o sală de clasă şi într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe în orice domeniu, cautându-se maximizarea potenţialului tuturor.

Fiecare copil este unic, cu necesităţi diferite. Noi, adulţii, părinţi şi dascăli deopotrivă, încearcăm să-i educăm, astfel încât să devină, la rândul lor, adulţi fericiţi, iubitori şi eficienţi. Însă există copii marginalizaţi, defavorizaţi şi/sau excluşi de la educaţie. Aceştia sunt cei pentru care educaţia incluzivă a devenit o şansă pentru o dezvoltare armonioasă.

Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevi. Acesta trebuie :

· să elaborareze un program pedagogic individualizat.

· să-şi îmbogăţească pregătirea cu elemente care să-i faciliteze includerea optimă în clasă a acestor elevi şi asigurarea de şanse egale pentru aceştia la instrucţie şi educaţie;

· să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea şi reprogramarea periodică a conţinuturilor învăţării pentru fiecare elev;

· să coopereze în cu ceilalţi membri ai echipei educaţionale, dar şi cu familia elevului;

B.A., elev în clasa întâi, este unul dintre copiii cu astfel de nevoi speciale. A fost diagnosticat cu tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenţie încă de la grădiniţă. În urma evaluării problemelor copilului, planul terapeutic a cuprins medicaţie şi şedinţe de psihoterapie. Este monitorizat de medicul psihiatru, care la evaluări a reconsiderat dozele utilizate sau i-a schimbat tratamentul.

Este crescut de mamă, părinții fiind divorțați. Băiatul nu întreabă şi nu vorbeşte despre tatăl său. Cea mai mare parte a timpului şi-o petrece cu bunica și bona, mama lucrând în schimburi. La rubrica pentru eventualele probleme de sănătate nu a fost specificat nimic.

Prima zi de şcoală a fost percepută de B. A. ca pe o răsplată. Copilul şi-a exprimat bucuria, ca toţi ceilalţi elevi, însă s-a manifestat printr-o neliniște motorie permanentă.

În perioada evaluarii iniţiale, l-am descoperit pe B. A. ca pe un copil special. Testele au dovedit în mare măsură competenţe specifice particularităţilor de vârstă. A demonstrat încă din perioada preabecedară deprinderea de a citi în ritm propriu cuvinte şi propoziţii cu grad mediu de dificultate. Manifestă creativitate şi o mare curiozitate în abordarea diferitelor exerciţii-joc propuse în cadrul activităţilor. Cu toate acestea, problemele nu au întârziat să apară.

Încă din primele zile, am observat că era distras cu uşurinţă de orice stimul. Întrerupea des lecţia cu întrebări sau remarci, de multe ori fără legătură cu contextul. Nu îşi aştepta rândul, exprimându-ţi nemultumirea verbal, chiar zgomotos. Vorbea continuu, deranjându-şi colegii. Se ridica din bancă şi pleca prin clasă. Se împiedica de lucrurile din clasă şi avea nevoie de ajutor pentru a-şi pune rechizitele în ordine pe bancă. Nu reuşea să finalizeze o activitate şi, uneori, cerea chiar întreruperea acesteia, solicitându-mi să îi permit să facă altceva (de obicei activităţi uşoare, plăcute pentru el: să deseneze în loc să scrie literele şi cuvintele noi, de exemplu). Scria corect şi îngrijit aproximativ jumătate din sarcina dată, apoi o întrerupea şi începea “jocul”. A început să vorbească în continuu, peste vocea mea, chiar lucruri obscene.

La primele întâlniri cu familia – mama şi bunica- am adus în discuţie problemele întâmpinate de băiat la şcoală. Am aflat că şi acasă acesta era distras uşor de stimulii externi, avea dificultăţi în organizarea sarcinilor şi activităţilor, era refractar în ceea ce priveşte îndeplinirea sarcinilor şcolare date pentru acasă, deşi erau reduse ca volum şi grad de dificultate.

La şcoală, deja instituisem măsuri individualizate, care să ducă la ameliorarea comportamentului băiatului, să-i trezească interesul şi curiozitatea, să-l stimuleze şi să-l motiveze în învăţare. Am discutat şi cu familia despre modalităţi de lucru care să ducă la remedierea problemelor, prezentându-le necesitatea legăturii strânse părinte-educator.

De asemenea, din comportamentul copilului şi din informaţiile primite, am înţteles că toate aceste manifestări - neatenţie, distractibilitatea, autocontrolul slab - pot să reclame o problemă mai gravă, şi de aceea, în urma consultării cu psihologul şcolii, am decis să discut cu familia, pentru a-i îndruma către un specialist. Aşa am aflat că, de fapt, copilul urma un tratament medicamentos şi până la debutul şcolar avusese parte de psihoterapie, fiind diagnosticat cu ADHD.

În aceste condiţii am realizat un plan de intervenţii şi am continuat măsurile de lucru, aplicându-le consecvent, pentru a-l ajuta pe copil. Recompensele, alegerea unor sarcini plăcute, atractive, realizate după cele obligatorii, sarcinile de lucru aplicate gradat, cu pause pentru relaxare, feedback imediat pentru fiecare comportament pozitiv, feedback din partea unui coleg – partener de studiu, izolarea faţă de distractori prin aşezarea băncii aproape de catedră, stabilirea unor reguli clare, nu foarte numeroase, în clasă şi acasă, folosirea unui mod adecvat de formulare a solicitărilor de ajutor ale copilului, antrenarea în organizarea informaţiei, o bună perioadă de timp a fost însoțit la școală de mama, bunica sau bona, în funcție de programul fiecăreia. A fost necesară o astfel de măsură pentru a-l determina să-și canalizeze atenția spre activitatea școlară și a-l face să nu mai vorbească fără încetare. Încet, au început să apară şi rezultatele.

Intervenţia din mediul şcolar a presupus, permanent, încurajarea copilului să relaţioneze cu ceilalţi colegi, activităţi, jocuri în care să fie implicat alături de copii, astfel încât să îmi stabilesc ţinte individuale şi, în acelaşi timp, să nu se simtă diferit de ceilalţi. S-a constatat că un copil cu ADHD poate fi cel mai afectat în urma interacţiunii cu ceilalţi. În mod eronat se crede că persoanele din jurul lui suferă de pe urma efectelor negative ale comportamentului copilului hiperactiv, presupunându-se că perturbă activitatea şcolară. În realitate, el întâmpină dificultăţi de relaţionare cu ceilalţi copii (e respins de colegi, de părinţii acestora), poate încălca regulile şcolare, poate primi pedepse nemeritate, datorate comportamentului său, iar consecinţele pot îmbrăca formele tristeţii, ale persecuţiei, izolării, deprimării, manifestând chiar revoltă. Organizând activităţi pe echipe, am căutat ca B. A. să primească sarcini de lucru pe care să le facă uşor şi cu plăcere, care să îl pună în valoare şi prin care să câştige încrederea colegilor, astfel încât aceştia să observe calităţile lui şi să-l aprecieze. Am avut parte şi de sprijinul unor părinţi din clasă care l-au apropiat pe copil, l-au invitat la zilele aniversare (de obicei, nu era primit la astfel de manifestări). Participarea la spectacole, vizite, alături de ceilalţi colegi, l-a motivat pe B. A., oferindu-i confort psihologic. Cu aceste ocazii a exersat abilităţi sociale şi a încercat să manifeste autocontrol, deşi pe termen scurt.

Ca orice copil cu ADHD, B.A. vrea să înveţe bine, să fie răsplătit pe mama, pe profesori. El face eforturi considerabile pentru ca cei apropiaţi, familia, profesorii, colegii să fie mândri de el. Când nu reuşeşte este dezamăgit şi descurajat, se manifestă prin neliniște motorie şi reacţii verbale repetitive. Intervenţia imediată a profesorului, prin manifestarea înţelegerii, afecţiunii faţă de nevoile lui, rememorarea regulilor, captarea atenţiei copilului, îl ajută să se liniştească şi activitatea continuă. Este nevoie de responsabilitate, tact, înţelegere, afecţiune, multă răbdare, empatie, pentru că B.A. este copilul care vrea, dar nu reuşeşte.

În tot acest timp, am ţinut permanent legătura cu familia şi împreună am intervenit, astfel încât tehnicile comportamentale să fie aplicate atât în mediul de acasă cât şi în mediul şcolar.

Comunicarea cu familia despre programele şcolii şi despre progresul elevului, ajută familia să conştientizeze rolul modelului în educaţie, rolul părinţilor în integrarea copilului în societate. Poate că acestă intervenţie de a convinge familia să folosească reguli asemănătoare şi acasă, de a nu-şi manifesta slăbiciunea, folosind metode agresive în corecţia copilului este un aspect important şi mai dificil de atins. Este una din problemele pe care le-am întâmpinat cu mama copilului, care, depăşită de situaţie, recurge deseori la pedepse fizice intrând în dezacord cu metodele folosite la şcoală.

Pe de altă parte, părinţii acestor copii au nevoie de înţelegere, încurajare, susţinere, sfaturi pertinente, pentru că ei trăiesc o dramă, conştient sau nu, drama părintelui care se simte incapabil să-şi ajute copilul, care nu este auzit, ascultat care este înfierat pentru că nu ştie cum să-şi înveţe copilul. De cele mai multe ori, ei nu înţeleg şi nu recunosc problema cu care se confruntă şi, de aceea, au nevoie de sprijin şi multă răbdare.

Activitatea de incluziune în cazul B.A. este la început de drum, într-o fază în care rezultatele nu sunt vizibile şi efortul este maxim. Însă putem răspunde provocării, oricât de dificil ar fi, pentru a dezvolta o şcoală favorabilă incluziunii, în care implicarea şi cooperarea dintre educatori, părinţi, comunitate va găzdui toţi copiii şi le va facilita accesul la cunoştinţele, aptitudinile, deprinderile de care au nevoie în viaţă. Aceşti copii sunt adulţii de mâine, care ne pot asigura o viaţă mai bună. Incluziunea oferă posibilitatea copiilor de a se simţi bineveniţi şi egali celorlalţi, fără a fi stigmatizaţi. Indiferenţa noastră şi izolarea nu rezolvă problema, ci duce la adâncirea tulburării copiilor cu ADHD şi se poate finaliza cu formarea unui adult inadaptabil şi profund nefericit.

La un nivel fundamental, incluziunea este, de fapt, corectitudine. Depinde şi de noi să le deschidem drumul pe care pornesc, pentru că nu putem să-i ignoram şi nici să-i excludem. Ei vor fi cei alături de care vor trăi copiii noştri, ei sunt copiii noştri, adulţii de mâine.

Este nevoie ca dascălul să aibă în vedere faptul că “fiecare om în acelaşi timp seamănă cu toţi, seamănă cu unii şi nu seamănă cu nimeni”(V.Pavelcu), căci aşa cum nu există doi fulgi de nea în natură care să aibă acelaşi desen, două apusuri de soare identice, tot aşa omul – copil este unic - unicitate irepetabilă.

Esenţială este modalitatea prin care putem stârni curiozitatea şi imaginaţia fiecărui copil. Stă în puterea educatorului să găsească bobul de rouă şi raza de lumină pe care să le insereze în sămânţa cu rod curat a minţii copilului, astfel încât acesta să rodească şi să înflorească. Şi totuşi, cel mai important lucru este să putem să facem ca rozul zâmbetului să persiste pe feţele pure ale copiilor noştri. Zâmbetul este un gest tandru de prietenie. El destinde sufletul împovărat şi redă speranţa celui descumpănit. Este nevoie uneori de un singur zâmbet, căci el dureză un moment, dar se păstrează în minte, veşnic!

Bibliografie:

Vrăjmaş, Ecaterina, *Introducerea în educaţia cerinţelor speciale, Editura Cedis, Bucureşti, 2004*

Vrăjmaş, Traian, *Învăţământul integrat şi/sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti, 2001*

Gherguţ, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale-strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, editura Polirom , Bucureşti,2006*

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„MĂRUL BUCLUCAŞ”

Profesor învățământ preșcolar,
PLUTĂ ELENA-MĂDĂLINA
GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT„LUMEA COPIILOR’’

DATA:
UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT „LUMEA COPIILOR’’
PROF. ÎNV. PREŞCOLAR: Plută Elena-Mădălina
NIVELUL I: Grupa Mică „A”
TEMA DE STUDIU ANUALĂ: „Când, cum şi de ce se întâmplă?”
TEMA PROIECTULUI TEMATIC:„Toamnă harnică și de roade darnică’’
TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Mărul rumen și gustos”
TEMA ACTIVITĂŢII:„Mărul buclucaș”
TIPUL DE ACTIVITATE: Formare de priceperi şi deprinderi
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată
FORMA DE ORGANIZARE: Frontal, individual, pe grupuri
ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE:
ADP: ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAŢĂ: „Ce ne-aduce toamna-n coș?”
ALA:

CONSTRUCŢII: „Coșuri pentru fructe”

ŞTIINŢĂ: „Așează-mă la borcanul meu”- sortare după criteriul dat

JOC DE ROL: „De-a gospodinele”

ADE:
„Mărul buclucaș’’

DLC – DOMENIUL LIMBĂ ŞI COMUNICARE:

„Povestea mărului buclucaș”, de V. Suteev. -lectura educatoarei

DEC – EDUCAȚIE ARTISTICO-PLASTICĂ:

„Mărul” - dactilopictură

ALA:

JOC DE MIŞCARE: „Scăunelele muzicale”

<u>DLC – DOMENIUL LIMBĂ ŞI COMUNICARE</u>

MIJLOC DE REALIZARE: **Lectura educatoarei**
SCOPUL:

Însuşirea de noi cunoştinţe despre anotimpul toamna;

Participarea şi implicarea activă a preşcolarilor în vederea stimulării comunicării, dezvoltarea creativităţii şi expresivităţii limbajului oral;

Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală, valorificând cunoştinţele acumulate, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor verbale orale.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII :

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);
- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă).

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- Cognitiv-informationale:

- să asculte cu atenţie povestea concentrându-se asupra conţinutului
- să reţină titlul poveştii şi numele personajelor întâlnite în poveste;
- să răspundă corect şi în propoziţie la întrebările educatoarei;
- să se exprime corect, coerent şi logic în propoziţii;
- să participe la activitatea de grup, atât în calitate de vorbitor cât şi de auditor.

- Afective:

- să manifeste încredere în forţele proprii pe parcursul activităţii;
- să participle cu plăcere și interes la activitate;
- să manifeste stabilitate şi perseverenţă în activitate;
- să-şi exprime părerile despre text.

- Psihomotorii:

- să păstreze poziţia adecvată efectuării diferitelor acţiuni;
- să mânuiască şi să utilizeze corect materialele puse la dispoziţie.
- să se deplaseze în sala de grupă respectând instrucţiunile.

DEC – ACTIVITATE ARTISTICO-PLASTICĂ

MIJLOC DE REALIZARE: **Dactilopictură**

SCOPUL:

Consolidarea deprinderii de a reda cu ajutorul dactilopicturii mărul şi cultivarea spiritului de observaţie, a sensibilităţii artistice, stimularea imaginaţiei creatoare şi a acurateţii în executarea lucrării.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- Cognitiv-informationale:

- să identifice corect materialele puse la dispoziţie;
- să urmărească explicaţiile date privind tehnica de folosire a acuarelei;
- să redea frumuseţea fructelor de toamnă, folosind dactilopictura;
- să analizeze critic şi autocritic lucrările proprii şi ale altor copii;
- să verbalizeze acţiunile întreprinse folosind un limbaj adecvat;
- să păstreze ordinea şi curăţenia la locul de muncă pe tot parcursul activităţii.

- Afective

- să-şi dezvolte încrederea în forţele proprii;
- să manifeste stabilitate şi perseverenşă în activitate;
- să manifeste interes şi plăcere pentru activitate.

- Psihomotorii

- să utilizeze corect instrumentele pentru activitatea artistico-plastică, pentru a nu distruge lucrarea;
- să respecte indicaţiile tehnicii de pictură ale educatoarei;
- să se deplaseze în sala de grupă respectând instrucţiunile.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

METODE ŞI PROCEDEE:lectura, conversaţia,observaţia,
explicaţia, demonstraţia, turul galeriei.

MATERIAL DIDACTIC:mere,tocător,borcane,etichete,imagini cu fructe,cuburi lego, imagini din poveste, panou, fişa de lucru, laptop, acuarele, tablă magnetică, recompense (coronițe cu mărul buclucaș).

FORME DE ORGANIZARE:frontal, individual;

FORME ŞI TEHNICI DE EVALUARE: formativ – continuă prin observarea
comportamentului copiilor, prin analiza acţiunilor şi a răspunsurilor, evaluare orală, aprecieri

LOCUL DE DESFĂŞURARE: sala de grupă

DURATA: 1 zi

BIBLIOGRAFIE:

- *Curriculum pentru invatamantul prescolar (3-6/7 ani),* 2019
- Liliana Ezechil, Mihaela Paisi, *Laborator prescolar – ghid metodologic*, editura V&I Integral, Bucuresti, 2002;
- Ministerul Educatiei şi Cercetării, *Programa Activităţilor Instructiv- Educative în Grădiniţa de Copii*, Ediţia a II-a revizuiă, Bucureşti, 2005

- Petre, Maria, Petricica, Maria, *Metodica predării activităţilor manuale în grădiniţa de copii*, manual pentru liceele pedagogice de educatoare, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti.
- Flueraş, Vasile, *Teoria şi practica învăţării prin cooperare*, Editura Casa Cărtii de Ştiinţă, Cluj- Napoca, 2007.

SCENARIUL DIDACTIC

Activitatea debutează cu prezentarea şi salutarea oaspeților veniți în vizită pentru a observa cum se desfăşoară o zi din programul nostru.
Pe parcursul momentelor întâlnirii de dimineaţă, copiii sunt aşezați în semicerc, pentru a vedea și a relaționa lejer. Se vor efectua salutul, prezența și se va completa calendarul naturii.

Salutul	***Prezența***
Dimineața a sosit,	*După ce ne-am adunat*
Toți copiii au venit,	*Și frumos ne-am salutat*
A-nceput o nouă zi	*Colegii ne-am întâlnit*
Să ne salutăm copii!	*Cine oare n-a venit?*

Calendarul naturii *se va completa cu ajutorul jetoanelor în urma întrebărilor adresate de către educatoare: Ce zi este astăzi?, În ce anotimp suntem? Cum este vremea afară astăzi?*

Activitatea de grup

Aspecte specifice anotimpului toamna.

Noutatea zilei

Se va realiza cu ajutorul unui coșuleț cu surprize.

Toţi copiii se ridică, formează un cerc şi se interpretează cântecul „Bat din palme”, executând mişcările specifice.

Bat din palme

Bat din palme clap, clap, clap
Din picioare trap, trap, trap
Ne-nvartim, ne rasucim (bis)
Si spre centre noi pornim. (bis)

Educatoarea prezintă copiilor, în termeni accesibili, activitațile pe care le vor desfășura în această zi și precizează pe scurt sarcinile ce le vor îndeplini în cadrul activităților.

După parcurgerea etapelor întâlnirii de dimineață, se trece apoi la observarea sălii de grupă şi a centrelor de interes pregătite. Se prezintă copiilor cerinţele de la fiecare centru, iar apoi aceştia îşi aleg centrul la care vor să lucreze.

La centrul **CONSTRUCȚII** copiii vor trebui să construiască coșuri pentru fructe.

La centrul **ȘTIINȚĂ**, copiii vor trebui să sorteze merele în borcane după criteriul culoare .

La centrul **JOC DE ROL**, copiii vor prepara compotul de mere.

După prezentarea centrelor, se va trece la lucrul efectiv. Educatoarea urmărește modul de lucru la fiecare centru în parte.
După încheierea activității de la centre, copiii trec pe la fiecare centru,apreciază activitatea proprie și pe cea a colegilor.

În cadrul activității de educarea limbajui preșcolarii vor asculta cu atenție ,,Povestea mărului buclucaș ”.După finalizarea activității de educarea limbajului, prin tranziția – ‘’Bate vântul frunzele”preșcolarii vor fi îndrumați către măsuțe pentru desfășurarea activității artistico-plastică,unde vor avea de realizat mărul (dactilopictură).

De îndată ce se finalizează activitatea artistico-plastică, preșcolarii apreciază activitatea proprie și pe cea a colegilor.

Ziua se încheie cu desfășurarea jocului de mișcare: **„Scaunele muzicale”**.

Când începe muzică, copiii încep să se plimbe în jurul scaunelor. Când muzica se întrerupe, jucătorii se grăbesc să se aşeze pe câte un scaun. Cel care rămâne în picioare este eliminat. Un scaun este scos şi cei care rămân în joc, încep din nou să se plimbe în jurul scaunelor care au rămas. Jocul continuă la fel până când rămâne doar un singur jucător. Acesta va fi câştigătorul.

DEMERS DIDACTIC

Nr. Crt.	Eveniment didactic	Conținut științific	Strategia didactică			Evaluarea
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric**	Se creează condiţiilor necesare bunei desfăşurări a activităţii: •aerisirea sălii de grupă; •amenajarea spaţiului educațional; •pregătirea materialelor (demonstrativ, distributiv) Ziua debutează cu: **Întâlnirea de dimineață** Sala de grupă este pregătită să-și primească oaspeți de soi. Aceștia nu sunt alții decât copiii grupei mici, care s-au îmbrăcat frumos și au venit la grădiniță curioși să vadă ce surprize le mai oferă această zi. **a) Salutul** *,,Dimineața a sosit,* *Toți copiii au venit,* *A-nceput o nouă zi* *Să ne salutăm copii* *Bună dimineața,* *piticilor"* **b) Prezența** *,,După ce ne-am adunat* *Și frumos ne-am salutat,* *Colegii ne-am întâlni,* *Cine oare n-a venit?"* Se va realiza prezenţa iar preşcolarii vor specifica colegii absenți. **c)Calendarul naturii** Este completat în urma întrebărilor adresate de educatoare pentru stabilirea aspectelor privind ziua, anotimpul, aspecte ale vremii. Se folosesc jetoane și imagini. **Activitatea de grup** Se vor adresa întrebări despre aspectele specifice anotimpului toamna. **Tranziție**: **„Bat din palme”-joc cu text și cânt**	Conversația Conversația	Calendarul naturii Jetoane	Frontal Frontal	Observarea comportamentului verbal și nonverbal Aprecierea răspunsurilor copiilor
2.	**Captarea atenției**	Se realizează cu ajutorul Zânei Toamna și a coșulețului cu surprize.	Conversația		Frontal	

3.	**Enunțarea temei și a obiectivelor propuse**	Voi anunța tema activității : „Mărul buclucaș” și voi explica pe înțelesul copiilor obiectivele propuse. Pe melodia „Bat in palme”copiii se îndreptă către măsuțele pregătite pentru centrele de interes:Joc de rol, Știință,Construcții.	Expun		Frontal	Observarea comportamentului verbal și nonverbal
4.	**Reactualizarea cunoștințelor**	Voi purta o scurtă discuție legată de tema săptămânii. Le voi adresa copiilor câteva întrebări pentru a le trezi interesul pentru activitate. 1. În ce anotimp ne aflăm? 2. Cum este vremea în anotimpul toamna? 3. Ce fructe de toamnă cunoașteți? În continuare se prezintă copiilor centrele de interes. Vom trece împreună în revistă fiecare centru în parte,cu discuții despre ce au de realizat și cu enumerarea materialelor disponibile. La centrul **CONSTRUCȚII** copiii vor trebui să construiască coșuri pentru fructe. La centrul **ȘTIINȚĂ**, copiii vor trebui să sorteze merele în borcane după criteriul culoare . La centrul **JOC DE ROL**, copiii vor prepara compotul de mere. Voi oferi indicații generale și individuale preșcolarilor și urmăresc modul în care lucrează. Îi voi ajuta pe cei care întâmpină dificultăți în realizarea sarcinii de lucru.	Conversația Explicația	Cuburi lego Jetoane Borcane Mere	Frontal Individual Individual	Observarea capacității de concentrare și a interesului Aprecieri verbale

		TRANZIȚIE:„Bate vântul frunzele”-joc cu text și cânt				
5.	**Dirijarea învățării**	Pentru că sunteți niște copii atât de cuminți ,Zâna Toamna ne-a adus o poveste cu un măr buclucaș,nazdrăvan. Povestea se numește „Povestea mărului buclucaș”,de V. Suteev. Pe parcursul citirii poveștii le voi prezenta copiilor imagini din poveste.Vom discuta despre ce s-a întâmplat în poveste.	Lectura Conversația	Imagini din poveste	Frontal	Observarea comportamentului verbal și nonverbal Aprecieri verbale
6.	**Obținerea performanței**	În continuare, le propun preșcolarilor să desfășurăm activitatea artistico-plastică. Se intuiesc materialele de pe măsuță, se anunță încă o dată tema, obiectivele și modul de lucru. Se vor executa câteva exerciții de încălzire a musculaturii mâinii (plouă, cântăm la pian, frământăm aluatul, închidem și deschidem pumnul, mișcăm degețelele). Se va da semnalul de începere a lucrului. Se vor da indicații individuale și colective dacă va fi cazul.	Conversația Demonstrația Explicația	Acuarele Fișa de lucru	Individual	Observarea comportamentului verbal și nonverbal
7.	**Evaluarea performanței**	După finalizarea lucrărilor se va realiza turul galeriei. Se fac aprecieri generale și individuale asupra modului de lucru și de comportare ale copiilor pe tot parcursul activității, ținându-se cont de următoarele criterii: respectarea sarcinilor de lucru; creativitate și îndemânare.	Turul galeriei		Frontal	Orală Analiza produselor

8.	**Încheierea activității**	Voi face aprecieri colective și individuale cu privire la modul de participare al copiilor la activitate, asupra modului cum au rezolvat sarcinile didactice și vor fi recompensați. La sfârșitul zilei, pentru satisfacerea nevoii de mișcare, copiii vor desfășura jocul de mișcare: **„Scaunele muzicale”.**	Conversația	Recompense(coroniță cu mărul buclucaș)	Frontal	Aprecieri colective și individuale

Studiu de caz

prof. Hazaparu Anamaria Petronela
Școala Gimnazială Nr. 13 Botoșani

Aspecte generale

- Adolescentul B.I. are 13 ani și este diagnosticat cu Asperger;
- Singurul copil la părinţi;
- Nu prezintă probleme de sănătate;
- Clasa a VI-a

Puncte forte

- Integrat în învăţământul de masă;
- Reuşeşte să îndeplinească cerinţele şcolare;
- E pasionat de înot şi obţine premii la acest sport.

Puncte ce necesită îmbunătăţire

- Identificarea și gestionarea emoţiile în mod corespunzător;
- Îmbunătăţirea comportamentelor adecvate social - bunele maniere;
- Identificarea şi prelucrarea distorsiunilor cognitive.

Planul de consiliere urmat:

Identificarea şi gestionarea emoţiilor într-un mod corespunzător

I. Pentru început, s-au ales mai multe imagini schematice care reprezentau diferite emoţii iar împreună am dat o denumire acelor reprezentări. Acest exerciţiu a fost realizat şi pe diferite chipuri de oameni din postere /fotografii.

Adolescentul a învăţat să enumere emoţiile negative şi pozitive.

În cadrul şedinţelor, a identificat diferite momente ce le experimentase în ziua respectivă şi împreună s-au identificat şi verbalizat emoţiile trăite.

II. Mai târziu, când reuşea cu uşurinţă să verbalizeze emoţiile pe care tânărul le simţea, s-a recurs la exemple ce vizau persoane din mediul familial(părinţii, prietenii) sau personaje din poveşti.

În timpul plimbărilor cu părinţii, încerca să identifice la cei din jur ce emoţii simt ei şi ce anume îl face pe el să creadă că respectiva persoană se simte aşa.

După ce a reuşit să identifice corect sentimentele la alţii, s-a lucrat pe intensitatea acestora. În cadrul acestei etape a terapiei, s-a folosit un „termometru” al emoţiei (bucuros, mai bucuros, foarte bucuros...)

III. Pentru o mai bună transmitere a emoţiilor personale către cei din jur, tânărul a învăţat să folosească următorul tipar, pe care îl putea completa după caz: „Eu mă simt..... deoarece..... şi îmi doresc .....”

ex. Eu mă bucur deoarece te joci cu mine şi îmi doresc să ne jucăm şi în pauza următoare.

S-au realizat multe jocuri de rol împreună pentru a învăţa să-şi gestioneze emoţiile. Secvenţele erau luate din ce experimentase tânărul în zilele respective, atât cele în care gestionase bine emoţiile, cât şi cele în care nu reuşise acest lucru. În prima etapă, tânărul juca rolul după cum a procedat, după care se gândea cum ar fi fost mai bine să acţioneze în respectiva situaţie si interpreta din nou rolul, însă inserând acele modificări discutate.

În afară de exemplele din viaţa personală s-au mai folosit secvenţe din filme şi desene animate în care tânărul identifica emoţiile personajelor şi spunea dacă au acţionat bine sau nu, iar acolo unde nu au acţionat corespunzător el spunea cum ar fi trebuit.

Exemplu:

Gestionarea sentimentului de plictiseală

Adolescentul spunea că se plictiseşte adesea în timpul orelor de la şcoală şi deranja ora. S-a discutat despre ce efect are asupra colegilor şi a profesorilor faptul că el intervine cu această remarcă, cum îl pot privi ceilalţi colegi şi profesori dacă el va continua să manifeste acest comportament. Am discutat şi ce să facă atunci când se simte plictisit: să fie atent la ce se face în clasă şi să se implice în activităţile din momentul respectiv.

Exemplu:

Să înveţe să-şi gestioneze adecvat supărarea, nervozitatea atunci când pierdea la jocuri, deoarece dacă adolescentul simţea sau vedea că pierde, abandona jocul, arunca piesele sau cărțile de joc.

S-a discutat despre ce înseamnă a pierde, a câștiga, ce simte într-o situaţie şi ce simte în alta şi care este comportamentul potrivit pentru acele situaţii.

La început, s-au jucat jocuri scurte, de genul „Palatul”, „Război”. Dacă apărea nervozitatea şi arunca cărţile sau piesele adolescentul era pus să le strângă, să verbalizeze ce simte şi să continue jocul.

După o perioadă de trei luni, putea juca jocuri scurte integral, chiar şi atunci când pierdea. S-a trecut la generalizarea acestui comportament prin schimbarea jocurilor şi a persoanelor cu care juca.

Identificarea şi prelucrarea distorsiunilor cognitive

Ca distorsiuni cognitive, tânărul folosea:

- supra-generalizarea (niciodată nu mă asculţi, totdeauna mă trimiţi pe mine);
- etichetarea (ești un fraier, dezaxat, idiot, ticălos);
- „vizualizarea” viitorului (nici colegul acesta nu o să vrea să stea cu mine prea mult, nu mă duc la concurs căci nu o să fac nimic);
- radicalizarea (nu am făcut nimic la teză, m-am dus degeaba la școală).

Paşii folosiţi au fost:

1. Identificarea circumstanţelor în care apăreau acele distorsiuni cognitive;
2. Gândurile ce îi treceau atunci prin minte;
3. Emoţii negative;
4. Găsirea distorsiunii;
5. Găsirea alternativelor

Exemplu: „Niciodată nu mă asculţi!”

La început, a definit ce înseamnă ca cineva să îl asculte şi ce înseamnă ca cineva să nu-l asculte.

1. Adolescentul făcea această afirmaţie faţă de părinți, coleg de bancă şi bunici.
2. Gândurile ce îi treceau prin minte când făcea această afirmaţie erau: eu nu contez pentru..., nu-i pasă de mine lui..., eu nu sunt important pentru...
3. Emoţiile experimentate erau: singurătate, furie, tristețe.
4. A avut ca temă să monitorizeze timp de o săptămână de câte ori crede că îl ascultă mama şi de câte ori, nu. De asemenea şi mama a monitorizat același lucru. Procentele au fost comparative, însemnând că în 80% din situaţii a fost ascultat de către mamă.

Exemplu: „Niciodată nu mă asculţi!”

Distorsiunea a fost reformulată astfel: În cele mai multe cazuri mama mă ascultă. (Acest exerciţiu de monitorizare a fost implementat pentru toate persoanele semnificative din viaţa lui şi în toate cazurile concluzia a fost aceeaşi).

De asemenea a învăţat ce să facă atunci când el îşi doreşte să vorbească cu cineva iar persoana nu este disponibilă.

Îmbunătățirea comportamentelor adecvate social

Obișnuia să spună colegilor: „puţi”, „eşti urâtă sau urât”, „te îmbraci ca la gunoi”, „mergi de parcă eşti rahat”, „ce te uiţi ca un bou” etc.;

S-au jucat cu el diferite jocuri de rol în care consilierul a fost persoana ce i-a adresat apelativele ce le folosea el frecvent şi prin care îşi jignea colegii. Adolescentul a identificat cum se simte când i se spun lucrurile respective şi ce crede despre mine când aude cum le folosesc;

S-au jucat alte jocuri de rol în care am introdus elemente care să reprezinte soluţii în situaţiile respective.

Exemplu: reacție la mirosuri

A necesitat să înveţe să reacţioneze adecvat la mirosurile ce îl deranjau. De exemplu: dacă cineva miroase urât, ar putea să plece de lângă persoana respectivă, fără a-i adresa vreo remarcă ce ar putea să îl jignească.

S-au realizat jocuri de rol în care am folosit substanţe ce miroseau urât şi ştiam că nu-i plac (vopsea, diluant şi alte substanţe chimice) şi el învăţa să reacţioneze corespunzător.

La acest exerciţiu au fost implicaţi şi părinţii, care au folosit în casă diferite substanţe ce miroseau urât, iar tânărul trebuia să reacționeze corespunzător, dar politicos: „Aici cred că miroase urât, pot deschide un geam?”

De asemenea s-a lucrat şi la identificarea mirosurilor plăcute şi verbalizarea acestui lucru.

Exemplu: Impresii despre vestimentaţie

S-a discutat despre vestimentaţie, libertatea de a-şi alege fiecare ce-i place în materie de haine, ce înseamnă „frumos” şi „urât” când vine vorba de haine, diferenţa dintre remarcile cu privire la persoană şi haine, impactul ce îl au asupra persoanelor remarcile negative și nepoliticoase făcute de adolescent etc.

S-a folosit în cadrul şedinţelor haine şi combinaţii de haine mai nepotrivite, iar tânărul avea voie să îşi exprime părerea doar dacă îl întrebam ce părere are;

De asemenea s-au folosit şi imagini, filmări, în legătură cu care îşi exprima părerea cu privire la vestimentaţie, dar fără să critice sau să jignească persoana;

Ex: Îmi place puloverul, dar mi se pare că nu se potriveşte cu culoarea pantalonilor. Sau: Îmi place cămaşa, dar nu-mi plac şi adidaşii, pentru că sunt prea colorați etc.).

CONCLUZII:

Consilierea a durat un an, câte o şedinţă pe săptămână. În urma acestor şedinţe, s-au constat următoarele progrese:

- reuşeşte să identifice emoţiile, să le verbalizeze şi în mare parte, să le gestioneze adecvat;
- a devenit mai empatic faţă de persoanele din jur, iar lucrul acesta îl ajută să se raporteze mai potrivit la diferite situaţii;
- se implică în jocuri şi reuşeşte să termine jocul, chiar dacă pierde;
- gestionează adecvat sentimentul de plictiseală, prin faptul că încearcă să se implice în diferite activităţi (în timpul orelor, pauzelor, acasă);
- a diminuat considerabil utilizarea de distorsiuni cognitive, având un limbaj de tip „soluţie”;
- reuşeşte să realizeze complimente mai des, să mulţumească, este mai politicos şi jigneşte mai rar.

MODALITATI SPECIFICE DE INTERVENTIE ÎN CAZUL COPIILOR CU (ADHD)

COȘARU GEORGIANA
Liceul ” Ștefan Procopiu” Vaslui

Tulburarea de deficit de atenție / hiperactivitate (ADHD) este una dintre cele mai frecvente tulburări mentale care afectează copiii și, de asemenea, mulți adulți. Simptomele ADHD includ neatenția (neputința de a păstra focalizarea), hiperactivitatea (excesul de mișcare) și impulsivitatea (acte pripite care apar spontan). Se estimează că 8,4% dintre copii și 2,5% dintre adulți au ADHD. Acesta este adesea identificat pentru prima dată la copiii de vârstă școlară atunci când duce la întreruperi a activității la clasă sau probleme în indeplinirea sarcinilor școlare. Poate afecta și adulții și este mai frecvent în rândul băieților decât al fetelor.

Multe simptome ADHD, cum ar fi niveluri ridicate de activitate, dificultăți de a rămâne nemișcat pentru perioade lungi de timp și durata limitată a atenției, sunt comune copiilor mici în general. Diferența la copiii cu ADHD este că hiperactivitatea și neatenția lor sunt considerabil mai intense decât se așteaptă pentru vârsta lor și provoacă suferință sau probleme de funcționare acasă, la școală sau cu prietenii.

ADHD este diagnosticat ca unul dintre cele trei tipuri: tip neatent, tip hiperactiv / impulsiv sau tip combinat. Un diagnostic se bazează pe simptomele care au apărut continuu cel putin șase luni. Manifestările deficitului de atenţie la copilul cu ADHD sunt următoarele :

- nu dă prea mare atenţie detaliilor, greşeşte din neglijenţă;
- are dificultăţi în menţinerea atenţiei la sarcinile date sau la joacă;
- nu pare să asculte când i se vorbeşte direct ;
- nu urmează instrucţiunile şi eşuează în a-şi termina temele la şcoală sau sarcinile casnice;
- are dificultăţi în organizarea sarcinilor şi activităţilor;
- evită sau este refractar la angajarea în sarcini care necesită efort mental susţinut (temele de la şcoală sau de acasă);
- este uşor distras de stimuli externi;
- pierde obiecte necesare diverselor activităţi (jucării, creioane, pixuri, cărţi).

Manifestările hiperactivităţii la copilul cu ADHD sunt :

- agită mâinile sau picioarele sau se răsuceşte pe scaun;
- părăseşte locul destinat în clasă;
- acţionează în continuu, chiar şi în situaţii în care se aşteaptă să stea liniştit;
- are dificultăţi la joacă sau la angajarea în activităţi libere;
- este instabil, deseori acţionează necontrolat şi cu rapiditate;
- vorbeşte excesiv.

Tratamentul ADHD se bazează pe terapie comportamentală și medicație, care pot îmbunătăți simptomele ADHD. Studiile au descoperit că o combinație de terapie comportamentală și medicamente funcționează cel mai bine pentru majoritatea oamenilor, în special pentru cei cu ADHD moderat până la sever. Pentru copii, tratamentul constă de obicei în învățarea părinților și a profesorilor cum să ofere feedback pozitiv pentru comportamentele dorite și consecințe pentru cele negative. Deși terapia comportamentală necesită o coordonare atentă, aceasta îi poate ajuta pe copii să învețe cum să-și

controleze comportamentul și să facă alegeri bune. Adulții cu ADHD pot beneficia de psihoterapie și de strategii comportamentale care îmbunătățesc structura și organizarea.

Se recomandă propunerea unui program de modificare comportamentală care permite construirea suportului familial şi educaţional necesar. Acesta presupune reguli clare şi măsuri psihologice, prin care se urmăresc: dezvoltarea atenţiei şi capacităţii de concentrare, reducerea comportamentului agresiv, dezvoltarea abilităţilor sociale, creşterea încrederii în sine şi îmbunătăţirea performanţelor şcolare.

O primă etapă constă în iniţierea unui program de formare pentru părinţi, în care un terapeut va oferi informaţii esenţiale, ce se vor axa pe o mai bună înţelegere a caracteristicilor copilului afectat de ADHD. Se realizează şi se învaţă strategii de dezvoltare a deprinderilor sociale pozitive şi de eliminare a celor neadecvate. Aceste activităţi de formare vizează şi modalităţi de menţinere a progreselor, dar şi de prevenire a recidivei.

Trebuie specificat faptul că toate sesiunile iniţiate in cadrul programului de formare, permit aplicarea tehnicilor pedagogice, iar întâlnirile de grup au rol deosebit de important în atenuarea frustrărilor şi a izolării adesea resimţite de părinţii copiilor cu dificultăţi comportamentale.

Intervenţia asupra şcolii constă în consilierea profesorilor. Aceasta se axează pe comportamentul copilului şi pe strategii ce pot fi integrate în rutina şcolară, fie pentru toţi copiii, fie la nivel individual.Astfel se pregătește un mediul propice îmbunătăţiri comportamentului elevului. Profesorii trebuie să-i ofere feedback copilului, să stabilească rutine, să stabilească reguli. Cu cât programul zilnic este mai structurat şi mai regulat, cu atât este mai puţin volatile comportamentul elevului. Pentru aceasta trebuie ca profesorul să organizeze clasa şi timpul de lucru, să organizeze activităţile şi materialele, să optimizeze abordarea exerciţiilor şi structura lecţiei și să reducă comportamentul evaziv prin intermediul învăţării prin cooperare. Aceste strategii este necesar să fie susţinute prin feedback verbal pozitiv/laudă, contracte comportamentale, economia recompenselor simbolice şi costul răspunsului.

Geanina Cucu-Ciuhan prezintă în lucrarea ei ”Eficienţa psihoterapiei experienţiale la copilulhiperkinetic” (2006) o serie de tehnici şi metode de modificare a clasei în funcţie de cerinţele unui copil cu hiperactivitate cu deficit de atenţie, subliniind ideea abordării diferenţiate şi personalizate a fiecărui caz în parte. *Astfel, „dacă tânărul manifestă impulsivitate, cel mai indicat este să se ignore comportamentele necorespunzătoare de importanţă minoră, să fie recompensat sau pedepsit imediat ce comportamentul s-a produs şi să fie supravegheat în pauze. Este foarte important ca învăţătorul să evite criticarea copilului, în special în faţa clasei”.*

Fiecare comportament pozitiv, indiferent dacă este de importanţă minoră, trebuie imediat evidenţiat şi subliniat. Profesorul poate chiar încheia un contract comportamental cu copilul, câştigându-i astfel încrederea. Copilul trebuie instruit să-şi controleze propriul comportament. Astfel, i se spune că nu va fi numit să răspundă la lecţie decât dacă ridică mâna. Sub nicio formă
nu se vor lua în consideraţie răspunsurile date de acesta dezordonat.

Dacă elevul are dificultăţi în susţinerea atenţiei la sarcină, este indicat să fie aşezat într-o zonă liniştită a clasei, departe de fereastră, lângă un coleg ce poate fi luat ca model. Este bine ca unui astfel de copil să i se acorde mai mult timp pentru realizarea sarcinilor. De regulă, sarcinile lungi se fragmentează în secvenţe mai scurte. Cerinţele faţă de acest copil pentru obţinerea unui calificativ mai bun trebuie să fie mai reduse, pentru a-i da sentimentul reuşitei. De asemenea, esteindicat să i se dea teme mai scurte. Când vorbeşte cu un copil cu dificultăţi atenţionale, învăţătorul trebuie să-l privească în ochi. Un cadru didactic experimentat va stabili un semnal confidenţial cu copilul. Astfel, atunci când acesta iese din sarcină, învăţătorul poate să-l atenţioneze fără a-l pune în inferioritate în faţa colegilor.

Cei mai mulţi copii cu *hiperactivitate cu deficit de atenţie* sunt dezorganizaţi, împrăştiaţi. Este indicat să se utilizeze material vizual în predarea lecţiei. Copilul va fi ajutat să-şi organizeze activitatea. I se poate chiar impune să aibă o agendă în care să-şi noteze toate sarcinile şi temele pentru acasă. Un astfel de copil trebuie controlat regulat dacă şi-a făcut temele şi încurajat să-şi ţină lucrurile în ordine. Este bine să i se dea sarcinile pe rând, pentru a evita confuzia. Profesorul îl poate ajuta să-şi stabilească scopuri pe termen scurt, pentru a savura mici succese ce au darul de a-i îmbunătăţi stima de sine.

De regulă aceşti copii au o dispoziţie proastă**,** fapt pentru care ei trebuiesc să fie în permanenţă încurajaţi. Este bine să fie lăudaţi pentru rezultatele obţinute şi pentru comportamentul pozitiv. Trebuie să li se vorbească cu calm, fără ameninţare, chiar dacă il manifestă nervozitate. Înainte de a-i face reproşuri, trebuie să ne asigurăm că au înţeles instrucţiunile. Sunt extrem de utile discuţiile individuale ale profesorului cu copilul şi consultările frecvente cu părinţii. Este bine să i se dea posibilitatea de a fi lider în clasă sau să-şi ajute un coleg la o materie la care are rezultate bune.

Pe planul socializării, este indicat să se evidenţieze comportamentul social pozitiv, iar copilul să fie încurajat să observe un coleg-model. Se evită, pe cât posibil, implicarea copilului în activităţi sociale cu grad competiţional ridicat, acestea putând provoca activare, dezorganizare şi frustrare. În schimb, se încurajează învăţarea în colaborare cu alţi colegi şi chiar se dau sarcini de acest tip. Un astfel de copil trebuie recompensat frecvent, pentru a-i creşte stima în clasă. I se dau chiar responsabilităţi sociale (spre exemplu este numit responsabil cu disciplina în clasă pe timpul pauzelor), pentru a fi privit într-o lumină pozitivă de către colegi.

Un rol extrem de important îl are relaţia care se stabileşte între părinţii unui copil cu *hiperactivitate cu deficit de atenţie* şi învăţătorul acestuia. Printr-o bună colaborare, prin monitorizarea activă a comportamentului copilului, rezultatele nu vor întârzia să apară.

Bibliografie

1. * * ***ADHD – informații practice.*** Broşură pentru cadre didactice şi consilieri şcolari, editată de **C N S M L A.**
2. **Cucu-Ciuhan, G.** (2006). Eficienţa psihoterapiei experienţiale la copilul hiperkinetic**,** Bucureşti: SPER.
3. **Alois Gherguţ,** (2011) Evaluare şi intervenţie psihoeducaţională, terapii educaţionale, reecuperatorii şi compensatorii,

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„COȘUL CU FRUCTE”

Profesor învățământ preșcolar,
Butulescu Irina - Gabriela
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
„LUMEA COPIILOR”,TÂRGU –JIU

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT : Grădinița cu P. P. „Lumea Copiilor”, Tg-Jiu

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR : Butulescu Irina - Gabriela

NIVEL : I

GRUPA : MIJLOCIE „A”

TEMA ANUALĂ :„Când, cum și de ce se intâmplă?

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ:„ Vitamine pentru mine”

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE ABORDATE: ADP+ALA+ADE:

DLC- Educarea Limbajului+ DOS$_2$ – Activitate practică

TEMA ACTIVITĂȚII: „COȘUL CU FRUCTE”

TIPUL DE ACTIVITATE: verificare și consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

MIJLOCUL DE REALIZARE: joc didactic+lipire

SCOPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea cunostintelor fructele de toamnă,consolidarea deprinderilor de a raspunde la ghicitori,de a desparti in silabe,de a alcatui propozitii cu cuvantul dat,exersarea deprinderilor tehnice de lucru necesare activitatilor practice,cultivarea gustului pentru frumos,stimularea expresivitatii si creativitatii prin activitatile practice,exersarea capacitatii de a sensibiliza.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII :
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare.
- Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE:
- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă).
- Manifestă creativitate în activități diverse.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE :

ADP (Activități de dezvoltare personală):

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ: „Ce ne-aduce toamna-n coș?”

TRANZIȚII : „Bat din palme” -joc cu text si cânt
„Bate vântul frunzele”

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :
- ✓ să utilizeze formule de salut adecvate momentelor zilei, sau în diferite împrejurări;
- ✓ să sesizeze absența sau prezența unui coleg, cunoscându-i numele și chipul;
- ✓ să observe cu atenție vremea de afară, oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia;
- ✓ să poarte discuții libere pe baza temei alese la întâlnirea de dimineață.

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: conversația euristică.

Mijloace de învățământ: calendarul naturii, catalogul;

Forma de organizare: frontal și individual.

Forme de evaluare: orală

II. ALA: (Centre de interes)

ARTĂ: „Mărul”- colorare în contur

ȘTIINȚĂ:”Ajută bufnița să ajungă la măr”-labirint

CONSTRUCȚII: „Coșuri pentru fructe”-cuburi lego

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

ARTĂ:

❖ ***cognitiv – informaționale:***

✓ să recunoască fructele pe care le au de colorat;

✓ să coloreze conform indicaţiilor primite, respectând conturul dat;

❖ ***afective:***

✓ să-şi dezvolte simţul estetic;

✓ să aprecieze critic/autocritic lucrarea sa, ori pe cele ale colegilor.

❖ ***psiho – motorii:***

✓ să mânuiască cu uşurinţă creioanele colorate;

ȘTIINȚĂ:

✓ ***cognitiv – informaționale:***

✓ să găsească drumul bufniței până la măr;

✓ să traseze drumul bufniței până la măr;

✓ ***afective:***

✓ să se conformeze cerințelor impuse;

✓ să trăiască satisfacţia reuşitei.

✓ ***psiho – motorii:***

✓ să adopte o poziţie corectă pe parcursul activităţii;

✓ să mânuiască cu uşurinţă materialul pus la dispoziție;

CONSTRUȚII:

❖ ***cognitiv – informaționale:***

✓ Să construiască respectând tema dată, utilizând corect cuburile lego puse la dispoziţie;

✓ Să precizeze utilitatea construcţiei realizate;

❖ ***afective:***

✓ să participe cu interes la activitate;

✓ să accepte şi să ofere sprijin ;

❖ ***psiho – motorii:***

✓ să-și dezvolte coordonarea psiho-motorie și mușchii mici ai mâinii;

STRATEGII DIDACTICE

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia,jocul,turul galeriei,demonstrația.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:creioane colorate,fișe de lucru,cuburi lego;

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri,individual ;

FORME DE EVALUARE : orală, continuă

ADE (Activităţi pe domenii experienţiale): DLC+DOS$_2$ (Educarea Limbajului + Activitate practică):**„Coşul cu fructe”**

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE (Educarea Limbajului):

- ***cognitiv – informaționale:***
- ✓ să recunoască cât mai multe fructe de toamnă;
- ✓ să precizeze locul unde cresc fructele;
- ✓ să răspundă corect la ghicitori;
- ✓ să despartă cuvintele în silabe;
- ✓ să folosească corect acordul subiectului cu predicatul;
- ✓ să identifice materialul pregătit pentru activitate;
- ✓ să alcătuiască propoziții simple cu cuvantul dat;
- ***afective:***
- ✓ să manifeste interes pe tot parcursul activității;
- ✓ să se integreze activ și afectiv în activitate;
- ***psiho – motorii:***
  - ✓ să păstreze o poziţie corectă pe parcursul activităţii;
  - ✓ să mânuiască cu uşurinţă materialul didactic folosit la activitate;

DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE(Activitate practică):

- ***cognitiv – informaționale:***
- ✓ să identifice corect materialele puse la dispoziție;
- ✓ să lipească conform indicaţiilor;
- ✓ să lucreze cu grijă pentru a păstra aspectul îngrijit al lucrării;
- ✓ să confecţioneze lucrarea respectând etapele de lucru;
- ***afective:***
- ✓ să participe activ și cu interes la activitate;
- ✓ să fie capabil să stabilească relaţii de intercomunicare, de cooperare cu membrii grupului.
- ***psiho – motorii:***
- ✓ să mânuiască cu uşurinţă materialele puse la dispoziţie;

SARCINA DIDACTICĂ:
Rezolvarea unor sarcini de lucru diferite;
Relaționarea cu ceilalți în vederea rezolvării unei acţiuni comune.
REGULILE JOCULUI:
Copiii vor fi împărțiți în două echipe(echipa merelor și echipa perelor).Pentru a-o ajuta pe Zâna Toamna să aducă fructe la coș trebuie rezolvate sarcinile de sub fructe.
Dacă un copil nu știe să rezolve cerința va fi ajutat de un coleg.Răspunsurile corecte sunt aplaudate și recompensate la nivelul echipei prin fructe.
Câștigă echipa care a adunat cele mai multe fructe.

ELEMENTELE DE JOC: Aplauzele, mânuirea materialului, închiderea ochilor, surpriza

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, demonstraţia,problematizarea, exerciţiul;

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: jetoane magnetice, tablă magnetică,plicuri colorate,fișe de lucru,creioane colorate,lipici,material mărunt (frunze,fructe,coșulețe),șervețele.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupuri

FORME DE EVALUARE : orală, continuă

IV. ALA: JOC DE MIȘCARE: „Scăunelele muzicale”

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

- ✓ să respecte regulile impuse de joc ;
- ✓ să coopereze în timpul jocului;
- ✓ să-și exerseze unele deprinderi psiho-motrice;

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

DURATA: 1 zi

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ „Curriculum pentru educație timpurie”,2019
- ✓ „Revista învăţământului preşcolar nr 1-2, 2009, Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Inovaţiei- Institutul
- ✓ „Laborator preşcolar-ghid metodologic” Liliana Ezechil, Mihaela Păişi Lăzărescu
- ✓ Activitati integrate, intrebari si raspunsuri’’-Ed.Casei Corpului Didactic, Cluj 2009;

SCENARIUL DIDACTIC

Activitatea debutează cu prezentarea şi salutarea oaspeților veniţi în vizită pentru a observa cum se desfăşoară o zi din programul nostru.

Pe parcursul momentelor întâlnirii de dimineață, copiii sunt aşezați în semicerc, pentru a vedea și a relaționa lejer. Se vor efectua salutul, prezența și se va completa calendarul naturii.

Salutul
Dimineața a sosit,
Toți copiii au venit,
A-nceput o nouă zi
Să ne salutăm copii
Bună dimineața!

Prezența
După ce ne-am adunat
Și frumos ne-am salutat
Colegii ne-am întâlnit
Cine oare n-a venit?

Calendarul naturii *se va completa cu ajutorul jetoanelor în urma întrebărilor adresate de către educatoare: Ce zi este astăzi?, În ce anotimp suntem? Cum este vremea afară astăzi?*

Activitatea de grup

Aspecte specifice anotimpului toamna.

Noutatea zilei

Se va realiza prin sosirea în sala de grupă a Zânei Toamna .

Toţi copiii se ridică, formează un cerc şi se interpretează cântecul „Bat din palme”, executând mişcările specifice.

Bat din palme

Bat din palme clap, clap, clap

Din picioare trap, trap, trap

Ne-nvartim, ne rasucim (bis)

Si spre centre noi pornim. (bis)

Educatoarea prezintă copiilor, în termeni accesibili, activitățile pe care le vor desfășura în această zi și precizează pe scurt sarcinile ce le vor îndeplini în cadrul activităților.

După parcurgerea etapelor întâlnirii de dimineață, se trece apoi la observarea sălii de grupă şi a centrelor de interes pregătite. Se prezintă copiilor cerinţele de la fiecare centru, iar apoi aceştia îşi aleg centrul la care vor să lucreze.

La centrul **ARTĂ**, copiii vor avea ca sarcină să coloreze mărul.

La centrul **ȘTIINȚĂ**, copiii vor trebui să ajute bufnița să găsească drumul spre măr;

La centrul **CONSTRUCȚII**, preșcolarii trebuie să construiască coșuri pentru fructe. După prezentarea centrelor, se va trece la lucrul efectiv. Educatoarea urmărește modul de lucru la fiecare centru în parte. După încheierea activității de la centre, copiii trec pe la fiecare centru,apreciază activitatea proprie și pe cea a colegilor.

În cadrul activității de educare a limbajului preșcolarii vor avea ca sarcină să recunoască cât mau multe fructe, să precizeze unde cresc, să răspundă corect la ghicitori, să despartă cuvintele in silabe, să alcătuiască propoziții simple cu cuvântul dat.

După finalizarea activității de educare a limbajului,prin tranziţia – „Bate vântul frunzele!”, preșcolarii vor fi îndrumați către măsuțe pentru desfășurarea activității practice,unde vor avea de realizat „Coșul cu fructe”

De îndată ce se finalizează activitatea practică, preșcolarii apreciază activitatea proprie și pe cea a colegilor.

Ziua se încheie cu desfășurarea jocului de mișcare: „Scăunelele muzicale”.

La finalul zilei voi face aprecieri generale şi voi recompensa toți preșcolarii.

DEMERS DIDACTIC

Nr. Crt.	Eveniment didactic	Conținut științific	Strategia didactică			Evaluarea
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric**	Se creează condiţiilor necesare bunei desfăşurări a activităţii: •aerisirea sălii de grupă; •amenajarea spaţiului educațional; •pregătirea materialelor (demonstrativ, distributiv) Ziua debutează cu: **Întâlnirea de dimineață** .Sala de grupă este pregătită să-și primească oaspeți de soi. Aceștia nu sunt alții decât copiii grupei mijlocie „A”, care s-au îmbrăcat frumos și au venit la grădiniță curioși să vadă ce surprize le mai oferă această zi. **a) Salutul** *„Dimineața a sosit,* *Toți copiii au venit,* *A-nceput o nouă zi* *Să ne salutăm copii* *Bună dimineața!”* **b) Prezența** *„După ce ne-am adunat* *Și frumos ne-am salutat,* *Colegii ne-am întâlni,* *Cine oare n-a venit?"* Se va realiza prezența iar preșcolarii vor specifica colegii absenți. **c)Calendarul naturii** Este completat în urma întrebărilor adresate de educatoare pentru stabilirea aspectelor privind ziua, anotimpul, aspecte ale vremii. Se folosesc jetoane și imagini. **Activitatea de grup** Se vor adresa întrebări despre fructele de toamna. **Tranziție**: „Bat din palme”- joc cu text și cânt	Conversația Conversația	Calendarul naturii Jetoane	Frontal Frontal	Observarea comportamentului verbal și nonverbal Aprecierea răspunsurilor copiilor
2.	**Captarea atenției**	Se realizează prin venirea Zânei Toamna în sala de grupă.	Conversația	Zâna Toamna	Frontal	

3.	**Enunțarea temei și a obiectivelor propuse**	Voi anunța tema activității : „Vitamine pentru mine” și voi explica pe înțelesul copiilor obiectivele propuse. Pentru a aduce fructele rătăcite la coș,copiii trebuie să raspundă corect la sarcinile aflate sub fructe. Pe melodia „Bat din palme!” copiii se îndreptă către măsuțele pregătite pentru centrele de interes:artă,știință,construcții.	Expunerea Explicația		Frontal	Observarea comportamentului verbal și nonverbal
4.	**Reactualizarea cunoștințelor**	Voi purta o scurtă discuție legată de tema săptămânii. Le voi adresa copiilor câteva întrebări pentru a le trezi interesul pentru activitate. În continuare se prezintă copiilor centrele de interes. Vom trece împreună în revistă fiecare centru în parte,cu discuții despre ce au de realizat și cu enumerarea materialelor disponibile. La centrul **ARTĂ** copiii vor avea de colorat în contur o fișă cu mărul. La centrul **ȘTIINȚĂ** copiii vor avea de găsit și trasat drumul bufniței spre măr La centrul **CONSTRUCȚII** copiii vor trebui să construiască din cuburi lego coșuri pentru fructe.Voi oferi indicaţii generale şi individuale preşcolarilor şi urmăresc modul în care lucrează. Îi voi ajuta pe cei care întâmpină dificultăţi în realizarea sarcinii de lucru. **TRANZIȚIE:** „Bate vântul frunzele! ”	Conversația Explicația	Creioane colorate Fișe de colorat Creioane Fișe de lucru Cuburi lego	Frontal Individual Individual	Observarea capacității de concentrare și a interesului Aprecieri verbale
5.	**Dirijarea învățării**	**Explicarea și demonstrarea jocului:** Copiii vor fi împărțiți în doua echipe: echipa merelor și echipa perelor.Pe rând, câte un copil din fiecare echipă va fi invitat să rezolve sarcina didactică citită de educatoare. Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu câte o fruct și aplaudat.Echipa care adună mai multe frunze va fi declarată câștigatoare. **Executarea jocului de probă:**Pentru exemplificarea	Explicația Demonstrația Explicația	Echipa merelor Echipa perelor	Frontal Frontal	Observarea comportamentului verbal și nonverbal Aprecieri verbale

		jocului, voi solicita un copil să găsească plicul aflat în coș pentru a rezolva sarcina propusă. **A)Echipa merelor** „Alintă cuvintele!”(strugure,măr) **B) Echipa perelor** „Alintă cuvintele!”(pom,frunză) **Executarea jocului propriu-zis** După ce toți copiii au înțeles regulile jocului se trece la executarea jocului propriu-zis. Pe tot parcursul jocului copiii sunt antrenați încurajându-le spiritul de competiție.Fiecare echipă rezolva sarcinile. **<u>PROBA NR.1</u>** **A)Echipa merelor** „Desparte în silabe următoarele cuvinte:pară,gutuie,nucă **B) Echipa perelor** „Desparte în silabe următoarele cuvinte:măr,strugure, prună. **<u>PROBANR.2</u>** **A)Echipa merelor** „Formulează propoziții cu următoarele fructe din imagine.”(nucă, pară) **B) Echipa perelor** „Formulează propoziții cu următoarele fructe din imagine.”(gutuie, măr) **<u>PROBA NR.3</u>** **A)Echipa merelor** Răspunde la următoarele întrebări: -Cum se cheamă? -Ce culoare are? -E fruct sau legumă? -Cum se mănâncă?(para) **B) Echipa perelor** Răspunde la următoarele intrebări: -Cum se cheamă? -Ce culoare are? -E fruct sau legumă? -Cum se mănâncă?(strugure) **<u>PROBA NR.4</u>** **Complicarea jocului** Le propun copiilor să închidă ochi la o bătaie din palme, iar	Jocul Demonstrația Explicația Jocul Explicația Jocul	Jetoane Tabla magnetică Buline	Frontal Frontal Frontal	Observarea capacității de concentrare și a interesului Observarea comportamentului verbal și nonverbal Observarea comportamentului verbal și nonverbal Aprecieri verbale Observarea capacității de concentrare și a interesului

		la două bătăi, să-i deschidă. În timpul în care copii au ochii închiși, voi scoate din coș plicul cu ghicitori, iar aceștia vor avea ca sarcină să răspundă la ghicitori: **Echipa merelor:** „Este un fruct acrișor Roșu, verde, gălbior În poveste- i otrăvit, Ghicește fructul oprit!(mărul)” „Balon dezumflat, Galben colorat, Are mustăcioară Și se cheamă ....(pară) **Echipa perelor:** Boabele îi sunt mărgele Însă în ciorchini stau ele. Must și vin din ele fac, Cui îi dai, zău că îi plac!(strugurele) „Rotunjoare, colorate În cămară sunt păstrate Și cu ele curățate, Faci plăcinte minunate.(merele) Fiecare echipă care rezolvă corect sarcina de lucru primește, drept recompensă, un fruct .				
6.	**Obținerea performanței**	În continuare, le propun preșcolarilor să desfășurăm activitatea practică. Se intuiesc materialele de pe măsuță, se anunță încă o dată tema, obiectivele și modul de lucru. Se vor executa câteva exerciții de încălzire a musculaturii mâinii (plouă, cântăm la pian, frământăm aluatul, închidem și deschidem pumnul, mișcăm degețelele). Se va da semnalul de începere a lucrului. Se vor da indicații individuale și colective dacă va fi cazul.	Conversația Demonstrația Explicația	Material mărunt Lipici Carton	Individual	Observarea comportamentului verbal și nonverbal Practic-aplicativă Observarea modului de lucru

8.	**Evaluarea performanței**	După finalizarea lucrărilor se va realiza turul galeriei. Se fac aprecieri generale și individuale asupra modului de lucru și de comportare ale copiilor pe tot parcursul activității, ținându-se cont de următoarele criterii: respectarea sarcinilor de lucru; creativitate și îndemânare.	Turul galeriei		Frontal	Orală Analiza produselor
9.	**Încheierea activității**	Voi face aprecieri colective și individuale cu privire la modul de participare al copiilor la activitate, asupra modului cum cum au rezolvat sarcinile didactice și vor fi recompensați. La sfârșitul zilei, pentru satisfacerea nevoii de mișcare, copiii vor desfășura jocul de mișcare: "Scăunelele muzicale”.	Conversația	Expoziție cu lucrări Recompense	Frontal	Aprecieri colective și individuale

SAJÁTOS NEVELÉSI IGÉNYŰ GYERMEKEK FEJLESZTÉSE

Autor: Buslig Dalma Mária
Școala Gimnazială „S.Illyés Lajos ” Sovata

Sajátos nevelési igényű gyermek, az, aki a szakértői és rehabilitációs bizottság szakvéleménye alapján testi, érzékszervi, értelmi, beszédfogyatékos, autista, több fogyatékosság együttes előfordulása esetén halmozottan fogyatékos; pszichés fejlődés zavarai miatt a nevelési, tanulási folyamatban tartósan és súlyosan akadályozott.

A sajátos nevelési igényű neveléshez és oktatáshoz szükségesek bizonyos feltételek:a gyermek óvodai neveléséhez, illetve iskolai neveléséhez és oktatásához, a sajátos nevelési igény típusának és súlyosságának megfelelő gyógypedagógus foglalkoztatása, a neveléshez és oktatáshoz szükséges speciális tanterv, tankönyv és más segédeszközök, integrált óvodai neveléshez, iskolai neveléshez és oktatáshoz, a képzési kötelezettséghez, az illetékes szakértői bizottság által meghatározottak szerinti foglalkozáshoz szükséges szakirányú végzettségű gyógypedagógus foglalkoztatása; a foglalkozásokhoz szükséges speciális tanterv, tankönyv, valamint speciális gyógyászati és technikai eszközök.

A fogyatékosok integrálásának szükségessége megnövekedett az utóbbi néhány évtizedben a sérülés, fogyatékosság megjelenési formájától, illetve súlyosságától függően differenciált nevelési feltételeket alakítanak ki az iskolák, óvodák. Az orvosi diagnosztika, illetve a gyógypedagógiai diagnosztika után elsősorban a szülő döntésén áll, hogy speciális általános iskolába kerül a gyereke vagy pedig hagyományos iskolába. Természetesen a nagyon súlyos sérülések esetén nem lehetséges az integrálás. A gyógypedagógiai nevelést nyújtó speciális általános iskolákban, illetve az integrált nevelést biztosító általános iskolákban eltérő feltételek között tanulnak a speciális nevelési igényű gyermekek.

A sérült, fogyatékos gyermek neveléséhez legmegfelelőbb nevelési intézmény kiválasztása különösen az iskolába lépéskor kap nagy jelentőséget. A gyógypedagógiai nevelés diagnosztikus feladatai kerülnek előtérbe különböző intézmények keretében (nevelési tanácsadók ,a különböző sérüléseket, illetve tanulási képességeket vizsgáló szakértői bizottságok, gyógypedagógiai szakszolgáltatást nyújtó intézmények stb.) A beiskolázásig a gyermek különféle oktatási intézmények keretében (elsősorban az óvodák és az általános iskolák együttműködésével) speciális foglalkozások, iskolára felkészítő programok keretében fejlesztési segítséget kaphat.

A gyermek idegrendszerét a fogamzástól az iskolába kerülésig, sőt iskoláskor ideje alatt is számtalan tényező károsíthatja. A tanulási nehézségek előjelei, köztük a tanulási zavar tünetei az óvodáskorban mutatkozhatnak és jó, ha már akkor felfigyel rá a környezet, mert 3-6 éves korra esik az iskolai készségek kialakulásához szükséges fontos képességcsoport, ekkor fejlődnek a legnagyobb mértékben, ekkor fejleszthetőek a leghatékonyabban.

Tanulási zavar előjelei az óvodáskorban:

- késve indult meg a mozgásfejlődés,
- rendezetlen, bizonytalan mozgás-egyensúly-,(bizonytalanul mozog a lépcsőn, utánlépéssel közlekedik, gyakran megbotlik, elesik, nehezen tanul meg kerékpározni,)
- téri orientációs és testséma problémák (nem tudja, megkülönbözteti az irányokat)
- kialakulatlan oldalság
- figyelmetlenség, ami egy belső rendezetlenségből, az egymásutániság felfogásának, nehézségéből fakad
- rossz ceruzafogás, finommozgási nehézségek,

- elmaradott rajzszint, kusza rajzok, a rajzolás elutasítása,
- megkésett beszédfejlődés,
- artikulációs problémák, beszédhibák,
- ritmusérzék zavara (mondókákat, dalokat nem szívesen tanul, de az őt érdeklő dolgokat hamar megjegyez)
- nem szereti a memória, puzzle játékokat, stb.

A tanulási zavarok a kudarcélmények miatt a gyermeket szorongóvá, visszahúzódóvá, de agresszívvé is tehetik a későbbiek folyamán.

Hátrányos helyzetben lévőnek tekintendő a gyerek, ha a helyzete a szokásosnál, átlagosnál nehezebb körülményeket idéz elő, ami kihathat személyiségfejlődésére, tanulására, életminőségére.

Ezek a gyerekek gyakran fáradtan, kialvatlanul, éhesen, piszkosan, érkeznek a foglalkozásokra, mégis csak úgy „isszák” magukba az új információkat, ismereteket. Várják az újabb kihívásokat, boldoggá teszi őket, ha az egyre nehezülő játékos feladatokat sikerrel oldják meg. Fokozódik érdeklődésük, tudás utáni vágyuk. Nagyon fontos a foglalkozásokba épített mintaadás, a beszélgetések alkalmával gyarapodó szókincs.

A tanulási nehézségek megelőzése

Nagyon fontos szerepe van a megelőzésének. A gyermek mindennapjaiba bele lehet építeni. Az óvodába, a gyermek társas kapcsolatokat alakít ki, szociálisan éretté válik. Fontos lenne a tanulási nehézségek megelőzése szempontjából az óvodai tevékenységek, foglalkozások minőségi megvalósítása. Lehetőség szerint biztosítani kell a kisgyermek észlelési és mozgási képességeinek fejlődését.

Inger gazdag környezettel, a gyermek minél sokfélébb apró kihívással teli elfoglaltság biztosításával a legtöbb esetben megelőzhetjük a tanulási nehézség kialakulását, vagy csökkenthetjük annak súlyosságát.

A tanulási zavarok tünetei két fő csoportba sorolhatóak, teljesítmény- és viselkedésbeli jellegzetességeket különíthetünk el. A tanulási nehézségekkel küzdő gyermek figyelmetlen, könnyen elterelhető, munkái rendetlenek, rajzai csúnyák, összerendezetlen, ügyetlen a mozgása. Teljesítménye ingadozó. A viselkedésbeli tünetek nagyrészt másodlagosan fejlődnek ki. A sok kudarc, a környezet felől érkező negatív értékelés az amúgyis nyughatatlan, szétszórt gyermeket agresszívvé teheti. Más esetben szorongóvá, visszahúzódóvá válhat, tétova és bizonytalan lesz.

Óvodáskorban a megelőzésben használt tevékenységek célzott alkalmazásával, különböző fejlesztőjátékokkal korrigálható a részképességekben történt lemaradás. Egyéni illetve kiscsoportos foglalkozásokra is szükség lehet, vagy személyre szóló fejlesztési tervet kell készíteni a gyermek képességeinek ismeretében.

A fő területek, amelyek a fejlesztésben is jelentős szerepet játszanak: testséma észlelés, tér-irányészlelés, egyensúlyérzék, látási, hallási, tapintási észlelés, téri és időri rendezettség. Fejlesztő játékkatalógusok és munkafüzetek, munkalapok állnak rendelkezésre a foglalkozásokhoz. Fejlesztő hatású az origami, Tang ram és mindenféle kirakós játék, mozaik, labirintusok, számösszekötős játékok, memória, társasjátékok, kártyajátékok, szókitalálós és találós kérdések, mese, vers, ének, rajz, agyagozás, bábozás, népi játékok. stb.

Saját tapasztalataimra támaszkodva a tanulási nehézségek megelőzésére azt tudom ajánlani, hogy mindenképp 3 éves kortól figyelmet kell fektetni ezekre a nehézségekre, hiszen azt, hogy lehet korrigálni különböző fejlesztési feladatokkal, játékokkal. Mindenképp külön foglalkozást igényelnek ezek a gyerekek és amint fönt is említettem külön, személyre szóló feladatokkal kell a legfőképpen figyelemmel követni a nehézségekkel találkozó gyerekek munkáit.

Tanácsok:

- figyelem fenntartása érdekében a pedagógusnak nagyon fontos, hogy olyan módszereket alkalmazzon, melyek szolgálják az érdeklődés, a figyelem fenntartását, mert ezzel is elkerülhető, hogy a gyermek más dolgokkal kösse le magát, és kialakuljanak újabb problémás viselkedések.
- a nehézségekkel küzdő gyermekek számára pozitívan hat, ha olyan külön feladatot kapnak, amelyben megmutathatják tehetségüket
- együttműködés a családdal

Bibliográfia:

- Dr. Barabási Tünde - Gyógypedagógia-tanulmányi útmutató, 2013
- Gyógyító pedagógia - Nemzeti Tankönyvkiadó,1995
- Óvónők Kézikönyve - Nemzeti Tankönyvkiadó-1997
- Réthy Endréné (2002): A speciális szükségletű gyerekek nevelése, oktatása Európában: Az integráció és inklúzió elméleti és gyakorlati kérdései. Magyar Pedagógia, 102**.** 3. sz. 281-300.
- www.pedagusoklapja.hu

Șansa copiilor cu CES

Prof. VASILE DANIELA-CAMELIA
Școala Gimnazială Leotești,Comuna Bobicești, Jud. Olt

Copiii cu CES au nevoie de sprijinul nostru al tuturor pentru a avea acces la educație. Școlile trebuie să ofere şanse egale la educaţie fiecărui copil, indiferent de posibilităţile sale de învăţare, participare şi dezvoltare. Iar comunitatea trebuie și ea pregătită să accepte nevoile acestor copiii.

Cerinţele educative speciale desemnează acele cerinţe ori nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare, dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei pentru copil. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Educaţia necesită o schimbare pentru a răspunde dezideratului „o societate pentru toţi”. Perceperea socială a acestor copii nu este mereu constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate.

Din categoria copiilor cu CES fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte: copii cu deficienţe senzoriale şi fizice; copii cu deficienţe mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoţionale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare; copii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune. Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnităţii personale; copiii cu CES sunt interiorizaţi, refuzând comunicarea cu oricine; uneori reacţionând violent la frustrare. În timp, personalitatea copilului se dezorganizează şi apar stări psihice negative: nesiguranţa, ezitarea, pierderea respectului şi încrederii.

Studiind cu atenţie semnele prezentate ale tulburărilor de învăţare, cadrul didactic va fi treptat în stare să recunoască aceste deficienţe, conform criteriilor enumerate. Prin recunoaşterea tulburării de învăţare la elevi, profesorul a făcut primul pas în remedierea elevului. Din moment ce cadrul didactic devine competent în stabilirea cauzelor dificultăţilor de învăţare, el va fi capabil să abordeze în mod diferenţiat învăţarea/ educarea acestui elev. Aceasta necesită eforturi şi energii suplimentare din partea cadrului didactic, deoarece elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de activităţi recuperatoare şi de o atitudine specifică, conform nevoilor individuale. Abordarea diferenţiată necesită o colaborare strânsă între pedagog şi psihologul şcolar.

Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare a elevilor ,stimulează și dezvoltă învățarea prin cooperare. Metodele care favorizează înțelegerea conceptelor și ideilor, valorifică experiența proprie a elevilor sunt: discuția, dezbaterea, jocul de rol. Metodele care stimulează gândirea și creativitatea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, să compare și să analizeze situațiile date sunt: studiul de caz, rezolvarea de probleme, exercițiul. Metodele prin care elevii sunt învățați să lucreze productiv unii cu alții și să-și dezvolte abilități de colaborare sunt: mozaicul, proiectul în grupuri mici.

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilalţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Copiii cu CES au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul, dar şi ce, şi cum este necesar să fie învăţat. Copiii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilităţi fizice, necesită programe şi modalităţi de predare adaptate cerinţelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistenţă medicală specializată, asistenţă psihoterapeutică.

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis, 2004
2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.
3. Florin Verza, “Introducerea în psihopedagogia specială şi asistenţa socială”, Ed Fundației Humanitas, 2002.

ÉLETELEMÜNK A VÍZ

Szabó Enikő óvodapedagógus,
6-os Napköziotthon, Marosvásárhely

A környezetvédelemre való nevelés egészen zsengekorba kezdődik, először a családi környezetben, ezt kiegészíti az óvodai nevelés. Ebben az életkorban az utánzással „tanul” a kisgyermek, az óvónő pozitív hozzáállása meghatározó a környezettudatos viselkedés kialakításában. Az óvodában szerzett ismeretek, tapasztalatok mivel többnyire életre szólóak, élnünk kell a lehetőséggel, hogy jó szokásokat tudunk kialakítani a kisgyermekben a környezettudatos életet tekintve. Az óvodások érdeklődése, kíváncsisága megkönnyíti munkánkat. Játékosan, egyszerű és érthető információkat átadva szép eredményeket érhetünk el.

A környezetvédelmi nevelés megvalósításában hasznos lehet a jeles napok megünneplése, március 22-én a Víz világnapján, egyhetes projektünk a víz fontosságáról szól.

Miért is fontos számunkra ez a téma?

- mindazt az értéket és szépséget, amit évmilliókon át a természet ránk hagyott, feladatunk megőrizni, védeni.
- ezt azonban magunknak is, nap, mint nap tanulnunk kell, és annak érdekében, hogy a jövőben is így legyen, meg kell tanítanunk erre a gyermekeinket is.
- a víz az élet minden területén nélkülözhetetlen, mégis, a vízhez való viszonyunkat sokszor a pazarlás jellemzi, holott egyértelmű, hogy a vízkészletek sérülékenyek és korántsem végtelenek.

Az *Életelemünk a víz* óvodai projekt célja:

- a gyermekek életkorának megfelelően minél több tapasztalatot szerezzenek a vízzel kapcsolatban.
- az egészséges életmód alakításán keresztül a környezet és víz védelme tudatosítása a gyermekekében, a víz körforgásnak megtapasztaltatása, a fenntarthatósága nevelés.
- a gyerekek gyűjtsenek tapasztalatokat a tapasztalatokat a természetes vizeinkről és élővilágról.
- szerezzenek új ismereteket a vízvédelemmel kapcsolatban.

A projekt feladata:

- ❖ mi, óvodások egyszerű cselekedetekkel is jobbá és fenntarthatóbbá változtathatjuk, a körülöttünk lévő világot. Elég, ha csak odafigyelünk pl. vizek tisztaságának óvása, vízhasználat mennyiségére.
- ❖ az óvodás korosztály számára érthető, befogadható, játékos módon való téma megközelítése.
- ❖ ismeretek bővítése: ember, -állat és növény fenntartható életéhez szükséges elem a víz.
- ❖ vizek tisztaságára, óvására nevelés.
- ❖ a víz felhasználásának mértékletességre ösztönzése.

Műveletesített feladatok:

- ▪ ismeretek bővítése a víz körforgásáról, halmazállapotának változásiról, vizek védelméről, a mindennapi vízszükséglet (ember, növény és állat) számára, a vízi világ állatairól.
- ▪ a gyermekek környezettudatos beállításának fejlesztése: a megtapasztalt környezetvédelemmel-természetvédelemmel kapcsolatos szokások, tevékenységek jól hasznosíthatók az óvodai környezeti nevelésben és a gyermekek mindennapi életében is.
- ▪ a gyermekek természetvédelemmel kapcsolatos ismereteinek bővítése.

- aktívan vegyenek részt a gyermekek a csoport tevékenységein hallgatóként és beszélőként egyaránt.
- a matematikai ismeretek alapjául szolgáló érzékszervi tapasztalatok, ismeretek gazdagítása: mennyiségek megállapítása, osztályozása, csoportok, halmazok alkotása, megadott szempontok alapján.
- éneklésre óvónői kísérettel, csoportosan egyénileg.
- alkalmazni tudják a gyermekek az egészségbiztosításra, az ember és a természet óvására jellemző viselkedési normákat.
- a különböző mintázási készségek gyakorlása a technikák eredeti alkalmazása.
- az egészséges életmód tudatosítása.
- aktívan vegyenek részt a gyermekek a természet ápolásában, gondozásában, védelmében, felhasználva az elsajátított ismereteket.

A projekt produktuma:

A projekt hetében a vízről, mint mindennapi vízszükséglet (ember, növény és állat számára), a víz előfordulása a természetben, körforgásról, halmazállapotának változásairól, vizek védelméről, a vízi világ állatiról beszélgettünk a gyerekekkel és e téma körül épült fel az egész heti tevékenységünk.

A témához kapcsolódó képeket és könyveket nézegettünk, megbeszéltük, hogy mi óvodások, hogyan vigyázhatunk a vizek tisztaságára, és azt, hogy a csoportban hogyan takarékoskodhatunk a vízzel egy-egy nap folyamán.

Számos mese, vers, mondóka, dal, dalos játék dolgozza fel ezt a témakört, így érzelmileg is közel kerül a vizek védelme a gyermekekhez.

Matematika foglalkozásokon a több-kevesebb, kisebb-nagyobb viszony fogalmakat, színek szerint való csoportosítást gyakorolták a gyerekek a kifogott halak segítségével.

A gyermekek nagy érdeklődéssel hallgatták, az új ismereteket, és nagy szeretettel vettek részt, minden tevékenységen nagy örömmel utánozták az esőcseppek-, hullám, és az állatok mozgását. A mozgásokat nagyon hamar elsajátították, és nagy élvezettel végezték a gyakorlatokat, úgy ugráltak, mint az igazi békák, és a kis ujjacskák koppanása az asztalon igazi esőcseppekre emlékeztetett.

Különös élmény volt számukra a Maros parti séta, ahol megfigyelhettük a folyó folyását, a vízparti növényeket, és felhívhattuk a gyermekek figyelmét a vízszennyezésre.

A projekt anyagi produktuma az elkészült munkák, melyeket kiállítunk, hogy a szülők is megtekinthessék.

A Víz Világnapja témájának feldolgozása többrétegű megközelítést igényel, amelyet az évek során fokozatosan bővítünk a gyermekek ismereteit a természetvédelemmel kapcsolatosan, tudatosítjuk bennük azt, hogy ha minden nap teszünk valami apróságot, döntünk környezetünk fenntarthatósága érdekében, és máris tettünk valamit a változásért, Földünk védelméért.

Integrarea copiilor cu autism în învățământul de masă

NEGREAN LOREDANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CORNELIU COPOSU ZALĂU

Motto:

„Adevărata siguranță se găsește mai degrabă în solidaritatea socială decât în efortul individual izolat.” (Dostoievski)

În ultima parte a secolului XX, printre prioritățile educaționale s-a aflat și asigurarea accesului la educație pentru toți copiii, în conformitate cu Declarația Drepturilor Copilului și cu principiul „egalizării șanselor” atât categoriilor de persoane din sistemul public cât și din sisteme alternative educaționale. Datorită Declarației Conferinței UNESCO de la Salamanca din anul 1994 sa hotărât că scolile incluzive sunt acele școli deschise și prietenoase unde se urmăreste flexibilitatea curriculumului. De aceea strategiile învățării trebuie adaptate astfel încât să corespundă diversitații și numeroaselor stiluri de invățare și dezvoltare a elevilor. Astfel s-a ajuns la integrarea copiilor cu autism în învățământul de masa, dar nu numai, ci și a copiilor cu diferite dizabilitati, aceștia fiind numiți copii cu cerinte speciale – CES și readaptarea curriculumului în funcție de nevoile acestora.

Sunt o mulțime de întrebări pe baza integrării și cum s-ar putea integra un copil cu autism în învățământiul de masă. Vom începe prin a ne raspune la una dintre intrebari și de a cunoaște care sunt domeniile integrarii pentru a putea înțelege mai bine ce presupune acest lucru.

- Ce este integrarea?

Integrarea presupune acceptarea necondiționată, includerea organică a tuturor persoanelor luate împreună dar și a fiecărui individ luat separat și obișnuirea acestora cu un mediu străin.

Domeniile integrării școlare pentru copiii cu cerințe educative speciale sunt:

- domeniul instituțional - școli pentru toți copiii, reglementări legislative, servicii de sprijin;
- domeniul curriculumului școlar – delimitari ale curriculumului comun, de bază, diferențiat, adaptat;
- sistemul unitar de formare a personalului didactic.

Prin încadrarea fome de integrare școlară a copiilor cu cerințe speciale, un criteriu fundamental de diferențiere se referă la durata prezenței copilului cu cerințe speciale în școala obișnuită. Asfel, putem întâlnii:

- forme de integrare totală – elevul cu cerințe speciale își petrece tot timpul în școlile obișnuite cu excepția eventualelor programe terapeutice;
- forme de integrare parțială – elevul cu cerințe speciale petrece doar o parte din timpul său în școala obișnuită.

Din altă perspectivă, în baza aceluiași criteriu, putem identifica urmatoarele forme de integrare:

- integrare totală – copilul integrat participă activ la activitate;
- integrarea parțială – copilul participă doar la anumite activități școlare și extrașcolare;
- integrarea ocazională – copilul cu dizabilitați participa în comun cu ceilalți copii la activitățile școlare;
- integrarea individuală – atunci cand un copil se integrează într-o clasă obișnuită;
- integrarea in grupui mici – se realizează atunci când un grup de 2-3 copii se integrează intr-o clasă obișnuită;
- clase integrate – atunci cand se realizează integrarea unei clase intr-o școală obșnuit.

Odată cu înțelegerea în mare parte a integrării și ce presupune acest lucru, cu toții vă întrebați ce este autismul și cum se manifestă el.

- Ce este AUTISMUL?

Autismul este cel mai cunoscut dintre tulburările invazive de dezvoltare – TID, care sunt de origine bio-chimice sau asociate unei probleme genetice. Mesajele transmise la creier sunt prost receptate și interpretate. Este o tulburare neurobiologică de dezvoltare, severă, mai des întâlnită decât SIDA, dabetul sau sindromul Down.

Autismul se manifestă la nivelul a trei sfere:

- prima ține de interacțiunea socială care este aproape inexistentă la autism, inclusiv lipsa de empatie;
- apoi, la nivelul comunicării, copilul cu autism are probleme în a-și exprima sentimentele, gânduriel și chiar există tulburări de dezvoltare a limbajului;
- a treia sferă ține de comportament, care este unul stereotipal și cu o rutină foarte bine stabilită.

Citind despre autism și observând că este o tulburare invazivă, poate va-ți pus întrebarea ...

- Ce NU este AUTISMUL?

În primul rând , să spunem că este evident si se observă. Dar...

- NU este o boală;
- NU este contagios;
- NU este o afecțiune a copilăriei, care se remediază sau dispare brusc la vârsta adultă;
- NU este același lucru cu retardul mintal;
- NU definește copilul;
- NU este cel mai rău lucru care i s-ar fi putut întâmpla unui copil.

Autismul NU te face un părinte mai puțin bun, doar pentru că cel mic are ieșiri incontrolabile, nu înseamnă că este prost-crescut, răsfățat sau obraznic. Este important să știm că autismult NU se poate vindeva cu ... nimic. Dar este o tulburare a cărei simptome se pot ameliora semnificativ. Copilul cu autism poate avea o calitate a vieții foarte bună, foarte aproipată de cea a unui copil fără auitism, atât timp cât face terapie și este susținut mereu.

Probabil vă gândiți cum se integrează un copil cu autism în societate, cum relaționează cu cei din jur dar și de ce uni dintre ei sun foarte atașați de o anumită jucărie sau lucru. Sunt o mulțime de persoane cu autism care în mare parte s-au recuperat dar sunt și persoane care nu au avut nici o șansă la recuperare. Vă gândiți probabil că aceste persoane nu au o viața socială prea bună deoarece sunt criticați sau în cel mai rău caz persoanele „fug” de ele și încearca să le evite.

Pentru a putea integra un copil cu autism în învățământul de masă trebuie în primul rând să îl înțelegem pentru ca acesta sa poată relaționa cu cei din jur. Deoarece un copil cu autism percepe lumea în alt mod decât noi, el va gândi în conformitate cu modul său de percepere. Pentru a-l educa într-o manieră potrivită este foarte important să înțelegem felul său de a gândi.

Există trei teorii cognitive despre gândire, care în mare parte explică comportamentele.

- Coerența centrală: a înțelege întregul și a oferii o semnificație concretă.
- Funcții executive: a planifica și a organiza sarcinile într-un mod flexibil.
- Teoria minții: a cunoaște interiorul altei persoane și a ține cont de acesta și totodată de a te cunoaște și pe tine.

Aceștia au și un comportament diferit față de obiecte sau jucării. Ei folosesc aceste obiecte în scopul de a-și distrage atenția de la anumite lucruri și de a se relaxa. Autiștii au tendința de a se retrage, de a se izola, aceste reacții se petrec pe fondul neînțelegerii stimulului recepționat. Copiii cu autism folosec obiecte în mod inadecvat deorece cu ajutorul acestora își provoacă proprii stimuli astfel creându-și o stare de confort. Stimulul provocat de copil îl ajută să se îndepărteze de ceilalți stimuli care îl bombardează și pe care nu-i înțelege.

Școala incluzivă se centrează mai ales pe învățarea strategiilor necesare rezolvării problemelor de viață cotidiană, într-o manieră cooperantă și solidară, unde procesul de predare și cel de învățare sunt stimulate, unde fiecare elev „învață cum se învață”, unii alături de alții, fără competițiile și ierarhiile arbitrare, în spiritul respectului și acceptării celor din jur.

Cu toții am auzit de autism dar niciodată nu am investigat și nu am încercat să înțelegem mai bine ceea ce se întâmplă cu persoanele cu autism mai ales cum se integrează aceste persoane în învățământul de masă.

Bibliografie:

- Predescu, L „*Autismul nu este marginea prăpastiei.”,* Pitești, Editura Paralela 45, 2015
- Gherguț, A „*Psihopedagogia persoanelor cu cetințe speciale”,*Ed. a II-a Iași, Editura Polirom, 2006
- Gherguț, A „*Psihopedagogia specială”,* Ed. a III-a, Iași, Editura Polirom, 2013
- Willaye, Eric și Magerotte, Ghislain (2008) „*Evaluation et Intervention aupres des comportaments-defis. Deficience intelectuelle et / ou autisme.”* Bruxelles, Groupe De Boeck SA
- http://asociatiaidentity.ro/esti-in-cautare-de-raspunsuri/tulburarea-de-spectru-autist-tsa/

STUDIU DE CAZ

ALEXANDRU ANA MĂDĂLINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ORLEȘTI

1.Contextul problemei

Situația a fost semnalată la o Școală Generală, la clasa a-VIII-a , o clasă de alfel foarte bună, cu copii foarte silitori și cu rezultate ale unor copii foarte bune la olimpiada de limba română. În această clasă 3 elevi B. Alexandru, V. Albert și S. Mario au comis mai multe furturi din clasă, furturi repetate care în cele din urmă au fost întrerupte atunci când aceștia au fost suprinși de către profesorul de educație fizică,când furau bani din portofelul a 2 elevi din clasă. De precizat este faptul că acest profesor era de serviciu pe școală. Această suprindere în flagrant a celor 3 elevi care sunt și cei mai obraznici din clasă vine după ce unul dintre elevi a început să îi bănuiască pe cei trei atunci când nu a fost lăsat într-o oră de educație fizică să intre în clasă de către cei 3 elevi, când și-a uitat papucii de schimb pentru ora de educație fizică. Profesorul a anunțat întâi dirigintele, apoi dirigintele a anunțat conducerea școlii și automat parinții .

2.Problema-definirea problemei

Profesorul de serviciu împreună cu dirigintele și conducerea școlii au convocat imediat o sedință unde au fost chemați de urgență si parinții elevilor, dar și toată clasa a 8-a.

S-a desfășurat o anchetă internă, elevii fiind interogați de către directorul școlii, aceștia recunoscând imediat acuzațiile aduse. De precizat este faptul că acești 3 elevi, fiind cunoscuți ca fiind și foarte obraznici și chiulitori au reușit să își facă un obicei de a rămâne ultimii în clasă atunci când urma ora de educație fizică. Acționau în 3, unul stătea la ușă și ceilalți doi căutau prin portofele.

3.Identificarea cauzelor problemei

Acești 3 elevi problemă provin din familii defavorizate, unul din ei fiind orfan și cu o stare materială precară. Ei au susținut faptul că au încercat să fure bani de la colegi pentru a-și cumpăra băuturi răcoritoare și alte produse fast-food. În discuțiile avute de directorul școlii cu părinții s-a pus problema ca elevii în cauză să fie exmatriculați. Însă, la rugămințile părinților, acest lucru a rămas să fie discutat. Părinții copiilor nu au loc de muncă și își câștigă existența doar din agricultură. Tot în cadrul unei ședințe, însă doar cu cu părinții și conducerea a fost adus și un polițist care le-a explicat părinților despre eventualele sancțiuni mari pe care le riscă cei 3 copii ai lor. Părinții acestora au susținut că ei nu se așteptau la o astfel de comportare din partea copiiilor lor și motivează această infracțiune ca fiind una cauzată de faptul că celor trei elevi l-i s-a făcut poftă de unele produse de patiserie pe care ei nu au de unde să le cumpere, însa totodată spun că este inacceptabil ca să fure bani de la ceilalți colegi.

4.Strategii de intervenție. Scopul intervenției

În primul rând s-a acționat ca fiind prima dată când aceștia au furat, și împreună cu ceilalți profesori și conducerea școlii s-a considerat că aceștia pot fi iertați, însă cu foarte multe condiții. Scopul principal este acela de a combate astfel de obiceiuri total greșite ale unor elevi, acela de a fura pentru că ei pot răspunde penal, în cazul în care furtul este de amploare. Totodată un alt scop este acela de a-i aduce pe cei trei elevi problemă pe o linie bună, de a fi integrați și de a renunța total la astfel de infracțiuni.

5. Obiectivele intevenției pe termen scurt și lung

Pe termen scurt se dorește ca cei 3 elevi să își reglemeteze comportamentul față de elevi, dar mai ales față de școală și față de acțiunile total deplasate ce le pot aduce unele sancțiuni disciplinare severe și anume: exmatricularea și chiar

răspunderea penală pentru furturi. În aceeași măsură părinții trebuie să aibă o legătură mai strânsă cu școala, cu situația elevilor de la orice materie, astfel dezvoltându-se abilitățile de comunicare cu părinții și elevii.

6. Identificarea soluțiilor alternative de soluționare a situației de criză (ce se poate face?)

Ca soluție alternativă se propune ca, la mai multe ore de dirigenție, să fie adus un organ de poliție pentru a le furniza tuturor elevilor și mai ales celor trei elevi informații legate de infracționalitatea din instituția școlară și nu numai, dar și riscurile pe care și le asumă cei care înfăptuiesc astfel de acțiuni. Tot ca și soluții alternative se pot face diferite acțiuni de grup în care să fie incluși și cei 3 elevi, care să le aducă lor și celorlați premii și alte lucruri utile lor.

7. Evaluarea soluțiilor și luarea deciziilor (ce e de facut?) -modalități de intervenție

Chiar dacă cei trei elevi împreună cu părinții lor nu provin din familii cu stare măcar medie, trebuie să înțeleagă că orice lucru furat le poate aduce multe sancțiuni. Tot ca soluție s-a inclus și un mic ajutor din partea fiecărui elev și chiar profesor pentru că într-adevar familiile nu reușesc să ofere și copiilor lor bani pentru a-și cumpăra și ei dulciuri în timpul pauzelor. Totodată, după desfășurarea acestei anchete interne s-a hotărât ca elevii în culpă să fie iertați, dar cu amendamentul ca în cazul unei recidive, aceștia vor fi exmatriculați și chiar anchetați penal.

8. Rezultate obținute (ce am obtinut? Cum am rezolvat situația de criză?)

În urma acestei situații de criză rezolvată în cele din urmă, am obținut următoarele rezultate:

-îmbunătățirea comportamentului elevilor, elevi ce se pare au luat la cunoștință gravitatea faptelor săvârșite;

-atenție mai mare dată de către ceilalți elevi celor trei, chiar dacă la început aceștia au fost mai respingători;

-părinții au început să dea mai mult interes școlii și educației copiilor lor;

-s-au impus unele reguli de părăsire în masă a clasei, mai ales atunci când în orar apare lecția de educație fizică;

FAMILA ȘI COPILUL CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

PROF. PENTRU ÎNV. PREȘCOLAR: Ghițescu Alina-Maria
Grădinița cu Program Normal Ileana, Gloedeanu Sărat, Buzău

Dacă reprezentările sociale și individuale ale dizabilității au evoluat pe parcursul ultimilor 20 de ani, regăsim totuși termeni și atitudini care încercă să responsabilizeze sau să culpabilizeze fie părinții copiilor, fie familia lărgită: unchi, mătuși, bunici. Pe de altă parte, reprezentările cu privire la handicap, interiorizate de către părinții care au un copil „ cu probleme", se înscriu, în mare măsură, în același tipar al stigmatizării. Cum se descurcă părinții cu această experiență, care sunt consecințele propriilor reprezentări sau ale societății în general, asupra modului în care familia se raportează la copilul cu cerințe educative speciale?

Prezența unei probleme fizice sau psihice la un copil reprezintă o mare provocare pentru orice familie. Impactul asupra familiei se poate repercuta în mai multe planuri, efectele financiare fiind printre cele mai semnificative, indiferent că este vorba despre costuri directe sau indirecte.

Adesea, la părinții care au un copil cu cerințe educative speciale pot fi identificate modificări legate de exercitarea rolurilor parentale. În astfel de cazuri, părinții trebuie să abordeze o mare varietate de roluri, să se angajeze într-un mare număr de sarcini care să permită satisfacerea tuturor nevoilor copilului. Utilizarea serviciilor specializate destinate susținerii familiilor și multiplicării rolurilor exercitate de acestea poate fi uneori o sursă de insatisfacții: lipsă de disponibilitate, personal insuficient, programe de intervenție cu susținere financiară limitată, servicii educaționale fragmentate și necorelate cu necesitățile concrete ale copilului, dificultăți de integrare școlară/socială.

Multiplicarea rolurilor parentale are drept consecințe vicierea relațiilor dintre părinți, a climatului familial, posibilitatea apariției rupturilor familiale, a refuzului de a da naștere unui alt copil, disponibilitate redusă pentru relațiile de cuplu, reducerea momentelor de intimitate.

În cazul existenței unui copil cu dizabilități, familia trebuie să-și readapteze mecanismele existențiale. Uneori, cei doi părinți, își împart sarcinile, dar, cu timpul, unul dintre părinți, preia în întregime grija copilului. Anumite sarcini sunt împărțite între cei doi părinți, în funcție de timpul disponibil.

Nu numai părinții sunt afectați de nașterea unui copil cu cerințe educative speciale. Frații/ surorile sunt și ei afectați de prezența unei dificultăți, a unei dizabilități, la unul dintre copii. Printre efectele negative se menționează problemele de identitate, cele legate de organizarea și preluarea unor sarcini de familie, dificultățile în stabilirea relațiilor sociale, mai ales în ceea ce privește menținerea prietenilor, diminuarea activităților de loisir, de petrecere a timpului liber, creșterea izolării sociale. La rândul lor, bunicii pot fi afectați de astfel de situații, mai ales în plan afectiv și social.

Printre efectele resimțite cel mai acut de către părinți sunt cele legate de atitudinile celor din jur. Sunt menționate situații în care relațiile cu familia lărgită sau cu prietenii s-au modificat odată cu trecerea timpului. În general, majoritatea părinților care au un copil cu cerințe educative speciale par să trăiască în prezent, să nu găsească soluții pentru viitor, să nu-l planifice, să nu-și facă planuri.

Într-o astfel de situație, serviciile de sprijin acordate copilului și familiei ar trebui să fie structurate mai bine, astfel încât să poată acționa în momente cruciale ale existenței familiale.

ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTULUI EDUCAȚIONAL PENTRU ELEVUL DISLEXIC

PROF. NECULA SIMONA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 2 CODLEA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 3 CODLEA
BRAȘOV, ROMÂNIA

Laureata premiului Nobel pentru Pace și o voce puternică și semnificativă pentru rolul educației în viața unui copil, Malala Yousafzai accentuează în discursul susținut pentru Națiunile Unite din iulie 2013 că there is only one solution to poverty, ignorance, racism and injustice. Education is the only solution. Education first. We realize the importance of our voices only when they are silenced.[5]Prin urmare, rolul profund de modelare al comportamentului și valorilor pe care îl are educația devine și mai intens pentru cei marginalizați, ale căror voci nu se fac auzite, care sunt reduse la tăcere sau minimalizate. O școală incluzivă trebuie să descopere și să ajute orice elev al cărui decalaj în evoluția psiho-emoțională sau intelectuală îl împiedică să se integreze și să găsească o formulă a succesului școlar pentru parcursul lui școlar. Școala Gimnazială nr 2 Codlea, Brașov a desfășurat proiecte educative care s-au adresat celor marginalizați din comunități sărace, cu un acces slab la o educație de calitate. A accentuat și importanța diferențierii și individualizării procesului instructiv-recuperator[6] pentru elevii cu cerințe educative speciale prin planul de intervenție personalizat. Voi face referire la un caz concret al elevului A.B., în vârstă de 10 ani, din clasa a IV-a, care a fost diagnosticat cu dislexie și disgrafie. În Ghidul pentru profesori DysTrans- facilitatea tranziției elevilor dislexici din ciclul primar în ciclul gimnazial, un ghid menit să încurajeze toleranța și empatia prin metode concrete, dislexia este definită ca un mod diferit de a gândi și a percepe și este necesară schimbarea mentalității că tot ceea ce iese din tiparul convențional al succesului școlar este considerat deviant[7].

Dincolo de manifestările dislexiei în ceea ce privește citirea, scrierea și matematica, elevul dislexic, arată ghidul, are dificultăți în a organiza și a planifica evenimente, se descurcă mai bine cînd este evaluat oral, amână sarcinile pe care le consideră dificile, obosește ușor, este ușor de distras, are o frică de a face greșeli, o stimă de sine scăzută și aptitudini sociale și de comunicare scăzute[8]. În ceea ce privește învățarea unei limbi străine, dificultățile cu care se confruntă un elev dislexic pornesc de la discriminarea sunetelor și pronunția lor până la elemente de morfologie și sintaxă, achiziția vocabularului, reguli gramaticale și citirea și scrierea[9].

Pentru încurajarea unui elev dislexic în învățarea limbii engleze este necesară creativitate și empatie, organizarea conținutului didactic sub o formă atractivă și ușor de înțeles. Spre exemplificare, pentru învățarea vocabularului pentru haine, elevul A.B. a desenat, apoi a copiat cuvântul corect din manual, o activitate plăcută deoarece desenul a stimulat latura lui artistică și motivația intrinsecă. Fiecare temă (haine, mâncare, animale, anotimpuri) a fost regândită ca un catalog de imagini astfel încât asocierea cuvânt-imagine să fie mai eficientă. Pentru învățarea regulilor gramaticale am apelat tot la abilitățile de desen și decupare, de exemplu pentru verbul a fi, elevul a avut de decupat și lipit o bărcuță cu pânze, pe fiecare pânză fiind notat subiectul (I, you, he, she, it, we, you, they) și predicatul corespunzător(am, is, are).Într-un mod

[5] Yousafzai, Malala, *Education is the only solution. Education first*, Outlook, 26 mai, 2022, https://www.outlookindia.com/website/story/education-is-the-only-solution-education-first/286875
[6] Cucoș, Constantin, Pedagogie, ed. a III-a, Polirom, Iași, 2014, p. 120
[7] *Ghidul pentru profesori DysTrans- facilitatea tranziției elevilor dislexici din ciclul primar în ciclul gimnazial, http://www.edubh.ro/upload/red/GIMNAZIAL/CONSILIERE_SI_ORIENTARE/GHID%20pentru%20parinti.pdf, p.12*
[8] Idem, p. 14
[9] Idem, p.28

similar am procedat și pentru verbul a avea scris într-un carton în formă de măr. Ca material de inspirație am utilizat ghidul Desenează frumos lumea din jur, astfel încât abilitățile motrice și plăcerea artistică să determine o plăcere a învățării, o stimă de sine mai crescută, o concentrare mai eficientă. Teatrul poate fi o altă metodă pentru asigurarea unui succes școlar pentru elevul dislexic, elevii clasei a IV-a pregătind piesa de teatru Vrăjitorul din Oz de Frank Baum, stimulându-le astfel abilitățile de organizare și planificare a evenimentului (recuzită, invitații, costumație). Elevul A.B. a primit rolul leului care trebuie să învețe lecția curajului. Un elev dislexic trebuie învățat curajul de a fi diferit, dar egal cu ceilalți. Cântecele care au însoțit textul au fost un prilej de a învăța o limbă străină, stimulând memoria auditivă și determinând o stimă de sine mai crescută.

În concluzie, vocea unui elev dislexic are importanță și trebuie luată în considerare, este necesară creativitate și empatie pentru a-l ajuta să descopere noi moduri de a învăța și a a avea un succes școlar, chiar dacă nu este unul convențional. Revenind la discursul Malalei Yousafzai, educația este singura soluție pentru a combate sărăcia, ignoranța, rasismul, injustiția și intoleranța în cadrul unei comunități.

BIBLIOGRAFIE

Cucoș, Constantin, Pedagogie, ed. a III-a, Polirom, Iași, 2014

Ghidul pentru profesori DysTrans- facilitatea tranziției elevilor dislexici din ciclul primar în ciclul gimnazial, coordonator Boneva Daniela, Asociația de Corectare a Dislexiei, Ruse, Bulgaria, 2019

Yousafzai, Malala, Education is the only solution. Education first, Outlook, 26 mai, 2022

PROIECT DIDACTIC

Profesor: Ormenişan Laura -Alina
Şcoala: Liceul Teoretic Gătaia

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe ale naturii

Disciplina: Biologie

Clasa: a V-a

Unitatea de învăţare: ECOSISTEMUL

Unitatea de conţinut: RELAŢIILE TROFICE

Scopul lecţiei: cunoaşterea categoriilor trofice şi realizarea unor lanţuri trofice

Tipul lecţiei: recapitulare şi evaluare

Competenţe specifice: **:** 1.1, 2.1, 2.2, 3.1, 4.2

Competenţe derivate:

C1 - Să încadreze vieţuitoarele în categoria trofică corespunzătoare

C2 - Să identifice caracteristicile categoriilor trofice

C3 – Să realizeze un lanţ trofic

Strategia didactică:

b) ***Metode şi procedee didactice:*** învăţarea prin descoperire, observaţia, conversaţia, problematizarea

c) ***Mijloace de învăţământ:*** fişele de evaluare

d) **Forma de organizare**: Frontal, individual

e) **Resurse temporale**: 50 min

Locul desfăsurării lecţiei: sala de clasă

Modalităţi de evaluare: evaluare formativă prin fişele de evaluare, observarea sistematică a elevilor

BIBLIOGRAFIE:

1.Programa școlară la biologie pentru clasa a V-a (OM nr. 3393/28.02.2017).

2.A.S. Popescu, G. Barac, M. Roşescu, F. Alexandrescu, D. Petrov, C. Gurzu, V.Cerbu , Biologie-Clasa a V-a, Editura DPH, 2017, Bucureşti

3. Nicoleta Rozalia Stătescu, Viorica Broască, Biologie- Clasa a V-a, Editura Intuitex, 2017, Bucureşti

TEST DE EVALUARE-RELAŢII DE HRĂNIRE (TROFICE) ÎN ECOSISTEM

Profesor: Ormenişan Laura –Alina,
Liceul Teoretic Gătaia

I. UNEŞTE ANIMALUL CU HRANA SA; 1 p

 IEPURE	 MUSCA
 PISICA	 IARBA -TRIFOI
 PASĂRE -CIOCĂNITOARE	 ŞOARECE
 BROASCĂ	 OMIDĂ

II. PUNE VIEŢUITOARELE DE MAI JOS ÎN CATEGORIA DE HRĂNIRE CORESPUNZĂTOARE 2p

 BACTERIE	 FLOARE	 VULPE	 FAZAN	 URS

1. PRODUCĂTORI:.....
2. CONSUMATORI:.....
3. DESCOMPUNĂTORI:.....

III. RĂSPUNDE CU ADEVĂRAT SAU FALS: 2p

1. PRODUCĂTORII ÎȘI PREPARĂ SINGURI HRANA PRIN FOTOSINTEZĂ.
2. CONSUMATORII CARE MĂNÂNCĂ PLANTE SUNT ANIMALELE CARNIVORE.
3. DESCOMPUNĂTORII SE HRĂNESC CU ORGANISME MOARTE.

IV. REALIZEAZĂ UN LANȚ TROFIC. 2p

OFICIU: 3PUNCTE!

SUCCES!

PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE

Prof. Șuitariu Daniela Mihaela

DISCIPLINA: Consiliere psihopedagogică (Educație senzorială, motorie și psihomotorie)

TEMA: ”Ghici, ce este?”

OBIECTIV: Dezvoltarea şi antrenarea simţului tactil.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1. să identifice corect obiectele din săculeţ

O2. să recunoască utilitatea obiectelor din săculeţ

O3. să-şi dezvolte abilitatea tactilă de a identifica obiecte după formă, mărime, textură, etc.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, joc didactic, stimularea tactilă, auditivă, olfactivă, observarea

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: săculeț, obiecte și lucruri (de igienă personal, jucării veselă, șosete, dulciuri, etc.)

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual

RESURSE TEMPORALE: 45 minute

BIBLIOGRAFIE:

- Programa școlară pentru disciplina Educație senzorială și psihomotorie, Învățământ special Clasele pregătitoare – a IV-a Dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate
- Radu T.I. – „Învăţământ diferenţiat. Concepţii şi strategii”, EDP

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

ETAPELE LECŢIEI	TIMP	ELEMENTE DE CONȚINUT	MATERIALE	MIJLOACE/ PROCEDEE	EVALUARE
1.Moment organizatoric	2 min.	Aerisire clasă, pregătire materiale		Conversaţia	
2.Captare atenţie	1 min.	Dragi copii, astăzi vom avea la activitate un săculeţ cu surprize.	Săculeț cu diferite obiecte, lucruri	Conversaţia	
3. Anunţare teme şi obiective	2 min.	La activitatea de azi veţi avea ocazia să vă convingeţi câte lucruri putem simţi cu degetele noastre, cu mâinile. Eu am adus un săculeţ cu surprize care are mai multe obiecte.Voi va trebui să ghiciţi ce este fiecare obiect şi la ce îl folosim.		Conversaţia	
4.Prezentare conţinut. Dirijare învăţare	10 min.	Va fii prezentat un săculeţ închis copiilor, sac care coţine 20 de obiecte din categoriile obiecte de igienă personală, jucării, veselă de jucărie, dulciuri, piese mici de îmbrăcăminte, rechizite. Pentru acest joc, veți fi legați la ochi pentru ca identificare obiectelor să fie făcută doar pe cale tactilă. Fiecare elev va băga mâna în săculeţ, ia un obiect și îl v-a denumi.	Obiecte igienă personală Veselă de jucărie Jucării Rechizite Dulciuri Săculeţ Piese mici îmbrăcăminte	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Joc didactic Stim.auditivă	Observarea dirijată comportament verbal Observarea dirijată comportamentul, manipulare obiecte
5. Obţinere performanţe	15 min.	Începem jocul. Copiii vor fi întrebați ce au scos din săculeţ? Și la ce folosește fiecare obiect sau lucru extras. Exemple:	Obiecte igienă personală Veselă de jucărie Jucării Rechizite	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Joc didactic Stim.auditivă	Observarea dirijată comportament verbal

		Ce ai scos din săculeț? Mănuși. La ce folosim mănușile? Le purtăm iarna pe mâini ca să nu ne fie frig. Bomboane. și ce facem cu bomboanel, la ce folosesc? Le mâncăm. O sticlă de plastic. Şi ce e în sticlă? Şampon. Ce facem cu el, la ce foloseşte? Ne spălăm pe păr ca să miroase frumos. Plastelină. Şi la ce o folosim? Ca să modelăm forme. Si jocul continuă până se epuizează toate obiectele…La final, voi cere fiecărui copil să numere câte obiecte are pe bancă.	Dulciuri Săculeţ Piese mici îmbrăcăminte	Stim. tactilă Stim.olfactivă	Observarea dirijată comportamentul, manipulare obiecte
6. Aprecierea performanţelor elevilor	5 min	Dragi copii, aţi simţit azi câte lucruri minunate putem face cu mâinile.V-aţi decurcat toţi foarte bine!	Stimulente alimentare și emoticoane	Conversaţia	Colectivă

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PRIVIND ABORDAREA INTEGRATĂ A ACTIVITĂŢILOR INSTRUCTIV-EDUCATIVE DIN EDUCAŢIA TIMPURIE

Prof . înv. preşcolar VLAIC MIRELA-DELIA
Grădinița cu P.P. Nr. 1 Marghita, jud. Bihor

Preşcolaritatea este “minutul de aur” al vieţii în care se pot forma copiilor abilităţi importante, de bază, pentru: educaţie civică, istorie, cultură europeană, muzică, sport, limbi moderne, dar şi capacităţi de gândire şi comunicare necesare învăţării şcolare de mai târziu. Procesul formativ – educativ pe care îl desfăşoară în activitatea cu preşcolarii permite fiecărei educatoare să-şi valorifice propria experienţă didactică, originalitatea şi creativitatea prin realizarea activităţilor cu caracter integrat şi cu o abordare complexă a conţinuturilor.

Învăţarea reprezintă un ansamblu de acţiuni cu caracter planificat, sistematic, metodic, intensiv, organizate şi conduse de cadrul didactic, în scopul atingerii finalităţilor prevăzute în curriculum. In educaţia timpurie, învăţarea integrată semnifică modul în care cadrul didactic integrează conţinuturile mai multor domenii experienţiale, exploatând resursele din mai multe centre de activitate cu scopul atingerii mai multor obiective de referinţă. O abordare integrată permite copiilor să se angajeze în scop de învățare, relevanta. Învățarea integrată încurajează copiii să vadă interconectarea și interdependențele dintre ariile curriculare. Orice activitate dingrădiniţă trebuie să fie o experienţă de învăţare şi pornind de la acest fapt să se acorde o importanţă egala tuturor tipurilor de activităţi desfăşurate. Toate tipurile de activităţi reprezintă diferite momente ale programului zilnic al copilului în grădiniţă şi toate reprezintă oportunităţide învăţare în modul cel mai natural al copilului.Cele 6 teme generale din curriculum combinăcunoştinţe, deprinderi şi abilităţi din mai multe domenii experienţiale şi permit implicarea maimultor domenii de dezvoltare. Acesta poate fi înţeles ca totalitatea experienţelor de învăţare alecopilului, atât în grădiniţă, cât şi în afara ei, prin activităţi de tip nonformal sau extracurricular,planificate şi aplicate de grădiniţă. Aplicarea acestuia aduce cu sine noi schimbări în realizareaprocesului de predare–învăţare–evaluare. Abordarea integrată este o împletire a conţinuturilor într-o formă atractivă, flexibilă, mobilizatoare, care conduce activitatea copiluluispre investigare, documentare, cercetare si aplicare practică a celor învăţate.

Pornind de la principiile de disciplină inteligentă: „ Toți elevii sunt diferiti". "Toți elevii urmează aceeași secvență în dezvoltarea sa, dar fiecare într- un ritm diferit. “Elevii sunt în modnatural curiosi și dornici de a explora mediul lor.“: “Elevii stiu să învețe unii de la alții"Învățarea este posibila atunci când ai interes și când poți participa activ.“ "Utilizarea maimultor modalitati senzoriale facilitează învățarea.“ si nu in ultimul rand acela ca "Jocul este unul dintre cele mai bune moduri de a invata." Predarea integrată a conţinuturilor se manifestăatât la nivelul proiectării globale, cât şi în proiectarea activităţilor zilnice.Procesul formativ– educativ pe care îl desfăşoară în activitatea cu preşcolarii permite fiecărei educatoare să-şi
valorifice propria experienţă didactică, originalitatea şi creativitatea prin realizarea activităţilorcu caracter integrat.

Experienţele de învăţare la care copilul participă pot fi comune tuturor copiilor din grupăsau pot fi diferenţiate, în funcţie de gradul de interes manifestat de aceştia, de particularităţile individuale ale fiecărui copil. Astfel, activităţile integrate se pot organiza prin alternarea tuturorformelor de învăţare, individual, în perechi, în microgrup sau cu întreaga grupă. Prin intermediul jocului,considerat element dominant al vârstei preşcolare, copilul poate dobândi noi cunoştinţe, îşi formează anumite priceperi şi deprinderi, dar are şi ocazia să aplice în situaţii concrete cunoştinţele învăţate, să interrelaţioneze cu colegii, să-şi formeze şi dezvolte abilităţi socio-afective, prin asumarea responsabilităţii şi rolurilor diferite în cadrul microgrupului din care face parte.

Obiectivele cadru şi de referinţă propuse de programă pentru învăţământul preşcolar sepot realiza atât prin activităţi pe domenii experienţiale, cât şi prin activităţi cu caracterintegrat,acestea din urmă permiţând educatoarei o abordare complexă a temelor enunţate în conţinuturi. Activităţile realizate în manieră integată oferă copiilor posibilitatea de a se exprimaliber, de a fi plasaţi în mijlocul acţiunii, de a realiza diverse construcţii în plan mental, de a investiga, de a crea, de a transpune în practică cele învăţate, de a găsi mijloace pentru o finalitatereală, astfel că viitorul elev de mai târziu se va deprinde încă de timpuriu cu strategia cercetării,îşi va însuşi metodele de muncă ştiinţifice, va învăţa să creeze situaţii problemă, va emite ipoteze asupra cauzelor şi relaţiilor în curs de investigaţie, va face prognosticuri asuprarezultatelor posibile, va formula idei şi va exprima puncte de vedere diferite. Aceste activităţi lasă mai multă libertate de exprimare şi acţiune atât pentru preşcolari, cât şi pentru educatoare,care poate să-şi construiască un program zilnic în funcţie de temele propuse de programă, de perioada de semestru, de particularităţile colectivului de copii.

Jocul este cea mai eficientă formă de învăţare integrată datorită naturaleţei cu care copilul învaţă! Desfăşoară o activitate specifică în sensul identităţii personale, urmează cerinţele şi determinările de bază ale copilului; Realizează mişcări de motricitate grosieră şi fină, de coordonare oculo- motorie; Comunică, îşi îmbogăţesc şi exersează vocabularul, îşi dezvoltă limbajul; Rezolvă probleme de viaţă din mediul lor fizic şi social; Experimentează posibilităţi de adaptare, rezolvă probleme, creează soluţii; Prin joc prescolarul exprimă sentimentele lor în simboluri, îşi dezvoltă astfel gândirea abstractă, comunică cu sine, cu ceilalţi, îşi exprimă sentimente, reacţionează afectiv, recepţionează şi învaţă să recunoască sentimentele celorlalţ,foloseste obiectele din jurul lui în scopuri în care au fost create, dar şi în alte scopuri(îşi dezvoltă creativitatea), îşi dezvoltă atenţia, motivaţia, interesul. Pentru copil in gradinita aproape orice activitate este joc, prin joc el anticipează conduitele superioare Pentru copil “jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieţii.:Sarim coarda , Ne jucam cu cifre si litere Jocul este sintagma, atmosfera în care fiinţa sa psihologică poate să respire şi, în consecinţă, poate să acţioneze”, fotbal Dramatizare Jocul, în contextul ataşamentului securizant oferit de adulţi, oferă copiilor bogăţia, stimularea şi activitatea fizică de care au nevoie pentru dezvoltarea creierului pentru învăţarea viitoare. Din experienta mea de educatoare am invatat ca JOCUL este o experienţă naturală, universală jocul liber Jocul de rol/drama tizarea Jocul cu reguli Jocul de construc ţii Jocurile dinamice/ de mişcare jocul didactic Jocuri senzoriale Jocuri de analiză perceptivă vizuală, de reconstitu ire de imagini dinbucăţele Jocuri logice de comparare a obiectelor după criterii date şi de analiză, descriere, clasificare Jocuri gramatica le Cel mai interesant lucru pentru copii la aceasta varsta este sa sejoace. Asadar, daca vrei sa ii trezesti copilului interesul pentru cunoastere, potem face acest lucru propunandu-i jocuri din care va invata lucruri noi. Jocul este un proces interdisciplinar, el încurajează toate tipurile de inteligenţă, conform teoriei inteligenţelor multiple a lui H. Gardner (1983): lingvistică, muzicală, logico-matematică, spaţială, corporal- chinestezică, personală şi socială. Copilul are nevoie de timp zilnic pentru joc, de spaţiu corespunzător şi deobiecte (jucării, materiale, truse) absolut necesare iniţierii şi desfăşurării jocului. Educatoarea trebuie să urmărească: ce se joacă, cu ce se joacă, cu cine se joacă. Copilul alege centrul în funcţie de stimulul pe care-l reprezintă obiectele ce se află acolo şi care-i satisfac lui nevoia de exprimare a experienţei trăite. Jocul ne permite să urmărim copilul sub toate aspectele dezvoltării sale, în întreaga sa complexitate: cognitiv, motor, afectiv, social, moral. Trei tipuri de activităţi sunt fundamentale în grădiniţă: EXPLORAREA, EXPERIMENTAREA şi JOCUL. Copiii acumulează prin aceste trei tipuri de activităţi experienţe cu semnificaţie pentru dezvoltarea lor şi le satisface nevoile specifice vârstei. Ei încearcă să cucerească lumeadin jur acţionând pe cele trei căi.

EXPLORAREA Domeniul stiinte include atât abordarea domeniului matematic prinintermediul experienţelor practice cât şi înţelegerea naturii, ca fiind modificabilă de fiinţele umane cu care se află în interacţiune.

• Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor externi din natură şi societate care acţionează asupra omului şi condiţionează existenţa lui. Încăde la naştere copilul creşte şi se dezvoltă biopsihosocial sub influenţa directă a mediului,

acestaconstituind principala sursă de informaţii ce vor sta la baza procesului de cunoaştere a realităţii.Cunoaşterea mediului înconjurător contribuie la dezvoltarea unor percepţii şi reprezentări legate de frumosul din artă, din natură, din societate, la formarea unor capacităţi de a aprecia şievalua frumosul, la cultivarea gustului estetic, la formarea unor deprinderi şi îndemânări tehnicede artă, stimularea capacităţilor creatoare, a unor aptitudini estetice Abilităţi şi competenţe asociate demersurilor de investigaţie ştiinţifică, cum ar fi observarea, selectarea elementelor semnificative din masa elementelor irelevante, generarea de ipoteze, generarea de alternative, conceperea şi realizarea de experimente, organizarea datelor rezultate din observaţii pot fi dobândite de copiii preşcolari atunci când sunt puşi în contact cu domeniul cunoaşterii naturii, prin activităţi simple cum ar fi: observarea unor fiinţe/plante/animale/obiecte din mediulimediat apropiat, modelarea plastilinei (putând face constatări privind efectul temperaturii asupra materialului), confecţionarea sau jocul cu instrumente muzicale simple, aplicarea unor principii ştiinţifice în economia domestică (ex. producerea iaurtului) sau prin compararea proprietăţilor diferitelor materiale. Cunoaşterea mediului înconjurător este o sarcină de bază a procesului instructiv educativ în grădiniţă şi contribuie la realizarea laturilor educaţiei:intelectuală, morală, estetică, profesională, fizică, subliniate de pedagogul francez, René Hubert

Exemple de bune practici

Cunoscând fapul că activităţile integrate lasă multă libertate de exprimare şi acţiune atât pentru copil cât şi pentru mine ca educatoare ca i se oferă copilului o gamă largă de oportunitaţi pentru a-şi exersa o învăţare activă, ca se aduce un plus de lejeritate şi mai multăcoerenţă procesului educativ, punându-se un accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces si de asemenea activitatea integrată se dovedeşte o soluţie pentru o mai bună corelare aactivităţilor de învăţare cu viaţa socială si culturală voi exemplifica prin cateva activitati pe care le-am desfasurat.

În cadrul proiectului “**Am si eu o identitate** “ am explica faptul ca fiecare copil are dreptulla un nume şi o cetăţenie, că orice copil are dreptul de a-şi păstra identitatea, cetăţenia, numeleşi relaţiile familiale, că trebuie soluţionate şi mai ales prevenite cazurile de răpire şi de ţinere ilegală a copilului în afara graniţelor ţării şi că orice copil are dreptul de a avea propria sa cultură, religie şi limbă.Personalitatea unui copil se formează prin relaţiile sale cu mediul înconjurător. Pentru ca aceste relaţii să fie pozitive, copiii au nevoie de afecţiune, de respect şide încurajare permanentă. Dacă se vor simţi iubiţi şi în siguranţă, copiii vor fi capabili să-şi aprecieze propria valoare şi să perceapă real valoarea altora. Cunoaşterea drepturilor le dezvoltărespectul faţă de ei înşişi şi faţă de ceilalţi. Respectul de sine al copiilor va fi foarte fragil dacă,în mod constant, sunt criticaţi, insultaţi, pedepsiţi sau cenzuraţi. Fiecare copil, în funcţie de vârsta pe care o are, trebuie să înţeleagă că are drepturi, iar de acest lucru se poate ocupa foartebine familia, instituţiile furnizoare de educaţie, instituţiile de asistenţă şi protecţie, ONG-urile,statul, biserica şi toţi cei abilitaţi să vegheze la o bună creştere şi educare a unei generaţii sănătoase şi competente.

Un lucru foarte important este acela ca toţi copiii să înţeleagă că, pe lângă drepturi, în funcţie de particularităţile de vârstă şi individuale, ei au îndatoriri, obligaţii, în familie, în grădiniţă, în şcoală şi în comunitatea din care fac parte.

Vorbind despre identitatea copiilor, am desfăşurat jocul **Cine este, cine este? Opersoană, n-o vedeţi?,** le-am citit povestea **„ Fetiţa care nu avea nume”**, le-am cerut să-şi deseneze autoportretul şi să comenteze ce le place mai mult la ei înşişi şi le-am prezentat câtevastudii de caz referitoare la abuzuri şi încălcări ale drepturilor copiilor şi a demnităţii umane. Le-am arătat certificatul de naştere, cartea de identitate, carnetul de elev, legitimaţia de student, paşaportul şi le-am explicat semnificaţia fiecăruia, subliniind că fără acestea nu li se recunoaşteexistenţa.

Mergând mai departe am ales ca modalitate de evaluare a proiectului realizarea unui albumal grupei in care fiecare prescolar si-a adus fotografii de cand erau bebelusi si pana in prezent, fiecare copil avand alocate pagini atat pentru fotografii ,dar si pentru certificatul de nastere .Cuacest prilej am vazut bucuria din ochii lor,emotiile pe care le traiau cand

vedeau evolutia in timp,cat de mult au crescut si impartaseau bucuria cu colegii: „vezi mai am si acum brataricade la nastere !” sau „si tu ai fost crestinat de acelasi preot ca si mine „ lucruri care ii leaga afectiv foarte mult pe copii .

În planificarea proiectului „**Familia mea** „am pornit de la prmisa ca in familie se formează personalitatea copilului şi se dezvoltă identitatea sa, este important ca familia să ofere copiilorposibilitatea valorificării lor ca fiinţe umane, iar copiii să simtă că sunt parte a unei familii. Prinproiectele tematice referitoare le familie copiii au cunoscut componenţa familiei, felurile familiei (lărgită, monoparentală, de adopţie, plasament) şi responsabilităţile pe care le pot avea în sânul acesteia.La activităţile de educare a limbajului copiii au învăţat poezia **Familia** şiau ascultat poveştile **Băiatul care nu se oprea din plâns, Hansel şi Gretel, Cenuşăreasa, Tom Degeţel, Fratior si surioară** etc. Activităţile au fost integrate cu activitati artistico- plastice de desen si pictura in care copii au redat familia şi au descris pe membri familiei ,ce le place si ce nu le place la fiecare dintre ei .

Știut fiind contextul actual in care multi dintre parinti pleaca in alte tari pentu un loc de muncain cadrul jocurilor si activitatilor alese prin jocurile de rol si cele de masa am incercat sa exprim dreptul copiilor de a nu fi separaţi de părinţii lor, cu excepţia cazului în care o asemeneaseparare este în interesul superior al copilului, de a menţine în cazul separării o relaţie personalăcu ambii părinţi, chiar dacă trăiesc în ţări diferite, sau in camine diferite , responsabilitatea comună a părinţilor pentru creşterea şi dezvoltarea copilului şi obligaţia statului de a-i sprijini în această acţiune, obligaţia statului de a oferi protecţie copiilor lipsiţi de mediul familial(dat fiind faptul ca in grupa noasta frecventeaza copii asistati la casute de tip familial) şi de a asigura posibilitatea îngrijirii corespunzătoare din partea altei familii sau în cadrul unei instituţiişi, în fine, protecţia copilului împotriva oricărei forme de exploatare, abuz şi violenţă.

Pentru recunoaşterea de către copiii înşişi a apartenenţei la o comunitate mai largă decât familia, cunoaşterea responsabilităţilor speciale pe care comunitatea le are faţă de copii şi înţelegerea responsabilităţilor pe care copiii le au faţă de comunitate. am desfăşurat acţiunea” **O ieşire în comunitate.”**-proiect tematic in care copiii au observat locurile special organizatepentru ei: grădiniţa, şcoala, parcul, policlinica, cât şi oamenii comunităţii: poliţiştii, gardienii publici, vânzătorii. A doua zi au redat prin desen ce le-a plăcut şi ce nu le-a plăcut în această plimbare. Folosind planşe am discutat despre ce face medicul pentru copii, ce face educatoarea, ce face învățătoarea, ce face preotul sau ce face poliţistul pentru copiii din comunitate. Tot pebaza materialului ilustrativ am desfăşurat convorbiri privind respectarea de către copii a regulilor de viaţă în comunitate: să nu arunce hârtii pe stradă sau în parc, să traverseze prin locuri marcate, să nu alerge după minge în mijlocul străzii, să salute vecinii, educatorii, cunoscuţii, să nu se bată sau insulte, să nu chinuie animalele, să-i ajute pe bătrâni. Am decupatdin reviste materiale care reprezintă problemele comunităţii şi rolul copilului. Cu acestea am realizat un poster pe care l-am afişat în clasă.

Copilul are dreptul la libertatea de opinie şi de exprimare, are acces la informare şi la materialecare să asigure bunăstarea sa spirituală, socială şi morală, are dreptul la educaţie gratuită în ciclul primar şi gimnazial, disciplinele şcolare trebuie să fie compatibile cu demnitatea umană a copilului, educaţia trebuie să dezvolte personalitatea copilului şi să-l pregătească pentru viaţade adult iar copiii care aparţin comunităţilor minoritare au dreptul la propria lor cultură, religieşi limbă.Acum au ascultat cu atentie „ Povestea ursareasca „ si „Pantofiorii rosii „ care redau toate aceste sentimente ,dar care au fost integrate cu activitati artiastico plastrice de modelaj sidesen ce redau cele mai frumoase imagini din povestile ascultate .

Educaţia este un drept fundamental al copilului. Acest drept nu se limitează numai la accesul laşcoală, ci se referă inclusiv, la crearea condiţiilor adecvate realizării lui. Este important ca procesul de învăţământ din gradinita să îmbine deopotrivă latura formativă cu cea informativă.Astfel li se va dezvolta respectul de sine şi li se vor forma abilităţi proprii.

Am citit copiilor povestea **Băiatul care nu voia să studieze**, am efectuat vizite la şcoală, activităţi comune cu şcolarii şi desene cu tema **Şcoala mea**.

Pentru a cunoaste drepul lor la opinie, participare, organizare**,** orice chestiune sau procedură care afectează copilul, dreptul copilului de a-şi exprima opiniile şi libertatea de a obţine şi difuza informaţii, dreptul copilului la libertatea de gândire, conştiinţă şi religie, supus îndrumării corespunzătoare a părinţilor şi legilor naţionale şi libertatea de asociere, cu excepţiacazurilor când un asemenea fapt ar viola drepturile altora,am desfăşurat jocul **Ecoul muntelui**,jocuri de rol **La cumpărături**, **În vizită la prietenii noştri,** iar conversaţiile, poveştile, cântecele şi desenele au contribuit la stimularea capacităţii de exprimare a copiilor şi la dezvoltarea creativităţii.

Concluzii:

Activităţile integrate aduc un plus de lejeritate şi mai multă coerenţă procesului de predare- învăţare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază.

Activitatea integrată se dovedeşte de a fi o soluţie pentru o mai bună corelare a activităţilor deînvăţare cu viaţa societăţii, cultura şi tehnologia didactică. Pentru copiii mici, adaptarea la regimul grădiniţei se face adesea cu greutate. Cea mai uşoară cale de a-l face pe copil să nu simtă absenţa mamei, a jucăriilor şi lucrurilor personale de acasă este aceea a "scenarizării" activităţilor din grădiniţă. Marea artă a educatoarei este aceea de a fi o artistă deosebită şi de ada, în fiecare clipă, "marea reprezentaţie" în faţa micilor spectatori şi de a-i implica şi pe ei.

Reușita predării integrate a conținuturilor în grădinită ține în mare masură de gradul de structurare a conținutului proiectat, într-o viziune unitară, țintind anumite finalități. Învățarea într-o manieră cât mai firească, naturală pe de-o parte și, pe de altă parte, învățarea conform unei structuri riguroase sunt extreme care trebuie sa coexiste în curriculum-ul integrat. De reținut este faptul că preșcolarii trebuie sa învețe într-o manieră integrată, fiecare etapă de dezvoltare fiind strâns legată de cealaltă. Activitățile integrate sunt oportune în acest sens, prinele aducându-se un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare-învățare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces.

Contextul actual ne cere să formăm micile personalităţi ale copiilor pentru a fi capabile să-şi exprime gânduri,emoţii, sentimente, opţiuni. Altfel spus, în faţa acumulării de cunoştinţe primează aplicarea informaţiilor, capacitatea de socializare a copilului, dobândirea autonomieişi spiritul critic.

Trebuie să umplem rezervorul emoţional al copiilor cu timp acordat, cu încurajări, cu recompense şi cuvinte de iubire. Fericirea este cea mai mare sursă de putere, de cunoştinţă şi de bucurie. Fericirea dată de munca cu, şi alături de copii, este cea mai mare sursă de lumină, căldură şi armonie.

BIBLIOGRAFIE :

1. Activitatea integrată din Grădiniţă- Ghid pentru cadrele didactice din învăţământulpreuniversitar. Didactica Publishing House 2008
2. Aplicarea noului curriculum pentru educaţie timpurie – o provocare?, coordonator – LaurenţiaCiulea, Editura Diana, 2009;
3. Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani) 2008;
4. Educaţia timpurie – ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preşcolar, Adina Glava,Maria Pocol, Lolica-Lenuţa Tătaru, Editura Paralela 45, 2009;
5. Tradiţional şi modern în învăţământul preşcolar- O metodică a activităţilor instructiv-educative .Monica Lespezeanu,2007;
6. Scrisoare metodică 2019-2020.

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Lukács Hajnal

„Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice…” – Declaraţia de la Salamanca, 1994

Numărul copiilor cu dizabilități, cu precădere intelectuale, cognitive sau fizice, a ajuns pe plan mondial la cote ridicate. Cu acest lucru se confruntă și societatea românească. Legislația în sprijinul acestor copii este precară încă. Pentru integrarea lor reală în societate sunt necesare ore de terapie pe termen lung, este nevoie de instituții cu personal calificat, care să ofere toate serviciile necesare finanțate de la bugetul statului.

Din momentul în care acești copii ating vârsta școlară, majoritatea sunt integrați în învățământul de masă ca elevi cu cerințe educaționale speciale: CES. Integrarea lor implică schimbări de sistem și de mentalitate la nivelul cadrelor didactice, fiind nevoie în egală măsură de resurse materiale și umane.

Multe dintre resursele materiale de primă necesitate sunt asigurate de cadrele didactice și familii: materiale educaționale și săli de clasă adaptate nevoilor copiilor cu dificultăți/ deficiențe de învățare. Resursele umane presupun cadre didactice formate în această direcție, profesori de sprijin suficienți, logoped, psiholog școlar. La ambele capitole suntem deficitari la nivel național.

„Școala trebuie adaptată la copii și nu copiii adaptați școlilor.” – Alexander Sutherland

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/ valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare a elevilor ,stimulează si dezvolta învățarea prin cooperare. Metodele care favorizează înțelegerea conceptelor si ideilor, valorifica experiența proprie a elevilor sunt: discuția, dezbaterea, jocul de rol. Metodele care stimulează gândirea si creativitatea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, sa compare si sa analizeze situații date sunt: studiul de caz, rezolvarea de probleme, exercițiul. Metodele prin care elevii sunt învățați sa lucreze productiv unii cu alții si sa-si dezvolte abilități de colaborare sunt: mozaicul, proiectul in grupuri mici.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficienta si de aceea sugeram recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes.

1. Predicțiile în perechi.
2. Știu/ vreau să știu/ am învățat
3. Brainstormingul..
4. Interviul în etape.
5. Turul galeriei.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie si înțelegere între copii,

strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii sa se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Activități remediale în cazul unei fetițe cu CES cu dificultăți de învățare

Această elevă este un copil deosebit, care se bucură de întreaga atenție a familiei, este îndrăgită de toți elevii clasei și de profesori.

Activități remediale

-consolidare activitate grafo-lexică – Să ne jucăm cu literele – jetoane, litere magnetice, utilizare calculator, planșe – activitate remedială de tip recunoașterea și consolidarea alfabetului, utilizare soft educațional- ALFABETUL VESEL

– activități de grup- dezvoltarea vocabularului oral activ;

– jocul FAZAN- aplicație pe calculator;

– Metoda Montessori – cartonașe – Asocieri (obiectele și întrebuințarea lor, Arbori- frunze, flori, fructe, Animale –hrană și adăpost), Noțiuni opuse, Vocabular (Ustensile și unelte, Familii de animale), Clasificări (pământ, aer, apă, cele 5 simțuri) Ghicitori- cărți de joc educative;

- să denumească membri ai familiei, animale, alimente, obiecte imbrăcăminte, mijloace de transport, să imite o acțiune la cerere, să o identifice in imagini, să o denumească, să identifice obiecte după utilitate, să plaseze în categorii animale, ființe, obiecte utile, să facă comparații după diferite criterii (mare-mic, greu-ușor, tare- moale, mai multe- mai puține etc), să folosească cuvinte din sfera socială, adecvate la situație, formule de salut- bună dimineața, la revedere, poftim, mulțumesc, bună seara etc

Exerciții lexico-grafice– citire, scriere sub control- de la simplu la complex- silabe, cuvinte mono, bi, polisilabice, cuvinte, propozitii cu accent pe scrierea conștientă, în ritm propriu, corectă și conștientă a fiecarui cuvânt, cu sens și semnificație pentru elev.

Exerciții matematice – consolidarea capacității de a realiza calcule cu nr naturale utilizând mijloace intuitive sau calculator (adunări, scăderi. înmulțiri, împărțiri), distingerea nr pare/ impare într-un șir ordonat dat, recunoașterea vecinilor unui nr în șirul nr. Naturale;

-să asocieze simbolurile geometrice cu obiecte, elemente din viața cotidiană și cu experiența personală (cub, piramida etc.).

Strategii de învățare centrate pe:

- dezvoltarea capacității de a comunica cât mai inteligibil și coerent posibil,
- deprinderea capacității de a se exprima cât poate inteligibil, in dialogul cu cei din jur,
- consolidarea capacității de recunoaștere și uitilizare a alfabetului lb romane prin asociere cu jetoane, imagini, serii grafice scrise cu caractere mărite
- transcrierea corectă și conștientă, după model, a unor silabe, cuvinte, scurte propozitii pe diferite suporturi grafice, caiete cu format adaptat, tabla magnetică etc

Resurse: jocuri educative, jetoane, cartonașe Montessori, resurse digitale interactive (table magnetice, interactive, softuri educaționale etc.), fișe de lucru adaptate cu cerințe simplificate semnificativ.

Evaluare: observarea sistematică, evaluare orală, evaluări adaptate scrise, stimularea capacității de autoevaluare

– Teste psihologice – proiective, nonverbale – Omul, copacul, familia, Matrici Progresive Raven color

– Fişe de evaluare

– Observaţia directă
– Discuţii cu cadrele didactice şi părinţii
– Metoda de apreciere obiectivă a personalităţii

Implicarea/ cooperarea părinților

Mama elevei este shadow de la debutul ciclului gimnazial. Este conştientă de situaţia copilului, dar încearcă să o menţină în cadrul şcolar în care fata se simte bine, confortabil emoțional. Prezența mamei in calitate de shadow determină o mai bună integrare a elevei cu dificultăți de integrare și facilitează diminuarea eșecului/abandonului școlar, într-un mediu şcolar prietenos.

Idei de activități:

-Activităţi de învăţare nonformale (drumeţii, excursii)-

– Informarea avizată-identificarea obiectivelor din programa adaptată(semestrială/ anuală):

Este foarte important analiza rezultatelor școlare/ extrașcolare.

Strategii de învățare:

– crearea unui cadru și climat pozitiv, nonconflictual acasă; elevul/ copilul trebuie să se simtă iubit, înțeles, sprijinit;

– reglarea programului de lucru acasă, în care să se țină cont de particularitățile copilului/ elevului- rezistență scăzută la efort intelectual/ fatigabilitate, frustrare, reacții de emotivitate, nesiguranță de sine, neîncredere;

-desfășurare de activități remediale zilnice, pe durate mici de timp- activități pe arii problematice- scris-citit, (10-15 minute), terapie logopedică- pentru ameliorarea/ deficienței de limbaj;

-primirea unor sarcini casnice accesibile, rutiniere, de responsabilizare, care să nu depășească capacitatea de efort și să nu ii altereze starea de spirit;

-descoperirea intereselor elevului (ce îi place să facă- să deseneze, să aibă grijă de un animal etc;

-stimularea stării de bine, a confortului emoțional în mediul familial, prin desfășurarea de activități recreative, acasă/ aer liber;

-întărirea pozitivă a comportamentelor funcționale, sociale, acționale, practice, creșterea semnificativă a autonomiei personale;

-colaborarea cu echipa de intervenție –profesorii şi specialist- psiholog, logoped, consilier.

Resurse:

– de timp – alocarea de timp pentru întâlniri cu părinţii, profesorii, cu specialiştii (consilieri,psihologi, logopezi);

– alocarea de timp pentru activităţi de învăţare şi recreative desfăşurate cu copilul; (teatru, muzee, excursii, activități extrașcolare)

– cărţi de specialitate, broşuri;

Evaluare:

Evaluare: analiza, împreună cu familia a progresului elevului şi a impactului planului individualizat; revizuirea planului individualizat la nevoie, în colaborare cu echipa de intervenție

Evaluarea diferențiată orală/ scrisă – probe orale, practice, teste flexibilizate, simplificate, modele teze adaptate. Se va evalua progresul, se va evita competiția între elevi, compararea, admonestarea verbală depreciativă

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis, 2004;

2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.

3. Programa de stimulare cognitivă, Bucuresti, 2008

4. EcaterinaVrăsmaș- Dificultățile de învățare în școală, București, 2007,

5. Să învățăm cu plăcere- fișe de exerciții logopedice în comunicarea orală și scrisă, 2011

6. Adrian Roșan- Psihopedagogie specială, Polirom, 2015

7. Sylvia Rotter- Sus cortina… pentru viață- teatrul educațional-jocuri și exerciții, UNATC, 2015

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof.înv.primar: DOCAN ANCA
Școala Gimnazială Tg. Trotuș

MOTTO:

„Copiii sunt ca fluturii care zboară în văzduh. Unii se înalţă mai sus ca alţii, însă fiecare zboară cât de bine poate.

De ce să-i compari intre ei?

Fiecare este diferit.

Fiecare este special.

Fiecare este frumos

Când un copil îţi dă un cadou, chiar dacă e o piatră, apreciază. Poate fi singurul lucru pe care acel copil îl are și a ales să ţi-l dea ţie.”

Cerințele educative speciale (C.E.S.) “desemnează necesitățile educaționale complementare obiectivelor generale ale educației școlare, necesități care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și/sau caracteristice unei deficiențe (ori tulburări de învățare), precum și o intervenție, prin reabilitare/recuperare corespunzătoare". (Vrășmaș)

Cerințele educaționale speciale sunt acele cerințe care derivă din nevoile speciale ale unor persoane, generate de existența unor disfuncții la nivel intelectual, senzorial, fizic, psiho-afectiv, socio-economic, cultural (MECTS – Ordinul 5574/ 2011).

În categoria CES se încadrează: dificultăţi de vorbire, tulburări de comportament, autism, copiii cu dificultăţi motorii, sindrom Down, deficit de atenţie şi hiperactivitate (ADHD), precum şi cei care trec, printr-o perioadă grea (abandon familial, abuzuri, tulburări psiho-emoționale care dizabilitează formarea normală a personalității copilului).

Copiii cu CES necesită o abordare adecvată și o asistență educațională specială, o tratare diferențiata în funcție de particularitățile psihoindividuale ale fiecăruia, pentru o bună participare și integrare școlara și socială.

Conform Ordinului MECTS 5574/ 2011, articolul 6, „Pentru integrarea eficientă a persoanelor cu CES este necesară crearea unor servicii de sprijin specializate în asistenţa psihopedagogică de care să beneficieze copiii/elevii/tinerii integraţi, precum şi a unor servicii de consultanţă pentru cadrele didactice din școala incluzivă, ceilalţi elevi, familie şi comunitate.”

Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de predare – învățare - evaluare pentru aceste categorii de copii, cu accent pe raporturile afective pozitive dintre elevii cu CES și ceilalți participanți la actul educațional (copii normali, cadre didactice), pentru o bună desfășurare a procesului instructiv –educativ, o bună adaptare, dar mai ales pentru o bună și armonioasă dezvoltare a tuturor copiilor, împreună.

Toleranța și empatia din partea celorlați copii si profesori ai mediului școlar din care face parte copilul cu CES este definitorie în dezvoltarea sa, cunoscut fiind faptul că o atitudine pozitivă ușurează și este hotărâtoare în integrarea școlară și socială a acestor copii, în prezent și pe viitor. Astfel, ei își formează conduite și atitudini, aptitudini și capacități favorabile egalității de șanse în viață.

Educația sau școala incluzivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a școlii și societății, pentru a primi și satisface participarea persoanelor cu CES la medii școlare și sociale obișnuite, ca elemente componente naturale ale diversității umane, cu diferențele ei specifice.

Educația sau școala incluzivă implică ideea de schimbare, a școlii și societății în ansamblu, cu scopul de a răspunde dezideratului societății viitorului - „o societate pentru toti”, comprehensivă și integratoare prin însăși natura ei, care să răspundă mai bine prin co-educație-nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor.

Într-o școală incluzivă fiecare individ contează, chiar dacă este diferit. Aici se asigură o educație pentru toți copiii și se caută mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile și serviciile sociale și educaționale, conform principiului „resursa urmează copilul”.

Conceptul de CES presupune o abordare care consideră că fiecare copil este unic, poate învăţa dacă este identificat tipul de învățare specific particularităților psihoindividuale .

Copiii cu CES au nevoie de condiţii de învăţare care să stimuleze şi să sprijine dezvoltarea, de un curriculum școlar flexibil, adaptat ți individualizat, de o corelare a tipurilor de educație și a formelor de școlarizare în funcție de scopul educației, obiectivele generale și specifice precum și de finalitățile educației

Adaptarea curriculumului la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor cantitativ şi calitativ, la potenţialul de învăţare al elevului;
- adaptarea proceselor didactice (metode utilizate, material didactic, timp de lucru alocat)
- nivelul de sprijin acordat elevului;
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;
- adaptarea procesului de evaluare (diverse proiecte şi produse scrise, orale, vizuale ale muncii elevilor).

Se impune dezvoltarea de programe individualizate de intervenţie pentru integrarea şcolară şi socială a copiilor cu CES. Se poate vorbi de:

- integrare totală – atunci când elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită, (programe terapeutice se desfășoară în spații speciale, destinate acestui scop);
- integrare parțială – atunci când elevii cu CES petrec doar o parte din timp în școala obisnuită;
- integrare ocazională – participare ocazională, în comun, la diferite activităţi (excursii, serbări, intreceri sportive, spectacole, etc).

Principiile care stau la baza educației oricărui copil:

- Garantarea dreptului la educație al oricărui copil;
- Copiii au dreptul să învete împreună, indiferent de dificultăți și de diferențe;
- Fiecare este unic și are un anume potențial de învățare și dezvoltare;
- Școala și comunitatea asigură șanse egale de acces la educație pentru toți –copiii;
- Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu CES.

În colectivele unde există copii cu CES se pune accent pe acțiuni ce presupun colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea directă în lucrul efectiv cu copiii, se promovează o o atitudine pozitivă, din partea tuturor, în educarea și disciplinarea copiilor.

Astfel, îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către elevii normali a problematicii și potențialului de relaționare și participare a lor, împreună, la activitățile din societate, facilitează integrarea școlara și socială și promovează egalitatea de șanse.

“Secretul educației constă în respectul față de elev.” (Ralph Waldo Emerson)

PROIECT DE ACTIVITATE
Adaptare pentru copil cu C.E.S.

Burlacu Elena-Alexandra
Școală Gimnaziala Nr 1 Singureni, jud Giurgiu

Grupa: Mijlocie

Tema anuală: Ce si cum vreau sa fiu

Tema săptămânii: Sa descoperim meseriile

Categoria de activitate: Domeniul Limbă şi Comunicare

Tema activităţii: Ce miros au meseriile

Mijloc de realizare: Memorizare

Tipul activităţii: Dobândire de noi cunoştinţe

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Comportamente vizate:

- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
- Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
- Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului

Scopul activităţii: Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală; educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, gramatical şi lexical; îmbogăţirea vocabularului activ şi pasiv prin utlizarea cuvintelor din câmpul lexical al cuvintelor „meserii”.

Obiective operaţionale:

O1: să recite corect și cat mai expresiv, respectand intonaţia, ritmul si pauzele necesare;

O2: să recunoască meseriile prezentate in poezie;

O3: să memoreze logic poezia “ Ce miros au meseriile” ;

O4 : să manifeste interes pentru activitate.

Obiective operaţionale:

Oo1: Să recunoasca si sa denumeasca meseriile prezentate in imagini, insistându-se pe corectarea problemelor de articulare și pronunție din cauza hipoacuziei;

Oo 2: Să-şi îmbogăţească vocabularul cu cel puțin două cuvinte dintre următoarele cuvinte noi: vrafuri, talas,geamgiu,chit.

Oo3: Să memoreze logic cel putin o strofa din poezie.

Strategii didactice:

a). Metode şi procedee didactice: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, observaţia,; întărirea pozitivă (aprobarea, lauda etc.), recompense (aprobare verbală, valorizare, apreciere a ceva; aprobare nonverbală (zâmbet, râs, aplauze);; acordarea accesului la activităţi preferate; oferirea de premii, obiecte materiale etc.

b). Material didactic: scrisoare, planse cu imagini, cutia magica

Durata: 20 minute

Bibliografie:

Mitu, F., Antonovici, Ş. (2005),*Metodica activităţilor de educare a limbajului în învăţământul preşcolar*, Editura Humanitas Educaţional:Bucureşti

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Secvenţe didactice	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice	Evaluare
1.Moment organizatoric	Se pregătesc condiţiile necesare unei bune desfăşurări a activităţii: aşezarea scăunelelor, pregătirea materialului didactic. Poziționare strategică în sala de grupă și la măsuțe, în proximitatea cadrului didactic, a colegilor cu care va lucra în parteneriat/ cei care se vor comporta ca niste tutori și a materialelor didactice sugestive.		
2.Captarea atenţiei	Captarea și interesul copiilor se va realiza cu ajutorul scrisorii primită de la Zâna primăvară. .	Conversația Explicația	
3.Anunţarea temei	Pentru că în această săptămână vom vorbi despre meserii, vreau să învățăm o poezie foarte frumoasă. Poezia se numește „ Ce miros au meseriile” Comunicarea temei și a obiectivelor se va face într-o manieră clară. Se va vorbi cu o viteză și un volum rezonabile, folosind pe cât posibil propoziții scurte, gesturi, imagini și expresii faciale care să il ajute să comunice și să facă posibilă achiziția informației.	Conversaţia	
4.Dirijarea învăţării	Voi recita poezia de 1-2 ori avand în vedere o recitare clară, corectă, expresivă. **Ce miros au meseriile? – Gianni Rodari (fragment)** Orice meserie Are un miros copii! A pâine și a plăcinte Miroase-n brutării. În orice tâmplărie În sat sau la oraș, A scânduri noi miroase, A vrafuri de talaș. Un vopsitor miroase A lacuri de vopsit, Geamgiul întotdeauna Va mirosi a chit. Li se va explica copiilor conţinutul de idei precum si cuvintele noi și expresiile din text. Vrafuri- gramada Talas- aschii lungi subtiri	Conversația Explicația Demonstrația Explicația	Observarea

	Geamgiul- persoana care monteaza geamuri Chit-pasta care se foloseste la lipirea geamurilor Se vor formula propoziții simple cu ajutorul cuvintelor noi. Se va mai recita 1-2 ori poezia model, de educatoare Pentru copiii cu CES se va avea in vedere reducerea numărului de sarcini utilizate pentru evaluarea unui concept sau a unei competente, vor beneficia de timp suplimentar, pauze mai frecvente, reamintirea condițiilor sarcinii, de sisteme de comunicare auxiliare și de suplinire, tutelare din partea colegilor de grupă sau din partea educatoarei/ parteneriat, sprijin în gestionarea timpului, vor fi poziționati strategic în sala de grupă și la măsuțe, în proximitatea cadrului didactic, a colegilor cu care va lucra în parteneriat/ cei care se vor comporta ca niste tutori și a materialelor didactice sugestive. Se va urmări reducerea/ amplificarea stimulenților vizuali sau auditivi (materiale didactice sugestive) și excluderea materialelor care disociază atenția.De asemenea, se va promova participarea, cooperarea, stima de sine prin responsabilizare în sarcini didactice compatibile cu nivelul lui de achiziții și potențialul intelectual.		comportamen-tului verbal și nonverbal al copiilor
5.Obţinerea performanţei	Învățarea poeziei de către copii Poezia va fi memorată pe unități logice. Pentru început se vor memora primele două versuri: „ Orice meserie Are un miros copii!..” Apoi următoarele două: „ A pâine și a plăcinte Miroase-n brutării..” Voi repeta cu copii în întregime prima strofă La celelalte strofe se va proceda la fel ca la prima. Fragmentele poeziei vor fi reproduse individual, în grupuri mici și frontal. Sarcina se va realiza prin silabisire prin imitație, după cadrul didactic sau prin în parteneriat/ tutelare cu alți colegi de grupă.	Exerciţiul Conversaţia	Aprecieri verble
6.Evaluare, aprecieri	Se vor face aprecieri individuale și generale asupra felului în care au participat și s-au comportat la activitate. Va fi apreciat verbal pozitiv pentru implicarea in activitate, incurajat și recompensat.	Conversaţia	Aprecieri verbale
7.Încheierea activităţii	Activitatea se încheie cu ieșirea organizată din sala de grupă.		

Proiect educațional de remediere școlară
Cum să învăț pentru o reușită sigură?

Prof. Monica Mezei
Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Fărcașa, jud. Maramureș

ARGUMENT

Ideea iniţierii acestui proiect derivă din necesitatea eradicării deficienţelor de învăţare ale elevilor din unitatea de învăţământ în care predăm limba şi literatura română, precum şi din derularea de activităţi care să conducă la formarea unei imagini de sine în concordanţă cu nivelul de aspiraţie şi posibilităţile mentale ale fiecărui elev.

Activităţile propuse pentru elevi vor fi desfăşurate într-un mediu relaxant, propice creşterii randamentului învăţării, aceştia putându-se debarasa de pericolul notării sau al pedepselor, concentrându-se asupra activităţii în sine. Strategiile gândite vizează creativitatea, fiind concepute sub forma jocului didactic, suscitând atenţia şi având ca finalitate crearea unor oportunităţi de învăţare care să corespundă nevoilor individuale.

Organizarea unui asemenea program are un impact semnificativ în viaţa şcolii, având ca obiectiv schimbarea atitudinii faţă de fiecare elev care poate avea la un moment dat dificultaţi de învăţare. Prin implementarea şi derularea acestui proiect se vizeaza remedierea situaţiei la învăţătură, progresul şcolar, creşterea procentului de promovabilitate, precum şi formarea unei imagini de sine pozitive, astfel încât nivelul de aspiraţie al elevului să fie în concordanţă cu posibilităţile sale reale, dar şi o schimbare de atitudine a elevilor, a cadrelor didactice, a părinţilor şi a reprezentanţilor instituţiilor publice locale. Din cauza lipsei de sprijin şi a interesului pentru şcoală, elevii intâmpină dificultăţi în atingerea obiectivelor specifice disciplinei Limba şi Literatura română. Copiii manifestă dificultăţi la nivelul limbajului, a citirii unor texte, a scrierii corecte, o imaginaţie slabă şi incapacitatea de a face asocieri între diferite elemente de limbă.

Pentru a elimina dificultăţile cu care se confruntă anumiți elevi ai claselor a VI-a, am propus derularea unui proiect de remediere în vederea depistării factorilor, a tipologiilor şi a strategiilor de diminuare şi eradicare a acestora.

SCOPUL PROIECTULUI:

Scopul acestui proiect este acela de a stimula finalizarea învăţării şi îmbunătăţirea ratei succesului şcolar pentru copiii din grupurile dezavantajate, prin alocarea de timp unor activităţi individuale de remediere, prin utilizarea unor metode de instruire adaptate nivelului elevilor şi feedback-uri concludente.

OBIECTIVE:

a) cognitive

- Îmbunătăţirea ratei succesului şcolar prin lărgirea ofertei curriculare în perspectiva egalizării de şanse;
- Promovarea unor metode didactice moderne pentru eficientizarea procesului de învăţare;
- Acumularea şi completarea cunoştinţelor necesare nivelului clasei;

- Dezvoltarea unui program de activităţi extracurriculare;
- Realizarea corectă a tehnicile de citire, scriere, analiză gramaticală;
- Deducerea dificultăţilor de învăţare prin exersare şi prin dezvoltarea capacităţilor instrumentale citit-scris;
- Deschiderea spre parteneriate cu alte şcoli;
- Organizarea cunoştinţelor sub formă de scheme care să permită evidenţierea legăturilor dintre concepte;
- Stabilirea unor corelaţii între diferite domenii;
- Evitarea unor situaţii competitive;
- Controlarea şi dirijarea sistemului motivaţional specific activităţilor de învăţare;
- Evaluarea eficienţei strategiilor utilizate;

b) afective

- Manifestarea interesului pentru reuşitele elevilor;
- Acumularea sau completarea cunoştinţelor minime sau maxime;
- Observarea motivaţiei elevilor pe parcursul derulării activităţilor propuse;

CAUZE:

- lipsa de interes faţă de disciplină;
- nivelul socioeconomic scăzut, situaţia precară din familie, precum şi neimplicarea părinţilor din diverse motive;
- acces redus la surse de informare;
- capacităţi de învăţare scăzute;
- superficialitatea în gândire, dezinteresul părinţilor, manifestând expectante scăzute faţă de reuşita copiilor;
- lipsa unor exerciţii suplimentare;
- asimilarea insuficientă a noţiunilor predate în timpul orelor;
- nerezolvarea temelor pentru acasă;

ETAPE ALE PROIECTULUI:

1. studierea fişei psihopedagogice a fiecărui elev;
2. identificarea punctelor tari şi a celor slabe;
3. stabilirea priorităţilor de învăţare;
4. elaborarea programului de remediere;
5. monitorizarea progresului şcolar în urma testelor de evaluare, asigurarea feedback-ului permanent atât pentru elevi, cât şi pentru părinţi;
6. reproiectarea programului de remediere în funcţie de rezultatele furnizate de elevi;

GRUPUL ŢINTĂ: elevi ai claselor a VI-a

DURATA PROIECTULUI: pe parcursul unui an școlar

INSTITUȚII PARTENERE: Biblioteca Județeană

Centrul Județean de Resurse Educționale

RESURSE:

- Umane: elevi ai claselor a VI-a, profesorii de limba română, prof. documentarist, consilierul școlar.
- Materiale: culegeri de exerciţii, fişe de lucru individuale, volume de opere literare, calculatorul, scheme.

REZULTATE AŞTEPTATE:

- Formarea deprinderilor de citire şi de scriere;
- Dezvoltarea capacităţilor de comunicare orală şi scrisă;
- Conştientizarea propriilor cunoştinţe de limbă;
- Dobândirea încrederii în propria persoană;
- Valorificarea potenţialului fiecărui elev în creaţii literare;

EVALUAREA PROIECTULUI:

- Evaluare orală/scrisă;
- Chestionare;
- Jurnalul de lectură;
- Vehicularea informaţiei între membrii grupului, emiterea de sugestii, avansarea mai multor soluţii, confruntarea acestora şi reţinerea celor corespunzătoare;

COȚINUTURI/TEME VIZATE

1.Comunicarea orală - Dialogul-Monologul

- Înlănţuirea clară a ideilor într-un monolog;
- Construirea unor mesaje orale pe diverse teme de interes pentru elevi;

2. **Vocabularul limbii române**

- Relații semantice: Sinonime, Antonime;
- Cuvinte polisemantice;
- Câmpuri semantice;

3. **Fonetica**

- Litera-Sunetul-Silaba;
- Despărţirea în silabe;
- Pronunţia corectă şi intonaţia;
- Ortogramele;
- Teste ortografice;
- Reguli de scriere corectă;

4. **Părţile de vorbire/Părțile de propoziție**

5. **Textul narativ literar**

- Timpul-Spaţiul –Personajelele;
- Idee principală-idee secundară;
- Prezentarea pe momente ale subiectului;
- Discutarea textelor şi descifrarea mesajului;
- Formularea unor aprecieri personale;

7. **Textul nonliterar**

8. **Redactare de texte**

- Relatarea unor întâmplări pe diverse teme;
- Descrierea unui peisaj, descrierea unei persoane;
- Rezumarea unor fragmente de texte literare;

O educaţie de calitate pentru toţi, într-o şcoală pentru toţi - Copii cu cerinţe educative speciale și modalitățile de integrare în învățământul de masă

Prof. dr. ing. Lăcrămioara IFTODE
Prof. dr. ing. Anca Eugentina ROZNOVAN
Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții, Iași

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au n aceleași timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate.

Astfel, în calitate de profesor, am fost pusă în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Am ţinut cont de faptul că elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie „uitaţi” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi.

Este important de menționat că,obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Astfel, în urma analizei amănunţite a evaluărilor iniţiale, am proiectat conţinuturile individualizat şi diferenţiat, astfel încât să poată fi înţelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învăţarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, îşi asumă roluri şi responsabilităţi.

Planificarea individualizată a învățării presupune adaptarea educației la nevoile individuale din perspectiva diferențelor dintre elevi. Diferențierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilități, cât și pentru cei cu potențial de învățare ridicat se întemeiază pe aceleași premize: sistemul de învățământ se poate adapta unor abilități și trebuințe diferite; aceleași scopuri educaționale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaționale este facilitată de selecția și organizarea obiectivelor educaționale conform diferențelor individuale; diferitele trebuințe educaționale pot fi întâmpinate prin oportunități educaționale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

- adaptarea conţinuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară;
- adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;
- adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale.

Tratarea individualizată a elevilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor.

Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului.

Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate. Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor.

Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

Activităţile didactice destinate elevilor cu CES pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea

lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi implică participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu CES să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare.

Este necesară o riguroasă planificare, organizare şi desfăşurare a acestor tipuri de activităţi în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor şi pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional.

Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiţie, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare.

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Cu certitudine, elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi elevi – cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare iar îndrumarea pedagogică a acestora are profunde implicaţii asupra modelării şi devenirii personalităţii sale.

Bibliografie:

GHERGUŢ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi

VERZA, E. , PAUN, E. „Educatia integrata a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

POPESCU, E. , PLESA, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanita, 1998

VRASMAS, T. „ Invatamant si/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001povici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

Pluriperspectivism didactic, în contextul cerințelor educative speciale

Profesor Bândilă Melania-Ruxanda
Colegiul Național „Unirea”, Târgu-Mureș

Conceptul de cerinţe educative speciale (CES) corespunde unei abordări care: postulează ideea că fiecare este unic; identifică faptul că orice copil poate învăţa; valorizează unicitatea tipului de învăţare determinate de particularităţile individuale; cultivă diversitatea copiilor ca un mijloc de învăţare care sprijină şi întăreşte învăţarea dacă este folosită adecvat (prin curriculum). Cerinţele speciale determină măsuri educative speciale, antrenate şi structurate la nivelul procesului de învăţare şi predare. CES exprimă o necesitate evidentă a anumitor copii de atenţie şi asistenţa educaţională suplimentară, fără de care nu se poate vorbi efectiv de egalizarea şanselor, de acces şi participare educaţională şi socială.

Empatia face parte din grupul acelor concepte care au fost utilizate pentru explicarea unor situaţii şi modalităţi diferite de comportament. Conceptul de empatie care se referă la sensibilitatea, la trebuinţele şi valorile celorlalţi – apare ca un element major în explicaţiile comportamentului interpersonal. În esenţă, empatia este aptitudinea de a vedea lumea din perspectiva unei alte persoane, capacitatea de a ne ancora la modul în care gândeşte şi simte altcineva în legătură cu o anumită situaţie - indiferent cum diferă acest mod de propria noastră percepţie. Este o unealtă interpersonală extrem de puternică. Empatia presupune să percepem „cadrul intern de referinţă al altuia cu toate componentele sale emoţionale, dar fără a pierde condiţia de ca şi cum” sublinia S. Marcus (1987) , iar Carl Rogers (1975) spunea despre empatie că este ”abilitatea de a percepe cu acuratețe lumea interioara a altei persoane atât la nivel emoțional cât și rational, ca și când ai fi cealaltă persoană”. Empatia a cunoscut o „bogăţie atât de impresionantă de termeni„ remarca Vasile Pavelcu (1965): capacitate de a “prelua rolul celuilalt” devenind astfel esenţa inteligenţei umane - G.H. Mead; proces care presupune un „transport” prin intermediul imaginaţiei în gândirea, sentimentele sau acţiunile altora- R. Dymond; abilitatea de a se pune pe sine în poziţia altei persoane, stabilind raporturi şi anticipând alte reacţii, stări şi comportamente-W.A. Kerr şi B.J. Speroff; fenomen psihic de retrăire a stărilor, gândurilor şi acţiunilor celuilalt, dobândit prin transpunerea psihologică a eului într-un model obiectiv de comportament uman, permiţând înţelegerea modului în care celălalt interpretează lumea - S. Marcus. Empatia reprezintă inima îngrijirii copilului. Ea creează baza unei relaţii puternice, sănătoase, plină de încredere cu copiii. Aceştia învaţă să aibă încredere în emoţiile proprii şi cum să le trateze într-un mod pozitiv. Ei au tendinţa de a se comporta mai bine la şcoală, de a lega prietenii şi de a se recupera mult mai repede în urma unor evenimente puternic. In ceea ce privește relația cadru didactic -elev cu CES, starea de empatie este o condiție necesară înțelegerii psihologice a deficientului mintal, a comportamentului lui prezent sau așteptat. Fără empatie în activitatea cu acești elevi finalitatea nu are loc. Se urmărește tocmai schimbarea elevului în sensul adaptarii eficiente la cerințele școlii. Empatia presupune să se suspende evaluarea și să înveți ceva despre celălalt. Ascultarea empatică are un rol important: gândesc ca și cum aș fi în pielea lui, simt ca și cum aș fi în pielea lui. Elevul are nevoie de sprijin, ajutor și îndrumare pentru a învăța deprinderi și abilități care să-i permită adaptarea școlară, să-și valorifice la maximum posibilitățile intelectuale. Pentru toate acestea se ating, astfel, unele scopuri ale consilierii școlare: elevul trebuie să se simtă bine, confortabil, să-și înțeleagă emoțiile, să exprime înțelegere, să creadă în forțele proprii. Atitudinea profesorului trebuie să fie una consecutivă, care să nu fie de respingere, amenințare, blamare, ci de valorificare. Înțelegerea empatică presupune: modificarea pozitivă a imaginii de sine, înlaturarea sentimentului de vinovăție sau inferioritate, schimbarea sistemului de valori a deficientului. Empatia ajută la crearea și dezvoltarea unei relatii strânse și sănătoase cu alți copii și cu alți oameni. Îl ajută pe copil să aibă mai mulți prieteni, să fie agreat de cei din jurul lui. Atunci când copiii își dezvolta empatia si se directionează în

actiunile lor prin filtrul emotiilor pozitive, ei vor analiza și răspunde în timp tristeților și stărilor negative ale altor persoane corespunzător, prin compasiune. Specialiștii sustin ca empatia nu este înnăscută, ci ea se dezvolta de-a lungul timpului, poate fi antrenata, conștiinta poate fi "educată". Unele persoane manifesta mai puțină empatie decât altele. Totusi, fiecare copil se naște cu un anume potențial pentru empatie și generozitate. Insă aceste calități nu sunt garantate la maturitate. Specialisti au descoperit ca în general, un numitor comun la copiii care le-au manifestat este felul în care au fost educați. Acest lucru înseamnă ca părinții sunt piesele centrale din educația morală a copiilor. Ei sunt cei care trebuie să îi învete pe copii să empatizeze cu nevoile și cu stările celorlalți fiind impulsionați în acest sens prin educație. Copiii care beneficiază de empatia parinților vor avea o dezvoltare armonioasă. În sânul familiei empatia poate fi educată după primul an de viață când cel mic recunoaște diferite stări emoționale la adulții din jurul lui, se poate sădi primul sambure în dezvoltarea empatiei și anume sa fie ajutat să cunoască, să recunoască, să eticheteze și mai apoi să verbalizeze emoțiile pe care le simte el si pe care le vede la cei din jur. Un copil își dezvoltă empatia în măsura în care o simte, o experimentează cu persoanele din jurul lui. Cu cât un parinte este el însuși mai empatic, cu atât și copilul său are șanse mai mari să dezvolte această abilitate. Copiii învață predominant prin observarea comportamentelor celorlalti, prin modele. Astfel, este necesar să i se furnizeze celui mic comportamente empatice, pe care ulterior să le imite. Când vine vorba de comunicare nu trebuie minimalizat rolul ascultării, respectiv al ascultării active. Copilul cu deficienta ușoară și de intelect manifestă un anumit grad de sensibilitate, timiditate, influența emoționalului are un impact major în progresul lor. Emoțiile trebuie cunoscute, educate, înțelese, controlate. Capacitatea empatică este prezentă la elevul cu cerințe educative speciale, întocmai ca și la copilul normal, diferențiindu-se direcția motivației identificării cu celălalt. Atât în mediul școlar, cât și în familie comportamentele pozitive și limbajul adecvat contribuie la dezvoltarea empatiei. Tulburarea relației empatice profesor- elev cu CES duce la: inhibiția mecanismelor de învățare, reacție fobică față de activitatea școlară, scăderea energiei motivaționale sub pragul minim. Cei mai mulți dintre copiii cu CES manifestă un comportament inadecvat, de aceea profesorul trebuie să manifeste un nivel superior de empatie ca instrument de patrundere în vastul câmp de preocupări al acestora. Aceasta asigură condiția psihologică pentru o intervenție individualizată în consens cu particularitățile lor.

În cadrul consilierii școlare este nevoie să ne punem în locul elevului, să-l ascultăm, să-l facem să facă chiar el alegerea potrivită, să-l sprijinim, să-i acordăm atenția necesară. Copiii cu dizabilități trebuie priviți ca un tot întreg și, în același timp, ca un puzzle, cu nevoi speciale, cu trăiri speciale, cu emoții, suferințe și lacrimi ascunse. Adesea aceste trăiri emoționale sunt asociate diferitor tulburări de personalitate care amprentează dezvoltarea lor, pe toate palierele. „Arhitectura cognitivă” a psihicului uman permite individului să învețe din raporturile sale cu mediul sau din experienţa personală. Emoţia, conform DEX, reprezintă o reacție afectivă puternică (și uneori neașteptată) de plăcere sau de neplăcere, adesea cu bruște și puternice modificări în activitățile organismului, în care se oglindește atitudinea individului față de realitate. Bucuria neașteptată, spaima, mânia, furia, neliniștea sunt tipuri de emoție. Tulburarea emoțională este caracterizată prin reacţii emoţionale inadecvate, necongruente normelor de vârstă, de etică sau culturale, ceea ce conduce la afectarea negativă a activităţii de învăţare, a adaptării la condiţiile şi solicitările mediului. Ele constituie promotorul unui intreg apanaj psihic, grevat cu tulburări de diferite etiologii, al cărui tablou final este sufletul destul de încercat al copiilor cu dizabilităţi. Deşi nu întotdeauna copiii cu dizabilităţi prezintă o simptomatologie, ce poate permite totuşi stabilirea unui diagnostic psihiatric, în multe cazuri sunt întâlnite simptome caracteristice pentru o serie de tulburări psihice, din categoria tulburărilor anxioase, afective, somatoforme sau disociative. Cerinţele educaţionale speciale (CES) exprimă o necesitate evidentă de a se acorda anumitor copii o atenţie şi o asistenţă educaţională suplimentară, fără de care nu putem vorbi de egalitatea şanselor, de accesul la viaţa şcolară şi socială.

Concluzionând, principial considerat la început un deziderat al normalizării, mai apoi ca integrare şi recent ca

incluziune, efortul comun de punere în practică a şansei de educaţie pentru toţi copiii, de a le oferi condiţii normale de viaţă este aplicabil şi util în cadrul oricărei societăţi. Aceasta impune, din punct de vedere personal, o responsabilizare, în primul rând, din partea celor care vin în contact direct cu aceşti copii cu probleme speciale, în unirea eforturilor pe toate palierele, pentru a-i sprijini, a-i însoţi, a-i înţelege, a-i accepta, a le oferi timp, spaţiu în suflet, dedicare şi iubire necondiţionată, menite să aducă acea oază de liniște, echilibru viabil, o pată de culoare în griul emoţional al sufletului lor.

Bibliografie:

1. André, Cristophe. Imperfecţi, liberi şi fericiţi – Practici ale stimei de sine. Bucureşti: Trei, 2009.
2. Albu, A., Albu, C. Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic. Iași: Polirom, 2000.
3. Arcan, P., Ciumageanu, D. Copilul deficient mintal. Timișoara: Facla, 1980.
4. Cochinescu, Lucian. Problemele actuale ale psihologiei sociale. Piteşti: Paralela 45, 2008.
5. Dobrescu, I. Psihiatria copilului şi adolescentului. Bucureşti: Editura Medicală, 2005.
6. Dorjan, Ioana. Management comportamental în clasa de elevi. Timişoara: Vest University of Timişoara, 2010. 7. Gînu, D. (coord.). Proiectul ,,Integrarea copiilor cu dizabilităţi în şcolile generale”. Chişinău: Lyceum, 2016.
7. Gherguţ, Alois. Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale – Strategii de educaţie integrată. Iaşi: Polirom, 267 2001.
8. Gherguţ, Alois. Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale – Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie. Iaşi: Polirom, 2006.
9. Negovan, V. *Introducere în psihologia educaţiei* (ediţia a II-a revăzută şi adăugită). Bucureşti: Editura Universitară, 2006

Adaptarea strategiilor didactice de predare-învăţare-evaluare pentru elevii cu cerințe educționale speciale - Plan de învățare personalizat

Prof. ing. Simion Gabriela Petronela
Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții, Iași

Acceptarea şi integrarea copilului cu CES în şcoala de masă, alături de copii cu dezvoltare tipică, duce la eliminarea segregării şi a excluderii sociale. De aceea, la începutul fiecărui an școlar, profesorii din școal noastră realizează planuri de învățare personalizate adaptate pentru fiecare elev în funcție de problemele medicale cu care se confruntă și care sunt menționate într-un Certificat de Orientare Școlară și Profesională emis de CJRAE sau un Certificat medical, pe care părintele sau tutorele legal este obligat să-l prezinte la începutul anului școlar.

Școala noastră, o școală cu profil tehnic are în fiecare an și copii cu cerinţe educaţionale speciale, iar eu sunt profesor inginer pe mecanică și voi prezenta în cele ce urmează un model de plan de învățare personalizat pentru Modulul III - „Asamblări mecanice”, o disciplină din planul cadru pentru clasa a X-a.

Modulul **Asamblări mecanice** face parte din cultura de specialitate aferentă domeniului de pregătire de bază Mecanic, clasa a X-a, corespunzător anului II de învățământ profesional, calificarea: Mecanic auto, fiindu-i alocat un număr de 192 de ore pe an, din care 64 ore de teorie și 128 ore de instruire practică. Modulul oferă elevilor cunoştinţe, abilităţi şi deprinderi referitoare la citirea, reprezentarea şi interpretarea desenelor tehnice (schiţe, desene de reper, subansambluri, desen de ansamblu), cu referire mai ales la modul de realizare a desenului la scară și a desenului de ansamblu, înscrierea pe desen a stării suprafețelor (rugozități), a toleranțelor cu referire mai ales la organele de mașini. Curriculumul adaptat este util pentru elevii cu dificultati generale sau severe de învățare, cu sau fără tulburări de comportament pentru a – şi putea forma însuşi competenţele profeionale necesare domeniului mecanic.

1. Argument

Acest curriculum este realizat plecând de la scopurile și competențele/obiectivele generale ale predării şi învăţării disciplinelor tehnice, în special a modulului ***Asamblări mecanice:*** trezirea interesului şi a curiozităţii tehnice, ştiinţifice a elevilor, înţelegerea unor fapte şi fenomene din universul apropiat, aplicarea cunoştinţelor învăţate în viaţa cotidiană adecvarea strategiilor didactice în vederea dezvoltării competenţelor de utilizare a documentaţiei tehnice necesare realizării asamblărilor mecanice, a SDV-urilor utilizate, a normelor de protecție a muncii ce trebuie respectate cu strictețe.

Conţinuturile învăţării trebuie să ofere elevilor o informare corectă din punct de vedere ştiinţific despre organele de asamblare și asamblările utilizate în construcția de mașini, metodele și instrumentele utilizate pentru ***realizarea asamblărilor mecanice.*** Curriculum își propune să aducă în atenţia elevilor cu CES metode tradiţionale dar şi moderne, activ-participative de predare-învăţare-evaluare, de obţinere a informaţiilor necesare parcurgerii materieișide formare a deprinderilor necesare măsurării folosind metode, mijloace şi instrumente de lucru cât mai adecvate acestor cazuri. Se va aborda instruirea centrată pe elev prin proiectarea unor activități de învățare variate ținând cont și de stilul de învățare al ecstuia. Activitățile de învățare vor viza:

-aplicarea metodelor centrate pe elev, activarea structurilor cognitive și operatorii ale elevilor, exersarea potențialului psiho-fizic al elevilor, transformarea elevului în coparticipant la propia învățare și instruiré;

-îmbinarea și alternarea sistematică a activităților bazate pe efortul individual al elevului (documentarea după diverse surse de informare, observația proprie, exercițiul personal adaptat, instruirea programată în pași mici conform ritmului de învățare al elevului, lucrări practice și lucrul individual, tehnica muncii cu fișe de lucru adaptate)

Prin strategiile abordate, se are în vedere şi o bună colaborare cu consilierul școlar al școlii şi integrarea cât mai bună a elevilor în colectivul clasei.

2. Beneficiari

Elevi cu cerințe educaționale speciale cuprinşi în învățământul de masă.

3. Unități de rezultate ale învățării/rezultate ale învățării şi activităţi de învăţare

6.1.1. Noţiuni generale despre tehnologia asamblării

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE
✓ Exerciții de realizare a schemei de asamblare a unui produs simplu; ✓ Exerciții de alegere a SDV-urilor/utilajelor necesare executării operaţiilor pregătitoare aplicate pieselor în vederea asamblării; ✓ Aplicații practice de utilizare a SDV- urilor/utilajelor în vederea executării operaţiilor pregătitoare aplicate pieselor în vederea asamblării; ✓ Exerciții de utilizare corectă a vocabularului comun şi a celui de specialitate;

6.1.2. Asamblări nedemontabile

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE
✓ Exerciții de alegere a SDV-urilor necesare executării asamblării prin nituire manuală; ✓ Aplicații practice de utilizare a SDV-urilor în vederea asamblării prin nituire manuală, sudare, lipire, presare; ✓ Execuția corectă pas cu pas a asamblărilor: nituirea manuală , sudarea cu arc electric, lipirea moale și tare a semifabricatelor/pieselor; ✓ Exerciții de culegere de pe Internet a informaţiilor referitoare la tipurile de maşini de nituit, sudat, lipit; ✓ Exerciții de verificare a îmbinărilor nituite realizate; ✓ Exerciții practice de remediere a defectelor îmbinărilor nituite, sudate, lipite; ✓ Exerciții de utilizare corectă a vocabularului comun și a celui de specialitate; ✓ Exerciții de comunicare/ raportare a rezultatelor activităţii profesionale desfăşurate. ✓ Exerciții de verificare a respectării normelor de securitate şi sănătate în muncă; ✓ Exerciții de verificare a respectării măsurilor de prevenire a accidentelor în muncă şi a bolilor profesionale

6.1.3. Asamblări demontabile

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE
✓ Exerciții de alegere a sculelor necesare executării asamblării prin filet, prin formă, elastice; ✓ Aplicații practice de utilizare a sculelor în vederea asamblării prin filet; ✓ Exerciții de realizare a asamblarea prin filet a pieselor, cu pene, cu caneluri; ✓ Exerciții de control a asamblărilor prin filet, cu pene, cu știfturi, cu caneluri; ✓ Exerciții de utilizare corectă a vocabularului comun și a celui de specialitate; ✓ Exerciții de comunicare/ raportare a rezultatelor activităţii profesionale desfăşurate. ✓ Exerciții de documentare folosind tehnologia informaţiei; ✓ Exerciții de colectare și transmiterea informaţiilor relevante cu privire la construcţia şi funcţionarea echipamentelor de lucru utilizate;

4. Strategii didactice

Procesul instructiv-educativ și compensator-recuperator în educaţia specială a copiilor cu CES se subordonează principiilor didacticii generale, cu menţiunea că este nevoie de flexibilitate și adaptare la particularităţile aptitudinale ale elevilor. În proiectarea și desfășurarea lecţiilor, se folosesc strategiile didactice tradiţionale îmbinate cu cele moderne, utilizând diverse tehnici terapeutice, obiectivul fiind acela de a crea competenţe ce vor asigura autonomia personală și integrarea socio-profesională. Studiile din domeniu au relevat influenţa pozitivă asupra calităţii actului educativ pe care o are aplicarea metodelor și procedeelor didactice interactive, având ca rezultat creşterea motivaţei pentru învăţare,crearea anumitor deprinderi, dezvoltarea autonomiei personale, faciltarea învăţării în ritm propriu, încurajarea cooperării între elevi pentru rezolvarea unor sarcini, ceea ce conduce la cunoştere și acceptare reciprocă, respectarea altor opinii, înţelegerea realităţii. Dintre metodele de învăţare prin cooperare eficiente și în cazul copiilor cu cerinţe educative speciale se numără:

- Brainstormingul: elevii prezintă sau scriu tot ce știu despre un anumit subiect nefiind criticați, toate ideile sunt bune.

- Știu/Vreau să știu/ Am învăţat: se vorbește despre ceea ce elevii știu deja despre o temă anume și după aceea se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în timpul lecţiei, iar la finalul ei se verifică ce au aflat elevii după parcurgerea conţinuturilor.
- Turul Galeriei : în grupuri de trei sau patru elevi se lucrează la o sarcină ce are ca rezultat un produs, care poate fi expus în clasă. Fiecare grup va examina atent lucrările celorlalte grupe, rotindu-se de la un produs la altul și se poate discuta pe margine acestora. Astfel, prin feedbackul oferit de colegi se consolidează anumite cunoștinţe și se valorizează produsul obţinut în grup.
- Activitatea dirijată de citire – gândire : presupune fragmentarea unui text astfel încât elevii pot face predicţii despre ce se va întâmpla în fragmentul următor.

Alte metode activ-participative mai sunt : interviul în trei etape, predicţiile în perechi, unul stă și trei circulă, linia valorilor, masa rotundă. Este important de precizat faptul că există o multitudine de tehnici și metode care favorizează învăţarea prin interacţiunea cu ceilalţi colegi, iar aceste metode pot fi selectate, reformulate și chiar îmbogătite cu alte variante în funcţie de tipul disciplinei, de vârsta și nivelul de dezvoltare al elevului.

METODELE pedagogice utilizate în educaţia integrată sunt metode care promovează un învăţământ personalizat cu ajutorul mijloacelor de învăţământ pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru.

- ☑ metode clasice: conversaţia, dialogul, expunerea orală, explicaţia;
- ☑ metode de învăţare: studiul cu manualul, studiul individual, exerciţiul, dezbateri;
- ☑ metode de predare-învăţare: experimentul, lucrarea de laborator, programul AeL, activităţi practice; interviu, simulări, *învăţământul diferenţiat;*
- ☑ metode active: jocul didactic, rebusul instruirea programată (lecţii în programul Power Point), metoda Sinelg, diagrama Venn, etc
- ☑ metode multisenzoriale: metoda aprecierii pozitive, metoda „Concurs”.

MIJLOACELE de învăţare constituie o componentă principală a procesului de învăţământ pentru elevii cu CES, sunt considerate auxiliare pedagogice și se împart în materiale didactice și mijloace tehnice (calculatorul).

Materialele didactice folosite în predarea-învăţarea-evaluarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale sunt:

- materiale informativ–demonstrative: planșe, normative, standarde, CD-uri, etc;
- materiale pentru formarea și exersarea deprinderilor: SDV-uri, semifabricate, organe de mașini, etc.;
- materiale de evaluare a rezultatelor învățării: teste pe stiluri de învățare, teste on-line, portofoliul, etc.

Standardul de evaluare asociat unității de rezultate ale învățării:

Nr. crt.	Criterii de realizare și ponderea acestora		Indicatorii de realizare și ponderea acestora		**Ponderea minimă pentru îndeplinirea indicatorilor pentru elevii cu CES**
1.	Primirea și planificarea sarcinii de lucru	35%	Citirea desenelor de execuție ale pieselor	30%	**20%**
			Alegerea SDV-urilor și utilajelor necesare executării pieselor	40%	**20%**
			Alegerea niturilor și a SDV-urilor necesare asamblării prin nituire a pieselor	30%	**20%**
2.	Realizarea sarcinii de lucru	50%	Executarea operațiilor pregătitoare	40%	**20%**
			Executarea pieselor prin operații de lăcătușerie	30%	**20%**
			Executarea asamblării prin nituire a pieselor	10%	**5%**

			Controlul asamblării nituite executate	10%	**5%**
			Respectarea normelor de sănătate și securitate în muncă	10%	**5%**
3.	Prezentarea și promovarea sarcinii realizate	15%	Argumentarea alegerii SDV-urilor și utilajelor necesare executării pieselor care urmează a fi nituite	70%	**40%**
			Utilizarea vocabularului de specialitate în prezentarea sarcinii de lucru	30%	**20%**

5. Bibliografie

1. Ioan Cerghit – Metode de învățământ, Editura Polirom, 2006;
2. Oprea Crenguța – Strategii didactice interactive, E.D.P., 2009;
3. Manole M., Ionescu M.G. ș.a.- Asamblări mecanice- manual pentru clasa a XI-a, Editura Akademos Art, București, 2007;
4. Pavelescu M.- Asamblări mecanice, manual pentru clasa a XI-a, E.D.P., București, 2007;
5. Popescu, A.- Manual pentru cultură de specialitate-domeniul mecanic, E.D.P.R.A. București, 2004;
6. Legea 319/2006 - Legea securității şi sănătăţii în muncă;
7. www.scribd.com/document/127033650 - Conf. univ. dr, Păun C. – Metode de predare/învățare bazate pe stimularea creativității;
8. ***- surse internet.

Metode de cunoaștere a copiilor cu CES- convorbirea

Cornescu Floarea
Școala Gimnazială „Alexandru Ștefulescu„ - Tg-Jiu

Convorbirea este o discutie, un dialog intre educator (cercetator) si educat (subiectul cercetat) care-si propune obtinera unor date necesare in demersul recuperator si educativ.

Una dintre metodele psihologiei, este **metoda convorbirii**.Pentru ca o convorbire să se ridice la rangul de metodă ştiinţifică, ea trebuie să fie premeditată, în vederea obţinerii unor date cu privire la o persoană.

Convorbirea presupune urmatoarele **conditii** (M. Zlate, 1996, pag. 112-114; I. Holban, 1978, pag. 88-117):

- relaţia directă, de tipul „faţă în faţă” între cercetător şi subiect;
- schimbarea locului şi rolului partenerilor;
- sinceritatea deplină a subiectului, evitarea răspunsurilor incomplete, a celor care-l pun într-o lumină favorabilă, a deformărilor voluntare;
- existenţa la subiect a unei capacităţi de introspecţie, evaluare şi autodezvăluire;
- abilitatea cercetătorului de a obţine angajarea deplină şi autentică a subiectului în convorbire;
- empatia cercetătorului.

Dacă prin intermediul observației și a experimentului investigăm conduitele, reacțiile exterioare ale subiectului, convorbirea realizează o investigare mai directă a vieții interioare a acestuia, a intențiilor, a atitudinilor, a aspirațiilor, a conflictelor etc., precum si clarificarea unor reacții manifestate si constatate cu prilejul altor metode de investigatie. Convorbirea ne ofera posibilitatea să cunoaștem motivația unor trăiri sufletești, unele atitudini, comportamente ale educatului.

Convorbirea este considerată metoda psihologică cea mai complicată. În cadrul ei, influenţa reciprocă dintre cercetător şi subiectul investigat este mai mare decât în oricare altă metodă.

Convorbirea cu o persoană este cea mai dificilă cale pentru a afla detalii referitoare la motive, aspiraţii, trăiri afective, intense.

Există mai multe forme ale convorbirii:

- convorbirea standardizată, structurată, dirijată este bazată pe formularea aceloraşi întrebări, în aceeaşi formă şi ordine pentru toţi subiecţii;
- convorbirea semistandardizată (semidirijată) – presupune adresarea unor întrebări suplimentare, reformularea altora şi schimbarea succesiunii lor;
- convorbirea liberă, spontană, asociativă – se realizează în funcţie de particularităţile situaţiei în care se desfăşoară şi particularităţile psiho-individuale ale subiectului.

Pentru reuşita convorbirii este necesar ca cercetătorul să-şi structureze anticipat întrebările, să culeagă informaţii despre subiect, să-i anticipeze răspunsurile pentru a şti cum să se comporte în eventualele situaţii neprevăzute.

Avantajele acestei metode se regăsesc în faptul că permite recoltarea a numeroase informaţii, într-un timp relativ scurt, fără a necesita materiale şi instalaţii speciale.

Dezavantajele convorbirii constau în posibila lipsă de receptivitate a subiectului.
Se impune ca datele obţinute să fie completate şi verificate prin alte metode.

Pentru cunoasterea copilului cu C.E.S. si nu numai a lui, convorbirea trebuie sa fie abordata cu copilul, cu parintii si cu cadrele didactice.

Desfășurarea unei convorbiri presupune mai multe aspecte, **in functie de specificitatea situatiei in care se desfasoara**;

- Situații în care subiectul solicita o discutie cu un specialist (solicitarea unui sfat cu privire la orientarea scolara sau alte probleme personale). Desfasurarea unei astfel de convorbiri are avantajul ca efortul cercetatorului de a castiga cooperarea subiectului este diminuat de dorinta acestuia de a fi ajutat intr-o anumita problema;
- Situații în care subiectul este solicitat sa participe la o anumita investigatie. În această situație este important ca subiectul sa fie informat si conștientizat (atât cat se poate în cazul unor copii cu dizabilități intelectuale) cu privire la motivatia acestei convorbiri. Aici este importantă capacitatea empatică a cercetatorului, capacitatea de a câștiga interesul și încrederea subiectului. Cercetatorul trebuie sa abordeze dialogul având la bază anumite informații cu privire la situația subiectului. Convorbirea trebuie să se grefeze pe informațiile obținute prin alte metode de cunoastere, dar abordarea diferitelor probleme socio-pedagogice este mai dezvoltata, mai lărgită și mai explicită.

Desfasurarea convorbirii se realizeaza si în funcție de scopul si continutul dialogului. Poate fi o convorbire care are drept scop identificarea unor aptitudini necesare orientarii profesionale sau consilierea în acest sens.

Un alt scop al convorbirii poate fi *identificarea unor deviante* cauzatoare de inadaptari scolare si sociale. Atunci când se cunoaște dizabilitatea, rolul convorbirii este de a identifica aspectele comportamentale pe care ne putem sprijini în efortul de recuperare a acestuia. Concluziile unei astfel de convorbiri pot sugera atat un anumit diagnostic al copi-lului investigat cat si anumite strategii de recuperare a acestuia.

Pentru a putea avea o imagine cat mai realista cu privire la copilul investigat, convorbirea nu trebuie sa se rezume numai la copil ci ea **trebuie să se extindă și la părinții acestuia**.

În cadrul unor *convorbiri cu părinții* se pot distinge situații diferite în funcție de motivul întrevederii (I. Holban, pag. 105-106). Acestea pot fi:

- părintele solicită diverse sfaturi privind evoluția relațiilor cu copilul, evoluția copilului, șansele de recuperare.
- părintele este invitat pentru a i se comunica anumite situații cu privire la copil, precum și pentru a întregi o anumită imagine despre copil, părintele prezintă o serie de informații cu privire la comportamentul copilului în contexte diferite.

În ambele situații, convorbirile se extind în mai multe ședinte. Pentru ca astfel de convorbiri să ducă la rezultate pozitive, se impun mai multe condiții:

- reușita intervenției și obținerea colaborării interlocutorului depinde de modul cum este prezentată problema, cazul;
- modul în care este prezentată problema este dependent de calitatea și cantitatea de informații deținute de cercetator cu privire la cazul studiat;
- calitatea si cantitatea informațiilor cu privire la un caz depind de seriozitatea cu care a fost examinat cazul respectiv;
- abordarea unei investigații impune o informație de specialitate, o documentare de specialitate cât mai riguroasă.

Convorbirea este o metoda care poate beneficia și de **informații venite din partea cadrelor didactice** care lucrează cu copilul, cu C.E.S. în cazul nostru. Cadrele didactice, datorită contactului permanent cu copilul, pot furniza diverse informații cu privire la comportamentul acestuia. Convorbirea cu cadrele didactice este motivată de următoarele situații:

- cadrele didactice pot extrage informații despre comportamentul copilului în diferite contexte (pregătirea temelor, răspunsul la diferite întrebări, atitudinea la diferite activitați etc.);
- cadrele didactice sunt primele care pot sesiza eventuale aspecte deficitare sau conduite inadecvate;

- cadrele didactice pot sesiza dinamica, constanta sau oscilația unor comportamente, contextul în care acestea se manifesta.

O convorbire poate fi eficientă doar atunci când educatorul are capacitatea de a asculta, dar nu ca un act pasiv ci ca un proces extrem de activ de a acorda atenție la ce se spune și cum se spune.

Bibliografie

1.Cosmovici,A.,1996, Psihologie generală

M. Zlate, 1996,Fundamentele psihologiei

S. Chelcea, 1998, Metodologia Cercetării Sociologice

I. Holban, 1978,Cunoașterea elevului: o sinteză a metodelor

J. Ramaekers, 1995,Îmbunătățirea comunicării prin învățare structurată

V. Coulshed ,1993, Practica asistenței sociale

Egalitate de șanse pentru copiii cu cerințe educaționale speciale

Prof. înv. primar, Cîndea Ana-Maria
Școala Gimnazială „Alexandru Ștefulescu„ Tg-Jiu

De-a lungul timpului, diferența dintre oameni a avut deseori o conotație negativă, inclusiv în spațiul educației. Prin a fi diferit înțelegem a nu fi ca majoritatea, ceea ce a condus la un tip sau altul de sancțiune simbolică la nivel social. Mai târziu , diferența a devenit o temă centrală în domeniul educației.

În zilele noastre, în societate și în special în domeniul educației se pune un accent deoseit pe acceptarea și valorificarea diferenței, ținându-se cont de caracteristicile specifice ale fiecărui individ în parte.

Problematica integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiștilor. Prin sintagma „copii cu CES“ se înțelege copii/elevi/tineri cu cerințe educaționale speciale.

Politicile educaționale din ultimii ani promovează o serie de măsuri specifice de susținere a integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă, în domenii variate: organizare și servicii de sprijin, resurse umane, resurse materiale necesare promovării unor practici incluzive. Pentru implementarea acestora au fost dezvoltate o serie de strategii și programe – unele coordonate de organisme guvernamentale, iar altele de cele neguvernamentale – având tocmai scopul de a deschide școala românească către incluziunea diferitelor grupuri țintă (inclusiv copiii cu CES), pentru a dezvolta o cultură incluzivă la nivelul acestora.

Asigurarea resurselor materiale de susținere a procesului de incluziune a constituit un domeniu distinct de intervenție susținut printr-o serie de reglementări și intervenții în domeniu, menit să asigure calitatea și accesul la educație al tuturor copiilor,în special al celor cu dizabilități. Accesibilitatea în școli a presupus, pe de o parte, asigurarea accesibilității fizice (rampe de acces, sisteme de semnalizare sonoră și vizuală, acces la Internet, transportul elevilor), iar pe de altă parte, asigurarea egalității de acces la educație. Programe în domeniu au susținut utilizarea diferitelor resurse curriculare în munca cu copiii cu CES (manuale școlare specifice, materiale de informare, materiale didactice și metode adaptate pentru intervenție, teste psihologice pentru diagnoză și prognoză, teste pedagogice etc). De asemenea, la nivelul centrelor școlare pentru educație incluzivă s-a asigurat o bază didactico-materială specifică pentru lucrul cu categorii dezavantajate, inclusiv copii cu CES (săli de clasă, cabinete pentru terapii specifice și consiliere, ateliere pentru activități practice sau de profesionalizare, centre de documentare metodico-științifică etc.).

Bibliografie:

1. Arcan Ciumăgeanu P., *Copilul deficient mintal,* Editura Facla
2. Gherguț, A., *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, 2005
3. Institutul de Științele Educației, *Situația copiilor cu cerințe educative speciale incluși în învățământul de masă* , București 2009
4. Stănică, I., Popa, M., *Psihopedagogie specială*, Editura Pro Humanitas, Bucureşti, 2001
5. Verza F., *Introducerea în psihopedagogia specială şi asistenţa socială,* Editura Fundației
6. Vrăşmaş E., *Introducere în educația cerinţelor speciale,* Editura Credis, Bucureşti, 2004

DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ ŞI ECHILIBRATĂ A COPIILOR CU CES

Prof. înv. primar, Dobrițescu Ileana Ștefania

Școala Gimnazială „Alexandru Ștefulescu„ Tg-Jiu

Educația integrată se referă la integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă, pentru a le oferi acestora un climat favorabil unei dezvoltări armonioase și echilibrate. De asemenea, educația integrată a copiilor cu C.E.S, urmărește o cât mai mare apropiere a acestor copii de cei normali prin dezvoltarea capacităților fizice și psihice, prin implementarea unor programe cu caracter recuperator, dar și stimularea potențialului restant care să permită dezvoltarea compensatorie a unor funcții care să suplinească pe cele absente sau insuficient dezvoltate. De aceea, este necesar a se crea climatul afectiv propice în vederea formării motivației pentru activitate în general si pentru învațare în special.Orice copil cu C.E.S trebuie să beneficieze de un program adecvat si adaptat propriilor nevoi. Integrarea acestor copii trebuie să urmărească valorificarea potențialului subiectului deficient și să se creeze oportunități care să permită însușirea de abilitati propice integrării eficiente în comunitatea normală.

În cadrul școlarizării copiilor cu CES, există o serie de etape ce trebuie parcurse:
trebuie acceptată ideea că există astfel de copii, să li se recunoască dreptul la educație, să se asigure integrarea lor în cadrul învățământului de masă. Copiii educați în cadrul școlii incluzive se vor integra mai repede în diverse situații din lumea înconjurătoare, interacționând și relaționând mai ușor cu diverși indivizi.

Pentru copiii cu CES trebuie întocmit un program educațional personalizat (PEI), care constă în stabilirea obiectivelor, conținuturilor învățării, strategiilor didactice și a modalitățile de evaluare, care trebuie să se plieze pe necesitățile și dificultățile fiecărui caz. Acestea sunt diferite de cele folosite pentru restul clasei. Obiectivele propuse și conținuturile învățării care urmează să fie parcurse sunt stabilite, de comun acord, de către profesorul de sprijin și profesorul specialist. De fapt, este o muncă de echipă: profesor de sprijin, profesor specialist, logoped, profesor consilier, părinti.

Învățătorul clasei deține rolul principal de acțiune și de coordonare a realizării programului educațional individual pentru elevii cu CES. De aceea, acesta trebuie să fie preocupat de propria pregătire și dezvoltare în acest sens, pentru a-și însuși elemente care să-i faciliteze includerea optimă a copiilor cu CES și asigurarea acestora de șanse egale la instrucție și educație. Colaborarea cu părinții reprezintă un factor „cheie„ deoarece aceștia se pot implica activ, sprijinind foarte mult activitatea cadrului didactic, neavând doar calitatea de observatori.

În planul dezvoltării curriculare, pentru elevii cu deficiență are loc o mișcare în sensuri diferite față de curriculum-ul general, în sensul că unele activități se reduc, iar pe de altă parte se introduc activități suplimentare individualizate, menite să compenseze și să recupereze starea de deficiență. De exemplu, în cazul elevilor cu deficiență mintală, este redus numărul de ore din planul de învățământ, numărul disciplinelor de studiu, conținutului informațional ce urmează a fi însușit, însă cresc numărul activităților suplimentare în care urmează să fie inclus elevul cu deficiență mintala, în scopul recuperării acestuia.Fiecare elev trebuie să se simtă apreciat și participarea la procesul de învățare va fi după posibilitățile fiecăruia

Parteneriatul cu părinții copiilor cu dizabilitati si consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile si micșoreaza riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Părinții trebuie încurajați în ceea ce

privește evoluția copilului și nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că nu mai este nimic de făcut. Programele de intervenție ar trebui să implice foarte mult familiile. Ele trebuie sa fie construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Părintii trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la„diagnosticele’’ copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă si pot supraveghea studiul suplimentar al copilului .

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Bibliografie:

1. Alois Ghergut, 2006, Psihologia persoanelor cu cerinte speciale, Editura Polirom, Iasi;
2. Cretu Carmen, 1999, Curriculum diferentiat si personalizat, Editura Polirom, Iasi;
3. Vrajmas Ecaterina, 2001, Strategiile educatiei inclusive, Editura Polirom, Iasi;

PLANIFICAREA ADAPTATĂ PENTRU ELEVII CU CES LA DISCIPLINA CONTABILITATE GENERALĂ

AUTOR: PROF. EC. HANEȘ MIHAELA RAMONA
COLEGIUL TEHNIC „IOAN CIORDAȘ”, BEIUȘ

Procesul de adaptare curriculară a programelor școlare reprezintă o problemă actuală având în vedere dificultățile întâmpinate de profesorii din învățământul de masă care predau la clasele în care se află integrați elevi cu cerințe educative speciale (CES).

Elevii cu CES integrați în învățământul de masă pot avea o varietate mare de tulburări din sfera cognitivă, emoțională, senzorială, motorie, relațională etc. dar elementul comun care caracterizează toate aceste situații constă în existența unor efecte negative asupra rezultatelor școlare, datorate manifestării acestor probleme în mediul școlar. Așadar, se impune cu necesitate organizarea unor intervenții educaționale corespunzătoare și specifice, adaptate particularităților copiilor, în vederea sprijinirii recuperării și dezvoltării acestora. Intervenția timpurie, organizarea sistematică a activităților instructiv-educative și suportul adecvat acordat elevilor cu CES sunt factori care influențează dezvoltarea acestora. Chiar dacă în prezent aproape în toate instituțiile de învățământ există elevi cu CES integrați, doar unele dintre acestea beneficiază de servicii educaționale de sprijin, consiliere psihologică sau terapie logopedică, ca urmare, pentru cadrele didactice este dificilă sau foarte redusă posibilitatea consultării cu acești specialiști. Cu toate acestea, subliniem ideea că fiecare persoană care aparține uneia sau alteia dintre categoriile mai sus menționate sunt specialiste în domeniile lor de referință.

CURRICULUM ADAPTAT

DISCIPLINA: CONTABILITATE GENERALĂ
PERIOADA DE IMPLEMENTARE: AN ȘCOLAR 2021/2022

Competențe specifice	**Conținuturi/Activități de învățare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**
Evaluarea	Importanța și componentele bilanțului; Metode de evaluare: Evaluarea la data intrării în entitate Evaluarea la inventar și prezentarea elementelor în bilanț Evaluarea la data ieșirii din entitate Reevaluarea în contabilitate Importanța calculației	Crearea unui mediu de învățare securizant și stimulativ; Organizarea sălii de clasă astfel încât să existe niște zone liniștite, în care eleva să poată lucra liniștită; Utilizarea de propoziții scurte și clare, cuvinte ușor accesibile (uzuale); Întărirea cuvintelor cheie din context, folosind o intonație adecvată;	Însotirea evaluarilor orale cu intrebari ajutatoare; Evaluari practice, de grup (in care eleva are un rol si o sarcina bine precizata); Acordarea timpul necesar pentru a raspunde in cadrul evaluarilor; Evaluari alternative individuale - ex: proiect/ referat, in format grafic adaptat si cu un produs final adaptat); Evaluari practice, de grup (in care eleva are un rol si o sarcina bine precizata); Acordarea timpul necesar pentru a raspunde in cadrul evaluarilor; Însotirea evaluarilor orale cu intrebari ajutatoare;

Calculația **Inventarierea** **Principiile contabile generale** **Bilanțul** **Contul** **Balanța de verificare** **Prețurile mărfurilor** **Documente specifice operațiilor**	Exemple de calculații Importanță, scop, obiect Clasificarea inventarierii Principiile inventarierii Organizarea și desfășurarea inventarierii Documentele utilizate în inventarierea gestiunilor Prezentarea principiilor contabile generale Importanță, funcții, structură (active, capitaluri proprii și datorii) Tipuri de modificări bilanțiere Planul de conturi general Reguli de funcționare a conturilor Importanță, funcții Clasificarea balanțelor de verificare Întocmirea balanțelor de verificare Prețurile en gros Prețurile en detail Notă de recepție Factură fiscală Chitanță Raport de gestiune zilnic Borderou de vînzare	Însoțirea mesajului verbal cu gesturi si mimica adecvată; Activitati care solicită eleva să dialogheze; Organizarea de activitati de grup pentru a-i permite elevei socializarea, și pentru crearea sentimentului de apartenenta la comunitate; Încurajarea oricărei manifestări spontane ce o ajută pe elevă să se simtă partener egal în conversație; Corectarea vorbirii elevei, dar nu excesiv; Utilizarea de explicații și exemple din experienta ei cotidiana; Utilizarea de scheme pe tablă / pe fise de studiu; Punerea de întrebări ajutătoare când e solicitată să redea un conținut; Însoțirea conținutului cognitiv (transmis verbal) cu activitati practice, demonstrative; Însotirea continutului cognitiv (transmis verbal) cu sprijin imagistic (ex: un mic dicţionar cu imagini şi scheme pentru termenii economici folosiţi în meserie); Folosirea calculatorului de catre elevă in predare-invatare; Convenirea cu eleva a unor semnale clare care sa-i transmita când e necesar să asculte cu atenție;	Evaluari practice, de grup (in care eleva are un rol si o sarcina bine precizata); Acordarea timpul necesar pentru a raspunde in cadrul evaluarilor; Însotirea evaluarilor orale cu intrebari ajutatoare; Acordarea timpul necesar pentru a raspunde in cadrul evaluarilor; Însotirea evaluarilor orale cu intrebari ajutatoare; Evaluari practice, de grup (in care eleva are un rol si o sarcina bine precizata); Acordarea timpul necesar pentru a raspunde in cadrul evaluarilor; Însotirea evaluarilor orale cu intrebari ajutatoare; Evaluari practice, de grup (in care eleva are un rol si o sarcina bine precizata); Evaluari alternative individuale - ex: proiect/ referat, in format grafic adaptat si cu un produs final adaptat); Însotirea evaluarilor orale cu intrebari ajutatoare; Evaluari practice, de grup (in care eleva are un rol si o sarcina bine precizata); Acordarea timpul necesar pentru a raspunde in cadrul evaluarilor; Evaluari practice, de grup (in care eleva are un rol si o sarcina bine precizata); Însotirea evaluarilor orale cu intrebari ajutatoare Evaluari practice, de grup (in care eleva are un rol si o sarcina bine precizata); Acordarea timpul necesar pentru a raspunde in cadrul evaluarilor; Evaluari alternative individuale - ex: proiect/ referat, in format grafic adaptat si cu un produs final adaptat); Sprijin special la lucrări.

economice cu mărfuri	Aviz de însoțire a mărfii Registrul de casă Bon de predare primire transfer restituire Proces verbal de receptive Fișa de magazie	Utilizarea in predare a unor exemple, explicatii ce se refera la obiecte şi activitaţi pentru care eleva manifesta interes; Oferirea de sarcini ce necesită o atenţie susţinută, când eleva emai receptivă (de ex, la începutul zilei); Organizarea muncii şi discuţiilor mai degrabă în grupuri mici, evitarea prea multor discuţii cu întreaga clasă; Utilizarea unor activitati de predare / recapitulare sub forma unor jocuri de memorie; Activități ce valorifică potențialul identificat al elevei, pentru creșterea stimei de sine; Utilizarea unor activitati de predare / recapitulare care sa asocieze continutul cognitiv transmis verbal cu cel imagistic sau practic; Dezvoltarea increderii de sine, a încrederii în capacitatea de a învăţa şi de a iniţia şi duce la îndeplinire sarcini; Respectarea principiului gradării și dozării efortului de la ușor la greu, de la cunoscut la necunoscut (expunerea gradată a intențiilor și cu multă delicatețe;	

		Activități motrice cât mai atractive, astfel încât eleva să fie absorbită de acestea și să devină mai puțin anxioasă și mai sigură în mișcări; Stabilirea unei legături regulate cu adultul preferat; Supraveghere și sprijin continuu.	

În concluzie, realizarea printr-un efort comun a adaptărilor curriculare constituie modul ideal în care se poate concepe eficient un program adaptat pentru copilul cu CES, având toate premisele implementării cu succes a acestuia.

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ȘCOLILE DE MASA

Prof. Kviatcoschi Elena
Grădinița cu P.P. Nr. 15 Focșani

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale fata de educație care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educatei pentru copil.

Fară abordarea adecvata a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și sociala.

Fiecare copil prezinta particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesita o evaluare și o abordare personalizata. Copii cu deficiente au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în același timp și anumite necesitați, particulare, specifice, individualizate.

Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității chiar daca prezinta același tip de deficienta.

Conceptul de cerințe educative speciale aspira la depășirea tradițională a separării copiilor pe diferite categorii de deficiente, printr-o abordare noncategoriala a tuturor copiilor.

Educația sau scoală inclusiva implica cu necesitate pregătirea de ansamblu a scolii și societății, pentru a primi și satisface participarea persoanelor cu handicap la medii școlare și sociale obișnuite, că elemente componente naturale ale diversității umane, cu diferențele ei specifice.

Educația sau scoală inclusiva implica ideea de schimbare, a scolii și societății în ansamblu, cu scopul de a raspunde dezideratului societății viitorului - „o societetate pentru toți” comprehensiva și integratoare prin însăși natura ei, care să răspundă mai bine prin co-educație-nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv ale ceror deosebiți de dotați sau talentați, ale celor care nu fac fata în prezent în scoală obișnuită, ale celor cuprinși în școlile speciale separate.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masa/clase obișnuite la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați că având cerințe educative speciale.

Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare sociala a acestei categorii de copii, proces care are o importanta fundamentala în facilitatea integrării ulterioare în viață comunitara prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atenta a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corecta de către elevii normali a problematicii și potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității.

Educația speciala se refera la adoptarea, completarea și flexibilitatea educației pentru anumisi copii în vederea egalizării șanselor de participare la educație în medii de învățare obișnuite.

Condițiile de care are nevoie copilul cu CES sunt:

Condiții de stimulare și sprijin a dezvoltării din cele mai timpurii perioade;

Flexibilitate didactica;

Adaptarea curriculumului la posibilitățile individuale;

Individualizarea educației;

Protecție sociala;

Programe individualizate de intervenție;

Integrare școlară și sociala.

Centrele educative speciale se axează pe particularitățile individuale de dezvoltare, de învățare, de relație cu mediul și necesita o evaluare și o abordare personalizata a necesităților copilului.

Cerințele educative speciale sunt interpretate că unitate în dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de învățare, de integrare, în nivelul individual de dezvoltare fizica și psihica cu caracteristici biologice, fizice, psihice și sociale.

Educația integrata se refera la integrarea în structurile învățământului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate acestor categorii de copii.

Educația integrata a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formarii motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilitați de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplina. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilitați care să înlesnească integrarea eficienta în comunitatea normala. Prin integrare, se realizează și o pregătire psihologica a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicațiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Exista diferite forme de integrare a copiilor cu CES și anume:

Forme de integrare totala parțială-elevii cu CES petrec doar o parte din timpul sau în scoală obișnuită sau la anumite discipline, școlare unde pot face fata;

Forme de integrare totala- elevii cu CES petrec tot timpul în scoală obișnuită cu excepția programelor terapeutice care se pot desfășură în spatii speciale, destinate acestui scop;

Și forme de integrare ocazionala – participare în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, etc.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea să un copil cu CES acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directa în lucrul efectiv cu copii, nu în calitate de observator ci și de participanți activi. Părinții copiilor cu CES trebuie să înțeleagă că au multe idei ru a relaționă cu copii lor în mod pozitiv și că pot să-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relația dintre sentimentele și comportamentul lor.

Relația dintre părinți, cadre didactice și copii cu CES trebuie privita pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea urmatorelor reguli:

Părinții și copii trebuie să fie realiști în așteptări. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe. Trebuie oferite copilului o alegere de 2 opțiuni, pe care cei mai mari le accepta. Problemele trebuie discutate până când se ajunge la o concluzie acceptabila, chiar daca nu se ia o hotărâre;

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns intre părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legătură cu felul în care pot interbeni pentru consilierea acestora. Trebuie redusa izolarea părinților punandu-i în legătură cu alti părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitiva a creșterii și disciplinarii copiilor;

Trebuie susținut că nu exista un singur model de părinte și numai prin unirea forțelor părinților, cadrelor didactice și a scolii se poate face o mai buna integrare a copiilor cu CES.

Copii sunt o categorie sociala care, în ciuda aparentelor nu au timp să aștepte.

Educația speciala este o forma de educație adoptata și destinata tuturor copiilor cu CES care nu reușesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit-temporar sau pe toată durata școlarității, un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent.

Educația incluzivă și copiii cu cerințe educaționale speciale

Prof. Dorobăț Virginia
Grădinița cu P.P. Nr. 15 Focșani

Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfăşurare a activităţii didactice.„Statutul persoanelor cu dificultăţi de învăţare sau al celor cu dizabilităţi decurge din atitudinea societăţii faţă de deficienţă şi deficienţi, deoarece ea este cea care construieşte o anumită imagine socială a omului şi care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale. Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

În această perspectivă, însăşi învăţământul special trebuie să fie:

– recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învăţământul normal şi la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

– integrant, permiţând tuturor copiilor cu deficienţe să fie educaţi în mediul cel mai puţin restrictiv;

– flexibil şi centrat pe copil;

– profesional, practicat de profesori specialişti şi devotaţi;

– comprehesiv şi realist, în funcţie de realităţi actuale, economice, sociale, culturale şi politice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea <u>educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.</u>

- Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adapteze la cerinţele prefabricate;
- Participarea la procesul de învăţământ în cadrul şcolilor obişnuite, deschise pentru toţi membrii societăţii;

- Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii;
- Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al „educaţiei pentru toţi copiii – educaţie pentru fiecare”.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) defineşte instituţionalizarea ca „reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficienţe în instituţii specializate unde aceştia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educaţie specializată şi chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiş (2000,p.127) consideră că „a instituţionaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activităţile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipseşte contactul cu lumea exterioară şi perspectiva viitorului”. Continuă autoarea:„ personalul controlează toate deciziile iar rezidentul îşi pierde autonomia şi încetează a se mai vedea pe sine însuşi ca având alte roluri sau relaţii într-o lume exterioară instituţiei, el devine practic dependent de instituţie şi incapabil de organizare a propriei sale vieţi”.

Astfel se poate observa că există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;
- Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;
- Accesul la servicii medicale şi terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;
- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
- Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;
- Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Şcoala este un mediu important de socializare. Integrarea şcolară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţă totală între solicitările formulate de şcoală si posibilităţile copilului de a le rezolva; existenta unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

Metode de bune practici pentru progresul elevilor cu cerinţe educative speciale

Prof. Chiru Adelina
Şcoala Gimnazială „Înv. Clemenţa Beşchea”
Căpăţâneşti, judeţul Buzău

Dificultăţile de învăţare apar frecvent în copilăria mică şi mijlocie, dar şi la adolescent şi adult, Mulţi elevi au eşecuri şcolare fără a răspunde criteriilor din categoriile tradiţionale, aceşti copii neputând prelucra anumite tipuri de informaţii, ceea ce duce la diverse dificultăţi: socializare dificilă, predispunere la accidente, adaptare dificilă la schimbări, lipsa atenţiei, hiperactivitate. Acestor copii le lipseşte maturitatea, au un comportament egocentric şi narcisist. Este posibil ca ei să înţeleagă informaţiile, dar să nu fie capabili să răspundă întrebărilor.

Pentru depistarea dificultăţilor de învăţare există două criterii principale:

Primul îl reprezintă criteriul excluziunii prin intermediul căruia se determină dacă un elev posedă o anumită dificultate de învăţare sau dacă dificultăţile sunt asociate altor afecţiuni. Unul din inconvenientele acestui demers se referă la faptul că dificultăţile de învăţare nu au întotdeauna cauze bine determinate, existând elevi cu dificultăţi de învăţare ce prezintă şi simptomele unui comportament ce indică tulburări afective.

O caracteristică comună a elevilor cu CES este prăpastia care se formează între aptitudini şi realizările lor. Se pot întâlni elevi ce prezintă la nivelul limbajului vorbit aptitudini superioare, dar prezintă grave deficienţe în cadrul limbajului scris. Tocmai această diferenţă reprezintă al doilea criteriu tradiţional pentru depistarea elevilor cu dificultăţi de învăţare. De obicei, elevii cu deficienţe mintale prezintă în general aptitudini scăzute în toate domeniile, în timp ce elevii cu dificultăţi de învăţare nu au dificultăţi decât în anumite domenii.

Hiperactivitatea, stângăcia, eşecurile frecvente, mersul dificil, caligrafia mediocră, incapacitatea de a-şi lega şireturile, de a-şi încheia nasturii, de a sări coarda, orientarea confuză în timp şi spaţiu, inversarea literelor şi cuvintelor, pofta necontrolată de dulce, hipoglicemia, modul defectuos de a ţine creionul în mână, incapacitatea de a urmări instrucţiunile orale, slaba capacitate de a fi atent sunt câteva din caracteristicile generale care pot indica o dificultate de învăţare.

Există dificultăţi de învăţare induse, intrinsece şi extrinsece, dificultăţi de învăţare propriu-zise ce se clasifică după gradul de cuprindere, după domeniul social afectat, după natură, după obiectivări, după simţul practic şi după procesarea informaţiei.

Cauzele care declanşează apariţia dificultăţilor de învăţare la copii se pot clasifica în: cauze biologice şi fiziologice, cauze psihologice, cauze ambientale (care provin din mediul şcolar, din mediul familial, care ţin de comunitate, cauze relaţionale), dar şi cauze necunoscute.

Abordarea copilului cu dificultăţi de învăţare reprezintă o problemă ce se permanentizează şi amplifică, iar varietatea dificultăţilor referitoare la tipul, gradul şi particularităţile de manifestare de la un copil la altul nu permite o abordare generală.

Integrarea copiilor cu dizabilităţi în şcoala publică a apărut ca o reacţie firească şi necesară a societăţii deoarece *„fiecare copil are dreptul fundamental la educaţie şi fiecărui copil trebuie să i se ofere şansa de a ajunge şi de a se putea menţine la un nivel acceptabil de învăţare”* (Declaraţia Conferinţei de la Salamanca).

Trebuie să acceptăm ideea că toţi copiii, inclusiv cei cu dizabilităţi, trebuie să beneficieze de şansa de a participa la viaţa socială, integrarea socială fiind pregătită şi condiţionată de integrarea şcolară.

Elevii cu cerinţe speciale trebuie să înveţe în clasă, sub supravegherea atentă a unui cadru didactic sensibil la cerinţele lor, care îi ajută şi le îndrumă modul de învăţare, încurajând relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă. Cadrul didactic trebuie să ştie că relaţiile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Pentru a participa la procesul de învăţământ, elevul cu CES trebuie să simtă că este apreciat nu ca un număr dintr-o listă, ci ca un individ care ştie că întotdeauna cadrul didactic are încredere în el şi că participă împreună cu cadrul didactic la evaluarea rezultatelor muncii lui.

Pentru a putea îndruma activitatea elevilor cu dizabilităţi/cerinţe speciale cadrul didactic trebuie să cunoască dificultăţile de învăţare ale elevilor, modul în care se manifestă acestea, dar şi domeniile în care se manifestă. Trebuie să educe copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţei dintre ei, să verifice dacă elevii cu CES stăpânesc bine aptitudinile necesare nivelului în care sunt încadraţi, să verifice şi să procure materiale adecvate pentru lecţie, să evalueze activităţile şi progresele copiilor, ţinând cont şi de problemele şi opiniile părinţilor.

Pentru a lucra cu copii cu CES, cadrele didactice trebuie să cunoască etapele analizei sarcinilor.

Prima etapă – **definirea obiectivelor** – se ocupă cu stabilirea obiectivelor, cu ceea ce se consideră că elevul poate să achiziţioneze la sfârşitul perioadei.

Determinarea stadiului elevului la începutul lucrului reprezintă a doua etapă, cea în care elevul, pentru a îndeplini o anumită sarcină trebuie să fie capabil să o facă. Pentru a realiza acest lucru trebuie analizate cunoştinţele elevului şi lacunele sale în raport cu obiectivul stabilit. Profesorul trebuie să realizeze o listă cu abilităţile necesare atingerii obiectivului, stabilind şi etapa în care se încadrează elevul.

Etapa a treia – **stabilirea şi derularea lecţiilor** – cuprinde şi analiza abilităţilor secundare pe care elevul trebuie să le cunoască pentru a putea atinge obiectivul propus. Există elevi pentru care sunt necesare 3-4 lecţii pentru a atinge un obiectiv secundar, dar şi elevi care achiziţionează obiectivul doar printr-o singură lecţie. În aceste condiţii, cadrul didactic trebuie să dea dovadă de creativitate, pentru a nu plictisi copilul.

Ultima etapă – **evaluarea** – se realizează numai asupra obiectivului stabilit pentru fiecare etapă a învăţării cu scopul de a verifica fiecare din abilităţile necesare realizării obiectivului stabilit.

Învăţarea eficientă ce urmăreşte ameliorarea unui anumit comportament, urmăreşte ca obiectivul ce trebuie atins să fie achiziţionarea completă a unei anumite aptitudini.

Prima etapă a învăţării eficiente, **determinarea cerinţelor**, se ocupă de analiza erorilor elevului determinând astfel măsura în care a achiziţionat o anumită sarcină.

Cea de-a doua etapă, **stabilirea obiectivelor**, se referă la faptul că învăţarea eficientă foloseşte drept unitate de măsură timpul, criteriul reuşitei fiind numărul răspunsurilor corecte date într-o anumită perioadă de timp.

Determinarea unităţilor de măsură, a treia etapă a învăţării eficiente, specifică faptul că pentru stabilirea unei unităţi de măsură corecte, se va lucra pe o grupă de elevi, de aceeaşi vârstă, iar pentru a cunoaşte progresul realizat trebuie să se şie mai întâi randamentul actual.

Etapa a patra, **tabelul progresului zilnic**, cuprinde un tabel care permite vizualizarea rezultatelor şi a progreselor, notându-se zilnic numărul de elemente corecte în unitatea de timp. Această etapă se realizează zilnic, până la achiziţionarea obiectivului stabilit, având şi rolul de a stimula elevul.

Pentru copiii cu CES, lucrul în grup oferă posibilitatea de a colabora cu alţii, prin discuţii, lucrări de cercetare şi jocuri de rol. Lucrul în grup poate îmbrăca forme diverse.

Grupul de discuţii libere este util pentru învăţarea anumitor abilităţi fundamentale: să fie atent la ce se discută, să nu se abată de la subiect. În cadrul acestui grup, elevii învaţă să-şi precizeze punctul de vedere, să asculte părerea altora,

să împartă o problemă în mai multe subiecte. Conducătorul grupului poate juca rolul avocatului, propunând diverse alternative şi posibilităţi de interpretare a unor situaţii similare.

Grupul de cercetare se poate folosi pentru elucidarea sistematică a unei probleme. Elevii, timp de câteva zile sau săptămâni, colaborează pentru rezolvarea unei sarcini.

Grupul de lucru dirijat urmăreşte atingerea mai multor obiective. Acest grup, datorită numărului mic de participanţi, permite ca toţi membrii grupului să participe activ, cadrul didactic putând astfel evalua modul de achiziţie individuală a fiecărui copil.

Grupul de opinii se desfăşoară cu ajutorul discuţiilor libere concentrate asupra unui anumit subiect. Discuţiile sunt pornite de către cadrul didactic care adresează întrebări cu scopul de a-i ajuta pe elevi să înţeleagă subiectul.

Grupul de simulare este inspirat din jocul rolurilor, elevii având posibilitatea de a intra în pielea unui personaj şi de a juca rolul acestuia. Prin intermediul acestui mod de lucru în grup se învaţă importanţa ascultării punctului de vedere al altora, rezultând şi diverse atitudini ce trebuie analizate.

Grupul pentru stabilirea sistemului de valori permite stabilirea sistemului de valori a fiecărui individ şi înţelegerea punctului de vedere al altora.

Grupul de dezbateri se ocupă de abordarea eficientă a problemelor care privesc clasa de elevi. Această formulă de lucru în echipă permite numirea unui conducător al grupului şi al unui elev care se ocupă cu efectuarea de evaluări ale participării celorlalţi.

Adunarea clasei este benefică pentru a schimba comportamente inadecvate şi pentru a trezi simţul răspunderii. Adunarea trebuie să fie planificată, să prezinte toate probleme referitoare la clasă sau la un anumit elev, să urmărească căutarea de soluţii reparatoare şi nu pedepse.

Bibliografie:

- Gherguţ, Alois – *„Sinteze de psihopedagogie specială”*, Editura Polirom, Iaşi, 2007, pag. 220-229, 299-315
- Neamţu, Cristina, Gherguţ, Alois – *„Psihopedagogie specială”*, Editura Polirom, Iaşi, 2000, pag. 153-191

Strategii de integrare a copiilor cu C.E.S.

Prof. Mihai Oana
Grădinița cu P.P. Nr. 15 Focșani

Cerinţele educative speciale desemnează acele cerinţe ori nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei pentru copil. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Educaţia necesită o schimbare pentru a răspunde dezideratului „o societate pentru toţi”. Perceperea socială a acestor copii nu este mereu constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate.

„Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice…” – Declaraţia de la Salamanca, 1994

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte: copii cu deficienţe senzoriale şi fizice; copii cu deficienţe mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoţionale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare; copii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune. Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnităţii personale; copiii cu CES sunt interiorizaţi, refuzând comunicarea cu oricine; uneori reacţionând violent la frustrare. În timp, personalitatea copilului se dezorganizează şi apar stări psihice negative: nesiguranţa, ezitarea, pierderea respectului şi încrederii.

Cum putem ajuta elevul cu dificultăţi de învăţare ?

În primul rând, învăţătorul trebuie să posede cunoştinţe care îl fac capabil să recunoască tulburarea de învăţare a copilului . Care sunt acele simptome, modele de comportament, care sugerează prezenţa tulburării de învăţare ?

- În fazele ameliorate şi acute ale tulburărilor de învăţare apare o divergenţă între performanţele şcolare şi nivelul intelectual al copilului.
- Performanţă scăzută, care apare în clasele primare, iar în cazul afecţiunilor mai puţin grave apare mai târziu. Astfel de disfuncţii sunt: dislexia, disgrafia, discalculia.
- Un model comportamental tipic îl reprezintă tulburări ale atenţiei, hiperactivitate şi neurotizare secundară. În contextul colectivului., copilul nu acordă atenţie nici profesorului, nici colegilor, dispune de o necesitate motrică crescută, nu poate sta locului, eşecul sistematic datorat deficienţei intelectuale, respectiv faptului că elevul nu este capabil de performanţele colectivului, implică dezvoltarea unor simptome comportamentale neurotice secundare: ticuri, comportament inhibat, sau chiar opusul acestuia, comportament extravagant menit să compenseze deficienţele intelectuale.
- Sindromul cognitiv specific, care poate afecta una sau mai multe aptitudini.

Studiind cu atenţie semnele prezentate ale tulburărilor de învăţare, învăţătorul va fi treptat în stare să recunoască aceste deficienţe, conform criteriilor enumerate. Prin recunoaşterea tulburării de învăţare la elevi, învăţătorul a făcut primul pas în remedierea elevului. Din moment ce învăţătorul devine competent în stabilirea cauzelor dificultăţilor de învăţare, el va fi capabil să abordeze în mod diferenţiat învăţarea/ educarea acestui elev. Aceasta necesită eforturi şi energii suplimentare din partea învăţătorului, deoarece elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de activităţi recuperatoare şi de o atitudine specifică, conform nevoilor individuale. Abordarea diferenţiată necesită o colaborare strânsă între pedagog şi

psihologul şcolar. Pe de o parte, învăţătorului îi revin responsabilităţile abordării diferenţiate, pe de altă parte colaborarea lui cu psihologul şcolar măreşte eficacitatea intervenţiei educaţionale.

Activitatea psihopedagogică cu copiii cu dificultăţi de învăţare trebuie să prezinte un efect dublu: – având un caracter corectiv-formativ, ea are ca scop central reducerea şi corecţia deficienţelor intervenite în dezvoltare; – prin întreţinerea şi stimularea factorilor non-cognitivi ai personalităţii cum ar fi: motivaţia de învăţare, interes, senzaţia competenţei, aptitudini de comunicare verbală, etc .

Strategii pedagogice privind recuperarea, corecţia şi dezvoltarea funcţiilor cognitive şi ale aptitudinilor parţiale deficitare

Intervenţia recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea şi nivelul de deficienţă al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente: psiholog, psihopedagog, profesor consilier. Ceea ce revine învăţătorului va fi aplicarea programului stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activităţi suplimentare (aditive la programa şcolară) în sălile de clasă.

Consideram că nu există „reţete” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învățând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/ valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele activ-participative permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare a elevilor ,stimulează si dezvolta învățarea prin cooperare. Metodele care favorizează înțelegerea conceptelor si ideilor, valorifica experiența proprie a elevilor sunt: discuția, dezbaterea, jocul de rol. Metodele care stimulează gândirea si creativitatea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, sa compare si sa analizeze situații date sunt: studiul de caz, rezolvarea de probleme, exercițiul. Metodele prin care elevii sunt învățați sa lucreze productiv unii cu alții si sa-si dezvolte abilități de colaborare sunt: mozaicul, proiectul in grupuri mici.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficienta si de aceea sugeram recurgerea la câteva posibile strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes.

1. Predicțiile în perechi. Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.
2. Știu/ vreau să știu/ am învățat. Elevii scriu pe o coloana ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.
3. Brainstormingul. Individual sau in perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.
4. Interviul în etape. Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.
5. Turul galeriei. Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problema care are drept rezultat un produs

(schema,desen,compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie si înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii sa se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Strategii pentru dezvoltarea stimei de sine

Profesor Roxana-Gabriela Vlad,
Liceul Tehnologic „Vasile Juncu” Miniș

Fiecare persoană este unică, fiecare copil este unic. Toți elevii cu nevoi speciale sunt unici. Nevoile lor – generate de anumite disfuncții la nivel intelectual, senzorial, fizic, psiho-afectiv, socio-economic, cultural (MECTS – Ordinul 5574/ 2011) - pot fi recunoscute prin observațiile și evaluarea părinților, profesorilor sau ale unor persoane cu pregătire de specialitate. Indiferent de modul în care sunt determinate aceste nevoi, profesorii și echipele școlare pot implementa strategii de îndată ce se observă nevoia unui elev. Este importantă documentarea și evaluarea eficacității strategiilor propuse precum și revizuirea acestora pentru asigurarea succesului vizat.

Ne vom opri în acest articol la un ingredient esențial în stabilirea unor relații constructive cu interlocutorii și, implicit, în creșterea progresului școlar: *stima de sine*.

Nivelul stimei de sine corespunde decalajului dintre imaginea pe care persoana o are despre sine și imaginea pe care și-ar dori să o aibă (idealul de sine). În cazul copiilor cu nevoi și cu cerințe educaționale speciale, nivelul stimei de sine este, în general, unul scăzut.

Care sunt, înainte de toate, **caracteristicile** unei stime de sine scăzute?

- Elevul are o părere proastă despre sine și despre abilitățile sale, îi este frică să-și exprime opiniile.
- Nu se descurcă bine la școală, consideră că este incapabil să își desfășoare activitatea, indiferent de capacitatea sa reală.
- Este timid, are dificultăți în a construi relații, arată mai puțină maturitate în comportament decât colegii săi.
- Renunță ușor, nu se poate face legătura dintre muncă și succes.
- Are un temperament pasiv si este ușor de intimidat, preferă să-i "urmeze" pe alții.

Care ar putea fi **cauzele** acestui nivel scăzut al stimei de sine? Iată câteva situații care pot aduce elevul în această situație:

- Stima de sine scăzută a părinților sau profesorilor.
- Inconsecvență în aplicarea disciplinei.
- Ambivalență.
- Atitudinea hiper-protectivă din partea celor din jur.
- Lipsa regulilor
- Cuvintele jignitoare
- Criticile constante venite din partea familiei.
- Descurajarea în fața dificultăților.
- Accentul pus mai degrabă pe dificultăți decât pe punctele forte.
- Percepția greșelilor ca eșecuri.
- Așteptări prea mari sau prea mici.
- Lipsa de plăcere sau implicare a copilului.

Ce **strategii** ar trebui să adoptăm, așadar, pentru a favoriza **creșterea stimei de sine**? Iată, în cele ce urmează, o serie de recomandări în acest sens. Vom începe prin a observa că aplicarea acestora ar trebui să fie **efortul comun al echipei** care lucrează cu un copil cu CES, să se înscrie în ceea ce numim triunghiul familie-școală-elev, la care se adaugă ceilalți factori umani care pot interveni în evoluția copilului: profesor de sprijin, consilier școlar, terapeut, medic.

- Manifestarea afectivității în relația cu copilul.

- Stabilirea unui set de reguli în familie și la școală; nu multe, dar clare.

- Concretizarea consecințelor logice si firești care pot apărea in urma încălcării acestor reguli.

- Controlarea factorilor de stres la copil: pregătirea schimbărilor din timp, minimizarea numărului de schimbări; persoana de sprijin ajută copilul sa găsească modalități de a se liniști atunci când este stresat.

- Adultul care lucrează cu copilul trebuie să inspire încredere.

- Punctele forte ale copilului vor scoase în evidență și exploatate.

- Copilul va fi ajutat să-și identifice minusurile, să observe situațiile ori disciplinele unde se confruntă cu dificultăți, oferindu-i mijloace de îmbunătățire.

- Utilizarea un limbaj valorizant, încurajarea permanentă a copilului.

- Încurajarea exprimării emoțiilor și a deschiderii către ceilalți.

- Încurajarea copilului să își facă prieteni si să gestioneze singur conflictele, precum și monitorizarea acestor reușite

- Suscitarea, antrenarea motivației.

- Elevul va înțelege că rezultatele acțiunilor sale sunt dependente de acțiunile întreprinse, de strategiile și mijloacele utilizate.

- Elevul va învăța să-și accepte greșelile.

- Elevul va dobândi abilități necesare pentru a-și planifica activitatea, pentru a fi perseverent în urmărirea obiectivelor sale.

- Îmbunătățirea relației cu elevii din clasă

- Adoptarea unor atitudini si așteptări pozitive față de toți elevii din clasă, indiferent de implicarea și rezultatele acestora, ori de prezența / absența unor cerințe educaționale speciale.

- Atunci când este posibil, vom găsi modalități de a-i lăsa pe elevi să câștige: (de exemplu: să aibă dreptate, să aibă succes sau să lucreze așa cum le place), dar fără a compromite respectarea standardelor sau atingerea obiectivelor.

- Oferirea de oportunități frecvente pentru a obține succesul și a dezvolta un sentiment de competență.

- Evitarea manifestării unei reacții directe la comportamentul provocator al elevului.

- Acordarea, în mod regulat, a unei atenții pozitive, felicitarea elevului pentru rezultatele obținute sau pentru progresul înregistrat.

- Oferirea frecventă a oportunităților de a participa la oră, pentru a oferi elevului cu CES șanse de reușită. Profesorul îi va oferi indiciile necesare, încurajări, feedback, corecții, a doua șansă.

- În permanență, profesorul va încuraja învățarea și comportamentele pozitive ale tuturor elevilor și va manifesta un real interes față de succesul lor.

În relația cu elevii, este extrem de important ca profesorul să fie relaxat și să posede un bun simț al umorului. Iată câteva **exemple de activități** care au ca scop creșterea stimei de sine:

- Fiecare elev primește un plic de hârtie sau un mic sac de pânză; în centru acestuia, își va scrie numele și îl va decora, îl va desena așa cum îi place. Profesorul va aduna plicurile, iar pe avizier va scrie: „Complimentele noastre pentru o persoană foarte specială”. Numele fiecărui elev va fi inscripționat la avizier, alături de plicul corespunzător. În fiecare dimineață, fiecare elev va primi o foaie de hârtie/ un bilețel, lucru care va deveni rutină, până va fi atins numărul elevilor din clasă. Elevii vor scrie o frază frumoasă adresată persoanei speciale din acea zi (persoana poate fi trasă la sorți sau se poate respecta ordina alfabetică, regulă care poate fi stabilită împreună cu elevii), despre prietenie, îmbrăcăminte, pasiuni

etc. Odată completată, elevii vor revizui pentru a se asigura că nu au scris nimic negativ. Profesorul va introduce biletele în plicul potrivit. În cazul celor mici, aprecierile vor fi citite cu voce tare. În cazul celor mai mari, elevul va primi plicul pe care îl va putea citi singur. Această activitate va contribui la integrarea, acceptarea și creșterea sentimentului de apartenență la grup. Activitatea se poate repeta cu elevii nou intrați în colectiv, pentru a facilita integrarea acestora și a crea un sentiment de securitate în cadrul grupului.

- Afișarea unor mesaje de încurajare și de promovare a unei atitudini pozitive: „Pe această ușă intră cei mai buni copii din lume!”, „Aici, toți copiii sunt capabili de lucruri extraordinare”, „Micile progrese zilnice duc la rezultate mari!”, „Ai încredere în tine și vei fi de neoprit!”, „Persoana pe care o privești este importantă” etc.

- Responsabilizarea elevilor în ceea ce privește anunțurile la nivelul grupului.

- Realizarea de activități cu grupe diferite de vârstă. Un exemplu, activitate de lectura în pereche: elev din ciclul primar cu elev de ciclul gimnazial

- Împărțirea școlii în sectoare / case și realizarea unor concursuri semestriale/ anuale între acestea. „Verde acasă și la școală” poate fi un asemenea concurs, care responsabilizează elevii dar și profesorii în adoptarea unei atitudini eco. În fiecare „casă” și în clasele reunite sub același „acoperiș” sunt desemnați responsabili elevi și profesori care vor urmări dezvoltarea și adoptarea acestui tip de comportament. Conform unor criterii bine stabilite, se vor acorda puncte ce vor duce la realizarea unui clasament și la desemnarea unui grup câștigător.

- Implicarea în activități de voluntariat împreună cu colectivul din care face parte elevul (adunarea frunzelor uscate, acțiuni de ecologizare în jurul școlii sau în comunitate, cumpărături pentru persoanele în vârstă, amenajarea spațiilor din jurul școlii)

- Organizarea, pentru elevi, a unui colocviu pe tema respectului.

- Derularea de proiecte pentru promovarea siguranței, a confortului, a bunăstării la nivel fizic, psihic, afectiv

- În calitate de profesor care predă o disciplină oarecare, ne vom formula așteptările încă de la început, dar nu într-o manieră punitivă. Spre exemplu, când elevul nu își face tema, i se cere să scrie profesorului o scrisoare în care îi explică motivul pentru care nu și-a îndeplinit sarcina. Acest tip de mesaj permite elevului să comunice și să construiască o relație bazată pe încredere cu profesorul său. Chiar dacă nu vom putea să îi rezolvăm problema, vom reuși să îl cunoaștem și poate să îi sugerăm o modalitate prin care să se adapteze la această situație.

- Comunicarea scrisă permite tuturor elevilor să participe, mai ales în cazul elevilor mai timizi, care nu au curajul să se exprime în fața colegilor; în plus, în calitate de profesor la clasă, nu avem timpul necesar de a avea o conversație individuală cu fiecare copil în parte.

- Profesorul poate invita elevii să participe la rezolvarea unor probleme apărute în clasă, cum ar fi lipsa participării, deranjarea constantă a orei de curs. Copiii sunt creativi, vor găsi uneori soluții la care noi nu ne-am gândit iar ei se vor simți responsabilizați.

În concluzie, integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă presupune implicarea constantă acestora în activități de grup, crearea sentimentului de apartenență, încurajarea, responsabilizarea, respectarea regulilor și transmiterea unor valori personale care vor avea ca rezultat creșterea stimei de sine.

Bibliografie/ sitografie

Revista Luceafărul » Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în școlile de masă (luceafarul.net)
Un système pour encourager tous les élèves de l'école à parler français en tout temps (pedagonet.com)
Stratégies d’enseignement pour les élèves ayant des besoins spéciaux | Enseigner besoins spéciaux (teachspeced.ca)
Strategii de integrare a copiilor cu C.E.S. – Revista Profesorului

STRATEGII DE INSTRUIRE A COPIILOR CU DIZABILITATE INTELECTUALĂ CE FI UTILIZATE ÎN CADRUL ORELOR DE CHIMIE

ILIEȘ CORNELIA-LUCIA,
PROFESOR LA COLEGIUL NAȚIONAL „DECEBAL” DEVA

Deficiența mintală poate să fie înțeleasă drept o dezvoltare insuficientă a individului fața de alte persoane situate în aceeași categorie de vârstă, fapt ce va avea consecințe negative asupra achizițiilor viitoare. Astfel pot fi identificate dizabilități intelectuale ușoare, dizabilități intelectuale moderate și dizabilități intelectuale severe. Fără îndoială că și în cazul elevilor cu dizabilități intelectuale pot fi utilizate diferite strategii care pot să influențeze gradul de incluziune școlară și progresul școlar.

În cele ce urmează voi prezenta câteva strategii ce pot fi utilizate la clasă, în cadrul orelor de chimie, în cazul copiilor cu diferite dizabilități intelectuale ușoare și anume: metoda mozaicului, metoda gândiți-lucrați în perechi -comunicați și metoda „clasei răsturnate”.

La orele de chimie poate să fie utilizată metoda Mozaicului, astfel fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert și apoi trebuie să transmită informațiile asimilate, celorlalți colegi. Această metodă de învățare prin cooperare prezintă următoarele avantaje: dezvoltarea răspunderii individuale și de grup; dezvoltarea abilităților de comunicare argumentativă și de relaționare în cadrul grupului; dezvoltarea gândirii logice, critice și independente; optimizarea învățării prin predarea achizițiilor altcuiva; stimulează încrederea în sine a elevilor. Strategia mozaicului vizează dezvoltarea capacităților de ascultare, vorbire, cooperare, reflectare, gândire creativă și rezolvare de probleme. Rolul elevilor este activ, ei trebuie să fie capabili să expună ceea ce au învățat, să coopereze în realizarea sarcinilor, să găsească cea mai potrivită cale pentru a-i învăța și pe colegii lor ceea ce au studiat. Este extrem de important ca sarcina primită să fie îndeplinită de fiecare elev care își aduce astfel contribuția la realizarea sarcinii comune.

Metoda Gândiți – Lucrați în perechi - Comunicați (Think-Pair-Share) este o strategie de discuție prin cooperare, care cuprinde trei etape de acțiune, în care elevii vorbesc despre conținut și discută idei înainte de a le împărtăși cu întregul grup. Scopul acestei metode este de a-i ajuta pe elevi să proceseze informații și să le dezvolte competențele de comunicare și procesele de gândire. Prin intermediul acestei metode, cadrul didactic:

a. Adresează o întrebare deschisă sau ridică o problemă;

b. Le dă elevilor un minut sau două pentru a se gândi la răspuns;

c. Îi grupează pe elevi în perechi pentru a discuta răspunsul și a-și împărtăși ideile;

d. Le oferă elevilor posibilitatea de a-și împărtăși răspunsul unui grup mic sau cu toată clasă.

Întrucât elevii au timp să se gândească la răspuns, apoi îl comunică unui coleg și au parte de o perspectivă diferită, pot fi mai dornici și mai puțin îngrijorați de a-și împărtăși răspunsul unui grup mai mare. Această metodă le oferă și timp pentru a-și schimba răspunsul dacă este necesar și diminuează teama de a da un răspuns „greșit”.

Metoda „Clasei răsturnate” este o altă metodă de instruire ce poate fi utilizată în cadrul orelor de chimie și un tip de învățare mixtă care oferă conținut de instruire, de multe ori on-line, în afara clasei și multe activități, inclusiv cele care ar fi putut fi în mod tradițional considerate teme, în sala de clasă. Conținuturile de bază ale unei noțiuni sau teme din programa de chimie, sunt structurate de cadrul didactic într-un scenariu didactic digital și/sau videoclip-uri on-line ce sunt parcurse de elevi acasă în ritmul propriu, ori de câte ori este necesar, pentru a ajunge la înțelegerea lor. Învățarea este individuală, unică pentru fiecare elev în parte. Astfel, Flipped classroom se centrează pe fiecare elev, pe nevoile reale de învățare ale acestuia. O clasă răsturnată „tradițională” este bazată pe ideea că explicațiile oferite în clasă sunt înregistrate și postate într-

o formă oarecare pentru ca elevii să le poată vedea acasă ca temă. Video-urile pot fi postate pe YouTube, pe un site al profesorului, copiate pe un stick. În aceste condiții, o lectură care ar dura 45 de minute poate fi redusă la 10 – 15 minute. Elevii pot să își ia notițe, așa cum fac și în clasă, apoi vin în clasă gata să se angajeze în activități care să întărească materialul pe care l-au învățat cu o seară înainte.

Aceste metode didactice își pot dovedi utilitatea și în cazul claselor de elevi în care există copii cu dizabilități intelectuale ușoare, rolul profesorului de chimie fiind unul important și anume de a include în desfășurarea activităților/sarcinilor și acești elevi, de a-i urmări și de a-i încuraja pe parcursul desfășurării activităților. În cazul aplicării unor metode și strategii didactice moderne și cadrele didactice, profesorii de chimie și nu numai aceștia trebuie să-și manifeste disponibilitatea de a lucra în echipă, alături de alți specialiști pentru ca rezultate să fie cele scontate.

Bibliografie

Gherguț, A. (2001). *Psihopedagogic persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată*. Iași: Editura Polirom.

Gherguț, A. (2013). *Sinteze de Psihopedagogie specială.* Iași: Editura Polirom.

Negreț-Dobrișor, I., Pânișoară, I.O. (2008). *Știința învățării. De la teorie la practică*. Iași: Editura Polirom.

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.

https://edict.ro/clasa-rasturnata/accesat la 29 iunie 2022

The Flipped Classroom Model - YouTube accesat la 29 iunie 2022

SPECIFICUL PREDĂRII ȘI ÎNVĂȚĂRII ÎN EDUCAȚIA INTEGRATĂ ȘI INCLUZIVĂ. DIFICULTĂȚI ÎN EDUCAȚIA COPIILOR CU CES, ÎN CADRUL ORELOR DE CHIMIE

ILIEȘ FLORIN-MARIN
PROFESOR LA COLEGIUL NAȚIONAL „DECEBAL” DEVA

Învățarea a fost definită în numeroase moduri, de-a lungul timpului, însă trebuie subliniat faptul ca ea este o aptitudine generală ce contribuie la facilitarea dezvoltării armonioase a personalității individului, în strânsă corelație cu potențialul și aptitudinile acestuia. În cele ce urmează voi avea în vedere învățarea sistematică ce este specifică organizării activităților școlare și reprezintă forma superioară a actului educativ exercitat asupra individului, de la vârste timpurii, până la sfârșitul vieții. În funcție de modul în care individul prelucrează informațiile există tipuri specifice de învățare, astfel se poate vorbi despre învățarea asociativă sau prin repetiție, iar în funcție de criteriul implicării proceselor psihice, diferențiem între învățarea senzorială, cognitivă și învățarea prin acțiuni intelectuale și cea bazată pe impuls emoțional.

Predarea în cadrul orelor de chimie se poate desfășura în numeroase variante, dintre care, cele mai răspândite sunt cea frontală și cea colectivă. *Predarea frontală* se adresează întregii clase; activitatea profesorului este predominantă, iar cunoștințele sunt livrate nediferențiat. Acest tip de predare este util atunci când clasa este omogenă sau când se predau noțiuni fundamentale sau se efectuează experimente, în cadrul laboratorului de chimie. În cazul acestui tip de predare, elevii lucrează individual, neexistând posibilitatea de a învăța prin cooperare. *Predarea colectivă* este tot o formă clasică de predare, ce presupune tratarea clasei de elevi ca pe un grup cu aceleași obiective, iar atingerea lor generează „legături de interdependență între membrii clasei respective” (Cerghit, I, 2008). Predarea colectivă este generatoare de efecte de coeziune a grupului, iar elevii trebuie să progreseze pentru a atinge obiectivele propuse. Limitele acestui tip de predare se referă la uniformizarea elevilor. Dacă lecțiile de chimie se desfășoară într-o clasă în care există copii cu CES, predarea este bine să se facă în grupuri mici. *Predarea în grupuri mici sau microgrupuri* este o activitate de predare ce prezintă numeroase *avantaje de ordin practic* (copii învață să lucreze în echipă) *și pedagogic* (îmbunătățirea rezultatelor învățării ca urmare a formării și dezvoltării abilităților necesare). În cadrul orelor de chimie, aceste grupuri pot să fie organizate în funcție de dificultatea sarcinilor, în funcție de performanțele individuale ale elevilor la chimie, astfel pot fi organizate grupuri de dezbateri, de cercetare sau experimentare etc., profesorul lucrând pe rând cu fiecare grup sau la finalul timpului acordat va evalua activitatea fiecărui grup.

În cadrul orelor de chimie, poate să fie utilizată și *predarea în perechi* în cadrul căreia elevii cu performanțe mai ridicate devin mentorii elevilor cu performanțe mai scăzute sau cu CES, sau elevi de aceeași valoare lucrează împreună, corectându-se și stimulându-se reciproc.

Fiecare dintre formele de predare descrise prezintă atât avantaje, cât și dezavantaje, iar combinarea acestora este extrem de eficientă, deoarece efortul individual se combină cu cel de echipă, elevii devin mai responsabili pentru propria activitate, dar și pentru cea a grupului. Atât predarea în grupuri mici, cât și cea în perechi sunt forme de predare recomandate în colectivele incluzive, permițând profesorului de chimie să acorde timp elevilor cu CES fără a acționa în detrimentul celorlalți elevi. Copiii cu cerințe educative speciale beneficiază de explicații dedicate, ritmul de lucru este adaptat la nevoile lor, iar lucrând în perechi cu alți elevi, se vor simți acceptați.

Învățarea prin cooperare aduce beneficii pentru toți elevii colectivului de elevi, iar în clasele incluzive, acest model de învățare facilitează atitudinile de toleranță și de acceptare a copiilor cu dizabilități, complementarizează modurile și treptele diferite de gândire, într-un climat psiho-afectiv propice actului didactic. În cadrul învățării prin cooperare, elevii

sunt solicitați să lucreze pentru a realiza un obiectiv bine definit, înțeles de către toți. În consecință, rezultatele muncii lor reprezintă un succes colectiv, de echipă. Responsabilitatea pentru rezolvarea sarcinilor este resimțită de către toți elevii. Pentru formarea grupurilor de lucru, mobilierul clasei se rearanjează, creându-se spații de lucru potrivite fiecărei echipe. Distribuirea sarcinilor în cadrul grupului se poate face cu diferențierea în funcție de nivelul de cunoștințe și de potențial individual.

În modelul actual de educație există, însă, numeroase bariere, mai ales atunci când în discuție se află pregătirea copiilor cu CES. A. Gherguț (2001) semnalează două tipuri de bariere: în participare și legate de curriculum. *Barierele în participare* presupun accesul limitat al elevilor la educație din diferite motive: elevii trebuie să renunțe la educație, pentru a-și sprijini familiile, prestând diferite munci; în zonele de proveniență nu există școli incluzive; în școlile din zonă, chiar dacă sunt acceptați, nu există personal calificat (profesori de sprijin, psiholog, logoped etc.); ethos-ul școlii nu este deschis spre înțelegerea culturii de proveniență a elevilor. *Barierele de curriculum* sunt cele mai frecvente și depind aproape în exclusivitate de disponibilitatea cadrului didactic de a adapta sau nu predarea. Printre cele mai frecvente bariere generate de curriculum se numără: menținerea curriculum-ului de bază, nediferențiat, indiferent de stilul de învățare al elevilor; limbajul prea specializat, pe care elevul nu îl poate urmări; metode, mijloace și procedee necorespunzătoare; evaluarea nu se face în concordanță cu capacitatea de învățare a elevului, ci la nivelul întregii clase, iar metodele de evaluare folosite nu sunt adecvate.

În ceea ce privește depășirea barierelor curriculare, există mai multe posibilități de a acționa. Dacă elevul cu dizabilități reușește să achiziționeze cu ajutor specializat curriculum-ul, atunci profesorul poate să opteze pentru un curriculum obișnuit. O altă variantă de lucru este aceea a curriculum-ului parțial adaptat, acesta presupunând necesitatea adaptării doar la unele discipline (de exemplu, la chimie), la care copilul este ajutat de profesorul de sprijin. Curriculum-ul obișnuit total adaptat presupune că elevul cu CES necesită suport la toate disciplinele de studiu, inclusiv la chimie. În acest caz, metodologia trebuie și ea ajustată în funcție de particularitățile elevului. Curriculum-ul special este derivat din curriculum-ul obișnuit și este conceput pentru elevi cu dizabilități severe și profunde, ori asociate.

Fără îndoială că literatura de specialitate oferă numeroase modele teoretice și practice pentru integrarea și incluziunea copiilor cu CES, cadrele didactice, indiferent de disciplina predată putând să opteze pentru un model sau altul, în cunoștință de cauză.

Bibliografie

Cucoș, C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.

Gherguț, A. (2001). *Psihopedagogic persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată*. Iași: Editura Polirom.

Gherguț, A. (2013). *Sinteze de Psihopedagogie specială.* Iași: Editura Polirom.

Negreț-Dobrișor, I., Pânișoară, I.O. (2008). *Știința învățării. De la teorie la practică*. Iași: Editura Polirom.

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.

Cerghit, I. (2008). *Sisteme de instruire alternative și complementare*. Iași: Polirom.

„Integrarea copilului cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă”
Studiu de caz”

prof.înv.prim. Halász Teréz Mónika
Școala Gimnazială „Nicolae Popoviciu” Beiuș

Noel második gyermekként érkezett családjába. Szülei már életének első éveiben észrevették, hogy csemetéjük rendkívül akaratos és kitartó. Édesapja távközlési technikus, édesanyja üzletvezető saját kisboltjában, emellett kistermelő – fóliasátrakban eladásra termeszt zöldségeket, fiútestvére majdnem három évvel idősebb nála. A viselkedési problémák óvodáskorban kezdtek tetőzni, mikor a napköziben egyre gyakoribbá váltak nála a hisztik. Ezek az érzelemviharok nem csak sírásban, üvöltésben és toporzékolásban nyilvánultak meg, hanem többször agresszív cselekedetekben is. Ilyenkor Noel mindent és mindenkit ütött, rúgott, harapott aki a közelében volt. Asztalt és széket tört, óvónénit, barátot, pszichológust bántott. Társaival és a pedagógusokkal nagyon keveset kommunikált, csak a közeli hozzátartozói előtt tudott megnyílni.

Két éve így került hozzám, mikor beiratták előkészítőbe, egy háromszorosan összevont osztályba. Szülei kétségbeesve kerestek meg feltárva félelmeiket, elmesélve gyermekük különleges szokásait és a kilátástalannak tűnő helyzetet. Több tény is arra mutatott, hogy a gyermeknek autista vonásai vannak: pl. érzelmi kitörések, szemkontaktus hiánya, ragaszkodás az állandósághoz, szegényes kommunikáció, kiemelkedő matematikai készségek.

Első találkozásunk rövid volt, mindössze pár perc. Minden leendő előkészítősömnek hajtogattam egy pörgő-forgót ajándékba. Noelt lenyűgözte ez az aprócska játék, sokáig forgatta, tapogatta, játszott vele. Sikerült jó benyomást tennem rá, megkedvelt. Eddig sem voltam neki teljesen idegen, mivel a fiútestvére osztályában furulyát tanítottam, voltak közös tevékenységeink az óvodájukkal, együtt farsangoltunk, együtt jártunk bábszínházba – de ez most más volt, mivel úgy mutatkoztam be, mint a tanító nénije. Kapcsolatunkban nagy lépést jelentett az, hogy kezdett kötődni hozzám.

Első iskolai napunk gondmentesen alakult. Noelt lekötötte a sok újdonság: az osztály, a változatos tevékenységek, a társak, az épület, a képek, stb. Hiszti nélkül telt el az első nap négy órája, amiért én nagyon hálás voltam a Jóistennek.

Másnap ellenben megtapasztaltam azt, hogy milyen az igazi hiszti. A probléma abból adódott, hogy uzsonna előtt elmentünk kezet mosni. Megálltam a folyosón, a fiúk mosdója előtt (hogy láthasson minden gyermek), mikor szólt valaki, hogy a lányoknál gond van az egyik előkészítőssel. Mire sikerült azt megoldani, a folyosó már visszhangzott Noelem ordításától. A többieket visszaküldtem az osztályba, s több mint fél órán keresztül próbáltam lecsendesíteni és kibékíteni a visongó, síró, durcás gyermeket. Mikor már sokadjára kérdeztem azt, hogy miért viselkedik így, elmondta: „Otthagytál!”. Elmagyaráztam a helyzetet, elmondtam, hogy nem mentem messzire, csak a lányokhoz, hogy csak körülbelül tíz lépés volt köztünk, eszembe sem volt őt otthagyni, csak segíteni kellett egyik osztálytársának. Amikor ezt megértette lecsendesedett, de még egy fél órába telt, mire bejött az osztályba.

Az ezt követő napokban kezdődtek el a türelmemet próbára tevő és acélozó oktatóleckék, melyeket Noelnek köszönhetek. Ha nem azt tettük, amit ő szeretett volna először morgott, mint a kutya, utána jöttek a kitörések: ordítás, toporzékolás, sértődés, dac, harag. Nem akart bejönni az osztályba szünetről, nem akarta elpakolni a tanszerit, nem akart részt venni a tevékenységekben, levegőnek nézett, nem válaszolt a kérdéseimre, kéréseimre, utasításaimra, nem hallgatott a társaira... Egy percre sem hagyhattam egyedül. Osztálytársai féltek tőle és ámulva nézték a tetteit, ugyanakkor féltékenyek is voltak rá. Vele többet kellett foglalkoznom, ezért a többiekre nem jutott minőségi idő. Lemaradtunk a leckékkel is.
Az iskolai pszichológussal folytatott beszélgetés nem sokat segített, mivel a gyermek félt tőle, s míg a szakember jelen volt, addig Noel dobozokból barikádot épített maga köré a padok alatt, s onnan nem volt hajlandó kijönni. Pár hét után

testileg-lelkileg belefáradtam a Noellel vívott harcokba. Szinte rettegtem attól, hogy melyik pillanatban fog újra kiborulni. Sokat imádkoztam én is és a barátaim is Noel változásáért, s a mindenható Isten meghallgatott bennünket.

Uzsonnaszünetekben Bodó Béla: *Brumi az iskolában* című könyvét olvastam tanítványaimnak. Megfigyeltem azt, hogy Noelt nagyon leköti a mesehallgatás, s rájöttem arra, hogy azért hisztizik, mert alapvető dolgokat nem tud. Elsősorban nem tudja azt, hogy hogyan kell viselkednie, ezért a mesén keresztül is tanulta az iskolai viselkedés szabályait. Megtanultuk, hogyan vegye fel egyedül a kabátját, hogyan viselkedjen, ha egy idegen gyermek bejön a mosdóba és véletlenül hozzáér, hogyan kösse be egyedül a cipőfűzőjét, hogyan kezelje sikertelenségeit, hogyan tartsa kordában dühét...

Tanult ő is, tanultam én is. Ő viselkedésmintákat tanult, én őt tanulmányoztam. Kitörései után megváltozott: mérges kutyából hízelgő cica lett. Csodálkozva néztem, hogy hisztijei után miként jön oda hozzám: simul, dörgölőzik, simogat, hozzám bújik, de sosem kér bocsánatot. Megtapasztaltam, hogy az ének segít lecsendesíteni, hamarabb elfelejti dacát, ha énekszót hall. Kiderült, hogy cselekedeteit nagy mértékben befolyásolja az, hogy jobb akar lenni, mint a testvére. Innen ered matematikai tudása, mivel túl szeretné szárnyalni bátyját, akinek nem az erőssége a számok világa. Rájöttem arra, hogy leutánozza a reakcióimat: ha hangosabb vagyok ő is hangos, ha halkabban beszélek ő is halkul, ha én kiborulok ő is kiborul, ha én uralkodok magamon, ő is igyekszik úrrá lenni érzelmein. Ha makacskodik példát hozok neki a körülötte élők életéből, hogy meglássa azok hogyan viselkednek hasonló helyzetekben.

Isten kegyelméből két tanévet kibírtunk egymással, ami alatt hihetetlen változáson ment keresztül ez a gyermek. Vademberből érzékeny lelkű, ragaszkodó, vidám gyermek lett. Most is vannak nehezebb napjaink, de már eltűntek a hisztik, s az agresszivitás. Meg tudjuk beszélni a dolgokat, elmondja a gondjait s együtt próbálunk rá megoldást találni.

Noel változása imáink eredménye. Hálát adok Istennek, hogy adott erőt, kitartást, társakat, megfelelő szavakat, ötleteket és pedagógiai módszereket, hogy ez a gyermek ne vesszen el, hanem személyiségének megfelelő környezetben nőhessen fel.

DEPISTAREA COPIILOR CU CES
STUDIU DE CAZ - PLAN DE EVALUARE

Mocioi Victoria Simona
Școala Gimnazială„Alexandru Ștefulescu”Tg-Jiu, Gorj

Copiii ale cărui capacități sunt dezvoltate sub media vârstei sunt copii cu cerințe educative speciale. Pot fi afectați din punct de vedere al capacităților fizice sau psihice și pot avea cauzalitatea foarte diversă.

Acești copii nu se pot descurca singuri, ei au nevoie de ajutor, pentru că toți au dreptul la educație, pentru că toți sunt capabili să învețe, pentru că toți au de câștigat, chiar și cei cu dezvoltare normală, care se vor obișnui cu faptul că nu e nici o problemă dacă acești copii sun diferiți.

Cerințele speciale ale copiilor le descoperă în primul rând părinții, deoarece ei sunt “martorii” primilor ani de viață ai acestora, apoi educatoarea, care are obligația de a-i cunoaște pe fiecare dintre copiii cu care lucrează.

Copii cu CES sunt în majoritatea grădinițelor.Ei sunt parte a grupului de copii, participând, după posibilitățile lor la activități și program.

Studierea copiilor cu cerințe educative speciale prezintă un interes particular.

Voi prezenta cazul unui copil ce a fost adus la gradiniță la vârsta de 5 ani , după ce a fost respins de alte unități similare din localitate.

TABLOUL FAMILIEI:

Copilul provine dintr-o familie biparentală, fiind singur la părinți. Familia are o stare materială ce îi permite un trai decent, din familie lucrând tatăl, mama fiind casnică.

TABLOUL COPILULUI

P.A. este un băiat de 6 ani, cu o dezvoltare fizică normală, diagnosticat cu imaturitate comportamentală și dislalie polimorfă.

La intrarea în grădiniță nivelul de inteligență era subnormal, capacitatea de memorare redusă, atenția instabilă, în schimb prezenta un flux verbal intens, deși incoerent.

Adaptarea la mediul gradiniței s-a facut relativ ușor, mai greu fiind pentru restul grupei, P.A. având o stare de agitație permanentă, gesturi uneori necontrolate.

Întocmirea **PLANUL DE INTERVENȚIE** s-a impus ca urmare a necesității de a-l include mai ușor în grupă și a început cu culegerea informațiilor de la familie și cu observarea tuturor aspectelor din comportarea copilului la gradiniță.

DEPISTAREA PROBLEMELOR cu care se confrunta P.A. a fost facută de către mama acestuia, după ce copilul a fost respins în mai multe gradinițe din localitate. Ea a recunoscut că P.A. are probleme numai când a văzut că acesta nu este acceptat în colectivitate. Care sunt problemele nu a știut să dea relații precise, în schimb a furnizat o serie de alte informații care m-au ajutat în elaborarea planului de intervenție personalizat.

Din EVALUAREA FORȚELOR, NEVOILOR ȘI DIFICULTĂȚILOR COPILULUI, făcută ca urmare a observării curente a comportamentului acestuia în grupă , am sesizat următoarele:

Puncte tari :

- dezvoltare fizica normală, stare de sănătate foarte bună,
- disponibilitate la comunicare,

- optimism,
- are deprinderi de autoservire.

Puncte slabe

- în gândire prezenta dificultăți de a opera , analiza și compara, făcând cu greu clasificări (după unul, maxim două criterii)
- la nivelul organelor de simț nu s-au constatat probleme, motricitatea generală fiind normală, dificultăți având în ceea ce privește motricitatea fină;
- prezenta defecte de vorbire multiple;
- atentia era instabilă;
- prezenta semne de hiperactivitate.

Pentru a stabili nevoile de dezvoltare ale copilului am solicitat colaborarea psihologului și a familiei.

Psihologul a diagnosticat copilul ca având un ușor retard, manifestat prin slaba capacitate de analiză, sinteză, comparație, dislalie polimorfă, ambele probleme fiind cauzate de tratarea copilului în familie la un nivel submedie, adică a carențelor educative manifestate prin coroborarea comportamentului părinților la nivelul copilului (de exemplu, au recunoscut că nu i-au corectat vorbirea, dimpotrivă s-au amuzat și au vorbit ei înșiși cum vorbea copilul), precum și elemente de comportament hiperactiv.

NEVOILE COPILULUI s-au identificat cu punctele slabe pe care mi-am propus să le remediez în măsura în care se poate , în activitatea curentă cu grupa. În ceea ce privește defectele de vorbire părinții au fost îndrumați să consulte un logoped.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

În urma stabilirii cerințelor educative speciale ale lui P.A. am stabilit următoarele:

A. SCOPUL

- dezvoltarea potențialului cognitiv al copilului în vederea integrării sale în activitatea grupei;
- dezvoltarea abilităților de comunicare și corectarea vorbirii;
- însușirea unor reguli de comportare în grup.

B.OBIECTIVE:

Obiective pe termen lung

- creșterea nivelului de dezvoltare cognitivă prin stimularea corespunzătoare a senzațiilor și percepțiilor și operațiilor gândirii;
- dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale; exersarea comportamentelor adecvate grupului.

Obiective pe termen scurt:

- să realizeze analiza și sinteza în cadrul observării unor obiecte;
- să sesizeze asemănări și deosebiri între obiectele observate;
- să ia parte la discuții informale în grupuri mici de copii;
- să ia parte la activitățile de învățare în grup.

Programul de intervenție personalizat are la baza metode și strategii centrate pe cerințele educative speciale ale copilului P.A. și urmărește să creeze mediul favorizant pentru:

ȚINTA 1 :

DEZVOLTAREA POTENTIALULUI COGNITIV AL COPILULUI

Copilul a fost inclus în acțiuni și programe compensatorii care au facilitat înțelegerea lucrurilor, a fenomenelor, persoanelor și a situațiilor de viață în dimensiunea lor instrumental-integratoare. Astfel, am exersat cu acesta observând jucăriile ce simbolizau obiecte aflate în mediul înconjurător analiza și sinteza acestora (acolo unde a fost posibil demontând și montând) , continuând cu obiecte în mărime naturală, aflate în mediul imediat, atrăgându-i atenția asupra unor asemănari și deosebiri între obiecte.

De asemenea am utilizat sistemul simbolic (acțiune, imagini schematice, cuvinte/limbaj), copilul reușind să-și proiecteze achizițiile din sfera limbajului în activitatea de cunoaștere a lumii înconjurătoare.

ȚINTA 2:

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE COMUNICARE

Scopul acestei acțiuni a fost de activizare a vocabularului pe baza experienței imediate, cu cuvinte ce denumesc obiecte, ființe și fenomene observate, însușiri. Obiectivele acestui demers au fost conturate în raport cu cerințele educative ale copilului în cauza și au urmărit ca acesta să fie capabil să transmită un mesaj simplu, să primească mesaje și să îndeplinească acțiuni simple, să răspundă adecvat (verbal sau comportamental) la ceea ce i se spune.

Astfel P.A. a fost antrenat în toate activitățile grupei , după fiecare activitate în care a întâmpinat dificultăți reluând numai cu acesta aspectele dificile pentru el în forme personalizate, având permanent o atitudine pozitivă, încurajându-l, îndemnând și pe copiii din grupă să aibă aceeași atitudine.

Având în vedere importanța deosebită a mediului social în tratarea tulburărilor de limbaj , am căutat să mă asigur de sprijinul familiei, în sensul de a-i determina pe membrii acesteia să-și schimbe comportamentul, recomandându-le ca în comunicarea cu copilul, să-l corecteze, să memoreze cu el diverse poezii pe care le cunosc, să îi răspundă clar la întrebări, să-i adreseze întrebări și să urmarească formularea răspunsurilor, etc. Concomitent să urmeze exercițiile cu logopedul cu care trebuie de asemenea să colaboreze.

ȚINTA 3:

ÎNSUȘIREA ȘI RESPECTAREA UNOR REGULI DE COMPORTARE ÎN GRUP:

Pentru că P.S. a fost diagnosticat cu imaturitate comportamentală , mi-am propus ca să corectez această cerință specială a sa în cel mai scurt timp, dat fiind faptul că acesta deranja restul grupei cu unele reacții necontrolate, la început, chiar periculoase (aruncă cu jucării, lucruri, fără o direcție anume și chiar fără motiv, țipa în momente de satisfacție,etc).

În acest scop am abordat diferite strategii și metode de corectare, pe care le-am aplicat cu răbdare, cerând și sprijinul grupei, care a acceptat, dar și al familiei, care s-a implicat.

Astfel :

- am așezat copilul întotdeauna lângă mine în fața grupei, motivând că acesta este ajutorul meu;
- am antrenat în exerciții de focalizare a atenției pentru stabilizarea acesteia(“Cauta greșeala”,”Ce lipsește”);
- i-am încurajat, evidentiat, stimulat faptele bune, acordându-i toata atenția;
- i-am evidențiat calitățile și i-am încurajat progresul;
- i-am atribuit responsabilități în cadrul grupei (distribuirea materialelor pentru copii, a veselei, responsabil cu curățenia)
- i-am acordat recompense la fiecare progres înregistrat;
- i-am afișat lucrările individuale, reușite, la panoul grupei.

CONCLUZII:

Programul de intervenție personalizat a presupus muncă în echipă, formată în principal din educatoare și familie, care a urmat pașii recomandați atrăgând în echipă logopedul, precum și toți cei implicați în activitățile desfășurate de P.S. pe parcursul unei zile pentru a forma un cerc de susținere, echilibrare și integrare a acestuia în grupul de preșcolari și implicit în societate. În urma intervențiilor educative, P.S a înregistrat un progres real, favorabil unei integrări optime în școala pe care o va începe în curând.

Bibliografie:.

S. Chelcea, 1998, Metodologia Cercetării Sociologice

I. Holban, 1978, Cunoașterea elevului: o sinteză a metodelor

Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale: culegere de texte. Asociatia RENINCO Romania, Coordonator Ionel Musu, Editura Marlink, 2000

J. Ramaekers, 1995, Îmbunătățirea comunicării prin învățare structurată

Argumente în favoarea educaţiei integrate

Prof.inv.primar PIELE ELENA-ROXANA
Scoala Gimnaziala “Gabriel Marinescu” Tigveni

Integrarea este un drept al omului

☻ Toţi copiii au dreptul de a învăţa împreună.

☻ Copiii nu ar trebui dezapreciaţi sau discriminaţi prin excluderea lor sau trimiterea lor separată datorită deficienţei sau dificultăţii lor de învăţare.

☻ Adulţii cu deficienţe, care se descriu pe ei ca supravieţuitori ai şcolii speciale, cer încheierea segregării.

- **Integrarea reflectă practici educaţionale pozitive**

☻ Copiii cu deficienţe se descurcă mai bine, educaţional şi social, atunci când sunt educaţi împreună cu covârstnicii.

☻ Nu există predare sau îngrijire într-o şcoală separată care nu poat avea loc într-o şcoală de masă, dacă sunt asigurate pregătirea şi materialele ajutătoare.

☻ Asumându-şi angajamentul şi dispunând de susţinere, educaţia integrată utilizată mai eficient resursele educaţionale.

- **Integrarea reprezintă un bun simţ social**

☻ Integrarea îi învaţă pe copii toleranţa şi acceptarea diferenţelor individuale.

☻ Toţii copiii au nevoie de o educaţie care să-i ajute pentru o viaţă alături de ceilalţi.

☻ Integrarea are potenţialul de a reduce teama şi de a construi prietenii, respect şi înţelegere.

Ce este INTEGRAREA?

DEFINIŢIE: Integrarea este procesul sistematic de reunire a copiilor cu nevoi speciale alături de copii de aceeaşi vârstă cu o dezvoltare normală, în cadrul mediilor naturale în care ei învăţă şi se joacă**.**

INTEGRAREA înseamnă…

Toţi copiii învaţă în acelaşi mediu, beneficiind de acelaşi servicii şi acelaşi sprijin pentru a avea succes

Fiecare copil cu nevoi unice se regăseşte în medii integrative

Toţi copiii participă în mod egal la toate activităţile unui program obişnuit

Încurajarea prieteniilor şi relaţiilor sociale între copii cu şi fără nevoi speciale

Asigurarea condiţiilor de a primi o educaţie specială în medii comunitare obişnuite pentru copiii cu nevoi speciale

Un nou model de asigurare a unor servicii în cadrul educaţiei speciale care pune accent pe colaborarea dintre educaţia specială şi cea obişnuită

Oferirea de sprijin cadrelor didactice pentru educaţia timpurie care lucrează cu copii cu nevoi speciale

Copiii învaţă unul lângă altul chiar dacă au scopuri diferite

A-i învăţa pe copii să înţeleagă şi să accepte diferenţele dintre oameni

Asigurarea unui program educaţional adecvat şi individualizat pentru toţi copiii

A lua în serios preocupările părinţilor şi a-i determina să devină parteneri în acest proces de echipă

Avantaje şi obstacole ale integrării copiilor cu CES

Avantaje ale integrării copiilor cu CES – PENTRU COPIII CU NEVOI SPECIALE

Dezvoltarea cognitivă, motorie, de limbaj, socială şi emoţională este consolidată prin intermediul interacţiunilor semnificative cu cei de aceeaşi vârstă.

Covârstnicii servesc drept model de rol.

Este facilitată dezvoltarea calităţilor, aptitudinilor şi intereselor.

Sunt asigurate participarea în comunitate şi şansa de a lega prietenii.

Avantaje ale integrării copiilor cu CES – PENTRU COPIII FĂRĂ NEVOI SPECIALE

Este învăţată acceptarea diferenţelor.

Se extinde diversitatea prieteniilor.

Este încurajată cooperarea.

Sunt consolidate creativitatea, exploatarea resurselor proprii şi empatia.

Este asumată o responsabilitate mai mare şi se manifestă o autoîncredere mai mare.

Avantaje ale integrării copiilor cu CES – PENTRU FAMILII

Părinţii copiilor cu CES manifestă o senzaţie de uşurare, fac faţă mai uşor nevoilor zilnice, pot lucra în cadru comunităţii.

Părinţii capătă încredere în şansele de reuşită ale copiilor lor.

Sunt furnizate informaţii privind dezvoltarea tipică şi atipică.

Se oferă suportul, susţinerea altor părinţi.

Este promovată implicarea activă în dezvoltarea unor obiective de învăţare adecvate şi funcţionale.

Toţi părinţii se constituie ca parte a comunităţii şcolare.

Avantaje ale integrării copiilor cu CES – PENTRU CADRE DIDACTICE ŞI ALŢI SPECIALIŞTI

Cadrele didactice aplică/dezvoltă o minunată înţelegere a diferenţelor individuale.

Cadrele didactice învaţă strategii de promovare a dezvoltării şi susţinerii stilurilor de învăţare variate ale copiilor.

Cadrele didactice devin mai conştiente de avantajele unei activităţi de observare şi evaluare consecvente şi eficiente.

Specialiştii şi personalul auxiliar dezvoltă o perspectivă holistică centrată pe copil.

Avantaje ale integrării copiilor cu CES – PENTRU COMUNITATE

Educarea copiilor cu CES în acelaşi loc cu semenii lor cu dezvoltare tipică este mai puţin costisitoare decât costul înfiinţării şi amenajării unor spaţii şcolare alternative.

Copiii cu CES devin competenţi, adulţi productivi, contribuind la bunul mers al societăţii pe căi concrete.

Membrii comunităţii dezvoltă o nouă înţelegere şi apreciere a diversităţii.

TIPURI DE DEFICIENŢE

1. Deficienţe de intelect: întârziere mintală, Sindromul Down
2. Tulburări de limbaj: dislalie, tulburări de ritm, de voce, de dezvoltare, de scris şi citit
3. Deficienţe motrice
4. Deficienţe senzoriale: de auz, de văz
5. Autismul
6. Deficienţe de învăţare

DECALOGUL INTEGRĂRII

- 1. Să-l vezi pe celălalt ca fiind unic.
- 2. Să-l priveşti pe celălalt ca fiind cel puţin egal cu tine.
- 3. Să gândeşti ce ai face tu în locul lui.
- 4. Să-ţi aminteşti că poţi fi oricând ca el.
- 5. Să faci ce crezi că ţi-ar plăcea ţie, de ai fi ca el.
- 6. Să fim alături, pentru a nu fi singuri.
- 7. Să accepţi diversitatea, pentru a înţelege unicitatea.
- 8. Să-i dai mai mult decât aştepţi să primeşti.
- 9. De cazi, întoarce-te spre ceilalţi.
- 10. Când eşti fericit, ajută-i şi pe ceilalţi să fie la fel ca tine.

AUTISMUL ȘI VIAȚA DE ȘCOLAR

PIP CORDUNEANU MARICICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.5 PIATRA -NEAMȚ

1. Autism - integrare socială

Autismul este una din cele mai grave boli ale copilăriei care frânează dezvoltarea.

Copilul devine cu greu autonom. Șchioapătă din punct de vedere afectiv: ori are prea multe emoţii ori nu are destule. Inteligenţa nu este atinsă, doar că nu se poate servi de ea din cauza închiderii sale faţă de lumea exterioară. Poate deveni competent în domeniile în care este dotat.Creşte în mod dizarmonic, unele sectoare ale personalităţii sale rămânând foarte puţin dezvoltate, în timp ce altele depăşesc adesea normalul. Se poate spune că păstrează aproape toată viaţa o anumită fragilitate a caracterului şi că are nevoie să fie susţinut de un mediu care să-l înţeleagă şi să-l accepte

Familia cu un copil cu nevoi speciale se confruntă cu o situaţie nefamiliară şi foarte dificilă care provoacă anxietate membrilor ei. Când copilul cu autism începe grădiniţa situaţia devine şi mai dificilă: comparaţia dintre copilul cu autism şi ceialţi copii de vârsta lui scoate în evidenţă caracteristicile neobişnuite ale copilului cu autism. Părinţii se confruntă cu decizii care trebuiesc luate în situaţii critice de viată, cum ar fi alegerea unei grădiniţe potrivite care să ţină seama de nevoile copilului, integrarea copilului cu autism într-un program social şi alegerea unei şcoli cu învatamant integrat.

Conceptul de integrare socială este parte integrantă a intervenţiei terapeutice asupra copilului diagnosticat cu autism. În mod obişnuit, integrarea în învăţământul de masă a copilului cu autism presupune integrarea lui parţială în colectiv.

Conceptul de integrare socială, pentru un copil cu potenţial, susţine că acesta are dreptul să fie în compania copiilor normali, în aşa fel încat să poată învăţa comportamente sociale pe care să şi le însuşească gradual în procesul lui de dezvoltare.

Pentru a profita de această oportunitate, copilul trebuie integrat regulat într-o clasă de copii normali, pentru a se putea adapta la grup şi pentru a câştiga încredere în sine.

2. Integrare sau anexare?

Când un copil cu autism este intregrat în învăţământul de masă putem spune despre el că îl întregrăm în colectivul clasei, dar acest lucru nu descrie în totalitate esenţa conceptului de integrare.

Prima problemă importantă în procesul de integrare constă în modul cum este perceput şi înţeles copilul de către cadrele didactice din şcoală, educatorul şi întreg personalul care intră în contact cu copilul.

Aparţine cu adevărat copilul grupului din care face parte, chiar dacă este un copil cu nevoi speciale, aşa cum şi ceilalţi copii sunt unici în felul lor? Este parte componentă a grupului, funcţionând împreună cu ceialţi copii sau se află pur şi simplu acolo din punct de vedere fizic, fără să fie integrat ca fiind un copil al grupului respectiv?

Aceasta este o problemă importantă, critică, pentru că numai astfel putem determina felul cum este primit copilul în grupul de la şcoală/grădiniţă de către învăţător sau educator şi felul cum acesta il percepe pe copil. Ca oameni, ce simţim atunci când întâlnim un copil care manifestă un comportament diferit, neaştepat, ciudat? Pentru unii din noi ar însemna interes şi curiozitate, pregătindu-ne sa ne apropiem de el şi să comunicăm cu el. Această atitudine ne-ar ajuta să-l acceptăm aşa cum este, fără a încerca să il schimbăm, în virtutea faptului că există heterogenitate şi că nu toţi trebuie să fim la fel.

Pe de altă parte, unii oameni ar putea să opună rezistenţă în a accepta copilul aşa cum este, datorită faptului că ar putea să simtă teamă. Pot să-l respingă sau să simtă milă faţă de un copil ale cărui nevoi sunt diferite de cele ale noastre,

ale tuturor. Îndiferent care ar fi sentimentele noastre, învăţătorul sau educatorul întâmpină mari dificultăţi în a accepta un copil al cărui comportament e diferit faţă de cel al altor copii din clasă, fapt ce îl pune în dificultate atunci cand vine vorba de a retransmite celorlaţi copii şi părinţilor mesajul integrării lui.

Copilul poate fi **integrat** în cadrul unei clase de copii sau **anexat** în clasa respectivă.

Atunci când vorbim de conceptul de **integrare**, ne ghidăm după principiul conform căruia un copil cu nevoi speciale în învăţământul de masă îi ajută pe ceialţi copii să înţeleagă şi să devină conştienţi de diferenţa dintre ei şi alţii. În situaţia unui copil **anexat** în cadrul unei grupe, prezenţa lui acolo este percepută de ceialţi ca fiind deranjantă, disturbatoare. Este ca şi cum o parte din concetrarea atenţiei copiilor se indreaptă spre acel copil cu nevoi speciale, care, nu poate fi perceput decât ca un stimul ce îi distrage de la activitatea lor.

Copilul cu autism prezintă dificultăţi majore în ceea ce priveşte comunicarea cu ceilalţi. Maniera în care încearcă să comunice poate fi una ciudată, neadecvată social ca de exemplu: poate părea indiferent faţă de educator şi colegii de clasă, poate ţipa sau poate deveni uneori agresiv. Un educator bine antrenat va observa imediat comportamentele care evidenţiază frustrarea copilului de a nu putea comunica şi va găsi un răspuns adecvat la mesajul transmis de copil.

Un educator rigid, care acceptă cu greutate diferenţa de comportamet dintre copilul cu autism şi ceialţi copii, va relaţiona cu acel copil ca şi cum ar fi un copil ce prezintă tulburări de comportament. Va percepe manifestările copilului ca fiind ciudate şi înspăimântătoare, drept pentru care va încerca de fiecare dată să le stopeze. Tendinţa lui va fi să nu îşi asume responsabilitatea în asemenea situaţii, ci mai degrabă să o transfere către părinţi sau însoţitorul copilului. Acest educator pierde şansa de a găsi soluţii creative care ar putea să-l ajute pe copil să facă faţă stresului său, întărindu-i comportamentul pozitiv şi făcându-l pe copil mai degrabă responsabil de acţiunile sale.

Când copilul este **anexat** unei clase, educatorul şi copiii se focusează şi observă ceea ce „lipseşte” copilului cu autism, ceea ce copilul încă nu este capabil să facă şi mai ales cât de mult trebuie el să recupereze pentru a deveni ca toţi ceialţi. O atitudine atât de pesimistă din partea educatorului îl va determina să acumuleze frustrare. Astfel copilul cu autism nu va putea niciodată să fie la fel ca celalţi copii, nu va putea niciodată să îi ajungă din urmă, deoarece progresele lui sunt foarte mici şi necesită o perioadă foarte lungă de timp ca să fie atinse. Atunci cand educatorul devine conştient de limitele unui copil cu autism va întâmpina dificultăţi în ceea ce priveşte găsirea de soluţii în vederea integrării lui în colectiv. Pentru copilul cu autism fiecare sarcina poate fi „mult prea grea” şi dificil de realizat. În acest mod copilului cu autism nu i se dă şansa de a participa spontan la activităţile de grup.

De asemenea , conceptul de anexare presupune ca părinţii care au copii cu autism să trăiască un sentiment de inferioritate atunci când li se cere să ofere explicaţii şi scuze pentru comportamentul neobişnuit al copilului lor. Aceşti părinţi au puţine şanse să „dialogheze” cu alţi părinţi ai altor copii din clasă. Educatorul este singura persoană căruia pot să se plângă în mod direct. Astfel se deschide un canal de comunicare între educator şi părinţi, canal prin care mesajul negativ al educatorului ajunge la părinţi. În acest mod părinţii se simt şi mai instrainaţi , izolaţi şi fără nici un fel de sprijin.

Conceptul de integrare facilitează observazea comportamentului pozitiv la copil, antrenând o atitudine optimistă a educatorului implicat in relaţia cu copilul. În acest mod se creează o legătură pozitivă între educator şi copil, în care acesta pune accent pe abilităţile speciale de care copilul dispune care pot fi cu uşurinţă arătate celorlaţi (felul cum se mişcă, felul cum se joacă, etc). Educatorul poate reuşi în incercarea de a integra copilul cu autism în clasa sa dacă dezvoltă o bună colaborare cu părinţii copilului. Cooperarea poate încuraja crearea unui grup social de suport pentru copil şi părinţi. Astfel, un educator care face integrare poate încuraja cooperarea dintre părinţii copilului cu autism şi ceilalţi părinţi, în cadrul întalnirilor zilnice de la scoală. În acest sens părinţii pot fi stimulaţi să îşi facă vizite reciproce în orele de după amiază, în vederea unei apropieri între copiii lor. Când, în acest proces al integrării, între educator şi părinţi s-a stabilit o relaţie de

parteneriat, aceştia devin conştienţi atât de oportunităţile cât şi de dificultăţile cu care fiecare dintre ei se confruntă.

Este mult mai uşor în această situaţie să primescă asistenţă specializată şi să fii alături de ei în situaţii dificile de viaţă.

Integrarea copilului cu autism în învăţământul de masă presupune:

• Este important ca fiecare verigă umană din sistem (educator, părinte, însoţitor, etc) să fie conştient de posibilele obstacole pe care le poate întâmpina în procesul integrării, şi să fie pregătit să îi facă faţă cu responsabilitate, răbdare şi creativitate.

• Cooperarea este esenţială între toţi membrii echipei, incluzându-l şi pe însoţitorul copilului ca partener, în vederea menţinerii unei comunicări eficiente între învăţător şi părinţi, astfel încât cu toţii să adope acelaşi comportament atât acasă cât şi la scoală

• Când toţi membrii echipei, în eforturile lor de a integra copilul, au încredere totală în demersul lor şi sunt inspiraţi de optimism, bazele succesului integrării sunt deja stabilite.

• Continuarea terapiei individuale cu copilul încurajează copilul şi il face mai increzător în capacitatea sa de a se adapta din punct de vedere social.

3. Concluzie

Fiecare copil, pentru a dezvolta încrederea în sine şi în ceialţi, are nevoie de o rutină zilnică, de stabilitate şi predictibilitate. Pentru copilul cu autism, ce prezintă rezistenţă la schimbare şi tranziţie, acest lurcu este primordial. Deoarece el are o percepţie confuză despre lume, are nevoie de clarificări în acest sens. Pentru ca un copil cu autism să se acomodeze cu mediul în care trăieşte şi să fie acceptat, el trebuie să simtă că aparţine unui grup care il întegrează necondiţionat.

Bibliografie

1. Calinescu, M. (2003) – Portretul lui M – Editura Polirom, Bucureşti
2. Cernomazu Muraru, O. 2005 – Aspecte generale ale patologiei autiste – Editura Universitatii,Suceava
3. Genevieve, F.(2002) – O lume diferită – Editura Triade, Cluj-Napoca
4. Marcelli, D (2003) – Tratat de psihopatologia copilului – Editura Fundaţiei Generaţia, Bucureşti.
5. Mitrofan, I ; Vasile,D. (2001) - Terapii de familie - Editura SPER, Bucureşti
6. Muresan, C (2004) – Autismul infantil. Structuri psihopatologice. Terapie complexa – Editura Presa Universitara – Cluj Napoca
8. Popescu Neveanu, P. (1997) – Psihologie - Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti
8. Secară, O. (2007) – Creierul social. Autism, neuroştiinţe, terapie- Editura Artpress, Timişoara

LUMEA PRIN OCHII COPILULUI AUTISTULUI

ÎNV.CORDUNEANU OVIDIU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2/Structura Văleni, PIATRA NEAMȚ

Conștiința reprezintă capacitatea de a produce judecăți asupra intențiilor și actelor noastre. Conștiința este intuiția pe care o are spiritul despre percepțiile și actele sale. Conștiința este „intenționalitate”, adică este îndreptată spre ceva din afara mea.

Interpretarea este competența care le permite primatelor să atribuie atitudini, intenții, sentimente minților. „Citirea” altor minți este de fapt empatizarea.

A fi empatic înseamnă a percepe cu acuratețe cadrul intern de referință al altuia, cu toate componentele sale emoționale și semnificațiile care-i aparțin ”ca și cum” cealaltă persoană, dar fără a pierde condiția de ”ca și cum”**.** Te poți transpune cu ajutorul imaginației ei în gândirea celuilalt, în trăirea lui și in modul de a acționa**.**

Empatia poate fi definită din punct de vedere psihanalitic ca un proces la unei identificări scurte prin care, cu o fantezie conștientă sau neconștientă, cineva s-ar contopi pe sine cu o altă persoană pentru ca sa înțeleagă și să împărtășească sentimentele și atitudinile altuia**.**

În mod normal oamenii empatizează unii cu ceilalți. Își înțeleg trăirile, gândirea, modul de acțiune unii altora. Dar există și ființe care nu pot empatiza, care nu dispun de un organ mental**.** Acești oameni se numesc autiști. Ei nu pot comunica. Prin urmare nu se pot integra în societate. Daca nu pot lega prietenii pentru ca nu pot fi capabili să empatizeze sau să interpreteze reacțiile, atitudinile celorlalți atunci să pună întrebarea dacă devin anxioși, daca trăiesc sentimente de însingurare, de alienare, de angoasă.

Comunicarea este esența sociabilității. Ea reprezintă actul prin care oamenii și alte viețuitoare își fac cunoscute existența, intențiile, dau știri, informează, schimbă mesaje transmițând într-un sens sau mai multe sensuri în scopul conviețuirii și uneori doar informării.

Autiștii nu sunt parte integrantă a societății. Dificultatea lor de înțelegere a celorlalte minți îi plasează în exteriorul grupurilor, asociațiilor. În varianta Asperger, autiștii nu pot interacționa social, dar pot stăpâni limbajul și pot trece testele de inteligență la nivel mediu și peste medie**.**

În varianta Rett, autiștii și-au pierdut deprinderile dobândite între unu și patru ani și deprinderea de a folosi mâinile, prin dereglarea semnificativă a unor comportamente**.**

Dezvoltarea mentala a unui individ care trăiește în afara unei ambianțe lingvistice datorită strânsei legături dintre limbă și gândire este imposibilă. Cel ce beneficiază de un astfel de mediu poate evolua normal chiar și atunci când el nu vorbește.

Situația autismului demonstrează contrariul acestei prepoziții ca individul care trăiește într-un mediu lingvistic se dezvoltă mental. Autiștii nu pot adopta o atitudine intențională**.**

Atitudinea intenționala este modul de interpretare comportamental al unei entități, tratând-o ca și cum ar fi un agent rațional, care a determinat „alegerea acțiunii”, luând în „considerare” , „convingerile” și „dorințele” sale.

Organismul este un sistem intențional asupra căruia se pot face predicții**.** Autistul nu poate face predicții. El nu poate explica ce se întâmpla în mintea sa, nu poate introspecta, nu poate analiza nici trăirile proprii, nici pe cele ale celorlalți.

Autiștii sunt un model de virtute. Ei nu pot minți, înșela, pretinde. Ei se înstrăinează, nu pot comunica, nu se pot amuza, flecări sau juca.

Individul dispune de mijloace de exprimare sonoră nearticulată ca râsul, oftatul, tusea semnificativă precum și foarte multe semnale acustice cu înțeles bine determinat pentru care nu există o denumire**.**

Bătaia pe umăr, strângerea mâinii, îmbrățișarea, pălmuirea, sărutul și altele constituie elemente de limbaj tactil tot așa cum putem descoperi elemente de comunicare cromatică in exteriorizarea sentimentelor de rușine sau mânie, prin modificarea culorii obrazului**.**

Deși mult mai puțin conștientizate, există și la om forme de comunicare chimică și electrică, pe unele dintre acestea bazându-se multe afinități și antipatii neexplicate dintre indivizi , rase și populații.

Importanța mijloacelor de comunicare gestuală a fost subliniată încă din antichitate în contextul oratoriei, care a acordat o atenție deosebită funcției persuasive a gesticii.

Autiștii nu înțeleg semnele, limbajul non-verbal al oamenilor normali sau a celor ce nu suferă de aceasta deficiență.

În teatru, relația fundamentala este cea dintre personaj și spectator. Buna funcționare a mijloacelor kinezice și proxemice de exprimare joacă un rol esențial**.** Actorul este obligat, pe de o parte, să-și supradimensioneze gestica și mimica spre a le face perceptibile de la distanța și pe de alta parte să-și subordoneze jocul de scena unui cod al expresiei faciale și corporale accesibile publicului în condiții socio-istorice determinate.

Autiștii nu pot interpreta gesturile, mimica acestora. Ei nu pot simula faptul că sunt altcineva. Ei nu pot empatiza cu celalalt. Nu poate simți durerea sau suferința celuilalt. Trebuie să studiem viața ființelor și nu creierul lor**.** Dacă observăm suferința oamenilor, studiindu-le comportamentul, știm ce se află și-n creierul lor.

Biologic, omul are un creier mai evoluat ca al celorlalte animale, dar regulile biologice diferă prin aceea că, posedă mai multe semnale non-verbale ereditare sau educate.

Comunicarea reprezintă un mod de interacțiune psiho-socială prin care oamenii își transmit impresii, idei, concepții prin mesaje ce produc schimburi de informații cu scopul cultivării valorilor proprii și cunoașterii valorilor celorlalți. Ea se efectuează în sisteme și limbaje non-verbale complexe: limbaje verbale însoțite de limbaje non-verbale, de simboluri, de alternanță, tonuri, ritmuri, tăceri folosite anume pentru împărtășirea unor semnificații cu scopul recunoașteriș ideilor si intereselor păstrării unor legături și unor raporturi.

Autistul nu poate comunica, nu-și poate imagina trăirile celuilalt. Autiștii nu dispun de imaginație. Ei se orientează după indicatori perceptivi din contextul real în care se desfășoară activitatea. Ei nu au o direcționare precisă, înaintează fragmentar, sacadat, cu stagnări și erori până la obținerea unui rezultat oarecare.

Procesul de obținere, prin imaginație, a noului implică interacțiuni cu toate componentele sistemului psihic uman, cum ar fi: dorințele, aspirațiile, profunzimea înțelegerii, orientările dominante, trăirile profunde ale evenimentelor, experiența proprie, dinamica temperamentală întreaga personalitate. Astfel, produsul imaginativ exprimă personalitatea, originalitatea acesteia și este el însuși original, fie în raport cu experiența, fie cu cea socială.

Autiștii sunt ființe fără imaginație, fără personalitate. Nu se poate vorbi în cazul lor de conștiință, de intenționalitate sau de predicții. Nu pot fi considerați ființe sociale....

BIBLIOGRAFIE:

1. Solcan, Radu Mihail – „Introducere în filosofia minții din perspectiva științei cogniției” , Editura Universității din Bucuresti, 2000.
2. Marcus, Stroe – „Empatie și personalitate”
3. Dinu, Mihai – „Teoria comunicării”
4. Dennet, Daniel – „Tipuri Mentale. O încercare de înțelegere a conștiinței.” ,Editura Humanitas, București, 1998, Trad. Parlog, Hortensia.
5. Popescu Neveanu, Paul – „Psihologie” , Editura Didactica și Pedagogică, București, 1997.

PREDAREA MATEMATICII ȘI EXPLORĂRII MEDIULUI UTILIZÂND ELEMENTE INOVATIVE DE EDUCAȚIE FINANCIARĂ

PROFESOR PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR: ALEXANDRU VIORICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ “SFINȚII CONSTANTIN ȘI ELENA”

Școala românească este într-o continuă schimbare, evoluție. Profesorii dedicați alături de diferite ONG-uri au depistat necesitatea desfășurării unor activități cu specific inovator pornind chiar de la conținuturile programei școlare pentru disciplina matematică și de la multiplele posibilități de a exploata conținuturile de la capitolul „Unități monetare” într-un mod creativ, inovator, utilizând tehnici și metode noi de a face ca procesul de învățare – transmiterea noilor cunoștințe să fie unul relevant pentru copil.

Astfel, atrăgând în sprijinul lor diferite ONG-uri, s-a ajuns în cele din urmă ca în anul 2013 Ministerul Educației de atunci să acorde educației financiare recunoșterea meritată și să aprobe Programa școlară pentru disciplina opțională Educație financiară pentru clasele a III-a și a IV-a prin O.M. numărul 4887/ 26.08.2013.

Prin intermediul acestei discipline se urmărește formarea elevilor în legătură cu „gestionarea banilor și adoptarea unor decizii care au consecințe financiare precum și o imagine a felului în care banii sunt percepuți, cheltuiți, economisiți, împrumutați în societatea de astăzi.” - O. M. numărul 4887/ 26.08.2013.

La baza elaborării acestui document stau și directivele europene legate de învățarea pe tot parcursul vieții și dezvoltarea competențelor cheie pentru viața de adult .

Prin intermediul acestei discipline se urmărește dezvoltarea cunoștințelor legate de bani de la momentul apariției acestora și importanța lor încă din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre. Se aduc în discuție informații despre existența băncilor ca instituții financiare, a modalităților de economisire a banilor prin intermediul acestora sau prin alte metode, despre utilizarea banilor sub alt format decât cel fizic, ci unul permanent adaptat la schimbările care au loc la nivelul societăților. Se urmăreste, de asemenea, și îmbogățirea vocabularului prin adoptarea/utilizarea unei terminologii specifice.

DE CE E IMPORTANTĂ EDUCAȚIA FINANCIARĂ PENTRU COPII?

În primul rând, EDUCAȚIA reprezintă ea însăși una dintre cele mai importante investiții pe care le poate face societatea sau familia.

Atunci când discutăm cu copiii despre EDUCAȚIE FINANCIARĂ, este foarte important ca temele de discuție să fie adaptate vârstei și nivelului de înțelegere. Astfel, un model de abordare a educației financiare poate fi structurat sub următoarea formă:

1. CE SUNT BANII?
   - Definiția banilor
   - Diferența dintre nevoi și dorințe
2. ISTORIA BANILOR. CUM AU APĂRUT BANII?
3. VALOAREA BANILOR

❖ BANII SE CÂȘTIGĂ PRIN MUNCĂ?

- Relația dintre meserie, activitate independentă și bani
- Banii sunt o resursă limitată

- ❖ BANII SE ECONOMISESC
  - De ce să economisim bani ?
  - Cum să economisim? Căi de economisire.
- ❖ BANII SE ECONOMISESC
  - De ce să economisim bani?
  - Cum să economisim bani? Mijloace de economisire.
- ❖ BANII SE INVESTESC.
  - Ce sunt investițiile?
  - Modalități de a investi
- ❖ BANII SE DONEAZĂ?

Pornind de la mulțimea de resurse educative diponibile în mediul online, un cadru didactic poate răspunde cu usurință tuturor curiozităților copiilor legate de bani.

De asemenea, pentru că activitatea este una cu caracter inovativ, în momentul desfășurării acesteia am invitat în clasă și doi părinți care lucrează la bancă (bănci diferite). După discuțiile preliminare, întrebările copiilor, vizualizarea materialelor video, au urmat dezbaterile legate de bani și de utilizarea acestora. Parinții implicați în lecție au prezentat într-un mod adecvat vârstei copiilor informații despre bănci, depsre produsele bancare, despre beneficiile în relația cu banca sau despre dificultățile ce pot fi întâmpinate.

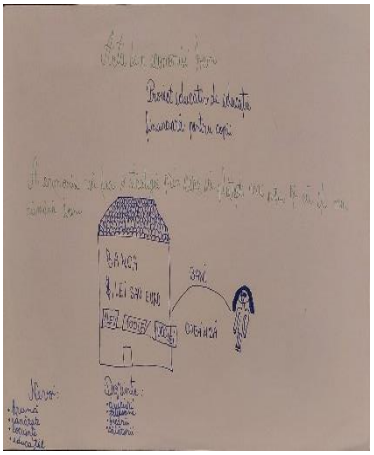
La final, copiii au primit ca temă să noteze într-un tablel cheltuielile familiei lor pe perioada unei săptămâni și să observe pe ce lucruri sunt cheltuiți cei mai mulți bani și dacă se pot face economii. Acest proiect poate fi considerat unul inovativ și prin prisma faptului ca implică familia în activitatea desfășurată la clasă și ajută la continuarea acesteia în afara școlii. La nivel de clasă, s-a stabilit ca toți elevii să primească aceeași sumă de bani din partea familiei și să fie responsabilizați în cumpărarea unor produse alimentare. Clasa a fost împărțită în trei grupe:

1. Grupa elevilor care achiziționau produse alimentare/de panificație,
2. Grupa elevilor care achiziționau fructe,
3. Grupa elevilor care achiziționau produse de igienă/curățenie,

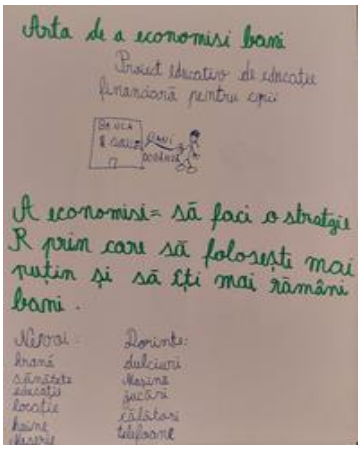
Provocarea consta în a achiziționa produse de calitate, dar nu la cele mai mari costuri, adică identificarea unor soluții pentru economisire.

Unul dintre rezultatele vizibile ale acestui proiect a fost satisfacția celor implicați, atât parinți, cât și elevi. Părinții se bucură deoarece li se deschide calea în a le explica elevilor că banii NU SUNT o resursă nelimitată și că trebuie utilizați/cheltuiți cu răspundere. Elevii se bucură pentru ca învățarea este una care îi implică direct, vine cu sarcini noi, diferite de rutina clasică a școlii, îi responsabilizează și îi pune în postura de a lua decizii.

Imagini din timpul activității desfășurate cu elevii:

BIBLIOGRAFIE:

Ordin-privind-aprobarea-programelor-scolare nr. 4887/26.08.2013

https://appe.ro/

https://appe.ro/despre-noi/proiecte/banii-pe-intelesul-copiilor/

https://appe.ro/despre-noi/proiecte/educatie-financiara-prin-joc/

https://www.youtube.com/watch?v=8hTrvduVUrs&ab_channel=EfectulFluturelui

https://www.youtube.com/watch?v=3SWpeo_csd8&ab_channel=AgoraMoldova

Modern versus tradițional în lecția de literatură

Prof. Arsintescu Steluța
Colegiul Tehnic ”Ion Creangă”, Târgu-Neamț

Ca profesor de limba și literatura română, mă confrunt deseori cu lipsa de atenție a elevilor sau cu lipsa de interes pentru cunoașterea și aprofundarea operelor literare clasice, considerate desuete. Uneori, afirmațiile lor privind lipsa de relevanță a subiectelor care se dezvoltă în jurul obsesiilor personajelor care trăiesc într-o altă epocă, de mult timp apusă, scot în evidență ruptura dintre societatea evocată și cea actuală, dintre mentalitatea personajelor și cea a cititorilor de astăzi. Programa școlară nu a mai fos modificată de foarte multă vreme iar tematica dezbătută la clasă nu mai corespunde nivelului de așteptare. Drept urmare, profesorului îi revine rolul de a aplica noi metode de captare a atenției elevilor, prezentând opera literară dintr-o altă perspectivă și schimbând modul de percepție a mesajului. Mi-a atras în mod special atenția o maximă extrem de sugestivă: ”Schimbă perspectiva din care privești lucrurile și lucrurile vor avea altă perspectivă!”, pe care încerc să o transpun în practică atunci când observ că este nevoie de altceva, poate de ceva nou, diferit de parcursul tradițional al unei lecții.

Una dintre metodele care se poate aplica cu succes într-o oră de specialitate poartă numele de SCAMPER și înlocuiește cu succes binecunoscutul brainstorming. Acronimul provine de la cele 7 verbe : Schimbă, Combină, Adaptează, Modifică, Pune în alt contex, Elimină, Rearanjează.

Un exemplu de stimulare a creativității la disciplina Limba și literatura română, la clasa a X-a, aplicat la orele dedicate fixării cunoștințelor la nuvela psihologică *Moara cu noroc*, de Ioan Slavici, poate conduce la exprimarea liberă a opiniilor, și, prin acest lucru, la crearea unor momente de reflectare asupra tematicii operei. Am ales doar câteva întrebări, dar spectrul lor se poate diversifica, multiplica sau simplifica în funcție de competențele pe care profesorul le-a propus pentru lecția respectivă.

Întrebări specifice etapei de *schimbare*, de substituire a elementelor-cheie din parcursul epic:

- Ce componente ale subiectului pot fi înlocuite pentru a obține o altă desfășurare a subiectului?
- Pe cine pot înlocui, dintre personaje?
- Ce pot schimba în relația dintre personaje?
- Pot schimba locul în care este plasată acțiunea? Dar timpul în care aceasta se derulează?

Pentru etapa de *combinare*:

- Pot combina personajele astfel încât să schimb finalul operei?
- Ce elemente se pot combina astfel încât să evit degradarea psihică a protagonistului?
- Pot combina talentele unor personaje ?

Pentru etapa de *adaptare*:

- Ce elemente componente se pot adapta astfel încât să obținem altă desfășurare a acțiunii?
- Ce idee pot adapta pentru a obține un alt deznodământ?
- Ce procese putem adapta?
- Ce putem adapta de la o altă operă a scriitorului?

Pentru etapa de *modificare*:

- Ce s-ar întâmpla dacă protagonistul și-ar folosi abilitățile altfel?
- Ce pot mări/ micșora/exagera din conținutul nuvelei?
- Cum ar fi dacă antagonistul ar fi un personaj binevoitor?

- Ce ar face cuplul Ghiță-Ana dacă ar miza pe încrederea unul în celălalt?

Pentru etapa de *eliminare*:

- Ce se poate elimina din structura nuvelei?
- Cum se poate simplifica relația dintre protagonist și antagonist?
- Ce poate fi omis? Ce este în plus ?
- Ce s-ar întâmpla dacă personajul antagonist ar fi eliminat din poveste?

Pentru ultima etapă, cea de *rearanjare*:

- Ce se poate rearanja din conținutul nuvelei?
- Care ar fi evoluția protagonistului dacă aș înlocui anatgonistul?
- Ce secvență nouă poate fi introdusă?
- Ce s-ar întâmpla dacă protagonistul ar fi mai puternic?

Aceste întrebări trebuie să fie de tip deschis, astfel încât să genereze interes și să dezvolte imaginația creativă. Ele constituie doar un simplu pretext pentru buna desfășurare a lecției, se pot multiplica în funcție de tipul operei literare și pot genera noi și noi întrebări. Cu siguranță, elevii vor ține minte contextul acestui tip de dezbatere, chiar dacă nu au citit opera în ansamblul ei.

Particularităţile elevilor cu cerinţe educative speciale

profesor de psihopedagogie specială pe o catedră de educaţie specială
Popovici Camelia Maria
Liceul Tehnologic Special Nr. 1 Oradea

R.Zazzo, pornind de la ipoteza conform căreia copilul cu dizabilitate intelectuală nu se poate asimila unui copil normal de o etate cronologică mai mică, evidenţiază că structura psihică a acestuia se caracterizează prin heterocronie, ceea ce înseamnă că unele aspecte ale activităţii sale psihice sunt dezvoltate sub limita, iar altele peste limita atinsă de copilul normal de aceeaşi etate mintală.

Gândirea

Prin caracteristicile şi mecanismele sale, gândirea se profilează ca un proces psihic extrem de complex, care, în stare de normalitate, focalizează şi valorifică optim întreaga activitate cognitivă a fiecărui individ, asigurându-i acestuia un echilibru stabil şi adaptarea eficientă la condiţiile de mediu, la solicitările multiple ale acestuia.

În cazul persoanelor cu dizabilitate intelectuală, apar o serie de afecţiuni care interacţionează cu celelalte funcţii şi procese psihice şi determină diminuarea eficienţei intelectuale sub nivelul minim al adaptabilităţii.

O trăsătură considerabilă este inerţia proceselor gândirii care determină dificultăţi în abstractizare şi generalizare, dar şi diminuarea capacităţii de analiză şi sinteză. La elevi, procesul se poate manifesta sub forma persistenţei concretismului în gândire, aceştia având nevoie de dovezi concrete pentru a înţelege o noţiune.

Inconsecvenţa gândirii reprezintă o caracteristică a elevilor cu dizabilitate intelectuală uşoară care constă în faptul că aceştia nu rămân fideli unui mod de rezolvare de probleme, nu corectează o greşeală atunci când o observă, ci continuă sarcina în mod greşit. Astfel că, elevii cu dizabilitate intelectuală adesea tind să se grăbească în efectuarea unor sarcini, în loc să judece modul în care ar putea să rezolve problema mai eficient. “Falsul progres” este un termen introdus de C.Păunescu şi I.Muşu şi se referă la faptul că unii elevi acumulează anumite informaţii pe care le pot folosi în mod repetat la clasă, la aceleaşi discipline, însă, dacă sunt scoşi din împrejurările familiare, aceştia nu pot utiliza informaţiile în mod independent, nu le pot ataşa unor alte activităţi decât cele cu care s-au obişnuit.

La şcolari se mai întâlnesc adesea activităţi repetitive, perseverări, aceştia preferând activitatea în care nu e nevoie să-şi utilizeze atât de mult gândirea, limitându-se la a se încadra în situaţii simple în care tot ce fac este să reproducă sau să imite.

Limbajul

Limbajul este un indiciu bun de luat în calcul în ceea ce priveşte dezvoltarea copilului. S-a observat că, la copiii cu dizabilitate intelectuală, apar cu întârziere faţă de copiii cu aceeeaşi vârstă mintală fără dizabilităţi, primele cuvinte izolate, primele propoziţii şi apariţia vorbirii ca mod de exprimare principal.

Dificultăţile din cadrul limbajului sunt strâns legate de :

- percepţia şi înţelegerea sunetelor, a vorbirii ;
- scris – cititul;
- complexitatea vorbirii;
- gradul de exprimare;
- articularea, fonaţia şi ritmul vorbirii ;
- vocabularul.

Desigur că, pe măsură ce gradul de severitate al dizabilităţii intelectuale este mai mare, pe atât sunt mai grave şi mai multe dificultăţile de limbaj.

Memoria

Memoria este un proces complex, interrelaţional cu celelalte procese psihice, care asigură o bună organizare a vieţii şi o adaptare prin asocierea trecutului cu prezentul pentru a îmbunătăţi viitorul. Fără memorie nu ar există învăţare, personalitate, conştiinţă.

La elevii cu dizabilitate intelectuală, apar anumite afecţiuni ale proceselor mnezice, după cum urmează : ritm încetinit de însuşire a noilor informaţii, instabilitatea păstrării informaţiilor, neclaritatea reproducerii. Există, de asemenea, tendinţa de a memora informaţiile mecanic, fără a depune vreun efort de a le înţelege. Dificultăţile de întipărire şi transmitere a informaţiilor pot fi determinate de faptul că memorarea se face şi în funcţie de interesul avut pentru ceea ce trebuie învăţat, de noutatea şi dificultatea informaţiilor ce trebuiesc reţinute, iar elevii cu dizabilitate intelectuală, adesea îşi pierd rapid interesul şi nu reuşesc să asocieze noile informaţii cu altele mai vechi, astfel încât să eficientizeze procesul de memorare.

Fidelitatea redusă a memoriei este o altă caracteristică specifică a elevilor cu dizabilitate intelectuală. Această se manifestă prin faptul că elevul, ca urmare a uitării, nu reproduce exact ceaa ce a memorat. Decalajele între ceea ce reproduce şi ceea ce a memorat pot fi destul de mari, mai ales că fidelitatea redusă este influenţată şi de situaţiile în care elevul confundă informaţiile care sunt asemănătoare sau provin din situaţii similare.

Imaginaţia

Imaginaţia este un proces superior, în strânsă relaţie cu gândirea, dar şi cu celelalte procese psihice, care crează originalitatea individului, susţine organizarea şi operarea tuturor informaţiilor mintale în vederea realizării proiectelor de orice fel dorite de individ.

Imaginaţia conlucrează cu mai multe operaţii precum analiza, sinteza, clasificarea, comparaţia, anticiparea, substituirea, ş.a.m.d. Ea poate fi : voluntară sau involuntară ; activă sau pasivă ; artistică sau tehnică ; reproductivă sau creatoare.

Datorită caracteristicilor de care am amintit mai sus , vâscozitatea, rigiditatea sau inerţia gândirii, imaginaţia este afectată şi ea într-a anumită măsură la elevii cu dizabilitate intelectuală. Astfel, procese că fantezia, abstractizarea, spontaneitatea, creativitatea, previziunea sunt grav influenţate în funcţie de gradul de severitate al dizabilităţii. Lipsa sau diminuarea imaginaţiei la aceşti elevi se observă în majoritatea activităţilor pe care le întreprind. Desenele sunt copii sau reproduceri lacunare, foarte rar ele reprezintă ideea proprie a elevului, jocurile, de asemenea, sunt monotone, de obicei conduse de alţi copii mai îndrăzneţi, compunerea unor poveşti sau chiar a unor propoziţii întâmpină dificultăţi. Imaginaţia este în strânsă legătură cu abstractizarea şi înţelegerea noţiunilor temporale, abstracte, deoarece elevii cu dizabilitate intelectuală se cramponează de o imaginaţie deficitară atunci când au de explicat un text, o poveste, o noţiune abstractă, o acţiune care s-a întâmplat în altă perioadă decât cea prezentă.

Atenţia

Atenţia este un proces psihofiziologic care constă în orientarea şi concentrarea selectivă a activităţii psihice asupra unor stimuli sau sarcini, în vederea obţinerii unei percepţii optime, rezolvării adecvate a sarcinilor, a situaţiilor-problemă şi adaptării comportamentului senzorio-motor, cognitiv şi afectiv la mobilitatea condiţiilor externe şi la dinamica motivelor şi scopurilor persoanei (Preda, 1991).

Atenţia îndeplineşte următoarele funcţii de pregătire şi orientare a individului în vederea unei activităţi, de detectare şi selectare a obiectului acţiunii, de fixare şi menţinere în câmpul conştiinţei a scopului, mijloacelor şi motivaţiei acţiunii, de înregistrare şi evaluare a rezultatelor acţiunii.

Prima funcţie a atenţiei, cea de pregătire şi orientare este deficitară la elevii cu dizabilitate intelectuală, deoarece aceştia nu-şi pot menţine atenţia pentru mult timp asupra unui lucru, fiind distraşi de orice alt stimul care le intră în câmpul perceptiv.

În ceea ce priveşte a două funcţie a atenţiei, această este reprezentată la elevii cu dizabilitate intelectuală de faptul că întâmpină dificultăţi în distingerea, scoaterea unui obiect din fondul perceptiv în care se află.

A treia funcţie este scăzută la elevii cu dizabilitate intelectuală, deoarece aceştia au un nivel redus de concentrare şi stabilitate, ceea ce duce la diminuarea şi îngreunarea procesului de menţinere a atenţiei.

Ultima funcţie este diminuată datorită lipsei de rezistenţă în faţă unor factori stresori, a fatigabilităţii crescute, dar şi datorită tendinţei acestora de a nu depune efort pentru realizarea unei activităţi.

La elevii cu dizabilitate intelectuală, atenţia involuntară este cel mai uşor de atras. Noutatea, curiozitatea, interesul sau relaţia stimulului cu elevul pot creşte durata şi calitatea atenţiei, însă aceste lucruri trebuie mereu să se schimbe, să fie noi, astfel elevul se va obişnui cu ele şi atenţia să se va diminua.

Atenţia voluntară presupune conştientizarea de către subiect a participării la o activitate, înţelegerea sensului acestei activităţi şi a scopurilor urmărite, planificarea realizării activităţilor şi eliminarea factorilor perturbatori, La elevul cu dizabilitate intelectuală, atenţia voluntară se confruntă cu distragerea mai rapidă, scăderea concentrării şi cu apariţia oboselii.

Motricitatea

Motricitatea e în strânsă dependenţă cu gradul de severitate al dizabilităţii. Forţa, precizia, viteza, coordonarea, prehensiunea sunt abilităţi inferioare deoarece mişcările sunt legate de psihismul individului (nu este suficientă forţa şi dezvoltarea fizică). Lateralitatea este afectată, se fixează cu întârziere sau este încrucişată (dominanţă pentru mână, ochi, picior), rău afirmată şi duce la întârzieri în plan lexico-grafic. Reglarea forţei mişcărilor este deficitară (insuficienţa senzaţiilor kinestezice), persoana prezentând mişcări stereotipe (mai frecvente cu cât dizabilitatea este mai gravă – sub 60 coeficient de inteligenţă sunt incapabili de mişcări de precizie). Într-un mediu de viaţă stimulativ se pot elabora motivaţii gradate şi abilităţi pentru stimularea procesului educativ.

Prin urmare, se constată, la elevii cu dizabilitate intelectuală, o diminuare în procesele psihice care influenţează negativ dezvoltarea pe toate planurile acestora.

BIBLIOGRAFIE

PĂUNESCU C, MUSU I.(1997), *Psihopedagogie specială integrată -Handicap mintal. Handicap de intelect,* Ed. ProHumanitate, Sibiu.

PREDA, V. (1991), *Atenţia*. În Radu, I. (coord.), *Introducere în psihologia contemporană*, Editura Sincron, Cluj-Napoca.

ZAZZO R. (1979), *Debilităţile mintale,* Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ȘCOLILE DE MASĂ

înv. Mocanu Tatiana
Școala Primară Toporăști

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil.

Fară abordarea adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară și socială.

Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trasături care necesită o evaluare și o abordare personalizată. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe în creștere și dezvoltare. Acești copii au în aceleași timp și anumite necesități, particulare, specifice, individualizate.

Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacității chiar dacă prezintă același tip de deficiență.

Conceptul de cerințe educative speciale aspiră la depasirea tradițională a separării copiilor pe diferite categorii de deficiențe, printr-o abordare noncategorială a tuturor copiilor.

Educația sau școala inclusivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a școlii și societății, pentru a primi și satisface participarea persoanelor cu handicap la medii școlare și sociale obișnuite, ca elemente componente naturale ale diversității umane, cu diferențele ei specifice.

Educația sau școala inclusivă implică ideea de schimbare, a școlii și societătii în ansamblu, cu scopul de a raspunde dezideratului societății viitorului - „o societate pentru toți” comprehensiva si integratoare prin însăși natura ei, care să raspundă mai bine prin co-educație-nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv ale ceror deosebiți de dotați sau talentați, ale celor care nu fac față în prezent în școala obișnuită, ale celor cuprinși în școlile speciale separate.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.

Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitatea integrării ulterioare în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și intelegerea corectă de catre elevii normali a problematicii și potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității.

Educația specială se referă la adoptarea, completarea și flexibilitatea educației pentru anumiți copii în vederea egalizării șanselor de participare la educație în medii de învățare obișnuite.

Condițiile de care are nevoie copilul cu CES sunt:

Condiții de stimulare și sprijin a dezvoltării din cele mai timpurii perioade;
Flexibilitate didactică;
Adaptarea curriculumului la posibilitățile individuale;
Individualizarea educației;
Protecție socială;
Programe individualizate de intervenție;

Integrare școlară și socială

Centrele educative speciale se axează pe particularitățile individuale de dezvoltare, de învățare, de relație cu mediul și necesită o evaluare și o abordare personalizată a necesităților copilului.
Cerințele educative speciale sunt interpretate ca unitate în dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de învățare, de integrare, în nivelul individual de dezvoltare fizică și psihică cu caracteristici biologice, fizice, psihice și sociale.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a insușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină.

Există diferite forme de integrare a copiilor cu CES și anume:

- *Forme de integrare total partiala-elevii cu CES petrec doar o parte din timpul său în școala obișnuită sau la anumite discipline, școlare unde pot face față;*
- *Forme de integrare totala- elevii cu CES petrec tot timpul in scoala obisnuita cu exceptia programelor terapeutice care se pot desfasura în spatți speciale, destinate acestui scop;*
- *Forme de integrare ocazională – participare în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole,* etc.
-

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copii, nu în calitate de observator ci și de participanți activi. Părinții copiilor cu CES trebuie să înțeleagă că au multe idei în a relaționa cu copii lor în mod pozitiv și că pot să-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relatța dintre sentimentele și comportamentul lor.

Relația dintre părnți, cadre didactice și copii cu CES trebuie privită pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea următorelor reguli:

Părinții și copii trebuie ăa fie realiști în așteptări. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe. Trebuie oferite copilului o alegere de 2 opțțuni, pe care cei mai mari le acceptă. Problemele trebuie discutate până când se ajunge la o concluzie acceptabilă, chiar dacă nu se ia o hotarare;

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legatură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Trebuie redusă izolarea părinților punându-i în legatură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor;

Trebuie susținut, că nu există un singur model de părinte și numai prin unirea forțelor părinților, cadrelor didactice și a școlii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Copii sunt o categorie socială care, în ciuda aparențelor nu au timp să aștepte.

Educația specială este o formă de educație adoptată și destinata tuturor copiilor cu CES care nu reusesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit-temporar sau pe toată durata școlarității, un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent.

Principiile care stau la baza educației oricarui copil sunt:

- *Garantarea dreptului la educație alăoricărui copil;*
- *Copii au dreptul să învete împreuna, indiferent de dificultăț și de diferențe;*
- *Fiecare este unic și are un anume potențal de învățare și dezvoltare;*
- *Școala și comunitatea asigură șanse egale de acces la educație pentru toți –copiii;*
- *Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu CES;*
- *Corelarea tipurilor de educație și a formelor de școlarizare în funcție de scopul educației, obiectivele generale și specifice precum și de finalitățile educației;*
- *Asigurarea conexiunilor educaționale activității complexe.*

Activitatea de integrare, activitatea desfăşuratã de profesorul itinerant se dovedeşte eficientã dacã, pe parcursul şcolarizării în şcoala de masã, sã o frecventeze regulat, sã participe la acţiunile clasei din care face parte şi astfel sã devinã independent de serviciile educaţionale de sprijin.

Integrarea şcolarã a copiilor cu handicap mintal

Se poate realiza, prin integrare individualã în clasele obişnuite, integrarea unui grup de 2-3 copii cu deficienţe în clase obişnuite.

Practica psihopedagogicã a relevat principilul conform căruia este mai bine sã greşeşti prin supraaprecierea copilului orientat iniţial spre învăţătorul obişnuit, decât sã subapreciezi calităţile reale, orientându-l cu uşurinţã spre învăţământul special. Pentru a favoriza integrarea copiilor cu deficienţã mintalã în structurile învăţământului de masã şi ulterior în comunităţile din care fac parte, are nevoie de aplicarea unor mãsuri cu caracter profilactic, ameliorativ sau de sprijinire.

O problema cu totul specialã apare în cazul integrării copiilor cu deficienţe mintala în clasele mai mari sau în finalul procesului de şcolarizare, atunci când solicitările depăşesc cu mult capacitatea lor de utilizare a gândirii formale, iar dezideratul unei calificări şi al integrării sociale, prin participare la activităţile productive , depaseşte ălimitele ergoterapiei, prioritara în etapele anterioare. Actuala formă de pregătire profesionalã pentru aceastã categorie de deficienţe este total inferioarã. O posibilã soluţie ar fi integrarea acestor copii în şcolile obişnuite de ucenici, unde pot învăţa o meserie cu cerere pe piaţa muncii, urmatã de angajarea şi integrarea în unitãţi productive. În aceste situaţii, absolvenţii respectivi, fãrã experienţã şi fãrã abilitate în planul relaţiilor sociale, pot beneficia de supraveghere şi îndrumare din partea părinţilor, tutorilor sau altor persoane calificate.

Integrarea copiilor cu deficienţe de vedere

Un elev cu deficienţe de vedere trebuie privit la fel ca oricare dintre elevii clasei, fãrã a exagera cu gesturi de atenţie şi fãrã a fi favotizat mai mult decât ar cere gradul şi specificul deficienţei sale. Elevii cu handicap de vedere trebuie încurajaţi sã se deplaseze prin clasa, şcoala, pentru a învăţa sã evite obstacolele şi sã identifice cu mai multa uşurintã locurile unde trebuie sã acorde o atenţie deosebitã, sã fie apreciaţi mai ales cu ajutorul expresiilor verbale sau cu atingeri

tactile, să realizeze în principiu aceleaşi sarcini ca şi colegii lor de casă, iar acolo unde este posibil, să se adapteze mijloacele de învăţământ şi conţinutul sarcinilor de lucru la posibilităţile reale ale acestor elevi.

În cadrul activităţilor de predare-învăţare la clasele unde sunt integraţi elevii cu vedere slabă trebuie să se acorde o atenţie deosebită unor elemente care să asigure egalizarea şanselor în educaţia şcolar.

În cazul elevilor nevăzători, intervin o serie de particularităţi care afectează procesul didactic, deoarece aceştia folosesc citirea şi scrierea în alfabetul Braille, au nevoie de un suport intuitiv mai bogat şi mai nuanţat pentru înţelegerea celor predate, au nevoie de metode şi adaptări speciale pentru prezentarea şi asimilarea conţinuturilor învăţării, este necesară intervenţia unui interpret şi alocarea unui timp suplimentar de lucru.

Integrarea copiilor cu deficienţe de auz

Reprezintă o problemă controversată în mai multe tări din lume, deoarece pierderea auzului la vârste mici determina imposibilitatea dezvoltării normale a limbajului şi, implicit a gândirii copilului, cu consecinţe serioase în planul dezvoltării sale psihice. Din acest motiv, diagnosticul precoce al pierderii de auz, urmat de protejarea auditivă timpurie, este cea mai eficientă cale de compensare a auzului şi garanţia reuşitei integrării şcolare a copilului cu tulburări de auz. Odată cu integrarea şcolară a copilului deficient de auz se impun anumite cerinţe privind modul de organizare clasei, metodele de prezentare a conţinuturilor, strategiile de comunicare în clasa.

Integrarea copiilor cu handicap fizic

Manifestările din sfera motricităţii trebuie privite în relaţie stransă cu dezvoltarea intelectuală, expresia verbală şi grafica, maturizarea afectiv-motivaţională şi calitarea relaţiilor interindividuale ca expresie a interindividuale ca expresie a maturizării sociale.

STUDIU DE CAZ

Prof. Gornea Mihaela- Daniela

DATE GENERALE DESPRE ELEV ŞI FAMILIE

Nume: H.A.M.E.,Sex: F,Vârsta: 9 ani, Diagnostic: deficienţă mintală,Tip de familie: normală

Şcoala de masă: Clasa: a II-a, cu profesor de sprijin

Familia are o stare materială relativ bună. Este primul dintre cei doi copii ai familiei. Fratele este un copil obişnuit. Eleva este ajutată de mamă , dar în ultimul timp a refuzat să mai scrie.

BARIERE ÎNTÂMPINATE ÎN INTEGRAREA COPILULUI CU CES

Eleva H.A.M.E. este un copil liniştit, care socializează foarte greu. Manifestă rezistenţă la schimbare, persistă în repetarea aceleiaşi activităţi, dacă vede că o face bine, dar la un moment dat se plictiseşte. De cele mai multe ori refuză să comunice cu cei din jur, mulţumindu-se să dea din cap afirmativ sau negativ. La insistenţele mele răspunde monosilabic, dar numai când consideră ea necesar.

Reţine cu dificultate sarcinile de lucru şi ideile; nu îndrăzneşte să întrebe încă o dată ce are de făcut, dar nedumerirea i se citeşte pe faţă; rareori apelează la colegi, întrebându-i pe aceştia ce trebuie să facă.

Ritm lent de întipărire a informaţiilor, timiditate, neîncredere în forţele proprii.

Eleva nu scrie corect (are probleme de ortografie, punctuaţie, lipsă de coerenţă in compoziţie).

Prezintă dificultăţi în a se orienta, încurcă mereu stânga cu dreapta.

Lipsită de motivaţie, am observat că se angajează cu greutate în activităţile de învăţare.

În cadrul orelor de curs eleva nu are activităţi planificate. Astfel trece de la o activitate la alta, uneori fără să sesizeze acest lucru.

Ezită să se apuce de rezolvarea sarcinii de lucru, nu cere informaţii suplimentare şi, dacă nu este observată, renunţă la efort.

În timp ce se discută lecţia în clasă stă pasivă, îşi priveşte colegii cum răspund, dar nu se oferă deloc să răspundă şi ea şi nici nu are o părere atunci când este întrebată. Acest lucru duce la lipsa atitudinii critice şi a angajării.

Este foarte calmă şi liniştită în bancă sau când răspunde.

Nu se poate concentra asupra unor sarcini / teme pentru perioade extinse.

Eleva nu-şi cunoaşte adresa, pe care nu poate să o memoreze, dar ştie ce vârstă are şi îşi cunoaşte rudele.

De fiecare dată când este solicitată să dea un răspuns dă dovadă de teamă. Am surprins-o de multe ori în stări melancolice, de tristeţe, părând a fi un copil neînţeles. Figura sa este inexpresivă mai tot timpul. Pe parcursul acestui an şcolar nu am sesizat niciodată sentimentul de bucurie. Nimic din ceea ce facem sau spunem nu pare să o bucure, cu toate că a avut parte de laude şi de spijin moral în fiecare activitate la care a. Am căutat să nu o critic niciodată şi fiecre lucru pe care l-a făcut sau l-a spus a fost apreciat pozitiv . Toate acestea nu au avut însă niciun impact asupra ei.

Manifestă atitudini de colaborare în cadrul jocului, dar, de obicei ea este cea care trebuie să prindă, să ghicească, ceilalţi se ascund de ea sau îi fac farse.

Evitată iniţial de colegi, acum este acceptată şi integrată pe cât se poate în jocurile lor. Totuşi, preferă să stea singură, uitându-se prin cărţile din bibliotecă sau pe panourile din clasă şi de pe hol. Acceptă să fie ajutată de colegi în activitate , dar nu manifestă nici un interes pentru ea.

Îşi alege activităţile în funcţie de dorinţele colegilor, fiind uşor influenţabilă. Dă dovadă de emotivitate, grad mic de sociabilitate.

Se pierde în faţa grupului, îşi ascunde la spate mâinile şi lasă capul în jos, evitând privirile celorlalţi; tace, în pofida solicitărilor verbale.

Ceea ce a fost cel mai greu, a fost lipsa unui material didactic după care să mă ghidez în activitatea de predare-învăţare a elevilor cu Cerinţe Educaţionale Speciale.

ÎNTREBĂRI PUSE PENTRU DEPĂŞIREA BARIERELOR

Aşa au luat naştere întrebările:

Cum pot face ca dintr-o predare aparent grea pentru această elevă , să realizez o activitate concretă, plăcută şi aşteptată de ea cu nerăbdare?

Cum pot să o ajut în efortul ei de adaptare şi integrare?

Cum pot să-i ofer elevei instrumente de lucru cu ajutorul cărora să poată răspundă cerinţelor exprimate de şcoală, familie, societate?

Cum pot să captez şi să menţin mereu trează atenţia acesteia?

Cum pot să o determin să conştientizeze faptul că şcoala este „un rău necesar” pentru integrarea ei în societate?

Cum pot să-i ofer cadrul optim unde să-şi poată exprima un punct de vedere şi să afle răspunsul la întrebările ce o frământă?

SOLUŢII PENTRU DEPĂŞIREA BARIERELOR ŞI INTEGRAREA COPILULUI CU CES

Din cauza faptului că eleva H.A.M.E. nu cunoştea literele de mână şi de tipar la începutul clasei a doua s-a impus desfăşurarea unui program suplimentar după orele de curs şi elaborarea unui Plan de Intervenţie Personalizat. De asemenea, în cadrul lecţiilor tipul de exerciţii folosite a fost diferit faţă de al celorlaţi elevi.

În ceea ce priveşte relaţia ei cu colegii am desfăşurat activităţi în grup şi am implicat-o pe eleva H.A.M.E. în mai multe activităţi extraşcolare. De aici, elevii şi-au dat seama că aceasta are probleme la învăţătură şi integrare în colectiv şi au fost receptivi în a o ajuta.

Legat de materialele de lucru, am confecţionat o mare parte din ele şi am preluat şi adaptat idei ale altor colegi care deja au trecut ptin această experienţă la clasă.

Un pas important în depăşirea barierelor întâlnite în integrarea elevei cu CES a fost strânsa legătură cu familia acesteia. Părinţii treceau zilnic pe la şcoală, întrebau despre ceea ce lucram în clasă şi continuau munca acasă. Cooperarea cu aceştia a dat roade , atât în ceea ce priveşte însuşirea scrierii şi citirii, cât şi legat de calculul matematic.

Un al doilea pas important a fost sprijinirea şi încurajarea elevei, la început din partea mea, apoi din partea colectivului clasei. Faptul că eu îi acordam atenţie în timpul orelor şi o spijineam în activităţile sale a făcut ca eleva să capete încredere în sine şi să-şi dorească să realizeze mai mult.

Pentru ca eleva să relaţioneze mai bine cu colegii am responsabilizat-o în cadrul activităţilor de grup. Chiar dacă la început totul a fost stângci, cu timpul ea a învăţat ce trebuie să facă , iar colegii au ajutat-o în toate demersurile sale.

Pot spune că unele dintre fişele de lucru au fost realizate impreună cu eleva, la cerea acesteia. Îşi dorea foarte mult să înveţe şi de aceea cerea diverse tipuri de exrciţii, care-i plăceau mai mult, mai ales cele bazate pe învăţarea activă.

Deşi activităţile desfăşurate în clasă la aproape toate disciplinele au fost apreciate de colectivul clasei- utilizarea TIC a dat roade peste măsură, jocurile interactive pe calculator a captat întreaga atenţie a copiilor- H.A.M.E. nu a pus

niciodată întrebări în legătură cu acestea, nu a fost niciodată curioasă despre un lucru prezentat şi, de asemenea, nu a reacţionat la nicio întrebare adresată în legătură cu acestea. Răspunsurile sale erau scurte, monosilabice şi fără detalii.

Pentru o bună integrare a elevei am colaborat intens cu familia acesteia. La sfârşitul anului şcolar, când eleva a beneficiat şi de un certificat de orientare şcolară, am început colaborarea şi cu profesorul de sprijin din şcoală. Împreună cu aceştia a fost elaborat planul de intervenţie personalizat.

PUNCTE FORTE ALE COPILULUI CU CES

Deşi la început am întâmpinat anumite dificultăţi, am reuşit să o conving pe elevă să vorbească cu mine doar când este singură.

Aceasta se caracterizează prin răbdare, înclinaţie spre rutină, rezistenţă la efort fizic.

Îi face plăcere să se îngrijească de animalele din gospodărie.

Singurele activităţi care o mai stimulează sunt jocurile motrice.

În ceea ce priveşte relaţiile sale cu colegii eleva interacţionează în diferite contexte din proprie iniţiativă cu anumiţi copii, recunoaşte greşelile în relaţiile cu ceilalţi copii cerându-şi scuze, ţine cont de dorinţele şi nevoile celorlalţi.

IDEI INOVATIVE DE ÎMBUNĂTĂŢIRE A PROCESULUI DE INTEGRARE PENTRU COPILUL CU CES DIN ÎNVĂŢĂMÂNTUL DE MASĂ

Procesul de integrare a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă este unul complex şi de durată.

De aceea, părerea mea este ca integrarea în învăţământul de masă să se facă după criterii riguroase. Susţin această afirmaţie cu ideea că nu toţi elevii pot face faţă cerinţelor învăţământului de masă, sau nu tuturor elevilor li se potriveşte adaptarea în cadrul învăţământului de masă.

Pentru cei care chiar pot fi integraţi, un prim pas în îmbunătăţirea procesului de integrare ar fi reducerea , prin lege, a numărului de elevi ai clasei în care vor fi integraţi. Cu cât sunt mai puţini elevi, cu atât te poţi apleca mai mult asupra fiecăruia în parte fără ca cineva să aibe de suferit.

De asemenea, ar fi indicat să existe o programă elaborată la nivel naţional, pentru fiecare tip de cerinţă specială, care să cuprindă mai multe momente de activităţi recreative în afara şcolii. Copiii cu CES au nevoie şi de ajutor pentru integrarea lor socială, care să le ofere posibilitatea să de vină mai sociabili, să-şi facă mai uşor un cerc de prieteni. Trebuie să ţinem cont de faptul că după ce ies de pe băncile şcolii aceşti elevi ajung direct în inima societăţii care poate îi va accepta, sau poate nu.

Prevenirea dificultăților de învățare a matematicii

Profesor Cap Gheorghe
Colegiul Tehnic Ioan Ciordaș, Beiuș

Dificultățile de învățare a matematicii se pot manifesta încă de la începutul școlarizarii și se amplifică cu precadere, în clasele a II-a si a III-a până în clasa a V-a. Statistic se apreciază că în clasa I circa 8–10% din copiii școlari au, într-o formă sau alta dificultăți de învățare a matematicii.

Dificultățile de învățare a matematicii depășesc caracterul pur instrumental al dificultăților aferente vorbirii, scrierii sau citirii, deși și aritmetica păstrează acest atribut instrumental. Matematica utilizează în activitatea de învățare semnele aritmetice de bază (cifrele). Copilul percepe cifrele, din punct de vedere al formei, ca semne grafice, unele din ele asemănătoare sau chiar identice cu unele grafeme din scris-citit.

La fel cum pentru asimilarea scrisului și cititului sunt necesare anumite exerciții cu scopul maturizarii și dezvoltarii limbajului oral și scris, tot la fel și pentru formarea abilităților aritmetice sunt necesare exerciții prearitmetice. Antrenamentele prematematice se vor constitui în solicitări care trebuie să meargă pe următoarele direcții :

- dezvoltarea operațiilor intelectuale prematematice;
- dezvoltarea capacității de a înțelege și utiliza numerele și cifrele;
- dezvoltarea capacității de recunoaștere, denumire, construire și utilizare a formelor geometrice;
- dezvoltarea capacității de a utiliza corect unitățile de măsură;

Dificultățile de învățare a matematicii se manifestă pe direcția:

- întelegerea și utilizarea în limbajul expresiv a termenilor matematici, întelegerea și denumirea operațiilor matematice, a simbolurilor matematice;
- disfuncționalități perceptive în plan matematic, de recunoaștere și citire a simbolurilor numerice, a semnelor aritmetice, a fracțiilor, parantezelor, formulelor etc.;
- deficitul de atenție matematică, în copierea, transcrierea exactă a tuturor cifrelor, semnelor, parantezelor s.a.

Aceste disfuncționalități nu sunt tocmai specifice matematicii, însă au rol important în formarea abilităților matematice. Datorită eterogenității și etiologiei nespecifice nu putem realiza o clasificare explicită propriu-zisă a dificultăților de învățare a matematicii. **Acalculia**, denumită și **sindromul Gertsman** este o tulburare amplă, profundă, severă, depășind cu mult sfera dificultăților de învățare a matematicii incluzând și asociind numeroase alte deficiențe grave. **Discalculia** este o situație de manifestare frecventă și repetată de erori în înțelegerea numerelor, în numerație, în calculul numeric simplu. Se poate identifica în:

- dificultati în a denumi cantitățile matematice, numerele, termenii, simbolurile și relațiile matematice;
- dificultăți în a enumera, compara, manipula cantitățile matematice simbolice;
- dificultăți în citirea semnelor și simbolurilor matematice;
- dificultăți în scrierea simbolurilor și semnelor matematice.

Deficiențele de învățare a matematicii au efecte negative cu repercursiuni asupra întregii structuri a personalității. Insuccesele de ordin matematic, în timp se vor acutiza producând acea anxietate matematică. Acest lucru se produce și datorită efectului pe care dificultățile de învățare a matematicii îl au asupra diverselor alte domenii. Dificultățile de învățare a matematicii au o relevanță foarte largă în viața socială, persoanele care nu știu o elementară aritmetică și geometrie au mari probleme curente în viața cotidiană.

Ca și în cazul celorlalte dificultăți de învățare nici pentru dificultățile de învățare matematice nu exista rețete, norme sau algoritm procedural. Cu toate acestea există modalități de prevenire a dificultăților de învățare matematice prin respectarea unor norme educative de către cadrul didactic implicat în procesul predării matematicii:

- explicarea prin apel la elemente cunoscute a problemei predate, a sarcinii de rezolvat și a exigențelor esențiale:
- apelarea la secvențializarea acțională clară a fiecarei ore de matematică;
- sintetizarea recapitulativă a celor prezentate în ora respectivă;
- stimularea participării active și a muncii independente a elevilor în lecție.

Pentru preîntâmpinarea apariției dificultăților de învățare matematice este necesar să se respecte niste principii în predarea matematicii și anume:

- utilizarea terminologiei matematice în activitatea practică de către elevi, evitând limbajul încărcat cu structuri sintactice complicate;
- promovarea folosirii și dezvoltării de strategii de memorizare și recuperare a informației utile;
- reactualizarea permanentă a cunoștintelor anterioare predate prin exersare;
- însușirea noțiunilor matematice pe baza demersului algoritmizat, prin pași mărunți;
- utilizarea materialelor didactice ca suport în înțelegerea, aplicarea și generalizarea celor predate;
- diversificarea metodelor de predare;
- respectarea de către profesor a normativității didactice;
- predarea noilor cunoștințe pe baza utilizării experienței anterioare a elevilor, cu multe ilustrări din viața lor;
- flexibilizarea atitudinii profesorului care să faciliteze înțelegerea și generalizarea din partea elevului;
- evitarea supraîncărcării cu noțiuni noi a orei didactice;
- explicațiile verbale să fie însoțite de utilizarea tablei pentru o mai bună înțelegere și asimilare de către elevi a noilor cunoștinte matematice.
- evaluarea formativă permanentă a elevilor care să permită evitarea acumulării greșelilor și lacunelor.

STUDIU DE SPECIALITATE PRIVIND INTEGRAREA ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

PROF. ÎNV. PRIMAR: MARTIN RAMONA NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”RĂDUCANU ROSETTI” CĂIUȚI, BACĂU

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activităţile educative formale și nonformale, a copiilor considerați că având cerinţe educaționale speciale. Integrarea scolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare sociala a acestei categorii de copii, proces care are o importanţa fundamentala în facilitatea integrării ulterioare în viață comunitara prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacitați favorabile acestui proces. Integrarea copiilor de acest gen permite, sub îndrumarea atenta a cadrelor didactice, perceperea și înţelegerea corectă de către elevii normali a problematicii și potenţialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității.

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilitați care să înlesnească integrarea eficienta în comunitatea normala. Prin integrare, se realizează și o pregătire psihologica a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate.

Raportul relației socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicațiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale. Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directa în lucrul efectiv cu copii, nu în calitate de observator ci și de participanți activi.

Părinții copiilor cu CES trebuie să înțeleagă că au multe idei ru a relațională cu copii lor în mod pozitiv și că pot să-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relația dintre sentimentele și comportamentul lor. Părinții și copii trebuie să fie realiști în așteptări. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe.

Un rol important în realizarea unui proces instructiv-educativ eficient îl deţin mijloacele de învăţământ: aparatură audio şi video, material didactic existent în unitate, dar şi cel sugestiv confecţionat. Un material didactic atractiv şi prezentat la momentul potrivit trezeşte interesul elevilor şi provoacă la discuţii care, desfăşurate cu mult tact, contribuie la realizarea obiectivelor propuse. Strategiile utilizate în activitate trebuie să conducă şi la formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur, să le formeze copiilor capacitatea de cooperare în cadrul colectivului, de a oferi şi primi sprijin, de a le insufla sentimentul de utilitate în cadrul societăţii. Nu trebuie uitat însă faptul că elevii cu dizabilităţi au multă nevoie de afectivitate. Participarea lor la lecţie este condiţionată permanent de o stare afectivă propice bunei desfăşurări a acesteia. Copilul cu dizabilităţi trebuie implicat în toate activităţile care au loc şi încurajat să exploreze împrejurimile.Prin

activităţile specifice învăţării, cadrul didactic trebuie să preţuiască, să încurajeze şi să valorizeze mereu elevul, chiar dacă rezultatele obţinute sunt foarte mici. Se va urmări de asemenea diminuarea sentimentului de inferioritate, de respingere şi evitare resimţit la copiii cu dizabilităţi, prin realizarea unui climat socio-afectiv pozitiv, constructiv, favorabil în motivarea acestora pentru activităţile de învăţare.

În calitatea lui de responsabil al actului pedagogic, cadrul didactic, prin valorificarea experienţei dobândite, va urmări optimizarea procesului instructiv-educativ. Fără a primi suportul adecvat, copiii cu dizabilități de învățare pot avea probleme cu păstrarea încrederii în sine, mai ales dacă copilul este foarte inteligent. Chiar dacă e vorba de un copil cu un coeficient ridicat de inteligență sau nu, toți au nevoie să fie încurajați și înconjurați cu multă dragoste.

Participarea copiilor cu C.E.S., în cadrul învăţământului de masă,presupune în primul rând acces şi apoi identificarea căilor prin care fiecare să fie integrat, în structurile ce facilitează învăţarea socială,individuală să contribuie şi să simtă parte activă a procesului. Un lucru foarte important în procesul de educaţie îl reprezintă şi calitatea educaţiei care se referă la identificarea unor dimensiuni ale procesului didactic a conţinutului învăşării şi a calităţii agenţilor educaţionali.

Cercetările ştiinţifice au arătat că şcoala specială nu are efecte spectaculoase,persoanele instruite în şcoala specială nu realizează performanţele intelectuale foarte mari în comparaţie cu cei din aceeaşi categorie care frecventează şcolile obişnuite. Având în vedere aceste premise ideea integrării copiilor cu C.E.S. în şcoala publică a apărut ca o reacţie necesară şi firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura normalizarea şi reformarea condiţiilor de educaţie pentru persoanele cu C.E.S.

Educaţia integrată presupune ca relaţiile dintre indivizi să se bazeze pe o recunoştere a integrităţii lor, a valorilor şi drepturilor comune pe care le posedă,având ca obiective: a educa acei copiii cu cerinţe educative speciale în şcolile obişnuite alături de cveilalţi copiii normali; a asigura servicii de specialitate (recuperare,terapie educaţională,consiliere şcolară,asistenţă medicală) în şcoala respectivă; a acorda sprijin personalului didactic al managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare.

În concluzie, responsabilităţile şi direcţiile de acţiune ale învăţătorului privind exercitarea drepturilor la educaţie sunt determinate de modul în care învăţătorul se implică activ şi responsabil în cunoaşterea fiecărui elev, printr-o cooperare permanentă cu familia, cu specialiştii şi reprezentanţii comunităţii sociale de referinţă, cu atribuţii în domeniul protecţiei şi promovării drepturilor copilului.

Bibliografie:

• Agabrian M., „Parteneriate familie – şcoală - comunitate”, Editura Institutul European, Iaşi, 2005;

• Cocorada E., Năstasă L., “Fundamentele psihopedagogiei speciale. Introducere în logopedie”, Editura Psihomedia, Sibiu, 2007

DISCALCULIA PRIN METODA MEIXNER
- studiu de specialitate -

Profesor Gherghescu Andreia Georgiana
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă ” Constantin Pufan”
Drobeta Turnu Severin, Mehedinți

Degetele mâinii, la calcul, nu se folosesc prin metoda Meixer.

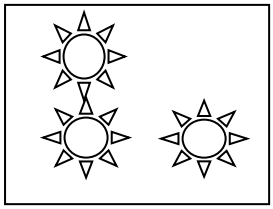
Etape incipiente:

1. exersarea cantității globale – recunoașterea:

- totul- nimic - ,,Aici sunt 3 cuburi- luam 3 sunt....(nimic)”
- recunoaste numărul de elemente dintr- o privire 1, 2, 3, 4, maxim.
- Ex. De numărare: pune 3 fructe, 3 clești, 4 cuburi, 5 păpuși.

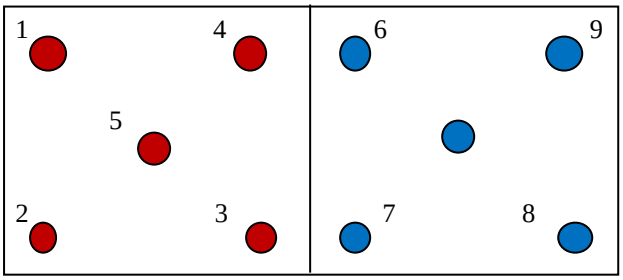
Pe o hârtie A4 se lucrează pentru a delimita spațiul: se folosesc o serie de cartonașe cu diverse elemente ca și conținut și cantitate (4 stele, 3 flori și 3 gărgărițe, 4 frunze, 5 pere, 1 fluture etc). (1- 6)

Întâi elevul recunoaște la cerere imaginile, apoi le denumește sau solicită (dă- mi poza cu 2 fluturași). După aceste exerciții se introduce noțiunea de DISCULEȚ sau reprezentarea grafică a elementului:

folosește CASA DISCULEȚELOR, care este reprezentată astfel:

9

10

În timp ce copilul enumeră, identifică numărul elementelor reprezintă cifrele din concentrul 10, în acest mod.

Face și diverse comparari între:

imagine obiect- imagine obiect (fluturi- stele)

imagine obiect- imagine disculeț = 2 stele -

imagine disculeț- imagine cifra = 2 stele

Ulterior cifrele sunt exersate în absența disculețelor și se trece la desenarea „ casei” disculețelor) în caietul de matematică, unde cifra se pune sub casa disculețelor.

Toți elevii au 20 de disculețe cu o parte roșii și una albastra cu care exersează.

Predarea și învățarea relațiilor matematice

Introducerea noțiunilor mult, puțin, nimic, mai puțin, mai mult, scade, crește în exerciții. Se folosesc imagini și obiecte de manipulat. Simbolurile relațiilor matematice se introduc cu povestea puișorului infometat: ”Un mic puișor era foarte flămând și își dorea să mănânce cât mai mult așa că întotdeauna e deschis spre grămada cea mai mare. (semnul = se introduce astfel puișorul e bucuros că nu trebuie să caute unde este grămada mai mare. El zâmbește ca nu trebuie să mai aleagă și apare semnul =)”

În timpul acestor exerciții se urmărește și dezvoltarea vorbirii, exersarea lexicului specific relațiilor matematice.

Învățarea întregirii

Presupune predarea și învățarea întregirii cu ajutorul obiectelor. Se folosesc elemente ce pot fi manipulate. De exemplu aici am 3 cuburi, dar vreau să fie 4. Adaug un cub. Am 2 păpuși, dar vreau să fie 5. Adaug 3, până copilul înțelege și operează corect, lucrăm până la 5, apoi până la 10. După automatizare se exersează întregirea, folosind casa disculețelor.

Învățarea descompunerii

Presupune manipularea obiectelor, desenarea în casa disculețelor, folosirea cifrelor.

Am 3 cuburi verzi <u>și</u> 2 cuburi galbene, acest lucru înseamnă 5. Practic l- am descompus pe 5 în 3 și 2. În această etapă se folosește lui <u>și</u> nu +.

Când întregirea și descompunerea sunt înțelese se trece treptat la etapa <u>predarea și învățarea adunarii și scăderii</u>

1. Elevii învață că dacă adaugă va fi mai mult și dacă se scot va fi mai puțin.

Exercitiu: Pun 3 buline și aș vrea să fie 6. Ce trebuie să faci? Ce adaugi? Să scoți? etc.
Se fac apoi operații cu disculețe în casa disculețelor.
Se predau sunetele +, -, =.
Se desenează operațiile în casa disculețelor și sub ele se scriu relațiile cu cifre.

După exersarea suficientă în concentrul 10 se trece la concentrul 20 și se începe cu întregirea la 10.
Exemplu: am 8 disculețe, câte îmi mai trebuiesc pentru a avea 10? R: 2. Am 6 disculețe. Pentru 10? R:4.

În concentrul 20 se lucrează inițial fără trecere peste 10.
Exemplu: 10 +2, 10 + 3, 10 + 7 etc.

După această etapă se trece la concentrul 100, care echivalează cu introducerea noțiunii de x, :. Se folosesc și aici cerculețe (diverse roșu/ albastru)

Întâi elevul arată cifre (24, 37, 81, 90 etc.), apoi face adunări, scăderi.

Înmulțirea se predă prin descompunere 2+ 2+ 2+ 2+ 2, de 5 ori, 2x5=10.

Sitografie :

http://foriac.blogspot.ro/2014/01/terapii-utile.html

http://meixner.hu/

Principiile incluziunii

Prof. Berendei Diana Gabriela
Şcoala Gimnazială ”Alexandru Macedonski” Craiova

Educaţia incluzivă exprimă extinderea scopului şi a organizării instituţiei educaţionale obţinute pentru a putea răspunde unei diversităţi mai mari de copii, şi anume a copiilor marginalizaţi, defavorizaţi sau excluşi de la instruire şi educaţie. Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei educaţionale, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor copiilor din cadrul unei comunităţi.

Principii cheie ale incluziunii

Principiile care stau la baza incluziunii copiilor cu CES în scoală sunt stipulate în Rezoluţia ONU nr.48/49 din 1993:

- *principiul drepturilor egale* - asigurarea egalităţii sociale constituie unul dintre principiile fundamentale ale societăţii democratice. Chiar dacă realizarea sa efectivă este „inegală” el este un principiu constitutiv al democraţiilor, fiind înscris în Constituţiile statelor, ca şi în diferite reglementări naţionale şi internaţionale. Reglementează accesul efectiv al persoanelor cu CES la educaţie şi la alte servicii comunitare;

- *principiul egalizării şanselor în domeniul educaţiei* – principiul egalizării şanselor este corelat cu principiul drepturilor egale. Egalizarea şanselor este procesul prin care toţi cetăţenii şi în particular persoanele cu handicap pot avea acces la diversele sisteme ale societăţii: cadrul material, serviciile, informaţiile,etc. O persoană devine practic handicapată atunci când i se refuză şansele care permit accesul la educaţie, viaţă de familie, angajare în muncă, condiţii de locuit, participare la diferite organizaţii, asociaţii, etc. Societatea este obligată să identifice şi să elimine sau să diminueze barierele care împiedică accesul la educaţie. Expresia cea mai elocventă a acestui principiu în domeniul învăţământului îl constituie principiul egalităţii şanselor educaţionale şi al dreptului la educaţie.

Care vizează:

a) egalitatea şanselor la acces în toate sferele vieţii sociale
b) egalitatea şanselor de instruire şi educaţie
c) egalitatea şanselor de integrare, reuşită socială

Asigurarea acestui principiu conduce la o altă premisă a educaţiei integrate şi anume „şcoala pentru toţi”. Această şcoală:

- reprezintă expresia instituţională a principiului educaţiei de bază pentru toţi;
- presupune o organizare instituţională şi pedagogică a învăţământului, astfel încât să

ofere bazele unei educaţii în care fiecare copil să evolueze în funcţie de aspiraţiile şi posibilităţile sale dar şi potrivit nevoilor sociale;

- pune în practică politica egalităţii în educaţie;
- asigură mobilitatea pe orizontală şi verticală a celor ce învaţă şi multiplică posibilităţile

de opţiune.

- *principiul asigurării serviciilor de sprijin* – are în vedere atât copiii cu CES, cât şi persoanele care lucrează cu aceştia, inclusiv serviciile de consultanţă/consiliere, şi presupune existenţa mai multor categorii de resurse (umane, instituţionale, materiale, financiare, servicii guvernamentale). Există mai multe categorii de servicii de sprijin: servicii de sprijin organizate la nivelul şcolii, servicii de sprijin din afara şcolii, servicii holistice.

- *principiul intervenţiei timpurii* – indică eficienţa intervenţiei timpurii în reabilitarea/reeducarea şi incluziunea copiilor ce CES, deoarece diferenţele dintre copiii obişnuiţi şi cei cu deficienţe sunt mai greu observabile, iar şansele de integrare ulterioară în viaţa şcolară şi universitară sunt mult mai mari pentru copiii care au acces la învăţământul preşcolar alături de cei obişnuiţi;

- *principiul cooperării şi parteneriatului* – vizează experienţa. S-a observat că integrarea şi normalizarea se pot realiza doar printr-o colaborare permanentă între partenerii implicaţi: elevi, profesori, părinţi, ONG-uri, consilieri.

Prin cooperare intre copii în procesul didactic, cât şi între cadrele didactice şi alţi specialişti.

- *Principiul dezinstituţionalizării educaţiei speciale* - reformă instituţionalizată este considerată un proces în etape. Totuşi în practică aceste etape ar fi trebuit desfăşurate simultan, într-o manieră complimentară integrată. Patru elemente principale sunt importante: prevenirea instituţionalizării; restructurarea instituţională; dezvoltarea de servicii alternative şi a unui sistem de protecţie socială; dezinstituţionalizarea.

- *Principiul dezvoltării* –“şcoala pentru toţi” reprezintă dezideratul maximei flexibilităţi şi toleranţe în ceea ce priveşte diferenţele fizice, socio-culturale, lingvistice şi psihologice existente între copii, scopul fiind acela de a le oferi elevilor posibilitatea de a le oferi elevilor posibilitatea de a învăţa în funcţie de ritmul, capacităţile şi nevoile proprii şi de a exprima conform trăsăturilor individuale de personalitate.

- *Principiul normalizării* - se referă la necesitatea asigurării condiţiilor unei viţii normale pentru persoanele cu cerinţe speciale astfel încât acestea să trăiască conform standardelor după care trăiesc majoritatea membrilor societăţii.

Având în vedere faptul că principiul normalizării presupune luarea în considerare nu doar a modului de adaptare a persoanei cu handicap la cerinţele vieţii sociale ci şi felul în care comunitatea înţelege să se conformeze valorilor şi posibilităţilor persoanei, este necesară asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă starea de handicap. În literatura de specialitate sunt prezentate patru niveluri ale normalizării:

1. normalizarea fizică

2. normalizarea funcţională

3. normalizarea socială

4. normalizarea societală

În cadrul educaţiei incluzive trebuie să se respecte şi următoarele principii:

- toleranţa şi valorificarea tuturor diferenţelor copiilor;

- parteneriatul în acţiunile de dezvoltare a potenţialului copilului, de îmbunătăţire a instituţiei, de explorare a resurselor umane.

- flexibilitate în activitatea didactică;

- managementul educaţional participativ.

În sinteză **putem concluziona** că principiile cheie ale incluziunii au în vedere: valorizarea diversităţii, dreptul de a fi respectat, demnitatea fiinţei umane, planificarea, responsabilitatea colectivă, dezvoltarea relaţiilor şi culturii profesionale, dezvoltarea profesională, şanse egale.

Educaţia pentru toţi poate să fie un mijloc de îmbunătăţire a educaţiei în general prin reconsiderarea sprijinului care se acordă anumitor copii. Maniera în care o serie de particularităţi de învăţare şi dezvoltare determină împărţirea copiilor în categorii determinate tinde să fie înlocuită de o manieră non categorială, care consideră că orice copil este o persoană care învaţă într-un anumit ritm şi stil. Educaţia pentru toţi corespunde în educaţia şcolară *şcolii incluzive*.

Educaţia incluzivă este un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.

BIBLIOGRAFIE

1. Barbos, E., Barbos, A.M. Adaptare, Compenso-Recuperare, Integrare, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2007;
2. Chicu, V. Educaţie incluzivă, repere metodologice, Editura Ştiinţa, Chişinău, 2006;
3. Gherguţ, Al. Educaţia integrată – izvoare, Editura Polirom, Iaşi, 2001;
4. Suport de curs la disciplina Educaţia Incluzivă, Universitatea Liberă Internaţională din Moldova, Facultatea Psihologie şi Asistenţă Socială, Chişinău 2011.

Evoluția nevoii de intervenție și asistență psiho-pedagogică în învățământul preșcolar

Buligai Vrânceanu Doina
Grădinița PP Nr. 31 SG Brașov

În prezent, școala românească are tendința de a se focaliza pe latura intelectuală a educației și pe atingerea performanțelor superioare la cât mai mulți copii, evitând nevoile emoționale și sociale ale elevilor, ceea ce conduce la apariția unor riscuri de perturbare a stării de bine a acestora.

Consilierea copilului are scopul de a-l ajuta să depășească diverse momente dificile și să își descopere resursele. Pe parcursul dezvoltării și consolidării personalității copilului au loc multe etape dificile care pot declanșa blocaje emoționale, dificultăți școlare, relații conflictuale care au asupra lui un impact foarte puternic.

Cele trei modalități de intervenție psihopedagogică sunt:

- **psihoterapia** cu accent pe recuperare,
- **consilierea** cu accent pe dezvoltarea psihocomportamentală,
- **orientarea școlară și profesională** cu accent pe prevenirea unor situații viitoare neplăcute sau inacceptabile individului.

Educația timpurie este prima etapă în evoluția și dezvoltarea copilului prin prisma experiențelor individuale și sociale de care beneficiază în acești ani, în vederea protejării, creșterii și dezvoltării intelectuale, punându-se bazele achizițiilor fizice, psihice și culturale.

În țara noastră, legislația privind educația timpurie oferă șanse egale de creștere, dezvoltare, îngrijire, educație tuturor copiilor, fără discriminare, inclusiv pentru copiii fără părinți, cu dizabilități, cei care provin din familii monoparentale, cu venituri reduse.

Luând în considerare principiile care stau la baza elaborării Curriculumului pentru educația timpurie, conform cărora fiecare copil este unic, este necesar ca educația și intervenția asupra unui copil să respecte particularitățile individuale ale acestuia și să-i ofere oportunități de dezvoltare fără a-l discrimina.

Depistarea și evaluarea timpurie a copiilor, mai ales a celor cu dizabilități sau situații de risc trebuie să înceapă cât mai devreme pentru a prevenii întârzierii de dezvoltare sau blocaje emoționale. Astfel, în intervenția timpurie mai ales a copiilor cu cerințe speciale, un factor important este implicarea familiei în desfășurarea demersului didactic, cu scopul de a susține programul de stimulare, dezvoltare și recuperare elaborat de cadrul didactic împreună cu specialiști.

Consilierea psiho-pedagogică la vârsta preșcolară este un proces complex ce cuprinde o arie vastă de intervenții ale educatoarei asupra copiilor și părinților pentru dezvoltarea optimă a persoanei, promovarea sănătății și a stării de bine, învățare eficientă, responsabilitate socială și relaționare pozitivă cu ceilalți.

Obiectivele consilierii psiho-pedagogice vizează următoarele aspecte: dezvoltarea stimei de sine, dezvoltarea abilităților socio-emoţionale, dezvoltarea comportamentului asertiv în timpul jocului, reglarea emoțiilor negative. În grădiniță, comportamentele manifestate de preșcolari sunt variate: agresivități fizice și verbale, violență (se împing, se zgârie, se mușcă, aruncă cu jucării, se trag de păr, se lovesc), dificultăți de atenție şi concentrare, hiperactivitate, tulburări de pronunţie, dificultăţi de relaţionare, dificultăţi de adaptare şi integrare, dificultăţi de gestionare a emoţiilor.

În societatea românească nevoia de schimbare este determinată de următoarele dimensiuni:

- participarea copiilor, în măsura posibilităţilor vârstei şi nivelului de dezvoltare, la luarea deciziilor care le influenţează viaţa;

- acordarea, cât mai de devreme, a libertăţii copilului de a alege, de a decide şi de a acţiona conform acestuia, pentru dezvoltarea responsabilităţii şi independenţei;
- dezvoltarea abilităţii copiilor de a-şi rezolva propriile probleme, realizarea conducerii indirecte a vieţii copiilor.

Aceste schimbări pot fi realizabile încă din preşcolaritate prin eficientizarea relaţiilor care se stabilesc între copii şi adulţi. Adulţii ar trebui să le acorde copiilor alternative pentru alegerea propriilor opţiuni, explicându-le totodată consecinţele alegerilor făcute.

În dezvoltarea copilului au fost identificate situaţii care pot interveni ca bariere în evoluţia lui: dizabilităţi manifestate de la naştere, traume, deficienţe senzoriale, organice, neurologice, mentale severe, biologice (copii născuţi prematur) sau determinate de mediul de dezvoltare (copii săraci, din grupuri marginalizate, copii instituţionalizaţi).

În anumite situaţii de criză intervin factorii de mediu precum: pierderea cuiva drag, divorţul, o boală cronică, violenţe în familie, şomajul părinţilor, apariţia în familie a unui nou membru, debutul preşcolarităţii şi şcolarităţii.

Dezvoltarea copilului în aceste condiţii se prezintă ca o situaţie de risc.

Factori de risc

(Vrăsmaş, 2002, cit.in Lascu,2016, p.44)

- permanenţa conflictelor parentale;
- absenţa mamei sau a tatălui;
- prezenţa problemelor psihice materne;
- comportament violent/ criminal al tatălui;
- creşterea temporară a copilului în afara familiei;
- existenţa condiţiilor improprii de viaţă, generate de lipsuri materiale şi financiare;
- plecarea la muncă a părinţilor în străinătate;
- petrecerea unui timp îndelungat la locul de muncă al părinţilor.

Apariţia a cel puţin doi factori cumulaţi în cadrul unei familii creşte inevitabil riscul de a apărea o problemă în dezvoltarea copilului şi astfel apare necesară intervenţia asupra copiilor şi a părinţilor, printr-o consiliere preventivă efectuată de educatoare pentru compensarea diferitelor deficienţe, încât să nu se ajungă la situaţii dificile şi inadaptare.

Cu o situaţie dificilă se confruntă părinţii în momentul în care doresc înscrierea la grădiniţă a unui copil cu CES şi de cele mai multe ori sunt întâmpinaţi cu refuz. Acest refuz apare din partea cadrelor didactice care se tem să lucreze cu un astfel de copil, posibil din lipsa de disponibilitate sau de pregătire profesională, sau temeri legate de asigurarea securităţii, deoarece un astfel de copil are comportamente indezirabile, greu de stăpânit. De asemenea, din cauza prejudecăţilor celorlalţi părinţi din grupă, care refuză astfel de copii în clasă cu fiii lor, deoarece ei susţin că prin imitaţie ar prelua modele de comportare inadecvată, sau ar putea deveni violenţi cu colegii şi consideră că astfel de “copii trebuie educaţi în instituţii speciale sau chiar izolaţi, pentru că oricum nu ajung la un nivel de dezvoltare normal şi nu oferă satisfacţii.” (Lascu, 2016, p.44)

Obiectivul fundamental al intervenţiilor în situaţii de criză îl constituie transformarea gândurilor şi comportamentelor dezadaptative cu altele pozitive, funcţionale, adaptate contextului în care se află copilul.

În prezent, tot mai mulţi părinţi solicită consiliere pentru schimbarea atitudinilor şi comportamentelor copiilor pe care le consideră indezirabile. Ei îşi doresc ca aceştia să deţină cunoştinţe, capacităţi şi abilităţi care să le permită să devină independenţi, să se comporte civilizat, să aibă un limbaj adecvat, să interacţioneze cu alţi copii de vârsta lor, să se adapteze programului grădiniţei, să evite comportamentele nepotrivite. Însă unii părinţi nu conştientizează faptul că un copil are nevoie de sprijin, de îndrumare, de educaţie desfăşurată şi în familie şi abia apoi în grădiniţă şi şcoală, iar consilierea

preventivă focalizată pe copil are succes, numai dacă se desfăşoară concomitent cu dezvoltarea competenţelor parentale. Una din principalele preocupări ale consilierului din grădiniţă este aceea de a motiva părinţii să se implice activ în educaţia copiilor pentru a preveni apariţia situaţiilor problematice.

O formă de intervenţie indirectă a consilierului asupra copilului cu CES este consilierea educatoarei în demersul său de întocmire a Planurilor de Intervenţie Personalizată. Consilierea se concretizează în: identificarea copiilor cu CES, evaluarea iniţială a achiziţiilor copilului, determinarea prin teste psihologice a nivelului de dezvoltare a acestuia, adaptarea curriculumului, sugestii de organizare a spaţiului educaţional, formularea de obiective operaţionale pe domenii de dezvoltare, adaptarea conţinuturilor ce sunt transmise copilului, identificarea strategiilor didactice potrivite pentru transmiterea, formarea, exersarea şi evaluarea informaţiilor, abilităţilor, atitudinilor şi comportamentelor copilului conform cu particularităţile lui individuale.

Prin urmare, putem spune că implicarea timpurie a copilului cu cerinţe educaţionale speciale într-un mediu educaţional şi aplicarea măsurilor de recuperare, compensare este soluţia optimă pentru obţinerea unui grad de eficienţă cât mai mare, dar, mai ales, pentru prevenirea apariţiei şi consolidării fenomenelor negative.

În concluzie, consilierea psihopedagogică are două roluri principale, unul preventiv şi altul de dezvoltare, fiind totodată şi un demers participativ în care copilul are un rol activ în găsirea soluţiilor.

Bibliografie:

1. Consilierea în grădiniţă...start pentru viaţă. Proiectul pentru Reforma Educaţiei Timpurii Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului http://188.26.124.121/?page=consiliere_educationala,
2. CÎRJĂ, A.C. *Consilierea psihopedagogică: exemple de bună practică.* (pp. 7-12) în http://www.prouniversitaria.ro/carte/consilierea-psihopedagogicaexemple-de-buna-practica/rasfoire/,
3. Lascu, V. (2016). Activităţi de consiliere desfăşurate în grădiniţă. *Revista învăţământului preşcolar şi primar*.Bucureşti:Arlequin
4. Pătrana, G.P.(2018). Ghid de bune practici pentru psihologii şcolari, în consilierea educaţională şi asistenţa psihopedagogică. Tg.Mureş în http://www.cjraems.ro/GHID%20%20%20DE%20BUNE%20PRACTICI.pdf,
5. 1001 idei pentru o educaţie timpurie de calitate. Ghid pentru educatori (2010). Chişinău în http://prodidactica.md/wp-content/uploads/2017/07/1001-idei_RO.pdf

TEST DE EVALUARE
UNITATEA 1- TERRA O PLANETĂ A UNIVERSULUI
CLASA A V A – ELEVI CU CES

Prof.Mihalachi Anca Ionela
Școala Gimnazială ”Vasile Alecsandri ”Roman, jud.Neamț

1. Urmăriți imaginea de mai jos și precizați : 6 x 5 p = 30 p

a. Cea mai mică planetă din Sistemul Solar ;
b. Cea mai apropiată planetă de Soare ;
c. Cea mai îndepărtată planetă din Sistemul Solar ;
d. Planetă care are cele mai multe inele ;
e. Cea mai mare planetă a Sistemului Solar ;
f. Cea mai rece planetă a Sistemului Solar .

2. Caracterizați Terra , precizând : 6 x 5p = 30 p

a. Tipul de corp ceresc ;
b. O altă denumire dată acestui corp ceresc ;
c. Forma Terrei ;
d. Numele satelitului natural al Terrei ;
e. Numele celor două mișcări pe care le face Terra .

3. Citește cu atenție enunțurile de mai jos și stabilește dacă sunt adevărate (A) sau false. (F) .

6 x 5 p = 30 p

a. Galaxia noastră se numește Calea Lactee.
b. Stelele sunt corpuri cerești fără lumină și căldură proprie.
c. Universul este format din miliarde de stele.
d. Soarele este o stea de mărime medie.
e. Corpurile cerești care se rotesc în jurul Soarelui se numesc planete.
f. Meteoriți se numesc stele cu coadă .

BAREM DE CORECTARE ȘI NOTARE

1. **Se acordă câte 5 p pentru fiecare răspuns corect : 6 x 5p = 30 p**
   a. Mercur ; b . Mercur ; c. Neptun ; d Saturn. ; e. Jupiter ; f . Neptun
2. **Se acordă câte 5 p pentru fiecare răspuns corect : 6 x 5 p = 30 p**
   a. Planetă ;
   b. Terra/ Planeta Albastră ;
   c. Sferică / rotundă ;
   d. Luna ;
   e. Mișcarea de rotație și mișcarea de revoluție .
3. **Se acordă câte 5 p pentru fiecare răspuns corect : 6 x 5 p = 30 p**
   a. A ; b . F ; c. A ; d. F.; e. A ; f. A .

INTEGRAREA ELEVILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. înv. primar, Mihaela Soare
Școala Gimnazială “Sf. Andrei”

Persoanele cu nevoi speciale sunt persoanele cu dizabilități mintale, emoționale sau fizice. O persoană cu CES poate avea nevoie de ajutor pentru comunicare, mișcare, îngrijire personală și luarea deciziilor. Integrarea elevilor cu nevoi speciale în școlile de masă este o problemă provocatoare a sistemelor de educație din întreaga lume. Nu există un consens între profesioniști legat de modul în care ar trebui integrați în învățământul de masă copiii considerați ca fiind persoane cu nevoi speciale. De asemenea, există diferențe între țări referitoare la modul în care este furnizată finanțarea necesară integrării acestor copii în învățământul de masă.

Copiii cu deficiențe fac parte din categoriile de populație aflate în "nevoie". Indiferent de modalitatea sub care definim "nevoia", în *Convenția cu privire la drepturile copilului*, convenție adoptată în unanimitate de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, în art.23 se arată că "pentru copiii handicapați fizic și mintal trebuie să se asigure o viață plină și decentă, în condiții care să le garanteze autonomia și să le faciliteze participarea activă la viața colectivității, să aibă efectiv acces la educație, la formare, la îngrijirea sănătății, la reeducare, la pregătire pentru reangajare în muncă, la activități recreative, beneficiind de aceste servicii de o manieră corespunzătoare, care să asigure o integrare socială cât se poate de completă și o dezvoltare individuală, incluzând dezvoltarea sa culturală și spirituală".

Conceptul de integrare

Integrarea copiilor cu nevoi speciale înseamnă o multitudine de lucruri. În general, integrarea înseamnă posibilitatea ca un copil cu CES să fie tratat ca toți ceilalți, să aibă dreptul să învețe într-o școală de masă, să meargă la cinematograf, să se bucure de sportul în aer liber, să aibă o viață de familie și o viața socială armonioase, să contribuie material la comunitate, să meargă în vacanță în locuri obișnuite, să călătorească cu mijloacele de transport public, etc.

Educația specială e o formă de educație oferită celor care nu reușesc sau care este puțin probabil să reușească să parcurgă, prin forțe proprii, etapele școlarizării de masă. Integrarea este practica de a educa elevii cu CES în cadrul învățământului de masă și constă în măsurile luate în scopul de a oferi resurse educaționale speciale.

Activitățile sunt adaptate, astfel încât elevul cu nevoi speciale să se poată „încadra” în sistem, să-și dezvolte abilități generale, care pot fi mai bine exersate într-o sală de clasă, alături de colegii lor de aceeași vârstă. Profesorii de la clasă au sarcina de a modifica programa și materialele didactice în beneficiul elevilor cu nevoile speciale. Un aspect fundamental al oricărei abordări de integrare trebuie să fie furnizarea de resurse suplimentare și timp individual de predare pentru copiii cu dizabilități.

Anumiți specialiști în educație sunt de părere că există categorii de copii cu dizabilități care, din diverse motive, nu pot fi integrați în școlile de masă. Amplasarea copiilor cu dizabilităţi în şcoli, fără a oferi serviciile de sprijin şi resursele necesare, în special resursele didactice suplimentare, nu ar trebui să fie interpretată ca integrare.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune:

- educarea copiilor cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- asigurarea de servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă;
- acordarea sprijinului necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;

- permiterea accesului efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- încurajarea relaţiilor de prietenie şi comunicare între toţi copiii din clasă/şcoală;
- educarea tuturor copiilor în sensul înţelegerii şi acceptării diferenţelor dintre ei;

- ascultarea problemelor şi opiniilor părinţilor, încurajarea acestora să se implice în viaţa şcolii;
- asigurarea programelor de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- acceptarea schimbării în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Factorii implicați în procesul de integrare

Integrarea copiilor cu cerințe speciale se poate realiza dacă există colaborarea permanentă între: elevi, profesori, parinti, consilieri, organizații neguvernamentale și alți parteneri viabili, care se pot implica. În viziunea școlii/educației inclusive cooperarea constituie un element fundamental, determinant pentru realizarea succesului, succesul privit ca autonomie și independență necesară inserției sociale post-școlare sau post-instituționale.

- **Școala,** prin toate componentele sale, participă la recuperarea sau reabilitarea copiilor cu cerințe speciale.
- **Clasa eterogenă** (grupul de munca, scolar) ca mediu al actului de învatare, în care diversitatea este considerată ceva natural si valorizată pozitiv, facilitează progresul fiecărui copil și constituie o premisă a integrării sociale a copilului cu dizabilități.
- **Profesorul consultant/itinerant/de sprijin** este o persoană care are experiență, are înaltă calificare, are deprinderi de specialist, fiind pregătit să ofere în orice moment tipul de intervenție corect.
- **Familia** are un rol important si în majoritatea cazurilor, hotarâtor în alegerea modalității de socializare și integrare socială a copilului cu cerințe educative speciale.
- **Mass-media** poate contribui la reducerea barierelor sociale prin tipurile, valorile și atitudinile pe care le difuzează.
- **O.N.G.-urile si alte unități sociale (serviciile de asistență socială),** prin programele pe care le desfasoară, pot constitui parteneri în procesul integrativ al copiilor cu cerinte speciale.

Beneficiile integrării copiilor cu CES

Există multe motive pentru a oferi oportunități de a învăța elevilor cu dizabilități în aceleași școli în care învață colegii lor, fără dizabilități. Integrarea elevilor poate fi benefică pentru ambele grupuri de elevi, precum și pentru părinți, profesori și administratori.

a) **Elevii fără dizabilități** își dezvoltă abilitățile sociale , manifestă o mai mare înțelegere și acceptare față de elevii cu CES și față de diversitate, în ansamblu, ca urmare a experienței de a învăța într-un program incluziv. De asemenea, aceștia experimentează o stimă de sine crescută.

b) **Elevii cu CES** învață abilități sociale adecvate vârstei, imitând elevii fără dizabilități. Prin urmare, acești elevi învață să fie mai independenți și dobândesc abilități avansate de dezvoltare. De asemenea, se pot lega
prietenii și elevii cu CES pot avea o imagine de sine mai bună.

c) **Profesorii** din învățământul general, cât și cei din învățământul special pot învăța lucruri noi predând în programe integrate. Profesorii de educație generală au ocazia să învețe despre dizabilități și educație specială. Profesorii de educație specială au contacte frecvente cu elevi din învățământul de masă și, prin urmare, au așteptări mai realiste pentru elevii la care predau. În plus, ambele grupuri de profesori pot face schimb de informații despre activitățile de instruire și strategiile de predare, extinzându-și astfel
aptitudinile.

d) **Familiile elevilor cu și fără dizabilități** Când elevii participă la programe integrate, părinții copiilor cu dizabilități au

oportunitatea de a vedea că multe dintre comportamentele copiilor lor sunt tipice pentru majoritatea elevilor. Văzându-și copiii acceptați de alții în medii integrate, părinții se pot împăca cu ei înșiși și pot accepta mai ușor dizabilitatea copiilor lor. De asemenea, experiențele pozitive, trăite în programele integrate, le permit copiilor fără dizabilități și părinților lor să învețe despre dizabilități și să dezvolte atitudini pozitive față de persoanele cu CES.

Bibliografie

-*Conventia cu privire la drepturile copilului*, în *Drepturile omului. Documentar pentru predarea cunostintelor din domeniul drepturilor omului în învatamântul preuniversitar*, ISBN, 1995, p.121

-Nanjwan, J. D. Akah și L. U. (2014). Provocările cu care se confruntă părinții în creșterea copiilor cu dizabilități. Education for Today

Influenţa familiei asupra dezvoltării personalităţii şi competenţelor curriculare

Profesor învățământ primar Gulian Aurelia
Şcoala Gimnazială ”Elena Farago” Craiova

În ultimii ani din ce în ce mai mulţi români adoptă ca soluţie extremă munca în afara ţării din diferite motive, principalul fiind acela de a oferi familiei şi copiilor un trai decent. Însă frec-venţa cu care s-a migrat în acest scop a făcut din migraţia pentru muncă în străinătate un feno-men social care are numeroase efecte asupra societăţii şi mai ales asupra familiilor de migranţi. Există două soluţii la care aceştia recurg: *fie pleacă ambii părinţi*, şi atunci copiii rămân în grija bunicilor sau, eventual, a altor rude apropiate, *fie pleacă unul dintre părinţi*, mama sau tatăl, iar copilul ajunge să crească într-o familie care se încadrează în tipurile de familii monoparentale. Aceste acţiuni pot avea repercusiuni atât asupra dezvoltării copilului care nu pot fi neglijate dar şi asupra întregii familii care nu se încadrează în parametrii unei familii normale.

Am ales o strategie de cercetare de tip calitativ, având ca metodă principală ancheta pe bază de interviu semistructurat, de tip faţă în faţă, cu copii care au cel puţin un părinte plecat în străinătate pentru a munci.

- ***Principalul motiv*** pentru care părinţii celor intervievaţi au ales soluţia de a munci în străinătate cu riscul de a-şi lăsa familia în urmă a fost acela al lipsei banilor şi preocuparea pentru viitorul copiilor.

  Din punctul de vedere al copiilor motivele plecării părinţilor la muncă în străinătate sunt referitoare, în primul rând, la situaţia financiară precară a familiei, dar şi la lipsa ori nesiguranţa locului de muncă sau nevoia de a avea un salariu mai bun.

  “ Mama era vânzătoare şi tata se ocupa cu grădina, dar nu prea ne ajungeau banii, iar surorii mele îi trebuiau mai multi, fiind la liceu şi îşi doreşte să meargă şi la facultate, aşa că au plecat să muncească acolo, pentru că se câştigă mai bine”.
- Majoritatea persoanelor care au migrat au făcut acest pas cu ajutorul ***rudelor sau cunoştinţelor*** pe care le au în străinătate şi care au o slujbă acolo. Aceştia le oferă şi migranţilor ajutor la sosire, ajutându-i să îşi găsească o locuinţă, de obicei îi primesc la ei pentru început, şi le procură un loc de muncă.
- Un alt factor încurajator pentru migraţie este acela că, din localitatea din care provin migranţii, au emigrat foarte multe persoane, şi acest lucru a dus chiar la ***un sistem de emigrare organizat,*** existând persoane care se ocupă de actele necesare şi de transport pentru o anumită sumă de bani, iar migranţii pleacă în grupuri, ceea ce la oferă mai multă siguranţă.

  “ Tata a plecat la o mătusă pe care o are acolo şi care îi găsise serviciu dinainte să plece, şi s-a gândit că e mai bine decât aici”. “ De la noi au plecat multe persoane, aşa că ei au avut multe opţiuni când au ajuns acolo ca să nu fie singuri, plus că s-au dus cu un microbuz cu o cunoştinţă care transporta oamenii de aici în Spania”.
- Majoritatea copiilor care au ambii părinţi plecaţi sunt ***lăsaţi în grija bunicilor şi a fraţilor mai mari***, iar în cazurile în care pleacă un singur părinte, copilul rămâne cu unul dintre părinti, în unele cazuri, dar în cele mai multe cazuri, copiii rămân atât cu unul din părinţi cât şi cu bunicii acestuia, deoarece în acest mediu predomină tipul de familii extinse.

  “Am rămas cu mamaia şi cu tataie, stăteam şi înainte cu ei şi cu mami şi tati, dar acum stau doar cu ei până vin părinţii mei”. “Stau cu mama, dar câteodată, când ea e la serviciu mai vine bunica şi stă cu mine”. “După ce tata a plecat am rămas cu mama, cu bunicii mei şi cu fratele meu care este mai mic” “Mai întâi au plecat părinţii mei şi am rămas cu fratele şi cu bunica mea, dar după ce a plecat şi fratele meu am rămas doar cu bunica mea.”
- În cazul în care fraţii mai mari sunt puşi în situaţia de a avea grijă de cei mai mici, intervine o creştere a solidarităţii dintre aceştia, influenţată de lipsa ambilor părinţi şi preluarea unei părţi din responsabilităţile parentale. Efectele negative ale

acestor delegări ale responsabilităţilor de la părinţi la copii pot consta în : o maturizare rapidă a acestora, lipsa timpului alocat propriei persoane, rezultate şcolare scăzute şi imposibilitatea de a avea o copilărie normală.

“ Îi iubesc pe fraţii mei, dar câteodată îi învinovăţesc pe părinţii mei că m-au lăsat cu atâtea responsabilităţi. (...) Nu prea mai am timp pentru mine, sau pentru a mă gîndi la viitorul meu”.

- Întrebaţi cum se înţeleg cu părintele cu care au ramas sau cu bunicii, majoritatea celor intervievaţi au spus că ***se înţeleg bine***. Concluzia a fost că părintele care a rămas cu ei nu are foarte mult timp pe care să şi-l petreacă cu ei, apelând la bunici uneori, iar alteori recurg la metode mai dure pentru a-i ţine sub control apelând la ***un stil de educaţie mai agresiv***, ceea ce poate avea consecinţe grave asupra dezvoltării copilului.
- De asemenea, am observat că, ***în cazul bunicilor***, aceştia le oferă mai multă libertate copiilor, neputându-şi impune punctul de vedere cu atâta autoritate cu care o făceau părinţii acestora. Aceştia adoptă un ***stil educaţional indulgent în cele mai multe cazuri***.

“ Mă înţeleg bine cu bunica, dar îmi e dor de mami şi de tati, şi mai plâng, dar bunica îmi spune ca or să vină acasă după ce or să facă bani.(...) Mai ţipă la mine bunica, cand fac ceva rău sau când mă murdăresc, că are treabă şi nu stă să spele după mine”. “ Cu mami mă înţeleg bine. Mă mai bate, că zice că sunt nebun, dar eu tot ce vreau eu fac”. “ Mă înţeleg bine cu tata, nu prea are timp să stea acasă, dar ne aduce mereu câte ceva când vine,mie şi surorii mele.(...) Mai mult bunica noastră are grijă de noi şi e acasă tot timpul”.

- Analizând efectele plecării părinţilor în străinătate pentru a munci pentru copiii lor am observat ca efect pozitiv recunoştinţa pentru sacrificiile părinţilor şi aprecierea acestora după ce au plecat.

“ Notele mele au crescut. Nu vreau să îi dezamăgesc pentru că ei muncesc pentru mine. (...) Vreau să se întoarcă mai repede pentru că îmi este dor de ei, mai ales că ne înţelegeam bine, mai ales cu mama. (...) Când am de luat o decizie importantă tot lor le cer părerea prin telefon”.

“Îmi este foarte dor de tata (...) era mai bine când era el acasă, că îmi lua apărarea în faţa mamei când greşeam”.

- În cazul rezultatelor şcolare ale copiilor am observat că, în cazul în care mama este cea care rămâne acasă rezultatele rămân constante, fără prea mari schimbări, spre deosebire de situaţia în care copiii rămân cu tatăl sau cu bunicii, care nu îi mai controlează la fel de bine, sau nu au pregătirea necesară pentru a-i ajuta în ***problemele scolare.***
- În cazul plecării ambilor părinţi, ***absenteismul şi abandonul şcolar*** sunt unele dintre primele efecte vizibile datorate nesupravegherii corespunzătoare.
- Din punct de vedere şcolar, copiii afişează dificultăţi în realizarea sarcinilor didactice, devin nemotivaţi şi nu înregistrează rezultate notabile.

“ Am note la fel ca înainte, pentru că mami mă ajuta la lecţii când eram mai mică şi acum nu mai am nevoie (...) şi n-am voie să iau note mici”. “ (Râde) Nu am note aşa bune (...) înainte mă mai verifica mama la carnet sau la teme, dar acum mă descurc singur”. “ Am note la fel. Mama mă ajută la teme şi mai iau bătaie că nu vreau să mi le fac”.

- În cele mai multe cazuri, copiii de vârstă mică se interiorizează, fiindu-le ***mai greu să îşi facă prieteni, să comunice şi să socializeze***, în special în cazurile în care aceştia sunt crescuţi de bunici sau rămân cu un părinte mai sever.

“Nu ies aşa mult să mă joc, mai mult stau în casă şi mă uit la televizor sau o ajut pe mama”.“Toţi copiii au părinţi, iar eu sunt singur. Râd de mine că eu nu am mamă ; au mai râs aşa de un băiat la şcoală.”

- În cazul apariţiei unor probleme copiii preferă de obicei să se adreseze bunicilor în cazul în care rămân cu tatăl, deoarece acesta este puţin mai sever şi nu pot discuta cu el deschis. În cazul plecării ambilor părinţi, rudele mamei sau ale tatălui pot reprezenta o soluţie.

“ Apelez la mătuţa mea dacă am nevoie de ceva, pentru că bunica mea e bătrână şi nu aş vrea să o mai supăr”.

“ Dacă am probleme la şcoală sau păţesc ceva îi spun bunicii, şi tatălui câteodată, dar el se enervează mai repede”.“ Când nu ştiu ceva o întreb pe bunica, (...) înainte îmi explica mami”.

- Plecarea unuia dintre părinţi are efecte negative şi asupra celui rămas acasă, iar acest lucru este observat de copii şi îi afectează într-un mod negativ.
- Atât femeile cât şi bărbaţii care ajung în situaţia de a se ocupa singuri de întreţinerea unei familii cu unul sau mai mulţi copii, se pot confrunta cu anumite ***probleme în*** ceea ce priveşte ***conjugarea rolurilor parentale şi profesionale***. Părintele rămas, poate trece prin stări emoţionale pe care nu şi le poate controla, se poate confrunta cu senzaţia de neputinţă, se poate considera depăşit de situaţie în unele momente şi se poate descărca adoptând un comportament neadecvat faţă de copil.

  “ De când a plecat, mami este mai tristă, plânge când vorbeâşte la telefon cu el şi se enervează mai repede”.

  “Mai intâi a plecat mama mea, după care tata s-a schimbat foarte mult, era mai nervos, nu mai comunica cu noi, s-a îndepărtat de prieteni (...) după un an a plecat şi el”.
- ***La întrebarea “ consideri că este bine sau rău că a plecat mama/tata?” răspunsul a fost unanim “nu”.*** Aceştia consideră că, deşi din punct de vedere financiar este mai bine, ar fi preferat să nu plece. Cei ce resimt cel mai mult lipsa părinţilor sunt copiii de vârstă mică, care, deşi nu ştiu să exprime foarte bine ceea ce simt, o arată şi o spun prin cuvinte simple:

  “ Da, bunica îmi cumpără ce vreau şi mami şi tati îmi trimit pachete (...) îmi e dor de ei şi vorbesc cu ei la telefon, că mami mi-a zis că vine la vară şi nu mai pleacă”.
- În cele mai multe cazuri, ***cea mai mare dorinţă a respondenţilor este aceea ca părinţii acestora să se întoarcă acasă*** ; lipsa părintelui este percepută ca o ***lipsă a afectivităţii şi a sprijinului moral***, provocându-le un accentuat sentiment de singurătate. Copiii îşi doresc cel mai mult ca părinţii lor să se întoarcă indiferent de implicaţiile acestei acţiuni, indiferent dacă aduc bani sau nu.

  “Vreau ca mami şi tati să se întoarcă cât mai repede şi să nu mai plece.”

  “Mi-aş dori ca părinţii mei să se poată întoarce şi să ne putem deschide o afacere aici ca ei să se descurce bine, şi să nu mai trebuiască sa stea prea mult acolo”.

În consecinţă, putem afirma că familiile de migranţi se confruntă cu numeroase dificultăţi în performarea funcţiilor familiei, în echilibrarea structurii de autoritate, în distribuţia statusurilor şi rolurilor din familie şi armonizarea acestora cu responsabilităţile de la locul de muncă, cu nevoile de viaţă socială, etc.

Bibliografie:

1. Mihăilescu, Ioan, 1999, *Familia în societăţile europene*, Editura Universităţii Bucureşti
2. Mihăilescu, Ioan, 2000, *Un deceniu de tranziţie – situaţia copilului şi a familiei în România*, Unicef, Bucureşti
3. Dr. Morand de Jouffrey, Pauline, 1998, *Psihologia copilului. Pentru înţelegerea aspectelor esenţiale ale dezvoltării personalităţii*, Teora, Bucureşti
4. Voinea, Maria, 1993, *Sociologia familiei*, Editura Universităţii Bucureşti
5. Voinea, Maria, 1996, *Psihosociologia familiei*, Editura Universităţii Bucureşti

FACILITAREA EXPLORĂRII MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR PRIN INTERMEDIUL PLATFORMELOR DIGITALE

PROF.ÎNV.PRIMAR CUCEANU OTILIA RALUCA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ANASTASIE PANU” HUȘI

La începutul învățării on-line s-a constatat că demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate pentru o parte dintre profesori. La rândul său, ME și instituțiile din subordine au promovat, în ultimele decenii, câteva inițiative și programe cu componentă digitală, începând cu programul *Sistem Educațional Informatizat* (SEI), acțiunea eTwinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii și terminând cu încercările de constituire a unei baze de resurse educaționale deschise sau demersurile din proiectele CRED.

Dar elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație în scenariul roșu, care ar trebui să fie bazată pe caracteristicile și nevoile cele mai apropiate elevilor: curiozitate, autonomie, satisfacția de a fi parte dintr-un grup, de a contribui la factorul de schimbare, de a fi apreciat.

Modalități de învățare on-line:

1) Sincronă permite elevilor și profesorilor să participe, să învețe în timp real și să se implice în discuții/lecții susținute live. La orele de științe, în mod deosebit, au fost folosite aplicații digitale care să faciliteze prezentarea în timpul lecțiilor, frontal sau pe grupe, a proiectelor/experimentelor realizate de către elevi.

Zoom – o aplicație folosită de multe cadre didactice încă de la începutul perioadei de studiu on-line pentru efectuarea de apeluri video de grup, folosirea chat-ului, partajarea ecranului profesorului, utilizarea unei table virtuale interactive și împărțirea elevilor în echipe, în camere separate (breakout rooms). Poate fi folosită atât pentru comunicarea cu elevii, cât și pentru comunicarea cu alte cadre didactice.

Google Meet este o aplicație de teleconferință, dezvoltată de Google, accesibilă și ce poate fi folosită cu orice adresă de Gmail pentru a crea întâlniri online sincron cu o limită de 100 de persoane.

2) Asincronă este utilă în cazul lipsei posibilităților de comunicare prin întâlniri video și îi avantajează pe elevii introvertiți sau nesiguri pe competențele lor, ca în cazul multora dintre cei cu CES. În termenul dat de profesor, ei pot pune întrebări sau redacta diverse versiuni ale temei. Între timp, și profesorul are timp să facă evaluarea pe măsură ce primește temele, să trimită feedback. De asemenea, se poate îmbunătăți această temă în urma feedback-ului elevilor, urmând a se adapta proiectarea pe baza nevoilor identificate. Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice, am selectat câteva modalități și resurse folosite pentru învățarea asincronă în cazul orelor de științe și explorarea mediului înconjurător:

Google Classroom – platformă ce face parte din suita de aplicații G Suite for Education și a fost creată de Google împreună cu profesori pentru a facilita, în online, interacțiunea cu elevii care sunt organizați în clase virtuale. Aici se pot posta lecții și materiale, se alocă teme, sarcini de lucru ce pot fi completate on-line și se poate trimite feedback, prin diferite modalități de evaluare. Elevii se pot conecta foarte ușor cu ajutorul unei adrese de gmail și pot participa la activitățile directe, cu predare sincronă, prin intermediul aplicației Meet. Pentru că putem avea în vedere dezvoltarea competențelor de explorare și orientare în natură, elevii ar putea alege numele ”Exploratorii”, culoarea de fond să fie verde, iar fotografia paginii principale să ilustreze un colț din natură.

Class Dojo este o aplicație pentru managementul clasei ce poate fi descărcată de pe Play Store și folosită pe baza unui cont. După autentificare, se va forma clasa nouă în care vor fi înscriși elevii, care vor primi roluri de avatar sub forma unor personaje simpaticE pentru a-i captiva (sursa foto: https://dlpng.com/png/6595558)

Încă de la începutul clasei pregătitoare, pentru a-l ancora pe micul elev în realitatea înconjurătoare, pot fi folosite instrumente interactive precum: completarea calendarului naturii, cuvântul zilei, întrebarea zilei, prezentarea unui animal sau a unei informații despre natură. Această platformă oferă și materiale de printat gratuite cu ajutorul cărora clasa față-în-față poate fi transformată într-o Clasă Dojo. Oferă și resurse gratuite sau activităţi de 5 minute cu întrebări de ghidare pentru dezvoltarea şi antrenarea abilităţilor socio-emoţionale (EN: Social-Emotional Learning - SEL): Growth mindset, empatie, curaj, perseverenţa, recunoştinţa, ș.a.

Cartoonize – fotografii reale ce pot fi transformate în desene și pot fi folosite ca avatar, portret în cazul animalelor studiate. Acesta a fost foarte apeciat de copiii cu cerințe special cu care am lucrat.

Bookcreator – program în care se pot realiza prezentări sau albume ce cuprind etapele de dezvoltare pentru o plantă, ciclul de viață la unele animale sau programul zilnic al elevului.

Voki – aplicație în care elevii creează un personaj vorbitor, la lecția despre animale, fiecare elev își poate alege un animal care să se prezinte (descriere, mediu de viață, mod de hrănire și înmulțire, foloase).

Kahoot – program de chestionare tip concurs, prin intermediul cărora elevii își pot testa cunoștințele despre mediul înconjurător și protejarea acestuia. Cadrul didactic poate prelua teste gata realizate pe care să le recomande elevilor sau poate concepe el însuși chestionarele într-o manieră proprie, respectând specificul clasei la care predă.

Avantajul acestor mijloace este că sunt diverse și foarte atractive. Chiar dacă necesită crearea unui cont sau logare, elevul are timp să o facă și să lucreze în ritmul lui, fiindu-i dezvoltată și creativitatea.

Pentru ***evaluarea*** activităților de la lecțiile în care conținuturile de explorare a mediului sunt integrate cu matematica (clasele P-II) sau de la disciplina științe ale naturii (III-IV) ar putea fi folosite aplicații care să ofere feedback imediat dacă sunt corectate automat, care să asigure înțelegerea conceptelor din lecție și care se finalizează de obicei cu o notă, cu un punctaj sau calificativ. Câteva metode care evidențiază progresul și rezultatele învățării și care combină evaluarea formativă cu cea sumativă în cadrul orelor de științe și explorare a mediului înconjurător pot fi:

- Portofoliul digital al elevului (foto, video, text) cu Padlet, Wakelet, Class Dojo, Google Slides, Wordart sau Canva;
- Realizarea unor prezentări, descrieri, articole cu Bookcreator;
- Editarea materialelor unui proiect foto / video cu Quik, Stop Motion, Flipgrid, etc.;
- Turul galeriei virtuale – evaluarea colegilor și a muncii în echipă cu Padlet, Flipgrid, Whatsapp, Classroom;
- Auto-evaluare și autoreflecție într-un jurnal de învățare online (foto, video, text) cu Padlet, Google Doc, Powerpoint, Google Slides, Mindmaps;
- Rezolvarea unor teste on-line realizate de către cadrul didactic sau preluate, ce oferă feedback imediat, cu posibilitatea ca elevul să revină asupra itemilor până rezolvă corect, folosind aplicații care conțin materiale pentru explorarea mediului și științe:

Kahoot este o platformă gratuită ce are la bază jocul cu ajutorul tehnologiei educaționale într-un mod accesibil la clasă.

Quizizz este o platformă în care pot fi create evaluări și lecții care să cuprindă aceste evaluări, oferind acces la rapoarte privind răspunsurile și rezultatele înregistrate de elevi.

ASQ a fost creată de o echipă de profesori români pentru a oferi teste la toate disciplinele și pentru toți anii de studiu, fiind o platformă ce aplică o metodă didactică alternativă de evaluare, adaptată la sistemul de învățământ existent. Rezolvând testele și sarcinile primite, elevii obțin puncte și premii virtuale. Prin intermediul studiului interactiv, elevul lucrează de unul singur, în ritmul său, la orice lecție având la dispoziție explicații video, exerciții, jocuri, exemple, teste. Având posibilitatea de a-și observa evoluția, el poate afla cât la sută mai are până stăpânește o noțiune, un capitol sau

întreaga materie la disciplina *Științe.* Își poate vedea colegii din clasă, poate rezolva temele primite de la învățător, poate intra în competiții cu mai mulți utilizatori, câștigând puncte și avansând la nivelul următor.

Deoarece au fost nevoiți să se adapteze unui nou tip de educație, în școala on-line, se impune ca acești copii să ia contact cu învățarea interactivă. Trebuie să fie ghidați de cadrul didactic în vederea selectării corecte și utile a unor aplicații digitale care să îi ajute să își formeze reprezentări corecte despre lumea în care trăiesc, să se orienteze în spațiu și timp, să identifice pe internet resursele potrivite vârstei lor și să-și dezvolte creativitatea/gândirea critică. În acest sens, învățătorul va îmbina cu măiestrie metodele tradiționale cu cele moderne, stilul clasic de învățare cu cel interactiv, resursele fizice cu cele digitale, în vederea organizării unor lecții atractive și eficiente.

BIBLIOGRAFIE

- Botnariuc Petre, Constantin Cucoș, Glava Cătălin, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Istrate Olimpius, *Școala online – elemente pentru inovarea educației, Raport de cercetare evaluativă, Iași, 2020*
- Cerbușca Pavel, *Învățământul general în mod online: eficacitate și eficiență, Chișinău, 2020*
- www.indreptardigital.ro
- https://emalascoala.ro/aplicatii-online-si-resurse

DIVERSITATE ÎN EDUCAȚIE

BOGATU MIRCEA
LICEUL DE ARTE”H. Darclee, Braila”

Muzica, începută din copilărie, studiată temeinic în școală, va deveni cu siguranță, un fundament al necesității continuării ei in celelalte perioade de vârstă, prin formele puse la dispoziție de mijloacele de difuzare sau chiar prin participarea activă reieșită din practica muzicală amatoare sau profesionistă si a căror extindere este impresionantă in lumea contemporană. S-a demonstrat științific că muzica joacă un rol foarte important in dezvoltarea personalității umane, prin formarea si cultivarea creativității si a simțului estetic, prin dezvoltarea gândirii si consolidarea personalitații umane. În decursul veacurilor s-au emis numeroase opinii conform cărora, pe lângă copiii înzestrați genetic pentru a fi educați muzical, există și copii care nu au acestă deprindere, și sunt predestinați a fi inapți pentru muzică. Însă studiile ulterioare au demonstrat că toți copiii se nasc cu predispoziții polivalente si că numai lipsa de instruire și exercițiu adecvat, fac posibile, uneori, și situații atipice din punct de vedere al deprinderilor muzicale. Deci împărțirea copiilor în categorii talentate si netalentate, nu rezistă unei analize științifice riguroase. Deprinderea de a cânta sau a vorbi fac parte din zestrea genetica a fiecărui individ. De asemenea, trebuie sa recunoaștem că inegalitați în deprinderi și aptitudini există și in alte domenii, dar fără a crea “excluderi” intre indivizi, ci o așezare a lor, după randamentul pe care îl dă fiecare în domeniul său.

Transformarea potențialului educativ al muzicii în real depinde de concepția și atitudinea persoanelor implicate în actul educativ, pentru că orice activitate umană, înainte de a se desfășura practic, se construiește în minte în raport cu concepția pe care o are omul, cu competența și cu atitudinea pe care o manifestăfață de demersul respectiv. Cheia pentru solutionarea acstei probleme se afla in mana profesorului de muzica, format la randul sau în școala, care trebuie sa acționeze printr-o mult mai mare mobilitate in gâdirea practica, aplicativă, ceea ce il va ajuta sa-și mărească eficiența efortului său uriaș de formare a elevului cu deprinderi de muzicale si artistice, găsind soluții cât mai diversificate de pregatire a acestuia, și deobtinere a unor rezultate cat mai vizibile.

În procesul formării unor deprinderi muzicale corecte, accentual va fi pus pe formarea urechii muzicale, a vocii, a ritmului muzical etc, conform cerințelor pe care le impune execuția sau ascultareaunei piese muzicale. De multe ori suntem puși în situația de a alege și a explica elevului, de ce nu trebuie sa ne abatem de la anumite exigențe, cand este “impunere” si cand există libertate in interpretare, când și cum memorăm un text muzical, ce mijloace și cum le folosesc pentru atingerea obiectivelor si a performanței . În ceea ce privește elevul, acesta își va consolida deprinderile muzicale, vocale sau instrumentale, coroborat cu o dezvoltare a sensibilitătii, a auzului, a simțului ritmic si melodic, si foarte important, isi dezvolta deprinderea de “a vedea” o partitura in structura ei formală, înțelegând si aprofundând pe aceste căi sensurile unui discurs muzical. Un rol important in realizarea tuturor obiectivelor, profesorul, prin talentul sau pedagogic, va trebui sa trezeasca interesul si placerea elevului pianist, pentru a realiza acesta munca complexa, coroborat cu dezvoltarea orizontului artistic al elevului.

În ceea ce privește trecerea de la o etapă la alta, de la un nivel de studiu la altul, pe parcursul anilor de studiu, elevul va trebui sa-si formeze și consolideze atitudinea pentru inițiativă și plăcerea de a cauta si dezvolta sensuri noi în cadrul muzicii, de asemenea, sa înțeleagă rezultatul muncii lui, ca un produs care trebuie prezentat in societate, prin formele de manifestare: precum, concerte, auditii etc. Totodată, profesorul va acăuta să-i stimuleze inițiativa elevului, de a-și materializa idei,

proiecte proprii de manifestări muzicale, prin care sa se faca ascultat și înțeles în realizarile lui artistice. Profesorul trebuie să fie, intr-un fel un cercetător într-o permanentă căutare, nu pentru a descoperi neapărat aspecte senzaționaleîn procesul de învățământ, ci pentru a găsi necontenit noi căi de optimizarea procesului instructi-educativ. Cunoșterea foarte bine a elevului reprezintă o condiție, fără de care persuasiunea nu poate fi direcționata si nici dozată. Incă de la prima oră de curs, profesorul de muzică trebuie să ofere modele sonore corecte pentru ca elevul să-și dezvolte corect deprinderea de a asculta si a cânta/interpreta. Acest lucru, la inceput, este dificil de realizat, dar prin exercițiu, elevul îsi formează sau îsi adaptează progresiv modelele sonore corecte.Totodată, în faza incipientă, când se pune problema descifrării corecte a unui text muzical, care la început trebuie sa fie mai simplu, selecționat dintr-un număr de piese atent alese, în concordanță cu particularitățile de vârstă si nivelului de înțelegere, se va urmări dezvoltarea gândirii muzicale și, întâi de toate, trezirea dragostei față de muzică. Interesul copilului pentru aceasta nu poate fi stimulat decât pe cale afectivă.

În cadrul diversității în educație, un rol important il reprezintă cel al terapiei prin arte, numită si Art-terapia. Aceasta se adresează copiilor cu CES și este considerată o activitate cu valente psiho-terapeutice. Art-terapia mai este denumită și terapie expresivă, fiind strâns legată de psihologia artei , facilitând autocunoașterea și creșterea emoțională. Muzica, scrisul, desenul, mișcarea, improvizația etc, sunt folosite ca elemente de susținere, centrate pe copil, prin care acesta își poate clădi si exprima sentimentele. Tehnicile de art-terapie oferă copiilor oportunitatea de a explora/ exprima, prin intermediul materialelor specifice creaţiei artistice, dificultăţile în legătură cu diversele trăiri sau relaţii personale, dificultăţi ce ar putea fi greu de exprimat în cuvinte. Atmosfera relaxată generată de libertatea de expresie in cadrul acestor activitäti creative, îl îndeamnă pe copil să se exprime liber, oferindu-i posibilitatea de a dezvălui trăiri care, în alte condiţii, par imposibil de exprimat. Unul din punctele forte ale tehnicilor de art-terapie îl reprezintă faptul că pentru copil, orice exerciţiu devine o joacă. El va realiza aceste activităţi în mod natural, fără să i se pară că depune vreun efort considerabil. Art-terapia facilitează şi inteligenţa emoţională, fundamentală pentru învăţare şi adaptare la mediul social şi profesional. Ca o concluzie, putem spune că terapia prin artă este un lucru extrem de benefic , deoarece reprezintă o oportunitate excelentă pentru a crea un mediu stimulativ ce poate fi folosit pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecarui individ în parte.

De multe ori, cei care privesc din afara lucrurilor, cred că a cânta înseamnă doar o îndeletnicire distractivă si ușoară. Însă lucrurile stau altfel, adică în spatele realizărilor frumoase /spectaculoase, stau ore multe de muncă, studiu, repetiții etc. De aceea, o preocuparea dirijată, începută la vârste mici, continuată de o comunicare bună prin manifestările artistice școlare sau extrașcolare, va avea efecte extreme de binefacătoarea supra formării si consolidarii personalității umane.

De bucuriile muzicii trebuie să aibă parte toți oamenii și pentru aceasta e necesar să i se cultive de timpuriu, și cât mai bine,interesul față de aceasta disciplină-arte. Alături de știință, arta are rolul de a dezvolta procese psiho- intelectuale. respectiv, valoarea învățării și practicării muzicii ajută la dezvoltarea capacităților intelectuale ale copilului/elevuluide-a lungul întregului parcurs școlar. Odată cu aceasta, arta capătă un plus de realism si ajută la îmbogățirea continuă a orizontului spiritual.

Bibliografie:

1. Muzica si sănătatea, Ion Silion, Editura Junimea, 2010
2. Terapii prin mediere artistică, Vasile Preda, Presa Universitară Clujeană, 2003
3. Istoria psihologiei muzicale, Constantin Ionescu, Editura muzicală, 1982

Diversitate și acceptare în învățământul de masa

Luca Lidia
Liceul Vocational de Artă, Tg. Mureș

Școala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare.

Astfel, o permanentă provocare pentru toate cadrele didactice, dar și pentru părinți, în egală măsură, o reprezintă integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în școala de masă, alături de ceilalți elevi.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare a fiecărui individ și la capacitatea acestuia de a se adapta și integra într-o societate aflată în continuă transformare.

Conceptul de CES corespunde unei abordări care consideră că fiecare copil este unic, demonstrează faptul că orice copil poate învăța, valorizează unicitatea tipului de învățare determinată de particularitățile individuale, cultivă diversitatea copiilor ca un mijloc de învățare care sprijină și întărește învățarea dacă este folosită adecvat, consideră curriculum-ul școlar ca un instrument necesar de a fi flexibil, adaptabil la nevoile / cerințele elevilor. Având în vedere acest tip de abordare, se asigură egalitatea de șanse și participarea și integrarea școlară și socială a copiilor.

Cerinţele educative speciale sunt acele cerinţe care derivă din nevoile speciale ale unor persoane, generate de existenţa unor disfuncţii la nivel intelectual, senzorial, fizic, psiho-afectiv, socio-economic, cultural.

În accepţia UNESCO sunt 7 categorii de cerinţe educaţionale speciale : dificultăţi de învăţare; întârziere/deficienţă mentală/dificultăţi severe de învăţare; tulburări de limbaj; deficienţe fizice-motorii; deficienţe vizuale; deficienţe auditive; tulburări emoţionale şi de comportament. Pentru a le fi uşoară integrarea în şcolile de masă, este necesar ca în aceste şcoli să se asigure o atmosferă primitoare şi de acceptare.

Este important de subliniat faptul că, în cazul elevilor cu CES, accentul trebuie pus nu atât pe dezvoltarea cognitivă, cât mai ales pe dimensiunea socio-relațională, care poate deveni bază pentru dezvoltarea globală a copilului/elevului și îi poate asigura acea stare de bine necesară menținerii echilibrului psihic.

Unii profesori par să întâmpine mai puține dificultăți decât alții în crearea unei ambianțe eficace de învățare pentru elevii lor. Însă problemele cu care se confruntă în ultima perioadă sunt din ce în ce mai diverse. Indiferent de cerința specială pe care o are un elev sau altul, confortul emoțional în colectivul clasei este fundamental. Asigurarea acestui confort se datorează în foarte mare măsură dascălului, care - prin abilitățile sale, prin tactul său pedagogic și prin implicarea sa - facilitează adaptarea copiilor la viața școlară.

Această adaptare se realizează prin mai multe aspect. Cuvântului, ca factor esential ce mijlocește comunicarea și ușurează adaptarea, i se datorează mult. Prin natura sa, dar și prin efectul pe care îl are în conștiința celui căruia i se adresează, cuvântul mângâie sau lovește, apropie sau îndepărtează, aduce zâmbete sau încruntare. De aceea se recomandă în literature de specialitate să-l folosim chibzuit și cu anumite nuanțe. Putem spune unui copil impulsiv în loc de obraznic, atipic în loc de anormal, diferit în loc de ciudat,exploziv în loc de rău, nemotivat în loc de leneș etc. Aceste formulări nu au același impact asupra celui descris sau asupra părintelui, care oricum e intr- o situație incomodă atunci când reușește sa accepte că propriul copil are o cerință aprte.

În calitate de profesor am fost puși în situația de a avea la clasă elevi cu cerințe educative speciale și, în astfel de situații, am încercat fiecare să găsim cele mai bune metode de predare-învățare pentru a-i determina pe toți participanții la actul educațional să se implice conștient în activitățile derulate. Am ținut cont de faptul că elevii integrați au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice și de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizați în niciun fel, nu trebuie „uitați” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca și ceilalți elevi.

Factorii abilitați încearcă să găsească soluții pentru adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei. O calitate esențială a curriculum-ului școlar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să se facă diferențiat.

Astfel, în urma analizei amănunțite a evaluărilor inițiale, se proiectează conținuturile individualizat și diferențiat, astfel încât să poată fi înțelese de către elevi, avem în vedere faptul că învățarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, își asumă roluri și responsabilități. Planificarea individualizată a învățării presupune adaptarea educației la nevoile individuale din perspectiva diferențelor dintre elevi. Diferențierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilități, cât și pentru cei cu potențial de învățare ridicat se întemeiază pe aceleași premize: sistemul de învățământ se poate adapta unor abilități și trebuințe diferite; aceleași scopuri educaționale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaționale este facilitată de selecția și organizarea obiectivelor educaționale conform diferențelor individuale; diferitele trebuințe educaționale pot fi întâmpinate prin oportunități educaționale variate.

Copilul cu deficiențe se adaptează greu la relațiile interpersonale, de aceea părinții trebuie să joace rolul de mediator între copil și persoanele străine. Părinții pot mijloci reacțiile inadecvate venite din partea unei persoane străine. Pe de altă parte, unii părinți refuză să țină cont de dificultățile sociale determinate de deficiență. Astfel, ei îi împiedică pe copii să înțeleagă și să accepte toate aspectele legate de propria deficiență.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activități educative școlare, ci și prin activități extracurriculare. Este necesară o riguroasă planificare, organizare și desfășurare a acestor tipuri de activități în relație directă cu posibilitățile reale ale elevilor și pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educațional.

Rolul activităților extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai ușor socializarea copiilor cu CES. În funcție de specificul lor, aceste activități dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi și abilități cognitive și comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfășurându-se în afara cadrului tradițional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială. Activitățile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior și drumețiilor, permit dezvoltarea relațiilor interpersonale și o mai bună relaționare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaștere a frumuseților naturale și de patrimoniu, formarea și dezvoltarea unor sentimente de prețuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiție, de echipă, încrederea în forțele proprii, îi mobilizează la cooperare.

Educația integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalți copii, să desfășoare activități comune, dobândind abilități în vederea adaptării, integrării și devenirii lor ca și ceilalți.

Dezvoltarea tehnologiei are și ea un rol fundamental în activitatea la clasă. Utilizarea computerelor, telefoanelor mobile, a tabletelor în timpul activităților educative nu mai este o necesitate doar pentru elevii cu CES, ci pentru toți elevii. Deși unele dintre aplicații nu sunt destinate special elevilor cu CES, unii profesori creativi au descoperit modalități de a le

integra în contexte educaționale. Totuși, nu putem să nu remarcăm că, adesea, în zilele noastre, tehnologia fie nu este folosită deloc, fie este folosită în școală inadecvat, fie nu este existentă mai ales în mediul rural și familii defavorizate. Un studiu recent care revizuiește literatura științifică privind tehnologia utilizată în educația specială evidențiază popularitatea crescândă a acestor device-uri în contexte educaționale, fiind frecvent utilizate de profesori, elevi, părinți și aparținători.

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare a oricărui copil. Așadar, pentru elevii cu CES care trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale, cadrul didactic poate folosi materiale care-l vor ajuta pe elev să învețe cu ușurință: folosirea unor mijloacelor audio-vizuale; evaluarea prin metoda proiectelor; utilizarea manualelor digitale; utilizarea calculatorului la majoritatea disciplinelor; excursii, vizite, serbări, spectacole; folosirea unor jocuri.

Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie si înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii sa se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun. Copiii cu CES au nevoie să fie valorizaţi, să beneficieze de practici educaţionale deschise şi flexibile astfel încât să le fie recunoscute aptitudinile şi capacităţile de învăţare şi de adaptare.

Ceea ce îi deosebește pe toţi elevii cu dificultăţi de învăţare este caracterul unic al deficienţei. Dacă este adevărat că aceşti elevi pot fi grupaţi după caracteristici comune, bazate pe cerinţele educative speciale, este la fel de adevărat că fiecare elev nu se încadrează perfect într-o anumită categorie. De exemplu, elevii care au o deficienţă mintală nu au cu toţii aceleaşi aptitudini intelectuale, deficienţii auditiv nu au toţi aceeaşi incapacitate, în afară de asta, diferenţele ce se remarcă de obicei la majoritatea elevilor cu CES sunt atât de mari, încât profesorii nu pot stabili criterii ferme pentru fiecare categorie de dificultăţi „clasice". Pe de altă parte, se constată că mulţi elevi au eşecuri şcolare, fără a răspunde criteriilor unora sau altora dintre categoriile tradiţionale.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

De aceea relația școală- familie- societate este fundamentală în ceea ce privește integrarea copiilor cu nevoi speciale.

Studiu de caz

Criste Cristina Ioana
Liceul cu program sportiv „Avram Iancu’’ –Zalău

Date personale şi familiale

P.L. s-a născut la data de 16.10.2005 în Cluj-Napoca, judeţul Cluj şi este elev în clasa I A la Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă din Cluj-Napoca, în clasă pentru copii cu deficienţe moderate şi uşoare. Provine dintr-o familie legal constituită, salariați ambii părinți, cu doi copii. Ambii părinți se ocupă de educația copiilor. Climatul familial favorabil cu relații foarte bune de înțelegere.

Starea generală de sănătate

Conform adeverinţei medicale, copilul P.L. prezintă următorul diagnostic: Tulburare pervazivă de dezvoltare, crize de afect și retard al limbajului expresiv. Este încadrat în gradul de deficienţă gravă. A avut repetate infecții ale căilor respiratorii, astm bronșic allergic - parțial controlat, picior plat.

Date colectate în urma evaluării

Examinare psihopedagogică

Elevul manifestă intres pentru activitățile de tip muzical; nivelul limbajului verbal expresiv scăzut, iar limbajul verbal impresiv mai dezvoltat, dar totuși mult redus în raport cu vârsta. Preferă activităţile de manipulare, având o precizie manuală bine dezvoltată. Rigiditate a fixării și reproducerii informațiilor memorate, atenție fluctuantă. Interes dezvoltat pentru achiziții intelectuale, implicare voluntară pe timp limitat, prezintă crize de afect în timpul activității, negativism.

Examinare logopedică

Prezintă dislalie polimorfă. Are vocabular activ de nivel mediu în raport cu vârsta, înțelege și utilizează cuvinte simple, denumiri concrete. Înțelege aproape tot ce i se spune, dar are unele dificultăți în a distinge diferite înțelesuri.

Ritmul vorbirii este lent, agramat, cu deformări de sunete. Pronunția de tip dislalic cu deformări de sunete și frecvent omisiuni de sunete și silabe. Tonalitate a vocii medie cu ritm al vorbirii lent.

Comprehensiunea verbală

Înţelege mesaje verbale de complexitate medie, execută comenzi verbale, dar prezintă mici dificultăţi în folosirea enunţurilor. P.L. prezintă dificultăţi în sesizarea înţelesului unor mesaje scurte în legătura cu viaţa cotidiană şi în mediul apropiat.

Socializare

Din punct de vedere social este mai mult retras, rezervat, preocupat mai mult de sine şi prezintă dificultăţi în orientarea spaţio-temporală. Foarte rar, iniţiază jocuri cu ceilalţi copii, iar atunci când este solicitat la jocurile organizate în cadrul grupei, manifestând un comportament opozant, iar când participă reuşeşte cu greu să-şi menţină atenţia concentrată. S-a observat, în ultimul timp o scădere a ritmului crizelor de afect, se implică în activități fără să se insiste şi verbalizează mai mult.

Examinare psihomotrică

Recunoaşte şi indică elementele corpului omenesc la alte persoane dar şi din imagini: recunoaşte şi indică elementele propriului corp; recompune din elemente decupate corpul uman; desenează corpul uman cu principalele elemente. Localizează noţiuni de dreapta-stânga, sus-jos, în faţă-în spate, înainte-înapoi, dar nu şi deasupra-dedesupt. Se orientează în spaţiul apropiat, dar nu şi în cel îndepărtat.

Utilizarea simţurilor

Percepţia vizuală: identifică şi recunoaşte imagini ale unor obiecte cunoscute, diferențiază membrii familiei de alte persoane. Percepţia auditivă: întoarce capul şi reacţionează atunci când este strigat pe nume sau la indicaţii verbale; identifică anumite sunete/zgomote din natură. Percepţia tactilă: diferenţiază diferite texturi ale obiectelor.

Caracteristici de personalitate

Subiectul P.L. prezintă dificultăţi de socializare pe fondul unei imaturizări afective şi a rezistenţei scăzute la frustrare; manifestă auto/heteroagresivitate; negativism şi impulsivitate; cooperare limitată; comportament opozant; manifestări de capriciu.

Programul de intervenţie

Obiectivele programului de intevenţiei au fost:

- Identificarea emoţiilor pozitive şi a emoţiilor negative;
- Dezvoltarea unui vocabular emoţional;
- Dezvoltarea abilităţilor de a înţelege şi de a face faţă anxietăţii asociate cu dezaprobarea;
- Dezvoltarea capacităţii de cooperare;
- două activităţi au vizat modul de exteriorizare a conflictelor emoționale: *Controlarea modului de exteriorizare a conflictelor emoționale; Acționezi acum, plătești mai târziu.*

Programul de intervenţie s-a derulat pe parcursul a 8 săptămâni, în fiecare săptămână desfăşurându-se câte două activităţi în timpul orelor de consiliere şi a disciplinei opţionale.

Evaluarea subiectului s-a realizat prin completarea unei grile de observare a comportamentului, care a urmărit dificultăţile de socializare, agresivitatea, manifestările de negativism şi impulsivitate, identificarea problemelor emoţionale. Comportamentul elevului a fost măsurat înainte şi după programul de intervenţie. Durata observării iniţiale şi finale a fost de zece zile.

Formele observaţiei au fost următoarele:

- ✓ Directă, deoarece observaţia s-a desfăşurat în prezenţa observatorului;
- ✓ Participativă, observatorul implicându-se în activităţile pe care le-a desfăşurat subiectul;
- ✓ Continuă, în timpul orelor de curs, în pauze, în cadrul activităţilor extracurriculare;
- ✓ Selectivă, urmărindu-se doar comportamentul elevului în cadrul grupului;
- ✓ Sistematică, aspectele de conduită fiind notate în grila de observaţie şi interpretate.

În cele ce urmează se vor detalia rezultatele obţinute înainte şi după programul de intervenţie:

I. Date obţinute înaintea începerii programului de intervenţie:

- îşi impune punctul de vedere în situaţii conflictuale;
- zbiară, ţipă, urlă în timpul activităţilor fără un motiv definit;

- prezintă manifestări agresive atât cu colegii cât şi cu cadrele didactice;
- nu prezintă iniţiativă în activităţile de învăţare şi de joc;
- ignoră membrii grupului;
- nu caută compania copiilor, dar solicită în permanenţă atenţie sporită din partea adulţilor.

II. Date obţinute după aplicarea programului de intervenţie:

- la ivirea unei situaţii tensionate alege să se retragă şi adoptă un comportament ignorant;
- dispariţia totală a manifestărilor emoţionale negative (ţipăt, urlet);
- reducerea semnificativă a manifestărilor agresive faţă de colegi şi dispariţia acestora faţă de cadrele didactice;
- nu prezintă iniţiativă în activităţile de învăţare şi de joc;
- prezintă un nivel scăzut de interacţiune cu grupul;

Concluzii

În urma desfăşurării activităţilor, subiectul înregistrează progrese vizibile la nivelul atitudinii şi comportamentului. Dacă la începutul activităţilor subiectul refuza participarea la activitate, acum el nu numai că participă, dar a înregistrat o mai bună cooperare cu colegii. Deoarece problemele emoţionale afectau mult participarea lui la activităţi, după aplicarea programului de intervenție se observă o scădere semnificativă a acestora, astfel încât în timpul activităţilor ele au dispărut definitiv.

Recomandări

Subiectul necesită o abordare psihopedagogică individualizată realizată prin intermediul unei echipe de specialişti constituită din profesor psihopedagog, profesor educator, logoped, kinetoterapeut, meloterapeut, psiholog. În vederea valorizării şi activizării potenţialului copilului şi asigurării inserţiei şcolare eficiente, se recomandă continuarea programului de intervenţie, cel puţin cu o regularitate de 2 ori pe săptămână, care să vizeze:

- consecvenţă şi exigenţă sporită pentru respectarea normelor stabilite;
- sarcini gradate ca dificultate, care să permită întărirea pozitivă;
- implicarea familiei pentru respectarea exigenţelor şcolare.

DEZVOLTAREA INTELIGENȚEI EMOȚIONALE LA COPIII CU CERINȚE SPECIALE

Prof. înv. primar Sas Sanda Daniela
Liceul Teoretic ”Petru Rareș” Târgu Lăpuș

Educația bazată pe inteligenţa emoţională porneşte de la faptul că totalitatea acţiunilor noastre ne permite să creăm un echilibru mai sănătos în şcoală şi în relaţiile cu elevii. Acţiunile noastre trebuie să pună accent pe importanţa sentimentelor şi să ne ajute să ne ţinem sub control emoţiile, în loc să acţionăm impulsiv sau să ne lăsăm copleşiţi de sentimente. Pentru unii copii, viaţa este dură şi nesigură, pentru alţii, este plină de tensiune. În ambele cazuri, a-şi pierde controlul poate însemna pierderea unor drepturi, pierderea unor activităţi extraşcolare sau de îndrumare.

Copiii cu cerințe speciale au nevoie de un mediu pozitiv care să le ofere numeroase oportunităţi. Educația bazată pe inteligenţa emoţională porneşte de la faptul că totalitatea acţiunilor noastre ne permite să creăm un echilibru mai sănătos în relaţiile cu copiii prin accentuarea importanţei sentimentelor şi prin controlul emoţiilor.

Inteligenţa emoţională ţine de conştientizarea propriilor emoţii, stăpânirea acestor emoţii (prin controlarea cauzelor generatoare), motivaţia interioară de a evolua, dublată de iniţiativă, optimism şi dăruire, empatie (capacitatea de a înţelege emoţiile şi sentimentele altora) şi nu în ultimul rând, de aptitudinile sociale, adică de capacitatea de a stabili relaţii pozitive, de a coopera şi colabora cu ceilalţi, de a rezolva conflicte, de a capta atenţia.

Capacitatea de a recunoaşte şi de a face faţă emoţiilor duce la performanţe mai mari la şcoală, în muncă şi în relaţiile interumane. De mic, copilul este inclus într-un sistem de relaţii sociale pe care le găseşte constituite, cadrul social – cultural punându-i la dispoziţie diverse mijloace de formare a personalităţii. În acelaşi timp, există un spectru definit de solicitări şi imbolduri din partea mediului social, reglementat de norme şi legi pe care copilul e învăţat să le respecte de la o vârstă fragedă. Astfel, dezvoltarea inteligenţei emoţionale presupune pe lângă achiziţionarea unei capacităţi de a discrimina şi a monitoriza emoţiile proprii şi dezvoltarea unei capacităţi de control şi autocontrol a emoţiilor negative (ex. furia, tristeţea etc.).

Educaţia emoţională nu numai că ajută persoanele să identifice şi să îşi exprime sentimentele lor, ci şi să stabilească modul în care gândirea iraţională generează emoţiile ce induc diverse comportamente. Sentimentele de inferioritate sunt cele mai distructive şi omniprezente emoţii umane.

Eliminarea emoţiilor este la fel de importantă ca şi înlăturarea problemelor de natură fizică. Copilul trebuie învăţat să-şi stăpânească emoţiile fără a le alunga. Un copil foarte emotiv trebuie ajutat să-şi depăşească teama, tristeţea, furia.

Dascălul este dator a învăţa să asculte emoţiile copiilor, să le dea posibilitatea de a şi le exprima după propriul caracter. Tot el va fi mereu atent la ameliorarea comunicării relaţionale, va conduce la respectul de sine şi pe ceilalţi, la ascultarea sinceră a expresiei nevoilor în orice comunicare. Astfel relaţia dintre adult şi copil se va ţese prin răbdare, încredere, descoperire reciprocă şi descoperirea valorilor individuale.

A înţelege lumea interioară a copilului înseamnă a-l ajuta să-şi găsească propriile repere, se va putea armoniza cu el însuşi, cu ceilalţi şi cu mediul înconjurător.

După părerile specialiştilor distingem trei mari tipuri de emoţii: ataşamentul, respingerea, teama. Aceste emoţii sunt clasificate între cele cinci cauze ale suferinţei.

Şcoala este un mediu special, favorabil satisfacerii trebuinţelor sociale, de comunicare ale copiilor. La intrarea în şcoală, copilul ajunge într-un mediu aproape diferit de mediul familial care funcţionează altfel decât cel din familie sau grădiniţă. El face parte dintr-un grup a cărui activitate fundamentală este învăţătura şi unde este egal cu partenerii săi.

Registrul relaţiilor interpersonale în mediul şcolar este mult mai bogat. Alături de cooperare şi competiţie funcţionează relaţiile întemeiate pe conducere – subordonare, simpatie – antipatie, comandă – execuţie etc.

Premisele unei bune educaţii emoţionale nu pot fi construite de pe o zi pe alta şi în timp, printr-o activitate susţinută şi elaborată. Deosebit de important este ca învăţătorul să-i ofere elevului ocazia de a-şi valoriza propria persoană, de a recunoaşte valoarea celorlalţi şi de a primi el însuşi recunoaşterea celor din jur.

În cadrul unei atmosfere deschise, copilul îşi exprimă, fără teamă sau inhibiţii propriile dorinţe, opinii şi interese, se simte ascultat, apreciat, încurajat, învaţă că fiecare persoană este unică.

În continuare voi prezenta câteva activităţi care vizează dezvoltarea emoţională a copiilor cu cerinţe speciale, în vederea optimizării comportamentului acestora în relaţiile interpersonale.

1. Gândim … simţim…

Obiectiv: formarea capacităţii de a gândi raţional în situaţii conflictuale

Descrierea activităţii: Activitatea se bazează pe exemple din realitate, pe situaţii conflictuale care s-au petrecut în şcoală**.**

Joc de rol „Pot să mă controlez” (câte 3-4 copii)

2-3 elevi îl tachinează pe colegul lor, acesta trebuie să găsească cele mai bune răspunsuri la tachinările lor, astfel încât să nu demonstreze furie. Fiecare răspuns bine formulat va fi recompensat de colegii de clasă prin ridicarea unor cartonaşe pe care sunt desenate figuri vesele.

Concluzii: Se concluzionează că orice ar spune sau orice ar face cei din jurul nostru nu trebuie să ne provoace furie. Noi trebuie să acceptăm situaţia ala cum e, deoarece o putem suporta, nu este o tragedie că alţii nu ne acceptă sau că nu ne convine situaţia, putem supravieţui.

2. Nu te supăra frate

Obiectiv: să-şi dezvolte abilitatea de comunicare asertivă

Descrierea activităţii: se analizează cele două feţe din planşă şi se identifică aceea care ne sugerează o comunicare asertivă (are expresia feţei luminoasă, emană emoţie pozitivă), dar şi imaginea care sugerează dialogul sau comunicarea agresivă (faţa schimonosită)

Copii vor primi jocul „Nu te supăra frate”. Vor fi prezentate regulile jocului dar şi următoarele precizări:

- să formuleze asertiv o cerere sau o critică „adversarului” de joc;

ex: - Îţi mulţumesc că mi-ai dat voie să încep…
- Îmi pare rău, dar a trebuit să ieşi din joc…
- Sunt trist că ai pierdut…
- Nu îmi place să te văd trist, dar puteai fi mai atent.

După finalizarea jocului vom continua dialogul în urma căruia vom scoate în evidenţă emoţiile care rezultă din folosirea limbajului asertiv (Cum v-aţi simţit când aţi folosit limbajul asertiv?)

Concluzi: Asertivitatea oferă mai multă încredere în sine şi ne ajută să ne exprimăm ceea ce simţim dar şi gândurile fără a-i deranja pe ceilalţi.

3. Eu printre ceilalţi

Obiective: să înţeleagă că fiecare dintre noi este ceva unic, să înveţe că oamenii au multe calităţi şi caracteristici diferite, să înţeleagă că oamenii au şi puncte slabe, dar şi puncte tari, să înţeleagă faptul că oamenii se dezvoltă şi se schimbă, să înţeleagă că toată lumea greşeşte şi a greşi este ceva normal, să înţeleagă că dacă cineva face o greşeală, acea persoană nu este proastă sau rea.

Joc introductiv „Vânătoare de oameni”: elevii împărțiți în grupuri vor pleca într-o expediţie imaginară de „vânătoare de oameni” pentru a afla câte ceva despre colegii lor,Învăţătorul citeşte de pe o planşă o serie de caracteristici (ochi căprui**,** are animale mai speciale pe lângă casă, este mezinul familiei, îi place muzica/poezia, are părul şaten etc.) iar elevii se îndreaptă spre acei colegi care deţin caracteristicile enunţate.

Concluzii: Se discută despre lucruri noi descoperite la unii dintre colegi, despre faptul că sunt diferiţi, dar fiecare este unic, însă avem şi lucruri în comun. Vom ajuta copiii să înţeleagă că a fi diferit nu ne face mai buni sau mai răi ci doar unici.

Fişe: „Poster cu oameni” (conţin patru cadrane: ce îți place să faci, ce nu îți place să faci, ceva special pentru tine, ceva la care te pricepi) din care va reieşi ideea că oamenii însumează calităţi diferite şi schimbătoare şi cp nu ne putem identifica dar printr-o singură calitate.

Planşa cu abilităţi: „Pot să fac/nu pot să fac”. Elevii vor fi ajutaţi să înţeleagă că fiecare are puncte tari şi puncte slabe şi că este normal să putem face doar anumite lucruri şi nu totul

Fiecare dascăl are posibilitatea să utilizeze diverse game de exerciţii, prin intermediul cărora să răspundă nevoilor emoţionale ale copilului şi totodată să contribuie la dezvoltarea autoevaluării pozitive şi a respectului de sine.

Pentru ca aceşti copii să nu aibă probleme emoţionale în viitor şcoala trebuie să găsească mereu noi posibilităţi, noi metode şi resurse de a dezvolta capacităţile, în special inteligenţa emoţională, cea mai valoroasă achiziţie pe care se pot baza oricând în viitor.

Bibliografie:

1.Şchiopu, U., Verzea, E., 1981, Psihologia vârstelor, D. P., Bucureşti
2. Matei, N. C. 1983, Psihologia relaţiilor morale interpersonale, Revista de Pedagogie, Nr. 20/1983
3. Nicola, J., 2002,Tratat de pedagogie şcolară, Ed. Aramis, Bucureşti
4. Veron, A. 2006, Consilierea în şcoală, Dezvoltarea inteligenţei emoţionale, Ed. ASCR, Cluj - Napoca

DREPTURI EGALE PENTRU COPIII CU CERINȚE SPECIALE

PROF. INV. PRIMAR, HANTEA ANELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ FILIAȘI, DOLJ

A fi diferit înseamnă a nu fi în conformitate cu majoritatea, cu norma, cu regula, ceea ce a dus implicit la un tip sau altul de sancţiune simbolică la nivel social.

În societatea modernă, acceptarea diferenţei devine un obiectiv important al educaţiei, punându-se accent deosebit pe personalizarea acesteia, ca demers de valorificare a diferenţei, a caracteristicilor individuale prin sprijin specific şi promovare a individualităţii în contextul comunităţii.

Din perspectiva acceptării diferenţei şi a promovării drepturilor egale, integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă a devenit o politică educaţională explicită, solicitată şi justificată de diferite „grupuri de interese” cum ar fi societatea în sine, părinţii şi şcoala, care consideră această integrare necesară ca mod de promovare a abordării globale a dezvoltării personalităţii copilului, un drept egal pentru o educaţie de calitate, ca deschidere către comunitate şi ca dezvoltare a respectului pentru diversitate. Chiar dacă au fost şi păreri contra, majoritatea a decis că integrarea copiilor cu CES este imperativ necesară pentru integrarea acestora în societate şi pentru „şansa de a fi egali cu ceilalţi”.

Intr-adevar, exista și foarte mari dificultăți în procesul de integrare, pornind de la mentalitate și ajungând la dotările necesare, dar totul este posibil cu răbdare, bunavoință și încredere în forțele nelimitate ale ființei umane, în speță ale copiilor.

Este de datoria morală a fiecăruia dintre noi să intervenim şi să îmbunătăţim circumstanţele de viaţă ale copiilor care, prin schimbarea atitudinii celor din jur, pentru ca aceştia să aibă şansa să crească într-o lume cu mai puţine prejudecăţi, o lume a şanselor egale la o viaţă normală.

Şcoala începe să capete tradiţie şi experienţă în lucrul cu copiii cu CES. S-a impus astfel dezvoltarea unor competenţe de lucru diferenţiate şi personalizate la cadrele didactice, ajungându-se ca după o minimă documentare să se confirme de cele mai multe ori necesitatea stabilirii clare a unor condiţii de lucru şi a unei evaluări de obiective a acestor copii.

Educația integrată are un scop nobil, ce vizează egalizarea șanselor pentru toti copiii și asigurarea demnității personale, prin realizarea posibilității de desfășurare a activității in mediile și colectivitățile cele mai favorabile dezvoltării individului.

Educația este un drept esențial al fiecărui copil și trebuie să se adreseze tuturor copiilor, valorizând diferențele care există între ei, de ordin cultural, economic, rasial, religios, de ritm și de stil de învățare, de deficiențe posibile, de tulburări ale învățării și dezvoltării individuale.

Argumentul principal al educației pentru toți este dreptul fiecărui copil la educație și la dezvoltare. Acesta se completează cu asigurarea participării la viața socială și cu ideea multiculturalismului, care înseamnă acceptarea și valorizarea diferențelor.

Educația pentru toți înseamnă o șansă dată tuturor copiilor și o preocupare ca, indiferent de particularitățile și diferențele individuale, toți copiii să se poată bucura de educație și instruire.

Conform principiilor drepturilor omului, fiecare copil, indiferent de apartenenţa sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate, care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială. Diferenţierea şcolară pe baza apartenenţei la o anumita categorie socială sau a nivelului de dezvoltare individuală este nedreaptă şi nu justifică excluderea din şcoala de masă. Al doilea argument

care susţine necesitatea mişcării integraţioniste este acela că şcoala de masă este cea care asigură mediul, precum şi nivelul de calitate cel mai propice învăţământului şi însuşirii aptitudinilor sociale şi cognitive.

Educaţia şcolară trebuie să permită persoanelor cu nevoi speciale:

▪ să atingă un nivel de dezvoltare cât mai ridicat posibil;

▪ să capete dorinţa de a învăţa, utilizând ajutoarele ce facilitează studiul;

▪ să-şi accepte handicapul şi să dobândească capacităţile necesare pentru a surmonta obstacole la care trebuie să facă faţă.

Învăţământul trebuie să permită persoanelor cu nevoi speciale să-şi obţină, pe cât posibil, independenţa economică şi să contribuie la dezvoltarea socială a ţării lor.

DEZVOLTAREA INTELIGENȚEI EMOȚIONALE LA COPIII CU CERINȚE SPECIALE

Prof. înv. primar Ciupe Sanda Daniela
Liceul Teoretic ”Petru Rareș” Târgu Lăpuș

Educația bazată pe inteligența emoțională pornește de la faptul că totalitatea acțiunilor noastre ne permite să creăm un echilibru mai sănătos în școală și în relațiile cu elevii. Acțiunile noastre trebuie să pună accent pe importanța sentimentelor și să ne ajute să ne ținem sub control emoțiile, în loc să acționăm impulsiv sau să ne lăsăm copleșiți de sentimente. Pentru unii copii, viața este dură și nesigură, pentru alții, este plină de tensiune. În ambele cazuri, a-și pierde controlul poate însemna pierderea unor drepturi, pierderea unor activități extrașcolare sau de îndrumare.

Copiii cu cerințe speciale au nevoie de un mediu pozitiv care să le ofere numeroase oportunități. Educația bazată pe inteligența emoțională pornește de la faptul că totalitatea acțiunilor noastre ne permite să creăm un echilibru mai sănătos în relațiile cu copiii prin accentuarea importanței sentimentelor și prin controlul emoțiilor.

Inteligența emoțională ține de conștientizarea propriilor emoții, stăpânirea acestor emoții (prin controlarea cauzelor generatoare), motivația interioară de a evolua, dublată de inițiativă, optimism și dăruire, empatie (capacitatea de a înțelege emoțiile și sentimentele altora) și nu în ultimul rând, de aptitudinile sociale, adică de capacitatea de a stabili relații pozitive, de a coopera și colabora cu ceilalți, de a rezolva conflicte, de a capta atenția.

Capacitatea de a recunoaște și de a face față emoțiilor duce la performanțe mai mari la școală, în muncă și în relațiile interumane. De mic, copilul este inclus într-un sistem de relații sociale pe care le găsește constituite, cadrul social – cultural punându-i la dispoziție diverse mijloace de formare a personalității. În același timp, există un spectru definit de solicitări și imbolduri din partea mediului social, reglementat de norme și legi pe care copilul e învățat să le respecte de la o vârstă fragedă. Astfel, dezvoltarea inteligenței emoționale presupune pe lângă achiziționarea unei capacități de a discrimina și a monitoriza emoțiile proprii și dezvoltarea unei capacități de control și autocontrol a emoțiilor negative (ex. furia, tristețea etc.).

Educația emoțională nu numai că ajută persoanele să identifice și să își exprime sentimentele lor, ci și să stabilească modul în care gândirea irațională generează emoțiile ce induc diverse comportamente. Sentimentele de inferioritate sunt cele mai distructive și omniprezente emoții umane.

Eliminarea emoțiilor este la fel de importantă ca și înlăturarea problemelor de natură fizică. Copilul trebuie învățat să-și stăpânească emoțiile fără a le alunga. Un copil foarte emotiv trebuie ajutat să-și depășească teama, tristețea, furia.

Dascălul este dator a învăța să asculte emoțiile copiilor, să le dea posibilitatea de a și le exprima după propriul caracter. Tot el va fi mereu atent la ameliorarea comunicării relaționale, va conduce la respectul de sine și pe ceilalți, la ascultarea sinceră a expresiei nevoilor în orice comunicare. Astfel relația dintre adult și copil se va ține prin răbdare, încredere, descoperire reciprocă și descoperirea valorilor individuale.

A înțelege lumea interioară a copilului înseamnă a-l ajuta să-și găsească propriile repere, se va putea armoniza cu el însuși, cu ceilalți și cu mediul înconjurător.

După părerile specialiștilor distingem trei mari tipuri de emoții: atașamentul, respingerea, teama. Aceste emoții sunt clasificate între cele cinci cauze ale suferinței.

Școala este un mediu special, favorabil satisfacerii trebuințelor sociale, de comunicare ale copiilor. La intrarea în școală, copilul ajunge într-un mediu aproape diferit de mediul familial care funcționează altfel decât cel din familie sau grădiniță. El face parte dintr-un grup a cărui activitate fundamentală este învățătura și unde este egal cu partenerii săi.

Registrul relaţiilor interpersonale în mediul şcolar este mult mai bogat. Alături de cooperare şi competiţie funcţionează relaţiile întemeiate pe conducere – subordonare, simpatie – antipatie, comandă – execuţie etc.

Premisele unei bune educaţii emoţionale nu pot fi construite de pe o zi pe alta şi în timp, printr-o activitate susţinută şi elaborată. Deosebit de important este ca învăţătorul să-i ofere elevului ocazia de a-şi valoriza propria persoană, de a recunoaşte valoarea celorlalţi şi de a primi el însuşi recunoaşterea celor din jur.

În cadrul unei atmosfere deschise, copilul îşi exprimă, fără teamă sau inhibiţii propriile dorinţe, opinii şi interese, se simte ascultat, apreciat, încurajat, învaţă că fiecare persoană este unică.

În continuare voi prezenta câteva activităţi care vizează dezvoltarea emoţională a copiilor cu cerinţe speciale, în vederea optimizării comportamentului acestora în relaţiile interpersonale.

1. Gândim … simţim…

Obiectiv: formarea capacităţii de a gândi raţional în situaţii conflictuale

Descrierea activităţii: Activitatea se bazează pe exemple din realitate, pe situaţii conflictuale care s-au petrecut în şcoală**.**

Joc de rol „Pot să mă controlez” (câte 3-4 copii)

2-3 elevi îl tachinează pe colegul lor, acesta trebuie să găsească cele mai bune răspunsuri la tachinările lor, astfel încât să nu demonstreze furie. Fiecare răspuns bine formulat va fi recompensat de colegii de clasă prin ridicarea unor cartonaşe pe care sunt desenate figuri vesele.

Concluzii: Se concluzionează că orice ar spune sau orice ar face cei din jurul nostru nu trebuie să ne provoace furie. Noi trebuie să acceptăm situaţia ala cum e, deoarece o putem suporta, nu este o tragedie că alţii nu ne acceptă sau că nu ne convine situaţia, putem supravieţui.

2. Nu te supăra frate

Obiectiv: să-şi dezvolte abilitatea de comunicare asertivă

Descrierea activităţii: se analizează cele două feţe din planşă şi se identifică aceea care ne sugerează o comunicare asertivă (are expresia feţei luminoasă, emană emoţie pozitivă), dar şi imaginea care sugerează dialogul sau comunicarea agresivă (faţa schimonosită)

Copii vor primi jocul „Nu te supăra frate”. Vor fi prezentate regulile jocului dar şi următoarele precizări:

- să formuleze asertiv o cerere sau o critică „adversarului” de joc;

ex: - Îţi mulţumesc că mi-ai dat voie să încep…
- Îmi pare rău, dar a trebuit să ieşi din joc…
- Sunt trist că ai pierdut…
- Nu îmi place să te văd trist, dar puteai fi mai atent.

După finalizarea jocului vom continua dialogul în urma căruia vom scoate în evidenţă emoţiile care rezultă din folosirea limbajului asertiv (Cum v-aţi simţit când aţi folosit limbajul asertiv?)

Concluzi: Asertivitatea oferă mai multă încredere în sine şi ne ajută să ne exprimăm ceea ce simţim dar şi gândurile fără a-i deranja pe ceilalţi.

3. Eu printre ceilalţi

Obiective: să înţeleagă că fiecare dintre noi este ceva unic, să înveţe că oamenii au multe calităţi şi caracteristici diferite, să înţeleagă că oamenii au şi puncte slabe, dar şi puncte tari, să înţeleagă faptul că oamenii se dezvoltă şi se schimbă, să înţeleagă că toată lumea greşeşte şi a greşi este ceva normal, să înţeleagă că dacă cineva face o greşeală, acea persoană nu este proastă sau rea.

Joc introductiv „Vânătoare de oameni”: elevii împărțiți în grupuri vor pleca într-o expediţie imaginară de „vânătoare de oameni” pentru a afla câte ceva despre colegii lor,Învăţătorul citeşte de pe o planşă o serie de caracteristici (ochi căprui**,** are animale mai speciale pe lângă casă, este mezinul familiei, îi place muzica/poezia, are părul şaten etc.) iar elevii se îndreaptă spre acei colegi care deţin caracteristicile enunţate.

Concluzii: Se discută despre lucruri noi descoperite la unii dintre colegi, despre faptul că sunt diferiţi, dar fiecare este unic, însă avem şi lucruri în comun. Vom ajuta copiii să înţeleagă că a fi diferit nu ne face mai buni sau mai răi ci doar unici.

Fişe: „Poster cu oameni” (conţin patru cadrane: ce îţi place să faci, ce nu îţi place să faci, ceva special pentru tine, ceva la care te pricepi) din care va reieşi ideea că oamenii însumează calităţi diferite şi schimbătoare şi cp nu ne putem identifica dar printr-o singură calitate.

Planşa cu abilităţi: „Pot să fac/nu pot să fac”. Elevii vor fi ajutaţi să înţeleagă că fiecare are puncte tari şi puncte slabe şi că este normal să putem face doar anumite lucruri şi nu totul

Fiecare dascăl are posibilitatea să utilizeze diverse game de exerciţii, prin intermediul cărora să răspundă nevoilor emoţionale ale copilului şi totodată să contribuie la dezvoltarea autoevaluării pozitive şi a respectului de sine.

Pentru ca aceşti copii să nu aibă probleme emoţionale în viitor şcoala trebuie să găsească mereu noi posibilităţi, noi metode şi resurse de a dezvolta capacităţile, în special inteligenţa emoţională, cea mai valoroasă achiziţie pe care se pot baza oricând în viitor.

Bibliografie:

1.Şchiopu, U., Verzea, E., 1981, Psihologia vârstelor, D. P., Bucureşti
2. Matei, N. C. 1983, Psihologia relaţiilor morale interpersonale, Revista de Pedagogie, Nr. 20/1983
3. Nicola, J., 2002,Tratat de pedagogie şcolară, Ed. Aramis, Bucureşti
4. Veron, A. 2006, Consilierea în şcoală, Dezvoltarea inteligenţei emoţionale, Ed. ASCR, Cluj - Napoca

Valențele integratoare ale predării în echipă

Prof.Iacomi Liliana
Școala Gimnazială ”Alexandru cel Bun” Iași

”*Viața nu este o problemă care trebuie rezolvată, ci o realitate care trebuie experimentată*”- Soren Kierkegaard

Aflată în faza de experimentare, team teachingul continuă să fie metoda relativ subevaluată de sprijinire a învățării. Pe lângă faptul că se adresează problemelor pe care le au elevii în materie de învățare și de maximizare a șanselor de reușită în viață, predarea în echipă oferă modalități de sprijinire inclusiv a profesorilor, pe care îi ajută să se dezvolte pe plan profesional și să rămână în școală în condiții mai solicitante.Crearea și sprijinirea echipelor multidisciplinare necesită o abordare strategică pentru a răspunde nevoilor complexe ale elevilor cu dificultăți de învățare. Este necesar ca toți membrii echipei să demonstreze o înțelegere comună a obiectivelor pe care doresc să le atingă în raport cu fiecare elev, aptitudini de comunicare incluzivă și abilități de soluționare a conflictelor.

Conducerea şcolii trebuie să pregătească profesorii în utilizarea acestui tip de predare modernă sau să împuternicească o persoană abilitată în acest sens şi să stimuleze profesorii pentru a-şi dezvolta propriile aptitudini. O doză substanțială de timp este necesară pentru elaborarea de norme şi proceduri care să reglementeze modul în care vor desfăşura întâlnirile lor şi se vor lua decizii. Pentru ca team-teachingul să funcționeze eficient trebuie avute în vedere şi următoarele aspecte: membrii echipei trebuie să se reunească cu regularitate şi să realizeze un set consistent de aşteptări pentru toți membrii echipei; rotirea rolurilor și responsabilităților membrilor în cadrul echipei din care fac parte; stabilirea programului de evaluare; utilizarea resurselor comunitare în procesul de predare; dezvoltarea unei baze de date ale resurselor de instruire relevante; discutarea problematicii elevilor cu un consilier psiholog; împărtăşirea experiențelor de succes de predare cu membrii echipei.

Predarea în echipă face parte din educația incluzivă,tot mai frecvent întâlnită în învățământul de masă, unde pot fi formate echipe de tipul profesor/învățător – profesor consilier școlar, profesor – profesor de sprijin/itinerant, cât și în activitățile desfășurate în școlile speciale de echipe alcătuite din diverși specialiști, precum profesorii de psihopedagogie scpecială, de educație specială, profesorii psihopedagogi .Printre beneficiile pe care le aduce team-teaching-ul remarcăm: integrarea elevilor cu CES, o atitudine proactivă și reflexivă a profesorilor ,dezvoltarea cooperării între elevii cărora li s-a predat în colaborare de către două cadre didactice și o mai bună diferențiere a activităților în funcție de nevoile elevilor.Fiecare dintre modelele de predare în echipă prezintă caracteristici specifice, marcate de avantaje și dezavantaje.

Modelul ”*Predare – observare*”

În varianta clasică a acestei modalități de team-teaching, un cadru didactic realizează activități instructiv-educative la clasă, iar celălalt observă felul în care anumiți elevi învață, maniera în care se comportă sau relaționează în timpul orei. Profesorul care observă va înregistra pe o fișă comportamentele urmărite. După realizarea uneia sau a mai multor activități de acest tip se va hotărâ modalitatea cea mai potrivită de intervenție: activitate de parteneriat educațional la clasă, activitate de cabinet.Într-o altă variantă, un cadru didactic predă, iar celălalt, pentru o scurtă perioadă de timp, observă și notează aspecte legate de modul în care lucrează elevii, corectitudinea rezolvării sarcinilor de lucru etc., după care preia un alt rol în cadrul activității.

Modelul ”*Predare – asistare (acordare de sprijin)*”

Un cadru didactic predă,asumându-și responsabilitatea proiectării lecției , iar celălalt doar acordă ajutor individual în clasă acelor elevi care întâmpină dificultăți în realizarea sarcinilor de lucru. Eficiența scăzută a modelului este cauzată de faptul că deși nu aduce o contribuție esențială la activitate, cadrul didactic care acordă sprijin, creează dependență și

este posibil să distragă atenția copiilor de la ceea ce se predă, iar aceștia pot pierde aspecte importante din lecție. Se recomandă utilizarea ocazională, eventual pentru început, cu alternarea rolurilor, ca parte a procesului de acomodare a cadrelor didactice la lucrul în echipă.

Puncte-tari: elevii primesc sprijin imediat; este mai ușor ca elevii să rămână focalizați pe sarcină datorită proximității cadrului didactic; se economisește timp cu distribuirea materialelor; al doilea cadru didactic poate observa aspecte pe care profesorul care predă ar putea să le sesizeze; diferențierea activității poate fi realizată cu ajutorul celui de-al doilea cadru didactic.

Puncte-slabe: din perspectiva elevilor, un cadru didactic are mai mult control decât celălalt; elevii pot începe să solicite asistență individuală imediat chiar dacă nu este cazul; nu sunt valorificate corespunzător pregătirea și competența cadrului didactic care asistă.

Modelul ”*Predare – predare (predare în paralel”)*

Cele două cadre didactice planifică împreună activitatea, iar colectivul de elevi este împărțit în două: aceeași lecție este predată celor două grupuri în același timp de ambele cadre didactice, în modalități asemănătoare. Cu variantă, se poate preda același conținut, dar la niveluri diferite de complexitate.

Puncte-tari: proiectarea comună asigură rezultate mai bune; permite cadrelor didactice să lucreze cu grupuri mici; pot fi împărtășite reciproc între cadrele didactice modele de bune practici.

Puncte-slabe:ritmul activității la cele două grupe trebuie să fie același, pentru a termina lecția în același timp; în sala de clasă trebuie să fie suficient spațiu și resurse pentru a permite activitatea celor două grupuri; nivelul de zgomot trebuie ținut sub control.

Modelul ”*Predarea pe centre”*

Varianta clasică a acestei modalități de realizare a activității didactice presupune împărțirea elevilor și organizarea lor pe mai mult de două centre de activitate/învățare.Pe parcursul orei, grupurile se rotesc de la un centru la altul, astfel încât până la final, fiecare cadru didactic să lucreze cu toți elevii.Alte variante pot fi realizate prin crearea mai multor grupuri sau prin apelarea la voluntari sau la părinții care vor să se implice în activitate.

Puncte-tari: cadrele didactice își împart conținuturile și fiecare are responsabilitatea de a proiecta și preda o parte din ele; poate fi parcurs un conținut mai mare de informații într-un timp mai scurt; sunt mai puține probleme de disciplină/comportament deoarece elevii sunt implicați activ în învățarea în grupuri mici; permite aceesul altor adulți/voluntari la clasă.

Puncte-slabe: activitățile necesită timp substanțial pentru planificare și colaborare; este necesară sincronizarea activităților pentru ca toate grupurile să termine în același timp.

Modelul ”*Predare alternativă”*

În anumite contexte este necesar ca un cadru didactic să lucreze cu marea majoritate a elevilor, iar celălalt să se ocupe de un grup mai mic, in mod diferit de profesorul care predă restului clasei. Din grupul mic trebuie să facă parte, prin rotație, toți elevii din acea clasă, pentru a se evita segregarea și etichetarea, iar scopul grupului mic trebuie să fie variat pe parcursul activităților. Pot fi realizate activități remediale, de recuperare după o absență mai îndelungată, activități de aprofundare, de evaluare a progresului elevilor .

Puncte-tari: lucrul individual și în grup mic vine în întâmpinarea noilor elevi; formarea grupului mic poate fi realizată în moduri diverse.

Puncte-slabe: elevii pot percepe cadrul didactic care lucrează cu grupul mai mare ca având mai mult control; în clasă trebuie să fie spațiul necesar și suficiente resurse pentru a permite activitatea celor două grupuri; nivelul de zgomot poate fi un factor-distractor.

Modelul *team-teaching*

Ambele cadre didactice sunt implicate simultan în predarea aceluiași conținut tuturor elevilor din clasă. Necesită o bună colaborare și o schimbare a rolurilor care să fie fluentă și eficientă. Împărțirea colectivului de elevi ar conduce la una dintre variantele prezentate mai sus: predarea alternativă, pe centre sau în paralel. Se recomandă utilizarea ocazională, deoarece presupune predarea frontală. Cei doi parteneri de predare au responsabilități comune, dar diferite pe parcursul proiectării, susținerii lecțiilor și evaluării, pentru a reuși să ofere elevilor o experiență educativă cu ”valoare adăugată”. Este recomandat ca activitatea celor două cadre didactice să fie explicit prezentată, astfel încât fiecare să știe care este secvența în care deține ”rolul principal”. Desigur, aceasta nu exclude anumite suprapuneri, preluarea din mers sau negocierea rolului în timpul activității, dacă situația o impune.

Puncte-tari : elevii îi percep ca egali pe ambii profesori în rolurile asumate; profesorii sunt implicați activ în managementul și organizarea clasei; este încurajată comunicarea cu elevii; pot fi găsite strategii noi pe care cadrele didactice nu le-ar fi identificat dacă nu ar fi lucrat împreună.

Puncte-slabe: proiectarea activității didactice este mai laborioasă, rolul fiecărui cadru didactic, natura intervențiilor, precum și timpul alocat în activitate trebuie stabilite clar.

Este posibil ca pe parcursul unei lecții cadrele didatice să utilizeze unul sau mai multe dintre modelele prezentate, în funcție de obiectivele propuse și de specificul activității. Desigur, predarea în echipă nu este singurul răspuns la toate problemele care afectează profesorii,elevii și conducerea școlii. Este nevoie de planificare, management calificat, dorința de a risca schimbarea și chiar eșecul, smerenie, compasiune, imaginație și creativitate. Dar rezultatele merită.În sprijinul acestei abordări proactive vine reflecția pe marginea unei parabole din secolul al XIII-lea: ”*Mă plimbam. Văd la picioarele mele o frunză. Era pe jumătate uscată, dar răspândea un miros foarte plăcut. O iau de jos şi o miros cu mare plăcere...*

– Tu, ce răspândeşti un miros atît de plăcut, o întrebasei, eşti un trandafîr?

– Nu, îmi răspunse, nu-s un trandafîr, dar am trăit câtva timp lângă un trandafîr. De acolo vine mirosul pe care îl răspândesc.” (După *Buna întovărăşire* de Th. Barrau)

Bibliografie:

Robinson Ken, Aronica Lou,”*Școli creative.Revoluția de la bază a învățământului*”,Editura *Publica,*București, 2015

Bocoș,Mușata-Dacia, ”*Instruirea interactivă*”,Editura Polirom, 2013

Teste de evaluare
Comunicare în limba română
Clasa a II-a

Prof. înv. Primar: Davidoaia Irina
Liceul Tehnologic „Ștefan cel Mare” Cajvana

1. Desparte cuvintele în silabe și scrie numărul lor:

cui.....	☐labe	mic.....	☐be
copil.....	☐labe	rață.....	☐e
cărare.....	☐labe	parcare.....	☐e

2. Scrie litera care se potrivește pentru a forma cuvinte:

ca__	do__
lu__	va__
vi__	le__

3. Schimbă silaba pentru a forma cuvinte noi:

mama	tare	cana

Școala românească pentru diversitate și educația pentru toți

Prof.pentru învățământul primar Ștefania Eugenia Pavel
Liceul Teoretic Jean Monnet

Şcoala este leagănul copilăriei în care toate speranţele pot deveni realitate dacă cei care iau parte la activităţile de învăţare, pofesori şi elevi, conştientizează diversitatea şi complexitatea naturii umane şi valorifică fiecare talent sau latură creativă dăruită de Dumnezeu. Şcoala românească se confruntă în ultimul timp cu diferite probleme, printre care se numără şi şcolarizarea copiilor defavorizaţi sau celor cu cerinţe educative speciale.

În categoria copiilor defavorizaţi îi putem include pe cei proveniţi din familii monoparentale sau orfani de ambii părinţi, copiii ai căror părinţi sunt şomeri, au grave probleme de sănătate sau un comportament imoral, copiii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate şi a căror şcolarizare depinde de existenţa unui mijloc de transport şi copiii de etnie rromă care se integrează cu greutate în colectivul clasei de elevi.

Conceptul de cerinţe educative speciale presupune necesitatea unei abordări diferenţiate şi specializate a educaţiei copiilor în funcţie de deficienţele pe care le prezintă. Tipurile de deficienţe întâlnite la elevii cu cerinţe speciale sunt: deficienţe mintale, deficienţe de auz sau vedere, deficienţe fizice, psihomotorii, tulburări de limbaj, tulburări de comunicare şi relaţionare, tulburări de atenţie şi hiperactivitate – ADHD. Tot aici se înscriu şi cazurile copiilor care eşuează la şcoală din diferite motive – copii instituţionalizaţi, copii care provin din comunităţi etnice defavorizate etc.

Aceştia au dreptul fundamental la educaţie, posedând caracteristici, interese, aptitudini şi necesităţi de învăţare proprii. De aceea proiectarea sistemelor educaţionale şi implementarea programelor şcolare trebuie să ţină seama de marea diversitate a caracteristicilor şi trebuinţelor elevilor incluşi în procesul instructiv-educativ, care trebuie să asigure şanse egale pentru copiii defavorizaţi prin implicarea tuturor cadrelor didactice, părinţilor şi a instituţiilor locale abilitate.

Şcoala trebuie să fie într-o permanentă colaborare cu familiile elevilor (pentru a discuta eventualele probleme de natură comportamentală, materială sau socială şi pentru a se găsi soluţii care să ducă la rezolvarea acestor probleme), cu centrele de plasament sau cu orfelinatele, în cazul copiilor orfani (pentru a aduce la cunoştinţa acestora abaterile şcolare ale elevilor şi pentru a afla despre modul lor de viaţă în aceste instituţii, activităţile extraşcolare în care sunt implicaţi etc).

Pentru elevii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate de unitatea de învăţământ, şcoala încearcă, printr-un parteneriat cu primăria şi prin semnarea unui contract cu o firmă de transport, să le asigure transportul zilnic spre cea mai apropiată unitate de învăţământ.

Din perspectiva reglementărilor adoptate de statul român, copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi fie în unităţi şcolare de educaţie specială, fie în grupe şi clase speciale din unităţi preşcolare şi şcolare obişnuite, fie în mod individual în unităţi de învaţământ obişnuite. Aceste şcoli trebuie să se adapteze unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă de a veni în întâmpinarea trebuinţelor fiecărui copil în parte. Cadrele didactice trebuie să adopte mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de toleranţă şi oferind şanse egale la educaţie pentru elevii defavorizaţi.

Societatea contemporană pune tot mai mult accentul pe diversitate. Educaţia pentru diversitate este un răspuns la pluralismul de toate felurile cu care ne confruntăm. Valorificarea diversităţii permite toleranţa; recunoaşte, apreciază şi facilitează procese implicate în explorarea şi descoperirea noului, conduce la întărirea relaţiilor în cadrul comunităţii şi măreşte posibilităţile tinerilor de a se realiza într-o societate pluralistă, din ce în ce mai complexă.

Rolul şcolii este de a-i învăţa pe tineri cum să convieţuiască într-o lume marcată de diferenţe lingvistice, culturale sau sociale, prin acceptarea acestora, dar şi prin identificarea şi însuşirea valorilor care îi unesc. Cel mai adesea prezenţa oamenilor diferiţi conduce la dezinteres şi indiferenţă, ceea ce în cele din urmă nu înseamnă altceva decât o formă de discriminare. Ea se manifestă şi în educaţie. Copiii cu diverse dizabilităţi, copiii de etnie romă, elevii emigranţi sunt adeseori maginalizaţi de către colegi, dar cadrele didactice trebuie să realizeze anumite activităţi în care să se integreze şi copiii menţionaţi anterior, deoarece prejudecăţile unor profesori sau elevi pot genera un comportament discriminatoriu.

Instituţiile de învăţământ trebuie să ia măsuri potrivite pentru eliminarea oricărei forme de discriminare prezente în interiorul lor. Profesorii au nevoie să îşi conştientizeze propriile prejudecăţi, să fie corect formaţi, să ia în considerare condiţiile sociale şi nevoile elevilor. Copiii trebuie pregătiţi să înveţe să trăiască şi să interactioneze pozitiv în această lume diversă. Multiculturalitatea este un fenomen care ne îmbogăţeşte cu diversitate. Şcoala trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea ca nu există valori superioare sau valori inferioare. Există valori specific care trebuie preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culture cu care vin în contact.

Educaţia pentru diversitate se poate realiza prin toate disciplinele de învăţământ, pentru că toate pot să invite la toleranţa, la respectarea drepturilor omului, la dezvoltare. Cadrele didactice trebuie să identifice obiective şi conţinuturi care pot promova interculturalitatea, şi să valorifice diversitatea culturală din clasa de elevi, ca resursă în procesul instructiv-educativ.

La nivelul activităţilor extracurriculare, se pot organiza activităţi care să implice comunitatea, activităţi în cadrul cărora participanţii să se cunoască mai bine, să coopereze şi să trăiască împreună diferite evenimente (activităţi muzicale şi sportive, evenimente culturale şi sărbători locale, înfrăţiri etc). Recunoaşterea, respectful diferenţelor entice, culturale sau sociale şi egalitatea de şanse sunt provocări pentru instituţia şcolară.

Portretul unui profesor eficient în şcoala incluzivă

Prof. înv. preșc. Vultur Mihaela Violeta,
G.P.P. *Rază de Soare*, Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud

Sintagma *scoala pentru diversitate și/sau școala incluzivă* este echivalenta sintagmei scoala pentru toți și reprezintă dezideratul maximei toleranțe în ceea ce privește diferențele fizice, socioculturale, lingvistice și psihologice existente între copii/elevi, misiunea fiind aceea de a le oferi tuturor posibilitatea de a învăța în funcție de ritmul, capacitățile și nevoile proprii și de a se exprima conform trăsăturilor individuate de personalitate.

În opinia mai multor autori, promovarea educației incluzive/integrate în școlile din sistemul de învățământ trebuie să aibă la bază urmatoarele principii-cadru:

- toți elevii au dreptul să participe la toate activitățile incluse în programa școlilor obișnuite;

- în timpul programului școlar, personalul didactic și de specialitate se va implica direct în sustinerea pe toate căile a integrarii maximale a elevilor cu cerințe educaționale speciale;

- scoala va trebui, printr-o serie de schimbări radicale în domeniul curriculum-ului, să vină în întâmpinarea tuturor cerințelor educaționale ale elevilor, fară a leza demnitatea și personalitatea acestora;

În condițiile educației incluzive, clasele/grupele de elevi vor include copii apropiați ca vârstă și nivel de experiență socioculturală.

Aplicarea acestor principii în practica școlii pentru diversitate presupune, din partea personalului didactic si de specialitate, o serie de calități, cum ar fi:

- să aibă responsabilitatea recunoașterii nivelului de competență profesională și dorința de perfectionare a capacităților de lucru în condițiile educației integrate și ale școlii incluzive;

- să manifeste o atitudine critică și constructivă, prin propuneri concrete și realiste, în sprijinul includerii copiilor cu cerințe educative speciale în clasele unde își desfasoară activitatea;

- să demonstreze o implicare totală în procesul didactic, astfel încît să satisfacă într-o masură cât mai mare cerințele educaționale ale elevilor din clasă;

Cadrul didactic în şcoala incluzivă deţine un rol major în optimizarea procesului educaţional. Acesta trebuie să fie pregătit în domeniul educaţiei speciale. El este un bun consilier şi partener pentru cadrele didactice şi părinţi, iar pentru copilul cu CES – susţinător, profesor, tutore, terapeut, consilier, mediator, manager de caz, consultant şi, nu în ultimul rînd, prieten.

În procesul de integrare în colectiv, copilul cu nevoi speciale va trebui să depăşească cel puţin două bariere: propria timiditate, inhibiţie socială coroborată cu un complex de inferioritate manifestat prin izolare şi respingerea de către unii colegi, datorată, de cele mai multe ori, ignoranţei şi prejudecăţilor acestora. În această situaţie delicată, rolul cadrul didactic este de a susţine copilul în procesul de surmontare a respectivelor bariere şi de stabilire a unor relaţii armonioase cu grupul de semeni.

În acelaşi timp, profesorul din şcoala inclizivă este cel chemat să medieze conflictele între elevi şi mai ales este cel care oferă răspunsuri la întrebările copiilor legate de colegul lor cu CES. Profesorul este , în primul rând cel care explică copiilor că acesta are aceleaşi drepturi şi că unele activităţi le pot realiza conlucrând. Prin strategiile pe care le dezvoltă şi le aplică zilnic, cadrul didactic contribuie la schimbarea mentalităţii, atitudinii copiilor, dar şi a părinţilor cu privire la integrarea şi acceptarea elevilor cu CES în clasă;

Profesorul este tot un mediator și în ceea ce privește relaționarea cu familia copilului. În această postură cadrul didactic are următoarele roluri:

– este mediator în relaţia familie-profesor-copil, ţinînd la curent familia cu situaţia şcolară a copilului;

– pune la dispoziţia familiei informaţii despre organizaţii, asociaţii, centre care prestează servicii pentru copiii cu CES.

Pe lângă suportul acordat la ore, cadrul didactic eficient organizează activităţi individuale în funcţie de necesităţile de reabilitare şi recuperare ale copilului cu CES. Astfel, el are o dublă responsabilitate, deoarece trebuie să se adapteze atât condiţiilor de lucru din clasa obișnuită, cît şi celor de lucru în particular.

Principalele direcţii de activitate ale unui cadru didactic din şcoala incluzivă sunt:

– acordarea de suport în depășirea barierelor din calea învăţării;

– crearea unui mediu afectiv pozitiv, adaptat la nevoile elevilor cu CES;

– recunoaşterea şi valorizarea chiar şi a celor mai mici progrese înregistrate de elevul cu CES, sporind, astfel, motivaţia acestuia;

– abordarea metodologică, diferențiată, a disciplinelor școlare, ceea ce le-ar permite elevilor cu CES să atingă obiectivele trasate într-un ritm propriu.

În ceea ce privește organizarea diferențiată a predării-învăţării-evaluării la clasă, diferențierea o realizează cadrul didactic în cadrul colectivului de elevi. Profesorul este responsabil de:

– planificarea procesului de instruire și anticiparea performanţelor elevilor;
– remodelarea demersului didactic în funcţie de rezultatele individuale ale elevilor;
– implicarea tuturor elevilor în procesul de învăţare-evaluare.

Direcţiile de diferenţiere realizate de cadrul didactic se concretizează la nivel de:

- conţinuturi;
- metode de predare;
- organizarea mediului educațional;
- standarde de performanţă și evaluare (descriptori/criteriile de evaluare).

Aspectele diferenţierii experienţei de învăţare din perspectiva elevului vor viza :

- extensiunea cunoştinţelor;
- profunzimea înţelegerii;
- ritmul de lucru / de învăţare;
- stilul de învăţare.

În contextul incluziunii școlare a copiilor cu CES, personalitatea cadrului didactic și a altor profesioniști din echipa de lucru, este o parte importantă a succesului și eficienței procesului respectiv, care influențează, în mod direct, rezultatele copiilor. Componentele aptitudinii pedagogice, respectiv: competența științifică, competența psihopedagogică și competența psihosocială – sunt integrate în structura personalității pedagogului și alcătuiesc profilul acestuia constituind un factor determinant în întregul proces educațional.

Cu toate acestea, deținerea celor mai strălucite competențe pedagogice nu va asigura, însă, o educație de calitate a copiilor care prezintă anumite dificultăți de învățare, și nu numai a lor. Este nevoie de calități personale, umane, care vor susține relația elev-cadru didactic și vor asigura obținerea performanțelor. Dintr-o listă foarte mare de astfel de calități, am putea evidenția vocația, motivația, buna intenție, perseverența, tactul, curajul, empatia, reflexivitatea, colaborarea, atitudinea corespunzătoare, pozitivismul și multe altele.

Bibliografie

1) Mihai, Diaconu; Ioan Jinga, *Pedagogie* , Editura A.S.E, Bucuresti, 2004

2) Ioan, Jinga, *Managementul învățământului*, Editura A.S.E, Bucuresti, 2003

3) Maria-Elena, Druta (coord.), *Psihologia educatiei: portofoliul seminariilor*, Editura ASE, Bucuresti, 2005

4) Mihaela, Cozarescu, *Psihologia educației: teorie și aplicații* ,Editura ASE, Bucuresti, 2004

5) Corina, Cace, *Psihologia educației: teorie, metodologie și practică* , Editura ASE, Bucuresti, 2009

6) Galina, Bulat, Nadia, Rusu, Suport Educațional. Asistența copiilor cu cerințe educaționale speciale: Ghid metodologic /Lumos Foundation Moldova, Chișinău, 2015

STUDIU DE CAZ

Prof. Gornea Mihaela- Daniela

DATE GENERALE DESPRE ELEV ŞI FAMILIE

Nume: H.A.M.E.,Sex: F,Vârsta: 9 ani, Diagnostic: deficienţă mintală,Tip de familie: normală

Şcoala de masă: Clasa: a II-a, cu profesor de sprijin

Familia are o stare materială relativ bună. Este primul dintre cei doi copii ai familiei. Fratele este un copil obişnuit. Eleva este ajutată de mamă , dar în ultimul timp a refuzat să mai scrie.

BARIERE ÎNTÂMPINATE ÎN INTEGRAREA COPILULUI CU CES

Eleva H.A.M.E. este un copil liniştit, care socializează foarte greu. Manifestă rezistenţă la schimbare, persistă în repetarea aceleiaşi activităţi, dacă vede că o face bine, dar la un moment dat se plictiseşte. De cele mai multe ori refuză să comunice cu cei din jur, mulţumindu-se să dea din cap afirmativ sau negativ. La insistenţele mele răspunde monosilabic, dar numai când consideră ea necesar.

Reţine cu dificultate sarcinile de lucru şi ideile; nu îndrăzneşte să întrebe încă o dată ce are de făcut, dar nedumerirea i se citeşte pe faţă; rareori apelează la colegi, întrebându-i pe aceştia ce trebuie să facă.

Ritm lent de întipărire a informaţiilor, timiditate, neîncredere în forţele proprii.

Eleva nu scrie corect (are probleme de ortografie, punctuaţie, lipsă de coerenţă in compoziţie).

Prezintă dificultăţi în a se orienta, încurcă mereu stânga cu dreapta.

Lipsită de motivaţie, am observat că se angajează cu greutate în activităţile de învăţare.

În cadrul orelor de curs eleva nu are activităţi planificate. Astfel trece de la o activitate la alta, uneori fără să sesizeze acest lucru.

Ezită să se apuce de rezolvarea sarcinii de lucru, nu cere informaţii suplimentare şi, dacă nu este observată, renunţă la efort.

În timp ce se discută lecţia în clasă stă pasivă, îşi priveşte colegii cum răspund, dar nu se oferă deloc să răspundă şi ea şi nici nu are o părere atunci când este întrebată. Acest lucru duce la lipsa atitudinii critice şi a angajării.

Este foarte calmă şi liniştită în bancă sau când răspunde.

Nu se poate concentra asupra unor sarcini / teme pentru perioade extinse.

Eleva nu-şi cunoaşte adresa, pe care nu poate să o memoreze, dar ştie ce vârstă are şi îşi cunoaşte rudele.

De fiecare dată când este solicitată să dea un răspuns dă dovadă de teamă. Am surprins-o de multe ori în stări melancolice, de tristeţe, părând a fi un copil neînţeles. Figura sa este inexpresivă mai tot timpul. Pe parcursul acestui an şcolar nu am sesizat niciodată sentimentul de bucurie. Nimic din ceea ce facem sau spunem nu pare să o bucure, cu toate că a avut parte de laude şi de spijin moral în fiecare activitate la care a. Am căutat să nu o critic niciodată şi fiecre lucru pe care l-a făcut sau l-a spus a fost apreciat pozitiv . Toate acestea nu au avut însă niciun impact asupra ei.

Manifestă atitudini de colaborare în cadrul jocului, dar, de obicei ea este cea care trebuie să prindă, să ghicească, ceilalţi se ascund de ea sau îi fac farse.

Evitată iniţial de colegi, acum este acceptată şi integrată pe cât se poate în jocurile lor. Totuşi, preferă să stea singură, uitându-se prin cărţile din bibliotecă sau pe panourile din clasă şi de pe hol. Acceptă să fie ajutată de colegi în activitate , dar nu manifestă nici un interes pentru ea.

Îşi alege activităţile în funcţie de dorinţele colegilor, fiind uşor influenţabilă. Dă dovadă de emotivitate, grad mic de sociabilitate.

Se pierde în faţa grupului, îşi ascunde la spate mâinile şi lasă capul în jos, evitând privirile celorlalţi; tace, în pofida solicitărilor verbale.

Ceea ce a fost cel mai greu, a fost lipsa unui material didactic după care să mă ghidez în activitatea de predare-învăţare a elevilor cu Cerinţe Educaţionale Speciale.

ÎNTREBĂRI PUSE PENTRU DEPĂŞIREA BARIERELOR

Aşa au luat naştere întrebările:

Cum pot face ca dintr-o predare aparent grea pentru această elevă , să realizez o activitate concretă, plăcută şi aşteptată de ea cu nerăbdare?

Cum pot să o ajut în efortul ei de adaptare şi integrare?

Cum pot să-i ofer elevei instrumente de lucru cu ajutorul cărora să poată răspundă cerinţelor exprimate de şcoală, familie, societate?

Cum pot să captez şi să menţin mereu trează atenţia acesteia?

Cum pot să o determin să conştientizeze faptul că şcoala este „un rău necesar” pentru integrarea ei în societate?

Cum pot să-i ofer cadrul optim unde să-şi poată exprima un punct de vedere şi să afle răspunsul la întrebările ce o frământă?

SOLUŢII PENTRU DEPĂŞIREA BARIERELOR ŞI INTEGRAREA COPILULUI CU CES

Din cauza faptului că eleva H.A.M.E. nu cunoştea literele de mână şi de tipar la începutul clasei a doua s-a impus desfăşurarea unui program suplimentar după orele de curs şi elaborarea unui Plan de Intervenţie Personalizat. De asemenea, în cadrul lecţiilor tipul de exerciţii folosite a fost diferit faţă de al celorlaţi elevi.

În ceea ce priveşte relaţia ei cu colegii am desfăşurat activităţi în grup şi am implicat-o pe eleva H.A.M.E. în mai multe activităţi extraşcolare. De aici, elevii şi-au dat seama că aceasta are probleme la învăţătură şi integrare în colectiv şi au fost receptivi în a o ajuta.

Legat de materialele de lucru, am confecţionat o mare parte din ele şi am preluat şi adaptat idei ale altor colegi care deja au trecut ptin această experienţă la clasă.

Un pas important în depăşirea barierelor întâlnite în integrarea elevei cu CES a fost strânsa legătură cu familia acesteia. Părinţii treceau zilnic pe la şcoală, întrebau despre ceea ce lucram în clasă şi continuau munca acasă. Cooperarea cu aceştia a dat roade , atât în ceea ce priveşte însuşirea scrierii şi citirii, cât şi legat de calculul matematic.

Un al doilea pas important a fost sprijinirea şi încurajarea elevei, la început din partea mea, apoi din partea colectivului clasei. Faptul că eu îi acordam atenţie în timpul orelor şi o spijineam în activităţile sale a făcut ca eleva să capete încredere în sine şi să-şi dorească să realizeze mai mult.

Pentru ca eleva să relaţioneze mai bine cu colegii am responsabilizat-o în cadrul activităţilor de grup. Chiar dacă la început totul a fost stângci, cu timpul ea a învăţat ce trebuie să facă , iar colegii au ajutat-o în toate demersurile sale.

Pot spune că unele dintre fişele de lucru au fost realizate impreună cu eleva, la cerea acesteia. Îşi dorea foarte mult să înveţe şi de aceea cerea diverse tipuri de exrciţii, care-i plăceau mai mult, mai ales cele bazate pe învăţarea activă.

Deşi activităţile desfăşurate în clasă la aproape toate disciplinele au fost apreciate de colectivul clasei- utilizarea TIC a dat roade peste măsură, jocurile interactive pe calculator a captat întreaga atenţie a copiilor- H.A.M.E. nu a pus

niciodată întrebări în legătură cu acestea, nu a fost niciodată curioasă despre un lucru prezentat şi, de asemenea, nu a reacţionat la nicio întrebare adresată în legătură cu acestea. Răspunsurile sale erau scurte, monosilabice şi fără detalii.

Pentru o bună integrare a elevei am colaborat intens cu familia acesteia. La sfârşitul anului şcolar, când eleva a beneficiat şi de un certificat de orientare şcolară, am început colaborarea şi cu profesorul de sprijin din şcoală. Împreună cu aceştia a fost elaborat planul de intervenţie personalizat.

PUNCTE FORTE ALE COPILULUI CU CES

Deşi la început am întâmpinat anumite dificultăţi, am reuşit să o conving pe elevă să vorbească cu mine doar când este singură.

Aceasta se caracterizează prin răbdare, înclinaţie spre rutină, rezistenţă la efort fizic.

Îi face plăcere să se îngrijească de animalele din gospodărie.

Singurele activităţi care o mai stimulează sunt jocurile motrice.

În ceea ce priveşte relaţiile sale cu colegii eleva interacţionează în diferite contexte din proprie iniţiativă cu anumiţi copii, recunoaşte greşelile în relaţiile cu ceilalţi copii cerându-şi scuze, ţine cont de dorinţele şi nevoile celorlalţi.

IDEI INOVATIVE DE ÎMBUNĂTĂŢIRE A PROCESULUI DE INTEGRARE PENTRU COPILUL CU CES DIN ÎNVĂŢĂMÂNTUL DE MASĂ

Procesul de integrare a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă este unul complex şi de durată.

De aceea, părerea mea este ca integrarea în învăţământul de masă să se facă după criterii riguroase. Susţin această afirmaţie cu ideea că nu toţi elevii pot face faţă cerinţelor învăţământului de masă, sau nu tuturor elevilor li se potriveşte adaptarea în cadrul învăţământului de masă.

Pentru cei care chiar pot fi integraţi, un prim pas în îmbunătăţirea procesului de integrare ar fi reducerea , prin lege, a numărului de elevi ai clasei în care vor fi integraţi. Cu cât sunt mai puţini elevi, cu atât te poţi apleca mai mult asupra fiecăruia în parte fără ca cineva să aibe de suferit.

De asemenea, ar fi indicat să existe o programă elaborată la nivel naţional, pentru fiecare tip de cerinţă specială, care să cuprindă mai multe momente de activităţi recreative în afara şcolii. Copiii cu CES au nevoie şi de ajutor pentru integrarea lor socială, care să le ofere posibilitatea să de vină mai sociabili, să-şi facă mai uşor un cerc de prieteni. Trebuie să ţinem cont de faptul că după ce ies de pe băncile şcolii aceşti elevi ajung direct în inima societăţii care poate îi va accepta, sau poate nu.

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S. ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

profesor învățământ primar, Popa Mihai
Școala Gimnazială Găgești

Problematica educaţiei copiilor cu CES a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiştilor. Participarea la educaţie a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiţi sunt ei necesită accesul acestora şi apoi găsirea căilor ca fiecare să fie integrat în structurile care facilitează învăţarea socială şi individuală. Este vorba de o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, parteneriat, învăţare socială şi valorizare a relaţiilor pozitive, umaniste, în educaţie.

Apariţia conceptelor de educaţie integrată şi şcoală incluzivă a determinat modificări fundamentale în percepţia actului educativ. Elaborarea unui curriculum flexibil şi uşor de adaptat cerinţelor educaţionale ale fiecărui elev are la bază mai multe argumente:

- respectarea dreptului fiecărui copil la instrucţie şi educaţie pe măsura potenţialului şi capacităţilor sale;
- formarea la copilul deficient a unui registru comportamental adecvat care să permită adaptarea şi integrarea sa socială printr-o experienţă comună de învăţare alături de copiii normali;
- asigurarea legăturii cu faptele reale de viaţă şi familiarizarea cu o serie de obişnuinţe privind activităţile de utilitate practică şi de timp liber;
- dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul deficienţei) a problemelor de viaţă, autocontrol în situaţii dificile şi practicarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficienţă în adaptarea şi integrarea şcolară şi socială.

Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

În scopul eficientizării procesului de învăţare pentru elevii cu CES sunt invocate câteva repere fundamentale:

- învăţarea interactivă care presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice, cadre didactice şi elevi;
- elaborarea în comun a obiectivelor învăţării (educator – elev) deoarece fiecare participant la actul învăţării are ideile, experienţele şi interesele personale de care trebuie să se ţină seama în proiectarea activităţilor didactice;
- demonstraţia, aplicaţia şi feedbeckul – orice proces de învăţare (mai ales în cazul elevilor cu CES) este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces;
- modalităţile de sprijin în actul învăţării – elevii cu CES au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.

Şcoala incluzivă integrează copiii indiferent de competenţele de adaptare şi învaţare, ea înseamnă preocuparea pentru ca fiecare copil sa fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul învăţării tuturor, este o şcoală democratică , unde învăţarea este ridicată la rang de principiu general şi presupune înainte de toate acceptarea faptului că orice copil poate învăţa. IÎn orice act de educaţie se întrepătrund trei dimensiuni importante: politicile, practicile şi cultura.

Politica incluzivă se referă la :includerea în mediul educaţional a tuturor copiilor, în virtutea unui program şi a unei strategii bine stabilite, elaborarea curricumului care să ţina seama de diversivitatea elevilor, existenţa în instituţie a serviciilor de spijin, cum ar fi : psihologi, logopezi, consilieri si personal medical. În afară de folosirea unor strategii specifice, pentru a avea o şcoală incluzivă care să funcţioneze, este necesară pregătirea acesteia, pregătirea cadrelor, dar şi condiţii materiale care să permită un învăţământ cât mai diversificat, a adaptării diferitelor cerinţe speciale.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic), stilul de lucru al educatorului.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive, (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea) dar trebuie respectate anumite cerinţe:

- să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;
- prezentarea să fie clară, precisă, concisă;
- ideile să fie sistematizate;
- să se recurgă la procedee şi materiale intuitive;
- să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Pentru elevii cu deficienţe mintale utilizarea povestirii ca metodă didactică trebuie să fie însoţită de suporturi ilustrativ - sugestive sau imagini filmate, deoarece se captează mai uşor atenţia şi este facilitată implicarea afectiv-motivaţională a elevilor în secvenţele lecţiei.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizare) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces . Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, se învaţă unii pe alţii, realizează că au nevoie unii de alţii.

O şcoală incluzivă este o şcoală deschisă pentru toţi, şcoala fara bariere în calea învăţării pentru toţi tinerii ,fără discriminări de orice natură, fără etichetări. Această şcoală are la bază o educaţie de tip incluziv. Educaţia incluzivă este o orientare care presupune o schimbare a modalităţilor de tratare a problemelor educaţionale, bazată pe considerentul că modificările de metodologie şi organizare sunt benefice pentru toţi copiii.

Acest tip de educaţie se adresează nevoilor de învăţare ale tuturor copiilor şi în special asupra nevoilor celor vulnerabili la marginalizare şi excludere, copii cu dizabilităţi sau talentati, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice, etnice sau culturale şi copiilor din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate (Declaratia de la Salamanca si Cadrul General de Actiune al Nevoilor Speciale).

Şcoala incluzivă pune în centrul atenţiei sale persoana umană ca fiinţa originală, unică şi irepetabilă, accentuând ideea că în fiecare societate există personalităţi, grupuri diferite, motivaţii, raţiuni şi puncte de vedere diferite.

Educaţia integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi, indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserţie socială.

Studiu privind importanța lecturii la ciclul primar

Prof. Apopei Elena Valentina
Școala Gimnazială ,,Nicolae Iorga” Focșani

Cartea este o comoară fără de preţ, în care unii îşi adună cele mai frumoase gânduri, ca alţii să le poată folosi în voie. Cartea reflectă ca o oglindă lungul şir secole ale vieţii omenirii, istoria luptei sale pentru existenţă, pentru un viitor mai luminos, suferinţele, bucuriile, înfrângerile şi biruinţele sale toate. Cartea ne este prieten credincios de nădejde. O carte te trimite la alte cărţi şi toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoştinţelor rămân subordonate cărţii şi subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulţi şi perfecţiona procedeele lor tehnice. Importanţa lecturii este evidentă şi mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităţilor de gândire şi limbaj. Există factori care determină lectura elevilor : particularităţile de vârstă şi psihice, preferinţele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o foame de carte, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de şcoală, aceasta rămâne pentru toată viaţa o obişnuinţă utilă. Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaţionali (familia şi şcoala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverenţă, continuitate, voinţă. La vârsta preşcolară, atât familia, cât şi grădiniţa, depun eforturi pentru a influenţa universul copilăriei prin basme, poveşti şi poezii. Această muncă este situată la nivelul superior, în primele clase ale şcolii. Perioada de formare a gustului pentru citit coincide cu cea când se pun bazele acestuia, cu ciclul primar. Lectura necesită nu numai îndrumare, ci şi control. Sondajul în lectura particulară trebuie să constituie o cerinţă obligatorie, manifestată în cadrul verificării cunoştinţelor elevilor şi în fiecare lecţie. Lecturile parcurse de elevi date ca teme (de exemplu, lectura literară a operelor studiate în fragmente), prezintă importanţă şi din punctul de vedere al tehnicii cititului : exactitate, claritate, nuanţare – necesare pentru întregirea cunoştinţelor transmise la clasă.

Studiul lecturii în ciclul primar este grupat în trei forme de realizare: texte de citire studiate prin manualele de citire ale fiecărei clase; texte de lectură (intercalate între textele de citire); lecturi suplimentare extraşcolare prevăzute în lista programei şcolare, grupate pentru fiecare clasă de studiu a ciclului primar, pentru a fi citite şi cunoscute de elevi. Lectura în afara clasei are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le satisfacă dorinţa de a cunoaşte viaţa, oamenii şi faptele lor. Lectura contribuie într-o măsură însemnată la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat şi colorat, la dezvoltarea dragostei faţă de patrie, la educarea sentimentelor estetice. În practica şcolară se folosesc diverse forme de îndrumare a lecturii în afara clasei. Cele mai importante sunt: expunerea prin povestire, conversaţia sau dezbaterea, activitatea cu cartea prin citirea expresivă a învăţătorului, recenzia, lecţiile de popularizare a cărţii, metoda demonstraţiei, excursiiile literare, întâlniri cu scriitorii, şezători literare, seri de basme şi de poezie, medalionul literar consacrat aniversării unui scriitor, simpozionul literar, concursurile « Cine ştie, răspunde ! » pe teme literare, călătoriile imaginare pe hartă, pe temă literară, confecţionarea unor albume literare, tabere de creaţie literară, presa, revistele literare, radioul, televiziunea,etc. Pentru a-i determina pe copii să devină cititori pasionaţi este necesar să se formeze, cu răbdare şi stăruinţă, gustul pentru lectură. Îndrumarea lecturii elevilor este o acţiune dificilă şi de durată. Lectura sistematică şi bine îndrumată îi ajută pe elevi să-şi lărgească orizontul cunoştinţelor şi să asimileze mai uşor lecţiile, contribuie la dezvoltarea gândirii şi a limbajului, trebuie să se ţină seama de toate aceste considerente, precum şi de emotivitatea accentuată a şcolarului.

Şcoala trebuie să sublinieze importanţa lecturilor pentru stimularea imaginaţiei, pentru informarea copiilor şi, mai ales, pentru educarea voinţei, a curajului, a stăpânirii de sine şi pentru cultivarea unor sentimente nobile. În zilele noastre, computerul şi mass-media concurează serios cu lectura independentă a elevilor. Informaţia este mai rapidă prin televiziune sau prin calculator, iar citirea cărţilor pare ceva învechit. Fără a minimaliza importanţa mijloacelor moderne de informare, învăţătorul are datoria de a apropia elevii de carte încă de la vârstele mici, dar nu obligându-i să citească, ci trezindu-le interesul pentru această activitate.

„Lectura – spunea istoricul N. Iorga – joacă un rol important în viaţa copiilor, un rol mai mare decât în viaţa celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viaţa şi influenţează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărţile pe care le citesc, copiii îşi formează o anumită concepţie asupra lumii, cărţile formează la ei anumite norme de conduită.” Lectura literară este, de asemenea, unul dintre factorii care favorizează în cel mai înalt grad cunoaşterea şi folosirea limbii române, îmbogăţirea şi activizarea vocabularului sau dezvoltarea capacităţii de comunicare.

Bibliografie:

1. Bărbulescu, Gabriela, Metodia predării limbii şi literaturii române în învăţământul primar, Ed.Corint, 2009
2. Stancu, Adriana; Aspecte metodice ale predării literaturii în învăţământul primar, Editura SfântulIerarh Nicolae

Dezvoltarea emoțională a elevilor prin intermediul proiectelor educaționale

Prof. Înv. Primar Corodeanu Lavinia
Colegiul Național ”Mihai Eminescu”, Oradea

Clasa şcolară îşi aduce un aport deosebit în procesul de socializare al copilului. Buna integrare în sânul său asigură confortul psihologic. S-a demonstrat că relaţiile armonioase cu ceilalţi conduc la o stimă de sine ridicată, la dorinţa de a coopera şi contribuie la creşterea nivelului de aspiraţie, în vreme ce izolarea corelează cu anxietatea, slabă stimă de sine, sentimente ostile faţă de colegi, comportament agresiv, atitudini negative faţă de şcoală (A. Neculau 1983, apud. A. Cosmovici şi colab. 1998, pag. 236).

Integrarea copilului în şcoală depinde atât de modul de relaţionare a acestuia cu ceilalţi elevi, cât şi de personalitatea cadrului didactic, de gradul de empatie de care dă dovadă acesta, de capacitatea de a influenţa colectivul de elevi în mod pozitiv. Măiestria pedagogică a învăţătorului se formează în contact cu elevii, printr-o cunoaştere temeinică a psihologiei copilului şi a teoriei didactice. Învăţătorul nu mai este un simplu moderator al activităţii de predare-învăţare, ci „lui îi revine misiunea de a contribui esenţial la efortul comun de îmbunătăţire a condiţiei umane” (Marcu V. , Maroti Ş., 1995, pag. 10). Sarcina cadrului didactic este complexă:

-contribuie la formarea personalităţii elevilor, la modelarea comportamentului acestora;

-îi ajută pe aceştia să-şi descopere calităţile, aptitudinile;

-cultivă calităţile morale ale elevilor, îi face mai buni, mai toleranţi cu cei din jur ;

-învaţă elevii să-şi iubească semenii, să-i ajute la nevoie etc..

Şcoala contemporană, centrată pe elev, are un rol bine precizat în dezvoltarea uriaşului potenţial intelectual, reprezentat de inteligenţă şi creativitate care, pus în valoare, va asigura neîntrerupt progresul so- cio-uman. Activitatea creativă oferă elevilor satisfacţii, deoarece au posibilitatea de a se manifesta liber, de a fi inventivi, de a avea curaj în a-şi exprima ideile. Creativitatea se manifestă la copii prin curiozitate, aptitudini faţă de anumite domenii.

Stimularea creativităţii elevilor, formarea unor abilităţi sociale, de comunicare, se poate realiza şi prin intermediul proiectelor educaţionale. Astfel, împreună, elevii, învăţătoarele şi părinţii, în cadrul unui proiect, am confecţionat mărţişoare folosind materiale din natură (flori uscate, scoici, pene, paiete), lăsând ca fiecare să-şi folosească imaginaţia şi să creeze modele originale. Acestea au fost făcute cadou celor dragi, dar şi valorificate, iar suma achiziţionată a constituit o bază pentru organizarea unei excursii. Valorificarea acestora s-a făcut prin vânzarea lor în spaţii comerciale, copiii dovedind astfel şi talente de comercianţi, îmbunătăţindu-şi abilităţile de comunicare. Copiii şi-au pus în valoare aptitudinile creatoare, lucrând în echipă, ajutându-se la nevoie. În cadrul proiectului părinţii au fost parteneri cu proprii copii, ajutându-i în realizarea propriu zisă a mărţişoarelor, dân- du-le idei sau încurajându-le încercările de a realiza modele noi. Modul în care s-au străduit să-şi vândă produsele, munca făcută de mânuţele lor fiind mult apreciată de cumpărători, mândria părinţilor faţă de realizările copiilor lor cât şi beneficiul financiar de care ne-am bucurat cu toţii prin excursia realizată, au oglindit succesul pe care l-a avut acest proiect.

Sensibilizarea elevilor faţă de nevoile semenilor comunităţii din care fac parte, dezvoltarea calităţilor morale ale acestora, le-am realizat prin participarea la campanii de strângere de fonduri pentru copiii aflaţi în dificultate. Astfel, în cadrul unei campanii umanitare „Din inimi de copii”, am decorat împreună cu elevii ouă, pe care apoi le-am valorificat printr-o expoziţie cu vânzare. Suma obţinută a fost donată unei eleve cu situaţie materială dificilă, pentru a putea pleca într-o tabără.

Concluzii:

Dascălul are un rol important în formarea personalităţii elevilor săi. El le creează o imagine de sine pozitivă, le dă încredere în propiile forţe. Copilul învaţă să se descopere pe sine, ceea ce-l va ajuta mai târziu ca adult, să-şi aleagă cu succes o profesiune.

Activităţile iniţiate de învăţător întăresc, stimulează imaginaţia, inteligenţa, originalitatea elevilor. De asemenea, prin aceste activităţi, ei îşi dezvoltă abilităţile de comunicare, relaţionare, îşi formează anumite deprinderi practice, îşi dezvoltă simţul estetic.

Bibliografie:

1. Burke Walsh, Kate (1999) *Predarea orientată după necesităţile copilului,* Iaşi, Edit. Cermi

2.Cosmovici, A., Iacob, L. , *Psihologie şcolară*, Edit. Polirom, 1998, Iaşi

3. Marcu V., Maroti Ş., *Deontologie didactică,* Edit. Universităţii, 1995, Oradea

ROLUL INTELIGENȚEI EMOȚIONALE ÎN INTEGRAREA COPIILOR CU CES

Prof. dr. Liliana Danciu
Liceul Tehnologic „Dacia” Caransebeș

1. Introducere

În contextul actual, educația incluzivă reprezintă o adevărată provocare, atât pentru școală, cât și pentru comunitate. Unul dintre cele mai importante aspecte ale sistemului de învățământ este reprezentat de nevoia de adaptare a acestuia la particularitățile și necesitățile tuturor copiilor, indiferent dacă aceștia au o anumită dizabilitate sau doar un ritm mai lent de învățare.

Conceptul de inteligență emoțională (EI) este tot mai des vehiculat în studiile de pedagogie școlară și metodicile predării diferitelor științe din curriculumul actual. Emoția este o componentă esențială în structura ființei umane, întrucât se face responsabilă de manifestarea unor comportamente, atitudini și gesturi cu dublu impact: în interior, la nivelul viziunii proprii despre lume și viață, și la nivel exterior, asupra membrilor grupului social (familie, prieteni, clasă, societate). Un individ autonom, puternic și independent este deopotrivă inteligent cognitiv și emoțional, conștient de sine și de rolul său printre ceilalți și în raport cu ei, în armonie cu sine și cu membrii comunității.

Cinci[10] pași sunt esențiali în cadrul acestui proces de abordare emoțională a identității și de stabilire a raportului cu alteritatea: autocunoașterea (socraticul dicton „Cunoaște-te pe tine însuți!” mereu actual), autostăpânirea (cenzurarea impulsurilor și „metabolizarea” lor prin factorul rațional), motivația (trecerea de la motivația exterioară, axată pe nevoia de acceptare, validare și valorizare prin ceilalți, la motivația interioară, bazată pe împărtășirea reală a unor pasiuni și concepții comune), empatia (conexiunea empatică a eului cu semenul perceput nu drept un străin, ci ca un alt eu), stăpânirea unor abilități sociale (comunicare adecvată la situații reale diferite, clădirea unei memorii interactive, experiențiale).

Particularităţile emoţionale ale copiilor au fost subiectul multorarticole şi cercetări. Cadrul teoretic oferă o perspectivă amplă asupra acestora iar pentru partea de studiu am ales să detaliez: nivelul auto-evaluat al inteligenţei emoţionale ca trăsătură, incidenţa apariţiei provocărilor de ordin social şi a comportamentelor inadecvate din punct de vedere social, stabilirea relaţiilor interpersonale şi dificultăţi de integrare,acceptarea de către congeneri, neadaptarea şcolară, în copilăria mare şi preadolescenţă. Copiii diagnosticați cu o formă de CES au o inteligență emoțională redusă tocmai prin faptul că cele cinci obiective menționate mai sus sunt greu, dacă nu imposibil de atins. Procesul devine cu atât mai complicat, cu cât întâmpină rezistența majorității care respinge instinctiv ce este străin de sine și preocupările sale.

Unul dintre instrumentele de evaluare a abilităţii intelectuale generale a copilului este scala dezvoltată de Wechsler. Profilul unui copil cu abilităţi înalte este însă mult mai bogat decât poate fi ilustrat printr-o testare a funcţionării intelectuale generale (IQ). J. Renzulli punctează importanţa informaţiilor oferite de rezultatelor testele IQ completând că nu oferă perspectiva integrală şi, în unele cazuri, nu arată cele mai importante aspecte legate de potenţialul unui copil cu abilităţi înalte: „La confluența inteligenței, cunoștințelor, stilurilor de gândire, personalității, motivației și mediului se formează un comportament de persoană supradotată - privit dintr-o perspectivă creativ-productivă”, spunea J. Renzulli, într-un interviu acordat lui Knobel.

[10] Cf. Oana Nicolau, *Inteligența emoțională - ce este și cum ne ajută în viață?*, disponibil pe https://www.clinicaoananicolau.ro/inteligenta-emotionala/?gclid=CjwKCAjw7vuUBhBUEiwAEdu2pGPIS_ljrz7PkDJEuEQdCg_W4SjENFGpFfljOm00pf11FmJat6kMUxoCnlEQAvD_BwE (accesat 28.05.2022, ora 16.45)

Cu alte cuvinte, „Inteligența emoțională ne armonizează cu mediul şi cu noi înşine” (M. Roco). În literatura de specialitate, inteligența emoțională este conceptualizată din două perspective:

- abilitate, adică IE ca formă pură a abilității mentale
- modelul mixt, care combină capacitatea mentală cu caracteristicile personalității.

Inteligența emoțională, ca trăsătură de personalitate (IET)M a fost conceptualizată de către K.V. Petrides şi se referă la percepțiile noastre faţă de lumea noastră interioară. Ea include:

- ***Starea de bine***, care reflectă un sens generalizat al stării pozitive extins de la împliniri trecute la aşteptări viitoare;
- ***Autocontrolul***, în special al impulsului, presiunilor extreme, dorinței;
- ***Emoţionalitatea***, conectarea cu sentimentele proprii şi ale celorlalți;
- ***Sociabilitatea***, cu accent pe relațiile sociale şi influența socială.

2. Emoția. Scurt istoric

De-a lungul timpului, concepția filosofilor și gânditorilor lumii despre emoție a suferit schimbări radicale, în funcție de câteva raporturi dialectice esențiale: om-societate, om-univers, suflet-trup, creator-creație, imanent-transcendent etc. Modificările de paradigmă din educația culturală și științifică a omenirii au reflectat evoluția mentalităților într-o anumită perioadă istorică, bogăția imaginarului socio-cultural și magico-religios, preponderența conceptului de spiritualitate sau raționalitate. În Antichitate, se considera că emoția era mai puternică în structura interioară a a artistului (poet și profet erau desemnați printr-un singur termen: *vates*), iar rațiunea, preponderentă în gândirea speculativă a filosofului, orientată spre aflarea adevărului și atingerea înțelepciunii. Poetul și opera lirică au fost alungați din agora lui Aristotel și izgoniți au rămas pentru mult timp, mai ales că ideea a fost preluată cu mult zel de învățătura religioasă scolastică a Evului Mediu, care i-a convertit, cu mult zel, pe Platon și Aristotel la creștinism. În conformitate cu aceste criterii filosofico-religioase, activități artistice, precum dansul, circul, au fost considerate „inferioare”, datorită mișcărilor corpului ce sugerau lascivitate, incitând la desfrâu[11]. Deși căsătoria este supusă rigorilor aspre ale unei societăți masculine mercantile, iubirea curtenească înflorește în epoca medievală pentru a oferi omenirii o poezie unică și profundă, întemeiată pe emoția îndrăgostitului fără speranță de Doamna Inimii.

Contradicțiile sunt la tot pasul în istorie, iar secolul al XVII-lea nu le ocolește, pentru că această epocă istorică găzduiește atât „gândirea carteziană” și încercarea de instaurare a unei metodologii de cercetare științifică, cât și iraționalitatea arderii pe rug a vrăjitoarelor, fundamentată pe o puternică emoție negativă a clericului îndreptată împotriva femininului. Emoțiile negative, frustrările sexuale, educația religioasă misogină, teama de tot ce-i ascuns, asocierea femininului cu magia, nocturnul, demonicul și căderea adamică sunt numai câteva dintre nenumăratele resorturi psiho-emoționale ale vânătorii de vrăjitoare. Secolul al XVIII-lea a fost decretat, în unanimitate, „Secolul Luminilor”, al rațiunii și cunoașterii raționale, prin intermediul căreia omul își merita, pe deplin, statutul de ființă superioară dominantă. Romantismul se anunță viguros și titanic prin „omul goethean”, emoțional, visător, îndrăgostit de suferință și răzvrătit împotriva condiției umane nedrepte. Întregul secol al XIX-lea este marcat de frământare, răsturnări violente de situație, inflamare emoțională și idealism social, căci o clasă socială moare, în timp ce o alta se ridică. După un interval istoric zbuciumat, marcat de revoluție și idealism exacerbat, pe fondul sentimentului de „rău” existențial (simbolismul) și decadență (decadentismul) specifică unui sfârșit de timp și civilizație, finele secolului al XIX-lea aduce în prim plan emoția și iraționalul.

[11] Vezi Georges Duby, *Evul Mediu masculin. Despre dragoste și alte eseuri*. Traducere de Constanța și Stelian Oancea, București, Editura Meridiane, 1992.

Înflorește o adevărată filosofie a iraționalului, prin care se încearcă echilibrarea instrumentarului cunoașterii: rațiunea nu poate fi unicul instrument gnoseologic, întrucât omul interacționează cu lumea și prin intermediul sentimentelor, pasiunii, instinctelor, intuiției, credinței și experienței estetice. Iraționalismului gnoseologic și ontologic i s-a opus unul radical, manifestat prin Schopenhauer și Nietzcshe. De la filosofia iraționalului la practica socială a iraționalității nu a fost decât un salt, produs de politica antisemită criminală a lui Hitler la mijlocul unui secol care a cunoscut două războaie mondiale. Studii de psihologie au dovedit că manifestările de sadism și violență ale adultului, din ordinul căruia au pierit zeci de milioane de oameni, sunt consecința unei inteligențe emoționale reduse, urmare nefastă a interiorizării unor puternice emoții negative ale unui artist ratat *in nuce*.

Sfârșitul secolului XX și începutul de secol XXI acordă o atenție sporită emoției și cultivării ei inteligente, în viața socială, dar și în activitățile cultural-artistice. Conceptul de *artist-șaman*, tot mai des vehiculat în mediile artistice, readuce în prim-plan potențialul creator al emoției. Artistul și șamanul, deopotrivă, practică acel „vol de l`âme” care face posibilă accesarea unor dimensiuni spirituale și transcendentale inaccesibile omului ancorat exclusiv în realitatea obiectuală. Actul creator se realizează printr-un *catabasis* (coborârea în propria interioritate, infernul interior populat de demoni, umbre, în limbaj jungian, haosul mustind de potențe creatoare, din care Nefratele s-a ridicat la suprafață cu bucata de pământ necesară creației cosmogonice, din care Orfeu a revenit, aducând în privirea-i curioasă doar imaginea frumoasei Euridice) urmat de *anabasis* (elevație spirituală, metamorfoză a imaginii interioare în imagine artistică). Dionisiacul căutării și apolinicul fixării în creație artistică sunt îngemănate cu prilejul fiecărui act creator. Tot acum, în spațiul literar și cinematografic înfloresc scenariile distopice: lumi viitoare în care emoțiile, considerate responsabile de răul ontologic, existențial și social dintotdeauna (crime, războaie, sclavagism, rasism etc.), trebuie inhibate și neutralizate chimic, extirpate „mecanic” pentru a obține indivizi echilibrați și o societate dreaptă, „perfectă”; în esență, se obțin dictaturi, în care individualul este anulat într-o masă obedientă și ștearsă, ideală pentru a fi manipulată.

Omul este o ființă rațională, dar este, în egală măsură, emoție. O emoție negativă transformă individul și îi potențează, fie agresivitatea, fie pasivitatea, ambele atitudini, cu efect negativ pentru sine și comunitate. Un copil cu cerințe educaționale speciale integrat în comunitatea școlară devine un membru activ al acesteia, având șanse foarte mari să se integreze, mai târziu, în ansamblul complex al societății.

BIBLIOGRAFIE

*** *Ghid explicativ de evaluare clinică a copiilor şi adolescenţilor* .Editura Sper, Bucureşti

LICU, M. (2011). *Desenul persoanei - testul Machover - și rolul lui în procesul educațional*. Universitatea Crestină „Dimitrie Cantemir”, București.

NICOLAU, Oana, *Inteligența emoțională - ce este și cum ne ajută în viață?*, disponibil pe https://www.clinicaoananicolau.ro/inteligenta-emotionala/?gclid=CjwKCAjw7vuUBhBUEiwAEdu2pGPIS_ljrz7PkDJEuEQdCg_W4SjENFGpFfljOm00pf11FmJat6kMUxoCnlEQAvD_BwE (accesat 28.05.2022, ora 16.45).

RENZULLI, J. (2005). *The Three-Ring Conception of Giftedness - A Developmental Model forPromoting Creative Productivity.* University of Conneticu

Integrarea și incluziunea copiilor cu cerinte educationale speciale

Igna Crina Cornelia – profesor în învățământul preșcolar
Grădinița cu program prelungit " Căsuța poveștilor", Cluj-Napoca

Integrarea este procesul de adaptare a persoanei cu CES la normele şi cerinţele şcolii pe care o urmează, de stabilire a unor relaţii afective pozitive cu membrii grupului şcolar şi de desfăşurare cu succes a activităţilor şcolare. În sens larg, integrarea presupune acomodarea individului într-un mediu diferit de cel de proveniență, prin înlăturarea segregării şi utilizarea unor metode şi procedee specifice, facilitatoare.

Integrarea poate fi tratată atât ca obiectiv, cât și ca proces și rezultat. Ca proces, integrarea este definită de Păunescu, C., 1997, ca o ”acțiune complexă care, pe baza anumitor funcții și strategii, generează o fuziune esențială între elementele sistemului personalității și elementele sistemului social, determinând o dinamică de dezvoltare și de proces simultan și reciproc”. Ca proces, integrarea va parcurge anumite etape de reglare și autoreglare, în cadrul cărora acționează programat anumite mecanisme structurate în scopul de a genera rezultatele așteptate. Ca obiectiv, integrarea vizează, cf. Gherguț, A., 2006,”realizarea unei concordanțe între cerințe și manifestări, o subordonare a aspectelor secundare celor care servesc orientarea.” Văzută ca rezultat, integrarea presupune capacitatea individului de a evoula din punct de vedere social și profesional într-un anumit mediu. Din punct de vedere școlar, integrarea este considerată un proces, dar, apare adesea și sub forma unor obiective ale unor acțiuni educative mai ample, sau ca rezultate ale acestora. Abordarea pragmatică, cu adresabilitate la practicienii în educație presupune că individul este educat în aceleași condiții de mediu educațional ca toți ceilalți educabili. Pentru aceasta, însă, școlile incluzive trebuie să dezvolte strategii specifice, pornind de la pregătirea și informarea tuturor membrilor comunității școlare, până la organizarea actului didactic specific. Integrarea autentică a unui copil cu CES nu presupune doar că el este prezent în școala incluzivă, ci și că el este acceptat de ceilalți copii, cu care are raporturi corecte de socializare, iar procesul de învățământ presupune că el învață și se dezvoltă în condițiile potențialului său simultan cu colegii săi. Școlile integratoare funcționale și eficiente prezintă anumite trăsături caracteristice:

- Sunt deschise permanent spre schimbare și adaptare, în funcție de nevoile copiilor
- Reprezintă un mediu deschis, în care nu există discriminare
- Valorizează egal toți actorii care își desfășoară activitatea între porțile sale: elevi, părinți, personal.
- Promovează interculturalitatea

Nu putem considera că un copil este integrat atâta timp cât el este marginalizat, ignorat sau neacceptat de colectivul de elevi, nu beneficiază de curriculum adaptat și de metode de învățământ și evaluare specifice, ori rezultatele sale sunt apreciate în funcție de programa școlară generală și indicatorii generali de performanță. Desigur, pentru a realiza o integrare autentică, este nevoie de crearea unei echipe pluridisciplinare, din care să facă parte profesori de sprijin, specialiști (psiholog/consilier, logoped), medicul școlar, părintele. Echipa se constituie din personalul și specialiștii necesari, de la caz la caz.

Dacă integrarea presupune atingerea unor obiective legate de școlarizare și progres în condiții comune tuturor elevilor, incluziunea este un proces mai amplu, care trebuie să producă schimbare inclusiv la nivelul societății. Sistemul de educație în ansamblul său trebuie să se adapteze la toți indivizii, pornind de la premisa diversității acestora în comunitățile de proveniență. Incluziunea școlară este o treaptă spre incluziunea la nivelul societății. Indiferent de mediul de proveniență, toți copiii au dreptul la educație, iar școala este datoare să le-o ofere. Diferențele dintre elevi trebuie

valorizate în moduri pozitive, care să cultive toleranța, iar gradul de particiare al elevilor la activitățile școlare și extrașcolare trebuie să reflecte un procent apropiat de maxim, bineînțeles, în funcție de potențialul, posibilitățile și preferințele elevilor. Conform legislației în vigoare, incluziunea școlară este definită ca fiind ”procesul permanent de îmbunătăţire a serviciilor oferite de unităţile de învăţământ pentru a cuprinde în procesul de educaţie toţi membrii comunităţii, indiferent de caracteristicile, dezavantajele sau dificultăţile acestora.” Există însă și unele aspecte care nu și-au găsit o rezolvare, aflându-se, în continuare în dezbatere în comunitățile școlare. Unele situații în care elevi cu diverse tulburări au fost integrați în școlile masă au generat întrebări referitoare la prevalența drepturilor copiilor cu dizabilități. Spre exemplu, un elev cu tulburare de opoziție și sfidare, al cărui comportament este violent față de ceilalți colegi, provocându-le prejudicii la nivel psihic sau/și fizic, trebuie integrat? Este de dorit să se renunțe la școlile speciale și toți copiii să fie integrați în școli incluzive? Care ar trebui să fie factorul decident în cazul menținerii unui copil în școlile incluzive? Sunt întrebări care încă nu și-au găsit răspunsuri și pentru care se ridică voci ce argumentează reprezentând toate pozițiile. Profesorii din școlile incluzive care lucrează cu copii cu CES au nevoie de ajutor specializat și de mărirea organigramei prin includerea resursei umane suplimentare, specializate. Este nerealistă așteptarea ca un profesor, nespecialist în psihologie/psihopedagogie specială, care coordonează colective de elevi numeroase să se ocupe de elevii cu CES la standarde înalte de profesionalism. Profesorii de sprijin reprezintă o soluție în acest caz, dar numărul lor este, în prezent, subdimensionat în raport cu nevoile sistemului.

În ceea ce privește adaptările curriculare, există mai multe opțiuni. Profesorul poate să opteze pentru un curriculum obișnuit, atunci când copilul cu dizabilități reușește să îl achiziționeze cu ajutor specializat. O altă opțiune este aceea a curriculum-ului parțial adaptat, acesta presupunând necesitatea adaptării doar la unele discipline, la care copilul este ajutat de profesorul de sprijin. Curriculum-ul obișnuit total adaptat presupune că elevul cu CES necesită suport la toate disciplinele de studiu. În acest caz, metodologia trebuie și ea ajustată în funcție de particularitățile elevului.

Curriculum-ul special este derivat din curriculum-ul obișnuit și este conceput pentru copii cu dizabilități severe și profunde, ori asociate. Teoreticienii integrării și incluziunii au elaborat diverse modele de organizare a procesului de educație. Dintre acestea, unele și-au probat eficiența în practică, altele au fost considerate fie ineficiente, fie prea complicate, ori dificil de implementat. Educația copiilor cu CES este centrată pe dezvoltarea și compensarea capacităților individuale necesare practicării unui stil de viață independent, care să permită integrarea individului în societate și să ducă o viață utilă.

Strategia Europa 2020 își propune să acționeze în opt domenii proiritare care să garanteze echitatea socială și maximizarea șanselor pentru persoanele cu dizabilități. Aceste priorități vizează:

- Accesibilitatea: adaptarea bunurilor și serviciilor la nevoile persoanelor cu dizabilități
- Participarea: facilitarea participării persoanelor cu dizabilități la viața publică și activități recreative; furnizarea serviciilor comunitare de calitate
- Egalitatea: promovarea egalității șanselor și combaterea discriminării
- Ocuparea forței de muncă: creșterea semnificativă a numărului de persoane cu dizabilități ocupate
- Educație și formare profesională: promovarea accesului egal la educația incluzivă, la educație de calitate de-a lungul vieții
- Protecția socială: combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, facilitarea condițiilor decente de trai pentru persoanele cu dizabilități
- Sănătatea: acces egal la serviciile de sănătate pentru persoanele cu dizabilități
- Acțiuni externe: promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități în cadrul UE

Pentru ca aceste direcții prioritare de acțiune să se regăsească în mod concret la nivel macrosocietal, este necesară regândirea finalităților educației pentru persoanele cu dizabilități.

Studiu privind utilizarea Tehnologiei Digitale în cadrul orelor de limba engleză în clasele cu elevi cu CES

prof. Cablea Mihaela Camelia
Liceul Teoretic Peciu Nou, Timiș

I. Metode moderne de predare utilizând Tehnologia Informației și a Comunicării în cadrul orelor de limba engleză în clasele cu elevi cu CES

Revoluția din domeniul științei și tehnologiei necesită idei extraordinare și eforturi extinse pentru a face față oricărui tip de circumstanță care intervine în calea dezvoltării. Toată încărcătura se află pe umerii mici ai elevilor. Deci, este vital să le oferim elevilor în general și, pentru copiii cu CES, în particular nu numai cunoștințe, ci și oportunități pentru a își îmbunătăți abilitățile digitale. Prin definiție copiilor le plac jocurile, fie că sunt jocuri online, fie că se joacă pe teren. Iar in rândul elevilor cu CES acest element al Gamificării reprezintă o mare atracție.

Semnificația *Gamificării* în predare a fost văzută mai ales în sistemul elementar și preșcolar. Învățarea prin jocuri a motivat elevii cu CES și s-a dovedit eficient nu doar în cazul elevilor preșcolari, ci de orice vârstă. Gamificarea este metoda de predare prin care am adus în fața elevilor în general și, pentru copiii cu CES, în particular, activități interactive potrivite vârstei lor. Elevii au fost atrași de interactivitatea aplicațiilor iar interesul învățării a crescut. Cu ajutorul platformelor și a aplicațiilor online, am reușit să creez teste online, puzzle-uri sau jocuri educative.

Învățare bazată pe proiecte reprezintă o altă metodă modernă atrăgătoare pentru elevii cu CES. Proiectele se referă la sarcinile date elevilor asociați în întregime cu domeniul pe care îl urmăresc. Li se oferă studii practice de caz care necesită aplicarea setului de competențe și cunoștințe pentru a oferi o soluție optimă la problemă. Acestea sunt provocate prin tipurile de proiecte incluse în sistemul de învățare bazat pe proiecte. În cadrul orei de engleză elevii din clasa a VII-a care a ales să discute despre un stil de viață sănătos cu ajutorul tehnologiei și a realizat o prezentare folosind Google Slides incluzând în cadrul echipelor elevii cu CES care au participat activ în realizarea lor.

Chestionarul si quiz-ul, nu doar predare se realizează online, ci si evaluare deși mai anevoioasă totuși. Instrumente de testare online cu ajutorul cărora creăm teste pe bază întrebări de diferite tipuri, precum alegere multiplă, potrivire, răspuns scurt și numeric. De asemenea, oferă posibilitatea alegerii tipului de întrebare eseu, însă, aici este necesită mai mult timp deoarece necesită o intervenție umană pentru marcarea răspunsurilor textuale unice. Am utilizat acest instrument pentru evaluarea formativă, cât și pentru cea sumativă. Am creat pentru clasele cu elevi CES teste în care am aplicat o serie de itemi atractivi pentru aceștia ușor și practic de aplicat și dar și de corectat pentru cadrul didactic.

În concluzie, cu ajutorul metodelor bazate pe tehnologiei, am reușit să aduc procesul de predare-învățare-evaluare în cadrul orelor de limba engleză mai aproape de nevoile specifice fiecărui elev oferind ocazia fiecăruia să răspund sarcinilor de lucru într-un mod individualizat.

II. Platforme de e-learning și aplicații online folosite în cadrul orelor de limba engleză în clasele cu elevi cu CES

Google Apps for Education este un grup de aplicații creat de Google care include Gmail, Calendar, Hangouts, Drive, Docs, Sheets, Slides, Google Sites and Vault. Toate aceste aplicații facilitează colaborarea între profesori și elevi oriunde s-ar afla, pe orice fel de dispozitiv. Astfel prin aplicațiile sale, G Suite for Education, oferă o gamă largă de

posibilități de realizare a sarcinilor de lucru de către elevii noștri precum co-editarea documentelor, a spreadsheet-urilor și prezentărilor în timp real, gestionarea listelor, crearea și programarea agendelor.

Utilizând Google Classroom profesorii își organizează timpul, lecțiile și comunică în timp real cu elevii. Aplicația permite crearea, colectarea și notarea temelor în mediul online. Cadrele didactice pot verifica din timp tema și pot oferi feedback direct fiecărui elev, pot anunța elevii și pot adresa și primi întrebări. Astfel, comunicarea la clasă devine mai eficientă, adaptată diferitelor nevoi ale elevilor și, nu este limitată la ora de la clasă.

În cele ce urmează vom exemplifica aplicațiile Google pe care le-am utilizat la clasă:

Google Slides - Aplicație cu ajutorul căreia am putut crea numeroase prezentări iar avantajul incredibil pentru elevi este acela de lucra mai mulți în același timp, ceea ce încurajează lucru în echipă și colaborarea.

Google Sheets - Aplicația oferă posibilitatea elevilor de a crea și edita fișiere online în timp ce colaborează cu alți colegi în timp real. De asemenea, cu ajutorul Google Sheets se poate crea o bună centralizare a informațiilor care mai apoi poate fi conectată cu alte aplicații pentru transportarea datelor în siguranță, eficient și rapid.

Formulare Google - Cu ajutorul acestuia se realizează într-un mod rapid diferite sarcini de lucru, eu personal îl utilizez pentru a recapitula informația sau pentru evaluarea formativă. El permite obținerea feedback-ului și centralizarea acestuia în timp real astfel încât predarea poate fi reglată pe loc. Realizarea formularului nu necesita prea mult timp deoarece el permite selectarea mai multor tipuri de itemi precum cel cu răspuns scurt, cu răspuns sub forma unui paragraf, cu răspunsuri multiple, casete de selectare, dropdown, scară liniară, grilă cu mai multe variante. De asemenea fiecare item poate primi un punctaj care se realizeaza automat la finalizarea formularului. Răspunsurile elevilor sunt apoi colectate și pot fi vizualizate centralizat cu ajutorului Google Sheets menționat mai sus.

Google Meet - Permite cadrelor didactice să realizeze întâlniri virtuale cu elevii oriunde și oricând prin intermediul unui dispozitiv cu o camera și un microfon încorporate. Astfel elevii și profesorii se pot vedea și pot interacționa în timp real. În cadrul acestui tip de ora, elevii au participat prin utilizarea tablei virtuale, a partajării ecranului, au colaborat pe diferite documente. Astfel orele au devenit interactive și atrăgătoare iar elevii elevii în general, și elevii cu CES, în particular, au fost activ implicați în diferite activități.

Learning Apps - Aplicație ce pune la dispoziția educatorilor un amestec perfect de lecții video captivante și învățare personalizată, aplicația este concepută pentru a ajuta elevii să practice, să învețe și să înțeleagă conceptele într-un mod aprofundat și ușor de înțeles.

Padlet - Una dintre cele mai la îndemână aplicații, ușor de utilizat și intuitive folosit în producetrea de conținut. Ce oferă aplicația:

- Adăugarea de postări cu un singur clic, copiați-lipiți sau glisați și fixați
- Se pot încărca fișiere video, audio, imagini
- Modificările sunt salvate automat
- Partajarea simplă a linkurilor permite o colaborare rapidă
- Se poate salva in diverite moduri: pdf, folografie etc.

Wordwall poate fi folosit pentru a crea atât activități interactive, cât și tipărite. Majoritatea șabloanelor sunt disponibile atât într-o versiune interactivă, cât și într-o versiune imprimabilă. Fișele interactive sunt redate pe orice dispozitiv compatibil web, cum ar fi un computer, tabletă, telefon sau tablă interactivă. Ele pot fi accesate individual de către elevi sau pot fi conduse de profesori, iar elevii se întorc în partea din față a clasei. Fisele tipărite pot fi tipărite direct sau descărcate ca fișier PDF. Pot fi folosite ca însoțitor al activităților interactive sau ca activități independente.

În concluzie, tehnologia digitală, aduce schimbări majore cu amprente puternice ce vor schimba drumul educației facilitând învățarea individualizată conform specificului fiecărui elev. În procesul de predare-învățare-evaluare bazat pe competențe digitale elevii în general și, pentru copiii cu CES, în particular, este absolut necesară atenția acordată individului, elevului, astfel el fiind cel ce se informează, selectează, apreciază, analizează, compară, clasifică, transferă, descoperă, rezolvă, concluzionează etc.

Webografie:

- https://mecc.gov.md/sithttp://portal.edu.ro/
- https://www.upet.ro/ael/Manual/?fbclid=IwAR30_xNnsH0fVC40duoo178lpqKq7zw6T4lLWkW416escKrN2A_dnVE_0I
- https://www.upet.ro/proiecte/122596/2019/eBoook%20IACPEO.pdf
- es/default/files/educatie_incluziva_final.pdf

Bibliografie:

- Brut, Mihaela, Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern, Iași, Polirom, 2006.
- Edelhauser, Eduard, Lupu-Dima, Lucian Is Romania Prepared for eLearning during the COVID-19 Pandemic? disponibil la https://www.mdpi.com/2071-1050/12/13/5438
- Hotărârea Guvernului nr.27/2013 privind standardele de cost per elev/preșcolar

STRATEGII DE INTEGRARE A COPIILOR CU C.E.S.

prof. Hus Ramona
G.P.P.NR52. Oradea ,BH.Romania

Educaţia necesită o schimbare pentru a răspunde dezideratului „o societate pentru toţi”. Perceperea socială a acestor copii nu este mereu constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite,în funcţie de cultura şi de valorile promovate.

„Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice…” – Declaraţia de la Salamanca, 1994

Cerinţele educative speciale desemnează acele cerinţe ori nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei pentru copil. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte: copii cu deficienţe senzoriale şi fizice; copii cu deficienţe mintale, comportamentale; copii cu tulburări afective, emoţionale; copii cu handicap asociat; copii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare; copii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune. Indiferent de vârsta pe care o au, copiii au sentimentul demnităţii personale; copiii cu CES sunt interiorizaţi, refuzând comunicarea cu oricine; uneori reacţionând violent la frustrare. În timp, personalitatea copilului se dezorganizează şi apar stări psihice negative: nesiguranţa, ezitarea, pierderea respectului şi încrederii.

Cum putem ajuta prescolarul cu dificultăţi de învăţare ?

În primul rând, educatoarea trebuie să posede cunoştinţe care îl fac capabil să recunoască tulburarea de învăţare a copilului . Care sunt acele simptome, modele de comportament, care sugerează prezenţa tulburării de învăţare ?

- În fazele ameliorate şi acute ale tulburărilor de învăţare apare o divergenţă între performanţele şcolare şi nivelul intelectual al copilului.

- Performanţă scăzută, care apare în grupa mare si clasele primare, iar în cazul afecţiunilor mai puţin grave apare mai târziu. Astfel de disfuncţii sunt: dislexia, disgrafia, discalculia.

- Un model comportamental tipic îl reprezintă tulburări ale atenţiei, hiperactivitate şi neurotizare secundară. În contextul colectivului., copilul nu acordă atenţie nici profesorului, nici colegilor, dispune de o necesitate motrică crescută, nu poate sta locului, eşecul sistematic datorat deficienţei intelectuale, respectiv faptului că elevul nu este capabil de performanţele colectivului, implică dezvoltarea unor simptome comportamentale neurotice secundare: ticuri, comportament inhibat, sau chiar opusul acestuia, comportament extravagant menit să compenseze deficienţele intelectuale.

- Sindromul cognitiv specific, care poate afecta una sau mai multe aptitudini.

Studiind cu atenţie semnele prezentate ale tulburărilor de învăţare, educatoarea va fi treptat în stare să recunoască aceste deficienţe, conform criteriilor enumerate. Prin recunoaşterea tulburării de învăţare la prescoalari, educatoarea

a făcut primul pas în remedierea comportamentului copilului . Din moment ce educatorul devine competent în stabilirea cauzelor dificultăţilor de învăţare, el va fi capabil să abordeze în mod diferenţiat învăţarea/ educarea acestui copil. Aceasta necesită eforturi şi energii suplimentare din partea educatoarei , deoarece prescolarii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de activităţi recuperatoare şi de o atitudine specifică, conform nevoilor individuale. Abordarea diferenţiată necesită o colaborare strânsă între pedagog şi psihologul şcolar. Pe de o parte, educatoarei îi revin responsabilităţile abordării diferenţiate, pe de altă parte colaborarea ei cu familia , cu psihologul şcolar măreşte eficacitatea intervenţiei educaţionale.

Activitatea psihopedagogică cu copiii cu dificultăţi de învăţare trebuie să prezinte un efect dublu:

– având un caracter corectiv-formativ, ea are ca scop central reducerea şi corecţia deficienţelor intervenite în dezvoltare;

– prin întreţinerea şi stimularea factorilor non-cognitivi ai personalităţii cum ar fi: motivaţia de învăţare, interes, senzaţia competenţei, aptitudini de comunicare verbală, etc .

Bibliografie

1. Vrasmaș Ecaterina Adina, Introducere în Educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Editura Credis, 2004 ;

2. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), Tratat de psihopedagogie specială, Editura Universității din București, 2011.

Păpușile Matrioșka – o altfel de strategie didactică

Profesor Hogea Geanina-Laura
Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Galați

Plecând de la premisa că este greșit să cultivăm una sau două metode de instruire și să rămânem fideli acestora, am încercat în activitatea didactică să utilizez, să caut, dar și să inventez de-a lungul timpului, o paletă largă de metode de predare, pentru a spori atenția și interesul elevilor. Așa a prins viață povestea „Păpușilor Matrioșka”. Aveam acasă achiziționate două seturi de astfel de păpuși care așteptau prilejul de a deveni material didactic.

Activitatea propusă mai jos s-a desfășurat la clasa a IX-a în cadrul temei IUBIREA- textul suport fiind: ***Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război***, Camil Petrescu, un roman care se studiază în clasa a X-a, dar pe care eu îl recomand elevilor într-o primă lectură subiectivă și în clasa a IX-a, cerându-le elevilor să urmărească doar povestea de iubire dintre Ștefan și Ela și scoțându-l cumva din contextul istoric-literar (urmând ca în clasa a X-a să reiau lectura lui dintr-o nouă perspectivă: cea a stilului, a modalității de concepere a structurii, a personajelor, a modernității romanului).

Pentru etapa de pre-lectură a lecției am optat pentru brainstorming prin care elevii au încercat o definire a conceptului de iubire. În timpul lecturii, elevii au fost orientaţi spre identificarea etapelelor iubirii din romanul camilpetrescian. Pentru a accentua ideea de autenticitate, am folosit ca material didactic păpușile Matrioska, fiecare păpușă va ascunde un bileţel cu un citat reprezentativ fiecărei etape a iubirii dintre Ela şi Gherghidiu.

Am împărţit elevii în patru grupe, fiecare grupă delegând un membru care a luat câte o păpușă. Pe lângă citat, fiecare păpușă mai are în interiorul ei, alte trei păpuși care conţin întrebări îndrumătoare în analiza etapei şi alte sarcini de lucru, dar acestea se vor desface numai după ce elevii vor identifica în mod corect etapele. Cele patru etape identificate sunt:

I. Geneza (naşterea sentimentului) → orgoliu; iubirea este astfel de la început o eroare, o amăgire;

II. **Cristalizarea şi concilierea între intelect şi afect**: → aspiră la dragostea absolută; iubirea împlinită

III. **Cotele superioare ale geloziei***:dragostea ca boală* → Gheorghidiu este un Demiurg orgolios care îi refuză Elei orice manifestare raţională; Ștefan încearcă să-şi ridice soţia la nivelul abstracţiunilor sale →mitul lui Pygmalion; Un nou Adam care şi a făurit soţia, rupând-o din propriul suflet, constatând că s-a înşelat;

IV. **Declinul:** Gheorghidiu →în final, Ștefan este gata să înceapă o nouă experienţă**.**

Ca strategie postlectură am cerut elevilor să-și imagineze un alt final.

Iată câteva soluţii pe care le-au propus elevii:

- Ștefan Gheorghidiu se răzgândește și se împacă cu Ela după o discuţie cu d-nul G.
- În timpul spitalizării, Ștefan Gheorghidiu se îndrăgostește de o asistentă medicală şi după divorţul de Ela se căsătorește cu ea;
- După un an, Ștefan află că Ela s-a căsătorit cu d-nul G, ceea ce-i confirmă bănuiala de la început;
- Ștefan nu suportă despărţirea de Ela, dar nici gândul înşelării şi o omoară pe Ela etc.

Ce am constat?

Aspecte pozitive:

- În general, aceste strategii de lectură au stimulat curiozitatea, au trezit interesul şi dorinţa de cunoaştere şi acţiune, de activizare a resurselor intelectuale ale elevilor;
- Parcurgerea unor strategii de lectură a presupus organizarea proiectivă a unei înlănţuiri de situaţii educaţionale în urma cărora elevii şi-a format anumite competenţe: de analiză, de argumentare, de comparare, de rezumare etc.;
- În realizarea acestor strategii de lectură a trebuit să ţin cont de specificul clasei, de tema abordată

şi de tipul de text lecturat (epic);

- Strategiile de lectură pe care le-am utilizat reprezintă un model de acţiune cu valoare normativă, angajată nu numai pe termen scurt, ci şi mediu şi lung;
- Rolul meu a fost acela de a dirija, corecta şi regla acţiunea continuu, arătând permanent elevilor cum trebuie să citească pentru a înţelege;
- Alegerea şi combinarea strategiilor de lectură nu a însemnat o abordare îngustă, monotonă, ci dimpotrivă, înclinaţie spre originalitate, noutate, inovaţie, eventual unicitate;
- În urma parcurgerii unor astfel de strategii, elevii fac o lectură mai atentă, deosebind esenţialul de neesenţial, pot nota anumite idei şi impresii, pot pătrunde adevăratul sens al cuvintelor;
- Aceste strategii au dezvoltat atitudinea de relaţionare a elevilor cu ei înşişi şi cu ceilalţi, stabilindu-se şi relaţii de prietenie.

Aspecte negative:

- Folosite pentru prima dată aceste strategii confereau lecției un „mister didactic” pe care elevii doreau să-l descopere negreșit, însă prin repetare apare pericolul șablonizării, pierzându-se astfel sensul lecturii;
- Elevii se relaxează imediat după raportarea sarcinilor, ca reacţie de răspuns la efortul depus şi nu mai receptează informaţiile celorlalte echipe.
- Dacă grupele nu sunt omogene, unii elevi pot domina grupul;
- Productivitatea unor elevii poate scădea atunci când sunt obligați să lucreze cu alți colegi;
- Nu pot fi utilizate oricum sau în cadrul oricărei lecții, necesitând un timp îndelungat de pregătire;
- Bagajul informaţional este mai mic, necesită atenţia sporită a elevilor, dar şi capacitatea lor de a face conexiuni şi de a descoperi singuri răspunsurile.

Concluzii:

Indiferent de calea aleasă am observat că elevii se implică cu plăcere în activităţi mai puţin formale, de aceea, cuvântul-cheie care ar trebui să caracterizeze demersul nostru didactic indiferent că se desfăşoară în cadrul cercului sau la orele de curs este: VARIETATE (diversitate), întrucât ele conduc la crearea unor activităţi distractive, inovatoare, creative, pozitive.

FILE DECUPATE

„Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război”, Camil Petrescu

Competenţele propuse:

1. delimitarea graduală a etapelor iubirii dezvoltate în romanul camilpetrescian;
2. analizarea diferitelor citate din romanul studiat;
3. precizarea cauzelor care au dus la ruperea relaţiei dintre cei doi.

I. **Etapa de pre-lectură** Se introduce un fundal sonor prin care se creează atmosfera propice discutării temei iubirii. La sugestia mea, elevii definesc iubirea, având ca punct de plecare propria imaginaţie. Sarcină de lucru: *Scrieţi pe caiet un cuvânt prin care să definiţi iubirea aşa cum o percepeţi voi*. (brainstorming) Ex: Iubirea: pasiune; sentiment; emoţie; erotism; nebunie; interzisă; dorinţă, comuniune; comunicare etc.

Pentru captarea atenţiei: le-am propus elevilor o secvenţă de film în care sunt expuse cele trei puncte de vedere despre iubire (Dimiu, Corabu, Floroiu). Este pusă o a doua secvenţă de film, secvenţă care conţine replica lui Ştefan Gheorghidiu la părerile celor trei personaje. Am insistat asupra rolului discuţiei de la popotă → declanşează rememorarea poveştii de iubire dintre Ştefan Gheorghidiu şi Ela.

II. **În timpul lecturii** elevii sunt orientaţi spre identificarea etapelelor iubirii din romanul camilpetrescian. Pentru a accentua ideea de autenticitate, am folosit ca material didactic păpuşile Matrioska, fiecare păpuşă va ascunde un bileţel cu un citat reprezentativ fiecărei etape a iubirii dintre Ela şi Gherghidiu.

Am împărţit elevii în patru grupe, fiecare grupă delegând un membru care a luat câte o păpuşă. Pe lângă citat, fiecare păpuşă mai are în interiorul ei, alte trei păpuşi care conţin întrebări îndrumătoare în analiza etapei şi alte sarcini de lucru, dar acestea se vor desface numai după ce elevii vor identifica în mod corect etapele:

Grupa I – Păpuşa 1: ***Citatul:***„*începusem totuşi să fiu măgulit de admiraţia pe care o avea mai toată lumea pentru mine, fiindcă eram atât de pătimaş iubit de una dintre cele mai frumoase studente, şi cred că acest orgoliu a constituit baza viitoarei mele iubiri.*” – etapa identificată: Geneza;

Păpuşa 2: Ce l-a determinat pe Ştefan Gheorghidiu să se îndrăgostească de Ela?

Păpuşa 3: În ce împrejurări o întâlneşte pe Ela şi în ce circumstanţe se căsătoresc? Cum evoluează relaţia dintre cele două personaje, până la primirea neaşteptatei moşteniri?

Păpuşa 4: Cum poate fi considerată o iubire care se naşte din orgoliu?

Grupa a II-a – Păpuşa 1: Citatul: «*Mă gândeam dacă şi eu vreodată voi putea schimba destinul unui om şi-mi răsăreau dinainte ochii albaştri şi obrazul oval al nevestei mele, înflorit într-un surâs. "Destinul tău, fată dragă, e şi va fi schimbat prin mine", îmi spuneam singur, rămânând îndelung cu privirea fixă.»* - etapa identificată (cristalizareaşi concilierea între intelect şi afect);

Păpuşa 2: La ce tip de iubire aspiră Ştefan? Susţine afirmaţia cu un alt citat.

Păpuşa 3: Identifică, în capitolul „Diagonalele unui testament”, momentul în care apare prima “fisură” în imaginea până atunci perfectă a fiinţei iubite din mintea lui Gheorghidiu. Te poţi folosi ca suport de următorul text: *Această integrare a nevestei mele în seria celorlalte femei mi-era de neîndurat. Ştiam că pentru ea n-au absolut nicio importanţă asemenea fleacuri, că datorită frumuseţii ei ar fi putut avea o viaţă oricât de luxoasă şi că a preferat totuşi viaţa alături de mine. O vedeam făcând sacrificii pentru mine, nu părăsindu-mă pentru o pereche de ciorapi.”*

Păpuşa 4: Precizează un motiv care a dus la despărţirea celor doi.

Grupa a III-a – Păpuşa 1: Citatul: *„Niciodată nu m-am simţit mai descheiat de mine însumi, mai nenorocit. Am crezut atâta vreme că eu sunt singurul motiv de durere sau de bucurie pentru femeia mea, iar azi descopeream că ochii ei sunt gata să plângă pentru altul, că suferea şi ea, plăpândă, ceea ce eu înduram ros în adânc, de două zile, dar ea pentru un om care mie mi se părea cel dintâi venit .”* Etapa identificată: Gelozia

Păpuşa 2: În ce împrejurări sunt exprimate trăirile personajului?

Păpuşa 3: Cum este văzută dragostea în acestă situaţie?

Păpuşa 4: Când Gheorghidiu afirmă: *Nu, n-am fost nici o secundă gelos* exprimă o credinţă adâncă sau este vorba doar despre o eliberare de sub teroarea proprie-i drame?

Grupa a IV-a – Păpuşa 1- Citatul: *„I-am scris că-i las absolut tot ce e în casă, de la obiecte de preţ, la cărţi… de la lucruri personale, la amintiri. Adică tot trecutul”.* Etapa identificată: declinul.

Păpușa 2: Care este gama de sentimente prin care trece Ștefan Gheorghidiu pe parcursul romanului?

Păpușa 3: Când apare sentimentul înstrăinării lui Ștefan față de Ela?

Păpușa 4: Ce semnificaţie are finalul romanului?

III. **După lectură:** Ca strategie pentru postlectură am folosit una ce necesită creativitate: **Schimbă finalul –** Am cerut elevilor să-şi imagineze un alt final.

Bibliografie:

1. Pamfil, A.,*Limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, 2003.
2. Pamfil, A.,*Studii de didactica literaturii*, Cluj-Napoca, Casa Cărţii de Ştiinţă, 2006.
3. Pavelescu, Marilena*, Metodica predării limbii şi literaturii române,* Editura Corint, 2010
4. Revista „Perspective” (2001-2012)
5. Sâmihăian, Fl., Mariana Norel – *Didactica limbii şi literaturii române*, I (2005) şi II (2006),
6. Șchiopu C., *Lectura ca demers didactic*, în revista „Limba română”, Nr. 1-2, anul XX, 2010

Studiu de caz

Prof. înv.primar, Feidi Florian Eugen
Școala Gimnazială,, Dimitrie Cantemir”, Baia Mare

Nume: Andrei F.

Varsta: 8 ani

Clasa a I- a, Școala Gimnazială,, Dimitrie Cantemir”, Baia Mare

Domiciliul: Baia Mare.

Istoricul cazului:

Andrei are 8 ani, este elev în clasa I, este singurul copil al familiei, aflându-se în prezent în grija mamei. Părinții sunt divorțați urmând să se stabilească părintele în grija căruia o să rămână.

Copilul se manifestă impulsiv și hiperactiv.

Scopul evaluării:

Evidențierea stării prezente și nevoia de intervenție în cazul lui Andrei

Obiective propuse:

- Determinarea cauzelor
- Ameliorarea manifetărilor
- Propunerea unui program terapeutic
- Creșterea progresivă a capacității de adaptare a minorului;
- Ameliorarea treptată a simptomelor de hiperagitație și toleranță scăzută la frustrare;
- Consolidarea relației cu mama prin conștientizarea unor valori ce țin de respectul reciproc și dezvoltarea unor relații bazate pe afecțiune;
- Încercarea de a recupera retardul prezent în achizițiile specifice vârstei.

Etapele parcurse:

În timpul primei întâlniri copilul a manifestat un comportament similar cu cel prezentat de mamă și școală. Nu asculta ce se vorbește cu el, nu era atent la întrebările care i se adresează. După nici trei minute de la începutul evaluării şi-a părăsit locul şi a început să se agite. Orice îndemn de a-l liniști și de a-l face să se concentreze la efectuarea sarcinii a fost în zadar. A devenit gălăgios şi a început să pronunţe cuvinte pe care le repeta la nesfârşit.

Cu greu s-a reuşit stabilirea şi menţinerea contactului vizual.

Timp de 30 de minute manifestarile au fost aceleaşi. Andrei nu putea să se concentreze la sarcinile pe care trebuia să le îndeplinească, nu reuşea nici să stea pe scaun, nici să stea în picioare în dreptul mesei de lucru. În cadrul următoarelor întâlniri s-a reuşit treptat obţinerea unui minim de colaborare din partea lui, cu ajutorul întăririlor pozitive.

Cu ajutorul întăririlor pozitive, extrinseci s-a obţinut colaborarea copilului pentru a îndeplini sarcinile necesare evaluării cognitive.

În timpul examinării au fost observaţi următorii itemi:

- motricitatea:

foarte agitat, greu de controlat.

-distractibilitate:

extrem de distractibil, putând fi atent doar câteva secunde, independent de îndrumările care i se oferă.

- toleranţă la frustrare:

dificultăţi în a renunţa la ceea ce doreste, insista asupra dorinţelor sale.

- cooperare:

nesatisfăcătoare, urmează instrucţiunile doar după o intervenţie decisivă din partea evaluatorului.

- interesul maniestat faţă de sarcini:

nu da dovadă de interes faţă de sarcini.

- comportamentele de atragere a atenţiei adultului: recurgea des la aceste comportamente.

- controlul impulsurilor:

îşi controla greu impulsurile.

- nesiguranţă/anxietate:

la unele sarcini devenea nesigur, punea frecvent întrebări, avea nevoie de feed-back repetitiv.

- înţelegerea instrucţiunilor:

înţelege instrucţiunea după mai multe repetări;

- viteza de lucru:

ritm de lucru lent.

- frecvenţa intervenţiilor din partea evaluatorului:

intervenţii frecvente la intervale scurte de timp.

S-a administrat:

Scala de evaluare a deficitului atenţional cu hiperactivitate (Karen J. Miller),

Matrici Progresive Raven Color (MPC), Teste de performanţă şcolară.

Rezultatele testelor psihologice sunt următoarele:

Scala de evaluare a deficitului atenţional cu hipeactivitate a relevat următoarele date:

Tulburarea de atenţie: îndeplineşte opt criterii din nouă

Tulburarea de hiperactivitate: îndeplineşte şapte criterii din nouă

Impulsivitate: îndeplineşte 3 criterii din 4

Matrici Progresive Raven Color: QI = 67 (deficienţă mintală uşoară)

Testul de performanţă şcolară a relevat că Andrei are performanţe şcolare sub nivel mediu (comparativ cu elevii de aceeaşi vârstă), cunoaşte aproape toate literele însă nu citeşte şi nu scrie, cunoaşte cifrele, însă nu poate efectua operaţii matematice.

Diagnosticul comportamental a relevat existenţa simptomelor specifice ADHD.

Rezultatele Scalei de evaluare a deficitului atenţional cu hiperactivitate relevă o puternică tulburare de atenţie, precum şi prezenţa simptomelor caracteristice hiperacivităţii şi impulsivităţii.

Contribuie în aceeaşi măsură lipsa capacităţii de a sta în loc, de a persista în sarcină şi de a asculta indicaţii oferite de adult.

S-a conturat următoarea listă de probleme întâmpinate la şcoală, listă care trebuie să fie pioritară în intervenţie:

- copilul se afla mereu în mişcare în timpul orelor;
- nu reuşea să se concentreze asupra sarcinilor pe care trebuia să le îndeplinească;
- devenea nervos şi agitat atunci când trebuia să îndeplinească o sarcină;
- nu reuşea să fie atent la explicaţiile cadrului didactic.

Concluzii şi recomandări:

Dezvoltarea şi prelungirea momentelor de atenţie ale copilului, momente în care să se transmită informaţii relevante, necesare în procesul terapeutic şi nu numai.

Își exteriorizează nevoia afectivă de multe ori prin încăpățânare sau agresivitate, sau probleme de focalizare a atenției asupra unei sarcini școlare.

Se supăra fără motiv având tendința de a se retrage din grup și a interioriza puternic starea. Scorurile obținute la aceasta scală nu se încadrează în profilele clinice care să necesite evaluare și tratament psihiatric, însă pun în evidență tendințe anxioase sub impactul unor stresori familiali sau sociali puternici.

Tendința de retragere, de puternică interiorizare îi afectează relația cu cei din jur, rezultatele școlare precum și stima și încrederea de sine pot da naștere unui complex de inferioritate ascuns sub masca unei agresivități atitudinale.

Informarea mamei despre specificul tulburărilor hiperkinetice; oferirea de informaţii despre simptomele, etiologia, evoluţia şi specificul intervenţiei în cazul ADHD.

Demararea unui program terapeutic în care să fie integrate intervenţia centrată pe familie şi intervenţia centrată pe copil. Continuarea şcolarizării în învăţământul de masă însă cu elaborarea unui curriculum adaptat.

ASPECTE ALE INTEGRĂRII ELEVILOR CU CES ÎN ȘCOALA DE MASĂ

Autor: prof. înv. primar Bucel Vasilica
Liceul tehnologic Nicolae Dumitrescu Cumpăna, Județul Constanța

În ultimele decenii, abordarea privitoare la copiii/ tinerii cu nevoi educaționale speciale s-a schimbat în întreaga lume. Întrucât oamenii cu dizabilități beneficiază de aceleași drepturi ca a prsoanelor considerate,, normale”, elevii cu cerințe educative speciale trebuie integrați în școala de masă alături de toți ceilalți copii. Tendințele actuale sunt antisegregare și antidiscriminare.

Se dorește implementarea unei educații incluzive care nu dorește să schimbe copilul ci să îi ofere acestuia toate condițiile și susținerea pentru a face față cerințelor școlii. Cu alte cuvinte, școala este cea care se adaptează specificului fiecărui copil , și nu copilul se adaptează școlii.

Pentru a realiza acestă adaptare a școlii la specificul copilului actorii educației, respectiv profesorii trebuie să planifice demersul didactic astfel încât acesta să folosească o serie de metode, practici, instrumente de evaluare care să faciliteze integrarea copilului cu CES.

Acest lucru necesită o cunoaștere temeinică a particularităților de învățare ale elevilor respectivi, o capacitate de a adapta metodele de predare la nevoile lor și utilizarea unor resurse didactice adecvate care să îi ajute în învățare.Crearea unei clase incluzive pentru toti elevii și pentru cei cu CES poate pune dificultăți chiar și unui profesor cu experiență, cu atât mai mult unui profesor debutant.

Profesorii debutanți, pe lângă provocările pe care le aduce profesia didactică, trebuie să gestioneze adecvat integrarea elevilor cu nevoi speciale în școala de masă. Din cauza lipsei de experiență, acest lucru poate deveni copleșitor pentru tânărul debutant.

În lipsa unei formări continuue în acestă direcție, făcută de specialiști din cadrul instituției de învățământ, de către mentori, și de către instituțiile abilitate, tânărul profesor va fi cu greu capabil să facă față situației. Profesia didactică presupune multă muncă pe toate planurile, de la întocmirea planificărilor, întomirea documentelor școlare, documentarea, identificarea celor mai potrivite metode de învățare, realizarea materialelor didactice , evaluarea continuuă a elevilor, informarea părinților cu privire la situația la învățătură.

La toate acestea se adaugă conținuturile stufoase ale materiilor predate, lipsa resurselor materiale și clasele numeroase.

Pentru a gestiona toate aceste impedimente, profesorul debutant trebuie să fie consiliat permanent de către persoanele abilitate înacest sens, ajutat să își realizeze o strategie de lucru care să îi faciliteze ducerea la îndeplinire a obiectivelor propuse. Formarea continuuă este indiaspensabilă în realizarea acestor deziderate. Nevoile de formare ale profesorilor în ceea ce privește componenta integrării elevilor cu CES sunt pe mai multe planuri și cuprind o serie întreagă de obiective. Profesorul debutant are nevoie de formare atât în ceea ce privește întocmirea documentației necesare planificaării demersului de integrare a elevului cu nevoi educative speciale cât și în ceea ce privește implementarea unor strategii de învățare-predare-evaluare adaptate pentru a realiza integrarea.

În orice clasă, și mai ales în cele care au și elevi cu CES, pot apărea oricând sitații de criză educațională. Depinde de cadrul didactic și de măsura în care acesta stăpânește strategiile de management al clasei cum vor fi depășite aceste situații de criză. Deși managemetul clasei de elevi se studiază încă din etapa de formare inițială a cadrelor didactice, totuși, este necesar o formare în acest sens și în momentul în care profesorul a ajuns șa catedră. În acest sens poate fi foarte utilă colaborarea cu un caru didactic cu experiență, sub forma unei relații de mentorat.

Pentru o bună integrare a elevului cu CES este foarte important punctul de la care se pornește. Întotdeauna se spune că un start reușit este garanția unei evoluții spre succes. În ceea ce privește integrarea elevului cu nevoi speciale un start bun este reprezentat de o evaluare inițială amănunțită și bine realizată care să prezinte punct de pornire pentru planificarea activităților de învățare. Deși sunt realizate evaluări de către psihologși psihopedagog în vederea orientării școlare, evaluarea inițială de a clasă trebuie realizată de cadrul didactic, deoarece el este acela care va forma elevul. Dacă evaluările psihologice realizate de către psiholog și psihopedagog au ca rol mai mult să stabilească gradul de gravitate al deficienței/ dizabilității, evaluările realizate de cadrul didactic trebuie să testeze abilitățile necesare pentru școală.

Odată identificat nivelul abilităților elevului, abia apoi se poate realiza adaptarea curriculară în vederea dezvoltării abilităților lipsă ale copilului cu nevoi speciale astfel încât să ajungă la un nivel cât mai apropiat de cel al copiilor de vârsta lui.

În toate aceste demersuri, cadrul didactic trebuie să mențină o strânsă relație de colaborare, atât cu părinții copilului, cât și cu psihologul școlar și cu profesorul de sprijin.

Cadrul didactic trebuie să colaboreze cu echipa de specialiști de la nivelul instituției, atât pentru a realiza un curriculum adaptat cât și pentru a realiza materiale didactice (fișe de lucru, planșe, auxiliare didactice) care să faciiteze procesiul de învățare pentru copilul cu dizabilități.

În acest sens ar fi foarte utilă, crearea la nivel de școală, a unui cabinet cu resurse educaționale adaptate pentru elevii cu nevoi speciale. Avantajul unui asemenea cabinet ar fi acelacă toate cadrele didactice pot contribui cu materiale, și , totodată, se pot folosi de toate materialele.

O componentă importantă a creării unei clase incluzive o constituie și comunicarea părinte-profesor. Comunicarea cu părinții poate fi deseori dificilă, mai ales în cazul părinților elevilor cu CES. Profesorul trebuie să fie foarte atent la modul în care realizează această comunicare, pentru a nu crea situații delicate în care părintele elevului cu CES să se simtă discriminat sau stigmatizat deoarece nevoile speciale ale copilului său pot reprezenta un punct sensibil. Mulți profesori au evidențiat nevoia formării în această direcție, adică în direcția însușirii temeinice a unor strategii de comunicare eficientă. Formarea acestor abilități de comunicare eficientă poate fi realizată atât în cadrul cursurilor de formare organizate de diverse instituții, cât și în cadrul cercurilor pedagogice organizate la nivel de instituții de învățământ, punându-se accent pe partea practică.

Am vorbit despre necesitatea formării cadrelor în direcția evaluării inițiale a elevilor cu nevoi speciale, despre necesitatea colaborării cu echipa de specialiși în demersul de realizare a planificării curriculare adaptate și a materialelor didactice adaptate , precum și despre importanța formării unor strategii de comunicare eficiente. O altă direcție în care cadrele didactice trebuie să se formeze pentru a reuși să integreze elevii cu CES, este aceea a metodelor de predare adaptate caracteristicilor nevoilor acestora. Pentru a crea un mediu motivant, în care conținuturile învățării să fie însușite cu ușurință, este necesară utilizarea unor metode de predare cât mai activizante și de o organizare a colectivului de elevi care să încurajeze învățarea prin colaborare. Majoritatea elevilor cu nevoi educative speciale au dificultăți în a se integra din punct de vedere social. Organizarea învățării în grupuri, perechi în care elevii să colaboreze și să se ajute unii pe alții ar ajuta foarte mult integrarea socială a elevilor cu nevoi speciale.

De aceea este necesar ca, pe lângă formarea inițială din facultate, cadrul didactic să perfecționeze utilizarea acesstor metode și strategii activizanteîn cadrul unor cursuri de formare, workshop-uri, lecții deschise.

Cele mai actuale orientări în domeniul incluziuni statuează importanța câtorva principii-cheie în vederea asigurării educației incluzive efective și de calitate. Unul din acestea vizează formarea cadrelor didactice (educatori, învățători,

profesori, psihologi, logopezi etc.), astfel încât acestea să posede atitudinile, valorile și competențele corespunzătoare și necesare pentru activitate eficientă în mediul educațional incluziv.

Cadrele didactice profesioniste, bine instruite, sunt esențiale pentru realizarea demersului de incluziune, educație de calitate echitabilă și învățare de-a lungul vieții pentru toți. Este vital ca fiecare cadru didactic, care activează la orice nivel al sistemului de învățământ, să fie pregătit pentru a organiza și realiza un proces educațional cuprinzător, ce creează acces și participare reală și asigură performanțele celor care învață.

Nevoile de formare pentru cadrele didactice în ceea ce privește componenta integrării elevilor cu CES sunt multiple și îmbracă mai multe aspect. Identificarea precisă a acestor nevoi reprezintă punctul de plecare pentru se pune bazele unui sistem eficient de formare a profesorilor.

Bibliografie:

1. Ghergut A.(2013) -„ Sinteze de psihopedagogie speciala” Editura Polirom ,Iasi
2. Pânișoară, I.O. (2003). *Comunicare eficientă*, Bucureşti: Editura Polirom.
3. Pânișoară, I.O., Manolescu, M. (2019).*Pedagogia învățământușui primar și preșcolar*, București:Editura Polirom;
4. Vraşmaş ,Ecaterina ,(2004) - „Introducere in educatia cerintelor speciale”, , Editura Credis, Bucureşti
5. Vrăsmaş, T.. (2004) - „Şcoala şi educaţia pentru toţi”, Ed.Miniped.Bucureşti

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof.înv .preș. Bratu Petruța Liliana
Grădinița cu p.n.nr.11 Alexandria

STUDIU DE CAZ : TABLOUL FAMILIEI-Copilul A.M. provine dintr o familie biparentală,mai are un frate cu doi ani mai mic.Dezvoltarea lui a fost normală și a fost crescut până la 2 ani de către mama,după această vârstă mama s- a concentrat pe creșterea și îngrijirea celui de al doilea copil care se născuse ,iar de A, s- a ocupat tatăl.Părinții spun că A. nu vorbește ,lipsa comunicării verbale îi îngrijorează,iar comportamentele negative necontrolabile le dă o stare de neliniște ,facâdu-I să se simtă depășiți de situație. TABLOUL COPILULUI-La vârsta de 6 luni A fost operat de hernie inghinală ,având anestezie totală,după spusele părinților ,operația a fost riscantă ,iar recuperarea a necesitat mult timp.În cadrul evaluării au foat parcurse două etape:

-etape informative pe cale observabilă și prin culegerea de date de la părinți formându se o privire de anasamblu asupra istoricului familiei și a situației actuale,

-etape constitutive prin activități specifice s-a constatat comportamentul ,stadiul și nivelul de cunoștințe și abilități ale copilului.

Pentru a se face o evaluare eficientă ,corectă și optimă s-a aplicat Curriculum pentru Preșcolarii cu Nevoi Speciale CCPSN,care reprezintă un program de evaluare și intervenție conceput pentru copii de la naștere și până la vârstă de 5 ani,ce pot avea avea dizabilități ușoare sau severe.Acest curriculum urmărește cinci domenii de dezvoltare :de cunoaștere,de comunicare,de adaptare socială,motorii fine și motorii grosiere.

Concluziile examenului psihologic:copilul A. prezintă întârziere în dezvoltare,comportamente stereotipe{fluturatul des al mainilor, privitul îndelung și fix într un colț al camerei}autostimulari vizuale,incapacitatea de a avea jocuri și relații fuctionale cu cei din jurul său ,comportamente agresive.

PLANUL DE INTERVENȚIE:

S-a întocmit planul de intervenție individualizat ,prin care s-a urmărit reducerea comportamentelor agresive și autoagresive,dobândirea și însușirea de cunoștințe specifice vârstei lui,îmbunătățirea contactului vizual și a jocului funcțional,îmbunătățirea limbajului gestural și expresiv.S-a recomandat consult psihiatric de specialitate ,în urmă căruia lui A. i s-a pus diagnosticul de tulburare autistă și întârziere de limbaj, urmând să I se administreze tratament medicamentos.S-a început programul de intervenție psihologică ,având că timp 30 de minute pe zi,ajungându se treptat la 2 ore.Această intervenție psihologică a constat în utilizarea unor tehnici specifice Analizei Comportamentale Aplicate:

-tehnică de promptare, prin care se obține treptat comportamentul dorit;

-tehnică exercițiilor distincte,prin intermediul căreia cresc șansele de învățare,această tehnică presupune descompunerea unei activități în părți mici,care ulterior vor fi predate independent una de cealaltă, iar atunci când fiecare părticică din exercițiu este însușită de copil ,se poatec efectua activitatea că întreg;

-tehnici de recompensare,oferind copilului motivații puternice,el va reuși să asimileze informații,pe care apoi le va utilizas în viața cotidiană;

Rezultatele-programelor instaurate la începutul intervenției sunt în mare parte însușite:A. reușește să stea pe scaun si finalizeaza o activitate la cererea adultului,contactul visual s-a îmbunătățit,stie sa construiască un turn din 10 piese,stie sa facă puzzle,să identifice pe poze sau în realitate persoanele cunoscute ,să arate pe poze sau în realitate obiecte ,fructe,animale,forme geometrice,stie sa facă asocieri. Limbajul receptiv și expresiv s-a îmbogățit, și poate emite

sunetele:A,E,I,O,U,M,L,P și cuvintele mama,papa,ou,leu,lei,pom.Manifestarea comportamentelor dezirabile de către A.se datorează atât asimilării și îmbogățirii bagajului informațional ,cât și consecvenței și perseverenței echipei implicate în recuperare –psiholog,logoped,părinți,medic psihiatru.În prezent,lui A.i se administrează tratament medicamentos,prescris de către madicul psihiatru,este înscris la cursuri de echitație care îl ajută să își consume energia,continuă intervenția psihologică,ajungându se la 2 ore pe zi și ședințe de intervenție logopedică,urmând că pe lângă aceste activități să frecventeze o grădiniță timp de o ora pe zi,având însoțitor.

PROIECT DIDACTIC

prof. Dreghici Elena
C.N. „Grigore Moisil ” Onești

*(Acest proiect este propus pentru o clasă obișnuită în care este integrat un **copil cu CES**).*

CLASA: a IX-a

DISCIPLINA: Fizică

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Teoreme de variație și legi de conservare în mecanică

SUBIECTUL LECȚIEI: Legea conservării energiei mecanice.

Tipul lecţiei: însușire de noi cunoștințe.

DURATA: 50 minute

SCOPUL LECȚIEI: cunoaşterea şi înţelegerea termenilor şi conceptelor specifice domeniului fizicii; dezvoltarea capacităţii de analiză şi de rezolvare de probleme.

Competențe specifice:

1- Înţelegerea şi explicarea unor fenomene fizice, a unor procese tehnologice, a funcţionării şi utilizării unor produse ale tehnicii întâlnite în viaţa de zi cu zi;

2- Investigaţia ştiinţifică experimentală şi teoretică aplicată în fizică;

3- Comunicarea;

4- Protecţia propriei persoane, a celorlalţi şi a mediului înconjurător.

PENTRU ELEVUL CU CES

Competențe derivate:

COGNITIVE- la sfârşitul lecţiei elevul trebuie să fie capabil:

C_1 – să formuleze legea conservării energiei mecanice;

C_2 – să definească două mărimi şi să explice sensul fizic al lor.

C_3 – să analizeze şi corecteze formulele incorecte.

C_4 – să conştientizeze ilustrarea în practică a legii conservării energiei;

C_5 – să rezolve probleme simple dirijat de un coleg tutore.

*MOTRICE: (pentru toţi elevii, **inclusiv pentru.....):** la sfârşitul lecţiei elevul trebuie să fie capabil*

M1: să mânuiască cu atenţie materialele şi mijloacele didactice oferite de către profesor;

AFECTIVE: (pentru toţi elevii, ***inclusiv pentru.....):*** *la sfârşitul lecţiei elevul trebuie să fie capabil:*

A_1: să accepte solicitările profesorului;

A_2: să se mobilizeze în rezolvarea exerciţiilor;

A_3: să manifeste interes în realizarea sarcinilor propuse;

A_4: să se bucure de aprecierile primite.

Strategii didactice:

- mijloace de învăţământ:

a) Forme: individual, frontal, grup.

b) Metode: conversaţia ,explicarea, problematizarea, relatarea, analiza, demonstrarea,
Brainstorming, SINELG, jocul de rol „Ştii ceva despre mine?”

c) Mijloace de învăţământ: Manual, videoproiector, calculator PC, culegere de probleme, dispozitive conform indicaţiilor din fişă.

d) Metode de evaluare:

Verificare curentă orală

Observarea sistematică a elevilor.

Scenariul didactic

Etapele lecţiei	Tehnologii didactice	Activitatea profesorului	**Activitatea elevului cu CES**
1.Evocarea. Implică-te! 2 min Reactualizarea cunoștințelor. 8min.	Știi ceva despre mine? Brainstorming	- notarea în catalog a elevilor absenţi; - propune rezolvarea sarcinilor de lucru prezentate la videoproiector. Propune elevilor să alcătuiască formule cu mărimile prezentate în anexa1. Să definească două mărimi şi să explice sensul fizic al lor. (anexa1)	Elevul se pregătește de lecție. Elevul utilizează caietul de notițe pentru descoperirea formulelor ce se pot alcătui prin combinarea literelor expuse în prezentarea de la videoproiector (anexa 1).Individual alcătuiește formule şi explică sensul fizic al mărimilor ce intervin în relație. Dacă răspunde corect, profesorul îl va felicita. Dacă greşeşte, colegul de bancă îl va ajuta,oferindu-i indicii.

	Analiza	Analizăm şi corectăm formulele incorecte.	Notează şi corectează formulele care n-au fost scrise corect ajutată de un coleg.
2.Realizarea sensului. Informează-te! Procesează informaţia! 10 min 5 min 5 min	 manual SINELG, grup, relatarea, demonstrarea experiment conversaţie explicare	Comunică titlul şi obiectivele lecţiei. Solicită împărţirea elevilor în grupe de lucru, stabilite la ora anterioară. Solicită elevilor să lucreze cu manualul folosind metoda SINELG de la p.113-114 pînă la cuvântul ilustrarea. Analizează notaţiile făcute de elevi. Un elev din clasă demonstrează legea la tablă. Formulăm legea şi ilustrăm demonstrativ exemple de transformare a energiei potenţiale în energie cinetică.(manual: sistem corp-pământ)	. Notează subiectul în caietul de notițe. Lucrează individual cu manualul, procesează informaţia îndrumat și de colegii de grup şi se pregătește de răspuns. Notează în caiet şi urmărește experimentul ce demonstrează mișcarea unui corp pe verticală.
3. Reflecţie. Comunică şi decide! Apreciază! 10 min 7min	Experiment Demonstrare. Lucrul individual	Comunică noua sarcină prezentată la videoproiector (anexa 2). Cu materialele primite să ilustreze legea conservării energiei şi să calculeze viteza mişcării corpului. Aplicație numerică: m=1kg, h=1,5m $E_A = E_B = E_C$ Prezintă la videoproiector cîteva imagini în care este necesar să se analizeze transformările de energie. (Anexa 3) Solicită să explice transformările de energie.	Lucrează în grup, îndrumat și de colegi, aplică legea conservării energiei şi o scrie pentru cazuri aparte. Notează datele experimentale pentru grupa din care face parte; Rezolvă următoarea problemă: o săniuță alunecă fără frecare din vârful unui derdeluș, de la înălțimea h=20 m. Să se calculeze viteza cu care săniuța a ajuns la baza derdelușului? ($g=10m/s^2$) Privește imaginile și repetă, după un coleg care a dat răspunsul corect, care sunt transformările de energie pentru imaginile 2 și 4.

4. Extindere. Acţionează! 3 min	Situaţie problemă	Solicită răspuns la întrebarea: Cum s-a transformat energia mecanică a unei bile care a căzut pe o placă de metal?	Completează fișa de lucru primită –conține doar fig. 2 și 4 - cu informațiile cerute, ajutat și de profesor.
Tema pentru acasă. 5min.		De învăţat lecția folosind manualul și caietul de notițe, De rezolvat prob. 1,3/115	Notează în caietul de notițe tema.
Evaluarea performanței 5min		Notarea se realizează pe baza: – răspunsurilor primite prin chestionare orală pe parcursul lecției; - prin rezolvarea sarcinilor.	Aprecieri si recomandări conform răspunsurilor date și gradului de participare la lecţie.

Tema elev CES

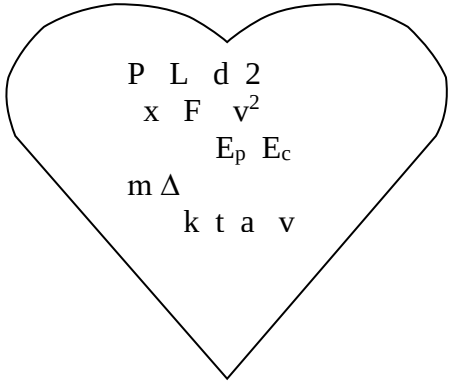
Copiază pe caiet și completează:

1. Magda se dă în leagăn. În punctul cel mai de sus al traiectoriei leagănului ai energie....., iar în punctul cel mai de jos energie.....
   Ce poți spune despre energia leagănului?
2. Magda se dă cu sania pe un derdeluș. La începutul mișcării ai energie....., iar la baza derdelușului energie.....
   Ce se întâmplă cu viteza saniei, în timp ce aluneci la vale?

Anexa 1

Ştii ceva despre mine?

Din lista de litere alcătuiţi formule, definiţi 2 mărimi şi explicaţi sensul fizic.

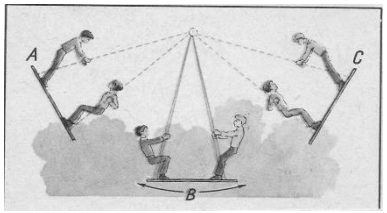

Anexa 2.

Dispuneţi de o minge, o riglă, o balanţă cu greutăţi marcate. Ilustraţi transformările de energie la căderea mingii şi calculaţi viteza ei la o anumită înălţime h.

Anexa 3.

Ce transformări ale energiei mecanice au loc la mişcarea leagănului?

Modalități de abordare a potențialului creativ al elevilor cu CES la orele de istorie

Propunător professor Constantin Carmen
Liceul Tehnologic „ Paul Bujor ” Berești

Termenul CES, în context psihopedagogic, surprinde necesitatea de a individualiza evaluarea și demersul educațional în funcție de particularitățile fiecărui copil și în relație directă cu mediul. Este vorba de o abordare personalizată pentru a asigura necesitățile de bază în creșterea și dezvoltarea copiilor.

Orice copil/elev poate avea CES într-o perioadă sau alta a şcolarităţii sale, pe diverse perioade de timp şi la diferite nivele si intensitati de solicitare a unui sprijin. UNESCO, 1995, descrie CES ca fiind un continuum al problemelor speciale în educaţie, de la cele mai grave (legate de dizabilităţi) la dificultăţi şi tulburări de învăţare şi comportament. Registrul acestora, cuprinde: întârziere/deficiență mintală/dificultăți/dizabilități severe de învățare/ dizabilități intelectuale; deficiențe fizice/motorii; deficiențe vizuale; deficiențe auditive;

tulburări emoționale și de comportament; tulburări (dezordini) de limbaj; dificultăți/dizabilități de învățare .

O să exemplific, în continuare, câteva metode activ- participative care pot fi folosite în activitatea la clasă , unde elevii respectivi pot fi integrați foarte ușor. O astfel de metodă este - explozia stelară – metoda se încadrează în rândul modalităţilor de stimulare a creativităţii individuale şi de grup, stimulând crearea de întrebări la întrebări, aşa cum brainstorming-ul dezvoltă construcţia de idei pe idei. Este uşor de aplicat oricărei vârste, atât elevilor fără deficienţe de învăţare cât şi celor cu CES. Este mobilizatoare pentru elevi. Prezintă şi o latură ludică, fiind una dintre cele mai relaxante metode didactice.

Iată cum a fost aplicată la unitatea de învățare : Orientul antic. Studiu de caz: Evreii.

Elevii fară deficienţe de învăţare au studiat textul lecţiei din manual , elevii cu C.E.S. au primit o fişă cu un text simplificat, pentru a putea fi parcurs uşor , adaptat cerinţelor educaţionale pe care le au.

Sarcina de lucru: Analizaţi cu atenţie textul si formulaţi câte 2 întrebări pentru fiecare categorie a *exploziei stelare.*

Facultativ: Răspundeţi la întrebările formulate.

Textul :

Palestina este ţara antică a evreilor, aflată pe ţărmul estic al mării Mediterane. Evreii au venit aici din Mesopotamia. Foametea i-a alungat din Egipt, revenind apoi în Palestina, unde au format un stat, cu aproximativ 1000 de ani Î.Hr, prin unirea uniunilor de triburi, sub conducerea lui David. El a organizat o armată puternică, a stabilit capitala la Ierusalim şi a proclamat credinţa într-un singur zeu (religia monoteistă).

Cel mai mare rege al evreilor a fost Solomon. El a extins statul prin cuceriri, a reorganizat ţara, a dezvoltat meşteşugurile şi comerţul, a ridicat construcţii măreţe în Ierusalim. După moartea lui Solomon, statul evreilor s-a împărţit în regatul Israelului şi regatul Iudeii, ambele fiind cucerite de imperiile vecine.

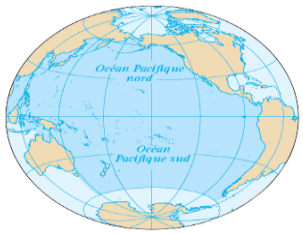

Fig. 1. Model explozie stelară – sursa (119) Pinterest

Să dezlegăm misterul .....

Este o metodă care dezvoltă gândirea critică și creativă a elevilor. Elevii trebuie să organizeze într-o structură grafică informaţiile scrise pe mai multe jetoane, cu scopul de a descoperi cunoştinţe/informaţii sau de a fixa/,sistematiza cunoştinţele însuşite . Elevul cu cerinţe speciale poate lucra împreună cu un alt coleg care îl poate ajuta să-și organizeze munca. Produsele finale sunt expuse și prezentate.

La clasă a VI- a, unitatea de învățare Călători și călătorii. Europa și lumea nouă, această metodă a fost aplicată la lecția Marile descoperiri ale europenilor. Elevii au lucrat în perechi și au avut următoarea sarcină de lucru: Descoperiţi legăturile dintre informaţiile prezentate de jetoane si aranjaţi-le corect și în ordine cronologică pentru a rezolva problema : *Care au fost marile descoperiri geografice ?*

Fernando Magellan a făcut înconjurul	 [1]	Convins că pământul este rotund, a plecat să navigheze în direcția Vest
Magellan a fost primul European care a ajuns în Oceanul		A fost primul European care a ajuns în America de Sud (a descoperit Brazilia, fluvial Amazon)
	Columb credea că a ajuns în India , neștiind că descoperise un nou continent	
Amerigo Vespuci și-a dat seama că a ajuns pe un nou continent, care se va numi America	A plecat în 1492 cu trei corăbii numite cavelle	

Astfel de metode vin în sprijinul elevilor, în general. Ele trebuie aplicate constant. Pe parcursul activității putem stabili recompense pentru fiecare reușită. Folosirea metodelor activ- participative, adaptarea lor la nivelul de dezvoltare a copiilor pot crește șansele de incluziune a copiilor cu CES în învățământ.[2]

[1] Océan Pacifique - Oceanul Pacific - Wikipedia
[2] Integrarea școlară a copiilor cu CES, Broșură accesată pe: https://www.raa.ro/ , 8 iulie 2022

Tulburările specifice de învăţare (TSI) în context şcolar din perspectiva asigurării incluziunii școlare

Profesor învățământ primar : Bondrescu Georgeta Laura
Școala Gimnazială Nr. 2 Caracal, OLT

Literatura de specialitate consemnează diferite definiţii ale acestui fenomen, definiţii elaborate din diferite perspective, în funcţie de care fenomenul a fost investigat. Nu se poate spune că s-a ajuns la o definiţie unanim recunoscută, deoarece eterogenitatea etiologică şi simptomatologică, precum şi complexitatea fenomenului nu permit o definiţie care să cuprindă prin gen proxim şi diferenţă specifică întreaga realitate investigată.

Nici măcar Dicţionarul de Pedagogie (Horst Schaub & Karl G. Zenke, 2001, p.73) nu oferă o definiţie completă, ci sugerează doar într-o manieră aproximativă la ce se referă tulburările/dificultăţile de învăţare, care e domeniul de manifestare: „[...] dificultăţile de învăţare se manifestă mai ales în domeniul randamentului. Cel mai adesea sunt legate de insuccese repetate şi au influenţe nedorite în dezvoltarea personalităţii[...]”.

Bineînţeles că primele definiţii ale tulburărilor/dificultăţilor de învăţare îi aparţin lui S. Kirk. Definiţiile şi aprecierile sale în legătură cu dificultăţile de învăţare (*learning disabilities)* descriu mai ales realitatea acoperită de dizabilităţi de învăţare. Totuşi, unele dintre acestea pot fi evocate şi pentru dificultăţile propriu-zise, „ordinare” (M. Perraudeau) de învăţare.

Astfel, Kirk apreciază: „O dificultate de învăţare se referă la o întârziere, o tulburare, o dezvoltare încetinită în plan emoţional sau comportamental. Ea nu este însă rezultatul întârzierii mentale, deficienţelor senzoriale sau factorilor culturali şi instituţionali” (S. Kirk, 1962, p. 262). Într-o altă definire, Kirk apreciază „am utilizat termenul de dizabilităţi de învăţare (*learning disabilities)* pentru a descrie un grup de copii care au tulburări în dezvoltare, în limbaj şi vorbire, în citire şi abilităţile asociate de comunicare” (apud Learner, 1988, p. 128).

Ca şi în cazul definiţiilor şi aprecierilor lui S. Kirk, şi în cazul altor autori care se refereau la dizabilităţi de învăţare, largheţea formulărilor lor, ne permite să o aplicăm şi să o utilizăm şi pentru copiii care au dificultăţi de învăţare lejere, obişnuite, temporare.

Bateman (1965, p. 220) consideră că indivizii care prezintă dificultăţi de învăţare sunt aceia care „prezintă o discrepanţă semnificativă între potenţialul lor intelectual estimat şi nivelul actual de performanţă, discrepanţă asociabilă cu tulburări bazice în procesele de învăţare care pot sau nu fi conectate cu disfuncţii demonstrabile ale sistemului nervos central, dar care nu sunt consecinţa întârzierii mintale generalizate, carenţelor culturale sau educative, tulburărilor emoţionale severe sau unor deficienţe senzoriale”.

T. Vrăşmaş (2001) face distincţia între sintagma „dificultăţi de învăţare” în sens restrâns şi „dificultăţi de învăţare” în sens larg. În sens iniţial şi restrâns, sintagma se referă la tulburări cu dominanţă psihomotorie, psihoafectivă – fără deviaţii semnificative ale comportamentului – la ritmul lent de învăţare şi / sau intelectul liminar, la tulburările instrumentale. Autorul citat însă semnalează că aceste tulburări apar pe fondul unei relative integrităţi psihofizice a copilului, spre deosebire de copiii cu CES. A doua accepţiune, în sens larg, sintagma „dificultăţi de învăţare” este folosită într-o manieră sinonimică cu cea de „cerinţe educative speciale” din dorinţa de a suplini alţi termeni care definesc această realitate, termeni traumatizanţi, stigmatizanţi (handicap, incapacitate, deficienţă etc.).

Treptat, către deceniul `8, definiţiile, în ceea ce priveşte dificultăţile de învăţare, devin din ce în ce mai precise şi mai sintetice. Astfel, în 1987, Comitetul Interageţilor pentru Dificultăţi de Învăţare consemnează într-un amplu pasaj că

dificultăţile de învăţare se referă la un grup eterogen de tulburări intrinseci individului cauzate de disfuncţii minimale ale sistemului nervos central care ar afecta diferite paliere ale psihicului: achiziţionarea, înţelegerea şi receptarea limbajului, a vorbirii, scrierii, citirii, literizării, silabisirii, a raţionamentului, a abilităţilor matematice şi chiar a unor abilităţi sociale.

Disfuncţiile minime ale sistemului nervos fac referire la o anumită funcţionalitate atipică neuropsihică, care generează răspunsuri diferite ale elevului la stimulii din exterior (inclusiv la solicitările învăţării şcolare). Din această perspectivă, şi copiii talentaţi/geniile (elevii elitişti) pot fi interpretaţi ca atipici din perspectiva funcţionării neurochimice cerebrale.

Potrivit definiţiei date de AQETA (l'Association Québécoise des troubles d'apprentissage), adoptată în martie 2002, expresia “dificultăţi de învăţare” face referire la un anumit număr de disfuncţii ce pot afecta achiziţia, organizarea, reţinerea/păstrarea, înţelegerea şi tratarea/procesarea informaţiilor/mesajelor verbale sau nonverbale. Aceste disfuncţii afectează învăţarea unor persoane, care, de altfel, pot face dovada unor abilităţi intelectuale esenţiale privind gândirea sau raţionamentul. Prin aceasta, dificultăţile de învăţare sunt diferite de deficienţele intelectuale

Dificultăţile de învăţare pot afecta astfel, unul sau mai multe procese esenţiale privind perceperea, gândirea, memorizarea şi învăţarea. Aceste procese se referă, printre altele, la tratarea fonologică, vizuală şi/sau spaţială, limbajul, viteza tratării informaţiilor, memoria, atenţia şi funcţiile executorii precum cele legate de planificare şi luare de decizii.

Acestea variază în grade de severitate şi afectează achiziţia şi utilizarea:

- limbajului oral (aspectele receptive şi expresive);
- limbajul scris:
    - lectura (identificarea cuvintelor - decodarea şi recunoaşterea instantanee - şi înţelegerea);
    - scrisul (ortografia şi producţia scrisă);
- calculul matematic: (calculul, raţionamentul logic, şi rezolvarea de probleme).

Utilizat mai recent, termenul de ***tulburări specifice de învățare*** (TSI) se referă la ”un grup eterogen de tulburări cu origine biologică, debut în perioada de dezvoltare și care, prin deficitele specifice în abilitatea de a percepe și a procesa eficient și corect informația, se caracterizează prin dificultăți la nivelul deprinderilor instrumentale: citit, scris, și/sau calcul matematic” (David, Roșan, 2017, p. 12).

Tulburările de învăţare pot dura întreaga viaţă şi pot marca cursul acesteia, dar manifestările şi efectele lor diferă şi variază în funcţie de interacţiunile dintre exigenţele şi solicitările mediului, trebuinţele şi expectanţele individului. De asemenea, pot să aibă implicaţii negative asupra planului organizaţional, social, de exemplu de a examina punctul de vedere al altuia.

Un randament şcolar deficitar, altul decât cel aşteptat sau anticipat, obţinut prin eforturi şi susţineri suplimentare care depăşesc cu mult pe cele normale, este un indicator al prezenţei tulburărilor specifice de învăţare.

Este important ca persoanele care prezintă tulburări specifice de învățare să fie depistate foarte devreme şi să fie supuse unor evaluări regulate, iniţiate de persoane calificate. Intervenţiile realizate acasă, la şcoală, la locul de muncă şi în mijlocul comunităţii trebuie să ţină cont de caracteristicile individului.

Dificultăţile de învăţare nu se leagă de inteligenţă, ci de o carenţă care afectează tratarea informaţiei. Acestea se manifestă prin întârzieri în dezvoltare sau prin dificultăţi/probleme la nivelul funcţionării atenţiei, memoriei, raţionamentului, coordonării, comunicării, lecturii, scrisului, ortografiei, calculului matematic, socializării, maturităţii afective. Potrivit statisticilor AQETA, dificultăţile de învăţare se regăsesc în medie la aproximativ 10% din populaţie, sau, după alte estimări, cam 2-3 copii din fiecare clasă.

Din perspectiva unei abordări pedagogice, dificultăţile de învăţare sunt tratate şi definite în raport cu realitatea şcolii, cu adaptarea copilului la sarcinile şi cerinţele învăţării şcolare. Prin aceasta, dificultăţile de învăţare se exprimă prin existenţa unor piedici, obstacole, probleme ridicate de către învăţarea şcolară, devenind dificultăţi şcolare. Deşi această abordare este restrictivă (se referă doar la învăţarea şcolară şi nu la învăţare în general), este foarte utilă pentru profesorul de la catedră care poate căuta şi găsi căi, metode şi strategii adecvate tipului de dificultate întâlnit de către elevii săi. Mai mult, poate interveni diferenţiat, pentru fiecare categorie de tulburări specifice de învăţare şcolare.

Pe baza definiţiilor şi aprecierilor de mai sus, putem concluziona că expresia „tulburări specifice de învăţare”, în sens larg, general se referă la un ansamblu variat de obstacole şi momente de oscilaţie, concretizate într-o paletă de manifestări particulare, care intervin în dezvoltarea personalităţii individului implicat în procesul continuu de învăţare. În sens restrâns, pedagogic, sintagma se referă la un anumit număr de slabe sau deficitare organizări ale activităţii de învăţare şcolară de către elevi, care pot afecta achiziţia (perceperea, receptarea), organizarea, retenţia, înţelegerea, tratarea (procesarea) informaţiei verbale sau nonverbale, respectiv redarea, exprimarea, comunicarea acesteia. Cu alte cuvinte, aceste dificultăţi, obstacole cronicizate de la nivelul activităţii de învăţare a elevului afectează inputul, procesarea propriu-zisă şi outputul informaţional, inclusiv aspectele metacognitiv şi noncognitiv, în cazul unor persoane care, de altfel, dau dovadă de integritate structurală şi funcţională a capacităţilor intelectuale de bază ale gândirii şi raţionamentului. Astfel, dificultăţile de învăţare sunt distincte de deficienţele mintale, caracterizând copiii din sfera „normalităţii”, normalitate raportată la un coeficient de inteligenţă situat cel puţin în zona liminară sau medie.

Referinţe:

David, C., Roşan, A. (2017). *Repere diagnostic bazate pe dovezi ştiinţifice în tulburările specific de învăţare.* Cluj-Napoca : Argonaut&Limes.

Ghergut, A., Frumos, L., Raus, G. (2016). *Educaţia specială. Ghid methodologic.* Iaşi: Editura Polirom.

Neveanu, P. P. (1978). *Dicţionar de psihologie***.** Bucureşti: Editura Albatros.

Schaub, H., Zenke, H. G. (2001). *Dicţionar de Pedagogie*. Iaşi: Editura Polirom.

Ştefan, M. (2001). *Educaţie extracurriculară*. Bucureşti: Editura Pro-Humanitate.

Vrăşmaş, E. (2007). *Dificultăţi de învăţare în şcoală. Domeniu nou de studiu şi aplicaţie.* Bucureşti: Editura V&I INTEGRAL.

Vrăşmaş, T. (2001). *Învăţământul integrat şi / sau incluziv*. Bucureşti: Editura Aramis

Vrășmaș, T. (2018). Educația persoanelor cu dizabilități. Viziuni, politici și curriculum. *Revista de Pedagogie, 1*(66), 25-45.

Prevenirea bullying-ului în şcoală

Prof. Iftimov Gheorghita Daniela
Colegiul Economic “Gheorghe Chițu”, Craiova

Bullying-ul reprezintă un comportament nedorit sau agresiv manifestat de către o persoană (agresorul) față de o altă persoană (victima), comportament care reflectă un dezechilibru real sau perceput de putere între cele două.

Despre bullying

Literatura de specialitate prezintă trei tipuri clasice de bullying**:**

- bullying **verbal** (insulte, etichetări);
- bullying **social** (lezarea reputației sociale sau a relațiilor prin practici precum izolarea sau umilirea publică);
- bullying **fizic** (vătămare corporală).

Tipuri de bullying:

1. **Bullying fizic** – este cel mai ușor de observat și i se dă cea mai mare atenție în școală. Are loc atunci când copiii vor să obțină putere și control asupra altei persoane folosind forța fizică. Exemple pentru acesta sunt: loviturile, bătăile, împinsul, plesnitul, pus piedică și orice alt comportament de atac fizic.

- **Bullying verbal** – Autorii agresiunii verbale folosesc cuvinte, afirmații și porecle pentru a câștiga putere și control asupra unei ținte. De obicei, agresorii verbali vor folosi insulte neîncetate pentru a micșora, a înjosi și a răni o altă persoană. Își aleg țintele în funcție de modul în care arată, acționează sau se comportă. De asemenea, este obișnuit ca agresorii verbali să vizeze copiii cu nevoi speciale.

Hărțuirea verbală este adesea foarte dificil de identificat, deoarece atacurile apar aproape întotdeauna când adulții nu sunt în jur. Drept urmare,avem deseori parte de situația în care cuvântul unei persoane este împotriva cuvântului celeilalte persoane. În plus, mulți adulți consideră că lucrurile pe care le spun copiii nu afectează în mod semnificativ pe ceilalți. Drept urmare, ei spun de obicei victimei agresiunii să „o ignore”. Dar agresiunea verbală ar trebui luată în serios.

2.Bullying relațional – acest tip de hărțuire trece de regulă neobservată de părinți și profesori. Denumită uneori agresiune emoțională, acest tip de hărțuire este o manipulare socială în care tinerii și adolescenții încearcă să își rănească colegii sau să le saboteze poziția socială. Acest efect are loc prin răspândirea zvonurilor, manipularea situațiilor și transmiterea de informații intime despre persoana hărțuită. Scopul unui agresor relațional este să își stabilească o poziție socială agresând altă persoană. În general, fetele tind să folosească acest tip de bullying mai mult decât băieții, în special în perioada de gimnaziu.

Cyberbullying – este atunci când un copil sau un adolescent folosește tehnologia pentru a hărțui, amenința, jena o altă persoană. Printre exemple de hărțuire cibernetică sunt: postare de imagini dăunătoare, mesaje amenințătoare, promovarea unor informații personale, jigniri realizate în mediul online. În prezent, acest tip de hărțuire este în creștere, motivul fiind folosirea pentru un timp îndelungat a device-urilor și riscul mai mic de a exista consecințe. Agresorul spune sau face lucruri pe care nu avea curaj să le facă față în față, în schimb tehnologia îl face să se simtă acoperit, anonim și mai în siguranță.

3. Hărțuirea sexuală – constă în acțiune repetată, dăunătoare și umilitoare care vizează o persoană din punct de vedere sexual. Exemplele includ: apeluri sexuale, comentarii grosolane, gesturi vulgare, atingeri neinvitate, propuneri sexuale și materiale pornografice. Recent, în literatura de specialitate găsim referințe cu privire la **bullying-ul virtual** sau **cyberbullying**, aceasta presupunând utilizarea tehnologiei moderne, precum rețelele de socializare, cu scopul

de a răni pe cineva. Exemple de cyberbullying sunt ironizarea unei persoane pe rețele de socializare, trimiterea unor emailuri cu mesaje negative etc. Se estimează că în jur de 30% dintre elevi au trecut prin experiențe de bullying fie ca victime, fie ca agresori, unii elevi având rolul dual de victimă-agresor. Majoritatea copiilor agresați fac parte din categorii de populație defavorizate (copiii supraponderali, copiii cu dizabilități sau elevii cu orientare sexuală LGBT).

Ce putem face pentru a preveni bullying-ul?

- **În primul rând, este necesar suportul oferit tuturor tinerilor implicați (agresor, victimă și observatori).**
- **Informarea despre acest fenomen pentru a acorda atenția necesară situației**
- **Colaborarea întregii comunități în vederea realizării unui plan de acțiune (școală, părinți, elevi)**
- **Discutarea în cadrul orelor de la școală despre acest fenomen**
- **Implicarea părinților înainte ca o situație să degenereze**
- **Stabilirea unor consecințe menite să susțină elevii (consiliere psihologică, discuții, manifestarea empatiei, încurajarea grupului la atitudini de acceptare, susținere și respect)**
- **Stabilirea unor reguli și limite clare valabile pentru toate persoanele implicate în școală**
- **Implicarea activă a elevilor în combaterea bullying-ului**

În urma unor cercetări, elevii au raportat că cele mai utile lucruri pe care le pot face profesorii sunt: „ascultați-l pe elev, verificați ulterior pentru a vedea dacă agresiunea s-a oprit și oferiți empatie și suport elevului”.

Elevii au raportat că cele mai dăunătoare lucruri pe care le pot face profesorii sunt: „spuneți elevului să rezolve singuri problema, spuneți elevului că agresiunea nu s-ar întâmpla dacă ar acționa diferit, ar ignora ce se întâmplă sau spuneți-i să înceteze agresiunea”.

În concluzie, încurajarea este ca indiferent de vârstă și rol, să fim atenți la propria persoană și la cei din jur și să nu rămânem spectatori atunci când noi sau altcineva este parte dintr-un abuz. Evitarea și menținerea hărțuirii are efecte puternice asupra întregii noastre vieți.

Bibliografie

Arseneault, L., Bowes, L., & Shakoor, S. (2010). Bullying victimization in youths and mental health problems: “Much ado about nothing”? Psychological Medicine, 40, 717– 729. [Crossref], [PubMed], [Web of Science ®], [Google Scholar]

Card, N. A., & Hodges, E. V. E. (2008). Peer victimization among schoolchildren: Correlations, causes, consequences, and considerations in assessment and intervention. School Psychology Quarterly, 23, 451–461. [Crossref], [Web of Science ®], [Google Scholar]

Ertesvåg S. K., & Roland, E. (2015). Professional cultures and rates of bullying. School Effectiveness and School Improvement, 26, 195–214. [Taylor & Francis Online], [Web of Science ®], [Google Scholar]

LA LITTERATURE ET L'INTERCULTURALITÉ EN FLE

Prof.dr. Purcărescu Oana-Angela
Colegiul Naţional Pedagogic « Ştefan Velovan »

On peut dire que les objectifs d'apprentissage d'une langue étrangère ont énormément varié depuis la méthodologie traditionnelle. Au XIXème siècle, l'objectif culturel était prioritaire ; en effet, on étudiait une langue étrangère par et pour sa littérature, ses proverbes, sa culture en général. Ces connaissances accordaient une catégorie sociale et intellectuelle supérieures et distinguaient tout particulièrement l'apprenant de langue étrangère. Par contre, aujourd'hui on a préféré l'objectif pratique qui privilégiait un enseignement de la langue considérée comme un outil de communication destiné à engager efficacement une conversation avec des personnes parlant une autre langue. On étudie de plus en plus les spécificités de l'enseignement des langues étrangères aux adultes. L'apprenant occupe alors une place de choix dans le processus de formation qui privilégie à présent l'analyse des publics et de leurs besoins pour déterminer des objectifs et des itinéraires d'apprentissage spécifiques. Depuis le XIXème siècle et jusqu'à présent, les différentes méthodologies se sont succédé, les unes en rupture avec la méthodologie précédente, les autres comme une adaptation de celle-ci aux nouveaux besoins de la société. La méthodologie traditionnelle a constitué une méthode d'apprentissage des langues modernes. Le but essentiel de cette méthodologie était la lecture et la traduction de textes littéraires en langue étrangère, ce qui plaçait donc l'oral au second plan. Cependant on accordait plus d'importance à la forme littéraire qu'au sens des textes, même si celui-ci n'est pas totalement négligé. Par conséquent, il existe une langue « normée » et de qualité, celle utilisée par les autres littéraires qui devait être préférée à la langue orale et imitée par les apprenants afin d'acquérir une compétence linguistique adéquate. La culture était perçue comme l'ensemble des œuvres littéraires et artistiques réalisées dans le pays où l'on parle la langue étrangère.

Dans le contexte européen actuel, la compétence interculturelle devient l'une des priorités dans le domaine de l'enseignement des langues. Malgré l'importance accordée à la littérature et au texte littéraire dans les manuels de langue française, les dispositifs méthodologiques et les guides pédagogiques destinés aux enseignants n'accordent qu'une attention négligeable à la compétence interculturelle dans l'analyse des extraits de la poésie ou du roman français.

Depuis quelques années le mot « interculturalité » est très à la mode en didactique des langues. Dans les maintes didactiques des langues et les publications, le terme est traité et remanié dans tous les sens, ce qui prouve l'intérêt croissant des didacticiens pour ce sujet. Cette réalité ne nous étonne pas et semble logique, étant donné la situation actuelle en Europe. L'Union Européenne s'élargit, les frontières disparaissent. Dans ce cadre, le nouveau citoyen doit être différent de son prédécesseur. Il est poussé à vivre avec des gens de nationalités diverses. Dans ce contexte, les cultures ont/auront sans doute un rôle essentiel à jouer. Leur confrontation est inévitable et la formation culturelle devient ainsi indispensable à la population européenne. L'enseignement des langues présente un domaine par excellence où l'on se heurte inévitablement à ce type de formation, ainsi qu'à l'approche interculturelle. En effet, la classe de langue présente un lieu idéal pour connaître et comprendre une autre culture, étant donné le croisement entre la langue et la culture. Dans la classe de langue, la culture de l'apprenant est confrontée à la culture étrangère, ce que l'on appelle « dialogue des cultures ». Dans ce dialogue, la propre culture de l'apprenant est enrichie au contact de la culture de l'*Autre* et mène à la compétence interculturelle (à la « troisième » culture de l'élève). Cette compétence se forme dans la situation où deux cultures en contact ont plusieurs points communs, mais aussi surtout dans les situations conflictuelles. « Apprendre à parler une langue signifie donc se sensibiliser aux questions identitaires et culturelles. » La modernité et ses manifestations imposent une approche différente de la didactique appliquée à la classe de FLE. Les nouveaux contenus requièrent de nouvelles

méthodes ; cela engendre une ouverture nouvelle vers l'efficacité, l'immédiateté et une adaptation à la richesse du réel. Les nouvelles directions de recherche dans le domaine de la linguistique et de la littérature nous incitent à envisager de manière transversale l'espace culturel et de rétablir des totalités là où l'épistémologie traditionnelle nous a imposé un morcellement. On s'évertue à repenser la relation entre les parties et la totalité, le local et le mondial, le particulier et l'universel, les spécificités des socio-cultures et l'espace mondial qu'elles habitent. La généralisation du phénomène de circulation d'individus et de familles dans l'espace européen engendre des problématiques diverses de par la multiplicité des codes et des référents identitaires, variations infinies de croisement des cultures. L'accélération de la mondialisation, la décomposition des sociétés nationales ainsi que l'installation durable de populations issues de l'immigration ont brouillé les repères culturels dans la deuxième moitié du XXe siècle. On assiste à une véritable explosion des identités : *communautaires, ethniques, culturelles et religieuses.* On a vu paraître en même temps une littérature, aussi bien scientifique que littéraire, qui traite, indirectement ou non, de l'interculturalité, de la transculturalité et de la multiculturalité.

BIBLIOGRAPHIE

Source : http:/www.francparler.org/dossiers/interculturel former.htm

J.P. Cuq, I. Gruca, 2003, *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Grenoble, PUG, coll. FLE

Brain-Based Learning: Huge Emotions and the Adolescent Brain

Prof. Apostolie Ana Maria
Școala Gimnazială Găgești
Loc. Bolotești, jud. Vrancea

Teachers can use clips from the movie *Turning Red* to explore with students the ways adolescence changes the brain.

In the Disney Pixar film *Turning Red*, we are introduced to a Chinese Canadian family and their deep love and loyalty to one another. Meilin, the main character, is a 13-year-old girl trying to establish adolescent independence and autonomy, while her mother is continually overprotective and hypervigilant, worrying about Meilin's whereabouts, interests, and friends.

We are also introduced to Meilin's best friends, who are empathetic and encouraging as she experiences huge emotions throughout the film. We see Meilin and her friends begin to transition from childhood into adolescence with numerous complications that many young people encounter during the early teen years but may not acknowledge or recognize during this significant time of brain development.

THE ADOLESCENT BRAIN

As educators, we are observing these middle school years up close, experiencing the often-chaotic emotional early-teen roller coaster that this second-greatest time of brain development ushers in. The brain is growing tremendously and pruning away connections between neurons as it prepares for efficiency and specialization in young adulthood.

During adolescence, there are also significant changes in the secretion and baseline levels of neurohormones. The adolescent brain contains lower levels of serotonin, which can contribute to increased aggression, along with higher levels of testosterone, which can also lead to angry outbursts and impulsive behaviour. The baseline for dopamine, our feel-good/motivation neurotransmitter, is also lower, so more dopamine is required for a satisfying result.

Additionally, we know that the frontal lobes of the adolescent brain are still developing, and this is where our executive functions (problem-solving, logical decision-making, emotional regulation, and sustained attention) live, so that we need opportunities and practice filled with repetition to develop these skills.

If we are to engage this age group for learning, we need to meet them where they are with practices and discussion questions that are a part of our procedures and routines.

The adolescents' jobs are to question authority and search for an identity that can connect with a sense of safe belonging and acceptance. Our nervous systems require feelings of safety and felt connection. As young people grow into these new roles and responsibilities mandated by their brain development, we need to understand how to cultivate these practices at the beginning or end of a day or class period.

The social loss we have seen in our students this past year from pandemic unpredictability and isolation is directly impacting the cognitive losses we are facing in our schools. We must address the feelings and sensations our students are carrying into our classrooms and schools because these impact academic and cognitive well-being.

ACHIEVING EMOTIONAL REGULATION

As we learn to recognize our own felt sensations, we can begin to acknowledge when they feel overwhelming. Emotional regulation does not just happen or develop without the experiences of another who can sit beside us and share their calm. Co-regulation is our biological priority, as the brain is a social organ, and we cannot survive without each other.

When a continuous stream of negative emotions hijack or override our frontal lobes, our brain's architecture changes, leaving us in a heightened stress-response state where fear, anger, anxiety, frustration, and sadness take over our thinking, logical brains. Below are practices and prompts that provide rich discussion and outlets for our students to share how they are experiencing a situation.

It takes a calm adult to calm a child, and it's extremely important that educators be in touch with our huge emotions. In a grade level or school, these questions provide a deepened understanding of how we can unintentionally escalate our students' behaviour with our huge emotions.

QUESTIONS FOR EDUCATORS

1. What types of huge emotions are we carrying into our schools each day?
2. Do we have practices that feel regulating to our nervous systems so that we are not activated or triggered by the dysregulation seen in the student behaviours that push our buttons?
3. What types of huge emotions do we experience from our students in our classrooms?
4. How can we create awareness and check-ins of those emotions that serve us well and those huge emotions that can be disruptive?
5. Are we teaching our students about their neuroanatomy so that they understand why they feel the way they do?

PRACTICES AND QUESTIONS FOR STUDENTS

Who I am. With art materials (papers, markers, yarn, scraps of material, pipe cleaners, etc.), we begin the day or class period creating the huge emotions we carry as a part of our identity. What are our huge emotions? Huge emotions can also be quiet or lonely emotions. They don't have to be exploding with anger, but could be sadness, anxiety, depression, or loneliness.

What Is Your Panda? As you can see in this montage of video clips from Turning Red (https://www.youtube.com/watch?v=2pZoqMi-I-4), the red panda symbolizes huge emotions for Meilin, and when she works to calm those emotions, she feels relaxed. What animal or symbol represents your panda? Can you journal, describe, or draw your panda using colours, lines, or symbols that best describe your animal or object?

Circle Up or Pair Up. We can choose a question a day or a week and begin sharing in small groups or with a partner what causes our huge emotions, how we can begin to calm those, and how our brain responds when we have those huge emotions.

1. What caused a huge emotion in someone you know?
2. There are all types of huge emotions in the video above. What did you notice as you watched it?
3. What part or parts of the brain are firing when we have huge emotions? Can you think of times when you felt so stressed that you were unable to think clearly?
4. Can our brains and nervous systems feel more than one emotion at the same time? Can you provide examples when you felt many emotions at once?
5. Can huge emotions help us? How?
6. What happens to our thinking when huge emotions take over? Can you give an example?

Bibliography:

1. *Turning Red - Mei being angry for 6 minutes and 14 seconds straight*. Excerpt from the movie *Turning Red*. Disney Pixar. 2022. Link: https://www.youtube.com/watch?v=2pZoqMi-I-4 .
2. *Turning Red*, Directed by Domee Shi. Writers: Domee Shi, Julia Cho, Sarah Streicher. Disney Pixar. 2022

Sugestii de Practici Incluzive

Profesor Florentina Văcaru
Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă Tg. Jiu

Fiecare copil este unic şi îşi are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Recunoaşterea drepturilor egale pentru toţi copiii, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

Educaţia pentru toţi copiii este o cerinţă fermă şi clară a epocii noastre, determinată de nevoile acute ale timpului prezent. În filosofia lumii moderne materializată în politicile educaţionale, internaţionale şi naţionale, se caută răspuns la întrebări firești care doresc să exemplifice îngrijorarea faţă de viitorul lumii. Procesul educativ trebuie să se adreseze tuturor şi să se concentreze pe soluţii rapide şi adecvate la adaptarea faţă de diversitatea şi unicitatea umană.

Înţeles ca un participant activ la procesul de predare-învăţare, fiecare elev aduce cu sine o experienţă personală, un stil de învăţare, un model social de interacţiune specifică, un ritm personal de muncă, un mod propriu de abordare a problemelor de viaţă, elementele unui context cultural căruia îi aparţine etc. Din această perspectivă, fundamentală în procesul de predare-învăţare este înţelegerea interactivităţii, învăţării şi dezvoltării prin interrelaţionarea cu ceilalţi, fiecare participant învăţând şi dezvoltându-se prin raportare la cei din jur (inclusiv profesorii şi managerii şcolilor). Astfel, şcoala pentru toţi sau şcoala incluzivă se adresează individualităţilor, dar oferă în acelaşi timp soluţiile colaborării şi cooperării pentru învăţare, deoarece ea nu este numai un teritoriu al cunoştinţelor academice, ci şi unul al experienţelor practice şi al relaţiilor interumane. Fiecare şcoală care doreşte să fie deschisă şi flexibilă, prin aplicarea principiilor incluziunii, trebuie să demonstreze, prin managementul pe care îl propune, următoarele:

- înţelegerea reală şi recunoaşterea incluziunii ca o parte a politicilor de egalizare a şanselor persoanelor cu cerinţe speciale, şi nu ca o simplă plasare a copiilor împreună;
- recunoaşterea legăturilor dintre educaţia incluzivă şi valorizarea diversităţii umane, prin promovarea unui etos şcolar care valorizează toţi copiii şi familiile lor;
- favorizarea unui climat de sprijin flexibil şi oferirea unor răspunsuri adecvatei cerinţelor individuale prin oferta educaţională a şcolii;
- susţinerea implicării comunităţii locale în dezvoltarea programelor şi a ofertelor educaţionale pentru toate categoriile de elevi din şcoală;
- favorizarea accesului personalului didactic la ocazii de dezvoltare profesională! care să susţină/sprijine dezvoltarea practicilor incluzive.

Şcoala incluzivă pune în centrul atenţiei sale persoana umană ca fiinţă originală, unică şi irepetabilă, accentuând ideea că în fiecare societate există persoane diferite, grupuri diferite, motivaţii, raţiuni şi puncte de vedere diferite. Această perspectivă generează, la rândul ei, o serie de întrebări:

- Ce schimbări trebuie să se producă în organizarea şcolii ?
- Care sunt conţinuturile educaţionale pe care şcoala trebuie să le pună la dispoziţia elevilor ?
- Ce schimbări trebuie să se producă în stilul de predare şi în modul de cooperare între profesori, pentru a se asigura un învăţământ de calitate ?
- Care este specificul procesului de evaluare în şcoala incluzivă şi cum trebuie înţeles progresul copiilor?
- Cine poate fi considerat ca fiind o persoană cu cerinţe educative speciale într-o şcoală incluzivă ?

În opinia mai multor specialişti, promovarea educaţiei incluzive/integrate în şcolile din sistemul de învăţământ trebuie să aibă la bază următoarele principii-cadru:

- toţi elevii au dreptul să participe la toate activităţile incluse în programa şcolilor obişnuite;
- în timpul programului şcolar, personalul didactic şi de specialitate se va implica direct în susţinerea pe toate căile a integrării maximale a elevilor cu cerinţe educaţionale speciale;
- şcoala va trebui, printr-o serie de schimbări radicale în domeniul curriculumului, să vină în întâmpinarea tuturor cerinţelor educaţionale ale elevilor, fără a leza demnitatea şi personalitatea acestora[1];
- în condiţiile educaţiei incluzive, clasele/grupele de elevi vor include copii apropiaţi ca vârstă şi nivel de experienţă socioculturală.

Aplicarea acestor principii în practica şcolii pentru diversitate presupune, din partea personalului didactic şi de specialitate, o serie de calităţi, cum ar fi:

- să aibă responsabilitatea recunoaşterii nivelului de competenţă profesională şi dorinţa de perfecţionare a capacităţilor de lucru în condiţiile educaţiei integrate şi ale şcolii incluzive;
- să manifeste o atitudine critică şi constructivă, prin propuneri concrete şi realiste, în sprijinul includerii copiilor cu cerinţe educative speciale în clasele unde îşi desfăşoară activitatea;
- să demonstreze o implicare totală în procesul didactic, astfel încât să satisfacă într-o măsură cât mai mare cerinţele educaţionale ale elevilor din clasă;

Procesele prin care noi etichetăm copiii cu dizabilităţi dovedesc frecvent că pot genera dificultăţi de învăţare şi adaptare la mediul şcolar. Utilizarea etichetelor care „denumesc" un tip sau altul de deficienţă, dificultăţi de învăţare sau tulburări de comportament tinde să distragă atenţia de la factorii care pot avea un rol mai important în reuşita integrării şcolare a elevului cu cerinţe speciale.

- să trateze elevii cu demnitate şi respect şi să dea dovadă de consideraţie faţă de situaţia particulară în care se află copiii cu cerinţe educative speciale ;
- să aibă convingerea că educaţia integrată şi şcoala incluzivă presupun cu necesitate activitatea în echipe de specialişti (profesori, educatori, profesori de sprijin, consilieri şcolari, asistenţi sociali, psihopedagogi specializaţi în activităţi cu diferite categorii de copii cu cerinţe speciale etc).

În timp, au început să apară anumite semnale privind schimbarea atitudinilor şi mentalităţii cadrelor didactice, pornind de la o nouă filosofie a activităţii educative, centrată pe fiecare copil, pe acordarea unor şanse egale, asigurarea progresului în ritm propriu, luarea în considerare a nevoilor şi dificultăţilor fiecărui elev în parte. Profesorii din şcoala incluzivă trebuie să satisfacă o serie de cerinţe:

- să accepte diversitatea elevilor din şcoală şi să aibă o viziune clară asupra educaţiei integrate/incluzive;
- să dezvolte şi să susţină în şcoală activităţi educaţionale în care elevii, profesorii şi părinţii să relaţioneze de pe poziţii egale, după principiul parteneriatului;
- să susţină şi să încurajeze activităţile desfăşurate în echipe de specialişti şi să participe la activităţile de pregătire profesională în domeniul educaţiei integrate/incluzive ;
- să fie convinşi că toate problemele şi provocările generate de cerinţele speciale în educaţie ale copiilor integraţi au întotdeauna mai multe soluţii de rezolvare ;
- să creadă în rolul determinant jucat de părinţi în procesul integrării şcolare a copiilor lor;

- să fie convinşi că riscul asumat în promovarea educaţiei integrate/incluzive nu este în zadar şi că se pot afla şi în situaţia unor nereuşite parţiale sau totale în procesul de integrare, dar care nu trebuie să-i descurajeze sau să-i dezarmeze;
- să-şi asume rolul unor agenţi activi ai schimbării şcolii tradiţionale şi să renunţe la poziţia de apărători ai unui statu-quo ;
- să admită ideea de integrare şi incluziune ca pe un scop fundamental în procesul de dezvoltare armonioasă a personalităţii copiilor cu cerinţe educative speciale;
- să fie deschişi la dialog şi, în acelaşi timp, să fie un model sau un mentor pentru fiecare dintre elevii clasei;
- să fie dispuşi să ofere ajutor oricărui elev din clasă şi să stimuleze elevii clasei în susţinerea lor reciprocă la activităţile de învăţare;
- să favorizeze crearea unui mediu propice relaţionării atât între elevii clasei, cât şi între părinţii sau membrii familiilor copiilor din clasă ;
- să fie în măsură să coordoneze strategiile şi activităţile educative incluse în programa şcolară şi să fie un sprijin activ al elevilor în situaţiile când aceştia trebuie să aleagă cele mai potrivite soluţii sau oportunităţi de rezolvare a problemelor din viaţa cotidiană ;
- să demonstreze capacitatea de a prezenta conţinuturile specifice diferitelor arii curriculare în concordanţă cu cerinţele educative ale elevilor clasei;
- să fie convinşi că pot învăţa de la toţi membrii echipei cu care lucrează, inclusiv de la elevii din clasă.

Nu în ultimul rând, profesorii trebuie să formuleze obiective clare şi să le comunice elevilor, astfel încât toţi elevii, cu sau fără dizabilităţi sau cerinţe educaţionale speciale, să resimtă starea de siguranţă şi confort în şcoală, să se dezvolte ca persoane, să fie capabili să facă o alegere, să comunice şi să aibă sentimentul că aparţin unei comunităţi, să trăiască într-o lume în continuă schimbare şi să poată aduce contribuţii care să fie valorificate şi valorizate de ceilalţi membri ai comunităţii. Strategiile educaţionale care ajută la îndeplinirea acestor obiective pot fi alese în mai multe moduri: fie în cadrul unei activităţi care să îi includă pe toţi elevii din clasă, fie ca rezultat al unei activităţi de grup, fie în mod individual. Este imposibil să se stabilească strategii în afara contextului, deoarece fiecare şcoală e diferită şi fiecare elev are cerinţe diferite, astfel încât un educator este nevoit să modifice curriculumul şi să dezvolte trasee educaţionale pornind de la realităţile şcolii şi cerinţele elevilor.

Atitudinea pozitivă zilnică a adultului faţă de copilul cu dizabilităţi îl poate ajuta efectiv în dezvoltarea capacităţilor de comunicare. Copilul va comunica mai uşor dacă doreşte să o facă , dacă doreşte să exprime lucrurile pe care le trăieşte. Folosind eficient capacităţile noastre de comunicare, vom putea stimula modul de comunicare al copilului.

Este foarte important ca un copil cu dizabilităţi să fie ajutat să devină cât mai independent posibil în toate acţiunile pe care le întreprinde.

Însă, orice demers în abordarea strategiilor de implementare a învăţământului integrativ, sistemul de învăţământ actual trebuie să pornească atât de la analiză la nivelul macro-social, cât şi de la analiza la nivelul micro-social a acestei problematici.

Analiza micro-socială are în vedere :

- Disponibilitatea şi interesul cadrelor didactice de a susţine învăţământul integrat prin activităţile desfăşurate cu colectivul claselor pe care le au în primire;
- Acceptul părinţilor care au copii în clasele unde se practică integrarea- acest fapt evită posibile stări de tensiune sau conflict care se pot ivi pe parcurs;

- Actuala structură numerică a claselor din învăţământul de masă permite integrarea ?
- Poate cadrul didactic să facă faţă unei abordări diferenţiate a categoriilor de copii din clasă?

Însă, orice educator care-şi centrează activitatea pe copil, nu trebuie să uite că:

- Fiecare copil este important pentru societate.
- Fiecare copil are nevoi speciale.
- Fiecare copil are particularităţi specifice.
- Fiecare copil este unic.
- Cu toate că sunt diferiţi, toţi copiii sunt egali în drepturi.

Viitorul societăţii depinde de modul în care creştem şi educăm azi toţi copii.

Fiecare copil are dreptul la educaţie şi la sprijinul adecvat pentru a participa la procesul educativ.

BIBLIOGRAFIE

- Alois Gherguţ, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale – Editura Polirom
- Alois Gherguţ, 2005, Sinteze de psihopedagogie specială - Editura Polirom

Evaluarea în mediul online versus evaluarea tradiţională

Prof.Albotă Marta
Colegiul Economic “Ion Ghica” Bacău

Tehnologiile moderne oferă câteva oportunităţi pentru evaluarea performanţei în învăţare. Există nenumărate proiecte la nivel european care vizează utilizarea noilor tehnologii în învăţământul preuniversitar, iar câteva dintre acestea vizează şi îmbunătăţirea sau eficientizarea practicilor de evaluare a elevilor. Întotdeauna trebuie pus în balanţă ceea ce este posibil şi este facilitat prin tehnologie, pe de o parte, şi ceea ce este făcut mai dificil sau inhibat de către mediul nou folosit, pe de altă parte. Punctul de plecare îl constituie metodele tradiţionale de evaluare de performanţe, care sunt preluate şi validate (de cele mai multe ori, de practică) în mediul tehnologic.

Avantajele utilizării calculatorului şi Internet-ului în evaluare au fost enunţate de diferiţi cercetători şi practicieni (Bennett, 2003; Raikes & Harding, 2003; Greenwood, Cole, McBride, Morrison, Cowan, & Lee, 2000) şi includ costuri administrative scăzute, adaptare crescută la caracteristicile individuale ale elevilor. Problemele care se pun constau în aspectele privind eficienţa evaluărilor cu ajutorul computerului, precum şi cele privind relaţia dintre modalitatea de evaluare şi comportamentul elevilor evaluaţi.Cel mai proeminent subiect abordat se referă la efectele mediului de comunicare asupra modului în care elevii gândesc şi înţeleg sarcinile din test. Astfel, se pun în balanţă ceea ce este posibil şi este facilitat prin tehnologie, pe de o parte, şi ceea ce este făcut mai dificil sau „inhibat” de către mediul nou folosit, pe de altă parte. Punctul de plecare îl constituie metodele tradiţionale de evaluare de performanţe, care sunt preluate şi validate (de cele mai multe ori, de practică) în mediul tehnologic.

Enumerăm în cele ce urmează principalele puncte de incidenţă între evaluarea elevilor şi utilizarea noile tehnologii:elevii sunt evaluaţi printr-un test scris, pe care îl rezolvă/ completează pe calculator; testul poate fi salvat local, pe calculatorul pe care lucrează elevul,reveniri succesive, pe măsură ce elevul progresează în materialul de studiu, pot fi posibile; testul poate fi dat pe Internet/ Intranet; opţiunile elevului sunt înscrise automat într-o bază de date şi se poate calcula pe loc un scor;variantă mixtă, în care un test din cadrul unui program de instruire trimite opţiunile prin Internet, la un server care preia datele şi le stochează;rezultatele pot fi consultate oricând de către profesor sau elevul respectiv;elevilor li se cere să elaboreze o lucrare sau să dezvolte un proiect pe care îl vor prezenta utilizând un calculator şi un videoproiector/ Whiteboard (alternativ, lucrarea sau proiectul pot fi trimise prin email cadrului didactic şi colegilor);doar o etapă din evaluare – analiza rezultatelor – se face cu ajutorul calculatorului: evaluatorul înscrie datele obţinute din evaluări în baze de date, pentru stocare, prelucrări statistice, comparaţii, ameliorarea predării.

BIBLIOGRAFIE

Cojocariu,V., M. (2003) -*Educaţie pentru schimbare şi creativitate*, Bucureşti: E.D.P

STUDIU DE SPECIALITATE: JOCUL - ACTIVITATE DOMINANTĂ LA VÂRSTA PREŞCOLARĂ

Prof. Inv.Prescolar Marinescu Maria
Grădinița cu Program Normal Nr 2 Cernetu

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupaţia preferată şi cea mai intensă a copiilor. Adulţii reneagă des şi repede amintirile legate de această activitate. Ideea de "joc" ne arată, în sens pozitiv, că trebuie să îndrăznim, că trebuie să luptăm, că trebuie să ne lăsăm ademeniţi de această activitate . "A te juca" este o confruntare plăcută cu tine însuţi, cu ceilalţi, cu diferite materiale şi procese şi cu mediul înconjurător. În societatea noastră modernă ideea de joc a decăzut. Limbajul curent preferă acele sensuri ale cuvântului care trimit la o conotaţie negativă: "Este doar un joc!", "Înainte munca, după aceea urmează jocul!", "Te joci cu mine?" ș.a.m.d. Principiul performanţei, dobândirea prestigiului, comportamentul concurenţial şi răsplata materială sunt astăzi motivaţiile principale pentru joc. Valenţele legate de fantezie şi creativitate sunt lăsate la urmă.

Jocul, prieten nelipsit al copilului reprezintă pentru perioada preşcolară principala activitate, fiind o formă de manifestare internaţională, fără bariere geografice şi religioase, o activitate care îi reuneşte pe copii şi în acelaşi timp îi reprezintă.

În decursul jocului copilul acţionează asupra obictelor din jur, cunoaşte realitatea, îşi satisface nevoia de mişcare, dobândeşte încredere în forţele proprii, îşi îmbogăţeşte cunoştinţele.

Manifestându-şi dorinţa de a participa la viaţa şi activitatea celor din jur, copilul işi asumă rolul de adult, reproducând activitatea şi raporturile lui cu ceilalţi oameni. Jocul este în acest fel social prin natura lui. Însuşi posibilitatea de a-şi imagina realitatea, de a o reflecta, reprezintă pentru copil sensul jocului. Prin această activitate copilul îşi satisface nevoile prezente şi se pregăteşte de viitor.

Jocul este activitatea de bază în grădiniţă şi cuprinde toate ariile de activitate, realizând procesul de învăţare într-un mod atractiv, antrenant şi uşor asimilabil de către copil..

Copilul se joacă de la intrarea în grădiniţă până la micul dejun, în timpul activităţilor didactice de dimineaţă, apoi se joacă serios în cadrul activităţilor comune, apoi se distrează jucându-se în timpul activităţilor complementare şi numai masa de prânz şi somnul opresc temporar această activitate, ea urmând sa îşi reia cursul după trezirea copiilor şi până la plecarea lor acasă, unde bineînţeles, această activitate continuă.

Teorii de joc:

De-alungul timpului au fost enunţate unele teorii privind originile şi formele de manifestare a jocurilor. Astfel s-a urmărit stabilirea unor puncte comune de definire a termenului de "joc" şi a conţinutului lui (v. KRAUS 1999/2000, pag. . Exemple ar fi următoarele:

Teoria eliberării de energie - Noi, oamenii, avem la îndemâna determinăriivieţii mult prea multă energie. Prin joc noi eliberăm acest surplus de energie şi putere.

Teoria instinctului de joc - Oamenii posedă, asemenea animalelor, anumitecapacităţi moştenite, care în mare parte sunt acoperite şi deviate prin educaţie. În unele activităţi ale adulţilor, acest instinct se manifestă ca poftă de joc.

Teoria curăţiei (Catarsis) - Noi, oamenii, suntem conduşi de instincte iniţialagresive şi neadaptabile vieţii în comunitate. Jocul reprezintă o posibilitate de a se debarasa pe cale paşnică de aceste impulsuri.

Teoria exerciţiului - Noi, oamenii, interpretăm jocul ca o creaţie înţeleaptăanaturii, pentru ca noi să avem astfel un spaţiu şi un timp corespunzător acomodării la diferite situaţii.

Teoria recreării - Noi, oamenii, alungăm stările de moleşeală şi plictiseală şialimentăm energie prin joc.

Teoria satisfacerii aparente - În joc noi putem schimbaşi reflecta realitateadupă dorinţele noastre. Cu acest prilej noi dezvoltăm puteri nebănuite.

Teoria expansiunii Eu-lui propriu - Prin joc, noi învăţămşi prelucrămactivităţi necesare în decursul vieţii noastre viitoare.

Teoria dezvoltării creativităţii - Bazele atitudinii de joc sunt fanteziaşicapacitatea de organizare şi modelare.

Prin caracterul, conţinutul şi structura lor, jocurile sunt foarte numeroase şi variate. Ţinând seama de sarcinile educaţiei preşcolarului şi de influenţa formativă a jocului asupra copilului, pedagogia preşcolară clasifică jocurile în: jocuri de creaţie, jocuri de construcţie, jocuri didactice, jocuri logice, jocuri de mişcare, jocuri distractive.

Jocul didactic are un caracter mult mai pronunţat decât celelalte jocurişi seutilizează în grădiniţă în scopul îmbogăţirii şi aprofundării experienţei cognitive a copiilor, precum şi în vederea dezvoltării proceselor psihice de reflectare directă şi nemijlocită a realităţii. Jocurile didactice se practică atât în cadrul activităţilor comune, cât şi în afara lor, ele fiind nişte activităţi accesibile şi atractive copiilor prin intermediul cărora se realizează majoritatea sarcinilor instructiv educative în grădiniţă.

Conţinutul jocului este dat de cunoştinţele copiilor despre plante, animale, obiecte, anotimpuri, activitatea oamenilor, referiri la reprezentări matematice.

Sarcina didactică apare ca o problemă de gândire şi dă sensul jocului şi atracţia copilului spre el. De aceea sarcina didactică nu trebuie să fie prea grea pentru a demoraliza copiii, dar nici prea uşoară pentru a-i plictisi.

Regulile jocului arată copiilor cum să se joace, cum să rezolve sarcina didactică şi sunt condiţionate de conţinutul fiecărui joc.

Elementele de joc, o altă componentă a jocului didactic fac ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută şi atractivă pentru copii. Ele constă în: momente de aşteptare, surprize, ghicire, mişcare, întrecere, galerie, aplauze.

Jocul didactic are o mulţime de valenţe formative. Prin intermediul lui se activează vocabularul şi limbajulcopiilor, se corectează deficienţele de exprimare, se formează deprinderea de exprimare corectă, coerentă, în propoziţii logice.

Cea mai mare pondere în cadrul lor o au metodele de învăţare prin acţiune efectivă.

Raportul dintre principiile învăţământului şi metodologia didactică, dinamica acestor categorii pedagogice, atât în plan teoretic, cât şi practic sunt condiţionate de înţelegerea caracterului interactiv predării şi învăţării .

Având în vedere aceste principii, jocurile didactce se planifică în ordine cronologică, în aşa fel ca fiecare predare să fie urmată de un joc de fixare şi apoi consolidare a cunoştinţelor predate.

Pentru dezvoltarea auzului fonematic se pot desfăşura jocuri ca: Deschiode urechea bine, Al cui glas este, etc.

Prin jocuri ca: Găseşte cuvântul potrivit se urmăreşte activizarea vocabularului, spontaneitatea gândirii prin realizarea unor exerciţii verbale.

Jocurile didactice pentru cunoaşterea mediului au ca scop consolidarea şi verificare cunoştinţelor copiilor în urma observărilor, a lecturilor după imagini, a plimbărilor şi vizitelor (La piaţă, Când se întâmplă, Cu ce călătorim).

Jocul didactic matematic constituie şi el un mijloc atractiv de realizare a sarcinilor număratului şi socotitului (Completează ce lipseşte, Cine aşează mai bine etc.)

BIBLIOGRAFIE:

Barbu, H., Popescu E., Şerban, F., Activităţi de joc recreativ şi recreativ - distractiv, EDP, Bucureşti, 1993.
Băjenaru, L., Contribuţia exerciţiului - joc la dezvoltarea limbajului, Revista învăţământului preşcolar, 1996.
Chateau, J., Copilul şi jocul, EDP, Bucureşti, 1970.
Schulman, Kolombus, Didactica preşcolară, Editura V & Integral, Bucureşti, 1998.
***, Revista învăţământului preşcolar, nr. 3, Bucureşti, 1998.

POVEȘTILE ÎN EDUCAREA EMPATIEI LA PREȘCOLARI

VECHIU MARIA
GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 34 BRAȘOV

Poveștile sunt principalele modalități de manifestare a vieții afective a preșcolarului, sunt o cale de a descoperi cum acționează oamenii în anumite situații și cum se comportă. Sunt o sursă de învățături, soluții, idei și surse de creștere emoțională pentru preșcolari. Povestea este considerată unul din domeniile privilegiate prin care profesorul poate dezvolta abilități empatice ale elevilor, susținând nevoia acestora de a li se dezvolta nu numai cunoștințe, ci și trăsături comportamentale necesare pentru viitorul lor. Sunt un sprijin în dezvoltarea unor modalități de adaptare pentru copiii care prezintă semne de instabilitate emoțională, sunt retrași, cu o stima de sine este scăzută, iar timiditatea atinge cote maxime.

Poveștile se adresează sentimentului și rațiunii ascultătorului, iar prin apelarea la un limbaj emoțional pot influența puternic trăirile ascultătorului. Activitatea de receptare vizează implicarea copilului, modul în care acesta privește opera literară, mijloacele psihologice utilizate și capacitatea transpunerii acestuia în pielea personajului. Preșcolarul se identifică cu personajul operei, retrăind alături de el stări afective, în acest mod, empatia apare ca un mod de adaptare a individului la realitatea transpusă în operă. Destinul eroilor afectează gândirea și sensibilitatea copiilor. Empatizând cu personajul pozitiv, acesta își dezvoltă calități morale de „învingător”. Situațiile prezentate în povești îi învață pe copii prin apelarea la latura lor empatică să își accepte emoțiile, să le conștientizeze și să găsească soluții la problemele apărute în viața lor.

Latura empatică a preșcolarului se dezvoltă prin intermediul prozei scurte datorită efortului pe care școlarul îl depune pentru a-și imagina pentru a înțelege ce se întâmplă, iar acest lucru nu ar putea fi realizabil fără apelarea la memorie, gândire și la voința copilului. Sensibilitatea copilului este dezvoltată pe tot parcursul receptării poveștii, iar în funcție de particularitățile individuale și ale interesului pe care îl arată în momentul contactului cu opera, copilul se poate situa pe una din cele trei trepte de dezvoltare ale empatiei: curiozitatea, plăcerea și nivelul de cunoaștere. Emoțiile sunt de intensități diferite în funcție de treptele receptării. Când povestea este abordată din plăcere, atunci emoțiile ating treptele receptării maxime. Copiii sunt atrași de epicul textelor conturate de acțiunea existentă, apoi treptat vor dezvolta latura empatică a sensibilității prin imaginile și expresiile oferite de autor. În planul conținutului, o primă valență estetică rezultă din varietatea și interferența modurilor de expunere folosite. Aceste modalitățile de prezentare a realității cu care copilul vine tot, mai mult în contact și au o funcție formativă pentru copil. Preșcolarul își manifestă progresiv atracția pentru un anumit mod de expunere.

Temele abordate de poveștile și povestioarele din învățământ sunt legate de dezvoltarea trăsăturilor caracteriale precum hărnicia, bunătatea, prietenia, dar și trăsăturile negative cum ar fi lauda, lenea, ironia și minciuna. Aceste teme sunt situații problematice pe care copilul le întâlnește la un moment dat.

Pentru o bună relaționare copilul are nevoie de un anumit grad de mulțumire interioară. Această mulțumire apare atunci când acesta reușește să fie în înțelegere cu propriile ei trebuințe, dorințe, sentimente. Perioada preșcolarității pare să fie cea mai potrivită pentru a împlini sarcini ale dezvoltării socio-emoționale, cum ar fi controlul stărilor emoționale, învățarea întârzierii recompensei, construirea de relații cu ceilalți care favorizează o dezvoltare sănătoasă.

Lumea copilăriei este lumea poveștilor, a fanteziei, dar și una dintre cele mai importante etape ale vieții omului, întrucât în această perioadă au loc cele mai importante achiziții. Este momentul în care începe să se contureze personalitatea și în funcție de evenimentele și experiențele trăite în copilărie depinde formarea și devenirea viitorului adult.

Povestea este o mijloc de dezvoltare a competențelor socio-emoționale, fiindcă răspunde unui număr de abilități care ajută copiiii să răspundă la emoții. Cu ajutorul poveștilor, copiii pătrund foarte ușor în lumea mirifică a acestora, le place farmecul lor, trăiesc episoade petrecute demult, fac cunoștință cu întâmplări spectaculoase din viața unor personaje.

Prin logica ei de desfășurare, prin simplitatea și claritatea ideilor exprimate, povestea reprezintă un exercițiu care conduce spre însușirea unei mari bogății de reprezentări clare și vii, care conduce la înțelegerea și identificarea emoțiilor trăite de personaje. O poveste atractivă, redată cu farmec, este întotdeauna urmărită cu participare afectivă intensă, oferind un bun prilej copiilor să descopere ceea ce este bine și rău, frumos și urât, ce stări emoționale caracterizează personajele îndrăgite de aceștia. Caracterul pronunțat și emoțional al exprimării celui care povestește, participarea sa directă și afectivă la conținutul poveștii, trezesc un spectru larg de trăiri emotive care răscolesc sufletul copiilor, de la cele de iubire, de compasiune sau bucurie, până la cele de tristețe, frică și furie.

Poveștile pot deveni mai antrenante, mai influente, atunci când sunt asociate cu un material ilustrativ și sugestiv. Când educatoarea știe să întrerupă firul acțiunii la momentul potrivit pentru a plasa o explicație, a identifica starea emoțională a unui personaj, a face comparații, povestea va avea o rezonanță și mai puternică în mintea și inima copiilor. Povestea, atât de îndrăgită de copii, îndeplinește și un rol de integrare socială, un rol de reglare a comportamentului emoțional, precum și o modalitate de descoperire a stărilor emoționale.

Prin contactul pe care îl au copiii cu poveștile și nu numai este îmbogățită viața afectivă a acestuia, iar prin intermediul lor, copilul ajunge să trăiască alături de personaje diferite experiențe de viață. Pe plan afectiv, experiențele la care preșcolarul este expus, îl învață să își exprime emoțiile proprii, în funcție desfășurarea activității de povestire. Copilul se bucură pentru victoria personajului, pun întrebări despre personaj, reușește să își exprime emoțiile în raport cu anumite situații de viață. Reușește să facă o comparație între emoțiile pozitive și cele negative. Tocmai de aceea, cadrul didactic are un rol hotărâtor în alegerea poveștilor. Așa cum am amintit și la capitolul anterior, cadrul didactic trebuie să aibă în vedere în alegerea operelor de nivelul de vârstă al copiilor și de nevoile acestora, astfel prin intermediul poveștilor să găsească întotdeauna un răspuns la întrebările lor. Capacitatea de a empatiza este determinată de nivelul de dezvoltare al copilului, iar observarea comportamentului empatic de către copil la personajele din opere influențează mult mai mult reacțiile copilului decât dacă ar asista la niște explicații și discuții despre modalitatea de cum ar trebui să se comporte. Este de preferat ca educatoarea să valorizeze povestea, deoarece copiii se bazează pe înțelegerea emoțiilor personajelor prin acest lucru coordonându-și comportamentul în societate, discutând și punând în paralel propriile emoții și emoțiile personajelor, manifestându-se astfel empatia.

În concluzie, în urma contactului cu povestea, aceștia devin conștienți că nu doar ei au o lume interioară, ci și alte persoane au această lume, în același timp diferit și totodată asemănătoare cu a lui și că acțiunile lor au un impact asupra celor din jur. Prin povești este descrisă foarte subiectiv și nuanțată trăirea interioară a personajelor, devenind astfel o literatură accesibilă copilului care îi dezvoltă latura empatică. Empatia favorizează actul de înțelegere a mesajului transmis de operă prin intermediul personajelor și a diferitelor tipuri de personalități individuale. Apropierea afectivă a preșcolarului de acțiunile personajelor favorizează, prin empatie, o retrăire a stărilor emoționale ale personajelor

Bibliografie

Ștefan, C., Kallay, E. (2010). *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari*. Cluj-Napoca: Ed. ASCR. Ghid practic pentru educatori.

Botiș, A., Mihalca, L. (2007). *Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți cu vârsta până la 7 ani*. Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar, Buzău: Ed. Alpha MDN.

COMUNICAREA DIDACTICĂ EMOȚIONALĂ

Prof. FAZAKAS EDITH

EMÓȚIE, *emoții,* s. f.

1. Reacție afectivă de intensitate mijlocie și de durată relativ scurtă, însoțită adesea de modificări în activitățile organismului, oglindind atitudinea individului față de realitate; *p. gener.* orice reacție afectivă
2. Reacție afectivă puternică (și uneori neașteptată) de plăcere sau de neplăcere, adesea cu bruște și puternice modificări în activitățile organismului și în care se oglindește atitudinea individului față de realitate. *Bucuria neașteptată, spaima, mânia, neliniștea sunt tipuri de emoție.*
3. s. **1.** (livr.) afect. *(Senzații și ~ii.)* **2.** v. *înduioșare.* [3]

EMOȚIONÁL ~ă (~i, ~e) 1) Care ține de emoții; propriu emoțiilor; emotiv. **Stare ~ă. 2)** Care se bazează pe emoții; care este provocat de emoții.[4]

Până la momentul actual școala și educația promova IQ-ul, coeficientul de inteligență care măsoară abilitățile cognitive ale unei persoane.

Comunicarea didactică emoțională se bazează pe o nouă valoare a educației postmoderne, și anume, inteligența emoțională. Noțiunea a fost introdusă în literatura de specialitate de Daniel Goleman în anul 1995, dar prima oară a fost menționată de Michael Beldoch deja în 1964.

Goleman definește inteligența emoțională spunând că este o altă modalitate de a fi deștept. De profesie el este un psiholog și se ocupă cu neuroștiința: creierul vs. comportamentul uman. Nu este vorba despre IQ, EQ-ul: *”It’s how you manage yourself and your relationships”*, în română ar fi vorba despre capacitatea omului de a se coordona pe sine și relațiile cu alți oameni din punctul de vedere al emoțiilor.[5] Deși el a elaborat acest model pentru liderii companiilor, indicând capacitățile unui director eficient cu care lucrează cu plăcere și angajații, modelul poate fi utilizat atât la nivel individual, cât și la nivelul activităților didactice conform tabelului elaborat pe baza teoriei lui Goleman, de Ludovica Sadovei.

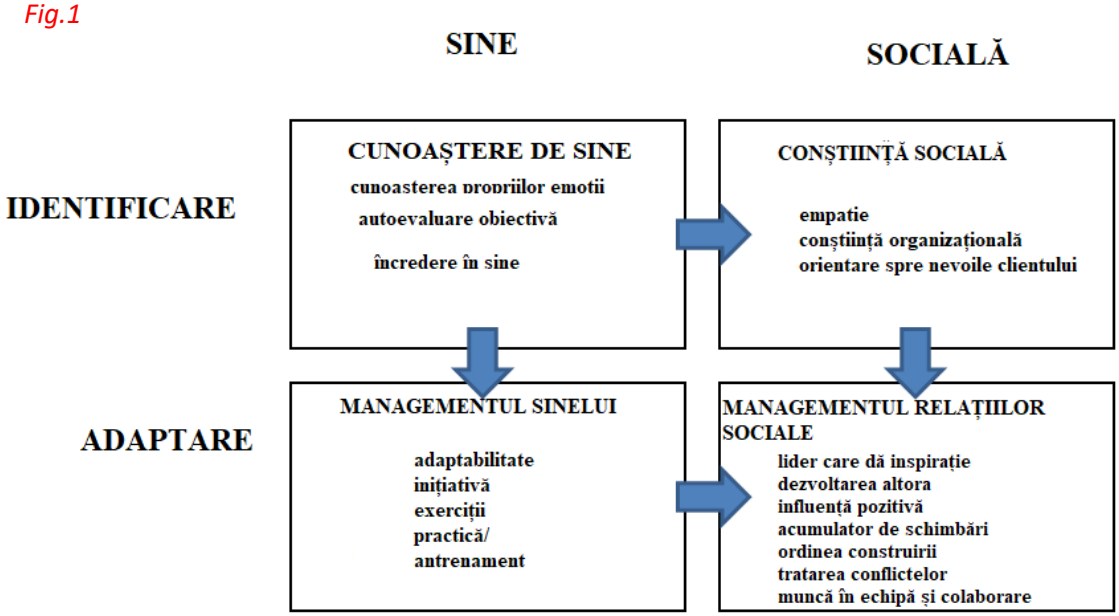
Conform părerii lui Goleman toți oamenii se nasc cu o inteligență emoțională generală, însă ca să ajungem la performanțe, trebuie să învățăm foarte mult.

Modelul lui este următorul:

[3] https://dexonline.ro/definitie/emo%C8%9Bie 31.07.2017 20:28
[4] https://dexonline.ro/definitie/emo%C8%9Bional 31.07.2017 20:33
[5] http://www.danielgoleman.info/ 01.08.2017 13:03

MODELUL INTELIGENȚEI EMOȚIONALE LA DANIEL GOLEMAN[6]

Fig.1

Notă! Doresc să specific că tabelul de mai sus, *Fig.1*, a fost tradus de mine, după modelul lui Goldman din limba engleză, astfel ar putea fi noțiuni care au corespondente mai clare, mai potrivite.

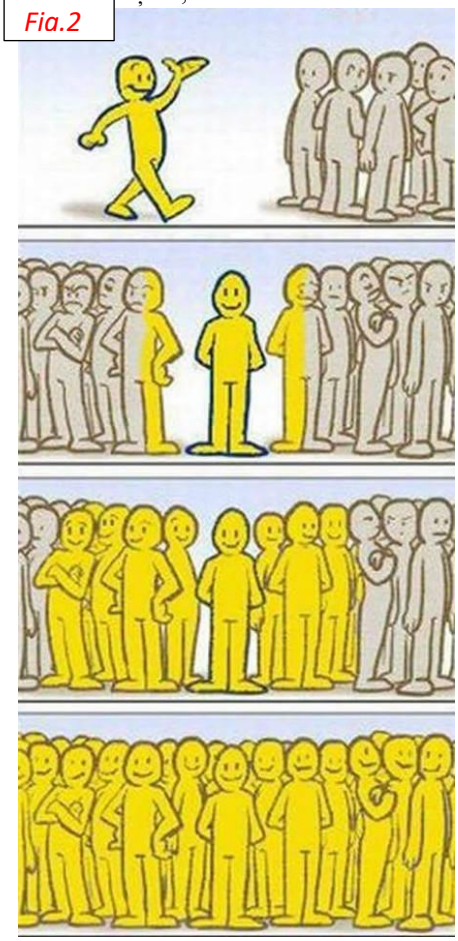
Întrebarea *Ce presupune inteligența emoțională?* Găsește răspuns în modelul foarte cunoscut și popular în străinătate al lui Goleman. El susține că există două diviziuni ale inteligenței emoționale: una care se referă la persoana noastră, și una care se referă la societate. Primul pas este identificarea. Fiecare persoană, ca să achiziționeze această inteligență, în primul rând trebuie să VREA acest lucru. Apoi, al doilea pas este să identifice în propria personalitate cele necesare: cunoașterea de sine. Este foarte important să ne cunoaștem emoțiile, să ne evaluăm obiectiv, adică să știm care sunt punctele noastre forte și care sunt slăbiciunile noastre. Al treilea aspect în cunoașterea de sine este încrederea în sine, încrederea în forța, puterea noastră de a putea face schimbări atitudinale, comportamentale care se integrează în personalitatea noastră, devenind elementul ei organic.

Dacă am putut bifa conținutul primului pătrat, putem trece la adaptare. Implementarea presupune foarte multe exerciții, foarte multe schimbări de atitudine și comportament. Părerea mea este că stagiul de practică nu poate fi bifat, completat niciodată. Personalitatea unui om nu este niciodată ”completă”, ”întreagă” emoțional. Ea are mereu noi și noi probleme de rezolvat.

[6] https://web.sonoma.edu/users/s/swijtink/teaching/philosophy_101/paper1/goleman.htm 01.08.2017 14:29

Un alt aspect foarte important este conștiința socială. O persoană cu inteligență emoțională avansată își dorește mereu să fie în ajutorul altor oameni, în sens larg, al societății, în sens restrâns, al copiilor. Un profesor trebuie să fie empatic ca să poată înțelege nevoile, necesitățile, problemele elevilor. Ca să putem identifica problemele altora, trebuie să fim empatici. Trebuie să știm, sau măcar să intuim ce simte, ce dorește, care sunt nevoile persoanei respective, ca să-i putem fi de folos.

Fig.2

Managementul relațiilor sociale presupune bună dispoziție, stare generală bună, atmosferă plăcută, stimulantă în care individul se poate manifesta liber, poate lucra în condiții optime, poate fi productiv.

Tabelul ne arată că totul pornește de la cunoașterea de sine și ajunge la managementul relațiilor sociale. De aici eu înțeleg că starea de bine a unui om se reflectă și în societate. Altfel spus, cu cât sunt mai mulți oameni inteligenți emoțional, cu atât societatea va deveni mai sănătoasă.

Pe imaginea alăturată, *Fig.2*, putem observa cum un lider/ profesor poate schimba atmosfera într-un mediu de lucru.

Finalizez acest articol cu un citat de Mayer & Salovey (1997) *"Emotional intelligence is the ability to perceive emotions, to access and generate emotions so as to assist thought, to understand emotions and emotional knowledge, and to reflectively regulate emotions so as to promote emotional and intellectual growth."*, astfel inteligența emoțională ne ajută să receptăm și să înțelegem emoțiile noastre și ale altora, să generăm alte emoții, să facem o ordine printre emoțiile noastre în așa fel încât să ne dezvoltăm emoțional și intelectual.

ACCEPTAREA COPIILOR CU CES IN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. înv. Preșcolar Burz Nicoleta
GPP nr 25 Oradea, BH, RO

Tot mai mult se discută, în zilele noastre, de integrarea copiilor cu nevoi special în învățământul de masă. Au apărut programe de incluziune si se poate observa o implicare sporită a cadrelor didactice pentru a ajuta copiii cu nevoi special să se integreze cat mai ușor. Insă deseori munca cadrelor didactice este îngreunată de reticența celorlalți părinți. Deseori apare intrebarea”De ce copilul meu trebuie să fie ”sacrificat”, pentru ca copilul cu CES să fie integrat in învățământul de masă?” sau afirmații de genul :”Cadrul didactic s-a petrecut mai mult timp învățând copilul cu CES decât predând/ învățând copiii noștri normali. Au scoli speciale, să îi educe acolo.” Toate aceste idei se transpun în comportamentul copiilor acestor părinți care ajung să îi repsingă pe colegii lor cu cerințe educative speciale, să îi jignească verbal, să râdă de ei sau alte forme de bullying. Cel mai greu este să schimbi mentalitatea acestor părinți, insă în cazul copiilor este puțin mai ușor căci copii sunt, prin natural lor sociabili, nevoia de conectivitate este mare. Copiii pot să spuna NU acestui comportament de bullying dacă este invățat că toți suntem diferiți însă cu toții putem fi prieteni. În acest proces, cadrul didactic are un mare aport.

În grădiniţă, demersurile educative se desfăşoară utilizând cele mai eficiente strategii didactice care să contribuie efectiv la dezvoltarea personalităţii fiecărui copil, la educarea pentru o mai bună convieţuire în grupurile sociale, la deschiderea personalităţii umane către angajare, cooperare, comunicare, încredere şi spirit novator. Forma de învăţare a preşcolarului este imitaţia. Şi cum societatea contemporană oferă tot mai frecvent exemple negative, este explicabil de ce munca educatoarelor devine tot mai grea. Educatoarea se află într-o permanentă căutare a celor mai eficiente căi şi mijloace prin care să contracareze influenţele negative oferite.

In continuare voi descrie cateva jocuri pe care le-am desfășurat cu copiii preșcolari pentru a fi toleranți față de copiii cu CES cât și a-I accepta în grupul lor de prieteni. Am pornit de la o poveste ”*Intr-o dimineață mergând Matei la grădiniță a văzut un cățeluș schiop care era lovit cu pietre de care Maria, prietena lui și de parcă nu era suficient ,Andrei, fratele Mariei îl lovea cu picioarele și râdea. Matei a trecut pe lângă ei, insă nu a reacționat în nici un fel, nevoind a fi luat în derâdere că apără un cațeluș cu handicap. Insă toată ziua gândul lui a fost la acea scenă. Ii părea rău pentru bietul cățeluș,mic și așa cum era fără un picior. Oare cum de a ajuns așa?* ” Povestea a fost intreruptă și i-am incurajat pe copii să răspundă ei la aceste întrebări. Copii au dat diferite răspunsuri ba chiar s-au pus si ei in locul lui Matei spunând cum s-ar simți ei dacă ar vedea o asemenea scena. Povestea a continuat ”*În acea după masă pe când se întorcea casă Matei l-a văzut pe cățelusul schipo stand sub o bancă. S-a plecat spre ei, dar acesta a început să îl latre. – ”Nu-I plac copiii, căci il lovesc”, ii spuse un trecător.* ” (in această etapă a povesti s-a introdus roata emoțiilor și am încurajat copii să invârtă roata și să spună ce sentimente are cățelușul schiop față copiii si oameni in general, după experiențele avute). *Matei își amintește de scena pe care o văzut-o de dimineată , și ii pare rău că nu a făcut ceva pentru cățelus. Dar oare ce putea face?* (s-a discut cu copiii ce putea face Matei în situația dată, pentru a-l ajuta pe căteluș). *Matei s-a dezbrăcat atunci de haină, și-a înfășurat-o în jurul mâinii și s-a apropiat de cățeluș. Vroia să îl ia acasă cu el să il ingrijească. Deși a mârâit , cățelușul într-un final l-a lăsat pe Matei să îl ia in brate, de parcă avea si el nevoie să fie iubit de cineva. Așa că Matei l-a luat și a avut grijă de cățeluș devenind cei mai buni prieteni. Intr-o zi la Matei acasă au venit Maria și Andrei . Aceștia când au văzut cățelușul au inceput să râdă de Matei că are așa prieten.* (joc de rol intre 3 copii: Matei, Maria și Andrei. Se pune accent pe sentimente, reacțiile celor 3 personaje cat si pe deznodământul povestii). Se incheie povestea cu : ”De atunci cei

trei copiii sunt cei mai buni prieteni ai cățelușului dar si SUPER EROII străzii salvand atat animalele care sunt lovite de oameni dar mai ales copiii care sunt tratati urăt fiind diferit.” S-a realizat chiar si o machetă in care copii au luat infațișarea supereroilor care luptă împotriva buliying-ului. LA finalul povesti s-a discutat, pe support PPt, ce ne face pe noi diferiți, și s-a jucat jocul ”Ghemul magic”

GHEMUL MAGIC- joc de intercunoștere și relaționare pozitivă

Competență generală: intercunoaștere și relaționare pozitivă

Scop: conștientizarea calităților celor din jur, exprimare liberă în cadrul grupului

Competențe specifice:

-Să cunoască calitățile celor din jur

-să cunoască rolul relațiilor bune (de calitate) în cadrul grupului

Materiale: un ghem de ață

Descriere: Profesorul are în mână un ghem de ață colorată. El va oferi ghemul unui participant spunându-i de ce l-a ales: „ te-am ales pentru că ești un prieten bun, mă ajuți…sau te-am ales pentru că știi jocuri frumoase…etc”Cel ales prinde ața și oferă ghemul altui coleg spunându-i ce calități a remarcat la el, de ce îl apreciază. Fiecare participant va alege cel puțin un coleg până ce ața va forma o rețea asemănătoare unei pânze de păianjen.

Întrebările adresate la final sunt:

Cum v-ați simțit în timpul jocului?

Ce ați aflat nou?

Concluzia profesorului poate fi: într-un colectiv /clasă toți colegii sunt conectați ca într-o rețea și este important ca relațiile să fie bune, adică să existe înțelegere, prietenie, respect, înțelegere.[7]

BIBLIOGRAFIE:

https://www.didactic.ro/revista-electronica/revista-electronica-didactic-ro-issn-1844-4679-aprilie-2014

[7] https://www.didactic.ro/revista-electronica/revista-electronica-didactic-ro-issn-1844-4679-aprilie-2014/dezvoltarea-abilita-ilor-socio-emo-ionale-la-elevi-un-experiment-pentru-motiva-ie-i-consecven

Apa, un lichid „capricios”

Rusu Delia Maria
Liceul Teoretic Petru Maior
din localitatea Gherla, județul Cluj

Apa este principala componentă a materiei vii, este cea mai răspândită substanță de pe Pământ și singura pe care o putem întâlni în toate cele trei stări de agregare: solidă, lichidă și gazoasă.

Apa este un compus chimic al hidrogenului și al oxigenului, având formula chimică H_2O.

Atât de familiară, de obișnuită și de cotidiană, apa este un lichid uluitor. Ea prezintă o serie de proprietăți specifice, numite anomalii! Despre acest lichid, Leonardo da Vinci spunea că „i-a fost dată puterea magică de a deveni seva vieţii pe pământ”.

Apa nu se comportă la fel ca alte substanțe. Este „altfel". Pentru apă parcă nu ar exista legi.

În toate cele trei stări de agregare ale sale, apa face „greșeli” fizice greu de înţeles: în stare solidă e mult mai ușoară decât ar fi de aşteptat, ca lichid, e mult mai densă decât oricare altul, iar ca și gaz, este unul dintre cele mai ușoare.

O particularitate a apei este faptul că are un punct de topire și un punct de fierbere anormal de înalte.

Apa își păstrează forma lichidă pe un interval larg de temperatură, cuprins între 0°C și 100°C. Dacă ținem seama de structura ei chimică și de categoria de substanțe din care face parte, apa ar trebui să se topească și să fiarbă la temperaturi mai scăzute, care nu există pe Pământ. În acest caz pe Pământ nu ar exista apă nici în stare lichidă, nici solidă, ci doar sub formă de vapori.

În stare solidă, apa se regăsește sub formă de gheață. Gheața este o substanță al cărei punct de topire (la o presiune de 760 mm coloană de mercur) servește drept standard termometric: 0 °C sau +32 °F. Proprietățile fizice ale gheții la 0 °C sunt: densitatea de 900 kg/m³; căldura specifică de aproximativ 2,1 kJ/kg•°; căldura latentă de topire de 335 kJ/kg.

Spre deosebire de gheață, densitatea apei lichide este de circa 1.000 kg/m³, căldura specifică a apei lichide are o valoare aproximativă de 4,185 kJ/kg•° iar căldura latentă de vaporizare a apei este aproximativ 2257 kJ/kg.

Punctul triplu al apei este punctul în care coexistă liber și simultan, în echilibru termodinamic, toate cele trei stări de agregare ale apei. Punctul triplu al apei este la 0,01°C.

Punctul critic este punctul în care dispar diferențele dintre proprietățile stării lichide şi ale celei gazoase (punctul final al unei curbe în diagrama de fază). Punctul critic al apei este unul deosebit de ridicat. El este atins la o temperatură de 374°C și o presiune de 217 de atmosfere.

Apa „suprarăcită” prezintă două faze şi un punct critic suplimentar la o temperatură de aproximativ -91°C. Apa lichidă există la temperatură foarte coborâtă. Ea se solidifică („îngheaţă”) la încălzire. Apa lichidă poate fi suprarăcită sau supraîncălzită cu uşurinţă, dar este dificil de vaporizat.

Când sunt încălzite, toate substanțele se dilată, iar la răcire se contractă. Apa face parte din puținele corpuri care își măresc volumul prin solidificare (înghețând, apa se dilată cu 9% față de volumul inițial) și deci își micșorează densitatea.

Densitatea apei variază în mod neobişnuit în funcţie de temperatură.

La 0°C gheața are densitatea de 900 kg/m³. Ea este mai ușoară decât apa și se ridică la suprafața acesteia (cuburile de gheaţă plutesc în paharele cu apă, sloiurile plutesc pe râuri), de aceea un bazin de apă îngheață foarte rar până la fund. Densitatea gheții crește la încălzire și are un maxim de 1,26 g/cm³ la presiunea normală și temperatura de 77 K(gheața amorfă cu densitate foarte mare).

Apa lichidă are o valoare mare a densității, care crește la încălzire și este maximă la temperatura de +3,984°C (aproximativ +4˚C). Creşterea presiunii reduce temperatura la care densitatea apei este maximă.

Apa are un coeficient de dilatare termică coborât. Gradul de dilatare termică al apei scade cu scăderea temperaturii (chiar devine negativ) și creşte odată cu creşterea presiunii.

O altă ciudățenie este faptul că apa are căldura specifică, căldura latentă de vaporizare, căldura latentă de topire și căldura latentă de sublimare foarte mari.

Căldura specifică a apei (cantitatea de energie necesară pentru a putea încălzi 1kg de apă cu un grad) are o valoare de 4,185 kJ/kg·°. Această valoare este de aproximativ două ori mai mare decât de cea a gheţii sau a vaporilor. Căldura specifică a apei este mai mare decât cea a majorității altor materiale. De exemplu, la apă, căldura specifică este de zece ori mai mare decât la fier, apa se încălzește de cinci ori mai încet decât nisipul; dar si procesul de răcire este lent. Datorită capacității excepționale a apei de a absorbi căldura, ea joacă un rol important în reglarea temperaturii.

Căldura latentă de evaporare mare împiedică deshidratarea şi răcirea prea rapidă a organismelor.
Pentru evaporare este nevoie de mult mai multă căldură decât pentru a fierbe apa. Astfel, pentru a evapora apa dintr-un ceainic este nevoie de 5,5 ori mai multă căldură decât pentru a o fierbe. Dacă apa nu ar avea această proprietate, multe lacuri și râuri ar seca repede și viața din ele ar pieri.

Prin solidificare apa degajă de asemenea multă căldură, încălzind aerul. De aceea în nopțile geroase de iarnă se așează în sere butoaie cu apă.
Căldura latentă de topire/solidificare a apei este maximă la temperatura de -17°C.

Apa are o tensiune superficială neobișnuit de mare, de aceea picătura de apă tinde să se facă ghem, iar suprafața apei este mai densă decât întregul volum. Picătura de apă este strânsă ca într-un ambalaj în pelicula sa superficială. Pe această peliculă aleargă insectele, se agață larvele de țânțari și se târăsc melcii. Substanțele străine rup verigile din lanțul solid al moleculelor de apă, iar forțele de coeziune dintre ele se micșoreaza mult. Tot forțele de coeziune ridică apa în tuburile capilare și în fisuri făcând posibilă hrănirea plantelor și circulația sângelui.

Apa are un grad de compresibilitate extrem de scăzut și o vâscozitate neobișnuit de mare. Compresibilitatea apei scade cu creşterea temperaturii până la 46,5°C, iar vâscozitatea creşte pe măsură ce temperatura scade şi, sub 33°C, scade cu creşterea presiunii.

Constantele dielectrice (care reflectă opoziţia unui mediu faţă de forţele de atracţie dintre particulele încărcate cu sarcini electrice) ale apei şi gheţii sunt neobişnuit de mari. Constanta dielectică a apei prezintă un maxim la aproximativ 30°C. Conductibilitatea termică a apei creşte cu temperatura şi are o valoare maximă la aproximativ 130°C. În ceea ce priveşte conductivitatea electrică a apei, aceasta înregistrează un maxim la 230°C şi creşte considerabil cu frecvenţa.

Apa caldă şi apa rece au proprietăţi opuse, comportamentul anormal fiind mai accentuat la temperaturi joase, la care proprietăţile apei suprarăcite diferă de cele ale gheţii. Viteza de deplasare a moleculelor este mai mare în apa rece decât în apa caldă. Moleculele de apă se contractă (își diminuează dimensiunile) la creşterea temperaturii, iar la presiune înaltă se îndepărtează unele de altele (se dilată). Numărul de molecule din prima vecinătate a unei molecule de apă creşte la topire, dar creşte şi atunci când temperatura creşte.

Apa fierbinte îngheaţă mai repede decât apa rece (efectul Mpemba), iar gheaţa se topeşte la comprimare (cu excepţia situaţiilor în care se aplică presiuni înalte), în timp ce apa lichidă se solidifică la comprimare.

Viteza de propagare a sunetului prin apă (care este de 4,3 ori mai mare decât prin aer) creşte până la o temperatură de aproximativ 74°C, ajungând la 1500 m/s, după care începe să scadă. Această viteză este influențată de temperatură, de presiune și de concentrația de săruri din apă. La o temperatură de 10^0C, viteza sunetului în apă este de 4 m/s.

Indicele de refracţie al apei prezintă o valoare maximă imediat sub temperatura de 0°C.

Apa este cel mai bun solvent din lume. Ea dizolvă foarte multe substanțe fără să se modifice sub acțiunea lor. Datorită acestei proprietăți apa a putut deveni purtătoarea vieții. Toate soluțiile din organismele vii sunt preparate pe bază de apă; ele se modifică prea puțin în soluție, iar solventul însuși - apa - poate fi utilizat în repetate rânduri. Odată cu creşterea temperaturii, solubilitatea în apă a gazelor cu structură nepolară scade până la o valoare minimă, după care (respectând comportamentul normal) creşte.

Apa ionizează şi permite schimbul de protoni între molecule. Vitezele de deplasare ale protonilor şi anionilor hidroxil (produşii de ionizare ai apei) sunt anormal de mari în câmp electric.

Coeficientul de difuzie al apei este şi el mare, dar scade pe masură ce scade temperatura. La temperaturi mici, autodifuzia apei creşte pe măsură ce cresc densitatea şi temperatura.

Apa este în acelaşi timp şi alunecoasă şi lipicioasă. Fiecare moleculă de apă poate forma până la patru legături de hidrogen, generând astfel o structură tetraedrică stabilă. La presiune şi densitate mare moleculele de apă „alunecă” mai repede. S-a dovedit experimental că, atunci când apa este confinată (înghesuită) în interiorul unui nanotub de carbon, moleculele se aliniază după o linie unică în interiorul nanotubului, iar apa curge de 1000 de ori mai repede decât ne-ar fi indicat legile termodinamicii şi ale hidrodinamicii!

A subestima apa este o greşeală de neiertat!

Bibliografie

Botnariuc N. – Biologie generală, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucuresti,1979;
Gheorghiţă C. şi autorii – Apa, miracolul din preajma ta, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucuresti,1993
Marcela Niculae-Mariana Mogos- Cum sa fac un experiment, Ed.Aramis,2009
Vorniceanu Claudia - Din tainele şi curiozităţile mediului înconjurător, Ed. Regina, Iaşi, 2004;
150 de Mari experimente stiintifice, Ed.Aquila, 2006
www.stiintasitehnica.com

Contributia lui Kurt Lewin la fundamentarea dinamicii grupurilor

Autor: Prof. înv. primar Mikola Eva Emilia
Școala Gimnazială ”Tatrangi Sandor” Ozun

Grupul considerat în dicționare: ”un ansamblu de persoane”, ”o mulțime”, ”cei care au ceva în comun”, ”între care există o anumită relație”, vorbesc mult despre modul în care ne apropiem de această temă. Fiecare expresie parcă ar arăta doar o felie despre totalitatea conceptiilor despre grup.

Atât psihologii cât și sociologii cercetează din mai multe perspective grupurile umane, de aceea definițiile date sunt numeroase. Grupul ca concept este cercetat de mult timp de cercetători atât pe plan teoretic cât și pe plan practic. Cauza este foarte simplă: trăim viața de zi cu zi într-un anumit grup, fiecare moment semnificativ este determinat de relația noastră cu un anumit grup, ori în viața individuală ori la locul de muncă.

Așa cum consideră Adrian Neculau în lucrarea lui *Dinamica grupului,* gândirea despre grup este o idee întâlnită deja la filozofii antici, apoi a trecut prin multe schimbări, și s-a dezvoltat mult în secolul al XX-lea în Europa, odată cu apariția statelor naționale. Cercetările sistematice însă s-au dezvoltat peste ocean, stimulate de schimbările tehnice, economice, demografice, determinate de urbanizarea accelerată și dezvoltarea mecanismelor tehnico birocratice.

Prima contribuție majoră care a impulsionat dezvoltarea domeniului, aparține lui Elton Mayo și colaboratorilor săi, care au atras atenția asupra importanței climatului de grup. Conceptul de *cercetare-acțiune*, adică ideea de intervenție asupra unui mediu natural cu mijloacele pe care le oferă grupul însuși, prin acțiunile și procesele ce le dezvoltă, îi aparține lui Kurt Lewin și colaboratorilor săi: Argyris, Bennis, Benne, Cory, Jacques, Lippitt, Marrow și White.

Activitatea lui Kurt Lewin este considerat o activitate cheie în dezvoltarea cercetării asupra grupurilor.

Kurt Lewin s-a născut în Polonia în anul 1890. În 1909 a intrat la Universitatea din Freiberg, pentru a studia medicină, dar a fost transferat la München pentru a studia biologia. Doctoratul a susținut la Universitatea din Berlin, unde s-a interesat de știința filosofiei și s-s întâlnit cu tendința psihologiei gestalt. A obținut doctoratul în 1916, în timp ce slujea în armata germană. Până în 1921 a fost profesor de filosofie și psihologie la Universitatea din Berlin unde a început să-și facă nume ca cercetător, scriitor și profesor.

S-a mutat în Statele Unite în 1933 pentru a scăpa de înrăutățirea poziției politice din Germania. A predat la Cornell și apoi la Universitatea din Iowa. În 1944, împreună cu Douglas McGregor și alții Lewin a fondat Centrul pentru Dinamica Grupului de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts. În același timp, Lewin a fost angajat într-un proiect pentru Congresul evreiesc american din New York – Comisia de interrelații comunitare. În 1947 cu colaboratorii săi au reușit să obțină finanțare pentru înființarea laboratoarelor naționale de instruire.

Din toate aceste preocupări ale sale au rezultat diferite lucrări teoretice și practice.

Stiluri de conducere

Numele lui Kurt Lewin se leagă strâns de definirea stilurilor de conducere și determinarea efectelor acestora.

Cu colegii L. Lippitt și R. White în urma studiilor efectuate pe grupuri de activitate, au clasificat trei stiluri de conducere, ca fiind democratice, autocratice și laissez-faire. S-a constatat că în grupul cu un lider autocratic, a existat mai multă nemulțumire, iar comportamentele deveniseră fie mai agresive, fie mai apăsătoare. În grupul cu lider democratic, a existat mai multă cooperare și bucurie, în timp ce cei din grupul condus de laissez-faire nu au arătat nici o nemulțumire deosebită, deși nu erau deosebit de productivi. În mod semnificativ, când liderii respectivi au fost rugați să își schimbe stilul, efectele pentru fiecare stil de conducere au rămas similare. Lewin urmărea să demonstreze că stilul democratic a obținut rezultate

mai bune. Au arătat că este posibil ca liderii și managerii să-și schimbe stilul și să fie instruiți pentru a-și îmbunătăți conducerea și a adopta stiluri de management adecvat pentru situația și contextul lor.

Teoria câmpului

Lewin a văzut activitatea oamenilor ca fiind afectate de mediul înconjurător, sau cum îl numește el *în câmp.* Definește câmpul ca totalitatea faptelor coexistente , concepute ca fiind interdependente reciproc. Principalele principii ale teoriei câmpului sunt următoarele:

- comportamentul, este o funcție a câmpului existent
- analiza pornește de la situația completă și distinge părțile sale componente
- persoană concretă, într-o situație concretă poate fi reprezentată matematic.

Forța teoriei câmpului este utilizată în scopul dezvoltării resurselor oranizaționale și a resurselor umane, pentru a indica dezechilibrul astfel încât să se poată produce schimbări. Tehnică de analiză a câmpului poate fi folosită pentru a distinge dacă factorii dintr-o situație sunt ”forțe de conducere” pentru schimbare sau ”forță de restrângere” care vor acționa împotriva schimbărilor dorite. Exemple de forță motrice pot fi impulsuri cum ar fi ambiția, obiectivele, nevoile sau temerile care conduc o persoană spre sau departe de ceva. Forțele de reținere sunt diferite în natura lor, deoarece acționează pentru a se opune forțelor motrice. Interacțiunea dintre aceste forțe creează rutina stabilă a activităților normale și regulate. În situațiile de zi cu zi, forțele de conducere și de reținere echilibrează și egalizează pentru a fluctua în jurul unei stări de echilibru pentru o activitate.

Atingerea schimbării implică modificarea forțelor care mențin acest echilibru. Pentru a genera o creștere a productivității, ar fi necesare modificări ale forțelor care păstrează în prezent producția la nivelul existent.

Lewin a identificat două întrebări care trebuie puse când se încearcă să facă schimbări în cadrul analizei câmpului de forță:

1. De ce este continuat un proces la nivelul actual în condițiile actuale?
2. Ce condiții ar schimba aceste circumstanțe?

Pentru Lewin circumstanțele au un înțeles foarte larg și acoperă contextul social și mediul mai larg, precum subgrupurile și barierele de comunicare între grupuri.

Kurt Lewin a avut un impact asupra unei generații de cercetători și gânditori care se preocupau de dinamica grupului.

Modelul schimbării

Modelul de bază al schimbării lui Lewin este compusă din trei trepte: dezghețare, schimbare, recongelare. Acest model este legat de teoria câmpului. El a considerat că, pentru o schimbare eficientă este necesar să se analizeze toate opțiunile de trecere de la existența actuală la starea viitoare dorită și apoi să se evalueze posibilitățile fiecăruia și să decidă cel mai bun, cel mai drept și mai ușor drum spre el.

Pornind de la schimbarea interacțiunii în grup, Lewin conștientizează că drumul conduce spre indivizii grupului, la obiceiurile individului. El a considerat un proces complex, de la dezghețare, schimbare, reflexie a credințelor, atitudinilor și a valorilor necesare pentru a realiza schimbarea. Indivizii trebuie să experimenteze părerile altora și să înceapă să adapteze.

Grupuri T

Ceea ce acum este cunoscut ca abordarea grupului T sau grupului de formare, a fost pionierat de Lewin împreună cu colegii săi. Ei au proiectat și implementat un program de două săptămâni, care a dorit să încurajeze discuțiile în grup și luarea deciziilor și unde participanții ar putea trata reciproc ca colegi. Au lucrat cu comunități evreiești și negre. Aducerea unor

astfel de grupuri de persoane, era o modalitate puternică de a expune zonele de conflict. El a chemat aceste grupuri de învățare grupuri T.

Această modalitate de formare a devenit deosebit de populară în anii 1970.

Cercetarea de acțiune

Metoda de cercetare a acțiunii lui Lewin este legată de grupurile T. Prezentat în anii 1940, a fost văzut ca o inovație importantă în metodele de cercetare și a fost utilizat în special în industrie și educație. Acțiunea de cercetare presupune experimentarea prin efectuarea de modificări și studierea simultană a rezultatelor, într-un proces ciclic de planificare, acțiune și colectarea faptelor. Abordarea lui Lewin a subliniat relația de putere dintre cercetător și cei cercetați și a căutat să-i implice pe cei din urmă, încurajând participarea lor la studierea efectelor propriilor lor acțiuni, identificând propriile prejudecăți și încercând să transforme relațiile în comunitatea sau organizația lor.

Diferitele variații ale acestei abordări au evoluat de la Lewin până în zilele noastre, iar validitatea sa ca metodă de cercetare științifică este uneori pusă la îndoială.

Punctele sale forte, însă, de a oferi grupurilor sau comunităților un rol de participare, autoevaluare, colaborare și de luare a deciziilor, sunt acceptate pe scară largă.

Kurt Lewin este adesea numit inițiator al cercetării de acțiune, sau mai bine cunoscut ca psihologul social care a inventat ”teoria câmpului”.

Contribuția majoră al lui Kurt Lewin a fost în dezvoltarea comunicării în interiorul grupului și dinamica grupului ca și componente principale ale comunicării manageriale.

Bibliografie

1. Clem,A.,(1993) Kurt Lewin and Origins of Action Research, Educational Action Research
2. De Visscher, P., Neculau, A., (coord.), (2001), Dinamica grupurilor, Editura Polirom, Iaşi;
3. David,E.,(2006), Psihosociologia grupurilor umane, Note de curs, pdf
4. Neculau, A., (2004), Manual de psihologie socială, Editura Polirom, Iaşi;
5. Schein,E.H., (1999), Reflections: The SoL Journal, pdf

STRATEGII DE INTEGRARE A COPIILOR CU C.E.S.

Comșa Maria-Diana
Profesor pentru învățământul preșcolar
Școala Gimnazială “Tudor Vladimirescu”, Tîrgu-Mureș

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, variind de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilalţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiuşitimp.Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa.

În şcoală, copilul cu tulburări de comportament aparţine de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul şcolar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul şcolar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de şcolar intră în relaţii cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea.

Copiii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul, dar şi ce si cum este necesar să fie învăţat. Copiii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilităţi fizice, necesită programe şi modalităţi de predare adaptate cerinţelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistenţă medicală specializată, asistenţă psihoterapeutică.

Copiii ce prezintă tulburări emoţionale trebuie să fie din timp identificaţi astfel încât consultarea psihologului, a medicului neuropsihiatru şi terapia să fie făcute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaţionali (familie, cadre didactice). Consilierul şcolar este şi el de un real ajutor, el oferind consilierea elevului şi a familiei.

Abordarea incluzivă susţine că şcolile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depăşească barierele din calea învăţării şi că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reuşească acest lucru. Pentru aceasta şcoala trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educaţie.

Adesea, când explorăm universul fiinţei umane, ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul claselor ne pun în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim soluţiile cele mai bune pentru copii. Însă, uneori suntem puşi în dificultate de complexitatea problemelor.

Educaţia incluzivă (după definiţia dată de UNESCO) este un mod de educaţie adaptat la şi individualizat în funcţie de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor şi claselor echivalente ca vârstă, în care se regăsesc copii cu nevoi, capacităţi şi nivele de competenţă foarte diferite.

Educaţia incluzivă este o mişcare mondială bazată pe drepturile umane de bază,. Conform principiilor drepturilor omului, fiecare copil, indiferent de apartenenţa sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate, care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială. Diferenţierea şcolară pe baza apartenenţei la o anumita categorie socială sau a nivelului de dezvoltare individuală este nedreaptă şi nu justifică excluderea din şcoala de masă. Al doilea argument care susţine necesitatea mişcării integraţioniste este acela că şcoala de masă este cea care asigură mediul, precum şi nivelul de calitate cel mai propice învăţământului şi însuşirii aptitudinilor sociale şi cognitive. Pentru a uşura copiilor cu dificultăţi de asimilare integrarea în şcolile de masă, este necesar ca în aceste şcoli să se asigure o atmosferă mai primitoare şi de acceptare.

O caracteristica speciala a acestor copii „în pericol de excludere” o constituie faptul că posibilităţile lor nu sunt în concordanţă cu nivelul obişnuit al aşteptărilor faţă de copii. Ei nu se adaptează cu uşurinţă si nu pot obţine succese în cadrul sistemului educaţional tradiţional. (Nu reuşesc la examenele de capacitate sau bacalaureat, nu reuşesc să obţină diplome). În spatele acestor probleme, stă desigur şi nivelul lor ineficient de funcţionare a proceselor cognitive, agravat de faptul că nici în cadrul familiei şi nici în şcoală, ei nu beneficiază de o stimulare cognitivă corespunzătoare. Deficitul cognitiv apărut în urma educaţiei necorespunzătoare este totuşi reversibil şi poate fi compensat chiar şi în cazul unor tulburări organice, cu condiţia ca potenţialul copilului să fie activat în mod corespunzător. Toate aceste corecturi se pot realiza în cadrul şcolii de masă şi al familiei, cu ajutorul programelor de dezvoltare cognitiva

Recunoscând faptul că orice proces de readaptare a unei persoane cu cerinţe educative speciale ar trebui să ţină cont de măsurile care favorizează autonomia sa personală şi asigură independenţa sa economică şi integrarea sa socială, cea mai completă posibil, trebuie incluse şi dezvoltate programe de readaptare, măsuri individuale şi colective care să favorizeze independenţa personală, care să-i permită să ducă o viaţă cât mai normală şi completă posibil, ceea ce include dreptul de a fi diferit. O readaptare totală presupune un ansamblu de măsuri fundamentale şi complementare, dispoziţii, servicii de facilitare care ar putea garanta accesibilitatea la confortul fizic şi psihologic.

Adaptarea mobilierului exterior şi urbanismul, accesul în clădiri, la amenajări şi instalaţii sportive, transportul şi comunicaţiile, activităţile culturale, timpul liber şi vacanţele trebuie să constituie tot atâţia factori care contribuie la realizarea obiectivelor readaptării.

Bibliografie:

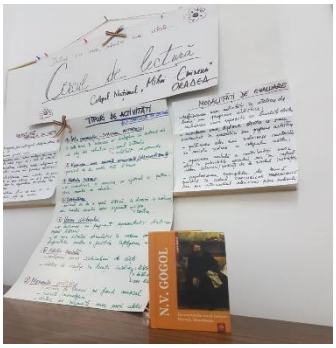
Verza, F. , “Introducere în psihopedagogia specială şi asistenţa socială”, Editura Fundatiei Humanitas, 2002.

ACTIVITĂȚI FORMATIVE ALE CERCULUI DE LECTURĂ

Prof. CREȚIU FLORICA, grad did. I
Colegiul Național MIHAI EMINESCU, ORADEA

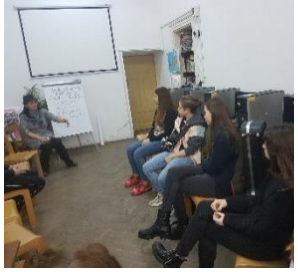
Ne surprinde faptul că, după secole de evoluție a societății în care trăim, încă se mai întreabă unii dacă este utilă sau nu lectura în dezvoltarea intelectuală și spiritual-armonioasă a tinerilor. Orice conștiință preocupată cu adevărat de propria educație a găsit deja răspunsul, căci lectura are menirea de a lega minți și suflete, de a anihila barierele culturale, spațiale și temporale și de a ajuta să găsim fericirea prin descoperirea unor bogății spirituale. Abandonându-ne lecturii, cunoaștem oameni din alte veacuri, le înțelegem nevoile, ne hrănim din înțelepciunea lor și călătorim în locuri în care, fizic, nu vom călători niciodată.

Pe lângă analiza operelor importante din literatura noastră, pledam pentru necesitatea studiului unor creații valoroase din literatura universală, indiferent de cadrul în care se realizează aceste activități, în orele de curs ori în cercuri de lectură. Dacă avem în vedere funcția importantă a cărții de a păstra tezaurul cultural al umanității ce ar risca să fie înghițit de uitare și dacă ținem cont că un om de cultură prețuiește, de regulă, cât a reținut după ce a uitat, atunci vom realiza că este imperios necesară extinderea lecturilor elevilor noștri prin intermediul unor ***activități de cerc.*** Deschideri generoase spre literatura mare a lumii oferă studiul comparativ-tematic al unor creații pe tema confruntărilor interumane crâncene precum *Război și pace* de Lev Nikolaevici Tolstoi, *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* de Camil Petrescu și *Pădurea spânzuraților* de Liviu Rebreanu, pe tema sorții funcționarului mărunt din *Mantaua* lui Nikolai Vasilievici Gogol și *Două loturi* de I. L. Caragiale, a lumilor fantastice zugrăvite în *Pisica neagră* de Edgar Allan Poe, *Kir Ianulea* și *La hanul lui Mânjoală* de I. L Caragiale, a destinul zbuciumat al unor femei aflate pe drumul ireversibil dintre Eros și Thanatos în *Doamna Bovary*, de Gustave Flaubert, *Anna Karenina* de Lev Tolstoi sau Ana din romanul *Ion* al lui Liviu Rebreanu, precum și a plonjării în adâncurile sufletești prin intermediul unor poeme magnifice scrise de Serghei Esenin, de Rainer Maria Rilke, sau prin intermediul prozei scrise de Feodor Mihailovici Dostoievski; cu ajutorul acestor exemplificări comparative se creează punți de legătura prin care se realizează transferul de cunoștințe.

Activități ale cercului de lectură

Ani școlari 2019-2020

2021-2022

Aflată într-o întâlnire de suflet cu profesorii și elevii Colegiului Național Mihai Eminescu la începutul lunii martie 2020, poeta Ana Blandiana a afirmat că pentru cititorii pasionați actul lecturii este unul atât de plăcut, încât ar putea fi asemănat cu intrarea de pe mal într-o apă, traversarea și apoi iesirea pe celălalt mal mult mai curați, mai ușori și mai buni. Pornind de la această potrivită situație comparativă, consideram că eficiența actului lecturii ține de timpul calitativ pe care îl acordăm unor etape ca prelectura, lectura propriu-zisă și postlectura. Asadar, *actul propriu-zis al lecturii este precedat și urmat de maluri sau margini* , aspect susținut și de profesor universitar doctor Alina Pamfil într-un studiu publicat în anul 2013 în revista Perspective. Cele trei etape extrem de importante în conturara aspectului formativ al actului citirii și interpretării textului literar sunt:

1. ***Prelectura***, înțeleasă ca act de alfabetizar emoțională ce-l pregătește pe tânăr pentru pășirea în interiorul textului literar.

Când ne apropiem de un text literar pentru prima dată, este indicat ca profesorul să-i dirijeze pe elevii săi în căutarea unor conexiuni, idei, elemente definitorii care să-i ajute să intuiască despre ce ar fi vorba în textul literar supus analizei astfel:

- un punct important în momentul prelecturii ar fi analizarea titlului operei care, de regulă, trezește un orizont de așteptare de sorginte interpretativă;
- ilustrațiile de e pe copertă, din intriorul operei sau portretul autorului creației pot și ele să deschidă calea unei abordări speculative și bazate pe dialog autentic;
- schițarea în trei-patru enunțuri a trăsăturilor personajului principal al operei atingând tema centrală și întrebându-ne care sunt nevoile, calitățile și idealurile de viață ale unui om cu un asemenea portret;
- improvizarea unui dialog de cinci-șapte reeplici dintre personajul operei ce urmează a fi lecturată și un alt personaj ce face parte dintr-o creație a altui autor studiat pe aceeași temă;
- plecând de la sumare indicații referitoare la întâmplările ce alcătuiesc subiectul operei, elevii să formuleze întrebări conexe cu valoare intuitivă, analitică și critică de genul:

  Ce mare pasiune ar putea avea personajul?

  Ce fel de oameni și-ar alege ca prieteni?

  Cum s-ar apăra în caz de necesitate?

  Cine i-ar putea sări în ajutor în depășirea problemelor dificile? și altele;

2. ***Actul propriu-zis al lecturii*** ce ar presupune existența unui timp rezonabil în care cititorul pasionat să se cufunde în adâncurile textului dat spre citire pentru a-i pătrunde toate semnificațiile;
3. ***Postlectura*** ca act al analizei și interpretării textului citit presupune o extensie firească a activității de lectură ce vine să completeze, să verifice și să valideze dacă ceea ce au simțit/perceput la nivel individual elevii în etapa a doua coincide cu ceea ce au receptat ceilalți, cu părerea coordonatorului și cu părerea criticilor literari ca cititori avizați.

Ieșirea din textul lecturii, adică postlectura, se poate desăvârși prin trasarea și ducerea la îndeplinire a unor sarcini transdisciplinare bazate pe conexiuni între literatură și istorie, literatură și filosofie, literatură și pictută, literatură și muzică, literatură și geografie, literatură și fizică ori matematică, literatură și religie etc, acele conexiuni care să valideze transferul de cunoștințe și să lărgească orizontul imaginativ și creativ al elevilor cultivânsu-le în același timp și spiritul critic. Deoarece nu există rețetă general-valabilă și metodă ideală de învățare pentru toate activitățile de lectură, cercetătoarea Octavia Costea recomandă profesorilor ce desfășoară cu elevii asemenea lecții formative să abordeze *un stil eclectic, bazat pe dozaj adecvat diferitelor procedee de analiză și de sinteză în domeniul lecturii*, aceasta neînsemnând bulversare conceptuală, ci sinteză controlată, fundamentată pe întrebări și răspunsuri controlate și aducătoare de beneficii spirituale și cognitive.

Bibliografie:

1. Prof. univ. dr. Alina Pamfil, Un model de receptare a textului literar, in revista ***Perspective***, nr 2, Editura Didactica limbii și literaturii române, Cluj , 2013, pg 2;
2. Octavia Costea, Didactica lecturii- o abordare funcțională, Editura Institutului European, Iasi, 2006, pg. 25.

SECȚIUNEA I: PROIECT ANTEPRENORIAL de educatie nonformală

Propunător,
Prof. Stroe Silvia
Școala Gimnazială Mihail Kogălniceanu Buzău

1. Denumirea proiectului: **„Micii anteprenori!”**
2. Durata proiectului: octombrie-mai
3. Grupul ţintă: elevii claselor V-VI (inclusiv cu CES)
4. Tipul proiectului: integrat (la nivelul tuturor ariilor curriculare)

- Argument:

Banii reprezintă o componentă importantă a vieţii cotidiene, fără de care individul şi familia nu se pot dezvolta, nu pot avea echilibru şi împlinire.

Proiectul îşi propune ca elevii cu cerinte educative speciale să dobandească deprinderi şi competenţe necesare gestionării unui buget propriu, conştientizarea rolului banilor în societatea actuală, cât şi a modalităţilor de obţinere a acestora, prin valorizarea muncii şi a respectului faţă de ceilalţi.

Totodată, elevii învaţă să-şi descopere pasiunile şi să le transforme în afaceri de succes.

- Obiective de referinţă:

O1: Să recunoască banii folosiţi în România, dar şi în principalele ţări europene;
O2: Să atribuie o valoare corectă unor produse şi servicii din mediul apropiat;
O3: Să exemplifice cheltuielile curente pe care le are o familie/ lună obişnuită;
O5: Să facă diferenţa între valorile materiale şi cele imateriale ale vieţii cotidiene;
O6: Să promoveze produse şi servicii în vederea obţinerii unui profit;
O7: Să lucreze în echipe eterogene.

- Obiective operaţionale:

O1: Să recunoască banii şi valoarea lor, din cel puţin trei ţări europene;
O2: Să realizeze minim 2 produse cărora să le atribuie o valoare corectă;
O3: Să gestioneze util un buget propriu, pentru organizarea unui târg-expoziţie cu vânzare de produse;
O4: Să prezinte persuasiv produse şi servicii în faţa colegilor.

- Activităţi de învăţare:

A1: Călătorie monetară prin Europa!(-recunoaşterea banilor şi a valorii lor- jocuri de rol)
A2: Bugetul familiei mele!(realizarea bugetului necesar unei familii modeste pentru o lună obişnuită: venituri/cheltuieli/ economii)
A3: Atelier de manufactură!(realizarea unor produse proprii din materiale diverse/ tehnici diferite)
A4: Cum îmi vând marfa?(plan de marketing- dezbatere)
A5: Hai la târg!(expoziţie cu vânzare)
A6: Planuri de viitor!(plan de investiţii- concurs)

- Rezultate aşteptate:

- Peste 50% dintre elevi recunosc unităţile monetare europene principale şi echivalentul lor în Ron, efectuând conversia conform unor sume date;
- Peste 90% dintre elevi utilizează banii conştient şi corect în viaţa de zi cu zi, fără a-i risipi;
- Peste 75% dintre elevi îşi justifică opţiunea pentru cheltuieli planificate.

- Evaluare şi diseminare:

- Grile de monitorizare;
- Fişe de lucru/de observaţie
- Chestionare;
- Portofoliu;
- Raport de activitate;
- Expoziţie fotografică;
- Interviuri/ articole / internet.

Participarea la învățare și reducerea excluziunii la orele de *Estetica și igiena corpului omenesc*

Autor: profesor Sava Ana
Liceul Economic ”Alexandru Ioan Cuza” Piatra Neamț

Domeniul *Estetica şi igiena corpului omenenesc* este dedicat frumuseții. Produsele realizate de elevii de la acest profil (coafuri, tunsori, manichiură, pedichiură) sunt destinate punerii în evidență a trăsăturilor frumoase ale unei femei și mascarea eventualelor imperfecțiuni. Coafurile și alte lucrări de estetică constituie un mesaj autentic care vorbește despre lumea interioară, sensibilitatea proprie, felul în care lucrătorii văd și interpretează frumosul. Pentru practicarea meseriei de frizer-coafor-manichiurist-pedichiurist sunt necesare calități native precum imaginație, creativitate, îndemânare dar și altele care se dezvoltă prin exercițiu, muncă, perseverență.

Existența copiilor cu CES și a altor elevi proveniți din medii incluzive constituie o provocare atât pentru profesori dar și pentru elevi, părinți și comunitate începând de la forma de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare sau învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Prin activitățile practice și teoretice desfășurate la orele de Estetica și igiena corpului omenesc realizăm în permanență participarea la învățare și reducerea excluziunii pentru copiii cu CES dar și a altor elevi proveniți din medii incluzive: copii din zone izolate sau aparţinând unor grupuri nomade, copii aparţinând unor minorităţi etnice sau culturale, sau aparţinând oricăror altor grupuri vulnerabile. Literatura de specialitate arată că elevii aparţinând unor minorităţi etnice sau culturale sau cei cu dizabilităţi beneficiază deopotrivă, atât din punct de vedere social, cât și din punct de vedere educațional, de incluziune. În plus, incluziunea are beneficii pentru profesori, părinți și comunitate prin adaptarea la diversitatea nevoilor educaționale și la particularitățile de învățare și dezvoltare ale copiilor.

Prin activitățile de învățare, diferențierea activităților și alegerea corectă a strategiilor de predare, învățare, evaluare, se crează un mediu incluziv adică acel mediu în care sunt bineveniţi, protejaţi şi educaţi toţi copiii, indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice. Prin participarea la concursuri de coafuri, manichiură-pedichiură, ținute vestimentare adecvate tematicii, parade, realizăm o promovare a talentului și a abilitaților practice ale elevilor de la profilul Estetica și îngrijirea corpului omenesc și mai ales integram elevii cu dizabilități sau pe cei proveniți din medii incluzive și le demonstrăm că prin perseverență, muncă, exercițiu, se pot depăși bariere și se poate câștiga autonomie, independență, încredere în forțele proprii.

La orele de Estetica și igiena corpului omenesc aplicăm cu succes metodele de învățare prin cooperare care au o mare eficiență. Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Apelăm la următoarele strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes.

1. Predicțiile în perechi. Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.

2. Știu/ vreau să știu/ am învățat. Elevii scriu pe o coloana ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.

3. Brainstormingul. Individual sau in perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.

4. Interviul în etape. Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.

5. Turul galeriei. Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problema care are drept rezultat un produs (schema,desen,compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Jocurile de rol sunt folosite frecvent la orele de teorie: dialogurile scurte dintre un lucrător și un client care solicită o lucrare de înfrumusețare, formule de salut, de întâmpinare a clientei, etapele consiliereii clientei sa. Tot sub formă de joc se desfășoară activitățile practice: realizarea unor împletituri simple sau coafarea părului pe un cap de exercițiu, realizarea manichiurii pe un model (manechin), spălarea părului la scafă, mimarea unor operațiuni mai complexe (pigmentarea și depigmentarea părului, bărbieritul facial, tunsori).

Elevul cu CES poate deprinde etape simple de lucru, poate folosi un mulaj sau un model, i se pot atribui fișe de lucru cu noțiuni simple, i se pot da să îndeplinească activități simple, fără complexitate, de organizare a resurselor, de realizare a unor împletituri, pieptănături simple, aplicarea lacului pe unghii, lucrări cu un grad scăzut de complexitate și de periculozitate.

Apelând la jocuri didactice simple, care implică mimica, mai mult decât comunicarea, elevul cu CES se va simți în largul său, va realiza că poate face aceleași lucruri cu cei din clasa lui. Starea de bine pe care o trăiește la școală un elev este cea mai puternică armă pentru integrare și pentru obținerea succesului școlar.

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale. Profesorul poate folosi însă câteva metode, care vor sprijini elevul să învețe cu ușurință: folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD si autism au un randament destul de bun), evaluarea prin metoda proiectelor (și nu prin teste de evaluare clasice care de obicei au și limită de timp în rezolvarea lor), jocuri de sinteză perceptuală în cadrul software-ului educativ (manuale digitale), înlocuirea scrisului de mână cu cel de tipar sau chiar folosirea calculatorului la majoritatea materiilor.

Pe lângă strategiile tradiționale de învățare, care cultivă toleranța, acceptarea, înțelegearea și prietenia, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii sa se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Prin eliminarea blocajelor culturale și emoționale, prin crearea unor relații destinse, și democratice între elevi și profesor se obține implicarea activă a elevilor în demersul didactic inițiat de profesor, iar toate acestea duc la valorificarea talentului personal, dezvoltarea creativității și a încrederii în forțele proprii- valori de bază în domeniul înfrumusețării corpului omenesc.

Bibliografie:

Baban, A. (2001). Consiliere școlară. Ed. Psinet, Cluj-Napoca.
Cosmovici, (1998). Psihologie școlară. Ed. Polirom. Iași
Miclea, M. (1999). Psihologie cognitivă. Ed. Polirom. Iași.
https://edict.ro/strategii-de-lucru-in-cazul-elevilor-cu-c-e-s/

Integrarea elevilor cu CES la orele de matematica

Prof. Purcariu Mihaela

A integra un elev cu CES în învățământul de masă presupune un proces de includere, de apropiere a acestor copii de cei normali prin implementarea unor programe cu caracter de recuperare, dar și stimularea potențialului restant care să conducă la dezvoltarea compensatorie a unor funcții care să substituie pe cele inexistente sau insuficient dezvoltate. Fiecare elev cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat si adaptat propriilor nevoi care să permită însușirea de abilități propice integrării eficiente în comunitatea normală.

Ca profesor de matematică am fost pusă în situația de a avea la clasă elev cu intelect liminar. Conform literaturii de specialitate între normal și deficientul de intelect există o categorie specifică și anume intelectul de limită sau liminar cu un IQ cuprins între 80-90. Această categorie face trecerea dintre normalitate și handicap.

Este precizată o diferență de aproximativ 2 ani și jumătate între vârsta mentala și vârsta cronologica la varsta de 10 ani. Acest decalaj se mărește treptat până la 5 ani la vârsta de 15 ani, iar în jurul varstei de 10-12 ani are loc o stagnare psiho-intelectuală în planul dezvoltării proceselor cognitive superioare.

Există câteva semne definitorii specifice intelectului liminar care fac ca acești elevi să fie identificați, cum ar fi:

- întâmpinarea unor dificultăți în urma însușirii scris-cititului și a calcului (disgrafie, dislexie, discalculie);
- unii pot prezenta hiperactivitate motorie sau timiditate, emotivitate și inhibare;
- prezintă blocaje ale gândirii sau încetineală în gândire;
- cerințele școlare sunt rezolvate doar până la un anumit nivel de complexitate. Puși în fața unor sarcini complexe, elevii cu intelect liminar se confruntă cu anumite insuccese școlare care pot genera trăiri tensionale și contradictorii ce duc tulburări de comportament;
- întâmpină dificultăți de relaționare cu alți elevi și imaturitate social –afectivă.

Prin stimulare potrivită si cu o metodologie de recuperare specială, astfel încât dezvoltarea lor psihica să se apropie de nivelul colegilor lor, acești copii pot fi integrați în învățământul obișnuit.

Elevii cu intelect liminar au nevoie să întâlnească concretul în timpul orelor de matematică, de aceea este indicat să lucreze cu corpuri geometrice din sârmă sau carton pe care să le manipuleze pentru ca mai apoi să poată face trecerea către gândirea abstractă. Prin parcurgerea de la concret la abstract și de la abstract la concret în formarea noțiunilor de matematică, făcând zi de zi calcule cu diferite numere, intrând în esența fiecărei probleme pentru a găsi legătura dintre mărimile cunoscute și cea cerută, procesele psihice ale copilului, operațiile gândirii (analiza, sinteza, comparația, generalizarea, abstractizarea) sunt stimulate printr-o activitate din ce în ce mai încordată. Odată cu formarea reprezentărilor și însușirea cunoștințelor matematice se îmbogățește și vocabularul cu cuvinte și expresii specifice, respectiv cu perimetru, arie, arie laterală, volum etc.

In cadrul orelor de matematică poate fi utilizată cu succes învățarea prin cooperare pentru integrarea copiilor cu CES. In lecțiile bazate pe învățarea prin cooperare elevii se ajută unii pe alții, se încurajează reciproc, își împărtășesc ideile, explică celorlalți, discută ceea ce știu, învață unii de la alții, realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

De asemenea, este utilă pentru dezvoltarea copiilor cu intelect liminar și utilizarea calculatorului și a soft-urilor educaționale. Pot fi folosite softuri de exersare care sunt prezentate ca un supliment al lecției din clasă și urmăresc exercițiul individual necesar pentru însușirea unor informații, pentru formarea unor deprinderi specifice, și care permit totodată

copilului să aibă mereu și o evaluare exactă a răspunsului, dar și softurile interactive care facilitează predarea informațiilor noi, permițând un dialog între programul respectiv și copil asemănător dialogului profesor elev din clasă. Ele contribuie la stimularea generală a cunoașterii, la dezvoltarea abilităților ludice și la optimizarea stărilor afectiv-motivaționale.

Personal, consider că un profesor trebuie să transforme școala într-un mediu flexibil, o școală care tratează procesul instructiv-educativ într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, devine un element de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților.

Părinți și profesori -beneficiile unor bune relații părinti-școală

prof. Sprîncenatu Monica,
Liceul Teoretic „Emil Racoviță" Vaslui

Prioritizarea relaţiei şcoală- familie

Ne confruntăm la momentul actual cu un asalt al criticilor asupra școlii venit dinspre media si un sector al societătii civile. Soluția în astfel de situații rămâne prioritizarea relației profesor-părinte. Contactul direct al părintelui cu învățătorul, profesor, diriginte, director poate diminua valul de neîncredere in școală .“Informațiile furnizate constant si corect despre parcursul școlar în termeni de comportament si relații sociale este benefic pentru copil și clădeste mereu noi punți de comunicare profesor-părinte. Copiii observă că ei sunt in centrul atenției atât pentru profesor cât și pentru părinți !”

Experții in domeniul educației susțin ca părinții si profesorii trebuie sa conlucreze astfel incât copiii să nu perceapă într-un mod foarte diferit mediul familial de cel școlar. Părinții sunt primii educatori ai copiilor, iar ei trebuie sa înțeleagă școala ca pe un intermediar care îi ajuta pe parcursul educării copilului. Părinții la ședinte si la lectorate pot fi informati despre diverse lucruri și tehnici utile in educarea și învățarea copiilor lor .

Prioritizarea

Lipsa timpului si planificarea defectoasă fac ca părinții să nu ajungă la intâlnirile programate de școala. Aici e o problema de prioritate. Fiecare alegere înseamnă și o renunțare. Cel mai mult un lectorat se poate întinde pe parcursul a doua ore cu o frecvența de două trei ori pe an școlar. Și multe școli apeleaza pentru aceste întâlniri duminca sau in alte zile de sarbatoare. Adesea instrăinarea dintre familie si scoala duce la mediocrizare sau, în unele cazuri, chiar la eșec școlar .

Pentru dezvoltarea unei bune comunicari este util ca părintii sa îi cunoască pe profesori încă de la începutul cursurilor. Astfel comunicarea va fi mai facilă și vor putea fi depăsite diversele piedici.

Școala insistă ca legatura cu părinții să se facă prin învățător și diriginti însă mulți părinți preferă contactul direct cu directorul considerând că, astfel, se rezolva mult mai simplu problemele propriilor copii . Aceasta conduce la complicare directorul adeseori nu are detalii ale parcursului școlar al respectivului elev si tot de la profesorul diriginte sau invatator preia informatiile .

Comportamentul diferit pe stadii de învăţare

Părinții sunt foarte interesati de relația cu școala in perioada prescolară si primară, iar de la clasa a V-a interesul este in descreștere. Mulți părinți sunt surprinși de comportamentul diferit al propriilor copii in mediul școlar față de cel din familie. Anumiți copii gălăgioși în familie sunt adesea elevi model, cu mulți copii “cuminți ” sunt elevi cu probleme la școală.

Pentru că elevii au tendinţa să transmită alterat situaţia, comunicare părinte – diriginte este foarte importantă , chiar dacă se fac prin telefon sau online, atunci când direct nu este posibil .

Decalogul unei bune comunicări :

I. Acceptă și alte puncte de vedere ;
II. Sinceritatea înainte de toate ,evitarea unui dublu limbaj ;
III. A discuta nu înseamnă doar a vorbi ci si a asculta – ascultarea activă fiind esentiala ;
IV. Nimeni nu este atat de orb incât să nu vadă , evitarea atitudinii defensive ;
V. Adevărul nu este monopolul nimănui ;
VI. Dreptul de a greși , nu putem sprijini idei în care nu credem doar din teamă;

VII. Depășirea urii si a resentimentelor, iertarea este o valoare în educație;

VIII. Nu putem impune intotdeauna opinia noastră;

IX. Nu invada intimitatea celorlalti, de evitat intrebările ce țin de intimidare ;

X. Încrederea în timp , aspectele de discutat trebuiesc prezentate clar. Timpul trebuie bine planificat pentru a fi productiv.

Familia si şcoala – importanta relaţiei

Există două rațiuni principale privind interacțiunea între familie si școală : legislativă si umană .

Rațiunea legislativă este cauzată pe factori legali – pornind de la Declarația Drepturilor Omului în care se situează la art. 26 că părinții au prima responsabilitate educația propriilor copii. „The Children Act in Norway (art. 30)’’ subliniază în mod explicit importanța rolului părinților în creșterea copiilor și, în egală măsură, suportul si susținerea educației conform abilităților educabilului .

Legea educației în Norvegia prezintă că rolul școlilor este acela de a coopera cu familia pentru educarea copiilor. Familiile au, deci, responsabilitatea nu doar de a-și crește copiii, ci și de a participa temele esențiale ale educatiei ca partener activ. PISA subliniază importanța rolului de părinte în educație. În 1997 OECD publica un articol prin care sublinia importanța părinților in calitate de colegi de școală. Este subliniată, astfel, contribuția părinților cu impact major în educarea propriilor copii. Școala este obligată să încurajeze participarea și cooperarea părinților drept factor esențial al îmbunătățirii performanțelor școlare .

Pentru elevi este foarte important să știe ca adulții sunt alături de ei . Analizele arată că acei copii care au experiența pozitivă în privința sarcinilor de lucru și își mențin aceste relații pozitive, vor avea probleme puține în dezvoltarea lor ca adulți, în egală măsură la nivel academic si nonacademic.

Aproximativ 20% din realizările școlare sunt legate de familie (Berg 2002, Norvegia). Aceasta reflectă o buna corelare între calitatea relațiilor școlare, familiale și nivelul cunoștintelor achiziționate de elev. Principalii factori ai reușitei școlare sunt nivelul educațional al părinților si calitatea cooperării între familie și școală (Nordhal, 2006).

Educația reală a copiilor este responsabilitatea părinților în timp ce rolul școlii este de a susține familiile în aceste doua sarcini . O bună relație între familie și școală va avea efecte pozitive în motivarea elevilor și câștiguri pe termen lung (Wentzel, 1998) .

Elevii, primind suport social si academic, vor avea o deschidere spre competivitate, interes asupra temelor din programă, asupra achizițiilor personale și motivarea în dezvoltarea personală și a relațiilor interpersonale (Wentzel, 1998).

Copiii care simt că nu au suportul părinților ajung să aibă false simptome traumatice cauzate de stres (dureri de cap,de burtă, întârzieri de creştere, etc). Există, de asemenea, o relaţie puternică între suportul familial şi încrederea în sine a copiilor (Coleman ,1996).

Implicarea părinţilor

Părinţii sunt cea mai puternică resursă pentru proprii copii. În primul rând, pentru utilizarea acestei resurse, aceştia trebuie să conştientizeze postura lor şi să perceapă raţiunea de a-şi ajuta proprii copii. În al doilea rând, părinţii trebuie să simtă că au influenţă în actul educaţional şi să perceapă succesul şcolar al propriilor copii. În al treilea rând, trebuie să simtă că au în şcoală un aliat şi scopurile sunt comune.Schimbările pozitive din viaţa copiilor au urmări la nivel familial şi local.

În relaţia profesor-părinte, profesorul are puterea instituţională, iar părintele se simte în inferioritate. Mulţi părinţi se tem de critica şcolară şi de sancţiunile care pot cădea asupra propriilor copii. Părinţii spun că sprijină arareori şcoala, dar profesorii susţin că primesc sprijinul familiilor. Pentru depăsirea acestor situaţii este nevoie de conlucrarea cu asistentul

social şi încurajarea părinţilor. Atunci când comunicarea este sinceră, feed- back-ul releţiei începe să apară. Mamele sunt cele mai implicate în relaţia şcoală-familie: ele fac teme cu copiii şi partcipă activ la evenimentele şcolare. Implicarea taţilor are şi ea un rol în succesul şcolar al elevului. Studii recente ale specialiştilor norvegieni arată că participarea ambilor părinţi la educarea copiilor este de şase ori mai puternică decât influenţa şcolii însăşi. Persistă, totuşi, un grad mare de reticenţă la colaborarea activă cu şcoala.

Profesorii care cunosc aspectele sociale şi familiale din care provin elevii pot manevra factorii motivaţionali (Ericson and Larsen).

Relaţia familie-şcoală este, mai degrabă, o problemă de atitudine. Profesorul joacă rolul esenţial în această relaţie. Adeseori bunele relaţii depind de abilitatea fiecărui cadru de a lucra cu anumite tipuri de elevi şi stereotipuri familiale. Profesorii trebuie să afişeze disponibilitatea de a comunica cu părinţii, să explice obiectivele programelor si să explice progresele elevilor. Profesorul este un profesionist şi are cea mai mare responsabilitate în procesul de construire a relaţiilor cu familia (Nordahl). Profesorul trebuie să arate o atitudine pozitivă şi să se focuseze mai mult pe viitor decât pe trecut şi să crească rolul părinţilor în educaţie. Crearea unei bune relaţii scoală-familie este avantajoasă de ambele părţi. Aceasta va ajuta pe profesori să înţeleagă situaţiile speciale şi rutina fiecărui elev, construind expectanţe realiste atât în mediul şcolar, cât şi în cel familial.

Pentru o relaţie pozitivă părinţii trebuie să aibă responsabilităţi clare în mediul şcolar. Implicarea lor trebuie să fie concretă şi precisă atât în activităţile şcolare, cât si în cele extraşcolare. Numai astfel poate fi înțeles scopul comun, rezultând îmbunătăţirea performanţelor şi succesul şcolar.

Bibliografie

Apter, Stephen (1982) Troubled children ,troubled systems: Pergamon General Psychology Series.

Coleman, Peter and Collinge J (1996): Learning together: The student/parent/teacher triad in School effectiveness and school improvement.

Crispeels, J (1996) Effective Schools and Home/ School Community partnership Roles: a framework for parent involvement. Vol 7.

Epstein, Joyce (2001): School, family and Community Partnerships: Preparing Educaters and Improving Schools, Westview Press.

Wentzel, K (1998): Social Relationships and motivation in middle school. The role of parents, teachers and peers, Journal of educational Psychology, 90.

ASIGURAREA CALITĂŢII EDUCAŢIEI LA COLEGIULTEHNIC RĂDĂUŢI

Prof.Grijincu Marius-Costel Colegiul Tehnic Rădăuţi

Datoria oricărei instituţii din sistemul naţional de învăţământ, indiferent de tip, nivel şi formă de organizare a activităţii, este de asigura predarea, învăţarea, şi acolo unde este cazul, cercetarea de calitate pentru a contribui la dezvoltarea profesională şi personală a elevilor şi studenţilor şi la bunăstarea societăţii şi dezvoltarea sa durabilă.

Calitatea educaţiei este ansamblul de caracteristici ale unui program de studiu şi ale furnizorului acestuia, prin care sunt satisfăcute aşteptările beneficiarilor, precum şi standardele de calitate.

Asigurarea calităţii educaţiei exprimă capacitatea de a oferi programe de educaţie, în conformitate cu standardele enunţate. Asigurarea calităţii în educaţie este un demers dinamic ce presupune implicare şi responsabilizare, pe de o parte, precum şi gândire strategică şi control, pe de altă parte, transpus în practică prin descentralizare. În vederea asigurării calităţii în educaţie este necesară existenţa unor cadre didactice având experienţă şi pregătire temeinică, care doresc să se implice în procesul de predare-învăţare, să fie buni organizatori, conectaţi permanent la schimbările mediului în care îşi desfăşoară activitatea. Asigurarea calităţii include delegarea de responsabilităţi, descentralizarea responsabilităţii adoptării deciziilor la nivelul şcolii.

Lucrarea cuprinde o listă de proceduri aplicate la Colegiul Tehnic Rădăuţi şi anume: procedură de evaluarea a activităţii didactice, procedură-portofolii, procedură de evaluare a programelor de formare, procedură de observare a predării şi invăţării, procedură protecţia muncii in cabinete şi laboratoare, procedură pregătirea suplimentară a elevilor, procedură caiet de consemnare a utilizării cabinetului multimedia, procedură consemnarea activităţii practice a elevilor la agenţii economici, procedură – cdş/cdl, procedură de informare şi procedura de completare şi utilizare a catalogului.

Aceasta implică, pe de o parte, implicarea persoanelor interesate în procesul de schimbare, iar pe de altă parte, asumarea responsabilităţii pentru impactul şi succesul acestor schimbări. Prin urmare, delegarea responsabilităţilor şi autonomia şcolilor presupun asumarea reciprocă a răspunderii de către actorii implicaţi şi de către factorii interesaţi, la nivelul şcolii şi al sistemului de învăţământ. Calitatea educaţiei este opţiune fundamentală pentru nivelul de standard european, iar într-o societate bazată pe umanism, aceasta dobândeşte noi valenţe prin calitatea educaţiei.

Rolul profesorului în procesul de predare-învăţare este esenţial. Pentru a fi eficienţi, profesorii trebuie să se folosească de o rezervă impresionantă de talent şi abilităţi pedagogice, precum şi de calităţi specific umane. Îmbunătăţirea calităţii şi a motivaţiei profesorilor trebuie să devină priorităţi ale tuturor statelor lumii.

Colegiul Tehnic Rădăuţi îşi asumă misiunea de a forma tineri din zona Rădăuţi în specializări din domeniile: mecanică, servicii precum şi croitorie şi electrotehnică, pentru economia viitorului, capabili să se integreze pe piaţa muncii şi să-şi dezvolte o carieră într-o Europă unită. Principalul nostru obiectiv este acela de a contribui la dezvoltarea economică şi socială a României oferind educaţie şi pregătire profesională de calitate clienţilor noştri (elevi şi societate). Responsabilitatea fiecărui salariat de la Colegiul Tehnic Rădăuţi, începând cu conducerea acestuia, este calitatea procesului de învăţământ şi a proceselor conexe acestuia în concordanţă cu principiile Managementului Calităţii.

Pregătirea elevilor impune o strategie superioară, o colaborare foarte bună a tuturor factorilor: profesori, directori, beneficiari indirecţi (agenţi economici, părinţi, societate, universităţi) şi nu în ultimul rând o dotare materială foarte bună.

Managerii Colegiul Tehnic Rădăuţi vor depune toate eforturile pentru implementarea cu succes şi menţinerea unui Sistem al Managementului Calităţii, pentru realizarea unui învăţământ de performanţă, pentru continuarea tradiţiei şcolii.

L'ASSURANCE DE QUALITÉ DE L'ÉDUCATION AU COLLÈGE “ TECHNIQUE” RĂDĂUŢI

Prof.Grijincu Marius-Costel
Colegiul Tehnic Rădăuţi

Le devoir d'une institution du système nationel d'enseignement, n'importe quel type, niveau et forme d'organisation de l'activité est d'assurer l'enseignement, l'étude et là où est le cas, la recherche de qualité pour participer au dévéloppement professionnel et personnel des élèves et des étudiants et à la prosperité de la société et son dévéloppement durable.

La qualité de l'education est un ensemble de caractéristiques d'un programme d'éducation, en conformité aux standards énoncés.

L'assurance de qualité en éducation est un démarche dynamique ce que suppose implication et responsabilité, d'une part, ainsi la réflexion stratégique et le contrôle, d'autre part, transposé dans la pratique par décentralisation. En vue d'assurance la qualité de l'éducation, il est necessaire l'existence des enseignants ayant de l'experience et préparation solide, qui désirent de s`impliquer dans le processus d'enseignement-étude, qu`ils soient bons organisateurs, connectés en permanence aux échanges du milieu dans lequel ils se déroulent leurs activité. L`assurence de qualité renferme la délégation de responsabilités, la décentralisation de responsabilités et l'acceptation de décisions au niveau d'école.

Le travail comprend une liste de procedures apliquées au Collège Technique Rădăuţi par exemple: procédure d'évaluation de l'activité didactique, procédure-portofolio, procédure d'évaluation de programmes de formation, procédure d'observation de l'enseignement et de l'étude, procédure de protection du travail dans les laboratoires et les cabinets, procédure de préparation suplimentaire des élèves, procédure du cahier d'observation écrite d'utilisation du cabinet multimédia, procédure d'observation écrite des activités pratiques des élèves aux agents économiques, procédure – cds/cdl, procédure d'information et procédure de complètement et d'utilisation du catalogue.

Celle-ci implique d'une part, l'implication des personnes interessées dans le processus d'échange, et d'autre part, l'assumation de responsabilités pour l'impacte et le succés de ces échanges. Par conséquent, la délégation de résponsabilités et l'autonomie des écoles supposent l'assumation reciproque de responsabilité par les acteurs impliqués et par les facteurs interessés, au niveau de l'école et du systéme d'enseignement. La qualité de l'éducation est le choix fundamental pour le niveau du standard européan, mais dans une société basée sur l'humanisme, cette-ci gagne de nouvelles valences par la qualité de l'éducation.

Le rôle du professeur dans le processus de l'enseignement et d'étude est essentiel. Pour être efficace, les professeurs doivent utiliser une réserve impressionnante, le talent et des abilités pédagogiques, ainsi des qualités specifiques humaines. L'amélioration de la qualité et la motivation de professeurs doivent être de priorités de toutes les états du monde.

Le Collège Technique Rădăuţi assume sa mission de former de jeunes hommes dans la zone de Radauti dans de spécialisations de domaines: mécanique, services ainsi couture et éléctronique, pour l'économie de l'avenir, capables de s'intégrer au marché du travail et de dévélopper une carrière dans un Europe uni. Notre principal objectif est cela de contribuer au dévéloppement économique et social de Roumanie ofrant éducation et préparation proféssionnelle de qualité nos clients (élèves et société).

La résponsabilité de chaque salarié du Collège Technique Rădăuţi, commençant avec la direction, est la qualité du processus d'enseignement et d'autres precessus connexes en concordance aux principes du Management de la Qualité.

La préparation des élèves suppose une stratégie supérieure, une colaboration trés bonne de tous les facteurs: professeurs, directeurs, bénéficiaires indirects (des agents économiques, parents, société, universités) et non dans le dernier lieu une dotation materielle trés bonne.

Les managers du Collège Technique Rădăuţi déposeront tout les efforts pour l'implèmentation avec succès et la mention d'un système du Management de la Qualité pour la réalisation d`un enseignement de performance pour continuation de la traditon de l'école.

Integrarea școlară a elevilor cu dificultăți de învățare și a elevilor cu CES în învățământul de masă prin intermediul activităților extracurriculare

Prof. Herman Anamaria Ioana
Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș“ Beiuș

În lucrarea de față am prezent un proiect educativ derulat la nivel de școală *Mâini dibace* care prin activitățile realizate are ca scop integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES), a elevilor cu dificultăți de învățare, a elevilor orfani și proveniți din medii dezavantajate atât în colectivul clasei de elevi cât și în școală prin activități comune. Pe lângă activitățile realizate în cadrul proiectului au mai fost derulate la nivel de școală o serie de activități extrașcolare care au avut ca scop integrarea elevilor cu CES.

Orice elev are o serie de caracteristici care se referă la modul și specificul învățării sale. În același timp o serie de elevi pe parcursul anilor de școală au nevoie de sprijin suplimentar, activităţi specifice pentru realizarea sarcinilor de învățare fiind vorba despre dificultăți de învățare, cerinţe speciale, dizabilități, deficiențe/afectări diferite ale elevilor și care determină măsuri specifice. Integrarea nu se referă doar la elevii cu CES ci și la elevii cu dificutăți de învățare, elevii proveniți din medii vulnerabile, culturale și etnice defavorizate, dar și la elevi cu potențial educațional peste medie sau supradotați.

Prin participarea elevilor voluntari la activități extrașcolare care vizează integrarea elevilor cu probleme aceștea își dezvoltă aptitudini de toleranță față elevii aflați în dificultate, își dezvoltă spiritul civic.
Elevii cu CES în urma acestor activități devin mai încrezători în forțe proprii, le crește stima de sine, își dezvoltă capacitatea de comunicare și relaționare nu doar cu colegii de clasă ci și cu colegii din școală**.**

Analiza de nevoi al proiectului

Proiect educațional „Mâini dibace” se realizează la nivelul școlii și se adresează elevilor cu CES (cerințe educaționale speciale). Conform Art 3 din Ordinul Nr.1985/4.10.2016 publicat în Monitorul Oficial promovează utilizarea sintagmei „copii cu dizabilități“ cu scopul unei abordări unitare, însă, în relația directă cu copiii, se promovează termeni cu conotație pozitivă, precum „***copii cu abilități diferite“,*** copiii au dreptul de a fi numiți cum doresc ei si părinții/ reprezentatul și reprezentantul lor legal.

Proiectul se desfășoară cu ajutorul grupului de sprijin. Grupul de sprijin la nivel de şcoală se realizează cu sprijinul consiliului elevilor care au fost foarte încântați de această idee. Din grupul de sprijin fac parte elevi voluntari din consiliul elevilor, elevi voluntari din clasele în care sunt elevi cu abilități diferite, profesori voluntari dar şi părinţi voluntari atât al elevilor cu CES cât şi al celorlalţi elevi. Grupul de sprijin şi-a propus şi a realizat o parte din activități care vizează dezvoltarea comunicării şi integrarea în societate ale elevilor cu CES (elevi beneficiari).

Activitățile derulate în cadrul acestui proiect se vor desfășura într-o sală de clasă special amenajată pentru ***„copii cu abilități diferite“.*** Această locație reprezintă pentru aceștea o zonă de confort și de recreere precum și atelier de creație.

Argument justificativ

„Exista numai un singur fel de a întelege oamenii, anume de a nu ne grăbi să-i judecam, ci de a trai in preajma lor, de a-i lasa să se explice, să se dezvăluie zi de zi și să se zugrăvească ei înșiși în ei." Charles-Augustin Sainte-Beuve

„Conform legilor aerodinamicii, bondarul nu ar trebui să zboare, numai că, din fericire lui nu i-a adus nimeni la cunoștință acest lucru, așa că zboară în voia cea mai bună" Colin Tuner

„… în livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu [...] toate aceste roade sunt bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli, minţi mai agere sau mai încete? De ce nu i-am ajuta? Pierdem timp dar câştigăm satisfacţie şi respect... ” Comenius

În cadrul acestui proiect ***„copii cu abilităti diferite"*** vor realiza activități artistice împreună cu elevii voluntari, profesori voluntari, părinți voluntari, părinți facilitatori prin care își vor dezvolta abilități practice și artistice.

Pentru elevii cu CES munca în echipă este foarte importantă deoarece pot să își aducă aportul într-un mod constructiv în rezolvarea sarcinilor complexe deoarece responsabilitatea este comună. Pentru elevii voluntari din școală acest proiect îi ajută să devină mai empatici și să cunoască mai bine elevii cu nevoi speciale din școală.

După formarea grupurilor de elevi în plan individual se regăsesc motivele pentru care elevii doresc să lucreze în echipă cum ar fi nevoia de afiliere (apartenența la un grup pentru elevii cu cerințe educaționale speciale altul decât cel din sala de clasă, relaționarea și cu alți copii), nevoia de afecțiune, nevoia de securitate, nevoia de recunoaștere (aprecierea valorii personale atât pentru elevii cu cerințe educaționale speciale cât și pentru elevii voluntari), stimularea activității mentale, ajustarea comportamentului propriu (elevii voluntari se raportează la elevii la nivelul acestora) ajutor pentru îndeplinirea sarcinilor(ajutor din partea elevilor voluntari

Finalitatea proiectul se materializează prin expoziții comune astfel membrii echipei au sentimentul că au realizat ceva frumos împreună, iar recompensele sunt comune.

DESCRIEREA PROIECTULUI

Scop: Creșterea încrederii ***„copiilor cu abilităti diferite",*** încurajarea propriei inițiative pentru realizarea sarcinilor de lucru, perfecționarea motricității fine, dezvoltarea capacităţilor de exprimare a sentimentelor prin diferite creații artistice constând în desene, produse hand- made, realizarea de expoziții, de stimulare a potenţialului creativ al ***„copiilor cu abilităti diferite"***

Obiective:

1. Dezvoltarea abilităților de comunicare și relaționare ale ***„copiilor cu abilităti diferite"***
2. Stimularea mentală, îmbunătățirea comunicării oferirea de materiale de lucru pentru realizarea machetelor care nu sunt complexe sau extinse
3. Dezvoltarea simțului estetic creativ
4. Folosirea cunoștințelor acumulate pentru a se exprima
5. Stimularea creativității și expresivității elevilor prin desen și abilităților practice
6. Dezvoltarea spiritului civic pentru elevii voluntari
7. Valorizarea persoanelor cu nevoi speciale

Grup ţintă:

Direct: Grupul de elevi cu ***„abilităti diferite"***, din școală.

Indirect: Profesori volunatari, elevi volunatari și părinţii acestor elevi precum și părinții facilitatori din școală

Durata: An școlar

Conţinutul proiectului:

Prezentări PPT, organizarea atelierului de lucru, realizarea de produse hand-made, articole decorative, machete din diferite domenii conform profilului, expoziție cu produsele realizate.

REZULTATE: CALITATIVE,CANTITATIVE

Valorizarea fiecărei persoane, pe o abordare pozitivă, umanistă a relațiilor și a rolului fiecărui participant la procesul educațional.

Dezvoltarea aptitudinilor de toleranţă faţă de copiii cu cerințe educaționale speciale

Valorificarea valenţelor educative prin activităţi artistice

Activităţile se pot repeta anual, sau pot deveni permanente, parte integrantă activităţii şcolare ale elevilor.

Dezvoltarea capacităţii de comunicare.

Dezvoltarea spiritului civic și empatiei elevilor voluntari față de elevii cu ***„abilități diferite"***

Dezvoltarea spiritului de echipă și încredere în ceilalți.

Dezvoltarea abilităților practice și perfecționarea motricității fine și grosiere pentru elevii cu cerințe educaționale speciale

Dezvoltarea libertății de exprimare a sentimentelor și a propriilor viziuni în spațiul artistic atât pentru elevii voluntari cât și pentru elevii cu cerințe educaționale speciale.

Valorizarea persoanelor cu nevoi speciale

Activitatea nr. 1 - „Culorile toamnei”,

În cadrul primei activităţi „Culorile toamnei”, susţinută de către doamnele profesor Herman Anamaria și doamnele profesor volunatar din școală a avut loc activitatea artistică alături de clasa a XI –G, clasa a VI-a care vizează realizarea de produse hand made folosind materiale reciclabile. În cadrul activității „ Călătorie culinară pe meleaguri bihorene“.

Activitatea nr. 2 - „Crăciunul magic”

Profesorii din echipa de proiect împreună cu profesorii voluntari, elevi voluntari, elevi CES, părinți facilitatori din școală au realizat decorațiuni de Crăciun . În cadrul acestei activități au fost prezentate decorațiuni realizate de elevi online.

Activitatea nr. 3 - „Profilul meu mă reprezintă”

Profesorii din catedra tehnică au realizat planșe, panouri, machete corespunzătoare profilului. În activitate au fost implicați elevii voluntari din școală și elevii cu CES. Elevii cu CES au fost îndrumați și sprijiniți de către profesori și elevii voluntari în realizarea planșelor, machetelor conform calificării profesionale a fiecărui elev.

Activitatea nr. 4 - „A venit primăvara!”

Profesorii voluntari, elevi voluntari și elevi cu CES din școală au realizat mai multe ateliere de lucru. În cadrul acestor ateliere au fost realizate felicitări și mărțișoare hand made care au fost expuse în școală.

Activitatea nr. 5 - „Decorațiuni pascale,” Activitatea nr. 6 „Flori de mai”,

Profesorii voluntari, elevi voluntari și elevi cu CES din școală au realizat mai multe ateliere de lucru. În cadrul acestor ateliere au fost realizate decorațiuni hand made care au fost expuse în școală.

Proiectul a fost mediatizat pe site-ul școlii și în revista școlii.

Având în vedere rezultatele, produsele finale ale acestui proiect ne propunem să-l derulăm și în anul viitor școlar.

Dezvoltarea abilităților practice a elevilor cu CES Integrați în învățământul de masă folosind metoda lucrărilor practice

Prof.ing. AVRAM Mirela
Colegiul Tehnic “Ioan Ciordaș” Beiuș

Metoda reprezintă pentru profesor o cale de conducere şi de organizare a activităţii de învăţare a elevului prin care acesta asimilează noi cunoştinţe. Pentru elev metoda înseamnă traseul pe care acesta îl parcurge de la necunoaştere la cunoaştere, de la o cunoaştere mai puţin profundă la una profundă.

Metoda lucrărilor practice ocupă un loc important în sistemul metodelor de instruire mai ales în învățământul profesional.

Ele dobândesc o diversitate şi o importanţă din ce în ce mai mare, este o preocupare în direcţia formării inteligenţei practice.

Metoda lucrărilor practice constă în executarea de către elevi a diferitelor sarcini practice în scopul aplicării cunoştinţelor la solutionarea unor probleme practice, tehnice, productive , al însuşirii unor deprinderi de aplicare a teoriei în practică necesare pentru activitatea profesională.

Metoda lucrărilor practice diferă de cele de laborator care au un caracter experimental prin faptul că sunt orientate spre transformarea, într-un fel oarecare a realității în scopuri utile omului. În perioada de instruire practică a elevilor lecția de atelier este o verigă principala pentru formarea abilităților practice. Organizarea atelierului se face în funcție de normativele de dotare și condițiile specific din fiecare unitate de învățământ. Normativele de dotare din atelierul școlii au în vedere asigurarea cu minimul de utilaje, dispozitive scule, aparate de măsură și control. Deasemenea se vor respecta măsurile ergonomice specifice locului de muncă cum ar fi: iluminatul atelierului poate fi natural sau artificial, microclimatul corespunzător privind temperatura (16- 18°C), umiditatea (50%), ventilare corespunzătoare.

Pentru orele de instruire practică avem următoarele tipuri de lecții: lecția de inițiere în procedeele de muncă, lecția de fixare a deprinderilor practice, lecția de aplicare a deprinderilor formate, lecția de evaluare.

În continuare se prezintă un proiect didactic pentru orele de instruire practică în domeniul mecanică.

PROIECT DIDACTIC

1. Disciplina: Instruire practică
2. Tema: Îndoirea metalelor (materialelor)
3. Subiectul: Îndoirea țevilor cu ajutorul dispozitivului. Executarea cotului 90°
4. Forme de desfășurare: Instruire colectivă sau individuală
5. Locul de instruire: Atelier de lăcătușerie
6. Obiective operaționale:
   - Să cunoască construcția și funcționarea dispozitivului de îndoit țevi
   - Să aibă deprinderea de a pregăti dispozitivul pentru lucru și de a fixa semifabricatul în dispozitiv
   - Să-și formeze deprinderea de utilizare a dispozitivului și de a realiza reperul la dimensiunile prevăzute în documentația de execuție
   - Să manifeste un comportament pozitiv privind calitatea lucrării și normele de protecție
   - Să manifeste comportament pozitiv privind calitatea lucrării

7. Metode de învățământ folosite: conversația, explicația, demonstrația , efectuarea de lucrări practice, observația dirijată.
8. Mijloace: dispozitivul de îndoit țevi, trusa de scule, semifabricate debitate , desenul de execuție a produsului finit, ruletă metalică, șubler, planșe cu norme de protecția muncii.
9. Criteriile de realizare a obiectivelor:
   - Enumerarea principalelor părți componente și explicarea funcționării dispozitivului de îndoit țevi
   - Montarea corectă a dispozitivului și poziționarea țevii în mod corespunzător
   - Îndoirea efectuată în limitele abaterilor dimensionale, conform STAS 1111-86
   - Spirit de muncă independent
   - Respectarea normelor de protecția muncii
10. Desfășurarea lecției de instruire practică

A. Organizarea grupei (Controlul prezenței și a ținutei,verificarea caietelor de practică)

B. Instructajul introductiv

i.)Verificarea cunoștințelor și procedeelor practice din lecția precedentă (Tăierea materialelor)

- Tăierea (debitarea) manuală și mecanică (procedee)
- Tipuri de semifabricate și debitarea lor (posibilități, variante, exemple)
- Norme de protecția muncii la tăierea materialelor

ii.)Comunicarea subiectului activității:

-Se face o scurtă prezentare cu cunoștințele din lecțiile anterioare

-Se prezintă schița de execuție a piesei finite. În paralel se prezintă semifabricatele debitate la lungime și modelele de coturi la 90° (executate de către maistru).

-Se discută cu elevii și se insistă pe recunoașterea materialelor și denumirea corectă a acestora.

-Se anunță și se explică obiectivele și criteriile de realizare .

-Se descrie dispozitivul de îndoit țevi, părțile componente, accesoriile și funcționare.

-Se montează dispozitivul și semifabricatul , se verifică modul corect de poziționare

iii.)Demonstrația maistrului - instructor

Se realizează în ritm normal, dar indicând delimitat mânuirile. Se conversează cu elevii, apoi maistrul repetă demonstrația . Apoi se execută îndoirea de către 2-3 elevi fiind ajutați de maistru și urmăriți de ceilalți elevi.Se insistă asupra controlului operației: abateri admisibile, dimensiuni liniare și unghiulare, modul de măsurare, debavurarea capetelor.

C. Instructajul curent

Elevii se repartizează la locurile de muncă. Prin rotație execută îndoirea cu dispozitivul. Se ajustează apoi bancul de lucru la capete (debavurarea). După caz, unii elevi pot primi sarcini de a exersa alte operații (trasare, tăiere, pliere, controlul dimensional).

Maistrul instructor îndrumă activitatea. Se corectează, după caz, mânuirile și mișcările elevilor. Se urmărește autocontrolul efectuat de către fiecare elev și modul cum se respectă normele de protecția muncii.

D.Instructajul de încheiere

Evaluarea activității elevilor se se face în funcții de obiectivele propuse cu accent deosebit pe analiza lucrărilor

Se comunică notele acordate.

Se discută cu elevii constatările: greșeli ,rebuturi, remediere.

Se comunică tema activității viitoare

Se restabilește ordinea în atelier.

Anexe: desen de execuție, fișă tehnologică

Lucrările practice îi ajută pe elevi să conştientizeze importanţa cunoştinţelor teoretice şi să trateze aceste cunoştinţe ca nişte instrumente puse în slujba practicii.

Lucrările practice cuprind începând cu obişnuitele aplicaţii practice, de proiectare, de execuţie, de producţie, de construcţie, de creaţie. Toate acestea se diferenţiază după specificul
diferitelor domenii.

Primele lucrări practice se execută numai pe baza unor demonstraţii- instructaj oferite de către profesor.

Aplicarea creatoare a lucrărilor practice generează o serie de efecte pozitive asupra elevilor cu CES cum ar fi:

- educaţia în spiritul muncii,
- achiziţionarea unor strategii de rezolvare a unor probleme practice,
- consolidarea, aprofundarea şi sistematizarea cunoştinţele,
- manifestă încredere în forţe proprii,
- dovedesc spirit de echipă,
- contribuie la motivaţia profesională

Bibliografie

1. Ioan Cerghit- ***Metode de învăţământ***, Editura Polirom, Iaşi 2006
2. Zgură Ghe. ș.a ***Utilajul și tehnologia meseriei. Lăcătușerie (partea generală)*** Editura Didactică și Pedagogică, București,1992
3. Petru Cociuba, Paul Matos,ș.a – ***Metodica pentru perfecționarea maiștrilor instructor***, Editura Economică preuniversitară, București 4..Constantin Cucoș- ***Pedagogie***, Ediția a III-a, Editura Polirom, Iași 2014

Rolul şi statutul cadrului didactic în societate

prof. Șova Anca
Școala Gimnazială „General Nicolae Șova” Poduri

MOTTO: *Profesorul mediocru vorbeşte. Profesorul bun explică. Profesorul foarte bun demonstrează. Profesorul eminent inspiră.* (William Arthur Ward)

Conform DEX, prin *status/statut* se înţelege „locul pe care îl ocupă, într-un sistem, un individ, într-un anumit moment.”[8], adică exprimă persoana ca membră a societăţii cu îndatoririle, drepturile şi obligaţiile ei.

Au fost identificate următoarele categorii de statut:

- politico-moral – interacţiunea exigenţelor, normelor legate de conduita etică-morală;
- psihopedagogic – nivelul de pregătire psihopedagogică şi implică aptitudini pedagogice;
- psihosocial – relaţionarea umană, deprinderi interpersonale;
- profesional-ştiinţific – specialitate: priceperi, deprinderi, aptitudini.

Noţiunea de *cadru didactic/profesor/educator* se referă la o „persoană cu o pregătire specială într-un anumit domeniu de activitate și care predă o materie de învățământ (în școală). ♦ (Impr.) Învățător. ♦ P. gener. Persoană care îndrumă, educă, învață pe cineva”[9].

Portretul ideal al cadrului didactic a fost, este şi va fi discutat în societate, dar mai ales în mass-media.

S-a constatat că sistemul educaţional realizează, prin activităţi şi procese specifice, pregătirea elevilor pentru realitatea socială, într-un mod mult mai complex, decât cea a famililor din care provin.

În acest sens, profesorul este cel care are sarcina iniţatorului, elevii umând trecerea prin procesul iniţierii, profesorul fiind considerat cel care conduce „ritualul” iniţiatic.

Prin comunicare, se urmăreşte ca profesorii să fie receptaţi, înţeleşi, acceptaţi şi totodată să provoace o schimbare de atitudine şi de comportament în rândul elevilor, ceea ce impune anumite particularităţi psihologice şi psihopedagogice din partea ambilor membri ai relaţiei.

Controlul pe care profesorul îl exercită asupra elevilor este rezultatul unui amestec subtil de putere personală şi de autoritate, derivată atât din statutul său de profesor, cât şi de sistemul de reguli cu care operează în şcoală şi în sala de clasă.

Pe lângă valorile ştiinţifice şi culturale ale societăţii, cadrul didactic are datoria să cunoască valorile morale, principiile şi regulile morale proprii statului de drept şi societăţii democratice. Este menit să formeze şi să dezvolte elevilor deprinderi de conduită morală. Profesorul trebuie să manifeste o conduită demnă în orice situaţie: în familie, în şcoală, în societate, pentru că aceasta va fi imitată de către elevii săi. O conduită ştiinţifică, morală şi culturală corectă a profesorului va fi învăţată de elevi şi, prin interiorizare, va deveni conduita elevilor săi. De aceea, profesorul trebuie să fie un model în tot ceea ce gândeşte şi în tot ceea ce realizează.

Ioan Jinga subliniază că „este necesar ca profesorul să manifeste şi capacitate managerială în domeniul educaţional, pentru că el este chemat să îndeplinească diferite funcţii: şef de catedră, responsabil de comisii, diriginte etc. În această privinţă, pregătirea de specialitate, experienţa didactică şi profilul cultural şi moral îi sunt indispensabile.”[10]

---

[8] *Dicţionarul explicativ al limbii române*, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 1998, p. 1016.
[9] *Idem*, p. 855.
[10] Jinga, Ioan, *Manual de pedagogie*, Ed. All, Bucureşti, 2006, p. 85

O dimensiune a aptitudinii pedagogice în societate este empatia. Profesorul participă la emoţiile şi sentimentele elevilor, la împărtăşirea acestora, la trăirea lor alături de ei.

Empatia predictivă rezidă din capacitatea profesorului de a transpune în psihologia elevului, de a îndeplini „rolul” lui şi de a-i prevedea, în limitele unei erori admise, comportamentul ulterior. Acei profesori care sunt apreciaţi ca fiind buni şi foarte buni au indici superiori de empatie. Aceasta „facilitează găsirea modalităţilor de a menţine concentrată atenţia elevilor la lecţie, de a se face acceptat de elevi, de a echilibra relaţiile cu ei, asigurând astfel condiţii favorabile pentru procesul de predare-învăţare”[11].

Cadrul didactic este un model uman, moral şi cetăţenesc al viitoarelor generaţii, trecând peste bariera de a fi considerat un formator informaţional. El stabileşte cu clasa şi un contact psihologic, realizează cu elevii o comunicare cognitivă, dar şi una afectivă. Profesorul trebuie să cunoască psihologia elevului, structurile lui cognitive, precum şi metodele şi procedeele de a transmite elevilor corpul de cunoştinţe şi deprinderi din specialitatea sa. El trebuie să dispună de o temeinică pregătire psihopedagogică.

Calitatea de profesor nu este înnăscută. Ea se câştigă şi se formează în universitate şi se perfecţionează în procesul instructiv-educativ. Măiestria pedagogică se concretizează în abilitatea de a-i învăţa pe elevi cum să înveţe şi cum să-şi dezvolte personalitatea, în priceperea de a întemeia relaţii socio-afective pozitive cu elevii, bazate pe înţelegere şi cooperare eficientă.

„Profesorii eficienţi au, în mod sigur, personalităţi diferite. Dar, indiferent de tipul de personalitate, succesul în munca cu elevii va fi legat de simpatia lor gemină pentru elevi, de bucuria de a preda, aceştia tratându-i pe elevi cu respect şi corectitudine, permiţându-le să se simtă în clasă ca acasă şi comunicându-le preocuparea pentru ei.”[12]

Profesorii trebuie să aibă grijă ca în derularea procesului de învăţământ să nu lezeze personalitatea elevului, ci să-l ajute să şi-o dezvolte, să-l ajute să înveţe să gândească singur pentru ca atunci când va părăsi băncile şcolii să nu depindă de nimeni cel puţin din punct de vedere intelectual.

„Profesorul trebuie să sesizeze şi să încurajeze orice încercare, oricât de timidă, a elevilor de a se apropia de el. Elevului îi este frică să nu greşească şi mai ales să nu fie înţeles greşit, dar el doreşte din toate puterile să-şi deschidă sufletul în faţa profesorului. Tonul afectiv pe care profesorul îl imprimă relaţiilor sale cu elevii generează climatul afectiv favorabil sau nefavorabil bunei desfăşurări a activităţii.”[13]

Aflaţi într-o continuă degradare a societăţii în care trăim, asistăm la o erodare a statutului educației și al educatorului fiind antrenată și de schimbările permanente, fără sfârșit.

Constantin Cucoș precizează într-un articol că „Se știe că statutul profesoral și autoritatea paideică se desenează într-un cadru mai larg, de ordin socio-cultural, economic și cunoaște o dinamică aparte, împrumutînd note și trăsături ale acestui perimetru mai larg. (...) Faptul că avem acces nelimitat la informații (în spațiul virtual, de pildă), nu ne face și competenți în vreo direcție. Una e să știi ce medicamente s-ar preta pentru o boală, altceva e să prescrii ce se impune într-o situație dată”[14].

Iată că același doctor în pedagogie, Constantin Cucoș, încearcă să precizeze cauzele deprecierii statutului profesoral. „Sunt mai multe piste explicative: neatractivitatea profesiunii, prin deprecierea materială; diminuarea statutului simbolic al profesiunii în mentalul colectiv; schimbarea paradigmelor în ce privește raporturile dintre actorii angajați în educație, prin asumarea respectării drepturilor copiilor, ale părinților etc., prin extinderea comportamentelor revendicative

[11] Marcus, Stroe, *Empatia şi relaţia profesor-elev*, Ed. Academiei, Bucureşti, 1987, p. 56.
[12] *Apud* Blaer, Timoty, în Stan, Emil, *Profesorul între autoritate şi predare*, Ed. „Teora”, 1999, p. 82.
[13] Truţă, Elena, Mardar, Sorina, *Relaţia profesor-elev:blocaje şi deblocaje*, Editura Aramis, Bucureşti, 2005, p. 25.
[14] CUCOȘ, Constantin, *„Reformita” și erodarea autorității profesorale*.

etc.; punerea în discuție a însuși rolului educației în devenirea persoanei, prin criza sistemelor valorice, de promovare la scară socială a competențelor autentice; dereglări permanente ale procesului educativ din cauza discontinuităților, contrarietăților, fenomenelor anomice în ce privește politicile publice în materie de educație (schimbări permanente, amatorism, impredictibilitate); slaba pregătire sau deraieri deontologice ale unor profesori; apariția de alternative la învățământul public prin internaționalizarea formării, învățământul privat, homeschooling etc.”

Această nestatornicie a sistemului duce la o depreciere atât a statutului educaţional, cât şi a profesorului, beneficiarii dezvoltând neîncredere pentru individ, în general, pentru comunitate.

Bibliografie:

A. Lucrări ştiinţifice:

1. Truţă, Elena, Mardar, Sorina, *Relaţia profesor-elev:blocaje şi deblocaje*, Editura Aramis, Bucureşti, 2005.
2. Stan, Emil, *Profesorul între autoritate şi predare*, Ed. „Teora”, 1999.
3. Jinga, Ioan, *Manual de pedagogie*, Ed. All, Bucureşti, 2006.

B. Dicţionare:

1. *Dicţionarul explicativ al limbii române*, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 1998.

C. Alte surse :

1. CUCOȘ, Constantin, *„Reformita” și erodarea autorității profesorale,* http://www.opiniastudenteasca.ro/atitudine/cap-in-cap/reformita-si-erodarea-autoritatii-profesorale.html?fbclid=IwAR3y5hUm6kD237Qfso0B7ACLs6-tLbr9RGebM8DUPTV6ONIrEMvcj9mOVlw.

Lesson plan

Roșca Simona Angela
”Alexandru Ștefulescu” Secondary School

Class: 7th

Timing: 40 minutes

Textbook:Limba moderna 1 :Engleză clasa a VII-a

Unit : 4

Lesson: Present perfect with for and since

Type of lesson : Grammar

Skills: Speaking, Reading, Writing, Listening

Interaction: Teacher-student, student-teacher

Aids: textbook, notebooks

Teaching techniques: explanation, conversation, example

Lesson aims:

Lesson aims:

1. To develop students’ grammar;
2. To develop students’ vocabulary and their speaking competences

Objectives: By the end of the lesson the students will be able to:

- Identifiyng and using form for and since the present perfect ;
- To feel more positive when expressing their ideas in english ;

Stages:

Activity 1: Warm-up 2’

Aims: - to encourage students’ involvement;

-to create a pleasant atmosphere and to check attendance;

-to prepare the students for the topic that will be discussed in today’s class.

Procedure:

Teacher’s activity: Informal conversation. Teacher greats students and asks them questions about their mood, and how was their day to encourage speaking. The students answer the teacher’s questions. First, the teacher asks if there is anybody missing .

Activity 2: Performing exercise 1 on page 44 5’.

Aims: For students to be captivated by the class and start interacting with the teacher by solving an exercise in creativity.

Procedure:

Teacher’s activity: The teacher communicates to the students a first example of how to solve the exercise and together they perform another one so that the class is interactive and they are also interested in the following information that will be communicated until the end of the class.

Activity 3: Continuing to perform exercises to develop students' vocabulary. 5’

Aims: Students to be as active as possible and eager to respond to exercises.

:Students to learn new words in their own vocabulary

Procedure:

Teacher's activity : The teacher together with the students continues to solve exercises from which they can also learn new words so that later they can be relaxed for the next lesson to be taught and ask questions in case something is not clear to them without any restraint**.**

Activity 4: Introducing the subject 2'

Aims: To make the students aware of the topics they will discuss

Procedure:

Teacher's activity: The teacher announces the subject of the lesson, which is Present perfect with for and since and communicates to the students the objectives of the lesson.

Activity 5: A short presentation of the perfect present tense 10'

Aims : Students will be able to identify the perfect present tense in the examples

Procedure:

Teacher's activity : The teacher communicates a short theorizing of the perfect present tense and together with the students examples are made to understand its use.

Activity 6: Identifying and using the forms "for and since" 15'

Aims: To be able to identify and use students correctly these forms in exercises

Procedure:

Teacher's activity: The teacher transmits the theoretical part while the students write in notebooks after which several examples of sentences will be made so that later they can use these forms correctly**.**

Activity 7 : Homework and feedbeack for the lesson taught 2'

Aims : Communication homework for the next hour .

Procedure:

Teacher's activity: The teacher tells the students that they have homework for the next hour exercise 5 on page 46 .

“Şcoala pentru toţi”- exemplu de bună practică în abordarea educaţiei incluzive

profesor de sprijin Elena Hârcă
Şcoala Gimnazială Specială”Constantin Păunescu”Iaşi

Despre şcoala incluzivă

Între şcoală şi comunitate, prin implicarea directă şi activă a părinţilor, conceptul de incluziune a apărut prin anii 1980 – 1990, susţinerea lui la nivel global având la bază principiul drepturilor omului, în Româna conceptul de integrare implementându-se începând cu anii 2000-2001. În ***Declaraţia de la Salamanca*** (UNESCO, 1994) se afirmă că „şcolile ar trebui să primească orice copil, indiferent de condiţia lui fizică, intelectuală, emoţională, lingvistică sau de orice altă natură. Astfel ar trebui incluşi în egală măsură copii în dificultate şi copii talentaţi, copii ai străzii şi copii care lucrează, copii proveniţi din familii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând unor minorităţi etnice, lingvistice sau culturale şi copii proveniţi din alte grupuri ori zone marginalizate sau defavorizate.

Principiul fundamental al şcolii incluzive este acela că toţi copiii trebuie să înveţe împreună, oriunde este posibil acest lucru, iar diferenţele care pot exista între ei sau dificultăţile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanţă. În cadrul şcolilor incluzive, variatele necesităţi ale elevilor trebuie recunoscute şi trebuie căutată o soluţie pentru fiecare dintre ele, ţinând cont de stilurile şi de ritmurile diferite de învăţare. De asemenea, cu ajutorul unui curriculum adecvat, al unei bune organizări, al unor tehnici de predare, al folosirii resurselor şi al unor parteneriate cu comunităţile lor se va crea un sistem de învăţământ de calitate. Trebuie să existe o susţinere continuă şi servicii necesare satisfacerii nevoilor speciale prezente în fiecare şcoală.” (*Declaraţia de la Salamanca şi Cadrul de acţiune privind Nevoile educaţionale speciale* UNESCO -1994)

Incluziunea subliniază ideea că şcolile şi sistemul educaţional în general trebuie să se schimbe şi să se adapteze nevoilor elevului. Se reflectă valorificarea diversităţii şi recunoaşterea necesităţii de a găsi soluţii la nevoile diferitelor tipuri de elevi (Kisanji, 1999).

Şcoala incluzivă urmăreşte creşterea performanţei şi a rezultatelor şcolare, precum şi dezvoltarea potenţialului tuturor elevilor. Într-o şcoală incluzivă etosul (atmosfera) este întotdeauna primitor. Vorbim de un astfel de etos atunci când:

- reflectă în mod coerent un set de valori limpede articulate;
- elevii, părinţii, cadrele didactice şi vizitatorii se simt întotdeauna apreciaţi;
- elevii sunt văzuţi şi trataţi de către cadrele didactice ca individualităţi, fapt ce poate să fie uşor observat;
- între profesori şi elevi, dar şi între elevi există relaţii bune;
- se urmăreşte obţinerea unor standarde înalte în orice aspect al vieţii şcolare, principiul de bază fiind acela conform căruia nimeni nu se mulţumeşte cu puţin;
- există o abordare activă şi pozitivă a managementului comportamentului şi disciplinei bazată pe încurajarea respectului şi cooperării, scopul acestei abordări fiind îmbunătăţirea mediului de învăţare;
- există un echilibru între drepturile elevilor şi responsabilităţile lor faţă de comunitatea şcolară;
- şcoala reuşeşte să asigure un tratament şi oportunităţi egale şi să pună în lumină contribuţia adusă la viaţa şcolii de către diversitatea de limbi, credinţe religioase, etnii, culturi şi cerinţe educative speciale;
- toţi elevii au ocazia de a reuşi;
- persoanele şi grupurile cu cerinţe educative speciale participă intens la activităţile sociale şi curriculare;

- elevilor şi părinţilor li se cere în mod constant părerea cu privire la aspectele importante ale vieţii şcolare şi la măsura în care şcoala îşi îndeplineşte scopurile propuse.

Şcoala noastră - şcoală pentru toţi

Proiectul "Şcoala pentru toţi" a apărut din dorinţa noastră de a găsi soluţii şi de a rezolva, pe cât posibil, ameninţările cu care se confruntă şcoala, utilizând, în acelaşi timp, oportunităţile de care dispunem: pe de o parte, numărul elevilor cu dificultăţi de învăţare este mare, aceştia provenind din medii defavorizate, cu părinţi plecaţi în străinătate, lăsaţi în grija rudelor, cu rezultate foarte slabe la învăţătură, cu tendinţe de abandon şcolar, pe de altă parte, elevii capabili de performanţă, care au participat la diferite concursuri şi olimpiade, cu rezultate bune, dar care nu au beneficiat până acum din partea şcolii de condiţii speciale de pregătire, cu un program bine stabilit. Şi părinţii au fost în atenţia noastră deoarece ne confruntăm cu probleme în ceea ce priveşte colaborarea acestora cu şcoala. Prin acest proiect ne-am propus să avem o revistă a şcolii (deşi şcoala este mare, cu multe proiecte derulate, nu a avut încă o revistă a elevilor pentru elevi). *Parlamentul elevilor* şi *Atlasul informatizat* al localităţii au fost noutăţi atât pentru şcoală, cât şi pentru comunitatea noastră.

Obiectivul general al proiectului: sprijinirea fiecărui elev să-şi cunoască şi să-şi dezvolte aptitudinile fizice şi intelectuale în funcţie de interesele personale şi ale comunităţii.

Obiective specifice:

- Desfăşurarea unor activităţi care să permită relaţionarea între elevi şi valorificarea potenţialului fiecăruia;
- Dezvoltarea, atât la elevi, părinţi cât şi cadre didactice, a abilităţilor de comunicare şi interrelaţionare prin implicare activă a acestora în viaţa şcolii;
- Atragerea, implicarea şi responsabilizarea părinţilor în derularea unor activităţi extracuriculare, conducând la creşsterea numerică şi calitativă a acestora ;
- Dezvoltarea deprinderilor de relaţionare socială şi de cunoaştere intra şi interpersonală a copiior cu cerinţe educaţionale speciale prin implicarea competitivă şi în echipă în organizarea şi desfăşurarea unor activităţi;
- Realizarea unor activităţi de consiliere cu părinţii prin care aceştia să-şi dezvolte abilităţile de ascultare şi comunicare cu propriul copil;
- Informarea părinţilor cu privire la nevoile de învăţare şi de dezvoltare armonioasă a propriului copil;
- Desfăşurarea unor activităţi în cadrul cărora părinţii să înţeleagă riscurile la care sunt expuşi copii cu cerinţe educaţionale speciale (absenteism, abandon şcolar, vagabondaj, acte de vandalism, consumul de droguri, izolare socială, boli psihice);
- Transformarea părinţilor, din simpli spectatori ai procesului de educaţie, în participanţi activi ai actului educativ prin participarea la activităţi extracurriculare şi organizarea de către aceştia a unor activităţi care să aibă în vedere tradiţiile locale;
- Dezvoltarea abilităţilor unor categorii-cheie de elevi de a proiecta şi desfăşura în echipă activităţi de consiliere a altor elevi.
- Rezultate calitative
- O mai bună ralaţionare
- Crearea unei noi imagini a şcolii în vederea creşterii atractivităţii in cadrul comunităţii;
- Motivarea părinţilor pentru participarea activă la activităţile formale şi informale;
- Mai buna integrare şcolară şi socială a elevilor cu cerinţe educaţionale speciale;
- Dezvoltarea de servicii educaţionale specializate, centrate pe nevoile copiilor cu cerinţe educative speciale/ elevi capabili de performanţe si implicarea parinţilor in realizarea acestora;

- Imbunătăţirea percepţiei şi imaginii personale a elevilor şi creşterea stimei de sine a acestora;
- Mai buna si eficienta implicare a parinţilor în procesul educaţional al propriilor copii;
- Implicarea elevilor şi cadrelor didactice în realizarea revistei şcolii şi a paginii WEB;
- Cunoaşterea reciprocă părinţi-profesori în sensul unei cooperări reale şcoală-familie, ceea ce înseamnă, pe de o parte implicarea părinţilor în rezolvarea problemelor existente în şcoală şi, pe de altă parte, participarea reală a acestora la organizarea şi desfăşurarea activităţilor.
- Conştientizarea de către parinţi a responsabilităţilor ce le revin în educarea copiilor.

Rezultate cantitative

- Planuri de activităţi coordonate de “Parlamentul elevilor”;
- Atlasul informatizat al localităţii Podu Iloaiei”;
- Pagina web;
- Amenajarea unui spaţiu în care s-au desfăşurat activităţile cu elevii care au dificultăţi de învăţare ;
- Un album în imagini cu activităţile din proiect;
- Portofoliile cu materialele realizate de elevi în cadrul activităţilor, pe toată durata proiectului;
- Amenajarea unui spaţiu în care s-au desfăşurat activităţile cu elevii capabili de performanţă;
- Caietele elevilor care au fost cuprinşi în programul de consultaţii;
- Materiale didactice despre mediul în care trăim;
- Compoziţii ale elevilor pe teme date;
- Contract de participare între şcoală şi părinţi în vederea angajării participării la activităţile realizate în cadrul proiectului;
- Proiectele de activitate pentru lectorate şi alte activităţi;
- Planuri pentru dezbateri;
- Lucrări ale copiilor;
- Revista şcolii (15 exemplare);
- 4 afişe realizate de elevi;
- 6 afişe de promovare a activităţilor proiectului;
- 6 panouri de informare/promovare a proiectului;
- Fotografii realizate în excursie, în timpul vizitelor la Planetariu, la biblioteci, muzee, librării, comunitate în vederea identificării surselor de poluare.

Proiectul s-a desfăşurat pe parcursul unui an şcolar , fiind implicaţi atât elevi cu cerinţe educaţionale speciale cât şi elevi capabili de performanţă, părinţi şi diverse instituţii, atingându-se obiectivele propuse.

BIBLIOGRAFIE:

1. Gherguţ, A., – „Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale – strategii de educaţie integrată”, Editura Polirom, Iaşi,2001
2. Vrăşmaş, T.,–„Învăţământul integrat şi/ sau incluziv”, Editura Aramis, Bucureşti, 2001
3. *** „Ghid de predare – învăţare pentru copiii cu cerinţe educative speciale”, UNICEF Şi Asociaţia RENINCO România, Bucureşti, 2000
4. *** „Reguluile standard privind egalizarea şanselor pentru persoanele cu handicap”, ONU, Rezoluţia 1994
5. *** „Declaraţia de la Salamanca şi direcţiile de acţiune în domeniul educaţiei speciale”, *Conferinţa mondială asupra educaţiei speciale: acces şi calitate*, Salamanca, Spania,1994
6. „Acces la educaţie pentru grupuri dezavantajate” - suport de curs, Sinaia 2005

METODE ACTIV-PARTICIPATIVE UTILIZATE ÎN ACTIVITATEA EDUCATIVĂ A ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

prof. Niculescu Daniela-Elena
Școala Gimnazială „Ion Petrovici”
Tecuci, județul Galați

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană, trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare. Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.În calitate de profesor, am fost pus în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate. Nu este simplu, dar cu dăruire, imaginaţie și multă răbdare se pot crea strategii eficiente care să îi sprijine în acest sens. Având ca reper lucrări de specialitate cu informaţii despre elemente de pedagogie și specificul dezvoltării psihoindividuale ale unui copil cu deficienţe, am realizat programe de intervenţie și activităţi de învăţare adecvate nevoilor fiecăruia. Nu folosesc ca pe o “reţetă” metodele și procedeele didactice despre care am citit, ci le adaptez contextului. Am observat că scenariile didactice care cuprind metode și tehnici interactive sunt eficiente, mai ales în cazul elevilor cu CES, care sunt integraţi în școlile de masă alături de colegi cu o dezvoltare tipică, deoarece încurajează socializarea, spiritual de toleranţă și suport. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie "uitaţi" în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi. Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar.

Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într- o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament, utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate. Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat. Astfel, în urma analizei amănunţite a evaluărilor iniţiale, am proiectat conţinuturile individualizat şi diferenţiat, astfel încât să poată fi înţelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învăţarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, îşi asumă roluri şi responsabilităţi. Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective (timiditate, emotivitate), au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite. Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale. Tratarea individualizată a şcolarilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor. Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului. Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi:

evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi **metodele expozitive** (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru. **Metodele de simulare** (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi implică participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur. **Metoda demonstraţiei** ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, **exerciţiul** constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare adeprinderilor. În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă **învăţarea prin cooperare**. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev, care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Experienţa proprie mi-a demonstrat utilitatea deosebită pe care o poate avea și **jocul didactic** în procesul educativ al elevilor cu CES, făcând mai atractive conţinuturile învăţării, care nu mai sunt văzute ca un efort prea mare de concentrare, având în vedere disponibilitatea scăzută în sensul acesta. Jocul poate stimula copilul pe mai multe planuri: senzoriomotor, intelectual, social, creativ, al conştiinţei de sine şi chiar terapeutic. Pentru integrarea și recuperarea elevilor cu cerinţe educative speciale este necesară tratarea demersului educativ într-o manieră interactivă astfel încât aceştia să cunoască, să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să aplice ceea ce au învăţat în diferite situaţii de viaţă. Atunci când jocul este utilizat în procesul de învăţământ, el dobândeşte funcţii psihopedagogice speciale, asigurând participarea activă a elevului la lecţii, sporind interesul de cunoaştere faţă de conţinutul lecţiei. Putem spune că jocul este ”munca copilului”. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alţi copii ori adulţi, astfel jocul are caracter social. Psihologia jocului evidenţiază importanţa activării acestei metode mai ales la copiii cu CES. Această activitate dinamizează acţiunea didactică prin intermediul motivaţiilor ludice care sunt subordonate scopului activităţii de predare-învăţare dar şi de evaluare. Folosirea jocului didactic ca activitate de completare cu întreaga clasă aduce variaţie în procesul de instruire a copiilor cu CES, făcându-l mai activ. Elementele de joc: gândirea, mişcarea, întrecerea, surpriza, etc. - crează stări emoţionale care întreţin interesul şi dau colorat viu lecţiei. Prin joc, copiii cu CES pot ajunge la descoperire de adevăruri, îşi pot antrena capacitatea lor de a acţiona creativ, pentru că strategiile jocului, sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă isteţimea, spontaneitatea, inventivitatea, răbdarea, îndrăzneala. Evaluarea prin joc condiţioneaza în aşa manieră dinamica clasei, încât putem spune că nu există învăţare eficientă fără evaluare. Ea nu poate şi nu trebuie redusă la simplul act al notării. Principala funcţie a evaluării este aceea de a determina măsura în care diferite obiective pedagogice au fost atinse. În acelaşi timp încearcă să explice randamentul nesatisfăcător.Scopul educaţiei prin joc este acela de forma anumite deprinderi, strategii cognitive, atitudini şi comportamente, acestea se formeaza doar dacă îl punem pe elev să lucreze efectiv, să acţioneze, atât pe plan verbal cât şi motric.Timiditate, ruşinea, umilirea repetată, tind să dezorganizeze personalitatea copilului, duc la apariţia unei stări psihice negative de nesiguranţă, ezitare, apoi pierderea respectului de sine şi încrederea în profesor. În cazuri extreme, elevul poate deveni chiar agresiv. Se întâmplă adesea ca elevul frustrat să fie izolat în grupul de elevi

deoarece reactivitatea lui exagerată din cauza frustrării repetate se manifestă printr-un comportament inadaptat, elevul fiind văzut de colegi ca un tip dificil. De aceea jocul poate fi folosit pentru a diagnostica conflicte psihologice, fiind binecunoscută capacitatea acestuia de a deveni simbol al tendinţelor, al dorinţelor sau al conflictelor copilului. Autorul Alois Gherguţ (Sinteze de psihopedagogie specială, pag 281, 282) precizează faptul că există o multitudine de tehnici și metode care favorizează învăţarea prin interacţiunea cu ceilalţi colegi, iar aceste metode pot fi selectate, reformulate și chiar îmbogătite cu alte variante în funcţie de tipul disciplinei, de vârsta și nivelul de dezvoltare al elevului.

Totodată, un rol important în recuperarea și integrarea acestor elevi îl au și **activităţile de terapie educaţională** (terapia ocupaţională, meloterapia, dezvoltarea autonomiei personale, ludoterapia), scopul fiind acela de a forma deprinderi de viaţă cotidiană (asigurarea îngrijirii propriului corp și a locuinţei, folosirea serviciilor din comunitate), cultivare a capacităţilor și aptitudinilor pentru muncă (elevii cu dizabilităţi pot fi învăţaţi să realizeze diverse activităţi productive care îl pot ajuta ulterior în găsirea unui loc de muncă specific) și educarea abilităţilor pentru petrecerea timpului liber.

În proiectarea și desfășurarea lecţiilor, cadrele didactice pot valorifica diverse modalităţi de lucru, împletind strategiile didactice tradiţionale cu cele moderne, utilizând diverse tehnici terapeutice, obiectivul fiind acela de a crea competenţe ce vor asigura autonomia personală și integrarea socio-profesională.

Materialele didactice folosite în predarea-învăţarea-evaluarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale sunt:

• materiale informativ–demonstrative: atlase zoologice, planşe, CD-uri, etc;

• materiale pentru formarea şi exersarea deprinderilor: microscop, lamele, preparate fixe şi proaspete, acvariul din laborator, etc.;

• materiale de evaluare a rezultatelor învăţării: tipuri de teste, lecţii digitale, portofoliul, etc.

Este o provocare să lucrezi cu elevii cu CES, având în vedere caracteristicile și manifestările tulburărilor cu care se confruntă, dar nu este imposibil, deoarece și ei au potenţial pentru dezvoltare, doar că este necesar să se descopere cele mai potrivite metode prin care să fie implicați. Procesul instructiv-educativ și compensator-recuperator în educaţia specială se subordonează principiilor didacticii generale, cu menţiunea că este nevoie de flexibilitate și adaptare la particularităţile aptitudinale ale elevilor.

Bibliografie:

1. Anucuţa P., *Poveşti şi jocuri matematice distractive*, Editura Excelsior, Timişoara, 1998

2. Gherguţ Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie*, Editura Polirom, Iași, 2006

3.Gherguţ Alois, *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obţinere a gradelor didactice*, Editura Polirom, Iași,2013

4. Popovici D., *Învăţământul integrat sau incluziv*, Editura Corint, Bucureşti, 1998

A zenei nevelés szerepe a személyiség fejlődésében

Szabó Mónika

A felnőttek szavait a kisgyermek először a beszéd dallamából, hanglejtéséből érti meg. A kisgyermek első beszédkísérletei is közelebb állnak a zenéhez, mint a beszédhez (ezek gyakran hangutánzó szavak, például a kutyát „vau-vau”-nak nevezi). Fontosak és egész életére meghatározóak az ölbeli, ringató mozdulatokkal kísért játékok, altatók, simogatók, hintáztató, lovagoltató, sétáltató játékok, ritmusosmondókák, amelyek végigkísérik a kisgyermek életének történéseit, és pótolhatatlan élményt adnak.[15]

Másfél éves korukban a gyermekeknek az ismétlődés nem unalmas, sőt megnyugtató, feszültségoldó és önbizalom növelő szerepe is ismert. 2–3 éves korukban a gyermekek maguk is szívesen énekelnek, de hangszalagjaik kis mérete miatt eleinte csak szűk hangterjedelemre képesek tisztán. Az óvodáskor vége felé ez bővül, és megfelelő

környezetben már kvint vagy szext terjedelmű, főleg pentaton dallamokat is szépen énekelnek. Kisiskolások, szintén ideális zenei környezetben, olyan tisztán és lelkesen képesek előadni nagyobb hangterjedelmű népdalokat, gyermekdalokat, hogy ezzel mind

a hallgatónak, mind maguknak meghatározó, lelkükbe beépülő zenei élményt nyújtanak.

A különféle mondókák, kiolvasók, rímek, ritmikus szótagok nagyon közel állnak az óvodáskorú gyermekekhez. A gyermekkor egésze során a gyermekek nagyon szeretik a ritmikus játékokat, verseket. Főleg a dalok szövegének csengése, játékos hangzása adja

a zenei örömet, nem pedig a szavak értelme. Karácsony Sándor írja, hogy mivel az óvodáskorú gyermek a nyelvet is elsősorban játékosan éli meg, ezért a nyelv zenei elemei fontosabbak számára, mint a racionális elemek. A körjátékok különösen fontosak a kisgyermek motoros fejlődésében. A sok járással, futással, ugrással a mozgások egyre inkább összerendeződnek, egyre pontosabbá, ügyesebbé válnak.

Az emberi személyiség tehát a jobb agyféltekéjének segítségével nemcsak beszéd-nyelviszinten képes magát kifejezni, hanem mintegy univerzálisabb nyelvi szinten, zenei-énekesmegnyilvánulásain keresztül kreatív formában is. Általa közvetíteni képes környezete feléérzelmeit, megnyílni másoknak, egyszersmind befogadóvá válni őt ért hatásokkal szemben.

Gondoljunk bele, milyen óriási lehetőségek állnak az előtt a gyermek előtt, akinek az idegi „huzalozódás” szakaszában (kb. nyolcadik életévig) intenzíven serkentették mindkétagyféltekéjét, és magas fokon művelni képes mindkét nyelvet, azaz nyitott számára mindkét agyfélteke általi kommunikációs csatorna. Hogy mi a konklúzió ebből egy óvópedagógus számára? Hámori professzor szavaival: „Mindebből logikusan következik, hogy az énekzene, a muzikalitás éppolyan alapvető eleme a teljesebb emberi személyiség

kialakulásának(…), mint általában is az emberi beszéd. A jobb félteke kommunikációja,

nyelve a muzsika, amelynek a születéskor kapott adottságokra alapozó kifejlesztése épp olyan fontos (lenne), mint a verbális, illetve más – matematikai etc. – képességek (jó-rossz) kialakítása.”

„A zenei nevelés az egyik legellentmondásosabb nevelési terület, sehol nem éri a gyermeket oly sok és sokféle külső hatás, mint itt… Nem nevelhet jó lelkiismerettel a zene megszerettetésére az a pedagógus, akinek selejtes zenével telve a szíve, és maga sem ismeri a nemes zene szépségeit, a remekművek borzongató élményét és a nyomukban járó lelki telítettség fölemelő érzését. Ezért, a gyermek iránti felelősség önvizsgálatra kötelez!”.

Amai magyar zenei nevelés Kodály koncepcióra épül. Azért beszélünk koncepcióról és nem módszerről, mert Kodály Zoltán nem dolgozott ki módszertant, hanem kialakított egy átfogó zenepedagógiai felfogást az egész magyar zenei nevelésről. Ő volt az első, aki ráébredt az akkori magyar zenei nevelés alacsony színvonalára. A zenei nevelést minél korábban el kell kezdeni. Gyakran idézik Kodály gondolatát, amit a gyermeknapi beszédében kifejtett, miszerint a zenei nevelésnek az anya születése előtt kilenc hónappal kell kezdődnie. Ha ez a kívánatos feltétel mégsem valósulna meg, akkor „kezdeni már az óvodában kell, mert ott a gyermek játszva megtanulja azt, amire az elemiben már késő." S „amit a gyermek óvodában kap, egyúttal a közléleknek lesz alkotó eleme.”

Kodály zenei nevelési programjában a gyermek első zenei élményeit a közös énekléshez kapcsolódó játékos mozgás nyújtja. A gyermek a dalokat mozgásának örömélményével együtt őrzi meg. Ezekhez a mozgásformákhoz kapcsolódnak a hallási és ritmikai képzetek is. Ezeknek az auditív - motoros - vizuális ingereknek az állandó kombinációs rendszere néhány vonatkozásban jelentős transzferhatást eredményezett. A gyakorló pedagógusok szerint a zenei képzésben részesült gyermekek mozgása ritmikusabbá, kiegyensúlyozottabbá vált. A gyermek személyiségében a kiegyensúlyozott mozgáskultúra igen jelentős tényező.

A naponkénti ének- és ritmusképzés a központi idegrendszert, különösen a kérgi központokat olyan változatos ingerekkel éri, hogy ennek következtében nemcsak .a zenei készségek terén mutatkozik meg jobb fejlettségük, hanem jobb a reakció készségük is. A mindennapi életben megmutatkozó tevékenységük koordináltabb, fejlettebb, gyorsabb.

A zenéből fakadó nevelőhatást már a régi kultúrnépek, az ókorigörögök is felfedezték, és központi helyet biztosítottak a zenetanításnak a nevelésben.

A zenei képességek: a hallás, az éneklési készség, a ritmusérzék egyidejűleg, együtt fejlődnek énekléskor, a mozgással egybekötött gyermekjátékok előadása közben. Ezért csak ritkán és rövid ideig van szükség ezen készségek külön „gyakorlására”, tudatos, játéktól elválasztott alkalmazására.

A készség fejlesztésének képzelethelyzetbe illesztett módszere a játékosság.

A zenei nevelés alapja az énekesjáték, mert általa nemcsak a zenei készségek fejlődnek, hanem a gyermek teljes személyisége is.

A jó játék alapja, hogy az óvónő is szeressen játszani. Maga is élvezze a képzelethelyzetet, úgy vegyen részt benne, mint a gyerekek, vállaljon szerepet, legyen oldott és vidám. Az lesz a legnagyobb öröm az óvónő számára, amikor a nagyok már nélküle is tudnak játszani, maguk is igénylik, kezdeményezik a dalosjátékokat.

EDUCAȚIE INCLUZIVĂ. TRATAREA DIFERENȚIATĂ A ELEVILOR

Cumpănașu Delia Adina, prof. înv. primar
Școala Gimnazială ”Ion Popescu” Bărbătești, jud. Gorj

Un învăţământ de calitate este acela în care toţi elevii, indiferent de mediul de proveniență şi de nivelul dezvoltării intelectuale, sunt sprijiniţi şi încurajaţi în dezvoltarea lor. Cunoaşterea individuală a elevului, cât şi tratarea diferenţiată este nu numai o modalitate a prevenirii eşecului şcolar, ci şi garanţia unor satisfacţii deosebite în munca dascălului.

Școala incluzivă presupune, în primul rând, recunoasterea dreptului fiecarui copil la educatie, si apoi întelegerea diferentelor de adaptare si învatare, specifice fiecarui copil în parte, ca fiind naturale.

Principiul fundamental al educației incluzive este acela că toţi copiii
trebuie să înveţe împreună, oriunde este posibil acest lucru, iar diferenţele care pot exista între ei sau dificultăţile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanţă (de asemenea, cu ajutorul unui curriculum adecvat, al unei bune organizări, al unor tehnici de predare, al folosirii resurselor şi al unor parteneriate cu comunităţile lor se va crea un sistem de învăţământ de calitate(trebuie să existe o susținere continua și servicii de calitate necesare satisfacerii nevoilor speciale existente în orice școală).

O educaţie diferenţiată se fundamentează pe construirea unor demersuri educative care să fie elaborate numai după ce:

- au fost stabilite cauzele şi motivele nereuşitelor;
- au fost stabilite modalităţile de organizare ale elevilor, în diverse momente ale lecţiei, pe grupe de nivel, grupe de interes și grupe de metode și stiluri de învăţare;
- au fost stabilite sarcini de lucru diferenţiate ca grad de dificultate şi ca volum;
- a fost stabilit sprijinul ce urmează a fi acordat elevilor în funcţie de categoria din care fac parte;
- au fost alese acele metode de învăţare care să uşureze participarea fiecăruia, să reducă inhibiţia, să permită valorizarea elevilor, reducând ponderea timpului alocat învăţării frontale în favoarea învăţării prin cooperare sau colaborare;
- au fost organizate conţinuturile în jurul scopurilor formulate.

Astfel, procesul de diferenţiere trebuie să cuprindă:

- diferenţierea obiectivelor de învăţare;
- diferenţierea activităţilor de învăţare;
- diferenţierea evaluării.

Diferenţierea impune crearea unui mediu de învăţare care să asigure condiţii ca elevii să lucreze împreună, să înveţe cum să înveţe, să-şi acorde sprijin, să-şi dezvolte respectul faţă de sine şi faţă de ceilalţi. În caz contrar, la elevii care necesită o tratare diferenţiată şi nu o primesc, poate să apară indiferenţa sau chiar o atitudine negativă faţă de activitatea la lecţii, faţă de învăţătură, colegi, cadre didactice, faţă de şcoală în general, care să afecteze capacitatea de autoapreciere şi să deterioreze profund starea lor psihică.

Teoria Inteligențelor Multiple, elaborată de Howard Gardner în 1983 reprezintă o sursă relevantă pentru metodele de instruire diferențiată. Profesorii pot privi elevii din perspectiva celor opt inteligențe distincte: lingvistică, logico-matematică, muzicală, kinestezică, spațială, interpersonală, intra personală, naturalistă. De asemenea, această teorie ajută profesorul să construiască o evaluare extinsă, cu un caracter variat, adaptabilă elevului. Ca principiu, este important ca

profesorul să accepte toate formele prin care elevul alege să ducă la bun sfârșit o sarcină educațională, în baza inteligenței deținute.

O altă perspectivă asupra modului în care ne raportăm la învățământul diferențiat este aceea care definește procesul ca fiind cel prin care se asigură că ceea ce elevul învață, cum învață și cum aplică cunoștințele asimilate sunt potrivite pentru propriul nivel academic, interese și stil de învățare. Definiția este construită pe realitatea care se află în clasă, pornind de la premisa că oamenii de toate vârstele sunt diferiți, au preferințe diferite, interese și nevoi, stiluri și ritmuri proprii de învățare (Carol Ann Tomlinson, 2001).

În același context, autoarea oferă la dispoziția profesorilor patru posibilități prin care aceștia pot diferenția actul instruirii: prin conținut, proces, produs și mediu de învățare adaptat fiecărui elev. De aici reiese faptul că învățământul diferențiat este organizat și totuși flexibil în ceea ce privește ajustarea actului de instruire, învățare și evaluare pentru atingerea maximului în învățare al elevului.

Când profesorii aleg să diferențieze prin conținut, aceștia pot adapta ceea ce elevii vor învăța sau felul în care aceștia vor experimenta sarcina educațională și accesul la cunoștințe. În acest caz, profesorii nu vor schimba obiectivele operaționale notate în planul de lecție și nici nu vor coborî standardele de performanță setate; vor opta pentru o mai mare varietate de texte de lucru potrivite nivelului fiecărui elev. Profesorii vor folosi metoda grupurilor de lucru dirijată de flexibilitate, elevii vor avea libertatea să lucreze conform stilului propriu, însă toți lucrează și se raportează la aceleași standarde și obiective operaționale generale.

Diferențierea prin proces face referire la modul în care profesorul alege să structureze materia/lecția și să o adapteze la particularitatea elevului. În aceste situații, profesorul va ține cont de stilurile de învățare diferite și existente la nivelul clasei, nivelul de pregătire academică al fiecăruia sau interese. Etapa este o oportunitate în care elevul alege ce fel de metodă i se potrivește cel mai bine pentru acumularea de cunoștințe sau pentru stârnirea interesului pentru lecție. Majoritatea profesorilor folosesc metode fundamentate în Teoria Inteligențelor Multiple și creează astfel oportunități diverse de învățare.

Modalitatea de diferențiere prin produs se raportează la ceea ce elevul este capabil să facă la sfârșitul unei lecții/semestru, pentru a demonstra nivelul de pregătire atins. Exprimarea acestei finalități se poate produce prin rapoarte, discuții, eseu, desen, jurnal reflexiv etc. O provocare poate fi construirea acelor instrumente sau itemi de evaluare pentru fiecare obiectiv sau competență și modul în care se face legătura dintre obiectiv și item de evaluare. Produsul învățării este o componentă integrală a modelului diferențierii, întrucât evaluarea va demonstra ceea ce a învățat și modul în care și-a atins obiectivul de învățare. De asemenea, este în strânsă legătură definirea felului în care instruirea a fost făcută.

Modalitatea de diferențiere prin mediul de învățare este în strânsă legătură cu managementul clasei și utilitatea creării unui spațiu în care să existe zone de liniște și zone de interacțiune. Așa cum grupurile flexibile sunt un mod de lucru destul de prezent în clasa neomogenă cu predare diferențiată, organizarea spațiului trebuie făcut în așa fel încât acesta să susțină principiile enumerate până acum. Spațiul de învățare este definit ca fiind elementul care sprijină sau îndepărtează elevul de dorința lui de cunoaștere, afirmare, contribuție, scop și atingerea provocărilor în clasă. Felul în care profesorul folosește spațiul, aranjarea acestuia și atmosfera creată sunt importante în transformarea clasei într-o zonă pozitivă, prietenoasă și care exprimă siguranță pentru fiecare elev.

Prin diferențierea activitătii se înțelege cunoașterea și folosirea particularităților individuale cu scopul de a-l ajuta pe elev să se dezvolte la nivelul la care îi permit posibilitățile sale prin eforturi progresive.

Problematica instruirii și educării diferențiate în vederea creșterii eficienței în procesul de învățământ trebuie înțeleasă prin mecanismele educației, succesul care vizează realizarea unor șanse pentru toți elevii, în ceea ce privește

construcţia edificiului personalităţii lor şi ale analizării în vederea creşterii eficienţei prin lecţiile din clasă şi pregătirea suplimentară în condiţiile muncii suplimentare.

Stabilirea unor valori de incluziune:

1. Să existe aşşeptari mari fata de toți elevii.
2. Personalul didactic, directori, elevii si părinții să împărtășească filosofia integrarii.
3. Elevii sa fie apreciați in mod egal.
4. Elevii și personalul didactic să se trateze reciproc ca ființe umane, dar și ca ocupanți ai unui “rol”.
5. Personalul didactic să caute să elimine barierele din calea invățării și participării în privința tuturor aspectelor școlii.
6. Școala să se străduiască să reducă pe cat posibil toate formele de discriminare.

Bibliografie:

Gliga, L. , coord., 2001 – „Instruirea diferenţiată”, Ed. Tipogrup Press, Bucureşti.

Integrarea copiilor cu CES , mangementul educațional privind integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă

Prof.BRISCAN *GABRIELA MARIANA*
Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș”Beiuș

„Prin caracterul său uman educația este o acțiune care se desfășoară în mod conștient potrivit unor finalități stabililite în prealabil, ea are deci un rezultat bine conturat. În funcție de aceste finalități sunt selecționate apoi valorile ce urmează a fi transmise, sunt alese metodele și mijloacele cele mai potrivite pentru a realiza transmisia, se asigură o organizare corespunzătoare a activității, în așa fel încât să se obțino rezultatul scontat“ (Nicola.1992, p.17)

Educația reprezintă un factor important care influențează dezvoltarea societății indiferent de stadiul acesteia la un moment dat. Educația reprezintă totodată atât un proces de transmitere a cunoștințelor cât și un proces de interațiune între elevi și cadrele didactice. Prin educație individul trece de la strarea de existență biologică la cea socială, se dezvoltă personalitatea prin intermediul unor acțiuni pedagogice care se desfășoară în cadrul sistemului de învățământ.

Prin formele educației (formală, informală și nonformală) și pe parcursul procesului educațional omul dobândește pe lângă noțiuni de cultură generală și competențe care îl ajută să se orienteze spre o anumită profesie, de aceea formarea profesională a acestuia trebuie să o primească la diferite niveluri ale sistemului de învățământ, dar și integrare.

Noțiunea de integrare se referă la includerea în învățământul de masă a elevilor cu CES pentru a le asigura un climat favorabil dezvoltării personalității acestora, să obțină autonomie, respect și pentru a-i ajuta să se integreze mai ușor în viața comunitară. Integrarea nu se referă doar la elevii cu CES ci și la elevii cu dificutăți de învățare, elevii proveniți din medii vulnerabile, culturale și etnice defavorizate, dar și la elevi cu potențial educațional peste medie sau supradotați.

La început de ciclu de învățământ este foarte important pentru elevii cu CES să le facilităm în primul accesul fizic în școală, să învețe alături de ceilalți copii locul în care sunt așezați în clasă să prezinte o zonă care să îndeplinească totalitatea condițiilor materiale care să asigure o existență civilizată, plăcută, comodă și igienică. De asemenea colegii elevilor cu CES vor evita folosirea comportamentului agresiv atât fizic cât și verbala acest fapt realizându-se doar cu sprijinul cadrelor didactice.

În sprijinul integrării elevilor cu CES este foarte important și mamagementul instituției din care face parte. Numit știință a lumii moderne, managementul este foarte sensibil la schimbările care au loc în societăți și sisteme și cunoaște o evoluție fulminantă sub presiunea diferitor factori: creșterea ritmului de inovare și nevoia de reacție rapidă la schimbare, complexitatea proceselor, relațiilor, avansarea tehnologiilor etc.

Privit din perspectivă generală, managementul este parte integrantă și poate fi asociat cu orice domeniu, presupunând organizarea și mobilizarea tuturor resurselor într-un sistem care să asigure realizarea obiectivelor domeniului și calitatea proceselor.

Managementul influențează, astfel, direcțiile de activitate, prioritățile recunoscute și obiectivele de atins.

Fiind considerat un aspect implicit al organizării unui domeniu, managementul: se desfășoară într-un cadru organizațional structurat și cu roluri precise, este axat pe atingerea scopurilor și obiectivelor, se realizează prin efortul resurselor umane, utilizează/valorifică sisteme și proceduri pre-stabilite.

Implicând analiză, planificare, implementare şi control, managementul se manifestă, cu diferită intensitate, pe multiple planuri: al procesului decizional, al structurilor organizaționale, al comunicării interne și externe etc.

Cultura şi calitatea managementului influențează eficiența proceselor, progresul și performanța domeniului. Ca și alte domenii de activitate, învățământul tinde să devină un sistem deschis, receptiv la schimbare, capabil să corespundă standardelor de calitate impuse de cerințele timpului. Acest deziderat poate fi realizat prin promovarea și asigurarea unui management calitativ la toate nivelurile: la nivel de sistem, de unitate educațională și de individ (furnizor și receptor/beneficiar al educației).

În calitate de doctrină, managementul educațional se constituie dintr-o serie de principii și precepte legate, în primul rând, de actul educațional propriu-zis, desfășurat la clasă, principii și precepte rezultate din idei și ideologii fundamentale ale psihologiei sociologiei și eticii.

Managementul educațional este important și necesar, pentru că: asigură funcționarea efectivă și eficientă a domeniului, imprimă calitate proceselor din sector, contribuie la realizarea obiectivelor și atingerea finalităților educației, optimizează utilizarea resurselor și contribuie la instaurarea unor relații interpersonale pozitive și la motivarea personalului

Rolul managementului este de a genera sistemul de organizare a unor procese în scopul ridicării/asigurării eficienței acestora. Dezvoltarea educației incluzive nu face excepție de la această constatare: managementul vizează sistemul, instituțiile și indivizii, precum și toate resursele implicate: umane, informaționale, materiale, financiare, de timp.

La nivel strategic, obiectivele se vor referi la crearea, dezvoltarea, asigurarea sustenabilității sistemelor/instituțiilor/proceselor..

Exemple de obiective strategice:

• Asigurarea dreptului la educație pentru toți copiii.

• Asigurarea educației de calitate pentru copiii cu CES.

• Crearea sistemului de structuri și servicii de educație incluzivă.

• Dezvoltarea parteneriatelor socio-educaționale în procesul incluziunii copiilor cu CES.

• Sensibilizarea și mobilizarea comunitară în promovarea educației incluzive.

Obiectivele operaționale, cunoscute și ca obiective tactice, sunt sarcini pe termen scurt, care asigură realizarea obiectivelor strategice. Spre deosebire de țintele strategice, obiectivele operaționale trebuie să indice direcțiile concrete de acțiune și să reflecte rezultatele așteptate.

În plus, obiectivele operaționale trebuie să fie bine definite, concentrate pe obiect, clar formulate astfel încât toți cei implicați să înțeleagă ce sarcini le revin pentru realizarea obiectivelor.

Exemple de obiective operaționale/tactice:

• Evaluarea și identificarea, referirea copiilor cu CES.

• Asigurarea relevanței planificărilor instituționale, ale structurilor, specialiștilor (semestriale, trimestriale, săptămânale, zilnice, per copil etc.).

• Consolidarea capacităților specialiștilor în abordarea CES ale copiilor (posibil cu concretizare: dezadaptare, dificultăți de învățare tulburări de comunicare etc.).

• Implicarea părinților în elaborarea și realizarea PEI.

• Organizarea Săptămânii/Zilei educației inclusive, etc. Obiectivele tactice se transpun în activități concrete, realizarea cărora contribuie la atingerea obiectivelor. Este vorba despre procesele EI, care asigură operaționalizarea filozofiei incluziunii în practică educațională curentă. Procesele pot fi grupate, convențional, în două mari categorii:

1. cele care țin de resetarea sistemului prin prisma noilor abordări educaționale: reconsiderarea rolului și atribuțiilor instituțiilor/structurilor și specialiștilor, crearea structurilor/serviciilor și funcțiilor noi, promovarea drepturilor, sensibilizare, formarea atitudinilor, cooperare etc.;

2. cele care se referă la organizarea efectivă a incluziunii: școlarizare, adaptare, organizarea asistenței și suportului, formare competențe, evaluare, certificare etc.

Un element important al managementului educației incluzive sunt resursele, având, în acest context, semnificația totalității surselor și mijloacelor antrenate în dezvoltarea educației.

Esența designului managementului educației incluzive o constituie interconexiunea între principii, obiective, procese, și resurse astfel încât acestea să aibă impact asupra beneficiarilor .

În acest context, se vor lua în considerare beneficiarii direcți și cei indirecți. În mod firesc și evident, beneficiarii direcți ai educației incluzive sunt copiii.

, Programul de dezvoltare a educației incluzive expune o listă concretă a beneficiarilor direcți:

• copiii orfani, abandonaţi, lipsiţi de îngrijire părintească;

• copiii din familiile defavorizate;

• copiii instituţionalizaţi;

• copiii cu dizabilităţi;cu dificultăţi de învăţare şi comunicare;

• copiii cu tulburări psihice, devieri de comportament sau emoţionale, alte stări patologice; • copiii minorităţilor naţionale, grupurilor religioase sau lingvistice;

• copiii refugiaţilor sau copiii persoanelor intern deplasate;

• alte categorii de copii, tineri şi adulţi care, din diferite motive, sunt marginalizaţi sau excluşi în procesul accederii şi realizării unui program de educaţie.

BIBLIOGRAFIE

1. Birch A, Psihologia dezvoltării. Bucureşti: Editura Tehnică, 2000.
2. Bulat G., Gînu D., Rusu N. ,Evaluarea dezvoltării copilului. Ghid metodologic. Chișinău: Bons Offices, 2015.
3. Bochner S., Jones J. Child Language Development: Learning to Talk. Whurr Publishers, London. 2003.
4. Codul Educației nr.152 din 17.07.2014. Monitorul Oficial nr.319-324 din 24.10.2014, art. nr.634.
5. Ioan Nicola (1992), *Pedagogie*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 17

Metode activ-participative - metoda pălăriilor gânditoare

Fîlfănescu Iuliana
Școala Gimnazială Liviu Rebreanu Mioveni

Metodele interactive sunt acele metode care promovează învățarea interactivă; ele presupun intensificarea interacțiunilor și interrelațiilor în cadrul grupului de elevi, prin încurajarea schimburilor de idei, cunoștințe, experiențe, confruntarea de opinii și argumente în vederea construcției unor cunoștințe noi și rezolvării de probleme.

Ele permit cadrului didactic să creeze situații de învățare centrate pe disponibilitatea elevilor de a coopera și colabora pentru a-și împărtăși reciproc idei, puncte de vedere, experiențe și pentru rezolvarea unor conflicte socio-cognitive.

Copiii înţeleg şi observă că implicarea lor este diferită, dar, încurajaţi, îşi vor cultiva dorinţa de a se implica în rezolvarea sarcinilor de grup. Grupul înţelege prin exerciţiu să nu-şi marginalizeze partenerii de grup, să aibă răbdare cu ei, exersându-şi toleranţa reciproc.

Aplicarea metodelor solicită timp, diversitate de idei, angajare în acţiune, descoperirea
unor noi valori, responsabilitate didactică, încredere în ceea ce s-a scris şi în capacitatea personală de a la aplica creator pentru eficientizarea procesului instructiv- educativ.

Dacă sarcina de învăţare este clară, concisă, rezolvarea va fi rapidă, eficientă prin implicarea întregului grup, care, în astfel de situaţii, îşi coordonează acţiunile, se ajută reciproc, se încurajează, negociază soluţiile individuale. Metodele ajută copiii să-şi formeze personalitatea, sa se cunoască, să-şi descopere stilul propriu de gândire şi acţiune, să şi-l modeleze.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat , ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei transformări şi formări.

Pălăriile gânditoare

Am aplicat această metodă la clasa a IV-a, având ca subiect lecția „Moș Ion Roată și Vodă Cuza″ după Ion Creangă, tipul lecției: consolidare de cunoștințe. Această metodă stimulează creativitatea, cerându-le elevilor să interpreteze diferite roluri în funcție de semnificația pălăriei pe care poartă.

Pe catedră am şase pălării de culori diferite.

Etape de organizare:

Am împărțit clasa în șase grupe. Voi distribui câte o pălărie gânditoare și o fișă de lucru specifică pălăriei primite.

Fiecare pălărie reprezintă un mod de gândire, oferind o privire asupra informațiilor, sentimentelor, judecăților, atitudini pozitive, creativității, controlului.

Această activitate s-a desfășurat sub forma unui concurs cu premii surpriză.

Toate echipele rezolvă fișele primite. Elevii cooperează, analizează și identifică rolul care i se potrivește cel mai bine.

Pălăria albă: Informează!
Care era supărarea lui Moș Ion Roată?
Pălăria roșie: Spune ce simți!
Este bine să spunem de fiecare dată ceea ce gândim?

Pălăria neagră: Aspecte negative

Ce părere ai despre comportamentul boierului?

Pălăria galbenă: Aspecte pozitive

Credeți că Moș Ion Roată l-a iertat pe boier? De ce?

Pălăria albastră: Clarifică!

Cum „i-a spălat” domnitorul Cuza Vodă rușinea lui Moș Ion Roată?

Pălăria verde: Generează idei noi

Imaginează-ți că ai fi domnitorul Cuza Vodă. Ce ai face tu în locul lui?

Pentru elevi această metodă reprezintă o provocare şi determină o întrecere în a demonstra asimilarea corectă şi completă a cunoştinţelor.

La final, cadrul didactic apreciază activitatea elevilor care şi-au rezolvat sarcinile, aceștia fiind recompensați cu premii surpriză.

Dificultăți, probleme de comportament, situații de criză ce pot apărea în procesul de integrare a elevilor cu CES și modalități de gestionare a acestora

Profesor pentru învățământul primar: SEVASTIAN ANA
Liceul Tehnologic *Nicolae Dumitrescu* Cumpăna

În procesul de integrare a elevilor cu CES pot apărea anumite situații de criză educațională care pot periclita buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. Aceste situații de criză educațională pot fi gestionate printr-un bun management al clasei de elevi. Managementul clasei presupune crearea unui mediu de învățare bine gestionat, cu structuri și rutine clare pentru toți. Cele mai cunoscute strategii în acest sens sunt următoarele:

1. Crearea în clasă a unui mediu încurajator/suportiv

Este vorba despre ceea ce în învățământ se denumește, de regulă, cu termenul climat psihologic. Școala și, implicit, clasa trebuie să fie un mediu sigur și protector unde copilul vrea să vină să învețe, fără teamă: copiii trebuie să se simtă confortabil și în siguranță în clasă, să pună întrebări și să își expună opinia fără frica de fi pedepsit, criticat sau intimidat. O clasă în care ”temperatura emoțională” este caldă și congenială este aceea în care copiii vor fi mai dispuși să învețe.

Fără voia lor, profesorii se lasă, deseori, prinși în ceea ce în literatura de specialitate se numește ”ciclul de comportament aversiv reciproc”: cu cât mai mult ei încearcă să limiteze comportamentul necorespunzător al copiilor prin utilizarea metodelor de dezaprobare și pedeapsă, cu atât mai mult comportamentul considerat neadecvat se afirmă.

Acest ciclu de interacțiune poate continua și se escaladează, în timp, ajungând la cote greu de administrat. Experții susțin că schimbarea comportamentului neadecvat al copiilor necesită schimbarea comportamentului profesorului.

Iată de ce este recomandată crearea mediului incluziv, în care se construiesc alte cicluri ”de interacțiune reciprocă”, unde toți actanții se înțeleg și colaborează. Așadar, reținem că aprobarea și dezaprobarea sunt reciproce și de felul comportamentului pe care îl abordăm în sala de clasă va depinde calitatea actului educațional realizat în acea sală.

2. Aplicarea metodei ignorării selective

Considerată una dintre cele mai dificile de aplicat tehnici de operare în managementul clasei. ignorarea planificată este folosită pentru a reduce devierile de comportament. Această metodă are efecte scontate cu condiția utilizării adecvate, care va depinde, în cea mai mare măsură, de capacitatea cadrului didactic de a identifica situația când tehnica respectivă va funcțion(Cooper,2020, p.280)

La modul practic, profesorul are câteva alegeri. El ar trebui să își anunțe dezaprobarea privind comportamentul problematic sau să ignore comportamentul necorespunzător sau să dea exemple de 2 comportamente adecvate. Ultima opțiune este cea corectă, deoarece abordează problema din perspectivă pozitivă.

Ignorarea selectivă a comportamentelor dezaprobatoare este doar o parte a procesului. Profesorul trebuie să angajeze copiii în dezvoltarea comportamentelor corecte, nedăunătoare pentru ei și pentru alții. Ignorarea selectivă oferă profesorului o strategie alternativă care poate ajuta la limitarea dezaprobării și la concentrarea pe menținerea în sala de clasă a unei atmosfere prietenoase, incluzive, sigure din punct de vedere emoțional și bine reglementate.

3. Concentrarea pe structură și rutină .

Crearea unui mediu de clasă în condiții de siguranță din punct de vedere emoțional, în care copiii pot reuși, implică nu numai un nivel ridicat de interacțiune între elevi și profesori, dar necesită, de asemenea, accentul pe structură și rutină. Copiii, în

special cei cu dificultăți de învățare și de comportament ușoare până la moderate, însușesc mai ușor lucrurile structurate (spații, mobilier, obiecte, procese) și rutina. Structurarea și rutina îi ajută pe copii să învețe, să însușească scheme de acțiune și comportamente adecvate și compatibile mediului școlar și statutului de elev. Copiii cu CES trebuie să fie pregătiți, în avans, pentru orice modificare a programului zilnic sau a rutinei. Pentru unii din ei vor fi necesare memento-uri cu privire la schimbările așteptate. Structura și rutina implică, de asemenea, comportamente care sprijină performanța academică. Astfel, profesorul poate forma/consolida abilitatea de a asculta a copilului, dând instrucțiuni repetitive. Dacă executarea sarcinii necesită mai mulți pași, aceasta este împărțită pe segmente ordonate de la primul până la ultimul pas. O astfel de procedură deliberată va diminua din întrebările nejustificate despre ce trebuie de făcut. Atunci când selectează sarcini academice, profesorul trebuie să fie încrezător că fiecare elev are capacitatea de a-și îndeplini sarcina care îi este atribuită. Mai mult, el trebuie să știe dacă elevul concret va realiza această sarcină singur sau cu instrucțiuni suplimentare/complementare sau cu suportul cadrului de sprijin. Efectuarea unei sarcini independente, prin definiție, ar necesita sprijin adăugător puțin sau deloc. Aceasta va depinde de abilitatea pedagogului de a identifica sarcinile conform potențialului copiilor. (Cooper,2020, p.378)

4. De-escaladarea crizelor de comportament.

Crizele de comportament ale copiilor trebuie abordate de către cadrul didactic din perspectivă profesională și nu personală. Aceasta înseamnă că el va apela la metodele și tehnicile de diminuare a comportamentelor provocatoare, menținând controlul asupra situației din clasă și neadmițând escaladarea crizei de comportament. În general, este indicat să fie evitate și prevenite astfel de situații. În acest scop, profesorii trebuie să recunoască situațiile de ”înfierbântare” și potențialele consecințe, să păstreze distanța față de spațiul copilului, să schimbe tonalitatea (dacă mai devreme a ridicat-o), să utilizeze un limbaj calm, concentrat, scurt etc.

5. Creșterea locusului de control al copiilor O componentă importantă a managementului clasei este de a ajuta elevii să recunoască faptul că unele dintre alegerile pe care le fac cu privire la comportamentele lor sunt mai bune decât altele. Atunci când fac alegeri bune, acestea trebuie să fie aprobate, consolidate și celebrate. Atunci când fac alegeri greșite, nepotrivite, ei trebuie să înțeleagă de ce au optat pentru o astfel de alegere și ce opțiuni alternative ar fi avut, dacă ar fi făcut alegeri mai bune. Copiii, în special cei cu dificultăți de învățare și comportamente provocatoare, necesită să fie învățați să își asume și accepte responsabilitatea pentru alegerile care le fac. Acest tip de responsabilitate este identificat în literatura de specialitate ca „locus intern de control”

Cei mai mulți dintre copiii cu dificultăți de învățare și comportamente provocatoare îi învinovățesc pe alții sau identifică factori externi pentru alegerile problematice pe care le fac – este vina oricui, cu siguranță nu a lor! Astfel de situații sunt denumite drept „locus extern de control”. În scopul formării abilității copiilor de a-și asuma responsabilitatea pentru alegerile făcute, sunt câțiva pași de urmat:

• Copilul este rugat să își explice comportamentul și ce s-a întâmplat; să identifice ce reguli ale clasei/școlii a încălcat;

• Copilul este ajutat să exploreze și alte opțiuni pentru a răspunde la aceeași situație data viitoare;

• Odată identificate alternativele, apare și întrebarea: Care este cea mai bună alegere? Care este cea mai bună a doua opțiune? De ce? ș.a.m.d. Urmând acest algoritm, profesorii reușesc să ajute copiii să recunoască faptul că comportamentul este guvernat situațional și că este posibil ca o singură modalitate de a răspunde situației să nu fie adecvată, având în vederea diferiți factori. Cel mai important element în această procedură este întrebarea despre data viitoare când se prezintă o situație specifică. O bună intervenție comportamentală ar trebui întotdeauna să se concentreze asupra modului de a îmbunătăți situația de data viitoare

Bibliografie:

1. Cooper, J.O., Heron, T.E., Heward , W.L. (2020). Applied Behavior Analysis, Pearson Education.

2. Cerghit,I. (1992). *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri* și *strategii*, București: Editura Aramis Print.

3. Cristea, S. (2000). *Dicționar de pedagogie*, București: Grupul Editorial Litera.

4. Ghergut A.(2013) -„ Sinteze de psihopedagogie speciala” Editura Polirom ,Iasi

5. Iucu,R.(2006). Managementul clasei de elevi, București: Editura Polirom.

Proiect de activitate

Educatoare Bolovan Amalia
Gradinita cu P.P. Nr. 6 Cisnădie

Data: 02.06.2022
Nivel I: grupa mică
Domeniul experiential: Domeniul Ştiinţe (DȘ)- activitate matematică
Tema anuala: -
Tema saptamanla: “ Știm mai multe”-evauare finală
Tema activitatii: “ Câte fructe mănâncă baiatul?”- joc didactic
Tipul activităţii: evaluare- verificare şi consolidare de cunoştinţe

DOMENIUL DE DEZVOLTARE: Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
-Reprezentări matematice elementare, pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat**.**
COMPORTAMENTE VIZATE:
-Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;
-identifică posibile răspunsuri/soluții la întrebări, situații-problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi.
SCOPUL ACTIVITĂȚII: Verificarea cunoștințelor referitoare la numerația în limitele 1-3,exersarea calităților și operațiilor gândirii ;educarea spiritului de echipă și de competiție.
OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
O1- să recunoască cifrele scrise pe jetoane și pe cub
O2- să numere crescător și descrescător în limita 1-3;
O3- să raporteze corect cifra la cantitate și invers**;**
O4- să identifice cifra care lipsește dintr-un șir dat;
STRATEGIA DIDACTICĂ:
-METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, problematizarea
observația, jocul.
-MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: cartonașe cu cifre, jetoane, tablă magnetică, căpșunica , șablon baiat, cub cu cifre 1-3.
FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe de preşcolari.
Resurse umane: 25 de preşcolari;
Resurse spaţiale: sala de grupă
Forme şi tehnici de evaluare: observarea sistematică, aprecieri verbale, aplauze, ştampilă
SARCINA DIDACTICĂ: Rezolvarea unor sarcini propuse în cadrul jocului (ordonarea cifrelor crescător și descrescător în limitele 1-3,raportare cifră la cantitate și invers).

REGULI DE JOC: VOm forma doua echipe: echipa ”Raze de Soare” și echipa ”Buburuze harnice”. Căpșunica Lizi se va plimba printre preșcolari ,iar copilul atins de acesta va rezolva sarcina jocului. Sarcinile se află într-un plic primit de la Lizi. După ce educatoarea citește regulile jocului, copilul aruncă zarul. În funcție de numar, preșcolarul trebuie ia din coșuleț tot atâtea capșune cate indică cifra și sa-l hrănească pe prietenul nostru ”Albăstrel”. Fiecare răspuns corect este recompensat printr-o șbulină roșie, iar cel greșit va fi corectat mai întâi de un coechipier pentru a nu fi depunctată echipa, dacă nu e posibil va fi corectat de un copil din echipa adversă, iar punctajul va fi atribuit acesteia . Echipa care adună cele mai multe buline roșii va fi caștigatoare.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, buline roșii, aplauze, mișcarea, mânuirea obiectelor.

Bibliografie:

- “ Curriculum pentru învăţământul preşcolar” (3-6/7 ani), Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului- 2019.
- “ Programa activităţilor intructiv- educative în grădiniţa de copii”, Editura V& I, Bucureşti, 2005.

Demers didactic

Etapele activităţii	Conţinut esenţial	Strategii didactice			Evaluare
		Metode şi procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric	Asigur condiţiile optime pentru desfăşurarea activităţii: aerisesc sala de grupă, pregătesc materialul necesar şi aşez scăunelele în forma de semicerc, urmând să îi rog pe cei mici să se aşeze.				
2. Captarea atenţiei	Atenţia şi interesul preşcolarilor sunt captate cu ajutorul apariției invitatei noastre, căpșunica Lizi. Ea o să fie alături de noi pe tot parcursul zilei și are un plic pentru noi.	conversaţia	Căpșunica Lizi	frontal	observarea comportamentului copiilor
3. Anunţarea temei	Le comunic copiilor: “ Azi, Lizi a venit la noi cu un plic de la Zâna Vară. O sa le citesc scrisoare care conține regulile jocului. Dragii mei vă propun să îi demonstrăm lui Lizi cât de bine cunoaștem noi cifrele!.” Trebuie să-l hrănim pe prietenul ei și al nostru, pe ”Albăstrel”,cu atatea fructe câte ne indică cifra.	conversaţia	Căpșunica Lizi baiatul	frontal	
4. Dirijarea învăţării	Lizi o sa atingă pe rând câte un preşcolar. Acesta trebuie să arunce cubul cu ochii închiși, să recunoască cifra și să aleagă atatea jetoane câte indică cifra. Apoi va trebui să numere crescător și să identifice cifra care lipsește dintr-un șir dat pe table magnetică	conversaţia explicaţia observaţia exerciţiul problematizarea	Jetoane cu fructe Baiatul Tablă magnetică	frontal individual	observarea sistematică aplauze
5. Obţinerea performanţei	În continuare cei mici primesc spre rezolvare o fișă a cărei cerințe sunt: 1.Colorează cu roșu cifra 2 de cate ori o găsești în șirul dat și încercuiește cifra 3. 2.Fromează grupe de obiecte de același fel și de aceeași mărime, prin încercuire.	observaţia conversaţia exerciţiul	fișă creioane	frontal individual	observarea sistematică prin intermediul fișei

6. Concluzii şi aprecieri	Se fac aprecieri globale şi individuale, având caracter motivant privind participarea copiilor la activitate. Recompensa constă într-o ştampilă.	conversaţia	ştampilă	frontal	aprecieri verbale ştampilă

PROIECT DE ACTIVITATE LOGOPEDICĂ

Prof. înv.preşcolar Bercea Camelia
G.P.P. NORD 1 – Rm Vâlcea

PROF. INV.PREŞCOLAR: BERCEA CAMELIA
PREŞCOLAR: I.E.
OBIECTUL : TERAPIA TULBURĂRILOR DE LIMBAJ
SUBIECTUL : CONSOLIDAREA PRONUNŢIEI CORECTE A SUNETELOR
Ş – J – R.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE : La sfârşitul activităţii preşcolarii vor trebui sa ştie şi să poată următoarele :

- Să execute corect exerciţiile de respiraţie, asigurând coordonarea dintre mişcările braţelor - respiraţie – vorbire;
- Să dovedească autocontrolul asupra mişcărilor musculaturii faciale (obraji, buze, limbă, mandibulă);
- Să rostească repede şi corect seriile de silabe necesare frământărilor de limbă;
- Să rezolve **itemii din fişele de dezvoltare a auzului fonematic,** adică :
- Să localizeze corect sunetele în cadrul cuvântului;
- Să ştie să despartă în silabe cuvintele;
- Să cunoască literele mari de tipar (dacă se poate);
- Să dea exemple de propoziţii cu un anumit cuvânt;
- Să ştie să facă analiza propoziţiei până la nivelul sunetului;
- Să poziţioneze corect organele vorbirii pentru a emite sunetele solicitate;
- Să exerseze pronunţia corectă pe parcursul rostirii de cuvinte;
- Să se bucure de rezultatele obţinute la activitate .

METODE ŞI PROCEDEE :

Conversaţia, explicaţia, demonstraţia în faţa oglinzii logopedice, exerciţiul, metoda derivării sunetelor, jocul, metoda analizei fonematice, etc.

MIJLOACE AUXILIARE :

Oglinda, suport izolator, fişe de lucru individual, tehno – redactate în Power Point cu imagini colorate.

D E S F Ă Ş U R A R E A A C T I V I T Ă Ţ I I

PREGĂTIREA GRUPEI PENTRU ACTIVITATE : Salutul, discuţie pregătitoare pentru intrarea în atmosfera cabinetului şi antrenarea copiilor în conversaţie.

PARTEA PREGĂTITOARE PENTRU TERAPIE :

- **EXERCIŢII DE RESPIRAŢIE :** inspir cu braţele ridicate şi expir prelung cu braţele coborâte, nonverbal şi verbal, emiţând vocale (aaaa) sau silabe (ma-ma-ma-ma).
- **EXERCIŢII DE MOBILIZARE A APARATULUI VERBAL :** exerciţii pentru obraji (umflă obrajii simultan şi alternativ – în jocul „ Suntem graşi”, suge obrajii – jocul „ Suntem slabi”), buze (întinde – strânge buzele, pronunţând iiii – uuu – ooo – aaa; vibrează : brrr; limbă (limba afară cu vârful ridicat, o tragem înăuntru ca pe un sertar, limba se mişcă afară sus – jos, stânga – dreapta – circular), mandibulă (mişcări stânga - dreapta).
- **EXERCIŢII PENTRU FRAMÂNTĂRI DE LIMBĂ :** copiii pronunţă repede şi corect seriile de silabe : la-la-la, li-ru-li-ru, lap-te-lap-te, la-ma-la-ma, no-rii-no-rii, tic-tac-tic-tac.
- **JOCUL FONEMATIC : „ CÂTE SILABE ARE CUVÂNTUL ?” –** copiii trebuie să denumească fiinţele pe care le văd, să despartă în silabe fiecare cuvânt apoi să scrie în pătratul de sub imagine, cifra corespunzătoare numărului de silabe ale cuvântului : (vul –pe , 2 silabe). Apoi, formează o propoziţie cu unul din cuvinte : **Fluturaşul zboară**
- **ANALIZA FONEMATICĂ A PROPOZIŢIEI :** analizăm propoziţia de mai sus : nr de cuvinte, despărţire în silabe, nr de silabe, componenţa silabelor, sunetele fiecărei silabe. Apoi se separă sunetele ş şi r. –

TERAPIA PROPRIU – ZISĂ :

- **EXERCIŢII SPECIFIC LOGOPEDICE : PRONUNŢIE CORECTĂ** în faţa oglinzii logopedice, copilul pronunţă clar şi corect sunetele ş – j aşa cum a fost învăţat : derivăm din u – hu – hu – cu – cu – gu – gu – şu – şu – ju – ju – şo – jo – şi – ji – şe – je – şa – ja. Dacă înlocuieşte în silabele şa – ja cu sa – za, atunci luăm derivarea de la început, aratând copilului cum se poziţionează corect limba pt ş – j. Introducem în cuvinte în poziţie iniţială : şură – jură , şoarece, şubă, şurubelniţă, şobolan, joc, jucării. Introducem în silabe indirecte : uş – uj – oş – oj , în cuvinte în poziţie finală : moş, coş , cocoş, borş, garaj, bagaj, curaj, Cluj. Apoi în poziţie mediană : uşă, mănuşă, mătuşă, plajă, ajutor, tu ieşi, coajă, etc. În poziţie consonantică, pronunţand cuvinte în care ş – j se află înainte de o consoană : ştiu, jder, şcoală, şpaclu, ştiu, şmotru, şnur, aştept, drojdie, etc. Introducem în cuvinte în care se află şi sunetele s – z, deoarece copiii sunt în etapa diferenţierii sunetelor ş – j de s – z , pronunţă despărţind silabele : şa – se , şo – sea, şo – se – te. Apoi în propoziţii : Am şa-se ani. Mă încalţ cu şo – setele. Maşina merge pe şo – sea.
- **EXERCIŢII PENTRU PRONUNŢIA CORECTĂ A SUNETULUI R : exerciţiul 1** : copilul suflă puternic pentru vibrarea faringelui, apoi transmite vibraţia limbii, asociind cu o vocală : hrrrr, hrrr- ra, hrrrr – re, hrrrr – ri. Dacă nu reușește acest exercițiu, se trece la **exerciţiul nr 2** : copilul vibrează buzele, brrr, apoi aruncă limba afară pronunţând p- ra, p – re, p – ri sau pronunţă prrr interdental, limba vibrând odată cu buzele, retrăgând limba şi menţinând vibraţia limbii. După ce s-a efectuat acest exerciţiu, copilul poate obţine vibrarea limbii continuând să sufle puternic asupra limbii sau jucându-se cu limba între buze pronunţând ro-le- ro-le-ro-le. Dacă nici prin acest exerciţiu nu reuşim să-l auzim pe r, trecem la **exerciţiul nr 3 :** copilul pronunţă cuvinte cu r retrăgând limba în fundul gâtului şi lăţind-o ca pentru ă – că – gă – ră , evitând să mai pună limba la dinţii de sus ca pt l. Pronunţăm cuvinte cu ă înainte de r : că – ra – re, că – ru – ţă, c – ra - ti- ţă, găr – gă – ri – ţă, g – ră – un – ţă sau derivăm din î – cât – ti – ţă, C - ris – ti, g – rin – dă , g- ras, încercând pronunția unui r velar, englezesc. Pronunţăm cuvinte cu r în diferite poziţii, ridicând limba şi lăţind-o atunci când vine r : me-re, sa-re, ce-re, doa-re, a-fa-ră, co-moa-ră, moa-ră.
- **Activitatea se încheie**, amintind copiilor să reia aceste exerciţii zilnic, acasă, în faţa oglinzii şi realizând evaluarea corespunzătoare, apreciind favorabil activitatea copiilor.

ATITUDINI PRIVIND EDUCAȚIA INCLUZIVĂ A COPIILOR CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE ÎN EXPERIENȚA DIDACTICĂ

PROF.ÎNV.PRIMAR IOVLEV ANA
ȘCOALA PROFESIONALĂ BAND, JUD.MUREȘ

În societatea românească copiii cu dificultăți de învățare sau copiii cu un ritm lent de acumulare de achiziții sunt priviți cu reticență în ceea ce privește integrarea lor în școlile normale. Această reținere vine din partea cadrelor didactice (un motiv ar fi tulburările de comportament ale copilului cu CES), din partea părinților copiilor cu CES, dar și din partea colectivului de elevi obișnuiți, cât și a părinților acestora. Pentru ca integrarea copiilor cu CES în școala de masă să se realizeze cu ușurință este nevoie de elaborarea unui curriculum adaptat în educația copiilor cu CES, de proiecte și programe, de elaborarea unor strategii în acest sens. Procesul didactic sau procesul de predare-învățare-evaluare ar trebui adaptat la diferențele dintre copii. Sigur că un copil cu dificultăți de învățare are nevoie de adaptare și integrare. Cadrul didactic este cel care organizează situațiile de învățare în care implică pe toți elevii astfel încât să pună în evidență sau să valorifice potențialul fiecărui elev într-o manieră pozitivă. Cu toate acestea este de menționat faptul că profesorul nu este singurul responsabil de integrarea copilului cu dificultăți în învățământul de masă.

Pentru ca integrarea copiilor cu dificultăți de învățare în școlile normale să fie posibilă este necesar să existe o comunicare între toți actorii implicați în procesul de integrare școlară. Aici ne referim la cadrele didactice, la profesorii de sprijin, la specialiști în logopedie, la specialiștii în psihopedagogie specială, părinții copiilor obișnuiți, dar și părinții copiilor cu dizabilități sau tulburări de învățare.

Copiii cu dificultăți de învățare sunt copiii care necesită atenție și asistență suplimentară, sprijin, îndrumare, răbdare deoarece un astfel de copil se confruntă cu probleme de cunoaștere, de învățare, de interacțiune, probleme sociale, emoționale, comportamentale. De aceea, acești copii nu pot să își valorifice potențialul intelectual în condiții obișnuite. Astfel, activitățile educative școlare și extrașcolare trebuie să fie concepute și aplicate astfel încât să vină în sprijinul acestor copii și să ușureze sau favorizeze o înțelegere a conținuturilor. Pentru ca acest lucru să fie posibil trebuie să vorbim de un set de atitidini privind educația încluzivă a copiilor cu dificultăți de învățare.

- Atitudini la nivelul managementului școlar

Aici putem vorbi de o atitudine de educație incluzivă sau de o atitudine de reținere, așa cum am menționat și mai sus. Cadrele didactice manifestă o oarecare reținere în a integra un copil cu CES în școala de masă în sensul că există o teamă în rândul acestora de a nu fi considerate vinovate sau răspunzătoare pentru eșecul școlar al elevilor integrați sau pentru neglijarea elevilor obișnuiți prin faptul că le-ar acorda o atenție scăzută în timpul activității didactice, caz în care ar atrage și nemulțumirea unor părinți. Un rol important îl deține și direcțiunea școlilor care trebuie să asigure spațiu și săli de clasă dotate cu materiale și aparatură specială pentru copiii cu CES, să sprijine cadrele didactice în ședințele cu părinții, să inițieze proiecte pentru integrarea socială a copiilor.

- Atitudinea cadrelor didactice

Cadrele didactice trebuie să aibă dorința de a ajuta copiii cu CES, să manifeste deschidere față de acești copii, să dea dovadă de echilibru interior și de o inteligență emoțională ridicată. Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat

de stilul de învățare. Activitățile ludice sunt foarte importante, deoarece prin joc copiii cu dificultăți de învățare pot să se exprime mai bine. Consider că ar fi de ajutor ca profesorii din învățământul de masă să urmeze programe de formare în domeniul lucrului cu copiii aflați în dificultate. Faptul că nu există o pregătire a cadrelor didactice în domeniul educației cu elevii cu CES face ca aceștia să fie reținuți în ceea ce presupune intergrarea acestor copii în școala de masă. Profesorul este nevoit să își adapteze lecțiile la nivelul elevilor și în funcție de reacțiile acestora. De asemenea, personalul din școală ar trebui să reacționeze pozitiv la dificultățile întâmpinate de elevi și să asigure crearea unui climat afectiv – pozitiv.

- Atitudinea părintelui

Părintele trebuie să accepte și să recunoască faptul că propriul său copilul are o problemă de învățare, socială, de interacțiune, comportamentală sau emoțională. Este foarte important ca părintele să aibă o atitudine de parteneriat, o atitudine colaborativă și să dorească să fie ajutat atât el, cât și copilul acestuia, deoarece este nevoie ca și părintele să preia o parte din sarcini. De asemenea, părintele trebuie să asculte de îndrumările venite din partea cadrului didactic, să desfășoare acasă activitățile sugerate de cadrul didactic respectând îndrumările acestuia. Cu alte cuvinte, trebuie să îl învățăm pe părintele copilului cu tulburări de învățare ce anume să facă acasă pentru a-și ajuta copilul, să-l învățăm cum să își învețe copilul acasă.

- Atitudinea colegilor de clasă, respectiv atitudinea părinților elevilor obișnuiți

Sub acest aspect, pot exista situații în care colegii de clasă să aibă o atitudine de respingere, de reținere față de colegul lor (copil cu CES). Pentru a elimina această situație este nevoie de prezența sau intervenția unui specialist care să spună atât elevilor, cât și părinților acestora de ce constituie un avantaj faptul că au în clasă un copil cu dificultăți de învățare. Există încă temerea că prezența unui copil cu CES în clasă va afecta performanțele școlare ale celorlalți elevi și va altera climatul clasei, fie prin tulburările de comportament, fie prin modificări ale orarului zilnic, fie prin faptul că elevul cu dificultăți de învățare va beneficia de o evaluare diferită. Menținerea unui climat optim în clasă ar trebui să fie una din preocupările majore cadrului didactic. Copilul cu dificultăți de învățare nu trebuie să se simtă marginalizat .

Toate aceste tipuri de atitudini enumerate mai sus, coroborate, ar trebui să asigure un climat adecvat dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a copiilor cu CES.

Bibliografie:

Suport de curs, Educația incluzivă – Stategii și metode de lucru cu copii cu CES
Psihopedagogie specială pentru examenul de titularizare în învățământ, 2021 (https://ExamenTitularizare.ro), lucrare elaborată în conformitate cu programa de specialitate, modificată prin Ordinul Ministrului Educației și Cercetării nr.5975/2020

SOCIALIZAREA ȘI EMOȚIILE DEFINITE CA ABILITĂȚI VITALE LA COPIII PREȘCOLARI

Prof.drd. Bruja Carmen-Vasilica
Școala Gimnazială nr.1 Balcani, Bacău,România
doctorandă UPS ”Ion Creangă”,Chișinău

Vârsta preșcolară reprezintă etapa în care educația poate influența cel mai eficient dezvoltarea copiilor, de aceea intervenția timpurie în ceea ce privește dezvoltarea socio-emoțională este esențială prin implementarea de programe adecvate, special create pentru dezvoltarea armonioasă a preșcolarilor.Conform Strategiei Uniunii Europene 2020, unul dintre elementele cheie privind educația și îngrijirea copiilor preșcolari din Europa (2014), este ca toți copiii de vârstă mică să poată avea acces și să beneficieze de educație și îngrijire de înaltă calitate. Informațiile fiabile referitoare la sistemele din Europa sunt esențiale pentru a înțelege provocările cu care se confruntă țările europene, ce anume putem învăța unii de la alții și ce noi soluții ar putea fi dezvoltate pentru a răspunde nevoilor celor mai tineri membri ai societății. Într-o perioadă marcată de provocări fără precedent, importanța faptului de a oferi copiilor noștri un început solid, prin asigurarea unui învățământ preșcolar de calitate, reprezintă un element central al strategiei europene pentru o creștere inteligentă și durabilă, Strategia UE 2020, (Date cheie privind privind educația și îngrijirea copiilor preșcolari în Europa, 2014).

Preșcolarii de astăzi trăiesc într-o lume inedită, cu tensiuni și reacții care încă determină dezvoltări nebănuite. Stresul cotidian, criza vieții de familie, bulversările mondene, criza economică, criza nutrițională, excesul de informații, terorismul, instabilitatea politică sunt factori determinanți ai evoluției copiilor de azi și de mâine, astfel dezvoltarea emoțională și socială devine mai mult decât o necesitate în activitățile cadrelor didactice din ziua de astăzi.

Studiile de specialitate au demonstrat că abilităţile sociale şi emoţionale, pot influenţa obţinerea succesului în viaţă într-o măsură mai mare decât capacitatea intelectuală. Un EQ ridicat, poate fi mai important pentru succes decât un IQ ridicat, aşa cum este el măsurat de un test standardizat de inteligenţă cognitivă verbală şi non-verbală.

Argumentul conform căruia IQ-ul, Intelligence Quotient – coeficient de inteligenţă, este un dat genetic ce nu poate fi schimbat în funcţie de experienţa vieţii şi că destinul nostru este determinat în mare măsură de această aptitudine nu mai este acceptat, deoarece ”*viața emoțională este o dominantă care poate fi, precum matematica, gestionată cu mai mult sau mai puțin talent și care presupune un set unic de competențe*”[Goleman D.,2008, p. 63-62]. Acesta afirmaţie ignoră problema cea mai provocatoare: Ce putem schimba pentru a-i ajuta pe copiii noştri să le fie mult mai bine în viaţă? Ce factori sunt în joc, de exemplu, atunci când o persoană cu un IQ ridicat se zbate din greu, iar una cu un IQ de nivel mediu se descurcă surprinzător de bine? Diferenţa constă cel mai adesea în capacitatea numită inteligenţă emoţională, care include autocontrolul, perseverenţă şi capacitatea de automotivare. Toate aceste atitudini pot fi insuflate copiilor, acordându-le o şansă mai mare, independent de potenţialul intelectual primit. Un număr tot mai mare de educatori şi cercetători admit faptul că la sfârşitul anilor de şcoală, elevii pot fi „neechipaţi” pentru provocările viitoare, atât ca indivizi, cât şi ca membri ai societăţii. Abordarea prin excelenţă cognitivă a demersurilor curriculare şi didactice nu este suficientă pentru a avea succes. Este nevoie de abilităţi practice pentru gestionarea emoţiilor şi nu doar ca mintea „să fie hrănită”. Din perspectiva noilor teorii moderne despre natură emoţiilor, prin învăţare socială şi emoţională, dacă inteligenţă emoţională a copiilor este dezvoltată, constituie un bagaj enorm pentru viitorul lor personal şi profesional.

Studiile arată că IE – inteligența emoțională este cel mai bun predictor pentru achiziţiile viitoare ale copiilor, ea reprezintă o abilitate transferabilă care permite adaptarea rapidă la schimbările sociale şi contemporane. În acest context, primul pas este să înţelegem rolul extraordinar pe care îl are folosirea inteligentă a emoţiilor. Succesul în viaţă depinde de abilităţile

emoţionale şi sociale care se formează pe tot parcursul educaţiei formale sau cel puţin ar trebui să fie urmărite ca obiective, dincolo de discipline.

Pentru părinţi, notele foarte bune şi premiile şcolare sunt probabil principala garanţie pentru succesul în viaţă al copilului. E drept, performanţă şcolară este binevenită dar nici pe de parte suficientă. Conform unui număr mare de studii, copiii care au abilităţi specifice inteligenţei emoţionale sunt mai fericiţi, mai încrezători şi au rezultate mai bune la învăţare. La fel de important consider că este şi faptul că aceste abilităţi sunt elementele de baza care îi ajută pe copii să devină adulţi responsabili, afectuoşi şi productivi. Finalitatea unor asemenea demersuri, realizate cu ştiinţă şi delicateţe, se va concretiza, în plan calitativ, în educarea unor copii care vor fi mai sănătoşi şi care-şi vor stăpâni prin inteligenţă viaţă emoţională, "*aducând civilizaţia pe străzi şi afecţiunea în viaţă comună*" (Daniel Goleman, 2008 p. 25).*„Importanța pe care o acordăm înțelegeri emoționale, dar și modul în care gestionăm eficient emoțiile analizând cauzele și consecințele lor devine mult mai ușoară pentru copii din momentul în care se pot raporta la ele verbal, astfel înțelegerea emoțiilor și conștientizarea lor trebuie să facă parte din educația pe care o merită fiecare copil, dincolo de informații și teste standardizate ''*(Gardner H., 2007).

Conştientizarea de sine emoţională implică mai multe acțiuni privind introspecția propriei persoane:

- Îmbunătăţirea recunoaşterii şi definirii propriilor emoţii;
- O mai bună înţelegere a cauzelor care au generat diverse sentimente;
- Recunoaşterea diferenţei dintre sentimente şi acţiuni.

Stăpânirea emoţiilor:

- O mai bună toleranţă la frustrare şi o mai bună stăpânire a mâniei;
- Mai puţine insulte;
- Exprimarea mâniei într-un mod potrivit, fără ceartă;
- Mai puţină agresivitate sau comportament autodistructiv;
- Mai multe sentimente pozitive despre sine.

Utilizarea emoţiilor în mod productiv:

- Mai multă responsabilitate;
- Mai puţină impulsivitate.

Empatia: citirea emoţiilor

- O capacitate mai mare de a privi lucrurile din perspectiva celuilalt;
- O mai mare empatie şi sensibilitate faţă de sentimentele celorlalţi;
- O ascultare mai atentă.

Abordarea relaţiilor interpersonale:

- Mai multă atenţie faţă de semeni;
- Mai multă armonie şi socializare în grupuri;
- O mai bună exprimare şi talent în comunicare;

Dezvoltarea emoțională a copiilor se modifică din momentul în care devin capabili să vorbească, emoțiile devin astfel un moment de reflecție, putând să definească emoțiile pe care le trăiesc astfel cauzele, consecințele precum și gestionarea lor devine mult mai facilă din momentul în care copii le pot comunica, pot, de asemenea, să dețină o viziune obiectivă a propriilor emoții, cât și a celorlalți.Această abilitate se perfecționează de-a lungul copilăriei mijlocii, întrucât copii pot să discute incidente emoționale trecute și să anticipeze evenimente viitoare, analizându-le în termeni de cauză-consecințe, pot să recunoască modul în care dispoziția poate influența comportamentul și să identifice diferențele dintre indivizi în ceea ce

privește natura responsivității lor emoționale. A fi capabili să gândească despre emoții interne și să le discute cu alții înseamnă că copiii pot să își înțeleagă propriile emoții, și pe de altă parte să asculte ce spun ceilalți despre emoțiile lor și să învețe cum să interpreteze diferite situații (R. Schaffer, 2010). Accentul prioritar pe care se focusează educația din zilele noastre este de a acumula cât mai multe cunoștințe din diverse domenii, iar pregătirea copiilor pentru viitor reprezintă scopul suprem al acesteia, este timpul să punem copii în centrul educației si este imperios să echilibrăm balanța venind în sprijinul lor acordându-le resursele necesare pentru nevoile lor multiple, de aceea este necesar să îi învățăm în primul rând cine sunt copiii din ziua de azi, să îi învățăm să se descopere ca ființe unice, capabile de a realiza ceea ce își propun.

Educaţia timpurie, ca primă treaptă de pregătire pentru educaţia formală, asigură intrarea copilului în sistemul de învăţământ obligatoriu, prin formarea capacităţii de a învăţa. Investiţia în educaţia timpurie ”este cea mai rentabilă investiţie în educaţie”, după cum arată un studiu elaborat de R. Cuhna, unul dintre laureaţii Premiului Nobel în economie, iar învăţarea timpurie favorizează oportunităţile de învăţare de mai târziu.Deprinderile şi cunoştinţele dobândite timpuriu favorizează dezvoltarea altora ulterior, iar deficienţele de cunoştinţe şi deprinderi produc în timp deficienţe mai mari, oportunităţi de învăţare ratate sau deopotrivă slab valorificate. Pe de altă parte, cercetările în domeniu arată că cel mai mare beneficiu al educaţiei timpurii apare în planul non-cognitiv. Au fost identificate multe relaţii pozitive şi semnificative între frecventarea grădiniţei şi comportamentele centrate pe sarcină, dezvoltarea socio-emoţională, motivaţia şi atitudinile pozitive faţă de învăţare.

Bibliografie*:*

1.C.Cucoş.(2008).*Educaţia Iubire, edificare, desăvârşire*, Polirom, Iasi.

2.Chiş Vasile, (2001). *Activitatea profesorului între curriculum şi evaluare*. Presa Universitară Clujeană.

3.Goleman D., (2008). *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București.

4.Schaffer Rudolph H.,(2010). *Introducere în psihologia copilului*, Editura ASCR, Cluj Napoca.

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE LA ORA DE RELIGIE -STRATEGII ȘI TEHNICI DE LUCRU ÎN CLASA INCLUZIVĂ

PROF. PSIHOPEDAGOGIE SPECIALĂ-RELIGIE
OROS-MĂNARCĂ ADRIANA-MARIA
C.S.E.I. NR 2 BISTRIȚA

INTRODUCERE

Predarea este o tehnică dinamică care se schimbă conform situaţiei actuale. *Zamri și Norazah* (2011) afirmă că în contextul predării și învățării, învățarea prin cooperare este capabilă să promoveze interacțiunile bilaterale între profesori și elevii în mod eficient. Utilizarea învățării prin cooperare dezvoltă abilități sociale înalte, evită egoismul și facilitează înțelegerea conținutului în profunzime (*Meh*, 2008). Învățarea prin cooperare, cu diversele sale abordări și metode, poate ajuta elevii să aibă un simț al responsabilității față de propria lor învățare în timp ce profesorii joacă un rol de facilitatori și observatori. Planificarea pentru învăţarea prin cooperare presupune dezvoltarea diverselor activități care nu sunt doar interesante, ci și încurajatoare prin faptul că îi ajută pe elevi să se concentreze pe învățare.

În acest eseu, vreau să împărtășesc anumite aspecte specifice ale învățării prin cooperare și beneficiile de învățare ale acestei abordări la ora de religie. Promovarea toleranței și reciprocității și combaterea discriminării în clasă depind de tipul de abordare educațională utilizată. Concurența bine structurată poate fi o modalitate sănătoasă și eficientă de a motiva elevii să performeze. Cu toate acestea, atunci când devine o trăsătură permanentă a mediului de învățare, adăpostește inegalitate, invidie și rivalitate. Situațiile competitive sunt jocuri cu sumă zero, în care doar câștigătorii sunt recompensați, în timp ce cei cu rezultate slabe sunt descurajați. În schimb, metodele de învățare prin cooperare încurajează comportamentul pro-social și cultivă încrederea și acceptarea celorlalți. Învățarea prin cooperare îi pune pe elevi în situații de câștig-câștig, ceea ce îi motivează să lucreze împreună și să se ajute reciproc. În acest fel ei se inspiră unul pe celălalt să reușească, nu să eșueze. Profesorii ar trebui să depună eforturi pentru a construi un spirit de lucru în echipă și de participare la orele lor, astfel încât elevii să ajungă să se aprecieze unii pe alții și să coopereze în beneficiul reciproc.

EXEMPLE BIBLICE DE COOPERARE

Dumnezeu se așteaptă ca copiii Săi să lucreze în colaborare pentru a duce la îndeplinire planurile Sale. Exemple de colaborare în proiecte precum construirea arcei, a cortului în pustie și reconstruirea zidurilor Ierusalimului sunt doar câteva dintre situațiile prezentate în Scriptură. Iisus Maestrul Învățător a folosit colaborarea pentru instruirea discipolilor. De exemplu, El i-a trimis doi câte doi să meargă și să împărtășească mesajul de dragoste.

Sfântul Apostol Pavel a subliniat importanța cooperării folosind analogia cu corpul. El spune *Căci după cum trupul este unul și are multe mădulare și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos* (I Cor. 12:12). El aduce apoi nevoia de cooperare: Ochiul nu poate zice mâinii „N-am trebuință de tine”; nici capul nu poate zice picioarelor „N-am trebuință de voi„ (versetul, 21).

NOȚIUNI DE BAZĂ

Cu mult înainte ca noțiunile de bază școlare să poată fi predate copiilor, există un alt set fundamental de noțiuni de bază **3R** care trebuie predat. Aceste adevăruri de bază sunt obiceiurile inimii: relaționarea, respectul și responsabilitatea. Copiii care stăpânesc aceste abilități și atitudini au un sentiment ridicat al stimei de sine. Acest fapt se corelează în clasa incluzivă nu numai cu un comportament pozitiv ci și cu achiziționarea cunoștințelor de bază școlare-citire, scriere, calcul

aritmetic.Pentru a încorpora aceste cunoștințe de bază într-o sală de clasă este important să se stabilească un climat adecvat în clasă. *Ellen White* spunea că o influență creștină ar trebui să ne pătrundă în școli.

Credința se dezvoltă prin relații. *Hill* (1996) definește relația ca o conexiune emoțională, care poate implica acceptare, intimitate, dragoste, încredere, auto-revelație, acord. Aceasta implică o relație personală cu Dumnezeu și cu ceilalți. Prin urmare, interacțiunea socială este un model puternic de credință și este singura modalitate prin care credința poate fi dezvoltată. Familia, colegii, școala și comunitatea au un rol important în dezvoltarea unui copil. Profesorii au posibilitatea de a facilita interacțiunile sociale ceea ce conduce la dezvoltarea credinței. Dar pentru a înțelege cum se poate realiza acest lucru într-o clasă trebuie să vedem opțiunile pe care le au profesorii în organizarea sălii de clasă.

STRUCTURA SĂLII DE CLASĂ

Concentrându-ne în special pe modelele de interacțiune din clasă să ne uităm la tipul de mediu pe care profesorii îl creează în sălile de clasă. Astfel, profesorii pot amenaja sala de clasă

- Competitiv astfel încât elevii să lucreze pentru a atinge un obiectiv pe care doar unul sau câțiva elevi îl pot realiza,
- Individualistic astfel încât elevii să lucreze independent de propriile obiective de învățare pentru a atinge un criteriu prestabilit de succes,
- Cooperativ astfel încât elevii să lucreze în colaborare în grupuri mici pentru ca toți membrii să își îndeplinească obiectivele.
-

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE

Structura de învățare prin cooperare are potențialul de a se preta ca și cadru pentru integrarea credinței și a învățării, contribuind la crearea unui mediu plin de căldură și acceptare. În învățarea prin cooperare, elevii lucrează în colaborare în grupuri mici pentru a atinge un obiectiv comun. Aceasta hrănește autonomia, participarea, respectul și comunicarea. Atunci când succesul și implicarea sunt interconectate în activitatea de grup, apare o structură și o atitudine de interdependență pozitivă. Membrii echipei se bazează unii pe alții și realizează că pot reuși doar lucrând împreună. Acest lucru ajută la dezvoltarea abilităților academice și sociale, încurajând în același timp sprijinul reciproc, empatia și învățarea între egali. Potențialul unei experiențe de învățare semnificativă crește în diverse grupuri. Este deosebit de important să aveți în vedere acest lucru atunci când abordați probleme legate de diversitatea credințelor sau a valorilor morale. Elevii din medii culturale sau religioase diferite ar putea învăța mai multe unii de la alții dacă sunt adunați în grupuri mixte. Totuși, diversitatea nu generează automat înțelegere și toleranță. Este important ca profesorul să stabilească regulile de bază și să fie gata să intervină atunci când este nevoie. Elevii trebuie să învețe să abordeze controversele și să permită un schimb de opinii pentru a dezvolta toleranța, gândirea critică și abilitățile de rezolvare a conflictelor.

Este esențial să se permită tuturor elevilor să joace un rol în grup care să le îmbunătățească abilitățile și punctele forte. O astfel de împuternicire permite elevilor să realizeze că contribuțiile lor sunt esențiale pentru succesul grupului. Abilitățile și cunoștințele personale sunt valoroase pentru grup și devin un stimulent pentru integrare. Deoarece toată lumea are un rol de jucat pentru ca grupul să reușească, un sentiment de responsabilitate personală apare alături de responsabilitatea comună a grupului.

Strategii de învățare prin cooperare care sunt populare și ușor de utilizat:

Apelează la vecinul tău sau Gândiți-Lucrați în perechi-Comunicați Fiecare elev are un timp în care trebuie să se gândească la problema expusă de către profesori. Elevii sunt grupați în perechi pentru a discuta ideea, pentru a scrie despre

aceasta sau pentru a desena conform instrucțiunilor profesorului. Pe parcursul timpului alocat împărtășirii ideilor, elevii sunt chemați pentru a prezenta răspunsul în fața clasei. La clasele mai mari această strategie poate fi numită *Trei minute pauză*. După o prelegere de 10 minute, profesorul le cere elevilor să se întoarcă la vecinii lor și să rezume punctele învățate. Această strategie ajută în recapitularea punctelor importante și la evitarea monotoniei unei prelegeri.

Cercul interior-exterior Elevii sunt așezați în perechi în două cercuri concentrice. Cercul interior este orientat spre exterior, iar cercul exterior este cu fața înăuntru. Elevii răspund la întrebările profesorului în timp ce se rotesc în cadrul aceluiași cerc pentru a avea un nou partener.

Capete care gândesc împreună Profesorul atribuie fiec[rui elev câte un număr. Când este adresată o întrebare, elevii care au numărul rostit de professor se gândesc împreună pentru a găsi răspunsul și doar elevii cu acel număr pot ridica mâna pentru a răspunde.

BIBLIOGRAFIE

Hill, B. (1996). Faith. An unpublished paper.

Johnson, D.W., Johnson, R.T., Holubec, E. J., & Roy, P. (1984). Circles of Learning: Cooperative in the classroom.. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

Marzano, R. J. (1992). Ad different kind of classroom: Teaching with Dimensions of learning. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

SINDROMUL ADHD – HIPERACTIVITATE CU DEFICIT DE ATENȚIE (STUDIU DE SPECIALITATE)

Prof. Aurora Slivilescu
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 8 Tg-Jiu, Gorj

Sindromul ADHD este una dintre cele mai frecvente afecţiuni comportamentale întâlnite la copii şi adolescenţi. Această afecţiune debutează în copilărie şi poate persista şi la vârsta adultă. La unii copii simptomele dispar odată cu înaintarea în vârstă. Neatenţia, impulsivitatea şi hiperactivitatea sunt cele trei caracteristici ale unui copil care suferă de ADHD. Această maladie se întâlneşte mai frecvent la băieţi decât la fete, raportul fiind de 4:1. Statisticele arată că 30% dintre copiii cu acest sindrom care nu au beneficiat de tratament ajung să comită infracţiuni. De asemenea, în lipsa tratamentului, copiii cu ADHD dezvoltă, în timp, practici antisociale şi devin agresivi. Un copil cu ADHD poate avea o capacitate cu 30% mai scăzută de a ţine minte şi de a fi atent, comparativ cu ceilalţi copii de vârsta lui.

Cauzele ADHD nu au fost determinate încă; cercetătorii consideră că, cel mai probabil, se transmite genetic. Un copil care are un părinte afectat de acest sindrom are 25% şanse să sufere, la rândul lui, de această afecţiune. Copii moştenesc genetic predispoziţia la această boală, însă declanşarea ei depinde foarte mult de factorii de mediu: stresul din familie, comportamentul părinţilor cu copilul, jocurile de coordonare şi inteligenţă, etc. Există studii care au demonstrat riscul mai mare de manifestare a bolii la copiii cu mame care în timpul sarcinii au consumat alcool, tutun şi alte substanţe neurotoxice, care duc la tulburări afective şi se asociază cu un risc crescut de ADHD. Copilului îi este greu să se concentreze, este hiperactiv şi poate avea un temperament dificil. Deficitul de atenţie şi hiperactivitatea devin vizibile la unii copii în etapa preşcolară sau în primii ani de şcoală. Studiile făcute au demonstrat că în jur de 2 milioane de copii din SUA suferă de această maladie. Cel care a abordat prima dată acest subiect a fost Heinrich Hoffman, în anul 1845. Conform celei mai recente ediţii a lucrării „Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders 2” (DSM-IV-TR), există 3 modele comportamentale care indică ADHD. Aceste persoane pot fi consecvent neatente sau pot fi mult mai impulsive şi mai hiperactive decât cele de vârsta lor. Uneori aceste trei caracteristici pot coexista. Hiperactivitatea şi impulsivitatea. Copiii hiperactivi sunt tot timpul pe punctul de plecare, tot timpul în mişcare; ating lucrurile din jurul lor, se joacă cu ele şi vorbesc incontinuu. Statul la masă, la şcoală în bancă sunt sarcini extraordinar de dificile pentru ei. Copiii impulsivi nu-şi pot stăpâni reacţiile imediate şi acţionează înainte de a gândi. De cele mai multe ori vor face gafe sau îi vor jigni pe cei din jurul lor. Frecvent se poate întâmpla să-şi lovească prietenii de joacă sau să le ia jucăriile cu violenţă. De obicei, manifestările lor înseamnă frustrare atât pentru părinţi, cât şi pentru copii. În cazul adolescenţilor sau adulţilor acest tip de comportament se manifestă prin încercarea de a face mai multe lucruri în acelaşi timp. Neatenţia se exprimă prin uşurinţa cu care copilul este distras de la acţiunea sa de cele mai mici sunete sau lucruri care se întâmplă în jurul său.

Frecvent îşi pierde concentrarea şi face greşeli grave. Copiii diagnosticaţi cu ADHD sunt visători, „pierduţi în spaţiu”, uşor confuzi, se mişcă foarte încet şi sunt letargici. Au dificultăţi în a prelucra informaţia la fel de repede şi de precis ca şi ceilalţi copii. Noile studii arată că ADHD este o boală manifestată printr-un comportament hiperactiv şi impulsiv, datorat scăderii cantităţii de dopamină din organism. Cercetătorii au descoperit că o variantă a genei receptoare a dopaminei poate ajuta la producerea condiţiilor de comportament, îmbunătăţind rezultatul pe termen lung. Un alt studiu a concluzionat că producţia scăzută de dopamină este principalul motiv. S-a constatat că drogurile precum nicotina, cocaina şi metamfetaminele îmbunătăţesc, de asemenea, funcţiile dopaminei în creier.

Aceasta ar putea fi şi motivul pentru care persoanele cu ADHD au un risc mai mare de a abuza de substanţe narcotice, faţă de populaţia obişnuită, pentru că drogurile măresc cantitatea de dopamine din creier, făcându-i pe aceştia să se simtă mai bine. Specialiştii mai indică că sindromul ADHD poate fi atenuat sau chiar înlăturat, însă doar dacăpărinţii

bolnavului apelează la un tratament de specialitate. Nu trebuie deloc neglijat acest gen de tulburare, pentru că el poate avea repercusiuni grave. Părinţii şi profesorii reprezintă factori importanţi care pot ajuta copilul aflat în această situaţie. Recomandarea noastră este ca aceştia să aibă un ton calm când se adreseazăcopiilor şi să le acorde înţelegere, pentru că ADHD stimulează şi starea de impulsivitate şi anxietate sau chiar depresia copiilor. Comportamentul hiperactiv/impulsiv poate include: neastâmpăr, probleme în interacţiunea liniştită, întreruperea celorlalţi. Caracteristicile lipsei de atenţie sunt: copilul e dezorganizat, uituc, uşor i se distrage şi greu i se reţine atenţia în timpul activităţilor de învăţare sau de realizare a sarcinilor. Aceste comportamente, observate în timpul copilăriei, sedeosebesc esenţial de un simplu comportament greşit. Comportamentele tip ADHD apar, într-o oarecare măsură, la toţi oamenii; diferenţa între ADHD şi un comportament normal este gradul manifestării lor şi dificultăţile pe care le cauzează. La persoanele cu ADHD acest comportament se manifestă într-o măsură mult mai mare şi mult mai sever. Sindromul ADHD rămâne unul controversat. Deşi este recunoscut ca o condiţie specifică, există opinii că nu este atât de răspândit, încât să fie supradiagnosticat. Oricare ar fi realitatea, elevii cu o personalitate similară sindromului ADHD constituie în mod frecvent o problemă, deoarece ei se confruntă deseori cu dificultăţi serioase pe parcursul desfăşurării studiilor. Hiperactivitatea şi impulsivitatea sunt mai obişnuite pentru băieţi, în timp ce fetele cu sindrom ADHD se caracterizează mai mult prin lipsa atenţiei. Cercetările arată că 80% din copiii diagnosticaţi cu ADHD continuă să aibă aceste caracteristici şi în adolescenţă, iar 67% - în perioada adultă. Unele trăsături asociate cu sindromul ADHD pot fi privite ca atribute pozitive ale elevilor în experienţa lor şcolară. Acestea pot fi rezumate după cum urmează:

- ✓ Creativitate şi inventivitate;
- ✓ Asumarea riscului, ceea ce poate duce la descoperiri importante;
- ✓ Abilitate de a prelucra informaţiile şi de a face observaţii mai cuprinzătoare;
- ✓ Nivel ridicat de energie;
- ✓ Abilităţi bune pentru negociere;
- ✓ Intuiţie şi reacţie;
- ✓ Abilitate de hiperconcentrare;

Totodată, există caracteristici ce au impact asupra procesului de învăţare şi a celui de predare. Zonele potenţiale ale dificultăţii pentru elevii cu sindrom ADHD pot include lipsa de atenţie: întrerupţi de propriile gânduri sau „visare cu ochii deschişi”, trec repede la o nouă temă de conversaţie, înainte de a o termina pe cea precedentă şi produc lucrări de o calitate variabilă; impulsivitate: o dificultate a vorbirii interioare, terminând propoziţiile altora şi/sau întrerupându-i; memorie pe termen scurt: abilitate precară de a lua notiţe, înţelegere cu întârziere sau anticipare, ceea ce duce la inabilitatea de a învăţa din greşeli sau din experienţele anterioare; adaptare independentă anevoioasă; oscilaţii ale dispoziţiei: de la un comportament fără astâmpăr şi zvăpăiat până la căderea pe gânduri; slabă organizare şi management al timpului; asumarea neraţională a riscului; soluţionarea dificilă a problemelor; relaţii interpersonale şi emoţionale: copiii pot părea sociabili, dar prieteniile sunt, de obicei, superficiale.

Studiile de imagistică cerebrală au depistat modificări la nivelul creierului responsabile de atenţie, inhibiţie cerebrală şi memorare, iar studiile biochimice au demonstrat disfuncţionalităţi ale neurotransmiţătorilor – norepinefrinei şi dopaminei, responsabili de controlul atenţiei. Diagnosticul cert va fi pus de medicul-specialist în urma unor teste care se dau atât micuţului, cât şi părinţilor. Acestea constau pentru copil în analize de laborator, teste psihologice, întrebări, teste imagistice (EEG), examenul fizic al unor hormoni, iar părinţilor li se vor propune să completeze formulare cu întrebări standardizate privind momentul apariţiei tulburărilor de comportament, durata, evoluţia acestora, etc. În ultimul timp, tot mai mulţi copii au fost depistaţi timpuriu cu ADHD nu din cauza supradiagnosticării, ci datorită standardizării metodelor

de diagnosticare, ce fac posibilă constatarea bolii la vârste timpurii, când eaeste mai puţin evidentă. Conform trăsăturilor neurologice şi psihologice, relaţia dintre ADHD şi somnul fiziologic sunt complexe. În conformitate cu datele din observaţiile clinice, există o evidenţă empirică substanţială din partea neuranatomică, care sugerează existenţa de suprapunere considerabilă în centrii sistemului nervos central ce reglează somnul, starea de veghe şi atenţia.

Tulburările de somn joacă un rol semnificativ în manifestarea clinică a simptomelor de neatenţie şi tulburare hiperchinetică. Există relaţii multinivelare şi bidirecţionale între starea de somn, funcţionarea comportamentală şi sindromul ADHD. Cea mai eficace modalitate de intervenţie în ADHD este abordarea multidisciplinară: medicală, psihologică şi educaţională, în care sunt implicaţi părinţii, profesorii, psihologul şi medicul specialist în psihiatria copilului şi adolescentului. Tratamentul ADHD v-a contribui la controlul simptomelor permiţând
creşterea şi dezvoltarea optimă a copiilor afectaţi. În ceea ce priveşte măsurile educative, acestea vor ţine seama de factorii de mediu, strategiile de învăţământ şi abordarea psihosocială. Psihoterapia de susţinere poate fi utilă în caz de eşec sau de respingere a copilului la şcoală sau în familie. Lipsa programelor de intervenţie complexe (psihopedagogice, terapeutice, educaţionale), adresarea tardivă a părinţilor şi neimplicarea lor în viaţa copiiilor cu ADHD conduce la manifestări antisociale ale acestora. Ei devin cu timpul agresivi, ajungând să comită infracţiuni. Un risc major în manifestarea bolii este consumul de alcool, tutunul şi alte substanţe neurotoxice. Însă declanşarea sau ameliorarea simptomelor depinde în mare măsură de factorii de mediu: stresul din familie, comportamentul părinţilor cu copilul, jocurile de coordonare şi inteligenţă, etc.

În concluzie, evitarea factorilor dăunători şi terapia timpurie vor reduce morbiditatea şi apariţia tulburărilor de personalitate şi de comportament, starea de impulsivitate şi anxietate sau depresia în rândurile copiilor cu ADHD.

Bibliografie:

Popescu V. Neurologie pediatrică. Volumul II. 2001

American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual Of Mental Disorders 2 DSMIV-TR American Psychiatric Publishing, 2000.

Owens J.A. Sleep disorders and attention-deficit/hyperactivity disorder. Current Psychiatry Reports, 2008;

Owens J.A. The ADHD and sleep conundrum: a review. Journal of Developmental and Behavioral Padiatrics, 2005;

Pliszka S. Practice parameter for the assessment and treatment of children and adolescents with attention-deficit/hyperactivity disorder. J. Am. Acad. Child. Adolesc. Psychiatry, 2007.

Diferiți, dar împreună...

Profesor Daniela Olga Tărniceriu,
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Iași

Integrarea copiilor cu nevoi speciale, atât în învățământul de masă, cât și la nivelul comunității locale, a devenit o necesitate, având în vedere prioritățile educației incluzive care vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, intelectuală, psihocomportamentală sau de limbaj.

Printr-o abordare integrată corectă, ne putem alinia la măsurile de ordin juridic, politic, social sau pedagogic, ale comunității internaționale, care deține concepții și practici conjugate, coerente, cu privire la incluziunea socială a copiilor cu nevoi speciale, punând accent pe realizarea echității în educație și pe respectarea drepturilor tuturor copiilor.

Pe de o parte, este imperios ca elevii din învățământul de masă să conștientizeze importanța implicării ca voluntari în activitățile care au ca scop susținerea procesului de integrare socială și de dezvoltare educațională a colegilor lor.

Pe de altă parte, includerea, implicarea și integrarea copiilor cu nevoi speciale, a celor proveniți din familii dezorganizate sau monoparentale, a elevilor cu dificultăți de învățare, cu risc de abandon sau ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate, contribuie la creșterea stimei de sine, la sporirea încrederii în forțele proprii și, în final, la o bună integrare socio-profesională a acestora.

În ultimii ani, Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” din Iași, școală integratoare, a avut menirea și privilegiul de a le oferi copiilor cu cerințe educaționale speciale atenția necesară, prin programe educative implicând, ca parteneri, comunitatea locală, poliția, biserica, diferite ONG-uri, Asociația partenerilor educaționali, într-un efort conjugat, care a determinat, în chip firesc, schimbarea de atitudine, de abordare sau de mentalitate, promovându-le acestor copii, abilitățile și aptitudinile în domeniile cultural-artistic, literar, comunitar, ecologic sau sportiv.

Am participat la numeroase proiecte educaționale care au presupus un număr impresionant de activități educative extracurriculare, dedicate acestor elevi direct implicați în propria formare. A intrat deja în tradiție obiceiul ca școala noastră să inițieze și să dezvolte proiecte de acțiune comunitară sau de protejarea mediului, ocazie cu care am realizat activități de socializare și dezvoltare a abilităților practice și artistice precum: „Fii voluntar pentru o zi și vei reda zâmbetul unui copil!”,„Bucuria de a dărui”, „Stil de viață sănătos”, „Tradiții de sărbători”, „Plantare” sau „Micii actori”. De fiecare dată, elevii „speciali” au răspuns cu entuziasm unor astfel de provocări.

Ca urmare a unui schimb de experiențe la nivel internațional, în cadrul a două proiecte Erasmus + (*Tolerance our common langage* și *Încurajarea folosirii povestirii ca tehnică de predare a materiilor din curriculum* derulate în perioada 2019-2022), am conceput produse educaționale realizate de elevi și adresate elevilor (*Dicționarul Toleranței* și *Dicționarul personajelor de basm*), mulate pe temele celor două proiecte, în echipele realizatoare ale produselor fiind incluși, prioritar, elevi cu CES.

O atenție deosebită o acordăm, în școala noastră, copiilor din grupuri vulnerabile sau din familii monoparentale ori aflați în grija bunicilor, din cauza plecării părinților în străinătate. Astfel, am realizat o revistă a clasei a V-a - „Atelierul de vise”- al cărei colectiv de redacție a fost constiuit doar din copii aparținând categoriilor amintite. Aceiași elevi s-au implicat activ în activități de voluntariat pentru sprijinirea copiilor afectați de războiul din Ucraina, dar, cu sprijinul școlii, au participat la concursuri și olimpiade școlare, obținând numeroase premii (de exemplu, două premii și o mențiune la Concursul Național Transcurricular „Ionel Teodoreanu” sau patru premii la Expoziția-concurs „Învingător prin Artă”, Chișinău.

De asemenea, în anul școlar precedent, am derulat activități având ca scop incluziunea socială și crearea unui mediu stimulativ pentru dezvoltarea intelectuală și emoțională a copiilor cu nevoi speciale sau aparținând unor categorii vulnerabile. Un exemplu ar fi activitatea „Față în față”, din cadrul proiectului educativ „Deschidem porțile viitorului” realizat în parteneriat cu profesorul consilier școlar, sub umbrela CJRAE Iași, care a avut, ca grup-țintă, 11 elevi cu CES, cu dificultăți de învățare sau de integrare, din învățământul gimnazial și a urmărit cunoașterea complexității propriei identități, prezentarea personală cu integritate și realizarea coeziunii grupului.

În cadrul proiectului „Include me in your group”, derulat în perioada 2020-2021, copiii cu CES au fost protagoniștii unor workshop-uri precum: „Personajul preferat”, „Lectura pe înțelesul tuturor”, „Scrisul face bine! – terapia prin scris”, în ciuda circumstanțelor școlii online, defavorabile desfășurării unor activități de socializare și relaționare directă. În toate aceste activități, copiii din categoriile vulnerabile au interacționat firesc cu colegii lor, consolidând o cultură școlară centrată pe cooperare, pe respect, pe spirit empatic.

Niciun participant la acțiunile desfășurate nu a uitat că învățarea și interelaționarea trec, întâi, prin suflet.

METODE ŞI PROCEDEE FOLOSITE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU CES

Prof. înv. preşc: Casapu Mirela
Grădinița PP 23,Timișoara, Tm
Prof. înv. primar: Boiangiu Angela
Școala Gimnazială Gârla Mare,

Educaţia integrată permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

În ţara noastră, elevii cu cerinţe educative speciale au învăţat în şcoli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că procedându-se astfel, aceşti elevi sunt oarecum excluşi din viaţa socială şi s-a decis întegrarea lor în învăţământul de masă.

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

În calitate de profesor, am fost puse în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsim cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Am ţinut cont de faptul că elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie "uitaţi" în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar.

Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament, utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat.

Astfel, în urma analizei amănunţite a evaluărilor iniţiale, am proiectat conţinuturile individualizat şi diferenţiat, astfel încât
să poată fi înţelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învăţarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, îşi asumă roluri şi responsabilităţi.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpi-nate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv - educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective (timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Adaptarea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învăţarea, evaluarea diferenţiată se poate realiza prin: adaptarea conţinuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin ex-tindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară; adaptarea proceselor didactice având în vedere mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode active-participative, jocul didactic), materialul didactic (intu-itiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin), adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social; adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale.

Tratarea individualizată a şcolarilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor.

Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului.

Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate. Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor.

În practica de zi cu zi am pus accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES am folosit metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), respectând anumite cerinţe: folosirea unui limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea clară, precisă, concisă, ideile sistematizate, am recurs la procedee şi materiale intuitive, am antrenat elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când s-a impus acest lucru.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) le-am aplicat cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi implică participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare.

Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare.

Este necesară o riguroasă planificare, organizare şi desfăşurare a acestor tipuri de activităţi în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor şi pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional.

Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiilor şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiţie, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare.

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Cooperarea cu familia elevului cu dificultăți, precum si cu ceilalți membri ai comunității, care vin în contact cu copilul, este indispensabilă pentru asigurarea succesului programului de intervenție individual. În acest sens, este necesar ca între specialiști și familie să se realizeze relații de colaborare și coordonare reciprocă, în realizarea diverselor activități proiectate, la domiciliul elevului. În caz contrar, copilul va fi tratat în cadrul procesului de recuperare, atomizat, fracționat, existând o discrepanță între acțiunile specialiștilor și intervențiile familiei. Succesul planurilor de intervenție este influențat esențial de vârsta la care se începe aplicarea lor. Cu cât planul se realizează mai de timpuriu, cu atât mai mari vor fi șansele sale de realizare.

În grădiniță, ca și în familie, copilul învață cum trebuie să se poarte cu adulții, cum trebuie să vorbească, ce atitudine trebuie să aibă în anumite împrejurări, ce are voie să facă sau ce îi este interzis. Educatoarea introduce pe rând diferite reguli de comportare care-l ajută pe copil să se integreze mai ușor în mediul social apropiat.

Posibilitatea copilului de a aprecia propriile sale acțiuni și pe ale celor din jur în raport cu anumite norme, reguli stabilite de educatoare, se formează treptat în cadrul relațiilor multiple ce se stabilesc în familie și în grădiniță.

În acest sens J.A. Comenius afirma:

„ Numai ceea ce omul a absorbit la această vârstă este solidă și persistentă în el. Aceasta rezultă din următorul exemplu: un vas de lut păstrează mirosul a ceea ce a fost umplut mai întâi până ce se sparge. Un copac, așa cum, din fragedă vârstă și-a întins ramurile în sus, în jos sau lateral, astfel le păstrează de-a lungul secolelor până la tăiere. Lâna păstrează atât de puternică culoarea cu care a fost îmbibată prima dată, dacă nu se lasă revopsită. O obadă, o dată întărită, mai degrabă crapă în mii de bucăți decât să se îndrepte. Tot așa în om persistă atât de puternice primele impresii, ca să le putem schimba, mai degrabă s-ar produce o minune. Iată de ce recomandăm ca aceste impresii din prima tinerețe să corespundă regulilor, adevărate înțelepciuni. ”

Prin urmare, modul în care sunt satisfăcute obiectivele educaționale se va răsfrânge asupra personalității adultului de mai târziu. Îndrumarea pedagogică a copiilor cu cerințe educative speciale este o strategie educațională cu profunde implicații asupra modulării și devenirii personalității sale.

Bibliografie:

Gherguț, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Stategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom, Iași

Popovici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

Ghergut, A., Sinteze de psihopedagogie specială, Editura Polirom, 2005

„Fram, ursul polar” după Cezar Petrescu

PROIECT DIDACTIC

Prof. Granciu Maria
Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu” Năsăud

CLASA: a III-a

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

UNITATEA TEMATICĂ: „În lumea sunetelor și a culorilor”

DISCIPLINA: Limba și literatura română

TIPUL LECŢIEI: integrată

DISCIPLINE INTEGRATE: ȘN, EC, AVAP

DURATA: 45 minute

COMPETENŢE SPECIFICE VIZATE:

Limba și literatura română:

1.1. Extragerea unor informaţii de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil;

2.1. Descrierea unui obiect/ unei fiinţe din universul apropiat pe baza unui plan simplu;

3.1. Extragerea unor informaţii de detaliu din texte informative sau literare;

3.3.Formularea unei păreri despre o povestire/personajele acesteia;

4.4. Povestirea pe scurt a unei întâmplări imaginate /trăite;

4.5. Manifestarea disponibilităţii pentru transmiterea în scris a unor idei.

Educație civică:

1.3. Explorarea grupurilor mici şi a regulilor grupului;

2.2. Manifestarea unor atitudini pozitive în raport cu lucrurile, cu plantele şi animalele;

Științe ale naturii:

1.1.Identificarea unor caracteristici ale corpurilor vii și nevii;

Arte vizuale şi abilităţi practice:

1.1. Recunoașterea unor mesaje comunicate prin imagini în contexte familiare;

2.1.Utilizarea în contexte variate a materialelor în funcție de proprietăți ale acestora și de tehnici de lucru adecvate.

OBIECTIVE GENERALE:

- consolidarea cunoștințelor referitoare la textul ,,Fram, ursul polar” după Cezar Petrescu;
- dezvoltarea unor procese psihice precum memoria, gândirea, atenția, imaginația;
- educarea unor trăsături pozitive de caracter : perseverență, independență, spirit de inițiativă și colaborare.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

COGNITIVE:

Pe parcursul și la sfârșitul lecţiei elevii vor fi capabili să:

OC1 – să citească corect, fluent, expresiv textul ,,Fram, ursul polar” după Cezar Petrescu;

OC2 – să identifice varianta corectă de răspuns, în cadrul jocului propus, în urma vizionării unui filmuleț;

OC3 – să formuleze răspunsuri și întrebări pe baza textului lecturat;

OC4 – să rezolve sarcinile de pe fețele cubului pe baza cunoștințelor anterioare;

OC5 – să completeze corect cvintetul pe baza indicațiilor primite;

OC6 – să redacteze un text respectând indicațiile primite;

AFECTIVE:

Pe parcursul și la sfârșitul lecţiei elevii vor fi capabili să:

OA1 – să identifice situații, întâmplări personale pentru emoțiile indicate;

OA2 – să redea în cuvinte proprii importanța unor relații de prietenie între diferite persoane sau între oameni și necuvântătoare;

PSIHOMOTORII:

Pe parcursul și la sfârșitul lecției elevii vor fi capabili să:

OP1 – să coloreze drumul ursului spre prada sa favorită;

OP2 – să scrie corect cuvinte, propoziții, texte păstrând poziția corectă a corpului în bancă.

STRATEGII DIDACTICE*:*

I.**Metode/tehnici/ procedee:** problematizarea, conversația, explicația, exercițiul, explozia stelară, cvintetul, cubul, eseul de 5 minute.

II.**Mijloace didactice:** manual, caiete, fișe de lucru, videoproiector, calculator, creioane colorate, videoclip.

III. **Forme de organizare:** frontală, individuală, pe grupe.

EVALUARE:

I.**Metode /instrumente:** chestionare orală, observare curentă

II.**Forme de evaluare:** evaluare curentă

III.**Instrumente de evaluare:** aprecieri verbale

Etape/ Secvențele activității	Timp alocat	Ob op.	Conținutul instructiv- educativ	Strategii didactice			Evaluare	
				Metode și procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	Forme de evaluare	Metode de evaluare
Moment organizatoric	2 min		Voi asigura condițiile necesare optimei desfășurări a lecției: pregătesc materialul didactic necesar, stabilesc ordinea în sala de clasă.	conversația	manuale caiete	frontală		
Verificarea temei de casă	2 min		Voi verifica tema de casă a elevilor din punct de vedere calitativ și cantitativ. Voi face aprecieri asupra modului de rezolvare a exercițiilor pe care le-au avut ca temă.	conversația explicația	manuale caiete	frontală individuală	evaluare curentă	chestionare curentă observare curentă
Crearea motivației specifice	5 min	OC2	Le voi expune elevilor câteva informații despre animalele din zonele polare prin intermediul unui filmuleț realizat cu aplicația Powtoon.	conversația explicația	calculator	frontală	evaluare curentă	chestionare curentă

			După vizionarea filmulețului, elevii vor fi împărțiți în două echipe și vor răspunde la întrebările referitoare la animalele din zonele polare cu ajutorul unui joc realizat cu aplicația baaamboozle. Echipa câștigătoare este echipa care are cel mai mare punctaj. Le propun elevii să răspundă la următoarea întrebare: „Cum supraviețuiesc animalele de la Polul Nord? Exemplificați!” Le voi prezenta elevilor și filmulețul „Un pui de urs la Polul Nord” pentru a descoperi cum supraviețuiește un pui de urs. https://youtu.be/eOLvUwq7Nf4	exercițiul problematizare a	videopro-iector	individuală		observare curentă
Anunțarea temei și a obiectivelor	2 min		Astăzi, la ora de Limba și literatura română vom aprofunda lectura textului „Fram, ursul polar” după Cezar Petrescu, vom citi textul, vom formula întrebări și răspunsuri, vom discuta despre prietenie, vom descrie lumea circului, vom redacta un scurt text.	conversația explicația		frontală	evaluare curentă	
Consolidarea cunoştinţelor	25 min	OC1 OA2 OA1 OC3	Le cer elevilor să citească textul pe rând, pe sărite, utilizând ştafeta greşelilor. Le cer să citească selectiv enunţurile din text din care aflăm: * cine era Fram; * cum arăta August la spectacole; * cum arăta August în realitate; * cât timp au petrecut împreună cei doi prieteni; * ce a primit Fram de la ceilalţi; Le cer elevilor să precizeze ce legătură exista între August şi Fram, ce reprezintă prietenia pentru ei, dacă este posibilă o prietenie între oameni şi necuvântătoare. Le cer să identifice cine pot fi prietenii noştri, căror grupuri aparţin aceste persoane, cum trebuie să ne comportăm cu prietenii noştri. Le cer să identifice motivele pentru care Fram şi August erau trişti, în ce situaţii sunt ei trişti, ce este tristeţea, care este opusul acestei stări sufleteşti. Le cer elevilor să formuleze întrebări pe baza textului utilizând explozia stelară, dar şi răspunsurile potrivite.	conversația explicația exercițiul problematizare a	manual fișe de lucru caiete			

		OC4 OC5	Elevii vor rezolva cerinţele de pe feţele cubului: 1) vor descrie lumea circului; 2) vor compara lumea circului cu Polul Nord; 3) vor asocia însuşiri din text pentru substantivele date; 4) vor analiza relaţia dintre Fram şi August; 5) vor alcătui enunţuri cu expresiile date; 6) vor argumenta dacă este bine ca Fram să plece la Polul Nord. Elevii vor completa un cvintet pe baza indicaţiilor date.	explozia stelară cubul diagrama Venn cvintetul				
Obținerea performanței	6 min	OC6 OP2 OP1	Elevii vor redacta câte un eseu de 5 minute pe următoarele teme: 1) Ce moment al lecturii ai dori să-l schimbi? Scrie varianta ta într-un text de 5-6 enunțuri. 2) Imaginează-ți un dialog între tine și Fram după ce acesta a ajuns la Polul Nord. 3) Ești Fram și te afli la Polul Nord. Te-a prins un om care dorește să te ducă la circ. Convinge-l că locul tău este în patria ghețurilor polare. Elevii vor colora și drumul prin labirint al ursului către prada sa favorită.	explicația eseul de 5 minute exercițiul	fișe de lucru creioane colorate	frontală individuală	evaluare curentă	chestionare curentă observare curentă
Evaluarea performanțelor	2 min		Voi face aprecieri individuale și colective asupra modului de participare la lecție evidențiind elevii mai activi.	conversația explicația		frontală	evaluare curentă	
Încheierea lecției	1 min		Le cer elevilor să adune fișele de lucru, celelalte materiale și să se pregătească pentru ora de arte.	conversația	bilețele cu noutăți		evaluare curentă	

MOTIVAREA ELEVILOR CU CES INTEGRAȚI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

PROF.înv.preșcolar Mîndrean Daniela
GPP„Maria”Lechința

Într-un cadru educațional care se dorește modern și bazat pe deziderateleor competitivității, concurenței și care vizează atingerea excelenței (supradotații!), pare dificilă abordarea educării copiilor cu CES pe criterii de performanță, gândind că nu performanța este cea care se evidențiază în traseul lor educațional și mai ales ținând cont de caracteristicile bio-psiho-comportamentale și afectiv emoționale ale acestora.

Dacă punem în balanță și dificultățile mediilor de proveniență – condiții economice, sociale și de educație precare, defavorizante- atunci performanța școlară și socială pentru elevii cu CES pare o sintagmă ruptă din contextul unei realități descurajante.

Și totuși, dacă utilizăm conceptul de performanță și îl atașăm practicii educării elevilor cu CES integrați în învățamântul de masă, vom constata că este obligatoriu să ne raportam la caracteristicile structurii de personalitate în formare a acestor elevi, la principiile egalității șanselor și al valorificării oricărui minim progres ca un mare pas către integrare și normalizare.

Dacă ne raportam la categoria mai generală și mai largă a elevilor cu tulburări de învățare care fac obiectul intevențiilor din programele individualizate de sprijin și recuperare educațională, practica a demonstrat că cei mai mulți manifestă o acută lipsă de interes pentru învățare.

Sensul inițial și cel mai răspândit la ora actuală în lume are în vedere „tulburările specifice de învățare” care se referă la tulburare cu dominantă psihomotorie sau psihoafectivă (fără deviații semnificative ale comportamentului), la copiii cu ritm lent de învățare, la cei cu intelect liminal ori cu deficiențe ușoare, îndeosebi de ordin perceptiv și cognitiv (tulburările instrumentale)i.

Când elevii cu CES integrati în învățământul de masă și nu numai sunt depășiți în ceea ce privește rezolvarea sarcinilor școlare (în clasă dar și acasă, în efectuarea temelor) aceștia trăiesc sistematic un acut sentiment al eșecului care se repetă invariabil, zi de zi, cu cât lacunele în cunoștințe se acumulează. Corelat cu eșecul crește gradul de submotivare, de respingere a oricărui efort de a învăța. Având repetata experiență a nereușitei sistematice, elevul manifestă un acut dezinteres față de sarcinile școlare și, inevitabil se diminuează considerabil încrederea în sine, stima de sine, propria autovalorizare.

Majoritatea cadrelor didactice afirmă că elevii cu dificultăți de învățare sunt nemotivați, dar această submotivare are multiple cauze care țin și de maniera în care cadrele didactice reușesc să îi stimuleze, să îi motiveze și să îi îndrume să învețe pe nivelul lor de înțelegere, particular. Aplicând un model educational de tipul *“învăț ceea ce pot și îmi place ”,* cu siguranța că motivația ar crește considerabil, dar ar trebui elaborate criterii de evaluare diferențiate de sistemul clasic de evaluare școlară. Dacă elevii încearcă să rezolve doar ceea ce e posibil nivelului lor, succesul pare să fie garantat. Succesul trezește interesul; succesele repetate duc la o mai mare încredere în sine, iar dacă acestea sunt continue, vor motiva elevul.

În ajustările făcute pentru a ajuta copilul cu dificultăți de învățare, profesorul trebuie să țină cont de două obiective:

- Să scadă frustrarea și sentimentul eșecului;
- Să crească motivația și dorința de succes.

Aceste obiective majore pot fi atinse ținându-se seama de un singur reper: să nu ceri niciodată imposibilul. Este evident faptul că elevii cu dificultăți de învățare au nevoie de o structurare a mediului în care își desfasoară activitatea. Printr-o disciplină adecvată și un bun management al clasei profesorul îl poate determina pe elevul cu dificultăți de învatare să fie

cooperant și atent.

Pentru elevii cu dificultati de învățare sau tulburări asociate (instrumentale), dobândirea cunoștințelor de bază, formarea unor competențe verbale, logico-matematice sau instrumentale (scris citit si socotit) este legată de adaptarea ariilor curriculare (flexibilizarea continuturilor de învățare și evaluare diferențiată). Utilizând un curriculum adaptat Planului de intervenție personalizat/ PIP devine instrument de lucru extrem de util în efortul de integrare școlară a elevilor cu CES, care variază în funcție de tipul cerinței educaționale speciale- dificultăți de învățare sau deficiențe asociate. Modelul integrării pe baza adaptarii curriculare ca modalitate concretă de intervenție educațională integrativă dă mai bune rezultate în cazul elevilor cu deficiențe ușoare și moderate integrați în școala de masă.

Pentru elevii cu deficiențe fizice sau senzoriale, integrați în învățământul special și special integrat, adaptarea curriculară se face prin extensiune, urmărind elemente precum orientarea spațio- temporală, demutizarea, socializarea, dezvoltarea capacității de comunicare prin limbaje specifice sau activități practice destinate pregătirii profesionale (necesară învățării și apoi practicării unei meserii utile). Problema de bază în învățământul de masă și învățământul integrat ține de curriculum- și face obiectul unei părți a reformei învățământului.

Respectând principiul drepturilor egale la educație, *școala pentru toți,* prin curriculum adoptat, va putea să estompeze diferențele, decalajele dintre elevi, să compenseze deficiențele prin punerea în valoare a **ceea ce poate să facă elevul bine și util.**

Modelul integrării și incluziunii vine în prelungirea filosofiei umaniste care valorizează omul și potențialul său, încurajează experiențele pozitive ale învățării active, cu și fară sprijin, socializarea și formarea unor deprinderi adaptative de viață și acțiune.

In procesul de valorizare și valorificare a capacităților fiecarui elev un rol esențial îl are stimularea motivației pentru a învăța care poate însoți succesul școlar, satisfactia și chiar performanța.

Legată de motivație, o dimensiune a interesului pentru învățare este ***curiozitatea,*** care la elevul cu CES este sensibil diminuată deoarece și practica acumularii de cunoștințe și experiențe este limitată.

Eficiența în învățare la elevul cu CES, care are un ritm de învățare lent și diferit de restul clasei, poate fi atinsă dacă elevul ajunge să trăiască ***sentimentul de autoeficiență.***

Autoeficiența este, de fapt, ceea ce psihologii descriu prin „încrederea în propriile forțe” și
„prezența convingerii de reușită”. Abordat din aceste perspective, acest concept poate fi aplicat cu maximă relevanță motivației de a învața.

Descoperirea și valorificarea posibilităților personale de învățare ale elevului cu CES se poate realiza prin evaluare complexă , prin ***divizarea sarcinilor pe secvențe*** și crearea condițiilor de a obține succes în fazele de început ale învățării, ceea ce dezvoltă încrederea în sine a elevului.

Cîteva sugestii pentru a motiva elevii

- ***Explicați.*** Profesorii ar trebui să acorde mai mult timp explicării: de ce învățăm ceea ce învățăm; de ce o anumită abordare / teorie / activitate este importantă, utilă și interesantă etc. În mod similar, profesorii trebuie să acorde mai mult timp explicând elevilor ce asteaptă de la ei, ce obiectiv urmărește prin realizarea unei activități de evaluare .
- ***Recompensați elevii*** care nu au încă consolidat un set motivațional intrinsec de a învăța.

Oricui îi place să fie apreciat și recunoscut, iar recompensele pentru o activitate realizată bine produc repetarea comportamentului reușit(învățarea).

- ***Umanizați-vă acțiunile și comportamentele***. Elevii sînt mai motivați să comunice cu profesorii care sunt mai

„umani” și cărora pare să le pese de ei, de interesele și scopurile lor.

O astfel de personalizare a relației profesor – elev îi ajută pe aceștia să perceapă profesorii ca ființe umane apropiate, ci nu ca figuri autoritare și neplăcute.Pentru elevii cu CES o asemenea abordare empatetică poate facilita învățarea și interesul pentru cunoaștere.

- ***Implicați elevii în activități.*** Unul din factorii majori ai motivației este implicarea elevilor în propriul proces de instruire. Implicati elevii în selectarea bibliografiei, în pregătirea sălii, aranjarea posterelor etc. Aceste activități vor spori considerabil stima de sine a elevilor și vor intensifica si motivația acestora pentru a învăța. Elevii astfel implicati se vor simți utili, valorizați, apreciați și vor fi mai responsabili în privința obligațiilor școlare.
- ***Predați inductiv.*** Prezentați mai întîi exemplele, iar apoi să le solicitați elevilor să generalizeze cele prezentate și să elaboreze propriile concluzii. Implicați toti elevii clasei, nu marginalizați pe cei care nu prea obișnuiesc să raspundă la ore.
- ***Utilizați emoțiile pozitive pentru a crește productivitatea și motivația.*** O memorie bună și de lungă durată este în relație directă cu starea emoțională trăită de subiect în momentul memorării, susțin psihologii. Astfel, elevii învață mai bine atunci când învățarea este „acompaniată” de emoțiile plăcute. Utilizați umorul, atunci când e cazul, dar nu exagerați. Stabiliți relații pline de afecțiune atât între dvs. și elevi, cât și între colegi.

In procesul instructiv-educativ,valorizarea posibilitatilor de învățare ale elevilor la clasă în general și celor cu CES în particular, devine o componentă definitorie care poate asigura succesul învățării și integrării.

BIBLIOGRAFIE

Traian Vrasmas, - Învățământul integrat şi/sau incluziv-, Editura Aramis, Bucureşti, 2001.

Ungureanu, D., Copiii cu dificultăţi de învăţare, EDP RA, Bucureşti, 1998

Ungureanu, Dorel. Educaţia integrată şi şcoala incluzivă. Timişoara, 2000

Comunicarea, factor principal în dezvoltarea unui comportament favorabil evoluţiei positive a unei instituţii şcolare

Prof. Daniela Dragomir
Școala Gimnazială I.H.Rădulescu, București

Desfăşurarea activităţii în cadrul unei şcoli este caracterizată de existenţa unui potenţial mai mare de informaţii, o experienţă de lucru mai mare, în care deciziile pot fi fundamentate ştiinţific. Dar pot fi, de asemenea, din acest punt de vedere şi unele dezavantaje: presiuni sociale, apariţia unei figuri dominante, constrângeri de timp, dezacorduri frecvente între părinţi – profesori, profesori - elevi, profesori - profesori.

Comunicarea profesor-elev

Fiecare cadru didactic îşi concentrează eforturile asupra obiectivului comun, în cazul grupului şcolar – educaţia copiilor şi a tinerilor, dar contribuţia lui diferă sub aspect cantitativ, calitativ, ca intensitate şi natură,iar rezultatele nu depend numai de el ci şi de structura socială a grupului de elevi, deoarece relaţiile sociale în grupul şcolar presupun dependenţă, un sistem de drepturi şi obligaţii având în centru dreptul la educaţie şi obligaţia de a asigura beneficiarilor calitatea acesteia, atitudini şi interese comune, situaţii dintre cele mai diverse.

Instruirea în grupuri mici este mult mai eficientă. Elevii depind unii de alţii în mod pozitiv şi folosesc această interdependenţă pentru propria lor acţiune de instrucţie, dar şi pentru a-i ajuta pe cei din grupul de apartenenţă. În cadrul unui grup şcolar ,cu ajutorul managerului(al profesorului),elevii îşi promovează succesul unul în faţa celuilalt, capătă deprinderi şi competenţe interpersonale, indispensabile în viaţa lor socială de acum şi de mai târziu,şi conştientizează modul în care funcţionează grupul.Cu cât grupul este mai mic, cu atât rezultatele instruirii sunt mai vizibile. De asemenea, când membrii grupului au talente, interese comune, aptitudini, inteligenţe comune, cooperează pentru atingerea scopului lor (comun). Grupurile de învăţare se concentrează pe maximizarea succesului tuturor membrilor lui. Dar, pentru asta, trebuie stabilite nişte norme, responsabilităţi la care pot participa toţi membrii clasei, deciziile se iau prin consens,iar rezolvarea problemelor care apar în grup se realizează prin comunicare.

Grupul şcolar (incluzând şi elevii, părinţii etc.) funcţionează după principii proprii, ce exprimă nevoia de comunicare şi autoexprimare a membrilor săi. Principiile care le guvernează sunt :

- profesorul este considerat a avea spirit de iniţiativă, orientat către succes, capabil de decizie şi de responsabilitate proprie;
- grupul de profesori este pivotul organizaţiei şcolare;
- numărul membrilor şi structura grupului de profesori sunt determinate de natura sarcinii de îndeplinit şi a competenţelor necesare;
- prietenia şi susţinerea reciprocă sunt consecinţe ale relaţiilor facilitate în organizaţia şcolară;
- o anumită polivalenţă şi multifuncţionalitate permite grupului de profesori să-şi reunească abilităţile necesare pentru a răspunde global exigenţelor sarcinii didactice;
- grupul de profesori îşi autoadministrează nevoile şi relaţiile cu alte grupuri şi conflicte din şcoală ;
- elemente esenţiale (politică educaţională, control etc.) sunt reglementate, dar orice alte elemente sunt autoadministrate între colegi reuniţi în grupul de profesori;
- frontierele care asigură spaţiul şi resursele sunt identificate cu grijă;
- grupul de profesori dispune de informaţiile şi instrumentele care îi permit rezolvarea sarcinilor, fără a depinde de alte grupuri de profesori; are o dimensiune restrânsă.

Din această perspectivă, iată care sunt caracteristicile unei clase,văzută ca un grup şcolar

- sunt 24 de elevi în clasa
- părinţii sunt intelectuali,iar preocupările lor în ceea ce îi privesc pe copii sunt comune : prezenţa la cursuri, învăţarea continuă, pregătirea pentru obţinerea unor rezultate bune la Învăţătură.
- scopul grupului este comun
- grupul este omogen

Acest grup are un scop comun: prezenţa la ore, învăţarea continuă,pregătirea pentru obţinerea unor rezultate bune la învăţătură.Pentru atingerea acestui scop este însă nevoie de **comunicare.**

Comunicarea în cadrul grupului este foarte importantă .În orice clasă de elevi pot apărea stări tensionale,ce pot provoca conflicte,sau chiar crize.Intervine aici rolul dirigintelui,a învăţătorului care, prin tact pedagogic, prin informare corectă, prin luarea unor decizii obiective, corecte, poate detensiona o stare de conflict.

Clasa de elevi este un mediu de învăţare constructiv, în care învăţătorul sau profesorul (managerul) comunică în mod clar care-i sunt aşteptările, formulează explicit rezultatele dorite atât în plan comportamental cât şi în cel al valorilor civice.Acceptă şi apreciază puncte de vedere diferite ,implicarea interpersonală,astfel încât elevii reacţionează pozitiv,afectiv,emoţional, ceea ce crează o stare de siguranţă în cadrul grupului. Modul de organizare al spaţiului de clasă a fost realizat de elevi, ei având oportunitatea implicării în această activitate, asumându-şi responsabilităţi. În felul acesta sala de clasă li se pare mai prietenoasă, mai familiară, le oferă siguranţă, dar şi responsabilitate pentru tot ce se petrece în spaţiul ei.Acest climat favorabil al clasei de elevi este oferit şi de existenţa unei bune comunicări la nivelul relaţiei dintre membrii grupului de muncă din instituţie ,comunicare la nivelul profesor- profesor,profesor-manager,profesor-elev,profesor-părinte.

Comunicarea profesor-profesor

O bună comunicare interpersonală va duce la dezvoltarea unui comportament adecvat, favorabil evoluţiei pozitive instituţiei şi, implicit şi a elevilor prin:

- informarea corectă şi la timp a membrilor grupului;
- formarea de opinii în legătură cu diferite evenimente, discutarea acestora şi transmiterea către cei interesaţi;
- vehicularea directă, imediată şi nealterată a ideilor, propunerilor şi nemulţumirilor între membrii grupului;
- luarea deciziilor şi transmiterea acestora;
- evaluarea performanţelor obţinute.

În instituţia de învăţământ dinamica rolurilor este accentuată, pe de o parte prin manifestarea mobilităţii sociale verticale care duce la schimbarea poziţiilor de status, pe de alta a mobilităţii orizontale (profesorii trec de la o unitate de învăţământ la alta, de exemplu suplinitorii, dar şi cadrele universitare; proces ce preconizează că se va accentua şi generaliza, datorită descentralizării). Principala cauză a mobilităţii sociale, poate sistemică, este existenţa mecanismelor şi canalelor de orientare a oamenilor pregătiţi adecvat pentru anumite posturi, celelalte se manifestă mai puţin din moment ce veniturile în învăţământ sunt mici (stratificarea socială sau existenţa unor stimulenţi). Este incontestabil că instituţia educaţională este caracterizată printr-o mare şi complexă mobilitate.

În relaţiile interpersonale, contează nu atât cum este omul în realitate, ci cum se manifestă el în contactele cu ceilalţi, deci nu atât însuşirile sau trăsăturile ascunse, ci acelea care se exteriorizează, care sunt facute publice. În acest sens, în lucrarea " Eul şi personalitatea ",autorul Zlate Mielu oferă o descriere a ceea ce se numeşte personalitatea percepută, care cuprinde ansamblul reprezentărilor, ideilor, aprecierilor cu privire la alţii.

Atitudinile, reprezentările pe care unii le au despre ceilalţi (în primul rând ale celor cu care lucrează împreună), simpatiile si antipatiile joacă un rol esenţial în buna desfaşurare a activităţii unei organizaţii. Cooperarea este

responsabilă de bunul mers al organizaţiei iar aici un rol esenţial îl are managerul organizaţiei.El trebuie să fie conştient de aspectele pe care le implică îndrumarea subordonaţilor, deoarece în acest proces există riscul de a se schimba el însuşi.

În ceea ce priveşte relaţiile de muncă in cadrul organizaţiei (A.Giddens, Sociologie, p.322), Weber acorda un loc aparte relaţiilor formale, aşa cum sunt stabilite de regulile organizaţiei, nepunând accent pe micile relaţii de grup, adică pe relaţiile informale care pot exista în organizaţie. Multe organizaţii se restructurează în aşa fel încât să devină mai puţin şi nu mai mult ierarhizate, urmând “modelul japonez”, care se călăuzeşte după următoarele principii:

- luarea de decizii de jos în sus (angajaţii sunt consultaţi în legătură cu politicile pe care conducerea intenţionează să le aplice şi astfel au loc cu regularitate întâlniri între conducere şi angajaţi);
- orientarea către lucrul în echipă (la toate nivelele organizaţiei, oamenii sunt implicaţi în mici “echipe” de colaborare sau grupuri de lucru.Grupurile şi nu membrii individuali sunt evaluate ca performanţă);
- siguranţa postului (în Japonia, funcţionarul are o slujbă garantată, salariul şi responsabilitatea depind de vârstă, de perioada individului lucrată în firmă);
- contopirea muncii cu viaţa privată (corporaţiile japoneze se îngrijesc de nevoile angajaţilor, pretinzând în schimb un înalt nivel al loialităţii faţă de firmă.

  Studiul efectuat asupra unor organizaţii conduse de japonezi în Marea Britanie şi în Statele Unite indică faptul că luarea de decizii “de jos în sus” se dovedeşte valabilă şi în afara Japoniei. Lucrătorii par să răspundă pozitiv faţă de nivelul mai înalt de implicare pe care îl oferă aceste organizaţii.

Raportat la oganizaţia şcolară, consider că o parte din principiile “modelului japonez” s-ar putea aplica cu succes şi în instituţiile de învăţământ, astfel, deciziile să fie luate în cadrul consiliului profesoral, nu numai în consiliul de administraţie, ţinându-se cont de realitatea existentă, de necesităţile cadrelor didactice şi ale elevilor.

BIBLIOGRAFIE

Gherguţ,A. “Management general şi strategic în educaţie”, Ghid practice. Ed, Polirom, Iaşi, 2007

Jinga, I. “Managementul învăţământului “,Ed. Aldin, Bucureşti, 2001

M.E.C. “Management educaţional pentru instituţiile de învăţământ”, I.S.E.”Laboratorul management educaţional”, Bucureşti, 2001.

Toca I., “Management educaţional”Bucureşti, E.D,P. 2007

Managementul conținutului educațional în E-Learning
LECȚIE DE EDUCAȚIE MUZICALĂ

Profesor: Gavrilă Valentina
Școala Gimnazială Nr. 56,București

Clasa a VI-a

Unitatea de învățare: Melodia

Detaliere de conținut (subiectul): Suita.Rapsodia

Tipul lecției:mixtă

Varianta: lecție în care accentul cade pe demersul de argumentare deductiv ”Suita. Rapsodia”

Competențe specifice

- 3.1 Perceperea unor noțiuni muzicale prin audiție direcționată
- 3.2 Explorarea relației muzicii cu celelalte arte

Obiective

- Să definească asemănările și deosebirile dintre o rapsodie și o suită muzicală
- Să redea figurativ prin desen sau text propriu specificul stilului din care face parte audiția
- Să audieze o lucrare muzicală, argumentându-și preferința

RESURSE:

- CD-player
- PC
- Videoproiector
- Tablă SMART
- Internet

STRUCTURA LECȚIEI

1.Activități introductive

2.Verificarea subiectului anterior

- audiază o ”miniatură muzicală” o identifică rezolvând chestionarul proiectat

Puncte tari

- Utilizarea audiției muzicale provoacă interesul elevilor pentru o lucrare muzicală și în special pentru cea audiată
- Audiția, combinată cu vizualizarea unor imagini,sau cu crearea lor pe hârtie, oferă elevilor posibilitatea de a înțelege mesajul muzical
- Evaluarea prin chestionar pe calculator,individual, însoțit de imagini și sunete , ajută la realizarea actului învățării centrat pe elev

Puncte slabe

- Dacă audiția este prea lungă, elevul își pierde interesul și se pierde, de asemenea, scopul ei.
- Pentru diversificare, se poate combina audiția cu vizualizarea unor imagini sugestive mesajului muzical
- Utilizarea la întâmplare, fără un scop precis, la un moment nepotrivit a calculatorului in timpul lecției duce la plictiseală, monotonie.

3.Dirijarea învățării

-elevii vor vedea o înregistrare video-audio, (videoproiector) dintr-un concert,

a unui fragment din ”Muzica apelor” de G.Fr. Handel

Puncte tari

- Prin cele două audiții elevii își vor da seama de asemănările dintre o miniatură muzicală și o suită muzicală
- Elevii vor putea reda în imagini proprii sau prin text propriu sentimentele și emoțiile oe care le-au provocat audițiile
- Se gestionează resursele de timp destinate învăţării

Puncte slabe

-însoțite de imagini video, audiția poate să distragă atenția de la semnificația textului muzical

- dacă am fi avut legătură la internet, am fi putut pune o înregistrare din concert (you toube), ceea ce de altfel, ne propunem

4. METODE DE EVALUARE

4.a Pentru încurajarea autonomiei de învățare și colaborării :

Autoevaluarea şi reflecţia - furnizează elevilor oportunităţi de a-şi evalua propriul progres, gândirea şi învăţarea şi de a reflecta la metode de îmbunătăţire.

Interevaluarea - ajută elevii să-şi interiorizeze trăsăturile muncii de calitate prin evaluarea activităţii colegilor lor.

Observarea grupurilor - sprijină evaluarea deprinderilor de colaborare

4.b Pentru verificarea înțelegerii

Interviuri structurale - Întrebările pentru interviu (protocolul) cer elevilor să explice şi să motiveze înţelegerea lor. Observaţiile structurate sunt similare, dar sunt utilizate pentru deprinderi, procese şi evaluarea performanţelor practice şi pot fi realizate de elevi, la fel de bine.

Chestionarea informală - permite elevilor să-şi exprime liber ideile şi gândurile, dându-le posibilitatea să reflecteze la explicaţiile altor elevi, dar şi să facă conexiuni. Se utilizează pentru a oferi provocări, pentru a evalua înţelegerea elevilor şi pentru a revizui lecţia, după necesitate.

Testele şi chestionarele oferă evidenţa directă a achiziţionării cunoştinţelor şi a înţelegerii.

Utilizând video proiectorul pentru teste-grilă care presupun vizualizarea întrebării, a variantelor de răspuns(textul este însoţit de imagini sugestive.)

CONCLUZII

Utilizând strategia *„e-learning’’* ,se pot elabora schiţe , scheme, fişe de lucru individuale sau de grup, materiale ce pot fi stocate sub formă de fişiere, şi periodic actualizate.

- Alte materiale pot fi listate la imprimantă şi folosite pentru tot colectivul de copii.
- Utilizarea calculatorului permite folosirea materialelor moderne de evaluare.
- PORTOFOLIUL –de pildă va conţine materiale acumulate pe tot parcursul anului.
- Calculatorul este foarte util atât elevului cât şi profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătăţească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze.
- Utilizarea la întâmplare, fără un scop precis, la un moment nepotrivit a calculatorului in timpul lecţiei duce la plictiseală, monotonie; ineficienţa învăţării prin neparticiparea unor elevi la lecţie, nerealizarea obiectivelor

lecţiei, izolarea elevilor şi chiar repulsie fată de acest mijloc modern de predare-învăţare. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităţilor practice, de calcul şi de investigare a realităţii, la deteriorarea relaţiilor umane.

Bibliografie

- http://educate.intel.com/ro/AssessingProjects/AssessmentStrategies/CheckingUnderstandin
- http://educate.intel.com/ro/AssessingProjects/AssessmentStrategies/EncouragingSelfDirectionAndCollaboration
- http://cooltoolsforschools.wikispaces.com/
- Strategii didactice inovative – Otilia Pacurari, Anca Tarca, Ligia Sarivan, Bucuresti, Sigma, 2003

IMPORTANTA RELATIEI SCOALA-FAMILIE –SOCIETATE

prof.inv,primar Oncescu Carmen
Scoala Gimnaziala I.H.Radulescu, Bucuresti, sector 1

Școala are un rol primordial în educația copiilor, alături de familie, dar și de întreaga societate, deoarece educația permanentă presupune o învățare pe tot parcursul vieții. Colaborarea între toți factorii educaționali, în primul rând între școală și familie, este stringentă. Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, mai ales cu elevii care rămân în urmă la învățătură, dacă nu cunoaște condițiile familiale de muncă și de viață ale copiilor. Apoi o serie de aspecte ale comportamentului elevilor, absențe, disciplină, mod de reușită la învățătură, nu se pot cunoaște și rezolva în modul cel mai eficient fără contactul cu familia. Părinții nu pot cunoaște pe deplin psihologia copilului lor dacă nu află și modul lui de comportare în condițiile școlare. Activitatea de acasă este o continuare a activității pedagogice de la școală și invers. Întregul proces de educație și mai ales de instrucție se realizează atât la școală, cât și acasă. După cum spunea Maria Montessori, „Copilul care se naște nu intră într-o ambianță naturală, ci într-o civilizație”. Școala colaborează cu familia în domeniul învățării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării lui fizice și intelectuale, morale și estetice, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare, în domeniul activităților libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afară de clasă și școală.

La ședințele cu părinții vorbim pe larg despre modul în care aceștia își pot ajuta copiii la învățarea lecțiilor, dar mai ales în controlul temelor de acasă. Totodată părinții trebuie să cunoască dacă copilul lor are o comportare corectă față de învățătoare și de colegii de clasă, dacă purtarea lui pe stradă și în alte locuri este una corespunzătoare. „A-ți învăța copiii să facă binele înseamnă a le lăsa moștenirea cea mai prețioasă” (Mantegazza).

Rolul familiei în educația copilului nu se termină la vârsta școlarizării. Este greșită concepția unor părinți de felul: „L-am dat la școală, să-l învețe dascălul”. Școala și dascălul nu pot suplini cu totul lipsa de preocupare a unui părinte. Efortul educativ își găsește eficiența dorită atunci când între cei doi factori, școală și familie, există o conlucrare în interesul comun al educării copilului.

Se constată că unele familii manifestă totală încredere în rolul pe care școala îl are asupra dezvoltării copilului, pe când altele sunt dezinteresate.

Parteneriatele dintre școală și familii pot:

a. ajuta profesorii în munca lor;

b. perfecționa abilitățile școlare ale elevilor;

c. îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar;

d. îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților;

e. dezvolta abilitățile de lideri ale părinților;

f. conecta familiile cu membrii școlii.

În ceea ce privește relația școală-familie, se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc.

Un studiu realizat în ceea ce privește necesitatea colaborării școală-familie enumeră patru motive pentru care școala și familia se străduiesc să stabilească legături între ele:

- părinții sunt juridic responsabili de educația copiilor lor;
- învățământul nu este decât o parte din educația copilului; o bună parte a educației se petrece în afara școlii;

- cercetările pun în evidență influența atitudinii parentale asupra rezultatelor școlare ale elevilor, în special asupra motivațiilor învățării, precum și faptul că unele comportamente ale părinților pot fi favorizate datorită dialogului cu școala;
- grupurile sociale implicate în instituția școlară (în special părinții și profesorii) au dreptul să influențeze gestiunea școlară.

Colaborarea cu familia trebuie să se concretizeze într-un program comun de activități ale școlii cu aceasta (lectorate cu părinții, ședințe, consultații, vizite la domiciliul elevului, serbări școlare). Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat, care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișeze. Așadar, e o sarcină a școlii să identifice situațiile-problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școală-familie este determinantă în educarea copiilor. Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață. În școala noastră ne bazăm pe sprijinul părinților și desfășuram o sumedenie de activități în parteneriat cu aceștia: una dintre aceste activități s-a numit „Pumnul nu te face mare”, o activitate prin care am urmărit combaterea violenței în școala noastră. Am avut ca invitați reprezentanți ai Poliției locale, care le-au vorbit atât micilor școlari, cât și părinților despre importanța menținerii liniștii atât în familie, cât și în societatea în care trăim. Tot în parteneriat cu familia și de această dată și cu comunitatea locală am desfășurat activități de 1 Decembrie, prin care am evidențiat patriotismul elevilor noștri care, deși provin din mediul rural, își poartă cu mândrie numele și își cinstesc an de an Ziua Națională a României.

După John Dewey „educația este un proces al vieții” și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viață tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia lui, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă”.

Fiecare copil este unic în felul lui, este o minune irepetabilă și ar fi păcat ca prin acțiunea noastră să uniformizăm aceste individualități. Personalitatea micului școlar este în formare, deoarece este rezultatul unei evoluții lungi, care are loc în primul rând în condițiile interacțiunii cu mediul social.

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR: Oncescu Liana – Cristina
Școala Gimnazială Nr. 56, București

CLASA: Pregatitoare

ARIA CURRICULARĂ: Consiliere şi orientare

DISCIPLINA: Dezvoltare personală

UNITATEA TEMATICĂ: Flori pentru mama

SUBIECTUL LECTIEI: Emoţii şi comportamente

FORMA DE REALIZARE :activitate integrata

TIPUL LECŢIEI: consolidarea cunoştinţelor

DURATA: 30 minute

COMPETENŢE SPECIFICE:

DP:

1.1. – Identificarea unor trăsături personale elementare;

2.1. – Recunoaşterea emoţiilor de bază în situaţii simple, familiare;

CLR:

2.2. – Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat, prin mesaje scurte;

AVAP:

2.2. – Exprimarea ideilor şi trăirilor personale, în aplicaţii simple, specifice artelor vizuale.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O_1 – să identifice emoţiile în funcţie de indicii nonverbali;

O_2 – să asocieze o etichetă verbală expresiei emoţionale;

O_3 – să identifice propriile emoţii în diverse situaţii;

O_4 – să simbolizeze grafic o bucurie sau o tristeţe;

STRATEGII DIDACTICE

METODE SI PROCEDEE:conversaţia, expunerea, explicaţia, exerciţiul, jocul didactic;

RESURSE MATERIALE:calendarul naturii, planşe, imagini din poveşti, cutie, bileţele, 4 baloane,cartonaşe cu emoticoane

FORMA DE REALIZARE:frontal, individual

Bibliografie :

- Suport de curs – Organizarea interdisciplinara a ofertelor de invatare pentru formarea competentelor cheie la scolarii mici , MECTS , 2012;
- Alexandra Mantea , Clara Ruse , Claudia Matache - DEZVOLTARE PERSONALA , clasa pregatitoare , editura Delta Cart Educational –Pitesti.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Momente **Durata**	**OB**	**Conţinutul lecţiei**	**Stategii didactice**	**Forma de organizare**	**Evaluare**
Momentul organizatoric **2 min**		Pregătirea materialelor necesare pentru desfăşurarea lecţiei. Elevii sunt aşezaţi în semicerc pe covor pentru **Întâlnirea de dimineaţă**: - joc de intrat în atmosferă prezenţa, identificarea zilei, precizarea datei, meteo, Se citeste copiilor scrisoarea lasata de Vrajitoarea cea rea.(Anexa1) mesajul zilei.	calendarul naturii conversaţia	Frontal	Observarea sistematica
Captarea atentiei **2 min**	O1	Descopar impreuna cu copiii primul indiciu .(Anexa 2)	Indiciul conversatia		
Anuntarea temei **1 min**		Se anunţă tema lecţiei (Emoţii şi comportamente - Denumirea emoţiilor trăite de personaje date în diferite situaţii)	expunerea	Frontal	
Dirijarea invatarii **15 min**	O2	Se prezintă la tablă 3 imagini (Anexa 3)în care un copil hrăneşte o pisică, alta în care mângâie pisica şi a treia în care trage pisica de coadă. Se formulează enunţuri pe baza imaginilor prezentate şi se discută despre setimentele pe care le provoacă fiecare imagine elevilor. Într-un plic se află mai multe planşe ilustrând secvenţe din diverse poveşti cunoscute (Anexa 4). Elevii vor scoate din plic planşele pe rând, vor recunoaşte poveştile din care fac parte, vor povesti pe scurt momentele ilustrate şi vor stabili cu ajutorul altor colegi ce emoţii a trăit fiecare personaj ilustrat. Ex. – “Cei trei purceluşi” – veseli când se jucau toată vara fără nicio grijă, speriaţi când lupul dărâma căsuţa;	Conversatia explicatia	Frontal	Observarea sistematica Aprecierea verbala

	O3	– “Capra cu trei iezi” – capra veselă la plecare gândindu-se că iezii sunt ascultători, tristă la întoarcere – “Fata babei şi fata moşneagului” – fata babei speriată de ceea ce găseşte în cufărul ales, fata moşneagului veselă că îşi bucură tatăl.			
Obtinerea performantei 5 min	***O4***	***Jocul " Cutiuţa cu surprize "*** Se solicită copiilor să extragă dintr-o cutiuţă un bileţel (este redată o faţă bucuroasă sau tristă). Copiii isi vor exprima verbal o bucurie sau o suparare.	Cutie, bileţele conversaţia, explicaţia, jocul didactic	Frontal individual	Observarea sistematica
Asigurarea retenţiei şi a transferului 4 min	***O4***	***Joc: Balonaşe vesele şi triste*** Pe 4 baloane umflate în prealabil sunt desenate cele 4 feţe ce exprimă diferite stări: bucurie, tristeţe, furie, mirare. Baloanele sunt aruncate în aer, iar elevii care le prind trebuie să identifice stările emoţionale . ***Joc cu emoticoane*** Elevii vor avea pe măsuţe cartonaşe cu emoticoane. La citirea unor propoziţii aceştia vor trebui să ridice cartonaşul cu emoţia corespunzătoare situaţiei. Ex. - Ai primit cadou un tort de ciocolată. - Ai căzut şi te doare foarte tare piciorul.	baloane cartonaşe cu emoticoane conversaţia,explicaţia, jocul didactic conversaţia,expicaţia, exerciţiul, jocul	frontal individual Frontal	observare sistematică aprecierea verbală
Aprecieri si concluzii- 1 min		Se fac aprecieri globale şi individuale cu caracter motivant privind participarea elevilor la lecţie.	conversatia	Frontal	Aprecierea verbala

PROIECT DIDACTIC

Prof. pt. înv. primar: VICTORIA TOADER
ȘCOALA: Liceul Teoretic „Nicolae Iorga”, București

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

UNITATE TEMATICĂ: Sunete și litere / Pic, picătura năzdrăvană

SUBIECTUL LECȚIEI: **Sunetul si litera P**

TIPUL LECȚIEI: consolidare

SCOPUL LECȚIEI: - dezvoltarea competențelor de comunicare corectă în diferite contexte;

- formarea unor deprinderi necesare citit-scrisului.

COMPETENȚE SPECIFICE:

1.1. Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;

1.3.Identificarea sunetului inițial și/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar;

2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple;

3.1. Recunoașterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar;

4.1. Trasarea elementelor grafice și a contururilor literelor, folosind resurse variate.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O_1 să identifice personajele și mesajul poveștii vizionate; obiectivul se consideră realizat dacă elevii identifică în mod corect cinci din cele șapte personaje, menționând în același timp mesajul transmis de acestea;

O_2: să descopere sunetul L în cuvintele extrase din text, precizând poziția acestuia; obiectivul se consideră realizat dacă elevii descoperă sunetul P corect în cel puțin trei situații;

O_3: să recunoască literele corespunzătoare sunetului P (*p, P*), în scopul ordonării acestora în cuvinte alături de literele învățate anterior; obiectivul se consideră realizat dacă elevii recunosc literele ordonându-le corect în cuvinte în trei din cele patru situații prezentate;

O4: să asocieze anumite cuvinte scrise cu literele mari şi mici de tipar învățate cu imaginile adecvate; obiectivul se consideră realizat dacă elevii asociază corect cuvintele cu imaginile în cinci din cele opt situații date;

O5: să traseze conturul literelor din componența unor cuvinte formate din una-două silabe; obiectivul se consideră realizat dacă elevii trasează după contur literele ce compun patru cuvinte din cele șase prezentate.

METODE ŞI PROCEDEE: metoda fonetică analitico- sintetică, dialogul, conversaţia euristică, observarea dirijată, jocul didactic, demonstratia, exercitiul, problematizarea.

FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂŢII: frontal, individual, pe grupe.

MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT: laptop, caiet auxiliar tiparit/digital, jetoane cu silabe, fișe de lucru, planșă cu liniatură dictando, creioane colorate.

RESURSE DE TIMP: **45 de minute**

RESURSE UMANE: **31 de elevi**

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- Molan, Vasile, *Didactica disciplinei "Limba si literatura romana" in invatamantul primar*, Editura Miniped, Bucuresti,2010.
- Ciolan, Lucian, *Invatarea integrata, fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Ed. Polirom,Iasi, 2008.
- Pamfil, Alina, *Elemente de didactica limbii romane*: *clasele primare*,Ed. Casa Cartii de Stiinta, Cluj- Napoca, 2007.
- Programa școlară pentru clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 3418/19.03.2013
- **wordwall.net/ro**
  - https://wordwall.net/ro/resource/9291406
  - https://learningapps.org/display?v=pcmjrpd6n21
  - https://wordwall.net/resource/9326226
  - www.cantecedecopii.com/cantec-fulgi-de-nea

Platforme: ZOOM

GOOGLE MEET

SCENARIU DIDACTIC

SECVENTELE ACTIVITĂȚII	OB. OP.	CONȚINUTURI	STRATEGIE DIDACTICĂ				EVALUARE
			Forme de organizare	Metode și procedee	Materiale și mijloace didactice	Timp alocat	
Moment organizatoric		Pregătirea materialelor necesare desfășurării lecţiei de comunicare în limba română. Întâlnirea de dimineață https://wordwall.net/ro/resource/9291406	frontal			2 min	
Reactualizarea cunostintelor însușite anterior		***Se reactualizează cunoștintele ancoră:** - recunoașterea literelor învățate anterior (a/A, m/M, i/I, u/U, r/R, e/E, n/N, t/T, o/O, c/C, ă/Ă); - recunoașterea unor silabe/cuvinte simple scrise cu literele învățate.	frontal, individual	-conversaţia dirijată -problemati-zarea	- joc didactic: *Roata aleatoare* (wordwall)	5 min	-aprecieri individuale
Captarea atenţiei	**DP** **O_1**	Se vizionează filmul didactic ***Povestea literei P***, combinat cu lectura predictivă, care aduce în discuție tema prieteniei și îi incită pe copii a descoperi personajele pozitive/negative. https://learningapps.org/display?v=pcmjrpd6n21	frontal, pe grupe	-film didactic - lectură predictivă	-laptop -caiet tipărit /digital	5 min	-aprecieri individuale, colective
Anunţarea obiectivelor lecţiei	**O_2**	Se motivează alegerea pentru studiu a **sunetului și literelor P, p** prin faptul că sunt necesare pentru scrierea cuvintelui *prietenie.*	frontal	-conversaţia		2 min	

Dirijarea învățării	**O3** **O4** **MM**	1. Se realizează un exercițiu de ordonare a literelor în cuvinte cu scopul aflării numelor prietenilor care s-au întâlnit la patinoar în povestea ***Pic, picătura năzdrăvană.*** 2. Se desfășoară un joc didactic de realizare a corespondenței între cuvânt și imagine. https://wordwall.net/resource/9326226 **Moment recreativ** –*cântec cu mișcare* (***Fulgi de nea, mii și mii...)*** www.cantecedecopii.com/cantec-fulgi-de-nea	pe grupe pe grupe frontal	-conversatia -exercițiu-joc -conversatia -exercițiu-joc audiție /interpretare / mișcare	caiet auxiliar tipărit/digital laptop	5 min 5 min 3 min	-aprecierea corectitudinii răspunsurilor elevilor - aprecierea răspunsurilor
Obținerea performanței	**O5**	Se formează, pe bază de suport vizual, cuvinte noi de la cele exemplificate, prin adăugarea unei litere. Se trasează literele din cuvintele noi după model.	pe grupe individual	-problemati-zarea -munca independentă	-caiet auxiliar tipărit/digital	8 min	-aprecierea corectitudinii rezolvării sarcinilor - autoevaluare
Asigurarea feed-back-ului	**DP**	**Expuneți-vă părerea:** ➢ Am învățat în această lecție... ➢ În opinia mea, prietenii... ➢ De azi înainte voi...	frontal	-conversatia -problemati-zarea		3 min	
Evaluare	**AVAP**	Se rezolvă fișa de evaluare.	frontal/ individual	-conversația -munca independentă		5 min min	-aprecieri verbale autoevaluare

ŞANSE EGALE ÎN EDUCAȚIE

Prof. Vîlcu Daniela Mihaela
Liceul Teoretic Bilingv Miguel de Cervantes, București

Toți copiii au dreptul de a fi educaţi împreună, oricare ar fi dizabilitatea/ handicapul rasa sau dificultăţile de învăţare.

Educaţia integrată este un drept pentru respectarea căruia este nevoie de o educaţie bună şi de bunul simţ social. Există trei mari *tipuri de abordări ale educaţei copiilor cu CES*:

a) *segregarea* - gruparea copiilor în funcţie de dizabiltăţi şi repartizrea lor în şcoli special create pentru a răspunde acelor categorii de dizabilităţi ;

b) *integrarea* - copiii cu dizabilităţi sunt plasaţi în şcolile obişnuite, adesea în clase speciale, în măsura în care ei pot face faţă cerinţelor şcolii de masă;

c) *incluziunea* - se recunoaşte necesitatea transformării culturilor, politicilor şi practicilor şcolilor generale pentru a se adapta la diferite nevoi ale anumitor elevi, precum şi obligaţia de a îndepărta barierele care ar împiedica acea posibilitate (UNICEF, 2012).

Educaţia integrată se referă la faptul că toţi copiii trebuie să înveţe împreună în medii cât mai aproape de contextul normal al vieţii şi nu în medii separate. Fiecare copil trebuie integrat într-un program adecvat de educaţie; fiecare copil are dreptul să meargă la grădiniţă/şcoală unde merg toţi copiii din vecinătatea sa, iar grădiniţă/şcoala să răspundă nevoilor sale educative.

Orice copil are o serie de particularităţi, caracteristici care se referă la modul, stilul, ritmul şi specificul învăţării sale. În acelaşi timp o serie de copii au particularităţi ce îndreptăţesc un sprijin suplimentar, activităţi specifice pentru realizarea sarcinilor de învăţare; este vorba de *cerinţe speciale*, diferite de ale majorităţii copiilor şi care determină măsuri specifice. Cerinţe speciale poate avea orice om/copil în anumite perioade, pentru că cerinţele speciale acoperă o realitate extrem de variată, complexă şi dinamică - de la probleme simple, determinate de dezvoltarea tipică a individualităţii şi persoanei, până la problemele unice, care nu se pot rezolva decât cu o intervenţie specială şi specifică.

Să nu uităm că şi „copiii care au anumite dizabilităţi/handicapuri au trebuinţe de bază în creştere şi dezvoltare ca toţi copiii. Identificăm: nevoia de afecţiune şi securitate, de apreciere şi întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate ş independenţă”. (E. Vrăşmaş, 1998).

Cerinţele educative speciale derivă din dizabilităţi, deficienţe, boli sau deprivări de ordin socio-cultural:

- Dificultăţi/ dizablităţi de învăţare;
- Întârziere/deficienţă mintală;
- Tulburări de limbaj;
- Deficienţe fizice/motorii;
- Deficienţe vizuale;
- Deficienţe auditive;
- Tulburări emoţionale şi de comportament;
- Delicvenţele;
- Copiii străzii;
- Grupuri etnice şi religioase minoritare;
- Copiii bolnavi de boli cronice ;

- Copii exploataţi, maltrataţi sau abuzaţi;

Conceptul de *cerinţe educative speciale* corespunde unei abordări care:

- postulează ideea că fiecare copil este unic;
- identifică faptul că orice copil poate învăţa;
- valorizează unicitatea tipului de învăţare determinată de particularităţile individuale;
- cultivă diversitatea copiilor ca un mijloc de învăţare, care sprijină şi întăreşte învăţarea dacă este folosită adecvat (prin curriculum).

Grupa/clasa heterogenă - este caracterizată de diversitate, din perspectiva diferenţelor de dezvoltare, stil de învăţare şi alte particularităţi ale copiilor care o alcătuiesc. Practic, diversitatea duce la o mai atentă privire asupra educaţiei incluzive. Astfel, ajungem să precizăm că o grupă/clasă în care este acceptată diversitatea şi se lucrează pentru a răspunde nevoilor educaţionale ale fiecărui copil este o grupă/clasă incluzivă. Una dintre caracteristicile acesteia este asigurarea unui mediu prietenos, flexibil şi deschis pentru fiecare copil şi pentru clasa întreagă.

Pentru promovarea egalității de șanse în educație și cultură consider că biblioteca are un rol important.În mediul bibliotecar, atât utilizatorii, cât şi bibliotecarii consideră biblioteca, fie aceasta publică, sau academică, instituţia care trebuie să fie una deschisă pentru fiecare şi să menţină un angajament prin care să promoveze egalitatea de şanse şi principiul diversităţii, să promoveze o societate informată, în care toată lumea să aibă acces la cunoştinţe şi informaţii ajustate la nevoile, dorinţele şi aspiraţiile lor. Bibliotecarii trebuie priviţi în calitate de utilizatori ai serviciilor de bibliotecă, în calitate de lucrători în domeniul bibliotecă şi în calitate de furnizori de informaţii.

„Avem aceleaşi drepturi. Vrem şanse egale!” – o susţine fiecare.

Într-o societate măcinată de conflicte, de frământări, marcată de contradicții, de crize profunde, caracterizată prin disoluția valorilor, omul cunoaște din ce în ce mai mult sentimentul însingurării, all înstrăinării până și de propriul sine. A înțelege lumea în care trăiește, a se înțelege pe sine și relațiile sale cu ceilalți, devine pentru omul contemporan singura modalitate care îl poate ajuta să surmonteze probleme precum: comunicarea defectuasă cu sine și cu semenii, inadaptarea, dificultăți în stabilirea relațiilor sociale, eșecul, sentimentul neîmplinirii etc. Facilitatea unei astfel de înțelegericomplexe- a lumii și a sinelui- este responsabilitatea pe care profesorii trebuie să și-o asume.

BIBLIOGRAFIE

1.Bârlogeanu,L(2006). Educație interculturală, București
2.Cucoș, C. (2000). Educația. Dimensiuni culturale și interculturale. Iași, Ed. Polirom
3. Păun, E. (2002).Profesionalizarea activității didactice,București

STUDIU DE CAZ - ELEV CU CES

Prof. Manta Gianina Mădălina
Șc.Gimn. ,,Alexandru Ștefulescu”, Târgu Jiu

Date personale:

N.I., 12 ani, clasa a VI-a;

Sex: M;

Întârziere în dezvoltarea psihică;

Dificultăți de învățare;

Slabă capacitate de concentrare;

Timiditate;

Stimă de sine scăzută;

Dezvoltare fizică normală.

Date despre familie:

Familia este alcătuita din trei membri: un adult, tatăl (deoarece mama i-a părăsit cu trei ani în urmă) și doi copii;

N.I. este copilul cel mic al familiei;

Tatăl este preocupat de educația lor;

Condițiile materiale sunt foarte slabe, tatăl muncind cu ziua pentru a-i trimite la școală pe cei doi băieți.

Definirea problemei:

Întârziere în dezvoltarea psihică (retard mental ușor) – testare psihologică efectuată de psihologul școlii: (Testul Raven MPS, Q.I. 76, Testul arborelui, Testul căsuței, Testul Goodenaugh, Test de temperament);

Capacitate slabă de concentrare;

Dificultăți de memorare;

Stimă de sine scăzută, timiditate, emotivitate;

Slabă capacitate de a alcătui o povestire;

Vocabular sărac, exprimare superficială.

Cauzele care au determinat eșecul:

În perioada gravidității, mama a avut o sarcina dificilă, fiind la trei luni în iminență de avort. Părinții au avut întotdeauna probleme de comunicare, iar copiii au asistat la scandaluri frecvent.

Părinții au observat de timpuriu dificultățile de asimilare ale copilului, dar nu au urmat tratament medicamentos însoțit de un program riguros de recuperare cu psihologul;

N.I. a întâmpinat dificultăți în relația cu colegii, deoarece ritmul său de recepționare a informației este foarte lent.

Plan de intervenție:

Consiliere educațională cu consilierul școlar;

Implicarea copilului în diverse sarcini școlare împreună cu ceilalți colegi ai săi;

Exerciții de dezvoltare a abilităților de comunicare asertivă;

Cunoașterea punctelor tari si slabe;

Aprecierea fiecărei reușite pentru creșterea stimei de sine;

Antrenarea în cât mai multe sarcini pentru diminuarea timidității;

Este un copil pasionat de cunoașterea mediului înconjurător și reține mai usor informațiile despre animale, plante si fenomene ale naturii;

Canalizarea energiei spre domeniul cunoașterii mediului înconjurător;

Exerciții de citire a unor texte scurte și de povestire pe scurt a acestora, cu ajutorul cadrului didactic;

Exerciții de recunoaștere a părților de vorbire învățate și a părților de propoziție.

Acțiune la nivelul clasei:

Este în același colectiv de șase ani și s-a integrat bine;

Colegii îl ajută foarte mult, în special colegul de bancă pe care îl numește “prietenul meu”.

Acțiune la nivelul familiei:

Tatăl este preocupată de evoluția copilului lui;

Periodic, la indicațiile medicului, merge la control cu copilul.

Acțiune la nivelul personalului didactic:

Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a copilului;

Cunoașterea și respectarea drepturilor copilului și aplicarea acestora;

Să aibă capacitatea de a interveni subtil pentru buna integrare a copilului în cadrul colectivului;

Conducerea diverselor situații de învățare;

Să se adapteze lucrului în echipă;

Corelarea între conținuturile obligatorii și posibilitățile de învățare ale copilului;

Să păstreze o strânsă legatură cu familia;

Să aplice strategii de evaluare diferite, raportându-se la diferențele individuale ale copilului.

Rezultate obținute:

Scrie si citește fără mari dificultăți;

Rezolvă exerciții ușoare, reușește să povestească parțial un scurt text;

Este mai curajos, are inițiativă în casă și în clasă (își ajută tatăl în gospodărie fără a i se sugera acest lucru, ridică mâna când crede că știe răspunsul, iese la tablă atunci când i se cere și încearcă să rezolve exercițiile);

Citește mai mult acasă și își face temele cum poate, răspunde corect la unele întrebări;

Povestește folosindu-se de întrebări ajutătoare.

TRATAREA DIFERENȚIATĂ A ELEVILOR CU DEFICIT DE ATENȚIE STUDIU DE CAZ

Prof. înv. primar Radu Carmen Dumitrița
Școala Gimnazială „Singidava”, loc. Cugir, jud. Alba

“Nici un copil nu este identic cu celălalt”. De multe ori am afirmat sau am auzit acest lucru. Însă nu la fel de des am încercat să ţinem cont, în activitatea de zi cu zi, de esenţa lui. Deseori, în învăţământul românesc, elevii cu deficienţe sunt marginalizaţi atât în colectivul de elevi, cât şi în întreg procesul didactic, ajungându-se la acţiuni de segregare nejustificată în funcţie de gradul integrităţii anatomo-fiziologice sau psiho-fizice a acestora. Diversitatea elevilor nu ar trebui să fie un motiv de marginalizare şi excludere, ci un îndemn pentru abordarea diferenţiată a strategiilor didactice. Pe plan mondial, mai ales în ultimul deceniu, s-a încercat promovarea unor politici educaţionale bazate pe valorificarea principiilor educaţie pentru toţi şi a normalizării vieţii persoanelor cu cerinţe speciale. În primul rând, trebuie să modificăm unele reprezentări negative existente în rândul opiniei publice despre copiii cu cerinţe educative speciale, arătând că şi aceşti copii au aptitudini şi capacităţi de învăţare şi instruire care trebuie valorificate la maximum. Prin ceea ce fac sau prin ceea ce ar putea face, aceşti copii pot fi utili societăţii.

„Prin *Educaţie pentru toţi,* trebuie să se creeze posibilitatea ca toți copiii să-și dezvolte în întregime potențialul, să aibă contribuţii în societate şi, mai presus de toate, să fie valorizați. În lumea contemporană, alcătuită din diferenţe de toate felurile, nu cei cu dizabilităţi, ci marea societate este cea care are nevoie de o educaţie specială pentru a deveni o adevărată societate pentru toți.” (Federico Mayor – fost Director General al UNESCO)

Integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale nu presupune doar integrarea fizică a elevilor în şcolile de masă, ci, în primul rând, modificări la nivelul politicilor educaţionale şi la nivelul strategiilor didactice utilizate, combinate cu schimbarea mentalităţilor, reprezentărilor negative existente. În România, deşi legislaţia în vigoare promovează educaţia integrată, ţara noastră fiind aliniată la standardele europene în domeniu, majoritatea şcolilor realizează o integrare formală, doar la nivel fizic, aceşti copii fiind sortiţi eşecului şcolar şi, în cele din urmă, chiar abandonului şcolar. Există o legătură între eşecul şcolar şi integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale.

Copilul hiperactiv este copilul neastâmpărat, care nu-și găsește locul, copilul aflat în dificultatea de a se focaliza pe sarcinile care i se dau la școală, acasă. Din fericire însă, această situație poate fi corectată, așa cum se demonstrează în studiul „Educația elevilor hiperactivi și cu deficit de atenție”, elaborat de Dr. Ștefan Popenici împreună cu Kieran Egan, fondatorul Centrului de Studii în Educație Imaginativă din Canada. Sindromul deficitului de atenție și hiperactivitate – ADHD – a devenit o problemă răspândită tot mai mult în lumea întreagă, dar și în România. Foarte mulți părinți însă refuză să creadă că micuțul lor, atât de inteligent și de bine educat, poate fi hiperactiv. Dar ADHD nu are nicio legătură cu inteligența copilului sau cu proasta educație.

În continuare aș dori să mă refer la un copil presupus a fi cu ADHD din clasa mea, care manifestă simptome ale bolii, dar nu a fost diagnosticat din cauza lipsei de implicare a părinților.

STUDIU DE CAZ

Elevul: N. A.

Clasa: a III-a;

Vârsta: 9 ani;

Şcoala: G. S. C.;

Etnie: rromă, nedeclarată

Elevul N.A. provine dintr-o familie considerată vulnerabilă, și anume:

- comunitate marginalizată, aparținând minorității rrome, aflate în risc de sărăcie și excluziune socială;
- familie cu mai mulți copii, dezorganizată, frații mai mari sunt deja căsătoriți, cu copii;
- membrii familiei locuiesc într-un spațiu mic;
- frecvent, tata consumă alcool.

Cu toate acestea, elevul nu are absențe, dar are rezultate scăzute la învățătură, anul anterior școlar fiind corigent la Comunicare în limba română și Matematică și explorarea mediului.

Problemele curente

- dificultăţi de concentrare;
- violență fizică și verbală.

Limbaj şi comunicare:

- *înţelegerea mesajului*: acceptabilă, reacţionează parţial adecvat la mesaje verbale, dar descifrarea scrisului, cititului şi a calculului matematic rămâne limitată;
- *volumul vocabularului*: vocabular sărac, lipsit de coloratură stilistică, cu puţine adjective şi verbe;
- *exprimare*: structuri gramaticale deficitare, enunţuri incomplete, lipsa acordului dintre subiect şi predicat, dintre număr şi persoană.

Cognitiv:

- *percepţie*: difuză, superficială;
- *atenţie* : fluctuantă, dificultăţi de concentrare a atenţiei, distributivitate scăzută;
- *memorie*: memorare mecanică, păstrare de scurtă durată, reactualizare lacunară;
- *gândire*: concret-situaţională;
- imaginaţie: săracă, de tip reproductiv, lipsită de imagini noi, originale.

Activitatea:

- *implicarea în sarcină*: puţin implicat, mari lacune în cunoştinţe, mari rămâneri în urmă la învăţătură şi la alte activităţi;
- *sârguinţă*: puţin sârguincios;
- *autonomie*: nesigur, dependent, fără iniţiativă în timpul activităților educative.

Îi place să atragă atenția asupra lui, în ore se plimbă la coș, bea apă, scoate sunete, dar are și momente când scrie și realizează sarcinile individuale primite. În pauze deranjează jocul colegilor, în special al fetelor, îi place să fie lider și să adune în jurul lui alți colegi cărora să le spună ce să facă.

Propuneri şi strategii de ameliorare a eşecului şcolar:

- Tratarea diferenţiată a elevului la disciplinele de studiu problematice pentru acesta;
- Atitudine suportivă din partea cadrului didactic, încurajarea acestuia şi întărirea comportamentelor aşteptate prin recompense de tip şcolar, determinând astfel ca motivaţia extrinsecă a elevului să devină una intrinsecă;
- Includerea elevului în diverse activităţi extraşcolare;

- Punerea elevului în situații concrete de viață (calculele matematice să aibă legătură cu sume de bani, propozițiile să fie legate de jocuri, copii, etc.)
- Recompensarea fiecărui progres obţinut pe parcursul modificării conduitei sale în sensul dorit prin încurajări şi recompense;
- Monitorizarea permanentă a evoluţiei şcolare şi personale a acestuia.

Toate aceste măsuri au dus la o aplanare a conflictelor, la reducerea frecvenței lor în spațiul educativ, la un comportament ușor modificat al elevului, în anumite perioade.

Trebuie menționat faptul că pregătirea inițială a cadrelor didactice în domeniul educaţiei integrate este deficitară și este imperios necesară existenţa în fiecare şcoală a unui psihopedagog şi a unui profesor de sprijin. Implicarea părinților și colaborarea cu școala, de asemenea a lipsit în acest caz.

Integrarea şcolară a acestei categorii de elevi este însă o problemă care suscită o serie de polemici susţinute de adepţii şi adversarii integrării. Indiferent însă de argumentele pro şi contra integrare, eterogenizarea clasei integrate este aceeaşi cu eterogenizarea societăţii din afara şcolii integrate care nu poate fi ignorată fără efecte negative majore în contradicţie cu principiile societăţii moderne bazate pe toleranţă şi acceptarea diversităţii ca resursă de valoare.

BIBLIOGRAFIE:

- Ungureanu, D., *Educaţia integrată şi şcoala incluzivă*, Editura de Vest, Timişoara, 2000.
- Neamţu, C., Gherguţ, A.: *Psihopedagogie specială*, Editura Polirom, Iaşi, 2000.

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ÎN PERIOADA TIMPURIE

Prof. înv. preșcolar: Ghițescu Alina-Maria
Grădinița cu Program Normal Ileana, Glodeanu Sărat, Buzău

Educația timpurie reprezintă totalitatea experiențelor individuale realizate și sociale existente sau organizate, de care beneficiază copilul în primii ani de viață, cu rol de a proteja, crește și dezvolta ființa umană prin înzestrarea cu capacităț și achiziții fizice, psihice, culturale specifice care să-i ofere identitate și demnitate proprie. Ea asigură fundamentele dezvoltării fizice și psihice sănătoase, ale dezvoltarii sociale, spirituale și culturale complexe. Ceea ce învață copiii în primii ani reprezintă mai mult de jumătate decât vor învăța tot restul vieții.

Educația timpurie se referă, strict la momentele de învățare ale copilului cu vârsta până la 3 ani, în conceptul romanesc. Educația timpurie, în sensul mai larg, înseamnă dezvoltarea timpurie a copilului, presupune învățare, îngrijire și protecție.

Educația timpurie se realizează ca *educație* informată (în familie, în relații de vecinătate și în relații comunitare, prin mass-media), ca *educație formală* (în creșe, *grădințe și alte instituții de ocrotire și educație) și sub forma educației nonformale (în* cluburi sportive, cluburi ale copiilor si elevilor, dar si prin biblioteci, muzee, activitati ale unor organizații nonguvernamentale s.a.).

Educația timpurie pentru valori reprezintă un tip de educație care își asumă misiunea și responsabilitatea de a promova valori în mod explicit și eficient prin finalități clare.

În pedagogia românească educația timpurie reprezintă un concept nou. În mod tradițional, problematica pedagogică a copilului de 0-6/7 ani a fost considerată ca educație preșcolară. Actuala politică educațională nu include o secțiune specifică privind educația timpurie a copilului în perioada 0-3 ani. Din punct de vedere practic, focalizarea în domeniul educației timpurii în cadrul actualei politici educaționale se face pe educația preșcolară.

Atât prioritățile pe plan național, cât și cele pe plan internațional impun cu stringență stabilirea unei politici și a unui sistem de educație timpurie în cadrul programului de Dezvoltare Timpurie a Copilului. De asemenea, este important ca sistemul național de educație timpurie să se dezvolte în contextul dat de Convenția pentru Drepturile Copilului, de țintele Mileniului pentru Dezvoltare, care trebuie atinse până în 2015 și de manifestarea Romaniei, ca membru cu drepturi depline al Uniunii Europene.

Scopul strategiei în domeniul educației timpurii a copilului este de a-i asigura fiecarui copil dreptul la educație și la dezvoltare deplină pentru a-i da posibilitatea să-și atingă potențialul maxim în acord cu standardele europene și internaționale.

Focalizarea pe educația timpurie și anii preșcolarității este importantă deoarece aceasta este perioada când copiii se dezvoltă rapid și, dacă procesul de dezvoltare este neglijat în acest stadiu, este mult mai dificil și mai costisitor să compensezi aceste pierderi mai tarziu. Este bine cunoscut și evident faptul că alegerile făcute acum și acțiunile intreprinse de părinți și de societate în copilăria timpurie au o puternică și mai de durată influență asupra progresului individual al copilului și asupra progresului națiunilor, în sens larg.

Calitatea îngrijirii și a protecției în această perioadă sunt mijloacele care înlătură mortalitatea infantilă, boala, întârzierea în creștere, traumele, proasta alimentație, întârzierile de dezvoltare. Acordând copilului atenția cuvenită, asigurându-i creșterea și educația, îi creăm condiții pentru a-și dezvolta o personalitate echilibrată și armonioasă.

Specialiștii consideră că perioada de timp pentru educația timpurie este definită de la concepție până la vârsta de 8 ani, perioada în care are loc cea mai rapidă dezvoltare a creierului. Cei mai importanți sunt primii doi ani din viață, când apar cele mai semnificative schimbări din punct de vedere intelectual, emoțional, psihologic și social.

Un program educativ eficient este un program care își propune să ia în seamă copilul de la primele momente ale existenței sale și care implică toți agenții educaționali care contribuie la creșterea și dezvoltarea lui.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof.MIGIOI SIMONA
LICEUL AUTO “TRAIAN VUIA” TG-JIU

Frumusețea omenirii constă în diversitatea etniilor de pe pământ, fiecare dintre acestea contribuind la patrimonial cultural mondial, cu specificul ei.

Fiecare copil este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

În Declarația Mondială asupra „Educației pentru toți”, la articolul 3, se afirmă: „Nevoile școlare ale persoanelor deficiente/ cu handicap cer o atenție specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului la educație fiecărei categorii de personae deficiente, ca parte integrantă a sistemului de învățământ”.

Educația specială este o formă adaptată de pregătire școlară și asistență complexă (medicală, educațională, socială, culturală) destinată persoanelor care nu reușesc să atingă temporar sau pe toată durata școlarizării nivelurile instructive-educative corespunzătoare vârstei, cerute de învățământul obișnuit.

În România sunt utilizate multe concepte referitoare la persoanele care fac obiectul educației speciale: deficiență, incapacitate, handicap, dizabilitate, cerințe educative speciale.

Cerințele educative speciale (CES) desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.).

Integrarea școlară desemnează un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective positive cu membrii grupului școlar (clasă) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare. Asimilarea de către copil a statutului de elev este rezultatul unor modificări interne în echilibrul dintre anumite dominante de personalitate cu consecințe în planul acțiunii sale.

Integrarea școlară a copiilor cu CES este o problemă stringentă care în ultimii ani a început să-și găsească rezolvarea și în țara noastră. O școală obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare și construiesc o societate incluzivă care oferă educație pentru toți copiii. Mai mult, asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența, chiar și rentabilitatea sistemului de învățământ. Să nu uităm că și confortul psihologic oferit de mediu este determinant într-o evoluție a formării și dezvoltării personalității umane. Uităm adesea că ne naștem cu drepturi egale și că doar șansele nu sunt egale? Nu putem face abstracție de faptul că în țara noastră avem și copii instituționalizați. Important este să dorim să ne schimbăm atitudinea vis-à-vis de aceștia. Rolul nostru al tuturor este de a participa efectiv la schimbarea mentalității societății, oferind informații și practici ancorate în realitate. Trebuie să găsim diverse modalități de integrare socială a copiilor cu CES, pentru a diminua factorii care duc la o instabilitate emoțională, la un limbaj insuficient dezvoltat, la un comportament dificil.

Progresele înregistrate de psihologia și pedagogia diferențiată, perfecționarea tehnicilor de cunoaștere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanțate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigențele școlare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integrați individual, există și elevi cu dificultăți

de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale sunt:

- informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala;
- sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrativă;
- schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi speciale;
- dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare (ex.: poliţia, serviciile sociale, spitale, etc.);
- implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi speciale;
- implicarea comunităţii în sprijinul acordat copiilor cu nevoi speciale;
- elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune:

- ✓ a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- ✓ a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respectivă;
- ✓ a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;
- ✓ a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc);
- ✓ a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- ✓ a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- ✓ a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- ✓ a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;
- ✓ a accepta schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformele în educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc.

Școlile obișnuite dezvoltă o serie de servicii de sprijin pentru copiii cu diferite cerințe educative speciale:

- Pentru copiii cu tulburări de limbaj și cu dificultăți de învățare există „centre logopedice interșcolare” care au specialist care desfășoară terapii specifice pentru corectarea tulburărilor de limbaj și pentru depășirea dificultăților

de învățare. În aceste cabinete au acces toți copiii care frecventează învățământul obișnuit și care au fost depistați de către profesorii logopezi care funcționează aici ca având o tulburare de limbaj.

- Pentru copiii cu tulburări de comportament și dificultăți de adaptare există „centrele de asistență psihopedagogică” care dispun de consilieri psihopedagogi care oferă servicii atât copiilor aflați în situație de risc și criză cât și familiilor acestora. Pentru copiii cu deficiențe diagnosticați în comisiile pentru protecția copilului există serviciile profesorului de sprijin/intinerant.

Copiii cu deficiențe integrați în învățământul de masă au dreptul la terapii specifice de recuperare realizate de specialiști în domeniu, în funcție de dizabilitatea lor și, în plus, profesorul de sprijin realizează un plan de intervenție personalizat și adaptarea curriculară necesară, în urma consultării cu cadrul didactic de la clasă.

Pentru integrarea cu succes a copiilor cu CES în învățământul de masă, în grupele obișnuite de copii sunt necesare:

- ✓ Existența unor centre de resurse, informare și comunicare;
- ✓ Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice în problematica CES;
- ✓ Adaptarea și flexibilitatea curriculum-lui (pre)școlar;
- ✓ Evaluarea progresului școlar al copiilor cu CES integrați în grădinițele obișnuite;
- ✓ Implicarea, încurajarea participării părinților, schimbul de informații, consilierea părinților în măsura solicitărilor și a necesităților, mobilizarea resurselor umane disponibile și competente.

Prezența în colectivul grupei a unor astfel de copii, solicită efort crescut din partea dascălului sub toate aspectele: pregătirea pentru lecții, pentru activități extrașcolare; atitudinea față de toți copiii grupei. Educatoarea trebuie să ofere copilului cu CES tratarea individuală de care are nevoie în toate etapele unei activități, pentru ca acesta să recupereze neajunsurile, să valorifice în mod compensatoriu potențialul sănătos, dar să nu neglijeze pe ceilalți copii din grupă. Intervenția educațională trebuie însoțită de atitudinea pozitivă a cadrelor didactice și a familiei față de copiii cu cerințe educative speciale.

Bibliografie:

- Alois, Gherguț, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii diferențiate și inclusive în educație,* Editura Polirom, București, 2006
- ****Dezvoltarea practicilor inclusive în școli,* Ghid managerial, UNICEF, 1999
- ****Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale* – Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS – Resurse pentru formare, 2002

Integrarea copiilor cu CES- Școala incluzivă

Prof. inv. primar Ardeiu Aurora
Școala Gimnazială Nr.1 Motru

Dezideratul actual al societății în care trăim este acela de a oferi posibilitatea fiecărui individ de a-și găsi locul în care să simtă util din punct de vedere personal dar și social. Acest lucru nu este posibil fără o schimbare de mentalitate a oamenilor vis-a-vis de persoanele cu diverse deficiențe sau care au un anumit handicap. În acest sens au fost efectuate o serie de reglementări la toate nivelele, mai ales în cel al protactiei și asistenței sociale. Cu toate acestea, pentru un real ajutor, este nevoie de a se începe de la baza problemei, deci de la școlarizarea și educarea acestor persoane.

O metodă de adaptare o constituie școală incluzivă, o școală ce se axează pe includerea acelor copiii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate și care implică în procesul de învățare și de luare a deciziilor părinții, îngrijitorii și consilierii specializați

Printre avantajele școlii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt tratați că parte integrantă a societății, au că model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât și colegii lor își dezvoltă abilitățile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc. Profesorii adopta metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii și dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învățare, datorită schimbului de informații permanent.

Așa cum am menționat anterior, se încearcă o serie de modalități prin care copiii cu cerințe speciale de educație să poată fi integrați în învățământul de masă. pentru a se ajunge la această performanță este nevoie mai întâi să învățăm să fim mai toleranți cu cei din jurul nostru și, într-un limbaj mai puțîn academic, să ne conducem după principiul:"ce ție nu-ți place, altuia nu face!".

Dintotdeauna am fost adeptele acordării de șanse egale în educație tuturor copiilor, indiferent de proveniență, capacitatea intelectuală sau diferite deficiențe.În activitatea didactică am întâlnit și copii care au necesitat atenție specială, deoarece aveau diferite probleme, este drept nu foarte grave. Ne-am confruntat cu deficiențe de văz, auz, motorii și de intelect -nu în formele cele mai avansate- (vezi anexă) . Cu toate că nu am avut o pregătire teoretică de specialitate, ne bucurăm să constatăm că am mers cam în aceeași direcție în care se dorește pentru o integrare activă și eficientă, care să reducă traumele psihice ale copiilor în cauza. Principala preocupare a fost integrarea socială a acestor copii în grupul clasei. Acest lucru nu a fost deloc ușor având în vedere tendința copiilor de a fi răutăcioși. Am realizat această în timp, folosindu-ne de formă de activitate specifică vârstei și îndrăgită de copii - jocul. În cazul deficiențelor de văz și auz am apelat la jocuri în care analizatorii respectivi erau scoși din uz, permițând copiilor să descopere pe de o parte ce greu este să te descurci fără unul ditre simțuri, iar pe de altă parte ce evoluați erau colegii lor deficienți, față de ei. Astfel am reușit să-i facem pe copii să-și respecte colegii și să nu-i mai privească că pe niște ciudați, ci că pe niște persoane speciale.

În ciclul primar, cel mai adesea se întâlnesc copii cu deficienţe fizice.Prin deficienţă fizică înţelegem orice abatere de la normal în formă şi funcţiunile organismului, care tulbută creşterea şi dezvoltarea copilului, îi modifică aspectul exterior şi îi afectează puterea de adaptare la efort fizic şi/sau psihic.Menţionăm că sunt socotite deficienţe numai acele abateri de la normal care exercită influenţe nefavorabile asupra organismului, stânjenesc sau împiedică bună lui funcţionare şi scad randamentul în învăţare al deficientului.

Am constatat că cele mai importante cauze generatoare sau favorizante ale unor deficienţe sunt: regimul alimentar deficitar, lipsa de igienă, lumina insuficientă din casă, îmbrăcăminte strâmtă, grea, defectuos confecţionată, dormitul în paturi prea moi sau prea țări, în care copiii nu se pot odihni bine.

Pentru corectarea deficienţelor uşoare şi a celor surprinse la începutul evoluţiei lor - cel mai frecvent întâlnite - am folosit exerciţii fizice cu caracter corectiv în lecţiile de educaţie fizică. În această categorie menţionăm tulburările de atitudine (de poziţionare incorectă a corpului), care depistate şi tratate la timp dispar fără să lase urme.

Pentru deficienţele mai grave, am considerat că cele mai indicate grupe de exerciţii sunt: extensiile trunchiului şi membrelor superioare, redresările pasive din poziţia culcat pe spate pe un plan orizontal dur, echilibrul cu greutate pe cap, mişcările la aparate (scară fixă, bancă de gimnastică) şi cu aparate portative (bastoane, mingi, etc).Am recomandat însă copiilor şi părinţilor acestora practicarea sporturilor care dezvoltă siguranţă, supleţea în mişcare - îndeosebi înotul şi gimnastică - chiar gimnastică medicală.

Copiii deficienți au avut de câștigat cel mai mult atât din punct de vedere al respectului celorlalți, cât și al respectului față de sine și cultivarea dragostei pentru școală, competiție, spirit întreprinzător.

Am întâlnit copii cu reţinere în dezvoltarea psihică, ce prezentau vizibile deficienţe de vorbire şi de comportament. Deficienţa mintală, indiferent de cauzele generatoare sau de modalitatea explicării apariţiei şi evoluţiei sale, este cea mai gravă formă de deficienţă, deoarece alterează individul la aproape toate nivelurile. Ea implică dificultăţi în cele mai diverse cazuri, de la inserţie şi acceptare socială, până la învăţare, în sensul larg al cuvântului. În cazul acestor copii se impune o atenţie deosebită deoarece pe lângă un intelect precar, s-au remarcat şi deficienţe de limbaj. În acest caz, învăţarea individualizată a avut unr rol covârşitor, tocmai pentru faptul că elevii în cauză fuseseră izolaţi de către ceilalţi copii, iar acest fapt accentuase tendinţa lor de izolare. Am apelat la integrarea lor alături de alţi elevi în rezolvarea de sarcini pe măsură puterilor lor, făcând apel la dorința general umană de a ajută a colegilor . Astfel, s-au anunțat destul de mulți care doreau să -i ajute, și al căror ajutor a fost acceptat .

Ideea este că școlile, centre de învățare și educație, să se schimbe astfel încât să devină comunități educaționale în care nevoile tuturor elevilor și profesorilor să fie îndeplinite. Școlile incluzive nu mai asigura o educație obișnuită sau o educație specială, ci asigura o educație incluzivă, iar că rezultat elevii vor putea învață împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de școală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toți elevii să participe și să învețe. Pentru că acest lucru să se întâmple, profesorii și școlile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpină cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor. Educația incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învățare pentru toți elevii, chiar și pentru cei ce au fost anterior excluși.

Printre avantajele școlii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt tratați că parte integrantă a societății, au că model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât și colegii lor își dezvoltă abilitățile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc. Profesorii adopta metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii și dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învățare, datorită schimbului permanent de informații. Consider că accesul copiilor, integrarea lor în învățământul de masă oferă o reală posibilitate de ameliorare, atâta timp cât există bunăvoința și răbdare din partea cadrelor didactice.

Bibliografie:

- VERZA, E. , PĂUN, E. „Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
- POPESCU, E. , PLEŞA, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Bucureşti, Pro Humanita, 1998
- VRĂŞMAŞ, T. „ Învăţământ şi/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

STUDIU DE CAZ
TULBURARE DE RITM ȘI FLUENȚĂ-BÂLBÂIALA

Tămîrjan Mihaela-Roxana
G.P.P”Sfântul Nicolae”- Câmpulung
Jud. Argeș

V.V.N. este o fetiță, născut la data de 25.11.2015, domiciliat în Câmpulung .Părinții nu au apelat, încă, la serviciile logopedice, deși copilul are 6 ani și prezintă tulburări de ritm și fluență-bâlbâiala.

I. Anamneza

Sarcina a decurs normal, nașterea făcându-se la termen. Când era bebeluș a prezentat spasmul hohotului de plâns, din această cauză părinții făceau tot posibilul pentru a evita un alt episod de plâns al copilului. Până la vârsta de trei ani, copilul s-a dezvoltat normal. Spre sfârșitul celui de-al treilea an de viață, copilul a început să se bâlbâie. Părinții nu au dat importanță, zicând că va trece de la sine. Copilul a fost alăptat până la vârsta de 2 si jumătate. S-a adaptat cu dificultate la grădiniță (plângea foarte mult).

II.Ancheta socială

Este al doilea copil al familiei. V.V.N. provine dint-o familie organizată, părinții au studii superioare, tatăl este ofițer în poliție iar mama este asistent medical. Condițiile de locuit sunt foarte bune, asigurânduse confortul necesar.
Din punct de vedere psiho-somatic V.V.N este dezvoltat normal. V.V.N.. este foarte sensibilă, dar comunicativă, independentă, prietenoasă Plânge foarte mult atunci când se lovește, chiar dacă nu se lovește tare.

Mama pe de altă parte încearcă să îi bătătorească drumul în viață, pentru ca acesta să fie lin. Ea este alături de copil trup și suflet, îi înțelege sensibilitatea și o liniștește prin povești , prin care îi explică toate situațiile neplăcute pe care copilul le întâmpină.).

III.Observații logopedice

Fiindu-i educatoare, am avut posibilitatea să o observ și să o aud în discuțiile avute atât cu mine cât și cu copiii din grupă dar și în afara grădiniței, constatând întreruperea vorbirii în timpul pronunției sunetelor din cauza unor spasme care produc repetarea unor silabe sau sunete, factorul declanșator fiind necunoscut .

Plânsul îndelung din perioada când era bebeluș, și nu numai, i-a influențat respirația care are un rol important în actul vorbirii. Respirația a fost modificată fiind sacadată, neregulată, cu pauze mici între inspirație - expirație.

Intensitatea bâlbâielii este oscilantă, alternând perioade de intensitate maximă, cu perioade în care ea se reduce semnificativ, influențată de conținutul emoțional al celor comunicate. Dificultățile de vorbire sunt însoțite de grimase, gesticulații ale mâinilor, încercând să compenseze astfel dificultățile verbale.
Ritmul formulării ideilor este mai lent, când emoțiile sunt mai puternice, folosește gestul în locul cuvântului.

IV.Diagnostic logopedic

Datorită faptului că întreruperea vorbirii în timpul pronunției sunetelor se datorează unor spasme care produc repetarea unor silabe sau sunete, consider că este vorba de o bâlbâială cronică, declanșată de un puternic șoc emoțional, în jurul vârstei de trei ani, întreținută de trăiri emoționale perturbatoare, sau șocul emoțional din perioada înțărcării.

V.Prognostic

Evoluția poate fi favorabilă, susținută de înțelegere și un mediu afectiv securizat.

VI. Terapia logopedică

Activitatea terapeutică va debuta cu stabilirea obiectivelor și anume: schimbarea ritmului vorbirii, formarea unei vorbiri fluente, asigurarea unui climat familial cald, prielnic pentru dezvoltarea normal a unui copil. Se va realiza acest

lucru prin consilierea părinților, în urma căreia aceștia sunt de accord să-i acorde fetei și mai multă afecțiune, mai multă atenție, încercând să o încurajeze permanent în procesul de recuperare.

Pașii terapiei logopedice au urmărit:

• Ritmicizarea respirației, calmarea și stăpânirea ei de către copil prin educarea respirației folosind exerciții pentru expirație: suflat cu paiul în apă, suflat lumânareaaprinsă, suflat fulgul în aer, exerciții pentru inspirație: mirosim florile, parfumul,exerciții pentru învățarea respirației diferențiate, exerciții de respirație în fața oglinzii, prelungind treptat expirația, exerciții libere de respirație în mers.

• Elemente din gimnastica generală având ca scop fortifierea organismului și disciplinarea copilului prin dezvoltarea mobilității corporale legate de limbajul verbal, gimnastica brațelor, a mâinilor, a gâtului și a capului, a abdomenului, aplaudatul, mersul ritmat.

• Realizarea atât a echilibrului general, cât și a celui static și dinamic.

• Folosirea autocomenzii în cadrul verbalizării exercițiilor.

• Folosirea deprinderii de a respira corect în timpul exercițiilor, în așa fel încât să se creeze deprinderea ca verbalizarea să se facă numai pe componenta expiratorie.

Toate exercițiile vor fi executate sub formă de joc adaptate vârstei de 6 ani.

Exemple de exerciții:

„ala bala-portocala” prin repetarea unor silabe sonore într-un anumit ritm,

„de-a uța-uța”, se prinde de ambele mâini copilul și începe să se balanseze cu tot corpul spre dreapta și spre stânga, antrenând în acest balans și copilul, în timp ce cântă uța-uța.

Onomatopee-”Cum face?”

- vorbire în fața oglinzii, urmărind mișcările aparatului fonoarticulator (obraji, buze, limbă).

Exerciții fonoarticulatorii.

Exerciții pentru cap și gât:

„să învățăm iepurașul să salute „- explicând că iepurașul atunci când salută trebuie să aplececapul și puțin trunchiul înainte, cerând copilului să-i arate iepurașului cum trebuie să execute în mod corect aceste mișcări.

„să urmărim păsările”- i se arată copilului păsările care zboară și-i spunem copilului

„hai să le urmărim fără să ne mișcăm din loc, până nu se mai văd”.

Povești terapeutice pentru curaj, creșterea încrederea în forțele proprii.

”Bâlbâiala”- Colecția de aplicații practice –Laura Hărdălău, Adelina Pup

- Exerciții de respirație nonverbală:

• ”Mama rață își învață bobocii să zboare- desfacem aripile și le mișcă în sus și în jos în timp ce trage aer pe nas si îl lasă să iasă pe gură.

• ”Broscuța are obrăjorii ca două balonașe pentru că i-a umplut cu aer. Poți să faci și tu balonașe în obrăjor? Acum sparge balonașele apăsând obrăjorii cu palmele.”

- Exerciții de respirație verbală

• ”Concertul mămăruțelor”: Logopedul este dirijorul, copil este mămăruța. Rolurile se inversează.

• Mămăruța , vei trage cu putere aerul pe nas și vei cântă așa :AAA-EEE-AAA!/ ooo-eeeiii!/ E-i-aaa!u-i-aaa!

- Exerciții de pronunție

• ” Vulpea la fermă”- Cocoșul vede vulpea și dă alarma: dă din aripi, trage aerul în piept și strigă:Cucuriguuu! Fă și tu ca el! Se poate face un concurs între logoped și copil:cine poate spune cel mai lung cucuriguuu?

• Câinele vede vulpea și fuge după ea (copilul va lovi alternativ masa cu palmele în timp ce va pronunța pe o singură explicație onomatopea Ham-ham!

• Câinele fuge după vulpe și o calcă pe coadă, ea trage aer cu putere pe nas și strigă tare: aaaa-uu! cum face ea!

- Activități de consiliere(îmbunătățirea ritmului vorbirii prin creșterea stimei de sine/ diminuarea comportamentului opozant/diminuarea comportamentului agresiv/ creșterea gradului de interacțiune socială/ oferirea unui model comportamental pentru îmbunătățirea fluenței vorbirii):

” Aventurile unui bobocel de rață”

”Bobocelul de rață și libelula magică”

”Mac-Mac și libelula Lia”

”Mac-mac la joacă”

”Mac-Mac și un boboc mic de rață”

- Memorarea unor poezii amuzante, despre animale etc.

- Fredonarea unor cântecele, jocuri muzicale etc.

“Cea mai frecventă cauză a tulburărilor de ritm și fluență este traumatizarea afectivă, consecință a unor relații familiale tensionate, ceea ce duce la o influență negativă asupra copilului al cărui sistem nervos este fragil.”

Bibliografie:

1. http://www.red.isjtr.ro/docu/SPECIAL/primar_spec/01-Visan-Valerica-REDTR_Stdiu_caz_PRIM_LGPD_SP.pdf
2. „Bâlbâiala”- Colecția de aplicații practice –Laura Hărdălău, Adelina Pup

Dezvoltarea creativității elevilor la ora de chimie

Prof. Juverdeanu Ana
Școala Gimnazială ”Domnița Maria” Bacău

Învățământul actual prezintă un tablou destul de complex de strategii și concepții, dar orientate consecvent spre educația creativității elevului.

Într-o tendință de clasificare a acestora, observăm că ele se sprijină pe două suporturi teoretice distincte :

1. Științele educației;

2. Teoria creativității.

1. Achizițiile și experiențele care au afectat calea convențională, a modernizării procesului de învățământ, au arii diferite de extensiuni:

a) Restructurarea sistematică a învățământului (obiective, conținut, tehnologie didactică-metode, relații, forme, moduri, mijloace de învățământ-evaluare, pregătire și perfecționare a personalului didactic). Modificarea fiecărui element și armonizarea lor pe ansamblu este greoaie, dar procesul a demarat deja în țara noastră, în el fiind angajate cadre didactice, foruri de decizie, autori de manuale si culegeri. Această strategie este indirectă, ea servind implicit și tangențial interesele pedagogiei creativității. În plus, ea se menține la stadiul de tendință, având realizări sporadice.

b) Educația creativității în cadrul fiecărui/unui obiect de învățământ, sub forma unor căutări, experiențe sau chiar experimente.

2. Variația radicală a valorificării teoriei creativității în educație se manifestă sub alte doua forme:

a) Integrarea în lecție a unor metode speciale - de obicei, asaltul de idei - sau exerciții formulate după modele furnizate de teoria psihologică a creativității. Dar acest demers univoc, dinspre teoria relativității spre procesul instructiv-educativ, este depășit de o forma superioară de fuzionare învățarea de tip creativ, care leagă conținutul sarcinilor divergente de conceptele științifice, astfel încât exercițiul de imaginație să nu rămână un antrenament de sine,ci un mecanism de recepționare a noilor informații și formare a noilor deprinderi.

b) Curs de creativitate generală ca o disciplină de sine stătătoare, pentru dezinhibarea, stimularea și dezvoltarea potențialului creativ general (motivații, atitudini, caracter) și antrenarea abilităților operaționale nespecifice ale gândirii. Odată intrate în patrimoniul activ al elevului, acestea din urma sunt operante in orice gen de activitate creatoare, grație fenomenului de transfer. Astfel că scopurile unui asemenea test de creativitate pot cuprinde:

1. Prezentarea elevilor a câtorva teme de pedagogia creativității:

a. factorii creativității;

b. elevul creativ;

c. procesul de creație;

d. factori care blochează creativitatea și combaterea lor;

e. metode de stimulare a imaginației creatoare.

2. Să cultive motivația pentru creație.

3. Să-l facă pe elev să fie mai încrezător în capacitatea sa de a fi creativ.

4. Să devină conștient de blocajele propriei sale creativități.

5. Să antreneze cei mai importanți factori intelectuali ai creativității, în special
fluența, flexibilitatea, originalitatea, elaborarea și sensibilitatea la probleme.

6. Să-l familiarizeze cu cele mai importante metode și tehnici de rezolvare creatoare a problemelor.

7. Să-l convingă de superioritatea creativității în grup.

8. Să particularizeze cele învățate la curs (în special metodele de creativitate), la domeniul chimiei.

Obiectivele lui operaționale sunt:

1. a) Să facă mici expuneri pe temele respective.

b) Să utilizeze în mod adecvat un minimum de termeni specifici ai problematicii creativității.

2. Elevul să dorească să rezolve multe probleme din jurul său.

3. Elevul se angajează efectiv în rezolvarea problemelor.

4. Să enumere propriile blocaje și să arate cum luptă cu ele.

5. a) Absolventul va produce fără dificultate cel puțin trei idei mai deosebite la orice problema propusă.

b) La testele de creativitate care măsoară factorii intelectuali, va performa la un nivel semnificativ superior celui de la începutul cursului.

6. Dându-i-se o problemă, el va ști:

a) La care metodă să apeleze, în funcție de natura temei de rezolvat;

b) Să utilizeze efectiv metoda aleasă.

7. a) În fața alternativei de a lucra individual sau în grup, absolventul va opta pentru rezolvarea colectivă a problemelor creative.

b) Va lucra eficient într-un grup de sarcina creativă.

c) Va fi receptiv la ideile celorlalți și va ști cum să le valorifice.

8. Să rezolve eficient probleme de chimie care solicită creativitatea.

Astfel că s-a putut constata că testul respectiv a dus la consolidarea încrederii în sine și a convingerii că acel curs le-a folosit, evaluarea având o latură individualizată de relevare a progreselor sau eventualelor stagnări la nivelul fiecărui cursant. Achizițiile cele mai valoroase, dar și cele mai puțin sesizabile, par a fi cele ce țin de personalitate: conștientizarea necesității comportării creative, prin catalogarea problemelor ce se cer rezolvate, cit și ilustrarea posibilității respective, consolidează motivația, relevarea cu tact de către propunător a reușitelor fiecărui cursant, a calităților sale personale și a realizărilor extrașcolare, duc la o mai mare încredere în sine, plasarea în lumina conștiinței a factorilor subiectivi care împiedică exprimarea creativă și experimentarea unor strategii de combatere a acestora, fac ca elevii să-și țină sub control blocajele proprii și prin aceasta să se dezvăluie la adevăratele lor posibilități.

Stimularea gândirii creatoare la elevi determină reușita la învățătură, care are valoare și importanță nu numai pentru atingerea unor performanțe, ci și pentru promovarea unor exigente școlare de învățământ propriu-zis, îndeosebi pentru temeinica pregătire pentru muncă și viață, creație și perfecționare continuă a tuturor membrilor societății. În viitor va deveni și mai acută nevoia cultivării aptitudinilor creatoare ale tuturor membrilor societății, deoarece numai o generație condusă de oameni multilateral pregătiți, în continuă dezvoltare, poate fi în stare să stăpânească problematica revoluției științifice și tehnice. Una din strategiile euristice care dezvoltă capacitățile creatoare la elevi este problematizarea, adică învățarea prin rezolvare de probleme. Ca tehnică de instruire, problematizarea își găsește utilitate pretutindeni unde apar situații contradictorii (situații problemă), ce urmează să fie soluționate prin gândire, prin descoperirea unor reguli ce devin o parte integrantă a repertoriului individual de achiziții. Premisele teoretice psihopedagogice pe care se fundamentează, precum și rezultatele pozitive obținute în cadrul unor cercetări și studii întreprinse de mulți psihologi și psihopedagogi renumiți, din diferite țări, anunța instruirea problematizată ca una din cele mai valoroase metode ale didacticii moderne.

Prin definiție subliniază Robert Gagne problematizarea implică o descoperire. Înțelegerea corectă a specificității instruirii problematizate este legată de distincția clară ce trebuie facută între conceptul de problemă, așa cum este el

cunoscut și folosit în mod obișnuit în activitatea didactică și conceptul de situație-problemă, așa cum este el văzut și implicat în această nouă formă de organizare a învățării creatoare. O întrebare devine problemă atunci când generează o nedumerire sau o incertitudine, o neliniște pe care subiectul o trăiește ca pe un "conflict lăuntric", pe care încearcă să-l rezolve prin căutări și găsiri de soluții adecvate, prin demonstrații și argumentații raționale. O situație problemă deschide deci, calea spre căutarea și descoperirea adevărului, spre intuirea unor soluții, a unor relații. Esența problematizării constă în situația conflictuală care apare între necesitatea rezolvării unei probleme (a găsirii răspunsului) și experiența elevului nesatisfăcătoare sub acest raport. În cadrul problematizării, expresia "rezolvare de probleme" înseamnă un efort de gândire consacrat descoperirii, cu ajutorul căruia se poate ajunge la soluțiile adecvate noilor probleme. Tipul de comportament descris aici este denumit de Gagne "rezolvarea productivă de probleme".

Atunci când este vie in gândirea elevilor, problema constituie un agent director al cercetării, devine motorul achiziționării unor noi cunoștințe și practici. Predarea materiei prin punere de probleme trezește la elevi necesitatea de noi cunoștințe și nu cunoștințe în sine, ci de cunoștințe ca mijloc de rezolvare a unor probleme. Bucuria descoperirii creează și întreține trebuința lăuntrică de cunoaștere, cultivă dragostea de învățătură și dorința de autodepășire. Cu toate ca viața elevilor dintr-o clasă este aproape aceeași ca și dezvoltarea lor intelectuală, parcurg aproximativ aceleași stadii, copiii posedă aptitudini și posibilități cognitive diferite. Aptitudinile elevilor față de învățare sunt determinate de particularitățile lor individuale. Pentru a rezolva aceste aptitudini este necesară organizarea procesului de învățământ bazat pe folosirea întrebărilor, a problemelor legate de cunoaștere, a anumitor legături între cuvânt și materialul intuitiv, într-un cuvânt, prin problematizare. Asimilarea profundă, atât a nivelului de cunoștințe, cât și a metodelor de muncă este posibilă atunci când elevul manifestă sete de cunoaștere și un viu interes fată de obiectul studiat.

Sistemul de studiat este asigurat chiar de structura logică a materialelor de predat, dar profesorul poate să modifice forma de prezentare a acestuia pentru acea situație problemă a cărei rezolvare menține întotdeauna treze atenția și interesul.

Bibliografie:

- G. Ignac, ”Cercul de chimie-important mijloc de pregătire a elevilor pentru munca productiva”, Revista de Pedagogie nr 11 din 1974;
- O. Petrovanu și colaboratorii, ”Metodica predării chimiei în liceu”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982;
- V. Joantă, ”Stimularea gândirii creatoare a elevilor în învățarea chimiei”, Revista de pedagogie, nr. 11 din 1982.

STUDIU DE CAZ

Profesor : Hahui Mihaela
Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu" Bacău

Prezentarea cazului şi a problematicii

Copilul B. N. s-a născut la 28.03.2010. , în localitatea Bacău.
Este fiul lui B.I. şi al B.P. . Părinții nu sunt preocupați de copil. Îl consideră un copil „deștept” și cred că nu trebuie să-l ajute, el descurcându-se singur. Nu pot petrece mult timp cu acesta deoarece sunt foarte ocupați cu serviciul.
Elevul B.N. deși fără probleme fizice și psihice întâmpină unele greutăți în a face faţă cerinţelor şcolare. Temele orale şi cele scrise sunt efectuate de cele mai multe ori cu superficialitate. Are carenţe în deprinderile formate de muncă intelectuală.

Istoricul problemei

Datorită faptului că părinții sunt prea ocupați, acesta a profitat de lipsa de interes a părinţilor pentru evoluţia sa şcolară (din clasa a V-a, considerând că se poate descurca şi singur) şi ca urmare au început să se manifeste tulburări de comportament şi de învăţătură.

Nerealizările şcolare, insuccesele înregistrate tot mai des, tendinţa de introvertire, singurătatea, toleranţa, supraaprecierea părinţilor au făcut ca elevul să aibă o imagine de sine destul de scăzută şi o motivaţie slabă la învăţătură. Toate acestea au dus la modificarea traiectoriei dezvoltării afective şi în special a celei emoţionale a copilului.

Deşi târziu, părinţii au recunoscut neputinţa lor de a-l mai ţine sub control şi s-au declarat depăşiţi de situaţie. Îşi doresc să colaborăm pentru ca lucrurile să nu mai constituie o **sursă de stres** şi pentru ei. În cadrul colectivului clasei iese mereu în evidenţă cu brutalitate (altercaţii, injurii, neîndeplinirea unor sarcini, vorbeşte neîntrebat, distrage atenţia colegilor).

Evaluarea capacităţilor, a resurselor, a caracteristicilor, a nevoilor şi a slăbiciunilor

Informaţii despre trebuinţele de deficit precum şi cele de dezvoltare le-am colectat pe baza testelor de cunoaştere, a observaţiilor şi în urma studierii fişei psiho-pedagogice.

Starea copilului rezultată din evaluări este următoarea:

- Are posibilităţi relativ bune de comunicare orală, gestuală şi expresivă;
- Are capacitate bună de învăţare comportamentală;
- Se angajează în îndeplinirea sarcinilor remise şi este şi cooperant;
- Predomină memoria de scurtă durată;
- Atenţia are un volum destul de redus şi puterea de concentrare este redusă;
- Are probleme de comportament;
- Stima de sine este scăzută.

Definirea problemei centrale şi a liniilor generale de lucru

Definirea de la remise că orice activitate de învăţare trebuie să fie plurimotivată, trebuie să ţinem cont că eficienţa oricărei activităţi scade dacă nivelul de motivare este minim şi creşte dacă acesta este un nivel optim.

Prioritar este creşterea nivelului motivaţional în întreg procesul lui de instruire şi educaţie. Copilul are nevoie de atenţie specială din partea cadrelor didactice (care au ore la această clasă şi implicit a dirigintei sale) şi de preocuparea părinţilor de a-i asigura necesităţi materiale dar şi afecţiune, respect, sprijin în educaţie şi în activitatea sa şcolară.

Acasă elevul nu mai are un program bine organizat de muncă şi odihnă. Acest lucru trebuie stabilit în colaborare cu părinţii, copilul şi învăţătoarea.

La clasă se impune implicarea activă a copilului în activităţi curriculare şi extracurriculare. În acest sens trebuie susţinut emoţional pentru realizarea sarcinilor şcolare cu responsabilitate maximă. Sarcinile vor fi concepute gradual din punct de vedere al dificultăţilor pentru a-i oferi posibilitatea copilului să-şi demonstreze capacitatea de progres cu fiecare pas rezolvat, cu scopul de a-l motiva în vederea rezolvării paşilor următori şi de a câştiga mai multă încredere în sine. Cunoaşterea obiectivelor activităţilor la care participă şi necesitatea îndeplinirii acestora va duce la trezirea interesului, a curiozităţii şi la mobilizarea voinţei sale. Repartizarea sarcinilor se va face în mod atractiv, cât mai posibil captivant, dar şi în concordanţă cu interesele şi aspiraţiile sale.

Prezentarea obiectivelor, a planului de intervenţie şi a procesului de rezolvare a problemei.

În încercarea de a soluţiona această problemă vom urmări formarea unui stil de muncă corect al elevului precum şi o mai intensă colaborare a şcolii cu familia copilului. În acest sens formarea şi dezvoltarea motivaţiei pentru învăţătură va viza protejarea şi dezvoltarea imaginii de sine prin următoarele strategii:

- Alocarea de sarcini personalizate ce corespund capacităţii sale;
- Oferirea de muncă suplimentară în mod încurajator pentru a stimula progresul;
- Atragerea atenţiei mai mult asupra succeselor decât a nereuşitelor;
- Încurajarea pentru a-şi exprima liber opiniile în mod civilizat;
- Sprijinirea sa în înţelegerea erorilor;
- Orientarea criticilor pe sarcina de lucru şi nu pe elev;
- Gestionarea unor situaţii de învăţare motivante cu scop de a ridica nivelul general de activizare şi al stării de vigilenţă;
- Alternarea adecvată a activităţilor intelectuale cu cele fizice, a celor de învăţare cu cele de exprimare a propriilor opinii;
- Aprecierea pozitivă a elevului în faţa clasei;
- Alternarea recompeselor cu sancţiuni şi cu iertare;
- Asigurarea unui climat al clasei de securitate afectivă pentru a-l motiva în obţinerea de rezultate mai bune;
- Încurajarea permanentă a elevului că este capabil de succes;
- Oferirea de modele de comportare civilizată;
- Promovarea motivaţiei de învăţare folosind ca strategie învăţarea prin cooperare, predare-învîţare reciprocă, jocul, etc.

Vom încerca să conşientizăm familia de importanţa pe care trebuie să o acorde permanent evoluţiei copilului înaintea oricărei alte probleme.

De asemenea, vom încerca stimularea continuă a elevului de a învăţa consecvent şi de a-şi face temele corect cu regularitate. Asigurarea de expicaţii în efectuarea temelor atât elevului cât şi părinţilor săi.

ȘCOALA PENTRU TOȚI. ASPECTE PRIVIND INTEGRAREA ȘCOLARĂ A ELEVILOR CU SINDROM ASPERGER

prof. înv. primar Camelia – Luoana PĂR
Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava

Școala pentru toți și pentru fiecare este acea școală deschisă, flexibilă, democratică și inovatoare care promovează o pedagogie centrată pe elev, venind în întâmpinarea nevoilor de cunoaștere ale fiecărui copil și construind comunități bazate pe acceptare și respect. *Școala pentru toți* asigură copiilor cu cerințe educaționale speciale servicii de specialitate (recuperare, consiliere școlară, terapie educațională, asistență medicală și socială etc.), implementează programe educaționale ținând seama de marea diversitate a caracteristicilor și trebuințelor copiilor, încurajează relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii, îi educă pe elevi în spiritul înțelegerii și acceptării diferențelor dintre ei. Școala incluzivă presupune activitatea în echipe de specialiști (profesori, educatori, consilieri școlari, profesori de sprijin, psihopedagogi etc.) care se implică direct în elaborarea unor programe de intervenție individualizate care să răspundă nevoilor copiilor aflați în dificultate și să favorizeze la maximum inserția lor socioprofesională.

Tulburare de dezvoltare, relaționare și comunicare, *autismul* reprezintă un factor important al nereușitei sau al inadaptării școlare. Conceptul de autism infantil precoce a fost definit de A. S. Reber ca *„un sindrom patologic, apărut în copilărie, caracterizat printr-o stare de înstrăinare/retragere, o lipsă de răspuns social și/sau de interes față de cei din jur, dificultăți de comunicare și de limbaj, imposibilitatea de a dezvolta un atașament normal și existența unor căi bizare de a răspunde la stimulii din mediul înconjurător.”* (Alois Gherguț, 2007, Polirom)

O formă particulară de autism este sindromul *Asperger* - o tulburare de dezvoltare, care se caracterizează printr-o hiperactivitate intelectuală dublată de o trăire emoțională redusă. Doctorul vienez *Hans Asperger* a descris pentru prima data în lucrarea sa de doctorat, publicată în 1944, sindromul care astăzi îi poartă numele și care se diferențiază de celelalte tulburări din spectrul autismului (autismul clasic de tip Kanner și autismul atipic). Subiecții afectați de sindromul *Asperger* au o dezvoltare normală cognitivă și de limbaj. Nivelul lor de inteligență este normal sau superior normalului (pot să asimileze și să sintetizeze informații complexe, pot să ajungă erudiți în domeniul lor de interes), limbajul este corect gramatical, marcat însă de stereotipii și pedanterie. În schimb, au o incapacitate de rezonare afectivă, de exprimare a reciprocității emoționale, de comunicare empatică. Aşadar, cu toate că au un nivel intelectual normal sau superior, persoanele cu *sindromul Asperger* par neîndemânatice pe plan social şi interactiv.

Cauza exactă a sindromului *Asperger* nu a fost încă deslușită. Specialiștii investighează impactul factorilor genetici și ambientali asupra dezvoltării cerebrale. Sindromul tinde să fie transmis pe cale genetică, gena responsabilă nefiind încă descoperită. Se apreciază că sindromul nu este provocat de un model educațional deficitar, de circumstanțe sociale sau individuale.

Simptomatologia este foarte variată. Nu există doi copii cu sindrom *Asperger* care să se comporte la fel.

În general, problemele care apar în tabloul clinic al afecțiunii se manifestă în principal în planul comunicării sociale, al interactiunii și al imaginatiei sociale:

- limbajul folosit e formal, limitat, redundant;
- prezintă dificultăți în a înțelege elementele paraverbale ale limbajului și elementele nonverbale; copilul nu va putea înțelege glumele, exprimările metaforice sau sarcastice, relatările lui vor fi lipsite de tonuri, accente și intonație și, astfel, va fi dificil de înțeles;

- întâmpină dificultăți în a iniția și a încheia o conversație, în a respecta regulile uzuale de ascultare, reflecție și alternare ce se aplică într-o conversație normală;
- are dificultăți în manifestarea și recunoașterea sentimentelor (atât a sentimentelor proprii, cât și ale celorlalți), în a înțelege și a interpreta gândurile și acțiunile celorlalte persoane;
- nu înțelege și nu respectă regulile sociale (se apropie prea mult fizic de o persoană sau abordează subiecte de conversație neadecvate);
- are o gamă restrânsă de interese, uneori numai unul, care devine o obsesie, preferă informațiile concrete în locul ficțiunii;
- se adaptează cu greu unor activități care solicită imaginația, preferând activitățile monotone și repetitive.

Elevii cu sindrom Asperger preferă rutina (ore și locații fixe pentru servirea meselor, efectuarea temelor) și devin anxioși când intervin schimbări. De aceea, se recomandă pregătirea lor pentru schimbări cu mult înainte ca acestea să se producă, oferirea unor instrucțiuni clare și precise, elaborarea unui orar organizat și a unor planuri zilnice de activitate, consecvență în aplicarea regulilor.

Copiii cu sindrom Asperger pot fi extrem de sensibili și pot reacționa exagerat la zgomote de intensitate mare, la lumini, la gusturi intense sau texturi aparte. Este necesară identificarea și evitarea factorilor ce distrag atenția copilului precum zgomotele de fond (ticăitul ceasului, zumzetul neonului).

Copilul cu sindrom Asperger prezintă dificultăți în a înțelege elementele paraverbale ale limbajului (tonul vocii, timbrul, intonația, pauzele în discurs) și elementele nonverbale (mimica și gestica). Se recomandă un stil de predare bazat pe o expunere directă, concisă, fără expresii cu sens figurat, fără gestică.

Este de preferat ca, în activitatea de predare, să se prezinte separat elementele unui întreg pentru ca apoi copilul să fie condus treptat spre perceperea imaginii de ansamblu (întrucât persoanele afectate de sindromul *Asperger* au frecvent dificultăți în a vedea lucrurile în ansamblu și au tendința de a se concentra pe elemente mai mici, componente ale întregii probleme).

Elevii cu sindrom Asperger întâmpină dificultăți în a înțelege și a respecta regulile sociale. Se recomandă folosirea povestirilor și jocurilor de rol pentru a-i învăța abilitățile sociale și a-i include în situații sociale tip. Se vor da explicații clare privind motivul pentru care anumite moduri de comportament sunt solicitate. Se va încuraja copilul să se uite în ochii celor din jur în momentul în care i se vorbește și i se va explica motivul pentru care acest lucru este necesar. Se pot desfășura activități precum jocuri sau ședințe de întrebări urmate de răspunsuri pentru a învăța regulile ce se aplică într-o conversație normală.

Unii copii au dificultăți în ceea ce privește scrierea de mână, dificultăți ce pot fi înlăturate prin scrierea temei pentru acasă la calculator. Se pot folosi recompense pentru motivarea copilului.

Integrarea școlară eficientă a elevilor cu cerințe educaționale speciale presupune cu necesitate un curriculum individualizat (planuri de învățământ individualizate, metode și mijloace de învățământ adecvate, conținuturi accesibile), forme moderne de instruire pe grupe de elevi, forme de evaluare care înregistrează progresul individual și facilitează planificarea optimă a activităților. De asemenea, cadrele didactice trebuie să aibă o atitudine pozitivă față de elevii cu cerințe educaționale speciale, să dovedească implicare totală în procesul didactic, creativitate, flexibilitate, dorință de a învăța permanent, respect pentru diversitate și compasiune.

RESURSE

Gherguț, Alois, 2007, „Sinteze de psihopedagogie specială”, Ed. Polirom, Iași

Gherguț, Alois, 2006, „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație”, Ed. Polirom

http://www.autism.ro

Modele ale educaţiei privind copiii cu cerinţe speciale

Prof. Mihai Florina
C.N. „Ion Minulescu”, Slatina, Olt

Cunoaşterea individualităţii copilului constituie o problemă atât de veche ca şi grija părintelui pentru buna dezvoltare a copilului său. Ea devine, aproape în acelaşi timp, o problemă a grupului social, exprimată prin efortul comun de integrare a tineretului în formele de viaţă socială.

Copilul poate fi considerat, sub aspectul caracteristicilor sale de personalitate, ca fiind rezultatul acţiunii dintre fondul său ereditar, condiţiile de mediu în care se dezvoltă şi acţiunile educative exercitate asupra sa.

Una din principalele schimbări care caracterizează procesul educativ al copilului cu nevoi speciale este tendinţa actuală de a înlocui intervenţia realizată în cadrul instituţional prin cea realizată prin intermediul familiei şi prin mijloace deschise sau semideschise. Această tendinţă se afirmă în special prin aplicarea principiului normalizării, care înseamnă facilitatea accesului persoanelor cu nevoi speciale (cu deficienţe) la moduri şi condiţii de existenţă cotidiană cât mai apropiate posibil de circumstanţele normale şi de stilul de viaţă al societăţii cărora îi aparţin.

Proiectul psihopedagogic presupune o evaluare predictivă a acţiunilor educative și corectiv compensatorii.

Obiectivele care se fixează trebuie să fie întotdeauna clare, realizabile şi limitate, fixându-se pe perioada de timp necesară pentru a fi atinse. Pornind de la această exigenţă, prima distincţie majoră în planurile de intervenţie este cea operată între strategiile proactive și strategiile reactive. *Strategiile proactive* sunt cele care urmăresc să reducă – cu timpul – frecvenţa şi/sau intensitatea comportamentelor indezirabile ale copilului cu nevoi speciale. În categoria acestor strategii intră: manipulările „ecologice”, programele educative și corectiv-compensatorii şi „tratamentul” comportamental direct (modificările cognitive-comportamentale). Utilizarea *strategiilor reactive* permit să se obţină apariţia şi apoi consolidarea şi generalizarea şi în alte contexte a comportamentului-ţintă urmărit prin programele individualizate, în diferite perioade de timp ale procesului educativ şi corectiv-compensator.

Realizarea acestor programe necesită o strânsă conlucrare între echipa de profesionişti, în rândul căreia există şi un psihopedagog – ca profesor itinerant şi părinţii copiilor deficienţi.

Intervenţia în familie permite:

a) Reinstaurarea unei relaţii pozitive părinţi-copil deficient şi între părinţi, eliminându-se reacţiile tipice care pot să apară: depresia, furia, culpabilitatea, anxietatea, sentimentul de injustiţie, autocompătimirea, respingerea copilului sau supraprotejarea sa – ceea ce împiedică formarea abilităţilor de autonomie ale copilului cu nevoi speciale;

b) Să se demonstreze părinţilor că nu sunt singuri în demersurile lor educative cu copilul deficient;

c) Să înveţe familia să trăiască echilibrat cu copilul deficient;

d) Părinţii să-şi însuşească unele abilităţi şi tehnici speciale de educaţie a copilului deficient, conlucrând adecvat cu profesioniştii;

e) Să ajute părinţii să găsească instituţiile cu potenţial educativ şi corectiv-compensator care sunt cele mai potrivite copilului cu nevoi speciale.

Modelul educaţiei integrate prezintă ***şase caracteristici principale:***

a) Un program şi o strategie individualizate de educaţie vor trebuie să fie puse în lucru pentru fiecare copil, pe baza unei evaluări permanente a trebuinţelor şi a progreselor sale;

b) Contactele vor trebuie să fie organizate sistematic între copiii cu handicap şi cei fără handicap, în cadrul instituţiilor şcolare şi în afara lor, printre altele printr-un sisteme de tutorat;

c) Programele de educaţie vor fi elaborate în funcţie de nevoile şi exigenţele vieţii în comunitate şi pentru a facilita trecerea de la activitatea şcolară la viaţa adultă, foarte important pentru viitorul persoanelor cu nevoi speciale;

d) Programele de educaţie vor fi elaborate şi prin conlucrarea cu părinţii, de către membrii echipei pluridisciplinare;

e) Se va urmări evaluarea dinamică, permanentă a modului de punere în lucru, de aplicare practică a programelor de educaţie individualizată, precum şi efectele lor specifice asupra tututor dimensiunilor personalităţii copiilor cu nevoi speciale în condiţiile integrării;

f) Educaţia integrată, pornind de la intervenţia precoce, urmăreşte, deci, să ajute familia şi copilul cu nevoi special în vederea valorizării tuturor potenţialităţilor latente pentru a trăi din plin, cu posibilităţile pe care le are şi le dezvoltă, într-o ambianţă constructivă, echilibrată.

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial. Problemele de adaptare curriculară se pun în mod diferit atunci când dorim să integrăm elevi numai cu tulburări de învăţare, faţă de situaţia în care integrăm elevi care posedă suplimentar, diverse categorii de handicapuri mintale, senzoriale sau fizice.

Componentele esenţiale ale unui plan de intervenţie individual sunt:

1. Evaluarea este un proces deosebit de complex, prin care se urmăreşte obţinerea informaţiilor relevante despre copilulul cu dificultăţi, handicapat, din diverse domenii: medical, psihologic, pedagogic, social.

Din punct de vedere medical se urmăreşte diagnosticarea, cu precădere a nivelului de funcţionare a diverselor organe şi analizatori.

Din punct de vedere psihologic şi pedagogic se urmăreşte ca, în urma aplicării unor probe (teste psihologice, scări de dezvoltare şi teste de cunoştinţe), să se stabilească un profil psihologic şi pedagogic cât mai veridic pentru fiecare subiect în parte.

Aspectele sociale se referă la cunoaşterea condiţiilor de dezvoltare ale copiilului, situaţiei familiei şi posibilităţilor sale de integrare şcolară şi comunitară.

2. Stabilirea obiectivelor constă în fixarea unor obiective concrete, pe termen lung sau scurt, din domeniile care sunt implicate în procesul recuperării (mediul psihologic, pedagogic sau social). Acestea trebuie exprimate într-o formă măsurabilă şi cunatificabilă, pentru a permite o evaluare corespunzătoare.

3. Selectarea metodelor şi activităţilor de intervenţie se referă la alegerea unei game largi de metode şi procedee, din domeniile din care se realizează recuperarea copilului (medical, psihologic, pedagogic şi astistenţă socială).

4. Stabilirea instituţiilor şi echipelor interdisciplinare participante vizează atât selectarea sistemului de servicii care participă la recuperare, cât şi categoriile de profesionişti implicaţi în această activitate.

5. Cooperarea cu familia elevului cu dificultăţi, precum şi cu ceilalţi membri ai comunităţii, care vin în contact cu copilul, este indispensabilă pentru asigurarea succesului programului de intervenţie individual. În acest sens, este necesar ca între specialişti şi familie să se realizeze relaţii de colaborare şi coordonare reciprocă, în realizarea diverselor activităţi proiectate, la domiciliul elevului.

În caz contrar, copilul va fi tratat în cadrul procesului de recuperare, atomizat, fracţionat, existând o discrepanţă între acţiunile specialiştilor şi intervenţiile familiei.

Succesul planurilor de intervenţie este influenţat esenţial de vârsta la care se începe aplicarea lor. Cu cât planul se realizează mai de timpuriu, dacă este posibil în frageda copilărie, când copilul receptează mai uşor influenţele externe, cu atât mai mari vor fi şansele sale de realizare.

În concluzie, procesele de adaptare curriculară şi proiectarea unor planuri sau programe de intervenţie constituie modalităţi esenţiale, prin care se dezvoltă personalitatea elevilor cu deficienţe, dificultăţi de învăţare, asigurându-se, în acest mod, o adaptare la mediu sporită, care determină, în final, integrarea educaţională şi socială în societate.

Bibliografie

1. Birch, A., Hayward, S., *Diferenţe interindividuale*, Editura Tehnică, Bucuresti, 2009.

2. Jenistea, O., *Dificultaţile la învăţătură*, Editura Medicală, Bucuresti, 2002.

3. Păunescu, C., Musu, I., *Psihopedagogie specială integrată*, Editura Pro Humanitas, Bucuresti, 2007.

4. Ungureanu, D., *Copiii cu dificultăţi de învăţare*, E.D.P., S.A.,Bucuresti, 2008.

5. Vrăsmaş, E., *Introducere în educaţia cerinţelor speciale*, Editura CREDIS; Universitatea din Bucureşti, Bucureşti, 2004.

6. Vrăsmaş, T., *Învăţământul integrat şi/sau incluziv*, Editura Aramis, Bucureşti, 2001.

Integrarea și incluziunea copiilor cu tulburări de calcul

Prof. Greabu Maria
Școala Gimnazială ”Mihai Eminescu” Năsăud

Discalculia este o tulburare specifică de învăţare prin care se înţelege incapacitatea subiectului de procesa informaţii legate de numere, imposibilitatea de a efectua calcule, ori de a rezolva probleme.

Copilul diagnosticat cu discalculie nu înţelege şi nu îşi operaţionalizează noţiunea de număr. La fel ca şi dislexo-disgrafia, discalculia este o tulburare specifică de învăţare, ce nu presupune un coeficient de inteligenţă sub valorile normale.

Un inventar al simptomelor discalculiei poate fi util profesorilor, pentru a identifica elementele ce sunt în măsură să atragă atenţia asupra riscului ca un copil să sufere de această tulburare. Desigur, profesorul nu va emite un diagnostic, ci va îndruma părinţii spre psiholog, acesta fiind în măsură să realizeze o evaluare complexă, pe baza căreia se va pronunţa.

Copiii care suferă de discalculie au tendinţa de a deveni anxioşi sau depresivi, datorită eşecurilor şcolare constante şi a presiunilor efectuate asupra lor de către părinţi, profesori, colegi. Strategiile didactice utilizate în corectarea discalculiei sunt gândite de la caz la caz, în funcţie de particularităţile identificate prin diagnosticul specializat. Ca şi dislexo-disgrafia, discalculia prezintă o paletă diversificată de simptome, ceea ce obligă demersul didactic la adaptare particularizată şi la alegerea materialelor didactice de suport care se mulează pe nevoile copilului şi care îşi probează eficacitatea.

În sistemul nostru de învăţământ nu sunt garantate drepturile copiilor cu tulburări de învăţare la instrumente alternative de învăţare, la modalităţi diferite de evaluare şi măsuri compensatorii. Absenţa acestor instrumente şi măsuri are efecte atât asupra elevilor, cărora le subminează stima de sine, le diminuează prestigiul şi şansele, cât şi asupra profesorilor, care sunt nevoiţi să depună eforturi suplimentare pentru a compensa tulburarea copilului prin modalităţi laborioase de lucru.

O problemă serioasă în acest context, survine atunci când profesorul nu este dispus la eforturi de recuperare a copilului, considerându-l o povară, ori apreciind că este irecuperabil la materia sa. Numeroşi copii fără deficienţe mintale au trecut prin repetenţii sau au ajuns în şcoli speciale, deoarece unul sau mai mulţi profesori au refuzat să îl promoveze, pentru că nu a atins standardele minime ale disciplinei. Pentru astfel de copii, însă, este necesară întocmirea unui Plan de Intervenţie Personalizat la disciplinele la care întâmpină dificultăţi, iar obiectivele se vor raporta la performanţele individuale, nu la performanţele aşteptate de la similarii de aceeaşi vârstă. Desigur, această abordare se aplică elevilor care au trecut printr-un proces de diagnosticare profesionistă şi beneficiază de o recomandare pentru Curriculum adaptat. Este foarte important pentru copiii cu tulburări specifice de învăţare să beneficieze de empatia profesorului şi de suportul oferit de acesta. Aceşti copii observă că între performanţele lor şi ale celorlalţi copii există discrepanţe, iar autopercepţia lor are de suferit. Factorul de echilibru pentru aceşti copii este profesorul, cel care îi poate ajuta să îşi atingă potenţialul maxim. De aceea, comportamentul profesorului este unul dintre factorii care contribuie decisiv la reuşita elevului sau, dimpotrivă, la eşecul lui. Atitudinea profesorului faţă de elevul cu tulburări de învăţare se va reflecta în mod direct în atitudinea celorlalţi elevi faţă de acesta, agravându-i anxietatea sau diminuând-o.

Profesorul trebuie să manifeste răbdare și înțelegere, presiunea pe care o pune perspectiva unui comentariu negativ din partea acestuia generând un blocaj şi mai mare. Elevului cu discalculie trebuie să i se explice gradat teoria şi aplicaţia

practică – el nu va reuși să achiziționeze în ritmul colegilor săi și nici volumul achiziției nu va fi la fel de consistent. Profesorul care va utiliza materiale adiționale și strategii specifice, va fi perceput ca un suport, generator de încredere în potențialul elevului. O notă bună pentru o sarcină mai ușoară decât cea a colegilor, dar care a fost grea pentru elevul cu discalculie, îl va ajuta pe acesta să se autoregleze și îl va motiva spre eforturi viitoare.

În actualul sistem, nu este posibil să acordăm nota maximă unui elev cu tulburări de învățare care a reușit să atingă obiectivele din Planul de Intervenție Personalizat, dar pentru realizarea unei fișe sau a unui portofoliu, un profesor suportiv poate sa acorde o notă foarte bună. Chiar pentru îndeplinirea unor sarcini cu mult mai ușoare decât ale similarilor săi, copilul cu tulburări de învățare poate să aibă nevoie de mai mult timp – iar acesta trebuie acordat.

În relația cu părintele, profesorul trebuie să fie foarte exact cu privire la progresul copilului. Pentru părinți, mai cu seamă discalculia, este un factor puternic generator de stres, în special deoarece examenul de la finele clasei a VIII-a se susține și din matematică. Presiunea pe care o resimt se va manifesta asupra copilului, crescându-i nivelul anxietății. Iar anxietatea crescută demotivează și conduce la rezultate mai slabe. În fine, un rol deosebit, îi revine profesorului în ceea ce privește modelarea comportamentală a elevilor față de un coleg cu tulburări de învățare. Cerem elevilor să manifeste suport și compasiune, altruism, exersarea acestor calități fiind condiții importante pentru profilul personalității adultului de mâine. Dar dacă aceste cerințe rămân doar la nivel declarativ, ele nu vor fi niciodată interiorizate pe deplin, ci vor fi, în cel mai bun caz, comportamente condiționate. Modelul cu cel mai mare succes este cel personal.

În domeniul matematicii/ fizicii, dificultăţi de învăţare sunt considerate situaţiile în care apare o discrepanţă severă între ceea ce ar trebui să realizeze copilul, ca sarcină şcolară complexă conform vârstei sale, şi ceea ce realizează el efectiv, în cazul în care nu exisă o deficienţă intelectuală, deficienţe senzoriale, deficienţe neuropsihice, tulburări emoţionale semnificative, tulburări comportamentale pregnante, instruire şi educaţie precare sau inadecvate.

Secvență de intruire diferențiată: Fizică – Unități de măsură pentru timp

Numele şi prenumele beneficiarului: C.I., Clasa: a VI-a

Diagnostic logopedic: discalculie

Materiale didactice: planşe, ceas, calendar, seturi de cuvinte, poze, stickere, fişe, markere colorate

Strategii folosite în realizarea obiectivelor: demonstraţia, observaţia, explicaţia, jocul, efectuarea prin imitaţie, Știu/Vreau să știu/ Am învățat

Metode şi instrumente folosite: explicația, instructajul, exerciţiul, aprecieri stimulative, fişe de lucru.

Obiectiv: Dezvoltarea capacităţii de organizare temporală pentru consolidarea modului de exprimare a timpului

Etapa”Ştiu”: Se prezintă pe planşă tabelul cu rubricile: „Știu / Vreau să ştiu / Am învăţat“, iar eleva realizează tabelul pe fişa de lucru. La început, se cere elevei să noteze în tabel tot ceea ce ştie despre tema ce urmează a fi discutată, apoi va citi de pe fişă ceea ce a notat. Împreună cu cadrul didactic, eleva va stabili ce ar trebui să fie notat în tabel la rubrica „Ştiu”.

Știu	Vreau să ştiu	Am învăţat
Cu ce instrument se măsoară timpul. Câte luni are un an. Care sunt lunile anului. Care sunt anotimpurile anului. Lunile corespunzătoare fiecărui anotimp.		

Zilele săptămânii. Câte ore are o zi. Care este prima / ultima zi a anului.		

Etapa „Vreau să ştiu”: Eleva este solicitată să formuleze întrebări despre ce ar dori să mai afle legat de tema propusă, despre lucrurile de care nu este sigură sau lucrurile despre care ar vrea să cunoască ceva nou. Se notează aceste întrebări în coloana din mijloc a tabelului, pe fişă.

Ştiu	Vreau să ştiu	Am învăţat
Cu ce instrument se măsoară timpul. Câte luni are un an. Care sunt anotimpurile anului. Lunile corespunzătoare fiecărui anotimp. Lunile anului. Zilele săptămânii. Câte ore are o zi. Care este prima / ultima zi a anului.	Cum recunosc orele pe ceas? Câte minute are o oră? Câte minute are o zi? Câte zile are o lună? Câte zile are un an? La ce oră începe ziua? La ce oră se sfârşeste ziua?	

Etapa „Am învăţat”: După predarea conţinutului, se revine asupra întrebărilor pe care le-a formulat eleva în etapa anterioară şi pe care le-a trecut la “Vreau să ştiu”. Se reia fiecare întrebare şi se notează răspunsurile aflate în timpul predării noului conţinut în coloana a treia.

Ştiu	Vreau să ştiu	Am învăţat
Cu ce instrument se măsoară timpul. Câte luni are un an. Care sunt anotimpurile anului. Lunile corespunzătoare fiecărui anotimp. Lunile anului. Zilele săptămânii. Câte ore are o zi. Care este prima / ultima zi a anului.	Cum recunosc orele pe ceas? Câte minute are o oră? Câte săptămâni are un an? Câte zile are o lună? Câte zile are un an? La ce oră începe ziua? La ce oră se sfârşeste ziua?	Să recunosc orele pe ceas. O oră are 60 de minute. O lună are 28/29, 30 sau 31 de zile. Un an are 365 sau 366 de zile. O zi începe la ora 0 şi se termină la ora 24.

Bibliografie:

1. Ionel Muşu, „Ghid de predare învăţare pentru copiii cu cerinţe educative speciale”, Editura MarLink
2. Doru Vlad Popovici, 1999, Elemente de Psihopedagogia Integrării, Editura PRO HUMANITATE, Bucureşti
3. Ecaterina Vrăşmaş, 1999, „Învăţarea scrisului”, Integrării, Editura PRO HUMANITATE, Bucureşti
4. A. Gherguț, 2016, ”Educația incluzivă și pedagogia diversității”, Editura Polirom, IAȘI
5. A. Rosan, 2015, ”Psihopedagogie specială. Modele de evaluare și intervenție”, Editura Polirom, IAȘI

On Integrating special needs students into regular classrooms

By Tabita Sebastiana GABOR
Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș”, Beiuș

The educational approach that advocates integration is based upon a fundamental concept that perceives the pupil as an undividable personality, and education as a complete uniform task in its purpose and manner of execution. This approach is contrary to the pedagogical doctrines that divide the teaching process into activities not connected with one another – as if the teacher comes to impart upon his students pieces of knowledge that are separated from one another, and to develop independent emotional characteristics in them. These doctrines were widespread in the past and they largely determine the teaching methods even today.

The concept of integration (completion, assembly) means the process of conceptual integration of bodies that were separate and their perception as one unit. In our context, integration means the education of special needs children in regular classes. This is a perception that demands that all special needs children be educated with their colleagues as much as possible. "The philosophical foundation of this approach is - Educational opportunity equal to all." "Integration means the temporary educational and social integration of special children with regular children," all the children having equal means and opportunities to learn all the time. The integration is based upon defined, personal needs that require a responsible classification so that suitable programs can be made by educators and administrators who deal either in regular or special education. [16]

All students learn differently. This is a principle of inclusive education. In an inclusive classroom, teachers weave in specially designed instruction and support that can help students make progress. These strategies are helpful for all students. Kids may be given opportunities to move around or use fidgets. And teachers often put positive behavioral interventions and supports (PBIS) in place. Another key is to break students into small groups. When teachers use small groups, they can tailor their teaching to the way each student learns best. This is known as differentiated instruction. [17]

The advantages of merging general education and special education pupils depend on various circumstances. The way teachers are trained, the numerous approaches different teachers can take, and the curriculum employed are all elements to consider. Educators can utilize a variety of assessments to determine that inclusion is beneficial to children, including standardized testing, portfolio assessments, document analysis, monitoring, and student work and performance. Classroom management is an important aspect of effective learning (Hattie, 2009; Crick, 2021) and researchers have emphasized its significance in inclusive classrooms. Also, emphasize that classroom management is intended to help students learn and maintain new abilities (Jordan & McGhie-Richmond, 2014). The majority of impaired pupils spend their school days in general education classrooms with non-disabled classmates. The reasons for this are obvious: when students with impairments are taught alongside their non-incompetent peers, they achieve better academic results, have fewer absences, and receive better mentoring. Classroom inclusion extends beyond ensuring that children with disabilities receive

[16]https://www.researchgate.net/publication/307614448_Special_Needs_Children_within_Regular_Classes_and_in_Separate_Classes
[17] https://www.understood.org/en/articles/4-benefits-of-inclusive-classrooms

the high-quality education to which they are entitled. It's all about creating a better learning environment that caters to the individual needs of all students (Harris, Jones, & Crick, 2020).[18]

Fortunately, there are resources that provide effective strategies, such as those recommended by Special Education Guide:

- **Begin at the end**, making use of backward planning to ensure daily lesson planning aligns with year-end goals.
- **Embrace universal design** to make the curriculum accessible to all students, regardless of their unique needs.
- **Apply multiple intelligence theory**, which will aid in accessing the unique pathways by which each student processes information.
- **Incorporate life skills training** by using routine classroom tasks to create learning opportunities for special education students.
- **Employ collaborative teaching techniques** by partnering with special education teachers and others.
- **Formulate a flexible behavior management plan** by maintaining control of the classroom in a manner that adapts to the needs of special education students.[19]

It has been shown that as many as 85 percent of students with disabilities can master general education content if they receive educational supports, and the benefits include:

- more instructional time;
- fewer absences;
- better post-secondary outcomes;
- social benefits to non-disabled students as they learn to form "positive relationships" and better relate to "a variety of people."
- differentiated instruction geared to each student's unique learning style;
- supportive teaching strategies with "specially designed instruction and support";
- reduced stigma, since everyone is viewed as a having unique learning needs;
- effective use of resources, since in-classroom specialists can help all students;
- high expectations for all, since the goals for all students, should be based on state academic standards.[20]

Bibliography

1. https://www.ascd.org/blogs/inclusive-classrooms-looking-at-special-education-today
2. https://www.researchgate.net/publication/307614448_Special_Needs_Children_within_Regular_Classes_and_in_Separate_Classes
3. https://www.scirp.org/journal/paperinformation.aspx?paperid=117809&utm_campaign=17283859093&utm_source=lixiaofang&utm_medium=adwords&utm_term=&utm_content=_c1011798_&gclid=EAIaIQobChMI5YGayobv-AIVhqZ3Ch2urQ64EAMYASAAEgIyafD_BwE
4. https://www.understood.org/en/articles/4-benefits-of-inclusive-classrooms

[18]https://www.scirp.org/journal/paperinformation.aspx?paperid=117809&utm_campaign=17283859093&utm_source=lixiaofang&utm_medium=adwords&utm_term=&utm_content=_c____1011798_&gclid=EAIaIQobChMI5YGayobv-AIVhqZ3Ch2urQ64EAMYASAAEgIyafD_BwE
[19] https://www.ascd.org/blogs/inclusive-classrooms-looking-at-special-education-today
[20] Idem, Ibidem

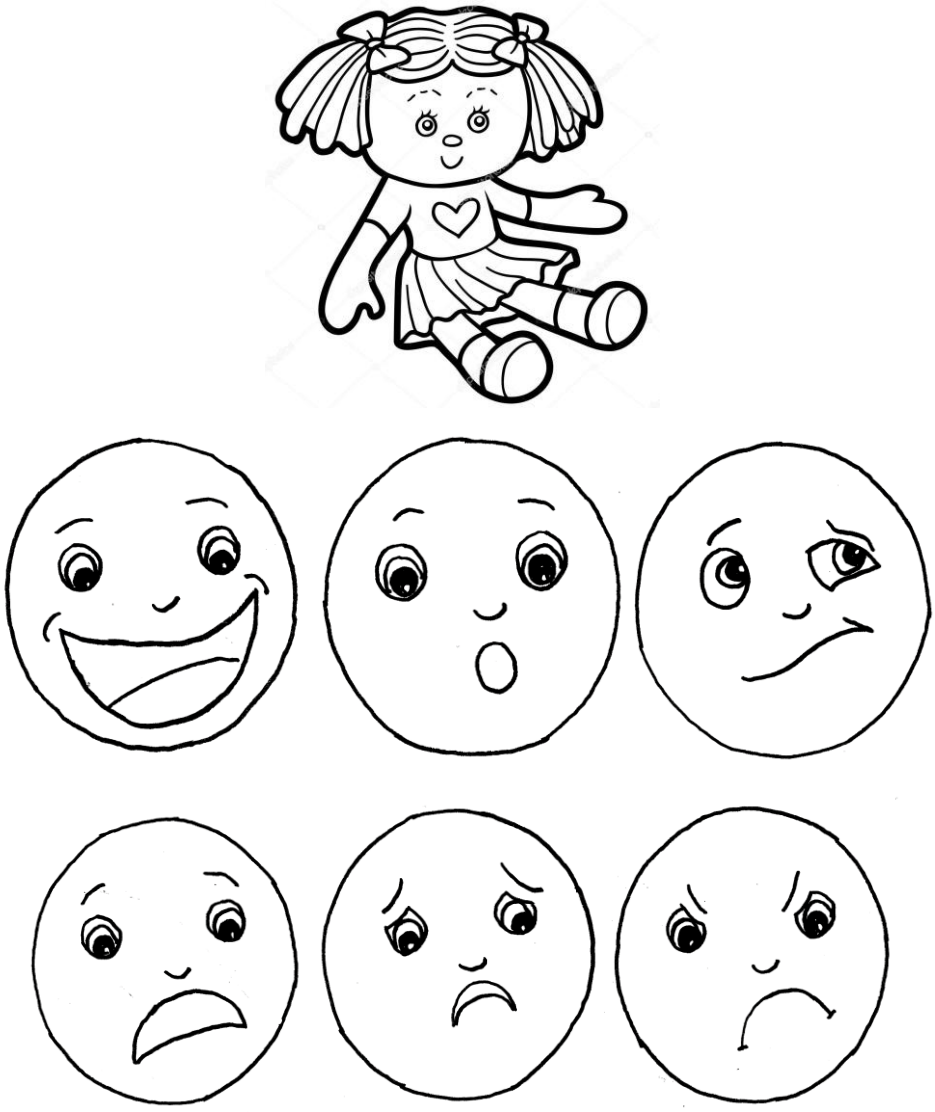
Secţiunea II

Teste de evaluare adaptate copiilor cu CES, PIP-uri, planificari adaptate / programe de activiteremediale

Fișe de lucru
Preșcolar-Nivelul II

Duska Orsolya-Erzsebet, prof. în înv. preșcolar
Școala Gimnazială „S. Illyés Lajos”-
Grădinița cu P.P. nr. 2, Sovata

1. Ce simte păpușa când . . . ? Ghicește și colorează sentimentul respectiv!

Cum se simte când fetițele se joacă toată ziua cu ea? (bucuroasă)

Cum se simte când nici o fetiță nu se joacă cu ea? (supărată)

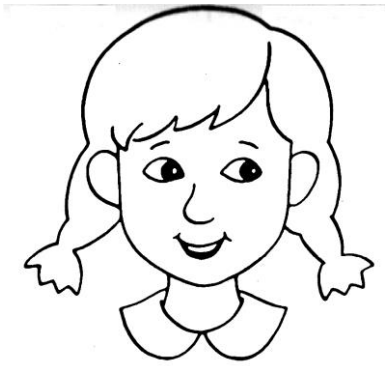
Cum se simte când cineva urlă? (speriată)

Cum se simte când vede un obiect strălucitor, aude glasul păsărilor? (mirată)

Cum se simte când copiii nu sunt la grădiniță? (plictisită)

Cum se simte când aude că ceilalți se certată? (furioasă)

2. Ce simte această fetiță în diverse situații? Desenează sentimentul pe chipul fetiței!

Ce simte când se întâlnește cu o prietenă? (bucurie)

Ce simte când este aplaudată? (fericire)

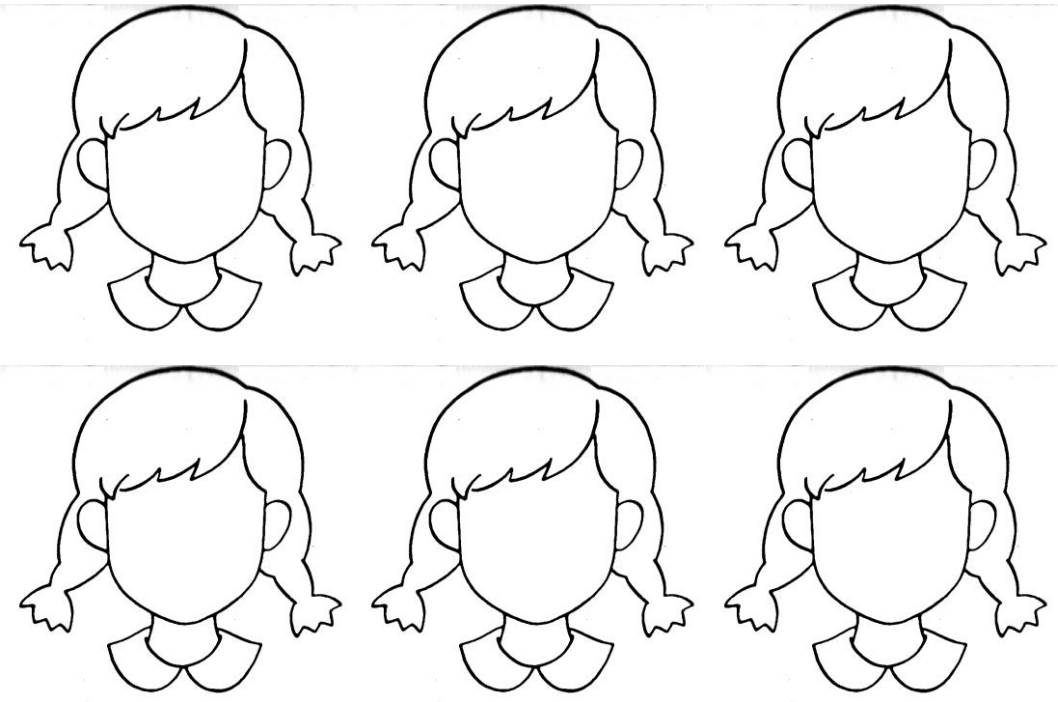
Ce simte când cineva o îmbrățișează? (iubire)

Ce simte când cineva lasă mizerie în împrejurime? (dezgust)

Ce simte când aude urlete? (speriată)

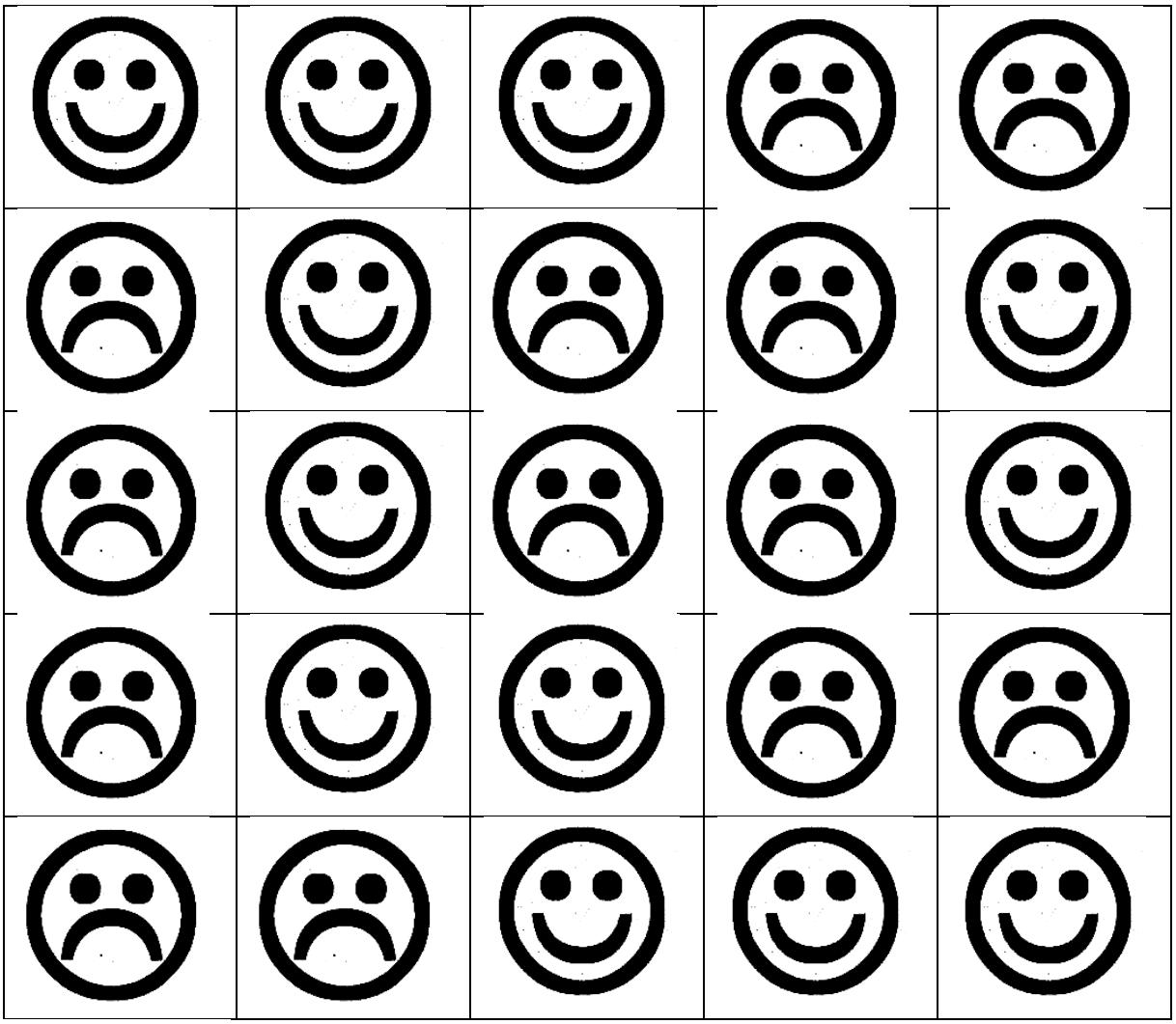
Ce simte când cineva o împinge? (plâns)

Ce simte când primește o floare pe neașteptate? (mirată)

3. Labirintul emoțiilor. Găsește drumul colorând fețele zâmbitoare și cei doi clovni se vor întâlni! Începe de la prima căsuță!

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor pentru învăţământul preşcolar Tărnăuceanu Cristina
Grădiniţa cu P.P. nr.12 Huși, Vaslui

ANAMNEZA NUME : B. Ș.

VARSTA : 5 ani

DIAGNOSTIC: Dislalie: **ROTACISM**

Obiective

- antrenarea asociată a analizatorilor
- dezvoltarea capacităţilor de receptare a mesajelor
- formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare
- exersarea aparatului fonoarticulator
- emiterea corectă a sunetelor deficitare
- educarea respirației
- formarea conduitelor perceptiv-motrice
- dezvoltarea vocabularului

Obiective pe termen lung:

- îmbunătățirea pronunției ;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaționare în grup;
- creșterea stimei de sine;
- integrarea în mediul școlar.

ETAPA/PERIOADA	OBIECTIVE	EVENIMENTELE ACTIVITĂȚII	MAT. DIDACTIC	EVALUARE
ETAPA PREGĂTITOARE	-Stabilirea diagnosticului -Crearea unei atitudini pozitive față de recuperare	Examinarea complexa a limbajului prin vorbire liberă, pronunțarea unor cuvinte	-album logopedic Jetoane imagini	Se evaluează: aptitudinea de școlaritate a copilului, de mobilitate a limbii, buzelor, dentiția și starea auzului fizic și fonematic
ETAPA TERAPIEI GENERALE	-Dezvoltarea mobilității generale -Dezvoltarea mobilității aparatului	Exerciții de gimnastică generală Se demonstrează și execută prin imitație: -exerciții pentru	Planșe Oglinda Kit logopedic”Gimnastică	-mobilitatea generală

	articulator -Dezvoltarea respirației corecte -Educarea auzului fonematic -Formarea percepției fonetice corecte	mobilitatea feței -exerciții pentru gimnastica maxilarelor -exerciții pentru gimnastica buzelor -exerciții pentru gimnastica limbii -exerciții pentru palatul moale, mușchii faringelui și vestibului faringian Se demonstrează și antrenează copilul să execute prin imitație exerciții de gimnastică respiratorie Exerciții pentru educarea auzului: -exerciții de imitare a diferitelor sunete (onomatopee) care vor fi pronunțate la început cu voce șoptită, apoi cu voce tare, în ritmuri diferite -exerciții de pronunțare a unor serii de silabe opuse și paronime, cu scopul de antrena intens analizatorul autiv	fonoarticulatorie”- Laura Hardalau Jucării Instrumente de suflat Jucării Instrumente muzicale	-corectitudinea respirației (inspir-expir) -corectitudinea percepției și reproducerii sunetelor

PLAN TERAPEUTIC SPECIFIC – **ROTACISM/PARAROTACISM R 1**

ETAPA/PERIOADA	OBIECTIVE	EVENIMENTELE ACTIVITĂȚII	MAT. DIDACTIC	EVALUARE
ETAPA TERAPIEI SPECIFICE	- Pregătirea impostării sunetului R	Exerciții pentru pregătirea impostării sunetului **R** Se demonstrează și execută 1. <u>exerciții de gimnastică specifice sunetului R</u> , de corectat la articularea sunetului: -buzele și dinții sunt întredeschiși -partea posterioară a limbii, în formă de lopată atinge cu marginile laterale dinții superiori. -limba este fixată, cu excepția vârfului ei, iar la expulzarea aerului, ea vibrează rapid între alveole și dinții superiori -mușchii gâtului și ai feței sunt puternic contractați - și se formează sunetul **R vibrant, sonor** **2.** <u>exerciții de analiză fonetică cu indicarea sunetului R</u> - recunoaștera sunetului /literei din serii de silabe, cuvinte, texte - indicarea poziției sunetului în cuvânt -diferențierea sunetului R din cuvinte paronime (r-l) -transformare a cuvintelor prin înlocuire de sunete sau silabe (ra-țe, ra-re, ra-mă, ma-re, se-re, mie-re)	Oglindă Kit logopedic ”Oul vorbăreț” Album Fișe de lucru Soft logo	Se evaluează gradul de alterare a sunetului R -Dezvoltarea auzului fonematic și a atenției auditive

PLAN TERAPEUTIC SPECIFIC –**ROTACISM/PARAROTACISM R2**

ETAPA/PERIOADA	OBIECTIVE	EVENIMENTELE ACTIVITĂȚII	MAT. DIDACTIC	EVALUARE
Emiterea sunetului R Consolidarea sunetului R	- Impostarea sunetului R -Obținerea pronunției corecte a sunetului R -Introducerea sunetului R în silabe <

		-exerciții de transformare a cuvintelor prin înlocuire de silabe și structuri verbale progresive prin adiție		

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Marica Denisa
Liceul Tehnologic Goga Ionescu din Titu

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): DUMITRASCU GE0RGE ANDREI
- DATA NAŞTERII: 27.05.2006
- DOMICILIUL: ZIDURILE, COMUNA ODOBESTI, NR.124, JUDETUL DAMBOVITA
- CLASA / GRUPA: a IX-a J, învățământ profesional
- ANUL ȘCOLAR: 2021-2022
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat_____
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe)– Deficienta mentala, deficienta neuropsihica. Grad de handicap: mediu. Tulburari/ dificultati de invatare: dislexo-disgrafie, discalculie.
- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): **MARICA DENISA, Consilier școlar : NEACSU RAMONA**
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: STRUCTURI DE PRIMIRE TURISTICA
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat)

- Motivaţie în relizarea activităţilor specifice calificării şi capacitate de concentrare în atingerea sarcinilor transmise la clasă.

- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ :

- Definirea unitatilor de alimentatie
- Clasificarea unitatilor de alimentatie
- Prezentarea bazei tehnico-materiale a unitatilor de alimentatie
- Descrierea masurilor de reducere a solicitarilor

- DURATA planului de intervenţie personalizat: sem II/ 17.02.2022- 14.06. 2022
- Data elaborarii PIP: 12.10.2021
- Data revizuirii PIP: 06.01.2022

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
					INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	-să definească unitatile de alimentatie - să clasifice unitatile de alimentatie	Definirea unitatilor de alimentatie Tipuri de unitati de alimentatie	-folosirea fişelor de documentare/a materialelor necesare realizării portofoliului;	**S15- S21**	Elevul recunoaste unitatile de alimentatie	-intocmirea unui referat structurat cu noțiuni referitoare la unitatile de alimentatie;
2	- să clasifice unitatile de alimentatie	Tipuri de unitati de alimentatie	-prezentarea unor fişe documentare referitoare la Tipuri de unitati de alimentatie -descrierea cu ajutorul prezentărilor power point, a tipurilor de unitati de alimentatie	**S22-S26**	Elevul descrie cu usurinta tipurile de unitati de alimentatie	-dezbatere pe tema ”unitati de alimentatie”

3	- să prezinte baza tehnico-materiala a unitatilor de alimentatie	Prezentarea bazei tehnico-materiale a unitatilor de alimentatie	- prezentarea unor fișe documentare referitoare la bazei tehnico-materiale a unitatilor de alimentatie -rezolvarea unor fișe de lucru ce au in structura lor diferite elemente ale bazei tehnico-materiale a unitatilor de alimentatie	**S27-S31**	Elevul prezinta cu usurinta elementele bazei tehnico-materiale a unitatilor de alimentatie;	-observarea sistematică a modului de prezentare a bazei tehnico-materiale a unitatilor de alimentatie
4	- să descrie masurile de reducere a solicitarilor	Descrierea masurilor de reducere a solicitarilor	- prezentarea unor filmuleţe cu referire la masurile de reducere a solicitarilor	**S31-S32**	Elevul recunoaste cu ușurință masurile de reducere a solicitarilor	-observarea activităţii elevului la realizarea portofoliului; -lucrul individual; -dezbaterea informaţiilor -conversaţii cu elevul

*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea ***metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale***

** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea ***criteriilor minimale de apreciere a progreselor*** copiilor/ elevilor

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Petrea Oana-Nicoleta
Scoala Gimnaziala „Mihail Armencea” Adjud, Vrancea

Numele şi prenumele beneficiarului: X

Data şi locul naşterii: X

Domiciliul:

Şcoala / instituţia:

Clasa / grupa: a III-a

Echipa de lucru (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): prof. înv. primar Bălan Nicoleta-Mariana, cadrul didactic de sprijin

Problemele cu care se confruntă copilul(rezultatele evaluării complexe - ***deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):***

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ PENTRU COPIII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIAL - eliberat de Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională Dâmbovița. Certificatul este valabil până la finalizarea nivelului de învățământ primar.

1. Cerințe educative speciale:

-deficiențe/ afectări: **deficiență mentală;**

-gradul de handicap: **grav**

2. Este orientat pentru:

-Unitatea de învățământ: învățământ de masă, individual.

CERTIFICAT de încadrare a copilului cu dizabilități în grad de handicap:

Handicap GRAV cu asistent personal

Priorități pentru perioada (se specifică intervalul de timp și anul școlar) : Semestrul I al anului școlar

Recunoașetrea, formarea, citirea, scrierea, ordonarea numerelor naturale 0-31.

PERIOADA DE INTERVENTIE: semestrul I al anului școlar

AN ŞCOLAR

MATEMATICĂ

PERIOADA DE INTERVENTIE: semestrul I al anului școlar

Obiective	**Conținuturi**	**Metode și mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode și instrumente de evaluare**
-să recunoască numerele naturale 0-31	Numerele naturale 0-31: recunoaștere	- activitate individuală - conversația -explicația -exercițiul	SĂPTĂMÂNA I-IV	Recunoaște cel puțin numerele în concentrul 0-20.	-observare sistematică -chestionare orală - evaluare individuală
-să formeze numerele naturale 0-31	Numerele naturale 0-31: formare	- activitate individuală - conversația -explicația -exercițiul - demonstrația -imagini	SĂPTĂMÂNA V-VI	Formează cel puțin numerele în concentrul 0-20.	-observare sistematică -chestionare orală
-să citească numerele naturale 0-31	Numerele naturale 0-31: citire	- activitate individuală - conversația -explicația -exercițiul - demonstrația -jocul didactic	SĂPTĂMÂNA VII-VIII	Citește cel puțin numerele în concentrul 0-20.	-observare sistematică -chestionare orală

-să scrie numerele naturale 0-31	Numerele naturale 0-31: scriere (cu cifre)	- activitate individuală - conversaţia -explicaţia -exerciţiul	SĂPTĂMÂNA IX - X	Scrie numerele în concentrul 0-20.	-observare sistematică -chestionare orală - ev. formativă orală
-să compare numerele naturale 0-31	Numerele naturale 0-31: comparare	-exerciţiul joc, -explicaţia -metoda fonetică, analitico-sintetică	SĂPTĂMÂNA XI	Compară numerele în concetrul 0-20.	-test de evaluare la sfârşitul orei -proba scrisă
-să ordoneze numerele naturale 0-31	Numerele naturale 0-31: ordonare	- activitate individuală - conversaţia -explicaţia -exerciţiul -laptop	SĂPTĂMÂNA XII-XIII	Ordonează numerele în concetrul 0-20.	-observare sistematică -chestionare orală
-să ordoneze cronologic zilele săptămânii	Timp Ziua, săptămâna, luna: denumire	- activitate individuală - activitate frontală - conversaţia -explicaţia -exerciţiul -laptop	SĂPTĂMÂNA XIV-XV	Ordonează cronologic zilele săptămânii.	-observare sistematică -chestionare orală
-să ordoneze cronologic anotimpurile	Timp Anotimpurile: denumire	- conversaţia -explicaţia -exerciţiul -laptop -imagini	SĂPTĂMÂNA XVI - XVII	Ordonează cronologic anotimpurile.	-observare sistematică

Evaluarea periodică:

Obiective realizate :

Dificultăţi întâmpinate :

Metode cu impact ridicat : - pozitiv :

- negativ :

Revizuirea programului de intervenţie personalizat(în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice):

Recomandări particulare :

Rolul şi modul de implicare a părţilor în program :

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT PENTRU COPII CU TULBURĂRI DE ÎNVĂȚARE

Învăţător: CIUPERCEANU MARIAN

COLEGIUL NAȚIONAL ”FRAȚII BUZEȘTI” CRAIOVA

CLASA a III -a

ECHIPA DE INTERVENŢIE:

- Consilier psihologic

INTERVENŢII ŞI ANTECEDENTE:

Elevul a beneficiat de serviciul de sprijin şi în anul şcolar anterior

CONCLUZIILE EVALUĂRII COMPLEXE:

- *Diagnostic medical:* clinic sănătos
- *Diagnostic psihologic*: tulburare de atenție
- *Din punct de vedere social*: este bine integrat în colectivul clasei
- *Din punct de vedere familial*: relaţiile interfamiliale sunt bune, organizate, bazate pe dragoste şi înţelegere, sunt favorabile creşterii şi dezvoltării echilibrate a copiului, există o atmosferă destinsă şi o preocupare deosebită a părinţilor pentru dezvoltarea copilului din toate punctele de vedere.
- *Din punct de vedere al competenţelor şcolare:*

Dificultăţi de învăţare:

ARII CURRICULARE	DIFICULTĂŢI DE ÎNVĂŢARE
LIMBĂ ŞI COMUNICARE	LIMBAJ SCRIS: – scrie dezordonat, în ritm lent, cu greşeli şi la transcriere, dar mai cu seamă după dictare; – nu respectă regulile ortografice; – nu respectă regulile de aşezare a textului în pagină, când lucrează mai rapid scrie aproape indescifrabil; LIMBAJ ORAL: - cunoaşte semnele de punctuaţie, dar nu le scrie în dictări, - identifică cu dificultate unele sinonime sau antonime; - vocabular bogat, comunică prin propoziţii dezvoltate, rar agramate, folosind un exces de cuvinte şi povestiri neconcludente. - redă personajele din textele citite sau auzite, repetitiv, îmbinând realul cu imaginaţia sa.
MATEMATICĂ ŞI ŞTIINŢE	CALCUL: - nu poate rezolva corect, independent, o problemă cu mai multe operaţii; - scrie cu unele erori numere naturale (0-1000), utilizează eronat terminologia specifică; CAPACITĂŢI LOGICO – MATEMATICE ŞI RAŢIONALE: - la nivel concret - intuitiv;

DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Scopul:

- înlăturarea şi diminuarea dificultăţilor determinate de deficienţele pe care le are elevul, urmărind realizarea unei pregătiri şcolare şi unei socializări la nivelul maxim al potenţialului său.
- asigurarea unei baze instrumentale (citi-scris, socotit) care influenţează fundamental evoluţia ulterioară a elevului.

PLANIFICAREA INTERVENŢIEI

a) La nivelului elevului: anexa 1
b) La nivelul clasei: acordare de sprijin de către colegi
c) La nivelul familiei: recomandări pentru supravegherea pregătirii lecţiilor, relaţionarea cu şcoala prin participare la consultaţii cu părinţii, şedinţe şi efectuarea de vizite la domiciliul elevului.

INSTRUMENTE DE EVALUARE:

a) Analiza produselor activităţii: caiete de clasă, de teme, desene, fise de lucru
b) Analiza documentelor şcolare
c) Discuţie cu profesorul de sprijin şi părinţii.

Planificarea programului de intervenţie la nivelul elevului - *Semestrul I*

DOMENIUL: *SOCIALIZARE*

OBIECTIVE	CINE CONTRIBUIE LA REALIZAREA LOR
- să stabilească relaţii de prietenie cu colegii de clasă, - să respecte persoanele cu care relaţionează	- Învăţătorul, părinții - Consilierul psihologic

DOMENIUL: *ACHIZIŢII ŞCOLARE*

OBIECTIVE	**CINE CONTRIBUIE LA REALIZAREA LOR**
- să citească corect, cursiv şi într-un ritm mai rapid cuvinte şi propoziţii date izolat sau cuprinse în texte	- Învăţătorul
- să scrie corect la transcriere, dar şi la dictare	- Învăţătorul
- să citească corect cuvinte care conţin grupurile de litere	- Învăţătorul
- să transcrie corect, lizibil şi îngrijit cuvinte sau texte	- Învăţătorul
- să efectueze corect adunări şi scăderi până la 1000 cu şi fără trecere peste ordin (cu material intuitiv)	- Învăţătorul
- să rezolve corect probleme simple şi compuse pe baza planului de rezolvare al acestora (cu material intuitiv)	- Învăţătorul

STRATEGIILE FIECĂRUI FACTOR DE INTERVENŢIE:

Învăţătorul:

- ţine legătura cu familia şi va încerca implicarea mai activă a părinţilor în programul de intervenţie prin conştientizarea acestora faţă de beneficiile pe care le poate câştiga copilul lor;
- asigură munca individualizată şi gradată (de la uşor la greu), cu ajutor retras în timp;
- aplică: dictări, transcrieri, copieri, exerciţii diverse de scriere, exerciţii de citire de: cuvinte, propoziţii şi texte scurte, adunări şi scăderi folosind material concret
- aplică metode ca: joc de rol, metode de autocunoaştere şi intercunoaştere, dezbateri astfel încât să elevul să înţeleagă care sunt „secretele” unei bune relaţionări cu cei din jur şi că în mare parte de el depinde comportamentul colegilor în ceea ce îl priveşte
- corectează temele / lucrările scrise, cu exemplificarea modului corect de rezolvare;
- identifică interesele elevului şi le foloseşte pentru creşterea motivaţiei pentru învăţare;

Consilierul psihologic:

- colaborează cu învăţătorul la realizarea planului de intervenţie personalizat, cât şi la stabilirea modalităţilor de lucru pentru fiecare unitate de învăţare;
- activitaţi de intervenţie personalizată în afara clasei;
- evaluează, în parteneriat cu învăţătoarea, rezultatele aplicării planului de intervenţie personalizat hotărând, de comun acord, modalitatea de revizuire a acestuia;
- propune şi realizează materiale didactice individualizate.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Ciuperceanu Mihaela
Grădiniţa cu program prelungit ”Piticot”, Craiova

Numele şi prenumele : L. M.

Vârsta: 5 ani

Grupa mare „A”

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate

Tipul de deficienţă*:* Deficienţă de auz
Tulburări de limbaj

Informaţii despre mediul social: Copilul locuiește împreună cu familia, având în componența sa mama, tata și un frate mai mic. Tatăl nu este tatăl biologic. Mama este hipoacuzică, iar tatăl actual prezintă la rândul său deficiențe în vorbire. Familia are condiții de locuit modeste.

Domeniul de intervenţie: Domeniul Limbă și Comunicare

Numele cadrului didactic: Ciuperceanu Mihaela

Obiective pe termen lung	**Obiective pe termen scurt**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1.Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral	-să conștientizeze semnificația globală a mesajului oral - să distingă cuvintele într-o propoziție -să distingă silabele dintr-un cuvânt dat -să construiască enunțuri logice simple -să identifice litere, silabe, cuvinte și enunțuri în textul tipărit	-exerciții de ascultare și confirmare a mesajului ascultat -exerciții de delimitare a cuvintelor într-o propozitie dată -exerciții de identificare a silabelor dintr-un cuvânt dat -exerciții de formulare a unor enunțuri scurte	Ascultă un mesaj și confirmă înțelegerea lui Delimitează cuvintele într-o propoziție dată Identifică silabele dintr-un cuvânt dat, precizând numărul lor Construiește oral enunțuri simple cu cuvinte date	Evaluarea orală Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative
2.Dezvoltarea capacității de exprimare orală	-să asocieze forma grafică cu sunetul -să lectureze în ritm propriu imagini date	-exerciții de asociere a sunetului cu litera	Asociază sunetul cu litera	

3.Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris 4.Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă	-să scrie, cu ajutor, semnele grafice	-exerciții de identificare a literelor mari și mici de tipar -exerciții de asociere a textului cu imaginea -exerciții de exprimare a înțelesului unor cuvinte dintr-un text audiat -exerciții de citire a imaginilor cunoscute -exerciții de alcătuire a propozițiilor simple pe bază de imagini sau cu cuvinte date -jocuri	Asociază textul cu imaginea Citește în ritm propriu imagini din povești cunoscut Repetă după educatoare cuvinte, propoziții scurte Participă activ la desfasurarea activităților de joc. Copiază elemente grafice.	Probe scrise, fișe de lucru

CURRICULUM ADAPTAT

Oana-Andreea Tomozei
Colegiul National "Vasile Alecsandri" din Bacau

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: **C.Ș.**

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

DIAGNOSTIC: **Miopie mare cu astigmatism; ambliopie medie**

CLASA: **a IX-a C**

DISCIPLINA: **LIMBA FRANCEZĂ (L2)**

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: **ANUL ȘCOLAR 2021-2022**

COMPETENȚE GENERALE:

1. Receptarea mesajelor transmise oral sau în scris în diferite situaţii de comunicare
2. Producerea de mesaje orale sau scrise adecvate unor contexte variate de comunicare
3. Realizarea de interactiuni in comunicarea orala sau scrisa
4. Transferul si medierea mesajelor orale sau scrise in situatii variate de comunicare

Competențe specifice	**Conţinuturi/Activități de învățare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**	**Observații**
1.1 Extragerea ideilor esențiale dintr-un text, pe baza unor întrebări de sprijin 1.2 Deducerea din context a înțelesului	•Interviuri •Texte / fragmente de informare generală / publicitare •Dialoguri, conversații	- exerciţii de identificare de informaţii - exerciţii de confirmare a înţelegerii sensului global dintr-un mesaj oral / text scris - exerciţii de identificare a sensului unor elemente de text nefamiliare într-un mesaj oral sau scris	Evaluare permanentă pe tot parcursul anului şcolar;	

unor elemente necunoscute dintr-un text citit 1.3 Identificarea unor informații specifice dintr-un text ascultat pe subiecte familiare, articulat clar și cu viteză normală	•Rapoarte/ prezentări orale/ scrise •Diagrame, grafice, tabele sinoptice •Articole de presă, emisiuni de știri radio/ TV •Povestiri/ înregistrări audio și video	- exerciţii de desprindere / înţelegere a ideilor dintr-un text (descriere, raport, grafic, prezentare, povestire) - exerciţii de completare de texte lacunare - exerciţii de confirmare a înţelegerii prin efectuarea de acţiuni pe baza informaţiilor obţinute pe cale orală / prin lectură - proiecte individuale sau de grup	Fişe de lucru, fişe de evaluare, chestionare orală; Evaluare sumativă;	
2.1 Redactarea de pagini de jurnal, instrucțiuni. 2.2 Elaborarea – oral sau în scris – a unor descrieri simple, cu referire la evenimente sau experiențe personale, pe bază de suport vizual sau de plan de idei	•Descrieri de obiecte, persoane •Paragrafe pe diverse arii tematice •Povestire	- exerciţii de formulare de întrebări şi răspunsuri - exerciţii de solicitare şi oferire de informaţii, prin întrebări şi răspunsuri, - exerciţii de prezentare orală / redactare pe bază de plan - exerciţii de redactare de texte funcţionale generale (corespondenţă, cerere, raport) - proiecte individuale sau de grup	Proiectul Portofoliu	
3.1 Comunicarea interactivă într-un schimb de informații simplu și direct 3.2 Redactarea unor mesaje/ scrisori personale simple de răspuns la o solicitare 3.3 Exprimarea acordului/ dezacordului față de opiniile exprimate în cadrul unui schimb de idei pe teme de interes	•Dialogul •Conversația cotidiană •Mesaje personale •Scrisori personale simple	- exerciţii în perechi / grup, joc de rol, simulări: dialoguri, conversaţii - exerciţii de solicitare a opiniilor interlocutorului şi de răspuns la acestea - exerciţii de solicitare / oferire de clarificări / explicaţii când informaţia nu este clar înţeleasă - exerciţii de lucru în grup: formulare / ordonare / esenţializare a unor idei / enunţuri - exerciţii de reformulare, clarificare şi adaptare la context a discursului oral		

		- proiecte de grup		
4.1 Reducerea unui paragraf la ideea Esențială 4.2 Reformularea, la cererea partenerului de dialog, a unei replici în cadrul unei conversații pe teme familiare 4.3 Explicarea utilizării unor termeni / Expresii	•Fragmente de texte de informare generală •Dialoguri, conversații între interlocutori cu statut diferit. •Înregistrări audio în contexte variate	- exerciţii de corelare, completare de tabele, ordonare în ordinea logică a desfăşurării unor evenimente - exerciţii de rezumare - exerciţii de traducere şi retroversiune - proiecte individuale sau de grup		

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor psihopedagog: Diaconu Ramona
Liceul Tehnologic Special „Vasile Pavelcu”, Iaşi

Numele şi prenumele beneficiarului:

Data naşterii: 05.11.2010

Domiciliul:

Diagnostic: hipoacuzie neurosernzoriala bilaterala forma medie

Echipa de lucru :

- Profesor psihopedagog, profesor diriginte, profesor de limba română, profesor de matematică, profesor educator

Problemele cu care se confruntă elevul (rezultatele evaluării etapiale/semestriale):

I. Comunicare şi limbaj

- prezintă tulburări ale auzului fonematic, tulburări de pronunţie;
- vocabular activ slab dezvoltat;
- emite, prin imitație, litere, onomatopee, cuvinte mono, bi și trisilabice;
- înțelege întrebări simple ce conțin “cine?”, “unde?” ; execută o acțiune cunoscută pe baza unei solicitări verbale simple (dă mingea, dă mâna, închide ușa);
- dificultăţi de concentrare a atenţiei;
- cunoaște unele semne din limbajul mimico-gestual;
- își are însușite aproape toate dactilemele.

II. Domeniul cognitiv

- recunoaşte literele de tipar;
- recunoaşte literele de mână;
- întâmpină dificultăți în pronunția fonemelor: C, G, J, K, Ț, Z
- asociază, cu sprijin, imaginea cu denumirea corespunzătoare;
- cunoaşte sensul unor cuvinte uzuale (mama, tata, apa, papa, copilul, masa, scaun,floare, mașina, minge, creion, ușă, copii, baie);
- copie mecanic, după model;
- scrie, după dictare, cuvinte şi propoziţii simple;
- reuşeşte să realizeze corespondenţa cifră - nr. de elemente corespunzător (0-100);
- scrie, în ordine crescătoare şi decrescătoare, numerele în concentrul 0-200;
- rezolvă, cu sprijin, adunări şi scăderi cu şi fără trecere peste ordin în concentrul 0-200.

III. ***Domeniul motor***

- dificultăţi în realizarea exerciţiilor pentru mobilitatea aparatului fono-articulator;
- tonus muscular slab, mobilitate scăzută a aparatului fono-articulator;
- coordonare ochi-mână bună-colorează fără depășirea conturului, asamblează, fără sprijin, un puzzle simplu/mediu, uneşte punctele date pentru a obţine o imagine cu sens, realizează parţial independent exerciţiile de îndoire, lipire, rupere, asamblare etc;
- realizează relativ corect, după model exerciţii de motricitate generală;

- la nivelul psihomotricităţii prezintă dificultăţi de orientare spaţio-temporală, prezintă dificultăţi în denumirea părţilor componente ale corpului, dar recunoaşte localizarea lor; are formate structurile perceptiv-motrice de culoare, nu reușește să grupeze după formă și mărime.

IV. Domeniul social-afectiv

- **Autonomie personală şi socială:** are formate deprinderile de autonomie personală, dificultăţi de orientare şi adaptare la mediul social (nu se deplasează, orientează independent în afara spaţiului familiar protejat: locuinţa, şcoala)
- **Maturizare afectiv-emoţională:** slabă integrare în grup, cooperează destul de greu, lipsa de iniţiativă, comportament uneori agresiv, negativism.

Obiective	**Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
I. Comunicare şi limbaj Dezvoltarea motricității aparatului fono-articulator. Dezvoltarea deprinderilor de articulație și pronunție a fonemelor separat, în silabe și cuvinte simple.	Să execute exerciţii de coordonare generală. Să execute corect exerciţiile pentru reglarea ritmului respirator (exerciţii joc: suflatul în lumânare, umflarea balonului, cântatul la fluier etc.); Să execute corect exerciţiile de gimnastică fono-articulatorie (exerciții *pentru mobilitatea feţei, pentru gimnastica maxilarelor, pentru gimnastica buzelor, pentru gimnastica limbii, pentru palatul moale, muşchii faringelui şi vestibulului faringian*). Să asocieze cuvântul cu imaginea/obiectul/acţiunea corespunzătoare; Să pronunțe corect fonemele. Să diferențieze sunetele cu expresie labială și auditivă asemănătoare. Să integreze fonemele în silabe și cuvinte simple. Să asocieze fonemul cu grafemul și dactilemul corespunzător. Să asocieze literele de tipar (mari/ mici) cu literele de mână corespunzătoare.	Explicaţia Demonstraţia Imitaţia Exercițiul Observaţia Jocul didactic Descrierea Conversația Jocul de rol Imitaţia	- 10 exerciţii de coordonare generală, 5 exerciţii de repiraţie, 10 exerciţii de gimnastică fono-articulatorie; - 50 asocieri; -20 foneme; -în 50% din situaţiile propuse; -50-60 de cuvinte; -20 asocieri; -20 asocieri; -4 anotimpuri, 5 obiecte de	Aprecieri stimulative Întărire pozitivă Recompense Fișe de lucru Fișe de monitorizare a progresului Recompense

Formarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical, sintactic. Utilizarea activă a auzului fonematic. Dezvoltarea capacităţii de a utiliza limbajul scris.	Să-şi îmbogăţească vocabularul activ şi pasiv pe baza experienţei, activităţii personale şi/sau a relaţiilor cu ceilalţi. Să denumească corect: anotimpuri, obiecte de imbracaminte specifice primaverii, verii, activitati specifice anotimpurilor, animale salbatice). Să alcătuiască propoziţii simple/ dezvoltate pe baza unor imagini sau pe baza suportului concret intuitiv. Să discrimineze auditiv independent fonemele. Să reproducă diverse ritmuri (bătăi din palme, jocuri cu ritm şi mişcare, structuri euritmice). Să diferenţieze sunetele surde-sonore. Să scrie corect litere de tipar mari şi de mână mici/ mari corespunzătoare. Să recunoască cuvinte simple şi litere în contexte familiare. Să utilizeze efectiv instrumentele de scris, stăpânind deprinderile motrice elementare necesare folosirii acestora şi respectând liniatura şi spaţierea. Să asocieze cuvântul scris cu imaginea și invers. Să scrie după dictare litere, silabe directe şi indirecte, cuvinte monosilabice şi bisilabice. Să alcătuiască propoziţii simple de maxim 5 termeni cu sau fără imagini. Să citească fără pauză fragmente. Să relizeze propoziţii simple, alcătuite din subiect predicat (atribut).	Exerciţiu Observaţia Jocul didactic	imbracaminte specifice, 5 activitati specifice primaverii, 5 activitati specifice verii, 10 animale salbatice; -propoziţii simple; -20 foneme; -în 70% din situaţii; -2 încercări; - 25 litere. -50-60 cuvinte -respectarea sus-jos, stânga-dreapta, proporţiilor; - 50 cuvinte; -litere, silabe directe, cuvinte monosilabice;	Aprecieri stimulative
II. Domeniul cognitiv Dezvoltarea capacităţii de a înţelege şi utiliza numere, cifre, întrebuinţând un vocabular adecvat.	Să identifice cifrele în concentrul 0-500. Să denumească în limbaj propriu cifrele din concentrul 0-1000. Să raporteze numărul la cantitate şi invers prin formare de mulţimi.	Explicaţia Demonstraţia	1-1000; -mulțimi cuprinse între 0-100. -crescător;	Aprecieri stimulative Întărire pozitivă

	Să numere crescător/ descrescător în concentrul 0-500. Să descompună numerele din concentrul 0 – 500. Să compare numere/ mulțimi prin utilizarea semnelor „<”, „>” sau „=”.	Exercițiul Observația Jocul didactic	-concentrul 0-1000; -60% dintre exercițiile propuse; -concentrul 0-500	Recompense Fișe de lucru

Plan de intervenție personalizat

Prof. logoped, Satala Teodora Gabriela
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Brăila

Numele și prenumele: E G

Data nașterii:23.08.2012

Grădinița “Sf. Nicolae”

Diagnostic logopedic: Mutism selectiv

Problemele cu care se confruntă copilul: Ticuri motorii, absența limbajului verbal în context social, dezvoltare generală conform vârstei de 34 de luni.

Priorități pentru perioada : octombrie 2020- iunie 2021

Obiectivul general al terapiei logopedice: *dezvoltarea comunicării orale,* în vederea exprimării coerente şi fluente;

Nr/crt	Obiectivele intervenției	Metode	Activități	Mijloace	Evaluare
1.	Dezvoltarea mobilității generale	Explicația Demonstrația Exercițiul	Exerciții de mers, de gimnastică a trunchiului, membrelor, gâtului, picioarelor.		Examinarea şi aprecierea calităţii motricităţii.
2.	Dezvoltarea mobilității organelor fonoarticulatorii	Explicația Demonstrația Exercițiul	Gimnastica facială, întinderea, rotunjirea,vibrarea buzelor, ridicarea și coborârea ritmică a mandibulei.	Oglinda	Aprecieri cu privire la motricitatea fonoarticulatorie.
3.	Educarea respirației verbale și neverbale	Demonstrația Explicația Exercițiul	Ex. de respirație,exerciții pentru expirație (ex.de suflat),exerciții pentru inspirație(mirosirea florilor)	Lumânari,pai, trompetă, morişcă, baloane, fulg.	Însuşirea unui program individual de dezvoltare a respiraţiei corecte.
4.	Dezvoltarea auzului fonematic	Demonstraţia Explicaţia Exerciţiul Comparaţia	-Recunoaşterea şi imitarea sunetelor din natură, onomatopee; -Identificarea surselor sonore după sunetul emis -Imitarea de onomatopee : Cum face? Jocuri de repetare a ritmurilor..	-Jetoane cu imagini -CD-uri cu înregistrari audio (glasul animalelor)	Examinarea percepţiei corecte a sunetelor.
5.		Demonstrația Exercițiul.	-Jocuri de construcţii, asocieri, sortări, desen, modelaj din plastilină, puzzle, diverse activități și	Jetoane;	Evaluarea implicării copilului în activitate

	Crearea unui climat relaxat și formarea încrederii în forțele proprii.		jocuri neverbale pentru a se evita orice eșec/crearea condițiilor pentru obținerea unor succese.	Jucării și jocuri diverse, plastilină, culori etc.	ți cooperarea acestuia.
6.	Antrenarea copilului în situații de comunicare	demonstrație -explicație -exercițiul -imitație in oglindă -comparație	Exerciții pentru dezvoltarea atenției vizuale și auditive care solicită copilul să execute anumite sarcini simple: ridică mâna, arată nasul, bate din palme, pune creionul pe masă, onchide usa!. Jocuri de cooperare: puzzle, incastre, colorat desene. Manipularea obiectelor, a jucariilor.	-jetoane cu imagini -CD-uri cu înregistrari audio (glasul animalelor)	Examinarea percepției corecte a sunetelor Analiza și sinteza corectă a cuvintelor
7.	Formarea deprinderilor de a asculta și a povesti după imagini.	Demonstrația Exercițiul. Explicația	-Descrierea în manieră personală a unor imagini. -Să răspundă în manieră proprie la întrebari simple, cu referire la persoane și acțiuni (cu și fără suport imagistic).	Probe verbale sprijinite de imagini (cărți de povești, cartonașe cu imagini).	Evaluarea înțelegerii și corectitudinii fluenței gândirii și verbale.
8.	Dezvoltarea vocabularului activ și pasiv (învatarea cuvintelor: întelegere, identificare, denumire)	demonstrație -explicație -exercițiul -imitație in oglinda	-Exerciții de identificare imagistică, de sortare, de imitare. - Să identifice, denumească membrii familiei, jucării, animale, alimente, obiecte din casă. Să folosească cuvinte din sfera socială adecvate la situație: la revedere, pa, mulțumesc, poftim, bună ziua, nu, da. Să asocieze un substantiv cu un adjectiv: Arată cana roșie, mașina mică, etc	-planșe cu imagini -oglindă -texte scurte	Se urmărește receptivitatea și activizarea copilului, lărgirea câmpului de cunoaștere și integrarea cat mai multor cuvinte și expresii.

- orizontul de timp al terapiei şi trecerea de la o etapă terapeutică la alta este dependentă de competenţele şi ritmul de achiziţie al fiecărui copil;
- evaluarea este permanentă
- în cadrul acestui program de intervenţie, itemii de referinţă pot fi atinşi sau nu, în funcţie de capacitatea copilului, de motivaţia şi cooperarea acestuia.

Plan de intervenţie individualizat

Prof. Inv. Primar Petrenciu Valentina

Nume/prenume**: C.M.**

Clasa : a II- a A

Diagnostic: ***Dificultăți de învățare***

Evaluare inițială, sem. I, **concluzii:**

- ***Social - afectiv:***
- motivaţie scăzută pentru activităţi;
- nivel mediu de adaptare socială;
- probleme în recunoașterea indicilor non-verbali: expresii faciale sau limbajul corpului;
- ***Cognitiv - lingvistic:***
- dificultăți în descompunerea cuvintelor;
- probleme în înlocuirea cuvintelor cu altele;
- dificultăți în reproducerea cuvintelor cunoscute;
- concentrarea atenţiei - deficitară;
- procesări lente ale ideilor/gândurilor;
- distras frecvent de zgomotele de fond;

Obiective pentru anul școlar 2021 – 2022:

- *social – afectiv:*

✓ să manifeste curiozitate și interes pentru activități;

✓ să se mobilizeze pentru rezolvarea sarcinilor propuse de către profesor;

✓ să-și controleze mai bine emoțiile.

- *cognitiv – lingvistic:*

Obiective pe termen scurt:

✓ să-şi dezvolte limbajul/îmbogăţească vocabularul;

- ✓ să recunoască /identifice, reproducă și însușească litera;
- ✓ să-şi perfecţioneze grafo-fonetic literele;

Obiective pe termen mediu:

- ✓ să despartă în silabe cuvintele date;
- ✓ să folosească litere/ grupuri de litere date;
- ✓ să formuleze întrebări și răspunsuri pe baza textului.
- ✓ *Obiective pe termen lung:*
- ✓ să scrie corect cuvinte mono- bi și polisilabice;
- ✓ să folosească propozițiile în situații diverse de comunicare;
- ✓ să citească, în ritm propriu, texte scurte, simple, combinate cu pictograme.

Observații:

1. evaluarea elevului se va realiza pe parcursul întregului an școlar și se va reveni acolo unde se constată că obiectivele nu au fost atinse;
2. progresul/recuperarea sunt influențate de frecvența școlară a elevului și de implicarea/non-implicarea acestuia în activitățile pregătite pentru el.

Etapa	**Obiective operaţionale**	**Conţinuturi**	**Perioada-Observatii**
Pregătirea limbajului verbal	○ Să-şi dezvolte limbajul /îmbogăţească vocabularul;	Ordinea învăţării cuvintelor se parcurge în trei etape: 1. înţelegerea cuvântului; 2. identificarea cuvântului; 3. denumirea cuvântului. Se fac exerciţii de genul: • arată obiectele denumite mai întâi în realitate, apoi în imagini; • fă legătura dintre obiectul real şi imaginea lui; • sortează obiectele în funcţie de categoria din care fac parte;	Octombrie Noiembrie, Decembrie și pe tot parcursul anului școlar

Evaluare Formarea mecanismelor de integrare fono-grafica nivelul literei nivelul silabei nivelul cuvantului, propozitiilor;	**Concluzii** o Să recunoască /identifice,reproducă şi însuşească litera; o Să citească şi scrie corect cuvinte mono şi bisilabice; o Să-şi perfecţio-neze scrisul şi cititul.	• să folosească formulele de salut: bună ziua, la revedere, pa, mulţumesc, salut; • asociază: substantiv – verb (“culeg mere”), substantive - adjectiv (cană roşie”); • enumeră elementele unei categorii: animale domestice/sălbatice, fructe, legume, mijloace de transport, materiale, forme geometrice, meserii; • sortează obiectele în funcţie de: cantitate, mărime, formă, culoare; • identifică obiectele după utilitate; • să înţeleagă şi să folosească noţiunile: sub, deasupra, în faţă, înainte, în spate, după, lângă, între; • despărţirea corectă a cuvintelor în silabe (cu sau fără bătaie din palme); • povestirea după imagini; • exprimarea în propoziţii simple şi apoi în propoziţii dezvoltate; • utilizarea corectă a cuvintelor de legatură (prepoziţii, conjuncţii); • folosirea adecvată a acordului gramatical; • corectarea propriilor greşeli de exprimare; • dezvoltarea abilităţilor narative prin povestirea în succesiune logică a evenimentelor, compunere de povestiri după imagini, reproducerea unor poveşti cunoscute cu ajutorul întrebărilor. ✓ ***formulează enunţuri simple, corecte, coerente, referitoare la activităţi desfăşurate;*** ✓ ***repovestește clar şi cu intonaţie un text audiat;*** ✓ ***exprimă propria părere în legătură cu fapte sau situaţii familiare;*** ✓ ***poartă discuţii privind comportamentul personajelor;*** ✓ ***completează unele enunţuri care solicită realizarea acordului gramatical, menţinerea timpului verbului*** ✓ ***completează unele enunţuri orale care conţin comparaţii între obiecte familiare;*** ✓ ***face scurte descrieri (cel puţin trei trăsături) referitoare la personaje din desene animate/ benzi desenate/ persoane cunoscute (părinţi, fraţi, surori, colegi);*** ✓ ***realizează descrieri/ prezentări elementare ale unor activităţi, jocuri cunoscute;***	Ianuarie Februarie Martie Aprilie Mai Iunie

nivelul textelor			
Evaluare	***Concluzii***	✓ *și-a însușit vocalele, atât în scris cât și în citit;* ✓ *și-a însușit o parte din consoane;* ✓ *respectă spațiul de scris;* ✓ *scrie cuvinte mono și bisilabice cu literele învățate;* ✓ *face sinteza literelor în silabe și a silabelor în cuvinte;* ✓ *transcrie parțial corect;* ✓ *scrie după dictare parțial corect;* ✓ *obiectivele au fost atinse în proporție de 75%*	

TEST DE EVALUARE ADAPTAT ELEVILOR CU CES
CELULA ANIMALĂ .ŢESUTURI. CLS.a V a

prof. Demeter Greta,
Colegiul de Arte, Baia Mare

1.Completează spațiile libere cu noțiunile corespunzătoare

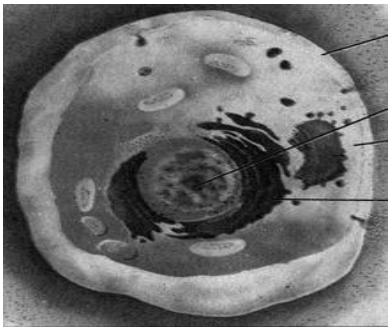
Celulă reprezintă unitatea de.....,..... și.....

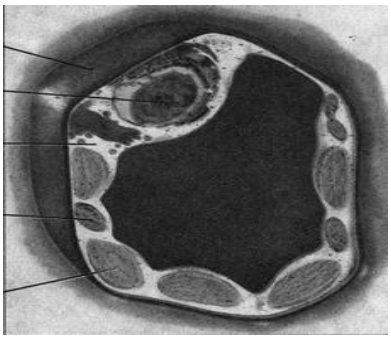
a oricărui animal.

Țesutul reprezintă o grupare de..... care au aceeași.....,.....

..... și îndeplinesc aceeași..... 2p

2.Realizează adnotarea de desene: 1p

Celulă ..... Celulă.....

3.Definește noțiunile

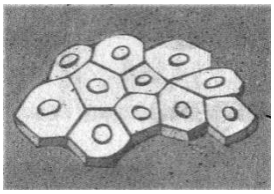
științifice: 2p

Organisme :unicelulare = ...

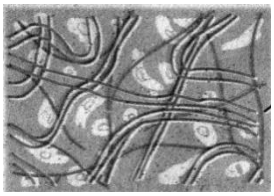
pluricelulare =.....

4.Recunoaște tipurile de țesuturi,completând spațiile libere 4p

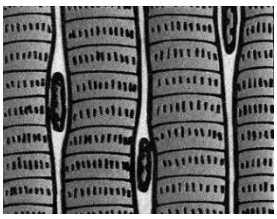
Tipuri de țesuturi animale: ..... = celule strâns unite între ele

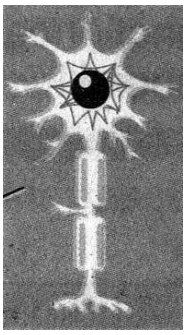
---------- =.celule,fibre,substanță fundamentală

…… Țesut…… = celule numite fibre musculare

Țesut…… = celulă nervoasă numită neuron

9+1=10p

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ SUCEAVA

Cabinetul de consiliere şi terapie a tulburărilor de comportament

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZATĂ

Diriginte: prof.Teodorovici Cristina

Profesor psihopedagog: Lelcu Gabriela Nicoleta

Tipul activităţii: Consiliere individuală

Diagnostic: tulburări de comportament disruptiv : tulburare de opoziție și comportament sfidător - gradul sever, tulburare de conduită - grad sever

Elev: Sîrbu Ștefan , clasa a XI-a C

Vârstă: 17ani

Identificarea problemelor cu care se confruntă elevul:

-dificultăţi de integrare socio-şcolară (eludarea normelor școlare și sociale)

-relaţionare conflictuală cu cei de la căsuță, , cu colegii,

-fără norme morale integrate

-imagine de sine nerealistă

-percepţii sociale false

- iritabilitate , frecvent dispoziție furioasă, revoltat, revendicator

-intoleranţă la frustraţie

-labilitate psihoafectivă

-dificultăţi în luarea deciziilor

-conduite de evitare

- furt cu amenințare de la colegi

- consum de alcool și substanțe interzise ?

- limbaj vulgar și trivialitate

- agresivitate față de elevii mai mici

- rezistență la influențele educaționale

- tendința de a- i învinovăți pe ceilalți pentru propriile eșecuri sau greșeli

-aderare la grupuri delincvente

-aşteptări nerealiste de la sine şi de la cei din jur

- atitudini de amenințare și intimidare a celorlalți

- furt repetat de telefoane mobile și alte bunuri aparținând elevilor

- minciună repetată

- insensibilitate, lipsa empatiei

- afectivitate deficitară

Scop:

Reechilibrare psihoafectivă și integrare socio-școlară

Obiective :

-structurarea /restructurarea sistemului axiologic pornind de la normele moralei creștine

-autocunoaştere şi dezvoltare personală
-restructurarea imaginii de sine
-formare de reprezentări sociale corecte
-echilibrare psihoafectivă
-stingerea comportamentelor de evitare (fugă și vagabondaj)
- stingerea/diminuarea conduitelor agresive
-formarea /dezvoltarea abilităților de comunicare
-formarea și automatizarea de comportamente socio-școlare adaptate

Obiective prioritare:
-stingerea comportamentelor indezirabile
-refacerea canalelor de comunicare cu profesorii și colegii
-învăţarea controlului afectiv/a modalităţilor de expresie emoţională
-dezvoltarea încrederii în persoanele care acordă ajutor
-învăţarea de noi comportamente socio-şcolare
-formarea responsabilității personale față de sine și față de ceilalți
Principii de acțiune:
1.În abordarea tulburărilor de comportament, *punem accentul pe prezent* **şi nu pe trecut,** *pe comportamente* **şi nu pe sentimente.**
2.Principiul angajării în acţiuni responsabile: ***elevul este determinat să se angajeze*** *total* în aplicarea şi desfăşurarea planului stabilit de comun acord cu consilierul(educatorul) –se poate utiliza tehnica contractului.
3.***Nu se acceptă scuze pentru greşeli, lipsa de performanţă, lipsa de implicare.*** **Dificultăţile de moment nu scad cu nimic responsabilitatea elevului. Cea mai bună strategie este de a menţine o implicare grijulie şi spontană. Când planul se dovedeşte nerealist, se reevaluează şi se reproiectează obiectivele.**
4.Eliminarea pedepsei pentru eşecurile elevului. ***Pedeapsa este un obstacol în calea succesului şi conduce la stabilizarea valorică a eşecului*****. Critica îl face să se simtă singur şi neputincios iar slaba rezistenţă la frustrare îl conduce pe elevul cu tulburări de comportament la noi situaţii conflictuale. Mustrarea elevului cu tulburări de comportament nu echivalează cu responsabilizarea lui ci conduce la întărirea profilului de victimă .Este mai indicată concentrarea pe consecinţele unui comportament iresponsabil –aceasta îl ajută pe elev să-şi păstreze respectul de sine, să se simtă în siguranţă.**

Metode şi tehnici
-interviul structurat
-consilierea centrată pe realitate
-terapie cognitiv-comportamentală
-exercitiul de exprimare a sentimentelor
-terapie de grup
-consiliere suportivă
-terapie simptomatică
-jocul de rol

-punerea în situaţie

-argumentarea

Rezultate scontate :

- recunoașterea erorilor proprii și stimularea dorinței de a dezvolta un comportament dezirabil din punct de vedere social
- stingerea comportamentelor nedorite
- elaborarea de noi comportamente (dezirabile)
- automatizarea comportamentelor noi
- formarea , organizarea conduitelor de participare
- restructurarea imaginii de sine – cu formarea unei reprezentări a sinelui , obiectivă şi realistă
- restructurarea sistemului axiologic
- formarea apetenţei pentru realații interpersonale armonioase
- asumarea responsabilităţii pentru propriul comportament
- formarea şi activarea motivaţiei de autorealizare
- elaborarea de noi comportamente (dezirabile)

ACTIVITĂŢILE PROGRAMULUI

1. Iniţiere în tehnici de comunicare , consiliere centrată pe realitate şi gestionarea situaţiilor conflictuale

1 dată / lună- Lelcu Gabriela Nicoleta

2.Activităţi de consiliere psihopedagogică

1oră /săptămână- Lelcu Gabriela Nicoleta

3.Consiliere educațională

1 oră pe săptămână - prof . diriginte – Teodorovici Cristina

4.Activități de consiliere pastorală

1 dată/săptămână inițial apoi 1 dată /lună- preot-prof. Cîrlioru Cosmin

5.Terapie prin mișcare și jocuri sportive

zilnic

6. Terapie ocupaţională

1 dată pe săptămână

7.Terapie de grup

2 ori pe lună

8. Terapie de expresie grafică și picturală

9. Ludoterapie

Zilnic

Evaluare:

1.Acceptarea discuţiei despre comportamentul socio-școlar este indicator al succesului terapeutic

2.Scala stimei de sine Rosenberg

3.Monitorizarea comportamentului(grilă de observaţie directă/indirectă)

Întocmit,

Profesor : Teodorovici Cristina

Organizarea intervenţiei în terapia tulburărilor de comportament(TTC)

Forma de intervenţie cea mai adaptată elevului cu tulburări de comportament pe fondul dizabilităţii mintale ete terapia comportamentală realizată în echipă complexă :

Dirigintele clasei- manager de caz :

-alcătuiește planul managerial al clasei

-aplică fișa de depistare a tulburărilor de comportament

-semnalează cabinetului de TTC cazurile depistate

-consemnează în PIP comportamentele deviante observate la elevi

-decide ordinea de abordare a comportamentelor deviante

-păstrează legătura cu terapeutul pe tot parcursul intervenţiei

-informează pedagogii despre conţinutul PIP-ului şi asigură colaborarea cu aceştia

Profesor-terapeut :

-realizează/gestionează evaluarea complexă, evaluarea intermediară şi finală

-asigură colaborarea cu cabinetul medical, diriginte,cadre didactice şi pedagogii

-asigură condiţiile necesare pentru derularea programului de terapie

-consiliază elevul,familia,dirigintele, cadrele didactice

-desfăşoară activităţi de terapie de grup şi terapie individuală pe baza PIP-ului

-recomandă(la nevoie, altă formă de terapie)

Preot-profesor :

-realizează consilierea pastorală a elevilor

-cooperează cu terapeutul, dirigintele şi cadrele didactice şi pedagogii

-realizează terapia ocupaţională a elevilor

Kinetoterapeut

-realizează terapia prin mişcare şi jocuri sportive

-cooperează cu terapeutul, dirigintele,profesorii, cabinetul medical,pedagogii

Asistent social

-gestionează împreună cu dirigintele legătura cu Centrul

-asigură condiţiile materiale necesare elevului

-realizează consilierea suportivă a elevului

-asigură colaborarea cu celelate instituţii

-asigură completarea la zi a dosarului elevului,colaborează cu dirigintele, terapeutul,profesorii şi pedagogii; cu cabinetul medical

Monitorizarea comportamentului

GRILĂDE EVALUARE INTERMEDIARĂ A COMPORTAMENTULUI

Nr. Crt.	Indicatori de valoare	Autoevaluare	Evaluare terapeut
1	prezenţa la ore		
2	respectarea programului de cămin		
3	acceptarea opiniei celuilalt		
4	exprimarea verbală civilizată		
5	respectarea programului de cantină		
6	atitudinea pozitivă faţă de adulţi		
7	atitudinea pozitivă faţă de colegi		
8	atitudine cooperantă		
9	conştientizarea propriilor greşeli		
10	reducerea agresivităţii		
11	utilizarea formulelor de politeţe		
12	asumarea responsabilităţii propriului comportament		
13	punctualitate		
14	injurii/jigniri la adresa celorlalţi		

***Cotare*: cu (+) un comportament exprimat stabil**

cu (+ -)un comportament în curs de formare

cu (-) lipsa comportamentului

**Atenţie*: pentru indicatorul14 se notează cu (+) lipsa injuriilor în vocabularul elevului şi cu (-) prezenţa injuriilor

Grila conţine indicatori obţinuţi prin raportare la obiectivele programului (obiectivele exprimate în comportamente observabile)

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
"Prietenii de la Poli"

Prof.: GOLDA ADRIANA IOANA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR.2 CRIȘCIOR

GRUPA: combinata– ”Puișorilor”
UNITATEA DE INVĂTĂMÂNT:G.P.N. NR.2 CRIȘCIOR
TEMA ANUALA: *” Cu ce şi cum exprimăm ceea ce simțim?”*
TEMA SĂPTĂMÂNALĂ:„Să iubim animalele!”
PROIECTUL: ” PRIETENII DE LA POLI”
TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de cunostințe,priceperi și deprinderi
FORMA DE ORGANIZARE: activitate integrată-ALA I +ADP+ADE+ALA II
SCOPUL ACTIVITĂȚII: conștientizarea consecințelor pozitive si negative ale actelor sale de comportament asupra sa și asupra celorlalți.
ACTIVITATE CU CONȚINUTURI INTEGRATE:

ALA I: Bibliotecă:„Iglu-semne grafice”
Joc de masă:„ Labirint-ajută eschimosul să ajungă acasă”
Construcții:„Ghețarii de la Polul Nord”
Științe:„Transformările apei-observare”
ADP:Întâlnirea de dimineață: „Ce stii despre…?”, **Rutine; Tranziții.**
ADE: DOS: „ Povestea ursului cafeniu”-lectura educatoarei +jocul didactic„Prietenii de la Poli”
DEC:„Ursul polar”-pictură
ALA II : „Ursul doarme si visează**”**-joc distractiv

Competențe specifice:

- Să identifice stările emoționale ale personajului si cauzele care au contribuit la stările emoționale ale personajului principal din poveste;
- Să traiasca in relația cu cei din jur stări afective pozitive.
- Să manifeste toleranță și armonie cu cei din jur concomitent cu invățarea autocontrolului.
- Să fie capabili sa realizeze lucrări practice si plastice, valorificând deprinderile de lucru însușite.

<u>Strategii didactice</u>:

Metode si procedee didactice: expunere, tehnica Mâna oarbă, conversaţia, explicaţia, experimentul, problematizarea, cubul, surpriza, aplauze.

Mijloace didactice: ecusoane cu animale de la Poli, calendarul naturii , panoul prezentei, creioane, calculator (prezentare Power Point), figurine, hârtiecolorată, spumă de ras.

Forme de organizare: frontal, individual, grupuri mici;

Locul desfășurării: sala de grupă

DURATA: o zi

Bibliografie:

- ***Curriculum pentru învățământul preșcolar, București, 2008;
- Culea, Laurenția, *Aplicarea noului curriculum pentru educație timpurie*
- Breben, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela, *Metode interactive de grup. Ghid metodic*, Editura Arves, 2002.
- -“Antologie de proiecte tematice pentru activităţi integrate” – Ed. Diana 2009
- -Revista “Învăţământul preşcolar” – 1-2/2011

Scenariul zilei

1. ***MOMENTUL ORGANIZATORIC*** : Pentru o bună desfăşurare a activităţii se vor lua următoarele măsuri: aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului , pregătirea materialului didactic necesar desfasurării activitătii, intrarea copiilor in sala de grupă.

2. ***INTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ***: Ziua va debuta cu intâlnirea copiilor in sala de grupă și așezarea lor în semicerc. La intalnirea de dimineață copiii își vor alege câte o imagine (animale sălbatice de la Polul Nord) prin intermediul tehnicii Mâna oarbă si vor răspunde la intrebarea „ Ce știi despre..?”.

3. ***SALUTUL***: Salutul va porni de la educatoare, copii vor raspunde salutului şi se vor saluta reciproc in fucție de ecusonul pe care îl are fiecare (pinguin, urs polar, foca):

“- Bună dimineaţa, pinguinule …,/ Bine ai venit!”

„ Bună dimineaţa , ursule polar …., / Bine te-am găsit!”

Insă ca ziua să înceapă bine, copiii vor fi invitati de educatoare să execute cateva exerciții de inviorare. Copiii vor spune poezia: “Ursuletul Panda” si vor realize miscarile aferente acestuia:

“Ursuletul Panda, in fiecare luni
Dimineaţa face genoflexiuni
Cu saci de box se-antrenează marti
Si nu-i lasa in pace, pana nu-i vede sparti!
Miercuri sare coarda, l-am vazut chiar eu,
Iar joi face cros in sort si maiou!
Vineri joaca tenis doua ore-ntregi,
Sambată la fotbal e prezent la meci.
Duminica la polo e cel mai activ
Ursuletul Panda e polisportiv.
De cand face sport e mai sănătos,
Totdeauna vesel, suplu si frumos!”

4. ***PREZENŢA***: prezența se va realiza la centrul de prezență. Copiii sunt solicitați să rostească numele copiilor care nu sunt prezenți la grădiniță .

“După ce ne-am adunat
Şi frumos ne-am salutat
Colegii ne-am întâlnit;
Cine oare n-a venit?”

5. ***CALENDARUL NATURII***: Se folosesc jetoane, imagini, se completează calendarul naturii, menţionându-se ziua, data, luna, anul, evenimentul zilei. Se discută starea vremii şi îmbracămintea adecvată acesteia.

6. ***NOUTATEA ZILEI:*** Captarea atenției se va face prin descoperirea urmelor pe care le-a lăsat un vizitator neasteptat (ursul polar) in sala de grupă. Educatoarea va merge impreună cu copiii, peste urmele găsite, si va descoperi un bilețel lăsat de prietenul care i-a vizitat, si un fluier. Acesta ii va spune educatoarei că le-a pregatit preșcolarilor mai multe surprize si jocuri pentru că a auzit cât de multe lucruri cunosc ei despre animalele de la Polul Nord. De asemenea o va ruga pe educatoare să le citească preșcolarilor o poveste foarte frumoasă , despre vietuitoarele de la Poli: “Povestea ursului cafeniu”.

Educatoarea ii anunță pe copii tema activității.

7. ***ACTIVITATE DE GRUP***:

Domeniul Om si Societate (lectura educatoarei)

În sala de grupă s-a adus un calculator cu ajutorul căruia se va prezenta „Povestea ursului cafeniu”, printr-o prezentare Power Point. Expunerea povestii „Povestea ursului cafeniu”:

a) Anunțarea titlului si a autorului povestii. Expunerea va trebui sa fie clară si accesibilă copiilor, de asemenea va trebui să fie expresivă pentru a menține treaz interesul preșcolarilor si pentru asigurarea motivației învățării. Expunerea poveștii se va realiza prin modularea vocii:

- schimbarea ritmului vorbirii pe parcursul expunerii;
- pauzele logice, psihologice si gramaticale;
- repetiţii;
- mimică si gesticulație;
- mijloace imitative si intuitive scenei din poveste.

b) Expunerea va trebui adaptata nivelului de inţelegere al copiilor, într-un ritm normal, nici prea lent, nici precipitat, păstrându-se stilul autorului. Se vor explica copiilor cuvintele necunoscute.

c) Pe durata expunerii, educatoarea va proiecta imaginile ce sugerează diferite momente ale conținutului , facilitând asimilarea acestuia.

Accentul va cădea pe momentele in care Ursul Cafeniu își dorește să aibă si el prieteni, chiar dacă este

diferit de ceilalți; de asemenea, se va atrage atenția preșcolarilor asupra emoțiilor pe care le trăiesc personajele din poveste. După finalizarea poveștii, educatoarea le va spune copiilor că prietenul care i-a vizitat le-a pregătit si un joc interesant. Ea le va spune copiilor că jocul se numește „Prietenii de la Poli”.

Se va prezenta cubul, ale carui fețe sunt colorate diferit. Fiecare parte a cubului are o altă sarcină. Toți preșcolarii vor fi antrenați in joc, jucându-se pe grupe, formate cu ajutorul ecusoanelor primite la Intâlnirea de dimineață. Dacă, de exemplu, un preșcolar din grupa Pinguinilor va roti cubul, va răspunde un coleg pe care preșcolarul îl va alege de la o altă grupă. Dacă acesta nu știe să răspundă, va cere ajutorul unui coleg din grupa sa.

1. DESCRIE: Descrie-l pe Ursul Cafeniu.
2. COMPARĂ: Comportamentul Ursului cafeniu cu comportamentul celorlalți urși polari.
3. ASOCIAZĂ: Cum te-ai simțit atunci când cineva nu a vrut să se joace cu tine?
4. ANALIZEAZĂ: Comportamentul Ursului cafeniu fața de celelalte animale.
5. ARGUMENTEAZĂ: Cum trebuie să te comporți pentru a-ți păstra prietenii.
6. APLICĂ: Imită scena în care animalele s-au bucurat de salvarea puiului de urs.

Domeniul estetic și creativ : (pictură)

Sarcini de lucru:

- pictarea ursului polar cu spumă.

Mijloace didactice: spumă, pensule.

Intuirea materialelor: Se va face recunoașterea si denumirea materialelor de pe masă.

Explicarea si demonstrația procedeelor de lucru.

Se va explica copiilor procesul de relizare a lucrării. Prescolarii vor aplica, cu ajutorul pensulelor, spumă pe blana urșilor, asemenea Ursului Cafeniu, care și-a săpunit blana ca să aibă și el blana albă. Se vor realiza lucrările, timp in care educatoarea va trece pe la fiecare copil pentru a da indicatii acolo unde este necesar.

După ce toti copiii vor termina, se vor pune la expozitie lucrările.

8. *ACTIVITATI IN CENTRE DE ACTIVITATE*:

I. **Bibliotecă**: „Iglu- semne grafice”

Sarcini de lucru:

- trasarea liniilor grafice si descoperirea unei case de la Polul Nord (iglu).

Mijloace didactice: imagini iglu, creioane.

II. **Joc de masă**: „Labirint - ajută eschimosul ajungă la iglu”

Sarcini de lucru:

- rezolvarea sarcinilor;
- găsirea drumului spre ghetar.

Mijloace didactice : labirint, creioane colorate.

III.Construcții : „Ghetarii de la Polul Nord”

Sarcini de lucru:

- construirea de diferiti ghetari, din piese din polistiren puse la dispoziție.

Mijloace didactice: piese de polistiren.

IV. **Științe:** „Transformările apei - observare”

Sarcini de lucru:

- observarea diferenței dintre gheață si apa caldă.
- observarea transformărilor prin care trece apa.

Mijloace didactice: gheață, apă caldă/ rece, animale de la polul nord-figurine .

9. *ACTIVITATI RECREATIVE SI DE RELAXARE*

Educatoarea va explica regulile jocului „Ursul doarme si visează”, după care se vor juca impreună acest joc, de cateva ori.

10. *INCHEIEREA ACTIVITATII . APRECIERI FINALE*

Educatoarea face aprecieri cu privire la modul in care au lucrat copiii la intreaga activitate.

Scenariul didactic

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONŢINUTUL ŞTIINŢIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
1. MOMENT ORGANIZATORIC	Asigurarea condiţiilor optime desfăşurării activităţii. Aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului şi realizarea decorului, pregătirea tuturor materialelor pentru activităţi.		
2. CAPTAREA ATENŢIEI	Captarea atenției se va face prin descoperirea urmelor pe care le-a lăsat un vizitator neașteptat (ursul polar) in sala de grupă.	Conversația Scrisoarea Ursuletul	Stimularea interesului pentru activitate
3. ANUNŢAREA TEMEI ŞI A OBIECTIVELOR	Ii voi anunța pe copii tema activității. În sala de grupă s-a adus un calculator cu ajutorul căruia se va prezenta „Povestea ursului cafeniu”. Dupa aceea le voi prezenta cele 4 centre deschise unde vor realiza lucrari interesante. La lcentru **Bibliotecă** vor descoperi casa de la Polul Nord cu ajutorul trasării semnelor grafice, la **Joc de masă** il vor ajuta pe eschimos să ajungă la Iglu, la **Stiințe** vor descoperi prin jocul sensorial transformările prin care trece apa, iar la **Construcții** vor realiza gheţari cu ajutorul pieselor de lemn/zapadă artificial/lego.	expunerea observarea	Observarea comportamentului nonverbal
4. CONSOLIDAREA CUNOSTINTELOR SI	Fiecare copil va avea posibilitatea sa-si aleaga centrul dorit.	Expunerea	

COMPORTAMENTELOR COPIILOR	Copiii se vor aseaza in centre, le sunt explicate modul de realizare a lucrarilor. Copiii se vor roti la fiecare centru deschis. Intuirea materialelor: Se va face recunoasterea si denumirea materialelor de pe masă. Explicarea si demonstrația procedeelor de lucru. Se va explica copiilor procesul de realizare a lucrărilor. Fiecare copil va rezolva sarcinile si va trece prin fiecare centru de activitate, fiind ajutați de catre educatoare . De asemenea educatoarea va urmări activitatea copiilor din celelalte centre deschise. După ce toți copiii vor termina, se vor pune la expoziție lucrările. După ce copiii vor finaliza activitaţile propuse la celelalte centre, voi aprecia munca acestora si ii voi anunţa că vor folosi construcţia realizată la centrul **Construcţii** pentru infrumusețarea centrului tematic . Expunerea poveștii „Povestea ursului cafeniu”. punerea va trebui sa fie clară si accesibilă copiilor, de asemenea va trebui să fie expresivă pentru a menține treaz interesul preșcolarilor si pentru asigurarea motivației invațării. Expunerea poveștii se va realiza prin modularea vocii: - schimbarea ritmului vorbirii pe parcursul expunerii; - pauzele logice, psihologice si gramaticale; - repetiții; - mimică si gesticulatie; - mijloace imitative si intuitive scenei din poveste. Expunerea va trebui adaptată nivelului de inţelegere al copiilor, într-un ritm normal, nici prea lent, nici precipitat, păstrandu-se stilul autorului. Se vor exlica copiilor cuvintele necunoscute. Pe durata expunerii, educatoarea va proiecta imaginile ce sugerează diferite momente ale conținutului , facilitand asimilarea acestuia. Accentul va cădea pe momentele in care Ursul Cafeniu își dorește să aibă si el prieteni, chiar dacă este diferit de	Explicaţia Conversatia Calculator	Activitate practică

	ceilalți; de asemenea, se va atrage atenția preșcolarilor asupra emoțiilor pe care le trăiesc personajele din poveste. Cum se numește povestea pe care ați ascultat-o? Cum a fost ursul la inceputul poveștii? Cum a fost ursul la sfarșitul poveștii? După finalizarea poveștii, educatoarea le va spune copiilor că prietenul care i-a vizitat le-a pregătit si un joc interesant.	Conversatia Explicația Exercițiul	Observarea comportamentului copiilor.
5. OBȚINEREA PERFORMANȚEI	Ursuletul Martinel va explica jocul promis copiilor, „Prietenii de la Poli”. 1. Descrie: Descrie-l pe Ursul cafeniu. 2. Compară: Compară comportamentul Ursului cafeniu cu comportamentul celorlalți urși. 3. Asociază: Cum te-ai simțit atunci cand cineva nu a vrut sa se joace cu tine? 4. Analizează: Comportamentul Ursului cafeniu față de celelalte animale. 5. Argumentează: Cum trebuie să te comporți pentru a-ți păstra prietenii. 6. Aplică: Imită scena în care animalele s-au bucurat de salvarea puiului de urs . Ursul Martinică mai are un joc pregătit pentru copii si vrea să vadă dacă ei cunosc prin ce stări emoţionale au trecut personajele povestii. Pentru a identifica emoţiile acestuia se va realiza un joc utilizand metoda piramidei. Voi prezenta regulile jocului: *Linia 1*: Cum este Ursul cafeniu la sfarsitul poveștii? *Linia 2*: Cum este Ursul cafeniu? (prietenos si curajos) *Linia 3*: Identifică emoțiile pe care le-a trăit Ursul cafeniu cand toate animalele pe care le intâlnea râdeau de el. (tristețe, furie, rușine). După terminarea acestei activități, educatoarea le spune că ursulețul Martinel vrea să vadă dacă ei știu să picteze cu spumă chipul ursului.Copiii intuiesc materialele de pe mese.	Explicaţia Cubul Conversația Conversația Piramida Problematizarea	Aprecieri verbale

	Urmează explicarea si demonstrația procedeelor de lucru. Se va explica copiilor procesul de relizare a lucrării. Prescolarii vor aplica, cu ajutorul pensulelor, spumă pe fețele urșilor, asemenea Ursului Cafeniu, care și-a săpunit blana ca să aibă și el blana albă. Se vor realiza lucrările, timp in care educatoarea va trece pe la fiecare copil pentru a da indicații acolo unde este necesar. După ce toți copiii vor termina, se vor pune la expoziție lucrările. Urmeaza activitațile liber alese, unde vom juca jocul„Ursul doarme și visează” Se vor explica copiilor regulile jocului, vom desfășura jocul de probă, apoi vom juca jocul de câteva ori.		
6.EVALUAREA ACTIVITĂȚII	După terminarea activităților liber alese,educatoarea va face aprecieri cu privire la modul in care au participat copiii la intreaga activitate și la comportamentul acestora. Se cere copiilor să facă aprecieri și autoaprecieri, exprimând opinii referitoare la modul în care sa lucrat, cum au colaborat și la rezultatele pe care le-au obținut.	Conversația Analizarea lucrărilor	Interpretarea lucrărilor; Aprecieri verbale, individuale și colective. Analiza produselor activităţii

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI

Prof.Șmuleac Gabriela Iuliana
Școala Gimnazială Nr.195, București

I. DATE GENERALE DESPRE COPIL :

Varsta: 7 ani si 2 luni

Rezultate obținute la probele de evaluare:

- la început nu au fost pe măsura aşteptărilor datorită unei uşoare incapacităţi de se concentra suficient de mult pentru fiecare sarcină, dar si datorită problemelor de exprimare. Realizează corect sarcinile date dacă o urmăresc îndeaproape și îi explic de doua ori ce are de făcut.

II. DATE FAMILIALE :

Atmosfera şi climatul educativ: raporturi armonioase, de înţelegere între părinţi şi între părinţi şi copii.

III. DEZVOLTAREA FIZICĂ ŞI STAREA SĂNĂTĂŢII :

- Caracteristici ale dezvoltării fizice: este normal dezvoltată din punct de vedere fizic.

IV. PROCESELE COGNITIVE:

1. Nivelul de inteligentă- medie;

2.Gândirea - concret – intuitivă, nu face abstractizări.

3. Memoria:- în general mecanică și de scurtă durată , viteza de memorare lentă, durata păstrării scurtă.

4. Imaginatia- reproductivă;

5. Limbajul - tulburări de pronunție (dislalie), vocabular redus, exprimare greoaie, vocabular pasiv spre normalitate, vocabular activ limitat, utilizat de regula la solicitare repetată, lipsește inițiativa verbală.

VI. TRĂSĂTURI DE PERSONALITATE :

1. Temperamental:- hipersensibilă, interiorizată, retrasă, nesigură, anxioasă,

2. Emotivitate:- emotivă dar fără reacţii dezadaptative;

3. Dispoziție afectivă predominantă:- mai mult tristă;

4. Insușiri aptitudinale:- rezolvă corect, dar consumă mai mult timp şi investeşte mai multă energie;

VII. RELATIA COPILULUI CU ACTIVITATEA

- de obicei pasivă, aşteaptă să fie solicitată;
- participă la acțiunile inițiate de către învățătoare și de către copiii;
- lipsește spontaneitatea și initiativa.

Purtarea în general :

- bună, cu abateri comportamentale rare, dar nu grave

Conduita în grup, integrarea socială a copilului :

- mai mult retrasă, rezervată, puţin comunicativă;
- participă la activitatea de grup numai dacă este solicitată.

ANALIZA SWOT - metoda de analiză si interpretare a datelor pentru fundamentarea unui program de intervenții personalizat.

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
- desenează și colorează foarte mult; - intelect bine dezvoltat (rezolvă cu succes sarcinile din programul grupei mari); - recunoaște și denumește corect cifrele, pozițiile spațiale, dimensiunile, culorile; - clasifică după criteriile cerute, dar uneori solicită ajutor; - deprinderi bine formate ; - o bună dezvoltare a operaţiilor gândirii (analiza, sinteza); - rezolvă foarte bine jocurile puzzle, - mușchii mici ai mâinii sunt bine dezvoltați - sănătate bună.	- limbaj incorect din punct de vedere fonetic, gramatical, lexical; - interes difuz /nefocalizat, cu trecere rapidă de la o activitate la alta fără motiv; - agresivitate redusă când dorește să obțină jucării; - timiditate; - tulburări emoţionale.
OPORTUNITĂŢI	**AMENINŢĂRI**
- acceptare necondiţionată din partea familiei - frecventarea școlii; - participarea la activităţi opţionale - care să-i perfecteze abilităţile pe care le are; - materiale didactice care să-i permită dezvoltarea deplină a personalităţii. - familie care se ocupă de educaţie şi ţine legătura cu învățătoarea.	- atitudinea reticentă a unor părinți; - situația materială precară a familiei

Avand în vedere aceste caracteristici am identificat următoarele nevoi ale lui P.D.:

Ø Nevoia de apreciere a adultilor asupra persoanei sale, dându-i încredere în forțele proprii.

Ø Nevoia de socializare, de integrare într-un grup pentru a stabili relații de prietenie cu ceilalți copii (pentru că P.D. nu are prieteni foarte mulți);

Ø Nevoia de comunicare – legata de celelalte nevoi, pentru că trebuie să-și convingă colegii că nu este diferită față de ei.

Ø Nevoia de rezolvare cu succes a sarcinilor de învățare;

Ø Nevoia de îmbunatățire a imaginii de sine, pentru a-și învinge timiditatea, de a căpăta încredere în forțele proprii și a participa activ la orice activitate realizată în școală, dar și în familie.

Activităţi specifice pentru realizarea nevoilor

1. Explicarea problemelor pe care le are. Problemele de limbaj dezvoltă sentimentul de inferioritate. Acest lucru duce la tristeţe, deprimare, izolare.
2. Susţinere şi sprijin, ştiut fiind faptul că e nevoie de timp pentru formarea deprinderilor. Nu putem schimba copilul dintr-o dată, ci pas cu pas.
3. Stabilirea de obiective reale Vom porni de la puţin, ca apoi să se avanseze progresiv.
4. Program comun, copilului explicându-i-se în limitele posibilităţilor lui ce are de făcut, apoi repetându-se de mai multe ori.
5. Laudă pentru orice încercare a sa.

Este bine, chiar necesar, în acest caz, să lăudăm copilul. O laudă sinceră îi va spori încrederea în sine, ceea ce înseamnă un lucru important pentru dezvoltarea personalităţii sale. Totul trebuie făcut însă cu măsură. Nu trebuie să

cădem într-o extremă greşită, să exagerăm cu laudele, iar copilul să asocieze obligatoriu îndeplinirea unei sarcini cu o recompensă.

6. Mediu propice pentru a se concentra

Acasă trebuie să i se creeze o atmosferă liniştită, să se asigure o ambianţă potrivită, din care copilul să se alimenteze cu impresii pozitive, necesare evoluţiei sale normale.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Obiective propuse

O1 – efectuarea unei game variate de exerciții

Activități specifice acestui obiectiv:

- educarea mişcărilor articulatorii (exerciţii pentru dezvoltarea mobilităţii aparatului fono-articulator: ex. de mobilitate a maxilarelor; ex de mobilitate pentru limbă; ex. pentru buze şi obraji; ex. pentru vălul palatin)
- educarea respiraţiei (dezvoltarea respiraţiei nonverbale şi a respiraţiei verbale)
- dezvoltarea auzului fonematic (cu scopul de a evidenţia sunetele unele de altele)

O2 – dezvoltarea abilitatii de exprimare a emotiilor pozitive

Activitati specifice acestui obiectiv:

- încurajarea lui P.D. in toate activitatile pe care le face.(„Astazi ai facut mai bine ca ieri”)
- folosirea recompensei, a laudei;
- progresul făcut să fie monitorizat și apreciat ;
- evitarea comparației între P.D. și un alt copil din clasă.
- evaluarea propriilor activități.

O3 – dezvoltarea încrederii în forţele proprii

Activitati specifice acestui obiectiv:

- acordarea de roluri de lider în jocurile de echipă.(„Astăzi, P. va fi ajutorul doamnei învățătoare şi ea va spune care sunt etapele pe care trebuie să le urmați pentru a rezolva cerințele fișei de lucru”).
- rezolvarea problemelor împreună cu ea.
- participarea lui P. la jocuri de echipă.(„Ţară, ţară, vrem ostaşi”, „Păsărica mută-ți cuibul” etc.)
- focalizarea atenţiei învățătoarei pe aspectele pozitive.(„Tu faci bine aceste lucruri ... ”)
- gestionarea corectă a conflictelor. („Să vedem cine este vinovat şi cum putem rezolva această ceartă. Aştept soluţii”)

O4 – Integrarea cu succes în colectivul clasei

Activitati specifice acestui obiectiv:

- realizarea comunicării dintre copii, ajutându-o să își facă un grup de prieteni („Cu cine vrei să te joci? Hai să organizăm un joc cu ei”.)
- realizarea unor activităţi de ajutorare reciprocă între copii.
- realizarea unor activităţi care merg pe acceptarea diferenţelor(„Fiecare poate să facă ceva foarte bine, împreună veţi reuşi să faceţi tot ce v-aţi propus”).
- realizarea de lucrări colective.
- rezolvarea de exerciții și probleme cu ceilalţi copii(„Hai să efecuăm împreună aceste exerciții și probleme.”)

CURRICULUM ADAPTAT

Prof. TĂZLĂOANU FLORENTINA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: TOMA FLORINA COSMINA

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ NR ……DIN……

DIAGNOSTIC: AMIOTROFIE SPINALA TIP2, EPILEPSIE ,SCOLIOZA TORACALA

CLASA a XI-a C

DISCIPLINA :CONTABILITATE

PERIOADA DE IMPLEMENTARE : AN ȘCOLAR 2021-2022

I.COMPETENȚE GENERALE

UNITATEA DE INVATARE	COMPETENTE SPECIFICE	CONTINUTURI	NR. ORE	SAPT	OBS
Înregistrarea operaţiilor economico-financiare	Stabilirea regulilor de functionare a conturilor	• Recapitulare. Testare initiala • I. Conturile necesare evidenţierii operaţiilor economico-financiare • Prezentarea planului general de conturi, identificând conturile necesare înregistrării operaţiilor economico-financiare; • Folosirea conturilor sintetice de gradul 1 şi 2, funcţionarea conturilor de activ şi pasiv, în corelaţie cu operaţiile desfăşurate.	10	S1-S5	
Înregistrarea operaţiilor economico-financiare	Inregistrarea operatiunilor economico-financiare in contabilitate. Utilizarea algoritmilor de calcul pentru determinarea informatiilor economico-financiare	II. Înregistrarea operaţiilor economicofinanciare în contabilitate prin utilizarea analizei şi formulelor contabile specifice a. Contabilitatea capitalurilor proprii □ Operaţii privind constituirea, majorarea şi diminuarea capitalului social; □ Operaţii privind rezultatul exerciţiului financiar; b. Contabilitatea imobilizărilor □ Operaţii privind imobilizările necorporale; □ Operaţii privind imobilizările corporale;	48	S6-S30	

		c. Contabilitatea stocurilor □ Operaţii privind stocurile de materii prime şi materiale, materiale de natura obiectelor de inventar şi produse; □ Operaţii privind stocurile de mărfuri; d. Contabilitatea decontărilor cu terţii Decontări cu furnizori şi clienţi; □ Decontări cu personalul şi cu bugetul de asigurări şi protecţie socială; □ Decontări cu bugetul statului; o Impozitul pe profit o Impozitul pe veniturile microentităților o Taxa pe Valoarea Adăugată. e. Contabilitatea trezoreriei □ Operaţii privind decontările prin conturile bancare; □ Operaţii privind decontările în numerar; □ Instrumente de plată: Biletul la ordin,Cambia și CEC-ul. f. Contabilitatea cheltuielilor și veniturilor □ Operaţii privind cheltuielile; □ Operaţii privind veniturile. g. Completarea documentelor specifice operaţiilor economico-financiare			
Înregistrarea operaţiilor economico-financiare	Utilizarea softurilor contabile pentru evidenta documentelor	III. Registrele contabile Prezentarea registrelor contabile obligatorii – registrul jurnal şi registrul cartea mare; Completarea registrelor contabile.	4	S31-S32	
		EVALUARE FINALA	2	S33	

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

Prof. Cioban Lucia-Maria

I. INFORMAŢII DE BAZĂ

Iniţialele preşcolarului: C.I.M.

Domiciliul:

Gradiniţa/Grupa: Grădiniţa ....., /Grupa Mare „A„

Tata: N. V., 34 de ani - lăcătuş mecanic;

Mama: N.A., 30 de ani – casnică

Alte date despre familie: nu mai are fraţi; locuieşte împreună cu bunica maternă.

Alte persoane implicate: părinţii, bunica

Echipa de intervenţie: educatoarea, profesor psiholog

Data elaborării planului: octombrie 2021

Durata de desfăşurare: an şcolar 2021-2022

II. STAREA ACTUALĂ A PREŞCOLARULUI

- **COMPORTAMENT COGNITIV**

  - copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurator corespunzătoare vârstei si nu are capacitatea de a observa sistematic;
  - nu recunoaşte cifrele;
  - nu recunoaşte toate culorile;
  - nu cunoaşte părţile componente ale unei plante;

- **AUTONOMIA PERSONALĂ ŞI SOCIALĂ**

  - **Aria de autoservire:** carenţe în comportamente motrice

(mânuire obiecte, încercuire imagini) şi în gesturile social – utile de autogospodărire (să-şi ia singur materialul didactic, să lucreze fără ajutor).

  - **Aria de socializare:** este politicos cu personalul grădinitei

foarte apropiat de mama şi educatoare, are uneori crize de nesiguranţă, este sociabil, colaborează cu colegii de grupă.

  - **Aria comportamentelor psihomotrice**: dezvoltare fizică

corespunzatoare vârstei; cunoaşte schema corporalăp; întampină dificultati în orientarea spaţială; are deprinderi de igienă personală şi colectivă bine formate; nu are coordonare şi stabilitate a gesturilor şi mişcărilor corespunzătoare activităţii de

EVALUARE INIŢIALĂ

III. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Scopul programului de intervenţie: la sfârşitul programuluipreşcolarul trebuie să fie capabil să identifice, să analizeze, să recunoască cifreele , să enumere minimum 3 culori, să discrimineze cel puţin două plante cu flori, să opereze în alte contexte cu noţiunile învăţate.

Obiective pe termen lung:

- dezvoltarea operaţiilor gândirii şi a calităţii acesteia;
- recuperarea lacunelor datorate handicapului usor de care suferă;
- exersarea capacitaţii de orientare spaţială şi temporală;

- educarea comportamentului civilizat.

IV. EVALUAREA CRITERIALĂ - Criterii de evaluare minimală: să enumere cel putin trei culori, să numere până la 10, să recunoască cel puţin două plante, să recunoască culorile întâlnite la plante.

- Criterii de evaluare maximală: să clasifice florile după culoare, să cunoască rolul părţilor componente, să se exprime coerent, în propoziţii scurte.

- Instrumente de evaluare: plante naturale, jetoane, fişe de lucru individuale.

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Limbă şi comunicare

Obiective	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Să se exprime în propoziţii scurte, coerente.	Exerciţii de exprimere; jocuri scurte de imitaţie.	An şcolar 2021-2022	Formularea de propoziţii scurte.	Întărire pozitivă
Să denumească anotimpul, să numească cel puţin două caracteristici. Să denumeasca culorile caracteristice.	Exercitii de exprimare corectă a denumirii plantelor din imaginea dată şi de identificare a culorilor regăsite la plantele prezentate; Jocuri senzoriale; „Ce culoare are floarea?”, „Arată culoarea…”		Exprimă corect denumirea anotimpului şi caracteristicile cu ajutor sau singur. Denumeşte culorile galben, alb (nonculoare), verde.	Aprecieri verbale
Să denumească părţi componente ale plantei.	Exerciţiile de identificare a părţilor plantelor; exerciţii de pronunţie.		Exprimă singur sau cu ajutor.	Aprecieri, recompense

Domeniul cognitiv

Să observe plantele din imagini . Să recunoască plantele cerute	“Jocuri: “Grădina cu flori”, “Grădina cu zarzavaturi”. Exerciţii de identificare şi recunoaştere a plantelor	An şcolar 2021-2022	Observă, recunoaşte şi numeşte cu ajutor câteva plante	Încurajări verbale, stimulente
Să recunoască culorile regăsite la plantele propuse	Exerciţii şi jocuri senzoriale: „Ce culoare are?”, „Arată culoarea..”, Ce culoare se potriveşte?”		Găseşte şi numeşte culoarea cerută singur sau cu ajutor	Aprecieri verbale
Să cunoască părţile componente ale unei plante	Observare directă, exerciţii de analiză, exerciţii de completare, jocuri: „Cine sunt eu?”, „Cum mă cheamă?”, „Unde se potriveşte?”		Repetă după educatoare, potriveşte, denumeşte singur sau cu ajutor	Apreciere pozitivă; fişă individuală de lucru

Domeniul psihomotric

Să recunoască componentele spaţiale	Exercitii de mişcare: sus-jos, pe, sub, lângă, pe etc. Jocuri: „Unde sunt?”, Arată sus-jos...”	An şcolar	Corectitudinea şi rapiditatea reacţiilor la comenzi; -Identificarea şi precizarea corectă a poziţiilor spaţiale ale obiectelor folosite în joc; -Recunoaşterea şi denumirea unor poziţii spaţiale ale părţilor componente ale plantelor (rădăcină, tulpină, frunze, flori”	Observarea comportamentului; Chestionarea orală pentru conştientizarea poziţiilor spaţiale; Aprecieri stimulative; întreceri
Să – şi coordoneze gesturile şi mişcările pentru a reda grafic sarcina cerută.	- Exerciţii efectuate pe loc şi în deplasare cu respectarea duratei, tempoului, intensităţii. - exerciţii şi jocuri de mişcare; exerciţii pentru musculatura fină şi grosieră.		Execută corect motric la comenzile: „Încercuieşte floarea de sus!”, „Subliniază rădăcina!” etc	Aprecieri verbale; încurajări; stimulente.

V. RECOMANDARI

- Implicarea familiei în planurilor elaborate ulterior.
- Reluarea unor secvenţe din planul propus anterior;
- Stimulare permanentă, activităţi complementare.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Ciurte Ramona-Claudia

Inițialele preșcolarului: B. A.M.

Grupa: Mijlocie „Fluturașii”

Grădinița:

An școlar: 2021-2022

Prezentarea cazului: B.A.M. este un preșcolar din grupa Mijlocie„Fluturașii”, care frecventează grădinița cu regularitate, lipsind doar din motive de sănătate. Este un copil dezvoltat fizic armonios, specific nivelului de vârstă. Copilul provine dintr-o familie în care există un climat de bună înțelegere între membrii familiei, A.-M. fiind mezinul familiei (are un frate mai mare care este la școală). Între familie și grădiniță există o foarte bună comunicare și colaborare, părinții dovedind mult interes pentru procesul instructiv-educativ desfășurat la nivelul grupei.

Dificultăți întâmpinate de copil: Pe parcursul anului școlar(grupa mică) am constatat că preșcolarul B. A. M. manifestă instabilitate afectivă, uneori interacționează cu preșcolarii de la grupă, alteori manifestă agresivitate și lipsă de comunicare cu copiii. În cadrul activităților desfășurate la grupă, am observat că în cea mai mare parte a timpului copilul se joacă singur, nu comunică că ceilalți copii, refuză compania copiilor. Uneori intervine în jocul copiilor, îi întrerupe, deranjează, le ia sau distruge jucăriile, împinge colegii, ceilalți copii din grupă fiind speriați de comportamentul lui A.M.. Dacă i se solicită să facă ceva, sau dacă nu primește sau face ceea ce dorește, începe să plângă și să manifeste un comportament opoziționist (negativist, uneori sfidător), folosind expresia „Nu vreau!” Copilul este atașat de cadrele didactice, iar de multe ori preferă să petreacă timpul în proximitatea educatoarelor (dorește să vină la noi în brațe, să fie îmbrățișat).

În urma discuțiilor purtate cu părinții, aceștia au afirmat că și acasă A.M. manifestă același comportament în cadrul activităților desfășurate împreună cu fratele mai mare. Am ajuns cu părinții la concluzia ca aceștia să aplice și acasă regulile care sunt aplicate la grupă, reguli care sunt repetate aproape zilnic cu preșcolarii de la grupă în cadrul „Întâlnirii de dimineață”. Împreună cu colega de la grupă am decis ca în acest an școlar să stabilim trei reguli. Aceste reguli sunt formulate astfel: „Ne jucăm frumos împreună!”; „Vorbim politicos cu ceilalți!”; „Muncim frumos împreună!”

Copilul manifestă un comportament impulsiv, caracterizat prin:

- agresivitate fizică
- lipsa comunicării cu ceilalți preșcolari
- izolare de ceilalți copii
- comportament opoziționist, atunci când nu dorește să facă anumite lucruri

În urma celor constatate am decis să elaborez un „Plan de intervenție”, pentru a aplica diferite activități individuale și de grup, activități care să contribuie la dezvoltarea abilităților sociale ale preșcolarului B. A.M.

Obiectivele intervenției educative:

-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.

-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;

-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;

-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cât și în calitate de vorbitor.

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Enunțarea problemelor	Obiective	Activitate de intervenție	Responsabili	Perioadă	Evaluarea progresului
1. Jocul solitar	-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;	„Ne jucăm cu Martinică”(joc distactiv) „Spune ce este și cum este?”(joc didactic Domeniul Limbă și Comunicare) „De-a grădinița”(Activități Liber Alese- Joc de rol)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar 2021-2022	Până la sfârșitul anului școlar, preșcolarul va participa la jocuri și activități, interacționând cu ceilalți preșcolari
2. Agresivitate	-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;	„Ne jucăm frumos împreună- Micii constructori”(Activități Liber Alese- Construcții) „Prinde balonul” „Cine ajunge primul?”(Domeniul Psiho-Motric- Traseu aplicativ)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar 2021-2022	Până la sfârșitul anului școlar copilul va manifesta un comportament pozitic față de colegii de grupă
3. Lipsa de comunicare	-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cît și în calitate de vorbitor;	„Citim imagini din carți cu povești” (Activități Liber Alese- Bibliotecă) „Ce se ascunde în săculeț?” -Joc senzorial „Poștașul”-Joc distractiv	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar 2021-2022	Până la sfârșitul anului școlar copilul va comunica cu preșcolarii de la grupă
4. Opoziționism	-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.	„Te rog! Mulțumesc”(Activitate de Educație pentru societate) „Să ne jucăm „*De-a ascultatul*” – Joc distractiv „Așa da! Așa nu!” (Domeniul Limbă și comunicare)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar 2021-2022	Până la sfârșitul anului școlar A.M. va reuși să își stăpânească comportamentul negativist, sfădător.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
AN ȘCOLAR- 2021-2022

PROF. COVACI VOICHIȚA-GEORGIANA

Inițialele preșcolarului - C. A.

Domiciliul:

Unitatea şcolară:

Grupa : Mare „A„

Educatoare:

Informaţii educaţionale:

În urma evaluării inițiale s-a observat că preşcolarul C. A. prezintă tulburări de limbaj (dislalie polimorfă) şi necesită activităţi suplimentare de corectare a vorbirii.

Profesorul logoped, Ş. M., prin activitatea de intervenţie logopedică,în urma testării logopedice, a depistat şi identificat tulburări de limbaj şi comunicare la preşcolarul amintit şi a propus părinţilor terapielogopedică, precum şi consiliere logopedică în cadrul cabinetului, spre corectare, recuperare, adaptare şi integrare şcolară şi socială.

Relaţii sociale:

- este politicoasă cu educatoarele şi personalul grădiniţei;
- este sociabilă, colaborează cu colegii de grupă.

Comportament cognitiv:

- copilul are reprezentari despre mediul înconjurator corespunzătoare vârstei şi capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este bogat, dar are tulburări de limbaj;
- operaţiile gândirii dezvoltate;
- atenţia este bine dezvoltată.

Comportament psihomotric:

- dezvoltare fizică corespunzătoare vârstei;
- cunoaşte schema corporală;
- are deprinderi de igienă personală şi colectivă bine formate.

Domenii de intervenţie:Activităţi specifice învăţământului preşcolar

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR

An şcolar

2021-2022

Educarea limbajului

OBIECTIVE	TEMA ACTIVITĂŢII	MIJLOC DE REALIZARE
- Să emită sunete din natură, onomatopeele: „ham, ham, miau, piu, piu, cotcodac, clonc, groh, groh”;	„Cine face aşa?”	Joc-exerciţiu
- Să emită diferite onomatopee: cum face gâsca, raţa, şarpele, vântul, cucul, albina, ceasul deşteptător, locomotiva, ploaia;	„Cum face?”	Joc-exerciţiu
- Exersarea pronunţiei prin redarea de onomatopee;	„ Cum cântă?” (vioara, toba, trompeta) Cântec: „Noi suntem muzicanţi voioşi”	Joc-exerciţiu cântec
- Exersarea pronunţiei prin utilizarea onomatopeelor: „pu-pu-pu, cri-cri-cri, ciirip-cirip, behehe, cot-cot-dac, cioc-cioc, mor-mor, ţup-ţup, bâz-bâz”	„ Repetă după mine!”	Joc-exerciţiu
- Emiterea unor cuvinteprin demonstraţie şi imitaţie: capră, ţânţar, şarpe, răţuşcă, rămurică, veveriţă.	„Spune cum spun eu!”	Joc-exerciţiu
- Exersarea sunetului vibrant ”r”: rândunică, rămurică, rama, Rică, râu;	„ Să rostim cuvinte cu sunetul R!” Poezia: „ Rică nu ştia să zică…”	Joc-exerciţiu
- Exersarea sunetului vibrant ”r”, sesizarea greşelilor în vorbire: laţă sau raţă, cleion sau creion, iepulaş sau iepuraş, male sau mare, gădiniţă sau grădiniţă;	„ Am spus bine, n-am spus bine”	Poezie Joc-exerciţiu
- Exersarea prin imitaţie	„ Zboară, zboară!”	Joc distractiv

- Exersarea diminutivelor, singularul / pluralul substantivelor. - Exersarea antonimelor - Construirea de propoziţii folosind denumirea obiectelor - Descrierea unei imagini, unui obiect cunoscut sau necunoscut de copii - Pronunţarea unor construcţii monosilabice: ba-be-bi-bo-bu, ma-me-mi-mo-mu, za-ze-zi-zo-zu, ţa-ţe-ţi-ţo-ţu, ram-tam-tim, dim-don-dum - Dezlegarea de ghicitori pe diferite teme; - Despărţirea unor cuvinte în silabe, apoi reunirea silabelor, refăcând cuvântul. - Descrierea în lanţ a diferitelor obiecte - Transformarea propoziţiilor enunţiative în interogative. - Realizarea acordului intre subiect si predicat. - Utilizarea corectă a cazului Genitiv.	„ Şi cuvintelor le place să se joace!”, „ Şi cuvintelor le place să fie alintate” „ Dacă este …, înseamnă că nu este…!” „ Ce este şi cum face?”- „Spune ce vezi!” „Rosteşte după mine!” „ Cine-i atent şigândeşte, repede ghiceşte!”- „ Joaca silabelor” „ Mai spune ceva!” „ Pune o întrebare despre…” „ Cine ţi-a dat jucăria?” „ Cui dai jucăria?”	Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu

Dezvoltare socio-afectivă

Obiective	Activitate	Metodesimijloacedidactice
- Să reacţioneze la expresia feţei celuilalt; - Să îşi exprime emoţiile; - Să îşi manifeste interesulfaţă de o persoană prin observarea mişcărilor acesteia; - Sădesfaşoare o activitate în compania celorlalţi copii; - Săcearăajutorul la nevoie; - Să împartăanumite obiecte/ mâncare/ jucării cu alţi copii.	Executarea comenzilor atunci când este asistat şi sprijinit fizic şi verbal.	- exerciţii; - jocuri de rol; - ilustraţii; - diverse obiecte.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Gyeacovici Andreea-Nadina

NUMELE PREŞCOLARULUI- INIŢIALELE : C. D. A.

GRUPA: mare

DOMICILIUL:

INFORMAŢII DESPRE MEDIUL SOCIAL: Locuieşte împreună cu familia lui: mama şi tata, nu are fraţi. . Mama îi acordă o atenţie deosebită fiind tot timpul în preajma lui, nelăsându-l nesupravegheat. Este un copil îngrijit şi iubit de părinţi.

DIAGNOSTIC PSIHOLOGIC:

Deficit psihomotric sever

ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Numele cadrului didactic:

Data elaborării P.I.P.:

MOTIVE DE REFERINŢĂ:

- principiul drepturilor egale (accesul la educaţie şi la alte servicii comunitare);
- -principiul egalizării şanselor în domeniul educaţiei;
- -principiul asigurării serviciilor de sprijin(resurse umane, instituţionale, materiale, financiare, servicii guvernamentale);
- dreptul fiecărui copil, în contextul reformei, la procesul instructiv-educativ prin respectarea structurilor şi particularităţilor bio-psiho-pedagogice;
- -principiul intervenţiei timpurii;
- -principiul cooperării şi parteneriatului (colaborare permanentă între cei implicaţi).

DOMENIUL DE INTERVENŢIE- educaţional

INFORMATII EDUCAŢIONALE

1. COMPORTAMENT COGNITIV:

- preşcolarul are minime reprezentări despre mediul înconjurător
- se exprimă foarte greoi, are tulburări de pronunţie;
- gândirea se manifestă doar în cazuri concrete.
- atenţia este slab dezvoltată.

2. COMPORTAMENT PSIHOMOTRIC

- deficienţă fizică datorată bolii (tetrapareză spastică gravă);
- nu cunoaşte schema corporală;
- întâmpină dificultăţi în orientarea spaţială;

- are deprinderi de igienă personală slab dezvoltate

3. RELAŢII SOCIALE:

- este sociabil doar cu educatoarele grupei
- este un copil ataşat de părinti
- are uneori crize de nesiguranţă

4. OBIECTIVE PE TERMEN LUNG:

- ameliorarea pronunţiei şi dezvoltarea exprimării orale;
- dezvoltarea operaţiilor gândirii şi a calităţii acesteia;
- recuperarea lacunelor datorate handicapului sever de care suferă;
- exersarea capacităţii de orientare spaţială şi temporală;
- educarea comportamentului civilizat.

5. DOMENIUL DE INTERVENŢIE: Educarea limbajului

-să „ citească” imagini şi să depisteze sunetele iniţiale;
-sa deseneze litere si cuvinte cu ajutorul șabloanelor;

6. DOMENIUL DE INTERVENŢIE: Domeniul stiinte

-exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 10;
-sa asociaze mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii);
- să denumească părţile componente ale corpului omenesc, al unui animal, ale unei plante ;

Metode si instrumente de evaluare:

-evaluarea se face prin exerciţii susţinute, prin jocuri educative având ca puncte tari automatismele întreţinute , ,povestiri, conversaţii, convorbiri cu părinţii, convorbiri cu medicul şi psihologul.
-observaţie directă;
- evaluare orală;
-evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice, portofoliul copilului, etc;

Evaluarea periodică

-discuţii despre comportamentul copilului;
-exemplificări despre activitatea desfăşurată, despre progresele obţinute pas cu pas;
-explicaţii despre metodele aplicate, de răbdarea de care este nevoie,de încurajarea permanentă la adresa copilului,de laude şi mângâieri şi multă atenţie din partea familiei;

Obiective realizate -pregătirea copilului de a răspunde pozitiv în grupul de copii ,de a face faţă în mod natural la integrarea în grupă ,promovarea unei atitudini deschise, de acceptare a copiilor cu nevoi speciale şi restul grupului.

Dificultăţi întâmpinate:

-munca susţinută, posibilităţi de modulare a programului zilnic,adaptare curriculară individualizată;

Metode cu impact ridicat:

-învingerea timidităţii ,de a nu se izola de grup, încredere în sine, acceptarea celorlaţi copii.

-necesită timp şi implicare uneori în defavoarea celorlalţi, tehnici speciale de predare, de lucru prin schimbarea regulilor.

Recomandări particulare:

-îmbunătţirea comunicării şi cooperării cu părinţii copiilor pentru programul susţinut pentru ameliorare şi progres.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

-stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale părinţilor de a fii alături de copil, de cerinţele speciale ale copilului,să aibă multă răbdare, încredere,să acorde atenţie pozitivă la eforturile copilului,să conştientizeze că este nevoie de timp şi efort din partea lor,de a sesiza ,anticipa şi a repeta situaţii educative pentru înţelegerea manifestărilor copilului.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

PROF. MICȘA IOANA GABRIERLA

1.INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele și prenumele preșcolarului (inițialele) : C. I. A.

Grupa: MIJLOCIE „A„

Diagnostic: Deficienţe de limbaj

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare de sănătate bună.

Informaţii despre mediul social: Locuiește împreună cu tatăl ei. Mama nu se implică în activitatea copilului, a divorțat de tata. Tatăl ei se ocupă de fetiță dar nu are timp pentru a-și educa copilul.

1. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Prof. înv. preșcolar:

Profesor logoped:

Data elaborării **:**

2. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- chestionare orale;
- probe de evaluare;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

3. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la actvități;

4. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea lacunelor din cunoştinţele preșcolarului;
- Formarea capacității de a comunica folosind propozițiile;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;

5. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

- Stimularea preșcoalrului în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- Implicarea mamei pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilități de relaționare socială;

OBIECTIVE	**METODE SI TEHNICI**	**MATERIALE UTILIZATE**
- efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercițiul de relaxare	- planșe - jocuri de construcție - plastilină - cărti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exerciții de gimnastică respiratorie, lingvală; - exerciții pentru formarea priceperilor și deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor și cuvintelor; - exerciții de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat în diferite poziții; - povestiri după imagini, planșe;	- planșe - fișe de lucru - jocuri - cărți
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exerciții de autocunoaștere; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii; - exerciții pentru managementul emoțiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, încurajerea;	-fișe de lucru -desene -minge din material moale -joc de rol
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de lucru;	- explicația; - exercițiul	-cărți, caiete; -fișe de lucru și cartonașe
- organizarea locului de învățare prin eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercițul; - încurajarea	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu;	- tratarea diferențiată; - relație empatică educatoare-preșcolar, psiholog-preșcolar; - activități complementare;	-planșe -jocuri -casete -cărți
- construirea unui orar si respecterea lui ,oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercițiul	-cartonașe cu sarcini expuse
- măsuri unitare de susținere a copilului de către familie; - motivarea familiei în continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fețe vesele

Domeniul de intervenţie: Domeniul Limbă şi Comunicare

Fetița nu pronunţă corect cuvintele și are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reușește să povestească textele auzite în cadrul activităților ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora.

Obiective pe termen scurt	**Obiective operaţionale**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral **2.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală **3.** Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris	- să înţeleagăsemnificaţia globală a mesajului oral; - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate; - să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt ; - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date; - să integreze cuvintele noi în enunţuri; -să identifice semne grafice și desene care transmit mesaje; - să sesizeze legătura dintre enunţurişi	-exercitii de delimitare a cuvintelor in enunturi; -exercitii de stabilire a pozitiei unui cuvant intr-o propozitie; -jocuri de identificare a pozitiei silabelor in cuvant; -exercitii de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvant; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învăţat si despartirea lor in silabe; -jocuri de punere in corespondenta a unui cuvant auzit cu imaginea corespunzatoare; -exercitii de despartire a cuvintelor in silabe; - exerciţii de trasare a elementelor grafice; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte si comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care sa	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea educatoarei; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două cuvinte, rostite clar de educatoare; - distinge, după auz, silabele şi sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul educatoarei; - citeşte imagini fluent şi corect, folosind enunţuri clare;	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

	imaginile care le însoţesc; - să citească după imagini	faciliteze scrierea literelor si scriere în duct continuu;	- construieşte propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri corectate la intervenţia educatoarei.	

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Popa Adriana

Iniţialele preşcolarului : B.A.

Domiciliul:

Instituţia:

Probleme cu care se confruntă copilul - întârziere în apariţia şi dezvoltarea limbajului, Tulburări de comportament, retard psihomotor.

B.A. este un băiat de 4 ani cu probleme de dezvoltare cognitivă și de dezvoltare a limbajului și comportament.

Echipa de intervenţie:

- Prof. P.A.
- Psiholog: P.C.
- Logoped: T.S

Domenii de intervenţie:

Psihomotric: creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare psiho- motrică,orientare şi organizare spaţio-temporală;

Comunicare: limbajul receptiv, limbajul expresiv, răspunsul la comunicare, capacitatea de a urma instrucţiuni;

Cognitiv: achiziţionarea de informaţii şi menţinerea acestora.

Obiective pe termen lung:

- dezvoltarea exprimarii orale;
- dezvoltarea operatiilor gandirii si a calitatii acesteia;
- exersarea capacitatii de orientare spatiala si temporala;
- educarea comportamentului civilizat.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

Mama va ține legătura cu specialiștii care lucrează cu copilul și îi va informa despre schimbările de rutină, pentru armonizarea demersului didactic, în sensul eliminării stresului determinat de aceste schimbări asupra copilului.

Evaluarea continuă a progreselor se realizează prin notarea fiecărui raspuns al copilului si a fiecărei schimbări de comportament în caietul de observaţii de la grupă.

Reevaluarea periodică este esenţială pentru stabilirea de noi obiective în conformitate cu evoluția copilului si cu nevoile sale de dezvoltare.

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Obiective/ Conţinuturi	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de intervenţie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Să imite şi să se joace ; Să comunice verbal şi /sau nonverbal ;	Sistem de comunicare prin intermediul schimbului de imagini. (metodă folosită în vederea construirii de către copil a propoziţiilor simple cu ajutorul	An şcolar	Își așteaptă rândul; Face schimb de obiecte cu interlocutorul; Comunică spontan(participând la	Joc structurat ce implică aşteptarea rândului(cel puţin doi jucători);

Să achiziţioneze abilităţi sociale adecvate ; Să răspundă corect la întrebările : ce ?, cine ?, cum ?, unde ? când ?, de ce ?. al cui este ? ale cui sunt ? Să urmeze instrucţiunile primite şi să finalizeze sarcina în ritm propriu ;	pictogramelor-„eu vreau…”, „eu mănânc…” însoţite de pictogramele reprezentând obiectul dorit. Treptat propoziţiile vor fi dezvoltate prin adăugarea de atribute „eu vreau creionul-verde”, pentru a răspunde la întrebarea „ce vrei?”, „ce auzi?, învaţă să formuleze independent propoziţii pentru a începe o conversaţie:”eu aud”, „eu văd”, „eu simt”; **Terapia axată pe comportamente verbale** – folosită pentru îmbunătăţirea capacităţii copilului de a învăţa limbajul funcţional – se lucrează la aptitudinea de limbaj expresiv cum ar fi mand-ul(formularea cererilor), tactarea(comentariile şi denumirea obiectelor), completarea versurilor lipsă din cântece; Abilitatea limbajului receptiv este predată înaintea celui expresiv. **Analiza Comportamentală** – Predarea prin exerciţii distincte-metoda Lovaas Fiecare exerciţiu este însoţit de contactul vizual!Fiecare abilitate este învăţată separat înainte de a trece la random între comenzi.(random- amestecarea în cadrul aceluiaşi exerciţiu a activităţilor învăţate anterior). Se are în vedere: -segmentarea abilităţilor în paşi mici; -predarea fiecărui pas intensiv, până la învăţare; -repetarea constantă a cunoştinţelor	An şcolar	cântece, poezii, poveşti); Participă la joc şi permite prezenţa altor copii; Interacţionează adecvat sau minimal cu copii de aceeaşi vârstă; Aplică noţiunile învăţate în cadrul programelor individuale; Acceptă o atenţie distribuită a adultului(atunci când adultul oferă instrucţiuni tuturor copiilor din colectivul de elevi); Lucrează fără o recompensă specifică şi devine tot mai motivată de încurajarea socială; Finalizează sarcina primită sau execută parţial sarcina de lucru; Identificarea/denumirea /clasificarea/ utilitatea obiectelor; Orientarea spaţio-temporală, distingerea unei acţiuni faţă de alta, succesiunea evenimentelor dintr-o zi(mă scol, mă spăl pe dinţi, plec la grădiniţă/ şcoală, acolo mă joc, etc), diferenţierea momentelor zilei,	Observaţia ; Chestionarea directă, întrebări simple şi la obiect; Grile de evaluare/ Observarea comportamentului ; Produsele activităţii; Fişe de lucru;

	învăţate; -promptarea răspunsurilor corecte şi diminuarea treptată a promptului până când copilul răspunde complet independent de fiecare dată; -formularea instrucţiunilor simple, clare şi concise; -îmbunătăţirea limbajului şi reducerea comportamentelor problemă; Metoda „Give me 5”(CE? CUM? CÂND? UNDE? CINE?) **Ce** – Tot ceea ce trebuie să facă copilul;**Cum**- modul în care trebuie să o facă;**Când**- când începe o sarcină şi când se termină;**Unde**- în ce loc trebuie să facă această sarcină;**Cine**- sarcina o va face el? ce face celălalt?; Învăţarea comportamentelor noi se va face prin: imitare, modelare, înlănţuire, alăturare.	An școlar	diferențierea zi/noapte, diferențierea și succesiunea zilelor săptămânii, succesiunea anotimpurilor(schimbările din natură, îmbrăcămintea specifică) Formarea de propoziții, însușirea atributelor(adjectivelor), perceperea de concepte mare-mic, diferența fată-băiat (însușirea genului substantivelor) ;	

Plan de interventie personalizat

Profesor pentru învățământul preșcolar Sitaru Iamsina

Inițialele preșcolarului: N. A. N.

Adresa-

Grădinița:

Nivelul grupei: I (mică)

Perioada aplicării: octombrie - iunie

Psihodiagnostic:- exprimare orală greoaie și defectuoasă

-tulburări de comportament

- dificultăți în perceperea componentelor spațiale și temporale.

Starea de Sănatate : bună , îmbolnavire frecventă a căilor respiratorii

Echipa de intervenție:

- Psiholog -
- Profesor pentru învățământul preșcolar -

Domeniul de intrvenție: educațional

Domenii de intervenție recomandate: Limbaj și comunicare/ Psihomotric

<u>Informații educaționale</u>

Comportament cognitiv:

- copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurator corespunzatoare vârstei, nu are capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este sărac, se exprimă greoi, are tulburari de pronunție;
- gândirea se manifestă doar în cazuri concrete, intuitive;
- atenția slab dezvoltată.

Relatii sociale:

- este politicos dar nu interacționează decât cu educatoarele grupei
- este un copil institutionalizat, foarte apropiat de mama

Obiective pe termen lung:

- ameliorarea pronunției și dezvoltarea exprimării orale;
- dezvoltarea operațiilor gândirii și a calității acesteia;
- exersarea capacității de orientare spațială și temporală;
- educarea comportamentului civilizat

Structura programului

1. LIMBĂ ȘI COMUNICARE

Obiective	Metode și mijloace de realizare	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
Să recunoască toți copiii din grupă; Să cunoască prenumele tuturor copiilor, a doamnelor educatoare	Jocul “Deschide urechea bine”; Exerciții de pronuntie și dezvoltare a auzului fonematic	An școlar	Identifică și numește toți copiii din grupa lui	Orale Încurajarea și stimularea
Să recunoască vecinatatile sălii de grupă Să numească grupele vecine	Vizita în grădiniță și la celelalte grupe vecine. dialogul	An școlar	Identifică și numește locurile cerute	Deplasare prin grădiniță
Să recunoască anotimpul,caracteristicile specifice. Să denumească culorile caracteristice	Exerciții de exprimare corectă	An școlar	Exprimă corect denumirea obiectelor și lucrurilor cerute, singur sau cu ajutor	Aprecieri verbale
Să recunoască părți componente ale corpului omenesc; Să denumească parțile componente ale corpului omenesc,șimțurile	Exercițiile de identificare a părților corpului omenesc și de exprimare corectă.	An școlar	Exprimă singur sau cu ajutor Arată singur sau cu ajutor.	Aprecieri stimulatoare.
Să numească membrii familiei Să cunoască informații despre fiecare membru	Joc de rol “De-a mama și de-a tata”, “De-a frații”, “De-a bunicii” Exerciții de dezvotare a vocabularului	An școlar	Identifică membrii familiei, îi numește singur din fotografii	Aprecieri verbale
Să recunoască ocupațiile oamenilor Să denumească meseriile oamenilor	Jocul “Să-mi povestești despre meserii”, “Să faci și tu ca el”. Exerciții de exprimare corectă	An școlar	Numește și imită singur sau cu ajutor rmeseriile	Aprecieri verbale
Să recunoască animale păsări, Să le denumească.	Jocul “ Ograda cu păsări”, “Ferma de animale”, “Animalele pădurii”. Exerciții de exprimare corectă.	An școlar	Recunoaște și denumește singur sau cu ajutor	Încurajări, stimulente; Primește silueta unui animal la locul potrivit

2. DOMENIUL ȘTIINȚE

Să numere corect crescător 1-3	Jocul “Coșul cu jucării” Exerciții de numarare	An școlar	Numară cu ajutor jucăriile din coș	Aprecieri verbale
Să observe plantele din imagini . Să recunoască plantele cerute	“Jocul “Grădina cu flori”, “Grădina cu zarzavaturi”. Exerciții de identificare și recunoaștere	An școlar	Observă, recunoaște și numește cu ajutor câteva din plante	Încurajări verbale
Să aranjeze figurile geometrice. Să recunoască forma geometrică cerută sau culoarea.	Jocul “ Foc și apă” Găsește triunghiul colorat Exerciții de corecție a pronunției.	An școlar	Găsește și numește figura cerută șingur sau cu ajutor	Aprecieri verbale
Să învețe o poezie pentru Moș Crăciun.	“Îl așteptăm pe Moș Crăciun” Exerciții de memorare	An școlar	Repetă după educatoare, spune șingur sau cu ajutor	Participarea activă la serbare
Să asculte, să cânte colinde românești tradiționale	Activitate practică : “Ascultăm și cântăm colinde”	An școlar	Învață să cânte împreună cu ceilalți copii	Încurajări
Să observe și să cunoască mijloacele de transport	“Cu ce călătorim” Dialogul Explicația	An școlar	Observă, atinge și denumește jucariile șingur sau cu ajutor	Încurajări
Să participe la o activitate in mod direct	“Și eu vreau să fiu lăudat”-	An școlar		Aprecieri verbale

3. DOMENIUL PSIHOMOTRIC

Să recunoască componentele spațiale și să se orienteze adecvat.	Exerciții și jocuri de mișcare ce vizează: a)directia:înainte/înapoi sus/jos; stânga/dreapta b)distanța: aproape/departe c) pozițiile față de obiecte: lângă,pe, sub. Jocuri de căutare a unor obiecte așezate în diferite pozții spatiale; Rezolvarea unor fișe cu sarcini de orientare spațială.	An școlar	Corectitudinea și rapiditatea reacțiilor la comenzi; -identificarea și precizarea corectă a pozițiilor spațiale ale obiectelor folosite în joc; -recunoașterea și denumirea unor poziții spațiale	Observarea comportamentului; Chestionarea pentru conștientizarea pozițiilor spațiale; Aprecieri stimulative; Întreceri Analiza activității

Plan de intervenţie personalizat

PROF. AUROAICĂ CLAUDIA MARIOARA

Numele preşcolarului, iniţiale- V.D.

Grupa: MIJLOCIE „A„

Starea de sănătate: Dezvoltarea fizică a preşcolarului este normală vârstei, atât ca înălțime, cât și greutate.

Psihodiagnostic: deficiență mentală(gradul ușor) , deficienţe de limbaj

Echipa de intervenţie:

Logoped:

Cadru didactic:

Date despre familie: - Mama urmărește îndeaproape evoluția copilului. Fiind o fire retrasă, are puțini prieteni; grupul de joacă este restrâns. Face parte dintr-o familie monoparentală (prin divorț). Împreună cu el stau mama și bunica din partea mamei. Condițiile materiale cred că sunt departe de a fi suficiente, întrucât mama, susținătorul legal al minorului, este bugetară. Familia, prin natura studiilor, are o cultură apreciabilă, cu o morală creștină sănătoasă, o educație civică solidă. Între mamă și fiu, precum și între bunică și nepot, sunt relații sănătoase bazate pe respect.

Particularități ale comportamentului copilului în situații concrete

La activități - nu e turbulent, dimpotrivă, de cele mai multe ori ”pare absent”; participă numai dacă este solicitat; nu intervine niciodată cu completări; receptiv la îndrumări pentru scurtă durată, după care revine la vechea obișnuință; rezolvă sarcini minime din programă; necesită ajutor repetat la munca independentă (nu înțelege sarcina).

La activități practice –nu are deprinderi de tăiere pe contur, de îndoire, de lipire.

Acasă - e supravegheat și ajutat de mama și de aceea totdeauna vine cu sarcinile rezolvate mai frumos (deseori ilizibil) și rezolvate correct.

Relațiile cu cei din grădiniţă:

a) cadrele didactice- manifestă respect, receptiv în limita posibilităților, e modest, tăcut, cu tendințe de izolare.

b) copiii din grupa lui - are puține opinii proprii, nu se sustrage de la activități, se bucură când e dorit de vreun coleg în echipa sa. Se bucură când este ”aplaudat la scenă deschisă” de colegi pentru răspunsuri bune.

c) copiii de la alte grupe- nu se joacă și nici nu vorbește cu niciun copil care face parte din apte grupe de preşcolari, grupul de joacă fiind foarte mic.

Obiective urmărite:

- -să pronunțe corect propriu silabe, cuvinte şi propoziţii;
- -să înţeleagă semnificaţia mesajului dat;
- -să formuleze răspunsuri la întrebările date;
- -să cunoască cifrele de la 1 la 5;
- -să compare şi să ordoneze de la 1 la 5: <, >, =;
- -să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu o unitate de la 1 la 5 (cu material intuitiv).

Modalităţi concrete de lucru – conţinuturi:

- -exerciţii de dicţie, frământări de limbă;
- -exerciţii de identificare a poziţiei silabei în cuvinte;

- -exerciţii de despărţire a cuvintelor în silabe;
- -exerciţii de memorare;
- -exerciţii de formulare de răspunsuri şi întrebări;
- -exerciţii de numărare crescător şi descrescător, de compararea numerelor;

Am considerat ca fiind esenţiale următoarele competenţe:

- -observarea zilnică a preşcolarului;
- -stabilirea concretă a obiectivelor;
- -stabilirea metodelor de lucru adecvate situaţiei de învăţare, lucrul diferenţiat;
- -evaluarea orală şi reevaluarea;
- -colaborarea cu familia;
- -colaborarea cu logopedul.

Mi-am propus ca alături de aceste activităţi să folosesc şi jocul didactic deoarece este o activitate atrăgătoare şi care antrenează plăcut preșcolarul în realizarea sarcinilor.

Rezultate aşteptate

Prin activităţile propuse în acest plan de intervenţie urmăresc ca preşcolarul să-şi formeze deprinderi de pronunție în ritm propriu a sunetelor, silabelor, cuvintelor, propoziţiilor; să formuleze întrebări şi răspunsuri corecte, să-şi formeze deprinderile de scriere corectă, să se exprime corect oral şi în scris. De asemenea, el trebuie să-și formeze deprinderi minimale de numărat și socotit.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE:

1. DLC (LIMBĂ ȘI COMUNICARE)

OBIECTIVE	MIJLOACE DE REALIZARE	CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII	INSTRUMENTE DE EVALUARE
O1-să manifeste interes pentru a comunica cu ceilalţi; O2-să construiască propoziţii simple după imagini; O3-să pronunţe corect litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte, propoziţii;	-Conversaţia, -Explicaţia, -Demonstraţia, -Exerciţiul, -Jocul didactic, -Fişe de lucru; -Material intuitiv; -Observaţia.	-foloseşte cu ajutor formule de salut, prezentare; -dialoghează cu sprijin, în limita posibilităţilor sale pe teme cunoscute; -formulează răspunsuri simple la întrebările legate de imagini; - pronunţă litere, silabe, cuvinte; -citește cu ajutor imagini;	-aprecierea; -îndrumarea; -evaluarea orală; -îndrumarea; -valorificare pozitivă, permanentă; -fişe delucru; -exerciţii de scriere, copiere, transcriere; -aprecieri stimulative; -evaluarea orală.
O4 –să alcătuiască propoziţii simple, după imagini	- Conversaţia; -Explicaţia; -Demonstraţia; -Exerciţiul; -Jocul didactic;	- respectă intonaţia, citește imaginea cu ajutor; -redă în fişa de lucru sarcina cerută,cu ajutor;	-observarea comportamentului; -aprecierea, îndrumarea;

	-Fişe de lucru; -Activitatea directă; -Material intuitiv;	-alcătuieşte propoziţii după imagini pe bază de întrebări:	-valorizarea pozitivă, permanentă; -evaluare orală; -aprecieri stimulative.

2. - DȘ (MATEMATICĂ)

OBIECTIVE	**METODE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE**	**CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII**	**INSTRUMENTE DE EVALUARE**
O1-să cunoască cifrele-numerele în concentrul 1-5 O2-să recunoască sistemul poziţional al cifrelor date; O3-să numere în ordine crescătoare O4-să recunoască locul unui număr într-un şir (vecinii)	Explicaţia -Conversaţia; -Explicaţia; -Demonstraţia; -Exerciţiul; -Jocul didactic; -Fişe de lucru; -Activitatea directă; -Material intuitiv; -Observaţia.	-recunoaște cu ajutor cifrele date; -citește numere; -numără crescător cu ajutor; -compară și numește cu sprijin vecinii;	-valorificarea pozitivă permanentă -observaţia şi îndrumarea; -evaluarea orală -fişe de lucru -îndrumare -evaluarea scrisă
O5-să adune şi să scadă numere naturale de la 1la 5	-Conversaţia, -Demonstraţia, -Exerciţiul, -Material intuitiv, -Observaţia -Explicaţia,	-rezolvă exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 1/5; -corelează semnele „<, >, = „ -rezolvă, cu sprijin, exerciţii de adunare și scădere pe bază de material intuitiv	-observarea şi aprecierea; -evaluarea scrisă; -îndrumarea; -valorizarea pozitivă

Fişă de lucru fizică pentru elevi cu CES Clasa a VI a

Prof. Dumitriu Mirela
Colegiul Naţional “Unirea”
Focşani, jud. Vrancea

„Fii bun de câte ori se poate- şi întotdeauna se poate.” (Dalai Lama)

Obiective:

-însuşirea unor concepte specifice fizicii care să pună accentul pe formarea unor deprinderi practice în utilizarea instrumentelor de măsură şi a aparatelor electrocasnice întâlnite în activităţile zilnice;

-adaptarea elevului cu nevoi speciale la cerinţele vieţii;

-predarea-învăţarea conţinuturilor într-o manieră practică prin intermediul experimentelor simple ce permit observarea modului de producere a fenomenelor fizice.

Evaluarea: în special orală şi prin intermediul probelor practice.

Activităţi de învăţare

-observarea dirijată a caracteristicilor corpurilor (formă, dimensiuni, stare de agregare, gust, miros);

-exerciţii de recunoaştere a materialelor din care sunt confecţionate corpurile;

-formularea de răspunsuri corecte la întrebări;

-prezentarea modului de lucru a anumitor aparate şi instrumente;

-exerciţii de măsurare a dimensiunilor corpurilor (lungime, lăţime, înalţime) cu metrul sau cu ruleta;

-exerciţii de cântărire a masei (cu ajutorul cântarului);

-exerciţii de citire a ceasului (ore şi minute);

-citirea temperaturii indicate de un termometru utilizând scara Celsius;

-recunoaşterea instrumentelor şi a unităţilor de masură necesare în efectuarea de masurători pentru lungime, masă,timp, temperatură, volum.

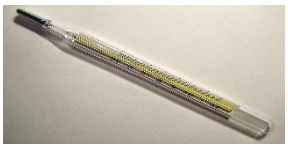
Fişă de lucru/test – clasa a VI a –

1.
a) Denumiţi corpul din imagine.
b) Descrieţi corpul
c) Precizaţi ce proprietăţi pot fi specificate la acest corp. Care dintre ele sunt proprietăţi măsurabile?

2. Daţi exemple de corpuri care sunt alcătuite din două sau mai multe substanţe. Precizaţi care sunt substanţe naturale şi care sunt artificiale

3. Ce mărimi fizice se pot măsura cu următoarele instrumente de măsură:

3. Ordonează după înălțime următoarele corpuri: brad, ac,stilou, copil, dulap, furnică.

4.Ceasul din fotografie indică ora …… și ….. minute.

Transformă în Sistemul Internațional acest timp ……..

5. Alegeți varianta corectă de răspuns:

- Unitatea de măsură pentru masă în SI este:

a) secunda; b) kilogramul; c) litrul;

6. Un autoturism pleacă din București la ora 10 h 20 min și ajunge la Pitești la ora 12h 30 min. Cât timp a durat călătoria?

7. Descrie o metodă prin care poți determina volumul corpului uman.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Liceul Tehnologic Bratianu, Dragasani
PROFESOR CROITORU ILEANA ALINA

I. INFORMAŢII DE BAZĂ

NUMELE ŞI PRENUMELE: N . M.

DATA NAŞTERII: 27.07.2005

CLASA: IX

II. STAREA ACTUALĂ A COPILULUI

STAREA ACTUALĂ DE SĂNĂTATE: Tulburări de spectru autist, ADHD, Retard psihic, Dislalie

EVALUAREA INIȚIALĂ. PREZENTARE SINTETICĂ: dificultati scris-citit, exprimare greoaie, dificultati in efectuarea operatiilor simple, nu face corelatii simple intre notiunile prezentate, necesita ajutor si supraveghere

DISCIPLINA: BIOLOGIE

INTERVENŢII ANTERIOARE: STIMULARE COGNITIVĂ, LOGOPEDIE

III. PLANIFICAREA INTERVENŢIEI

OBIECTIVE GENERALE ALE PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

- **Dezvoltarea limbajului și a comunicării;**
- **Dezvoltarea deprinderilor de scris-citit;**
- **Dezvoltarea capacității de a urma instrucțiuni;**

DATA ÎNCEPERII ADMINISTRĂRII PROGRAMULUI:

13 SEPT 2021

INTERVAL DE TIMP: An școlar 2021-2022

ECHIPA DE INTERVENȚIE: PROF.CROITORU ALINA
PROF DIRIGINTE IVAN RODICA

IV. PUNEREA ÎN PRACTICĂ

PROGRAMUL DE INTERVENȚIE:

Nr. crt.	Obiective	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare	Rezultate obținute
1	2	3	4	5	6	7
1	Să comunice verbal sensul global al termenului de celula Să deseneze după imaginile suport, celula Să respecte instrucțiunile primite și să finalizeze sarcina în ritm propriu	Conversația Învățarea prin descoperire Fișe de lucru cu imagini Lectura expresivă Explicația	Sem I	- Cu sprijinul profesorului, elevul comunică sensul global al celulei - Deseneaza, având ca suport, celula. - Respectă instrucțiunile și finalizează sarcinile în ritm propriu	Evaluare orala Fise de lucru	
2	Să înțeleagă sensul global al eredității Să noteze după manual, propoziții ce au în conținut termenul de ereditate Să respecte instrucțiunile primite și să finalizeze sarcina în ritm propriu	Conversația Fișe de lucru Lectura expresivă Explicația Fișă de documentare	Sem I	- Cu sprijinul profesorului, elevul comunică sensul global al eredității - Notează după manual, propozițiile ce au în conținut termenul de ereditate. - Respectă instrucțiunile și finalizează sarcinile în ritm propriu -	Evaluare orala Fise de lucru	
3	Evaluare	Fisa de evaluare	Sem I	Îndeplinește (cu sprijin) cerințele din fișa de evaluare		

Data evaluării sumative: decembrie 2021

Nr. crt.	Obiective	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare	Rezultate obţinute
1	2	3	4	5	6	7
2	Să cunoască sensul global al termenului de virus Să respecte instrucțiunile primite și să finalizeze sarcina în ritm propriu	Conversația Învățarea prin descoperire Fișe de lucru Lectura expresivă Explicația Problematizare Fișă de documentare	Sem II	- Elevul comunica sensul global al termenului de virus (cu ajutorul profesorului) - Respectă instrucțiunile și finalizează sarcinile în ritm propriu -	Evaluare orala Fise de lucru	
3	Să identifice după imaginile suport, vertebratele și nevertebratele Să respecte instrucțiunile primite și să finalizeze sarcina în ritm propriu	Conversația Învățarea prin descoperire Fișe de lucru Lectura expresivă Explicația	Sem II	- Explică, cu ajutorul profesorului, sistemul locomotor la mamifere - Să identifice după imaginile suport, vertebratele și nevertebratele		
4	Evaluare	Fisa de evaluare	Sem II	Completeaza fisa de evaluare	Fisa de lucru	

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.înv.primar CRISTE MIRELA-MONICA

NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): LUPOU DAVID - ALEXANDRU

DATA NAȘTERII: 11.08.2013

CLASA: a II-a

ANUL ȘCOLAR: 2021-2022

DIAGNOSTICUL: Tipul de deficienţă*: Deficienţă mentală, nivel uşor*.

ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Prof.înv.primar Criste Mirela-Monica

Consilier şcolar:Pop Enikő

Părinţii elevului: Florin/Tincuța

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

❖ **OBIECTIVE:**

➢ **PE TERMEN SCURT:**

-Formarea unei atitudini pozitive faţă de sine și fată de ceilalți

-Cunoaşterea literelor, citirea și scrierea lor, a unor cuvinte, propoziții, texte scurte;

-Dezvoltarea capacităţii de exprimare;

-Cunoaşterea numerelor de la 0 la 10; adunări şi scăderi cu o unitate.

➢ **PE TERMEN MEDIU:**

- ameliorarea pronunţiei şi dezvoltarea exprimării orale;
- dezvoltarea operaţiilor gândirii şi a calităţii acesteia;
- recuperarea lacunelor datorate handicapului accentuat de care suferă;
- exersarea capacităţii de orientare spaţială şi temporală;
- educarea comportamentului civilizat.

❖ **DURATA PROGRAMULUI: 13 septembrie 2021-10 iunie 2022**

❖ **DOMENIUL / DOMENII DE INTERVENŢIE:**

Obiective

Limbă și comunicare:

-să „ citească” imagini şi să depisteze sunetele iniţiale;

-sa copieze litere si cuvinte cu ajutorul fișei alfabet realizată de învățătoare ;

-să cunoască literele;

-să scrie corect si lizibil silabe, cuvinte, propozitii si texte scurte;

-să se exprime corect oral;

-să înțeleagă și să precizeze semnificatia cuvintelor in textul studiat.

Matematica şi ştiinţe ale naturii

-să numere de la 0 la 10;

-să asocieze mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor cardinalul mulţimii);

- să denumească părţile componente ale corpului omenesc, al unui animal, ale unei plante ;

-să scrie și să recunoască numerele naturale 0-10;

-să calculeze oral și în scris adunări și scăderi fără trecere peste ordin în concentrul 0-10;

Continuturi

- formularea unor propoziții simple (pe baza imaginilor);

-povestirea inteligibilă a unei succesiuni de acțiuni reale;

-răspunsuri verbale /nonverbale la întrebări simple privind acţiuni, situatii, evenimente la care copilul participă;

-formularea de propoziţii simple ca răspuns la întrebări;

- repetarea după model, de cuvinte, propoziţii scurte;

-despărţirea în silabe a unor cuvinte date, cu bătăi din palme sau cu mâna sub bărbie;

-formularea unor propoziţii cu cuvinte cunoscute;

- pronunţarea prin imitaţie a unor silabe;

-pronunţarea prin imitatie, a unor cuvinte simple, familiare, cu suport concret;

-identificarea unor grafeme de tipar mari (jucarii, litere tridimensionale):

-formarea de silabe prin asocierea grafemelor mari de tipar;

- identificarea de grafeme mari de tipar, în diferite contexte (ziar, reviste, tabla);

-citirea, pe litere sau cu ajutor, a unor silabe şi cuvinte simple;

- scrierea literelor, silabelor, cuvintelor, propozitiilor si a unor texte scurte;

-sortarea unor obiecte/ jucării după diferite criterii

-realizarea corespondenţei între numărul de elemente a unei mulţimi şi cifra in concentrul 0-10;

-alcatuirea de mulţimi cu număr dat de elemente, cu cel mult 10 elemente;

-numarare (crescător şi descrescător), pe baza suportului concret-intuitiv, în concentrul 0-10;

-copierea şirul numerelor crescător şi descrescător, în concentrul 0-10;

-recunoaşterea pe baza suportului concret, a semnificaţiei noțiunilor: mai mult;mai puțin, la fel; punem/ vine; luăm/ pleacă.

-identificarea vecinilor unui număr dat în concentrul 0-10, cu suport.

-rezolvarea oral cu suport de adunări de doi termeni în concentrul 0-10;

-denumește părţile componente ale corpului omenesc, al unui animal, ale unei plante

Metode si mijloace de realizare

- Metoda fonetică analitico-sintetică, jocul didactic, explicaţia, conversaţia, exerciţiul, “Citirea” imaginilor; problematizarea;
- Jetoane, abecedar, fișe de lucru, dicţionar ilustrat (pentru vizualizarea cuvintelor nou-învăţate), calculatorul

❖ **DATA ELABORARII PIP: 13.09.2021**

❖ **CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:**

Consilier școlar:

- Stimulează elevul în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvoltarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trăsaături pozitive de personalitate din domeniul afectiv și motivațional, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implică mama pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilități de relaționare socială;

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planse - fișe de lucru - jocuri de construcție - plastilina - cărți - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atenției vizuale, a analizei auditive și îmbogățirea vocabularului;	- exerciții de gimnastică respiratorie, lingual; - exerciții pentru formarea priceperilor și deprinderilor de pronunție corectă a silabelor și cuvintelor; - exerciții de formulare a unor propoziții simple cu sunetul corectat în diferite poziții; - povestiri după imagini, planșe; - demonstrația;	- planșe - fișe de lucru - jocuri - cărți
- stăpânirea și motivarea personală prin gestionarea adecvată a trăirilor afective negative;	- exerciții de autocunoaștere; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii; - exerciții pentru managementul emoțiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, încurajarea;	-fișe de lucru -desene -minge antistres -joc de rol
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet când este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicația; - exercițiul	-cărți, caiete; -fișe de lucru și cartonașe
- organizarea locului de învățare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercițiul; - încurajarea	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu și ajutor la cererea doamnei învățătoare;	- tratarea diferențiată; - relație empatică învățător-elev, consilier-elev; - activități ajutatoare	-planșe -jocuri -casete

		-cărți
- construirea unui orar și respecterea lui astfel încât elevul să își facă temele, oferirea de recompense de către familie;	- convorbirea; - exercițiul	-cartonașe cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de susținere a copilului de către familie; - motivarea familiei în continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fețe vesele

- Frecvența activităților programului terapeutic este de o ședință pe săptămână (45-50 de minute)

ÎNVĂŢĂTOR:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *limba română*

Elevul nu pronunţă corect cuvintele și are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Obiective pe termen scurt	**Obiective operaţionale**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
4. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral	- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate - să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt şi sunetele dintr-o silabă - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să formuleze clar și corect enunţuri	-exerciții de delimitare a cuvintelor în enunțuri; -exerciții de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție; -jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt; -exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt; -identificarea cuvintelor ce conțin sunetul învăţat și despărțirea lor în silabe;	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învăţătorului; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două cuvinte, rostite clar de învăţător; - distinge, după auz, silabele şi sunetele,	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative

5. Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală **6.** Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura) **7.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă	verbale potrivite unor situaţii date - să integreze cuvintele noi în enunţuri - să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit şi în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc - să desprindă semnificaţia globală a unui text citit - să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut - să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte	-jocuri de punere în corespondență a unui cuvânt auzit cu imaginea corespunzătoare; -exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe; - exerciţii de trasare a elementelor grafice; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte si comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care sa faciliteze scrierea literelor si scriere în duct continuu; - exerciţii de scriere a literelor,silabelor, cuvintelor si propoziţiilor; - exerciţii de scriere a literelor si a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciţii de încadrare corecta în pagina a textului (data, alineat); - exerciţii de apreciere corecta a spaţiului dintre cuvinte; - dictări de cuvinte si propoziţii;	dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă, corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învăţătorului; - asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citeşte în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite din 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului; - citeşte cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlneşte cuvinte care conţin aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; - copiază, transcrie şi scrie după dictare litere, silabe şi cuvinte cu abateri de la regulile grafice; - construieşte în scris propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri de la regulile grafice, ortografice şi de punctuaţie, corectate la intervenţia învăţătorului;	Probe scrise, fişe de lucru

			-copiază/ transcrie/ scrie după dictare, cu unele omosiuni, inversiuni de litere, uneori cu abateri de la normele de aşezare în pagină, sau de la folosirea corectă a semnelor de punctuaţie;	

Domeniul de intervenţie: *matematică*

Elevul formează mulţimi, recunoaşte culorile, numără crescător până la 10, dar are probleme în ceea ce priveşte număratul până la 50 sau număratul descrescător, chiar şi cu ajutorul obiectelor. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Obiective pe termen lung	**Obiective de referinţă**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii 2. Dezvoltarea capacităţilor de	- să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 10 - să compare două numere cu diferenţă de o unitate; - să completeze un şir de numere; - să scrie vecinii numerelor; - să exploreze modalităţi variate de compunere şi descompunere a numerelor, în	- exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 10 - exerciţii de citire şi de scriere a numerelor naturale de la 0 la 10 - compararea şi ordonarea numerelor de la 0 la 10 - exerciţii compunere şi descompunere cu numere naturale de la 0 la 10 - exerciţii de alegere a unei descompuneri potrivite pentru efectuarea unui calcul; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc.; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc..	- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii); - identifică cifra zecilor şi cifra unităţilor în scrierea unui număr de două cifre; -numără corect, crescător şi descrescător, din 1 în 1, în concentrul 0-10 - copiază, transcrie şi scrie după dictare cifrele, cu greşeli privind corectitudinea elementelor grafice, încadrarea în spaţiul de scriere, înclinarea;	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

explorare/investigare şi rezolvare de probleme 3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic 4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate	concentrul 0–10 cu obiecte de sprijin; - să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu numere naturale de la 0 la10 fără trecere peste ordin cu obiecte de sprijin; - să rezolve probleme care presupun o singură operaţie dintre cele învăţate.	-ex. de descompunere a numerelor în sume şi diferenţe ; -ex. de adunare şi scădere cu numere de la 0 la 10 -ex. de aflare a numărului necunoscut ; -ex. de verificare a rezultatului prin probă ; -ex. – joc pentru verbalizarea etapelor de calcul -ex. de analiză a părţilor componente ale unei probleme -ex de transformare a unei probleme păstrând numerele date -ex. de numărare cu pas dat „înainte” şi „înapoi” cu şi fără sprijin de obiecte sau desene ; -ex. de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora ; -compunerea şi descompunerea numerelor în z şi u .	-efectuează adunări şi scăderi în concentrul 0-10 fără trecere peste ordin, utilizând simbolurile +, -, = în scrierea unui exerciţiu; - efectuează corect 50-60% din exerciţiile cu o singură operaţie cuprinsă într-o listă dată; - descompune numere naturale mai mici decât 10 în sume sau diferenţe, utilizând obiecte; -rezolvă probleme cu date numerice şi enunţ sintetic, care presupun o singură operaţie, cu numere mai mici decât 10, recurgând la modelarea figurală a datelor problemei; - execută, parţial corect, în ritm propriu, comanda dată, după lămuriri suplimentare;	

Prin acest program se urmăreşte:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;

- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Criste Victor

Nume şi prenume elev(ă):	**COMAN NATALIA MARIA**
Unitatea şcolară:	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 1 PLOPIȘ
Data naşterii:	24.08.2003
Clasa:	VIII

PROFESOR MATEMATICA: CRISTE VICTOR

I. INFORMATII GENERALE

Certificat de orientare școlară și profesională nr. _306/27.06.2018_ valabil până la FINALIZAREA NIVELULUI DE INVATAMANT GIMNAZIAL .

Recomandarea Comisiei de Orientare Școlară şi Profesională privind educația incluzivă:

□ Facilitator – nu se acorda

X profesor de sprijin - da

□ terapia tulburărilor de limbaj – nu se acorda

x consiliere psihopedagogică – da (cabinet interscolar de asistenta psihopedagogica)

□ măsuri privind asistența socială – nu se acorda

x adaptare curriculara individualizata – fiecare disciplina de studiu

Diagnostic specificat în Certificatul de O.S.P. __..... (codul de boala) – conform certificatului medical nr. .....__

II. INFORMATII EDUCAŢIONALE

1. Evaluare educaţională completă şi detaliată (evaluarea cunoştinţelor şi abilităţilor). Dificultati întampinate

- **domeniul psihomotor:** motricitate generala si fina in limite normale (prezinta o conduita motrica adecvata)
- **domeniul cognitiv**
  - matematică

La disciplina matematică prezintă dificultăți la următoarele activități de învățare:

-să scrie, citească și să compare numere;

-să rezolve corect operaţii de adunare, scădere, inmultire, impartire, ridicare la putere;

-sa rezolve o problema de geometrie.

- **domeniul socio- emoţional**

-tulburare anxioasa (tulburari emotionale);

-deficit de atentie.

2. CAPACITĂŢI SI COMPETENŢE, ABILITĂŢI, PUNCTE SLABE, NEVOI .

CAPACITĂŢI SI COMPETENŢE	***PUNCTE SLABE***
-capacitate redusa de mobilizare a energiei psihonervoase; -competente cognitive deficitare.	-gradul de concentrare, stabilitate si distributivitate redusa.
ABILITĂŢI	***NEVOI***
-aptitudini pentru lucrari practice, manifesta interes pentru ateliere de lucru	-cresterea gradului de atentie si o buna incluziune in grup

3. ECHIPA DE CAZ:

Psiholog scolar: -

Profesor diriginte: Borz Rozica

Alte cadre didactice de la clasă (dacă este cazul): **Criste Victor (matematica)**

4. OBIECTIVE PE TERMEN LUNG (ANUL ŞCOLAR ÎN CURS);

- **DOMENIUL DE INTERVENŢIE : PSIHOMOTOR**

Obiective	Activităţi de învăţare. Conţinuturi.	Metode/mijloace	Perioada de timp	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare	O v
-realizare de operatii manuale; -formarea de conduite motrice, practice.	-cunoasterea ordinii operatiilor; -cunoasterea instrumentelor necesare; -realizarea desenelor la geometrie.	-aplicarea deprinderilor eficiente, la contexte diferite.	-orele de la clasa.	-automatisme – gradul de finalizare a deprinderilor.	-exersarea.	

- **DOMENIUL DE INTERVENŢIE : COGNITIV**
  - ***INTELIGENŢĂ NUMERICĂ ŞI REZOLVARE DE PROBLEME***

Obiective	Activităţi de învăţare. Conţinuturi.	Metode/mijloace	Perioada de timp	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare	Obser vatii
ALGEBRA						
1. Aplicarea regulilor de calcul şi folosirea parantezelor în efectuarea operaţiilor cu numere reale	- Identificarea în exemple, în exerciţii sau în probleme a numerelor reale - Alegerea formei de reprezentare a unui număr real - Rezolvarea unor situaţii problemă utilizând nr reale	Explicaţie Conversaţie Joc didactic Imitaţie Fise de lucru	septem-brie – decem-brie	-Sa recunoasca numerele din multimile studiate -sa rezolve operatii simple cu numere reale - sa rezolva adunari, scaderi, inmultiri de rapoarte algebrice simple -să realizeze 50% din exerciţiile prezentate în fişa de lucru	Observarea şi aprecierea; Fise de lucru Proba scrisa Evaluare orala Tema individuala	
2. Utilizarea operaţiilor cu numere naturale şi a proprietăţilor acestora în rezolvarea unor ecuaţii	- Determinarea soluţiilor unor ecuaţii - Probleme care se rez. cu ajutorul ec.	Conversaţia, Explicaţia, Exerciţiul Jocul didactic Lucrul individual; Fişe de lucru.	Ianuarie – februarie	-Recunoaşterea unor relaţii matematice care reprezintă ecuaţii -Identificarea necunoscutei, -Verificarea, prin calcul, a soluţiei	Evaluare orala Tema individuala Evaluare portofoliu	
3. Functii	- Recunoaşterea unor corespondenţe care sunt funcţii - Exprimarea prin reprezentări grafice a unor noţiuni de geometrie plană	Exerciţiul Jocul didactic Lucrul individual; Fişe de lucru.	Martie-aprilie	-sa afle valori de functii -sa reprezinte grafic functii simple	Fişă de evaluare Observarea şi aprecierea; Fise de lucru	
4.Recapitulare pentru evaluare nationala	- aplicarea unor metode specifice de rezolvare a problemelor -rezolvare de exercitii si probleme recapitulative	Jocul didactic Lucrul individual; Fişe de lucru.	Mai - iunie	Cunoasterea formei de scriere a numnerelor -exercitii de calcul cu numere si litere -sa afle un termen necunoscut	Evaluare orala Tema individuala	

GEOMETRIE						
1.Corpuri geometrice	Recunoaşterea unor figuri geometrice plane în configuraţii date în spaţiu Folosirea instrumentelor geometrice pentru reprezentarea, prin desen a corpurilor geometrice	Jocul didactic Lucrul individual; Fişe de lucru.	Septem-brie – decem-brie	-Piramida: descriere si reprezentare; tetraedrul. ▪ Prisma: descriere si reprezentare; paralelipipedul dreptunghic; cubul	Fişă de evaluare Observarea şi aprecierea Fise de lucru	
2.Drepte paralele, drepte perpendiculare in spatiu	Reprezentarea prin desen Identificarea pozitiei a doua drepte intr-un corp	Conversaţia, Explicaţia, Exerciţiul	Ianuarie - martie	-exercitii de calculare a unor distante si lungimi de segmente si masurarea lor	Evaluare orala Tema individuala	
3.Calcul de arii si volume	Calcularea ariilor şi volumelor corpurilor geometrice studiate Decuparea din hartie a formelor corpurilor geometrice	Reprezentarea prin desen Demonstratia	Aprilie - iunie	-sa stie elementele corpurilor studiate -sa stie formulele corpurilor studiate	Evaluare orala Tema individuala Evaluare portofoliu	

- **DOMENIUL DE INTERVENȚIE : SOCIO-AFECTIV**

Obiective	Activităţi de învăţare. Conținuturi.	Metode/mijloace	Perioada de timp	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare	Observatii
-formarea convingerilor, a sentimentelor, a atitudinilor	-citirea unui text; -joc de rol (emotii traite).	-conversatie; -imitatie.	-ora	-cresterea cu 40% a gradului de socializare prin identificarea sinelui.	-exersare, -observatie.	

4.A. OBSERVAȚII PRIVIND EVOLUȚIA ȘOLARĂ RAPORTATĂ LA OBIECTIVELE PREZENTULUI P.I.P.

In urma indeplinirii obiectivelor din PIP, elevul Comana Natalia Maria ar trebui sa inregistreze un real progress la finalul anului scolar current. Acest progress scolar ar putea consta in:

-formarea unei culture generale (nivel mediu);

-asimilarea tehnicilor de munca intelectuala;

4.B. OBSERVAȚII FINALE

Domenii de interventie recomandate: -cognitiv; -comportamental

Metode si instrumente de evaluare:

-evaluare orala;

-fise de lucru cu imagini;

-observatie directa si indirect.

Metode si mijloace didactice:

-explicatia/ observatia;

-conversatia/ demonstratia;

-brainstorming/ fise de lucru;

-lucru in echipa.

Metode cu impact ridicat:

-pozitiv: valorizarea, strimularea afectiva;

-negativ: dezaprobarea, mustrarea.

Recomandari particulare: socializare prin joc de rol pentru identificarea sinelui, antrenarea in activitati ludica (puzzle, picture, desen, colaje, jocuri).

Rolul si modul de implicare al parintilor in program:

-responsabilizarea parintilor prin consiliere (sarcini precise date de psihologul scolar privind modul de comunicare, de aplicare in program, vor asigura un sprijin minimal in evolutia scolara a copilului); oferirea de suport afectiv ridicat pentru copil.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. Calin Violeta Anamaria
Scoala Profesionala Speciala, Orasul Plopeni,
Jud. Prahova

NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI: ROTARU FLORIN-VALENTIN

DATA NAŞTERII: 18.03.2003

DOMICILIUL: Orașul Băicoi, Strada Petrolului, nr.7, Județul Prahova

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ, ORAȘUL PLOPENI

CLASA: a X-a B

ANUL ȘCOLAR: 2021-2022

DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul: Elevul este diagnosticat cu parapareză spastică-deplasare dificilă fără sprijin, picioare var și genu recurbatum, întârziere psihică moderată, dislalie polimorfă, strabism divergent, hiperlordoză lombară.

EVALUAREA ELEVULUI- PREZENTARE SINTETICĂ: Referitor la **procesele psihice**: **-dezvoltarea senzorială**: elevul nu prezintă afectare senzorială, fără tulburări calitative de percepție, însă dezvoltarea psihomotrică este afectată, iar reprezentarea este slabă. În ceea ce privește **motricitatea fină**, manipularea unilaterală sau bilaterală este posibilă, lateralitatea dominantă este dreapta, iar apucarea, eliberarea, ajungerea la obiect se realizează normal.

Motricitatea grosieră: elevul prezintă ortostatism și deplasarea poate fi dificilă uneori în funcție de diferitele contexte. **Gândirea** (inclusiv nivelul operațional), apreciindu-se conținutul operațional raportat la vârsta cronologică, elevul se află în stadiul preoperațional, incoerent, prezentând o ușoară accelerare a ritmului ideoverbal, conținut verbal sărac, infantil. În ceea ce privește **potențialul** elevului (ce anume știe să facă/ ce poate să facă): elevul recunoaște și denumește obiecte, grupează obiectele după criterii, recunoaște schema facială/corporală, indică, denumește și deosebește culorile, știe să numere singur și cere ajutor, nu recunoaște simboluri (cifre, imagini, caractere, litere, cuvinte), nu prezintă capacitatea de a lua decizii singur, nu prezintă capacitatea de a emite ipoteze, nu prezintă capacitatea de a face față responsabilităților, nu prezintă capacitatea de a face față situațiilor de criză și/sau stresului, prezentând toleranță scăzută la frustrări și iritabilitate, nu prezintă capacitatea de a-și organiza timpul propriu în desfășurarea programului zilnic/obișnuit, nu prezintă capacitatea de a finaliza o sarcină simplă sau complexă singur, doar cu ajutor, iar referitor la **orientarea spațio-temporală**, elevul este orientat temporospațial parțial.

Memoria este predominant mecanică-vizuală, **capacitatea mnezică**: hipomnezie de fixare.

Atenția: elevul prezintă distractibilitate și dificultăți în ceea ce privește concentrarea, slabă rezistență la efort.

Motivația elevului este predominant extrinsecă, așteaptă recompensă. Imaginația:dezvoltarea în raport cu vârsta cronologică: slab dezvoltată în raport cu vârsta, iar referitor la conținut, utilitate și utilizare: imaginație de tip reproductiv, imitativ-reproductiv.

Limbajul și comunicarea: elevul se exprimă prin propoziții simple, vocabularul pasiv foarte slab dezvoltat, prezintă dificultăți de pronunție-dislalie, prezintă tulburări instrumentale, precum: acalculie, agrafie.

Referitor la **învățare**, elevul prezintă un interes scăzut, dezinteres educațional, iar stocarea informațiilor noi se realizează cu o oarecare dificultate.

Trăsăturile de temperament: elevul prezintă accese de furie (este coleric), este impulsiv și uneori se ceartă, deprinderile, aptitudinile, interesele și aspirațiile sunt slab dezvoltate.

Atitudini/comportament: prezintă uneori comportament de tip opozant, încăpățânare și indisciplină cu toleranșă scăzută la frustrare. De asemenea, unoeri prezintă stereotipii gestico-comportamentale. Referitor la **integrarea socială și școlară,** elevul relaționează cu cei de vârsta sa, însă prezintă imaturitate în ceea ce privește nivelul maturizării psihosociale

. Elevului i se **recomandă**: stimulare permanentă în vederea achiziționării informațiilor corespunzătoare vârstei, monitorizare comportamentală, implicarea în activități de petrecere a timpului liber, individuale și de grup.

- **ECHIPA DE INTERVENȚIE** (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): cadrul didactic care predă disciplina psihologie, diriginta de la clasă, asistentul social.
- **DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENȚIE**: PSIHOLOGIE
- **SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat)**: însușirea unor noțiuni din disciplina psihologie.
- **OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ:**

1.1 Identificarea proceselor psihice.

1.4. Recunoaşterea unor tipuri de relaţii interpersonale, a unor comportamente şi atitudini sociale în situaţii date.

2.3. Analizarea profilului propriei personalităţi şi a personalităţii celorlalţi.

3.2. Exemplificarea, prin cooperare cuceilalţi, a unor trăsături ale personalităţii necesare reuşitei în activitate.

4.1. Utilizarea cunoştinţelor de psihologie în scopul adaptării conduiteiproprii la situaţii concrete de viaţă.

- **DURATA planului de intervenţie personalizat**: an școlar 2021-2022
- **DATA elaborarii PIP:** septembrie 2021

Obiective operaționale din cadrul planului de intervenție indivudualizat:

- Să identifice diferitele procese psihice în diferite context date
- Să recunoască tipuri de relaţii interpersonale, comportamente şi atitudini sociale în situaţii date
- Să analizeze profilul propriei personalităţi şi a personalităţii celorlalţi
- Să exemplifice prin cooperare cuceilalţi trăsăturile personalităţii necesare reuşitei în activitate
-Să utilizeze cunoştinţele de psihologie în scopul adaptării conduitei proprii la situaţii concrete de viaţă

TEST DE EVALUARE INITIALĂ

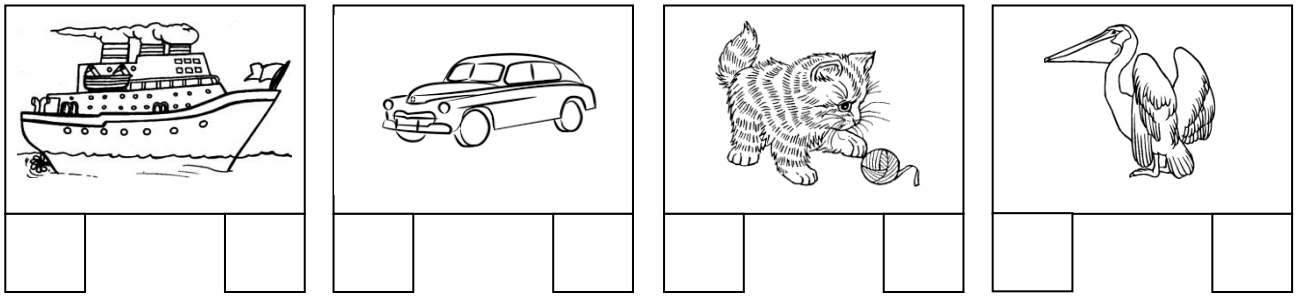
Nume și prenume autor: Dumitrașcu Carmen Elena
Școala: Centrul Școlar De Educație Incluzivă Nr 2 Comănești

1. Uniți literele mari cu literele mici

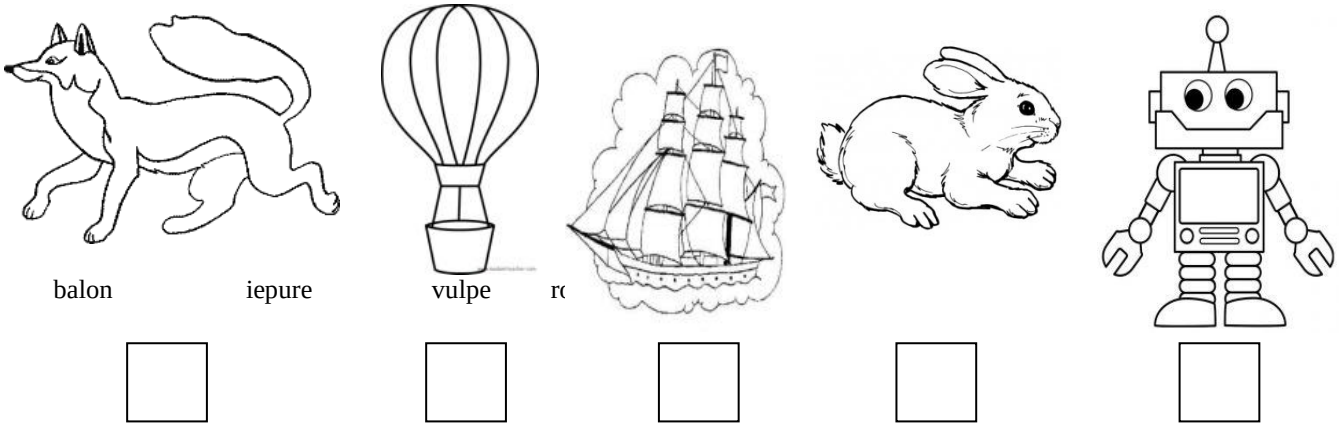
   S J H M N P D U L B I E F Ă

   h m s p j n l d b i u ă e f

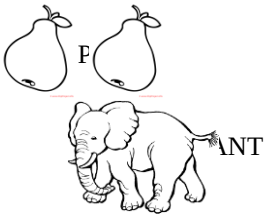
2. Scrieți literele corespunzătoare sunetului inițial și sunetului final pentru cuvintele din imagini:

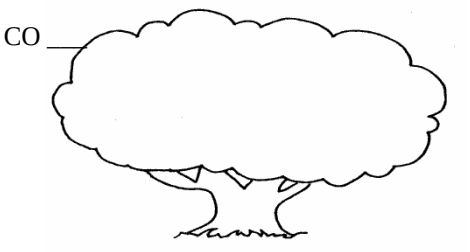

3. Uniți cuvintele cu imaginile potrivite. Scrieți pentru fiecare cuvânt numărul silabelor.

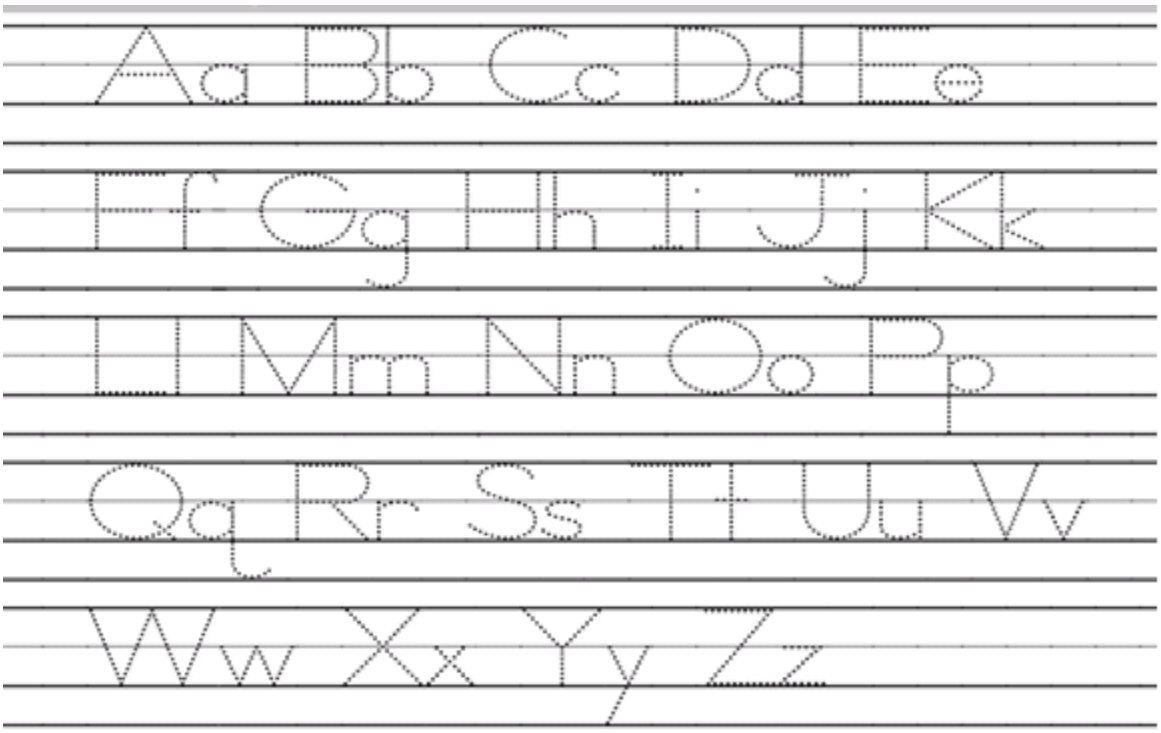

4. Scrieți silabele care lipsesc, pentru a întregi cuvintele denumite de imagini:

5. Trasează literele dupa model:

6. Scrieți cuvântul cu sens opus pentru fiecare caz:

   MARE ≠ _____ BUN ≠ _____ SUS ≠ _____

7. Uniți literele alfabetului, apoi colorați personajul.

TEST DE EVALUARE INITIALĂ

Competențe specifice:

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar;

1.3. Identificarea sunetului iniţial / şi final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar;

3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar;

4.1. Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor, folosind resurse variate;

4.2. Identificarea semnificației unui mesaj scurt, rostit clar și rar.

Item	Foarte bine	Bine	Suficient
I1.	Realizează corespondența a cel puțin 8 litere mici și mari de tipar;	Realizează corespondența a cel puțin 6 litere mici și mari de tipar;	Realizează corespondența a cel puțin 2-3 litere mici și mari de tipar;
I2.	Scrie literele inițiale și finale corespunzătoare sunetelor din cuvintele denumite de cele 4 imagini	Scrie literele inițiale și finale corespunzătoare sunetelor pentru 2 cuvinte denumite de cele 4 imagini	Scrie literele inițiale corespunzătoare sunetelor din cuvintele denumite de imagini
I3.	Uneste imaginile cu reprezentările grafice potrivite, scriind sub fiecare cuvânt numărul de silabe	Uneste imaginile cu reprezentările grafice potrivite, scriind pentru 2-3 cuvinte.	Uneste imaginile cu reprezentările scriind sub numărul de silabe pentru 1-2
I4.	Să scrie silabele lipsă, pentru cele 3 cuvintele	Să scrie silabele lipsă, pentru cele 2 cuvintele	Să scrie silabele lipsă, pentru 1 cuvant
I5.	Trasează corect literele, urmărind modelul;	Trasează literele, depășind ușor conturul acestora;	Trasează literele, depășind atât conturul, cât și liniatura spațiului destinat scrierii;
I6	Scrie sensul opus pentru cuvintele:„MARE”, „BUN”, „SUS”;	Scrie sensul opus pentru 2 cuvintele	Scrie sensul opus pentru 1 cuvintele:
I7.	Unesc punctele, în ordinea literelor alfabetului, colorând personajul conturat	Unesc punctele, colorând personajul conturat	Unesc punctele, în ordinea literelor

Itemi	Calificativul final
Rezolvă integral şi corect 7 itemi	FOARTE BINE
Rezolvă integral şi corect 5 itemi; incorect 1 item/ parţial 1 item.	BINE
Rezolvă integral şi corect 4 itemi; parţial 1 item/ incorect 2 itemi.	SUFICIENT
Rezolvă integral şi corect 1-2 itemi; incorect 3-4 itemi.	INSUFICIENT

PLAN DE SERVICII INDIVIDUALIZAT
pentru copiii cu cerinţe educaţionale speciale

Huțuleac Liliana-Aura
C.J.R.A.E. Olt

Numele şi prenumele copilului/elevului: C A

Mama: C. E. V.

Tata: -

Reprezentantul legal al copilului: A. C.

Data naşterii: 6.02.2008

Domiciliul:

Unitatea de învăţământ la care este înscris:

Clasa: a IV-a B

Certificat de orientare şcolară şi profesională nr. …… din …….. emis de INSPETORATUL SCOLAR JUDETEAN OLT, CENTRUL JUDETEAN DE RESURSE SI DE ASISTENTA EDUCATIONALA OLT

Data **realizării** planului de servicii individualizat: .....

Responsabilul de caz servicii educaţionale:

Drepturi/Beneficii de asistenţă socială pentru copiii cu CES conform ART. 51 aliniat (2) prevăzute de Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare. -

ART. aliniatul 2 - *Copiii şi tinerii cu cerinţe educaţionale speciale, şcolarizaţi în unităţile de învăţământ special sau de masă, inclusiv cei şcolarizaţi în alt judeţ decât cel de domiciliu, beneficiază de asistenţă socială constând în asigurarea alocaţiei zilnice de hrană, a rechizitelor şcolare, a cazarmamentului, a îmbrăcămintei şi a încălţămintei în cuantum egal cu cel pentru copiii aflaţi în sistemul de protecţie a copilului, precum şi de găzduire gratuită în internate sau centrele de asistare pentru copiii cu cerinţe educaţionale speciale din cadrul direcţiilor generale judeţene/a municipiului Bucureşti de asistenţă socială şi protecţia copilului.*

Servicii psihoeducaţionale pentru copilul cu CES

Tipul de serviciu/intervenție	**Instituția responsabilă**	**Obiective**	**Data de începere**	**Perioada de acordare a serviciului**	**Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)**
Servicii educaționale	*SC.GIMN.....*	**Matematica**: - reprezentarea numerelor de trei cifre cu ajutorul numărătorii de poziţionare; - citirea şi scrierea numerelor de la 0 la 1000; - transcrierea cu cifre a unor numere din intervalul 0 – 1000, scrise în cuvinte; - aflarea sumei/diferenţei a două numere mai mici decât 1000; - compararea a două sume, două diferenţe sau a unei sume cu o diferenţă sau cu un număr (de exemplu, „24 + 13 = 45 – 40 sau 99 = 34 -30” etc.) - identificarea poziţiei pe care o ocupă diverse obiecte în desene/realitatea imediată, în raport cu alte obiecte precizate; - jocuri de poziţionare a obiectelor în spaţiu, în raport cu alte obiecte precizate (ex.: aşază creionul galben în stânga creionului roşu); - identificarea unor obiecte/persoane în funcţie de poziţia lor spaţială (Cine se află în faţa ta?) - realizarea unor desene simple, pe baza unor condiţii date (ex.: desenaţi un triunghi; la stânga	21.05.	21.05.- 14.06.	*prof. înv. primar,*

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
		acestuia desenaţi o steluţă; sub el desenaţi o linie orizontală); - conturarea pe foaie velină a unor forme geometrice plane (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc), cu ajutorul unor şabloanelor; - desenarea formelor geometrice (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc), pe reţeaua de pătrate din caietul de matematică; - decorarea unor obiecte cu motive geometrice prin desen sau colaj; - realizarea unor colaje cu ajutorul formelor geometrice învăţate (case, castele, pomi, gărduleţe, roboţi etc.); - compunerea unui spaţiu plastic folosind ca forme doar pătrate sau doar cercuri etc. (ex.: un copac stilizat, doar din cercuri – mari, mici, medii); - decuparea pe contur a formelor geometrice plane de diferite dimensiuni, realizate pe diverse suporturi (hârtie glasată, carton); - descrierea corpurilor geometrice: cub, cuboid, sferă, cilindru- feţe (formă, număr). **Științe ale naturii:**			

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
		- observarea unor corpuri și identificarea caracteristicilor acestora (de exemplu: organisme vii pentru identificarea părților componente, diferite obiecte pentru identificarea unor proprietăți precum formă, culoare, transparență); - recunoașterea unor caracteristici ale corpurilor pornind de la prezentarea unor texte științifice adaptate vârstei elevilor, a unor povești sau povestiri (de exemplu: descrierea unor reacții ale animalelor în diferite situații); - formularea unor întrebări ce duc la necesitatea unei investigații pentru aflarea răspunsului (de exemplu: „Planta are nevoie de lumină pentru a trăi?”) - identificarea metodelor de lucru (de exemplu: observarea a două plante de același tip, crescute în condiții identice, dar cu iluminare diferită) - stabilirea resurselor necesare (de exemplu: două ghivece cu mușcate	21.05.	21.05. - 14.06.	*prof. înv. primar,* .....

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
		plantate în același tip de sol, apă, hârtie închisă la culoare) - implicarea în alegerea modalităților de lucru (individual/ în grup) - realizarea unor estimări, predicții asupra subiectului supus investigației (de exemplu: vor exista/ nu vor exista diferențe între cele două plante, exemple de posibile diferențe) **Română**: - selectarea unor enunţuri/ imagini corespunzătoare subiectului unui text audiat - formularea unor întrebări şi răspunsuri orale la întrebări legate de tema şi mesajul textului audiat - alegerea răspunsurilor corecte la întrebări legate de mesajul textului audiat, dintr-o pereche/ serie de variante date - selectarea/ formularea unor titluri potrivite textelor scurte audiate - povestirea orală, cu întrebări de sprijin, a unui fragment audiat - alcătuirea unor propoziţii prin care se			*prof. înv. primar,* .....

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
		formulează o solicitare, o întrebare, o mulţumire, o rugăminte, un îndemn, un salut etc. - oferirea unor informaţii despre sine, despre familie, colegi, despre activităţile preferate etc., folosind enunţuri - utilizarea unor gesturi şi mişcări cu scopul de a-şi susţine afirmaţiile - exprimarea prin mimare a diferitelor emoţii şi reacţii - interpretarea emoţiilor şi reacţiilor celorlalţi - jocuri de recunoaştere a unor personaje, a unor poveşti după indicii date - discutarea textelor scurte, frază cu frază, relevând nume, cuvinte familiare şi expresii elementare - formularea unor întrebări şi răspunsuri pe baza textului citit - identificarea şi analizarea ilustraţiilor care însoţesc textul citit - redarea prin cuvinte proprii, cu sprijin, a unui fragment dintr-un text citit - formularea unor răspunsuri la întrebări, în legătură cu un scurt text citit	21.05.	21.05. - 14.06.	

Tipul de serviciu/intervenție	**Instituția responsabilă**	**Obiective**	**Data de începere**	**Perioada de acordare a serviciului**	**Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)**
		- confecţionarea unor felicitări cu diverse ocazii (Crăciun, Paşte, 8 Martie) şi scrierea mesajelor corespunzătoare folosind diverse instrumente (slou, creioane cerate, carioca, marker etc.)			
Servicii de asistență psihopedagogică prin cadrul didactic itinerant și de sprijin	*SC.GIMN.....*	-Citirea si scrierea numerelor de la 0 la 1000, -Adunarea şi scăderea numerelor până la 1000 -Recunoasterea formelor geometrice plane si a corpurilor geometrice -Citirea unor cuvinte, propoziţii şi texte -Copierea şi transcrierea unor enunţuri şi texte scurte -Formularea unor răspunsuri la intrebăru cu suport ilustrat -Selectatea unor titluri potrivite textelor audiate -Povestirea orală cu întrebări de sprijin Recunoaşterea unor personaje din poveşti Scrierea după dictare a unor enunţuri scurte	21.05.	-21.05. -4.06	Inv.Itinerant .....
Servicii de consiliere și orientare școlară	*SC.GIMN.....*	Să observe și să descrie elemente de autocunoastere	21.05.	-21.05.- 14.06.	*Consilier școlar*

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
		- Să utilizeze terminologia privind părțile corpului - Să identifice caracteristici personale - Să enumere trăsături personale pozitive despre sine - Să-și identifice propriile puncte tari si puncte slabe, etc Dezvoltarea deprinderilor de interactiune socială - Reguli de igienă personală - Să recunoască elemente de comunicare - Să observe și să adopte abilități de relaționare pozitivă cu ceilalți - Să identifice și să denumească emoțiile de bază - Să recunoască emoțiile prin identificarea modului în care acestea se manifestă la nivelul expresiilor faciale - Identificarea consecințelor furiei asupra comportamentelor copiilor, etc Dezvoltarea unor tehnici eficiente de învățare și management al învățării			

Tipul de serviciu/intervenție	**Instituția responsabilă**	**Obiective**	**Data de începere**	**Perioada de acordare a serviciului**	**Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)**
		- Să identifice relația dintre învățarea școlară și activitățile cotidiene - Să enumere cunoștințele și deprinderile importante care se dobândesc în scoală - Să identifice activitățile cotidiene în care sunt necesare cunoștințele și deprinderile de scris – citit - Să identifice cunoștințe și deprinderi de calcul care se utilizează în activitățile cotidiene			
Servicii de terapie logopedică/terapia tulburarilor de limbaj	-	-	-	-	-
Servicii de terapie educațională*	-	-	-	-	-
Servicii de kinetoterapie*	-	-	-	-	-
Asigurare transport la unitatea de învățământ		.			

Tipul de serviciu/intervenție	Instituția responsabilă	Obiective	Data de începere	Perioada de acordare a serviciului	Persoana responsabilă de acordare a serviciului (date de contact)
Măsuri de sprijin pentru educația incluzivă**		- Informarea părinților ai căror copii frecventează unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități sau /și CES - Informarea elevilor din unitatea de învățământ cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și /sau CES , într un limbaj adaptat vârstei și de preferință utilizând educația de la egal la egal - Informarea conducerii unității de învățământ și a cadrelor didactice cu privire la educația incluzivă și incluziunea socială a copiilor cu dizabilități și / sau CES	21.05.	-21.05.- 14.06.	*PROF. INV.PRIMAR* *CONSILIER SCOLAR*

*) Doar în cazul elevilor înscriși în unităţi de învăţământ special.

**) Doar în cazul elevilor înscriși în unităţi de învăţământ de masă

gâscă

Test de evaluare adaptat copiilor cu CES
Test adaptat

Profesor invatamant primar :Veronica Voicu ,
Scoala Gimnaziala Campeni
Jud Alba

1.Completaţi pătrăţelele libere asfel încât rezultatele operaţiunilor matematice de pe fiecare linie verticală şi orizontală să fie cele din ultimile pătrăţele.

3	+		−		=7
−	■	−	■	+	■
	+	5	−		=6
+	■	+	■	−	■
8	−		+	3	=9
=9	■	=6	■	=3	■

2.Calculaţi:

a) 275 - 39 =
b) 303 - 33 =
c) 407 + 704 =
d) 13 · 49 =
e) 11· 322 =
f) 19 · 92 =
g) 345 : 15 =
h) 14 : 0 =
i) 529 : 23 =
j) 59 · 59 =

Lucrare scrisă la matematică pe semestrul al II-lea
Pentru elevii cu cerințe educaționale speciale (CES)
Clasa a VI-a

Negru Andrea Csilla
Liceul de Arte Oradea

Nr.crt	Itemi	Punctaj
1	Efectuiază calculul: a) $20-25+3-4+1-3=$ $b)\ 5\cdot(-1)\cdot 2\cdot(-3)\cdot 1\cdot 4=$	10 p
2	Calculează, respectând ordinea operațiilor: $10-(8+2:2)=$ apoi scrie rezultatul ca puterea unui număr natural.	5p
3	Rezolvă ecuaţiile: $a)\ x-124=86$ $b)\ x-45=-5$ $c)\ 2x+6=0$	15 p
4	Enumeră elementele mulțimii următoare: $A=\{x\in Z_{-},\ -3\leq x<2\}=$	5p
5	Află măsura unghiului notat cu x: a) x 135^0 b) 20^0 x	10 p
6	În triunghiul ABC, AM este mediană, BC=24 cm, atunci BM=?	5p

		Rezolvare: Răspuns:_____	
7.	În triunghiul isoscel ABC cu baza BC, $AB = 30\ cm, BC = 25\ cm,$ Atuncin perimetrul triunghiului ABC este……. cm.	Rezolvare:	5p
	Total		**50 p**

Barem de corectare:

Nr.o	Itemi	Raspuns corect	Puncte	Punctaj total
1	Efectuiază calculul: b) $20 - 25 + 3 - 4 + 1 - 3 =$ c) $5 \cdot (-1) \cdot 2 \cdot (-3) \cdot 1 \cdot 4 =$	a) -8 b) 120	Câte 1p pentru fiecare operație ormulae corect	10 p
2	Calculează, respectând ordinea operațiilor: $10 - (8 + 2:2) =$	$10 - (8 + 1) = 10 - 9 = 1$ $8^0 = 1$ / $1^{35} = 1$ (orice număr p La puterea 0 sau 1 la orice putere)	Câte 1p pentru fiecare operație ormulae corect	5p
3	Rezolvă ecuațiile: a) $x - 124 = 86$ b) $x - 45 = -5$ c) $2x + 6 = 0$	$x = 124 + 86 = 210$ $x = -5 + 45 = 40$ $2x = -6,\ x = -3$	2,5 p-pentru operația aleasă ormula 2,5 p- pentru ormula corecte	3x5p= 15 p
4	$\{x \in Z_-,\ -3 \leq x < 2\}$	A= $\{-3, -2, -1\}$	1p- pentru fiecare	5p
5	Află măsura unghiului notat cu x: a) x= b) x=	a) X=180-135=45^0 b) X=90-20=70^0	1p-pentru alegerea formulei corecte 1p- pentru calculul corect	2x5p= 10 p
6	În triunghiul ABC, AM este mediană, BC=24 cm, atunci BM=?	BM=AM=BC :2 =24 :2= 12 cm	1p- pentru scrierea formulei 1p- pentru scrierea datelor în ormula 3p- pentru calcule	5p

7	În triunghiul isoscel ABC cu baza BC, $AB = 30\ cm, BC = 25\ cm,$ Atuncin perimetrul triunghiului ABC este……. Cm.	$P_{ABC} = AB + BC + AC$ $AB = AC = 30\ cm$ $P_{ABC} = 30 + 25 + 30 = 85\ cm$	1p- pentru scrierea formulei 1p- pentru scrierea datelor în ormula 3p- pentru calcule	5 p
	Total			**55p**

$$\text{Nota} = \frac{nr.puncte\ acumulat * 7}{nr.puncte\ total} + 3$$

TEST ELEV CES Rapoarte şi proporţii

Prof. Andrei Gabriela

1) $\frac{a}{b}, (a, b \in N, b \neq 0)$ **se numeste raport**

Daca a= 10 și b= 4 scrie raportul numerelor ——

2) $\frac{a}{b} = \frac{c}{d}$ este o proporţie , temenii unei proporții se numesc: **EXTREMII: a, d și MEZII: b , c.**

Fie proporția $\frac{4}{8} = \frac{3}{6}$ atunci **EXTREMII** sunt:

MEZII sunt:

3) **PROPRIETATEA FUNDAMENTALĂ A UNEI PROPORȚII ESTE:** $a \cdot d = b \cdot c$

Scrie proprietatea fundamentală pentru proporția $\frac{4}{8} = \frac{3}{6}$

4) Aflaţi x din egalităţile : $\frac{x}{3} = \frac{4}{6}$ $x = \frac{3 \cdot 4}{6}$ $x = \frac{12}{6}$ $x = 2.$

Folosind modelul de mai sus aflați x din:

$\frac{x}{12} = \frac{5}{6}$ x=$\frac{5 \cdot}{\quad} = \frac{\quad}{6} =$

5) 8% din 275 este $\frac{8}{100} \cdot 275 = \frac{8 \cdot 275}{100} = \frac{\quad}{100}$ =...

6) Pentru a cumpăra doua caiete un elev plăteste 8 lei. Pentru a cumpăra 5 caiete un elev plăteste câti lei?

d.p.

2 caiet.....8 lei

5 caiete.....x lei

$\frac{2}{5} = \frac{8}{x}$ $x = \frac{\quad}{2} =$ —— =.....

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT
de includere/categorie complexă: familie monoparentală
Prescolar: N.C.A.
AN ȘCOLAR 2021 – 2022

Prof.Înv.Preşcolar, RETEVOIU IONELA
Grădinița cu program Prelungit “Albinuțele”
București, sector 6

ARIA DE INTERVENŢIE: ADHD

DURATA: 2 luni (01.10.2021 – 30.11.2021).

NUME ȘI PRENUME PREȘCOLAR: N.C.A.

Grupa: MICĂ– B/ - Profesor.Înv. Preșc.: RETEVOIU IONELA

SITUAȚIA FAMILIALĂ: *Familie monoparentală, nu are frați/surori;*

PSIHODIAGNOSTIC: *Labilitate/sensibilitate emoțională;*

OBIECTIV CADRU: Diminuarea comportamentului, corectarea unor forme de exprimare socio-emoționale, se referă la la un caz monoparental - copilul are 4 ani, fiind în grija mamei; tatăl a părăsit domiciliul la câteva luni de la nașterea copilului, acesta simțind din plin lipsa paternă ceea ce a dus la în timp la tulburări accentuate din spectrul ADHD: labilitate emoțională, lipsă de concentrare a atenției, emoție excesivă la activități, teamă/reținerea față de conceptul de a greși sau a nu îndeplini corect o sarcini, uneori lipsă de receptivitate la observații.

Simptome generale:

- timiditate;
- sensibilitate emoțională;
- inhibare personală;
- lipsa încrederii în sine.

Simptome de comportament:

- retras în comportament;
- interacționează cu ceilalți copii doar dacă i se cere;
- nu exprimă emoție, stări, sentimente în anumite situații cerute;
- tăcut, de cele mai multe ori își înfrânează exprimarea liberă;
- obosește des, nu cere sprijin/ajutor.

OBIECTIVE DE TERAPIE SPECIFICĂ:

1. Cauzele comportamentului

- Sensibilitate emotională excesivă;
- zâmbește rar, de cele mai multe ori este apatic, nu se bucură și nu are spontaneitatea copiilor de aceeași vârstă;
- are teamă de a greși în ceea ce face.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Să integreze copilul în colectivul grupei;
- Să diminueze deficienţele de comunicare și socializare;
- Să creeze un cadru pedagogic şi afectiv optim pentru preşcolar;

OBIECTIVE PENTRU COPIL:

- Să-și diminueze deficienţele de comunicare și socializare;
- Să creeze un cadru pedagogic şi afectiv optim pentru prescolar;

ACTIVITĂŢILE PROIECTULUI:

1. Strategii de intervenţie şi metodele de modificare comportamentală:

- Includerea c**opilului** în colectiv (încurajarea colegilor în manifestarea unei atitudini pozitive, prietenoase şi de întrajutorare faţă decopilul cu tulburări din spectrul ADHD).

2. Comunicarea:

- educatoare-copil (prin activitatea de predare-învăţare-evaluare-ameliorare);
- copil-copil: prin jocuri de rol, ajutor şi sprijin în echipă, discuţii în timpul liber, jocuri;
- copil-familie: prin informarea familiei referitor la activităţile educative desfăşurate, prin discuţii libere despre comportamentul copilului la grădiniță;
- educatoare-familie: prin şedinţe cu părinţii, ore de consiliere parentală, informare asupra dificultăţilor întâmpinate de copil la gradiniță;
- Familie-şcoală-comunitate: prin colaborarea cu medicul de familie, cu părinți din clasă, dispuși să coopereze cu mama copilului

3. Organizarea clasei:

- Aşezarea prescolarului cu tulburări ADHD cât mai aproape de educatoare. Amplasarea lângă un copil cu comportament vesel, activ;
- Organizarea activităţilor pe echipe.

4. Activități educative:

- Activizarea participării la activități a copilului cu tulburări ADHD ;
- Aplicarea unor teste mai simple, cu o durată de rezolvare mai mare; fişe de lucru diferenţiate;
- Activităţi de recuperare şi dezvoltare a cunoştinţelor după program;
- Activităţi extracurriculare, implicarea în serbări, concursuri și activități preferate.

5. Competențe individuale:

- Abilităţi în aria curriculară: - prin încurajarea exprimării cu ajutorul activităţilor de educaţie plastică; - realizarea unor lucrări practice în care să dovedească pricepere şi îndemânare; - dezvoltarea capacităţilor motrice;

6. Sprijin individual:

- Învăţarea copil-copil stimulează prescolarul cu tulburări de atenție și concentrare prin ajutorul acordat de colegi în rezolvarea unor sarcini de lucru;
- Activitate individuală de lucru și jocuri diverse, acasă şi la şcoală,

7. Mijloace de sprijin:

- Material didactic adecvat (jucării din clasă, jetoane, imagini); **f**işe de lucru diferenţiate;

8. Managementul comportamentului:

- Recompensarea comportamentului pozitiv; lauda, evidenţierea, premierea;

9. Munca în echipă:

- Parteneriat şi consultanţă cu persoanele implicate (familie, medic, consilier).
- Atitudine pozitivă a tuturor persoanelor faţă de elevul cu tulburări ADHD; **10.**

Evaluare:

- Fişe de lucru, evaluare curentă; implicarea în activităţile şcolare şi extraşcolare; promovarea rezultatelor pozitive prin popularizarea în colectivul clasei; monitorizarea progresului elevului.

Concluzii

Acțiunile vor continua pe o perioadă mai îndelulngată pentru a observa evoluția și drumul spre care se îndreaptă. Comportamentele manifestate, se vor observa și se vor măsuara. Se va pune accent pe stimularea comunicării permanente în toate formele ei.

Acest „Plan de intervenţie personalizat’’ va fi revizuit periodic,în funcţie de progresele obţinute în dezvoltarea copilului,în funcţie de comportamentele atinse, a integrării în colectivul de copii.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

PETRESCU GABRIELA
CSEI ”C-tin Pufan” din Drobeta Turnu-Severin.

Numele și prenumele beneficiarului: I.B.I.

Data și locul nașterii:

Clasa: a X-a

Domiciliul: MH

Școala/Instituția: C.S.E.I. “C-tin Pufan” Dr.Tr.Severin

Echipa de lucru: -prof.psihopedagog, profesor-educator, prof.logoped, prof.kinetoterapeut, psiholog

Diagnostic: ADHD, sindrom dislexo-disgrafic, dislalie polimorfă

Problemele cu care se confruntă copilul/elevul/tânărul (rezultatele evaluării complexe):

-Dificultăți de concentrare a atenției o perioadă mai lungă de timp;

-Citirea-greoaie, pe litere;

-Scris dezordonat, fără respectarea spațiului dat (omisiuni, înlocuiri de litere)

-Citește și scrie numerele naturale în concentrul 0- 10;

-Realizează adunări și scăderi în concentrul 0- 10, fără trecere peste ordin, cu material concret, cu sprijin.

Priorități pentru perioada:

- septembrie – decembrie 2021

Obiective pe termen scurt:

-să se implice în 4 activități școlare și extrașcolare ;

-să citească propozitii scurte;

-să copieze texte cât mai corect;

- îmbogățirea vocabularului cu 10-15 cuvinte noi;

Structura programului de intervenție personalizat

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de interventie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
1.Să manifeste cooperare în diferite situații de comunicare;	Responsabilizarea individuală: să mențină ordinea în clasă pe perioada pauzei Cooperare în cadrul activităților școlare/extrascolare.	Valorizarea elevului folosind încurajarile verbale: “Bravo! Sunt mândră de tine!”	Septembrie-decembrie 2021	Să ducă la bun sfârșit responsabilitățile atribuite de către cadrul didactic pe parcursul zilei. Să explice colegilor care sunt regulile ce trebuie respectate în pauză atât în clasă, cât și pe coridoare și în curtea școlii. Să finalizeze sarcinile primate.	Observația sistematică. Grila de observație (instrument de evaluare). Valorizarea constantă în fața clasei. Recompensa: evidențierea reușitelor lui în fața grupului de elevi, diplomă.
2.Să citească propoziții scurte;	Deprinderea de identificare a literelor de tipar și de mână, mari și mici. silabe, cuvinte (mono-, bi-, trisilabice) – identificare și citire de propozitii simple cu literele învățate – citire corectă.	Explicația, conversația, demonstrația, problematizarea -fișe de lucru -materiale auxiliare: imagini cu litere, cu diferite obiecte, jocuri de corespondență cuvânt-imagine etc.	Septembrie-decembrie 2021	Identificarea și recunoaș-terea a cel putin 25 de litere din alfabetul limbii române, exemplificând prin cuvinte care conțin literele respective la început, la mijloc sau la sfârșit. Citirea corectă cu și fără sprijin a cuvintelor mono, bi și trisilabice: arc, ac, minge, gură, mașină	Examinarea orală – citirea de propoziții scurte.

3. Să copiaze texte scurte corect;	Deprinderea de a copia texte scurte scrise pe tablă sau din carte. Deprinderea de a transcrie un text din litere de tipar în litere de mână. Scrierea corectă a cuvintelor și propozițiilor scurte după dictare.	Texte scrise pe tablă sau din manual Explicația, exercițiul Lista de cuvinte și propoziții propuse pentru dictare: săpun, masă, măgar, casă, mama, pisica, , burete etc. Mărul este roșu. Masa mea este mare/rotundă/mare.	Septembrie-decembrie 2021	Concentrarea atenției asupra textului dat. Copierea corectă a textului prin respectarea topicii și a semnelor de punctuație. Eliminarea factorilor perturbatori vis-a-vis de zgomot, luminozitate, temperatură. Să scrie corect după dictare cuvintele și propozițiile date.	Indicațiile sunt date pe parcursul desfășurării sarcinii didactice pentru a anihila eventualele gtreșeli ce pot apărea în rezolvarea sarcinii. Aprecieri verbale. Observarea sistematică.
4.Îmbogățirea vocabularului	Declinarea identității (numele și prenumele, vârsta, şcoala unde învaţă / clasa); Numele cadrelor didactice cu care lucrează la clasă; numele colegilor de clasă; Formule politicoase de adresare (domnul/ doamna, vă rog, mulţumesc);	Explicația, coversația Metodele pot fi aplicate individual sau în pereche.	Septembrie-decembrie 2021	Să folosească un limbaj propriu (îmbogățit cu 15-20 cuvinte) în relatarea, cu sprijin din partea profesorului, a unor întâmplări la care a participat.	Trasarea sarcinilor au loc pe parcursul desfășurării sarcinii didactice pentru a anihila eventualele greșeli ce pot apărea în rezolvarea sarcinii. Aprecieri verbale. Observarea sistematică.

	Formularea orală de propoziţii simple/dez-voltate, după imagini/ca răspunsuri la întrebări, pe teme cunoscute (fiinţe, obiecte, personaje din poveşti şi întâmplări din viaţa personală); Discuţii libere despre jocuri/ jucării/ desene animate/animale, cumpărături etc; Povestirea de fapte şi întâmplări proprii.				

Evaluarea periodică:

• Obiective realizate: - obiectivele propuse nu au fost atinse în totalitate: subiectul încă manifestă opoziționism față de anumite activități (scris, citit), activități care solitită un grad mai mare de concentrare a atenției; a reușit să citească cuvintele scurte (1-3 silabe), dar încă citește cu sprijin propozițiile; vocabularul se dezvoltă - un rol esențial l-au avut jocurile didactice cu precădere în momentele de oboseală sau plictiseală.

• Dificultăți întâmpinate: dificultăți în a-și menține atenția concentrată pe perioada desfășurării activității

• Metode cu impact ridicat: – **pozitiv**- creșterea încrederii în sine; **negativ**- cadrul didactic își concentrează atenția asupra subiectului, uneori, în defavoarea celorlalți elevi, utilizând metode special de predare-învățare, precum și schimbarea regulilor

Revizuirea programului de intervenție educațional-terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

Se recomanadă continuarea activităților educativ-terapeutice prin aprofundarea obiectivelor nerealizate, identificarea cauzelor care au dus la nerealizarea lor (stările emoționale din timpul activităților – oboseala). Ulterior atingenrii acestora, se va trece la stabilirea unor obiective pe termen mediu.

Recomandări particulare: Dezvoltarea unor parteneriate între echipa de specialiști și părinții copilului bazate pe colaborare și cooperare pentru ca programul inițiat să înregistreze progres și ameliorare a punctelor slabe. **Rolul și modul de implicare a părinților în program**: Stabilirea modului de implicare a părinților în program; Clarificarea și stabilirea rolurilor și responsabilităților fiecărui părinte, stabilirea programului copilului; crearea unei atitudini pozitive față de copil; antrenarea părinților în activități educative cu copilul; stabilirea unui program de petrecere a timpului liber cu copilul; stabilirea unui program de socializare.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZATĂ

PROF. ÎNV. PRIMAR: KOCSIS MARIA-MAGDALENA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ALBA IULIA

Numele şi prenumele : Z.L.L

Clasa : I

Anul şcolar : 2021-2022

Diagnostic : Auz fonematic deficitar, vocabular sărac și abilități lexico-grafice necorespunzătoare etapei de dezvoltare

Domeniul de intervenţie : comunicare /limbaj

Scopul : efectuarea unor exerciţii accesibile şi în ritm propriu în cadrul orelor de terapie a tulburărilor de limbaj pentru îmbogăţirea vocabularului, dezvoltarea abilităţilor lexico-grafice.

Declanşarea actvităţii : Octombrie 2021

Durata programului : anul şcolar 2021-2022

Responsabil : prof. KOCSIS MARIA-MAGDALENA

ARIA DE INTERVENŢIE Activităţi propuse	**OBIECTIVE OPERAŢIONALE Elevul va fi capabil**	**INTERVAL DE TIMP**	**RESURSE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE**
AFECTIVĂ MOTIVAŢIONALĂ	- să manifeste cooperare și interes față de activitățile propuse; - să respecte cerințele activității din cabinet;	Octombrie 2021-Iunie 2022	- întărirea pozitivă (lauda, încurajarea permanentă); -recompensa
LIMBAJ ŞI COMUNICARE	<u>Auz fonematic</u> să emită onomatopee, să pronunțe și diferențieze cuvinte paronime - să despartă cuvintele în silabe și să stabilească numărul acestora - să identifice fonemul de la începutul sau sfârșitul cuvântului <u>Vocabular</u> - să alcătuiască propoziții simple și	Octombrie 2021 Noiembrie 2021	Onomatopee: trenul: ş-ş-ş - şarpele: sssss - albina: bâzzzz Paronime: tata-data - seamă-zeamă - trepte- drepte - şale-jale - şoc-joc - exerciții specifice -fișe de lucru

	complexe pornind de la cuvinte sau imagini cheie - să găsească sinonome, antonime pentru o serie de cuvinte propuse - să stabilească ordinea cronologică a evenimentelor după imagini - să creeze povești pornind de la câteva imagini <u>Abilități lexico-grafice</u> **Etapa literei** (sunt vizate planurile fonetico-auditiv şi grafo-fonetic) -să recunoască şi să identifice grafemele fie individual, fie în grupuri; **Etapa silabei** -să recunoască fonemul în grafemul din fişă; -să înţeleagă semnificaţia structurii silabice; **Etapa cuvântului** -să descompună cuvântul în silabe; - să compună silabele în cuvânt; - să recunoscă şi să reproducă cuvântul; - să citească cuvântul; - să înţeleagă sensul cuvintelor;	Decembrie 2021 Ianuarie 2022 Februarie 2022 Martie 2022 Aprilie 2022 Mai 2022	- cartonașe, - puzzle cu imagini - materiale de lucru Montessori - exerciţii specifice de analiză grafică, de asociere a literei, de citire si scriere a literei precedată de o vocală; - exerciţii de numire a literei într-un cuvânt; - exerciţii de găsire a literei în cuvinte date; - indicarea poziţiei literei în cuvânt; - găseşte litera cerută în cuvinte date; - fişe de lucru, exerciţii de compunere şi descompunere a silabelor şi de recunoaştere a fiecărei componente; - exerciţii cu silabe directe şi inverse (consoană + vocală); - exerciţii de citire; - exerciţii de recunoaştere şi reproducere a cuvântului, exerciţii de analiză şi sinteză fonematică a cuvintelor, exerciţii de copiere şi dictare de

	Etapa propoziţiei - să recunoască cuvintele care alcătuiesc propoziţia; - să compună şi să descompună propoziţii în cuvinte; - întelegerea sensului cuvintelor;	Iunie 2022	cuvinte, exerciţii de despărţire în silabe; - exerciţii structurate cu partea iniţială sau finală a cuvântului constantă; - găseşte şi citeşte cuvintele în text; - exerciţii de recunoaşterea a numărului de cuvinte din propoziţii; - exerciţii de formulare a unor propoziţii pornind de la un cuvânt dat;

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

PROFESOR LB. ENGLEZA: Polocoser Raluca
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV SUCEAVA

Nume şi prenume elev(ă):	
Unitatea şcolară:	LICEUL CU PROGRAM SPORTIV SUCEAVA
Data naşterii:	
Clasa:	VI

PROFESOR LB. ENGLEZA: Polocoser Raluca

III.INFORMATII GENERALE

Certificat de orientare școlară și profesională nr. 804 din 22.10.2020 valabil până la FINALIZAREA NIVELULUI DE INVATAMANT GIMNAZIAL.
Recomandarea Comisiei de Orientare Școlară şi Profesională privind educația incluzivă:

- □ Facilitator – nu se acorda
- □ profesor de sprijin - nu se acorda
- □ terapia tulburărilor de limbaj – nu se acorda
- □ consiliere psihopedagogică – da (cabinet interscolar de asistenta psihopedagogica)
- □ măsuri privind asistența socială – nu se acorda
- □ adaptare curriculara individualizata – fiecare disciplina de studiu

Diagnostic specificat în Certificatul de O.S.P. COD 5 – conform certificatului medical nr. 804 din 22.10.2020

IV. INFORMATII EDUCAŢIONALE

2. Evaluare educaţională completă şi detaliată (evaluarea cunoştinţelor şi abilităţilor). Dificultati întampinate

- **domeniul psihomotor:** motricitate generala si fina in limite normale (prezinta o conduita motrica adecvata)
- **domeniul cognitiv:** -Mentinerea lentorii ideatorii si a ritmului de executare a sarcinilor
  -Motivatia scazuta pentru invatare
  -Independenta redusa , rigiditate mintala , anxietate, autonomie personala deficitara
- **domeniul socio - emoţional**
  -tulburare anxioasa (tulburari emotionale);
  -deficit de atentie.

2. CAPACITĂŢI SI COMPETENŢE, ABILITĂŢI, PUNCTE SLABE, NEVOI .

CAPACITĂŢI SI COMPETENŢE -capacitate redusa de mobilizare a energiei psihonervoase; -competente cognitive deficitare.	***PUNCTE SLABE*** -gradul de concentrare, stabilitate si distributivitate redusa.
ABILITĂŢI -aptitudini pentru lucrari practice, manifesta interes pentru ateliere de lucru	***NEVOI*** -cresterea gradului de atentie si o buna incluziune in grup

3. ECHIPA DE CAZ:

Psiholog scolar: Pavelescu Maria
Profesor diriginte: Neamtu Gabriela
Alte cadre didactice de la clasă (dacă este cazul): **Polocoser Raluca – prof lb engleza**

4. OBIECTIVE PE TERMEN LUNG (ANUL ȘCOLAR ÎN CURS);

- **DOMENIUL DE INTERVENȚIE : PSIHOMOTOR**

Obiective	Activităţi de învăţare. Conținuturi.	Metode/mijloace	Perioada de timp	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare	Observatii
-imbunatatirea comprehensiunii textelor -imbogatirea vocabularului -dezvoltarea capacitatii de exprimare orala	Adaptarea la disciplina: limba engleză Învăţarea unor elemente indispensabile pentru studiul limbii engleze (salut, prezentare) Introducerea in universul anglofon	-aplicarea deprinderilor eficiente, la contexte diferite.	-orele de la clasa.	-automatisme – gradul de finalizare a deprinderilor.	-exersarea.	

➢ **DOMENIUL DE INTERVENŢIE : SOCIO-AFECTIV**

Obiective	Activităţi de învăţare. Conţinuturi.	Metode/mijloace	Perioada de timp	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare	Observatii
-formarea convingerilor, a sentimentelor, a atitudinilor	-exercitii; -joc de rol (emotii traite).	-conversatie; -demonstratie.	-ora	-cresterea cu 80% a gradului de socializare prin identificarea sinelui.	-exersare, -observatie.	

➢ **DOMENIUL DE INTERVENŢIE : COGNITIV**

PLANIFICARE LIMBA ENGLEZA
PENTRU ELEVII CU CERINTE EDUCATIVE SPECIALE

Instituția de învățământ : LICEUL CU PROGRAM SPORTIV SUCEAVA
Profesor limba engleza: Polocoser Raluca
Clasa a VI a
Disciplina LIMBA ENGLEZA
Aria curriculară LIMBA SI COMUNICARE
NR ORE PE SAPTAMANA: 2
AN SCOLAR: 2021-2022

1.**COMPETENTE GENERALE**

1. Receptarea mesajelor orale
2. Producerea mesajelor orale
3. Receptarea mesajelor scrise
4. Producerea mesajelor scrise (minimal)

2.**VALORI SI ATITUDINI**

- Manifestarea curiozitatii pentru descoperirea unor aspecte legate de viata copiilor din alte spatii culturale;
- Facilitarea înţelegerii lumii şi găsirea unor modalităţi de a contribui la îmbunătăţirea ei;
- Formarea unei atitudini pozitive privind propria dezvoltare fizica, emoţională, estetică,spirituală, intelectuală, morală şi socială;

OBIECTIVE DE REFERINŢĂ	Forme de prezentare
1.1 Înțelegerea unor instrucţiuni de orientare în spaţiu prin marcarea unui traseu pe o hartă sau marcarea unei rute pe un desen	-Conversații simple -Diagrame, hărți
2.1Folosirea unor formule orale simple,adecvate unor situații de comunicare uzuală	-Dialoguri -Texte lacunare -Texte cu imagini -Funcțiile communicative necesare performării
2.2Descrierea unor locuri și persoane	

	acestor competențe
3.1Extragerea unor informaţii generale si specifice dintr-un text citit în gând	-Texte lacunare - Tabele, diagrame -Texte autentice scurte
3.2Selectarea informaţiilor dintr-un textcitit și inserarea lor într-un tabel/diagramă	
4.1Redactarea unor evenimente trecute şi experienţe personale	-Paragrafe -Felicitări

3. ORGANIZARE TEMATICĂ

- **Copilul despre sine:** însuşiri fizice şi morale, naţionalitate, activităţi sportive, starea sănătăţii
- **Familia**: relatii familiale
- **Copilul şi lumea înconjurătoare:** corespondenţă, cumpărături , activităţi pentru
- timpul liber
- **Cultură şi civilizaţie:** scurte povestiri , traditii si obiceiuri

FUNCŢII COMUNICATIVE

1. a cere şi a da indicaţii de orientare
2. a descrie un obiect ,o persoană
3. a iniţia o interacţiune verbală
4. a exprima preferinţe
5. a cere şi a da informaţii despre cantităţi

4.ELEMENTE DE CONSTRUCŢIE A COMUNICĂRII

Gramatică

Substantivul

Pluralul substantivelor numarabile

Pronumele

personal în nominativ (I, he, she, we you , they)

Adjectivul

gradele de comparaţie ale adjectivelor regulate

- **Numeralul**

cardinal: 1 – 100
ordinal 1-31

- **Verbul**

trecutul simplu – be, have, can (interogativ, negativ)
trecutul simplu – verbe regulate şi neregulate (afirmativ, negativ, interogativ);
Past Continuous

Adverbul

de timp: last …, … ago.

Lexic 50 unităţi lexicale (cuvinte, sintagme corespunzătoare realizării funcţiilor comunicative).

6. STRATEGII DIDACTICE

Metodele pedagogice utilizate în educaţia integrată sunt metode care promovează un învăţământ personalizat cu ajutorul mijloacelor de învăţământ pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru.

- ☑ metode clasice: conversaţia, dialogul, expunerea orală, explicaţia;
- ☑ metode de învăţare: studiul cu manualul, , studiul individual, exerciţiul, dezbateri;
- ☑ metode de predare-învăţare: activităţi practice; interviu, simulări, *învăţământul diferenţiat;*
- ☑ metode active: jocul didactic, metode multisenzoriale: metoda aprecierii pozitive, metoda ,,Concurs”.

Mijloacele de învăţământ constituie o componentă principală a procesului de învăţământ pentru elevii cu CES, sunt considerate auxiliare pedagogice şi se împart în materiale didactice și mijloace tehnice (calculatorul).

Materialele didactice folosite în predarea-învăţarea-evaluarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale sunt:

- materiale informativ–demonstrative: planşe, programe PC, casete video, etc;
- materiale de evaluare a rezultatelor învăţării: tipuri de teste, portofoliul, etc.

6. Modalități de evaluare

MODALITĂŢI DE EVALUARE

- **CLASICE:** - probe scrise (teste) : itemi-obiectivi (tip pereche, alegere simplă, cu alegere dual̆ă); itemi-semiobiectivi (cu răspuns scurt, de completare);
  - probe practice (fișe de lucru);
  - probe orale (chestionare orală).

ALTERNATIVE: - fișa de observare a elevului, proiectul, portofoliu

7. BIBLIOGRAFIE

1. *Programa şcolară pentru clasele V-VIII, cu nr*, 5237/01.09.2008, învăţământ obişnuit.
2. Muşu I., Taflan A.: *Terapia educaţională integrată,* Ed. ProHumanitate, Bucureşti, 1997.
3. Păunescu C., Muşu I.: *Psihopedagogie specială integrată – Handicapul mintal,* Ed. ProHumanitate, Bucureşti, 1997.
4. Manualul școlar: World Class, Ed Longaman, autoriȘ michael Harris, David Mower, 1997

PLANIFICAREA ANUALA

Nr. crt.	Unitatea de învăţare	Nr. ore	Semestrul	Observaţii
1.	**WELCOME BACK**	9	I	
2.	Initial test	1	I	
3.	Module 1 MY WORLD	9	I	
4.	Revision module 1	1	I	
5.	Module 2: ROUND WE GO	8	I	
6.	Revision module 2	2	I	Vacanta de Craciun
7.	Module 3 : BACK IN TIME	8	I	
8.	Revision module 3	1	I	
9.	Module 4: CELEBRITIES	8	II	
10.	Revision module 4	1	II	
11.	Module 5:WHAT AN ADVENTURE	9	II	Vacanta de primavara
12	Revision module 5	1	II	
13.	Module 6: SPECIAL DAYS	8	II	
15.	Final REVISION	2	II	Sfarsitul cursurilor

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ LA LIMBA ENGLEZĂ

FIRST semester of the scholar year 2021-2022

Nr. Crt	UNITATEA DE ÎNVĂȚARE (MODULES)	CONȚINUTURI	COMPETENȚE	NR. DE ORE	SĂPT.	OBS.
0	**WELCOME BACK**	- Countries/Nationalities- - to be - Subject/ object pronouns - Family members, can/ can’t - Clothes/ Accessories- - Days of the week - Months/ Seasons - School subjects	1.2.Identificarea semnificaţiei generale a mesajelor orale curente, clar și rar articulate	**10h**	**13-19IX** **20-26IX** **27IX-3X** **4-10X** **11-17X**	***European Day of Languages***”- project
1.	**MY WORLD**	- Daily rountines - Free-time activities - Appearance - Character - CLIL- (citizenchip)- Good Students	1.2.Identificarea semnificaţiei generale a mesajelor orale curente, clar și rar articulate 1.3.Identificarea unor elemente culturale specifice limbii studiate 2.1.Realizarea unei expuneri scurte, exersate, asupra unui subiect familiar 2.4.Manifestarea interesului pentru participarea la schimbul verbal 3.3 Identificarea unor informaţii de detaliu dintr-un document web 3.4 Manifestarea disponibilităţii pentru informare prin lectură	**10h**	**18-24X** **25-31X** **1-7XI** **8-14XI** **15-21XI**	***Halloween activities:*** worksheets, games, projects
2.	**ROUND WE GO**	- Means of transport - Signs in a city - Shops and services - Materials - CLIL-Landmarks - Presentation skills	1.2.Identificarea semnificaţiei generale a mesajelor orale curente, clar și rar articulate 2.2.Participarea la scurte interacţiuni verbale cu sprijin din partea interlocutorilor 2.3.Exprimarea unei păreri în legătură cu un subiect familiar/o situaţie cunoscuta 3.1.Identificarea informaţiilor necesare din liste sau din texte funcţionale	**9h**	**22-28XI** **29XI-5XII** **6-12XII** **13-19XII** **20-22XII**	***Thanksgiving day***” activities: Games, projects, debates; „***Christmas Time***” –

			simple (pliante, meniuri, orare, reclame 4.3 Participarea la schimbul de mesaje scrise			traditions, carols, Christmas stories;
3.	**EVALUATION**	**MODULES 1-2**		**1H**	**20-22XII**	

Second semester of the scholar year 2021-2022

Nr. Crt	**UNITATEA DE ÎNVĂȚARE (MODULES)**	**CONȚINUTURI**	**COMPETENȚE**	**NR. DE ORE**	**SĂPT.**	**OBS.**
4.	**BACK IN TIME**	- Famous people - Landmarks - Places in a city - CLIL- Great Queens	1.3.Identificarea unor elemente culturale specifice limbii studiate 2.2.Participarea la scurte interacţiuni verbale cu sprijin din partea interlocutorilor 3.3 Identificarea unor informaţii de detaliu dintr-un document web 4.3 Participarea la schimbul de mesaje scrise	**9h**	**10-16I** **17-23I** **24I-30I** **31I-6II** **7-13II**	
5.	**CELEBRITIES**	- Celebrities - Jobs - Types of entertainment - CLIL- Musical Instruments - Project-A poster A traditional musical instrument and dance	1.2.Identificarea semnificaţiei generale a mesajelor orale curente, clar și rar articulate 2.2.Participarea la scurte interacţiuni verbale cu sprijin din partea interlocutorilor 4.1 Completarea unui formular cu informaţii de identificare (educaţie, interese, competenţe)	**9h**	**7-13II** **14-20II** **21-27II** **28II-6III** **7-13III**	***Valentine's day***” activities- poems, cards, projects
6.	**WHAT AN ADVENTURE!**	- Holiday activities - Sports/ Extreme Sports - Weather - Endangered species	1.2.Identificarea semnificaţiei generale a mesajelor orale curente, clar și rar articulate	**10h**	**14-20III** **21-27III** **28III-3IV** **4IV-10IV**	

		- Feelings - CLIL- Travel with Care - Project- Leaflet	2.2.Participarea la scurte interacţiuni verbale cu sprijin din partea Interlocutorilor 3.3 Identificarea unor informaţii de detaliu dintr-un document web		**2-8V**	
7.	**SPECIAL DAYS**	- Celebrities and festivities - Phrases with Do/ Make - Food and food categories - Future simple - Can/ can’t - May/ may not	1.2.Identificarea semnificaţiei generale a mesajelor orale curente, clar și rar articulate 1.3.Identificarea unor elemente culturale specifice limbii studiate 2.2.Participarea la scurte interacţiuni verbale cu sprijin din partea interlocutorilor 3.1.Identificarea informaţiilor necesare din liste sau din texte funcţionale simple (pliante, meniuri, orare, reclame 4.3 Participarea la schimbul de mesaje scrise	**9h**	**9-15V** **16-22V** **23-29V** **30V-5VI** **6-12VI**	
8.	**EVALUATION**	**MODULES 1-6**		**1H**	**6-12VI**	

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT ÎN RECUPERAREA PREŞCOLARULUI CU CES

Profesor învăţământ preşcolar: Dolofan Emilia
Grădiniţa Albinuţa
Sector 2, Bucureşti

Date de identificare

Nume şi prenume : -

Data nasterii: -

Sexul: masculin

Diagnostic: copil cu probleme comportamentale, care intră mereu în conflict cu ceilalţi copii, hiperactiv – impulsiv

Simptome de hiperactivitate :

- agitaţie/ nelinişte
- motricitate excesivă
- dificultăţi în a se angaja în activităţi distractive
- logoree permanentă/ discută despre altceva

Simptome de impulsivitate

- îi întrerupe/ deranjează pe colegi
- “ trânteşte” răspunsurile/ comentează;
- nerăbdător, are dificultăţi în a – şi aştepta rândul
- agasează şi agresează copiii, intră în conflict cu ceilalţi
- sarcinile le îndeplineşte în pripă

Obiectivul intervenţiei

Diminuarea comportamentului indezirabil: agasarea celorlalţi copii

1. **Cauzele comportamentului**
   - copie exemplele negative (modele) din filmele cu desene animate;
   - vrea să iasă în evidenţă;
   - nu a avut în familie un sistem de recompense- pedepse (i s- a oferit totul necondiţionat) ;
   - vrea să se impună pentru a - si invinge timiditatea
2. **Reacţii emoţionale** (ale anturajului faţă de comportamentul copilului)
   - a fost tratat de grup pe măsura comportamentului său
   - a fost ignorat de ceilalţi copii
3. **Strategii de intervenţie şi metodele de modificare comportamentală**
   - Am redactat un regulament al grupei , impreună cu toţi copiii şi , selectiv copiii, inclusiv subiectul, au repetat punctele regulamentului
   - Am formulat reguli şi aşteptări de la copii,

▪ Am stabilit un program de discuţii individuale cu copiii din grupa, având ca subiecte următoarele: probleme, nevoi, comportamente dezirabile/ indezirabile

▪ Am discutat cu toată grupa de elevi despre faptul că oamenii, în mod normal, nu se îmbrâncesc ci, trec frumos unul pe lângă altul şi le- am propus să rezolve o situaţie problematizantă : C e ar face dacă ar vedea adulţii – profesorii, părinţii, oamenii pe stradă că se îmbrâncesc?

Metode folosite: conversaţia, povestirea, jocul de rol, problematizarea, brainstorming- ul etc.

4. **Ce a învăţat copilul**

▪ că şi ceilalţi copii trebuie respectaţi

▪ că sistemul recompensă – pedeapsă funcţionează

▪ ignorarea din partea colegilor doare foarte mult

▪ să evite copiii cu comportamente indezirabile

▪ să execute anumite mişcări care să- i consume energia (săritul într- un picior), antrenarea în jocurile de rol

5. **Cum a reacţionat copilul**

▪ a fost afectat, la început, apoi s- a obişnuit cu modul de lucru,colaborare cu ceilalţi colegi

▪ când a fost ignorat de copii, a mai încercat î n câteva rânduri să se remarce prin violenţă, dar treptat, comportamentul indezirabil s-a manifestat mai rar

6. **Concluzii**

Comportamentele se manifestă, se observă şi se măsoară. Cu tehnici de management al comportamentului, bine selectate, se poate modifica un comportament indezirabil, reducâdu- se frecvenţa manifestărilor,mergând, de multe ori, până la eliminarea lui. Sistemul de reguli trebuie să funcţioneze; comportamentul indezirabil trebuie ţinut în permanenţă sub observaţie.

Contractul comportament se încheie pe baza negocierii între părţi; acesta trebuie respectat, ducând la diminuarea stărilor confictuale şi a comportamentelor indezirabile.

Subiectul asupra căruia am intervenit se va încadra în rândul copiilor cu comportamente dezirabile prin colaborarea celor abilitaţi.

PROGRAM DE ACTIVITĂŢI REMEDIALE LA LIMBA FRANCEZĂ DUPĂ TESTAREA INIŢIALĂ PENTRU PROGRES ŞCOLAR

Propunător:
Prof. Chelba Loredana

În urma rezultatelor obținute de elevi, la testul inițial de limba franceză, (menționate în fisele de înregistrare ale rezultatelor testului inițial) și a analizei acestora sub formă de puncte tari/puncte slabe, precum și a gradului de realizare a competențelor vizate de aceste teste, a fost întocmit un **plan de măsuri remediale în vederea îmbunătățirii rezultatelor și obținerea progresului școlar**.

S-au avut în vedere următoarele obiective:

- Analiza rezultatelor obținute la testele inițiale, pentru disciplina Limba franceză;
- Identificarea conținuturilor pe care elevii nu le cunosc şi a dificultăților eventuale de învățare;
- Realizarea unor instrumente de lucru care să permită însușirea, fixarea și aplicarea cunoștințelor.

PLAN DE MĂSURI PENTRU ATINGEREA OBIECTIVELOR

Nr.	OBIECTIVE	MĂSURI	INDICATOR DE ATINGERE A OBIECTIVULUI	TERMEN
1	Analiza rezultatelor obținute la testele inițiale la limba franceză	Discuții atât la nivelul clasei cât și la nivel individual	Analiza SWOT individualizată	Octombrie 2020
2.	Identificarea competențelor care trebuie dezvoltate si a conținuturilor/noțiunilor care trebuie recuperate: -elemente de construcție a comunicării: articole, pluralul substantivelor, adjectivul , timpurile verbale: prezent, perfect compus, viitor - noțiuni de vocabular legate de universul tematic personal, familie, prieteni, școală	Analiza diferențiată a lucrărilor elevilor care nu au reușit să rezolve subiectele Identificarea dificultăților de învățare Stabilirea modului adecvat de acțiune remedială (a activităților instructiv-educative):	Activități diferențiate în cadrul orelor de curs cu întreaga clasă Ședințe de pregătire – online cf. programului	Pe tot parcursul anului școlar

	-acte de vorbire(exprimarea preferinței, a cere si a da informații practice, indicarea direcției, a invita si a răspunde la o invitație, a face o propunere etc.)			
3.	Realizarea unor instrumente de lucru care să permită fixarea și aplicarea cunoștințelor	Aplicarea unor fișe de lucru(fizic și online) și teste diferențiate. Observații cu privire la implicarea elevilor în activitățile suplimentare Motivarea elevilor prin implicarea lor în alegerea ritmului și programului de pregătire.	Fișele de lucru diferențiate Teste diferențiate Rezultatele la testele diferențiate Teme acasă Propuneri de subiecte din partea elevilor	Pe tot parcursul anului
Monitorizarea aplicării planului de măsuri remediale revine conducerii unității școlare				

PROGRAMUL PREGĂTIRII REMEDIALE

ANUL ȘCOLAR 2020-2021

ZIUA	ORA	CLASA	NUMELE ACTIVITĂȚII	OBSERVATII
MIERCURI	**14-15**	**IX-XI**	**PREGĂTIRE REMEDIALĂ**	**SĂPTĂMÂNA IMPARĂ**

PROIECT DIDACTIC

Profesor: Denes Edit
Școala Gimnazială ”Gaál Mózes” Baraolt

Clasa: a IV-a C.

Efectiv: 20 (9f,11b)

Data: 28.03.2022

Loc de desfasurare: sala de sport (30 m/15m)

Materiale: 20 de mingi, 10 baloane(mingi) de rugby-tag , 20 curele si taguri, 1 fluier,1 cronometru.

TEME

- Joc sportiv: Rugby-tag pasarea și aruncarea balonului de rugby.
- Săritura în lungime de pe loc-consolidare
- Rezistență generală la eforturi aerobe

Tipul lectiei: MIXT (consolidare – educare)

Scopul:

-Formarea deprinderilor si priceperilor motrice din rugby tag;

- Formarea deprinderilor de sărituri-săritura în lungime de pe loc în condiții variate.

- Educarea indicilor de rezistență generală.

OBIECTIVE OPERATIONALE: La sfârsitul lectiei, elevii vor fi capabili:

Obiective psihomotrii:

O1. Să execute aruncări și prinderi cu mingea de rugby-tag în condiții variate.

O2. Să execute corect săritura în lungime de pe loc.

O3. Să îmbunătățească indicii de rezistență generală.

Obiective cognitive:

O.4.Să cunoască importanța însusirii corecte a aruncării și prinderii balonului de rugby-tag;

O5.Să-și însusească corect tehnica săriturii în lungime de pe loc.

O.6.Să cunoasca că dezvoltarea rezistenței este necesară pentru o bună evoluție în jocurile sportive;

Obiective afective(motivational - volitiv):

O7.Să aibă interes și dragoste pentru activitatea practică;

O8.Să-și formeze spiritul de grup în sensul ca toți trebuie să fie capabili de execuție;

O9.Să accepte înfrângerea cu sportivitate și să aplaude învingătorul.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode si procedee didactice: explicația; povestirea; demonstrația; observare sistemică; apreciere verbală; conversatia; exersarea pentru formarea’’capacitatii de organizare’’; exersarea pentru optimizarea dezvoltarii fizice/corporale; exersarea mai multor deprinderi și/sau priceperi motrice **pentru elementele din rugby-tag**:*procedeul exersării globale si analitice*; **; pentru *săriturii în lungime de pe loc*:***procedeul în conditii ingreuiate* (complexe); **pentru dezvoltarea rezistenței:** exersarea de acțiuni motrice corespunzătoare dezvoltării rezistenței cardio-respiratorii la eforturi aerobe și mixte, a rezistenței musculare .

Mijloace didactice: exerciții de front și ordine; exercițiu pentru captarea atenției; exerciții din școala alergării și săriturii; exerciții de dezvoltare fizică armonioasă; jocuri pentru consolidarea pasei și prinderii balonului de rugby-tag, exerciții pentru executarea corectă a săriturii în lungime de pe loc, jocuri de mișcare pentru dezvoltarea rezistenței generale; exerciții de respirație și de revenire după efort.

Forme de organizare si exersare a activitatii: frontal, grupe, echipe, individual, perechi.

COMPETENȚELE SPECIFICE VIZATE:

1. 1.1.Aplicarea adecvată a noțiunilor specifice domeniului, în contexte de instruire variate (curriculare și extracurriculare)

2. 1.2.Respectarea regulamentelor de desfășurare a întrecerilor în disciplinele sportive însușite

3. 2.2. Folosirea procedurilor de călire a organismului propriu prin valorificarea influențelor factorilor naturali de mediu

4. 2.6. Aplicarea deprinderilor motrice sportive în condiții regulamentare

5. 3.1. Manifestarea atitudinii de fair-play în timpul activităților motrice/sportive

Bibliografie:

1. Cârstea Gh. (2000) *Teoria şi metodica educaţiei fizice şi sportului*, Bucureşti, Editura AN-DA ;
2. *Ghidurile metodologice de aplicare a programelor de educaţie fizică şi sport* (2000) (2001) MEC-SNEE;
3. C.Octav,E.Andron *Metodica predării Educaţiei Fizice în ciclul primar*, Editura ’’Gheorghe Alexandru’’Craiova, 2008;
4. Todea S. F. (2002). *Jocuri de mişcare.* Bucureşti: Ed. Fundaţiei România de Mâine
5. Programa școlară pentru educație fizică și sport clasa a IV-a , București 2014

Verigi și durata	Conținutul lecției	Dozare	Formații de lucru și indicații metodice	Observații
1. Organizarea colectivului de elevi (3’)	- adunarea și alinierea; - raportul; - salutul; - verificarea echipamentului și a stării de sănătate; - anuntarea temelor și obiectivelor lecției; - întoarceri prin săritură: * la stânga; * la dreapta; * la stânga-împrejur; Mers în cadență, porniri și opriri.	30’’ 30’’ 30’’ 30’’ 30’’ 2 x 2 x 1 x 30’’ 1x	În linie pe un rând ☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺ © - conştientizarea elevilor asupra necesității unei ţinute adecvate şi curate desfăsurării lecţiilor de educaţie fizică - povestirea - explicația	
2. Pregatirea organismului pentru efort	- mers normal; - alergare ușoara; - mers pe vârfuri cu brațele întinse în prelungirea capului; - alergare cu picioarele întinse înainte;	1l 1T 1D 1L	In coloana pe un sir ☺ ☺ ☺ ☺	

(5’)	- mers pe călcâie cu mâinile pe șolduri; - mers normal; - alergare cu genunchii sus; - alergare cu pendularea gambelor înapoi; - mersul piticului; - alergare cu pas adăugat; - mers cu miscări de inspirație si expirație. - Exercitii de grupări la reper dat si regrupari; Până număr la 5, atingeti cu mana spalierul și vă aliniați la loc Până număr la 5, atingeti cu mâna banca și vă aliniați la loc	1D 1l 1D 1L 1D 1L 1D 1L 1x 1x	-angrenarea treptata in efort a marilor functii ale organismului si a aparatului locomotor -intărirea sănătăţii - influenţarea aspectului fizic - prevenirea accidentele - explicaţia - demonstraţie - observare sistemică - apreciere verbală Colectivul în linie pe un rând la mijlocul terenului - captarea atenției si trezirea interesului pentru activitate, privind sarcinile de îndeplinit	
3. Influențarea selectivă a aparatului locomotor (8’)	**I** Din stând depărtat cu mâinile pe șold: 1-8 rotarea capului lentă spre dreapta 1-8 rotarea capului lentă spre stânga **II** Din stând brațele la piept coatele îndoite: 1-2 două arcuiri 3-4 ducerea brațelor în lateral două arcuiri **III** Din stând depărtat: 1-4 ridicarea și coborârea umerilor 5-6 ducerea umerilor printr-o rotare către înaintre 7-8 ducerea umerilor printr-o rotare către înapoi **IV** Din stând depărtat cu braţele lateral: 1-4 rotarea braţelor înainte în jurul axei lor 5-8 rotarea amplă a braţelor înapoi 1-4 rotarea braţelor înapoi în jurul axei lor 5-8 rotarea amplă a braţelor înapoi **V** Din stând depărtat cu mâinile la ceafă: 1-2 îndoire cu arcuire dreapta a trunchiului	2x8T 2x8T 2x8T 2x8T	În linie pe trei rânduri ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ © -efectele pozitive ale practicării sistematice a exerciţiilor fizice asupra propriului organism(educarea atitudinii corporale corecte, prevenirea sau corectarea unor atitudini sau deficiente fizice, educarea speciala a marilor functii si stimularea tonicitatii musculare). - observare sistemică - apreciere verbală - explicaţia - demonstraţia	

	3-4 îndoire cu arcuire stânga a trunchiului 5-6 răsucirea trunchiului cu arcuire dreapta 7-8 răsucirea trunchiului cu arcuire stânga **VI** Din stând cu mâinile pe şold: 1-2 aplecare cu arcuire a trunchiului 3-4 extensia trunchiului cu arcuire 5-8 depărtat spre dreapta cu rotarea trunchiului în aceeaşi parte 1-4 idem 1-4 5-8 depărtat spre stânga cu rotarea trunchiului în aceeaşi direcţie **VII** Din stând: 1-2 ducerea braţelor sus şi arcuire 3-4 îndoirea trunchiului cu atingerea solului cu palmele şi arcuire **VIII** Din stând depărtat cu mâinile pe şold: 1-2 fandare dreapta 3-4 fandare stânga 5-6 fandare cu întoarcere dreapta 7-8 fandare cu întoarcere stânga **IX** Din stând cu mâinile pe şold: 1-4 sărituri ca mingea pe loc 5-8 sărituri cu întoarcere la stânga de patru ori(câte o săritură pentru fiecare punct cardinal) 1-4 idem 1-4 5-8 idem 5-8 spre dreapta **X** 1-2 inspiraţie cu ridicare pe vârfuri depărtând picioarele şi ducerea braţelor sus 3-4 revenire cu expiraţie şi aplecarea capului cu bărbia în piept	2x8T 2x8T 2x8T 2x8T 2X8T	- evaluare formativă - observare sistemică - apreciere verbală - explicaţia - demonstraţia - evaluare formativă	

4. -Rugby-tag **Consolidare pase** (12’)	**Rugby-Tag pasarea și prinderea balonului-consolidare cu accent pe corectitudinea execuției.** **1.Pase câte doi cu deplasare înainte ,înapoi, stânga dreapta.** Colectivul clasei se împarte în două grupe A și B Cele două grupe se așează pe două coloane față în față la distanța de 2 - 3m.Se lucrează câte doi cu un balon de rugby-tag. Inițial se pasează balonul de pe loc La comanda înainte, grupa A se deplasează înainte urmând ca grupa B să se deplaseze înapoi timp în care se pasează balonul. La comanda inapoi Grupa A se deplasează inapoi iar grupa B inainte.Se întâmplă același lucru la comanda stânga și drepta. Timp de lucru 1 minut pauză 20 secunde Câștigă perechile care rămân grupați. **2.Stafeta cu pase** Colectivul împărțit pe trei echipe asejați în coloană pe trei șiruri. La semnal, primul jucător aleargă cu balonul de rugby în mână ,ocoleste ultimul jalon, revine în alergare si se opreste la jalonul nr 1 si pasează coechipierului cu numarul 2 care asteaptă la linia de plecare . Jucătorul cu numaru 2 aleargă, la rândul său ocoleste ultimul jalon,revine si se opreste la jalonul cu nr. 2 pasează primului jucător care la rândul său pasează jucătorului cu nr 3 . Jucătorul cu nr.3 aleargă ocoleste ultimul jalon,revine si se opreste la jalonul cu nr 3 de unde pasează jucătorului cu nr.2,acesta paseajă la nr.1. În același timp jucătorul cu nr 3,după ce a pasat mingea aleargă ating pe umăr jucătorul nr 2, și nr 1 și se reasează în coloană înapoia liniei de plecare . Câștigă echipa	3x	În coloana pe două șiruri față în față la 2 m ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ -explicatia -demonstratia -observarea sistemica -apreciere verbala -evaluare formativa Colectivul împărțit pe 3 echipe ☺ ☺ ☺3 ☺ ☺ ☺2 ☺ ☺ ☺1 x x x1 x x x2	

	care revine și se așează în coloană câte unu în spatele liniei de sosire.		x x x3 x x x	
5. Consolidarea săriturii în lungime de pe loc (8’)	**Săritura în lungime de pe loc:** **1.**În linie pe un rând la distanță de două brațe se execută săritura în lungime de pe loc la comandă. Se corectează execuțiile greșite. Concurs: Cine sare cel mai departe. În linie pe un rând la distanță de două brațe se execută săritura în lungime de pe loc la comandă. Câștigă elevul care sare cel mai depaerte și cel mai corect .	3x 3x	În linie pe un rând -explicația -demonstratia -observarea sistemica -apreciere verbala	

6.Dezvoltarea calității motrice rezistența (10)	**Rezistența** 1. Joc :Hoții de taguri Pe tot terenul sălii de sport. Colectivul clasei stă asejată în cerc pe centrul terenului . Clasa este împărțită pe 4 echipe . Fiecare echipă are taguri de aceeași culoare. La comanda :**roșu,** echipa care are taguri roșii începe să alerge după colegii care au alte taguri , încercând să le ia pe acestea, fără să împingă sau să prindă jucătorul. Apărătorii nu au voie să prindă tagurile sau să protejeze tagurile cu brațele. Timp de lucru 1 minut pentru fiacare echipă.Pauză 30 secunde timp în care se numără tagurile luate După un minut se numără tagurile adunate de echipa roșie. Jocul se reia strigând altă culoare. Câștigă echipa care adună cele mai multe taguri.	4x	Colectivul împărțit pe patru echipe asejați în cerc pe centrul sălii de sport -explicația -demonstratia -observarea sistemică -apreciere verbală -dezvoltarea calităţii motrice este necesara exercitării unui act motric sau acțune motrică	
7. Revenirea organismului după efort (2’)	- alergare usoară cu revenire; -mers cu relaxarea brațelor și a picioarelor; - mers cu miscări de inspirație si expirație; - mers normal.	1T 1l+L 1 l 1L	În coloană câte unu ☺ ☺ ☺ -reguli referitoare la rolul condiţiilor igienice, factorii naturali de călire ai organismului sau al refacerii după efort pentru orele următoare - observare sistemică -apreciere verbală	
8. Recomandări și aprecieri (2’)	- alinierea; - evidențieri pozitive si negative privind comportarea în lecție;	10’’ 50’’	În linie pe un rând ☺☺☺☺☺☺☺☺ ©	

	- feed-back-ul îndeplinirea obiectivelor cognitive și afective; - formularea recomandărilor pentru activitatea viitoare sau pentru activitatea independentă; - salutul.	30’’ 30’’	- conversația - aprecieri verbale - autoaprecieri - evaluare formativă - evaluare sumativa	

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

Prof. Toader Elena
Gradinița P.P. Nr13, Focșani, Vrancea

VI. INFORMAŢII DE BAZĂ

Numele și prenumele preşcolarului:C.S.A

Data naşterii:

Domiciliul: Focșani, Vrancea

Gradiniţa/Grupa: Grădiniţa P.P. Nr 13, Grupa mare

Tata: N. V., 34 ani –jandarm;

Mama: N.A., 30 ani –farmacistă.

Alte date despre familie: mai are fraţi; familie receptivă la sugestiile educatoarei.

Alte persoane implicate: părinţii, bunica

Echipa de intervenţie: educatoarea, profesor psiholog

Data elaborării planului: 05.10.2016

Durata de desfăşurare: 2 luni

VII. STAREA ACTUALĂ A PREŞCOLARULUI

- **COMPORTAMENT COGNITIV**

  - copilul are reprezentări despre mediul înconjurator corespunzătoare vârstei dar nu are capacitatea de a observa sistematic;
  - recunoaşte parțial florile de toamnă;
  - recunoaşte parțial culorile;
  - nu cunoaşte părţile componente ale unei plante;
  - nu cunoaşte rolul fiecărei părţi a plantei.

- **AUTONOMIA PERSONALĂ ŞI SOCIALĂ**

  - **Aria de autoservire:** carenţe în comportamente motrice

(mânuire obiecte, încercuire imagini) și în gesturile social – utile de autogospodărire (să-și ia singur materialul didactic, să lucreze fără ajutor).

  - **Aria de socializare:** este politicos cu personalul grădiniței,

foarte apropiat de mama şi educatoare, are uneori crize de nesiguranță, deficit de atenție, instabilitate emoțională, nervozitate, intoleranță la frustrare, colaborează mai greu cu colegii de grupă.

  - **Aria comportamentelor psihomotrice**: dezvoltare fizică

corespunzatoare vârstei; cunoaşte schema corporală; întampină dificultăţi în orientarea spaţială; are deprinderi de igienă personală şi colectivă bine formate; nu are coordonare şi stabilitate a gesturilor şi mişcărilor corespunzătoare activităţii de **EVALUARE INIŢIALĂ.**

- **Instrumente folosite în evaluare:** observaţiile spontane şi dirijate

zilnice, fişa psihopedagogică, convorbirea individuală, probe curriculare.

- **Psihodiagnostic** :
  - medical – clinic sănătos
  - dificultăţi în perceperea componentelor spaţiale şi temporale
  - deficit de atenţie
  - instabilitate emoțională,
  - nervozitate,
  - intoleranță la frustrare
  - adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru grupa mare.
- **Capacităţi – competenţe – abilităţi – lacune – nevoi:**
  - Competenţe scăzute în desfăşurarea activităţilor ludice (nu

respectă reguli, vorbește neîntrebat, nu răspunde când este solicitat);

  - Toleranţă scăzută la frustrări (plânge, ţipă, se loveşte);
  - Are nevoie de feed-back pozitiv după fiecare sarcină realizată; are

nevoie de afecţiune, de integrare.

- **Intervenţii, antecedente**: nu a beneficiat de programe de intervenţie personalizată anterior.

VIII. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

- **Domeniul de intervenţie**: educațional
  - Limbaj și comunicare
  - Cogntiv
  - Psihomotor
- **Motiv de referinţă**: reducerea dificultăţilor de învăţare

prin exersarea şi dezvoltarea capacităţilor de observare şi analiză.

- **Scopul programului** de intervenţie: la sfârşitul programului

preşcolarul trebuie să fie capabil să identifice, să analizeze, să discrimineze două plante cu flori de toamnă, să opereze în alte contexte cu noţiunile învăţate.

- **Obiective pe termen scurt:**
  - să recunoască flori de toamnă;
  - să recunoască culorile întâlnite la aceste plante (alb, galben,

verde;

- **Obiective pe termen lung:**
  - dezvoltarea operaţiilor gândirii şi a calităţii acesteia;
  - recuperarea lacunelor datorate instabilității emoționale și toleranței scăzute la frustrări;
  - exersarea capacitaţii de orientare spaţială şi temporală;

- educarea comportamentului civilizat.

IX. EVALUAREA CRITERIALĂ

- **Criterii de evaluare minimală:** să recunoască plante, să recunoască culorile întâlnite la aceste plante.
- **Criterii de evaluare maximală:** să clasifice florile după culoare, să cunoască rolul părţilor componente, să se exprime coerent, în propoziţii scurte.
- **Instrumente de evaluare:** plante naturale, jetoane, fişe de lucru individuale.

Dificultăţi întâmpinate: În urma evaluării rezultatelor obținute după derularea programului de intervenție, s-a constatat că preșcolarul reacționează pozitiv la activitățile desfășurate oral și la probele practice, însă are ușoare deficiențe de concentrare în a urmări explicațiile.

Metode cu impact ridicat:

- pozitive: activități practice, autoevaluare, CD-uri educaționale
- negative: fișe de lucru

Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice):

- folosirea mai mulor materiale didactice și fișe de lucru mai atractive;
- identificarea formelor geometrice și a obiectelor din sala de grupă care au forma geometrică studiată.

Recomandări particulare: Este necesară derularea unui Plan de Intervenție Personalizat (P.I.P.) care va avea ca scop formarea capacității de rezolvare a problemelor, utilizând povești terapeutice și softuri educaționale.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program: Discuțiile cu părinții și implicarea acestora au avut drept scop inducerea de modificări în ceea ce privește relaționarea și au învăţat că dacă sunt alături de C. Ș.A, el poate să fie o mândrie pentru ei, poate să-şi depăşească statutul actual.

VI CONCLUZII:

Preşcolarul a reuşit să depăşească în mare parte dificultăţile de învăţare pentru tema propusă, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare (a reuşit să recunoască şi să asocieze culorile galben, alb, verde; recunoaşte plante cu flori de toamnă; şi-a dezvoltat motricitatea fină – încercuieşte, subliniază,; nu reuşeşte să verbalizeze singur cele observate; nu a memorat şi nici nu a învăţat logic rolul părţilor componente ale plantei; acceptă ajutor din partea colegilor sau educatoarei.

În concluzie, familia trebuie permanent atrasă către grădiniță, învățătură, educație şi motivată în susţinerea ulterioară a băiatului.

X. RECOMANDARI

- Reluarea unor secvenţe din planul propus anterior;
- Stimulare permanentă, activităţi complementare;
- Implicarea familiei în planurilor elaborate ulterior.

Bibliografie:

http://www.ecopii.ro/Articole despre copii/*Agresivitatea la copii copii_agresivi*.html;

http://www.gradinite.com/site/Articole/*Modalitati de a stăpâni furia copilului tău-educație.html;*

http://www.superbebe.ro/Micul bătăuș - *Transformă agresivitatea în echilibru*.html;

http://www.itsybitsy.ro/Articole/Lumea-parintilor/Psihologie/Copil-3-7-ani/De *ce este agresiv copilul meu?* - articol-.html.

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

Prof. RETEVOESCU MARTA
G.P.P. TIC PITIC, MIOVENI, JUD. ARGEŞ

Numele si prenumele: I. E.

Clasa : I

Invatator: F. S.

Echipa de lucru: medicul specialist, doamna invatatoare si profesorul de religie

Diagnostic medical: Dislalie polimorfa

Diagnostic psihologic: tulburari severe de limbaj, deficienta de atentie, instabilitate

Diagnostic educational:-instabilitate si tulburari de concentrare;
-interes mediu dezvoltat pentru activitatea de invatare;
-necesita sprijin psihopedagogic ;
-nu poate pronunta correct cuvintele;
-scrie frumos elementele grafice invatate

Date anamnezice semnificative: - eleva provine dintr-o familie organizata.
-Prezinta usoare tulburari de agresivitate fizica fata de anumiti colegi (in special asupra celor care o supara/provoaca);
- are medic specialist;

Starea actuala a subiectului: - relationari pozitive cu mediul scolar inca de la inceput;
-relatia cu ceilalti colegi decurge oarecum normal;
- colegii se inteleg bine cu ea;
- fetita are un spirit autoritar.

a) **Comportament motor si psihomotor** – bine dezvoltat;

- Orientare spatiala corecta;
- Manuirea stiloului- bine;
- deseneaza dupa model figuri geometrice;

b) **Comunicare si limbaj-** nu poate pronunta correct cuvintele
- are doar cateva cuvinte pe care le foloseste mai des (doamna, da, nu, aici, vine…)

c) **Comportamentul cognitiv** – scrie elemente grafice predate dar cu greu se orienteaza in spatiul caietului (o dificila orientare grafica); -Semnele sunt realizate la un nivel suficient si asta cu sprijin pentru a i se indica liniatura caietului; -Nu cunoaste cifrele ceea ce face o imposibilitate de a forma grupe de obiecte si a corela cu respectiva cifra;

d) **Comportamentul social afectiv-** relationeaza bine cu ceilalti colegi, cadrul didactic si cu cel auxiliar din cadrul scolii (mediu cunoscut). In afara scolii prezinta o oarecare retinere de a intervene in diferite situatii. Are moment cand devine negativist sau chiar agresiv. Sesizeaza destul de repede pericolul si nu necesita o supraveghere speciala sau un sprijin permanent. Are insa nevoie de sprijin in situatiile de comunicare. Pericolul din punct de vedere auditiv nu-l poate sesiza fapt datorat auzului nedezvoltat. Vine si pleaca insotit de mama la/de la scoala.

Obiective:

1. Să pronunte sunetele: “a”, “e”, “i”, “o”, “u”;
2. Să scrie elemente grafice si litere cu sprijin;
3. Să scrie cifrele;
4. Să coreleze cantitatea cu cifra corespunzatoare;
5. Să realizeze exerciţii de copiere, transcriere;
6. Să aprecieze corect spaţiul dintre cuvinte;
7. Să scrie corect litere, silabe, enunturi doar prin copiere si transcriere;
8. Stimulare cognitive;
9. Integrarea scolara si sociala;
10. Terapia tulburarii limbajului (pronuntie de sunete);
11. Terapie afectiv-comportamentala;
12. Terapia tulburarilor auditive (cu ajutorul unui aparat pe care parintii intentioneaza sa-l cumpere);
13. Dezvoltarea motricitatii;
14. Dezvoltarea orientarii spatiale (liniatura caietului);

DISLALIE POLIMORFĂ=.prin definitie, dislalia este tulburarea de pronuntie (de articulare) provocată de afectiuni organice sau functionale ale organelor periferice ale vorbirii si care constă in imposibilitatea emiterii corecte a unuia sau mai multor sunete

DISLALIE= tulburare de limbaj care constituie o barieră in comunicarea cu cei din jur.

Observarea dificultătilor existente in comunicare ne oferă posibilitatea unui diagnostic si a evaluării timpurii a limbajului in toate formele sale. Toate cele trei aspecte ale limbajului fonetic, lexical si gramatical prezintă egala importantă pentru dezvoltarea psihică normală a copilului. Constituirea si formarea optimală a celor trei aspecte necesită insă tehnologii didactice speciale.

E. **nu poate articula corect sunetele, le inlocuieste unele prin altele, le omite sau le inversează.**

La E. se constata ca se mentin intr-o proportie destul de ridicată aspectele caracteristice dislaliei si fetita necesită interventie activă si sistematică a invatatoarei si medicului specialist in colaborare cu familia.

Am testat-o pe E. folosind cateva modalităti: citire după imagini, povestiri, reproducerea unor scurte versuri, cuvinte, propozitii, jocuri la alegerea copiilor sau sugerate de adult, abecedarul in imagini, discul cu paronime, abecedarul logopedic. In ideea constatării dificultătilor de pronuntie si de vorbire am folosit materiale ca: jucării, jetoane colorate, machete, tablouri, povestiri si poezii ilustrate, diapozitive, purtand un dialog pe marginea celor prezentate. Pentru cunoastere am folosit următorii ‘pasi’: examinarea nivelului de intelegere a vorbirii; examinarea auzului; examinarea articulării verbale; capacitatea de redare prin imitatie a vorbirii; examinarea structurii gramaticale, a vocabularului activ si a formelor de limabj verbal.

Pentru examinarea capacităti fonetice am recurs la probe de pronuntie. Am prezentat desene cu foneme in cele trei pozitii fonetice: initială, mediană, finală. Discul cu paronime, sau discul cu imagini l-am utilizat pentru examinarea capacităti de diferentiere fonetică: pere- bere, cal- car, etc.

E. este inscrisa in clasa I unde trebuie sa i se asigure o recuperare completă din punct de vedere al limbajului si al integrării in colectiv, insa acest lucru se face mai greu pentru ca in cadrul scolii doar invatatoarea si profesorul de religie lucreaza cu fetita. Medical specialist nu este din localitate si fetita merge destul de rar la sedinte.

Concluzia este ca mediul si educatia din familie nu-i permiteau fetitei o dezvoltare corespunzătoare a capacităti de comunicare deoarece părintii nu lucrau in sensul recuperării. Fetita este de etnie rroma si acasa se foloseste cu

precadere limba romani. Am discutat cu familia, i-am intocmit un plan de interventie personalizat urmand ca fetita sa fie mai intai integrate cu success in clasa I dupa care sa se tina cont de PIP.

Este o fetita greu adaptabilă, timidă, dezvoltată fizic, cu exprimarea monosilabică, cu auzul neafectat s-a inceput tratamentul logopedic in colaborare: medic, invatatoare, familie.

Exercitii ce se vor efectua pentru o terapie cu caracter general:

1. exercitii de mobilitate ale aparatului fono-articular: exercitii de mobilitate a maxilarelor, de mobilitate pentru limbă, exercitii pentru buze si obraji, pentru vălul palatin;

2. in cadrul activităților de educatie fizică, educatie muzicală, am efectuat exercitii de respiratie.

Dezvoltarea auzului fonematic s-a facut si se face prin:

- imitarea sunetelor din natură prin jocuri: ‘De-a trenul’, ‘De-a sarpele’, ‘Albinele pe flori’, ‘Bondarul’, etc. prin pronuntia unor onomatopee;- pronuntarea unor serii de silabe , pronuntarea ritmică a poeziilor, proverbelor, etc.; - framantări de limbă;
- structuri ritmate si numărări

In cadrul intregului program instructiv educativ din scoala va fi antrenata, stimulata si incurajata. Cadrul didactic este foarte atent in exprimare si va avea grija sa vorbească rar, clar si corect.

Inlocuia consoanele surde cu cele sonore: t-----c[totos] p-----b[punica] te-----ce[tertel]; f-----v[feferita] s-----z[sana] ti-----ci[tireasa]; t-----d[toamna] z-----j[zoc]

Obiectivele urmărite sunt:

- Dezvoltarea mobilității aparatului articular;
- Dezvoltarea respiratiei corecte;
- Educarea auzului fonematic;
- Pronuntia corectă a sunetelor;
- Consolidarea sunetului corect;
- Introducerea sunetului in silabe;
- Introducerea sunetului in cuvinte;
- Diferentierea sunetului la nivel de silabe si cuvinte;
- Exersarea sunetului corect in propozitii, in scurte texte, poezii, ghicitori, proverbe.

In functie de obiectivele urmărite se va realiza un program terapeutic de recuperare:

A.Etapa pregătitoare

B. Etapa terapiei recuperatorii:

a. terapia generală;

b. terapia recuperatorie specifică cu obtinerea si exersarea sunetului deficitar (pentru s-facem ca sarpele; pentru z- albina face bazzzz; pentru r- sună telefonul tarrrr, este frig-brrr, ursul face morrr; pentru t- canta greierele tarrr, soricelul: chit chit, ne mirăm: tiii tii; pentru v- vai vai; pentru c si p- pocneste pistolul: poc, poc.

Emitera sunetelor se realizeaza prin demonstratie si imitatie insotit de expiratie clară.

Dupa etapa emiterii corecte a sunetelor se trece la **introducerea sunetelor in silabe** si apoi a consolidării sunetelor prin **introducerea sunetelor in cuvinte**, in propozitii ***(metoda fonetica analitico-sintetica):***

Exemple:

Pentru sunetul ‘s’ in pozitie intervocalică: fasole, pasăre, pisica.

Pentru sunetul ‘s’ asociat cu consoane: spadă, steag, scaun, scara.

Pentru ‘s’ in pozitie finală: des, ras, glas, fricos, falos, gros, etc.

Permanent am utilizat suport imagistic constand in: imagini, fotografii, jetoane, jucarii, diferite obiecte.

Invatatoarea in colaborare cu profesor logoped, medic scolar, familie a luat măsuri cu caracter general pentru prevenirea defectelor de pronuntie si pentru integrarea copilului in colectivitate:

masuri luate de cadrul didactic in colaborare cu medicul specialist:

- fetita a fost cuprinsă in grupa de copii normal dezvoltati;
- inlăturarea din mediul copilului a persoanelor cu defecte de pronuntie;
- dezvoltarea capacităților intelectuale ale acestuia prin intregul program din scoala;
- model de vorbire corect, clar si expresiv;
- exercitii pentru dezvoltarea auzului fonematic.

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT
-AUTISM-

Prof. FLOREA SIMONA
Școala Gimnazială Purcăreni, com. Micești, jud. Argeș

Elevul prezinta incapacitate accentuata de a utiliza procesele de mijlocire ale memoriei, din cauza nefundamentarii acesteia pe gandire; rigiditatea cauzata de inertia patologica a proceselor nervoase superioare este extinsa la toate celelalte procese psihice- memorie, limbaj + comportament; nu poate achizitiona notiuni, nu reuseste sa inteleaga relatiile dintre ele.

De asemenea, deficitul la nivel de socializare reprezinta o parte importanta a dificultatilor copilului.

Este afectata comunicarea (atat limbajul oral cat si scris-cititul); comunica folosind preponderent limbajul non-verbal.

Comportamentele autostimulative diminueaza abilitatea copilului de a raspunde la mediul sau de invatare, de aceea ele trebuie folosite doar ca intarire pozitiva. Mancarea si jocul in aer liber reprezinta pentru el stimulentele ideale. Gravele probleme de invatare prin observare si imitare duc la dificultati in relationare.

EVALUAREA: se realizeaza prin observatii directe, sistematice ale copilului singur sau in interactiune cu alte persoane-cadre didactice, colegi cu si fara mama.

COMPORTAMENT RELATIONAL SI AFECTIV	-lipsa de interes pentru contactul social si relativa indiferenta fata de cei din jur; -pare detasat emotional, se autoizoleaza; -prezinta reactii de nervozitate dacă o sarcină este mai lungă; -sensibilitate neobisnuita si teama irationala la unii stimuli de mediu (reactie exagerata la zgomote); -arata putin sau deloc reactii emotionale diferentiate in functie de situatii variate; -afiseaza o veselie nemotivata; -control limitat al starilor afactive; are o gama redusa de sentimente; -afectivitatea ramane elementara; -se simte incurajat cand scrie daca este mangaiat pe manute; -uneori, prezinta labilitate afectiva manifestata prin crize nemotivate, violenta, negativism, reactii ostile, tipete, plans.
COMPORTAMENT MOTOR SI PSIHOMOTOR	-merge singur; poate urca si cobori treptele; apuca obiectele, le poate manipula, dar in scopuri stabilite de el, foarte rar de cadrul didactic; -dintre alte obiecte, apuca obiectul preferat, culoarea preferata; -refuza obiectul care nu-i place; -poate colora si foloseste multe culori atinci cand realieaza o sarcina data; -coordonare relativ buna a miscarilor mari; -miscarile fine sunt rigide, imprecise, dar s-a inregistrat o imbunatatire , in urma activitatilor prelungite de colorare; -stereotipii
AUTONOMIE PERSONALA	-autonomia personala s-a imbunatatit (a capatat deprinderi de autoservire alimentara), dar inca nu are control suficient

COMPORTAMENT VERBAL	-intelege sensul cuvintelor simple ale adultului; -se straduieste sa arate ceea ce doreste -foloseste comunicare non-verbală si foarte putin comunicarea verbala ; -intelege interdictia; reactioneaza la schimbarea tonului vocii; -intelege si executa sarcini simple, formulate verbal; -lipsa intentiei de comunicare; -realizeaza semne pregrafice; -scrie aproape toate literele -pronunta “Gata!”, “Pa, scoala!” (in context potrivit, la iesirea din sala de clasa), ceea ce spune si cand se plictiseste si vrea sa iasa din sala de clasa.
NIVELUL DEZVOLTARII PSIHICE	**CARACTERISTICILE PROCESELOR INTELECTUALE**: -dificultati majore in orientarea atentiei; -nu opereaza constient cu entitati logico-matematice; -absenta activitatii imaginative (manifestata prin lipsa interesului pentru povestirile cu evenimente imaginare, interpretarea de roluri ale adultilor, personaje sau animale imaginare). **ATITUDINEA FATA DE ACTIVITATE:** -prezinta o sfera foarte restransa de activitate: in clasa pregatitoare statea pe scaunel in banca circa 7 minute,a fost interesat un an intreg de colorarea figurilor geometrice, imbunatatindu-si de la o executie la alta tehnica de lucru si coordonarea oculo-manuala; -in clasa I timpul de concentrare pe o sarcina a fost si de 10 minute dar cu schimbarea culorilor pentru fiecare litera, cifra sau sarcina
COMPORTAMENTE SPECIFICE AUTISMULUI-TULBURARI ACTIONALE SI COMPORTAMENTALE	**COMPORTAMENTE AUTOSTIMULATIVE:** -**de nivel I**- clipirea repetata, datul ochilor peste cap, fixarea obiectelor stralucitoare; indoirea umerilor in timpul mersului; schimbarea creaioanelor colorate in functie de preferintele lui sau nu numai; -**de nivel II**- studierea excesiv de atenta, alinierea obiectelor in siruri, dupa aceleasi criterii; desenarea / colorarea obsedanta. **COMPORTAMENT SOCIAL:** -sensibil la atentia si afectiunea persoanelor apropiate; -accepta pasiv imbratisarile; -nu mai plange daca mama iese din clasa; -poate sta fara mama si doua ore dar cu atentia invatatorului sau profesorului de sprijin permanent; -nu imita si nu manifesta reciprocitate in activitatile sociale; **STEREOTIPIILE** -cere constanta in mediu (acelasi loc la masa, acelasi loc la joaca, acelasi program); -prezinta modele de joc limitate si rigide, fara varietate si imaginatie; -stereotipii, activitati repetitive. **COMPORTAMENT AUTOAGRESIV** -prezent comportament autoagresiv doar sub forma sporadica si incontrolabila de agresivitate usoara (nu loveste colegii dar daca este impins, impinge si el).

SCOPUL activitatii complexe desfasurate consta in inlaturarea/ diminuarea dificultatilor determinate de dizabilitatile subiectului, in vederea realizarii unei pregatiri scolare si socializarii la nivelul maxim al posibilitatilor sale.

Obiective specifice	**Exemple de activitati**	**Perioada de timp**	**Observatii / evaluare**
-sa asculte, sa identifice semnale sonore (*LIMBA FRANCEZA)*	Cuvinte: mama, tata, buna ziua, la revedere; Exercitii de recunoastere a vocii unor persoane/ personaje din poveste prin indicare; “Cine vorbeste acum?” etc.	permanent	
-sa asculte si sa execute comenzi verbale simple	Exercitii de tipul” Da-mi…”, “Ia….”, “Ridica-te”, “Asaza ….” Exercitii pentru executarea unor comenzi verbale potrivite la mediul ambiant – “Inchide usa!” etc.	permanent	
-sa reproduca modelul mimico-gesticular	Exercitii de imitare a expresiilor mimico-faciale de pe fata terapeutului Jocuri cu marionete.(bunicuta, bufnita, oita, elefantelul etc)	permanent	
-sa execute prin imitatie miscari pentru exersarea mobilitatii apartului fono-articulator / de respiratie nonverbala	Exercitii ludice pentru exersarea miscarilor expresive faciale, labiale, linguale – “Pisicuta bea laptic”, “Mielutul” etc. Exercitii de respiratie – “Mirosim florile”, “Suflam in lumanare’ etc.	permanent	
-sa manipuleze obiectele si sa le ordoneze dupa anumite criteria (dupa culoare la *LIMBA FRANCEZA-doar rosu si verde*)	Exercitii joc de aliniere a obiectelor intr-o succesiune Completeaza sirul Sorteaza piese dupa anumite criterii: marime, forma, culoare Muta obiecte– “Pune merele in cos” etc.	permanent	
-sa emita sunetele “o”, “u”, “i”, “m”, “p”	Exercitii de reproducere de sunete onomatopeice produse de diferite obiecte si animale –“ Trompete”, “Trenul”, “Pisica” etc. Exercitii de impostare corecta a fonemelor; emiterea prin imitatie/ pronuntie reflectata si concomitenta Exercitii de emitere, fixare si consolidare a sunetelor	permanent	
-sa pronunte silabe si cuvinte (ma, mo, mu, mi, po, pu, pi, mama, papa, pipi)	Exercitii de introducere a sunetelor in silabe directe	permanent	
-sa reproduca/ recunoasca elementele pregrafice:” .”, “ | ”, “—”, “○”	Exercitii de colorare si de scriere a semnelor pregrafice pe diferite suporturi, de la dimensiune mare mica si cu diferite instrumente (pensula, marker, creion) Exercitii de redare gestuala a semnelor pregrafice	permanent	

CONCLUZII

Prezentand o sfera restransa de activitate, in momentele in care accepta sa colaboreze cu cadrele didactice, se vor realiza activitati de invatare sub forma de exercitii- joc, exercitii de manipulare (de jetoane, jucarii), de colorare, de rupere si mototolire, de lipire, de indicare de imagini, de organizare a unor jocuri simple de autoservire, de asamblare a jocurilor de constructii, exercitii de mers si alergare, de apucare si prindere, mers in echilibru, orientare in spatii familiare.

Se vor detalia continuturile de invatare care se parcurg cu intregul colectiv al clasei, individualizand activitatile de invatare, cu specificatia ca in momentele in care elevul refuza sa execute activitatile propuse, va fi orientata spre activitatile preferate: colorare, imbinarea jocurilor de constructii.

Plan de interventie în situație de criză educațională

Prof. Înv.Preșc. SCRIDONESI FELICIA
Lic. Tehn. „Liviu Rebreanu”Maieru –GPN. NR.1

Argument

Situațiile de criză educațională pot fi definite ca momente sau faze ale procesului instructiv-educativ ce se manifestă prin conflicte acute , privațiuni, dificultăți, alte fenomene negative ce pot fi urmate de progres sau regres.

Intervenția într-o situație de criză educațională , care este o atribuție a cadrului didactic , ar trebui să fie astfel concepută încât să conducă la regres și chiar la aplanarea totală a situațiilor de criză.

In cele ce urmează, voi ilustra o situație de criză întâlnită în mod frecvent în cadrul grupelor de preșcolari , aparent minoră , dar care , fără intervenția promptă a educatoarei poate degenera în situații destul de grave cu urmări nedorite.

Etape de interventie:

a)Identificarea si cunoasterea situatiei de criza :

Nu demult , achiziționasem un set de piese lego , divers colorate, destul de multe ca număr, a căror conformație permitea copiilor să construiască diferite jucării, cu care ulterior își organizau jocuri variate.

Erau preferate de majoritatea copiilor , dar mai ales de băieți, care se întreceau sa ajungă primii la ele.
Intr-una din zile, în urma deselor sesizări ale unui grup relativ mare de copii, conform cărora alți doi copii din grupă au intervenit agresiv în jocul lor, am urmărit intenționat ce se întâmplă.

Cei doi copii incriminați , băieți și ei, simțindu-se probabil excluși , au devenit agresivi, agresivitatea lor manifestându-se prin intervenția peste dorința celorlalti în joc. Ulterior au devenit chiar mai agresivi , recurgând nu numai la împrăștierea jucăriilor celorlalți, ci și la aruncarea acestora în diferite direcții, necontrolat, gesturile lor fiind destul de periculoase pentru ceilalți.

b)Etiologia:

Deoarece cei doi copii nu se mai manifestaseră agresiv până atunci, am facut o scurtă anchetă ,încercând să mă informez pe rând de la ei , de la grupul care mi-a adus la cunoștință faptele celor doi, dar si de la restul grupei-copii care au fost martori la cele întâmplate.

Copiii în cauză și-au motivat faptele ca urmare a refuzului celorlalți de a-i primi să se joace cu ei.Intrebându-i pe cei din grupul advers ce s-a întamplat, am aflat că cei doi le-au stricat jucăriile. Intervievându-i și pe ceilalți care nu erau nici agresori nici agresați , ci martori la cele întâmplate, am aflat că cei doi, cand au văzut ce joc frumos au inițiat ceilalți au vrut să intre și ei in joc , dar , pentru că rolurile erau împărțite și nici piese nu mai erau ,nu au fost primiți și atunci ei au recurs la vorbe urâte, ce au întărit refuzul primilor de a-i primi în joc. Conflictul a continuat , cei doi aruncând jucăriile prin clasă, stricând tot ce se construise până atunci.

Considerând că aceste manifestări nu sunt foarte grave , pentru moment am recurs la izolarea acestora pentru o perioada scurta de timp, ceilați urmând să strângă jucăriile și să nu se mai joace în acea zi cu ele.

Se pare că măsurile luate nu au fost suficiente , deoarece conflictul a continuat și după plecarea de la grădiniță, când pe terenul de joacă , aruncând cu pietre înspre copiii ce formau grupul advers, unul dintre cei doi a lovit pe unul dintre copiii din acest grup , spărgându-i capul.

Înștiințată de cele întâmplate , a doua zi am intervenit mai fermă .

c)Decizia:

Pentru inceput am luat decizia de a purta o discuție mai serioasă cu întreaga grupa , pe baza căreia să stabilim corect cauzele care au condus la conflict și ce este bine să facem pentru ca asemenea comportamente să nu mai apară.

Am stabilit, în urma dezbaterii situației create, că vinovați de cele întâmplate sunt copiii din ambele grupuri, deoarece s-au abătut de la regulile stabilite anterior privind folosirea jucăriilor , care sunt pentru toți copiii, iar atunci când jucăria preferată este la alt copil il rugăm frumos să ne-o dea, sau ne jucăm împreună.

Despre faptul că s-a ajuns la violență , le-am explicat copiilor care sunt consecințele unui asemenea comportament nu numai pentru cel agresat, ci și pentru agresor. In acest context am luat decizia de a stabili pedepsele pentru cei implicați în acest conflict, cărora le-am interzis jocul de orice fel până la constatarea schimbării atitudinii lor. Dacă voi constata ca exista tendința de a se schimba , voi reveni asupra pedepsei aplicate.

Pe termen lung am stabilit că fiecare abatere de la normele si regulile de comportare valabile la nivelul grupei va atrage dupa sine pedepse ca: acordarea de buline negre, izolarea, interzicerea jocurilor la calculator, cu jucăriile preferate, înștiintarea familiei, etc.

d)Program de interventie:

Ca măsuri de intervenție imediata am stabilit ca :

- cei doi să promită ca nu vor mai fi agresivi în relațiile cu colegii, indiferent de provocările celorlalți;
- în perioada imediat următoare toata grupa, va urma un program mai strict în ceea ce privește etapa jocurilor si activitatilor liber-alese, incluzandu-i si pe cei doi in jocul lor, iar zilnic unul dintre copiii care se vor comporta cel mai frumos va fi desemnat responsabil cu disciplina, avand grija ca jocurile sa se desfasoare in cele mai bune condiții și jucăriile sa se păstreze fără a fi deteriorate.

e)Punerea in practica a interventiei:

Pe parcursul aplicării măsurilor, am constatat ca majoritatea copiilor au acceptat noile reguli ale “jocului”, “agresivitatea” celor doi manifestandu-se la inceput sub masca imbufnarii și a dispozitiei rele, care au dispărut pe măsura implicării lor în activități ce presupuneau răspundere (ambii au fost stimulați prin investirea cu răspunderea de a păstra ordinea la jucării atunci când am constatat că respectau regulile). Ușor s-a instalat o atmosfera apropiată de normalitate.

f)Controlul:

Controlul asupra eficientei măsurilor luate l-am făcut permanent, urmărind fiecare manifestare ce părea sa degenereze, luând măsuri imediate .

g)Evaluarea

Pentru a avea certitudinea că manifestările agresive au disparut, am recurs la o activitate în cadrul căreia am lecturat povestirea “Cine e mai puternic “ de Victor Sivetidis, pe marginea careea am initiat o convorbire al carui plan de intrebari era axat pe problematica agresivitatii intre copii, cu trimitere la intamplarile recente. Am constatat ca toti sunt capabili sa ia atitudine si ca si-au insusit invatamintele ce s-au desprins din cele relatate, reusind sa identifice regulile de convietuire in grup .

1.Cateva aspecte importante:

Agresivitatea infantilă se dezvoltă în școală, în general, în raport cu contraacțiunea pedagogică și cu tactul pedagogic, apariția și dezvoltarea unor comportamente agresive fiind într-o dependență totală de nonintervențiile sau de intervențiile

manageriale eronate. Cu tact, răbdare și dragoste, promovând modelele pozitive și dezvoltând părțile bune din personalitățile”agresorilor”, cadrul didactic poate apela la strategii manageriale experimentate deja.

2.Precizare:

In cazul particular al grupei cu care lucrez , strategia expusă mai sus a dat rezultate și în alte situații de criză, eficientă ei atribuind-o faptului că încă din primul an la grădiniță , copiii din grupa și-au însușit reguli și norme de comportare în colectivitate , exercițiul zilnic fiind deosebit de util.

Măsuri remediale privind îmbunătăţirea rezultatelor învăţării elevilor cu CES la disciplina GEOGRAFIE

PROF. OGLINDOIU CAMELIA

- Recapitularea și fixarea unor noțiuni de baza , în special a celor care au avut un procent mare de nerezolvare (identificarea pe harti oarbe a unitaților de relief, statelor și capitalelor, râurilor, orașelor, relieful major al continentelor, Reprezentarea suprafeței Pamântului, Zonele de clima, Râurile și fluviile, Dinamica populației, Așezările umane etc);
- Identificarea continentelor și oceanelor pe harți oarbe; folosirea la ore a fișelor de lucru;
- Identificarea diferitelor elemente de geografie a continentelor pe harți oarbe;
- Dezvoltarea limbajului geografic și a abilitaților de comunicare prin realizarea în cadrul orelor la clasa și orelor de pregatire suplimentara a unor comparații, explicații, analize;
- Obișnuirea elevilor cu evaluarile scrise prin aplicarea periodica a testelor: la sfarșitul fiecarui capitol (evaluari sumative). Inainte de lucrare se va realiza in mod obligatoriu o recapitulare;
- Lucrul diferentiat pe grupe de nivel, astfel încat cu elevii care au obtinut rezultate nesatisfacatoare se va insista pe localizare și identificare, cunosterea principalelor unitați de continut și înțelegerea limbajului de specialitate.
- Folosirea metodelor participativ-active în vederea dezvoltării gândirii critice;
- Încurajarea elevilor în vederea formularii unor idei și opinii proprii/personale;
- Sprijinirea elevilor în cautarea unor răspunsuri la problemele pentru care manifesta interes;
- Familiarizarea elevilor cu observarea directa, investigația, studiul de caz;
- Colaborarea cu dirigintele clasei in vederea comunicarii rezultatelor testului părintilor.

- pregătirea suplimentară diferențiala pt.elevii cu deficient - se va lucra mai mult cu harta - măsuri de recuperare (fișe de lucru pt.recucuperare,dezvoltare) - dezvoltarea vocabularului geografic prin lecturi geografice - lucrul in echipa

MASURI DE OPTIMIZARE

- monitorizarea permanenta a progresului elevilor(întarirea cerințelor,valorilor,convigerilor - abordarea centrată pe obținerea de performanțe a continuturilor învatarii - performanțe măsurate periodic în conformitate cu metodologia de evaluare(teste predictive,formative,sumative) - se va realiza un sistem de apreciere și stimulente pt.elevi.

Test
Limba și literatura română
Clasa a V-a

Stan Mihaela
Școala Gimnazială „Simion Balint”

Citește textul:

„Băiatul se numea Bănică, iar cățelul, pentru că fusese prins de două ori cu botul într-o cratiță, primise porecla Tocănel.

Era în februarie, ninsese o zi şi o noapte – acum zăpezile acopereau geamul până la două palme de marginea de sus a cercevelelor – şi ei şedeau în odaie: Bănică în pat, iar Tocănel lângă uşă, vârât într-un ciorap de lână, căruia băiatul îi deşirase laba, transformându-l astfel într-un costum, pe care cățelul îl privea cu mândrie ori de câte ori ieşea afară la aer. Soba frigea – ardeau în ea lemne de brad cu miros de cetină – şi undeva, într-o spărtură a peretului, cânta un greier, parcă bătându-şi joc de vântul care gonea pe sub streşini, răsucind zăpada şi aruncând-o peste coama salcâmilor.

- Tocănel, zise Bănică, ţinând ochii închişi, moleşit de căldură, spune-i ticălosului să tacă!

- Eh, dac-aş şti unde e! făcu Tocănel.”

(Fănuş Neagu, ***Târziu, când zăpezile sunt albastre***)

Subiectul I

1. Precizează pentru textul dat : 10 p.

TITLUL:.....

AUTORUL : .....

2. Indică: 10 p.

UNDE se petrece acțiunea din text:..... .....

CÂND se petrece acțiunea din text:.....

3. Indică dacă următoarele enunțuri sunt adevărate sau false, notând în căsuțe A sau F: 5 p.

Cățelul se numea Tocănel, pentru că:

a) seamănă cu un tocător;

b) a fost prins pe stradă;

c) a fost prins cu botul într-o cratiță.

4. Extrage din text o EXPRESIE din 2- 4 cuvinte, care să ARATE cum era vremea afară: 5 p.

.....

SUBIECTUL II

1.Desparte în silabe cuvintele: 10 p

cratița- ....., ...

deșirase- .....,.....

moleșit- .....

ticălosului- . .....

Tocănel-.....

2. Găsește în text :

a) un cuvânt format dintr-o silaba - ..... 4 p.

b) un cuvânt format din două silabe- .....

3. Scrie sinonimele corespunzătoare pentru cuvintele subliniate : „și undeva într-o spărtură a peretelui, cânta un greier parcă bătându-și joc de vântul care gonea pe sub streșini, răsucind zăpada și aruncând-o peste coama salcâmilor”:

spărtura - ..... 6 p.

gonea- ....

zăpada- .....

4.Scrie antonimele cuvintelor găsite în text: 10 p.

sus - .....

căldură- .....

ieșea-.....

închiși-.....

zise-.....

5. Construiește propoziții cu următoarele cuvinte: 10 p.

Cățelul:.....

Zăpada:.....

Vântul:.....

Soba:.....

Odaie:.....

6. Scrie câmpul lexical al animalelor (cinci cuvinte care indică nume de animale): 10 p.

.....

.....

.....

.....

.....

7. Transcrie dialogul dintre personajele din text: 10 p

Atenție la semnele de punctuație!!!!!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Succes!

10 puncte din oficiu

TEST DE EVALUARE
Structura alternativă

Prof. Zalana Alina
Școala Gimnazială Nr.80
Sector 3, București

Timpul de lucru este de 45 de minute. Se acordă din oficiu 10 puncte.

I. Încercuiește răspunsul corect. (4x5p=20puncte)

1.1. Cum se numește **structura** reprezentată în imaginea de mai jos?

a) Structura liniară b) Structura alternativă c) Structura repetitivă

1.2. Cum se numeste **mediul grafic interactiv** care ne permite sa construim programe cu ajutorul blocurilor grafice?

a) Scratch b) Paint c) Bloky

1.3. La ce ne este util **butonul** următor ?

a) crează o variabilă b) elimină a variabilă c) rulează un program

1.4. Cum se numește grupul de blocuri care conține structura **alternativă?**

a) Control b) Evenimente c) Operatori

II. Analizează următoarele scripturi si rezolvă cerințele:

2. Ce se va **afisa** în urma rulării scriptului alăturat dacă valorile variabilei x sunt: (4x5p=20 puncte)

a) x=256 .....

b) x=2 .....

c) x=15 .....

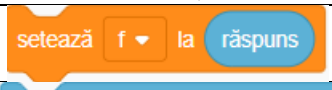
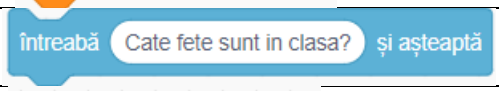
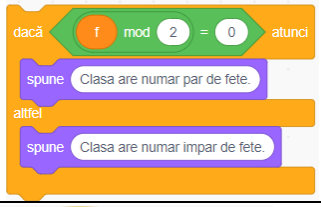
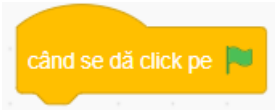
d) x=1000 .....

3. Într-o clasă, numărul de fete este notat cu variabila f. Scrieți un algoritm, care citește numărul de fete de la tastatură și care testează dacă în clasă este un număr par sau impar de fete și afișează un mesaj corespunzător.

Așează în ordinea corectă instrucțiunile de mai jos astfel încât acestea să conducă la rezolvarea corectă a problemei.

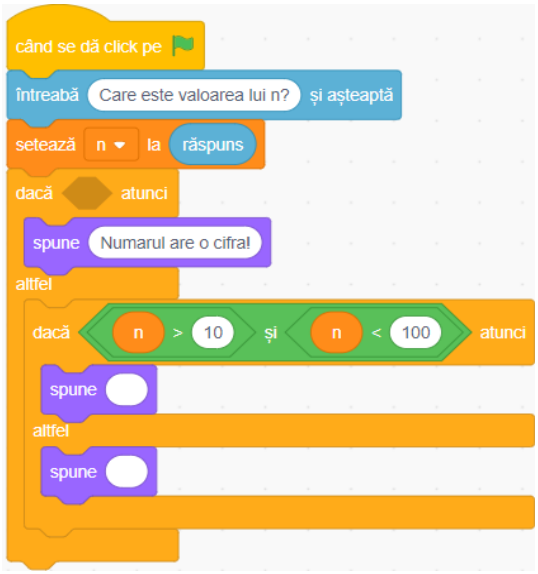
(30 puncte)

Instrucțiune	Ordinea
3.1. 	
3.2. 	
3.3. 	
3.4. 	

5. Variabila n este un număr de cel mult 3 cifre. Pentru ca scriptul de mai jos să afișeze numărul de cifre ale lui n, trebuie ca:

(20puncte)

a) Condiția pentru prima **structura de decizie** să fie.....
b) Conținutul celui de al doilea bloc grafic **spune** poate fi .....
c) Conținutul celui de al treilea bloc grafic **spune** poate fi .....

BAREM DE EVALUARE ŞI DE NOTARE

• Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit prin barem. Nu se acordă fracţiuni de punct. Se acordă 10 puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărţirea punctajului total acordat pentru lucrare la 10.

• Punctajul maxim este de 100 de puncte pentru nota 10.

SUBIECTUL I **(20 de puncte)**

1.1.b 1.2.a 1.3.c 1.4.a	4x5p.

SUBIECTUL II **(70 de puncte)**

2.	a.	Răspuns corect: DA	5p	
	b.	Răspuns corect: NU	5p	
	c.	Răspuns corect: DA	5p	
	d.	Răspuns corect: DA	5p	
3.	3.1.	Răspuns corect:Blocul 3	10p	
	3.2.	Răspuns corect:Blocul 2	5p	
	3.3.	Răspuns corect:Blocul 4	10p	
	3.4.	Răspuns corect:Blocul 1	5p	
4.		Rezolvarea corecta a cerintei. - Condiția pentru prima **structura de decizie** - Conținutul celui de al doilea bloc grafic **spune** - Conținutul celui de al treilea bloc grafic **spune**	20p 10p 5p 5p	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT LA DISCIPLINA EDUCAȚIE ANTREPRENORIALĂ

Prof. Radu Camelia
Liceul de Transporturi Auto „Traian Vuia”, Galaţi

1. Date de identificare a subiectului

Numele: Ş. D. C

Vârsta: 19 ani, gen masculin

Clasa: a XI – a Î.P

Şcoala: Liceul de Transporturi Auto „Traian Vuia”, Galaţi

2. Diagnostic psihologic: Dificultăţi de învăţare

Informaţii despre familie:

Elevul : Ş. D. C este declarat cu tată necunoscut, abandonat de mamă şi crescut de bunicii materni. Condiţiile socio-economice ale familei sunt medii.

Date medicale:

- conform adeverinţei medicale anexate la dosar Ş. D. C este sănătos şi apt pentru intrarea în colectivitate ;
- dezvoltare fizică normală;
- conform certificatului de orientare şcolară eliberat de CJRAE Galaţi, dificultăţi de învăţare.

PRIORITĂȚI PENTRU PERIOADA (se specifică intervalul de timp):

- ***octombrie 2021 – ianuarie 2022*** – Integrare și acceptare școlară în grupul clasă; autocunoaștere și acceptare de sine; exerciții pentru a-si pastra nedistrasa atentia intr-o activitate, dezvoltarea autocontrolului emoțional; exerciții de scriere corectă
- ***februarie 2020 – aprilie 2022 –*** menținerea și consolidarea unei imagini pozitive de sine, exerciții de creștere a duratei concentrării atenției, dezvoltarea unui program care să-I permită finalizarea temelor, exerciții pentru dezvoltarea vocabularului, creștere a capacității de înțelegere a textelor scrise și a comunicării orale, deprinderea lucrului cu numere și operații matematice, consolidarea unei poziții dezirabile în cadrul grupului social, formarea unor deprinderi de învățare.

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
Domeniul cognitiv - Dezvoltarea capacității de a recunoaște și a asocia noțiuni, fapte istorice	- exerciții de aranjare a noțiunilor -discuții privind asocieri dintre	-explicația - conversația - fișa de lucru - imagini - materiale audio-video	noiembrie-decembrie 2021 ianuarie-februarie 2020	- rezolvarea în scris minim 4 exerciții corecte	observarea sistematică a activității elevului verificarea temei încurajare permanentă

	evenimentele istorice observate, cu ajutorul mijloacelor audio-video		martie-aprilie 2022		
Domeniul psihomotor - Formarea capacității de orientare, organizare, structurare spațio-temporală	- exerciții de ordonare pe hartă a imaginilor corespunzătoare unor noțiuni, evenimente istorice cunoscute	- modelarea -ciorchinele - atlasul istoric - harta istorică	noiembrie-decembrie 2021 ianuarie-februarie 2022 martie-aprilie 2022	- inserția în cadrul colectivul de elevi - creșterea capacității de a socializa alături de minim 10 colegi - realizarea alături de colegi a minim două proiecte	analiza hărților realizate verificarea ordinii imaginilor aprecieri laudative
Domeniul social-afectiv Formarea comportamentului adaptativ prin exersarea deprinderilor sociale	- încadrarea periodică a elevului într-un grup de lucru și încredințarea unor sarcini	- jocul didactiv -explozia solară -fișa de lucru - manual - materiale audio-video	noiembrie-decembrie 2021 ianuarie-februarie 2022 martie-aprilie 2022	- redactarea răspunsurilor scrise în 25-30 de minute - prezentarea orală a răspunsurilor în 35-40 minute	- încurajare permanentă diplomă de merit
Comunicare și limbaj Folosirea vocabularului și a informației în comunicarea orală sau scrisă.	- exerciții de dezvoltarea capacității de exprimare scrisă și orală, a în a părerii despre evenimente istorice ; urmărind imagini din suport scris și video.	- explicația - conversația - fișa de lucru - imagini - materiale audio-video	noiembrie-decembrie 2021 ianuarie-februarie 2022 martie-aprilie 2022	- creșterea stimei de sine; - prezentarea a minim 2 idei	observarea sistematică a activității elevului aprecieri laudative
Autonomie personală	- încurajarea formulării unor opinii proprii	- exercițiul - metode active	noiembrie-decembrie 2021		aprecieri încurajtoare lauda

Dezvoltarea imaginii pozitive despre sine și despre ceilalţi	despre lucruri cunoscute.		ianuarie-februarie 2022 martie-aprilie 2022		

EVALUAREA PERIODICĂ

- ***Obiective realizate***
  - ✓ Creșterea duratei concentrării atenției
  - ✓ Îmbunătățirea autoorganizării sarcinilor școlare
  - ✓ Realizarea unui plan de monitorizare a realizării sarcinilor școlare
  - ✓ Sporirea stimei de sine
  - ✓ Creșterea integrării în grupul școlar

- ***Dificultăți întâmpinate:***
  - ✓ Ritm lent al dezvoltării noilor deprinderi
  - ✓ Înțelegere defectuoasă a sarcinilor
  - ✓ Distrageri frecvente ale atenției
  - ✓ Tendințe divagante în discurs, fără relevanță cu temele discutate

- ***Metode cu impact ridicat:***

- *Pozitiv* – jocurile de rol, testele psihologice, sprijin individualizat la sarcinile școlare, conversația,
- *Negativ* – nu a fost cazul

Revizuirea programului de intervenție educațional-terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

Programul a fost revizuit relativ repede. Dificultățile de concentrare, memorare și înțelegere (rezultat al frecventelor distrageri) au impus o intervenție etapizată în pași mici, cu instrucțiuni scurte clar formulate.

Recomandări particulare

Nu este cazul

Rolul și modul de implicare a părinților în program

Bunica a oferit informații detaliate despre comportamentul curent al elevului și observații pertinente despre ce poate face acesta în viața de zi cu zi. A venit periodic la școală pentru a-i urmări situația școlară și, de asemenea, de câte ori au fost solicitată. De asemenea, a înțeles să-i sprijine eforturile de schimbare comportamentală în acord cu recomandările primite.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

PROF.ÎNV.PREȘC. TUȚĂ CAMELIA
GRĂDINIȚA NR 18, BUCUREȘTI

I. INFORMAŢII DE BAZĂ

Numele si prenumele preşcolarului: B.L.

Data naşterii; 14.04.2017

Domiciliul: Bucuresti

Gradiniţa/Grupa: Gradinita nr ...; Grupa: Fluturaşilor

Mama: B.D.

Tata: B. C.

Alte date despre familie: -mai are 2 fraţi ;

-locuieşte împreună cu parintii;

-familie receptivă la sugestiile cadrului didactic.

Alte persoane implicate: părinţii, bunica

Echipa de intervenţie: cadrului didactic, consilier școlar.

Data elaborării planului: febtuarie 2022

Durata de desfăşurare: martie- iunie 2022

II. STAREA ACTUALĂ A PREŞCOLARULUI

COMPORTAMENT COGNITIV

- copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurator corespunzătoare vârstei si nu are capacitatea de a observa sistematic;

-nu recunoaşte florile de primăvară;

-nu recunoaşte toate culorile;

-nu cunoaşte părţile componente ale unei plante;

-nu cunoaşte rolul fiecărei părţi a plantei.

AUTONOMIA PERSONALĂ ŞI SOCIALĂ

Aria de autoservire: carenţe în comportamente motrice (mânuire obiecte, încercuire imagini) şi în gesturile social – utile de autogospodărire (să-şi ia singur materialul didactic, să lucreze fără ajutor).

Aria de socializare: este politicos cu personalul grădinitei, foarte apropiat de mama şi de educatoare; are uneori crize de nesiguranţă, este sociabil, colaborează cu colegii de grupă foarte rar.

Aria comportamentelor psihomotrice:

-dezvoltare fizică corespunzatoare vârstei;

-cunoaşte schema corporală;

-întampină dificultati în orientarea spaţială;

-are deprinderi de igienă personală şi colectivă bine formate;

-nu are coordonare şi stabilitate a gesturilor şi mişcărilor.

Instrumente folosite în evaluare: observaţiile zilnice, fişa psihopedagogică, convorbirea individuală, probe curriculare.

Psihodiagnostic:

-medical – clinic sănătos;

-psihologic – QI 40;

-dificultăţi în perceperea componentelor spaţiale şi temporale;

-deficit de atenţie;

-adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru grupa mare.

Capacităţi – competenţe – abilităţi – lacune – nevoi:

-competenţe scăzute în desfăşurarea activităţilor ludice (nu respectă regulile, vorbeşte neîntrebat, nu răspunde când este solicitat);

-toleranţă scăzută la frustrări (plânge, ţipă, se loveşte);

-are nevoie de feed-back pozitiv după fiecare sarcină realizată;

-are nevoie de afecţiune, de integrare.

Intervenţii, antecedente: nu a beneficiat de program de intervenţie personalizat anterior.

III. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Domeniul de intervenţie: educational

-Limbaj si comunicare

-Cogntiv

-Psihomotor

Motiv de referinţă: reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersarea şi dezvoltarea capacităţilor de observare şi analiză.

Scopul programului de intervenţie: la sfârşitul programului preşcolarul trebuie să fie capabil să identifice, să analizeze, să distinga cel puţin două plante cu flori de primăvară, să opereze în alte contexte cu noţiunile învăţate.

Obiective pe termen scurt:

-să recunoască cel puţin două flori de primăvară;

-să recunoască culorile întâlnite la aceste plante (alb, galben, verde);

Obiective pe termen lung:

- dezvoltarea operaţiilor gândirii şi a calităţii acesteia;
- recuperarea lacunelor datorate handicapului usor de care suferă;
- exersarea capacitaţii de orientare spaţială şi temporală;
- educarea comportamentului civilizat.

IV.EVALUAREA CRITERIALĂ

-Criterii de evaluare minimală: să recunoască cel puţin două plante, să recunoască culorile întâlnite la aceste plante.

-Criterii de evaluare maximală: să clasifice florile după culoare, să cunoască rolul părţilor componente, să se exprime coerent, în propoziţii scurte.

-Instrumente de evaluare: plante naturale, jetoane, fişe de lucru individuale.

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Limbă şi comunicare

Obiective	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Să se exprime în propoziţii scurte, coerente.	Exerciţii de exprimere; jocuri scurte de imitaţie.	1-30 martie 2022	Formularea de propoziţii scurte.	Întărire pozitivă
Să denumească anotimpul, să numească cel puţin două caracteristici. Să denumeasca culorile caracteristice.	Exercitii de exprimare corectă a denumirii plantelor din imaginea dată şi de identificare a culorilor regăsite la plantele prezentate; Jocuri senzoriale; „Ce culoare are floarea?”, „Arată culoarea…”		Exprimă corect denumirea anotimpului şi caracteristicile cu ajutor sau singur. Denumeşte culorile galben, verde, alb (nonculoare),.	Aprecieri verbale
Să denumească părţile componente ale plantei.	Exerciţii de identificare a părţilor plantelor; exerciţii de pronunţie.		Exprimă singur sau cu ajutor.	Aprecieri, recompense

Domeniul cognitiv

Să observe plantele de pe jetoane. Să recunoască plantele cerute	“Jocuri: “Grădina cu flori”, “Grădina cu zarzavaturi”. Exerciţii de identificare şi recunoaştere a plantelor	1-29 aprilie 2022	Observă, recunoaşte şi numeşte cu ajutor câteva plante	Încurajări verbale, stimulente
Să recunoască culorile regăsite la plantele propuse	Exerciţii şi jocuri senzoriale: „Ghiceşte culoarea mea?”, „Arată culoarea..”, Ce culoare se potriveşte?”		Găseşte şi numeşte culoarea cerută singur sau cu ajutor	Aprecieri verbale
Să cunoască părţile componente ale unei plante	Observare directă, exerciţii de analiză, exerciţii de completare, jocuri: „Cine sunt eu?”, „Cum mă cheamă?”, „Unde se potriveşte?”		Repetă după educatoare, potriveşte, denumeşte singur sau cu ajutor	Apreciere pozitivă; fişă individuală de lucru

Domeniul psihomotric

Să recunoască componentele spaţiale	Exercitii de mişcare: sus-jos, pe, sub, lângă, pe etc. Jocuri: „Unde sunt?”, Arată sus-jos...”	1-31 mai 2022	Corectitudinea şi rapiditatea reacţiilor la comenzi; -Identificarea şi precizarea corectă a poziţiilor spaţiale	Observarea comportamentului; Chestionarea orală pentru conştientizarea poziţiilor spaţiale; Aprecieri stimulative;

			ale obiectelor folosite în joc; -Recunoaşterea şi denumirea unor poziţii spaţiale ale părţilor componente ale plantelor (rădăcină, tulpină, frunze, flori”	întreceri
Să-şi coordoneze gesturile şi mişcările pentru a reda grafic sarcina cerută.	Exerciţii efectuate pe loc şi în deplasare cu respectarea duratei, tempoului, intensităţii. Exerciţii şi jocuri de mişcare; Exerciţii pentru musculatura fină şi grosieră.		Execută corect comenzile: „Încercuieşte floarea de sus!”, „Subliniază rădăcina!” etc .	Aprecieri verbale; Încurajări; Stimulente.

V.**CONCLUZII:**

-Preşcolarul a reuşit să depăşească în mare parte dificultăţile de învăţare pentru tema propusă, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare (a reuşit să recunoască şi să asocieze culorile galben, verde;

-recunoaşte doar două plante ;

-şi-a dezvoltat motricitatea fină – încercuieşte, subliniază;

-nu reuşeşte să verbalizeze singur cele observate;

- nu a memorat şi nici nu a învăţat logic rolul părţilor componente ale plantei;

-acceptă ajutor– din partea colegilor sau educatoarei.

VI.RECOMANDARI

-Reluarea unor secvenţe din planul propus anterior;

-Stimulare permanentă, activităţi complementare;

-Implicarea familiei în planurile elaborate ulterior.

Plan de intervenție personalizat
An școlar 2021-2022

Popa Maria
Școala Specială Nr14 Tulcea

Numele si prenumele beneficiarului : D.C.A

Data si locul nasterii:-

Domiciliul: Tulcea

Scoala/Institutia :-

Clasa-a IV a B

Echipa de lucru

-Profesor învăţământ primar-

-Învăţător itinerant.

-Mama elevului:

Problemele cu care se confruntă elevul (rezultatele evaluarii complexe)

-Din punct de vedere medical:

Intelect în limitele largi ale normalului inferior. Tulburări emoționale cu debut în copilărie. Sindrom anxios. Disfuncții achiziții școlare. Disgrafie. Dislexie. Discalculie.

-Din punct de vedere psihopedagogic:

Capacitate de adaptare la cerinţele şcolare ale învăţământului de masă, ciclul primar, cu adaptare curriculară şi structuri de sprijin

-Din punct de vedere al competenţelor şcolare pe discipline şcolare:

-Limba română citește în ritm propriu , relativ conștient și expresiv un text la prima vedere, recunoaște titlul, autorul, personajele principale, alineatele. Desparte parțial corect cuvinte în silabe, ordonează cuvinte (4-6) pentru a forma propoziții cu înțeles. Scrie după dictare propoziții, texte scurte. Plasează semnele de punctuație potrivite într-un text. Formulează cu sprijin răspunsuri la întrebările textului literar.Recunoaste părțile de vorbire substantivul, verbul, pronumele, adjectivul, **cu sprijin.** Găsește cuvinte cu sens opus/ asemănător, **cu sprijin.** Scrie cu omisiuni de litere, fără majusculă, fără să utilizeze semnele de punctuație la sfârșitul enunțului.

-La matematică operează cu numere naturale în concentrul 0-10000, citește, scrie, ordonează crescător, descrescător**cu sprijin**, găsește vecinii numerelor, compară perechile de numere date. Efectuează operații de adunare și scădere în acest concentru, în scris, fără trecere și primind sprijin la trecerea peste ordin. Și-a însușit parțial tabla înmulțirii. Primește sprijin la împărțiri. Rezolvă probleme ce presupun două operații de același ordin, cu sprijin. Descrie formele geometrice spațiale.

-Din punct de vedere social:

Prezintă o uşoară instabilitate emoţională

Nivel mediu de maturizare psihosocială

DIFICULTĂŢI:

- Dificultăţi de limbaj şi comunicare-volumul vocabularului este de nivel mediu cu exprimare corectă în cuvinte şi propoziţii
- Memoria mecanică-de nivel mediu,memoria logică şi de lucru –slab dezvoltate,
- Capacitate scăzută de concentrare a atenţiei voluntare

- Deficit atențional.

PRIORITĂŢI (sem.I şi sem.II, AN ȘCOLAR 2021-2022)

-Exerciţii de citire selectivă a textelor cu adaptarea intonației impusă de semnele de punctuație

-Scrierea după dictare a propozițiilor/texte scurte

-Exerciţii de transcriere seletivă a textelor cu respectarea scrierii corecte a datei, titlului, autorului, alineate, scrierea cu majusculă, folosirea corectă a semnelor de punctuație.

-Povestirea textelor pe baza întrebărilor

-Formularea întrebărilor şi a răspunsurilor acestora, pe baza textului

-Despărţirea cuvintelor în silabe și despărțireacuvintelor la capăt de rând;

-Alcătuirea de enunțuri cu ajutorul cuvintelor date;

-Identificarea, recunoașterea părților de vorbire studiate

-Numere naturale în concentrul 0-1000000-citire,scriere,ordonare,comparare,vecini

-Adunarea şi scăderea 0-1000000cu şi fără trecere peste ordin

-Probleme cu cel mult două operaţii

-Figuri geometrice plane şi spaţiale-recunoaştere,reproducere

-Tabla înmulțirii

-Înmulţirea unui număr cu 10, 100, 1 000

- Înmulţirea numerelor când factorii au cel mult două cifre

- Împărţirea unui număr cu 10,100, 1000

- Împărţirea numerelor mai mici de 1 000 la un număr de o cifră (cu rest zero)

-Fracţii subunitare, echiunitare, supraunitare-exerciții aplicative

-Figuri geometrice

- drepte perpendiculare, paralele

- unghiuri drepte, ascuţite, obtuze

- poligoane: pătrat, dreptunghi, romb, paralelogram, triunghi

- cerc

Corpuri geometrice

- cub, paralelipiped, piramidă, cilindru, sferă, con (identificare)

Evaluarea periodică:

-la sfarşitul fiecărei unităţi de învăţare

-la sfârşitul semestrului

Obiective în curs de realizare:

-recuperarea handicapului pedagogic astfel încât să reușească să promoveze clasa

- participarea la situaţii de comunicare şi relaţionare cu colegii din clasă

- stimularea iniţiativei şi a capacităţii de anticipare şi experimentare senzorială

- atragerea în activităţi sociale simple,utile care presupun cooperare

- responsabilizare

- valorizare

Metode cu impact ridicat:

- pozitiv-aprecierea verbală şi stimulativă,încurajarea,tratarea diferenţiată,jocul didactic
- negativ-dezaprobarea

Revizuirea programului de intervenție educațional-terapeutica (in funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

.....

.....

.....

Recomandări particulare

-sprijin și suport în desfășurarea activităților școlare

-sarcini de lucru pe nivelul elevului

-timp de lucru mai mare pentru rezolvarea sarcinilor primite

-sprijin și în familie

Rolul si modul de implicare a părinților în program

Mama este persoana care se ocupă de creșterea și educarea elevului, interesată de rezultatele acestuia școlare, deschisă la cooperare și activitățile de consiliere pentru reușita școlară a elevului .

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT / INDIVIDUALIZAT (PIP)

Întocmit,
Prof.inst.pr. Pletea Maria

Numele şi prenumele beneficiarului: **I. B. A.**, ***clasa a IX –a M***

Data şi locul naşterii: 29.11.2003, Brăila

Domiciliul: Galați

Şcoala / instituţia: Colegiul de Industrie Alimentară “Elena Doamna”

Echipa de lucru: **Pletea Maria - profesor instr.pr. la clasă;**

Problemele cu care se confruntă tânărul (rezultatele evaluării complexe):

- înţelege conţinutul sarcinii, dar îi lipseste cea de a reda cele ştiute;
- nu colaborează în cadrul echipei de lucru, devine anxios;
- realizează unele acţiuni după modelul propus de către profesor;
- gândirea e concretă, memoria este bună (auditivă, vizuală);
- nu se concentrează şi îşi menţine atenţia asupra sarcinii de învăţare un timp scurt;
- depune efort pentru a depăşi dificultăţile la îndeplinirea sarcinii;
- prezintă un anumit nivel de cunoştinţe de cultură generală şi de cunoştinţe şcolare care nu solicită un nivel ridicat al proceselor gândirii;
- se concentrează pentru o scurtă perioadă de timp pentru îndeplinirea sarcinilor practice de lucru;
- depune efort suplimentar pentru coordonarea mișcărilor, astfel încât să realizeze activitățile practice necesare dobândirii de abilități și deprinderi practice;
- exprimă respect și aprecieri pentru ceilalți, amabil, politicos;
- se izolează frecvent de colegii clasei.

Priorităţi pentru perioada: an şcolar 2019-2020

Modulul V: CDL -INSTRUIRE PRACTICĂ COMASATĂ

“PRELUCRAREA PRIMARĂ ŞI TERMICĂ A ALIMENTELOR ÎN UNITĂŢILE DE ALIMENTAŢIE PUBLICĂ”

Nr. de ore/an: Nr de ore/an: 90

Cunoștințe	**Deprinderi**	**Conţinuturi**	***Criterii minimale de apreciere a progreselor***	***Metode şi instrumente de evaluare***
6.1.1. Clasificarea dotărilor specifice spaţiilor de producţie. 6.1.2. Descrierea echipamentelor, utilajelor, aparatelor, vaselor şi ustensilelor.	6.2.1. Verificarea echipamentelor, utilajelor, aparatelor, vaselor şi ustensilelor necesare în producţia culinară şi de patiserie –cofetărie. 6.2.2. Împărtăşirea în grupul de lucru a informaţiilor referitoare la dotările din spaţiile de producţie.	Identificarea şi pregătirea vaselor, ustensilelor şi utilajelor necesare obţinerii preparatelor pentru: - micul dejun; - dejun; - cină; - mese festive.	-să utilizeze adecvat limbajul de specialitate -să răspundă corect la întrebări legate de conţinutul predat	- evaluare – orală - utilizarea surselor iconografice; - prezentări PPT
6.1.8. Enumerarea operaţiilor de prelucrare primară a materiilor prime din alimentaţie, a ustensilelor şi echipamentelor necesare. 6.1.9. Descrierea operaţiilor tehnologice de prelucrare primară a materiilor prime vegetale şi animale. necesare în prelucrarea primară.	6.2.9. Efectuarea operaţiilor de prelucrare primă, cu ustensile şi echipamente specifice, în ordinea corespunzătoare precizată de tehnologia culinară.	Realizarea operaţiilor de prelucrare primară specifice materiilor prime şi auxiliare utilizate la obţinerea preparatelor pentru: - micul dejun: preparate din ouă / caşcaval (minuturi), băuturi calde nealcoolice, gustări reci / calde - dejun: preparate culinare lichide, gustări calde / reci, salate, etc. - cina -mese festive.	- Să efectueze operații simple de prelucrare primară a alimentelor; - Să efectueze curățenia în atelier; - Să prezinte regulile de igienă individuală ce trebuie respectate în timpul lucrului.	- evaluare practică prin fișe de observare/evaluare cu punctaj -utilizarea de imagini/fotografiii

Evaluarea periodică cuprinde:

- Obiective realizate
- Dificultăţi întâmpinate
- Metode cu impact ridicat:
  - pozitiv: metodele activ-participative, utilizarea de fotografii;
  - negative: tradiţionale.

Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

- în funcție de necesitățile constatate

Recomandări particulare: să îlajut să-şi depăşească emoțiile, să-și formeze competențe profesionale cel puțin de nivel mediu.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program: implicare activă a familiei, colaborare permanentă cu şcoala, susţinerea elevului în derularea activităţilor şcolare şi extraşcolare.

PLANIFICARE ADAPTATĂ

Prof. Munteanu Silvia Alexandra
Colegiul Național Pedagogic „D.P.Perpessicius”, Brăila

INFORMAȚII DE BAZĂ

Numele elevului:

Clasa: a VIII-a

Manual: Highflyer-Upper Intermediate, Ed. Longman

Nr. ore / săptămână: 2

An şcolar: 2021-2022

Disciplina: Limba engleză

OBIECTIVE

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare al subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale şi a celor de vocabular
- Creşterea interesului pentru diverse aspecte specifice spaţiului anglo-saxon

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere şi citire
- Participarea la activităţi de grup

SCOPURILE PROGRAMULUI

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica, atât oral, cât şi în scris

INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE

- chestionare orale
- observaţii curente
- aplicaţii practice
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi
- proba de evaluare
- convorbire individuală
- observaţia spontană şi dirijată

Nr cr.	**Unitate tematică Conţinuturi**	**Competenţe specifice**	**Nr. ore pe unitate**	**Activităti de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1.	**Exploring the world** Grammar: Be/Get used to,	Să identifice elemente cheie din propoziţii simple (1.2)	6 ore	Activităţi de confirmare a	Explicaţia	Construieşte oral enunţuri logice	Aprecieri şi observaţii

	Reading : Polar expeditions, Phantom travellers Vocabulary: Explorers and expeditions	Să exprime păreri în legătură cu teme familiar e (2.3) Să extragă informaţii dintr-un text citit (3.1) Să transfere nformaţiile dintr-un text citit într-un tabel (3.2) Să citească un text scurt cunoscut (3.3)		răspunsului corect (bifare, încercuire, mimare, desenare) Activităti de completare lacunară a unui text simplu cu suport de cuvinte Răspunsuri la întrebări Exerciţii de copiere de propoziţii simple Exerciţii de repetare după model Lectură în ritm propriu	Lucrul individual Exerciţiul	simple cu cuvinte date -Numeşte corect zilele săptămânii -Asociază textul cu imaginea şi forma grafică a cuvântului cu sensul acestuia -Sesizeaza ordinea logică a succesiunii evenimentelor	Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru
2.	**That’s what friends are for** Grammar: Adjectives + Preposition combinations, so/such…that Reading: Vision of danger Speaking: Expressing your attitude	Să desprindă informaţii factuale din propoziţii simple (1.3) Să rostească enunţuri afirmative, negative, interogative (2.1) Să exprime păreri în legătură cu teme familiar e (2.3)	8 ore	Exerciţii de tip adevărat/fals, exerciţii cu alegere multiplă Activităti de completare lacunară a unui text	Conversaţia Dialogul Explicaţia Studiul cu manualul Studiul individual	-Conjugă corect verbul to be şi to have la present tense simple - înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după	Aprecieri şi observaţii Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare

	Vocabulary: Attitudes and relationships	Să extragă informaţii dintr-un text citit (3.1) Să citească un text scurt cunoscut (3.3) Să copieze propoziţii simple (4.1)		simplu cu suport de cuvinte Răspunsuri la întrebări Exerciţii de citire Exerciţii de copiere de propoziţii simple Descrieri pornind de la întrebări de sprijin Exerciţii de completare	Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare -Redacteaza propoziţii scurte referitoare la descrierea fizică a cuiva - Ascociază corect imagini cu propoziţii scurte	Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru
3.	**Kicks and thrills** Grammar: Indirect questions Reading: Martial arts, Bungee jumping Vocabulary: Sports and emotions, suffixes	Să desprindă informaţii factuale din propoziţii simple (1.3) Să producă mesaje scurte în situaţii de interacţiune (2.2) Să extragă informaţii dintr-un text citit (3.1) Să transfere nformaţiile dintr-un text citit într-un tabel (3.2) Să citească un text scurt cunoscut (3.3) Să descrie obiecte, animale, după model (4.2)	8 ore	Activităţi de confirmare a răspunsului corect (bifare, încercuire, mimare, desenare), exerciţii cu alegere multiplă Răspunsuri la întrebări Exerciţii de citire Exerciţii de copiere de propoziţii simple	Conversaţia Dialogul Explicaţia Studiul cu manualul Studiul individual Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	-Dă exemple de cel puţin 10 animale -Alcătuieşte scurte propoziţii despre animale Completeaza enunţuri in legatură cu un text citit Pune în corespondenţă cuvinte cu	Aprecieri şi observaţii Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru

				Exerciţii de răspuns la comenzi Exerciţii de repetare după model Exerciţii de citire cu voce tare		sinonime/antonime -Scrie după dictare cuvinte scurte şi propoziţii scurte	
4.	**Parents in the classroom** Grammar: Expressing advice, preferences, recommendations Reading: Teenagers and how to survive them Writing: Designing a poster Vocabulary: Words easily confused, family relationships	Să desprindă informaţii factuale din propoziţii simple (1.3) Să exprime păreri în legătură cu teme familiar e (2.3) Să extragă informaţii dintr-un text citit (3.1) Să transfere informaţiile dintr-un text citit într-un tabel (3.2) Să citească un text scurt cunoscut (3.3) Să copieze propoziţii simple (4.1) Să descrie persoane, după model (4.2)	8 ore	Exerciţii de tip adevărat/fals, exerciţii cu alegere multiplă Activităti de completare lacunară a unui text simplu cu suport de cuvinte Răspunsuri la întrebări Exerciţii de copiere de propoziţii simple Descrieri pornind de la întrebări de sprijin	Conversaţia Dialogul Explicaţia Studiul cu manualul Studiul individual Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	-Alcătuieşte scurte enunţuri imperative la afirmativ şi negative -Construieşte oral enunţuri logice simple cu cuvinte date despre animale - Formulează răspunsuri la întrebările puse	Aprecieri şi observaţii Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru

				Exerciţii de repetare după model Exerciţii de citire cu voce tare			
5.	**Don’t judge a book by its cover** Grammar: Defining and non-defining relative clauses Reading: Books can become addictive Vocabulary: Reading	Să desprindă informaţii factuale din propoziţii simple (1.3) Să producă mesaje scurte în situaţii de interacţiune (2.2) Să transfere nformaţiile dintr-un text citit într-un tabel (3.2) Să citească un text scurt cunoscut (3.3) Să copieze propoziţii simple (4.1) Să descrie moduri de a comunica (4.2)	6 ore	Activităţi de confirmare a răspunsului corect (bifare, încercuire, mimare, desenare) Activităti de completare lacunară a unui text simplu cu suport de cuvinte Răspunsuri la întrebări Exerciţii de completare Lectură în ritm propriu	Conversaţia Dialogul Explicaţia Studiul cu manualul Studiul individual Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	-Înţelege semnificaţia globală a unui text scurt - Citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, - Se exprimă corect, respectând ordine date	Aprecieri şi observaţii Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru
Semal II-lea 6.	**Home and away** Grammar: articles Reading: Conservation camps	Să desprindă informaţii factuale din propoziţii simple (1.3) Să exprime păreri în legătură cu teme familiar e (2.3)	6 ore	Exerciţii de tip adevărat/fals, exerciţii cu alegere multiplă	Conversaţia Dialogul Explicaţia Studiul cu manualul	- Foloseşte corect pronumele relative uzuale	Aprecieri şi observaţii Fişe de lucru individual Verificare orală

	Vocabulary: Countable and uncountable nouns, conservation and exchanges	Să extragă informaţii dintr-un text citit (3.1) Să transfere nformaţiile dintr-un text citit într-un tabel (3.2) Să citească un text scurt cunoscut (3.3)		Activităti de completare lacunară a unui text simplu cu suport de cuvinte Răspunsuri la întrebări Exerciţii de citire Exerciţii de copiere de propoziţii simple	Studiul individual Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	- Ascultă un mesaj şi confirmă înţelegerea lui - Ascultă un mesaj şi confirmă înţelegerea lui	Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru
7.	**Rocking’n’rolling** Grammar: need to, need doing/to be done Reading: Virtual reality concerts Speaking: Expressing preferences Vocabulary: Pop concerts and new technology	Să desprindă informaţii factuale din propoziţii simple (1.3) Să extragă informaţii dintr-un text citit (3.1) Să transfere nformaţiile dintr-un text citit într-un tabel (3.2) Să citească un text scurt cunoscut (3.3) Să copieze propoziţii simple (4.1) Să descrie maâncăruri (4.2)	8 ore	Activităti de completare lacunară a unui text simplu cu suport de cuvinte Răspunsuri la întrebări Exerciţii de copiere de propoziţii simple Descrieri pornind de la întrebări de sprijin Exerciţii de completare	Conversaţia Dialogul Explicaţia Studiul cu manualul Studiul individual Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	-Descrie mâncăruri folosind informaţii referitoare la forma, culoarea şi gustul acestora - Numeşte cel puţin 5 obiecte folosite în bucătărie la prepararea hranei	Aprecieri şi observaţii Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru

				Exerciţii de răspuns la comenzi		- Ascultă un mesaj şi confirmă înţelegerea lui Completeazăen unturi în legatură cu un text citit	
8.	**What's on the box?** Reading: reviews of TV programmes Speaking: Reacting to suggestions Vocabulary: Types of programmes	Să rostească enunţuri afirmative, negative, interogative (2.1) Să producă mesaje scurte în situaţii de interacţiune (2.2) Să exprime păreri în legătură cu teme familiar e (2.3) Să citească un text scurt cunoscut (3.3) Să copieze propoziţii simple (4.1)	6 ore	Exerciţii de tip adevărat/fals, exerciţii cu alegere multiplă Activităti de completare lacunară a unui text simplu cu suport de cuvinte Răspunsuri la întrebări Exerciţii de copiere de propoziţii simple Descrieri pornind de la întrebări de sprijin	Conversaţia Dialogul Explicaţia Studiul cu manualul Studiul individual Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	-Conjugă corect un verb la forma afirmativă, negativă şi interogativă present continuu - Citeşte un text cunoscut în ritm propriu - Alcătuieşte texte scurte pe baza unor imagini sau pe o temă data	Aprecieri şi observaţii Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru

				Lectură în ritm propriu		-Asociază corect imagini cu cuvinte date	
9.	**A slice of life** Grammar: Sequence of adjectives Reading: It’s a funny old world! Writing: describing someone Vocabulary: Adjectives with similar meanings, descriptive words	Să desprindă informaţii factuale din propoziţii simple (1.3) Să exprime păreri în legătură cu teme familiar e (2.3) Să extragă informaţii dintr-un text citit (3.1) Să citească un text scurt cunoscut (3.3) Să copieze propoziţii simple (4.1) Să descrie obiecte, şcolare, după model (4.2)	6 ore	Activităţi de confirmare a răspunsului corect (bifare, încercuire, mimare, desenare) Răspunsuri la întrebări Exerciţii de citire Exerciţii de copiere de propoziţii simple Descrieri pornind de la întrebări de sprijin Exerciţii de repetare după model Exerciţii de citire cu voce tare	Conversaţia Dialogul Explicaţia Studiul cu manualul Studiul individual Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	-Sesizează ordinea logică a succesiunii evenimentelor - Înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare - Se exprimă corect, respectând ordine date	Aprecieri şi observaţii Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru
10.	**Young people in the news** Grammar: Fixed phrases with prepositions	Să desprindă informaţii factuale din propoziţii simple (1.3)	6 ore	Exerciţii de tip adevărat/fals,	Conversaţia Dialogul Explicaţia	- Ilustrează prin desen un text citit	Aprecieri şi observaţii

	Reading: Young people in the news Speaking: Taking part in a discussion on famous youngsters Vocabulary: Prefixes to form opposites, words reflecting a newspaper’s attitude	Să producă mesaje scurte în situaţii de interacţiune (2.2) Să extragă informaţii dintr-un text citit (3.1) Să transfere nformaţiile dintr-un text citit într-un tabel (3.2) Să citească un text scurt cunoscut (3.3)		exerciţii cu alegere multiplă Răspunsuri la întrebări Exerciţii de copiere de propoziţii simple Descrieri pornind de la întrebări de sprijin Exerciţii de completare Exerciţii de repetare după model Lectură în ritm propriu	Studiul cu manualul Studiul individual Exerciţii cu grad de dificultate adaptat	- Formulează răspunsuri la unele dintre întrebările date Completeazăen unţuri în legatură cu un text citit	Fişe de lucru individual Verificare orală Autoevaluare Valorizare pozitivă permanentă Probe scrise, fişe de lucru

CURRICULUM ADAPTAT
Disciplina: Comunicare în limba română-Clasa pregătitoare

Peţenchia Maria Cristina
Școala Gimnazială Săcălaz-structura Beregsău Mare

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute	1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar	1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar	- selectarea unei imagini dintr-un set, pentru a indica despre ce este vorba în mesaj - formularea de răspunsuri la întrebarea: „Despre ce este vorba (în acest fragment de poveste)?” - formularea unor răspunsuri la întrebări despre conţinutul unui mesaj/ text scurt audiat - observarea, recunoaşterea, executarea unor comenzi simple (priveşte, ascultă, fii atent) - audierea unor poveşti sau a unei descrieri
	1.2. Identificarea unor informaţii variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar	1.2. Identificarea unor informaţii esențiale dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar	- numirea personajului/ personajelor dintr-un fragment de poveste audiat - formularea de răspunsuri la întrebări referitoare la textul audiat („Cine?, Ce?, Cu cine?, Unde?, Cum?) - recunoaşterea imaginilor care reprezintă momente ale acţiunii textului audiat - recunoaşterea personajelor unui text după descrierea înfăţişării lor sau după prezentarea acţiunilor acestora - îndeplinirea unei instrucţiuni simple
	1.3. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar	1.3. Identificarea sunetului iniţial dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar	- indicarea sunetelor/ silabelor/ cuvintelor percepute prin diferite semne: bătăi din palme, ridicarea unui deget - numărarea cuvintelor dintr-un enunţ scurt - punerea în corespondenţă a unui cuvânt rostit cu imaginea potrivită - rostirea cuvintelor pe silabe - audierea unor înregistrări cu sunete din mediul înconjurător - interpretarea unor cântece care conţin onomatopee - identificarea, dintr-un şir, a cuvintelor care încep cu un anumit sunet - jocuri de tip „Fazan” „Cuvinte alintate” - despărţirea cuvintelor în silabe - jocuri de tipul: „Aș mânca un fruct…o legumă etc”, „Cum poate fi?”, „ Obiecte mari, obiecte mici”
	1.4. Exprimarea interesului	1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de	- participarea la activităţi de tipul „ce e nou în lumea poveştilor”, în care copiii ascultă întâmplări/ evenimente/ secvenţe din poveşti/ basme povestite/ citite de copii sau adulţi

	pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute	mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute	- vizionarea unor scurte secvenţe din emisiuni sau a unor filme româneşti/ dublate în limba română pentru copii şi discutarea lor - vizitarea unor librării/ biblioteci şi observarea organizării spaţiului/ standurilor de carte - participarea la activităţi de tipul „Ştirile zilei”, în care copiii ascultă întâmplări/ evenimente povestite de colegi sau adulţi invitaţi
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare	2.1. Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor în enunţuri simple	2.1. Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor în enunţuri simple	- jocuri de mişcare pentru exersarea corectă a actului respirator, cu accent pe pronunţia corectă - exerciţii–joc de dicţie, cântece, numărători ritmate - participarea la activităţi de tipul „Tu eşti ecoul meu” (reproducerea unor mesaje formulate de adult sau copii) - rostirea cuvintelor cu prelungirea unor sunete stabilite anterior - asocierea unor imagini sau obiecte, cu onomatopeele corespunzătoare; - jocuri de pronunţare a onomatopeelor, însoţite de mişcare - reproducerea unui mesaj scurt cu schimbarea intonaţiei, în funcţie de intenţia de comunicare (aserţiune, întrebare, exclamaţie, supărare, bucurie etc.) - sesizarea utilizării formulelor specifice în situaţii concrete de tipul: invitaţie, urare, prezentarea unor scuze etc. pentru a transmite intenţii, gânduri, sentimente etc.
	2.2. Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat, prin mesaje scurte	2.2. Transmiterea unor informaţii referitoare la sine prin mesaje scurte	- dialoguri despre sine (nume, vârstă, adresă), despre familie, colegi, animalul preferat, culoarea preferată, mâncarea preferată, activităţile preferate etc. - formularea unor răspunsuri la întrebări adresate de colegi, pe teme de interes pentru copii - prezentarea unor evenimente semnificative din viaţa proprie - discuţii privind comportamentul unor personaje; evidenţierea unor modele de comportament - alegerea cuvintelor potrivite pentru numirea şi descrierea unor lucruri şi evenimente familiare - identificarea unor trăsături de bază ale unor personaje de desene animate/ benzi desenate/ poveşti cunoscute
	2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală	2.3. Participarea la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală	- exersarea unor formule de salut, de adresare, prezentare şi solicitare, adecvate contextului - dialoguri în diferite contexte, reale sau simulate, pe teme de interes - jocuri de rol: „La doctor”, „La telefon”, „În parc”, „La cumpărături”, „O zi în familie”, „Aniversări” etc. - formularea de sarcini/ instrucţiuni adresate colegilor - jocuri de tipul: „Să ne imaginăm”; „Ce s-ar întâmpla dacă …” - povestirea unor experienţe trecute sau prezente

	2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare	2.4. Exprimarea ideilor în contexte familiare manifestând încredere în sine	- formularea unor propoziţii simple - menţinerea unei discuţii pe o temă dată - conversaţii scurte în grup, pe baza unui text audiat sau a unei imagini - utilizarea limbajului verbal şi nonverbal corespunzător, în vederea asigurării/ menţinerii atenţiei interlocutorului (contact vizual, expresie facială, claritate în exprimare, ton) - exprimarea prin mimare a diferitelor emoţii şi reacţii - interpretarea emoţiilor şi reacţiilor celorlalţi - jocuri de recunoaştere a unor personaje, a unor poveşti după indicii date - participarea la serbări şcolare

CURRICULUM ADAPTAT
Disciplina: Matematică și explorarea mediului-Clasa pregătitoare

Prof. înv. primar Sabău Maria Cristina
Școala Gimnazială Săcălaz-structura Beregsău Mare

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
1.Utilizarea numerelor în calcule elementare	1.1. Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0 -31	1.1. Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0 -20	- reprezentarea numerelor de una/două cifre cu ajutorul numărătorii de poziţionare; - citirea şi scrierea numerelor de la 0 la 20; - jocuri de asociere a numerelor mai mici decât 31 cu reprezentarea lor prin desen; - numărare din 1 în 1, în ordine crescătoare şi descrescătoare, cu precizarea limitelor intervalului (de la ... până la) - recunoaşterea cifrelor de la 0 la 9, ca simboluri convenţionale ale numerelor mai mici decât 10; - reprezentarea numerelor de la 1 la 20 cu ajutorul unor obiecte (jetoane, creioane, mărgele etc.) sau semne (cerculeţe, linii etc.); - explorarea mediului înconjurător pentru a identifica şi număra fiinţe şi lucruri; - gruparea unor jetoane reprezentând animale, mijloace de transport etc. după numărul unor elemente specifice;
	1.2. Compararea numerelor în concentrul 0 -31	1.2. Compararea numerelor în concentrul 0 -20	- compararea unor grupuri de obiecte prin punerea elementelor unele sub altele, încercuirea părţilor comune, punerea în corespondenţă; - compararea a două numere naturale mai mici decât 20, atunci când acestea au acelaşi număr de zeci/de unităţi, cu ajutorul numărătorii de poziţionare; - aşezarea în ordine crescătoare/ descrescătoare a unor numere date; - identificarea „vecinilor” unui număr de la 0 la 10;
	1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0 -31, folosind poziţionarea pe axa numerelor	1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0 -20, folosind poziţionarea pe axa numerelor	- ordonarea crescătoare/descrescătoare a unor numere naturale de una/două cifre prin compararea acestora două câte două; - identificarea unor numere mai mici decât 20 în condiţii precizate; - estimarea ordinului de mărime a unor grupuri de obiecte/reprezentări simbolice/numere

	1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-31, prin adăugarea / extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulţime dată	1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-20, prin adăugarea / extragerea a 1-2 elemente dintr-o mulţime dată	- numărare cu pas dat (din 1 în 1, din 2 în 2) cu suport intuitiv; - compunerea şi descompunerea numerelor în concentrul 0 – 10, folosind obiecte, desene şi numere; - efectuarea de adunări/scăderi cu numere mai mici decât 20, fără trecere peste ordin; - rezolvarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, fără trecere peste ordin, respectând algoritmul şi aşezarea corectă a unităţilor, zecilor
	1.5. Efectuarea de adunări repetate/ scăderi repetate prin numărare şi reprezentări obiectuale în concentrul 0-31	1.5. Efectuarea de adunări repetate/ scăderi repetate prin numărare şi reprezentări obiectuale în concentrul 0-20	- adunarea cardinalelor unor mulţimi care au acelaşi număr de elemente; - aflarea unei sume de termeni egali prin rezolvarea unor probleme practice; - efectuarea de adunări/scăderi repetate; - jocuri de tip LOTO cu numere;
	1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (sumă, total, diferenţă, =, +. -) în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme	1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice	- aflarea unui termen necunoscut, folosind metoda balanţei; - formularea şi rezolvarea unor probleme simple după imagini date;
2. Evidenţierea caracteristicilor geometrice ale unor obiecte localizate în spaţiul înconjurător	2.1. Orientarea şi mişcarea în spaţiu în raport cu repere/direcţii precizate, folosind sintagme de tipul: în, pe, deasupra, dedesubt, lângă, în faţa, în spatele, sus, jos, stânga, dreapta, orizontal, vertical, oblic	2.1. Localizarea unor obiecte	- identificarea poziţiei pe care o ocupă diverse obiecte în desene/realitatea imediată, în raport cu alte obiecte precizate; - poziţionarea obiectelor în spaţiu, în raport cu alte obiecte precizate; - realizarea unor desene, respectând condiţii date; - compararea poziţiei a două obiecte din mediul apropiat; - jocuri de construcţii cu obiecte cu formă geometrică, din diferite materiale;

	2.2. Identificarea unor forme geometrice plane (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc) şi a unor corpuri geometrice (cub, cuboid, sferă) în obiecte manipulate de copii şi în mediul înconjurător	2.2. Recunoaşterea formelor geometrice plane şi corpurilor geometrice	- identificarea şi denumirea formelor plane: pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc - conturarea formelor geometrice plane (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc), cu ajutorul instrumentelor de geometrie/şabloanelor - gruparea unor forme/corpuri geometrice după criterii date; - realizarea unor desene/ colaje cu ajutorul formelor geometrice învăţate
3. Identificarea unor fenomene/relaţii/ regularităţi/structuri din mediul apropiat	3.1. Descrierea unor fenomene/procese/ structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularităţi	3.1. Descrierea unor fenomene/relații, prin observarea unor modele sau regularităţi din mediul apropiat	- completarea de şiruri de numere mai mici decât 20 sau de obiecte ordonate, respectând reguli precizate; - realizarea unor modele repetitive (prin desen sau cu obiecte), respectând o anumită regulă; - completarea unor spaţii lacunare dintr-un şir de obiecte; - recunoaşterea în desene/ imagini/ machete/ filme documentare/ prezentări a unor forme de relief (munţi, câmpii) sau medii de viaţă; - realizarea unor colecţii de plante din diferite medii de viaţă, la nivelul clasei; - realizarea unor investigaţii referitoare la aer: umflarea unui balon; scufundarea unui pahar înclinat într-un vas cu apă; realizarea unei morişti, arderea unei lumânări sub un vas de sticlă etc. plecând de la întrebarea ”Cum putem vedea aerul?”; - realizarea de experimente care să evidenţieze intensitatea/tăria sunetului; - investigarea unui mediu de viaţă natural sau artificial (balta/acvariul, pădurea/parcul etc.) pentru a identifica plantele şi animalele care îl populează, condiţiile de viaţă şi adaptările la mediu;
	3.2. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relaţie cu mediul familiar	3.2. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relaţie cu mediul familiar	- efectuarea de drumeţii în scopul de a observa medii de viaţă naturale; - identificarea consecinţelor unor acţiuni ale omului asupra mediilor de viaţă explorate; - realizarea unor postere, în grup, referitoare la regulile ce trebuie respectate în pădure/la locul de picnic/ pe stradă etc.;

CURRICULUM ADAPTAT
PENTRU PREȘCOLARII CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Profesor inv. prescolar: Merticariu Delia
Scoala Gimnaziala „Mihail Sadoveanu” Bacau

BENEFICIARI :

- P.L , data nașterii: 15.06.2015 preșcolar cu C.E.S.

TIPUL DE DEFICIENȚĂ/HANDICAP: Deficiență mintală moderată/neuropsihic
NIVELUL DE DEFICIENȚĂ/GRADUL DE HANDICAP: grav

AN ȘCOLAR 2021-2022

CUPRINS :

I. BENEFICIARI :
II. ARGUMENT
III. OBIECTIVE CADRU ȘI DE REFERINȚĂ
IV. CONȚINUT TEMATIC
V. STRAGEGIE DIDACTICĂ
VI. PLANIFICAREA ANUALĂ A TEMELOR DE STUDIU
VII. BIBLIOGRAFIE

I. BENEFICIAR :

P.L , data nașterii: 15.06.2015preșcolar cu C.E.S.

II. ARGUMENT:

În urma evaluării inițiale efectuate la începutul anului școlar 2016 și a prezentării certificatului de orientare școlară de către părinți, am constatat că L., un baiat de 3 ani și 3luni, are dificultăți de vorbire, gândire, socializare respectiv o deficiență mintală moderată.

Când îi adresezi o întrebare, de la cea mai banală(Cum te numești?), el te privește lung, zâmbește dar nu răspunde. Repetă unele cuvinte după modelul meu și de câteva ori am auzit că spune câteva cuvinte:„mama”, „aia”, „a”, și cîteva fără sens. O dată s-a cerut la baie spunând„pipi”. Nu adresează voluntar întrebări, nu cere nimic. Dacă cineva il rănește nu scoate nici un sunet ci se oprește încremenit și plânge cu lacrimi. Dacă il întrebi„ Cine ți-a făcut rău” el arată corect cu degetul, copilul în cauză.

În ceea ce privește deprinderile de scris, ține corect creionul în mână dar nu colorează integral obiectul ci mâzgălește, cu mișcări de sus în jos, partea centrală a acestuia. Nu trasează linii scurte, lungi, curbe. sau frînte. Nu știe să numere, să formeze mulțimi, să recunoască cifrele. Nu recunoaște nici o literă. La activitățile de mișcare și sport el se uită uimit la mișcările făcute de colegi dar rareori încearcă să imite. În activitățile de joc nu are formate deprinderi elementare de respetare a regulilor sau de aliniere.

Drept pentru care am hotărât aplicarea următorului curriculum adaptat, în Domeniul Limbă și Comunicare și Domeniul Stiințe-Matematică

I. OBIECTIVE CADRU ȘI DE REFERINȚĂ

A. <u>DOMENIUL LIMBĂ ŞI COMUNICARE</u>

OBIECTIVE CADRU

1. Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală, de înţelegere şi utilizare corectă a semnificaţiilor structurilor verbale orale;

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ	COMPETENȚE	CONȚINUT TEMATIC	STRATEII DIIDACTICE
1.1.Să participe la activităţile de grup, inclusiv la activităţile de joc, atât în calitate de vorbitor, cât şi în calitate de auditor. 1.2. Să înţeleagă şi să transmită mesaje simple; să reacţioneze la acestea.	- ia parte la discuţii în mici grupuri informale; - ia parte la activităţile de joc, de învăţare în grup; - răspunde în cuvinte simple la întrebările educatoareireferitor la întâmplări din viaţa personală (persoana proprie, familie, prieteni etc.); - ştie să se prezinte; - învaţă cuvinte noi; - exprimă cuvinte simple pentru a se face înţeles;	numele şi prenumele - membrii familiei - comunitate (prieteni, vecini, colegi de grădiniţă, personalul grădiniţei) - casa familiei, camera personală, grădiniţa, sală de clasă, alte spaţii familiare	METODE SI PROCEDEE -conversația - exercițiul -observația -explicația -algoritmizarea MIJLOACE -planșe, jetoane, Imagini, filmate, fise de lucru, culori, lipici, foarfece, Jucării, cărți de colorat, enciclopedii pentru copii, EVALUARE -continuă, -apreciere verbală -stimulente -fișe de lucru; RESURSE TEMPORALE 1. 15 minute pe zi, individual, in cadrul diferitelor centrele deschise pentru întreaga grupă 2. frontal, la activitatile pe domenii experentilale.

BIBLIOGRAFIE

1. *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, M.E.N.,2008
2. M.Mătăsaru, M. Chiriloaie, C.Nedelcu, V.Pricooaia, L.Mătăsaru, *Proiectarea didactică în învățământul preșcolar,* Ed. Rovimed Publisher, 2008

Év eleji felmérő – magyar anyanyelvi kommunikáció
SZÓBELI FELMÉRÉS
III. osztály / sajátos nevelési igényű tanuló

prof. Vass Annamária
Școala Gimnazială nr. 11 Oradea

Felmért képességek:

- képes egyszerű és bővített mondatokat alkotni
- képes megfelelő hanglejtést használni egy adott szituációban
- képes megfelelően gesztikulálni és használni a mimikáját, a szöveg üzenetének megfelelően
- képes megfelelő szinonimákat használni
- képes nyelvtanilag helyes mondatok használatára
- képes további információk kérésére
- képes megfelelő kezdő-, záróformulák használatára

Beszélgetés típusa:

- Előre nem megtervezett beszélgetés, nevelő jellegű témákkal, kérdések alapján.
- Monológ képsorok alapján, leíró és elbeszélő jelleggel.
- Spontán beszélgetés adott téma/ szituáció alapján, mely érvelést, véleménynyílvánítást, egyetértést/ egyet nem értést feltételez a tanuló részéről.

IDŐ :7 perc /feladat

Feladatszám.	Feladattípus	Mért képességek	A válasz módja	Értékelés módja
1	Spontán beszélgetés	Információk szintetizálása	szóbeli	pontozórács alapján
2	Irányított beszélgetés	Adott témára való információk bemutatása	szóbeli	pontozórács alapján
3	Képsor alapján történő leírás	Leírás felépítése képsor alapján	szóbeli	pontozórács alapján
4	Együttműködő beszélgetés	Párbeszéd felépítése adott téma alapján	szóbeli	pontozórács alapján

Feladatsor – tanítói példány

1. feladat (max. 10-20 s.)

Kérlek, mutatkozz be! Neved, hány éves vagy, hányadik osztályos vagy?

2. feladat (max. 30-40 s.) - feladatkártya

2. Kedvenc meséd	
1. Melyik a kedvenc meséd?	3. Mi teteszett a legjobban ebben a mesében?
2. Miért ez a kedvenced?	4. Mikor olvastad utoljára?

3. feladat (2 perc)

Figyeld meg az alábbi képeket! Válassz ki közülük kettőt, s mondd el, mit látsz rajtuk! Most válassz ki egyet a két kép közül! Melyik mesét ismered fel rajta! Mi történt a képen látható szereplőkkel? Miért szomorúak/ vidámak/ ijedtek?

<table>
<tr>
<td>1.
</td>
<td>2.
</td>
</tr>
<tr>
<td>3.
</td>
<td>4.
</td>
</tr>
</table>

4. feladat (max. 2-3 perc)

Most én leszek a barátod. Képzelj el egy telefonbeszélgetést, mikor is meg szeretnél hívni a születésnapodra! A beszélgetés során hívj meg, mondd el, hogy mikor és hány órától lesz a szülinapod, hol tartjátok az ünnepséget, mit szeretnél ajándékba, stb!

Értékelőrács

TARTALOM: témához való igazodás, lényegretörés;

ÖSSZETETTSÉG ÉS PONTOSSÁG: szókincs és szóhasználat összetettsége, nyelvi pontosság;

FOLYTONOSSÁG ÉS ÖSSZEFÜGGÉS: a beszéd ritmusának folytonossága, a szóösszekötő elemek megléte, a gondolatok folytonossága, logikus sorrendje;

HATÉKONYSÁG: a kölcsönhatás megléte a beszélgetés során, a kommunikációs alapszabályok betartása (várja ki a sorát, kérdezzen, válaszoljon igény szerint), verbális és non-verbális elemek jelenléte.

Név: _____

Osztály: _____

	I (elégtelen)	**S (elégséges)**	**B (jó)**	**FB (jeles)**
TARTALOM				
ÖSSZETETTSÉG ÉS PONTOSSÁG				
FOLYTONOSSÁG ÉS ÖSSZEFÜGGÉS				
HATÉKONYSÁG				

MINŐSÍTÉS:.....

Plan de intervenţie personalizat

Prof.Boboc Simona Florența
Grădinița cu p.p. nr.37, Brăila

Numele şi prenumele copilului: H. B. I.

Data şi locul naşterii : 07.04.2013, NEWPORT-REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ŞI IRLANDEI DE NORD

Domiciliul : Brăila, Str.Vadul Olangeriei, Nr.56

Grădinița cu P.P.Nr.37, Brăila

Echipa de lucru:

1 Prof. Boboc Simona Florenţa

2 Consilier, Prof. Căpăţână Mihaela Dana

3 Logoped Habără Maria

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe) Grad de handicap **mediu**

- **Deficienţă mintală uşoară**

Obiective/ Priorităţi pentru perioada : Anul şcolar 2021-2022

1. Să identifice sunetele de început și sfârșit ale unui cuvânt,să le rostească,
2. Să-şi dezvolte capacitatea de exprimare verbală /orală,
3. Să-și dezvolte capacitatea de receptare a mesajului oral,
4. Să înţeleagă sensul cuvintelor uzuale ,să le pronunţe ,
5. Să cunoască şi să utilizeze cunoștințe cu conținut matematic,să numere logic de la 0- 10 în ordine crescătoare și descrescătoare,
6. Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho- individuale în vederea formării unor comportamente independente.
7. Să asimileze si să dezvolte un comportament pro-social, o atitudine pozitiva față de ea, fata de cei din jur , față de activitatea desfășurată
8. Formarea autonomiei personale,a capacității de relaționare,a proceselor cognitiv-adaptative.

Structura programului de intervenţie personalizat

Domeniul /obiectiv	***Obiective***	***Exemple de activităţi de învăţare***	***Perioada intervenţiei***	***Criterii minimale de apreciere a progreselor***	***Metode şi instrumente de evaluare***	***Responsabili***
Cognitiv Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală.	Să asculte, să pronunţe clar şi corect un cuvânt	Exerciţii şi jocuri de dicţie Exerciţii de rostire clară şi corectă a unor mesaje individual sau în grupuri mici Exerciţii de ortoepie Exerciţii de vorbire/exprimare logică, clară, coerentă şi concisă.	An.şcolar 2021-2022	Să pronunţe corect,clar ,coerent şi logic sunetele limbii romane	Evaluarea orală. Observaţia, exerciţiul, jocul	Profesor, Logoped Părinţi.
	Să redea/reproducă prin cuvinte proprii	Povestirea independent și cu sprijin a unei /unui întâmplări/ fapt		Să reproducă, Să construiască propoziţii simple .	exerciţiul, jocul	Profesor, Logoped Părinţi
	Să citească/lectureze în mod conştient, corect după benzi desenate	Exerciţii de construire a propoziţiilor simple ,a prop.interogative şi exclamative şi enunţiative, Exerciţii de realizare a acordului subiect-predicat.		Să construiască propoziţii simple Să facă acordul subiect-predicat,	exerciţiul, jocul	Profesor, Logoped Părinţi
Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă	Să scrie grafisme simple	Exerciţii de formare a deprinderii de scris/colorat/haşurat cu sau fără contur.		Să exerseze deprinderea de ținut a instrumentului de scris	Jocul Exercițiul	Echipa de lucru
Stimularea şi dezvoltarea	Stimularea dezvoltării intelectuale prin	Exerciţii de stimulare a gândirii, memoriei ,imaginaţiei, atenţiei, limbajului,voinţei		Să-şi menţină concentrtă atenţia	Materiale manipulative,	Echipa de lucru

capacităţilor psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente	exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice			asupra unei sarcini timp de 15 min.	Fişe de lucru,teste de perspicacitate,	
Social-afectiv Dezvoltarea unor comportamente adaptative în relaţia cu mediul înconjurător (natural şi social), Exersarea conduitei independente pentru integrarea socială	Dezvoltarea comunicării şi a unei atitudini civilizate în relaţia cu ceilalţi Formarea abilităţilor de adaptare la nivel de microgrup/ comunitate	Exeriţii practice de comunicare nonverbale şi verbale în vederea relaţionării pozitive, Exerciţii practice de participare la evenimente cotidiene.		Săcomunice verbal şi nonverbal în vederea relaţionării pozitive cu cei din jur.	Evaluare orală Observaţia, Conversaţia euristică, Aprecierea şi autoaprecierea	Echipa de lucru
Comunicare şi limbaj Formarea şi exersarea abilităţii de structurare a mesajului oral Formarea abilităţilor în plan lexico-grafic	Formarea abilităţilor de vorbire la nivel fonetic.	Exerciţii de articulare vocalică, Exerciţii de articulare a consoanelor Exerciţii de exprimare la nivelul cuvântului şi de integrare propoziţională simplă,		Să comunice corect din punct de vedere grammatical	Evaluarea orală Fişa de lucru(grafisme)	Echipa de lucru

Cunoştinţe cu conținut matematic	Să scrie,să citească,și să ordoneze crescător și descrescător numerele naturale de la 0-10 Să efectueze operaţii de adunare şi scădere cu :o unitate Să recunoască formele geometrice	Exerciţii de scriere şi citire a numerelor naturale de la 0 la 10. Exerciţii de adunare şi cădere cu numere naturale de la 0 la 10 Exerciţii de identificare , denumire şi redare a formelor geometrice de bază Exerciţii de selectare a unor forme geometrice după anumite criterii logice.		Să scrie corect numerele naturale de la 0 la 10, Să efectueze operaţii de adunare şi scădere cu numere de la 0 la 10.	Evaluări scrise Exerciții Jocuri logico-matematice	Echipa de lucru

LUCRARE SCRISĂ SEMESTRIALĂ LA DISCIPLINA ISTORIE
CLASA A IX-A, MAI 2022
STATUL MEDIEVAL

Prof. Doru-Nicolae Grădinaru
Colegiul Național „Grigore Moisil”, București

SUBIECTUL I **(3 puncte)**

„În secolul al XI-lea regatul Franţei este încă o construcție fragilă, fără niciun fel de unitate (...) Influenţa suveranului capețian este foarte slabă. Peste tot, de altfel, ea trebuie să înfrunte pe marii feudali (...) care, toţi, au o putere deseori superioară celei a lui Hugo Capet. (...) Totuşi, suveranii capeţieni vor ştii să profite de anumite avantaje: bogăţia pământurilor din I'lle de France, aflate în centrul domeniului regal; domniile lungi care le permit să-şi asigure succesiunea alegându-şi, încă în viaţă fiind, fiii mai mari (...). Capeţienii introduc încetul cu încetul principiul moştenirii coroanei în propriile familii. Ceremonia încoronării (...) face din el alesul lui Dumnezeu, ceea ce-i conferă un imens prestigiu speculat de clericii din anturajul său (...) care pun primele fundamente ale unei teorii asupra puterii suverane şi independente din imperiu. ”

(Serge Bernstein, Pierre Milza, Istoria Europei)

1. Menționați numele unui lider politic la care face referire textul. (0,5 puncte)
2. Menționați secolul și spațiul istoric la care se referă textul. (0,5 puncte)
3. Formulați, pe baza textului, un punct de vedere referitor la statul francez, susținându-l cu două informații din text. (2 puncte)

Subiectul II **(1 punct)**

1. Bartolomeo Diaz a descoperit:

a) America b) Capul Bunei Speranțe c) Africa; d) India

2. Țara Românească și-a obținut independența în timpul domniei lui:

a) Basarab I b) Dragoș c) Bogdan d) Ștefan cel Mare

Subiectul III **(1 punct)**

„Conchistadorii aveau un avantaj tehnologic important faţă de războinicii amerindieni, chiar dacă aceştia din urmă erau mult mai numeroşi. Europenii dispuneau de armuri puternice, de arme de metal, inclusiv de arme de foc, iar localnicii, de pumnale din piatră şi de săgeţi. Invadatorii aveau cai, animale necunoscute pentru locuitorii Americii. De asemenea, spaniolii au profitat de rivalităţile dintre populaţiile locale, şi le-au atras pe unele dintre ele de partea lor.”

a) Transcrieți din text ce avantaj aveau amerindienii față de conchistadori. (0,5 puncte)

b) Precizați din text care erau avantajele de care dispuneau europenii. (0,5 puncte)

Subiectul IV **(4 puncte)**

Elaborați un eseu despre Imperiul Bizantin / Anglia în perioada Evului Mediu, având în vedere:

- menționarea unui lider politic care a contribuit la evoluția statului medieval respectiv, precum și o acțiune a acestuia;
- menționarea și prezentarea unui conflict la care a participat statul medieval respectiv;
- formularea unui punct de vedere cu privire la evoluția statelor apusene, susținându-l cu un argument istoric.

CURRICULUM ADAPTAT PENTRU ELEVII CU CES
ADAPTAREA STRATEGIILOR DIDACTICE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE
EDUCAȚIE SOCIALĂ
Educație pentru cetățenie democratică
CLASA A VII-A

Profesor: BEJAN COSTELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.10 BACĂU
Sectiunea a II-a

NUMELE ȘI PRENUMELE CADRULUI DIDACTIC PROPUNĂTOR:
NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI DE SPRIJIN:
NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI:
CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ NR.
DIAGNOSTIC: INTELECT LIMINAR, ACCENTUAT, TSA
CLASA: a VII-a
DISCIPLINA: EDUCAȚIE SOCIALĂ
PERIOADA DE IMPLEMENTARE:

COMPETENȚE GENERALE:

1. Raportarea critică la fapte, evenimente, idei, procese din viața personală și a diferitelor grupuri și comunități, prin utilizarea unor achiziții specifice domeniului social
2. Cooperarea pentru realizarea unor activități și pentru investigarea unor probleme specifice diferitelor grupuri și comunități, prin asumarea unor valori și norme sociale și civice
3. Participarea responsabilă la luarea deciziilor prin exercitarea spiritului de inițiativă și întreprinzător, respectiv prin manifestarea unui comportament social, civic și economic activ

Exemple de activități de învățare

Competențe specifice	Activități de învățare	Metode și mijloace de realizare	Metode și instrumente de evaluare	Observații
1.1. Utilizarea corectă a termenilor specifici educației pentru cetățenie democratică	- realizarea unui mic dicționar cu termeni cheie din domeniul legislativ și juridic - exerciții de redactare a unui text plecând de la un număr de termeni dați, specifici domeniului	- conversaţia, dialogul, expunerea orală, explicaţia; metoda R.A.I	**-portofoliul**	
1.2. Analizarea unor situații problematice determinate de abaterea de la valorile, principiile, practicile societății democratice	- implicarea în realizarea unor proiecte prin propunerea a cel puțin o strategie de rezolvare a unor probleme ale clasei sau școlii;	- metoda Știu – Vreau să știu – Am învăţat,	**-proiectul**	
1.3. Argumentarea în favoarea respectării valorilor, principiilor, normelor și	-identificarea consecințelor respectării valorilor, principiilor, normelor sociale.	- problematizarea	**autoevaluarea**	

practicilor specifice unei societăți democratice și statului de drept				
2.1. Rezolvarea, în perechi/echipă, a unor sarcini de lucru referitoare la viața într-o societate democratică	- realizarea, prin activități în perechi/echipă, a unor afișe/colaje/desene în format letric sau electronic, care să exemplifice diferite forme de implicare civică	-metode multisenzoriale: metoda aprecierii pozitive, metoda predictiile in perechi, analiza unor imagini	- **desene/portofoliu**	
3.1. Manifestarea disponibilității pentru participare civică și pentru exercitarea calității de cetățean	- invitarea unor reprezentanți ai unor instituții publice și organizații civice în vederea cunoașterii tipurilor de activitate/ proiectelor desfășurate de acestea, a posibilităților de implicare a elevilor în activități de voluntariat	- jocul didactic, rebusul, instruirea programată (lecții în programul Power Point)etc.	**-teste online, portofoliu**	
3.2. Aplicarea unor valori, norme și principii democratice în situații concrete care presupun decizie și acțiune	-identificarea unor contexte și modalități de acțiune pentru prevenirea și/sau reducerea, la nivel de clasă/școală, a manifestărilor violente (verbale și fizice) în rândul elevilor;	-jocul de rol	**-proiectul**	

Argument

Pentru a deveni un om sănătos, într-o societate sănătoasă, democrată si liberă în care suntem liberi să ne exprimăm gândurile va trebui să ne însușim cu succes arta de a trăi printre ceilalti și împreună cu ei.

Prin cunoștințele pe care le oferă educația socială, prin întrebările pe care le ridică și exercițiile propuse, aceasta ne oferă posibilitatea auto- cunoașterii celor din jur, a societății și lumii în care trăim, pentru ca treptat să înțelegem ceea ce am putea cere și ceea ce am putea oferi semenilor nostri. Trăind într-o comunitate împreună cu ceilalți trebuie să gândim cum să trăim “frumos” împreună cu ei și cum să fie bine împreună.

Prin demersul educațional, educația socială vine în sprijinul continuării și aprofundării educației-civice a elevilor, inițiată în învățământul primar în ceea ce privește practicarea unui comportament civic într-o societate democratică, definit prin trasături cum ar fi afectivitatea, toleranța, loialitatea, responsabilitatea etc.

Curriculum își propune să aducă în atenția elevilor cu CES metode tradiționale dar și moderne, activ-participative de predare-învățare-evaluare, de obținere a informațiilor necesare parcurgerii materiei, folosind metode, mijloace și instrumente de lucru cât mai adecvate acestor cazuri. Prin strategiile abordate, se are în vedere și o bună colaborare cu profesorul psiholog al școlii, cu profesorul de sprijin și integrarea cât mai bună a elevilor în colectivul clasei.

Strategii didactice

METODELE pedagogice utilizate în educația integrată sunt metode care promovează un învățământ personalizat cu ajutorul mijloacelor de învățământ pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru:

-metode clasice: conversația, dialogul, expunerea orală, explicația;

- metode de învățare: studiul cu manualul, studiul individual, exercițiul,dezbateri; □ metode de predare-învățare: experimentul, activități practice; interviu, simulări;

-metode active: jocul didactic, rebusul, instruirea programată (lecții Power Point, activitati WordWall, Kahoot), metoda R.A.I;

-metode multisenzoriale: metoda aprecierii pozitive, metoda ,,Concurs”.

MIJLOACELE de învăţare constituie o componentă principală a procesului de învăţământ pentru elevii cu CES, sunt considerate auxiliare pedagogice şi se împart în materiale didactice şi mijloace tehnice (calculatorul).

Materialele didactice folosite în predarea-învăţarea-evaluarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale sunt: ● materiale informativ–demonstrative ● materiale pentru formarea şi exersarea deprinderilor ● materiale de evaluare a rezultatelor învăţării: tipuri de teste, lecţii interactive(kahoot, wordwall, portofoliul, etc.

Aria curiculară: *Om şi societate*
Disciplina: *EDUCAȚIE SOCIALĂ. Educație pentru cetățenie democratică*
Clasa a VII-a, ELEVI CU DEFICIENTE USOARE SI MODERATE

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ ANUALĂ
Timp: 1oră/săptămână – 34 de săptămâni

Unitatea de învăţare	Competenţe specifice	Conţinuturi	Nr. ore	Săptămâna	Observaţii/ Semestrul
		Recapitulare inițială	**1**	S1	**Semestrul I**
Drepturile omului. Forme de guvernământ și regimuri politice	1.1, 1.2, 2.1	1. *Despre drepturile omului* 2. *Forme de guvernământ și regimuri politice* 3. *Regimul politic democratic* 4. *Regimurile politice autoritare și totalitare* 5. Proiect – *Pași către participare democratică.* 6. Sinteză /Evaluare	**7**	S2-S8	
Constituția României. Principii și instituții Democratice	1.1, 1.3, 2.1,	1. *Structura Constituției. Valori și principii constituționale* 2. *Principiul pluralismului: dreptul de asociere și partidele politice. Principiul separației puterilor în stat*	4	S9-S12	**Semestrul I**
Recapitulare semestriala		**Sinteză/Evaluare semestrială**	**2**	S13-S14	
Constituția României. Principii și instituții Democratice	1.2, 3.1Manual	3. *Autoritatea legislativă și legile* 4. *Autoritatea executivă* 5. *Autoritatea judecătorească. Statul de drept* 6. Proiect – *Implică-te! Indică direcția în comunitate!*	**4**	S15 – S18	**Semestrul II**
Domnia legii și puterea cetățenilor	1.1, 2.1, 3.1, 3.2	*1.. Procesul de elaborare a legilor. Participarea cetățenilor la elaborarea legislației* *2. Drepturi și libertăți cetățenești. Respectarea legilor. Limite ale libertății* *3. Justiția ca instituție de apărare și de înfăptuire a dreptății. Egalitatea în fața legii și accesul la justiție al cetățenilor. Consecințe ale nerespectării legii* *4. Copilul în procesul judiciar. Delincvența juvenilă* *5. Proiect – Campania „ Violența nu este un răspuns!”* *6. Sinteză/Evaluare*	**7**	S19 – S25	.
Cetățenie activă și participativă	1.1, 2.1, 3.1, 3.2	1. *Implicarea civică în contextul democrației reprezentative și al formelor de manifestare a democrației directe* 2. *Alegerea reprezentanților. Evaluarea activității reprezentanților aleși* 3. *Societatea civilă, organizații nonguvernamentale, tipuri de inițiative cetățenești în comunitățile locale* 4. *Mass-media și rolul ei în societate* 5. *Rolul mass-mediei în formarea opiniei publice*	**8**	S26 – S32 S 28	**Şcoala „Altfel”**

		6. Proiect – *Teatru Forum: Joc un rol în comunitatea mea!* 7. Sinteză /Evaluare			

Bibliografie:

1. Programa şcolară EDUCAŢIE SOCIALĂ - Învăţământ special gimnazial - Dizabilităţi intelectuale uşoare şi moderate, Bucuresti, 2021
2. Daniela Barbu, Catalina Neagu, Ancuta Bondar, Stan Stoica, Manual pentru clasa a VII-a, Educație socială, Editura CD PRESS, București, 2019

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

Profesor învățământ preșcolar: Antonescu Grațiela Elena
Grădinița cu Program Prelungit Rază de Soare Târgoviște

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): **I.M.**
- DATA NAŞTERII:..... 4 ani
- DOMICILIUL: .....
- GRUPA: Mică
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul:
  Tulburări emoționale și de atașament cauzate de tulburarea organică.
- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):
  Părinți, logoped, educatoare, consilier școlar.
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: Domeniul limbă și comunicare, Domeniul om și societate
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat)

Adaptarea preșcolarului la grădiniță prin dezvoltarea competențelor socio-emoționale și de comunicare.

- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ

Cunoaşterea şi respectarea normelor de comportare în societate; educarea abilităţii de a interacționa cu adulți și copii de aceeași vârstă;

Dezvoltarea capacităţii de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă).

- DURATA planului de intervenţie personalizat: un semestru

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ȘI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ȘI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
					INDICATORI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	Să cunoască comportamente aferente regulilor grupei	„O zi la grădiniță” „Fapte bune, fapte rele”	Joc de rol Lectură după imagini	Februarie	Cunoaște și respectă regulile grupei	Aprecieri verbale Încurajări
2	Să trăiască în relațiile cu cei din jur stări afective pozitive, de prietenie și toleranță	„Cea mai scumpă de pe lume! ” „Pregătiri de petrecere” „Girafa și prietenia”	Memorizare Joc de rol Povestea educatoarei	Martie - Aprilie	Manifestă încredere, bucurie, prietenie, grijă față de colegi, educatoare.	Aprecieri verbale

3	Să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date	„Spune ce vezi în imagine” „Cufărul cu jucării” „Spune ceva despre”	Lectură după imagini Joc exercițiu Joc didactic	Mai	Se exprimă corect în propoziții scurte	Aprecieri verbale Încurajări
4	Inițiază/ participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată	„Cadou pentru prietenul meu” „Spune ceva frumos despre….” „Ștafeta copilăriei”	Jocuri de construit Jocuri de dezvoltare personală Jocuri distractive și de mișcare	Iunie	Participă cu placere la jocuri de grup.	Aprecieri verbale Produsele activității

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educație timpurie, 2019;

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR ALEXANDRU MIHAELA
GPN „PINOCCHIO”-LIC. TEH. „M. EMINESCU”
SLOBOZIA-IALOMIȚA

Numele și prenumele beneficiarului R. V.

Data și locul nașterii

Domiciliul: Str.y nr.x

Școala/ Instituția Gradinita

Echipa de lucru

Alexandru Mihaela – prof. înv. preșcolar

Vasile Elena - prof. consilier

Domeniul Știință - activitate matematică

Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul/ tânărul (rezultatele evaluării complexe)

Dezvoltarea capacității de a înțelege și utiliza numere, cifre.

Priorități pentru perioada (se specifică intervalul de timp)6 săptămâni

- Să numere de la 1 la 10 ; 2 săp.
- Să recunoscă, alcătuiască grupele cu 1-10 obiecte și cifrele corespunzătoare. 4săp.

Structura programului de intervenție personalizat

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
Formarea deprinderii de a număra conștient în concentrul 1-10	Să numere conștient în limitele 1 la 10	Exerciții și jocuri logice: „Hai să numărăm creioanele, mașinile, cuburile,etc”	02-13.05 2022	Observă, recunoaște și numește cu ajutor	Aprecieri verbale Recompense
Formarea deprinderii de a alcătui și a recunoaște grupele cu 1-10 obiecte	Să alcătuiască mulțimi după un criteriu dat	Exerciții de formare de mulțimi, numărare, logico-matematice Jocuri matematice Exerciții de sortare după un criteriu dat ”Spune-mi câte sunt?”, Așază la locul potrivit” „Să fie tot atâtea”	16.05.10.06 2022	Repetă după educatoare, potrivește, denumește singur sau cu ajutor Rezolvarea independentă sau cu sprijin a exercițiilor date	Apreciere pozitivă; fișă individuală de lucru Aprecieri verbale Recompense

Domeniul Știință – Cunoașterea Mediului

Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul/ tânărul (rezultatele evaluării complexe)

- Nu recunoaște florile și legumele de primăvară;
- Nu recunoaște anotimpurile.

Priorități pentru perioada (se specifică intervalul de timp)6 săptămâni

- Să recunoască florile și legumele anotimpului primăvara; 3săp.
- Să recunoasca căteve carecteristici anotimpurilor. 3 săp.

Structura programului de intervenție personalizat

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
Recunoașterea florilor și a legumelor Denumirea anotimpurile	Să recunoască cateva flori si legume de primăvară Să recunoască caracteristici ale anotimpurilor primăvara șă vara	Jocuri: „Grădina cu flori”; „Lădița cu legume” Exerciţii de identificare şi recunoaştere a florilor și legumelor. Jocuri:„Când se întâmplă?, „Unde se potrivește?”	02-20.05 2022 23.05-10.06. 2022	Observă, recunoaşte şi numeşte cu ajutor câteva plante Observă, recunoaşte şi numeşte cu ajutor câteva caracteristici	Aprecieri verbale Recompense Apreciere pozitivă; fișă individuală de lucru

Evaluarea periodică

- Obiective realizate
- Dificultăți întâmpinate
- Metode cu impact ridicat: - pozitive
  - negative

Revizuirea programului de intervenție educațional- terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

……

……

Recomandări particulare

Îmbunăţirea comunicării şi cooperării cu părinţii copiluluir pentru program susţinut pentru ameliorare şi progres.

Rolul și modul de implicare a părinților în program

Stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale părinţilor de a fii alături de copil, de cerinţele speciale ale copilului,să aibă multă răbdare, încredere,să acorde atenţie pozitivă la eforturile copilului,să conştientizeze că este nevoie de timp şi efort din partea lor,de a sesiza ,anticipa şi a repeta situaţii educative pentru înţelegerea manifestărilor copilului.

PLAN DE MĂSURI REMEDIALE

Prof. Chelaru Andreea Adina

Clasa: XI a F

Disciplina: MATEMATICA

Propunător: Prof. Andreea Adina Chelaru

Scop: Se va urmări progresul înregistrat de elevi

Obiective: 1. Aplicarea algoritmilor de calcul a matricelor și a determinantilor;

2. Aplicarea determinanților în geometrie;

3. Calculul limitelor de funcții și a asimptotelor acestora;

4. Continuitatea funcțiilor;

5. Derivabilitatea funcțiilor.

Deficiențe semnalate	**Activități remediale propuse**	**Nr. ore alocate**	**Perioada**
Nu cunoaște regulile de calcul (adunare, scădere și înmulțire) ale determinanților de ordin 2 si 3.	Exerciții de adunare, scădere și înmulțire a matricelor. Fișe de lucru cu aplicații ale determinanților de ordinul 2 si 3.	2 h 2h	13.04.2021 15.04.2021
Întâmpină dificultăți în calculul limitelor de funcții.	Fișe de lucru cu aplicații ale limitelor. Cazuri exceptate (0/0, ∞/∞)	2h	13.04.2021
Întâmpină mari dificultăți in determinarea asimptotelor la graficul unei funcții.	Fișe de lucru cu aplicații ce vizează asimptotele orizontale, oblice, verticale.	2h	15.04.2021
Nu știe formulele de calcul a ariei unui triunghi, a ecuației unei drepte cu ajutorul determinanților sau nu identifică enunțul care solicită aplicarea acestor formule.	Realizarea unui portofoliu cu formulele de la aceste capitole. Fișe de lucru cu aplicații.	2h	20.04.2021
Nu cunoaște modul de stabilire al continuității unei funcții sau nu identifică enunțul care solicită aplicarea continuității.	Fișe de lucru cu aplicații ale limitelor laterale, implicit a continuității.	2h	20.04.2021
Întâmpină dificultăți în rezolvarea ecuațiilor matriceale și a sistemelor de ecuații	Fișe de lucru cu aplicații pentru ecuații matriceale și sisteme de ecuații (metoda Cramer)	3h	22.04.2021
Nu cunoaște modul de stabilire al derivabilității unei funcții.	Fișe de lucru cu aplicații ale derivabilității funcțiilor.	1h	22.04.2021

Cu posibilitatea de prelungire daca la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu observam remedierea deficiențelor semnalate.

Listă de prezență elevi clasa a XI-a F, 13 Aprilie 2021

Nr.crt.	Nume și prenume elev	Semnătură

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT PENTRU COPIII CU TULBURĂRI DIN SPECTRUL AUTIST LA GRĂDINIȚĂ

Gherasim Adela
Grădinița cu P.P. Poienița, Cluj-Napoca,

Strategia de evaluare la care voi face referire este realizată în urma derulării proiectului tematic „Poveste de toamnă”. Am luat, pe rând, fiecare domeniu de dezvoltare și am prezentat, pe scurt, varianta de desfășurare pentru copilul cu TSA (tulburări din spectrul autist) comparativ cu ceilalți copii.

La domeniul psihomotric DPM copilul cu TSA merge și aleargă în jocurile desfășurate, cu grupa (jocuri de mișcare, de coordonare ale părților mari ale corpului) și sare pe ambele picioare sau peste obiecte mici,cu ajutorul adultului (cadru didactic sau professor de sprijin). Ceilalți copii au trebuit să meargă și să alearge cu ușurință, coordonându-și armonios mișcările (coordonarea părților mici și mari ale corpului) și să sară pe ambele picioare și peste obiecte mici, păstrându-și echilibrul (de ex.„Sărim peste coșul cu legume”).

La domeniul om și societate DOS – copilul cu TSA identifică procesele de îngrijire a fructelor, legumelor pe baza imaginilor sau a observării directe a celorlalți în igienizarea fructelor/legumelor în timp ce ceilalți copii nu se folosesc de imagini (ex. Înainte de folosirea fructelor și legumelor, avem o igienă corectă a mâinilor, a locului unde urmează să se desfășoare acțiunea etc).

La domeniul estetic creativ DEC copilul cu TSA utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzătoare a unor obiecte/instrumente (tacâmuri, creion, pensulă, puzzle etc.) și mânuiește și recunoaște materialele de lucru cu ajutor (ex. „Tablou de toamnă”- pictură după model cu puține elemente -ce vizează un singur aspect – culorile frunzelor/ un fruct etc). ceilalți copii realizează tema fără ajutor și vizează maui multe aspect ale temei propuse.

La domeniul științe DȘ, copilul cu TSA observă două fructe/legume/flori de toamnă și stabilește asemănărilor între ele, cu sprijin (ex. „Mărul este galben și para este galbenă”, „Crizantema are frunze și tufănica are frunze”). De asemenea, la activitatea matematică efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor după 1 singur criteriu sau cu ajutor, unde e cazul (ex. „Formează grupa merelor”, „Formează grupa frunzelor”). Ceilalți copii compară experienţe, acţiuni, evenimente, fenomene/relaţii din mediul apropiat (stabilirea asemănărilor și deosebirilor între două fructe/legume/flori de toamnă) și, respectiv, efectuează operaţii de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor după cel puțin 2 criterii (ex. „Formează grupa merelor roșii„. „ Formează grupa frunzelor mici”).

La domeniul limbă și comunicare DLC copilul cu TSA participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor/vorbitor pe perioade scurte de timp (ex. audierea unui text/povești pe fragmente și cu ajutorul imaginilor -derulate de prof. de sprijin, pe măsura relatării poveștii -). În timp ce ceilalți copii audiază un text, după lectura educatoarei.

Evaluarea competențelor adaptate s-a făcut având în vedere următoarele aspecte:

- Nivelul de implicare a preșcolarului în activitățile derulate pe parcursul derulării proiectului.
- Realizarea sarcinilor fără sau cu ajutor
- Răspunsurile orale date
- Modul în care a folosit materialele puse la dispoziție
- Gradul de concentrare a acestuia în activitate
- Observarea preferințelor preșcolarului pentru anumite activități.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educația timpurie, Ministerul Educației Naționale, 2019;
- Mocanu Silvia Mariana, Constanţa Sturzu, „Activități și jocuri pentru integrarea preșcolarilor cu cerințe educaționale special, auxiliar didactic, Buzău, 2017;
- Autism Speaks, Servicii pentru familie, ghidul comunității școlare, Fundația Romanian Angel Appeal – ghid în limba română, 2013;
- Integrarea școlară a copiilor cu CES, Broșură rezumativă a cursurilor din cadrul Proiectului „Profesori pregătiți, profesori motivați”, Fundația Romanian Angel Appeal, aprilie 2020.

Proiect de lecţie

Prof. Lazăr Viorica

Data	
Disciplina	Chimie
Clasa:	a VII a
Timpul	50 min
Profesor	Lazăr Viorica
Titlul lecţiei	Separarea substanţelor din amestecuri
Tipul lecţiei	Lecţie de laborator
Scopul lecţiei	Efectuarea experimentală a separării substanţelor
Bibliografie	Manualele de chimie pentru clasa a VII a în vigoare
	Sitaru V., Fodor I., Rădăcină Z., Chimie, cls. VII-VIII probleme propuse

Competenţe generale:

1. Explicarea unor fenomene, procese, procedee întâlnite în viaţa de zi cu zi
2. Investigarea comportării unor substanţe sau sisteme chimice
3. Rezolvarea de probleme în scopul stabilirii unor corelaţii relevante, demonstrând raţionamente deductive şi inductive
4. Comunicarea înţelegerii conceptelor în rezolvarea de probleme, în formularea explicaţiilor, în conducerea investigaţiilor şi în raportarea rezultatelor
5. Evaluarea consecinţelor proceselor şi acţiunii produselor chimice asupra propriei persoane şi asupra mediului

Competenţe specifice: La sfârşitul activităţii didactice elevii trebuie să fie capabili:

1.1. Diferenţierea fenomenelor fizice de fenomenele chimice, a proprietăţilor fizice de proprietăţile chimice, a substanţelor pure de amestecuri de substanţe etc.

2.1. Utilizarea aparaturii şi a echipamentelor de laborator, a tehnologiilor informatice pentru a studia proprietăţile şi transformările substanţelor chimice etc.

3.2. Identificarea unor metode de separare a unui amestec în funcţie de natura acestuia.

4.1. Transpunerea în limbaj specific a informaţiilor privind aplicaţiile practice ale chimiei.

5.1. Aplicarea normelor de protecţie personală în laboratorul de chimie şi de protecţie a mediului.

Scenariul didactic:

C. S.	Momentele lecţiei	Conţinuturi	Strategii didactice				
			Timp	**Forme de organizare a învăţării**	**Metode şi procedee**	**Resurse**	**Evaluare (itemi evaluativi)**
	Moment organizatoric	Stabilirea atmosferei propice pentru realizarea activităţii	1‘		Conversaţia		
1.1	**Reactualizarea cunoştinţelor**	Recapitularea noţiunilor deja studiate despre substaţe şi amestecuri.	5’	Frontal Individual	Conversaţia Problematizarea	Fişa de lucru Creta, tabla	Rezolvarea exerciţiului din fişa de lucru.
2.1 3.2 4.1 5.1	**Comunicarea de noi cunoştinţe**	Trecerea la lecţia nouă **Separarea substanţelor din amestecuri** Se defineşte decantarea, filtrarea, cristalizarea şi distilarea. Pentru fiecare dintre amestecurile din fişa de lucru se efectuează experimental operaţia de separare aleasă.	25’	Frontal Pe grupe Individual	Modelarea Problematizarea Algoritmizarea	Fişa experimentală Creta, tabla	Se va urmări modul de mânuire a sticlăriei şi a reactivilor de către elevi Se va urmări realizarea corectă a experimentelor Înscrierea datelor într-un tabel.
2.1 3.2 4.1	**Fixarea noilor cunoştinţe**	Sistematizarea noţiunilor studiate prin rezolvarea sarcinilor de pe fişa de lucru	10’	Frontal Individual	Problematizarea Algoritmizarea	Fişa de lucru	Se va urmări algoritmul de rezolvare a itemilor propuşi
-	**Tema pentru acasă**	Finalizarea sarcinilor de pe fişa de lucru	1’- 2’	Individual	Problematizarea Algoritmizarea	Fişa de lucru	Rezolvare de exerciţii

Fişă de lucru

Reactualizarea cunoştinţelor

Alege corespondenţa dinre afirmaţiile din coloana A cu cele din coloana B:

A

B

1. substanţe simple _____
a. argint

b. alcool

c. saramură

2. substanţe compuse _____ d. apă

e. oxigen

f. aliaje

3. amestecuri _____
g. dioxid de carbon

Fixarea cunoştinţelor

1. Sarea extrasă din saline conţine o serie de impurităţi printe care şi pământ. Cum se elimină particulele de pământ de sare?

2. Pentru prepararea dulceţei de caise şi prune, mama are nevoie de ”apă de var” (soluţie limpede de hidroxid de calciu). Cum o puteţi ajuta pe mama ca din “laptele de var” să poată separa “apa de var”?

3. Se dau amestecurile:

a. sare de bucătărie cu sulf

b. nisip cu iod

c. sulf cu pilitură de fier

Ce metodă propuneţi pentru a separa componentele fiecărui amestec?

PROIECT DIDACTIC

Hasna Nicoleta Lămîița
Școala Gimnazială “Elena Cuza”, Piatra Neamț

UNITATEA ŞCOLARĂ :Școala Gimnazială “Elena Cuza”, Piatra Neamț
CLASA : a V- a C
OBIECTUL : Educaţie plastică
PROFESOR : Hasna Nicoleta Lămîița
DATA : 27.05.2022
TEMA PLASTICĂ : Tehnici- modelaj în lut
SUBIECTUL : Basorelief - Copacul
TIPUL LECTIEI : Mixtă (de predare-învățare/ formare de priceperi și deprinderi)
COMPETENŢA GENERALĂ : 2.Utilizarea de instrumente și tehnici variate specifice artelor vizuale, plastice și decorative;
COMPETENŢA SPECIFICĂ : 2.1 Utilizarea adecvată a diferitelor instrumente, materiale și tehnici specifice artelor plastice și decorative;

2.2 Explorarea registrului expresiv al limbajului plastic utilizând tehnici specifice;

COMPETENȚE DERIVATE:

C1- cunoașterea și diferențierea materialelor și instrumentelor de lucru;
C2- identificarea și punerea în practică a tehnicilor de modelare a lutului;
C3- crearea unui basorelief, folosind atât instrumentele specifice cât și tehnicile de modelaj prezentate;
C4- parcurgerea corectă a etapelor de lucru;
C5- evaluarea/autoevaluarea obiectivă a lucrărilor expuse;

STRATEGII DIDACTICE :

Metode şi procedee : expunerea , explicația, dialogul , conversaţia euristică, demonstraţia , observația , intuirea , descoperirea , turul galeriei, munca independentă, etc.

Mijloace de învățământ :planșete, lut, instrumente specifice (ebogoare)/scobitori, manual de Educaţie plastică, proiect didactic, Google Classroom*, video Youtube;

Forme de organizare a activității: frontală, individual, online*.

Resursa temporară: 50 minute

Bibliografie:

- Programa școlară pentru Educația plastică, clasa a V-a, Planificarea calendaristică , Planificarea unității de învățare : Tehnici
- Manual Educatie Plastică, clasa a V-a , Elena Stoica, Ionela Cârstea, Adina Grigore- Buzoiești, Ed. Ars Libri, 2017
- internet - google.ro –images ,- Pinterest , YouTube
- Metodica predării desenului V-VIII, A. Tohaneanu, M. Ilioaia, Ed. Didactică și pedagocică, Bucuresti 1971
- https://youtu.be/o2ammJpSiaY

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

ETAPELE (SECVENŢELE) DIDACTICE ALE LECŢIEI	**COMPETENȚE DERIVATE**	**ACTIVITATEA PROFESORULUI**	**ACTIVITATEA ELEVILOR**	**METODE ŞI PROCEDEE**	**MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT**	**OBS.**
1.Moment organizatoric		-salutul, verificarea prezenței la ore - se verifică materialele	- elevii sunt atenţi şi receptează mesajul profesorului	expunerea , observația	- catalog - laptop, Google Classroom*	
2. Captarea atentiei/ Reactualizarea cunoştinţelor	C1	- inițiază o discuție privind modelajul și sculpura	- participă activ la dialogul iniţiat de profesor;	conversaţia, rememorarea		Evaluare secvențială, orală
3. Anunțarea temei plastice, a subiectului și a obiectivelor propuse	C1 C2 C3	- prezintă tema plastică, Modelajul în lut - prezintă subiectul propus: Basorelieful - Copacul - enumeră competențele derivate propuse;	- scriu în caiet tema plastică -sunt atenti la prezentarea făcută de profesor	intuirea , observația	- caiet de Educație plastică	

4. Dirijarea învăţării şi prezentarea materialului demonstrativ	C1 C2 C3	- inițiază un dialog pe baza temei plastice: Modelajul în lut - începe analiza plastică a unor imagini, identificarea tehnicilor de execuție. - Ce fel de instrumente credeți că se pot folosi în această tehnică? - Cum credeți că au fost obținute aceste basoreliefuri? - Ce procedee/tehnici s-au folosit? - concluzionează răspunsurile elevilor prin a prezenta eboșoarele, tehnicile de modelare cu mâinile a lutului și tehnicile de modelare a lutului cu eboșoarele. Tehnica prin amprentă(apăsare) Tehnica prin eliminare (degroșare, decupare) Tehnica prin adaugare	- participă activ la dialogul iniţiat de profesor;	- expunerea, intuiţia , observația , descoperirea	- planșe / lucrări demonstrative	
5. Prezentarea indicaţiilor de lucru	C1 C2 C3	- cere elevilor să creeze un basorelief care să reprezinte un copac și în care să folosească : <u>Criterii de evaluare/autoevaluare</u> 1. să folosească corect instrumentele de lucru (mâinile,sucitorul, eboșoarele/scobitoarea, lutul) 2. să folosească cele 3 tehnici de modelaj: - modelajul prin amprentă - modelajul prin eliminare - modelajul prin adaugare; - Vizionarea unui tutorial cu pașii pe care trebuie să-i parcurgă	-ascultă atenți indicațiile profesorului; - adresează întrebări;	- expunerea, intuiţia , observația , descoperirea	- planșe /lucrări demonstrative	

6. Executarea lucrărilor de către elevi	C2 C3 C4	- supraveghează lucrul elevilor, dându-le eventuale indicaţii suplimentare şi îndrumându-i pentru a realiza lucrările corect;	- lucrează basorelieful încercând să respecte indicațiile profesorului;	- lucru individual	- lut, eboșoare, planșeta, sucitor	Evaluare secvențială, orală
7. Fixarea cunoştinţelor, feed-back	C1 C2 C3	- apreciază activitatea elevilor, desfăşurarea lecţiei, le cere să prezinte încă o dată problemele plastice abordate;	- sunt atenţi ,precizează încă o dată problemele plastice abordate;	-conversatia, rememorarea		
8. Evaluarea, notarea lucrărilor	C5	-cere unor elevi să evalueze/autoevalueze , plăcile, justificând alegerea făcută; - coordonează analiza, evaluarea tuturor lucrărilor la modul general; - notarea elevilor cu cele mai bune lucrări;	- analizează și notează lucrările colegilor	-analiza , descoperirea , dialogul dirijat, turul galeriei		-se caută obiectivismul elevilor față de lucrările evaluate
9. Încheierea lecţiei		- mulţumeşte elevilor, salut de final		- expunerea, dialogul		

PROIECT DE ACTIVITATE

Educatoare: Holirca Alexandra
Grădinița cu P.P. Nr. 26 Sibiu

Domeniul experiențial: Limbă și comunicare – Educarea limbajului

Tema activității: ”Peștișorul de aur” de Frații Grimm

Tipul activității: Transmitere de noi cunoștințe

Mijloc de realizare: Lectura educatoarei

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor

Comportamente vizate:

- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor
- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, acțiuni, emoții proprii
- Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
- Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului
- Pronunță corect sunetele specifice limbii române
- Utilizează structuri orale simple

Scopul: Dezvoltarea capacităţii de a asculta şi a reproduce conţinutul unei poveşti urmărind analizarea faptelor personajelor principale.

Obiective operaționale*:*

O_1: să răspundă corect ghicitorilor aflate în baloane

O_2: să audieze textul poveştii „Peştişorul de aur”, urmărind firul întâmplărilor prezentate de educatoare;

O_3: să redea pe scurt secvenţe din text cu ajutorul planşelor;

O_4: să răspundă corect la întrebările adresate pe marginea textului;

O_1: să identifice răspunsul a minim o ghicitoare

O_2: să audieze textul poveştii „Peştişorul de aur”

O_3: să identifice personajele poveștii

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversația,povestirea, explicația, observația,

Mijloace didactice: peștișorul auriu, baloane, ghicitori, imagini cu conținutul textului, povestea, cubul, peștișorii, buline cu cerințe.

întărirea pozitivă (aprobarea, lauda etc.), recompense (aprobare verbală, valorizare, apreciere a ceva; aprobare nonverbală (zâmbet, râs, aplauze); contact fizic (atingere pe umăr, strângerea mâinii, sărut, îmbrăţişare etc); acordarea accesului la activităţi preferate; oferirea de premii, obiecte materiale etc

Formă de organizare: frontal, individual.

Durată: 20-25

Etapele lecției	***Ob. op.***	***Conținut esențial***	***Strategii didactice***			***Evaluare***
			Mijloace didactice	***Metode și procedee***	***Forma de organizare***	
Momentul organizatoric		Crearea condițiilor psihopedagogice necesare bunei desfășurări ale activității: - aranjarea copiilor pe scăunele la măsuțe. - pregătirea materialelor didactice (demonstrative și distributive); Copilul va fi poziționat strategic, astfel încât să fie în imediata apropiere a cadrului didactic, dar și a colegilor.		Conversația	Frontală	Observare sistematică
Captarea atenției	O1	În centrul copilașilor voi așeza 4 baloane. În fiecare balon se va afla o ghicitoare. Pentru aflarea ghicitorii, voi nominaliza câte un copil să spargă balonul cu ajutorul unui creion ascuțit. Copilul va încerca să răspundă la cel puțin o ghicitoare, iar la nevoie îi vor fi adresate întrebări suplimentare. De asemenea va fi solicitat să repete răspunsul tuturor întrebărilor, apoi va repeat cu voce tare răspunsul tuturor ghicitorilor.	Baloane Ghicitori Creion	Conversația	Frontal	Aprecieri verbale
Enunţarea scopului şi a obiectivelor		Ei bine, dragi copii, după cum ați observat și după cum ne-a spus și peștișorul auriu, astăzi vom discuta		Conversația	Frontal	Observare sistematică

		despre lumea apelor, și despre ființele care locuiesc acolo.				
Dirijarea învăţării	O2	Voi expune conţinutul povestirii clar, corect şi expresiv, iar expunerea va fi însoţită de planșe realizate pe baza povestirii. Expunerea poveștii se va face într-o manieră clară. Se va vorbi cu o viteză şi un volum rezonabile, folosind pe cât posibil propoziţii scurte, gesturi, imagini şi expresii faciale care să facă posibilă achiziția informației. Voi explica cuvintele necunoscute : ➢ ţărm= bucată de pământ de-a lungul unei mări ; ➢ bordei= casă/ locuinţă săpată în pământ şi acoperită cu paie; ➢ covată= ladă unde curge făina la moară/ frământă aluatul. ➢ dărăpănat – distrus, care stă să cadă. ➢ năvod – plasă de pescuit. ➢ neghiob – care pricepe greu un lucru, prost. Voi arăta imagini sugestive cuvintelor necunoscute și voi ruga preșcolarul să le repete după mine. Momentele povestirii sunt: • 1.A fost o dată un bătran pescar care locuia împreuna cu soţia sa într-un bordei	Imagini realizate pe baza textului	Povestirea Conversația	Frontal Frontal	Observare sistematică

	O3 O5	sărăcăcios în apropierea ţărmului unei mări. • 2. Cei doi trăiau foarte rău iar bătrânul nu prea mai putea să meargă la pescuit în ciuda nemulţumirii soţiei. • 3. Într-o zi prinde un peştişor mic ce nu mai văzuse până atunci iar peştisorul îl rugă să-l arunce în apă că îi va îndeplini 3 dorinţe. • 4. Prima dorinţă este o covată nouă, a doua o casă nouă, iar a treia dorinţă un palat . • 5. Datorită răutăţii nevestei sale moşneagul îi cere şi de data aceasta sfatul/ajutorul pestişorului, iar acesta dărâmă palatul. • 6. Aceştia trăiau cum a fost la început , ducând o viaţă grea , aşa cum şi-o dorise. Copiii vor răspunde unui set de întrebări: - Cum se numeşte povestirea? - Care sunt personajele din povestire? - Ce dovedeşte pescarul prin faptul că i-a dat drumul peştişorului fără să stea pe gânduri? - Ce dorinţe îi îndeplineşte peştişorul? - Cu ce se alege baba până la urmă?		Explicația		

		- Ce personaj v-a plăcut / nu v-a plăcut? De ce? Preșcolarul este nominalizat pentru a spune care sunt personajele poveștii. Voi nominaliza câțiva copii pentru a realiza un scurt rezumat al poveștii pe baza planșelor ilustrate.				
Asigurarea feed-back-ului	O4	Le voi oferi preșcolarilor o fișă de lucru pentru a mă asigura că au înțeles povestea.	Fișă de lucru	Conversația Observația Explicația	Frontal Individual	Observare sistematică Aprecieri verbale
Încheierea activității		Copiii vor fi apreciați și recompensați cu peștișori aurii.	Peștișori aurii	Conversația	Frontal	Aprecieri verbale

ANEXA 1: - FIȘĂ DE LUCRU ADAPTATĂ

1. **Despre ce animal a fost vorba în poveste? Încercuiește-l!**

2. Taie cu o linie personajul negativ.

Program de intervenție personalizat

Prof. înv. primar – Melinte Adriana
Școala Gimnazială Petru Rareș Hârlău

Numele și prenumele beneficiarului: D. M. I.

Data și locul nașterii: 25.07.2012, Iași

Clasa: a III a

Echipa de lucru: învățătorul clasei: Melinte Adriana, consilierul școlar, profesorul de sprijin, logopedul, părinții

Probleme identificate la elev: - Diagnostic: intelect de limită/DMU. Întârzieri în achizițiile școlare pe fondul unui intelect liminar cu tulburări de memorie, concentrare și focalizare a atenției, blocaje cognitive, bâlbăială.

Scopul intervenției: Creșterea performanței școlare și sociale prin implicarea elevei D. M. I. în diferite acțiuni din sfera matematicii, comunicării, a artei, al sportului pentru integrarea școlară și socială cu succes.

Competențele generale ale programului de intervenție pentru anul școlar 2022/2023

Cognitive: Dezvoltarea capacității de a număra, recunoaște, scrie, descompune, ordona crescător și descrescător numere naturale în concentrul 0-10000; Dezvoltarea capacității de a efectua corect operații de adunare, scădere, înmulțire și împărțire a numerelor naturale (înmulțirea și împărțirea în concentrul 0-100); Dezvoltarea capacității de a utiliza corect terminologia matematică: adunare, scădere, termeni, scăzător, descăzut, mărim, micșorăm, adunăm, sumă, diferență, cât, rest; Dezvoltarea capacității de rezolvare a problemelor cu una și două judecăți.

De comunicare și limbaj: Realizarea de deducții simple pe baza audierii unui text literar sau informativ accesibil; Descrierea unui personaj dintr-o carte/film/a unui personaj imaginar, după anumit criterii/repere; Receparea și transmiterea de mesaje orale în contexte diferite de comunicare; Formularea de concluzii simple pe baza lecturii textelor informative sau literare; Recunoașterea și remedierea greșelilor de ortografie și de punctuație în redactarea unor comunicări.

Motrice și psihomotrice: Dezvoltarea abilității de orientare în timp și spațiu; Adoptarea unui comportament adecvat în relațiile interpersonale și de grup. *Socio-afectiv și de autonomie personală:* Stimularea atenției, dezvoltarea capacității de menținere a atenției concentrate pe parcursul sarcinei de lucru; Implicarea elevului în activitățile școlare și extrașcolare; Formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți.

Activități desfășurate de membrii echipei: Învățătoarea: desfășurarea de activități diferențiate pe parcursul întregului an școlar; utilizarea de metode de predare-învățare-evaluare adaptate diagnosticului; parcurgerea programei adaptate la limba și literatura română și matematică; evaluarea curriculară etapială și finală în parteneriat cu profesorul de sprijin; colaborarea cu echipa. *Consilierul școlar:* organizarea și desfășurarea activităților de consiliere individuală și de grup; monitorizarea situațiilor de abandon școlar. *Profesorul de sprijin:* evaluarea psihopedagogică; realizarea programului de intervenție personalizat; realizarea activităților de tip recuperatorii pe toate domeniile de dezvoltare; realizarea unor activități de grup. *Părinții:* se asigură că elevul frecventează școala cu regularitate; participă la ședințele de consiliere educațională; continuă activitățile de recuperare ale elevului; aplică corect ceea ce i se explică de către cadrele didactice implicate; asigură igiena corespunzătoare a elevului; colaborează cu ceilalți membri ai echipei.

Structura programului de intervenție personalizat

Obiective	**Conținuturi**	**Metode și mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode de evaluare**
1. Să efectueze operații de adunare și de scădere cu și fără trecere peste ordin în concentrul 0 – 10000 2. Să aplice algoritmul înmulțirii	➢ Exerciții de adunare și scădere cu nr.naturale în concentrul 0 – 10000; Efectuarea probei în adunări și scăderi; Exerciții cu respectarea ordinii efectării operațiilor. ➢ Înmulțirea în concentrul 0 -5 ➢ Înmulțirea în concentrul 6 – 10	Conversația Demonstrația Exercițiul Exercițiul Demonstrația Explicația Jocul	Oct – dec 2022 Dec. – ian. 2022/2023 ian. – martie. 2023	Efectuează corect operații cu și fără trecere peste ordin Efectuează operații de înmulțire în concentrul 0 – 5, prin adunare repetată Efectuează operații de înmulțire în concentrul 6 – 10, prin adunare repetată	Observarea Evaluarea orală/scrisă Fișe Soft-uri educaționale Jocuri de rol: La piață,
3. Să aplice algoritmul împărțirii 4. Să efectueze calcule respectând ordinea efectuării operațiilor 5. Să grupeze categorii cuvinte, cifre, numere în funcție de un criteriu dat 6. Să ordoneze logic și cronologic propoziții pe baza unui text dat.	➢ Împărțirea la 0, 1, 2, 3, 4, 5 ➢ Împărțirea la 6, 7, 8, 9 și 10. ➢ Ordinea efectuării operațiilor adunare, scădere, înmulțire, împărțire ➢ Operarea cu categorii de numere ➢ Folosirea cuvintelor care exprimă însușiri, emoții, însușiri, starea existența. ➢ Desfășurarea secvențială a evenimentelor dintr-un text citit/audiat	Exercițiul Demonstrația Explicația Jocul Exercițiul Demonstrația Explicația Jocul Descoperirea Exercițiul	Martie – aprilie 2023 Nov. – iunie 2023 Nov. – ianuarie 2023 Ian – iunie 2023	Efectuează operații de împărțire prin scădere repetată Să denumească termenii specifici matematici Efectuează exerciții respectând ordinea efectuării operațiilor. Rezolvă probleme cu 1-2 judecăți Grupează numerele după un criteriu dat (par/impar) Grupează cuvinte care exprimă emoții, însușiri, starea, existența Ordonează corect, logic, corespunzător succesiunii	Fișe Soft-uri Jocuri de rol ”La cumpărături” Fișe Jocul Observația Povești/poezii ilustrate
7. Să alcătuiască texte scurte pe baza imaginilor/ întrebărilor date 8. Să identifice elemente de bază ale organizării textului literar/nonliterar în pagină	➢ Descrierea unei imagini cu și fără ajutorul întrebărilor ➢ Exerciții de recunoaștere a titlului, autorului, nr de alineate, recunoașterea diferitelor tipuri de așezări în pagină;	Jocul Exercițiul Demonstrația Explicația Jocul	Oct.. – iunie 2023	temporare propoziții Enumeră cronologic etapele unei activități Redactează corect, texte pe baza unei imagini și cu ajutorul întrebărilor.	Fișe de lucru Jocul Fișe

9. Să desprindă idei principale și informații de detaliu dintr-un text citit (literar, nonliterar) 10. Să identifice substantivul și adjectivul 11. Să analizeze substantivul 12. Să identifice și să denumească emoțiile 13. Să identifice trăsături/ caracteristici la propria persoană și la ceilalți din jur	➢ Exerciții de citire selectivă în funcție de diferite repere ➢ Exerciții de delimitare a unui text narativ în fragmente logice; ➢ Ex.de identificare atemei unui text liric, de completare a enunțurilor lacunare, de povestire a unui fragment; ➢ Ex.de extragere a ideii principale dintr-un fragment; ➢ Ex.de ordonare a succesiunii logice a întâmplărilor prezentate într-un text citit; ➢ Identificarea trăsăturilor fizice și morale ale personajelor ➢ Ex.de recunoașterea a subst și adj. în funcție de caracteristile acestora ➢ Ex de exemplificare, de completare propoziții cu subst/adj.; Ex de selectare a subst în funcție de fel, nr., gen și analiza lor; Activități de joc, de exprimarea emoțiilor (corespondența cu obiecte).joc de recunoaștere/prezentare a propriilor trăsături/ caracteristici	Conversația Jocul de rol Exercițiul Lectura Exercițiul Conversația Jocul de rol Explicația Exercițiul Jocul Activități de învățare Jocuri	Ian. – iunie 2023 Oct – dec 2022 ian – iunie 2023 Dec – martie 2023 Ian – iunie 2023 Dec- -iunie 2023	Identifică și numește elementele de bază ale organizării unor texte prin dialog dirijat Furnizează informații cu privire la texetele citite prin dialog dirijat Identifică pe jumătate subst și adj date Analizează subst conform schemei date Identifică, denumește emoții, sentimente proprii Identifică trăsături cu caracter general	Observația Exercițiul Evaluarea orală Observația Evaluarea Fișe Obervația Evaluarea Fișe

Plan de intervenție personalizată pentru integrarea copiilor cu C.E.S.

Prof. BĂJENARU CARMEN VERONICA
C.N.„I.L.CARAGIALE” PLOIEȘTI

- **Unitatea de învăţământ**:
- **Aria curriculară**: Om şi societate;
- **Disciplina**. Istorie;
- **Clasa**: a VI-a;
- **Anul şcolar**:

PROGRAM DE INTEREVENŢIE PERSONALIZATĂ

PENTRU ELEVUL S.A.

I. Informaţii de bază

- **Numele şi prenumele elevului**:
- **Părinţii**:
- **Echipa de intervenţie**:
  - Profesorul de istorie:
  - Diriginte:
  - Profesorul de sprijin;
  - Medicul şcolar;
  - Psihologul.
- **Data elaborării**:
- **Durata de desfăşurare**: un an școlar.

II. Starea actuală a elevului

- **Sector de referinţă**:
  - Gândire lentă, capacitate de concentrare scăzută, exprimare incoerentă;
- **Compartimentul cognitiv**:
  - Limbaj şi comunicare: vocabular, relativ sărac, comunicare lentă, capacitate relativ redusă de înţelegere a informaţiilor şi noţiunilor istorice;
  - La disciplina istorie întâmpină dificultăţi în: înţelegera şi utilizarea termenilor istorici, nu are o capacitate dezvoltată de a înţelege lucrurile în interdependenţa lor logică, cauzală şi cronologică, reţine informaţiile fragmentar şi uită relativ repede.
- **Autonomie personală şi socială**:
  - Oscilează între timiditate şi dorinţa de comunicare cu cei din jur;
  - Intră, uneori, în conflict cu colegii, datorită faptului că este instabil şi guraliv.
- **Psihomotricitatea**: Orientare, organizare şi structurare spaţială şi temporală bună.

III. Evaluarea iniţială

- **Instrumente de evaluare**:
  - chestionare, convorbiri individuale şi de grup, teste, observaţia.
- **Competenţe şi necesităţi**:

- Capacitate relativ bună de învăţare, prin repetarea sistematică a cunoştinţelor, pentru a îmbunătăţi puterea de concentrare şi a atenua uitarea;
- Posibilităţi de comunicare orale bune, datorită firii sale comunicative;
- Necesită mai multă afecţiune din partea familiei, a clasei şi a profesorilor.

- **Intervenţii anterioare**: nu a beneficiat până în prezent.

IV. Desfăşurarea programului de intervenţie

- **Domeniul**: disciplina istorie, din cadrul Ariei curriculare Om şi societate;
- **Motivul de referinţă**: diminuarea dizabilităţilor prin antrenarea treptată şi continuă a elevului în activităţi de învăţare, pentru obţinerea unor progrese în plan politic şi cognitiv.
- **Scopul programului**:
  - Evidenţierea elementelor de bază ale materialului de învăţat;
  - Achiziţionarea unor noi cunoştinţe prin fixări şi repetări sistematice, axate pe punctele esenţiale ale temelor cuprinse în programa şcolară;
  - Acordarea unor explicaţii suplimentare, absolut necesare parcurgerii şi înţelegerii corespunzătoare a lecţiilor;
  - Utilizarea metodelor de învăţare modernă şi a jocului didactic;
  - Crearea unui cadru stimulativ prin aprecierea constantă a progreselor elevului.
- **Obiective pe termen scurt**:
  - Formarea abilităţilor de înţelegere a fenomenelor istorice;
  - Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajelor orale şi scrise;
  - Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă;
  - Dezvoltarea capacităţii de înţelegere logio-cauzală a proceselor istorice şi de încadrare spaţio-temporală a acestora;
  - Dezvoltarea capacităţilor de a opera corect cu noţiunile istorice.

Obiective operaţionale	Strategii de in-tervenţie şi învă-ţare	Perioada intervenţiei	Evaluarea procesului de învăţare şi a intervenţiei	
			Forme de eva-luare	Metode şi in-strumente de evaluare
-să citească co-rect, în-ritm pro-priu, propoziţii şi texte cu con-ţinut istoric;	-exerciţii de ci-tire sub-îndru-marea profeso-rului	- tot anul şcolar	-evaluare orală -aprecieri stimu-lative	-fişe de lucru cu texte istorice -articole din re-viste cu conţinut istoric
-să înţeleagă semnificaţia glo-bală a unui text istoric după cit-irea repetată a acestuia;	-exerciţii de citi-re, urmate de rezumarea textu-lui, îndrumat de profesor sau in-dependent	-oct.- dec.	-evaluare orală -evaluare scrisă	-manualul -fişe de lucru cu texte istorice
Obiective operaţionale	Strategii de in-tervenţie şi învă-ţare	Perioada intervenţiei	Evaluarea procesului de învăţare şi a intervenţiei	
			Forme de eva-luare	Metode şi in-strumente de evaluare

-să înţeleagă şi să redea, prin cuvinte sau gra-fică, ideile esen-ţiale din textele citite;	-explicaţia -conversaţia --demonstraţia	-oct.- dec.	-evaluare orală în alternanţă cu cea scrisă	-fişe de lucru -reprezentări grafice: afiş, bla-zon etc.
-să sesizeze cro-nologia şi logica unui enunţ isto-ric;	-exerciţii de lu-cru cu harta -exerciţii de cro-nologie istorică	- tot anul şcolar	-obervaţia siste-matică -evaluare orală -evaluare scrisă	-hărţi şi atlase istorice -fişe de lucru -banda timpului
-să identifice termenii istorici de bază, necesari înţelegerii corec-te a trecutului;	-exerciţii pentru identificarea ter-menilor istorici -explicarea noţi-unilor istorice	- tot anul şcolar	-evaluare orală -aprecieri stimu-lative	-fişe de lucru cu texte istorice -dicţionar istoric
-să completeze un text lacunar utilizând o listă dată de termeni;	-exerciţii de fo-losire a termino-logiei istorice	-oct.- dec. -ian. - iun.	-probe scrise cu texte lacunare, completate în ritm propriu	-fişe de lucru cu texte lacunare -fişe secvenţiale
-să repete siste-matic, oral sau în scris, conţinu-turile învăţate prin muncă su-plimentară;	-conversaţia -lucrul individual -colaborarea cu familia	- tot anul şcolar	-evaluare orală -verificarea caie-telor cu teme	-fişe de lucru cu texte istorice -dicţionar istoric
-să formuleze cu claritate enunţuri istorice, verbale şi scrise.	-exerciţii de va-lorificare a con-ceptelor istorice învăţate anterior în contexte noi	-ian. - iun.	-evaluare orală -evaluare scrisă	-dicţionar istoric -teste de eva-luare

V. Evaluare finală

- **Criterii minimale**: îmbogăţirea vocabularului cu termeni istorici; orientarea corectă în timp şi spaţiu.
- **Criterii maximale**: dezvoltarea capacităţii de a descrie, oral şi în scris, evenimentele istorice, în succesiunea lor logică şi cauzală; folosirea adecvată a temenilor istorici.
- **Instrumente de evaluare**: teste de evaluare, convorbiri individuale şi de grup.

VI. Concluzii

Evaluarea rezultatelor obţinute prin aplicarea programului de intervenţie personalizată va determina o reducere a dizabilităţilor constatate anterior, îmbogăţirea vocabularului, fluenţa în gândire şi exprimare, precum şi îmbunătăţirea rezultatelor şcolare.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

”În lumea culorilor”

Profesor învățământ preșcolar
TOD ADRIANA SIMONA
Grădinița P.P. Palatul Fermecat, Arad

GRUPA: mijlocie „C”

EDUCATOARE: Tod Adriana Simona

DATA:02.02.2022

TEMA: Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?

SUBTEMA: „Magia culorilor”

TEMA ZILEI: „În lumea culorilor”

FORME DE ORGANIZARE: activitate integrată- „In lumea culorilor’’

FORME DE ORGANIZARE:frontal,pe grupuri,individual

TIPUL DE ACTIVITATE: formare șiconsolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

ADP: Întâlnirea de dimineață „Întâlnire cu Zâna Culorilor”

ALA 1: Joc de masă – ”Tetris colorat” -puzzle

Construcții – ”Castele colorate”-construcții din pahare

Biblioteca- ”Curcubeul și norișorii”-exercițiu grafic

ADE: „În lumea culorilor”

DS –”Să o ajutăm pe Zâna Culorilor” – joc didactic

DEC –- ”Căsuțe colorate” – pictură

ALA 2: ”Clap clap Sound” –joc muzical

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare
- Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării
- Conceptul de sine
- Autocontrol și expresivitate emoțională
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă)

- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

COMPORTAMENTE VIZATE:

- 1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate.
- 2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.
- 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.
- 3.3. Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.
- 2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi cu numeraţia.
- 2.2. Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum;

OBIECTIVE:

- sa numere in limita 1-3
- sa recunoasca grupele cu 1-3 elemente si cifrele corespunzatoare
- sa raporteze numarul la cantitate corelandu-l cu cifra
- să compare global mulțimile formate, utilizând sintagmele ”mai multe”, ”mai puține”;
- să numere câte elemente are grupa de obiecte indicată.
- să se exprime în propoziții corecte din punct de vedere gramatical.
- să execute corect exercițiile de încalzire a mușchilor mici ai mâinilor;
- să picteze căsuțele, folosind pensula
- să utilizeze corect materialele de lucru;
- să lucreze ordonat şi îngrijit;
- să-și aprecieze obiectiv lucrare şi lucrările colegilor.

Scenariul activității

STRUCTURA SECVENȚIALĂ

8:00-9:00

Activităţi de dezvoltare personală (ADP)

Deprinderi specifice primirii copiilor și servirii mesei

Întâlnirea de dimineaţă:„*Întâlnire cu Zâna Culorilor****”***

-Salutul: Eu educatoarea voi fi îmbrăcată într-o Zână și îi voi saluta pe copii transmițându-le câte un pupic de la distanță, și spunându-le următoarele versuri: „Dimineața ne-am trezit

Și la grădi am sosit
In cerc sa ne așezăm
Cu toții să ne salutăm:
Bună dimineța dragi pitici,
Sunt fericită că sunt cu voi aici!’’

-Moment de înviorare:*„Dacă sunt copil voinic, eu fac sport încă de mic”*

-Prezența:Vă voi face prezența, citind fiecare copil din catalogul grupei, iar aceștia vor răspunde cu prezent sau absent.

-„Sperăm ca ziua de astăzi să fie o zi minunată!”

-Calendarul naturii: Copiii vor răspunde la mai multe întrebări și vor atașa pe panoul calendarului cartonașele corespunzătoare.

- În ce anotimp suntem?
- Ce zi este astăzi?
- Cum este vremea afară?(cu soare, rece, plouă, înnorată)
- Cum ne îmbrăcăm? (pantaloni lungi, bluză, căciulă, etc.)

-Împărtășirea cu ceilalti: Se va realiza printr-o conversție între educatoare și copii.Educatoarea le va împărtăși copiilor cum se simte purtând culorile respective și le va adresa cateva întrebări:„De ce ți-ai ales culoarea….? „Cum te simți purtând această culoare?

-Noutatea zilei: Eu, educatoarea, voi fi costumată într-o Zână **.** Le voi spune copiilor că Țara Culorilor a fost vrăjită de o Zână foarte rea.Astfel,Țara Culorilor a rămas gri,fără nici o culoare; așadar vă invit să pornim împreună într-o călătorie spre salvarea culorilor.Zâna va presăra praf magic peste copii și vor poposi în Tara Culorilor.

9:00 – 11:00

Activităţi liber alese (ALA 1)

BIBLIOTECĂ

Subiectul:„Curcubeul și norișorii”

Mijloc de realizare: exercițiu grafic

Obiective operaționale:

- să unească punctele în ordinea stabilită, pentru obținerea curcubeului și norișorii;
- să utilizeze corect instrumentul de scris.

Material necesar: coli de hartie cu imaginea unui curcubeu si creioane colorate

Strategii didactice:

- Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul.
- Materiale didactice folosite: fișă cu imaginea punctată a unui curcubeu cu nori, creion grafic
- Forma de organizare: individual

Desfăşurarea activităţii : Copiii vor uni punctele trasând liniuțe între acestea, pentru a reîntregi curcubeul cu nori.

CONSTRUCŢII

Subiectul: „Castele colorate’”

Mijloc de realizare: joc de construcţii

Obiective operaționale:

- să asambleze paharele, realizând castele colorate;
- să utilizeze corect paharele avute la dispoziție;

Strategii didactice:

- Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul.
- Materiale didactice folosite: pahare plastic colorate,model de castelrealizat de educatoare
- Forma de organizare: în perechi, individual

Desfăşurarea activităţii : Copiii vor construi din paharele colorate cât mai armonios în vederea realizării unei construcții cât mai înalte.

JOC DE MASĂ

Subiectul: „Tetris colorat”

Mijloc de realizare:joc puzzle

Obiective operaționale:

- să asambleze corect toate piesele de puzzle găsite, pentru a reda imaginea

Strategii didactice:

- Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul.
- Materiale didactice folosite:joc puzzle
- Forma de organizare: individual

Desfăşurarea activităţii : Copiii vor asambla piesele de puzzle de pe măsuțe pentru a reda imagini colorate.

ADE- Activitatea integrată (DLC, DEC):

„În lumea culorilor”

•Domeniul de activitate: Domeniul Ştiinţe

Categoria de activitate:Activitate matematică

Subiectul activității: „Să o ajutăm pe Zâna Culorilor!”

Mijloc de realizare: joc didactic

Tipul de activitate: însușire de cunoștințe

Obiective operaționale:

- sa numere in limita 1-3
- sa recunoasca grupele cu 1-3 elemente si cifrele corespunzatoare
- sa raporteze numarul la cantitatea corelandu-l cu grupa
- să compare global mulțimile formate, utilizând sintagmele ”mai multe”, ”mai puține”;
- să numere câte elemente are grupa de obiecte indicată

Scopul activității:Dobândire de cunoștințe referitoare la:alcătuirea de mulțimi după diferite criterii, aprecierea globală a cantității, asocierea cantității cu numărul.

Sarcina didactică: Alcătuirea de mulțimi cu 1-3 elemente după un criteriu și după două criterii considerate simultan, aprecierea globală a cantității, asocierea cantității cu numărul.

Regulile jocului: Copilul numit de Zâna Culorilor desprinde o bulină de pe rochita acesteia și rezolvă sarcina înscrisă pe bulină.Sarcinile diferă în functie de culoarea bulinuței.Copilul care nu răspunde corect va fi ajutat de catre colegiFiecare răspuns corect va fi recompensat cu aplauze.

Elemente de joc: mișcarea, aplauze, mânuirea materialelor, recompensa.

Strategii didactice:

Metode și procedee:: conversația, explicația, demonstrația,exercițiul

Mijloace de învățământ:Zâna și decor cu imagini din Țara Culorilor,buline cu sarcini,siluete cu soare,pasarele ,cuiburi,oua,pitici,jetoane cu cifre

Forme de organizare: frontal, individual

Metode de evaluare:: observarea sistematică a comportamentelor, chestionarea orală, analiza și corectarea răspunsurilor, aprecieri stimulative

Desfășurarea activității:

INTRODUCEREA ÎN ACTIVITATE ȘI CAPTAREA ATENȚIEI

Activitatea debutează cu apariția Zânei Culorilor, care este foarte supărată pentru că o Zână rea a furat toate culorile, iar Țara Culorilor a rămas alba și gri. Zâna Culorilor îi conduce pe copii în decorul fără culoare.Ajunși acolo Zâna le povestește cum vrăjitoarea i-a vrăjit și rochia,lipind-o cu buline.Printr-o scrisoare, Zâna cea rea o anunță pe Zână Culorilor că vraja va disparea doar daca va rezolva sarcinile aflate pe buline,moment în care începe activitatea matematică.

PREZENTAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR

Vom porni în căutarea culori alaturi de copii. Eu vă voi pune câteva întrebări la care eu nu cunosc răspunsul şi îmi este foarte greu să aflu singură. În urma răspunsurilor corecte veţi fi aplaudaţi şi daca raspundem corect si rezolvam sarcinile probabil vom ajunge in Tara Culorilor.

DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII

Se explică modul de desfășurare al jocului.

Se enunță, pe rând, sarcinile si regulile jocului și unul dintre copii este solicitat să rezolve sarcina respectivă. În timp ce explic regulile, demonstrez modul de aplicare a acestora. Solicit un copil să vină pentru a realiza un **joc de probă**, în vederea unei mai bune înțelegeri din partea tuturor copiilor a sarcinilor pe care le vor avea de îndeplinit.

Desfășurarea jocului propriu-zis:

Proba I: Asează soarele deasupra copacului

Proba II: Aseaza doua cuiburi în copac ,unul de culoare maro și celalat de culoare portocaliu

Proba III: Pune în cuibul din copac ,atâtea oua mici cât iți indică cifra,adică 2

Pune în cuibul din copac ,atâtea oua mari cât iți indică cifra,adică 3

Proba IV: Număra ouale si spune în care cuib sunt mai putine.

Proba V:Fă sa fie tot atatea oua in amandoua cuiburile.

Proba VI: Formeaza in copac grupa cu 2 păsări de culoare verde.

ProbaVII: Formeaza in celalalt copac grupa cu 3 pasari de culoare galbena.

În **complicarea jocului,** se dau sarcini de constituire a unor mulțimi pe baza unor însușiri comune considerate simultan**:**Pitici au fugit din căsuța lor ,găseste-i și grupează-i dupa culoare și înăltime.

La fiecare sarcină rezolvată corect rochia se va elibera de bulinele lipite.Dupa rezolvarea sarcinii din complicarea jocului ,vor apărea și culorile.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII

Copiii închid ochii,moment în care decorul gri dispare și va apărea un decor colorat.

Copiii admiră decorul viu colorat și observă căsuțele rămase fără culoare.Zâna Culorilor îi invită să o ajute să le redea culoare, desfășurându-se astfel activitatea artistico-plastică .Copiii se grupează câte șapte la o căsuță.

•Domeniul de activitate: Domeniul Estetic și Creativ

Categoria de activitate: pictură

Subiectul activității : „Căsuțe colorate”

Mijloc de realizare :

Obiective operaționale:

- să execute corect exercițiile de încalzire a mușchilor mici ai mâinilor;
- să picteze căsuța, îmbinând și armonizând culorile;
- să picteze între ei,împărtindu-și sarcinile în vederea finalizării căsuțelor.

Strategii didactice:

Metode și procedee : conversația, explicația, demonstrația, exercițiul

Mijloace de învățământ: căsute din carton, pensule, tempera de diferite culori,recipiente pentru culori și pentru apă

Desfășurarea activității:

INTRODUCEREA ÎN ACTIVITATEȘI CAPTAREA ATENȚIEI

Copiii admira decorul viu colorat si observa casutele ramase fara culoare.Zana Culorilor îi invită să o ajute sa le redea culoare.

PREZENTAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR

În continuarea activității de astăzi vom picta cât mai colorat pentru ca acestea să fie cele mai frumoase căsute din tara Culorilor.

DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII

Copiii se vor deplasa lângă căsuțe grupându-se câte șapte, unde sunt pregătite materialele necesare activităţii de pictură. Copiii vor rămâne în picioare şi după executarea unor exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinii, vor picta căsuțele , utilizând materialele puse la dispoziție.

OBȚINEREA PERFORMANȚEI

Dupăfinalizarea lucrărilor acestea vor fi analizate și apreciate de copii și de educatoare. După ce vor fi terminate de pictat, căsutele vor rămane în decorul din tara Culorilor.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII

În **finalul activității** se fac aprecieri cu privire la modul de lucru și la comportamentul copiilor.

Tranzitie: Culorile se cearta?

11:00 – 13:00 - ALA 2

Subiectul: ”Clap,clap Sound!”

Mijloc de realizare: joc muzical

Obiectiv: - să execute diferite mișcări pe fond muzical

Material necesar:cd-player, baloane colorate

Descrierea activităţii: Copiii vor primi fiecare o punga colorată.Împreună cu Zâna Culorilor vor forma un cerc și vor dansa pe melodia,,Clap,clap Sound,, ținând în mâină pungile vor executa diferite miscari .

Momentul de lectură:,,Povestea culorilor’’(Anexa1)

Bibliografie:

Curriculum pentru Educație Timpurie, M.E.N., Bucureşti, august 2019.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. înv. preșcolar, Sime Gabriela-Adriana
Grădinița cu Program Prelungit „Floare de Colț” Beiuș, Bihor

ECHIPA DE CAZ: Prof. înv. preșcolar: SIME GABRIELA-ADRIANA
Profesor de consiliere şi orientare: M.E.
Profesor logoped: N.F.

Numele: H.M.

Data naşterii: 17.03.2017

Grupa mixtă - Limba română

Domiciliul: Beiuș

Psihodiagnostic: *Retard de limbaj*

Informaţii despre starea de sănătate a copilului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia, este singur la părinți. Mama se implică în activitatea copilului atât acasă cât și la grădiniță, dar nu are pregătirea necesară pentru a-și ajuta în totalitate copilul, cât să nu fie nevoie de intervenția specialiștilor.

Data elaborării P.I.P.: 1 octombrie 2020 - 1 iunie 2021

2. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

3. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului.

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la actvități;
- Dezvoltarea capacităţii de scriere;

- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii.

4. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele copilului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţii de a comunica folosind propoziţiile;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic.

5. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

- Stimularea preșcolarului în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvotarea proceselor psihice (memorie, atenție, motivație), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv și motivațional, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implicarea mamei pentru a oferi ajutor a se lucra cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilități de relaționare socială.

EDUCATOAREA:

- Antrenează preșcolarul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul activităților se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării disciplinei (cu revizuiri şi adaptări).

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi auxiliare şcolare, obiecte de uz general.

Domeniul de intervenţie: *Educarea limbajului*

Preșcolarul nu pronunţă corect cuvintele și are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşeşte să povestească textele auzite în cadrul activităților ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris.

Domeniul de intervenţie: *Matematică*

Preșcolarul formează mulţimi, recunoaşte culorile. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală.

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- consilierea comportamentală;
- antrenarea preșcolarului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;

- antrenarea preşcolarului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Chirea Iulia Clemence,
Liceul Teoretic *Carol I* Feteşti, Ialomiţa

Numele și prenumele beneficiarului :……

Data și locul nașterii : 17.05.2004, Loc. Slobozia, jud. Ialomiţa

Domiciliul : Loc. Feteşti, Jud. Ialomiţa, Str. Aleea cu maci, Nr. 1, Bloc Bară 9, Ap.9

Școala/ Instituția: LICEUL TEORETIC „CAROL I” FETEŞTI, IALOMIŢA

Echipa de lucru: profesor limba franceză CHIREA IULIA- CLEMENCE, consilier şcolar

- ✓ Are dificultăți de înţelegere a conţinuturilor, de reproducere a mesajelor scrise dar şi citite în limba franceză
- ✓ Prezintă clare probleme de exprimare în limba româna şi franceză
- ✓ Prezintă un vocabular sărac de cuvinte în limba franceză
- ✓ Are o pronunţie greoaie în limba franceză
- ✓ Are nevoie întotdeauna de completarea dirijată a unor exerciții
- ✓ Prezintă o scriere neligibilă, atât în caiet cât şi la tablă
- ✓ Cu limite ale cunoştinţelor dobândite, nu poate să decodifice şi să producă, atât oral cât şi în scris, mesaje corecte şi adecvate funcţional şi comunicativ

Priorități pentru perioada (se specifică intervalul de timp) 15.03.2022 – 10.06.2022 evidenţiate în urma analizei rezultatelor evaluării iniţiale:

- Stimularea unor exerciții de citire în limba franceză
- Exersarea prin completare dirijată a unor exerciții de completare cu cuvinte date;
- Exersarea exercițiilor de conjugare de verbe după exemplu dat;
- Aprofundarea unor exerciții de tip ADEVARAT/FALS, referitoare la un scurt text citit;
- Aplicarea unui tratament diferenţiat în funcţie de realităţile imediate (aptitudinile elevului, competenţele deja dobândite, voinţa de implicare personală şi a părinţilor, existenţa/inexistenţa unui profesor de sprijin specializat etc.).
- Întocmirea mai multor fişe de lucru adaptate nevoilor personale şi nivelului intelectual al elevului, mai ales pentru situaţiile când toţi elevii lucrează individual sau în grup.

Structura programului de intervenție personalizat:

Obiective	*Conţinuturi*	*Metode şi mijloace de realizare*	*Perioada de intervenție*	*Criterii minimale de apreciere a progreselor*	*Metode şi instrumente de evaluare*
Să identifice informaţii specifice dintr-un text citit sau scris, pe subiecte	Familia: membrii familiei Viaţa personală (locuinţă, cumpărături, alimentaţie, sănătate , sport	Texte orale/ scrise *Dialoguri *Conversaţii • Povestiri	15 martie-18 aprilie 2022	Identifică informaţii intr-un text citit sau scris, la prima vedere	Observarea comporta-mentului; Evaluare orală şi scrisă;

familiare, articulat clar şi cu viteză normală Să formuleze replici în cadrul unei conversaţii pe teme familiare	Universul adolescenţei (stiluri de viaţă), activităţi de timp liber. Aspecte din viaţa socială (locuri şi servicii publice) Relaţia cu instituţiile şi serviciile publice	*Dialoguri, *Conversaţii între interlocutori Înregistrări Audio			Aprecieri stimulative; Exerciţii de citire şi scriere în limba franceză Evaluare orală Fişa de lucru; Observaţia directă şi indirectă;
Să selecteze informaţii relevante din fragmente de texte informative, instrucţiuni, tabele, hărţi, pentru a îndeplini o sarcină de lucru simplă	Meserii, Domeniul ocupaţional	*Paragrafe pe diverse arii tematice *Dialoguri * Conversaţia cotidiană *Mesaje personale *explicaţia *fişe de lucru *jocul didactic pe calculator *prezentări Power Point	6 mai- 24 mai 2022	Descrie obiecte, fenomene, situaţii, personae	Evaluare orală şi scrisă; Aprecieri stimulative; Fişa de lucru; Observaţia directă şi indirectă; Portofoliu; *P*roiecte;
Să comunice în scris într-un schimb de informaţii simple	Corespon-denţa	Exerciţii de redactare simplă cu întrebări de sprijin	27 mai- 14 iunie 2022	Emite idei în scris , în diferite situații de comunicare	Aprecieri stimulative; Exerciţii de citire şi scriere în limba franceză

Evaluarea periodică

- Obiective realizate
- Dificultăți întâmpinate
- Metode cu impact ridicat:
- - pozitive
  - negative

Revizuirea programului de intervenție educațional- terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

Recomandări particulare

Rolul și modul de implicare a părinților în program

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. pt înv. preșcolar: Bogdan Adela-Diana
Instituția: Grădinița cu Progam Prelungit”Neghiniță”

Numele elevului: D. I.

Data naşterii şi locul naşterii: 26. 09. 2015, Cluj-Napoca

Domiciliul: Cluj-Napoca, jud. Cluj

Instituția: Grădinița cu Progam Prelungit”Neghiniță”

Echipa de lucru:

Prof. pt înv. preșcolar: Bogdan Adela-Diana

Consilier școlar:

Probleme cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe): *Deficienţă de limbaj şi comportament*.

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia lui, având în componenţa sa mama, tata şi o soră de 12 ani. Familia prezintă condiţii bune de locuit. Mama se implică în activitatea copilului atât acasă cât şi la grădiniță, dar nu are pregătirea necesară pentru a-si educa copilul, cât să nu fie nevoie de intervenția specialiștilor.

Priorități pentru perioada (se specifică perioada de timp): 1 octombrie 2021– 1 februarie 2022:

1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii
2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme
3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic

Structura programului de intervenție personalizat:

Domeniul de intervenție	**Obiective**	**Conținuturi**	**Metode și mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Matematică	- să recunoască numerele naturale de la 0 la 10; - să compare două mulțimi de elemente;	- exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 10; - exerciţii de citire şi de recunoaștere a numerelor naturale de la 0 la 10; - compararea mulțimilor; - exerciţii compunere şi descompunere cu	Joc-exercițiu planșe, jetoane cu obicte și cifre Jocuri didactice Obiecte/jucării Jocuri logico-matematice Conversația Exercițiu	1 octombrie 2021 - 1 noiembrie 2021 1 noiembrie 2021-1 decembrie 2021	- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii); -numără corect, crescător şi descrescător, din 1 în 1, în	Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative

	- să completeze un şir de numere crescator; - să exploreze modalităţi variate de compunere şi descompunere a numerelor, în concentrul 0 – 10 cu suport intuitiv;	numere naturale de la 0 la 10; - rezolvarea de probleme cu obiecte și/sau cu desene simple: puncte, cerculețe, linii etc.. -ex. de descompunere a numerelor naturale;	Observația Problematizarea Explicația	1 decembrie 2021- 1 ianuarie 2022 1 ianuarie 2022-1 februarie 2022	concentrul 0-10; - copiază, transcrie şi scrie după dictare cifrele; - descompune numerele naturale (1-10) utilizând obiecte;	Probe scrise, fişe de lucru Aprecieri verbale

Evaluarea periodică:

Obiective realizate: Preșcolarul formează mulţimi, recunoaşte culorile, dar are probleme în ceea ce priveşte număratul până la 10 sau număratul descrescător, chiar şi cu ajutorul obiectelor. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Dificultăți întâmpinate: gradul scăzut de implicare al părinților

Metode cu impact ridicat:

- **Pozitiv** : jocurile didactice, jocurile exercițiu\
- **Negativ**: problematizarea

Revizuirea programului de intervenție (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice) programul de intervenție va fi revizuit la sfârșitul unei luni (aprox. 30 de zile) pentru a se identifica gradul de atingere a obiectivului stabilit.

Recomandări particulare: programul terapeutic să se desfășoare între orele 9,30-10,30

- **Rolul și modul de implicare al părinților în program:** - măsuri unitare de sustinere a copilului de către familie;- motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos; Stimularea preșcolarului în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvoltarea proceselor psihice (memorie, atenție, motivație), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv și motivațional, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implicarea mamei pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilități de relaționare socială;

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT

Profesor: Cuțitoiu Mariana
LICEUL TEHNOLOGIC BÂLTENI
COMUNA BÂLTENI, JUD. GORJ

Numele şi prenumele elevului: **……..**

Clasa: a VI-a

An şcolar: 2021-20122

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe

Disciplina: Fizică

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

- *Nu reuşeşte să scrie după dictare;*
- *Are un scris ilizibil, încât nu şi-l descifrează nici ea însăşi;*
- *Citeşte foarte greu, iar termenii mai dificili abia îi silabiseşte, neînţelegându-le valoarea în frază;*
- *Nu înţelege suficient noţiunile simple astfel că nu poate să opereze cu ele;*
- *Recunoaşte operaţiile/fenomenele/proprietăţile simple şi le poate explica individual, dar nu şi relaţiile de cauzalitate şi nici interdependenţa acestora, având probleme de transfer intra şi transdisciplinar;*
- *Copiază corect după manual, dar extrem de încet, fiind mereu în urma colegilor săi;*
- *Are deprinderi practice corespunzătoare, abilităţile practice fiind mult superioare capacităţilor intelectuale şi cunoştinţelor teoretice.*

Priorităţi pentru anul școlar 2021-2022-SEMESTRUL I:

1. *Aplicarea unui tratament diferenţiat în funcţie de: aptitudinile elevului, competenţele deja dobândite, voinţa de implicare personală şi a părinţilor, existenţa/inexistenţa unui profesor de sprijin specializat etc.;*
2. *Însuşirea termenilor de bază din fizică, la nivelul minim acceptat de programa şcolară pentru elevii cu CES;*
3. *Întocmirea mai multor fişe de lucru adaptate nevoilor personale şi nivelului intelectual al elevului, mai ales pentru situaţiile când toţi elevii lucrează individual sau în grup;*
4. *Delegarea unui coleg de clasă pentru a-i asigura tutoratul şi pregătirea acestuia în acest scop de către profesor;*
5. *Organizarea la nivelul şcolii a unor activităţi educative care să prevină/combată dezinteresul elevilor faţă de şcoală*

Structura programului de intervenţie personalizat: 24.09.2021-09.11.2021

U.I.	Conţinuturi	Obiective operaţionale	Metode şi mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Perioada de intervenţie	Observaţii
CORP. SUBSTANŢĂ. PROPRIETĂŢI	• Corpuri şi substan-ţe: clasificare, exemple • Stările de agregare ale substanţelor: clasificare • Starea solidă: descriere, exemple • Starea lichidă: descriere, exemple • Starea gazoasă: descriere, exemple • Proprietăţile cor-purilor şi substan-ţelor • Deformarea corpu-rilor	• Să clasifice corpurile după diferite criterii de clasificare (însuşiri); • Să clasifice substanţele după diferite criterii de clasificare (însuşiri); • Să enumere stările de agregare ale corpurilor şi substanţelor; • Să descrie fiecare stare de agregare; • Să dea exemple de corpuri şi substanţe aflate în diferite stări de agregare; • Să explice deformarea corpurilor şi să efectueze experimental diferite deformări; • Să distingă între defoarmarea elastică şi plastică; • Să rezolve fişe de lucru, rebusuri; • Să culeagă informaţii legate de stările de agregare din diferite surse de informare.	• *conversaţia* • *expunerea* • *problematizarea* • *studiul individual* • *exerciţiul* • *lucrul cu manualul* • *experimentul* • *programul AEL* • *explicaţia* • *jocul didactic pe calculator* • *rebusul* • *instruirea programată* • *prezentări PPT* • *met. multisenzoriale: metoda ,,Concurs”, metoda aprecierii pozitive* • *ştiu, vreau să ştiu, învăţ* • *diagrama Venn*	• Identifică substanţe şi corpuri făcând diferenţa dintre ele; • Dă exemple de corpuri şi substanţe întâlnite în gospodărie; • Enumeră stările de agregare ale substan-ţelor şi caracterizează aceste stări; • Dă exemple de corpuri şi susbstanţe aflate în cele 3 stări de agregare; • Observă şi realizează diferite experimente (deformări ale corpu-rilor); • Explică rolul unor tehnologii în diferite ramuri de activitate; • Rezolvă probleme cu caracter aplicativ; • Realizează transferuri interdisciplinare; • Înregistrează date şi informaţii în tabele (completând însuşiri ale corpurilor); • Explică rolul unor tehnologii în diferite ramuri de activitate.	• *probe practice* • *probe de evaluare teoretică* • *aplicaţii ale elevilor* • *proiecte* • *referate* • *AeL* • *portofoliu* • *fişe de lucru* • *căutarea şi utilizarea informaţiilor ştiinţifice necesare (cărţi, reviste, internet, etc.)*	24.09.2021-09.11.2021	

Structura programului de intervenţie personalizat: 12.11.2021-21.12.2021

U.I.	Conţinuturi	Obiective operaţionale	Metode şi mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Perioada de intervenţie	Observaţii
FENOMENE TERMICE	• Stările termice ale corpurilor (cald- rece) • Dilatarea termică a solidelor • Dilatarea termică a lichidelor • Dilatarea termică a gazelor	• Să descrie starea termică a unui corp cu ajutorul simţului tactil; • Să efectueze experimente prin care să observe dilatarea corpurilor aflate în ce-le 3 stări de agregare; • Să măsoare diferite dimensiuni ale corpu-rilor (lungime, volum) înainte şi după dilatare; • Să descrie prin exemple consecinţele dilatării corpurilor; • Să înregistreze imediat după măsurare, datele obţinute;	• *conversaţia* • *expunerea* • *problematizarea* • *studiul individual* • *exerciţiul* • *lucrul cu manualul* • *experimentul* • *programul AEL* • *explicaţia* • *jocul didactic pe calculator* • *rebusul* • *instruirea programată* • *prezentări PPT* • *met. multisenzoriale: metoda ,,Concurs”, metoda aprecierii pozitive* • *ştiu, vreau să ştiu, învăţ* • *diagrama Venn*	• Apreciază starea termică a diferitelor corpuri cu ajutorul simţului tactil; • Explică dilatarea cor-purilor aflate în cele 3 stări de agregare; • Recunoaşte în activi-tatea practică conse-cinţele dilatării corpu-rilor (ex.îngheţarea apei într-o sticlă); • Observă variaţia unor mărimi fizice (volum, lungime) la încălzire-răcire; • Observă şi realizează diferite experimente prin care evidenţiază dilatarea corpurilor; • Rezolvă probleme cu caracter aplicativ; • Realizează transferuri interdisciplinare; • Înregistrează date şi informaţii în tabele; • Explică rolul unor tehnologii influenţate de dilatare în diferite ramuri de activitate.	• *probe practice* • *probe de evaluare teoretică* • *aplicaţii ale elevilor* • *proiecte* • *referate* • *AeL* • *portofoliu* • *fişe de lucru* • *căutarea şi utilizarea informaţiilor ştiinţifice necesare (cărţi, reviste, internet, etc.)*	12.11.2021-21.12.2021	

Program de activități remediale
CLASA I

prof. înv. primar Dandu Melania Paraschiva
ȘC. GIMN.RĂSTOLIȚA, loc. Răstolița, jud. Mureș

În urma rezultatelor obţinute de elevi la probele de evaluare iniţială, la CLR și MEM, având în vedere rezultatele slabe obţinute, este necesară încadrarea acestor elevi într-un program de recuperare, adaptat capacităţilor şi nivelului lor de învăţare.

Recuperarea elevilor, pe baza obiectivelor propuse, se va desfăşura pe durata semestrului I.

Cauze:

- Nefrecventarea /școlii;
- Situaţia materială precară;
- Familie dezorganizată, numeroasă sau părinţi neşcolarizaţi;
- Nivel educațional/cultural scăzut al familiei,
- Dezinteresul faţă de învăţătură;

Din punct de vedere al competențelor școlare:

Limbă şi comunicare:

- Identificarea eronată a sunetelor/silabelor/cuvintelor;
- Necunoaștere/confuzii de litere;
- Scrierea greșită a cuvintelor/propozițiilor;
- Greșeli de copiere/transcriere/scriere după dictare;
- Dificultăți de citire.

Matematică:

- Greșeli de comparare/ordonare a numerelor,
- Rezultate eronate la exerciții simple de adunare și scădere fără trecere/cutrecere peste ordin,
- Nerezolvarea problemelor simple cu/fără suport intuitiv;.

Obiectivele programului:

- O1: să recepteze un mesaj oral sau scris;
- O2: să exerseze deprinderi grafice de bază;
- O3: să despartă în silabe;
- O4: să recunoască literele de tipar;
- O5: să efectueze o gama variată de exerciţii de adunare și scădere cu/fără trecere peste ordin prin intermediul unor activităţi simple, accesibile şi în ritm propriu atât la clasă cât şi individual;
- O6: să recunoască figurile geometrice;
- O7: să deosebească culorile;
- O8: să identifice cifrele;

- O9: să rezolve probleme simple cu/fără suport intuitiv;

Perioada de desfăşurare: 2 ore săptămânal în cadrul orelor de meditaţii, dar şi în cadrul orelor de Consiliere şi orientare cu părinţii;

Măsuri:

- colaborarea şi consilierea cu părinţii;
- program de recuperare (orele de meditaţii);
- vizite la domiciliu;
- munca diferenţiată la clasă;
- colaborarea cu psihologul şcolii;

PROGRAM DE RECUPERARE

OBIECTI-VE		**DISCIPLINA Comunicare în limba română**	**OBIECTIVE**		**DISCIPLINA Matematică și explorarea mediului**
Comp	**Ob**	**Conţinuturi**	**Ob. ref**	**Ob. Op.**	**Conţinuturi**
4.1 4.2 4.3	O 1 O 2 O 3 O 4 O 5	- exerciţii de trasare a elementelor grafice; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte şi comode pentru scris; - exerciţii de scriere a elementelor grafice pregătitoare, care să faciliteze scrierea literelor; - exerciţii de scriere a literelor; - exerciţii de scriere a literelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciţii de încadrare corectă în pagina şi rândurile caietului a textului; - exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre elementele grafice; - exerciţii de despărţire a cuvintelor în silabe;	1.1 1.2 1.3	O1 O5 O6 O7 O8 O9	- exerciţii de cunoaştere şi recunoaştere a figurilor geometrice, a culorilor, a cifrelor şi elementelor grafice de bază; - exerciţii de grupare a unor obiecte (bile, beţişoare); - exerciţii de numărare cu pas dat, “înainte” si înapoi”, cu si fără sprijin în obiecte sau desene; exerciţii de grupare si regrupare a obiectelor sau desenelor numărate în funcţie de „pasul „numărării; -exerciţii de ordonare a numerelor, - exerciţii de comparare a numerelor folosind algoritmul de comparare; -exerciţii de adunare/scădere cu suport intuitiv în concentrul 0-30. -rezolvări de probleme cu suport intuitiv. -activităţi de identificare a elementelor/fenomenelor naturale specifice anotimpurilor.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)
LIMBA FRANCEZĂ

Profesor de limba franceză MARIA MAGDALENA NIȚU
Liceul Teoretic “I.C.Vissarion”,Titu, Dâmbovița

Numele şi prenumele: C.F.

Clasa : a X-a

Echipa de lucru: Profesor Niţu Maria Magdalena, Psiholog D.G.

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

Randament şcolar scăzut, pe fondul unei deficienţe mintale uşoare, cu o capacitate redusă de concentrare a atenţiei.

Priorităţi pentru perioada 14.03.2022 – 08.04.2022:

-diminuarea dificultăţilor de învăţare la limba franceză;

-formarea deprinderilor de a învăţa zilnic;

-diminuarea tulburărilor de atenţie.

PROGRAMUL DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Unitatea de învăţare 6: Médias et communication

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Perioada	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
Citirea aproximativ coerentă a unui text	**Douze chaînes (lectură)**	-explicaţia -observarea dirijată -demonstrația -exerciţiul oral -audiția	16.03.2022	-citește în ritm lent cu unele greșeli de pronunție ce necesită corectări sau reluarea modelului -are nevoie de sprijin din partea profesorului pentru asiguraea expresivității	-observarea sistematică -probe orale -aprecieri verbale stimulative
Deducerea din context a înţelesului unor elemente necunoscute	**Exerciţii de vocabular**	-conversaţia euristică -explicaţia -observarea dirijată -exerciţiul oral şi scris -fişe de lucru	18.03.2022	-realizează corelaţii între cuvintele din limba franceză şi cele din română -completează cu ajutor din partea profesorului enunţuri lacunare cu termenii dintr-o listă dată -asociază corect termeni sinonimici şi antonimici de dificultate minimă	-observarea sistematică -probe orale -chestionare orală -teme de lucru în clasă -aprecieri verbale stimulative

Identificarea ideilor esenţiale dintr-un text de complexitate medie	**Douze chaînes (înţelegerea unui text scris)**	-conversaţia euristică -explicaţia -observarea dirijată -exerciţiul oral şi scris -muncă independentă	23.03.2022	-identifică doar o parte din informațiile din textul citit -identifică informaţii din text ajutat de exerciţii cu alegere dublă sau multiplă sau de tipul Adevărat / Fals -se exprimă cu greutate	-observarea sistematică -probe orale -chestionare orală -teme de lucru în clasă -aprecieri verbale stimulative
Identificarea verbelor la conjunctivul prezent dintr-un text şi folosirea lor în diferite contexte	**Le subjonctif présent**	-conversaţia euristică -explicaţia -observarea dirijată -exerciţiul oral şi scris -fişe de lucru -muncă independentă	26.03.2022	-identifică verbele dintr-un text -completează tabele, având repere de sprijin, sub îndrumarea profesorului	-observarea sistematică -probe orale -teme de lucru în clasă -aprecieri verbale stimulative
Prezentarea succintă - oral - a unui eveniment sau a unor experienţe personale	**Les médias**	-conversaţia euristică -explicaţia -observarea dirijată -exerciţiul oral	30.03.2022	-prezintă un eveniment sau o experienţă personală, pe baza unui set de întrebări, sub directa îndrumare a profesorului, dar comunică greu, exprimarea este lipsită de fluență -necesită reformulări pentru corectarea greșelilor de pronunție și gramatică	-observarea sistematică -probe orale -chestionare orală -teme de lucru în clasă -aprecieri verbale stimulative
Redactarea unor mesaje de răspuns în care sunt exprimate preferinţele	**Exprimer ses préférences**	-conversaţia euristică -explicaţia -observarea dirijată -exerciţiul scris	01.04.2022	-redactează mesaje simple de răspuns la o întrebare sub directa îndrumare a profesorului -greșelile de pronunție afectează înțelegerea	-observarea sistematică -chestionare orală -teme de lucru în clasă

		-muncă independentă		mesajului, fiind necesare reformulări	-aprecieri verbale
Redactarea unor mesaje simple	**La lettre d'amitié**	-conversaţia euristică -explicaţia -observarea dirijată -exerciţiul scris -muncă independentă	06.04.2022	-redactează mesaje cu greşeli de ortografie şi gramatică ,iar vocabularul este limitat -redactează mesaje simple, pe baza unui set de întrebări, sub îndrumarea profesorului, dar cu mare greutate	-observarea sistematică -chestionare orală -teme de lucru în clasă -aprecieri verbale stimulative
Recapitulare şi evaluare	**Evaluare sumativă**	-activitate independentă	08.04.2022	-criteriile minimale de apreciere a progreselor elevului.	Evaluare orală Evaluare scrisă

Evaluarea periodică:

●Obiective realizate:

- citeşte aproximativ corect un text scurt cunoscut ;
- realizează corelaţii între cuvintele din limba franceză şi cele din română;
- asociază corect termeni sinonimici şi antonimici , având diverse suporturi intuitive;
- identifică informaţii pertinente dintr-un text, având repere de sprijin;
- identifică verbele dintr-un text.

●Dificultăţi întâmpinate :

-întâmpină dificultăţi în citirea unui text la prima vedere;

-întâmpină dificultăţi în formarea conjunctivului prezent şi în utilizarea lui;

-întâmpină dificultăţi în exprimarea orala;

-întâmpină dificultăţi în redactarea unor mesaje simple de interes personal;

-nu-şi poate prelungi perioada de concentrare pentru o perioadă de timp mai lungă, în timpul lecţiei de limba franceză.

Metode cu impact ridicat:

-Pozitiv: lauda, acordarea de ajutor, îndrumarea diferenţiată, crearea de situaţii problemă, încurajarea autoaprecierii şi aprecierii reciproce, acordarea de recompense;

-Negativ: efortul intelectual susţinut, blamarea în faţa colegilor, munca independentă, evaluarea scrisă.

Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice).

Obiectivele nerealizate la Unitatea 6 vor fi reluate în PIP-ul următor, în perioada **:** 04.05.2022 -03.06.2022.

Recomandări particulare*:*

-adaptarea programei de limba franceză la posibilităţile bio- psiho-sociale ale elevului;

-stimularea pozitivă a elevului.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

Elevul C.F. se află în grija ambilor părinți şi are un frate mai mic. Cu toate acestea, tatăl copilului este mai mult plecat la muncă în străinătate, iar comunicarea dintre el şi mama lui nu este prea bună, deşi aceasta încearcă să se implice în educaţia copilului, răspunzând solicitărilor de la şcoală ori de câte ori timpul îi permite.

Bibliografie:

Dănescu, Elena, *Educaţia integrată a elevilor cu cerinţe educative speciale*, Editura Universităţii din Piteşti, 2010.

Programa şcolară de limba franceză pentru clasa a X-a, limba modernă 2, aprobată prin Ordin al ministrului educaţiei, cercetării şi tineretului nr. 5099 / 09.09.2009.

Voiculescu E.M.: *Descriptorii de performanţă*, studiu publicat în *Universul Şcolii*, C.C.D., Alba, nr. 9-10, 2000.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT
AN ŞCOLAR 2021/2022

Prof. Pt. Înv. Preșcolar. PETRIȘ FLAVIA
Instituția de învățământ: Grădinița cu P.P. “Prichindel ” Jibou

Numele şi prenumele beneficiarului: Z. S.

Data naşterii: 03.07.2017

Domiciliul: Jibou

Unitatea : Grădinița cu P.P. Prichindel Jibou

Grupa: Mijlocie A

An şcolar: 2021 – 2022

Educatoare: PETRIȘ FLAVIA

Echipa de caz:

- consilierul școlar al unității: prof. Darolczi Andrei
- educatoarele grupei: Petriș Flavia, Merca Sorina
- director: Țura Ioana Alexandrina
- părinții preșcolarului: Zaharie Anamaria, Zaharie Daniel Bogdan

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

a. din punct de vedere medical –sănătos;
b. din punct de vedere psihopedagogic –dificultăţi de concentrare a atenţiei; tulburări comportamentale (relaţii conflictuale cu colegii de grupă, Hiperactiv).
c. din punct de vedere al competenţelor şcolare: dificultăţi de învăţare şi integrare şcolară-întâmpină anumite greutăţi la activitatile obligatorii.
d. probleme de concentrare a atenției.

Priorităţi pentru perioada Octombrie 2021 – Iunie 2022:

- dezvoltarea abilităţilor sociale;
- dezvoltare emoţională;
- cultivarea încrederii în sine.
- dezvoltarea capacității de concentrare a atenției.

Structura programului de intervenţie personalizat:

A. *Obiective:*

- evaluarea permanentă a experienţelor acumulate zilnic;
- cultivarea încrederii în sine;
- dezvoltarea abilităţilor de comunicare;
- formarea atitudinii de acceptare necondiţionată din partea colectivului grupei;
- conştientizarea familiei asupra problemelor cu care se confrunta copilul;
- suport afectiv;
- perceperea corectă, obiectivă a propriei persoane şi a celorlalţi.

B. Conţinuturi:

- consiliere psihopedagogică – o oră pe săptămână în consiliere individuală,
- terapie ocupaţională – participare la activitati de grup de artterapie /o data pe saptamana
- participarea la activități extrașcolare.

C. Metode şi mijloace de realizare:

- Activități individuale;
- activităţi de grup;
- jocul de rol;
- tehnica stingerii comportamentelor frustrante;
- antrenament asertiv;
- discriminare pozitivă ponderată;
- suport prin consiliere psihopedagogică.

D. Criterii minimale de apreciere a progreselor:

- îmbunătăţirea comunicării , interrelaţionare pozitivă cu colegii de grupa ;
- crearea unui cadru favorabil comunicării în relaţiile cu toti copiii si personalul unitatii;
- identificarea modalităţilor de dezvoltare a imaginii de sine;
- participarea la toate activităţile ce i-au fost recomandate.

E. Metode şi instrumente de evaluare:

- observaţia directă şi indirectă;
- grila de evaluare a conduitei sociale;
- rezultatele şcolare la activitatile de studiu la care întâmpină dificultăţi de învăţare.

Evaluare periodică:

Obiectivele realizate:

- îndeplineşte la un nivel mediu sarcinile şcolare, înregistrează progres la activitatile matematice,de educarea limbajului,activitățile din cadrul domeniului estetic creativ și de cunoastere a mediului unde se lucrează individual pe fișe de lucru, înregistrează progrese în formarea abilităţilor de comunicare;
- respecta reguluile grupei: ridica mâna, vorbește când este întrebat, își asteaptă rândul, foloseste termeni de politete;
- îmbunătăţirea ritmului de muncă;
- ameliorarea relaţiilor intercolegiale.

Dificultăţi întâmpinate:

- nu reuşeşte încă să-şi construiască un comportament empatic şi asertiv;
- nu poate rezolva mereu sarcinile şcolare într-un timp optim datorită deficitului de atenţie.

Metode cu impact ridicat:- utilizarea unui sistem variat de recompense, pentru a creste motivatia pentru activitate.

a. pozitiv: valorizarea, stimularea afectivă.
b. negativ: dezaprobarea, mustrarea.

Recomandări particulare:

- socializarea prin jocuri de rol pentru identificarea sinelui, antrenarea în activităţi de loisir (puzzle, pictură, desen).
  -exerciții de stimulare a atenției

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

Este interesata sa ofere copilului tratament de specialitate.

Mama manifestă interes pentru a obține informații despre progresele si comportamentul copilului. Cel mai des țin legatura cu educatoarele grupei.

.

PROIECT DE ACTIVITATE OUTDOOR
„SOARE SI CULOARE„

Educatoare: *Dinca Ana*
GRADINITA CU P.P. NR.1 MOTRU, JUD GORJ

Grupa: *mare Step by step*

Data: *08.06.2022*

Tema saptamanii: *„Soare si culoare„*

Subtema: *“Insecte si flori in mii de culori”*

Domeniul experential: *Domeniul Stiinte, Domeniul Estetic si Creativ, Domeniul Om si Societate*

Categoria de activitate: *Activitate matematica***,** *Educatie plastica*

Mijloc de realizare:*Activitate de tip outdoor*

SCOPUL ACTIVITĂŢII: dezvoltarea capacităţii de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, stimularea curiozităţii pentru investigarea acestuia, precum şi dezvoltarea exprimării orale, formarea şi dezvoltarea unor abilităţi practice.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- sa identifice elemente din natura corespondente si sa le denumeasca(flori,insecte, culoarea)
- să rezolve sarcini simple de asociere, compunere, orientare spatiala;
-sa formeze grupuri de elemente de acelasi fel;
-sa numere crescator in sfera 1-10
-sa identifice elemente de aceeasi forma,culoare,marime
-sa redea prin tehnica picturii elemente din mediul inconjurator
-sa confectioneze prin decupare si lipire diferite insecte

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul,jocul didactic.

Mijloace de învăţământ: panou pentru expozitie;flori, insect, crengi,material din natura, casetofon.

Forma de organizare:frontal, pe grupe, individual**;**

Evaluare: evaluarea continuă prin tehnicile folosite;

Verificarea orală, observarea permanentă a comportamentului, aprecieri stimulative, analiza răspunsurilor şi a produselor activităţii, corectarea imediată a răspunsurilor.

ETAPELE LECŢIEI	CONŢINUTUL INSTRUCTIV- EDUCATIV	METODE ŞI PROCEDEE	MATERIAL DIDACTIC	MOD DE ORGANIZARE	EVALUARE
1.Organizarea activităţii	Voi crea condiţiile necesare unei bune desfăşurări a activităţii, aranjand copiii in semicerc si intonand un cantecel de vara.	Conversaţia	Boxa wifi		
2.Captarea atenţiei	Încep activitatea prin adresarea unor intrebari copiilor in legatura cu spatiul in care ne vom desfasura activitatea (parcul gradinitei)	Conversaţia Explicaţia		Frontal	Capacitatea de a-şi menţine atenţia.
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor	Voi anunţa copiii că urmează să desfasuram o activitate diferita, o activitate in aer liber, pentru ca natura ne invata tot felul de lucruri minunate.	Conversaţia Explicaţia		Frontal	Capacitatea de a reţine tema şi obiectivele activităţii.
4. Verificarea cunostintelor	Copiii vor fi fi asezati in semicerc. Li se vor adresa cateva comenzi in vederea rezctualizarii cunostintelor: -Imi puteti denumi o floare din curtea gradinitei? Ce culoare are ea? -Dar un copac? -Vedeti in jur insecte? Cum se numesc? Etc Pentru raspunsurile lor,copiii vor primi ecusoane cu flori. Jocul didactiv se va desfasura secvential.	Explicatia Conversaţia	Ecusoane,	Frontal Individual	

5.Dirijarea invăţării	Mai intai le explic copiilor regulile jocului: Eu ii voi numi pe doi dintre ei care vor trebui sa caute in jurul lor ,in aer liber diferite flori sau insecte in functie de cerinta primita, jetonul ce reda floarea sau insect gasita il vom aseza pe panoul pentru expozitie. Dupa ce un copil va demonstra modul in care se va desfasura jocul,acesta poate incepe. Numesc cate doi copii care trebuie sa caute flori si insecte: -Cauta o floaret de culoare galbena! -Arata mi o insecta ce are culoarea galbena! -Poti gasi doua flori la fel? -Numara cate flori sunt in acest rond! -Care floare este mai inalta? Etc In acest mod copiii vor reactualiza cunostintele matematice insusite pana in present, de cunoastere a mediului inconjurator.	Explicaţia Conversaţia Demonstratia Jocul didactic	Laptop, imagini Obiecte din natura (insect,flori)	frontal Individual Frontal	Capacitatea de a răspunde la întrebări. Capacitatea de respecta regulile jocului. Capacitatea de a face corespondenta dintre culori

5.Obţinerea performanţei	Dupa ce am adunat jetoanele pe panou,copiii vor trebui sa grupeze obiectele dupa anumite criterii: -toate obiectele mici; -toate obiectele rosii; -toate obiectele lungi etc. Vom aseza panoul in centru si vom juca jocul „Albinuta”in jurul acestuia, dupa care copiii isi vor alege urmatoarea activite: pictura pe folie alimentara sau activitate practica –confectionare inecte prin decupare si lipire.	Conversaţia Explicaţia Problematizarea Exerciţul Demonstratia		Individual	Capacitatea de a asocia
6. Încheierea activităţii	Insectele confectionate de copii is vor gasi loc in curtea gradinitei. Voi aprecia pozitiv evoluţia copiilor, îi voi evidenţia pe cei care s-au implicat activ şi îi voi încuraja pe cei care au nevoie	Conversaţia	Aplauze	Frontal	Capacitaea de evaluare şi autoevaluare

LICEUL TEHNOLOGIC BRĂTIANU,DRĂGĂȘANI
PROIECT EDUCAȚIONAL
„Deschide-ţi inima! Sunt la fel ca tine!”
Campanie de informare, educare şi conştientizare în problematica HIV/SIDA

Inițiator,
Prof. Petrescu Ioana

Durata: An şcolar: 2021 - 2022

Coordonatorii proiectului educaţional:

Director prof. Vătafu Vicenţiu Tiberiu

Director adj. Prof. Petrescu Ioana

Director adj. Prof. Dumitru Eliza

Prof. cons. sc. Butuşină Maria

Scopul proiectului:

Prevenireatransmiteriiinfecţiei HIV/ SIDA înrândulelevilor, prinoferirea de activităţi de informare, educareşiconştientizare.

Obiective:

- prevenirea cazurilor de stigmă, discriminare şi încălcare a drepturilor persoanelor seropozitive HIV;
- creşterea gradului de informare în domeniul prevenirii transmiterii infecţiei cu HIV la nivelul elevilor;
- creşterea implicării elevilor în promovarea şi respectarea drepturilor persoanelor seropozitive.

Argument

Ignoranta generala a problemelor sexuale pune în evidenta necesitatea unei educatii complete.Schimbareadin 1989 a aduscu sine si un aspect deloc de neglijat : „LIBERTATEA SEXUALA”. Asediatipetoatecanalelemass-media de informatiilegate de sexualitate, tineriiconsiderafirescsa se bucure de o libertatesexualadeplina.

Din pacate, aceastalibertate a dus la proliferareaunor aspecte ale vietiisexuale mai putinplacute: BTS, HIV, sarcininedorite etc. Aceste realitati au dus preocupareafactorilorresponsabili care au cautat sa organizeze o activitate de informareintr-un cadruformal, in primul rand in scoala, in cadrulorelor de dirigentie.

Prin propuneriletematice, sugestiile de proiectare si realizare, oferarepere si suporturiteoretice si practice indispensabiledesfasurariicueficienta a acestortipuri de activitatiscolare.

Obiectiveleurmarite si modalitatile de realizare a lorsuntprezentatepelarg in fiecareactivitate.

Mijoace de lucru:

- chestionare
- consumabile
- papetarie

Desfasurarea activitatii:

Nr. crt.	Data	Obiective	Activitatea desfăşurată	Grup ţintă	Metode şi instrumente	Locul de desfăşurare	Responsabil	Rezultate
1.	Septembrie Octombrie 2021		Sesiuni de lucru în cadrul echipei proiectului pentru stabilirea programului activităţilor, selectarea materialelor informative şi a conţinuturilor.			Liceul Tehnologic „Brătianu”	Echipa de proiect	
2.	Noiembrie Decembrie 2021	- Stabilirea unor reguli de grup; - Identificarea cunoştinţelor şi a atitudinii elevilor faţă de problematica bolilor cu transmitere sexuală;	**ACTIVITATEA „Deschide-ţi inima! Sunt la fel ca tine!”**: - Prezentarea proiectului – teme, obiective, desfăşurare, perioada de implementare; - Discuţii interactive privind temele ce vor fi abordate, conţinuturi, metode de lucru;		Chestionare	Liceul Tehnologic „Brătianu”		
3.	Decembrie 2021 Ianuarie 2022	Dobândirea de informaţii corecte despre bolile cu transmitere sexuală;	**ACTIVITATEA „Cu cât eşti mai informat, cu atât eşti mai puternic!** - Informare: „Ce este HIV? Ce este SIDA? Exista vreo diferenţă între HIV şi SIDA?”	Elevi		Liceul Tehnologic „Brătianu”		

4.	Februarie Martie 2022	Identificarea stadiilor incipiente ale infecţiei cu HIV şi evoluţia sa;	**ACTIVITATEA „Stadii incipiente cu HIV”, „Evoluţia SIDA”** - Prezentarea de către elevi a unor portofolii pe temele enumerate mai sus.	Elevi		Liceul Tehnologic „Brătianu		
5.	Aprilie Mai 2022	Relatarea unor statistici la nivel mondial, naţional şi local cu privire la infecţia cu HIV şi implicaţiile psihosociale ale infecţiei.	**Activitatea „Să fim responsabili!”** Informare: „Stă în puterea noastră să schimbăm ceva!”	Elevi		Liceul Tehnologic „Brătianu		
6.	Iunie 2022	Expozitie	Expoziţie tematică – poster, pictură, grafică; tema: „Să fim responsabili!” **Întocmirea raportului de evaluare finală a proiectului.**	Elevi		Liceul Tehnologic „Brătianu		

Tipul de proiect:

La nivel de liceu

EVALUAREA PROIECTULUI – finală:

- Centralizarea numărului de participanţi, la fiecare activitate, şi în total la activităţi, având în vedere că proiectul a fost înscris în planul de activităţi extracurriculare al Liceului Tehnologic „Bratianu”, ceea ce înseamnă ca participarea la activităţile proiectului nu este obligatorie.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Rațiu Andreea-Mădălina

I. DATE PERSONALE:

Grupa integratoare:grupa mijlocie

Diagnostic medical:dizabilitate intelectuală severă, ADHD, TSA

Problemele cu care se confruntă copilul: lipsa vorbirii, socializare limitată

OBIECTIVE URMĂRITE ÎN CADRUL INTERVENȚIEI:

1. Dezvoltarea comunicării folosind pictograme;
2. Formarea unor rutine cu ajutorul calendarului vizual;
3. Dezvoltarea motricității fine prin activități specifice educațional-școlare: lipit, tăiat cu foarfeca, pictat, modelaj cu plastelină, jocuri motrice,etc.
4. Formarea și dezvoltarea unor relații sociale cu covârstnicii;

II. NIVELUL DE DEBUT CONSTANT:

- **Dezvoltare motorie și psihomotorie**
- Imită gesturi simple;
- Realizează cu succes sarcinile din domeniul psihomotric;
- **Dezvoltarea limbajului și comunicării**
- Înțelege indicații simple, concrete;
- Nu folosește formule de salut;
- Nu pronunță sunete articulate;
- **Dezvoltare cognitivă**
- Nu cunoaște zilele săptămânii, lunile anului sau anotimpurile;
- Nu repetă cuvinte simple;
- **Dezvoltare socio-emoțională**
- Țipă atunci când nu dorește să realizeze o anumită sarcină;
- Nu împarte jucăriile;
- **Capacități și atitudini în învățare**
- Dorește să participe doar la activitățile din domeniul psihomotric sau la activitățile practice;
- Refuză majoritatea activităților, preferând jocul liber ales

Obiective specifice	**Activități**	**Metode și procedee didactice**	**Mijloace și materiale didactice**	**Aprecieri**
1. Dezvoltarea comunicării folosind pictograme;	- Prezentarea unor pictograme simple, comune (DA,NU, mâncare, apă) la început; - Repetarea cuvintelor de fiecare dată când oferim cartonașele de răspuns; - Încurajarea copilului de a introduce noi pictograme pentru o activitate specifică;	- demonstrația; - explicația; - exercițiul;	- pictograme;	Aprecieri cu privire la realizarea sarcinilor;
2. Formarea unor rutine cu ajutorul calendarului vizual;	-Alegerea pictogramelor corespunzătoare activităților unei zile la grădiniță (intrarea în grădiniță, schimbarea papucilor, moment de joc liber, mâncat, activitățile zilei, gustare, mers la baie, jocuri cu colegii, mâncat și apoi plecarea acasă); - stabilirea ordinii cronologice a momentelor zilei; - realizarea unui calendar vizual acasă, alături de părinți;	-demonstrația -explicația - exercițiul;	- pictograme laminate; - o bucată de lemn; - velcro;	Aprecieri cu privire la realizarea sarcinilor;
3. Dezvoltarea motricității fine prin activități specifice educațional-școlare: lipit, tăiat cu foarfeca, pictat, modelaj cu plastelină, jocuri motrice,etc.	- Realizarea unor lucrări artistico-plastice cu temele: „Cadouri pentru cei dragi”, „Vaza cu flori a primăverii”, „Săniuța”; - Decuparea unei hârtii folosind linia punctată; - Realizarea unui șarpe din plastilină;	-demonstrația; -exercițiul; - explicația;	- hârtie colorată; - lipici; - foarfecă; - plastilină; - planșetă; - sticlă de 0.5 l;	Aprecieri cu privire la realizarea lucrărilor artistico-plastice;
4. Formarea și dezvoltarea unor relații sociale cu covârstnicii;	- realizarea unei lucrări colective; - împodobirea bradului de Crăciun;	- explicația; - exercițiul; - demonstrația;	-creioane colorate; - fișe de colorat; - brad; - globuri; - beteală;	Aprecieri cu privire la realizarea sarcinilor de lucru;

EVALUAREA ABILITĂȚILOR INSUFICIENT DEZVOLTATE ȘI A PROBLEMELOR NEREZOLVATE ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. înv. Preș. RUSAN CARMEN LIA
GRĂDINIȚA CU P.P. POIENIȚA, CLUJ-NAPOCA

Identificarea abilităților care le lipsesc copiilor și a așteptărilor pe care aceștia nu le pot îndeplini constituie parte esențială din intervenție. Astfel, în continuare voi prezenta un instrument specific creat pentru acest demers: Evaluarea abilităților insuficient dezvoltate și a problemelor nerezolvate (ALSUP - Assessment of Lagging Skills and Unsolved Probles).

Dacă problemele nerezolvate au fost notate corect, este probabil ca lista acestora să fie lungă, însă acestea nu pot fi rezolvate toate odată, prin urmare va fi nevoie să prioritizăm. În primul rând trebuie să rezolvăm acele probleme care pot pune în pericol siguranța, iar apoi acele probleme care cauzează cel mai des episoade de incompatibilitate. Trebuie avut în vedere să nu insistăm prea mult pe prioritizare, pasul cel mai important este soluționarea colaborativă și proactivă a acestora.

Rezolvarea colaborativă a problemelor presupune parcurgerea a trei pași: pasul empatiei, definirea îngrijorării adultului și pasul invitației.

1.Pasul empatiei – presupune colectarea informațiilor despre ceea ce îl preocupă pe preșcolar, care este punctul lui de vedere în ceea ce privește o anumită așteptare cu care are dificultăți. Este important ca adulții să facă asta în mod proactiv, în majoritatea timpului. Scopul acestui pas este acela de a-i demonstra preșcolarului că adultul este într-adevăr interesat și curios de îngrijorările sale. Colectarea informațiilor începe printr-o introducere cum ar fi: “Am observat că..., Ce se întâmplă?” inserând în locul punctelor de suspensie o problemă nerezolvată.

2. Pasul definirii îngrijorării adultului. În cadrul acestei etape, adultul își prezintă propriile îngrijorări legate de problemele nerezolvate ale copilului. Aceasta este o etapă ce creează dificultate prin faptul că adulții adeseori trec cu vederea propriile îngrijorări și se grăbesc să propună (adeseori chiar să impună propriile soluții). Problema survine din faptul că soluțiile propuse înainte ca îngrijorările ambelor părți să fie identificate nu vor funcționa, tocmai pentru că ele nu iau în considerare ambele părți implicate. În cazul în care copilul vine cu propria soluție, se creează o luptă între cele două părți pentru impunerea propriei soluții, situație care nu este de dorit. Pentru a-și exprima îngrijorările adulții utilizează cel mai adesea formulări cum ar fi: “Îngrijorarea mea este că...”, “Mă preocupă faptul că...”.

3. Pasul invitației la colaborare. Ultimul pas presupune luarea în considerare a potențialelor soluți care ar putea adresa îngrijorările ambelor părți implicate, îngrijorări care au fost anterior identificate și clarificate. Acest pas îi permite copilului să realizeze că rezolvarea problemei este un proces în care este și el implicat. Subliniem faptul că această colaborare nu se referă la identificarea unei consecințe ci a unei soluții pentru problema adresată. Adulții pot lansa propunerea printr-o formulare: ”Hai să ne gândim cum am putea să rezolvăm această problemă”, după care îi permit copilului să vină primul cu idee (“Ai vreo idee?”).

Dacă în pasul empatiei au fost exprimate mai multe îngrijorări este evident faptul că nu va fi posibil să găsim o soluție care să le rezolve pe toate. De aceea este important ca adulții să clarifice de la început pentru care îngrijorări caută soluții și pe care le amână pentru mai târziu.

PLAN DE INTERVENȚIE

Abilități insuficient dezvoltate: *Dificultăți în a devia de la reguli și rutine*

Probleme nerezolvate:

Abilități insuficient dezvoltate: *Dificultăți cu persistența în sarcinile provocatoare sau obositoare.*

Probleme nerezolvate:

Problema:

Dificultăți în a realiza un desen, în 25 de minute, prin a se juca cu creioanele colorate sau materialele de pe măsuță, a arunca cu creioane prin sala de grupă sau a ascunde lucrurile necesare activității.

1. **Pasul empatiei**

Profesorul: Am observat că întâmpini dificultăți în a realiza desenul propus, în timpul activității, nu reușești să finalizezi lucrarea, te joci mereu cu creioanele colorate, ba chiar arunci cu ele prin sala de grupă. Ce se întâmplă?

Copilul: Nu știu.

Profesorul: Horia, ce ți-a trecut prin minte azi, când trebuia sa desenezi ”Planeta Pământ”, iar la un moment dat, ai început să arunci cu creionele colorate prin gupă ?

Horia: Nu știu. Nu știu ce am gândit.

Profesorul: Îmi poți spune mai multe despre asta?

Copilul: Păi, eram supărat deoarece nu îmi place ora de desen, nu știu să colorez prea bine și prefer să mă joc cu creioanele.

Profesorul: Deci, dacă nu ai fi fost supărat, deoarece nu îți place ora de desen, deși ai reușit să realizezi jumătate din desen, ar mai fi fost și altceva care să te determine să arunci cu creionele colorate prin sala de grupă?

Horia: Cred că da. Încep să mă plictisesc, durează prea mult să termin desenul. Eram îngrijorat că nu o să vă placă ceea ce am desenat.

Profesorul: Vreau să văd dacă am înțeles bine. Este greu pentru tine finalizezi lucrarea, deoarece te simți plictisit, pentru că durează prea mult să termini desenul, deși ai reușit să realizezi jumătate din desen și activitatea nu s-a încheiat, și deoarece erai îngrijorat că nu o să îmi placă ceea ce ai desenat. Mai este și altceva care te împiedică să-ți finalizezi desenul?

Horia: Nu.

2.Pasul definirii îngrijorărilor adultului

Profesorul: Lucrurile stau în felul următor, eu sunt îngrijorată, că dacă nu reușești să realizezi desenul propus, până la încheierea activității, fără să te joci sau să arunci cu creioanele colorate prin sală, nu vei putea să îți dezvolți abilitatea de a desena și de a fi apreciat de către cei din jurul tău (profesor, părinți, copii) și asta va face ca în timp să-ți pierzi încrederea în tine. Îmi mai fac griji și că ceilalți copii din grupă vor fi și ei supărați, deoarece îi deranjezi, prin atitudinea ta, ba chiar îi poți răni, aruncând cu creioanele, iar aceștia vor refuza să mai stea lângă tine, deoarece o să le fie greu să se concentreze, pentru a-și realiza desenul propus.

3.Pasul invitației

Profesorul: Mă întreb dacă există o cale să găsim o soluție împreună….., pentru tine este greu să realizezi desenul până la finalul activității, fără a te juca sau fără a arunca cu creioane prin sala de grupă, pentru că te simți plictisit, că durează prea mult să termini desenul și totodată te simți îngrijorat și supărat că nu o să îmi placă ceea ce ai desenat?

Profesorul: Horia, îți vine în minte vreo soluție?

Horia: Nu știu.

Profesorul: Ar fi o variantă să fi așezat lângă mine și să te atenționez cu o paletă de semnalizare, pentru a-ți atrage atenția, în cazul în care nu vei reuși să te concentrezi asupra desenului și vei încerca să arunci cu creioane prin sală. Horia, cum ți se pare?

Horia: E bine! Dar, să-mi repetați de mai multe ori ceea ce trebuie să fac pentru a reuși să termin și eu desenul, la fel ca și colegii mei.

Profesorul: Hai să ne gândim cum ar trebui să te implici activ în cadrul activităților de desen. Hai să ne gândim la niște pași. Prima dată trebuie să asculți cu atenție cerințele. Este partea asta grea pentru tine?

Horia: Nu.

Profesorul: Apoi, trebuie să te asiguri că ai înțeles ceea ce trebuie să desenezi. Este partea asta grea pentru tine?

Horia: Nu este.

Profesorul: Apoi, trebuie să respecți timpul de realizare al lucrării, vom utiliza o clepsidră cu nisip, care indică cele 25 de minute, timp în care va trebui să finalizezi desenul. Este partea asta grea pentru tine?

Horia: O să încerc!

Profesorul: Apoi, trebuie să respecți tema aleasă si etapele de lucru până la capăt. Este partea asta grea pentru tine?

Horia: Nu este.

Profesorul: Până la sfârșitul semestrului al II-lea, după realizarea fiecărui desen, respectând pași stabiliți și fără a te juca sau a arunca creioanele prin sală, vei primi câte un punct; acumulând câte cinci puncte pentru fiecare desen finalizat, ți se va oferi posibilitatea de a alege un joc preferat, și de a fi conducătorul jocului ales.

Horia: Da, poate va fi mai bine pe viitor!

Profesorul: Foarte bine. Am găsit o soluție de comun acord. Deși aceasta ne mulțumește pe ambii există șanse ca atunci când o punem în practică să nu funcționeze așa cum ne-am propus. În cazul în care lucrurile nu se îmbunătățesc, ești de acord să ne reîntâlnim și să încercăm să găsim o altă soluție de comun acord?

Horia: Da.

Rezultate:

- Diminuarea comportamentului hiperactiv ;
- Diminuarea problemelor de atenţie;
- Reducerea comportamentului opozant şi a comportamentului agresiv concomitent cu dezvoltarea unor comportamente alternative prosociale;
- Îmbunătăţirea relaţiilor cu d-na educatoare şi colegii;
- Se implică activ la unele activităţi desfăşurate la grădiniţă;
- Dezvoltarea abilităţilor sociale;
- Dezvoltarea abilităţilor emoţionale;
- Dezvoltarea coordonării oculo-motorii;

PROGRAM DE INTERVENTIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof.Săceleanu Fănica

Liceul Tehnologic ”Anghel Saligny”,Fetești,Ialomița

Numele si prenumele beneficiarului : **X**

Data si locul nasterii

Domiciliul :

Școala/Instituția:

Echipa de lucru:

- Prof.biologie Săceleanu Fănica

Prioritäti pentru perioada (se specifică intervalul de timp)

Septembrie 2020 – Decembrie 2020

Problemele cu care se confruntă copilul/elevul/tânărul (rezultatele evaluării complexe)

- prezintă tulburări ale scrisului – cititului(cu greu realizează în caiet schema lecției de la tablă, citește pe silabe);
- nu are o gândire predominant concretă pentru noțiunile de biologie;
- nu are o capacitate de concentrare a atenţiei asupra fenomenelor biologice;
- poate reproduce desene ale unor structuri biologice simple

Obiective/Priorități:

- ✓ Să realizeze simplificat schema lecției de la tablă
- ✓ Să citească cursiv cuvinte şi propoziţii din manualul de biologie
- ✓ Să efectueze corect anumite copieri de desene date ale organelor vegetale și animale
- ✓ Să identifice după desen anumite organisme

Structura programului de intervenție personalizat

Obiective operaționale	**Conținuturi**	**Metode și mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție Nr.ore/ săptămână**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode și instrumente de evaluare:**
-Să citească cursiv cuvinte şi propoziţii din manualul de biologie -Să efectueze corect anumite copieri de desene ale organelor vegetale -Sa identifice după desen anumite componente celulare	Celula procariotă Celula eucariotă Organite citoplasmatice Diviziunea celulară- Mitoza Diviziunea celulară- Meioza	-descoperirea; -explicaţia; -observaţia; -conversaţia; -demonstraţia; -brainstorming; -fişe de lucru; -planşe	2h 2h 2h 2h 2h	-Se exprimă corect logic -Identifică situația problematică -Rezolvă probleme simple -Desenează dupa model -Sesizează ordinea logica a succesiunii evenimentelor -Se exprimă corect , respectând ordinea	-evaluarea orală; -fişa de lucru; -observaţia directă şi indirectă; -fişe de lucru cu imagini;
-Să compare maladiile genice cu cele cromozomiale -Sa identifice după desen anumite maladii genetice	Notiuni de genetică umană.Maladii ereditare genomice Maladii ereditare cromozomiale Maladii ereditare genice Consolidare-Evaluare	-descoperirea; -explicaţia; -observaţia; -conversaţia; -demonstraţia; -brainstorming; -fişe de lucru; -planşe	2 h 2 h 2 h 2 h	-Se exprimă corect logic -Identifică situatia problematică -Rezolvă probleme simple -Desenează dupa model -Sesizează ordinea logică a succesiunii evenimentelor -Se exprimă corect , respectând ordinea	-evaluarea orală; -fişa de lucru; -observaţia directă şi indirectă; -fişe de lucru cu imagini;

DOMENII DE INTERVENȚIE RECOMANDATE :

- Cognitiv;
- Comportamental.

EVALUAREA PERIODICĂ:

● Obiective realizate:

- Identifică după desen anumite componente celulare,
- Execută corect anumite copieri de desene ale organelor vegetale,
- Citește cursiv cuvinte și propoziții

● Dificultăti întâmpinate:

- Cognitive:urmărirea unei explicații complicate, lipsă de concentrare
- Comportamentale:Nu este cazul

METODE CU IMPACT **pozitiv :** recompensarea socială, întărirea pozitivă , modelarea comportamentală , explicația , demostrația

Negativ: - comportamentul față de colegi

EVALUAREA PERIODICĂ **:** semestrial / anual

ROLUL ȘI MODUL DE IMPLICARE A PĂRINȚILOR ÎN PROGRAM – Participarea părinților la orele de curs și realizarea de activități extracurriculare cu elevul.Consilierea părinților ,în colaborare cu consilierul școlar, pentru atingerea obiectivelor.

THE COUNSELLING OF STUDENTS WITH LEARNING DIFFICULTIES

The teachers responsible for this are
Mrs. Sonia Berza and Mrs. Mazilu-Cireșeanu Ana

Individualized counselling plan

Surname, name of the pupil: **S.R.**

Grade: IX

The (SEN) category where he could be placed: average learnig difficulties.

SEN certificate – The evaluation service, academic and professional orientation.

The assessment and conceptualisation of the problem

The main characteristics of the student and obstacles for learning:

- he has levels of performance that are below the anticipated one
- he faces difficulties in writing, reading, calculating
- he has difficulties in carrying out longer assignments, in concentrating on some tasks /assignments over longer periods of time, in selecting and concentrating on the relevant aspects of a task
- he has difficulties in understanding and implementing general concepts
- the motivation of the intelectual activity is weak and he has a certain degree of self-deprecation

Techniques used in assessment:

- interview, self-evaluation questionnaire
- the direct observation of the behaviour
- information obtained from the headmistress, teachers and parents

Personalized intervention programme

- Learning support assistant
- Education professionals: adapted differentiated curriculu (the differentiation of the contents, of the teaching-learnig process and of the assignments)
- Personal counselling

The objectives of the counselling

A. the counselling of the educational professsionals in view of using the didactic strategies aiming to reduce the obstacles for learning

- The facilitation of the understanding and the working with concepts and key information (offering materials,
- adapted worksheets,offering verbal and written indications in very simple words,offering individual tasks, devided in smaller stages, the use of underlining and of the colours while teaching)
- The growth of self-confidence, of the confidence in the ability of learning: offering positive feedback (praise,symbolic rewards), encouragement and support to ask for help when he needs it
- Efficient assignment startegies: extra time for the accomplishmnent of the evaluation tasks, adapted evaluation worksheets having the information written down

B. the counselling of the parents – personal discussions with the parents(to talk about the child, emotional support, involvement in the child’s learning schedule)

C. The counselling of the child - Objectives

O1 – the development of the self-knowledge capacity:

- Suggested exercises and activities:

- *Who am I? ; Strong points,weak points ; What I like about myself*

O2 – the stimulation of motivation for learning: learning being mostly affective and motivational:

Ways of stimulating motivation :

- The competition with oneself (what I did better than last time; How much have I progressed?) - discussions
- The therapy of success: What am I doing right? (in different activities), the list of my success

O3 – the developlment of the positive self-esteem and of the faith in one's own strength

- The development of the self-suficiency feeling so as to mobilize the rources in the learning activity(the belief that he can fulfill a certain task) - Suggested activities and exercises:
- offering some opportunities to get to know one's possibilities, the appraisal of the others (parents, friends, siblings, teachers, colleagues):
- *I am good at.....; I am googd at.... ...; What do I like doing?; My qualities ; What do I like about myself? ; What do I know to do the best?*

O4 – the management of learning:

- *How do I study for.....; When do I study?, why do I study?; When I do not study,why I do not do it?; Do I understand what I read?*

O5 – the practice of the assertive behaviour (expressing and personal opinions)- Games to express emotions:

- *Identify the emotion ; The things I do when I have different emotional states ; Emotions and self-esteem (When I feell.....,I think about myself ..... How do I feel today?*

O6 – the development of the communication and interacting capacity - Activities :

- *How do my colleagues see me?; How do my frinds see me?; How do I ask for help when I need it ?*

The assessment of the intervention : Information obtained from the headmistress,teachers and parents.

Recommendations for the educational professionals

- Information regarding:

1. The diferrrentiation of leaning(the differentiated treatment)-the adaptation of the contents and educational strategies according to the particularities of the student
2. The particularisation of learning(individual treatment) which aims at the maximum exploitation of the possibilities and individual efforts

- Differentiated adapted curriculum - the differentiation of contents(minimal knowledge, essential notions) the differentiation of processes (guidance, semi-guidance, specific materials), differentiation of structures (frontal and group activities)

  The planning of differentiated learning sequences

- The use of didactic strategies which should aim to diminish the obstacles of learning:
  1. The creation of a safe and stimulating studying environment
  2. Offering materials/adapted worksheets (individual worksheets, recuperation, exercises worksheets, assessment worksheets)

- Materials, written information worksheets which are not complex or extended

- Offering very verbal and written indications usig very easy words
- Verbal tasks followed by practical examples (the teacher will tell him what to do, and he will also show him what to do)
- The linking of the concepts of the lesson with the student's life experience
- The use of symbols, underlining, the use of colours when writing on the blackboard and in the worksheets
- The presentation of concepts step by step and possibilities of repeating and applying them
- Offering individual tasks, divided in smaller achievable stages
- To develop his selfconfidence, the confidence in his capacities of studying and of fulfilling tasks :
    1. Offering positive feedback(praises,rewards)
    2. Help, support in presenting the results of his work
    3. The possibility of working in pairs or small groups
    4. Encouraging him to ask for help when he needs it
- Efficient assessment strategies:
    1. Extra time for the achievement of the assessment tasks
    2. Assessment through practical applications
    3. Helpful questions(oral assessment) that link the notions to his everyday experience

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT
RELIGIE, CLASA A III-A

BREAZU DANIELA MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICOLAE BĂLCESCU" PLOIEȘTI

1. INFORMAŢII GENERALE:

Numele:

Nr. Certificat orientare şcolară:

Data naşterii:

Şcoala: **Gimnazială**

Clasa: a III-a

Profesor religie:

Data de elaborare a programului: septembrie

Durata de desfăşurarea a programului: anul şcolar:

Domeniul de intervenție: Religie, cultul creştin- ortodox

2. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* clinic sănătos;
- *psihologic*: intelect liminar, deficit de atenţie, hiperactiv, agitat.
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare şi a curriculumului de citire–scriere,

CAPACITĂŢI-COMPETENŢE-ABILITĂŢI-LACUNE-NEVOI:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu strictețe regulile jocului şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

PROBLEME CU CARE SE CONFRUNTĂ COPILUL LA DISCIPLINA RELIGIE

- termenii religioşi specifici;
- posibilităţi de exprimare reduse;
- tendinţa de a formula eronat adevărul de credinţă;
- redarea orală și scisă a răspunsurilor, comunicare greoaie;

Din cele 20 de conținuturi ale programei de religie pentru clasa a III-, am selectat jumătate, adică 10, ritmul lui fiind unul mai lent. Am ales cele mai atractive și lesne de înțeles lecții. Conținuturile selectate de mine sunt:

1. Bucuria de a trăi
2. Omul în relație cu natura
3. Când un om devine creștin
4. Primirea iertării prin spovedanie
5. Alegerea binelui în viață
6. Necesitatea de a spune întotdeauna adevărul
7. Blândețea și bunătatea în relație cu ceilalți
8. Importanța de a avea răbdare cu cei din jur
9. Nașterea Domnului
10. Învierea Domnului

3. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Competențe	**Activităţi de învăţare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
1.2. Identificarea principalelor îndatoriri ale unui creștin în relație cu semenii, pe baza valorificării unor experiențe din viața cotidiană 1.3. Formularea unor reguli de comportament moral-creștin, pentru diferite contexte de viață familiare 2.1. Exersarea unor roluri în cadrul grupurilor de apartenență 2.2. Descrierea unor tipuri de relații și atitudini sociale, din perspectiva	- lectura unor texte relevante, biblice și din viețile sfinților - jocuri de rol „Cum mă comport în situația...”, în relație cu diferite contexte relevante (alegerea binelui/ răului, comportamentul în relație cu semenii, comportamentul în relație cu diferite viețuitoare) - discuții privind rolul muncii și al efortului în viața omului, rolul profesorilor în viața omului - exerciții de identificare și valorizare a propriilor calități, prin desene, dialoguri, jocuri - analiza unor situații privind respectarea anumitor reguli de comportament moral-	Metode: - observația - conversația - lecturarea - povestirea - explicația - problematizarea Mijloace: - planșe cu imagini despre Pilde; -lecturarea textului biblic în care se regăsește Rugăciunea Domnească; - lecturi și poezii religioase	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate, la solicitarea profesorului; - citește în ritm propriu cuvinte şi propoziţii, corectate la intervenţia profesorului - citește fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlneşte cuvinte;

moralei religioase, pornind de la situații concrete 3.2. Prezentarea importanței unor sărbători și evenimente cu semnificații religioase, din viața familiei și a comunității	creștin în diferite contexte date (jocuri de rol, povestiri, analiza unor imagini, filme, desene animate) - studii de caz, pornind de la situații reale sau imaginare familiare, care evidențiază importanța respectării unor reguli de comportament moral-religios - realizarea unor icoane în acoarelă și carioci - realizarea unor obiecte hand made.	- fișe de lucru - calculator -videoproiector - fișe cu sfinți pentru a colora	- Se străduiește să aibă un comportament cât mai plăcut și moral și să se integreze tot mai bine în colectivul clasei, să nu mai vorbească neîntrebat. -Lucrează sub supraveghere lucrări practice, felicitări, fișe individualizate, icoane, citește lecturi religioase scurte din poveștile lui Leon Magdan.

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește citirea conștientă;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula, jocul didactic;
- dezvoltarea abilităţilor de memorare a unei rugăciuni şi semnificaţia ei;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului religios;
- dezvoltarea autonomiei personale, morale și sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Sveduneac Marinela
Adriana, C.S.E.I. Suceava

I. Date generale:

Numele și prenumele elevului: D.C.

Data naşterii: 02.01.2008

Domiciliul: Suceava

Clasa: a VII-a B

Domeniul de intervenție: Educație fizică și sport

Perioada evaluării și a elaborării planului: septembrie 2021

Durata de desfășurarea a programului: pe tot parcursul anului școlar

DIAGNOSTIC: tulburare schizo-afectivă și retard mental sever, tulburare pervazivă din sfera autistă, exces ponderal și hiperactivitate, retard în dezvoltarea psihică și limbaj, instabilitate psihică

Grad de handicap: grav cu asistent personal

II. Obiectivele programului:

1. Scăderea greutăţii corporale;
2. Îmbunătăţirea/creşterea capacităţii de efort a organismului;
3. Îmbunătăţirea respiraţiei şi mărirea ventilaţiei pulmonare;
4. Tonifierea generală a organismului şi în mod deosebit a musculaturii abdominale;
5. Înlăturarea afecţiunilor asociate (spatelui cifotic);
6. Stimularea proceselor de dezasimilaţie prin activarea unui consum energetic crescut, mărind durata şi activitatea reacţiilor de oxidare celulară;
7. Prevenirea instalării altor afecţiuni generate de supraponderabilitate;
8. Prevenirea hipotoniei gastrice şi intestinale.

Obiective operaționale:

1. Obiective psihomotrice:

- să execute corect exercițiile comandate în ritm susținut;
- să coordoneze mișcările respiratorii cu mișcările de membre sau trunchi;
- să exerseze mișcările demonstrate, acționând la nivelul musculaturii abdomenului, brațelor și picioarelor.

2. Obiective cognitive:

- să înțeleagă indicațiile metodice prezentate;
- să cunoască importanța execuției corecte a exercițiilor;
- să memoreze exercițiile pentru a le putea efectua și acasă.

3. Obiective afective:

- să răspundă comenzilor și să le ducă la bun sfârșit;
- să ajute profesorul în așezarea și strângerea materialelor;
- să-și dezvolte încrederea în forțele proprii.

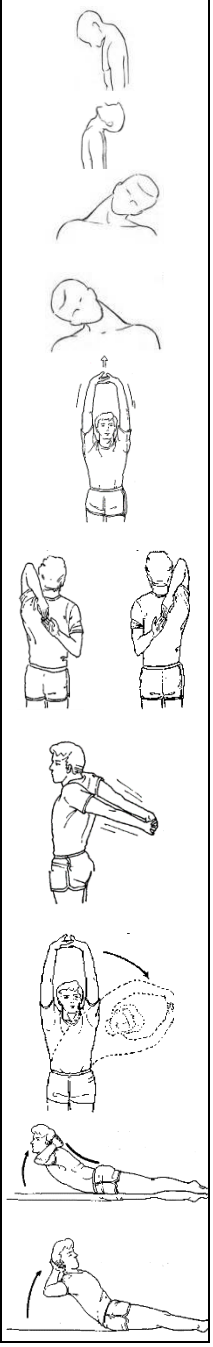
III. Mijloace folosite: stretching (de încălzire); gimnastică medicală: gimnastică articulară, exerciţii aplicative, gimnastică respiratorie, gimnastică abdominală.

IV. Materiale didactice: scară fixă, oglindă, saltea, covor rulant, gymmball, balon.

V. Buget de timp alocat: 2 ore/săptămână x 8 săptămâni

VI. Evaluare periodică: decembrie 2021

În funcție de rezultatele obținute în urma măsurătorilor intermediare, se va schimba programul de exerciții sau se va trece la următoarul ciclu de lecții.

Nr. crt.	Verigile lecției	Metode și mijloace	Dozare	Indicații metodice și organizatorice
1.	Organizarea activității	- Verificarea ținutei și a stării de sănătate a elevului. - Anunțarea sarcinilor lecției.	30”	
2.	Pregătirea organismului pentru efort	*Exerciții de stretching (de încălzire):* 1. Stând depărtat: flexia capului și gâtului - menținere 10-15 secunde; - inspir lent pe nas, două expiruri lente pe gură. 2. Stând depărtat: extensia capului și gâtului - menținere 10-15 secunde; inspir lent pe nas, două expiruri lente pe gură. 3. Stând depărtat cu mâinile pe șolduri: flexia gâtului lateral stânga și menținere 10-15 secunde; inspir lent pe nas, două expiruri lente pe gură. 4. Stând depărtat cu mâinile pe șolduri: flexia gâtului lateral dreapta și menținere 10-15 secunde; inspir lent pe nas, două expiruri lente pe gură. 5. Stând ușor depărtat, spatele drept: flexia membrelor superioare cu degetele întrepătrunse și palmele orientate cranial; împingerea cranială a acestora și menținere 10-15 secunde; inspir lent pe nas, două expiruri lente pe gură. 6. Stând ușor depărtat cu genunchii extinși: flexia unui membru superior și extensia celuilalt; flexia antebrațelor și apropierea cât mai mult a degetelor mâinilor – menținere 10-15 secunde; inspir lent pe nas, două expiruri lente pe gură. Se schimbă brațele. 7. Stând ușor depărtat, spatele drept: - extensia maximă a membrelor superioare cu degetele întrepătrunse la spate și menținere 10-15 secunde; - inspir lent pe nas, două expiruri lente pe gură. 8. Stând ușor depărtat și cu genunchii extinși: flexia membrelor superioare cu degetele întrepătrunse și palmele orientate cranial; îndoirea la maximum a trunchiului spre stânga/dreapta și menținere 10-15 secunde; inspir profund pe nas, două expiruri lente pe gură. 9. Decubit ventral cu mâinile la ceafă: extensia trunchiului și menținere 10-15 secunde; inspir profund pe nas, două expiruri lente pe gură. 10. Decubit dorsal cu mâinile la ceafă: ridicarea trunchiului la 45° și menținere 10-15 secunde; inspir profund pe nas, două expiruri lente pe gură. 11. Stând cu spatele lipit de scara fixă: ridicarea membrului inferior stâng cu genunchiul flectat la piept și prinderea acestuia cu mâinile - menținere 10-15 secunde; inspir profund pe nas, două expiruri lente pe gură. Se repetă cu membrului inferior drept. 12. Stând cu fața la scara fixă, sprijin cu mâna dreapta de o șipcă la nivelul taliei: flexia genunchiului stâng și prinderea gleznei cu mâna stângă – tragere în sus și menținere 10-15 secunde; inspir profund pe nas, două expiruri lente pe gură. Se repetă cu membrului inferior drept.	2x 2x 2x 2x 2x 2x fiecare 2x 2x pe fiecare parte 2x 2x 2x fiecare 2x fiecare	

				
3.	Decontracturarea musculaturii bolnave	- mers liniştitor cu exerciţii de respiraţie; - din atârnat cu spatele la scara fixă: scuturări şi balansări ale corpului, extensii de trunchi şi picioare;	3-4x 5-6x	- cu relaxare neuromusculară
4.	Exercitarea componentei neuro-psihice	- redresare activă (în faţa oglinzii); redresare activă cu ochii închişi, apoi controlarea poziţiei în oglindă; - exersarea respiraţiei de tip abdominal: se aşează mâna dreapta pe abdomen şi mâna stângă pe piept; se efectuează o expiraţie profundă; se inspiră lent pe nas; se expiră pe gură, cu buzele uşor rotunjite, asfel încât aerul să producă la ieşire un zgomot asemănător vocalei „u”.	2x fiecare 3x	- conştientizarea atitudinii corecte - să bombeze abdomenul la inspir; să retragă abdomenul la expir
5.	Exercitarea componentei musculo-articulare	• Stând depărtat: flexii şi extensii alternative ale membrelor superioare cu arcuire; extensii ale membrelor superioare abduse la 90° cu arcuire, alternativ cu flexia coatelor; circumducţii înspre înapoi, simultan şi alternativ; • Stând: sărituri cu corda înspre înapoi, pe ambele picioare. • Patrupedie: extensii ale membrelor inferioare; extensii ale membrelor inferioare cu flexia membrului superior de aceeaşi parte; extensii ale membrelor inferioare cu flexia membrului superior de partea opusă; • Ridicări pe vârfuri, pe prima treaptă a scării fixe. • Genuflexiuni cu sprijinul mâinilor la scara fixă. • Cătărare – coborâre pe scara fixă. • Decubit dorsal: forfecări ale membrelor inferioare ridicate la 45°; „bicicleta”; - cu tălpile sprijinite pe sol: ridicarea şi coborârea bazinului; - respiraţii abdominale. • „Menţine hârtia!”: printr-o expiraţie puternică şi prelungită trebuie să menţină o hârtiuţă pe perete cât mai mult timp. • Decubit ventral pe gymmball: extensii ale membrelor inferioare insoţite de flexii ale membrelor superioare.	2x8t fiecare 10x 2x4t fiecare 10x 10x 2x 2-8x fiecare 3-4ori 3-4ori 2-3ori 10x	- să execute corect exerciţiile - să menţină spatele drept - ritmul se va regla în funcţie de exerciţiu - se va efectua inspir pe extensii, expir pe flexii - se vor efectua permanent corectări - la 30-40 cm de perete
6.	Revenirea la exercitarea componentei neuro-psihice	Mers cu relaxarea braţelor şi picioarelor. Exerciţii de respiraţie: umflarea unui balon; - cu balonul în mâini: se duc braţele în sus şi se aruncă balonul cu inspiraţie; se prinde balonul, se trece în ghemuit şi se expiră; - „Ţine cât mai mult balonul în aer” (cu ajutorul respiraţiei).	3-4x	- să efectueze corect exerciţiile de respiraţie
7.	Concluzii şi aprecieri	- aprecieri, indicaţii şi recomandări privind activitatea independentă a elevului.	30¨	

PROIECT DIDACTIC

Coroban Ioana Florentina
Grădinița P.P. Palatul Fermecat Arad

Grădinița: P.P. “Palatul fermecat”,Arad

Nivelul: I/ **Grupa :** mică „B” – Grupa Ursuleților

Tema : Când,cum și de ce se întâmplă?

Subtema : “Jocurile copiilor iarna”

Forma de realizare: activitate integrată- “Prietenul meu de zăpadă”

Forme de organizare: frontal, pe grupuri, individual

Tipul de activitate: dobândire de cunoştinte, formare de priceperi şi deprinderi

ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)

Rutine: „Bulgări mari rostogolim, un om de zăpadă construim” – desprinderea de a lucra în echipă

Tranziții: Recitarea versurilor:

1) “Povestea mi-ați ascultat
Iar acum, cum v-am rugat,
Spre măsuțe să porniți
Mătura și fularul să le descoperiți.”

2) “Fularul voi mi-ați găsit
Și acuma m-am gândit
Cu toții să ne jucăm
Cărbuni și morcovi să adunăm”

3) “Iar acum c-am terminat
În toate m-ați ajutat
Pe scaune să ne-așezăm
Pălăria s-o pictăm”

Întâlnirea de dimineaţă:

-Salutul:

"Bună dimineaţa, în zi de iarna,
Mă bucur să ne vedem iară,
În cerc să ne adunăm,
Frumos să ne salutăm,
A început o nouă zi,
Bună dimineaţa, copii!"

-Prezența:

"După ce ne-am adunat
Şi frumos ne-am salutat
Oare azi cine lipseşte
Să vedem cine ghiceşte?"
Împreună cu copiii fac prezenţa.

-Calendarul naturii:

"A-nceput o nouă zi!
Cum e vremea azi,copii?"
Se folosesc jetoane,imagini,se completează calendarul naturii, ziua,data,luna,anul.Se discută starea vremii:
-"În ce anotimp suntem?"
-"Cum este vremea în acest anotimp?"
-"Astăzi cum este vremea?"

-Împărtășirea cu ceilalți:

”La noi in ograda a aparut omul de zapada”.
Copiii spun ce jocuri de iarna mai cunosc".

-Noutatea zilei: vizita Omului de zăpadă

ACTIVITATI LIBER ALESE (ALA1)

- **Joc de masă**

Subiectul: “Găsește perechea fularului”

Mijloc de realizare : sortare de imagini

Obiective operaționale : - să identifice corect perechea fularului, punând în corespondență imaginile

Metode şi procedee : conversația, explicația, demonstrația, exercițiul

Mijloace de învăţământ : imagini cu fulare colorate

Desfăşurarea activităţii : copiii vor identifica perechea fularului, iar apoi vor pune în corespondență imaginile, pentru a putea ajuta omul de zăpadă.

• CONSTRUCȚII

Subiectul: “Mătura omului de zăpadă”

Mijloc de realizare : construcții

Obiective operaționale : - să îmbine materialele din natură pentru a obține mătura omului de zăpadă

Metode şi procedee : conversația, explicația, demonstrația, exercițiul

Mijloace de învăţământ : materiale din natură

Desfăşurarea activităţii : Copiii vor îmbina materialele din natură pentru a-i face mătura omului de zăpadă.

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA2)

Subiectul : “Cărbuni și morcovi adunăm, pe omul de zăpadă îl ajutăm!”

Mijloc de realizare : joc distractiv

Obiective operaţionale : - să respecte regulile jocului distractiv: “Cărbunii și morcovi adunăm, pe omul de zăpadă îl ajutăm!”

- să manifeste spirit de cooperare si spirit de echipa, participând astfel la reușita echipei

Metode şi procedee : conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul

Mijloace de învăţământ : ecusoane cu imaginea omului de zăpadă cu fularul roșu sau albastru, un cos, cărbuni, morcovi

Desfăşurarea activităţii : copiii sunt împărțiți în doua echipe, echipa omului de zăpadă cu fular roșu si echipa omului de zăpadă cu fular albastru. În fața fiecărei echipe se află un coș, în care copiii din echipa omului de zăpadă cu fular roșu vor aduna cărbunii, iar copiii din echipa omului de zăpadă cu fular albastru vor aduna morcovi, pentru a-l ajuta pe omul de zăpadă. Copiii trebuie să adune cărbunii sau morcovii din spatiul delimitat pentru fiecare echipa. Echipa care termină prima de adunat cărbunii sau morcovii este desemnată echipa câștigătoare.

Se explică și se demonstrează regulile jocului, după care se efectuează jocul de proba, apoi jocul propriu zis.

Jocul se încheie în momentul în care una dintre echipe a terminat de adunat toți cărbunii sau morcovii.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

•Domeniul : limbă și comunicare

Categoria de activitate: Educarea limbajului

Subiectul activităţii : “Povestea omului de zăpadă!”

Mijloc de realizare : lectura educatoarei

Metode și procedee : conversația, povestirea, explicația, explozia stelară

Mijloace de învățământ : om de zăpadă din material textil, planșe cu momentele principale ale poveștii, imagini pentru schema Exploziei stelare

Obiective de referinţă: - să participe la activitățile de grup, inclusiv la activitățile de joc, atât în calitate de vorbitor, cât și în calitate de auditor.

- să audieze cu atenție un text, să rețină ideile acestuia și să demonstreze că l-a înțeles

Obiective operaţionale : -să urmărească linia povestirii concomitent cu imaginile momentelor principale ale acestia

- să demonstreze înțelegerea textului răspunzând corect la întrebările adresate

- să coreleze imaginea cu răspunsul corect completând astfel schema Exploziei stelare

Desfășurarea activității:

INTRODUCEREA ÎN ACTIVITATE ȘI CAPTAREA ATENȚIEI

Captarea atenției se realizează prin apariția omului de zăpadă, care le spune copiilor că astăzi a venit la noi, pentru că a auzit că suntem cuminți și isteți, și putem să-l ajutăm să-și recupereze pălăria, năsucul, nastrureii și mătura.

PREZENTAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR

Omul de zăpadă, le spune copiilor că înainte de a-l ajuta, vrea să le povestească ce i s-a întâmplat, de a rămas fără toate acestea, astfel realizându-se **anunțarea poveștii “Povestea omului de zăpadă”**

DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII

“Să vă spun ce s-a întâmplat în acea zi...” Omul de zăpadă prezinta povestea “Povestea omului de zăpadă” (anexa 1),arătând copiilor imagini care reprezintă ideile principale ale poveștii.

1. Un copil ridică un om de zăpadă în grădină.
2. Zâna Iarna îi dă viață omului de zăpadă.
3. Omul de zăpadă face cadouri musafirilor nopții: căprioare, păsări, iepurași, pitici.
4. Zâna Iarna îl răsplătește pentru bunătatea lui.

Conținutul poveștii va fi prezentat clar, coerent, corect și expresiv, cu un ton și o mimică adecvată. Pe parcursul povestirii, cuvintele necunoscute se explică o dată cu expunerea textului, și se vor folosi o serie de mijloace prin care se va nuanța expunerea în funcție de stările afective pe care textul literar le implică, și anume: tonul cald potrivit importanței faptelor, modularea vocii pentru a imita personajele, marcarea pauzelor determinate de punctuație, mimică și gesturi adecvate situațiilor prezentate.

OBȚINEREA PERFORMANȚEI

Pentru obținerea performanței, se folosește metoda interactivă Explozia stelară, reluându-se conținutul poveștii:

CE poveste ați ascultat? (Povestea omului de zăpadă)

UNDE a construit băiețelul omul de zăpadă?(în grădină)

CINE a trecut seara prin gradină? (Zâna Iarna)

CÂND a fost vizitat omul de zăpadă de musafiri? (noaptea)

DE CE de ce a fost răsplătit omul de zăpadă? (pentru bunătatea sa)

Copiii, în urma răspunsurilor date, vor completa schema Explozieie stelare, lipind imaginile potrivite.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII

În **încheierea activității**, Omul de zăpadă mulțumește copiilor pentru că i-au ascultat povestea, răsplătindu-i cu ecusoane cu imaginea unui om de zăpadă, îi îndeamnă să fie buni, și să ajute pe oricine are nevoie.

•Domeniul : estetic și creativ

Categoria de activitate: artistico- plastica

Subiectul activităţii : “Pălăria omului de zăpadă”

Mijloc de realizare : dactilopictură

Metode și procedee : conversația, explicația, demonstrația,exercițiul, turul galeriei

Mijloace de învățământ : machete reprezentând o pălărie, acuarele, palete de culori, pahare cu apa

Obiective de referinţă: : - să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii

Obiective operaţionale : – să denumească corect instrumentele de lucru necesare pentru realizarea lucrării;

- să execute corect miscările de încălzire ale mușchilor mici ai mainilor;

–sa execute corect tehnica dactilopicturii în vederea realizării lucrării “Pălăria omului de zăpadă”;

Desfășurarea activității:

INTRODUCEREA ÎN ACTIVITATE ȘI CAPTAREA ATENȚIEI

Omul de zăpadă le spune copiilor că s-a simțit bine alaturi de ei, și este foarte bucuros că l-au ajutat și și-a recuperat fularul, mătura,nasul și năstrureii, și înainte de a pleca îi roagă să-l mai ajute incă o dată.

Prin recitarea vresurilor, se realizează **tranziția spre DEC** :

“Iar acum c-am terminat

În toate m-ați ajutat

Pe scaune să ne-așezăm

Pălăria s-o pictăm”, în care Omul de zăpadă îi invită pe copii la activitatea de educație plastică.

PREZENTAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR

Omul de zăpadă le spune copiilor că mai are nevoie doar de pălărie să-i nu-i fie frig, în gerul de afară, spunându-le că astăzi vor decora folosind tehnica dactilopicturii „Pălăria omului de zăpadă”

DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII

Copiii se așează la mese, unde **intuiesc materialele** necesare pentru realizarea lucrării: “Pălăria omului de zăpadă”, și anume: o machetă reprezentând o pălărie, acuarele, pahare cu apă.

După intuirea materialelor **se prezintă o lucrare model, apoi se explica și se demonstrează modul de lucru**: fiecare copil va primi o machetă reprezentând o pălărie, însă aceasta trebuie decorată, ca să fie pe placul omului de zăpadă, iar copiii utilizând tehnica dactilopicturii o vor decora.

Se execută exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor: “Lovim palmele ușor/Un-doi-trei, un-doi-trei./Lovim palmele cu spor,/Un-doi-trei, un-doi-trei./Eu strâng pumnii și-i desfac,/ Degetelor fac pe plac;/Un-doi, un-doi./Toti suntem acum vioi/La pian acum cântăm,/ Degetele-mpreunăm./La, la, la, la, la,la;/Exersam mereu așa ”; apoi Omul de zăpadă le urează copiilor spor la lucru, dupa care aceștia lucrează. Dacă este necesar se oferă **explicații suplimentare și ajutor copiilor care întâmpină dificultăți.**

OBȚINEREA PERFORMANȚEI

Dupa **finalizarea lucrărilor** acestea se vor așeza într-o **expoziție,** iar prin **metoda “turul galeriei”**, acestea vor fi apreciate, iar Omul de zăpadă își alege preferata.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII

În **finalul activității** se fac aprecieri cu privire la modul de lucru și la comportamentul copiilor și vor primi recompense dulci din partea Omului de zăpadă.

SCENARIUL ZILEI

Captarea atenției se realizează prin apariția omului de zăpadă, care le spune copiilor că astăzi a venit la noi, pentru că a auzit că suntem cuminți și isteți, și putem să-l ajutăm să-și recupereze pălăria, fularul, năsucul, nastrureii și mătura.

Omul de zăpadă, le spune copiilor că înainte de a-l ajuta, vrea să le povestească ce i s-a întâmplat,de a rămas fără toate acestea, astfel realizându-se **anunțarea poveștii “Povestea omului de zăpadă”**

“Să vă spun ce s-a întâmplat în acea zi...” Omul de zăpadă prezintă povestea “Povestea omului de zăpadă” (anexa 1), arătând copiilor imagini care reprezintă ideile principale ale poveștii.

5. Un copil ridică un om de zăpadă în grădină.
6. Zâna Iarna îi dă viață omului de zăpadă.
7. Omul de zăpadă face cadouri musafirilor nopții: căprioare, păsări, iepurași, pitici.
8. Zâna Iarna îl răsplătește pentru bunătatea lui.

Conținutul poveștii va fi prezentat clar, coerent, corect și expresiv, cu un ton și o mimică adecvată. Pe parcursul povestirii, cuvintele necunoscute se explică o dată cu expunerea textului, și se vor folosi o serie de mijloace prin care se va nuanța expunerea în funcție de stările afective pe care textul literar le implică, și anume: tonul cald potrivit importanței faptelor, modularea vocii pentru a imita personajele, marcarea pauzelor determinate de punctuație, mimică și gesturi adecvate situațiilor prezentate.

Pentru **obținerea performanței**, se folosește metoda interactivă Explozia stelară, reluându-se conținutul poveștii:

CE poveste ați ascultat? (Povestea omului de zăpadă)

UNDE a construit băiețelul omul de zăpadă?(în grădină)

CINE a trecut seara prin gradină? (Zâna Iarna)

CÂND a fost vizitat omul de zăpadă de musafiri? (noaptea)

DE CE de ce a fost răsplătit omul de zăpadă? (pentru bunătatea sa)

Copiii, în urma răspunsurilor date, vor completa schema Explozieie stelare, lipind imaginile potrivite.

În **încheierea activității**, Omul de zăpadă mulțumește copiilor pentru că i-au ascultat povestea, răsplătindu-i cu ecusoane cu imaginea unui om de zăpadă, îi îndeamnă să fie buni, și să ajute pe oricine are nevoie, iar apoi îi invită spre centrele de interes prin recitarea versurilor:

“Povestea mi-ați ascultat
Iar acum, cum v-am rugat,
Spre măsuțe să porniți
Mătura și fularul să le descoperiți.”

Copiii sunt împărțiți la cele doua sectoare, în funcție de ecusoanele primite: la sectorul construcții copiii folosesc materiale din natura și le îmbină în așa fel încât să realizeze mătura omului de zăpadă, găsesc; iar la sectorul joc de masă copiii identifică perechea fularelor apoi vor pune în corespondență imaginile.

Omul de zăpadă este foarte fericit pentru că și-a regăsit fularul și mătura.

Tranzitia către jocul distractiv se realizează prin recitarea versurilor:

“Fularul voi mi-ați găsit

Și acuma m-am gândit

Cu toții să ne jucăm

Cărbuni și morcovi să adunăm”

Copiii sunt împărțiți în două echipe, în funcție de ecusoanele primite (echipa omului de zăpadă cu fular roșu și echipa omului de zăpadă cu fular albastru). . În fața fiecărei echipe se află un coș, în care copiii din echipa omului de zăpadă cu fular roșu vor aduna cărbunii, iar copiii din echipa omului de zăpadă cu fular albastru vor aduna morcovi, pentru a-l ajuta pe omul de zăpadă. Copiii trebuie să adune cărbunii sau morcovii din spatiul delimitat pentru fiecare echipa. Echipa care termină prima de adunat cărbunii sau morcovii este desemnată echipa câștigătoare.

Se explică și se demonstrează regulile jocului, după care se efectuează jocul de proba, apoi jocul propriu zis.

Jocul se încheie în momentul în care una dintre echipe a terminat de adunat toți cărbunii sau morcovii.

Omul de zăpadă multumește copiilor pentru ajutorul acordat, deoarece acum are nasul, năstureii, mătura și fularul, având nevoie doar de pălărie.

Prin tranzitia:

“Iar acum c-am terminat

În toate m-ați ajutat

Pe scaune să ne-așezăm

Pălăria s-o pictăm” , Omul de zăpadă îi invită pe copii la activitatea artistico-plastică.

Omul de zăpadă le spune copiilor că mai are nevoie doar de pălărie să-i nu-i fie frig, în gerul de afară, spunându-le că astăzi vor decora folosind tehnica dactilopicturii „Pălăria omului de zăpadă”

Copiii se așează la mese, unde **intuiesc materialele** necesare pentru realizarea lucrării: “Pălăria omului de zăpadă”, și anume: o machetă reprezentând o pălărie, acuarele, pahare cu apă.

După intuirea materialelor **se prezintă o lucrare model, apoi se explica și se demonstrează modul de lucru**: fiecare copil va primi o machetă reprezentând o pălărie, însă aceasta trebuie decorată, ca să fie pe placul omului de zăpadă, iar copiii utilizând tehnica dactilopicturii o vor decora.

Se execută exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor: “Lovim palmele ușor/Un-doi-trei, un-doi-trei./Lovim palmele cu spor,/Un-doi-trei, un-doi-trei./Eu strâng pumnii și-i desfac,/ Degetelor fac pe plac;/Un-doi, un-doi./Toti suntem acum vioi/La pian acum cântăm,/ Degetele-mpreunăm./La, la, la, la, la,la;/Exersam mereu așa ”; apoi Omul de zăpadă le urează copiilor spor la lucru, dupa care aceștia lucrează. Dacă este necesar se oferă **explicații suplimentare și ajutor copiilor care întâmpină dificultăți.**

Dupa **finalizarea lucrărilor** acestea se vor așeza într-o **expoziție,** iar prin **metoda “turul galeriei”**, acestea vor fi apreciate, iar Omul de zăpadă își alege preferata.

În **finalul activității** se fac aprecieri cu privire la modul de lucru și la comportamentul copiilor și vor primi recompense dulci din partea Omului de zăpadă.

“Sunt foarte bucuroas pentru că am petrecut o zi minunantă alături de voi, dragi copii.Vă mulțumesc că m-ați ajutat și vă aștept afară să ne jucăm cu zăpadă.”

Anexa 1

Povestea omului de zăpadă

Aceasta este o poveste veche, veche, de pe vremea primului om de zăpadă.

Într-o iarnă friguroasă, cu mult omăt, un copil se juca singur în curtea din spatele casei, în zăpadă. Nu avea prea multe jucării, dar avea multă zăpadă, așa că nu se plângea. A început să facă bulgări mari: unu, doi, trei, mai mari, mai mici, apoi i-a așezat unul peste altul, ca la un turn.S-a gândit apoi să-și decoreze turnul, dar tot ce a găsit prin curte au fost câțiva cărbuni, un morcov înghețat rămas rătăcit prin grădină din toamnă, o căciulă veche și un ciot de mătură de prin magazie. Pe înserat, copilul a intrat în casă, lăsând turul de zăpadă singur, în grădina înghețată.

Zâna Iarna, care colinda lumea în sania ei trasă de cerbi albi, a zărit turnulețul care semăna foarte bine cu un om și în glumă s-a gândit să-i dea viață pentru o noapte. Și așa a apărut primul om de zăpadă din lume.

Când s-a așternut liniștea, din pădurea din apropiere au început să sosească musafiri de nopate. Două căprioare înfometate s-au apucat să scormonească zăpada în căutare de frunze de varză sau știuleți de porumb uitați prin grădină de gospodari. Iarna, hrana este greu de găsit.

Omul de zăpadă le-a văzut și s-a gândit să le ofere nasul său portocaliu.

- Eu n-am nevoie de el, iar pentru voi poate fi o cină gustoasă!

Căprioarele au primit bucuroase darul omului de zăpadă.

Mai târziu, câteva păsărele s-au așezat pe capul omului de nea. Ar fi avut nevoie de câteva firicele de lână ca să-și căptușească cuiburile reci.

- Cu mare drag! Le-a răspuns el și s-a grăbit să împartă toată lâna din căciula cea veche cu păsările cerului.

Cât a fost noaptea de lungă, omul de nea a făcut cadouri celor din jurul lui: firele de paie le-a dat unor iepurași, iar cărbunii unor pitici ai pădurii.

Spre dimineață, Zâna Ianră l-a văzut stând cu totul despuiat. A aflat ce s-a întâmplat și atunci, pentru bunătatea lui s-a gândit să-i ofere și ea un dar special: dragostea tuturor copiilor.

De atunci Omul de Zăpadă este un simbol nelipsit al iernii. De cum dă prima-zăpadă, toți copiii se grăbesc să ridice oamnei de zăpadă peste tot: pe străzi, în grădini sau în curțile caselor.

PLAN INDIVIDUAL DE ÎNVĂȚARE – CLASA A III-a

Prof.inv.primar.Tataru Mihaela
Școala Gimnazială „Maria Enescu Cosmovici’’ Mihaileni

Perioada: septembrie – noiembrie

Disciplina:.Limba și literatura română.

Numele și prenumele elevei:BALAN GIULIA

Clasa a III-a

Punctele slabe identificate cu prilejul evaluării naționale	**Competența neachiziționată***	**Activități remediale**	**Rezultate obținute**			
			Competențe achiziționate la nivel minimal, mediu, maximal, la data **		**Competențe neachiziționate** la data**	
			minimal	mediu	maximal	
1.Formularea parțial corectă și completă a unor răspunsuri la întrebări , în legătură cu textul citit **Raspunsuri incorecte, diferite , care evidentiază erori în învațare**	**3.2 Identificarea mesajului unui text in care se relateaza intamplari, fenomene din universal cunoscut**	a)activitate diferențiată în timpul orelor de curs- lucru diferențiat(fișe de lucru pentru recuperare) b)exercițiul, activitate independentă • Formularea unor intrebari si raspunsuripe baza textului citit • Formularea unor raspunsuri la intrebari, in legatura cu un scurt text citit c)studiu individual cu sprijinul familiei	X			

2.Completeaza țcu alte informații decât cele solicitate **Scrie răspunsuri care nu au legatură cu sarcina de lucru** **Răspunsuri incorecte d.p.d.v al informațiilor din text**	**3.2 Identificarea mesajului unui text în care se relatează întamplări, fenomene din universul cunoscut**	a) activitate diferențiată în timpul orelor de curs-formularea unor enunțuri proprii, în situații concrete (fișe de lucru pentru recuperare) b)oră suplimentară în afara programului școlar • Redarea prin cuvinte proprii, cu sprijin, a unui fragment dintr-un text citit		X		
3.Precizarea incorectă a unei acțiuni petrecute în text,ne- respectând succesiunea logică și cronologică a întâmplărilor din textul citit	**3.2 Identificarea mesajului unui text in care se relateaza intamplari, fenomene din universal cunoscut**	a)activitate diferențiată în timpul orelor de curs(fișe de lucru pentru recuperare) b)teme diferențiate • Aranjarea unei suite de propozitii dupa ordinea logica de desfasurare a evenimentelor din mesajul audiat c)tutorat între elevi	X			
4.Nerespectarea elementelor specifice biletului(formula de început, semnatura)si tipul de bilet solicitat	**4.2Redactarea unor mesaje simple, cu respectarea convențiilor de bază**	a)activitate diferențiată în timpul orelor de curs- fișă de lucru cu model predefinit- conține model rezolvat și alte cateva exerciții cu mod similar de rezolvare iîn vederea consolidării • Scrierea unor bilete de multumire, solicitare, cu respectarea convențiilor de baza b) studiu individual cu sprijinul familiei	X			

Folosirea incorectă a convențiilor limbajului scris						
5. Dificultați în redactarea unui text scurt(3-7enunțuri), cu suport imagistic **Alegerea unui titlu,dar care nu are legatură cu continutul textului** **Folosirea propozițiilor dezvoltate, dar cu repetiții supărătoare** **Așezarea greșită a textului in pagina (fără titlu, fără alineat, fără spațiu între cuvinte)** **Propozițiile sunt incorect formulate, nu au legatură cu tema data, nu au înțeles**	**4.2Redactarea unor mesaje simple, cu respectarea convențiilor de baza**	a)oră suplimentară în afara programului școlar • Compunerea unor texte scurte(3-7enunturi), cu ajutorul unor imagini sau intrebari • Alegerea unui titlu potrivit b)fișă de lucru individuală • Așezarea textului in pagina caietului a)activitate diferențiată în timpul orelor de curs- fișă de lucru cu model predefinit- conține model rezolvat și alte cateva exerciții cu mod similar de rezolvare iîn vederea consolidării b)oră suplimentară în afara programului școlar • Folosirea conventiilor limbajului scris	X X			

CENTRUL DE RESURSE EDUCATIONALE

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. PUȘCAȘ MONICA
Școala: GIM A. MUREȘANU/GR. MOTIȘ

Numele și prenumele copilului BOCUȚ IULIA ȘTEFANIA

Grupa: MIJLOCIE

Domeniul de dezvoltare: COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

An școlar 2021-2022

Nr. crt	COMPETENȚE GENERALE	COMPETENȚE SPECIFICE	Secvente educative / activități de învățare/indicatori	Evaluarea educatorului	Evaluarea profesorului de sprijin
1.	***Identificarea unor relații, operații și deducții logice în mediul apropiat*** ***Utilizarea unor cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.*** ***Formularea unor explicații simple privind caracteristicile structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.***	Identificarea elementelor caracterisice ale unor fenomene/relaţii din mediul apropiat. Realizarea dirijată a unor activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice . Familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum. Identificarea și numirea formelor obiectelor din mediul înconjurător. Efectuarea operaţiilor de seriere, grupare, clasificare. Evidențierea caracteristicilor unor obiecte localizate în spaţiul înconjurător Descrierea unor caracteristici ale lumii vii.	Jocuri exerciţiu, experimențe, jocuri de rol, manipulative, senzoriale, didactice, de constructive, verbalizarea acţiunii		

Planificare adaptată clasa a IV a

Prof. înv. primar: Nicolaescu Victoria
Școala Gimnmazială ,, Ioan Slavici ”, Sibiu

Secțiunea II

Nr. crt.	Teme/ disciplina	Competențe	Conținuturi	Nr. ore	Perioada	Observații
1.	Sună iarăşi clopoţelu! **LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ**	1.4; 2.1; 2.2; 2.4; 2.5; 3.1; 3.2; 3.3; 3.4; 4.1	Textul literar. Elemente ale textului narativ Componentele comunicării dialogate A oferi informaţii Semnele de punctuaţie. Ghilimelele Organizarea textului scris în pagină Cuvântul – formă şi înţeles Texte – suport: *Pata de cerneală*, după Sanda Georgescu Recapitulare Evaluare Activităţi de ameliorare/dezvoltare	15	**13.09-01.10.**2021	**Scenariul verde**
	MATEMATICĂ	1.1; 4.1; 1.2, 4.2; 2.1; 5.1; 2.2; 5.2; 2.3; 5.3 2.4; 2.5; 3.1;	Numere. Operații cu numere Elemente intuitive de geometrie Unități și instrumente de măsură Evaluare inițială Activităţi de ameliorare/dezvoltare	12		

		3.2;				
2.	Din tainele cărţilor **LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ**	1.1; 1.4; 2.1; 2.2; 2.4; 2.5; 3.1; 3.2; 3.3; 3.4; 4.5	Textul narativ - spațiul și timpul în textul literar narativ; - personajele unui text narativ. Cartea: - componente, tipuri de cărți; - tipuri de litere; - ilustrația care însoțește un text. Formule de salut, de solicitare, de permisiune Părțile unei compuneri Silaba Sunetul și litera. Vocale și consoane Substantivul Texte – suport: *Cartea cu visuri*, după Otilia Cazimir Recapitulare Evaluare Activităţi de ameliorare/dezvoltare	15	**04.10-22.10**.2021	
	MATEMATICĂ	1.1; 1.2; 2.1; 2.2; 2.3; 4.1; 5.1; 5.3	Formarea, citirea și scrierea numerelor naturale cuprinse între 0 și 1 000 000 Compararea și ordonarea numerelor naturale Scrierea numerelor cu cifre romane Recapitulare Evaluare	12		
Vacanță 25.10.2021 – 07.11.2021						
3.	Sub umbrela toamnei **LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ**	1.4; 1.5; 2.1; 2.2; 2.5; 3.2; 3.3; 3.4; 3.5;	Textul în versuri Textul narativ cu pasaje descriptive Factori care îngreunează comunicarea Planul inițial al compunerii Verbul. Timpurile verbului Scrierea corectă a cuvintelor *va*/*v-a* Punctele de suspensie	15	**08.11-26.11**.2021	

		4.3; 4.4	Texte – suport: ***Ce te legeni…* de Mihai Eminescu** ***Piatra piţigoiului,* repovestire după Tudor Arghezi** Recapitulare Evaluare Activităţi de ameliorare/dezvoltare			
	Matematică	2.4; 5.1; 5.2; 5.3	Adunarea și scăderea numerelor naturale fără trecere peste ordin Adunarea numerelor naturale cu trecere peste ordin. Proprietăți ale adunării Scăderea numerelor naturale cu trecere peste ordin Recapitulare Evaluare	12		

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

prof. înv. primar: Băjan Margareta

Nume si prenume elev :

Locul si data nașterii:

Instituția integratoare:

Clasa: a II-a

Echipa de caz: - prof. înv. primar: Băjan Margareta

- profesor de sprijin: G..G.

Problemele cu care se confruntă elevul: - autism atipic;

- perturbare a activității și a atenției;

- perturbare mixtă de abilități școlare

Tipul de program propus: PIP

Perioada de implementare a programului: semestrul al II-lea al anului școlar 2021 - 2022

Domeniile vizate: Comunicare în limba romană

Matematică și explorarea mediului

Nivel constatat la evaluări:

Limba română

- exprimare greoaie și incorectă din punct de vedere gramatical;

-dificultăți de concentrare a atenției o perioadă mai lungă de timp;

- citirea-greoaie;

- scris dezordonat, fără respectarea spaţiului dat;

- distorsiuni la scrierea după dictare (omisiuni, înlocuiri de litere);

- folosirea inadecvată a semnelor de punctuație.

Matematică și explorarea mediului

-dificultăți de înțelegere a noțiunilor de timp

Obiective generale propuse:

Limba română:

- îmbogăţirea vocabularului;
- dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral şi scris;
- dezvoltarea abilităţilor de citit-scris (a calităţilor citirii, de copiere, transcriere şi scriere după dictare

Matematică :

- dezvoltarea capacităților de explorare, investigare și rezolvare de exerciții și probleme cu unități de timp;

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: Comunicare în limba română

OBIECTIVE	METODE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESELOR REALIZATE	OBSERVAȚII-MONITORIZAREA ATINGERII OBIECTIVELOR
-să semnaleze prin replici adecvate înțelegerea mesajului interlocutorului; -să pronunţe clar şi corect un mesaj; - să-şi adapteze vorbirea în funcţie de partenerul de dialog;	-- dialoguri: profesor-elev; elev-elev; pe teme familiare copilului - exercitii de completare a unor mesaje orale scurte, pentru obţinerea mai multor informaţii în cadrul grupurilor; - exercitii de perceptie fonică a intonaţiei propoziţiei; - exerciţii de rostire fluentă şi corectă a unor mesaje individual sau în grupuri mici; - exerciţii de comunicare orală vizând utilizarea unor formule de adresare şi initiere/ încheiere a unui dialog cu persoane diferite; - joc de rol: „La bibliotecă”; - vizită la bibliotecă (aplicarea cunoştinţelor);	- permanent - ianuarie -februarie-mai - permanent	- să participe activ la conversaţia de grup; - să dea dovadă de iniţiativă în lămurirea unor aspecte sau probleme dezbătute; - sa se corecteze singur cand este atentionat in legatura ce eventuale greseli; - să utilizeze în practică formule de adresare corecte conform situaţiilor propuse: dialog cu un coleg, profesor; -să analizeze fonematic o propoziţie dezvoltată, cu sprijin;	

- să îmbine enunţuri într-un mesaj propriu; -să identifice elemente de bază ale organizării textului în pagină; -să scrie corect litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte, enunţuri; - să citească în mod corect un text necunoscut; - să distingă sensul cuvintelor într-un enunţ;	- exerciţii de construire orală a unor enunţuri scurte pe baza suportului vizual –ilustraţii, unui set de cuvinte date, a unui şir de întrebări, pe baza unui mesaj audiat sau text citit; - exerciţii de prezentare a unor obiecte; - exerciţii de dezvoltare a unor enunţuri; - exerciţii de recunoaştere a titlului, autorului, alineatelor; - exerciţii de citire selectivă în funcţie de diferite repere: titlu, autor alineat, vers, strofă; - exerciţii de scriere în duct continuu; - exerciţii de copiere, transcriere şi scriere după dictare a grupurilor de litere, cuvintelor şi propoziţiilor; - exercitii de autocorectare a literelor, silabelor, cuvintelor scrise prin comparare cu un model; - exerciţii de încadrare pe spaţiu şi în pagină; - exercitii de completare a silabelor, enunturilor; - exerciţii de citire pentru lărgirea câmpului vizual de la literă la silabă şi cuvânt; - exerciţii de citire “la prima vedere”, în gând, şoptit, tare; - exerciţii de citire a unor texte scurte în ritm propriu; - exerciţii joc de tipul: „La ce foloseşte”, „Ce poţi face cu ...?” - exerciţii de sesizare a înlocuirii a unor cuvinte cu altele cu sens asemănător/opus; - exerciţii de stabilire a sensului unui cuvânt necunoscut prin raportare la context; **Fişe de evaluare continuă** - exerciţii de aplicare a regulilor de despărţire în silabe în copieri, transcrieri, dictări, autodictări, sau în scrierea unor enunţuri proprii; - exerciţii de scriere corectă a cuvintelor care încep cu litera “e” (pronume, formele verbului “a fi”);	-februarie - martie -februarie-mai - februarie-mai	-să emită enunţuri coerente, logice într- un mesaj oral; - să citească selectiv, după indicaţia dată; - să scrie corect după dictare grupurile de litere, cuvinte, propoziţii; - să-şi corecteze scrierea după model; - să citească în ritm propriu, un text necunoscut; - să respecte regulile jocurilor; - să înlocuiască unele cuvinte într-un enunţ, cu altele cerute; - să copieze, transcrie si scrie lizibil după dictare litere, silabe, cuvinte formate din 1-3 silabe, enunţuri, cu respectarea scrierii cu majusculă, titlul, alineatul;	

Evaluare continuă - să respecte regulile de despărţire în silabe, ortografia şi punctuaţia într-un text propriu Recapitulare finală **Evaluare sumativă**	- exerciţii de folosire corectă a majusculei; - exerciţii de utilizare corectă a semnelor de punctuaţie; - exerciţii de utilizare corectă a cuvintelor scrise cu cratimă; -exerciţii recapitulative; **Fişa de evaluare finală**	- februarie-mai - iunie -iunie		

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: Matematică și explorarea mediului

OBIECTIVE	METODE ȘI MIJLOACE DE REALIZARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESELOR REALIZATE	OBSERVAȚII-MONITORIZAREA ATINGERII OBIECTIVELOR
-să perceapă desfășurarea evenimentelor temporale ; - să înțeleagă și să distingă noțiunile de timp -să rezolve probleme care presupun folosirea noțiunilor de timp;	--exerciții de precizare a momentelor temporale ; -exerciții de folosire corectă a noțiunilor de timp și raportarea lor la propriile activități; - exerciţii de analiză a părţilor componente ale unei probleme;	- permanent -ianuarie-mai	- să enumere desfășurarea unor evenimente temporale; -să transpună corect limbajul matematic legat de noțiunile de timp în raport cu propriile sale activități și în rezolvarea problemelor	

Recapitulare finală **Evaluare finală**	-exerciţii recapitulative; **- fişa de evaluare finală**	- iunie - iunie		

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

SOARE ANGELICA LARISA,
Liceul Tehnologic Dacia Pitesti

Numele şi prenumele elevului: Clasa: a IX-a

Disciplina: Limba şi literatura română

Problemele cu care se confruntă elevul:

- prezintă dificultăți în utilizarea unor clase semantice,
- prezintă dificultăţi în identificarea elementelor constitutive a unui text epic sau liric ,
- nu identifică fara sprijin mesajul dintr-un text dat,
- scrie greu, ilizibil, incorect.
- Lexic saracacios
-

➢ **Priorităţi pentru perioada aprilie- mai :**

1. Să identifice planurile naraţiunii şi structurile textuale (săptămâna 1)
2. Să identifice corect clasele semantice, precum şi mijloacele de îmbogăţire a vocabularului(săptămâna 2)
3. Să recunoască grupurile de sunete şi registrele limbii (săptămâna 3)
4. Să identifice elementele componente ale unui text narativ (săptămâna 4))
5. Să prezinte trăsăturile textului liric (săptămâna 5 si 6)

Structura programului de interventie personalizat

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
Să identifice planurile naraţiunii şi structurile textuale	Textul epic. Firul narativ.Planurile naraţiunii. Structuri textuale combinate	-explicaţia -conversaţia, -munca independentă -lectura predictivă	Săptămâna 1	-Formulează ideile principale -Caracterizează personjele din textul epic -Identifică tiparele textuale	-probe orale - aprecieri - observarea sistematică a elevului -fişa personajului
Să identifice corect clasele semantice, precum şi mijloacele de	Categorii semantice	- conversaţia - explicaţia - exerciţiul	Săptămâna 2	-Identifică corect sinonimele şi antonimele contextuale	Evaluare formativă prin: - probe scrise

îmbogăţire a vocabularului	Derivarea Compunerea Conversiunea Familia de cuvinte	- manualul de Limba Română -fişe de lucru		-Alătuieşte enunţuri cu omonimele unor cuvinte	- probe orale - observarea sistematică a elevului
Să recunoască grupurile de sunete şi registrele limbii	Fonetica. Registrele limbii	- conversaţia - explicaţia - exerciţiul - fişe de lucru - manualul de Limba Română	Săptămâna 3	– Identifică forma corectă a unor împrumuturi neologice – Observă diferenţele de registru în enunţuri date	- aprecieri - probe orale - observarea sistematică a elevului
Să identifice şi să utilizeze corect construcţiile verbale	Construcţiile active, cu pronume reflexiv şi pasive	- conversaţia - explicaţia -exerciţiul -fişe de lucru - manualul de Limba Română	Săptămâna 4	– Identifică diferitele construcţii verbale – Alcătuieşte enunţuri potrivite	- aprecieri -probe orale -probe scrise - observarea sistematică a elevului
Să prezinte trăsăturile textului liric	Textul liric.Limbajul figurat. Elemente de versificaţie	- conversaţia - explicaţia -observaţia - exerciţiul - manualul de Limba Română -fişe de lucru	Săptămâna 5 si 6	– Identifică corect trăsăturile genului liric – Recunoaşte diferite figuri de stil şi imagini artgistice – Numeşte tipurile de rimă şi măsura versurilor	-probe orale -probe scrise -observarea sistematică a elevilor -aprecieri -interevaluare

- **Evaluarea periodică**
  - Obiective realizate:
  - Dificultati intampinate:
  - Metode cu impact ridicat:

  – pozitiv:

  – negativ:

- **Revizuirea programului de interventie educational (in functie de rezultatele evaluarilor periodice):**
  OBSERVAȚIE: În urma evaluării intermediare vor fi redefinite unele obiective şi proiectate noi conţinuturi în vederea sistematizării cunoştintelor, consolidării priceperilor şi deprinderilor însuşite.
- **Recomandari particulare:**
  …….....
- …….....
- …….....
- …….....
-
- **……**

- **Rolul și modul de implicare a părinților in program:**
  -monitorizează sistematic efectuarea temelor pentru acasă:
  - manifestă o atitudine pozitivă faţă de activitatea şcolara

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. Sandu Florin
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„SMARANDA DUMITRU ROMAN” VIZUREȘTI

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): S.G.C
- DATA NAȘTERII: 2 aprilie 2010
- DOMICILIUL: Comuna Ciocănești, Sat URZICEANCA, județul Dâmbovița
- CLASA / GRUPA: a V-a
- ANUL ȘCOLAR 2021-2022
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):
  - deficință mentală, deficiență de atenție, tulburare de limbaj, discalculie, dislexo-disgrafie
- Data și nr eliberării certificatului de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE: nr.
- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): Profesor **Sandu Florin** - matematică, Consilier scolar N. L, F. B. - mama.
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: **MATEMATICĂ**
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):
  - Însușirea termenilor și conceptelor, specifice disciplinei matematică, cerute de programa școlară;
  - Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare
- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ:

- Efectuarea de calcule cu numere naturale folosind proprietățile operațiilor.
- Efectuarea de calcule cu fracții ordinare folosind proprietăți ale operațiilor.
- Efectuarea de calcule cu fracții zecimale folosind proprietăți ale operațiilor.
- Identificarea noțiunilor geometrice elementare și a unităților de măsură în diferite context.
- Utilizararea instrumentelor geometrice pentru a măsura sau construi configurații geometrice.

- DURATA planului de intervenție personalizat: 2021-2022
- Data elaborarii PIP: 20.09.2021
- Data revizuirii PIP: 2021-2022

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ȘI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ȘI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	1.Efectuarea de calcule cu numere natural.	1. Operații cu numere natural 2. Divizibilitarea numerelor naturale	**S1**	Conversatia Exercitiul Explicatia Manual Fișe de lucru adaptate Imagini	S_2-S_9	-Scrierea și citirea numerelor naturale în sistemul de numerație zecimal; - Efectuarea operațiilor aritmetice cu numere natural; -Determinarea divizorilor și multiplilor unui număr natural; -Utilizarea criteriilor de divizibilitate;	Observarea progresului Test scurt cu cerinte adaptate
			S1	Conversația Expunerea însoțită de mijloace tehnice Ppt Fișe de lucru adaptate Manual digital		-Folosirea termenilor/notiunilor în rezolvarea exercițiilor și problemelor;	Evaluare formativă

2	2. Efectuarea de calcule cu fracții ordinare folosind proprietăți ale operațiilor	Fracții ordinare	**S1**	Conversatia Exercitiul Explicatia Manual Fișe de lucru adaptate Imagini	S_{10}- S_{14}	-Identificarea fracțiilor ordinare ; - Efectuarea de calcule cu fracții folosind proprietăți ale operațiilor aritmetice; -Utilizarea de algoritmi pentru efectuarea operațiilor cu fracții ordinare;	Observarea progresului Test scurt cu cerinte adaptate
			S1	Conversația Expunerea însoțită de mijloace tehnice Ppt Fișe de lucru adaptate Manual digital		-Utilizarea limbajului specific fracțiilor/ procentelor în situații date;	Evaluare formativă
3	3. Efectuarea de calcule cu fracții zecimale folosind proprietăți ale operațiilor.	Fracții zecimale	**S1**	Conversatia Exercitiul Explicatia Manual Fișe de lucru adaptate Imagini	S_{15}-S_{22}	-Identificarea fracțiilor zecimale în contexte variate; -Efectuarea de calcule cu fracții folosind proprietăți ale operațiilor aritmetice; - Utilizarea de algoritmi pentru efectuarea operațiilor cu fracții zecimale;	Observarea progresului Test scurt cu cerinte adaptate
			S1	Conversația Expunerea însoțită de mijloace tehnice Ppt Fișe de lucru adaptate Manual digital		-Utilizarea limbajului specific fracțiilor zecimale; Efectuarea de calcule cu fracții folosind proprietăți ale operațiilor aritmetice;	Evaluare formativă

4	4. Identificarea noțiunilor geometrice elementare și a unităților de măsură în diferite context. 5. Utilizararea instrumentelor geometrice pentru a măsura sau construi configurații geometrice.	Elemente de geometrie și unități de măsură	**S1**	Conversatia Exercitiul Explicatia Manual Fișe de lucru adaptate Imagini Instrumente geometrice	S_{23}-S_{34}	-Identificarea noțiunilor geometrice elementare si a unităților de măsura în diferite contexte; - Utilizarea instrumentelor geometrice pentu a măsura sau pentru a construi configurații geomertice; -Determinarea perimetrelor, a ariilor si a volumelor si exprimarea acestora în unitati de măsura corespunzatoare;	Observarea progresului Test scurt cu cerinte adaptate
			S1	Conversația Expunerea însoțită de mijloace tehnice Ppt Fișe de lucru adaptate Manual digital		-Observarea unor figuri geometrice pe modele fizice/desene ; - Determinarea perimetrelor, a ariilor si a volumelor si exprimarea acestora în unitati de măsura corespunzatoare.	Evaluare formativă

BIBLIOGRAFIE:

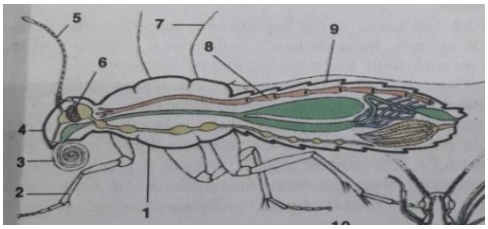
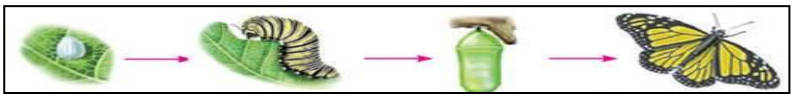
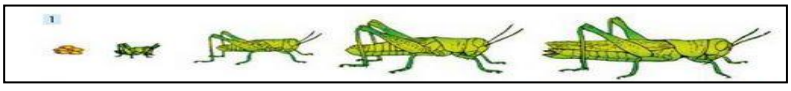
1. Dumitriu, Ion Al., Consiliere psihopedagogică, Editura Polirom, Iași, 2008

2. Gherguț, Alois, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Ed. Polirom, București, 2006

3. Păun, E. şi Verza E. (coord.) Educaţia integrată a copiilor cu handicap, Bucuresti

TEST DE EVALUARE *ARTROPODE* PENTRU ELEVII CU CES, CLASA a IX-a, BIOLOGIE

prof. CREȚU IONICA
LICEUL TEORETIC „SPIRU HARET” MOINEȘTI

Nr.	ITEMI	Punctaj
	SUBIECTUL I	28p
1.	Fiecare culoare din imaginea prezentată corespunde sistemelor care intră în alcătuirea structurii interne la insecte. Corelează culorile din imagine cu cele prezente în legendă astfel încât să descoperi sistemul reprezentativ care intră în alcătuirea insectei. Fig.1 Structura internă la insecte (Sursa: manual biologie clasa a IX-a) 	(0,20 p pentru fiecare răspuns corect)
2.	Procesul prin care apar fluturii poartă denumirea de metamorfoză completă ce se desfășoară în 4 stadii spre deosebire de lăcuste care prezintă metamorfoză incompletă în 3 stadii. Analizând imaginile comparative de mai jos descrie etapele metamorfozei la insecte. **FLUTURE** **LĂCUSTĂ** 	
1	**SUBIECTUL al II-lea**	

2.	Unul dintre criteriile de clasificare a insectelor îl constituie tipul de aparat bucal. Asociați insectele cu tipul de aparat bucal corespunzător prin trasarea unor săgeți. După trasarea săgeților încercați să reprezentați pentru celelate casete goale tipul de aparat bucal. înțepat și supt | apucat și rupt | lins și supt | supt și aspirat Albine (*Apis mellifera*) | Albiniță (*Pieris brasicae*) | Cărăbuș de mai (*Melolontha melolontha*) | Țânțar (*Culex pipiens*) Precizați structura externă si internă a arahnidelor în comparație cu miriapodele. ARAHNIDE | MIRIAPODE	18p (0,8+10)
1. 2.	**SUBIECTUL al III-lea** Notați în spațiile libere din dreptul coloanei A cifra corespunzătoare răspunsului corect din coloana B. **COLOANA A** | **COLOANA B** ____ a) fluturi | 1. o singură pereche de aripi ____ b) muște | 2. lipsite de aripi ____ c) pureci | 3. aripi chitinoase ____ d) libelule | 4. aripi solzoase ____ e) gândaci | 5. aripi membranoase transparente Comparați sistemul respirator de la păianjen cu cel de la insecte. PĂIANJEN | INSECTE	24p (10+14)
1.	**SUBIECTUL al IV-lea** Insectele prezintă o verigă importantă în lanțurile trofice. Completeaza tabelul de mai jos cu importanța ecologică a insectelor studiate.	20p

Denumirea insectelor	Importanța ecologică
Albina (*Apis mellifera*)	
Gândacul de Colorado (*Leptinotarsa decemlineata*	
Căpusă (*Ixodes ricinus*)	
Țânțar (*Anopheles sp.)*	
Viespi (*Vespula vulgaris*)	

+10 p OFICIU

BAREM DE CORECTARE

SUBIECTUL I

1. schelet chitinos
   sistem nervos
   sistem circularor
   sistem traheal
   sistem digestiv
   sistem excretor
   sistem reproducător
2. FLUTURE: pupă - larvă - ou - adult
   LĂCUSTĂ: ou - larvă - adult

SUBIECTUL al II- lea

1. Himenoptere - lins și supt; diptere - supt și aspirat; călugărița - apucat și rupt; tânțar - înțepat și supt.
2. Se punctează corectitudinea științifică a informației.

SUBIECTUL al III-lea

1. Rezolvare: 1- b ; 2-c; 3- e; 4-a ; 5- d.
2. Respirația la păianjeni se face prin plămâni, în timp ce respirația la insecte este traheală ce prezintă un sistem de tuburi permanent deschise, aerul pătrunde prin stigme.

SUBIECTUL al IV-lea

Denumirea insectelor	Importanța ecologică
Albine (*Apis mellifera*)	polenizatoare - produc mierea
Gândacii de Colorado (*Leptinotarsa decemlineata)*	distrug plantele
Căpușă (*Ixodes ricinus*)	sug sângele animalelor
Tânțar i(*Anopheles sp.)*	transmit agenți patogeni
Viespi (*Vespula vulgaris*)	produc înțepături veninoase

BIBLIOGRAFIE:

Ariniș Ioana, Mihail Aurora,2004, Manual de biologie pentru clasa a IX a, Editura ALL, București. ISBN: 978-973-571-488-8

Walter Martin, 2013, The natural history of insects, Editura Anness Publishing, ISBN:978-844-7648-6

Marinescu Mariana, 2018, Didactia biologiei.Teorie și aplicații, Editura Paralela 45, Colecția Pedagogia XXI,ISBN: 978-973-472-696-7

PLANIFICARE ADAPTATĂ

Prof. NIŢĂ Viorica
Școala Gimnazială “Aurel Solacolu”, Ogrezeni

Numele şi prenumele cadrului didactic de la clasă: NIŢĂ Viorica
Şcoala: Scoala Gimnazială “Aurel Solacolu”, Ogrezeni
Numele şi prenumele elevului: Paraschiv Marius
Clasa: a VII-a

DISCIPLINA: Matematică (Algebră si geometrie)
PERIOADA DE IMPLEMENTARE: Semestrul I

COMPETENȚE GENERALE:

1. Identificarea unor date, mărimi și relații matematice, în contextul în care acestea apar
2. Prelucrarea unor date matematice de tip cantitativ, calitativ, structural, cuprinse în diverse surse informaționale
3. Utilizarea conceptelor și a algoritmilor specifici în diverse contexte matematice
4. Exprimarea în limbajul specific matematicii a informațiilor, concluziilor și demersurilor de rezolvare pentru o situaţie dată
5. Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situaţii date
6. Modelarea matematică a unei situaţii date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii

Algebra

AlgebrăCompetențe specifice	**Activităţi de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Obs**
Identificarea caracteristicilor numerelor raţionale şi a formelor de scriere a acestora în contexte variate Aplicarea regulilor de calcul cu numere raţionale, a estimărilor şi a aproximărilor Caracterizarea mulţimilor de numere şi a relaţiilor dintre acestea utilizând limbajul logicii matematice şi teoria mulţimilor	Cunoasterea mulţimii numerelor raţionale Q; Incluziunea **N⊂Z⊂Q**; Reprezentarea numerelor raţionale pe axa numerelor Scrierea corecta a opusului a modulului unui număr raţional; Compararea şi ordonarea numerelor raţionale Operarea cu numere rationale Aplicarea ordinii efectuării operaţiilor.Rezolvarea de ecuaţii de forma ax + b = 0, cu a $\in Q^*$, b $\in Q$	Conversatia Exercitiul Explicatia Fise de lucru Munca independenta Activitate frontala	Observare sistematica Autoevaluare Evaluare frontala Teste grila Evaluarea muncii indpendente	

AlgebrăCompetenţe specifice	**Activităţi de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Obs**
			Portofoliu	
Identificarea caracteristicilor numerelor reale şi a formelor de scriere a acestora în contexte variate Caracterizarea mulţimilor de numere şi a relaţiilor dintre acestea utilizând limbajul logicii matematice şi teoria mulţimilor Aplicarea regulilor de calcul cu numere reale, a estimărilor şi a aproximărilor	Rădăcina pătrată a unui număr natural pătrat perfect. Exemple de numere iraţionale; mulţimea numerelor reale;reprezentarea numerelor reale pe axa numerelor prin aproximări Opusul şi modulul unui număr real; Compararea şi ordonarea numerelor reale. Aplicarea regulilor de calcul Operaţii cu numere reale;	Conversatia Exercitiul Explicatia Fise de lucru Munca independenta Activitate frontala	Observare sistematica Autoevaluare Evaluare frontala Teste grila Evaluarea muncii indpendente Portofoliu	
Identificarea unor reguli de calcul pentru simplificarea unor calcule Aplicarea regulilor de calcul şi folosirea parantezelor în efectuarea operaţiilor cu numere reale	Calcule cu numere reale reprezentate prin litere. Exersarea regulilor privind ordinea efectuării operaţiilor cu numere reale	Conversatia Exercitiul Explicatia Fise de lucru Munca independenta Activitate frontala	Observare sistematica Autoevaluare Teste grila Evaluarea muncii indpendente Portofoliu	

Geometrie

Competențe specifice	Activităţi de învăţare	Metode şi mijloace de realizare	Metode şi instrumente de evaluare	Obs
Recunoaşterea şi descrierea patrulaterelor Identificarea patrulaterelor particulare Exprimarea prin reprezentări geometrice a noţiunilor legate de patrulatere	Construcţia cu ajutorul instrumentelor geometrice a unor patrulatere. Evidenţierea liniei mijlocii în trapez Evidenţierea centrelor/axelor de simetrie pentru patrulaterele studiate Recunoașterea patrulaterelor convexe Recunoașterea paralelogramelor particulare a trapezului isoscel sau a trapezului dreptunghic	Conversatia Constuctii figuri geometrice din carton, betisoare Explicatia Fise de lucru Munca Independenta Instrumente geometrice	Observare sistematica Autoevaluare Evaluare frontala Teste grila Evaluarea muncii indpendente; Portofoliu	
Utilizarea proprietăţilor patrulaterelor în rezolvarea unor probleme Alegerea reprezentărilor geometrice adecvate în vederea optimizării calculelor	Calcularea ariei unui triunghi Calcularea ariilor patrulaterelor	Conversatia Exercitiul Explicatia Fise de lucru Munca independenta Instrumente geometrice	Observare sistematica Autoevaluare Teste grila Evaluarea muncii indpendente Portofoliu	
Exprimarea proprietăţilor figurilor geometrice în limbaj matematic Utilizarea noţiunii de paralelism. Identificarea perechilor de triunghiuri asemenea Stabilirea relaţiei de asemănare între două triunghiuri	Stabilirea relaţiei de asemănare între două triunghiuri utilizând măsurile unghiurilor, proporţionalitatea laturilor, a două perechi de laturi și congruența unghiurilor dintre ele, prin aplicarea teoremei fundamentale a asemănării	Conversatia Explicatia Fise de lucru Munca independenta Instrumente geometrice Creion colorat; marker;	Observare sistematica Autoevaluare Teste grila Evaluarea muncii indpendente Portofoliu	

Plan remedial
Matematică şi Explorarea Mediului

Profesor înv. primar : Achim Simona Cecilia
Şcoala Gimnazială „Vasile Alecsandri’’ Baia Mare

Aria curriculară: Matematică si Explorarea Mediului

Disciplina: Matematică şi Explorarea Mediului

Clasa: pregătitoare

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)**	**Activităţi remediale propuse**	**Programul de remediere**	**Numele si prenumele elevului care necesită remediere**
- să recunoască şi să denumească obiectele; - să aprecieze cantitatea lor; - să clasifice şi să formeze mulţimi pe baza unor însuşiri comune, după anumite criterii; - să efectueze operaţii cu grupele de obiecte constituite: triere, grupare, clasificare, comparare, ordonare, apreciere a cantităţii prin punerea în corespondenţă cu cifra corespunzătoare; -să recunoască,să denumească, să construiască şi să utilizeze figurile geometrice (cerc, pătrat, triunghi, dreptunghi) în jocuri; - să cunoască şi să aplice cunoştinţe despre elementele componente ale lumii înconjurătoare (corpul uman, animale, obiecte, aerul, apa, solul,	➢ Elevii recunosc obiectele dar întâmpină dificultăţi în denumirea acestora; ➢ Elevii formează mulţimi, dar întâmpină dificultăţi în recunoaşterea şi denumirea criteriilor; ➢ Întâmpină dificultăţi în efectuarea operaţiilor cu mulţimi; ➢ Nu recunoaşte figurile geometrice şi nu le utilizează în jocuri; ➢ Elevii enumeră cu greşeli părţile componente ale corpului uman, ale unei plante, ale unui animal; ➢ Întâmpină dificultăţi în recunoaşterea şi denumirea figurilor geometrice şi în utilizarea acestora; ➢ Întâmpină dificultăţi în exprimare, având un limbaj greoi; ➢ Numără cu greşeli de la 0-10.	➢ Imitare de acţiuni Jocuri de tipul: „ Ghici ce fac?” ➢ „ Mergi la stânga, aleargă la dreapta” ➢ „ Conducem mingea (cu amândouă mâinile, cu o mână) ➢ Sărim coarda ➢ Joc: „ Cine face ca mine?”(coordonare motrică generală) ➢ Printre copaci (mers, alergare) ➢ Învăţăm să dansăm ➢ Joc cu mâinile (orientare, coordonare) ➢ Dansul fulgilor de nea ➢ Perechi, perechi ➢ Joc în cerc ➢ Popice ➢ Hora cu 3,4,5 ... copii ➢ Exerciţii de recunoaştere a obiectelor şi de apreciere a cantităţii; ➢ Exerciţii de formare	04.10.2021-18.03.2022 (cu posibilitate de prelungire dacă la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu observăm remedierea deficienţelor semnalate)	1.B.D. 2. G.E. 3. C.R. 4. L.A. 5.D.A. 6. V.V.

vegetaţia, fauna, fiinţa umană ca parte integrantă a mediului, fenomene ale naturii) - să comunice impresii şi idei pe baza observărilor efectuate şi a experienţelor anterioare; - să numere în concentrul 0 -10;		➢ de mulţimi după criterii dinainte stabilite(culoare, formă, mărime); ➢ Exerciţii de grupare, clasificare, ordonare, apreciere a cantităţii prin punere în corespondenţă; ➢ Exerciţii de recunoaştere a formelor geometrice prin compararea lor cu elemente din mediul înconjurător, de utilizare a acestora în diferite jocuri; ➢ Exerciţii joc de tipul celor enumerate mai sus;		

Plan remedial

Comunicare în limba română

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)**	**Activităţi remediale propuse**	**Programul de remediere**	**Numele si prenumele elevului care necesita remediere**
- să alcătuiască propoziţii simple şi dezvoltate despre obiecte şi fiinţe familiare, personaje din poveşti, aspecte ale vieţii sociale; - să recunoască secvenţe şi personaje din basme şi poveşti cunoscute şi le redă prin: repovestire, dramatizare, desen;	➢ Elevii alcătuiesc propoziţii simple cu ajutor, dar nu alcătuiesc propoziţii dezvoltate; ➢ Recunosc personajele din basme şi poveşti cunoscute, dar întâmpină dificultăţi în repovestire, dramatizare;	➢ Exerciţii de alcătuire a propoziţiilor simple şi dezoltate despre obiecte şi fiinţe familiare; ➢ Exerciţii de pronunţie corectă a cuvintelor; ➢ Exerciţii de recunoaştere a prsonajelor şi de redare a acestora prin repovestire, jocuri de rol, desen, dramatizare;	04.10.2021-18.03.2022 (cu posibilitate de prelungire dacă la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu observăm remedierea	1.B.D. 2. G.E. 3. C.R. 4. L.A. 5.D.A.

- să despartă propoziţiile în cuvinte şi cuvintele în silabe; - să recite poezii scurte cu respectarea intonaţiei, ritmului şi pauzei; - să scrie linii orizontale, verticale, puncte, bastonaşe; - să identifice caracteristicile anotimpurilor şi lunile corespunzătoare acestora; - să aleagă imagini care reprezintă evenimente şi sărbători specifice; - să numească meserii pe care le cunosc; - să se prezinte şi să îşi prezinte membrii familiei, colegii, prietenii şi vecinii;	➢ Au o exprimare greoaie şi un vocabular sărac în cuvinte şi în expresii; ➢ Scriu elementele grafice cu unele greşeli; ➢ Identifică cu ajutor şi cu greşeli caracteristicile anotimpurilor şi lunile corespunzătoare a acestora; ➢ Identifică meserii pe care le cunosc, dar întâmpină dificultăţi în descrierea acestora;	➢ Exerciţii de despărţire a propoziţiilor în cuvinte şi a cuvintelor în silabe; ➢ Exerciţii de recitare a poeziilor cu intonaţie şi pauze; ➢ Exerciţii de scriere a semnelor grafice; ➢ Exerciţii de identificare a caracteristicilor anotimpurilor şi a lunilor corespunzătoare a acestora; ➢ Exerciţii de recunoaştere a meseriilor; ➢ Exerciţii de prezentare a propriei persoane şi a celor din jur; ➢ Exercciţii joc de genul: ➢ „ Spune ce fac!” ➢ „ Drumul spre şcoală”(labirint) ➢ „ Cine recită mai frumos?” ➢ „ Ghici ghicitoarea mea” ➢ „ Povestea zilei” ➢ „Întâmplări de când eram mai mic” ➢ „Vorbeşte cu un prieten (oglinda) ➢ „ Vreau să fiu actor!” ➢ „ Ce simte un copil când este lovit?”	deficienţelor semnalate)	6. V.V.

PROIECT DIDACTIC
(preambul)

PROPUNĂTOR, AXINTE IULIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”IOAN MURARIU” CRISTINEȘTI

CLASA: a III-a

PROPUNĂTOR:AXINTE IULIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”IOAN MURARIU” CRISTINEȘTI

ARIA CURRICULARA: Limbă şi comunicare

DISCIPLINA DE INVATAMANT: Limba şi literatura română

UNITATEA TEMATICĂ: ,,Lumea de lângă noi”

SUBIECTUL: “Zăpada mieilor”, după Mircea Sântimbreanu

TIPUL LECTIEI: Consolidare

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

DOMENII INTEGRATE: - Limba şi literatura română
- Ştiinţe ale naturii
- Arte vizuale şi abilităţi practice

COMPETENȚE GENERALE:

1. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
2. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare
3. Realizarea de creaţii funcţionale şi/sau estetice folosind materiale şi tehnici adecvate

COMPETENȚE SPECIFICE:

Comunicare în limba română

1.1. Extragerea unor informaţii de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil

1.4. Manifestarea curiozităţii faţă de diverse tipuri de mesaje în contexte familiare

2.3. Prezentarea unei activităţi realizate individual sau în grup

2.4. Participarea la interacţiuni pentru găsirea de soluţii la probleme

3.3. Formularea unei păreri despre o povestire/personajele acesteia

3.5. Sesizarea unor regularităţi ale limbii pe baza textului citit

Ştiinţe ale naturii

1.2. Utilizarea unor criterii pentru compararea unor corpuri, fenomene și procese

Arte vizuale şi abilităţi practice

1.1. Recunoașterea unor mesaje comunicate prin imagini în contexte familiare

Muzică și mișcare

Manifestarea unor reacţii, emoţii, sentimente sugerate de fragmente muzicale;

SCOPUL LECȚIEI: Consolidarea deprinderilor de exprimare corectă, coerentă, conștientă și expresivă; îmbogățirea vocabularului și valorificarea lui în contexte diferite.

OBIECTIVE OPERATIONALE:

O1- să citească cursiv, conștient, coerent și pe roluri fragmentele textului;

O2- să realizeze harta textului;

O3- să completeze text lacunar;

O4- să răspundă cerintelor aplicațiilor interactive.

RESURSE:

STRATEGIA DIDACTICĂ:

1. **Metode și procedee:** conversația euristică, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, lucrul cu manualul digital, citirea selectivă, citirea pe roluri, jocul didactic;
2. **Mijloace de învățământ** : computer; aplicații on-line Google Suite: Classroom, Meet, Drive, Prezentări; soft educațional EDU; alte aplicații on-line: Voki; didactic.ro
3. **Forme de organizare** :

-activitate on-line prin aplicația Google Meet

-frontal, individual

RESURSE UMANE : 17 de elevi

RESURSE SPAȚIALE : domiciliul elevilor cu device-urile aferente

RESURSE TEMPORALE : 25 minute

BIBLIOGRAFIE

- Ion-Ovidiu Pânișoară, Marin Manolescu, *Pedagogia învățământului primar și preșcolar*, Ed. Polirom, 2019
- Vasile Molan, Didactica disciplinei *“Limba si literatura romana” in invatamantul primar*, Ed. Miniped, , 2014, Bucuresti;
- Elena Mindru, Lucica Borbeli si colaboratorii, *Strategii didactice inovative,* Ed Didactica Publishing House, 2010;
- Ioan Șerdean, *Didactica limbii şi literaturii române în învăţământul primar*, Editura Corint, Bucureşti, 2007;
- Daniela Berechet, *Comunicare în limba română – Modalități de lucru diferențiate*, Ed. Paralela 45, București, 2014
- Mirela Mihăescu, Ştefan Pacearcă, Aniţa Dulman, Crenguţa Alexe, Otilia Brebenel *Limba şi literatura română* -manual pentru clasa a III-a, Edituta Intuitext, 2016
- „Programa pentru disciplinele Limba şi literatura română, Ştiinţe ale naturii, Arte vizuale şi abilităţi practice aprobată prin ordinul ministrului Nr. 5003/02.12.2014

Plan de intervenție personalizat

Propunător :prof.inv .primar/itinerant Boghină Letiția
Școala Gimnazială” Academician M. Voiculescu”

Elev: G. I., **Clasa:** a III-a, **Disciplina:** Matematică, **CDȘ: Profesor itinerant:** Boghină Letiția

Informații confidențiale:

Diagnostic :dificultăți de învățare, discalculie , nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a III- a

Date personale GI ,Tipul de deficiență mintală:elev cu C.E.S **, Domeniul de intervenție:** educațional

Tipul de interventie: cognitiv

Specialiștii care intervin în aplicarea programului: Prof. inv.primar G. L.**,**Prof. itinerant Boghină Letiția

Responsabil de program: Prof. itinerant Boghină Letiția

Alte persoane implicate: părinți, profesori

Scopul intervenției: ameliorarea dificultăților de calcul matematic, oral și scris

Obiective:

- Pe termen scurt -Să recunoască cifrele de la 0 – 10000, Să scrie, să citească, să compare, să ordoneze nr.în concentrul 0 – 10000, Să efectueze operații de adunare și scădere,înmulțire și împărțire a nr. in concentrul 0 – 10000, Să rezolve probleme cu o/două operații dintre cele învăţate , Să formuleze, oral şi scris exerciţii şi probleme cu numere, care se rezolva printr-o singură operaţie
- Pe termen mediu-Să cunoască și să utilizeze conceptele specifice matematicii, Să efectueze operații de adunare și scădere,înmulțire și împărțire cu numere naturale 0 -10000, Să formeze și să dezvolte capacitatea de a comunica utilizând limbajul mathematic, Să rezolve probleme cu o/două operații

Starea actuală a elevului: În urma evaluării inițiale s-au depistat urmatoarele probleme: elevul realizează sarcinile date doar cu sprijinul profesorului, greșeli de calcul privind operațiile de adunare și scadere,cu trecere peste ordin,confundă corpurile geometrice,greșeli în rezolvarea exercițiilor de aflare a termenului necunoscut, nu cunoaște terminologia matematică,nu cunoaște ordinea efectuării operațiilor, rezolvarea gresită a problemelor date;confundă nr.pare cu cele impare, lucrează greoi, deficit de atenție ,rezolvă cu dificultate exerciţii de adunare sau scădere fără trecere peste ordin; nu poate rezolva fără ajutor adunări sau scăderi cu trecere peste ordin; nu poate rezolva corect, independent, o problemă cu o operaţie; înţelege greoi sistemul poziţional de formare a numerelor, citeşte şi scrie cu unele erori numere naturale (0-1000), utilizează eronat terminologia specifică; calculează greoi exerciţii de înmulţire şi împărţire;

Declanșarea activității: 15.10.2020, **Durata programului:** 15.10.2020 – 05.06.2021

Continutul activităților: Elemente pregătitoare pentru înțelegerea unor concepte matematice, numerele naturale de la 0 – 1000 citire, scriere, comparare și ordonare, adunarea și scăderea numerelor naturale 0 – 10000, probleme care se rezolvă cu ajutorul operațiilor învățate, figuri geometrice, unități de masură standard pentru capacitate, lungime, masa, timp.

Aria de intervenție: Matematică și științe ale naturii

Obiective operaționale:Să recunoască cifrele de la 0 – 10000**,** Să scrie, să citească, sa compare, să ordoneze nr. naturale 0 – 10000**,** Să efectueze operații de adunare și scădere,înmulțire și împărțire cu nr. naturale 0 – 10000**,** Să rezolve probleme cu o/două operații

Intervalul de timp: 15.10.2020– 29.01.2021

Echipa de lucru: Prof. inv.primar: G.L., Prof. itinerant Boghină Letiția

Resurse și mijloace de utilizare: conversația, explicația, exercitiul, munca independentă, caiet, fișe de lucru, manual, jocul didactic

Indicatori de evaluare: probe de evaluare inițială, formative și sumativă, fișe de muncă independentă, observația sistematică.

Observații:

Puncte tari: Elevul reușește să atingă obiectivele pe termen scurt (să compare, să ordoneze, să adune și să scadă numerele în concentrul 0-100 cu/fără trecere peste ordin, să rezolve probleme cu o operație).

Puncte slabe: Eleva necesită sprijin în rezolvarea exercițiilor de aflare a numărului necunoscut.

Activități propuse în cadrul ariei de intervenție:Adunarea și scăderea cu/fără trecere peste ordin a numerelor în concentrul 0-1000, Probleme cu 2 operații, Aflarea termenului necunoscut, Terminologia matematică

Obiective operaționale:Să compuna/descompuna, să compare, să ordoneze numerele în concentrul 0-1000, Să efectueze operații de adunare și scădere cu/fără trecere peste ordin a numerelor aflate în concentrul 0 – 1000, Să afle numărul necunoscut,Să rezolve probleme cu două operații , Să manifeste o atitudine pozitivă pentru aflarea rezultatelor unor exerciții și problem, Să manifeste disponibilitate în utilizarea numerelor și a calculelor în viață cotidiană

Acțiuni și activități concrete:Exerciții de compunere/descompunere a numerelor date, Exerciții de ordonare, comparare a numerelor date (IN 0-1000), Exerciții de calcul oral si in scris, Exerciții de aflare a sumei și diferenței a două numere date, Exerciții de aflare a numărului necunoscut,Rezolvare de probleme cu două operații

Interval de timp: 29.02.2021 – 05.06.2021

Strategii de realizare: conversația, explicația, exercițiul, munca independentă, caiet, fișe de lucru, manual, jocul didactic

Indicatori de realizare: probe de evaluare, observția, fișe de muncă independentă

Observații:

Puncte tari: Elevul reușește să atingă obiectivele pe termen scurt (să compare, să ordoneze, să adune și să scadă numerele în concentrul 0-1000 cu/fără trecere peste ordin, să rezolve probleme cu o operație).

Puncte slabe: necesită sprijin în rezolvarea exercițiilor de aflare a numărului necunoscut, a exercițiilor de înmultire și împărțire

Activități propuse în cadrul ariei de intervenție: Adunarea și scăderea cu/fără trecere peste ordin a numerelor în concentrul 0-10000**,** Probleme cu 2 operații**,** Aflarea termenului necunoscut**,** Terminologia matematică

Obiective operaționale: Să compună/descompună, să compare, să ordoneze numerele în concentrul 0-10000**,** Să efectueze operații de adunare și scadere cu/fără trecere peste ordin a numerelor aflate în concentrul 0 – 10000**,** Să afle numărul necunoscut**,** Să rezolve probleme cu două operații

Acțiuni și activități concrete: Exerciții de compunere/descompunere a numerelor date;Ex.de citire și scriere a numerelor de la 0 la 10000;Exerciții de rezolvare de probleme ilustrate cu ajutor; Exerciții de ordonare, comparare a numerelor date (în concentrulo 0-10000); Exerciții de calcul oral și în scris; Exerciții de aflare a sumei și diferenței a două numere date; Exerciții de aflare a numărului necunoscut; Rezolvare de probleme cu două operații.

Bibliografie:

- Programa şcolară pentru disciplina MATEMATICĂ CLASELE a III-a – a IV-a Bucureşti, 2014

-Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 5003 /02.12.2014 MINISTERUL EDUCAŢIEI NAŢIONALE

- OMEN nr. 5379/25.11.2004 privind Metodologia de Organizare și Funcționare a Serviciilor Educaționale prin cadre didactice de sprijin/ itinerante pentru copii cu cerinţe educative speciale, școlarizați în învățământul de masă;

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Savu Maria
GRĂDINIŢA Nr. 1 VOLUNTARI

Nume şi prenume: N D

Data naşterii: 14.09.2012

Grupa Mare: BUBURUZE, GRĂDINIŢA Nr. 1 VOLUNTARI

An Şcolar: 2020-2021

Diagnostic: Tulburare de limbaj expresiv

Echipa de intervenţie: Savu Maria, Axente Adina

Obiective :

Dezvoltarea abilităţilor motorii, mimico-gesticulare şi de comunicare

Dezvoltarea abilităţilor de receptare şi exprimare orală şi scrisă

Dezvoltarea abilităţilor de relaţionare şi a comportamentelor emoţionale

Durata programului de intervenţie – pe parcursul anului şcolar 2020/2021

Domenii de intervenţie: Cognitiv, Psihomotor, Comportamental

Domeniul de intervenţie	**Obiective operaţionale**	**Interval de timp**	**Evaluarea şi aprecierea evoluţiei**	
			Indicatori	**Instrumente**
PSIHOMOTOR	Dezvoltare senzo-motorie Coordonare oculo-motorie -să desfăşoare corect,dupa model obiectual si dupa indicatori verbali,activitati de coordonare oculo-motorie,pregatitoare pt actul grafic Structuri perceptiv motrice de baza -sa sorteze si sa grupeze obiecte dupa un criteriu sau criterii asociate(forma,marime,culoare) -sa completeze o imagine lacunara folosind culorile si formele corespunzatoare		-participa cu placere la jocurile care implica multa miscare, contact social si reguli de joc -realizeaza exercitii de incadrare,asezarea pionilor pe tablita perforata -identifica obiectual-actional si imagistic-conceptual dupa un criteriu dat/criterii asociate -identifica si sorteaza cromatic,ordoneaza dupa marime,identifica si sorteaza dupa forma	Aprecieri stimulative Observatia Probe orale Fise de evaluare Fise imagini lacunare Autoevaluarea Evaluare continua prin utilizarea aprecierilor verbale si sublinierea progresului

	-să recunoască, să denumească, să construiască şi să utilizeze forma geometrică cerc, pătrat, triunghi în jocuri -să numere, sa grupeze obiectele şi cifrele corespunzătoare. -sa utilizeze numere -sa faca estimari ale cantitatii utilizand numerele		-asociaza corect culoare-obiect -gaseste umbra fiecarui obiect dat -recunoaşte şi denumeşte figuri geometrice în mediul ambiantsau cu ajutorul materialelor puse la dispoziţie (cerc, pătrat, triunghi) -alcătuieşte grupe de obiecte -numără corect aceste obiecte; -descoperă care cifră lipseşte într-un şir dat; -reproduce onomatopee -reproduce un material verbal simplu(strcuturi silabice,cuv mono, bi-, trisilabice,jocuri cu cuvinte ritmate,propozitii simple) -construieste suporturi imagistice libere sau lacunare,dupa indicatori verbali	realizat in rezolvarea fiecarei sarcini Aprecieri stimulative Observatia Probe orale Fise de evaluare Autoevaluarea

COGNITIV	-sa reproduca un material verbal dat -sa execute sarcini respectand indicatorii verbali oferiti -sa denumeasca obiecte,imagini -sa utilizeze notiuni integratoare -sa alcatuiasca corect dpdv gramatical si logic ,propozitii simple,dupa suport obiectual/imagistic -sa identifice/discrimineze cateva litere de tipar -sa asocieze litera cu cuvantul si imaginea corespunzatoare -sa desparta cuvinte in silabe		-denumeste corect, cu sprijin obiecte,imagini -verbalizeaza prin manipulare obiectuala(obiecte concrete, mulaje dupa animale,fructe,etc -isi insuseste si utilizeaza notiuni integrative-culori, fructe, animale, legume,figuri geometrice -verbalizeaza pe marginea actiunii intreprinse -identifica,cu sprijin literele de tipar -asociaza litera-cuvant-imagine -construieste litere de tipar din betisoare, plastilina	Evaluarea continua prin utilizarea aprecierilor verbale si sublinierea progresului realizat in rezolvarea fiecarei sarcini

COMPORTAMENTAL	Sa-si dezvolte abilitatile de interactiune cu colegii Sa reactioneze adecvat la diferite stari sufletesti-emotionale Sa respecte regulile de lucru in grup		-coopereaza, face schimb de obiecte si respecta regulile grupului de joc,manifestand fair-play)(pierde castiga) -rezolva conflicte aparute in cadrul grupului folosind strategii diverse -initiaza jocuri si activitati in vederea punerii acestora in practica -identifica si denumeste starile sufletesti	-fise cu imagini care exprima diferite stari sufletesti -evaluarea continua prin observarea comportamentului in grupul de lucru -evaluarea orala prin aprecierea si incurajarea comportamentelor pozitive

			-reactioneaza emotional adecvat in diferite situatii concrete sau construite -respecta regulile de lucru in grup cu si fara sprijin din partea prof	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
-Autism-

Profesor Învățământ Preșcolar Pojar Afinia
Grădinița cu P.P. Mica Sirenă Cluj-Napoca

NUME ȘI PRENUME: M.M., fată

LOCUL NAȘTERII: Cluj-Napoca

VÂRSTA: 8 ani si 8 luni

ȘCOALA: -

CLASA: a I-a

INFORMAȚII DESPRE STAREA SĂNĂTĂȚII: bună

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: Cognitiv – Limbă și comunicare

ECHIPA: învățătoarea, profesorul logoped, consilierul școlar

ALTE PERSOANE: familia

DIAGNOSTIC: tulburare din spectrul autist (TSA) - diagnosticat CJRAE; manifestari hiperkinetice; întârziere în dezvoltarea cognitivă și de limbaj.

SCOPUL TERAPIEI:

- diminuarea dificultăților determinate de dizabilitățile subiectului în vederea realizarii unei adaptări școlare optime;
- formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare la nivelul maxim al posibilităților sale.
- stabilirea progresivă a contactelor sociale.

ORA DE DESFĂȘURARE: săptămânal – în fiecare miercuri, 40-45 min.

PERIOADA DESFĂȘURĂRII : 04.10.2021 – 22.12.2021

PERIOADA EVALUĂRII ȘI A CONCEPERII PLANULUI: octombrie 2021

PERIOADA REEVALUĂRII: IANUARIE 2022

EVALUAREA: se realizează prin observații directe, sistematice ale copilului singur sau în interacțiune cu alte persoane - cadre didactice sau colegi.

OBSERVAȚII INIȚIALE:

Eleva prezintă un deficit în utilizarea proceselor de mijlocire ale memoriei, din cauza nefundamentării acesteia pe gândire; rigiditatea cauzată de inerția patologică a proceselor nervoase superioare este extinsă în cazul ei la toate celelalte procese psihice - memorie, limbaj, dar și comportament; achiziționează greu notiuni, înțelege greu relațiile dintre ele. De asemenea, deficitul la nivel de socializare reprezintă o parte importantă a dificultăților subiectului. Este afectată comunicarea (atât limbajul oral, cât și scris-cititul); comunică folosind de cele mai multe ori limbajul non-verbal.

În afara activităților propuse în cabinet, familiei/învățătoarei li se propun spre realizare activități de învățare sub formă de exercițiu - joc, exerciții de manipulare (de jetoane, jucarii), de colorare, de rupere și mototolire, de lipire, de indicare de imagini, de organizare a unor jocuri simple de autoservire, de asamblare a jocurilor de construcții, exerciții de mers și alergare, de apucare și prindere, mers în echilibru, orientare în spații familiare.

În urma concluziilor obținute prin observări și evaluări permanente, se decide dacă se continuă intervenția conform obiectivelor stabilite sau daca se aleg alte obiective, în funcție de progresul/stagnarea/ regresul subiectului.

OBIECTIVE PROPUSE	MIJLOACE DE REALIZARE (metode și mijloace)	CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE	PERIOADA/ DATA
-să manifeste interes pentru a comunica cu ceilalți;	- conversația; - observația;	- folosește cu ajutor formule de salut și prezentare; - dialoghează cu sprijin, în limita posibilităților sale pe teme cunoscute;	- aprecieri verbare; - îndrumarea;	Octombrie 2021
-să formuleze propoziții simple după imaginile prezentate;	- conversația; - descoperirea; - explicația; -imagini;	formulează răspunsuri simple la întrebările legate de imagini;	- evaluarea oralî; - îndrumarea;	Octombrie 2021
-să identifice literele și sunetele; -să scrie corect litere și grupuri de litere; -să pronunțe corect sunete, silabe, cuvinte, propoziții;	- conversația; - descoperirea; - explicația; -alfabetar;	- identifică, scrie și pronunță corect litere/sunete, silabe, cuvinte; - face legătura între sunetele și literele afișate; - citește cu ajutor cuvinte în care apar grupuri de litere învățate;	- valorificare pozitivă permanentă; - fișe de lucru; - exerciții de scriere, copiere, transcriere;	Noiembrie 2021
-să citească un text nou de mică întindere;	- conversația; - explicația; - exercițiul; carte de povesti/povestiri	- citește cu ajutor un text de mică întindere, la prima vedere - scrie propoziții simple cu ajutor;	- aprecieri stimulative; - evaluarea orală; -autoevalare;	Noiembrie 2021
- să citească în ritm propriu texte de mică întindere;	- conversația; - explicația; - demonstrația;	- citește corect, respectă intonația, cu ajutor;	-observarea comportamentului de cititor;	Noiembrie 2021
-să așeze corect în pagină titlul, autorul, textul propriu;	- conversația; - explicația; - demonstrația; - exercițiul; - cărți, manualul de limba română;	- identifică cu sprijin titlul, autorul, un presonaj din text (numele) ; - așază în pagină, cu ajutor, textul narativ și în versuri;	- aprecierea, - îndrumarea; - valorizarea pozitivă permanentă	Decembrie 2021
- să alcătuiască propoziții simple după imagini;	- conversația; - explicația; - demonstrația; - exercițiul; - imagini, planșe	- copiere, transcriere, - alcătuiește propoziții după imagini pe bază de întrebări: Cum este? Cine / ce este? Cine / ce face? Ce culoare are?	- evaluare orală; - aprecieri stimulative;	Decembrie 2021

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

- Gherguț, Alois - Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Iaşi, Ed. Polirom, 2008;
- Opre, A., & David, D. (2006). Dezvoltarea inteligenţei emoţionale prin programe de educaţie raţional-emotivă şi comportamentală. Bucureşti, Editura Academiei Române.
- Ghid pentru cadre didactice de sprijin (CDS), Asociaţia RENINCO România, Minsterul Educației şi Cercetării, UNICEF,

PROIECT DE LECŢIE

Învăţător: Roșcan-Enache Paula
Gimnazială „ Iorgu Iordan”, Tecuci

Data: 17.05.2017

Clasa: a III-a B

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe ale naturii

Disciplina: Matematică

Unitatea de învăţare: Unități de măsură

Subiectul lecţiei: Măsurarea masei – submultiplii kilogramului

Tipul lecţiei: mixtă

Durata: 45’

Competențe specifice:

4.1 utilizarea unor instrumente și unități de măsură standardizate, în situații concrete

4.2 operarea cu unități de măsură standardizate, fără transformări

Obiective operaţionale:

O1: să măsoare masa corpurilor folosind instrumentele adecvate;

O2: să efectueze calcule folosind unități de măsură pentru masă;

O3: să rezolve probleme în care intervin unități de măsura standard;

O4: să stabilească valoarea de adevăr a unor enunţuri;

O5: să folosească un limbaj adecvat disciplinei „matematică”;

O6: să participle activ și afectiv în desfășurarea lecției.

Strategii didactice:

a)resurse procedurale: exerciţiul, conversaţia, instructajul verbal, aprecierea verbală, explicaţia, brainstormingul, ciorchinele, observația, expunerea, munca cu manualul

b)resurse materiale: manual, caiete de teme și de clasă, instrumente de scris, 2 pungi cu obiecte, cântar, ruletă, vas gradat, laptop, videoproiector, tablă, planșă cu exercițiul, fișă de evaluare, catalog

c)forme de organizare: frontal, individual

Bibliografie:

* Programa şcolară pentru clasa a III-a, MatematicĂ, Bucureşti, 2014

* Neacșu I., „Metodica predării matematicii la clasele I-IV”, E.D.P. București, 1988

* M. Singer, N. Radu, „Matematica, Ghid pentru învățători și părinți (cls. a II-a și a III-a)”, Ed. Sigma, 1994/1995

PROIECT DIDACTIC

înv. Dumbravă Daniela Luminița
Unitatea de învățământ: Școala Părău Negru

CLASA: a-III-a

prof.itinerant/de sprijin

Modalitate de realizare: Predare în echipă (co-teaching)

ARIA CURRICULARA: Limba si comunicare

Discplina: Comunicare în limba română

SUBIECTUL: Vine primăvara!

SCOPUL: Consolidarea cunostintelor elevilor despre anotimpul primavara (natura si munca oamenilor)

Obiective operaționale:

domeniul cognitiv:

sa cunoasca in ce anotimp ne aflam si lunile de primavara;

sa evidentieze schimbarile din natura;

sa denumeasca activitatile oamenilor;

sa-si insuseasca un vocabular adecvat si sa-l foloseasca in formularea propozitiilor.

domeniul afectiv-motivational:

- sa participe cu interes pe tot parcursul activitatii;
- sa-si doreasca sa fie apreciată de invatator.

c) domeniul psihomotor

- sa aiba o pozitie corecta in banca pe tot parcursul lectiei;
- sa depuna efort in executarea miscarilor aparatului fonoarticulator in pronuntarea corecta a cuvintelor.

TIPUL LECTIEI: Consolidare

Resurse:

I.Metodologice

METODE SI PROCEDEE: observatia, conversatia, lectura explicativa, exercitiul.

MATERIAL DIDACTIC: manual, planse, rămurele înflorite;

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual ;

II.Forme și tehnici de evaluare: observarea sistematică, aprecieri verbale;

III.Temporale:

-40 minute activitatea propriu-zisă;

-5 minute recreative.

IV.Umane:11 elevi (clasă cu predare simultană)

Descrierea colectivului: Clasa de elevi este format din 5 elevi de clasa I și 6 elevi de clasa a III a . Elevul cu CES este o fetiță care are aparat auditiv, suferind de hipoacuzie medie.Eleva este așezată în prima bancă.

PRINCIPII DIDACTICE: principiul accesibilitatii, principiul respectarii particularitatilor de varsta si individuale, principiul insusirii temeinice a cunostintelor.

V. Bibliografice:

1. Programa școlară pentru disciplina Comunicare în limba română, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

2.Vasile Molan- Didactica disciplinelor „ Comunicare în limba română” și „Limba și literatura română” din învățământul primar, Editura MINIPED, 2016

3.Mariana Norel- Didactica limbii și literaturii române pentru învățământul primar

SECVENTELE LECTIEI	ACTIVITATEA INVATATORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR
1.Moment organizatoric	Asigura conditii optime pentru o desfasurare buna a lectiei. Propune exercitii de inviorare si de respiratie. Profesorul itinerant: moment fonetic sunete, silabe, cuvinte.	Se pregatește pentru inceperea activitatii. Indeplinește cerintele formulate.
2.Verificarea cunoștințelor	Profesorul de sprijin și învățătorul verifică temele (cantitativ și calitativ) Formuleaza cateva intrebari:	
3.Captarea atentiei	Ce zi este astazi? Ce ora avem acum? Ce lectie avem la limbaj si comunicare? Profesorul de sprijin prezintă elevei câteva planșe sugestive despre primăvară și îi cere să le privească cu atenție.	Asculta cu atentie si gandesc asupra raspunsurilor pe care le vor formula. Eleva estefoarte atentă .
4.Anuntarea temei	Astazi la ora de limbă si comunicare vom vorbi mai mult despre primavara. Învățătorul scrie titlu pe tablă, profesorul de sprijin de asemenea.	
5.Dirijarea învățării	Învățătorul adresează cateva intrebari: Ce anotimp este acum? Cum este afara? Care sunt lunile de primavara?	Elevii răspund la întrebări.

	Prezinta plansele cu aspecte despre anotimpul primavara. Profesorul de sprijin adresează întrebări scurte care să scoată în evidență caracteristicile anotimpului primăvara așa cum reiesdin imagini. Plansele evidentiaza topirea zapezii, aparitia ghioceilor, inmugurirea pomilor, venirea pasarilor calatoare, munca oamenilor pe ogor, in gradini, in livezi, activitatea copiilor. Din discutiile purtate trebuie sa iasa in evidenta caracteristicile anotimpului primavara. Voi insista pe pronunția pe cât posibil clară și corectă a cuvintelor. Învățătorul explică cuvintele noi din text și cere copiilor să le introducă în noi context. SECVENȚĂ DE DIFERENȚIERE: Profesorul de sprijin explică cuvintele necunoscute, le scrie pe tablă. De asemenea, face exerciții de pronunție corectă, atât cât se poate, a acestora. Cere elevei să formuleze două-trei propoziții cu acestea, oral, fiin atent la pronunția clară, corectă a cuvintelor.	Eleva intuiește imaginile si gandește asupra raspunsurilor. Este atentă la explicatiile profesorului de sprijin. Folosește si limbajul mimico-gesticular. Elevii scriu pe caiete cuvintele noi, explicația acestora și formulează noi propoziții. Eleva scrie pe caiete cuvintele noi și explicația acestora, alcătuiește propozițiile cerute.
6.Obtinerea performantei	FISA DE LUCRU a) Transcrie textul; b) Desparte in silabe cuvintele: iarba, primavara. c) Completati propozitiile: Lunile de primavara sunt:..... .....se incalzeste. .....este prima floare de primavara. Profesorul de sprijin prezintă aceeași fișă de lucru ,doar că discută cu eleva și îi dă indicații pentru a rezolva corect sarcinile de lucru.	Elevii citesc și rezolvă fișa de lucru. Eleva este atentă la explicații.
Evaluarea	Apreciază desfasurarea activitatii si noteaza. Profesorul de sprijin face aprecieri asupra modului în care eleva a participat la lecție.	Participa la apreciere si autoapreciere.

Test de evaluare

Simona Dragomir
Colegiul Economic "Viilor" , Bucuresti, sector 5

SUBIECT**: Limba si literatura română clasa I (subiect adaptat)**

1. Transcrie literele: a, m, t, i, r, R, I, T, M, A.

2. Încercuieşte cifra care indică numărul de silabe:

alune	casa	Angela	Soare	creion
1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4

3. Compune cuvinte din silabele următoare :

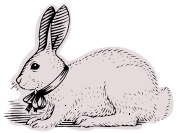
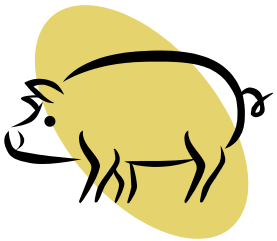
ta nu ma tă că ma pe cre nar ion

4. Ordonează cuvintele pentru a forma o propoziţie. Transcrie corect propoziţia obţinută:

nouă , Măriuca , ani , are .

5. Încercuieşte cuvântul care denumeşte obiectul :

leu	pălării	iepuri	mac	pere
melc	pălărie	pelican	cal	pepene
canar	papion	iepure	porc	pene

6. ***Unește cuvintele cu înțeles opus:***

frumos	*mare*
deschis	*urât*
a intra	*închis*
rece	*a ieşii*
mic	cald

BAREM DE CORECTARE LIMBA ROMANA
TOTAL 100 p OFICIU 40 p

1. 1 p x10(corespondente)=10 p
2. 2 p x5=10 p (raspuns corect 2 p; alt raspuns 1 p)
3. 2p x5=10 p (cuvant corect 2 p)

4.Ordonare 10 p (5x2 p)

(pt.scriere cu litera initiala mica se scad 0,5 p;pentru lipsa punctului se scad 0,5 p)

5. 2px5=10 p.(pentru fiecare cuvant corect incercuit)

6. 2 px5(corespondente-perechi)
(se scade 1 p pentru fiecare corespondenta gresita)

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

ȚIGAN ADRIANA - GINA
LICEUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ ARAD

NUME: **S.R**.
CLASA: **a III-a**
DATA NAȘTERII: 21.01.2011

DISCIPLINA: **LIMBA ROMANĂ**
MATEMATICĂ

DATA REALIZĂRII: IANUARIE 2021

CONCLUZIILE EVALUĂRII COMPLEXE DIN PUNCT DE VEDERE PSIHOPEDAGOGIC:

- Locuiește cu mama, cu tatăl și fratele în condiții bune,
- Vocabular dezvoltat conform vârstei
- Prezintă elemente de dislexie, disgrafie și discalculie
- *Memorie* mecanică, memorează pentru perioade scurte, are nevoie de repetiții multe pentru fixare.
- Deficultati :de concentrare a *atenției*
- Lateralitate- dreaptă
- Că *stil de muncă* : înceată, dar conștiincioasă
- *Temperament și caracter*: melancolic, stimă de sine medie, politicoasă, destul de stapână pe sine
- *Motivația*-extrinsecă

- *Aria voinței*- își dorește să învețe, este conștiincioasă
- *Conduită în școală* : preocupată de învățătură, o fire mai retrasă, nu pare să aibe mulți prieteni

DIN PUNCT DE VEDERE AL COMPETENȚELOR ȘCOLARE:

LIMBA ȘI COMUNICARE

- Citește cursiv
- Prezintă elemente de dislexie, disgrafie
- Limbaj dezvoltat conform vârstei
- În scris nu face diferența între l și b
- Răspunde cu puțîn ajutor la întrebări legate de un text citit
- Are probleme la redactarea unui text
- Nu cunoaște părțile de vorbire

MATEMATICĂ

- Cunoaște tabla înmulțirii
- Are probleme cu împărțirea
- Are probleme cu ordinea efectuării operațiilor și a parantezelor
- Are nevoie de explicații pentru a înțelege cerințele unei probleme

Limba și literatura română

Obiective	Activități de învățare	Metode și mijloace	Criterii minime pentru evaluarea progresului
- Înțelegerea semnificației globale a mesajului oral	- Ascultarea de texte și formularea de idei pe baza acestora	Metode: - observația - conversația	- să citească în ritm propriu cu sau fără ajutor un text

- Înțelegerea semnificației mesajului citit - Îmbogățirea vocabularului - Folosirea corectă a semnelor de punctuație	- Citire de texte - Întrebări pentru comprehensiunea textului - Transcriere de texte - sinonime - antonime - despărțirea în silabe - formularea de propoziții simple și dezvoltate - folosirea corectă a semnelor de punctuație - alcătuirea de compuneri scurte	- citirea în gând - citirea cu voce tare - povestirea - explicația - problematizarea Mijloace: - planșe cu imagini despre lecturile ce vor fi studiate; - lecturi literare - fișe de lucru	- să răspundă la întrebări legate de text - să despartă corect în silabe - să formuleze corect propoziții - să găsească sinonime și antonime - să recunoască părțile de vorbire

Matematică

Obiective	**Activităţi de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
Numere naturale în concentrul 0-10000 Adunarea și scăderea în concentrul 0- 1000 Elemente intuitive de geometrie Tabla înmulțiri	-să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 10000; - să compare şi să ordoneze numerele naturale mai mici decât 10000, utilizând simbolurile: <, >, = -să calculeze în concentrul 0-10000 cu și fără trecere peste ordin -să recunoască figurile plane -să deseneze figurile plane - să efectueze operații de înmulțire și împărțire -să efectueze exerciții ținând cont de ordinea efectuării operațiilor și a parantezelor	Explicaţia, demonstraţia şi exerciţiul	-dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic - Scrierea, citirea, compararea şi ordonarea numerelor naturale în concentrul 0- 10000 - să calculeze în concentrul 0-10000 fără trecere peste ordin - să efectueze înmulțiri simple - Utilizarea unor raţionamente aritmetice în rezolvarea unor situaţii problemă

ACTIVIŢĂŢI PE DOMENII EXPERENŢIALE

Prof Candel Anca

GRUPA: Grupa Mică „B ”- Grupa Ursuleţilor

Tema anuală: CU CE ŞI CUM EXPRIMAM CEEA CE SIMŢIM

Tema săptămanii : Jucării pentru copii

Tema zilei : În lumea lui Mickey si Minnie Mouse

Domenii experenţiale: ADE: DS+DOS(ACTIVITATE INTEGRATĂ)

Mijloace de relizare: Joc didactic + lipire

Scop :

*Îmbogăţirea experienţri senzoriale referitoare la recunoaşterea , denumirea şi formarea de grupe dupa criteriu formei , marimii.

*Verificarea numarului in limitele 1-3

COMPORTAMENTE VIZATE:

Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numeraţia

Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date

Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate

OBIECTIVE OPERATIONALE:

- Să raporteze numărul la cantitata corespunzătoare și invers, utilizând jetoane, siluete și cifre.
- Să recunoască cifrele în concentrul 1-3.
- Să determine locul unui număr în șirul numeric crescător, utilizând cifre și jetoane.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Raportarea numarului și cifrei la cantitate și invers.

REGULILE JOCULUI:

- Copilul ales prin recitativa aruncării mingii îmi aseaza pe tablă tot atatea elemente cate : batai din palme execut , degete am ridicat,etc
- Copiii asociază cantitatea la cifră, lipind elementele pe un tablou.
- Copilul ales de educatoare determină locul unei cifre în scara numerică și asociază cantitatea de lalele.

ELEMENTE DE JOC:

- Formule recitative, aplauze, inchide\deschide ochii, surpriza.

STRATEGII DIDACTICE:

A) Metode și procedee: exercițiul, conversația, explicația, observația, , demonstraţia, jocul,

B) Mijloace didactice: Jetoane cu cifre, cu Minnie si Mickey, fise de lucru, tablouri pentru lipit, autocolant, lipici, carioci.

C) Forma de organizare: frontal, individual si pe grupe

Durata : 40 de minute

Loc de dasfasurare :sala de grupa

BIBLIOGRAFIE:

“CURRICULUM PENTRU EDUCAŢIA TIMPURIE” -2019

“Piramida cunoașterii” L. Tataru, A. Glava, O. Chis

Proiectarea didactica invatamant prescolar ed.CCD Bacau 2019

Suport pentru explicarea si intelegerea unor concepte si instrumente cu care opereaza curriculum pentru educatie timpurie 2019 M.Matasaru , M.Chiriloaie ,V.Pricopoia.

EVALUAREA COMPETENŢELOR FUNDAMENTALE
LA FINALUL CLASEI a II-a PENTRU ELEVII CU CES

BELDIMAN NORA CRISTINA
LICEUL „ANDREI MUREŞANU„ BRAŞOV

1. **Alege prin încercuire cuvântul corespunzător imaginii:**

CARTE

COPAC

PUIŞOR

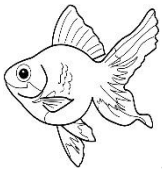
2. **Alcătuieşte oral propoziţii după imaginile următoare:**

……

……

……

3.**Uneşte imaginea cu titlul potrivit :**

"PUNGUŢA CU DOI BANI" " SCUFIŢA ROŞIE " "ALBĂ CA ZĂPADA "

4. **Încercuieşte literele care compun fiecare cuvânt :**

© CARTE ⟶ C P A V M R S L T S E

© MAŞINĂ ⟶ M C A Ş P I V N Ă L

© PĂDURE ⟶ P R Ă M D E U F R U E R

5. **Separă cuvintele din următoarele propoziţii:**

- ANAESTEMARE.
- MARIAAREMERE.
- VEVERIŢAADUNĂMULTEALUNE.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Înv. primar Diana Filip
Școala Gimnazială nr. 43 Ferdinand, Constanța

1. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele elevului: M.S.

Data naşterii:

Clasa: I

Domiciliul:

Psihodiagnostic: Tulburare din spectrul autist, ADHD, dislalie polimorfă, intelect liminar

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia lui, cu mama și tata. Familia îi acordă atenţie privind activitatea şcolară, activitatea de recuperare, acționând cu dragoste și răbdare, colaborând cu toți factorii educaționali implicați în recuperarea copilului.

2. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Numele cadrului didactic: prof. înv. primar FILIP DIANA

Consilier școlar: psiholog

Logoped:

Perioada P.I.P.: an școlar 2021 – 2022

3. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

4. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvultarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;

- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

5. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităților de numărare și efectuare a calculului matematic, oral și în scris în concentrul 0 - 10
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;
- Dezvoltarea motricității mâinilor, dar și a altor părți ale corpului;

6. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planse - fise de lucru - jocuri de constructie - plastilina - carti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exerciții de gimnastica respiratorie, linguala; - exerciții pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exerciții de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- planse - fise de lucru - jocuri - carti
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exerciții de autocunoastere; - exerciții pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii; - exerciții pentru managementul emotiilor negative;	-fise de lucru -desene -minge antistres -joc de rol

	- convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea;	
- explicarea si formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet cand este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de invatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu si ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica invatator-elev, consilier-elev; - activitati ajutatoare	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel incat elevul sa isi faca temele, oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fete vesele

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

TEST
VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE – SĂRBĂTORI ÎNCHINATE MAICII DOMNULUI ȘI SFINȚILOR

DIACONESCU OANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 66

1. Precizează valoarea de adevăr a următoarelor enunțuri, punând în dreptul lor A (adevărat) sau F (fals):

a. Maica Domnului mai este numită și Născătoare de Dumnezeu.

b. Preacinstirea Maicii Domnului nu se arată și prin sărbătorile închinate ei.

c. Persoanele sfinte sunt reprezentate în icoane având în jurul capului aura sfințeniei.

d. Cultul datorat sfinților se numește cinstire sau venerare.

2 p/…….

2. Realizează corespondențele între numele sărbătorii și data din calendar a acestora:

Nașterea Maicii Domnului	6 decembrie
Buna Vestire	15 august
Adormirea Maicii Domnului	8 septembrie
Sfântul Nicolae	25 martie

2 p/…….

3. Completează spațiile libere adăugând cuvintele potrivite din paranteză:

(*ferici, Mântuitorul, Domnul, smerenia, sfânt*)

Mărește sufletul meu pe……..și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, ……..meu, că a căutat spre…….roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor……toate neamurile, că mi-a facut mie mărire Cel Puternic și ……este numele Lui (Luca 1, 46-49).

2.50 p/……

4. Alcătuiește o scurtă compunere cu titlul “Sfinții – prietentii copiilor” în care să evidențiezi rolul sfinților în viața creștinilor. Menționează câteva nume de sfinți și precizează de asemenea, câteva modalități de cinstire a sfinților

2.50 p/…….

Program de intervenţie personalizat
Anul şcolar 2019-2020
P. P.- cls. a- IV- a

Autor: prof. Simuț Beatris,
Școala Gimnazială nr.11, Oradea

Director adj.	**Psiholog**	**Profesor de sprijin**	**Profesor de educație fizică**
prof. L. R.	**prof. T. T.**	**Prof. B. I.**	**prof. Simuț Beatris**

Obiective	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Progres**
Viteza 1.2 Cunoaşterea parametrilor morfologici şi funcţionali specifici vârstei şi sexului 3.3 Dezvoltarea diferitelor forme de manifestare a calităţilor motrice	- viteza de reacţie la stimuli: - vizuali - auditivi - tactili - viteza de execuţie: - în acţiuni motrice simple - viteza de deplasare: - pe direcţie rectilinie	septembrie	Să-şi însuşească minim viteza de reacţie la stimuli: - vizuali, auditivi şi tactili. Să-şi însuşească minim viteza de execuţie în acţiuni motrice simple şi viteza de deplasare pe direcţie rectilinie.	
Forţa 1.2 3.3	-forţa dinamică segmentară	decembrie, ianuarie	Să-şi dezvolte minim forţa dinamică segmentară.	
Rezistenţa 1.2 3.3	-rezistenţa cardio-respiratorie	martie	Să-şi dezvolte minim rezistenţa cardio-respiratorie.	
Îndemânarea 1.2 3.3	-coordonarea segmentelor faţă de corp -echilibrul - în poziţii statice - în deplasare	ianuarie, mai	Să aibă o coordonare a segmentelor faţă de corp şi să-şi poată menţine echilibrul.	
Alergare de viteză 4.1	- pasul alergător de accelerare - lansarea din start - cunoştinţe teoretice despre: - startul corect - păstrarea culoarului de alergare	octombrie, aprilie, mai	Să-şi însuşească pasul alergător de accelerare şi lansarea din start. Să cunoască păstrarea culoarului de alergare.	
Alergare de rezistenţă 4.1	- dezvoltarea rezistenţei - pasul alergător lansat de semifond - startul de sus şi lansarea de la start	martie	Să-şi însuşească pasul alergător lansat de semifond şi startul de sus şi lansarea de la start.	

	- alergarea în grup			
Deprinderi utilitar-aplicative 1.3	- târâre pe suprafeţe plane cu ajutorul braţelor şi a picioarelor - mers în echilibru -parcurgerea unor trasee adaptate vârstei - întreceri	decembrie	Să-şi însuşească cele mai simple deprinderi utilitar-aplicative.	
Gimnastică acrobatică 4.1	**elemente statice:** - cumpăna pe un genunchi - semisfoara - podul de jos - stând pe omoplaţi **elemente dinamice:** - rulări - rostogolire înainte şi înapoi din ghemuit în ghemuit	decembrie, ianuarie	Să-şi însuşească elementele statice şi dinamice elementare.	
Aruncarea mingii de oină 1.1 2.1	• exersarea ţinerii mingii- simulări de aruncare • aruncarea mingii de oină de pe loc la distanţă. • întreceri	octombrie, iunie	Să-şi însuşească ţinerea, prinderea şi aruncarea mingii de oină.	
Specifice jocurilor sportive 4.1	❯ jocuri dinamice pregătitoare, specifice minibaschetului ❯ procedee tehnice de bază, de pasare şi de prindere (preluare) a mingii şi căte un procedeu de finalizare ❯ joc bilateral	tot anul şcolar	Să-şi însuşească elementele tehnice cele mai elementare	

Lucrare scrisă semestrială
Subiect adaptat copiilor cu CES

Prof. Mihaela Olariu
Colegiul Național „Ștefan cel Mare’’ Târgu-Neamț

Clasa a VI-a

Numele și prenumele elevului.....

Timp de lucru: 50 de minute

I. Citește cu atenție textul următor:

„Şi cu cât mă apropiam de locul unde m-am născut, cu atât se deşteptau amintirile copilăriei vii şi luminoase, parcă răsăreau din împărăţia uitării, prietini pierduţi, care mă salutau cu zâmbete de bunătate.[…]
Şi dintr-o dată, dintre chipurile trecutului, care mă cercau unul după altul, unul rămase mai desluşit, şi-i zâmbii cu dragoste în piroteala care mă copleşea. Era Domnu, domnu Trandafir, învăţătorul meu. Nu-l văzusem de mult pe Domnu Trandafir. Îmi închpuiam că e pensionar, că trebuie să fi îmbătrânit. Eu îl vedeam însă tot ca odinioară, nalt, bine legat, cu mustăcioară neagră pe care şi-o tundea totdeauna scurt, zâmbind cu bunătate, încruntându-se câteodată, insuflându-ne un respect nemărginit.[…]

Uite, şi acum mi se pare că Domnu nostru a fost un om deosebit, îi scânteiau privirile şi era şi el mişcat când ne spunea despre mărirea strămoşilor. Când făcea un semn cu mâna, (aşa într-o parte), parcă ridica o perdea de pe trecut, şi eu vedeam tot ce spunea glasul lui […].

(Mihail Sadoveanu, *Domnu Trandafir*)

II. Răspunde următoarelor cerințe:

1. Extrage din textul dat o idee principală.....**10 p.**

2. Răspunde la următoarele întrebări:

A) De cine își amintește naratorul? .....**10 p.**

B) Ce apreciază naratorul la fostul învățător? ....**10 p**.

3. Redactează o compunere de 15-20 de rânduri în care să relatezi o întâmplare (reală sau imaginară) ce ți-a stârnit emoții. Titlul compunerii este *În aşteptarea lui Moş Crăciun*. În conținutul compunerii vei folosi minimum 4 verbe la moduri diferite. Vei transcrie verbele. (3**6** p. pentru conținutul compunerii și **4** p. pentru transcrierea corectă a verbelor folosite).

6. Transcrie formele corecte : **10 p.**

- Faceți-vă/Făceți-vă treaba/Facețivă treaba! Nu face/fă gălăgie! Nu te grăbi!/grăbii! - Voi/v-oi veni la tine. I-a venit ideea de a crea/creia/creea ceva nou.

Notă: Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu și 10 puncte pentru corectitudinea și calitatea (redactarea) lucrării.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Competențe vizate:

1. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române, în producerea de mesaje scrise, în diverse context de realizare, cu scopuri diverse;
2. Receptarea mesajului scris, din textele literare și nonliterare, în scopuri diverse;
3. Redactarea textului scris de diverse tipuri;
4. Aplicarea conştientă a regulilor și a convenţiilor ortografice și ortoepice pentru o comunicare corectă.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Anghel Carmen Elena
Gradinira "Rază de Soare", Târgoviște

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): R. A. G
- DATA NAŞTERII: 26.09.2016
- DOMICILIUL: Târgoviște
- CLASA / GRUPA: Mare Super Piticii
- ANUL ȘCOLAR: 2021/2022
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cucare se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document): Autism atipic, Tulburări hiperkinetice, anomalii cromozomiale
- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):

- prof. Anghel Carmen Elena
- consilier școlar: prof. Stanciu Constanța
- logoped: prof.Andreescu Marilena
- părinții: R C , R. M

- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE:
  - DomeniulLimbă și comunicare
  - Domeniul Științe
  - Domeniul Om și societate
  - Domeniul Psihomotric
  - Domeniul Estetic și creativ
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):
  - Dezvoltarea capacității de a pronunța corect sunete, silabe, cuvinte
  - Exeresarea capacității de exprimare corectă din punct de vedere gramatical

- Îmbogățirea vocabularului
- Dezvoltarea capacității de concentrare și menținere a atenției
- Întărirea imaginii de sine pozitive, a independenței și inițiativelor în activitățile întreprinse
- Creșterea încrederii în forțele proprii și în persoanele din jurul său
- Stimularea relațiilor de colaborare și încredere reciprocă cu colegii de grupă

❖ OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ

- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate
- Conceptul de sine
- Autocontrol și expresivitate emoțională
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

❖ DURATA planului de intervenţie personalizat: Semestrul al II-lea al anului școlar 2021-2022

❖ Data elaborarii PIP:februarie 2022

❖ Data revizuirii PIP: iunie 2022

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	-Să-şi manifeste Deprinderi de autoservire, de joacă, de somn, de a se încălța/ descălța, îmbrăca/ dezbrăca etc -Să mănânce singur	Eu știu să mă îngrijesc!- dezvoltarea deprinderilor de îngrijire și igienă personală, practici privind securitatea personală.	**S1**	-activităţi de servire/ autoservire în cadrul programului grădiniței -exerciţii de îmbrăcare, dezbrăcare încălţare: ”Sunt copil politicos și stiu să ma joc frumos ” (joc)	Periodic 2022	Utiliizarea corectă a unor obiecte (Veselă,planșe Îmbrăcăminte, Încălţăminte, Obiecte de toaletă,	-Aprecieri stimulative -Observarea comportamentului

	-Să folosească corect obiectele de toaletă (prosop, săpun,hârtie etc)-					Identifică cu ajutor reguli și norme de comportare în cadrul colectivului de copii	
2	-Să identifice componentele spaţiale şi să se orienteze adecvat	Poziții spațiale		-Exerciţii şi jocuri de mişcare ce vizează: a) direcţia: -înainte/ înapoi -sus/ jos; stânga/ dreapta b) distanţa: aproape/ departe c) poziţiile faţă de obiecte: -lângă, dedesupt/ deasupra -verbalizarea acţiunilor	Februarie 2022	-Corectitudinea şi rapiditatea reacţiilor la comenzi; -Identificarea şi precizarea corectă a poziţiilor spaţiale ale obiectelor folosite în joc; -Recunoaşterea şi denumirea unor poziții spațiale date	-Observarea comportamentului; -Chestionarea orală pentru conştientizarea poziţiilor spaţiale; -Aprecieri stimulative; -Întreceri
3	-Să identifice membrii familiei -Să cunoască informaţii despre fiecare membru	Familia mea Lectură imagini Joc de rol	**S1**	-Joc de rol “De-a mama și de-a tata”, “De-a familia la masă”, Formulare de propoziții simple și dezvoltate cu și despre membrii familiei și atribuțiile fiecăruia	Martie 2022	Identifică membrii familiei, prietenii, îi recunoaște singur din fotografii – Identifică atribuțiile membrilor și verbalizează cu ajutor acțiunile prezentate în imagini Pronunție corectă	-Aprecieri verbale, acordarea de stimulente -Observarea comportamentului; -Chestionarea orală; -
4	-Să recunoască semnele caracteristice ale anotimplui primăvara -Să observe florile de primăvară din imagini -Să recunoască plantele cerute	Aspecte ale anotipului primăvara	**S1**	-Jocuri didactice “Grădina cu flori”, “Grădina cu zarzavaturi” -Exerciţii de identificare şi recunoaştere -Exerciţii de corecţie a pronunţiei	Aprilie 2022	-Observă, recunoaşte şi numeşte cu ajutor câteva insecte, flori de primăvară, legume de primăvară, insecte	-Încurajări verbale Aprecieri verbale, acordarea de stimulente -Observarea comportamentului;

							-Chestionarea orală;
5	-Să observe și să cunoască și să denumească mijloacele de transport -Să identifice comportamentele adecvate în mijloacele de transport	Mijloace de transport terestre, maritime și aeriene	**S1**	-“Apă, aer sau pământ? ” Joc -Dialogul -Explicația -Exerciţii de corectare a pronunţiei	Mai 2022	-Observă și denumește jucăriile și imaginile singur sau cu ajutor Recunoaște și numește comportamentele adecvate în mijloace	-Încurajări verbale - Proba practică
6	-Să numere corect crescător/ descrescător în limitele 1-10. -Să identifice forme geometrice cerc, pătrat, triunghi, dreptunghi și caracteristici ale acestora	Numerație în concentrul 1-10 Figuri geometrice	**S1**	Jocuri didactice “Coșulețul cu surprize!”, “Numărăm și spunem câte sunt!”, „Ce este, cum este?”- joc logic -Exerciţii de numărare - verbalizarea acţiunilor executate	Iunie 2022	-Numără cu ajutor și fără, jucăriile din coș, compară grupele de obiecte, Identifică și denumește cu ajutor figuri geometrice și caracteristici ale acestora -Pronunție corectă	- Observarea comportamentului; -Chestionarea orală; - Proba practică

Notă:

* Pentru fiecare obiectiv operațional se precizează modul de lucru pentru scenariul 1 (S1 - față în față) și scenariul 3 (S3 - online). Scenariul hibrid reiese din îmbinarea scenariilor enumerate anterior

*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea **metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale**

Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerare a **criteriilor minimale de apreciere a progreselor copiilor/ elevilor

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Gheorghe Florentina Emilia
Grădinița Rază de Soare, Târgoviște

- ❖ NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): R.A.E
- ❖ DOMICILIUL: Târgoviște
- ❖ CLASA / GRUPA: Mare Super Piticii
- ❖ ANUL ȘCOLAR: 2021/2022
- ❖ DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):): Autism atipic, Tulburări hiperkinetice, anomalii cromozomiale
- ❖ ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):
- prof. înv. preșcolar Gheorghe Florentina Emilia
- consilier școlar: prof.Stanciu Constanța
- logoped: prof.Andreescu Marilena
- părinții:R.A, R.M
- ❖ DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE:
  - Domeniul Limbă și comunicare
  - Domeniul Științe
  - Domeniul Om și societate
  - Domeniul Psihomotric
  - Domeniul Estetic și creativ
- ❖ SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):
  - Dezvoltarea capacității de a pronunța corect sunete, silabe, cuvinte
  - Exeresarea capacității de exprimare corectă din punct de vedere gramatical
  - Îmbogățirea vocabularului

- Dezvoltarea capacității de concentrare și menținere a atenției
- Întărirea imaginii de sine pozitive, a independenței și inițiativelor în activitățile întreprinse
- Creșterea încrederii în forțele proprii și în persoanele din jurul său
- Stimularea relațiilor de colaborare și încredere reciprocă cu colegii de grupă

❖ OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ
- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate
- Conceptul de sine
- Autocontrol și expresivitate emoțională
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

❖ DURATA planului de intervenție personalizat: Semestrul I al anului școlar 2021-2022

❖ Data elaborarii PIP: octombrie 2021

❖ Data revizuirii PIP: februarie 2022

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	-Să-şi manifeste nevoia de hrană, de joacă, de somn, de a se încălța/ descălța, îmbrăca/ dezbrăca etc -Să mănânce singur	Singurel mă îngrijesc!	**S1**	-activităţi de servire/ autoservire în cadrul programului grădiniței -exerciții de îmbrăcare, dezbrăcare încălţare: ”Ce pot face două mâini dibace ” (joc) -“Cel mai bun prieten”	Periodic	Denumește obiecte: veselă Planșe Îmbrăcăminte Încălțăminte Obiecte de toaletă	-Aprecieri stimulative -Observarea comportamentului

	-Să folosească corect obiectele de toaletă (prosop, săpun, hârtie etc) - Să-şi exprime sentimente de dragoste, respect faţă de colegi, părinţi, fraţi -Să capete încredere în forţele proprii, să aibă o imagine de sine pozitivă.			-“Toți avem un nume” -“ Sunt mândru de familia mea “– convorbire/ lectură după imagini		Identifică cu ajutor numele colegilor de grupă și educatoarele, Relaționează cu colegii Metode: Jocul Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	
2	-Să formeze grupe de elemente după diferite criterii (formă,marime, culoare) -Să numere corect crescător/ descrescător 1-5.	Formare de mulțimi după formă, marime, culoare Numerația 1 - 5	**S1**	Jocul “Coşul toamnei”, “Te rog să-mi dai!”, “Numără şi spune câte sunt!”, „Vaza cu flori” -Exerciţii de numărare - verbalizarea acţiunilor executate	Octombrie 2021	-Formează mulțimi de 3-5 elemente după criteriul formei --Formează mulțimi de 3-5 elemente după criteriul mărime -Formează mulțimi de 3-5 elemente după criteriul culoare -Numără cu ajutor şi fără, jucăriile din coş, compară grupele de obiecte -Pronunție corectă	-Aprecieri verbale, acordarea de stimulente -Observarea comportamentului; -Chestionarea orală; -Aprecieri stimulative; -Întreceri
3	-Să lipească elemente de toamnă pe suportul dat	Coronița toamnei- activitate practică	**S1**	-Exerciţii de identificare şi recunoaştere a materialelor	Noiembrie 2021	-Observă, recunoaște și numește cu	-Încurajări verbale

	pentru a obține coronița toamnei			-Exerciţii de dezvoltare a mușchilor mici ai mâinilor -Lipire, asamblare		materialele puse la dispoziție Realizează o lucrare plastică utilizând tehnicile învățate	Aprecieri verbale, acordarea de stimulente -Observarea comportamentului; -Chestionarea orală;
4	-Să identifice comportamentele pozitive corespunzătoare și să manifeste atitudini de colaborare și într-ajutorare cu colegii și cadrele didactice -să recunoască stările emoționale asociate unor situații, prezentate în imagini	Jocurile copiilor iarna-lectură după imagini	**S1**	- Formulează cu ajutor propoziții simple și dezvoltate despre jocurile copiilor în anotimpul iarna -Observă imaginile și recunoaște emoțiile din imagini, imitând expresia facială pentru fiecare emoție -Dialogul -Explicaţia -Exerciţii de corectare a pronunţiei	Decembrie 2022	-Observă și denumește emoțiile, singur sau cu ajutor -Identifică emoții și comportamente ale copiilor în imaginile prezentate	-Încurajări verbale - Observarea comportamentului;
5	-Să recunoască animalele domestice/ sălbatice -Să identifice părțile componente ale unui animal	„În vizită la fermă/ Zoo”- joc didactic	**S1**	-Exerciţii de identificare şi denumire a unor animale domestice/ sălbatice precum și a părţilor componente ale corpului -Exerciţii de corectare a pronunţiei -Explicația -Demonstrația -Exercițiul	Ianuarie 2022	-Identifică și denumește singur sau cu ajutor animale domestice/ sălbatice	- Observarea comportamentului; -Chestionarea orală; - Proba practică

Notă:

* Pentru fiecare obiectiv operațional se precizează modul de lucru pentru scenariul 1 (S1 - față în față) și scenariul 3 (S3 - online). Scenariul hibrid reiese din îmbinarea scenariilor enumerate anterior

*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea **metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale**

Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerare a **criteriilor minimale de apreciere a progreselor copiilor/ elevil

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

PROF.PTR. ÎNV. PRIMAR: MITEA MARIANA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „LUCIAN BLAGA”,
SATU MARE

1. INFORMAŢII GENERALE Numele

şi prenumele elevului: **T. A**Clasa: **a IV-a**

Adresa: **str....., Satu Mare**

Tipul de deficienţă/handicap – gradul/nivelul de deficienţă: **Deficienţă mintală – Intelect de limită**

Domeniul de interventie / Disciplina: **Cognitiv/ Matematica**

Specialişti implicaţi: - profesor itinerant: **Molnar Mădălina**

- Profesor învăţământ primar: **Mitea Mariana**

2. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare:

fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, fise de evaluareinitiala.

Observatii:

- scrie cu cifre numere scrise cu litere cu mici erori;
- numără din 2 în 2 cu ajutor;
- indica oral si in scris succesiuni de numere cu ajutor.
- descompune numere dupa model.
- plasează acţiuni în timp cu ajutor;
- ordonează crescător, descrescător cu ajutor;
- descompune numere date în zeci şi unităţi după model şi cu explicaţii permanente;
- compară numere folosind simbolurile <, >, =;
- efectuează cu mici erori adunări şi scăderi;
- rezolvă probleme făcând doar o singură operaţie.

3. SCOPURILE PROGRAMULUI:

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce priveste efectuarea calculelor matematice;
- antrenarea elevei în activităţi matematice distractive pentru a o stimula;
- dezvoltarea abilităţilor de citire si scriere a numerelor;
- dezvoltarea abilitatilor de calcul rin joc;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- antrenarea elevei în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

4. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Data realizarii PIP: 6 octombrie 2021
Data revizuirii PIP: 1 februarie 2022

OBIECTIVE	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere aprogreselor	Metode şi instrumentede evaluare	Monitorizare		
					Oct	Noi.	Dec.
- să înţeleagă şi să utilizeze sistemul poziţional de formare a numerelor naturale;	- conversaţia - explicaţia - exerciţiul - exerciţii şi jocuri didactice - lucrul individual şi în echipă -fişe de lucru -caietul elevului	6. X. 2021 – 15.I.2022	– reprezinta numerele punând în evidenţă sistemulpoziţional de scriere a cifrelor cu ajutor; – număra cu start şi pasi daţi, crescător şi descrescător,cu şi fără sprijin în obiecte sau desene. – participa la jocuri de numărare cu obiecte în caregrupurile de câte 10, 100, se înlocuiesc cu un alt obiect;	observarea sistematică aprecierea fişe de lucru evaluare orală evaluare scrisă evaluare formativă evaluare sumativă portofoliu	◒	○	
- să scrie, să citească, să compare, să estimeze şi să ordoneze numere naturale			- reprezenta prin desene adecvate dupa model, numerelestudiate; -ordoneaza numerele utilizând modele semnificative (axa numerelor);		○	◒	◒
- să efectueze operaţii de adunare şi de scădere: - cu numere naturale de la 0la 1 000 fără şi cu trecere pesteordin			- rezolva exerciţii de adunare şi de scădere cu numere naturale de la 0 la 1000 fără şi cu trecere peste ordin; - participa la jocuri de observare a legăturii dintre adunareşi scădere.		◒	○	◒
să efectueze operaţii de înmulţire şi împărţire cu numere naturale mai micidecât 100			- rezolva cu tabla inmultirii in fata exerciţii de înmulţire şide împărţire cu numere naturale de la 0 la 100; - rezolva exerciţii de înmulţire a unui număr de două cifre cu un număr de o cifră doar sub indrumare pas cupas; - efectueaza exerciţii de calcul cu numere naturale, urmărind respectarea ordinii efectuării operaţiilor şi folosirea corectă a parantezelor doar cu ajutor; - observa legătura dintre operaţiile cu numere naturale si efectueaza proba cu sprijin;		◒	◒	○
Evaluare sumativa		18-29. I .2022	- Îndeplineşte cerinţele minime din P.I.P.	fişe de evaluare			

○ – obiectiv realizat ◒ - obiectiv partial realizat ● – obiectiv nerealizat

Data realizarii PIP: 15 februarie 2016
Data revizuirii PIP: 3 iunie 2016

OBIECTIVE	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere aprogreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Monitorizare		
					III	IV	V
O_1 - să rezolve probleme care presupun două operaţii dintre cele învăţate	- conversaţia - explicaţia - exerciţiul -exerciţii şi jocuri didactice -lucrul individual şi în echipă -fişe de lucru -caietul elevului	15. II – 3.VI 2022	– rezolva cu sprijin probleme cu date numerice; - recunoaşte situaţiile concrete sau expresiile care cer efectuarea unor adunări sau scăderi (“au fost şi au maivenit”, “s-au pierdut”);	observarea sistematică aprecierea fişe de lucru evaluare orală evaluare scrisă evaluare formativă evaluare sumativă portofoliu	◒	◒	◒
O_2- să exprime oral, în cuvinte proprii, etape ale rezolvării unor probleme			– citeste enunţul unei probleme; reda liber, cu voce tare, enunţul;		●	●	●
O_3-să recunoască şi să descrie forme plane şispaţiale, să clasifice obiecte şi desene după criterii variate			- decupeaza figuri desenate; - identifica formele plane şi formele spaţiale pe modele fizice şi în mediul înconjurător; deseneaza forme plane cu şablon; - descrie figuri plane şi corpuri cu observarea vârfurilor, laturilor, feţelor; sorteaza obiectele după forma lor; - identifica interiorul şi exteriorul unei figuri;		●	●	●
O_4-să utilizeze unităţi de măsură pentru timp şi unităţi monetare			- plaseaza în timp evenimente în funcţie de un reper; - ordoneaza cronologic imagini; - citeste ceasul; reprezinta pe un ceas-model diversel ore; - identifica monedele necesare pentru cumpărarea unui obiect; - compara sume de bani.		◒	◒	◒

O_5 - să utilizeze instrumente şi unităţile de măsură standard şi nonstandard pentru lungime, capacitate,masă, timp şi unităţile monetare în situaţii variate			- compara măsurile unor mărimi; - ordoneaza obiecte date, în funcţie de lungimea, grosimea, întinderea sau forma lor; - utilizeaza instrumentele şi unităţile de măsură potrivite (standard şi nonstandard) pentru efectuarea unor măsurători; - ordoneaza imagini în funcţie de succesiunea derulării lor în timp; - citeste ceasul, reprezenta pe un ceas model diverse ore; - înregistreaza activităţile desfăşurate într-un interval de timp; - scrie data(zi, lună); -recunoaşte valoarea monedelor şi a bancnotelor.		◒	◒	◒
Evaluare sumativa		2-7 .VI. 2022	- Îndeplineşte cerinţele minime din P.I.P.	fişe de evaluare			

○ – obiectiv realizat ◒ - obiectiv partial realizat ● – obiectiv nerealizat

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT/ INDIVIDUALIZAT
AN ȘCOLAR 2015- 2016

Elisei Elena Daniela
Scoala Gimnaziala Nr. 43 Ferdinand- Constanta

Numele și prenumele: M.A.-S.

Data nașterii: 20. 01. 2005

Domiciliul: Constanța

Tip handicap: 7- grav -cu asistent personal

Clasa: a III a

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Nr. 11 „Dr. C-tin Angelecu” Constanța

Echipa de intervenție:

- Prof. Elisei Elena Daniela- învățător clasă
- Prof de sprijin

Rezultatele evaluării complete:

- **Domeniul cognitive**

- Nu înțelege semnificația globală a unui mesaj oral
- Nu distinge cuvintele dintr-o propoziție data, silabele dintr-un cuvânt, despărțind totuși în silabe și specificând numărul acestora
- Nu alcătuiește propoziții simple după imagini date
- Citește pe litere, dar nu înțelege semnificația globală a cuvântului citit
- Nu scrie singură, doar cu prompt
- Comunicarea acceptabilă
- Efectuează operații de adunare și scădere, fără trecere peste ordin, doar cu support visual
- Recunoaște formele plane
- Recunoaște numerele 0- 100

- **Domeniul psihomotric**

- Nu recunoaște partea dreaptă/ stângă a propriului corp
- Recunoaște formele geometrice plane de bază
- Decupază/ îndoaie hârtia doar cu prompt
- Se îmbracă/ dezbracă de anumite obiecte vestimentare doar cu prompt
- Participă doar la anumite activități sportive

- **Domeniul socio- afectiv**

- Nu știe să spună datele sale de identificare personală, dar știe numele ei și al membrilor de familie
- Nu recunoaște stările și sentimentele umane

✓ **Obiectivele generale ale programului** (de atins la sfârșitul anului școlar)

1. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral
2. Dezvoltarea capacitäii de receptare a mesajului scris

3. Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă
4. Cunoașterea și utilizarea conceptelor specific matematicii

✓ **Obiectivele intervenției pentru sem I+ sem II:**

1. Să distingă sunetele dintr-o silabă/ cuvânt
2. Să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunț dat
3. Să formulize clar și correct enunțuri simple
4. Să identifice litere, silabe, cuvinte în texte tipărite sau în cele de mână
5. Să scrie correct litere, silabe, cuvinte
6. Să scrie, să citeasc numerele natural 0- 100
7. Să efectueze operații de adunare și scădere 0-10 fără support visual
8. Să continue modelele repetitive reprezentate prin desen sau numere mai mici decât 10
9. Să cunoască datele sale de identificare
10. Să identifice stările sufletști

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT/ INDIVIDUALIZAT

AN ȘCOLAR 2015- 2016

Numele și prenumele: M.A.-S.

Data nașterii: 20. 01. 2005

Domiciliul: Constanța

Tip handicap: 7- grav -cu asistent personal

Clasa: a III a

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Nr. 11 „Dr. C-tin Angelecu” Constanța

Echipa de intervenție:

- Prof. Elisei Elena Daniela- învățător clasă
- Prof. de sprijin

Evaluare sumativă

obiective	nerealizat	parțial	total
Să distingă sunetele dintr-o silabă/ cuvânt	X		
Să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunț dat	X		
Să formulize clar și correct enunțuri simple		X	
Să identifice litere, silabe, cuvinte în texte tipărite sau în cele de mână		X	
Să scrie correct litere, silabe, cuvinte		X	
Să scrie, să citeasc numerele natural 0- 100		X	
Să continue modelele repetitive reprezentate prin desen sau numere mai mici decât 10	X		
Să efectueze operații de adunare și scădere 0-10 fără support visual		X	
Să cunoască datele sale de identificare		X	
Să identifice stările sufletști		X	

PROIECT DIDACTIC

VECHIU ALEXANDRA
GRĂDINIȚA NR. 3, BRAGADIRU

Grupa mijlocie

Tema anuală: „Cum exprimăm ceea ce simțim?”

Subtema: “Vestitorii Primăverii” – săptămână independentă

Tema activităţii: “Iarnă, să te duci cu bine!”

Domenii experienţiale: DȘ 1, DȘ 2, DLC, DOS 2, DEC.

Forma de realizare: Activitate integrată

Tipul activităţii: Consolidare de cunoştinte, priceperi şi deprinderi;

Scopul activităţii: Fixarea și consolidarea cunoștințelor despre iarnă și primăvară, vizând achizițiile dobândite în diverse domenii experiențiale.

OBIECTIVE :

- Să clasifice elementele specifice fiecărui anotimp (iarna/primăvară);
- Să transforme singularul în plural și invers utilizând imaginile specifice temei activității;
- Să raporteze numarul la cantitate și invers;
- Să deseneze pe foaia albă mâna;
- Să lipeasca popcornul cu ajutorul aracetului si a pensulei;
- Să își exprime opinia față lucrarea proprie și față de lucrările celorlalți, motivîndu-și părerile.

SARCINA DIDACTICĂ A JOCULUI:

- Descrierea și sortarea jetoanelor după apartenența la unul din cele două anotimpuri;
- Identificarea pluralului cuvintelor de pe jetoane;
- Raportarea numarului la cantitate și invers.

REGULI DE JOC:

- Copiii extrag un jeton, identifică elementul de pe jeton, apoi îl plasează la anotimpul potrivit;
- Copiii asculta sarcinile fiecarei probe citite de educatoare;
- Copiii care rezolvă corect sarcina vor fi aplaudaţi şi recompensaţi;
- Raspunsurile gresite sunt corectate de catre colegi sau educatoare.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, mișcarea, aplauzele, mânuirea materialelor, stimularea, recompensele, rețeta.

STRATEGII DIDACTICE:

- **Metode şi procedee:** jocul, exerciţiul, conversaţia, explicaţia, demontraţia.
- **Mijloace didactice**: Calendarul naturii, jetoane cu elemente specifice anotimpurilor, acuarele, aracet, castronele, planșă cu anotimpurile iarna si primăvara, zânele Iarna si Primăvara, plicuri, popcorn, creioane colorate, carioci.
- **Forma de organizare:** individual, frontal, pe grupe.

DURATA: o zi

LOCUL DE DESFĂŞURARE: sala de grupă

BIBLIOGRAFIE:

1. ***„Curriculum pentru învăţământul preşcolar”***,2019
2. Glava, A., Pocol, M.,Tataru, L-L., (coord), (2009), *„Educatia timpurie-ghid metodic pentru aplicarea curriculumului prescolar”*, Ed. Paralela 45;

EVENIMENTE DIDACTICE	CONTINUT STIINTIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE (instrumente si indicatori)
Moment organizatoric	Pregătirea sălii de grupă și a copiilor pentru activitate: - aranjarea mobilierului și a materialelor didactice necesare - stabilirea liniştii şi asigurarea unei atmosfere propice pentru buna desfăşurare a activităţii.	Conversaţia	Observarea comportamentului copiilor
Captarea atenției	Se realizeaza prin relatarea unei scurte povestiri “Dragi copii, dupa cum știți luna Martie vestește sosirea Primăverii. Deoarece Iarna încă își face simțită prezența, eu vă propun un joc care să o ajute pe zâna Primăvara să vină mai repede în țara noastră, și să ne luăm <<La revedere>> de la zâna Iarna. Sunt convinsă ca voi știți multe lucruri despre ele și vă veți descurca de minune, nu-i așa?”	Conversaţia	Observarea comportamentului
Anunțarea temei și a obiectivelor	Astăzi vom juca jocul “Iarnă, să te duci cu bine!” și vom recunoaște elementele specifice fiecărui anotimp, vom identifica singularul și pluralul cuvintelor, vom număra in concentrul 1-4. (se prezintă titlul și obiectivele activității în termeni accesibili copiilor)	Explicatia Conversatia	Observarea comportamentului
Desfășurarea activității	Se vor prezenta: scopul, sarcinile si regulile jocului. **Explicarea si demonstrarea jocului:** Se va explica modul de desfășurare al jocului**:** copiii vor veni, pe rând, vor alege un jeton de pe masă, îl vor denumi și îl vor așeza pe planșa cu anotimpul potrivit. În timp ce sunt explicate regulile se va demonstra modul de aplicare. **Jocul de probă:** Educatoarea cheamă un copil, pentru a verifica daca au fost înțelese regulile și sarcinile jocului. Copilul va alege un jeton de pe masă, îl denumeste și așază în locul potrivit pe planșă. Se va repeta jocul de probă în cazul în care educatoarea consideră	Explicatia Demonstrația Jocul Observatia	Observarea curentă Se observă dacă au înţeles sarcina Se observă dacă au înţeles sarcina şi modul de lucru

	că preşcolarii nu au înţeles sarcina, până când aceasta este clarificată. **Executarea jocului propiu zis:** Copiii vor alege, pe rând, câte un jeton, îl vor denumi și așeza în locul potrivit la anotimpul iarna sau primăvara, până când jetoanele sunt epuizate. Fiecare acțiune va fi verbalizată. Toate raspunsurile corecte vor fi recompensate cu aplauze. **Varianta 1:** Pe următoarea masă vor fi diferite plicuri. Fiecare plic va avea un jeton cu elemente la singular sau plural. Pe rând, câte un copil de la fiecare echipă va alege un jeton va denumi imaginea, va spune dacă este un element sau mai multe, iar in funcție de imagine va spune varianta de plural sau singular. Varianta de joc se va finaliza în momentul în care toate plicurile au fost deschise. **Complicarea jocului:** Zânele Iarna si Primăvara își doresc ca rochiile lor să fie decorate cu elementele specifice lor. Atfel pe masă se vor afla castronele cu diferite jetoane cu elemente. Pe rând va fi chemat câte un copil, va alege un castron, va spune ce jetoane a gasit, le va așeza pe rochia potrivită, iar apoi va număra câte jetoane de același fel a gasit. Varianta de joc se va finaliza în momentul în care rochiile au fost decorate cu elementele specifice. Se va realiza printr-un scurt dialog cu copiii: “Dragii mei, eu vă propun să îi facem o surpriză Zânei Primăvara și să realizăm împreuna un pom înflorit”. Copiii se vor muta la mese prin tranziția:”Bat din palme”	Exercițiul Explicația Exercițiul	Observarea comportamentului
Obtinerea performanței	**<u>Intuirea materialului:</u>** Copiii vor denumi materialul didactic de pe măsuțe: foaie albă, creioane colorate, aracet și popcorn. **<u>Voi explica şi demonstra modul de lucru corect:</u>** - pe foaia alba vom pune mâna stângă, iar cu ajutorul creionului o să desenăm mâna pe foaia albă. - după realizarea schiței, vom colora cu maro mâna desenată realizând astfel un copac.	Conversaţia Explicatia Demonstraţia	Observarea comportamen tului verbal şi non verbal

	- cu ajutorul pensulei vom aplica aracet pe pom și vom lipi popcorn realizând astfel tema propusă. Un copil va repeta modul de lucru pentru a verifica gradul de înțelegere a sarcinilor propuse. Vom executa mișcări pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor. **Executarea temei de către copii** Se urează copiilor “Spor la lucru” după care se va trece la realizarea temei. Pentru a crea un climat pozitiv, relaxant, copiii vor lucra pe un fundal muzical lent. În timp ce copiii lucrează voi trece pe la fiecare pentru a-i îndruma, stimulându-le încredea în forţele proprii, încurajându-i.	Exercițiul	
Evaluarea activităţii	La finalul activităţii, fiecare copil va veni pe rând, îşi va expune lucrarea într-un spaţiu dinainte amenajat. După ce vor fi expuse toate lucrarile, acestea vor fi analizate, copiii exprimându-şi părerea despre lucrările personale sau despre cele ale colegilor. Voi face aprecieri verbale având repere clare asupra: modului de participare a copiilor la activitate, corectitudinii execuției, respectarea indicațiilor primite, aspectul estetic.	Conversația	Aprecieri verbale pozitive
Incheierea activității	La sfârșitul activității copiii vor fi recompensați cu bulinuțe zâmbitoare.Copiii primesc drept recompensă buline colorate.	Conversația	

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. înv. primar: Mohanu Corina Ioana
Școala Gimnazială ”Regina Maria” Sibiu

I. INFORMAŢII DE IDENTIFICARE

Data realizării P.I.P.: noiembrie 2019

Şcoala integratoare: Şcoala Gimnazială „Regina Maria” Sibiu

Prof. înv. primar: M. C. I.

Clasa integratoare: a II-a

Numele elevului: C. I. A

Data naşterii: 29.12.2010

Domiciliul: Cisnădie, str. Al Clavel, nr. 9 B, judetul Sibiu

Psihodiagnostic: Dificultăţi de invăţare. Tulburare specifică de dezvoltare a limbajului scris /lexie

II. ORARUL DE INTERVENŢIE AL ÎNVĂŢĂTORULUI/ PROFESORULUI DE SPRIJIN

Ziua	Intervalele orare
Luni	
Marţi	8-9
	11-12
Miercuri	
Joi	
Vineri	

III. COMPONENŢA ECHIPEI DE INTERVENŢIE

Învăţător/ diriginte integrator: M. C. I

Profesor itinerant: M. S.

Psiholog:

Logoped: S. S.

Medic:

Asistent social:

IV. STAREA ACTUALĂ

din punct de vedere medical: s**e află în evidența medicului de familie**

din punct de vedere psihopedagogic: **gândire la nivelul operaţiilor concrete,dislexie, disgrafie, memorie predominant mecanică, ușor deficit de atenţie, vocabulr mediu, emotivitate, imaturitate social-adaptativă, ritm de lucru mai lent**

V. STRATEGIA DE INTERVENȚIE (perioada septembrie.2019 – ianuarie 2020)

Disciplina/ domeniul	Nivel de debut constatat	Obiective specifice
Limbă şi comunicare	- citeşte cudificultae un text la prima vedere; - înţelege, cu sprijin, mesajul textului citit; - vocabular mediu, necesită sprijin pentru a reda conţinutul unui fragment citit; -scrie cu dificultate,are probleme de încadrare în spaţiu, greşeli de ortografie, punctuaţie, omisiuni, confuzii de litere; - desparte relativ corect cuvintele în silabe; - se exprimă oral prin enunţuri simple cu topică adecvată; - identifică parțial, sinonime sau antonime; -confuzii a literelor b/d,v/f, t/d	- să citească cursiv, conștient texte scurte; - să citească selectiv cuvinte şi enunţuri; - să formuleze răspunsuri orale despre conţinutul enunţului / textului citit; - să utilizeze corect semnele de punctuaţie „.?!”; -să desparta cuvinte în silabe; - să alcătuiască enunţuri pe baza unei imagini / suite de imagini, exersând exprimarea clară şi corectă; - să scrie după dictare cuvinte, propoziții, texte scurte; - să alcătuiască propoziţii cu cuvinte şi expresii date; - să utilizeze corect grupurile de litere; - să găsească cuvinte cu sens asemănător şi cuvinte cu sens opus pentru cuvinte date; - să- şi însuşească scrierea corectă a ortogramelor „într-un, într-o, dintr-un, dintr-o”
Matematică	- numără crescător și descrescător până la 100, compară corect nr. naturale; - efectuează adunări şi scăderi cu şi fără trecere peste ordin, dar cu unele erori din neatenţie; - nu stăpânește suficient terminologia matematică; - întâmpină dificultăți în rezolvarea de probleme; - recunoaște principalele figuri și corpuri geometrice;	- să citească, să scrie, să compare, să ordoneze numere de la 0-1000; - să efectueze operaţii de adunare şi scădere fără şi cu trecere peste ordin, cu exersarea autocontrolului / autocorectării; - să-și insușească tabla înmulțirii până la 100 prin adunare repetata; -să aplice operaţiile matematice în rezolvarea de exerciţii şi probleme; - să-și însușească noțiuni de terminologie matematică;

		- să rezolve probleme cu două operaţii, prin explorarea / investigarea acestora şi cu suport imagistic
Integrarea în grupul şcolar	- este integrată in colectivul clasei;	- să fie antrenată în activităţi comune la nivelul clasei; - să primească mici responsabilităţi, să fie apreciată pentru reuşite.

Mijloacele utilizate pentru realizarea obiectivelor

curriculum diferenţiat ☐X

programul de terapie educaţională complexă ☐x

material didactic ☐X

alte mijloace : fise de lucru , jocuri educative pe calculator

VI. RAPORT DE EVALUARE PERIODICĂ/ SEMESTRIALĂ

Data evaluării: decembrie 2019

Instrumente utilizate în evaluare:

probe scrise ☐X

probe orale ☐X

probe practice ☐X

REZULTATELE EVALUĂRII PERIODICE/ SEMESTRIALE

Disciplina/ domeniul	Obiective îndeplinite	Obiective neîndeplinite
Limbă şi comunicare	- citeşte în ritm propriu texte scurte; - citeşte selectiv cuvinte şi enunţuri; - formulează răspunsuri orale despre conţinutul enunţului / textului citit; - utilizează corect semnele de punctuaţie „.?!”; - alcătuieşte enunţuri pe baza unei imagini / suite de imagini, exersând exprimarea clară şi corectă; - scrie după dictare cuvinte, propoziţii,; - alcătuieşte propoziţii cu cuvinte şi expresii date; - utilizează corect grupurile de litere;	- formulează răspunsuri orale despre conţinutul enunţului / textului citit *cu spriin*; -desparte relativ corect cuvinte în silabe; -scrie după dictare deficitar un scurt text; - utilizează corect grupurile de litere;

	- găseşte cuvinte cu sens asemănător şi cuvinte cu sens opus pentru cuvinte date; - utilizează corect scrierea corectă a ortogramelor „într-un, într-o, dintr-un, dintr-o”	
Matematică	- să citească, să scrie, să compare, să ordoneze numere de la 0-1000; - să efectueze operaţii de adunare şi scădere fără şi cu trecere peste ordin, cu exersarea autocontrolului / autocorectării; - să-și insușească tabla înmulțirii prin adunare repetata; - să-și însușească noțiuni de terminologie matematică;	-aplicarea operațiilor aritmetice în rezolvarea de problme, - rezolvarea de probleme cu 2 operaţii, prin explorarea / investigarea acestora;
Integrarea în grupul şcolar	-este integrată in colectivul clasei;	

VII. REVIZUIREA P.I.P.

Data revizuirii: ianuarie 2020

STRATEGIA DE INTERVENŢIE (perioada februarie – iunie 2020**)**

Disciplina/ domeniul	**Obiective revizuite**
Limbă şi comunicare	-să citească corect, conştient un text dat; -să integreze corect cuvintele noi în enunţuri proprii; -să utilizeze corect ortogramele, grupurile de litere si sunete, semnele de punctuaţie în textele redactate; -sa efectueze copieri, transcrieri, dictări de scurte texte: -să redacteze într -o formă clară,precisă şi corectă răspunsuri la întrebări; -să despartă cuvinte în silabe; -să formuleze enunțuri și întrebări ce vizează informațiile din textele citite; -să povestească, fără sprijin, conținutul unui text citit; -să formuleze o idee,o opinie personală;

Matematică	-să numere descrescător în concentrul 0-1000; -să efectueze adunări şi scăderi cu trecere peste ordin în concentrul 0-1000; -să efectueze corect exerciţii cu înmulţiri şi împărţiri până la 100 folosind adunarea/scăderea repetată; -să utilizeze terminologia specifică operațiilor de înmulțire și împărțire; -să rezolve probleme care presupun 2 operaţii; -să numească figuri și corpuri geometrice; -să utilizeze instrumente şi unităţi de măsură standard pentru lungime,capacitate, masă,timp,unităţi monetare în situaţii variate.
Integrarea în grupul şcolar	-să fie antrenată în activităţi comune la nivelul clasei; -să primească mici responsabilităţi, să fie apreciată pentru reuşite.

VIII. CONCLUZII: Evaluarea rezultatelor obtinute arata un progres satisfăcător in sfera abilităţilor de scri-citit şi şi a calcului matematic.

Eleva C. I. A. lucreaza cu plăcere atât în cadrul programului de sprijin, cât ţi în clasă. A realizat progrese în domeniul psihomotricităţii. Obiectivele propuse au fost parţial îndeplinite. Citeşte mai cursiv şi poate să formuleze răspunsuri relativ corecte la întrebări, pe baza unui text, însă apar omisiuni de litere şi înlocuiri în scrierea după dictare . Identifică mai uşor mesajul textului citit(cu spijin), personajele.

Efectuează calcule fără trecere peste ordin și calcule cu trecere peste ordin în concentrul 0-1000, înmulţiri şi împârţiri în concentrul 0-100, cu sprijin, probleme cu două aflări, cu sprijin.

Recunoaşte figurile și corpurile geometrice simple.

A înregistart progrese în ceea ce priveşte relaţionarea asertivă, controlul emoţional în cadrul situaţiilor frustrante.

IX. RECOMANDĂRI Se recomandă în continuare adoptarea unei strategii de intervenţie personalizată, curriculum adaptat şi activitate diferenţiată atât în clasă , cât şi cu profesorul de sprijin, metode activ-participative care să-i capteze şi să-i menţină atenţia concentrată atât cât este posibil. O atenţie deosebită trebuie acordată sferei afectiv-motivaţionale pentru a obţine cele mai bune rezultate, stimularea motivaţiei şcolare .

CURRICULUM ADAPTAT
PENTRU ACTIVITATE REMEDIALĂ DE PREDARE-ÎNVĂŢARE-EVALUARE ŞI INTEGRARE A ELEVILOR CU DIFICULTAŢI DE ÎNVĂŢARE
PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

PROF.CORICI AMELIA-SIMONA
LICEUL TEORETIC „ TUDOR ARGHEZI”
TG. -CĂRBUNEŞTI, GORJ

7. INFORMAŢII DE BAZĂ:

8. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Numele cadrului didactic:

Data elaborării P.I.P.:

9. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

10. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea limbajului si a comunicarii orale;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Participarea la activităţi de grup;

11. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;

12. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

PROFESOR PEDAGOG:

- Stimulează elevul in vederea reducerii dificultatilor de invatare prin exersarea si dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trasaturi pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;

- Implică mama pentru a o ajuta sa lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoştinţe esenţiale: coordonare spatio-temporala, dezvoltarea limbajului şi a vocabularului, abilităţi de relaţionare socială;

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planşe - fişe de lucru - carti
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exercitii de autocunoastere; - exercitii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii; - exercitii pentru managementul emotiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea	-fise de lucru -desene -joc de rol
- explicarea si formarea unor deprinderi eficiente de studiu;	- efectuarea temelor si învatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de învatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - încurajarea	-culegeri -carti - harta scriitorilor
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu şi ajutor la cererea doamnei profesor;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica profesor-elev, consilier-elev; - activitati ajutatoare	-planşe -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel incat elevul sa isi faca temele, oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonaşe cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de susţinere a copilului de către familie; - motivarea familiei în continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de feţe vesele

PROFESOR:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, imagini, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general.

Domeniul de intervenţie: Limba si literatura română

Obiective pe termen scurt	Obiective operaţionale	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare
8. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral **9.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală **10.** Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura) **11.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă	- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date - să integreze cuvintele noi în enunţuri - să desprindă semnificaţia globală a unui text citit - să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte si fraze.	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea profesorului; - citeşte cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlneşte cuvinte care conţin aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; - copiază, transcrie şi scrie după dictare litere, silabe şi cuvinte cu abateri de la regulile grafice; - construieşte în scris propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri de la regulile grafice, ortografice şi de punctuaţie, corectate la intervenţia	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative
		profesorului; -copiază/ transcrie/ scrie după dictare, cu unele omisiuni, uneori cu abateri de la normele de aşezare în pagină, sau de la folosirea corectă a semnelor de punctuaţie;	Probe scrise, fişe de lucru

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;

Evaluare, cls VI-a CES

Ștefănescu Rodica,
Școala Gimnazială Malu

1. ***Completaţi:*** ***30***

p

Planeta pe care locuim se numeşte .....

Reşedinţa de judeţ a judeţului nostru este .....

Oraşul -capitală al ţării noastre este.....

Judeţul nostru se numeşte ..... .

Câmpiile le găsim colorate pe hartă cu culoarea .....

Munţii sunt reprezentaţi pe hartă cu culoarea .....

Ţara în care locuim se numeşte ..... .

Cea mai mare apă curgătoare din ţara noastră este fluviul ....

Locuim în localitatea .....

România se află în cadrul continentului numit.....

2. ***Puneţi A(adevărat) sau F(fals) în dreptul următoarelor enunţuri:*** ***20p***

Natalitatea reprezintă numărul de nou născuţi. .....

Mortalitatea reprezintă numărul de decedaţi . .....

Bilanţul natural reprezintă suma dintre natalitate si mortalitate. .....

Elementele unei aşezări sunt: vatra, moşia si populaţia. .....

Tipurile principale de aşezări sunt: satul si oraşul. .....

3. Se cere să identificaţi pe baza desenului de mai jos continentele marcate cu cifre de la **1 la 7** şi bazineleoceanice marcate cu litere mari de la **A la D**

1……

2-6……

3……

4……

5……

7……A…….....

B……

C……

D ……

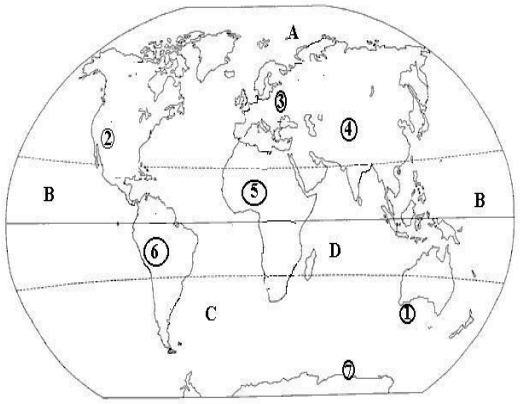

Fig 1

20 puncte

(Se acordă 30 puncte din oficiu!)

TEST INIȚIAL 1
Clasa a VIII-a

RUSAN OANA-RALUCA
Scoala Gimnaziala Nr.195, Bucuresti

– Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor din Partea I și din Partea a II-a se acordă 78 de puncte. Pentru redactarea întregii lucrări se acordă 12 puncte. Din oficiu se acordă 10 puncte.
– Timpul efectiv de lucru este de 50 de minute.

PARTEA I **(48 de puncte)**

Citește cu atenție textul următor:

Pe-aici când plouă, plouă îndesat,
Nu ține ca la noi un ceas ori două.
Că ziua plouă, plouă pe-nserat,
Și când se crapă de ziuă, - plouă.

În faptul zilei, streșinile plâng.
Pădurea stă plouată ca o curcă.
Natura calcă cu piciorul stâng:
Pe-aici când plouă, - plouă, nu se-ncurcă!

Iar când s-arată soarele sărac,
De după nouri, ca să-ți facă-n ciudă,
*N-apuci a scoate nasul din **cerdac***
Că până la întoarcere, - te udă.

Există și răstimpuri cînd se moaie,
Când parcă nu mai toarnă-așa, de sus,
Și cerul câte-oleacă, spre apus,
Se luminează puțintel – a ploaie.

Atunci se cheamă că e timp frumos
(Măcar că tot mai cade-un pic de bură),
*Dar fumul din **ogeac** se lasî-n jos,*
Și porcul umblă tot cu paiu-n gură…
(George Topârceanu, *Plouă*)

cerdac – terasă, verandă, balcon **ogeac** – horn, coș

Rezolvă următoarele sarcini de lucru formulate, pornind de la textul dat.

A.1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect : **6 puncte**
Sinonimul cuvântului ”oleacă” este: a. oală b. puțin c. repede

2. Subliniază varianta corect despărțită în silabe: **6 puncte**
pi-cio-rul/ pi-ci-o-rul ci-u-dă/ ciu-dă plo-ie/ plo-a-ie

3. Scrie antonime pentru termenii: *sărac, pădurea, stâng.* **6 puncte**
……
……

4. Completează tabelul următor, precizând valoarea morfologică și cazul pentru fiecare dintre cuvintele din text menționate în coloana din stânga. **6 puncte**

	Parte de vorbire
ca o curcă	
te	
frumos	

5. Construiește un enunț în care cuvântul *ploaie* să aibă funcția sintactică de atribut. **6 puncte**
……

B. 1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect: **6 puncte**

Măsura versurilor: *”Iar când s-arată soarele sărac/ De după nouri, ca să-ți facă-n ciudă”* este de:

a. 10-11 silabe b. 11-15 silabe c. 10-13 silabe

2. Transcrie o personificare din textul dat. **6 puncte**

……

PARTEA a II-a **(36 de puncte)**

Redactează o compunere de 80-100 de cuvinte în care să folosești 5 cuvinte alese de tine din textul dat la Partea I. Dă un titlu sugestiv acestei compuneri.

Cuvinte selectate:

_____, _____, _____, _____, _____

……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……

NOTĂ! Vei primi 12 puncte pentru redactarea întregii lucrări (respectarea normelor de ortografie, de punctuație și de exprimare, respectarea limitelor de spațiu indicate)

Mult succes!

CURRICULUM ADAPTAT

Prof. înv. primar: Lăbuș Daniela
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 TOFLEA

Clasa a II-a

An şcolar: 2021-2022

Prof. înv. primar: Lăbuș Daniela

Elev: D.B.

Vârsta: 11 ani (născut 20. 12.2010, Tecuci, domiciliul- Toflea)

Diagnostic medical:

- Cu cerințe educaționale speciale

- tipul de deficienţă/ handicap: fără încadrare în grad de handicap;
- Deficiențe/afectări: retard mintal ușor,QI=50 , eșec școlar repetat

Intervenţia: prof. înv. primar Lăbuș Daniela; membrii familiei -mama

Domeniul de intervenţie: Cognitiv / Citire – Scriere – Comunicare /Matematică și explorarea mediului

Informaţii educaţionale / dificultăţi:

- Memorie mecanică
- Motivație intrisecă
- Înțelege un mesaj/ comandă simplă
- Întârzieri în dezvoltarea limbajului impresiv și expresiv
- Concentrarea atenției slabă asupra activităților (maxim 5 minute)
- Vocabular impresiv / expresiv sărac
- Capacitatea de adaptare emoțională limitată
- Prezintă tulburări senzoriale
- Interacționează cu ceilalți copii într-o măsură limitată
- Perioada de intervenţie: An şcolar 2021-2022, Semestrul al II-lea. Elevul s-a prezentat la școală la începutul semestrului al II-lea. Fiind înscris în catalog, i s-a încheiat situația de pe primul semestrul, la începutul semestrului al II-lea.

1. Evaluare educaţională completă/detaliată (evaluarea cunoştinţelor şi abilităţilor). Dificultăţi întampinate

➢ **domeniul cognitiv**

Limbă şi comunicare

- dificultăți de concentrare a atenției o perioadă mai lungă de timp;
- recunoaște litere mari de tipar doar cu sprijin;
- dificultăţi în recunoaşterea literelor învăţate
- elevul încă nu și-a însușit deprinderea scrisului;
- nu se orientează în spaţiul grafic al caietului cu liniatură de tip II;
- scris litere doar punctate;
- distorsiuni la scrierea după dictare (omisiuni, înlocuiri de litere);
- folosirea inadecvată a semnelor de punctuație;

Matematică:

- citește și scrie numerele naturale în concentrul 0- 5 doar cu sprijin;
- dificultăţi în recunoașterea cifrelor;
- nu recunoaște figurile geometrice de baza;
- întâmpină dificultăți în raportarea numărului la cantitate și invers;
- realizează adunări și scăderi în concentrul 0- 5, fără trecere peste ordin,doar cu material concret, și cu sprijin;
- posibilităţi de exprimare reduse;

- **socio- emoţional**
  - nevoia de atenţie, afecţiune, integrare în grup
  - imaturitate afectivă
- **domeniul psihomotor**
  - scriere cu majuscule doar după contur
  - motricitate fina deficitară

CAPACITĂŢI SI COMPETENŢE, ABILITĂŢI, PUNCTE SLABE, NEVOI .

COMPETENŢE, ABILITĂŢI

- capacitate de memorare slaba

PUNCTE SLABE, NEVOI

- dificultăţi în comunicare

<u>Obiective pe termen lung</u> (de atins la sfârşitul anului şcolar) :

- Formularea orală de răspunsuri și întrebări simple
- Denumire anotimpuri, obiecte din imagini
- Conturare și colorare litere
- Identificare litere din jetoane ,alfabet magnetic mic
- Să identifice semnificaţia unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate
- Să indentifice corect sunetele şi silabele în cuvinte şi a cuvintelor în enunţuri rostite cu claritate
- Exersare scriere litere mari/mici de tipar după contur
- Asocierea literei de tipar cu cea scrisă de mână
- Realizarea unor corespondențe simple
- Joc de tipul: alintă cuvântul
- Asociere animal hrană
- Descriere imagini
- Identificare culori
- Asociere număr la cantitate
- Recunoaștere ,citire și scriere nr. naturale 0-10; 10-30*
- Să compare numere în concentrul 0-10, 0-30 * cu sprijin
- Să efectueze adunări şi scăderi simple în concentrul 0-10,0-20* recurgând la numărătoare, obiecte, desene, sprijin

- Să se orienteze şi să se mişte în spatiu în raport cu repere/direcţii date folosind sintagme de tipul: în, pe, deasupra, dedesubt, lângă, în faţă, în spate, stânga, dreapta, orizontal, vertical, oblic , interior, exterior
- Figuri corpuri geometrice (incluzând desene, reproduceri de artă, reprezentări schematice)
- Evidențierea caracteristicilor geometrice ale unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.
- Explorarea mediului înconjurător pentru a identifica ființe, lucruri
- Colorarea unor imagini după indicații/ Modelare plastilină
- Utilizarea unor măsuri neconvenţionale pentru determinarea şi compararea maselor , lungimilor şi a capacităţilor prin joc;
- Să participe la activităţile desfăşurate în cadrul clasei
- Să participe la activităţile extraşcolare desfăşurate cu clasa
- Să recunoască şi să se comporte adecvat propriilor emoţii şi emotiilor celorlalţi

Obiectivele intervenţiei pe termen scurt , pentru perioada –semestrul al II-lea:

- Identificarea literelor alfabetului ce se vor preda pe semestrul I
- Citirea literelor, silabelor, cuvintelor monosilabice, cu sprijin;
- Formularea de enunțuri proprii simple cu sprijin.
- Scrierea lizibilă și îngrijită a literelor pe fișe după contur dat
- Scrierea lizibilă şi îngrijită prin respectarea încadrării în liniatura caietului tip II;
- Respectarea,ortografierii cuvintelor și a punctuației în scrierealor.
- Scrierea, citirea ordonarea, compararea numerelor naturale 0-10;
- Sortarea și clasificarea unor obiecte/ după criterii variare
- Animale sălbatice si domestice
- Recunoașterea anotimpurilor
- Respectarea regulilor de igienă personală
- Prezentarea unor membri din familie
- Activități de colorat cu respectarea conturului
- Activități de modelare plastilină

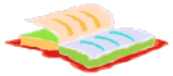
Observații :

- În funcție de evoluția elevului obiectivele pe termen scurt (în special literele alfabetului, numerele 0-30 , adunări/ scăderi în concentrul 0-20) pe semestrul II se pot adapte / modifica la rubrica observații.

- Obiectivele notate cu *(extinderi) se pot realiza daca elevul acumuleaza cunostinte si-si formeaza competente mai repede de un an scolar.

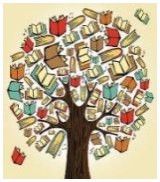
PLANIFICARE CALENDARISTICĂ

CURRICULUM ADAPTAT- CLASA a II-a , 2021-2022

Nr. crt.	Unitatea tematică	Disciplina	Comp. specifice	Conţinuturi	Nr. ore	Săptămâna /Perioada	Observaţii *Forme de activitate adaptată în vederea atingerii obiectivelor propuse*
SEMESTRUL I							
1.	 **Ne acomodăm!**	**CLR**	1.1 1.2 1.3 1.4 2.1 2.3 3.1 3.2 3.4 4.1	▪ **Evaluare inițială** ▪ probe care vizează: evidențierea ▪ achizițiilor dobândite anterior; determinarea ▪ raportului percepție-reprezentare; verificarea ▪ acuității vizuale și auditive; determinarea ▪ volumului vocabularului; calitatea pronunției; ▪ Comunicare orală – identificarea unui obiect, ▪ informaţii despre formă şi utilitatea unor obiecte; ▪ Dialogul – conversaţia dintre două sau mai multe ▪ persoane; ▪ Organizarea scrierii-Litere mari /mici de tipar	**12**	14.03.- 25.03.2022	Întrebări suplimentare formulate de către învăţătoare; -Repetarea formulei de salut/ de prezentare după exemplul colegilor / învăţătoarei (prin imitare); -Formularea unor enunţuri scurte, pe baza unui suport vizual/ pe baza unor întrebări suplimentare; -Exerciţii de recunoaştere şi folosire corectă a denumirii unor obiecte din mediul apropiat al şcolarului; -prin joc și activități de numire, recunoaștere, numărare cu sprijin -Exerciţii de recunoaştere, numire, sortare și scriere litere de tiparcu sprijin -Exerciţii de recunoaştere, numire, sortare și scriere cifre cu sprijin
		MEM	1.1 1.2 1.3 1.4 1.5 1.6 2.1 2.2 3.1	▪ **Evaluare inițială** ▪ Poziţia obiectelor în spaţiu ▪ Orientarea spațială și localizări în spațiu (deasupra, dedesubt, pe, lângă, în față, în spate, stânga-dreapta, exterior, interior) ▪ Gruparea obiectelor din clasă după mărime și compararea lor (cel mai mare / lung / înalt / gros) ▪ Numere naturale de la 0 la 5 ,recunoaștere, scriere	**10**		

		AVAP	1.1 1.2 2.1 2.3 2.4	▪ Materiale, instrumente, tehnici şi procedee de lucru - Caracteristici observabile ale materialelor si instrumentelor de lucru; - Sortarea materialelor de lucru şi a instrumentelor în funcţie de proprietăţi/ utilizări ▪ Recunoașterea culorilor ▪ Utilizarea culorilor conforme cu tema desenului dat	**4**		-Recunoaștere culorilor cu sprijin -Realizarea unui desen folosind culori, respectând conturul
		MM	1.4 2.1	▪ Cântarea vocală în grup si individual	**4**		
		DP	1.1	Recapitularea noţiunilor învăţate la clasa pregătitoare ▪ Cine sunt eu? ▪ Colegul meu de bancă	**2**		Urmărind integrarea în grup
2.	**În familie** **Universul**	**CLR**	1.1 1.2 1.3 1.4 2.1 2.2	▪ Sunetul şi literele *a, A* ▪ Sunetul şi literele *m, M* . citire silaba ”ma”.,cuvântul ”mama” ▪ Sunetul şi literele *u, U*. Sunetul şi literele *n, N* ▪ Sunetul şi literele *i, I.* ▪ Trasare după contur/colorare	**18**	28.03-14.04.2022	Întrebări suplimentare formulate de către învăţătoare; -Formularea unor enunţuri scurte, pe baza unui suport vizual/ pe baza unor întrebări suplimentare;

			2.3 2.4 3.3 4.1	▪ Asocierea literei de tipar cu litera de mână ▪ Recapitulare ▪ **Evaluare** ***pe baza unei fişe de lucru cu itemi adaptaţi*** ▪ Activități de recuperare			-Activitate independentă de colorare litere/ trasare după contur exerciţii de asociere a sunetului cu litera, a literei de tipar cu litera de mână -Exerciţii de citire, în ritm propriu, literelor/silabelor sub îndrumarea şi sprijinul profesorului; -Identificare poziție sunetului în jetoane cu imagini -Asociere imagine sunet/ literă
		MEM	1.1 1.2 2.1 3.1 3.2 4.2	▪ Poziții ale unui obiect: orizontal, vertical, oblic, interior, exterior Numerele naturale de la 0 la 5 Scriere, citire, formare. Compararea și ordonarea numerelor naturale de la 0 la 5. Jocuri de asociere/ colorare- numere-obiecte ▪ Universul. Soarele - sursă de căldură și lumină. ▪ Recapitulare ▪ **Evaluare** ***pe baza unei fişe de lucru cu itemi adaptaţi***	**15**		Utilizarea unor suporturi: numărătoare, jetoane cuburi beţişoare; -Exerciţii-joc de construire a unor grupări de obiecte prin corespondenţa de 1 la 1, asociind cifra cu numărul de obiecte; și de sortare variată
		AVAP	2.1. 2.2. 2.3. 2.4.	▪ Materiale şi instrumente: hârtie liniată şi neliniată, diverse obiecte (creion grafit, creioane colorate, creioane cerate, peniţă, radieră, lipici, foarfece, acuarele, pensule) ▪ Elemente de limbaj plastic: , linie modulată, mototolire, rupere,, rulare, lipire	**6**		Repetare culori, Exerciții de haşurare/ colorare

		MM	1.4 2.1 2.2	▪ Cântarea individuală sau în grup ▪ Jocuri de ascultare a unor sunete lungi/ scurte ▪ Reproducerea în colectiv a cântecelor însuşite intuitiv, pronunţând corect cuvintele ▪ Acompanierea cântecelor cu percuţie corporală (bătăi din palme, bătăi cu degetul în bancă)	**6**		
		DP	1.1 3.3	▪ **Cine sunt eu?** Caracteristici personale simple ▪ **Ce meserie îmi aleg?** Meserii cunoscute: denumire, activităţi principale, unelte şi instrumente, loc de desfăşurare	**3**		
VACANȚĂ DE PAȘTE 15.04- 01.05.2022							
3.	**Muncim, învățăm, ne jucăm** **Secretele corpului omenesc**	**CLR**	1.1 1.2 1.3 1.4 2.1 2.2 2.3 2.4 3.1 3.2 3.3 4.1	▪ Sunetul şi literele *e, E.* ▪ Sunetul şi literele *r, R** ▪ Sunetul şi literele *o, O* ▪ Sunetul şi literele *c, C* ▪ Sunetul şi literele *ă, Ă** ▪ Trasare după contur/colorare ▪ Asocierea literei de tipar cu litera de mână ▪ Recapitulare ▪ **Evaluare** ***pe baza unei fişe de lucru cu itemi adaptaţi*** ▪ Activităţi de recuperare/	**18**	02.05.- 20.05.2022	-Întrebări suplimentare formulate de către învăţătoare; -Exerciţii de recunoaştere şi folosire corectă a denumirii unor obiecte din mediul apropiat al şcolarului; de prezentare a membrilor familiei -Activitate independentă de colorare/trasare litere după puncte -Exerciţii de citire, în ritm propriu, aliterelor sub îndrumarea şi sprijinul profesorului; -exerciţii de asociere a sunetului cu litera;a literei de tipar cu cea de mână

		MEM	1.4 1.6 3.1 5.2	▪ Numerele naturale de la 0 la 10 Scriere, citire, formare. Compararea și ordonarea numerelor naturale de la 0 la 10. ▪ Jocuri de asociere/ colorare- numere-obiecte ▪ Corpul omenesc. ▪ Alimentație sănătoasă ▪ Recapitulare **Evaluare** ***pe baza unei fişe de lucru cu itemi adaptaţi*** ▪ Activități de recuperare	**15**		- Utilizarea unor suporturi: numărătoare, jetoane cuburi bețisoare; -Exerciţii-joc de construire a unor grupări de obiecte prin corespondenţa de 1 la 1, asociind cifra cu numărul de obiecte; și de sortare variată
		AVAP	2.1 2.2 2.3	▪ Construcţii folosind materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile: asamblare -colaj, amprentare ▪ Forma spontană	**6**		
		MM	1.4 2.1 2.2	▪ Cântarea vocală în grup Mișcare pe muzică /Mișcări libere, miscări sugerate de text, de ritm, dansuri ▪ Elemente de limbaj muzical Improvizația spontană colectivă; Interpretarea: cântec vesel ▪ Elemente de limbaj muzical Nuanţe: tare, încet, mediu Procedee armonico-polifonice - grupe alternative: dialog, lant	**6**		

		DP	1.2	▪ Mănânc sănătos. Norme de igienă acasă și la școală, igiena alimentației ▪ Piramida alimentelor. Caracteristici personale simple/ obiceiuri alimentare .	**3**		
4.	**Povești la gura sobei** **Sport și sănătate** 	**CLR**	1.3 1.4 2.1 2.2 2.3 2.4 3.1 3.2 3.4 4.1 4.2	* Sunetul și literele *l, L.* ▪ Sunetul și literele *t, T* ▪ Sunetul și literele *s, S* ▪ Trasare după contur/colorare ▪ Asocierea literei de tipar cu litera de mână ▪ Recapitulare ▪ **Evaluare** ***pe baza unei fişe de lucru cu itemi adaptaţi*** ▪ Activități de recuperare/ ▪ *Recapitulare finală semestrială	**18**	23.05.- 10.06.2022	-Întrebări suplimentare formulate de către învăţătoare; -Formularea unor enunţuri scurte, pe baza unui suport vizual/ pe baza unor întrebări suplimentare; -Activitatede trasareelemente grafice simple; -Exerciţii de recunoaștere, de citire, în ritm propriu, a literelor silabelor, sub îndrumarea şi sprijinul profesorului; -exerciţii de asociere a sunetului cu litera;a literei de tipar cu cea de mână
		MEM	1.1 1.2 1.3 1.6 4.2	▪ Adunarea numerelor de la 0 la 10. Proprietățile adunării ▪ Scăderea numerelor naturale până la 10 ▪ Aflarea numărului necunoscut ▪ Probleme ilustrate care se rezolvă printr-o operație ▪ **Numere naturale de la 0 la 20*** Recunoaștere, formare, citire, scriere	**15**		Exerciţii de utilizare în situaţii concrete a simbolurilor matematice***: “+”, “-“, “=”;*** -Exerciţii de verbalizare a acţiunilor concrete de manipulare a obiectelor/ elementelor în vederea familiarizării cu terminologia matematică: **,** ***“sumă”, “diferenţă”.*** -Exerciţii de utilizare adecvată a limbajului matematic în situaţii cotidiene: ***„adăugăm”, „luăm”, „mărim”, „micşorăm”;***

				▪ Organe interne majore ale corpului omenesc- localizare ▪ Recapitulare ▪ **Evaluare** ***pe baza unei fişe de lucru cu itemi adaptaţi*** ▪ *Recapitulare semestrială			
		AVAP	2.1 2.2 2.3 2.4 2.5	▪ Linia, punctul, culoarea, forma ▪ Obiecte, contrucții folosind materiale ușor de prelucrat și tehnici simple: ansamblare, lipire, împletire	**6**		
		MM	1.4 2.1 2.2 3.4	▪ Cântarea vocală în grup. Mișcări libere pe muzică, miscări sugerate de text, de ritm, dansuri ▪ Elemente de limbaj muzical. Improvizația spontană colectivă	**6**		
		DP	1.2 2.2	▪ Reguli de igienă personală ▪ Transmiterea unor mesaje verbale și nonverbale despre diferite experiențe de viață ▪ Sportul preferat	**3**		Urmărind integrarea în grupul clasei

TESTE DE EVALUARE ADAPTATE ELEVILOR CU CES

Prof.Dabija Dumitrița Doinița
Centrul Școlar De Educație Incluzivă ”Sf.Andrei”
Gura Humorului ,Jud.Suceava

TEST 1

(Progresii-evaluarea cunoștințelor)

Alegeți răspunsul corect de la fiecare întrebare.Două puncte se acordă di oficiu.

1. (1 p) Numim progresie aritmetică un șir de numere în care:
   - fiecare termen,începând cu al doilea ,se obține din cel precedent prin înmulțirea cu același număr nenul
   - fiecare termen,începând cu al doilea ,se obține din cel precedent prin adăugarea aceluiași număr.
2. (1 p) Numim progresie geometrică un șir de numere în care:
   - fiecare termen,începând cu al doilea ,se obține din cel precedent prin înmulțirea cu același număr nenul
   - fiecare termen,începând cu al doilea ,se obține din cel precedent prin adăugarea aceluiași număr.
3. (2 p) Se dă o progresie aritmetică în care primul termen este 4 și rația este 5.Al treilea termen este:
   - 9
   - 14
   - 13
4. (2 p) Aveți o progresie geometrică în care primul termen este 7 și rația q este 8.Al patrulea termen al progresiei este:
   - 3584
   - 3136
   - 448
5. (2 p) Numerele 5,6,7,8,9 ....sunt în progresie aritmetică dacă :
   - 6 este media aritmetică a lui 5 și 7.
   - 7 este media aritmetică a lui 6 și 8.
   - 8 este medie geometrică a lui 7 și 9.

TEST 2 -

(Evaluare sumativă- Mulțimi de numere)

Alegeți răspunsul corect de la fiecare întrebare.Două puncte se acordă di oficiu.

1. Care este rezultatul adunării 9876 + 578 ?
   - 10544
   - 10454
   - 11454
2. Se dau intervalele : [-4,5] și[-3, 6].Reuniunea celor două intervale este intervalul:
   - [-4 , 6]
   - [-4 , 5]

- [-3 , 6]

3. Se dau intervalele : [-4,5] și[-3, 6].Intersecția celor două intervale este intervalul:
- [-3 , 6]
- [-3 , 5]
4. Se dau intervalele : [-4,5] și[-3, 6].Diferența celor două intervale este intervalul:
- [-4 , -3]
- [5 , 6]
5. Rezultatul corect al înmulțirii 97,8 x 4,7 este:
- 459,66
- 4596,6
- 45966
6. Aveți în buzunar suma de 3000 lei și cumpărați un telefon în valoare de 758,49 lei.Cu ce sumă de bani vă întoarceți acasă?
- 2241,51
- 2241,59
- 2152,49
7. Cinci colegi din clasă a-ți strâns împreună suma de 326,5 lei pentru o ieșire la restaurant.Câți lei revin fiecărui coleg pentru cheltuială?
- 653
- 65,3
- 6,63
8. Se dau mulțimile de numere:{ 1, 4,7,9} și { 0,1,3,7}.Intersecția celor două mulțimi este mulțimea:
- {1 , 7}
- {1,0,4,7,9,3}
- {4 , 9}

PROIECT DIDACTIC

Prof. Carmen Maria Bîndilă

NIVEL DE VARSTA/GRUPA: 4-5 ani, nivel I,grupa mijlocie

TEMA ANUALA DE STUDIU:„Cand , cum si de ce se intampla?“

TEMA SAPTAMANII:„Universul”

TEMA ACTIVITATII:„Calatorie in Univers”

SCOPUL ACTIVITATII:-Stimularea interesului de cunoastere fata de Univers

-Stimularea expresivitatii si a creativitatii fata de pictura.

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITATII INTEGRATE:

ADP: Intalnirea de dimineata:„Scrisoare de la un cosmonaut”

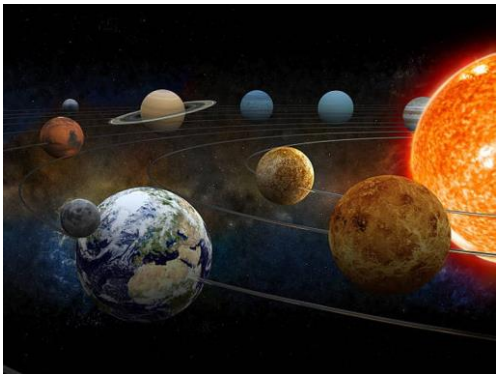
ADE:„Povestea planetelor”(DLC-povestirea educatoarei prin metoda „Umbrela povestitoare”,DEC-pictura)

ALA1:Constructii:„Nave spatiale”, cuburi ,puzzle din lemn,mosaic

Stiinta:„Gaseste planetele”

Nisip si apa:„ Urma lui Neil Armstrong pe luna”

Masa luminoasa:„Calea lactee”

ALA2: „Cosmonautii “ , joc de miscare.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTARII:

Motricitate grosiera si motricitate fina in contexte de viata familiare

Conceptul de sine

Activare si manifestare a conceptului creativ

Finalizarea sarcinilor si a actiunilor (persistenta in activitati)

Mesaje orale in contexte de comunicare cunoscute.

COMPORTAMENTE VIZATE:

Manifesta creativitate in activitati diverse

Finalizeaza proiecte simple

Exerseaza cu sprijin, autoaprecierea pozitiva, in diferite situatii educationale

Exerseaza cu sprijin ascultarea activa a unui mesaj in vederea intelegerii si receptarii lui

Participa cu placere la jocurile ,care implica multa miscare si contact social , reguli de joc.

OBIECTIVE:

-Sa demonstreze intelegerea mesajului unui text, ca urmare a audierii acestuia

-Sa realizeze diferite forme tridimensionale (nave spatiale) cu diferite piese de constructii

-Sa picteze planetele, asa cum le percep ei

-Sa descopere cu ajutorul pensulei, planetele ascunse in faina

-Sa recunoasca elemente ale spatiului cosmic.

STATEGII DIDACTICE

METODE SI PROCEDEE:povestirea, conversatia, observatia,metoda „Tehnica visului”, explicatia, metoda „Explozia stelara” jocul.

RESURSE MATERIALE: sistemul solar gonflabil, carti ,reviste, jetoane , cuburi din lemn, puzzle din lemn,mozaic, masa luminoasa,jetoane colorate transparente, proiector lumini,laptop, cort nava spatiala, umbrela povestitoare,scrisoare, costum de cosmonaut,tavi din lemn, pensule , tempera,faina de grau si de malai,hartie glasata neagra,site,saci de gunoi, folie de aluminiu, medalii.

BIBLIOGRAFIE:

***_Curriculum pentru educatia timpurie 2019_

*** MECT si UMPIP, (2008*) Ghid de bune practice pentru educatia timpurie a copiilor intre 3-6/7ani.*

****youtube*

Scenariul activitatii

Copiii vor intra in sala de grupa, in rand cate unul, purtand pe cap coronite cu planetele.La intrarea in sala de grupa vor sari prin cele noua dreptunghiuri,in care se afla imagini cu soarele si cele opt panete,respectand ritmul sugerat de melodia „Borboletinha”(https://youtu.be/28iW_O5qWfU). Educatoarea le transmite un salut ,insotit de o apreciere:„Buna dimineata,dragi cosmonauti!Ma bucur sa ne vedem si astazi !Copiii observa sistemul solar gonflabil atarrnat de tavan ,nava spatiala,precum si proiectorul cu lumini.Astazi ne vom saluta altfel decat pana acum, fiecare copil va intra in nava spatiala,va,spune,, buna dimineata, eu imi doresc sa zbor pe planeta…”.Copilul costumat in cosmonaut va completa calendarul naturii, apoi cu ajutorul panoului de prezenta vom vedea cine lipseste astazi.

Educatoarea le spune copiilor ca „azi dimineata cand am sosit la gradinita , am gasit aceasta nava spatial(cort) insotita de o scrisoare.Oare de la cine o fi aceasta scrisoare? Pentru a afla ,va trebui sa o citim.”

„Buna dimineata,dragi copii.Am auzit ca, in aceasta saptamana ati invatat multe lucruri despre Univers si de aceea m-am gandit sa trec pe la gradinita voastra sa va las cateva surprize.Intrand in sala de grupa am observant ce sala frumoasa aveti.Pe un perete este pictat Universul ,pe altul un cosmonaut, aveti sistemul solar atarnat de tavan, asa ca m-am gandit sa va mai aduc si eu cateva lucruri si jocuri despre Univers ,deoarece astazi as vrea sa ne imaginam ca vom calatori in Univers ,daca sunteti de acord”

Va imbratisez cu drag ,

Un cosmonaut

Gimnastica de inviorare se realizeaza pe versurile:

„Daca vreau sa fiu cosmonaut voinic
Fac gimnastica de mic,
Merg in pas alergator, apoi sar intr-un picior
Ma opresc ,respir usor,
Intind bratele sa zbor
Toata lumea e a mea
Cand ma asez jos pe podea.
Acesta-i doar un inceput
I-a priviti , cat am crescut!”

Copiii se asaza pe scaunele, iar educatoarea le prezinta „Povestea Planetelor”(https://youtu.be/251viiTH8ug) ,cu ajutorul umbrelei povestitoare.Dupa audierea continutului expus de educatoare, copiii vor fi provocati la discutii legat de ceea ce s-a intampat in poveste, iar fixarea cunostintelor se realizeaza prin metoda,,Explozia stelara”. Prin intrebarea „Ce am invatat din aceasta poveste?”, copiii cu ajutorul educatoarei , vor identifica mesajul zilei:„In viata nu e bine sa fii singur,fara prieteni”. Copiii se vor aseza la masute si vor picta planetele intalnite in poveste..Inainte de a incepe lucrul se realizeaza incalzirea mainilor prin versurile:„Noi acum vrem sa muncim,mainile le incalzim/ Deschid pumnii incetisor si-i inchid usor,usor/Cant la pian,la ,la,la /La tompeta , ta ,ta ,ta/Bat si toba , bum ,bum ,bum/Gata sunt de lucru acum!”

Cu ajutorul melodiei „Clap ,clap “(https://youtu.be/IqezzQ5lSdk) ,copiii mototolesc o bucata de folie de aluminiu,respectand miscarile sugerate de cantec , realizand astfel, luna sau meteorii, in functie de imaginatia fiecaruia.

Acest joc muzical are rol de tranzitie spre ALA pe centre:

-sectorul Constructii-„Nave spatiale”, din cuburi ,puzzle din lemn, mozaic

-sectorul Stiinta-„Gaseste planeta!”- cu ajutorul pensulei vor descoperi planetele ascunse in faina

-sectorul Nisip si apa-„Urma lui Neil Armstrong pe luna”-pe un sac negru de gunoi, copii vor cerne faina alba peste forme de talpici.

-sectorul Masa luminoasa-„Calea lactee” –copii vor aseza jetoane transparente pe masa luminoasa.

Prin versurile„Suntem prichindei isteti si zburam spre Univers/ Cu una , doua ,trei rachete/Pornim spre stele si planete’’, se realizeaza tranzitia spre ALA2.

Vom desfasura jocul „ Cosmonautii”.Copii cosmonauti sunt asezati in cerc cu fata spre centru. In spatele lor la o anumita distanta sunt grupate cate trei scaunele, reprezentand rachetele cosmice. Cele trei scaunele reprezinta locurile pentru cosmonauti. Numarul lor este mai mic decat numarul cosmonautilor.

La comanda de incepere a jocului„Cosmonautii” se invartesc in cerc repetand:

„Suntem prichindei isteti
Si zburam prin Univers!
Ne-am facut cosmonauti
Si de aceea o sa zburam
Cu care nava apucam!
Jocul are un secret,
Cel care v-a intarzia,
Acasa pe Pamant va sta!

Dupa ultimul vers cosmonautii alearga spre navele cosmice ca sa ocupe un scaunel (l oc in nava), dar cel putin 3 copii vor ramane fara loc.Jocul se repeta.

Activitatea se incheie cu adunarea copiilor in semicerc pe scaunele .Aici copiii isi vor aminti activitatile zilei si vor fi solicitati sa isi exprime parerea despre activitatea preferata, care le-a ramas imprimata in minte

Evaluarea activitatii se realizeaza prin aprecieri generale si individuale din partea educatoarei referitoare la comportamentele copiilor si la activitatea desfasurata. Copiii sunt recompensati cu medalii pentru cei mai buni cosmonauti.

Biologie – clasa a IX-a, an şcolar 2021 – 2022,

Gheorghe Corina Ileana
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ION CÂMPINEANU
MUNICIPIUL CÂMPINA

1. Argument

Acest curriculum este realizat plecând de la scopurile şi obiectivele generale ale predării şi învăţării biologiei: trezirea interesului şi a curiozităţii ştiinţifice a elevilor, înţelegerea unor fapte şi fenomene din universul apropiat, aplicarea cunoştinţelor învăţate în viaţa cotidiană.

În realizarea acestui curriculum se are în vedere necesitatea adaptării la posibilităţile elevilor – de înţelegere, conştientizare şi asimilare a cunoştinţelor referitoare la mediul înconjurător, la plante şi animale din mediu, cu accent pe aspectele ecologice, în vederea formării unui comportament adecvat.

Curriculum îşi propune să aducă în atenţia elevilor cu CES metode tradiţionale dar şi moderne, activ-participative de predare-învăţare-evaluare, de obţinere a informaţiilor necesare parcurgerii materiei, folosind metode, mijloace şi instrumente de lucru cât mai adecvate acestor cazuri.

Prin strategiile abordate, se are în vedere şi o bună colaborare cu profesorul psiholog al şcolii, cu profesorul de sprijin şi integrarea cât mai bună a elevilor în colectivul clasei.

2. Beneficiari

Nr. Crt.	Numele elevului	Clasa	Tipul de deficienţă/ handicap
	xxxxxxxxxxxxxxx	a IX-a	Handicap mediu

3. Competenţe specifice şi activităţi de învăţare

3.1. Receptarea informațiilor din lumea vie

Competenţe specifice	**Activităţi de învăţare**
3.1.1. ***Identificarea componentelor unei celule***	-exerciţii de observare şi descriere a celulelor vegetale si animale; -activități practice de investigare a structurilor celulare și a etapelor diviziunii celulare;
1.2. C***ompararea organismelor din diferite regnuri între ele ca și mod de alcătuire***	-exerciţii de identificare a organismelor din diferite regnuri; -exerciţii de identificare a caracteristicilor comune ale organismelor apartinând diferitelor regnuri; -exerciţii de conştientizare a importanţei grădinilor botanice, parcurilor naţionale/rezervaţiilor naturale în ocrotirea unor specii de plante şi animale pe cale de dispariţie; -exerciţii de argumentare a rolului tuturor vieţuitoarelor în menţinerea echilibrului naturii.
3.1.3. ***Explicarea modului de transmitere a caracterelor ereditare și a celui în care mediul le influentează***	-utilizarea unor animaţii, soft educaţional, filme educative despre transmiterea caracterelor ereditare în descendență; -exerciţii de identificare și clasificare a factorilor mutageni; -exerciţii de alcătuire a unor arbori genealogici, de realizare a unei anchete familiale și înțelegerea rolului acestor metode de investigare;

3.2. Explorarea/investigarea sistemelor biologice

Competențe specifice	Activităţi de învăţare
3.2.1 ***Utilizarea de metode de investigare a lumii vii***	-exerciţii de observare a plantelor şi animalelor din mediul inconjurător; -experienţe simple pentru evidenţierea caracteristicilor comune organismelor din acelaşi regn;
3.2.2 ***Realizarea unor activităţi experimentale simple***	-observarea la microscopul optic a componentelor celulare; -întocmirea unei scheme de transmitere mendeliană a caracterelor;

3.3.Utilizarea și construirea de modele și algoritmi în scopul demonstrării principiilor lumii vii

Competențe specifice	Activităţi de învăţare
3.3.1 ***Reprezentarea structurii și funcțiilor acizilor nucleici pe baza modelelor***	-modelare structurii primare a ADN ului; -modelarea structurii ARN ului.
3.3.*2* ***Elaborarea și utilizarea unor algoritmi de identificare, investigare, experimentare, rezolvare de probleme***	-completarea unor fișe de observare a caracteristicilor unui organism; -rezolvare de probleme de transmitere a diferitelor caractere ereditare.

3.4. Dezvoltarea capacității de comunicare, utilizând corect limbajul specific biologiei

Competențe specifice	Activităţi de învăţare
3.4.1. F***ormarea deprinderilor de documentare și comunicare***	-experimente, interviuri, simulări, jocuri – concurs, dezbateri, comentarii pentru descoperirea de relaţii, fenomene, procese; -activităţi practice de utilizare a unor surse diverse de informare: albume, atlase, reviste, filme documentare, internet, dicţionare etc rubrica: „Ştiaţi că…”;
3.4.2. P***relucrarea datelor înregistrate și elaborarea concluziilor***	-utilizarea de soft educaţional. -culegerea datelor de pe teren, întocmirea unor tabele de date, întocmirea unor fișe de observații

3.5. Transferarea și integrarea cunoștințelor și metodelor de lucru specific biologiei în contexte noi

Competențe specifice	Activităţi de învăţare
3.5.1. ***Elaborarea de proiecte***	-povestiri despre viaţa plantelor şi animalelor; -exerciţii de stabilire a relaţiilor cauză – efect dintre factorii naturali/ambientali şi sănătatea individului/grupului; -exerciţii pentru conştientizarea intervenţiei omului în distrugerea/ ocrotirea mediului
3.5.2 ***Analiza și interpretarea informațiilor referitoare la diversitatea lumii vii***	-rezolvarea unor probleme legate de evoluție -joc de rol, simulare pe teme legate de evoluția organismelor vii.

4. Proiectarea curriculară

Nr. crt.	Unitatea de învăţare	Conţinuturi

1.	**I. Celule-unitatea structurală și funcțională a lumii vii**	*Structura celulei procariote.* *Structura și ultrastructura celulei eucariote* *Diviziune celulară*
2.	**II. Ereditatea și variabilitatea lumii vii**	*Noțiuni de ereditate și variabilitate a lumii vii* *Legile mendeliene ale eredității* *Codominanța* *Cariotipul uman normal* *Influența mediului asupra eredității-mutatiile* *Maladii ereditare* *Metode de studiu în genetica umană*
3.	**III. Diversitatea lumii vii**	*Regnul Monara-Bacteriile; Regnul Protista-Algele* *Regnul Fungi-Ciupercile; Regnul Plante; Regnul Animale*

5. Strategii didactice

METODELE pedagogice utilizate în educaţia integrată sunt metode care promovează un învăţământ personalizat cu ajutorul mijloacelor de învăţământ pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru.

-metode clasice: conversaţia, dialogul, expunerea orală, explicaţia;

-metode de învăţare: studiul cu manualul, , studiul individual, exerciţiul, dezbateri;

-metode de predare-învăţare: experimentul, lucrarea de laborator, programul AeL, activităţi practice; interviu, simulări, *învăţământul diferenţiat;*

-metode active: jocul didactic, rebusul, instruirea programată (lecţii în programul Power Point), metoda Sinelg, etc

-metode multisenzoriale: metoda aprecierii pozitive, metoda „Concurs”.

MIJLOACELE de învăţare constituie o componentă principală a procesului de învăţământ pentru elevii cu CES, sunt considerate auxiliare pedagogice şi se împart în materiale didactice şi mijloace tehnice (calculatorul).

-materiale informativ–demonstrative: insectare, atlase zoologice, planşe, dischete, casete video, etc;

-materiale pentru formarea şi exersarea deprinderilor: microscop, lamele, preparate fixe şi proaspete, terariul, acvariul din laborator, etc.;

-materiale de evaluare a rezultatelor învăţării: tipuri de teste, lecţii în programul Ael, portofoliul, etc.

6. Competenţe de învăţare

La sfârşitul studierii disciplinei, elevii vor dovedi următoarele achiziţii şi deprinderi:

Competențe specifice	**Achiziții / deprinderi**
1. Receptarea informațiilor din lumea vie	C1. Descrie o plantă şi un animal pe baza înfăţişării lui şi a caracteristicilor de viaţă. C2. Recunoaște organismele care aparțin unui anumit grup (regn) C3. Diferenţiază celule procariotă de cea eucariotă C4. Clasifică factorii mutageni, bolile ereditare
2. Explorarea/investigarea sistemelor biologice	C1. Precizează adaptarea unor plante şi animale (cu/fără sprijin) la mediul de viaţă, pe baza observaţiilor. C2. Realizează fișa de observație a unui organism C3. Intocmește proiecte, portofoliul elevului

3.Utilizarea și construirea de modele și algoritmi în scopul demonstrării principiilor lumii vii	C1. Realizează observaţii/experienţe simple, respectând paşii unui algoritm de lucru. C2. Construiește modele structurale ale acizilor nucleici
4. Dezvoltarea capacităţii de comunicare, utilizând corect limbajul specific biologiei	C1. Utilizează diverse surse de informare despre bolile omenirii (albume, planşe, reviste, filme documentare, soft educaţional etc.). C2. Construiește scenarii pentru jocuri de rol pe teme legate de evoluție.
5. Transferarea și integrarea cunoștințelor și metodelor de lucru specific biologiei în contexte noi	C1. Manifestă comportamente adecvate respectând reguli de protecţie a mediului în diferite contexte (curtea şcolii, parc, pădure). C2. Intocmește proiecte C3. Realizează activităţi practice de evidențiere a organismelor din diferite regnuri în mediul lor de viață.

Bibliografie

1. *Programa de biologie revizuită, clasa a IXa*, învăţământ obişnuit.
2. Muşu I., Taflan A.: *Terapia educaţională integrată,* Ed. ProHumanitate, Bucureşti, 1997.
3. Păunescu C., Muşu I.: *Psihopedagogie specială integrată – Handicapul mintal,* Ed. ProHumanitate, Bucureşti, 1997.

Plan de intervenţie personalizat

Prof. înv. primar Suci Livia-Rodica
Scoala Gimnaziala Dumitra, jud. Bistriţa-Năsăud

Numele şi prenumele beneficiarului: M D

Data şi locul naşterii: 29.01.2009, Bistriţa

Domiciliul: loc. Dumitra, nr 440, jud. Bistriţa-Năsăud

Şcoala Gimnazială Dumitra

Clasa : I A

Responsabil de caz: prof înv primar Suci Livia-Rodica

Data de referinţă: 02.10.2021

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

- Tulburări emoţionale nespecifice
- Deficit cognitiv uşor
- Retard al limbajului expresiv
- Dislalie polimorfă
- Retard psihic uşor

Informaţii generale:

M.D. face parte dintr-o familie normal constituită, fiind cea mai mică dintre cei cinci copii ai familiei. Condiţiile de locuit sunt bune, cu spaţiu de joacă şi învăţătură. Părinţii sunt amândoi responsabili, atenţi la creşterea şi educarea copiilor, se ajută în tot de fac pentru ca aceştia să se dezvolte armonios. Relaţia dintre părinţi este una armonioasă.

Mama este cea care o duce şi o aduce pe M.D la şcoală (cu maşina), deoarece distanţa casă-şcoală este destul de mare (aprox. 2-3 km). Zilnic solicită informaţii despre copil, colaborează cu învăţătoarea, cere sfaturi.

INFORMAŢII EDUCAŢIONALE ŞI PSIHOPEDAGOGICE:

Puncte slabe	**Puncte tari**
Comportamentul cognitiv: *Limbaj şi comunicare:*	
➢ Prezintă dislalie polimorfă ➢ Vocabular foarte sărac, posibiltăţi de exprimare reduse; vorbire rară, ezitantă, încetinită. ➢ Răspunde la întrebare printr-un singur cuvânt; nu reuşeşte să comunice folosind propoziţii. ➢ auzul fonematic nu e format; ➢ Întâmpină mari greutăţi în legarea literelor în silabe şi pronunţarea cuvintelor formate din mai mult de două silabe. ➢ în scris, întâmpină mari dificultăţi la transcriere şi dictare - frecvent face multe omisiuni şi inversări de litere ➢ După dictare scrie literele învăţate, însă nu reuşeşte să scrie silabe şi cuvinte.	➢ Are voinţă şi conştientizează problemele cu care se confruntă; ➢ recunoaşte majoritatea literelor, citeşte silabe din 2 litere şi cuvinte simple uzuale formate din două silabe ➢ reuşeşte să copieze cuvinte şi propoziţii.

➢ întâmpină dificultăţi în înţelegerea mesajului scris	
Matematică:	
➢ Cunoaşte numeraţia 0-10, însă face confuzii între cifra 6 şi cifra 7. ➢ Întâmpină dificultăţi în citirea numerelor 10-30 ➢ Nu face corelaţii, lipsă de gândire logică ➢ Nu prea înţelege rezolvarea problemelor cu o singură operaţie, află însă la solicitare „ la un loc” sau „ câte mai rămân”. Încurcă, uneori, semnele plus şi minus. ➢ Nu cunoaşte toate figurile geometrice;	➢ Rezolvă operaţii de adunare şi scădere în concentrul 0-10 doar cu material concret- de mânuit, cu degetele. Face calcule şi în concentrul 10-30, fără trecere peste ordin folosind calculul în scris. Reţine doar utilizând material concret, prin reluări permanente
Comportament psihomotric şi autonomie personală:	
➢ Memorie foarte slabă; ➢ Nivel relative scăzut de concentrare	➢ Este un copil docil în general ➢ Coordonarea mâinii cu care scrie este bine dezvoltată ➢ Colorează reuşind să se încadreze în contur; ➢ Poate folosi foarfeca ➢ Mişcările corporale în general sunt dezvoltate
Relaţiile sociale:	
➢ Imaturitate afectivă (Simte nevoia de afecţiune şi sprijin permanent din partea celorlalţi) ➢ Se manifestă fără reţinere doar în familie. ➢ Comunică la nivel minim când lucrează în grup şi, de obicei, îi ascultă pe ceilalţi. În timpul pauzelor obişnuieşte să stea retrsă, rar se întâmplă să intre din proprie iniţiativă în grup, o face doar la solicitarea colegilor.	➢ Doreşte să fie împreună cu ceilalţi colegi, deci există dorinţa de relaţionare ➢ La şcoală, are o atitudine prietenoasă, s-a acomodat destul de repede unor reguli şcolare de grup. Datorită multiplelor activităţi de grup acceptă să intre în relaţie cu alţi copii, dacă aceste activităţi se realizează sub formă de joc didactic. ➢ Este acceptată de colectivul clasei. ➢ Familia, în special mama se preocupă de copil foarte mult, îl aduce/ia de la şcoală, solicită informaţii despre copil, colaborează cu învăţătoarea la solicitarea acesteia, cere sfaturi. ➢ Vine la şcoală curat îmbrăcată, spălată mai ales pe mâini şi pe faţă. Igiena corporală se face consecvent, mama având grijă constantă de ea.

Obiective pe termen lung

1. Dezvoltarea abilităţilor de pronunţare corectă a cuvintelor;
2. Dezvoltarea abilităţilor de citit-scris prin utilizarea unor cuvinte uzuale, a textelor citite, cunoscute
3. Dezvoltarea abilităţilor de calcul matematic în concentrul 0-100 fără şi cu suport concret
4. Dezvoltarea abilităţilor de relaţionare şi a comportamentelor emoţionale

5. Dezvoltarea unor competenţe ale intelectului (memorare, gândire logică, stabilirea de relaţii cauză-efect)

Priorităţi pentru perioada (se specifică intervalul de timp) : octombrie 2021-iunie 2022

Structura programului de intervenţie personalizat

Disciplina Limba şi literatura română

Clasa I A

Obiectivele de referinţă :

1.3 să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt şi sunetele dintr-o silabă

3.1 să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit şi în textul scris de mână

Obiective pe termen scurt	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
Să identifice literele alfabetului (necunoscute de elev) Să citească cuvinte din 2-3 silabe Să formuleze propoziţii simple	-Exerciţii şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător; ex. orale de recunoaştere a unor sunete, silabe, cuvinte; ex. de despărţire în silabe; -Citirea cuvintelor pe baza unor suporturi ilustrate şi să depisteze sunetele iniţiale; -Exerciţii de identificare a literelor într-o ordine aleatorie; -Exerciţii de citire a silabelor după o analiză fonematică a acestora – realizarea sensului -Exerciţii de stabilire a nr. de silabe dintr-un cuvânt -Exerciţii de citire a cuvintelor din 2 silabe -Exerciţii de recunoaştere a sunetelor (literelor) dintr-un cuvânt şi de citire a acestuia -Exerciţii de denumire a obiectelor din imagini -Exerciţii de formulare de propoziţii folosind cuvintele găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul	-Metoda fonetică analitico-sintetică, jocul didactic, explicaţia, conversaţia, exerciţiul -“Citirea” imaginilor; jetoane -Conversaţia, exerciţiul, problematizarea; fişe de lucru, abecedar; • Metoda fonetică analitico-sintetică, abecedar, fişe de lucru, conversaţia, exerciţiul, problematizarea; jetoane.	• Identifică şi recunoaşte literele • Depistează sunetele iniţiale • Recunoaşte sunetele într-o silabă • Citeşte cuvinte din 2 silabe • Identifică literele/ sunetele dintr-un cuvânt • Formulează propoziţii din 2-3 cuvinte observând imaginile • Citeşte propoziţii din 2-3 cuvinte • Recunoaşte în text propoziţiile (nr. lor).	-Evaluarea orală va alterna cu cea scrisă. -Pentru fixare se vor relua de mai multe ori anumite litere. -Se vor folosi texte din abecedar, texte cunoscute deja, cu care elevul operează cu siguranţă. -Aprecieri stimulative

	-Exerciţii de citire de propoziţii simple -Exerciţii de recunoaştere a propoziţiei într-un text dat -Exerciţii de înţelegere a sensului propoziţiei (prin întrebări ajutătoare)			

PROIECT DE LECȚIE

MORGOVAN LARISA

DATA: 18.11.2020

UNITATEA DE APLICAȚIE:

CLASA: a IV-a

PROPUNĂTOARE: Morgovan Larisa

OBIECTUL: Geografie

SUBIECTUL: România- așezare, limite, vecini

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: România- Elemente de geografie generală

TIPUL LECȚIEI: Transmitere de noi cunoștințe

COMPETENȚE GENERALE:

1. Prezentarea realității observabile, cu ajutorul terminologiei generale și specifice

COMPETENȚE SPECIFICE:

1.1. Identificarea unor termeni geografici în texte/contexte/situații de învățare diferite

1.3. Utilizarea termenilor geografici simpli în contexte cunoscute

OBIECTIV FUNDAMENTAL:

Transmiterea de noi cunoștințe cu privire la așezarea, limitele și vecinii României

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O.O.1-să stabilească în funcție de punctele cardinale poziția României în Europa;

O.O.2- să enumere cel puțin 3 dintre vecinii României;

O.O.3- să localizeze pe hartă cel puțin 3 vecini lucrând în pereche;

O.O.4- să răspundă corect la cel puțin 6 întrebări în cadrul jocului;

STRATEGII DIDACTICE:

a) **Metode și procedee:** instruirea asistată la calculator, conversația, explicația, exercițiul.

b) **Mijloace materiale:** videoproiector, tablă, laptop, tablete, hartă, manual, caiete, instrumente de scris, creioane colorate.

c) **Moduri de organizare a colectivului de elevi:** frontal, individual, munca în pereche

RESURSE:

a) **Temporale:** 45 minute

b) **Umane:** 20 elevi

c) **Bibliografice:**

- *Programa școlară pentru disciplina GEOGRAFIE, clasa a IV-a, aprobată prin ordinul ministrului educației naționale nr. 5003 / 02.12.2014 MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, București, 2014;*
- *Manual Geografie pentru clasa a IV-a, Cleopatra Mihăilescu & Tudor Pițilă, Editura Aramis, 2016*
- *http://www.kahoot.com*

FORME DE EVALUARE: - evaluarea orală;

- evaluarea individuală;

Diagnosticul elevului I.B: hipoacuzie moderată

Motivele care fac necesară adaptarea elevului I.B sunt :

- a fost diagnosticat cu hipoacuzie moderată. Acest lucru nu l-a împiedicat să facă parte din învățământul de masă. Așadar, nivelul lui de dezvoltare este puțin mai scăzut în comparație cu cel al colegilor săi, însă analizând punctul lui de plecare și unde este acum, se observă un progres, lucru ce întărește ideea de integrare a acestor copii în învățământul de masă.

- prezintă o dezvoltare mai slabă a vorbirii. Ca reactie la faptul că nu aude perfect vorbele, doar de aproape sau cu voce mai tare, copilul a devenit timid, retras și uneori chiar încăpățânat. De aceea în predarea lecțiilor optez pentru următoarele metode: învățarea prin cooperare, munca în pereche/ grup, ajutând astfel la crearea unei relații de colaborare și integrarea mai ușoară în clasă.

- comportamentul, este schimbător, oscilând între atent, neatent, cuminte, încăpățânat, în funcție de cât de bine aude conversațiile și poate participa la ele. Atunci când elevul nu aude bine ce citește altcineva, își pierde atenția, sau își roagă colegii să vorbească mai tare. În situația în care eu sau colegii dorim să discutăm cu elevul I.B, așteaptăm un contact vizual ca să începem o conversație, lucru ce ușurează stările lui de timiditate.

Acestea ar fi motivele pentru care, utilizez diverse modalități de ilustrare vizuală. cât mai atractive în predarea conținuturilor. Spre exemplu în lecția prezentată mai jos, am utilizat la geografie suportul vizual. Cum anume? Destul de interesant aș spune eu. Am folosit pentru partea de început a lecției o hartă mare colorată, urmând ca apoi să primească fiecare elev câte o mini-hartă pentru a exersa vecinii României.

Pentru a fixa cunoștințele transmise într-un mod cât mai inedit și plăcut pentru copii, am introdus metoda instruirii asistate la calculator (tabletă). Acest lucru a presupus logarea fiecărui elev pe site-ul www.kahoot.com și parcurgerea unor întrebări afișate pe tabla smart. Fiecare copil a bifat răspunsul la întrebări, iar ulterior a obținut un punctaj. Conform feedback-ului primit din partea elevilor, este o metodă tare îndrăgită de ei, lucru ce mă bucură.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Etapele lecției/ Durata	**Conținut științific**	**Activitatea copilului cu deficiență auditivă**	**Strategii didactice**			**Evaluare**
			Metode și procedee	**Mijloace materiale**	**Forme de organizare**	
1.Moment organizatoric (1-3 min)	· Se pregătesc materialele necesare unei bune desfășurări a lecției: -aerisirea sălii de clasă -pregătirea materialului didactic (videoproiector, tablă, laptop, tablete, hartă, manual, caiete, instrumente de scris). **Activitate diferențiată** - Se va organiza spațiul pentru asigurarea vizibilității elevului I.B. cu hipoacuzie moderată (așezarea elevului în banca cea mai apropiată de masa învățătorului, sala va fi optim luminată, tabla	· Elevul își pregătește manualul, caietul, instrumentul de scris.	Conversația	Toate materialele	Frontal	

	va fi ștearsă pentru a reduce „poluarea vizuală” etc.); - Reducerea la minimum a zgomotelor din clasă;					
2.Pregătirea psihologică (2-3 min)	· Se captează atenția elevilor cu ajutorul unei hărți a Europei. Se alege un elev care să vină la hartă să localizeze România. Se va stabili poziția geografică a României în Europa. (Anexa 1) **Activitate diferențiată** Prezentarea imaginilor pentru ilustrarea conținuturilor de învățare.		Conversația	Harta	Frontal	Evaluare orală
3.Anunţarea temei şi a obiecti-velor (1-2 min)	· Se anunță subiectul lecției: România- așezare, limite, vecini, precum și faptul că în cadrul lecției de azi, elevii vor localiza la hartă țara în care trăiesc și vecinii ei. **Activitate diferențiată** Pentru elevul cu deficiență aditivă mesajul oral va fi dublat de cel scris, pe tablă. În momentul anunțării subiectului lecției învățătoarea se va asigra că se află în câmpul vizual al copilului și va evita să se miște prea mult prin clasă, pentru a permite citirea labială.	Elevul notează titlul lecției în caiet.	Conversația		Frontal	
4.Transmite-rea noilor cunoștințe (15 min)	· Se notează la tablă și în caiete data și titlul lecției. Se va nota în caiet poziția României în Europa, adică în sud-estul Europei centrale. · Se amintesc punctele cardinale, fiind necesare în analizarea vecinilor României.	Elevul, împreună cu colegul de bancă, va preciza fiecare vecin al României, urmând să coloreze fiecare țară cu	Conversația	Manuale Caiete	Frontal	

	· Fiecare elev primește o mini hartă pe care o lipește în caiet.(Anexa 2) Împreună cu colegul de bancă va analiza harta și va preciza fiecare vecin în funcție de punctele cardinale. După aceea vor colora fiecare țară cu câte o culoare aleasă de ei. ➢ În Nord: Ucraina ➢ În Nord-Vest: Ungaria ➢ În Sud: Bulgaria ➢ În Sud-Vest: Serbia ➢ În Nord-Est: Republica Moldova ➢ În Sud-Est: România are ieșire la Marea Neagră România este despărțită de țările vecine prin fâșii de teren numite granițe sau hotare. · Se amintește de asemenea cel mai nordic punct (Horodiștea), cel mai sudic (Zimnicea), cel mai estic (Sulina) și cel mai vestic (Beba Veche). **Activitate diferențiată** Formularea clară și concisă a sarcinilor: repetarea sarcinilor, încurajarea permanentă a elevului I.B.; Utilizarea în cadrul lecției a lucrului în pereche, ajutând astfel la crearea unei relații de colaborare și integrarea mai ușoară în clasă a elevlui I.B. Utilizarea de către învățătoare de gesturi simple și expresii faciale pentru a fi sugestivă, fără a exagera;	câte o culoare stabilită de comun acord. · Elevul notează în caiet informațiile scrise pe tablă.		Creioane colorate	Munca în pereche	Evaluare orală

	Învățătoarea se va asigura că vorbește cu fața la copii și nu va vorbi în timp ce scrie la tablă;					
5.Fixarea cunoștințelor (15 min)	· Se face fixarea cunoștințelor cu ajutorul unui joc online, pe site-ul www.kahoot.com . Fiecare copil are câte o tabletă, cu care se conectează la internet și implicit pe site-ul amintit mai sus. După introducerea codului de acces, își scrie numele și este gata de a începe jocul. Acesta conține 9 întrebări, fiecare având un punctaj și un timp rezonabil pentru a răspunde. · Se citește întrebarea de pe videoproiector, apoi variantele de răspuns și în cele din urmă elevul va apăsa pe culoarea corespunzătoare răspunsului corect. · Întrebările din cadrul jocului sunt: 1. România este așezată în ... En: Romania is situated in... 2. România se învecinează cu Ucraina în ... En: Romania is bordering Ukraine in ... 3. România este despărțită de țările vecine prin... En: Romania is separated from neighboring countries through... 4. Capitala României este: En: The capital city of Romania is... 5. Cine este vecinul României în sud? En: Who is located south of Romania?	· Elevul se va loga pe site-ul www.kahoot.com cu ajutorul explicațiilor primite din partea învățătoarei. · Acesta va vedea pe tablă, proiectate, întrebările propuse pentru fixarea cunoștințelor.	Explicația Instruirea asistată la calculator	Laptop Videoproiec-tor Tablete	Frontal Individual	Evaluare orală

	6. La ce mare are ieșire țara noastră? En: What sea is near Romania? 7. În nord-vest, România se învecinează cu ... En: In north-west of Romania is... 8. În sud-vest, România se învecinează cu ... En: In south-west of Romania is... 9. Orașul București este situat în ... României En: Bucharest is located in... · Se cere elevilor să ofere un feedback cu privire la aplicația folosită și despre felul în care s-au simțit pe parcursul activității. **Activitate diferențiată** Aplicarea metodelor intuitive: instruirea asistată la calculator (tabletă). Atingerea brațului sau a umărului pentru a-i indica elevului faptul că vreau să îi vorbesc.					
6.Evaluarea/ aprecieri-criterii (1-3 min)	· Se fac aprecieri cu privire la desfășurarea lecției și asupra comportamentului pe care l-au avut elevii în timpul acesteia.	· Elevul se bucură de punctajul obținut în cadrul jocului, dar și de activitatea lui la oră.	Conversaţia	Scor	Frontal	Evaluare individuală
7. Tema pentru acasă (1-2 min)	· Elevii vor avea ca temă pentru acasă exercițiile 2 și 3 de la pagina 36 din manual.	· Elevul își notează tema de pe tablă.	Conversația	Manual		
8.Încheierea lecției (1-2 min)	· Se pregătesc materialele necesare pentru următoarea lecție, apoi elevii ies în pauză.	· Elevul se pregătește pentru ora ce urmează.	Conversaţia			

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

MORGOVAN CORINA
G.P.P.TOLDI SALONTA

INFORMAȚII DE BAZĂ

Date de identificarea ale copilului (obținute în urma discuției cu învățătoarea)

Numele şi prenumele copilului: M.L.

Sex: masculin

Data naşterii: 06.06.2011

Clasa: a III- a

Prezentarea familiei și a mediului familial

Tata: M.G.; vârsta: 39; ocupaţia: Electrician

Mama: M.C.; vârsta 34; ocupaţia: Muncitor necalificat

Starea civilă a părinților: căsătoriți

Fraţi şi surori: are un frate, mai mare

Nivelul socioeconomic al familiei: mediu

Nivelul cultural al familiei: ambii părinți au studii medii

(Date obținute din observațiile efectuate)

Relaţiile dintre părinţi: bune

Relaţiile dintre părinţi şi copii: pe baza observațiilor efectuate, am constatat că părinții au o relație destul de bună cu cei doi copii și sunt foarte grijulii cu aceștia

Atitudinea părinților faţă de educaţia copilului: . Chiar dacă mama își dorește o educație bună pentru copilul ei, datorită serviciului nu se poate ocupa de acest lucru. Mama lucrează în 3 schimburi și este obosită de cele mai multe, fapt pentru care nu are răbdare să stea lângă copil și să îl ajute la lecții. Tatăl se arată dezinteresat de ce se întâmplă la școală sau cât de bine se descurcă copilul.

DATE CU PRIVIRE LA SĂNĂTATE ŞI EVOLUŢIA FIZICĂ

(Obținute în urma discuției cu părinții)

Date cu privire la sănătate și evoluția fiziă: M. L prezintă o dezvoltare fizică normală.

Sarcina: a decurs normal

Alimentația: sănătoasă

Starea de sănătate a copilului: clinic sănătos

Starea sănătății părinților și a fraților: clinc sănătoși

ANALIZA INFORMAȚIILOR OBȚINUTE

Date culese din observaţii:

Subiectul M.L are probleme în ceea ce privește concentrarea atenției asupra materiei predate, se mișcă încontinuu, răspunde neîntrebat, iese și intră în clasă fără a cere permisiunea, se ridică de la locul său, nu reușește să ia notițe, să scrie după dictare, are frecvente greșeli de ortografie.

Foarte des se întâmplă să întrerupă activitatea prin diverse gesturi necontrolate, afectând atenția întregii clase.

Face trecerea foarte ușor de la o activitate la alta, neavând răbdare să ducă la bun sfârșit sarcina primită. Prezintă abilități în cadrul activităților de educație fizică.

Pe parcursul procesului instructiv-educativ își găsește alte ocupații (scrie hainele cu pixul, vorbeste ne-ntrebat, mâzgălește banca, etc.).

Date culese din convorbiri cu învățătoarea și psihologul:

M. L are un ritm de lucru inconstant, predominant lent, cere ajutor atunci când nu poate rezolva o problemă de învăţare. Interesul pentru activitatea şcolară este scăzut. Singura activitate care îi face placere sunt orele de educație fizică.

În ceea ce privește limbajul şi comunicarea, subiectul are un vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, vorbire rară, ezitantă, încetinită; nu recunoaşte toate literele; în scris apar înlocuiri de grafisme, nu face analiza şi sinteza fonematică; face confuzii vizuale ale literelor simetrice „b-d”, inversiuni de litere, confuzii între consoanele surde şi sonore „p-b”.

1. **DOMENIUL DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT:**
   - ***Activitatea şcolară:*** limbă şi comunicare
   - ***Echipa de intervenţie:*** învăţătoarea, profesorul psiholog, familia
2. **FACTORI ŞI CAUZE:**

Printre cauzele care stau la baza dislexiei şi disgrafiei amintim:

2. Insuficienţele funcţionale în elaborarea limbajului, ale îndemânării manual, ale schemei corporale şi ale ritmului;
3. Lipsa omogenităţii în lateralizare;
4. Tulburările spaţio-temporale;
5. Influenţa eredităţii;
6. Afecţiunile corticale;
7. Trăirea unor stări conflictuale, stresante, care favorizează oboseala excesivă;

3. **PROFILUL PSIHOLOGIC AL COPILULUI:**
   - ***Percepţia:*** denumeşte majoritatea culorilor; diferenţiază formele de bază; are formate noţiuni temporale de bază; se orientează destul de bine în spaţiu.
   - ***Atenţia:*** fluctuantă; slabă capacitate de concentrare (10 -15 minute)
   - ***Memoria:*** domină cea involuntară si de scurtă durată, redusă ca volum
   - ***Gândirea:*** concretă, rigidă, slabă capacitate de analiză şi sinteză; înţelege noţiuni simple, familiare; dificultăţi privind: abstractizarea şi generalizarea, formarea noţiunilor, a raţionamentelor
   - ***Capacitatea de învăţare:*** manifestă lentoare şi indiferenţă; progres puţin semnificativ
   - ***Capacităţi de înţelegere şi conştientizare:*** deficit uşor, înţelege noţiuni simple, uzuale
   - ***Afectivitatea şi voinţa:*** uşoară imaturitate afectivă

- ***Atitudinea personală:*** ritm de lucru inconstant, predominant lent, cere ajutor atunci când nu poate rezolva o problemă de învăţare; slab interes pentru activitatea şcolară, doar pentru acele activităţi pentru care are o bază de cunoştinţe şi priceperi
- ***Socializarea:*** s-a integrat destul de bine în colectiv, este sociabil, comunicativ;
- ***Deprinderi şcolare:*** cunoaşte regulile de conduită din şcoală, însă de cele mai multe ori, acesta nu le respectă;
- ***Evoluţia şcolară:*** progres puţin semnificativ;

4. **DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE**

EVALUAREA INIŢIALĂ:

- Instrumente folosite: fişa psihopedagogică, observatia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup.

DIAGNOSTIC:

În urma discuţiei cu psihologul şcolii am constatat următoarele:

- Medical: clinic sănătos
- Psihologic: deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională
- Psihopedagogic: dificultăţi de învăţare – dislexo- disgrafie

DOMENIUL DE INTERVENŢIE:

- Cognitiv, limba română, citit- scris

  Obiectiv de referinţă: reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersarea şi dezvoltarea capacităţilor instrumentale citit- scris

  Scopul programului de intervenţie:
- La sfârşitul programului, elevul va fi capabil să identifice, să discrimineze, să opereze cu consoanele b-d în activitatea de citit- scris fără a face confuzii între ele.

OBIECTIVE PE TERMEN SCURT:

1. Formarea comportamentului de recunoaştere pe cale vizuală şi auditivă a locului b-d, în cuvinte;
2. Formarea capacităţii de fixare a sunetelor prin citire şi scriere în spaţiul grafic;
3. Formarea comportamentului de operare cu consoanele „b” şi „d” în activităţile de citit- scris, realizând o corelare deplină şi permanentă între ele.

NIVELUL DE PLECARE:

- Elevul cunoaşte majoritatea sunetelor, dar nu poate face analiza şi sinteza fonematică, confundă vizual literele simetrice, face inversiuni de litere;
- Activitatea la clasă este cea obişnuită, lucrând cu elevul atât exerciţiile din timpul lecţiei de predare cât şi câte o cerinţă special concepută pentru activitatea cu care se confruntă.

Limba română

- Exerciţii de încercuire cu culori diferite a celor două litere;
- Exerciţii de colorare cu culori diferite a celor două litere;
- Exerciţii de completare a unor cuvinte cu literele respective;
- Formarea la alfabetar a unor cuvinte care conţin cele două litere;
- Citirea unor cuvinte şi propoziţii care conţin litera „b” şi litera „d”;

EVALUAREA FINALĂ- CRITERIALĂ:

Criterii de evaluare minimale:

- Să identifice literele „b” şi „d” prin recunoaşterea lor şi prin verbalizare;
- Să discrimineze forma grafemelor „b” şi „d” în orice context;
- Să citească silabe, cuvinte monosilabice, bisilabice;
- Să scrie după dictare cuvinte care conţin aceste litere;

Criterii de evaluare maximale:

- Să citească propoziţii scurte formate din cuvinte care conţin literele „b” şi „d” în diferite poziţii;
- Să scrie după dictare propoziţii care conţin cuvinte în care se află grafemele „b” şi „d”;
- Să citească un text scurt la prima vedere;

Instrumente de evaluare:

- fişe de lucru individuale;
- teste criteriale cu itemi pentru fiecare obiectiv în parte;

5. **CONCLUZII:**

În urma evaluării rezultatelor obţinute după derularea programului de interventie, s-a ajuns la concluzia că, datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit, în mare parte, dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere în calea dezvoltării sale.

A fost nevoie în primul rând de formarea şi dezvoltarea structurii perceptive- motrice, pentru ca apoi elevul sa poată opera cu sunetele şi literele „b” şi „d”.

6. **RECOMANDĂRI:**

- Se constată că abilitatea elevului pe palierul motric conduce la diminuarea dificultăţilor de învăţare, iar reluarea unor sarcini de învăţare şi a unor comportamente- ţintă sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă;
- Se recomandă stimularea de sine, întărirea motivaţiei şi a increderii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

BIBLIOGRAFIE:

1. Iaurum, G., (2000). *Intervenţii de remediere a dificultăilor de scris-citit*. Bucureşti: Editura Corint
2. Ungureanu, D., (1998). *Copiii cu dificultăţi de învăţare*. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică
3. Verza, E., (1997). *Psihopedagogie specială- manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale.* Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică

PROIECT DIDACTIC

MORGOVAN BIANCA
G.P.P.TOLDI SALONTA

Unitatea de învățământ:

Data:

Clasa: Pregătitoare D

Numele elevului: L. C. L

Data naşterii: 05.01.2014

Informații relevante, importante pentru procesul de învățare:

- *Informații socio- familiale*: C. este fiul lui L. K. și L. A. Relațiile între părinți sunt bune. Mama se ocupă mai mult de creșterea și educarea copilului. Condițiile de locuit sunt mai sărăcăcioase, locuința este construită din chirpici, fără apă potabilă. Veniturile familiei provin din muncile ocazionale prestate de tată și din alocații.
- *Informații pshihologice :* D.M.U./D.M.M.; IQ=55.
- *Informații medicale:* **Deficienţă de auz uşoară, Pierdere de auz între 25 - 39 dBHL, Dislalie polimorfă. Tulburări în achiziția limbajului expresiv.**

Propunător:

Aria curriculară: Matematica și științe ale naturii

Disciplina: Matematica și explorarea mediului

Unitatea de învățare: „Năsturel cel necăjit"

Subiectul: Numărul și cifra 6

Tipul lecției: fixare și consolidare

Forma de realizare: activitate integrată

Discipline integrate: MEM, AVAP, CLR, MM, DP

Obiectiv fundamental: Consolidarea cunoștințelor despre numărul și cifra 6

Competențe specifice vizate:

✓ **Matematică şi explorarea mediului**

1.1. Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-31;

1.2. Compararea numerelor în concentrul 0-31;

3.1. Descrierea unor fenomene/procese/ structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularităţi

5.1. Sortarea/clasificarea unor obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat

✓ **Comunicare în limba română**

2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare;

✓ **Dezvoltare personală**

2.2. Identificarea regulilor de comunicare în activitatea şcolară;

3.1. Identificarea unor rutine în activitatea şcolară;

✓ **Muzică și mișcare**

2.1. Cântarea în colectiv a cântecelor, asociind mişcarea sugerată de text;

✓ **Arte vizuale și abilităţi practice**

2.3. Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte/construcţii simple, pe baza interesului direct

OBIECTIVE OPERAŢIONALE. Cele cu * pot fi parcurse şi de elevul cu CES cu ajutorul profesorului de sprijin.

Cognitive:

***O**$_1$-să ordoneze crescător și descrescător numerele naturale în concentrul 0-6;

*O_2-să raporteze corect numărul 6 la cantitate și invers;

O_3-să descompună numărul 6;

O_4 -să compare numere date din concentrul 0-6

Afective:

*O5- să participe cu interes la activitate;

*O6- - să manifeste un comportament adecvat la activitatea în perechi.

Psiho-motrice:

*O7- să manipuleze corect materialele dispuse pentru realizarea sarcinilor matematice;

*O8- să păstreze o poziție adecvată în bancă pe parcursul activității.

***Pentru elevii cu CES, aceste obiective se vor realiza cu sprijin.**

STRATEGII DIDACTICE

RESURSE

Procedurale:

Metode şi procedee: conversaţia, observaţia, explicaţia, exerciţiul, metoda cubului, jocul didactic, jocul de mișcare, R.A.I, ;

Forme de organizare: frontal, independent, în perechi;

Materiale:

Seturi didactice (numere), creioane colorate, fișe de lucru, soft educațional, videoproiector, laptop, planșe didactice, cub, minge.

Umane: 26 elevi

Temporale: 45 minute (30 activitate propriu-zisă + 15 minute activitate recreativă)

Bibliografice:

- Curriculum Naţional, *Programe şcolare pentru învăţământul primar*, **Matematică și explorarea mediului** - Clasa Pregătitoare, Bucureşti, 2013;

- *"Organizarea interdisciplinara a ofertelor de învatare pentru formarea competentelor cheie la școlarii din clasele I-IV - program de formare continua de tip “blended learning” pentru cadrele didactice din învatamântul primar"*- suport de curs – 2013;

DEMERSUL DIDACTIC

Nr. Crt.	Etapele lecției /resurse timp	Ob. Op.	Activitatea învățătorului	Activitatea elevilor	Metode și procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	Evaluare
1.	**Moment organizatoric** 1 min.	O7*	Asigur condiţiile necesare desfăşurării în bune condiţii a lecţiei solicitând elevilor să pregătească materialele necesare, să-şi corecteze poziţia în bancă şi să păstreze ordinea şi disciplina. Se rostește în cor poezia „Cum stăm în bancă”:	Elevii îşi pregătesc materialele necesare;	Conversația		Frontal	Observ comportamentul elevilor

			Sus, jos, sus, jos, Ne-așezăm în bănci frumos, Punem mâinile la spate Și de spătar rezemate, Avem grijă de picioare, Să stea pe rezemătoare.	Elevii execută mișcările evocate în poezie, adoptând o poziție corectă în bancă.				
2.	**Captarea atenției** 2 min.	O1* O5*	Se realizează cu ajutorul unor ghicitori și poezioare. E un nouă răsturnat Și de șapte e urmat E o mică ghicitoare Care-i cifra asta oare? (șase) Câte, câte mici picioare Harnica albină are? (șase) **Cifra 6** Șase sunt Și n-ai ce-mi face, Să stau ghemuit îmi place. Dănuț, mare bucătar, Polonicul îl strâmbase. Se uita la el mirat, Semăna cu cifra șase. 6 e un melc rotit, În căsuță, răsucit. Parcă-ar vrea să se răstoarne Și să scoată-n grabă coarne.	Elevii ascultă cu atenție ghicitorile și ghicesc cifra. (anexa 1)	Conversația Explicația	Ghicitori (anexa 1)		Observarea sistematică Aprecieri verbale
3.	**Reactualizarea cunoștințelor** 5 min.	O1*	Adresez câteva întrebări, sub forma jocului :Răspunde-Aruncă-Interoghează Ce număr am învăţat noi ora trecută la ora de Matematică și explorarea mediului?	Răspund la întrebări: Cifra 6	Conversația R.A.I.	Planșă cu numerele. minge	Frontal	Formativă, orală prin aprecierea verbală a răspunsurilor la întrebări

			Cine vreasă numere crescător până la 6? Cine vrea să numere descrescător de la 6 în jos? Care sunt vecinii numărului 2? Care este vecinul mai mic a numărului 4?	Un elev numără crescător până la 6, altul descrescător. Vecinii numărului 2 sunt 1 și 3. Vecinul mai mic al numărului 4 este 3.	Explicația			
4.	**Anunțarea temei și a obiectivelor operaționale** 1 min.	O5*	Astăzi la ora de matematică vom învăța numărul și cifra 6. Acesta este vecinul mai mare al numărului 5. Va trebui să fiţi foarte atenţi ca până la sfârşitul orei, să rezolvați corect toate sarcinile primite.	Elevii sunt atenți.	Expunerea Conversația	Planșă cu cifra 6	Frontal	Aprecieri verbale
5.	**Dirijarea învățării** 8 min.	O6* O2* O3	Propun spre rezolvare sarcinile unui *“cub”.* 1. Asociază : Numără câte elemente are fiecare mulțime și unește cu cifra corespunzătoare 2. Analizează : Analizează imaginea următoare, spune ce reprezintă ea și din câte elemente este alcătuită. 3. Compară : Compară mulțimea rațelor cu multimea berzelor și stabilește care mulțime are un număr mai mare de elemente. 4. Descrie: Descrie numărul 6, se găsesc asemănările dintre 6 și obiectele din mediul înconjurător 5. Argumentează: Numărul 6 este un număr par sau impar ?	Colectivul clasei, urmează să descopere sarcini diferite. Elevii rezolvă fișa primită, unind corespunzător Analizează imaginea și identifică mulțimea formată din șase elemente Compară mulțimile și identifică mulțimea mai mare.	Jocul didactic Explicația Demonstrația Explicația	Cub Fișa cu nr. 1 (anexa 3) Fișa cu nr. 2 (anexa4) Fișa cu nr. 3 (anexa5) Fișa cu nr. 4 (anexa6) Fișa cu nr. 5	Frontal Frontal	Apreciez corectiudinea răspunsurilor Observarea sistematică Apreciez corectitudinea rezolvării fișelor

		O4 O1*	6. Aplică. Descompune numărul 6.	Cifra 6 se aseamănă cu un melc. Numărul șase este un număr cu soț, deoarece dacă îl descompun în perechi de câte doi, observăm că obținem 3 perechi. Descompun numărul 6 în mai multe variante.	Jocul didactic Demonstrația Problematizarea	(anexa7) Fișa cu nr. 6 (anexa8)	Individual	și comportamentul eleviilor Formativă, orală prin aprecierea verbală a răspunsurilor corecte
5.	**Asigurarea retenției și a transferului** 4 min.	O5* O2* O7*	Asigurarea retenției și a transferului se va realiza cu ajutorul softului educațional „Foxi și cartea misterelor” Și, pentru că azi vorbim despre familie , despre activitatățile pe care le facem împreună cu familia „ Foxi ne invită la supermarket pentru a recapitula numerele învățate.	Elevii sunt atenți și rezolvă corect sarcinile lecției interactive „La supermarket -Numerele naturale de la 0 la 10”.	Conversația Jocul didactic Exercițiul Problematizarea	CD- soft educațional Editura Edu (anexa 9) Laptop Videoproiector	Frontal	Aprecierea verbală, individuală și colectivă
6.	**Evaluarea activității** 14 min.	O1* O2 * O 7*	Evaluarea activității se va realiza cu ajutorul unei fișe de lucru, lucrată în perechi	Elevii rezolva fișa de lucru în perechi, conform cerințelor.	Exercițiul Schimbă perechea	Fișă de lucru” (anexa 10)	În perechi	Observarea modului de realizare a sarcinilor de lucru
7.	**Încheierea activității** 1 min.		La finalul orei de Matematică și Explorarea Mediului se fac aprecieri globale și individuale cu caracter	Elevii vor primi drept recompensă din partea Zânei Toamna câte o frunzuliță.	Conversația		Frontal Individual	Aprecieri individuale și colective

			motivant privind participarea elevilor la activitate.	.				
8.	**Activitate recreativă** 15 min.	O5 O6	**Joc :** Păsările si Puii Se alege un copil care va reprezenta grupa păsărilor. Ceilalți sunt puii. La startul jocului, puii se mișcă prin spațiu, când elevul care reprezintă echipa păsărilor bate din palme , puii nu trebuie să se miște. Dacă s-a mișcat, este luat drept „pasăre” , iar la următoarea rundă vor da semnale amândoi. Jocul continua până când toți puii devin păsări. Acest joc se desfăsoară pe fond muzical „Șade rața pe butoi”	Elevii cunosc regulile jocului și îl joacă cu mare plăcere în timpul destinat activităților recreative.	Joc de mișcare	Laptop/ cântecelul „Șade rața pe butoi””	Colectiv	Observarea modului de realizare a sarcinilor de lucru

PROIECT DIDACTIC

Prof. ing. Cucuteanu Elena Stela
Liceul Tehnologic: ,, Nicolae Ciorănescu,, Târgoviște

Tema: FILETAREA

Lecția: Filetarea interioară

Unitatea de învățare: Operații de lăcătușerie

Profesor: ing. Cucuteanu Elena Stela

Tipul lecției: mixtă

Data: 10.06.2022

Scopul lecției:

- **În plan cognitiv**: Consolidarea cunoștințelor, dezvoltarea capacităților de sistematizare, de analiză, formarea deprinderilor intelectuale.Stimularea curiozității, imaginației și perseverenței, încrederii în forțele proprii prin activitățile desfășurate;
- **În plan afect**iv: Creșterea interesului elevilor pentru studiul științelor cu caracter tehnologic în vederea orientării și pregătirii profesionale;
- **În plan educativ**: Pregătirea elevilor pentru activități viitoare, asigurarea unor competențe de profesionalizare ca premiză a dobândirii unei calificări profesionale.

  ORGANIZAREA PEDAGOGICĂ:

  Forme de organizare: activitate frontală- rezolvarea jocurilor interactive pe LearningApps și Livresq, activitate pe grupe de elevi - diferențiat , individual- rezolvarea sarcinii didactice din fișele de autoevaluare

DURATA: 1 oră didactică (50 min)

Competențe generale:

-Definirea termenilor;

-Dezvoltatea capacității de comunicare utilizând limbajul specific tehnicii;

- Dezvoltarea abilităților de comunicare argumntativă și de relaționare în cadrul grupului

REZULTATE ALE ÎNVĂȚĂRII

CUNOȘTINȚE:

2.1.11.FILETAREA:

-Elemente geometrice ale filetului;

-Filetarea manuală exterioară (SDV-uri, tehnologie de execuție, metode de control, norme de sănătate și securitate în muncă);

-filetarea manuală interioară(SDV-uri, tehnologie de execuție, metode de control, norme de sănătate și securitate în muncă);

2.1.12. Documentația tehnologică utilizată în atelierul de lăcătușerie

ABILITĂȚI:

2.2.34. Alegerea SDV-urilor necesare filetării, în funcție de elementele geometrice ale filetului;

2.2.35. Executarea manuală a filetelor interioare

2.2.38. Executarea controlului calității filetelor interioare realizate

2.2.40. Utilizarea corectă a vocabularului comun și a celui de specialitate

2.2.41. Comunicarea/ Raportarea rezultatelor activității profesionale desfășurate

COMPETENȚE EDUCATIVE:

- *Dezvoltarea capacității de lucru în grup și de relaționare în cadrul grupului;*
- *Dezvoltarea gândirii critice;*

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

Exerciții de selectare a SDV-urilor necesare pentru operația tehnologică de filetare

Exerciţii de identificare a SDV-urilor utilizate la operaţia de filetare

Exerciții de descriere a tehnologiei de filetare interioară și exterioară

Exerciții de ordonare logică a etapelor de filetare exterioară și interioară în conformitate cu documentaţia tehnică (fișe tehnologice, planuri de operații)

Exerciții de identificare a normelor de tehnica securității muncii pentru operația de filetare

Exerciții de identificare a verificatoarelor utilizate la operația de filetare

Exerciții de descriere a modului de executare a operației de control pentru fiecare operație

STRATEGII DIDACTICE:

- conversația euristică;
- conversația;
- explicația;
-observarea sistematică, independentă, observarea fișelor de lucru ;
-descoperirea;
-analiza tehnică;
- modelarea;
-problematizarea;
-jocul didactic

Resurse didactico-materiale: fișe de lucru, piese filetate, tarozi, filiere, calibre tampon și inel filetate, șublere, micrometre, calculator, videoproiector, , videoclip educațional, lecție Livresq postată pe Claasroom, jocuri interactive pe Learning Apps- postate și pe Claasroom și proiectate la videoproiector, rebus, fișe de autoevaluare, referate, manual- Tehnologii generale mecanice, caiete de notițe.

EVALUARE:

Evaluare continuă: - pe tot parcursul lecției, prin conversație euristică, analiza tehnică
-rezolvarea sarcinilor din fișele de lucru

Evaluare finală: -fișele de autoevaluare

Se notează răspunsurile elevilor, ținând cont și de răspunsurile elevilor din lecțiile anterioare, argumentând notele.

Notarea se face în așa fel încât să fie stimulativă pentru elevi.

PLAN DE SERVICII INDIVIDUALIZAT
pentru copiii cu cerinţe educaţionale speciale

PUI LENUȚA-MARIA
LICEUL TEHN.„LIVIU REBREANU”MAIERU

Numele şi prenumele copilului/elevului: : L.D.S.

Mama: B.I.L.

Tata: L.D

Reprezentantul legal al copilului: B.I.L.

Data naşterii:20.12.2014

Domiciliul: Localitatea Maieru, nr.76, str. Principală, judeţul Bistriţa-Năsăud

Unitatea de învăţământ la care este înscris: Lic.Tehn.”Liviu Rebreanu”Maieru

Certificat de orientare şcolară şi profesională **12.2021 emis de CJRAE, BN**

Data realizării/revizuirii planului de servicii individualizat: 17.012022,data revizuirii: 31.08.2026

Responsabilul de caz servicii educaţionale: Prof.înv.primar:Pui Lenuța-Maria

Drepturi/Beneficii de asistenţă socială pentru copiii cu CES conform ART. 51 aliniat (2) prevăzute de Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 51 aliniat (2) -(*Copiii şi tinerii cu cerinţe educaţionale speciale, şcolarizaţi în unităţile de învăţământ special sau de masă, inclusiv cei şcolarizaţi în alt judeţ decât cel de domiciliu, beneficiază de asistenţă socială constând în asigurarea alocaţiei zilnice de hrană, a rechizitelor şcolare, a cazarmamentului, a îmbrăcămintei şi a încălţămintei în cuantum egal cu cel pentru copiii aflaţi în sistemul de protecţie a copilului, precum şi de găzduire gratuită în internate sau centrele de asistare pentru copiii cu cerinţe educaţionale speciale din cadrul direcţiilor generale judeţene/a municipiului Bucureşti de asistenţă socială şi protecţia copilului*.)

SERVICII PSIHOEDUCAŢIONALE PENTRU COPILUL CU CES:

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
Servicii educaţionale Întegrarea în învățământul de masă cu adaptarea conținuturilor, a strategiilor didactice, a mijloacelor de învățământ conform tipului și gradului de dizabilitate a elevului (deficiență psihică funțională accentuată) în vederea atingerii nivelului posibil de dezvoltare și a facilitării integrării sociale Asigurarea unei evaluări diferențiate la toate disciplinele în funcţie de evoluția proprie a copilului;	Liceul Tehn”Liviu Rebreanu” Maieru	▪ Crearea unui mediu educațional incluziv care să garanteze o bună integrare a elevului și atingerea finalităților educaționale propuse; ▪ Oferirea de servicii educaționale de calitate, adaptate și individualizate; ▪ Accesibilizarea curriculumului național în raport cu nevoile speciale ale elevului ; ▪ Responsabilizarea tuturor cadrelor didactice din unitatea de învățământ privind educația copiilor cu cerințe speciale; ▪ Sprijinirea elevului pentru a participa la activități educative formale și nonformale; ▪ Prevenirea discriminării și a segregării în rândul cadrelor didactice și al copiilor; ▪ Valorificarea maximă a potențialului copilului pentru atingerea nivelului posibil de dezvoltare individuală; ▪ Cooperarea și comunicarea permanentă cu familia elevului ;	Clasa Pregătitoare După avizarea planului de servicii de către COSP	Până la încheierea ciclului primar, la expirarea certificatului de orientare școlară și profesională	Învățătorul

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
Asigurarea adaptării specifice la evaluărilenaţionale, similare cu evaluările adaptate pe parcursul semestrelor – în conformitate cu legislaţia actual privind evaluările naţionale şi în conformitate cu Statutul Elevului (Ordinul 4742/2016)		**I.Programă adaptată la limba şi literature română** ▪ Receptarea unor mesaje orale simple în contexte de comunicare cunoscute; ▪ Exprimarea de mesajeo raleîn diverse situaţii de comunicare; ▪ Participarea la interacţiuni verbale în diverse situaţii de comunicare; ▪ Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat, prin mesaje scurte ▪ Redactarea unor mesaje scrise simple, funcţionale; ▪ Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor în enunţuri simpleIdentificarea semnificaţiei unor simboluri din mediul familiar; ▪ Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare ▪ Exprimarea în cuvinte proprii a mesajelor redate pe suport vizual sau auditiv, manifestând interes pentru lucrul cu cartea ▪ Scrierea literelor de tipar; ▪ Exprimarea unor idei şi sentimente prin intermediul limbajelor convenţionale şi neconvenţionale;	După avizarea planului de servicii de către SEOSP BN	Până la încheierea ciclului primar, la expirarea certificatului de orientare şcolară şi profesională Nr.822 din 22.12.2021, valabil pana la 31.08.2026	Învățătorul
		II.Programă adaptată la matematică ▪ Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-31 ▪ Compararea numerelor natural în concentrul 0 – 31; Ordonarea numerelor în concentrul 0-31, folosind poziţionarea pe axa numerelor ▪ Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-31, prin adăugarea /extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulţime dată			

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
		▪ Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (sumă, total, diferenţă, =, +. -) în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme ▪ ▪ Orientarea şi mişcarea în spaţiu în raport cu repere/direcţii precizate, folosind sintagme de tipul: în, pe, deasupra, dedesubt, lângă, în faţa, în spatele, sus, jos, stânga, dreapta, orizontal, vertical, oblic ▪ . Identificarea unor forme geometrice plane (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc) şi a unor corpuri geometrice (cub, cuboid, sferă) în obiecte manipulate de copii şi în mediul înconjurător ▪ Descrierea unor fenomene/procese/ structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularităţi ▪ Realizareaunormăsurători simple cu unități de măsurăconvenționalesineconvenționale; ▪ Formularea unor observaţii asupra mediului apropiat folosind limbajul comun, reprezentări prin desene şi operatorii logici „şi”, „nu ▪ Sortarea/clasificarea unor obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat ▪ 2. Rezolvarea de probleme în care intervin operaţii de adunare sau scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-31, cu ajutorul obiectelor ▪ Realizarea unor schimburi echivalente valoric folosind reprezentări neconvenţionale în probleme-joc simple de tip venituri-cheltuieli, cu numere din concentrul 0-31. ▪ Utilizarea unor unităţi de măsură pentru determinarea/ estimarea duratelor unor evenimente familiar		Până la expirarea certificatului de orientare şcolară şi profesională Nr.822 din 22.12.2021, valabil pana la 31.08.2026	

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
		III.Programă adaptată la dezvotare personală ▪ Identificarea unor trăsături personale elementare ▪ Identificarea unor obiecte şi activităţi simple de igienă personal ▪ Recunoaşterea emoţiilor de bază în situaţii simple, familiar ▪ Identificarea regulilor de comunicare în activitatea şcolară ▪ Explorarea caracteristicilor fiinţelor şi obiectelor preferate şi a interacţiunii simple cu acestea ▪ Aplicarea unor tehnici simple care sprijină învăţarea şi succesul şcolare ▪ Identificarea hobby-urilor, jocurilor şi activităţilor preferate ▪ Stabilireaunorrelații simple de tipulcauză – efect;		Până la expirarea certificatului de orientare şcolară şi profesională Nr.822 din 22.12.2021, valabil pana la 31.08.2026	Învățătorul Invatatorul
		IV.Programă adaptată la arte vizuale şi abilităţi practice Identificareaunorcalităţifizicesi morale ale persoanelor; ▪ Aplicareaunornorme de conduităînviațacotidiană; ▪ Manifestareaunoratitudinipozitivefață de finite șilucruri; ▪ Relaționareapozitivă; îngrupurimici, pentrurezolvareauneisarcini de lucru;			
		IV.Programă adaptată la muzică şi mişcare ▪ Receptarea unor sunete din mediul înconjurător, cu durate şi intensităţi contrastante ▪ Receptarea cântecelor cu un ambitus cuprins între DO1-La, cu o structură ritmico-melodică asemănătoare cântecelor din folclorul copiilor ▪ Cântarea în colectiv, asociind mişcarea sugerată de text ▪ Emiterea unor onomatopee asemănătoare cu sunetele din mediul înconjurător, cu durate şi intensităţi diferite ▪ Manifestarea liberă, adecvată, pe muzică, apelând la diverse forme de exprimare ▪ Executarea unui dans cu mişcare repetată, pe un cântec simplu, din folclorul copiilor			

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
		▪ Descoperirea şi selectarea unor sonorităţi din mediul înconjurător, pentru acompanierea cântecelor ▪ Improvizarea a unei combinaţii ritmice asemănătoare celor din folclorul copiilor şi asocierea acesteia cu mişcări adecvate	După avizarea planului de servicii de către SEOSP BN		
		<u>V.Programă adaptată la arte vizuale şi abilităţi practice</u> ▪ Sesizarea semnificaţiei unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/ pictură/ modelaj/ colaj/ film/ desen animat, care reflectă un context familiar ▪ Identificarea liniei, a punctului, a culorii şi a formei în ipostaze familiare, în spaţiul înconjurător ▪ Manifestarea curiozităţii faţă de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate visual ▪ Observarea unor caracteristici simple ale materialelor întâlnite în mediul familiar ▪ Exprimarea ideilor şi trăirilor personale, în aplicaţii simple, specifice artelor vizuale ▪ Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte/ construcţii simple, pe baza interesului direct ▪ Exprimarea utilităţii obiectelor realizate prin efort propriu ▪ Participarea la activităţi integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezic.	După avizarea planului de servicii de către SEOSP BN	Până la expirarea certificatului de orientare școlară și profesională Nr.822 din 22.12.2021, valabil pana la 31.08.2026	Învățătorul
		<u>XV.Programa adaptată la educaţie fizicăşi sport</u> ▪ Recunoaşterea influenţei soarelui şi a temperaturii asupra sănătăţi ▪ Identificarea principalelor caracteristici ale posturii corporale corecte			Învățătorul

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
		▪ Utilizarea cu interes a variantelor de mişcări specifice segmentelor corpului ▪ Respectarea regulilor de igienă personal ▪ Aplicarea deprinderilor motrice în condiţii de joc ▪ Participarea la jocuri dinamice care antrenează capacităţile motrice individuale ▪ Redarea prin limbaj corporal a unor acţiuni/trăiri personale ▪ Sesizarea regulilor necesare desfăşurării jocurilor ▪ Participarea la activităţi motrice organizate în grup ▪ Manifestarea atitudinii de cooperare, întrajutorare şi fair-play în timpul jocurilor.	După avizarea planului de servicii de către SEOSP BN	Până la expirarea certificatului de orientare şcolară şi profesională Nr.822 din 22.12.2021, valabil pana la 31.08.2026	

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
			După avizarea planului de servicii de către SEOSP BN		
Servicii de asistenţă psihopedagogică prin cadrul didactic itinerant şi de sprijin	ISJ CSEI	▪ Desfăşurarea de activităţi de învăţare, stimulare, compensareşirecuperare cuelevul cu CES integratînunitatea de învăţământ de masă, încolaborare cu celelalte cadre didactice care predau la clasă; ▪ Realizarea unor materiale didactice, instrumente de lucru şi de evaluare specifice, în colaborare cu cadrele didactice de la clasa;	Decembrie 22	Până la expirarea certificatului de orientare şcolară şi profesională Nr.822 din 22.12.2021, valabil pana la 31.08.2026	
Servicii de consiliere şi orientare şcolară	Liceul Tehn.”Liviu Rebreanu ”Maieru	Servicii oferite la cererea si cu acceptul cadrelor didactice și al părinților: ▪ colaborarea cu toate cadrele didactice din unitatea de învăţământ în care este înscris copilul/elevul în vederea realizării unei	După avizarea planului de servicii de	Până la expirarea certificatului de orientare	Consilier şcolar _____

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
	CJRAE	integrări şcolare eficiente şi a punerii în aplicare în mod unitar a planului de servicii individualizat; ▪ realizarea adaptării curriculare în parteneriat cu cadrele didactice de la grupă/clasă ▪ monitorizarea aplicării programelor curriculare adaptate şi evaluarea, în parteneriat cu cadrele didactice de la clasă, rezultatele aplicării acestora ▪ colaborarea cu SEOSP în vederea preluării informaţiilor privind evaluarea copilului şi elaborarea planului de servicii individualizat ▪ participarea la activităţile educative şcolare şi extraşcolare din grupă/clasă în calitate de observator, consultant, coparticipant ▪ realizarea evaluări periodice şi reproiectarea programul de intervenţie personalizat în funcţie de rezultatele obţinute ▪ realizarea materialelor didactice, instrumentelor de lucru şi de evaluare specifice în colaborare cu cadrele didactice de la clasa în care sunt elevi cu CES ▪ dizabilitatea copilului ▪ consilierea individuală al copilului cu CES cu privire la dezvoltarea competenţelor sociale şi de comunicare, ▪ facilitareaautocunoaşterii; ▪ creştereamotivaţieipentrufrecventareaşcoliişipentruînvăţătură; ▪ metodeşistrategii de învăţareeficiente; ▪ OSP	către SEOSP BN	şcolară şi profesională Nr.822 din 22.12.2021, valabil pana la 31.08.2026	Comisia SEOSP şi COSP

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
Servicii de terapie logopedică/terapia tulburărilor de limbaj	Acest serviciu nu este asigurat ISJ	▪ În certificatul de orientare şcolară şi profesională nu se recomandă servicii de terapie logopedică / terapia tulburărilor de limbaj;			
Servicii de terapie educaţională*	-	-			
Servicii de kinetoterapie*	-	-			
Asigurare transport la unitatea de învăţământ		▪ Nu este necesar;			
Măsuri de sprijin pentru educaţia incluzivă**		Conform Art. 63-65: **Prevenirea şi combaterea barierelor de atitudine:** a) informarea părinţilor ai căror copii frecventează unitatea de învăţământ cu privire la educaţia incluzivă şi incluziunea socială a copiilor cu dizabilităţi şi/sau CES; b) informarea elevilor din unitatea de învăţământ cu privire la educaţia incluzivă şi incluziunea socială a copiilor cu dizabilităţi şi/sau CES, într-un limbaj adaptat vârstei şi, de preferinţă, utilizând educaţia de la egal la egal; c) informarea cadrelor didactice cu privire la educaţia incluzivă şi incluziunea socială a copiilor cu dizabilităţi şi/sau CES; d) informări şi campanii de conştientizare cu privire la acceptarea diversităţii, incluziunea socială a copiilor cu dizabilităţi şi/sau CES desfăşurate la nivelul comunităţii Pregătirea pentru tranziţia de la pubertate la adolescenţă: a) pregătirea copilului prin informare adecvată vârstei şi gradului de maturitate de către familie şi cadrele didactice; b) educaţie pentru sănătate sub forma disciplinei opţionale sau oferită de alţi furnizori de servicii educaţionale, de sănătate sau sociale; c) consiliere din partea consilierului şcolar sau din partea altor furnizori de servicii educaţionale, de sănătate sau sociale;	După avizarea planului de servicii de către SEOSP BN	Până la expirarea certificatului de orientare şcolară şi profesională Nr.822 din 22.12.2021, valabil pana la 31.08.2026	Responsabil de caz servicii psihoeducaţionale

Tipul de serviciu/intervenţie	***Institutiaresponsabilă***	***Obiective***	***Data de începere***	***Perioada de acordare a serviciului***	***Persoanaresponsabilă de acordare a serviciului*** *(date de contact)*
		d) dezvoltarea abilităţilor de viaţă independentă în cadrul unor servicii sau cursuri. **Integrarea socioprofesională:** a) pregătirea copilului prin informare adecvată vârstei, gradului de maturitate şi tipului dizabilităţii de către familie şi cadrele didactice; b) educaţie pentru sănătate sub forma disciplinei opţionale sau oferită de alţi furnizori de servicii educaţionale, de sănătate sau sociale; c) consiliere din partea consilierului şcolar sau din partea altor furnizori de servicii educaţionale, de sănătate sau sociale; d) dezvoltarea abilităţilor de viaţă independentă în cadrul unor servicii sau cursuri. e) evaluare şi consiliere vocaţională; f) orientare profesională/în carieră; g)sprijin şi consiliere pentru găsirea unui loc de muncă, angajare şi adaptare la cerinţele postului, inclusive mediere pe piaţa muncii.			

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR: DIACONU OANA MARIANA
COLEGIUL EC. „ ANGHEL RUGINĂ„ VASLUI

Aria curriculara *“ Tehnologii”*

DATA: 15.03.2022

MODULUL**: M II CONTABILITATE GENERALĂ**

CLASA **: a X a D -** Domeniul de pregătireprofesionala:**Comert / Economic**

UNITATEA DE INVATARE **: Bilanțul contabil**

TITLUL LECTIEI**: Tipuri de modificări bilanțiere**

TIPUL LECTIEI**: formare de priceperi si deprinderi**

DURATA LECȚIE**:** 50 MIN.

LOCUL DE DESFASURARE**: sala de clasa**

OBIECTIVE operationale :

- sa identifice tipurile de modificari bilantiere
- sa explice cu ajutorul exemplelor fiecare modificare bilantiera
- sa inregistreze corect operatiile economice in bilant

STRATEGIA DIDACTICA:

Metode si procedee didactice:,conversaţia, explicaţia, observaţia, jocul didactic , dezbaterea, problematizarea

Mijloace si materiale didactice: Ppt-ul, laptopul, videoproiector, Fise de lucru, , fise de documentare

Forme de organizare a clasei: fronal, individual, pe grupe

BIBLIOGRAFIE:

www.didactic.ro

Pedagogie- Constantin Cucoș Editia a IIIa revazută și adaugită

Metode si Strategii Moderne de Predare – Învățare- Evaluare SIP Hunedoara Magister

DESFAȘURAREA LECȚEIE

ETAPELE LECȚIEI/ SUBETAPE	IMP	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVULUI	STRATEGII DIDACTICE			MODALITĂȚI DE EVALUARE
				METODE	*MIJLOACE*	*FORME DE ORGANIZARE*	
I. MOMENT ORGANIZATOIC	**min.**	Stabilirea ordinii și disciplinei în clasă. Se face prezenta prin strigarea catalogului	Raspund la solicitarile profesorului.	Conversația		Frontal	
II. ANUNȚAREA TEMEI	**min.**	Precizez obiectivele și titlul lecției. – Notez pe tablă **Tipuri de modificări bilantiere** **„** aplicatii și prezint obiectivele -sa identifice tipurile de modificari bilantiere -sa explice cu ajutorul exemplelor fiecare modificare bilantiera -sa inregistreze corect operatiile economice in bilant	Ascultă și notează titlul lecției în caiete	Conversația, Explicația	Computerul, Videoproiectorul ,Prezentare Power Point	Frontal	
III .FORMAREA DE PRICEPERI ȘI DEPRINDERI ***a.Verificarea teoretică a cunoștințelor - PPT***	**in**	Reactualizarea teoretică a cunoștințelor se face prin întrebări referitoare la Bilantul contabil si modificarile bilantiere Ce este bilantul contabil ?	Elevii răspund la intrebari, iar dacă întâmpină dificultății le ofer răspunsul corect pe slid-uri.	Expunerea Conversația , Explicația, Problematizarea	Computerul, Videoproiectorul ,Prezentare Power Point	Individual Frontal	Chestionare orală

		Care este ecuatia generala a patrimoniului? Care sunt functiile bilantrului? Care sunt cele doua tipuri de modificari bilantiere ? Ce sunt modificarile de volum? Dar cele de structura? structura? (anexa 1)					
b. Aplicații practice b1- explicarea și demonstrarea modificărilor care au loc asupra bilanțului ca urmare a unor operații economice	**0** **in**	Se prezintă cu ajutorul slide - urilor un model de aplicație privind modificările bilanțiere Elevii primesc si pe suport de hârtie modelul	Ascultă și urmăresc atenți Răspund la întrebări	Expunerea Conversația , Explicația, Problematiz area	Computerul, Videoproiect orul ,Prezentare Power Point	Individual Frontal	Chestionare orală
b2 – realizarea independentă de către elevi a a unei aplicații privind modificărilebilanțiere	**0 min**	Împart clasa in 4 grupe, Fiecare grupa primește cate o fisa de lucru(conținutul este diferit pentru fiecare grupa) a,b,c,d Acord explicatiile necesare	Rezolva fisa de lucru	Conversatia , explicatia, Problematiz area, exercitiul	Computerul, Videoproiect orul ,Prezentare Power Point	grupe	Evaluare scrisă
c. Concluzii și realizarea feed – back – ului	**min**	După expirarea timpului de lucru , verific rezultatele obtinute. Semnalez greșelile apărute si frecvența lor, fac aprecieri asupra modului în care s-a lucrat, recomanări asupra îmbunătățirii tehnicii de lucru .	Precizeaza rezultatele obtinute, realizează corectarea eventualelor grșseli si imi adresează întrebări	Explicatia, Obesrvatia , conversatia	Computerul, Videoproiect orul ,Prezentare Power Point	Individual ,frontal	Chestionarae orală
IV. INCHEIEREA ACTIVITĂȚII ***a. Aprecieri asupra lecție***	**min**	Apreciez modul de implicare al elevilor pe parcursul lectiei.	Ascultă	Expunerea		Individual, frontal	
b. Tema pentru acasă		Comunic tema pentru acasa –	Asculta si notează in caiete	Explicatia, conversatia		frontal	

Programă şcolară adaptată pentru disciplina Matematică Clasa a IV-a

Prof. înv. primar Hreniuc Daniela
Școala Gimnazială „Manolache Costache Epureanu” Bârlad

Competenţe generale

1. Identificarea unor relaţii/regularităţi din mediul apropiat
2. Utilizarea numerelor în calcule
3. Explorarea caracteristicilor geometrice ale unor obiecte localizate în mediul apropiat
4. Utilizarea unor etaloane convenţionale pentru măsurări şi estimări
5. Rezolvarea de probleme în situaţii familiare

A. Competențe specifice și exemple de activități de învățare

1.Identificarea unor relaţii/regularităţi din mediul apropiat

Competenţe specifice	**Exemple de activităţi de învăţare**
La sfârşitul clasei a IV-a elevul B.D. *va fi capabil*: *1.1.Explicarea unor modele/regularităţi, pentru crearea de raţionamente proprii* *1.2.Generarea unor modele repetitive/ regularităţi*	*Pe parcursul clasei a IV-a se recomandă următoarele activităţi:* • identificarea unor corespondenţe între două mulţimi de numere, în situaţii practice ▪ realizarea unor modele repetitive cu obiecte date

2.Utilizarea numerelor în calcule

Competenţe specifice	**Exemple de activităţi de învăţare**
2.1. Recunoaşterea numerelor naturale în concentrul 0- 1 000 000 şi a fracţiilor cu numitori mai mici sau egali cu 10, respectiv egali cu 100	• scrierea cu cifre/litere a unor numere din intervalul 0 – 1 000 000 • citirea şi scrierea numerelor de la 0 la 1 000 000 • compunerea şi descompunerea numerelor din/în sute de mii, zeci de mii, mii, sute, zeci şi unităţi • reprezentarea intuitivă a unei fracţii utilizând desene, haşuri, decupaje etc., pornind de la experienţa cotidiană
2.2. Compararea numerelor naturale în concentrul 0 – 1000 000, respectiv a fracţiilor care au acelaşi numărător sau acelaşi numitor, mai mic sau egal cu 10 sau numitor egal cu 100	▪ compararea unor numere mai mici sau egale cu 1 000 000 utilizând algoritmul de comparare ▪ scrierea rezultatelor obţinute prin comparare, utilizând semnele <, >, = ▪ compararea unor fracţii cu întregul, în situaţii familiare
2.3. Ordonarea numerelor naturale în concentrul 0 – 1 000 000 şi respectiv a fracţiilor care au acelaşi numărător sau acelaşi numitor, mai mic sau egal cu 10 sau numitor egal cu 100	• precizarea succesorului şi/sau a predecesorului unui număr • ordonarea crescătoare/descrescătoare a unor numere mai mici sau egale cu 1 000 000

2.4. Efectuarea de adunări şi scăderi de numere naturale în concentrul 0 - 1 000 000 sau cu numere fracţionare	▪ compunerea şi descompunerea numerelor naturale în concentrul 0 – 1 000 000, utilizând adunarea şi scăderea, fără trecere peste ordin ▪ efectuarea de adunări/scăderi, fără trecere peste ordin în concentrul 0 – 1 000 000,
2.5. Efectuarea de înmulţiri de numere în concentrul 0 - 1 000 000 când factorii au cel mult trei cifre şi de împărţiri la numere de o cifră sau două cifre	• efectuarea de înmulţiri şi împărţiri cu 10, 100, 1 000 • efectuarea de înmulţiri a unui număr mai mic decât 1 000 000 cu un număr format cu o cifră

3. Explorarea caracteristicilor geometrice ale unor obiecte localizate în mediul apropiat

Competenţe specifice	**Exemple de activităţi de învăţare**
3.1.Localizarea unor obiecte în spaţiu şi a unor simboluri în diverse reprezentări	▪ jocuri de construcţii a unor ansambluri de obiecte cu forme geometrice, cu respectarea unor cerinţe (de exemplu: deasupra cubului să fie un cilindru, iar în stânga cubului, să fie un con)
3.2. Explorarea caracteristicilor, relaţiilor şi a proprietăţilor figurilor şi corpurilor geometrice identificate în diferite contexte	• identificarea şi denumirea figurilor plane • recunoaşterea în situaţii familiare/în reprezentări a unor obiecte cu formă geometrică (cub, paralelipiped, piramidă, cilindru, sferă, con)

4. Utilizarea unor etaloane convenţionale pentru măsurări şi estimări

Competenţe specifice	**Exemple de activităţi de învăţare**
4.1. Utilizarea unor instrumente şi unităţi de măsură standardizate, în situaţii concrete, inclusiv pentru validarea unor transformări	▪ compararea unor sume de bani compuse din monede şi bancnote diferite; jocuri de utilizare a banilor
4.2. Operarea cu unităţi de măsură standardizate, folosind transformări	• efectuarea unor calcule folosind unităţi de măsură pentru lungime, masă, capacitate (volum), unităţi monetare

5.Rezolvarea de probleme în situaţii familiare

Competenţe specifice	**Exemple de activităţi de învăţare**
5.1. Utilizarea terminologiei specifice şi a unor simboluri matematice în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme cu raţionamente diverse	▪ aflarea unui termen necunoscut, folosind diverse metode
5.2. Organizarea datelor în tabele şi reprezentarea lor grafică	• selectarea şi gruparea unor simboluri/numere/figuri geometrice/corpuri geometrice după mai multe criterii date
5.3. Rezolvarea de probleme cu operaţiile aritmetice studiate, în concentrul 0 - 1 000 000	▪ rezolvarea de probleme prin cel mult două operaţii

B. Conţinuturi

Numere şi operaţii cu numere

•*Numerele naturale cuprinse între 0 - 1 000 000*

- formare, citire, scriere, comparare, ordonare

•*Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0 – 1 000 000, fără trecere peste ordin*

- adunarea şi scăderea

- număr necunoscut

•*Înmulţirea numerelor naturale în concentrul 0 – 1 000 000*

- înmulţirea unui număr cu 10, 100, 1 000
- înmulţirea unui număr mai mic decât 1 000 000 cu un număr format cu o cifră

•*Împărţirea numerelor naturale în concentrul 0-1 000 000*

- împărţirea unui număr cu 10,100, 1000

•*Fracţii cu numitorul mai mic sau egal cu 10 sau cu numitorul egal cu 100*

- adunarea şi scăderea fracţiilor cu acelaşi numitor

Elemente intuitive de geometrie

•*Figuri geometrice*

- poligoane: pătrat, dreptunghi, romb, paralelogram, triunghi
- cerc

•*Corpuri geometrice*

- cub, paralelipiped, piramidă, cilindru, sferă, con (identificare)

Unităţi şi instrumente de măsură

•*Unităţi de măsură pentru lungime*

- instrumente de măsură: rigla, metrul de tâmplărie, metrul de croitorie, ruleta
- operaţii cu unităţile de măsură pentru lungime

•*Unităţi de măsură pentru volumul lichidelor*

- operaţii cu unităţile de măsură pentru volumul lichidelor

•*Unităţi de măsură pentru masă*

- instrumente de măsură: cântarul, balanţa
- operaţii cu unităţile de măsură pentru masă

•*Unităţi de măsură pentru timp*

- instrumente de măsură: ceasul, cronometrul
- recunoașterea orelor fixe și a jumătăților de oră de pe ceas

•*Unităţi de măsură monetare*

- unităţi de măsură: leul şi banul (monede şi bancnote în uz)

Probă de evaluare sumativă

Prof. Valeria Calapod,
Școala Gimnazială „Sfântul Ierarh Nicolae”
Vlădești, județul Galați

Clasa a II-a

Disciplina: Matematică și explorarea mediului

Unitatea de învățare: Numerele naturale de la 0 la 1000

Subiectul lecției: Probă de evaluare sumativă adaptată pentru elevii cu CES

Tipul lecției: Evaluare

Durata: 45 minute

Competențe specifice:

1.1 Scrierea, citirea și formarea numerelor naturale până la 1000;

1.2 Compararea numerelor naturale în concentrul 0-1000;

1.3 Ordonarea numerelor în concentrul 0-1000, folosind poziționarea pe axa numerelor, estimări, aproximări, rotunjiri.

Itemi de evaluat:

I1 – recunoașterea numerelor mai mari dintr-un șir dat;

I2 – compararea numerelor prin evidenţierea cifrei unităţilor/zecilor/sutelor;

I3- scrierea numerelor prin compunerea sutelor, zecilor și unităților;

I4 - ordonarea crescătoare a unor numere date;

I5 – compararea unor numere date utilizând semnele <, >, =;

I6- identificarea vecinilor numerelor date;

I7- precizarea numerelor scrise numai cu: a- cifre impare, b- pare și c- consecutive.

Strategia didactică:

a) Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul
b) Mijloace didactice: fișe de lucru
c) Forme de organizare: independent

Conținutul probei de evaluare sumativă:

1. Se dau numerele:

Încercuiește cel mai mare număr din fiecare serie în parte:

a) 472; 258; 353; 475
b) 378; 192; 336; 379
c) 612; 618; 528; 519

2. Privește cu atenţie numerele următoare :

a) Încercuiește litera corespunzătoare numărului care are cele mai mici unități.

A. 544 **B.** 438 **C.** 370 **D.** 763

b) Încercuiește litera corespunzătoare numărului care are cele mai mari sute.

A. 544 **B.** 438 **C.** 370 **D.** 763

c) Încercuiește litera corespunzătoare numărului care are cele mai mici zeci.

A. 544 **B.** 438 **C.** 370 **D.** 763

3. Scrie în fiecare casetă numerele corespunzătoare:

800+ 20+ 9=
500 + 10+ 7=
800+ 30 + 4=

4. Ordonează crescător numerele :

208 134 743 439 136 51

.....

5. Compară numerele următoare utilizând semnele < = > :

346 ☐ 175

178 ☐ 241

257 ☐ 257

6. Scrie vecinii următoarelor numere:

....., 243, ...

....., 368, ...

....., 685, ...

7. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

a) Numărul natural scris numai cu cifre impare este:

A. 123 **B.** 468 **C.** 173 **D.** 861

b) Numărul natural scris numai cu cifre pare este:

A. 123 **B.** 468 **C.** 173 **D.** 861

c) Numărul natural scris cu cifre consecutive este:

A. 123 **B.** 468 **C.** 173 **D.** 861

Descriptori de performanță:

Competențe specifice	Itemi	Calificativul		
		Foarte bine (FB)	Bine (B)	Suficient (S)
1.2.	recunoașterea numerelor mai mari dintr-un șir dat	Recunoaște 3 numere	Recunoaște 2 numere	Recunoaște 1 număr
1.2.	compararea numerelor prin evidențierea cifrei unităților/zecilor/sutelor	Identifică 3 numere	Identifică 2 numere	Identifică 1 număr
1.1.	scrierea celor 3 numere date	Scrie 3 numere	Scrie 2 numere	Scrie 1 număr
1.3.	ordonarea crescătoare a numerelor date	Ordonează crescător cele 6 numere	Ordonează crescător 5 numere	Ordonează crescător 3-4 numere
1.2.	compararea numerelor date	Compară corect cele 3 perechi de numere	Compară corect 2 perechi de numere	Compară corect 1 pereche de numere
1.2	identificarea vecinilor numerelor date	Identifică corect cei 6 vecini	Identifică corect 4-5 vecini	Identifică corect 2-3 vecini

1.2.	precizarea celor 3 numere respectând cerințele date	Precizează corect cele 3 numere	Precizează corect 2 numere	Precizează corect 1 număr

Barem de apreciere:

Itemi	Calificativul final
Rezolvă integral și corect 6– 7 itemi	FOARTE BINE
Rezolvă integral și corect 4 – 5 itemi; incorect /parţial corect restul itemilor	BINE
Rezolvă integral și corect 2 –3 itemi; incorect /parţial corect restul itemilor	SUFICIENT

Bibliografie:

1. Anca, M. „Modalități și tehnici de evaluare a copiilor cu CES”,Cluj Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană, 2007.
2. Programa şcolară pentru disciplina Matematică și explorarea mediului, Clasa pregătitoare, clasa I şi clasa a II-a, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

Proiect didactic- modulul II Marketing

Autor: prof. Maxim Cristina-Laura
Colegiul Economic ,,Gheorghe Dragoș,, Satu Mare

I Identificare

Data:

Instituția de învățământ:

Profilul:

Clasa: a XI-a

Aria curriculară: Tehnologii

Disciplina/ modulul: II Marketing

Profesor:

II Conținutul

Unitatea de învățare: Oportunităţi de marketing

Subiectul lecției: Evaluarea factorilor externi ai operatorului economic - Micromediul

Tipul lecției: - lecție de comunicare şi însuşire de noi cunoştinte – varianta lecție introductivă

III Finalităţi

3.1. Scopuri si valori:

- însuşirea cunoştintelor privind micromediul firmei
- ***În plan cognitiv:*** Consolidarea cunoştintelor, dezvoltarea capacităţilor de sistematizare, de analiză, formarea deprinderilor intelectuale de a se informa, de a căuta, de a descoperi şi de a concepe o anumită situaţie. Stimularea curiozităţii, imaginaţiei şi perseverenţei, încrederii în forţele proprii prin activităţi desfăşurate.
- ***În plan afectiv:*** Creşterea interesului elevilor pentru studiul ştiintelor cu caracter tehnologic în vederea orientării şi pregătirii profesionale.
- ***În plan educativ:*** Pregătirea elevilor pentru activităţi viitoare ,asigurarea unor competenţe de pre-profesionalizare ca premiză a dobândirii unei calificări profesionale.

3.2. Competenţa specifică generală: -Analizează oportunităţile de marketing

3.3. Competente specifice vizate:

- să cunoască conceptul ,, *mediu extern*’’**,** să caracterizeze elementele mediului extern**,** să identifice elementele micromediului extern specifice unei întreprinderi, să aplice practic cunoştinţele dobândite.

3.4. ***Competenţe derivate:***

- să enumere elementele micromediulu extern la nivelul unei organizaţii , să identifice formele mediului extern, să analizeze micromediul extern, să descrie elementele micromediului extern, să stabilească importanţa cunoaşterii acestor elemente, să caracterizeze o situaţie reală având la bază elementele micromediului extern, să utilizeze în cadrul limbajului de specialitate noţiunile dobândite, să dezvolte deprinderi de a lucra în echipă; să dezvolte gândiri critice, a spiritului de observaţie;

IV Strategii de instruire

4.1. Metode si procedee didactice: - prelegere, conversaţia, expunerea, explicaţia, munca în echipa, brainstormingul; tehnica lotus; turul galeriei; metoda cubului.

4.2. Mijloace didactice şi de învăţământ: - flipchart, prezentare power-point: retroproiector, fişa de lucru, marker, tabla, creta, manual, caietul elevului, sticky notes;

4.3. Modul de organizare a instruirii: - frontal, individual, pe grupe

4.4. Metode de evaluare: observare sistemică

Durata lecţiei: 50 de minute

Locul de desfăşurare: sala de clasă

V Scenariul lecţiei

1. Moment organizatoric

- pregătirea materialelor necesare pentru buna desfăşurarea orei, asigurarea unui climat adecvat privind condiţiile psihopedagogice favorabile desfăşurării în bune condiţii a activităţii didactice, verificarea prezenţei, elevii se vor pregăti pentru lecţie.

2. Anunţarea lecţiei şi captarea atenţiei

- pregătirea elevilor pentru asimilarea noilor cunoştinţe se va face printr-o conversaţie introductivă este prezentată noua temă, se va anunţa unitatea de învăţare: Oportunităţi de marketing şi subiectul lecţiei: Evaluarea factorilor externi ai operatorului economic - Micromediul
- profesorul va scrie pe tablă data şi titlul lecţiei, profesorul captează atenţia elevilor specificând care este scopul lecţiei: însuşirea cunoştintelor privind micromediul firmei şi prin comunicarea obiectivelor, în continuare se va specifica care este modul de lucru , elevii vor nota în caiete noua unitate de învăţare şi subiectul lecţiei fiind atenţi la scopul şi obiectivele lecţiei, dar vor urmări şi prezentarea power-point.

3. Dezbatere (Comunicarea noilor cunoştinţe şi dirijarea învăţării)

- profesorul cu ajutorul video-proiectorului va prezenta noile noţiuni teoretice; se împart elevilor fişe de documentare care cuprind noţiunile teoretice ale lecţiei, se expun termenii, noţiunile şi definiţiile necesare; se explică succint materialul ce ar putea prezenta dificultăţi pentru studiu, se explică modalitatea de lucru cu schema de învăţare, se monitorizează procesul acumulării cunoştinţelor prin acordarea ajutorului cerut de elevi în mod individual. Se va aplica tehnica lotus, pornind de la cuvântul micromediu.
- profesorul dirijează procesul de activitate, completează la necesitate, intervine cu corijările şi propunerile necesare, încurajează spiritul creator, se va prezenta pe scurt care este importanţa cunoaşterii de către operatorul economic a mediului în care acesta îşi desfăşoară activitatea, va prezenta cele două forme ale mediului extern, se vor defini cele două noţiuni urmând a se detalia micromediul de marketing, prezentând în continuare care sunt elementele acestuia. După prezentarea fiecărui element, elevii vor fi îndrumaţi de către profesor să identifice pentru unitatea la care îşi desfăşoară stagiul de pregătire practică sau pentru firma de exerciţiu elementele micromediului extern .
- în continuare clasa este împărţită în 6 grupe a câte 5 elevi fiecare
- pe baza unor cartonaşe fiecare grupă are repartizat un subtitlu a lecţiei(se stabilesc rolurile în cadrul grupei, pe baza cubului se stabilesc sarcinile fiecărei grupe, elevii rezolvă sarcina şi prezintă rezultatul muncii prin afişarea planşelor pe pereţii clasei, pentru evaluarea activităţii fiecare echipă este încurajată să evalueze propria activitate dar şi a celorlalte echipe)
- profesorul direcţionează modul de gândire stabilind o atmosferă de activitate creativă, elevii fiind împărţiţi pe grupe şi fiecare grupă desemnează un raportor; dar fiecare grup va avea o culoare
- profesorul încurajează elevii să discute şi intervine pentru a lămuri situaţiile problemă;
- raportorii grupelor prezintă în faţa clasei rezultatul analizei efectuate;

- direcţionarea modului de gândire, stabilirea unei atmosfere de activitate productivă (creative)- elevii vor fi atenţi la lecţie, elevii vor lua notiţe, notând în caiete ideile principale ale lecţiei, vor primi fişele de documentare, răspund la întrebările problemă, elevii îşi vor prezenta opiniile, vor primi sticky notes pe care vor scrie un element al micromediului extern al firmei, dupa care îl va lipi pe schiţa desenată pe flipchart, tehnica lotus
- elevii sunt împărţiţi pe grupe şi fiecare grupă desemnează un raportor; fiecare grupă analizează un element al micromediului extern, elevii lucrează asupra sarcinilor propuse la nivelul grupei , pe măsura finalizării activităţii, formulează şi aduc la cunoştinţa clasei rezultatele obţinute.

4. Fixarea cunoştinţelor (Asigurarea feed-back-ului)

- profesorul solicită întrebări din partea elevilor care nu au înţeles unele aspecte din lecţie; va distribui fişele de lucru, supraveghează, îndrumă şi acordă sprijin elevilor care întâmpină dificultăţi, fiind îndrumaţi să facă un tur al galeriei, iar fiecare reprezentant al grupei va răspunde la întrebările existente scrise pe planşe, adica va scrie răspunsurile la joc.
- elevii primesc fişe de lucru, elevii lucrează asupra sarcinilor propuse , solicită sprijin dacă este nevoie, elevii vor evalua fişele de lucru schimbându-le între ei, elevii vor face turul galeriei pentru o mai bună fixare a cunoştinţelor

5. Evaluarea / aprecierea (Asigurarea retenţiei şi a transferului)

- profesorul adresează elevilor întrebări referitoare la modul în care s-a desfăşurat ora, profesorul analizează răspunsurile şi constată nivelul de înţelegere a noţiunilor discutate, profesorul apreciază activitatea generală şi individuală
- în final se va comunica tema pentru acasă – fişă de lucru - elevii îşi însuşesc aprecierile şi notează ce au de pregătit pentru ora următoare, tema pentru acasă.

Metoda CUBUL: Fiecare grupă este alcătuită din 5 elevi iar fiecare elev are câte o sarcină specifică:•unul **notează**, •unul va fi **raportor**, •altul va **cronometra** pentru a se încadra în timp, •altul va **monitoriza** modalitatea de lucru în echipă (urmând sa facă o scurtă prezentare a acestui aspect)•iar altul va fi atent la prezentarea fiecărei echipe (va **evalua**) pentru a depista eventualele greşeli sau pentru a completa informaţiile (dacă este cazul). •Fiecare grupă va fi o faţetă a cubului şi va primi sarcinile specifice:

Grupa I – ***Descrie*** clienţii;

Grupa a II-a – ***Analizează*** concurenţii ;

Grupa a III-a – ***Compară*** furnizorii;

Grupa a IV-a – ***Asociază*** intermediarii specifici întreprinderii;

Grupa a V-a – ***Aplică*** cele învăţate prin realizarea unei hărţi a micromediului întreprinderii

Grupa a VI-a – ***Argumentează*** importanţa altor actori în activitatea firmei

VI Bibliografie:

1. Florescu C, „Marketing”, Editura Expert, Bucureşti 1992
2. Kotler Ph., „Managemtul marketingului”, Editura Teora, Bucureşti 1997
3. Lazar D, „Marketing”, Editura Star Soft, Alba Iulia 2001
4. Tanislav C, Postovei C, „Marketingul afacerilor- manual clasa aXI-a”, Editura Oscar Print, Bucureşti, 2006

TEST DE EVALUARE PENTRU ELEVII CU CERINȚE SPECIALE

MOROȘAN VIORICA

Disciplina: Limba germană

Clasa a VI-a

Prof. Viorica Moroșan

Nivel de competență lingvistică: A2.1

Lektion: ***Die Verben: stehen, hängen, liegen und sitzen***

Allgemeine und spezifische Fertigkeiten:

3. Leseverstehen in alltäglichen Kommunikations- und Handlungssituationen

3.1 Verstehen von Informationen auf Plakaten und Schildern im öffentlichen Raum, die Orientierung erleichtern

3.1' Identifizieren der Informationen in den Zeichnungen zur Orientierung

4. Schriftliche Produktion in folgenden Kommunikations-und Handlugssituationen

4.1 Schriftliche Produktion von Kurznachrichten und Notizen

4.2 Beschreibungen von Alltagssituationen in einfachen Sätzen (Menschen; Orte, Schule, Familie, Hobbys)

Abgeleitete spezifische Fähigkeiten:

4.1' Schriftliche Produktion von kurzen Sätzen

4.2' Kurze Beschreibungen von Familie, Schule, Hobbys.

Am Ende der Tätigkeit, werden die Schüler Fähig sein:

L1: die Informationen aus den Bildern richtig identifizieren

L2: einige Sätze nummerieren

L3: Bilder zu Wörter assoziieren

L4: das Zimmer beschreiben.

Pauschal 2 Punkte

Aufgaben:

1. Übersetze die Wörter aus den Bildern. (2 Punkte)

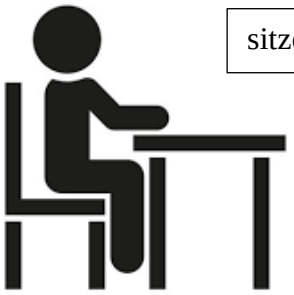
[1]

[2]

[1] https://www.google.com/search?q=h%C3%A4ngen&sxsrf=ALiCzsbW8NdRdtjpy03BiU7CqZ2-v92Ixg:1657483289326&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwjkrbm1ju_4AhXqQvEDHTzXCgYQ_AUoAXoECAIQAw#imgrc=POgV0LLsqH4yqM

[2] https://www.brigitte.de/gesund/fitness-fatburn/workout--standing-pilates--stehen-macht-schoen--10613266.html

[3]

[4]

2. Schau die Bilder an und nummerier die Sätze: (2 Punkte)

a. Ich sitze auf dem Stuhl.

b. Zwei Jungen hängen in den Baum.

c. Das Mädchen steht auf dem Teppich.

d. Das Kind liegt im Bett.

3. Assoziier die Bilder zu Wörter: sitzen, liegen, sitzen. (2 Punkte)

a) [5] b) [6] c) [7]

_____ _____ _____

4. Beschreibe dein Zimmer mit folgenden Wörter: sitzen, stehen, hängen, liegen, das Sofa, der Stuhl, der Tisch, die Lampe, die Bücher. (2 Punkte)

_____

[3] https://www.google.com/search?q=sitzen&tbm=isch&ved=2ahUKEwiK9f-gkO_4AhVQm_0HHfoFCRoQ2-cCegQIABAA&oq=sitzen&gs_lcp=CgNpbWcQAzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzoECCMQJzoGCAAQHhAHOgQIABAeOgUIABCABDoECAAQQzoICAAQgAQQsQM6CwgAEIAEELEDEIMBUPEHWKknYK5EaABwAHgAgAG3AYgB2wuSAQQwLjExmAEAoAEBqgELZ3dzLXdpei1pbWfAAQE&sclient=img&ei=BzLLYsrVEtC29u8P-ouk0AE

[4] https://www.google.com/search?q=liegen+&tbm=isch&ved=2ahUKEwi6k8qtke_4AhVDi_0HHYNSDpUQ2-cCegQIABAA&oq=liegen+&gs_lcp=CgNpbWcQAzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzoECCMQJzoICAAQgAQQsQM6BQgAEIAEOgsIABCABBCxAxCDAToHCCMQ6gIQJzoECAAQQzoECAAQAzoICAAQsQMQgwE6BAgAEB5QogZYpCxg3EJoAXAAeAGAAcIJiAG6JpIBDTAuOC40LTEuMS4yLjGYAQCgAQGqAQtnd3Mtd2l6LWltZ7ABCsABAQ&sclient=img&ei=LjPLYrrEB8OW9u8Pg6W5qAk

[5] https://www.google.com/search?q=auf+der+wiese&tbm=isch&ved=2ahUKEwjwusjhke_4AhXsm_0HHU-kADgQ2-cCegQIABAA&oq=auf+der+wiese&gs_lcp=CgNpbWcQAzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQHhAFEBM6BAgAEEM6BQgAEIAEOgQIIxAnOggIABCABBCxAzoLCAAQgAQQsQMQgwE6BwgjEOoCECc6CAgAELEDEIMBOgQIABAeUABYn_cBYN2AAmgGcAB4AYABtg2IAdVckgERMC45LjEuMC4yLjMuNS4xLjGYAQCgAQGqAQtnd3Mtd2l6LWltZ7ABCsABAQ&sclient=img&ei=mzPLYrCBCey39u8Pz8iCwAM#imgrc=L2Oj4tzoX_IOmM

[6] https://www.google.com/search?q=auf+der+wiese&tbm=isch&ved=2ahUKEwjwusjhke_4AhXsm_0HHU-kADgQ2-cCegQIABAA&oq=auf+der+wiese&gs_lcp=CgNpbWcQAzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQHhAFEBM6BAgAEEM6BQgAEIAEOgQIIxAnOggIABCABBCxAzoLCAAQgAQQsQMQgwE6BwgjEOoCECc6CAgAELEDEIMBOgQIABAeUABYn_cBYN2AAmgGcAB4AYABtg2IAdVckgERMC45LjEuMC4yLjMuNS4xLjGYAQCgAQGqAQtnd3Mtd2l6LWltZ7ABCsABAQ&sclient=img&ei=mzPLYrCBCey39u8Pz8iCwAM#imgrc=nmXyTTCafMsheM

[7] https://www.google.com/search?q=auf+der+wiese&tbm=isch&ved=2ahUKEwjwusjhke_4AhXsm_0HHU-kADgQ2-cCegQIABAA&oq=auf+der+wiese&gs_lcp=CgNpbWcQAzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQEzIECAAQHhAFEBM6BAgAEEM6BQgAEIAEOgQIIxAnOggIABCABBCxAzoLCAAQgAQQsQMQgwE6BwgjEOoCECc6CAgAELEDEIMBOgQIABAeUABYn_cBYN2AAmgGcAB4AYABtg2IAdVckgERMC45LjEuMC4yLjMuNS4xLjGYAQCgAQGqAQtnd3Mtd2l6LWltZ7ABCsABAQ&sclient=img&ei=mzPLYrCBCey39u8Pz8iCwAM#imgrc=EbchydWf_gca5M.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

OIANU ELENA
Liceul Tehnologic "Nicolae Dumitrescu" Cumpana, judetul Constanta

Nume şi prenume elev(ă):	
Unitatea şcolară:	
Data naşterii:	
Clasa: VI	
Profesor matematică:	

I. INFORMAŢII GENERALE

Certificat de orientare școlară și profesională nr. _..... valabil până la FINALIZAREA NIVELULUI DE ÎNVĂŢĂMANT GIMNAZIAL .

Recomandarea Comisiei de Orientare Școlară și Profesională privind educația incluzivă:

-facilitator – nu se acordă
-profesor de sprijin - da
-terapia tulburărilor de limbaj – nu se acordă
-consiliere psihopedagogică – da (cabinet interşcolar de asistenţă psihopedagogică)
-măsuri privind asistența socială – nu se acordă
-adaptare curriculară individualizată – fiecare disciplină de studiu

Diagnostic specificat în Certificatul de O.S.P.:

II. INFORMAŢII EDUCAŢIONALE

1. Evaluare educaţională completă și detaliată (evaluarea cunoştinţelor şi abilităţilor). Dificultati întampinate.

- **domeniul psihomotor:** motricitate generală și fină în limite normale (prezintă o conduită motrică adecvată)
- **domeniul cognitiv**
  - matematică

La disciplina matematică prezintă dificultăți la următoarele activități de învățare:
-să scrie, citească și să compare numere;
-să rezolve corect operaţii de adunare, scădere, înmultire, împărţire, ridicare la putere;
-sa rezolve o problema de geometrie.

- **domeniul socio- emoţional**

-tulburare anxioasă (tulburări emoţionale);
-deficit de atenţie.

2. CAPACITĂŢI ŞI COMPETENŢE, ABILITĂŢI, PUNCTE SLABE, NEVOI :

CAPACITĂŢI ŞI COMPETENŢE -capacitate redusă de mobilizare a energiei psihonervoase; -competenţe cognitive deficitare	***PUNCTE SLABE*** -gradul de concentrare, stabilitate şi distributivitate redusă.
ABILITĂŢI -aptitudini pentru lucrări practice, manifestă interes pentru ateliere de lucru	***NEVOI*** -creşterea gradului de atenţie şi o bună incluziune în grup

3. ECHIPA DE CAZ:

Profesor de sprijin:

Profesor diriginte:

Alte cadre didactice de la clasă (dacă este cazul): **..... (matematică)**

4. OBIECTIVE PE TERMEN LUNG (ANUL ŞCOLAR ÎN CURS);

Obiective	Activităţi de învăţare. Conținuturi.	Metode/mijloace	Perioada de timp	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare	Observaţii
DOMENIUL DE INTERVENŢIE : PSIHOMOTOR						
-realizare de operaţii manuale; -formarea de conduite motrice, practice.	-cunoaşterea ordinii operaţiilor; -cunoaşterea instrumentelor necesare; -realizarea desenelor la geometrie.	-aplicarea deprinderilor eficiente, la contexte diferite.	-orele de la clasa.	-automatisme – gradul de finalizare a deprinderilor.	-exersarea.	
DOMENIUL DE INTERVENŢIE : COGNITIV ***INTELIGENŢĂ NUMERICĂ ŞI REZOLVARE DE PROBLEME***						
ALGEBRĂ						
1. Aplicarea regulilor de calcul şi folosirea parantezelor în efectuarea operaţiilor cu numere naturale	- citirea, scrierea şi identificarea numerelor pare, divizibile cu 5 şi cu 10 ; -calcule cu numere	Explicaţie Conversaţie Joc didactic Imitaţie Fişe de lucru	septembrie – decembrie	-ordonează numerele crescător şi descrescător dintr-un şir de numere -să realizeze 50% din exerciţiile prezentate în fişa de lucru	Observarea şi aprecierea; Fişe de lucru Probă scrisă Evaluare orală Temă individuală	
2. Utilizarea operaţiilor cu numere naturale şi a proprietăţilor acestora în rezolvarea unor ecuaţii	-exerciții de calcul mental, cu sprijin în obiecte (liniuțe, cercuri făcute pe caiet)	Conversaţia, Explicaţia, Exerciţiul Jocul didactic Lucrul individual; Fişe de lucru.	Ianuarie – februarie	-Recunoaşterea unor relaţii matematice care reprezintă ecuaţii -Identificarea necunoscutei, -Verificarea, prin calcul, a soluției	Evaluare orală Temă individuală Evaluare portofoliu	
3. Reprezentarea unor date sub formă de grafice, tabele	-înregistrarea, prelucrarea şi prezentarea datelor	Exerciţiul Jocul didactic Lucrul individual; Fişe de lucru.	Martie-aprilie	Extragerea unei informaţii dintr-un tabel, grafic sau diagramă	Fişă de evaluare Observarea şi aprecierea; Fişe de lucru	

4.Procente, mărimi proporţionale	-exerciții de calcul mental, cu sprijin în obiecte (liniuțe, cercuri făcute pe caiet)	Jocul didactic Lucrul individual; Fişe de lucru.	Mai - iunie	Cunoaşterea formei de scriere a procentelor şi a mărimilor proporţionale	Evaluare orală Temă individuală	
GEOMETRIE						
1.Unghiuri	Scrierea exerciţiilor pe fişe colorate	Jocul didactic Lucrul individual; Fişe de lucru.	Septembrie – decembrie	Folosirea instrumentelor geometrice . Recunoaşterea unghiurilor	Fişă de evaluare Observarea şi aprecierea Fişe de lucru	
2.Drepte paralele, drepte perpendiculare	Reprezentarea prin desen	Conversaţia, Explicaţia, Exerciţiul	Ianuarie - martie	Identificarea poziţiei a două drepte pe un desen	Evaluare orală Temă individuală	
3.Triunghi	Reprezentare grafică Decuparea din hartie a formelor geometrice	Reprezentarea prin desen Demonstraţia	Aprilie - iunie	Identificarea triunghiurilor	Evaluare orală Temă individuală Evaluare cu portofoliu	
DOMENIUL DE INTERVENŢIE : SOCIO-AFECTIV						
-formarea convingerilor, a sentimentelor, a atitudinilor	-citirea unui text; -joc de rol (emoţii trăite).	-conversaţie; -imitaţie.	-ora	-cresterea cu 40% a gradului de socializare prin identificarea sinelui.	-exersare, -observaţie.	

4.A. OBSERVAȚII PRIVIND EVOLUȚIA ȘOLARĂ RAPORTATĂ LA OBIECTIVELE PREZENTULUI P.I.P.

În urma îndeplinirii obiectivelor din PIP, elevul …….. ar trebui să înregistreze un real progres la finalul anului şcolar curent. Acest progres şcolar ar putea consta în:

-formarea unei culturi generale (nivel mediu);

-asimilarea tehnicilor de muncă intelectuală;

4.B. OBSERVAȚII FINALE

Domenii de intervenţie recomandate: -cognitiv; -comportamental

Metode şi instrumente de evaluare:	**Metode şi mijloace didactice**:	**Metode cu impact ridicat**:
-evaluare orală; -fişe de lucru cu imagini; -observaţie directă şi indirectă;	-explicaţia/ observaţia; -conversaţia/ demonstraţia; -brainstorming/ fişe de lucru;	-pozitiv: valorizarea, strimularea afectivă; -negativ: dezaprobarea, mustrarea.

-puzzle; -grilă de evaluare a conduitei sociale.	-planşe/ calculator; -lucru în echipă.	

Recomandări particulare: socializare prin joc de rol pentru identificarea sinelui, antrenarea în activităţi ludice (puzzle, picture, desen, colaje, jocuri).

Rolul şi modul de implicare al părinţilor în program:

-responsabilizarea părinţilor prin consiliere (sarcini precise date de psihologul şcolar privind modul de comunicare, de aplicare în program, vor asigura un sprijin minimal în evoluţia şcolară a copilului); oferirea de suport afectiv ridicat pentru copil.

PLAN DE REMEDIERE PENTRU CLASA a V-a LA MATEMATICĂ

Prof. de matematică
Tănasă Alexandru
Prof. itinerant
Grigoriu Ramona

În urma rezultatelor obţinute de elevii clasei a V-a C de la Şcoala Gimnazială „ANGHEL SALIGNY” Focșani la probele de evaluare inițială și de parcurs, la Matematică, având în vedere rezultatele slabe obținute, este necesară încadrarea unui elev într-un program de recuperare, adaptat capacităţilor şi nivelului lui de învăţare.

Recuperarea elevului, pe baza obiectivelor propuse, se va desfășura pe durata vacanței școlare, perioada iunie-august 2022.

Cauze:

- Nefrecventarea școlii;
- Existența unor dificultăți de învățare prevăzute în Certificatul de Orientare școlară;
- Situaţia materială precară;
- Familie dezorganizată, numeroasă sau părinţi neşcolarizaţi;
- Nivel educațional/cultural scăzut al familiei;
- Dezinteresul faţă de învăţătură.

PLAN DE REMEDIERE A DIFICULTĂȚILOR DE CALCUL MATEMATIC
CLASA a V-a C

OBIECTIVE:

- Identificarea unor date, mărimi și relații matematice, în contextul în care acestea apar;
- Prelucrarea unor date matematice de tip cantitativ, calitativ, structural, cuprinse în diverse surse informaționale;
- Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic.

REZULTATE AȘTEPTATE:

La sfârșitul programului de remediere, elevul trebuie să știe:

- să efectueze operații de adunare și scădere cu numere mai mari decât 1000, utilizând noțiunile adecvate (termeni, sumă, diferență);
- să efectueze operații de înmulțire cu numere de două și/sau trei cifre utilizând tabla înmulțirii;
- să efectueze operații de împărțire în care împărțitorul să aibă o cifră, iar deîmpărțitul trei sau patru cifre;
- să măsoare unele lungimi pe modele sau obiecte din realitatea înconjurătoare, folosind instrumentele geometrice corespunzătoare;
- să exprime oral sau în scris în cuvinte proprii etapele rezolvării unor probleme;
- să rezolve probleme care presupun cel puțin 2 operații din cele învățate.

RESURSE UMANE:

1. Elevul clasei a V-a C: M.D.
2. Prof. de matematică Tănasă Alexandru
3. Prof. Itinerant: Grigoriu Ramona

RESURSE MATERIALE: manual, planșe, fișe individuale, scheme, unități de masură (standard și nestandard), rigle, tablă, markere colorate.

TERMEN:

Anul școlar 2021-2022: 21 iunie – 5 septembrie 2022

INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:

La sfârșitul programului de remediere a dificultăților de calcul matematic, elevul trebuie:

- să efectueze operații de adunare și scădere cu trecere peste ordin
- să folosească terminologia adecvată operațiilor de adunare și scădere (termeni, sumă, diferență, cu atât mai mult/mai puțin);
- să efectueze operații de înmulțire cu rezultat de cel puțin patru cifre, utilizând tabla înmulțirii
- să efectueze operații de împărțire în care împărțitorul să aibă o cifră, iar deîmpărțitul trei sau patru cifre;
- să compare unele obiecte din realitatea înconjurătoare prin suprapunere și măsurare;
- să rezolve probleme care presupun cel puțin 2 operații din cele învățate.

INSTRUMENTE DE EVALUARE

1.EVALUAREA ORALĂ

- exerciții de calcul mintal;
- expunerea orală a etapelor de rezolvare a unei probleme;
- recunoașterea instrumentelor geometrice și a unor forme plane si spațiale din mediul inconjurător.

2.EVALUAREA SCRISĂ

- rezolvarea individuală a unor exerciții date (adunări, scăderi, înmulțiri, împărțiri);
- exerciții de aflare a unui număr necunoscut ;
- rezolvarea în scris a unor probleme;

3.ACTIVITĂȚI PRACTICE

- rezolvarea unor probleme cu ajutorul obiectelor înconjurătoare;
- desene folosind noțiunile de geometrice însușite;
- măsurători folosind instrumente geometrice.

CALENDARUL PROGRAMULUI

1. LANSAREA PROGRAMULUI: iunie 2022
2. ACTIVITĂȚI ÎN PROGRAM: iunie 2022 – august 2022

3. EVALUARE ȘI FEEDBACK: august - septembrie 2022

ELEVUL CUPRINS IN ACTIVITĂȚILE DE REMEDIERE

CALCUL MATEMATIC - CLASA a V-a C

An școlar 2021-2022

Nr. Crt.	Numele și prenumele elevului	Observaţii
1.	M.D.	Întâmpină dificultăți la: - exerciții de calcul mintal; - înmulțire și împărțire; - rezolvare de probleme cu mai mult de două operații; - aflarea termenului necunoscut; - utilizarea noțiunilor de geometrie.

ACTIVITĂȚI DE REMEDIERE A DIFICULTĂȚILOR DE CALCUL MATEMATIC:

- Adunare și scădere cu și fără trecere peste ordin în concentrul 0-1000;
- Exerciții de înmulțire: tabla înmulțirii și înmulțiri cu numere naturale de mai multe cifre;
- Exerciții de împărțire: calcule mintale și împărțiri cu numere de mai multe cifre;
- Aflarea unui număr necunoscut
- Probleme cu două-trei operații aritmetice
- Măsurători și folosirea limbajului matematic în probleme de geometrie

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Radu Ștefania-Mihaela
Grădinița cu Program Prelungit „Prichindelul Isteț”,
Loc. Turda, Jud. Cluj, România

Prezentarea cazului: S. A.-M. este un preșcolar din grupa Mică „Albinuțele vesele”, care frecventează grădinița cu regularitate, de la începutul anului școlar, lipsind doar din motive de sănătate. Este un copil dezvoltat fizic armonios, specific nivelului de vârstă. Copilul provine dintr-o familie în care există un climat de bună înțelegere între membrii familiei, A.-M. fiind mezinul familiei (are un frate mai mare care este la școală). Între familie și grădiniță există o foarte bună comunicare și colaborare, părinții dovedind mult interes pentru procesul instructiv-educativ desfășurat la nivelul grupei.

Dificultăți întâmpinate de copil: Pe parcursul acestui an școlar am constatat că preșcolarul S. A.-M. manifestă instabilitate afectivă, uneori interacționează cu preșcolarii de la grupă, alteori manifestă agresivitate și lipsă de comunicare cu copiii.

În cadrul activităților desfășurate la grupă, am observat că în cea mai mare parte a timpului copilul se joacă singur, nu comunică că ceilalți copii, refuză compania copiilor. Uneori intervine în jocul copiilor, îi întrerupe, deranjează, le ia sau distruge jucăriile, împinge colegii, ceilalți copii din grupă fiind speriați de comportamentul lui A.-M.. Dacă i se solicită să facă ceva, sau dacă nu primește sau face ceea ce dorește, începe să plângă și să manifeste un comportament opoziționist (negativist, uneori sfidător), folosind expresia „Nu vreau!” Copilul este atașat de cadrele didactice, iar de multe ori preferă să petreacă timpul în proximitatea educatoarelor (dorește să vină la noi în brațe, să fie îmbrățișat).

În urma discuțiilor purtate cu părinții, aceștia au afirmat că și acasă A.-M. manifestă același comportament în cadrul activităților desfășurate împreună cu fratele mai mare. Am ajuns cu părinții la concluzia ca aceștia să aplice și acasă regulile care sunt aplicate la grupa mică „Albinuțele vesele”, reguli care sunt repetate aproape zilnic cu preșcolarii de la grupă în cadrul „Întâlnirii de dimineață”. Împreună cu colega de la grupă am decis ca în acest an școlar să stabilim trei reguli. Aceste reguli sunt formulate astfel: „Ne jucăm frumos împreună!”; „Vorbim politicos cu ceilalți!”; „Muncim frumos împreună!”

Copilul manifestă un comportament impulsiv, caracterizat prin:

- agresivitate fizică
- lipsa comunicării cu ceilalți preșcolari
- izolare de ceilalți copii
- comportament opoziționist, atunci când nu dorește să facă anumite lucruri

În urma celor constatate am decis să elaborez un „Plan de intervenție”, pentru a aplica diferite activități individuale și de grup, activități care să contribuie la dezvoltarea abilităților sociale ale preșcolarului S. A.-M. .

Numele și prenumele preșcolarului: S. A.-M.

Grupa: Mică „Albinuțele vesele”

Obiectivele intervenției educative:

-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;

-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;

-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cât și în calitate de vorbitor;

-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.

Enunțarea problemelor	Obiective	Activitate de intervenție	Responsabili	Perioadă	Evaluarea progresului
Jocul solitar	-să participe la activitățile de grup propuse, interacționând pozitiv cu ceilalți preșcolari;	„Ne jucăm cu Martinică”(joc distactiv) „Spune ce este și cum este?”(joc didactic Domeniul Limbă și Comunicare) „De-a grădinița”(Activități Liber Alese- Joc de rol)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar	Până la sfârșitul anului școlar, preșcolarul va participa la jocuri și activități, interacționând cu ceilalți preșcolari
Agresivitate	-să manifeste un comportament pozitiv față de colegii de grupă, în contexte diverse;	„Ne jucăm frumos împreună- Micii constructori”(Activități Liber Alese- Construcții) „Prinde balonul” „Cine ajunge primul?”(Domeniul Psiho-Motric- Traseu aplicativ)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar	Până la sfârșitul anului școlar copilul va manifesta un comportament pozitic față de colegii de grupă
Lipsa de comunicare	-să participe la activitățile de joc și activitățile de învățare atât în calitate de auditor cît și în calitate de vorbitor;	„Citim imagini din carți cu povești” (Activități Liber Alese- Bibliotecă) „Ce se ascunde în săculeț?” -Joc senzorial „Poștașul”-Joc distractiv	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar	Până la sfârșitul anului școlar copilul va comunica cu preșcolarii de la grupă
Opoziționism	-să dobândească abilități de stăpânire a comportamentului negativist, sfădător, a furiei, în contexte diferite.	„Te rog! Mulțumesc”(Activitate de Educație pentru societate) „Să ne jucăm „*De-a ascultatul*” – Joc distractiv „Așa da! Așa nu!” (Domeniul Limbă și comunicare)	Educatoarele de la grupă	Pe parcursul anului școlar	Până la sfârșitul anului școlar A.-M. va reuși să își stăpânească comportamentul negativist, sfădător.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

BRISC MONICA,
COLEGIUL NAȚIONAL “TEODOR NEȘ” SALONTA

Nume: S.A

Clasa: a XIII-a D LT

Domiciliu:

Familia: tatăl: -

mama:

Alte date despre familie: tatăl lucrează; mama casnică

Dezvoltare fizică: normală; înălțime 1,64 cm

greutate 62 kg

Stare de sănătate: foarte bună

Dezvoltarea psihică:

-din punct de vedere cognitiv: cunoaște valoarea banilor, dar nu are capacitatea de a efectua calcule mai complexe

-se exprimă bine în limba romană , dar are un vocabular sărac;

-memoria de scurtă durată e bună, dar și cea de lungă durată este bună.

-deficit de comunicare, imaginație săracă

Aspecte psihopedagogice observate:

-este sociabilă;

-nu s-a integrat în grupul clasei

-în activitățile de învățare în grup nu-și asumă nicio sarcină, nu participă la activitați

-evită sa răspundă oral, se eschivează față de solicitări

Tipul de dizabilitate: intelect liminar

Intervenții anterioare: s-a ocupat de ea psihopedagogul scolii

Domeniul de intervenție: Marketingul afacerii

Echipa de intervenție: Brisc Monica

Scopul programului de intervenție: dezvoltarea potențialului cognitiv; recuperarea rămânerii în urmă la marketingul afacerii

Nivelul de plecare:

- eleva comunică foarte greu în activitățile pe grupe
- prezintă dificultăți în prezentarea orală a rezultatelor fișei de lucru realizate
- Preferă să lase un alt coleg să realizeze interviurile orale
- Marketingul afacerii: elevul cunoaște obiectivele marketingului, elementele comunicării, știe să prezinte funcțiile marketingului, să realizeze un chestionar în format scris

Durata P.I.P.: 6 luni

Obiectivele programului de intervenție:

O1: să comunice cât mai mult cu colegii la activitățile pe grupe

O2 să cunoască obiectivele economice

O3: sa recunoscă elementele limbajului verbal și nonverbal

O4 să construiască chestionare atât orale, cât și în format scris

O_5: se scrie rezultatele obținute în urma analizei chestionarelor

Obiective	Activități de învățare	Metode	Mijloace	Perioada	Indicatori de evaluare	Evaluare
O1	-scrierea corectă în fișa de lucru -exercitii de comunicare cu colegii de grupă	Conversația Exercițiul Explicația	Calculator Softuri educationale Fișe de lucru	6 luni	Sî știe să recunoască care sunt obiectivele economice	Observare sistematică Auto-evaluare; Evaluare frontală; Teste grila
O2	-Să completeze fise de lucru cu diferite obiective economice - să diferențieze obiectivele	Exercițiul; Muncă indepen-dentă; Activitate frontala	Fișe de lucru Softuri educaționale Calculator	6 luni	Să știe să calculeze cota de piață, profitul și rata profitului,cifra de afaceri	Eval.a muncii independente; auto-evaluare
O3	-exercitii de recunoastere a limbajului verbal; -exerciții de recunoaștere a limbajului nonverbal	Conversația Exercițiul	Planșe de lucru Softuri educationale Fise de lucru; Creion colorat; marker;	6luni	Să recunoascî elementele comunicării	Evaluare frontal; Activitate practica
O_4 O_5	-jocuri privind aplicarea chestionarelor atât în format scris, cît și oral, care aprofundeaza cunoasterea regulilor privind realizarea chestionarelor -exerciții de scriere a chestionarelor Să calculeze rezultatele obținute în urma analizei chestionarelor Simple exerciții de calcul privind analizarea și interpretarea datelor	Conversația Exercițiul Explicația Conversația Exercițiul Explicația Experiment ul	Fișe de lucru Softuri educationale Fișe de lucru Calculator	6 luni 6 luni 6 luni	să stie să scrie chestionarele,sa denumească tipurile de întrebări descise și închise -să scrie calcule simple si sa aplice formula de calcul cu ajutorul caruia poate analiza datele obținute	Observatia Auto-evaluare; Evaluare frontala; Teste grila Portofoliul Observația

Evaluare periodică:

Obiective realizate comunicarea prin cât mai multe prezentări pe grupe; activitățile prin joc la integrat în colectivul clasei; prin exerciții repetate în calcule economice- exercitii simple, l-am implicat în determinarea rezultatului final .

Dificultati întâmpinate: la începutul realizării fișelor de lucru a prezentat reticență atunci când urma să prezinte oral rezultatul fișei de lucru

Metode cu impact -pozitiv: activitatile practice,jocul, autoevaluarea, softurile didactice

-negativ: fisele de lucru – prezentarea orală

In urma evaluarii rezultatelor obtinute dupa derularea programului de interventie pe o perioada de șase luni, s-a constatat ca eleva reactioneaza pozitiv la activitatile practice, la activitățile desfașurate pe calculator; dar are deficiente de concentrare in a urmari explicatiile.

Revizuirea programului:

Marketingul Afacerii : fise de lucru mai atractive; mai multe materiale didactice, folosirea PP cu desene și imagini atractive

Observatie: Întrucât capacitatea de concentrare a atenției elevului este scăzută a fost necesară folosirea unui număr mare de exerciții-joc diverse și atractive; sporirea motivației prin apreciei verbale

Recomandări: este necesară derularea unui P.I.P. care va avea ca scop formarea capacității de rezolvare a problemelor , utilizând softuri educaționale și eventual platforma ROCT.

Fișă de evaluare
(Consolidare sunetelor C, G)

Prof. psihopedagog Viziteu Bogdan-Lucian
Școala Profesională Specială „ Ion Pillat’’ Dorohoi

1. Completează cuvântul cu litera care lipsește: **C, G**

C

____al; ____ană; ____orp; ____upă; ____erb; ____retă; ____ald; ____rap; ____adou; ____uib ; ____urier; mel____; opa____; por____; arun____; bati____; eroi____; jo____; ar____; nu____; blo____; dis____; nu____ă; mi____i; ra____i; a____olo; ban____ă; fru____t; mas____ă; șap____ă; a____ru; adân____ă;

G

____ard; ____ură; ____ambă; ____araj;____ratis ; ____reblă; ____resie; ____ripă; ___rajd; ___aranție; ___ât; ba____aj; o____or; ru____ă; tar____ă; de____et; min____e; nea____ră; o____radă; pa____ubă; re____ret; pra___; di____; aler___; ajun____; între____; pra____; stea____; dulcea____; arheolo____; atin____;

2. Formează propoziții cu următoarele cuvinte:

melc, cadou, arc, garaj, regret, alerg

1._____

2._____

3._____

4._____

5._____

6._____

LESSON PLAN

Viziteu Livia, prof. limba engleza,
Scoala Gimnaziala ,, Stefan cel Mare" Dorohoi

Time: 50 minutes
Number of students: 13
Grade: 7TH Grade –L1
Textbook: English Scrapbook
LESSON/ TOPIC : *The seven wonders of the world*
Type: acquiring new knowledge
Skills: Speaking, Reading, Writing

AIMS OF THE LESSON:

- *Provide proper context to gain cultural knowledge of famous landmarks around the world.*

OBJECTIVES:

A. Cognitive objectives:

- *to develop the students' reading skills*
- *to learn about famous places in the world*
- *to develop reading comprehension through fill-in exercises*
- *to write a paragraph about a place*
-

B. Affective objectives:

- *creating interest in the topic of the lesson;*
- *creating a relaxed atmosphere, proper for studying;*
- *foster learner independence and cooperative learning;*

TEACHING TECHNIQUES:

- *conversation, explanation*
- *vocabulary games*
- *reading, writing*

AIDS:

- *Video projector*
- *Handouts*
- Blackboard

ANTICIPATED PROBLEMS:

- Some Ss are reluctant to take part in speaking activities. T will encourage them to give their opinions;
- some students' vocabulary is not developed well enough and they will have trouble presenting the paragraph. T will prompt whenever necessary.

STAGE	AIMS	ACTIVITIES	INTERACTION/ ORGANIZATION	TIMING
1. WARM - UP	**To energise Ss and make them feel comfortable in the class.**	Teacher greets the pupils and asks them how they are feeling. Teacher suggests Ss to do an energizing activity: Ss make pairs and tells them they are going to do the **game “Running Dictation”;** -T reminds Ss the rules of the game ; - T asks Ss to read the sentence they dictated and explain; (quotations about travel)	T-Ss T-Ss Teams	2 min 5- min
2. REVIEW OF PREVIOUSLY LEARNED MATERIAL	**To review Ss’ previous knowledge;**	T asks Ss about the previous lesson (Famous people). Ss mention the projects they had presented the previous class. She reminds them the name of the unit “Fame” in order to connect it to the new lesson about famous places: “The seven wonders of the world”	T-Ss Ss-Ss	3 min
3.LEAD-IN	**To activate Ss’s knowledge of the world;** **To raise interest in topic** **To introduce the topic of the lesson;**	T shows pictures (using video projector) with famous (remarkable) places of the world and asks Ss to say where they are located or how they are called. Ss are encouraged to guess the topic of the new lesson. T asks the students if they have heard about ***the seven wonders of the world*** and why they think they are called this way (“wonders”). (*The **Seven Wonders of the World** is a list of remarkable constructions, many of them dating back to the ancient time and others belonging to the modern world*) Students answer individually and give more examples (if they know any). Teacher writes the date, title of the lesson on the blackboard (**The seven wonders of the world**) and presents the aim and objectives/ main activities of the lesson;	T-Ss T-Class IW	2 min 1 min 2 min

4.READING **a. Pre-reading/ Vocabulary**	**To introduce relevant vocabulary;**	T tells Ss they are going to work in pairs. Each pair will receive a short text about one of the Seven Wonders of the (Modern) World which they will read and fill in the grid. T pre-teaches the new vocabulary. She writes the meanings on the board. Ss take notes.	T-Ss T-Ss	1 min 5 min
b. Reading;	**To develop Ss' reading skills** **To fill in the grid with specific information;** **To foster team/ group work**	T asks them to read in order to fill in the given grid with the required information . T observes each pair and helps them whenever necessary.	Group/Pair Work T-Ss	7 min
c. Post-Reading	**To get feedback on the comprehension of the text;**	Then, Ss report back to the class .	Ss-Ss	5 min
5. REVISION	**To check comprehension of items dealing with the topic (famous places);** **To provide further practice;**	T gives Ss worksheet in order to revise the activity. Ss have to do matching, true-false exercises and answer questions about the Seven wonders of the world. T checks the Ss' answers.	Individual Work T-Ss	5 min 3 min
6. FEED – BACK	**To get feedback on the activities;** **To let Ss know how well they performed**	T asks Ss about the lesson: Was it an interesting topic? Which of the seventh wonders would you like to visit? Ss receive appreciations for their activity.	T-Ss	2 min

7. HOMEWORK	**To develop reading and writing skills**	T announces the homework: Prepare a presentation *with information and pictures about one of the New Seven Wonders of the World that you would like to visit.*		1 min

Test de evaluare finală
(CES)

Claudia Burgă
Școala gimnazială "I. G. Duca", sector 5, București.

1. Descrie imaginea (oral):

2. Citește cuvintele și formulează propoziții simple cu ajutorul lor (oral/scris): **mic, Titi, poştaş.**

……

……

Citește și desparte în silabe cuvintele:

ou =	școală =
mac=	pâine =
casă=	telefoane=
cocoş =	foarfecă =
Vasile=	patinează=

3. Copiaza : *Eu am pus macul pe pat ?*

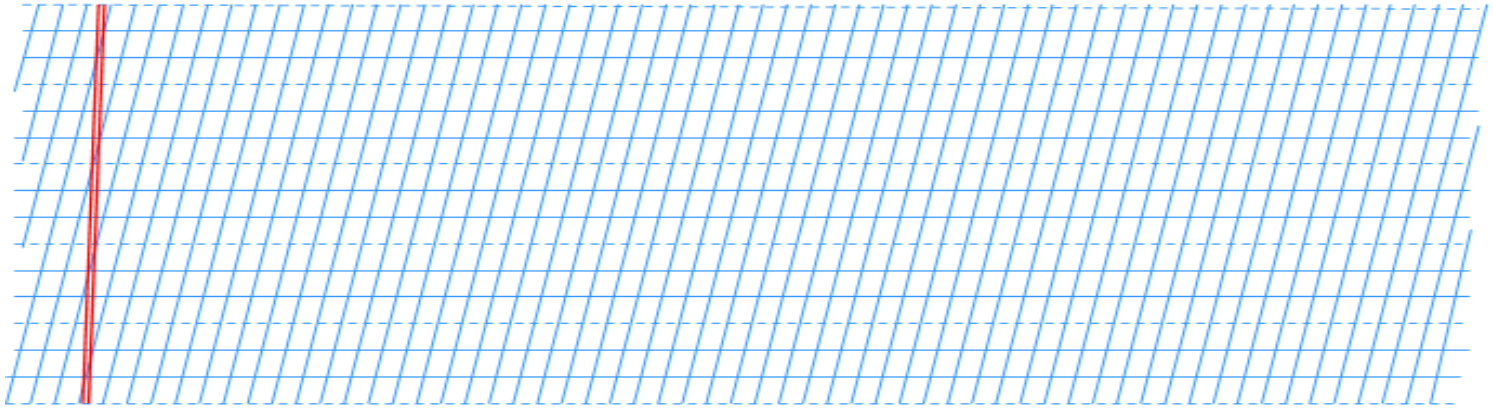
……

……

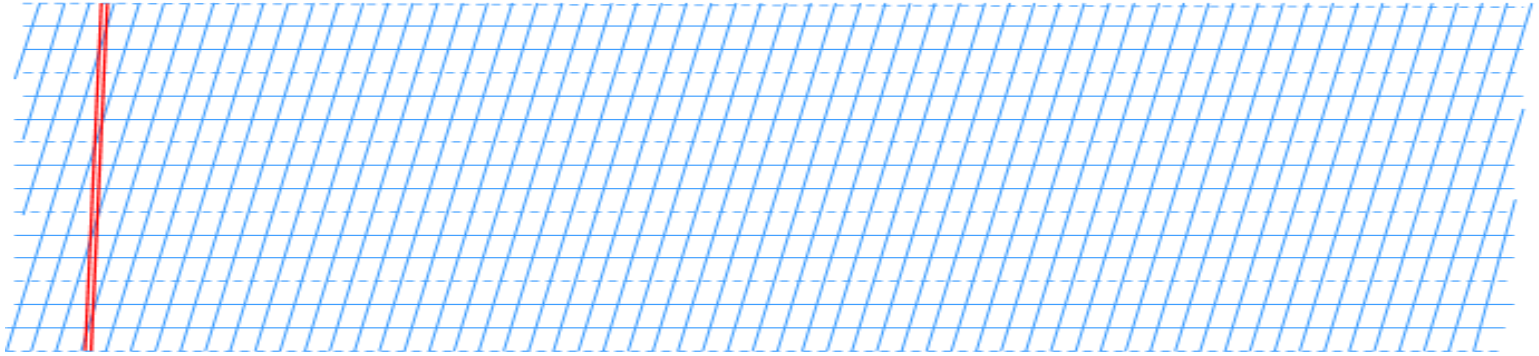
B. ----------

4. Transcrie:

A, F, l, c, U, i, ş, pu, moţ, tobă, pâine, mamaie, Tatiana.

5. Dictare:

FB.

Dictarea:

B, o, T, i, p, D, m, a, ai, și, mi, cal, rar, Laura, maimuță

Andrei va învăța să cânte la pian.

FIȘĂ DE LUCRU – clasa a V-a

Prof. Oana Iloae
Școala Gimnazială D.D.Pătrășcanu Tomești, jud. Iași

Se dă textul:

Într-un orășel neînsemnat, se afla un birt sărăcăcios. Acolo se adunau, la vremea mesei, muncitorii de la o fabrică vecină. Erau lucrători săraci și nu le dădea mâna să se înfrupte din multe feluri. Așa că ștergeau cu miez de pâine sosul farfuriilor până ce nu mai rămânea nimic în urma lor.

În preajma birtului se oploșise uncâine slab și flămând ca vai de el. dădea târcoale meselor, dar nu se alegea cu mare lucru. Abia înfuleca, pe ici-acolo, câteva firimituri căzute pe sub scaune. Să capete un os ori o bucată muiată în sos gras, nici vorbă de așa ceva! Câinele se lingea pe bot și își strâmba gătul, tot așteptând să se milostivească vreun mușteriu.

Cezar Petrescu, *Câinele cel isteț*

1. Precizează autorul și titlul textului.
2. Notează o idee principală din text.
3. Menționează tipul naratorul din fragmentul suport.
4. Scrie sinonime pentru cuvintele următoare: *neînsemnat, lucrători, flămând.*
5. Alcătuiește enunțuri cu antonimele cuvintelor date: *sărăcăcios, slab, să capete.*
6. Precizează cinci termeni din câmpul lexical al animalelor domestice.
7. Transcrie o propoziție dezvoltată, pe care să o transformă într-una simplă.
8. Transcrie un verb la timpul trecut și unul la timpul prezent.
9. Alcătuiește un enunț în care să ai un subiect multiplu exprimat prin pronume personal și substantiv propriu.
10. Realizează o compunere narativă, de 150-200 de cuvinte, care ar putea constitui continuarea fragmentului suport.
    În redactarea textului vei avea în vedere:
    - ordonarea logică și coerentă a ideilor;
    - precizarea unui reper spațial și unul temporal;
    - folosirea narațiunii și a dialogului, ca moduri de expunere;
    - respectarea normelor de ortografie și de punctuație;
    - încadrarea în limita de spațiu.

FIȘĂ DE LUCRU

Citeşte următorul text:

„Cât îmi sunt de urâte unele dobitoace,
Cum lupii, urşii, leii şi alte câteva,
Care cred despre sine că preţuiesc ceva!
De se trag din neam mare,
Asta e o-ntâmplare:
Şi eu poate sunt nobil, dar s-o arăt nu-mi place.
Oamenii spun adesea că-n ţări civilizate
Este egalitate.
Toate iau o schimbare şi lumea se ciopleşte,
Numai pe noi mândria nu ne mai părăseşte.
Cât pentru mine unul, fieştecine ştie
C-o am de bucurie
Când toată lighioana, măcar şi cea mai proastă,
Câine sadea îmi zice, iar nu domnia-voastră."
Aşa vorbea deunăzi cu un bou oarecare
Samson, dulău de curte, ce lătra foarte tare.
Căţelul Samurache, ce şedea la o parte
Ca simplu privitor,
Auzind vorba lor,
Şi că nu au mândrie, nici capricii deşarte,
S-apropie îndată
Să-şi arate iubirea ce are pentru ei:
"Gândirea voastră, zise, îmi pare minunată,
Şi sentimentul vostru îl cinstesc, fraţii mei."
- "Noi, fraţii tăi? răspunse Samson plin de mânie,
Noi, fraţii tăi, potaie!
O să-ţi dăm o bătaie
Care s-o pomeneşti.
Cunoşti tu cine suntem, şi ţi se cade ţie,
Lichea neruşinată, astfel să ne vorbeşti?"
- "Dar ziceaţi..." - "Şi ce-ţi pasă? Te-ntreb eu ce ziceam?
Adevărat vorbeam,
Că nu iubesc mândria şi că urăsc pe lei,
Că voi egalitate, dar nu pentru căţei."

Aceasta între noi adesea o vedem,
Şi numai cu cei mari egalitate vrem.” (Grigore Alexandrescu – ***Câinele și cățelul*****)**

Rezolvă următoarele sarcini de lucru, formulate pornind de la textul dat:

A.

1. Precizează care este titlul operei de mai sus și autorul acesteia.
2. Notează o idee principală din text.
3. Transcrie morala textului.
4. Enumeră personajele!
5. Când și unde se petrece acțiunea?
6. Menționează două tipuri de structuri textuale prezente în text.
7. Consideri că între oameni există egalitate? Justifică răspunsul valorificând textul dat.
8. Asociază textul dat cu un alt text literar citit/studiat, care să aibă ca personaj un animal. Prezintă o asemănare și o deosebire între cele două texte.

Subiectul II

Redactează un text narativ literar, valorificând tema prieteniei. Textul tău va avea cel puțin 150 de cuvinte, va cuprinde prezentarea unei emoții/sentiment, o secvență descriptivă și una dialogată.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudine gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitate – 1 punct).

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (T+L)
CDL/Activitate Remedială

Prof ing. Negrea Rodica
Liceul Tehnologic Dimitrie Leonida

Numele şi prenumele beneficiarului: Stănescu Marcel

Domiciliul: Piatra Neamt,

Clasa : a XI- a profesională

Echipa de lucru:

Mediator scolar Diaconu Sabina

Psiholog – Cardei Loredana

Nr. înreg.4720/04.09.2018

Problemele cu care se confruntă copilul CES,conform cerificatului din anii şcolari 2016-2019

PRIORITĂŢI PENTRU PERIOADA:

- Dezvoltarea deprinderilor de analiza/sinteza a /enunţurilor auzite/ citite;
- Scrierea corectă copiere, transcriere
- Dezvoltarea abilitatilor vizual auditive și practice de rezolvare a lucrărilor de laborator

PERIOADA DE INTERVENȚIE: 19 sept. – 15 iunie

AN ŞCOLAR 2018-2019

Pregătite teoretică + laborator/M4(T+L)

CDL

Mașini și utilaje moderne specifice procesului de producție în industria de confecții

OBIECTIVE	CONŢINUTURI	METODE SI MIJLOACE DE REALIZARE	PERIOADA DE INTERVENŢIE	CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESELOR	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
-să desprindă informaţii de detaliu dintr-un mesaj ascultat -sa se familiarizeze cu colegii,scoala,atelierul scoala	Exercitii pentru exersarea comportamentului de ascultator activ Exercitii de redare a mesajului ascultat in diferite forme	- activitate individuală - activitate frontală - conversatia -explicatia -exercitiul	SĂPT. 1	-Formulează răspunsuri simple, la cerere Receptează si formulează enunţuri.	-observare sistematică -chestionare orala - ev. formativă orală - ev. practică - evaluare individuală, - autoevaluarea
Dezvoltarea abilitatilor – lucru manual	Clasificarea mașinilor și utilajelor speciale din industria de confecții textile **E**xercitii de identificare a mașinilor de cusut speciale din laborator și din planșele prezentate de profesor	exercitiul explicatia demonstratia lucrul individual	SĂPT. 2	Realizarea sarcinii impuse.	-apreciere verbala
Operații de coasere Insusirea termenilor tehnici de specialitate pentru mașina de cusut cu 2 ace pentru atașat fermoare GLOBAL UP 1516 P-ZIP	 Descrierea caracteristicilor tehnice ale mașinii Global Up -1516-ZIPP -identificarea cusăturii și a modului de înfilare a firului de ață	- explicaţia, conversaţia problematizarea, -act. frontală, individuală	SĂPT. 3	Identifica mașina specială de cusut după tipul cusăturii executate Precizează fazele de execuție acusăturii în funcție de locul realizării fermoarului	-evaluare orală şi scrisă ;

	-caracterizarea mașinii din punct de vedere al destinației			Specifică principalele organe de lucru ale mașinii pe schema desfășurată	
Operații de finisare -coaserea nasturilor Insusirea termenilor tehnici de specialitate pentru mașina specială de cusut nasturi Activități practice în secție	 -Identifica principalii indicatori tehnici și relațiile de calcul determinante pentru mașina JK-T1 903BR-D - este o masina multifunctionala pentru cusut nasturi dotata cu dispozitiv automat de alimentare cu nasturi. Panoul de control cu afisaj LED este simplu de folosit si intuitiv. Spatiul de lucru este iluminat cu LED.	Exercițiul, explicația, conversația, demonstrația, observația dirijată; Imagini, planșe.	SĂPT. 4,5,6,7	Recunoaste și aplică formulele de calcul ale mărimilor Efectueaza exercitii de identificare a cusăturii realizate pe această mașină specială identifică fazele de formare a cusăturii realizeaza exerciții de coasere în secție pe mostre de tesătură	- observarea sistematica -proba scrisă -tema de lucru in clasa
Operații de finisare -executarea cheițelor Proprietățile fizico-mecanice ale cusăturii la mașina de cusut cheițe Activități practice	 Exercitii identificare a cusăturii realizate pe această mașină de cusut specială/prin probe de laborator/ Masina de executat cheite Juki LK-982 -panou electronic	Exercițiul, jocul didactic, explicația, conversația, demonstrația, observația dirijată; Imagini, planșe. act. frontală, individuală	SĂPT. 8-18	Pregateste operațiile și mostrele de țesături din laaborator pentru inceperea lucrului pe mașina Realizeaza lucrari pe esantioane în secție	- munca independentă ; - fișa de evaluare;

	-dotari taiere fir			Folosește aparatura de laborator pentru fazelor de formare a cusăturii	
Executarea operațiilor de finisare	Descrierea mașinii de tiv ascuns LEWIS -ștafir Exercitii de identificare a defectelor de coasere pe arii pe mostre de eșantioane	Exerciţiul, explicaţia, conversaţia, demonstraţia, observaţia dirijată; Imagini, planșe.	SAPT 18-22	Recunoaste tipurile de etape de realizare a cusăturii Cunoaste rolul acesteia Incearca sa realizeze un crochiu vestimentar cu evidențierea locului unde se folosește această mașină ca operație de finisare Evidențiază modul de înfilare a firului la ac Stabilește fazele necesare preliminare coaserii Realizeaza cusătura pe eșantioane de material Verifică calitatea cusăturii și stabilește parametrii de calitate a acesteia	- observarea sistematica

Program de intervenţie personalizat / individualizat (PIP)

Profesor: Pițu Georgeta
Colegiul Tehnic ,,Ion Holban’’ Iași

Numele şi prenumele beneficiarului :

Data şi locul naşterii:

Domiciliul:

Şcoala / instituţia: Colegiul Tehnic ,,Ion Holban’’ Iaşi

Echipa de lucru

Prof. psihopedagog

Prof. romana

Prof.matematica: Pițu Georgeta

Prof. Kinetoterapeut

Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul /tânărul (rezultatele evaluării complexe)

Domeniul cognitiv:

Comunicare şi limbaj:

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
1.Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii	Operații cu numere naturale Descrierea unei mulțimi,notații, reprezentări. Relația dintre un element și o mulțime. Relații între mulțimi Mlțimi finite, cardinalul unei mulțimi.Mulțimi infinite, mulțimea numerelor naturale Operații cu mulțimi Descompunerea numerelor naturale în produs de numere prime, aflarea c.m.m.d.c./c.m.m.m.c., numere prime între ele	Explicația Exercițiul Instuirea prin mijloace vizuale Observația Manual Caiete Stilou Creion Creioane colorate Fișe de lucru Planșe Fișe de lucru Fișe de lucru Explicația. Exercițiul. Caiet de lucru	S1 S2 S3 S4 S5	Efectuează operații cu numere naturale Folosește diagrame și scrieri explicite ale mulțimilor Recunoaște o mulțime finită sau infinită Determină cardinalul unei mulțimi finite Recunoaște reuniunea,intersecția și diferența, a două mulțimi, folosind diagrame Scrierea unui număr natural de două cifre ca produs de numere prime	Evaluare orală și scrisă Aprecieri stimulative Fișe de lucru Evaluare cu mai multe reveniri Observația spontană Probe scrise
2.Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă în situații de comunicare diverse	Proprietăți ale divizibilității în N	Fișe de lucru Exercițiul.Muncă independentă.	S6	Scrierea mulțimii divizorilor unui număr natural Recunoașterea unor perechi de	

				numere prime între ele	Evaluări curente formative
	Rapoarte,proporții Proprietatea fundamentală a unei proportii Determinarea unui termen necunoscut dintr-o proporție	Explicația.Fișe de lucru.	S7	Selectarea dintr-o enumerare dată a numerelor prime/compuse Determinarea c.m.m.d.c./c.m.m.m.c.	Fișe de evaluare
	Șir de rapoarte egale,mărimi direct proporționale,mărimi invers proporționale,regla de trei simplă	Caietul de lucru. Fișe de lucru.	S8 S9	Recunoașterea unor proprietăți ale relației de divizibilitate în N Identificarea,citirea,scrierea și exemplificarea de rapoarte,proporții	Fișe de evaluare Lucrare scrisă semestrială
	Probabilități	Fișe de lucru.Caiet. Jocul	S10 S11	Calcularea unui termen necunoscut dintr-o proporție	
	Numere întregi	Fișe suport.	S12	Identificarea,citirea, scrierea și exemplificarea unor mărimi direct și invers proporționale din cotidian	Observația
3. Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic	Unghiuri opuse la vârf,unghiuri formate în jurul unui punct,unghiuri suplementare,unghiuri complementare Unghiuri adiacente,bisectoarea unui unghi	Expliația Exercițiul Instrumente geometrice	S13 S14	Exprimarea în limbaj matematic a datelor unei probleme care se rezolvă cu regula de trei simplă Calcularea probabilității în contexte practice aplicative simple	
	Drepte paralele,axioma paralelelor		S15	Să efectueze adunări și scăderi cu numere întregi	Evaluare orală
	Drepte perpendiculare	Explicația Exercițiul FIșe de lucru	S1	Identificarea unor unghiuri într-o configurație dată	Evaluare orală și scrisă
	Cercul,elemente în cerc	Explicația Demonstrația Exercițiul Manual Caiet	S2 S3	Observația Verificarea faptului că două unghiuri sunt	
4.Dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiul și aplicarea matematicii în contexte variate	Pozițiile unei drepte față de un cerc Pozițiile relative a două cercuri	Creion Instrumente geometrice	S4	suplementare, complementare sau congruente	Aprecierea modului de utilizare a instrumentelor geometrice în realizarea figurilor geometrice
	Triunghiul,definiție,elemente,clasificare	Fișe de lucru	S5 S6	Să construiască bisectoarea unui unghi și să determine măsura	

				unghiurilor formate	
		Explicația Exercițiul	S7 S8	Să exemplifice drepte paralele din realitatea înconjurătoare	
	Exerciții de recapitulare pentru lucrarea scrisă semestrială		S9 S10 S11 S12	Să recunoască două drepte perpendiculare Să construiască drepte perpendiculare utilizând instrumrntele geometrice	Observarea directă
		Caiet Creion Compas Fișe de lucru	S13 S14 S15	Să deseneze cercuri și elemente în cerc Să recunoască pe desene date pozițiile relative ale unei drepte față de un cerc,cât și a două cercuri	Evaluare orală Evaluare
	Exerciții de recapitulare semestrială.	Fișe de lucru Fișe de evaluare . Exercițiul Fișe de lucru	S16 S17 S18	Recunoașterea elementelor Cunoașterea clasificării triunghiurilor	Semestrială Evaluare orală

Domeniul motor:

Autonomie personală şi socială:

Maturizare afectiv-emoţională:

Priorităţi pentru perioada: semestrul I/semestrul II

Structura programului de intervenţie personalizat

Evaluarea periodică

- Obiective realizate:
- Dificultăţi întâmpinate
- Metode cu impact ridicat:
- Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice)

Recomandări particulare :

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program :

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Înv. primar, Sofian Dorina Loredana
Școala Gimnazială ”Dimitrie Vatamaniuc” Sucevița

1. Date de identificare:

Domeniul de intervenție: educational: terapie cognitivă

Școala Gimnazială *Dimitrie Vatamaniuc* Sucevița

Clasa: Pregătitoare

Numele și prenumele elevului: M. M. R.

2. Concluziile evaluării complexe:

- din punct de vedere medical:
  - sănătate precară (răceli frecvente, sistem imunitar slab)
- din punct de vedere psihopedagogic::
  - dificultăți de învățare, ADHD cu dominanța inatenției, I.Q.=78:
  - tulburare senzorială vizuală, microschelaritate, pararotacism, tulburare lexo-grafică și de calcul

Informații educaționale:

Comportament cognitiv

- Transcrie şi copiază relativ bine, dar nu are deprinderi de natură analitico-fonetică-sintetică în scrierea independentă. Formulează propoziţii relativ greu, doar după modele sugerate. Exprimarea este nesigură. Reproduce cu dificultate termenii tehnici.
- Recunoaşte unele figuri geometrice și-i place să execute reprezentări grafice.
- Nu este interesat de schimbările din jurul lui şi nu reţine cunoştinţe de natură ştiinţifică, ci doar ce se bazează pe propria-i experienţă.

Relaţii sociale

Se manifestă fără reţinere doar în familie. La şcoală este retras, foarte rar intră în relaţie cu alţi elevi. Comunică la nivel minim când lucrează în grup şi de obicei desenează sau ascultă pe alţii. Este acceptat de colectivul clasei și ajutat când solicită acest lucru. Uneori intră în conflict cu câte un coleg, mai ales când aceştia îi adresează cuvinte jignitoare. În general, vine la şcoală curat îmbrăcat, spălat mai ales pe mâini şi pe faţă. Igiena corporală nu se face consecvent. Părinţii nu colaborează cu şcoala, nu se interesează de situaţia copilului, nu-i acordă sprijin, acasă nu sunt de găsit. Au însă grijă ca el să vină la şcoală aproape zilnic, îi asigură mâncare, îmbrăcăminte, rechizite, ghiozdan.

Capacităţi, competenţe, abilităţi, puncte slabe, nevoi

• Dezvoltare fizică bună, coordonare a mişcărilor mai ample;
• Nu reţine decât cu material concret, prin reluări repetate;
• Pronunţă bine, dar auzul fonematic nu este format;
• Nu face calcule orale;
• Memoria şi atenţia sunt scăzute;
• Imaginaţia lipseşte, fiind ancorată în prezent;

• Nu face corelaţii, prezintă lipsă de gândire divergentă;

• Execută desenele de pe tablă destul de corecte, dar incomplete;

• Scrie prin copiere relativ bine;

• Are nevoie de atenţie, din partea părinţilor, colegilor, a cadrului didactic;

• Are nevoie de sprijin pentru însușirea cunoștințelor tehnice.

Obiective pe termen lung

1. Dezvoltarea abilităţilor de citit-scris prin utilizarea unor cuvinte uzuale, a textelor citite, a unor termeni tehnici uzuali;
2. Dezvoltarea abilităţilor de executare a reprezentărilor grafice;
3. Dezvoltarea abilităţilor de relaţionare şi a comportamentelor emoţionale;
4. Dezvoltarea unor competenţe ale intelectului (memorare, gândire logică).

- tulburări accentuate din spectrul ADHD: labilitate emoțională, lipsă de concentrare a atenției, fire visătoare, dezinteres față de activitatea școlară, lipsă de receptivitate la observații, deranjează permanent în timpul lecțiilor, este neagreat de colegi, nu respectă regulile grupului, nu manifestă răbdare și face alte activități decât ceea ce i se cere...;

Planificarea programului de intervenţie la nivelul elevului

Obiective pe termen lung	**Obiective pe termen scurt**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale**	**Metode şi instrumente de evaluare**
CLR 1.**Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral**	-să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral - să distingă cuvintele într-o propoziţie -să distingă sunetele şi silabele dintr-un cuvânt dat	-ex. de ascultare şi confirmare a mesajului ascultat -ex. de delimitare a cuvintelor într-o propoziţie dată -ex. de delimitare a sunetelor și silabelor din cuvinte date	Ascultă un mesaj şi confirmă înţelegerea lui Delimitează cu ajutor cuvintele într-o propoziţie dată Identifică greoi Sunetele în structura silabei Identifică silabele dintr-un cuvânt dat, precizând numărul lor	Evaluare orală Aprecieri stimulative
2.Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală	-să construiască enunţuri logice simple	-ex. de identificare a sunetelor din structura silabei	Construieşte oral enunţuri logice simple cu cuvinte date	
3.Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris	-să identifice litere, silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit	-ex. de identificare a silabelor dintr-un cuvânt dat	Asociază sunetul cu litera în citirea şi scrierea cuvintelor ajutându-se de material	Evaluare orală

MEM **Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii**	-să asocieze forma grafică a cuvântului cu sensul acestuia -să citească în ritm propriu cuvinte monosilabice şi bisilabice -să scrie cu ajutor, litere, silabe, cuvinte scurte -să înţeleagă sistemul zecimal de formare a numerelor (din zeci şi unităţi) utilizând obiecte pentru justificări -să scrie, să citească, numere naturale de la 0 la 31; -să compare şi să ordoneze numerele naturale mai mici decât 31, utilizând simbolurile: <, >, =	-ex. de asociere a sunetului cu litera -ex. de identificare a literelor mari şi mici, de tipar -ex. de asociere a textului cu imaginea -ex. de exprimare a înțelesului unor cuvinte dintr-un text citit -ex. de citire a cuvintelor pe silabe -ex. de scriere corectă a literelor, silabelor, cuvintelor scurte -să recunoască numerele formate doar din unități și din zeci și unități -Ex.de citire și scriere a numerelor de la 0 la 31 -ex. de comparare si ordonare a numerelor naturale de la 0 la 31 -exerciţii de descompunere a unui număr format din două cifre ; - exerciţii de adunare şi scădere fără trecere peste ordin de la 0 la 30 -exerciţii de verificare a rezultatelor cu ajutorul reprezentărilor grafice de pe laptop; -exercitii de rezolvare de probleme ilustrate cu ajutor;	concret Asociază textul cu imaginea și forma grafică a cuvântului cu sensul acestuia Citește în ritm propriu cuvinte monosilabice și bisilabice și propoziții scurte Ascultă un mesaj și confirmă înțelegerea lui. Recunoaște numerele formate Citește și scrie numerele de la 0 la 31 Compară și ordonează numerele 0-31 cu ajutor. Descompune greoi un număr format din două cifre după exemplu Efectuează oral exerciții de adunare și scădere fără trecere peste ordin cu ajutorul materialului concret. Rezolvă probleme cu suport intuitiv-concret după model. Recunoaște și descrie greoi formele plane chiar și cu ajutorul materialului concret Identificarea unităților monetare prin jocuri cu	Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri

	-să efectueze operaţii de adunare şi de scădere -să stabilească poziţii relative ale obiectelor în spaţiu -să recunoască formele plane şi spaţiale; -să clasifice figuri geometrice sau obiecte după criterii variate -să utilizeze unităţi de măsură pentru timp şi unităţi monetare	-exerciţii de recunoaştere şi descriere verbală a formei obiectelor din mediul înconjurător; - exerciţiu de identificare şi discriminare a formelor geometrice plane şi spaţiale utilizând obiecte, modele şi desene; -exerciţii de ordonare cronologică a unor imagini; - exerciţii de comparare a duratelor unor activităţi ; -exerciţii – joc de construire a unor situaţii reale sau imaginare, în care copiii să poată decide dacă pot cumpăra unul sau mai multe obiecte cu o sumă de bani ;	bani.	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri Stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof.înv.primar Dumitru Carmen

Datele personale ale elevului

Nume, prenume: D.C.

Data nașterii: 23.11.2010

Domiciliu: București

Părinte/reprezentant legal: D.I

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Liviu Rebreanu

Clasa a III-a

Alte date despre familie:

- Elevul are o sora mai mare cu 5 ani care învață la aceeași unitate școlară, dar nu prezintă dificultăți de învățare.
- Familia manifestă interes față de activitatea școlară a elevului, solicită permanent informații despre evoluția acestuia, este deschisă la sugestiile învățătorului și ale profesorului itinerant, îl sprijină pe C. la efectuarea temelor zilnice, încearcă să-i mențină o motivație ridicată pentru învățare.

Dezvoltare fizica: normală-înălțime-144 cm

-greutate-38 kg

Stare de sănătate -Foarte bună

Dezvoltare psihică:

- Din punct de vedere cognitiv, elevul prezintă rigiditate la nivelul gândirii, incapacitate de realizare a operațiilor acesteia.
- Limbajul-Vocabular sărac, posibilitățile de exprimare reduse, povestește un fragment citit cu sprijin în întrebari folosind propoziții scurte, sarace, inexpresive. Construiește în scris scurte texte formate din propoziții scurte, scrise cu greșeli de ortografie și punctuație, dar inteligibile .
- Memoria de scurtă durată buna, cea de lungă durată foarte slabă.
- Deficit de atenție, imaginație săracă, labilitate emoțională.

Aspecte psihopedagogice observate:

- are atitudine prietenoasă, evită conflictele;
- în activitățile de învățare în grup manifestă foarte puțină inițiativă preferând să lase rezolvarea sarcinilor celorlalți elevi; nu are încredere în forțele proprii;
- este foarte activ în sarcinile de gospodărire ;
- este excesiv de timid, când este solicitat să răspundă, fața i se pigmentează în roșu;

Tipul de dizabilitate: prezintă dizabilitate matematică- discalculie

Intervenții anterioare: Și în anul școlar trecut elevul a beneficiat de sprijinul profesorului itinerant .

Echipa de intervenție:

- Învățător NG
- Profesor itinerant C F
- Familia

Scopul programului de intervenție:

- Formarea capacității de efectuare a operațiilor de gradul I , cu trecere peste ordin

Nivelul de plecare :

- Elevul efectuează adunări și scăderi cu numere mai mici decat 1000, fără trecere peste ordin.

Durata PIP:

- 2 luni-1oct.-1dec

Obiectivele programului de intervenție:

O1-Formarea capacității de a efectua operații de adunare și scădere cu numere naturale mai mici decat 1000 , **cu trecere peste ordin.**

O2-Formarea capacității de rezolvare a problemelor cu o operație;

Ob.	Activități de învățare	Metode	Mijloace	Evaluare
O1	-ex. de descompune a zecii în suma de numere; -ex. de completare a zecii -ex. de completare a unor șiruri care implică compunerea zecii; -ex. de adunare a nr. formate din unități cu trecere peste zece -ex. de evidentiere a comutativitații adunarii -ex. de scadere a nr. mai mici decat 20, cu trecere peste ordin -ex. de compunere și descompunere a nr. formate din s, z, u -ex. de adunare a unui nr. de 3 cifre cu un nr. de unități, cu trecere peste ordinul u-algoritmul adunarii -ex. de verificare a rezultatelor folosind comutativitatea -ex. de scadere dintr-un nr. de trei cifre a unui nr. scris cu o cifra, cu trecere peste ordinul u -ex. de adunare in concentrul 0-1 000, cu trecere peste ordinul z -ex. de scadere a nr. < 1 000, cu trecere peste ordinul z-verificarea rezultatelor prin adunare	Exercițiul Demonstratia, exercitiul Exercițiul Demonstrația Exercițiul -joc did.''*Albinuța''* -joc did-*Alege!* Demonstrația Exercițiul Joc did-*Drumul fluturașului* Explicația Exercițiul Demonstrația Exercițiul Joc did.*Robotelul matematician* Exercițiul Joc. did.-*Trenulețul calculelor*	Nasturi Betisoare Numărătoarea Bețisoare Fișa de lucru cu jocul Nasturi, jetoane pt. joc Calculatorul cu bile Fișa cu jocul riglete Riglete Fișa cu jocul Riglete,fișa cu jocul	Obs. sistematica Ev.scrisă formativă Ev. orală Autoevaluare Obs. sistematică Ev. orală autoevaluare obs. sistematică autoevaluare ev. scrisă formativă
O2	-ex. de recunoaștere a situațiilor concrete sau expresiilor care cer efectuarea unor adunări sau scăderi -citirea enunțurilor unor probleme -redarea enunțului cu voce tare	Conversația Explicația Conversația Explicația Exercițiul	Imagini cu aspecte din viața cotidiană Textele unor probleme, desene pt. evidențierea expresiilor care cer	Ev. orală Obs. sistematică

	-efectuarea unor desene care evidențiază relațiile dintre datele problemei cu ilustrarea acestora simbolic-cerculete,bețișoare -evidențierea părților componente ale unei probleme (date, întrebare) -identificarea în problemă a expresiei matematice care solicită efectuarea unei adunări sau scăderi -scrierea rezolvării problemei -identificarea răspunsului și notarea acestuia		efectuarea unor operații aritmetice	

Evaluare:

Instrumente de evaluare: -observarea sistematica a activității elevului

-fișa de evaluare finală

- În urma evaluării rezultatelor obținute după derularea programului de intervenție pe o perioadă de două luni, s-a ajuns la concluzia că datorită exercițiilor și activităților simple, accesibile, desfășurate în ritm propriu, elevul a depășit o parte dintre dificultățile sale, reușind să efectueze singur operații de ordinul I, cu trecere peste ordin , în concentrul 0-1 000.
- Chiar dacă, de multe ori efectuarea operațiilor simple de trecere peste zece sunt efectuate cu sprijin concret (degetele), calculele sunt efectuate corect, dar în ritm lent.
- În ceea ce privește rezolvarea problemelor cu o singură operație, elevul încă întâmpinaă dificultăți în înțelegerea datelor, a relațiilor dintre ele și a cerinței.

Observatie:

Întrucât capacitatea de concentrarea a atenției D.C. este scăzută a fost necesară folosirea unui număr mare de exerciții-joc diverse și atractive.

Recomandari:

Este necesară derularea unui PIP care va avea ca scop formarea capacității de rezolvare a problemelor;

Toate activitățile ulterioare acestui PIP trebuie să folosească obligatoriu **exerciții-joc** diverse pentru ca acestea s-au dovedit extrem de utile în menținerea atenției pe o perioadă mai îndelungată.

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT (PIP)

BARTHA ÉVA JUDIT
KOVÁCS HAJNAL
SCOALA GIMNAZIALA FOGARASY MIHÁLY,
GRADINIȚA CU P.P. „CSODAVILÁG”

Nume și prenume: **G.T.**

Vârsta: 5 ANI

Clasa/Grupa: MARE

Echipa de lucru: Profesor în învățământul preșcolar: BARTHA ÉVA JUDIT și KOVÁCS HAJNAL

Profesor de sprijin: BARTHA ÉVA JUDIT

Anul școlar: ...

I. Probleme cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

- Deficiență de auz (are aparat auditiv, implant cochlear)
- Tulburare de dezvoltare în relaţionare socială:

- Comportamente tulburate; devine foarte agitat, nervos și tulburat dacă nu îi acordăm atenție.
- Egocentric: el vrea să facă totul, nu lasă pe ceilalți copii nici la activități comune, nici la jocul liber.
- Nu interacţionează cu ceilalți. Are dificultăţi în a stabili relaţii cu semenii, pentru că nu ştie cum să lege sau să menţină prieteni.

- Deficit de atenție, concentrare superficială
- Dezechilibru, tulburări de mișcări mari, mișcări neordonate
- Uneori nu vrea să folosească aparatul auditiv

II. Obiectivele propuse, priorități pentru perioada următorului an școlar:

- Familizarea copilului cu aparatul auditiv
- Atenţie diferenţiată
- Dezvoltarea abilităților sociale, inteligenței emoționale
- Asigurarea unui mediu educaţional adaptiv
- Integrarea lui în diferite activităţi, în jocuri libere
- Dezvoltarea mișcărilor mari

Plan educațional individualizat (PEI)

Domeniu de dezvoltare	Descriere succintă a nivelului actual în privința necesităților educaționale	Măsuri de dezvoltare
Fizic	-Incapacitatea de a participa în cadrul activităţilor de educaţie fizică -Abilităţile motrice grosiere corespund vârstei, şi cele fine sunt într-un nivel de dezvoltare mai ridicată. (Desenează foarte frumos, cunoaşte toate lierele, scrie cuvinte.) -Dezechilibru, mișcări neordonate	-exerciţii de muşchi individualizat -stimularea dezvoltării motricităţii (ex: prin jocuri cu mărgele, jocuri de construcţii, jocuri cu nisip kinetic etc) -Jocuri de echilibru: exerciții de târâre, catărare, echilibrare pe a sfoara, pe banca etc.
Limbaj și comunicare	-Dificultăţi în exprimarea emoțiilor -Adesea urlă, si nu știm, care e prolema	-atenţie diferenţiată în vederea dezvoltării abilităţilor de comunicare verbală/ nonverbală/augmentativă -convorbiri individuale, jocuri dramatice, jocuri didactice -punerea accentului pe verbalizare (să încerece să exprime în cuvinte acţiuni simple pe care le face) -imitarea unor sunete produse de diferite obiecte
Cognitiv	-Uneori problematică în comunicare, pare pasiv, alteori vorbește frumos, și pare foarte inteligent -simțul datoriei este bun, rezolva corect fisele de lucru -concentrarea voluntară a atenţiei este acceptabil -Cunoaşte toate literele şi numerele, desenează foarte frumos.	-ocupare diferenţiată -stimularea proceselor gândirii, memoriei, atenţiei, limbajului, voinţei
Socio-emoţional	-Nu este sociabilă, deranjează semenii -daca se joaca rareori se joacă singur, are dificultăţi de a stabili relaţii cu semeni	-dezvoltarea inteligenței emoționale- cu jocuri dramatice -integrarea în activitate interactivă oferându-i un rol aparte -jocuri de rol si de societate
Comportament adaptativ	Lipsa aprecierii obiective, toleranţă, rabdare	-consultaţii în scopul dezvoltării aprecierii obiecive a propiei persoane

Proiectarea activităţii:

Obiective	Conținuturi	Metode si mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode si instrumente de evaluare
Folosirea constanta a aparatului auditiv	-Conversatie cu sau fara aparat -Ascultarea anunturilor cu si fara aparat	-conversatie -auditie -motivatie -explicatie	25. ian. -iunie.	Folosește aparatul în intervale mai mari	- Observare - Conversatie - Exercitii practice
Dezvoltarea abilităților sociale, inteligenței emoționale	-conversatie -Situatii de joaca, care necesita inteligenta emotionala, sociala	-Conversatie -Jocuri de rol -Jocuri de societate -Jocuri dramtice	13 febr. -martie	-Interactioneaza cu ceilalti copii -este atent la ceilalti copii -nu este asa de egocentrica	- Observare - Jocuri dramatice - Apreciere orala
Dezvoltarea mișcărilor mari	-Jocuri de echilibru: exerciții de târâre, catărare, echilibrare pe a sfoara, pe banca etc.	-Jocuri de mișcare	3 aprilie- mai	Colaborează, indeplinește sarcinile	- Observare - Prezentare - Exercitii de miscare
Stimulare localizarii auditive Linistirea vorbirii	-Determinarea sursei unei sunet Identificarea unor sunete	- Exerciții de pronunție - Lectura dupa imagine - Joc didactic	8 mai-10 iunie	Incearca sa pronunte cât mai correct sunetele Incearca sa fie mai linistit, să nu urle	- Povestire - Conversatie de verificare - Evaluare orala - observare

Evaluarea periodică. Obiective realizate. Dificultăți întâmpinate. Revizuirea programului de intervenție educațională (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

Am asigurat un mediu favorabil dezvoltarii personalitatii și a socializarii copilului. Am lucrat cu el diferentiat, am jucat impreuna jocuri dramatice pentru socializare. Copiii au acceptat pe el. A inceput sa se linisteasca, poarta aparatul mai des. Comportamente tulburate enervante au dispărut, uneori este neliniștit, dar in cazurile acestea știm, că s-a obosit și aparatul trebuie scos.

Evaluarea sumativă(finală). Concluzii

A integrat in comunitate, a devenit mai sociabilă. A devenit mai cooperant, comunica mai frecvent, nu urla atat de tare. Simțul echilibrului s-a îmbunătățit, egocentrismul i s-a domolit.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program: Parintii se implica mult in dezvoltarea copilului

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.Înv.Preș. CURTEAN CRISTINA ANCA
Grădinița cu P.P. Poienița-Cluj-Napoca

Gradiniţa: „Poienița”, Cluj-Napoca

Perioada: an şcolar 2021-2022

Numele şi prenumele: L.G.

Data naşterii: 17.03.2016

Diagnostic: Tulburare de limbaj expresiv, Deficit de atenție

Echipa de intervenţie:educatoarea grupei,consilier școlar

Alte persoane implicate în program: părinţii

Informaţii despre starea de sănătate: stare de sănatate bună.

Informaţii despre mediul social:

L.G. provine dintr-o familie organizată cu o situaţie materială bună;

Mediul familial pare unul normal, fără conflicte majore;

Informaţii educaţionale:

Frecventează grădiniţa de la vârsta de 3 ani; s-a acomodat relativ uşor la mediul grădiniţei;

În cadrul activităţilor structurate nu rămâne aşezat la măsuţă până la finalizarea sarcinii, nu se poate concentra o perioadă de timp foarte lungă asupra sarcinilor, iar de cele mai multe ori nu-şi finalizează sarcinile. L.G. deranjează activităţile prin intervenţii necontrolate, refuzând să manifeste complianţă la regulile grupei.Prezintă dificultăţi de comunicare spontană şi socializare săracă;

Domenii de intervenţie: Cognitiv, Socio-afectiv, Pihomotric, Relaţional şi comportamental;

Obiective pe termen lung :

- Îmbunătăţirea relaţiilor sociale cu colegii, părinţii, cadrele didactice;
- Îmbunătăţirea capacităţii de concentrare a atenţiei;
- Reducerea comportamentului opozant şi a comportamentului agresiv concomitent cu dezvoltarea unor comportamente alternative prosociale;
- Dezvoltarea abilităţilor cognitive și emoționale;

1. Domeniul de intervenţie: Relaţional şi comportamental

Obiective	Metode şi mijloace didactice	Metode şi instrumente de evaluare
Să respecte regulile grupei	- Discuţii referitoare la regulile grupei, precum şi referitoare la consecinţele respectării sau nerespectării acestora; - Repetarea regulilor pentru însuşirea lor; - Afişarea posterului cu regulile grupei;	Încurajări Stimulente
Să respecte regulile jocurilor	- Jocuri cu reguli - Jocuri de mișcare	Observarea comportamentului Stimulente

Să respecte / accepte dorinţele celorlalţi membri din grup	- Jocuri de construcţii; - Jocuri de masă: puzzle, loto, domino;	Observarea comportamentului Aprecieri verbale
Să înveţe să rezolve problemele care pot să apară într-o relaţie de prietenie;	- Jocuri de creaţie, de construcţii, de competiţie:. - Jocuri de rol; - Completarea fişei de lucru: „Aşa da, aşa nu!”	Fişe de evaluare Aprecieri verbale Stimulente

2. Domeniul de intervenţie: Cognitiv

Obiective	Metode şi mijloace didactice	Metode şi instrumente de evaluare
Să-şi concentreze atenţia timp îndelungat	**- Controlul comportamentului** prin intermediul regulilor şi consecinţelor imediate; **- Oferirea de sprijin** în reamintirea regulilor; **- Ignorarea răspunsurilor** de încălcare a regulilor; **- Recompensarea** imediată a comportamentului de aşteptare; **- Jocuri de memorie** – vizualizarea a trei jetoane timp de 1 min si aşezarea lor în ordinea în care au fost prezentat.	Observarea comportamentului Încurajări Stimulente
Să ducă la bun sfârşit o sarcină începută	- **Controlul mediului de învăţare** cu cât mai puţini distractori; - Sarcinile să fie scurte cu pauze şi activităţi alternative; recompensarea imediată la finalizarea sarcinii;	Analiza lucrărilor efectuate la grupă Acordarea de stimulente
Să-şi dezvolte atenţia auditivă Să înţeleagă şi să utilizeze corect semnificaţiile structurilor verbale orale	- Exerciţii de percepere a sunetelor atât în mediul artificial cât şi în natură; - Exerciţii de imitare a sunetului produs de diferite obiecte; - Jocuri de educare a auzului: ex. *Zgomote*- trântitul uşii, spargerea balonului, etc. *De câte ori auzi ?* –corelarea sunetului cu numărul	Încurajări Aprecieri verbale Acordarea de stimulente

3. Domeniul de intervenţie : Psihomotric

Obiective	Metode şi mijloace didactice	Metode şi instrumente de evaluare
Să-şi formeze deprinderi de a folosi corect ustensilele de lucru: creion,	- Exerciţii de mânuire a creionului într-un spaţiu dat; - Exerciţii de înşirare de mărgele, macaroane, etc.; - Exerciţii de modelare; - Exerciţii de apucare şi prindere;	Observarea comportamentului Analiza lucrărilor efectuate la grupă Aprecieri verbale

pensulă,margele, plastilina, etc.		
Dezvoltarea coordonării oculo-motorii	- Jocul umbrelor - Puzzle - Labirinturi -Completarea unor fişe de lucru (copierea unor desene, etc.);	Observarea comportamentului Analiza lucrărilor efectuate la grupă

4. Domeniul de intervenţie : Socio-afectiv

Obiective	Metode şi mijloace didactice	Metode şi instrumente de evaluare
Să identifice şi să conştientizeze emoţiile trăite;	- Exerciţii şi jocuri de identificare a diferitelor stări emoţionale - Exerciţii de exprimare a emoţiilor prin mimă: - Jocuri de rol	Observarea comportamentului nonverbal Aprecieri verbale Acordarea de stimulente
Să exerseze manifestarea empatiei	- Exerciţii de identificare a trăirilor emoţionale ale celorlalţi: - Jocuri de rol	Aprecieri verbale Observarea comportamentului
Să-şi diversifice repertoriul de strategii de reglare emoţională	- ***Oferirea unui model*** de atitudine calmă în faţa dificultăţilor; - ***Stabilirea unor reguli simple şi clare*** legate de felul în care are sau nu are voie să se comporte atunci când se simte furioasă:	Observarea comportamentului nonverbal Aprecieri verbale Acordarea de stimulente

Rezultate atinse la sfârşitul anului şcolar:

Diminuarea problemelor de atenţie;

Reducerea comportamentului opozant şi a comportamentului agresiv concomitent cu dezvoltarea unor comportamente alternative prosociale;

Îmbunătăţirea relaţiilor cu d-na educatoare şi colegii;

Se implică activ la unele activităţi desfăşurate la grădiniţă;

Dezvoltarea abilităţilor sociale și emoționale;

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
ANUL ȘCOLAR 2021 – 2022

Prof. înv. primar: Cosma Adina Iuliana
Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri’’ Baia Mare

Numele și prenumele: G. E. M.

Clasa: I B

Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri’’ Baia Mare

An școlar: 2021-2022

Prof. înv. primar: Cosma Adina Iuliana

Dezvoltare somatică: sub nivelul vârstei cronologice

Motricitatea: normală pentru un copil de vârsta lui

Comunicarea: vocabular extrem de sărac; nu se poate exprima coerent

Percepția: deficitară, are formate noțiunile elementare, denumind momentele principale ale unei zile, diferențiază anotimpurile (vara și iarna), cunoaște culorile.

Atenția: capacitate de concentrare foarte scăzută

Memoria: predomină memoria vizuală

Gândirea: lacunară, incapabilă de a înțelege prea multe noțiuni

Capacitatea de învățare: scăzută, nesusținută motivațional

Afectivitate: introvertit, nu leagă ușor prietenii

Scrisul și cititul: nu scrie după dictare ,nu respectă liniatura caietului, copiază un text cu dificultate și într-un timp foarte lung

Noțiuni de matematică: cunoaște o parte din cifre, numără cu sprijin, efectuează calcule simple până la 20 fără trecere peste ordin(cu sprijin)

Atitudine personală: și-a însușit normele elementare de conduită

Socializarea: redusă

Planul de recuperare: conform schemei medicale de tratament

Tipurile de servicii propuse: protecția copilului, educația formală/nonformală/informală, reabilitare, altele;

Prezentarea dificultăților:

-de comunicare**:**

1).limbaj oral: vocabular sărac, exprimare greoaie

2).limbaj scris: nu știe să scrie după dictare

- de citire: recunoaște literele, dar citește greoi

- de matematică: face calcule matematice simple în concentrul 0-20, fără trecere peste ordin;

- de învățare: comunicare în limba română, matematică și explorarea mediului

Îngrijire medicală și socială necesară:

-control medical de specialitate;

-psiholog;

Obiective de învățare:

- să efectueze calcule matematice într-un concentru mai mare;
- să se desprindă de aspectul concret- intuitiv al acțiunilor sale, putând da rezolvare unor aspecte mai puțin concrete ale vieții;
- să rezolve o problemă simplă;
- -să-și dezvolte capacitatea de exprimare orală, formulând propoziții simple și dezvoltate;
- să-și formeze deprinderea de a scrie /copia texte de mică întindere, respectând liniatura și semnele de punctuație;
- să se implice în activitățile desfășurate în clasă.

Strategii didactice:

- conversația, explicația, exercițiul, jocul didactic, fișe de lucru individualizate

Conținuturile învățării:

- Jocuri didactice de comparare a unor mulțimi de elemente;
- Corpuri cu fețe de diferite figuri geometrice;
- Adunări și scăderi ale numerelor naturale fără trecere peste ordin;
- Povestirea după imagini;
- Formularea unor propoziții simple și dezvoltate;
- Dezvoltarea vorbirii independente;
- Realizarea corespondențelor dintre literele de mână și cele de tipar(mari și mici);
- Exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe;
- Alcătuirea unei plante, animal, a organismului uman;
- Realizarea unui scurt dialog, folosind formule de politețe.

Rezultatele analizei:

- a început să socializeze cu colegii ;
- frecventează regulat cursurile;

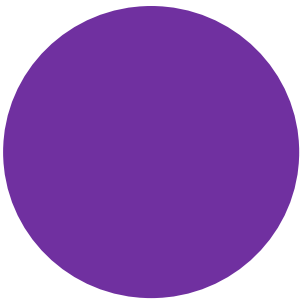
Recomandări:

Se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivației și a încrederii în forțele proprii, precum și reluarea unor anumite activități în vederea consolidării achizițiilor dobândite.

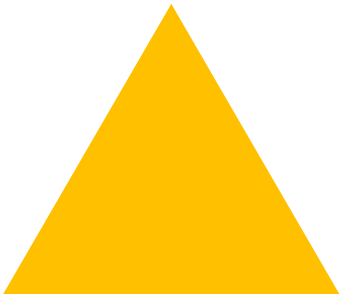
Test de Evaluare

Losnariu Violeta
Colegiul Național „Traian Lalescu” Reșița

Scrie culoarea obiectelor

_____

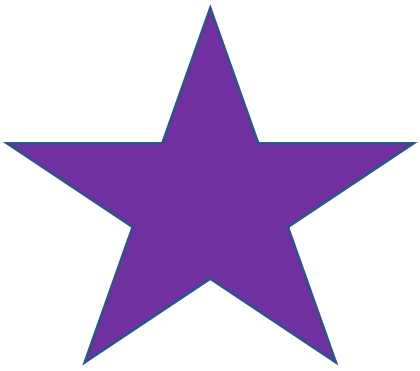
_____

_____

_____

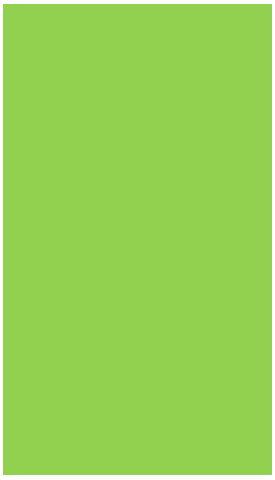
_____

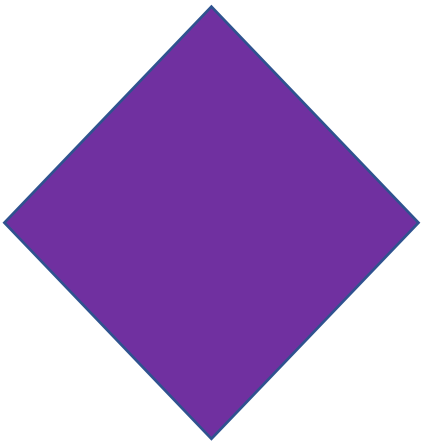
_____

_____

_____

_____

Evaluare

1. Transcrie:

   a, U, i, N.

   ma, ta, na.

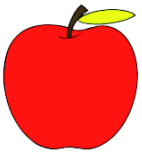
   _____

   _____

   _____

2. Unește literele cu imaginile corespunzătoare:

m **u** **s** **n** **i** **c**

3. Încercuiește cuvintele care încep cu litera „s”:

sanie	**farfurie**	**scaun**	**masă**	**surpriză**	**ochelari**
cal	**spaghete**	**câine**	**supă**	**inel**	**soare**

4. Desenează un obiect care începe cu litera „c”.

Fișă de lucru

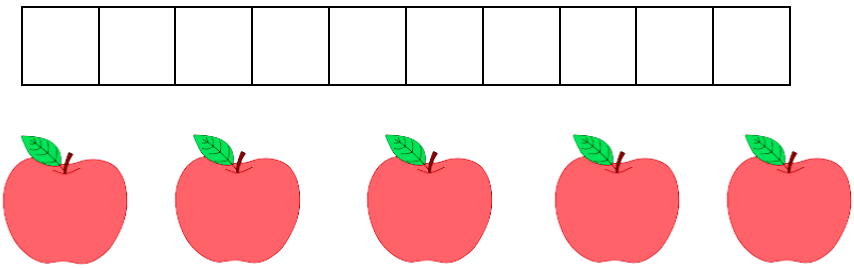
1. Calculează:

1 + 2 =	3 + 1 =	2 + 0 =
1 + 3 =	3 + 2 =	3 + 0 =
1 + 4 =	3 + 3 =	4 + 0 =
1 + 5 =	3 + 4 =	5 + 0 =
1 + 6 =	3 + 5 =	6 + 0 =
1 + 7 =	3 + 6 =	7 + 0 =

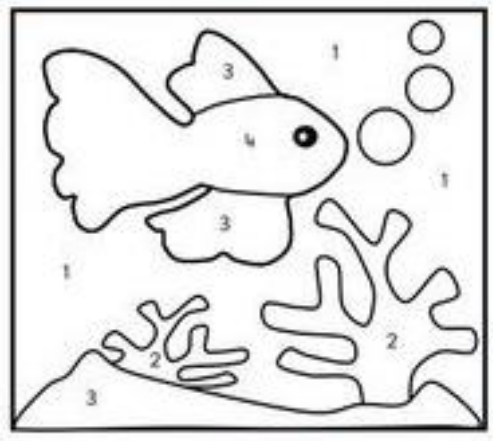
2. Află termenul necunoscut:

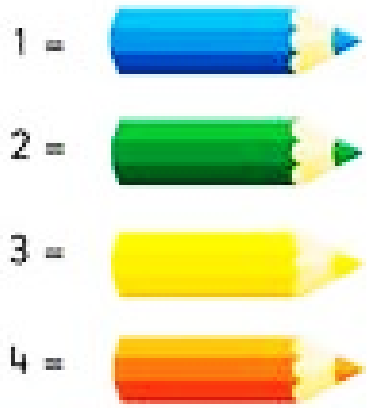
5 + ____ = 8	8 - ___ = 4	___ + 8 = 9
3 + ____ = 9	7 - ___ = 6	___ + 5 = 8
4 + ____ = 6	5 - ___ = 3	___ + 3 = 7
1 + ____ = 7	3 - ___ = 1	___ + 1 = 9
0 + ____ = 8	1 - ___ = 0	___ + 4 = 5

3. Ana are 5 mere. Cristian ia 2 mere. Câte mere are Ana acum?

4. Colorează imaginea următoare, respectând codul culorilor:

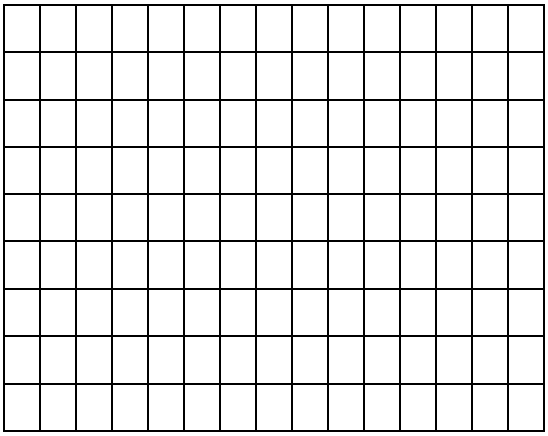
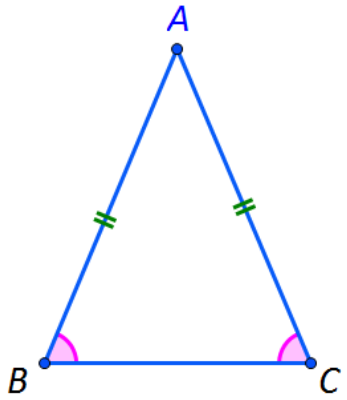
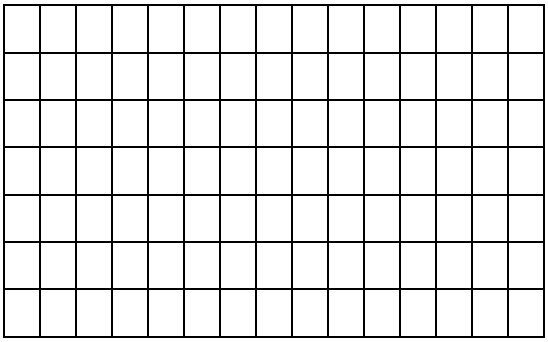
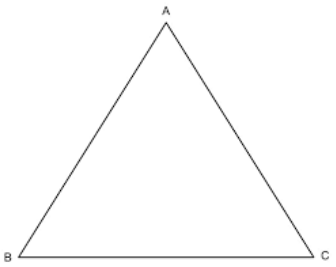
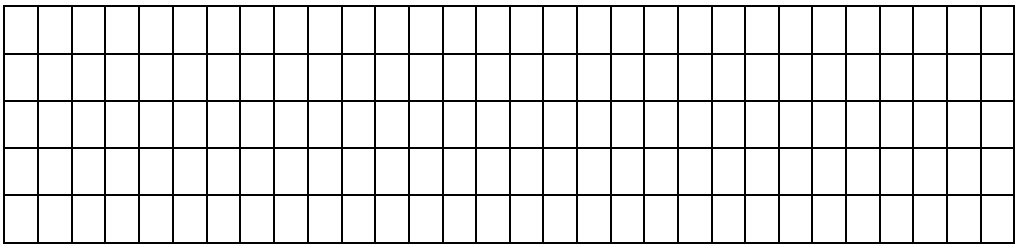
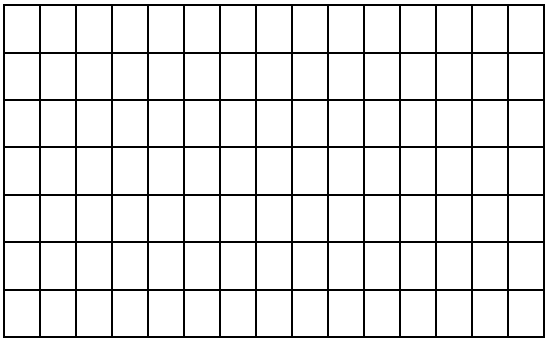

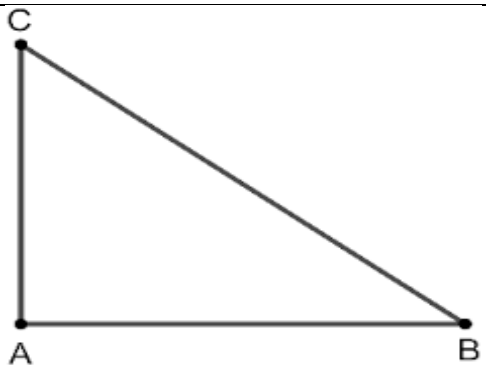

Lucrare semestrială la matematică pe semestrul II
Clasa a VI-a

Profesor Lupu Alina
Școala Gimnazială „Constantin Parfene”, Vaslui

Nr.o	Itemi	Punctaj
1.	Efectuează calculele: a) 4+ (-8) b) 12: (-3)	5p 5p
2.	Calculează, respectând ordinea efectuării operațiilor: (-2+3·4):5+2·(-1)=	0p 2p 4p 6p 8p 10p
3.	Rezolvă ecuațiile: a) x-2=5 b) x ·3= -24	5p 5p
4.	În triunghiul ABC, ∠A=80° iar ∠B=50°. Află măsura unghiului ∠C al triunghiului ABC.	5p 5p
5.	a) Ce este un triunghi isoscel?	5p

	b) În triunghiul isoscel ABC de bază BC măsura unghiului □ B este de 40°. Află măsurile unghiurilor □ C și □ A. 	5p
6.	a) Ce este un triunghi echilateral? b)Perimetrul triunghiului echilateral ABC este de 24cm. Află lungimea unei laturi a triunghiului. 	5p 5p
7.	a)Ce este un triunghi dreptunghic? 	5p

	 b)Un triunghi dreptunghic ABC de ipotenuză BC are măsura unghiului B de 45°. Aflați măsura unghiului C al triunghiului și precizați și o altă proprietate a acestui triunghi.	5p
8.	Dacă se înmulțește un număr cu -6 și se scade din rezultat numărul 9, se obține numărul 99. Aflați numărul.	10
	Oficiu	**20p**
	Total	

Barem de corectare:

Nr.o	Itemi	Raspuns corect	Puncte	Punctaj total
1.	Efectuează calculele: a) 4+ (-8) b) 12: (-3)	a) -4 b) -4	Câte 5p pentru fiecare operație calculată corect	10p

2.	Calculează, respectând ordinea efectuării operațiilor: (-2+3·4):5+2·(-1)	0	Câte 2p pentru fiecare operație calculată corect	10p
3.	Rezolvă ecuațiile: a) x-2=5 b) x ·3= -24	x=7 x=-8	Câte 5p pentru fiecare ecuație rezolvată corect	10p
4.	În triunghiul ABC, ∠A=80° iar ∠B=50°. Află măsura unghiului ∠C al triunghiului ABC.	∠C=50°	5p- pentru scrierea corecta a proprietății măsurilor unghiurilor în triunghi. 5p- pentru determinarea corectă a măsurii unghiului C.	10p
5.	a) Ce este un triunghi isoscel? b) În triunghiul isoscel ABC de bază BC măsura unghiului ∠B este de 40°. Află măsurile unghiurilor ∠C și ∠A.	a)Definirea corectă a triunghiului isoscel. b)ABC isoscel, BC baza⇒ ∠C=∠B=40° In ABC suma măsurilor unghiurilor este de 40°. ∠A=180°-(∠B+∠C)=180°-2·40°=100°	5p-pentru definirea corectă a triunghiului isoscel 2p- pentru măsura ∠C 3p- pentru determinarea unghiului A	10p
6.	a) Ce este un triunghi echilateral? b)Perimetrul triunghiului echilateral ABC este de 24cm. Află lungimea unei laturi a triunghiului.	a)Definirea corectă a triunghiului echilateral. b) P_{ABC}=3l=24 cm l=24:3=8 cm	5p- pentru definirea triunghiului echilateral. 5p- pentru determinarea lungimii laturii.	10p

7.	a)Ce este un triunghi dreptunghic? b)Un triunghi dreptunghic ABC de ipotenuză BC are măsura unghiului B de 45°. Aflați măsura unghiului C al triunghiului și precizați și o altă proprietate a acestui triunghi.	a)Definirea corectă a triunghiului dreptunghic. b) În triunghiul dreptunghic ABC, C+ B=90° C=90°-45°=45° Cum C= B=45° triunghiul ABC este dreptunghic isoscel	5p- pentru definirea triunghiului dreptunghic 3p pentru calculul C. 2p pentru a preciza că ABC este dreptunghic isoscel	10p
8.	Dacă se înmulțește un număr cu -6 și se scade din rezultat numărul 9, se obține numărul 99. Aflați numărul.	Scrierea ecuației (-6)·x-9=99 (-6)·x=99+9=108 x=108: (-6)=-18	3p scrierea ecuației 4p obținerea ecuațiilor echivalente 3p- obținerea soluției	10p
	Total			**100p**

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor : Nistor Adriana
Şcoala Gimnazială ,,Acad. Marin Voiculescu’’, Giurgiu

Numele elevului: R.R.

Clasa a VI-a B

Intervenţia: profesoara ... lucrează la limba şi literatura românăcu eleva după curriculumul clasei a VI-a

Informaţii generale

Eleva urmează în prezent, anul şcolar 2021-2022, cursurile şcolii gimnaziale, la clasa a VI-a ... Aceasta asistă la ore în regim on-line pe platforma Teams. Având sindromul Down şi alte complicaţii medicale asociate, are nevoie de însoţitor. Este acceptată şi încurajată în colectivul clasei, însă manifestă adeseori labilitate emoţională. În ceea ce priveşte limbajul, profesorii manifestă înţelegere ori de câte ori solicită intervenţia. Îşi efectuează temele în mod regulat, ajutată de mamă, pe care le trimite pe Whatsapp sau le afişează în faţa camerei video.

Informaţii educaţionale

Relaţii sociale

Din păcate, eleva asistă la ore în regim on-line. A fost prezentă fizic o perioadă extrem de scurtă, în anul şcolar anterior. Comunică la nivel minim şi de obicei nu relaționează cu elevii.

Mama colaborează cu şcoala, se interesează de situaţia copilului, îi acordă sprijin în permanenţă, răspunzând cu promptitudine solicitărilor şcolii ori de câte ori este nevoie.

Capacităţi, competenţe, abilităţi, puncte slabe, nevoi: dezvoltare fizică bună, coordonare a mişcărilor mai ample*;* nu face corelaţii, neavând gândire logică*;* rezumarea, pe baza informațiilor explicite și implicite, a unor pasaje din diverse tipuri de texte; participarea la discuții pe diverse teme sau pornind de la texte citite/ascultate doar cu îndrumarea mamei; nu reţine decât cu material concret, prin reluări permanente; memoria şi atenţia sunt extrem de scăzute; imaginaţia lipseşte, fiind ancorată în prezent*;* după dictare nu scrie; are nevoie de atenție, din partea colegilor, a cadrului didactic; permanent are nevoie de sprijin pentru însușirea cunoștințelor minime la limba română.

La limba română, dificultăți întâmpină din cauza necunoașterii, în special, a părților de vorbire, a părților de propoziție, a scrierii unor cuvinte cu cratimă, a regulilor de utilizare a semnelor de ortografie și de punctuație, a noțiunilor de vocabular și de fonetică.

Acest program de intervenţie personalizat îşi propune reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersare şi prin dezvoltarea capacităţilor de receptare a mesajului scris, prin exerciţii de lectură expresivă, exerciţii de identificare a ideilor principale şi secundare, exerciții de asociere corespunzătoare unui text – imagine/desen, exerciții de scriere, de transcriere și de rescriere corectă a unor texte, exerciții de identificare a formei corecte a unor fapte de limbă, exerciții de completare a cuvintelor într-un text lacunar, pe baza unor criterii date. Se va evalua individual munca acestei eleve, oferind feedback concludent şi imediat.

Obiective pe termen lung

Scopul acestui program este acela de a acorda mai mult timp acestei eleve cu CES, cu asistent personal, care are realizări mai modeste, de a utiliza cele mai potrivite metode de instruire, de a-i oferi feed-back-uri concludente şi de a-i acorda sprijin şi atenţie. Rezultatele vor fi cuantificate prin intermediul notei de la Evaluarea Națională. Pentru că eleva nu prea prezintă interes în participarea activă și directă la orele de limba și literatura română, activităţile pe care mi le-am propus vor fi atractive pentru aceasta, eleva în cauză putându-se debarasa de pericolul notării sau al pedepselor, concentrându-se

asupra activității în sine. Fiind motivată în rezolvarea sarcinilor pe care le va găsi atractive și captivante (sper), competențele propuse vor fi formate și dezvoltate.

Activităţile se vor desfăşura într-un mediu prietenos pentru elevă, ceea ce va conduce la creşterea randamentului învăţării prin: menţinerea trează a impulsul cognitiv şi motivaţia activităţilor de învăţare; organizarea cunoştinţelor sub formă de scheme care să permită evidenţierea legăturilor dintre concepte; completarea cunoştinţele minime ale elevei.

STRATEGIILE FACTORULUI DE INTERVENŢIE:

Profesorul de limba şi literatura română: ţine legătura cu părintele şi va încerca implicarea mai activă a acestuia în programul de intervenţie, prin conştientizarea acestora a beneficiilor pe care le poate câştiga eleva; asigură munca individualizată şi gradată (de la uşor la greu), cu ajutor retras în timp; aplică dictări, transcrieri, copieri, exerciţii diverse de scriere, exerciţii de citire de cuvinte, propoziţii şi texte scurte; aplică metode ca joc de rol, metode de autocunoaştere şi intercunoaştere, dezbateri astfel încât să elevul să înţeleagă care sunt „secretele” unei bune relaţionări cu cei din jur şi că, în mare parte, de el depinde comportamentul colegilor în ceea ce îl priveşte**;** corectează exprimarea orală, oferind modelul corect**;** corectează temele / lucrările scrise, cu exemplificarea modului corect de rezolvare; apreciază pozitiv fiecare răspuns corect, oricât de neînsemnat, pentru ca eleva să câştige încredere în forţele proprii; antrenează eleva în diferite activităţi în clasă atât pentru creşterea responsabilităţii personale, cât şi a stimei de sine; păstrează în portofoliul elevei toate lucrările scrise, pe care le discută periodic cu părintele şi consilierul şcolar; identifică interesele elevei şi le foloseşte pentru creşterea motivaţiei pentru învăţare; activităţi de intervenţie personalizată în afara clasei; utilizează material didactic şi fişe de lucru adaptate posibilităţilor elevei; evaluează rezultatele aplicării planului de intervenţie personalizat hotărând, de comun acord, modalitatea de revizuire a acestuia; propune şi realizează materiale didactice individualizate; consiliază atât eleva în cauză, cât şi colectivul integrator din care aceasta face parte; utilizează material didactic şi fişe de lucru adaptate posibilităţilor elevei.

Resurse/ mijloace: condiţiile concrete de la domiciliul elevului**,** conditiile concrete din sala de clasă

Metode şi instrumente de aplicare: conversaţie**,** explicaţie**,** demonstraţie**,** aplicaţii practice**,** exerciţii**,** fişe de lucru adaptate**,** activităţi individualizate**,** creioane colorate**,** joc de rol.

EVALUARE PERIODICĂ (formativă)

Obiective realizate: îmbogăţirea vocabularului; dezvoltarea abilităţilor de rezolvare de probleme; dobândirea unor deprinderi de autonomie personală; îmbunătăţirea abilităţilor socio-afective în cadrul grupului de elevi şi cu adulţii

Dificultăţi întâmpinate: menţinerea ritmului de executare a sarcinilor, independenţa redusă, rigiditate mintală, anxietate, deteriorarea capacităţii de scris-citit, nu are răbdare să asculte toată lecţia, posibilităţi de exprimare reduse

Metode cu impact ridicat: Pozitive: recompensarea socială, întărirea pozitivă, modelarea comportamentală, explicaţia, demonstraţia; Negative: lucru independent

Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică: în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice

Revizuirea PIP: în funcţie de rezultatele evaluărilor/ la sfârşitul anului şcolar

Recomandări particulare: continuarea lucrului diferenţiat.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program

Doar mama (tatal recasatorit) manifestă o atitudine pozitivă faţă de activitatea şcolară, cere periodic informaţii despre evoluţia copilului şi este receptiv la sugestiile date de factorii educativi din şcoală, se ocupă în mod deosebit de copil. Ajută copilul în realizarea sarcinilor, contribuie la dezvoltarea autonomiei personale.

Program de activități de învățare remedială

Profesor pentru învățământ preșcolar: Micu Luminița-Florica
Grădinița cu Program Prelungit„Floare de colț” Brad

I. INFORMAȚII DE BAZĂ - CONFIDENȚIALE

Numele şi prenumele copilului : S.I

Data naşterii: 11.09.2018;

Echipa de intervenţie : Profesor învățământ preșcolar

Prof. consilier școlar

Prof. logoped

Alte persoane implicate în program: mama (familie monoparentală);

Data de elaborare a programului:01.10.2021.

Perioada derulării activităților: an școlar 2021 – 2022.

II. STAREA ACTUALĂ

Sector de referinţă:

- *întârziere în dezvoltarea limbajului;*
- *întârziere în ce priveşte numeraţia, asocierea cantităţii la cifră, în limitele 0-5.*

Comportament cognitiv:

- limbaj şi comunicare: vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, tulburări semantice accentuate, dificultăţi de analiză şi sinteză fonematică.
- matematica: dificultăţi de însuşire a conceptului de număr.

***Autonomie personală şi socială*:**

- ***aria de autoservire:*** schema corporală este slab conştientizată, nu există deprinderi de igienă personală şi de păstrare a sănătăţii;

- ***aria de socializare****:* conduite şi atitudini dominate de infantilism afectiv şi stări de afectivitate contradictorii, posibilităţi bune pentru dezvoltarea atitudinilor de relaţionare.

***Psihomotricitatea*:** dificultăţi de orientare, organizare şi structurare spaţială şi temporală.

III. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: test de motricitate generală, probe pentru cunoaşterea vârstei psihologice a limbajului, probe curriculare, convorbire individuală şi în grup, observaţia spontană şi dirijată.

Diagnostic :

- ***medical*** **:** Diagnostic medical: Handicap mediu grad 7

- ***psihologic:*** întârziere în apariţia şi dezvoltarea limbajului,
stări de discordanţă afectiv-relaţională

- ***psihopedagogic*:** prezintă nevoia de afecţiune, de intregrare, de modele
socio-umane, şi de sprijin permanent din partea celorlalţi.

- ***pedagogic:*** adaptare inferioară la cerinţele programelor pentru preşcolari.

Capacităţi – competenţe – abilităţi – lacune - nevoi:

Capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie, posibilităţi relativ bune de comunicare orală, gestuală, expresivă; identifică cu uşurinţă situaţiile sociale care pot să-i aducă beneficii; toleranţă scăzută la frustrare, nevoie de identificare, nonconformism, relaţionare tensionată, carenţe afective şi lipsa unor repere morale, nevoie de valorizare şi recunoaştere socială, slabă coordonare psihomotrică.

Intervenţii antecedente: nu a beneficiat anterior de ajutor specializat.

IV. DELURAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Domeniul de intervenţie: terapia tulburărilor de limbaj; însuşirea conceptelor prematematice, legate de numeraţie, de asocierea corectă a cantităţii la cifră.

Motiv de referinţă: diminuarea dizabilităţilor printr-un antrenament continuu şi gradat pentru aducerea subiectului la un nivel mai bun de funcţionalitate psihică generală, pentru a putea dobândi o experienţă cognitivă superioară celei dobândite spontan.

Scopul programului de intervenţie:

Efectuarea unei game variate de exerciţii prin intermediul unor acţiuni simple, accesibile şi în ritm propriu atât la grupă cât şi individual în cadrul orelor de terapie pentru îmbogăţirea limbajului; exerciţii de însuşire a conceptului de număr, recunoaşterea cifrelor, raportarea corectă a acestora la cantitate; dezvoltarea înţelegerii şi atitudinilor pozitive de relaţionare în grup.

Obiective pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de înţelegere a textului literar, mesajelor simple sau complexe;
- Dezvoltarea auzului fonematic;
- Dezvoltarea capacităţii de a verbaliza experienţe de viaţă, cunoştinţe însuşite;
- Dezvoltarea capacităţii de a transforma cuvinte prin înlocuiri de sunete sau silabe;
- Activizarea vocabularului pasiv;
- Formarea capacităţii de a formula propoziţii simple şi dezvoltate.
- Însuşirea conceptelor prematematice, recunoaşterea cifrelor, raportarea corectă a cantităţii la cifră.

Nivelul de plecare: nediferenţierea sunetelor în cadrul cuvintelor, insuficienta dezvoltare a receptării sunetelor transmise din limbajul interior şi cel exterior, necunoaştera semnificaţiei multiple pe care o au cuvintele, nu cere explicaţii le gate de cuvinte cu un grad mai mare de abstractizare, capacitate redusă de formulare a propoziţiilor; nu are dezvoltată capacitatea de a număra obiecte, de a recunoaşte cifre şi de a compara grupe diferite cantitative.

V. EVALUARE FINALĂ

Criterii de evaluare:

Minimale: îmbogăţirea şi activizarea vocabularului, stabilirea locului sunetului în cuvânt şi a cuvântului în propoziţie, folosirea cuvintelor care exprimă însuşirile sau raporturile dintre obiecte şi fenomene.

Maximale: dezvoltarea capacităţii de a povesti în succesiune logică ceea ce a auzit şi a văzut, folosirea corectă a cuvintelor cu caracter abstract sau generalizator.

Instrumente de evaluare: convorbirea individuală şi de grup, observaţia spontană şi dirijată.

VI. CONCLUZII: evaluarea rezultatelor obţinute după aplicarea acestui program au evidenţiat o reducere parţială a disonanţei afectiv relaţională, atingerea unor obiective şi o relativă dezvoltare a limbajului.

VII. RECOMANDĂRI: folosirea testului situaţional, subiectul să fie pus în situaţii de viaţă cotidiană reale, în cadrul tuturor activităţilor subiectul să fie stimulat pozitiv pentru dezvoltarea motivaţiei intriseci privind activitatea de învăţare - terapie, să i se dea subiectului sarcini gospodăreşti în grupă şi familie, continuarea programului de terapie.

- ***Educarea limbajului:***

Scop	***Obiective operaţionale***	***Sarcina de învăţare***	***Metode***	***Mijloace***	***Evaluare***
Formarea abilităţii de înţelegere a textelor literare	- să repete sunetele auzite - să imite suntele din natură; - să execute emisii simple; -să execute comenzi simple; -să pronunţe silabe opuse -să identifice sunetele dintr-o silabă /cuvânt -să despartă în silabe cuvinte.	Imitarea sunetelor din natură în şoaptă, în ritm prelungit, solicitarea copilului de a executa diferite emisii simple, verbalizarea acţiunilor. Pronunţarea unor serii de silabe opuse luate din	Demonstraţia Explicaţia Exerciţiul Jocuri Onomatopee	Imagini Obiecte Jetoane	Evaluare formativ-continuă
Dezvoltarea auzului fonematic	-să povestească cu ajutorul imaginilor -să relateze o întamplare trăită.	cuvinte paronime: pa-pe-pi-po-pu-pa; ba-be-bi-bo-bu-ba. Identificarea poziţiei sunetelor într-o silabă sau cuvânt. Introducerea sunetelor în silabe/cuvinte,exerciţii de	Jocul silabelor Exerciţiul Explicaţia	Imagini colorate Obiecte Jetoane cu litere	
Dezvoltarea capacităţii de verbaliza întâmplările trăite şi	-să formuleze cuvinte după silaba de reper	despărţire în silabe a unor cuvinte. Relatarea unor poveşti cunoscute cu şi fără ajutorul imaginilor,ordonarea imaginilor dintr-o povestire ascultată.	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	Imagini din poveşti Imagini cu momentele zilei. Litere Imagini	Evaluare sumativă

cunoştinţele însuşite Dezvolta-rea capacităţii de a transforma cuvinte	- să creeze cuvinte noi prin înlocuirea unor silabe ale cuvintelor;	Povestirea unor întâmplări sau activităţi desfăşurate Exerciţii de transformare a unor cuvinte prin înlocuiri de sunete sau silabe.	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul		Evaluare finală

- ***Activităţi matematice:***

Scop	***Obiective operaţionale***	***Sarcina de învăţare***	***Metode***	***Mijloace***	***Evaluare***
Formarea preconcep-telor matemati-ce	- să grupeze obiecte după diferite criterii ; -să realizeze serieri de obiecte (prin alternarea mărimii, culorii etc.) - să denumească figuri geometrice; - să formeze grupe de obiecte cu 2-3 elemente; - să aşeze obiecte în diferite poziţii spaţiale, în funcţie de reperul dat.	Exerciţii cu material individual de selectare şi grupare a obiectelor după diferite criterii. Jocuri logico-matematice Jocuri didactice	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Problematiza-rea	Jetoane Trusa Logi Fişe de muncă individuală	- evaluare iniţială - evaluare formativ-continuă - proba practică - evaluare criterială
Formarea conceptu-lui de număr	- să numere în intervalul 0-10; - să grupeze obiecte respectând indicaţia cantitativă; - să recunoască cifra ca simbol grafic al numărului; - să raporteze cantitatea la cifră şi invers; - să compare grupe diferite cantitativ; - să utilizeze corect numeralul ordinal; - să identifice vecinii unui număr.	Exerciţii cu material individual de selectare şi grupare a obiectelor după diferite criterii. Jocuri logico-matematice Jocuri didactice	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Problematiza-rea	Jetoane Trusa Logi Fişe de muncă individuală	- evaluare iniţială - evaluare formativ-continuă - proba practică - evaluare criterială

Program de activități de învățare remedială

Profesor pentru învățământ preșcolar: Pleșa Claudia-Rodica
Grădinița cu Program Prelungit,,Floare de colț” Brad

I. INFORMAȚII DE BAZĂ - CONFIDENȚIALE

Numele şi prenumele copilului : T.A

Data naşterii: 18.10.2018;

Echipa de intervenţie : Profesor învățământ preșcolar,prof.consilier școlar,prof.logoped

Alte persoane implicate în program: Familia

Data de elaborare a programului:01.10.2021.

Perioada derulării activităților: an școlar 2021-2022.

II. STAREA ACTUALĂ

Particularități ale comportamentului copilului în situații concrete

La activități - nu e turbulent, dimpotrivă, de cele mai multe ori ”pare absent”; participă numai dacă este solicitat; nu intervine niciodată cu completări; receptiv la îndrumări pentru scurtă durată, după care revine la vechea obișnuință; *rezolvă sarcini minime din programă;* necesită ajutor repetat la munca independentă (nu înțelege sarcina).

Acasă - e supravegheat și ajutat de mama și de aceea totdeauna vine cu sarcinile rezolvate mai frumos (deseori ilizibil) și rezolvate corect.

Relațiile cu a) cadrele didactice- manifestă respect, receptiv în limita posibilităților, e modest, tăcut, cu tendințe de izolare.

b) cu grupa- are puține opinii proprii, nu se sustrage de la activități, se bucură când e dorit de vreun coleg în echipa sa. Se bucură când este ”aplaudat la scenă deschisă” de colegi pentru răspunsuri bune.

Particularități psihice

Percepția: Confundă formele geometrice; slabă orientare în timp, spațiu. Operațiile intelectuale de analiză/ sinteză/ comparație/clasificare sunt destul de slabe în raport cu vârsta. Deseori face greșeli în privința înțelegerii raporturilor cantitative (scade din cel mic pe cel mare). Limbaj sărac,exprimare neclară fonetic, expresivitate săracă, fluență sacadată. Memorie de scurtă durată și scurte conținuturi. Atenția deficitară (privire intr-un punct fix și nu revine decât la atingerea mea), nu are distributivitate și nici putere de concentrare până la terminarea sarcinii. Afectiv, tinde spre singurătate, necomunicativitate. Iese însă din această stare dacă este chemat și antrenat de colegi. Are voință să lucreze , dar e dependent de ajutor (acasă – mama, la grădiniță- eu/colegii). Deprinderi grafice - plastice slabe, sportive – satisfăcătoare, muzicale, aplicativ –utilitare – bune.

Temperament: introvertit

III. EVALUARE INIȚIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: test de motricitate generală, probe pentru cunoașterea vârstei psihologice a limbajului, probe curriculare, convorbire individuală şi în grup, observaţia spontană şi dirijată, caiet de observaţii psiho-pedagogice.

Intervenţia:

Preșcolarul frecventează grupa mare. La sfârșitul grădiniței a obținut progrese mulțumitoare la educarea limbajului, activitate matematică și cunoașterea mediului.

Informaţii educaţionale

Am constatat următoarele:

-dificultăţi de pronunţie a sunetelor;

-memorie lentă;

-vocabular redus;

-formulează propoziţii cu greutate;

-vorbire sacadată;

-scrierea cu dificultate și cu imprecizii a cifrelor;

-număratul și socotitul doar cu obiecte și cu sprijinul educatoarei numai până la 5.

Având în vedere cele constatate mai sus, am considerat că acest plan mă va ajuta să-l recuperez pe preșcolarul T.A

IV. *DELURAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE*

Resurse materiale: caiet auxiliar, planșe, instrumente de scris, reviste, cărţi, fişe de lucru de recuperare, fişe de evaluare, panoul cu recompense,soft educațional

Pentru a face cât mai atractiv acest program de intervenţie i-am spus că voi folosi panoul de recompense. La panou va fi desenat sau confecţionat din hârtie colorată un cer din culoare albastră pe care voi lipi pentru fiecare reuşită câte o steluţă. În situaţia în care va fi o nereuşită atunci în locul steluţei vom aşeza un norişor.

Obiective urmărite:

-să pronunțe în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii;

-să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului dat;

-să formuleze răspunsuri la întrebările date;

-să se încadreze corect într-o pagină/ fișă de lucru;

-să cunoască cifrele de la 1 la 10;

-să compare și să ordoneze de la 1 la 10: <, >, =;

-să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu o unitate de la 0 la 10 (cu material intuitiv);

Modalităţi concrete de lucru – conţinuturi:

-exerciţii de dicţie, frământări de limbă;

-exerciţii de identificare a poziţiei silabei în cuvinte;

-exerciţii de despărţire a cuvintelor în silabe;

-exerciţii de memorare;

-exerciţii de formulare de răspunsuri şi întrebări;

-exerciţii de citire, de numărare crescător şi descrescător, de compararea numerelor;

-exerciţii de adunare şi scădere (1-10);

Am considerat ca fiind esenţiale următoarele competenţe:

-observarea zilnică a elevului;

-stabilirea concretă a obiectivelor;

-stabilirea metodelor de lucru adecvate situaţiei de învăţare, lucrul diferenţiat;

-evaluarea orală şi reevaluarea;

-evaluarea scrisă, autoevaluarea;

-colaborarea cu familia.

Mi-am propus ca alături de aceste activităţi să folosesc şi jocul didactic deoarece este o activitate atrăgătoare şi care antrenează plăcut preşcolarul în realizarea sarcinilor.

V. EVALUARE FINALĂ

Rezultate aşteptate

Prin activităţile propuse în acest plan de intervenţie urmăresc ca preşcolarul să-şi formeze deprinderi de pronunţie în ritm propriu a sunetelor, silabelor, cuvintelor, propoziţiilor; să formuleze întrebări şi răspunsuri corecte, să-şi formeze deprinderile de scriere corectă, să se exprime corect oral şi în scris. De asemenea, el trebuie să-și formeze deprinderi minimale de numărat și socotit (adunare și scădere).

VI. CONCLUZII: evaluarea rezultatelor obţinute după aplicarea acestui program au evidenţiat diminuarea lacunelor în dezvoltarea limbajului și în efectuarea de exerciții simple matematice;

VII. RECOMANDĂRI: folosirea testului situaţional, subiectul să fie pus în situaţii de viaţă cotidiană reale, în cadrul tuturor activităţilor subiectul să fie stimulat pozitiv pentru dezvoltarea motivaţiei intriseci privind activitatea de învăţare - terapie, să i se dea subiectului sarcini gospodăreşti în grupă și familie, continuarea programului de terapie.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: COGNITIV - DLC (LIMBĂ ȘI COMUNICARE)

OBIECTIVE	**MIJLOACE DE REALIZARE**	**CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII**	**METODE/INSTRUMENTE DE EVALUARE**
O1-să manifeste interes pentru a comunica cu ceilalţi; O2-să construiască propoziţii simple după imagini;	-Conversaţia, -Explicaţia, -Demonstraţia, -Exerciţiul, -Jocul didactic, -Fişe de lucru; -Activitatea directă; -Material intuitiv; -Observaţia.	-foloseşte cu ajutor formule de salut, prezentare; -dialoghează cu sprijin, în limita posibilităţilor sale pe teme cunoscute; -formulează răspunsuri simple la întrebările legate de imagini;	-aprecierea; -îndrumarea; -evaluarea orală; -îndrumarea; -valorificare pozitivă, permanentă;

O3-să pronunţe corect litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte, propoziţii; O4-să se exprime în ritm propriu;		- pronunţă litere, silabe, cuvinte; -citește cu ajutor imagini;	-fişe delucru; -exerciţii de scriere, copiere, transcriere; -aprecieri stimulative; -evaluarea orală; autoevalare
O5-să se încadreze corect în pagină; O6 –să alcătuiască propoziţii simple după imagini	- Conversaţia; -Explicaţia; -Demonstraţia; -Exerciţiul; -Jocul didactic; -Fişe de lucru; -Activitatea directă; -Material intuitiv; - Observaţia.	- respectă intonaţia, citește imaginea cu ajutor; -identifică cu sprijin titlul, autorul, * un presonaj din poveste (numele) -redă în fișa de lucru sarcina cerută,cu ajutor; -alcătuiește propoziţii după imagini pe bază de întrebări: Cum este? Cine /ce este? Cine/ ce face? Ce culoare are?	-observarea comportamentului; -aprecierea, îndrumarea; -valorizarea pozitivă, permanentă; -evaluare orală; -aprecieri stimulative.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: COGNITIV – DȘ1 (ACTIVITATE MATEMATICĂ)

OBIECTIVE	**METODE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE**	**CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII**	**METODE/ INSTRUMENTE DE EVALUARE**
O1-să cunoască cifrele în concentrul 1-10 O2-să recunoască sistemul poziţional al cifrelor date; O3-să numere în ordine crescătoare	Explicaţia -Conversaţia; -Explicaţia; -Demonstraţia; -Exerciţiul; -Jocul didactic; -Fişe de lucru; -Activitatea directă; -Material intuitiv;	-recunoaște cu ajutor cifrele date; -citește numere; -numără crescător cu ajutor;	-valorificarea pozitivă permanentă -observaţia şi îndrumarea; -evaluarea orală -fişe de lucru

O4-să recunoască locul unui număr într-un şir (vecinii) O5.-să scrie numere dictate	-Observaţia.	-compară şi numeşte cu sprijin vecinii; -scrie cu ajutor numerele dictate;	-îndrumare -evaluarea scrisă
O6-să adune şi să scadă numere naturale de la 0 la 10;	-Conversaţia, -Explicaţia, -Demonstraţia, -Exerciţiul, -Material intuitiv, -Observaţia Conversaţia, -Explicaţia, -Demonstraţia, -Exerciţiul, -Material intuitiv, -Observaţia	-rezolvă exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 0/10;; -corelează semnele „<, >, = „ -rezolvă cu sprijin, exerciţii de adunare şi scădere pe bază de material intuitiv (desene, jetoane, beţişoare);	-observarea şi aprecierea; -evaluarea scrisă; -îndrumarea; -valorizarea pozitivă

PROIECT DE ACTIVITATE

PROFESOR VĂRGATU VERONICA - DANIELA
ȘCOALĂ GIMNAZIALĂ NR. 5
”AVIATOR PETRE IVANOVICI”, BĂILEȘTI

DATA: 02.06.2022

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: 3-5 ani, nivel I, Grupa mică

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: *Când, cum și de ce se întâmplă?*

TEMA SĂPTĂMÂNII: Evaluare

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: OM ȘI SOCIETATE

DISCIPLINA: Activitate practică

TEMA ACTIVITĂȚII: „Cireșe perechi”

MIJLOC DE REALIZARE: colaj

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A.1 *Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare*

C.2 *Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistența în activități)*

COMPORTAMENTE VIZATE:

1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activitășisi diversificate, specifice vârstei

1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

2.2 Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Formarea și consolidarea abilităților practice de mototolire și lipire, pentru a realiza colajul cu tema ”Cireșe perechi”.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 – să intuiască materialele utilizate pentru realizarea lucrării;

O2 –să respecte etapele de lucru în realizarea colajului;

O3 - să utilizeze corect tehnica mototolirii hârtiei creponate;

O4 – să lipească hârtia mototolită pe lucrare, respectând spațiulo plastic;

O5 – să finalizeze cu atenție și perseverență sarcina de lucru;

O6 – să își dezvolte simțul estetic.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: conversaţia, exerciţiul, observaţia, explicaţia, demonstraţia, analiza, problematizarea.

Resurse materiale: silueta de cireș, hârtie creponată, fișa suport, lipici, fișa model, coșulețe.

Forme de organizare: frontal, individual.

Durata: 15 minute

Locul desfășurării: sala de grupă

BIBLIOGRAFIE:

- *Curriculum pentru educație timpurie*
- *Educaţia este un orizont, nu o destinaţie - Scrisoarea metodică MEN nr. 42328 din 07.10.2008*
- *Revista învăţământului preşcolar* nr. 3-4/2010, Bucureşti, 2010
- *Laborator preşcolar ghid metodologic*, Mihaela Păisi Lăzăreanu, Liliana Ezechil, Bucureşti, 2002
- *Metode interactive de grup*, S. Breban, E. Gongea, G.Ruiu, M.Fulga, Ed. Arves, 2002
- *Piramida Cunoaşterii, L.Tătaru, A. Glava, O.Chis*, Editura Diamant 2014

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

PROF.PROPUNATOR:ILINA SIMONA
SCOALA GIMNAZIALA MILOSESTI,JUD.IALOMITA

Nume si prenume elev:

Varsta:

Clasa: cls. a VII-a

Echipa de lucru: - Cadrul didactic de la clasă si parintele elevului

PROBLEMELE CU CARE SE CONFRUNTĂ ELEVUL (rezultatele evaluării complexe)(din fisa psihopedagogica, din Certificatul de Orientare Scolara si din recomandarile COSP)

- ✓ Din punct de vedere al componenței școlare

-nu citeste corect,coerent si expresiv un text științific

-in scris apar omisiuni,inversiuni, greșeli de realizare a acordului gramatical

-nu stabillește legătura dintre organele corpului si functiile pe care acestea le indeplinesc

- nu respectă ortografia și punctuația într-un text

- ✓ Din punct de vedre psihopedagogic

TSA, tulburări de atenție,tulburari instrumentale, dislalie, intelect de limită IQ 92

Priorităţi pentru perioada anului scolar 2021/2022:

7. scrierea corectă a informaţiilor ştiinţifice la biologie;
8. activizarea vocabularului cu cuvinte/expresii ştiinţifice de biologie;
9. diminuarea dificultăţilor de învăţare la biologie;
10. mărirea puterii de concentrare în timpul orei de biologie;
11. diminuarea tulburărilor comportamentale şi menţinerea frecvenţei şcolare;
12. efectuarea temelor pentru acasă şi luarea de notiţe în timpul orelor de biologie

OBIECTIVE	CONȚINUTURI	METODE DE REALIZARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESULUI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
Să cunoască noțiunile de bază referitoare la anatomia și fiziologia ochiului. Să utilizeze corect, în diverse forme de comunicare, informațiile științifice dobândite. Să identifice cauzele apariției defectelor de vedere și cum se corectează acestea. Să interpreteze legătura dintre propriul comportament și starea de sănătate	*Organele de simț* Ochiul: Anatomie	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Decembrie 2021	Cunoaște minim 10 elemente structurale ale ochiului. Folosește corect, în scris sau oral, noțiunile științifice întâlnite în lecție.	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
	Ochiul: fiziologie	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Decembrie 2021	Cunoaște minim 5 particularități referitoare la fiziologia (funcțiile) ochiului, organul vederii. Folosește corect, în scris sau oral, noțiunile științifice întâlnite în lecție.	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
	Ochiul: defecte ale vederii, igiena	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Decembrie 2021	Cunoaște minim 2 defecte de vedere, cauzele apariției și cum se corectează acestea. Poate explica legătura dintre propriul comportament și starea de sănătate .	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
Să recunoască cu ajutorul modelelor, structura externă și internă a urechii. Să utilizeze corect, în diverse forme de comunicare, informațiile științifice dobândite. Să cunoască noțiunile de bază referitoare la fiziologia urechii. Să interpreteze legătura dintre propriul comportament și starea de sănătate	Urechea: anatomie	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Decembrie 2021	Cunoaște minim 10 elemente structurale ale urechii. Folosește corect, în scris sau oral, noțiunile științifice întâlnite în lecție.	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
	Urechea: fiziologie	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Decembrie 2021	Cunoaște minim 5 particularități referitoare la fiziologia urechii.	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
Să cunoască noțiunile de bază referitoare la anatomia, fiziologia și igiena nasului și limbii. Să utilizeze corect, în diverse forme de comunicare, informațiile științifice dobândite.	Igiena urechii	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Ianuarie 2022	Poate explica legătura dintre propriul comportament și starea de sănătate .	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
	Nasul și limba:	- conversația	Ianuarie 2022		- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și

	anatomie și fiziologie	- explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Ianuarie 2022	Cunoaște minim 10 particularități structurale și funcționale ale nasului și limbii. Folosește corect, în scris sau oral, noțiunile științifice întâlnite în lecție	comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă; - evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului;
Să cunoască noțiunile de bază referitoare la anatomia, fiziologia și igiena pielii. Să interpreteze legătura dintre propriul comportament și starea de sănătate	Igiena nasului și a limbii.	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Ianuarie 2022	Poate explica legătura dintre propriul comportament și starea de sănătate .	- evaluare prin temele pentru acasă; - evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
	Pielea: anatomie, fiziologie	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația		Cunoaște minim 10 particularități referitoare la anatomia și fiziologia pielii (structură, rol) .	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
Să enumere glandele endocrine și să specifice rolul hormonilor secretați de aceste glande	Igiena pielii	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Februarie 2022	Poate explica legătura dintre propriul comportament și starea de sănătate .	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
Să identifice oasele scheletului uman și principalele grupe de mușchi	Glandele endocrine	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Martie 2022	Poate să identifice unele boli determinate de hiposecreția –hipersecreția glandelor endocrine	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;
Să cunoască noțiunile de bază referitoare la igiena sistemului nervos, organelor de simț și sistemului locomotor . Să interpreteze legătura dintre propriul comportament și starea de sănătate	Sistemul locomotor	- conversația - explicația - lucrul cu manualul - observația - demonstrația	Martie Aprilie 2022	Poate identifica oasele scheletului uman și principalele grupe de mușchi.	- evaluare orală și scrisă ; - observare sistematică a activității și comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă;

Să identifice organele de reproducere la plantele cu flori şi tipurile de înmulţire. Să recunoască organele sistemului reproducător la om precum şi transformările care au loc în perioada pubertăţii. Să cunoască elementele de igienă şi de prevenire a îmbolnăvirilor sistemului reproducător şi infecţiile cu transmitere sexuală.	Elemente de igienă şi de prevenire a îmbolnăvirilor	- conversaţia - explicaţia - lucrul cu manualul - observaţia - demonstraţia	Aprilie 2022 Mai 2022	Poate explica legătura dintre propriul comportament şi starea de sănătate .	- evaluare orală şi scrisă ; - observare sistematică a activităţii şi comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă
	Funcţia de reproducere	- conversaţia - explicaţia - lucrul cu manualul - observaţia - demonstraţia	Mai 2022 Iunie 2022	Poate să recunoască organele de reproducere la plante şi om , modificările hormonale, somatice, afectiv-emoţionale şi comportamentale la vârsta pubertăţii.	- evaluare orală şi scrisă ; - observare sistematică a activităţii şi comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă
	Elemente de igienă şi de prevenire a îmbolnăvirilor sistemului reproducător la om. Infecţii cu transmitere sexuală	- conversaţia - explicaţia - lucrul cu manualul - observaţia - demonstraţia		Poate să cunoască cauzele infecţiilor cu transmitere sexuală.	- evaluare orală şi scrisă ; - observare sistematică a activităţii şi comportamentului elevului; - evaluare prin temele pentru acasă

Evaluarea periodica: semestrial

Obiective realizate:

- Îmbunătațirea capacității de scris-citit;
- Îmbogațirea vocabularului specific disciplinei;
- Dezvoltarea capacității de exprimare orala;
- Dobândirea unor deprinderi de autonomie personală;
- Dobândirea unei experiențe cognitive superioare cele anterioare.

Dificultati intampinate: menținerea lentorii și a ritmului de executare a sarcinilor, independenta redusă, rigiditate mintala, anxietate, autonomie personală deficitară;

Metode cu impact pozitiv: recompensarea socială, lucru pe grupe, intarirea pozitiva, modelarea comportamentala, explicatia, demostratia

negativ: - lucru independent

Revizuirea PIP (in functie de rezultatele evaluarilor)-/ semestrial și la sfârsitul anului școlar

Recomandari particulare: continuarea lucrului diferentiat

Rolul și modul de implicare a părinților in program

- Țin legatura cu cadrele didactice;
- Participă la ședințele de consiliere;
- Comunică periodic cu cadrul didactic de sprijin;
- Ajută copilul in realizarea sarcinilor;
- Contribuie la dezvoltarea autonomiei personale

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT (PIP)

Găzdaru Valerica
Liceul Tehnologic “Înălţarea Domnului” Slobozia

Numele şi prenumele elevului: G……. D……..
Domiciliul : Slobozia, Aleea P……, Bl…. Ap….., jud. Ialomiţa.

Clasa: a VII-a

Școala : Liceul Tehnologic “Înălţarea Domnului” Slobozia

An şcolar: 2020-2021

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe

Disciplina: Fizică

Echipa de lucru: Prof. **Găzdaru Valerica,** Prof. de sprijin: Avram Mariana

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

Nu reuşeşte să scrie după dictare;

Scrie ilizibil încât nu-şi poate descifra nici ea scrisul;

Nu înţelege noţiunile de bază: mărime fizică, unitate de măsură, scalar, vectorial,valoare numerică …. astfel că nu poate să opereze cu ele, fiindu-i tot mai greu să se adapteze cerinţelor;

Citeşte foarte greu, iar termenii mai dificili abia îi silabiseşte, neînţelegându-le valoarea în frază;

Nu diferenţiază operaţiile/fenomenele/proprietăţile simple, astfel că nu le poate recunoaşte şi exemplifica;

Nu cunoaşte multiplii şi submultiplii unităților de măsură, astfel că nu poate efectua transformări intre aceste unități;

Priorităţi pentru perioada 13. 09.2020 – 21.12.2020:

Însuşirea termenilor de bază din fizică: mărime fizică, unitate de măsură, scalar, vectorial,valoare numerica, la nivelul minim acceptat de programa şcolară;

Însuşirea multiplilor şi submultiplilor pentru: secunda, metrul, gram, litrul. m^2,m^3;

Însuşirea corectă a tablei înmulțirii și a împărțirii;

Însuşirea relaţiilor matematice pentru determinarea ariei pătratului şi dreptunghiului;

Însușirea relațiilor matematice pentru determinarea volumului cubului și paralelogramului;

Exprimarea clara a semnificației calculelor efectuate in rezolvarea unei probleme;

Structura programului de intervenție personalizat 13. 09.2020 – 21.12.2020

U.I.	Conținuturi	Obiective operaționale	Metode și mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare	Perioada de intervenție	Obse rvații
MĂRIMI FIZICE	Dimensiunile corpurilor: unități de măsură Lungimea Lățimea Înălțimea Masa corpurilor: cântărirea Aria (suprafața) Volumul lichide-lor: măsurare Durata: măsurare, unități de măsură Evaluare	Să enumere unitățile de măsură și cei mai importanți multipli și submultipli ai lungimii, masei, volumului și timpului; Să măsoare diferite dimensiuni ale corpu-rilor ți să noteze datele într-un tabel; Să folosească corect instrumentele de mă-sură studiate; Să citească corect un instrument de măsură; Să efectueze operații simple de transformare dintr-o unitate de măsură în alta; Să noteze corect datele într-un tabel; Să identifice avantajele și dezavantajele unor tehnologii actuale pentru mediu.	• *conversația euristică* • *expunerea* • *problematizarea* • *studiul individual* • *exercițiul* • *lucrul cu manualul* • *experimentul* • *explicația* • *jocul didactic pe calculator* • *rebusul* • *fișele de lucru* • *instruirea programată* • *prezentări Power Point* • *diagrama Venn* • *stiu, vreau să știu, învăț*	Identifică unitățile de măsură ale celor mai importante mărimi fizice (L, m, V, t); Recunoaște multiplii și submultiplii metrului, kg, litrului și secundei; Efectuează operații simple de transformare dintr-o unitate de măsură în alta; Recunoaște și măsoară diferite dimensiuni ale corpurilor (lungimea, lățimea, înălțimea); Cântărește diferite corpuri (substanțe) cu cântarul electronic; Măsoară volumul unor lichide cu diferite vase gradate și cu mensura; Măsoară timpul cu ceasul și cronometrul; Recunoaște semnifi-cațiile acelor unui cea-sornic și indicațiile lor; Folosește corect in-strumentele de măsură studiate.	○ *probe practice* ○ *probe de evaluare teoretică* ○ *aplicații ale elevilor* ○ *proiecte* ○ *referate* ○ *portofoliu* ○ *fișe de lucru* ○ *căutarea și utilizarea informațiilor științifice necesare (cărți, reviste, internet, etc.)*	13. 09.2020 – 21.12.2020	

Structura programului de intervenţie personalizat: 14.01.2021-29.03.2021

U.I.	Conţinuturi	Obiective operaţionale	Metode şi mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Perioada de intervenţie	Obse rvaţii
F E N O M E N E M E C A N I C E	Viteza de deplasare Tipuri de mişcări: rectilinie, circulară Frecarea: avantaje Frecarea: dezavantaje Evaluare	Să măsoare timpul şi distanţa folosind corect instrumentele de măsură corespunză-toare; Să enumere tipurile de mişcări (rectilinie, circulară); Să descrie fiecare tip de mişcare; Să noteze corect datele într-un tabel; Să explice cauzele frecării; Să identifice modali-tăţi de reducere a fre-cării corpurilor; Să enumere avantajele şi dezavantajele frecă-rii la alunecare şi la rostogolire; Să explice rolul frecării pe gheaţă pe un patinoar; Să identifice avantajele şi dezavantajele unor tehnologii actua-le care înlătură cât mai mult frecarea;.	• *conversaţia euristică* • *expunerea* • *problematizarea* • *studiul individual* • *exerciţiul* • *lucrul cu manualul* • *experimentul* • *explicaţia* • *jocul didactic pe calculator* • *rebusul* • *fişele de lucru* • *instruirea programată* • *prezentări Power Point* • *diagrama Venn* • *stiu, vreau să ştiu, învăţ*	Compară diferite viteze de deplasare ale unui corp (ex.2 copii care aleargă, 2 maşini care se depăşesc una pe alta, viteza secun-darului şi a minutaru-lui unui ceasornic); Recunoaşte mişcarea rectilinie şi circulară după traiectorie; Dă exemple de mişcări rectilinii şi circulare; Explică frecarea după urma lăsată, zgomotul produs etc.; Evaluează importanţa frecării în situaţii con-crete de mişcare (alu-necare, rostogolire); Enumeră avantajele şi dezavantajele frecării; Identifică soluţii pentru eliminarea sau diminuarea frecării;	○ *probe practice* ○ *probe de evaluare teoretică* ○ *aplicaţii ale elevilor* ○ *proiecte* ○ *referate* ○ *portofoliu* ○ *fişe de lucru* ○ *căutarea şi utilizarea informaţiilor ştiinţifice necesare (cărţi, reviste, internet, etc.)*	14.01.2021 - 29.03.2021	

Evaluarea periodică: …….
Metode de evaluare aplicate:

fişe de lucru □ evaluare scrisă □ portofoliu □ aplicaţii
probe practice (experimentale) □ evaluare orală □ Wordwaal □ joc didactic, rebus

Obiective realizate:

……
.
……
.
……
Dificultăţi întâmpinate:

……
....
……
....
……
...
Metode cu impact ridicat:
pozitiv:

……..
negativ:

……..
Recomandări particulare:

……
....
……
....
……
....

Rolul şi modul de implicare al părinţilor în program:

□participă la lecţii □ însoţesc copilul la şcoală □ însoţesc copilul la centrul de recuperare

□ ajută copilul la rezolvarea temelor □ se implică prea puţin în educaţia copilului □ nu se implică deloc

PLAN EDUCAŢIONAL DE INTERVENŢIE INDIVIDUALIZAT

Prof înv. primar Riciu Mihaela
Şcoala Gimnazială “B.P.Hasdeu”, Constanţa

INFORMAŢII GENERALE:

Elevii M. I. şi H. I. nu au frecventat grădiniţa şi clasa pregătitoare, iar A. O., A. N., foarte puţin.

H. I. este un copil liniştit şi echilibrat. Provine dintr-o familie numeroasă şi este un copil timid, reţinut, care vorbeşte foarte puţin. Se străduieşte să finalizeze sarcina de lucru, dar verbalizează cu greutate şi are dificultăţi la orientarea în planul foii de lucru. Fixează cu greutate literele predate, desparte greu în silabe, formulează cu sprijin enunţuri simple şi descrie cu dificultate conţinutul unei imagini. Nu identifică sunetele din cuvinte.

La matematică, nu cunoaşte nr. 0-10, nu operează corect cu ele, nici măcar cu sprijin.

M. I. este un copil pozitiv, dar cu putere de concentrare şi atenţie reduse. Exprimă uşor propoziţii simple, desparte relativ corect în silabe cuvinte date şi nu cunoaşte litere sau cifre. Numără cu ajutor până la 20, dar întâmpină dificultăţi la scrierea lor. Nu stă liniştită pe scaun în timpul scrierii şi oboseşte uşor.

Elevii A. O., A. N. manifestă relativ aceleaşi dificultăţi în plan cognitiv, la care se adaugă handicapul limbii. Înţeleg cu greutate ceea ce li se explică în limba română.

EVALUARE EDUCAŢIONALĂ

CARACTERISTICI COMPORTAMENTALE, DE DEZVOLTARE EMOŢIONALĂ ŞI SOCIALĂ	CARACTERISTICI COGNITIVE ŞI DE ÎNVĂŢARE	CARACTERISTICI DE COMUNICARE ŞI INTERACŢIUNE	CARACTERISTICI FIZICE/SENZORIALE
-se ridică din bancă şi se deplasează prin clasă fără permisiune; -nu înţeleg şi nu folosesc formulele de politeţe; -se conformează cu dificultate regulilor;	-nu se exprimă în propoziţii; -nu finalizează sarcinile de lucru; -nu numără corect în concentrul 0-10, 10-0; -întâmpină dificultăţi în lectura unor imagini; -preferă activităţile care presupun desen, pictură; le place să coloreze;	-nu sunt activi la ore; -respectă spaţiul celor din jur; -socializează foarte puţin; -formulează acuzaţii la adresa copiilor; -solicită tot timpul repetarea sarcinii de lucru;	-orientare spaţială deficitară;

	-grijă relativă pentru aspectul caietelor şi pentru spaţiul de lucru; -manifestă dificultăţi în ascultatul poveştilor lecturate de învăţătoare; -dificultăţi în activităţi care presupun utilizarea imaginaţiei; -au nevoie permanentă de feed-back; -oboseală accentuată după primele două ore de curs, atenţie deficitară, putere de concentrare redusă;		

OBIECTIVE PE TERMEN LUNG

- Adaptarea elevilor la regimul de viaţă şcolar
- Integrarea optimă în grupul de elevi
- Interiorizarea unor norme şi valori şcolare acceptate
- Obţinerea unor achiziţii de bază în plan cognitiv

Domeniul de intervenţie	**Obiective pe termen scurt**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada în care are loc intervenţia**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
	-Formarea unor deprinderi de ordine şi disciplină -Estomparea pornirilor emoţionale (control emoţional) -Stabilirea unor relaţii în cadrul grupului şcolar	ascultare activă comunicare verbală, non-verbală pozitivă	septembrie octombrie noiembrie	-organizarea spaţiului de lucru: aşezarea cărţilor, caietelor, a	Observarea sistematică a comportamentului Probă practică

comportamental		jocul de rol jocuri stimulative demonstrarea comportamentelor aşteptate observarea şi recompensarea unor comportamente pozitive oferirea unor explicaţii clare, simple orar organizat planuri zilnice consecvenţă în aplicarea regulilor utilizarea unor metode de învăţare prin cooperare (accent pe pref. pt. desen) responsabilizarea copilului (distribuirea materialelor)		ghiozdanului, a instrumentelor de scris în penar; -cunoaşterea şi utilizarea corectă a obiectelor şcolarului; -reprimarea pornirilor de a ieşi din bancă în timpul orelor; -formularea răspunsurilor la solicitare; -exprimarea părerii personale la solicitare, alegâd cuvintele potrivite; -rezolvarea sarcinii de lucru în grup fără conflict; -petrecerea pauzei împreună cu colegii;	Examinare orală Interapreciere
cognitiv	**Comunicare în limba română** -formarea unor deprinderi de exprimare orală -formarea deprinderii de orientarea spaţială -recunoaşterea obiectelor necesare disciplinei de lucru; -manipularea corectă a obiectelor necesare pe unitate de timp; -exersarea despărţirii cuvintelor în silabe;	jocuri stimulative observarea şi recompensarea progreselor efectuate oferirea unor explicaţii clare, simple	Sem. I	-exprimare orală -reactivitate la consemn -modul de operare cu rechizitele -viteza de reacţie -rezolvarea sarcinii de lucru -încadrarea în timp	Observarea sistematică a comportamentului Probă practică Examinare orală Interapreciere Probe scrise

	-identificarea sunetelor în cuvinte date; -formularea unor propoziţii scurte; -orientarea în planul foii de lucru; -respectarea liniaturii caietului; -identificarea literelor studiate; -scrierea corectă a literelor/silabelor învăţate; -citirea corectă a literelor/silabelor învăţate; **Matematică şi explorarea mediului** -formarea deprinderii de orientarea spaţială -recunoaşterea obiectelor necesare disciplinei de lucru; -manipularea corectă a obiectelor necesare pe unitate de timp; -recunoaşterea şi citirea nr. naturale de la 0 la 10; -scrierea nr. naturale de la 0 la 10; -ordonarea , compararea şi compunerea/descompunerea nr. naturale 0-10; -rezolvarea unor adunări şi scăderi cu nr. de la 0 la 10.	utilizarea unor metode de învăţare prin cooperare partener de sprijin (accent pe material intuitiv-concret) tratare diferenţiată		-numărare obiecte date; transpunerea în semne grafice.	

Plan de intervenţie personalizat

DAȘCĂU DANIELA GEORGIANA
Școala Gimnazială ” Caius Iacob” Arad

Nume şi prenume: P.D.M.

Data naşterii: 28.06.2010

Clasa: a II-a D

Şcoala: Gimnazială ” Caius Iacob” Arad

An Şcolar: 2019-2020

Data întocmirii planului: 01.10.2019

Domeniul de intervenţie: Educaţional

Aria curriculară: Limbă şi comunicare/ Matematică

Specialişti care intervin în aplicarea programului: Profesorul itinerant, Învățătoarea

Scopul: La sfârşitul activităţilor din program, elevul P.D. va fi capabil să scrie, să citească, să compare, şi să reprezinte pe axă numere naturale mai mici sau egale cu 1000; să efectueze operaţii de adunare şi scădere a numerelor naturale mai mici sau egale cu 1000; să efectueze înmulțiri și împărțiri, în concentrul 0-100 prin adunări și scăderi repetate; să rezolve probleme ce presupun una sau mai multe operații; să citească conştient şi corect texte cunoscute şi necunoscute; să identifice mesajul unui text citit; să redacteze mesaje scurte; să exprime în scris idei, sentimente și să aplice în mod corect și conștient regulile de punctuație și de ortografie.

Diagnosticul conform raportului de evaluare complexă: Tulburări/Dificultăţi de învăţare

Informaţii generale:

Elevul Popescu Darius urmează cursurile clasei a II-a la Şcoala Gimnazială „Caius Iacob” Arad, sistem tradiţional. Provine dintr-un mediu familial cu părinţi divorţaţi. Elevul locuieşte împreună cu mama şi bunicii materni, condiţiile de locuit fiind bune.

Mama şi bunicii sunt implicaţi în susţinerea progresului şcolar al elevului, încercând să-i ofere toate condiţiile pentru o dezvoltare şi un progres şcolar favorabil.În ceea ce priveşte activitatea şcolară, achiziţiile elevului sunt uşor mai reduse comparativ cu ale colegilor săi de aceeaşi vârstă.

Elevul manifestă interes şi motivaţie pentru activitatea şcolară şi cu susţinerea celor implicaţi în actul de învăţare reuşeşte să facă faţă cerinţelor şcolare.

Informaţii educaţionale:

Caracteristici cognitive

- Efectuează adunări și scăderi, fără trecere peste ordin, mental;
- Numără până la 100;
- Identifică şi cunoaşte cifre;
- Identifică vecinii numerelor, compară numerele în concentrul 0-100;
- Citește în ritm propriu cuvinte, propoziţii şi texte scurte;
- Dificultăți de desprindere a informațiilor esențiale dintr-un text citit;
- Dificultăți în expunerea orală a unei idei;
- Dificultăţi de despărţire în silabe a cuvintelor;

Caracteristici sociale

- Este integrat şi acceptat în colectivul clasei.

Obiective pe termen lung

Domeniul: Matematică

La sfârşitul clasei a II-a, Darius va fi capabil:

- Să scrie, să citească, să compare, să estimeze şi să reprezinte pe axă numere naturale mai mici sau egale cu 1000.
- Să efectueze operaţii de adunare și scădere a numerelor naturale mai mici sau egale cu 1000 utilizând algoritmii de calcul și proprietățile operațiilor.
- Să efectueze înmulțiri și împărțiri, în concentrul 0-100 prin adunări și scăderi repetate.
- Să rezolve probleme ce presupun una sau mai multe operații.

Domeniul: Limba Română

La sfârşitul clasei a II-a, Darius va fi capabil:

- Să identifice semnificaţia unui mesaj oral şi a unor informaţii variate dintr-un mesaj rostit.
- Să identifice sunete, silabe, cuvinte în enunţuri rostite.
- Să formuleze enunţuri proprii în diverse situaţii de comunicare.
- Să citească conştient şi corect cuvinte, propoziţii, texte scurte.
- Să identifice mesajul unui text scurt care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente familiare.
- Să construiască propoziţii şi fraze corecte din punct de vedere gramatical, folosind corect semnele ortografice şi de punctuaţie.
- Să aplice în mod corect și conștient regulile de punctuație și de ortografie

Domeniul: Atenţie/Concentrare

La sfârşitul clasei a II-a, Darius va fi capabil:

- Să îşi crească capacitatea de a sta în sarcină (5,10, 15, 20 min.)
- Să îşi crească capacitatea de a lucra independent (5, 10, 15, 20 min.)

EVALUARE NAŢIONALĂ LA FINALUL CLASEI a VI-a
Test 1 - 2022
Limbă şi comunicare - Limba engleză

prof. Vasile Daniela-Georgiana
Scoala Gimnaziala Nr.1, Mizil, Prahova

TEXT A

Ce este prietenia? Cred că fiecare dintre noi are propria definiție pe care o dă relației de prietenie. Prieteni sunt acei oameni pentru care mă trezesc la orice oră, pentru care las totul în momentul în care îmi cer ajutorul sau pentru care am întotdeauna un minut să îi ascult.

Sunt oamenii care ar face aceleași lucruri pentru mine , în aceleași condiții. Sunt oamenii pe care și dacă nu îi văd o zi, o lună, un an sau 10, atunci când ne vedem sau reluăm poveștile o facem din același punct în care le-am lăsat.

E o legătură între două suflete mai mult decât între două minți. E o legătură care se bazează pe emoții și sentimente frumoase, nu neapărat o apropiere fizică.Prietenii reprezintă oamenii alături de care am trăit bucurii și tristeți, împliniri, reușite, dar și eșecuri sau lacrimi.

(http://www.cosminapacurar.ro/despre prietenie/)

TEXT B

Research has shown that the better the quality of your relationships, the more likely you are to be happy. So, being a great friend to someone and having friends support your back is good for your wellbeing. But what, exactly, makes a good friend?

Friends will come and go in your life. No matter how long your friendships last, the most important thing is your friends' acceptance of you for who you are. A good friend walks the talk and shows that they care by their actions – big *and* small.

A good friend:

1.is there for you, no matter what;
2.doesn't judge you;
3.is kind and respectful to you;
4.is someone whose company you enjoy;
5.is loyal;
6.laughs with you;
7.makes you smile;
8.is there to listen. (https://au.reachout.com/articles/what-makes-a-good-friend)

I. Bifează, în tabelul de mai jos, căsuţa potrivită pentru a arăta cărui text îi corespunde fiecare dintre afirmaţiile din stânga.

	A	B	C	D
	TEXT A	**TEXT B**	**AMBELE TEXTE**	**NICIUN TEXT**
1. Textul este preluat de pe internet.				

2. În text se oferă o definiție a prietenului.				
3. În text sunt prezentate 8 trăsături ale unui prieten bun.				
4. Textul este o scrisoare adresată unui prieten.				

II. Încercuiește varianta corectă de răspuns:

1. Conform textului A, prieteni sunt oamenii care:

a) nu te caută;

b) nu te ajută la nevoie;

c) împărtășesc cu tine bucurii și tristeți;

d) te caută doar când au nevoie de ceva.

2. Autoarea textului A este dispusă pentru prietenii ei :

a)să se trezească la orice oră;

b) să răspundă la telefon;

c) să acorde sume mari de bani;

d) să împartă mâncarea cu ei.

3. A good friend is:

a) loyal;

b) annoying;

c) bad;

d) sad.

4. In a relationship you should be:

a) happy;

b) sad;

c) bored;

d) selfish.

III. Transcrie, din textele-suport, câte două cuvinte care corespund imaginii:

Imagine/Image	Cuvinte în limba română	Cuvinte în limba engleză
		

IV. Încercuiește ADEVĂRAT (**A**) /FALS (**F**) sau TRUE (**T**) / FALSE (**F**), conform informațiilor selectate din textele-suport.

1. Oamenii , dacă nu se văd un an, nu mai sunt prieteni**.** **A / F**
2. Fiecare om are propria definiție pe care o dă relației de prietenie **A / F**
3. A good friend walks the talk and shows that they care by their actions – big *and* small. **T / F**
4. A good friend is not there to listen. **T / F**

V. Subliniază varianta corectă, continuând enunțul din textul A.

Prietenia o legătură care **se bazează/ nu se bazează** pe emoții și sentimente frumoase, nu neapărat

_____

VI. Complete the following sentence using information from text B.

No matter how long your friendships last, the most important thing is your friends' acceptance of you

_____

VII. Prezintă, într-un enunț, o asemănare între cele două texte.

_____

VIII. Answer the following question: *Are you a good friend? What do you do to be one?*

_____

IX. Vrei să realizezi un chestionar pe care să-l aplici colegilor tăi, în clasă, pentru a afla care sunt părerile lor în ceea ce privește alegerea prietenilor.

Completează chestionarul de mai jos cu întrebările potrivite, la care colegii tăi trebuie să răspundă.

ÎNTREBARE	**DA**	**NU**
1		
2.		
3.		
4.		

X. Bifează imaginea potrivită pentru sentimentele pe care ți le-a provocat textul A, motivând alegerea făcută:

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Ciubotaru Mihai
Liceul Tehnologic ”IORGU VÂRNAV LITEANU” LITENI

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI : **I. G. L.**

Nr. certificat 951/ 12.11.2021

CLASA: a IX-a D

ANUL ȘCOLAR: 2021/2022

PROBLEME CU CARE SE CONFRUNTĂ ELEVUL : Psihică/Ușor

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)

Asigurarea progresului în dezvoltarea copilului (pe domeniile emoțional, motor, cognitiv, social), în funcție de potențialul acestuia, identificarea strategiilor, resurselor, metodelor și mijloacelor care vor facilita progresul.

OBIECTIVE:

- PE TERMEN SCURT:

1 Să opereze corect cu noţiunile specifice domeniului;

2. Să utilizeze miljoace recomandate pentru dezvoltarea fizică;

3. Să aplice mijloacele specifice dezvoltării calităţilor motrice;

4. Să utilizeze deprinderile motrice în acţiuni motrice simple;

5. Să aplice procedeelor tehnice de bază în forme adaptate de întrecere /concurs;

6. Să aplice prevederile regulamentare ale disciplinelor sportive practicate în forme adaptate de întrecere/concurs.

- PE TERMEN MEDIU şi LUNG:

1. Să utilizee limbajul de specialitate în relațiile de comunicare;

2. Să valorifice informaţiile, metodele şi mijloacele specifice educaţiei fizice şi sportului, în vederea optimizării stării de sănătate şi a dezvoltării fizice armonioase;

3. Să utilizeze cunoștințele, metodele şi mijloacele specifice educaţiei fizice şi sportului, în vederea dezvoltării capacităţii mortice;

4. Să aplice sistemul de reguli specifice organizării și practicării activităților de educaţie fizică şi sport şi adoptarea unui comportament adecvat în cadrul relaţiilor interpersonale şi de grup.

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

Nr. crt.	**Obiectiv operaţional**	**Strategii didactice de terapie şi recuperare şcolară**	**Intervalul de timp**	**Evaluare şi aprecierea evoluţiei**	
				Indicatori	Instrumente
1.	1.1. Să opereze corect cu noţiunile specifice domeniului;	- complexe de dezvoltare fizică: cu exerciţii libere;	Pe tot parcursul anului		
2.	2.1. Să utilizeze miljoace recomandate pentru dezvoltarea fizică;	- exerciţii libere;	Pe tot parcursul anului		
3.	3.1. Să aplice mijloacele specifice dezvoltării calităţilor motrice	- ștafete și jocuri de mișcare pentru dezvoltarea vitezei de reacție, execuție și deplasare - exerciții și ștafete pentru coordonarea segmentelor față de corp. - executarea unor exerciții pentru dezvoltarea forței segmentare utilizând exerciții libere, învingând greutatea propriului corp -jocuri dinamice și exerciții cu eforturi de intensitate medie – navete 10x5m repetată de 2 ori	Pe tot parcursul anului	Viteză - Naveta 5x10m Rezistență – parcurs aplicativ Forță – 3 probe la alegere din grupe musculare diferite Îndemânare - complex simplu din jocul de handbal	
	3.2. Să utilizeze deprinderile motrice în acţiuni motrice simple	- exersarea deprinderilor motrice de locomoție, stabilitate și manipulare,		- Ștafetă 5x10m - Elemente izolate din gimnastica acrobică	

		simplu sau în microstructuri formate din 4-5 deprinderi. -exerciții din școala alergării, săriturii -alergarea de viteză cu start din picioare - startul de sus și alergarea de rezistență pe distanța de 1000m. - săritura în lungime procedeu ghemuit	Pe tot parcursul anului	- Structuri simple din jocul de handbal - 10 pase consecutive cu un coechiper - dribling printre 5 jaloane și aruncare la poartă, procedeu la alegere.
	3.3 Aplicarea procedeelor tehnice de bază în forme adaptate de întrecere / concurs	Exersarea procedeelor tehnico-tactice de atac și apărare specifice jocului de handbal în structuri simple	septembrie- octombrie aprilie-iunie	Structuri de joc simple
4.	4.1.Aplicarea prevederilor regulamentare ale disciplinelor sportive practicate în forme adaptate de întrecere/ concurs		aprilie- iunie	

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

PONEA OANA PETRONELA
LICEUL TEORETIC “EMIL RACOVIŢĂ” VASLUI

DATE PERSONALE: NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI:

DATA NAŞTERII:

STAREA DE SĂNĂTATE: bună

MEMORIE:bună

FAMILIE: tradiţională

PERSONALITATE: sociabilă, extrovertită, analitică

RECOMANDAREA CONSILIULUI PROFESORAL AL CLASEI: elevul X din clasa a IX-a necesită ore de pregătire suplimentară , în vederea recuperării materiei la limba franceză. În plus, CJRAE Vaslui a eliberat un **Certificat de orientare şcolară** pentru elevul respectiv, în vederea integrării cât mai rapide a acestuia în noul colectiv de elevi.

INFORMAŢII GENERALE: elevul X, în vârstă de 15 ani, a petrecut ultimii 10 ani din viaţă în Italia, alături de ambii părinţi. Pentru că nu s-a putut adapta, mama copilului a decis să revină în România împreună cu copilul, iar tatăl a rămas în Italia. În anul şcolar 2021-2022, elevul X urmează cursurile la Liceul Teoretic “Emil Racoviţă” din Vaslui; în urma studierii foii matricole, direcţiunea liceului a constatat că elevul nu a studiat limba franceză în Italia decât timp de un an. Se impune deci crearea unui plan de intervenţie personalizat, în vederea recuperării materiei la această disciplină. Copilul provine dintr-un mediu familial cu potenţial intelectual normal.

DEPRINDERI ŞCOLARE: cunoaşte şi respectă regulile de conduită din şcoală, doreşte să se integreze în noul colectiv, ezită să participe activ la orele de limba franceză, fiind conştient de lacunele pe care le are, însă este dornic să participe la activităţi extraşcolare.

SOCIALIZAREA: s-a integrat destul de bine în clasa din care face parte în prezent, este sociabil, comunicativ, vine uneori cu propuneri, reminiscenţă a învăţământului occidental, unde elevul este încurajat să îşi exprime liber punctul de vedere.

ATITUDINEA PERSONALĂ: ritm de lucru inconstant, predominant lent, cere rar ajutorul colegilor, al profesorilor sau al dirigintelui, interes crescut doar pentru acele activităţi pentru care are o bază de cunoştinţe sau deprinderi;

Domeniul de intervenţie personalizat: limba franceză (îmbunătăţirea pronunţiei, a lexicului, fixarea unor probleme de gramatică şi a unor *actes de parole)*.

Specialişti care intervin în aplicarea programului: profesorul de limba franceză, în strânsă colaborare cu dirigintele clasei şi cu psihologul şcolar din liceu.

Scopul: la sfârşitul anului şcolar, elevul X va trebui să acumuleze cunoştinţele de lexic, de gramatică specifice clasei a IX-a.

OBIECTIVE: elevul va fi capabil să îşi însuşească cunoştinţe de:

TEME/ VOCABULAR:

- Domeniul personal; familia; relaţii interpersonale; universul adolescenţei;
- Domeniul profesional- aspecte ale vieţii profesionale;
- Domeniul educaţional- viaţa culturală, universul mass-media;
- Domeniul public- aspecte ale vieţii contemporane;

GRAMATICĂ:

- Pronumele personale subiect şi complement, pronumele relative simple, pronumele adverbiale EN, Y;
- Indicativul prezent, perfect compus, imperfect, viitor apropiat;
- Adjectivul numeral;
- Articolul hotărât, nehotărât, partitiv;
- Prepoziţii şi conjuncţii frecvente;
- Fraza negativă.

COMUNICARE/ACTES DE PAROLE:

- Exprimarea opiniei personale a acordului/dezacordului;
- a da/a cere/a refuza permisiunea;
- a descrie un obiect;
- a se scuza/ a răspunde la o scuză;
- a începe/ a continua/ a termina o conversaţie;
- a mulţumi/ a răspunde la mulţumiri.

CE FACE PROFESORUL:

- ia săptămânal legătura cu mama copilului, pentru ca aceasta să fie informată despre progresul elevului;
- utilizează material didactic şi fişe de lucru adaptate ritmului şi nivelului intelectual al copilului;
- corectează exprimarea orală, oferind un model bun de limbă;
- corectează temele, aducând explicaţii de câte ori este nevoie;
- păstrează în portofoliul elevului toate temele, în vederea stabilirii unui anumit progres în învăţare;
- identifică interesele elevului şi le foloseşte pentru creşterea motivaţiei pentru învăţare.

RESURSE-MIJLOACE

- fişe de lucru adaptate, manualul, dicţionarul, internet, versuri ale unor melodii, documente autentice.

EVALUAREA FORMATIVĂ- la sfârşitul semestrului I, elevul X şi-a însuşit regulile de pronunţie, a putut să răspundă la întrebări simple legate de domeniul personal (familie, pasiuni, calităţi…),a demonstrat că poate să folosească cu uşurinţă prezentul verbelor regulate, precum şi unele pronume.

Pe plan social şi afectiv, elevul în cauză a dovedit dorinţa de integrare şi adaptare la noul colectiv de colegi; comunică cu profesorii, cu colegii, participă la activităţi extraşcolare.

RECOMANDĂRI

Având în vedere reuşita datorată efortului comun (părinte-diriginte-profesorul de limba franceză-psiholog şcolar) din primul semestru, se recomandă continuarea cu aceleaşi mijloace şi procedee, cu aceleaşi metode de lucru folosite în primul semestru.

PLAN DE INTERVENTIE PERSONALIZAT - AUTISM –

Prof. psihopedagog: COCARI DORINA
Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Suceava

NUME ȘI PRENUME ELEV/Data naşterii /Vârsta: D.C.D. /02.01.2008/14 ani

INSTITUŢIA/ Clasa: Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Suceava/ a VII-a

PERIOADA EVALUĂRII ȘI A CONCEPERII PLANULUI: **OCTOMBRIE 2021**

DIAGNOSTIC: autism grav, cu asistent personal, întârziere psihică, cu crize rare de auto și heteroagresivitate, agitație psihomotorie, ecolalie

SECTOR DE REFERINȚĂ: AUTONOMIE PERSONALĂ; COMPORTAMENT COGNITIV/ DEPRINDERI ȘCOLARE; COMPORTAMENT SOCIAL

EVALUAREA: se realizează prin observații directe, sistematice ale copilului singur sau în interacțiune cu alte persoane-cadre didactice, pedagog, colegi

CONCLUZII. OBSERVAȚII (PSIHODIAGNOZĂ / LOGOPEDIE):

Elevul este venit în unitatea noastră şcolară anul trecut, de la Şcoala Specială Vişeu de Sus, jud. Maramureş. Acesta prezintă incapacitate accentuată de a utiliza procesele de mijlocire ale memoriei, din cauza nefundamentării acesteia pe gândire; rigiditatea cauzată de inerția patologică a proceselor nervoase superioare este extinsă în cazul ei la toate celelalte procese psihice-memorie, limbaj + comportament; nu poate achiziționa noțiuni, nu reușește să înțeleagă relațiile dintre ele.

De asemenea, deficitul social reprezintă o parte importantă a dificultăților copilului.

Este afectată comunicarea, atât limbajul oral, cât și scris-cititul; repetă cuvintele altei persoane și vorbește despre el la persoana a III-a sg.

Comportamentele autostimulative diminuează abilitatea copilului de a răspunde la mediul sau de învățare, de aceea ele trebuie folosite doar ca întărire pozitivă. Mâncarea și jocul în aer liber reprezintă pentru el stimulentele ideale. Gravele probleme de învățare prin observare și imitare duc la dificultăți în relaționarea cu lucrurile și cu oamenii.

Prezentând o sferă restrânsă de activitate, în momentele în care acceptă să colaboreze cu cadrele didactice, se vor realiza activități de învățare sub formă de exerciții-joc, exerciții de manipulare (de jetoane, jucării), de colorare, de decupare în linie dreaptă, de rupere și mototolire, de lipire, de indicare de imagini, de organizare a unor jocuri simple de autoservire, de asamblare a jocurilor de construcții, exerciții de mers și alergare, de apucare și prindere, mers în echilibru, orientare în spații familiare.

Se vor detalia conținuturile de învățare care se parcurg cu întregul colectiv al clasei, individualizând activitățile de învățare, cu specificația că în momentele în care elevul refuză să execute activitățile propuse, va fi orientat spre activitățile preferate: colorare, îmbinarea jocurilor de construcții.

EVALUARE

COMPORTAMENT RELATIONAL ȘI AFECTIV: lipsa de interes pentru contactul social și relativa indiferență față de cei din jur; pare detașat emoțional, se autoizolează; prezintă reacții de nervozitate, de impulsivitate față de ceilalți; sensibilitate neobișnuită și teama irațională la unii stimuli de mediu (reacție exagerată la zgomote); arată puțin sau deloc reacții emoționale diferențiate în funcție de situații variate; afectivitatea rămâne elementară; afișează o veselie permanentă, nemotivată; control limitat al stărilor afactive; are o gamă redusă de sentimente; uneori, prezintă labilitate afectivă manifestată prin crize nemotivate, violență, negativism, reactii ostile, țipete, plâns.

COMPORTAMENT MOTOR ŞI PSIHOMOTOR: merge singur; poate urca și coborî treptele; apucă obiectele, le poate manipula, dar in scopuri stabilite de ea, nu de cadrul didactic; refuză sau aruncă obiectul care nu-i place; poate colora (în clasele I- IV, colorarea a constituit pentru el un comportament autostimulativ ce s-a putut folosi ca întărire pozitivă); coordonare relativ bună a mișcărilor mari; mișcările fine erau rigide, imprecise, dar s-a înregistrat o îmbunătăţire din clasa a V-a, în urma activităţilor prelungite de colorare; lateralitate nestructurată; stereotipii, mișcări parazite; cunoaşte schema corporală

AUTONOMIE PERSONALĂ: autonomia personala s-a îmbunătăţit în ultimii ani de şcolarizare (a căpătat deprinderi de autoservire alimentară), dar încă nu are control sfincterian.

COMPORTAMENT VERBAL: înţelege sensul cuvintelor simple ale adultului; se străduieşte să arate ceea ce doreşte (în clasele mici ţipa, dar fără a indica ce vrea; îmbunătăţire în clasele IV- VI); emite sunete şi silabe, repetă cuvinte şi sintagme; manifestă o ecolalie ce se transpune uneori în ecofrazie; înţelege interdicţia; reacţionează la schimbarea tonului vocii; înţelege şi execută sarcini simple, formulate verbal; lipsa intenţiei de comunicare; inabilitate generală de a înţelege semne şi simboluri; nu realizează nici un semn pregrafic;

NIVELUL DEZVOLTĂRII PSIHICE

A. **CARACTERISTICILE PROCESELOR INTELECTUALE**: dificultăţi majore în orientarea atenţiei; nu operează conştient cu entităţi logico-matematice; absenţa activităţii imaginative (manifestată prin lipsa interesului pentru povestirile cu evenimente imaginare, interpretarea de roluri ale adulţilor, personaje sau animale imaginare).

B. **ATITUDINEA FAŢĂ DE ACTIVITATE:** prezintă o sferă foarte restrânsă de activitate: a înregistrat un progress faţă de clasele primare când statea pe jos, ghemuit sau îşi ridica picioarele în poziţii nefireşti, studia câte o jucărie strălucitoare ore în şir, punând-o foarte aproape, în dreptul ochilor, pe care o băga ulterior în gură, dacă era de dimensiuni mici; putea ţine obiectul în gură ore în şir, fără să-l înghită; în clasa a V-a a fost interesat un an întreg de colorarea figurilor mari, îmbunătăţindu-şi de la o execuţie la alta tehnica de lucru şi coordonarea oculo-manuală; în clasa a VI-a a fost interesat de jocul de construcţii solitar, reuşind să grupeze, fără solicitare externă, elemente după criteriul culoare - realiza din cuburi un pătrat cu latura de cca. 1 metru în jurul său, sugerând autoizolarea. Şi în acest an şcolar (clasa VII-a), păstreaza acelaşi obicei, înlocuind cuburile cu cărţi de joc.

COMPORTAMENTE SPECIFICE AUTISMULUI- tulburări acționale și comportamentale:

A. **COMPORTAMENTE AUTOSTIMULATIVE:**

-de nivel I- clipirea repetată, datul ochilor peste cap, fixarea obiectelor strălucitoare; îndoirea umerilor în timpul mersului; plimbarea degetelor pe suprafeţe.

-de nivel II- studierea excesiv de atentă, introducerea în gură şi sugerea obiectelor mici pentru a-şi produce o stimulare senzorială; alinierea obiectelor în şiruri, după aceleaşi criterii; desenarea / colorarea obsedantă.

B. **COMPORTAMENT SOCIAL:** sensibil la atenţia şi afecţiunea persoanelor apropiate; acceptă pasiv îmbrăţişările; nu plânge după atenţie; nu imită şi nu manifestă reciprocitate în activităţile sociale; dificultăţi în interpretarea gesturilor şi expresiilor faciale, acţiunilor altor persoane.

C. **NEVOIA DE IMUABILITATE ȘI STEREOTIPIILE:** cere constanţă în mediu (acelaşi loc la masă, acelaşi loc la joacă, aceleaşi activităţi, acelaşi program); stereotipii, activităţi repetitive.

D. **COMPORTAMENT AUTOAGRESIV:** prezenta o formă sporadică de agresivitate uşoară.

SCOPUL activității complexe desfășurate constă în înlăturarea/ diminuarea dificultăților determinate de dizabilitățile subiectului, in vederea realizării unei pregătiri școlare și a socializării, la nivelul maxim al posibilităților sale.

OBIECTIVE:

1. Receptarea semnalelor/ stimulilor din mediul apropiat, cu acordarea de semnificații corespunzătoare.
2. Dezvoltarea abilităților de imitare a unor activități/ modele acționale oferite de terapeut.
3. Stimularea și dezvoltarea psihomotricității generale.
4. Ascultarea și receptarea mesajelor orale scurte exprimate de terapeut.
5. Formarea abilităților de vorbire reflectată și independentă la nivel fonematic.
6. Formarea si dezvoltarea abilitatilor de scris-citit a semnelor pregrafice si a literelor de tipar.
7. Exersarea aparatului fono-articulator si a inspir-expirului
8. Educarea si exersarea auzului fonematic.

ACTIVITĂȚI TERAPEUTICE:

- Exerciţii de localizare a zgomotelor –ex. “Unde se aude?”
- Exerciţii de identificare a zgomotelor - ‘Cine face asa?”, “Glasul animalelor”
- Exerciţii de recunoaştere a vocii unor persoane/ personaje din poveste prin indicare - “Cine vorbeşte acum?”
- Exerciţii de tipul” Dă-mi…”, “Ia….”, “Ridică-te”, “Aşază ….”
- Exerciţii pentru executarea unor comenzi verbale potrivite la mediul ambiant – “Inchide uşa!”
- Exerciţii de imitare a expresiilor mimico-faciale de pe faţa terapeutului
- Jocuri cu marionete.
- Exerciţii ludice pentru exersarea mişcărilor expresive faciale, labiale, linguale – “Pisicuţa bea lăptic”, “Mieluţul”
- Exerciţii de respiraţie – “Mirosim florile”, “Suflăm în lumânare’ etc.
- Exerciţii joc de aliniere a obiectelor într-o succesiune - Completează şirul
- Sortează piese după anumite criterii: mărime, formă, culoare
- Mută obiecte de la stanga la dreapta – “Pune merele în coş” etc.
- Exerciţii de identificare şi localizare a elementelor schemei corporale
- Exerciții de reconstituire a obiectului din părți (Păpușa demontată)
- Exerciții joc de reconstituire imagistică – puzzle cu corpul uman
- Exerciții de reproducere de sunete onomatopeice produse de diferite obiecte și animale
- Exerciții de impostare corectă a fonemelor; emiterea prin imitaţie/ pronunţie reflectată şi concomitentă
- Exerciții de emitere, fixare și consolidare a sunetelor
- Exerciții de introducere a sunetelor în silabe directe
- Exerciții de colorare şi de scriere a semnelor pregrafice pe diferite suporturi, de la dimensiune mare → mică si cu diferite instrumente (pensula, marker, creion)
- Exerciții de redare gestuală a semnelor pregrafice
- Exerciții de scriere în spaţiul nelimitat şi delimitat
- Exerciții de selectare a cartonaşelor cu diferite semne pregrafice dintr-o mulţime dată
- Exerciții de redare gestuală a literei
- Exerciții de construcţie a literei din plastilină, sârma, după model
- Exerciții de selectare a literei dintr-un grup dat.

Plan de activitati remediale

Ceausu Ioana Ruxandra
Gradinita Raza de Soare, Targoviste, Dambovita

Numele şi prenumele preşcolarului: M.A.S

Data naşterii: 14.02.2017

Grupa: Mijlocie

Diagnostic: tulburare de comportament (comportament opozant)

Perioada de implementare: 1 an școlar

Educatoare: Ceausu Ioana Ruxandra

Profesor consilier școlar: S.C.

***Probleme cu care se confruntă copilul - rezultatele evaluării complexe*:**

- din punct de vedere psihopedagogic: copilul prezintă un comportament opozant, refuz persistent de a respecta regulile, sfidare, enervare intentionata a celor din jur.
- are un temperament coleric, interacționează cu persoanele din jurul său.,dar are dificultăți în reglarea emoțională.
- din punct de vedere social: copilul provine din familie naturală cu doi copii, el fiind copilul mai mic , este iubit de părinţi, îngrijit foarte bine de părinţi şi de bunici; are deprinderi de igienă personală, de îmbrăcat şi dezbrăcat, slabe abilități de relaționare și cooperare în grup.

Domenii de acţiune:

- Dezvoltare socio-emoțională
- Autonomie personală

Tipuri de activităţi:

- activităţi de integrare în colectivitate
- exerciţii de terapie de expresie
- terapie ocupaţională
- de dezvoltare emoțională și socială
- jocuri libere
- activități pentru autocunoaștere.

Strategii didactice:

- *Metode şi procedee*: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, demonstratia, exemplul, exerciţiul se bazează pe intuiţie, jocul.
- *Mijloace de învățământ*: obiecte de diverse dimensiuni, jetoane cu imagini, jocuri de construcţie, figuri geometrice, carioci, creioane colorate, acuarele, fotografii, soft educațional *Detectivul de emoții.*

Conţinutul învăţării:

- Structuri perceptiv motrice
- Schemă corporal şi materialitate
- Psihomotricitate

Obiective:

- O1: sa participe cu interes la activitatile propuse;
- O2: să sorteze obiecte, jucării după un criteriu dat (culoare, formă, mărime);
- O3: să asocieze cuvinte cu obiecte şi persoane cunoscute;
- O4: să răspundă la solicitările adultului;
- O5: să imite onomatopee, sunete, silabe;
- O6: să interacționeze cu colegii.
- O7: să semnalizeze prin diferite reacţii nonverbale înţelegerea semnificaţiei unor mesaje şi să execute sarcinile respective;.

Activităţi de învăţare:

- exerciții - joc de autocunoaștere și cunoaștere reciprocă;
- exerciții de exersare a deprinderii de a colora intr-un spațiu dat;
- jocuri de masă în perechi(asocieri imagine – obiect) ;
- exerciții de sortare jucării după un criteriul dat/ jocuri la masa luminoasă;
- înşirare mărgele pe aţă;
- jocuri de construcție din 4-5 cuburi după model;
- audiții, povestiri terapeutice, programe artistice/ piese de teatru pentru copii/teatru de masă; dramatizări;
- activitati artistice: modelaj, dactilopictură, amprentare, ruperea și mototolirea hârtiei;
- euritmie;
- jocuri distractive și de mișcare (cu mingea, cercuri, sfoară, etc.);
- jocuri senzoriale;
- dans în perechi;

Observații:

- Este încântat de tot ce înseamnă activități cu culori și obiecte colorate, identifică și construieşte din 10-15 cuburi după model, înşiră cu uşurinţă mărgele (dimensiuni diferite) pe aţă.
- Recunoaşte obiectele proprii de îmbrăcăminte şiîncălţăminteşi locul lor în dulăpior.
- Lucreaza in echipa cu alti colegi, socializează, dar are încă dificultăți în reglarea emoțională.

Echipa de lucru:

- Educatoare: Ceausu Ioana Ruxandra
- Profesor consilier școlar: *S.C.*

PLAN DE SERVICII PERSONALIZAT

Gabriela Bernicu
COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC
ANDREI BÂRSEANU BRAȘOV

LOCALITATEA: BRAȘOV

JUDEȚUL: BRAȘOV

DATE DE INDENTIFICARE ALE ELEVULUI

NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI: XCV

DATA NAŞTERII: 12.11.2004

DOMICILIUL: BRAȘOV, BRAȘOV

DIAGNOSTIC: ADHD

CLASA: a X-a

PERIOADA DE DESFĂŞURARE A PLANULUI: octombrie 2019 – iunie 2020

TIPURI DE SERVICII: Educaţionale: Formarea autonomiei personale, Stimulare Cognitivă, Terapia ocupaţională, Socializare

DOMENII DE INTERVENŢIE:

1. Terapia cognitiv comportamentală
2. Contabilitate
3. Dezvoltarea capacităţii motrice

SPECIALIŞTI: Profesor GABRIELA BERNICU

Plan de intervenţie personalizat

Numele şi prenumele elevului: XCV

Clasa : a X a A, Data naşterii: 12.11.2004

Domeniu de intervenţie: psihomotric, cognitiv

Diagnostic psihologic: deficit de atenţie, ADHD (Spitalul de copii Braşov)

Data realizării PIP: 01. X. 2019; Data revizuirii: 10. X. 2020; Data evaluării finale:

Prof. Gabriela Bernicu

Secvența ”Rezultatul exercițiului financiar”

Competențe specifice	Activități și intervenții	Perioada de intervenție	Observații/rezultate obținute
Înregistrarea corectă a operațiilor financiar-contabile utilizând formula contabilă	Enunțarea etapelor analizei contabile. Prezentarea sub formă tabelară a analizei contabile (coloane colorate).	2 săptămâni	Realizat/atins

Cunoașterea regulilor de funcționare a conturilor	Precizarea regulilor de funcționare a conturilor. Conturile de Activ – culoare roșie, conturile de pasiv – culoare albastră.	O săptămână	Realizat/atins
Formarea deprinderilor de execuție corectă a lucrărilor contabile aplicative	Rezolvarea problemelor pe caiete/la tablă. Munca independentă	O săptămână	Realizat/atins
Calcularea rezultatului exercițiului	Planșă – Profit ☺, Pierdere ☹ Formulele contabile – închiderea conturilor de cheltuieli și de venituri. V>C = profit ☺ C>V = pierdere ☹	O săptămână	Realizat/atins
Centrarea atenţiei în câmpul perceptiv vizual, auditiv, kinestezic	Diverse exerciţii pentru stimularea atenţiei auditive, vizuale, kinestezice Ex. „Priveşte atent”- centrarea atenţiei vizuale prin exerciţii de descriere a unei situaţii statice sau dinamice. Ex. de manipulare: „ Cum face?”, „Fă ca mine” Imitarea unor diverse gesturi : „Stai nemişcat”, „Execută după mine!”, „Facem curat”...”Facem ordine”	5 minute/ședință/oră	Trebuie consolidat.

PROIECT DIDACTIC

Dragomir Andreea Marina
Grădinița P.P. Nr.13, Târgoviște

NIVELUL I: 5 – 6 ani

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA ZILEI: „Așteptându-l pe Moș Nicolae”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată (ADP + ALA + ADE(DLC) + ADE(DOS)

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual

TIPUL ACTIVITĂŢII: Consolidare de cunostinte, priceperi si deprinderi

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:

1. **ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):**

Rutina: Întâlnirea de dimineaţă:

- Salutul, Prezenţa, Calendarul naturii;
- „Ce vrei să îți aducă Moș Nicolae?”

  Deprinderi de relaționare și atitudine pozitivă față de sine și față de ceilalți

Tranziţii:

- „Înviorarea” - joc cu text și cânt
- ”Mers pe urme de ghetuțe” – joc imitativ

2. **ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA):**

- **Construcţii**: „Căsuța Moșului Nicolae*”*
- **Manipulative:** „Ghetuțe pline cu cadouri”, „Cadouri de la Moș Nicolae”

  https://www.jspuzzles.com/gallery.php?lang=en&reqtype=album&album=32520&camefrom=mypage

  https://www.jspuzzles.com/gallery.php?lang=en&reqtype=album&album=32520&camefrom=mypage
- **Știință:** „Găsește perechea”

  https://learningapps.org/display?v=p88yot05520

- Joc de mișcare: „Dansează hopa-hopa” https://www.youtube.com/watch?v=K-qcXuT7TvE

- Joc liniştitor: „Observă schimbarea!”

3. **ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERENŢIALE (ADE):**

Domeniul Limbă şi Comunicare – Educarea limbajului:

- **„Învârte roata”** - joc didactic (silabe, cuvinte, propoziții) - activitatea se desfășoară sincron

  https://wordwall.net/resource/6815041/joc-didactic

Domeniul Om şi Societate – Activitate practică:

- **„Cizmulița moșului” –** confecție, activitatea se desfasoară asincron

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- Consolidarea depriderii de diferenţiere perceptiv-fonetică şi analitico-sintetică a propoziţiilor, cuvintelor, silabelor şi sunetelor în vederea pregătirii pentru însuşirea citirii şi scrierii;
- Consolidarea unor priceperi și deprinderi specifice de lucru (coasere, asamblare, îmbinare, lipire).

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: La sfârşitul activităţii, copiii vor fi capabili:

- să despartă cuvintele în silabe;
- să identifice numărul de silabe dintr-un cuvânt;
- să precizeze care este sunetul iniţial sau final al cuvântului pronunţat oral ;
- să coreleze numărul de silabe cu bătaia ritmică din palme (auditiv) sau cu podul palmei sub bărbie (tactil);
- să formuleze propoziții simple/dezvoltate cu cuvintele date ;
- să denumească materialele si instrumentele de lucru;
- să șnuruiască ghetuța, introducând șnurul prin fiecare din orificiile ghetuței;
- să asambleze materialele puse la dispoziție, exersand diferite abilitati manuale;
- să construiască prin alăturare și suprapunere modele din realitatea înconjurătoare (căsuța);
- să îmbine piesele de puzzle pentru a reconstitui întregul;

STRATEGII DIDACTICE:

a) **Metode / procedee / tehnici:** conversaţia, explicatia, demonstraţia, jocul, exerciţiul, activitatea practica;
b) **Mijloace de învăţământ:** calculator, fetru, nasturi, lipici, ață
c) **Forme de organizare:** frontal, individual.

MODALITĂŢI DE EVALUARE:

Continuă – formativă: prin observarea comportamentelor copiilor, analiza produselor activităţii şi corectarea răspunsurilor, prin întrebări, aprecieri verbale, îndrumări individuale, fotografii, acordarea stimulentelor.

DURATA: o zi

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie” MEN 2019
- „Jurnalul de evidenţă a activităţii şi prezenţei cadrului didactic din învăţământul preşcolar în grădinița de copii”, Editura Delta Cart Educaţional – Piteşti
- „Micul meşter” – caiet pentru activităţi practice (5 – 7 ani), Editura Aramis;
- „Laborator preşcolar” – ghid metodologic (ediția a II – a revizuită), Bucureşti 2002
- www.wordwall.com
- www.jspuzzles.com
- www.youtube.com
- learningApps.com

SCENARIUL ZILEI

Activitatea debutează cu ***Întâlnirea de dimineaţă***, în sistem on.line sincron.

Salutul se realizează prin *„Tehnica comunicării rotative”*, însoţită de salut şi numele colegului. Salutul porneşte de la educatoare şi se continuă la toţi copiii din grupă. Se va realiza ***Prezenţa***,fiecare copil spunându-şi numele şi observând ce copii lipsesc. La ***Calendarul naturii***, copiii vor fi întrebaţi, dacă au observat cum este vremea afară, în ce anotimp suntem, ce zi este şi în ce lună suntem. Iar în urma răspunsurilor primite se va completa calendarul cu jetoanele potrivite pentru: anotimp, starea vremii, ziua şi luna. ***Împărtăşirea cu ceilalţi***: tema de discuţie va fi *„Ce vrei să îţi aducă Moş Nicolae?”,* având ca scop dezvoltarea abilităţilor de comunicare. ***Tranziţii:*** ”Înviorarea” - joc cu text și cânt. ***Noutatea zilei:*** Captarea atenției se va realiza prin apariția ursulețului Ilieș care a venit de la Chișinău în vizită la noi și este tare curios cum lucrează copiii Grupei mari B.

ADE: DLC – Educarea limbajului

Activitatea de ***Educarea limbajului – „Sunete, silabe, cuvinte, propoziții” – joc didactic, se va desfășura sincron.*** Educatoarea va partaja ecranul astfel copiii vor avea acces la jocul didactic „Sunete, silabe, cuvinte, propoziții” de pe platforma wordwall.

Sarcina didactică:

- perceperea şi pronunţarea clară a silabelor, a grupurilor de silabe, a cuvintelor;
- identificarea sunetelor iniţiale sau finale ale unor cuvinte sugerate de imagini;
- alcatuirea de propozitii cu anumite cuvinte;

Elemente de joc: Surpriza, aplauzele. După realizarea **jocului de probă** se trece la **desfăşurarea propriu-zisă a jocului**. Educatoarea învârte roata, iar când aceasta se oprește, numește copilul care să rezolve sarcina didactica.
1. Denumește imaginea! Cu ce sunet începe cuvântul? 2. Alcătuiește o propozitie! 3. Desparte în silabe cuvântul IARNA! 4. Privește imaginea! Ce fac copiii?

Complicarea jocului, După ce copiii rezolvă sarcinile jocului didactic, se vor distra cu jocul „Deschide cutia” https://wordwall.net/resource/7498493/deschide-cutia. Copilul numit alege o cifră, iar educatoarea deschide cutia și citeste sarcina. Expunerea conţinutului va fi clară şi accesibilă copiilor, expresivă, pentru a menţine treaz interesul copiilor şi pentru a asigura motivaţia învăţării. Pe întregul parcurs al activităţii de educarea limbajului, se va urmări folosirea unui limbaj adecvat şi antrenarea a cât mai multor preşcolari să participe la jocul didactic. Activitățile pe centre se vor desfășura on-line în sistem asincron.

Jocuri şi activităţi didactice alese, Educatoarea va denumi materialele care nu au fost recunoscute de către copii şi va preciza rolul lor în realizarea temei propuse, le va explica şi demonstra cum vor folosi instrumentele de lucru pentru a realiza lucrări cât mai originale şi creative. Preşcolarii vor respecta sarcina de lucru, vor lucra îngrijit și vor finaliza lucrările. La centrul **Artă** se va desfăşura **ADE Domeniul Om şi Societate** – ***Activitate practică*** *„Cizmulița Mosului”*. Preşcolarii vor asambla cizmulița și o vor decora, folosind materiale puse la dispoziție de către educatoare. La centrul **Ştiinţă:** „Darurile Moșului” memo - găsește perechea. https://learningapps.org/display?v=p88yot05520. Accesând link-ul, copiii vor descoperi un joc educativ de memorie și asociere de imagini. La centrul **Construcţii:** *„Căsuța Moșului Nicolae””* - construire prin alăturare şi suprapunere, preşcolarii vor construi din cutii de pantofi pereţii căsuței. Se va explica și demonstra modul de lucru. La centrul **Matematică/Manipulative** vor avea de rezolvat puzzle „Ghetuțe pline cu cadouri”, „Cadouri de la Moș Nicolae” https://www.jspuzzles.com/puzzle.php?puzzle=739272&lang=en&size=4&cut=8&scale=3

https://www.jspuzzles.com/puzzle.php?puzzle=739271&lang=en&size=4&cut=8&scale=3 Accesând link-urile, copiii își vor alege ce puzzle să rezolve. Copiii vor fi atenţionaţi să respecte regulile de igienă și securitate personală. Se va executa cu întreaga grupă, câteva exerciţii pentru încălzirea muşchilor mâinii: bate vântul, zboară păsărelele, morişca înainte, morişca înapoi, plouă *pic-pic-pic*, scuturăm mânuţele. Ajutati de parinți, copiii vor realiza, pe rând, sarcinile propuse. La ora stabilita vom intra din nou on-line și fiecare copil va prezenta lucrările sale.

Tranziţia ”Mers pe urme de ghetuțe” – joc imitativ; **Joc de mișcare**: „Dansează hopa-hopa”

https://www.youtube.com/watch?v=K-qcXuT7TvE

Joc liniştitor: „Observă schimbarea!”

Se vor face aprecieri verbale asupra modului de desfășurare a întregii activități.

Plan de intervenţie individualizat
An şcolar 2019-2020

Prof. Inv. Primar Tabarcea Gabriela
Școala Gimnazială "Dr. Alexandru Șafran" Bacău

INFORMAŢII DE BAZĂ:

Elev cu cerințe educaționale speciale înscris în învățământul de masă

Învăţător: Tabarcea Gabriela

Numele elevului: M.R.I.

Data naşterii: 28.X.2008

Starea de sănătate: bună

Psihodiagnostic: DEFICIENTA MINTALA /NEUROPSIHIC

Certificat de Orientare Școlară și Profesională nr.117/15.07.2016

Recomandare: curriculum adaptat, profesor itinerant și de sprijin

Diagnosticul elevului: Din punct de vedere medical:grad de handicap MEDIU;

-Din punct de vedere psihopedagogic:intelect liminar,deficit de atenție,adaptareinferioară la cerințele programei școlare pentru clasa I.

Informaţii despre mediul familial: Raul este copilul cel mai mare al familiei,mai are un frate si o sora..

Informaţii generale

Elevul urmează cursurile şcolii la clasa a III-a. A frecventat grădiniţa, clasa pregatitoarec clasa I si clasa a II-a. Provine dintr-un mediu familial cu potenţial intelectual foarte scăzut. Părinţii, căsătoriţi legal, au în îngrijire trei copii. Tatăl se angajează ca muncitor sezonier, neavând un loc de muncă stabil, şi nici un fel de calificare. Beneficiază de ajutor social. Preocuparea pentru situaţia şcolară a fiicei lor este aproape nulă, acestuia i se asigură adăpost, hrană, îmbrăcăminte şi rechizitele necesare la şcoală. În colectivul clasei s-a integrat destul de greu, fiind o fire retrasă, necomunicativă. După trei ani, acum in clasa a II-a, se poate spune cănu intră în relaţie cu colegii, destul de timid încă. Lucrează singur ceea ce i se cere, acceptă şi spijin nu doar din partea învăţătoarei, ci şi a colegilor. În grup e dornic să deseneze, în rest activitatea de instruire e cu totul diferită de a celorlalţi. Progresele nu au fost spectaculoase.

Informaţii educaţionale

Comportament cognitiv

- Nu are formate deprinderi de citit-scris, recunoaşte o parte din litere, citeşte silabe din 2 litere, transcrie şi copiază dar nu are auz fonematic şi deprinderi de natură analitico-fonetică-sintetică în scrierea independentă. Aude sunetul iniţial în cuvinte des auzite. Reţine cu greutate unele litere (b, v, j, f, d, ş, ţ, z,h, â, î, ă, k), pe unele confundându-le (d cu t,b cu p, etc). Ştie să-şi scrie numele de familie. Formulează propoziţii cu dificultate, doar după modele sugerate.Exprimarea este nesigură, ca şi cum s-ar teme de propriile-i cuvinte. Nu povesteşte, nu comunică sentimente, păreri, capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă.
- Cunoaşte numeraţia 0-10, dar nu reţine cum se citesc numerele 10-30. Sistemul poziţional de formare a numerelor îi rămâne necunoscut. Numără crescător 0-30, cu sprijin, dar nu şi descrescător. Nu recunoaşte locul numărului într-un şir (vecini), nu face comparaţii. Rezolvă operaţii 0-10 doar cu material concret- de mânuit. Face calcule şi în concentrul 10-30 folosind calculul în scris (cu material concret). Nu prea înţelege cum e cu problemele, află însă la solicitare „ la un loc” sau „ câte mai rămân”. Încurcă semnele plus şi minus. Cunoaşte bancnotele şi monedele parţial, nu ştie să

aprecieze preţurile sau ce rest va primi, nu ştie unităţi de măsură, nu apreciază duratele, nu citeşte ceasul. Recunoaşte cercul, fără celelalte figuri geometrice.

- Este ancorat în prezent. Nu stabileşte relaţii temporale, nu plasează evenimente în timp, sau derularea pe o perioadă de două-trei zile. Pentru o zi, cunoaşte perioada de dimineaţă, după-amiază, dar nu orele.
- Nu este interesat de schimbările din jurul lui şi nu reţine cunoştinţe de natură ştiinţifică, ci doar ce se bazează pe propria-i experienţă şi atunci cu întrebări de orientare.

Relaţii sociale

Se manifestă fără reţinere doar în familie. La şcoală este retras, foarte rar intră în relaţie cu alţi copii. Comunică la nivel minim când lucrează în grup şi de obicei desenează sau ascultă pe alţii. Este acceptat de colectivul clasei, însă copiii nu il atrag în jocurile lor. Uneori intră în conflict cu câte un coleg, mai ales când i se reproşează că şi-a însuşit lucrul altuia. În general vine la şcoală curat îmbrăcat. Igiena corporală se face consecvent.

Părinţii colaborează cu şcoala, se interesează de situaţia copilului, nu-i acordă sprijin. Au grijă ca el să vină la şcoală aproape zilnic, îi asigură mâncare şi îmbrăcăminte, rechizite, ghiozdan.

Capacităţi, competenţe, abilităţ, puncte slabe, nevoi

- Dezvoltare fizică bună, coordonare a mişcărilor mai ample
- Nu are abilităţi de natură tehnologică
- Nu reţine decât cu material concret, prin reluări permanente
- Nu comunică cu uşurinţă în propoziţii
- Pronunţă bine, dar auzul fonematic nu e format
- Lucrează cu dificultate la matematică în concentrul 0-10, doar cu material concret.
- Nu face calcule orale
- Memoria şi atenţia sunt foarte scăzute
- Imaginaţia lipseşte, fiind ancorată în prezent
- Nu face corelaţii, lipsă de gândire logică
- Îi place să scrie- transcrie destul de corect
- După dictare nu scrie toate literele, chiar dacă le citeşte- nu reţine semnul grafic
- Îi e neclară scrierea cu iniţială mare (nume de persoane, început de propoziţie)
- Are nevoie de atenţie, din partea părinţilor, colegilor, a cadrului didactic
- Permanent are nevoie de sprijin

Obiective pe termen lung

1. Dezvoltarea abilităţilor de citit-scris prin utilizarea unor cuvinte uzuale, a textelor citite, cunoscute
2. Dezvoltarea abilităţilor de calcul matematic în concentrul 0-100 fără şi cu suport concret
3. Dezvoltarea abilităţilor de relaţionare şi a comportamentelor emoţionale
4. Dezvoltarea unor competenţe ale intelectului (memorare, gândire logică, stabilirea de relaţii cauză-efect)

Domenii de intervenţie recomandate pentru elevul M.R.I.

Domeniul cognitiv

Obiective pe termen scurt	Metode şi mijloace didactice	Perioaa de timp	Criterii de evaluare	Metode şi instr. de evaluare
Să identifice literele alfabetului (b, p, d, t, ş, ţ, z, v, h, j, x, y, g, f, ă, â, î) Să citească cuvinte din 2-3 silabe Să formuleze propoziţii simple Să identifice grupuri de litere (	• Exerciţii şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător • Să „ citească” imagini şi să depisteze sunetele iniţiale • Să identifice litere într-o ordine aleatorie • Să citească silabele după o analiză fonematică a acestora – realizarea sensului • Să stabilească nr de silabe dintr-un cuvânt • Să citească silabe din 3 litere • Să citească un cuvânt din 2 silabe • Să recunoască sunetele (literele) dintr-un cuvânt şi să-l citească • Să denumească obiectele din imagini (eleva nu cunoaşte foarte multe obiecte ce apar în imagini • Să formuleze propoziţii folosind cuvintele găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul • Să citească propoziţii simple • Să recunoască o propoziţie într-un text dat • Exerciţii de înţelegere a sensului propoziţiei (prin întrebări ajutătoare) • Să răspundă corect în propoziţii • Să exprime în cuvinte proprii păreri despre lucruri, fapte cunoscute • Exerciţii de depistare a grupurilor în cuvinte scrise • Exerciţii orale de dezvoltare a auzului fonematic şi de recunoaştere a legăturii între grupul scris şi sunetul respectiv • Exerciţii de citire a grupurilor • Exerciţii de citire a silabelor ce conţin grupuri	6 luni, cu prelungire după caz	Identifică şi recunoaşte literele Depistează sunetele iniţiale Diferenţiază literele mari de cele mici Recunoaşte sunetele într-o silabă Citeşte silabe din 2-3 litere Identifică literele/ sunetele dintr-un cuvânt Formulează propoziţii din 2-3 cuvinte observând imaginile Citeşte propoziţii din 2-3 cuvinte Recunoaşte în text propoziţiile (nr lor) Formulează, oral, propoziţii cu sens Răspunde în propoziţii Exprimă corect o părere Identifică în cuvinte date grupurile	Evaluarea orală va alterna cu cea scrisă, eleva transcrie şi copiază destul de corect. Pentru fixare se vor relua de mai multe ori anumite litere. Se vor folosi texte din abecedar, texte cunoscute deja, cu care eleva operează cu siguranţă. Aprecieri stimulative

ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi) Să scrie corect după dictare literele alfabetului şi grupurile de litere Să scrie numere în concentrul 0-100 Să efectueze operaţii 0-100 fără trecere peste ordin şi cu trecere peste ordin	• Exerciţii de citire a cuvintelor ce conţin aceste grupuri • Formulare de propoziţii ce conţin grupuri • Exerciţii de găsire a cuvintelor ce conţin grupuri de litere • Exerciţii de scriere (transcriere, copiere) a literelor şi grupurilor • Exerciţii de scriere a acestora după dictare • Exerciţii de scriere a unor silabe cu literele amintite şi a grupurilor de litere • Exerciţii de completare a unor silabe cu litere, grupuri • Exerciţii de scriere a unor cuvinte din 2-3 silabe, utilizând în mod preponderent metoda analitico-fonetică • Exerciţii de transcriere a cuvintelor • Exerciţii de scriere a denumirii unor obiecte familiare • Exerciţii de scriere a cuvintelor pe silabe • Formularea unor propoziţii cu cuvinte date şi scrierea acestora cu sprijin • Exerciţii de scriere a propoziţiilor respectând majuscula şi punctul • Exerciţii de scriere a propoziţiilor formulate oral • Exerciţii de citire a cuvintelor/ propoziţiilor scrise de elevă pentru formarea deprinderilor de autocorectare • Să scrie corect numele de persoane şi propriul nume • Să scrie corect, ordonat şi cât mai îngrijit • Să aşeze corect în pagina caietului (tip I • Să recunoască sistemul poziţional de scriere a numerelor formate din ZU • Să numere în ordine crescătoare • Să recunoască locul unui număr într-un şir(vecinii) • Să compare numere vecine		Face legătura între sunet şi grup Citeşte grupurile Citeşte silabe în care apar grupuri Citeşte cuvinte în care apar grupuri Transcrie grupuri şi litere Scrie după dictare Completează cuvinte cu litere, silabe şi propoziţia cu un cuvânt Transcrie selectiv după indicii date Scrie propoziţii simple cu spijin Cunoaşte şi aplică regulile de scriere a propoziţiei Scrie nume de persoane Scrie propriul nume (nume de familie, prenume, clasa) Citeşte numerele Numără crescător	Evaluare cu mai multe reveniri şi cu reactualizarea legăturii între grup şi sunet Evaluări scrise cu spijin, individuale Exerciţii de scriere după dictare, copieri şi transcrieri Probe scrise Aprecieri stimulative Evaluări orale,alternate cu cele scrise Evaluări curente formative

Să rezolve probleme cu o singură operaţie Să recunoască unităţi de măsură Să recunoască figurile geometrice Să denumească părţile componente ale corpului omenesc, al unui animal, ale unei plante Să diferenţieze corpuri Să enunţe zilele săptămânii, lunile anului şi anotimpurile Să deruleze experimente simple Să identifice efecte ale actv	• Să scrie numere dictate • Să descompună numere în zeci şi unităţi • Exerciţii de recunoaştere a semnelor +şi- • Să efectueze calcule orale • Să efectueze calcule în scris • Exerciţii de citire a operaţiilor cu numere • Să verbalizeze calculele • Să utilizeze corect materialul didactic (concret şi intuitiv) • Exerciţii de învăţare a tehnicii de calcul, folosind materialul didactic concret • Exerciţii de calcul în scris, scrierea rezultatelor parţiale • Rezolvare de probleme cu desen şi cu expunerea datelor de către învăţător • Recunoaşterea expresiilor ce induc operaţia • Rezolvare individuală a unor probleme desenate • Exerciţii de analiză a datelor problemei • Exerciţii de verbalizare a enunţiului unei probleme • Exerciţii de citire a enunţiului unei probleme • Exerciţii de scriere a unei probleme, a unui plan de rezolvare • Enumeră unităţile şi le recunoaşte utilitatea • Scrie unităţile • Exerciţii de învăţare a zilelor săptămânii • Exerciţii de învăţare a denumirii lunilor anului, anotimpurilor, a datei • Exerciţii de recunoaştere a pătratului, dreptunghiului, cercului , triunghiului , a elementelor spaţio-temporale • Exerciţii de denumire a părţilor propriului corp, pe mulaje, ale unei plante sau animal • Exerciţii de rec a acestora în desene sau imagini • Exerciţii de desenare a acestora • Exerciţii de exprimare a rolului fiecărei părţi componente		Compară şi numeşte vecinii Scrie numerele dictate Citeşte corect exerciţiile, fără a confunda + cu – Rezolvă operaţii cu sprijin Rezolvă cu sprijin o problemă practică Recunoaşte operaţia Rezolvă individual probleme desenate Exprimă enunţul şi exerciţiul prin care se rezolvă problema Scrie rezolvarea Denumeşte unităţile Scrie simbolurile Enumeră zilele săptămânii, lunile anului (nu în ordine), anotimpuri, date Denumeşte şi desenează figuri geometrice Foloseşte noţiuni spaţio-temporale	Probe scrise, fişe de lucru Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru Aprecieri stimulative Probleme desenate Probe orale şi scrise , alternativ Evaluări orale Probe scrise formative Evaluări orale şi practice Evaluări orale şi fişe de evaluare formativă Evaluări orale

omului asupra mediului	• Să stabilească relaţii între plante şi animale • Exerciţii de observare a corpurilor • Exerciţii de recunoaştere a corpurilor solide, lichide şi gazoase • Exerciţii de enumerare a anotimpurilor • Ex de identificare a anotimpurilor după caracteristici • Exerciţii de enumerare a zilelor săptămânii, a lunilor anului • Să observe trans din mediu • Să măsoare creşterea unei plante, să estimeze creşterea unui animal • Să facă exp simple, în grup • Să stabilească îmbrăcămintea adecvată unui anotimp • Să identifice condiţii de menţinere a unui corp sănătos • Stabilirea unor reguli de conduită corectă asupra mediului		(stânga, dreapta, faţă, etc) Denumeşte şi recunoaşte. Le desenează după model şi din imaginaţie Recunoaşte şi denumeşte corpuri Enumeră anotimpurile, zilele săptămânii, cu sprijin din partea învăţătorului	Evaluări orale Evaluări orale Act practică Act practică

Domeniul de intervenţie : *Socio-afectiv – emoţional*

Obiectivele	Metode şi mijloace didactice	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode şi instrumente de evaluare
Să colaboreze cu colegii în rezolvarea unor sarcini de grup Să participe la jocuri de echipă (la ora de educaţie fizică)	• Încadrarea elevei într-un grup de lucru (periodic) şi încredinţarea unor sarcini pe măsură • Exprimarea unei opinii, păreri asupra unor lucruri cunoscute elevei • Povestirea unor fapte, întâmplări personale • Să respecte voluntar regulile jocului • Să-şi aducă contribuţia la câştigarea unei întreceri, îndeplinirea unor sarcini		Desenează Colaborează, discută Povesteşte Se integrează în grupul de joacă	Activitate practică Evaluări orale Activităţi practice (sportive)

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Înv. primar Diana Filip
Școala Gimnazială nr. 43 Ferdinand, Constanța

- **INFORMAȚII DE BAZĂ:**

Numele elevului: M.S.

Data naşterii:

Clasa: I

Domiciliul:

Psihodiagnostic: Tulburare din spectrul autist, ADHD, dislalie polimorfă, intelect liminar

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia lui, cu mama și tata. Familia îi acordă atenţie privind activitatea şcolară, activitatea de recuperare, acționând cu dragoste și răbdare, colaborând cu toți factorii educaționali implicați în recuperarea copilului.

- **ECHIPA DE INTERVENȚIE:**

Numele cadrului didactic: prof. înv. primar FILIP DIANA

Consilier școlar: psiholog

Logoped:

Perioada P.I.P.: an școlar 2021 – 2022

- **INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:**
  - chestionare orale;
  - observaţii curente;
  - aplicaţii practice;
  - fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
  - proba de evaluare;
  - convorbire individuală şi în grup;
  - observaţia spontană şi dirijată.

- **OBIECTIVELE PROGRAMULUI:**

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvultarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;

- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

- **SCOPURILE PROGRAMULUI:**
  - Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
  - Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
  - Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
  - Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
  - Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
  - Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris în concentrul 0 - 10
  - Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
  - Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;
  - Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;

- **DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:**

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exerciţii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planse - fise de lucru - jocuri de constructie - plastilina - carti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exerciţii de gimnastica respiratorie, linguala; - exerciţii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exerciţii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- planse - fise de lucru - jocuri - carti
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exerciţii de autocunoastere; - exerciţii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii; - exerciţii pentru managementul emotiilor negative;	-fise de lucru -desene -minge antistres -joc de rol

	- convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea;	
- explicarea si formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet cand este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de invatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu si ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica invatator-elev, consilier-elev; - activitati ajutatoare	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel incat elevul sa isi faca temele, oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fete vesele

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

TURTIȚA-PROIECT DIDACTIC

Savu Eudochia
Liceul Tehnologic ,,Stefan Cel Mare,, Cajvana

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP) :

Întâlnirea de dimineaţă: ”Personajele ne spun să fii hărnicuț și bun!” - salutul, prezenţa, calendarul naturii, activitatea de grup, noutatea zilei

Rutine: Primirea copiilor/ micul dejun;

Suntem harnici! - exersarea unor deprinderi de ordine;

Deşi sunt mic, eu pot mai mult! - exersarea unor deprinderi igienico-sanitare;

Mă pregătesc pentru activități! - exersarea unor deprinderi de autoservire

Tranziții :- *Câte unul,câte doi,mergem toți în pas vioi;*

- *Cântecul turtiței*

ALA I : 1. Biblioteca : *Selectează peronajele din poveste;*

Colorează personajul preferat din poveste

* fișă de lucru,creioane colorate

Copilul cu deficiențe auditive(hipoacuzie ușoară spre medie) va juca jocul *Ghicește*

*****tablă magnetică, panou, jetoane magnetice cu imagini cu animale

2. Joc de rol : *Bucătarii pricepuți*

*șorturi,băsmăluțe,aluat,,mac,susan,jucării de bucătărie

3. Artă: *Ursul* – pictură

* pensule, foi, palate pentru vopsele, tempera

4.Știință :

Alege și grupează –animalele si puii lor;

Copilul cu deficiență de văz(ochelari cu dioptrii mari) :

***Animalele și hrana lor*(potrivire de jetoane mari);și**

***Animalele și hrana lor*-puzzle cu piese mărite**

* jetoane; jetoane mărite; puzzle cu piese mărite

DLC: - Educarea limbajului - *Turtița* – povestirea educatoarei

DOS:– Activitate practică : *Turtița și personajul preferat*- lipire

ALA II : Jocuri de mișcare :

Ștafeta ursuleților;

Vulpea și iepurașii;

Joc de mișcare cu text și cânt: *Ursul doarme*

Alte jocuri distractive

SCENARIUL ZILEI

Activitatea debutează cu întâlnirea de dimineață ,în cadrul căreia se respectă toate etapele specifice desfășurării acesteia : salutul, prezența, calendarul naturii, împărtășirea cu ceilalți, activitatea de grup și noutatea zilei. Se anunță tema și se trece la desfășurarea primei activități pe domenii experiențiale, DLC- « Turtița » povestea educatoarei. Se efectuează un scurt moment de tranziție și se trece la centrele de interes, unde copiii vor lucra sub îndrumarea educatoarei.După realizarea temelor propuse , copiii se vor întoarce la locul în care s-a desfășurat întâlnirea de dimineață, unde, prin vizionare ppt, se vor fixa conținuturile învățate. Printr-un scurt moment de tranziție, se va trece la măsuțe unde se va desfășura cea de-a II-a activitate pe domenii experiențiale , DOS- activitate practică-« Turtița și personajul preferat »-lipire. Activitățile liber alese II ,care vor încheia ziua,oferă copiilor prilejul de destindere .

Copiii sunt așezați în semicerc astfel încât fiecare să aibă contact vizual cu toți membrii grupei. În această parte a zilei la ’’ întâlnirea de dimineața’’, copiii se vor saluta între ei , se va face prezența, apoi se va completa calendarul naturii :„ce zi este?”, „cum este vremea afară?”, după care fiecare va împărtăși celorlalți care este animalul preferat.

Apoi intră în clasă o fetiță deghizată în vulpiță și recită următoarele versuri:

„M-aţi aşteptat? Iată, am sosit şi eu./Sunt vulpea cea vicleană şi şireată/Dacă aş putea aş păcăli şi lumea toată./ Stăteam în tufiş la pândă,/Costelivă şi flămândă,/m-am gândit că pentru masă

N-ar strica o turtă grasă...„

„Vulpița” îi roagă pe copii să asculte o poveste minunată despre cum a păcălit ea o turtiță .

După încheierea poveștii , Vulpița le transmite un mesaj educativ copiilor:

„Prin viclenie nimeni nu o să reuşească

Pe cineva să păcălească

Chiar dacă la început va reuşi,

Mai târziu, totul, se va descoperi!

Chiar el, se va împotmoli !

E adrevărat, copii !„

Tranziție :recitativ ritmic

ALA I:

1. La sectorul **Bibliotecă** vor selecta personajele din poveste și vor colora personajele preferate motivând alegerea făcută . Cu ajutorul meu vom formula chiar și propoziții scurte acolo unde imaginea permite.
   Copilul cu deficiențe auditive(hipoacuzie ușoară spre medie) va juca jocul *Ghicește*

2. La sectorul **Joc de rol** copiii își vor pune șorțulețe și bonete și vor realiza turtițe din aluat ; apoi le vor orna cu mac, susan sau alte semințe.

3.La sectorul **Artă** vor picta în contur ursuletul din poveste.

4.La sectorul **Știință** vor alege jetoane cu animale și puii lor și vor forma perechi. Copilul cu deficiență de văz(ochelari cu dioptrii mari) :Animalele și hrana lor(potrivire de jetoane mari);și Animalele și hrana lor-puzzle cu piese mărite

Tranziție: cântec

–DOS – Activitate practică:

La aceasta activitate copiii vor lipi pe foaie turtița si alte personaje din poveste .Dupa terminarea lucrărilor le vom așeza într-o expoziție și vom face „Turul galeriei”.

ALA II - Jocuri de mișcare:*Ștafeta ursuleților*;*Vulpea și iepurii*

Jocuri de mișcare cu text și cânt: *Ursul doarme*

Alte jocuri distractive

Finalitatea zilei

Evaluarea copiilor prin acordarea stimulentelor și discuții libere pe baza activităților desfășurate .

PROIECT DIDACTIC

DATA:

GRUPA: MIjlocie

TEMA ANUALĂ: *CÂND,CUM ȘI DE CE SE ÎNTĂMPLĂ?*

PROIECTUL:*LUMEA ANIMALELOR*

SUBTEMA : *Vulpea cea șireată*

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată : *Turtița*

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități liber alese (ALA 1)

TIPUL DE ACTIVITATE: transmitere și consolidare de cunoștințe

SCOPUL: Verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor despre animale;

Cultivarea comunicării libere dintre educatoare și copii și dintre copil și copil.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

- să participe la activități de grup, adaptându-și comportamentul propriu la cerințele acestuia;
- să coloreze(picteze) imagini;
- să citească imagini;
- să formeze perechi între animale și adăpostul/ hrana lor;
- să-și formeze deprinderi practice;
- să reconstituie imagini.
- să comunice verbal cu partenerii folosind expresii adecvate și corecte

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: explicația, conversația, instructajul verbal, observația,exercițiul,Turul galeriei

MIJLOACE :șorțulețe și bonete,aluat,planșete,jucării de bucătărie, piese de construcție, jetoane cu animale, acuarele,bețișoare, planșete, fișe de lucru,creioane colorate,șervețele;

FORME DE ORGANIZARE : frontal,individual

DURATA: 20-25 minute

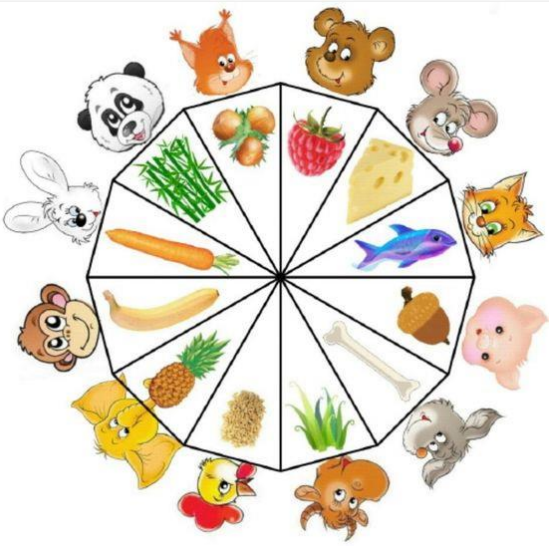
BIBLIOGRAFIE :

- *Curriculum pentru învăţământul preşcolar* – M.E.C.I., Bucureşti, 2008
- *Revista învăţământul preşcolar 1-2/2012*
- ****Activitatea integrată din grădiniţă*-2008
- Liliana Ezechil, Mihaela Păişi Lăzărescu - *Laborator preşcolar,* Ed. V & Integral

Evenimentul didactic	Conţinutul ştiinţific	Strategii didactice	Evaluare
1. CAPTAREA ATENŢIEI	Introducerea în activitate se va realiza printr-o scurtă expunere : „Copii, pentru că astăzi vrem să intrăm în lumea prietenilor noştri, animalele, v-am pregătit mai multe materiale din care voi o să realizaţi diferite lucrări.	Expunerea	Observarea comportamentului non-verbal.
2. ANUNŢAREA TEMEI ŞI A OBIECTIVELOR	Voi anunţa jocurile şi activităţile ce urmează a fi desfăşurate în fiecare centru de interes, invitând copiii să se îndrepte spre centrul care are ca însemn imaginea de pe ecusonul fiecăruia. Se reamintește copiilor comportamentul în cadrul acestor activități : se vorbește în șoaptă pentru a nu deranja pe alții; apreciem și protejăm construcțiile făcute de colegi, fiecare joc trebuie terminat, colaborăm la realizarea sarcinilor.	Conversaţia - explicaţia	Frontală Observarea
3.DIRIJAREA ÎNVĂŢĂRII	Copiii sunt orientaţi spre centrele de interes,apoi vor intui materialul didactic. La centrul **Artă** vor fi, **„Veveriţele pictoriţe”** la **bibliotecă** vor fi „**Iepuraşii isteţi”,** la **Joc de rol** vor fi **„Ursuleţii bucătari”** , iar la **Știință** vor fi **„Vulpiţele dibace”**. La centrul de interes **Bibliotecă** copiii vor citi imagini,vor sorta jetoane cu animale şi vor demonstra cunoștințele asimilate prin rezolvarea unor fișe de lucru. Cu copilul cu deficiențe auditive(hipoacuzie ușoară spre medie) voi juca jocul *Ghicește(un panou magnetic este împărțit în 24 de casete(12 libere, în 12 sunt imagini cu animale). Copilul alege un jeton, denumește imaginea, spune cum face animalul din imagine, apoi așează jetonul pe panou.)Anexa 1.* La sectorul **Artă** copiii vor realiza picturi cu bețișoare de ureche(pictură în contur) și își vor demonstra deprinderea formată. La centrul **Stiință** vor citi imagini, vor sorta jetoane despre animale şi vor rezolva sarcina – vor grupa jetoanele (fiecare animal cu hrana lui, fiecare animal cu adăpostul lui) . Copilul cu deficiență de văz(ochelari cu dioptrii mari) : Animalele și hrana lor (potrivire de jetoane mari);și Animalele și hrana lor-puzzle cu piese mărite La sectorul **Joc de rol** vor face turtițe din aluat și le vor decora după bunul plac. Pe tot parcursul activităţii se vor asigura condiţiile optime, se va urmări modul de relaţionare, de comunicare între parteneri dar și modul de lucru cu materialele puse la dispoziţie.	Explicaţia Demonstraţia Munca independentă Exerciţiul Exerciţiul Jocul Exerciţiul Munca independentă Jocul Exerciţiul Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	 Observarea sistematică Aprecierea modului de lucru Aprecierea modului de lucru Aprecierea modului de lucru Aprecierea modului de lucru

4.ASIGURAREA FEEDBACK-ULUI	Se cere copiilor să facă aprecieri şi autoaprecieri exprimând opinii referitoare la modul cum s-a lucrat, cum s-a comunicat , cum au colaborat şi la rezultatele pe care le-au obţinut.	Conversaţia Turul galeriei	Aprecieri verbale
5. EVALUARE	Voi face aprecieri stimulative referindu-mă la fiecare grup în parte şi voi nominaliza copii care s-au remarcat. Prin tranziţia „Merge ursul pe cărare”copiii părăsesc sala de grupă.	Observaţia	Aprecierea modului de lucru Analiza produselor activităţii.

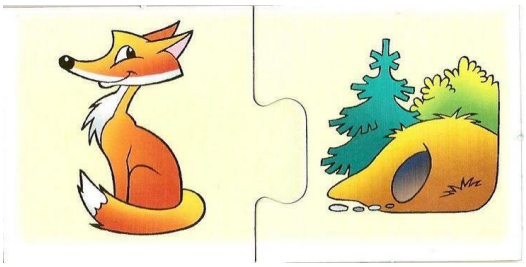
ANEXA 1

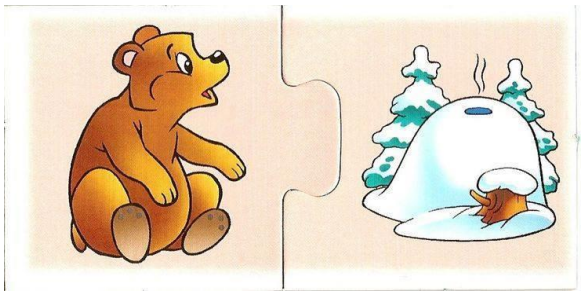

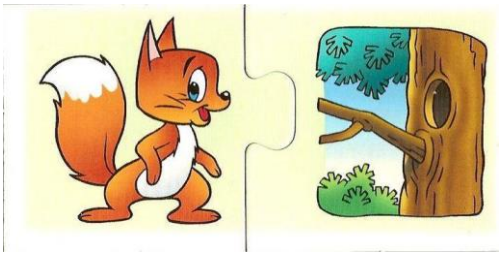

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZATĂ

Ungureanu Nastia
Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară Suceava

Disciplina**: Limba Francezã**

Profesor: Ungureanu Nastia

Clasa: a IX-a

Scoala: **Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară Suceava**

pentru elevul **……**

A. Domeniul de intervenţie: cognitiv.

Informaţii de bază:

Certificat medical: …….

Diagnostic: ……..

Părinţi: tata: ……. mama: ……..

Domiciliul: …….

- Dezvoltare psihosenzorială: ……

- Dezvoltare psihomotorie: …….

- Gândirea: ……..

- Memoria: ……

- Atenția: ……

- Vocabular .....

- Comunicare .....

- Capacitate de expresie: .....

- Citire si scriere:.....

- Stil de lucru : ……..

- Motivația : ……

Loc de desfăşurare: sala de clasă;

SEMESTRUL I

UNITATEA DE INVATARE	OR	CRITERII MINIMALE DE EVALUARE	METODE SI INSTRUMENTE DE EVALUARE
RÉVISION Évaluation des connaissances antérieures **Tema: La rentrée en forme** Domeniul personal: Viaţa personală (sănătate, sport) Relaţii interpersonale Universul adolescenţei (stil de viaţă, activităţi de timp liber) **Funcţii comunicative ale limbii** A-şi exprima opinia **Elemente de construcţie a comunicării** Articolul hotărât şi nehotărât Verbul – moduri şi timpuri: Modul indicativ: prezent, imperfect, perfect compus, mai mult ca perfect, viitor (identificare) Modul imperativ, timpul prezent	 1.1 1.2 1.4 2.2	Evaluare diferențiatã -se prezintă corect cu numele, vârsta și sexul -citește un text simplu în limba francezã -formulează propoziții simple și corecte în limba francezã -exerciții de transcriere/copiere în lanț sau selectivã a unor cuvinte/ expresii/ propoziții/ texte date. -exerciții de completare a unor texte cu cuvinte/ expresii/ fraze dintr-o listă datã. -exerciții de realizare a unei caracterizări după model dat -exerciții de asociere imagine-cuvânt -exerciții de recunoaștere a formelor verbale dintr-un text dat.	Observația sistematică Aprecierea pozitivă a fiecărui răspuns Fișe de lucru individuale Produse ale activității directe PERIOADA: ……..
Tema: Salut, les copains! Domeniul personal: Familia (membrii familiei) Universul adolescenţei (activităţi de timp liber) **Funcţii comunicative ale limbii** A se prezenta / a-şi prezenta colegii / mediul de lucru **Elemente de construcţie a comunicării** Cuvinte, sintagme corespunzând funcţiilor comunicative şi domeniilor tematice Adjectivul calificativ: acordul şi gradele de comparaţie Modul indicativ, timpul prezent	 1.1 1.3 2.2 3.1	-să încercuiască corect toate răspunsurile cerute -să realizeze corect minidialoguri în perechi -să completeze corect tabele cu informatii dintr-un text de dimensiuni medii citit -sa completeze corect toate propozitiile lacunare date exerciții de citire după model/repetare verbală a unor cuvinte din text -exerciții de transcriere a unor cuvinte indicate din vocabular -exerciții de alegere a unor răspunsuri corecte din itemi cu dublă intrare cu ajutorul unui model dat sau prin folosirea unui cod de culori (răspunsurile corecte sunt scrise într-o anumită culoare) -exerciții de sinonimie cu ajutorul imaginilor	Aprecierea pozitiva a fiecarui răspuns Fise de lucru individuale Produse ale activitatii PERIOADA : ……..
Tema: A chacun sa maison Domeniul personal: Viaţa personală (locuinţa) **Funcţii comunicative ale limbii** A situa obiecte în spaţiu	1.3 2.2 3.1	să încercuiască corect toate răspunsurile cerute -să realizeze corect minidialoguri în perechi -să completeze corect tabele cu informatii dintr-un text de dimensiuni medii citit -să completeze corect toate propozițiile lacunare date exerciții de citire după model/repetare verbală a unor cuvinte din text	Aprecierea pozitiva a fiecarui răspuns Fise de lucru individuale

A da / a cere informaţii practice despre obiecte, locuri **Elemente de construcţie a comunicării** Cuvinte, sintagme corespunzând funcţiilor comunicative şi domeniilor tematice Relaţii semantice (sinonime, antonime, omonime, familii de cuvinte) Pronumele personal subiect (forme accentuate şi neaccentuate) Modul indicativ, timpul perfect compus		-exerciții de transcriere a unor cuvinte indicate din vocabular -exerciții de alegere a unor răspunsuri corecte din itemi cu dublă intrare cu ajutorul unui model dat sau prin folosirea unui cod de culori (răspunsurile corecte sunt scrise într-o anumită culoare) -exerciții de sinonimie cu ajutorul imaginilor	Produse ale activitatii PERIOADA : …… …
Bilan	1.2 2.1 3.1 4.2	- să identifice corect toate propozițiile adevarate dintr-un text de dimensiuni medii -să realizeze scurte dialoguri în limba francezã cu suport verbal -să completeze corect un text lacunar simplu folosind cuvintele suport date -să completeze propoziții simple	Observatia sistematica Aprecierea pozitiva si incurajatoare a raspunsurilor date Fise de lucru Imagini PERIOADA : .....

SEMESTRUL AL II-LEA

UNITATEA DE INVATARE	OR	CRITERII MINIMALE DE EVALUARE	METODE SI INSTRUMENTE DE EVALUARE
Tema: Courir les magasins Domeniul personal: Viaţa personală (cumpărături, alimentaţie) **Funcţii comunicative ale limbii** A exprima cantitatea **Elemente de construcţie a comunicării** Cuvinte, sintagme corespunzând funcţiilor comunicative şi domeniilor tematice Adjectivul numeral cardinal Articolul partitiv**,** cazuri de substituire a articolului partitiv Pronumele adverbiale en şi y	1.1 2.2 3.2 3.3 4.1 4.3	-să încercuiască răspunsurile corecte la un text ascultat, de dimensiuni medii -să realizeze minidialoguri simple in perechi, folosind suport verbal si imagini -sa completze corect tabele cu informatii selectate din texte simple in limba francezã -sa completeze corect propozitii lacunare simple in limba francezã -exerciții de citire în ritm propriu a unor texte scurte/fragmente -exerciții de răspuns oral/scris la întrebări -exerciții de alegere a sensurilor unor cuvinte dupã model sau din răspunsuri cu alegere dublă - exerciții de alcătuire a unor enunțuri, după model, pentru a utiliza cuvinte, în diverse contexte - exerciții de recunoaştere a unor verbe	Observația sistematică Aprecieri pozitive ale răspunsurilor Imagini Fișe de lucru PERIOADA: ……..

Tema: Bonjour, La France! Domeniul public: Ţări, regiuni, oraşe – obiective turistice şi culturale **Funcţii comunicative ale limbii** A da / a cere informaţii practice despre locuri, acţiuni **Elemente de construcţie a comunicării** Cuvinte, sintagme corespunzând funcţiilor comunicative şi domeniilor tematice Pronumele relativ simplu Modul indicativ, timpul viitor	1.2 1.3 1.4 2.1 3.1	-sa aleaga correct raspunsurile despre un text simplu ascultat in limba francezã -sa lectureze corect pe roluri, texte simple de dimensiuni reduse -sa completeze corect un text lacunar simplu folosind cuvintele de sprijin date -sa realizeze scurte descrieri in limba francezã pornind de la întrebari simple - exerciții de citire în ritm propriu a unor cuvinte/propoziții/texte scurte -exerciții de completare de propoziții /răspunsuri lacunare -exerciții de descriere oralã a unor experiențe personale -exerciții de alcãtuire de propoziții/texte cu cuvinte date	Aprecierea pozitiva a raspunsurilor Fise de lucru Imagini Obersvatia sistematică PERIOADA: ……
Tema: Les fêtes en tête Domeniul educaţional şi cultural: Universul cultural francez (obiceiuri şi tradiţii) **Funcţii comunicative ale limbii** A exprima intenţia **Elemente de construcţie a comunicării** Cuvinte, sintagme corespunzând funcţiilor comunicative şi domeniilor tematice Adverbul: adverbe de mod, de cantitate, de timp, de loc, de afirmaţie şi de negaţie Modul indicativ: timpul imperfect şi mai mult ca perfect	1.1 2.2 3.2 4.2	-să bifeze corect răspunsurile la întrebări despre un text simplu, audiat în limba francezã -să realizeze minidialoguri corecte în perechi -să completeze corect tabele despre texte simple citite in limba francezã -să completeze corect propoziții simple lacunare în limba francezã -exerciții de citire în ritm propriu a unor cuvinte/propoziții/texte -exerciții de recunoaștere a personajelor după o imagine datã -exerciții de descriere preponderent oralã a elementelor şi trãsãturilor unor obiecte pe baza unor imagini -exerciții de recunoaștere/clasificare/grupare după un model dat	Observația sistematică Aprecierea pozitiva a răspunsurilor Incurajarea permanentă Fișe de lucru Imagini PERIOADA: ……
Tema: Mes passions, mes loisirs Domeniul personal: Universul adolescenţei (stiluri de viaţă, activităţi de timp liber) **Funcţii comunicative ale limbii** A exprima gusturi, preferinţe **Elemente de construcţie a comunicării** Cuvinte, sintagme corespunzând funcţiilor comunicative şi domeniilor tematice Modul condiţional, timpul prezent	1.1 1.4 2.1 3.2	-să aleaga raspunsul corect la întrebari simple despre un text audiat -să realizeze minidialoguri corecte -să completeze corect tabele cu informații cerute din texte simple citite în limba francezã -sa completeze corect propozitii lacunare simple -exerciții de transcriere/copiere în lanț sau selectivã a unor cuvinte/ expresii/ propoziții/ texte date. -exerciții de completare a unor texte cu cuvinte/ expresii/ fraze dintr-o listã datã. -exerciții de asociere imagine-cuvânt -exerciții de recunoaştere a formelor verbale dintr-un text dat.	Observația sistematică Fișe de lucru Aprecierea pozitiva a raspunsurilor PERIOADA: ……
Tema : **Croquer la vie à plein dents** Domeniul personal: Viaţa personală (sănătate, sport) Domeniul public: Aspecte din viaţa socială (locuri şi servicii publice)	1.1 1.2 2.2	- să bifeze corect răspunsurile la întrebări despre un text simplu, audiat în limba francezã -să realizeze minidialoguri corecte în perechi -să completeze corect tabele despre texte simple citite in limba francezã -să completeze corect propoziții simple lacunare în limba francezã	Observația sistematică Aprecieri pozitive ale răspunsurilor

Funcţii comunicative ale limbii A exprima acordul / dezacordul **Elemente de construcţie a comunicării** Relaţii semantice (sinonime, familii de cuvinte) Adjectivul posesiv Adjectivul demonstrativ Pronumele demonstrativ Prepoziţii şi conjuncţii	 3.2 4.2	-exerciții de citire în ritm propriu a unor cuvinte/propoziții/texte -exerciții de recunoaștere a personajelor după o imagine dată -exerciții de descriere preponderent orală a elementelor şi trăsăturilor unor obiecte pe baza unor imagini -exerciții de recunoaștere/clasificare/grupare după un model dat	Imagini Fișe de lucru PERIOADA: ……
Bilan Final		Evaluare diferențiată	Aprecierea pozitiva a fiecarui raspuns Produse ale activitati directe PERIOADA ……

Proiect de lecție
Educație ecologică

Fazakas Enikő
Profesor de limba și literatura maghiară,
Școala Gimnazială „Petőfi Sándor" - Târgu Secuiesc, jud. Covasna, România

Clasa: a V-a

Disciplina: Dirigenție

Tema: *Reducere, Reutilizare, Reciclare*

Timp alocat: 50 de minute

Competența specifică vizată:

1.2. Autoevaluarea stilului de viață sănătos în raport cu mediul de viaţă

3.1. Integrarea în programul zilnic a unor rutine privind autodisciplina și stilul de viață sănătos

Scopul urmărit este ca elevii:

- să înțeleagă conceptul de responsabilitate față de natură și de mediu înconjurător
- să identifice deșeurile valoroase prin reciclare sau refolosire
- să enumere cât mai multe gesturi practice pentru reducerea consumului
- să valorifice experiența lor de viață

Maniera de lucru: frontal, individual, în grupe

1. Captarea atenției - 5 minute

Temă: Schimbări climatice

Pe cine afectează aceste probleme? Cine le creează?

2. Introducerea temei - 5 minute

Schimbările climatice: din cauza acțiunilor umane, vremea devine extremă și incontrolabilă. Toate viețuitoarele de pe Pământ sunt afectate: plante, copaci, animale și oameni.

Care sunt urmările poluării?

Este important să fim responsabili, să găsim soluții și să le punem în practică pentru a ne proteja planeta. Este singura planetă pe care o avem.

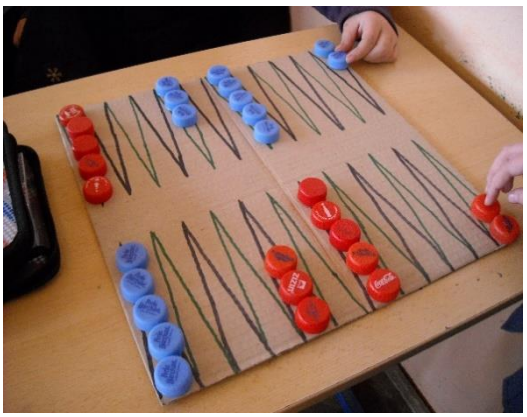
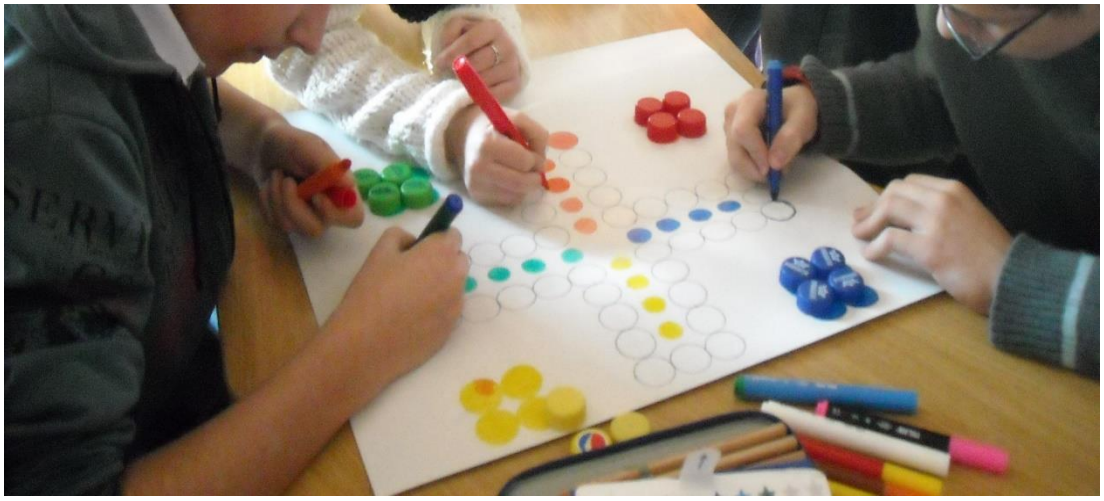
Gunoaie

Ce credeți că putem face? Despre ce soluții ați auzit deja? Cele trei R-uri (reducere, reutilizare, reciclare)

3. Dirijarea învățării: reducere, reutilizare, reciclare - 20 minute

- brainstorming

- **reducerea** gunoaiele: modalități de a produce mai puțin plastic
- să reducem ce cumpăram, să ne gândim bine înainte, dacă avem nevoie de acel lucru
- reducerea ambalajelor
- **să refolosești** înseamnă să iei ceva pe care l-ai arunca și să îl transformi în ceva folositor: să avem o sticlă de apă refolosibilă
- Cum putem fi creativi? (reciclare creative – activitate individual și în grup)

- în loc să aruncați lucrurile, de care nu mai aveți nevoie, puteți să le dăruiți sau donați, și astfel ele vor fi folosite și apreciate de altcineva în loc să ajungă la gunoi

- **reciclare**: multe dintre ambalajele pe care le aruncăm nu sunt gunoaie, ci deșeuri care pot fi valorizate, adică sunt o resursă. Deșeurile nu sunt gunoaie, ele se reciclează și sunt utile. (carton, hârtie, sticlă, PET-uri etc.) De ce anume este nevoie pentru ca aceste deșeuri valoroase să fie reciclate? - să le colectăm separat (*imagine*: coșuri de culori diferite culori pentru deșeurile reciclabile)

4. Fixarea cunoștințelor - 15 minute

- obiceiuri bune: Dacă toți am recicla, Pământul ar fi…? Dar dacă am reuși să nu mai producem gunoi?

Notați-vă toate deșeurile pe care le produceți într-o zi, apoi gândiți-vă la idei despre cum puteți să nu le mai produceți, folosindu-vă de cei 3R.

5. Evaluare - 5 minute

Profesorul face aprecieri generale şi individuale.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)
EDUCAȚIE MUZICALĂ

PROF. BULGĂRE MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CORESI”, TÂRGOVIȘTE

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): **XXXXXXXXXXXXXX**
- DATA NAŞTERII: XXXXXXXXX
- DOMICILIUL: XXXXXXXXXXX
- CLASA / GRUPA: **a VIII-a**
- ANUL ȘCOLAR: **2021-2022**
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat: XXXX/22.09.2020

DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - *deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):*

a)deficiențe/afectări:

- deficiență senzorială de auz; tulburare de limbaj

b)grad de handicap: ACCENTUAT (CH nr XX/14.07.2020)

c)tulburări/dificultăți de învățare:

- dislexo-disgrafie, discalculie

Conform certificatului COSP eliberat de CJRAE-DB, Nr.XXX/25.06.2020, valabil până la finalizarea nivelului de învățământ gimnazial

- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):
  - **profesor de educație muzicală, BULGĂRE MIHAELA**
  - **profesor de sprijin/ itinerant, XXXXX**
  - **diriginte, XXXX**
  - **tata, XXXXX**
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENȚIE: **EDUCAȚIE MUZICALĂ**
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):
  - **dezvoltarea competențelor minime la educație muzicală, care să-i permită elevei cu CES, să promoveze clasa a VIII-a ;**
  - **diminuarea tulburărilor specifice de învățare (discalculie și disgrafie)**
- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ:

1.1. Interpretarea vocal-instrumentală a unor lucrări în genuri diverse, controlând schimbările dinamice, agogice și de tempo;

1.3. Realizarea unor momente sincretice, ce combină limbajul muzical cu cel verbal, mișcarea scenică, elemente de decor și costume;

3.1. Aprecierea valorii creației și interpretării unei lucrări muzicale, din perspectiva elementelor de limbaj muzical și a celor de natură afectivă;

3.2. Explorarea contribuției muzicii la identitatea personală și de grup;

- DURATA planului de intervenţie personalizat: **8 săptămâni**
- Data elaborarii PIP**: 18 februarie 2022**
- Data revizuirii PIP: **09 aprilie 2022**

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT: ELEMENTE DE STRUCTURĂ MUZICALĂ

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE (COMPETENȚE SPECIFICE)	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	1.1. Interpretarea vocal-instrumentală a unor lucrări în genuri diverse, controlând schimbările dinamice, agogice și de tempo; 1.3. Realizarea unor momente sincretice, ce combină limbajul muzical cu cel verbal, mișcarea scenică, elemente de decor și costume;	**1. Elemente de structură formală (forma de rondo)** **- Audiția muzicală: *Francois Couperin, Forlande-Rondeau; Wolfgang Amadeus Mozart, Sonata pentru pian nr.16 în Do Major, partea a III-a.*** **- genul muzical, sursa sonoră, structura, caracterul, destinația socială, arhitecturi muzicale.**	**S1**	Se va ține cont de potențialul psiho-educațional al elevului. Se vor utiliza itemi cu grad minim de dificultate, cu cerințe clare, simplu formulate. - conversaţia, - explicaţia, - procedee de video-audiție muzicală activă, - prezentarea orală	**Săpt. I**	- Formulează cel puțin 3 răspunsuri pe baza audiției muzicale. - Exprimă 3 impresii create de audiției muzicală. - Realizează rezumatul textului , **cu sprijin CD/CDS**	evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea - teste de evaluare - aprecieri verbale - observația sistematică

2	1.1. Interpretarea vocal-instrumentală a unor lucrări în genuri diverse, controlând schimbările dinamice, agogice și de tempo; 1.3. Realizarea unor momente sincretice, ce combină limbajul muzical cu cel verbal, mișcarea scenică, elemente de decor și costume; 3.1. Aprecierea valorii creației și interpretării unei lucrări muzicale, din perspectiva elementelor de limbaj muzical și a celor de natură afectivă;	**2. Elemente de structură în genul concertului** Exerciţii de identificare şi de ilustrare a concertului **Audiția muzicală:** - Wolfgang Amadeus Mozart, ***Concertul pentru pian și orchestră nr.21***, partea a II-a; - Niccolo Paganini, ***Concertul pentru vioară și orchestră nr.2, partea a III-a, La campanella***	**S1**	- exerciţiul, - conversaţia, - explicaţia, procedee de video-audiție muzicală activă, - text suport, - prezentarea orală,	**Săpt. II**	- Identifică 3 elemente specifice concertului. - Identifică cel puțin 3 informaţii esenţiale şi de detaliu din fragmentele muzicale propuse.	evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea - teste de evaluare - aprecieri verbale - observația sistematică
3	1.3. Realizarea unor momente sincretice, ce combină limbajul muzical cu cel verbal, mișcarea scenică, elemente de decor și costume; 3.1. Aprecierea valorii creației și interpretării unei lucrări muzicale, din perspectiva elementelor de limbaj muzical și a celor de natură afectivă;	**3. Elemente de structură în genul simfoniei** -Exerciţii de identificare şi de ilustrare a simfoniei **Audiția muzicală:** - J. Haydn**, *Simfonia nr.94, Surpriza, partea a II-a;*** - George Enescu**, *Simfonia I, partea I.***	**S1**	- exerciţiul, - conversaţia, - explicaţia, procedee de video-audiție muzicală activă, - text suport, - prezentarea orală,	**Săpt. a III- a**	- Identifică 3 elemente specifice simfoniei. - Identifică cel puțin 3 informaţii esenţiale şi de detaliu din fragmentele muzicale propuse.	evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea - teste de evaluare; - aprecieri verbale - observația sistematică

	3.2. Explorarea contribuției muzicii la identitatea personală și de grup;						
4	1.1. Interpretarea vocal-instrumentală a unor lucrări în genuri diverse, controlând schimbările dinamice, agogice și de tempo; 1.3. Realizarea unor momente sincretice, ce combină limbajul muzical cu cel verbal, mișcarea scenică, elemente de decor și costume; 3.1. Aprecierea valorii creației și interpretării unei lucrări muzicale, din perspectiva elementelor de limbaj muzical și a celor de natură afectivă; 3.2. Explorarea contribuției muzicii la identitatea personală și de grup;	**4. Elemente de structură în genul operei** Exerciţii de identificare şi ilustrare a operei **Transformarea vorbirii directe în cânt vocal** Exerciții de identificare a structurii actelor, tablourilor, scenelor, ale genului muzical opera. Exerciții de identificare a elementelor componente ale operei: aria și recitativul, duetul și momentele de ansamblu. Exerciții de respirație, emisie vocală. **Audiția muzicală:** - Georges Bizet, ***Uvertura Operei Carmen;*** - Giuseppe Verdi, ***Uvertura operei Forța destinului;*** - Wolfgang Amadeus Mozart, ***Uvertura operei Nunta lui Figaro;*** - ***Recitativul Don Giovanni și Leporello din actul I, scena 2, opera Don Giovanni*** de Wolfgang Amadeus Mozart;	**S1**	-conversaţia, - explicaţia, -procedee de citire activă, - text suport, - prezentarea orală, - exercițiu de redactare - texte scurte pe teme familiare	**Săpt. a IV-a, a V-a, a VI-a, a VII-a**	- Identifică şi ilustrează 3 elemente ale operei - Creează un interviu. - Identifică 3 elemente specifice, conform cerinţelor. - Evaluează propria atitudine în comunicarea orală, în cel puțin 3 situații. - Identifică 3 situații de evitare a tracului comunicativ – **cu sprijin.**	evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea - teste de evaluare - evaluarea reciprocă - aprecieri verbale - observația sistematică

		- ***Aria Una voce poco fa*** din opera Bărbierul din Sevilla de Gioachino Rossini; - ***Aria Summertime*** din opera Porgy and Bess de George Gershwin; - ***Duetul La ci darem la mano*** din opera Don Giovanni de Wolfgang Amadeus Mozart; - ***Corul țigăncilor*** din opera Traviata de Giuseppe Verdi; - ***Corul mut din opera Madama Butterfly*** de Giacomo Puccini; - ***Corul sclavilor evrei din opera Nabucco*** de Giuseppe Verdi.					
5		**Recapitulare - Evaluare**	**S1**		**Săpt. a VIII- a**	Criteriile minimale de apreciere a progreselor elevului cu CES	Evaluare sumativă

Notă:
* Pentru fiecare obiectiv operațional se precizează modul de lucru pentru scenariul 1 (*S1 - față în față*) și scenariul 3 (*S3 - online*). Scenariul hibrid reiese din îmbinarea scenariilor enumerate anterior
*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea ***metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale***
** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea ***criteriilor minimale de apreciere a progreselor*** copiilor/ elevilor

PROIECT DICATIC

Prof, înv. primar ROTEA ANCA MARIA
Școala Gimnazială Nicolae Bălcescu Drăgășani-Vâlcea

DATA: **09.12.2021**

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: **SC. GIM. NICOLAE BALCESCU**

CLASA: a IV-a

***ÎNVĂŢĂTOARE*:** **ROTEA ANCA MARIA**

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și Științe

DISCIPLINA: Matematică

UNITATEA TEMATICĂ: „Înmulţirea numerelor naturale de la 0 la 1000 000 ”

SUBIECTUL LECȚIEI: Înmulţirea numerelor naturale de la 0 la 1000 000

TIPUL LECŢIEI: Consolidare

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

DISCIPLINE INTEGRATE: Limba și literature română

DURATA LECŢIEI: 50 min

SCOPUL LECȚIEI:

- ✓ Consolidarea cunștințelor despre operațiile matematice;
- ✓ Consolidarea tehnicilor de calcul scris și oral;
- ✓ Dezvoltarea capacității de rezovare a problemelor;
- ✓ Utilizarea corectă a terminologiei matematice.

COMPETENŢE SPECIFICE:

- ✓ Efectuarea de adunări și scăderi de numere naturale in concentrul 0-1000000.
- ✓ Efectuarea de înmulțiri de numere in concentrul 0-1000000 când factorii au cel mult trei cifre și de împărțiri la numere de o cifră sau de două cifre
- ✓ Utilizarea terminologiei specifice și a unor simboluri matematice în rezolvare de probleme și compunere de probleme cu raționamente diverse
- ✓ Oragnizarea datelor în tabele și reprezentarea lor grafică
- ✓ Rezolvarea de probleme cu operații aritmetice studiate în concentrul 0-1000000

COMPETENŢE INTEGRATE

- **Limba și literatura română:**
- ✓ Extragerea dintr-un text a unor elemente semnificative pentru a susţine o opinie referitoare la mesajul citit;
- ✓ Manifestarea interesului pentru scrierea creativă şi pentru redactarea de texte informative şi funcţionale.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

O1 – să răspundă la întrebări referitoare la terminologia matematică

O2 - să utilizeze un vocabular matematic adecvat (factori, produs, produs parţial) ;

O3 - să calculeze suma,diferența și produsul a două numere;

O4 - să efectueze operaţii de înmulţire a numerelor naturale mai mici sau egale cu 1000000;

O5 – să rezolve corect probleme cu două sau mai multe operaţii matematice de ordine diferite ;

O6 –să compună probleme după expresii matematice date

O7 –să respecte ordinea operațiilor din exercițiile date

O8 –să afle numărul neunoscut dintr-o egalitate

STRATEGIA DIDACTICĂ:

a) metode și procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, jocul didactic, cadranele;

b) mijloace de învăţământ: manualul de Matematică clasa a IV-a, Ed. Art, caiete, fişe de lucru, culegere de matematică clasa a IV-a ;

c) forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe;

d) forme şi tehnici de evaluare: evaluare orală, observare sistematică;

e) resurse temporare: 50 minute

f) resurse umane: 30 elevi

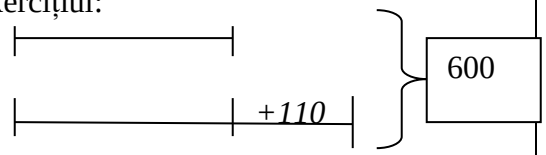
Bibliografie:

- *Mariana Mogoş*, Matematică clasa a IV-a, Ed. Art, 2014
- *Matematică. Programe şcolare clasele a IV-a*, MEC, Bucuresti, 2005,
- Matematică,culegere pentru clasa a IV-a,editura Ars Libri,2018.

Momentele lecţiei	***Obiective operaţionale***	***Desfăşurarea activităţii***	***Strategia didactică***			***Evaluare***
			Metode	*Mijloace*	*Forme de organizare*	
1.Moment organizatoric		Se asigură condiţiile optime pentru buna desfăşurare a lecţiei: aerisirea sălii de clasă, pregătirea materialului didactic.	Conversaţia		Activ. frontală	
2. Verificarea temei		Se verifica tema calitativ și cantitativ.	Conversația Exercitiul	Caietul de teme	Frontal Individual	
3. Reactualizarea cunoștințelor		Rezolvarea unor exerciţii de calcul mintal oral (Anexa 1). 1. Zece raţe-s pe cărare Câte aripi sunt ştii oare? Dar picioare? 2. Are Gelu o sută bile, De trei ori mai multe Sile. Câte bile ai tu, Sile? 3.Găinuşa Cotcodac Ziua face 4 ouă Iar noaptea face 2. O săptămână ea a aşteptat Şi s-a întrebat : Câte ouă am ouat? 4. Am mâncat 4 banane De 3 ori mai mult, bomboane. Mă gândesc cam supărat Câte bomboane-am mâncat?	Conversaţia		Activ. Frontal	Aprecieri verbale

		5. Dublul lui 44; 6.Triplul lui 25; 7.Produsul numerelor 9 si 5; 8.Câte degete sunt la 7 mâini? 9.Câte roţi au 3 maşini? Dar 11 maşini? 10.Aflaţi produsul numerelor 12 şi 5. 11. Aflaţi numărul de 3 ori mai mare decât 201	Conversația		Activ. frontală	Aprecieri verbale
4.Captarea atenției		Elevii vor avea de rezolvat o sarcină de lucru constând în descoperirea de cuvinte ce reprezintă terminologia specifică matematicii (anexa 2). Fiecare elev va primi o fișă cu un tabel ce are 20 de celule aranjate pe 4 linii și 5 coloane. Învățătoarea va citi rar câte o cerință, al cărei răspuns trebuie completat de către elevi în tabel, începând cu prima celulă de pe prima linie, urmând ca până la finalul tabelului completarea să se facă doar pe linii. Cine a completat o linie strigă linie. Jocul continuă asemănător până la ultima linie. Primul elev care a completat toate celulele tabelului va striga “Bingo!”,	Explicația Conversația	Jocul	Activ. Frontală	Observare sistematică

		apoi acesta va verifica răspunsurile colegilor, în funcție de coordonatele tabelului, acordându-le feedback colegilor.	Demonstrația		Activ. individua-lă	Aprecieri verbale
5. Anunţarea temei şi a obiectivelor		Astăzi, la ora de Matematică, vom lucra exerciții și probleme cu operații de înmulțire a numerelor naturale în concentrul 0 la 1000000. Se scrie titlul lecției pe tablă, iar elevii îl notează în caiete . Elevii vor rezolva exerciții de ordinul I si ordinul al II-lea, vor compune probleme și vor afla termenul necunoscut .	Conversaţia Exerciţiul Explicaţia	Tabla	Activ. frontală	Observarea sistematica
6. Dirijarea învăţării	**O1** **O2** **O3** **O4** **O5**	Anexa 3 1. Află diferența dintre suma numărului 27892 și 85069 și suma numerelor 42981 și 6002. 2. Află numărul necunoscut: a+4835=11328 b-5637=9563 3. Efectuează: 12x(204+124)=	Conversaţia Explicaţia Conversaţia	Fișă de lucru	Activ. frontală Activ. individua-lă Activ. frontală	Observare sistematică Aprecieri verbale Aprecieri verbale

	O6	8x(321-54)= 23x345-23x172= 9x(43+59)= 4. Calculați: 324x205= 147x230= 347x999= 5. Un număr este de opt ori mai mare decât altul, iar suma lor este 963. Care sunt cele două numere. 6. Compune o problemă după exercițiul: 	Explicaţia Demonstrația Conversaţia	Fişa	Activ. individuală	Observare sistematică Aprecieri verbale

7. Obţinerea performanţei		Împart clasa în patru grupe, fiecare echipă va primi câte o fișă cu 4 cadrane.În fiecare cadran vor avea câte o sarcină de rezolvat.Vor lucra în perechi. Elevii vor ieși la tablă(pe măsură ce termină rezolvările dintr-un cadran) și vor scrie rezolvările exercițiilor la tablă și în caiete. **1.** ***La produsul numerelor 2356 si 90 adunați suma lor.** ***Află numărul:** Cu 389 mai mare decât 753 Cu 389 mai mic decât 753 De 389 ori mai mare decât 753**.** ***2.Calculati în două moduri:*** *5 x (36+14) =* *(12+88) x 3 =* **3.** ***Comparaţi produsele :** 63 x 14 ..... 25 x 32	Conversaţia Explicaţia Exerciţiul	Fişe de lucru	Activ. pe grupe	Aprecieri verbale Aprecieri verbale

		24 x 12 …. 22 x15 ***Calculați respectând ordinea efectuării operațiilor:** 64 x 11-59-84 x 2= 4 x 28 x 20- (16x 4-50) x10 ***4.Un depozit a distribuit într-o zi 213 cutii cu câte 350 caiete de matematică fiecare cutie,345 cutii cu câte 415 caiete dictando fiecare cutie.Câte caiete de matematică și dictando s-au distribuit în acea zi ?*** (*Anexa 4)*	Metoda Cadranelor	Fişe de lucru Fişe de lucru	Activ. pe grupe	Aprecieri verbale Aprecieri verbale
8. Asigurarea retenţiei şi a transferului		Elevii au de rezolvat următoarele cerințe conform tabelului: a)Scrie două numre al căror produs este numărul de la (C, 4) b)Calculează triplul numărului scris la (A, 3). c)Calculează înmiitul numărului de la (D,3). d)Descoperă numărul care lipsește de pe poziția (D,2), știind că reprezintă produsul numerelor 183 și 107. *(Anexa 5)*	Conversaţia Explicația	Fișă de lucru	Activ. individuală	Aprecieri verbale

9. Încheierea lecţiei		Se fac aprecieri verbale asupra modului de participare la activitate și asupra modului de rezolvare a sarcinilor de lucru.	Conversaţia		Activ. frontală	Aprecieri verbale
10. Tema pentru acasă		Elevii vor avea ca sarcini de lucru pentru acasă să rezolve exercițiile 11, 16,17,18,19,20de la pagina 50 din culegere.	Conversația Explicația	Culegere		

ANEXA 1

09.12.2021

CALCUL ORAL

1. Zece raţe-s pe cărare
Câte aripi sunt ştii oare?
Dar picioare?

2. Are Gelu o sută bile,
De trei ori mai multe Sile.
Câte bile ai tu, Sile?

3.Găinuşa Cotcodac
Ziua face 4 ouă
Iar noaptea face 2.
O săptămână ea a aşteptat
Şi s-a întrebat :
Câte ouă am ouat?

4. Am mâncat 4 banane
De 3 ori mai mult, bomboane.
Mă gândesc cam supărat
Câte bomboane-am mâncat?

5. Dublul lui 44;

6.Triplul lui 25;

7.Produsul numerelor 9 si 5;

8.Câte degete sunt la 7 mâini?

9.Câte roţi au 3 maşini? Dar 11 maşini?

10.Aflaţi produsul numerelor 12 şi 5.

11. Aflaţi numărul de 3 ori mai mare decât 201

ANEXA 2

09.12.2021

JOC MATEMATIC

	A	B	C	D	E
1					
2					
3					
4					

1.Pentru a afla suma a două numere facem operația de…

2.Numerele care se înmulțesc se numesc…

3.Dacă înmulțim un număr cu 2 aflăm…...acelui număr.

4.Numerele care se adună se numesc…

5.Rezultatul împărțirii.

6.Rezultatul înmulțirii.

7.Numărul din care se scade se numește…

8.Numărul 52 este un număr…

9.Numărul la care se împarte se numește….

10.Pentru a afla diferența a două numere facem operația de…

11.Rezultatul operației de adunăre.

12.Operația prin care aflăm numărul de atâtea ori mai mare.

13.Numărul care se scade se numește…

14. Dacă înmulțim un număr cu 3 aflăm…...acelui număr.

15. Numărul 861 este un număr…

16. .Numărul pe care îl împărțim se numește….

17.Orice număr înmulțit cu zero ne dă…

18. Operația prin care aflăm de câte ori este mai mic un număr decât altul

19.Rezultatul operației de scădere.

20.Când înmulțim un număr cu 1 obținem….

ANEXA 3

FIȘĂ DE LUCRU

1. Află diferența dintre suma numărului 27892 și 85069 și suma numerelor 42981 și 6002.

2. Află numărul necunoscut:

   a+4835=11328

   b-5637=9563

3. Efectuează:

   12x(204+124)=

   8x(321-54)=

   23x345-23x172=

   9x(43+59)=

4. Calculați:

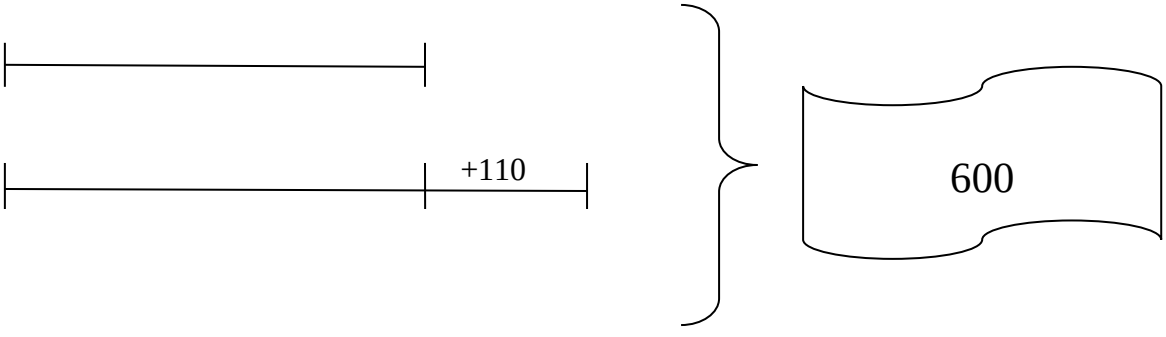
   324x205=

   147x230=

   347x999=

5. Un număr este de opt ori mai mare decât altul, iar suma lor este 963. Care sunt cele două numere?

6. Compune o problemă după exercițiul:

ANEXA 4

09.12.2021

METODA CADRANELOR

1.La produsul numerelor 2356 si 90 adunați suma lor. **Află numărul:** **Cu 389 mai mare decât 753** **Cu 389 mai mic decât 753** **De 389 ori mai mare decât 753.**	***2.Calculati , alegând modul dorit de rezolvare:*** ***5 x (36+14) =*** ***(12+88) x 3 =***
3.Comparaţi produsele : **63 x 14 ..... 25 x 32** **24 x 12 …. 22 x15** **Calculați respectând ordinea efectuării operațiilor:** **64 x 11-59-84 x 2=** **4 x 28 x 20- (16x 4-50) x10=**	***4.Un depozit a distribuit într-o zi 213 cutii cu câte 350 caiete de matematică fiecare cutie,345 cutii cu câte 415 caiete dictando fiecare cutie.Câte caiete de matematică și dictando s-au distribuit în acea zi ?***

ANEXA 5

09.12.2021

Observă tabelul și rezolvă cerințele:

a) Scrie două numere al căror produs este numărul de la (C,4).
b)Calculează triplul numărului scris la (A, 3).
c) Calculează înmiitul numărului de la (D, 3).
d) Descoperă numărul scris la poziția (D,2) știind că reprezintă produsul numerelor 183 și 107.
e) Formulează sarcini asemănătoare pentru a completa toate celulele tabelului. (Ex. Dublul numărului 1500 se află la poziția (B, 1)

5		5302			
4			3500		
3	856			817	
2			7400		
1		2x1500			6008
	A	B	C	D	E

PROIECT DE ACTIVITATE

Întocmit: Prof. Vasile Melania
Liceul „ Simion Stolnicu” Oraş Comarnic

DATA

SCOALA

PROPUNĂTOR: Prof. VASILE MELANIA

ELEV:

CLASA : a ..... –a

TIPUL ACTIVITĂŢII : de sprijin

TIMP: 45min.

TEMA : Unitati monetare

SCOPUL**:** -Formarea capacităţilor de utilizare a monedelor şi bancnotelor din sistemul monetar român.

OBIECTIVE DE REFERINŢA

4.1 Utilizarea unor instrumente si unitati de masura standardizate in situatii concrete, inclusiv pentru validarea unor transformari, selectarea si utilizarea instrumentelor si a unitatilor de masura adecvate.

OBIECTIVE OPERATIONALE

O1: Sa recunoască monedele si bancnotele pana la 100 Ron (minim trei unitati de masura)

O2: Sa precizeze caracteristicile bancnotelor, observând simbolurile (minim doua bancnote)

O3 Sa compare sume de bani compuse din monede si bancnote (minim trei exercitii)

O4: Sa rezolve exercitiile date folosind monede si bancnote (minim trei exercitii)

STRATEGII DIDACTICE:

- METODE ŞI PROCEDEE:
  - conversaţia, exerciţiul, exemplul, demonstratia, jocul
  - identificarea, ordonarea, combinarea, selecţia, asocierea, completarea, aprecierea.
- MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT:
  - material ilustrativ, jetoane cu bani, imagini, fişă de lucru, caiet
- FORME DE ACTIVITATE:
  - frontală, individuală, independentă.

Nr. crt.	ETAPE	OB. OP.	CONŢINUTURI / TIPURI DE EXERCIŢII	Timp	TEHNOLOGII DIDACTICE			EVALUARE
					FORMARE SI DEZVOLTARE			
					Metode şi procedee	Forme de activ.	Mijloace de înv.	
1.	Moment organizatoric		Pregătirea elevului pentru activitate.	1’		Frontal		
2.	Captarea atenţiei şi anunţarea temei	O1	Se citeste un proverb despre bani	1’			Material cu proverbe	
3.	Reactualizarea cunoştinţelor anterioare	O1 O2	Exerciţii de : - identificare monede - identificare bancnote; - analiza caracteristicilor monedelor si bancnotelor -selectie a caracteristicilor	5’	Conversaţia Exerciţiul Asociere Selectie Analiza Identificarea	Frontal Individual	Fisa de lucru1	Eval. orală
4.	Consolidarea aprofundarea şi completarea cunoştinţelor	O2 O3 O4	Exerciţii de : - adunare bancnote, monede - scadere bancnote, monede - analiza si sinteza a exercitiilor - selectie a datelor problemei	15’	Conversaţia Exerciţiul Comparare Selectie Analiza Sinteza	Individual Frontal	Creioane colorate Fişă de lucru 2	Autoevaluare Eval. orală
5.	Obţinerea performanţei	O3 O4	Exerciţii de: - selectare a bancnotelor cerute in exercitiu - analiza si completare a exercitiilor - analiza si sinteza a cerintelor date in problema	12’	Exerciţiul Selecţia Analiza Sinteza Comparare	Independent Individual Frontal	Fişă de lucru 3 Harta inimii	Eval. Orală Autoevaluare
6.	Asigurarea conexiunii inverse	O3 O4	Fişă de lucru: - comparare sume de bani - analiza a sumei de bani si cerinta data - rezolvare de exercitii - completare a unei liste cu cumparaturi	10’	Exerciţiul Analiza Sinteza Completarea	Independent Individual Frontal	Fişă de lucru evaluare	Eval. scrisă Autoevaluare
7.	Aprecierea şi evaluarea activităţii		Aprecierea activităţii elevului, încurajare.	1’	Aprecierea Autoaprec.	Frontal		Eval. orală

Fisa 1

1.Compara sumele de bani de mai jos:

35 Ron……..33 Ron
40 Ron.....41 Ron
59 Ron.....69Ron

12,5 Ron……12,7 Ron
68,5Ron.....60,8 Ron
88,5Ron.....86,5 Ron

2. Efectueaza calculele:

a) 62 + 38 =
b) 45 + 47=
c) 28 + 47+ 18=

100 – 78 =
92 - 48=
72 – 37 + 15=

3.Mama s-a dus la supermarket și a cumpărat 3 kg zahăr a 4 lei kg , 2 pachete de unt a 6 lei pachetul și doi cozonaci a 10 lei cozonacul. Ce rest primește mama de la 50 de lei?(plan de rezolvare)

PROIECT DE ACTIVITATE

Întocmit: Prof. Peticilă Elena
Liceul „ Simion Stolnicu” Oraş Comarnic

DATA:

SCOALA

PROPUNĂTOR: Prof. ELENA PETICILĂ

ELEV:

CLASA : a-....-a

TIPUL ACTIVITĂŢII : de sprijin

TIMP: 45min.

TEMA : Anotimpurile

SCOPUL: *consolidarea cunoştinţelor referitoare la cele patru anotimpuri* ,înţelegerea fenomenelor naturii, a schimbarilor din natura.

OBIECTIVE DE REFERINŢĂ :

O 2.3. :Sa utilizeze simboluri si informatii referitoare la fenomenele observate in mediul inconjurator

O 2.1. : Sa selecteze elemente de lexic adecvate situatiilor de comunicare

OBIECTIVE OPERAŢIONALE :

O1 : Să denumeasca anotimpurile

O2 Să identifice lunile anului corespunzătoare fiecărui anotimp

O3 : Sa ordoneze cronologic evenimente specifice fiecarui anotimp

O4 Sa compare caracteristicile fiecarui anotimp

O5: Sa alcatuiasca enunturi corecte si clare despre fenomenele naturii si despre anotimpuri.

STRATEGII DIDACTICE:

- METODE ŞI PROCEDEE:
- conversaţia, exerciţiul, jocul, explicatia, observatia, planse, jetoane,creioane colorate
- identificarea, ordonarea, combinarea, selecţia, asocierea, completarea, aprecierea.
- MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT:
- material ilustrativ, fişă de lucru, markare, creioane colorate
- FORME DE ACTIVITATE:
- frontală, individuală, independentă.

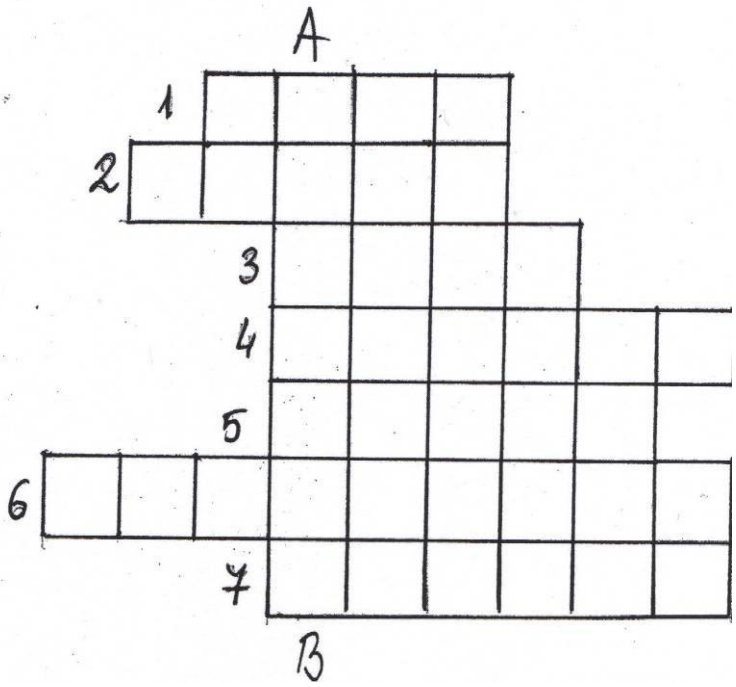
DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII DE SPRIJIN

Nr. crt.	ETAPE	OB. OP.	CONŢINUTURI / TIPURI DE EXERCIŢII	Timp	TEHNOLOGII DIDACTICE			
					FORMARE SI DEZVOLTARE			EVALUARE
					Metode şi procedee	Forme de activ.	Mijloace de înv.	
1.	Moment organizatoric		Pregătirea elevului pentru activitate.	1’		Frontal		
2.	Captarea atenţiei şi anunţarea temei		- să completeze corect rebusul „Anotimp”;	1’			Fisa rebus	
3.	Reactualizarea cunoştinţelor anterioare	O1 O2 O3	Exerciţii de : - identificare anotimpuri - precizare a zilelor unei saptamani - ordonare luni in functie de anotimp - exercitii de scriere si utilizare a informatiilor privind fenomene din mediu	5’	Conversaţia Exerciţiul Analiza Sinteza Identificarea Ordonarea Selectia	Frontal Individual	Markare Fisa de lucru 1	Eval. orală
4.	Consolidarea aprofundarea şi completarea cunoştinţelor	O2 O3 O5	Exerciţii de : -clasificare a lunilor anului dupa numarul zilelor -sa ordoneze cronologic anumite imagini -completare zile saptamana -sa compare transformarile care au loc in natura tinand cont de anotimpuri	15’	Conversaţia Exerciţiul Ordonarea Comparare Clasificarea Completare	Individual Frontal	Creioane colorate Caietul Fişă de lucru 2	Autoevaluare Eval. orală
5.	Obţinerea performanţei	O2 O4	Exerciţii de: - asociere imagine –anotimp - selectie a lunilor anului pe anotimpuri - analiza caracteristicilor fiecarui anotimp - formulare si scriere corecta a propozitiilor despre anotimp	12’	Exerciţiul Selecţia Analiza Sinteza Asocierea	Independent Individual Frontal	imagini Fişă de lucru 3	Eval. Orală Autoevaluare
6.	Asigurarea conexiunii inverse	O2 O6 O1	Fişă de lucru: - exercitii de asociere a anotimpurilor dupa cerinte date - analiza fenomenelor din natura -exercitii de selectie -exercitii de completare propozitii lacunare -deseneaza copacul alcatuind tabloul anotimpurilor	10’	Asocierea Analiza Sinteza Completare Exerciţiul Jocul	Independent Individual Frontal	Fişă de lucru calendar	Eval. scrisă Autoevaluare
7.	Aprecierea şi evaluarea activităţii		Aprecierea activităţii elevului, încurajare, vizualizarea activitatii pe foaia de flip-chart	1’	Aprecierea Autoaprec.	Frontal		Eval. orală

Anexa 1

REBUS

1. Timpul cel mai călduros;
2. Alunecă pe derdeluș;
3. Zăpadă;
4. Vremea roadelor bogate;
5. Vremea fulgilor de nea;
6. Timpul ghioceilor;
7. Când apare, ne trebuie umbrelă.

Dacă rezolvaţi corect, veti descoperi pe verticală, de la A la B, titlul lecţiei noastre!

CENTRUL DE RESURSE EDUCATIONALE

Anotimpurile

Un an are patru……

……	……	……	……
Lunile primăverii sunt: …… …… …… ……	Lunile verii sunt: …… …… …… ……	Lunile toamnei sunt: …… …… …… ……	Lunile iernii sunt: …… …… …… ……
Caracteristici Se întorc…… din țarile calde. Copacii…… şi plantele încep să …… Zilele se …… şi devin mai …… Natura …… La viață.	**Caracteristici** ……este cel mai cald anotimp. Zilele sunt mai lungi decât …… Florile pomilor s-au transformat în ……, iar spicele de …… s-au …… Elevii sunt în ……	**Caracteristici** Pleacă…… călătoare. Cad…… copacilor. Vremea începe să se ……şi plouă. Zilele încep să fie mai mici decât…… Elevii încep……	**Caracteristici** Este foarte…… şi ninge. ……e mai scurtă decât noaptea. Peste tot se aşterne …… …… stau în adăpostul lor.
Sărbători 8 Martie -…… …… 8 Aprilie - …… Învierea lui Hristos…… ……	**Sărbători** 1 Iunie - …… ……	**Sărbători** 8 septembrie - …… …… 8 noiembrie- …… ……	**Sărbători** 1 Decembrie - …… …… 25 Decembrie -…… …… 31 Decembrie- ……

FIȘĂ DE LUCRU, CLASA A IX-A
PROGRESII

Camelia Apostoae

1. Stabiliți daca următoarele șiruri sunt progresii aritmetice sau geometrice, scriind în căsuța alăturată PA sau PG
   a) 1, 2, 3, 4, ...
   b) 1,2,4,8,16,....
   c) 3,5,7,9,11,.....
   d) 3,9,27,81,...
2. Completați spațiile punctate astfel încât să obțineți o progresie aritmetică
   a) 4, ... ,14, 19, ... , ...
   b) 5, 8, ... , ...
3. Completați spațiile punctate astfel încât să obțineți o progresie geometrica
   a) 2, 6, ... , ...
   b) 5, ... ,20, ...
4. Calculați suma S=1+3+5+7+...+15 în două moduri.
5. Bunicul are 5 nepoți, cel mic are 2 ani, urmatorul are 4 ani, urmatorul 8 ani, urmatorul 16 ani iar cel mai mare are 32 de ani.
   a) Stabiliți ce regulă urmează șirul vârstelor celor cinci nepoți
   b) Calcutați suma vârstelor tuturor nepoților după un an.

PROIECT DIDACTIC

Farkas Maria Rodica

Data:

Clasa: II

Scoala

Cadru didactic:

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe ale naturii

Disciplina: Matematică şi explorarea mediului

Unitatea de învăţare: Numerele naturale 0-10

Subiectul lecţiei: Adunarea şi scăderea numerelor naturale de la 0 la 10

Tipul lecţiei: fixare si consolidare de cunostinte

Scopul lectiei: Recapitularea, sistematizarea si consolidarea cunostintelor referitoare la adunarea si scaderea numerelor naturale in concentrul 0-10

Obiective operationale:

- O1 sa numere crescător si descrescător in concentrul 0-10
- O2 să identifice vecinii unui numar dat in concentrul 0-10
- O3 să asocieze cifra cu numarul corespunzător de elemente
- O4 să efectueze adunări si scăderi
- O5 să compuna probleme cu ajutorul imaginilor

Strategii didactice:

-metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, problematizarea, jocul didactic;

-mijloace de învăţământ: creioane colorate, imagini, laptop, tablete, (platforma de invatare Microsoft Teams), Google Meet

-forme de organizare: frontală, individuală;

-evaluare: observare sistematică, analiza produselor activităţii, aprecieri verbale.

Bibliografie:

- MECTS- Programa şcolară pentru disciplina Matematică şi explorarea mediului aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013;

- Gherguț, Alois; Frumos, Luciana; Gabriela, Raus, 2016, Educatia speciala-Ghid metodologic, Ed. Polirom, Iași;

-www.didactic.ro

ETAPELE LECŢIEI	OB OP	ACTIVITATEA ÎNVĂŢĂTORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR	METODE ŞI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT	FORME DE ORGANIZARE	EVALUARE
1. Moment organizatoric		Voi asigura condiţiile necesare pentru buna desfăşurare a lecţiei	Se pregătesc pentru oră.				
2. Captarea atenţiei	O1 O2 O4	Se va realiza cu ajutorul unei leu-marioneta care ii roaga pe copii sa vorbeasca cu el , sa se joace cu el pentru ca s-a simtit singur in vacanta. Si ii mai roaga sa il lase si pe el la ora de matematica. Leul este foarte uituc, de aceea le pune copiilor cateva intrebari: -Cine stie sa numere pana la la 10? -Vecinii numarului 3? -Stiti cât face 2+2? -Cum ma cheama pe mine? Fiindca a uitat cum il cheama, ii roaga pe copii sa ii puna un nume.	Copiii interactionea za cu leul. Copiii ii aleg un nume leului.	Conversatia Exercitiul	Mascota-leu	Frontală Individual Frontal	observare sistematică aprecieri verbale Observarea sistematica
3. Anunţarea temei şi a obiectivelor		Astazi la ora de matematica il vom ajuta pe leul nostru sa isi aduca aminte despre lucrurile pe care le-a invatat la scoala, asa ca ne vom juca cu numerele de 0 la 10.	Sunt atenţi.	conversaţia		frontală	

		Veti efectua adunari si scaderi, veti rezolva probleme dupa imagini.					
4.Dirijarea invatarii	O1 O2 O3 O4 O3 O4	-Cine stie sa numere pana la 10 sau chiar mai mult? - Eu spun un numar, voi bateti din palme de atatea ori cat indica numarul si scrieti cifra pe caiet. -Dar puteti sa imi spuneti cat face 4 +1? -Dar 4-1? In continuare voi partaja ecranul, voi intra pe aplicatia Whiteboard si invit copiii sa rezolve exerctiile de pe fisa. 1. Uneste cifra cu numarul corespunzator de lelemente. (Anexa 1) 2. Calculează: Adunari si scaderi in concentrul 0-10 (Anexa 2)	Copiii sunt atenti sa raspunda cerintelor. Vor numara si vor scrie numerele de la 1 la 10 pe caiete sau unii vor scrie cifrele pe care le cunosc. Calculul se va face mintal, dar daca le e mai usor vor efectua exercitiile pe caiet si apoi dau raspunsul. Copiii vor uni cifra cu numarul pe tabla alba a aplicatiei. Vor efectua operatiile de adunare si scadere la tabla sau pe caiet si vor da raspunsul.	Conversaţia exerciţiul explicaţia Conversaţia exerciţiul explicaţia Conversaţia exerciţiul explicaţia	Calculator, tablete, Imagini, fise de lucru expuse pe Whiteboard Aplicatie on line sau pe caiete	Frontală Individual	observare sistemati că
5.Obtinerea performanței	 O4 O5	Propun rezolvarea unor probleme dupa imagini. Îi incurajez pe copii sa se exprime in cuvintele potrivite. Erau 5 reni. Au mai venit inca 4 reni. Câți reni sun în total?	Alcatuiesc oral probleme dupa imaginile prezentate. Efectueaza operațiile pe caiete .	 exerciţiul explicaţia		Frontală individuala	observare sistemati că

		Erau 8 Moși Crăciuni. Au plecat 3. Câți Moși au rămas? Erau 6 globulețe. Fratele meu a mai adus inca 2. Câte globulețe sunt în total? (Anexa 3)		problematizarea	Planșe/imagini cu datele problemelor Whiteboard		analiza produselor
6. Încheierea activităţii		Voi face aprecieri generale asupra modului în care au răspuns si s-au comportat elevii. .	Sunt atenţi la învăţătoare.	Explicatia		frontală	aprecieri verbale

Anexa 1

1. Unește cifra cu numarul corespunzător de elemente:

5

7

8

9

6

Anexa 2
2.Calculeaza:

2 + 3 = **8 – 2 =**

6 + 2 = **4 – 4 =**

4 + 4 = **7 – 6 =**

Anexa 3
1. Completează casetele cu numerele potrivite, sugerate de imagine (se compun oral probleme, apoi se scrie rezolvarea):

□ + □ = □

□ − □ = □

□ + □ = □

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. înv. Preșcolar. Binciu Alina Teodora,
Grădinița cu Program Normal Băleni, Dâmbovița

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): T.A.C
- DATA NAŞTERII: 1X.04.2014
- DOMICILIUL: Băleni-Români, Com. Băleni, Jud. Dâmbovița, Str. Grigore Băleanu, Nr. 133
- GRUPA : mare ”Buburuzele”
- ANUL ȘCOLAR:2021-2022
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat:
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - *deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):* deficiență mintală, deficiență senzorială vizuală, ADHD, deficiență neuropsihică_-nr 574/ 19.11.2021

ECHIPA DE INTERVENȚIE(se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):

- Prof. înv. Preșcolar Binciu Alina Teodora,
- Director Prof. înv. Preșcolar Neaga Elena Liliana,
- Logoped Diaconu Gabriela,
- T.A. Alina-mama, T.N.A.- tatăl

DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE:

- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):
  -dezvoltarea potențialului cognitiv al preșcolarului în vederea integrării în grupul de copii și în activitățile specifice grădiniței.

- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ

- Dezvoltarea abilităților cognitive, de comunicare specific vârstei preșcolare;
- Creșterea nivelului de dezvoltare și coordonare motrică;
- Integrarea școlară și socială;
- Terapii afectiv-comportamentale;

- DURATA planului de intervenţie personalizat: semestrul al II-lea al anului școlar 2021-2022
- Data elaborarii PIP:februarie 2022
- Data revizuirii PIP:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ȘI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ȘI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	- să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt ;	-exerciții de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție; -jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt;	**S 1**	**Convorbire, Joc exercițiu: ”Repetă după mine!”**	Martie	- distinge și delimitează cuvintele în propoziții de două cuvinte, rostite clar de educatoare; - pronunță corect, cuvântul integral și pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul educatoarei;	Evaluare orală, discuții libere Observații directe Exercițiul Demonstrația Aprecieri stimulative
			S 3				
2	-să numere corect în ordine crescătoare în limitele 1-10.	-exerciții de numărare, exerciții cu material individual manipulativ	**S 1**	**Joc manipulativ: ”Coșul cu jucării”, Joc didactic: ”Pune în coșuleț … obiecte”**	Aprilie	-numără cu ajutor jucăriile din coș; -așază în coș, cu ajutor, numărul de obiecte specificat de educatoare;	Demonstrația Observația Jocul Manipularea de obiecte Exercițiul Aprecieri verbale Stimulente
			S 3				
3	-să trăiasca în relații cu cei din jur/ stări afective pozitive	-jocuri de relaționare, activități de tranziție, jocuri muzicale care vizează dezvoltarea socio-emoțională;	**S 1**	**Joc cu text și cânt: ”Ne jucăm în pădure”, ”Hora prieteniei”, ”Batistuța”**	Mai	-participă în cadrul jocurilor de grup cu ajutorul educatoarei; - relaționarea pozitivă cu ceilalți copii	Observație directă Demonstrația Exercițiul Aprecierea comportamentului ui
			S 3				
4	-să recunoască componentele spațiale și să	-exerciții și jocuri de mișcare ce vizează:	**S 1**	**Joc de mișcare: ”Vino la Iepuraș!”(orientare spațială),**	Iunie	-corectitudinea și rapiditatea reacțiilor la comenzi	Observarea comportamentului ui Exercițiul

	se orienteze adecvat.	a) direcția: înainte / înapoi, sus /jos, stânga / dreapta; b) distanța: aproape / departe; c) pozițiile față de obiecte: lângă, pe sub; -jocuri de căutare a unor obiecte;		**Joc de atenție: ”Unde este așezată floarea?” (poziții spațiale)**		-recunoașterea și denumirea unor poziții spațiale ale obiectelor.	Chestionarea orală pentru conștientiza-rea pozițiilor spațiale Aprecieri stimulative
			S 3				

BIBLIOGRAFIE:

1. Fartuşnic, C., - coord., ”*Strategii didactice imaginative pentru elevii cu ADHD*”, Ed. Didactica Publishing House, Bucureşti, 2008;

2. Gherguţ, A., - ”*Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie*” , Ed. Polirom, Iaşi,2008;

Proiect de activitate didactică

Bărnuțiu-Georgiu Luminița
Școala Gimnazială Ciurila

Aria curriculară: Limbă și comunicare
Profesor: Bărnuțiu-Georgiu Luminița
Locul: Școala Gimnazială Ciurila
Clasa: a V-a
Disciplina: Limba și literatura română
Unitatea de învățare: *Călătoresc prin basme*
Subiectul: *Zâna Munților* – basm cules de Petre Ispirescu
Tipul lecţiei: însușire de noi cunoștințe

Competențe generale:
2. Receptarea textului scris de diverse tipuri

Competențe specifice:
2.1. Identificarea informațiilor importante din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale

Conținuturi: Textul narativ literar
Strategii de comprehensiune: împărtășirea impresiilor de lectură

Strategii didactice:

- **Metode și procedee:** conversaţia, eseul de 5 minute, lectura predictivă, exprimarea opiniei, harta mentală;
- **Forme de organizare a activității:** activitate frontală;
- **Mijloace didactice :** tablă, marker, manual digital
- **Forme și strategii de evaluare:** observarea sistematică, aprecieri verbale pe tot parcursul lecţiei.

Bibliografie:

a) *** Programa şcolară. Limba şi literatura română, clasa a VII- a, OM Nr. 3393/2017;
b) Emanuela Ilie, *Didactica limbii şi literaturii române*, Editura Polirom, București, 2014;
c) F. Sânmihăian, S. Dobra, M. Halaszi, A. Davidoiu-Roman, H. Corcheș, Limba și literature română: clasa a V-a, Editura Art Klett, București, 2017.

Scenariul didactic

Etapele lecţiei/ Timp	Activitatea de predare-învăţare		Strategia didactică	Evaluare
	Activitatea profesorului	**Activitatea elevilor**		
Evocarea (8 minute)	Profesorul pregătește materialele necesare pentru lecție și face prezența. Profesorul le cere elevilor să scrie o întâmplare în care să apară următoarele personaje: zână, fiul împăratului, turturică, vânător, vrajă. Elevii au la dispoziție 5 minute. Profesorul le cere elevilor să citească compunerile	Elevii se pregătesc pentru oră. Elevii redactează compunerea.	Eseul de 5 minute Conversația euristică	Observarea sistematică Aprecieri verbale
Realizarea sensului (27 de minute)	Profesorul anunță tema lecției; notează data și titlul lecției pe tablă: *Zâna Munților* – basm cules de Petre Ispirescu Profesorul întreabă elevii dacă lor le plac poveștile/ basmele și le cere să își motiveze răspunsurile. Pe parcursul ascultării textului, profesorul oprește uneori lectura pentru a-i provoca pe elevi să anticipeze acțiunea. Se clarifică sensul cuvintelor necunoscute. Profesorul întreabă elevii care este personajul care le-a plăcut cel mai mult din textul ascultat și dacă acesta le amintește de un alt personaj dintr-un text literar sau dintr-un film Profesorul le cere elevilor să se gândească dacă textul *Zâna Munților* este apropiat sau nu de realitate și să își justifice răspunsul. Ulterior, profesorul	Elevii sunt atenți la profesor și își notează în caiete titlul lecției. Elevii răspund oral întrebărilor profesorului. Elevii acultă lectura basmului și fac predicții. Elevii răspund oral întrebărilor profesorului. Elevii răspund întrebărilor.	Conversația euristică Lectură predictivă	Observarea sistematică Aprecieri verbale

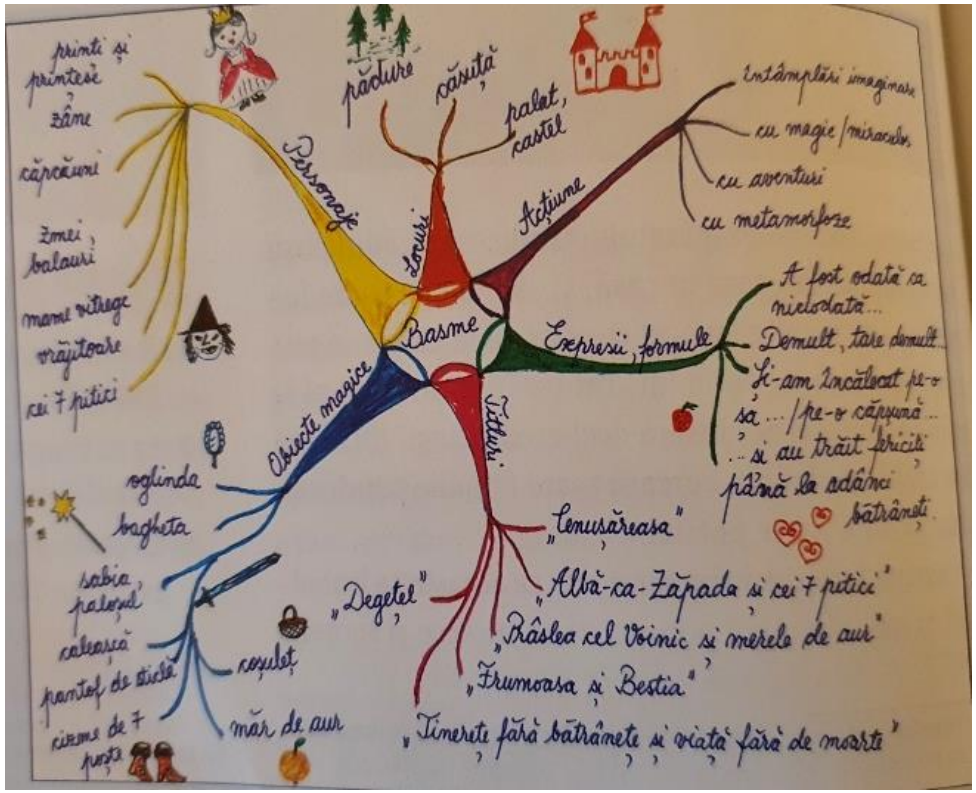
	dirijează discuția astfel încât elevii să își amintească trăsăturile textului narativ literar. Profesorul le solicită elevilor să identifice un obiect cu însușiri magice din text. Profesorul conduce discuția spre basm și împreună cu elevii notează definiția, trăsăturile basmului realizând o hartă mentală, colorată și presărată cu imagini astfel încât elevii să rețină cu ușurință informațiile.	Elevii își notează informațiile în caiete.	Harta mentală	Observarea sistematică
Reflecția (10 minute)	Pentru a verifica dacă și-au însușit cunoștințele, profesorul le propune elevilor să completeze harta mentală cu informații din alte basme citite. Profesorul le comunică elevilor tema și oferă explicațiile necesare. Elevii vor lucra în grupe cu trei membri. Vor redacta o compunere. Își vor imagina că au mers la farmacie și au cerut un medicament pentru calmarea unei dureri de măsea. Farmacistul le-a recomandat o licoare care, după ce au băut-o, pe lângă înlăturarea durerii, a avut și un alt efect: i-a ajutat să se transpună în lumea miraculoasă a basmului. În continuare, profesorul va face aprecieri verbale asupra modului în care s-a desfășurat lecția.	Elevii răspund solicitării profesorului. Elevii își notează tema.	Harta mentală Conversația	Aprecieri verbale

Oglinda tablei

Cuvinte: zână, fiul împăratului, turturică, vânător, vrajă → 5 minute.

<u>Zâna Munților</u>

cules de Petre Ispirescu

Proiect didactic adaptat pentru elevii cu cerințe educaționale speciale

Adaptarea curriculară pentru elevii cu CES se referă la:

I. Adaptarea conţinuturilor sub aspect cantitativ(al volumului de informaţii) şi calitativ (al proceselor cognitive implicate şi a vitezei de învăţare)

II. Adaptarea proceselor didactice (în funcţie de potenţialul de dezvoltare precum şi de învăţarea independentă a elevului)

În predare se pot adapta:

- mărimea şi gradul de dificultate a sarcinii(numărul şi tipul de sarcini)
- metodelor de predare(jocul didactic, învăţarea prin cooperare)
- timpul de lucru(va fi adaptat în funcţie de nevoile elevilor pentru rezolvarea unei sarcini)
- nivelul de sprijin(cu ajutorul profesorului de sprijin/itinerant elevii cu CES vor primi sprijin suplimentar)
- materialele didactice(se vor realiza materiale intuitive)

III. Adaptarea mediului de învăţare –fizic, psihologic, social(se va adapta aranjarea clasei, proiectarea mobilierului, materialul didactic,comportamentul în funcţie de tipul de deficienţă al elevului/elevilor integraţi în clasă)

IV. Adaptarea procesului de evaluare

Realizarea de proiecte, produse, activităţi practice în funcţie de potenţialul individual;

Se va pleca de la evaluarea iniţială individualizată.

În mediul incluziv, evaluarea iniţială este:

- direct legată de programe de învăţare pe care toţi elevii le urmează (cei cu şi cei fară CES);
- nevoia ca rezultatele evaluării iniţiale să fie în legătură cu obiectivele din curriculum;
- efectuată cu intenţia clară de a sprijini un elev într-o şcoală de masă – evaluare din perspectiva luării de decizii în procesul de predare.

În urma rezultatelor obţinute la evaluarea iniţială profesoruil/învăţătorul clasei va selecta obiectivele, conţinuturile şi activităţile de învăţare adecvate şi va întocmi planul de intervenţie personalizat.

Accentul se va pune pe evaluarea formativă care va urmări permanent progresul elevilor în funcţie de rezultatele obţinute la evaluarea iniţială.

Specialiştii în educaţia copiilor cu CES remarca progresul foarte mare, al celor integraţi în şcoala de masă, în domeniul socializării, comunicării şi a creşterii încrederii în sine.

PROIECT DIDACTIC

IFTIMIU NICOLETA
SCOALA: COLEGIUL ECONOMIC „ION GHICA" BACAU

Şcoala: Colegiul Economic “Ion Ghica”, Bacău

Cadrul didactic: Iftimiu Nicoleta

Clasa: a X-a

Obiectul: Limba și literatura română

Subiectul: Lucian Blaga, “Eu nu strivesc corola de minuni a lumii”

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Durata: 50 minute

Competențe specifice: 1.1., 1.3., 2.1., 2.2., 2.3.

Obiective operaționale:

a) Cognitive:

O1 – să citească expresiv textul literar;

O2 – să descifreze stările sufletești ale eului liric;

b) Formative:

O4 – să comenteze motive/teme moderniste;

O5 – să aplice în analiza textului cunoștințe de teorie literară;

O6 – să evidențieze la nivelul structurii elemente de compoziție ale lextului liric;

O7 – să coreleze continutul textului cu titlul.

c) Afective:

O8 – să își îmbogățească universul spiritual, manifestându-se activ.

Strategii didactice:

a) Metode și procedee:

- conversația;
- lectura;
- comentariul;
- analiza literară;
- lucrul în echipe;
- problematizarea;
- tehnica acrostihului.

b) Resurse:

- capacitățile receptive ale elevilor de clasa a X-a;
- spațiul de lucru: sala de clasă;
- timp de lucru: 50 de minute.

c) Mijloace:

- manualul;
- fișe de lucru;
- anexă cu trăsăturile modernismului.

Materiale bibliografice:

- *Limba și literatura română, manual pentru clasa a X-a*, Editura CORINT, București, 2008;
- Vistian Goia, *Didactica limbii și a literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002.

Momente	Timp	Conținuturi		Strategii			Evaluare
		Elevi cu nivel mediu și înalt	Elevi cu CES	Forme de organizare	Resurse materiale	Resurse procedurale	
0. Moment organizatoric	2’	Prezența, distribuirea materialelor, constituirea echipelor		Frontal			
1. Evocare O2 O4 O5 O6	10’	• Se va **capta atenția** cu ajutorul unui joc (tehnica acrostihului): se va cere elevilor să asocieze fiecărei litere din cuvântul *LUMINA* unui termen cu sens pozitiv (de exemplu L= libertate, U = uimire, M = miracol, I = iubire, inteligență, N = nemurire, A= armonie). • **Enunțarea obiectivelor**: Anticiparea (*bilețelele de intrare*). Se vor introduce obiectivele sub forma unor întrebări despre text, formulate de elevi pe baza cunoștințelor lor anterioare legate de texte aparținând genului liric (semnificația titlului, tema, motive literare, secvențe poetice, mesaj/idee poetică). Bilețelele cu întrebări vor fi lipite într-un copac desenat pe tablă. • Se **reactualizează cunoștințele** referitoare la modernism: trăsăturile modernismului, etape de creație în opera lui Lucian Blaga, volumul din care face parte textul, noțiunea de artă poetică.	• Vor completa într-o fișă, în interiorul petalelor unei flori, câte un cuvânt din câmpul semantic al frumosului. • Cu ajutorul unor itemi cu alegere dual vor reactualiza informații referitoare la încadrarea textului în volum și la anul apariției volumului.	Frontal Frontal Individual	Sticky notes Anexa cu trăsăturile moder-nismului	Tehnica acrostihului Conver-sația	Evaluare orală

Momente	Timp	Conținuturi		Strategii			Evaluare
		Elevi cu nivel mediu și înalt	Elevi cu CES	Forme de organizare	Resurse materiale	Resurse procedurale	
2. Realizarea sensului O1 O6 O4 O5	20’	• **Prezentarea optimă a conținutului** Se citește expresiv textul. Se împart fișele de lucru celor 4 grupe. Fiecare grupă primește câte o fișă. **Grupa 1** trebuie să: • citească textul; • identifice rima și măsura • noteze informațiile identificate în pătratul corespunzător grupei. **Grupa 2** trebuie să: • citească textul; • identifice câmpul semantic dominant și două figuri de stil diferite; • noteze informațiile identificate în pătratul corespunzător grupei.	• Citesc textul; • Subliniază cuvinte care fac perte din acelasi câmp semantic (pe care le pot asocia, intuitiv) • Alcătuiesc cel puțin două enunțuri în care să folosească câte două cuvinte întâlnite în text. • Comunică rezultatele activătății.	Frontal Pe grupe	Manual Fișe de lucru Manual	Lectură expresivă Analiză literară	Evaluare orală

Momente	Timp	Conținuturi		Strategii			Evaluare
		Elevi cu nivel mediu și înalt	Elevi cu CES	Forme de organizare	Resurse materiale	Resurse procedurale	
2. Realizarea sensului O1 O6 O4 O5 O8 O6		**Grupa 3** trebuie să: • citească textul; • identifice teme și motive literare prezente în text; • noteze informațiile identificate în pătratul corespunzător grupei. **Grupa 4** trebuie să: • citească textul; • identifice tipul de lirism pe baza prezenței/absenței mărcilor eului liric; • noteze informațiile identificate în pătratul corespunzător grupei. Se verifică rezultatele lucrului pe echipe. Se notează pe tablă concluzii, idei, opinii iar grupele își completează informațiile pe fișele de lucru.		Pe grupe Indivi-dual	Manual Caietele elevilor Fișele de lucru	Analiză literară Expunere Problema-tizarea	Evaluare orală
2. Realizarea sensului		• **Dirijarea învățării** Le voi preciza că textul poate fi împărțit în 3 secvențe poetice. Se citește fiecare secvență poetică. În pătratul situat în centru elevii vor reprezenta experiența lecturii printr-un desen, un cuvânt cheie, o idee. • **Obținerea performanței** Elevii vor selecta din text citate care să justifice încadrarea textului în seria artelor poetice moderne	Reprezintă experiența lecturii printr-un desen. Rezolvă sarcinile cu sprijin.	Pe grupe Indivi-dual	Manual Fișa de lucru Manual	Problema-tizare Problema-tizare	Evaluare orală

Momente	Timp	Conținuturi		Strategii			Evaluare
		Elevi cu nivel mediu și înalt	Elevi cu CES	Forme de organizare	Resurse materiale	Resurse procedurale	
3. Reflecție O2 O7 O8	15’	• **Feed-back** Eseul de cinci minute în care își vor exprima în scris opinia referitoare la ideea transmisă de text. • **Evaluare** Elevilor li se solicită să stabilească legătura dintre titlu și conținutul textului. • **Retenția** Elevii vor formula cunoștințele noi dobândite sub forma unor întrebări, notate pe bilețele, pe care le vor lipi într-un alt copac.	Introduc sintagme din text în enunțuri Realizează o hartă conceptuală în care reprezintă schematic cele două tipuri de cunoaștere: luciferică și paradisiacă. Rezolvă sarcinile cu sprijin.	Frontal Indivi-dual Indivi-dual	Caietele elevilor Sticky notes	Exerciții de redactare Problemati-zarea	Aprecieri verbale
O5	3’	• **Transferul** Se dă tema pentru acasă.					

Grupa 1 citiți textul, identificați tipul rimei și măsura versurilor și notați observațiile în pătratul numerotat cu cifra 1.

Grupa 1

Grupa 2

Grupa 3

Grupa 4

Grupa 2 citiți textul, identificați câmpul semantic dominant și două figuri de stil diferite și notați observațiile în pătratul numerotat cu cifra 2.

Grupa 1

Grupa 2

Grupa 3

Grupa 4

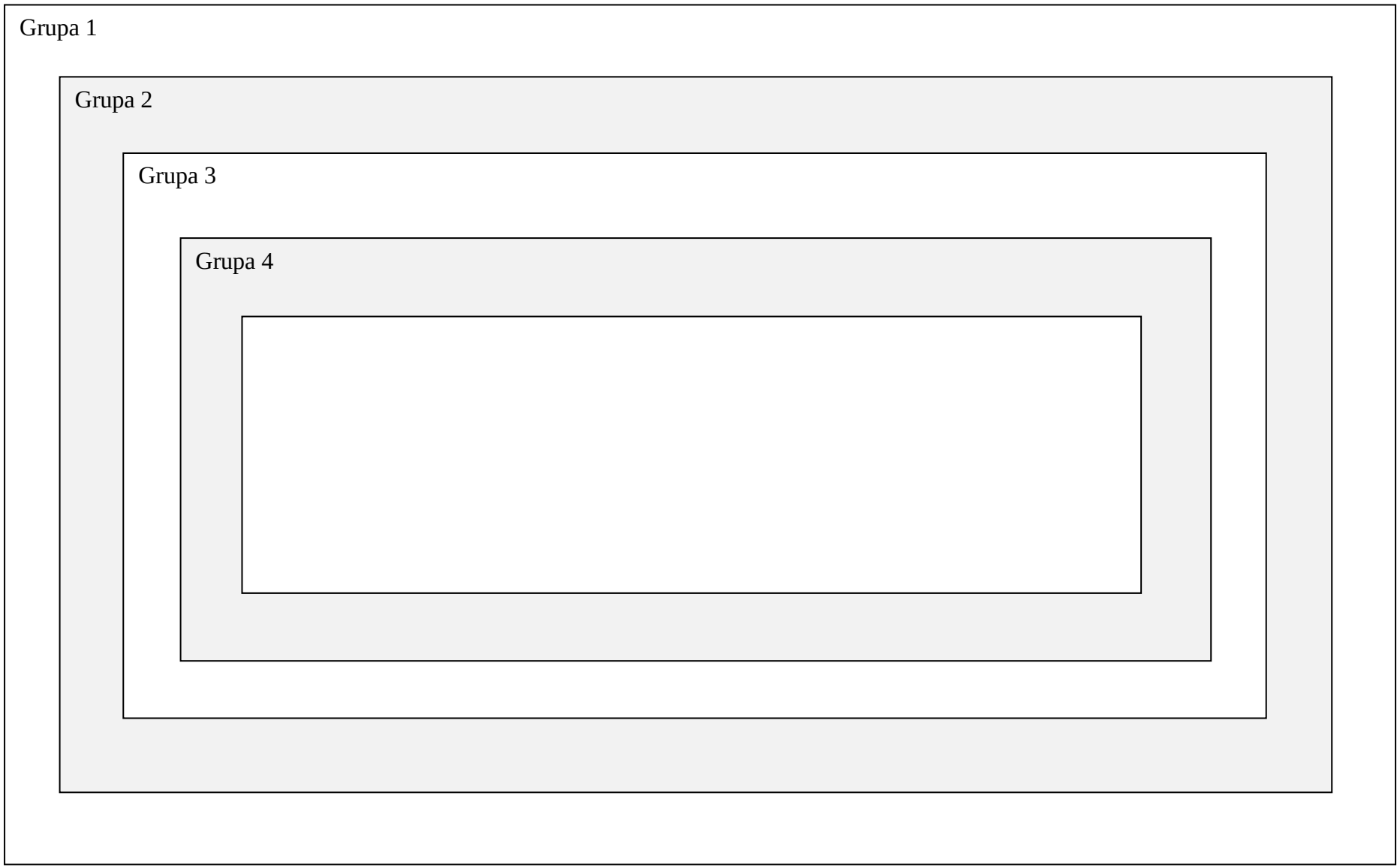
Grupa 3 citiți textul, identificați teme și motive literare și notați observațiile în pătratul numerotat cu cifra 3.

Grupa 1

Grupa 2

Grupa 3

Grupa 4

Grupa 1
Grupa 2
Grupa 3
Grupa 4

Trăsăturile modernismului:

- Negarea valorii poetice;
- Ruptura de trecut
- Refuzul ideii de perfecțiune;
- Revolta și libertatea de exprimare;
- Originalitatea, tendința de a șoca;
- Conflict între luciditatea conștiinței și spaimele necunoscutului;
- Luciditatea, efortul prin care gândirea cucerește adevărurile;
- Problematica conștiinței neliniștite;
- Exacerbare a sensibilității, a facultăților perceptive, vedere monstruasă;
- Drama tristeții metafizice, a omului problematic înstrăinat de tainele universului;
- Aspirația spre regăsirea echilibrului originar.

Trăsăturile modernismului:

- Ruptura de trecut
- Refuzul ideii de perfecțiune;
- Revolta și libertatea de exprimare;
- Originalitatea, tendința de a șoca;
- Conflict între luciditatea conștiinței și spaimele necunoscutului;
- Luciditatea, efortul prin care gândirea cucerește adevărurile;
- Problematica conștiinței neliniștite;
- Exacerbare a sensibilității, a facultăților perceptive, vedere monstruasă;
- Drama tristeții metafizice, a omului problematic înstrăinat de tainele universului;

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

BĂRBOI LUMINIȚA

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI :
- DATA NAŞTERII:
- DOMICILIUL:
- CLASA: a V-a
- ANUL ȘCOLAR: 2020-2021
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat_____

DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - *deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):* **542/27.11.2020**

- Deficiențe/afectări : Tulburare emoțională;
- dificultăţi de învăţare: dislexie, disgrafie, discalculie
- tulburări instrumentale (dislexo-disgrafie, discalculie);

Probleme de ordin psihologic: deficit de atenţie, percepţie slabă, imaginaţie săracă;

Probleme de ordin psihopedagogic:este greu adaptabil, s-a integrat greu în grupul clasei; în activităţile de învăţare în grup, nu-şi asumă responsabil sarcinile

- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: **Limba engleză, L2**
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat)
  - corectarea tulburărilor scris-cititului la ora de limba engleză;
  - formarea abilităţilor de intelegere a cuvintelor si mesajelor scrise;
  - activizarea si îmbogaţirea vocabularului cu cuvinte/expresii ;
  - formularea de mesaje scurte pe diverse teme;
  - consolidarea deprinderilor de efectuare a temelor pentru acasă ;
  - dezvoltarea sentimentului apartenenţei la grupul-clasă şi identificarea acestuia cu clasa, dovedind sociabilitate şi colaborare;
  - participarea elevului la activităţile şcolare şi extraşcolare de la nivelul clasei /şcolii prin sarcini adaptate nivelului său de dezvoltare;
  - declanşarea unui comportament participativ, în vederea integrării sale sociale.
- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ

  1.2. Recunoașterea unor repere spațiale;

  1.3. Identificarea unor aspecte culturale simple

  2.2. Participarea la dialoguri simple în context de necesitate imediată

  3.2. Identificarea semnificației globale a unui text simplu pe teme familiare

  4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg/prieten

  4.3. Participarea la proiecte de grup în care se elaborează, cu sprijin, mesaje scurte
- Data elaborarii PIP: 8 februarie – 31 martie 2021
- Data revizuirii PIP: 1 aprilie 2021

❖ **STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:**

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	-să producă enunțuri simple adecvate unor situații de comunicare; - să reacționeze verbal/nonverbal la un mesaj audiat;	**Me and the others** Vocabulary: days of the week, months Structures: What is your favourite day? It is … **Daily routines** Reading *The Flintstones*	**S1**		**2 ore** **8-12** **februarie**		
			S3	-folosirea de imagini ca să recunoască zilele săptămânii și lunile anului -pe baza unui text ascultat incercuie pe o fisa zilele sau lunile anului . -să mimeze diferite activități făcute zilnic, să deseneze.		-recunoaste cel putin 3 zile ale săptămânii sau luni ale anului -mimează trei sau patru activități făcute zilnic -desenează activități preferate în anumite zile ale săptămânii sau lunile anului	-evaluare orală -evaluarea prin desene -autoevaluare - exercițiu online liveworksheets
2	-să participe la dialoguri simple în contexte de necesitate imediată ; -să descrie o persoană din familie	**Family memebrs** Vocabular: mother, father, grandmother, grandfather, aunt, uncle. **Character adjectives:**	**S1**		**2 ore** **15-18** **februarie** **2 ore** **22- 26** **februarie**		
			S3	-repetarea corectă după model; -își corecteză pronunția și intonația -rezolvă ,cu ajutor, exerciţii de tip adevărat/ fals; -potriveste imagine – text;		-pronunță cuvintele corect dupa cel putin 2 repetări pentru fiecare cuvânt. -rezolvă exercitii dupa model	-fișe de feedback -evaluare orală

		funny, clever, silly, strong, rude, quiet, serious, polite, noisy, weak		-exercitii de copiere si transcriere		-potriveste cel putin patru imagini,	-exercițiu online- kahoot
3	-să participle la scurte interacțiuni simple; - să asocieze cuvinte referitoare la activități recreative cu imaginile corespunzătoare;	**Present Simple:** Affirmative form Structures: I go / he goes	**S1**		**4 ore** **1 - 5 martie** **8 – 12 martie**		
			S3	-Formularea unor enunţuri corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi gramatical (activități recreative); -Asocierea imaginilor cu cuvintele corespunzătoare;		-rezolvă exerciții dupa model - pronunță corect 4- 5 verbe la persoana a III-a, singular	- exercițiu online liveworksheets - evaluare orală -tema pentru acasă - exercitii de asociere cuvânt –imagine
			S1				
4	-să asocieze ocupațiile cu imaginile corespunzătoare -să inițieze dialoguri scurte pe tema aleasă - **jobs**	**Jobs** Vocabulary: teacher, doctor, driver, nurse, vet, pilot, mechanic, footballer, photographer Structures: What is your favourite job? It is ……	**S3**	-exercitii de potrivire a cuvantului cu imagineaa corepunzatoare -citirea unui text -alege din mai multe imagini, pe acelea care corespund cuvintelor din text	**2 ore** **15 – 19 martie**	- pronunță corect și reține cel puțin 4 cuvinte noi, pe tema aleasă - potrivește cel puțin trei imagini	-evaluare orală -evaluare scrisă online folosind liveworksheets -interevaluare

5 **6**	- să participle la interacțiuni simple -să participe la dialoguri simple în contexte de necesitate imediată ;	**Telling the time** Structures: What time is it? It is ……. Toate unitatile gramaticale si lexicale	**S3** **S3**	- exerciții de completare de proppoziții lacunare - întrebări structurate - jocul didactic - dialogul - explicația - exerciții de transcriere selectivă	**2 ore** **22 – 26 martie** **2 ore** **29 -31 martie**	- formularea unor enunțuri corecte, referitoare la timp -rezolvă exercitii după model	- Aprecierea pozitivă a răspunsurilor -evaluare orală -evaluare scrisă online folosind liveworksheets

Evaluarea periodică:

Realizari :

- Pronunţă corect cuvintele învățate;
- Citeste corect cuvintele întâlnite mai des;
- Precizează joburile preferate;
- Știe membrii familiei și câteva adjective;
- Identifică pe imagine cuvintele rostite de profesor;
- Rezolva exerciții cu ajutorul profesorului (i se explică cerința, i se traduc cuvintele necunoscute).

Dificultăți întâmpinate :

- Nu face diferenta între cuvântul pronunțat și cel scris;
- Trebuie să i se citească un cuvânt de către profesor, ca să poata identifica pe imagine;
- Uită un număr mare de cuvinte de la o zi la alta, deși în timpul orei le știe;
- Se plictisește relativ repede;
- Trebuie motivat emoțional.

Metode cu impact ridicat : - **pozitiv** : -jocul, cântecul, desenul, rebusul, exerciții online pe diverse platforme și site-uri, lauda, încurajarea, acordarea de ajutor

- **negativ** : -prea mult ajutor îl deranjează, deși are nevoie de el

- munca independentă, dictarea

Revizuirea programului de intervenţie educaţional- terapeutică (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice) : **Competentele nestructurate** vor fi reluate în PIP-ul următor în perioada **:**

Recomandări particulare :

- adaptarea programei de limba engleză la posibilităţile bio- psiho-sociale ale elevului cu CES**;**
- stimularea pozitivă a elevului;
- tratarea elevului ca o personalitate capabilă de progres gradat;
- adaptarea conţinuturilor curriculare în funcţie de evoluţia înregistrată;
- folosirea recompensei şi a aprecierilor pozitive pentru creşterea sentimentului de încredere, recunoaştere în grupul clasei;

Rolul şi modul de implicare a părţilor în program :

Notă:

* Pentru fiecare obiectiv operațional se precizează modul de lucru pentru scenariul 1 (*S1 - față în față*) și scenariul 3 (*S3 - online*). Scenariul hibrid reiese din îmbinarea scenariilor enumerate anterior

*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea ***metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale***

** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea ***criteriilor minimale de apreciere a progreselor*** copiilor/ elevilor

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

prof.înv.preşc.Albu Nicoleta

Grădinița cu Program Prelungit,,Căsuța Poveștilor”Betfia,jud.Bihor

Numele şi prenumele preşcolarului: P. D.
Domiciliul: Betfia, Judeţul Bihor
Unitatea şcolară: G P.P. “Căsuța Poveștilor”
Grupa : mare
Prof.înv.preşc.: Albu Nicoleta

Informaţii educaţionale:

În urma evaluării inițiale de către educatoarele de la grupă, s-a observat că preşcolarul P. D. prezintă tulburări de limbaj (dislalie polimorfă) şi necesită activităţi suplimentare de corectare a vorbirii.

Profesorul logoped, B. R., prin activitatea de intervenţie logopedică pe care o desfăşoară în unitatea noastră, în urma testării logopedice, a depistat şi identificat tulburări de limbaj şi comunicare la preşcolarul amintit şi a propus părinţilor terapie logopedică, precum şi consiliere logopedică în cadrul cabinetului din grădiniţă, spre corectare, recuperare, adaptare şi integrare şcolară şi socială.

Comportament cognitiv:

- copilul are reprezentări despre mediul înconjurator corespunzătoare vârstei şi capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este bogat, dar are tulburări de limbaj;
- operaţiile gândirii dezvoltate;
- atenţia este bine dezvoltată.

Comportament psihomotric:

- dezvoltare fizică corespunzătoare vârstei;
- cunoaşte schema corporală;
- are deprinderi de igienă personală şi colectivă bine formate.

Relaţii sociale:

- este politicos cu educatoarele şi personalul grădiniţei;
- este sociabil, colaborează cu colegii de grupă.

Domenii de intervenţie: Activităţi specifice învăţământului preşcolar

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR

Educarea limbajului

OBIECTIVE	TEMA ACTIVITĂŢII	MIJLOC DE REALIZARE
- Să emită sunete din natură, onomatopeele: „ham, ham, miau, piu, piu, cotcodac, clonc, groh, groh”;	*„Cine face aşa?”*	Joc-exerciţiu
- Să emită diferite onomatopee: cum face gâsca, raţa, şarpele, vântul, cucul, albina, ceasul deşteptător, locomotiva, ploaia;	*„Cum face?”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea pronunţiei prin redarea de onomatopee;	„ *Cum cântă?”* (vioara, toba, trompeta) Cântec: „Noi suntem muzicanţi voioşi”	Joc-exerciţiu cântec
- Exersarea pronunţiei prin utilizarea onomatopeelor: „pu-pu-pu, cri-cri-cri, ciirip-cirip, behehe, cot-cot-dac, cioc-cioc, mor-mor, ţup-ţup, bâz-bâz”	*„ Repetă după mine!”*	Joc-exerciţiu
- Emiterea unor cuvinte prin demonstraţie şi imitaţie: capră, ţânţar, şarpe, răţuşcă, rămurică, veveriţă.	*„Spune cum spun eu!”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea sunetului vibrant ”r”: rândunică, rămurică, rama, Rică, râu;	*„ Să rostim cuvinte cu sunetul R!”* Poezia: *„ Rică nu ştia să zică…”* *„ Am spus bine, n-am spus bine*”	Joc-exerciţiu Poezie
- Exersarea sunetului vibrant ”r”, sesizarea greşelilor în vorbire: laţă sau raţă, cleion sau creion, iepulaş sau iepuraş, male sau mare, gădiniţă sau grădiniţă;	*„ Zboară, zboară!”*	Joc-exerciţiu
- Exersarea prin imitaţie	*„ Şi cuvintelor le place să se joace!”, „ Şi cuvintelor le place să fie alintate”*	
- Exersarea diminutivelor, singularul / pluralul substantivelor.		Joc distractiv

- Exersarea antonimelor	*„ Dacă este ..., înseamnă că nu este...!”*	Joc-exerciţiu
- Construirea de propoziţii folosind denumirea obiectelor	*„ Ce este şi cum face?”*-	Joc-exerciţiu
- Descrierea unei imagini, unui obiect cunoscut sau necunoscut de copii	*„Spune ce vezi!”*	Joc-exerciţiu
- Pronunţarea unor construcţii monosilabice: ba-be-bi-bo-bu, ma-me-mi-mo-mu, za-ze-zi-zo-zu, ţa-ţe-ţi-ţo-ţu, ram-tam-tim, dim-don-dum	*„Rosteşte după mine!”*	Joc-exerciţiu Joc-exerciţiu
- Dezlegarea de ghicitori pe diferite teme;	*„ Cine-i atent şi gândeşte, repede ghiceşte!”*-	
- Despărţirea unor cuvinte în silabe, apoi reunirea silabelor, refăcând cuvântul. - Descrierea în lanţ a diferitelor obiecte	*„ Joaca silabelor”*	Joc-exerciţiu
- Transformarea propoziţiilor enunţiative în interogative.	*„ Mai spune ceva!”* *„ Pune o întrebare despre...”*	Joc-exerciţiu
- Realizarea acordului între subiect si predicat.		Joc-exerciţiu
- Utilizarea corectă a cazului genitiv.	*„ Cine ţi-a dat jucăria?”*	Joc-exerciţiu

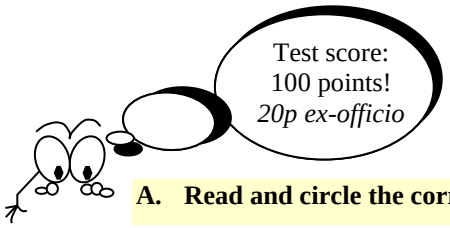
Dezvoltare socio-afectivă

Obiective	**Activitate**	**Metode si mijloace didactice**
- Să reacţioneze la expresia feţei celuilalt; - Să îşi exprime emoţiile; - Să îşi manifeste interesul faţă de o persoană prin observarea mişcărilor acesteia;	Executarea comenzilor atunci când este asistat şi sprijinit fizic şi verbal.	- exerciţii; - jocuri de rol; - ilustraţii; - diverse obiecte.

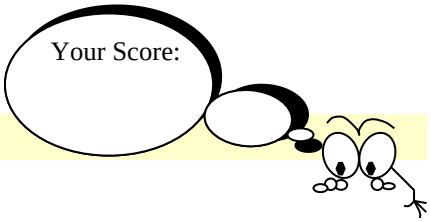
- Să desfaşoare o activitate în compania celorlalţi copii; - Să ceară ajutorul la nevoie.		

ENGLISH TEST

Gabriela Șandru

YOU CAN DO IT!

A. Read and circle the correct family words. *(10 points)*

1. My cousin Stella is my aunt's **niece / daughter**.
2. My father's **daughter** / **wife** is my mother.
3. My great grandmother is my mother's **sister / mother**.
4. I am an only child. I have no **siblings** / **husbands**.
5. My name is George. I am my aunt's **husband / nephew** .

B. Fill in the blanks with the correct form of the verb "*have got*". *(10 points)*

1. My dad ***have got / has got*** a new job.
2. My sister and her friend ***have got / has got*** a new teacher.
3. ***Have they got / Has they got / They have got*** a big house **?**
4. My aunt and uncle ***haven't got/ hasn't got*** three children.
5. I ***have got / has got*** a new classmate.

C. Fill in the tabs with the missing words. *(10 points)*

INDIVIDUAL		COLLECTIVE
father + mother	=	
grandfather + grandmother	=	
+	=	married couple
+	=	children
Stepmother + stepfather + step brother	=	

D. Choose the appropriate answer to each of the following lines: *(12 points)*

1 Holly, this is my brother Tom.

a. *What's your name?*

b. *Hi, who is it?*

c. *Nice to meet you!*

2 Whose is this computer?

a. *It's my brother.*

b. *It's my brother's.*

c. *It is a computer.*

3 Can you see my mother?

a. *Yes, I do.*

b. *No, I can't.*

c. *See you later.*

4 Have you got a pet?

a. *No, I hasn't.*

b. *Yes, they have.* ***c.*** *No, I haven't.*

E. Underline the correct sentence in each row: A, B, or C. *(14 points)*

1 *A.* ***Are the babys hungry?*** / *B.* ***Is the babies hungry?*** / *C.* ***Are the babies hungry?***

2 *A.* ***These videos aren't new.*** / *B.* ***This videoes aren't new.*** / *C.* ***These videos aren't news.***

3 *A.* ***Where is the sheeps?*** / *B.* ***Where is the ships?***/ *C.* ***Where are the sheep?***

4 *A.* ***We're not bad persons.*** / *B.* ***We aren't bad people.*** / *C.* ***We're not bads persons?***

5 *A.* ***These are my wifes.*** / *B.* ***These are our wives.*** / *C.* ***This is our wives.***

F. Read the email and order the paragraphs. *(4 points)*

Subject: *about me*

1 -	2 -	3-	4 -

Dear Bert,

a *I need to go now. Write soon. Bye!*

b *She is very smart and playful, but clumsy. She gets into trouble all the time, but Bear helps her out. They are really good friends!*

c *Hi! I'm glad you are fine.*

d *My favourite cartoon character is Masha from* ***Masha and the Bear****, a Russian animated television series. She's got straight blonde hair and big blue eyes. She is tiny and slim.*

Love,

Susie

G. Draw your favourite superhero. Write about him/her in 3 paragraphs. *(20 points)*

Paragraph 1:

- who he/she is (name, age)
- what he/she looks like (appearance)

Paragraph 2:

- what he/she is like (personality)
- what he/she can do (superpower)

Paragraph 3:

- your opinion
- why you like him/her

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor de Religie Ortodoxă : Veronica Matei

1. INFORMAŢII GENERALE:

Numele:
Certificat orientare şcolară:
Data naşterii:
Domiciliul:
Şcoala:
Clasa: a VI-a

Domeniul de intervenţie: Religie Ortodoxă

2. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea şi comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* clinic sănătos;
- *psihologic*: intelect liminar, deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare-dislexo-disgrafie, discalculie;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a VI- a şi a curriculumului de citire–scriere-calcul.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Probleme cu care se confruntă copilul la disciplina religie

- termenii religioşi specifici;
- posibilităţi de exprimare reduse;
- tendinţa de a formula eronat adevărul de credinţă;

3. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Obiective	**Activităţi de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral; -să cunoască faptul că Sfânta Liturghie este cea mai înaltă slujbă a Bisericii; -să deosebească părţile componente ale Sfintei Liturghii;	- observarea unor imagini relaționate cu textul; -participarea activă la viaţa bisericii-la Sfânta Liturghie în cadrul căreia se împărtăşesc cu Cinstitul	Metode: - observaţia - conversaţia - explicaţia noţiunii de Sfântă Taină a Împărtăşaniei - citirea cu voce tare	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori

- să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate prin care se expune un adevăr de credinţă - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să extragă şi să formuleze pe baza conţinutului biblic al Cinei celei de Taină principalele învăţături de morale; - să identifice anumite obiecte de cult, să recunoască un locaş de închinare - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc, interiorul unei Biserici - şi anumite momente ale Sfintei Liturghii; -să desprindă semnificaţia globală a mesajului Sfintei Scripturi - să citească în ritm propriu, corect un text	Trup şi Sânge al Mântuitorului Iisus Hristos; - să participe la Sfânta Liturghie în Duminici şi sărbători; - citirea unor propoziții cu grad de dificultate crescând; - explicarea cuvintelor necunoscute; - punerea acestor cuvinte în contextul unor propoziții; - citirea repetată a unor paragrafe din lecturile propuse; - povestirea paragrafului în cuvinte proprii - raspunsul la intrebari literale legate de acest paragraf - ajutorarea aproapelui prin implicarea în proiecte umanitare (Crăciun şi de Paşti) - citirea repetată a unui text de o pagină - repetarea sarcinilor de comprehensiune dupa citirea intregului text	- povestirea - explicația - problematizarea Mijloace: - planșe cu imagini despre Predica de pe munte; -lecturarea textului biblic în care se regăsește Rugăciunea Domnească ; - lecturi şi poezii religioase clasa a VII-a: - Cina cea de Taină, Matei 27; - Revelaţia divină naturală şi supranaturală ,desprinsă din paginile Sfintei Scripturi; - Minunea Învierii lui Lazăr, Ioan 14; - Pilda fiului risipitor, Luca cap.12; - Pilda talanţilor, Matei 21; - fișe de lucru - calculator	cu imprecizii, corectate la solicitarea profesorului; - citește în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului; - citește cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citește fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlnește cuvinte ;

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește citirea conștientă;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula, jocul didactic;
- dezvoltarea abilităţilor de memorare a unei rugăciuni şi semnificaţia ei;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului religios;
- dezvoltarea autonomiei personale, morale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. MATEI LIVIU
LICEUL TEHNOLOGIC TOPOLOVENI

- **INFORMAŢII DE BAZĂ:**

Numele elevului: C.M.L
CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARA:
Data naşterii: 31.01.2008
Unitatea de învăţământ: LICEUL TEHNOLOGIC TOPOLOVENI
Clasa: VII A
Domiciliul: TOPOLOVENI
ECHIPA DE LUCRU: PROF. MATEI LIVIU, PSIHOLOG VASILESCU ELENA
PRIORITĂȚI PENTRU PERIOADA: an școlar 2021-2022

- **ECHIPA DE INTERVENŢIE:**

Numele cadrului didactic: Prof . Matei liviu
Psiholog: VASILESCU ELENA
Diriginte: prof. Botarca Oana

- **PROBLEME CU CARE SE CONFRUNTA ELEVUL:**

  -unele de integrare in grup, de afi acceptata de ceilalti
  -intra uneori usor in conflicte cu membrii grupului din care face parte
  -reactioneaza uneori agresiv atat verbal, cat si fizic
  -sfioasa atunci cand trebuie sa de-a lamuriri profesorului

- **NEVOI IMEDIATE ALE PROGRAMULUI:**
  - Sa-si dezvolte posibilitatile de comunicare;
  - Sa manifeste un comportament adecvat in grup
  - Sa manifeste un limbaj adecvat unui copil educat
  - Sa capete incredere in forte proprii;
  - Sa se integreze in cadrul colectivului de elevi.

- **OBIECTIVELE PROGRAMULUI:**

O1- Valorificarea achiziţiilor psiho-motrice în menţinerea sănătăţii şi a dezvoltării fizice armonioase
O2- Exersarea deprinderilor şi a capacităţilor motrice în funcţie de capacitatea psiho-motrică individuală
O3- Participarea la jocurile şi activităţile motrice organizate sau spontane

O4- să manifeste voinţă în îndeplinirea programului stabilit pentru perfecţionarea capacităţilor motrice proprii

O5- să integreze procedeele tehnice învăţate în acţiuni tactice simple

O6-să manifeste voinţă în îndeplinirea programului stabilit pentru perfecţionarea capacităţilor motrice proprii

- **CONTINUTURI:**

I. CAPACITATEA DE ORGANIZARE:

1. formaţii de adunare, rupere de rânduri şi regrupări în diferite formaţii;
2. deplasări în diferite formaţii urmate de opriri, porniri, ocoliri, şerpuiri.

II. DEZVOLTAREA FIZICĂ ARMONIOASĂ:

3. prelucrarea analitică a aparatului locomotor;
4. mobilitate şi stabilitate articulară;
5. atitudinea corporală corectă, globală şi segmentară;
6. respiraţie în diferite tipuri de efort;
7. **solicitări cardio-vasculare la eforturi diferite.*

III. CALITĂŢI MOTRICE DE BAZĂ

1. Viteza

8. Viteza de reacţie:
   la stimuli vizuali;
   la stimuli tactili.
9. Viteza de execuţie:
   în acte motrice singulare;
   în acte şi acţiuni motrice cu obiecte portative;
   **în relaţie cu parteneri şi adversari.*
10. Viteza de deplasare:
    cu schimbări de direcţie;
    **cu manevrarea unor obiecte.*

2. Îndemânarea

11. coordonarea segmentelor faţă de corp;
12. coordonarea acţiunilor corpului în spaţiu şi timp;
13. **coordonarea acţiunilor faţă de obiect, aparat, parteneri, adversari.*

3. Forţa

14. forţa explozivă;

4. Rezistenţa

15. rezistenţa cardio-respiratorie la eforturi aerobe

IV. DEPRINDERI APLICATIV-UTILITARE ŞI SPORTIVE

DEPRINDERI APLICATIV-UTILITARE

16. cătărare pe banca înclinată;

17. cățărare la scara fixă;
18. escaladare prin încălecare şi prin rulare;
19. transport de greutăţi, individual, pe perechi şi în grup;
20. tracţiuni şi împingeri individuale, pe perechi şi în grup;
21. parcursuri utilitar-aplicative.

DEPRINDERI SPORTIVE

Atletism

1. Alergări

22. Alergare de viteză:
    pasul alergător de accelerare;
    pasul alergător lansat de viteză;
    startul de jos.
23. Alergare de rezistenţă:
    pasul alergător lansat de semifond;
    startul din picioare;

2. Sărituri

24. Elemente din şcoala săriturii:
    sărituri cu trecere peste obstacole joase.
25. Săritura în lungime cu elan, cu 1½ paşi în aer:
    sărituri cu bătaie în zonă precizată.
26. Săritura în înălţime.

Gimnastica

1. Gimnastică acrobatică

27.
    podul de sus (fete);
    stând pe cap (băieţi);
    stând pe mâini;
    sfoara (fete).
28. Elemente dinamice:

29. rostogolire înapoi cu picioarele apropiate şi întinse;
30. roata laterală;
31. **răsturnare lentă înainte şi înapoi (fete);*
32. **răsturnare prin stând pe mâini (băieţi).*

7. METODE SI INSTRUMENTE DE REALIZARE A PROGRAMULUI:

- exerciţiul, demonstratia, jocurile dinamice, conversaţia euristica, explicaţia verbala, prezentarea sarcinilor într-un ritm mai lent, cu pronunţie clară, articulată.

8. METODE CU IMPACT RIDICAT :

-POZITIVE : stimularea afectivă,valorizarea, acordarea de sarcini , copilul raspunde bine la jocuri ce implica miscare, practicarea unui joc sportiv

-NEGATIVE : opinie diferita,

9. MIJLOACE DE INVATAMANT:

- jocuri de didactice, mijloace tehnice audiovizuale

10. MATERIAL DIDACTIC FOLOSIT :

- Fluierul, mingile, jaloanele, salteaua de gimnastica

11. EVALUARE FINALĂ CRITERIALĂ :

- proba de control

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor de Religie Ortodoxă : Veronica Matei

4. INFORMAŢII GENERALE:

Numele:
Certificat orientare şcolară:
Data naşterii:

Domiciliul:

Şcoala:

Clasa: a VI-a

Domeniul de intervenţie: Religie Ortodoxă

5. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* clinic sănătos;
- *psihologic*: intelect liminar, deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare-dislexo-disgrafie, discalculie;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a VI- a şi a curriculumului de citire–scriere-calcul.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Probleme cu care se confruntă copilul la disciplina religie

- termenii religioşi specifici;
- posibilităţi de exprimare reduse;
- tendinţa de a formula eronat adevărul de credinţă;

6. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Obiective	**Activităţi de învăţare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral; -să cunoască faptul că Sfânta Liturghie este cea mai înaltă slujbă a Bisericii; -să deosebească părţile componente ale Sfintei Liturghii; - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate prin care se expune un adevăr de credinţă - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să extragă și să formuleze pe baza conţinutului biblic al Cinei celei de Taină principalele învăţături de morale; - să identifice anumite obiecte de cult, să recunoască un locaș de închinare - să sesizeze legătura dintre enunţuri și imaginile care le însoţesc, interiorul unei Biserici - și anumite momente ale Sfintei Liturghii; -să desprindă semnificaţia globală a mesajului Sfintei Scripturi - să citească în ritm propriu, corect un text	- observarea unor imagini relaționate cu textul; -participarea activă la viaţa bisericii-la Sfânta Liturghie în cadrul căreia se împărtășesc cu Cinstitul Trup și Sânge al Mântuitorului Iisus Hristos; - să participe la Sfânta Liturghie în Duminici și sărbători; - citirea unor propoziții cu grad de dificultate crescând; - explicarea cuvintelor necunoscute; - punerea acestor cuvinte în contextul unor propoziții; - citirea repetată a unor paragrafe din lecturile propuse; - povestirea paragrafului în cuvinte proprii - raspunsul la intrebari literale legate de acest paragraf - ajutorarea aproapelui prin implicarea în proiecte umanitare (Crăciun și de Paști) - citirea repetată a unui text de o pagină - repetarea sarcinilor de comprehensiune dupa citirea intregului text	Metode: - observația - conversația - explicaţia noţiunii de Sfântă Taină a Împărtășaniei - citirea cu voce tare - povestirea - explicația - problematizarea Mijloace: - planșe cu imagini despre Predica de pe munte; -lecturarea textului biblic în care se regăsește Rugăciunea Domnească ; - lecturi și poezii religioase clasa a VII-a: - Cina cea de Taină, Matei 27; - Revelaţia divină naturală și supranaturală ,desprinsă din paginile Sfintei Scripturi; - Minunea Învierii lui Lazăr, Ioan 14; - Pilda fiului risipitor, Luca cap.12; - Pilda talanţilor, Matei 21;	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea profesorului; - citește în ritm propriu silabe, cuvinte și propoziţii alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului; - citește cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citește fluent și corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlnește cuvinte ;

		- fișe de lucru - calculator	

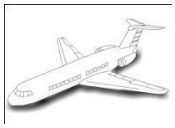
Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește citirea conștientă;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula, jocul didactic;
- dezvoltarea abilităţilor de memorare a unei rugăciuni şi semnificaţia ei;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului religios;
- dezvoltarea autonomiei personale, morale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;

Evaluare sumativă elev cu CES
CLR-clasa a II-a

Profesor învățământ primar NAN MELANIA
Școala Gimnazială Nr.3 Lupeni, Hunedoara

1. Marchează cu X caseta imaginii în a cărei denumire se aude sunetul „i”:

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

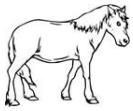
2. Desenează în chenarul de sub imagine atâtea liniuțe câte silabe are cuvântul:

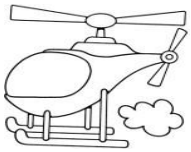

☐ ☐ ☐

3. Scrie inițiala fiecărui cuvânt:

☐ ☐ ☐

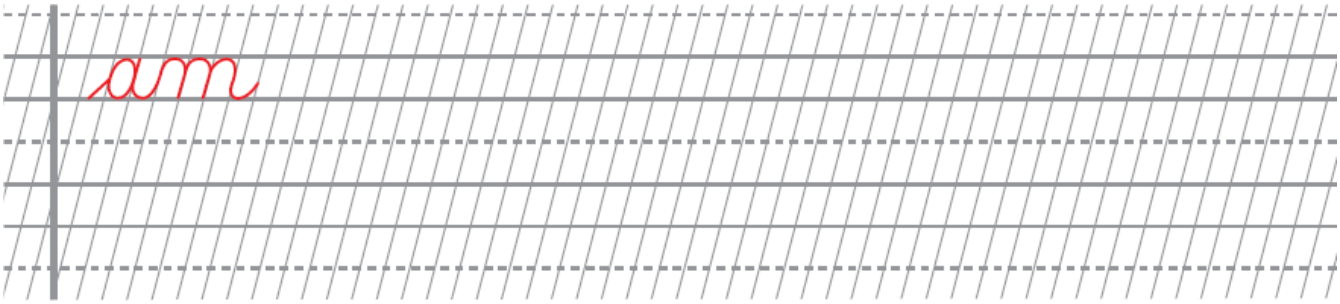
4. Realizează corespondența între literele mari și mici scrise de tipar:

A R E M I

m a r e

5. Copiază cuvintele de pe etichete:

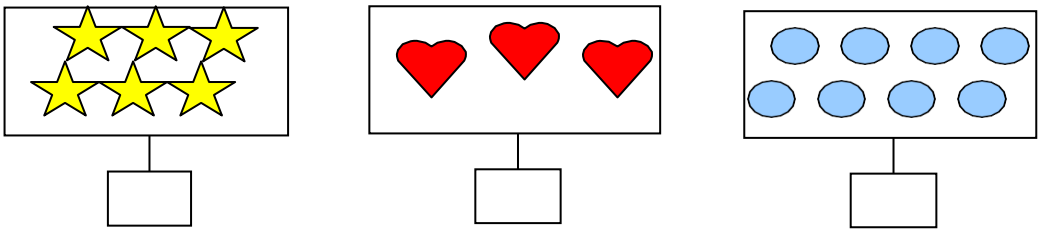
Exemplu: *am* *mai* *ea* *ai*

Evaluare sumativă elev cu CES

MEM-clasa a II-a

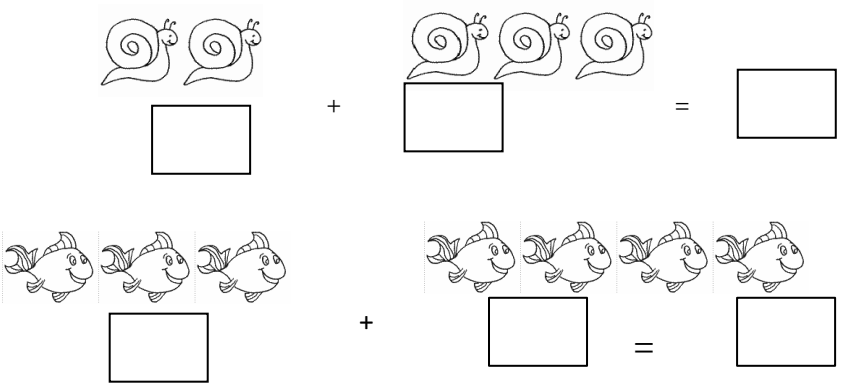
1. Scrie numărul potrivit pentru fiecare mulțime de obiecte!

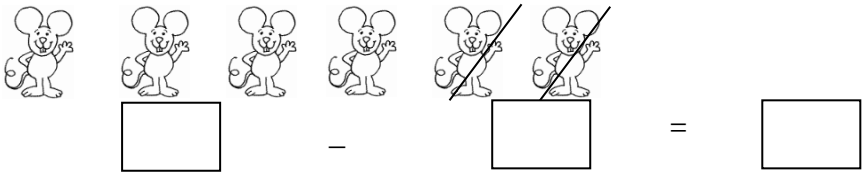

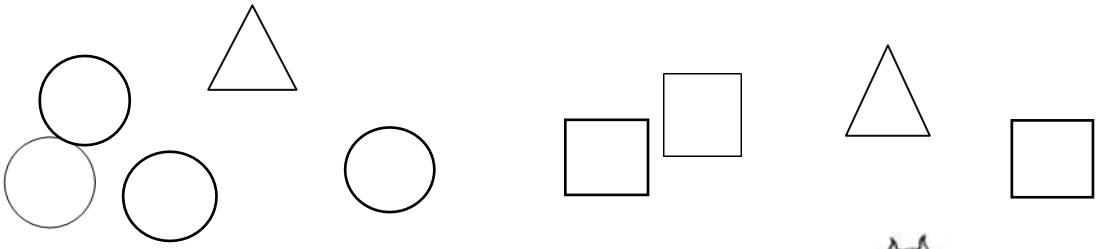
2. Scrie vecinii numerelor!

___7_____ _____ 2 _____ ____5 ____ _____ 4_____ _____3 _____

3. Care este rezultatul fiecărei adunări și scăderi? Scrie rezultatul în casetă!

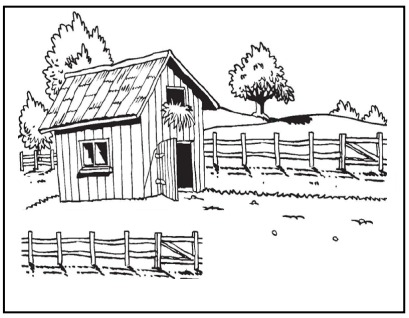

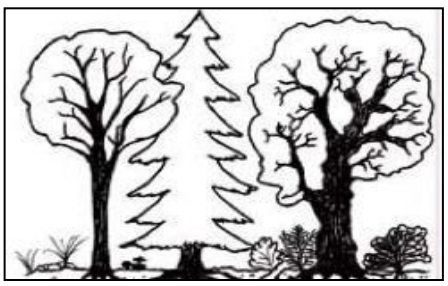

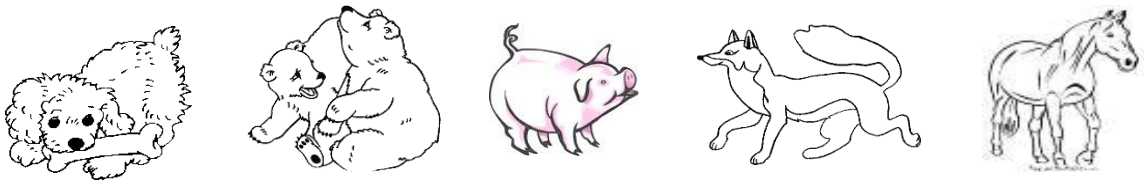

5.Unește animalele cu mediul lor de viață.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Matușoiu Nicoleta
Șc.Gimn.„Prof.Ilie Popescu", Șotânga,județul Dâmbovița

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI : Z.P.A
- DATA NAŞTERII: 29.06.2009.....
- DOMICILIUL:
- CLASA / GRUPA: aVIa
- ANUL ȘCOLAR: 2021-2022
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat_____

DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - *deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):* **CIEC- CJRAE *Nr. /30.10.2020*.....**

- Deficient a mentală;ADHD
- dificultăţi de învătare;
- tulburari instrumentale (dislexo-disgrafie, discalculie);
- **Probleme de ordin psihologic**: deficit de atenţie, percepţie slabă, imaginaţie săracă;
- **Probleme de ordin psihopedagogic:**este greu adaptabil, s-a integrat greu în grupul clasei; în activităţile de învăţare în grup, nu-şi asumă responsabil sarcinile

- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):
  Mătușoiu Nicoleta– profesor de limba engleza
  D. D.– profesor diriginte
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: **Limba engleza, L2**
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat)
  - corectarea tulburărilor scris-cititului la ora de limba engleza;
  - formarea abilităţilor de intelegere a cuvintelor si mesajelor scrise;
  - activizarea si imbogatirea vocabularului cu cuvinte/expresii (elevul stie un numar mic de cuvinte din fiecare domeniu, cu pronuntie defectuoasa);

- formularea de mesaje scurte pe diverse teme;
- consolidarea deprinderilor de efectuare a temelor pentru acasă ;
- dezvoltarea sentimentului apartenenţei la grupul-clasă şi identificarea acestuia cu clasa, dovedind sociabilitate şi colaborare;
- participarea elevului la activităţile şcolare şi extraşcolare de la nivelul clasei /şcolii prin sarcini adaptate nivelului său de dezvoltare;
- declanşarea unui comportament participativ, în vederea integrării sale sociale.

❖ OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ

1.1. Identificarea semnificaţiei globale a unui mesaj oral clar articulat în contexte familiare

1.3. Identificarea unor aspecte culturale simple

2.4. Manifestarea deschiderii pentru a participa la scurte interacțiuni sociale

3.2. Identificarea unor elemente importante de reperare a unui eveniment pe un afiș (inclusiv afiș digital) sau pe un alt support

4.2. Redactarea de mesaje simple despre sine / despre alții

4.3. Manifestarea disponibilității pentru schimbul de mesaje scrise simple

❖ Data elaborarii PIP: 8 februarie – 31 martie

❖ Data revizuirii PIP: 1 aprilie

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	1.1. Identificarea semnificației globale a unui mesaj oral clar articulat în contexte familiare 2.4. Manifestarea deschiderii pentru a participa la scurte interacțiuni sociale	**Descrierea sentimentelor** Vocabulary: sad, happy, angry, surprises, scared, bored, proud, worried Structures: How do you feel? I'm …	**S1**	-folosirea de imagini ca sa recunoasca sentimente, stari:trist, fericit, plictisit, inspaimantat etc. -pe baza unui text ascultat incercuite pe o fisa simbolul starilor prezentate.. -sa mimeze diferse sentimente, sa deseneze. -sa execute dupa comanda , pronuntand: I'm sad, I'm happy, …	**2 ore 1-8Martie.**	-recunoaste cel putin 3 stari -incercuite cel putin 2 simboluri -mimeaza toate emotiile date -executa, recunoscand cel putin 3 stari sau emotii	- evaluare orală -evaluarea prin desene - autoevaluare
			S3				
2	3.2. Identificarea unor elemente importante de reperare a unui eveniment pe un afiș (inclusiv afiș digital) sau pe un alt suport 4.3. Manifestarea disponibilității pentru schimbul de mesaje scrise simple	**-Adjectivele demonstrative** Vocabular: this, that- prima ora These, those – a doua ora Structures: What is this/that? What are these/those This is a …. That is a …. These are …. Those are …	**S1**	-recunostrea adjectivelor **this, that, these, those** -repetata corect după model; -isi corecteza pronuntia si intonatia -rezolva ,cu ajutor, exerciții de tip adevărat/ fals; -potriveste imagine – text; -exercitii de copiere si transcriere	**2 ore** **7-11 martie**	-pronunta cuvintele corect dupa cel putin 2 repetari pentru fiecare cuvant. -rezolva exercitii dupa model, -potriveste cel putin 4 imagini, - copiaza toate cuvintele, transcrie cu putine greseli ortografice	-fișe de feedback -evaluare orala -exercitiu online-kahoot
			S3				
3		**Părțile corpului**	**S1**	-identificarea literelor--repetare a unor cuvinte	**2 ore**	-recunoaste prin atingere cel putin 5 parti ale corpului.	-evaluare orala

	1.3. Identificarea unor aspecte culturale simple 2.4. Manifestarea deschiderii pentru a participa la scurte interacțiuni sociale 4.2. Redactarea de mesaje simple despre sine / despre alții 2.4. Manifestarea deschiderii pentru a participa la scurte interacțiuni sociale	Vocabulary-head, arm, leg, shoulders, hand, foot etc Structures: What is this? This is a.... Show me the...		-exerciţii de completare pe baza unui suport visual -exerciţii de redactare de propoziţii -cantece -dialog oral -descrierea corpului uman prin desen si propozitii simple	**14-18 martie**	-pronunta cuvintele corect dupa cel putin 2 repetari pentru fiecare cuvant. -rezolva exercitii dupa model. -interpreteaza cantecul cu ajutor.	-tema pentru acasa: exercitii de asociere cuvant –imagine
			S3				
4	1.3. Identificarea unor aspecte culturale simple 3.2. Identificarea semnificaţiei globale a unui text simplu pe teme familiare3.4. Manifestarea deschiderii pentru receptarea de mesaje scrise simple în limba străină	**Haine** Vocabulary-t-shirt, shirt, blouse, cap, coat, shoes etc Structures: What is this? This is a…. Show me the…	**S1**	-exercitii de potrivire a cuvantului cu cu imagineaa corepunzatoare -citirea unui text -alege din mai multe imagini, pe acelea care corespund cuvintelor din text, -scrie dupa dictare cuvinte simple -cantece	**2 ore** **21-25 martie**	-recunoaste cel putin 7 obiecte de imbracaminte, -pronunta cuvintele corect dupa cel putin 2 repetari pentru fiecare cuvant, -scrie dupa dictare 4 cuvinte -interpreteaza cantecul cu ajutor.	-evaluare orala -evaluare scrisa -interevaluare
			S3				
5	Recapitularea structurilor învățate	Toate unitățile gramaticale și lexicale	S1	-exersarea unor formule simple de comunicare în societate -exerciţii de pronunţie şi intonaţie, -exerciţii de citire cu model, -dictare, cantece	**2 ore 28-31 martie**	-exerseaza, pronunta, -citeste texte simple cu ajutor, -scrie dupa dictre cuvinte diverse si propozitii simple,	Evaluare orală Evaluare scrisa

						-poate sa cante singur cel putin o strofa din cantecele invatate.	
			S3				

Evaluarea periodică:

Realizări : Recunoaste cel puțin trei sentimente;

- Pronunţă corect cuvintele invățate;
- Citeste corect cuvintele intâlnite mai des;
- Precizează adjectivele demonstrative la singular;
- Știe cel putin cinci părti ale corpului și cel puțin cinci obiecte de imbrăcăminte;
- Scrie dupa dictare cuvinte simple;
- Identifică pe imagine cuvintele rostite de profesor;
- Rezolva exercitii cu ajutorul profesorului (i se explica cerinta, i se traduc cuvintele necunoscute).

Dificultăţi întâmpinate : Nu reuseste sa pronunte corect; Nu face diferenta intre cuvantul pronuntat si cel scris; Trebuie sa i se citeasca un cuvant de catre profesor, ca sa poata identifica pe imagine; Uita repede cum se scrie un cuvant dupa dictare, chiar daca stie si el sa-l citeasca; Uita un numar mare de cuvinte de la o zi la alta, desi in timpul orei le stie;
Se plictiseste relativ repede; Trebuie motivat emotional.

Metode cu impact ridicat : **- pozitiv** : -jocul, cantecul, desenul, rebusul, exerciții online pe diverse platforme și site-uri, lauda, incurajarea, acordarea de ajutor - **negativ**:-prea mult ajutor il deranjează, deși are nevoie de incredere in el.

PLANIFICARE ADAPATATĂ
PENTRU ELEVII CU CES INTEGRAȚI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Profesor Zaharia Liliana
Școala Gimnazială ”Elena Cuza”Galați

Disciplina FIZICĂ

Clasa a VII a

Aria curriculară MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE

Perioada de aplicare 01.10. 2021 – 10. 12. 2021

Conform Anexa nr. II la Ordinul Ministrului Educaţiei nr. 3702/21.04.2021 MINISTERUL EDUCAŢIEI

Programa şcolară pentru disciplina FIZICĂ

Învăţământ special Clasele a VII-a – a VIII-a

-*Dizabilităţi intelectuale uşoare şi moderate*

Școala Gimnazială “Elena Cuza” Galati

Anul școlar 2019-2020

Programa şcolară -Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 3393 / 28.02.2017 MINISTERUL EDUCAŢIEI NAŢIONALE

Manual de Fizica EDP, 2019

SEMESTRUL I = 14 saptamani =28 ore +2 ore (20si 22 dec)

NR. CRT.	UNITATEA DE ÎNVĂȚARE	Competenţe specifice	CONŢINUTURI	NR ORE	Data	Experiment/activităţi de învăţare	OBS.
1	INTRODUCERE *4 ore*	1.1. Explorarea proprietăţilor şi fenomenelor fizice în cadrul unor investigaţii simple 2.1. Identificarea în natură și în aplicații tehnice uzuale a fenomenelor fizice studiate	Prezentarea manualuluI	1	13.09-17.09	-identificarea unor fenomene fizice după imagini –curcubeul, ploaie, eclipse	
			Ce este fizica? Prezentare generala	1			
			Fenomene fizice	2	20.09-24.09		
2	**MĂRIMI FIZICE** *14 ore*	1.1 Explorarea proprietăţilor şi fenomenelor fizice în cadrul unor investigaţii simple 1.2 Formularea unor concluzii simple pe baza datelor experimentale obţinute în cadrul unor experimente fizice 3.1. Utilizarea unor mărimi fizice și a unor modele fizice pentru a răspunde la întrebări /probleme din viața de zi cu zi 3.2. Folosirea unor modele simple în rezolvarea de probleme simple / situaţii problemă experimentale	Mărimi fizice. Unităţi de măsură	2	27.09-01.10	-exemplificare instrumente de măsură -identificarea unor instrumente de măsură (folosind și imagini) -măsurarea lungimii manualului -măsurarea distantelor-pasul -ceasul-citire corectă -determinarea intervalului de timp (cât durează ora de curs, un film)	
			Măsurarea lungimii. Instrumente de măsură. Unitati de masura	2 1	04.10-08,10 11.10-15.10		
			Multiplii si submultiplii metrului	1			
			Masurarea lungimii unor corpuri – metoda de lucru	2	18.10-22.10		
			Măsurarea distanțelor	2	25.10-29.10		
			Timpul –instrumente de măsură,unităţi de măsură Măsurarea intervalului de timp	2	01.11-05.11		
			Exercitii –marimi fizice studiate	2	08.11-12.11		
3	MIŞCARE - REPAUS *8 ore*	1.1.Explorarea proprietăţilor şi fenomenelor fizice în cadrul unor investigaţii simple	Corp. Mobil. Poziţie. Reper. S.R.	1 1	15.11-19.11	Studierea mișcării mecanice a corpurilor -exemplificare corpuri înmișcare, în repaus	
			Mişcare şi repaus. Traiectorie	1 1	22.11-26.11		

		1.2. Formularea unor concluzii simple pe baza datelor experimentale obţinute în cadrul unor experimente fizice 2.1. Identificarea în natură și în aplicații tehnice uzuale a fenomenelor fizice studiate	Distanţa parcursă. Durata mişcării Viteza medie Unităţi de măsură.	1 2 1	29.11-03.12 06.12-10.12	-exemplificare de traiectorii: tren, bicicletă, planete -reprezentarea schematică a unor traiectorii -măsurarea distanței parcurse.a intervalului de timp (cât durează drumul parcurs până la școală, distanța parcursă este mai mare/mică decăt până la Muzeul de Istorie-localizare) -determinarea prin calcul a unor viteze (se măsoară distanța parcursă, timpul)	
4	Recapitulare semestriala *4 ore*	3.1. Utilizarea unor mărimi fizice și a unor modele fizice pentru a răspunde la întrebări /probleme din viața de zi cu zi 3.2. Folosirea unor modele simple în rezolvarea de probleme simple / situaţii problemă experimentale	Marimi fizice studiate	2 2	13-17.12 20-22.12	- Reprezentare prin desen a unor instrumente de măsură - Exemplificare mărimi fizice studiate - Exeperiment-măsurarea intervalului de timp-căderea unei frunze de pa bancă	

Program de remediere
- dislalie polimorfă –

prof. înv. preșc. Rîtea Anamaria
Grădinița Voinicel, Toplița, Harghita

Informații de bază:

Numele copilului: M. F.

Data nașterii: 13 mai 2011

Grădinița: Voinicel, Toplita

Anul școlar: 2016- 2017

Mama: contabil

Tata: inspector ISU

Date despre familie: preșcolarul este al doilea copil al familiei, aceasta prezentând un interes ridicat pentru educația preșcolarului.

Domeniul de intervenție: Limbă și comunicare

Echipa de intervenție:

- prof. înv. preșc. Rîtea Anamaria
- prof. înv. preșc. Ț. F. I.
- prof. C. A.

Data elaborării planului de intervenție: anul școlar 2016- 2017

Starea actuală a copilului:

Limbaj și comunicare: vocabular bogat, dar prezintă tulburări de pronunție a sunetelor, respectiv cuvintelor

Relații interpersonale: Este comunicativ și își face prieteni printre ceilalți colegi.

Evaluarea inițială:

Din punct de vedere medical, nu suferă de nici o boală cronică. Prezintă tulburări de pronunție a sunetelor, respectiv cuvintelor.

Diagnostic logopedic: Dislalie polimorfă

Derularea planului de intervenție:

A. Scopurile programului de intervenție:

- ✓ producerea articulatorie complexă a fonemelor „r” (vibrant)/ „s”/ „z” (siflante)/ „ș”/ „j” (șuierătoare)
- ✓ consolidarea sunetelor „r”/ „ s”/ „z”/ „ș”/ „j” prin introducerea sunetelor în silabe fără sens, structuri bisilabice și diverse cuvinte
- ✓ diferențierea fonemului „r”/ „s”/ „z”/ „ș”/ „j”
- ✓ automatizarea sunetului „r”/ „s”/ „z”/ „ș”/ „j”

Obiective urmărite:

- ✓ dezvoltarea abilităților de ascultare, a atenției auditive și vizuale
- ✓ dezvoltarea capacității de imitare motorie
- ✓ formarea unei pronunții corecte
- ✓ dezvoltarea abilităților de exprimare în propoziții

Metode de lucru: imitarea, explicația, demonstrația, jocul didactic, exercițiul

Resurse materiale:

- ✓ suport imagistic adecvat vârstei
- ✓ jucării de plus, marionete
- ✓ jocuri de percepție, atenție

B. Programul de intervenție:

Dezvoltarea mobilității fono- articulatorii:

Exerciții pentru gimnastica buzelor:

• ridicarea buzei superioare, buza de jos rămânând pe loc;

• lăsarea pronunțată în jos a buzei inferioare;

• sugerea buzelor pe rând, apoi una sub alta;

• mișcarea buzelor făcute trompă la dreapta, la stânga, etc.

Exerciții pentru gimnastica obrajilor:

• suptul obrajilor printre măsele;

• rânjetul: buzele se întind puternic în părți, în sus, odată cu comprimarea obrajilor și dezvelirea dinților;

• umflarea obrajilor, pe rând;

Exerciții pentru gimnastica limbii:

• scoaterea limbii din gură, în formă de lopată, în poziție orizontală și strângerea ei între dinți;

• scoaterea mult din gură a limbii, apoi introducerea ei în fundul gurii cât mai mult cu vârful ridicat, făcut ghem;

• mișcarea vârfului limbii în sus, spre nas, în jos spre barbă, la dreapta, la stânga având limba scoasă și gura puțin deschisă;

• lipirea limbii de cerul gurii și desprinderea ei cu zgomot.

Exerciții pentru gimnastica maxilarelor:

• închiderea și deschiderea gurii cu putere;

• apăsarea puternică a maxilarului cu limba bine sprijinită în spatele dinților incisivi.

Antrenarea auzului fonematic și a atenției auditive:

Jocuri- exercițiu de recunoaștere și reproducere a diferitelor sunete din natură: „Sforăitul calului", „Păsărica zboară" , „Creanga se rupe", „Bate vântul" , „Copilul tremură"

Jocuri- exerciții pentru recunoaşterea şi imitarea onomatopeelor: „Cine a venit la noi?"

Jocuri- exerciții pentru recunoaşterea sunetelor produse de diferite instrumente musicale: „Ce ai auzit?"

Exerciții- frământări de limbă: „Rică nu știa să zică", „Un pitic"

Exerciții pentru corectarea auzului fonematic: „Bate la fel ca mine", „Zi ca mine"

Jocuri- exercțiu de emitere de sunete: „Șuieră ca mine", „Cine șuieră mai tare?"

Corectatea pronunției deficitare

Pronunțarea corectă a sunetelor

- pronunție- demonstrație- imitație, după model, a sunetelor

Exerciții de introducere a sunetelor în silabe

- repetare după model a silabelor

Exerciții de introducere a sunetelor în cuvinte

- repetare după model a cuvintelor

Exerciții de diferențiere

- repetare, după model, a paronimelor

Dezvoltarea vocabularului

Jocuri didactice (pentru pronunțarea cuvintelor, denumirea obiectelor): „Ce este aceasta?", „Cine trimite cadoul?", „Ce ne- a adus Mos Crăciun?”, „Cine a venit?", „Cine face așa?", etc.

Jocuri didactice (pentru despărțire în silabe): „Jocul silabelor", „Câte silabe are?", etc.

Dezvoltarea abilității de exprimare în propoziții

Jocuri didactice (ce vizează formularea de propoziții): „Spune ce face?", „Repetă după mine", „Completează ce lipsește”

Jocuri- exercitiu (pentru și prin citirea de imagini): „Hai să spunem o poveste!", „Ce vezi în imagine?", „Ce obiect este acesta?", „Să citim imaginile”

Activități de lectură după imagini: „Familia mea", „La magazin", „O plimbare cu trenul”

Activități de convorbire: „Cine e prietenul tău?", „Cum ți-ai petrecut vacanța?"

Corectarea pronunției se va face în modul cel mai firesc, în orice moment al zilei, pentru a nu le atrage atenția copiilor asupra deficienței preșcolarului.

Concomitent, preșcolarul va efectua exerciții cu specialistul- logoped în întâlnirile săptămânale.

TANÉV ELEJI FELMÉRÉS HÁTRÁNYOS HELYZETŰ TANULÓK SZÁMÁRA

MATEMATIKA ÉS TERMÉSZETISMERET

IV.osztály

Dancs Gyöngyvér
Școala: Liceul de Arte „Plugor Sándor”

Az őszi betakarítás alatt nagymamáék

60 kg sárgarépát 147 kg hagymát 34 kg petrezselymet 235 kg burgonyát

gyűjtöttek be.

1. Melyik zöldségből gyűjtöttek a legtöbbet? *Karikázd be a helyes válasz betűjelét!*

a. sárgarépából
b. hagymából
c. petrezselyemből
d. burgonyából **2 p**

2. A hagyma mennyiségének tízesre kerekített értéke:

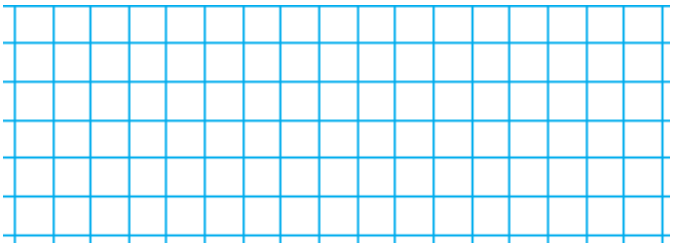
147≈ ☐ **3p**

2. Állítsd növekvő sorrendbe a zöldségeket tömegük szerint! *Karikázd be a helyes sorrend betűjelét!*

a. sárgarépa, petrezselyem, hagyma, burgonya
b. petrezselyem, sárgarépa, burgonya, hagyma
c. hagyma, petrezselyem, sárgarépa, burgonya
d. petrezselyem, sárgarépa, hagyma, burgonya **5 p**

3. Hány kg petrezselymet és burgonyát gyűjtöttek összesen? *Karikázd be a helyes válasz betűjelét!*

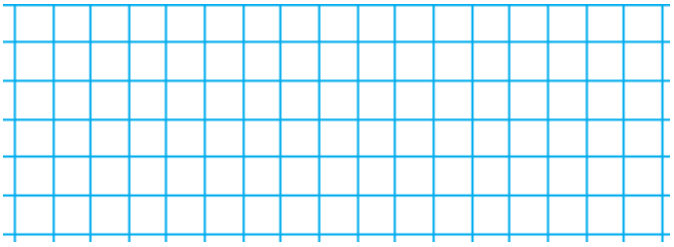
a. 94 kg
b. 181 kg
c. 269 kg
d. 295 kg

5 p

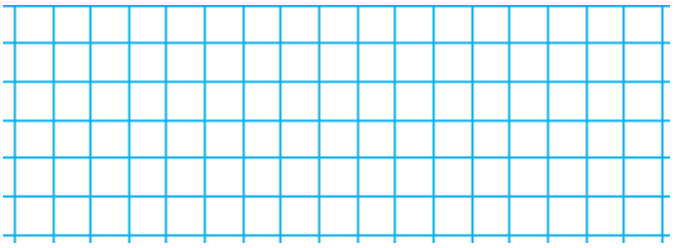
4. Hány kg-mal kevesebb petrezselymet gyűjtöttek, mint sárgarépát? *Karikázd be a helyes válasz betűjelét!*

a. 34 kg-mal
b. 26 kg-mal
c. 25 kg-mal
d. 30 kg-mal

5 p

5. Hány kg hagymát adott el nagyapa a piacon, ha megmaradt 112 kg? *Számítsd ki!*

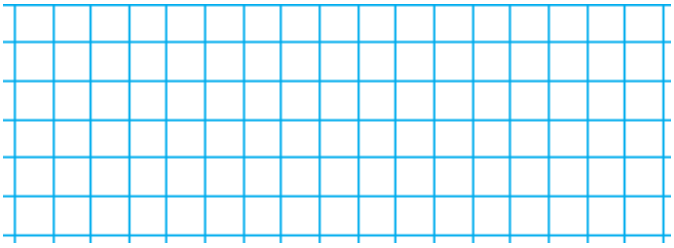

5 p

6. Az eladók a piacon az alábbi számításokat végezték. Végezd el te is! **18 p**

247+	465+	138+	347+	6 x 3 =	16 : 2 =
532	327	690	573	4 x 8 =	28 : 7 =
				9 x 5 =	72 : 8 =
				7 x 2 =	36 : 4 =
				10 x 6 =	35 : 5 =
746 –	972 –	802 –	700 –		
312	623	676	362		

7. A család a 60 kg sárgarépát 10 kg-os ládákba rakja. Hány ládára van szükség? *Számítsd ki!*

5 p

8. Nagyapa 52 kg sárgarépát eltett télire. A megmaradt sárgarépát eladta 3 lejbe kg-ját. Hány lejt kapott? Nagyapa így számolt: (60 – 52) x 3 =

Végezd el a számításokat!

10 p

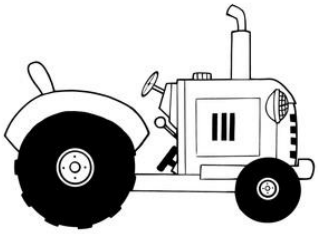
10. Az unokák is segítettek a zöldségek betakarításában. Janka 5 láda zöldséget takarított be, ládánként 10 kg-ot, Barni 4 láda zöldséget takarított be, ládánként 8 kg-ot. Számítsd ki, hány kg zöldséget takarítottak be ketten?

12 p

11. Milyen mértani formát használsz a traktor kerekeinek megrajzolásához? *Karikázd be a helyes válasz betűjelét!*

5 p

a. téglalap
b. háromszög
c. négyzet
d. kör

12. Nagyapa vásárba készül. Addig még van 1 hét és 3 nap. Hány nap múlva lesz a vásár?
Karikázd be a helyes válasz betűjelét! **5 p**

a. 7 nap
b. 10 nap
c. 9 nap
d. 14 nap

13. A gyerekek 10 és 14 óra között segítettek a nagyszülőknek. Hány órát töltöttek a zöldségeskertben? *Karikázd be a helyes válasz betűjelét!* **5 p**

a. 2 órát
b. 4 órát
c. 3 órát
d. 5 órát

90 – 80: Nagyon jó / 79 – 65: Jó / 64 – 31: Elégséges / 30 – 0: Elégtelen

Összesen: 90 p Minősítés: _____

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ ADAPTATA PENTRU COPIII CU CES

Profesor:Vlad Diana
Şcoala: Colegiul de Arte „Sabin Drăgoi” Arad

Disciplina: Teorie muzicală

Clasa: a VIII-a

An scolar:2021-2022

Competenţe generale:

1. Operarea cu elemente de limbaj specific în abordarea creaţiilor muzicale.
2. Valorificarea creativă a elementelor de limbaj asimilate.

Competenţe specifice:

1.1 Identificarea elementelor de limbaj, analizând exemple muzicale date.

1.2 Descifrarea exemplelor muzicale, asociind semnul cu sunetul.

1.3 Solfegierea exemplelor muzicale propuse, corelând elementele de limbaj muzical.

1.4 Recunoaşterea auditivă a elementelor de limbaj şi reprezentarea lor grafică.

1.5 Relevarea expresivităţii elementelor de limbaj utilizate în creaţiile muzicale analizate sau interpretate.

1.6 Valorificarea tehnicii şi expresivităţii vocale în interpretări individuale şi colective.

2.1 Corelarea elementelor de limbaj în improvizaţii originale.

2.2 Recunoaşterea în creaţii muzicale audiate a elementelor de limbaj muzical.

2.3 Formularea unor judecăţi de valoare pe baza limbajului specific asimilat.

Unitatea de învăţare	Competenţe specifice	Conţinuturi	Nr. De ore alocate	Săptămâna	Observaţii
1. Sunetul muzical.	1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 2.1, 2.2, 2.3;	• Sunet – domenii de studiu; calităţile fizice • Intonarea fragmentelor ritmico-melodice şi a cântecelor ce relevă latura practică a noţiunilor teoretice asimilate. • Exerciţii pentru realizarea unei intonaţii corecte, axate pe sunete, intervale • Dicteu ritmic şi muzical.	12 **2**	1-6 **7**	

2. Teoria intervalelor.	1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 2.1, 2.2, 2.3;	• Intervale simple si compuse. • Improvizaţia melodică la tematică propusă • Exerciţii muzicale selectate pe temele teoretice aflate în studiu. • Intonarea fragmentelor ritmico-melodice şi a cântecelor ce relevă latura practică a noţiunilor teoretice asimilate. • Dicteu ritmic şi muzical. • Exerciţii pentru realizarea unei intonaţii corecte, axate pe sunete • Dictat rimico-melodic.	8	8-11	
3. Metrica.	1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 2.1, 2.2, 2.3;	• Notaţia muzicală. • Elemente metro-ritmice. • Diviziuni excepţionale. • Exerciţii muzicale selectate pe temele teoretice aflate în studiu. • Intonarea fragmentelor ritmico-melodice şi a cântecelor ce relevă latura practică a noţiunilor teoretice asimilate. • Exerciţii pentru realizarea unei intonaţii corecte, axate pe sunete • Dicteu ritmic şi muzical. • Realizarea unor scurte linii melodice **sugestive** pentru o temă aleasă sau dată.	8	11-14	
4. Acordul.	1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 2.1, 2.2, 2.3;	Acorduri pe trepte principale şi secundare. Evaluare. Acord de trei sunete Acorduri de trei sunete în major şi minor. Dicteu ritmic şi muzical. • Intonarea fragmentelor ritmico-melodice şi a cântecelor ce relevă latura practică a noţiunilor teoretice asimilate. • Exerciţii muzicale selectate pe temele teoretice aflate în studiu	4 2 10 6	15-16 17 18-22 23-25	
5.**Săptămâna „Să ştii mai multe,să fii mai bun**”		**Activităţi extraşcolare**		26	

6. Sistem tonal – funcţional.	1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 2.1, 2.2, 2.3;	• Cadran tonal. • Sistem tonal • Mod major – mod minor. • Relaţii între tonalităţi. • Exerciţii muzicale selectate pe temele teoretice aflate în studiu. Dicteu ritmic şi muzical.	4 2 4 2 2	27-28 29 30-31 32 33	

Plan de Intervenţie Personalizat

Prof. Anton Florina
G.P.P. Bobocei din Micro III, Buzău

- Numele şi prenumele beneficiarului: Stanciu Sebastian
- Data şi locul naşterii: 20.VIII. 2018
- Domiciliul: Buzău
- Unitatea de învățământ: G.P.P. Bobocei din Micro III, Buzău
- Echipa de lucru: prof.Anton Florina, psiholog Stoiovici Mihaela, psihiatru Popescu Ioana, coordonator BCCA Chiş Claudia
- Data aplicării: an şcolar 2021-2022
- Nivelul de vârstă: I
- Problemele cu care se confruntă preşcolarul : Întârziere în dezvoltare, tulburare de spectru autist
- Prioritățiı pentru perioadă : septembrie 2021- februarie 2022
- Structura programului de intervenţie personalizat:

Limbă și comunicare

Obiective	Metode si mijloace de realizare	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode si instrumente de evaluare
-să recunoască numele la toți copiii din grupă și al doamnei educatoare.	-joc „Deschide urechea” -exerciții de pronunție și dezvoltare a auzului fonematic	2 săpt. în oct. Periodic	Identifică și numește toți copiii și pe educatoare	Orale Încurajarea și stimularea
-să recunoască vecinătățile sălii de grupă; -să numească grupele vecine	-vizită în grădiniță și la celelalte grupe vecine -dialogul	2-3 zile în oct.	Identifică și numește cu greu locurile cerute	Deplasare prin grădiniță
-să recunoască anotimpul și câteva caracteristici; -să denumească culorile caracteristice	-exerciții de exprimare corectă a obiectelor și lucrurilor din imaginea dată și identificare a culorilor și obiectelor	4 săpt.	Denumește obiectele și lucrurile cerute, singur sau cu ajutor	Aprecieri verbale
-să recunoască și să denumească părțile componente ale corpului omenesc.	-exerciții de identificare a părților corpului omenesc și de exprimare corectă.	4 săpt.	Exprimă și arată singur sau cu ajutor	Aprecieri stimulatoare.
-să recunoască și să denumească animale și păsări.	-jocurile „Ograda cu păsări”, „Ferma de animale”, „Animalele pădurii”.	Ian. Febr. Periodic	Recunoaște și denumește singur sau cu ajutor	Încurajări, stimulente;

Domeniul cognitiv

-să numere corect în ordine crescătoare în limitele 1-5.	-jocul „Coșul cu jucării”. -exerciții de numărare	Nov. Dec.	Numără cu ajutor jucăriile din coș	Aprecieri verbale, stimulente
-să observe și să recunoască plantele din imagini .	-jocurile „Grădina cu flori”, „Grădina cu zarzavaturi”. -exerciții de identificare și recunoaștere	Oct. Nov.	Observă, recunoaște și numește cu ajutor câteva plante	Încurajări verbale, primește bulină în piept
-să aranjeze figurile geometrice; -să recunoască forma geometrică cerută	-jocul „Foc și apă”. -exerciții de corecție a pronunției.	Dec. Ian. Periodic	Găsește și numește figura cerută singur sau cu ajutor	Aprecieri verbale
-să învețe o poezie de Moș Crăciun.	-poezia „Moș Crăciun”. -exerciții de memorare.	2 săpt. în dec.	Repetă dupa educatoare	Participarea la serbare
-să cânte colinde.	-audiție de colinde de Crăciun	Dec.	Cântă cu ceilalți copii	Încurajări verbale
-să observe și să cunoască unele mijl. de transport.	-jocul „Cu ce călătorim?” -explicația	Febr.	Observă și denumește jucăriile singur	Încurajări verbale
-să participe la o activitate în clasă, în mod direct	-jocul „Și eu vreau să fiu lăudat”	Periodic		Aprecieri verbale

Domeniul psihomotric

-să recunoască componentele spațiale și să se orienteze adecvat.	-exerciții și locuri de mișcare ce vizează: a) direcția: înainte / înapoi, sus /j os, stânga / dreapta; b) distanța: aproape / departe; c) pozițiile față de obiecte	4 săpt.	Corectitudinea reacțiilor la comenzi Recunoașterea și denumirea unor poziții spațiale ale obiectelor	Observarea comporta-mentului Aprecieri stimulative Întreceri
-să perceapă componentele temporale care vizează ritmul mișcărilor	-exerciții efectuate pe loc și în deplasare cu respectarea duratei, tempoului, intensității. -exerciții și jocuri de mișcare cu utilizarea onomatopeelor și a versurilor ritmate	4 săpt.	Răspunde corect motric la următoarele comenzi: „Aleargă mai repede!”, „Mergi ușor pe vârfuri”.	

- *Obiective:* - dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei preşcolare;
  - dezvoltarea abiliţătilor de comunicare-socializare, relaţionare;
  - însuşirea unor deprinderi elementare;
  - creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare motrică.
- *Conţinuturi (pe domenii):*

  - cognitiv: recunoașterea și denumirea de obiecte (cu ajutorul CD-urilor),

persoane, cunoașterea bine a spațiului grădiniței / grupe vecine;

- comportamental: manifestarea interesului de participare la activități, contribuirea în mod spontan la realizarea sarcinilor activității;
- socio-emoțional: CD-uri cu povești terapeutice.
- psiho-motor: utilizarea și recunoașterea anumitor obiecte, jucării – ușor de manevrat, autoservirea, așezarea la locul lor a unor obiecte utilizate, oferirea altor copii de jucării pe care le folosește, exerciții fizice, de relaxare și de respirație.

- *Metode şi mijloace de realizare:* observația, conversația, explicația, jocul, percepția și manipularea de obiecte, problematizarea, povestea terapeutică, CD-ul educațional, exerciții fizice, de relaxare și de respirație, muzico-terapia
- *Perioada de intervenţie:* 1 an școlar
- *Criterii minimale de apreciere a progreselor:* capacitate slabă de efort, concentrare redusă, atenție puțin mai greu de captat, stare ușoară de agitație psihomotori, negativist, capricios, labilitate emoțională.
- *Metode şi instrumente de evaluare:* observații directe, evaluare orală, discuții libere, produse ale activității
- *Evaluarea periodică:* Întrucât capacitatea de concentrare a atenției preșcolarului este ușor scazută, a fost necesară folosirea unui număr mare de exerciții-joc diverse, precum și sporirea motivației prin aprecieri verbale.
- *Obiective realizate:* se poate exprima prin vorbire singur sau cu ajutor, are un nivel de inteligență mediu, are formate unele deprinderi practice, este atras de obiecte și situații diverse
- *Dificultăți întâmpinate:* În urma evaluării rezultatelor obținute după derularea programului de intervenție, s-a constatat că preșcolarul reacționează pozitiv la activitățile desfășurate oral și la probele practice, însă are ușoare deficiențe de concentrare în a urmări explicațiile.
- *Metode cu impact ridicat:* pozitive: activități practice, autoevaluare, CD-uri educaționale, negative: fișe
- *Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică :* folosirea mai mulor materiale didactice și fișe de lucru mai atractive; identificarea formelor geometrice și a obiectelor din sala de grupă
- *Recomandări particulare:* Este necesară derularea unui Plan de Intervenție Personalizat (P.I.P.) care va avea ca scop formarea capacității de rezolvare a problemelor, utilizând povești terapeutice și softuri educaționale.

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu CES

Găitan Anca
Școala Gimnazială Mihail Sadoveanu Întorsura Buzaului

În calitate de profesor, am fost pusă în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Am ţinut cont de faptul că elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie „uitaţi” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi.

În prezent am în clasă un elev cu disgrafie. Acesta prezintă următoarea simptomatologie:

- scriere lentă, pentru îndeplinirea sarcinii în scris are nevoie de un timp de execuţie peste medie
- scriere cu multe greşeli (confundă literele, omite sau adaugă literele, silabele, inversează silabele sau cuvintele scurte, scrie cuvintele legate, desparte cuvintele în două, scrie cuvinte fără sens, fără diacritice, desparte incorect cuvintele în silabe)
- este nesigur la scrierea unor litere
- inversează direcţia trasării liniilor la scrierea literelor
- ţinerea incorectă a instrumentului de scris, obosirea mâinii
- scriere urâtă, dezordonată sau indescifrabilă, aspectul general al scrisului este inestetic
- se orientează greu în pagina caietului, nu reuşeşte să scrie pe linie
- dificultăţi de scriere după dictare - copiere incorectă - nu utilizează în scriere regulile gramaticale învăţate
- la compunere alcătuirea de propoziţii este deficitară, incorectă din punct de vedere gramatical
- nu scrie cu plăcere

Idei de activități:

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiilor şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiție, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare. Același lucru dezvoltă și jocurile de socializare, de dezvoltare a empatiei, de cunoaștere, participarea la acțiuni de voluntariat.

- Se folosesc metode variate, multisenzoriale, mai ales jocuri didactice.
  • Se folosesc multe imagini, planşe, etc.
  • Observăm, descoperim totul cu elevii prin acţiuni, mişcare şi nu doar discuţii.
  •Se foloseşte un limbaj accesibil lui.
  • Înaintea începerii exerciţiilor se verifică dacă copilul a înţeles sarcinile complexe.
  • Se clarifică la începutul orei ce aşteptări sunt de la el.
  • Se formulează o singură cerinţă deodată.
  • Se dă timp suficient.
  • Se oferă ajutor dacă se blochează.

• Nu se dau teme peste puterile lui, iar instrucţiunile legate de teme să fie cât mai clare, ca să le înţeleagă.

•Se evită solicitarea prea mare a copilului dar şi cea insuficientă.

Strategii de învățare:

Prin prezentarea unor unități mici de informație, copilul se poate concentra mai bine și astfel, treptat, poate stăpâni material dificil, puțin câte puțin. De exemplu, introducerea familiei de cuvinte „oi” - oi, moi, ploi etc. Copilul învață să se gândească la sunetele literelor și la forma pe care o ia gura sa atunci cand pronunță aceste sunete. Predarea abilităţilor de scriere la elevii cu dificultăţi de învăţare trebuie realizată cât mai simplu posibil, prin gruparea literelor cu forme asemănătoare, necesitând mişcări similare de formare. Programul trebuie să-i implice pe elevi în autoevaluare prin autoidentificarea greşelilor de scriere.

Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului.

Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate. Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor.

Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Evaluare:

La orele mele îi aplic copilului cu disgrafie măsurile compensatorii, măsurile de dispensare şi evaluarea adaptată pe parcursul semestrelor, precum şi la evaluările naţionale, asigurate prin legislaţie.

În cursul evaluărilor raportez performanţa copilului disgrafic la evoluţia lui proprie şi nu la performanţele celorlalţi din clasă. Apreciez eforturile copilului legate de învăţare, ştiind că este cea mai bună soluţie pentru menţinerea motivaţiei.

Se asigură timp suplimentar (30 - 60 de minute) pentru execuţia probelor sau se asigură verificări cu mai puţine cerinţe . În funcţie de situaţie, evaluările vor fi de aşa natură încât să limiteze scrisul (de ex. exerciţii cu spaţiu de completat, exerciţii de bifat, unit, etc). La notarea/ evaluarea testelor scrise se ţine cont de conţinut, nu de formă.

Părinți:

Relația dintre părinți, cadre didactice și copiii cu CES trebuie privită pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea următorelor reguli:

- parintii si copiii să fie realiști în așteptări; copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe; trebuie oferite copilului o alegere de două opțiuni, pe care cei mai mari le acceptă; problemele trebuie discutate până cand se ajunge la o concluzie acceptabilă, chiar dacă nu se ia o decizie;
- să existe un parteneriat cât mai strans între părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregatite și informate în legatură cu modul in care pot interveni pentru consilierea acestora; trebuie redusă izolarea părinților, punându-i în legatură cu alți parinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor;
- trebuie susținut faptul că nu există un model unic de părinte, și numai prin unirea forțelor părinților, a cadrelor didactice și a școlii se poate ajunge la o mai bună integrare a copiilor cu CES.
- semnalarea către părinte a observaţiilor cu mult tact, empatie şi respect, fără a-l speria sau a-l panica, dar convingându-l despre importanţa solicitării unei evaluări complexe şi a unei terapii specifice, dacă este cazul.

Idei de activități:

- inițierea unor activități comune părinți-copii(confecționare de ornamente pentru bradul de Crăciun, Paști, jocurile copilăriei)
- implicarea directă (participant activ) în lucrul efectiv cu copiii, și nu în calitate de observator.
- participarea la excursii, drumeții, activiăți de voluntariat, alături de copii

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Lador Iulia Teodora
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Dej

I. Date personale:

Numele şi prenumele elevului: **P. Ș. F**

Data naşterii: 2008

Şcoala integratoare : Școala Gimnazială ”Avram Iancu” Dej

Clasa integratoare: a V-a

Tipul de deficienţă: ***- Q.I.=***

a) *TULBURARE PERVAZIVĂ DE DEZVOLTARE*

*b)*întârziere în achiziții ; achiziţii cognitive sub nivelul vârstei,

- fire puţin comunicativă, dezvoltă trăsături de personalitate dependentă,
- infantilitate psihosocială, reactivitate emoţională crescută, capacitate redusă de înţelegere a cerinţei.
- ***dislalie polimorfă***

Tipul programului de intervenţie**:** aria curriculară: Limba și comunicare

Instrumente / mijloace utilizate ca punct de plecare în elaborarea pip-ului**:**

P*rograma şcolară pentru disciplina LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, clasele a V-a – a VIII-a, aprobată prin O.M. nr. 3393/28.02.2017*

P*lanificarea cadrelor didactice tutore la limba română;*

C*urriculum-ul adaptat al clasei a V-a la limba română*

R*ezultatele evaluării de identificare şi diagnosticare ;*

T*est iniţial aplicat la limba română*

II. NIVELUL DE DEBUT CONSTATAT / POSIBILITĂŢI

Metode, instrumente de evaluare: teste pedagogice, observaţii curente, discuţii cu familia, cu cadrele didactice de la clasa incluzivă, dirigintele clasei,chestionări, testele de evaluare iniţiale etc.

LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ
-nu înţelege sensul enunţurilor, de aceea **nu poate fără ajutor să rezolve cerinţele,** mai ales din fişele de muncă independentă; -citeşte texte scurte, cunoscute şi la prima vedere, **dar nu cunoaşte modul de scriere corectă a ortogramelelor;** - identifică pentru cuvintele uzuale cuvinte cu înţeles opus, asemănător şi le integrează în enunţuri orale şi scrise, **dar foarte încet;** - completează enunţuri lacunare cu părţile de vorbire solicitate**, însă rareori realizează, fără sprijin, analizarea lor;** - recunoaşte elementele componente ale unui text (titlul, autorul, timpul, locul), însă **povesteşte oral şi în scris greu textul citit, cu întrebări** - confundă părţile de vorbire cu părţile de propoziţie studiate; -scrie repede după dictare ,**dar nu respectă părţile unei compuneri şi aranjarea textului în pagină;** -cu ajutor, povesteşte un text studiat, **dar își exprimă mai greu opiniile legate de un fapt**;

LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ
Recapitulare:

Conţinuturi	**Competenţe specifice**	**Activităţi / acţiuni corectiv- integrative**
Recapitulare in vederea evaluării inițiale	1.cuvinte cu același sens 2. cuvinte cu înțeles opus 3.grupurile ce,ci,ge,gi,che Grupuri de sunete 4.sunetele î și ă 5.despărțire în silabe	✦ Menţionează un alt sens al cuvintelor *vară* și *ghiveci.* ✦ Indică un cuvânt cu sens opus și unul cu același sens pentru cuvintele următoare:*gonește* și *gureș* ✦ Transcrie cuvintele de mai jos în caiet, completându-le cu grupurile de litere învăţate. □.. veci □.. citoare □ ră ală □ mănun.. □ vo.. □ a.. taţie □ în...iere □.. ngăşie ✦ Descoperă cuvintele de mai jos, punând în locul umbrelei unul dintre grupurile de sunete învăţate, pronunţate în aceeaşi silabă. □ t mnă □ tr bă □ pl □ zi □ bă t □ dovl c □ fl re □ fer stră ✦ Completează cuvintele de mai jos cu literele î sau â, șterse de picăturile de ploaie. □ v nt □ nnorat □ ngrijorat □ t r □ c mp □ nt lnit □ nc ntat □ pl nge ✦ Menţionează numărul de silabe al fiecărui cuvânt de mai jos. □ graba □ desenele □ îngrijorat □ grădina □ frunzele □ vântul □ gonește

	6.părți de vorbire 7.verbul-timp,nr.persoană 8.ortograme 9.substantivul 10.acordul adj.substantiv 11. pronumele 12.dictare	✦ Precizează ce părți de vorbire sunt cuvintele următoare, extrase din text: *strică, găteli, gingașe, firele, golim.* ✦ Indică timpul, persoana și numărul următoarelor verbe: *am ajuns, am păzit, gonește, dezlegăm*. ✦ Completează cu ortogramele va/v-a propozițiile date. a. Pruna ... cădea de pe creangă. b. Vântul ... ciufulit părul. c. Toamna ... adus iar la școală. d. Orice copil ... învăța multe în acest an școlar. ✦ Menționează genul și numărul următoarelor substantive din textul dat: *gânsacul, grădina, firele, glasuri*. ✦ Transcrie propoziția de mai jos, făcând acordul adjectivelor dintre paranteze cu substantivele determinate. Frunzele (îngălbenit) cad pe firele (înalt) de iarbă (acoperit) de brumă (rece) și (alb). ✦ Înlocuiește cu pronume personale substantivele scrise italic în propozițiile de mai jos. a. Dana culege gutuile din pom. b. Ana și Carmen adună prunele căzute. c. Băieții spun ghicitori. d. Alexandru răspunde foarte bine. ✦ Scrie, după dictare, textul de mai jos. *Vara s-a dus și zilele vacanței mari s-au terminat. Ploaia n-a mai încetat de trei zile. Zglobiii copii n-au mai ieșit la joacă. Soarele va apărea însă pe cer și vremea va fi iar frumoasă.*

Unitatea 1: Despre mine. Selfie

Conținuturi	**Curriculum adaptat**	**Competențe specifice**	**Activități / acțiuni corectiv-integrative**
Lectură Text de bază: ***Prietenul meu*** *de Ioana Pârvulescu* Textul literar.Trăsături ale textului literar (actualizare) Cuvântul-cheie. Tema. Planul simplu de idei Semnificațiile textului Textul nonliterar **Interculturalitate** Identitatea personală. Emoțiile. **Comunicare orală** Exprimarea adecvată a emoțiilor. Roluri în comunicare **Limbă română** Propoziția. Tipuri de propoziții.Cuvântul și dicționarul Sinonimele. Antonimele. Câmpul lexical **Redactare** Tipurile de sunete. Silaba. Accentul. Etapele scrierii. Relatarea unor experiențe personale. Notițele ***Recapitulare*** ***Evaluare***	Trăsături ale textului literar Tema textului Semnificațiile textului Textul nonliterar Exprimarea emoțiilor Propoziția. Tipuri de propoziții. Sinonimele. Antonimele. Câmpul lexical Silaba	-recunoașterea unui text literar prin comparație cu un text nonliterar; -enumerarea trăsăturilor textului literar și exemplificarea acestora; -identificarea temei unui text literar; -identificarea semnificației unui text; -despărțirea în silabe a cuvintelor simple; -aflarea antonimelor în context; -scrierea câmpului lexical al unui cuvânt; -identificarea propoziției simple, dezvoltate, afimative, negative;	

Unitatea 2: De-a ce mă joc?

Conţinuturi	**Curriculum adaptat**	**Competenţe specifice**	**Activităţi / acţiuni corectiv-integrative**
Text de bază: ***Vizită*** *de I.L. Caragiale* **Lectură** □ Textul narativ literar □ Planul dezvoltat de idei **Interculturalitate** □ Diversitate culturală: jocuri de ieri și de azi **Comunicare orală** □ Schimburi de replici în dialog □ Reguli de acces la cuvânt **Limbă română** □ Verbul. Predicatul verbal □ Modul indicativ. Timpurile indicativului □ Modul imperativ **Redactare** □ Textul narativ ficțional **Recapitulare** ***Evaluare***	Timp, spațiu și acțiune Planul dezvoltat de idei Personajele Verbul. Predicatul verbal Modul indicativ. Perfectul compus. Imperfectul. Prezentul. Viitorul . Modul imperativ	-recunoașterea verbului într-un enunț simplu; -aflarea predicatului verbal prin întrebări specifice; -recunoașterea predicatului nominal în enunțuri de tipul: Ea este frumoasă. El este elev.(cum este, ce este?); -analizarea verbului, precizând modul și timpul; -recunoașterea dialogului într-un text literar; -recunoașterea unui text literar după trăsături; -enumerarea unui indice de spațiu, unul de timp și a unui personaj din text ;	

Proiect didactic

Profesor: Rusu Doina Daniela
Scoala Profesională Lungani

Data:

Clasa: a X-a B

Obiectul: Limba şi literatura română

Subiectul lecţiei: Textul nonliterar

Tipul lecţiei: evaluare (test)

Competenţe generale:

1. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în receptarea şi în producerea mesajelor în diferite situaţii de comunicare;

2. Folosirea modalităţilor de analiză tematică, structurală şi stilistică în receptarea diferitelor texte literare şi nonliterare;

3. Argumentarea în scris a unor opinii în diverse situaţii de comunicare;

Competenţe specifice:

1. Utilizarea adecvată a achiziţiilor lingvistice în receptarea diverselor texte;

2.1. Compararea trăsăturilor definitorii ale comunicării în texte literare şi nonliterare;

2.2. Aplicarea conceptelor de specialitate în analiza şi discutarea textelor literare studiate;

3. Argumentarea unui punct de vedere privind textele studiate;

Obiective operaţionale:

La sfârşitul orei elevii vor fi capabili:

1. să definească textul nonliterar;

2. să recunoască trăsăturile unui text nonliterar ;

3. să facă diferenţa dintre textul literar şi textul nonliterar.

Strategia didactică:

A. Metode si procedee:

- ✓ explicaţia,
- ✓ conversatia,
- ✓ exerciţiul,

B. Mijloace didactice/de învătământ:

- ➢ Fişele elevilor necesare pentru rezolvarea testului.
- ➢ Tabla, creta

C. Forme de organizare a activităţii: activitate independentă,
activitate individuală

D. Resurse si managementul timpului:

- ➢ spatiu de lucru: sala de clasă;
- ➢ capacităti normale de învătare ale elevilor;
- ➢ cunostinte anterioare ale elevilor;
- ➢ timpul de evaluare: 50 minute.

Modalităti de evaluare:

scrisă: Evaluare formativă (test)

Bibliografie:

- Programa scolara *Limba si literatura română*,
- Ilie Emanuela, Didactica literaturii române, Ed. Polirom, Iaşi, 2008;
- Constantin Parfene, Metodica studierii limbii şi literaturii române, Ed. Polirom, Iaşi 1999

Scenariu didactic

Nr. crt.	Secvenţele lecţiei	Demersul didactic		Elemente de strategie didactică			Evaluare
		Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Metode şi procedee	Materiale	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric 2’**	Profesorul se asigură de conditiile necesare desfăsurării optime a activitătii: asigurarea linistii, pregătirea materialului didactic. Se notează absentii.	Se pregătesc pentru test.	Conversaţia	Clasa	Frontal	
2.	**Captarea atenţiei anuntarea testului 1’**	Profesorul anunţă elevii că urmează o lecție de evaluare. Profesorul prezintă în continuare obiectivele pe care le urmărește în această lecție. Elevii au de rezolvat pe parcursul testului mai mulți itemi.	Elevii ascultă	Explicatia	Clasa	Individual	
3.	**EVALUAREA PROPRIU-ZISĂ 45’**	Împarte elevilor fișele cu testul. Explică cerința fiecărui exercițiu. Elevii vor avea de rezolvat testul independent pe parcursul a 45 de minute.	Elevii ascultă, apoi scriu pe fișe rezolvarea	Conversatia	Tabla	Individual	
	VERIFICAREA EVALUĂRII 1’ **TEMA PENTRU ACASĂ 1**	Profesorul adună lucrările elevilor pentru a le evalua. Profesorul dictează tema pentru acasă.	Elevii predau testele. Elevii noteaza tema.	Conversaţia Conversaţia Explicaţia	Fisa Caiete	Individual Individual	Aprecieri verbale

TEST

Se dau următoarele texte:

A)ÎN ŢARĂ: Vremea va fi închisă, umedă şi mai rece decât în mod normal la această dată. Vor cădea ploi mai frecvente şi mai însemnate cantitativ în sudul şi în estul ţării, în special în Subcarpaţi şi la munte, unde pot totaliza pe alocuri peste 20 l/mp.

Vântul, moderat, va prezenta intensificări în sud-vestul ţării. Temperatura aerului, în creştere uşoară, va fi cuprinsă între 10 şi 20 de grade.

Pe alocuri, ceaţă la munte şi în Transilvania.

ÎN BUCUREŞTI: Vreme rece, umedă şi închisă. Temporar va ploua. Vântul va sufla moderat. Temperatura aerului, în creştere, va ajunge, la amiază, la valori în jur de 15 grade.

B) “Odaia era albă ca un culcuş de fecioară. Apusul îşi filtra agonia prin două ferestre înalte, schiţând pe parchet două romburi de lumină portocalie, care cuprindeau picioarele patului într-o îmbrăţişare tremurătoare

Cerinţe:

1. Precizează *scopul* textului suport A.	1punct
2. Prezintă particularităţile de *structură* a textului A.	1punct
3. Numeşte domeniul de cunoaştere abordat in textul A .	1punct
4. Selectează câţiva termeni din câmpul semantic al meteorologiei.	1punct
5.Pornind de la elementele identificate anterior, stabileşte dacă textul A este *literar sau nonliterar*.	1punct
6. Ce este textul nonliterar ?	1punct
7.Ce fel de text este textul B?	1punct
8.Defineste textul literar.	1punct
9. Extrage doua figuri de stil diferite din textul B, numeste-le.	1punct

(1 punct oficiu)

CENTRUL DE RESURSE EDUCATIONALE

PLANIFICARE ADAPTATĂ PENTRU ELEVI CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

An școlar: 2021-2022

Profesor: Crețu Crina Georgeta

Aria curriculara: Limbă și Comunicare

Disciplina: Limba Engleză

Clasa a X-a , L1/ Nivel B1

2 ore/ saptamana

Număr saptamani: 34

Nr. U.I.	**Conţinuturi ale U.Î.** ***tematic** ****elemente de construcţie a comunicării (a.vocabular, b.gramatica)** *****funcţii comunicative ale limbii**	**Competențe specifice vizate**	**Nr. ore**	**Săptămâna**	**Observaţii**
1	**Recapitulare** **Testare initiala**		6	13-17.09 20-24.09 27-01.10	Unitatea are rol de consolidare și evaluare inițială. Conține probele de evaluare inițială (scrisă, orala, audiție)
2. Introduction	*public ** a. describing holidays b. adjectives of feelings/personality; Present tenses in contrast; Will and Be going to	1.1 Anticiparea elementelor de conținut ale uni text pe baza titlului/unui stimul vizual. 1.2 Identificarea sensului global al unui mesaj. 1.6 Recunoașterea organizării logice a unui paragraf.	6	4-8.10 11-15.10 18-22.10	

3. Generations	***personal** **a. stages of life; narrative time expressions; words about war b. Past tense contrast; *used to;* ***narrating events; expressing polite request/advice	1.1Anticiparea elementelor de conținut ale uni text pe baza titlului/unui stimul vizual. 1.3 Identificarea de informații cheie din texte autentice. 3.1 Formularea de idei pe teme de interes in cadrul unei discuții.	8	25-29.10 1-5.11 8-12.11 15-19.11	
4. Leisure time	***personal** **a. activities and sports; b. Present Perfect forms *** talking about experiences; explaining preference	1.1Anticiparea elementelor de conținut ale uni text pe baza titlului/unui stimul vizual. 1.3 Identificarea de informații cheie din texte autentice. 1.6 Recunoașterea organizării logice a unui paragraf.	6	22-26.11 29-3.12 6-10.12	
5	**Recapitulare si evaluare**		3	13-17.12 20-22.12	
Semestrul II					
6. The human body	*public **a. Parts of the body; treatments; accidents and injuries; b. Will, may, might, could-speculating and predicting; *** role-play: at the doctor’s; making predictions about the future;	1.1Anticiparea elementelor de conținut ale uni text pe baza titlului/unui stimul vizual. 1.3 Identificarea de informații cheie din texte autentice. 2.1Descrierea(oral/scris) a unor activități cotidiene, obiceiuri.	6	10.01-14.01 17.01-21.01 24.01-28.01	
7. Home	*public **a. describing houses and rooms;	1.1Anticiparea elementelor de conținut ale uni text pe baza titlului/unui stimul vizual.	6	31.01-4.02 7.02-11.02 14.02-18.02	

	b.comparative and superlative adjectives and adverbs, conditional clauses; ***describing where you live;	1.3 Identificarea de informații cheie din texte autentice. 2.1Descrierea(oral/scris) a unor activități cotidiene, obiceiuri.			
8. Artists	*educational **a. art forms; artists; artistic activities; cultural activities; musical genres; b.the passive; ***talking about likes and dislikes;	1.1Anticiparea elementelor de conținut ale uni text pe baza titlului/unui stimul vizual. 1.3 Identificarea de informații cheie din texte autentice. 1.6 Recunoașterea organizării logice a unui paragraf.	6	21.02-25.02 28.02-4.03 7.03-11.03	
9.Describing character	*personal **a. describing character: nouns, adjectives; b.defining relative clauses; ***discussing qualities needed for jobs; practising job interview dialogues;	1.1Anticiparea elementelor de conținut ale uni text pe baza titlului/unui stimul vizual. 1.3 Identificarea de informații cheie din texte autentice. 2.1Descrierea(oral/scris) a unor activități cotidiene, obiceiuri.	6	14.03-18.03 21.03-25.03 28.03-1.04	
10. Travel and transport	*public **a. forms of transport; travel: places; travel collocations; holidays activities and accommodation b.participle clauses ***discussing forms of transport; travel role-plays; planning a holiday;	1.1Anticiparea elementelor de conținut ale unui text pe baza titlului/unui stimul vizual. 1.3 Identificarea de informații cheie din texte autentice. 1.6 Recunoașterea organizării logice a unui paragraf. 2..3 Redactarea de paragrafe pe o temă de interes	8	4.04-7.04 2.05-6.05 9.05-13.05 16.05-20.05	
11.	**Reluări din conținuturile anterioare.**	Competențele specifice vizate pe parcursul anului școlar	6	23.05-27.05 30.05-3.06 6.06-10.06	

Proiect de activitate didactică

Doina Cristea
Școala Gimnazială “ Vasile Cristoforeanu” Rm. Sărat

Clasa: a VIa D

Data : 13. 12. 2021

Obiectul : Consiliere și dezvoltare personală

Tema : Emoţiile în viața noastră

Subiectul : Tipuri de emoţii

Tipul lecţiei : Formare de priceperi și deprinderi

Scopul : Formarea caracterului prin cunoașterea emoțiilor pe care le trăim și le exprimăm în relațiile cu cei din jur
Formarea atitudinilor și a comportamentului responsabil la nivelul clasei de elevi

Competențe generale

2. Relaţionarea armonioasă cu ceilalţi în contexte școlare și extrașcolare

Competențe specifice:

2.1. Recunoașterea unei varietăţi de emoţii trăite în raport cu sine și cu ceilalţi - exerciţii de identificare a emoțiilor utilizând suporturi diverse: imagini, fotografii, povești, piese de teatru, secvențe de film - asocierea între o activitate preferată, precum: lectura, dansul, șahul, mersul cu rolele și emoția pe care un copil o trăiește realizând această activitate, utilizând suporturi vizuale cu denumirea emoțiilor - selectarea unor imagini sau realizarea unor desene în vederea elaborării unei hărți a emoțiilor umane - exerciții de auto-reflecție cu privire la emoţiile personale prin completarea propozițiilor lacunare de tipul: „Eu simt ... atunci când … …”

2.2. Acordarea feedbackului pozitiv în relaționarea cu ceilalți

- identificarea regulilor de oferire a feedbackului în secvențe de text/film și discutarea acestora
- exerciţii de completare de fraze: „Mi-a plăcut de tine atunci când...”, „Am învățat de la tine ...”
- jocuri de oferire a feedbackului pozitiv prin notarea calităților unui coleg pe fișe individuale de lucru pentru a pune în valoare acele calități/comportamente care au fost identificate la ceilalți ca fiind surse de învățare/inspirație

Strategii didactice: Metode și procedee: expunerea, situația problemă, caracterizarea, argumentarea, memorarea, problematizarea, deducția, descoperirea, harta emoțiilor.

Forme: Frontal, independent, în perechi.

Mijloace de instruire: Fișe de lucru, imagini, fotografii, film, anexe.

Mijloace de învăţământ: prezentare PPT cu tipurile de bază ale emoţiilor https://www.youtube.com/watch?v=Im1blfeluX4

Trailer-“Întors pe dos”- https://www.youtube.com/watch?v=bPBM6w75ahw

Demersul metodic-analitic al activităţii

Etapele lecţiei	**Strategia didactică**	**Activitatea elevilor**	**Metode şi procedee**
1	**2**	**3**	**4**
1.Moment organizatoric	Verificarea prezenţei Pregătirea materialului necesar desfăşurării în condiţii optime a activităţii.	Se pregătesc pentru lecţie	conversaţia
2.Anunţarea temei	Traim emotii in fiecare zi. Daca e frumos afara, ne trezim dimineata cu mai multa pofta de viata. Aceasta stare de bine se poate transforma in bucurie daca, pe timpul zilei, primim o imbratisare si, poate, o lauda. Suntem fericiti cand primim un compliment. Cu toate acestea, o veste neplacuta ne poate face sa incheiem ziua suparati. „Astăzi vom învăța ce sunt emoțiile și să le diferențiem.(Scriem titlul pe caiet titlul lecției -Emoțiile)	Sunt atenţi la explicaţiile profesorului Elevii răspund la întrebări.	explicaţia
4.Dirijarea învăţării	Am să vă distribui un filmuleț și vă rog să identificați emoțiile din el, scriindu-le pe caiet. https://www.youtube.com/watch?v=bPBM6w75ahw “Știm să le identificăm, dar stim noi ce este de fapt o emoție?” https://www.youtube.com/watch?v=Im1blfeluX4 Notăm pe caiet- o emoție este o reacție intensă, dar de scurtă durată a organismului la o situație nouă, neașteptată, însoțită de o stare afectivă plăcută sau neplăcută. Emoţiile care ne fac plăcere sunt asociate cu lucruri bune (emoții pozitive), în timp ce emoţiile care nu ne plac sunt asociate cu situaţii nefericite (emoții negative). Așa cum ați notat mai sus, emoțiile de bază sunt: bucuria, tristețea, dezgustul, furia, frica și surprinderea. Vom face un execițiu în care va trebui să puneți pe categorii câteva emoții. „Acum voi citi câteva propoziții pe care voi le veți categorisi drept emoții pozitive și negative. • *Ţi s-a rupt un dinte.*	Elevii notează emoțiile : bucurie, tristețe, dezgust, furie, frică. Elevii răspund la întrebări.	exerciţiul demonstraţia explicaţia

	● *Ai învăţat să faci exerciţii cu fracţii* • *Prietenul tău s-a lovit.* • *Ai pierdut o carte.* • *D-na dirigintă te-a pedepsit pentru că ai minţit.* • *Bunicii tăi au venit din alt oraş să te viziteze.* • *Fratele sau sora ta este bolnavă.* • *Ţi-ai pierdut haina.* • *A trebuit să rămâi în clasă în timpul pauzei.* • *Ţi-ai făcut un nou prieten.* ●*Nu ai reuşit să mergi la film.*	Sunt atenţi, iar cei nominalizaţi pe măsură ce ascultă, situaţiile, identifică cum s-ar simţi în situaţia respectivă şi diferenţiază dacă emoţia este una care le place (plăcută) sau una care nu le place (neplăcută)	
5.Obţinerea performanţei	*“Vă rog să notați codul pentru a juca Kahoot cu tema emoțiile”* *“ Vă rog să scrieți pe caiet câte o situație în care ați experimentat fiecare emoție de bază.”*	Elevii se loghează pentru a răspunde la întrebări. Elevii notează situațiile în care au experimentat diferite emoții.	conversaţia problematizarea
6.Evaluarea activităţii	Se fac aprecieri despre aportul elevilor la desfăşurarea activităţii.	Participă la discuţii.	conversaţia
7.Tema de casă	Elevii vor primi ca temă să noteze pe o foaie care o vor avea în permanență cu ei ce fel de emoţii vor experimenta până la ora viitoare de consiliere.	Sunt atenţi la explicaţiile profesorului.	explicaţia

Bibliografie:

1. BĂBAN, Adriana (2001) *Consiliere Educaţională Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi consiliere* Ed. „Ardealul” Cluj Napoca;
2. LEMENI, Gabriela, MICLEA, Mircea (2004) *Consiliere şi Orientare Ghid de educaţie pentru carieră* Ed. ASCR Cluj Napoca;
3. VERNON, Ann (2004) *Consilierea în Şcoală Dezvoltarea Inteligenţei Emoţionale prin Educaţie Raţional- Emotivă şi Comportamentală* Ed. ASCR Cluj Napoc

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Ardelean Daniela
Scoala Gimnaziala "Octavian Goga" Satu Mare

1. INFORMAȚII GENERALE :

Numele:

Nr. Certificat orientare școlară:

Data nașterii:

Domiciliul:

Școala:

Clasa: a VI-a E

Echipa de lucru: profesor de religie,
psiholog școlar,

Data de elaborare a programului: septembrie

Durata de desfășurare a programului: anul școlar

Domeniul de intervenție: Religie Ortodoxă

2. EVALUAREA INIȚIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fișa psihopedagogică, observația spontană și dirijată, convorbirea individuală și de grup, test predictiv.

Diagnostic:

- *Deficiență psihică:* deficiență funcțională gravă, cu asistent, Cod.6.

Capacități- competențe- abilități- lacune- nevoi:

- competențe sporite în desfășurarea activităților ludice (respectă cu strictețe regulile jocului și duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- capacități relativ bune de învățare comportamentală prin imitație;
- posibilități bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecțiune, de integrare și de sprijin gradat;
- toleranță scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situațiile de individualizare a sarcinilor de învățare.

Probleme cu care se confruntă copilul la disiplina religie:

- termenii religioși specifici;
- posibilități de exprimare reduse;
- tendința de a formula eronat adevărul de credință;
- imposibilitatea memorării unor rugăciuni, poezii, colinde;
- incapacitatea realizării unor sarcini de lucru.

3. STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Obiective	Activități de învățare	Metode și mijloace de realizare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului
-să înțeleagă semnificția globală a mesajului oral; -să povestească viața personalităților din Vechiul Testament; -să descrie unele aspecte caracteristice religiei proprii; -să identifice mesajul moral- religios din texte sau suporturi expresive date (biblic, religios, literar) -să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziții ascultate prin care se expune un adevăr de credință; -să sesizeze sensul cuvintelor intr-un enunț dat; -să extragă și să formuleze, pe baza conținutului biblic, învățături morale; -să identifice anuite obiecte de cult, să recunoască un locaș de închinare; -să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc, interiorul unei Biserici; -să citească în ritm propriu, corect un text.	-observarea unor imagini relaționate cu textul; -participarea la Sfânta Liturghie în duminici și sărbători (atât cât poate rezista); -audierea unor fragmente din V.T.; -citirea unor propoziții cu grad de dificultate crescând; -explicarea cuvintelor necunoscute; -punerea acestor cuvinte în contextul unor propoziții; -citirea repetată a unor paragrafe din lecturile propuse; -povestirea paragrafului în cuvinte proprii; -ajutorarea aproapelui prin implicarea în proiecte umanitare (Crăciun și de Pași); -citirea repetată a unui text.	Metode: -observația -conversația -explicația -citirea cu voce tare -povestirea -problematizarea Mijloace: -planșe cu imagini; -lecturarea textului biblic; -audierea unor fragmente din Biblia on-line audio; -lecturi si poezii religioase; -fișe de lucru; -fișse de lucru cu imagini; -calculator; videoproiector;	-înțelege semnificația globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; -formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea profesorului; -citește în ritm propriu silabe, cuvinte și propoziții alcătuite din 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenția învățătorului; -citește cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; -citește corect enunțuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlnește cuvinte dificile.

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncționare în ceea ce privește citirea conștientă;
- antrenarea elevului în activități plăcute pentru a-l stimula, jocul didactic;
- dezvoltarea abilităților de memorare a unei rugăciuni și semnificația ei;
- îmbogățirea, recizarea și activizarea vocabularului religios;
- dezvoltarea autonomiei personale, morale și sociale;

- dezvoltarea capacității de recunoaștere a unor eveimente din viața Mântuitorului Iisus Hristos pe baza unor imagini.

Evaluare periodică:

Obiectivele realizate la sfârșitul semestrului I:

- îndeplinește la un nivel mediu sarcinile de lucru;
- diminuarea greșelilor de scriere;
- îmbunătățirea ritmului de cititre;
- dezvoltarea capacității de utilizare a termenilor religioși.

Dificultăți întâmpinate:

-nu reușește încă să-și construiască un comportament empatic;

-nu poate rezolva sarcinile școlare într-un timp optim datorită deficitului de atenție.

Metode cu impact ridicat:

-pozitiv: valorizarea, stimularea afectivă;

-negativ: dezaprobarea, mustrarea.

Revizuirea programului de intervenție personalizat:

La sfârșitul semestrului I, după evaluarea intermediară, se încearcă introducerea unor noi metode de lucru.

Recomandări particulare:

-socializarea prin implicarea în activități de grup, prin diversuficarea sarcinilor de lucru.

Rolul și modul de implicare a părinților în program:

Comunicarea permanentă cu părinții. Mama îl ajută la rezolvarea sarcinilor de lucru pentru acasă. Micile progrese trebuie privite ca un mare plus, deoarece capacitatea de concentrare e destul de mică.

Evaluarea periodică:

Obiectivele realizate la sfârșitul anului școlar:

-îndeplinește la un nivel minim sarcinile de lucru;

-diminuarea greșelilor de scriere;

-îmbunătățirea ritmului de citire;

-dezvoltarea capacității de utilizare a termenilor religioși.

PLAN EDUCAŢIONAL INDIVIDUALIZAT
ŞCOLARIZARE LA DOMICILIU
Limba și literatura română

Profesor: Stelian Lidia-Mar

DATE DESPRE ELEV:

Numele şi prenumele elevului:

Unitatea de învăţământ rezidenţială: LICEUL TEHNOLOGIC DE INDUSTRIE-ALIMENTARĂ

Clasa: cls. a VI-a (învăţământ la domiciliu)

Data şi locul naşterii:

Domiciliul:

Numărul şi valabilitatea certificatului de orientare şcolară şi profesională:

Planificare semestrială / anuală

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Număr de ore / săptămână: 40 de min.

Total ore pe semestru/ an şcolar: 13 ore sem. I; 11 ore sem. al II-lea/ 24 ore an școlar

Perioada implementării planului educaţional individualizat: An școlar 2017-2018

Rezultatele evaluării inițiale:

- nu reține permanent literele alfabetului, să le poată identifica apoi corect;
- nu se încadrează întotdeauna în liniatura fișei de lucru și deci nu execută corect literele;
- uneori refuză să pronunțe semnele grafice;
- inteligență sub limită, memorie foarte slabă, exprimare reproductivă;
- uneori abandonează brusc o activitate, își pierde foarte repede concentrarea.

Priorităţi pentru perioada 2017-2018:

-pe termen lung (an şcolar)

- -Formarea şi exersarea abilităţii de scriere;
- -Formarea şi exersarea abilităţii de pronunţare.

-pe termen mediu (semestru)

- -Reținerea a două litere ale alfabetului, prin scriere și pronunțare.

Nr.crt.	*Teme*	*Obiective*	*Nr. ore*	*Observaţii*
1	*Evaluare inițială*	*- identificarea corectă a literelor indicate;*	*1 oră*	*-uneori refuză să pronunțe semnele grafice;* *-inteligență sub limită, memorie foarte slabă, exprimare reproductivă;* *-uneori abandonează brusc o activitate, își pierde foarte repede concentrarea;*

2	*Formarea și exersarea abilității de scriere și de pronunțare*	*- reținerea a două litere ale alfabetului, prin scriere și pronunțare;*	*23 ore*	*-uneori refuză să pronunțe semnele grafice;* *-inteligență sub limită, memorie foarte slabă, exprimare reproductivă;* *-uneori abandonează brusc o activitate, își pierde foarte repede concentrarea;* *-nu reține permanent literele alfabetului, să le poată identifica apoi corect;* *-nu se încadrează întotdeauna în liniatura fișei de lucru și deci nu execută corect literele;*

TEMA 1:

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
-Reținerea a două litere ale alfabetului, prin scriere și pronunțare;	Manual-suport: „Abecedar”, manual pentru clasa I, de Cleopatra Mihăilescu & Tudora Pițilă	Observația semidirijată, demonstrația	Semestrul I	-Sunetul și litera: a, b; -Exerciții de exemplificare de cuvinte cu sunetul în poziție inițială;	Observarea sistematică Teme de lucru în clasă și acasă Fișe de lucru

TEMA 2:

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
-Formarea abilităţilor de pronunţare a două litere ale alfabetului (a,b);	Manual-suport: „Abecedar”, manual pentru clasa I, de Cleopatra Mihăilescu & Tudora Piţilă	Observația semidirijată, demonstraţia	Semestrul I& al II-lea	-Exerciţii de citire corectă a literelor, mici şi mari, de tipar şi a celor de mână; -Exerciţii de citire cu voce tare şi pe silabe a cuvintelor mono- şi bisilabice, cu sprijin psihopedagogic;	Observarea sistematică Teme de lucru în clasă şi acasă Fişe de lucru

TEMA 3:

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
-Însușirea actului grafic – literele de mână și de tipar(cele două: a,b);	Manual-suport: „Abecedar”, manual pentru clasa I, de Cleopatra Mihăilescu & Tudora Piţilă	Observația semidirijată, demonstraţia	Semestrul al II-lea	-Exerciţii de redare grafică a literelor învăţate în ora de citire: a, b; -Ex. de scriere a literelor; -Exerciţii-joc de identificare a literelor învăţate;	Observarea sistematică Teme de lucru în clasă şi acasă Fişe de lucru

Evaluare:

Competenţe evaluate	Gradul de realizare		
	Realizat	În curs de realizare	Nerealizat
-Recunoașterea a două litere ale alfabetului, prin scriere și pronunțare;		X	

Program de Intervenţie Personalizat (PIP)

Prof. înv. primar, LUPU MARIA
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

- Numele şi prenumele beneficiarului: **C. I.**
- Data şi locul naşterii : 8.05.2011 , Gura Humorului
- Domiciliul: plasament AMP, Fălticeni, jud. Suceava , Str. Horea, Nr. 23
- Anul şcolar 2021 - 2022
- Clasa a IV-a A
- Perioada de implementare: octombrie 2021 – iunie 2022
- Domenii de intervenţie: CLR; MEM; AVAP; DP; MM.
- **Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării)**

Evaluare medicală: Deficienţă funcţională medie, intelect de limită, spasmul hohotul plânsului, crize de afect și sindrom hiperkinetic, deficienţă psihică moderată.

Evaluarea procesului de învăţare: Nu deţine achiziţii caracteristice vârstei sau clasei din care face parte.

Prezintă întârzieri medii în dezvoltarea limbajului, întârziere mintală atestată medical.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte în prezent în plasament AMP, Fălticeni, jud. Suceava , Str. Horea, Nr. 23. Familia este foarte preocupată de evoluția școlară a elevei, de progresele obținute cu pași mici, dar siguri, asigurând toate cele necesare elevului și colaborând în permanență cu doamna profesor, conștientizând astfel importanța fiecărui mediu pentru copil.

ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Numele cadrului didactic: LUPU MARIA

Psiholog şcolar: Anechiforesei Lăcrămioara

Data elaborării P.I.P.: 1 octombie 2021

Durata programului: octombrie 2021 – iunie 2022

Domenii de intervenţie: Limba și literatura română, Matematică, Științe ale naturii, Educație civică, AVAP.

INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

- **OBIECTIVELE PROGRAMULUI:**

Pe termen mediu:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;

- Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
    - Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
    - Participarea la activităţi de grup;
    - Participarea la activităţi specifice matematicii;
    - Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

- **SCOPURILE PROGRAMULUI:**

➢ înlăturarea şi diminuarea dificultăţilor determinate de deficienţele pe care le are elevul, urmărind realizarea unei pregătiri şcolare şi unei socializări la nivelul maxim al potenţialului său.

➢ asigurarea unei baze instrumentale (citi-scris, socotit) care influenţează fundamental evoluţia ulterioară a elevului.

- **COMPETENȚE URMĂRITE:**
    - Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
    - Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
    - Formarea capacităţilor de exprimare scrisă;
    - Formarea deprinderilor de scriere corectă;
    - Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
    - Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
    - Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;
- **DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:**

Psihologul şcolar:

- Stimulează elevul in vederea reducerii dificultatilor de invatare prin exersarea si dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trasaturi pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- Implica familia pentru a o ajuta sa lucreze cu copilul in asimilarea unor cunostinte esentiale: cunoasterea mediului, coordonare spatio-temporala, dezvoltarea limbajului si a vocabularului, abilitati de relationare sociala;

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planse - fise de lucru - jocuri de constructie - plastilina - carti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exercitii de gimnastica respiratorie, linguala;	- planse - fise de lucru - jocuri

	- exercitii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- carti
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exercitii de autocunoastere; - exercitii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii; - exercitii pentru managementul emotiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea;	-fise de lucru -desene -minge antistres -joc de rol
- explicarea si formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet cand este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de invatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu si ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica invatator-elev, consilier-elev; - activitati ajutatoare	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel incat elevul sa isi faca temele, oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fete vesele

- Frecvenţa activitatilor programului terapeutic este de o sedinta pe saptamana (45-50 de minute)

Prof. înv. primar:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Dificultăţi în învăţare:

LIMBAJ SCRIS:

- scrie greoi; scrie cu greşeli şi la transcriere, dar mai cu seamă după dictare;
- nu respectă regulile ortografice, nu transcrie toate cuvintele din text sau nu respectă ordinea lor;
- nu respectă regulile de aşezare a textului în pagină.
- Nu scrie toată cerința exercițiului și îl rezolvă parțial.

LIMBAJ ORAL:

- nu cunoaşte semnele de punctuaţie și nu le folosește corespunzător în exprimare;
- vocabular sărăcăcios;
- redă personajele din textele citite sau auzite, repetitiv, îmbinând realul cu imaginaţia sa.

CALCUL:

- rezolvă cu dificultate exerciţii de adunare sau scădere fără trecere peste ordin;
- nu poate rezolva fără ajutor adunări sau scăderi cu trecere peste ordin;
- nu poate rezolva corect, independent, probleme;
- înţelege greoi sistemul poziţional de formare a numerelor, citeşte şi scrie cu unele erori numere naturale (0-10000), utilizează eronat terminologia specifică;
- calculează greoi exerciții de înmulțire și împărțire.

Domeniul de intervenţie: ***Limba și literatura română***

Elevul pronunţă corect cuvintele, dar are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt în propoziţii incomplete. Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie cu multe greșeli de exprimare, punctuație și ortografie.

Domeniul de intervenţie: ***MATEMATICĂ ŞI ȘTIINȚE***

Elevul rezolvă cu dificultate exerciţii de adunare sau scădere fără trecere peste ordin; nu poate rezolva fără ajutor adunări sau scăderi cu trecere peste ordin; nu poate rezolva corect, independent, probleme; înţelege greoi sistemul poziţional de formare a numerelor, citeşte şi scrie cu unele erori numere naturale (0-1000), utilizează eronat terminologia specifică; calculează greoi exerciții de înmulțire și împărțire.

Prin acest program voi urmări:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;

- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

PROIECT DIDACTIC

Gavrilescu Voica – profesor înv. primar
Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

Clasa: Pregatitoare

Aria curriculară: Arte şi tehnologii

Disciplina: Arte vizuale şi abilităţi practice

Unitatea tematică: Pe cararile toamnei

Subiectul lecţiei: ***Tablou de toamnă***

Tipul lecţiei: consolidare de priceperi şi deprinderi

Discipline integrate: CLR și MM

Competenţe specifice:

AVAP:

1.3. Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual

2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/construcții simple, pe baza interesului direct

2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică.

CLR:

2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală

3.2. Identificarea semnificației unor imagini care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente familiare.

MM:

1.4. Receptarea cântecelor cu un ambitus cuprins între DO1- LA, cu o structură ritmică melodică asemănătoare cântecelor din folclorul copiilor

3.2. Desenarea imaginilor sugerate de cântec.

Obiective operaţionale:

O1- să realizeze un tablou de toamnă utilizând ca tehnici: amprentarea, stropirea, decuparea si lipirea

O2- să folosească în mod corect instrumentele şi materialele adecvate ;

O3- să respecte etapele de lucru în confecţionarea lucrării folosindu-se și de modelul demonstrat;

O4- să participe la turul galeriei apreciind corect lucrarile.

Strategii didactice:

- **Metode şi procedee:** exerciţiul, explicaţia, conversaţia, demonstraţia, observaţia, problematizarea, munca independentă, turul galeriei;
- **Resurse materiale**:planşă model, cartoane, frunze presate, acuarele, lipici, , telefon, laptop, Google Meet, YouTube.
- **Moduri de organizare**: ON-LINE(individual,frontal)
- **Resurse umane : 26 elevi**

Bibliografie:

- Mihăescu, Mirela şi colectivul, „*Metode activ-participative aplicate în învăţământul primar”*, Editura Didactica Publishing House, Bucureşti, 2010;
- youtube: muzicograma „*Vine ploaia pic, pic, pic*”, melodii de toamn

Nr. Crt.	Secvențele lecției	Ob. op.	Conținut științific	STRATEGII DIDACTICE			Evaluare
				Resurse procedurale	Resurse materiale	Moduri de organizare	
1.	**Organizarea clasei (2 min.)**		Pregătirea materialului necesar desfășurării lecției. Trimiterea link-ului de acces pe platforma : Google Meet, către elevi. Accesul acestora și intrarea în on-line la lecție.	conversația	materialele necesare lecției; Laptop; Google Meet;	frontal	Capacitatea de a accesa platforma
2.	**Captarea atenței (4 min.)**		*Activitate sincron* Se realizează prin partajarea videoclipului https://youtu.be/Ib2wKpxF2Ug (Emoție de toamnă) Apoi prin metoda Braistorming-ului se realizează o scurtă convorbire despre anotimpul toamna.	Observația audiția explicația	materialele necesare lecției; Laptop; Telefon;	frontal	Capacitatea de a recepta mesajul transmis
3.	**Anunțarea subiectului lecției și a obiectivelor operaționale (1 min.)**		Astăzi la ora de Arte vizuale și abilități practice,vom încerca să realizăm un tablou de toamnă ajutându-ne și de imaginile din videoclipul vizionat. Voi deschide platforma partajând ecranul spre video, spre *lucrarea model*. Prezint pe înțelesul copiilor obiectivele urmărite.	conversația observația	Jamboard; Google Meet; Telefon; Laptop; Internet;	frontal individual	Capacitatea de aviziona si analiza lucrarea prezentata
4.	**Consolidarea priceperilor si a deprinderilor (10 min.)**	O1	1. ***Prezentarea și intuirea materialelor.*** Se prezintă etapele de lucru: *Etapele de lucru* **Etapa întâi**: decuparea frunzelor presate necesare pentru chenar; **Etapa a doua**: lipirea frunzelor;	explicația	YouTube; Google Meet; Telefon; Laptop;	individual frontal	Capacitatea de a asculta etapele de realizare a lucrarii.

		O2 O3	**Etapa a treia:** pictarea fondului cu culori calde; **Etapa a patra:** pictarea copacilor desfrunziți; **Etapa a cincea:** stropirea cu un penson a fondului. - voi prezenta criteriile de evaluare a lucrării . ● Utilizarea adecvată a culorilor; ● Lucrare curată, îngrijită. ***2. Explicația și demonstrația modelului*** După explicarea tehnicii de lucru, se vor executa exerciţii de încălzire a mușchilor mici ai mâinii. Voi partaja muzicograma „Vine ploaia pic, pic, pic” https://youtu.be/g_hoxodbFPU ***3. Executarea lucrării -*** Activitate asincron	demonstrația explicația			
6.	**Asigurarea retentiei si a transferului (1 min.)**	O3	Se revine în activitate sincronă și se realizează Turul galeriei, fiecare elev va analiza lucrările celorlalți colegi, oferind câte un zâmbet lucrării care consideră că îndeplinește toate criteriile menționate mai sus.	explicația Turul galeriei	Telefon; Laptop; Internet;	frontal	Capacitatea de a aprecia corect lucrarile proprii si a colegilor
7.	**Încheierea lectiei (1 min.)**		Se fac aprecieri verbale colective și individuale, cu privire la activitatea elevilor, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei. Activitatea se încheie cu cântecul https://youtu.be/Um8kVa3trRI(Toamna cea bogată). https://www.youtube.com/watch?v=g6l_bthEp8A Toamna - Lollipops	conversația	Telefon; Laptop; Internet	frontal	

FIŞA DE LUCRU (clasa a VIII-a – învățământ special)

Prof HOMPOT MONIKA

Unitatea de învățare: Metale și aliaje

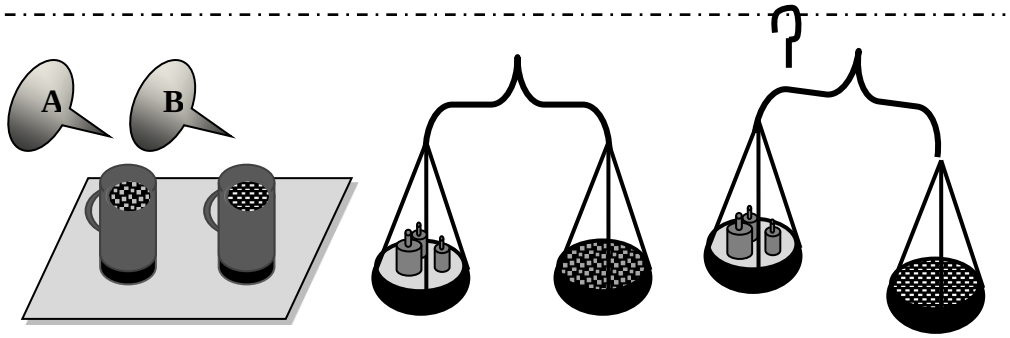
Competențe specifice verificate:

1.1. Identificarea unor proprietăți/ fenomene, substanțe/ amestecuri în contexte cunoscute

2.1. Observarea caracteristicilor substanțelor și a relațiilor dintre ele

3.1. Identificarea consecințelor proceselor chimice asupra organismului și asupra mediului înconjurător

3.2. Aprecierea impactului substanțelor chimice asupra organismului și asupra mediului înconjurător

?

1. În cele două căni A şi B se află bile identice de fier, respectiv, aluminiu.

Completează şi/sau subliniază răspunsul corect:

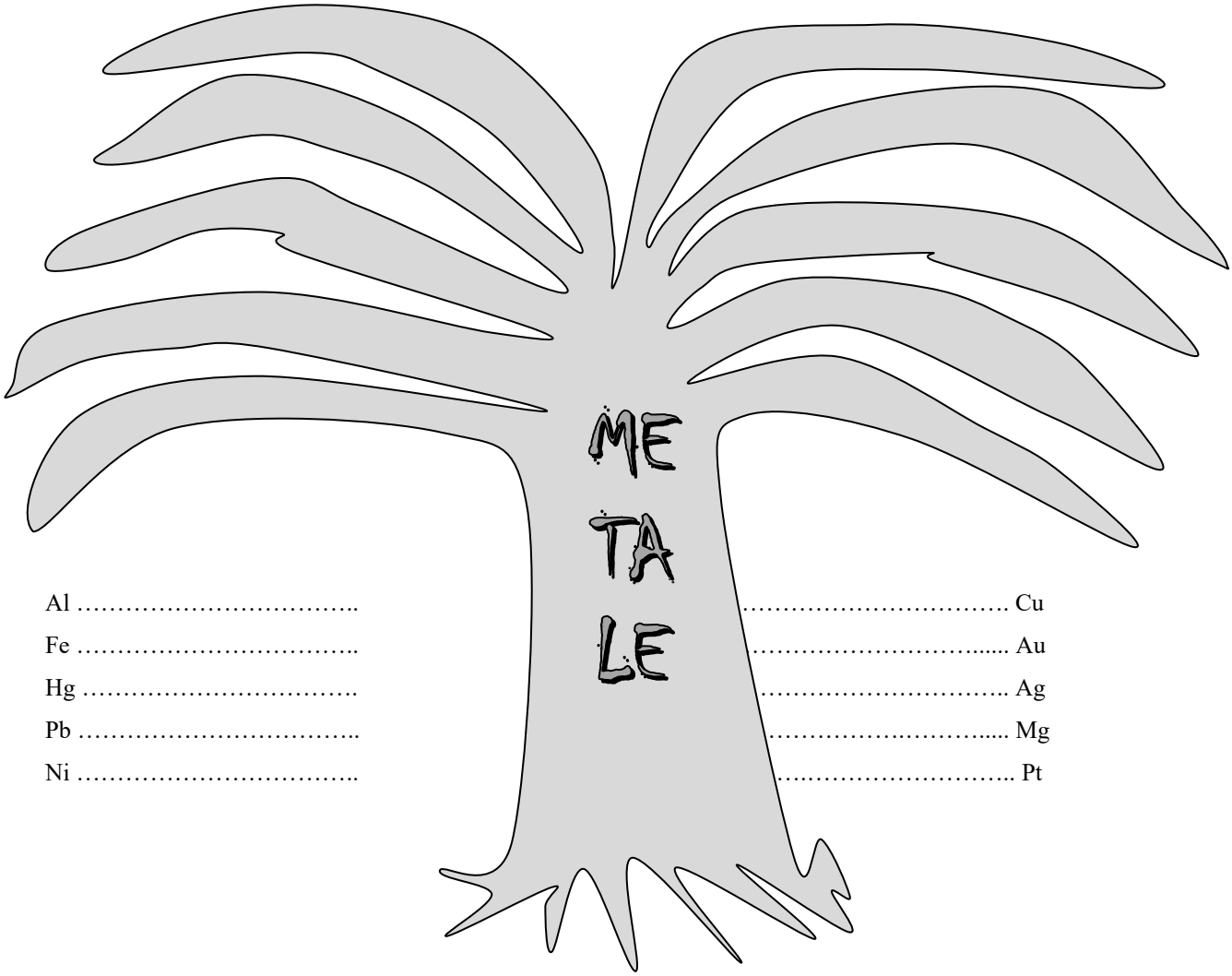
a. Pe talerele celor două balanţe sunt mase marcate identice / diferite.

b. În cana A se află bile de ……şi în cana B se află bile de …….

c. Acelaşi volum de fier şi aluminiu cântăreşte la fel / diferit.

d. Balanţa a doua se dezechilibrează pentru că ……este mail ……

2. Completează numele metalelor crespunzătoare simbolurilor de sub ramuri, apoi scrie pe ramurile din partea stângă 5 proprietăţi ale metalelor, iar în partea dreaptă 5 utilizări ale acestora.

3. Dă două exemple de metale albe …….. şi două exemple de metale colorate: galben ……. roşcat ……
4. Subliniază termenii care corespund metalelor: dur, elastic, gaz, transparent, domestic, casant (se sparge), incolor, lucios, conductor electric, viu, invizibil, solubil, dulce, rezistent, absorbant, gustos.
5. Descrie ce constaţi când introduci o lingură de aluminiu şi una de lemn în oala cu ciorbă aflată pe aragaz.

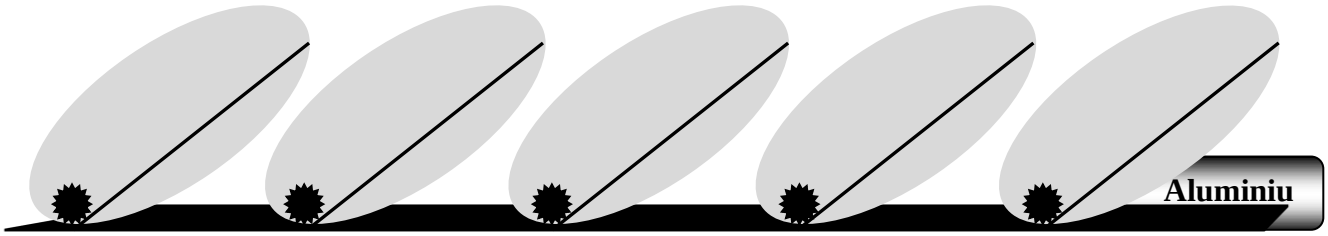
……..

……

6. Transcrie textul de mai jos:

Metalele sunt substanţe solide la temperatura obişnuită, cu excepţia mercurului, care este lichid. Proprietăţile caracteristice ale metalelor sunt: • au luciu metalic (datorită faptului că reflectă lumina); • sunt conductoare electrice şi termice (conduc uşor curentul electric şi căldura); • sunt opace (nu lasă să treacă lumina prin ele.) • se pot prelucra uşor (în foi şi fire).	…… …… …… …… …… …… …… …… ……

7. Notează 5 piese confecţionate din aluminiu.

8. Ghiceşte:

Poate vrei să mă descriu:
Sunt metalul arămiu,
Mi se spune şi aramă,
Ştii, desigur, cum mă cheamă!
……
La discreţia oricui,
Mă-ntâlneşti chiar şi-ntr-un cui,
Uneori îţi par şiret,
Când mă reped spre magnet.
……

9. Vizionează videoclipurile intând pe site-ul de mai jos și identifică metalul/metalele din fiecare filmuleț!

https://www.fizichim.ro/docs/chimie/experimente-distractive/experimente-distractive-chimie

Reacția sodiului cu apa

O bijuterie de argint

Artificii în plină vară

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Laura Tudoroiu
Scoala Gimnaziala Anton Pann, oras Voluntari, jud.Ilfov

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): C.B.A
- DATA NAŞTERII:
- DOMICILIUL:
- CLASA / GRUPA: a VII a G
- ANUL ȘCOLAR: 2021-2022
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat :
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - *deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document): Tulburare emoțională a copilăriei, Discalculie, Certificat nr. ....., eliberat de CJRAE Dâmbovița*
- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):

Prof de sprijin/itinerant: DIACONU STELA

Prof. Limba română M.L

Prof.psiholog școlar R.E

Mama: P.L

- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):

– diminuarea tulburarilor de atentie
– diminuarea dificultăților de citit/scris
– identificarea naratorului, personajelor, indicilor spațiali și temporali, a cuvintelor cheie
– rezumarea orală a unui text
– adaptarea mesajului la interlocutor, la situatia de comunicare, de selectare a comportamentului comunicativ potrivit etc.
– identificarea informațiilor importante din texte literare si nonliterare, continue, discontinue

- identificarea categoriilor semantic(sinonime, antonime, omonime, paronime, pleonasm)
- identificarea cuvintelor obținute prin derivare, compunere, conversiune
- redactarea unui text scurt pe teme familiare, având în vedere etapele procesului de scriere si structurile specifice, pentru a comunica idei si informaţii sau pentru a relata experiente trăite sau imaginate
- identificarea verbului, formelor verbale personale și nepersonale

OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ :

2.1. Recunoaşterea modurilor în care sunt organizate informaţiile din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale

2.2. Compararea diferitelor puncte de vedere exprimate pe marginea unor texte diverse

2.3. Adecvarea atitudinii și a practicilor de lectură în funcție de scopul lecturii

2.4. Dezvoltarea competenţei de lectură prin diversificarea activităţilor consacrate cărţii

4.1. Folosirea structurilor morfosintactice ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea clară şi precisă a intenţiilor comunicative complexe

4.4. Raportarea conştientă la normă în exprimarea intenţiei de comunicare, din perspectivă morfosintactică, fonetică şi lexicală

4.2. Exprimarea clară a intenţiei comunicative prin corelarea achiziţiilor lexicale şi semantice cu cele sintactice şi morfologice din limba română standard

4.3. Aplicarea conştientă a regulilor şi a convenţiilor ortografice şi ortoepice pentru o comunicare corectă

3.2. Redactarea, individual și/sau în echipă, a unui text simplu, pe o temă familiară, cu integrarea unor imagini, desene, scheme.

5.1. Asocierea unor experiențe proprii de viață și de lectură cu acelea provenind din alte culturi.

1.1. Sintetizarea informaţiilor, a intențiilor de comunicare și a atitudinilor comunicative din diverse texte monologate şi dialogate

DURATA programului de intervenţie personalizat:

- Data elaborarii PIP: 01.10.2021
- Data revizuirii PIP: 29.01.2022

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	- să citească corect în ritm propriu textul - să identifice informaţiile esenţiale şi cele de detaliu din fragmente date (răspunzând la întrebările*: Cine?, Ce?, Unde? Când?.)* - identificare a indicilor spaţio-temporali --să identifice naratorul și personajele - să citească corect în ritm propriu textul - să identifice informaţiile esenţiale şi cele de detaliu din text (răspunzând la întrebările*: Cine?, Ce?, Unde? Când?.)*	- Textul narativ literar în proză: *Cum e lumea* de Veronica D. Niculescu (narativul literar, structură, legarea secvențelor narative; naratorul, personajele, autorul; enumerația) - Textul nonliterar, textul discontinuu. Anunțul	**S1**	-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport fișe de lucru	**01.10-16.10. 2020**	-citește în ritm propriu textul -răspunde corect la întrebările pe baza textului -identifică indicii spațio-temporali -identifică naratorul și personajele textului citit	- evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea; - teste de evaluare;
2				-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport fișe de lucru		-lectura textului în ritm propriu -formulează răspunsuri la întrebări pe baza textului citit	- evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea; - teste de evaluare;
3	**-să formuleze enunțuri privind**	Text auxiliar: fragment din *Amintiri din copilărie* de Ion Creangă	**S1**	Aparatura audio-video Lectura pe roluri Activitatea frontală	**19.10-30.10 2021**	– formulează enunţuri privind mesajul unor	Evaluare orală

	mesajul unor texte de diverse tipuri **-să identifice structuri narative dintr-un text dat** **-să identifice trăsăturile specifice unui text epic, liric, dramatic**			/individuală -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport fișe de lucru		texte de diverse tipuri (continue, discontinue sau multimodale); − identifică tehnici şi structuri narative dintr-un text dat cu sprijin CDS − identifică trăsăturile specifice unui text epic, liric sau dramatic cu sprijin CDS	Aprecierea răspunsurilor
4	-să identifice asemănări între cultura română şi cultura popoarelor vorbitoare de limbi romanice -să elaboreze proiecte despre tradiţii şi/sau obiceiuri comune mai multor culturi.	Contacte culturale	**S1**	Aparatura audio-video Lectura pe roluri Activitatea frontală /individuală -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport fișe de lucru	**02.11-06.11. 2021**	-identificarea asemănărilor între cultura română şi cultura popoarelor vorbitoare de limbi romanice cu sprijin CDS - elaborarea de proiecte despre tradiţii şi/sau obiceiuri comune mai multor culture cu sprijin CDS	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor
5	-să identifice sensul cuvintelor în funcţie de context -să identifice cuvinte monosemantice şi polisemnatice	Vocabularul. Cuvântul și contextul	**S1**	-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport ,fișe de lucru	**09.11-13.11. 2021**	- identificarea sensului cuvintelor în funcţie de context - identificarea cuvintelor monosemantice şi polisemnatice cu sprijin CDS	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor

					16.11-20.11. 2021		
6	-să identifice sinonime, antonime, paronime - să alcătuiască enunțuri prin care să stabilească omonimia unor cuvinte -să identifice pleonasmul	Categorii semantice (actualizare) Sinonime. Antonime. Omonime. Paronime Pleonasmul	**S3**	- prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru		-identifică sinonime, antonime pentru cuvintele date -identifică omonime, paronime cu sprijin din partea prof itinerant în timpul întâlnirilor pe Meet -alcătuiește enunțuri pentru a stabili omonimia unor cuvinte cu sprijin din partea prof itinerant în timpul întâlnirilor pe Meet -identifică greșeli de exprimare, pleonasmul	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor orale Aprecierea răspunsurilor din fișele de lucru
7	-să identifice cuvinte derivate cu prefixe și sufixe de la cuvinte date			- prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda		-identifică cuvinte derivate cu sufixe și prefixe	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor orale

	- să identifice cuvinte compuse prin alăturare, subordonare, abreviere - să scrie correct cuvinte compuse -să identifice părțile de vorbire diferite ale unui cuvânt - să descopere modul în care se realizează conversiunea	Derivarea. Compunerea (actualizare)		- laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru - prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru	**23.11-27.11. 2021**	-identifică cuvinte compuse cu sprijin din partea prof itinerant, pe fișe de lucru transmise de acesta în Classroom **-scrierea corectă a cuvintelor compuse** -identifică părțile de vorbire diferite ale unui cuvânt cu sprijin din partea prof itinerant, pe fișe de lucru transmise de acesta în Classroom -descoperă modul în care s-a realizat conversiunea cu sprijin din partea prof itinerant, pe fișe de lucru transmise de acesta în Classroom	Aprecierea răspunsurilor din fișele de lucru Aprecierea răspunsurilor orale Aprecierea răspunsurilor din fișele de lucru
8	-să alcătuiască familii de cuvinte - să diferențieze câmpul lexical de familia lexicală -să alcătuiască câmpul lexical și familia lexicală a unor cuvinte date -să identifice termenii care aparțin câmpurilor lexicale și familiilor lexicale din textul și enunțurile date	Conversiunea Familia lexicală Câmpul lexical		- prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru - prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică,	**30.11-04.12. 2021** **07/12-11.12. 2021**	-alcătuiește familii de cuvinte cu sprijin CDS -diferențiază câmpul lexical de familia lexical cu sprijin CDS -alcătuiește câmpul lexical și familia lexical a unor cuvinte date cu sprijin din partea prof itinerant în timpul întâlnirilor pe Meet - identifică termenii care aparțin câmpurilor lexicale și familiilor lexicale din textul și	Aprecierea răspunsurilor Autoevaluarea Aprecierea răspunsurilor

				observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru		enunţurile date cu sprijin din partea prof itinerant în timpul întâlnirilor pe Meet	Grilă de evaluare Autoevaluare
9	-să identifice termeni ştiinţifici -să diferenţieze termenii uzuali de cei ştiinţifici -să diferenţieze regionalismele de cuvintele populare -să asocieze fragmentele de text cu secvenţele narative identificate -să formuleze răspunsuri pe baza textului citit -să înţeleagă mesajul textului **-să a**socieze imaginile personajelor cu enunțurile corespunzătoare - să ordoneze momentele date în funcție de intensitatea trăirilor transmise	Termeni științifici Limbaj popular. Variație regională a limbii Structura textelor de tip narativ		- prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru - prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru	**14.12-18.12. 2021** **21.12-22.12.**	- identifică termenii ştiinţifici -diferenţiază termenii uzuali de cei ştiinţifici cu sprijin din partea prof itinerant în timpul întâlnirilor pe Meet -diferenţiază regionalismele de cuvintele populare -citește textul share-uit de prof. itinerant în întâlniri pe Meet -asociază fragmentele de text cu secvenţele narative identificate cu sprijin din partea prof itinerant în timpul întâlnirilor pe Meet - formulează răspunsuri pe baza textului citit - înţelege mesajul textului **-asociază imaginile personajelor cu**	evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea; - teste de evaluare; Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor Evaluare orală Aprecierea
10							

		Narativul literar Momentele subiectului		- prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru	**2021**	enunțurile corespunzătoare cu sprijin din partea prof itinerant în timpul întâlnirilor pe Meet - ordonează momentele date în funcție de intensitatea trăirilor transmise cu sprijin din partea prof itinerant în timpul întâlnirilor pe Meet	răspunsurilor Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor
11	-să identifice ideile textului -să identifice trăsăturile textului -să citească și să înțeleagă textul -să identifice ideile textului -să identifice trăsăturile textului, prin raportare la model -să redacteze un text ce conține diverse structuri textuale (narativă, descriptivă, explicativă, dialogată)	Textul nonliterar – jurnalul de călătorie Lectura textului		- prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru		-citește textul share-uit de prof. itinerant în întâlniri pe Meet - identifică ideile textului cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet **-identifică trăsăturile textului cu sprijin CDS** în timpul întâlnirilor pe Meet -citește și înțelege textul -identifică ideile textului cu sprijin CDS în timpul	evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea; - teste de evaluare
12							

13 **14**	-să despartă în silabe, aplicând regulile fonetice sau după structură -să identifice accentul în cuvintele date **-să** identifice instanţele comunicării în textul epic -să desprindă informații esențiale și de detaliu dintr-un text citit -să formuleze răspunsuri pe baza textului citit -să stabilească valoarea de adevăr a enunţurilor - să identifice timpul, spaţiul acţiunii și personajele din textul suport -să citească fluent și expresiv textul suport -să clasifice și să caracterizeze personajele	Etapele scrierii Despărțirea în silabe. Utilizarea corectă a accentului Textul epic Trăsăturile textului epic Exerciții de identificare a indicilor spaţio-temporali Personajul. Mijloace de caracterizare		- prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru - prin intermediul aplicației MEET: -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru	**11.01-15.01. 2022** **18.01-22.01. 2022**	întâlnirilor pe Meet - identifică trăsăturile textului, prin raportare la model cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet -redactează scurte texte care conțin diverse structuri textual cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet -desparte în silabe, aplicând regulile fonetice sau după structură -identifică accentul în cuvintele date -citește textul share-uit de prof. itinerant în întâlniri pe Meet - identifică instanţele comunicării în textul epic -desprinde informațiile esențiale și de detaliu din textul citit cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet	

	-să formuleze răspunsuri pe baza textului citit - să identifice timpul, spaţiul acţiunii și personajele din textul suport -să citească fluent și expresiv textul suport -să clasifice și să caracterizeze personajele -să identifice tipurile de verbe -să identifice modurile şi timpurile verbelor -să identifice formele verbale nepersonale					-formulează răspunsuri pe baza textului citit -stabilește valoarea de adevăr a enunțurilor -identifică timpul, spațiul, personajele din textul suport -citește corect, fluent și expresiv cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet -clasifică și caracterizează personajele cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet -identifică tipurile de verbe cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet - identifică modurile și timpurile verbelor cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet	

15		Verbul. Verbe predicative, verbe auxiliare, verbe copulative Modurile verbale. Modul indicativ. Modul imperativ. Modul conjunctiv. Modul condițional-optativ Utilizări sintactice ale formelor verbale nepersonale. Posibilități combinatorii ale verbului			**25.01-29.01. 2022**	- identifică formele verbale nepersonale cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet	

Notă:

* Pentru fiecare obiectiv operațional se precizează modul de lucru pentru scenariul 1 (*S1 - față în față*) și scenariul 3 (*S3 - online*). Scenariul hibrid reiese din îmbinarea scenariilor enumerate anterior

*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea ***metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale***

** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea ***criteriilor minimale de apreciere a progreselor*** copiilor/ elevilor

TEST DE EVALUARE
LA DISCIPLINA EDUCAȚIE FIZICĂ - CLASA A VII A

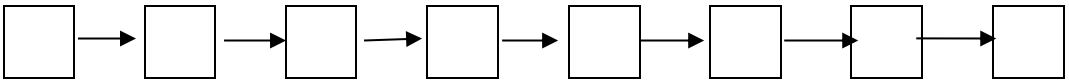
Prof. Vlad Georgiana Mihaela
Școala Gimnazială ”Coresi” Târgoviște

SUBIECTUL I – (45 puncte)

A. Elaborează o linie acrobatică cu elementele propuse, scriind numărul elementului în schema de mai jos în ordinea executării personale.

(20 puncte)

1. Semisfoara;
2. Cumpănă pe un genunchi / picior;
3. Echerul
4. Stând pe omoplați;
5. Podul de jos;
6. Rostogolire înainte din ghemuit în ghemuit;
7. Rulare laterală cu venire în culcat facial;
8. Rostogolire înapoi în depărtat;
9. Răsturnare laterală;
10. Săritura în sus cu extensie.

B. Grupează corect în coloana A elementele statice și în coloana B elementele dinamice : podul de jos; rostogolire înainte din ghemuit în ghemuit; semisfoara; rulări; cumpănă pe un genunchi; răsturnare laterală, stând pe omoplați, rostogolire înapoi în depărtat, cumpănă pe un picior, săritură cu extensie.

(10 puncte)

Coloana A	Coloana B

C. Apreciază cu adevărat (A) sau fals (F) următoarele enunțuri :

(15 puncte)

a) Săriturile la aparate sunt executate doar de băieți ?

b) În jocul de volei ai voie să lovești mingea de două ori consecutiv ?

c) Cu ajutorul driblingului te poți deplasa în teren, în timpul unui meci?

d) Eliminarea în jocul de handbal ține 5 minute ?

e) Când ne aflăm în posesia mingii în jocul de handbal, nu avem voie să facem mai mult de 3 pași ?

SUBIECTUL II - 45 PUNCTE

A. Denumește pozițiile din imaginilede mai jos :

(10 puncte)

a) ……. b)……

c)…… d)……..

B. **Ce calitate motrică se dezvoltă în imaginea alăturată ? Încercuiți răspunsul corect.**

(10 puncte)

a) rezistență

b) forță

c) viteză

d) îndemânare

C. **Alcătuiește o structură tehnică din jocul de handbal, prezentată de profesorul tău de educație fizică în cadrul lecțiilor folosind următoarele procedee tehnice:**

(20 puncte)

- driblingul
- pasa cu o mână de la umăr
- depășirea
- aruncarea la poartă

D. Ordonează în tabel, în funcție de cum execuți corect, următoarele faze ale săriturilor cu sprijin din gimnastică:

(5 puncte)

a) sprijinul pe aparat
b) primul zbor
c) bătaia pe trambulină
d) elanul
e) al doilea zbor
f) aterizarea

1	2	3	4	5	6

PROIECT DIDACTIC

Pantaz Aliona
Grădinița Nr. 234, București

EDUCATOARE: Pantaz Aliona

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum şi de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: „Bogațiile toamnei”

TEMA SĂPTĂMÂNII: “Vitamine, vitamine, de la cine?”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități liber alese (ALA2)

TIPUL DE ACTIVITATE: **:** Formare și dobândire de deprinderi

TEMA ACTIVITĂȚII : „Ce legumă lipsește?”

MIJLOC DE REALIZARE: Joc de atenție

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Mesaje orale în diverse situații de comunicare.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Demonstrează capacitatea de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă).

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- Consolidarea cunoștințelor copiilor cu privire la schimbările ce au loc în anotimpul toamna, și anume culegerea unor legume.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să respecte regulile jocului menționate de educatoare.
- Să mențină o poziție corporală corectă.
- Să numească legumele prezentate.
- Să denumească corect leguma care lipsește.

REGULILE JOCULUI:

- Copiii denumesc legumele de toamnă prezentate.
- La semnalul educatoarei, copiii vor închide ochii. În momentul în care vor avea ochii închiși, educatoarea va ascunde o legumă. La semnalul educatoarei, copiii vor deschide ochii.
- Educatoarea va desemna un copil pentru a spune ce legumă lipsește.
- Daca un copil nu denumește corect leguma lipsă, acesta va fi ajutat de către colegii săi.
- Sunt considerați câștigători cei care reușesc sa denumească corect leguma ce lipsește.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: conversația, explicația, demonstrația, jocul;

Resurse materiale: legume de toamnă.

Forma de organizare: frontal, individual.

Durata: 30 minute

DEMERSUL DIDACTIC

Nr. Crt.	ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE/METODE ŞI INDICATORI
			Metode şi procedee	Mijloace de învățământ	
1.	**Momentul organizatoric**	Se vor asigura condițiile optime pentru desfășurarea activității.			Observarea comportamentului copiilor
2.	**Captarea atenţiei**	Captarea atenției se va realiza prin prezentarea unui cos cu legume de toamnă.	Surpriza Conversaţia	Coș cu legume de toamnă	Stimularea interesului pentru activitate
3.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**	Se anunță numele jocului, „Ce legumă lipsește? ”.	Conversaţia		Interesul copiilor
4.	**Prezentarea noului conţinut şi dirijarea învăţării**	**EXPLICAREA JOCULUI:„ Ce legumă lipsește? ”** **1. ORGANIZAREA JOCULUI:** Este prezentat locul de desfășurare, scaunele sunt asezate în semicerc, în fața semicercului este așezată o masă pe care sunt așezate un coș cu legume de toamnă și câteva legume de toamnă, în linie dreaptă. **2. EXPLICAREA REGULILOR:** Copiii vor denumi legumele de toamnă prezentate. La semnalul educatoarei, copiii vor închide ochii. În momentul în care vor avea ochii închisi, educatoarea va ascunde o legumă. La semnalul educatoarei, copiii vor dechide ochii. Educatoarea va desemna un copil pentru a spune ce legumă lipsește. Daca un copil nu denumeste corect leguma lipsă, acesta va fi ajutat de către colegii săi.	Conversația Explicația Jocul	Coș cu legume de toamnă	Aprecieri pozitive asupra răspunsurilor copiilor

		Sunt considerati câștigători cei care reușesc sa denumească corect leguma ce lipsește. **3. JOCUL DE PROBĂ:** Se demonstrează modul de joc, executându-se un joc de probă. **4. DESFĂȘURAREA JOCULUI:** Copiii se așează în semicerc, pe scaune. Fiecare copil va fi solicitat să denumească leguma care lipsește. Jocul se repetă până când toti copiii vor denumi o legumă de toamnă care lipsește. Sunt urmărite bunadesfășurare a jocului, respectarea regulilor și corectitudinea denumirilor legumelor de toamnă.	Demonstrația Explicația	Materialele necesare desfășurării jocului	Observarea sistematică a comportamentelor copiilor și a respectării regulilor jocului
7.	**Evaluarea și încheierea activităţii**	Se vor face aprecieri individuale și generale asupra comportamentului demonstrate pe parcursul jocului și asupra respectării regulilor și corectitudinii denumirilor legumelor.	Conversaţia		Aprecieri generale și individuale

FIȘĂ PROGRAM EDUCATIV EXTRAȘCOLAR DE VOLUNTARIAT

CORNEA ELISABETA
TOROK ALINA
Colegiul Național ”Radu Negru”

An școlar: 2021-2022

Data desfășurării:19.05.2022

Locul de desfășurare: Colegiul Național ”Radu Negru”

Denumirea activității: “ Fă o bucurie, donează o jucărie”

Coordonatorii programului:

*De la Colegiul Național “Radu Negru” - înv. BOBOHALMA CRISTINA
- înv. BOIERIU MARIA

*De la C. Ș. E. I. - prof. logoped TOROK ALINA
- prof. logoped CORNEA ELISABETA

Cadre didactice participante:

- CÎLȚEA GEORGETA
- BÎRSAN MARIA

Obiectivele activității au fost:

- formarea și promovarea unei atitudini de toleranță față de persoanele cu deficiență mintală
- cultivarea comportamentelor de compesiune/ înțelegere/ empatie pentru copiii cu deficiență mintală
- stimularea complexă a elevilor, în plan psihomotric, cognitiv, afectiv prin activități gospodărești, având ca scop integrarea și adaptarea socio-culturală a elevilor cu CES
- dezvoltarea spiritului de întrajutorare, implicarea prin voluntariat în activități sociale
- formarea simțului și gustului esthetic

Resurse:

* umane:

- elevi C.Ș.E.I. cu vârste între 6-8 ani
- elevii claselor O din cadrul Colegiului Național “ Radu Negru”
- cadre didactice din instituțiile partenere;

* materiale: - sală de clasă, sala de mese
- fructe, boluri etc.

Descrierea activității:

Elevii claselor O din cadrul Colegiului Național “ Radu Negru” au răspuns afirmativ la inițiativa învățătoarelor, reușind să doneze câte o jucărie sau un lucru util pentru copiii de la C.Ș.E.I. În plus școlarii și-au donat banii de buzunar pentru a le cumpăra dulciuri.

Elevii Colegiului National “Radu Negru” au ajutat și au încurajat elevii cu CES împreună cu cadrele didactice participante la pregătirea și servirea unei specialități culinare ”frigărui de fructe” activitate desfășurată la cantina colegiului.

Au participat cu mult interes, fiind deosebiți de încântați de această întâlnire și și-au exprimat dorința ca astfel de evenimente să devină o “tradiție”.

Concluzii

Metodele abordate au fost cele de cooperare, activ-participative, de stimulare a creativității iar sarcinile de lucru au fost aplicative, practice urmărind obiectivele propuse.

Activitățile de tip extracurricular pot deveni o modalitate eficientă de formare și promovare a unei atitudini de toleranță și înțelegere față de persoanele cu deficiență mintală.

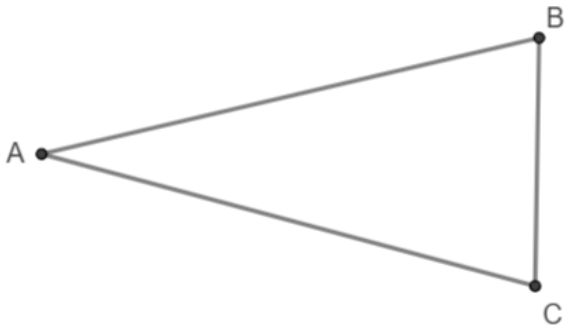

Evaluare sumativă. Triunghiul. Clasa a VI-a

Prof. Leșe Maria-Adriana,
Școala Gimnazială “Herăstrău”, București

Se acordă 10 puncte din oficiu

1. În figura următoare este reprezentat un triunghi isoscel ABC.

a) (5p) Marchează pe desen laturile de lungimi egale și unghiurile care au aceeași măsură.

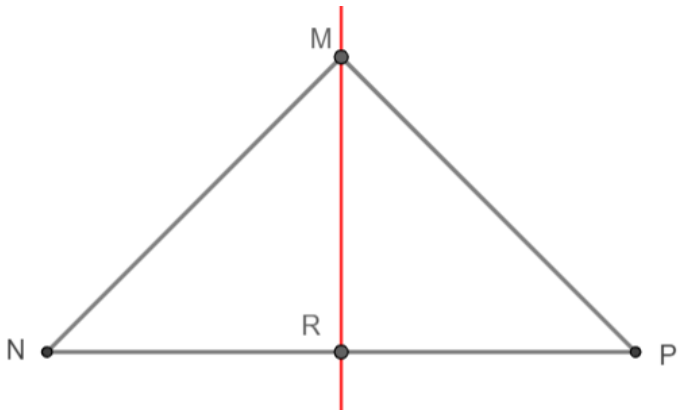
b) (5p) Cu ajutorul riglei gradate, trasează axa de simetrie a triunghiului ABC. Notăm I punctul de intersecție dintre axa de simetrie și latura BC. Ce poți spune despre dreapta AI?

.....

c) (5p) Denumește unghiurile care au aceeași măsură, cu ajutorul raportorului determină măsurile acestor unghiuri și notează-le mai jos:

∢..... = ...° ∢..... = ...°

2. Triunghiul MNP din figura următoare este isoscel și punctul R este mijlocul laturii NP.

a) (5p) Completează utilizând raportorul:

$\sphericalangle MNP$ = ...°

b) (5p) Dedu, fără a utiliza raportorul:

$\sphericalangle MPN$ = ...°

c) (5p) Dedu, fără a utiliza raportorul:

$\sphericalangle NMP$ = ...°

d) (5p) Dedu, fără a utiliza raportorul:

$\sphericalangle MRP = \ldots\ldots\ldots^\circ$

e) (5p) Alege răspunsul corect:

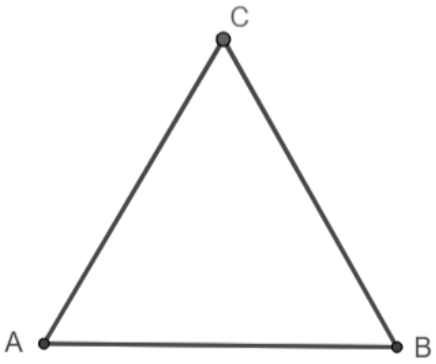
Triunghiul MNP este: i) echilateral ii) oarecare iii) dreptunghic isoscel

f) (5p) Adevărat sau fals?:

Triunghiul MRP este echilateral

☐ Adevărat ☐ Fals

3. Triunghiul ABC reprezentat în figura următoare este echilateral. Notăm M, N ,P mijloacele laturilor AB, BC respectiv AC.

a) (5p) Încercuiește răspunsul corect:

Cele trei unghiuri ale triunghiului ABC au măsurile de:

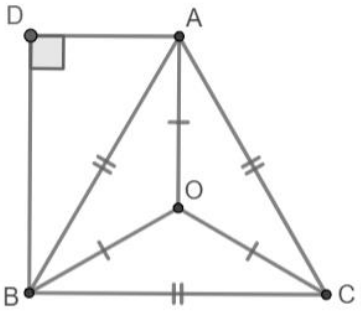
i) 30° ii) 45° iii) 60° iv) 90°

b) (5p) Dacă lungimea laturii AB este de 4 cm, atunci perimetrul triunghiului ABC este de ..... cm.

c) (5p) Cu ajutorul echerului trasează axele de simetrie ale triunghiului ABC.

d) (5p) Notează pe figură șase unghiuri de aceeași măsură și șase segmente de aceeași lungime.

4. Citește cele cinci triunghiuri care apar în figura următoare. Pentru fiecare dintre ele indică natura sa (dreptunghic, isoscel sau echilateral)

a) (5p) Triunghiul ..... este .....

b) (5p) Triunghiul ..... este .....

c) (5p) Triunghiul ..... este .....

d) (5p) Triunghiul ..... este .....

e) (5p) Triunghiul ..... este .....

PROGRAMĂ ŞCOLARĂ ADAPTATĂ PENTRU ELEVI CU TULBURĂRI DE ÎNVĂŢARE Curriculum adaptat după:

înv. TUDORACHE DANIELA
Școala Gimnazială Unirea, jud. Brăila

Elev cu CES: D.N.

1. Programa scolară pentru disciplina„Comunicare în limba română”, aprobată prin ordin al ministrului Nr.3418/19.03.2013

2. Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 5003 /02.12.2014

3. Programă şcolară pentru elevii cu deficienţă mintală uşoară şi moderată, Iași, 2005

MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

COMPETENȚE GENERALE

1. Utilizarea numerelor în calcule
2. Evidențierea caracteristicilor geometrice ale unor obiecte localizate în spațiul înconjurător
3. Identificarea unor fenomene/relații/regularități/structuri din mediul apropiat
4. Generarea unor explicații simple prin folosirea unor elemente de logică
5. Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea și reprezentarea unor date
6. Utilizarea unor etaloane convenționale pentru măsurări și estimări

1. Utilizarea numerelor în calcule elementare

Competenţe specifice ***La sfârşitul clasei I elevul va fi capabil:***	**Exemple de activităţi de învăţare** ***Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele activităţi:***
1.1 să recunoască și să scrie numerele în concentrul 0-31	*- recunoaşterea cifrelor de la 0 la 9, ca simboluri convenţionale ale numerelor mai mici decât 10;* *- reprezentarea numerelor de la 1 la 31 cu ajutorul unor obiecte (jetoane, creioane, mărgele etc.) sau semne (cerculeţe, linii etc.);* - exercitii de numărare cu pas dat, înainte si înapoi, cu si fără sprijin în obiecte sau desene; - citirea numerelor de la 0 la 31; - scrierea numerelor de la 0 la 31;
1.2 să citească, să compare, să ordoneze numerele naturale în concentrul 0-31	*- compararea grupurilor de obiecte (bile, beţişoare, puncte etc.) prin figurarea lor unele sub altele, încercuirea părţilor comune ale grupurilor, punerea în corespondenţă 1 la 1 a elementelor grupurilor;* - identificarea „vecinilor” unui număr; *- selectarea unor numere după un criteriu dat (ex.: „Încercuiţi cu verde numerele mai mari decât 3 şi mai mici decât 15”);* *- ordonarea unor numere date, crescător sau descrescător;*
1.3. să efectueze operaţii de adunare şi scădere în concentrul 0-31	- exerciţii de adunare şi scădere cu numere naturale, cu sprijin de obiecte; - exerciţii de descompunere a numerelor, pe baza unui material concret;

	- exerciţii de operare cu numere, folosind obiecte sau desene;
1.4. să utilizeze unele denumiri şi simboluri matematice (sumă, total, diferenţă, =, +, -) în rezolvarea şi/ sau compunerea de probleme	*- aflarea sumei/ diferenţei a două numere mai mici decât 31;* *- jocuri de rol care necesită gruparea/ regruparea de obiecte şi relaţia întreg - parte (ex.: „La ora de sport”, „La bibliotecă” etc.*

***2**. Evidenţierea caracteristicilor geometrice ale unor obiecte localizate în spaţiul înconjurător*

Competenţe specifice ***La sfârşitul clasei I elevul va fi capabil:***	**Exemple de activităţi de învăţare** ***Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele activităţi:***
2.1.să stabilească poziţii relative ale obiectelor în spaţiu	- exerciţii - joc de poziţionare (înainte- înapoi; sus- jos; interior- exterior);
2.2.să sorteze, să clasifice obiecte date sau desene după criterii diverse	*- jocuri de identificare a obiectelor din realitatea imediată sau din imagini, în funcţie de poziţia pe care o au faţă de un reper;* - selectarea unor desene după criterii date; - grupări de obiecte după mărime, formă, culoare; - alcătuirea unor formaţii de obiecte;

3. Identificarea unor fenomene/relaţii/regularităţi/structuri din mediul apropiat

Competenţe specifice ***La sfârşitul clasei I elevul va fi capabil:***	**Exemple de activităţi de învăţare** ***Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele activităţi:***
3.1. să descrie unele fenomene/procese/ structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularităţi	*- continuarea unor modele repetitive reprezentate prin obiecte, desene sau numere;* *- jocuri de tipul: „Ce anotimp este?” pentru recunoaşterea fenomenelor naturii în situaţii reale sau în imagini (ploaie, ninsoare, vânt etc.);* *- diferenţierea anotimpurilor, două câte două, în funcţie de caracteristicile specifice observate*
3.2.să manifeste grijă pentru comportarea corectă în relaţie cu mediul familiar	*- realizarea unor desene având ca tematică locuinţa, camera proprie;* *- participarea la acţiuni care implică un mediu curat şi prietenos în cadrul clasei;* *- realizarea unor desene/afişe/colaje care să prezinte norme de comportare civilizată;*

4. Generarea unor explicaţii simple prin folosirea unor elemente de logică

Competenţe specifice ***La sfârşitul clasei I elevul va fi capabil:***	**Exemple de activităţi de învăţare** ***Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele activităţi:***
4.1.să formuleze unele observaţii asupra mediului apropiat folosind limbajul comun, reprezentări prin desene şi operatorii logici „şi”, „nu”	*- jocuri de mişcare în care se folosesc operatorii logici „şi”, „nu” (ex.: „Copiii care au ochi verzi şi păr blond să ridice mâna.”);* *- executarea unor instrucţiuni care folosesc operatorii logici (ex.: „Copiii care nu au şosete verzi să facă 2 paşi în faţă.”);*
4.2. să identifice relaţii de tipul „dacă... atunci…” între două evenimente succesive	*- identificarea consecinţelor unor acţiuni asupra propriului corp;* *- jocuri de mişcare pentru evidenţierea forţelor şi a efectelor acestora: deformarea/ ruperea/ spargerea;*

5. Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea şi reprezentarea unor date

Competențe specifice ***La sfârşitul clasei I elevul va fi capabil:***	**Exemple de activităţi de învăţare** ***Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele activităţi:***
5.1. să sorteze/clasifice unele obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat	*- gruparea obiectelor/corpurilor după un anumit criteriu (formă, culoare, mărime, grosime, gust, utilitate, naturale/prelucrate etc.);* *- sortarea pe diverse categorii: legume/fructe; cu gust dulce/acru etc.;*
5.2. să rezolve probleme în care intervin operaţii de adunare sau scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-31, cu ajutorul obiectelor	*- jocuri de rol în care intervin operaţii de adunare sau scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-31 – (ex.: „La cumpărături”, „În parc” etc.)* *- rezolvarea de probleme în care numerele sunt date obiectual sau figurate prin semne simple: puncte, cerculeţe, linii etc.*

6.Utilizarea unor etaloane convenţionale pentru măsurări şi estimări

Competențe specifice ***La sfârşitul clasei I elevul va fi capabil:***	**Exemple de activităţi de învăţare** ***Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele activităţi:***
6.1. să utilizeze unele măsuri neconvenţionale pentru determinarea şi compararea lungimilor	*- alegerea potrivită a unor unităţi neconvenţionale (palma, creionul etc.) pentru măsurarea lungimii;* *- precizarea dimensiunii unui obiect cu ajutorul unor unităţi de măsură neconvenţionale;* *- exerciţii-joc de comparare a unor lungimi;*
6.2.să utilizeze unele unităţi de măsură pentru determinarea/ estimarea duratelor unor evenimente familiare	*- marcarea unei săptămâni pe calendar;* *- ordonarea cronologică a anotimpurilor/zilelor săptămânii;* *- realizarea unui orar săptămânal, cu ajutorul desenelor şi simbolurilor;* *- aşezarea unor imagini în ordinea derulării evenimentelor dintr-o zi;*
6.3. să realizeze unele schimburi echivalente valoric folosind reprezentări neconvenţionale în probleme-joc simple de tip venituri-cheltuieli, cu numere din concentrul 0-31	- recunoaşterea bancnotelor de 1 leu, 5 lei, 10 lei *- confecţionarea „banilor” necesari pentru o activitate-joc* *- jocuri de utilizare a banilor (ex.: „La magazin”, „În parcul de distracţii” etc.);* *- jocuri de gestionare a unui mic buget – pentru excursie, vizită la muzeu, plimbare în parc, vizionarea unui film etc.;*

Conţinuturile învăţării

- Elemente pregătitoare pentru înţelegerea unor concepte matematice
  - Orientare spaţială şi localizări în spaţiu (înainte- înapoi; sus- jos; interior- exterior;);
  - Grupare de obiecte şi formare de mulţimi;
  - Sortări ţi clasificări de obiecte după criterii date: culoare, formă, mărime;
  - Comparare prin punere în corespondenţă;
- Numerele naturale de la 0 la 31: citire, scriere, comparare, ordonare;
- Adunarea şi scăderea în concentrul 0—10 *şi 0—31;*
- *Probleme care se rezolvă printr-o singură operaţie, folosind obiecte concrete;*
- Elemente intuitive de geometrie: interiorul şi exteriorul unei figuri geometrice.

CURRICULUM ADAPTAT

Monenciu Rodica
Profesor Colegiul Tehnic Ioan Ciordas, Beius, Bihor

NUMELE ȘI PRENUMELE CADRULUI/CADRELOR DIDACTICE PROPUNĂTOR/PROPUNĂTOARE: PROF.ING. MONENCIU RODICA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: PODELEA NICOLIN FLORENTIN

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ NR. 1595 DATA 11.11.2021

DIAGNOSTIC: IQ 64, DMU CU TULBURARI DE COMPORTAMENT, TUBURARE HIPERKINETICĂ CU DEFICIT ATENȚIONAL

CLASA: a IX- a D

DISCIPLINA: ORGANE DE MASINI

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: AN ȘCOLAR 2021/2022

1. COMPETENȚE GENERALE: URÎ 3. NOȚIUNI GENERALE DESPRE ORGANE DE MAȘINI

Competențe specifice	Conținuturi/Activități de învățare	Metode și mijloace de realizare	Metode și instrumente de evaluare	Observații
1. **NOȚIUNI GENERALE DESPRE ORGANELE DE MAȘINI**	**3.1.1. Noțiuni introductive despre organe de mașini** (rol, clasificare) **3.1.2. Organe de mașini simple (prezentare, rol)** - nituri - șuruburi - piulițe - șaibe - pene - arcuri	- folosirea unor metode care să favorizeze relaţia elevului cu obiectele cunoașterii, prin recurgere la modele concrete cum ar fi modelul experimental (șuruburi, piulițe, șaibe, pene, arcuri), - îmbinarea şi alternarea sistematică a activităţilor bazate pe efortul individual al elevului (documentarea după surse de informare, observaţia proprie, exerciţiul personal)	evaluare continuă: - fişe de documentare - fişe de observaţie;	

2. ORGANE DE MAȘINI COMPLEXE	**3.1.3. Organe de mașini în mișcare de rotație** - osii (rol, părți componente, clasificare, materiale); - arbori (rol, părți componente, clasificare);	- folosirea unor metode care să favorizeze relaţia elevului cu obiectele cunoaşterii, prin recurgere la modele concrete cum ar fi modelul experimental (osii si arbori), - observaţia/investigaţia dirijată - vizionări de materiale video - învăţarea prin descoperire;	Evaluare continuă: - fişe de observaţie; - fişe test; - fişe de lucru; - fişe de documentare; Evaluarea la sfârşitul capitolului - studiul de caz, - portofoliul	
3. ORGANE DE REZEMARE	**3.3.1. Lagăre cu alunecare** (rol, clasificare ,domenii de utilizare, elemente constructive, ungerea lagărelor cu alunecare, tipuri de lubrifianți, montarea și demontarea lagărelor cu alunecare, SDV-uri necesare montării lagărelor cu alunecare, NSSM la montarea și demontarea lagărelor cu alunecare); **3.3.2. Lagăre cu rostogolire (rulmenti)** (părți componente, clasificarea rulmenților, materiale și elemente de tehnologie, tipuri de lubrifianți, ungerea lagărelor cu rulmenți, etanșarea rulmenților, montarea și demontarea rulmenților, SDV-uri necesare montării rulmenților, norme de protecție a	- folosirea unor metode care să favorizeze relaţia elevului cu obiectele cunoaşterii, prin recurgere la modele concrete cum ar fi modelul experimental (tipuri de lagăre de alunecare si rostogolire), - observaţia/investigaţia dirijată - vizionări de materiale video - învăţarea prin descoperire;	Evaluare continuă: - fişe de observaţie; - fişe test; - fişe de lucru; - fişe de documentare; Evaluarea la sfârşitul capitolului - studiul de caz, - portofoliul	

	mediului, NSSM la montarea și demontarea lagărelor cu rostogolire);			
4. ORGANE PENTRU CONDUCEREA ȘI ÎNCHIDEREA CIRCULAȚIEI FLUIDELOR	**3.4. Organe pentru conducerea și închiderea circulației fluidelor** - conducte (rol, părți componente, materiale de execuție - organe de închidere a circulației fluidelor –supape, robineti etc	- îmbinarea şi alternarea sistematică a activităţilor bazate pe efortul individual al elevului (documentarea după surse de informare, observaţia proprie, exerciţiul personal) - folosirea unor metode care să favorizeze relaţia elevului cu obiectele cunoaşterii, prin recurgere la modele concrete cum ar fi modelul experimental , - observaţia/investigaţia dirijată - vizionări de materiale video - învăţarea prin descoperire;	Evaluare continuă: - fişe de observaţie; - fişe test; - fişe de lucru; - fişe de documentare; - activităţi practice de desenare Evaluarea la sfârșitul capitolului - studiul de caz, - portofoliul	

Evaluarre
-Substantivul-

Propunător, prof. Severin Florentina
Școala Gimn. „Mareșal Al. Averescu” Adjud

- **Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru efectiv este de 50 de minute.**

PARTEA I **(60 de puncte)**

Citeşte următorul text:

*Matilda văzu o potecă **prăfuită** care ducea la o căsuţă mică din caramidă roşie. Era atât de mică încât semăna mai mult cu o casă de păpuşi decât cu un lăcaş omenesc. Cărămizile din care era construită erau fărâmiţate şi de culoare palid roşiatică. Avea un acoperiş cenuşiu **de ţiglă** ca un coş de fum şi două ferestre **mici** în faţă. Fiecare fereastră nu era mai mare decât un ziar de format mic. Nu avea etaj. De o parte şi de alta a potecii creşteau buruieni, ramuri ţepoase de mure şi smocuri lungi de iarbă maronie.*

Un stejar uriaş umbrea căsuţa. Crengile lui masive se întindeau, învelind-o şi acoperind-o, ascunzând-o parcă de restul lumii. Domnişoara Honey, cu o mâna încă pe poarta pe care n-o deschisese încă, zise ceva în şoaptă.

Matilda o urmă. Era parcă puţin speriată de acest loc. Părea atât de ireal, atât de nesigur, fantastic şi nepământesc. Era ca o ilustraţie din cartile de poveşti ale fraţilor Grimm sau Hans Andersen. Părea casa unde trăiau pădurarul, Hansel şi Gretel, casa unde trăia bunicuţa Scufiţei Roşii sau casa celor şapte pitici.

(Roald Dahl - ***„Matilda”)***

Scrie răspunsul pentru fiecare dintre cerinţele de mai jos.

6p)1. Notează două substantive proprii care numesc personajele acestui fragment de text.

_____

6p)2. Notează câte două substantive pentru fiecae gen din fragmentul de text.

_____

_____

6p)3. Analizează substantivele subliniate, precizand: felul, genul, nr, articolul/ prepoziţia, şi ce este ca parte de propoziţie.

_____

_____

_____

_____

6p)4. Precizează partea de vorbire prin care este exprimat fiecare din atributele scrise îngroşat.

_____

_____

6p)5. Completează spaţiile punctate cu forma articulată hotărât sau nehotărât a substantivelor indicate între paranteze:

(Școală) _____ mea este aproape de (parc) _____ în care vin (copil) _____ la alergat. (Om) _____ ambitioşi au transformat (teren) _____ nefolosit, dându-i (viaţă) _____ nouă.

6p)6. Precizează pluralul articulat hotărât şi nehotărât al cuvintelor:

- ***potecă*** _____/_____
- ***pădurar*** _____/_____

6p)7. Extrage din text, cuvintele/ grupurile de cuvinte care descriu casa. (3 structuri)

_____

6p)8. Cu ce alte case din poveşti seamănă căsuţa descrisă?

_____/_____/_____

6p)9. Scrie un text de 3-5 rânduri în care să *personifici căsuţa* din fragment.

_____

_____

_____

_____

_____

6p)10. Realizează acordul dintre subiect si predicat:

a. În pădure, (animal) _____ se adăpostesc de vijelii.

b. (Soare) _____ luminează cu putere.

c. Din cauza ploii, (elev) _____ stau în clasă.

d. (Apa) _____ sunt înghețate.

e. Tatăl şi fiul (a citi) _____ la lumina lămpii.

f. Fetele (a aparticipa) _____ la un concurs de poezie

SUBIECTUL al II-lea **(30 de puncte)**

Redactează un text, (100 – 120 de cuvinte), în care să realizezi descrierea casei tale/ a casei ideale.

În compunerea ta, trebuie:

– să ai conţinut adecvat cerinţei (să respecţi tema şi structura unei descrieri);

– să respecţi părţile unei compuneri (introducere, cuprins, încheiere);

– să utilizezi **3 personificări pe care le vei sublinia**;

– să ai un conţinut adecvat cerinţei;

– să respecţi precizarea privind numărul de cuvinte.

Notă! Vei primi 16 puncte pentru conținutul compunerii și 14 puncte pentru redactare.

Vei primi 14 puncte pentru redactarea întregii lucrări (unitatea compoziţiei – 2 puncte; coerenţa textului – 2 puncte; registrul de comunicare, stilul şi vocabularul adecvate conţinutului – 2 puncte; respectarea normelor de ortografie – 3 puncte; respectarea normelor de punctuaţie – 3 puncte; aşezarea corectă a textului în pagină – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

_____

_____

_____

SUCCES!

Proiect de parteneriat -educaţie sanitară
“Sănătoşi, voioşi, voinici!”

PROF. ÎNV. DUMITRESCU IRINA
GPP MICUL PRINȚ PITEȘTI

DESCRIEREA PROIECTULUI

ARGUMENT

Educaţia pentru sănătate este una dintre componentele educaţiei pentru societate ce reprezintă o pârghie importantă de acţiune asupra dezvoltării fizice şi psihice optime a preşcolarilor, starea de sănătate a acestora fiind o garanţie a reuşitei tuturor demersurilor educative întreprinse în grădiniţă.

Iniţierea acestui parteneriat cu cabinetul medical vine în întâmpinarea nevoilor fundamentale de educaţie ale oricărui copil, iar formarea unui stil de viaţă sănătos devine o condiţie esenţială pentru o dezvoltare armonioasă a personalităţii copilului. Astfel se va urmări promovarea cunoştinţelor corecte privind diferite aspecte ale sănătăţii şi formarea de atitudini şi deprinderi indispensabile unui comportament responsabil şi sănătos.

Educaţia pentru sănătate trebuie să înceapă la vârste mici pentru că în această etapă se dobândesc obiceiuri care sunt relevante activităţilor ulterioare.

SCOP:

- Formarea unui stil de viaţă sănătos, în vederea dezvoltării armonioase sub aspect psiho-fizic a preşcolarilor, prin derularea unor activităţi specifice;
- Formarea unei atitudini pozitive faţă de sănătatea proprie şi a celor din jur.

OBIECTIVE:

A. Privind copiii

- Asimilarea unor noţiuni şi cunoştinţe, privind problemele legate de sănătatea individuală şi colectivă**,** specifice vârstei;
- Însuşirea unor norme de comportament pentru asigurarea echilibrului dintre sănătatea individuală şi cea colectivă;
- Îmbogăţirea vocabularului propriu, utilizând cunoştinţe însuşite pe parcursul participării la activităţile de educaţie pentru sănătate;
- Valorificarea cunoştinţelor despre corp şi sănătate în vederea respectării regulilor de igienă personală şi organizării unui regim raţional alimentar;

B. Privind educatoarele

- Stimularea capacităţii de a construi un mediu educaţional propice formării unor deprinderi sănătoase de igienic, de alimentaţie sănătoasă si de protejare a vieţii;
- Aplicarea unor noi metode de stimulare a copilului în vederea desfăşurării unor activităţi cu caracter sanitar;
- Aplicarea în practică a cunoştinţelor dobândite prin activităţi, cursuri;
- Diseminarea experienţelor pozitive dobândite în urma derulării proiectului;

C. Privind părinţii

- Implicarea responsabilă a părinţilor şi a altor factori educaţionali în activitatea grădiniţei, privind crearea unui mediu sănătos pentru viitorul copiilor;
- Exprimarea opiniilor şi luarea deciziilor pentru păstrarea sănătăţii propriilor copii;

METODE/TEHNICI DE LUCRU:

- Întâlniri, dialog, dezbateri, expuneri;
- Expoziţii, vizionări diapozitive;
- Conversaţia, explicaţia, povestirea, expunerea;
- Exerciţiul.

RESURSE MATERIALE:

- materiale didactice;
- atlase;
- mijloace audio-video

RESURSE FINANCIARE:

- autofinanţare;
- donații.

REZULTATE AȘTEPTATE

- copii sănătoşi şi frumoşi;
- atitudini pozitive faţă de sănătatea lor şi a celor din jur;
- dezvoltare psiho-fizică corectă;
- grijă pentru sănătatea proprie;
- postere, fotografii, pliante,expoziţii de lucrări;

IMPACTUL ESTIMAT AL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI

În urma desfăşurării activităţilor cuprinse în planificarea activităţilor din cadrul proiectului de parteneriat, copiii vor fi mai preocupaţi de îngrijirea corpului lor, de ceea ce mănâncă, de activităţi sportive desfăşurate în aer liber, în general de sănătatea lor.

Vor apela cu mai multă încredere la cadrele medicale, deoarece teama de doctor în mare parte va fi înlăturată.

Părinţii vor fi captaţi să participe ca parteneri în procesul educativ, fapt ce va duce la înţelegerea importanţei colaborării cu grădiniţa, cu educatoarele. Se vor implica mai activ în derularea activităţilor pe care le desfăşoară copilul în grădiniţă şi vor colabora în scopul dezvoltării armonioase a copiilor.

Educatoarele vor reuşi să-i stimuleze pe copii în a acorda mai multă importanţă propriei lor persoane. De asemenea, informându-se şi documentându-se vor contribui la îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ din grădiniţă.

DISEMINREA:

- prezentarea proiectului la nivelul comisiilor metodice/ cercurilor pedagogice
- rezultatele proiectului vor fi aduse la cunostinta institutiei.

STRATEGIA PARTENERIATULUI

Elementele de educație sanitară și noțiunile respective sunt abordate în grădiniță, în timpul activităților și jocurilor de dimineață. Se realizează observări, lecturi după imagini, memorizări, cântece, jocuri de simulare, concursuri.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR DIN CADRUL PARTENERIATULUI DE EDUCAȚIE SANITARĂ

NR. CRT	ZIUA ŞI DATA	TEMA ACTIVITĂȚII	MODALITĂȚI DE REALIZARE	LOC DE DESFĂ-ŞURARE	RESPON-SABILI
1.		Lansarea proiectului „Sănătoşi, voioşi, voinici” „Prietena mea curăţenia”	Masă rotundă împreună cu părinţii, educatoarele şi medicul Întâlnire cu medicul ORL	Sala de grupă	Preşcolari Cadrele didactice Medicul
2.		„La medic”	Joc de rol	Sala de grupă	Preşcolari Cadrele didactice
3		„Maricica” de Luiza Vlădescu „Rica Murdărica ” de Elfriede Mund Evaluare proiect	Povestire cu păpuşi Lectura educatoarei Masă rotundă	Sala de grupă	Preşcolari Cadrele didactice Cadrele didactice

EVALUAREA PROIECTULUI

Portofoliul proiectului:

- structura proiectului;
- materiale suport pentru tema proiectului;
- fişe de lucru; - teste;
- fotografii de la activităţi; - procese verbale;
- articole din mass – media; - expoziţii;

ACTIVITĂŢI DE PROMOVARE/MEDIATIZARE A PROIECTULUI şi de diseminare a rezultatelor realizate în timpul implementării proiectului şi după încheierea acestuia;

- Realizarea şi expunerea de postere cu aspecte ale activităţilor desfăşurate în timpul proiectului;
- Prezentarea punctelor-forte ale proiectului în şedinţele cu părinţii, în şedinţele comisiilor metodice la nivel local şi judeţean;
- Participarea cu acest proiect la simpozioane locale, naţionale, internaţionale care vizează parteneriatele educaţionale.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Vom analiza, vom judeca propria muncă şi a celor din jur, respingând anumite nepotriviri şi venind cu îmbunătăţiri. Continuarea proiectului se va centra pe sugestiile primite şi pe propunerile inovatoare ale participanţilor la proiect. Pe viitor, ne propunem să dezvoltăm acest proiect.

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI
PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

CURELARU ANCUȚA-IRENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ ÎNV. CLEMENȚA BEȘCHEA„
CĂPĂȚÂNEȘTI, BUZĂU

Nume și prenume elev:XXXX

Școala Gimnazială Potoceni, Mărăcineni

Clasa : a VI-a

An școlar: 2021-2022

Echipa de lucru:

Cadru didactic: Curelaru Ancuța

Profesor de sprijin:XXX

Integrare școlară conform Certificatului de orientare școlară și profesională nr XXX, din XXX, eliberat de C.J.R.A.E Buzău

Puncte tari(potențial) ale elevului:

-Frecventează cu regularitate cursurile școlare.

Dificultăți cu care se confruntă elevul:

- dificultăți în consolidarea deprinderilor lexico-grafice;

- scrie după dictare lent, cu frecvente omisiuni, inversiuni sau confuzii de litere;

-dificultăți la despărțirea corectă a cuvintelor în silabe;

- dificultăți în receptarea și prelucrarea informațiilor esențiale dintr-un mesaj oral sau scris;

-dificultăți în prelucrarea informațiilor sau conceptelor cu grad mediu de complexitate necesare în rezolvarea sarcinilor didactice;

-manifestă concretism și rigiditate în gândire;

-memorie predominant mecanică, cu volum redus de memorare.

Structura programului de intervenţie personalizat vizează dezvoltarea competențelor 1.1, 1.3, 1.4., 2.1., 2.2., 2.3., 2.4., 2.5.,3.2.,3.4.,4.1. din programa adaptată de limba și literatura română

Priorităţi pentru perioada 11.09.2021 – 23.12.2022

Disciplina:Limba si literatura română

C.S	CONȚINUTURI	METODE ȘI MIJLOACE DE REALIZARE	CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESELOR	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE
1.1	-exerciţii de ascultare a unor mesaje cu suport concretintuitiv (înregistrări audio sau video cu basme, schiţe; reclame transmise la radio şi televiziune, monologuri, dialoguri etc.,ori de câte ori este nevoie pentru înţelegerea mesajului) - exercitii de recunoastere a unor momente din textul audiat,; - exerciţii de discriminare a elementelor esenţiale de cele de detaliu din mesajul comunicat/receptat; - formularea unor predicţii, pe baza unor fragmente de text audiate;	-conversația, jocul de rol, discuția colectivă	- reprezintă prin desen informații care corespund subiectului textului audiat - ascultă şi reproduce corect o comunicare, - identifică corect momente ale	-chestionarea orală, observare sistematică,	SEPTEMBRIE 2019-DECEMBRIE 2019
1.3	-identificarea cuvintelor noi în texte literare şi nonliterare ascultate, în scopul clarificării sensului acestora prin: apelare la contextual lingvistic, la dicţionar sau la profesor -alcătuirea unor enunțuri cu noile cuvinte	-învățarea prin descoperire, exerciţiu	- identifică sensul unor cuvintelor necunoscute, cu ajutorul profesorului sau folosind tehnici prin încercare şi eroare	-chestionarea orală, exercițiul, fișa de lucru	
2.1	-exerciţii de transformare a propoziţiilor simple în propoziţii dezvoltate - exerciţii de ordonare într-o succesiune logică a imaginilor, corespunzatoare întâmplărilor prezentate într-un text citit; -alcătuirea unei povestiri orale, pornind de la cuvinte-cheie;	-conversația, exercițiul	-transformă propozitii simple în propoziții dezvoltate; -ordonează, într-o succesiune logică, imaginile corespunzătoare întâmplărilor prezentate într-un text; -alcătuiește, cu sprijin, scurte texte pornind de la cuvinte date;	-chestionarea orală, fișa de lucru,observare a sistematică	
2.2	-exerciţii de stabilire a ideilor în jurul cărora se organizează o temă dată (idee principală,) -utilizarea, în contexte diferite, a achiziţiilor lexicale noi; jocuri asociativ-verbale vizând formarea unor cuvinte derivate/serii derivative, câmpuri lexicosemantice; utilizarea sinonimelor	-conversația, explicația, jocul didactic	-explică semnificația unor cuvinte noi folosindu-se de context și de mijloace verbale și nonverbale	chestionarea orală, fișa de lucru, observarea sistematică	

	și a antonimelor în contexte date				
2.3	-alcătuire de propoziții simple, enunțiative, interogative, afirmative sau negative; -construirea unor fraze prin utilizarea corectă a coordonării (copulative și prin juxtapunere) și a subordonării; folosirea corectă într-un context dat, a categoriilor gramaticale specifice părţilor de vorbire;	-conversația, exercițiul	-alcătuiește propozițiile cerute, cu sprijinul profesorului		
2.4	- exercitii de folosire a intonatiei potrivite în functie de context si de partenerul de dialog; -jocuri de rol pentru exersarea unor acte de vorbire: iniţierea, menţinerea şi încheierea unui schimb verbal; utilizarea formulelor de salut, de prezentare, de permisiune, de solicitare; -jocuri de rol pentru exersarea dialogului simplu pe diverse teme de interes pentru elevi; -exprimarea acordului şi a dezacordului, a afirmaţiei, a negaţiei, şi a interogaţiei;	-conversația, explicația, jocul de rol	conversează cu un interlocutor pe teme cunoscute; - participă verbal şi / sau nonverbal la simularea unor diverse situaţii de comunicare ;	aprecierea orală	
2.5	exerciţii de dezvoltare a iniţiativei de comunicare şi a curajului de a interveni în actul comunicării -participarea la situaţii dirijate de comunicare, cooperând la menținerea interacțiunilor în vederea rezolvării de probleme individuale sau de grup -jocuri de rol - construirea unor dialoguri imaginare, pe teme accesibile , cupersoane diferite (dialoguri situaţionale - situaţii de viaţă cotidiană	jocul de rol, conversatia	- formulează intrebări și răspunsuri,uneori cu imprecizii,corectate la solicitarea profesorului povestește fapte și întâmplări,construiește dialoguri imaginare, pe teme accesibile	-observarea sistematică	
3.2	- povestirea cu sprijin sau răspunzând la întrebări fapte/ întâmplări proprii sau din mediul înconjurător / poveşti de mică întindere	conversația, exercițiul	povestește cu sprijin sau răspunzând la întrebări fapte/ întâmplări proprii sau din mediul înconjurător / poveşti de mică întindere;	-observarea sistematică, fișa de lucru,	
4.1	- exerciţii de redactare a unui text după un plan simplu construit de elevi sau dat de profesor (compunerea imaginativă – povestirea; relatarea unor fapte şi întâmplări); exerciţii de redactare a	conversația,explicația, exercițiul,munca independentă	-alcătuiește texte de mică intindere sau compuneri pe baza unui șir de întrebări sau suport vizual	-aprecierea orală, observarea sistematică	

	unui text, pornind de la cuvinte date; alcătuirea de compuneri după un suport vizual, cu sprijinul				
4.3	-construirea de propoziții sau fraze corecte din punct de vedere gramatical -exerciţii de ortografiere corectă a grupurilor de litere; -exerciţii de folosire corectă a semnelor de punctuaţie (punctul, virgula, două puncte, ghilimele)	-conversația, explicația, exercițiul,	-construiește propozitii corecte din punct de vedere gramatical	-chestionarea orală, fișa de lucru, observarea sistematică	

Recomandări particulare:

Se va insista, pe parcursul intervenției, pe corectarea dificultăţilor întâmpinate în ceea ce privește planificarea nonverbală şi rezolvarea de probleme, procesarea şi înţelegerea mesajelor verbale complexe afectate, din punct de vedere semantic şi sintactic, cât şi pe dezvoltarea abilităților de a repovesti o istorioară atât în condiţii de reactualizare liberă cât şi în cele de reactualizare pe bază de indicii. Se va utiliza material didactic diversificat şi personalizat cu caracter concret-intuitiv.Sarcinile de lucru se vor da secvenţializat, iar ajutorul va fi retras secvenţializat, va primi cât mai multă atenţie pentru comportamentele pozitive, în special pentru atitudinea de cooperare şi pentru ceea ce face bine, singur sau cu ajutor, se vor da comenzi constructive, fără reproşuri şi critici, i se vor da sarcini scurte, pe care să le execute cât mai independent, i se va oferi, pe cât posibil, un răspuns la orice comportament al său care este pozitiv, pentru a-i arăta că este apreciat orice efort al său.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program

Mama va ține legătura cu specialiștii care lucrează cu copilul și va colabora cu aceștia de câte ori este nevoie, vor exersa anumite tehnici și exerciții sugerate de specialiști și acasă pentru a sprijini adaptarea demersului didactic la necesitățile copilului.

Bibliografie:

invatamimpreuna.eu

PROGRAMĂ ŞCOLARĂ ADAPTATĂ PENTRU ELEVI CU TULBURĂRI DE ÎNVĂŢARE

P.I.P. Agapie Nicoleta
Școala Gimnazială Unirea, jud. Brăila

Elev cu CES: M.S

Curriculum adaptat după:

1.Programa scolară pentru disciplina „Comunicare în limba română”, aprobată prin ordin al ministrului Nr.3418/19.03.2013

2.Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 5003 /02.12.2014

3.Programă şcolară pentru elevii cu deficienţă mintală uşoară şi moderată, Iași, 2005

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

COMPETENȚE GENERALE

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
3. Receptarea unei varietăți de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

Competențe specifice La sfârşitul clasei I elevii vor fi capabili:	Exemple de activităţi de învăţare Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele tipuri de activităţi:
1.1 să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral	- jocuri de executare a unor comenzi orale; - exerciţii de imitare a unor onomatopee (bee, bzz, vjj, cu-cu etc.); - exerciţii de prezentare a unor fapte şi întâmplări pe baza unor imagini şi cu întrebări de sprijin;
1.2.să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziții ascultate	- jocuri de ordonare logică a cuvintelor în propoziții; - exerciții de percepție fonică a intonației propoziției enunțiative și interogative (fără terminologie);
1.3.să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, formată din două sau trei cuvinte, silabele dintr-un cuvânt de 2 silabe deschise şi sunetele dintr-o silabă formată din 2 sunete	- exerciţii de delimitare a cuvintelor în enunţuri (2-3 cuvinte); - exerciţii de identificare a silabelor din cuvinte formate din 2 silabe deschise; - exerciţii de distingere a sunetului iniţial din cuvânt sau a sunetelor din silabe formate din 2 sunete;
1.4. să manifeste curiozitate față de mesajele emise de diferiți interlocutori	- simulări ale unor situații concrete de comunicare pe temecotidiene concrete; - jocuri de grup cu teme date;

2.Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare

Competențe specifice La sfârşitul clasei I elevii vor fi capabili:	Exemple de activităţi de învăţare Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele tipuri de activităţi:
2.1. să pronunțe corect sunetele specifice limbii române, diftongii, triftongii, alte combinații de sunete în cuvinte și separat în silabe	- exerciții de pronunție; - repetare după model;
2.2 să utilizeze cuvintele în enunțuri simple, pronunțate clar și corect	- exerciţii de utilizare a cuvintelor date în contexte adecvate; - exerciţii de despărţire a cuvintelor în silabe;
2.3 să manifeste iniţiativă şi interes pentru a comunica cu ceilalţi	- exerciţii de dialog cu persoane diferite (folosirea formulelor de salut şi prezentare); - joc de rol „Mă numesc…”

3. Receptarea unei varietăți de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute

Competențe specifice La sfârşitul clasei I elevii vor fi capabili:	Exemple de activităţi de învăţare Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele tipuri de activităţi:
3.1 să identifice literele mici şi mari din alfabet	- exerciţii de asociere a sunetului cu litera; - exerciţii pentru lărgirea câmpului vizual de o silabă;
3.2. să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care leînsoțesc	- exerciții de formulare de întrebări și răspunsuri pe marginea textului și a imaginilor care-l însoțesc; - exerciții de realizare a unor desene pornind de la enunțurilecitite (și invers);
3.3 să citească în ritm propriu litere, silabe cuvinte monosilabice, formate din 2-3 sunet	- exerciţii de citire a cuvintelor monosilabice, formate din 2-3 sunete; - exerciţii de punere în corespondenţă a cuvintelor scrise cu litere de mână sau tipar cu imaginea;
3.4. să manifeste curiozitate pentru lectură	- exerciții de acomodare cu cartea; - exerciții de observare a cărții, de orientare în pagină, de respectare a direcțiilor de citire.

4. Receptarea unei varietăți de mesaje scrise în contexte de comunicare cunoscute

Competențe specifice La sfârşitul clasei I elevii vor fi capabili:	Exemple de activităţi de învăţare Pe parcursul clasei I se recomandă următoarele tipuri de activităţi:
4.1 să scrie corect litere, silabe, cuvinte monosilabice (2-3 sunete);	- exerciţii de trasare a elementelor grafice; -recunoaşterealiterelormarişimici, de tiparşi de mână - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte şi comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare scrierii literelor mici şi mari de mână; - exerciţii de scriere a literelor, silabelor de 2 sunete;

	- exerciţii de scriere a cuvintelor monosilabice formate din 3 sunete şi a cuvintelor bisilabice în care silabele sunt formate din 2 sunete;
4.2 să scrie corect, lizibil şi îngrijit silabe şi cuvinte monosilabice formate din 3 sunete şi cuvinte bisilabice (unde silabele sunt formate din 2 sunete);	- exerciţii de încadrare corectă în pagina caietului (data, alineatul); - exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte; - exerciţii de copiere, transcriere a silabelor, cuvintelor monosilabice formate din 3 sunete; - exerciţii de copiere, transcriere a cuvintelor formate din 2 silabe (unde silabele sunt formate din 2 sunete);
4.3 să utilizeze convenţii ale limbajului scris (punctul, semnul întrebării,majuscula)	- exerciţii de copiere, transcriere de cuvinte formate din una sau două silabe (silabe formate din 2 sunete); - dictări de cuvinte monosilabice formate din 3 sunete şi cuvinte bisilabice cu silabe de 2 sunete

Conţinuturile învăţării

- ❖ Formarea capacităţii de citire/ lectură
- ➢ Cartea - volum, coperte, pagina de titlu, foaie/pagină, *numerotarea paginii, direcții de orientare în pagină
- ➢ Literele mari și mici de tipar și de mână: a, m, i, c, u, n, r, e, t,p, d, o,b,f,g,h,j, s,ş,t,ţ,u,v;
- ➢ Citirea cuvintelor monosilabice, formate din 3 sunete învăţate;
- ➢ Citirea cuvintelor bisilabice, unde silaba are 2 sunete învăţate;
- ❖ Formarea capacităţii de comunicare
- ➢ Acte de vorbire: a saluta, a se prezenta, a formula o rugăminte, o idee/ o părere, o cerere
  - ➢ Cuvântul- element de comunicare;
  - ➢ Propoziţia alcătuită din 2-3 cuvinte
  - ➢ Comunicarea non-verbală (gesturi, mimică)
  - ➢ Dialogul- formule de salut, de prezentare;
- ➢ Comunicarea scrisă:
    - ➢ Procesul scrierii:
      - Organizarea scrierii- elemente grafice pregătitoare scrierii literelor mici şi mari de mână;
      - Literele mici şi mari de mână: a, m, i, c, u,n, r, e, t, p, d, o, b, f, g, h, j, s, ş, t, ţ, u, v;
      - Scrierea silabelor formate din două /trei sunete;
      - Scrierea cuvintelor monosilabice, formate din 3 sunete şi a unor cuvinte bisilabice, în care silabele sunt formate din 2 sunete învăţate;
      - Scrierea de mână şi aşezarea corectă în pagina caietului;
  - ❖ Elemente de construcţie a comunicării
    - ➢ Propoziţia – cuvântul – silaba;
    - ➢ Sunetele limbii române: a, m, i, c, u, n, r, e, t, p, d, o, b, f, g, h, j,s, ş, t, ț

TEST DE EVALUARE INIȚIALĂ

Profesor: Manu Anuța
Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Agricol
„Alexiu Berinde” Seini

An școlar: 2021 - 2022

Disciplina: M I – Bazele contabilității

Clasa: a IX-a A

Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor din Partea I și din Partea a II -a se acordă 90 de puncte.

Din oficiu se acordă 10 puncte. Timpul efectiv de lucru este de 45 de minute.

PARTEA I **30 p**

1. Definiți noțiunea de întreprindere
2. Tipuri de societății comerciale cunoscute
3. Dați exemple de documente contabile

PARTEA a II – a **60 p**

1. Dispuneți de următoarele informații: **20 p**

- preț de cumpărare 1.200 lei,
- taxa pe valoare adăugată (TVA) 19%.

Se cere:

a) Calculați TVA

b) Calculați prețul de vânzare

2. Un stilou costă cât două pixuri, iar 4 pixuri și trei stilouri costă 30 de lei.

Aflați prețul unui stilou. **20 p**

3. Dacă prețul unui produs după reducerea de 30% este de 210 lei, aflați care a fost prețul înainte de reducere.

20 p

Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Agricol ,,Alexiu Berinde” Seini

Disciplina: M I – Bazele contabilității

Clasa: a IX-a A

Profesor: Manu Anuța

An școlar: 2021 - 2022

Test final

Nume și prenume:.....

Data:.....

Subiectul I **4p**

1. Completați spațiile libere cu elementele care lipsesc **1,5 p**

a. Patrimoniul unei întreprinderi reprezintă totalitatea ..... aparținând unei persoane fizice sau..... asupra cărora există …..... și ..... .

(drepturile, obligații, juridice, bunurilor economice)

b. Ecuația patrimoniului din punct de vedere:

a. juridic Be = D +.....

b. economic ..... = Resurse

c. financiar Activ = ...

(Utilizări, Obligații, Pasiv)

c. Clasificați activele patrimoniale:

1. Active .....

2. .....circulante

3 .....în avans

(*Active, Cheltuieli, Imobilizate)*

d. Clasificați pasivele patrimoniale:

1 .....

2 .....pentru riscuri și .....

3 ..... în avans

4. Capital și.....

(Provizioane, Venituri, Rezerve, Datorii, Cheltuieli)

2. Precizați care din afirmațiile următoare este adevărată (A) și care este falsă (F) **1p**

a. datoria (activ patrimonial);

b. provizioanele (pasiv patrimonial);

c. mărfuri (activ patrimonial);

d. brevete (pasiv patrimonial).

3. Asociați cifrele din coloana A cu literele din coloana B: **1,5 p**

A	**BB**
1. terenuri	a. active circulante
2. mărfuri	b. datorii
3. capital	c. active imobilizate
4. furnizori	d. capitaluri proprii
5. casa în lei	e. disponibilități bănești

1_____; 2_____; 3_____; 4_____; 5_____.

Subiectul II **5p**

1. Se dau următoarele date: **2p**

- capital social 5.000 lei,
- rezerve legale 1.000 lei,
- credite bancare pe termen lung 500 lei,
- prime de emisiune 2.000 lei,
- mărfuri 2.000 lei,
- casa în lei 4.500 lei.

Să se calculeze capitalurile proprii

…….

.....

…….

.....

2. O societate are un capital social de 12.000 lei divizat în 4.000 acțiuni. **1,5 p**

Se cere: Valoarea nominală a unei acțiuni.

VN = capital social/număr acțiuni - FORMULĂ DE CALCUL

…….

.....

…….

.....

3. O întreprindere a realizat venituri totale de 5.500 lei și a efectuat cheltuieli totale de 3.500 lei. Să se calculeze rezultatul exercițiului

1,5 p

Rex. = V - C

…….

.....

Program de interventie copil CES – studiu de caz

Oproiu Claudia
Liceul Tehnologic Sf. Antim Ivireanu
Ţălnar Adriana
Liceul Tehnologic Sf. Antim Ivireanu

Eleva a fost diagnosticată cu autism, medicii excluzând posibilitatea de a avea hipoacuzie. Ulterior, fost încadrată în gradul de HANDICAP MEDIU , tipul de deficiență AUDITIV, conform raportului de evaluare complexă şi a fost reorientată spre învățământ obişnuit, cu servicii de sprijin.

Rezultatele şcolare obţinute până la această dată au fost foarte slabe. În vederea stabilirii obiectivelor educaţionale, pe baza cărora să se întocmească PIP s-au evaluat dificultăţile pe care le avea la începutul anului şcolar, astfel:

1. în domeniul socializării: stabilirea unor punţi afective de legătură intre ea şi colegi.
2. în domeniul achiziţiilor şcolare: unele probleme de disgrafie , pronunţie defectuoasă, probleme de comunicare, incapacitatea de a alcătui un text logic.

Pentru prima etapă a Programului de interventie personalizat s-au stabilit obiectivele programului:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevei;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea abilităţii de comunicare.

Socializare Obiective educaţionale (și cine contribuie la realizarea lor)

1. Să stabilească relaţii de prietenie şi colegialitate cu colegii de clasă, să participe la activităţi în grup (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)
2. Să comunice deschis cu persoanele cu care relaţionează (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)

Achiziţii şcolare Obiective educaţionale (și cine contribuie la realizarea lor)

1. Să scrie corect şi într-un ritm mai rapid propoziţii şi texte după dictare, să înveţe să folosească semnele de punctuaţie (învăţătoarea, profesoara de sprijin, părinţii)
2. Să citească cursiv şi cu intonaţie texte , să alcătuiască rezumatul acestora (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)
3. Să compună texte scurte cu ajutorul unor cuvinte de sprijin (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)
4. Să comunice liber pe teme diverse (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)
5. Să înţeleagă şi să utilizeze corect semnificaţiile structurilor gramaticale (învăţătoarea, profesoara de sprijin, prof. logoped)
6. Să rezolve corect probleme simple şi compuse pe baza planului de rezolvare al acestora (cu material intuitiv) (învăţătoarea, profesoara de sprijin)

Eleva va fi antrenată în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale; În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări); De două ori pe săptămână, suplimentar orelor de curs învăţătoarea împreună cu profesoara de sprijin vor lucra cu eleva în scopul atingerii obiectivelor propuse. Astfel se vor aplica : dictări, transcrieri, copieri, exerciţii diverse de scriere, exerciţii de citire şi povestire de texte scurte, jocuri de rol etc. Pentru partea de matematică, problemele

simple şi compuse ce se vor rezolva vor avea suport intuitiv, pentru a se uşura înţelegerea acestora. I se va explica, ori de câte ori este nevoie, ce are de făcut. Se va avea permanent în vedere sporirea motivaţiei acesteia pentru învăţare prin încurajări şi laude. În ceea ce priveşte socializarea se vor aplica metode ca : joc de rol, metode de autocunoaştere şi intercunoaştere, dezbateri astfel încât să eleva să înţeleagă care sunt „secretele” unei bune relaţionări cu cei din jur şi că în mare parte de el depinde comportamentul colegilor în ceea ce îl priveşte. Lacunele elevei sunt mai numeroase, însă se urmăreşte asigurarea unei baze instrumentale care influenţează fundamental evoluţia ulterioară a acesteia.

Bibliografie:

www.edict.ro

www.abcdidactic.net

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Ilie Angela Școala Gimnazială ”Ștefan cel Mare” și
Școala Gimnazială ” Sfânta Maria ” Botoșani

Numele şi prenumele elevului : P. M.

Clasa: a VI-a

An şcolar: 2020-2021

Aria curriculară:Om si Societate

Disciplina: Geografie

Profesor Ilie Angela

Problemele cu care se confruntă copilul:

- Nu reușește să scrie de la tablă odată cu colegii;
- Nu reuşeşte să scrie după dictare;
- Copiază greu din manual;
- Are un scris ilizibil, greu de descifrat;
- Nu înțelege suficient noțiunile simple astfel că nu poate să opereze cu ele;
- Recunoaşte fenomenele şi procesele simple din natura , dar nu şi relaţiile de cauzalitate.
- Recunoaște mai greu unitățile majore de relief pe fartă;
- Capacitate redusă de identificare a elementelor de identificare spaţială legate de folosirea hărţilor

Diagnostic: Elev cu dificultăți de învățare

Loc de desfășurare: sala de clasă;

Obiective operaţionale	**Metode şi procedee didactice**	**Perioada de timp**	**Mijloace didactice**	**Evaluare (progresul înregistrat)**
- să utilizeze corect semnele convenționale Să citească corect și în ritm propriu un text la prima vedere - Să descrie un fenomen, proces geografic folosind imagini și suporturi cartografice - - Să desprindă informațiile esențiale din textul citit;	Exerciții de citire a hărților Exerciții variate de citire sub îndrumarea și sprijinul profesorului Exerciții variate deinterpretare a hărţii şi a altor materiale suport sub îndrumarea și sprijinul profesorului Exerciţii de citire şi rezumare a unui text sub îndrumarea profesorului. Descrierea cu cuvinte proprii a elementelor înțelese dintr-un text la prima vedere;	Sem. I	Harta politică a lumii Harta fizică și politică aa Europei, Planşe, manual. Harta Fizică a Europei, imagini Texte, dicţionar geografic.	Evaluare orală(elevul și-a îmbunătățit capacitatea de citire a unui text) Observare sistematică. - evaluarea orală va fi preponderentă, dar va alterna cu evaluarea scrisă (elevul se poate exprima mai bine oral decât scris) - probe orale; - probe scrise;

- Să utilizezea, în context nou, noțiunile geografice	conversaţie euristică; explicaţia.			Observare sistematică. Probe scrise. (Elevul poate transcrie corect un text, chiar şi după dictare, dar într-un ritm mai lent.)
- Sa transcrie corect, lizibil si îngrijit	Exerciții de transcriere a unor texte cunoscute.		Manual. Texte geografice.	Fişe de evaluare.
- Să învețe sa scrie corect un text coerent utilizând noţiuni si denumiri noi.				Observarea sistematică(capacitatea de orientare şi identificare a elementelor de ordin cartografic a ajuns aproape la nivelul colegilor săi)
-Să identifice numele proprii predate pe hartă şi în texte diferite	Lucrul cu harta şi manualul Explicaţia.			Fişe de evaluare. Evaluare orală.
			Hărţi geografice.	Se va realiza **evaluarea continuă** prin: -utilizarea aprecierilor verbale şi sublinierea progresului realizat în rezolvarea fiecărei sarcini; -Aprecierea şi încurajarea colaborării cu membrii grupului;
-Să identifice şi să explice termeni geografici simpli identificaţi în textul dat.	Explicaţia. Exerciţii de identificare a termenilor geografici într-un text la prima vedere.		Texte . Dicţionar.	**-Evaluarea finală** va viza atingerea criteriilor minime de progres.

Instrumente de evaluare**:**

4. fişe de lucru individuale;
5. hărți mute;
6. postere;

Concluzii:

7. În urma evaluării rezultatelor obţinute, s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere din cale dezvoltării sale.

Recomandări:

8. se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.
9. se recomandă colaborare cu profesorii clasei, profesorul diriginte, părinţi;
10. se constată că reluarea unor sarcini de învăţare sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independente

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT*
pentru copiii cu cerinţe educaţionale speciale

Prof Ion Cristina Daniela
Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Iancu Jianu

A. INFORMAȚII GENERALE:

Numele si prenumele beneficiarului: M.A.

Data şi locul naşterii: 30. 05. 2005

Domiciliul: comuna Iancu Jianu, jud. Olt

Şcoala : Liceul Tehnologic Iancu Jianu

Clasa : a VII-a

Certificat de orientare şcolară şi profesională nr. 128 din 26. 10. 2018 emis de COSP, CJRAE Olt

Valabilitatea certificatului de orientare școlară și profesională: până la terminarea ciclului gimnazial special

Data realizării PIP: 01.10. 2021

Perioada de implementare PIP (an școlar): 2021 – 2022

Disciplina: Matematică

Cadrul didactic care implementează PIP-ul: **PROF. Ion Cristina Daniela**

Diagnostic:

EVALUARE INIŢIALĂ: Elevul uneori se bâlbâie, are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul.

Priorităţi pentru perioada implementării:

-diminuarea dificultăților de rezolvare a exercițiilor matematice;

- corectarea discalculiei

-scrierea, citirea, compararea și ordonarea numerelor naturale ;

-adunarea, scăderea, numerelor naturale , fără/cu trecere peste ordin

- înmulţirea numerelor naturale, proprietăţi; factor comun

-împărțirea cu rest zero a numerelor naturale; împărţirea cu rest a numerelor naturale

-ridicarea la putere a unui numar natural,reguli de calcul cu puteri,pătratul unui număr

-efectuarea operaţiilor; utilizarea parantezelor: rotunde

Structura programului de intervenție personalizat

Obiective/ Competente specifice	**Conținuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1.1.Identificarea numerelor naturale în contexte variate,cu sprijin 4.1. Exprimarea în limbaj matematic a unor proprietăţi referitoare la comparări, aproximări, estimări şi ale operaţiilor cu numere naturale,cu sprijin	**Scrierea , citirea, ,compararea numerelor naturale Reprezentarea pe axa numerelor; aproximări, estimări**	-conversația -demonstrația -explicația -jocul didactic -exercitiu -activitate individuală	Săptămâna 1, 2, 3, 4 (consolidare permanenta)	• Scrie şi citește numerelor naturale în sistemul de numeraţie zecimal • Scrie rezultatul obținut prin comparare și utilizează semnele <, >, =,cu sprijin • Rotunjește la zeci ,sute,mii,zeci de mii,sute de mii valori numerice,cu sprijin • Reprezintă pe axa numerelor un număr natural	-observarea sistematică -fișe de muncă independentă; -evaluare scrisă; - evaluare orală; -aprecieri verbale -autoevaluare
2.1. Efectuarea de calcule cu numere naturale folosind operaţiile aritmetice şi proprietăţile acestora,cu sprijin 3.1. Utilizarea regulilor de calcul pentru efectuarea operaţiilor cu numere naturale,cu sprijin	**Adunarea numerelor naturale, proprietăți**	-conversația -demonstrația -explicația -jocul didactic -exercitiu -activitate individuală	Săptămâna 2, 3, 4, 5 (consolidare permanenta)	• Efectuează adunări utilizând algoritmi de calcul • Efectuează proba operației de adunare • Rezolvă probleme cu operațiile aritmetice studiate,cu sprijin	-observarea sistematică -fișe de muncă independentă; -evaluare scrisă; - evaluare orală; -aprecieri verbale

2.1. Efectuarea de calcule cu numere naturale folosind operaţiile aritmetice şi proprietăţile acestora,cu sprijin 3.1. Utilizarea regulilor de calcul pentru efectuarea operaţiilor cu numere naturale,cu sprijin	**Scăderea numerelor naturale**	-conversația -demonstrația -explicația -jocul didactic -exercitiu -activitate individuală	Săptămâna 4, 5, 6, 7 (consolidare permanenta)	• Efectuează operații de scăderi utilizând algoritmi de calcul Efectuează proba operației de scădere • Rezolvă probleme cu operațiile aritmetice studiate,cu sprijin	-observarea sistematică -fișe de muncă independentă; -evaluare scrisă; - evaluare orală; -aprecieri verbale -autoevaluare
2.1. Efectuarea de calcule cu numere naturale folosind operaţiile aritmetice şi proprietăţile acestora ,cu sprijin 3.1. Utilizarea regulilor de calcul pentru efectuarea operaţiilor cu numere naturale,cu sprijin	**Înmulţirea numerelor naturale Proprietăţile înmulțirii; Factor comun**	-conversația -demonstrația -explicația -jocul didactic -exercitiu -activitate individuală	Săptămâna 5, 6, 7, 8 (consolidare permanenta)	• Efectuează înmulțiri cu numere naturale, • Rezolvă exerciții de tipul: „află jumătatea/ sfertul/ dublul,cu sprijin • Efectuează operații cu numere naturale folosind factorul comun,cu sprijin • Rezolvă probleme cu operațiile aritmetice studiate,cu sprijin	-observarea sistematică -fișe de muncă independentă; -evaluare scrisă; - evaluare orală; -aprecieri verbale -autoevaluare

PROIECT DIDACTIC

Prof.înv.preșc: Nicola Nicoleta
Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P.Rovinari ,Gorj

Grupa: MARE

Tema activității: „În lumea animalelor”

Categorie de activitate: DȘ (Cunoașterea mediului)

Tipul de activitate: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi;

Mijloc de realizare: joc didactic

Scopul: - consolidarea cunoștințelor copiilor despre animalele domestice și sălbatice.

Dimensiuni ale dezvoltării:

Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;

Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare ;

Autocontrol și expresivitate emoțională.

Comportamente vizate:

Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene /relații din mediul apropiat;

Compară experimente ,acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;

Realizează, în mod dirijat, activități simplede investigarea mediului, folosind instrumente și metode specifice;

Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii;

Descrie unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului şi Spaţiului;

Demonstrează abilități de autocontrol emoțional.

Obiectele operationale :

O1: să deumească animalele indicate;

O2:să identifice mediul de viață corespunzător fiecărui animal în parte;

O3: să precizeze care este hrana, foloasele și felul animalului indicat

04– să clasifice animalele, după diferite criterii;

05- să cunoască modul de hrănire, adăpostul și ce foloase are omul de la ele;

06– să sesizeze interdependența dintre animale și mediul înconjurător;

Sarcina didactică:

-denumirea și descrierea animalelor, precizând felul lor (domestice, sălbatice);

-precizarea foloaselor animale;

-compararea animalelor din imaginile de pe cub;

-asocierea cu alte animale ;

-specificarea unei povești în care au întâlnit animalul din imagine;

-răspunde corect la ghicitori.

Regulile jocului:

Copiii vor fi împărțiți în doua echipe și va răspunde doar copilul care este solicitat. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate, iar răspunsurile greșite vor fi corectate.

Elemente de joc: aplauzele, mânuirea materialelor, surpriza.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, jocul, observația, munca independentă, cubul.

Mijloace didactice; jetoane cu animale, cub cu animale domestice și sălbatice, machete cu mediul lor de viață, figurine cu animale, bagheta fermecată, ghicitori, clopoțel, ecusoane, mascota Ursulețul Martinică și Cățelul Azorel;

Forma de organizare: frontală, pe grupuri și individuală;

Durata activității: 35 minute

Locul desfășurării: Sala de grupă

Bibliografie:

Berescu A., Nistor V., Petre M.,1976, ”Jocuri didactice pentru grădinița de copii” Editura Didactică și Pedagogică, București;

Comanescu M, Gheorghe D.,1988, „Cunoașterea medilui-ghidul educatoarei”, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București;

Curriculum pentru educație timpuie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani) 2019

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

NR CRT	ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGIA DIDACTICĂ	EVALUARE
1	MOMEMENTUL ORGANIZATORIC	Aerisirea sălii de grupă Amenajarea spațiului de desfășurare a activității; Crearea condițiilor necesare desfășurării activității; Pregătirea materialului de lucru;		
2	CAPTAREA ATENȚIEI	Captarea atenției se va realiza prin apariția personajelor surpriză: Ursul Martinică și cățelul Azorel care se contrazic, dorind ca fiecare să-și ajute prietenii să-și găsească adăpostul.	Conversația Aprecieri verbale	Observarea Comportamentului copiilor
3	ANUNȚAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR	Se va anunța tema și obiectivele . Copii, astăzi avem doi invitați care ne vor ajuta să le găsim adăpostul potrivit fiecărui animal. Ce ziceți, vom reuși să le ajutăm să ajungă la căsuța lor, în siguranță?	Conversația Explicația Observația	Observarea Comportamentului copiilor
4	REACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR	Copii, să ne reamintim: Unde trăiesc animalele domestice? (trăiesc pe lângă casa omului); Ce animale domestie cunoașteți?	Conversația Explicația Observația	Observarea Comportamentului copiilor

		Dar animalele sălbatice, unde trăiesc?(animalele sălbatice trăiesc în pădure). Ce animale sălbatice cunoașteți?		
5	DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII	Jocul pe care îl vom desfășura astăzi este un joc cu animale domestice și cu animale sălbatice. Copiii vor fi împărțiți în două echipe: echipa ursuleților și cea a cățelușilor și vor primi ecusoane reprezentative cu numele inscripționat. Voi explica copiilor regulile jocului și modul de desfășurare; prezint sarcinile de lucru, iar pe rând, copiii numiți vor răspunde la cerințe. Se execută jocul demonstrativ și jocul de probă . <u>Executarea propriu zisă a jocului de către copii:</u> **<u>Varianta:1”Aimăluțele amestecate”</u>** Animăluțele s-au amestecat și s-au rătacit, haideți copii să le ajutăm să ajungă la căsuța lor! Fiecare copil va lua câte un animăluț și îl va pune la mediul lui de viață. Le veți denumi, veți spune unde trăiesc apoi le veți așeza în machetă, la locul potrivit. Raspunsurile corecte vor fi aplaudate și recompensate iar cele greșite vor fi corectate. **Vrianta 2:”Ghici ce s-a schimbat?”** Copiii vor închide ochii în timp ce eu voi schimba locul unor animale în alt mediu de viață decât cel în care trăiesc. La sunetul clopoțelului deschid ochii și descoperă greșeala, apoi așează animalul la locul potrivit. **Varianta 3:”Ghici ghicitoarea mea** Câte un copil de la fiecare echipă va veni pe rând la masa educatoarei, va lua un bilețel (cu ghicitoarea) și îl va duce acesteia pentru a-l citi. Jocul va continua până la terminarea ghicitorilor. (Ghicitori - a se vedea anexa)	Conversația Explicația Observația	Observarea Comportamentului copiilor Observarea Comportamentului copiilor

6	OBȚINEREA PERFORMANȚEI ȘI ASIGURAREA RETENȚIEI ȘI A TRANSFERULUI	**Complicarea jocului:** *”Rostogolește cubul”* Vor fi prezentate cuburile. Pe fiecare fața a cubului vor fi lipite animale din toate mediile. Laturile cubului cuprind următoarele sarcini: **DESCRIE**: animalul are cap, trunchi, picioare, coadă, este acoperit de …) - Găină,cal,urs,vulpe **COMPARĂ**: cele doua animale: - vulpea cu găina - rața cu căprioara - ursul cu câinele - lupul cu pisica **ASOCIAZĂ**: cu ce alte animale seamănă? - Capra,măgărușul,cerbul,porcul mistreț **ANALIZEAZĂ**: cu ce se hrănesc, ce foloase ne aduc? - Oaie,porc,lup,veverită **APLICĂ**: spune în ce poveste le-ai întâlnit? - Cocoș,capră,urs,lup **ARGUMENTEAZĂ**: faptul ca este/ nu este un animal sălbatic/ domestic. - Câine,oaie,cerb,urs	Metoda cubului	Observarea Comportamentului copiilor Observarea Comportamentului copiilor
7	ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII	Se fac aprecieri verbale individuale și generale cu privire la desfășurarea activității și modul de participare al copiilor.	aprecieri	

PLAN DE INTERVENȚIE
PERSONALIZAT ELEV UCRAINEAN INSCRIS CA AUDIENT

Profesor: Suciu Mircea
Instituția: Colegiul Național „George Coșbuc” Năsăud

Numele şi prenumele : **ADAM SPINCHEVSKYI, elev ucrainean înscris ca audient la în clasa a V-a din luna martie**
Clasa: a V-a
An școlar 2021-2022
Disciplina: Istorie
Probleme identificate:

- Imposibilitatea de a comunica în limba română, elevul cunoaște limba ucraineană și limba engleză, ceea ce îl ajută să comunice cu colegii și cadrele didactice

OBIECTIVE activității cu caracter remedial:

- Să integreze elevul în colectivul clasei;
- Să diminueze deficienţele de comunicare și socializare;
- Să creeze un cadru pedagogic şi afectiv optim pentru elev;
- Să participe la activitățile extraşcolare;
- Să contribuie la realizarea portofoliului personal;
- Să realizeze comunicarea prin jocuri de rol, inclusiv prin nonverbal;

Durata intervenţiei: 4 luni (martie- iunie)

Activități propuse cu caracter remedial:

- Transcrierea unor cuvinte sau scurte propoziții dintr-un text;
- Asimilarea conștientă a unor cuvinte în limba română, prin corelație cu traducerea în limba engleză
- Indrumarea și sprijinirea elevului în realizarea unor scurte lecturi din romane grafice, ca sursă primară de îmbogățire a vocabularului.
- Urmărirea unor filme sau documentare din care să se familiarizeze cu programa aferentă disciplinei istorie
- Responsabilizarea colectivului de elevi în acest sens, inclusiv recomandarea de a comunica în limba română.(Am observat că în pauze vorbesc în limba engleză)
- Includerea în colectivul clasei în cadrul activităților extrașcolare, cu rol de adaptare, încurajarea colegilor în manifestarea unei atitudini pozitive, prietenoase şi de întrajutorare faţă de elevul ucrainean

Comunicarea prin jocuri de rol, ajutor şi sprijin în echipă, discuţii în timpul liber, încercând să ajute elevul ucrainean ca să învețe tot mai multe cuvinte în limba română

Organizarea clasei: aşezarea elevului ucrainean în apropierea cadrelor didactice și veficicarea modului în care reușește să scrie câteva cuvinte în limba română pe care le înțelege și cărora le conștientizează sensul

Activități educative: activizarea la lecții, realizarea unor desene, ilustrații, compuneri în limba engleză, apoi încercarea de transpunere în limba română și sprijinirea permanentă în depășirea dificultăților, fișe de lucru diferenţiate cu scurte fragmente de text scrise atât în română, cât și în engleză, pentru a putea realiza o oarecare corelație, jocuri

Mijloace de sprijin: Material didactic adecvat: creioane colorate, jetoane, imagini, litere din alfabet, fișe de lucru diferențiate;

Instrumente utilizate în evaluare: Observații curente, aprecieri verbale, aplicații practice, fișe de lucru utilizate la diferite activități, convorbire individuală și în grup

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor: Suciu Cristina
Colegiul Național “George Coșbuc” Năsăud

Nume și prenume elev: **Berche Gheorghe Noel**

Clasa: a X-a C, profil Filologie

An școlar: 2021-2022

Disciplina: Limba și literatura română

Dezvoltare fizică: normală

Stare de sănătate: bună

PREZENTARE GENERALĂ:

Elevul provine dintr-o familie de etnie romă, defavorizată. Elevul a intrat la liceu pe locurile rezervate rromilor, dar întâmpină dificultăți de integrare, adaptare și are evidente carențe în a face față provocărilor curriculare. În plus, elevul absentează des, are probleme de absenteism școlar și o atitudine refractară în fața provocărilor școlare. Cu toate acestea, elevul își înțelege situația precară la învățătură și se teme de eșec și ar dori să frecventeze în continuare școala, de aceea se propune acest PIP. În primii ani de școală, Noel a fost mai mult plecat în străinătate, a pierdut mult din deprinderea de a scrie și a citi corect, dar în acest an școlar a încercat mult să se integreze și face reale progrese în scrierea corectă.

Dezvoltarea psihică:

- deficit de atenție, imaginație săracă
- se exprimă bine, dar are un vocabular sărac; este chiar vulgar în exprimare din cauza anturajului;
- familia defavorizată și condițiile materiale sărăcăcioase și-au pus amprenta asupra felului de a fi, este stingher, nu este integrat bine în colectivul clasei și are o atitudine refractară.

Aspecte psihopedagogice observate:

- este o fire pasivă, puțin sociabil;
- nu e adaptabil, nu s-a integrat în grupul clasei;
- în activitățile de învățare în grup nu-și asumă nicio sarcină, nu participă la activități;
- este refractar când este solicitat să răspundă, se eschiveaza față de orice tip de sarcini
- absentează frecvent, fără a avea justificare
- are uneori comportament agresiv;

Scopul programului de interventie personalizată: dezvoltarea potențialului cognitiv; recuperarea și aprofundarea conținuturilor elementare prevăzute de programa disciplinei Limba și literatura română, clasa a X-a, în vederea evitării corigenței și a absenteismului școlar.

Nivelul de plecare:

- elevul reușește să scrie și să citească la un nivel minim, are abilități reduse de scris-citit; citește în ritm lent textele;
- redactează deficitar orice tip de text, omite frecvent litere în scrierea cuvintelor; nu respectă regulile ortografice și de punctuație;

- nu reușește să asimileze cunoștințe din domeniul limbii
- competența de comunicare în limba maternă este dezvoltată la un nivel satisfăcător, oral elevul reușește să argumenteze o idee sau o afirmație, deși într-un limbaj sărăcăcios
- capacitatea de concentrare este redusă și rezistența la efort minimă
- permanent are nevoie de sprijin pentru a îndeplini o sarcină, de orice tip ar fi.

Durata P.I.P.: 5 luni

Obiectivele programului de intervenție:

O1: să identifice ideile esențiale dintr-un text lecturat;

O2: să răspundă la întrebări pe baza unui text-suport;

O3: să identifice tema și scenele relevante din textele epice studiate;

O4: să identifice perspectiva narativă într-un text –suport;

O5: să redacteze un text argumentativ, respectând structura specifică și regulile de ortografie și punctuație;

Structura programului de intervenție personalizat

Obiective	**Activități de învățare**	**Metode**	**Mijloace**	**Perioada**	**Indicatori de evaluare**	**Evaluare**
O1	-se lectureze corect și expresiv fragmente de textele prevăzute în programa clasei a X-a - se formulează ideile principale desprinse din textul-suport -se formulează un punct de vedere pe baza textului suport	Lectura Conversatia Exercitiul Explicatia	Fise de lucru Brainstormin Eseul de 5 minute	5 luni	Să poată identifica ideile esențiale ale unui text-suport, să reușească să facă rezumatul textului într-un limbaj corect	Observare sistematica Auto-evaluare; observația curentă fișe de lucru
O2	-Sa completeze fișe de lucru în care să răspundă la întrebări pe baza unui text-suport - să identifice elemente într-un text-suport, în modalitate similară modelului subiectului de la bacalaureat	Exercitiul Munca indepen-denta; Lectura predictivă	Fișe de lucru Tabele Hărți conceptuale	5 luni	Să rezolve prima parte a subiectului de bacalaureat la un nivel satisfăcător	Evaluarea muncii indpenden-te; auto-evaluare aprecieri verbale

O3	-exerciții de exprimare a unui punct de vedere -exercitii de redactare a unui text prin care să își exprime propriile sentimente Exerciții de redactare a unei pagini de jurnal -exerciții de identificare a temei și a celor două scene relevante din textele epice studiate, precizarea a două elemente de structură, compoziție și limbaj a textului epic studiat, respectiv perspectiva narativă și reperele spațio-temporale	exercițiul jurnalul reflexiv explicația exercițiu problematizarea	Softuri educationale Fise de lucru; marker Fișe de lucru	5 luni	-Sa redacteze o scurtă compunere creativă Să redacteze o pagină de jurnal Să redacteze un minieseu pe baza textelor epice studiate, respectând indicațiile de precizare a temei, scenelor relevante în ilustrarea temei,	Evaluare frontal; Portofoliu Aprecieri verbale Fișe de evaluare
O_4 O5	-exerciții de precizare a celor două tipuri de perspectivă narativă - exerciții de recunoaștere a mărcilor subiectivității sau obiectivității într-un text suport - exerciții de redactare a unui text argumentativ - exersarea structurii textului argumentativ	Conversatia Exercitiul brainstorming Munca independentă problematizarea	Fise de lucru Planșe	5 luni	Să rezolve o fișă de lucru similară subiectului II de la bacalaureat care conține cerința identificării perspectivei narative Să redacteze un text cu structură	Observația curentă Auto-evaluare; Evaluare frontala; Aprecieri verbale

Proiect didactic

Unitatea de învăţământ: Liceul Teoretic Novaci
Prof..Redeca-Lacatuau Lavinia-Amelia

Clasa: a XII-a

Aria curriculară: Tehnologii

Disciplina: Modulul V- Finanțe și fiscalitate

Subiectul/Tema: Impozitul pe profit

Tipul de lecţie: Predare – învăţare-evaluare

Unitatea de competență: U.C. 18 - Finanțe și fiscalitate

Competențe specifice: C.1 - Analizează veniturile publice

Competențe vizate: determinarea impozitelor şi taxelor

Obiective operaţionale:

La sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili:

O1. Să conştientizeze valoarea cunoştinţelor cu conținut economic corelate cu legislația în viguare

O2. Să identifice domeniile de aplicare a impozitului pe profit

O3. Să determine impozitul pe profit

O4. Să diferențieze situațiile în care se aplică impozitul minim

O5. Să reflecteze asupra importanței impozitului pe profit

Strategia didactică:

Metode şi procedee didactice:observaţia, conversaţia euristică, brainstorming, expunere, prezentarea.

Mijloace şi materiale didactice: Video-proiector, coli A4, fişă de lucru

Forme de organizare: perechi, frontal, individual

Tipuri de învăţare: individual, colaborare, cooperare

Evaluare: Voi evalua procesul învăţării şi a modului cum sau implicat elevii în activitate

Bibliografie:

1.*Ghidul Firmei de Exerciţiu,* Coord. Ştefănescu Mihaela, Ed. Didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2012

2.www.roct.ro

Secvenţa lecţiei	Timp	Conţinutul învăţării	STRATEGIA DIDACTICĂ			
			Metode	Mijloace	Tipul de învăţare	Forme de organizare
1.Organizarea clasei	3 min	Prezenţa ,notare absentelor.	Conversaţia	Catalog, caiete	Evaluare	Frontal
2. Reactualizarea cunoștințelor anterioare	2 min	Reactualizarea cunoștințelor anterioare	Conversaţia, exercițiul			
3.Anunţarea titlului nou	10min	S.1. Elevilor li se solicită să își exprime parerea cu privire valoarea cunoştinţelor cu conținut economic corelate cu legislația în viguare	Gândiţi-lucraţi-cooperaţi	Videoproiector laptop	Asimilarea de cunoştinţe noi	Frontal
	10 min		Brainstorming			
4.Lecţia propriu-zisă	20 min	S.2. Elevilor li se solicită să identifice identifice domeniile de aplicare a impozitului pe profit	Prezentarea	Fişa de lucru	Colaborare, cooperare	Grupe de 2 elevi
		S.3. Elevilor li se solicită determine impozitul pe profit	Gândiţi-lucraţi-cooperaţi	Tabla şi cretă	Centrată pe elev	Frontal
		S.4. Elevilor li se solicită să diferențieze situațiile în care se aplică impozitul minim			Centrată pe elev	Frontal
5.Evaluare	5 min	S.5. Elevilor li se solicită reflecteze asupra importanței impozitului pe profit Voi evalua procesul învăţării şi a modului cum sau implicat elevii în activitate	Eseu de cinci minute	Tabla şi cretă Fişa de lucru Caiete	Colaborare, cooperare Centrată pe elev	Grupe de 2 elevi Individual

Fisa de documentare Impozitul pe profit

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

ultima actualizare : Ordonanța Guvernului nr. 25/2017 din 30 august 2017

❖ **Dispoziții generale (art. 13 - 17).**

(1) Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili :

a) persoanele juridice române, cu excepțiile prevăzute la alin. (2); Norme metodologice

b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România;

c) persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România;

d) persoanele juridice străine care realizează venituri astfel cum sunt prevăzute la art. 12 lit. h);

e) persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.

(2) Nu intră sub incidența prezentului titlu următoarele persoane juridice române:

a) Trezoreria Statului;

b) instituția publică, înființată potrivit legii, cu excepția activităților economice desfășurate de aceasta;

c) Academia Română, precum și fundațiile înființate de Academia Română în calitate de fondator unic, cu excepția activităților economice desfășurate de acestea;

d) Banca Națională a României;

e) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

f) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;

g) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii;

g[1]) Fondul de garantare a asiguraților, constituit potrivit legii;

h) persoana juridică română care plătește impozit pe veniturile microîntreprinderilor

i) fundația constituită ca urmare a unui legat;

j) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică;

k) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, cu excepția celor care obțin venituri din exploatarea proprietății comune, potrivit legii.

ART. 14 - Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) În cazul persoanelor juridice române, al persoanelor juridice străine având locul de exercitare a conducerii efective în România, precum și al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;

b) În cazul persoanelor juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, asupra profitului impozabil atribuibil sediului permanent, respectiv asupra profitului impozabil la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligațiile fiscale;

ART. 17 - Cota de impozitare

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%.

Fişă psihopedagogică
pentru copilul/elevul cu dizabilităţi şi / sau cerinţe educaţionale speciale

Prof. Matei Cătălin
Școala Gimnazială Ion Pillat, Pitești, Argeș

I. Date personale:

Numele şi prenumele: N.D.A.

Data naşterii: 03.07.2009

Domiciliul:

Unitatea de învăţământ: Şcoala Gimnazială „Ion Pillat” Piteşti

Grupa/Clasa: a V-a C; anul școlar: 2019-2020

II. Date familiale:

a) Date despre părinţi/reprezentant legal:

Tatăl

- numele şi prenumele:
- ocupaţia: translator; locul de muncă:

Mama

- numele şi prenumele:
- ocupaţia: economist; locul de muncă:

Reprezentant legal

- numele şi prenumele:.....
- ocupaţia:..... locul de muncă:.....

b) Structura şi componenţa familiei:

Tipul familiei:

monoparentală prin: statut iniţial, deces, divorţ, separaţie

legal constituită

□ alte situaţii .....

Fraţi/surori (număr fraţi/surori, vârstă, statut/ocupaţie): Un frate mai mic, N. V., 8 ani, elev

.....

c) Alte situaţii relevante pentru evoluţia copilului:

□ părinţi plecaţi în străinătate:.....

□ crescut de rude de gradul II, III:.....

□ în protecţie specială:.....

□ alte situaţii:.....

d) Atmosfera şi climatul familial:

raporturi armonioase, de înţelegere între părinţi/între părinţi şi copii

□ raporturi punctate de conflicte mici şi trecătoare

□ dezacorduri puternice în familie, conflicte frecvente

□ familie destrămată sau pe cale de destrămare

□ alte situaţii:.....

Atitudinea părinţilor/reprezentantului legal faţă de şcoală şi faţă de problemele de educaţie ale copilului:
Favorabilă pentru educaţia şi dezvoltarea copilului, manifestată ăprin implicare, îndrumare şi afecţiune.

III. Starea de sănătate:

a) Starea generală de sănătate. bună

b) Menţiuni medicale importante pentru procesul de învăţământ: TSI (tulburări scris-citit)

IV. Evaluare psihopedagogică:

a) Dezvoltare psihomotorie (coordonare motorie, schema corporală, lateralitate, structuri perceptiv-motrice, orientare spaţiotemporală / Repere fundamentale în învăţarea şi dezvoltarea timpurie a copilului de la naştere până la 7 ani): coordonare motorie bună, motricitatea fină este bine dezvoltată, schema corporală armonios dezvoltată specifică vârstei, orientare bună în timp şi spaţiu

Alte particularităţi (deficienţe şi conduite specifice):.....

b) Procesele cognitive şi stilul de muncă:

Gândirea:

- Înţelege noţiuni: □ simple complexe
- Defineşte noţiuni: □ simple complexe
- Operează cu noţiuni: □ simple complexe
- Înţelege relaţiile cauză-efect: da □ nu

Alte particularităţi ale gândirii: învăţarea eficientă se realizează în manieră practică

Memoria: Formele memoriei:

□ de scurtă durată de lungă durată

□ vizuală □ auditivă mixtă

Alte particularităţi ale memoriei: memoria este legată de concret şi tangibil

Limbaj şi comunicare:

Vocabular:

□ redus mediu dezvoltat □ bogat

Exprimare orală:

□ nu comunică oral greoaie □ incorectă gramatical □ clară, corectă

Tulburări de limbaj: specifice TSI

Alte particularităţi ale limbajului:.....

Atenţia:

tulburări de atenţie □ nu prezintă tulburări de atenţie

Alte particularităţi (concentrare, stabilitate, volum etc.): sunt la nivel mediu

Motivaţia de învăţare:

extrinsecă □ intrinsecă

Alte particularităţi:.....

Receptivitatea, participarea şi implicarea:

□ participă activ, cu interes interes inegal, fluctuant □ pasiv

□ greu de antrenat □ inegal, absent

Alte particularităţi:.....

c) Relaţii sociale:

□ sociabil, comunicativ retras, izolat, puţin comunicativ

□ turbulent □ agresivitate verbală □ agresivitate fizică

Alte particularităţi: socializează doar cu un grup restrâns de colegi

d) Nivelul achiziţiilor şcolare (deprinderi, interese):

Deprinderi de citit:

□ total absente □ slabe bune □ foarte bune

Deprinderi de scris:

□ total absente □ slabe □ bune foarte bune

Deprinderi de calcul:

□ total absente slabe □ bune □ foarte bune

Abilităţi sau interese speciale: aptitudini deosebite pentru desen

Alte particularităţi:.....

V. Rezultate şcolare şi extraşcolare ale elevului

a) Discipline la care a obţinut rezultate deosebite: nu are

b) Rezultate deosebite obţinute în activităţi extraşcolare: nu are

c) Factori explicativi ai reuşitei şcolare/dificultăţilor întâmpinate pe parcursul programului şcolar: deficit de atenţie

VI. Traseul educaţional:

Programe educaţionale la vârstă **antepreşcolară** (creşă, grădiniţă, centre de zi cu componenta educaţională):

Denumirea instituţiei: ……..... Perioada:.....

Observaţii:……

Programe educaţionale la vârstă **preşcolară** (grădiniţă, centre de zi cu componenta educaţională):

Denumirea instituţiei: GPP Piticot Barbă Cot; Perioada: 2012-2015

Observaţii:.....

Pregătirea **şcolară** (unităţi de învăţământ de masă, unităţi de învăţământ special/special integrat):

Denumirea instituţiei: Școala Gimnazială „Ion Pillat” Piteşti; Perioada: 2015-2020

Observaţii:.....

Promovat în anul anterior: DA □ NU

Activităţi de sprijin anterioare şi prezente, inclusiv extraşcolare (terapii în centre/clinici, în grădiniţă sau şcoală):

.....

……

Comportamentul în timpul activităţilor şcolare anterioare şi prezente:

Comportament uşor nestatornic pe parcursul celor cinci ani ai ciclului de învăţământ primar dar în conformitate cu regulamentul şcolar în vigoare

Observaţii şi recomandări, inclusiv privind forma de şcolarizare:

- Învăţământ de masă;
- Curriculum adaptat.

PLAN REMEDIAL PERSONALIZAT
Perioada de implementare: octombrie 2019 - iunie2020

Prof. Matei Andreea
Școala Gimnazială Mihai Eminescu, Pitești, Argeș

NUMELE SI PRENUMELE BENEFICIARULUI : P. M. C.
DATA NAŞTERII: 02.12.2014

UNITATEA de ÎNVĂȚĂMÂNT: Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Piteşti

Echipa de lucru

Probleme vizate:

- **dificultăţi de învăţare**
- **adaptare socială deficitară la nivelul grupului clasă**
- **blocaje emoţionale**

PRIORITATI STABILITE DE COMISIA INTERDISCIPLINARĂ PE PERIOADA: octombrie 2020 – iunie 2022

A. **LA NIVELUL ELEVULUI** -poate participă la toate activitățile școlare și extrașcolare

B. LA NIVELUL CADRELOR DIDACTICE

-consilierea cadrelor didactice de la clasă pentru adaptarea la cerințele educaționale speciale ale elevului;

-consilierea cadrelor didactice pentru intelegerea modalităților de relaționare cu elevul

LA NIVELUL COLECTIVULUI DE ELEVI

-organizarea de activități de consiliere psiho-educațională a elevilor din clasă pentru înțelegerea modalităților de relaționare cu colegul lor ; .

- organizarea unor activități pentru adoptarea unei atitudini de toleranță și acceptare pentru diversitate.

C. LA NIVELUL FAMILIEI ELEVULUI

-consilierea părinților elevului pentru întelegerea specificului psiho-emotional al elevului și a nevoilor psiho-emoționale;

-motivarea părinților pentru implicarea în programul propus de echipa multidisciplinară.

D. LA NIVELUL PĂRINȚILOR ELEVILOR DIN CLASĂ

-consilierea pentru adoptarea unei atitudini de acceptare și toleranță.

Programul activităţilor remediale

E. DOMENIILE /ARIILE PRINCIPALE DE INTERVENTIE

1. Emoțional și comportamental

2. Abilitați sociale

►OBIECTIVE GENERALE ALE INTERVENȚIEI

A. Integrarea școlară și socială

B. Stimulare cognitivă

C. Consilierea elevului și a familiei în caz de nevoie

► **EVALUAREA PERIODICA:** la sfârșitul fiecarui semestru din anii școlari 2020-2021 și 2021-2022

►**OBIECTIVE REALIZATE:** S-a integrat în colectivul de elevi.

Îi face plăcere să fie între copiii

Participă la activitați dar pe perioda scurta de timp**.**

►**METODE CU IMPACT RIDICAT:**

POZITIVE- aprecierea, jocul cu diverse obieste

NEGATIVE- critica

► **REVIZUIREA PROGRAMULUI DE INTERVENTIE EDUCATIONAL -TERAPEUTICĂ (ÎN FUNCTIE DE REZULTATELE EVALUĂRILOR PERIODICE)**

►**RECOMANDARI PARTICULARE.** Stimulare cognitivă și emoțională permanentă.

►**MODUL DE IMPLICARE A PĂRINȚILOR ÎN PROGRAM.** Mama este atentă la nevoile copilului.

PROIECT DE ACTIVITATE

prof. înv. preșcolar ȘTIRBU MARIA MAGDALENA

GRUPA: mică

TEMA ANUALĂ / TEMA ACTIVITĂȚII: “Ce și cum vreau să fiu? / “Ce meserie este?”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL/ CATEGORIA DE ACTIVITATE: Domeniul Științe / Cunoașterea Mediului

MIJLOC DE REALIZARE: observare

TIPUL ACTIVITĂȚII: predare-învățare

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: Caracteristici structural și funcționale ale lumii înconjurătoare

COMPORTAMENTE VIZATE: Demonstrează cunoașterea poziției omulu în univers ca parte a lumii și ca ființă socială

SCOPUL: Însușirea cunoștințelor despre meseriile de bază

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- **COGNITIVE**: - să denumească meseria prezentată;
  - să precizeze rolul meseriei indicate;
  - să asocieze imaginea meseriei cu cea a uneltelor specific;
  - să motiveze alegerea unei meserii prezentate;
- **AFECTIVE**: - vor participa active la momentele activității;
- **PSIHOMOTORII**: - să adopte o poziție corectă pe scăunele;
  - să-și orienteze efortul oculomotor către centrul de interes propus.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- **Metode și procedee didactice**: expunerea, conversația, explicația, exercițiul
- **Materiale didactice**: scrisoare surpriză ce are ca și conținut fragment din poezia: “*Ce miros au meseriile?”* de Gianni Rodari, flanelograf, planșe ce ilustrează meserii (pompier, polițist, poștaș, doctor, bucătar, educatoare), jetoane cu uneltele specific meseriilor prezentate
- **Forma de organizare**: frontal, individual.

RESURSE: -**Temporale**: 15-20 min.;

-**Umane**: preșcolarii grupei mici;

-**Spațiale**: sala de grupă

BIBLIOGRAFIE:

- Adina Glava, Lolica Tîtaru, Olga Chiș (2014), *“Piramida cunoașterii”,* Editura Diamant, Argeș
- *“Curriculum pentru educație timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani”,* (2019) București;
- Elena Rafailă (2002), *“Educarea creativității la vârsta preșcolară”,* Editura Aramis, București;
- Maria Mătăsaru, Maria Chiriloaie, *“Proiectarea didactică în învățământul preșcolar*”, (2017), Editura Rovimed Publishers, Bacău
- *“Metodica activităților instructive-educative în grădinița de copii*“,(2009), Editura Gheorghe-Cârțu Alexandru;
- MEC, (2005), “*Programa activităților instructive-educative în grădinița de copii”*, Ediția a IIa revizuită și adăugită, Editura V&Integral, București;

SCENARIU DIDACTIC

Etapele activității/ Ob. op	**Conținuturi**	**Strategia didactică**			**Evaluare (metode, tehnici, instrumente)**
		Metode	**Mijloace**	**Forma de organizare**	
1.Captarea și orientarea atenției OPM2	Voi capta atenția celor mici prezentându-le o scrisoare, viu colorată, scrisoare ce conține fragment din poezia *Ce miros au meseriile?* de Gianni Rodari	Expunerea	Scrisoare surpriză	frontal	Capacitatea de concentrare și atenție a preșcolarilor
2.Enunțarea obiectivelor OA1	Le voi comunica preșcolarilor că la activitatea de cunoaștere a mediului vom vorbi despre câteva dintre meseriile cunoscute și vom afla ce unelte se folosesc în fiecare meserie	Expunerea		frontal	
3.Actualizarea cunoștințelor OA1/OPM2	Îi voi întreba pe copii despre ce meserii a fost vorba în poezia citită și cine este cel care ne adduce scrisorile	conversația		frontal	
4.Prezentarea conținutului predării OA1/OPM2	Vor fi întrebați dacă știu ce meserii au părinți și care sunt acestea. Deasemenea îi voi întreba ce meserie vor să aibă când vor fi mari/adulți. Voi așeza pe flanelograf planșe ce reprezintă câteva meserii, cele mai cunoscute, pe care le vom observa împreună, aflând sau împărtășind lucruri.	conversația	Flanelograf, planșe cu meserii, Jetoane cu unelte	Frontal	
5. Dirijarea învățării OA1	Voi prezenta, pe rând, fiecare meserie ilustrată pe planșe. Cu ajutorul copiilor voi stabili denumirea, ce rol are fiecare meserie, specificul ei (dacă poartă costum sau o îmbrăcăminte anume), dar și ce unelte folosește fiecare în munca sa.	Conversația,	Flanelograf, planșe cu meserii, Jetoane cu unelte	Frontal	
6.Obținerea performanței OC1	Cu ajutorulroții meseriilor, voi chema pe rând câte un copil pentru a o învârti și a identifica meseria	Conversația exercițiul	Roata meseriilor	individual	Capacitatea de a identifica meseria
7.Feedback-ul OA1/OPM2	Se va realiza pe tot parcursul activității prin răspunsurile oferite de preșcolari	conversația		frontal	

8.Evaluarea OC2/OC3	Se va stabili care este rolul polițistului/pompierului/poștașului/doctorului/educatoarei/bucătarului Se vor denumi câteva unelte necesare acestor meserii	conversația	Flanelograf, planșe cu meserii,	frontal	Capacitatea preșcolarilor de a răspunde corect la întrebări
9.Retenția OC3/OPM1	Într-o cutie sunt puse mai multe unelte-jucării. Copiii vor veni pe rând vor lua câte o unealtă (fără să o vadă), o vor denumi și o vor așeza sub planșa cu meseria care folosește acea unealtă.	Explicația, exercițiul	Jucării cu diverse unelte	Frontal individual	
10.Tranferul OC4	Preșcolarii vor fi puși să aleagă o meserie din cele învățate astăzi și să motiveze alegerea făcută	conversația		Frontal individual	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT-COMPONENTA MENTORAT ELEV CES

NĂSTURAȘ NOEMI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ION CREANGĂ” BACĂU

Anul şcolar:
Numele şi prenumele elevului:

Competența de a învăța **Competențe specifice**	**Nivel de performanta**	**Observatii**
1. Proiectarea și organizarea propriului proces de învățare, inclusiv gestionarea resurselor	Proiectează realist procesul de învăţare şi îşi organizează activităţile de învăţare, asigurându-se că are la dispoziţie resursele materiale necesare, estimând corect timpul necesar realizării cu succes a sarcinilor.	
Monitorizarea și evaluarea propriul proces de învățare și a progresului în învățare	Foloseşte consecvent atât indicatori cantitativi, cât şi calitativi (ex. profunzimea înţelegerii, acurateţea în rezumarea/ interpretarea informaţiilor esenţiale etc.) pentru monitorizarea propriului proces de învăţare şi evaluarea progresului înregistrat în învăţare.	
3. Utilizarea conștientă a metodelor și strategiilor de învățare.	Cunoaşte şi foloseşte independent metode şi strategii de învăţare care s-au dovedit eficiente la aplicări (ghidate) anterioare; conştientizează avantajele şi limitările acestora şi estimează corect eficienţa utilizării acestor demersuri.	
4. Utilizarea autoreflecției	Reflectează consecvent şi independent şi îşi formulează concluzii referitor la relevanţa celor învăţate şi la modalităţile proprii de învăţare.	
5. Exploatarea oportunităților de învățare	Caută activ şi sistematic oportunităţi de învăţare relevante pentru interesele proprii.	
Abilități de gândire critică **Competențe specifice**	**Nivel de performanta**	**Observatii**
1. Căutarea activă a răspunsurilor la întrebări complexe	Caută activ, sistematic şi susţinut răspunsuri la întrebări complexe provocatoare şi formulează astfel de întrebări la care invită şi pe alţii să caute răspunsuri.	

2. Analiza și sinteza informațiilor și opiniilor	Realizează o analiză profundă şi comprehensivă a informaţiilor şi opiniilor relevante şi le sintetizează concludent.	
3. Activarea cunoștințelor și abilităților existente și aplicarea acestora în acțiuni cotidiene	Recurge conştient, independent şi sistematic la activarea complexă a cunoştinţelor şi abilităţilor relevante pentru noua învăţare.	
4. Evaluarea alternativelor și adoptarea unei poziții argumentate	Evaluează toate alternativele relevante de considerat şi adoptă o poziţie solid argumentată.	
Abilități de luare a deciziilor	**Nivel de performanta**	**Observatii**
1. Identificarea criteriilor de definire a succesului	Identifică un număr optim de criterii de relevanţă majoră pentru definirea succesului	
2. Cântărirea / analiza alternativelor	Cântăreşte / analizează atent şi responsabil toate alternativele valide	
3. Anticiparea consecințelor posibile	Anticipează corect toate consecinţele logice şi implicaţiile acestora, conştientizând factorii de risc şi probabilitatea ocurenţei acestora	
Abilități de gestionare constructivă a sentimentelor	**Nivel de performanta**	**Observatii**
1. Recunoașterea prejudecatilor	Recunoaşte atitudini şi manifestări afectate de bias, precum şi majoritatea surselor de bias, pe care le analizează detaliat stabilindu-le relevanta.	
2. Recunoașterea cauzelor generatoare ale sentimentelor/ emoțiilor	Recunoaşte şi explică posibilele cauze generatoare ale unor sentimente / emoţii şi stabileşte cauza cea mai probabilă	
3. Utilizarea strategiilor potrivite de gestionare a situațiilor care implică manifestarea unor emoții.	Utilizează strategiile cele mai eficiente de gestionare responsabilă a situaţiilor care implică manifestarea unor emoţii	
Abilități de comunicare	**Nivel de performanta**	**Observatii**
Claritatea mesajului	Mesajul transmis în comunicarea orală și scrisă este clar, coerent, putând cu ușurință să argumenteze orice afirmație făcută.	

Vocabularul	Utilizeaza corect cuvintele, integrand sensul lor în context, vocabularul utilizat fiind la un nivel superior față de momentul evaluarii inițiale și intermediare.	
Stima de sine	**Nivel de performanta**	**Observatii**
Elevul are o părere pozitivă despre el.	Stima de sine a crescut, atitudinea timidă în relațiile cu colegii și cadrele didactice, familia, fiind semnificativ ameliorată.	
Elevul se simte valoros.	Eleva se simte importantă în randul colegilor, imaginea ei s-a îmbunătățit semnificativ, fiind considerate un model printre colegii.	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT –
AN ȘCOLAR 2021-2022 –
LIMBA ENGLEZĂ -

Profesor Fabian Iren Boglarka
Liceul Teoretic “Arany Janos” Salonta

Date personale

Numele şi prenumele beneficiarului: O.V.

Data şi locul naşterii: 12.05.2010, Oradea

Clasa: a VI-a

Domiciliul: Salonta, str. Republicii, nr. 82

Echipa de intervenţie:

-profesorul diriginte, profesorul de limba engleză, psihologul şcolar;

Durata de desfăşurare: sem.II, an şcolar 2021-2022

Diagnostic medical: retard mintal, IQ=57

Diagnostic psihologic: intelect limitat

Diegnostic educaţional:

Necesită adaptarea curriculumului, are dizabilităţi cognitive, limbaj sărac, atenţia şi gândirea slab dezvoltate.

Starea de sănătate: bună

Date anamnezice:

. face parte dintr-o familie cu o situatie materială precară.

are 3 fraţi, iar sora cea mare e de 17 ani

Tata e un alcoolic şi şomer. Mama e casnică.

Se remarcă lipsa rezultatelor la învăţătură, dar şi devieri comportamentale,

Starea actuală a subiectului:

a) comportament motor şi psihomotor:

- dezvoltarea fizică corespunzătoare vârstei

- întâmpină dificultăţi în orientarea spaţială ,
- deficienţe de deprinderi în igiena personală;

b) comportament cognitiv:

- nu are capacitatea de a observa systematic,
- posedă un vocabular sărac, se exprimă greoi, defectuos, nu vorbeşte corect în propoziţii nici în limba maternă
- are tulburări de pronunţie
- nivelul creativităţii redus-doar reproduce,
- atenţia slab dezvoltată

c) comportament social-afectiv:

- nu e politicos
- nu e apropiat de fraţi (se bate cu ei)
- are crize de nesiguranţă şi isterie
- nu colaborează cu colegii din clasă, nici cu profesorii;

Obiective generale:

- dezvoltarea comportamentului civilizat,
- exersarea capacităţii de orientare spaţială şi temporală,
- recuperarea lacunelor,
- dezvoltarea gândirii şi a calităţii acesteia,
- cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice de limba engleză,
- dezvoltarea capacităţii de a comunica;

Obiective	Metode şi mijloace de realizare	Conținuturi propuse	Perioada	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Observaţii
EVALUARE INIȚIALĂ -să desprindă semnificația globală a unui mesaj oral articulate clar și rar -să recunoască unele noţiuni gramaticale (de gen, număr, persoană etc.) -să utilizeze cuvintele în enunțuri proprii simple, pronunțate clar și corect -să descrie o imagine pe baza unor întrebări de sprijin -să execute un set de două, trei instrucțiuni/comenzi didactice rostite cu viteza normală -să construiască scurte enunțuri, corecte din punct de vedere gramatical -să realizeze un dialog pe teme familiare EVALUARE FINALĂ	-exerciţii de recunoaștere a semnificației textului audiat, pe baza unor imagini prezentate -exerciţii de pronunţare corectă a cuvintelor -exerciţii de dialog -repetare după model -exersarea substantivelor la singular şi plural -exerciții de ordonare a cuvintelor în propoziție, -exersarea pronunţiei corecte a cuvintelor, -selectarea imaginii potrivite cuvântului audiat, -jocuri pentru alcătuire de propoziții conținând cuvinte noi, -consolidarea lexicului, -jocuri de executare a unor comenzi orale, -exerciţii pentru demonstrarea înţelegerii mesajului, -exerciții de construire corectă a unor enunțuri după imagini folosind cuvinte date legate de o situaţie creată, -alcătuire de propoziţii, scurte relatări pe baza imaginilor, -lectură de imagini, răspunsuri la întrebări, -alcătuire de propoziţii cu cuvinte date,	FIȘĂ DE EVALUARE -Animale domestice -Grădina de legume -Livada -Pădurea şi animalele sălbatice -Recapitulare-Evaluare -Anotimpurile -Orașul.Satul -Mijloace de transport. -Recapitulare-Evaluare -Parcul.Timpul liber, jocuri și jucării -Programul zilei. În excursie	Februarie Martie Aprilie Mai	-desprinde semnificația globală a unui mesaj oral articulate clar şi rar -recunoaște genul, numărul, persoana -utilizează cuvintele în enunțuri proprii și simple, pronunțate clar și corect -descrie o imagine pe baza unor întrebări de sprijin -exersează un set de două, trei instrucțiuni/comenzi didactice rostite cu viteză normală -construiește scurte enunțuri, corecte din punct de vedere gramatical -realizează un dialog pe teme familiare	

	-formulare de întrebări şi răspunsuri în cadrul unui dialog;	FIŞĂ DE EVALUARE	Iunie		

Evaluarea periodică: semestrial

Obiective realizate: obiectivele propuse în mare parte au fost realizate, elevul a înregistrat progrese

Dificultăţi întâmpinate: neatenţie la scriere, uitarea caietului acasă, lipsa instrumentelor de scris

Metode cu impact

- pozitive: jocul didactic, utilizarea calculatorului, activităţi practice, lauda.
- negative: mustrarea, dezprobarea.

Revizuirea PIP: se reformulează unele obiective şi se propun noi conţinuturi de învăţat.

Recomandări particulare: să exerseze des toate cele invăţate.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program: dezinteres total.

CURRICULUM ADAPTAT

Piski Emese,
Școala Gimnazială Nr.1 Tămășeu, jud.Bihor

DIAGNOSTIC: deficiență mintală ușoară, IQ=66, carențe afectiv educative, enurezis nocturn primar, hipotrofie staturo-ponderală

CLASA: V-a B

DISCIPLINA: Limba și literatura maghiară

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: anul școlar 2021-2022

COMPETENȚE GENERALE:

1. Szóbeli szövegértés és szövegalkotás különböző kommunikációs helyzetekben

1	2	3	4	5
Competențe specifice **Specifikus kompetenciák**	**Conținuturi/Activități de învățare** **Tartalmak / Tanulási tevékenység**	**Metode și mijloace de realizare** **Didaktikai módszerek és eszközök - megvalósítás**	**Metode și instrumente de evaluare** **Didaktikai módszerek és eszközök –értékelés**	**Observații**
1.1. Változatos kommunikációs helyzetekben elhangzó szövegek globális értése a lényeges gondolatok kiemelésével	- Mesehallgatás élőszóban és hangoskönyvben - A mese legfontosabb eseményeinek szóbeli összefoglalása, segítőkérdésekkel - Felolvasott mondatok megfigyelése és a hanglejtés alapján a mondatfajta beazonostása. - A hallott szövegben a helyszín és idő azonosítása	Magyarázat Irányított kérdések Megbeszélés Beszélgetés Megfigyelés	Megfigyelés Szóbeli értékelés	
1.2. Szóbeli megnyilatkozás megadott témájú, magánéleti, kisközösségi beszédhelyzetekben a	- Képeken ábrázolt eseményekhez jókívánságok, gratulációk társítása.	Megbeszélés Megfigyelés Helyzetgyakorlat	Szóbeli értékelés Megfigyelés	

nonverbális eszközök és a kommunikációs tényezők figyelembevételével	- Megköszönést igénylő helyzetek megfogalmazása. A megköszönés formái	Szemléltetés		
1.3. Lényeges gondolatok kiválasztása és rendszerezése szabadon választott vagy megadott témák szóbeli bemutatására különböző kommunikációs helyzetekben	- Hallott mese eseményeinek megfogalmazása segítőkérdésekkel.	Megfigyelés Beszélgetés	Szóbeli értékelés Megfigyelés	
1.4. A sztenderd és a saját nyelvváltozat közötti különbségek felismerése	- A diáknyelvi elemek felismerése hallott szövegben.	Megfigyelés Magyarázat Irányított kérdések	Szóbeli értékelés Megfigyelés	

2. Írott szövegek értése és értelmezése

1	2	3	4	5
2.1. A nem irodalmi és az irodalmi beszédhelyzet sajátosságainak felismerése	Olvasott szöveg címzettjének meghatározása.	Olvasás / Megfigyelés Irányított kérdések Megbeszélés	Szóbeli értékelés	
2.2. Különböző típusú nyomtatott és elektronikus szövegek értő/értelmező olvasása	- Adott mese hangos, tagolt olvasása - Adott kérdésre a helyes válasz kiválaztása több lehetőség közül. - Adott kérdésre a részleges válasz kiegészítése	Magyarázat Irányított kérdések	Szóbeli értékelés	
2.3. Alapvető erkölcsi értékek felismerése az olvasott szövegben	-Az olvasott mese szereplőinek felsorolása és azok elhelyezése a jó és a rossz csoportok valamelyikébe. - A szereplő pozitív és negatív tulajdonságainak ötletszerű felsorolása	Olvasás / Ötletbörze Megbeszélés	Szóbeli értékelés	

3. Írásbeli szövegalkotás

1	2	3	4	5
3.1. Választott témákkal kapcsolatos fontos információk, gondolatok, érzelmek megosztása írásban az írásfolyamat szakaszaihoz igazodva	- Az olvasott mese kulcsszavainak kiemelése írásban.	Olvasás Megbeszélés Irányított kérdések	Feladatlap	
3.2. Különböző típusú rövid szövegek alkotása különböző beszédhelyzetekben	- Írásbeli beszámolás arról, hogyan zajlik egy délután otthon, rövid, tőmondatokkal. - Egy adott személy leírása irányított kérdések segítségével.	Megfigyelés Megbeszélés Irányított kérdések	Feladatlap Megfigyelés	
3.3. Olvasható, rendezett íráskép	Másolás / Tollbamondás	Másolás Tollbamondás	Írásbeli ellenőrzés	

4. A nyelvi megformálásra való érzékenység és igényesség a szóbeli és írásbeli kommunikációban

1	2	3	4	5
4.1. Az elemi mondatok nyelvi megformálásának felismerése	- Olyan szavak kiválasztása írott szövegből, amelyek helyre/ időre vonatkoznak -Helyre/ időre utaló megadott szava behelyettesítése adott mondatokba.	Megbeszélés Értő olvasás	Szóbeli értékelés	
4.2. Változatos szórendű, hangsúlymintázatú és hanglejtésű mondatok jelentésének a felismerése különböző beszédhelyzetekben	- Hallott szöveg többértelmű szavainak/ mondatainak felismerése hangsúly, intonció alapján	Megfigyelés Megbeszélés	Szóbeli értékelés	
4.3. A szavak jelentésének, használati körének, a regiszternek a felismerése	- Szinonímák keresése és behelyettesítése adott szövegebe. - Ismerkedés gyerekeknek szóló képes értelmező szótárral.	Megfigyelés Beszélgetés	Szóbeli értékelés	
4.4. A beszédpartnerekhez alkalmazkodó, a beszédhelyzetnek megfelelő nyelvi magatartás különféle kommunikációs helyzetekben	- Beszédcselekvések társítása adott képekhez.	Megbeszélés Szerepjáték	Szóbeli értékelés	

Informatică și TIC Clasa a V-a
Teste de evaluare adaptate copiilor cu CES

Nagy Ildikó
Liceul Teoretic "Arany János" Salonta

Calculatorul și componentele sale

1. Recunoașteți componentele calculatorului. Scrieți sub imagine numele lor!

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

2. Legați noțiunile cu definițiile potrivite!

Dispozitive de ieșire	**Datele ajung în calculator**
Dispozitive de intrare	**Datele se introduc și se extrag din calculator**
Dispozitive de intrare-ieșire	**Datele se extrag din calculator**

3. 2908

Indicați prin săgeată care sunt dispozitive de intrare, și care sunt dispozitive de ieșire!

scanner	microfon	Cameră web	monitor	mouse	imprimantă	boxe	tastatură

Dispozitive de intrare

Dispozitive de ieșire

4. Ce reprezintă următoarele noțiuni legate de monitor?

dimensiunea ecranului: .....

rezoluția: .....

numărul de culori: .....

5. Enumerați trei tipuri de imprimante, care cunoașteți?

.....

.....

.....

PLAN INDIVIDUAL DE ACTIVITĂȚI PENTRU ÎNVĂȚARE REMEDIALĂ

Întocmit,
prof. COLPACCI TANȚA

Numele și prenumele elevului: **N.P.D**

Clasa: ***a X-a PROFESIONALĂ***

Disciplina: ***SISTEME DE SERVIRE***

Anul școlar: ***2021-2022***

Propunător: ***prof. COLPACCI TANȚA***

Scop: Aplicarea metodelor centrate pe elev, transformarea elevului în coparticipant la propria instruire şi educaţie; îmbinarea şi alternarea sistematică a activităţilor bazate pe efortul individual al elevului.

Obiective:

- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;
- utilizarea corectă în comunicare a vocabularului comun şi al celui de specialitate;
- aplicarea cunoştinţelor şi deprinderilor învăţate,
- descrierea sistemelor de servire,caracteristici,avantaje și dezavantaje;
- operațiile specifice mise-en-place-ului,
- tehnici specifice de servire și debarasare.

Deficienţe semnalate	Activități remediale propuse	Nr. ore alocate	Perioada
Nu analizează toți factorii de descriere a sistemelor de servire,caracteristici,avantaje și dezavantaje. Aplică, la alegere, elementele sistemelor de servire .	Rezolvarea de exerciţii practice şi studii de caz care să dezvolte capacitatea de sinteză – analiză. Teme individualizate. Teme suplimentare de lucru şi studiu individual pentru acasă. Aplicarea de fișe de lucru cu sarcini progresive; Conceptul de servire,prezentarea sistemelor de servire și a criteriilor de alegerea a acestora,reguli de servire, Caracterizarea sistemelor de servire si operațiile specifice acestora. Alegerea tehnicilor de servire si realizarea operțiilor specifice acestora. Descrierea principiilor de debarasare pentru obiectele de inventor.	2 2	Noiembrie, 2021 Decembrie, 2021

Utilizează aleatoriu sistemele de servire. Indică anumite tipuri de sisteme de servire utilizate într-o unitate. Analizează sistemele de servire şi nu foloseşte unele specifice locului de muncă. Analizează, aleatoriu, diverse metode de servire in ceea ce privește tehnica servirii. Identifică aleatoriu tehnicile de servire în vederea asigurării regulior de servire.	Sarcini de lucru specifice activității de servire a consumatorilor. Metode adaptate sarcinii de lucru în funcție de sistemul de servire. Normele de sănătate și securitate a muncii în spațiile de servire. Norme de dezvoltare durabilă a normativelor,regulilor și a reglementărilor privin igiena sanitară și corporală în spațiile de servire. Documente de evidență specifice locului de muncă, proceduri operaţionale, proceduri şi instrucţiuni de inspecţie, proceduri de încercări, instrucţiuni de lucru, fişe tehnologice, desene / specificaţii tehnice, buletine de analiză/ încercări.	2	Ianuarie 2022
Nu realizează în totalitate gestionarea materialelor și a documentelor specifice activității de servire.	Folosirea corespunzătoare a materialelor și a documentelor specifice activității de servire. Terminologia specifică servirii, evaluarea procesului, proceselor de servire,produselor și serviciilor efectuate. Evaluarea unor elemente ale sistemelor de servire, evaluarea eficacităţii sistemelor de servire. Identificarea punctelor critice, iniţierea acţiunilor preventive/ corective, urmărirea aplicării acţiunilor corective. Întocmirea corectă a documentelor de lucru și în echipă. Utilizarea corecta a documentelor si materialelor din gestiunea unității de servire. Utilizarea corectă a termenilor de specialitate în mesajele transmise colegilor de echipă și a consumatorilor.	2	Februarie 2022
Nu identifică cu ușurință instrumentele de lucru din sala de servire şi a aplicaţiilor lor însă, selectarea instrumentelor activităţii profesionale, se face conform specificațiilor de servire.	Prezentarea rolului obiectelor de inventar în structura mise-en- place-ului. Utilizarea instrumentelor de servire în diverse aplicaţii specifice unei activităţi profesionale.	2	Martie 2022
Utilizează anumite informaţii specifice activităţii profesionale.	Activităţi profesionale: activităţi definite în cadrul calificării, date din înregistrările referitoare la servire.	2	Aprilie 2022

Elevii preferă experiențele de învățare în care sunt activ implicați, astfel ei vor obține rezultate mai bune și vor avea succes la școala. Ei învață mai repede atunci când noile achiziții sunt utile și practicate în viața de zi cu zi, precum și în viitor.

Strategii de dezvoltare a stilurilor de învățare:

- identificarea stilului de învațare,
- participarea la exerciții de autocunoaștere și intercunoaștere,
- exersarea deprinderilor eficiente de studiu,
- aplicarea cerințelor învățării eficente,
- aplicarea tehnicilor gândirii critice,
- formularea conștientă a scopurilor și obiectivelor clare și precise,
- stimularea motivației și atitudinii pozitive pentru învațare,
- deprinderea de autoevaluare: verificarea, evaluarea metodelor de învățare, cunoașterea rezultatelor și a erorilor în învățare; asigurarea feedback-ului.

Atunci când modalitațile de învățare sunt adaptate rezultatelor obținute la analiza sau testarea stilurilor de învățare, elevii vor reține cu mai puțin efort și vor fi capabili să realizeze creșterea performanțelor școlare în mai puțin de două săptămâni.

Elevii preferă să învețe în diferite moduri: unora le place sa studieze singuri, sa acționeze în grup, altora să stea liniștiti deoparte și să-i observe pe alții.

PROIECT DIDACTIC
(elev cu CES integrat, D.D.T. – diagnostic Asperger)

Prof. înv. primar VIŞAN IOANA
LICEUL „SIMION STOLNICU”, ORAŞUL COMARNIC

CLASA: I A

ARIA CURRICULARĂ: MATEMATICĂ ŞI ŞTIINŢE

DISCIPLINA: MATEMATICĂ

UNITATEA TEMATICĂ: Fapte bune

SUBIECTUL: *Bucuriile iernii*

FORMA DE REALIZARE : integrată

TIPUL LECŢIEI: recapitulare şi sistematizare- Adunări şi scăderi 0-31, fără trecere peste ordin

DOMENII INTEGRATE:

- Matematică şi ştiinţe
- Comunicare în limba română
- Dezvoltare personală
- Arte vizuale şi abilităţi practice
- Muzică şi mişcare
- Educaţie fizică
- Religie

Resurse:

I. Metodologice

Strategii didactice:

a) Metode şi procedee : conversaţia, explicaţia, exerciţiul, problematizarea ;Jocul didactic

b) Mijloace de învăţământ: fişe de lucru în echipă, calculator, planşă, stimulente; CD

c) Forme de organizare : frontală, pe grupuri/echipe, individual;

II. Temporale: 45 minute

III. Umane: 27 de elevi

IV. Forme şi tehnici de evaluare : observarea sistematică, aprecieri verbale, fişe, evaluare colegială, stimulente.

V. Bibliografice:Organizarea interdisciplinară pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici- Suport de curs POSDRU 2012

Competenţe specifice:

Matematică şi explorarea mediului:

1.1. Scrierea, citirea şi formarea numerelor până la 100

1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0 -100, folosind materiale ajutătoare

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, în concentrul 0-100, recurgând frecvent la numărare şi jetoane

5.2. Rezolvarea de probleme simple în care intervin operaţii de adunare sau scădere în concentrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice

4.2. Identificarea unor consecinţe ale unor acţiuni, fenomene, procese simple

Comunicare în limba română:

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate

2.2. Transmiterea unor informaţii prin intermediul mesajelor simple

2.4. Exprimarea propriilor idei referitoare la contexte familiare, manifestând interes şi încredere în sine

4.1. Scrierea literelor de mână su sprijin

Dezvoltare personală:

2.3. Explorarea caracteristicilor necesare pentru a fi bun prieten

Arte vizuale şi abilităţi practice:

2.3. Realizarea de obiecte/construcţii/folosind materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile

Muzică şi mişcare

2.1. Cântarea în grup, asociind mişcarea sugerată de text şi de ritm

Manifestarea liberă, adecvată, pe muzică, apelând la diverse forme de exprimare

Obiective operaţionale:

O.1.- Să rezolve cu sprijin exerciţii de adunare şi scădere fără trecere peste ordin în concentrul 0-31, în fişele date sau folosind jetoane

O.2 - Să rezolve, cu sprijin, probleme după imagini date;

O.4.- Să interpreteze în cor cântece cunoscute;

O.5.Să sesizeze legătura dintre prezenţa Soarelui - ca sursă de lumină şi căldură şi vieţuitoare/ plante , animale/ oameni

O. 6 – Să descopere, alături de colegi, cel puțin o diferență dintre cele două imagini

O.7.- Să exemplifice cel puțin o caracteristică a anotimpului iarna în versurile recitate/ audiate şi în planşa didactică prezentată;

O.8.- Să găsească, alături de colegii de echipă, cel puțin un element dintre cele care nu se potrivesc în fişa dată

O.9 Să realizeze din hârtie, cu sprijinul cadrului didactic, fulgi de zăpadă prin plierea hârtiei şi tăierea acesteia

O.10. - Să conştientizeze bucuria pe care o ai atunci când poţi ajuta pe alţii.

Demers didactic

Evenimen-tul didactic	Ob/ comp	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Activitati CES	Evaluare
			Metode şi procedee	Materiale didactice	Forme de organizare	Activitati D.D.T.	
Organizarea activităţii		Pregătirea mobilierului şi a materialelor. Organizarea copiilor pentru lecţie	Conversaţia		Frontal		Observarea directă a copiilor
Captarea atenţiei	O 3 O4 O7 <

	O9	(Fulgii, confecţionaţi de copii din hârtie albă sau bleu, vor fi aplicaţi pe planşă. Ce s-ar întâmpla dacă fulgii pe care îi aveţi în mână ar fi „ adevăraţi”?De ce	Exerciţiul	imagine cu omul de zăpadă Foi de hârtie Foarfece	Individual	AJUTAT DE COLEGUL DE BANCĂ .	Evaluarea produselor
Anunţarea temei şi a obiectivelor		Şi acum, când planşa noastră este gata, putem continua lecţia! Înainte de a ieşi la joacă ce credeţi că au făcut copiii? Vom rezolva şi noi astăzi temele copiilor, sub forma unor joculeţe!		planşă		Este atent .	Observarea directă a copiilor
Dirijarea învăţării	O5 O8 O6	*Acum vă rog să rezolvaţi, pe grupe, cerinţa primei fişe – Taie ce nu se potriveşte. Se poartă o discuţie pornind de la fişă: De ce nu se potrivesc? Când se întâmplă? *Fişa II - Labirint - fiecare grupă va primi o altă fişă- Se analizează fişa colegilor - se discută *Fişa III : Găseşte diferenţele - pe grupe	Exerciţiul Conversaţia Explicaţia Turul galeriei	Fişe de lucru	Pe grupe	LUCREAZĂ ÎMPREUNĂ CU COLEGII DIN ECHIPĂ.	Evaluarea lucrului în echipă
Obţinerea performan-ţei	O1 O4	Acum, pentru că ne-am „încălzit” să rezolvăm câteva fişe cu conţinut matematic. *Fişa IV,, Oamenii de zăpadă”- Se arată fişa se explică cerinţa. Se lucrează individual Se interpretează melodia ,,Omul de zăpadă” *Fişa V: Chipul fetiţei – pe grupe	Exerciţiul Conversaţia Explicaţia	Fişă de lucru CD cu melodia Calculator	Individual Frontal	LUCREAZĂ INDIVIDUAL – FIŞĂ DIFERENŢIATĂ INTERPRETEAZĂ CĂNTECUL ALĂTURI DE CEILALŢI	- EVALUARE A FIŞEI

	O2	* La tablă şi pe fişe este desenat un joculeţ, fiecare echipă îşi desemnează un participant pentru rezolvare * Fişa VI : Rezolvarea unei probleme		Fişă de lucru	Pe grupe	-IESE LA TABLĂ ÎMPREUNĂ CU COLEGUL REPEREZENTANT DIN GRUPA LUI.	Evaluarea lucrului în echipă
Asigurarea retenţiei şi a transferului	O 10	Am lucrat azi în echipe, cel mai bine au lucrat cei care au ştiut să colaboreze, să se ajute. Vom vedea un scurt filmuleţ, vă rog să fiţi atenţi. Se vizionează ,,Povestea ursului cafeniu” - modificarea finalului – Ce s-ar fi întâmplat dacă ….?	problematizarea	CD cu ,,povestea ursului cafeniu	Frontal	RĂSPUNDE LA ÎNTREBĂRI DE TIPUL: ŢI-A PLCUT SĂ LUCREZI ALĂTURI DE ....? TI-A PLĂCUT POVESTEA? CE FAPTĂ BUNĂ A FĂCUT URSULEŢUL?	Observarea directă a copiilor şi evaluarea răspunsurilor orale
Încheierea activităţii		Se va face evaluarea prin aprecieri verbale asupra modului de desfăşurare a activităţii . Se oferă stimulente.				DAVID APRECIAZĂ LUCRĂRILE COLEGILOR.	David este lăudat de întreaga clasă

FIȘĂ DE LUCRU

NE JUCĂM, NE DISTRĂM

Încercuieşte obiectele care nu se potrivesc în desen.

Program de intervenţie personalizată

Prof. Petrea Nicoleta
Grădinița
Homocea,Vrancea

I.Informaţii de baza-confidenţiale

Numele şi prenumele copilului : X Denisa

Unitatea: Grădiniţa Homocea

Echipa de intervenţie :Educator, profesor itinerant

Alte persoane implicate în program: familia

II.Starea actuală a preşcolarului

Sector de referinşă : Întârziere în dezvoltarea limbajului

***Comportament cognitiv*:**

-limbaj şi comunicare: vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, tulburări semantice, accentuate dificultăţi de analiză şi sinteză fonematică.

-matematica : dificultăţi de însuşire a conceptului de număr

- lipsă autonomie personală şi socială :

-aria de autoservire : schema corporală este realizată relativ slab, deprinderi de igiena personală şi de păstrare a sănătăţii, sunt dezvoltate

-aria de socializare : conduite şi atitudini dominate de stari de afectivitate contradictorii, posibilităţi bune pentru dezvoltarea atitudinilor de relaţionare

Psihomotricitatea : dificultăţi de orientare şi organizare -spatială şi temporală.

III. Evaluare iniţială

Instrumente folosite în evaluare-probe aplicate de psiholog : testul de motricitate generală Ozeretski,Testul Binet-Simon probă pentru cunoaşterea vârstei psihologice a limbajului, probe curriculare,discuţii cu membrii familie, convorbire individuală şi în grup, obesrvaţia spontană şi dirijată.

Diagnostic :

-medical : dată de o clinică din Focșani

-psihologic :întârziere în apariţia şi dezvoltarea limbajului

- stări de discordantă afectiv- relaţională

-psihopedagogic : prezintă nevoia de intregrare, de modele socio- umane şi de sprijin permanent din partea celorlalţi.

-pedagogic : adaptare la cerinţele programei pentru preşcolari

***Capacităti-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi* :**

-capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;

-posibilităţi relativ bune de comunicare orală, gestuală,expresivă ;

-identifică cu uşurinţă situaţiile sociale;

-toleranţa scazută la frustrare, nevoie de identificare, nonconformism, relaţionare în concordanţă cu momentul ivit,carente afective,nevoie de valorizare şi recunoaştere socială, slaba coordonare psihomotrică(este- înaltă).

Intervenţii- antecedente : nu a beneficiat

IV. Delurarea programului de interventie

Domeniul de intervenţie : terapia tulburarilor de limbaj

Motiv de referintă :diminuarea dizabilităţilor printr-un antrenament continuu şi gradat pentru aducerea subiectului la un nivel mai bun de funcţionalitate psihică generală, pentru a putea dobandi o experienţă cognitivă superioara.

Scopul programului de intervenţie : efectuarea unei game variate de exerciţii prin intermediul unor acţiuni simple, accesibile şi în ritm propriu atât la grupă cât şi individual în cadrul orelor de terapie pentru îmbogăţirea şi corectarea limbajului, dezvoltarea înţelegerii şi aplicarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup.

Obiective pe termen scurt :

1.Formarea abilităţilor de înţelegere

2.Dezvoltarea auzului fonematic

3.Dezvoltarea capacităţii de a verbaliza întâmplările trăite şi cunoştiinţele însuşite

4.Dezvoltarea capacităţii de a transforma cuvinte scurte prin înlocuiri de sunete sau silabe

5.Activizare vocabularului pasiv

6.Formarea capacităţii de a formula propoziţii simple şi dezvoltate.

Nivelul de plecare **:** nediferenţierea sunetelor în cadrul cuvintelor; insuficienta dezvoltare a receptării sunetelor transmise din limbajul interior şi cel exterior; capacitate redusa de formulare a propozitiilor

V. Evaluare finală

Criterii de evaluare :

Minimale : îmbogăţirea şi activizarea vocabularului; stabilirea locului sunetului în cuvânt şi a cuvântului în propoziţie

Maximale :dezvoltarea capacităţii de a povesti în succesiune logică ceea ce a auzit şi a văzut ;folosirea corectă a cuvintelor cu caracter abstract sau generalizator;

Instrumente de evaluare :teste standard,teste criteriale,convorbirea individuală şi de grup, observaţia spontană şi dirijată

VI.Concluzii : evaluarea rezultatelor obţinute după aplicarea acestui program au evidenţiat o reducerea parţială a disonantei afectiv relaţionaţă, atingerea unor obiective şi o relativă dezvoltare a limbajului

VII.Recomandari : folosirea testului situaţional, subiectul să fie pus în situaţii de viaţă cotidiană reale, în cadrul tuturor activităţilor, să fie stimulat pozitiv pentru dezvoltarea motivaţiei intriseci privind activitatea de învaţare-terapie, să i se dea sarcini gospodăreşti în grupă şi familie,continuarea programului de terapie şi pe timpul vacanţel

Obiecte pe termen scurt	Obiecte operaționale	Sarcina de învățare	Metode	Mijloace	Evaluare	Obiecti ve
Formarea abilitaţii de înțelegere	-să repete sunetele auzite -să imite suntele din natura ; -să execute comsioane simple -să execute comenzi simple	Imitarea sunetelor din natură în șoapta,în ritm prelungit, solicitarea copilului de a executa diferite comsioane simple și verbalizarea acțiunilor	Demonstrația explicația Exercițiul Jocuri onomatopeice	Imagini Obiecte	Evaluare continuă	O1
Dezvoltarea auzului fonematic	Să pronunte silabe opuse,să identifice sunetele dintr-o silabă/cuvant,să desparta in silabe cuvinte.	Pronunțarea unor serii de silabe opuse luate din cuvinte paronime:pa-pe-pi-po-pu-pa;ba-be-bi-bo-bu-ba.Identificarea pozitiei sunetelor intr-o silaba sau cuvant.Introducerea sunetelor în silabe/cuvinte,exerciti de despărțire in silabe a unor cuvinte.	Jocul silabelor Exercitiul Explicatia	Imagini colorate Obiecte Alfabetar		
	Să povestească cu ajutorul imaginilor,să relateze o întâmplare trăita.	Relatarea unor povești cunoscute cu și fără ajutorul imaginilor,ordonarea imaginilor dintr-o povestire ascultată.Povestirea unor întamplări sau activități desfășurate.				
Dezvoltarea capacităţii de verbaliza întamplările trăite si cunoștințele însușite		Exercitii de transformare a unor cuvinte prin inlocuiri de sunete sau silabe.	Explicația Demonstrația Exercițiul	Imagini din povești, imagini cu momentele zilei.	Evaluare interme diară	
Dezvoltarea capacității de a transforma cuvinte	Să formuleze cuvinte după silaba de reper		Explicația Demonstrația Exercițiul	Alfabetar si imagini	Evaluare finala	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
AN ȘCOLAR 2020-2021

Prof.Ona Mihaela, Liceul Tehnologic„Marmația”,
Sighetu – Marmației, Marmamureș

Numele și prenumele beneficiarului**:** IDD

Data naşterii: 22.02.2005

Domiciliul: Sighetu - Marmatiei, str. Muncitorilor nr.4

Unitatea de învăţământ: Liceul Tehnologic Marmatia

Grupa/Clasa: a X-a M

Componenţa familiei: tatăl: -

mama: IM.

Alte date despre familie: tatăl decedat; mama casnică cu probleme de sănătate (e supraponderală și se mișcă foarte greu)

Condiţii socio-economice:

buget modest

nivel socio-cultural scăzut

Stare de sanatate: foarte buna

Dezvoltarea psihică:

din punct de vedere cognitiv: cunoaște valoarea banilor, dar nu are capacitatea de a efectua calcule mai complexe

se exprimă bine și în două limbi, româna și maghiara, dar are un vocabular sărac; este chiar trivial în exprimare din cauza anturajului în care se învârte.

memoria de scurtă durată e bună, dar cea de lungă durata slabă.

deficit de atenție, imaginație săracă

Aspecte psihopedagogice observate:

este agresiv, deloc sociabil; apelează la soluții violente cu orice ocazie

nu e adaptabil, nu s-a integrat în grupul clasei

în activitățile de învățare în grup nu-și asumă nicio sarcină, nu participă la activități

este refractar când este solicitat sa răspundă, se eschivează față de solicitări

Tipul de dizabilitate: intelect liminar (IQ= 83), deficit de atenție

Intervenții anterioare: s-a ocupat de el psihologul școlii

Domeniul de intervenție: contabilitate

Echipa de lucru: profesor Ona Mihaela

Scopul programului de intervenție: dezvoltarea potențialului cognitiv; recuperarea rămânerii în urmă la disciplina contabilitate

Nivelul de plecare:

- elevul este capabil să realizeze calcule simple într-o situație dată (calcul de prețuri)
- copiază lecția de pe tablă
- elevul cunoaște elementele componente ale prețului de vânzare cu amănuntul

Durata de desfăşurare: 1 lună (1 mai-31 mai 2021)

Plan de intervenție personalizat

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
Să efectueze calcule simple de prețuri și tarife **Să** aplice principiile matematice de bază în calculație și evaluare **Să** utilizeze softurile contabile pentru evidența documentelor **Să** descrie prin propriile cuvinte calculația	**Analiza prețurilor mărfurilor şi înregistrarea acestora în contabilitate pe baza documentelor specifice** 🕮 **Preţurile en-gros şi cu amănuntul** a. preţurile en-gros (cost de achiziţie şi preţ de vânzare); b. preţul cu amănuntul (cost de achiziţie + adaos comercial + TVA). **Reducerile de preţ oferite clienţilor** · reducerile comerciale (rabaturile, remizele, risturnurile); · reducerile financiare (sconturile). 🕮 **Documente specifice mărfurilor**	Exerciţii de identificare şi recunoaştere a elementelor din structura prețului. Fișă de lucru cu imagini, puzzle Ex.pentru efectuarea de calcule simple de prețuri și tarife https://www.liveworksheets.com/2-mj693624kk Ex. completarea unor documente contabile https://www.liveworksheets.com/2-rj362061rc Ex. Pentru aplicarea principiilor matematice de bază în calculație și evaluare Ex. pentru utilizarea softurilor contabile pentru evidența documentelor Sagasoft Calcularea reducerilor de preţ oferite clienţilor în funcție de context.	01.mai-31.mai 2021	Observă, recunoaşte şi numeşte cu ajutor, componentele preţului de vânzare cu amănuntul, prin activităţi de simulare, problematizare. Nu are format comportamentul de discriminare; încurcă prețul de vînzare cu amănuntul cu prețul de vânzare en-gross Elevul nu reușește să transmită informaţiile cu privire la calculele date spre rezolvare. Execută cu ajutor comenzi simple în programul de contabilitate. Nevoia de consolidare a acestor noţiuni.	Încurajări verbale, stimulente Apreciere pozitivă; fișă individuală de lucru Întărire pozitivă Aprecieri stimulative, autoevaluarea

		Ex. pentru consolidarea utilizării noţiunilor: „rabat” şi „scont” Ex. De completare a facturii fiscale şi a notei de recepţie;		Nu identifică formularele contabile şi fără ajutor nu le poate realiza deloc Observă, recunoaşte şi denumeşte parţial elementele facturii fiscale	Activitate practică

Evaluarea periodică:

Obiective realizate: obiectivele propuse au fost finalizate, a înregistrat progrese ușoare la toate obiectivele cuprinse în PIP.

***Dificultăți întâmpinate*:**

- La calculul prețului de vânzare cu amănuntul are difivultăți în calculul TVA și a adaosului comercial, nu este însușită corect noțiunea de rabat comercial;

***Metode cu impact ridicat*:**

- Pozitiv – activitățile practice, puzzle, autoevaluarea, softul contabil
- Negativ – fișele de lucru;

Revizuirea progresului de interventie (in functie de rezultatele evaluarilor periodice):

- Fișe de lucru mai atractive
- Mai multe materiale didactice
- La sfârșitului lunii, dacă va fi cazul, vor fi redefinite unele obiective și proiectate noi conținuturi în vederea sistematizării cunoștințelor, consolidării priceperilor și deprinderilor însușite.

Observație

Întrucât capacitatea de concentrare a atenției elevului este scăzută, a fost necesară folosirea unui număr mare de exerciții-joc diverse și atractive; sporirea motivației prin aprecieri verbale.

Recomandări:

- este necesară derularea unui P.I.P. care va avea ca scop formarea capacității de rezolvare a calculelor , utilizând softuri educaționale și eventual programul Saga.
- Stimulare permanentă, activităţi complementare;

PROIECT DIDACTIC

Prof. itinerant: Gujbă Felicia Anca ,
CȘEI Paul Popescu Neveanu Timișoara

Data :

Grupa: G.C., B.M.(elevi cu CES integrați în școala de masă)

Clasa:aVIa

Disciplina : Matematica

Profesor itinerant: Gujbă Felicia Anca

Unitatea de învățământ :CȘEI P.P. Neveanu Timișoara

Tema lectiei: Fracții ordinare-Exerciții recapitulative

Tipul lectiei : Recapitulare și sistematizare a cunoștințelor

Competenţe generale:

1. Prelucrarea unor date matematice de tip cantitativ, calitativ, structural, cuprinse în diverse surse informaționale;

2. Utilizarea conceptelor și a algoritmilor specifici în diverse contexte matematice;

Competenţe specifice:

Identificarea fracţiilor ordinare în contexte variate

OBIECTIVE OPERAŢIONALE :

a)**cognitive :**

OC1 Să identifice cel puțin două din cele trei elemente ale fracției: numărătorul, numitorul, linia de fracţie, pe exemple date

OC2 Să citească fracţiile în mai multe moduri, în exerciții practice și pe suport digital

OC3 Să scrie corect cel puțin 75% dintre fracţiile corespunzătoare imaginilor prezentate

OC4 Să identifice corect cel puțin două dintre cele trei tipuri de fracții: subunitare, echiunitare și supraunitare, în exerciții practice și digitale

OC5 Să identifice corect, în proporție de cel puțin 75%, perechi de fracții echivalente, în exerciții practice și digitale

b)**psihomotorii**

OP_1 Să utilizeze corect instrumente digitale

c)**afective**

OA_1 Să își mențină atenția concentrată pe toată durata desfășurării activităților propuse.

OA_2 Să participe afectiv la lectie.

OA_3 Să–si dezvolte interesul pentru studiul matematicii.

Strategii didactice

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, jocul didactic.

Mijloace de învățământ: marker, tabla, resurse educaționale digitale, planșe, stickere, tăbliță din lemn cu fracții inscripționate, tablete ciocolată, laptop .

Forme de organizare: individual, frontal.

Procedee de evaluare: observarea sistematică, evaluarea orală, aprecieri verbale, stikere.

Resurse

a) **umane**: grupa de elevi

b) **temporale**: 40 minute

c) **spaţiale**: cabinetul de terapie cognitivă

BIBLIOGRAFIE :

Cucoş, C. (2006). *Pedagogie*. Iaşi: Editura Polirom.

Gherguț, A.(2016). *Educația incuzivă și pedagogia diversității*. Iași: Editura Polirom.

Ionescu, M.,Radu, I. (2001). Didactica modernă. Cluj-Napoca: Editura Dacia.

Lint, D. (2020). *Matematică: manual pentru clasa a VI-a.*București: E.D.P.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

I Moment organizatoric (1 min)

Se asigură condiţiile optime pentru desfăşurarea lecţiei;se face prezenţa şi se notează absenţii.

II Captarea atenţiei (5 min)

Obiective: OA2,OA3

Conținutul lecției: Fracționez două tablete de ciocolată astfel:o tabletă în 6 părți egale și altă tabletă în 12 părți egale, pe care le așez aleator în fața fiecărui copil. De la copilul care are șase părți iau 3 părți, iar de la celălalt , 6 părți. Solicit fiecăruia să imi spună ce parte fracționară am luat și apoi să compare aceste fracții. Ei trebuie să ajungă la concluzia că fracțiile sunt echivalente.

III Verificarea cunoştinţelor anterioare (4 min)

Obiective: OA3

Conținutul lecției: Se reamintesc unele cunoştinţe din lecţiile anterioare: Care sunt elementele unei fracții?,De câte tipuri sunt fracțiile?, Cum recunoaștem dacă două fracții sunt echivalente?, Cum comparăm fracțiile?

Metode: Conversaţia

IV Anunţarea temei şi a obiectivelor (1 min)

Conținutul lecției :Se scrie titlul lecţiei la tablă şi se enumeră cât mai clar obiectivele urmărite.

Metode :Explicaţia

Mijloace: Tabla, marker

Forme de organizare: Colectiv-dirijat

V Dirijarea învăţării (32min)

Obiective: OC1,OC2,OC3,OC4,OA1,OA2,OA3,OP1

Conținutul lecției: Invit elevii să citească câte trei fracții în mai multe moduri, de pe o tăbliță din lemn inscripționată, și să specifice tipul: subunitară, echiunitară, supraunitară.

În cazul citirii în cel puțin două moduri, elevul primește 1 punct, iar pentru identificarea corectă a tipului de fracție 1 punct. Scorul va fi ținut de fiecare copil pentru propriile răspunsuri pe o coală de hârtie. Câștigătorul primește felicitări.

Propun spre rezolvare un set de exerciții digitale:

1. https://learningapps.org/display?v=pf5emzcn521

Exercițiul ” Campion la fracții” presupune prezentarea unor farfurii cu pizza feliată, iar copiii trebuie să recunoască la fiecare desen ce parte fracționară lipsește de pe farfurie, alegând o variantă de răspuns , din răspunsurile puse la dispoziție. Prin acest gen de exercițiu , elevii au posibiliatea de a exersa citirea corectă a fracțiilor pe suport grafic.

2. https://learningapps.org/display?v=pcixay85k21

În exercițiul ”Valoarea fracțiilor” se prezintă cartonașe amestecate , cu imagini diverse și valori scrise sub formă de fracție , iar elevii au sarcina de a potrivi valorile părților colorate cu imaginile corespunzătoare.În acest context, copiii își îmbunătățesc capacitatea de a recunoaște corect părțile fracționare ale unui întreg.

3. https://learningapps.org/display?v=pwhzi2aq321

Exercițiul ”Clasificarea fracțiilor” presupune ca elevii să așeze fiecare fracție care apare, în coloana tipului de fracție corespunzătoare. Astfel copiii au ocazia să-și îmbunătățească abilitatea de a recunoaște fracțiile supraunitare, echiunitare și subunitare.

4. https://learningapps.org/display?v=pv3fee93n21

Exercițiul își propune ca elevii să recunoască fracțiuni din diverse perioade de timp(ora, ziua,săptămâna, luna, anul)

Metode: conversaţia, explicația, exercițiul, jocul didactic

Mijloace : tabla, marker , șabloane , resurse educaționale online

Forme de organizare; Colectiv și independent în funcție de sarcina didactică

Evaluare: observarea sistematică , analiza răspunsurilor

VI Asigurarea feedback-ului şi evaluarea (7 min)

Conținutul lecției :Se poartă discuţii pe marginea exercițiilor parcurse, sintetizându-se principalele aspecte din lecție. Profesorul face aprecieri verbale despre modul în care elevii au realizat sarcinile.

Elevii primesc un scurt exercițiu pe care trebuie să îl rezolve individual.

https://learningapps.org/display?v=pfrwtbr2a21

(exerciții combinate)

La sfârşit au loc concluziile şi aprecierile profesorului. Elevii își exprimă părerea în legătură cu activitatea susținută și primesc un stiker.

Metode : Conversația , explicația

Mijloace :Resursă educațională online, Stikere

Forme de organizare : Colectiv şi independent

Evaluare:Aprecierea verbală a răspunsurilor elevilor

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR: FERDOSCHI LUMINIȚA DANIELA

DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: INFORMATICĂ ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

TEMA/UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: • UTILIZAREA CALCULATORULUI/Editoare grafice

TIPUL LECȚIEI: mixtă

CLASA: a V-a

MOTIVAȚIA ALEGERII TEMEI:

Elevii au posibilitatea de a-și însuși valori, atitudini și comportamente democratice

Elevii au posibilitatea să exprime prin desene realizate in Paint relatiile dintre el

Oferirea posibilității de a dezvolta relații interpersonale.

Elevii au posibilitatea de a căuta online diferite informaţii referitoare la drepturile copiilor din Uniunea Europeană și din lume.

SCOPUL: conștientizarea elevilor cu necesitatea frecventării unei forme de învățământ în care să-şi dezvolte capacităţi legate de nevoia integrării şi afirmării potenţialului individual creativ.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive

- să conștientizeze importanța accesului la educație;
- să înțeleagă rolul utilizarii informatiilor de pe internet,
- să înțeleagă termenul de incluziune socială;
- să-și formeze aptitudini corecte de utilizare a informațiilor găsite online
- să identifice unele norme şi reguli de comportament în mediul online în diferite situaţii

Afective

- să își formeze unele trăsături morale ce duc la un model comportamental in mediul online
- să-şi respecte colegii şi opiniile acestora;
- să-și exprime prin desen emoțiile

Psihomotorii

- să se grupeze/regrupeze corect şi rapid în conformitate cu specificul sarcinii de lucru.

RESURSE DE TIMP: 45 minute

RESURSE UMANE: 30 elevi

METODOLOGIE DIDACTICĂ:

Resurse procedurale: conversatia, explicatia, problematizarea, dialogul, joc didactic, puzzle

Resurse interactive: Ciorchinele

Forme de organizare: frontală, în perechi, individuală.

MATERIALE DIDACTICE: calculatoare, tabla, imagini, fise de lucru;

EVALUARE: Voi evalua apreciind felul în care și-au însușit cunoștințele realizand un desen in Paint;

Voi alege cele mai reușite desne, autorii acestora fiind răsplătiți cu calificative și se va alcătui o mini expoziție **.**

SCENARIU

1. EVOCARE **Puzzle/ Ciorchinele 15 min**

In grupe de 3, elevii vor primi câteva piese dintr-un puzzle, pe care il vor reconstrui si care va constitui punctul de plecare al lectiei. Fiecare grupă va adăuga bucata sa desenului mare după metoda „ciorchinelui”. Puzzle-ul va reprezenta un grup de copii de diferite naționalități și etnii. Dupa ce va fi recompusa imaginea, elevii vor cauta informații online despre fiecare etnie în parte si vor găsi ce au în comun acele persoane, ce drepturi au ele

2. REALIZAREA SENSULUI - **Joc** „Călător în balonul cu nacelă” **- 15 min. vizionare material ICT – 10 min**

Elevii vor căuta informții despre modul cum elevii au acces la educatie in diferite tari.

3. REFLECȚIE - **5 min**

Realizarea unui desen in Paint prin care sa promoveze respectarea dreptului de a frecventa școala indifrent de rasă, etnie, apartenență religioasă. Desenele vor fi tiparite si realizată o expozitie cu tema: “**OMULE MARE TE ROG NU UITA CĂ SUNT COPIL ȘI AM DREPTUL DE A FI PROTEJAT!”**

Pașii lecției	**Conținuturi**	**Material didactic**	**Timp**
Momentul organizatoric	Sunt asigurate conditiile optime pentru buna desfasurare a lectiei: pregatirea materialului didactic, asigurarea unui climat prielnic desfasurarii orei.	Pregătirea tuturor materialelor didactice	2 min
Captarea atenției și comunicarea temei	Elevii vor lucra pe 3 grupe . Grupele se vor alege prin tragere la sorti. Fiecare grupă va primi câteva piese dintr-un puzzle, pe care il vor reconstrui si care va constitui punctul de plecare al lectiei. Fiecare grupă va adăuga bucata sa desenului mare după metoda „ciorchinelui” Puzzle-ul va reprezenta un grup de copii de diferite naționalități și etnii.	Un puzzle sau un desen decupat în 4 bucăți care la rândul lor sunt decupate în mici bucăți	8 min
Desfășurarea lecției	Li se va spune copiilor ca astazai vor pleca intr-o calatorie imaginara, dar pentru aceasta vor trebui sa se imbarce intr-un balon. Elevii vor desfășura tot pe echipe un joc „Călător în balonul cu nacelă”.- **anexa 1 -** Fiecărui elev din fiecare echipă i s-a atribuit un nume specific unei țări din UE și va trebui să asocieze fiecărei țări cate un drept al copilului. Copiii trebuie să se erijeze	Imagini online cu persoane de diferite naționalități Filmulet video calculator	10 min 5min 7 min

	în personajul pe care îl reprezintă aducând argumente „ pro” pentru acel drept , pentru a putea urca în balon. Se va evidenția la sfârșitul discuției că toate drepturile sunt importante, iar balonul nu va pleca decât atunci când se vor îmbarca toți elevii.		
Asigurarea feed-back-ului	Fiecărei echipe i se va da posibilitatea de a crea un poster/desen in Paint prin care sa promoveze respectarea dreptului de a frecventa școala indifrent de rasă, etnie, apartenență religioasă. Posterele vor fi afișate pe holul școlii.	calculator	10 min
Încheierea lecției Evaluare	Evaluarea în timpul lecției se face prin observarea sistematică a elevilor, prin aprecieri verbale si analizarea posterelor/desenelor.		3 min

Anexa 1 Călător în balonul cu nacelă

(Exemple de nume, țari, drepturi –scrise pe postirurile date copiilor**)**

- Ionuț- România -Dreptul la un nume si la nationalitate;
- Maria-Bulgaria- Dreptul la dragoste, la intelegere si la protectie;
- Rozalia -Ungaria-Dreptul la egalitate, fara deosebire de rasa, de religie, de origine sau de sex.
- Aki- Ucraina-Dreptul la o alimentatie sanatoasa, la o familie si la ingrijire medicala;
- Mihai- Moldova-Dreptul la educatie gratuita, la odihna si la recreere;
- Jessica- America-Dreptul la ocrotire sociala pentru o dezvoltare armonioasa si sanatoasa;
- Iuri -Rusia-Dreptul la securitate;
- Roxana- Cehia-Dreptul la ingrijire in caz de invaliditate;
- Sarah- Anglia-Dreptul la protectie impotriva exploatarii, a neglijentei, a comportamentelor necorespunzatoare;
- Helmut- Germania-Dreptul la protectie si educatie;
- Olga- Finlanda- Dreptul la cultură;
- Amir- Egipt- Dreptul la o familie;
- Enida- Spania- Dreptul la joacă;
- Antonio- Italia- Dreptul la îngrijire medicală;
- Olivia- Canada- Dreptul la identitate;

Tevékenységi terv

Kodori Iolanda Olga
Grădinița ”Căsuța fermecată”- din Luduș Jud. Mureș
Herczeg Gerlinda Ildiko
Grădinița ”Căsuța fermecată”- din Luduș Jud. Mureș

A tevékenység helye: Ludas-i 1-es Számú Napközi Otthon

A tevékenység időpontja: 2021 június 14.

Csoport: Méhecske csoport és Napocska csoport

Korcsoport: kicsi- nagy

Csoportlétszám: 45 gyerek

Óvónők: Herczeg Gerlinda, Kodori Olga

Téma: IZGŐ-MOZGÓ GYEREKEK VERSENYEZNI SZERETNEK

Projekt: ÓVODAI EXATLON

Tapasztalati területek szerinti tevékenységek:

Integrált tevékenység: SZFT+$SZTJ_1$+IT:[TT (M)+FMT]+$SZTJ_2$

A tevékenység megnevezése:

SZFT: Reggeli találkozás, köszönés, reggeli torna, jelenlét, időjárás naptár, beszélgetés+ Áthajlás:

Ének: Aki nem lép egyszerre (kis csoport) **- 1, 2, 3, 4 lépegetni nem nehéz** (nagy csoport)

$SZTJ_1$:

Művészet: Exatlonos zászló – pecsételés- kicsi csoport

Könyvtár: Szurkoló mondókák (piros/ kék csapat)- nagy csoport

TT (M): Tudományok terület: Old meg helyesen és jól!

PMT: Pszicho-motoros terület: Versenyre fel gyerekek!

$SZTJ_2$: Ritmikus tánc: Rám- szám- szám

Tevékenység típusa: elmélyítő-gyakorló

A NAP CÉLJA: Az exatlon típusú játék által a versenyszellem kialakítása, a matematikai ismeretek elmélyítése, gyakorlása a felajánlott ügyességi játékok által, mozgásra sarkalás az akadálypálya illetve ügyességi pálya végigjárása által, valamint a kinti játékok adta lehetőségekre irányítani a gyerekek figyelmét.

TAPASZTALATI TERÜLETEK SZERINTI TEVÉKENYSÉGEK

1. **TT (M): Matematikai ismeretek alkalmazása**
2. **PMT: Fizikai képességek fejlesztése**

Műveletesített feladatok:

1. TT (M)- Matematika

MF1. Alakítsa ki a növekvő sorrendet 1- től 9-ig.

MF2. Alakítsa ki a csökkenő sorrendet 10-től 1-ig.

MF3. Feleltesse meg a számjegyet mennyiséggel.

MF4. Találja meg a zoknik párját, majd párosítsa őket.

MF5. Építsen konzerves dobozból tornyot adott minta alapján, figyelve a mértani formákra.

MF6. Dobjon célba, lerombolva a felépített tornyot.

MF7. Válogassa ki a labdákat szín szerint**.**

MF8. Értse meg és tartsa be az egyszerű utasításokat.

MF9. Türelmesen várja ki, hogy rá is figyeljenek, megdicsérjék.

MF10. Képes a figyelmét az elvégzendő feladatra összpontosítani.

MF11. Megérti és betartja az egyszerű utasításokat.

MF12. Problémahelyzetben megfelelő megoldásokra koncentrál.

MF13. Kitart a kapott feladat elvégzése mellett még akkor is, ha nehézségekbe ütközik.

2. PMT- Testnevelés

MF14. Aktívan vegyenek részt a versenypróbákon betartva a játékszabályokat.

MF15. Kövessék az akadálypályán kijelölt útvonalat.

MF16. Helyesen és gyorsan végezzék el az ügyességi pálya feladatait.

MF17. Törekedjenek csapatmunkára a cél elérése érdekében.

MF18. Szívesen és élvezettel vegyenek részt a versenyen.

MF19. Két lábon, egy lábon ugráljon, négykézláb másszon, alatta átbújjon, egyensúlyozva menjen.

MF20. Tappancs irányának megfelelően ugorjon.

MF21. Igyekezzen az utasításoknak megfelelően átjutni a pályán.

MF22. Korának megfelelően koordinálja testrészeit.

MF23. Exatlon jellegű élmény alakuljon ki a verseny által.

MF24. Az óvoda udvarának kihasználásával elégítse ki mozgásigényét**.**

MF25. Végezzék helyesen a tornagyakorlatokat.

MF26. Tartsanak ki a játék során.

MF27. Lelkesedjen a különböző mozgásos tevékenységek iránt.

MF28. A gyermekek értsék, élvezzék a verseny kapcsán a felajánlott játékot.

MF29. Bátorítsák csoporttársaikat a megtanult mondókák által.

Módszerek, eljárások, stratégiák:

- mesélés, beszélgetés, magyarázat, megfigyelés, utasítás, játék, szemléltetés, gyakorlás, problematizálás, bemutatás, mondókázás, éneklés, ismétlés, értékelés, dicséret, jutalmazás.

Didaktikai eszközök:

- videó anyag, zászló, csillagos pecsét, tekebábú számjegyekkel, konzerves doboz, színes zokni, színes labdák, hullahopp karikák, ruhacsipesz, babzsák, exatlonos pólók, udvarra lefestett akadálypálya, torna matrac, gumikerék, deszka, exatlonos érem, exatlonos csillagdíszlet, fakocka, műanyag gát

Szervezési formák: frontális, csoportos, egyéni

SZEMÉLYES FEJLŐDÉST CÉLZÓ TEVÉKENYSÉGEK:

A SZFT célja: Az óvodai csoportból közösséget, kis csapatot építeni, miközben kielégíteni a gyerekek valahová tartózási szükségletét, fontosnak érezzék magukat, mindezt játékos formában. Megalapozni az együttműködést, játék, tanulás, pozitív bizalommal teli légkört.

Reggeli találkozás:

- Köszönés
- Hiányzók számbavétele
- Reggeli torna

- Időjárás naptár
- Reggeli üzenet/ Napi teendők
- Exatlonos csapatok kialakítása

Műveletesített feladatok:

MF30. Fejezze ki tiszteletét társai iránt, figyeljen a körülötte lévőkre.

MF31. Érezzék a valahová tartozás szükségességét.

MF32. Empatikusan reagáljanak társaik válaszaira, viselkedéseire.

MF33. Nevezzék meg azokat a gyerekeket, akik hiányoznak és hiányzásuk okát is.

MF34. Helyesen végezzék a reggeli tornát.

MF35. Lelkesedik a különböző mozgásos tevékenységek iránt.

MF36. Nevezzék meg a jelenlegi napot, nevezzék meg a hét napjait

MF37. Nevezzék meg a napokat románul is.

MF38. Tudja megosztani személyes élményeit.

MF39. Fogadják érdeklődéssel a nap üzenetét.

MF40. Érdeklődéssel hallgassák végig a videó anyagot.

MF41. Kíváncsisággal és örömmel fogadják a kapott meglepetés ajándékot.

MF42. Az exatlonos pólók színe alapján alakítsák ki a két csapatot (piros, kék).

Rutinok:

- Kézmosás
- Használt eszközök helyrerakása, rendrakás.

Műveletesített feladatok:

MF43. Használják a papír zsebkendőt, használat után dobják el.

MF44. Egyedül menjenek az illemhelyre, amikor szükségét érzik.

MF45. Egyedül mossanak kezet, és kezet töröljenek.

SZABAD TEVÉKENYSÉGEK, JÁTÉKOK

1. MŰVÉSZET:

- **Exatlonos zászló (pecsételés)- kicsi csoport**

MF46. Használják helyesen a csillag pecsételőket**.**

MF47. Figyeljenek a munkafolyamat lépéseire és tartsák be a biztonságos munka szabályait.

MF48. Dolgozzanak tisztán, pontosan.

MF49. Kérjenek segítséget, ha szükségét érzik.

MF50. Tartsanak ki a feladat elvégzésében

Produktum: exatlonos csillagos zászlók

2. KÖNYVTÁR:

- **Szurkoló mondókák elsajátítása**

MF51. Sajátítsák el a mondóka szövegét csapat színűk szerint.

MF52. Ejtsék helyesen a szavakat, tartsák be a ritmust.

MF53. Tiszta, helyes hangkiejtés kialakítása.

MF54. Tanúsítsanak érdeklődést a mondóka szövege iránt.

MF55. Érthetően, közepes hangerővel mondókázzanak.

MF56. Lelkesedjenek, örömmel vegyenek részt a mondókázásban.

MF57. Tapsolják ki, dobbantsák le a szurkoló mondókát.

MINDENNAPI MOZGÁS

Ritmikus tánc: Molnár Orsi- Ram sam sam

MF58. A tanult ritmikus táncmozgások helyes elvégzése.

MF59. Figyeljenek egymásra a tánc során.

MF60. Fejezzék ki tiszteletűket társaik iránt, figyeljenek a körülötte lévőkre.

MF61. Lelkesedjenek, örömmel vegyenek részt a ritmikus táncban.

MF62. Tartsanak ki a tánc során.

MF63. Ritmikusan mozogjanak a zene dallamára.

MF64. Élvezzék a ritmikus, mozgásos táncot

FT (fejlesztési területek)	FRT (fejlesztési részterületek)	VF- (követendő magatartásformák, elvárt viselkedési formák)	MF (műveletesített feladatok, tanulási tevékenységenként az adott napon)
A. FIZIKAI FEJLETTSÉG, EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD, SZEMÉLYES HIGIÉNIA	**A.1.a. Nagymozgások**	A.1.1.a. A gyermek legyen képes koordinálni testének izmait a mozgásos tevékenységek elvégzése során A.1.2 a. A gyermek legyen képes változatos mozgásos tevékenységek elvégzésére	**MF19.** Két lábon, egy lábon ugráljon, négykézláb másszon, alatta átbújjon, egyensúlyozva menjen. **MF22.** Korának megfelelően koordinálja testrészeit az akadály illetve ügyességi pályán. **MF20.** Tappancs irányának megfelelően ugorjon. **MF57.** Tanult táncmozgások helyes elvégzése. **MF6.** Dobjon célba, lerombolva a felépített piramist. **MF24.** Mozgásigény kielégítése a felajánlott lehetőségek szerint.
	A.1.b. Finommotorika	A.1.3.b. A gyermek legyen képes bal és jobb kezének, valamint ujjainak használatára a tevékenységek során	**MF46.** Használja helyesen a csillag pecsételőket. **MF47.** Használja a művészet központ jellegzetes eszközeit (pecsét, vízfesték). **MF48.** Tisztán és pontosan dolgozzon. **MF4.** Keresse meg a zokni párját, majd csíptesse azt a zsinórra. **MF5**. Építsen piramist konzerves dobozból
	A.2. Szenzo-motoros fejlődés	A.2.1. A gyermek legyen képes érzék-szervei által (látás, hallás, tapintás, szaglás, ízlelés) információkat szerezni környezetéről, kapcso-latot teremteni és mozgásait irányítani. A.2.2. A gyermek legyen képes érzékszervei segítségével tájékozódni. A.2.3. A gyermek legyen képes összerendezett mozgások elvégzésére ritmus, tempó, szünet, ütemváltások érzékeltetésére, ismételt mozgá-sok elvégzésére, dallam követésre.	**MF62.** Ritmikusan mozog a zenére. **MF57.** Tapsolja, dobbantsa a szurkoló mondókát. **MF60.** Betartja a tánc ritmusát. **MF61.** Ismételt mozgások által követi az ének dallamát. **MF46.** A csillag pecsételőket helyesen használja. **MF52.** A mondóka ritmusát betartja
	A.3.a. Az egészséges életmód, étkezés **A.3.b. Testápolás, személyes higiénia**	A.3.1. A gyermek legyen képes egészségesen táplálkozni. A.3.2. A gyermek legyen képes az egész-ségmegőrzés és a személyes higiénia szabálya-inak betartására.	**MF43.** Használja a papír zsebkendőt, használat után eldobja **MF44.** Egyedül megy az illemhelyre, amikor szükségét érzi **MF45.** Egyedül kezet mos, kezet töröl
B. SZOCIÁLIS ÉS ÉRTEL-MI FEJLETTSÉG	**B.1a. A felnőttekkel való kapcsolatteremtési készség**	B.1.1. A gyermek legyen képes megbízni az ismerős felnőttekben és kapcsolatba lépni velük.	**MF9.** Türelmesen megvárja, hogy ráfigyeljenek, dicsérjék.

	B.1.b. Hasonló korú gyerekekkel való kapcsolatteremtési készség	B.1.2. A gyermek legyen képes segítséget kérni a felnőttől, ha szükségét érzi. B.1.3.A gyermek legyen képes pozitívan viszonyulni hasonlókorú társaihoz.	**MF13.** Kedveskedik a felnőtteknek azzal, hogy kitart a feladat elvégzése mellett. **MF30.** Tiszteletét fejezi ki társai iránt. **MF17.** Csapatmunkára törekszik, segíti társait a versenyben.
	B.2.a. A másság (különbözőség) elfogadása és tiszteletben tartása **B.2.b. A proszociális viselkedésmód kialakítása, fejlesztése**	B.2.1. A gyermek legyen képes felismerni, értékelni és tiszteletben tartani az emberek közti hasonlóságokat és különbségeket. B.2.2. A gyermek legyen képes a szabályok és következményeik megértésére. B.2.3. A gyermek legyen képes felnőtt támogatásával, korához és helyzethez illő felelősségvállalásra. B.2.4. A gyermek legyen képes felnőtt támogatásával korához illő egyezkedésre és döntéshozatalban való részvételre. B.2.5. A gyermek legyen képes más személyekkel szembeni empatikus magatartásra.	**MF14.** Játék közben felfedez, gyakorol, megérti a csoport szabályait **MF12.** Egyezkedik a társaival a problémahelyzetek megoldásában **MF61.** Kitart a tánc során **MF32.** Empatikusan reagál társai válaszára, viselkedésére **MF29.** Bátorítják társaikat, szurkoló énekes mondókával **MF26.** Kitartanak egymás mellett a játék során, egymásnak szurkolva **MF8.** Egyszerű utasításokat tart be, anélkül, hogy állandóan eszébe juttatnánk (elpakolja a használt játékokat, nem dobálja szét őket) **MF28.** Értsék meg a verseny kapcsán felajánlott játékokat **MF15.** Követik az akadálypályán kijelölt
	B.4. Az érzelmi önkontroll kialakítása	B.4.1. A gyermek legyen képes megfelelően felismerni és kifejezni különféle érzelmeket (zeneművekből, énekek dallamából, szöve-géből, irodalmi művekből, művészeti tárgyak megfigyelésekor is). B.4.2. A gyermek legyen képes érzelmei irányítására.	**MF41.** Örömmel fogadják a kapott meglepetést, videó anyagot.
C. TANULÁSI KÉPESSÉ-GEK ÉS TANULÁSHOZ VALÓ VISZONYULÁS	**C.1.a. Kíváncsiság, kezdeményezés** **C.1.b. Kezdeményező készség**	C.1.1. A gyermek érdeklődjön az új dolgok megismerése -, az újtárgyak felfedezése- és az újélmények átélése iránt C.1.2. A gyermek tanúsítson kezdeményező magatartást a kapcsolatok kialakításában és az őt érdeklő tevékenységekben	**MF49.** Keressen, találjon, használjon olyan edényeket, evőeszközöket, amelyekben főzhet, tálalhat.
	C.2. Kitartás, feladattartás	C.2.1. A gyermek legyen képes folytatni és befejezni a megkezdett tevékenységet, feladatot. C.2.2. A nehézségekbe ütköző munkafelada- toknál elfogadja a kapott támogatást és képes a feladatvégzés folytatására.	**MF10.** Képes a figyelmét az elvégzendő feladatra összpontosítani **MF50.** Kitart a kapott feladat elvégzése mellett akkor is, ha nehézségekbe ütközik
	C.3. Kreativitás	C.3.1. A gyermek legyen kreatív a mindennapi tevékenységek elvégzésében.	**MF62.** Szereti a mozgásos játékokat, a szereplést, szeret énekelni, mondókázni.

		C.3.2. A gyermek legyen képes kreatív-, művészi-, zenei tevékenységek révén beszélgetések során és kreatív történetek mesélése során kreativitást tanúsítani.	
D. BESZÉD ÉS KOMMUNIKÁCIÓ FEJLETTSÉGE, AZ IRÁS-OLVASÁS ELŐKÉSZÍTÉSE	**D.1. Az aktív hallgatás és megértés képességének fejlesztése**	D.1.1. A gyermek aktívan hallgassa, és figyeljen a szóbeli üzenetekre (beszédértés, receptív kommunikáció). D.1.2. A gyermek értse meg a szóbeli üzeneteket (beszédértés, expresszív kommuni-káció)	**MF14.** Megérti és betartja az egyszerű utasításokat. **MF51.** Sajátítsa el a mondóka szövegét.
	D.2. Szóbeli kifejező képesség fejlesztése (beszédprodukció)	D.2.1. A gyermek legyen képes hatékonyan kommunikálni, kifejezve ötleteit, érzelmeit, értelmesen/érthetően elmesélni a vele történteket D.2.2. A gyermek törekedjen mondanivalója helyes megfogalmazására D.2.3. A gyermek legyen képes új szavakat tanulni	**MF38.** Vegyen részt a csoportos beszélgetésekben, hallgasson, figyeljen a beszélőkre. **MF31.** Válaszol a kérdésekre, megfelelő szavakat használ. **MF53.** Tiszta, helyes hangkiejtés a mondókázás során.
	D.3.1. Az olvasás és írás megtanulásának előfeltételei/ Tevékenység a könyvvel, a könyv értékelése	D.3.1.1. A gyermek érdeklődjön a könyvek és más nyomtatott munkák iránt D.3.1.2. A gyermek mutasson érdeklődést az olvasás iránt.	**MF16:** Szívesen mondogatja a tanult énekeket, mondókákat, verseket **MF54.** Érdeklődést mutat különféle műfajú művek iránt
	E.2.1. Elemi matematikai ismeretek (számok, mennyiségek, műveletek, mértani formák, térbeli tájékozódás, mérések, minták megértése)	E.2. 1. A gyermek legyen képes a számok felismerésére,megnevezésére, számlálásra E.2.2.A gyermek ismerje a méret,alak, mennyiség, magasság, hosszúság szerinti összehasonlítás, csoportosítás műveletrendjét E.2.3. A gyermek legyen képes a tárgyak alakjának felismerésére, megnevezésére E.2.4. A gyermek legyen képes sorozatok alkotására, tárgyak csoportosítására	**MF1.** Kialakítja a növekvő sorrendet. **MF2.** Kialakítja a csökkenő sorrendet. **MF3.** Megfelelteti a számjegyet a mennyiséggel. **MF7.** Szétválogatja, külön kosarakba teszi a labdákat szín szerint. **MF4.** Megtalálja a zoknik párját. **MF5.** Piramist épít adott minta alapján, a mértani formák felhasználásával. **MF6.** Tornyot épít felhasználva az építőkockákat.
	E.3.1. A világ megismerése, jelenségek megértése (élővilág, a Föld, a környező világ megismerésének, felfedezésének módszerei)	E.3.1. A gyermek legyen képes ismereteket szerezni a környező világról megfigyelés, felfedezés útján E.3.2. A gyermek legyen képes megfigyelési, információszerzési módozatok alkalmazására a környezeti elemek megismerése során E.3.3. A gyermek legyen képes felismerni és bemutatni (jellemezni) az élővilág egyes jellemzőit E.3.4. A gyermek legyen képes felismerni és bemutatni (jellemezni) a környező világegyes jellemzőit	**MF23.** Óvodai exatlon felfedezése, kipróbálása a kinti felajánlott versenypróbák által. **MF36.** Ismeri és megnevezi a hét napjait, az évszakokat. **MF40.** A videó anyag megértése és annak felhasználása a nap folyamán. **MF42.** Verseny csapatok kialakítása a kapott pólók alapján.

A NAP FORGATÓKÖNYVE

Az ***Egy, kettő, három, én a sort várom…*** című mondókával, a gyerekeket sorakozásra hívjuk csoportonként, majd, ***Sorba felállni kis gyerekek…*** című dalt énekelve, mindenki felsorakozik, bemegyünk a terembe és helyet foglalnak a már előre félkörbe rendezett székekre.

Reggeli találkozó: köszöntjük egymást, a ***Szervusz kedves pajtásom*** című dallal, majd a jelenléti tábla alapján, megállapítjuk a hiányzó gyerekeket és kitöltjük az időjárás naptárt.

Figyelemfelkeltés: Bejelentjük a gyerekeknek, hogy meglepetés csomag és videó üzenet érkezett.

Nap híre, teendők: a videó két exatlonos versenyzőtől érkezett, akik arra kérik a gyerekeket, hogy a kapott meglepetést felhasználva szervezzenek óvodai exatlont.

A meglepetés csomag kibontása után, a gyerekek kék, illetve piros színű pólókat fedeznek fel, amelyek segítségével kialakítjuk a két csapatot.

Átmeneti tevékenység a SZTJ$_1$- re: ***1, 2, 3, 4 sorba állni nem nehéz***, ***Aki nem lép egyszerre…***, a két csoport kivonul az udvarra. A Napocska csoport óvodásai az udvaron pöttyökre állva a Könyvtár sarkot alakítják ki, míg a Méhecske csoport óvódásai az udvaron már előkészített asztaloknál foglalnak helyet, ahol a Művészet sarkot alakítják ki és exatlonos zászlókat fognak pecsételni. Amíg a kiscsoport a zászlókat pecsételik, addig a nagy csoportdrukkoló énekes mondókát tanul a csapat színének megfelelően.

Átmeneti tevékenység az IT-re: Az ***Exatlon*** dalra a csapatok óvó nénik vezetésével elfoglalják helyüket a dobogókon, annak függvényében, hogy ki milyen pólót visel. Itt bejelentik a gyerekeknek az óvodai exatlon szabályait, és bemutatják a pálya, illetve a pálya végén elvégzendő ügyességi játékokat, amelyeket csak a Napocska csoport óvodásainak kell megoldani. Az ügyességi játékok több típusú feladatot tartalmaznak: a növekvő illetve csökkenő sorrend kialakítását, mennyiség megfeleltetése számjeggyel, csoportosítás szín illetve pár szerint, toronyépítés, mértani formákat tartalmazó konzerv dobozókból épült piramis megépítése adott modell alapján.

Minden futamban két gyerek indul, az ügyességi pálya a kiscsoportos versenyzők feladata, az akadálypálya illetve az ügyességi játék, a nagycsoportos versenyzők feladata. Az ***ügyességi pályán*** kígyózó járás, békaugrás, egyensúlyozó járás, mászás illetve páros lábbal való ugrás van, amit a verseny elején szemléltet egy óvónő. Az ***akadály pályán*** kuszás, egyensúlyozó járás illetve akadályt kikerülő futás van és a pálya végén mindig más és más matematikai jellegű ***ügyességi játék***. A pálya staféta jellegű, ami azt jelenti, hogy a nagycsoportos nem indulhat addig, amíg a kiscsoportos nem emeli fel az ügyességi pálya végén a zászlót. Minden futam előtt a játékvezető elmagyarázza a gyerekeknek a pályát záró ügyességi játékot. Minden futam végén a nyertes csapat exatlon csillagot kap, a versenyző nyakába exatlonos érme kerül. Amíg a versenyzők versenyeznek, a társaik drukkolnak, majd minden futam végén, a játékvezető kiértékeli az elvégzett feladatot.

SZTJ$_2$: Eltáncoljuk a ***Ram sam sam*** című Molnár Orsi dalt, amely a versenyzők örömtánca, ezzel jelezve azt, hogy minden versenyző függetlenül attól, hogy a nyertes csapat tagja, vagy sem, azzal, hogy részt vett a versenyen, már nyertes, mert új élményekkel gazdagodott.

A játékvezető óvónő kiértékeli a gyerekek munkáját, majd jutalomként a versenyen kapott pólókat, zászlókat és érméket délután a gyerekek hazavihetik.

A TEVÉKENYSÉG LEVEZETÉSE

PEDAGÓGIAI ESEMÉNYEK	IDŐPONT	ÓVÓNŐ ÉS GYEREKEK TEVÉKENYSÉGE	MÓDSZEREK és ELJÁRÁSOK
1. Szervezési intézkedések SZFT/ SZVTJ	**7^{30}-8^{30}**	Terem és szükséges didaktikai eszközök előkészítése Megfelelő légkör megteremtése Gyermekek fogadása, szabad játék a központokban, frissítő torna	
2. Reggeli találkozó	**9^{00}-9^{20}**	**Reggeli találkozó: „Myra és Niki meglepetése!”** A gyermekek körbeülnek, illetve vonalba köszöntik egymást. Időjárásnaptár kitöltése, hiányzók számbavétele **Beszélgetés:** **Videó anyag megtekintése, illetve ajándékcsomag felbontása** Szabad beszélgetés, a gyermekek válaszolnak a feltett kérdésekre: - Ki tudja megmondani, mire kért meg minket Myra és Niki a megtekintett üzenetben? – *Szervezzünk óvodai exatlont.* - Miért volt egyik lányon piros póló, a másik lányon pedig kék? – *Két különböző csapat versenyzőjéről van szó.* - Mit mondtak a lányok? Mit küldtek nektek? – *Ajándékcsomagot.* - Vajon mi lehet a dobozban? Gyertek nézzük meg! – *Piros illetve kék pólók, jelecskékkel ellátva.* Tehát gyerekek, ebből kiderül, hogy a mai óvodai exatlon- versenyen, melyik csapat versenyzői vagytok, hiszen aki kék pólót kap, az kék csapat tagja, aki pedig piros pólót kap, az a piros csapat tagja. Megkérlek, hogy vegyétek fel a pólókat, így tudni fogjátok, melyik csapathoz tartoztok.	- beszélgetés - magyarázat
3. Figyelemfelkeltés	**9^{20}-9^{35}**	- Kedves gyerekek, ma, óvodai exatlont fogunk szervezni, úgy ahogy a lányok is felkértek. Mit is jelent egy verseny? Miért fontos hogy mindenki részt vegyen? Elmondjuk, hogy a verseny egy megméretetés és attól függetlenül, hogy melyik csapat nyer, a lényeg azon van, hogy a legjobb tudásunkat hozzuk, és jól figyeljünk, mert egy verseny szabályokkal jár, amelyeket be kell tartani.	- magyarázat
4. Áthajlás SZTJ1-re	**9^{25}-9^{30}**	A gyerekek felsorakoznak a folyosón levő pöttyökre, a pólók színének megfelelően. A Napocska csoport óvódásai az ***1,2,3, menetelni nem nehéz…*** kezdetű mondókával kivonulnak az óvoda udvarára,	

		ahol elfoglalják helyüket, felkészülvén a központi tevékenységre. A Méhecske csoport óvódásai az ***Aki nem lép egyszerre…*** kezdetű dallal mennek ki, ők a már előre elkészített asztaloknál foglalnak helyet.	
5. SZTJ1	**9^{30}-10^{00}**	A Napocska csoportosok drukkoló énekes mondókát tanulnak, míg a Méhecske csoport óvódásai exatlonos zászlókat pecsételnek. Mindkét központban egy– egy óvónő elmondja a feladatokat. **KÖNYVTÁR KÖZPONT** Tanuljuk meg együtt a szurkoló énekes mondókákat! A csapatjukat vezető óvónők bemutatják külön-külön a bíztató mondókákat, melyekhez mozdulatokat is társítanak (taps, dobbantás). **Piros csapat:** Pám-pá-pá-rá-pá-pá, pám-pá-rá-pá-pá, Pám-pá-rá-pá-pá-pá, pám-pá-rá-pá-pá! Hej, ügyes ez a lány/srác, Mindent bele ad! Egységben a mi erőnk, Tedd oda magad! Hajrá, Pirosak! Hajrá, Pirosak! Hajrá, Pirosak! **Kék csapat:** Jönnek a kékek, szétszedik a pályát! Itt jön a pajtás, hozza be a pontját! Tombol az egész csapat érted most! Hajrá, Kékek! Hajrá, Kékek! Hajrá, Kékek! Hajrá, Kékek! **MŰVÉSZET KÖZPONT** *Készítsünk Exatlonos zászlókat* Kézbemelegítő gyakorlatokat végeztetünk: - Van valamim, nincsen semmim (ökölbe zárás-nyitás) - Esik az eső! (ujjak mozgatása, esőcseppek hangjának utánzása) - Fúj a szél! (karok mozgatása) - Dörög! (asztalfelület ütögetése tenyérrel) - Kisütött a nap! Hurrá! (karok magasba emelése) A csapatát vezető óvónő bemutatja a mintamunkát, a munka folyamatát, majd mindenki hozzálát a piros, illetve kék csillagos zászlók pecsételéséhez. A zászlók előre elkészített fehér pamutanyagból készültek, amelyre a gyerekek csillagokat pecsételnek úgy, hogy belemártják a mintát a festékbe, majd többször megérintik vele az anyag felületét.	- bemutatás - gyakoroltatás - gyakoroltatás - bemutatás - gyakoroltatás

		A zászlókat a versenyen fogják használni drukkolás közben.	
6. Áthajlás TTT-re	**10^{00}-10^{05}**	A központok befejeztével a két csoport felsorakozik pólója színe szerint és az Exatlon zenéjére felvonul a már előre kijelölt dobogókra. Először a Napocska csoport óvodásai indulnak el óvónőik kíséretében, majd ugyanezt teszik a Méhecske csoport óvódásai is.	
7. TTT: TT (M) + PMT	**10^{05}-11^{35}**	A gyermekek elfoglalták a helyüket, indulhat az óvodai exatlon-verseny. Mint bármilyen versenyen, a versenyzőkkel ismertetjük a szabályokat. Kedves gyerekek, a mai óvodai exatlonon két csapat fog versenyezni. A két egyforma versenypálya, három részből áll: ügyességi pálya, akadály pálya és ügyességi játékok. Minden csapatból egyszerre két gyerek indul, az ügyességi pályán a kiscsoportos versenyző fut, az akadálypályán pedig a nagy csoportos. Minden futam végén van egy ügyességi játék is, amelyet minden futam elején ismertetni fogunk, és ezt a játékot a nagy csoportos óvodásnak kell megoldania. Az a csapat nyer, aki hamarabb befejezi és helyesen oldja meg az ügyességi játékot és ezt felemelt kézzel jelzi. Az ügyességi pálya végén van egy zászló, amit a kiscsoportos versenyző felemel, addig nem indulhat el a nagy csoportos társa. Két óvónő bemutatja az ügyességi- és az akadálypályán elvégzendő feladatokat. Az ügyességi pálya az óvoda udvarára festett hullámos szárú virágszáltól indul, amelyen végig kell szaladni. Be kell ugrani a kisvirág közepébe. Fél lábon ugrani a vonalakra, végigjárni a csigaházat, páros lábbal ráugrani a lila pöttyökre, követni a cikcakkos vonalat, páros lábbal beugrani minden levélbe, majd a békához érve békaugrás. Ezt követi az egyensúlyozó járás, a tappancsoknál páros lábbal ugorva követni kell azok irányát, négykézláb pedig felmászni a létrán és a felhőbe érve felemelni a zászlót. Következik a verseny második része, az akadály pálya. A pálya elején, a létra fokaira kell lépkedni, ezt követi palló, amin egyensúlyozó járással kell végighaladni, a bólyákat futó lépéssel kikerülni és a bejelölt fehér vonalnál meg kell állni. Itt kezdődik az ügyességi játék, amelyet mindig a futam elején ismertetni fogunk. Minden futam elején kiválasztunk két piros és két kék versenyzőt, akiknek elmondják, hogy mi a futamot lezáró ügyességi játék,	- magyarázat - magyarázat - bemutatás - problematizálás

		majd elfoglalják helyüket a startvonalnál és sípszóra indul a verseny. Ügyességi játékok: 1. Minden kosárba annyi babzsákot kell tenni amennyit, mutat a számjegy! 2. Építsd meg a konzervpiramist a mintának megfelelően! 3. Dobd meg babzsákkal a társad által felépített piramist! 4. Alkoss növekvő sorrendet a zászlókon található számjegyekből! 5. Építs tornyot, felhasználva az összes építőkockát, úgy, hogy a torony magas legyen és ne dőljön le! 6. Alkoss csökkenő sorrendet a tekebábukon található számjegyekből! 7. Válogasd külön a színes labdákat színek szerint! 8. Keresd meg mindenik zokni párját! A futamok végén a nyertes csapat egy exatlonos csillagot kap, amit a hirdető táblára ragaszt fel a játékvezető, a versenyzők pedig exatlonos érmét kapnak ügyességükért. Mindenki részt vesz a versenyben és a verseny végén pontszám szerint eredményhirdetés következik. Minden versenynek vannak győztesei, de vesztesei is, akik ugyanolyan lelkesedéssel és odaadással vettek részt a versenyen, ezért mindenki örömtáncot járhat.	
8. Áthajlás SZTJ2-re (Mindennapi mozgás)	**11^{35}-11^{45}**	Következzen az óvodai exatlon örömtánca! A két csapat egymással szembe sorakozik fel, és eltáncoljuk Molnár Orsi ***Rám-szám-szám*** mozgásos dalát.	- magyarázat
9. Jutalmazás, értékelés	**11^{45}-11^{50}**	Nagyon kitartóak és ügyesek voltatok ma, gyerekek! Mindenki küzdött a csapatáért, ezért a lányoktól kapott pólót, a zászlót és a jól megdolgozott exatlon érmét haza vihetitek.	- értékelés

Proiect didactic

Prof. înv. preșc. Roxana-Elena Leonte
Grădinița cu Program Prelungit nr.8
Str. Grădinița cu Program Normal nr.20, Iași

Nivel/grupă: nivel II, Grupa mare

Tema anuală de studiu: *Când, cum și de ce se întâmplă?*

Tema proiectului/ săptămânii: *Călători prin anotimpuri*

Domeniul experiențial: Domeniul estetic și creativ

Disciplina: Activitate muzicală

Tema activității: *Toamna harnică și darnică*

Mijloc de realizare: Activitate orală

Tipul activității: Consolidare

Dimensiuni ale dezvoltării: *Activare și manifestare a potențialului creativ.*

Comportamente vizate: *Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec.*

Scopul activității: Consolidarea capacității de a interpreta corespunzător linia melodică a unui cântec.

Obiective operaționale:

O1: să execute corect exercițiile de respirație, ritmice și de încălzire a vocii;

O2: să interpreteze corect linia melodică și textul cântecului.

Strategia didactică:

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul.

Resurse materiale: demonstrative: mascota Albinuța.

Forma de organizare: frontal, individual.

Bibliografie:

- Anghel, R., Moț, C. (2012). *Îndrumător metodic orientativ pentru catedrele didactice debutante-Învățământ Preșcolar.* Editura Deva.

Demers instructiv-educativ

Nr. Crt.	Etapele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare/Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	**Moment organizatoric**	Se asigură cadrul optim desfășurării activității: se aerisește sala de grupă, se pregătesc materialele didactice.			
2.	**Captarea atenției**	Se realizează prin vizita Albinuței, care vrea să își amintească cântecelul *„A, a, a, acum e toamnă, da!”.*	Conversația	Albinuță-mascotă	
3.	**Anunțarea temei**	Se precizează copiilor că urmează să reactualizeze cântecelul învățat zilele	Conversația		

		anterioare, interpretându-l împreună cu educatoarea - *„A, a, a, acum e toamnă, da!”.*			
4.	**Dirijarea consolidării**	Se execută câteva exerciții de respirație: *Suflăm spre frunza care cade din copac*- se trage aer adânc în piept și se suflă ușor spre o frunză imaginară. *Umflăm baloane colorate pentru sărbătoarea toamnei*- se trage aer adânc în piept și se elimină puternic aerul. *Facem valuri în paharul de apă*- se trage aer adânc în piept și se suflă ușor într-un pahar cu apă imaginar. *Exerciții de dicție:* *Nas, pas, în balans.* *Huri, turi, ruri, muri,* *Toc, poc, hai la joc”.* *Exerciții melodice:* de încălzire a vocii – sunete joase: *Ursul cântă* (*Mor, mor, mor, moor, moor, moor!),* sunete înalte: *Păsărelele ciripesc (Cip, cip, cip, cip, cip, cip);* de omogenizarea a vocilor: se folosesc fragmente din cântecul cunoscut, cu silaba neutră „la”. Se atrage atenția asupra adaptării poziției corecte a corpului: spatele drept, picioarele sub scăunele, mâinile pe genunchi. Se audiază înregistrarea cântecului *Tot ce e pe lume.* Se interpretează cântecul de către educatoare, pentru ca preșcolarii să își reamintească linia melodică și versurile. Se cântă împreună cu preșcolarii, după care, în grup de 2-3, iar apoi toată grupa. Se repetă cântecul de mai multe ori, pentru fixarea acestuia.	Explicația Demonstrația Exercițiul Exercițiul Exercițiul Demonstrația Exercițiul	Sistem audio	Se evaluează capacitatea elevilor de a executa corect exercițiile de respirație, ritmice și de încălzire a vocii. Se evaluează capacitatea elevilor de a interpreta corect linia melodică și textul cântecului.
5.	**Încheierea activității**	Se oferă copiilor aprecieri individuale și colective.	Conversația		

Program de interventie personalizat (PIP)

Prof.inv.preşcolar: Firu Carmen
Institutia: Grădinița P.P. Nr.29-Sibiu

Numele si prenumele beneficiarului: A.M
Problemele cu care se confruntă copilul : hipoacuzie neurosenzorială profundă bilaterală, dificultăți de învățare

Din punct de vedere psihopedagogic:întârziere în dezvoltarea limbajului, structuri perceptiv-motrice spațio-temporale neachiziționate, nivelul preoperațional de dezvoltare al gândirii, memorie predominant senzorială, redusă la recunoașterea persoanelor și obiectelor familiare, dificultăți de înțelegere și realizare a sarcinilor de lucru.

În prezent preşcolarul prezintă urmatoarele achizitii :- abilitati cognitive scazute;volumul limbajului este foarte sarac pronuntand mai mult sunete izolate sau grupuri de sunete; din punct de vedere al efortului voluntar prezintă capacitate slabă de efort;initiază sporadic contactul cu educatoarea și ceilalți colegi.

Prioritati pentru anul scolar 2021-2022

- Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice
- Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbala

Programul de interventie personalizat:

Domeniul/obiectiv	Obiective	Exemple de activităţi de învăţare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Responsabili
Cognitiv *Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente*	Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice	Exerciţii de stimulare a gândirii, memoriei, atenţiei, limbajului, voinţei	Anul şcolar 2021-2022	Să potriveasca obiecte identice Să asocieze culori sa reconstituie schema faciala si corporala din parti componente -sa finalizeze activitati simple, clar structurate	Aprecieri stimulative Observaţia Materiale manipulative	Educator Părinţi
Social-afectiv *Formarea şi dezvoltarea unor comportamente adaptative în relaţia cu mediul înconjurător (natural şi social)*	Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală şi a unei atitudini civilizate în relaţiile cu ceilalţi	Exerciţii practice de comunicare nonverbală (gesturi cu semnificaţie socială) şi verbală în vederea	Anul şcolar 2021-2022	Să recunoască gesturi şi mimică facială Să mimeze actiuni simple, comportamente	Jocuri de rol Activitate practică Aprecieri stimultive	Educator Părinţi

Exersarea conduitei independente pentru integrarea socială		relaţionării pozitive Jocuri de rol cu aplicarea regulilor însuşite				
Comunicare şi limbaj *Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi nonverbal*	Receptarea semnalelor/stimulilor din mediul apropiat, cu acordarea de semnificaţii corespunzătoare Dezvoltarea abilităţii de imitare a unor activităţi/ modele acţionale oferite de educator (alternarea rolului şi imitare)	Exerciţii de ascultare şi identificare a unor semnale sonore (zgomote, sunete, onomatopee) Exerciţii de imitare a unor sunete, gesturi, expresii mimicofaciale, acţiuni, cuvinte din repertortoriul persoanelor de referință	Anul şcolar 2021-2022	Să localizeze şi să imite zgomotele specifice mediului ambiant sau provocate; să reproducă sunetelor emise de animale (onomatopee);sa indice itemii doriti cu indexul sa indeplineasca comenzi simple neinsotite de gest Să recunoască vociile persoanelor familiare Să imite sunete, gesturi, expresii mimicofaciale, ale persoanelor de referință Să specifice cuvinte bisilabice și trisilabice . Să repete propoziții simple Să asculte povești scurte Să indice gestual un obiect dorit, din două. Sădreseze întrebări simple „Ce este?” Să îndeplinească 2 comenzi corelate	Activitate practică Aprecieri stimultive Observaţia Materiale manipulative	Părinţi Educator

Evaluarea periodică

• Obiective realizate:

1.să imite onomatopee

1. să specifice cuvinte bisilabice și trisilabice

3. Să asculte povești scurte

4.să îndeplinească 2 comenzi corelate

• Dificultăți întâmpinate:

Labilitate emoțională

• Metode cu impact ridicat:

Pozitiv:recompensarea socială, lucru pe grupe, întărirea pozitivă , modelarea comportamentală , explicația , demostrația

– negativ: munca independentă

Revizuirea programului de intervenție educational

semestrial și la sfarsitul anului școlar

Rolul și modul de implicare a părinților în program

Tin legatura cu cadrele didactice

Participă la activitățile grupei când sunt solicitati

Ajută copilul in realizarea sarcinilor

Contribuie la dezvoltarea limbajului.

Program de intervenție personalizat (PIP)

Prof. învățământ preșcolar. Fană Elena-Roxana
Institutia:Grădinița cu P.P nr.29-Sibiu

Numele și prenumele beneficiarului:S.N

Problemele cu care se confruntă copilul:

-deficientă mentală moderată,retard de limbaj expresiv-praxic, cu dificultăți de înțelegere.

Preșcolarul urmează un plan individualizat de recuperare primind recomandarea să fie integrat in invatamantul preșcolar în vederea socializarii.

In prezent preșcolarul prezintă urmatoarele achizitii :

-este in curs de dezvoltare a deprinderilor de autonomie personală

-modalitatea principală prin care învață este imitația gestuală a adultului

-din punct de vedere relațional s-a integrat relativ slab în colectiv, nu stabileste contacte cu colegii și ducatoarea si cu ingrijitoarele grupei.

- cunoaște culorile, animalele, cifrele 1-10, formele geometrice -execută mișcari pornind de la un obiect-stimul

-volumul limbajului este foarte sărac pronunțând mai mult sunete itzolate sau grupuri de sunete

-din punct de vedere al efortului voluntar prezintă capacitate slabă de efort

-capacitatea de concentrare și stabilitate a atenției este redusă

Proirotăți pentru anul școlar 2021-2022

- Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice
- Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonvebală
- Stimularea motricităţii copilului pentru dezvoltarea capacităţilor motrice deficitare
- Formarea şi dezvoltarea unor deprinderi de igienă alimentară, sanitară şi vestimentară

Programul de interventie personalizat:

Domeniul/obiectiv	Obiective	Exemple de activităţi de învăţare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Responsabili
Cognitiv *Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente*	Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice	Exerciţii de stimulare a gândirii, memoriei, atenţiei, limbajului, voinţei	Anul şcolar 2021-2022	Să potrivească obiecte /imagini identice Să potrivească obiecte la imagini și invers Să potrivească culori, forme,cifre Să potrivească obiecte prin asociere Să indice părțile corpului	Aprecieri stimulative Observaţia Materiale manipulative	Educatoare Părinţi

				Să arate spre sine când este întrebat ”Unde e ....?”		
Social-afectiv *Formarea şi dezvoltarea unor comportamente adaptative în relaţia cu mediul înconjurător (natural şi social)exersarea conduitei independente pentru integrarea socială*	Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală şi a unei atitudini civilizate în relaţiile cu ceilalţi	Exerciţii practice de comunicare nonverbală (gesturi cu semnificaţie socială) şi verbal în vederea relaţionării pozitive Jocuri de rol cu aplicarea regulilor însuşite	Anul şcolar 2021-2022	Să îndeplinească comenzi simple însoțite de gesturi Să stea la aceeasi masă cu colegii pentru 5 minute. Să imite comportamente pozitive în grup	Jocuri de rol Activitate practică Aprecieri stimultive	Educatoare Părinţi
Comunicare şi limbaj *Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi nonverbal*	Receptarea semnalelor/stimulilor din mediul apropiat, cu acordarea de semnificaţii corespunzătoare Dezvoltarea abilităţii de imitare a unor activităţi/ modele acţionale oferite de educator (alternarea rolului şi imitare)	Exerciţii de ascultare şi identificare a unor semnale sonore (zgomote, sunete, onomatopee). Exerciţii de imitare a unor sunete, gesturi, expresii mimico-faciale, acţiuni, cuvinte din repertortoriul persoanelor de referință	Anul şcolar 2021- 2022	Să repete sunete emise de adult-onomatopee și interjecții Sa indice obiecte în imagini Să arate obiecte din mediu la cerere Să imite gesturi și mimică facială	Activitate practică Aprecieri stimultive Observaţia Materiale manipulative	Părinţi Educatoare

Test de evaluare

Prof. Dănoiu Elena

JOCUL SINTAGMELOR

Pe coloana alăturată ai exemple de câteva grupuri de cuvinte. Acestea se numesc sintagme.	***povestea cavalerului*** ***viața păsărilor*** ***seninul cerului*** ***privirea bătrânului*** ***flori de cireș*** ***seară de iarnă*** ***caisul copilăriei*** ***sclipire de diamant*** ***cântec de leagăn***

- În tabelul de mai jos este notată sintagma ”caisul copilăriei”. Vom înlocui, pe rând, fiecare cuvânt și îl vom combina cu altele.

CAISUL	....
....	.....***COPILĂRIEI***

Alege-le pe cele mai expresive:

MONORIMA

- **PASUL 1**

Ți-am scris câteva cuvinte care rimează. Amintește-ți că rima este dată de potrivirea sunetelor de la sfârșitul versurilor unei poezii.
O poezie are monorimă când toate versurile rimează între ele.

- **PASUL 2**

Completează fiecare vers, astfel încât să obținem un text în versuri, un fel de poezie.

_____ **palton**

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

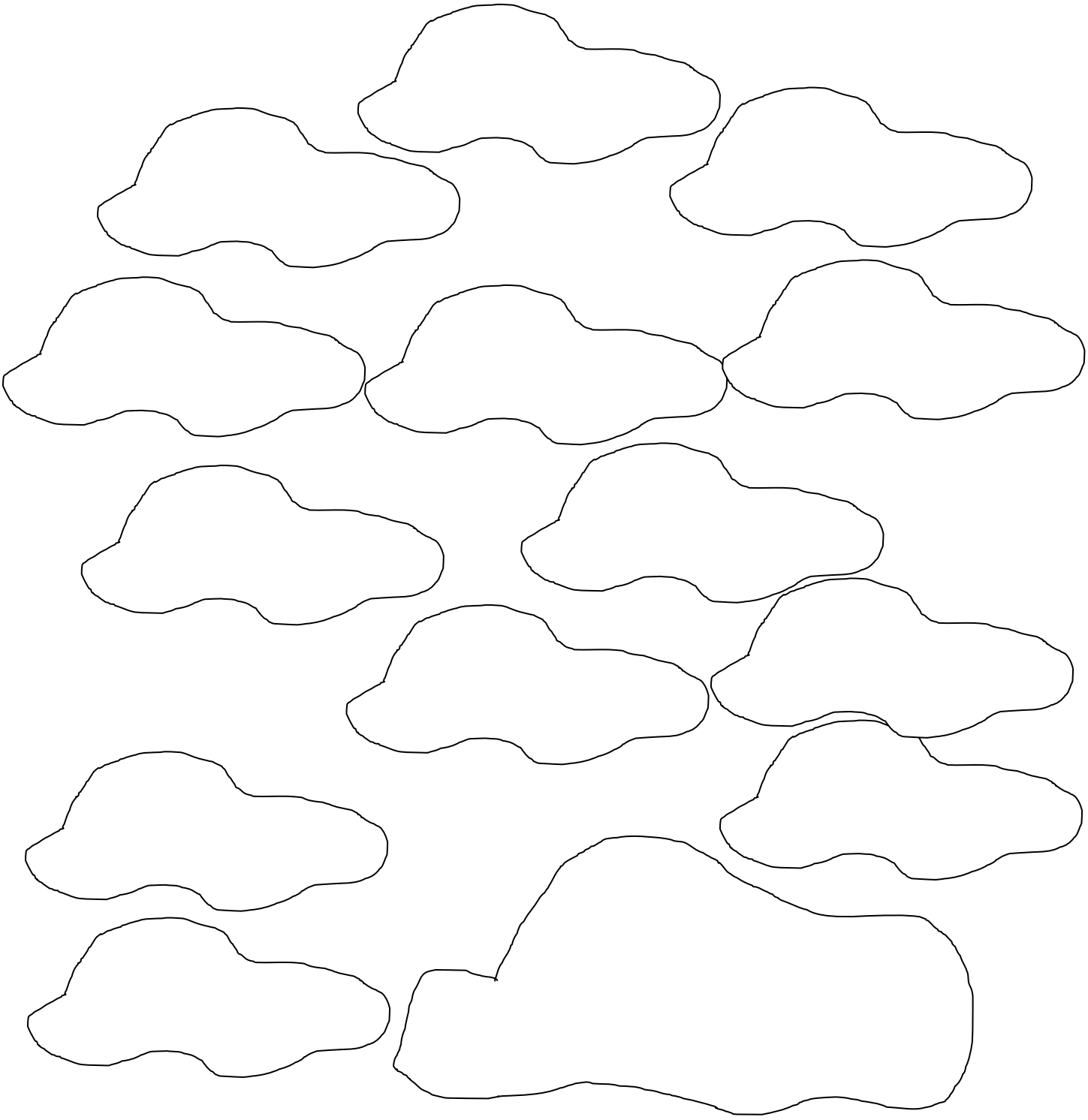
A CONSTRUI O FRAZĂ

- Pe prima coloană ai un set de întrebări.
- A doua coloană conține câte o variantă de răspuns la fiecare întrebare.
- Răspunde și tu, după model, propunând alte variante de răspuns:

CINE?	Peștișorul meu roșu...	
CE FACE?	Peștișorul meu roșu înoată.	
CÂND?	Întreaga zi, peștișorul meu roșu înoată.	

UNDE?	Întreaga zi, peștișorul meu roșu înoată în bolul său rotund.	
DE CE?	Întreaga zi, peștișorul meu roșu înoată în bolul său rotund, fiindcă e fericit.	

Pe piatra cea mai mare scrie chiar cuvântul ”PIATRĂ”.

PROGRAMA ȘCOLARĂ ADAPTATĂ PENTRU COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ DUPĂ CURRICULUM-UL CLASEI I
PENTRU ELEVA *C.LM.* din clasa a IV-a, 2021-20222

Fetti Liliana, profesor învățământ primar la
Școala Gimnazială „Nicolae Drăganu” Zagra,
localitatea Zagra, județul Bistrița-Năsăud

Diagnostic

Eleva *C.L.M.* – tulburare de limbaj, dificultăți de învățare, dificultăți de concetrare;

COMPETENȚE GENERALE:

1. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral
2. Dezvoltarea capacității de exprimare orală
3. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris (citirea/lectura)
4. Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

1. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral

1.1 înțelegerea semnificației globale a mesajului oral	-exerciții de recunoaștere a unor comunicări care nu se potrivesc cu un mesaj audiat anterior; -exerciții de recunoaștere a unor momente din textul audiat, pe baza unor imagini prezentate;
1.2 sesizarea intuitivă a corectitudinii unei propoziții ascultate	-jocuri de ordonare logică a cuvintelor în propoziții; -exerciții de percepție fonică a intonației propoziției enunțiate și interogative (fără terminologie);
1.3 distingerea cuvintelor dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt și suntele dintr-o silabă	-exerciții de delimitare a cuvintelor în enunțuri; -exerciții de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție; -jocuri de ordonare logică a cuvintelor în propoziție; -jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt; -exerciții de descoperire a unor cuvinte care să înceapă, să continue sau să se termine cu o silabă dată; -exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din inetriorul silabei sau al unui cuvânt;
1.4 sesizarea sensului cuvintelor într-un enunț dat	-exerciții de eliminare a unui cuvânt care nu se potrivește ca înțeles cu celelalte dintr-o listă audiată;

2. Dezvoltarea capacității de exprimare orală

2.1. formularea clară și corectă de enunțuri verbale potrivite unor situații date	-exerciții de construire corectă a unor enunțuri după imagini, folosind cuvinte date, legate de o situație creată; -exerciții de formulare de întrebări și răspunsuri;
2.2 integrarea cuvintelelor noi enunțuri	-jocuri pentru alcătuirea de propoziții conținând cuvinte noi. -exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe;

	-exerciții de compunere a cuvintelor porrnind de la o silabă dată;
2.3. manifestarea de inițiativă și interes pentru a comunica cu ceilalți	-exerciții de dialog cu persoane diferite (folosirea formulelor de adresare, salut, prezentare etc.) -simulări ale unor situații de comunicare; jocuri de rol;

3. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris (citirea/lectura)

3.1 identificarea literelor, grupurilor de litere, silabe, cuvinte și enunțuri în textul tipărit și în textul scris de mână	-exerciții de asociere a sunetului cu litera (grup de litere-sunete); -exerciții pentru lărgirea câmpului vizual prin identificarea silabelor în structura cuvintelor și a cuvintelor în structura propoziției -exerciții de punere în corespondență a cuvintelor cu imaginile corespunzătoare; -exerciții de citire selectivă; -exerciții de citire la prima vedere, în contexte familiare, a unor texte scurte (etichetele unor produse, indicatoare, ecusoane, numele unor magazine etc.);
3.2. sesizarea legăturii dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc	-exerciții de formulare de întrebări și răspunsuri pe marginea textului și a imaginilor care-l însoțesc; -exerciții de realizare a unor desene pornind de la enunțurile citite (și invers);
3.3. desprinderea semnificației globale a unui text citit	-exerciții de formulare de întrebări și răspunsuri pe marginea textului citit;
3.4. citirea în ritm propriu, corectă a unui text cunoscut	-exerciții de citire integrală a cuvintelor;

4. Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă

4.1. scrierea corectă a literelor, silabelor, cuvintelor	-exerciții de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor și propozițiilor;
4.2. scrierea corectă, lizibil și îngrijit a propozițiilor scurte;	-exerciții de scriere corectă a cuvintelor și propozițiilor; -exerciții de ordonare corectă a cuvintelor într-o propoziție; -exerciții de alcătuire de propoziții folosind cuvinte date;
4.3. să se utilizeze convenții ale limbajului scris (punctul, semnul întrebării, scrierea cu majusculă)	-exerciții de folosire a punctului, semnului întrebării și a scrierii cu majusculă; -exerciții de copiere/transcriere a unor substantive proprii, a unor propoziții enunțiative și a unor propoziții interogative;
4.4. manifestarea de interes pentru exprimarea scrisă	-expunerea lucrărilor, caietelor în vederea încurajării elevului

MODEL CURRICULUM ADAPTAT
CLASA I – LIMBA ENGLEZĂ

Prof. Dorina POP
Școala Gimnazială „Octavian Goga”, Oradea

NUMELE ȘI PRENUMELE: prof. D.P., prof. de sprijin M.F.

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: D. F.

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ: Nr. 876; Data: 16. 07. 2020

CLASA: I

DISCIPLINA: LIMBA ENGLEZĂ

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: septembrie 2021- iunie 2022

COMPETENȚE GENERALE (specifice clasei pregătitoare)

1. Receptarea de mesaje orale simple
2. Exprimarea orală în situaţii de comunicare uzuală
3. Receptarea de mesaje scrise simple
4. Redactarea de mesaje simple în situaţii de comunicare uzuală

1. Receptarea de mesaje orale simple

Competențe specifice clasei PREGĂTITOARE	**Conținuturi/Activități de învățare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**	**Observații**
Oferirea unei reacţii adecvate la salut şi la o întrebare/ instrucţiune scurtă şi simplă rostită clar şi foarte rar, care este însoţită de gesturi de către interlocutor	- a saluta persoane cunoscute - a se prezenta (nume) - obiecte din universul imediat (spaţiul clasei) - jucării - corpul- câteva componente - comenzi simple - cântece simple, scurte	• oferirea răspunsului familiar la salutul uzual între prieteni *(Bună! Pa!*)	La fiecare comandă, profesorul sprijină enunţul cu un gest care să faciliteze înţelegerea	

2. Exprimarea orală în situaţii de comunicare uzuală

Competențe specifice	**Conţinuturi/Activități de învățare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**	**Observații**
Reproducerea unor informaţii simple/ cântece/poezii scurte şi simple cu sprijinul profesorului	- a identifica un obiect din universul imediat - repetarea formulelor de salut; repetarea numerelor de la 1-10	• intonarea unor cântece însoţite de mişcare, mimă sau acompaniament cu jucării muzicale	Modelarea prin exemplu verbal și practic	

	- repetarea unei întrebări uzuale şi a răspunsului la această întrebare exemplu: *Ce este aceasta? O jucărie.*	• repetarea după profesor a unui cuvânt, mesaj simplu individual/ în cor până la reuşirea pronunţiei, intonaţiei corecte		

3. Receptarea de mesaje scrise simple

Competențe specifice	**Conţinuturi/Activități de învățare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**	**Observații**
Manifestarea curiozităţii pentru decodarea unor mesaje scrise simple şi scurte din universul imediat	- participarea la expunerea proiectelor de grup care conţin diverse simboluri/ etichete cu mesaje scurte şi simple; reperarea etichetelor şi asocierea lor cu imaginea - obiecte din universul imediat (spaţiul clasei) - personaje de desen animat - cântece simple, scurte	• aducerea la şcoala a jucăriei preferate şi selectarea uneia dintre etichetele oferite de profesor pentru a indica denumirea acesteia	• utilizarea suportului vizual, individual • simplificarea sarcinilor de lucru	

4. Redactarea de mesaje simple în situaţii de comunicare uzuală

Competențe specifice	**Conţinuturi/Activități de învățare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**	**Observații**
Participarea la proiecte de grup/ la nivelul clasei în care elaborează cu sprijin scurte mesaje scrise	Sărbători în familie; Universul familiar: -identificarea unui obiect din universul imediat - desenarea jucăriei preferate pe care elevul lipește o etichetă oferită de profesor	• întrebări de sprijin din partea profesorului • promovarea învățării prin colaborare	• utilizarea unui sistem de recompense adecvate	

PROIECT DE ACTIVITATE CORECTIV-TERAPEUTICĂ

Profesor psihopedagog: Brașoveanu Cristina-Ioana
Școala Gimnazială Specială nr.1, Călărași

Disciplina: Terapii și programe de intervenție

Aria curriculară: Terapii specifice și de compensare

Clasa a III-a DMS

Tema activității: Sunetul și litera “f”

Tipul lectiei: Corectiv-terapeutică

Scopul lecției: Consolidarea deprinderilor de articulare corectă a sunetului “f”

Competențe generale: Receptarea și transmiterea de mesaje simple orale în contexte familiare

Competențe specifice: Emiterea de sunete, silabe și pronunțarea de cuvinte uzuale cu rol comunicațional: automatizarea sunetului în cuvinte și propoziții

Obiective operaționale:

O1- să pronunțe corect sunetul “f”;

O2 - să reproducă corect cât mai multe cuvinte care conțin sunetul studiat;

O3 - să recunoască litera “f” dintr-un grup de litere date;

O4 - să se implice activ și afectiv în desfășurarea exercițiilor propuse.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, povestirea, demonstrația articulatorie.

Mijloace didactice: planșe cu imagini, jetoane, fișe de lucru, litere, calculator.

Forma de organizare: individual.

Bibliografie: Programa școlară aprobată prin Ordinul Ministrului Educației nr. 3702/21.04.2021

Laura Hărdălău, Culegere de jocuri logopedice, Editura Primus, Oradea, 2011
Laura Hărdălău, Logopedie prin jocuri și exerciții, Editura Primus, Oradea, 2010,
Twinkl.ro

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Etapele activității	Demersul terapeutic	Strategia didactică		Evaluarea
		Metode și procedee didactice	**Mijloace didactice**	
1. Moment organizatoric	Pregătirea materialului didactic.			
2. Captarea atenției	Voi prezenta o planșă care surprinde aspecte din povestea “Fata babei și fata moșneagului”. Voi întreba elevul cum se numește povestea și-l voi ruga să-mi dea exemple și de alte povești pe care le-am citit împreună. Voi solicita elevul să identifice sunetul care se aude la începutul titlului poveștii ilustrate.	Conversația, Explicația	Planșă poveste	
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Voi anunța tema și obiectivele activității terapeutice: “În cadrul acestei activități, vom continua cu pronunția corectă a corectă a sunetului “f” și vom rosti cuvinte care conțin acest sunet.”	Explicația Conversația		
4. Terapia generală și terapia specifică	Se vor face: - exerciții de respirație: se va pune accent pe dezvoltarea expirului oral – suflă în lumânare; - suflă în confetti; - aburește oglinda; - exerciții de gimnastică a aparatului fonoarticulator (închide/deschide gura, zâmbim, dăm pupic, pisicuța bea lapte); - exerciții de gimnastică generală (mișcări ale gâtului și rotirea capului, închide/deschide pumnul, aplaudatul).	Explicația Demonstrația		Aprecieri verbale cu privire la modul de realizare a ex. de mobilitate fonoarticu latorie/ respirație

5. Dirijarea activității terapeutice	Exemplific pronunția sunetului “f”: dinții superiori apasă ușor buza inferioară, buza de sus este puțin ridicată, jetul de aer iese printre dinți și buze, corzile vocale nu vibrează. “Fluturașul”(Anexa 1) În drumul său prin pădure, fata moșului a văzut un fluturaș care se odihnea pe o floare. Pe aripile lui scrie: fa, fe, fi fo, fu, afa, efe… Copilul este rugat să repete ce scrie pe aripile fluturașului. Cuvinte-exercițiu: I se vor prezenta copilului mai multe cartonașe cu imagini care conțin litera “f” în poziții diferite. Elevul este rugat să recunoască imaginile și să pronunțe aceste cuvinte. Exemple de cuvinte: flori, fustă, foarfecă, elefant, bufniță, delfin, cartof, pantof, fotograf etc.	Explicația Demonstrația articulatorie Conversația Conversația Explicația Joc-exercițiu	Fișă cu fluturaș Cartonașe	Formativă
6. Fixarea și consolidarea sunetului studiat	Joc de sortare: Pescuiește litera “f”! Jocul constă în prinderea cu penseta a literei care se corectează, din cutia cu ***f***ăină, amestecată fiind cu alte litere.	Explicația Conversația	Bol cu făină și litere	
7. Evaluarea	Povestea “Fata babei și fata moșneagului”. Cu ajutorul planșelor, ne vom reaminti povestea “Fata babei și fata moșneagului”. Voi arăta elevului câteva imagini din poveste și îl voi ruga să descrie imaginea cât mai frumos. Joc-exercițiu: elevul va trebui să sorteze și să așeze în *cu**f**ăr* doar jetoanele cu imagini care conțin litera “f”:furnică, semafor, fular, future, elefant, telefon și vor fi date deoparte imaginile care nu conțin aceste litere: vulpe, morcov, vioară.	Povestire după imagini	Planșe cu imagini din poveste Jetoane cu imagini	
8. Încheierea activității	Se fac aprecieri asupra modului în care s-a desfășurat activitatea.	Conversația		Aprecieri verbale

Plan de acțiune pentru integrarea în școală a copiilor cu tulburări de dezvoltare

Profesor învățământ primar Lambru Alina Loredana
Profesor învățământ primar Jerloianu Liliana
Școala Gimnazială „Sfinții Constantin și Elena” București

Şcoala incluzivă este maximal cuprinzătoare în ceea ce priveşte diversitatea elevilor ei, mergând de la deficienţii cu cele mai severe probleme, acceptând fără rezerve şi indivizii cu deficienţe comportamentale oricât de grave, ajungând până la a include în procesul instructiv-educativ şi elevii supradotaţi, pe care îi valorizează în consecinţă, ceea ce nu face şcoala integrată.

Şcoala incluzivă este total incompatibilă cu şcoala specială, pe care practic o dezafectează, nemaifiind posibilă coexistenţa, cu atât mai mult colaborarea cu aceasta, cum se întâmpla cu şcoala integrată, încă dispusă la asemenea concesii.

„ Educația este cea mai puternică armă pe care o puteți folosi pentru a schimba lumea ”. (Nelson Mandela)

PLAN TERAPEUTIC PERSONALIZAT

Numele şi prenumele : ANDREEA

Vârsta : 7 ani

Şcoala Gimnazială „Sf. C-tin şi Elena”

Tipul de deficienţă: Tulburări de relaționare / comunicare, tulburări de limbaj, dislalie, parapareză spastică accentuată, retard psihic și de limbaj expresiv.

EVALUARE INIȚIALĂ

LIMBAJUL	Evaluarea nivelului de dezvoltare a limbajului pasiv Evaluarea nivelului de dezvoltare a limbajului activ Evaluarea pronunției Evaluarea auzului fonematic	Probe specifice de evaluare a limbajului Comprehensiune verbală Exprimare verbală Probe cu logatomi Discuție liberă Onomatopee Probe cu paronime	Limbaj pasiv nedezvoltat Capacitate scăzută de înțelegere a limbajului, nu execută comenzi verbale, auz fonematic neexersat. Tulburări în exprimarea verbală (dislalie, lipsă de interes pentru relaționare verbală) Dislalie (afectarea sunetelor **c, g, h**, în combinații consonantice) Întârziere în dezvoltarea limbajului Slab dezvoltat
PROCESE PSIHICE			
PERCEPȚIA	Evaluarea capacității de a percepe forme, culori, obiecte, acțiuni	Jocuri cu obiecte și jetoane colorate	Nedezvoltată
ATENȚIA	Evaluarea capacității de a sesiza asemănări și deosebiri	Probe pentru atenție	Dificultăți în concentrare și stabilitate Dificultăți de sesizare și exprimare a asemănărilor
MEMORIA	Evaluarea capacității de a memora	Probe pentru examinarea memoriei	Redare succesiune de cifre, redare succesiune de cuvinte- memorie auditivă relativ dezvoltată Recunoaștere fără să reproducă imagini (numai pe cele care i-au fost

			prezentate de mai multe ori), memorie vizuală dezvoltată
INTELIGEN-ȚA	Evaluarea inteligenței neverbale	Probe specifice: reprezentări spațiale, constante perceptive, conținuturi numerice	Inteligență nonverbală slab dezvoltată
PSIHOMO-TRICE	Evaluarea nivelului de dezvoltare a psihomotricității	Probe pentru motricitatea generală Lateralitate, orientare spațială Schema corporală	Motricitate generală/ motricitate fină, coordonare oculomotorie slab dezvoltată Orientare spațială - nedezvoltată Schema corporală nedezvoltată

Diagnostic: tulburări de relaționare/ comunicare verbală; întârziere în dezvoltarea limbajului

Prognostic: stimularea adecvată trebuie să fie susținută și în afara orelor de lucru, aceasta urmează ordinea conform dezvoltării mentale.

Obiectiv cadru: dezvoltarea capacității de comunicare/ interrelaționare

Obiective de referință(terapeutice):

- dezvoltarea stabilității atenției
- dezvoltarea psihomotricității
- dezvoltarea auzului fonematic
- diferențiază fonematic sunetele
- dezvoltarea limbajului expresiv

Modalități de lucru: imitația**,** jocul**,** explicația**,** demonstrația, desenul**,** exercițiul;

Resurse materiale: jocuri didactice**,** suport imagistic adecvat vârstei**,** fișe de lucru;

ETAPELE PROGRAMULUI TERAPEUTIC

Etapa programului terapeutic	**Activități specifice**	**Modalități de realizare**
Dezinhibarea și educarea motorie	Exerciții pentru reeducarea echilibrului între inspir și expir NOTĂ – s-a urmărit dezvoltarea autocontrolului și realizarea unei expirații corecte cu minimum de efort	Exerciții pentru dezvoltarea mobilității buco-linguo-facială - închiderea / deschiderea gurii - arătarea dinților - exerciții de suflat - să mestece/să înghită - umflarea/sugerea obrajilor - exercițiile limbii - dezvoltarea respirației verbale - exerciții ritmice de respirație însoțite de cântec și mișcare
Dezvoltarea psihomotricității	Cunoașterea pozițiilor spațiale NOTĂ- exercițiile de cunoștere a relațiilor spațiale s-au executat după model sau liber, cu ajutorul jocurilor.	- Cunoșterea propriei scheme corporale - Identificarea schemei corporale pe marionete, siluete, persoane - Cunoașterea poziției corpului în raport cu obiectele înconjurătoare - Deplasarea corpului în raport cu obiectele din jur
Dezvoltarea atenției		

Etapa prefonematică	Reproducerea sunetelor (ordinea:bilabiale, dentale, labiodentale, palatale) Reproducerea silabelor Reproducerea propozițiilor simple	1.Silabe deschise: -pa, ba , ma -ta, da, na - fa, va - ca, co, cu 2.Asocierea a două silabe: Pa-pa,ba-ba, ma-ma, ta-ta,du-da, fa-ta, va-ta 3.Cuvinte monosilabice: Pai, bai, mai, tot, dud. 4.Cuvinte bisilabice: Pa-ta, ba-te, ma-pa 5.Cuvinte formate din silabe închise: Pom, fum, pat 6.Cuvinte trisilabice:Be-be-luș 7.Propoziții simple: Bebe e mic. / Mama nu bate.
Etapa de dezvoltare și activare a vocabularului	Dezvoltarea registrului cognitiv	Domenii din care se activează și dezvoltă fondul lexical: familie/ părțile corpului/ jucării/ obiecte/ animale/ mijloace de transport/ legume/ fructe/ anotimpuri / casă și mobilier / îmbrăcăminte/ culori / dimensiuni/ locație
Etapa formării structurilor gramaticale	Extensia propoziției și învățarea topicii corecte a propoziției	-formarea propoziției din subiect, predicat și complement -realizarea acordului subiect-predicat -realizarea acordului substantiv- adjectiv
Etapa realizării limbajului expresiv	Povestiri și repovestiri Poezii	Povestiri: „Punguța cu doi bani” „ Fata moșului și fata babei” „ Albă–ca- Zăpada” Succesiuni de imagini
Etapa de pregrafie	Pregătire psihomotrică	- Exerciții de coordonare motorie generală - Exerciții de coordonare oculo-motorie - Exerciții de desenare

BIBLIOGRAFIE:

1. ****(2000): Ghid de predare –învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale
2. Aldea,I.,(professor învățământ primar):Munca diferențiată, premise a succesului școlar
3. Crețu, V.,(2006): Incluziunea socială și școlară a persoanei cu handicap.Strategii și metode de cercetare. Editura Printech, București
4. Crețu,C.,(1998): Curriculum individualizat și diferențiat.Editura Didactică și Pedagogică, București
5. Ungureanu,D.,(1998): Copiii cu dificultăți de învățare.Editura Didactică și Pedagogică, București
6. Vrăsmaș,E.,(2007): Dificultăți de învățare în școală. Editura Integral, București

PLANIFICARE SEMESTRIALĂ
-adaptare curriculară pentru elevul/eleva ……., cl. a IX-a…..

Profesor Alina Scîntei

Unitatea de învățare	**Competențe Specifice conform Programei în vigoare**	**Conținuturi**	**Nr. ore**	**Săptămâna**	**Observații**
De nouveau à l'école	1.1 2.2. 3.1.	1. Teme: activități din timpul liber/vacanță 2. Funcții comunicative: a solicita și oferi informații de ordin personal 3. Elemente de construcție a comunicării: modul indicativ: prezent, Test predictiv	4	13.09- 17.09. 20.09.-24.09.	Unitatea are rol de evaluare inițială și consolidare. Conține probele de evaluare inițială.
Unité 1: **SALUT,** **LES COPAINS !**	1.1 ; 1.2 2.2 3.1	1. Teme: universul adolescenței 2. Funcții comunicative: a se prezenta/ 3. Elemente de construcție a comunicării: modul indicativ: prezentul; adjectivul calificativ	2 2 3	27.09.-01.10. 04.10.- 08.10. 11.10.- 15.10. 18.10- 22.10	7
Unité 2 : **À CHACUN** **SA MAISON**	1.3 ; 2.1 ; 2.2 3.1 ;	1. Teme: viața personală (locuință) 2. Funcții comunicative: a situa în spațiu Persoane/ obiecte/ 3. Elemente de construcție a comunicării: pronumele personale subiecte; modul indicativ: perfectul compus	2 2 3	18.10.- 22.10.-1 25.10.-29.10 01.11.-05.11. 08.11-12.11	7(din care 1 oră evaluare sumativă_

Unité 3 : **COURIR LES MAGASINS**	1.2 ; 2.1 ; 3.1 ;	1. Teme: viața personală (cumpărături, alimentație) 2. Funcții comunicative: a exprima gusturi și preferințe 3. . Elemente de construcție a comunicării: adjectivul numeral cardinal, articolul partitiv	2 2 3	15.11.-19.11. 22.11.-26.11. 29.11- 03.12 06.12.-10.12-1	7
Unité 4 : **BONJOUR,** **LA FRANCE !**	1.1 ; 2.2 3.2 ;	1. Teme: universul francez (orașe, monumente) 2. Funcții comunicative: a cere/ a da o Informație despre persoane/ obiecte/ 3. Elemente de construcție a comunicării: modul indicativ: viitorul	1 2	06.12-10.12-1 13.12-17.12	3(din care 1 oră evaluare sumativă)
BILAN 1	1.1 2.1. 3.1.	Activități didactice care integrează funcțiile comunicative și elementele de construcție a comunicării parcurse în semestrul I	2	20.12-22.12	2
Semestrul al II-lea 2ore/săptămână Total:38					
Unité 4 : BONJOUR, LA FRANCE !	1.1 ; 1.2 2.1 ; 3.2 ;	1. Teme: universul francez (orașe, monumente) 2. Funcții comunicative: a cere/ a da o Informație despre persoane/ obiecte 3. Elemente de construcție a comunicării: modul indicativ: viitorul	2 2	10.01.-14.01. 17.01.-21.01	4

Unité 5 : LES FÊTES EN TÊTE	1.1, 1.2 2.2., 3.1,	1. Teme: universul cultural francez, obiceiuri și tradiții 2. Funcții comunicative: a exprima intenția 3. Elemente de construcție a comunicării: adverbul, modul indicativ: imperfectul	2 2 4	25.01.-28.01. 31.01.-04.02. 07.02.-11.02. 14.02.-18.02.	8
Unité 6 : MES PASSIONS… MES LOISIRS	1.1, 2.2. 3.1, 4.2.	1. Teme: meserii, ocupații, 2. Funcții comunicative: a exprima gusturi și preferințe 3. Elemente de construcție a comunicării: Modul condițional: condiționalul prezent,	2 2 4	21.02.-25.02. 28.02.-04.03. 07.03.-11.03 14.03.-18.03	8 (din care 1 oră evaluare sumativă)
Unité 7 : CROQUER LA VIE À PLEINES DENTS	1.1, 1.4. 2.2. 3.1, 3.3.	1. Teme: viața personală: sport și sănătate 2. Funcții comunicative: a exprima acordul/dezacordul 3. Elemente de construcție a comunicării: adjectivul posesiv, adjectivul demonstrativ, prepoziții	2 2 4	 21.03.-25.03 28.03.-01.04. 04.04.-07.04 02.05.-06.05	8
Unité 8 : AU DELÀ DES FRONTIÈRES	1.1., 2.1, 3.2.,	1. Teme: Corespondență 2. Funcții comunicative: a se scuza 3. Elemente de construcție a comunicării: adjectivul nehotărât, pronumele personale complemente directe	2 2 4	09.05.-13.05. 16.05.-20.05. 23.05.-27.05 30.05-03.06.	8(din care 1 oră evaluare sumativă)
Révision finale		Bilan II	2	06.06-10.06.	

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor itinerant
Olteanu Daniela Maria,
CSEI Roman

1. **NUMELE ELEVULUI:**

   Clasa a II-a

2 Probleme cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

Diagnostic

-Medical: clinic sănătos

- Psihopedagogic: dificultăți de învățare

-Pedagogic: adaptare inferioară la cerințele programei școlare corespunzătoare vârstei din învățământul de masă

3. Informații educaționale:

Capacitatea de comunicare: elevul recunoaște parțial literele alfabetului, cu greutate citește silabe formate din două sunete, desparte cuvintele în silabe, formulează propoziți simple cu ajutorul cuvintelor, vocabular slab dezvoltat, identifică personajele dintr-o poveste cunoscută.

Elevul este comunicativ, vorbind adesea pe lângă subiect. Are un ritm lent de lucru și dificultăți majore de înțelegere a cerințelor.

Capacități logico-matematice și relaționale: cunoaște numerația până la 100, efectuează adunări fără și cu trecere peste ordin, cu sprijin vizual, pe degete; ușoare probleme de orientare spațială.

Capacitate de înțelegere și conștientizare: dificultăți de înțelegere, are nevoie de explicații suplimentare, atenționare, îndrumare, ritm lent de lucru, distrageri frecvente;

Interese deosebite:-

4. OBIECTIVE PIP:

- pe termen lung:

1. Reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă

2. Reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersarea capacităţii de utilizare a numerelor și explorarea mediului înconjurător

- pe termen scurt:

- să-și însușească literele alfabetului;

-să citească cuvinte cunoscute și propoziții simple;

- să efectueze adunări și scăderi cu și fără trecere peste ordin 0-30.

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE

1. Reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă

Obiective pe termen scurt	Activităţi de învăţare	Metode şi mijloace	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Termen /evaluare	Rezultate
Să scrie corect litere, silabe, cuvinte	-exerciţii de scriere a literelor, grupurilor de litere, cuvintelor; - exerciţii de completare a literelor,silabelor; - copieri, transcrieri; - exerciţii de punere în corespondenţă –lieră mare-mică, imagine-cuvânt; cuvânt-imagine;	- metoda fonetică, analitico sintetică - exerciţiul, cadranele -planşe cu literele alfabetului, grupuri de litere, jetoane, imagini, jocuri cu litere, rebusuri;	- Scrie litere și silabe după model.	- fișă de muncă individuală;	Sem 1	Scrie litere, silabe după model. Realizat
Să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt și sunetele dintr-o silabă	-exerciții de citire a literelor învățate; a silabelor, cuvintelor și propozițiilor; - exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe; -Exerciții de pronunție corectă a sunetelor; -exerciții de identificare a cuvintelor care incep sau se termină cu un anumit sunet; - compunere de cuvinte din silabe date; -completarea cuvintelor cu silabele care lipsesc; - citirea cuvintelor, propozițiilor; - citirea selectivă în funcţie de anumite repere (alineatul, linia de dialog) sau respectând un detaliu/ o idee din text (joc: „Găsește și citește”)	-jetoane -alfabetar -exercitiul -jocul didactic -demonstratia -metoda fonetica analitico-sintetica	-citește silabe și cuvinte monosilabice -citește propoziții simple	Proba orală Proba scrisă	20.12	Citește silabe și cuvinte monosilabice. Citește propoziții simple. Realizat

2. Reducrea dificultăţilor de învăţare prin exersarea capacităţii de utilizare a numerelor si explorarea mediului înconjurător

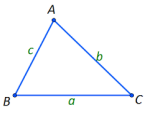
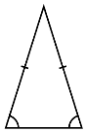
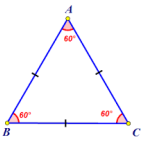
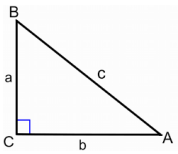
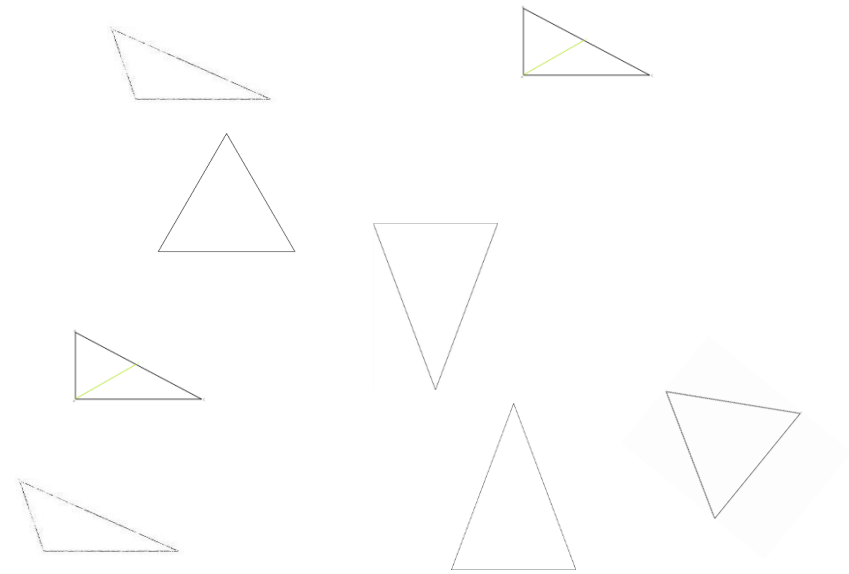
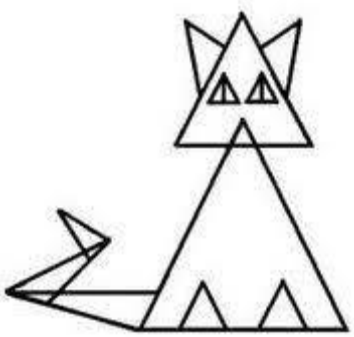
Obiective pe termen scurt	Activităţi de învăţare	Metode şi mijloace	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Termen /evaluare	Rezultate
Să recunoască numerele în concentrul 0-31	-exerciții de numărare a elementelor unei mulţimi; -exerciții de reprezentare a numerelor cu ajutorul obiectelor; -explorarea mediului înconjurător pentru a identifica şi număra fiinţe şi obiecte; - colorarea unor planşe în care codul culorilor este dat de numere; -exerciții de grupare a unor obiecte; -exerciții de numarare cu obiecte; -exerciții de compunere și descompunere a numerelor; -exerciții de citire și scriere a numerelor; -exerciții de identificare a vecinilor numărului.	-demonstrația, explicația, exercițiul -fise, planșe, diverse obiecte mărunte, numărătoare	-identifică, denumește, scrie numerele 0-31	Proba orală şi scrisă	20.12.	Identifică , denumește, scrie numerele 0-31.
Sa efectueze operatii de adunare si scadere în concentrul 0-31	-exerciții de adunare și scădere cu 1-2 unități cu și fără suport vizual; - exerciții de compunere și descompunere a numerelor; -exerciții de scriere a operațiilor; - exerciții de copiere și încadrare în pagina caietului de matematică; - adăugarea şi extragerea de elemente dintr-o mulţime de obiecte, fiecare operaţie fiind însoţită de numărarea obiectelor; - adăugarea/ extragerea de elemente dintr-o mulţime dată, pentru a obţine mulţimi „cu tot atâtea elemente”.	explicația, demonstrația, -exercțiul individual -planșe, cifre, bețișoare, creioane	-efectuează adunări şi scăderi fără trecere peste ordin 0-30	Proba scrisă Exerciţiul practic	Sem. I	Efectuează adunări şi scăderi fără trecere peste ordin 0-30. Realizat

TEST DE EVALUARE INIŢIALĂ LA MATEMATICĂ

CLASA A VII A-CES

profesor Lopata Angela Ioana
Şcoala Gimnazială "Lucian Blaga" Fărcaşa, Maramureş

1		*Teorie:* 6 este divizibil cu 2, deoarece 6 se împarte exact la 2 ($6 = 2 \cdot 3$) *Notăm:* $6 : 2$	*Problemă:* Ana are 6 mere. . Le poate aşeza ea, în mod egal, în 2 coşulete? Desenează. notăm:
			Maria are 3 ciuperci..Le poate aşeza ea, în mod egal, în două coşuleţe? Desenează. notăm:
2		*Teorie:* Dacă 2 caiete costă 10 lei, atunci 4 caiete costă **de 2 ori mai mult**, adică $10 \cdot 2 = 20$ *lei*	*Problemă:* Dacă 2 pixuri costă 12 lei, află cât costă 6 pixuri.
3		*Teorie:* -10(iarna) este **mai mic** decât +24 (vara) Scriem: $-10 < +20$ $frig < cald$ $cald > frig$	*Problemă:* Comparaţi numerele întregi (temperaturile): -4 +3 -8 +9 +6 -3 +35 -10 -7 +5 +2 -6
4		*Teorie:*	*Problemă:* Colorează cu roşu triunghiurile oarecare. Colorează cu verde triunghiurile isoscele.

		 triunghi oarecare triunghi isoscel triunghi echilateral triunghi dreptunghic	Colorează cu albastru triunghiurile echilaterale. Colorează cu galben triunghiurile dreptunghice.
5		*Bonus*	*Colorează pisica:*

Timp de lucru: 50 min

Fiecare valorează 1p. valorează 4p (din oficiu).

Test de evaluare Clasa a IX-a
Disciplina Tehnologia informației și a comunicațiilor
Unitatea de învățare” Elemente ale limbajului HTML”

Prof. Elena Raluca PASCU
Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Ploiești

Subiectul I (15 puncte)

Se acordă câte 5p pentru fiecare răspuns corect

Încercuiți litera corespunzătoare răspunsului corect:

1. La inserarea unui hiperlink, pentru a încărca pagina într-o fereastră nouă, se utilizează atributul :

A. blank B. parent C. top D. self

2.Pentru inserarea unui link către pagina www.google.ro pe imaginea cu bordură foto.jpg se utilizează codul :

A. <img src="foto.jpg " border="1">

B. <img src="foto.jpg >

C. <img src="foto.jpg " border="1">

D. <img src="foto.jpg >

3. Indicați codul HTML folosit pentru inserarea unui tabel pe o pagină întreagă:

A. <table width=*% height=*%>...</table> B. <table width="100" height="100">...</table>

C.<table width=100% height=100%>...</table> D. <table width="100%" height="100%">...</table>

Subiectul II (10 puncte)

Se acordă câte 2p pentru fiecare răspuns corect.

În coloana A sunt indicate tag-uri html, iar în coloana B atribute ale acestora. Scrieți pe foaia de răspuns asocierile corecte dintre fiecare cifra din coloana A si litera corespunzătoare din coloana B.

A	B
1. <font>	a. target
2. <img>	b. size
3. <td>	c. name
4. <body>	d. alt
5. <a href>	e. rowspan
	f. topmargin

Subiectul III (65 puncte)

Creați în folderul Resurse o pagină web *anotimpuri.html* care să conțină următoarele elemente:

a) Textul “Anotimpuri ” aliniat la centru, ca titlu de nivel 4, scris cu font arial de culoare verde și subliniat. (**9 puncte**)

b) Sub titlu se vor insera patru imagini din folderul *Resurse*. (**20 puncte**)

c) Dispuneți imaginile pe două rânduri cu o distanță între ele de 30 pixeli. (**10 puncte**)

d) Formatați imaginile astfel încât să fie egale, cu un spațiu în jurul lor de 50 de pixeli. (**4 puncte**)

e) Pentru două dintre imaginile inserate anterior introduceți ca text alternativ anotimpul pe care îl reprezintă. (**4 puncte**)

f) Pentru celelalte două imagini adăugați bordură. (**4 puncte**)

g) Sub imagini inserați cele două paragrafe din fișierul anotimpuri.txt aflat în folderul *Resurse*. Stabiliți pentru fiecare paragraf font, culoare, dimensiune, aliniere diferite. (**14 puncte**)

Barem de corectare și notare

Subiectul I (15p)

1.A; 2.C ; 3.D;

Se acordă câte 5p pentru fiecare răspuns corect; pentru răspuns incorect sau lipsa acestuia 0p.

Subiectul II (10 puncte)

1-b; 2-c; 3-e; 4-f; 5-a;

Se acordă câte 2p pentru fiecare răspuns corect; pentru răspuns incorect sau lipsa acestuia 0p.

Subiectul III (65 puncte)

Nr. item	Sarcină	Punctaj
a)	Introducere text	2p
	Aliniere, nivel , font,culoare,	4p
	Subliniere	3p
b)	Inserare imagini	12p
	Dimensiune imagini	8p
c)	Dispunere pe două rânduri	6p
	Stabilire distanță între rânduri	4p
d)	Stabilire spațiu în jurul imaginii	4p
e)	Text alternativ	4p
f)	Bordură imagini	4p
g)	Inserare paragrafe	6p
	font, culoare, dimensiune, aliniere	8p
Total		65p

Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit prin barem. Nu se acordă fracţiuni de punct.

Se acordă 10p din oficiu

Competențe specifice:

1.. Folosește elementele de bază pentru inserarea în pagină a elementelor: text, imagine.

2. Enumeră şi aplică modalităţile de a realiza o hiperlegătură.

3. Utilizează tabelele într-o pagină WEB.

Obiective de evaluare:

Folosirea elementelor de bază pentru inserarea în pagină a elementelor: text, imagine.

Enumerarea și aplicarea modalităților de a realiza o hiperlegătură.

Utilizarea tabelelor într-o pagină WEB.

Matricea de specificații

Niveluri cognitive/ continut	*A-și aminti*	*A înțelege*	*A aplica*	*A analiza*	*Total itemi*	*Punctaj*	*Pondere %*
Inserarea şi formatarea unui text: corp de literă, mărime, stil, culoare	(II.1) 2p	(II.4) 2p	(III.a) 9p (III.g) 14p		4	27p	27%
Inserarea unei imagini – modificarea proprietăţilor imaginii: poziţionare, dimensiuni, încadrare în text	(II.2) 2p	(III.b) 20p	(III.d)4p (III.e)4p (III.f)4p		5	34p	33%
Realizarea unei legături pe un text/ pe o imagine		(I.1) 5p	(I.2) 5p	(II.5) 2p	3	12p	20%
Inserarea unui tabel	(I.3) 5p	(II.3) 2p		(III.c) 10p	3	17p	20%
Total itemi	3	4	6	2			
Punctaj	9p	29p	40p	12p		90p	
Pondere %	20%	27%	40%	13%			

PLAN DE REMEDIERE ȘCOLARĂ

Chira Elena Delia
„ Scoala Gimnaiala Dobresti„ jud. Arges„

Numele și prenumele elev:Ș. E.

Clasa: I

An școlar: 2019-2020

Tipul de deficiență : Dislexie-dizortografie

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina de învățământ: Comunicare în limba română

Echipa de lucru: prof. înv. primar: Chira Elena Delia

Domeniul de intervenție: terapia tulburărilor de limbaj si scriere

OBIECTIVE

- Dezvoltarea capacității de receptare a mesajelor orale în contexte de comunicare cunoscute.
- Formarea și dezvoltarea capacității de exprimare a mesajelor orale în diverse situaţii de comunicare.
- Dezvoltarea capacității de receptare a unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute.
- Formarea deprinderilor de redactare a mesajelor în diverse situaţii de comunicare.

RESURSE MATERIALE

- planșe, fișe de lucru, afișe, ”Biblioteca sonoră”, laptop, markere colorate, jocuri interactive, aplicații digita

Tipul tulburarii de limbaj	Forme ale terapiei recomandate	Observații cu privire la evoluție
Dislalie monomorfă -funcţională -medie Sunete afectate : R	• Exerciţii pentru dezvoltarea motricităţii generale şi specifice: -exerciţii de gimnastică generală: membre, trunchi, gât, cap, torace, abdomen. -exerciţii de gimnastică specifică: maxilare, obraji, buze, văl palatin , limbă. • Exerciţii pentru dezvoltarea respiraţiei. -exerciții de gimnastică respiratorie nonverbală. -exerciții de gimnastică respiratorie verbală (vorbirea în expir). • Exerciţii pentru dezvoltarea auzului fonematic. -exerciții de recunoaștere și imitare a sunetelor. -exerciții de percepție fonetică (repetarea seriilor de silabe și a logatomilor). -exerciții de diferențiere a sunetelor surde de cele sonore. -exerciții de diferențiere a sunetelor cu punct de articulare apropiat. -exerciții de analiză și sinteză fonetică. **Formarea deprinderilor de pronunţie corectă a sunetelor si grupurilor de litere** **Sunetul R** - conform metodologiei specifice de corectare - Onomatopee: imitarea frigului (bârrr), oprirea cailor (pârrr), soneria (țârrr), mașina (brrrâm), fusul (sfârrr); - Limba plată în interiorul cavității bucale; marginile limbii sprijinite pe molarii superiori; vârful limbii, lățit, așezat în spatele alveolelor incisivilor superiori; - Limba vibrează de 2, 3 ori la expulzarea aerului;	Execută cu greutate unele dintre exercițiile de gimnastică fonoarticulatorie. Respiraţia nu este corectă. Vorbește uneori în inspir, rămânând fară aer. Se insistă pe exercițiile de dezvoltate a respirației pentru obținerea vorbirii în expir. Diferențiază sunetele sonore de cele surde. Integrează corect silabele în cuvânt. Încă nu s-a reușit emiterea sunetului R prin imitarea modelului articulatoriu, dar a

	- Emiterea sunetului prin imitarea modelului articulatoriu sau prin derivare din Z pronunțat prelungit, în timp ce se dau impulsuri scurte sub bărbie, similar din ”la, la, la” sau prin derivare din sunetele T și D pronunțate repede și trecându-se în ”trrr”. - Diferențierea sunetului R se va face față de sunetul L. **Verificarea pronunției sunetelor corectate și a gradului de automatizare în vorbirea curentă.** - Probe de verificare a pronunției sunetelor corectate la nivelul cuvântului și propoziției; - Recitare de versuri, povestire, conversație; - Jocuri de rol, jocuri didactice; - Vorbire liberă.	reușit să îl emită uneori în cuvinte, în pozitie mediană. Diferențiază corect sunetul R de sunetul L în scriere.

INSTRUMENTE DE EVALUARE

1. COMUNICAREA ORALĂ:

-vorbitor-ascultător (întrebări referitoare la conținutul textelor citite, comentarea imaginilor unui text, povestirea conținutului unui text);

- exerciții de recunoaștere a unor cuvinte uzuale scrise cu litere mari și mici de tipar;

- exerciții de recunoaștere a poziției unui sunet;

- exercitii de despărțire corectă în silabe a unor cuvinte date;

--alcătuirea unor enunțuri, folosind cuvinte de sprijin;

2. COMUNICAREA SCRISĂ

- exerciții de scriere corectă a literelor de mână;

- exerciții de scriere corectă a unor cuvinte și propozitii simple;

- exerciții de alcătuire a unor enunțuri cu cuvinte date;

- exerciții de completare a unor texte lacunare cu diverse cuvinte conform cerințelor date; se vor folosi cat mai multe cuvinte care contin grupurile de litere.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Autor :POPA NICOLETA

Educaţia integrată se referă la includerea în structurile învțământului de masă a copiilor cu cerinţe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora **.** Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte. Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat iar pe de alta parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor elevilor. Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine profesorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevii cu CES.**(PIP)**

I. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele şi prenumele elevului :P.C.N

Data naşterii: 6.12.2008

Unitatea de învăţământ: Școala Gimnazială“GHEORGHE CORNELIU “ DOMNESTI ,JUD .ILFOV

Clasa: a VI –a

Certificat de orientare şcolară şi profesională nr. ...../..... emis de CJRAE ILFOV

Tata: P. E.C, 4 ani, profesia: chimist

Mama: P. N 44 ani, profesia: profesor

Alte date despre familie: Elevul nu este singur la părinţi,mai are un frate cu varsta de 9 ani.. Familia manifestă o atitudine pozitivă faţă de activitatea şcolară, cere periodic informaţii despre evoluţia copilului şi este receptivă la sugestiile date de factorii educativi din școală .

Echipa de intervenţie: profesorul de fizică ,dirigintele clasei şi cadrul didactic de sprijin.

Alte persoane implicate în program: profesorul psiholog, familia, asistentul social

Data de elaborare a programului: 15.09.2021

Durata de desfășurare a programului: anul scolar 2021-2022

II. STAREA ACTUALĂ A ELEVULUI

Comportament cognitiv

- **limbaj şi comunicare**: vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, vorbire rară, ezitantă, încetinită; recunoaşte toate literele; în scris apar omisiuni şi înlocuiri de grafisme,

- **matematică:** nu are formate deprinderile de numeraţie corectă în concentrul 100-1000, opereaza cu mulţimi de obiecte, înţelege corespondenţa mulţime de obiecte - număr, nu poate efectua operaţii de inmultire si impartire decât cu sprijin permanent.

-științe:recunoaşte operaţiile/fenomenele/proprietăţile simple şi le poate explica individual, dar nu şi relaţiile de cauzalitate şi nici interdependenţa acestora, având probleme de transfer intra şi transdisciplinar; Copiază corect după manual, dar extrem de încet, fiind mereu în urma colegilor săi;

-Are deprinderi practice corespunzătoare, abilităţile practice fiind mult superioare capacităţilor intelectuale şi cunoştinţelor teoretice.

Autonomie personală şi socială:

- **aria de autoservire:** elevul are formate deprinderile de igienă personală, cunoaşte mediul ambiant şi acţiunile din regimul zilnic (mesele principale, activitatea şcolară, de joc, de odihnă). Prezintă carenţe în comportamentele motrice şi în gesturile social-utile de autogospodărire. Se îmbracă singur şi are grijă în mare măsură de propria îmbrăcăminte.

- **aria de socializare**: elevul are o atitudine prietenoasă, s-a acomodat destul de repede unor reguli şcolare de grup, dezvoltând relaţii interpersonale, însă în privinţa achiziţiilor cognitive, progresele au fost minime. Comunică cu colegii şi cu prietenii atât cât să realizeze un climat de desfăşurare a activităţilor .

III. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, probe curriculare, matricele progresive Raven,

Diagnostic: Deficienţă mentală moderată, Sindromul Down .

Capacităţi - competenţe - abilităţi - lacune - nevoi:

- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- posibilităţi de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed- back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Intervenţii antecedente: elevul nu a mai beneficiat de un program de intervenţie personalizat anterior.

IV. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

- Aplicarea unui tratament diferenţiat în funcţie de: aptitudinile elevului, competenţele deja dobândite, voinţa de implicare personală şi a părinţilor, existenţa/inexistenţa unui profesor de sprijin specializat etc.;
- Însuşirea termenilor de bază din fizică, la nivelul minim acceptat de programa şcolară pentru elevii cu CES;
- Întocmirea mai multor fişe de lucru adaptate nevoilor personale şi nivelului intelectual al elevului, mai ales pentru situaţiile când toţi elevii lucrează individual sau în grup;
- Delegarea unui coleg de clasă pentru a-i asigura tutoratul şi pregătirea acestuia în acest scop de către profesor;
- Organizarea la nivelul şcolii a unor activităţi educative care să prevină/combată dezinteresul elevilor faţă de şcoală

Structura programului de intervenţie personalizat

U.I.	C.S	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Perioada de intervenţie

EVALUARE PERIODICA ŞI FINALĂ

Metode de evaluare aplicate:

- fişe de lucru , evaluare scrisă, portofoliu, aplicaţii ,probe practice evaluare orală,joc didactic, rebus.

Obiective realizate: -Îmbogăţirea vocabularului,dezvoltarea capacităţii de exprimare orală ,dezvoltarea dobândirea unor deprinderi de autonomie personală,îmbunătăţirea abilităţilor socio-afective în cadrul grupului de elevi şi cu adulţii

Dificultăţi întâmpinate:-menţinerea ritmului lent de executare a sarcinilor, independenţa redusă , rigiditate mintală , anxietate -autonomie personală deficitară ,capacitatea de exprimare în scris redusă;

VI. CONCLUZII

În urma evaluării rezultatelor obţinute după derularea programului de intervenţie , s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere din calea dezvoltării sale. A fost nevoie în primul rând de formarea şi dezvoltarea structurii perceptivmotrice de spaţiu, pentru ca apoi elevul să poată opera cu termenii de bază din fizică

VII. RECOMANDĂRI

Se constată că reluarea unor sarcini de învăţare şi a unor comportamente ţintă sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă. - Se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

Plan de intervenție personalizat
AN ŞCOLAR 2021– 2022

Ciurbe Elvira
Grădinița cu PP „Dumbrava Minunată”, Zalău , jud. Sălaj

Certificat de orientare școlară și profesională:

Numele și prenumele copilului: XX

Mama:

Tata:

Data nașterii:

Deficiențe: TRISOMIE 21 MOZAIC, FORAMEN OVALE PATENT, RETARD NEURO-PSIHIC, TULBURĂRI LA NIVEL EMOŢIONAL, DIFICULTĂŢI LA NIVELUL LIMBAJULUI EXPRESIV

DOMENII DE INTERVENŢIE:

DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ŞI IGIENEI PERSONALE: creșterea nivelului de dezvoltare şi coordonare psiho- motrică,orientare şi organizare spaţio-temporală, dezvoltarea abilităţilor de autoservire;

DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ: jocul, interacţiunea, emoţiile;

CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE: imitaţii motrice, imitaţii vocale, planificarea şi realizarea activităţilor din 2,3 paşi;

DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII: limbajul receptiv, limbajul expresiv, răspunsul la comunicare, capacitatea de a urma instrucţiuni, formularea de cereri nonverbal şi verbal;

DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII: achiziţionarea de informaţii şi menţinerea acestora.

Obiective/ Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
Dezvoltarea fizică a sănătăţii şi igienei personale - să imite actiunile adultilor şi ale copiilor; - să participe la activităţile care implică mişcare; - să se îmbrace şi să se dezbrace singur; - să se încalţe fără sprijin; - să-şi menţină corect poziţia corpului în mers, alergare, sărituri; - să îşi schimbe direcţia de mişcare la semnale sonore sau vizuale. - să prindă obiectele de mici dimensiuni efectând corespunzător pensa; - să transporte cu usurinţă obiectele dintr-un loc într-altul(scaunelul, farfuria, paharul cu apă etc.) - să recunoască câteva feluri de mâncare; - să se spele şi să se şteargă singur pe mâini; - să se spele şi să se şteargă independent pe mâini;	-exerciţii şi jocuri de mişcare cu utilizarea onomatopeelor şi a versurilor ritmate:”Cioc-boc,treci la loc”, “Unu-doi, unu-doi/Faceti toti la fel ca noi!” -exerciţii de identificare a partilor corpului omenesc; -exercitii efectuate pe loc şi în deplasare cu respectarea duratei, tempoului, intensitatii; -exerciţii de prindere a obiectelor mari ex. *Magazinul, Ferma* şi mici ex. *Mărgelele, Pescuitul;* -exerciţii de mutare a alimentelor solide şi lichide dintr-un recipient în altul folosind lingura sau polonicul *Mâncare pentru pitici, Hranim pisica* -exerciţii de turnare a lichidelor *Umplem biberonul, Păpusile la ceai* - se va acorda sprijinul minim de care are nevoie copilul pentru a-şi dezvolta abilităţile de autoservire şi se va folosi promptul cel mai neintruziv diminuându-se progresiv cu îmbunătăţirea abilităţii vizate păna la retragerea totală;	An şcolar 2021-2022	-imită spontan acţiuni şi sunete; -realizează sarcinile cu sprijin minim din partea educatoarei; -răspunde la prompt după maxim 5 secunde; -urmează instrucţiile de grup imitând colegii de grupă.	Observarea comportamentului Întărirea comportamentului vizat prin recompensare imediată Fişă de notare Fişă de progres

Dezvoltarea socio-emoţională - să raspundă atunci când este strigat pe nume; -să se joace lângă colegii de grupă; -să accepte un partener de joacă; -să îşi aştepte rândul în diverse situaţii; -să recunoască emoţiile în imagini (vesel/trist); -să diferenţieze adulţii pe care îi cunoaşte de persoanele necunoscute.	-jocuri în perechi; -exerciţii de turn-taking; -activităţi care necesită un partener: *Umplem sacul, Scuturăm covorul; Transportăm lădiţe;* - jocuri de mişcare în care copiii îşi aşteaptă rândul:*Treci prin cerc, Broasca în lac, Acrobaţii;* -*Jocul emoţiilor*- identificarea şi mimarea emoţiilor	An şcolar 2021-2022	-se întoarce atunci când este strigat pe nume; -trimite înapoi la partener o maşinuţă sau o minge în minim 5 schimburi; -stă în rând după ceilalţi copii 30 de secunde fără sprijin; -îşi găseşte locul în rând dupa efectuarea acţiunii; -indică pe cartonaşe emoţiile primaree *vesel* şi *trist.*	Observarea comportamentului Fişă de progres Fişă de notare

Dezvoltarea limbajului, a comunicării şi premisele citirii şi scrierii - să urmăreasca gesturile si privirea educatoarei(joint attention); - să indice prin gesturi obiectul dorit; - să imite mişcări la nivelul feţei; - să imite onomatopee; - să numească obiecte, acţiuni sau persoane utilizând sunete sau silabe; - să înţeleagă gesturile şi mimica persoanelor adulţi şi copii; - să răspundă adecvat la gesturile /mimica celorlalţi; - să traseze linii imitând educatoarea; - să coloreze într-un contur dat	-exerciţii şi jocuri pentru dezvoltarea pointingului *Arata-mi ce îţi place; Unde-i Thomas? Urmăreşte norul* -imitaţii vocale: onomatopee, sunete, silabe; -trasarea liniilor verticale şi orizontale -exerciţii de colorat în contur.	An şcolar 2021-2022	-poate să indice obiecte preferate; -imită vocal sunete şi onomatopee; -imită rostirea silabelor formate din două sunete; -trasează linii cu carioca; -colorează cu carioca cercuri.	Observarea comportamentului Probe practice Probe orale Fişă de progres Fişă de notare Întărirea comportamentului vizat prin recompensare imediată

Capacităţi şi atitudini în învăţare - să imite acţiuni făcute de copii sau educatoare; - să finalizeze sarcinile începute; - să se concentreze 10 minute într-o activitate cu supervizare; - să realizeze activităţi din 2-3 paşi cu sprijin; - să urmărească copiii şi educatoarea; - să folosească adecvat jucăriile şi obiectele din jur;	- imitarea mişcărilor grosiere; -imitarea mişcării membrelor; -imitarea mişcărilor fine; -imitarea mişcărilor feţei; -imitaţii în lanţ de 2, 3 acţiuni; -activităţi de grup; -citire de imagini; -dramatizări; -jocuri de rol.		-imită mişcări la cerere în 2 secunde de la primirea comenzii; -imită spontan; -urmează grupul de copii în realizarea unor sarcini şi în joc; -urmăreşte mimica şi gesturile educatoarei; -aduce o carte preferată ca să i se povestească; -utilizează adecvat jucăriile din trusele pentru joc de rol	Observarea comportamentului Recompensare folosind sistemul de tokeni Fişă de notare Joc de rol Fişă de progres

Dezvoltarea cognitivă şi cunoaşterea lumii - să indice obiectul numit de educatoare; - să grupeze obiecte după un criteriu dat- culoare, formă, mărime; - să facă asocieri de obiecte; - să recunoască culori; - sa identifice obiectele dupa funcţia pe care o au ex. de scris, de mancat, de îmbrăcat; - să cunoasca funcţii ale obiectelor ; - să recunoască forme geometrice- cerc; - să utilizeze negaţia; - să-şi identifice lucrurile personale; - să înţeleaga relaţia cauză-efect.	-exerciţii de identificare a obiectelor 3D; -exerciţii de asociere a obiectelor 3D cu reprezentări 2D ale lor; -jocuri de asociere a culorilor, formelor; - joc de asociere a obiectelor cu funcţia pe care o indeplinesc; -ex. de plasare a formelor geometrice în contur; -incastre; -ex. de identificare a obiectelor care NU prezintă o anumită caracteristică; -joc cu jucării cauză-efect; -experimente.	An şcolar 2021-2022	-asociază obiecte identice oricare ar fi acestea şi în orice format 3D-3D;2D-2D; 3D-2D; 2D-3D. -formează grupe de obiecte de aceeaşi formă (toate masinuţele, cărţile etc) -identifică toate cercurile dintr-o mulţime de forme geometrice; -identifică în mediu obiectele care au formă de cerc; -indică obiecte care nu au buline, nu au roţi, nu are picioare etc. -sesizează schimbări în urma experimentelor efectuate: se colorează apa, se murdăresc mâinile, se fac urme pe podea, se sparge balonul etc.	Probe practice Folosirea recompensei în sistem continuu Folosirea recompensei în sistem random Fişă de notare Observarea comportamentului Fişă de progres

Evaluarea periodică:

– se va completa de către consilierul școlar la sfârșitul perioadei de valabilitate a planului

Competențe dobândite, dificultăţi întâmpinate, metode cu impact ridicat: pozitiv și negativ
……
……
……
……

Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice)

- se va completa de către consilierul școlar la sfârșitul perioadei de valabilitate a planului

……
……

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

Familia va ține legătura cu educatoarele le va informa despre schimbările de rutină, dacă acestea apar, pentru armonizarea demersului didactic, în sensul eliminării stresului determinat de aceste schimbări asupra copilului.

Evaluarea continuă a progreselor se realizează prin notarea fiecarui raspuns al copilului şi afiecărei schimbări de comportament. Iar reevaluarea periodică este esentială pentru stabilirea de noi obiective în conformitate cu evoluția copilului şi cu nevoile sale de dezvoltare.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Voinea Raluca
C.N. B.P. Hasdeu Buzau

1. INFORMAŢII GENERALE:

Numele şi prenumele elevului: M. G.

Clasa: a IX-a

C.N. B.P. Hasdeu Buzau

Data naşterii:

Domiciliul:

An şcolar: 2021 -2022

Aria curriculară:Om si Societate

Disciplina: Geografie

ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Numele cadrului didactic: Voinea Raluca Rodica

Psiholog :

Durata de desfăşurarea a programului: septembrie 2021-iunie 2022

2. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* clinic sănătos; deficienta psihica
- *psihologic*: intelect liminar, percepţie slabă, labilitate emoţională;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a IX- a , geografie.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului didactic şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Problemele cu care se confruntă copilul:

- *Scrie foarte bine după dictare, dar foarte incet*
- *Are un scris lizibil si cu caractere foarte mari*
- *Citeşte bine, insa termenii mai dificili ii pronunta mai greu, neînţelegându-le valoarea în frază;*
- *Nu înţelege suficient noţiunile simple astfel că nu poate să opereze cu ele;*
- *Recunoaşte fenomenele şi procesele simple din natura şi le poate explica individual, dar nu şi relaţiile de cauzalitate şi nici interdependenţa acestora, având probleme de transfer intra şi transdisciplinar;*
- *Copiază corect după manual, dar extrem de încet, fiind mereu în urma colegilor săi;*
- *Are deprinderi practice corespunzătoare, abilităţile practice fiind mult superioare capacităţilor intelectuale şi cunoştinţelor teoretice.*
- *Capacitate redusă de identificare a elementelor de identificare spaţială legate de folosirea hărţilor*

Derularea programului de interventie

Motiv de referinta :diminuarea dizabilitatilor printr-un antrenament continuu si gradat pentru aducerea subiectului la un nivel mai bun de functionalitate psihica generala,pentru a putea dobandi o experienta cognitiva superioara .

Scopul programului de interventie :efectuarea unei game variate de exercitii prin intermediul unor actiuni simple,accesibile si in ritm propriu atat la grupa cat si individual in cadrul orelor de geografie,dezvoltarea intelegeri si atitudinilor pozitive de relationare in grup.

Loc de desfăşurare: sala de clasă;

Programul de interventie personaliza

Programul de interventie personalizat are la baza metode si strategii centrate pe elev , in functie de particularitatile lui, pentru a crea un mediu care sa favorizeze si sa sprijine invatarea.

Obiective operaţionale	**Metode şi procedee didactice**	**Perioada de timp**	**Mijloace didactice**	**Evaluare (progresul înregistrat)**
- Să citească corect și în ritm propriu un text la prima vedere	Exerciții variate de citire sub îndrumarea și sprijinul profesorului	Sem I	Planşe, manual.	Evaluare orală(elevul şi-a îmbunătăţit capacitatea de citire a unui text)
- Să descrie o tema din Europa folosind o imagine cartografica	Exerciții variate deinterpretare a hărţii şi a altor materiale suport sub îndrumarea și sprijinul profesorului		Harta Fizică a lumii, imagini	Observare sistematică.
- Să desprindă informațiile esențiale din textul citit; - Să utilizeze, în context nou, a informaţiilor primite din diferite surse (text din manual, imagini	Exerciţii de citire şi rezumare a unui text sub îndrumarea profesorului. Descrierea cu cuvinte proprii a elementelor înţelese dintr-un text la prima vedere; conversaţie euristică; explicaţia.	Sem. II	Texte, dicţionare.	- evaluarea orală va fi preponderentă, dar va alterna cu evaluarea scrisă (elevul se poate exprima mai bine oral decât scris) - probe orale; - probe scrise;

cartografice sau alte surse) - Sa transcrie corect, lizibil si îngrijit - Să învețe sa scrie corect un text coerent utilizând noţiuni si denumiri noi. -Să identifice numele proprii predate pe hartă şi în texte diferite -Să identifice şi să explice termeni geografici simpli identificaţi în textul dat.	Exerciţii de transcriere a unor texte cunoscute. Compunere / eseu Lucrul cu harta şi manualul Explicaţia. Explicaţia. Exerciţii de identificare a termenilor geografici într-un text la prima vedere.		Manual. Texte geografice. Hărţi geografice. Texte . Dicţionar.	Observare sistematică. Probe scrise. (Elevul poate transcrie corect un text, chiar şi după dictare, dar într-un ritm mai lent.) Fişe de evaluare. Observarea sistematică(capacitatea de orientare şi identificare a elementelor de ordin cartografic a ajuns aproape la nivelul colegilor săi) Fişe de evaluare. Evaluare orală. Se va realiza **evaluarea continuă** prin: -utilizarea aprecierilor verbale şi sublinierea progresului realizat în rezolvarea fiecărei sarcini; -Aprecierea şi încurajarea colaborării cu membrii grupului; **-Evaluarea finală** va viza atingerea criteriilor minime de progres.

Evaluare finala

Criterii de evaluare :

Minimale :imbogatirea si activizarea vocabularului cu termeni geografici noi, ,folosirea cuvintelor care exprima insusirile sau raporturile dintre obiecte si fenomene.

Maximale :dezvoltarea capacitatii de a povesti in succesiune logica ceea ce a auzit si a vazut,folosirea corecta a cuvintelor cu caracter abstract sau generalizator.

Instrumente de evaluare:

- fişe de lucru individuale;
- teste criteriale pentru fiecare obiectiv;

Concluzii:

- În urma evaluării rezultatelor obţinute, s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere din calea dezvoltării sale si obtinand la sfarsitul anului scolar 2014-2015 rezultate bune

Recomandări:

- se recomandă colaborare cu profesorii clasei, profesorul diriginte, părinţi;
- se constată că reluarea unor sarcini de învăţare sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independente;
- se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

TUMBEA DELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANGHEL MANOLACHE”
COM. SCRIOAȘTEA JUD. TELEORMAN

Numele și prenumele elevului: ZZZ

Data nașterii: zz.ll.aaaa

Unitatea de învățământ:

Elev încadrat în grad handicap MEDIU, cod de handicap 3; intelect liminar, dislexie, disgrafie, epilepsie.

Dificultățile cu care se confruntă elevul: dificultăți de adaptare la cerințele școlare

- are un vocabular slab dezvoltat, alcătuiește cu greutate propoziții pornind de la un cuvânt dat sau o imagine, desprinde cu dificultate esențialul dintr-un text audiat sau dintr-o imagine, nu reușește să povestească conținutul unui text studiat, nu identifică cuvinte cu înțeles opus/asemănător; cunoaște doar o parte a literelor, identifică greu sunetele din cadrul cuvintelor, leagă cu dificultate literele între ele și stabilește greu legătura dintre literă și semnul grafic care o reprezintă;
- face doar cu ajutor operații de adunare și scădere în concentrul 0-1000, fără trecere peste ordin; întâmpină dificultăți la compararea, ordonarea numerelor naturale,

Instrumente utilizate la evaluare:

chestionare orale;observaţii curente;aplicaţii practice;fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;proba de evaluare;convorbire individuală şi în grup;

OBIECTIVELE PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE:

Pe termen lung:Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;

Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;

Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:Formarea abilităţilor de

comunicare;

Dezvoltarea capacităţilor de scriere;

Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea lacunelor din cunoştinţele elevului;

- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme

Domenii de intervenţie: - Limba şi literatura română

- Matematică;

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTREVENȚIE PERSONALIZAT

Consilierul școlar

- Stimulează elevul în vederea îmbunătățirii activității de învățare, instruire, compensare și recuperare a acestuia, prin construcția și funcționalitatea instrumentelor generale de învățare (deprinderi, abilități, capacități și trăsături);
- Oferă suport în vederea integrării școlare și sociale, a creșterii calității vieții elevului, prin implicarea tuturor participanților la educația copilului și armonizarea legăturilor dintre aceștia, pentru obținerea eficienței și eficacității procesului didactic.

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - explicația - problematizarea - exercițiul de relaxare	- planșe - fișe de lucru - jocuri de construcție - cărți
- educarea atenției vizuale, a analizei auditive și îmbogățirea vocabularului;	- exerciții pentru formarea priceperilor și deprinderilor de pronunție corectă a silabelor și cuvintelor; - exerciții de formulare a unor propoziții simple cu sunetul corectat în diferite poziții; - povestiri după imagini, planșe; - demonstrația;	- planșe - fișe de lucru - jocuri - cărți
- stăpânirea și motivarea personală prin gestionarea adecvată a trăirilor afective negative;	- exerciții de autocunoaștere; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii;	-fișe de lucru -desene -minge antistres

	- exerciții pentru managementul emoțiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, încurajerea;	-joc de rol
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet când este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicația; - exercițiul	-cărți, caiete; -fișe de lucru
- organizarea locului de învățare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercițiul; - încurajarea	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu;	- tratarea diferențiată; - relație empatică cadre didactice-elev, consilier-elev; - activități ajutătoare	-planșe -jocuri -cărți
- construirea unui orar și respecterea lui astfel încât elevul să își facă temele, oferirea de recompense de către familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonașe cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de susținere a copilului de către familia maternală; - motivarea familiei maternale în continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de aprecieri

Frecventa activităților programului terapeutic este de o ședință pe săptămână (45-50 de minute)

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea capacităților motrice generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor, propoziţiilor şi a textelor;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacității de orientare şi adaptare la mediu;

- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup.

FIŞE DE EVALUARE PENTRU DIFERENȚIEREA SUNETELOR S/ Z

Logoped Purcăreață Adriana Paula
CȘEI *Maria Montessori* Constanța

✓ REACTUALIZAREA ARTICULĂRII CORECTE A SUNETELOR „**S**” ŞI „**Z**”

Se pronunţă sunetul „**s**”, apoi sunetul „**z**”, având grijă ca subiectul să realizeze corect diferenţa de articulare şi conştientizarea diferenţelor prin palparea laringelui în timpul emiterii sunetelor:

sunetul “ S “

- buzele bine întinse, dinţii uşor depărtaţi, limba sprijinită pe incisivii inferiori se bombează şi formează de-a lungul său un canal pe care se scurge aerul;
- coardele vocale **nu vibrează.**

sunetul “ Z “

- buzele bine întinse, dinţii uşor depărtaţi, limba sprijinită pe incisivii inferiori se bombează şi formează de-a lungul său un canal pe care se scurge aerul;
- coardele vocale **vibrează.**

- Pentru recunoaşterea sunetelor „**s**” şi „**z**” se vor da exemple de imagini, apoi elevul va trebui să spună în care cuvânt se aude „**s**” şi în care „**z**”. Se alcătuiesc scurte propoziţii cu acestea.

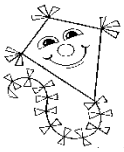
Se cere aranjarea acestor cartonaşe pe două coloane separate; *(anexa1)*

- Se repetă serii de cuvinte paronime corect şi se cere explicarea înţelesului fiecărui cuvânt / Completarea cuvintelor reprezentate de imagini cu sunetul lipsă (“**s**”/”**z**”); *(anexa2)*
- Completarea de propoziţii lacunare (pe baza imaginilor prezentate). *(anexa3)*

(anexa1)

- Pentru recunoaşterea sunetelor „**s**” şi „**z**” se vor da exemple de imagini, apoi elevul va trebui să spună în care cuvânt se aude „**s**” şi în care „**z**”. Se cere aranjarea acestor cartonaşe pe două coloane separate. Se alcătuiesc scurte propoziţii cu aceste cuvinte.

Sunetul *Z *

zmeu

televi**z**or

frun**z**ă

veio**z**ă

autobu**z**

arага**z**

ma**z**ăre

zoo

var**z**ă

Sunetul *S *

săpun

ca**s**ă

pi**s**ică

pa**s**ăre

na**s**

o**s**

sanie

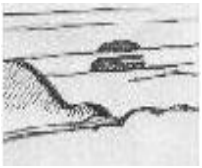

ma**s**ă

soare

(anexa2)

- Se repetă serii de cuvinte paronime corect şi se cere explicarea înţelesului fiecărui cuvânt / Completarea cuvintelor reprezentate de imagini cu sunetul lipsă (“**s**”/”**z**”)

…ARE

……ARE

VA…..E

VA…..E

……AR

…..AR

OA….E

OA….E

GROA……Ă

GROA ……Ă

VAR……. Ă

VAR……. Ă

(anexa3)

- Completarea de propoziţii lacunare (pe baza imaginilor prezentate).

- Mama pune în mâncare .....……..

- În ghiuvetă sunt multe .....…..de spălat.

- Copiii .....coarda.

- În .....sunt multe flori frumoase.

- Pluto ..... multe oase.

- Eu mă joc cu .....

- Băiatul ..... apa.

- Mama a cumpărat o .....

- Lumânarea este .....

- Eu mă uit la un film de .....

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR REMEDIALE - CES

Întocmit,
prof. MARAVELA Anda

NR. CRT	CONŢINUTURI	COMPETENŢE	ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE	DATA	OBS.
1	Consumatorul şi comportamentul său raţional	*Identificarea rolului de consumator și proiectarea unui comportament raţional al acestuia pornind de la un model dat *Corelarea cerere - trebuinţe şi resurse; comportamentul rațional *Enumerarea a trei caracteristici ale producătorului/ întreprinzătorului, ca purtător al ofertei, ca urmare a lecturării unui text de sprijin *Enumerarea a trei caracteristici ale factorilor de producţie *Proiectarea unui comportament raţional şi eficient al producătorului / întreprinzătorului, utilizând text-suport	-identificarea aspectelor definitorii ale nevoilor și resurselor - pe baza unui exemplu concret din viață -caracterizarea rolului de consumator pe care îl îndeplinește orice persoană - în urma lecturării unui text de sprijin -caracterizarea tipurilor de cerere; factorii de influență; completarea fișei cu formule -rezolvarea de aplicații – legea cererii -caracterizarea costului de oportunitate; utilității economice; realizarea fișei cu formule; rezolvarea de aplicații - caracterizarea proprietății și liberei inițiative -caracterizarea tipurilor de ofertă; factorii de influență; completarea fișei cu formule -rezolvarea de aplicații – Legea ofertei -corelarea constituirii ofertei cu folosirea factorilor de producţie în activitatea economică; rezolvarea de probleme -proiectarea unui comportament raţional şi eficient al producătorului/ întreprinzătorului, adecvat raportului cerere – ofertă, consum – producţie; rezolvarea de aplicații practice	12.10.2021	
2	Proprietatea şi libera iniţiativă. Oferta			16.11.2021	
3	Factorii de producţie și combinarea lor			14.12.2021	
4	Productivitatea			25.01.2022	
5	Costurile. Profitul			15.02.2022	

6	Echilibrul pieței. Mecanismul concurențial	*Identificarea a trei cerinţe ale unui mediu concurenţial	-caracterizarea tipurilor de costuri; rezolvarea de probleme, utilizând fișa cu formule economice -corelarea realizării profitului cu factorii de influență; rezolvarea de aplicații – grile și corectarea lor frontală	15.03.2022	
7	Piaţa monetară	*Caracterizarea unei forme de piaţă pornind de la obiectul tranzacţiilor realizate	-recunoașterea a trei caracteristici generale ale pieței în diferite forme concrete de manifestare a acesteia -identificarea și utilizarea corectă a trei noțiuni despre piața monetară	12.04.2022	
8	Piaţa de capital		-utilizarea cunoştinţelor despre piața de capital în rezolvarea unor sarcini de lucru prin cooperare, folosind site-uri de specialitate	17.05.2022	
9	Piaţa muncii		-utilizarea cunoştinţelor despre piața muncii în rezolvarea unor sarcini de lucru prin cooperare -sistematizarea cunoștințelor acumulate în format schiță	07.06.2022	

Program de intervenţie personalizat / individualizat (PIP)

ROȘU MARIANA-OANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ FILIAȘI, DOLJ

Numele şi prenumele beneficiarului: V.A.G.

Echipa de lucru
Prof. itinerant și de sprijin
Cadrele didactice de la clasă

Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul /tânărul (rezultatele evaluării complexe)

Eleva se încadrează în gradul de handicap ACCENTUAT;

Tip dizabilitate: mentală;

Nivel de dezvoltare cognitivă: întârziere în dezvoltarea și funcționarea proceselor și funcțiilor cognitive, stadiul operațiilor concrete;

Memoria: memorează cu dificultate informații noi, necesită suport intuitiv, concret, reactualizarea realizându-se cu dificultate;

Imaginația nedezvoltată;

Limbajul și comunicarea: limbaj expresiv verbal format, vocabular redus ca volum și diversitate, tulburări ușoare în sfera scris-cititului;

Nivelul maturizării psihosociale: imaturitate socio-afectivă, probleme de integrare și relaționare în grup, nu prezintă comportamente dezadaptative. Capacitate medie de adaptare, participare.

Din punct de vedere psihopedagogic, eleva prezintă o vorbire ce conține dese dezacorduri gramaticale și un activism redus, cu un vocabular sărac. Limbajul scris este caracterizat, de asemenea, prin cuvinte achiziționate incorect, dezacorduri gramaticale și prin inversiuni și omisiuni de litere, silabe sau chiar cuvinte, precum și de greșeli de ortografie și punctuație.

În ceea ce privește domeniul operațiilor matematice, eleva a achiziționat corect operația de adunare și operația de scădere fără trecere peste ordin, adesea efectuează corect și operații de adunare și scădere cu trecere peste ordin. Cunoaște parțial tabla înmulțirii cu 1-7, însă o reproduce mecanic, oferind deseori răspunsuri incorecte. Pentru fiecare exerciţiu care conţine operaţii de înmulţire sau împărţire este necesară scrierea tablei inmulţirii cu numerele date. Nu cunoaște semnificația termenilor matematici (inclusiv termeni ca sumă, diferență, produs și cât) și adesea nu-i utilizează corect. De asemenea, nu utilizează conceptul și algoritmul de operație inversă în rezolvarea exercițiilor decât la atenționarea a cadrului didactic.Prezintă dificultăți în recunoașterea/ identificarea semnelor <, >, și a formelor geometrice, nu rezolvă corect exerciții de aflare a numărului necunoscut, nici probleme simple de calcul.

Prezintă dificultăți de înțelegere a mesajelor și cerințelor precum și de integrare a noilor cunoștințe în cadrul achizițiilor anterioare, dificultăţi determinate în mare parte de tulburarile de memorie, de o slabă capacitate de concentrare a atenției și de încredere în sine extrem de redusă.

Priorităţi

- dezvoltarea comunicării verbale și nonverbale;
- asimilarea de cunoștințe în plan cognitiv

Evaluarea periodică

- Obiective realizate
- Dificultăţi întâmpinate
- Metode cu impact ridicat:

-pozitiv

- negative

Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică

Se revizuiește dacă se apreciază progres/regres semnificativ.

Recomandări particulare

Se recomandă alternarea în învățare a disciplinelor sau temelor mai facile cu cele mai dificile, varierea conținuturilor de predare învățare și a activităților didactice pentru evitarea monotoniei, plictiselii, dezinteresului și cultivarea atenției sporite, vigilenței și interesului ridicate față de temele propuse, recapitularea permanenta a elementelor achiziționate.

De asemenea, interacțiunea cu eleva impune o atenție deosebită datorită stimei de sine scăzute și a încrederii slab dezvoltate ale acesteia în forțele proprii.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program

- Să încurajeze, stimuleze cognitiv, interacționeze și să participe la jocurile copilului în vederea dezvoltării intelectule, a proceselor sale de învățare.
- Să manifeste comportamente bazate pe sisteme de reguli și recompense care îi vo rsprijini pe copii să dezvolte comportamente sociale adecvate.
- Să adopte un contact fizic adecvat, care să susțină nevoia de confort, de ocrotire, de menținere a sensibilității și atenției față de nevoile copilului.
- Să asigure suportul emoțional prin metode specific disciplinării pozitive(laudă, încurajare).

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Înv. Preșcolar Gavrilă Adela
Grădinița cu P. P. Nr. 15 Sibu

Plan de intervenție personalizat elaborat de:

Informații de bază - confidențiale

Numele și prenumele copilului: V.S.N.

Data nașterii:

Certificat de orientare școlară și profesională nr... emis de CJRAE ... cu cerințe educaționale speciale:

a) Deficiențe/afectări: tulburare de dezoltare motorie, sechele infarct cerebral, micocefalie, atrofie optică
b) Grad de handicap: grav
c) Tulburări/dificultăți de învățare: dificultăți de învățare

DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ

NR. CRT.	DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII	COMPORTAMENTE URMĂRITE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	EVALUARE
1.	**Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate**	1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice	Exersarea deprinderii de a cere ajutorul adulților atunci când are nevoie Joc de rol: „Te rog, mă ajuți un moment?” Exersarea deprinderii de a cere și de a oferi ajutorul copiilor de aceiași vârstă atunci când are nevoie Contrucții: ”Împreună contruim, ajutorul ne oferim!” Convorbire: „Cum îți ajuți colegii de grupă?”	Solicită ajutorul adulților la nevoie Ocazional oferă și cere sprijinul copiilor atunci când are nevoie

2.	**Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității**	2.1.Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor și a deosebirilor dintre oameni	Exerciții de recunoaștere a asemănărilor și deosebirilor dintre oameni Joc: „Eu sunt fetiță, tu ești băiat” Joc: „Nu suntem la fel, dar ne jucăm frumos”	Face diferența între fete/băieți
		2.3. Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate	Exersarea unor deprinderi specifice vârstei Joc: „Facem ordine la jucării” Convorbire: „Cum pot să o ajut pe mama?” Joc: „Lucrurile mele în cutiuța lor”	Nu demonstrează autonomie, având nevoie de sprijin
4.	**Autocontrol și expresivitate emoțională**	4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.	Exerciții de identificare a emoțiilor Joc: „Copilul vesel/copilul trist” Joc de imitare: „Sunt veselă/tristă/furioasă”	Identifică emoțile de bază și reușește să le imite parțial

CAPACITĂȚI ȘI ATIUDINI FAȚĂ DE ÎNVĂȚARE

NR. CRT.	DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII	COMPORTAMENTE URMĂRITE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	EVALUARE
2.	**Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)**	2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți	Integrarea ajutorului în cadrul realizării sarcinilor de lucru Construcții: „Construiește cum te îndrum” Modelaj: „Plastilina frământăm, mingea relizăm! ”	Solicită ajutorul atunci când are nevoie pentru a finaliza sarcini

DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

NR. CRT.	DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII	COMPORTAMENTE URMĂRITE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	EVALUARE
1.	**Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat**	1.1.Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat	Denumirea elementelor caracteristice ale anotimpurilor	Identifică aspecte simple ale anotimpului

			Joc: „Ce se potrivește anotimpului toamna/primăvara/iarna” Joc: „Dacă afară este iarnă, atunci mă îmbrac cu....” Joc: „Dacă afară plouă, îmi iau...”	
		1.5.Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folsind intrumente și metode specifice	Realizarea unor experimente simple Experiment: „Plutește sau se scufundă?” Experiment: „Ce se întâmplă dacă ținem în mână un bulgăre de zăpadă?”	Este curioasă de rezultatele experimentelor
2.	**Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat**	2.2.Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungine, volum	Exerciții pentru stabilirea mărimii, formei prin antrenarea analizatorilor tactili și vizuali Joc: „Mic sau mare?” Joc: „Alege un obiect la fel ca cel pe care l-ai primit!” Exerciții pentru recunoașterea și denumirea formelor geometrice Exerciții cu material individual: „Spune ce formă am!” Joc: „Pipăie și recunoaște forma!”	Recunoaște forme și mărimi doar cu sprijin Recunoaște formele geometrice (cerc, pătrat, triunghi) cu sprijin
3.	**Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare**	3.2.Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului	Exerciții de observare și manipulare, investigare a mediului în curtea grădiniței Convorbire: „Cum este vremea astăzi?” Observare: „Observăm/pipăim frunzele copacilor”	Prezintă aspecte simple ale vremii și interes pentru investigarea mediului înconjurător

Plan individualizat de învăţare

Dan Maria
Şcoala: Liceul Teoretic „ Gheorghe Lazăr” Pecica

Aria curriculară: Limbă si comunicare/ Matematică si Ştiinţe ale naturii

Disciplina: Limba şi literatura romană/Matematică

Data de întocmire a planului :…….

Tip de curriculum adaptat recomandat : Ciclul primar , *Nivel II*

Concluziile evaluării psihopedagogice complexe : Elevul prezintă dificultăţi la nivelul operaţionlizării gândirii, dificultăţi la nivelul concentrării, mobilităţii şi distributivităţii atenţiei, distractibilitate mare a atenţiei, hipomnezie, dislexo-disgrafie, discalculie şi capacitate de generalizare şi de abstaractizare deficitare.

Din punct de vedere al competenţelor şcolare:

Punctele tari ale copilului şi realizările	**Punctele slabe şi temerile**
• Citeşte în ritm propriu propoziţii simple • Cu sprijin, răspunde la întrebări pe text • Desparte în silabe cuvinte de 1-3 silabe • Citeşte şi scrie după dictare cuvinte de 1-3silabe • Este capabil să citească cuvinte (1-3 silabe) ce conţin grupurile de litere ce, ci, ge,gi,che, chi, ghe, ghi • Este capabil să alcătuiască oral enunţuri scurte cu cuvinte date sau cu suport vizual • Citeşte şi scrie după dictare propoziţii dezvoltate (3-5 cuvinte) • Citeste, scrie, ordonează şi compară numerele naturale situate în concentrul 0-100 • Numără până la 100 • Efectuează adunări şi scăderi fără trecere peste ordin cu numere naturale situate în concentrul 0-10 • Stil vizual de învăţare • Reacţionează favorabil la laudă • Reacţionează favorabil la recompense • Este motivat de sarcinile prezentate sub formă de joc • A crescut nivelul motivaţiei de învăţare	• Dislexo-disgrafie • Discalculie • Diferenţiere fonematică deficitară (l,r, ă-â, f-v, c-g, t-d, j-z, b-p, ț-ci • Greşeli la despărţirea în silabe a cuvintelor • Dificultăţi în citirea şi scrierea unor cuvinte ce conţin literele: ă, î, â, h, j, x • Dificultăţi la citirea şi scrierea cuvintelor ce conţin diftongi, triftongi sau aglomerări de consoane • Întâmpină dificultăţi la scrierea după dictare a cuvintelor de 3-5 silabe • Confuzii între grupurile de litere ce, ci, che, chi, ge, gi, ghe, ghi • Numeroase greşeli de ortografie (omisiuni, înlocuiri şi inversiuni, scrierea legată a unor cuvinte diferite) • Grşeli de topică la alcătuirea orală a unor enunţuri dezvoltate (3-5 cuv.) cu cuvinte date sau după un suport vizual • Citeşte mai greoi texte de scurtă întindere, la prima vedere (1/4–1/2 pg.) • Dificultăţi la nivelul comprehensiunii textului • Dificultăţi semnifictive în expunerea orală a unei idei • Vocabular sărac • Nu respectă aşezarea în pagină a textului

	• Nu numără peste 100 • Dificultăţi în citirea şi scrierea numerelor de 4-5 cifre • Nu ordonează și nu și comparară numerele naturale de 3-4 cifre • Greşeli la efectuarea adunărilor şi scăderilor cu trecere peste ordin cu nr. de 2 cifre • Dificultăți în a opera cu înmulţirea ca adunare repetată de termeni egali • Nu stăpânește bine tabla înmulțirii • Nu operează cu împărţirea ca operaţie inversă înmulțirii • Nu respectă ordinea efectuării operațiilor • Dificultăți în rezolvarea problemelor simple cu adunări, scăderi, înmulțiri și împărțiri • Dificultăți în identificareaaplicațiilor concrete ale operaţiilor matematice în viaţa cotidiană • Nu rezolvă probleme ce necesita aplicarea succesiva a 2-3operaţii matematice • Nu rezolvă ecuații simple
Opinia elevului: Își doreşte să primească ajutorul profesorului de la clasă	**Opinia părinţilor:** Dorește ajutorul profesorului de la clasă și manifestă interes faţă de dificultăţile de învăţare ale elevului.
Îngrijire medicală şi socială necesară: Elevul nu prezintă probleme semnificative de sănătate.	

Obiective operaționale	**Modalități de recuperare/Activităţi de învăţare**	**Metode/ Tehnici, /Procedee**	**Metode/Instrumente de evaluare**
a) Limba și literatura română			
O1. Să-şi dezvolte auzul fonematic	Realizarea corespondenţei dintre litera scrisă şi sunetul corespunzător, exerciţii de identificare/ enumerare/ pronunţare de cuvinte care încep, conţin sau se sfârşesc cu literele învăţate ; exerciţii de diferenţiere fonematică	Exemplificarea Conversaţia Exerciţiul Jocul didactic	Observatia Conversaţia
O2. Să citească și să scrie după dictare cuvinte de 1-5 silabe ce conțin literele h, x,ă, â, j și î, diftongi, triftongi sau aglomerări de consoane	Puzzle cu cuvinte (aranjarea în ordine corectă a literelor dintr-un cuvânt dat), jocul Scrable,dictări de cuvinte , transcrieri de liste de cuvinte, autocorectarea greşelilor; exerciţii de lectură de cuvinte cu suport imagistic; exerciţii de citire cu	Exercitiul Analiza Explicatia Jocul didactic puzzle Conversatia	Observatia Fise de lucru individuale Aprecierea produselor activitatii

	cuvinte ce conţin diftongi, triftongi sau aglomerări de consoane	Autocorectarea greşelilor	Autoevaluarea Chestionarea orală
O3. Să citească, să scrie corect şi să diferenţieze grupurile de litere ge, gi, che, chi, ghe, ghi	Exerciţii de subliniere a grupurilor de litere, exemple de cuvinte ce conţin aceste grupuri de litere, puzzle cu cuvinte ce conţin aceste grupuri de litere, completarea spaţiilor libere din cuvinte cu grupul corespunzător de litere	Explicatia Jocul didactic Autocorectarea greşelilor Puzzle	Observatia Fise de lucru individuale Aprecierea produselor activitatii Autoevaluarea
O4. Să citească şi să scrie corect cuvinte (1-4 silabe) ce conţin grupurile de litere ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi	Exerciţii de subliniere a grupurilor de litere în cuvinte, exemple de cuvinte ce conţin aceste grupuri de litere, puzzle cu cuvinte ce conţin aceste grupuri de litere, completarea spaţiilor libere din cuvinte cu grupul corespunzător de litere	Explicatia Jocul didactic Autocorectarea greşelilor Puzzle	Observatia Fise de lucru individuale Aprecierea produselor activitatii Autoevaluarea
O5. Să alcătuiască oral propoziţii dezvoltate (3-7 cuv.) corecte din punct de vedere gramatical, după suport imagistic sau cu cuvinte date	Exerciţii de alcătuire orală de propoziţii cu suport imagistic şi cu cuvinte date ; puzzle cu propoziţii	Exercitiul Conversaţia Jocul didactic	Observatia Chestionarea orală Aprecierea produselor activitatii
O6. Să scrie corect şi lizibil propoziţii dezvoltate (3-7 cuv.), alcătuite din cuvinte cunoscute	Puzzle cu propoziţii, jocul de Scrable, transcrieri, dictări cu propoziţii, autocorectarea greşelilor	Exercitiul Explicatia Jocul didactic Conversatia Autocorectarea greşelilor	Observatia Fise de lucru individuale Aprecierea produselor activitatii Autoevaluarea
O7. Să citească cursivun text cunoscut de mică întindere (¼ - 1 pg)	Exerciţii de lectură cu suport imagistic, lectură de propoziţii, exerciţii de citit pe roluri	Jocul de rol Explicaţia Autocorectarea greşelilor	Observaţia Autoevaluarea
O8. Să citească în ritm propriuun text scurtă întindere (¼ - - ½ pg) la prima vedere	Exerciţii de lectură cu suport imagistic, lectură de propoziţii, exerciţii de citit pe roluri	Jocul de rol Explicaţia Autocorectarea greşelilor	Observaţia Autoevaluarea
O9. Să desprindă informaţiile esenţiale	Exercitii de citire conştienta a unor texte date prin formulări de raspunsuri la întrebarile puse; completarea de enunturi în legatura cu un text	Expunerea Conversaţia Cubul	Observatia Conversatia euristică

dintr-un text de scurtă întindere (¼ - - 1 pg)	citit; exercitii de recunoaştere a textelor, personajelor prin citirea unor fragmente; exercitii de identificare si de relatare, într-o succesiune logica, a întâmplarilor prezentate într-un text narativ; ilustrarea prin desen a unui text citit	Cadranele Jocul de rol	Aprecierea produselor activitatii Autoevaluarea
O10. Să ordoneze cronologic întâmplările unui text narativ de scurtă întindere (¼ -- ½ pg)	Puzzle cu fragmente de text, exerciţii de ordnare cronologică a bileţelelor cu imagini/întâmplări/idei principale dintr-un text narativ de scurtă întindere, întrebări cu privire la derularea întâmplărilor dintr-o poveste scurtă (¼ - ½ pg)	Expunerea Conversaţia Jocul didactic	Observaţia Fişe de lucru individuale Conversaţia euristică
O11. Să redea prin cuvinte proprii, cu sprijin, un paragraf/ fragment dintr-un text citit	Întrebări şi raspunsuri referitoare la paragraful/fragmentul citit; povestirea unui fragment/paragraf cu sprijin ; exprimarea propriei păreri în legatură cu întâmplari, personaje dintr-un text citit; desprinderea şi formularea oralpă a mesajului (învataturii) unui text citit;	Expunerea Conversatia Jocul didactic	Observatia Fise de lucru individuale Conversatia euristică
O12. Sa compună poveşti de scurtă intindere pe baza unui suport vizual	Exercitii de compunere orală a unor poveşti pe baza unui suport vizual	Explicatia Jocul de rol Expunerea Conversatia	Observatia Conversaţia Aprecierea produselor activitatii
O13. Să scrie corect, lizibil şi îngrijit texte scurte (1/4 - 1/2 pg.)	Exerciţii de copiere şi scriere de texte, exerciţii de încadrare în pagină, exerciţii de scriere caligrafică; exercitii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte, exerciţii de utilizare corectă a semnelor de punctuaţie; exerciţii de respectarea a alineatelor	Exerciţiul Explicaţia Conversaţia Autocorectarea greşelilor	Observatia Fise de lucru Aprecierea produselor activitatii Autoevaluarea
O14. Să realizeze corect acordul gramatical (S-P; subst-adj, sg.-pl., un, o , doi/mai mulţi, două/mai multe)	Programe ABA/TEACH, Tehnici şi exerciţii logopedice	Prompting-ul Secvenţializarea Tehnici comportamentale	Observaţia Chestionarea orală Conversaţia
b) Matematică			
O1. Să scrie/citească corect numerele naturale situate în concentrul 0-100000	Exerciţii de reprezentarea, prin apelul la desene sau la obiecte concrete, a numerelor naturale cuprinse între 0 şi 100 exercitii de scriere si citire a numerelor; exercitii de numarare cu pas dat, “înainte” si“înapoi” (de	Exercitiul Explicatia Jocul didactic	Observatia Fise de lucru individuale Chestionarea orală

	exemplu din 1 în 1, din 5 în 5 , din 10 în 10 etc.), cu si fara sprijin în obiecte		
O2. Să ordoneze şi să compare numerele naturale în concentrul 0-10000	Exercitii de comparare si ordonare a numerelor folosind semnele corespunzatoare (<,>, =) si axa numerelor; compararea si ordonarea crescătoare şi descrescătoare a numerelor utilizând modele semnificative si punerea în corespondenta a unor astfel de reprezentari;. explicaţia şi exemplificarea pe baza materialului concret-intuitiv	Exemplificarea Compararea Exercitiul Explicatia Jocul didactic	Observatia Fise de lucru individuale Aprecierea produselor activitatii
O3. Să efectueze adunări şi scăderi cu trecere peste ordin , cu numere naturale situate în concentrul 0-1000	Apelul la material concret intuitiv (scăderi de obiecte concrete, utilizarea socotitoarei, descompunerea în factori , traducerea problemelor de matematică în termeni concreţi, fişe de lucru cu desene, exerciţii matematice ce necesită manipularea unor imagini şi buline viu colorate, etc), Jocul didactic (ex. joc cu pioni în care pentru a afla câte pătrăţele are de mutat trebuie să rezolve scăderile de pe bileţelele extrase; Bingo cu operaţii matem.)	Exercitiul Demonstartia Explicaţia Jocul didactic	Observatia Fise de lucru individuale Aprecierea produselor activitatii
O4. Să opereze cu înmulţirea ca adunare repetată de termeni egali	Explicaţia şi exemplificarea pe baza materialului concret-intuitiv, exerciţii matematice ce necesită manipularea unor imagini şi buline viu colorate; traducerea problemelor de matematică în termeni concreţi, Numărare la pas dat (ex. din 2 în 2, din 3 în 3 etc.) , compunerea de probleme	Exemplificarea Demonstraţia Exercitiul Explicatia	Observatia Chestionarea Aprecierea produselor activitatii
O5. Să ştie tabla înmulţirii în întregime	Exerciţii pornind de la tabla înmulţirii; Repetiţia planificată a tablei înmulţirii în contexte şi momente diferite	Exercitiul Conversaţia Explicaţia	Observaţia Fişe de lucru individuale Chestionarea orală Autoevaluarea
O6. Să opereze cu împărţirea ca operaţia inversă înmulţirii	Explicaţia şi exemplificarea pe baza materialului concret-intuitiv, exerciţii matematice ce necesită manipularea unor imagini şi buline viu colorate; traducerea problemelor de matematică în termeni concreţi, compunerea de probleme, exerciţii cu împărţiri pornind de la tabla înmulţirii	Exemplificarea Demonstraţia Exercitiul Explicatia	Observatia Chestionarea Aprecierea produselor activitatii
O7. Să efectueze împărţiri simple pornind de la tabla înmulţirii	Învăţarea algoritmului de rezolvare, utilizarea unei culori diferite pentru fiecare pas al rezolvării sau pentru sublinierea câtului şi restului, verificarea	Jocul didactic Demonstraţia Algoritmizarea Exerciţiul	Observaţia Fişe de lucru individuale

	rezultatelor obţinute, joc competitiv ce solicită rezolvarea unor bileţele cu împărţiri	Explicaţia	Aprecierea produselor activităţii
O8. Să respecte ordinea efectuării operaţiilor	Stabilirea unui plan de calcul, sublinierea cu culori , autocorectarea greşelilor; utilizarea unei culori diferite pentru fiecare pas al rezolvării sau pentru diferenţierea operaţiilor de gradul I şi II, verificarea rezultatelor obţinute, joc competitiv ce solicită rezolvarea unor bileţele cu exerciţii matematice	Exemplificarea Demonstraţia Exercitiul Explicatia	Observatia Chestionarea Aprecierea produselor activitatii
O9. Să rezolve probleme simple cu adunări, scăderi, înmulţiri şi împărţiri	Compuneri de probleme, scrierea planului de rezolvare, rezolvarea de probleme din culegere, metoda grafică	Explicaţia Exemplificarea Demonstraţia Cadranele Exerciţiul	Observatia Fise de lucru individuale Aprecierea produselor Activitatii
O10. Să rezolve probleme ce necesită aplicarea succesivă 2 operaţii matematice	Compuneri de probleme, scrierea planului de rezolvare, rezolvarea de probleme din culegere, metoda grafică	Explicaţia Exemplificarea Demonstraţia Cadranele Exerciţiul	Observatia Fise de lucru individuale Aprecierea produselor Activitatii
O11. Să dea exemple de situaţii din viaţa cotidiană în care se aplică adunarea, scăderea, înmulţirea şi împărţirea	Exerciţii de compunere de probleme ce necesită adunări şi scăderi şi înmulţiri	Exercitiul Conversatia Explicatia	Observatia Fise de lucru individuale Conversatia Aprecierea produselor activitatii
O12. Să indice orele şi minutele la ceas	Confecţionarea unui ceas şi indicarea orelor şi minutelor	Chestionarea Explicatia Jocul didactic	Observatia Chestionarea orală Aprecierea produselor activitatii
O13. Să opereze cu unităţile monetare	Joc de rol “La cumpărături”, Confecţionarea de bani	Jocul didactic Jocul de rol	Observaţia Chestionarea
c) Psiho-afective			
O1. Motivarea implicării în sarcinile şcolare		Lauda după realizarea fiecărei sarcini, recompensarea,	Observatia

		colaborarea cu elevul în stabilirea obiectivelor de învăţare, automonitorizarea progresului realizat,	Aprecierea produselor activitatii
O2. Creşterea puterii de concentrare a atenţiei		Eliminarea distractorilor prin organizarea spţiului de lucru, prezentarea de sarcini mai scurte si cu cerinţe foarte clar precizate, jocuri de atenţie	Observatia
O 3. Întărirea capacităţii mnezice		Jocuri ce memorie, Repetiţia planificată a materialului în contexte şi momente diferite	Observaţia
O4. Să opereze cu noţiunile de orientare temporală	Programe ABA/TEACH pentru învăţarea anotimpurilor, a zilelor săptămânii şi a momentelor zilei, apelul la pictograme, vizionarea de filmuleţe	Prompting-ul Secvenţializarea Tehnici comportamentale Explicatia Jocul didactic	Observaţia Chestionarea orală Conversaţia
O5. Dezvoltarea unor conduite sociale adecvate	Jocuri de rol pentru formarea unor comportamente prosociale (ex. comportamentul atent şi empatic faţă de ceilalţi); învăţarea exprimării într-un mod adecvat a emoţiilor; adoptarea şi câştigare unor roluri în cadrul grupului; identificarea şi respectarea normelor grupurilor dezirabile;alegerea unor modele dezirabile; oferirea de argumente împotriva violenţei etc.	Jocul de rol Conversaţia Explicaţia	Observaţia Autoobservaţia Conversaţia Fişe de lucru Autoevaluarea

Rezultatele analizei/concluzii

În urma aplicării planului de învățare individualizat s-au observat următoarele modificări în activitatea elevului …….:

-s-a constatat realizarea parțială a obiectivelor propuse

- probleme de concetrare a atenției și de rezistență la efort intelectual susținut

-ritm lent de lucru

-recunoaște și ordonează numerele în concentrul 0-100000

-dificultăți în rezolvarea problemelor și a respectarii ordinii efectuării operațiilor

-nu reușește să desprindă informații esențiale dintr-un text

-citește greu texte de mică intindere

-greseste la efecuarea adunărilor cu trecere peste ordin

-nu știe table înmulțirii

-desparte correct în silabe cuvinte din 3-5 silabe

-alcătuiește oral și în scris propoziții cu cuvinte date

- de remarcat atitudinea pozitivă a colegilor de clasă care l-au sprijinit și încurajat

-profesorul își propune să continue lucrul diferențiat la clasă să vină în sprijinul elevului

PLAN REMEDIAL

Burcă-Tutunaru Geanina

Echipa de lucru:

Prof. înv. primar Burcă-Tutunaru Geanina

Profesor psiholog V. M.

Nume și prenume elev: G. R.

Clasa pregătitoare A

An școlar 2020-2021

Date familiale:

- Băiatul are probleme de sănătate – hipoacuzie și astm
- Mama nu dorește să-l evalueze pentru a i se întocmi dosar CES
- are un comportament stabil, prietenos
- din punct de vedere relational, se poate integra ușor într-un colectiv
- a urmat grădinița însă nu are cunoștințele necesare începerii clasei pregătitoare
- manifestă interes pentru activități artistice
- mama își dorește ca băiatul să se integreze bine și să facă față la cerințele școlii lucrând suplimentar acasă cu el pentru a acoperi lacunele existente

Evaluare psihologică:

- nivel suficient al achizițiilor cognitive

-capacitate de concentrare bună

-nu are rezistență la efort intelectual

- anxietate din cauză că nu aude bine și nu poate rezolva cerințele de la școală

Scopul programului de intervenție

- Remediarea lacunelor acumulate la materiiie importante în contextul integrării în mediul școlar, respectiv clasa pregătitoare
- Dezvoltarea abilităților de comunicare, socializare,relaționare

Obietivele programului:

- Înlăturarea și diminuarea dificultăților determinate de deficiențele pe care le are elevul, urmărind realizarea unei pregătiri școlare
- Asigurarea unei baze instrumentale (scris-citit, socotit) care influențează fundamental evoluția ulterioară a elevului
- Managementul emoțiilor
- Dezvoltarea abilităților de comunicare, socializare, relaționare

Intervenția învățătorului:

Tipuri de activitate:

Comunicare în limba română

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)**	**Activităţi remediale propuse:**	**Programul de remediere**	**Resurse**
- să înţeleagă mesajul oral sau scris; - să găsească însușirile unui obiect dintr-un text dat; - să identifice enunțurile interogative/exclamative; - să alcătuiască propoziții în care să folosească cuvinte care au anumite sunete; - să despartă în silabe cuvintele și să recunoască locul sunetelor; - să citească cuvinte și propoziții ; - să ordoneze propoziții pentru a obține un text; - să recunoască literele de tipar; - să scrie literele de tipar mici și mari	• Pronunţă greu cuvintele, dificultăți de pronunție • Capacitate scăzută de organizare și coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală; • Nu identifică propozițiile interogative, exclamative; • Întâmpină dificultăți în recunoașterea sunetelor • Nu alcătuiește propoziții • Nu cunoaște semnele grafice;	- exerciții de scriere a unor elemente grafice pregătitoare care să faciliteze scrierea literelor; -exerciţii de încadrare corectă în pagină -exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte; - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor și propoziţiilor; -exerciţii de scriere a literelor și a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciții de recunoaștere a unor momente dintr-un text audiat anterior pe baza unor imagini prezentate; - efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei; - exerciții de despărțire a cuvinteleor în silabe - jocuri de identificare a cuvintelor intr-un enunt; - exerciții de identificare a sunetelor în cadrul unui cuvânt și în cadrul unei silabe; - exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt; - exerciții de citire a literelor, cuvintelor și propozițiilor; - exerciții de alcătuire a propozițiilor;	2018- 2019 (cu prelungire dacă la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu observăm remedierea deficienţelor semnalate)	Culegeri Prezentări PowerPoint Filme Fișe de lucru

Matematică şi explorarea mediului

Obiective operaţionale	Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)	Activităţi remediale propuse	Programul de remediere	Resurse
- să recunoască şi să denumească obiectele; - să aprecieze cantitatea lor; - să clasifice şi să formeze mulţimi pe baza unor însuşiri comune, după anumite criterii; - să efectueze operaţii cu grupele de obiecte constituite: triere, grupare, clasificare, comparare, ordonare, apreciere a cantităţii prin punerea în corespondenţă cu cifra corespunzătoare; - să să recunoască,să denumească, să construiască şi să utilizeze figurile geometrice (cerc, pătrat, triunghi, dreptunghi) în jocuri; - să cunoască şi să aplice cunoştinţe despre elementele componente ale lumii înconjurătoare (corpul uman, animale, obiecte, aerul, apa, solul, vegetaţia, fauna, fiinţa umană ca parte integrantă a mediului, fenomene ale naturii) - să comunice impresii şi idei pe baza observărilor efectuate şi a experienţelor anterioare; - să numere în concentrul 0 -10;	• Eleva recunoaste obiectele dar întâmpină dificultăţi în denumirea acestora; • Eleva formează mulţimi, dar întâmpină dificultăţi în recunoaşterea şi denumirea criteriilor; • Întâmpină dificultăţi în efectuarea operaţiilor cu mulţimi; • Nu recunoaşte figurile geometrice şi nu le utilizează în jocuri; • Enumeră cu greşeli părţile componente ale corpului uman, ale unei plante, ale unui animal; • Întâmpină dificultăţi în recunoaşterea şi denumirea figurilor geometrice şi în utilizarea acestora; • Întâmpină dificultăţi în exprimare, având un limbaj greoi; • Numără cu greşeli de la 0-10.	• Imitare de acţiuni Jocuri de tipul: „ Ghici ce fac?” • , Mergi la stânga, aleargă la dreapta” • Joc: „ Cine face ca mine?”(coordonare motrică generală) • Joc cu mâinile (orientare, coordonare) • Perechi, perechi • Joc în cerc • Exerciţii de recunoaştere a obiectelor şi de apreciere a cantităţii; • Exerciţii de formare de mulţimi după criterii dinainte stabilite(culoare, formă, mărime); • Exerciţii de grupare, clasificare, ordonare, apreciere a cantităţii prin punere în corespondenţă; • Exerciţii de recunoaştere a formelor geometrice prin compararea lor cu elemente din mediul înconjurător, de utilizare a acestora în diferite jocuri; • Exerciţii joc de tipul celor enumerate mai sus;	2018-.2019 (cu posibilitate de prelungire dacă la sfârşitul perioadei programului de intervenţie nu observăm remedierea deficienţelor semnalate)	Culegeri Prezentări PowerPoint Filme Fişe de lucru

Intervenţia consilierului şcolar în cadrul şcolii:

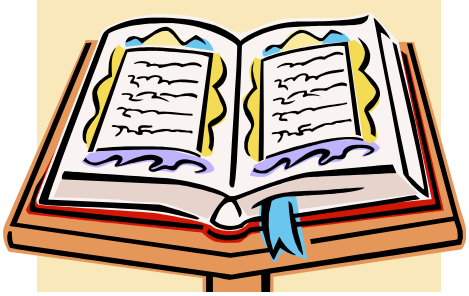
Tipuri de activitate:

Obiective	Tipuri de acţiuni
Să recunoască şi să exprime diferite emoţii (bucurie, tristeţe, furie, frică)	- exerciţii de recunoaştere a emoţiilor

Gestionarea emoțiilor	-exerciții de redare prin desen, pictură, modelaj a unor figure ce exprimă diverse emoții Alte activități posibile: activități de gestionare a fricii/bucuriei/tristeții/fricii, asocierea trăirilor emoționale cu anumite contexte, povești terapeutice
Imaginea de sine	-construirea unei imagini pozitive despre sine-pe fondul unor activități de grup orientate spre valorizarea posibilităților fiecăruia și pe un sistem de relații pozitive între copil/colegi, copil/învățător
Implicarea familiei	- consilierea familiei în vederea sprijinirii și susținerii programului de intervenție

PROIECT DIDACTIC

Puiu Mirela Mihaela
Școala Gimnazială Specială Pașcani

CLASA: I

ȘCOALA: Gimnazială Specială Pașcani

PROFESOR PPS: Puiu Mirela Mihaela

ARIA CURRICULARA: Limbă și comunicare

OBIECTUL: Citire-scriere-comunicare

SUBIECTUL: Sunetele și literele învățate

TIPUL LECTIEI: Recapitulare

SCOPUL:

- Consolidarea sunetelor şi literelor învăţate
- Formarea deprinderii de a scrie corect
- Îmbogăţirea şi activizarea vocabularului elevilor

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt și sunetele dintr-o silabă;
- să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunț dat;
- să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situații date;
- să scrie corect litere, silabe, cuvinte.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să recunoască literele pe fețetele cubului dat;
- să denumească obiectele date;
- să analizeze fonetic cuvinte;
- să pronunțe corect sunete,cuvinte.

MOTIVAŢIA: această lecţie dezvoltă gândirea, deprinderea de a citi corect, iar elevii îşi vor îmbogăţi şi actualiza vocabularul.

CONDIŢII PREALABILE: elevii vor exersa formarea silabelor, cuvintelor și scrierea acestora, utilizând literele învăţate.

RESURSE PROCEDURALE: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, metoda fonetică analitico-sintetică, jocul didactic.

RESURSE UMANE: trei elevi implicaţi în activităţi: individuale, frontale.

RESURSE MATERIALE: alfabetare, planşe cu literele învăţate, tăviţe cu sare, cub cu litere, jucării, laptop

RESURSE TEMPORALE: 50 de minute.

METODE ŞI PROCEDEE: metoda fonetica analitico-sintetică, conversația, explicația, demonstrația, observația, problematizarea, jocul.

MIJLOACE DE INVĂȚĂMÂNT: alfabetare magnetice.

FORME DE ORGANIZARE: activitate frontală, individuală.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

1. IORDĂNESCU, Carmen, *Să dezlegăm tainele abecedarului*, Pitești: Ed. Carminis, 2006
2. MARIN.Teodor, CRISTICI, Valeria, *Îndrumător pentru folosirea abecedarului*, București: Ed. Petrion, 2002
3. CĂRTUNĂ, Liliana, *Jocul cuvintelor*, București: Ed. Aramis, 2005
4. MIHĂESCU, Mirela, DULMAN, Aniţa, MIHAI, Claudia, *Activităţi transdisciplinare -ghid pentru învăţători*, Craiova: Ed. Radical, 2003

NR. CRT.	Etapele lecției	Activitatea îndrumătorului	Activitatea elevilor	Strategii didactice			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare a activității	
1.	Moment organizatoric	Asigură climatul favorabil desfășurării activității. Pregătește și distribuie materialul didactic.	Elevii își pregătesc cele necesare orei de citire-scriere-comunicare	Conversația		Frontal	
2.	Captarea atenției	Doamna profesor prezintă elevilor un material ce conține toate literele (mari și mici) învățate.	Elevii privesc materialul și sunt atenți pentru a recunoaște literele respective		Plansă cu litere	Frontal	
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema și obiectivele urmărite pe parcursul lecției. „Astăzi vom recapitula sunetele și literele învățate. Vom scrie litere și cuvinte.”	Elevii sunt atenți.	Conversația		Frontal	
4.	Dirijarea învățării	Propunătoarea prezintă un cub care are pe trei fațete cele trei litere învățate A, M, E. În fața elevilor se mai află câteva jucării. Li se explică regulile: trebuie să se arunce cubul, să recunoască litera, să scrie de mână în tava cu sare, după care să scrie pe foaie.	Elevii răspund pe rând Elevii aruncă pe rând cubul și aleg o jucărie al cărui nume începe cu sunetul corespunzător literei alese.	Conversația Exercițiul		Frontal și individual	Orală

		Se insistă pe pronunția corectă a cuvintelor și pe identificarea primului sunet al cuvântului. Cele trei litere sunt identificate și alese individual dintr-un bol unde sunt litere magnetice pentru ca in final să fie așezate într-un cuvânt Profesorul mai propune un joc oral .Va spune mai multe cuvinte iar elevii vor trebui să bată din palme dacă aud la început unul din sunetele învățate	Elevii selectează litera și o scriu de mână în tăvița cu sare și pe foaie. Cu cele trei litere magnetice elevii vor forma un cuvânt EMA pe care îl vor scrie apoi și pe foaie Elevii sunt atenți și bat din palme la auzul unuia din sunetele învățate. Se analizează fonetic fiecare cuvânt spus și se repetă împreună cu copiii.	Metoda fonetică analitico-sintetică Exercițiul Conversația Explicația Jocul didactic		Individual	Orală
5.	Încheierea activității		Se fac aprecieri globale și individuale			Frontal	

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Mărculescu Raluca
Liceul Teoretic Benjamin Franklin

I. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele şi prenumele elevului : P. G.

Data naşterii: 24.02.2004

Unitatea de învăţământ : Liceul XY;

Domiciliul : București, str. xxxxx, bl. xxxx , ap. Xxxxxx

Tata : P. F. Vârsta: 40 Profesia : …… ;Mama: P. V. Vârsta: 37, Profesia…….

Alte date despre familie: Elevul mai are o soră mai mică care este la grădiniță dar care nu prezintă dificultăţi de învăţare. Familia manifestă o atitudine pozitivă faţă de activitatea şcolară, cere periodic informaţii despre evoluţia copilului şi este receptivă la sugestiile date de factorii educativi din şcoală.

Echipa de intervenţie: dirigintele/ profesorul de limba engleză de la clasă şi cadrul didactic de sprijin.

Alte persoane implicate in program: profesorul psiholog, familia, asistentul social;

Data de elaborare a programului: 16. 11. 2021

Durata de desfăşurarea a programului: 16. 11. 2021- 16. 02. 2022

Mijloace folosite:

- activități extrașcolare,
- metode și mijloace didactice de predare,
- consilierea cu psihologul școlii

II. STAREA ACTUALĂ A ELEVULUI

Comportament cognitiv

- limbaj şi comunicare în limba engleză:

- vocabular sărac,
- posibilităţi de exprimare reduse,
- vorbire rară, ezitantă, încetinită;
- în scris apar omisiuni şi înlocuiri de grafisme,
- nu face analiza şi sinteza fonematică;
- face confuzii vizuale ale literelor, inversiuni de litere,
- confuzii de scriere și pronunție.

Autonomie personală şi socială:

- aria de socializare: elevul are o atitudine prietenoasă, s-a acomodat destul de repede unor reguli şcolare de grup, dezvoltând relaţii interpersonale, însă în privinţa achiziţiilor cognitive, progresele au fost minime. Se deplasează singur de acasă la şcoală şi invers deseori. Comunică cu colegii şi cu prietenii atât cât să realizeze un climat de desfăşurare a activităţilor comune.

- psihomotricitate: elevul prezintă o coordonare şi o stabilitate a gesturilor şi mişcărilor sale corespunzătoare unei activităţi de învăţare eficientă, dar întâmpină dificultăţi în organizarea conduitelor şi structurilor perceptiv-motrice de spaţiu, lucru ce duce la slaba însuşire a citit-scrisului.

III. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare :

- fişa psihopedagogică,
- observaţia spontană şi dirijată,
- convorbirea individuală şi de grup,
- probe curriculare; rezultatele la teste, teza.
- Feedback de la părinți

Diagnostic:

- medical: clinic sănătos;

- psihologic: intelect liminar, Raven-QI-75; Goodenongh- QI-80; deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională;

- psihopedagogic: dificultăţi de învăţare - dislexo-disgrafie, discalculie, dificultăţi de orientare, organizare şi structurare spaţială;

- pedagogic: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a-IX-a şi a curriculumului, citire– scriere- vorbire

Capacităţi-competenţe- abilităţi- lacune- nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed- back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Intervenţii antecedente: elevul nu a mai beneficiat de un program de intervenţie personalizat anterior, în nici un domeniu al dezvoltării sale.

IV. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Domeniul de intervenţie: cognitiv, Limba engleza, citire- scriere- vorbire

Motiv de referinţă: reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersarea şi dezvoltarea capacităţilor instrumentale citit – scris- vorbit.

Scopul programului de intervenţie: La sfârşitul programului, elevul va fi capabil să pronunte, să identifice, să lucreze cu structuri de vocabular si gramaticale în activitațile de citit, scris și vorbit fără a face confuzii între ele.

V. EVALUARE FINALĂ--CRITERIALĂ

Criterii de evaluare minimale:

- să identifice structurile gramaticale si de vocabular predate anterior prin recunoaşterea lor şi prin verbalizare;

- să foloseasca structurile gramaticale și de vocabular în orice context ;
- să pronnunțe corect cuvinte și expresii în limba engleză;
- să scrie după dictare cuvinte care conţin structurile gramaticale și de vocabular;

Criterii de evaluare maximale:

- să citească propoziţii scurte formate din cuvinte care conţin structurile gramaticale si de vocabular predate anterior;
- să scrie după dictare texte scurte, formate din propoziţii care conţin structurile gramaticale si de vocabular predate anterior;
- să citească și să înțeleagă un text scurt la prima vedere;

Instrumente de evaluare :

- fișe de lucru individuale;
- probe curriculare;
- teste criteriale cu itemi pentru fiecare obiectiv în parte;
- discuții cu părinții/ chestionare aplicate părinților

VI. CONCLUZII

- În urma evaluării rezultatelor obţinute după derularea programului de intervenţie pe o perioadă de trei luni, s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere din calea dezvoltării sale. A fost nevoie în primul rând de formarea şi dezvoltarea structurii perceptiv-motrice de spaţiu, pentru ca apoi elevul să poată pronunța și să utilizeze structurile gramaticale si de vocabular predate.

VII. RECOMANDĂRI

- Se constată că abilitarea elevului pe palierul motric conduce la diminuarea dificultăţilor de învăţare, iar reluarea unor sarcini de învăţare şi a unor comportamente- ţintă sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă.
- Se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

Proiect didactic

Grădinița cu Program Prelungit Nr.25, Oradea

Prof.înv. preșcolar: Roșu Cosmina Simina

DATA: 08.03.2022

GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.25, ORADEA, JUD. BIHOR

GRUPA: Mare A „Buburuzele”

EDUCATOARE: Prof. ROȘU COSMINA SIMINA

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Participarea şi implicarea activă a copiilor în vederea stimulării comunicării, favorizării interrelaţionării și formării comportamentului empatic.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- Conceptul de sine;
- Autocontrol și expresivitate emoțională;
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ✓ Inițiază/participă la interacţiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;
- ✓ Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situaţii educaţionale;
- ✓ Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc…;
- ✓ Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului de dezvoltare.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- ❖ să utilizeze formule de salut adecvate momentului zilei;
- ❖ să adopte un comportament adecvat în timpul salutului (mimică, gesturi);
- ❖ să identifice poza așezând-o pe panoul cu prezenţa;
- ❖ să aleagă jetonul potrivit vremii din ziua respectivă, motivând alegerea făcută;
- ❖ să execute exercițiile de înviorare propuse la activitatea de grup.

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, joc cu text şi cânt.

MIJLOACE DIDACTICE: decorul din sala de grupă, catalogul grupei, calendarul naturii, panoul de prezenţă, inimioare, cd muzică, carte „Cum ești?”.

LOCUL DESFĂŞURĂRII: Sala de grupă

DURATA: 15-30 minute

BIBLIOGRAFIE:

- Cioflica, S. M., Lazar, C., - „Ziua bună începe cu întâlnirea de dimineață", Editura Tehno-Art, Petrosani, 2009
- **Curriculum pentru educație timpurie, MEN, 2019

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

- SALUTUL DE DIMINEAŢĂ

Educatoarea salută copiii:

-„Mă bucur că aţi venit azi la grădiniţă!

Bună dimineaţa , buburuze drăguţe!”

-Bună dimineaţa, doamna Cosmina!

Iar apoi se salută între ei, utilizând salutul prin a da mâna. Astfel , prin acest salut şi prin rostirea cuvintelor magice: „Bună dimineaţa!”

PREZENŢA - „Vreau să văd care inimoare s-au trezit dis-de-dimineaţă şi au venit la grădiniţă?”

Vom lucra la panoul cu prezenţă ce semnifică o inimioară mare, educatoarea aşează împreună cu copiii, pozele copiilor prezenţi şi ale celor absenţi (pe o inimioară mai mică), la locul potrivit.

- **CALENDARUL NATURII -** Se completează panoul ce reprezintă calendarul naturii, alegând imaginile corespunzătore pentru: anotimp, ziua din săptămână, data, starea vremii şi vestimentaţia corespunzătoare.Se poartă scurte discuţii pe această temă („În ce anotimp suntem?”, „Ce lună este?”, Cum este vremea azi?” , „Cum ne îmbrăcăm în anotimpul primăvara?”, „Ce zi este astăzi?”).
- **ÎMPĂRTĂŞIREA -** „Deoarece doresc să ne începem ziua cu zâmbetul pe buze, vreau să aflu cum vă simţi astăzi, aşadar am o carte ce ne descrie emoţiile, iar la final vreau să vedem ce simţi voi în această dimineaţă. Prin acest lucru, copiii vor avea posibilitatea de a spune emoţiile trăite celorlalţi copii, vom rosti cuvintele magice: „Pentru această zi îmi doresc să fiu fericit/fericită!”. Unu-doi copii, se vor aşeza pe „SCAUNUL POVESTITOR” şi ne vor povesti o întâmplare din ziua precedentă, pe care doresc să o împărtăşească cu noi, familia din grădiniţă.
- **ACTIVITATEA DE GRUP -** Pentru a avea o zi productivă, ne începem ziua cu veselie, vom dansa pe „De ziua ta, mămico”. Ne vom distra şi vom crea un climat socio-afectiv potrivit activităţilor.
- **NOUTATEA ZILEI -** Copiii sunt anunţaţi că azi vor avea musafiri. Le vom avea alături de noi pe doamna inspector şi pe doamna director. Pentru că astăzi este o zi specială, ziua mamei, vom avea multe surprize de descoperit. Vom avea un invitat surpriză ce ne va însoţi la activităţi. Le voi spune că azi vom avea mult de lucru, dar vor fi recompensaţi pentru activităţile desfăşurate. Îi voi invita să observe cum s-a transformat sala noastră de grupă și le povestesc despre ceea ce vom face astăzi împreună.
- **RUTINE: -** „CUI ÎI SPUI TE IUBESC?” (deprinderea de a-şi arăta şi exprima sentimentele) –De ziua mamei, cui îi spunem aceste cuvinte magice? Vom purta o scurtă conversație.
- **TRANZIŢII:** Tranziţia spre centre se va realiza cu ajutorul gimnasticii de dimineaţă:

„Dacă vreau să cresc voinic,
Fac gimnastica de mic.
Merg în pas alergător,
Sar apoi într-un picior,
Mă opresc, respir ușor,
Întind brațele să zbor.
Toata lumea e a mea,
Când m-așez jos la podea.
Asta-i doar un început,
Ia priviți cât am crescut! „

Integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă

Profesor itinerant și de sprijin Raduly Magda
Centrul de Pedagogie Curativă Simeria

Conceptul de “*copil/persoană cu cerințe educaționale speciale”* este conceptual ce include toate categoriile de personae care, într-o anumită perioadă a vieții, mai mult sau mai puțin tranzitorie, se află într-o stare de dezechilibru în raport cu mediul.

Din momentul în care acel copil *special* atinge vârsta școlară, în majoritatea cazurilor, este integrat în învățământul de masă ca elev cu *cerințe educaționale speciale*: CES. Integrarea acestor copii implică schimbări atât de sistem cât și de mentalitate la nivelul cadrelor didactice, fiind nevoie în egală măsură de resurse materiale și umane. Resursele materiale de primă necesitate sunt asigurate de noi, cadrele didactice prin: materiale educaționale și săli de clasă pregătite și adaptate nevoilor copiilor cu dificultăți/ deficiențe de învățare. Resursele umane presupun cadre didactice formate în această direcție: profesori de sprijin, logoped, psiholog/consilier școlar.

În școala mea avem anul acesta 15 elevi cu CES, cu diagnostice diverse, o parte dintre aceștia sunt la primar, o parte la gimnaziu. Am lucrat totdeauna în echipă cu diriginții claselor în care sunt integrați elevii, profesorul logoped, consilierul școlar dar și cu părinții. Acesta este modul prin care putem acorda acestor copii șansa de a se alătura colegilor de clasă, de a fi acceptați și învățați să se adapteze, pe cât le stă în putere, la viața celor „normali”.

Voi prezenta un proiect de activitate desfașurat cu doi elevi speciali:

- S. T. având Sindrom Down, limbaj greu inteligibil, tulburări de opoziție, retard mental ușoru
- G. I. având tulburări instrumentale mixte, tulb. de opoziție, deficit de atenție, retard mental ușor

DATA:

CLASA: a V-a A

ARIA CURRICULARĂ: Matematică şi Ştiinţe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică

UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0-100, fără trecere peste ordin

TEMA: Exerciţii şi probleme cu numere de la 0 la 100

TIPUL LECȚIEI: fixare și consolidare

SCOPUL LECȚIEI:

Consolidarea capacității de a rezolva exerciţii şi probleme prin adunarea şi scăderea numerelor naturale de la 0 la 100, fără trecere peste ordin

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O.1- să opereze cu noţiunile învăţate: termeni, mai mult, mai puțin;

O.2 - să rezolve corect adunări și scăderi cu numerele naturale din concentrul 0-100, fără trecere peste ordin;

O.3 - să rezolve probleme cu o singură operație;

O.4 - să rezolve sarcinile individual sau cu sprijin;

O.5 - să participe cu interes la lecţie.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: explicația, exercițiul, conversația, rezolvarea de probleme, jocul didactic

Mijloace didactice: fișă de lucru, PowerPoint, Google Meet, scanner, laptop, internet, caiete, creioane

FORME DE ORGANIZARE: ON-LINE

Durata lecţiei: 40 minute (on-line) – Google Meet

EVALUAREA: formativă, prin observarea comportamentului elevilor şi analiza activităţii, aprecieri verbale individuale și colective

BIBLIOGRAFIE:

Curriculum Naţional. Programe şcolare pentru învăţământul primar, Bucureşti, 2004

Matematică, Ştefan Pacearcă, Mariana Mogoş, Editura Aramis, 2004

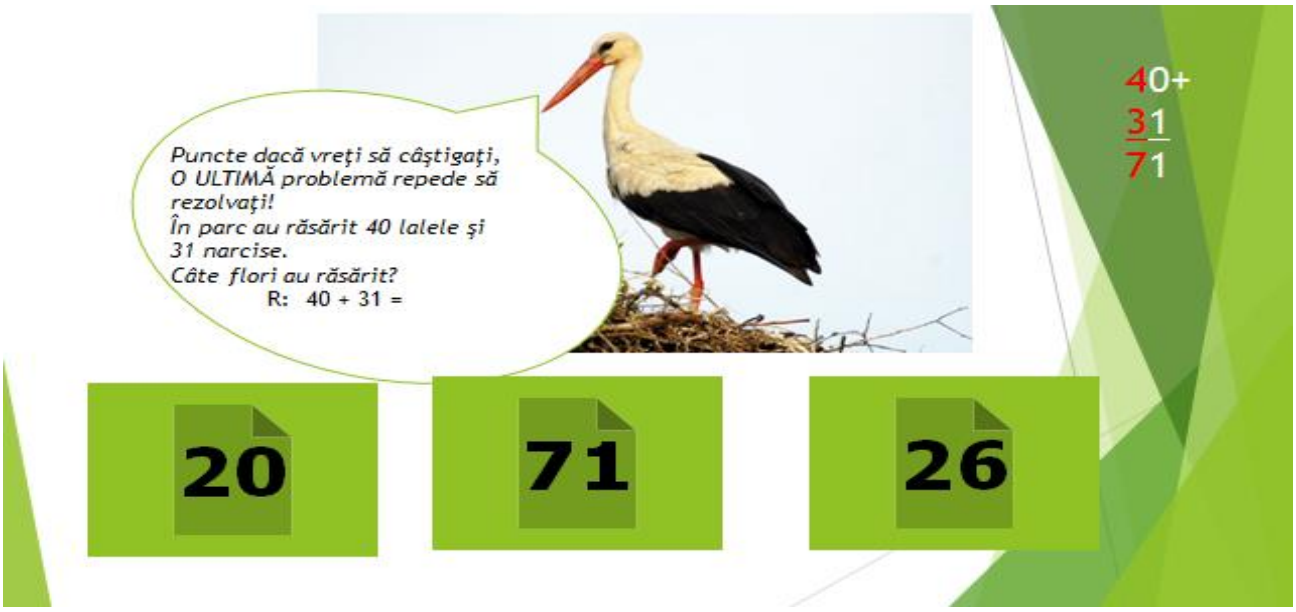
Roşu, Mihail- *Metodica predării matematicii,* Editura Credis, Bucureşti, 2004

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Momentele activităţii	*Ob op.*	*Conţinutul informaţional*	*Strategii didactice*			*Evaluare*
			Resurse procedurale	*Resurse materiale*	*Forme de organizare*	
1. Moment organizatoric		Pregătesc materialul didactic necesar. Trimiterea link-ului de acces pe platforma: Google Classroom, către elevi.	Conversaţia	Laptop Internet	Online Google Meet	Observarea sistematică
2. Captarea atenţiei	O.5	Zâna Primăvara s-a încurcat la numărat şi prin mesagerii săi *buburuza, rățuștele, florile, barza…* ne roagă să o ajutăm exerciţii/probleme să rezolvăm.	Conversaţia	Laptop Internet	Online	Observarea sistematică
3. Anunţarea temei şi a obiectivelor	O.5	Anunţ elevii că vor rezolva exerciţii/probleme de adunare şi scădere fără trecere peste ordin cu numerele de la 0 la 100.	Conversaţia		Online	
4. Dirijarea şi desfăşurarea activităţii	O.5 O.1 O.2 O.3	*Razele de soare* le cer elevilor să-şi *încălzească* mintea și îi roagă să numere împreună cu ele: 1,2,3... Verificarea orală – teoretică a cunoştinţelor Să ne amintim: Când adunăm două numere obținem mai mult sau mai puțin? Când scădem două numere obținem mai mult sau mai puțin? Calcul mintal 10 vrăbii stau pe-o cracă Și se ceartă și se-mpacă. Dacă 4 au zburat Câte sunt la numărat?	Exerciţiul Conversaţia Rezolvarea de probleme	Laptop Internet	Online	Observarea sistematică Aprecieri verbale
	O.2 O.3 O.4 O.5	✓ *Florile* s-au adunat la sfat. Primăvara le-a privit și încurcată-n numarat, pe copii ea i-a rugat să le numere pe toate. Rezolvând sarcinile, elevii vor primi câte o inimioară de la spiridușul primăverii: ✓ *Buburuza* şi-a pierdut bulinele. Rezolvând sarcinile corect, elevii vor primi câte o bulină și o vor aşeza la locul ei ✓ *Mere* multe am luat, unul singur am mancat! Câte mi-au mai rămas?-a întrebat primăvara veselă. Elevii rezolvă independent exercițiul. ✓ Rațele vesele au și ele pentru copii o problemă de rezolvat. Rezolvând sarcinile corect, elevii vor primi câte un buchet de flori ✓ *Cezara* culege de zor, din gradină cu mult spor margarete, păpădii. Câte are ştiți voi oare? Elevii rezolvă independent exercițiul. *Barza* propune elevilor rezolvarea unei probleme: *Puncte dacă vreţi să câştigaţi,* *O problemă repede să rezolvaţi!* *În parc au răsărit 40 lalele şi 31 narcise.* *Câte flori au răsărit?*	Jocul didactic Rezolvarea de probleme Exerciţiul	Laptop Internet Ppt Caiete Creioane	Online	Observarea sistematică Verificarea rezultatelor Aprecieri verbale

		Elevii sunt încurajați si se acordă sprijin suplimentar când este necesar.				
5. Consolidarea cunoştinţelor	O.2 O.3 O.4 O.6	Se dă exerciţiul: 22+ 70 = Se cere elevilor să rezolve problema: *Larisa a avut 27 baloane. Azorel a spart 7 din ele.* *Câte baloane mai are acum Larisa?* Se acordă sprijin dacă este necesar.	Exercițiul Rezolvarea de probleme	Laptop Internet Fișe de lucu Scanner Caiete Creioane	Online	Aprecieri verbale
6. Aprecieri și recomandări		Prin mesagerii ei, Primăvara vă mulțumește pentru ajutorul dat la numărat.	Conversaţia		Online	Aprecieri verbale

Fișă de lucru

1. Calculați:

20 + 70 =

20+
70

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor învățământ primar : COLIȚĂ RODICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ELENA FARAGO CRAIOVA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI:C.A.R.

CLASA: a III-a

ȘCOALĂ: Școală Gimnazială „Elena Farago” Craiova

PROBLEME CU CARE SE CONFRUNTĂ ELEVUL:

- nu alcătuiește propoziții pornind de la o imagine sau un sunet dat
- nu încadrează un element într-o categorie
- nu stabilește asemănări și deosebiri între două noțiuni date
- nu identifica alineatele unui text studiat nu reușește să povestească conținutul unui text studiat
- nu știe cuvintele cu înțeles asemănător/opus, nu scrie corect cuvintele care conțîn grupurile de litere
- nu scrie corect ortogramele, nu cunoaște lunile anului
- nu cunoaște ceasul, nu face operații de adunare și de scădere/ înmulțire, împărțire cu numere natural, cu trecere peste ordin în concentrul 0-100
- nu cunoaște figurile geometrice și corpurile geometrice
- nu cunoaște unitățile de măsură;

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progresului	Metode și instumente de evaluare
alcătuirea de propoziții pe baza unei imagini sau a unui cuvânt dat -identificarea numărului de cuvinte dintr-o propoziție -încadrarea unui element într-o categorie -folosirea cuvintelor în context	Probe de evidentiere a achizițiilor de la clasa a II-a -Alcătuirea de propoziții pornind de la o imagine sau un cuvânt dat -Oferirea unor informații despre identitatea proprie și a membrilor familiei -Identificarea caracteristicilor unor obiecte și încadrarea lor într-o clasa sau categorie pe baza elementelor comune	-exercițiu -imagini - joc didactic -jetoane - imagini -exercițiu -imagini - joc didactic	Sem. I	- alcătuiește propoziții pe baza unei imagini sau a unui cuvânt dat; -identifica cuvintele dintr-o propoziție; -încadrează în mod corect un element într-o categorie; -folosește corect cuvintele într-un context dat;	-fișa de evaluare inițială -fișa de lucru -metodă fonetică-analitică -sintetică
-folosirea cuvintelor în context - povestirea unei întâmplări din viață lui	-Prezentarea ,în termeni proprii, a unei întâmplări	exercițiu -imagini - joc didactic -jetoane	Sem. I Sem. al ÎI-lea	-povestește o întâmplare;	fișa de lucru -metodă fonetică-analitică -sintetică
-recunoașterea caracteristicilor unui text literar -povestirea unui text literar studiat	-Învață să identifice caracteristicile unui text literar - Povestește conținutul unui text literar studiat	-joc didactic	Sem. I Sem. al ÎI-lea	-recunoste caracte-risticile unui text literar precum: titlu, autor alineat etc; - povestește un text studiat;	fișa de lucru -povestirea
-recunoașterea caracteristiucilor anotimpurilor	-Dezvoltarea capacității de orientare temporală	-jetoane -exerciții	Sem. I Sem. al ÎI-lea	-enumeră anotimpurile; -cunoaște caracteristicile anotimpurilor;	-fișa de lucru

- scrierea numerelor naturale în concentrul 0-1000000 - compararea , ordonarea rotunjirea nr.naturale	-numerele naturale în concentrul 0-1000000	-exerciții, -jetoane	Sem. I	-scrierea și citirea numerelor naturale;compune și descompune numerele naturale -exerciții de scriere, citire, a numerelor naturale	fișa de lucru
-adunarea și scăderea numerelor naturale -însușirea unui limbaj matematic de specialitate	-Operații cu numerele naturale în concentrul 0-1000000, fără trecere peste ordin/ cu trecere peste ordin	-exerciții; -joc didactic; -joc didactic	Sem. I Sem. al ÎI-lea	-adună și scade nr.naturale; -rezolva probleme cu operații de adunare și de scădere -cunoaște noțiunile “ mai mic ”; “mai mare ”	-fișe de lucru -fișe de lucru
-identificarea cuvintelor cu înțeles opus /asemănător	-cuvinte cu înțeles opus/ esemanator	-exercitiii	Sem. al ÎI-lea	-identifica cuvintele cu înțeles opus/ asemănător;	-fișe de lucru
-scrierea cuvintelor cu ajutorul grupurilor de litere,	-grupurile de litere	-exerciții	Sem. al ÎI-lea	-scrie corect cuvintele cu ajutorul grupurilor de sunete	-fișe de lucru
-scrierea ortogramelor	- ortogramele	-exercitiii	Sem. I	-scrie corect ortogramele în enunțuri	-fișe de lucru
-scrierea textelor	-Exersarea scris-cititului	-exercitiii; -joc didactic;	Sem. I Sem. al ÎI-lea	-copiază un text pe baza unui model dat; -transcrie un text	-metodă fonetică-analitică -sintetică
-înmulțirea și împărțirea nr. naturale în concentrul 0-100 -rezolvarea problemelor	-Dezvoltarea abilităților matematice	-exercitiii; -joc didactic;	Sem. I Sem. al ÎI-lea	-rezolvarea exercițiilor de înmulțire și împărțire a numerelor naturale; -rezolva probleme simple	- fișa de lucru
-denumirea figurilor geometrice și a corpurilor geometrice	- Învățarea figurilor geometrice și a corpurilor geometrice	-exercitiii; -joc didactic;	Sem. al ÎI-lea	-recunosc figurile geometrice/ corpurile geometrice -denumesc figurile/ corpurile geometrice	-fișa de lucru
-recunoașterea unităților de măsură	-Învățarea unităților de măsură		Sem. al ÎI-lea	-denumesc unitățile de măsură pentru timp; -denumesc unitățile de măsură	-fișa de lucru

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ ANUALĂ
RELIGIE ORTODOXĂ’

IOVAN FLORICA
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Oradea

CURRICULUM ADAPTAT

NUMELE ȘI PRENUMELE CADRELOR DIDACTICE PROPUNĂTOARE: prof. Iovan Florica și prof. de sprijin ……

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: ……..

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ .....

DIAGNOSTIC: ***Intelect liminar, IQ=73, Tulburări specifice de învăţare ,ADHD, Dislalie polimorfă***

CLASA: a VIII-a A

DISCIPLINA: Religie Ortodoxă

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: An școlar 2021-2022

Competențe generale:

1. Utilizarea conceptelor specifice religiei proprii, în conexiune cu diferite manifestări ale credinței
2. Manifestarea unui comportament moral, în viaţa personală şi în societate, în acord cu valorile religioase
3. Raportarea experienţelor din viaţa de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identităţii şi diversităţii religioase

Unitatea de învăţare/ Competenţe specifice	**Competenţe adaptate**	**Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Săptămâna**	**Observaţii/ Semestrul**
I. Dumnezeu se face cunoscut omului 1.1.Argumentarea importanței asumării modelului de iubire trinitară pentru împlinirea personală și a comunității 1.3.Compararea modurilor în care un mesaj religios poate fi exprimat prin forme de comunicare diferite 3.1.Susținerea rolului valorilor spirituale comune ale oamenilor, ca factor de promovare a comuniunii și ca sursă de rezolvare a problemelor ce apar în viața cotidiană 3.3. Implicarea în activități și proiecte individuale și de grup, centrate pe nevoi și aspecte de viață spirituală a comunității	- Identificarea semnificației unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate - Identificarea unor informaţii variate dintr-un text - Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute - Să recunoască persoanele Sfintei Treimi după însușiri - să citească expresiv Crezul -Să recunoască în imagini/ icoane pe Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, Dumnezeu Duhul Sfânt	1. Prima oră de religie ... din clasa a VIII – a* 2. Să ne amintim din clasa a VII – a* 3. Iubirea, temeiul vieții 4. Descoperirea Sfintei Treimi în istoria biblică 5. Mărturisirea Sfintei Treimi în ”Simbolul de credință” 6. Sfânta Treime în Sfânta Liturghie și în viața Bisericii 7. Lectură pentru suflet – unitatea de învățare ”Dumnezeu se face cunoscut omului”* 8. Recapitulare, sistematizare și evaluare pentru unitatea de învățare „Dumnezeu se face cunoscut omului”*	-conversația -exercițiul moral -povestirea -explicația	-fișa de lucru/ harta -film/ desen animat - observația individuală	**S1-10** **S1** 13-17.09 **S2** 20-24.09 **S3** 27.09-01.10 **S4** 04-08.10 **S5-6:** 11-22.10 **S7-8:** 25.10-05.11 **S9** 08-12.11 **S10**15-19.11	**S I** (13.09 - 22.12)

Unitatea de învăţare/ Competenţe specifice	**Competenţe adaptate**	**Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Săptămâna**	**Observaţii/ Semestrul**
II. Mari sărbători creştine_Naşterea Domnului 1.1.Argumentarea importanței asumării modelului de iubire trinitară pentru împlinirea personală și a comunității 1.3.Compararea modurilor în care un mesaj religios poate fi exprimat prin forme de comunicare diferite 3.3. Implicarea în activități și proiecte individuale și de grup, centrate pe nevoi și aspecte de viață spirituală a comunității	- Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute - Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare -Să cunoască și să povestească despre obiceiurile care însățesc sărbătorile Nașterii Domnului -Intonarea unor colinde -Realizarea de podoabe de Crăciun/ felicitări	1. Postul Crăciunului – semnificații și conduită* 2. Naşterea Domnului*	-lectura biblică -fișa de lucru	-fișa de lucru -film/ desen animat - observația individuală	**S11 și 15** **S11:**22-26.11 **S15:**20-22.12	
III. Iubirea lui Dumnezeu și răspunsul omului 2.1.Evidențierea implicațiilor moral-religioase pe care modelele urmate le pot avea în viața personală și social 3.2. Analizarea calităților personale care susțin etapele propriei deveniri, în relație cu valorile moral-religioase	- Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare -Povestirea momentelor importante din viața Domnului Iisus, în enunțuri simple	1. Cuvântul lui Dumnezeu, lumină pentru oameni 2. Domnul Iisus Hristor, Lumina lumii 3. Recapitulare finală pentru semestrul I*	-povestirea -conversația -fișa de lucru	-fișa de lucru -desen -evaluare orală	**S12-14** **S13** 06-10.12 **S14** 13-17.12 **S12** 29.11-03.12	
Vacanța de iarnă (23 decembrie 2021 – 10 ianuarie 2022)						

Unitatea de învăţare/ Competenţe specifice	**Competenţe adaptate**	**Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Săptămâna**	**Observaţii/ Semestrul**
IV. Viața creștinului împreună cu semenii 1.2.Formularea de argumente pentru susținerea importanței unor idei, fapte, evenimente cu relevanță moral-religioasă, în plan individual și social 2.1.Evidențierea implicațiilor moral-religioase pe care modelele urmate le pot avea în viața personală şi social 2.2. Asumarea de responsabilități specifice în contexte şcolare şi extraşcolare de colaborare cu ceilalți, respectând diversitatea grupului, inclusiv cea religioasă	- Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare -Deosebirea sentimentelor/ trăirilor pozitive de cele negative -Trezirea dorinței de a fi optimiști, de a nu renunța când le este greu în viață -Descoperirea unor modele demne de urmat -Împărtășirea unor experiențe de viață în enunțuri simple, dar clare	1. Libertate și responsabilitate în viață 2. Optimismul și stăruința în viața omului 3. Provocări ale lumii contemporane și atitudinea creștinilor 4. Lectură pentru suflet – unitatea de învățare ”Viața creștinului împreună cu semenii”* 5. Recapitulare și sistematizare pentru unitatea de învățare ”Viața creștinului împreună cu semenii”* 6. Evaluare pentru unitatea de învățare ”Viața creștinului împreună cu semenii”*	-explicația -conversația -realizarea unor desene	-observația individuală --observația dirijată -fișa de lucru	**S1-8** **S1** 10-14.01 /**S2** 17-21.01 **S3** 24-28.01 **S4** 31.01-04.02/**S5** 07-11.02 **S6** 14-18.02 **S7** 21-25.02 **S8** 28.02-04.03	**II** (10 ianuarie – 10 iunie 2022)
V.a Viața comunității și sărbătorile creștine_ Învierea Domnului 1.3. Compararea modurilor în care un mesaj religios poate fi exprimat prin forme de comunicare diferite	- Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute - Cunoașterea momentelor importante ce țin de Învierea Domnului - Intonarea unei cântări religioase -Realizarea unor felicitări	1. Rolul muzicii în viața omului 2. Învierea Domnului* 3. Învierea Domnului în poezia românească*	-descrierea -explicația -audiția -problematizarea	-joc de rol -interpretarea expresivă -observarea individuală	**S9-11** **S9** 07-11.03 **S10** 14-18.03 **S11** 21-25.03	
Vacanța de primăvară (15 aprilie – 01 mai 2022)						
VI. Săptămâna de școală altfel		Activități specific programului „Să știi mai multe, să fii mai bun”			**S 14** (08-14.04)	

Unitatea de învăţare/ Competenţe specifice	**Competenţe adaptate**	**Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Săptămâna**	**Observaţii/ Semestrul**
V.b Viața comunității și sărbătorile creștine_ Învierea Domnului 2.2. Asumarea de responsabilități specifice în contexte școlare și extrașcolare de colaborare cu ceilalți, respectând diversitatea grupului, inclusiv cea religioasă 3.3. Implicarea în activități și proiecte individuale și de grup, centrate pe nevoi și aspecte de viață spirituală a comunității	-Formularea unor idei simple despre forma Bisericii Ortodoxe -Recunoașterea unor imagini în care sunt reprezentate biserici cunoscute și să găsească asemănări și deosebiri cu alte clădiri -Recunoașterea elementelor de artă creștină cu ajutorul întrebărilor profesorului -Povestirea în enunțuri simple a momentelor trăirte și descrierea locurilor sfinte pe care le-a vizitat cu familia	1.Literatura religioasă și viața creștină 2. Arta religioasă și arta creștină 3. Lectură pentru suflet – unitatea de învățare ”Viața comunității și sărbătorile creștine”* 4. Recapitulare, sistematizare și evalu-are pentru unitatea de învățare ”Viața comunității și sărbătorile creștine”* 5. Recapitulare finală semestrul I și II (Cu Hristos pe cărările vacanței)*	-explicația -realizarea unor desene -studiu de caz	-verificare orală -verificare scrisă	**S12-19** **S12:**28.03-01.04 **S13 și 15:** 04-07.04/ 02-06.05 **S16**09-13.05 **S 17:**16-20.05 **S 18 și 19:** 23-27.05/ 30.05-03.06	

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Profesor itinerant:Constantin Cristina
Școala Gimnazială Specială Târgoviște

Numele şi prenumele beneficiarului: C. V. M.

Data şi locul naşterii: 18.x.2009, Târgovişte

Domiciliul: sat. Petreşti, com. Petreşti, nr. 208, jud. Dâmboviţa

Școala / instituţia: Școala Gimnazială Petreşti

Clasa: a III-a

Echipa de lucru: Prof. itinerant: Constantin Cristina

Inv.: Țocu Doina

Problemele cu care se confruntă copilul(rezultatele evaluării complexe): Deficienţă mentală

Priorităţi pentru perioada (se specifică intervalul de timp și anul școlar) : 21 sept. 2021 – 30 nov. 2021

- consolidarea deprinderilor de a asculta în timpul orelor şi de a scrie frumos în pagină;
- corectarea tulburărilor instrumentale : dislexo- disgrafia
- îmbogăţirea vocabularului cu noi concepte

OBIECTIVE	CONȚINUTURI (Activităţi de învăţare)	METODE SI MIJLOACE DE REALIZARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESELOR	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
- să citească corect, fluent, propoziţii, texte de mică întindere;	El. de construcţie a comunicării: - exerciţii de citire la prima vedere; - exerciţii de diferenţiere între o propoziţie şi un text; - exercitii de citire in cor; - joc : „Creatorul de propozitii”, alcatuirea de propozitii dupa imagini;	- demonstraţia; - exerciţiul de citire; - joc de rol; - conversaţia;	permanent	- citeşte corect un text scris în ritm propriu;	- evaluare orală;
- să cunoască părţile componente unei cărţi (coperţi, file, pagini, cotor, cuprins);	- exerciţii de identificare pe diferite cărţi sau manuale a elementelor componente; - exercitiu practic: „Cum facem o carte?	- exerciţii; - explicaţia; - conversaţia euristică; - manual; - cărţi;	21sept – 30 sept.	- identifică corect elementele componente ale unei cărţi;	- evaluare orală; - evaluarea produselor:
- să povestească oral după imagini;	- exerciţii de povestire după diferite imagini; - exercitiu joc:”Scaunul”	- exerciţii; - explicaţia; - conversaţia euristică; - jocul;	1 oct. – 8 oct.	- povesteşte după imagini cu propriile cuvinte;	- observaţia; - evaluare orală;
- să respecte aşezarea textului în pagina caietului;	- plasarea corectă a titlului, a autorului, folosirea alineatelor, respectarea spaţiului dintre cuvinte; - Joc – Vanatoarea de autori si titluri: sublinierea autorilor si titlurilor altor texte din carte;	- conversaţia; - explicaţia; - exerciţiul; - caiete; - manual;	12 oct. – 15 oct.	- aşază corect în pagina caietului titlul şi autorul	- evaluare orală; - evaluare scrisă;
- să identifice spaţiul, timpul şi personajele într-un text literar;	- exerciţii de citire; - exerciţii de citire selectivă; - exerciţii de povestire; - desenarea personajelor din text;	- conversaţia; - explicaţia; - exerciţiul; - manual;	19 oct. – 22 oct.	- citeşte şi răspunde la întrebări pe baza textului;	- observaţia; - evaluare orală; - evaluare scrisă;

	- desenarea personajului preferat; - desenarea unei planse care sa evidentieze actiunea textului;				
- să identifice cuvinte cu sens opus, cuvinte cu sens asemănător;	- exerciţii joc de asociere a cuvintelor; - potrivire de imagini - joc „transformarea propozitiilor”, „Apa este *calda”*, „Apa este *rece*.” - alcatuirea unor liste de cuvinte cu sens opus si asemanator:	- explicaţia; - conversaţia; - fişe de lucru; - caiete;	26 oct. – 29 oct.	- formează perechi de cuvinte conform cerinţei;	- evaluare orală; - evaluare scrisă;
- să cunoască alfabetul limbii române	- exerciţii de memorare a alfabetului; - exerciţii de scriere a alfabetului, literele mari şi mici de mână; -exercitii joc: scrierea literelor din snur: - scrierea literelor in cutia cu nisip; - joc: portet din litere:	- explicaţia; - conversaţia; - fişe de lucru; - caiete; - snur: - cutie cu nisip:	9 nov. – 12 nov.	- scrie literele alfabetului;	- evaluare orală; - evaluare scrisă;
- să cunoască regulile de scriere a cuvintelor ce conţin literele â, î, sau x.	- exerciţii de identificare a literelor respective în cuvinte; - exerciţii de scriere a diferite cuvinte ce conţin literele respective; - exerciţii de transcrieri - Joc „Vanatoare de cuvinte”, scrierea cat mai multor cuvinte ce contin literele respective: - Joc: Cursa din ziar, identificarea cat mai multor cuvinte, intr-un anumit timp, ce contin literele respective.	- explicaţia; - conversaţia; - fişe de lucru; - caiete; - manual; - ziar; - exercitiul;	16 nov. – 19 nov.	- scrie corect cuvinte ce conţin literele respective;	- evaluare orală; - evaluare scrisă;

- să folosească semnele de punctuaţie corespunzătoare contextului: punctul, semnul întrebării, s. exclamării;	- exerciţii de citire diverse texte pentru respectarea semnelor de punctuaţie; - exerciţii lacunare cu semnele corecte de punctuaţie; - dictări;	- exerciţii de transcriere; - dictări; - explicaţia; - conversaţia; - fişe de lucru;	23 nov. - 30 nov.	- citește un text scurt respectând semnele de punctuaţie; - completează cu sprijin, propoziţiile lacunare;	- evaluare scrisă; - observaţia; - evaluarea orală;
- să participe cu interes la orele de comunicare în limba română;	- activităţi psihoterapeutice, pentru diminuarea tulburărilor de atenţie şi pentru participarea activă la ore - activităţi ludice: „Finaluri de povestiri”, „Pata de cerneala”, „Sunete ciudate”	- acordarea de simboluri stimulative; - lauda/încurajarea;	- permanent;	- participă cu interes la orele de clr;	autoevaluare
- să-şi dezvolte coordonarea oculo-motorie;	- exerciţii de scriere corectă;	- exerciţii - joc	- permanent;	- se coordonează oculo-motor în diferite activităţi	- observaţia

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„PRIETENII NECUVÂNTĂTORI ”

Grupa Mare
Profesor învățământ preșcolar:
VÎLCAN CAMELIA MARINELA
GRĂDINIȚA CU P.P POROSCHIA

Unitatea de învăţământ: Grădiniţa cu Program Prelungit Poroschia
Grupa: Mare

Prof.înv.preșc. :Vilcan Camelia Marinela

Tema anuală de studiu: **„**Cu ce şi cum exprimăm ceea ce simţim?**”**

Tema proiectului: „Familii necuvântătoare**”**

Tema saptamanii:„Prietenii fără grai”

Tema activității: „ Animalele-prietenii copiilor”

Mijloc de realizare : memorizare

Tipul de activitate : Predare – învăţare

Forma de realizare: Activitate integrată pe o zi (ADP, ALA 1, ADE, ALA 2)

Forma de realizare : frontal,pe grupe, individual

Locul desfăşurării: sala de grupă

Durata : o zi

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Dezvoltarea capacitătii de memorare a unui text liric şi consolidarea unor abilitati practice**.**

Componenţa activităţii :

1. **Activităţi de dezvoltare personală**

- Întâlnirea de dimineaţă :„Bună dimineața, prieteni ai animalelor! ”
- Rutine: „ Apa si săpunul-prietenii mei ! ”
- Tranziţii: „ Ca iepurașii zburdăm /Și spre centre ne-ndreptăm”

2. **Activităţi liber alese**

ALA 1

- Construcţii : „ Adăposturi pentru animale”- construire prin îmbinare, suprapunerea.
- Artă: “Cățelușul și pisica” -colorare.
- Joc de masă: “Puzzle cu animale” .

3. **Activităţi pe domenii experienţiale: Animalele-prietenii copiilor!**

- Domeniul limbă şi comunicare (DLC): memorizare „Pedeapsa mâței” de Elena Farago.
- Domeniul Om şi Societate (DOS): „ Pisica” -Activitate practică- confecționare.

4. Jocuri şi activităţi liber alese (ALA 2)

Tema activitatii:„ Carnavalul din pădure” - program artistic.

Obiective : Pe parcursul și la sfârșitul activității, copiii trebuie:

- să coloreze fișa fără să depășească conturul ;
- să construiască prin alăturare, îmbinare şi suprapunere utilizând cuburi de lemn,adăposturi pentru animale;
- să memoreze poezia pe baza ilustrațiilor;
- să înţeleagă că orice faptă urâtă este descoperită şi pedepsită;
- să înţeleagă, reproducând corect cuvintele şi expresiile noi: „bănuim”, „dușmănoasă”;
- să se exprime în propoziții logice;
- să realizeze din materialele puse la dispoziţie o pisică;

Strategii didactice :

Metode și procedee : conversația ,observația, exercițiul, memorizarea, explicația, demonstrația, turul galeriei .

Mijloace didactice: calendarul naturii , boluri cu materiale ,fișe de lucru, planșe pentru poezia,,Pedeapsa mâței”,imagini software,cartoane colorate ,lipici, servețele umede,cuburi din lemn, calculator ,costume pentru programul artistic,recompense dulci.

Bibliografie :

- *Curriculum pentru învăţământul preşcolar 3 -6/7 ani,* M.E.C.T.S., 2008;
- *Activitatea integrată din grădiniţă- ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar*, Editura Didactica Publishing House, Bucureşti, 2008;
- Revista *Învăţământul preşcolar, 1-2/2015*, Editura Arlequin;
- Revista *Învăţământul preşcolar, 3-4/2016*, Editura Arlequin;
- *Ziua bună începe la Întâlnirea de dimineaţă*, Smaranda Maria Cioflica, Camelia Lazăr, Elena Ilie, Nadina Mignea-Guga, Gabriela Berbeceanu, Cornelia Marta, Editura Tehno-Art, Petroşani, 2009
- Elena Farago,Poezii,Bucureşti, 2006

SCENARIUL ZILEI

Activitatea debutează cu **„Întâlnirea de dimineață”** la care copiii sunt așezați în semicerc, pe scăunele pentru a stabili fiecare contact cu toți membrii grupei. Aceasta cuprinde urmatoarele etape :

SALUTUL:

După rutinele de dimineață(primirea copiilor,mersul la toaletă,micul dejun),copiii se așază în semicerc.

Activitatea debutează cu întâlnirea între copii și educatoare,prin intermediul salutului: ,, Dimineața a sosit
Toți copiii au venit.
În semicerc să ne adunăm
Cu toții să ne salutăm
-Bună dimineața,dragi copii! Bună dimineața,dragi invitati
Mă bucur că sunteți aici! ”

Acum să salutăm așa cum știm noi să salutăm un musafir: „-Bună dimineța și bine ați venit la noi! ” Educatoarea propune copiilor să salute fiecare: „Bună dimineța, eu sunt ….și îmi pare bine să vă cunosc!

PREZENȚA:

Educatoarea citește catalogul ,copilul strigat își ia poza de pe măsuță și o așază pe calendarul naturii.

CALENDARUL NATURII:

Se stabilește : În ce anotimp suntem? În ce lună suntem? Cum este vremea afară?Cum se numește ziua de azi?

ACTIVITATEA DE GRUP:

Noutatea Zilei: Dragi copii,astazi este o zi special.Avem musafiri care au venit să vadă cât de frumos participăm noi la activități.

Tranzitie:

Ca pisicile ne aplecăm!

Și spre centre ne-ndreptăm!

ACTIVITATILE LIBER ALESE(ALA 1):

Educatoarea va prezenta, pe rând ,fiecare centru deschis într-o manieră atractivă și va invita copiii să aleagă centrul unde doresc să-și desfășoare ,activitatea.Pe parcursul ALA, voi da explicațiile necesare ,voi adresa întrebări ajutătoare, voi monitoriza activitatea fiecărui centru de interes și voi interveni acolo unde este cazul .

La Centrul Construcţii, copiii vor avea ca sarcină să construiască prin alăturare, îmbinare şi suprapunere utilizând cuburi de lemn,adăposturi pentru animale.

La Centrul Joc de masă, copiii vor potrivi piesele de puzzle astfel încât să obțină imaginea unui animal.

La Centrul Artă, copiii vor colora ,la alegere, cățelul sau pisica.

După finalizarea activităţilor în centre vom trece să observăm ce au realizat. Copiii vor prezenta produsele realizate în fiecare centru.

TRANZIȚIE:

Bat din palme clap, clap, clap

Din picioare trap, trap, trap

Ne-nvârtim , ne răsucim

Și la baie noi pornim!

RUTINĂ: Copiii merg la baie arătând că sunt adevărați prieteni ai curățeniei.(Apa și săpunul –prietenii mei)

TRANZIȚIE:

De la baie când venim

Lucrul din nou il pornim!

ACTIVITAȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

Secvența DLC: Copiii se așază pe scăunele în semicerc .

Dragi copii astăzi este o zi specială pentru că avem oaspeți.Pe ușă va intra Zâna cea Bună recitând câteva versuri:

”Mă cunoașteți, dragi copii?

Eu sunt Zâna cea buna
Unii spun că sunt frumoasă
Alții spun ca-s omenoasa

Mult imi place să fac bine
Căci animlele eu le iubesc
De aceea zi și noapte
Eu încerc să le ocrotesc

Să vă dau un exemplu:
Pisicuța noastra hoață
A făcut o boroboață:
În cămară a intrat
Pe furiș și a luat
O bucată de friptură,
Mama nu știa că fură,
Și-a dat vina pe Azorel
Că e mai hoață defel
Acum vrea să o iertați
Și o poezie să învățați.

Eu mă opresc aici…
Zâna va dă pupici
Celor mari și celor mici!

Copiii sunt anunțați despre tema activității.

Așadar, astăzi vom învăța poezia **„Pedeapsa mâței**”de Elena Farago**”** și vom realiza o pisica la activitatea practică.

Zâna ne-a lăsat și patru imagini. Voi afisa planșele care ilustrează conținutul poeziei. Voi povesti conținutul acestora și voi adresa întrebări legate de conținut pentru a ușura înțelegerea și memorarea conștientă a poeziei și voi explica cuvintele necunoscute (*dușmanoasă și mâță)* .

Voi anunța încă o dată titlul poeziei și voi recită model poezia adoptând o mimica adecvată, prezentând imaginile.

- Aşezaţi cu mâinile pe genunchi spatele drept, veţi asculta în liniste poezia!

- Voi va trebui să fiţi atenţi la modul în care eu voi intona poezia pentru ca la sfârşitul activităţii şi voi va trebui să o recitaţi clar, corect şi expresiv.

Pedepsa mâței

de Elena Farago

– I-auzi, draga mea păpuşă,
Zgârie mâţa la uşă!
Dar eu nu-i deschid deloc,
Că sunt supărată foc.
A furat iar, ca o hoaţă,
Un întreg picior de raţă,

Şi-apoi, după ce i-a ros
Toată carnea, pân-la os,
A dus osul, binişor,
În coteţul lui Azor.

Ca pe el să-l bănuim
Şi să nu îl mai iubim
Şi acum n-o bat, n-o cert,
Dar nu vreau deloc s-o iert.

Deşi încă o iubesc,
Trebuie s-o pedepsesc.
C-a fost rea şi duşmănoasă,
Şi n-o las să intre-n casă.

Poezia va fi memorată pe unităţi logice (strofe).

Recit prima strofă. Trei copii recită prima strofă, pe rând cu ajutorul meu. Ceilalţi copii recită în gând.

Recit prima și a doua strofă. Doi-trei copii recită primele două strofe.

Recit prima,a doua și a treia strofă. Apoi trei copii recită cele trei strofe ale poeziei.

Recit toate strofele poeziei.

Varianta 1:

Se recită poezia,copiii fiind împărțiți pe două grupe:fetele și băieții .

Mai târziu îi vom demonstra Zânei că am învățat poezia, dar acum ca vrabiuțele zburăm și la măsuțe ne îndreptăm.

Secventa DOS:

Copiii se vor așeza la mese și se face intuirea materialului distribuit.

Prezint obiectivele pe care trebuie să le urmărim în confecționarea pisicii.

Prezint planşele model şi etapele de realizare.

Le spun că trebuie să respectăm normele de igienă și modul de realizare.

O altă etapă importantă în desfăşurarea activităţii practice o reprezintă „încălzirea mâinilor” şi o voi realiza prin câteva exercitii:

Mâna lebădă o fac
Care dă mereu din cap,
Lebedele se-nvârtesc,
Mâinile eu le rotesc.
Ploaia la noi a sosit
Şi ea cade pic, pic, pic.
Degetele răsfirăm
Şi la pian noi cântăm.

Pe parcursul lucrului îi voi supraveghe pe copii si îi voi îndruma pe cei care care au nevoie de ajutor.

De asemenea voi avea grija ca în timpul lucrului ,copiii să aibă o poziție corespunzătoare și să lucreze în liniște.

După expirarea timpului de lucru,fiecare copil este invitat să își pună lucrarea realizată de el pe o sfoară, la expozitie.

Varianta 2:

Revenim in semicerc și numesc doi copii care vor recita poezia în întregime.

Evaluarea poeziei o voi realiza prin intermediul jocului “Continuă tu” în care copiii numiți vor recita poezia de unde a rămas copilul solicitat înaintea lor(recitarea poeziei în lanț).De asemenea ,vom alcătui propoziții cu noile cuvinte învățate.

Înainte de desfăşurarea ultimei activităţi (ALA 2), se îndrumă copiii spre grupul sanitar:

„ Să ai mâinile curate,
Bine – i pentru sănătate!
Noi pe mâini ne – am murdărit,
La chiuvetă am pornit.”(RUTINA)

Activitatea integrată se va încheia cu programul artistic "Carnavalul din pădure" (ALA-II).

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

EVENIMENTUL DIDACTIC	**CONŢINUTUL ŞTIINŢIFIC**	**EVALUARE: INSTRUMENTE ŞI INDICI DE PERFORMANŢĂ**		
1. Moment organizatoric	Se vor asigura condiţii bune pentru o bună desfăşurare a activităţii. - aerisirea sălii de grupă; - amenajarea mobilierului; - pregătirea materialului didactic.		Frontal	Evaluare globală prin observarea comportamentului copiilor
2. Captarea atenţiei	Se realizează prin intrarea în sala de clasă a unei zâne, care cu ajutorul unor versuri le cere copiilor să învețe o poezie frumoasă pentru a ajuta o pisicuță care vrea să fie iertată pentru faptele sale rele. Zâna le aduce copiilor o cutie în care se află o surpriză pe care o vor primi la sfarșitul activității daca vor fi cuminți și atenți la activitate.	Conversaţia	Frontal	Observarea comportamentului copiilor
3 Reactualizarea cunoștințelor	Se realizează prin adresarea unor întrebări scurte copiilor: -Ce fel de animal este pisica? -Unde trăiește ea? -Cu ce se hrănește? -Voi aveți pisici acasă? -Copii, s-a întâmplat vreodată ca pisicuța voastră să facă cea rău? -Dar pe voi când faceți o faptă rea, vă pedepsesc părinții?	Conversaţia	Frontal	Observarea comportamentului copiilor copiii răspund corect la întrebări
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor	Se va anunța tema activitații , scopul și obiectivele . -Astăzi, copii, vom învăța o poezie despre pedeapsă, dar nu este vorba despre voi, ci despre o pisicuță care a făcut o faptă rea. Poezia se numește ”Pedeapsa mâței” și este scrisă de Elena Farago, iar la activitatea practică vom confecționa pisica.	Explicaţia	Frontal	I: copiii manifestă interes față de activităţile propuse
5. Dirijarea învăţării	**DLC„Pedeapsa mâței”**-memorizare -Să ne aducem aminte de Zâna cea buna care ne spunea că vom învăța o poezie frumoasă. Ea ne-a trimis și patru imagini. Voi anunța titlul poeziei și voi recita model poezia adoptând o mimica adecvată. **Pedepsa mâței** de Elena Farago	Demonstratia		

	– I-auzi, draga mea păpușă, Zgârie mâța la ușă! Dar eu nu-i deschid deloc, Că sunt supărată foc. A furat iar, ca o hoață, Un întreg picior de rață, Și-apoi, după ce i-a ros Toată carnea, pân-la os, A dus osul, binișor, În coteţul lui Azor. Ca pe el să-l bănuim Și să nu îl mai iubim Și acum n-o bat, n-o cert, Dar nu vreau deloc s-o iert. Deși încă o iubesc, Trebuie s-o pedepsesc. C-a fost rea și dușmănoasă, Și n-o las să intre-n casă. Voi adresa întrebări legate de conținut pentru a ușura înțelegerea și memorarea conștientă a poeziei și voi explica cuvintele necunoscute(mîță, dușmănoasă,supărată foc, să-l bănuim). Poezia va fi memorată pe unităţi logice (strofe). **Varianta 1**: Se recită poezia,copiii fiind împărtiti pe doua grupe:fetele și baieții . Mai târziu îi vom demonstra Zânei că am învățat poezia, dar acum ușurel ne ridicăm și la măsuțe ne îndreptăm. **DOS „Pisica”** -Dragi copii, acum vom realiza, din materialele pe care le aveți pe masă, o pisică. Voi explica și demonstra modul de lucru. Înainte de începerea lucrării, se vor efectua câteva exerciţii pentru încălzirea mușchilor fini ai mâinilor. Le voi ura spor la lucru copiilor iar aceștia vor lucra individual confecționând pisica. După ce copiii au finalizat pisica , le vom așeza pe o sfoară la expoziție și vom discuta de corectitudinea și frumusețea lucrărilor realizate de ei . Prin metoda **Turul Galeriei**, copiii vor analiza lucrările și fiecare va lipi o	Explicația Conversatia Conversaţia Conversația	Frontal individual	Evaluarea orală Observarea comportamentului I: copiii manifestă interes față de sarcina propusă

	bulină în dreptul lucrării care îi place cel mai mult, motivând alegerea făcută. Acum să ne întoarcem în semicerc și să revenim la poezia pe care am învățat-o astăzi. **Varianta 2**: Numesc doi copii care vor recita poezia în întregime.	Explicația Exercițiul Turul Galeriei		
5. Evaluarea cunoştinţelor	Se va realize prin jocul „Continuă tu!(recitarea poeziei în lanț) și prin alcătuirea de propoziții ,folosind cuvintele noi din poezie	exercitiul	Frontal Individual	Observarea comportamentului I: copiii manifestă interes faţă de sarcină propusă
6.Încheierea activităţii	Voi face aprecieri referitoare la modul cum s-a desfășurat activitatea . Vom încheia activitatea cu un scurt program artistic: ”Carnavalul din pădure” Copiii primesc aprecierea educatoarei şi sunt răsplătiţi cu surprize ..... dulci aduse de Zîna cea Bună.	Conversaţia explicaţia	Frontal	Observarea comportamentului

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. Angelica MILEA
Școala Gimnazială Dragomirești
Dragomirești, Dâmbovița

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI: _____
- CLASA: a V-a
- ANUL ȘCOLAR: _____
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat_____
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul*:* tulburare emoțională, dislexo -disgrafie, discalculie, C.O.S.P. nr...../.....
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: GEOGRAFIE
- SCOPUL:Stimularea interesului elevului de a cunoaște direct, de a investiga și a înțelege faptul geografic imediat, precum și cunoașterea importanței protecției mediului ambiant pentru o viață sănătoasă și echilibrată.
- COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ:

- Prezentarea realității geografice, utilizând mijloace și limbaje specifice;
- Perceperea și reprezentarea spațiului geografic;
- Observarea directă/descrierea diverselor surse geografice și a informațiilor dobândite la alte discipline;
- Dezvoltarea interesului pentru mediul geografic.

- DURATA planului de intervenţie personalizat: 1 an școlar

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	Obiective operaţionale	Conținutul activităților	Strategii de terapie şi recuperare		Perioada de intervenţie	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
						Indicatori	Metode de evaluare
1	➢ Să pronunțe corect termeni și denumiri geografice; ➢ Să completeze texte lacunare simple cu termeni geografici, precizați de profesor; ➢ Să coreleze termeni geografici cu elemente geografice observate direct sau indirect (teren/imagini)	Terra – o planetă a Universului	S1	➢ Planșă Sistemul solar ➢ Imagini internet ➢ Sarcini de lucru individuale ➢ Conversația ➢ Jocul	Septembrie -Octombrie	➢ Utilizarea corectă a termenilor geografici în contexte variate	➢ Probe practice: identificarea planetelor Sistemului Solar prezentate în imagini
			S3				
2	➢ Să identifice elementele de reper ale hărții (orientare, titlu, scară, legendă) ➢ Să localizeze elemente, pe hartă, prin poziționare reciprocă	Globul geografic și harta. Coordonatele geografice	S1	➢ Globul geografic ➢ Atlasul geografic ➢ Imagini internet ➢ Manual digital ➢ Sarcini de lucru individuale ➢ Conversația ➢ Exercițiul ➢ Jocul	Noiembrie – Decembrie	➢ Identificarea corectă a elementelor de reper a hărții geografice	➢ Probe practice: interpretarea imaginilor virtuale; citirea hărții geografice;
			S3				

3	➢ Să identifice relația dintre mișcările Pământului, reperele de timp, succesiunea fenomenelor și reperele calendaristice	Mișcările Pământului. Măsurarea timpului	S1	➢ Animații video ➢ Aplicațiile din manualul digital	Ianuarie – Februarie	➢ Identificarea corectă a reperelor de timp, succesiunea logică a fenomenelor geografice și a reperelor calendaristice	➢ Evaluare orală: exerciții de identificare a consecințelor mișcărilor Pământului în viața cotidiană
			S3				
4	➢ Să identifice site-uri cu informații geografice ➢ Să descrie simplu, în cuvinte proprii elemente și fenomene geografice observate direct în orizontul local sau indirect (animații video, filme etc.) ➢ Să identifice deosebirile dintre spații geografice diferite din perspectiva diversității naturale	Terra – o planetă în transformare	S1	➢ Imagini internet ➢ Animații video ➢ Aplicațiile din manualul digital ➢ Sarcini de lucru individuale ➢ Conversația ➢ Jocul	Martie – Mai	➢ Utilizarea corectă și responsabilă a site-urilor cu informații geografice; ➢ Descrierea corectă, în cuvinte proprii, a elementelor geografice observate direct în orizontul local.	➢ Evaluare orală: exerciții de identificare pe suportul cartografic a diferitelor unități de relief (exemple de lanțuri muntoase, podișuri, câmpii) ➢ Probe practice: observarea reliefului din orizontul local;
			S3				

5	➢ Să identifice posibilități de protecție a mediului pentru situații observate direct sau indirect	Zonele naturale ale Terrei	S1	➢ Animații video ➢ Aplicațiile din manualul digital ➢ Conversația	Iunie	➢ Identificarea posibilităților de protecție a mediului	➢ Evaluare orală: observarea, pe diferite imagini/ animații video, a tipurilor de medii de viață și a caracteristicilor acestora
			S3				

Notă:

* Pentru fiecare obiectiv operațional se precizează modul de lucru pentru scenariul 1 (*S1 - față în față*) și scenariul 3 (*S3 - online*). Scenariul hibrid reiese din îmbinarea scenariilor enumerate anterior

**Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale

*** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea criteriilor minimale de apreciere a progreselor copiilor/elevilor.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. CHIRIȚĂ MARIA
LICEUL TEHNOLOGIC BRĂTIANU- DRĂGĂȘANI, VÂLCEA

Școala: LICEUL TEHNOLOGIC BRĂTIANU

Echipa de lucru: profesor

Certificat de orientare școlară și profesională pentru copiii cu cerințe educaționale speciale nr...../.....

Starea de sănătate: Bună

Priorități pentru perioada -11 septembrie 2019- 8 mai 2020.

OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare ale elevului, a ritmului propriu de achiziție, prin observare zilnică, prin sintetizarea tuturor informațiilor primite de la părinți;
- Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea psihomotricității fonoarticulatorii și motricității generale;

Pe termen scurt:

- Dezvoltarea abilităților de comunicare verbală;
- Participarea la activități de grup, inclusiv la activitățile de joc, în calitate de vorbitor, dar și de auditor;
- Dezvoltarea capacităților de scriere - citire;

SCOPUL PROGRAMULUI:

- Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale;
- Educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- Educarea unei exprimări corecte din punct de vedere gramatical;
- Dezvoltarea abilităților de pronunție și citire corectă;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice și a literelor, precum și scrierea lizibilă a cuvintelor;

INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- observații curente;
- aplicații practice;
- fișe de lucru;
- fișe de evaluare;
- convorbire individuală;
- observația spontană și dirijată;

DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE:

Priorități pentru perioada : 11septembrie 2021- 30 mai 2022.

Intervenția educațională adaptată vârstei și nivelului de înțelegere stimulează elevul în vederea dezvoltării capacităților de învățare și asimilarea de noi cunoștințe: dezvoltarea structurilor perceptiv-motrice, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului expresiv, abilități de scriere-citire.

Prin exersarea și antrenarea capacității de concentrare a atenției se înregistrează progrese în domeniul cognitiv, fapt ce generează dezvoltarea unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv-motivațional și a deprinderilor de muncă individ

Obiective	**Conținuturi**	**Metode și mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale de apreciere a progresului**	**Metode și tehnici de evaluare**
Să analizeze relațiile cauză - efect să înțeleagă termenii istorici folosiți; să utilizeze adecvat tehnicile de redactare, în vederea realizării unei comunicări eficiente și personalizate.	Revoluțiile burgheze din Europa și SUA Iluminismul Lecturarea conținutului lecțiilor aferente capitolului, Discutarea termenilor istorici și plasarea lor în timp și spațiu, Folosirea cronologiei istorice	Conversația Problematizarea Învățarea prin descoperire Fișe de lucru Lectura expresivă Explicația Exercițiul	S2- S4	Înțelege semnificația textului scurt, după ascultarea repetată a acestuia sau după lămuriri suplimentare; Formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea profesorului; Identifică imaginile vizuale din lecțiile învățate Cunoaște noțiunile istorice precizate în lecții,	Observația sistematică Aprecieri stimulative Fișa de lucru Evaluare orală
Să analizeze relațiile cauză – efect prezente în lecție; să utilizeze adecvat tehnicile de redactare.	III. Secolul extremelor. 1. Primul război mondial utilizarea termenilor specifici istoriei în contexte care implică interpretări și explicații interdisciplinare Notează termenii istorici și realizează	Conversația Problematizarea Învățarea prin descoperire Fișe de lucru Lectura expresivă	S9-S13 S 14	Înțelege semnificația globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia sau după lămuriri suplimentare; Formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate	Observația sistematică Aprecieri stimulative Fișa de lucru Evaluare orală

	mici propoziții cu aceștia. LUCRARE SCRISĂ			la solicitarea profesorului. Identifică imaginile vizuale și auditive	
Să analizeze relaţiile cauză – efect prezente în lecție; să indentifice tratatele de pace să identifice cu ajutorul manualului conducătorii politici inplicați în evenimentele istorice să utilizeze adecvat tehnicile de redactare	Regimuri politice în perioada interbelică Al doilea război mondial. Relații internaționale postbelice Regimuri plitice postbelice utilizarea termenilor specifici istoriei în contexte care implică interpretări şi explicaţii interdisciplinare Notează termenii istorici și realizează mici propoziții cu aceștia. Lecturarea lecției și scrierea schiței lecției pe caiet,	Conversația Fișe de lucru Explicația Exercițiul	S15- S25	Formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea profesorului; Identifică imaginile vizuale Urmărește filmulețe istorice, realizează conexiuni între informaţiile oferite de sursele istorice şi contextul vieţii cotidiene. Analizează puncte de vedere similare, opuse și complementare în legătură cu fenomenele istorice studiate;	Observația sistematică Aprecieri stimulative Fișa de lucru Evaluare orală

Prin acest program se urmărește:

- stimularea capacităților psihoindividuale, afectiv-motivaționale;
- conturarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare școlară și socială;
- dezvoltarea limbajului și a exprimării verbale;
- antrenarea elevului/elevei în activități plăcute, pentru a-i valoriza potențialul;
- dezvoltarea motricității generale și a finei motricități;
- dezvoltarea capacității de pronunție clară și citire corectă;
- formarea deprinderilor de scriere corectă;

Program de intervenție personalizat/ individualizat (PIP)

Prof. Uriașu Nicoleta
Liceul de Arte ”Ionel Perlea”

Numele și prenumele beneficiarului ***S. M. A.M.***

Data și locul nașterii *07.04.2010 - SLOBOZIA*

Domiciliul *SLOBOZIA*

Școala/ Instituția *LICEUL DE ARTE „IONEL PERLEA”*

Echipa de lucru Prof. de limba franceză

Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul/ tânărul (rezultatele evaluării complexe)

1. *Tulburare emoțională, mintală, imaturitate psihocomportamentală*
2. *Dislalie, disgrafie, discalculie, tulburare hiperkinetică cu deficit de atenție, dificultăți de învățare*

Priorități pentru perioada ***Septembrie 2021 – Iunie 2022***

- Să recunoască și să distingă cuvinte în fluxul verbal, în limba franceză;
- Să reproducă părți de enunțuri simple și să formuleze enunțuri scurte, respectând accentul şi intonaţia, specifice limbii franceze;
- Să citească cuvinte / enunțuri scurte cu glas tare
- Să asocieze cuvinte cu imagini corespunzătoare
- Să transcrie după un model dat
- Să manifeste curiozitate pentru descoperirea unor aspecte legate de viața copiilor din spațiul francofon

Structura programului de intervenție personalizat

Competențe	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
1.Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral 2. Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală 3.Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris.	➢ *Bonjour/ Salut / Ça va ?/ Au revoir/ À bientôt* ➢ *Je m'appelle… J'habite …* ➢ *Ma classe*	-Exerciţii de ascultare și repetare a formulelor de salut după modelul oferit de profesor. Exerciţii de repetare/interpretare- a saluta; a se prezenta; a prezenta pe cineva după model. -Exerciţii de numire a obiectelor şcolare;	Septembrie – Octombrie Noiembrie – Decembrie	-Ascultă un mesaj și confirmă înțelegerea lui Reproduce, cu ajutor, cuvinte și propozitii simple date. Se prezintă, prezintă pe cineva după model. Asociază cuvinte din text cu imagini;	- Aprecieri stimulative -exerciţii orale: -ascultă şi execută/repetă -dialoguri simple -flashcarduri cu perechi de cuvinte/imagini

4.Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă (minimal). 5. Dezvoltarea unor reprezentări culturale și a interesului pentru limba franceză.	➢ *Ma famille* ➢ *Ma chambre*	-Exerciţii de asociere (cuvânt-obiect ; cuvânt-imagine) -exerciţii de identificare a membrilor familiei -exerciţii de completare de informaţii Exerciţii de scriere după model a unor cuvinte și expresii uzuale pentru prezentarea camerei **;** Reproducerea în scris a denumirilor obiectelor. Ascultarea de cântece și poezii.	Ianuarie – Februarie Martie – Aprilie Mai – Iunie	Completează cuvinte lipsă Copiază si transcrie cu sprijinul profesorului litere, silabe, cuvinte si propozitii Scrie, după dictare, cu sprijinul profesorului litere, silabe, cuvinte scurte și propoziții scurte. Participă activ la desfășurarea activităților de joc	-Obiecte din mediul apropiat / fotografii -Evaluarea orală şi scrisă -fişe de lucru : *ascultă şi încercuieşte ; citește și alege varianta corectă.* -Jocuri didactice și materiale audio / video

Evaluarea periodică

- Obiective realizate: *criteriile minimale atinse pentru fiecare competență în parte: înțelege și răspunde la salut; prezintă informații personale în enunțuri scurte, incluzând nume și prenume, vârstă și adresă; asociază cuvinte izolate audiate/citite cu imagini corespunzătoare; transcrie enunțuri*
- Dificultăți întâmpinate: *înțelegerea mesajelor orale mai ample și reproducerea lor îngreunată de pronunția deficitară în limba franceză*
- Metode cu impact ridicat: - pozitive: *cântece și poezii scurte; flashcarduri cu perechi de imagini și cuvinte; fișe de lucru colorate pentru asociere și completare*

  - negative: *citirea, conform regulilor de pronunție*

Revizuirea programului de intervenție educațional- terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

Evaluările periodice demonstrează dobîndirea competențelor fiecărui conținut, unele elemente fiind reținute pe termen mai lung decât altele.

Recomandări particulare

Se recomandă reluarea conținuturilor prin reintegrarea lor într-un spectru ușor lărgit. Se recomandă audierea de scurte mesaje și exersarea pronunției în limba franceză.

Rolul și modul de implicare a părinților în program

Eleva provine dintr-o familie cu părinți divorțați. De creșterea și îngrijirea elevei se ocupă exclusiv mama. Aceasta este permanent implicată în educația fetei, comunicând îndeaproape cu d-na dirigintă și cu profesorii.

Este un copil bine îngrijit, cu bune maniere și liniștit. Aceasta tinde să fie ușor introvertită, timidă, dar cooperează în efectuarea sarcinilor de lucru și își dorește să progreseze; lucrează cu plăcere ceea ce i se cere, dar necesită sprijin în înțelegerea cerințelor.

TEST DE EVALUARE adaptat pentru elevii cu CES
(Moara cu noroc de Ioan Slavici)

Prof. Lupu Maria
Liceul Teoretic „Spiru Haret” Moinești

SUBIECTUL I (1p)

A. Completează spațiile libere:

a) Inițial, Ghiță are meseria de_____

b) Înaintea morii se aflau_____cruci.

c) Lică Sămădăul are vârsta de _____ani.

d) Când merge la Fundureni, Ghiță cumpără_____

e) Oamenii lui Lică se numesc_____, _____și _____

B. Alege răspunsul corect: (4p)

1. Sărbătoarea religioasă la care face referire incipitul nuvelei este:

a) Floriile;

b) Sfântul Gheorghe;

c) Paștele.

2. Replica ”*Tu ești om, Lică, iară Ghiță nu e decât o muiere îmbrăcată în haine bărbătești, ba chiar mai rău decât așa*.” este rostită de:

a) Lică;

b) bătrâna;

c) Ana;

d) unul dintre oamenii lui Lică.

3. O modalitate de caracterizare identificată în secvența ”*Lică era porcar, însă dintre cei care poartă cămașă subțire și albe ca floricele, pieptar cu bumbi de argint și bici de carmajin*...” este:

a) caracterizare directă;

b) autocaracterizare;

c) caracterizare indirectă.

4. Văduva și copilul sunt uciși de oamenii lui Lică deoarece:

a) nu a vrut să vândă un lanț de aur pentru că-i plăcea;

b) avea o slăbiciune pentru Lică Sămădăul;

c) a plătit cu o bacnotă însemnată la han;

d) avea o slăbiciune pentru aur și pietre prețioase.

SUBIECTUL AL II-LEA (4 p)

1. Precizați perspectiva narativă identificați în nuvela psihologică și realistă. 1p

2. Identificați 4 elemente realiste în nuvela studiată. 2p

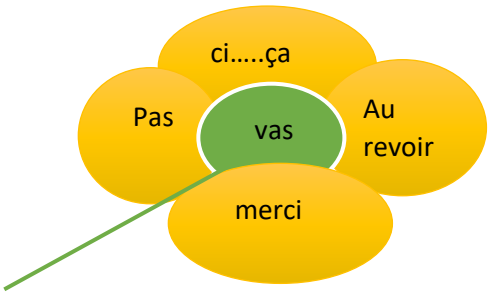
3. Comentați titlul nuvelei studiate. 1p 1p oficiu

Test d’évaluation

Serea Roxana Mariana
Școala Gimnazială Costache Grigore Șuțu, loc. Șuțești, Brăila

1. Complète le texte avec les mots donnés:

- Comment _____ - tu?
- Je vais bien, _____.
- Et ton frère? Ça va?
- Comme _____, comme _____. Et toi?
- _____ mal. On se voit demain alors.
- Oui. _____ et à demain.

2. Remplis la grille avec les mots où tu prononces [y] ou [u]:

ou, Lucas, musée, tour,

Louvre, continue, rue,

chouette, tout, super

[y]	[u]

3. Complète avec : un, une, des

_____ élèves
_____ garçon
_____ professeurs
_____ fleur
_____ pantalon

_____ bonbons
_____ adresse
_____ blouse
_____ enfants
_____ crayon

4. Écris en lettres:

3 – _____
9 – _____
12 – _____
17 – _____
20 – _____

5. Barre la forme incorrecte:

a) Il ***peux/ peut*** jouer à la guitare.

b) Nous ***pouvez/ pouvons*** sortir en ville?

c) Tu ***peux/ peut*** traduire le texte?

d) Vous ***peuvent/ pouvez*** terminer le travail?

e) Je ***peuvent/ peux*** aller à la plage?

6. Écris cinq parties du corps que tu connais:

BON TRAVAIL !

GRILLE DE CORRECTION:

1) 5 x 2points = 10 pts
2) 10 x 1,5point = 15 pts
3) 10 x 1,5point = 15 pts
4) 5 x 3points = 15 pts
5) 5 x 3points = 15 pts
6) 5 x 4points = 20 pts
   + 10 points d’office

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. înv. preșcolar: Zaharia Nicoleta
Grădinița cu Program Prelungit nr. 28, Ploiești, Prahova

Copiii cu cerințe educationale speciale sunt acei copii care au dificultăți în învățare din cauza unor întârzieri în dezvoltarea lor, a unor dizabilități intelectuale sau fizice care îi împiedică să facă progrese semnificative în procesul de învățare, întâmpinând dificultăti în asimilarea cunoștințelor, în dezvoltarea unor deprinderi sau în comunicarea și relaționarea cu cei din jur.

Dintre caracteristicile copiilor cu cerințe educationale speciale se pot aminti: hiperactivitatea, impulsivitatea, dezorientarea, tulburări ale atenției, incapacitatea de a urmări indicațiile primite, de a se concentra suficient, de a comunica, de a mânui corect instrumentele de lucru etc.

Printre copiii cu cerințe educaționale speciale amintim: copiii cu dislexie (probleme cu cititul sau scrierea de mână, cu pronunțarea corectă a cuvintelor sau în combinarea acestora), copiii cu autism, copii cu tulburări socio-afective, cu ADHD, copii cu deficiențe mintale, senzoriale, copii cu deficiențe de învățare, copii care au nevoie de asistență pentru mobilitate etc.

Pentru o bună integrare a copiilor cu CES în societate, pe lângă orele numeroase de terapie, este necesară în primul rând integrarea acestora în învățământul de masă, școala având datoria de a acorda șanse egale la învățare tuturor copiilor, indiferent de mediul din care provin, de capacitatea lor intelectuală sau de alte aspecte, oferind un mediu favorabil dezvoltării lor armonioase și ajutându-i să se adapteze și să facă față cerințelor sociale viitoare.

În ultima perioadă se pune tot mai mult accentul pe educația incluzivă, care promovează non-discriminarea și integrarea în școală a tuturor copiilor unei comunități, inclusiv a copiilor cu CES. Școala pentru diversitate trebuie să țină cont de nevoile reale ale tuturor copiilor, să se adapteze la cerințele copilului. Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă reprezintă o adevărată provocare pentru cadrul didactic, pus în situația de a rezolva problemele de adaptare ale tuturor copiilor, de a-i ajuta pe copiii cu deficiențe în învățare.

Educația integrată dorește să ofere copiilor cu cerințe speciale, aceleasi șanse de dezvoltare ca și celorlalți copii fără probleme. Pentru rezultate pozitive este necesară acordarea unei atenții sporite, o bună colaborare înre cadrele didactice, părinți și specialiștii în domeniu (psiholog, consilier, logoped, terapeut) pentru realizarea unui plan eficient de intervenție, individualizat, adaptat nevoilor elevului cu CES, dar și de crearea unui mediu pozitiv în care copilul să se simtă iubit și înțeles, realizarea de activități în echipă în care să se pună accent pe sprijinul reciproc și pe învățarea colaborativă. Copiii cu CES trebuie implicați atât în activitati frontale, unde să li se acorde sprijin, unde li se dezvoltă comunicarea și unde pot învăța de la cei din jur, dar trebuie totodată să se aplice și învățarea diferențiată, aceștia având cerințe și nevoi diferite de ale celorlalți colegi. Cadrul didactic trebuie să fie cât mai informat în legătură cu deficiența copilului atât de la părinți și specialiștii care îl au în evidență, cât și din alte surse (cărți, articole, studii de caz), să identifice barierele în învățare, astfel încât să poată aplica tehnici educaționale inovative de gestionare a conținuturilor, pentru a-i acorda suportul necesar și pentru a-l putea ajuta cât mai mult posibil să se integreze în societate și să evolueze.

În adaptarea curriculumului la nevoile copilului se ține cont de profilul psihologic al copilului, de posibilitătile intelectuale, de particularitățile proprii de dezvoltare, de interese, ritm de lucru și modul de învățare. Toate acestea sunt observate în cadrul evaluării inițiale, urmând să fie adaptate atât obiectivele, conținuturile, metodele și materialele folosite,

cât și timpul de lucru și metodele de evaluare. O bună planificare a activităților, un bun plan de intervenție începe așadar cu o analiză a nevoilor educaționale ale copiilor, dar și a resurselor necesare, atât materiale cât și umane. De regulă, competențele sunt aceleași pentru toți copiii, dar au un nivel diferit de dificultate/ performanță, conținuturile fiind adaptate nivelului de dezvoltare, atât din punct de vedere cantitativ cât și calitativ. De asemenea, se pot introduce activități suplimentare sau se poate acorda un timp diferit de efectuare a sarcinilor. Timpul trebuie totuși gestionat eficient, astfel încât toți copiii să fie implicați activ în activitate. Cadrul didactic trebuie să facă în așa fel încât toți copiii să se simtă auziți, implicați, încurajați, valorizați. În timp ce colegii lucrează la rezolvarea unei sarcini, profesorul poate acorda puțin mai mult timp pentru a oferi ajutor copiilor cu cerințe speciale. De asemenea, copiii care termină mai rapid sarcinile, pot fi îndemnati să își ajute colegii. Cadrul didactic trebuie să experimenteze, să fie creativ și flexibil la situațiile neprevăzute care pot apărea și să aibă abilitatea de a modifica planul activității dacă situația o impune.

În cursul activităților, cadrul didactic trebuie să pregătească un material cât mai explicit, să se exprime clar și precis, să aibă un limbaj potrivit capacității de înțelegere a copilului, să încurajeze copiii să comunice, să le adreseze întrebări ajutătoare și întrebări pentru verificarea nivelului înțelegerii, să folosească diferite strategii de evaluare pentru a observa progresul copiilor, să folosească metode adecvate pentru transmiterea noilor cunoștințe si pentru dezvoltarea unor deprinderi. Cele mai utile metode, folosite cu succes în cazul copiilor cu CES sunt: jocul didactic, observația, demonstrația, exercițiul, jocul de rol. Integrarea copiilor cu CES reprezintă un proces complex și depinde foarte mult de profesor, de implicarea acestuia și de competențele sale pedagogice.

Printre avantajele integrării copiilor cu CES în învățământul de masă, amintim următoarele: copiii cu CES au posibilitatea de a lega prietenii, învată să facă față diferitelor situatii, învată să socializeze, li se dă șansa de a-și valorifica potențialul, în clasele în care sunt copii cu CES, colegii ajung să se accepte reciproc, să ofere ajutor, să fie mai toleranți, învață ce este empatia, învață să accepte diversitatea și să nu discrimineze, copii cu CES se simt acceptați, dar toate acestea sunt posibile numai cu priceperea cadrului didactic de a-i educa în acest sens. Este foarte important ca aceștia să nu fie comparați cu alti copii, să fie tratați la fel cum sunt tratați ceilalți, în primul rând de către cadrul didactic, puterea exemplului fiind foarte importantă.

Prin utilizarea diverselor materiale, copiii pot fi familiarizați cu diversitatea oamenilor, cu faptul că oamenii sunt extrem de diferiți și totuși egali în drepturi, iar prin utilizarea diverselor metode precum jocul de rol, povestirea, brainstormingul (metodă care îi pune pe copii în situatia de a găsi soluții la diferite situații problematice) etc. ei pot conștientiza cât de important este să nu discriminăm și să fim prieteni cu toți colegii grupei și nu numai. Poveștile terapeutice, mai ales la vârste mici joacă un rol benefic în acest sens, pe baza mesajelor transmise de povești putându-se purta conversații și făcându-se raportări la experiența lor proprie.

Integrarea copiilor cu CES în învătământul de masă poate avea și unele dezavantaje: cadrele didactice nu dispun de o pregătire specială, necesară în ceea ce privește instruirea și ajutarea copiilor cu CES, fiind nevoie de foarte multă implicare și răbdare din partea acestora, unii colegi, în pofida străduinței cadrului didactic, pot manifesta anumite atitudini negative față de copiii cu cerințe speciale. Totuși, avantajele sunt mult mai numeroase, iar integrarea acestora în învățământul normal le oferă multiple beneficii și posibilități și îi ajută să facă față cu mai multă ușurință provocărilor viitoare.

Educaţia incluzivă permite copiilor cu CES să învețe alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind deprinderi, abilităţi, atitudini şi aptitudini care îi vor ajuta să se integreze în societate şi să progreseze. O școală incluzivă pune accentul pe progresul individual și nu pe compararea copiilor între ei, fiecare individ fiind unic și special în felul său.

Bibliografie:

- Gherguţ, A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi, 2006;
- Popovici, D., Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti, 1998.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Sandu Madalina
Moldovan Liliana
Gradinita cu PP. nr, 16, Targoviste, Dambovita

- **GRUPA:** mare
- **ANUL ȘCOLAR:** 2021-2022
- **Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat**:
- **DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE** cu care se confruntă copilul: Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 34/14.02.2019**, tulburare de dezvoltare nespecificată, tulburare hiperkinetică și retardare mentală nespecificată.**
- **ECHIPA DE INTERVENȚIE**:
  Prof. Moldovan Liliana
  Prof. Sandu Madalina
  Prof. consilier școlar Căpraru Adina
- **DOMENIILE DE INTERVENŢIE:**
  Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii/ cognitiv
  Dezvoltarea soio-emoțională
- **SCOPUL** : **Dezvoltarea potenţialului cognitiv şi socio-emoțional al copilului în vederea integrării lui în grupul de copii şi în activităţile specifice grădiniţei**
- **OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ:**
  - **Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicarea receptivă);**
  - **Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor (comunicarea expresivă);**
  - **Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică pentru transmiterea unui mesaj;**
  - **Inițiază /participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;**
  - **Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat.**
- **DURATA programului de intervenție personalizat**: semestrul II al anului școlar 2021-2022
- **Data elaborarii PIP**: 14.01.2022

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

NR. CRT.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ȘI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ȘI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1.	**Să identifice și să acționeze adecvat la comenzi care includ verbe (vino, deschide/închide).** **Să trăiască în relații cu cei din jur/ stări afective pozitive.**	- Exerciții pentru obținerea contactului vizual și menținerea lui pe perioade cât mai lungi, *„ Fii atent la mine! ”, „Bate ca mine! ”* -Exerciții /jocuri de identificare a obiectelor - persoanelor prin gesturi, simboluri indicatoare *„Găsește perechea!”, „Ai ghicit! ”* - Exerciții de reproducere fidelă a unor mesaje accesibile, însoţite de suport concret- intuitiv. **(dezvoltare socială)** Activități în grupuri mici care necesită exersarea abilităților de cooperare și intrajutorare (jocuri care solicită folosirea acelorași materiale sau realizarea unui produs comun	**S1**	Conversația, explicația, exercițiul, jocul de rol, încurajarea permanentă	**17-28.01. 2022**	Reacționează la comenzile date Reproduce mesaje simple Interacționează pozitiv și se joacă împreună cu adulții; Se joacă lângă alt copil însoțit de adult. Se bucură de compania colegilor de joacă	Evaluare orală Observarea sistematică Observarea sistematică
			S3	Prin intermediul aplicației Zoom, conversația, explicația, exercițiul, încurajarea permanentă		Reacționează la comenzile date Reproduce mesaje simple	Evaluare orală

2.	**Să pronunțe corect sunete, silabe, cuvinte, propoziții.** **Să fie capabil să își regleze trăirile emoționale**	-Exerciţii-joc de pronunţare corectă a sunetelor limbii române (diferenţierea vocalelor de consoane); -Exerciţii de pronunţare corectă a diferitelor silabe şi cuvinte; -Jocuri ritmate simple (silabe repetitive; cuvinte familiare care rimează; „frământări de limbă”); -Exerciţii de alcătuire de propoziţii simple din 1-2 cuvinte. -Exerciții de descriere a obiectelor din mediul ambient. **(Reactivitatea și expresivitatea emoțională)** -Exerciții de exprimare a unor emoții complexe (vesel, trist, speriat, etc) Jocuri de imitare a expresiilor faciale și mișcărilor corporale (jocuri față-în-față, jocuri în fața oglinzii – *Cum mă simt astăzi?).* Exerciții de utilizare a cuvintelor/ expresiilor/ pictogramelor ce denumesc stări emoționale (de ex. *Omul vesel, Omul trist etc.*).	**S1** **S3**	Conversația, explicația, exercițiul, jocul de rol, încurajarea permanentă Conversația, explicația, exercițiul, jocul de rol, încurajarea permanentă Prin intermediul aplicației Zoom, conversația, explicația, exercițiul, încurajarea permanentă https://www.youtube.com/watch?v=8qB_t0oPbu4	**01.02-08.04. 2022**	Pronunță corect sunetele limbii române; Pronunţă corect cuvinte mono, bisilabice; Alcătuieste propoziții simple formate din 1-2 cuvinte. Se calmează cu ajutorul adultului (merge într-un loc liniștit, sau cere să I să citească cartea preferată). Pronunță corect sunetele limbii române; Pronunţă corect cuvinte mono, bisilabic	Evaluare orală Observarea sistematică Evaluare orală

3.	**Să întoarcă paginile unei cărți cu ajutor** **Să utilizeze instrumente de scris, stapânind deprinderile mortice elementare ale acestora** **Să fie capabil să își regleze trăirile emoționale**	-Exerciții de povestire realizate pe suport imagistic. -Exerciții de răsfoire a unor cărți pentru copii; -Exerciţii-joc pentru determinarea lateralității; (**exersarea diferitelor modalități de comunicare grafică)** -Exerciții de antrenare-stimulare a musculaturii fine a mâinilor/ degetelor (finețe, precizie, coordonare oculomotorie și control motric); -Exerciții de prindere corectă a instrumentelor de scris: *efectuarea de mâzgălituri, cercuri-spirale, „ghemulețe”, zigzag-uri.* - Jocuri de manifestare incipientă a empatiei față de stările emoționale negative ale celorlalți, cu ajutor din partea adultului (non-verbal: prin mângâiere sau îmbrățișare; verbal: *Nu fi supărat, o să treacă!)*	**S1**	Conversația, explicația, exercițiul, încurajarea permanentă Conversația, explicația, exercițiul, încurajarea permanentă	**05.05-10.06.2022**	Răsfoiește cu ajutorul adultului o carte pentru copii Scrie cu degetul la masa luminoasă Scrie cu markerul pe hârtie laminată Ține corect în mână intrumente de scris și colorează sau trasează cu ajutorul adultului. Face față sarcinilor fără să manifeste frustări foarte mari.	Evaluare orală Evaluare scrisă Observarea sistematică

RAPORT DE MONITORIZARE

SECŢIUNEA I

Date de identificare

a) Numele şi prenumele copilului: B. A.

b) CNP:

SECŢIUNEA II

Date relevante privind activitatea asistentului personal (copilul este însoțit de asistent personal)

a) Activitatea asistentului personal se desfăşoară în interesul superior al copilului, în acord cu fişa postului **DA**

b) Dificultăţi întâmpinate în desfăşurarea activităţii asistentului personal **NU**

c) Soluţii de remediere **DA**

SECŢIUNEA III

Date relevante privind serviciile cuprinse în planul de servicii individualizat/ respectiv PIP:

a) Serviciile pentru copil/familie sunt furnizate în termenii stabiliţi de profesionistul responsabil **DA**

b) Se observă **progres**/stagnare în normele admise în situaţia copilului **DA**

c) Dificultăţi întâmpinate în furnizarea serviciilor **NU**

d) Se observă stagnare îndelungată/regres în situaţia copilului NU

e) Soluţii de remediere **DA**

SECŢIUNEA IV

Date relevante privind intervenţiile cuprinse în planul de servicii individualizat/ respectiv PIP

a) Intervenţiile pentru copil/familie sunt furnizate în termenii stabiliţi de profesionistul responsabil. **DA**

b) Dificultăţi întâmpinate în furnizarea intervenţiilor **NU**

c) Soluţii de remediere **DA**

SECŢIUNEA V

Gradul de satisfacţie a beneficiarului şi familiei sale privind progresele copilului şi modul de implementare a Planului de servicii individualizat/ respectiv PIP

SECŢIUNEA VI

CONCLUZII PRIVIND PLANUL DE SERVICII INDIVIDUALIZAT (P.S.I): (se completează la sfârşitul anului în echipa

multidiciplinară); (*(încercuiți litera/literele corespunzătoare enunțurilor adecvate din punctul dvs de vedere))*

a) Procesul de acordare a serviciilor psihoeducaționale decurge conform planului, cu/ fără soluţii de remediere.

b) Procesul de acordare a serviciilor psihoeducaționale întâmpină dificultăţi care necesită revizuirea planului

c) Este necesară o nouă orientare şcolară şi profesională înainte de expirarea termenului legal, DA NU

d) Obiectivele planului au fost atinse în **totalitate/** parţial/ nu au fost atinse în termenul propus.

e) Obiectivele planului au fost atinse în termenul propus/ înainte de termenul propus.

f) Alte concluzii (***a început să se joace cu alți copii, participă la activități cu ajutorul adultului, reușește să traseze semne grafice pe puncta, colorează în contur)***

CONCLUZII PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (se completează la sfârșitul perioadei de implementare)

a) Obiectivele planului au fost atinse în **totalitate/** parţial/ nu au fost atinse în termenul propus.

b) Obiectivele planului au fost atinse în **termenul propus/** înainte de termenul propus.

c) Alte concluzii:

SECŢIUNEA VII

RECOMANDĂRI PRIVIND PLANUL DE SERVICII INDIVIDUALIZAT (P.S.I): (încercuiți litera/literele corespunzătoare enunțurilor adecvate din punctul dvs de vedere)

a) Menţinerea planului şi reevaluare pentru perioada următorului semestru **DA**

b) Propunere/Decizie de revizuire a planului **NU**

c) Propunere/Decizie de revizuire a contractului cu familia **DA**

d) Propunere de reevaluare complexă **NU**

e) Reluarea demersurilor de reevaluare complexă, conform termenului legal **DA**

f) Decizie de începere a monitorizării postservicii pentru următorul semestru/an școlar **DA**

g) Alte recomandări _____

CURRICULUM ADAPTAT

Cadru didactic Tuță Livia
Școala Gimnazială Cerăt

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Competenţe generale

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare

Obiective cadru/ competențe generale	**Obiective de referință/ competențe specifice**		**Activitatea de învățare pentru elevii cu CES**
	Majoritatea elevilor	**Elevii cu CES/ curriculum adaptat**	
1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute	**1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral, pe teme accesibile variate**	**1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar**	*- selectarea unei imagini dintr-un set, pentru a indica despre ce este vorba în mesaj* *- realizarea unui desen pentru a indica despre ce este vorba în mesaj* *- oferirea de răspunsuri la întrebarea: „Despre ce este vorba (în acest fragment de poveste)?”* *- formularea unor răspunsuri la întrebări despre conţinutul unui mesaj/ text scurt audiat* *- observarea, recunoaşterea, executarea unor comenzi simple (priveşte, ascultă, fii atent)* *- audierea unor poveşti sau a unei descrieri şi manifestarea reacţiilor corespunzătoare* *- ilustrarea printr-o imagine/ serii de imagini/ bandă desenată a mesajului transmis de un text audiat*
	1.2. Identificarea unor informaţii variate dintr-un text audiat	**1.2. Identificarea unor informaţii simple dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar**	*- identificarea personajului dintr-un text audiat* *- participarea la jocuri de grup, ca urmare a înţelegerii regulilor jocului*
	1.3. Identificarea unor sunete, silabe,	**1.3. Identificarea silabelor din cuvinte**	*-indicarea silabelor/ cuvintelor percepute prin diferite metode: bătăi din palme, ridicarea unui deget*

	cuvinte în enunţuri rostite cu claritate	**şi a cuvintelor din propoziţii rostite rar şi clar**	*-numărarea cuvintelor dintr-un enunț scurt* *- stabilirea poziţiei sau succesiunii cuvintelor din propoziţii orale de 3-4 cuvinte* *- punerea în corespondenţă a unui cuvânt rostit cu imaginea potrivită* *-identificarea unor cuvinte după criterii precum: numărul de silabe, numărul de sunete*
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare	**2.1. Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare**	**2.1. Formularea unor enunţuri simple**	*-jocuri de mişcare pentru exersarea corectă a actului respirator, cu accent pe pronunţia corectă* *- exerciţii–joc de dicţie, cântece, numărători ritmate* *- formulare de răspunsuri la ghicitori* *- participarea la activităţi de tipul „Tu eşti ecoul meu” (reproducerea unor mesaje formulate de adult sau copii)* *- rostirea cuvintelor cu prelungirea unor sunete stabilite anterior* *- asocierea unor imagini sau obiecte, cu onomatopeele corespunzătoare;* *- jocuri de pronunţare a onomatopeelor, însoţite de mişcare* *- reproducerea unui mesaj scurt cu schimbarea intonaţiei, în funcţie de intenţia de comunicare (aserţiune, întrebare, exclamaţie, supărare)* *-alcătuirea unor propoziţii prin care se formulează o solicitare, o întrebare, un salut* *-jocuri de rol*
	2.2. Transmiterea unor informaţii printr-o suită de enunțuri înlănțuite logic	**2.2. Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat, prin mesaje scurte**	*- formularea de mesaje despre sine (nume, vârstă, adresă), despre familie, colegi, animalul preferat, culoarea preferată, mâncarea preferată etc.* *- formularea unor răspunsuri la întrebări adresate de colegi, pe teme de interes pentru copii* *- prezentarea unor evenimente semnificative din viaţa proprie* *- completarea unor mesaje orale scurte* *-jocuri de rol*
	2.3. Participarea cu interes la dialoguri , în diferite contexte de comunicare	**2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală**	*-exersarea unor formule de salut, de adresare, prezentare şi solicitare, adecvate contextului* *- dialoguri în diferite situaţii, reale sau simulate, pe teme de interes* *-utilizarea formulelor de adresare, de solicitare, de mulţumire într-un anumit context* *- jocuri de rol: „La doctor”, „La telefon”, „În parc”, „La cumpărături”, „O zi în familie”, „Aniversări” etc.* *- formularea de sarcini/ instrucţiuni adresate colegilor*
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de	**3.1. Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut**	**3.1 Citirea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar**	*- citirea unor mesaje din mediul cunoscut* *-citirea în ritm propriu a unor enunțuri scurte* *- asocierea unor litere şi sunete* *- citirea globală a numelui scris cu litere de tipar pe dulăpior, la cuier, la colţul de prezentare al clasei, la panoul „Responsabilităţi” etc.*

comunicare cunoscute			*- jocuri care au cuvinte scrise sub imagine: „Loto”, „Domino”, „Bingo”* *- punerea în corespondenţă a unor cuvinte formate din 1-2 silabe cu imagini potrivite, reprezentând obiecte din universul apropiat*
	3.2. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări, fenomene din universul cunoscut	**3.2. Identificarea semnificaţiei unei/ unor imagini care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente**	*- formularea unor răspunsuri ce presupun alegere dual/ multiplă – Exemplu: „În prima imagine este Cenuşăreasa sau Frumoasa din pădurea adormită?”* *- lectură după una sau mai multe ilustraţii/ benzi desenate* *- prezentarea unor albume personale cu fotografii sau imagini* *- „citirea”/ povestirea creaţiilor proprii sau de grup (desene, şir de imagini)* *- citirea orarului clasei (activităţile sunt reprezentate prin imagini corespunzătoare fiecărei discipline)*
	3.3. Exprimarea interesului pentru lectura unor cărți adecvate vârstei	**3.3. Manifestarea interesului pentru lucrul cu cartea**	*- observarea (intuitivă) a cărţilor de diverse forme, dimensiuni, grosimi, cu sau fără imagini etc.* *- răsfoirea unor cărţi în colţul amenajat cu o mini-bibliotecă, în biblioteca şcolii etc.* *- observarea şi stabilirea unor asemănări şi diferenţe între suporturi de lectură variate – Exemplu: carte de colorat, carte de poveşti cu ilustraţii, carte ce conţine doar text etc.* *-memorarea, din proprie inițiativă , a unor versuri și ghicitori*
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare	**4.1. Scrierea unor mesaje, în diverse contexte de comunicare**	**4.1. Scrierea literelor de mână**	*- exersarea musculaturii fine a mâinii şi a coordonării mişcărilor prin colorare, haşurare în interiorul unui contur* *- modelarea plastilinei, ruperea hârtiei după un contur etc.* *- poziţionarea corectă a suportului de scriere, în raport cu propriul corp* *- orientarea în spaţiul scrierii, prin joc: sus, jos, dreapta, stânga etc.* *- exersarea poziţiei corecte la scris* *- jocuri de tip labirint* *- selectarea unor silabe dintr-o serie de silabe date, scrise cu litere de tipar sau de mână, pentru a obţine cuvinte* *-copieri şi transcrieri de litere, silabe, cuvinte, propoziții*
	4.2. Redactarea unor mesaje simple, cu respectarea convențiilor de bază	**4.2. Redactarea unor mesaje simple, în contexte uzuale de comunicare**	*- confecţionarea unor felicitări şi bileţele cu litere de tipar rupte sau decupate din reviste, ziare etc. (învăţătoarea va comunica/ va arăta mesajul care trebuie scris – Exemplu: „Pe felicitare vom scrie 1 Martie”)* *- adăugarea unor cuvinte/ semne de punctuaţie în enunţuri eliptice* *- scrierea unor cuvinte, propoziţii cu ajutorul computerului* *-scrierea unor cuvinte obținute prin completarea sau combinarea unor silabe* *-confecționarea unor etichete, materiale necesare în activitatea zilnică*

	4.3. Exprimarea unor idei, sentimente păreri prin intermediul limbajelor convenționale	**4.3. Exprimarea unor idei, trăiri personale şi informaţii prin intermediul limbajelor neconvenționale**	*- „scrierea” unor bileţele cu mesaje diverse, folosind desene, simboluri (inventate spontan sau stabilite anterior)* *- exprimarea răspunsului la anumite întrebări cu ajutorul desenului sau prin simboluri – Exemplu: „Cum putem arăta prin „scris” ce frumoasă e primăvara?”* *- organizarea unor concursuri – Exemplu: „Cine realizează cel mai interesant colaj/ puzzle/ desen/ poster din desene/ cuvinte/ alte simboluri?”*

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (P.I.P)

Boér Rozália
Școala Gimnazială ”Mikes Armin”
comuna Bixad, jud. Covasna

1. NUME: S. Zs

2. CLASA: a II-a

3. NIVELUL DE DEZVOLTARE INTELECTUALA, FIZICA, SENZORIALA :

EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* clinic sănătos;
- *Psihologic*: deficienţă mentală, deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională şi instrumentală;
- *Psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare-dislexo-disgrafie, discalculie;
- *Pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a II- a şi a curriculumului de citire–scriere-calcul.

4. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

5. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;

- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

6. ROLUL ȘI MODUL DE IMPLICARE A PROFESORILOR, PĂRINȚILOR:

Profesorul de sprijin, învățătorul, părinți

- Stimulează elevul în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvoltarea proceselor psihice (memorie, atenție, motivație), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv și motivațional, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implica părinții pentru a-l ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilitați de relaționare sociala

7. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

Profesorul de sprijin:

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
-efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planșe - fișe de lucru - jocuri de construcție - plastilină - cărți - puzzle
-educarea auzului fonematic, a atenției vizuale, a analizei auditive și îmbogățirea vocabularului;	- exercitii de gimnastică respiratorie, lingual; - exercitii pentru formarea priceperilor și deprinderilor de pronunție corectă a silabelor și cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propoziții simple cu sunetul corectat în diferite poziții; - povestiri după imagini, planșe; - demonstrația;	- planșe - fișe de lucru - jocuri - cărți
-stăpanirea și motivarea personală prin gestionarea adecvata a trăirilor afective negative;	- exerciții de autocunoaștere; - exercitii pentru creșterea stimei de sine si a încrederii în forțele proprii; -exerciții pentru managementul emoțiilor negative; - convorbirea;	-fișe de lucru -desene -minge antistres -joc de rol

	- problematizarea; - lauda, încurajerea;	
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet când este posibil;	- efectuarea temelor și învățarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicația; - exercițiul	-cărți, caiete; -fișe de lucru si cartonașe
- organizarea locului de înățtare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercițiul; - încurajarea	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu și ajutor la cererea doamnei învățătoare;	- tratarea diferențiată; - relație empatică învățător-elev, consilier-elev; - activități ajutătoare	-planse -jocuri -CD-uri -cărti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel încât elevul să își facă temele, oferirea de recompense de către familie;	- convorbirea; - exercițiul	-cartonase cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de susținere a copilului de către familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fețe vesele

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.Borza Cornelia
Colegiul de Arte „Sabin Dragoi” Arad

Numele şi prenumele elevului: V. S.

Clasa: a VI-a B

Echipa de lucru:

Prof. de sprijin: Varga Violeta

Rezultatele evaluării complexe :

- din punct de vedere medical –dislexie și disgrafie;
- din punct de vedere psihopedagogic – dificultăţi de concentrare a atenţiei:
- din punct de vedere al competenţelor şcolare: dificultăţi de învăţare şi integrare şcolară (întâmpină greutăţi la toate disciplinele).

Puncte tari (potenţial) ale elevului :

Provine dintr-o familie cu părinți divorțați, plecați în străinătate, la muncă. S. locuiește cu bunicii, care îi acordă sprijinul material şi afectiv corespunzător, este interesat în a lua note bune şi îşi face întotdeauna temele; nu lipseşte de la şcoală.Participă cu interes la activitățile de grup sau individuale.

Dificultăţile cu care se confruntă elevul :

Elevul prezintă dificultăţi de învăţare, înţelegând mai greu sarcinile de lucru. Are capacitate redusă de automobilizare în activitate, dificultăţi în înţelegerea conceptelor şi respect de sine scăzut, fiindu-i afectată capacitatea de se autoorganiza și de a lucra eficient fără supraveghere și indicaţii. Se oferă, uneori să răspundă din proprie iniţiativă. Are o relatie bună cu colegii și cadrele didactice.

Disciplina: limba engleză

Obiective vizate

O 1:să asocieze imagini cu cuvinte simple

O2: să comunice în limba engleză folosind propoziţii simple din 3 – 5 cuvinte;

O 3: să aşeze corect cuvintele în propoziţie;

O 4:să scrie după dictare 3 – 5 cuvinte scurte;

O 5: să participe activ la lucrul în perechi şi în grup.

Metode de realizare: demonstraţia, exerciţiul, explicaţia, jocul didactic;

Strategii: lucrul individual frontal, în perechi, în grup.

În cadrul activităților pe echipe, în perechi, profesorul va cere unul elev, dispus să îl ajute, să se mute alături de el şi să îi explice sarcina încă o data, iar după rezolvarea sarcinii, să citească rezolvarea cu voce tare răspunsul partenerului său. La lucrul în grup se va proceda la fel, de data aceasta participând şi cei din banca din spate. Pe un ton calm, profesorul va îndemna elevul să citească la rândul său partea ce îi revine.

Evaluare

1.sumativă

O1:realizat

O2: parţial realizat

O3: parţial realizat

O4: parţial realizat

Obiectivele realizate:

- îndeplineşte la un nivel mediu sarcinile şcolare (înregistrează progres la orele de citire a unui text în limba engleză şi formarea abilităţilor de comunicare);
- diminuarea greşelilor de scriere;
- îmbunătăţirea ritmului de citire;
- ameliorarea relaţiilor intercolegiale.

Dificultăţi întâmpinate:

- nu reuşeşte încă să-şi construiască un comportament empatic;
- nu poate rezolva sarcinile şcolare într-un timp optim datorită retardului mintal uşor.

Revizuiri

Se continuă O2 + O3 + O4.

O5: să comunice în limba engleză folosind propoziţii de până la 7 cuvinte.

2.sumativă (final de an şcolar)

Data: 09.06.2020;

Recomandări

O2: realizat

O3: realizat

O4: parţial realizat

O5: parţial realizat

Se va continua cu O4 + O5.

Semnătura (cadru didactic) Semnătura (profesor de sprijin)

PROGRAM DE REMEDIERE
A DIFICULTĂȚILOR DE CALCUL MATEMATIC

Prof. înv. primar: MUNTEANU OANA
Școala Gimnazială nr.1 Brăhășești,Galați

BENEFICIAR:

Numele și prenumele- **C.M.**

Clasa -CP-A

Elevul care beneficiază de programul remedial face parte dintr-o categorie socială defavorizată .Rezultatele slabe la evaluările inițiale au impus realizarea acestui program de remediere.

Aspecte observate în dezvoltarea fizică și psihică a elevului:

1.	Dezvoltare fizică	Dezvoltat normal fiziologic;
3.	Gândire	Operațiile gândirii se derulează mai lent, procesează cu dificultate algoritmii de lucru, dar capacitatea de concentrare este bună.
4.	Limbaj	Pronunță corect sunetele, însă are un vocabular sărac . Percepe cu dificultate semnificația limbajului matematic.
5.	Memorie	Reține cu greu succesiunea logică a evenimentelor / etapelor unui algoritm. Necesită multe repetări pentru memorarea unui conținut.
6.	Atenția	Este necesară creșterea duratei de menținere a atenției sub influența indicațiilor verbale și în prezența unor stimuli noi.
7.	Afectivitate	Relaționează pozitiv cu învățătoarea și colegii. Se caracterizează printr-o conduită emoțional-expresivă normală
8.	Deprinderi de comportament	Are deprinderi de comportare civilizată. Nu participă la activitățile de grup.
9.	Temperament	Elevul este introvertit.
10.	Trăsături de caracter	Relaționează mai bine cu băieții din clasă.

PERIOADA DE DESFĂȘURARE A PROGRAMULUI:

1 oră /săptămână, în fiecare zi de marți, după programul școlar.

COMPETENȚE VIZATE DE PROGRAMUL DE REMEDIERE:

1.Cunoasterea si utilizarea conceptelor specifice activitatilor matematice;

2.Dezvoltarea capacitatilor de explorare,investigare si rezolvare de probleme;

3.Formarea si dezvoltarea capacitatii de a comunica utilizand limbajul matematic;

4.Dezvoltarea interesului si a motivatiei pentru studiul si aplicarea matematicii in contexte variate.

REZULTATE ASTEPTATE:

La sfârsitul programului de remediere, elevul trebuie să știe:

- să scrie, să citească, să compare numerele naturale;
- să efectueze operații de adunare si scadere cu aceste numere, cu și fără trecere peste ordin, utilizand notiunile adecvate(termeni,suma,diferenta);
- să aplice algoritmii de calculul oral și în scris pentru efectuarea operațiilor de adunare și scădere (fără și cu trecere peste ordin);
- să rezolve probleme care presupun operațiile matematice învățate;

RESURSE:

a) **materiale**: manuale, planșe, fișe individuale, laptop, video – proiector
b) **temporale**: 1oră / săptămână, după programul școlar
c) **procedurale**: exercițiul, problematizarea, jocul didactic, conersația, explicația.

EVALUARE:

1. EVALUAREA ORALĂ:

- exerciții orale de numerație (crescător,descrescător);
- exerciții de calcul mintal;
- exerciții de recunoastere a unor termeni ;

2. EVALUAREA SCRISĂ:

- exercitii de scriere, comparare, ordonare a unor numere date;
- rezolvarea individuală a unor exerciții date (adunări, scăderi);
- rezolvarea în scris a unor probleme;
- **OBSERVAREA SISTEMATICĂ A COMPORTAMENTULUI**

Deficienţe semnalate	**Activităţi remediale propuse:**
- Elevul întâmpină dificultăți în scrierea numerelor naturale; - Compară, ordonează crescator și descrescător, cu dificultate numerele învățate. - Nu și-a însușit limbajul matematic specific numerației;	- exercitii de citire, scriere, comparare, ordonare a numerelor naturale; - exerciții de recunoaștere a *succesorului*, *predecesorului* unui număr, *numere pare* și *impare*; - jocuri matematice;

- Rezolvă cu dificultate exerciții de adunare și de scădere a numerelor naturale cu și fără trecere peste ordin;	- exerciții de calcul mintal; - exercitii de repetere a terminologiei specifice matematicii; - jocuri matematice; - exerciții de calcul folosind proprietăţile operaţiilor;
-Rezolvă cu dificultate probleme	-rezolvarea de probleme folosind planul de rezolvare; -verbalizarea raționamentului problemei

Plan remediere școlară

Prof. înv.primar Sava Anca Diana
Școala Gimnazială „ Duiliu Zamfirescu” Focșani

ELEV: P.F

- **Argument**

Insuccesul şcolar se defineşte prin rămânerea în urmă la învăţătură a unor elevi, care nu reuşesc să obţină un randament şcolar la nivelul cerinţelor programelor şcolare.

Rămânerea în urmă la învăţătură poate fi :

* episodică –lacunele cuprind o singură temă sau un singur capitol dintr-o disciplină de învăţământ ;

* la nivelul unui semestru – lacunele privesc o serie de teme sau capitole din una sau mai multe discipline de învăţământ; insuficienţele se manifestă prin nepriceperea de a folosi raţional operaţiile mentale; activitatea de învăţare este slab organizată ;

* persistentă – lacunele se înregistrează la majoritatea materiilor, ritmul de învăţare al elevului este scăzut.

În practica şcolară, insuccesul elevilor îmbracă o gamă variată de manifestări, de la dificultăţile „aparente” sau „accidentale”, până la repetenţie sau abandon, fiecare fiind trăită individual la nivelele specifice de intensitate, profunzime şi persistenţă, având consecinţe multiple asupra traseului ulterior – şcolar, profesional, de viaţă personală, socială.

- **Scopul** acestui proiect de remediere şcolară este de a preîntâmpina râmânerea în urmă la învăţătură şi prevenirea insuccesului şcolar.

- **Obiective Cadru**

Comunicare Limba Română:

Dezvoltarea competenţelor de receptare şi înţelegere a mesajului oral şi scris;

Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă;

Matematică si Explorarea Mediului:

Dezvoltarea capacităţilor de înţelegere şi rezolvare de exerciţii şi probleme;

Formarea şi dezvoltarea competenţei de a comunica utilizând un minim de limbaj matematic uzual;

- **Grupul ţintă: Elev Clasa I B : P.F.**
- **Locul desfăşurării activităţilor:** - sala de clasă
- **Perioada:** - februarie – iunie /an şcolar 2020/2021
- **Resurse materiale:** manualul, fişe de lucru, auxilre şcolare de nivel mediu
- **Rezultate scontate:** Competenţe la nivelul mediu, al cerinţelor programelor şcolare:

Elevul P.F.- in urma evaluarii initiale,a evaluării continue și a evaluărilor semestriale de la sfârșitul semestrului I, s-a constatat ca elevul întampină dificultați de învățare, din punct de vedere al competenţelor şcolare :

COMUNICARE LIMBA ROMANA

- nu citeşte corect, coerent şi expresiv cu litere de tipar;
- în scris apar omisiuni, inversiuni şi înlocuiri de grafisme
- greşeli de realizare a semnelor grafice,litere ;
- nu respectă cerintele exercitilor.

MATEMATICĂ SI EXPLORAREA MEDIULUI

- nu efectuează operaţii de adunare şi scădere cu numere în concentrul 0 - 100 .

OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

- O1: să înţeleagă un mesaj oral sau scris;
- O2: să-şi însușească deprinderi grafice de bază;
- O3: să despartă în silabe;
- O4: să recunoască literele de tipar;
- O5: să efectueze o gama variată de exerciţii prin intermediul unor activităţi simple, accesibile şi în ritm propriu atât la clasă cât şi individual;
- O6: să cunoască figurile geometrice;
- O7: să cunoască culorile;
- O8: să cunoască cifrele;

- O9: să realizeze mulţimi după un criteriu dat;
- O10: sa efectuieze operatii cu adunari scaderii in concoptul 0-100;

Perioada de desfăşurare: Semestrul II-săptămânal în cadrul orelor de C.L.Rsi MEM, dar şi în cadrul orelor de Consiliere şi orientare cu părinţii;

Măsuri:

- colaborarea şi consilierea cu părinţii;
- program de recuperare
- vizite la domiciliu;
- munca diferenţiată la clasa

PROGRAM DE RECUPERARE

OBIECTIVE		**DISCIPLINA** **Limba română**	**OBIECTIVE**		**DISCIPLINA** **Matematică**
Ob. ref	**Obiective operaţionale**	**Conţinuturi**	**Ob. ref**	**Obiective operaţionale**	**Conţinuturi**
4.1 4.2 4.3	- să înţeleagă mesajul oral sau scris - să recunoască literele de tipar mari şi mici învăţate - să realizeze literele mari şi mici învăţate respectând regulile de scriere - să transcrie silabe, cuvinte şi propoziţii - să despartă cuvintele în silabe	- exerciţii de trasare a elementelor grafice; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte si comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care sa faciliteze scrierea literelor si scriere în duct continuu;	1.1 1.2 1.3	- să scrie şi să citească corect cifrele şi numerele învăţate - să compare şi să ordoneze crescător şi descrescător numerele învăţate - să efectueze operaţii simple de adunare şi scădere cu numere cuprinse în concentrul 0-10	- exerciţii de grupare a unor obiecte (bile, beţişoare); - exerciţii de numărare cu pas dat, “înainte” si înapoi”, cu si fără sprijin în obiecte sau desene; exerciţii de grupare si regrupare a obiectelor sau desenelor numărate în funcţie de „pasul „numărării;

		- exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor si propoziţiilor; - exerciţii de scriere a literelor si a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciţii de încadrare corecta în pagina a textului (data, alineat); - exerciţii de apreciere corecta a spaţiului dintre cuvinte; - dictări de cuvinte si propoziţii;		- să efectueze operaţii simple de adunare şi scădere cu numere cuprinse în concentrul 0-100	- exerciţii de comparare a numerelor folosind algoritmul de comparare; - exerciţii de adunare si scădere cu numere naturale de la 0 la 10 fără trecere peste ordin; verificarea rezultatelor cu ajutorul obiectelor; -numere 0-100

PLAN REMEDIAL

MATEMATICA SI EXPLORAREA MEDIULUI

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)**	**Activităţi remediale propuse**	**NR DE ORE**	**DATA**
- să compare şi să ordoneze crescător şi descrescător numerele învăţate - să efectueze exerciţii cu operaţii de adunare şi scădere cu numere cuprinse în concentrul 0-10	▪ Elevul formează mulţimi, recunoaşte culorile, numără oral crescător până la 20, dar are probleme în ceea ce priveşte număratul până la 100. ▪ Nu compara si nu ordoneaza crescator si descrescator numerele invatate.	- exerciţii de comparare a grupurilor de obiecte (bile, beţişoare, puncte) prin diferite procedee; - exerciţii de numărare cu pas dat, “înainte” si înapoi”, fără sprijin în obiecte sau desene; - exerciţii de comparare a numerelor folosind algoritmul de comparare; - exerciţii de adunare si scădere cu numere naturale de la 0 la 10 fără trecere peste ordin; verificarea rezultatelor cu ajutorul obiectelor;		

- să rezolve probleme cu o singură operaţie de tipul a+b=x, a-b =x, în care a şi b sunt numere date	▪ Intampina dificultati in operatii de adunare si scadere in concentrul 0 - 10. ▪ Nu cunoaste forma corecta a cifrelor. ▪ Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. ▪ Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul,mâzgăleşte foaia.	- rezolvarea de probleme cu obiecte sau desene si verificarea rezultatului prin numărare; - rezolvarea de probleme de tipul a+b=x, a-b=x, în care a, b sunt numere date; - exercitii grafice de scriere corecta a cifrelor. - sa efectueze operatii cu adunari scaderii in concoptul 0-100;		
Concluzii				

PLAN REMEDIAL
COMUNICARE IN LIMBA ROMANA

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)**	**Activităţi remediale propuse:**	**NR DE ORE**	**DATA**
- să înţeleagă mesajul oral sau scris - să pună în corespondenţă cuvântul scris cu imaginea corespunzătoare - să recunoască literele de tipar mari şi mici învăţate - să realizeze literele mari şi mici învăţate respectând regulile de scriere - să transcrie silabe, cuvinte şi propoziţii - să despartă cuvintele în silabe - să scrie corect după dictare cuvinte şi propoziţii utilizând convenţiile limbajului scris (punctul, semnul întrebării, scrierea cu majuscule)	▪ Elevul pronunţă greu cuvintele, au un vocabular foarte sărac, lacunar. ▪ Raspunde greu, incorect din punct de vedere gramatical, monosilabic sau în propoziţii incomplete. ▪ Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală. ▪ Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. ▪ Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.	- exercitii de scriere a unor elemente grafice pregatitoare care sa faciliteze scrierea literelor; - exerciţii de încadrare corecta în pagina a textului (data, alineat); - exerciţii de apreciere corecta a spaţiului dintre cuvinte; - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor si propoziţiilor; - exerciţii de scriere a literelor si a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exercitii de recunoastere a unor momente dintr-un text audiat anterior pe baza unor imagini prezentate; - efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei; - exercitii de despartire a cuvinteleor in silabe (dupa auz); - jocuri de identificare a cuvintelor intr-un enunt; - exercitii de identificare a sunetelor in cadrul unui cuvant si in cadrul unei silabe; - exercitii de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt;		

PLAN DE SERVICII INDIVIDUALIZAT PENTRU COPIII CU CERINŢE EDUCAŢIONALE SPECIALE

MOLDOVAN LOREDANA
Grădiniță cu program prelungit Sâncraiu de Mureș, județ Mureș

Certificat de orientare şcolară şi profesională nr. 405 din 23.11.2020 emis de COSP Mureş

Data **realizării**/revizuirii planului de servicii individualizat: 06.12.2021

Responsabilul de caz servicii psihoeducaţionale: Moldovan Loredana

Drepturi/Beneficii de asistenţă socială pentru copiii cu CES (prevăzute de Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare): Drepturi conform Hotărârii nr 564/2017

Conform Art. 55 (5) **Obiectivul planului de servicii individualizat este de a facilita integrarea şcolară şi profesională şi de a valorifica potenţialul intelectual, emoţional şi aptitudinal al copilului, contribuind astfel la incluziunea socială**.

În elaborarea planului de servicii individualizat s-au luat în considerare:

- Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu completările şi modificările ulterioare
- Ordinul 5573/2011 Regulamentul de organizare şi funcţionare a învăţământului special şi special integrat
- Ordinul 5574/2011 Metodologie privind organizarea serviciilor de sprijin educaţional pentru copiii, elevii şi tinerii cu cerinţe educaţionale speciale integraţi în învăţământul de masă

Servicii psihoeducaţionale pentru copilul cu CES

Servicii educaţionale:

Responsabilizarea tuturor cadrelor din unitatea de învăţământ privind educaţia incluzivă

Dizolvarea prejudecăţilor faţă de copil şi încurajarea unor atitudini pozitive faţă de el

Combaterea atitudinilor de discriminare şi segregare în rândul cadrelor didactice şi al copiilor din grădiniță.

Asigurarea egalităţii de şanse şi asigurarea accesului egal la educaţie

Acces liber la activităţile educative formale şi nonformale (extracurriculare şi extraşcolare) în condiţii de participare cu şanse egale cu ceilalţi copii

Crearea unui mediu incluziv, adică un mediu în care sunt bineveniţi, protejaţi şi educaţi toţi copiii, indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici (UNESCO).

Respect pentru diversitate

Oferirea unei educaţii de calitate pentru copilul cu CES, adică crearea de oportunităţi reale de obţinere a succesului în experienţa de învăţare

Atingerea nivelului posibil de dezvoltare individuală cât mai aproape de dezvoltarea normală

Identificarea, valorificarea şi stimularea tuturor capacităţilor şi disponibilităţilor cognitive, de limbaj, psihomotorii, afectiv-relaţional şi social-adaptative existente sau potenţiale

Ajustarea solicitărilor la abilităţile cognitiv-emoţionale, abilităţile sociale şi de comunicare ale elevului, punând totodată acces pe dezvoltarea acestor abilităţi

Dezvoltarea unei relaţii bune între profesor-elev

Comunicarea permanentă între cadrele didactice referitor la reuşitele de abordare, bune practici, împărtăşirea observaţiilor, a modalităţilor de rezolvare cu succes a situaţiilor criză, a metodelor şi tehnicilor de predare care accesibilizează înţelegerea informaţiilor şi a sarcinilor

Dezvoltarea unei relaţii de parteneriat cu părinţii elevului

Accesibilizarea curriculumului naţional în raport cu nevoile speciale ale elevului.

Diferenţierea şi individualizarea demersului educaţional.

Asigurarea învăţării individualizate şi personalizate.

Introducerea unor abordări specifice ale procesului învăţării şi utilizarea flexibilă a tuturor resurselor disponibile.

Flexibilitate pedagogică şi educativă, adaptată nevoilor de dezvoltare al preşcolarului şi potenţialului acestuia.

Promovarea flexibilităţii didactice pe parcursul activităţilor de predare şi de evaluare, punând accent şi pe motivarea copilului, valorizarea lui, găsirea punctelor forte, a talentelor şi dezvoltarea acestora.

Adaptarea metodologiei didactice tipului şi gradului dizabilităţii elevului, nivelului şi potenţialului individual de dezvoltare, precum şi specificului de învăţare al copilului, concretizat prin:

-Repetarea sau reformularea informațiilor esențiale pe parcursul lecției

-Vorbire clară și rară atunci când se prezintă informații

-Folosirea instrumentelor vizuale, precum o tablă sau un computer pentru a completa lecțiile orale

-Folosirea imaginilor și gesturilor pentru a stimula înțelegerea elevului

-Punerea la dispoziție o zonă liniștită pentru cerințele care necesită lucrul independent

-Oferirea elevului oportunități de a-și demonstra și folosi punctele forte în timpul orelor

Asigurarea unei evaluări diferenţiate la toate disciplinele în funcţie de evoluţia proprie a copilului

Adaptări specifice la evaluare pe parcursul semestrelor, concretizat prin:

- Asigurarea unor fișe ordonate cu instrucțiuni simple și câteva imagini explicative

-Punerea la dispoziția elevului un spațiu liniștit pentru ca acesta să poată realiza cerințele din cadrul activităților, fără a deranja alți colegi

- Asigurarea folosirii instrumentelor compensative

Asigurarea adaptării specifice la evaluările inițială, semestrială și finală - în conformitate cu legislaţia actuală privind evaluările naţionale şi în conformitate cu Statutul Elevului (Ordinul 4742/2016)

Servicii de asistență psihopedagogică prin cadrul didactic itinerant și de sprijin:

Elevul NU este cuprins în serviciul educaţional de sprijin.

Servicii de consiliere şi orientare şcolară:

Consiliere parentală

Dezvoltarea abilităţilor parentale în raport cu dizabilitatea copilului

Consilierea individuală al copilului cu CES cu privire la dezvoltarea competenţelor sociale şi de comunicare, creşterea nivelului stimei de sine

Reevaluare şi reorientare şcolară la expirarea certificatului de orientare şcolară şi profesională

Servicii de terapie logopedică/terapia tulburărilor de limbaj:

Necesită terapie logopedică

Asigurare transport la unitatea de învăţământ:

Asigurarea transportului la unitatea de învăţământ aplicând prevederile art. 84 din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare

Măsuri de sprijin pentru educaţia incluzivă:**

Conform Art. 63-65:

Prevenirea şi combaterea barierelor de atitudine:

a) informarea părinţilor ai căror copii frecventează unitatea de învăţământ cu privire la educaţia incluzivă şi incluziunea socială a copiilor cu dizabilităţi şi/sau CES;

b) informarea elevilor din unitatea de învăţământ cu privire la educaţia incluzivă şi incluziunea socială a copiilor cu dizabilităţi şi/sau CES, într-un limbaj adaptat vârstei şi, de preferinţă, utilizând educaţia de la egal la egal;

c) informarea cadrelor didactice cu privire la educaţia incluzivă şi incluziunea socială a copiilor cu dizabilităţi şi/sau CES;

d) informări şi campanii de conştientizare cu privire la acceptarea diversităţii, incluziunea socială a copiilor cu dizabilităţi şi/sau CES desfăşurate la nivelul comunităţii

Măsurile de sprijin pentru prevenirea şi combaterea barierelor de mediu, prin adaptarea rezonabilă a unităţii de învăţământ în care învaţă copilul:

a) accesibilizarea mediului fizic, informaţional şi de comunicare din unitatea de învăţământ, adaptată la tipul de dizabilitate: DE EX.: accesibilizarea mediului fizic cu privire la evitarea crizelor emoţionale din cauza hipersensibilităţii auditive (la zgomote)

Pregătirea şi adaptarea copilului în diferitele etape de tranziţie, între diferite medii şi etape ale dezvoltării individuale: (ÎN FUNCŢIE DE VÂRSTA COPILULUI)

Măsurile de sprijin pentru intrarea copilului într-o unitate de educaţie timpurie antepreşcolară sau preşcolară, tranziţia dintr-o unitate antepreşcolară într-o unitate preşcolară, tranziţia de la grădiniţă la şcoală sau intrarea copilului direct în învăţământul obligatoriu:

a) pregătirea copilului prin informare adecvată vârstei şi tipului dizabilităţii de către familie şi cadrele didactice;

b) vizitarea unităţii înainte de înscriere de către copil şi părinte;

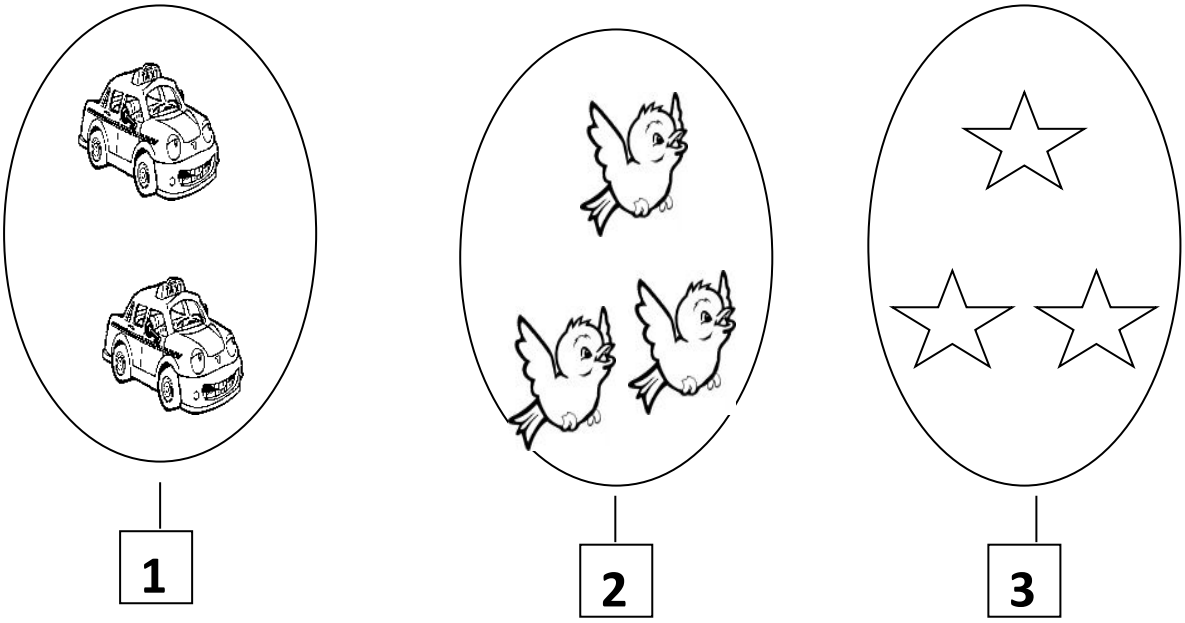
c) folosirea unui program de adaptare în primele două săptămâni de la înscriere/admitere;

FIŞĂ DE LUCRU ADAPTATĂ PENTRU COPIL CU CES

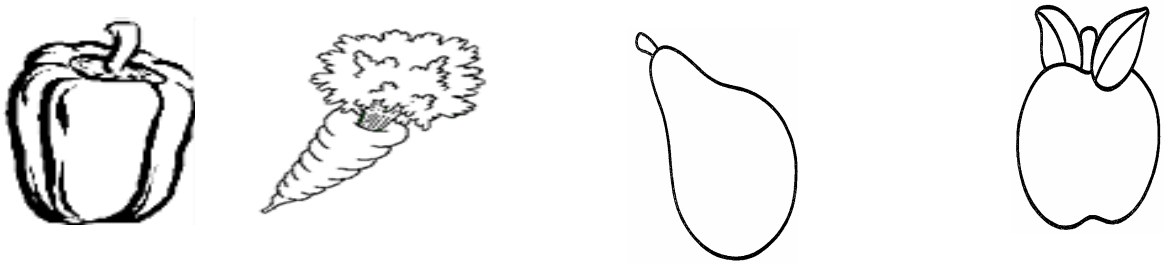
Prof. Înv. Preşc. Cordoş Daniela,
Grădinița cu Program Prelungit Sângeorz-Băi

I. DŞ

1.. Colorează tot atâtea elemente câte îţi arată cifra din căsuţă.

2.Colorează fructele!

II. DLC+DOS

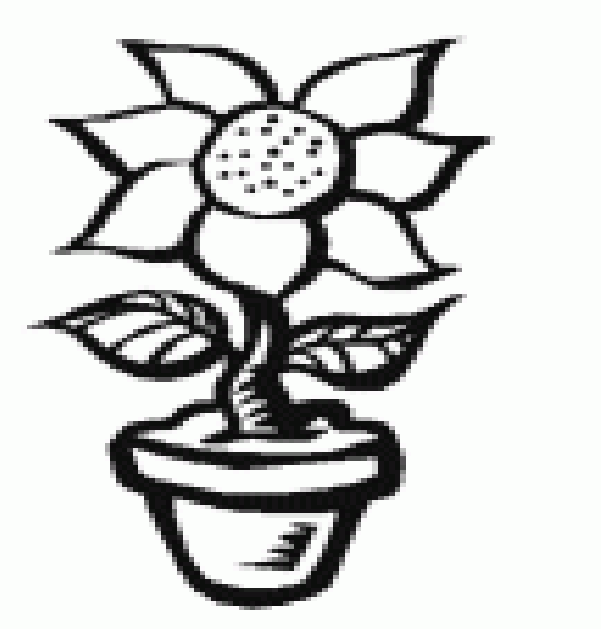
1. Recunoaşte povestea şi personajele.

III. DEC

1.Colorează.

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S.
PLAN DE INTERVENŢIE
PERSONALIZAT

RUSU MARIANA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.7, GALAŢI
JUDEŢUL GALAŢI

UNITATEA ŞCOLARA:

ARIA CURRICULARA: LIMBA ŞI COMUNICARE

DISCIPLINA: COMUNICARE ÎN LIMBA MODERNĂ - LIMBA ENGLEZĂ

CURRICULUM: NUCLEU

CLASA : V B

NR. ORE/SAPT.: 2

MANUAL: LIMBA MODERNĂ 1. LIMBA ENGLEZĂ,

AUTORI: CLARE KENNEDY, CHIARA SOLDI, CRISTINA RUSU, DIANA TODORAN,

EDITURA ART, BUCUREŞTI, 2017

AN ŞCOLAR : 2017-2018

CADRU DIDACTIC:

PLAN DE INTERVENŢIE

PERSONALIZAT

Numele şi prenumele elevului:

Rezultatele evaluării complexe :

a. din punct de vedere medical – Trisomie21. Retard psihic usor. QI=60 ;
b. din punct de vedere psihopedagogic – dificultăţi de concentrare a atenţiei;
c. din punct de vedere al competenţelor şcolare: Discalculie. Disgrafie. Dislalie simpla. Dificultati de intelegere, mentinere si redare a informatiilor complexe.

Puncte tari (potenţial) ale elevului :

Provine dintr-o familie stabilă, care îi acordă sprijinul material şi afectiv corespunzător, urmează tratament medical, este interesat în a lua note bune şi îşi face întotdeauna temele; nu lipseşte de la şcoală.

Dificultăţile cu care se confruntă elevul :

Elevul prezintă dificultăţi de învăţare, înţelegând mai greu sarcinile de lucru. Are capacitate redusă de automobilizare în activitate, dificultăţi în înţelegerea conceptelor şi respect de sine scăzut, fiindu-i afectată capacitatea de se autoorganiza şi de a lucra eficient fără supraveghere şi indicaţii.

Refuză să participe la activităţile în grup şi să răspundă când este numit de profesor, deşi se oferă uneori să răspundă din proprie iniţiativă. Îşi deranjează colegii în timpul pauzelor, având un comportament infantil, iar ei îl marginalizează.

OBIECTIVE VIZATE

O 1: să comunice în limba engleză folosind propoziţii simple din 3 – 5 cuvinte;
O 2: să aşeze corect cuvintele în propoziţie;
O 3: să scrie după dictare propoziţii scurte de 3 – 5 cuvinte;
O 4: să participe activ la lucrul în perechi şi în grup.

METODE DE REALIZARE:

demonstraţia, exerciţiul, explicaţia,
jocul didactic; strategii: lucrul individual frontal, în perechi, în grup.

OBSERVAŢII :

Elevul stă singur, în prima bancă. Deoarece refuză să se întoarcă la banca din spate sau să se mute pentru a lucra în pereche sau în grup, la lucrul în perechi, profesorul va cere unui elev model din punct de vedere comportamental să se mute alături de el şi după rezolvarea sarcinii să citească rezolvarea cu voce tare răspunsul partenerului său. La lucrul în grup se va proceda la fel, de data aceasta participând şi cei din banca din spate. Pe un ton calm, profesorul va îndemna elevul să citească la rândul său partea ce îi revine.

EVALUARE:

1.sumativă (semestrul I), data: 27.01.2018; rezultatele evaluării:
O1:realizat
O2: parţial realizat
O3: parţial realizat
O4: parţial realizat
2.sumativă (final de an şcolar),data: 09.06.2018;
O2: realizat
O3: realizat
O4: parţial realizat
O5: parţial realizat

OBIECTIVELE REALIZATE:

- îndeplineşte la un nivel mediu sarcinile şcolare (înregistrează progres la orele de citire a unui text în limba engleză şi formarea abilităţilor de comunicare);
- diminuarea greşelilor de scriere;
- îmbunătăţirea ritmului de citire;
- ameliorarea relaţiilor intercolegiale.

DIFICULTĂŢI ÎNTÂMPINATE:

- nu reuşeşte încă să-şi construiască un comportament empatic;
- nu poate rezolva sarcinile şcolare într-un timp optim datorită retardului mintal uşor.

REVIZUIRI:

Se continuă O2 + O3 + O4.

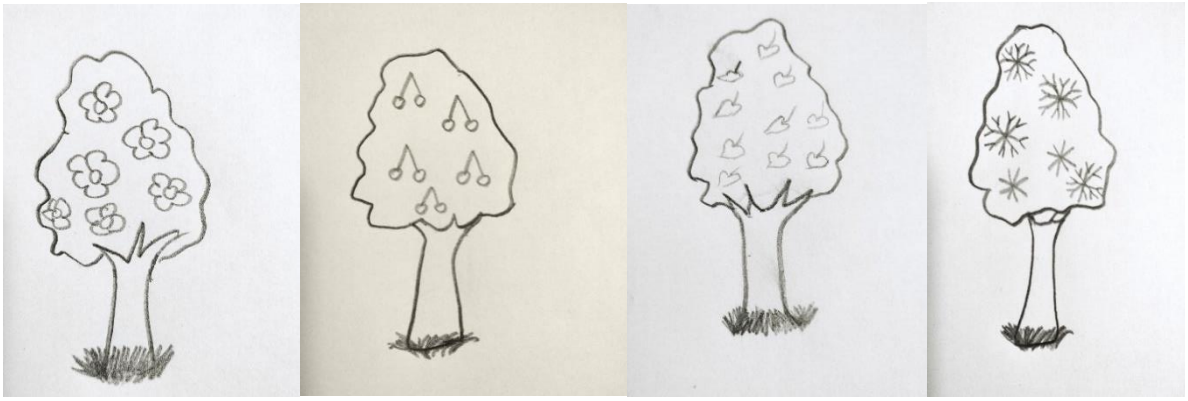
O5: să comunice în limba engleză folosind propoziţii de până la 7 cuvinte.

Se va continua cu O4 + O5.

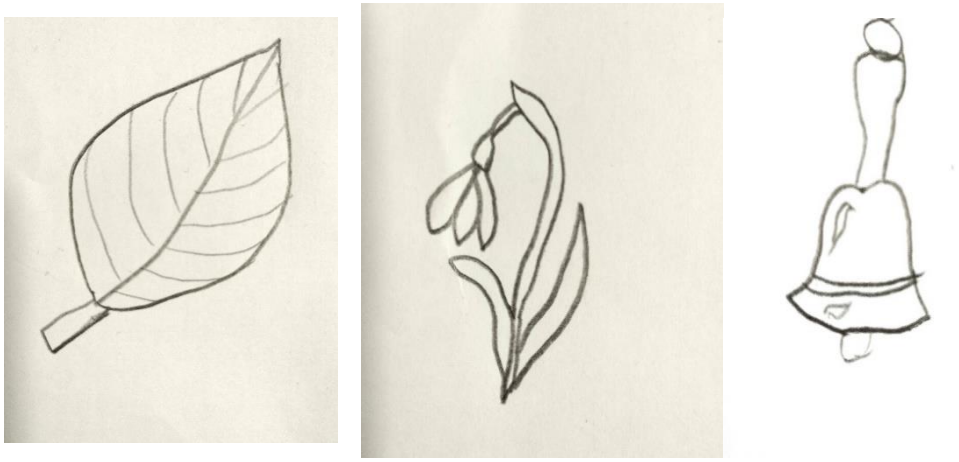
Fișa de lucru

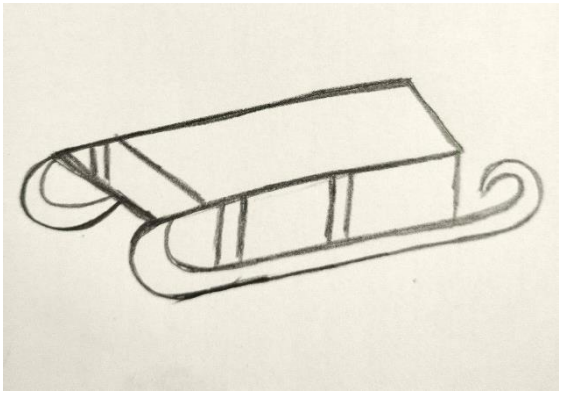
Autor: prof.Căciulă Anca Lavinia
Grădiniță Specială „Sfânta Elena,, Pitești

1.Colorează bulina de sub pomul, care se află în anotimpul iarnă !

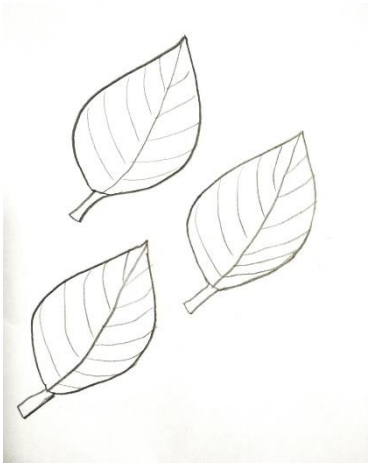
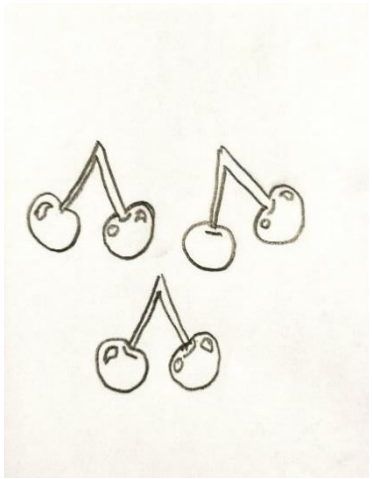
2. Colorează din imaginile de mai jos ,elementele specifice anotimpului iarna!

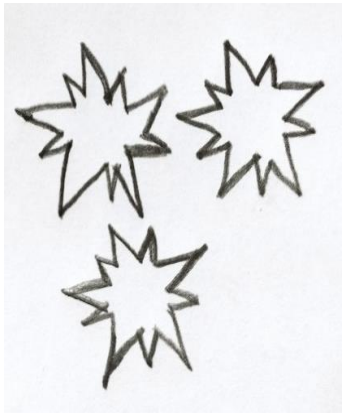

3.Încercuiește grupul de elemente, cu ajutorul cărora poate fi decorată rochița Zânei Iarna!

PROGRAM DE REMEDIERE
PENTRU
ELEVII CU DIFICULTĂŢI DE ÎNVĂŢARE

Prof. Irina Mogildea

GRUP ȚINTA-CLASA III D

LOCUL DESFĂȘURĂRII-sala de clasă

PERIOADA-MAI-IUNIE/AN ȘCOLAR 2021-2022

SCOP

– fixarea şi consolidarea cunoştinţelor deprinse într-o măsură nesatisfăcătoare la orele de curs de către elevii cu ritm lent de învăţare;

COMPETENŢE:

- înlănţuirea clară a ideilor în povestirea orală a unui text citit;
- scrierea corectă a ortogramelor invatate, parți de vorbire învățate.
- Efectuarea de calcule aritmetice în concentrul 0-10000, oral şi în scris.
-

DESCRIEREA SITUAŢIEI INIŢIALE

Clasa III D are un efectiv de 21 elevi, nivelul clasei este unul bun, elevii având deprinderea de a lucra individual, dar şi pe grupe. Unii elevi au înregistrat în semestrul I dificultăţi în atingerea performanţelor şcolare satisfăcătoare la matematică, iar alti elevi la limba şi literatura română. Ideea iniţierii acestui proiect derivă din necesitatea eradicării deficienţelor de învăţare ale acestor elevi, şi a formării unei imagini de sine în concordanţă cu nivelul de aspiraţie şi posibilităţile mentale ale fiecărui elev.

Elevii știu să citească, cunosc părțile de vorbire studiate,dar unii dintre elevi întâmpină dificultăţi în identificarea informaţiilor esenţiale după citirea globală a unui text . La disciplina matematică, elevii au formate deprinderi de calcul a operaţiilor de adunare şi scădere,înmultire, împărțire, dar nu toți în concentrul 0-10000, nu **folosesc** proprietăţile operaţiilor pentru efectuarea unor calcule rapide şi nu **observă** legăturile între operaţiile cu numere naturale.

Acest program/plan de intervenţie îşi propune reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersare şi prin dezvoltarea capacităţilor de receptare a mesajului scris, prin exerciţii de lectură expresivă, exerciţii de identificare a ideilor principale şi secundare, dezvoltarea capacităţii de calcul oral şi scris, rezolvarea problemelor simple. Se va evalua munca fiecărui elev oferind feedback concludent şi imediat.

Conţinuturi	Obiective operaţionale	Activităţi de învăţare	Resurse		Modalităţi de evaluare
			Procedurale	Materiale	
Povestirea orală a textului narativ cu dialog	-să citească corect, conştient şi expresiv textul; - să formuleze ideile principale din textul dat - să alcătuiască povestirea orala, folosindu-se de planul de idei	Exerciţii de identificare a unor cuvinte / expresii noi în textul suport Citirea corectă şi fluentă a textului Exerciţii de căutare a unor cuvinte în dicţionar Discutarea textului în funcţie de următorii parametri : , „ce se povesteşte„ (ce se întâmplă, care este acţiunea relatată) „cine ia parte ala acţiune„ (personajele) , „unde„ (plasarea acţiunii în timp şi spaţiu) , „cum„ (modul de desfăşurare a acţiunii), „cine povesteşte”	Activitate frontală Activitate în grup cu dicţionarul lectura expresiva, conversatia euristica	Texte suport din manual Dicţionar explicativ al limbii romane	Observare sistematică (2-3 elevi) Evaluare prin întrebări orale Sarcini individuale
Adunarea , scaderea,in multirea si impartirea nr.nat. 0 - 10000	Să efectueze operaţii de adunare si scadere,inmultire si impartire cu numere naturale 0- 10000	- **exerciţii de calcul** cu numere naturale, urmărind respectarea ordinii efectuării operaţiilor ; - **exerciţii de calcul** folosind proprietăţile operaţiilor; - **exerciţii de calcul oral;** - **folosirea** proprietăţilor operaţiilor pentru efectuarea unor calcule rapide; - **observarea** legăturilor între operaţiile cu numere naturale; efectuarea probei; - **efectuarea** de succesiuni de calcule mentale cu numere de cel mult două cifre pe principiul “preluării ştafetei”, implicând majoritatea elevilor clasei.	Activitate în grup Activitate frontală		Observare sistematică (2-3 elevi) Evaluare prin întrebări orale Teme suplimentare Sarcini individuale

REZULTATE AŞTEPTATE

Scopul acestui proiect este acela de a acorda mai mult timp elevilor care au realizări modeste, de a utiliza cele mai potrivite metode de instruire, de a le oferi feed-back-uri concludente şi de a le acorda sprijin şi atenţie. Activităţile pe care mi le-am propus vor fi atractive pentru elevi, aceştia putându-se debarasa de pericolul notării , concentrându-se asupra activităţii în sine. Fiind motivaţi în rezolvarea sarcinilor pe care le vor găsi atractive şi captivante, obiectivele operaţionale propuse vor fi atinse.

Activităţile se vor desfăşura într-un mediu prietenos pentru elevi ceea ce va conduce la creşterea randamentului învăţării prin:

- menţinere trează a impulsul cognitiv şi motivaţia activităţilor de învăţare;
- organizarea cunoştinţelor sub formă de scheme care să permită evidenţierea legăturilor dintre concepte;
- completarea cunoştinţele minime ale elevilor

LISTĂ ORIENTATIVĂ DE SARCINI

1. Precizaţi autorul şi titlul operei literare citite.
2. Precizaţi care este modul predominant de expunere în fragmentul citit.
3. Precizaţi care sunt personajele din fragmentul citit.
4. Povestiţi oral fragmentul citit.
5. Formulaţi ideile principale
6. Povestiţi fragmentul, ţinând cont de ideile principale.
7. Calculaţi adunările.
8. Calculaţi scăderi . inmultiri,impartiri
9. Aflaţi dublul, triplul, numerelor….
10. Aflaţi jumătatea, treimea, sfertul, numerelor.
11. Probleme cu una sau două operaţii.

ORARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. crt	Tema	Nr. ore	Termene	Locul desfăşurării
1	Textul narativ şi planul de idei	3	Permanent/saptamana	Sala de clasă
2	Scrierea corectă a ortogramelor învățate.Exerciții	2	Permanent/săptămâna	Sala de clasă
3	Părțile de vorbire învățate.Exerciții	2	Permanent/săptămâna	Sala de clasă
4	Exercitii cu părți de vorbire învățate	3	Permanent/săptămâna	Sala de clasă
7	Adunarea,înmulțirea. Exerciții	2	Permanent/săptămâna	Sala de clasă
8	Scăderea ,împărțirea.Exerciții	2	Permanent/săptămâna	Sala de clasă
9	Înmultirea numerelor 0-10000	3	Permanent/săptămâna	Sala de clasă
10	Rezolvarea de probleme	3	Permanent/săptămâna	Sala de clasă

Bibliografie

1) ALINA PAMFIL – Limba şi literatura română în gimnaziu–Structuri didactice deschise, Ed. Paralela 45,Piteşti, 2009
2) TRAIAN VRASMAS ,,Învăţământul integrat şi/sau incluziv” Editura Aramis, Bucureşti 2001
3) IOAN CERGHIT – Metode de invatamant, Ed. Polirom, 2006
4) LIGIA SARIVAN, MATEI CERKEZ – Didactica ariei curriculare Limbă şi comunicare, Politehnica Press, Bucureşti, 2010
5) FLORENTINA SÂMIHĂIAN şi MARIANA NOREL – Didactica limbii şi literaturii române, UPG Ploiesti, 2011
6) CĂLUGĂRU, LEONTINA ŞI COLECTIV, Metodica predării matematicii la clasele I-IV, EDP Bucureşti, 1977

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

PROF. JAPALELA TAMARA VERONICA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI : D. C.

DATA NAȘTERII: 10.04.2005

CLASA: a IX a

ANUL ȘCOLAR: 2021 – 2022

DIAGNOSTIC PSIHOPEDAGOGIC – dificultăţi de înţelegere, scriere, exprimare și pronunţie

ECHIPA DE INTERVENŢIE: ***prof: Japalela Tamara Veronica***

Psihologul școlar

- **SCOPUL (COMPORTAMENTUL TINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)**

  Formarea, stimularea și compensarea limbajului de specialitate

- **OBIECTIVE:**

→ **PE TERMEN SCURT:**

- Concentrarea atenției pentru a asculta mesaje;
- Receptarea clară a mesajelor;
- Pronunțarea clară și corectă a sunetelor, silabelor și cuvintelor
- Comunicarea prin enunțuri scurte, cu sens;
- Îmbogățirea vocabularului cu cuvinte noi, tehnice, de specialitate;
- Sesizarea legăturii dintre cuvinte și imaginile care îl însoțesc;
- Formularea în scris, de propoziții cu ajutorul cuvintelor date și a expresiilor de sprijin;
- Valorificarea în texte proprii a unui vocabular adecvat calificării profesionale;
- Utilizarea corectă a limbajului specific meseriei de tâmplar universal;
- Adaptarea vorbirii la diferitele situații de comunicare;
- Stimularea memoriei auditive și a capacității amnezice;
- Întipărirea și reactualizarea cunoștințelor tehnologice cu grad de dificultate redusă.

→ **PE TERMEN MEDIU:**

- Să poată realiza sarcinile de lucru în timp optim;
- Manifestarea interesului pentru comunicarea cu cei din jur;
- Manifestarea independenței în comunicare;
- Dezvoltarea abilităților de lucru în echipă;

- Dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei școlare;
- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare, socializare, relaţionare;
- Cunoașterea intereselor și aptitudinilor necesare implicării în anumite activități pentru dezvoltarea unei personalități armonioase;

❖ DURATA PROGRAMULUI: septembrie 2021 – iunie 2022
❖ DOMENIUL / DOMENII DE INTERVENŢIE: Reabilitare, activități remediale
❖ DATA ELABORARII PIP: septembrie 2021
❖ DATA REVIZUIRII PIP: iunie 2022

❖ **CONȚINUTURILE ÎNVĂȚĂRII:**

1. Dezvoltarea abilităților practice
2. Dezvoltarea limbajului de specialitate
3. Dezvoltarea capacității de comunicare orale și scrise

❖ **CONȚINUTURILE ACTIVITĂȚILOR:**

- Utilizare limbajului de specialitate – minim, în recunoașterea speciilor lemnoase și secțiunilor principale ale lemnului;
- Folosirea termenilor de specialitate și descrierea structurii și defectelor lemnului;
- Prezentarea rezultatelor jocului didactic ca aplicație în mod clar;
- Descrierea etapelor de pregătire a suportului lemnos în vederea prelucrării;
- Exerciții de ascultare a unor mesaje, a unui dialog;
- Exerciții de stimulare a comunicării dialogate;
- Formularea de răspunsuri corecte la întrebări;
- Exerciții de construirea unor enunțuri proprii, pe baza unor cuvinte date.

PROIECT- ACTIVITATE DE CONSILIERE DE GRUP

Profesor Fraicor Cristina-Ana-Maria
Liceul Teoretic ”Traian Lalescu”

Disciplina: Consiliere psihopedagogică

Grup: elevi din clasa a XI-a

Modul tematic: Consilierea carierei

Tema: Analiză personală și profesională

Tipul activității: consiliere de grup

Scopul activității: dezvoltarea competențelor de analiza personală și profesională

Obiective operaționale:

O1. Identificarea trăsăturilor psihologice personale utile în cariera școlară și profesională;

O2. Identificarea competențelor sociale ce pot fi utilizate în carieră;

Strategia didactică:

1. **Metode şi procedee**: conversaţia, imageria ghidată, testul psihometric
2. **Mijloace de învăţământ**: fișa de lucru, test Holland
3. **Forme de organizare a activităţii elevilor**: activitate frontală, activitate individuală

Resurse:

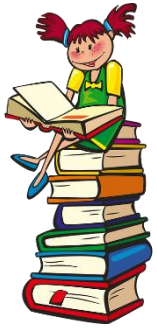
1. **Oficiale**: - Programa şcolară pentru disciplina Orientare și consiliere
   - Planificarea calendaristică orientativă, clasa a XIIa
   - Proiectarea unităţii de învăţare:
2. **De timp** - 40 minute
3. **Bibliografice:**

Cucoş, Constantin (coordonator), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice*, Editura Polirom, Iaşi, 1998.

SCENARIUL DIDACTIC

Nr. crt.	Etapele activității	Ob. op.	Activitatea consilierului	Activitatea beneficiarului	Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare	Evaluare
1.	EVOCAREA	O1, O2	▪ Consilierul introduce tema întâlnirii – Analiză personală și profesională	▪ Beneficiarii explică cum a aparut nevoia	Conversaţia	Calculatorul	Activitate frontală	Aprecieri orale
2.	REALIZAREA SENSULUI	O1, O2	▪ Consilierul prezintă testul Holland ca și modalitate de identificare a trăsăturilor psihologice puse în legătură cu interese ocupaționale	▪ Beneficiarii completeaza testul	Testul psihometric	Testul Holland	Activitate frontală	Aprecieri orale
3.	REFLECȚIA	O1, O2	▪ Consilierul facilitează realizarea unei analize personale în funcție de rezultatele obtinute la testul de interese profesionale ▪ Consilierul facilitează realizarea unei analize pozitive ce conține puncte tari ale elevului;	▪ Beneficiarii participă activ la procesul de analiză personală și profesională ▪ Beneficiarii listează propriile puncte tari	Conversația, imageria ghidată	Fișa de lucru	Activitate frontală	Aprecieri orale
4.	EXTINDEREA	O1, O2	▪ Consilierul prezintă ca temă de reflecție: cum aș putea integra lucrurile pe care le-am învățat despre mine la nivelul vieții cotidiene?	▪ Beneficiarii imaginează posibile modificări comportamentale.	Conversația, imageria ghidată		Activitate frontală	Aprecieri orale

MATERII PRIME ȘI MATERIALE TEHNOLOGICE DIN INDUSTRIA LEMNULUI

Nr. crt.	Obiectiv operațional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1	***Obiective operaționale: cognitive*** - să identifice speciile lemnoase; - să înțeleagă semnificația secțiunilor principale ale trunchiului lemnului; - să identifice defectele lemnului; - să înțeleagă diferența dintre materii prime și materiale utilizate în industria lemnului; - să enumere materiile prime folosite în industria lemnului; - să enumere materialele tehnologice folosite în industria lemnului - să identifice adezivii folosiți în prelucrarea lemnului (la îmbinări); - să identifice domeniile de utilizare a lemnului cu defecte; - să înțeleagă importanța cunoașterii și clasificării defectelor; - să identifice adezivii folosiți în prelucrarea lemnului (la îmbinări); - să enumere tipurile de îmbinări folosite în industria lemnului. 	 Explicația Demonstrația Convorbirea, Exercițiul, Joc-exercițiu Aritmograful Studiul de caz Mozaicul Cubul Jocuri didactice	Septembrie 2021- iunie 2022	Observarea sistematică a elevului, Aprecieri individuale Munca independentă Răspunsuri orale-scrise Citit Fișe de lucru Lucrări practice Teste de evaluare	
2.	 ***Obiective operaționale: afectiv-motivaționale*** - să manifeste interes față de activitatea teoretico - practică desfășurată; - să desfășoare activități în echipă; - să respecte regulile de protecția muncii în laboratorul tehnologic atelierul de instruire practică				

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

Honciu Justina
Școala Gimnazială Valeriu D.Cotea,Vidra, Vrancea

Numele si prenumele beneficiarului : P. F-M-M.

Data si locul nasterii : 17.06.2007

Domiciliul : VIDRA

Scoala : GIMNAZIALĂ” VALERIU D. COTEA”, VIDRA

Clasa : a VII-a A

Echipa de lucru : prof. HONCIU JUSTINA, psiholog școlar P.D.

Domeniul de intervenție: Limba şi literatura română

Problemele cu care se confruntă elevul: întârziere psihică ușoară QI=66.Tulburări în dezvoltarea limbajului expresiv, capacitate scăzută de comunicare. Dificultăți de relaționare și adaptare la medii și situații noi. Tulburări de comportament.

Priorități pentru perioada : an școlar 2021-2022

Structura programului de interventie personalizat

Informaţii generale

Elevul urmează în anul şcolar 2021-2022, cursurile învățământului de masă, în clasa a VII-a A. Provine dintr-o familie monoparentală, părinții fiind divorțați. Mama are un potenţial intelectual mediu. În colectivul clasei nu este integrat foarte bine, fiind izolat. Foarte rar încearcă să lucreze ceea ce i se cere și nu ține ritmul. De multe ori are o atitudine pasivă față de sarcinile de învățare. Acceptă sprijin pasiv. Are un grad scăzut de adaptare la cerințele actului educațional.

Informaţii educaţionale

a).**Comportament cognitiv**:nu recunoaște toate simbolurile , literele; nu e capabil să ia singur decizii; capacitate slabă de a emite ipoteze; incapacitatea de a finaliza o sarcină complexă singur; are dificultăți de orientare spațio-temporală; abilităţi reduse de scris-citit; citeşte în ritm lent, propriu, texte de mică întindere; nu respectă regulile ortografice şi de punctuaţie; exprimarea este nesigură, vocabularul limitat din cauza dificultăților de pronunție (dislalie); capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă; capacitatea de concentrare scăzută şi rezistenţa la efort, minimă.

Comportament psihomotric şi autonomie personală: schema corporală este realizată, deprinderile de igienă personală sunt dezvoltate, deplasarea se realizează cu însoțitor, prin forțe proprii.

b**). Relaţii sociale**: nu se adaptează la cerințele actului educațional, nu are prieteni și nu se implică în activități sportive sau de altă natură.

Mama colaborează cu şcoala, se interesează de situaţia copilului, dar nu-i acordă suficient sprijin la teme.

c).**Capacităţi, competenţe, abilităţi, puncte slabe, nevoi:** dezvoltare fizică bună; coordonare a mişcărilor mai ample; activitate voluntară slab conturată;,memoria şi atenţia sunt scăzute (hipomnezie), hiprosexie;imaginaţia lipseşte, fiind ancorată în prezen

Obiective pe termen scurt: -să citească corect și să înțeleagă texte scurte/medii -să poată formula întrebări legate de text -să integreze la nivel minimal informațiile textului în propriul univers cognitiv și afectiv -să precizeze sinonimele şi antonimele unor cuvinte uzuale -să alcătuiască propoziţii corecte -să scrie corect și coerent un text propriu scurt; -să identifice în text părți de vorbire diferite și să conștientizeze diferența dintre ele.	- Contextul de comunicare: locul şi momentul interacţiunii, relaţia dintre interlocutori, identitatea interlocutorilor, cunoştinţele comune legate de tema discuţiei; -Verificarea gradului de înţelegere a mesajului prin formularea unor întrebări de clarificare, de reformulare; -Strategii de comprehensiune: reprezentări mentale, integrarea informațiilor textului în propriul univers cognitiv și afectiv; -Rolul contextului în crearea sensului; -Elemente de gramatică; -Recapitulare finală.	- exerciţii de lectură a unor fragmente din textele propuse; - exerciţii de formulare a unor întrebări legate de text cu întrebări ajutătoare -exerciţii de identificare a unor idei dintr-un grup; -exerciţii de exprimare corectă, orală şi scrisă, cu utilizarea unor materiale didactice de suport (planşe, litere, obiecte concrete, ilustraţii); -exerciţii de precizare prin corespondenţă a sinonimelor şi antonimelor date -exerciţii de formulare de propoziţii, pornind de la cuvinte date; -exerciţii de scriere a propoziţiilor enunţiative, respectând scrierea cu majuscule la început şi folosirea acestora pentru substantivele proprii; -exerciţii de scriere a unor propoziţii, respectând alineatul, liniatura caietului şi păstrarea distanţei adecvate dintre cuvinte; -exercitii de copiere; -exerciții de redactare a unor texte scurte; - exerciții gramaticale	octombrie- februarie 2021 februarie-mai 2021 iunie 2021	- citește coerent,dar într-un ritm lent, un text; -formulează două întrebări legate de text; - formulează aprecieri scurte; -identifică trei –patru sinonime într-un exercițiu; -formulează propoziții simple cu respectarea sensului cerut; - redactează corect un text scurt; - respectă regulile de încadrare a textului în pagină. -

Program de intervenţie personalizat/ individualizat (PIP)

Prof. Doicescu Ionela
GPP Junior Slobozia

Numele şi prenumele beneficiarului: R. D. N.

Data şi locul naşterii: 8.02.2018, Slobozia

Domiciliul: Slobozia, Ialomita

Instituţia: Gradinita cu Program Prelungit Junior Slobozia

Echipa de lucru: educatoare, director, consilier școlar, logoped

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe)- conform scrisorii medicale, copilul prezintă autism atipic însoțit de alte tulburări hiperkinetice, motiv pentru care beneficiază de terapie comportamentală specifică zilnic, într-un centru de specialitate.

Copilul manifestă un comportament impulsiv, caracterizat prin lipsa comunicării cu educatoarele si ceilalți preșcolari, lipsă contact vizual, izolare de ceilalți copii, comportament opoziționist atunci când nu dorește sa facă anumite lucruri, însoțit uneori și de agresivitate fizică, slabă capacitate de concentrare și menținere a atenției.

Priorităţi pentru perioada (se specifică intervalul de timp)- semestrul al II-lea al anului școlar

Având în vedere manifestările relatate anterior, în perioada următoare se stabilesc următoarele priorități:

- dezvoltarea abilităților sociale;
- formarea unor deprinderi de autonomie personală;
- creșterea nivelului de dezvoltare și coordonare motrică .

Structura programului de intervenţie personalizat

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
-să participe la activitățile de grup, interacționând atât cu educatoarea, cât și cu ceilalți colegi	-jocuri pentru însușirea unor reguli sociale și de comportament; -interpretarea unor roluri din viața cotidiană; -colaborarea cu membrii grupului pentru realizarea unor construcții;	- jocuri de rol- ,,De-a mama”, ,,De-a doctorul”, ,,La coafor” - jocuri de construcție cu temă data; -jocuri distractive si de mișcare	Semestrul al II-lea	- interpretează un rol prin imitarea educatoarei; -manipularea pieselor de construit pentru realizarea lucrării de grup; - participare activă la jocurile propuse	-observarea directă a comportamentului pe parcursul desfășurării activităț ilor; -aprecieri verbale; -consemnarea comportamentului copilului

-să participe la activitățile zilnice de dezvoltare personală	- activități de igienă personală și de servire a mesei; - activități specifice la sosirea/ plecarea copilului	- rutine zilnice- servirea meselor, spălatul mâinilor, folosirea șervețelelor în mod corespunzător, utilizarea formulelor de salut în funcție de situația dată	Semestrul al II-lea	-își spală mâinile; -stă pe scaun în sala de mese; -își șterge nasul, mâinile; -salută la sosire și la plecare	-observarea directă a comportamentului pe parcursul desfășurării activităților; -aprecieri verbale; -consemnarea comportamentului copilului
-să utilizeze mâinile și degetele în scopuri diferite	- activități în cadrul carora manipulează diverse obiecte și materiale – creioane, pensule, bureți, plastelină, cuburi, piese puzzle, piese de construit	-pictură, constructți, modelaj, îmbinare piese puzzle	Semestrul al II-lea	-folosirea în mod corespunzător a materialelor, obiectelor date	-observarea directă a comportamentului pe parcursul desfășurării activităților; - aprecieri verbale;

- Evaluarea periodică
- Obiective realizate:
- Dificultăţi întâmpinate:
- Metode cu impact ridicat: - pozitive
  - negative
  Revizuirea programului de intervenţie educaţional- terapeutică (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice)
- Recomandări particulare
- Rolul și modul de implicare a părinţilor în program

„Copil ca tine sunt și eu!”

Prof. Piciorea Ioana - Ancuța
Liceul „Simion Stolnicu” – Comarnic

Voi prezenta în cele ce urmează situația elevului D.D. de la clasa a VII-a .

1. **Starea de sănătate**

- elevul prezintă afecțiuni ce necesită o atenție specială - Autism;

- antecedente personale: deși fizic starea de sănătate a elevului este bună, elevul prezintă deficiențe de adaptare și integrare școlară și socială reflectate în nivelul scăzut al randamentului școlar și în incapacitatea de a participa la o oră integrală de curs; evită contactul vizual, nu-i plac schimbările (mediu sau rutină), este agitat, refuză să lucreze atunci când obosește;

-mama însoțește permanent elevul la școală și la alte activități.

2. **Rezultate şcolare şi preocupări ale elevului**

- Își îndeplinește sarcinile școlare, cu foarte mare greutate;
- Nu participa activ la ore;
- Prezintă interes la: limbi străine – cu preponderență limba engleză, informatică și TIC;
- Manifesta dezinteres pentru: fizică, chimie.
- Față de ora de educație fizică și-a format anumite stereotipuri pe care le respectă ca urmare a obișnuinței;
- Nu prezintă plăcere și implicare atunci când este pus să lucreze în perechi și grupuri, însă dacă i se dau sarcini de îndeplinit de unul singur, acesta execută conform posibilităților. Îi place să conducă veriga “Influențarea selectivă a aparatului locomotor”.

3. **Date asupra structurii psihologice**

-capacitate redusă de concentrare, obosește ușor. Prezintă dificultăţi de concentrare a atenţiei: refuză să lucreze, să asculte, deranjează colegii, are reații de violență verbală atunci când se plictisește/obosește, de aici necesitatea ca un membru al familiei să îl însoțească permanent la școală.

OBIECTIVE PE TERMEN LUNG :

- Dezvoltarea capacității de comunicare și interacțiune socială ;
- Controlarea comportamentelor obsesive, repetitive;
- Îmbunătățirea coordonării fizice;
- Învățarea aptitudinilor de atenție, joc, imitație;
- Gestionarea problemelor de ordin senzorial.

OBIECTIVE PE TERMEN SCURT :

- să manifeste cooperare în diferite situaţii de comunicare, socializare
- să fie consecvent în activități (atât acasă, cât și la școala).

În vederea susținerii activităților de învățare ale acestui elev, propun următoarele:

Elev

- Idei de activități:

- așezarea optimă a copilului în clasă – prima bancă, înaintea tablei

- jocuri de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bine a acestuia *(Pânza încrederii, Schimbă locul!, Ghici cine e? etc.)*

- metode pentru dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare (*Tot ca tine sunt și eu, Bingo, Statuile* etc.);

- conținuturile activităților sunt adaptate și prevăzute într-un *PIP*, elaborat în colaborare cu consilierul școlar și profesorul de sprijin ;

- activități pe baza soft-urilor destinate elevilor cu dizabilități;

- Strategii de învățare:

- învățarea individualizată sau individualizarea unor secvențe de învățare; tratarea diferențiată; metode activ-participative şi practice (jocul de rol, jocul didactic); învățarea prin cooperare: în perechi, în echipă; ancorarea de interesele copilului, hobby-urile lui, activităţile extraşcolare, pentru motivare.

- Resurse:

- folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat; mijloace de predare/învățare multisenzoriale și distractive, cu material concret-intuitiv; mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.); cărți/reviste cu imagini; fișe cu scheme de fixare; resurse educaționale deschise;

- Evaluare:

- observarea sistematică a comportamentului; evaluări orale și scrise, practice diferențiate și cu sprijin (indicații); recompensa

Părinți

- Idei de activități:

- consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bine a elevului (*Părinți la școală-părinți acasă)*); activități comune cu invitați de specialitate - psihologi, profesori de sprijin, consilieri școlari (*Împreună vom reuși*); activități comune părinți-elevi-profesor (ateliere de lucru- *Rama familiei*, excursii, vizite, serbări etc.);

Strategii de învățare: dezbateri; mese rotunde; expozitii.

- Resurse materiale: ppt-uri tematice; pliante/reviste/afișe informative;

- umane: psihologi, profesori de sprijin

- Evaluare: observarea sistematică; chestionare.

Cadre didactice

- Idei de activități:

- colaborarea cu psihologul școlar și profesorul de sprijin(*PIP*);

- plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă;

- Strategii de învățare (comune cu alți colegi): mese rotunde; dezbateri; interasistențe; lucru în echipă

La educație fizică, programul trebuie adaptat de fiecare dată când este nevoie. Elevul are nevoie ca deprinderile motrice de bază, jocurile, sau activitățile de mișcare să fie defalcate în componente pe care le poate executa.

Printr-o bună organizare, elevul va reuși să îndeplinească ceea ce i se cere. Organizarea se poate face prin următoarele, făcând lecția de educație fizică și sport cât mai ușoară, dar și eficientă:

- instalarea unor ateliere – acestea se vor numerota, pentru ca elevul să știe succesiunea metodică pe care o va urma;

- utilizarea unor suporturi vizuale – la nivelul fiecărui atelier se vor poziționa fișe în care sunt desenate mișcările pe care elevul trebuie să le realizeze pentru a îndeplini cerința respectivă;
- cronometre sau alte instrumente pentru a determina timpul desfășurării sau numărul de repetări – foarte importante pentru ca elevul să știe singur când să se oprească și când să înceapă lucrul la un atelier;
- indicatoare – spre exemplu săgeți sau urme pentru a ști direcția de deplasare de la un atelier la celălalt, sau pentru a ști unde să pună picioarele și mâinile în cadrul exercițiului.

Prin repetiție, elevul se obișnuieste și cu mediul, și cu mișcările cerute, va deveni din ce în ce mai ușor pentru acesta de a avea cursivitate și corectitudine în execuție.

- Resurse:

- materiale didactice adecvate

- Evaluare: chestionare; lucrări practice; portofolii cu produsele activităților; portofoliul profesorului.

CURRICULUM ADAPTAT
COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ – CLASA PREGĂTITOARE

Școala Gimnazială ,,Mihai Eminescu’’
prof. Rițișan Călina Dochia

1. Receptarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare

Competențe specifice Curriculum național	Competențe specifice Curriculum adaptat după criterii minime	Exemple de activități de învățare
1.1.Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiar, rostit clar și rar;	-corelarea unor imagini cu un text dat; -indicarea mesajului unei imagini; -formularea unor răspunsuri la întrebări pe diferite tematici;	-activități de selectare a unei imagini și a indica despre ce este vorba în text; -activități ce vizează oferirea de răspunsuri la întrebarea ,,despre ce este vorba?’’ într-un text citit, într-o poveste audiată; -formularea unor răspunsuri la întrebări despre un text audiat;
1.3.Identificarea sunetului inițial și/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar;	-identificarea unor sunete/ silabe/ cuvinte; -realizarea unor corespondențe între imagini și sunete/ silabe/ cuvinte;	-exerciții de indicare a sunetelor/ silabelor/ cuvintelor învățate prin diferite metode; -exerciții de numărare a cuvintelor dintr-un enunț scurt; -exerciții de punere în corespondență a unui cuvânt cu o imagine;

2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare

2.2.Transmiterea unor informații referitoare la sine și la universal apropiat, prin mesaje scurte;	-transmiterea unor informații cu privire la sine/ familia sa/ colegii săi, personaje din desene animate prin propoziții scurte,cu și fără suport pe bază de întrebări;	-exerciții ce vizează formularea de mesaje despre sine și familie/ prieteni (nume, vârstă, unde locuiește, dacă are frați, numele lor etc.)

		-exerciții ce vizează răspunsul la întrebări pe aceeași tematică, puse de cadrul didactic sau de către colegi; -exerciții de identificare a cel puțin două caracteristici/ trăsături ale unor personaje din desene animate;
2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală;	-participarea la jocuri de rol; -utilizarea unor forme de salut, de prezentare, de adresare potrivite contextului;	-exersarea unor formule de salut, de prezentare, de adresare potrivite contextului; -exersare unor jocuri de rol (la doctor, la cumpărături etc.) -jocuri de exersare a unor reguli de comunicare eficientă, civilizată: vorbirea pe rând, ascultare, menținerea ideii;

3. Receptarea de mesaje scrise în diverse contexte de comunicare

3.1.Recunoașterea unor cuvinte uzuale, din universal apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar;	-recunoașterea literelor mici și mari de tipar; -asocierea unor sunete cu literele corespunzătoare, cu imagini potrivite, sau cuvinte cu imagini corespunzătoare;	-recunoașterea literelor mari și mici de tipar pe diferite sporturi vizuale; -exerciții de asociere a unor litere și sunete; -exerciții de punere în corespondență a unor cuvinte formate din una-două silabe cu imagini potrivite, reprezentând obiecte din universul apropiat;

4. Redactarea de mesaje în diverse situații de comunicare

4.1.Trasarea elementelor grafice și a contururilor literelor, folosind resurse variate;	-exersarea musculaturii fine; -orientarea în pagină și poziția corectă la scris; -scrierea literelor utilizând diverese suporturi;	-activități de exersarea a musculaturii fine a mâinii și a coordonării mișcărilor prin colorare, hașurare în contur, înșiruire de mărgele; -exerciții de orientare în spațiul scrierii, prin joc: sus, jos, dreapta, stânga etc. -exersarea poziției corecte la scris; -exerciții de utilizare corectă a instrumentelor se trasare/ scriere; -exerciții de construire a literelor din plastilină; -exerciții de scriere pe diverse suporturi și cu diferite instrument; -decorarea literelor mari și mici de tipar prin desene sau prin colorare;

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. Inv. Preșc. Oana Maria
Grădinița cu P.P. nr. 43 Sibiu

Data și locul nașterii: Sibiu

Domiciliul: Sibiu

Școala/instituția: Sibiu

Echipa de lucru:

- Profesor psihopedagog:
- Profesor educator:
- Logoped:
- Psiholog:

Problemele cu care se confruntă copilul/ elevul/ tânărul (rezultatele evaluării complexe):

Diagnostic: retard psihic sever și retard de limbaj

-Motricitate globală deficitară

-Structuri psihomotrice spațio-temporale neachiziționate

- Stadiul de dezvoltare a gândirii: senzoriomotor

-Memorie nonverbală, limitată la acțiuni repetate, la anumite persoane și obiecte familiare

-Hipoprosexie

-Limbaj expresiv nedezvoltat, limbaj receptiv: înțelege anumite gesturi sau expresii mimico-faciale

-Insuficiență adaptativă prin dificultăți de comunicare a trebuințelor bazale

-Afectivitate: apatie

-Dependentă de o altă persoană în asigurarea igienei personale și a servirii mesei.

Priorități pentru perioada: 01.10.2021- 10.06.2022

Dezvoltarea abilităților sociale, a abilităților de comunicare, dezvoltarea autonomiei personale, dezvoltarea motricității fine și a psihomotricității.

Structura programului de interventie personalizat:

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
Socializare și petrecerea timpului liber Să-și mențină poziția în șir în cadrul jocului ”Trenulețul”. Să răspundă la nume întorcand privirea,in 90%din cazuri. Să se deplaseze în spatiul instituției, la indicații verbale simple. Să folosească un instrument muzical, timp de 5 min. În cadrul activității de muzică. Să imite adultul în activități zilnice simple.	“Expresie gestuală” “Mă strigă!” “Să ne orientăm corect” “Instrumentele muzicale”. “Facem curat”	Demonstrația Exercițiul Jocul Exercițiul Demonstrația Exercițiul Demonstrația Exercițiul Demonstrația Exercițiul	01.10.2021 – 10.06.2022	Să-și mențină poziția în șir în cadrul jocului ”Trenulețul”, în 50% din cazuri. Să răspundă la nume întorcând privirea. Să se deplaseze în spațiul grădiniței în direcția cerută, la solicitare, în 60% din cazuri. Să folosească un instrument muzical, timp de 1 min. în cadrul activității de meloterapie. Să imite adultul în activități zilnice simple (să strângă jucăriile, să stergă masa)	Observația Proba practică. Proba practică. Proba practică. Proba practică. Proba practică.
Limbaj Să raspundă la gesturi cu câteva cuvinte izolate. Să îndeplinească o comandă verbală simplă însoțită de gesturi (știu să scot șervețelul din cutie) Să salute verbal la sosire și la plecare cu cuvintele ,,BUNA DIMINEATA” si „PA”. Să-și mențină mâinile corespunzător, în timpul rugăciunii „Doamne, Doamne - Ceresc Tată”.	“Gesturile” “Înțeleg ce mi se spune” “Salutul” “Rugăciunea”	Jocul Exercițiul Exercițiul Jocul Exercițiul Demonstrația Exercițiul	01.10.2021 – 10.06.2022	Să bata din palme. Să îndeplinească o comandă verbală simplă însoțită de gesturi, în 50% din cazuri. Să salute verbal cu ,,BUNA DIMINETA” și „PA”, în 50% din cazuri. Să-și mențină mâinile corespunzator, pentru rugăciune.	Observația Proba practică. Proba practică Proba practică
Autonomie Să se spele singură pe mâini, după ce a mâncat	“Deprinderi de igienă”	Demonstrația Exercițiul Exercițiul		Să se spele pe mâini și să folosească singură toaleta.	Proba practică

și să folosească singură toaleta. Să-și ia singură geaca și căciula de pe cap. Să-și pună haina în cuier, așezat la înălțimea ei. Să-și scoată hainele simple care au fost descheiate.	“Deprinderi de imbrăcare” “Suntem ordonați” “Hăinuța mea”	Demonstrația Exercițiul Demonstrația Exercițiul	01.10.2021 – 10.06.2022	Să-și ia singură geaca și căciula de pe cap. Să își pună haina în cuier. Să-și scoată dimineața haina.	Proba practică Proba practică Observația
Dezvoltare cognitivă Să scuture o jucărie care imită sunete. Să impingă un trenuleț din 3 cuburi. Să ducă o sarcină, în cadrul unui joc, până la capăt. Să aranjeze piesele din jocul ”Toporama” pe suport.	“Jucaria muzicală” “Trenulețul” “Aranjez cercuri pe bastonaș” “Toporama”	Exercițiul Jocul Jocul Jocul	01.10.2021– 10.06.2022	Să scoata un obiect din cutie la comanda verbală, în 50% din cazuri. Să facă gestul ”a scutura” Să impingă un trenuleț . Să ducă o sarcină, în cadrul unui joc, până la capăt, în 50% din cazuri. Să aranjeze o piesă pe suport.	Proba practică Proba practică Proba practică Proba practică
Psihomotricitate Să mototolească diverse materiale. Să răsucească butoane, fără ajutor. Să înșire bile mari pe șiret, obținând un șirag de mărgele din minim 10 piese. Să acopere o suprafață dată în cadrul activității de pictură, cu ajutorul pensulei.	“Mototolire” “Mămăruța” “Șiragul” “Să pictăm frumos”	Demonstrația Exercițiul Jocul Exercițiul Exercițiul	01.10.2021 – 10.06.2022	Să mototolească diverse materiale (hartie, folie, aluminiu, pungă) Să răsucească butoane, cu ajutor. Să înșire bile mari pe șiret, obținând un șirag de mărgele din minim 5 piese. Să acopere 25% din suprafața dată în cadrul activității de pictură, cu ajutorul pensulei.	Proba practică Observația Proba practică Proba practică.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor înv. primar Cojocaru Iuliana Daniela
Şcoala Profesională „Areta Teodorescu” Griviţa

Numele şi prenumele elevului: D. A. A.

Data şi locul naşterii : 18.02....., Slobozia

Domiciliul: Griviţa, str.a VII-a, nr. 42

Unitatea integratoare: Şcoala Profesională „Areta Teodorescu” Griviţa

Profesor înv. primar Cojocaru Iuliana Daniela

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

Tipul de deficienţă: somatică şi intelectuală

Gradul/nivelul de deficiente/ afectari:

a)asociate (Tulburare emotionala cu debut in copilarie, mutism elective, mintala, imaturitate psihocomportamentala)

b) tulburari/dificultati de invatare.

- Nu cunoaşte literele alfabetului, nu sesizează poziţia sunetului în cuvântul dat, nu înţelege semnificaţia noţiunilor uzuale „cuvânt”, ‚sunet”, „silabă”, „propoziţie”

Priorităţi pentru perioada de aplicare **ianuarie – iunie 2022**

1. Identificarea sunetelor în structura silabei
2. Sunetele şi literele A, M
3. Sunetele şi literele R, U, Z
4. Consolidarea literelor învăţate

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Nr. crt.	Conținuturi	Obiective operationale	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
1.	***Identificarea sunetelor în structura silabei*** -exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe; -stabilirea nr. de silabe prin prezentarea grafică a cuvantului; -ex.de stabilire a locu-lui fiecarei silabe in cuvant; -ex.de identificare a sunetelor in cadrul silabei si de stabilire a locului ocupat de fiecare; -ex. de recunoastere a sunetului initial,final al cuvantului.	-sa desparta corect cuvintele in silabe; -sa stabileasca nr.de silabe prin prezentarea grafica a cuvantului; -sa stabileasca locul fiecarei silabe in cuvant; -sa arate componenta fonetica a silabelor si locul sunetelor in silabe.	-jetoane -imagini cu obiecte a caror denumire conține sunetul vizat -poezii sugestive -conversația -explicația -metoda fonetică analitico-sintetica		- să sesizeze prezenta sau absenta unui sunet (litera) in cadrul unui cuvant; -sa desparta cuvinte in silabe - sa scrie corect literele;	-observare sistematica -probe orale -fise de lucru -evaluare formativa

2.	***Sunetele si literele A, M*** -exercitii de identificare a sunetului in cuvant; -exemplificarea de cuvinte care contin anumite sunete; -ex. de recunoastere a literelor dupa forma grafica; -ex. de scriere corecta a substantivelor proprii(Aura, Mara); -ex. de scriere corecta a literelor, silabelor, cuvintelor; -ex. de citire, in ritm propriu, a silabelor si cuvintelor.	- sa scrie corect literele; -sa citeasca si sa scrie silabe si cuvinte(ma, am, ma-ma, Mama). -sa sesizeze prezenta sau absenta unui sunet (a,m) in cadrul cuvantului; -sa faca asociera dintre sunet si litera;	-demonstratia -metoda fonetica analitico-sintetica -imagini sugestive -planse cu literele -sarma -alfabetare -conversatia -exercitiul		-sa citeasca si sa scrie silabe si cuvinte(ma, am, ma-ma, Mama). -sa scrie corect literele, silabe si cuvinte; -sa citeasca in ritm propriu silabe si cuvinte.	-probe orale -observare sistematica -probe scrise -evaluare formativă
3.	***Sunetele si literele R, U, Z*** -exercitii de identificare a sunetului in cuvant; -exemplificarea de cuvinte care contin anumite sunete; -ex. de recunoastere a literelor dupa forma grafica; -ex. de scriere corecta a substantivelor proprii(Aura, Mara, Zara); -ex. de scriere corecta a literelor, silabelor, cuvintelor;	-sa recunoasca literele mici si mari, de tipar si de mana; -sa scrie corect literele, silabe si cuvinte; -sa scrie cu majuscule substantivele proprii (nume de persoana); -sa citeasca in ritm propriu silabe si cuvinte.	-jetoane cu imagini -planse cu literele -alfabetare -sarma -conversatia -exercitiul -metoda fonetica analitico-sintetica -fise de lucru		-sa scrie corect literele, silabe si cuvinte; -sa citeasca in ritm propriu silabe si cuvint -sa scrie corect cuvinte si propozitii;	-observare sistematica -probe orale -probe scri-se(fise) -evaluare formativa

	-ex. de citire, in ritm propriu, a silabelor si cuvintelor.				-sa respecte regulile de scriere a unei propozitii;	
4.	***Consolidarea literelor invatate*** -exercitii de recunoastere a literelor invatate; -ex. de asociere a sunetului cu litera; -stabilirea corespondentei dintre imagine si cuvantul scris; -ex. de citire corecta si fluenta a cuvintelor si propozitiilor; -completarea silabelor lipsa din cuvinte; -aranjarea cuvintelor intr-o succesiune logica pentru a rezulta propozitii; -exercitii de copiere si transcriere; -ex. de scriere dupa dictare; -ex. de formulare a unor pro-pozitii dupa imagini.	-sa recunoasca literele(A,M,R,U,N,E) mici si mari, de tipar si de mana; -sa asocieze sunetul cu litera; -sa citeasca cuvinte si propozitii; -sa formuleze propozitii dupa imagini; -sa scrie corect cuvinte si propozitii; -sa respecte regulile de scriere a unei propozitii; -sa scrie dupa dictare litere,silabe si cuvinte.	-planse cu literele -alfabetare -manualul -imagini -fise de lucru -conversatia -explicatia -exercitiul -jocul didac-tic -metoda fonetica analitico sintetica -problematizarea		-sa scrie dupa dictare litere, silabe si cuvinte.	-observare sistematica -probe orale -probe scrise (fise de lucru) -evaluare sumativa (test de evaluare)

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor înv. primar: Stefan Didina
Şcoala Profesională „Areta Teodorescu” Griviţa

Numele şi prenumele elevului: M. C

Data şi locul naşterii : 31.08..... , Slobozia

Domiciliul: Griviţa, str. a VIII-a , nr. 80

Unitatea integratoare: Şcoala Profesională „Areta Teodorescu” Griviţa

Profesor înv. primar: Stefan Didina

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

Gradul/nivelul de deficienţă:

a)asociate (Tulburare emotionala cu debut in copilarie, mutism elective, mintala, imaturitate psihocomportamentala)

b) tulburari/dificultati de invatare.

- ordonează cu dificultate numerele 0 – 10 crescător şi descrescător
- nu compară numerele folosind „ <”, „>”, „=”

Priorităţi pentru perioada de aplicare: **ianuarie – iunie 2022**

1. Numerele şi cifrele 1, 2, 3. Comparare
2. Numerele şi cifrele 0, 4. Ordonare
3. Numerele şi cifrele 5, 6. Compunere şi descompunere
4. Numerele şi cifrele 7, 8. Comparare şi ordonare
5. Numărul şi cifra 9. Numărul 10. Numărări cu “pas” dat
6. Şirul crescător al numerelor de la 0 la 10. Vecinii numerelor

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: MATEMATICĂ ŞI EXPLORAREA MEDIULUI

Nr. crt.	Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de interventie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
1.	-să reprezinte prin obiecte şi desene numerele 1, 2 şi 3; -să stabilească cardinalul unei mulţimi de obiecte sau desene; -să realizeze corelaţia dintre număr şi cifră;; -să compare numerele; -să scrie cifrele.	-exerciţii de reprezentare a numerelor 1, 2, 3 prin obiecte sau desene; -exerciţii de stabilire a cardinalului unei mulţimi; -exerciţii de corelare a numărului cu cifra; -scrierea cifrelor 1, 2 şi 3.	-planşe cu cifrele -cuburi -beţisoare -jetoane -desene -conversaţia -demonstraţia	ianuarie 2022	Reprezinta numerele prin obiecte Scrie cifrele 1,2,3	-observare sistematică -probe orale -fişe de lucru -modelarea cifrelor -evaluare formativă
2.	-să reprezinte prin obiecte sau desene numerele; -să stabilească cardinalul unei mulţimi; -să compare şi să ordoneze numerele; -să compună şi să des-compună numerele.	-exerciţii de reprezentare a numerelor; -ex. de stabilire a cardinalului unei mulţimi; -ex. de asociere a nr. cu cifra; -ex. de scriere a numerelor; -ex. de comparare şi ordonare;	-planşe cu cifrele -numărătoare -plastilină -conversaţia -exerciţiul -modelarea -jocul didactic	februarie 2022	Reprezinta numerele prin obiecte Scrie cifrele 0, 4	-probe orale -probe scrise -observare sistematică -evaluare formativă
3.	-sa stabilească cardinalul unei mulţimi formate din 5, 6 elemente;	-exerciţii de stabilire a cardinaluli unei mulţimi date;	-beţişoare -numărătoare -planşe cu cifrele	martie 2022	Reprezinta numerele prin obiecte Scrie cifrele de la 0 la 6	-probe orale

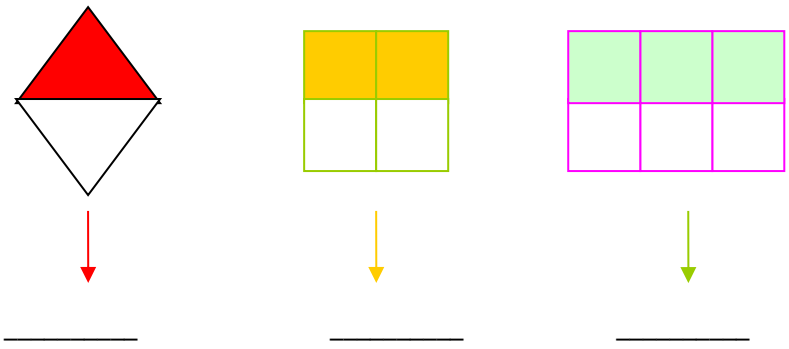
	-să reprezinte elementele unei mulţimi al cărei cardinal îl cunoaştem; -să citească şi să scrie nr. naturale de la 0 la 6; -să compună şi să des-compună numerele.	-ex. de reprezentare a elementelor unei mulţimi cu cardinalul dat; -ex. de citire şi scriere a şirului 0-6, crescător şi descrescător; -citirea şi scrierea numerelor; -ex. de compunere şi des-compunere a numerelor.	-conversaţia -explicaţia -exerciţiul -demonstraţia -fişe de lucru			-desene -fişe de lucru -evaluare formativă
4.	-să reprezinte prin obiecte, desene elementele unei mulţimi; -să stabilească cardinalul unei mulţimi daşe; -să citească si să scrie numerele; -să compare şi să ordoneze numerele.	-exerciţii de reprezentare a elementelor unei mulţimi prin obiecte, desene; -ex. de stabilire a cardinalului; -ex. de citire şi scriere a şirului 0-8, crescător şi descrescător; -ex. de comparare şi ordonare a numerelor.	-beţişoare -numărători -planşe cu cifrele -conversaţia -demonstraţia -exerciţiul	martie 2022	Reprezinta numerele prin obiecte Scrie cifrele de la 0 la 8	-observare sistematică -probe orale -modelarea cifrelor -probe scrise -evaluare formativă
5.	-să indice cardinalul unei mulţimi; -să reprezinte elementele unei mulţimi; -să citească şi să scrie numerele;	-exerciţii de stabilire a cardinalului unei multimi; -ex. de reprezentare a elementelor unei mulţimi; -ex. de citire şi scriere a şirului natural 0-10;	-beţişoare -numărători -planşe cu cifrele -conversaţia -demonstraţia -exerciţiul	aprilie 2022	Reprezinta elementele unei multimi Scrie numerele de la 0 la 10 Numara crescator, descrescator	-probe orale -desene -fişe de lucru -evaluare formativă

	-să numere cu “pas” dat, crescător şi descrescător.	-ex. de numărare cu “pas” dat, crescător şi descrescător.				
6.	-să citească şi să scrie numerele din şirul natural 0-10; -să completeze şirul crescător cu nr. lipsă; -să numere din 1 în 1, din 2 în 2, din 3 în 3, până la 10; -să stabilească vecinii nr.	-exerciţii de citire şi scriere a numerelor din şirul natural 0-10; -completarea nr. lipsă din şirul crescător; -ex. de numărare din 1 în 1, din 2 în 2, din 3 în 3;	-planşe cu cifrele -numărători -beţişoare -desene -conversaţia -exerciţiul -jocul didactic	mai 2022	Completeaza un sir lacunar Numara din 2 in 2, din 3 in 3	-observare sistematică -probe orale -fişe de lucru -evaluare formativă

FIȘĂ DE LUCRU (adaptată pentru copiii cu CES-clasa a V-a, a VI-a)
MICKEY MOUSE…..ÎNVAȚĂ DESPRE FRACȚII

Profesor LUPAȘCU LILIANA
Școala Gimnazială Constantin Parfene, Vaslui

1. Scrie fracţia corespunzătoare fiecărei figuri:

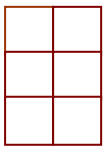

_____ _____ _____

2. Colorează cât reprezintă fiecare fracţie:

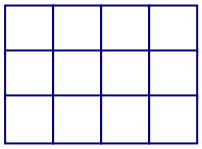
$\frac{1}{6}$ →

$\frac{6}{8}$ →

$\frac{12}{12}$ →

3. Scrieţi trei fracţii subunitare care au numitorul 9: _____.

4. Scrieţi trei fracţii supraunitare care au numărătorul 8 : _____.

5. Scrieţi trei fracţii echiunitare :_____.

6. Comparaţi fracţiile:

$\frac{7}{10}$ ▢ $\frac{8}{10}$ $\frac{1}{14}$ ▢ $\frac{1}{19}$ $\frac{20}{7}$ ▢ $\frac{13}{7}$

7. Grupează, în tabel, următoarele fracţii:

$$\frac{12}{12},, \frac{10}{9}, \frac{7}{3}, \frac{32}{32}, \frac{4}{8}, \frac{18}{13}, \frac{9}{10}, \frac{7}{9}, \frac{3}{8}, \frac{5}{5}.$$

Fracţii supraunitare	Fracţii echiunitare	Fracţii subunitare

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Carmen Raicu
Liceul Tehnologic Balteni, Gorj

1. **INFORMAŢII GENERALE:**

Numele: .

Data naşterii: .....

Domiciliul:.....

Nr. Certificat de orientare şcolară: …….. eliberat de …….

Şcoala: .....

Clasa: a II-a

Echipa de lucru: profesor de sprijin: …… ;

profesor lb.engleză:

Durata de desfăşurarea a programului:15 septembrie .....- 15 iunie .....

Domeniul de intervenţie: Limba engleză

2. **EVALUARE INIŢIALĂ**

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru familiarizarea cu vocabularul limbii engleze.

Diagnostic:

- *Medical:* grad de handicap mediu
- *psihologic*: intelect liminar, deficit de atenţie;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare şi a curriculumului de citire–scriere.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Probleme cu care se confruntă copilul la disciplina limba engleză

- vocabular sărac;
- posibilităţi de exprimare reduse;

- vorbire rară, ezitantă, încetinită;
- în scris apar omisiuni şi înlocuiri de grafisme, nu face analiza şi sinteza fonematică corect, inversiuni de litere;
- comprehensiunea citirii scăzută: scorul 1 p., dificultăți în a răspunde chiar și la întrebări literale.

3. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

Obiective	**Activităţi de învăţare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
- să se prezinte în limba engleză; - Să formuleze propoziții simple în limba engleză folosind suportul verbal și lexical oferite; - să completeze corect propoziții lacunare de dificultate medie; -să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc - să desprindă semnificaţia globală a unui text citit - să citească în ritm propriu, corect cuvinte noi în limba engleză.	- observarea unor imagini relaționate cu noțiunile de vocabular ; - formularea de enunțuri pe baza acestor imagini; - citirea unor propoziții cu grad de dificultate crescând; - explicarea cuvintelor necunoscute; - punerea acestor cuvinte în contextul unor propoziții; - citirea repetată a unor propoziții simple; - identifică imaginile cu cuvintele potrivite - raspunsul la intrebari l legate de imagini - realizarea unor inferente simple pe baza imaginilor; - citirea repetată a unui grup de cuvinte; - repetarea sarcinilor de comprehensiune dupa citirea unei propoziții simple	Metode: - observația - conversația - citirea în gând - citirea cu voce tare - povestirea - explicația - problematizarea Mijloace: - planșe cu imagini care conțin cuvinte ce vor fi învățate; - noțiuni de vocabular - părțile corpului, - culorile; -numerele; - formule de prezentare; -obiecte școlare; -jucării, etc - fișe de lucru - calculator - flashcards	- se prezintă corect cu numele, vârsta și sexul; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea profesorului; -repetă cuvintele corect; - citește cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citește fluent și corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlnește cuvinte necunoscute etc.;

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește citirea conștientă;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;

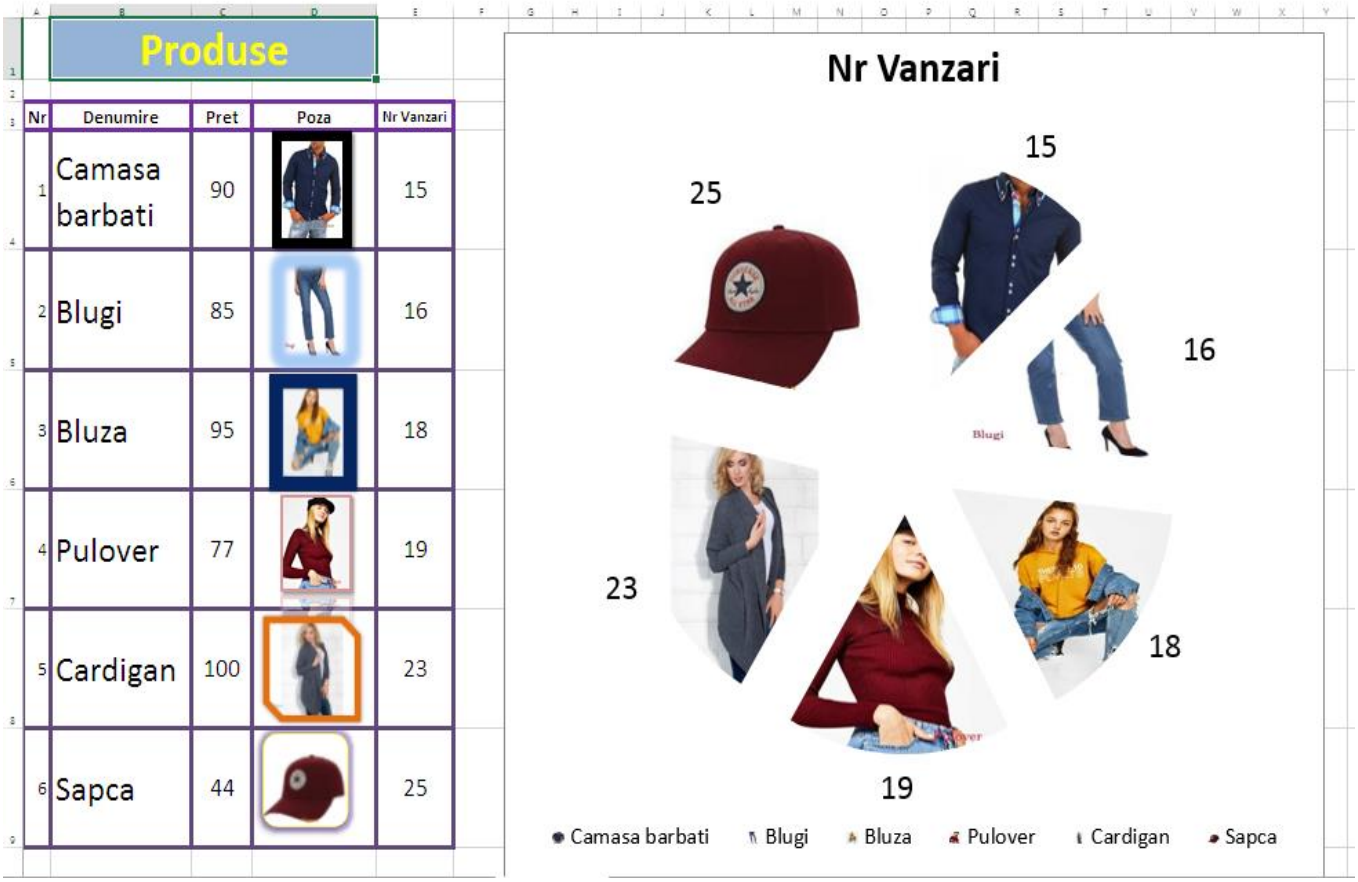
- dezvoltarea abilităţilor de citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;

Test de evaluare - DIAGRAME în Excel / TIC clasa a VIII-a

SZATMARI EDIT

Colegiul Tehnic ”IOAN CIORDAȘ”, Beiuș, jud. Bihor

Realizați în Excel – în Foaia1 – următorul tabel. Pe baza tabelului realizați diagrama (selectând doar datele din coloanele Denumire și Nr vanzari).

Produse

Nr	Denumire	Pret	Poza	Nr Vanzari
1	Camasa barbati	90		15
2	Blugi	85		16
3	Bluza	95		18
4	Pulover	77		19
5	Cardigan	100		23
6	Sapca	44		25

Cerințe și punctaj

1. Introduceți datele în tabel **0,5 puncte**
2. Formatați scrisul din zona A4:E9 – font Times New Roman, dimensiunea 14, aliniat la centru pe verticală **0,5 puncte**
3. Stabiliți o bordură pentru zona A3:E9, culoarea și stilul liniei la alegere **0,5 puncte**
4. Salvați 6 poze semnificative și inserați-le în coloana D **1 punct**
5. Formatați pozele: **1 punct**
   a. dimensiunea 4cm x 3 cm 0,5 puncte
   b. stabiliți un stil la alegere pentru poze 0,5 puncte
6. Creați o diagramă radială pe baza datelor din coloanele B și E **0,7 puncte**
7. Formatați diagrama: **2,5 puncte**
   a. Afișați etichetele Valori 0,5 puncte

b. Mutați legenda jos 0,5 puncte
c. Umpleți suprafața reprezentării grafice cu fundal de tip Textură 0,5 puncte
d. Umpleți feliile diagramei cu pozele corespunzătoare 1 punct

8. Salvați registrul în dosarul clasei cu denumirea Nume_Prenume_TestDiagrame **0,3 puncte**

Obs. Din Oficiu se acordă 3 puncte.

prof. Szatmari Edit

Test de evaluare adaptat pentru elev cu CES - DIAGRAME în Excel / TIC clasa a VIII-a

Realizați în Excel – în Foaia1 – următorul tabel. Pe baza tabelului realizați diagrama (selectând doar datele din coloanele Denumire și Nr vanzari).

Cerințe și punctaj

1. Introduceți datele în tabel **0,5 puncte**
2. Formatați scrisul din zona A4:E9 – font Times New Roman, dimensiunea 14, aliniat la centru pe verticală **0,5 puncte**
3. Stabiliți o bordură pentru zona A3:E9, culoarea și stilul liniei la alegere **0,5 puncte**
4. Inserați în coloana D pozele aflate în dosarul clasei **0,5 puncte**
5. Formatați pozele: **0,5 puncte**
   a. dimensiunea 4cm x 3 cm

6. Creați o diagramă radială pe baza datelor din coloanele B și E **1 punct**
7. Formatați diagrama: **2 puncte**
   a. Afișați etichetele Valori 0,5 puncte
   b. Mutați legenda jos 0,5 puncte
   c. Umpleți feliile diagramei cu pozele corespunzătoare 1 punct
8. Salvați registrul în dosarul clasei cu denumirea Nume_Prenume_TestDiagrame **0,5 puncte**

Obs. Din Oficiu se acordă 4 puncte.

prof. Szatmari Edit

Indicații pentru elevul cu CES

- se deschide Microsoft Excel
- se introduc datele
- se stabilesc bordurile tabelului: se selectează zona, clic dreapta – Formatare celule – fișa Borduri, se alege tipul liniei, culoarea liniei și clic pe butonul Contur și apoi Interior
- se inserează pozele în tabel: Inserare - Imagine
- se formatează pozele din tabel:
  - dimensiunea: 4cm x 3cm (meniul Format – Dimensiune – colțul dreapta sus)
- se creează digrama – Inserare – Diagrame – Diagrame recomandate – Toate diagramele – Radială – Radială 3D (a doua)
- se modifică culorile feliilor de cerc astfel: Umplere – Imagine – și se alege imaginea corespunzătoare
- se salvează – Nume_Prenume_TestDiagrame

OBS. Tutorial online: https://support.office.com/ro-ro/article/crearea-unei-diagrame-de-la-%C3%AEnceput-la-sf%C3%A2r%C8%99it-0baf399e-dd61-4e18-8a73-b3fd5d5680c2

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
Domeniul de intervenție: Cognitiv
Aria CES : Cunoaștere și învățare

prof. Irina Horga
C. Economic ”D.Cantemir”, Suceava

Numele şi prenumele elevului: POPESCU ANDREI

Clasa: a IX-a A

An şcolar: 2021-2022

Aria curriculară: Științe

Disciplina: Fizică

Profesor: Horga Irina

Constatări, în urma evaluării complexe a elevului:

- *Are cunoştinţe teoretice precare, insuficient structurate mental, în dezacord cu capacităţile sale intelectuale;*
- *Nu are capacitatea de înţelegere a noţiunilor simple astfel că nu poate să opereze cu ele, fiindu-i greu să se adapteze cerinţelor;*
- *Întâmpină dificultăţi de memorare şi concentrare;*
- *Nu se simte motivat să învețe, să se mobilizeze, să depună efort intelectual;*
- *Nu are încredere în capacităţile sale de lucru, stima de sine aflându-se la nivel foarte scăzut;*
- *Are deprinderi practice corespunzătoare, abilităţile practice fiind mult superioare capacităţilor intelectuale şi cunoştinţelor teoretice.*

Priorităţi pentru perioada 1.10.2021 – 1.06.2022:

1. *Aplicarea unui tratament diferenţiat în funcţie de realităţile imediate (aptitudinile elevului, competenţele deja dobândite, voinţa de implicare personală şi a părinţilor);*
2. *Însuşirea termenilor de bază din fizică, la nivelul minim acceptat de programa şcolară pentru elevii cu CES;*
3. *Întocmirea mai multor fişe de lucru adaptate nevoilor personale şi nivelului intelectual al elevului, mai ales pentru situaţiile când toţi elevii lucrează individual sau în grup;*
4. *Delegarea unui coleg/colege de clasă, cu rezultate deosebite la fizică, pentru a-i asigura tutoratul.*

Structura programului de intervenţie personalizat:

U.I.	Conţinuturi	Obiective operaţionale	Metode şi mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Perioada de intervenţie
ELEMENTE DE CINEMATICA PUNCTULUI MATERIAL	• Caracterizarea şi clasificarea vectorilor. • Operaţii cu vectori. • Mişcare şi repaus. • Viteză medie şi momentană. • Acceleraţie medie şi momentană. • Mişcarea rectilinie uniformă. • Mişcarea rectilinie uniform variată. • Mişcarea circulară uniformă. • Evaluare	• să facă diferenţierea între mărimile scalare şi cele vectoriale; • să efectueze operaţii cu vectori • să definească noţiunile de viteză şi acceleraţie; • să definească noţiunile de mişcare şi repaus, subliniind relativitatea lor; • să explice mişcarea corpurilor într-un limbaj specific, folosind mărimile fizice vectoriale viteză şi acceleraţie; • să descrie cantitativ mişcarea rectilinie uniformă, respectiv mişcarea rectilinie uniform variată; • să cunoască mărimile definitorii ale mişcării circular uniforme şi să opereze cu ele.	• *conversaţia euristică* • *rezolvare de probleme* • *problematizarea* • *studiul individual* • *exerciţiul* • *lucrul cu manualul* • *experimentul virtual* • *explicaţia* • *expunerea* • *fişele de lucru* • *diagrama Venn* • *stiu, vreau să ştiu, am învăţat*	• Distinge mărimele scalare de cele vectoriale; • Efectuează operații cu mărimi vectoriale; • Compară viteza cu accelarația; • Identifică mișcarea rectilinie uniform variată de cea uniformă, după caracteristicile lor; • Recunoaște mărimile caracteristice mișcării circulare în situații concrete din viața cotidiană • Efectuează operaţii simple de transformare dintr-o unitate de măsură în alta; • Dă exemple de mişcări rectilinii şi circulare; • Rezolvă exerciții și probleme de nivel mediu.	• *probe de evaluare teoretică* • *aplicaţii ale elevilor* • *probe practice* • *fişe de lucru* • *căutarea şi utilizarea informaţiilor ştiinţifice suplimentare (manuale alternative, cărți, reviste, internet, etc.)*	oct.-nov. 2021

PRINCIPIILE MECANICII NEWTONIENE. TIPURI DE FORȚE	• Principiul I al dinamicii. Inerția • Principiul II al dinamicii. • Principiul III al dinamicii. • Forța de frecare. • Legile frecării. • Unghiul de frecare. • Tipuri de deformări. Forța elastică. • Forța de tensiune elastică • Legea lui Hooke. • Legea atracţiei universale. • Greutatea corpurilor ca forţă de atracţie universală. • Evaluare	▪ să enunţe principiile mecanicii; ▪ să descopere pe cale experimentală legile frecării la alunecare; ▪ să enunţe legile frecării; ▪ să analizeze diferenţele dintre frecarea statică şi frecarea cinetică, precum şi a rolului frecării în tehnică şi activitatea cotidiană; ▪ să evidenţieze experimental dependenţa alungirii corpurilor de forţa deformatoare; ▪ să generalizeze rezultatele observaţiilor experimentale în formularea legii lui Hooke; ▪ să evidenţieze faptul că toate corpurile din Univers se atrag cu o forţă care depinde de masele corpurilor şi de distanţa dintre ele; ▪ să interpreteze greutatea ca forţă de atracţie universală manifestată în vecinătatea Pământului; ▪ să rezolve probleme cu grad mediu de dificultate prin aplicarea, în diferite situaţii a principiilor mecanicii.	• *conversaţia euristică* • *rezolvare de probleme* • *brainstormingul* • *expunerea* • *problematizarea* • *studiul individual* • *exerciţiul* • *lucrul cu manualul* • *experimentulde laborator* • *experimentul virtual* • *explicaţia* • *fişele de lucru* • *prezentări Power Point* • *diagrama Venn* • *stiu, vreau să ştiu, am învăţat*	• Compară principiile mecanicii după enunțul acestora; • Determină experimental legile frecării; • Enumeră avantajele şi dezavantajele forței de frecare în viața cotidiană; • Identifică soluţii pentru eliminarea sau diminuarea frecării; • Determină experimental dependența alungirii corpurilor elastice de forța deformatoare; • Recunoaște mărimile fizice existente în componența legii lui Hooke; • Deduce unitățile de măsură ale diferitelor mărimi după relația lor de definire; • Reinterpretează greutatea corpurilor prin prisma legii atracției universale.	• *probe de evaluare teoretică* • *aplicaţii ale elevilor* • *probe practice* • *fişe de lucru* • *căutarea şi utilizarea informaţiilor ştiinţifice suplimentare (manuale alternative, cărți, reviste, internet, etc.)* • *jurnalul de reflecție*	nov.2021-ian.2022

LUCRUL MECANIC. ENERGIA	• Lucrul mecanic al unei forţe constante. • Lucrul mecanic al greutăţii. • Interpretarea geometrică a lucrului mecanic. • Puterea mecanică. • Randamentul planului înclinat. • Energia cinetică. • Teorema variaţiei energiei cinetice. • Energia potenţială gravitaţională. • Energia potenţială elastică. • Legea conservării energiei. • Conservarea energiei mecanice în câmp gravitaţional. • Conservarea energiei mecanice în câmpul forţelor elastice. • Evaluare	▪ să identifice condiţiile în care o forţă efectuează un lucru mecanic; ▪ să calculeze lucrul mecanic efectuat de diferite forţe; ▪ să explice semnificaţia fizică a puterii şi a randamentului; ▪ să definească energia cinetică; ▪ să enunţe legea de variaţie a energiei cinetice; ▪ să explice semnificaţia fizică a relaţiei dintre lucrul mecanic şi variaţia energiei cinetice; ▪ să definească energia potenţială gravitaţională şi elastică; ▪ să determine expresiile matematice ale energiilor potenţiale gravitațională și elastică. ▪ să definească noţiunea de energie mecanică; ▪ să deducă legea conservării energiei mecanice; ▪ să identifice condiţiile în care energia mecanică se conservă.	• *conversaţia euristică* • *explicaţia* • *experimentul virtual* • *rezolvare de probleme* • *brainstormingul* • *expunerea* • *problematizarea* • *studiul individual* • *exerciţiul* • *lucrul cu manualul* • *experimentulde laborator* • *fişele de lucru* • *prezentări Power Point* • *diagrama Venn stiu, vreau să ştiu, am învăţat*	• Exersează calcularea lucrului mecanic efectuat de diferite forțe, în contexte variate; • Explică noțiunea de putere mecanică; • Clasifică diferitele tipuri de energii mecanice; • Enunță legea de variație a energiei cinetice; • Aplică în situații simple legea de variație a energiei cinetice; • Deduce expresiile matematice ale energiilor potențiale gravitațională și elastică; • Calculează energia mecanică a unui corp, în situații diverse; • Rezolvă probleme cu grad mediu de dificultate, aplicând în diferite situaţii legea de conservare a energiei mecanice.	• *probe de evaluare teoretică* • *aplicaţii ale elevilor* • *probe practice* • *fişe de lucru* • *căutarea şi utilizarea informaţiilor ştiinţifice suplimentare (manuale alternative, cărți, reviste, internet, etc.)* • *jurnalul de reflecție*	feb.-martie 2022

U.I.	Conţinuturi	Obiective operaţionale	Metode şi mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Perioada de intervenţie
OPTICA GEOMETRICĂ	• Principiile opticii geometrice. • Reflexia luminii. • Reflexia totală. • Prisma cu reflexie totală. • Refracţia luminii. • Lentile subţiri-noțiuni introductive. • Construirea imaginilor în lentile. • Formulele lentilelor. • Asociaţii de lentile subţiri. • Ochiul. • Aparatul fotografic. • Lupa. • Microscopul optic. • Evaluare	▪ să descrie fenomenul de reflexie, într-un limbaj specific; ▪ să aplice în diferite situaţii legile reflexiei; ▪ să identifice condiţiile de producere a reflexiei totale; ▪ să descrie fenomenul de refracţie, într-un limbaj specific; ▪ să determine pe cale experimental a imaginii unui obiect prin lentile. ▪ să rezolve probleme cu grad mediu de dificultate, prin aplicarea relaţiilor stabilite între mărimile ce caracterizează diferite sisteme optice cu lentile. ▪ să cunoască funcţionarea ochiului din punct de vedere optic; ▪ să explice principiile de funcţionare ale unor dispozitive optice ce utilizează oglinzi şi lentile. ▪ să identifice principalele defecte de vedere și a modalităţilor de corectare a acestora.	• *conversaţia euristică* • *explicaţia* • *experimentul virtual* • *rezolvare de probleme* • *brainstormingul* • *rebusul* • *expunerea* • *problematizarea* • *studiul individual* • *exerciţiul* • *lucrul cu manualul* • *experimentulde laborator* • *fişele de lucru* • *prezentări Power Point* • *stiu, vreau să ştiu, am învăţat*	• Descrie fenomenele fizice studiate: reflexia, refracția, reflexia totală; • Realizează experimente de laborator pentru evidențierea fenomenelor optice; • Formulează observaţii proprii asupra fenomenelor studiate; • Aplică în probleme cu grad mediu de dificultate relațiile teoretice stabilite; • Interpretează funcționarea ochiului din punct de vedere optic • Explică principiile de funcţionare ale unor dispozitive optice; • Reflectează la propriul parcurs școlar.	• *probe de evaluare teoretică* • *aplicaţii ale elevilor* • *probe practice* • *prezentări ppt ale elevilor* • *fişe de lucru* • *căutarea şi utilizarea informaţiilor ştiinţifice suplimentare (manuale alternative, cărți, reviste, internet, etc.)* • *jurnalul de reflecție*	apr-iunie 2022

Etapele recuperării în terapia dislexo la elevii cu CES

Școala Gimnazială nr.1, sat Voinești, Vaslui
Prof. Novac Andrei-Ștefan

ETAPE TERAPEUTICE	OBIECTIVE	TEHNICI TERAPEUTICE
I. DIAGNOSTICUL	1. Diagnostic general: - nivelul de întelegere a vorbirii; - starea auzului, v_zului si motricit_tii; - pronuntia sunetelor; 2. Diagnostic specific: - orientare spatio-temporal; - lateralitate; - tipuri de erori; - cunoasterea si rostirea literelor, silabelor, cuvintelor, propozitiilor si scrierea lor.	• Probe pentru diagnosticarea limbajului; • proba pentru schema corporal_; • probe de orientare spatial_ si temporal_; • probe pentru cunoasterea lateralit_tii; • proba pentru scris (copiere, dictare, text liber); • fisa de evaluare si înregistrare a greselilor.
II. ETAPA DE PRELEXIE SI PREGRAFIE	1. Pregătirea psiho-motorie 2. Desen 3. Stabilizarea lateralităţii si a coordonării oculomotorii 4. Pregătirea limbajului verbal. 5. Formarea conduitelor perceptiv – motrice	-dezvoltarea fortei musculare si posibilitatea de dirijare a acesteia prin exercitii de coordonare motorie general_; - dezvoltarea misc_rilor de finete a bratelor si ale mâinii. - divertisment grafic; - desen figurativ cu pensula, dactilo – pictura; - scriere cu creta, creioane colorate, creion negru.

	6. Dezvoltarea abilitătilor perceptiv motrice, vizuale, auditive.	
III. ETAPA INITIERII ÎN ACTUL LEXIC SI GRAFIC. ÎNVATAREA LITERELOR.	1) Însusirea literelor 2) Identificarea, reproducerea si însusirea literelor. 3) Succesiunea literelor (fonemelor si grafemelor) 4) Specificul învătării grafo – lexice a vocalelor 5) Specificul învătării grafo – lexice a consoanelor 6) Particularităti în tulburările de diferentiere a fonemelor sau grafemelor. 7) Perfectionarea însusirii grafo – fonetice a literei.	- Familiarizarea cu „ suprafata plană_ ” si cu „ linia ”. - Analiza si sintez a elementelor grafice cunoscute - decuparea literelor; - reproducerea literelor cu ochii închisi etc.; - citirea si scrierea literei etc. - alfabetul scris – citit. - asocierea literelor – sunet; - asocierea sunet – grafem; - dictări de vocale în ordine aleatorie - sonante ocluzive nazale: m, n; - sonante lichide: l, r; - nesonante fricarive: f, v, s, z, s, j,h; - nesonante ocluzive: p, b, t, d, k, g; -nesonante semiocluzive: c, ce, ci, q, ge, gi.

IV. ETAPA ÎNVATARII SILABELOR	Reproducerea se combină cu întelegerea semnificatiei.	-compunerea si descompunerea silabelor directe si inverse; - silabe scrise: pe tabl_, pe caiet prin copiere si dictare; - citirea silabelor scrise pe tabl_ si pe caiet;
V. ETAPA ÎNSUSIRII CUVÂNTULUI	Recunoasterea și reproducerea în scris si în citit a cuvântului.	- analiza si sinteza lexică si grafică a cuvintelor; - accentuarea corectă a cuvintelor; - respectarea spatiilor
VI. ETAPA ÎNSUSIRII PROPOZITIILOR	Recunoasterea si reproducerea propozitiilor. Consolidarea propozitiilor	-copiere si dictare de propozitii însotite de analiza si sinteza cuvintelor
VII. ETAPA TEXTELOR	1) Scrierea unor texte scurte 2) Citirea unor texte scurte. 3) Perfectionarea scris – cititului textelor	- copiere, dictare de texte scurte; - formare de texte scurte pornind de la cuvinte date; - autodictare. a) citirea imaginilor izolate si în suită b) citit – scris selectiv; c) citirea simultan_ si scris sub control; d) citire – scriere în pereche; e) citire – scriere în stafeta greselilor; f) citire – scriere pe roluri; g) citire – scriere pe sintagme; h) copiere, dictare; i) compunere cu început dat; j) compunere liber.

TEST DE EVALUARE
NUMERE NATURALE
Cls a V a

SEIMEANU ANCA
SCOALA GIMNAZIALA VOIEVOD LITOVOI
TG-JIU ,GORJ

SUBIECTUL I – Încercuiți litera corespunzătoare răspunsului corect:

1. Scris în baza 10, cu cifre arabe, numărul doisprezece mii șaptezeci și cinci este:

a) 12075 b) 120075 c) 12750

2. Aproximarea numărului 234367 prin lipsă până la zeci este:

a) 234370 b) 234360 c) 234300

3. Despre numerele 75893 şi 75398, putem spune că:

a) numerele sunt egale b) 75893 e mai mare ca 75398 c) 75398 e mai mare ca 75893

4. Cel mai mic număr natural de 4 cifre distincte este:

a) 1234 b) 1000 c) 1023 d)9999

5. Cel mai mare număr natural par de 3 cifre identice este:

a) 998 b) 986 c) 988 d) 888

SUBIECTUL II – Completați spațiile punctate

1. Dintre numerele a=536 şi b=526 mai mare este numărul.....
2. Suma numerelor 371 si 11102 este egală cu……..
3. Rezultatul calculului 1000-856 este egal cu…….
4. Triplul lui 245 este egal cu……
5. Rezultatul calculului 435x105 este egal cu…….
6. Scoateţi factorul comun şi apoi calculaţi:

$257 \cdot 149 + 257 \cdot 13 - 257 \cdot 62$

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Oteșanu Elena Claudia
Școala Gimnazială, Comuna Tomșani

4. INFORMAŢII GENERALE:

Numele:/ Data naşterii:/ Domiciliul: / Şcoala:

Clasa: a IV-a

Echipa de lucru: consilier scolar/profesor de sprijin-/profesor

Domeniul de intervenție: Limba şi literatura română şi Matematică

5. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fișa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală și de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* clinic sănătos;
- *psihologic*: deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională şi instrumentală;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare-dislexo-disgrafie, discalculie;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a IV- a și a curriculumului de citire–scriere-calcul.- băiatul s-a transferat în septembrie 2020 în această clasă. Din cauza nefrecventării cursurilor el nu avea nici cunoştinţele de bază ale unui copil, dezvoltat normal , din clasa a II-a.

3.OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvultarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

- **SCOPURILE PROGRAMULUI:**
  - Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
  - Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
  - Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
  - Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
  - Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
  - Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
  - Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

- **DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:**

Consilier şcolar:

- Stimulează elevul in vederea reducerii dificultatilor de invatare prin exersarea si dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trasaturi pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- Implica asistentul maternal pentru a o ajuta sa lucreze cu copilul în asimilarea unor cunostinte esentiale: cunoasterea mediului, coordonare spatio-temporala, dezvoltarea limbajului si a vocabularului, abilitati de relationare sociala;

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planse - fise de lucru - jocuri de constructie - plastilina - carti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exercitii de gimnastica respiratorie, linguala; - exercitii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- planse - fise de lucru - jocuri - carti
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exercitii de autocunoastere; - exercitii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii;	-fise de lucru -desene -minge antistres

	- exercitii pentru managementul emotiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea;	-joc de rol
- explicarea si formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet cand este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de invatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu si ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica invatator-elev, consilier-elev; - activitati ajutatoare	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel incat elevul sa isi faca temele, oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fete vesele

ÎNVĂŢĂTOR:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *limba şi literatura română*

Elevul pronunţă corect cuvintele dar are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşaşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor Tudor Liviu Bogdan
Școalas Gimnazială, Comuna Tomșani

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI (EI): E.A.
DATA ȘI LOCUL NAȘTERII: 19.07.2006- HOREZU
CLASA a VII - a
DOMICILIUL: Sat Tomșani, Comuna Tomșani, Județul Vâlcea
INSTITUȚIA Școala Gimnazială, Comuna Tomșani
ECHIPA DE LUCRU: prof. Tudor Liviu Bogdan
PROBLEMELE CU CARE SE CONFRUNTĂ COPILUL/ ELEVUL/TÂNĂRUL (rezultatele evaluării complexe) (din fisa psihopedagogică, din Certificatul de Orientare Școlara si din recomandările COSP)
Tulburare autistă, retard psihic ușor, Q I= 65, elemente de discontact psihic,ecolalie, dislalie
PRIORITĂȚI PENTRU PERIOADA (se specifică intervalul de timp): an școlar 2019-2020.
Formarea abilităților de comunicare,
Dezvoltarea exprimării orale,
Dezvoltarea capacităților de scriere,
Participarea la activități de grup

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
Domeniul cognitiv (*De ex.- Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente)*	Dumnezeu Tatăl prezent în creație și în istorie Sărbătorile în viața omului Viața omului cu Dumnezeu A trăi împreună cu ceilalți. Modele din Vechiul Testament	Convorbirea Povestirea Problematizarea Exercițiul de relaxare	An școlar 2019-2020 permanent pe parcursul sem I și sem II	Elevul are un nivel mediu , rezolvă sarcini, răspunde corect la întrebări cu lecția în față, alcătuieşte texte scurte pe baza unor imagini sau pe o tema dată	Evaluarea orală pe parcursul semestrului Evaluarea scrisă se realizează fără ajutor, prin intermediul testelor specific aplicate
Domeniul Psihomotor *(de ex.- Formarea şi dezvoltarea componentelor psihomotricităţii (schema corporală, lateralitatea) şi*	Realizarea unor activități menite să contribuie la dezvoltarea abilităților specifice	Exerciţii privind dezvoltarea schemei corporale, Exerciții de exersare a abilității de	An școlar 2019-2020 permanent pe parcursul	Foloseşte comportamente adecvate în situaţii specifice	Activitate practică Observația

a formelor de prehensiune în vederea construirii comportamentelor adaptative Dezvoltarea motricităţii generale în context social-integrator)	obiectului (realizarea semnului Sfintei cruci)	realizare a semnului Sfintei Cruci	sem I și sem II		
Social-afectiv (*de ex. Formarea şi dezvoltarea unor comportamente adaptative în relaţia cu mediul înconjurător (natural şi social) Exersarea conduitei independente pentru integrarea sociala*	Beneficiază de sprijin din partea colegilor, familiei Exerciții de exprimare a sentimentelor de dragoste , respect față de colegi, părinți.	Modelare comportamentală Studiul de caz Fişe cu imagini a unor comportamente inspirate din pildele biblice	An școlar 2019-2020 permanent pe parcursul sem I și sem II	Manifestă interes față de activităţile şcolare Exprimarea unor sentimente prin gesturi sugestive	Activitate practică Observația
Comunicare şi limbaj *(De ex. Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi nonverbal Formarea abilităţilor în plan lexico-grafic)*	La lucrările scrise am constatat că trebuie spațiu între idei pentru a se putea exprima Realizarea de portofolii pe teme date în cadrul conținuturilor studiate	Exerciții pentru managementul emoțiilor negative; Convorbirea; Problematizarea; Lauda, Încurajarea	An școlar 2019-2020 permanent pe parcursul sem I și sem II	Apar dificultăți în exprimarea unor idei	Fise de lucru Desene Portofolii
Autonomie personală*(de ex. Formarea şi educarea unor abilităţi de întreţinere şi igienă personală şi a spaţiului de locuit Formarea şi exersarea conduitei independente pentru integrarea în plan social*	Are autonomie personal la joacă Trebuie însoțit în cadrul deplasărilor Formarea și dezvoltarea deprinderilor de orientare, deplasare şi relaţionare în mediul social	Exersarea comportamentelor în mediul real (biserică, excursii, muzeu) Problematizarea Întărirea comportamentelor adecvate	An școlar 2019-2020 permanent pe parcursul sem I și sem II	Recunoașterea zonelor de interes din vecinătatea școlii	Activitate practică Aprecieri stimulative

EVALUAREA PERIODICĂ

Obiective realizate

- Dezvoltarea empatiei și a relațiilor de prietenie;
- Conștientizarea efectelor negative ale comportamentelor indezirabile;
- Să manifeste interes și dorința de a participa activ la activitățile propuse la clasă.
- Îmbogățirea vocabularului;

- ***Dificultăți întâmpinate***

Nu se poate exprima oral, vorbește neîntrebat, are manifestări afectuoase față de colegi în timpul orei deranjând colegii

- ***Metode cu impact ridicat:***
  - Pozitiv

    copilul răspunde foarte bine la jocuri didactice care implică mișcare, acțiune

    rezolvă sarcinile de pe fise de evaluare

  - Negativ

    copilul nu răspunde foarte bine la activitățile de povestire,

    nu are răbdare să asculte o poveste de la început și până la sfârșit

Revizuirea programului de intervenție educațional – terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

la 3 luni –prin schimbarea metodelor de intervenție

Folosim predominant jocurile didactice care implică pasaje de mișcare și relaxare, muzică de relaxare, exerciții de respirație, jocuri-exerciții de dezvoltarea încrederii în sine.

Recomandări particulare

Folosirea fișelor de lucru și acasă

Rolul și modul de implicare a părinților în program

Părinții se implică active, sunt permanent dispuși să-l ajute la teme, îl susțin emoțional.

CURRICULUMUL ŞCOLAR
PENTRU DISCIPLINA *LIMBA ENGLEZĂ*
MODIFICAT PENTRU ELEVI CU CES
Anul şcolar *2021- 2022*

Prof. VOŞTINAR ROXANA-GEORGIANA
Colegiul Tehnic "Emanuil Ungureanu" Timişoara

Statutul disciplinei	Aria curriculară	Clasa	Numărul de ore pe an	Numărul de ore pe săptămână
Obligatorie	Limbă şi comunicare			

Nr.	Competenţe specifice vizate
	Clasa a IX-a 1.1 Identificarea sensului global al unui mesaj; 2.1 Descrierea (oral / în scris) a unor activităţi cotidiene, obiceiuri; 3.1 Formularea de idei / păreri pe teme de interes în cadrul unei discuţii / în mesaje de răspuns 4. 2 Traducerea unor texte funcţionale scurte din limba engleză în limba română cu ajutorul dicţionarului Clasa a X-a 1.4 Identificarea de detalii din mesaje orale / scrise (autentice) 2.2 Relatarea conţinutului unui film/ al unei povestiri, pe baza unui plan de idei dat 3.1 Formularea de idei/ păreri pe teme de interes în cadrul unei discuţii / în mesaje de răspuns 4. 3Sintetizarea sub formă de schemă / notiţe a conţinutului unui text scris / mesaj oral Clasa a XI-a 1.1 Identificarea informaţiilor necesare şi suficiente pentru decodarea sensului global al mesajelor orale 2.1 Identificarea de informaţii şi opinii relevante pentru sarcina de lucru în texte de informare generală 3.2 Formularea clară, precisă şi în mod politicos a informaţiilor şi întrebărilor 4.4 Utilizarea convenţiilor folosite în comunicarea scrisă formală şi informală 5.1 Oferirea de opinii proprii şi susţinerea lor cu argumente în conversaţii de teme diverse de interes Clasa a XII-a 1.4 Realizarea de acţiuni adecvate pe baza informaţiilor obţinute pe cale orală 2.3 Analizarea avantajelor şi dezavantajelor unor situaţii descrise în texte, în scopul luării unor decizii 4.1 Redactarea unor texte funcţionale variate mai complexe, structurate şi cu folosirea de conectori 5.4 Participarea la conversaţii folosind unui limbaj adecvat la context şi respectând normele sociale şi culturale, în funcţie de rol şi de relaţiile cu interlocutorul / ii **Activităţi recomandate:** -Exerciţii de selectare a ideilor principale dintr-un text;

	-Exerciţii de completare de formulare, texte lacunare; -Exerciţii de redactare a corespondenţei personale; -Tehnici de utilizare a dicţionarelor bilingv; -Efectuarea unui test cu alegere multiplă; -Audierea instrucţiunilor vorbitorului şi îndeplinirea unor sarcini simple. -Audierea unui dialog/ povestiri, prezentarea orală a răspunsurilor la întrebări, îndeplinirea exerciţiilor de tipul: „Adevărat/ Fals”; -Asocierea simbolurilor cu imaginea locurilor unde ele se pot afla -Jocuri de rol -Simularea unei situaţii de comunicare (o aniversare în familie), respectând norme de politeţe uzuală. -Asocierea simbolurilor cu definiţiile adecvate.
ACTIVITĂŢI DE EVALUARE	
Exerciţii orale	- Întrebări – răspunsuri; - Formularea de întrebări; - Analizarea imaginilor; - Comunicare în baza subiectului lecţie; - Comunicare în baza textelor propuse pentru învăţare; - Comunicare în acţiune în grup(colegii de clasă);
Exerciţii scrise	- Exerciţii de comparare; - Exerciţii de transcriere a unui text; - Completarea rubricilor preconizate în fişe, scheme şi tabele; etc. - Redactare de texte simple pe baza unui plan de idei
Forme de evaluare	- Fişe de lucru; - Caietul elevului; - Fişe de evaluare individuală; - Teste - Evaluare orală

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.Nițu-Trăsculescu Maria Magdalena
Școala Gimnazială, Comuna Tomșani, Județul Vâlcea

- **INFORMAŢII DE BAZĂ:**

Numele elevului: V.V.D.

Clasa: I

Domiciliul: com.Tomsani, sat Foleștii de Jos, jud.Valcea

Psihodiagnostic: CES

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia lui, având în componenţa sa mama, tata şi un frate de 5 ani. Familia nu are nici un venit şi prezintă condiţii precare de locuit. Mama îi acordă atenţie privind activitatea şcolară.

- **ECHIPA DE INTERVENŢIE:**

Profesor logoped

Numele cadrului didactic: Nițu-Trăsculescu Maria Magdalena

Data elaborării P.I.P.: 10.09-14.06.2019

Data revizuirii P.I.P.: august 2023

- **INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:**
  - chestionare orale;
  - observaţii curente;
  - aplicaţii practice;
  - fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
  - proba de evaluare;
  - convorbire individuală şi în grup;
  - observaţia spontană şi dirijată.
- **OBIECTIVELE PROGRAMULUI:**

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvultarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;

- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

- **SCOPURILE PROGRAMULUI:**
  - Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
  - Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
  - Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
  - Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
  - Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
  - Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
  - Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;
- **DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:**

PROFESOR PEDAGOG:

- Stimulează elevul in vederea reducerii dificultatilor de invatare prin exersarea si dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trasaturi pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- Implica mama pentru a o ajuta sa lucreze cu copilul in asimilarea unor cunostinte esentiale: cunoasterea mediului, coordonare spatio-temporala, dezvoltarea limbajului si a vocabularului, abilitati de relationare sociala;
-

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planse - fise de lucru - jocuri de constructie - plastilina - carti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exercitii de gimnastica respiratorie, linguala; - exercitii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- planse - fise de lucru - jocuri - carti
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exercitii de autocunoastere; - exercitii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii;	-fise de lucru -desene -minge antistres -joc de rol

	- exercitii pentru managementul emotiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea;	
- explicarea si formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet cand este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de invatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu si ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica invatator-elev, consilier-elev; - activitati ajutatoare	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel incat elevul sa isi faca temele, oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fete vesele

- Frecventa activitatilor programului terapeutic este de o sedinta pe saptamana (45-50 de minute)

ÎNVĂŢĂTOR:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu CES

Prof. înv primar David Ovidia Silvia
Școala Gimnazială ”Ioan Vlăduțiu”
Luduș, jud. Mureș

Numele și prenumele :

Vârsta: 9 ani

Clasa: a-III-a

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate

Tipul de deficienţă*:* Deficienţă mentală usoară

Informaţii despre mediul social: Locuiește împreună cu familia și un unchi, familia având în componența sa mama, tata vitreg și o soră mai mică. Familia nu are niciun venit și prezintă condiții de locuit modeste. Mama și fetița au stat în Anglia timp de 3 ani, acolo a frecventat ultimul an de grădiniță și clasele I-II, cu predare în limba engleză.

Domeniul de intervenţie: Limba română, Matematică

Numele cadrului didactic:

Data elaborării P.I.P.:

Dezvoltare somatică: în limite normale;

Comunicarea: vocabular sărac, poate menține un dialog cu partenerul, răspunde în propoziții când este solicitată.

Percepția: auz fonetic deficitar, denumește culorile, diferențiază formele de bază, are noțiuni temporale de bază, denumește momentele zilei, diferențiază anotimpurile, cunoaște toate zilele săptămânii, cunoaște lunile anului, se orientează destul de bine în spațiu.

Atenția: fluctuantă, capacitate slabă de concentrare.

Memoria: domină cea voluntară și de scurtă durată.

Gândirea: concretă, rigidă, conformist, slabă capacitate de analiză și sinteză; înțelege noțiuni simple, familiare, dificultăți privind: abstractizarea și generalizarea, formarea noțiunilor, raționamente;

Capacitatea de învățare: progres semnificativ;

Capacități de înțelegere și conștientizare; deficit ușor; înțelege noțiuni simple, uzuale;

Afectivitatea si voința: ușoara imaturitate afectivă;

Scrisul și cititul:

- citit: nu cunoaște litera: y, citește silabe, cuvinte litere.
- știe să-și scrie numele;
- exprimarea este nesigură, capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă.

Povestește întâmplări și fapte personale, alcătuiește propoziții orale, după imagini concrete și cu ajutor.

- scris: scrie în ritm lent, cu greșeli la transcriere, copiere; copiază litere, cuvinte, propoziții;

- scrie cuvinte scurte după dictare și nu respectă toate regulile ortografice.

Noțiuni de matematică:

- numără de la 0 la 1000 cu sprijin;
- rezolvă calcule 0-500 cu sprijin și cu materiale concrete, dar nu recunoaște locul numărului în șir și este capabilă să facă comparații.

Recunoaște figurile geometrice: cercul, pătratul și triunghiul.

Atitudinea personală: ritm de lucru lent, cere ajutor când întâmpină o dificultate de învățare; prezintă interes pentru activitatea școlară.

Socializare: s-a integrat destul de bine în colectiv, are o atitudine prietenoasă, comunicativă.

Se deplasează singură de acasă la școală și invers.

Deprinderi școlare: cunoaște și respectă uneori regulile de conduită școlară, este liniștită.

Evolutia școlară: medie.

DOMENIUL DE INTERVENTIE PERSONALIZATA:

Activitatea școlară: -limba și comunicare

-matematică

➢ **Ce face învățătoarea:**

- ține legătura cu familia – săptămânal;
- asigură munca individualizată și gradată (de la ușor la greu), cu ajutor retras din timp;
- utilizează material didactic și fișe de lucru adaptate posibilităților elevei;
- face observații individuale referitoare la igiena personală sau alte aspect legate de comportamentul elevei;
- corectează exprimarea orală, oferind modelul corect;
- corectează temele/lucrări scrise, cu exemplificarea modului corect de rezolvare;
- apreciază pozitiv fiecare răspuns corect, oricât de neînsemnat pentru ca eleva să câștige încredere în forțele proprii;
- antrenează eleva în diferite activități în clasă pentru creșterea responsabilității personale cât și a stimei de sine;
- păstrează în portofoliu toate lucrările scrise, pe care le discută periodic cu părinții;
- identifică interesele elevei și le folosește pentru creșterea motivației pentru învațare;

➢ **Ce fac părinții ?**

Idei de activități: participarea la școala părinților, întâlniri cu psihologul școlar, întâlniri cu logopedul. Strategii de învățare: întâlniri care au ca scop informarea asupra concluziilor specialiștilor pe care i-a întâlnit elevul, realizarea unui plan de recuperare, recomandări din partea psihologului, a logopedului, întâlnire de suport pentru părinte cu psihologul școlar.

Resurse: fișe de lucru, link-uri utile, platforme de învățare.

Evaluare: discuții cu părinții, grila de evaluare.

A. LIMBA ROMÂNĂ

OBIECTIVE

1. Să înțeleagă semnificația globala a mesajului oral.
2. Să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt și sunetele dintr-o silabă.

3. Să manifeste curiozitate față de mesaje emise de diferiți interlocutori în situații de comunicare concretă.
4. Să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situații date.
5. Să înțeleagă cuvintele noi în enunțuri.
6. Să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte și enunțuri în textul tipărit scris de mână
7. Să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc.
8. Să citească in ritm propriu, corect un text cunoscut.

EXERCITII

Exerciții de recunoaștere a unor momente din textul audiat, pe baza unor imagini prezentate.

Jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt.

Exerciții de ordonare logica a cuvintelor în propoziție.

Exerciții de descoperire a unor cuvinte care să înceapă, să conțină sau să se termine cu o silabă dată.

Exerciții de ascultare a dialogurilor elev-elev, învățător-elev pe teme familiare.

Jocuri de grup cu teme date.

Exerciții de construire corectă a unor enunțuri după imagini.

Exerciții pentru demonstrarea înțelegerii mesajului audiat.

Jocuri didactice de sinonime, antonime, omonime.

Exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe.

Exerciții de compunere a cuvintelor pornind de la o silabă dată.

Exerciții de dialog cu persoane diferite, folosind formulele de adresare.

Activități de exprimare a propriilor păreri în legătură cu fapte, întâmplări cunoscute.

Exerciții pentru lărgirea câmpului vizual prin identificarea silabelor în structura cuvintelor și a cuvintelor în structura propoziției .

Exerciții de citire selectiva.

Exerciții de citire la prima vedere a unor texte scurte.

Exerciții de formulare de întrebări și răspunsuri pe marginea textului și a imaginilor care-l însoțesc.

Exerciții de citire integrala a cuvintelor.

Exericții de acomodare cu cartea.

Exerciții de scriere a literelor și a cuvintelor, respectând forma și mărimea lor.

Exerciții de încadrare corecta în pagină a textului.

Exerciții de scriere corectă a cuvintelor și propozițiilor.

B. MATEMATICĂ

OBIECTIVE

1. Să înțeleagă sistemul zecimal de formare a numerelor (din zeci și unități)
2. Să scrie, să citească, să compare și să ordoneze numerele naturale de la 0-10.000
3. Să efectueze operații de adunare și scădere
4. Să stabilească poziții relative ale obiectelor în spațiu
5. Să recunoască forme plane, să sorteze și să clasifice obiecte date sau desene, după criterii diverse
6. Să continue modele repetitive reprezentate prin obiecte, desene sau numere mai mici decât 10.000
7. Să exploreze modalități de a descompune numere mai mici ca 10000 în sumă sau diferență folosind obiecte, desene sau numere

8. Să rezolve probleme care presupun o singură operație dintre cele învățate
9. Să formuleze exerciții și probleme cu numere de la 0-10.000

EXERCIȚII

Exerciții de grupare a unor obiecte (bile, bețișoare);

Exerciții de comparare a grupurilor de obiecte (bile, betisoare, puncte);

Exerciții de grupare și regrupare a obiectelor;

Exerciții de scriere și citire a numerelor de la 0 la 10.000;

Exerciții de comparare și ordonare a grupurilor de obiecte folosind procedee diferite;

Exerciții de adunare și scădere cu numere naturale de la 0-10.000;

Exerciții de observare a legăturii dintre adunare și scădere;

Exerciții de operare cu numere prin calcul mintal;

Exerciții - joc de poziționare a obiectelor în spațiu (stânga, dreapta, sus, jos, deasupra, sub, interior, exterior)

INTEGRAREA ȘCOLARĂ A COPIILOR CU DIZABILITĂȚI

CICEU DOINA
Școala Gimnazială nr.3, Suceava

Implicarea copiilor cu nevoi speciale şi în activităţile extraşcolare necesită timp şi resurse dintre cele mai complexe, însă surprinzător, mulţi dintre copiii care au acces la acestea simt că sunt acceptaţi de ceilalţi şi fac eforturi pentru a evolua.

Toți copiii trebuie să aibă șanse egale. Toți trăim în aceeași lume, în aceeași societate care nu este împărțită în lumea celor cu nevoi speciale și în lumea celor fără nevoi speciale și atunci de ce învățământul să fie împărțit astfel. O soluție pentru evitarea acestei împărțiri în cadrul învățământului ar fi educația integrată. Există o serie de riscuri care impiedică integrarea copiilor cu dificultăți de învățare în unitățile școlare obișnuite. Cel mai mare risc este eșecul copilului cu dificultăți de învățare în fața celorlalți copii considerați normali și repetarea acestui eșec, fapt care poate duce la o degradare și mai mare a stării lui. Un alt risc ar fi respingerea și izolarea de către colegii de clasă a copilului cu dificultăți de învățare și chiar ridiculizarea lui, uneori și de către cadrele didactice. Este evident greu să lucrezi cu o clasă mixtă, formată din copii cu dificultăți de învățare și copii fără dificultăți de învățare, dar nu este imposibil. Poate fi considerată o provocare, o ocazie de demonstrare a calității de cadru didactic bun. Pe lângă riscurile integrării copiilor cu dificultăți de învățare în unitățile de învățământ obișnuite, există și avantaje. Aceste avantaje ar putea fi : multitudinea de informații pe care o are la dispoziție copilul cu dificultăți de învățare în școlile obișnuite, informații care îl ajută să facă față mult mai bine situaţiei din lumea reală și pe care nu le-ar fi primit dacă învață într-o școală specială.

Pentru reducerea acestor riscuri ale integrării și sporirea avantajelor în favoarea copiilor cu dificultăți de învățare, o soluție o reprezintă existența cadrelor didactice de sprijin în școlile obișnuite.

Rolul cadrelor didactice de sprijin este de legătură între copilul cu dificultăți de învățare și cadrul didactic de la clasă . Cadrul didactic de sprijin trebuie să colaboreze cu profesorul de la clasă, această colaborare să se facă de la egal la egal, nu trebuie ca unul să fie considerat superior celuilalt. Impreună trebuie să stabilească planul de predare a lecțiilor, el trebuie făcut astfel încât să fie accesibil și copiilor cu dificultăți de învățare, dar, in același timp, să nu fie prea lejer pentru copiii fără dificultăți de învățare. Ideal ar fi ca la fiecare clasă să existe o echipă formată dintr-un cadru didactic obișnuit și un cadru didactic de sprijin și în măsura posibilităților, din când în când să se inverseze rolurile.

Profesorul de sprijin nu ar trebui să ofere ajutor copiilor cu dificultăți de învățare decât dacă aceștia o cer și numai după ce ei au încercat singuri să rezolve o anumită problemă și nu au reușit. Copiii cu dificultăți de învățare trebuie lăsați în unele situații să se descurce singuri, să găsească singuri soluții, să nu fie tot timpul ajutați de cadrul didactic de sprijin pentru că astfel se creează o dependenă a copilului cu dificultăți de învățare de cadrul didactic de sprijin. Colegii de clasă ar putea fi și ei implicați în ajutarea copiilor cu dificultăți de învățare. Pentru clasele V-VIII ar trebui să existe o echipă de cadre didactice de sprijin, câte unul pentru fiecare materie și aceștia trebuie să colaboreze cu profesorii de specialitate pentru realizarea planului de lecții.

Educaţia / şcoala incluzivă - formula terminologică ce relevă recunoaşterea necesităţii reformei şcolii obişnuite, a sistemului şcolar general cu scopul de a răspunde dezideratului "o societate pentru toţi". Un obiectiv important al şcolii incluzive îl reprezintă sprijinul acordat pentru menţinerea în familie a copiilor cu C.E.S. De aceea, se pune problema respectării principiului normalizării.

Principiul normalizarii - se refera la condiţiile de mediu şi viaţă, la eliminarea separării copiilor cu C.E.S. şi la acceptarea lor alături de ceilalţi copii. Principiul presupune luarea în considerare nu doar a modului în care persoana cu deficienţe (dizabilităţi) se adaptează la cerinţele vieţii sociale, dar, în acelaşi timp, la felul în care comunitatea înţelege să

se conformeze nevoilor şi posibilităţilor persoanei în dificultate. Normalizarea implică nu numai includerea într-un mediu şcolar şi de viaţă cotidiană nediscriminatoriu, dar şi asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficienţele sau afecţiunile propriu-zise nu pot fi încă depăşite.

Unul dintre drepturile fundamentale ale copilului este acela de a fi susţinut în valorificarea maximală a propriilor capacităţi, ceea ce reprezintă criteriul şanselor egale în educaţie ce nu poate fi realizat decât în condiţiile unei abordări diferenţiate, nu izolate sau segregate.

Bibliografie:

Gheorghe RADU, "Introducere în psihopedagogia specială"

Cristian BUICA, "Principiul normalizării. Formarea atitudinilor pozitive ale personalului didactic privind integrarea copiilor în dificultate"

PROGRAM DE INTERVENTIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. Teodorescu Maria
Școal Gimnazială, Comuna Tomșani

Numele si prenumele beneficiarului-
Clasa
Data si locul nașterii –
Domiciliul-
Scoala/Institutia –
Echipa de lucru:
Disciplina: **Limba și literatura română**

Problemele cu care se confrunta copilul/elevul/tânărul (rezultatele evaluării complexe)

- posibilităţi de exprimare reduse;
- are probleme la copierea de pe tabla;
- vocabular sărac;
- dă raspunsuri incomplete;
- începe munca doar dacă i se spune, muncește dirijat;

Prioritati pentru perioada **noiembrie 2021- ianuarie 2022**

- exerciții de lectură din manual;
- completarea dirijata a unor exercitii de completare cu cuvinte date;
- exercitii de conjugare de verbe dupa exemplu dat;
- exercitii de tip ADEVARAT/FALS referitoare la un scurt text citit;
- exerciții cu alegere multiplă

Structura programului de intervenţie personalizat

Obiective	**Conţinuturi**	**Metode si mijloace de realizare**	**Metode si instrumente de evaluare**
1. să desprindă ideea principală dintr-un mesaj articulat clar cu viteză normală	Exerciţii de tipul “adevărat”/ “fals”; Lectură	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia;	Lectură sub îndrumarea profesorului.
2. să recunoască verbele auxiliare la prezent	verbul	- formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii;	Exerciţii de identificare a verbelor. Exerciţii de

			completare de spaţii cu forme existente în paranteză.
3. să folosească o intonaţie adecvată în diverse situaţii de comunicare		- citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, - felicită o persoană intr-o situație dată	Exerciții de completare cu expresii date Exerciții cu alegere multiplă
4. să recunoască perfectul compus într-un enunţ dat		- conjugă un verb la Perfectul compus după un exemplu dat	Exerciții de conjugare Exerciții cu alegere multiplă
5. să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc		- folosește numerele pentru a exprima cantitatea	Exerciții de completare Exerciții cu alegere multiplă Exerciții de bifare

Recomandări particulare

- s-au obţinut progrese şi rezultate bune când eleva a fost încurajată şi stimulată.
- colegii îşi manifestă admiraţia faţă de progresele înregistrate.
- exerciţiile pe care ea le rezolvă se apropie de cele ale clasei, din punct de vedere al gradului de dificultate, lucru care o stimulează să lucreze.

In cadrul tuturor activităţilor ea trebuie să fie stimulată pozitiv pentru dezvoltarea motivaţiei intriseci privind activitatea de invăţare-terapie.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program

- să supravegheze pregătirea ei acasă.
- să o încurajeze pentru fiecare progres înregistrat
- să o antreneze la toate activităţile din gospodărie.
- să se intereseze constant de activitatea ei la clasă, să o urmărească permanent şi să o ajute zilnic.

PROGRAM DE INTERVENTIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. Teodorescu Maria
Școal Gimnazială, Comuna Tomșani

Numele si prenumele beneficiarului-
Clasa
Data si locul naşterii –
Domiciliul-
Scoala/Institutia –
Echipa de lucru:
Disciplina: **Limba și literatura română**

Problemele cu care se confrunta copilul/elevul/tânărul (rezultatele evaluării complexe)

- posibilităţi de exprimare reduse;
- are probleme la copierea de pe tabla;
- vocabular sărac;
- dă raspunsuri incomplete;
- începe munca doar dacă i se spune, muncește dirijat;

Prioritati pentru perioada **noiembrie 2021- ianuarie 2022**

- exerciții de lectură din manual;
- completarea dirijata a unor exercitii de completare cu cuvinte date;
- exercitii de conjugare de verbe dupa exemplu dat;
- exercitii de tip ADEVARAT/FALS referitoare la un scurt text citit;
- exerciții cu alegere multiplă

Structura programului de intervenţie personalizat

Obiective	**Conţinuturi**	**Metode si mijloace de realizare**	**Metode si instrumente de evaluare**
1. să desprindă ideea principală dintr-un mesaj articulat clar cu viteză normală	Exerciţii de tipul “adevărat”/ “fals”; Lectură	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia;	Lectură sub îndrumarea profesorului.

2. să recunoască verbele auxiliare la prezent	verbul	- formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii;	Exerciţii de identificare a verbelor. Exerciţii de completare de spaţii cu forme existente în paranteză.
3. să folosească o intonaţie adecvată în diverse situaţii de comunicare		- citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, - felicită o persoană intr-o situație dată	Exerciții de completare cu expresii date Exerciții cu alegere multiplă
4. să recunoască perfectul compus într-un enunţ dat		- conjugă un verb la Perfectul compus după un exemplu dat	Exerciții de conjugare Exerciții cu alegere multiplă
5. să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc		- folosește numerele pentru a exprima cantitatea	Exerciții de completare Exerciții cu alegere multiplă Exerciții de bifare

Recomandări particulare

- s-au obţinut progrese şi rezultate bune când eleva a fost încurajată şi stimulată.
- colegii îşi manifestă admiraţia faţă de progresele înregistrate.
- exerciţiile pe care ea le rezolvă se apropie de cele ale clasei, din punct de vedere al gradului de dificultate, lucru care o stimulează să lucreze.

In cadrul tuturor activităţilor ea trebuie să fie stimulată pozitiv pentru dezvoltarea motivaţiei intriseci privind activitatea de invăţare-terapie.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program

- să supravegheze pregătirea ei acasă.
- să o încurajeze pentru fiecare progres înregistrat
- să o antreneze la toate activităţile din gospodărie.
- să se intereseze constant de activitatea ei la clasă, să o urmărească permanent şi să o ajute zilnic.

CURRICULUM ADAPTAT PENTRU ELEVI CU CES

Prof. Herbil Marian
Colegiul Național ”Dragoș Vodă”,
Sighetu Marmației, Maramureș

Secțiunea a II-a

Instituția de învățământ: _____

Disciplina: FIZICĂ

Numele şi prenumele cadrului didactic: _____, Semnătura_____

An școlar _____

Conform programei școlare aprobate prin Ordinul Ministrului Educaţiei, Cercetării şi Inovării cu nr. 3458/ 09.03.2004

Clasa a X-a, învățământ liceal, filiera teoretică, profil umanist

Conform Anexei nr. 1 la OMECT nr. 3410/16.03.2009, cu privire la aprobarea Planurilor-cadru de învăţământ pentru clasele a IX-a şi a X-a

2 ore pe săptămână, 68 ore/an

Elev: F.G.
Categoria CES: ***dificultăți de comunicare și de învățare***

PLAN DE ÎNVĂȚARE PERSONALIZAT

Nr. crt.	Unitatea de învățare	Nr ore	Observații
1.	**Recapitulate. Test inițial**	2	
2.	**Noțiuni de termodinamică. Calorimetria**	12	
3.	**Principiului I al termodinamicii**	11	
4.	**Motoare termice. Transformări de stare**	9	
5.	**Curentul electric continuu**	12	
6.	**Rețele electrice**	12	
7.	**Curentul electric alternativ**	8	
8.	**Recapitulare finală**	2	
	Total	**68**	

An școlar – 5 module - 34 săptămâni (68 ore)

Nr. crt.	Unitatea de învățare	Competențe specifice	Conținuturi	Nr. ore
1.	**Recapitulare.** **Test inițial**		*Fenomene termice.* *Curentul electric* *Test inițial*	1 1

2.	**Noțiuni de termodinamică. Calorimetria**	• Clasificarea transformărilor termodinamice, a parametrilor de stare şi de proces • Analiza fenomenelor care au loc într-un calorimetru	*Noțiuni termodinamice de bază* ▪ Mărimile caracteristice ale structurii substanțelor ▪ Sistemul termodinamic ▪ Proces termodinamic ▪ Temperatura. *Calorimetria* ▪ Principiile calorimetriei ▪ Calorimetru ▪ Coeficienți calorici *Evaluare*	7 4 1
3.	**Principiului I al termodinamicii**	• Identificarea mărimilor fizice care decurg din principiul I al termodinamicii • Explicarea principiului I al termodinamicii ca lege de conservare • Rezolvarea de probleme pe baza principiului I al termodinamicii • Compararea informațiilor științifice și a rezultatelor experimentale pentru transformările simple ale gazului ideal	*Principiul I* ▪ Lucrul mecanic. Energia internă. Căldura ▪ Ecuația calorică de stare ▪ Calcularea energiei interne pentru gazul ideal ▪ Aplicarea principiului I la transformările gazului ideal (izoterm, izobar, izocor) *Evaluare*	10 1
4.	**Motoare termice. Transformări de stare**	• Interpretarea transformărilor de stare şi a fenomenelor care decurg din acestea • Identificarea părților componente ale motoarelor termice și explicarea funcționarii acestora • Descrierea principalelor cicluri termodinamice – Otto, Diesel – pe baza cărora funcționează motoarele termice	*Transformări de stare de agregare* ▪ Solidificarea. Topirea ▪ Vaporizarea. Condensarea ▪ Sublimarea. Desublimarea *Motoare termice* ▪ Randamentul motorului termic ▪ Motorul Otto. Motorul Diesel *Evaluare*	4 4 1
5.	**Curentul electric continuu**	• Identificarea mărimilor fizice care caracterizează curentul electric staționar	*Curentul electric* ▪ Intensitatea curentului electric. Tensiunea electrică ▪ Rezistența electrică	6

		• Aplicarea legilor lui Ohm pentru o porțiune de circuit și pentru întreg circuitul în rezolvarea de probleme	*Legea lui Ohm* ▪ Legea lui Ohm pentru o porțiune de circuit ▪ Legea lui Ohm pentru un circuit simplu *Evaluare*	5 1
6.	**Rețele electrice**	• Aplicarea legilor lui Kirchhoff în rezolvarea de probleme • Descrierea caracteristicilor grupărilor serie, paralel, mixt a rezistoarelor și generatoarelor electrice • Utilizarea algoritmilor de rezolvare de probleme în cazul grupărilor serie, paralel, mixt a rezistoarelor • Identificarea mărimilor fizice utilizate și deducerea relațiilor dintre acestea • Identificarea și interpretarea efectelor curentului electric • Enunțarea aplicațiilor efectelor curentului electric în tehnică și descrierea funcționării aparatelor electrocasnice	*Legile lui Kirchhoff* ▪ Rețele electrice ▪ Teorema I ▪ Teorema a II-a *Gruparea rezistoarelor* *Energia și puterea electrică.* *Efectele curentului electric* *Evaluare*	4 2 2 3 1
7.	**Curentul electric alternativ**	• Identificarea mărimilor care caracterizează curentul alternativ • Compararea mărimilor care caracterizează curentul alternativ cu mărimile care caracterizează curentul continuu • Descrierea comportării rezistorului, bobinei, condensatorului în curent alternativ • Descrierea principiului de funcționare a transformatorului electric și motoarelor electrice	*Curentul alternativ* *Elemente de circuit* *Energia și puterea în curent alternativ* *Transformatorul* *Motoare electrice* *Aparate electrocasnice* *Pericole legate de utilizarea instalațiilor electrice* *Evaluare*	1 1 1 1 1 1 1 1

		• Identificarea fenomenelor electrice şi a efectelor pe baza cărora funcționează aparatele electrocasnice • Aplicarea normelor de protecție pentru prevenirea scurtcircuitelor şi a electrocutărilor		
8.	**Recapitulare finală**	• Fișe de lucru		2

Evaluarea se realizează, în principal, prin completarea portofoliului și a unor fișe de evaluare cu întrebări/exerciții tip-grilă cu un singur răspuns corect.

Test de evaluare clasa 5: unitate ″Fracții zecimale″

profesor Vasiloaei Oana-Corina,
Școala Gimnazială ″Elena Cuza″ Piatra Neamț

1.Realizați sub formă de desen fracțiile: 0,5 și 1,3. 2p

2.Ordonați crescător fracțiile zecimale:2p

0,3 ; 1,6; 3,45; 9,56 ;12,34 și 12,43.

3 .Încadrați fracția 2,4 între 2 fracții apropiate de ea. 1p

4.Calculați : 2p

a)3,4+4,5-5,6=

b) 2·3,71=

c) 2,7: 3=

d) 2·(9,81-4,56)=

5.Se dă numărul 10,8.Îl înjumătățim și apoi mai luăm un sfert din el. Ce număr obținem? 2p

1p oficiu

Se pot acorda punctaje intermediare

Fiecare desen de la exercițiul 1 are 0,5p

Fiecare subpunct de la exercițiul 4 are 0,5p

La exercițiul 5 dacă înjumătățește corect desenul are 1 punct

Test de evaluare clasa 7:unitate ″Ecuații și sisteme de ecuații liniare″

1.Ecuația 2·x-2=0 are soluția ……. 1p

2 .Rezolvați ecuațiile: 2p

a) 3·x-8= 1
b) 4·(x-1)= 12
c) 2·x-5= 3·x+4
d) 2x-10+3x=10

3.Rezolvați sistemul de ecuații: 2p

$$\begin{cases} x+y = 2 \\ 3x-y = 2 \end{cases}$$

Se poate alege metoda reducerii sau substituției

4.Un elev are o sumă de bani. Dacă mai primește încă jumătate din cât are sunt 180 lei. Aflați suma inițială.(Se poare folosi și metoda figurativă). 2 p

5.suma a 2 numere este 100,iar diferența lor este 60.Aflați cele 2 numere. 2p

1p oficiu

Se pot acorda punctaje intermediare

Fiecare ecuație de la exercițiul 2 are 0,5p

La sistemul de la 3 dacă găsește măcar o necunoscută are 1 punct

La exercițiul 4 dacă scrie ecuația corect sau face desenul corect are 1 punct

La exercițiul 5 dacă scrie corect sistemul are 1 punct

Test de evaluare clasa 6: unitate ″Triunghiul ″

1.Desenați un triunghi oarecare și calculați perimetrul știind că are laturile 3cm,4cm și 6 cm.
Puteți preciza ce fel de triunghi este? 2p

2. .Desenați un triunghi echilateral și calculați perimetrul știind că are latura 5 cm. 1p

3 .Fie ΔABC isoscel de vârf A. Construim bisectoarea Ad .Ce măsură are unghiul BAD? 2p

4. Nicu și Alina se amuză: se poate construi un triunghi dreptunghic de la laturi 6 cm,8 cm și 10 cm?Vlad spune că″ da″,Ioana spune″ nu″. Cine are dreptate? 2p

5.Compuneți o problemă despre triunghi și rezolvați-o singuri. 2p

1p oficiu
Se pot acorda punctaje intermediare
La exercițiul 1 dacă calculează perimetrul corect are 1 punct
Desenul 0,5p
Dacă face corect desenul la exercițiul 2 are 1 punct
Dacă face corect desenul la exercițiul 3 are 1 punct
Dacă aplică corect teorema lui Pitagora la exercițiul 4are 1 punct
Dacă scrie corect problema are 1 punct

LIVIU REBREANU, „ION”
TEST DE EVALUARE ADAPTAT COPIILOR CU CES

Prof. Budurean Corina
Colegiul Tehnic „Traian Vuia” Oradea

Citiţi cu atenţie fragmentul de mai jos:

„De la nunta lui George Bulbuc, în fiinţa Anei se statornici o silă grea pentru tot ce o înconjura. Zilele i se păreau nesfârşite şi tulburi, asemenea apei care o ispitise atunci şi al cărei miros înăbuşitor îi rămăsese în nări ca o ispită. Simţea mereu că-i lipseşte ceva şi râvnea din ce în ce mai mult o linişte mare. Se oprea deseori pierdută, cu braţele moarte, cu ochii aiurea, fără să vadă şi fără să audă. […] Nici o bucurie nu mai găsea în lume. Copilul începea a gânguri şi semăna atât de bine cu Ion, încât ea, care se îngrozea de bărbatul ei, îi ocolea privirea de frică să nu vadă într-însa ochii din noaptea ospăţului, cei ce-au pătruns ca nişte săgeţi aprinse în carnea celeilalte femei.

Îşi simţea inima seacă şi goală ca o pungă zvârlită într-o margine de drum de un trecător nepăsător. Încetul cu încetul şi mintea i se stinse, parcă toate cutiuţele s-ar fi deşertat spre a lăsa locul slobod numai pentru două chipuri tot mai desluşite, care i se plimbau de ici-acolo, greoaie, apăsătoare şi dureroase, silindu-i sufletul să se împace cu ele şi chiar să le îndrăgească: Avrum şi Dumitru. […] Chipurile acestea o spăimântau şi îi stârneau o întrebare pe care n-o putea îmbrăca în cuvinte şi nici măcar n-o putea lămuri bine. Vedea doar limpede că oamenii, care au trăit şi au suferit ca şi dânsa, au păstrat în ochii reci atâta linişte şi împăcare încât îi era parcă necaz că nu poate dobândi şi ea nepăsarea lor alinată.”

Cerinţe:

1. Găseşte sinonime pentru următoarele cuvinte: *se statornici*, *râvnea*, *seacă*, *desluşite*;
2. Alcătuieşte două enunţuri folosind sensul denotativ şi sensul conotativ al cuvântului *limpede*;
3. Identifică motivul pentru care suferea Ana;
4. Precizează în ce moment al subiectului se încadrează acest fragment?
5. Numește-i pe cei doi bărbaţi de care Ana îşi amintește?
6. Ce reacție îi stârnesc cei doi bărbați la care se gândește?
7. Identifică o trăsătură de caracter a Anei care se desprinde din acest fragment;
8. Precizează modalitatea de caracterizare folosită în acest fragment;
9. Identifică o figură de stil prezentă în text;
10. Identifică numele personajului principal, rezolvând următorul rebus:

REBUS

1. Cum se numea tatăl Anei?
2. Cine semăna cu Ion?
3. Când are loc ospățul la care se gândește Ana?

			I							
			O							
			N							

MODEL DE REZOLVARE A REBUSULUI

V	A	S	**I**	L	E					
		C	**O**	P	I	L	U	L		
			N	O	A	P	T	E	A	

Evaluare sumativă
Limba și literatura română- Clasa a VI-a

PROF. DINU GEORGETA-CORINA
LICEUL TEORETIC COSTEȘTI
JUD ARGEȘ

1. Citește cuvintele date și identifică cele cinci cuvinte care reprezintă substantive. Scrie aceste substantive pe rândurile de mai jos!
   -anotimp, desenează, el, natura, patru, scrie, alb,steluțe, argintiu, sărbătoare, duioase, bunica, cuprinde.
   .....
   .....
   .....
   .....
   .....
2. Pentru substantivele date, scrie două cuvinte care să reprezinte adjective potrivite(pereche substantiv)adjectiv.
   Exemplu-pădure deasă, mare
   soare
   băiat
   câine
   prieten
3. Găsește pluralul substantivelor de mai jos:
   bancă
   floare
   copil
   carte
   grădină

4.Transformați după model:
a merge- merg-am mers-voi merge
a citi
a dori
a lucra
a desena

5.Subliniați pronumele personale din enunțurile următoare, apoi treceți-le la plural.
El a traversat strada.
Eu citesc o carte.
Tu desenezi.
Ea m-a ajutat mereu.

6.Scrieți cu litere numerele 17 .....și 30.....

7.Găsește sinonime pentru cuvintele:

pădure

pom

călător

praf

8.Găsiți cuvintele cu înțeles opus pentru cele de mai jos :

mare

departe

curajos

a permite

9.Scrieți cuvinte cu sens opus, după model.

Model : cinstit- necinstit

mărginit

priceput

copt

pedepsit

Barem de evaluare și de notare:

1. 4 cerințe realizate corect x 0,25-1 punct
2. 5 cerințe realizate corect x 0,20-1 punct

Se acordă 1 punct din oficiu.

„ȘCOALA ROMÂNEASCĂ PENTRU DIVERSITATE ȘI EDUCAȚIA PENTRU TOȚI„

PLAN DE INTERVENȚIE

Prof. Toma Adriana,
G.P.P. nr.25 Oradea

Numele şi prenumele copilului: ȘUMALAN MIHAI

Data naşterii: 21.03.2021

Vârsta: 4 ani

Domiciliu: Oradea

Informaţii familiale:

Tata: Mihai, vârsta: 39 , profesia: profesor fizica

Mama: Martha, vârsta: 35, profesia: muncitoare.

Familie formata din 3 membrii, tata manifestă o atitudine pozitivă faţă de activitatea din grădiniţă, cere periodic informaţii despre evoluţia copilului.

Starea de sănătate: relativ bună, fără antecedente patologice serioase. Din punct de vedere fizic este bine dezvoltat.

Starea actuală a copilului:

Comportament cognitiv:

-limbaj şi comunicare: vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, vorbire rară, ezitantă

Autonomie personală şi socială :

-aria de socializare: conduite şi atitudini dominate de infantilism afectiv şi stări de afectivitate contradictorii, labilitate emoţională.

Psihomotricitatea: dificultăţi de orientare, organizare şi structurare spaţială şi temporală. **Psihodiagnostic:**

- concentrare redusă, atenţie greu de captat;
-stare de agitaţie psihomotorie; tulburări de comportament;
- întârziere în dezvoltarea limbajului datorită nestimulării verbale;
-vocabular sărac, exprimare deficitară;

Capacitate slabă de efort în general, de concentrare în special, nu poate urmări activitatea educatoarei. Nu doreşte să participe la activitate. Trece foarte uşor de la activitate la joc şi foarte greu invers.

Echipa de intervenţie:

Educatoare- ludoterapie, terapie cognitivă, stimulare psihică prin activitatea la grupă; consilierea familiei, colaborare cu factorii implicaţi.

Logoped- terapie logopedică

Părinţi- implicarea în activităţile grădiniţei.

Intervenţie în cadrul grădiniţei:

Programul de intervenţie personalizat are la bază metode şi strategii centrate pe copil, în funcţie de particularităţile lui, pentru a crea un mediu care să favorizeze şi să sprijine învăţarea.

Scopul intervenţiei:

Dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în grupul de copii cât şi în activităţile specifice grădiniţei.

Obiective pe termen lung:

- dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei preşcolare;
- dezvoltarea abilităţilor de comunicare;
- dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a structurilor verbale;
- însuşirea unor deprinderi elementare de igienă şi comportament;
- creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare psiho-motrică.

Consilierea familiei:

-discuţii despre comportamentul copilului;

-exemplificări despre activitatea desfăşurată, despre progresele obţinute pas cu pas;

-explicaţii despre metodele aplicate, de răbdarea de care este nevoie, de încurajarea permanentă la adresa copilului, de laude şi mângâieri şi multă atenţie din partea familiei;

Tipuri de activitate:

- dezvoltarea abilităţilor de comunicare, activităţi pe centre de interes;
- activităţi practice, educaţia pentru societate;
- activităţi artistico-plastice, educaţia muzicală;
- activităţi de educaţie fizică şi sport;

Strategii centrate pe copil:

- procedee de lucru simple, cu grad mic de dificultate; valorificarea maximă a jocurilor;

-stimulare corespunzătoare a senzaţiilor şi percepţiilor;

-valorificarea ariilor de stimulare şi a tuturor spaţiilor din grădiniţă cu care copilul vine în contact (care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială şi socială a copilului).

Metode şi instrumente de aplicare: jocul didactic, jocul de mişcare, jocul de rol, jocul de creaţie, percepţia şi manipularea de obiecte, conversaţia, explicaţia, exerciţiul .

Resurse, mijloace:

-material didactic adecvat fiecărei activităţi;

-jucării, truse de joc, truse de joc sportive;

-calculator,cd-uri

-cărţi cu imagini, cărţi de colorat;

-planşe, jetoane;

Metode şi instrumente de evaluare:

-evaluare orală;

-observaţie directă;

-evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice, portofoliul copilului etc;

TEST SECVENȚIAL LA GEOGRAFIE PE SEMESTRUL I- adaptat pentru elevii cu CES

Unitățile de învățare : Pământul o entitate a Universului, Măsurarea și reprezentarea spațiului terestru

Macsim Daniela Cristina

Liceul Teoretic Mircea Eliade Galati

SUBIECTUL I (30 puncte)

I. Scrieţi litera corespunzătoare pentru fiecare din afirmaţiile de mai jos:

1. Mișcarea de rotație reprezintă mișcarea Pământului în jurul :
   a. axei proprii
   b. Lunii
   c. Soarelui
   d. cometelor
2. Pământul este bombat la Ecuator și turtit la poli datorită:
   a. mișcării de revoluție
   b. forței centrifuge
   c. forței lui Coriollis
   d. gravitației
3. Pământul are formă de :
   a. elipsă
   b. pară
   c. triunghi
   d. cilindru
4. Latitudinea este o :
   a. stea
   b. eclipsă
   c. coordonată geografică
   d. galaxie
5. Echinocțiu de toamnă se produce la :
   a. 23 septembrie
   b. 1 septembrie
   c. 22 octombrie
   d. 23 august
6. Anul bisect are:
   a. 365 zile
   b. 366 zile
   c. 240 zile
   d. 359 zile

SUBIECTUL II (30 puncte)

Completați spațiile libere cu informația completă :

Harta este o reprezentare în plan a …….

Semnele convenționale de pe hartă se regăsesc în……..

Ecuatorul este notat pe hartă cu……..

Ora pe Glob se stabilește în funcție de meridianul……

Calendarul are rolul……

Mișcarea Pământului în jurul Soarelui se numește……

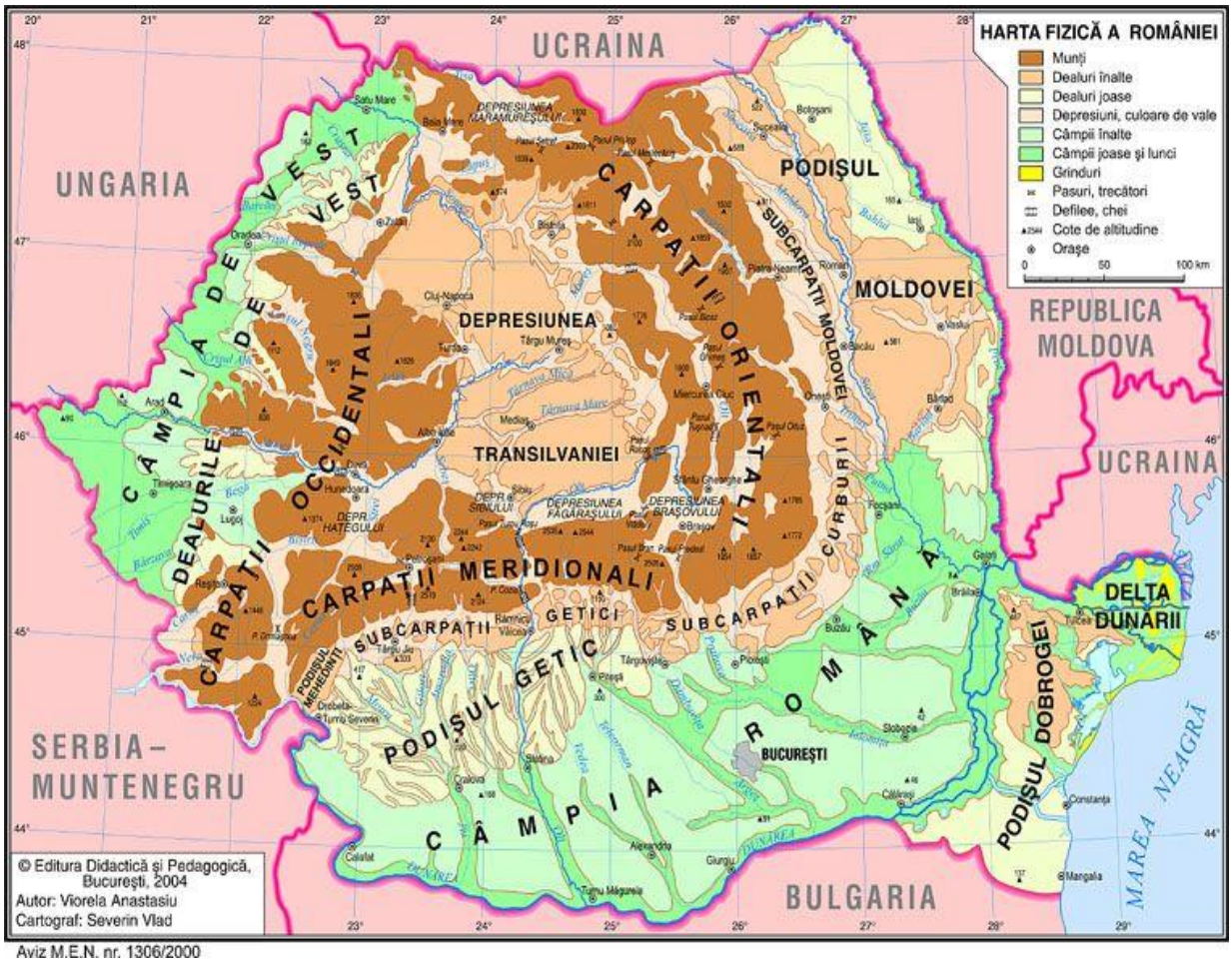
SUBIECTUL III (20 puncte)

Analizați, cu atenție, harta fizică a României și rezolvați următoarele cerințe:

a. Identificați 3 paralele și 3 meridiane care traversează țara noastră;

b. Numiți 2 unități majore de relief traversate de paralela de 45º lat.N.

c. Precizați capitala țării și unitatea de relief în care este situată.

Harta Unităților majore de relief din România, Sursa: Geografilia.blogspot.com

Notă: Toate subiectele sunt obligatorii, timp de lucru 50 minute, din oficiu se acordă 20 puncte.

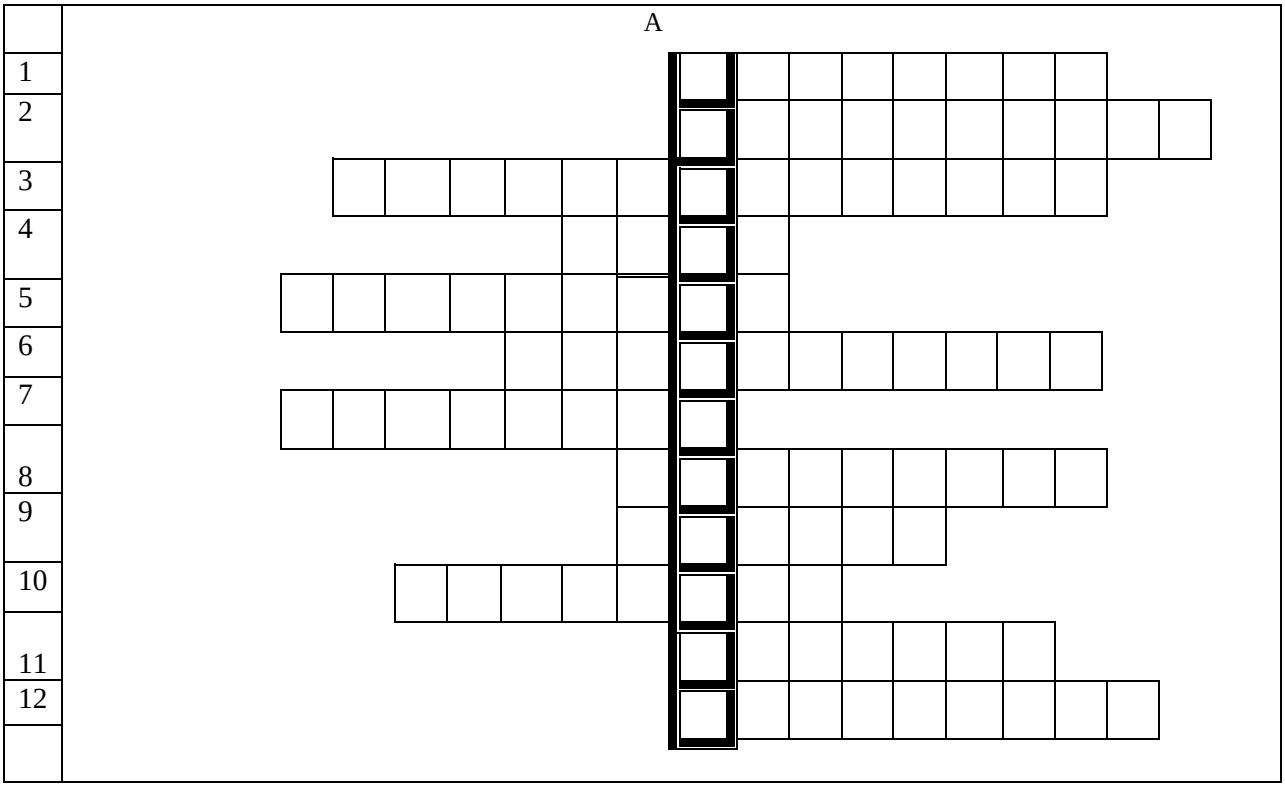
Fișa de lucru- secțiunea a II-a

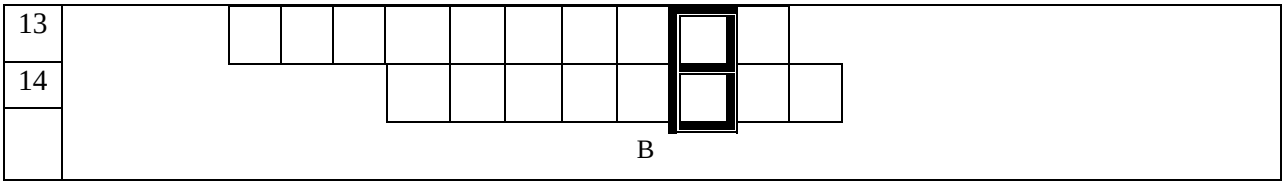
PROF.BOȘTINĂ ELENA
COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC ” TH COSTESCU”
DROBETA TURNU SEVERIN

1. Reprezentarea mintală a altora despre un obiect anume
2. La ……..reputației firmei participă următorii factori care participă
3. Elemente care ajută la formarea imaginii firmei
4. Element de identificare a firmei
5. Impresia pe care publicul extern o are despre firmă
6. Se exprimă prin elemente de identificare
7. Element de identificare a firmei
8. Factor care participă la menținerea reputației firmei
9. Factor care participă la menținerea reputației firmei
10. O imagine nefavorabilă are efecte ……..
11. Modalitate de promovare
12. Promovarea firmei se realizeaza in acest compariment
13. Îmbunătățirea imaginii firmei se realizează prin ……..
14. Elemente care ajută la formarea imaginii firmei

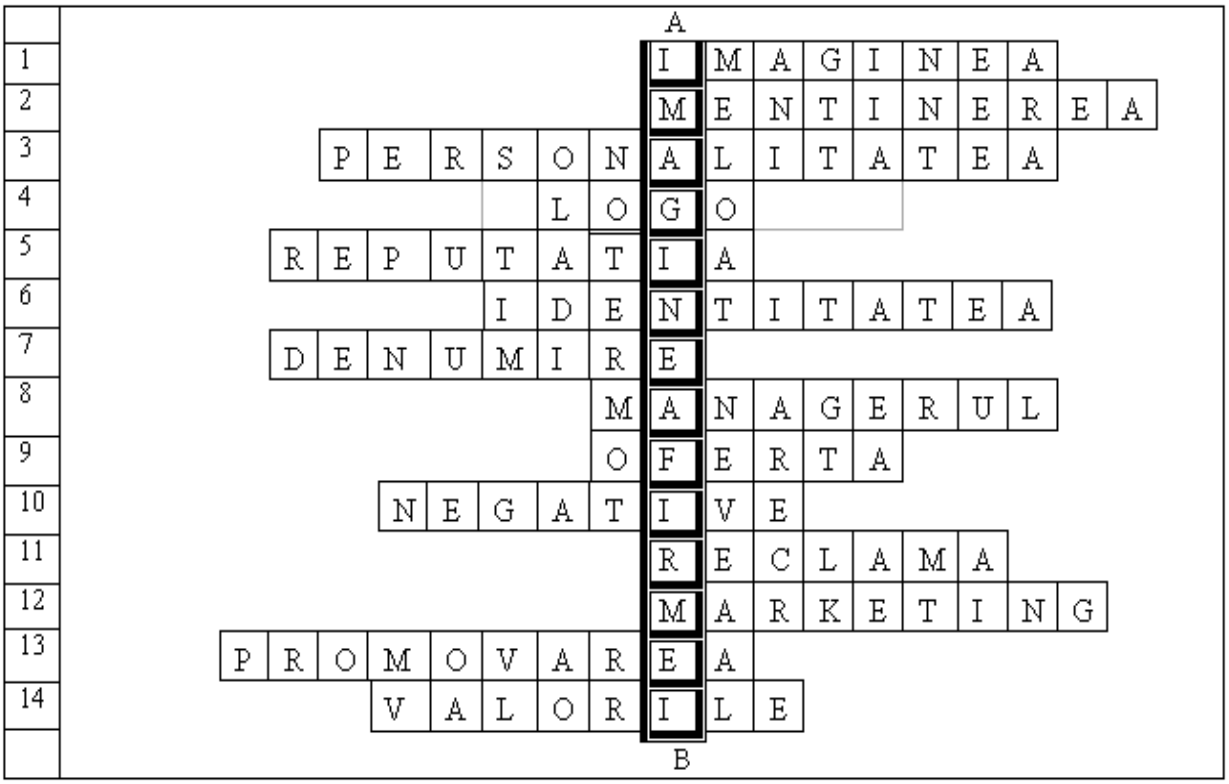

A-B : Concept utilizat pentru a defini reprezentarea pe care un individ, grup social sau segment de populație o are despre firmă

13
14
B

SOLUTIA

A
1 IMAGINEA
2 MENTINEREA
3 PERSONALITATEA
4 LOGO
5 REPUTATIA
6 IDENTITATEA
7 DENUMIRE
8 MANAGERUL
9 OFERTA
10 NEGATIVE
11 RECLAMA
12 MARKETING
13 PROMOVAREA
14 VALORILE
B

TEST -CLASA a XI-a secțiunea a II-a

PROF.NĂNUȚI CLAUDIA
COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC ” TH COSTESCU”
DROBETA TURNU SEVERIN

SUBIECTUL I:

Dacă $A \in M_3(\mathbb{R}), A^2 = 2A$, să se arate că $\det A \geq \det(A - 2I_3)$.

SUBIECTUL II:

Să se calculeze:

$$\lim_{x\to 0} \frac{2^x + 3^x + \cdots + 2017^x - 2016}{x}$$

A. ln(2017!)

B. ln217

C. ln2016

SUBIECTUL III:

Fie $f: D \to \mathbb{R}; f(x) = \frac{x^2+x-1}{ax+b}; D -$ domeniul maxim de definiție.

Să se determine $a, b \in \mathbb{R}$ încât dreapta de ecuație: $y = 2x + 3$ să fie asimptotă oblică spre $+\infty$ la graficul funcției f.

SUBIECTUL IV:

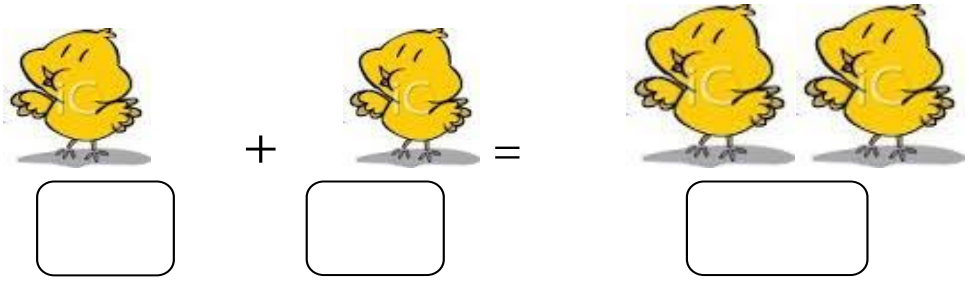
Fie $A, B, C, D \in M_n(C)$; $A + B = C + D$; $A^2 + B^2 = C^2 + D^2$; $AB = BA$ și

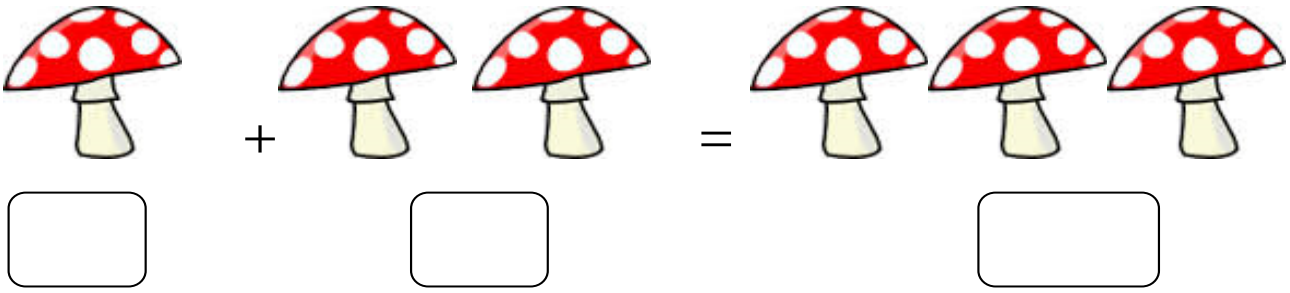
$CD = DC$. Să se arate că:

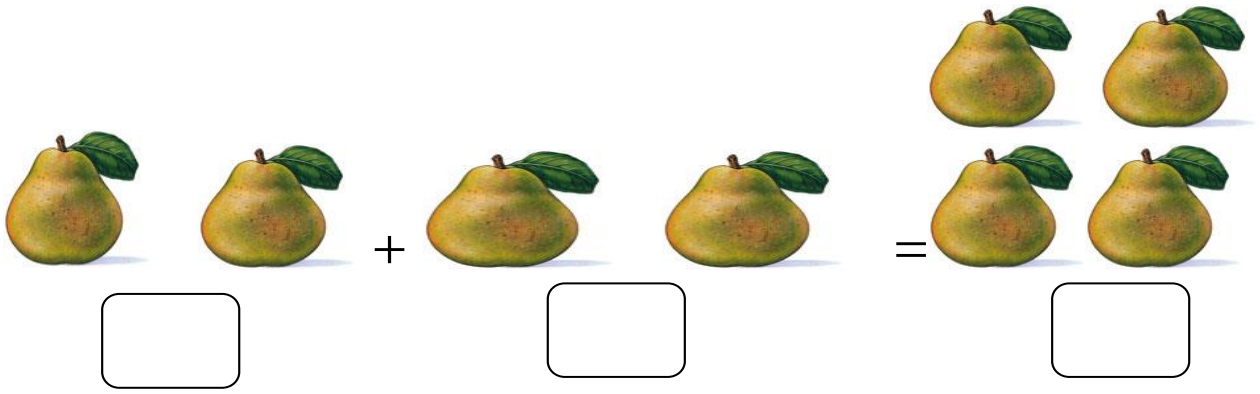
$$A^m + B^m = C^m + D^m \; ; \; \forall m \in N^*$$

TEST EVALUARE INIȚIALĂ
STIMULARE COOGNITIVĂ – MATEMATICĂ

Profesor ed. Ivănescu Giulia,
Școala Profesională Specială „Emil Gârleanu”, Galați

PLAN REMEDIAL
GRUPA MIJLOCIE

Profesor pentru învăţământul preşcolar Șipoș Natalia
G.P.P. NR. 50 (structura 55),Oradea, Bihor

ANAMNEZA

NUME : V.B

VÂRSTA : 4 ani

GRUPA : Mijlocie

DOMICILIU : Oradea

DATE FAMILIALE : familie (posibilităţi foarte bune de creştere şi educare)

NUMELE ŞI PRENUMELE PĂRINŢILOR : V. şi V.

PROFESIE :

FRAŢI /SURORI : M.V

EVOLUŢIA COPILULUI:

Fetiţa are o familie normală, părinţii îşi arată interesul ca fetiţei lor să nu-i lipsească nimic. Fetiţa s-a născut normal, este bine dezvoltată fizic. Are o stabilitate comportamentală cu uşoare variaţii. Din punct de vedere al vorbirii se mai descurcă greu . Înţelege ce i se spune dar răspunde greu, în limita posibilităţilor. Din punct de vedere relaţional s-a integrat în colectiv (exercită preferinţe pentru persoanele care-i acordă mai multă atenţie), se manifestă însă uneori violent . Cunoaşte animalele şi le denumeşte. Cunoaşte culorile. Îi place să se joace cu copiii . De educaţia ei se ocupă mai mult mama.

COGNITIV :

CAPACITATEA DE ORIENTARE SPAŢIALĂ : Fetiţa nu se poate orienta : stânga/dreapta dar ştie sus/jos, în faţă/în spate ,.

CAPACITATEA DE ORIENTARE ÎN TIMP: Nu ştie să enumere zilele săptămânii , nu ştie anotimpurile , nu ştie când se întâmplă: azi, mâine, ieri.

GRADUL DE ÎNŢELEGERE ŞI EXECUTARE A UNEI COMENZI: Copilul repetă în manieră proprie comanda şi o execută cum poate.

STABILIRE DE CATEGORII : Știe care sunt jucării , animale , flori , haine dar nu știe (nu poate) să le spună caracteristicile.

LIMBAJUL DE VORBIT : Copilul prezintă greutate în pronunţarea sunetelor , vocabularul sărac, posibilităţi de exprimare redusă.

ACTIVITĂŢILE MATEMATICE : Nu cunoaşte bine culorile, forme, mărimi şi de aici şi imposibilitatea de a forma grupe după anumite criterii .

AUTONIMIE PERSONALĂ : Deprinderile de igienă personal nu sunt îndeajuns formate . Mănâncă singură dar nu ştie să facă ordine apoi. Îşi face prieteni dar comunică cu ei în manieră proprie .

DEZVOLTAREA SOCIO-AFECTIVĂ : Copilul petrece foarte mult timp cu mama. S-a acomodat relativ uşor în grupul de copii. Este solicitată pentru realizarea unor sarcini uşoare în familie.

DEZVOLTAREA PSIHOMOTRICĂ : Recunoaşte părţile corpului. Îi lipseşte dexteritatea în mânuirea obiectelor. Nu duce la bun sfârşit o sarcină.

DIAGNOZA ŞI PROGNOZA : Colectarea informaţiilor s-a realizat prin :

-discuţii cu logopedul, consilierul şcolar;

-analiza produselor activităţii (desen , fişe);

-observarea comportamentului.

DURATA : 1 an

SCOP : Dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului învederea integrării în grupul de copii şi în activităţile specifice grădiniţei .

OBIECTIVE GENERALE :

- dezvoltarea abilităţilor cognitive , de comunicare specific vârstei preşcolare;

-socializarea , relaţionarea prin însuşirea unor deprinderi elementare;

-creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare motrică.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE	OBIECTIVE SPECIFICE	TIPURI DE ACTIVITĂ ŢI	RESURSE UMANE	RESURSE MATERIALE	PERIOADA	PERSOANA RESPON SABILĂ
I . COGNITIV	-să sorteze obiecte după formă , mărime , culoare, -să formeze grupe de obiecte după anumite criteria (formă, mărime, culoare)	-exerciţii de sortare :”Spune-mi cum sunt?” - joc logic -activităţi de formare de mulţimi :”Spune-mi unde pot locui?”	Educatoare Părinte Copil	Figuri geometrice; Jucării, Creioane, Coli, Legume, Fructe , Planşe, Jetoane Metode :	3 săptămâni 4 săptămâni 3 săptămâni	Educatoare Părinte

	-să compare mulţimi de obiecte (mai multe, mai puţine, tot atâtea) -să numere până la 3, -să exprime nevoi personale (foame, sete) -să asocieze cuvinte cu obiecte familiare, -să răspundă verbal, nonverbal în manieră proprie la întrebări simple privind acţiuni la care participă ,	-activităţi de comparare :”Unde sunt mai multe ?” activităţi cu material individual -exerciţii de numărare -exerciţii de exprimare a necesităţilor –jocuri senzoriale -activităţi din mediul înconjurător “Toamna (observare) sau “Spunne eu ce sunt ?(joc didactic)		Conversaţia Explicaţia Demonstraţ ia Exerciţiul Munca independen tă	2 săptămâni 6 săptămâni	
II. SOCIO AFECTI	-să-şi manifeste nevoia de hrană, -să mănânce singură -să-şi manifeste dorinţa de a se îmbrăca, încălţa, -să folosească correct obiectele de toaletă (prosop, săpun, hârtie) - să-şi exprime sentimente de dragoste , respect faţă de colegi (părinţi , fraţi) -să capete încredere în forţele proprii, -să primească încurajări , recompense , laude,	-activităţi de servire a gustării în cadrul programului grădiniţei, -exerciţii de îmbrăcare , dezbrăcare, încălţare : ”Cine se îmbracă primul ?(joc) -Chiar dacă sunt mic , mă descurc un pic. –convorbire Pe cine iubeşti mai mult ? - Fiecare pui are familia lui – convorbire /lectură după imagini	Educatoare Părinte Copil	Veselă Planşe Îmbrăcăminte Încălţăminte Obiecte de toaletă Metode: Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	2 săptămâni 3 săptămâni 3săptămâni Tot timpul	Educatoa re Părinte

		-Eu ştiu ce este bine convorbire/joc didactic				
III. PSIHOMOTRIC	-să arate părţile corpului, -să redea prin desen , pictură, modelaj, diverse teme -să imite gesturi, acţiuni simple, -să meargă , alerge, sară întro direcţie indicată.	-exerciţii privind dezvoltarea schemei corporale, -exerciţii de desen, pictură, modelaj, Cine este acolo? -exerciţii imitative Cine face aşa? - exerciţii de motricitate : Mergi cum îţi spun! Cine ajunge primul?	Educatoare Părinte Copil	Planşe Mulaje Acuarele Creioane colorate Coli Plastilină Metode: Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	2 săptămâni 5 săptămâni 1 săptămână 5 săptămâni	Educatoare Părinte

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. înv. preșcolar Abagiu Alina – Ionela
Școala Gimnazială nr. 24 „Ion Jalea” – Constanța

Numele şi prenumele elevului	
Data și locul nașterii	
Vârsta	5 ani
Grupa	Mare
Domiciliul	
Școala	
Echipa de proiect	Profesor psiho-pedagog Profesor logoped Profesor învățământ preșcolar Părinți

I. INFORMAȚII GENERALE

Problemele cu care se confruntă copilul: Tulburare din spectrul autist

Traseul educațional al elevului: Grupa mijlocie la grădiniță

II. INFORMAȚII EDUCAȚIONALE

1. Evaluarea educațională completă/detaliată (evaluarea cunoștințelor și abilitaților). Dificultăți întâmpinate.

A. Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii

- dificultăți în exprimarea orală;
- dificultăți în povestirea unui text în ordine cronologică;
- dificultăți în memorare.

B. Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

- dificultăți în numărarea de la 1-10;
- dificultăți în poziționarea unor obiecte într-un șir, utilizând numeralul ordinal;
- dificultăți în realizarea de serieri de obiecte pe baza unor criterii date;
- dificultăți în rezolvarea exercițiilor și problemelor folosind operațiile matematice învățate (adunare, scădere), datorate neînțelegerii sarcini.

C. Dezvoltarea socio-emoţională

- recunoașterea și verbalizarea emoțiilor proprii;
- interrelaționarea cu colegii clasei;
- inițierea și menținerea unei activități specifice vârstei;
- autocontrolul trăirilor și emoțiilor;
- adaptarea comportamentului în funcție de necesitățile impuse de context.

D. Dezvoltarea fizică, a sănătății şi igienei personale

- nu necesită suport în mânuirea materialelor didactice;
- are deprinderi igienico-sanitare.

E. Capacități și atitudini față de învățare

- inițierea unor activități de învățare și interacțiuni cu copiii sau cu adulții din mediul apropiat
- realizarea sarcinilor de lucru cu consecvență.

2. CAPACITAȚI ȘI COMPETENȚE, ABILITĂȚI, PUNCTE SLABE, NEVOI

- **Capacități și competențe, abilități**
  - se orientează în spațiul larg;
  - identifică culorile cu ușurință, cât și dimensiunile și formele;
  - participă la toate activitățile, dar sarcinile sunt rezolvate parțial, necesitând îndrumare și sprijin permanent.
- **Puncte slabe**
  - cuvintele prezintă omisiuni de sunete;
  - vocabularul este limitat comparativ cu vârsta cronologică;
  - capacitatea scăzută de a desprinde esențialul dintr-o informație primită.
- **Nevoi**
  - reducerea dificultăților de învățare;
  - exemplificarea repetată pentru realizarea de generalizări şi memorare;
  - aplicarea de metode eficiente pentru susținerea memoriei;
  - valorizarea în cadrul clasei de elevi.

3. OBIECTIVE PE TERMEN LUNG (CENTRATE PE ANUL ÎN CURS)

- Formarea și dezvoltarea abilitaților de comunicare verbală și nonverbală;
- Stimularea dezvoltării intelectuale și dezvoltarea proceselor psihice.

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ŞI A PREMISELOR CITIRII ŞI SCRIERII

Obiective	Activități de învățare	Metode / mijloace didactice	Perioada de timp	Metode și instrumente de evaluare	Observații
- Să participe la activitățile de grup, atât în calitate de auditor, cât și de vorbitor; - Să audieze un text, demonstrând că l-a înțeles; - Să pronunțe corect sunete, silabe, cuvinte; - Să formuleze propoziții simple pe baza unor imagini simple;	- Exerciții de verbalizare în grup; - Exerciții de ascultare a unor enunțuri cu accent pe pronunțarea corectă și clară; - Exerciții de construire corectă și în ordine folosind imagini date; - Exerciții de povestire de imagini; - Exerciții de memorare a unor structuri rimate şi ritmate; - Exerciții de corespondență a elementelor verbale cu cele non verbale;	- Conversația - Explicația - Exercițiul - Problematizarea - Jocul didactic - Activitatea frontală - Alfabetar - Jetoane - Planșe - Fișe de lucru	- Întreg anul școlar	- Observarea sistematică - Evaluarea scrisă - Întrebări orale - Tema de lucru în clasă	

Obiective	Activități de învățare	Metode / mijloace didactice	Perioada de timp	Metode și instrumente de evaluare	Observații
- Să folosească corect singularul și pluralul; - Să înțeleagă mesajul verbal; - Să stabilească numărul de silabe dintr-un cuvânt; - Să dea exemple de cuvinte care încep cu un anumit sunet.	- Exerciții de delimitare a cuvintelor din enunțuri; - Exerciții de stabilire a poziției unor cuvinte în cadrul unei propoziții; - Exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe; - Exerciții de tipul adevărat – fals; - Exerciții de alcătuire a unor propoziții cu cuvinte date.				

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ŞI CUNOAȘTEREA LUMII

Obiective	Activități de învățare	Metode / mijloace didactice	Perioada de timp	Metode și instrumente de evaluare	Observații
- Să formeze mulțimi după un criteriu dat; - Să-și dezvolte capacitățile de investigare și exploatare; - Să lucreze independent.	- Formare de mulțimi după formă, mărime, culoare, grosimi; - Comparare grupe de obiecte prin punere în corespondență; - Formare șir numeric crescător și descrescător; - Punere în corespondență cifră – cantitate de obiecte; - Folosirea numeralului ordinal; - Realizare de serieri de obiecte; - Rezolvarea unor sarcini care solicită operarea cu desene, obiecte, jetoane.	- Conversația - Explicația - Exercițiul - Problematizarea - Jocul didactic; - Jetoane - Planșe - Fișe de lucru	- Întreg anul școlar	- Observarea sistematică - Evaluarea scrisă - Întrebări orale - Tema de lucru în clasă	

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ

Obiective	Activități de învățare	Metode / mijloace didactice	Perioada de timp	Metode și instrumente de evaluare	Observații
- Să aibă responsabilități la nivelul clasei și grupei de lucru; - Să exprime sentimentele pe care le simte: supărare, dragoste, furie, bucurie; - Să manifeste atitudini pozitive, cooperante în timpul activităților; - Să-și exerseze capacitățile de exprimare verbale și nonverbale ale emoțiilor.	- Activități practice de îngrijire a clasei; - Activități de îngrijire a plantelor din clasă; - Activități de comunicare și relaționare cu colegii; - Exerciții de desenare a personajelor din poveștile preferate; - Povești sociale simple, scurte cu abordarea conceptelor de dezvoltare a emoțiilor plăcute. - Exerciții de potrivire a imaginilor ce reprezintă stări emoționale.	- Conversația - Jocul didactic - Jocul de rol - Desenul - Planșe - Foi de hârtie - Cărți - Fișe de lucru	- Întreg anul școlar	- Observarea sistematică - Aprecierea verbală - Întrebări orale - Tema de lucru în clasă	

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ŞI IGIENEI PERSONALE

Obiective	Activități de învățare	Metode / mijloace didactice	Perioada de timp	Metode și instrumente de evaluare	Observații
- Să își dezvolte mișcările neuromusculare de bază; - Să execute corect exercițiile de încălzire a mușchilor mâinilor.	- Poziționarea corectă a suportului de scriere, în raport cu propriul corp; - Orientarea în spațiul de scris prin joc: sus, jos, dreapta, stânga. - Exersarea poziției corecte la scris; - Utilizarea corectă a instrumentelor de scris și trasat; - Pipăirea cifrelor și literelor din alfabetarul magnetic.	- Conversația - Jocul didactic - Desenul - Planșe - Foi de hârtie - Cărți - Fișe de lucru	- Întreg anul școlar	- Observarea sistematică - Aprecierea verbală - Întrebări orale - Tema de lucru în clasă	

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI FAȚĂ DE ÎNVĂȚARE

Obiective	Activități de învățare	Metode / mijloace didactice	Perioada de timp	Metode și instrumente de evaluare	Observații
- Să manifeste curiozitate față de lumea înconjurătoare; - Să solicite ajutorul atunci când nu înțelege/ nu reușește; - Să manifeste consecvență în realizarea sarcinilor .	- Activități de comunicare și relaționare cu colegii și cadrul didactic; - Răsfoire de cărți, enciclopedii; - Activități independente pentru o perioadă scurtă (cel puțin 5 minute)	- Conversația - Jocul de rol - Jocul didactic - Costume - Cărți	- Întreg anul școlar	- Observarea sistematică - Aprecierea verbală - Întrebări orale - Tema de lucru în clasă	

Proiect de parteneriat educațional
SĂNĂTATEA MEDIULUI, SĂNĂTATEA NOASTRĂ
INTEGRAREA ELEVILOR CU CES ÎN ACȚIUNI COMUNITARE

prof. dr. FODOR OANA EUGENIA
COLEGIUL NAȚIONAL „DECEBAL”DEVA

TIPUL PROIECTULUI: Educație ecologică și pentru mișcare

SCOPUL PROIECTULUI:

Apropierea elevilor de frumusețile naturii nealterate de mâna omului, prin interacțiunea directă cu oameni care fac din asta o pasiune și o profesie. Implicarea elevilor cu CES în activități extrașcolare prin care își vor dezvolta anumite abilități, se vor simți utili și se va crea un context nonformal de socializare și integrare a acestora. Contextualizarea practică a informațiilor teoretice știute în legătură cu ecologizarea. Implicarea în activități de voluntariat.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

Conștientizarea importanței îngrijirii mediului natural.

Integrarea elevilor cu CES și formarea unei perspective sănătoase asupra vieții.

Transpunerea informațiilor din teorie în practică.

Dezvoltarea spiritului ecologic și de voluntariat.

Largirea ariei de activități extrașcolare pentru elevii cu CES.

Dezvoltarea abilităților de dialog și comunicare și, mai ales, de muncă în echipă.

Înțelegerea practică a ceea ce presupun unele acțiuni de ecologizare.

Sensibilizarea elevilor față de munca și valoarea tuturor celor implicați în activități de ecologizare.

GRUPUL ŢINTĂ

Elevii claselor de liceu din cadrul Colegiului Național ”Decebal” Deva.

PERIOADA PROIECTULUI

Anul școlar 2021 – 2022, mai - august 2022

RESURSELE PROIECTULUI

1. RESURSE UMANE

- elevi şi cadre didactice, reprezentanți ai celor patru parteneri de proiect.

2. RESURSE MATERIALE

- materialele necesare desfăşurării proiectului sunt puse la dispoziţie de către Colegiul Național ”Decebal”, Garda de Mediu, Comisariatul Județean Hunedoara, Centrul Educativ Copii și Tineri pentru Comunitatea Europeană, cotodianul Accent Media, ca parteneri de proiect.

ACTIVITĂŢI DESFĂŞURATE ÎN CADRUL PROIECTULUI

1. Organizarea echipei de proiect și a responsabilităților fiecărui membru.

2. Diseminarea proiectului educațional în rândul elevilor.

3. Acțiuni de ecologizare, întâlniri, dialoguri cu reprezentanți ai Gărzii de Mediu, Comisariatul Județean Hunedoara și ai celorlalți parteneri de proiect.

4. Analiza impactului activităților din cadrul proiectului în rândul elevilor.

IMPACT

- contactul elevilor cu aspecte ce țin de ecologizare;
- implicarea elevilor cu CES în acțiuni comunitare care le oferă sentimentul apartenței la comunitate;
- dezvoltarea spiritului de voluntariat în rândul elevilor (inclusiv al celor cu CES);
- dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare între elevi pe teme ecologice;
- îmbogățirea orizontului de preocupări ale elevilor;
- consolidarea competenţelor elevilor şi cadrelor didactice de a avea activități în echipă.

CONTINUAREA PROIECTULUI

Acest proiect educațional poate fi continuat/aplicat şi în anii şcolari următori, cu prilejul unor acțiuni de ecologizare, de protejare a mediului înconjurător, a naturii.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

INFORMATII EDUCAŢIONALE

Școala Colegiul de Arte Sabina Drăgoi ARAD
Elev.S. A. certificat orientare nr. 886/24.11.2020
Domeniul Matenatică
Clasa a VI a B
Echipa de intervenție
Prof.itinerant Varga Violeta
Prof . matematică Toma Corneliu

Evaluare educaţională completă și detaliată (evaluarea cunoştinţelor şi abilităţilor). Dificultăți întampinte

- domeniul cognitiv
  - matematică

  La disciplina matematică prezintă dificultăți la următoarele activități de învățare:
  - să compare numere, compararea puterilor
  - să rezolve ecuații
  - să rezolve procente, marimi proporționale
  - să rezolve o problema de geometrie
  - să reprezinte grafic figurile geometrice
  - grad scazut de concentrare
  - dislexie disgrafie;
  - deficit de atenție.

OBIECTIVE PE TERMEN LUNG (ANUL ȘCOLAR ÎN CURS);

- realizarea de operații matematice ,ordinea efectuării operațiilor matematice,formarea deprinderilor de calcul cu numere,să rezolve ecuații,să compare puteri,să rezolve procente, mărimi proporționale;
- formarea unor coduite motrice prin cunoașterea instrumentelor geometrice și folosirea lor;
- desenarea figurilor geometrice in cadrul orelor,efectuarea de exercitii atat la clasă cat și la domiciliu.

- DOMENIUL DE INTERVENŢIE : COGNITIV
  - INTELIGENŢĂ NUMERICĂ ŞI REZOLVARE DE PROBLEME

Obiective	Activităţi de învăţare. Conținuturi.	Metode/mijloace	Perioada de timp	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare	Observații
ALGEBRĂ						
1. Aplicarea regulilor de calcul şi folosirea parantezelor în efectuarea operaţiilor cu numere naturale	- citirea, scrierea şi identificarea numerelor pare, divizibile cu 5 și cu 10 ; - calcule cu numere	Explicaţie Conversaţie Joc didactic Imitaţie Fișe de lucru	septem-brie – decem-brie	- ordonează numerele crescător şi descrescător dintr-un şir de numere - să realizeze 50% din exerciţiile prezentate în fişa de lucru	Observarea şi aprecierea; Fișe de lucru Proba scrisa Evaluare orală Tema individuală	
2. Rezolvarea de ecuații pe baza operațiilor cu numere naturale	- exerciții de calcul mental, cu sprijin	Conversaţia Explicaţia Exerciţiul Jocul didactic Lucrul individual Fișe de lucru	Ianuarie – februa-rie	- Recunoaşterea ecuaţiilor - Identificarea necunoscutei - Verificarea, prin calcul, a soluţiei	Evaluare orală Tema individulă Evaluare portofoliu	
3. Reprezentarea unor date sub formă de grafice, tabele	- înregistrarea, prelucrarea şi prezentarea datelor	Exerciţiul Jocul didactic Lucrul individual Fișe de lucru	Martie-aprilie	Extragerea unei informaţii dintr-un tabel, grafic sau diagramă	Fişă de evaluare Observarea şi aprecierea Fișe de lucru	
4. Procente, mărimi proporționale	- exerciții de calcul mental, cu sprijin în obiecte (liniuțe, cercuri făcute pe caiet)	Jocul didactic Lucrul individual Fișe de lucru	Mai - iunie	Formei de scriere a procentelor si a mărimilor proporționale	Evaluare orală Tema individuală	
GEOMETRIE						

1. Unghiuri	Scrierea exercitiilor pe fișe colorate	Jocul didactic Lucrul individual Fișe de lucru	Septem-brie – decem-brie	Folosirea instrumentelor geometrice Recunoasterea unghiurilor	Fișă de evaluare Observarea și aprecierea Fișe de lucru	
2. Drepte paralele, drepte perpendiculare	Reprezentarea prin desen	Conversaţia Explicaţia Exerciţiul	Ianuarie - martie	Identificarea poziției a două drepte pe un desen	Evaluare orală Tema individuală	
3. Triunghi	Reprezentare grafică Decuparea din hârtie a formelor geometrice	Reprezentarea prin desen Demonstrația	Aprilie - iunie	Identificarea triunghiurilor	Evaluare orală Tema individuală Evaluare portofoliu	

Curriculum Național Matematică MEN

Programa Școlară Matematică clasa a VI a

Curriculum adaptat

prof. Hreban Camelia,
Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu”, Suceava

1. Argument

Lumea școlară reprezintă cadrul instrumental și metodic, care este implicată în mod direct în vederea susținerii unui proces constant și organizat de învățare, coordonat de către un profesor, permițând o paletă generoasă de expresie și de concretizare.

2. Beneficiar

Următorul elev cu cerințe educaționale speciale este cuprins în învățământul liceal, clasa a XI-a:

Nr. crt	Numele și prenumele elevului	Tipul de nevoie special
1.		

3. Competențe generale

1. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în diferite situaţii de comunicare
2. Comprehensiunea şi interpretarea textelor
3. Situarea în context a textelor studiate prin raportare la epocă sau la curente culturale/literare
4. Argumentarea orală sau în scris a unor opinii în diverse situaţii de comunicare

4. Valori și atitudini

- Cultivarea interesului pentru lectură şi a plăcerii de a citi, a gustului estetic în domeniul literaturii
- Stimularea gândirii autonome, reflexive şi critice în raport cu diversele mesaje receptate
- Formarea unor reprezentări culturale privind evoluţia şi valorile literaturii române
- Cultivarea unei atitudini pozitive faţă de comunicare şi a încrederii în propriile abilităţi de comunicare
- Abordarea flexibilă şi tolerantă a opiniilor şi a argumentelor celorlalţi
- Cultivarea unei atitudini pozitive faţă de limba maternă şi recunoaşterea rolului acesteia pentru dezvoltarea personală şi îmbogăţirea orizontului cultural.

5. Competențe specifice și activități de învățare

SEMESTRUL I

1. Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale

Competențe specifice	Activități de învățare pentru elevii cu CES
1.1. Aplicarea cunoştinţelor de limbă în receptarea mesajelor orale şi scrise	**Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare:** - distingerea informaţiilor esenţiale/detaliu dintr-un mesaj oral, stabilind legături sau diferenţieri între informaţiile receptate din surse diverse; - sesizarea sensului unităţilor lexicale noi în funcţie de context; - utilizarea relaţiilor de sinonimie/antonimie/omonimie, scris sau oral; - utilizarea categoriilor gramaticale învăţate, în diverse tipuri de propoziţii; - înțelegerea și aplicarea corectă a informațiilor despre speciile literare.
1.2. Utilizarea achiziţiilor lingvistice, cu accent pe aspectele normative	
1.3. Dezvoltarea capacității de analiză	
1.4. Identificarea anumitor structuri gramaticale care au valori stilistice	

2. Folosirea modalităţilor de analiză tematică/structurală/stilistică în receptarea diferitelor texte literare/nonliterare

Competențe specifice	**Activități de învățare pentru elevii cu CES**
1.2. Identificarea elementelor specifice din structura unor tipuri textuale studiate	**Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse:**
1.3. Exprimarea orală/în scris a propriilor reacţii şi opinii despre textele studiate	-identificarea modurilor de expunere (text epic)/a expresivității artistice (text liric): Vasile Alecsandri, **Balta-Albă, Malul Siretului**;
2.5. Compararea trăsăturilor comunicării în texte ficţionale şi nonficţionale	- Familiarizarea cu metoda studiului de caz. **Originea şi evoluţia limbii române** (prezentare sintetică); înţelegerea contextului istoric: **Perioada veche. Cronicarii moldoveni**;
3.2. Identificarea elementelor dintr-un text care confirmă sau infirmă o opinie privitoare la textul respectiv	- identificarea curentelor literar-artistice**: Umanismul şi Iluminismul**; **Rolul literaturii în perioada paşoptistă**.

3. Argumentarea în scris şi oral a unor opinii în diverse situaţii de comunicare

Competențe specifice	**Activități de învățare pentru elevii cu CES**
1.4. Redactarea unor texte diverse	**Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse:**
1.5. Utilizarea corectă şi adecvată a formelor exprimării orale şi scrise	- redactarea textelor cu destinaţii diverse;
3.2. Identificarea elementelor dintr-un text care confirmă/infirmă o opinie despre text	- realizarea corectă a rezumatului unui text literar/nonliterar;
	- înlănţuirea corectă a frazelor în textul redactat, ortografic şi ortoepic.

4. Dezvoltarea expresivităţii şi a creativităţii

Competențe specifice	**Activități de învățare pentru elevii cu CES**
1.3. Exprimarea orală sau scrisă a propriilor reacţii şi opinii privind textele receptate	- exerciții de lectură expresivă și de creativitate; - realizarea unor postere cu informațiile învățate; - elaborarea fișelor de lucru (pentru studiul de caz/rezumat/analiză).

SEMESTRUL al II-lea

1. Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale

Competențe specifice	**Activități de învățare pentru elevii cu CES**
1.1. Exprimarea orală sau în scris a propriilor reacţii şi opinii privind textele receptate	**Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare:** - sesizarea sensului unităţilor lexicale noi în funcţie de context; - utilizarea categoriilor gramaticale învăţate, în diverse tipuri de propoziţii.
1.2. Identificarea temei textelor propuse	

1. Folosirea modalităţilor de analiză tematică/structurală/stilistică în receptarea diferitelor texte literare/nonliterare

Competențe specifice	**Activități de învățare pentru elevii cu CES**
1.2. Identificarea elementelor specifice din structura unor tipuri textuale studiate	**Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse:**
1.3. Exprimarea propriilor reacții și opinii	- diferenţierea elementelor de ansamblu de cele de detaliu, în cadrul textului;
2.2. Compararea viziunii despre lume	

Competențe specifice	Activități de învățare pentru elevii cu CES
3.2. Identificarea elementelor dintr-un text care confirmă/infirmă o opinie	- identificarea modurilor de expunere într-un text epic şi a procedeelor de expresivitate artistică într-un text liric: **Romantismul (Mihai Eminescu, Constantin Negruzzi). Realismul (Ioan Slavici), Simbolismul (Al. Macedonski); realism interbelic (L. Rebreanu, C. Petrescu).**
3.4. Utilizarea tehnicilor de documentare	

2. Argumentarea în scris şi oral a unor opinii în diverse situaţii de comunicare

Competențe specifice	Activități de învățare pentru elevii cu CES
1.4. Utilizarea tehnicilor de redactare	**Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse:**
3.1. Identificarea relaţiilor dintre opera literară studiată şi contextul cultural	- redactarea textelor cu destinaţii diverse; rezumatul unui text literar; - prezentarea originilor limbii/poporului român/a perioadei vechi/moderne.

3. Dezvoltarea expresivităţii şi a creativităţii

Competențe specifice	Activități de învățare pentru elevii cu CES
1.3. Exprimarea orală sau scrisă a propriilor reacţii şi opinii privind textele receptate	- realizarea unor postere cu informațiile învățate; - însuşirea şi demonstrarea abilităţilor de a realiza o dezbatere, un eseu argumentativ, utilizând raţionamente specifice pentru textul abordat.
4.1. Utilizarea tehnicilor argumentative	

Modalități de evaluare:

➢ observarea permanentă; evaluarea scrisă; fișa de lucru personalizată, cu itemi simpli, cu executarea unei operaţii simple și unice; portofoliul, referatul, proiectul, studiul de caz; lectura explicativă; aprecierea pozitivă și stimulativă.

Evaluarea va cuprinde itemi de tipul:

➢ recunoaștere de tipul adevărat/fals; selectarea răspunsului corect; realizarea corespondenței dintre două coloane; completarea unor pasaje/texte incomplete; răspunsuri libere la întrebări formulate pe o temă dată.

Criterii de evaluare:

- lectura expresivă; înţelegerea textelor literare/nonliterare/a mesajelor; exprimarea clară, adecvată şi corectă a cuvintelor; formularea de răspunsuri la întrebări diverse; identificarea unor figuri de stil și a unor imagini artistice (cu suport fizic, material); comunicarea expresivă, prin realizarea unor succinte discursuri argumentative/comentarii literare.

6. STRATEGII DIDACTICE

METODELE pedagogice utilizate: *clasice* (expunerea orală, conversația, dialogul, demonstrația, explicația, schema lecției); *active* (Sinelg, Știu-vreau să știu-am învățat, jocul didactic, rebusul, diagrama Venn)*de învățare* (exercițiul, studiul individual/în echipă/cu manualul, referatul); *de predare-învățare* (simularea, activitatea practică);.

Materialele didactice sunt: *pentru deprinderi* (fișele); *de informare* (ppt, fișa, manualul, planșa); *de evaluare* (portofoliul, fișa, testul).

7. BIBLIOGRAFIE

1. Programa aprobată de către O.M.E.C. nr. 3252/13.02.2006.
2. Manualul şcolar pentru clasa a XI-a.

Nr. crt.	Unitatea de învățare	Nr. de ore orientative	
		SEM. I	SEM. II
1	Recapitulare inițială	3	
2	Studii de caz	34	
3	Recapitulare și evaluare semestrială	9	
4	Perioada modernă		41
5	Recapitulare și evaluare finală		6

Program de intervenţie personalizat

Prof. Moș Nersilia Isabela
Grădinița P.P. ”Curcubeul copiilor” Arad

I. Informaţii de bază

Numele elevului: C.A.

Vârsta: 5 ani

Grupa: mare

Data de elaborare a programului: 1.10.2021

II. Starea actuală a preșcolarului

Sectoar de referinţă> limbaj şi comunicare

Evaluare realizată: probă pentru stabilirea vârstei psihologice a limbajului la copil – vârsta psihologică este în concordanţă cu vârsta cronologică

Psihodiagnostic: tulburare de limbaj- rotacism

Capacităţi, competenţe, abilităţi, lacune, slăbiciuni, nevoi

-pronunţarea corectă a fonemelor cu excepţia fonemului “r”

-vocabular dezvoltat

III. Planificarea intervenţiei

A. Scopurile programului de intervenţie:

1. Producerea articulatorie complexă a fonemului “r”
2. Consolidarea sunetului “r”, prin introducerea sunetului în silabe fără sens, structuri bisilabice şi diverse cuvinte
3. Diferenţierea fonemului “r”
4. Automatizarea sunetului “r”

B. Programul de intervenţie

Obiectivele intervenţiei	Strategii	Desfăşurarea intervenţiei	Mijloace metodologice	Resurse materiale	Intervenţii	Termen
	Exerciţii de respiraţie	Se va începe activitatea cu câteva exerciţii de respiraţie în care i se va sugera copilului să fie cât mai liniştit şi să inspire profound (un timp) după care să expire pe o perioadă dublă	Exerciţii de respiraţie Instructajul verbal Demonstraţia			

		inspiraţiei (doi timpi). Pe parcursul efectuării acestui exerciţiu, mâinile copilului vor sta pe genunchi.	Observaţia			
1. Percepe-rea vizuală, articulator-motrică şi acustică a fonemului “r”	Exerciţii analitico-sintetice în plan motric-executoriu	Explic modul de poziţionare corectă a limbii pentru fonemul “r”. Explicaţia este susţinută de gesturi cu palma întoarsă în sus şi cu extremitatea degetelor mişcată, sugerând vibrarea vârfului limbii. Se vor face exerciţii în plan motric-executoriu. Se vor utiliza onomatopeele:”Cum face tractorul?”; “Cum se rupe o creangă?”-TRRRRROSC; “Cum face soneria?”-ŢÂRRR.	Explicaţia Observaţia Demonstraţia Exerciţiul		Terapia rotacismului	Oct-dec
	Exerciţii de derivare	Copilul este pus să palpeze zona laringuală a propunătorului şi cu cealaltă mâna îşi va palpa propriul laringe încercând să obţină acelaşi efect vibratil. T-R: se poziţionează limba ca pentru T şi se expiră aerul foarte puternic D-R: se repetă DDDD tot mai des şi uşor neglijent L-R			Terapia rotacismului	
2. Producţia articulatorie primară a sunetului “r”		Presupune exersarea consoanei “r” în şoaptă, cu voce tare şi foarte tare. Copilul trebuie să se familiarizeze cu recenta producţie. Se va introduce noul fonem în structuri fonetice diverse: silabe directe, silabe inverse, structuri bisilabice intervocalice, structuri silabice interconsonantice, structuri bisilabice repetitive, cuvinte	Explicaţia Demonstraţia Observaţia Exerciţiul			Dec-mar.

		monosilabice: rac, roi, rug, ras, roz, car, far, măr, var; cuvinte polisilabice cu “r” în toate poziţiile posibile: profesori, prăjitură, primitor, privighetoare.				
3. Producţia articulatorie complexă a consoanei “r”		I se prezintă copilului imagini . el trebuie să denumească toate obiectele care apar: creion, penar, perină, prună, strugure, etc	Exerciţiul		Terapia rotacismului	Mar–apr.
4. Consoli-darea sunetului “r”		Copilul va citi imagini. Se vor utiliza perechi de cuvinte parofone:ramă/lamă; cremă/clemă; car/cal; curte/culte; rege/lege		Imagini Planşe		
5. Diferen-ţierea sunetului “r”			Exerciţiul			Apr–mai
		Copilul va repeta, va citi imagini, va concepe propoziţii, fraze, texte, toate saturate de prezenţa consoanei “r”		Jetoane		
		Poezia: “Rică nu ştia să zică Râu, răţuşcă, rămurică Dar de când băiatul-nvaţă Poezia despre raţă, Rică ştie cum să zică Râu, răţuşcă, rămurică.	Observaţia Exerciţiul Exerciţiul			Mai – iun.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.Voinea George Florin
C.N.M.Eminescu- Buzău

6. INFORMAŢII GENERALE:

Numele şi prenumele elevului: xxxxxxxxxxxxxxx
Clasa a IX-a B
C.N.M.Eminescu- Buzău
Data naşterii: xxxxxxx
Domiciliul: xxxxxxxxx
An şcolar: 2021 -2022
Aria curriculară:Tehnologii
Disciplina: TIC

ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Numele cadrului didactic: Voinea George Florin
Psiholog : Bouroș Marilena
Durata de desfășurare a programului: septembrie 2022 - iunie 2022

7. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* clinic sănătos; deficienta psihica
- *psihologic*: intelect liminar, percepţie slabă, labilitate emoţională;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a IX- a , TIC.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului didactic şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Problemele cu care se confruntă copilul:

- *Scrie foarte bine după dictare, dar foarte incet*
- *Are un scris lizibil si cu caractere foarte mari*
- *Citeşte bine, insa termenii mai dificili ii pronunta mai greu, neînţelegându-le valoarea în frază;*
- *Nu înţelege suficient noţiunile simple astfel că nu poate să opereze cu ele;*
- *Recunoaşte fenomenele şi procesele simple din natura şi le poate explica individual, dar nu şi relaţiile de cauzalitate şi nici interdependenţa acestora, având probleme de transfer intra şi transdisciplinar;*
- *Copiază corect după manual, dar extrem de încet, fiind mereu în urma colegilor săi;*
- *Are deprinderi practice corespunzătoare, abilităţile practice fiind mult superioare capacităţilor intelectuale şi cunoştinţelor teoretice.*
- *Capacitate redusă de identificare a elementelor de identificare spaţială legate de folosirea hărţilor*

Derularea programului de interventie

Motiv de referinta :diminuarea dizabilitatilor printr-un antrenament continuu si gradat pentru aducerea subiectului la un nivel mai bun de functionalitate psihica generala,pentru a putea dobandi o experienta cognitiva superioara .

Scopul programului de interventie :efectuarea unei game variate de exercitii prin intermediul unor actiuni simple,accesibile si in ritm propriu atat la grupa cat si individual in cadrul orelor de TIC ,dezvoltarea intelegeri si atitudinilor pozitive de relationare in grup.

Loc de desfăşurare: laboratorul de TIC

Programul de interventie personalizat

Programul de interventie personalizat are la baza metode si strategii centrate pe elev , in functie de particularitatile lui, pentru a crea un mediu care sa favorizeze si sa sprijine invatarea.

Obiective operaţionale	**Metode şi procedee didactice**	**Perioada de timp**	**Mijloace didactice**	**Evaluare (progresul înregistrat)**
- Să citească corect și în ritm propriu un text la prima vedere	Exerciții variate de citire sub îndrumarea și sprijinul profesorului	Sem I	Planşe, manual.	Evaluare orală(elevul şi-a îmbunătăţit capacitatea de citire a unui text)
- Să descrie o tema TIC folosind o imagine	Exerciții variate deinterpretare a imaginilor și a altor materiale suport sub îndrumarea și sprijinul profesorului		imagini	Observare sistematică.
- Să desprindă informațiile esențiale din textul citit; - Să utilizeze, în context nou, a informaţiilor primite din diferite surse (text din manual, imagini sau alte surse)	Exerciții de citire și rezumare a unui text sub îndrumarea profesorului. Descrierea cu cuvinte proprii a elementelor înțelese dintr-un text la prima vedere; conversaţie euristică; explicaţia.	Sem. II	Texte, dicţionare.	- evaluarea orală va fi preponderentă, dar va alterna cu evaluarea scrisă (elevul se poate exprima mai bine oral decât scris) - probe orale; - probe scrise;
- Sa transcrie corect, lizibil si îngrijit	Exerciții de transcriere a unor texte cunoscute.		Manual. Texte Calculator	Observare sistematică. Probe scrise. (Elevul poate transcrie corect un text, chiar şi după dictare, dar într-un ritm mai lent.) Fişe de evaluare.
- Să învețe sa scrie corect un text coerent utilizând noţiuni si denumiri noi.			Calculator	Observarea sistematică(capacitatea de orientare și identificare a elementelor de ordin cartografic a ajuns aproape la nivelul colegilor săi)
-Să identifice numele proprii în texte diferite	Lucrul manualul Explicaţia.		.	Fişe de evaluare. Evaluare orală.

-Să identifice şi să explice termeni TIC simpli identificaţi în textul dat.	Explicaţia. Exerciţii de identificare a termenilor TIC într-un text la prima vedere.		Texte . Dicţionar.	Se va realiza **evaluarea continuă** prin: -utilizarea aprecierilor verbale şi sublinierea progresului realizat în rezolvarea fiecărei sarcini; -Aprecierea şi încurajarea colaborării cu membrii grupului; **-Evaluarea finală** va viza atingerea criteriilor minime de progres.

Evaluare finala

Criterii de evaluare :

Minimale :imbogatirea si activizarea vocabularului cu termeni TIC noi, ,folosirea cuvintelor care exprima insusirile sau raporturile dintre obiecte si fenomene.

Maximale :dezvoltarea capacitatii de a povesti in succesiune logica ceea ce a auzit si a vazut,folosirea corecta a cuvintelor cu caracter abstract sau generalizator.

Instrumente de evaluare:

- fişe de lucru individuale;
- teste criteriale pentru fiecare obiectiv;

Concluzii:

- În urma evaluării rezultatelor obţinute, s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere din calea dezvoltării sale si obtinand la sfarsitul anului scolar 2021-2022 rezultate bune

Recomandări:

- se recomandă colaborare cu profesorii clasei, profesorul diriginte, părinţi;
- se constată că reluarea unor sarcini de învăţare sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independente;
- se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

Program de intervenţie personalizat / individualizat (PIP)

Prof. inv. primar Lupu Iulia Mirela
Școala Gimnaziala ”Mihai Viteazul” din Craiova

Numele şi prenumele beneficiarului : D. A.

Data şi locul naşterii :: 29.09.2005,CRAIOVA, DOLJ*Domiciliul Craiova, DoljŞcoala:SC.Gimnaziala Craiova*

Clasa: a IV-a / An şcolar: 2016/ 2017 *Echipa de lucru:* Învăţător: Lupu . Iulia .Mirela

Problemele cu care se confruntă elevul (rezultatele evaluării complexe):

În perioada 21 septembrie – 9 octombrie 2016 am desfăşurat evaluarea iniţială, în urma căreia am constatat:

-este rezervat, greu de observat;-nu cunoaşte toate datele despre universul său de cunoaştere;

- îşi adaptează răspunsurile cu ajutorul învăţătorului;-vocabular redus, posibilităţi de exprimare reduse; vorbire ezitantă, încetinită;

-în scris apar omisiuni şi înlocuiri de litere;-deficit de menţinere a atenţiei concentrate;-memorie mecanică, sunt necesare multe exerciţii de memorare pentru fixarea unui material;-rezolvă cu ajutorul învăţătorului cerinţele;-operaţiile gândirii sunt slab dezvoltate;-imaginaţia este săracă;-de obicei este pasiv, aşteaptă să fie solicitat la lecţie;- nu scrie cu literă iniţială mare începutul unei propoziţii;-nu scrie corect cuvintele care cuprind grupuri de litere;-citeşte greoi, fără a respecta semnele de punctuaţie, cu intonaţie necorespunzătoare, cu ritm rar, citire incorectă, inconştientă; -nu operează cu concepte matematice ;-rezolvă probleme cu sprijin din partea învăţătorului ;-nu ordonează crescător şi descrescător numerele naturale de la 0 la 100;-calculează adunări şi scăderi fără trecere peste ordin, cu sprijin concret;-este retras, rezervat, puţin comunicativ;-deficit de auz.

Priorităţi pentru perioada (se specifică intervalul de timp):

-pronunţarea clară şi corectă a enunţurilor ; *septembrie 2016 - iunie 2017;*

-citirea fluentă, corectă şi expresivă a unui text cunoscut, de mică întindere;*septembrie 2016 - iunie 2017;*

-încadrarea corectă în pagină şi respectarea liniaturii caietului; *septembrie 2016 – iunie 2017;*

-citirea în ritm propriu a unui text nou de mică întindere; *ianuarie 2016 – iunie 2017 ;*

-desprinderea informaţiilor esenţiale dintr-un text citit ; *octombrie 2016 – iunie 2017 ;*

-scrierea corectă de litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte, enunţuri; *septembrie 2016 - iunie 2017;*

-scrierea cu literă iniţială mare la începutul unei propoziţii şi a substantivelor proprii;*septembrie 2016 - iunie 2017;*

-utilizarea convenţiilor limbajului scris (semnul de exclamare, linia de dialog, virgula, 6ouă puncte) ; *noiembrie 2016 – iunie 2017 ;*

-însuşirea numeraţiei 0 -1000; *octombrie 2016 – iunie 2017*;

Programul de intervenţiepersonalizat Domeniul de intervenţie: Matematică

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mij de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode de evaluare
-să înţeleagă sistemul zecimal de formare a numerelor din sute, zeci şi unităţi, utilizând obiecte pentru justificări; -să scrie şi să citească numerele naturale de la 0 la 100; -să compare numerele de la 0 la 100, utilizând simbolurile; -să ordoneze numerele naturale de la 0 la 100; -să efectueze operaţii de adunare şi scădere cu numerele de la 0 la 100 fără şi cu trecere peste ordin;	Numerele naturale de la 0 la 100	Exerciţiul, jocul didactic, explicaţia, conversaţia, demonstraţia, observaţia dirijată; Imagini, jetoane, planşe, obiecte.	Octombrie-Decembrie 2016	-să scrie şi să citească cel puţin numerele de la 0 la 30; -să compare cel puţin numerele de la 0 la 30, utilizând simbolurile; - să ordoneze crescător numerele 0-30 şi descrescător, cu sprijin; -să efectueze operaţii de adunare şi scădere fără trecere peste ordin; -să efectueze operaţii de adunare şi scădere a numerelor de la 0 la 30, cu trecere peste ordin, cu material concret şi cu sprijin;	Observarea sistematică (probe orale, fişe de lucru) Aprecieri stimulative Valorificări pozitive Probă de evaluare scrisă

Evaluarea periodică: decembrie 2016

 Obiective realizate Recunoasterea numeratiei

Scurte probleme cu 1 operatie Dificultăţi întâmpinate Stari repetate de anxietate

 Metode cu impact ridicat: -pozitiv iesiri cu clasa, socializare - negative .: contactul cu foarte multe persoane straine

Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice: se va face semestrial.....

Recomandări particulare . activitati extracurriculare de socializare, iesiri in aer liberRolul şi modul de implicare a părinţilor în program

……asistentul maternal este mereu activ si implicat in viata fetitei, astfel ca da semne vizibile de adaptare

Programul de intervenţie personalizat Domeniul de intervenţie: Limbaromână

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	instrumente de evaluare
-să pronunţe şi să scrie corect cuvinte care conţin grupurile de litere învăţate; -să completeze cuvintele care conţin grupurile de litere învăţate; -să copieze şi să transcrie cuvinte care conţin grupuri de litere; -să despartă corect în silabe, oral şi în scris, cuvinte care conţin grupuri de litere; -să găsească cât mai multe cuvinte care conţin grupuri de litere; -să sesizeze scrierea incorectă a unor cuvinte care conţin grupuri de litere; -să citească conştient texte date prin formulări de răspunsuri la întrebările puse ; -să recunoască texte, personaje, prin citerea unor fragmente, paragrafe ; -să identifice titlul, autorul, alineatele dintr-un text dat; -să formuleze răspunsuri şi întrebări;	Scrierea corectă şi ortografică a cuvintelor. Scrierea cu literă mare la începutul propoziţiei şi a substantivelor proprii. Scrierea corectă a cuvintelor care conţin grupurile de litere ce, Ce, ci, Ci, ge, Ge, gi, Gi, che, Che, chi, Chi, ghe, Ghe, ghi, Ghi	Exerciţiul, jocul didactic, explicaţia, conversaţia, demonstraţia, observaţia dirijată; Imagini, jetoane, planşe. Exerciţiul, jocul	Octombrie 2016	-să pronunţe corect cuvinte care conţin grupuri de litere; -să scrie corect cuvinte care conţin grupuri de două litere; -să copieze şi să transcrie cuvinte care conţin grupuri de litere; -să completeze cuvintele care conţin grupurile de litere învăţate, cu sprijin; -să scrie după dictare cel puţin cuvinte şi enunţuri în care intervin şi grupurile de două litere studiate; -să găsească cu ajutor, cât mai multe cuvinte care conţin grupuri de litere; -să sesizeze, cu ajutor, scrierea incorectă a unor cuvinte care conţin grupuri de litere; română; -să identifice titlul, autorul dintr-un text dat; -să formuleze propoziţii simple.	Observarea sistematică (probe orale, fişe de lucru) Aprecieri stimulative Valorificări pozitive Probă de evaluare scrisă Observarea sistematică (probe orale, fişe de lucru)

-să integreze în enunţuri proprii cuvinte date; -să explice folosirea unor convenţii grafice (fără terminologie):	Semnele de punctuaţie			-să explice cu sprijin folosirea unor convenţii grafice (fără terminologie): linia de dialog, virgula, două puncte,	

Evaluarea periodică: decembrie 2016

 Obiective realizate

Cunoașterea literelor , despartirea coreta a unor cuvinte simple

Recunoasterea catorva elemente de scriere functionala

Despartirea in silabe

 Dificultăţi întâmpinate Stari de anxietate

 Metode cu impact ridicat: -pozitiv socializarea - negative locuri ;i persoane necunoscute, noi,

Revizuirea programului de intervenţi (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice se va face semestrial.....

Recomandări particulare Rolulşi modul de implicare a părinţilor în program :asistentul maternal se implicafoarte mult în recuperarea acesteia

„INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ”
PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Nițan Iulia
Școala Gimnazială Drăgoiești, Suceava

Numele și prenumele elevului: C. V.

Data și locul nașterii:

Clasa: I

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Drăgoiești

Parteneri: profesorii clasei, medicul familiei, familie (mama);

Tipul de deficiență: deficiență psihică moderată

Probleme cu care se confruntă elevul:

- deficit cognitiv, din cauză că nu a frecventat grădinița decât foarte puțin;
- lipsă de concentrare a atenției, memorie de scurtă durată, dezinteres față de activitatea școlară, deranjează uneori în timpul lecțiilor, nu respectă regulile grupului, nu manifestă răbdare și face alte activități decât ceea ce i se cere...;

Obiectivele proiectului :

- Să integreze elevul în colectivul clasei;
- Să diminueze deficienţele de comunicare și socializare;
- Să creeze un cadru pedagogic şi afectiv optim pentru elev

Obiective pentru elevul cu CES:

- Să interacţioneze cu adulţii şi cu colegii;
- Să comunice oral cu cei din jur;
- Să parcurgă materia corespunzătoare nivelului de dezvoltare, în ritm propriu;
- Să participe la activitățile extraşcolare;
- Să realizeze comunicarea prin jocuri de rol, inclusiv prin nonverbal
- Să folosească citit-scrisul în activitatea de comunicare;
- Să rezolve calcule matematice simple;

Derularea programului de intervenție: Limba română și Matematică

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar	– a saluta persoane cunoscute, a se prezenta, a identifica un obiect, o persoană, a formula o rugăminte; -Numirea presonajului dintr-o poveste audiată; Formularea de răspunsuri -Selectarea unei imagini dintr-un set pentru indicarea unui aspect dintr-un mesaj audiat; -Rostirea cuvintelor pe silabe;	Explicația jocul didactic exercițiul Fișe de lucru individualizate Caiet auxiliar	1.10.2022 – 10.06.2022	-identifică obiecte, persoane, formulează o rugăminte; -selectează o imagine după un criteriu dat; -rostește cuvintele pe silabe.	Aprecierea verbală Observarea și îndrumarea permanentă Valorizarea pozitivă Evaluarea orală și scrisă
Identificarea unor informaţii dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar	- numirea personajului/ personajelor dintr-un fragment de poveste - îndeplinirea unei instrucţiuni simple - participarea la jocuri de grup, ca urmare a înţelegerii regulilor jocului			-identifică personajele din povești; -participă la jocuri;	
Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii	- indicarea sunetelor/ silabelor/ cuvintelor percepute prin diferite semne: bătăi din palme - numărarea cuvintelor dintr-un enunţ scurt - punerea în corespondenţă a unui cuvânt rostit cu imaginea potrivită - rostirea cuvintelor pe silabe, în jocuri, cântece, numărători			-identifică sunetele/silabele prin bătăi din palme; -pune în corespondență cuvântul cu imaginea corespunzătoare;	
Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor	- participarea la jocuri de rol de tipul vorbitor–ascultător, folosind păpuşi pe deget, pe mână, marionete, măşti etc. - audierea unor poveşti citite/ înregistra/ povestite de adulţi/ copii			-formulează enunțuri simple în cadrul jocurilor	

Transmiterea unor informaţii referitoare la sine si mediul apropiat	-formularea de mesaje despre sine (nume, vârstă, adresă), despre familie, colegi, animalul preferat, culoarea preferată, mâncarea preferată etc. - numirea şi descrierea unor lucruri şi evenimente familiare			-formulează mesaje despre sine și mediul înconjurător;	
Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor, folosind resurse variate	- orientarea în spaţiul scrierii, prin joc: sus, jos, dreapta, stânga etc. - exersarea poziţiei corecte la scris - utilizarea corectă a instrumentelor de trasare/ de scris - construirea literelor din plastilină - scrierea elementelor grafice de dimensiuni şi culori variate			-se orientează în spatial scrierii prin joc; -utilizează correct instrumentele de scris; -scrie elementele grafice;	Evaluare sumativă
Evaluare sumativă	-îndeplinirea cerințelor minime din PIP	Fișe de evaluare	14-15 iunie.	-îndeplinește cerințele minime din PIP	

Obiective	**Conținuturi**	**Metode și mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode și instrumente de evaluare**
Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-10	- numărarea elementelor unei mulţimi - reprezentarea numerelor de la 1 la 10 cu ajutorul unor obiecte (jetoane, creioane, mărgele etc.) sau semne (cerculeţe, linii etc.); - citirea și scrierea numerelor de la 0 la 10; - numărarea cu manipularea obiectelor;	Fișe de lucru	1.10. 2022 – 14.06. 2022	-reprezintă numerele cu ajutor; - numără crescător/descrescător cu sprijin de obiecte;	Observarea sistematică Aprecierea Fișe de lucru
Compararea și ordonarea numerelor în concentrul 0-10	-colorarea elementelor unei mulţimi după criterii date, dar, simple, cunoscute, cu sprijin - identificarea numerelor lipsă de pe axa numerelor	Fișe de lucru		-reprezintă prin desene adecvate numerele;	

Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-10	- numărare până la 10 - rezolvarea de exerciţii de adunare şi scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-10 prin numărare de obiecte;	Obiecte Fișe Pahare		-rezolvă exerciții de adunare și scădrere prin numărare de obiecte;	Evaluare orală
Recunoașterea și desenarea unor forme plane	-decuparea figurilor desenate, identificarea formelor plane și spațiale -identifică interiorul și exteriorul unei figure; - jocuri de construcţii folosind piese din lemn sau plastic;	Fișe de lucru		-decupează figuri geometrice desenate; -desenează cu șablon;	Evaluare scrisă
Utilizarea unităților de măsură pentru timp și monetare,	- recunoașterea anotimpurilor în imagini, enumerarea zilelor săptămânii; - recunoașterea bancnotelor de 1 leu, 5 lei,10 lei; jocuri de utilizare	Bancnote de jucărie jucării		-citește ceasul; -reconoaște bancnotele; -participă la jocuri,	Evaluare formative
Măsuri neconvenționale pentru lungimi	- ordonarea unor obiecte după lungime, comparări succesive și exprimarea rezultatelor („mai lung”, „mai înalt”, „cel mai lung”); - colorarea selectivă a elementelor unui desen	Fișe de lucru		-ordonează obiecte după lungime;	
Evaluare sumativă	-îndeplinirea cerințelor minime din PIP	Fișe de evaluare	14-15 iunie.	-îndeplinește cerințele minime din PIP	Evaluare sumativă

Plan de intervenţie personalizat

TORNAI MELINDA

Nume şi prenume: T O

Data naşterii: 19.03.2010

Domiciliul:

Clasa a VI-a

Echipa de lucru: consilier psihopedagog; profesor de religie; părinţi

A. Problematica existentă

Viktória are 12 ani. Face parte dintr-o familie cu o situație materială precară. Nu este singurul copil la părinți. Încă din primul semestru am remarcat slabele rezultate pe care le avea la învățătură si devieri co mportamentale.

Viktória afirmă că:

- nu se simte bine la școală, se plictisește deseori; unii colegi o enervează foarte tare;
- refuză să vorbească ;
- refuză să discute pe seama relației cu părinții,
- consideră despre sine că nu este un copil cu probleme, absentele fiind un lucru firesc;
- recunoaște însă că învăța mult mai bine înainte.

B. Domeniul de intervenție - comportamental

Activități de consiliere individuală (pentru elev, dar și pentru părinți) la cabinetul școlar psihopedagogic. Cu amabilitate şi direct interesaţi, părinţii au răspuns în mai multe rânduri, solicitărilor.

Orarul derulării programului:

Nume şi prenume	Locul de desfășurare	
	Sala de clasă	Cabinetul psihopedagogic
T O	Zilnic	Luni: 11-11,50 Miercuri: 11-11,50
Părinții	Săptămânal se discută evoluţia copilului	Luni: 15,00

C. Alegerea modalităților specifice:

Metode:

- Observaţia copilului
- Analiza cazului
- Jocul de rol
- Poveștile terapeutice

D.

Plan de intervenție personalizat

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT - AN ȘCOLAR 2021-2022 - RELIGIE - SEM. I

Elev: Ötvös Viktória **clasa a VI-a**

Obiective	**Metode şi mijloace de realizare**	**Conținuturi propuse**	**Perioada**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Observaţii**
EVALUARE INIȚIALĂ -să desprindă semnificația globală a unuimesaj oral articulate clar și rar - -să utilizeze cuvintele în enunțuri proprii simple, pronunțate clar și corect -să descrie o imagine pe baza uno rîntrebări de sprijin -să execute un set de două, trei instrucțiuni/comenzi didactice rostite cu viteza normală -să construiască scurte enunțuri, corecte din punct de vedere gramatical -să realizeze un dialog pe teme familiare EVALUARE FINALĂ	-exerciții de recunoaștere a semnificației textuluiaudiat, pebazaunorimaginiprezentate -exerciţii de pronunțare a corectă a cuvintelor -exerciții de dialog -repetaredupă model -exersarea substantivelor la singular şi plural -exerciții de ordonare a cuvintelor în propoziție -exersarea pronunției corecte a cuvintelor -selectarea imaginii potrivite cuvântului audiat -jocuri pentru alcătuire de propoziții conținând cuvinte noi -consolidarea lexicului -jocuri de executare a unor comenzi orale -exerciţii pentru demonstrarea înțelegerii mesajului -exerciţii de construire corectă a unor enunțuri după imagini folosind cuvinte date legate de o situație creată -alcătuire de propoziții, scurte relatări pe baza imaginilor	FIȘĂ DE EVALUARE - rugăciunea Tatăl Nostru -textul unui cântec religios. - - -Recapitulare-Evaluare - persoane biblice -sfânta familie -Crăciunul ! -Recapitulare-Evaluare - -	Septembrie Octombrie Noiembrie Decembrie Ianuarie	Desprinde semnificația globală a unui mesaj oral articulate clar si rar - -utilizează cuvintele în enunțuri proprii și simple, pronunțate clar și corect -descrie o imagine pe baza unor întrebări de sprijin -exersează un set de două, trei instrucțiuni/comenzi didactice rostite cu viteză normală -construiește scurte enunțuri, corecte din punct de vedere gramatical -realizează un dialog	

	-lectură de imagini, răspunsuri la întrebări -alcătuire de propoziţii cu cuvinte date -formulare de întrebări şi răspunsuri în cadrul unui dialog	FIŞĂ DE EVALUARE		Pe teme familiare	

E. Concluzii:

Programul de intervenţie personalizat presupune colaborarea în echipă, formată din psiholog, familie, toţi cei implicaţi în activitatea desfăşurată de I. pe parcursul unei zile pentru a forma un cerc de susţinere, echilibrare şi integrare în comunitate.

Activitatea în şcoală s-a axat pe urmărirea evoluţiei copilului implicat şi pe crearea de prilejuri pentru a exersa suplimentar activităţi necesare urmărind totodată dezvoltarea încrederii în forţele proprii. Acest fapt s-a realizat prin aplicarea unor metode şi procedee eficiente pentru integrarea copilului în colectivul clasei, relaţionarea sa cu ceilalţi copii şi cu adulţii, formarea deprinderilor comportamentale, motrice, socio-afective, practice.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. inv. preşcolar: Cazacu Camelia
Grădiniţa cu P.P.Nr. 9 Bârlad

Data aplicării: perioada: ianuarie - iunie 2022

Numele şi prenumele preşcolarului: Hurduc Mario-Iulian

Data naşterii :14.06.2017

Vârsta: 4 ani şi 6 luni

Domiciliul: Bârlad, str. Costache Robu, nr.7, jud vaslui

Grădiniţa cu P:P. Nr.9 Bârlad

Nivelul grupei: grupa mijlocie

Psihodiagnostic: - Tulburare emoţională,

- Întârziere uşoară in dezvoltarea psihică şi de limbaj Q.D.=58% cu instabilitate psihomotorie accentuată. (deficienţă psihică)

Starea de sănăate: relativ bună

Echipa de intervenţie: educatoare, părinţi

Domeniul de intervenţie: educaţional

Informaţii educaţionale:

Comportamentul cognitiv:

- Copilul are minime reprezentări despre mediul înconjurător;
-Volumul limbajului este sărac , se exprimă greoi, are tulburări de pronunţie;
-Gândirea se manifestă în cazuri concrete, intuitive;
-Atenţia este slab dezvoltată;

Comportamentul psihomotric

-Dezvoltarea fizică corespunzătoare vârstei;
- Cunoaşte schema corporală;
-Întâmpină dificultăţi în orientarea spaţială;
-Are deprinderi de igienă personală şi colectivă;

Tipuri de activitate:

-dezvoltarea abilităţilor de comunicare , activităţi pe centre de interes;
-activităţi practice, educaţia pentru societate;
-activităţi artistico-plastice, educaţia muzicală;
-activităţi de educaţie fizică şi sport.

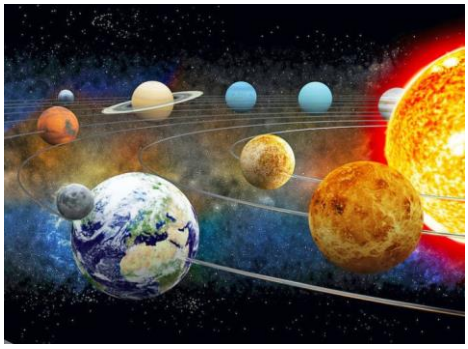
OBIECTIVE PE TERMEN SCURT

Domeniul cognitiv	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Să cunoască numele tuturor copiilor, a doamnei educatoare	Jocul de rol *„De a grădiniţa’’* Joc exerciţiu *„Eu mă numesc...tu te numeşti...el/ea se numeşte...’’*	10- 14 ian periodic	Identifică şi numeşte toţi copiii	Orale Incurajarea şi stimularea
Să sorteze obiecte / jucării din sala de grupă	Jocuri şi exerciţii de sortare a jucăriilor/obiectelor după utilizate Jocul *„Fiecare lucru are locul lui’’*	17-28 ian periodic	Sortează jucării/ obiecte din sala de grupă după criteriul utilităţii	Orale Observarea comportamentului Aprecieri stimulative
Grupează obiectele după un criteriu dat	Jocuri şi exerciţii de sortare a jucăriilor/obiectelor după culoare şi mărime Jocul *„Aşază-mă la căsuţa mea’’*	1-11 februarie	Grupează jucăriile după mărime şi culoare	Orale Aprecieri stimulative
Domeniul comunicare şi limbaj	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Să indice/ să aducă obiectele / jucăriile numite de adult	Joc *„Te rog să mi dai’’*	14-18 februarie	Indică /aduce jucării/obiecte numite de adult	Aprecieri verbale/Acordarea de stimulente
Să execute/recunoască actiuni simple	Jocul mima *„Oglinda’’* *„Ghiceşte ce fac eu’’* *„Ce fac eu să facă toţi’’*	21 feb-4 martie	Execută acţiuni simple, imită acţiunile făcute de adult şi verbalizeează ceea ce face	Aprecieri verbale Incurajarea
Să redea verbal unele onomatopee/silabe	Jocuri şi exerciţii de ascultare/identificare a unor semnale sonore:zgomote, sunete, onomatopee	14-25 martie	Redă verbal unele onomatopee/silabe	Orale Incurajarea şi stimularea
Să recunoască toţi copiii din grupă după vocea lor	Exerciţii de pronunţie şi dezvoltare a auzului fonematic Jocul*„Deschide urechea bine’’*	28 feb-1 aprilie	Identifică şi numeşte toţi copiii	Orale Incurajarea şi stimularea

Domeniul socio-afectiv	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Să exprime emoţii simple	Jocuri şi exerciţii de recunoaştere a unor expresii emoţionale: bucurie, tristeţe, furie	4-14 apr periodic	Exprimă prin imitaţie în oglindă emoţiile: tristeţe, bucurie, furie.	Observarea comportamentului copilului Aprecieri stimulative
Să execute gesturi cu semnificaţie socială	Jocuri şi exerciţii de executare a unor gesturi cu semnificaţie sociala (hrănim uruleţul,mângâiem păpuşa...) jocuri de rol	2-13 mai periodic	Execută prin imitaţie , cu sprijin din partea adultului, gesturi cu semnificaţie socială (mângâie un copil trist, oferă o jucărie unui copil cu care doreşte să se joace)	Observarea comportamentului copilului Aprecieri stimulative
Să respecte reguli simple în grupa şi in cadrul jocurilor	Jocuri cu reguli simple, fixe şi clare (jocuri cu text şi cânt, jocuri de mişcare) Activităţi practic gospodăreşti	16-26 mai	Respectă reguli simple în cadrul jocurilor , duce la bun sfârşit sarcini simple (adună jucăriile, aşază creioanele în suport...) cu sprijinul adultului	Observarea comportamentului copilului Aprecieri stimulative
Domeniul psiho-motor	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Să recunoască părţi componente ale corpului omenesc; Să denumească părţile componente ale corpului omenesc, simţurile	Exerciţii de identificare a părţilor corpului omenesc şi de exprimare corectă	30 mai-10 iunie	Exprimă corect denumirea obiectelor şi lucrurilor cerute, singur sau cu ajutor Exprimă/ arată singur sau cu ajutor	Aprecieri stimulatoare Fişe de evaluare cu imagini care să ilustreze părţile corpului uman

PROIECT DE ACTIVITATE

Ilie Florina
Grădinița nr.251

Tema de studiu: Cum este/a fost și va fi aici pe Pământ?

Tema săptămânii: „Călătorie în Cosmos”

Domeniul de activitate: Domeniul estetic și creativ

Categoria de activitate: : Educație artistico-plastică

Forma de realizare: Pictură pe tricouri

Tema activității: „Sistemul solar”

Tipul activităţii: consolidare de priceperi și deprinderi

SCOP:

Îmbogăţirea cunoştinţelor despre tehnicile de lucru necesare realizării unei teme plastice care va conduce la dezvoltarea atitudinii pozitive față de sine și ceilalți;

Dezvoltarea imaginației creatoare, a sensibilității și a simțului estetic ;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1. să picteze, prin stropire, suprafața de lucru, reprezentând spațiul cosmic;

O2. să ștampileze cu instrumente neconvenționale, redând planetele;

O3. să picteze, cu ajutorul periuței de dinți suprafața, reprezentând razele soarelui;

O4. să aprecieze obiectiv o lucrare, susținând un argument ce a contribuit la realizarea compoziției plastice.

STRATEGII DIDACTICE:

***Metode si procedee*:** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, metoda interactivă „Turul galeriei”

Mijloace didactice: scrisoare, tricouri negre, acuarele non-toxice pentru textile, pensule, pahare de plastic cu diametre diferite, baloane, dopuri de plută, linguriţe de lapte praf, pipete, periuțe de dinți, tricou model.

LOCUL ACTIVITĂȚII: sala de grupă

DURATA: 25-30 minute

Nr. crt.	Etapele activității	Conținutul științific	Strategii didactice	
			Metode si procedee	Mijloace de învățământ
1.	Organizarea activității	Se aerisește sala de grupă, se aranjează mobilierul. Se pregătește materialul didactic apoi copiii intră ordonat în sala de grupă și se așază pe scaunele.		
2.	Captarea atenției	Se va realiza prin purtarea unei discuții cu copiii.	Conversația	scrisoare

3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema și obiectivele.	Conversația Explicația	
4.	Desfășurarea activității	Se va realiza prin denumirea ustensilelor de lucru, de pe mese, de către copii. Se execută exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii: • închiderea și deschiderea pumnilor; • morișca; • ne spălăm pe mâini; • cântăm la pian. Se va prezenta modelul și se va demonstra modul de lucru. Cu ajutorul pensulei se va stropi suprafața de lucru, reprezentând cosmosul. Planetele vor fi pictate cu diferite instrumente neconvenționale, razele Soarelui vor fi redate cu ajutorul periuței de dinți și cu ajutorul pipetei vor fi pictați asteroizi și alte corpuri cerești. Copiii vor realiza tema. Se vor da indicații individuale și se vor corecta acolo unde este cazul.	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul	tricouri, acuarele non-toxice pentru textile, pensule, dopuri de plută, pahare de diferite diametre, baloane, linguriță de lapte praf, pipete, periuțe de dinți
5.	Încheierea activității	Activitatea se va încheia prin metoda interactivă „Turul galeriei”. Se vor face aprecieri individuale și colective și vor primi stimulente pentru că au lucrat toți corect și frumos la activitate.	Conversația „Turul galeriei”.	stimulente

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

prof. ZBUGHEA MARIA GABRIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ STÂNCENI, JUD. MUREȘ

Grup țintă : elevi cu CES

Competențe:

- Dezvoltarea unui comportament bazat pe cooperare și acceptare;
- Reglarea comportamentului socio - emoțional în situații dificile;
- Schimbarea percepției elevilor privind integrarea în colectiv a elevilor cu dizabilități.

Idei pentru activități: ***„Si ei sunt ca noi!”***

Confecționarea cizmei lui Mos Nicolae împreună cu elevii cu dizabilități . Scopul atelierelor este de a-i integra în colectivul clasei.

Prima activitate:

Confecționăm o cizmuliță unde Moș Nicolae să ne lase cadourile. Elevii lucrează în perechi. Fiecare elev primește conturul cizmei, o decupează pe linia întreruptă . După decupare fiecare elev o colorează cum dorește. Elevii schimbă cizma între ei și desenează ceva tematic pe cizma colegului. Imediat după ce au terminat de desenat se lipesc părțile laterale ale cizmuliței cu banda dublu adezivă/lipici .

Activitatea 2

Joc de cunoaștere. Elevii se așază în cerc. În mijloc este o cizmă asemeni celei confecționate de ei. Fiecare elev își spune numele și un motiv pentru care merită să fie răsplătit de Moș Nicolae. După prezentare, fiecare elev primește un bilețel pe care scrie ce ar dori să primească de la Moș Nicolae și o introduce în cizmuliță.

Se amestecă biletele și fiecare elev extrage un bilet și ghicește cine e posesorul. Elevii sunt informați la începutul activității de tot demersul și, dacă cineva nu vrea să-i fie citit biletul, atunci se ține cont de dorința acestuia.

Strategii de învățare: munca în perechi, discuții despre semnificația cizmei lui Moș Nicolae, Joc, conversația

Resurse: Creioane colorate, șabloane cizmulițe, bandă dublu adezivă/lipici, Bilete , Cizmă confecționată

Evaluare: Cizmulițele vor fi prinse pe o sfoară, se va realiza un tur al expoziției;

Discuții despre recompensarea unei persoane,

Elevii lasă biletele în cizma menționată.

Grup țintă : cadre didactice

Competențe:

- Colaborarea interdisciplinară între profesori - elevi- părinți prin realizarea unor ateliere educative cu tematica sărbătorilor de iarnă
- Sensibilizarea profesorilor, părinților, elevilor în privința nevoilor speciale ale elevilor cu dizabilități.
- Conștientizarea beneficiilor ce pot rezulta din integrarea copiilor cu CES și asigurarea incluziunii acestora în societate

Idei pentru activități: **„** *Actor pentru o zi...* **”**

Scopul acestei activități: Educarea elevilor/ părinților / profesorilor de diverse specialități în sensul protejării, respectării și îngrijirii colegilor cu cerințe educaționale speciale,precum și respectarea unor norme de comportare civilizată față de aceștia. CE CAUTĂ EI... ÎN COLECTIVUL NOSTRU? Cum îi putem ajuta să-i integrăm în colectiv? Comunicând, colaborând zi de zi cu ei. Se formează echipe formate din profesor-elevi- părinți.

Le voi prezenta filmulețul *Legenda lui Moș Nicolae.* Se discută despre ceea ce au vizionat pentru a se verifica înțelegerea mesajului. Se adresează întrebări. Ce sacrificii sunt nevoite să facă cele două surori? Ce face fata cea mică pentru a face rost de bani pentru medicamentele tatei? Cine este personajul care le ajută? Merită ele recompensele? Idei pentru activități: **„** *Actor pentru o zi...* **”**

După discuțiile despre mesajul prezentat , urmează partea practică:

Fiecare grupă realizează un afiș cu titlul Legenda lui Moș Nicolae. Primesc imagini cu personajele și cu replici din text, fac asocieri și lipesc imagini. Apoi fac joc de rol /joc de mimă cu personajul ales și replica corectă. Se repartizează în fiecare grupă alte replici, alte personaje, haine și unele accesorii ale personajului. Strategii de învățare:

-dezbateri, munca în echipă, munca individuală , joc de rol ,joc de mimă

Resurse:

- Videoproiector, imagini decupate, lipici , carton hârtie, haine adecvate pentru joc de rol
- https://www.youtube.com/watch?v=U06qfHWRtaU

Evaluare :

Cadrele didactice, părinții elevii participă împreună la atelierele propuse cu elevii/ cu elevii cu CES. Aplică metodele discutate pentru a vedea rezultatele lor;

Se discută despre cum s-au implicat toți, despre ceea ce au observat;

Expoziție afișe;

Se completează chestionare de apreciere a activității;

Se caută cele mai bune soluții în sprijinirea acestor elev

Grup țintă : părinți

Competențe:

- Implicarea părinților în dobândirea unor abilități de comunicare
- Responsabilizarea părinților în ceea ce privește rolul avut în dezvoltarea copiilor cu CES

Idei pentru activități: **„** *Împreună vom reuși!* **”**

Prima activitate: Se începe cu un joc de cunoaștere. Părinții și elevii se așază în cerc, un elev, un părinte. Se prezintă și spun ceva despre, care să-i caracterizeze.

A doua activitate: Se așază față în față, părinte -elev și primesc o cizmuliță. O decupează, o colorează și desenează un simbol al familiei Sunt rugați să discute ce înseamnă cizmulița pentru fiecare. Părintele și copilul , individual, scriu pe bilet două cuvinte cheie despre semnificația cizmuliței. Biletele sunt adunate într-o cizmă și amestecate. Se extrag biletele la întâmplare și se caută posesorul. Câștigă perechea părinte-copil care-și recunoaște descrierea. Cizmele confecționate sunt expuse, iar biletele recunoscute sunt lipite de cizma potrivită.

Strategii de învățare: munca în perechi, discuții despre semnificația personală a cizmei , Joc, conversația

Resurse: Creioane colorate, șabloane cizmulițe, bandă dublu adezivă/lipici, Bilete , Cizmă confecționată

Evaluare: Cizmulițele vor fi prinse pe o sfoară, se va realiza un tur al expoziției;

Discuții despre semnificația cizmei , privită personal;

Elevii lasă biletele în cizma menționată.

Aprecieri verbale

Chestionare

Elevii și părinții propun și alte activități interesante care ar putea să contribuie la integrarea copiilor .

Teste de evaluare
Comunicare în limba română
Clasa a II-a

Prof. înv. Primar: Davidoaia Irina
Liceul Tehnologic „Ștefan cel Mare” Cajvana

Numele și prenumele:.....
C.E.S.

1. Desparte cuvintele în silabe și scrie numărul lor:

cui.....	☐labe	mic.....	☐be
copil.....	☐labe	rață.....	☐e
cărare.....	☐labe	parcare.....	☐e

2. Scrie litera care se potrivește pentru a forma cuvinte:

ca__	do__
lu__	va__
vi__	le__

3. Schimbă silaba pentru a forma cuvinte noi:

mama tare cana

PLAN DE REMEDIERE ŞCOLARĂ- Limba română- Clasa a IV a B-An şcolar 2020/2021

Prof.înv.primar Badea Irina Ionela
Şcoala Gimnazială Nr. 1 Bolintin Vale, Jud. Giurgiu

Argument

Insuccesul şcolar se defineşte prin rămânerea în urmă la învăţătură a unor elevi, care nu reuşesc să obţină un randament şcolar la nivelul cerinţelor programelor şcolare.

Rămânerea în urmă la învăţătură poate fi :

*episodică –lacunele cuprind o singură temă sau un singur capitol dintr-o disciplină de învăţământ ;

*la nivelul unui semestru – lacunele privesc o serie de teme sau capitole din una sau mai multe discipline de învăţământ; insuficienţele se manifestă prin nepriceperea de a folosi raţional operaţiile mentale; activitatea de învăţare este slab organizată ;

*persistentă – lacunele se înregistrează la majoritatea materiilor, ritmul de învăţare al elevului este scăzut.

În practica şcolară, insuccesul elevilor îmbracă o gamă variată de manifestări, de la dificultăţile „aparente” sau „accidentale”, până la repetenţie sau abandon, fiecare fiind trăită individual la nivelele specifice de intensitate, profunzime şi persistenţă, având consecinţe multiple asupra traseului ulterior – şcolar, profesional, de viaţă personală, socială.

Scopul acestui proiect de remediere şcolară este de a preîntâmpina râmânerea în urmă la învăţătură şi prevenirea insuccesului şcolar.

Competente urmarite:

Limba română:

Dezvoltarea competenţelor de receptare şi înţelegere a mesajului oral şi scris;

Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă;

Grupul ţintă:

Elevii, cls. a IV –a B : C. M., C. F., I. A., I. C., M. A.

Locul desfăşurării activităţilor: - sala de clasă/clasa din mediul online

Perioada:

octombrie – mai /an şcolar 2020/2021

Orele vor fi consemnate în condica de prezenţă

Resurse materiale: manualul, fişe de lucru, auxilre şcolare de nivel mediu

Implementare proiect: înv. Badea Irina Ionela

Rezultate scontate: Competenţe la nivelul mediu al cerinţelor programelor şcolare

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR

Limba română

Competente vizate	**Deficienţe semnalate**	**Activităţi de remediere propuse**
-sesizarea sensului global al unui mesaj, identificând aspectele principale şi de detaliu la care se referă un mesaj oral -deducerea sensului unui cuvânt necunoscut prin raportare la mesajul audiat -redarea prin cuvinte proprii conţinutul unui fragment dintr-un text citit -desprinderea ideilor principale dintr-un text citit - recunoasterea secvenţelor narative şi dialogate dintr-un text - respectarea regulilor de despărţire în silabe, ortografia şi punctuaţia într-un text propriu -manifestarea cooperării în diferite situaţii de comunicare **-identificarea** elementelor de bază ale organizării textului în pagină -sesizarea sensului global al unui mesaj, identificând aspectele prin-cipale şi de detaliu la care se referă un mesaj oral -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -manifetarea cooperarii în diferite situaţii de comunicare -povestirea în scris fragmente dintr-un text citit -redactarea textelor de mică întindere, ţinând seama de părţile unei compuneri -redarea prin cuvinte proprii conţinutul unui fragment dintr-un text citit -desprinderea ideilor principale dintr-un text citit -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de con-strucţie a comunicării studiate -formularea întrebărilor şi răs-punsurilor pe baza textului citit; -respectarea regulilor de despărţire în silabe, ortografia şi punctuaţia într-un text propriu	**C. M.** *inteligenţă scăzută *nivel cultural scăzut în cadrul familiei *nivelul scăzut de comunicare umană intrafamilială Parinti plecati in strainatate * nivelul scăzut de comunicare între el şi colegi **C. F.** *inteligenţă scăzută *nivel cultural scăzut în cadrul familiei *nivelul scăzut de comunicare umană intrafamilială Parinti plecati in strainatate * nivelul scăzut de comunicare între el şi colegi **I.C.** *inteligenţă sub limită *nivel cultural scăzut în cadrul familiei *nivelul scăzut de comunicare umană intrafamilială Parinti plecati in strainatate * nivelul scăzut de comunicare între el şi colegi **I. A.**	**1. „Domnu Trandafir„ de Mihail Sadoveanu** – citirea explicativă a textului, exerciţii de vocabular **2. „Puişorii„ de Emil Gârleanu** – plan de idei, povestirea unui fragment **3. Puişorii„ de Emil Gârleanu** – exerciţii de scriere (transcriere, dictare) **Fişe de lucru** cu folosirea corectă a unor ortograme **4. „Ce te legeni...„ de Mihai Eminescu** -exerciţii de citire selectivă şi în dialog, în funcţie de diferite repere; -înlocuirea unor cuvinte cu sinonim-ele lor; identificarea sensului unor expresii -exerciţii de memorizare **5. Casa păpuşii, după Titel Constantinescu** – citire explicativă, plan de idei, povestirea unui fragment **6. Propoziţia, cuvântul, silaba, sunetul/litera** – fişă de lucru **7. Condeiele lui Vodă, după Boris Crăciun** – povestirea orală a textului după planul de idei; povestirea în scris a unui fragment **8. Părţile unei compuneri – Iarna** compunere duop un şir de ilustraţii **9. Pomul de Crăciun, după I. A. Brătescu-Voineşti** - citire, plan de idei, povestire **10. Substantivul** – fişă de lucru (exerciţii de recunoaştere şi scriere corectă)

-utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate - utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -recunoasterea in texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -sesizarea sensului global al unui mesaj, identificând aspectele principale şi de detaliu la care se referă un mesaj oral -deducerea sensului unui cuvânt necunoscut prin raportare la mesajul audiat -recunoasterea în texte diferite elemente de construcţie a comu-nicării studiate -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -redarea prin cuvinte proprii conţinutul unui fragment dintr-un text citit -desprindarea ideilor principale dintr-un text citit -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie a elementelor de construcţie a comunicării studiate -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate	*inteligenţă sub limită *nivel cultural scăzut în cadrul familiei *nivelul scăzut de comunicare umană intrafamilială Parinti plecati in strainatate * nivelul scăzut de comunicare între el şi colegi **M. A..** *inteligenţă scăzută *nivel cultural scăzut în cadrul familiei *lipsă de interes pentru activitatea şcolară	**11 – 12. Substantivul**–exerciţii de identificare şi analiză **13. Ninsoarea, după Edmondo de Amicis – analiza unui text narativ** ***14 – 15 Adjectivul*** **–** poziţia adjecti-vului faţă de substantiv; scrierea co-rectă a adjectivelor terminate în iu (fişă de lucru) **15. – 16. Substantivul şi adjectivul** -ex. recunoaştere şi analiză **17. *Bunicul, de Barbu Ştefănescu Delavrancea*** **–** *t*extul narativ -exerciţii de citire explicativă şi selec-tivă; transcriere; utilizarea corectă a semnelor de punctuaţie **18 – 19. Pronumele personal** - recunoaşterea pronumelui personal - înlocuirea unor substantive cu pro-nume personale potrivite completarea unor texte lacunare cu pron. personale **20. *Pronumele personal de politeţe*** - pronunţarea şi scrierea corectă a formelor pronumelui personal de politeţe ***21. Legenda ghiocelului,*** **după Eugen Jianu-** întocmirea planului de idei; povestirea orală; ***22. Numeralul-*** scrierea corectă a numerelor simple şi a celor compuse ***23 – 24. Verbul-*** ex. de recunoaştere a verbelor dintr-un şir/text dat; formularea de enunţuri pe baza unor imagini, pe baza unor cuvinte de spri-jin; completarea unor proverbe lacunare cu verbe potrivite

FISA DE EVALUARE (CITIRE – SCRIERE – COMUNICARE)

Profesor psihopedagogie specială URS OANA EMILIA
Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă nr 2, Bistriţa

OBIECTIVE :

1. Asocierea literelor de tipar cu cele de mana (A-a , O-o , U-u , I-i ,P-p , C-c , T-t , M-m). .

2. Denumirea imaginilor si asocierea literei cu sunetul initial al cuvantului care denumeste imaginea .

3. Scrierea unor cuvinte mono si bisilabice simple .

4. Dictare de litere ,cuvinte mono si bisilabice simple .

5. Denumirea in scris a unor imagini cunoscute (care denumesc cuvinte monosilabice) .

TEST DE EVALUARE

DISCIPLINA : CITIRE – SCRIERE

Nume şi prenume elev :

Data :

Clasa :

1. Găseşte corespondenţa literelor:

A	
a	
O	
o	
U	
u	
I	
i	

2. Denumeşte imaginile şi asociază litera cu sunetul iniţial al cuvântului care denumeşte imaginea :

P p	
C c	
M m	
T t	

3. Copiază după model :

_ _ _ _

4. Scrie denumirea imaginilor date mai jos :

_ _ _ _

DESCRIPTORI DE PERFORMANŢĂ :

Itemul	FB	B	S	I
1	Asociază cifra cu numărul de obiecte date în fiecare mulţime (6 din 6 mulţimi) .	Asociază cifra cu numărul de obiecte date în fiecare mulţime (4 din 6 mulţimi) .	Asociază cifra cu numărul de obiecte date în fiecare mulţime (2 din 6 mulţimi) .	Nu asociază cifra cu numărul de obiecte date în fiecare mulţime .
2	Asociază numărul de obiecte cu cifra dată în căsuţa fiecărei mulţimi ((6 din 6 mulţimi) .	Asociază numărul de obiecte cu cifra dată în căsuţa fiecărei mulţimi (4 din 6 mulţimi) .	Asociază numărul de obiecte cu cifra dată în căsuţa fiecărei mulţimi (2 din 6 mulţimi) .	Nu asociază numărul de obiecte cu cifra dată în căsuţa fiecărei mulţimi .
3	Numără în scris crescător şi descrescător în concentrul 0-10 .	Numără în scris crescător şi cu ajutor descrescător în concentrul 0-10 .	Numără în scris numai crescător în concentrul 0-10 .	Nu reuseste sa număre în scris crescător si descrescator , în concentrul 0-10 .
4	Identifică şi scrie vecinii numerelor (4 din 4 exerciţii) .	Identifică şi scrie vecinii numerelor (3 din 4 exerciţii) .	Identifică şi scrie vecinii numerelor (2 din 4 exerciţii) .	Nu identifică şi scrie vecinii numerelor .
5	Compară şi alege corect numărul mai mare dintr-un grup de două numere fără a utiliza semnele : < şi > (3 din 3 exerciţii) .	Compară şi alege corect numărul mai mare dintr-un grup de două numere fără a utiliza semnele : < şi > (2 din 3 exerciţii) .	Compară şi alege corect numărul mai mare dintr-un grup de două numere fără a utiliza semnele : < şi > (unu din 3 exerciţii) .	Nu compară şi alege corect numărul mai mare dintr-un grup de două numere .

Fişă de documentare

EXECUTAREA DESENULUI LA SCARĂ

prof. Toader Lavina
Scoala Profesionala Speciala Codlea

În general, piesele nu se execută după schiţă, ci după un desen definitiv(desen de execuţie), care se întocmeşte la o anumită scară, numit desen la scară. Desenul la scară se execută cu instrumente de desen, în creion sau în tuş, pe hârtie albă sau pe calc, respectându-se atât grosimea liniilor cât şi scrierea standardizată.

Pentru executarea desenului la scară se parcurg o serie de etape, şi anume:

- alegerea scării;
- determinarea formatului hârtiei de desen;
- desenarea proiecţiilor.

Alegerea scării. Scara la care urmează a se executa desenul trebuie să asigure o reprezentare cât mai clară a proiecţiilor(vederi şi secţiuni). Dacă scara aleasă este prea mică, există riscul ca pe desene să apară aglomerări de linii, semne convenţionale, cote şi notări care fac dificilă citirea şi interpretarea corectă a desenelor. Dacă, în schimb, scara aleasă este prea mare, se poate ajunge la risipă de materiale şi de timp de lucru. Ori de câteori este posibil, se alege scara 1:1.

Pe un desen, toate proiecţiile aceleiaşi piese se execută la aceeaşi scară(vederi şi secţiuni), cu excepţia detaliilor, care se execută la scări măritepentru claritate. Scara folosită pentru detalii se indică atât lângă desenele acestora, cât şi în indicator.

Determinarea formatului hârtiei de desen. La alegerea formatului hârtiei de desen se porneşte de la dimensiunile dreptunghiurilor minime de încadrare, stabilite după cotele trecute pe schiţă, funcţie de scara de reprezentare aleasă şi de la spaţiul necesar cotării. De asemeni, se ţine seama şi de spaţiul necesar dintre dreptunghiurile minime de încadrare şi spaţiul dintre acestea şi chenar, astfel încât să se obţină o încadrare raţională a desenului în formatul standardizat ales.

Desenarea proiecţiilor. Executarea propriu-zisă a desenului la scară se face cu ajutorul instrumentelor de desen, urmărindu-se aceleaşi etape ca şiîn cazul executării schiţei, astfel:

- se trasează dreptunghiurile minime de încadrare;
- se trasează axele de simetrie cu linie-punct mixt;
- se desenează cu linie continuă subţire contururile exterioare şi interioare, pornind de la liniile de referinţă, cu ajutorul cotelor, la început în vederea principală şi apoi în celelalte vederi; se trasează, dacă este cazul şi muchiile fictive;
- se trasează cotele, se înscriu cotele şi se notează starea suprafeţelor;
- se şterg porţiunile nefolosite din dreptunghiurile minime şi se verifică desenul comparându-l cu schiţa;

Exerciţiul 1

Fişă de autoevaluare

Rezolvaţi sarcinile următoare. Comparaţi răspunsurile cu rezolvarea dată de către profesor. Autoevaluaţi-vă conform punctajului acordat.

Timp de lucru: 20 min. Se acordă 1 punct din oficiu.

I. Încercuiţi litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Schiţa reprezintă desenul tehnic întocmit: ***1,5 puncte***

a) după un obiect existent;
b) cu ajutorul calculatorului;
c) după o scară de reprezentare.

2. Analiza formei are ca scop: ***1,5 puncte***

a) stabilirea poziţiei de funcţionare;
b) stabilirea numărului de corpuri geometrice ce alcătuiesc obiectul;
c) determinarea materialului.

II. *Stabiliţi corespondenţa dintre elementele coloanelor A (fazele deexecutare a schiţei) şi B (operaţii ale fazelor)* ***1,5 puncte***

A	B
1.Identificarea piesei 2.Dispoziţia şi numărul minim deproiecţii	a. Determinarea materialului b. Stabilirea poziţiei de funcţionare c. Dispunerea proiecţiilor

III. *Apreciaţi prin adevărat (A) sau fals (F), valoarea de adevăr aenunţurilor:* ***1,5 puncte***

A F 1. Schiţa după un obiect de model se numeşte schiţă dereleveu.
A F 2. Schiţa se execută numai în secţiune.
A F 3. Nu este necesară haşurarea suprafeţelor rezultate dinsecţionare.

IV. Completaţi cu cuvinte potrivite spaţiile libere din enunţurile următoare:

0,5x6 =3puncte

Schiţa este un .....(1)..... care se întocmeşte cu mînaliberă, respectând proporţiile între .....(2).....piesei în limitele .....(3)..... vizuale.

Liniile ajutătoare de cotă şi liniile de cotă se trasează cu linie.....(4)....., ...(5)

Se notează denumirea piesei şi .....(6) ..... din care este executată.

Soluţie exerciţiul 1.

I: 1 – a; 2 – b; II: 1 –b; 2 – c; 3 – a; III : 1 – A; 2 – F; 3 – F;

IV: desen, dimensiunile, aproximaţiei, continuă,subţire, materialul

Exerciţiul 2

Fişă de autoevaluare

1. Respectarea regulilor de execuţie a schiţei

Nr. crt.	Reguli	Data	Evaluator	
			Realizat	Nerealizat
1	Respectarea fazelor premergătoare			
2	Respectarea etapelor de execuţie			

2. Respectarea normelor generale de reprezentare îndesenul tehnic

Nr. crt.	Reguli	Data	Evaluator	
			Realizat	Nerealizat
1	Utilizarea corectă a tipurilor de linii			
2	Respectarea grosimii liniilor			

3. Respectarea regulilor de reprezentare în vedere şisecţiune

Nr. crt.	Reguli	Data	Evaluator	
			Realizat	Nerealizat
1.	Reprezentarea contururilor interioareşi exterioare			
2.	Reprezentarea axelor de simetrie			
3.	Reprezentarea traseului desecţionare			
4.	Reprezentarea haşurilor			

PROGRAM DE REMEDIERE A DIFICULTATILOR
DE UTILIZARE A APLICAȚIEI MICROSOFT POWERPOINT

Școala Gimnazială Nr. 3 Codlea
prof. Silvia Bâtcă

OBIECTIVE

1.Cunoasterea si utilizarea conceptelor specifice aplicației Microsoft POWERPOINT .

2.Dezvoltarea capacitatilor de explorare,investigare si utilizare a aplicației POWERPOINT.

3.Formarea si dezvoltarea capacitatii de a comunica utilizand calculatorul.

4.Dezvoltarea interesului si a motivatiei pentru studiul si aplicarea informaticii in contexte variate.

REZULTATE ASTEPTATE

La sfarsitul programului de remediere,elevii trebuie sa stie:

- sa dobândească abilități pentru utilizarea aplicației Microsoft POWERPOINT .

RESURSE UMANE

1. Elevii cu dificultati în a utiliza aplicației Microsoft POWERPOINT conform listei alaturate.

2. prof. Silvia Bâtcă.

4. Parintii claselor V - VIII

RESURSE MATERIALE: fise individuale, softuri educaționale

TERMEN: OCTOMBRIE 2020 - MAI 2021

INDICATORI DE PERFORMANTA

La sfarsitul programului de remediere a dificultatilor în a utiliza aplicației Microsoft POWERPOINT elevii trebuie:

- rezolve sarcini simple dupa un anumit model – fișe personalizate în funcție de deficiență

ACTIVITATI PRACTICE

- fișe ce conțin diferite prezentări scurte, cu diferite formatări: text, imagine, forme, animații

ACTIVITATI DE REMEDIERE A DIFICULTATILOR DE DE UTILIZARE A CALCULATORULUI

Nr.crt.	Denumirea activitatii propuse	Termen	Cine raspunde
1.	Inserare slide-uri specifice	2 ore	Silvia Bâtcă
2	Adaugare Animații - Tranziții	2 ore	Silvia Bâtcă
3	Inserare butoane/link-uri	4 ore	Silvia Bâtcă

Plan de intervenție- tulburare de tip opozant

Prof. înv. primar Maier Nicoleta
Liceul de Informatică ”Tiberiu Popoviciu”, Cluj-Napoca

1.Date despre subiect:

- Inițialele numelui și prenumelui: D.P.
- Vârsta cronologică: 7 ani
- Sexul (f/ m): m
- Ciclul de învățământ: primar
- Date familiale de bază: Copilul locuiește cu mama și cu bunica maternă, părinții fiind divorțați.

2.Date despre problema identificată (operaționalizat):

Problema identificată: Tulburare de tip opozant

Manifestări:

Un elev din clasa I B, care manifestă frecvent comportament de tip opozant. El nu dorește să se supună regulilor, doar dacă îi convine. În relație cu colegii, se implică doar în activitățile în care este priceput, în care știe că poate fi lăudat. La celelalte activități nu dorește să participe. Colegii au început să-l excludă din jocuri, știind că reacționează destul de violent când nu se întâmplă lucrurile cum dorește el.

3.Date despre cauze:

- P. este un copil independent în prezența mamei, aceasta îl lasă să facă tot ce dorește, nu are reguli stricte. Mama e foarte frecvent pe telefon, neacordându-i copilului atenția cuvenită. Nu-l supraveghează suficient și nu are un program bine stabilit.

Bunica cu care locuiește este mai riguroasă și încearcă să stabilească niște reguli de ”supraviețuit” împreună. Este de acord cu bunica numai atunci când îi convine, dacă este pus să rezolve o sarcină devine mofturos.

Din această cauză autoritatea bunicii este pusă la îndoială de către copil, dar apar și momente conflictuale între mamă și bunică care dau vina una pe cealaltă pentru comportamentul copilului..

4. Stabilirea obiectivelor:

- pe termen lung:

Diminuarea tulburării de tip opozant prin corectarea progresivă a comportamentelor nedorite

- pe termen scurt:

Identificarea și formularea problemei de către copil;

Conștientizarea de către copil a efectelor pe care le are comportamentul opozant în relație cu cei din jur;

Formarea deprinderii de a respecta regulile atât la școală, cât și acasă .

5. Alegerea unei tehnici inspirate din teoriile narative

Joc de rol – Externalizarea

Pași în realizarea sarcinii:

1. Prezentarea temei de abordare și a obiectivelor

Cadrul didactic le prezintă copiilor tema pe care o vor aborda în decursul ședinței respective: De ce trebuie să respectăm regulile?

De asemenea se prezintă importanța acordării atenției acestei teme, și beneficiile dobândite în urma jocului de rol.

Alături de copii descoperim de ce se stabilesc și de ce sunt importante regulile într-un grup, fie el clasa de elevi sau familia. Prin brainstorming realizăm pe tablă un ”ciorchine”: ”Regulile grupului”.

Elevii află că ne vom juca un joc cu roluri, în care elevii vor intervieva un comportament de-al lor.

2. Stabilirea regulilor jocului de rol

Regulile jocului privesc:

- Alegerea unui copil care să dorească să susțină un interviu cu propriul său comportament
- Alegerea comportamentului-țintă
- Stabilirea modalităților de interviu

Sunt luate, pe rând, câteva comportamente cărora le vor fi luate interviuri, iar elevul D. P. este ales să ia interviu comportamentului de a se opune la diverse reguli sau la diverse cerințe.

3. Interviul copilului cu propriul său comportament

Copilul va juca rolul unui copil cuminte care este acaparat de un comportament negativ. Acum va avea posibilitatea să aibă o discuție serioasă cu acest comportament negativ, din cauza căruia are mari probleme la școală. Cadrul didactic va juca rolul comportamentului opozant, dar va reproduce frazele enunțate de către copil.

Astfel, copilul îi va transmite ceva propriului său comportament. Tot el va gândi o replică în rolul „comportamentului opozant” și o va expune cu voce tare. Acum interviul se reia. Copilul îi transmite ceva „comportamentului său” iar cadrul didactic răspunde prin fraza copilului. Din nou, copilul transmite ceva, ca urmare a replicii primite. În locul cadrului didactic, copilul își va transmite sieși ceva. Interviul se reia din faza incipientă.

4. Analiza comportamentului

Copilul trebuie să identifice acele situații în care face față comportamentului opozant, precum și acele momente în care se simte stăpânit de către acesta. Se vor exemplifica anumite situații în care copilul ar fi putut reacționa altfel și se analizează consecințele.

5. Strategii de apărare

În această fază se externalizează comportamentul, apoi se parcurge ritualul pierderii. Copilul D.P. va exprima trăirile simțite, va propune mecanisme de apărare personale precum și modalitatea de aplicare ale acestora.

6. Încheierea tehnicii

Copiii prezenți vor avea ca temă de reflecție identificarea altor comportamente negative și modalități de externalizare ale acestora în ședințele viitoare.

7. Modalități de evaluare a reușitei intervenției (raportare la obiective)

S-a redus frecvența apariției comportamentului opozant.

Elevul conștientizează importanța implicării în orice activitate, chiar dacă are tendința de a refuza, uneori.

Acestea se realizează prin observarea curentă a comportamentului, prin discuții cu mama, bunica și colegii și prin discuții cu elevul.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Prof. Matei Camelia Ionela
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„SMARANDA DUMITRU ROMAN” VIZUREȘTI

NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): **B. G. L.**

DATA NAȘTERII: 26 APRILIE 2010

DOMICILIUL: Comuna Ciocănești, Sat URZICEANCA, Str. Școlii nr.168, Jud. Dâmbovița

CLASA / GRUPA: V-a

ANUL ȘCOLAR: 2021-2022

DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe): : deficință mentală, deficiență de atenție,

tulburare de limbaj, discalculie

ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei):

MATEI CAMELIA IONELA - profesor ISTORIE,

Consilier scolar N. L,

B. A. - mama**.**

DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: ISTORIE

OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ :

- plasarea unor evenimente/procese istorice pe axa cronologică
- asocierea reperelor cronologice cu evenimente şi procese istorice
- lecturarea hărţilor istorice
- completarea unor texte lacunare folosind termenii adecvaţi dintr-o listă dată
- identificarea informaţiilor oferite de surse cu privire la un fapt istoric
- folosirea jocului de rol pentru însuşirea valorilor şi comportamentelor cetăţeniei democratice
- realizarea de produse finale (texte, imagini) despre personalităţile istorice şi valorile asumate de-a lungul timpului.

Data elaborarii PIP: 14.09.2021

Data revizuirii PIP: 2022

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ȘI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ȘI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
					INDICATORI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	**1.1. plasarea unor evenimente/procese istorice pe axa cronologică** **1.2. asocierea reperelor cronologice cu evenimente şi procese istorice** **1.3. exerciţii de lectură a hărţilor istorice** **2.1. completarea unor texte lacunare folosind termenii adecvaţi dintr-o listă dată** **2.2. identificarea informaţiilor oferite de surse cu privire la un fapt istoric**	**ALFABETUL ISTORIEI – RECONSTITUIREA TRECUTULUI** - Izvoare istorice - Perceperea timpului şi a spaţiului; cronologia istoriei; periodizare; spaţiul istoric **PREISTORIA** - Primii oameni - Revoluţia neolitică – viaţa oamenilor, sedentarizare, economie. - Inventarea metalurgiei – tehnologie şi consecinţe asupra vieţii oamenilor **ORIENTUL ANTIC** - Popoare şi civilizaţii pe harta Orientului Antic - Studii de caz: Chinezii, Evreii - Inventarea scriereii – de la pictograme la alfabet - Studii de caz: Epopeea lui Ghilgameş, Codul lui Hammurabi	-exerciții de identificare a informațiilor dintr-o sursă cu privire la un fapt istoric; - exerciţii de plasare pe axa cronologică și localizare pe hartă istorică; Explicatia Conversatia Învățarea prin descoperire Demonstrația cu ajutorul hărții Studiul de caz Joc didactic	**2021-2022**	Evaluarea formativa	**Observarea progresului**
					Evaluarea formativa	**Observarea progresului**
2		**CIVILIZAȚIA GREACĂ ŞI SINTEZA ELENISTICĂ**		**2021-2022**		

	1.1. plasarea unor evenimente/procese istorice pe axa cronologică **1.2. asocierea reperelor cronologice cu evenimente şi procese istorice** **1.3. exerciţii de lectură a hărţilor istorice** **2.2. identificarea informaţiilor oferite de surse cu privire la un fapt istoric** **3.1. folosirea jocului de rol pentru însuşirea valorilor şi comportamentelor cetăţeniei democratice** **3.2. realizarea de produse finale (texte, imagini) despre personalităţile istorice şi valorile asumate de-a lungul timpului**	- Mediul natural şi ocupaţiile grecilor - Studiu de caz: Ceramica între utilitate şi artă - Adevăr şi legendă: Legendele Olimpului; Războiul troian - Polis-ul: organizarea internă: Atena şi Sparta. Procesul de colonizare - Studiu de caz: Histria, Tomis şi Callatis - Războaiele grecilor: războaiele medice, războiul peloponesiac - Studiu de caz: Bătălia de la Marathon - Alexandru Macedon şi civilizaţia elenistică - Frumos şi cunoaştere în lumea greacă - Studii de caz: Acropola atenianăMoştenirea lumii greceşti (sculptura, teatrul, cunoaşterea ştiinţifică) Jocurile Olimpice în Antichitate	-exerciții de identificare a informațiilor dintr-o sursă cu privire la un fapt istoric; - exerciţii de plasare pe axa cronologică și localizare pe hartă istorică; Explicatia Conversatia Învățarea prin descoperire Demonstrația cu ajutorul hărții Studiul de caz Joc didactic		Evaluarea formativa	**Observarea progresului**
3	**1.1. plasarea unor evenimente/procese istorice pe axa cronologică** **1.2. asocierea reperelor cronologice cu evenimente şi procese istorice** **1.3. exerciţii de lectură a hărţilor istorice**	**LUMEA ROMANĂ** - Fondarea Romei: istorie şi legendă - Statul roman: războaie şi expansiune teritorială; decăderea. - Viaţa cotidiană în lumea romană: familia şi virtuţile romane; educaţia; jocurile	-exerciții de identificare a informațiilor dintr-o sursă cu privire la un fapt istoric; - exerciţii de plasare pe axa cronologică și localizare pe hartă istorică; Explicatia Conversatia	**2021-2022**	Evaluarea formativa Evaluarea formativa Evaluarea formativa	**Observarea progresului** **Observarea progresului** **Observarea progresului**

	2.2. identificarea informaţiilor oferite de surse cu privire la un fapt istoric **3.1. folosirea jocului de rol pentru însuşirea valorilor şi comportamentelor cetăţeniei democratice** **3.2. realizarea de produse finale (texte, imagini) despre personalităţile istorice şi valorile asumate de-a lungul timpului**	- Studii de caz: Oraşul şi monumentele publice (forul, apeducte, termele, etc) Colosseum şi gladiatorii Pompei. Armata romana Zeii romanilor.Templele Creştinismul - Romanizarea **GETO-DACII** - Geţii şi dacii. Rânduieli, obiceiuri, credinţe - Burebista şi Decebal; războaiele daco-romae	Învățarea prin descoperire Demonstrația cu ajutorul hărții Studiul de caz Joc didactic / Jocul de rol			
4	**1.1. plasarea unor evenimente/procese istorice pe axa cronologică** **1.2. asocierea reperelor cronologice cu evenimente şi procese istorice** **1.3. exerciţii de lectură a hărţilor istorice** **2.1. completarea unor texte lacunare folosind termenii adecvaţi dintr-o listă dată** **2.2. identificarea informaţiilor oferite de surse cu privire la un fapt istoric**	**CIVILIZAŢIA ISLAMICĂ** Apariţia islamului; credinţa musulmană; expansiunea culturală şi militară a Islamului **EUROPA MEDIEVALĂ** - Formarea popoarelor europene - Etnogeneza românească - Europa creştină în mileniul I - Studii de caz: Creştinarea francilor. Imperiul bizantin - Viaţa cotidiană în Evul Mediu: familia, aşezările, alimentaţia, sărbătorile, economia şi tehnologia, credinţa şi biserica, proprietatea, libertatea şi independenţa - Studii de caz: Domeniul feudal	-exerciții de identificare a informațiilor dintr-o sursă cu privire la un fapt istoric; - exerciții de plasare pe axa cronologică și localizare pe hartă istorică; Explicatia Conversatia Învățarea prin descoperire Demonstrația cu ajutorul hărții Studiul de caz Joc didactic	**2021-2022**	Evaluarea formativa Evaluarea formativa	**Observarea progresului** **Observarea progresului**

	3.2. realizarea de produse finale (texte, imagini) despre personalităţile istorice şi valorile asumate de-a lungul timpului	Oraşul medieval – spaţiu al libertăţii; oraşele italiene şi oraşele germane Cavalerism şi onoare Cruciadele Catedrale şi universităţi - Statele medievale: Franţa, Anglia, Imperiul Romano-German - Studii de caz: Lumea românească şi statele medievale în secolele XIV-XVI; Târgovişte, Suceava; Diversitate culturală în lumea românească: Braşov şi Cluj				

Program de intervenție personalizat (P.I.P.)

MIHAELA DEGUILLE
Învățător / Liceul Teoretic Buziaș

Numele și prenumele beneficiarului: M.M.

Clasa: a II a

Identificarea problemei de către cadrul didactic:

-elevul prezintă comportamente nepotrivite în mediul școlar, atât în timpul orelor de curs cât și în timpul pauzelor.

În timpul orelor de curs :

-vorbește fără a fi solicitat înafara subiectelor care au legătură cu lecțiile, încercând să atragă atenția colegilor;

-vorbește nerespectuos cu colegii;

-nu duce la bun sfârșit sarcinile primite.

În timpul pauzelor:

-își impune propriile reguli și încearcă să preia controlul jocurilor desfășurate de copii ,uneori chiar prin violență, instigându-i și pe ceilalți la un comportament asemănător:

-folosește un limbaj nepotrivit;

Obiectivele programului de intervenție:

-captarea și menținerea atenției pe parcursul orelor de curs ;

-diminuarea frecvenței și intensității comportamentelor negative verbale și fizice;

Durata programului și frecvența activităților propuse:

Programul se derulează pe parcursul unui semestru.

Activitățile propuse se desfășoară la clasă ,în fiecare oră de curs.

Activitățile de modelare comportamentală și restructurare cognitivă-o activitate săptămânală , 20-30 minute în timpul programului școlar sau înafara acestuia ,în funcție de specificul acesteia.

Activități de consiliere-o dată pe săptămână și de fiecare dată când e nevoie.

Activități curente:

- Organizarea unui spațiu special destinat petrecerii a câtorva minute de către subiect, la nevoie ,pentru relaxare și facilitarea revenirii la activitate.
- Încurajare permanentă în derularea activității de studiu care îi face plăcere, alternate cu sarcini mai ușoare de lucru.
- Stabilirea și folosirea unui cod silențios , împreună cu învățătorul, pentru facilitarea acordării timpului în spațiul special amenajat.

Activități specifice:

- ✓ Jocuri de rol pe tema comportamentelor indezirabile, la care elevul va participa în scopul de a înțelege efectele acestor comportamente;
- ✓ Oferirea rolului de lider în cadrul unor activități pentru creșterea stimei de sine;

Activități de consiliere:

Discutarea eventualelor incidente sau progrese efectuate de către subiect, despre beneficiile concrete aduse de modificările de comportament (calificative mai bune, aprecierea colegilor sau a profesorului , acceptarea ca parte din grup la anumite jocuri colective).

Modalități de evaluare a reușitei/ajustarea programului în funcție de rezultate:

Diminuarea frecventei comportamentelor indezirabile;

Diminuarea intensității comportamentelor indezirabile;

Intensificarea unor activități care demonstrează eficacitatea folosirii lor sau renunțarea la unele activități care nu au rezultatele scontate.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

VOICULESCU SIMONA CARMEN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”MIRCEA SÂNTIMBREANU”,
BUCUREȘTI

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI : M.M., elev integrat în învățământul de masă

VÂRSTA: 14ani

CLASA: a VII-a A

ANUL ȘCOLAR: 2021-2022

DIAGNOSTICUL: tulburare de spectru autist, tulburare hiperkinetică cu deficit atențional

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

V.S. – profesor chimie și diriginte, M.O.- profesor de sprijin, A.P. – consilier școlar

- **SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)**
  Descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare ale elevului, a ritmului propriu de învățare și achiziție în vederea formării unui nivel minim de cunoștințe
- **OBIECTIVE:**
  - **PE TERMEN SCURT:**
    - Formarea capacităților de orientare și organizare temporală;
    - Formarea unei imagini de sine pozitive;
    - Dezvoltarea capacității de exprimare independentă și de înțelegere a unui mesaj într-un timp rezonabil;
    - Dezvoltarea capacităților de lucru cu concepte de bază interdisciplinare ;
    - Dezvoltarea capacităților de scriere corectă și de însușire a simbolurilor chimice
    - Dezvoltarea abilităților de participare activă la lecții;
  - **PE TERMEN MEDIU:**
    - Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a limbajului;
    - Formarea capacității de lucru independent și stimularea dorinței de a finaliza activitățile școlare;
- **DURATA PROGRAMULUI:** an școlar 2021/2022
- **DOMENIUL / DOMENII DE INTERVENȚIE:**
  - Cognitiv
  - Comunicare și limbaj
  - Motricitate
- **DATA ELABORARII PIP:** 01.10.2021
- **DATA REVIZUIRII PIP:** 03.02.2022
- **CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:**

- Pronunția de sunete și cuvinte, cu preluare de model în vederea însușirii unor denumiri de ustensile;
- Identificarea și gruparea tipurilor de instrumente în funcție de utilizarea lor;
- Desenarea și manipularea unor instrumente din laborator și a celor echivalente din gospodărie
- Prezentarea unor metode de separare a substanților simple, cu substanțe și ustensile din bucătărie și identificarea echivalentului lor în laborator
- Identificarea și învățarea unor simboluri simple și a utilității acestora (oxigen, hidrogen, carbon, fier, aluminiu, cupru, aur, argint etc)
- Însușirea unor noțiuni despre apa, dioxid de carbon, sare de bucătărie, acizi (întâlniți în bucătărie – sifon, zeamă de lămâie, oțet)

Nr.crt.	Obiectiv operațional	Strategii de terapie și recuperare	Interval de timp	Evaluare și aprecierea evoluției	
				Indicatori	Instrumente
1	Să exerseze capacitatea de înțelegere și pronunție a denumirii și utilizării unor ustensile de laborator	-Exerciții de pronunție corectă a denumirii -Exercitții de recunoștere și identificare a ustensilelor -Exerciții de identificare a scopului pentru care folosim ustensilele învățate -Exerciții de identificare a ustensilelor similare în gospodărie-ex: pahar Berzelius-pahar, spatula-linguriță, pâlnie de filtrare-pâlnie, hârtie de filtrare-filtrul de cafea, sită, spirtieră-aragaz, ,pahar gradat-pahar gradat, trepiedul de laborator-trepiedul de gradină, sita cu azbest-plita metalică,etc	Semestrul I	-articulează corect cuvintele și denumirile -identifică instrumentele -înțelege scopul pentru care se folosesc aceste instrumente	Observația Probe practice Fișe individuale Evaluarea continuă formative Filme didactice Caiet de lucru
2	Să-și exerseze motricitatea prin desenarea ustensilelor și prin operarea cu ustensile de laborator sau din gospodărie, sub supraveghere	-Exerciții de desenare a ustensilelor după desen-model și după obiect -Exerciții de operare cu ustensile care nu prezintă pericol din laborator sau din gospodărie -Exerciții de deducere a normelor de protecție în laborator -Exercitii simple de operare a unor metede de separare a substanțelor (decantarea nisiului la fundul paharului, filtrarea unui amestec de	Semestrul I	-să deseneze corect ustensilele și să le identifice -să identifice corect ustensilele similare din gospodărie -să deducă corect normele de de protecție -să manipuleze	Observația Experimentul Fișe de lucru Filme didactice Evaluarea continuă

		apă cu boabe de piper, cristalizarea unei soluții saturate fără flacără, sub efectul mediului înconjurător, în timp) -Verbalizarea experimentelor efectuate și enumerarea observațiilor -Ce norme de protecție a respectat		corect și să spună/scrie ce observă	
3	Să identifice și să învețe niște simboluri chimice ale elementelor întâlnite în viața de toate zilele	-Exerciții de lucru cu un sistem periodic simplu, cu desene – cum citim în căsuțe -Exercitii de scriere și citire a simbolurilor selectate, cu denumire -Exerciții de citire de informattii despre unele elemente întâlnite în viața de toate zilele -Vizualizarea unor filmulețe scurte despre anumite elemente chimice și a unor experimente spectaculoase pentru captarea atenției și memorare ușoară	Semestrul II	-să opereze corect cu sistemul periodic -să pronunțe corect denumirile și să facă corespondența corectă -să povestească ce a învățat despre unele elemente	Fișe de lucru Filme didactice Cărticele didactice Caiet de lucru Observația
4	Să-și însușească unele noțiuni despre substanțele întâlnite în viața de toate zilele	-Vizualizarea unor filme scurte despre apă, despre sarea de bucătărie, salinele din România, oțet, zeama de lămâie, sifon -Lecturarea unor materiale despre unele substanțe chimice și rolul lor în viața omului -Alcătuirea unor compuneri scurte despre substanțele chimice învățate -Identificarea unor elemente ce se găsesc în substanțele învățate, scrierea simbolurilor și denumirilor lor -Ordonarea într-un portofoliu a fișelor completate, a desenelor, exercițiilor	Semestrul II	-să pronunțe corect denumirile populare și denumirile chimice -să povestească și să scrie ce a vazut în materialele prezentate -să identifice corect elementele	Observația Film didactic Fise de lucru Caiet de lucru Cărți, reviste de specialitate Portofoliu cu munca elevului și observațiile profesorului

PROIECT DE ACTIVITATE

Neagoe Anca,
Grădinița nr. 53, București

GRUPA: Mijlocie

TEMA ANUALĂ: Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?

CATEGORIA DE ACTIVITATE: DLC - Domeniul Limbă şi Comunicare

TEMA ACTIVITĂŢII: „Povestea celor trei fluturi”

TIPUL DE ACTIVITATE: Transmitere de cunoștințe

FORMA DE REALIZARE: Povestirea educatoarei

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTARII: D1. Mesaje orale în context de comunicare cunoscute.

COMPORTAMENTE URMARITE: D1.2. Demonstrează întelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoţiilor, semnificaţiilor etc.(comunicare expresivă).

OBIECTIVE:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, copiii vor fi capabili:

O1. Să reţină mesajul transmis de poveste;

O2. Să relateze ideile principale cu ajutorul imaginilor din poveste, în ordinea cronologică a evenimentelor;

O3. Să folosească în exprimare un limbaj adecvat, corect gramatical.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee:conversația,explicația, povestirea ,exercițiul.

Material didactic: imaginile poveștii,siluetele personajelor din poveste.

DURATA: 20 - 25 min.

BIBLIOGRAFIE:

- *Curriculum pentru educatie timpurie-2019,*
- Bizduna, Maria, Neagu, Alexandra, *„Texte pentru educaţia&limbajului la preşcolari”*, Editura PROGNOSIS, Bucureşti, 2000;
- Glava, A., „*Introducere în pedagogia preşcolară*”, Editura& Dacia, Cluj-Napoca, 2002;

DEMERSUL DIDACTIC

ETAPELE ACTIVITĂŢII	CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
Moment organizatoric	Se asigură condiţiile optime pentru buna desfăşurare a activităţii: - Aerisirea sălii de grupă; - Aranjarea scăunelelor în formă de semicerc;		
Captarea atenţiei	Educatoarea le va prezenta copiilor un personaj surpriză fluturaşul Ovi, plecat în cautarea fraţilor săi.	**Conversația**	

Reactualizarea cunoştinţelor	Se realizează prin câteva întrebări despre poveştile învăţate anterior.	**Conversația**	**Frontal** **Individual**
Anunţarea temei şi a obiectivelor	Se anunță tema “Povestea celor trei fluturi” din folclorul copiilor. Se explică obiectivele pe întelesul copiilor.		
Dirijarea învăţării	Educatoarea va povesti pe un ton cald, calm, moduland vocea potrivit fiecărui moment al acțiunii. Odată cu expunerea textului vor fi explicate cuvintele si expresiile care pot fi necunoscute, alăturând un sinonim sau o sintagmă lămuritoare, fără a întrerupe firul povestirii. În paralel, pe panou se vor așeza plansele sugestive. La finalul povestirii se solicită copiilor să formuleze propoziții cu ajutorul cuvintelor noi pe care le-au întâlnit în poveste.	**Povestirea** **Conversația** **Explicația** **Exercițiul**	**Frontal** **Individual**
Obținerea performanței	Copiii vor fi solicitați să răspundă la câteva întrebări folosind siluetele personajelor întalnite în ,,Povestea celor trei fluturi,,: ➢ Cum se numeşte povestea?” ➢ Unde se jucau cei trei fluturi? ➢ Care sunt personajele principale ale povestirii? ➢ Cui au cerut ajutorul cei trei fluturi? ➢ De ce florile nu doreau să-i adăpostească pe cei trei fluturi? ➢ Cine i-a salvat pe cei trei fluturi? ➢ De ce s-au bucurat fluturii cand Soarele a alungat ploia?	**Conversația**	**Frontal**
Încheierea activității	Se vor face aprecieri verbale cu privire la modul de implicare al copiilor.	**Conversația**	**Frontal** **Individual**

PROIECT DE ACTIVITATE

Șofelea Simona Mihaela
Grădinița nr.53, București

GRUPA: Mijlocie

TEMA ANUALĂ: ”Cu ce și cum exprimam ceea ce simțim?”

TEMA PROIECTULUI: „Simfonia Primăverii”

SUBTEMA: „ Albina și prietenele ei”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: DLC - Domeniul Limbă şi Comunicare

TEMA ACTIVITĂŢII: „Povestea albinuței Maia”

TIPUL DE ACTIVITATE: Transmitere de cunoștințe

FORMA DE REALIZARE: Povestirea educatoarei

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTARII:

D1. Mesaje orale în context de comunicare cunoscute.

COMPORTAMENTE URMARITE:

D1.2. Demonstrează întelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificarii ideilor, emotiilor, semnificatiilor etc. (comunicare expresiva).

OBIECTIVE:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, copiii vor fi capabili:

O1.să recunoasca personajele;

O2.să-și îmbogățească vocabularul cu cuvintele și expresiile nou întâlnite în poveste: „luminiș”, „polen”, „scorbură” , pe baza explicațiilor date.

O3.să retina mesajul transmis de poveste.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, povestirea ,exercițiul.

Material didactic: ilustrații privind momentele succesive ale poveștii, tablă magnetică, décor specific temei .

DURATA: 20 - 25 min.

BIBLIOGRAFIE:

Curriculum pentru educatie timpurie-2019,

Curriculum pentru învățământul preşcolar (3-6/7 ani), M.E.C.T., 2008;

Bizduna Maria, Neagu Alexandra, *„Texte pentru educaţia&limbajului la preşcolari”*, Editura PROGNOSIS, Bucureşti, 2000;

Glava, A., „*Introducere în pedagogia preşcolară*”, Editura& Dacia, Cluj-Napoca, 2002;

DEMERSUL DIDACTIC

ETAPELE ACTIVITĂŢII	**CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII**	**STRATEGII DIDACTICE**	**EVALUARE**
Moment organizatoric	Se asigură condițiile necesare desfășurării în condiții optime a activității; se aerisește sala grupă; -Se pregătește materialul didactic necesar, se aranjează scaunele în semicerc; - Intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă.		
Captarea atenţiei	Se va realiza printr-o ghicitoare: De cu zori prin floricele Zboară veselă prin ele Miere nouă ne-aduce Și polen si fagur dulce. (albina)	**Conversația**	
Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema ***”Povestea albinuței Maia”*** și obiectivele activității, precum și motivarea alegerii temei. Se vor preciza sarcinile copiilor: să asculte cu atenție povestea pentru a o putea povesti părinților.	**Explicația** **Conversația**	
Dirijarea învăţării	Educatoarea prezintă povestea”Poveste albinuței Maia”, cu ajutorul imaginilor, clar, accesibil și expresiv. Se prezintă titlul poveștii,, Povestea albinuței Maia. Cu ajutorul imaginilor voi prezenta conținutul poveștii. Pe parcursul povestirii se vor folosi o serie de mijloace prin care se va nuanţa expunerea în funcţie de stările afective pe care textul literar le implică şi anume: tonul cald potrivit cu importanţa faptelor, modularea vocii pentru a imita personajele, marcarea pauzelor determinate de punctuaţie, mimică şi gesturi adecvate situaţiilor prezentate. Educatoarea explică cuvintele necunoscute:,,luminiș= loc deschis lipsit de copaci”, polen= pulbere galbenă produsă de flori”, ,,scorbură=scobitură în trunchiul unui copac” . Educatoarea solicită copiii să formuleze propoziții cu cuvintele și expresiile noi pe care le-au întâlnit în poveste.	**Povestirea** **Conversația** **Explicația** **Exercițiul**	**Frontală** **Frontală**
Obținerea performanței	Copiii vor fi solicitați să răspundă la câteva întrebări, folosindu-mă de imaginile care apartin povestii ,,Povestea Albinutei Maia ,, Cum se numește povestea?	**Conversația**	**Frontală**

	Unde locuiau albinele? Ce culeg albinele din flori? De ce albinuta Maia spunea mereu **nu pot**? Cine este personajul principal al povestirii? Ce a facut albinuța după cearta cu sora ei? Cu cine s-a imprietenit albinuta Maia? Ce a sfătuit-o alunul pe albinuța Maia? Câte zile a stat Maia cu prietenul ei ? De ce s-au bucurat albinele cand au vazut-o pe albinuta Maia? Ce si-a propus albinuța Maia?		
Încheierea activității	Se vor face aprecieri referitoare la comportamentul copiilor în timpul activității, răspunsurile corecte și pentru comportamentul lor pe tot parcursul acesteia.	**Conversația**	**Frontal** **Individual**

CURRICULUM ADAPTAT

prof. Șpan Claudia

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: ….

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ NR. …… DATA ……

DIAGNOSTIC: Intelect liminar, Tulburări specifice de învățare ADHD, Dislalie poliformă

CLASA: a VIII-a

DISCIPLINA: Geografia României

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: AN ȘCOLAR 2021-2022

Adaptare curriculară

1. Competența generală: Prezentarea realității geografice utilizând mijloace și limbaje specifice

Competența specifică	**Activități de învățare(adaptate)**
1.1. Utilizarea limbajului specific în explicarea unor elemente, fenomene și structuri geografice	-folosirea limbajului geografic pentru explicarea unui fenomen pornind de la un text, film -explicarea legăturilor dintre mediul uman și activitățile umane folosind terminologia specifică
1.2. Prezentarea structurată a informației geografice	-caracterizarea geografică a unor unitați teritoriale -enuntarea intr-o fraza a ideii principale dintr-un text citit/audiat

2. Competența generală: Raportarea realității geografice spațiale și temporale la reprezentări cartografice

Competențe specifice	**Activități de învățare adaptate**
2.1 Reprezentarea unor elemente geografice pe un suport cartografic dat	- construirea /desenarea unei schițe de hartă pe o temă dată
2.2 Explicarea fenomenelor și proceselor geografice utilizând reprezentari grafice și cartografice	- stabilirea unor asemanari/deosebiri dintre fenomene și procese geografice prin compararea unor reprezentari garfice, cartografice, imagini

3. **Competența generală: Studierea spațiului geografic realizând conexiuni cu alte informații dobândite la alte discipline școlare**

Competența specifică	**Activități de învățare adaptate**
3.1. Explicarea unor elemente, procese, fenomene geografice folosind noțiuni din matematică, stiinte, TIC	-identificarea informatiilor folosind diferite motoare de căutare -realizarea unor postere tematice folosind TIC
3.4 Argumentarea importanței patrimoniului local, national, european , mondial	-exprimarea unor opinii despre valorificarea potentialului local/național

4. **Competența generală: Elaborarea unui demers investigativ din perspectiva educației permanente și pentru viață cotidiană**

Competența specifică	**Activități de învățare adaptate**
4.1 Realizarea unui demers investigativ	- realizarea/aplicarea/interpretarea unor chestionare pe diferite teme geografice
4.2 Analizarea elementelor, fenomenelor, proceselor din realitatea obs direct sau indirect	- caracterizarea în scris sau oral a unei unități de relief/oraș/județ după un model dat
4.3 Compararea unor sisteme și structuri spațiale după un algoritm dat	- compararea a doua unitați de relief/clima/hidrografie/asezari

PLAN EDUCAȚIONAL PERSONALIZAT

prof. Buda Elena Lavinia
Școala Gimnazială Bonțida și
Școala Profesională Răscruci, Jud. Cluj

I. Unitatea școlară: ȘCOALA GIMNAZIALĂ .....

II. Clasa: a VII-a

III. Nume și prenume elev: S.P.C.

IV. Nr. Certificat de orientare școlară și profesională: 556/03.07.2018

V. Prof./diriginte : B.E. L.

VI. Perioada intervenției: 2021-2022

VII. Rezultatele evaluării complexe:

TIPOGRAFIE					
DISLEXIE		DISGRAFIE		DISCALCULIE	
DA	NU	DA	NU	DA	NU
X ușoară		X moderată		X moderată	

VIII. Scop: îndeplinirea/revizuirea obiectivelor prevăzute în planul de abilitare-reabilitare/planul de servicii individualizat și sprijinul părinților pentru îndeplinirea procedurilor de reevaluare atunci când se apropie perioada de expirare a certificatului.

IX. Intervenție individualizată și personalizată prin accesibilitatea curriculumului național:

Disciplina școlară	Obiective	Strategia de intervenție individualizată și personalizată	Măsuri/ instrumente compensatorii	Măsuri de dispensare	Evaluarea adaptată	Cadru didactic responsabil
ISTORIE	Înțelegerea legăturilor cauzale, conceptelor legate de cronologie, asemănărilor/ deosebirilor	Aplicarea unor metode personalizate pentru a crește încrederea elevului și implicarea sa în cadrul orelor de curs- folosirea hărților mentalale/planșelor, precum și a filmulețelor sau diferitelor aplicații	Materiale adaptate, computer/tabletă cu sofware - sintetizator vocal, hărţi mentale, mape conceptuale ale unităţii de studiu, computer cu program de scriere video, cu corector ortografic, calculator care să faciliteze operaţiile de calcul;	dispensarea cititului cu voce tare în faţa clasei; dispensarea citirii autonome a unor texte a căror lungime şi complexitate nu este compatibilă cu nivelul de abilitate al copilului; efectuarea mai multor teste/ evaluări la puţină vreme unele dupa altele; sispensarea	evaluarea limbajului oral; evaluarea limbajului oral, probe specifice de evaluare a atenției, memoriei, funcțiilor senzorio-motorii și	Profesorul de la clasă/profesorul de sprijin

			Tehnologii asistative, aparat de înregistrare care permite elevului să își completeze notițele în timpul lecției, hărți mentale, mape conceptuale ale unității de studio, utilizarea cărților/manualelor în format digital etc.	luării de notițe scrise; dispensarea respectării timpilor pentru realizarea sarcinilor de lucru în scris; se acceptă scrierea pe calculator sau transcriere de către părinte; compensare cu texte pregătite anticipat, printate și lipite pe caiete (sau lucru direct pe fișe); dispensarea memorării tablei datelor evenimentelor istorice	vizuo-spațiale, limbajului, abilităților de procesare fonologică și a altor funcții cognitive implicate în procesul de învățare	

Intervenția individualizată și personalizată se va realiza în acord cu recomandările din Anexa la OMEN nr. 3124/20.01.2017 – Metodologia pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburări de învățare.

X. Intervenție individualizată și personalizată prin activități de consiliere și terapii specifice:

Echipa de specialiști				
Nume și prenume	Funcția	Obiective	Strategia de intervenție	Observații
P.R.	Prof. consilier școlar	Să acorde suport și consiliere	Sesiuni periodice/săptămânale	Consiliere permanentă cu profesorii de la clasă și părinții, revizuirea periodică PIP
B.S.R.	Prof. logoped	Să aplice metode cele mai adecvate pentru a putea depăși anumite carențe prezente în limbaj	2 sesiuni săptămânale	Consiliere permanentă cu profesorii de la clasă și părinții, revizuirea periodică PIP
B.M.	Prof.itinerant și de sprijin	Să identifice metodele cele mai potrivite pentru elev	Sesiuni la clasă și sprijin personalizat în cabinet	Consiliere permanentă cu profesorii de la clasă și părinții, revizuirea periodică PIP

XI. Modalități de implicare a părinților în intervenție:

- Organizarea de seminarii și cursuri informative atât pentru cadrele didactice cât și pentru familiile elevilor care au copii cu tulburări specifice de învățare
- Întâlniri periodice pentru a face schimb de opinii referitoare la evoluția elevului

- Consiliere parental și suport logistic pentru a apela la specialiști

XII. Rezultate așteptate:

- Aplicarea strategiilor de recuperare pentru a înlătura decalajele de pregătire
- colaborare cu profesorii clasei, profesorul / diriginte profesorul de sprijin, părinți;
- dezvoltarea deprinderilor de muncă independente;
- stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite;
- revizuirea programului de intervenţie în fincţie de rezultatele periodice;
- metodele şi mijloacele predominante vor fi cele în baza unor imagini; prezentări power point; proiecte;
- fișe ajutătoare cu exemple de exerciții rezolvate pentru a putea aplica modelul
- elaborarea unor itemi cu grad scăzut de dificultate și solicitarea ca elevul să formuleze itemi pornind de la un text dat pentru a verifica înțelegerea textului.

XIII. Observații:

- constituirea unor echipe multidisciplinare formate din tutori de învățare (cadre didactice formate în domeniul tulburărilor specifice de învățare /profesori de sprijin/ psihologi/ consilieri școlari) pentru implementarea măsurilor compensatorii, de dispensare și de evaluare recomandate de specialiști

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL JUDEȚEAN

„NOSCE TE IPSUM!”

AUTOCUNOAȘTEREA, PRIMUL PAS AL DEZVOLTĂRII PERSONALE

prof. DANIELA CHIȘ

- ***INSTITUȚIA ORGANIZATOARE:***

✓ ȘCOALA GIMNAZIALĂ *CAIUS IACOB* ARAD, reprezentată de către director - prof. SIMONA SIMON, consilier educativ - prof. RALUCA MILITARU, prof. DANIELA CHIȘ, prof. DENISA BARA, prof. BEATRICE MANDĂ.

- ***INSTITUȚII PARTENERE:***

✓ SC *SKILLS 4 FUTURE* S.R.L., Vladimirescu, județul ARAD, reprezentată de către președinte, trainer, coach și consilier vocațional GEORGETA PĂSCULESCU;

✓ ȘCOALA GIMNAZIALĂ *SINTEA MARE*, județul ARAD, reprezentată de către director, prof. CARMEN PAVEL.

A. INFORMAȚII DESPRE ORGANIZATOR:

◆ **Numele instituției/ unității de învățământ organizatoare:**	ȘCOALA GIMNAZIALĂ *CAIUS IACOB* ARAD
◆ **Adresa completă:**	Str. Nucet Nr. 3, Cod poștal 310311
◆ **Nr de telefon/ Fax:**	0257/36 88 88
◆ **Site și adresă poștă electronică:**	www.sgciar.ro / gimnazialacaiusiacob@yahoo.com
◆ **Coordonatori:**	✓ prof. SIMONA SIMON- director ✓ prof. RALUCA MILITARU - coordonator proiecte și programe școlare; ✓ prof. DANIELA CHIȘ - diriginte clasa a VIII-a A; ✓ prof. DENISA BARA - diriginte clasa a VIII-a B; ✓ prof. BEATRICE MANDĂ - diriginte clasa a VIII-a C.
◆ **Număr cadrelor didactice participante la proiect/ Număr total de cadre didactice din unitate:**	5/ 69
◆ **Numărul elevilor din unitate participante la proiect:**	71 (elevii claselor a VIII-a)

B. INFORMAȚII DESPRE PROIECT:

B.1. Titlul proiectului: „ ***NOSCE TE IPSUM!*** - ***AUTOCUNOAȘTEREA, PRIMUL PAS ÎN DEZVOLTAREA PERSONALĂ”***

B.2. Tipul proiectului: dezvoltare personală și emoțională**;**

B.3. Domeniul: educație civică și de dezvoltare personală;

B.5. Perioada de desfășurare: an școlar 2021-2022;

C. PREZENTAREA PROIECTULUI:

C.1. Argument:

Concept de confluență, aflat la intersecția unor elemente din psihologie cum ar fi: motivația, autocunoașterea, managementul emoțiilor, stima de sine, atitudinea etc. (lista rămâne deschisă), dezvoltarea personală sau autodezvoltarea reprezintă strădania permanentă a fiecărui om de a deveni mai bun, de a se autoperfecționa, de a se autodepăși.

Dezvoltarea personală este un proces desfășurat de-a lungul vieții, o cale de a ne evalua abilitățile, luând în considerare scopul nostru în viață și obiectivele pe care ni le-am propus, în vederea realizării și maximizării potențialului nostru.

Procesul ciclic al dezvoltării noastre personale presupune mai multe etape. Mai întâi începe cu autocunoașterea (a te cunoaște pe tine, a-ți cunoaște abilitățile și slăbiciunile, a ști care este ținta spre care te îndrepți în viață), continuă cu planificarea și elaborarea unei strategii de atingere a obiectivelor fixate, apoi cu îmbunătățirea permanentă a abilităților care te ajută să-ți atingi scopul final și, mai apoi , încrederea în sine.

Stricto sensu, într-o lume care se află într-un proces alert de schimbare, dezvoltarea personală este un proces transformativ de maturizare continuă, care își propune valorificarea potențialului individual în cea mai bună versiune posibilă sau, altfel spus, este un demers prin care o persoană se valorifică pe sine la cel mai înalt nivel.

C.2. Scopul proiectului: valorificarea potențialului fiecărui elev, la nivel maxim;

C.3. Obiectivele specifice ale proiectului:

Obiective S.M.A.R.T.:	**Activități specifice:**
Identificarea abilităților elevilor și a competențelor care îi vor propulsa în viață	✓ Organizarea unui workshop cu activități de autocunoaștere
Cultivarea încrederii în sine și insuflarea dorinței de a se autoperfecționa și de a se autodepăși, pentru a-și atinge țintele	✓ Sesiuni de training și consiliere vocațională
Diseminarea rezultatelor proiectului, la nivelul școlilor implicate:	✓ Videomeeting de prezentare a proiectului (aplicația Meet) și crearea site-ului public al proiectului https://sites.google.com/sgciar.ro/proiect-educational-judetean-n/pagina-de-pornire.

C.4. Descrierea grupului țintă căruia i se adresează proiectul: elevii claselor a VIII-a din școlile implicate, elevi cu CES, elevi proveniți din medii defavorizate (copii proveniți din familii monoparentale, copii cu părinți în străinătate, copii în plasament etc.); fiecare școală va implica un număr cât mai mare de copii din categorii defavorizate.

C.5. Beneficiarii direcți și indirecți:

- **Beneficiari direcți:**
  - ✓ elevii claselor a VIII-a din școlile implicate,
- **Beneficiari indirecți:**
  - ✓ părinții elevilor implicați în proiect;
  - ✓ școlile și celelalte instituții implicate;
  - ✓ comunitățile locale.

C.6. Durata proiectului: an școlar 2021-2022.

D. CALENDARUL ȘI DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR PROIECTULUI EDUCATIV:

- **A1. - *Cunoaște-te pe tine însuți!***

A1.1: Data/ perioada desfășurării: 6-10. XII.2021;

A1.2. Locul desfășurării: sălile claselor a VIII-a implicate;

A1.3. Elevi participați: elevilor claselor a VIII-a A, B, C;

A1.4. Responsabili: diriginții claselor a VIII-a A, B, C;

A1.5. Parteneri/ Invitați: -

A1.6. Scurtă descriere a activității:

În săptămâna 6-10. XII.2021, fiecare diriginte va organiza împreună cu clasa pe care o coordonează un workshop cu activități de autocunoaștere și dezvoltare personală, optând pentru diferite jocuri, fișe de lucru, chestionare adaptate tematicii.

A1.7. Activitatea este cu participare: directă;

A1.8. Evaluarea activității: workshop-ul se va încheia cu turul galeriei, ca activitate de evaluare;

- **A2. *Luptă sau fugi!***

A2.1: Data/ perioada desfășurării: 13-17. XII.2021;

A2.2. Locul desfășurării: sala festivă a școlii;

A2.3. Elevi participați: elevilor claselor a VIII-a A, B, C;

A2.4. Responsabili: diriginții claselor a VIII-a A, B, C;

A2.5. Parteneri/ Invitați: S.C. *SKILLS 4 FUTURE* S.R.L

A2.6. Scurtă descriere a activității:

În săptămâna 13-17. XII.2021, fiecare diriginte va participa împreună cu clasa pe care o coordonează la o sesiune de training și consiliere vocațională, susținută de către doamnele Păsculescu Georgeta și Nagy-Hera Raluca - traineri și consilieri vocaționali, din cadrul firmei S.C. *SKILLS 4 FUTURE* S.R.L., Vladimirescu.

A2.7. Activitatea este cu participare: directă;

A2.8. Evaluarea activității: joc interactiv R.A.I.

- **A3. *Busola existențială!***

A3.1: Data/ perioada desfășurării: semestrul al II-lea

A3.2. Locul desfășurării: sala festivă a școlii;

A3.3. Elevi participați: elevilor claselor a VIII-a A, B, C;

A3.4. Responsabili: diriginții claselor a VIII-a A, B, C;

A3.5. Parteneri/ Invitați: S.C. *SKILLS 4 FUTURE* S.R.L

A3.6. Scurtă descriere a activității:

- **A4. *Nosce te ipsum - site-ul proiectului***

A4.1: Data/ perioada desfășurării: an școlar 2021-2022;

A4.2. Locul desfășurării: online;

A4.3. Elevi participați: elevilor claselor a VIII-a A, B, C;

A4.4. Responsabil: prof. administrator site: Chiș Daniela;

A4.5. Parteneri/ Invitați: profesorii coordonatori

A4.6. Scurtă descriere a activității:

Într-un videomeeting, organizatorii vor prezenta proiectul și site-ul acestuia, care va fi permanent actualizat prin postarea unor imagini și articole ale activităților desfășurate.

A4.7. Activitatea este cu participare: online;

A4.8.Evaluarea activității: prin accesarea adresei https://sgciar.ro și al proiectului https://sites.google.com/sgciar.ro/proiect-educational-judetean-n/pagina-de-pornire.

E. MODALITĂȚI DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE A PROIECTULUI:

- ✓ valorificarea potențialului creativ al copiilor și al cadrelor didactice;
- ✓ site-ul proiectului;
- ✓ workshop-uri/ chestionare de apreciere a gradului de satisfacție a beneficiarilor proiectului;
- ✓ prezentări, webinarii susținute de către consilieri vocaționali, traineri, invitați cu pregătire în domeniul dezvoltării personale, antreprenoriat, leadership, public speaking, debate etc., din partea S.C. *SKILLS 4 FUTURE* S.R.L;
- ✓ realizarea de fotografii și/ sau capturi de ecran din timpul derulării proiectului.

F. MODALITĂȚI DE ASIGURARE A CONTINUITĂȚII/ SUSTENABILITĂȚII PROIECTULUI:

- ✓ Continuarea colaborării/ parteneriatului cu S.C. *SKILLS 4 FUTURE* S.R.L pentru viitoarele generații de elevi.

G. MODALITĂȚI DE PROMOVARE/ MEDIATIZARE ȘI DISEMINARE A PROIECTULUI:

- ✓ imagini/capturi de ecran și informări din timpul desfășurării activităților;
- ✓ mediatizarea proiectului și activităților pe site-ul școlii https://sgciar.ro și al proiectului https://sites.google.com/sgciar.ro/proiect-educational-judetean-n/pagina-de-pornire, respectiv pe platforma GSUITE a școlilor implicate.

H. PARTENERI IMPLICAȚI ÎN PROIECT ȘI DESCRIEREA PARTENERIATULUI:

Proiectul se va organiza în parteneriat cu următoarele instituții: SC *SKILLS 4 FUTURE* S.R.L., Vladimirescu, județul ARAD, reprezentată de către președinte, trainer, coach și consilier vocațional GEORGETA PĂSCULESCU, și ȘCOALA GIMNAZIALĂ *SINTEA MARE*, județul ARAD, reprezentată de către director, prof. CARMEN PAVEL, împreună cu care vom desfășura activitățile programate conform calendarului proiectului.

TESTE D’EVALUATION – LES LOISIRS -IXeme

PENTRU ELEVII CU CES

PROF. LOLICI ANGELA
LICEUL TEHNOLOGIC AGRICOL BISTRITA

1. Lisez la présentation.

Je m’appelle Sébastien. J’ai quatorze ans. Je suis un garçon actif. La plupart du temps, je fais du sport, je joue au basketball avec mes copains, je fais du skateboard et du vélo. En été, je fais aussi de la natation, c’est bon pour la santé. Je suis une personne sensible, mais pas tout le monde me connaît comme ça. J’adore dessiner et j’aime beaucoup lire. La lecture, pour moi, c’est une thérapie. Je ne suis pas très braché. Mon style vestimentaire est plutôt léger, sportif. Comme les jeunes de mon âge, j’aime écouter de la musique. A la télé, je regarde surtout les émissions sportives et les documentaires musicaux. Le weekend, je me connecte sur internet, je joue des jeux en réseau avec mes copains.

a) **cochez la réponse correcte (Vrai ou faux) :**

	VRAI	FAUX
▪ Sébastien a 14 ans.	□	□
▪ Il ne pratique pas le football.	□	□
▪ Il n’aime pas lire.	□	□
▪ Il ne regarde jamais la télé	□	□

4×0.5 = 2 points

b) Cochez les activités dont on parle dans le texte :

Le football	La peinture	La musique	Jeux vidéos	La natation	La lecture	Le patinage	Le bricolage	La bicyclette	Les voitures

10×0.10 = 1 point

2. Complétez par la forme correcte du verbe FAIRE :

Je _____ de la natation.

Elle _____ du tennis.

Nous _____ de la luge en hiver.

Tu _____ du shopping avec ta meilleure amie.

4×0.5 = 2 points

3. Choisissez la forme correcte :

Pierre *joue/ fais* de l’escalade.

Je joue *au/du* violon.

Vous *fait/faites* de la gymnastique.

Nous jouons *du/au* football.

4×0.5 = 2 points

4. Mets en ordre les mots pour former des phrases :

a) au, je, dimanche, film, pour, vais, cinéma, un, voir.

_____

b) fois, fais, semaine, deux, je, la, par, de, natation.

_____

2×1.0 = 2 points

LES RÉPONSES

1. a) vrai, vrai, faux, faux

   b)

Le football	La peinture	La musique	Jeux vidéos	La natation	La lecture	Le patinage	Le bricolage	La bicyclette	Les voitures
x	x	√	√	√	√	x	x	√	x

2. fais, fait, faisons, fais.
3. Pierre *joue/* ***fais*** de l’escalade.
   Je joue *au/****du*** violon.
   Vous *fait/****faites*** de la gymnastique.
   Nous jouons *du/****au*** football.

4. Dimanche je vais au cinéma pour voir un film.
   Je fais de la natation deux fois par semaine.

Proiect didactic

Dobândă Elena,
Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, Piatra-Neamț, Neamț

Tema lecţiei: ***Genetica umană***

Tipul lecţiei: Mixtă

Scopul: Însuşirea de noi cunoştinţe privind rolul şi efectele mutaţiilor.

Competenţe derivate:

C_1 să identifice metode de studiu în genetica umană.

C_2 să identifice tipurile de cromozomi la un cariotip uman normal.

C_3 să enumere şi să caracterizeze maladii genetice umane determinate de mutaţii genomice, cromozomiale, genice.

C_4 să identifice cauza care determină apariţia acestor maladii.

C_5 să argumenteze importanţa sfaturilor genetice.

Strategie didactică: participativă

- **Metode şi procedee**: conversaţia, problematizarea, observaţia, demonstraţia, modelarea, algoritmizarea.
- **Forme de organizare**: frontală.
- **Resurse:**
    1. umane: cunoştinţele anterioare ale elevilor, capacităţile de învăţare ale elevilor.
    2. materiale: manual.
    3. informaţionale:P. Raicu "*Genetica*" 1980, Ed. Did. Şi Ped: Bucureşti.
       Gh. Tudose "*Genetica*"1992, Univ. Al. I. Cuza Iaşi
       I. Iordache "*Metodica predării biologiei*" 1995, Ed. Univ. Al. I. Cuza Iaşi,
       Camelia Ureche, Corina Cucu *" Metodica predării biologiei*"2003 , Ed. Zedax.

Cd	Etapele lecţiei	Conţinutul lecţiei		Resurse		Evaluare
		Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Materiale	Procedurale	
	Moment organizatoric Reactualizarea cunoştinţelor însuşite anterior Captarea atenţiei Anunţarea temei	Notarea absenţelor, verificarea tablei, asigurarea celor necesare lecţiei Profesorul evaluează cunoştinţele elevilor însuşite în lecţia anterioară *Ce reprezintă mutaţia?* *Care sunt tipurile de mutaţii?* *Care sunt mutaţiile genomice?* *Care procesele prin care apar mutaţiile cromozomiale şi genice?* Profesorul anunţă tema lecţiei şi competenţele urmărite. La sfârşitul lecţiei, elevii vor fi capabili să:	Modificarea materialului genetic. Se clasifică după efect(pozitive, negative, nule), după celulele în care apar(gametice, somatice), după materialul genetic afectat(genomice, cromozomiale, genice). Polipliodia, aneuploidia,pseudoaneuploidia. Deleţia, inversia, duplicaţia, translocaţia.		Conversaţie Explicaţie	Orală

C1	Dirijarea învăţării	**C_1** să identifice metode de studiu în genetica umană. **C_2** să identifice tipurile de cromozomi la un cariotip uman normal. **C_3** să enumere şi să caracterizeze maladii genetice umane determinate de mutaţii genomice, cromozomiale, genice. **C_4** să identifice cauza care determină apariţia acestor maladii. **C_5** să argumenteze importanţa sfaturilor genetice. Profesorul scrie schema lecţiei pe tablă. **Metode de studiu în genetica umană:** • studiul gemenilor monozigoţi, • ancheta familială, • studiul cazurilor de consangvinizare, • metode citogenetice, • metode biochimice. **Cariotipul uman normal:** 46 cromotomi: 44 autosomi, 2 heterosomi(XX/XY) **Maladii de determinate de mutaţii genomice**: • poliploidia letală, • aneuploidia			Conversaţie	Orală

C2 C3 C4 C3 C4		Aneuploidii autosomale: Trisomia 21(sindromul Down) Trisomia 18(sindromul Edwards), Trisomia 13(Sindromul Patau). Aneuploidii heterosomale: Sindromul Klinefelter 44+ XXY, Sindromul Turner 44+ X0, Trisomia X 44+ XXX. **Maladii determinate de mutaţii cromosomiale** Maladia "ţipătul pisicii"(cri du chat) **Maladii determinate de mutaţii genice**: Anomalii morfologice: polidactilia, sindactilia, prognatismul. Anomalii metabolice: anemia falciformă, fenilcetonurie, albinism, tirozinoză, alcaptonurie, guta. Maladii sex - linkate: hemofilia, daltonismul. Aceste maladii sunt mai frecvente la băieţi(hemizigoţie), deoarece au numai un cromozom X. Sfaturile genetice pentru: - când în familie sunt deja cazuri de maladii genetice, - părinţii au deja un copil afectat,	Elevii scriu schema lecţiei în caiete.	Scheme Desene	problematizarea, observaţia, demonstraţia, modelarea conversaţia, problematizarea,	

C4 C3 C5	Fixare şi sistematizare	- între părinţi există un grad de rudenie. Rezolvaţi următoarea problemă: Aneuploidia reprezintă o mutaţie genomică care este rezultatul procesului de non - disjuncţie cromozomială în timpul meiozei. Dacă acest proces are loc în timpul formării gameţilor bărbăteşti, în timp ce cei femeieşti sunt normali, stabiliţi: - cariotipul şi gameţii părinţilor, - cariotipul copiilor din F_1, maladiile de care suferă şi procentul corespunzător. Profesorul anunţă tema pentru acasă: 1. Declaraţia unei persoane care are daltonism este următoarea: *„Tatăl meu are acelaşi impediment ca şi mine.* *Mama mea şi una din surorile mele sunt perfect sănătoase în privinţa vederii tuturor culorilor, dar eu şi cealaltă soră a mea avem probleme în această privinţă.* *Sora mea bolnavă are doi băieţi şi amândoi văd ca şi mine, dar are şi o fată ce beneficează de o vedere perfectă.* *Eu am un fiu şi o fiică şi amândoi cunosc toate culorile, la fel ca şi mama lor.*	Elevii rezolvă problema		observaţia, demonstraţia, modelare Problematizarea	Orală

	Asigurarea transferului Notarea elevilor	*Fratele mamei mele a avut acelaşi impediment ca şi mine, deşi mama mea, după cum am spus, vedea perfect culorile.* ” Alegeţi variantele corecte pentru genotipurile rudelor persoanei afectate: a. mama XX, fiica XX, b. nepoata XX, Cumnatul X^dY, c. sora sănătoasă XX, mama X^dX, d. fiica X^dX, sora sănătoasă X^dX. Profesorul apreciază şi notează performanţele elevilor.			Problematizare	Scrisă

Proiect de activitate didactică

Veiss Aloma – Maria
Colegiul Național „Petru Rareș”, Piatra-Neamț, Neamț

Tema: Compoziţia urinei finale

Tipul lecţiei: ***formare de priceperi şi deprinderi***

Scopul lecţiei: însuşirea de noi cunoştinţe de către elevi referitoare la alcătuirea rinichiului şi compoziţia urinei .

Competenţe generale:

C $_1$ Receptarea informaţiilor despre lumea vie.

C $_2$ Explorarea sistemelor biologice.

C $_3$ Utilizarea şi construirea de modele şi algoritmi în scopul demonstrări principiilor lumii vii.

C $_4$ Comunicarea orală şi scrisă utilizând corect terminologia specifică biologiei.

C $_5$ Transferarea şi integrarea cunoştinţelor şi metodelor de lucru specifice biologiei în contexte noi.

Competenţe derivate:

C$_1$ să identifice şi să denumească corect componentele rinichiului.

C$_2$ să identifice elementele structurale caracteristice ale acestor componente.

C$_3$ să efectueze disecţia rinichiului şi să folosească corect instrumentarul de disecţie.

C$_4$ să identifice elementele chimice ale urinei finale.

Strategie didactică: participativă

Metode şi procedee: demonstraţie, conversaţie euristică, observaţia independentă , problematizare, explicaţie, experimentare.

Forme de organizare:activitate frontală, activitate individuală, activitate în grup.

Resurse:

- **Umane:** cunoştinţele anterioare ale elevilor, capacităţile de învăţare ale elevilor.
- **Materiale:** mulaj, trusă de disecţie, tavă, rinichi de porc , rinichi de vită, lupă, urină proaspăt recoltată, soluţie glucoză, reactiv Fehling, soluţie albumină, acid azotic, acid acetic, hârtie turnesol, lapte de var, eprubete, fişe de lucru, fişă de evaluare,

- **Informaţionale:** manual clasa a XI a

Bibliografie:

- ***Metodica predării-învăţării biologiei*** , Ion Iordache, Ulpia Maria Leu, Editura Solaris- Iaşi 2004.
- ***Metodica predării biologiei,*** Camelia Ureche, Corina Cucu, Ed. Zedax, 2003.
- ***Metodica predării biologiei***, Virginia Tudor, Ecaterina Csengeri, Elisabeta Mândruşcă, A. Ionel, G. Ilie, Victoria Negulescu, A. Vereşezan.
- ***Fiziologia animalelor şi a omului***, V. Hefco, Ed. Did. şi Ped. Bucureşti.
- ***Corpul omenesc - Teste de anatomie***, Daryl Vriesenga, Ed. Teora 1998.

Comp.	Etapele lecţiei	Conţinutul ştiinţific		Strategie didactică		Evaluare
				Metode şi procedee	Mijloace didactice	
		Activitatea profesorului	Activitatea elevului			
	Organizarea clasei	Notarea absenţelor,stabilirea ordinii, asigurarea celor necesare lecţiei.				
	Anunţarea temei şi a obiectivelor operaţionale	Observarea componentelor rinichiului la mamifere, realizând o disecţie pe rinichi de vită şi porc.				
C1	Reactualizarea cunoştinţelor	Verificarea cunoştinţelor referitoare la structura şi proprietăţile componentelor rinichiului la mamifere , prin întrebări frontale. *Care este rolul rinichiului?* *Care sunt componentele rinichiului la mamifere?*	Rolul rinichiului este de a secreta o mare parte a produşilor de metabolism şi de a menţine homeostazia organismului. Morfologie externă: formă de boabă de fasole, de culoare brun - roşcată , învelit de	Demonstraţie Conversaţie euristică Observaţia independentă		Orală

C2			o capsulă conjunctivă fibroasă. I se descriu două margini: una convexă şi una concavă ce prezintă hilul renal prin care intră artera renală şi nervii renali şi iese vena renală, vasele limfatice şi căile urinare. Morfologie internă:zona corticală cu o consistenţă granulară (corpusculii renali, tubi uriniferi, vase de sânge) şi zona medulară cu 6 - 18 piramide renale Malpighi(tubi colectori). Vârful piramidelor se numeşte papilă renală. Calicele mici sunt formaţiuni membranoase tubulare care se inseră pe papilele renale., confluează şi alcătuiesc 3 calice mari. Calicele mari se unesc şi formează pelvisul renal(bazinetul).	Problematizare Explicaţie	Planşă ce demonstrează structura rinichiului Schema lecţiei	Orală
C3	Demonstraţia model	• Precizarea sarcinilor de lucru, • Prezentarea fişelor de lucru.		Demonstraţie Conversaţie euristică Observaţia independentă	Trusă de disecţie Tavă Rinichi de porc	Orală Practică

				Problematizare Explicaţie Experimentare		
C3	Exersarea propriu-zisă	• Profesorul îndrumă experimentul elevilor.	• efectuarea experimentului de către elevi, • înregistrarea rezultatelor observaţiilor în fişele de lucru.	Experimentul Demonstraţia Observaţia independentă	Trusă de disecţie Tavă Rinichi de porc Fişa de lucru	Orală Practică
C4	Demonstraţia model	• efectuarea experimentelor de către profesor prin care se evidenţiază compoziţia chimică a urinei finale.	• înregistrarea rezultatelor observaţiilor în fişele de lucru.	Experimentul Demonstraţia Observaţia Independentă Explicaţie Problematizare	Urină proaspăt recoltată Eprubete Soluţie glucoză Lampă gaz Reactiv Fehling, Soluţie albumină, Acid azotic, Acid acetic, Hârtie turnesol, Lapte de var Baghetă de sticlă	Orală practică
C1,C2 C3,C4	Evaluarea performanţelor	• profesorul împarte fişele de evaluare	• elevii rezolvă itemii din fişa de evaluare.			scrisă

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

profesor TŐTŐS IULIANA-SOFIA

NUMELE ȘI PRENUMELE PREȘCOLARULUI: ***M Z-M***

DATA NAȘTERII: *12.01.2013*

GRUPA: *MARE SECȚIA MAGHIARĂ*

ANUL ȘCOLAR: *2019-2020*

DIAGNOSTICUL: *DEFICIT DE ATENȚIE, DISLALIE, DIFICULTĂȚI DE COORDONARE MOTRICĂ*

Are Certificat de orientare școlară și profesională nr. 405 din 09.10.2019 emis de COSP

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

EDUCATOARE: *TŐTŐS IULIANA-SOFIA*

PROFESOR PSIHOLOG: *N M*

PROFESOR LOGOPED: *M M –A*

DESCRIERE:

- *se exprimă oral greoi, deține un vocabular redus;*
- *este neliniștit, se mișcă, aleargă excesiv, prezintă o coordonare motrică deficitară vizibilă;*
- *des emite urlete și onomatopee auzite la desene animate și jocuri video;*
- *lovește și aruncă des jucăriile (nu este agresiv cu copiii).*

❖ SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)

- îmbunătățirea abilităților de comunicare orală, dezvoltarea limbajului receptiv și expresiv;
- dezvoltarea capacității de concentrare și susținere a atenției;
- reducerea și recuperarea deficitelor în dezvoltarea psihică;
- creșterea toleranței la frustrare;
- dezvoltarea motricității grosiere, fine și senzomotorie.

❖ OBIECTIVE:

➔ PE TERMEN LUNG:

- cresterea nivelului de dezvoltare cognitive prin stimularea corespunzătoare a senzațiilor și percepțiilor;
- dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a structurilor verbale;
- creșterea nivelului de dezvoltare motrică, dezvoltarea și antrenarea conduitelor și structurilor perceptiv-motrice(schema laterală, lateralitate, orientare și structurare spațiotemporală).

➔ PE TERMEN SCURT:

- -să cunoască şi să denumească normele necesare integrării în viaţa socială, precum şi reguli de securitate personală.
- -să trăiască în relaţiile cu cei din jur stări afective pozitive, să manifeste prietenie, toleranţă, armonie, concomitent cu învăţarea autocontrolului.
- să identifice diferențele dintre două imagini asemănătoare
- să identifice obiectul diferit dintr-un grup de obiecte
- să completeze imaginea din care lipsește o parte
- să identifice modificările aduse unei imagini observate

- să participe activ la activitățile didactice, colaborând cu membrii grupului din care face parte
- să participe la jocurile de rol inițiate de profesor sau de colegii săi
- să poziționeze corpul și membrele în mod corespunzător pentru a imita ceva sau pe cineva sau pentru a executa o mișcare
- să demonstreze conștientizarea simțurilor în acțiuni.

❖ DURATA PROGRAMULUI: noiembrie2019-iunie.2020
❖ DOMENIUL/DOMENII DE INTERVENȚIE: Domeniul socio-emoțional, Domeniul cognitiv, Domeniul educațional, domeniul psihomotric
❖ DATA ELABORĂRII PIP: 10.11.2019
❖ EVALUARE INIȚIALĂ: 09.09.2019-30.10.2019
❖ CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

Nr. crt.	**Obiective**	**Conținuturi / Metode și procedee didactice**	**Intervalul de timp/ Perioada de intervenție**	**Evaluare şi aprecierea evoluţiei**	
				Indicatori	Instrumente
1	- să participe activ la activitățile didactice, colaborând cu membrii grupului din care face parte	Exersarea deprinderii de muncă în echipa de lucru; Explicația Conversația Descrierea narativă , Jocul	Pe tot parcursul anului	- în 70% din cazuri reușește să participe active	
2	-să participe la jocurile de rol inițiate de profesor sau de colegii săi	jocuri de rol, dramatizare;	Pe tot parcursul anului	- în 8 din 10 contexte intră în rol	
3	-să identifice diferențele dintre două imagini asemănătoare	- exerciții de stabilire de asemănări /deosebiri între 2 imagini; Fișe /caiet de lucru , imagini	decembrie	-identifică măcar 3 diferențe din 5	
4	- să identifice obiectul diferit dintr-un grup de obiecte	-exerciții de identificare a intrusului dintr-un grup de obiecte, motivând prin ce diferă; Fișe /caiet de lucru , imagini	ianuarie	- în 80% din cazuri identifică intrusul, deși nu identifică întotdeauna motivul corect	
5	-să completeze imaginea din care lipsește o parte	exerciții de identificare a fragmentului care lipsește din imagine, analizând în detaliu imaginea; Fișe /caiet de lucru , imagini	februarie	-în 2 din 10 situații identifică fragmentul potrivit	
6	-să identifice modificările aduse unei imagini observate	exercitii de identificare a modificărilor aduse unei imagini observate timp de 2-3 minute, reamintindu-și poziția inițială a elementelor și verbalizând modificarea survenită în imagine, Fișe /caiet de lucru, imagini	Martie- aprilie	-identifică cel puțin 3 din 5 modificările propuse	

7	-să - și îmbunătățească abilitățile de comunicare orală	Activități de dezvoltare a limbajului oral prin alcătuirea de propoziții și texte scurte. Exerciții de compunere a unor texte pe o temă dată sau la alegere Activități de ordonare logică a secvențelor unor evenimente Explicația , Conversația Descrierea narativă	Pe tot parcursul anului	Se exprimă corect logic și gramatical Alcătuiește texte scurte pe baza unor imagini sau pe o tema data Înțelege din context sensul Sesizează ordinea logica a succesiunii evenimentelor Se exprimă corect, respectând ordinea
8	- să poziționeze corpul și membrele în mod corespunzător pentru a imita ceva sau pe cineva sau pentru a executa o mișcare	Stimulare cu sarcini mici , dar frecvente jocuri de rol, dramatizare; Exerciții pentru educarea echilibrului general, coordonarea dinamică generală și coordonare oculo-motrică	Pe tot parcursul anului	-realizează mișcări stânga/dreapta, sus/jos, față/spate de rotație -realizează mișcări de sus/jos și de rotație simulta și alternativ -execută sărituri,
9	-să demonstreze conștientizarea simțurilor în acțiuni.	Stimulare cu sarcini mici , dar frecvente jocuri de rol, dramatizare; Exerciții pentru perceperea și reprezentarea corporalității și a lateralității Exerciții pentru orientare spațială, structurare temporală, cooperare și mobilizarea efortului	Pe tot parcursul anului	-indică/numește părțile propiului corp -duce mâna dreaptă la ochiul, urechea, piciorul, mâna stânga și invers -execută mișcări ale corpului în diferite direcții -indică reperele spațiale față de propiul corp -cunoaște noțiunile de organizarea timpului(înainte, după, ultimul)

Plan de activități remediale

Educatoare:Gheorghe Nicoleta Georgiana

- Numele și prenumele preșcolarului: C.A
- Data nașterii:
- Domiciliul:
- Grădinița cu PP Rază de Soare - Târgoviște
- Grupa: Mijlocie Step by Step ”Greierasii veseli”
- Diagnostic: tulburare de vorbire, tulburare emoțională
- Perioada de implementare: an școlar
- Echipa de lucru:
- Profesor consilier școlar: S.C
- Profesor logoped: A. M.

***Probleme cu care se confruntă copilul - rezultatele evaluării complexe*:**

- din punct de vedere psihopedagogic: copilul prezintă capacitate foarte slabă de memorare şi de concentrare, instabilitate, folosește limbajul nonverbal; este un temperament melancolic, cu tendinţa de a nu interacționa cu persoanele din jurul lui; are dificultăți în reglarea emoțională;
- din punct de vedere social: copilul provine din familie naturală, este singur la părinți, este iubit de aceștia, îngrijit foarte bine de părinţişi de bunici; nu are formate toate deprinderile de igienă personală în dezvoltare, de îmbrăcat / dezbrăcat și încălțat.

Domenii de acţiune:

- Comunicare – dezvoltarea limbajului
- Dezvoltare socio-emoțională
- Dezvoltare psihomotrică
- Autonomie personală

Tipuri de activităţi:

- activităţi de dezvoltare a limbajului
- activităţi de educaţiepsihomotrică
- activităţi de integrare în colectivitate
- exerciţii de terapie de expresie
- terapie ocupaţională
- de dezvoltare emoțională și socială
- jocuri libere
- activități pentru dezvoltare personală

Strategii didactice:

- *Metode şi procedee*: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, exemplul, exerciţiul se bazează pe intuiţie, jocul.
- *Mijloace de învăţământ*: obiecte de diverse dimensiuni, jetoane cu imagini, jocuri de construcţie, figuri geometrice, carioci, creioane colorate, acuarele, fotografii, soft educațional *Detectivul de emoții.*

Conţinutul învăţării:

- Structuri perceptiv-motrice
- Schemă corporala şi materialitate
- Psihomotricitate
- Activarea limbajului

Obiective:

- O1: formarea deprinderilor de autonomie personală (să folosească toaltea, să-şi spele mâinile singur, să-şi spele mâinile singur, să mănânce singur, să-şi strângă şerveţelul pe care mănâncă);
- O2: să coordoneze mişcărileoculo-motorii în realizarea unor acţiuni (colorare, potrivire, in castre);
- O3: să recunoască părţile componente ale propriului corp;
- O4: să semnalizeze prin diferite reacţii nonverbale înţelegereasemnificaţiei unor mesaje şi să execute sarcinile respective;
- O5: să imite onomatopee, sunete, silabe;
- O6: să sorteze obiecte, jucării după un criteriu dat (culoare, formă, mărime);
- O7: să asocieze cuvinte cu obiecte şi persoane cunoscute;
- O8: să răspundă la solicitările adultului;
- O9: să imite onomatopee, sunete, silabe;
- O10: să interacționeze cu colegii.

Activităţi de învăţare*:*

- exerciții - joc de autocunoaștere și cunoaștere reciprocă;
- exerciții de exersare a deprinderilor de a se îmbrăca/ dezbrăca singur;
- exerciții de joc de pronunție a sunetelor/ silabelor;
- exerciții de exersare a deprinderii de a colora intr-un spațiu dat;
- jocuri de masă în perechi (asocieri imagine – obiect) ;
- exerciții de sortare jucăriidupă un criteriul dat/ jocuri la masa luminoasă;
- înșirare mărgele pe ață;
- jocuri de construcție din 4-5 cuburi după model;
- audiții, povestiri terapeutice, programe artistice/ piese de teatru pentru copii/teatru de masă; dramatizări;
- modelaj, dactilopictură, amprentare, ruperea și mototolirea hârtiei;
- euritmie;
- jocuri distractive și de mișcare (cu mingea, cercuri, sfoară, etc.);

- jocuri senzoriale;
- dans în perechi

Observații:

- Este încântata de tot ce înseamnă activități cu culori și obiecte colorate, chiar identifică culori (roșu, galben, albastru) și construieşte din 4-5 cuburi după model, înşiră cu uşurinţă mărgele (dimensiuni mai mari) pe aţă.
- Folosește încă limbajul nonverbal, emite sunete, în special onomatopee;
- Repetă cuvinte după adulți , pe unele înțelegându-le , pe altele nu, dar și propoziții scurte;
- Recunoaşte obiectele proprii de îmbrăcăminte şiîncălţăminteşi locul lor în dulap.

Echipa de lucru:

- **Educatoare:** Gheorghe Nicoleta Georgiana
- **Profesor consilier școlar:***S. C.*
- **Profesor logoped:** *A. M.*

Test de evaluare la matematica

Prof.Iuga Lenuța-Zamfira

C.S.E.I. Vișeu de Sus

1.Răspundeți corect la urmatoarele întrebări:

a. Numerele care se înmulțesc se numesc_____
b. Rezultatul înmulțirii se numește_____
c. Înmulțirea este o_____
d. Înmulțirea este_____

2.Aflați prodsul numerelor:

23 x 4 =

34 x 3 =

23 x 14 =

22 x 44 =

123 x 5 =

342 x 6 =

123 x 25 =

456 x 45 =

3. La o fermă de păsări s- au adus 540 de , iar de 4 ori mai mulți de cât găini.

Câte pui s-au adus la fermă ?

Rezolvare

_____
_____

R_____

Test de evaluare la limba română

1.Transcrieți textul

Cică era odată un om grozav de leneș. De leneș ce era nici îmbucătura din gură nu și-o mesteca. Și oamenii din sat, văzându-l atât de leneș, au hotărât să-l spânzure, ca să nu mai dea pildă de lenevire și altora. Și așa pornesc ei spre casa leneșului, îl iau pe sus și hai cu dânsul la spânzurătoare. Pe drum se întâlnesc ei cu ....

_____
_____
_____
_____
_____

2. Găsiți cuvinte :

cu sens opus	**cu sens asemănător**
leneș--	a porni--
a porni--	dânsul--
sus--	pildă--
bunătate-	îmbucătură--
puternic--	car--

3. Completați cuvintele cu grupurile de litere potrivite ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi:,Ghe, Ghi-

fu____	___orghiță
cin ____	Geor___ana
cer___l	în___tată
atun___	___ozdan
cule____	____mare

4.Încercuiți forma corectă a ortogramelor în text:

1. **S-au /sau** întâlnit la gara **sau/s-au** în tarmvai?
2. **Sau/s-au** dus la ștrand **s-au/sau** la pădure?
3. Băietii **sau /s-au** fetele **s-au/sau** jucat cu mingea.

FIȘĂ DE EVALUARE PENTRU ELEVII CU CES

-exerciții de citire conștientă-clasa I-

Cioacă Georgiana -Dida
Școala Gimnazială nr. 195

1. Unește cuvântul cu imaginea potrivită, după model:

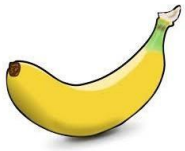
MĂR

CASĂ

NOR

URS

2. Colorează cuvântul scris corect, după model:

DANANĂ | **BANANĂ**

DOVLEAC | **BOVLEAC**

ALBINĂ | **ALABINĂ**

DARCĂ | **BARCĂ**

3. Citește propozițiile de mai jos și încercuiește imaginea corespunzătoare:

➢ **MARIA CÂNTĂ LA VIOARĂ.**

➢ **COȘUL ESTE PLIN CU MERE.**

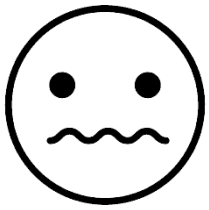

➢ **AM VĂZUT O VULPE ÎN PĂDURE.**

- Cum te-ai simțit? Colorează fața care ți se potrivește.

Model de proiect didactic în învățământul simultan (clasele a II-a și a IV-a)

Prof. înv. primar Manda Adelina Alexandrina
Colegiul Național ”Traian Lalescu” Reșița

CLASA A II-A	CLASA A IV-A
Aria curriculară: Matematică și explorarea mediului **Disciplina**: Matematică și explorarea mediului **Unitatea de învățare:** *Călător pe aripile imaginației* **Subiectul: Cazuri speciale de împărțire. Despre igiena îmbrăcămintei** **Tipul lecției:** consolidare de cunoștințe	**Aria curriculară:** Matematică și explorarea mediului **Disciplina:** Științe ale naturii **Unitatea de învățare:** *Corpuri. Proprietăți și schimbări ale corpurilor* **Subiectul: Plutirea corpurilor în apă** **Tipul lecției:** dobândire de cunoștințe
COMPETENȚE SPECIFICE	**COMPETENȚE SPECIFICE**
Matematică și explorarea mediului: 1.5.; 1.6; 3.2.	**Științe ale naturii:** 1.2.; 2.2.; 2.4.
OBIECTIVE OPERAȚIONALE	**OBIECTIVE OPERAȚIONALE**
a) cognitive OC1 – să identifice cazul în care o împărțire nu are sens din mai multe împărțiri prezentate; OC2 – să efectueze proba împărțirii prin operația de înmulțire; OC3 – să aleagă cel puțin două rezultate corecte din cele date, în cazul împărțirilor de tipul a:a=1; OC4 – să rezolve o problemă cu cel mult două operații. **b) psiho – motrice** OM1 – să manevreze cu abilitate instrumentele de lucru; **c) afective** OA1 – să-și manifeste interesul pentru explorarea lumii înconjurătoare	**a) cognitive** OC1 – să prezinte concluziile în urma investigației; OC2 – să realizeze cel puțin o comparație corectă a două corpuri diferite, în funcție de masă, volum și densitate; OC3 – .să desprindă explicația științifică din proverbul ”Adevărul iese întotdeauna la suprafață ca untdelemul”; O4: să stabilească corect valoarea de adevăr pentru o afirmație cel puțin. **b) psiho – motrice** OM1 – să manevreze cu abilitate instrumentele de lucru **c) afective** OA1 – să-și manifeste interesul pentru explorarea lumii înconjurătoare
RESURSE	**RESURSE**
Strategii didactice **a) Metode și procedee:** conversația, exercițiul, problematizarea **b) Mijloace de învățământ:** fișe, planșă **c) Forme de organizare:** frontală, individuală. **Resurse umane: 6 elevi** **Bibliografie:**	**Strategii didactice** **a) Metode și procedee:** conversația, explicația, demonstrația, investigația; **b) Mijloace de învățământ:** recipiente cu apă, lingură de plastic, de metal, plastilină **c) Forme de organizare:** frontală, individuală, activitate în perechi. **Resurse umane: 8 elevi** **Bibliografie:**

1. 1.Programa școlară pentru clasa a II-a, aprobată prin Ordin al Ministrului nr.3418/19.03.2013 3. Metodica predării matematicii – manual pentru licee pedagogice, clasa a XII-a, Ed. Paralela, 1998	1.Programa școlară pentru clasa a IV-a, aprobată prin Ordin al Ministrului nr.3418/19.03.2013 2. Caiet de lucru *Științe ale naturii, clasa a IV-a*, Alina Ionescu, Ed. Elicart

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

CLASA A II-A CONȚINUTUL INFORMAȚIONAL	**CLASA A IV-A** CONȚINUTUL INFORMAȚIONAL
1. Moment organizatoric -Se asigură un climat corespunzător unei bune desfășurări a orei de matematică și explorarea mediului. **ACTIVITATE DIRECTĂ** **2. Reactualizarea cunoștințelor** *-exercițiul-* - Se reactualizează cunoștințele referitoare la cazurile speciale de împărțire (auxiliar Elicart). **(8 minute)** **3.Captarea atenției** *- conversația-* Prezint o planșă cu personajul Habarbnam. Se analizează îmbrăcămintea personajului, iar elevii vor vorbi despre rolul îmbrăcămintei și cum o îngrijesc. **4. Anunțarea temei și a obiectivelor:** - Prin comparație cu acest personaj ei vor demonstra că au învățat la școală pentru matematică și cunosc terminologia împărțirii (deîmpărțit, împărțitor, cât), iar azi vom face exerciții pentru a ne fixa cunoștințele (a ști mai bine). Se notează titul la tablă și în caiete. **ACTIVITATE INDIRECTĂ** **5. Fixarea cunoștințelor:** Se explică sarcinile: **O1**: Elevii primesc o fișă cu exerciții. În primul exercițiu trebuie să recunoască acele cazuri de împărțiri care nu au sens prin bararea acestora (împărțirea la 0); **O2**: Vor alege 3 împărțiri cărora le vor efectua proba prin înmulțire și împărțire; **O3**: Identifică rezultatul corect al împărțirilor prin colorarea mănușii respective.	**1. Moment organizatoric** - Se asigură un climat corespunzător pentru buna desfășurare a lecției de științe ale naturii, se pregătesc materialele. **ACTIVITATE INDIRECTĂ** **2. Reactualizarea cunoștințelor** *-exercițiul-* - Se vor reactualiza cunoștințele referitoare la apă și utilizările ei printr-o fișă. **(10 minute)** **ACTIVITATE DIRECTĂ** **1. Captarea atenției** *-conversația-* Verific modul de completare a fișelor și discutăm despre utilizările apei (în gospodărie, irigații, pescuit, turism, pentru menținerea igienei, transport). Atrag atenția elevilor asupra imaginii în care un vapor se află pe apă. **4. Anunțarea temei și a obiectivelor:** Astăzi vom afla de ce plutesc corpurile și vom face câteva investigații în acest sens. Notez titlul la tablă **5. Prezentarea noului conținut/Dirijarea învățării:** *-investigația-*

ACTIVITATE DIRECTĂ

6. Conexiunea inversă

-problematizarea-

O4: Le voi citi elevilor o problemă în enunțul căreia este utilizată expresia matematică ”de *n* ori mai puțin„ și a cărei rezolvare necesită o singură operație. Elevii precizează ce fel de operație solicită expresia amintită și scriu rezolvarea.

Într-un recipient cu apă voi pune două linguri, una din plastic, iar cealaltă din metal. Copiii vor observa că cea din plastic rămâne la suprafață, iar cea din metal se scufundă. Îi voi întreba care cred ei că este motivul pentru care s-a scufundat lingura din metal. Voi nota observația la tablă: D*intre două corpuri cu același volum, dar mase diferite se va scufunda corpul cu masa mai mare. Corpurile sunt alcătuite din particule foarte mici de substanță. Numărul de particule dintr-un corp reprezintă densitatea acelui corp.* Exemplific noțiunea de densitatea cu ajutorul a două foi de hârtie pe una fiind desenate puncte dispersate, iar pe cealaltă puncte multe apropiate. Apa are și ea o anumită densitate. *Un corp plutește pe apă atunci când densitatea lui este mai mică decât densitatea apei. Un corp se scufundă în apă, când densitatea lui este mai mare decât densitatea ape*i.

Voi turna ulei și miere în vasul cu apă. Elevii vor observa care dintre cele două substanțe plutește și vor spune de ce plutește (uleiul). Voi nota: *Corpurile lichide au densități diferite.*

Repet acțiunea cu două obiecte modelate din două batoane de plastilină cu masa și volumul egale (o bilă și o bărcuță). Explic de ce nu se scufundă bărcuța. Fac analogie cu vapoarele, explicând că ele deși sunt din oțel au pereți dubli cu aer în interior.

ACTIVITATE INDIRECTĂ

-activitate în perechi-

O1: Elevii primesc caserole cu apă și diverse obiecte pe care le vor pune pe apă pe rând. Într-un tabel cu trei rubrici vor nota în prima rubrică, obiectul, în a doua coloană ce cred că se va întâmpla cu el (se scufundă sau plutește) iar în a treia coloană ce s-a întâmplat.

-exercițiul-

O2: Elevii vor compara prin colorare obiectele desenate pe fișe, în funcție de masă, volum și densitate;

O3: La al doilea exercițiu, vor încercui explicația științifică a proverbului ”Adevărul iese întotdeauna la suprafață ca uleiul” din mai multe variante oferite. (anexa 2)

6. Conexiunea inversă

-exercikțiul--

	O4: Pe fișa primită elevii primesc enunțuri în dreptul cărora se află o căsuță în care trebuie să noteze A pentru adevărat și F pentru f, în corespondență cu conținutul enunțului.
7. Încheierea activităţii: Se vor face aprecieri generale şi individuale. (1 **minut)**	

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL CU CABINETUL MEDICAL AL GRĂDINIȚEI

Prof. Bilea Loredana
Grădiniţa P.P. “ Furnicuţa “ Arad

MOTTO:

„Sănătatea nu este totul, dar fără sănătate totul este nimic” (Schopenhauer)

ARGUMENT:

Într-o lume în care tehnologia acaparează universul copilăriei, copiii sunt privaţi de mişcarea atât de necesară corpului şi dezvoltării sale armonioase. Copiii sunt privaţi de prea multe ori de o alimentaţie sănătoasă şi corespunzătoare vârstei, dar din păcate de foarte multe ori din inconştienţa părinţilor, sau diferitelor probleme financiare sunt privaţi chiar de controalele şi îngrijirile medicale necesare unei dezvoltări mintale şi corporale armonioase. Sănătatea nu se vinde în farmacii, ci se asigură prin deprinderi igienice: igiena alimentară, igiena personală, igiena mediului înconjurător. A învăţa copilul de la cea mai fragedă vârstă să fie îngrijit, să respecte regulile de igienă personală, să se obişnuiască cu un regim raţional de alimentaţie, înseamnă a pune bazele formării comportamentului igienic. E bine pentru copii să înţeleagă de mici că sănătatea nu înseamnă absenţa bolii, ci un mod de viaţă echilibrat, un mod de comportare igienică.

Educaţia pentru sănătate este un drum sigur, prin care noţiunile ajung la copilul de vârstă preşcolară ca reguli sau norme ce vor pătrunde adânc în modul de viaţă cotidian.

SCOP:

Formarea unei atitudini pozitive şi responsabile faţă de sănătatea proprie şi a celor din jur. Educarea copiilor și a părinţilor pentru un stil de viaţă sănătos și pentru creşterea calităţii propriei vieţi.

OBIECTIVE:

● însuşirea unor norme igienico- sanitare pentru asigurarea echilibrului dintre sănătatea individuală şi cea colectivă ;

● formarea unui stil de viaţă sănătos în vederea dezvoltării armonioase sub aspect psiho-fizic;

● valorificarea cunoştinţelor despre corp şi sănătate în vederea respectării regulilor de igienă;

● implicarea responsabilă a părinţilor şi a altor factori educaţionali în activitatea grădiniţei privind crearea unui mediu sănătos pentru viitorul copiilor;

● realizarea unei legături mai strânse şi eficiente între educatoare, familie şi cadrele medicale în vederea realizării unei educaţii igienico-sanitare corespunzătoare;

PĂRŢI IMPLICATE:

● **GRĂDINIȚA P.P. ”FURNICUȚA” ARAD:** prin d-na director, prof IAGYI JELMIRA și prin d-na: PROF. PROF. BILEA LOREDANA

● **CABINET MEDICAL AL GRĂDINIȚEI** prin d-na asistent medical, Curt Florica

● Părinţii şi copiii din grupa **„ Steluțelor ”- Grupa MARE ”B”**

GRUP ŢINTĂ:

30 copii;

30 părinţi;

RESURSE:

UMANE: copii, părinţi, educatoare, asistent medical.

MATERIALE: aparate foto, video, fotografii, casete, Cd-uri, calculator, broşuri şi reviste de sănătate, cabinete medicale cu aparatura din dotare, etc.

FINANCIARE: costurile acestui parteneriat vor fi suportate de către educatoare şi părinţi.

DE TIMP: an şcolar 2021-2022.

CALENDAR DE ACTIVITĂŢI

DATA	TEMA ACTIVITĂȚII	MIJLOC DE REALIZARE	LOCUL DE DESFĂȘURARE
Septembrie	” Cine este și ce face asistenta pentru copiii din grădiniță? ” ” Clopoțelul ne cheamă la control zilnic ”	Convorbire	Sala de grupă
Octombrie	”Noțiuni de igienă ”	Convorbire	Sala de grupă
Noiembrie	”Noțiuni de igienă personală”	Convorbire	Sala de grupă
Decembrie	”Noțiuni de igienă ”	Convorbire	Sala de grupă
Ianuarie	”Obiecte de toaletă personală”	Observare	Cabinetul medical al grădiniței
Februarie	”Igiena nasului”	Povestire	Sala de grupă
Martie	”Să ne cunoaștem corpul”	Observare	Cabinetul medical al grădiniței
Aprilie	”Noțiuni elementare de igienă a dinților”	Convorbire	Sala de grupă
Mai	” Igiena somnului:Ziua în care a fugit somnul”	Poveste	Sala de grupă
Iunie	”Repetarea cunoștințelor dobândite prin lecțiile de educație pentru sănătate” ”.	Convorbire	Cabinetul medical al grădiniței

Mijloacele de realizare a educaţiei pentru sănătate sunt multiple, aceasta se face permanent în grădiniţă în cadrul activităţilor de dezvoltare personală (rutine, tranziţii, opţionale), a activităţilor speciale, ocazionale, ori de câte ori este nevoie.

IMPACTUL:

- Copiii vor învăţa cum să crească cât mai sănătoşi şi frumoşi.
- Părinţii, prin participarea lor activă vor învăţa lucruri noi despre igiena de la grădiniţă şi de acasă, despre regimul de viaţă şi alimentaţia copilului corespunzătoare vârstei.
- Personalul medical va percepe altfel legătura dintre familie-grădiniţă-cabinet medical, va înţelege mai bine problemele cu care se confruntă părinţii în creşterea şi îngrijirea copiilor.

DISEMINAREA REZULTATELOR:

Prezentarea fotografiilor, a înregistrărilor video, a altor produse realizate de-a lungul proiectului educaţional, cu diverse ocazii, membrilor comunităţii locale. Rezultatele aşteptate şi rezultatele obţinute vor fi promovate la nivel de unitate în cadrul Comisiei metodice.

PAS CU PAS… REUȘESC ȘI EU!

PROGRAM DE ACTIVITATE REMEDIALĂ -MEM (Matematică și Explorarea Mediului)

Realizat de HAN SILVIA CAMELIA-învățător
Școala Gimnazială Nr.21, Sibiu
Jud. Sibiu

Numele și prenumele elevului: H.D.

Vârsta : 8 ani și 8 luni

Clasa: clasa pregătitoare B

Starea actuală:

- din punct de vedere medical: întârziere în dezvoltarea neuro psihică

- din punct de vedere psihopedagogic: dificultăţi de învăţare, întârziere în dezvoltarea limbajului expresiv

Psihodiagnostic: întârziere în dezvoltarea neuropsihică

-Are certificat CES

Nivel de debut constatat:

Numără în concentrul 0-10, dar nu reușește întotdeauna corect .Nu recunoaște cifrele și nu reușește să conecteze mulțimea cu numărul.

Sortează obiecte după culoare, mărime sau formă. Face conexiuni bune în jocurile logice.

Asociază obiecte asemănătoare.

Obiective specifice

Numere natural de la 1 la 10: recunoaştere, scriere, comparare, ordonare

Adunarea şi scăderea în concentrul 0 – 10, prin numărare

Probleme simple de adunare sau scădere cu 0 – 5 unităţi cu suport intuitiv

Timp. Ziua, săptămâna: denumire, ordonare

Figuri plane/2D. : Pătrat, dreptunghi, triunghi, cerc: denumire; conturare

Corpuri/3D: Cub, cuboid, sferă: denumire

Lungime : Unităţi nonstandard

Colectarea şi gruparea datelor

Mijloacele utilizate pentru realizarea obiectivelor:

-curriculum adaptat și material didactic adaptat

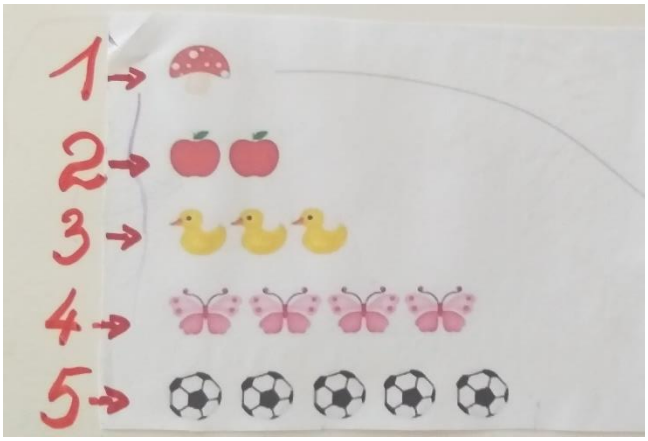
Prezintă dificultăți de concentrare , are o atenție scăzută și deviază ușor, e ușor de distras.Încearcă mereu evitarea sarcinilor . Nu reușește să se concentreze pe sarcină până la finalizarea ei, decât dacă este asistat și dirijat pas cu pas. Aptitudinile organizatorice foarte slabe, aproape inexistente.este lent în îndeplinirea sarcinilor , are dificultăți în amintirea sarcinilor și informațiilor. Rămâne fixat pe un subiect sau o idee de multe ori .

Absolut toate sarcinile didactice sunt asistate (este însoțit la clasă de un facilitator) , nu rezolvă nimic în mod independent.Toate exercițiile sunt adaptate și îi sunt prezentate sub formă de fascicule cu câte un singur exercițiu , pentru a evita devierea de concentrare.

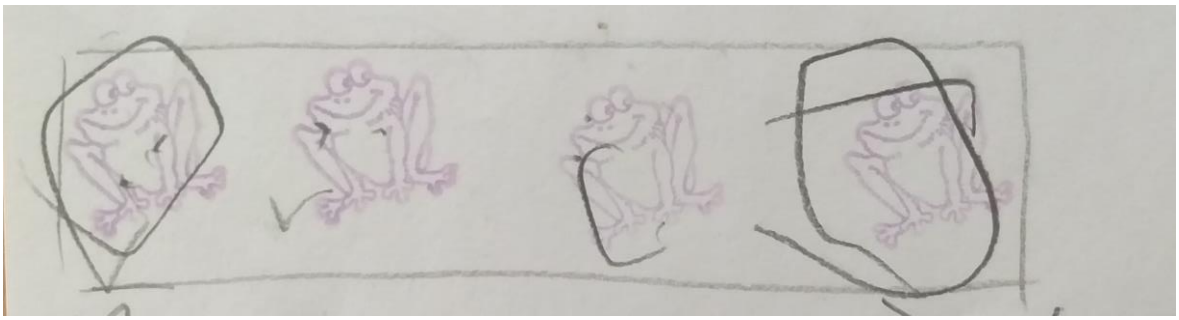
FIȘA DE LUCRU (adaptată)

Numerele 0-5

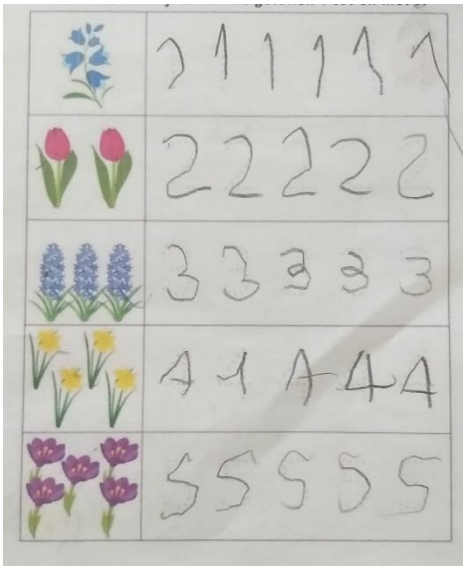
1) Numără elementele:

2) Încercuiește prima broscuță, ultima broscuță:

3) Desenează cifrele pe linia punctată:

Fiecare fișă de lucru finalizată este urmată de o activitate pentru dezvoltarea motricității : modelarea plastelinei ,tăiatul cu foarfeca, ruperea hârtiei,etc. , activități care îl liniștesc .

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Profesor ptr.înv.prescolar:Dobrin Cătălina
Grădinița cu P.P. nr.19 Sibiu

Numele şi prenumele beneficiarului: D.C.

Data şi locul naşterii: 15.04.2016

Domiciliul

Echipa de lucru

Părinţi, logoped, kinetoterapeut, educator, psihopedagog

Problemele cu care se confruntă copilul

Autism infantil atipic

Întârziere în dezvoltarea mentală

Priorităţi pentru anul şcolar 2021-2022

- Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice
- Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală şi a unei atitudini civilizate în relaţiile cu ceilalţi
- Organizarea schemei corporale şi formarea imaginii de sine
- Stimularea motricităţii copilului pentru dezvoltarea capacităţilor motrice deficitare
- Formarea şi dezvoltarea unor deprinderi de igienă alimentară, sanitară şi vestimentară
- Formarea şi dezvoltarea deprinderilor de orientare, deplasare şi relaţionare în mediul social
- Receptarea semnalelor/stimulilor din mediul apropiat, cu acordarea de semnificaţii corespunzătoare
- Dezvoltarea abilităţii de imitare a unor activităţi/ modele acţionale oferite de terapeut (alternarea rolului şi imitare)

Programul de intervenţie personalizat

Domeniul/obiectiv	Obiective	Exemple de activităţi de învăţare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Responsabili
Cognitiv *Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente*	Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice	Exerciţii de stimulare a gândirii, memoriei, imaginaţiei, atenţiei, limbajului, voinţei	Anul şcolar 2021-2022	Să alcătuiască obiecte din corpuri mai mici (lego) Să formeze grupuri de obiecte pe planșă magnetică Să reproducă desene, elemente grafice, geometrice Să mimeze acţiuni, comportamente	Aprecieri stimulative Observaţia Materiale manipulative	Educator Părinţi
Social-afectiv *Formarea şi dezvoltarea unor comportamente adaptative în relaţia cu mediul înconjurător (natural şi social)* *Exersarea conduitei independente pentru integrarea socială*	Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală şi a unei atitudini civilizate în relaţiile cu ceilalţi	Exerciţii practice de comunicare nonverbală (gesturi cu semnificaţie socială) şi verbală în vederea relaţionării pozitive Jocuri de rol cu aplicarea regulilor însuşite	Anul şcolar 2021-2022	Să recunoască gesturi şi mimică facială	Jocuri de rol Activitate practică Aprecieri stimultive	Educator Psihopedagog Părinţi

Psiho-motor *Formarea şi dezvoltarea componentelor psihomotricităţii (schema corporală, lateralitatea) şi a formelor de prehensiune în vederea construirii comportamentelor adaptative* *Dezvoltarea motricităţii generale în context social-integrator*	Organizarea schemei corporale şi formarea imaginii de sine Stimularea motricităţii copilului pentru dezvoltarea capacităţilor motrice deficitare Educarea/ reeducarea prehensiunii în vederea construirii comportamentelor adaptative	Exerciţii de numire şi indicare a părţilor corpului său şi ale unui partener Exerciţii de cunoaştere a schemei corporale proprii /a partenerului Exerciţii-joc de recunoaştere a schemei corporale proprii şi a partenerului: în oglindă / pe un coleg Exerciţii ludice de introducere a cuburilor cu orificiu pe un ax/ a mărgelelor pe sfoară/ a pieselor de şah pe tabla specială etc. Exerciţii de prindere a obiectelor de dimensiuni diferite, cu folosirea tuturor tipurilor de prehensiune (terminală, subterminală, subtermino-laterală, palmară, prin opoziţie digito-palmară, latero-laterală).	Anul şcolar 2021-2022	Să indice părţile corpului său şi a unui partener Să manipuleze obiecte de dimensiuni diferite	Activitate practică Aprecieri stimultive Materiale manipulative Observaţia	Kinetoterapeut
Autonomie personală *Formarea şi educarea unor abilităţi de*	Formarea şi dezvoltarea unor deprinderi de igienă alimentară, sanitară şi vestimentară	Exerciţii practice de învăţare a poziţiei corecte la masă, de folosire corectă a veselei şi tacâmurilor din bucătărie	Anul şcolar 2021-2022	Să aibă o postură corectă în timpul servirii mesei	Activitate practică Aprecieri stimultive Observaţia	Părinţi Educator

întreţinere şi igienă personală şi a spaţiului de locuit *Formarea şi exersarea conduitei independente pentru integrarea în plan social*	Formarea şi dezvoltarea deprinderilor de orientare, deplasare şi relaţionare în mediul social	Exerciţii practice de întreţinere a igienei personale (faţă, dinţi, păr, mâini, corp) Exerciţii practice de utilizare corectă a vestimentaţiei şi a încălţămintei Exerciţii practice de recunoaştere a cartierului şi a zonelor învecinate şcolii şi casei		Să identifice şi să utilizeze corect vesela şi tacâmurile din bucătărie Să recunoască zonele de interes din vecinătatea casei şi şcolii.		
Comunicare şi limbaj *Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi nonverbal* *Formarea abilităţilor în plan lexico-grafic*	Receptarea semnalelor/stimulilor din mediul apropiat, cu acordarea de semnificaţii corespunzătoare Dezvoltarea abilităţii de imitare a unor activităţi/ modele acţionale oferite de terapeut (alternarea rolului şi imitare)	Exerciţii de ascultare şi identificare a unor semnale sonore (zgomote, sunete, onomatopee) Exerciţii de imitare a unor sunete, gesturi, expresii mimicofaciale, acţiuni, cuvinte din repertoriul terapeutului	Anul şcolar 2021-2022	Să localizeze şi să denumească zgomotele specifice mediului ambiant sau provocate; Să identifice şi să reproducă sunetelor emise de animale (onomatopee); Să recunoască vociile persoanelor familiare Să imite sunete, gesturi, expresii mimicofaciale, acţiuni ale terapeutului.	Activitate practică Aprecieri stimultive Observaţia Materiale manipulative	Părinţi Logoped Educator

Fişă de lucru adaptată pentru elevii cu cerințe educaționale s peciale, integrați în învățământul de masă
Religie –Cultul Ortodox, clasa a IV-a

Prof. Neculcea Maria-Manuela
Școala Gimnazială „Constantin Platon” Bacău

1. **Subliniază afirmațiile corecte**

   Îl iubesc pe Dumnezeu atunci când:

   a) Ascult părinții.
   b) Particip la Sfânta Liturghie.
   c) Răspund urât colegilor.
   d) Mă răzbun pe cei care m-au necăjit.
   e) Ajut oamenii.
   f) Spun minciuni.
   g) Încurajej pe cei triști

2. **Alcătuiește o listă cu șase fapte bune pe care le poate face un copil de vârsta ta.**

3. **Realizează un scurt portret al creștinului iubitor de semeni, folosind următoarele cuvinte: iertare, milostenie, toleranță, bunătate, iubire, rugăciune.**

Grilă de evaluare:

1. FB - 4 răspunsuri corecte
   B - 2 răspunsuri corecte
   S - 1 răspuns corect

2. FB - 6 fapte bune
   B - 3 fapte bune
   S - 1 faptă bună

3. FB - 6 cuvinte folosite
   B - 3 cuvinte folosite
   S - 1 cuvânt folosit

Calificativ final:

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
pentru ELEV cu CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

MUNTEANU LOREDANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 REDIU, JUDEȚUL GALAȚI

Clasa a V-a

An școlar 2021-2022

Diagnostic: dislalie polimorfă, disgrafie, discalculie

Competențe	**Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Perioada de intervenţie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Comunicare şi limbaj **Comunicare în limba română** Participarea la interacţiuni verbale în diverse situaţii de comunicare, prin receptarea şi producerea textului oral Receptarea textului scris de diverse tipuri	**Comunicare orală** Reguli de acces la cuvânt **Lectură** Cuvinte-cheie. Temă Planul simplu de idei. Planul dezvoltat de idei Textul narativ Personificarea, comparaţia **Redactare** Etapele scrierii	Conversaţia Dialogul Expunerea orală Explicaţia Observatia Fise lucru Imagini Manual cls. a V-a	Pe tot parcursul anului școlar 2021-2022	Înţelege punctele esenţiale în vorbirea standard clară pe teme familiare Înţelege texte redactate într-un limbaj uzual Comunică cu un grad de spontaneitate şi de fluentă	Evaluare scrisă Fişe de lucru Teme Caiet de clasă Evaluare orală

Redactarea textului scris de diverse tipuri Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise	Așezarea în pagină Părțile textului **Elemente de construcție a comunicării** Enunțul. Propozitia Punctuația enunțului Predicatul verbal Subiectul Acordul predicatului cu subiectul Atributul Verbul. Moduri verbale: indicativul și imperativul. Substantivul Pronumele Adjectivul. Numeralul. Tipuri de sunete: Vocală. Consoană. Semivocală Corespondența sunet-literă Sinonime, antonime Câmpul lexical	Învățarea prin descoperire Materiale informativ–demonstrative Materiale audio-video		care fac posibilă participarea normală la o conversație Participă activ la o conversație în situații familiare, exprimându-și și susținându-și opiniile. Se exprimă coerent într-o manieră simplă pentru a descrie experiențe și evenimente Povestește întâmplări, intriga unei cărți/ unui film și își exprimă reacțiile, sentimentele Scrie enunțuri simple și coerente pe teme familiare	Portofoliul elevului
Comunicare în limba străină Receptarea de mesaje orale	**Contexte de comunicare/ vocabular** Formule de salut Zilele săptămânii, lunile anului, anotimpurile	Conversația Dialogul Expunerea orală	Pe tot parcursul	Înțelege expresii cunoscute si propoziții foarte simple	Evaluare scrisă Fișe de lucru

în situaţii de comunicare uzuală Exprimarea orală în situaţii de comunicare uzuală Receptarea de mesaje scrise în situaţii de comunicare uzuală Redactarea de mesaje în situaţii de comunicare uzuală	Obiecte uzuale Numere, culori Comenzi simple Membrii familiei Corpul omenesc Activităţi curente Repere spaţiale Domenii de prioritate imediată: propria persoană, cumpărături, activităţi curente, timp liber, preferinţe, relaţii sociale Personaje preferate **Gramatica functionala** A cere și a oferi informaţii A cere scuze A mulţumi A da un ordin A exprima preferinţe A descrie persoane, locuri A relata la timpul prezent A participa la schimburi verbale orale	Explicaţia Observatia Fise lucru Imagini Manual cls. a V-a Învăţarea prin descoperire Materiale informativ–demonstrative Materiale audio-video	anului școlar 2021-2022	referitoare la sine, la familie şi la împrejurări concrete. Comunică într-o conversaţie simplă. Formulează întrebări simple pe teme cunoscute sau de necesitate imediată şi să răspund la asemenea întrebări Redactează mesaje scurte și simple (cărți postale, inviatii, scrisori de mulțumire etc) Completează formulare cu detalii personale (numele, naţionalitatea şi adresa etc)	Teme Caiet de clasă Evaluare orală Portofoliul elevului

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

ROBU ANDREEA-FLORINA
GRADINITA CU P.N.NR.1 SENDRENI, JUDETUL GALATI

I. INFORMAŢII DE BAZĂ

NUMELE ŞI PRENUMELE:Z.A.I.

DATA NAŞTERII: 12.01.2018

GRĂDINIŢA/ŞCOALA:

GRUPA/CLASA: GRUPA MICĂ

II. STAREA ACTUALĂ A COPILULUI

STAREA ACTUALĂ DE SĂNĂTATE: CLINIC SĂNĂTOS

EVALUAREA INIȚIALĂ. PREZENTARE SINTETICĂ: În urma evaluării psihologice în vederea încadrării în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale și a planificării beneficiilor și intervențiilor pentru copilul cu dizabilități și/sau cerințe speciale, preșcolarul Z.A.I., cu vârsta de 4 ani, a fost diagnosticat cu Sindrom hiperkinetic, întârziere în dezvoltarea limbajului expresiv și receptiv, alte forme de întârziere mintală și fără precizare. În activitatea la clasă, în urma evaluării inițiale s-a constatat necesitatea unor activități suplimentare de stimulare și dezvoltare cognitivă. Copilul prezintă întârziere de limbaj, limbajul în forma expresivă este neinteligibil, la nivel conversațional vocabularul este foarte sărac, limitat la 3 cuvinte: nu, apa, mama. Nu inițiază dialog, întrebări, ci rostește cuvinte singulare, greu de înțeles, în dialogul cu un adult. Gândirea este la stadiul preoperațional, memoria este mecanică și imaginația reproductivă. Recunoaște obiecte simple /animale, dar nu le denumește, decât repetând după interlocutor, grupează obiecte după formă sau culoare, dar fără a cunoaște culorile, ci clasifică și separă vizual obiectele . Finalizează singur sarcini simple, ce ocupă un interval de timp scurt, de exemplu să pună la dulap jucăria cu care s-a jucat. Dar pentru sarcinile ce necesită mai mult timp are nevoie de sprijinul unui adult: sarcini la masa de lucru, începe și după 4-5 minute părăsește locul, să strângă un joc ce cuprinde mai multe piese, să realizeze un puzzle simplu de 6 piese, eșuând își pierde răbdare și îl abandonează. Atitudinea față de personalul grădiniței și colegii de grupă este indiferentă și prezintă un comportament agresiv, lovește copiii atât intenționat, având un scop, să își însușească cu forța un joc, de exemplu, dar și neintenționat, când merge sau aleargă și împinge un copil sau doborându-l, fără a încerca să îl ocolească. La activitățile de grup, de cele mai multe ori are un comportament turbulent, gălăgios, dar sunt și situații când este liniștit, însă absent, preocupat cu un joc sau o jucărie din mână. Întotdeauna acceptă să vină în semicercul de activități, doar dacă are un joc cu sine.

Am observat că vine cu drag la grădiniță, este mereu vesel și zâmbitor, batem palma în fiecare dimineață, însă pentru a putea lucra, pentru a se stimula și dezvolta are nevoie de o persoană de sprijin.

DISCIPLINA/ ARIA CURRICULARĂ VIZATĂ DE PROGRAM: Domeniul Limbă și Comunicare

INTERVENȚII ANTERIOARE: -

Nr. Crt.	Obiective	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare	Rezultate obținute
1	2	3	4	5	6	7
1.	Să își rostească prenumele când e întrebat	Panoul de prezență din întâlnirea de dimineață	1 săptămână	-își alege singur poza de la panoul de prezență -își spune prenumele când e intrebat de educatoare -își așază poza singur în tabelul de prezență	-conversația -jocul simbolic	-copilul a reușit să spună primul prenume
2.	Să se prezinte singur spunându-și prenumele	Panoul de prezență, jocuri distractive „La cine a ajuns păpușa?” „La cine a aterizat balonul?”	1 săptămână	-Își prezintă singur prenumele, fără a fi întrebat; -Își spune prenumele în cadrul unui joc; -Își asteaptă rândul în cadrul jocului.	-conversația -jocul distractiv	-copilul a reușit să-și spună singur prenumele
3.	Să rostească cu ajutor numele și prenumele	Joc didatic „Eu mă numesc!” Joc distractiv „Patrula de prezență!”	1 săptămână	-Își prezintă cu ajutor numele și ambele prenumele; -Își spune numele și prenumele în cadrul unui joc, cu ajutor;	-conversația -jocul distractiv -joc exercițiu	-copilul a reușit să-și spună numele și ambele prenumele, cu ajutor
4.	Să rostească singur numele și ambele prenume	Joc exercițiu „Cum te numești?” Panoul de prezență	1 săptămână	-Se prezintă singur, spunând numele și prenumele complet, atât în cadrul unor jocuri, cât și la Panoul de prezență	-conversația -joc exercițiu	-copilul a reușit să se prezinte singur cu nume și prenume
5.	Să își prezinte familia, rostind prenumele mamei și al tatălui	Joc exercițiu „Aeasta este familia mea”! Joc distractiv „Cine a venit la grădiniță”!	1 săptămână	- Își prezintă membrii familiei, spunându-le prenumele atât al mamei, cât și al tatălui; -Răspunde la întrebarea „Cine a venit la grădiniță?” cu răspuns scurt, cu ajutor „A venit tata, Vlad!”	-conversația -joc exercițiu -joc distractiv	copilul a reușit să-și prezinte singur membrii familiei
6.	Evaluare	Joc distractiv „Roata familiei!	1 săptămână	-Învârte roata cu membrii unei familii și prezintă persoana din imagine, cu ajutor, folosind formula „Acesta sunt eu + preumele/ numele și prenumele -Prezintă imaginea unui părinte, cu ajutor, folosind formula „Aceasta este mama+prenumele”	-conversația -joc distractiv	-copilul reușește să se prezinte în propoziție, singur, cu nume și prenume -copilul reușește să-și prezinte în propoziție membrii familiei
7.	Arată pe degete numărul vârstei și își spune numărul de ani	Joc exercițiu „Câți ani ai?”	1 săptămână	-Arată imitativ patru degete, corespunzătoare vârstei sale; -Rostește, cu ajutor, „am patru ani”!	-conversația -exercițiul -jocul	-copilul reușește să ridice 4 degete pentru a-și arăta vârsta; -Își spune vârsta „am patru an”, cu sprijin.
8.	Numără cu ajutor, de la 1 la 4,	Joc exercițiu „Numărăm de la 1 până la 4”.	1 săptămână	-Numără de la 1 la 4 cu ajutor, pe degete, ridicând succesiv degetele;	-conversația -exercițiul	-copilul reușește să manipuleze singr

	manipulând obiecte, jetoane sau pe degete	Joc distractiv „Mașinuța are 1,2,3,4, roți!”		-Numără de la 1 la 4, cu sprjin, manipulând obiecte	-jocul	obiecte/să așeze 4 roți la mașina de lego; -numără de la 1 la 4 în timp ce manipulează obiectele.
9	Citește imagini ce aparțin mediului apropiat și rostește cuvinte simple cu ajutor (casă, masă, scaun,nor, cer, plouă, soare)	Lectură după imagini Joc exercițiu „Ce este!” Joc distractiv „Pune degeteul pe...!”	1 săptămână	-Urmărește imagini/ilustrații într-o carte; -Selectează jetoanele după indicații; -Rostește, cu ajutor, cuvintele ilustrate; -Repetă în serii de 3-5 ori cuvântul ilustrat în imagine	-conversația -exercițiul -jocul	copilul reușește să asocieze imaginea de pe jeton cu denumirea obiectului; -rostește cu sprijin denumiri de obiecte cunoscute.
10.	Citește imagini cu animale cunoscute și rostește denumirile acestora cu ajutor	Lectură după imagini Joc exercițiu „Cine este la fermă!” Lectura educatoarei, povestea „Noaptea se așterne peste fermă”	1 săptămână	-Urmărește imagini/ilustrații într-o carte; -Selectează jetoanele după indicații; -Rostește, cu ajutor, cuvintele ilustrate; -Ascultă un text ce i se citește, urmărind imaginile ce ilustrează animale cunoscute	-conversația -exercițiul -jocul	-copilul reușește să asocieze imaginea de pe jeton cu denumirea animalului; -rostește cu sprijin denumiri de animale cunoscute: cal, câine, pisică, vacă, oaie; -rostește cu sprijin obiectul ilustrat; copilul reușește să urmărească textul citit al unei povești scurte de 5 minute
11	Formulează cu sprijin întrebarea „Ce este?” și răspunsul corespunzător	Joc exercițiu „Spune ce este?” Joc de rol în echipă	1 săptămână	-Extrage un jeton și întreabă colegul de echipă „Ce este”; -Formulează raspunsul cu sprijin „Acesta este...!”	-conversația -exercițiul -jocul	-copilul reușește să formuleze cu sprijin întrebarea și răspunsul corespunzător; -rostește denumirile obiectelor/animalelor ilustrate
12	Evaluare sumativă	Cântec/poezie numărătoare „Hai să zicem una”!	1 săptămână	-Repetă după educatoare un scurt fragment din cântecul numărătoare; -Reproduce din memorie 1,2 versuri	-exercițiul -jocul	-copilul reușește să repete cuvânt cu cuvânt, după educatoare, un mic fragment din cântecul numărătoare. versuri.

III. PLANIFICAREA INTERVENŢIEI

OBIECTIVE GENERALE ALE PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

Să asculte cu atenție un mesaj oral;

Să exerseze vorbirea în vederea dezvoltării pronunției sunetelor problemă și a cuvintelor în mod integral;

Să se dezvolte vocabularul

INTERVAL DE TIMP: SEMESTRUl II

ECHIPA DE INTERVENŢIE: Educatoare Robu Andreea-Florina

IV. PUNEREA ÎN PRACTICĂ

PROGRAMUL DE INTERVENŢIE:

PLANUL EDUCAȚIONAL INDIVIDUALIZAT PENTRU ELEVII CU CES

Maria Dana Baciu

Fiecare om este unic în ceea ce privește nevoile sale sau stilul propriu de învățare.

Fiecare elev este o individualitate, astfel pentru a reuși să-i oferim sprijinul și dezvoltarea adecvată nevolilor lui, trebuie să ne raportăm la el ca individ.

În țara noastră, copiii cu dizabilități pot fi înscriși în învățământul de masă. În școlile de masă pot fi integrați copii cu deficiențe medii, dificultăți de învățare, tulburări de limbaj, tulburări socio-afective sau de comportament. Acești copii au nevoie de sprijin pentru adaptare, integrare, socializare, pentru a nu fi marginalizați sau excluși. Copiii cu cerințe educative speciale integrați în școlile de masă au nevoie de profesor de sprijin/ itinerant, psiholog, consilieri școlari, medici.

Profesorul de sprijin, împreună cu psihologul școlii și profesorii care predau la clasă alcătuiesc programul de intervenție personalizat, în funcție de dificultățile copilului. Programul de intervenție personalizat este un plan scris cu obiective pe termen scurt, mediu și lung, elaborat pentru a sprijini învățarea copilului sau nevoile comportamentale ale acestuia. Este un document de lucru pentru toate cadrele didactice care participă la instruirea și educarea elevului.

Planul educațional individualizat necesită revizuire periodică, de cel puțin două ori pe an. Acesta sprijină educația elevilor cu CES și/sau a elevilor aflați în dificultate, în funcție de rezultatele evaluării complexe, de nevoile specifice identificate (educaționale, terapeutice, medicale, sociale), orientând intervenția și recuperarea.

Structura unui Plan educațional individualizat cuprinde:

- ✓ Stabilirea domeniului de intervenție (limbaj și comunicare, cognitiv, emoțional,comportamental, psihomotor)
- ✓ Stabilirea obiectivelor pe termen lung, mediu și scurt
- ✓ Stabilirea metodelor și a mijloacelor de realizare
- ✓ Perioada în care are loc intervenția
- ✓ Criteriile minimale pentru evaluarea progresului
- ✓ Metode și instrumente de evaluare

Planul educațional individualizat este realizat de către cadre didactice (învățători și profesori) și cadru didactic de sprijin în colaborare cu părinții elevului, echipa interdisciplinară (logopezi, consilieri școlari, personal medical) și elevul.

Un Plan educațional individualizat poate să conțină informații generale și informații educaționale.

1. Informații generale:

- ✓ informații generale despre elev și familie;
- ✓ informații despre ruta școlară (grădinițe, școli urmate), școala de proveniență;
- ✓ informații medicale și alte examinări descrise pe scurt;
- ✓ decizia de orientare școlară și argumentele care au determinat luare deciziei;
- ✓ informații despre nevoile/dificultățile elevului;
- ✓ informații despre procesul de predare – învățare- evaluare;
- ✓ nevoia de terapie sau alte servicii;
- ✓ informații despre însoțitor, dacă există;
- ✓ informații despre cadrul de sprijin;

- ✓ partenerii implicați;
- ✓ responsabilități și sarcini – intervenția echipei interdisciplinare.

2. Informații educaționale:

- ✓ evaluare educațională completă/detaliată (evaluarea cunoștințelor și abilităților);
- ✓ punctele tari și punctele slabe ale elevilor – potențial și dificultăți întâmpinate;
- ✓ obiective pe termen scurt și lung;
- ✓ strategii de învățare – metode și mijloace didactice;
- ✓ interacțiunea socială (descriere, cum să fie sprijinit pentru a-și dezvolta relațiile sociale);
- ✓ curriculum (conținuturi de bază, conținuturi adaptate);
- ✓ parteneriate în predare – învățare (cum să asigurăm predarea – învățarea pentru acest elev);
- ✓ evaluare (ce evaluăm și cât de des);
- ✓ monitorizarea.

Informațiile obținute în urma evaluării educaționale se constituie în partea introductivă a unui plan de intervenție individualizat. Această parte introductivă determină sau structurează pașii care trebuie urmați în intervenția educațională .

În urma unor evaluări individuale (evaluarea educațională) realizate de către cadrele didactice prin analiza unor probe de evaluare, observații sistematice asupra comportamentului, situației sociale, deprinderilor și abilităților psihomotrice, dezvoltării emoționale, dezvoltării cognitive/intelectuale, limbajului și comunicării se vor identifica astfel dificultățile elevului.

Dificultățile de învățare sunt clasificate în funcție de următoarele domenii funcționale: psihomotricitate, percepție vizuală, percepție auditivă, limbaj, dezvoltare intelectuală, factori sociali și personali.

În funcție de dificultățile identificate se vor stabilii și domeniile sau domeniul de intervenție educațională (limbaj și comunicare, cognitiv, emoțional, comportamental, psihomotor).

Intervenția educațională nu se reduce la un singur domeniu ci poate viza mai multe domenii în funcție de rezultatele evaluarii inițiale.

Evaluarea se va realiza prin raportarea rezultatelor semestriale sau anuale la cele obținute/observate inițial dar și printr-o evaluare continuă (evaluarea progresului).

Plan de interventie personalizat

Prof. Duca Ionela
Grădinița Nr. 250, București

Psihodiagnostic : Întârziere în limbajul expresiv; Imaturitate afectiv comportamentală; Intelect de limită

Starea de sanatate : relativ buna,imbolnavire frecventa a cailor respiratorii

Domeniul de interventie: educational

Informatii educationale

Particularități ale comportamentului copilului în situații concrete

La activități - nu e turbulent, dimpotrivă, de cele mai multe ori ”pare absent”; participă numai dacă este solicitat; nu intervine niciodată cu completări; Este receptiv la îndrumări pentru scurtă durată, după care revine la vechea obișnuință; *rezolvă sarcini minime;* necesită ajutor repetat la munca independentă (nu înțelege sarcina).

La activități practice –nu are deprinderi de tăiere pe contur, de îndoire, de lipire.

În relațiile cu cadrele didactice- manifestă respect, receptiv în limita posibilităților, e modest, tăcut, cu tendințe de izolare.

În relaţiile cu grupa- are puține opinii proprii, nu se sustrage de la activități, se bucură când e dorit de vreun coleg în echipa sa. Se bucură când este ”aplaudat la scenă deschisă” de colegi pentru răspunsuri bune.

Particularități psihice

Percepția: Confundă formele geometrice; slabă orientare în timp, spațiu. Operațiile intelectuale de analiză/ sinteză/ comparație/clasificare sunt destul de slabe în raport cu vârsta. Deseori face greșeli în privința înțelegerii raporturilor cantitative (scade din cel mic pe cel mare). Limbaj sărac,exprimare neclară fonetic, expresivitate săracă, fluență sacadată. Memorie lenta, de scurtă durată și scurte conținuturi. Atenția deficitară (privire intr-un punct fix și nu revine decât la atingerea mea), nu are distributivitate și nici putere de concentrare până la terminarea sarcinii. Afectiv, tinde spre singurătate, necomunicativitate. Iese însă din această stare dacă este chemat și antrenat de colegi. Are voință să lucreze , dar e dependent de ajutor (acasă – mama, la grădiniță- eu/colegii). Deprinderi grafice - plastice slabe.

Temperament: introvertit

Pentru a face cât mai atractiv acest program de intervenţie i-am spus că voi folosi panoul de recompense. La panou va fi desenat sau confecţionat din hârtie colorată un cer din culoare albastră pe care voi lipi pentru fiecare reuşită câte o steluţă. În situaţia în care va fi o nereuşită atunci în locul steluţei vom aşeza un norişor.

Obiective urmărite:

-să pronunțe în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii;

-să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului dat;

-să formuleze răspunsuri la întrebările date;

-să se încadreze corect într-o pagină/ fișă de lucru;

-să cunoască cifrele de la 1 la 10;

-să compare şi să ordoneze numerele de la 1 la 10;

-să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu o unitate de la 0 la 10 (cu material intuitiv);

Modalităţi concrete de lucru – conţinuturi:

-exerciţii de dicţie, frământări de limbă;

-exerciţii de identificare a poziţiei silabei în cuvinte;

-exerciţii de despărţire a cuvintelor în silabe;

-exerciţii de memorare;

-exerciţii de formulare de răspunsuri şi întrebări;

-exerciţii de citire, de numărare crescător şi descrescător, de comparare a numerelor;

-exerciţii de adunare şi scădere (1-10);

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: COGNITIV - DLC (LIMBĂ ȘI COMUNICARE)

Obiective	**Mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode/instrumente de evaluare**
O1- să manifeste interes pentru a comunica cu ceilalţi; O2-să construiască propoziţii simple după imagini; O3-să pronunţe corect litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte, propoziţii; O4-să se exprime în ritm propriu;	-Conversaţia, -Explicaţia, -Demonstraţia, -Exerciţiul, -Jocul didactic, -Fişe de lucru; -Activitatea directă; -Material intuitiv; -Observaţia.	-foloseşte cu ajutor formule de salut, prezentare; -dialoghează cu sprijin, în limita posibilităţilor sale pe teme cunoscute; -formulează răspunsuri simple la întrebările legate de imagini; - pronunţă litere, silabe, cuvinte; -citește cu ajutor imagini;	-aprecierea; -îndrumarea; -evaluarea orală; -îndrumarea; -valorificare pozitivă, permanentă; -fişe delucru; -exerciţii de scriere, copiere, transcriere; -aprecieri stimulative; -evaluarea orală; autoevalare
O5-să se încadreze corect în pagină; O6 –să alcătuiască propoziţii simple, după imagini	- Conversaţia; -Explicaţia; -Demonstraţia; -Exerciţiul; -Jocul didactic; -Fişe de lucru; -Activitatea directă; -Material intuitiv; - Observaţia.	- respectă intonaţia, citește imaginea cu ajutor; -identifică cu sprijin titlul, autorul, un presonaj din poveste (numele) -redă în fișa de lucru sarcina cerută,cu ajutor; -alcătuieşte propoziţii după imagini pe bază de întrebări: Cum este? Cine /ce este? Cine/ ce face? Ce culoare are?	-observarea comportamentului; -aprecierea, îndrumarea; -valorizarea pozitivă, permanentă; -evaluare orală; -aprecieri stimulative.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: COGNITIV – DȘ1 (ACTIVITATE MATEMATICĂ)

Obiective	**Metode şi mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresuluii**	**Metode/ Instrumente de evaluare**
O1-să cunoască cifrele în concentrul 1-10 O2-să recunoască sistemul poziţional al cifrelor date; O3-să numere în ordine crescătoare O4-să recunoască locul unui număr într-un şir (vecinii) O5.-să scrie numere dictate	Explicaţia -Conversaţia; -Explicaţia; -Demonstraţia; -Exerciţiul; -Jocul didactic; -Fişe de lucru; -Activitatea directă; -Material intuitiv; -Observaţia.	-recunoaşte cu ajutor cifrele date; -citeşte numere; -numără crescător cu ajutor; -compară şi numeşte cu sprijin vecinii; -scrie cu ajutor numerele dictate;	-valorificarea pozitivă permanentă -observaţia şi îndrumarea; -evaluarea orală -fişe de lucru -îndrumare -evaluarea scrisă
O6-să adune şi să scadă numere naturale de la 0 la 10;	-Conversaţia, -Explicaţia, -Demonstraţia, -Exerciţiul, -Material intuitiv, -Observaţia Conversaţia, -Explicaţia, -Demonstraţia, -Exerciţiul, -Material intuitiv, -Observaţia	-rezolvă exerciţii de adunare şi scădere în concentrul 0/10;; -corelează semnele „<, >, = „ -rezolvă cu sprijin, exerciţii de adunare și scădere pe bază de material intuitiv (desene, jetoane, beţişoare);	-observarea şi aprecierea; -evaluarea scrisă; -îndrumarea; -valorizarea pozitivă

PLAN DE INTERVENŢIE ADHD

Prof.înv.preșc.Preda Anișoara
Grădinița cu P.P. NR.33 Brașov

Date despre copil(nume și prenume,data nașterii,grupa,educatoare,diagnostic etc.)

Probleme observabile cu care se confruntă copilul (plan cognitiv – comportamental):

- Dificultăţi de atenţie şi concentrare;
- Hiperactivitate (agitaţie evidentă);
- Dificultăți de comunicare și înțelegere a relațiilor sociale;
- Dificultăți de învățare prin metodele utilizate în învățământul de masă;
- Rezistență la schimbare;
- Abilități sociale foarte reduse;
- Tendința de a se concentra asupra unor preocupări puține și ciudate;
- Dificultate în a se angaja în joc reciproc,
- Frustrare și izbucniri temperamentale asociate cu gesturi agresive;
- Abilități inegale (foarte bun în domenii cum ar fi memorarea și foarte slab în zone precum contactul social cu ceilalți copii sau adulți);
- Incapacitate în a controla tonul vocii și forța musculară;
- Dificultate în a îndeplini ceea ce se așteaptă de la el;
- Greutate în menținerea contactului vizual;
- Dificultate în a înțelege limbajul formal, glumele, metaforele;
- Neîndemânare.

Echipa de intervenție: psiholog-terapeut de la Raza de Speranță **,** psihologul școlar**,**cadrele didactice**,** părinții

Scopul planului de intervenție:

- *adaptarea la mediul grădiniței, creșterea nivelului de dezvoltare globală cu accent pe dezvoltarea socială*

Obiective:

- *Acceptarea de către copii și părinți în cadrul grupului;*
- *Optimizarea performanţelor la clasă;*
- *Reducerea impactului negativ al comportamentelor problematice- hiperactivitate, impulsivitate;*
- *Scăderea comportamentelor problematice;*
- *Stimularea dezvoltării competențelor sociale.*

Programul complex propus **(** Dopfner, 2004) ține cont de nivelul scăzut al performanţelor copilului și, astfel, cuprinde *un şir de acţiuni de influenţă pedagogică :*

1. Reducerea factorilor disturbatori în clasă, prin aşezarea unor elevi „liniştiţi” în preajma sa;
2. Rezervarea unor spaţii speciale în clasă, unde copilul se poate mişca fără a deranja pe ceilalţi;
3. Practicarea unor strategii eficiente de rezolvare a problemelor (situaţii conflictuale cotidiene);

4. Formularea, cu claritate şi într-un mod simplu, a intervenţiilor şi a exigenţelor;
5. Situarea capacităţilor şi a aptitudinilor copilului pe primul plan în timpul desfăşurării activităţilor;
6. Evitarea ironizării copilului,marginalizării acestuia; criticarea comportamentului și nu a copilului;
7. Asigurarea cu materiale de învăţare bine structurate, practicarea repetării sistematice şi în cantităţi mici a materialului, pentru o asimilare optimă a acestuia; învăţarea materialului în cantităţi mici, care nu necesită perioade îndelungate de concentrare;
8. Prezentarea unor imagini din materialul pentru învăţare, ce poate spori interesul copiilor pentru studiu şi poate uşura procesul învăţării;
9. Crearea unui mediu liniştit şi fără stimuli externi, care să distragă atenţia copilului;
10. Promovarea unor metode mai eficiente de învăţare (vizuale, acustice, etc.); planificarea pauzelor suplimentare;
11. Implicarea părinţilor sau a unei persoane neutre în procesul educațional;
12. Managementul timpului, respectând vârsta copilului;
13. Evitarea vizionării programelor la televizor şi a folosirii jocurilor la calculator;
14.Evitarea alimentelor ce îi pot spori starea de agitație.

Modalitățile de intervenție eficientă (Dobrescu, 2005) pot fi clasificate astfel:

1. Întărirea pozitivă și negativă(întărirea pozitivă se referă la menținerea/intensificarea unui comportament prin producerea/prezentarea unei stimulări - ex.a desenat, i se oferă un timp de joc pe calculator; întărirea negativă se referă la menținerea/intensificarea unui comportament prin încetarea/reducerea unei stimulări);

2. Time-out-ul (sau excluderea înseamnă scoaterea copilului care a efectuat un comportament indezirabil dintr-o situație cu rol de recompensă pentru el);

3. Sancțiunea(retragerea unor beneficii de care ar fi privilegiat pentru un comportament dezirabil - ex. a negociat cu părinții că își va strânge jucăriile și apoi va ieși afară, nu și-a realizat sarcina propusă, astfel pierde beneficiul negociat);

4. Economia cu jetoane *(token economy*) copilul primește o recompensă sau un privilegiu dacă realizează un comportament sau pierde o recompensă- ex.dacă a stat pe scaun 5 minute a primit o steluță, când își lovește colegul va pierde o steluță; la sfârșitul săptămânii stelușele vor fi transformate într-o recompensă materială– joc, film, jucărie).

Măsuri de intervenție propuse:

1. **Măsuri de intervenție la grupă:**
    - Elaborarea de programe adaptate pentru disciplinele de studiu;
    - Menținerea unui program predictibil, rutinier. Copilul va fi pregătit din timp pentru orice schimbare intervenită în rutina zilnică;
    - Asigurarea unui mediu liniștit și securizant. Controlarea altor copii care ar putea sa adopte un comportament provocator;
    - Comunicarea așteptărilor în termeni clari și cu fermitate; Instrucțiunile vor fi formulate în cuvinte simple și propoziții scurte;
    - Utilizarea întăririlor pozitive; atunci când copilul adoptă un comportament așteptat poate primi o recompensă care treptat va fi înlocuită cu o remarcă pozitivă;
    - Realizarea de activități în colaborare cu profesorul psiholog;
    - Împărțirea sarcinilor în secțiuni mici, care vor fi rezolvate pe rând

- Așezarea copilului în primele rânduri astfel încât să fie ușor de monitorizat;
- Stabilirea unui semnal individual și prompt prin care atenția copilului să fie redirecționată către sarcină;
- Utilizarea frecventă a informațiilor de natură vizuală (imagini, desene, pictograme) în special când se discută concepte abstracte, compuse, științifice etc.; Informațiile vizuale pot fi folosite și pentru trasarea de sarcini, clarificarea comportamentelor așteptate, etc.;
- Acordarea de timp suplimentar pentru rezolvarea sarcinilor;
- Dacă este nevoie se poate asigura un spațiu liniștit și sigur unde copilul să poată fi direcționat în situații de criză;
- Minimizarea, pe cât posibil, a comportamentelor de tachinare sau provocare din partea celorlalți copii;
- Stabilirea unui timp fix în care copilul să adreseze o întrebare sau să dea un răspuns; Nu se va permite copilului să discute subiectele de interes atât cât dorește;
- Învățarea abilităților sociale de bază;
- Este recomandată implicarea părinţilor în cadrul unor activități comune;
- Este recomandată implicarea copilului în activități sportive și de desen;
- Pot fi necesare activități de diminuarea a frustrării

2. **Măsuri de intervenție în familie**
    - Reevaluarea clinică a copilului;
    - Implicarea copilului și familiei în terapie,conform recomandărilor primite de la medic sau psihologul clinician și în funcție de specialiștii existenți;
    - Să continue ședințele de terapie începute cu psihologul de la Raza de Speranță,psihologul grădiniței;

Participarea familiei la ședințe de consiliere psihologică în scopul conștientizării dificultăților și asimilării unor metode funcționale de acțiune. Este absolut esențial să se lucreze cu copilul acasă atât în ceea ce privește achizițiile educative, cât mai ales în privința achizițiilor de limbaj, comportament social acceptat, controlul frustrării etc.

Bibliografie:

Cemortan,S. *Dimensiuni psihopedagogice ale socializării copiilor de vârstă timpurie.Monografie*, Institutul de Științe ale Educației, Chișinău,2015

Dopfner,M.,Schurmann,S.,Lehmkuhl,G*Copilul hiperactiv şi încăpăţânat*,Editura ASCR,Cluj Napoca,2004

Mateiaş,A. *Copiii preşcolari, educatoarele şi părinţii.Ghid de parteneriat şi consiliere*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,2003

Ştefan A.C., Kallay E., *Dezvoltarea competenţelor emoţionale şi sociale la preşcolari*, Editura ASCR, Cluj Napoca,2007

PROGRAM DE ACTIVITATE REMEDIALĂ
DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV – Activitate artistico-plastică

Profesor învățământ preșcolar: Ivan Adela-Alina
Grădinița P.P. nr. 15 Tecuci

Grupa: Mijlocie

An școlar: 2021-2022

Grup țintă: 3 preșcolari

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate**	**Activităţi remediale propuse**	**Programul de remediere**	**Numele si prenumele preșcolarului care necesită remediere**
- să coloreze în contur folosind culori diferite; - să pregătească plastilina prin mișcări circulare ale mâinii.	* Probleme în ceea ce priveşte aranjarea şi încadrarea în pagină, respectarea proporţiilor; rigiditatea mâinilor.	● Exerciții de mânuire corectă a instrumentelor de lucru (creion, pensulă, carioci); modelează plastilina realizând forme de dimensiuni şi culori diferite utilizând tehnici specifice. ● Jocuri şi exerciţii pentru efectuarea deprinderilor motrice specifice modelajului (jocuri cu plastilina, aluatul, pasta, slime-ul pentru redarea formelor unor obiecte prin mişcări translatorii, circulare, aplatizare, lipire, alungire, adăugire, împletire, adâncire), picturii, desenului. ● Exerciţii de colorare liberă, colorare în contur, de haşurare liberă, de haşurare în spaţiul dat, de punctare, precum şi de utilizare a tehnicilor specifice compoziţiilor plastice (desen cu	01.10.2021-22.12.2021 (cu posibilitate de prelungire dacă la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu observăm remedierea deficienților semnalate)	1. C.A. 2. C.D. 3. D.M.

		monturile pumnului, ştampile din carton/legume, folosirea diferitelor feluri de periuţe/bureţi, dactilopictură etc).		
Concluzii (rezultate obținute): S-au constatat mari progrese în ceea ce privește mânuirea corectă a instrumentelor de lucru (creion, pensulă, carioci); s-au încadrat în spațiul dat, au modelat forme de dimensiuni şi culori diferite utilizând tehnici specifice.				

REBUS MATEMATIC

HUIU VERONICA
SCOALA GIMNAZIALA UNIREA

1. Sumă sau .....

2 . Scădere sau .....

3 . Semnul adunării …….

4. La matematică , lucrăm cu ……

5 . Rezultatul adunării ……..

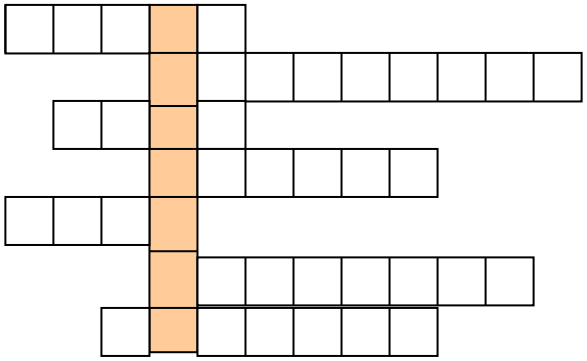
6 . Orice exerciţiu are un ……

7 . Numerele care se adună se numesc …….

A

De la A la B vei descoperi prima operaţie matematică

Fişă de lucru- CLR- CES

Prof.înv.primar Constantin Silvia

1. Încercuieşte forma corectă:

Într-o/ Întro casă era o fetiţă fericită. Se numea Angela. ***Într-o/ Întro*** zi, ea pierdu păpuşa. O căută şi o găsi ***într-un/ întrun*** cotlon, lângă o cutie cu jucării. ***Dintr-o/ Dintro*** dată, deveni tare fericită. A descoperit ascunzătoarea păpuşii uşor, ***dintr-un/ dintrun*** noroc...

2.Scrie semnele de punctuaţie potrivite:

În pădure cresc ☐ brazi☐ stejari ☐ fagi☐ şi tei☐

Mama spuse băiatului ☐

☐ Andrei ☐ mergi şi cumpără pâine ☐

3. Realizează corespondenţele între personaje şi acţiunile lor:

Băiatul din lecţia ,,Ce băiat!” după O. Pancu-Iaşi	A cedat locul
	A urcat lovind călătorii
	Privea pe geam, nepăsător
	A fost politicos cu doamna în vârstă
Crăiasa Zăpezii- după H. Chr. Andersen	S-a ivi dintr-un fulg
	A crescut foarte greu dintr-un fulg
	A devenit o femeie frumoasă
	A purtat o rochie de foc

Obiective:

O1- să utilizeze corect ortograma „într-o’’, „într-un’’, dintr-o’’, „dintr-un’’;

O2- să folosească corect semnul de punctuaţie ***două puncte*** şi ***virgula***;

O3- să desprindă informaţia corectă dintr-un text studiat;

O4- să stabilească, mintal, legături logice.

DESCRIPTORI DE PERFORMANŢĂ

Nr. itemului	FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT
1.	Încercuieşte forma corectă a ortogramei în toate cele 5 cazuri.	Încercuieşte forma corectă a ortogramei în 3 cazuri.	Încercuieşte forma corectă a ortogramei în 2 cazuri.
2.	Scrie semnul de punctuaţie potrivit în toate cele 9 cazuri.	Scrie semnul de punctuaţie potrivit în 7 cazuri.	Scrie semnul de punctuaţie potrivit în 5 cazuri.
3.	Realizează corespondenţele în toate cele 4 cazuri potrivite.	Realizează corespondenţele în 3 cazuri potrivite.	Realizează corespondenţele în 2 cazuri potrivite.

CURRICULUM ADAPTAT ȘI PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor pentru învățământul primar ȘTEȚIU ANDREEA ELEONORA
Lic.T.Eugen Pora, Cluj-Napoca

Clasa integratoare: a III-a

Instrumente/mijloace utilizate ca punct de plecare în elaborarea curriculum-ului și a PIP-ului:

- programele școlare l
- programele școlare la Comunicare în limba română și la Matematică și cunoașterea mediului clasele III-IV ediția 2014
- planificarea învățătoarei la Comunicare în limba română și la Matematică și cunoașterea mediului
- evaluările inițiale realizate de către învățătoare
- evaluările diagnostice ale medicului psihiatru, psihologului și evaluatorilor C.J.R.A.E. Cluj
- curriculum adaptat la obiectivele nivelului clasei
- stabilirea obiectivelor pe termen scurt, mediu și lung

Tipul PIP-ului utilizat:

- ***după durată:*** de lungă durată (1 an școlar)
- ***după obiectivele de integrare:*** de recuperare-consolidare
- ***după formele de adaptare curriculară:*** curriculum adaptat/ personalizat
- ***după modul de intervenție:*** în parteneriat cu învățătoarea și clasa incluzivă, personalizat, individual în „sala resursă”

Obiective de urmărit pe termen lung:

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare.
3. Receptarea unei varietăți de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute.
4. Redactarea de mesaje în diverse situații de comunicare.
5. Utilizarea numerelor în calcule elementare.
6. Evidențierea caracteristicilor geometrice ale unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.
7. Identificarea unor fenomene/ relații/ regularități/ structuri din mediul apropiat.

8. Generarea unor explicaţii simple prin folosirea unor elemente de logică.
9. Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea şi reprezentarea unor date.
10. Utilizarea unor etaloane convenţionale pentru măsurări şi estimări.

Domeniul de intervenţie: Comunicare în limba română, Matematică și cunoașterea mediului

NIVELUL DE DEBUT CONSTATAT

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ	MATEMATICĂ ŞI CUNOAŞTEREA MEDIULUI
- ritm foarte lent de lucru; - dificultăți de concentare a atenției cu stabilitate pe sarcina de lucru foarte redusă; - tulburări ale limbajului expresiv; - desparte cuvintele în silabe cu ajutor dar silabele nu le mai poate descom-pune în sunete; - utilizează corespunzător instrumentul de scris; - formulează propoziţii scurte pe baza unor imagini cu sprijin; - formulează răspunsuri scurte la întrebările adresate, doar cu ajutor; - memoria de scurtă durată deficitară; - vocabular extrem de sărac, limbaj trivial; - refuzul implicării în activități;	- număra oral de la 0 la 10 (şir crescător) doar cu ajutor; - recunoaşte parţial numerele până la 20; - recunoaşterea relaţiilor: mult-puţin, mare-mic, uşor-greu și stabilirea relaţiilor de spaţialitate: sus-jos, sub-pe, aproape-departe, stânga-dreapta se realizează cu dificultate; - recunoaşte câteva figuri geometrice; - efectuează exerciţii în scris de adunare și scădere fără trecere peste ordin în cercul 0-10 cu material concret și mult sprijin; - întâmpină dificultăți la compararea numerelor; - nu înţelege sistemul zecimal de formare a numerelor; - lucrează dezordonat și haotic;

ADAPTARE CURRICULARĂ (Obiective specifice CES)

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ	MATEMATICĂ ŞI CUNOAŞTEREA MEDIULUI
1.1. Extragerea unor informaţii de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil	1.1. Scrierea, citirea şi formarea numerelor până la 1000 1.2. Compararea numerelor în concentrul 0-1000 1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0-1000, folosind poziţionarea pe axa numerelor, estimări, aproximări

1.5. Manifestarea unei atitudini deschise faţă de comunicare în condiţiile neînţelegerii mesajului audiat 2.1. Descrierea unui obiect/ unei fiinţe din universul apropiat pe baza unui plan simplu 2.2. Povestirea unei întâmplări cunoscute pe baza unui suport adecvat din partea profesorului 3.1. Extragerea unor informaţii de detaliu din texte informative sau literare 4.1. Aplicarea regulilor de despărţire în silabe la capăt de rând, de ortografie şi de punctuaţie în redactarea de text 4.4. Povestirea pe scurt a unei întâmplări imaginate/ trăite	1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-1000, recurgând la numărare şi/sau grupare ori de câte ori este necesar 1.5. Efectuarea de înmulţiri şi împărţiri în concentrul 0-1000 prin adunări/scăderi repetate 2.1. Localizarea unor obiecte prin stabilirea unor coordonate în raport cu un sistem de referinţă dat, folosind sintagmele învăţate 2.2. Evidenţierea unor caracteristici simple specifice formelor geometrice plane şi corpurilor geometrice identificate în diferite contexte 5.1. Sortarea, clasificarea şi înregistrarea prin desene şi tabele a unor date din mediul cunoscut 6.2. Utilizarea unor unităţi de măsură pentru determinarea, compararea şi ordonarea duratelor unor evenimente variate

DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Domeniul de intervenţie	**Obiective specifice AES**	**Activităţi/ acţiuni corectiv-integrative**	**Evaluarea obiectivelor specifice**					**Observaţii**
			Nivel de realizare a obiectivelor specifice				**Metode de verificare /produse ale activităţii de învăţare care atestă rezultatele**	
			I	**S**	**B**	**FB**		
Comunicare în limba română	1.1 Extragerea unor informaţii de detaliu dintr-un text informa-tiv sau literar accesibil 1.5. Manifestarea unei atitudini deschise faţă de comunicare în con-diţiile	- completarea unor tabele/ scheme/ organizatori grafici cu informaţii din texte audiate; - reluarea audierii pentru a completa/ transpune în ta-bele/ organizatori grafici informaţii din textele audiate; - exerciţii pentru depăşirea fricii de eşec: exerciţii de reascultare a mesajului; - folosirea unor coduri nonverbale pentru a semnala neînţelegerea/ înţelegerea mesajului;					- audierea de po-veşti - fonetica analitico-sintetică - fişe de lucru - observaţia siste-matică - aprecierea indivi-duală - jocuri didactice pt. dezvoltarea auzului fonematic	

	neînţelegerii me-sajului audiat 2.1. Descrierea unui obiect/ unei fiinţe din universul apropiat pe baza unui plan simplu 2.2. Povestirea unei în-tâmplări cunoscute pe baza unui suport adec-vat din partea profeso-rului 3.1. Extragerea unor informaţii de detaliu din texte informative sau literare 4.1. Aplicarea regulilor de despărţire în silabe la capăt de rând, de ortografie şi de punctu-aţie în redactarea de text	- identificarea şi numirea unor trăsături ale obiectelor/ fiinţelor din universul apropiat; - descrierea frontală, cu sprijin din partea profesorului, a obiectelor la îndemână (pornind de la întrebări de sprijin şi ajungând la mesaj); - descrierea colegului de bancă, cu sprijin din partea profesorului sau a altui coleg; - relatarea după întrebările investigatorului perfect (Cine? Ce? Unde? Când? Cum? De ce? Cu cine? Cu ce?); - relatarea unei secvenţe dintr-un film/ desen animat/ clip pentru care nu există subtitrare sau sonor; - lectură activă, cu creionul în mână; - activităţi în perechi cu scopul de a lămuri aspecte neînţelese; - utilizarea tehnicii - Ştiu, Vreau să ştiu, Am învăţat - formularea de întrebări şi răspunsuri prin diferite procedee (interogare reciprocă, procedeul recăutării etc.) - exerciţii de citire activă prin folosirea unor simboluri specifice eficientizării lecturii; - interevaluarea textelor scrise; - revizuirea textelor redactate; - discutarea problemelor apărute la despărţirea în silabe; - completarea semnelor de punctuaţie într-un text fără punctuaţie şi discutarea rezultatelor; - antrenamente de scriere creativă;					- observarea inte-racţiunii cu învăţă-toarea şi colegii în cadrul activităţii frontale din lecţii - utilizarea alfabe-tului - conversaţia - explicaţia - demonstraţia - exerciţiul	

	4.4. Povestirea pe scurt a unei întâmplări ima-ginate/ trăite	- proiect individual/ grup: „Cartea mea” (realizarea unei cărţi şi expunerea acesteia/prezentarea acesteia) - scrierea unui paragraf în care se folosesc conectori de tipul: mai întâi, apoi, în cele din urmă						
Matematică şi cunoaşterea mediului	1.1. Scrierea, citirea şi formarea numerelor până la 1000 1.2. Compararea num-erelor în concentrul 0-1000	- reprezentarea numerelor de trei cifre cu ajutorul numărătorii de poziţionare; - citirea şi scrierea numerelor de la 0 la 1000; - transcrierea cu cifre a unor numere din intervalul 0 – 1000, scrise în cuvinte; - jocuri de asociere a numerelor mai mici decât 1000 cu reprezentarea lor prin desen; - identificarea ordinelor şi claselor; - evidenţierea cifrei unităţilor/zecilor/sutelor dintr-un număr; - numărare din 1 în 1, din 2 în 2, din 3 în 3 etc., în ordine crescătoare şi descrescătoare, cu precizarea limitelor intervalului (de la ...până la); - reprezentarea zecilor, a sutelor şi a miei prin simboluri (forme geometrice, liniuţe, bile colorate, etc.) - scrierea rezultatelor obţinute prin comparare, utilizând semnele <, >, =; - compararea a două numere naturale mai mici decât 1000, atunci când acestea au acelaşi număr de sute/de zeci/de unităţi, cu ajutorul numărătorii de poziţionare; - aşezarea în ordine crescătoare/descrescătoare a unor numere date; - identificarea „vecinilor” unui număr de la 0 la 1000;					- fişe de lucru - observaţia siste-matică - aprecierea indivi-duală - participarea la ac-tivităţile în perechi sau de grup - observarea inte-racţiunii cu învăţă-toarea şi colegii în cadrul activităţii din lecţii - jocuri didactice	

	1.3. Ordonarea num-erelor în concentrul 0-1000, folosind poziţio-narea pe axa nume-relor, estimări, aproxi-mări 1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-1000, recurgând la numărare şi/sau grupare ori de câte ori este necesar 1.5. Efectuarea de în-mulţiri şi împărţiri în concentrul 0-100 prin adunări/ scăderi repe-tate 2.1. Localizarea unor obiecte prin stabilirea unor coordonate în raport cu un sistem de referinţă dat, folosind sintagmele învăţate	- identificarea numerelor pare şi impare dintr-un şir dat; - ordonarea crescătoare/ descrescătoare a unor numere naturale de trei cifre prin compararea acestora două câte două; - identificarea unor numere mai mici decât 1000 în condiţii precizate; - scrierea unui şir de numere pare/impare, având date limitele intervalului; - numărare cu pas dat (din 2 în 2, din 20 în 20, din 100 în 100 etc.) cu sau fără suport intuitiv; - compunerea şi descompunerea numerelor în concentrul 0-1000, folosind obiecte, desene şi numere; - jocuri de rol care solicită compunerea/ descompunerea numerelor din concentrul 0-100 (ex.: La cumpărături, În parcare etc.); - efectuarea de adunări/scăderi cu numere mai mici decât 1000, fără şi cu trecere peste ordin şi verificarea prin operaţia inversă; - efectuarea de înmulţiri în concentrul 0-100, prin adunări repetate sau utilizând proprietăţi ale înmulţirii; - efectuarea de împărţiri cu rest 0, în concentrul 0-100 prin scăderi repetate sau recurgând la înmulţire; - jocuri de tip LOTO cu numere; - poziţionarea obiectelor în spaţiu, în raport cu alte obiecte precizate; - realizarea unor desene, respectând condiţii date; - recunoaşterea poziţiei verticală, orizontală sau oblică a unor obiecte din realitatea imediată sau în cadrul unor desene; - compararea poziţiei a două obiecte din mediul apropiat; - identificarea interiorului şi exteriorului unei figuri;						

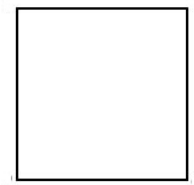
	2.2. Evidenţierea unor caracteristici simple specifice formelor geo-metrice plane şi cor-purilor geometrice identificate în diferite contexte 5.1. Sortarea, clasifi-carea şi înregistrarea prin desene şi tabele a unor date din mediul cunoscut	- jocuri de construcţii cu obiecte cu formă geometrică, din diferite materiale; - identificarea şi denumirea formelor plane: pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc; - recunoaşterea şi descrierea formei obiectelor/ feţelor unor corpuri din mediul apropiat; - recunoaşterea unor corpuri geometrice în mediul apropiat (cub, cuboid, sferă, cilindru, con); - conturarea formelor geometrice plane (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc), cu ajutorul instrumentelor de geo-metrie/ şabloanelor; - identificarea numărului de forme geometrice plane dintr-un desen dat/ dintr-o figură geometrică „fragmentată”; - gruparea unor forme/corpuri geometrice după criterii date; - selectarea/gruparea unor figuri geometrice după mai multe criterii date; - clasificarea corpurilor dintr-un mediu, în vii şi nevii şi înregistrarea concluziilor într-o diagramă Venn; - selectarea unor imagini care reprezintă anumite forme de relief (munţi, dealuri, câmpii) dintr-o serie de imagini date; - sortarea unui set de fotografii cu oameni de pe diferitele continente şi de rase diferite pentru evidenţierea varietăţii speciei umane; - ordonarea unor jetoane cu numele zilelor săptămânii sau ale lunilor anului; - identificarea datei unor evenimente din viaţa personală a copilului;						

	6.2. Utilizarea unor unităţi de măsură pentru determinarea, compararea şi ordona-rea duratelor unor evenimente variate	- poziţionarea acelor ceasului pe baza unei cerinţe date şi citirea orei indicate, folosind pasul de 5 minute (ora 8 fix, ora 9 şi un sfert/ 15 minute, ora 10 şi jumătate/ 30 de minute, ora 7 şi 20 de minute etc.);						

Test de evaluare - Arii
Clasa a VII-a
Curriculum adaptat

Prof. Codreanu Liviu
Școala Gimnazială „Virgil Caraivan” Șuletea

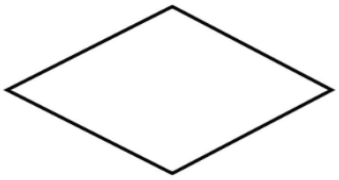
1. Calculaţi aria şi perimetrul pătratului cu latura de 5 cm.

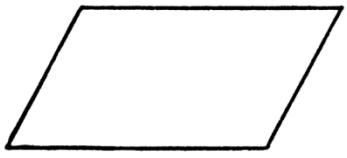
2. Calculaţi aria şi perimetrul unui dreptunghi cu lungimea de 7 cm şi lăţimea de 6 cm.

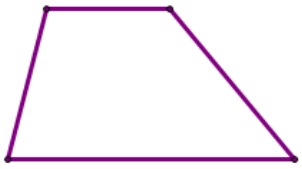
3. Calculaţi aria unui romb cu diagonalele de 8 cm şi 12 cm.

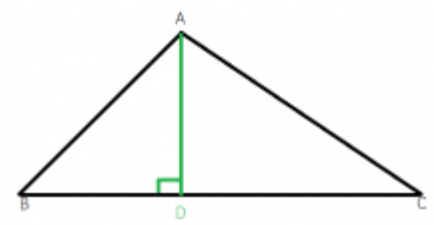
4. Calculaţi aria unui paralelogram cu baza de 18 cm şi înălţimea de 8 cm

5. a) Calculaţi aria unui trapez cu baza mică de 8 cm, baza mare de 12 cm şi înălţimea de 6 cm.
   b)Calculaţi linia mijlocie a acestui trapez.

6. Calculaţi aria unui triunghi ABC cu baza BC de 9 cm şi înălţimea corespunzătoare de 6 cm.

Competențe de evaluat:

- Determinarea ariei unor figure geometrice (triunghi, patrulatere particulare)
- Aplicarea formulelor de calcul a ariei unor figure geometrice în rezolvarea de probleme
- Identificarea și utilizarea formulei adecvate de calcul a ariei triunghiului/patrulaterelor particulare în rezolvarea de probleme.

Barem de notare și corectare

1p oficiu

Nr. crt.	Rezolvare	punctaj
1	A = $l^2 = (5)^2 = 25$ cm^2 P = $4l = 4 \cdot 5 = 20$ cm	1p 1p
2	A= $L \cdot l = 7 \cdot 6 = 42$ cm^2 P= 2L +2l= $2 \cdot 7 + 2 \cdot 6 = 27$ cm	1p 1p
3	A = $\frac{d_1 \cdot d_2}{2} = \frac{8 \cdot 12}{2} = 48$ cm^2	1p
4	A= $b \cdot h = 18 \cdot 8 = 144$ cm^2	1p
5	a) A = $\frac{(b+B)}{2} \cdot h = \frac{(6+12)}{2} \cdot 6 = 54$ cm^2 b) $\frac{(b+B)}{2} = \frac{(6+12)}{2} = 9$ cm	1p 1p
6	A= $\frac{b \cdot h}{2} = \frac{9 \cdot 6}{2} = 27$ cm^2	1p

Test de evaluare
Divizibilitate , clasa a VI-a
Curriculum adaptat

Prof.Codreanu Adriana
Școala Gimnazială „Principesa Elena Bibescu” Bârlad

1. Enunţă criteriul de divizibilitate cu 5.

2. Enunţă criteriul de divizibilitate cu 10.

3. Enunţă criteriul de divizibilitate cu 2.

4. Care din numerele următoare 33, 16, 27, 80, 45, 22, 98, 106, 120, 80, 310 sunt divizibile cu :
   a) 2
   b) 5
   c) 1

5. Fie numărul natural de forma $\overline{6a}$ divizibile cu 2.

6. Fie numărul natural de forma $\overline{8a}$ divizibile cu 5.

7. Fie numărul natural de forma $\overline{7a}$ divizibile cu 10.

Competențe de evaluat:

- Enunțarea corectă a criteriilor de divizibilitate;
- Aplicarea corectă a criteriilor de divizibilitate a numerelor naturale;
- Identificarea numerelor naturale divizibile cu 2, 5 și 10 dintr-un șir de numere date.

Barem de notare și corectare:

1p oficiu

Nr. crt.	Rezolvare	punctaj
1	Enunțarea corectă a criteriului de divizibilitate cu 5.	1p
2	Enunțarea corectă a criteriului de divizibilitate cu 10.	1p
3	Enunțarea corectă a criteriului de divizibilitate cu 2.	1p
4	a) 16, 80, 22, 98, 106, 120, 80, 310; b) 80, 45, 120, 80, 310; c) 33, 16, 27, 80, 45, 22, 98, 106, 120, 80, 310.	1p 1p 1p
5	60,62,64, 66, 68	1p
6	80, 85	1p
7	70	1p

Test de evaluare

Realizat de prof. Hurmuzache Nicoleta
Colegiul Tehnic *Edmond Nicolau*, Focșani

Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.

Subiectul I (50 de puncte)

Citește următorul text:

Mai merge el cât merge şi, când la poalele unui codru, numai iaca ce vede o dihanie de om, care se pârpâlea pe lângă un foc de douăzeci şi patru de stânjeni de lemne şi tot atunci striga, cât îi lua gura, că moare de frig. Şi apoi, afară de aceasta, omul acela era ceva de speriat; avea nişte urechi clăpăuge şi nişte buzoaie groase şi dăbălăzate. Şi când sufla cu dânsele, cea deasupra se răsfrângea în sus peste scăfârlia capului, iar cea dedesubt atârna în jos, de-i acoperea pântecele. Şi, ori pe ce se oprea suflarea lui, se punea promoroaca mai groasă de-o palmă. Nu era chip să te apropii de dânsul, că aşa tremura de tare, de parcă-l zghihuia dracul. Şi dac-ar fi tremurat numai el, ce ţi-ar fi fost? Dar toată suflarea şi făptura de primprejur îi ţineau hangul: vântul gemea ca un nebun, copacii din pădure se văicărau, pietrele ţipau, vreascurile ţiuiau şi chiar lemnele de pe foc pocneau de ger. Iară veveriţele, găvozdite una peste alta în scorburi de copaci, suflau în unghii şi plângeau în pumni, blestemându-şi ceasul în care s-au născut. Mă rog, foc de ger era: ce să vă spun mai mult! Harap-Alb, numai o ţâră cât a stat de s-a uitat, a făcut ţurţuri la gură şi, neputându-şi stăpâni râsul, zise cu mirare:

— Multe mai vede omul acesta cât trăieşte! Măi tartorule, nu mânca haram şi spune drept, tu eşti Gerilă? Aşă-i că taci?... Tu trebuie să fii, pentru că şi focul îngheaţă lângă tine, de arzuliu ce eşti.

— Râzi tu, râzi, Harap-Alb, zise atunci Gerilă tremurând, dar, unde mergi, fără mine n-ai să poţi face nimica.

— Hai şi tu cu mine, dacă vrei, zise Harap-Alb; de-abia te-i mai încălzi mergând la drum, căci nu e bine când stai locului.

(Povestea lui Harap-Alb, Ion Creangă)

1. Indică sensul din text al structurii: *striga, cât îl lua gura.* **10 puncte**
2. Menționează locul unde Harap-Alb îl întâlnește pe Gerilă. **10 puncte**
3. Precizează reacția lui Harap-Alb, atunci când îl întâlnește pe Gerilă, justificând-o cu o secvență din text. **10 puncte**
4. Explică de ce nimeni nu se putea apropia de dihania de om. **10 puncte**
5. Prezintă două trăsături fizice/ morale ale lui Gerilă. **10 puncte**

Subiectul II (40 de puncte)

Redactează o compunere de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă sociabilitatea contribuie sau nu la nașterea unor prietenii durabile, raportându-te atât la informațiile din fragmentul extras din textul *Povestea lui Harap-alb* de Ion Creangă, cât și la experiența personală sau culturală.

În redactarea textului, vei avea în vedere următoarele repere:

– formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;

– utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea, respectarea precizării privind numărul minim de cuvinte.

BAREM DE NOTARE SI EVALUARE

Subiectul I (50 de puncte)

1. indicarea sensului din text al secvenței date (de exemplu: Sensul secvenței este *țipa puternic.*) – 8 puncte; formularea răspunsului în enunț – 1 punct; corectitudinea exprimării, respectarea normelor de ortografie și de punctuație – 1 punct **10 puncte**

2. menționarea locului unde Harap-Alb îl întâlnește pe Gerilă (de exemplu: la poalele unui codru.) – 8 puncte; formularea răspunsului în enunț – 1 punct; corectitudinea exprimării, respectarea normelor de ortografie și de punctuație – 1 punct **10 puncte**

3. precizarea unei reacții a lui Harap-Alb, când îl întâlnește pe Gerilă (de exemplu: îl invită să meargă împreună în călătorie.) – 6 puncte; justificarea răspunsului cu o secvență semnificativă din text (de exemplu: *Hai şi tu cu mine, dacă vrei, zise Harap-Alb; de-abia te-i mai încălzi mergând la drum, căci nu e bine când stai locului.*) – 2 puncte; formularea răspunsului în enunț – 1 punct; corectitudinea exprimării, respectarea normelor de ortografie și de punctuație – 1 puncte **10 puncte**

4. explicarea motivului pentru care nimeni nu se putea apropia de dihania de om (de exemplu: Gerilă provoca un foc de ger în jurul său etc.): explicare nuanțată – 8 puncte/încercare de explicare – 4 puncte; formularea răspunsului în enunț – 1 punct; corectitudinea exprimării, respectarea normelor de ortografie și de punctuație – 1 punct **10 puncte**

5. prezentarea a două trăsături fizice/morale ale lui Gerilă așa cum reies din textul dat (de exemplu: avea urechi clăpăuge și niște buze mari etc.): precizarea trăsăturilor – 6 puncte; prezentare adecvată și nuanțată – 2 puncte/încercare de prezentare – 1 punct **8 puncte**

– respectarea precizării privind numărul de cuvinte – 1 punct; corectitudinea exprimării, respectarea normelor de ortografie și de punctuație – 1 punct **2 puncte**

Subiectul II (40 de puncte)

– formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție **4 puncte**

– câte 5 puncte pentru enunțarea oricăror două argumente adecvate opiniei formulate: enunțare clară, în concordanță cu opinia formulată – 5 p.; încercare de enunțare – 2 p. **5 x 2 puncte = 10 puncte**

– câte 5 puncte pentru dezvoltarea corespunzătoare a fiecăruia dintre cele două argumente enunțate: dezvoltare clară, nuanțată – 5 p.; încercare de dezvoltare, schematism – 2 p. **5 x 2 puncte = 10 puncte**

– valorificarea textului în dezvoltarea oricărui argument – 3 p./simpla citare a unor secvențe din text – 1 p.; raportarea la experiența personală sau culturală în dezvoltarea oricărui argument – 1 p.

3 puncte + 1 punct = 4 puncte

– formularea unei concluzii pertinente **4 puncte**

– utilizarea corectă a conectorilor în argumentare: utilizare adecvată – 3 p.; utilizare parţial adecvată – 1 p. **3 puncte**

– respectarea normelor limbii literare (0 – 1 greşeli lexicale sau morfo-sintactice – 2 p.; 2 – 3 greşeli – 1 p.; 4 sau mai multe greşeli – 0 p.) **2 puncte**

– respectarea normelor de ortografie şi de punctuaţie (0 –1 greşeli ortografice şi de punctuaţie – 1 p.; 2 sau mai multe greșeli – 0 p.) **1 punct**

– aşezarea în pagină, lizibilitatea **1 punct**

– respectarea precizării privind numărul minim de cuvinte **1 punct**

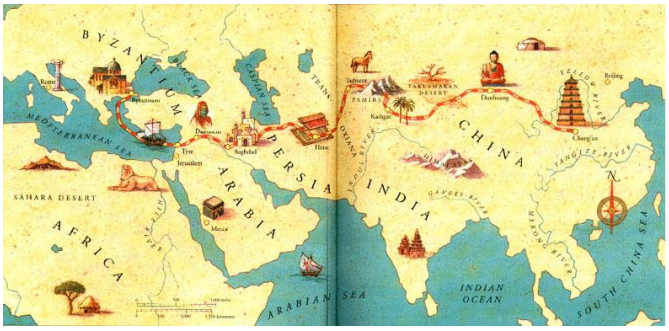
În vederea acordării punctajului, textul trebuie să dezvolte subiectul propus.

FIȘĂ DE LUCRU pentru copii cu CES

Interdisciplinar: Istorie-Geografie

Tema: Marile descoperiri geografice

Autor: Prof. Istrate Alina

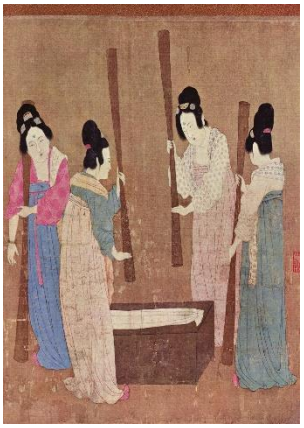

1. Cu ajutorul hărții de mai sus numește un teritoriu noi pe care l-a vizitat Marco Polo.

……

2. Descrie imaginea din dreapta!

…….....

3. Cu ajutorul imaginilor de mai sus spune ce produse erau aduse din Asia în Europa ?

……

7. Ce este obiectul din imagine? La ce folosește?

.....

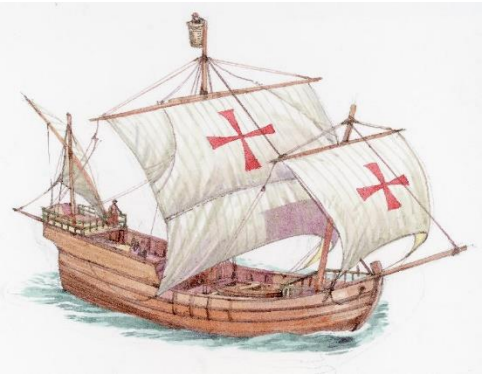

8.Ce stii despre Bartolomeo Diaz?.....

9.Ce stii despre Vasco da Gama?

.....

……

11. Cine a fost Cristofor Columb?

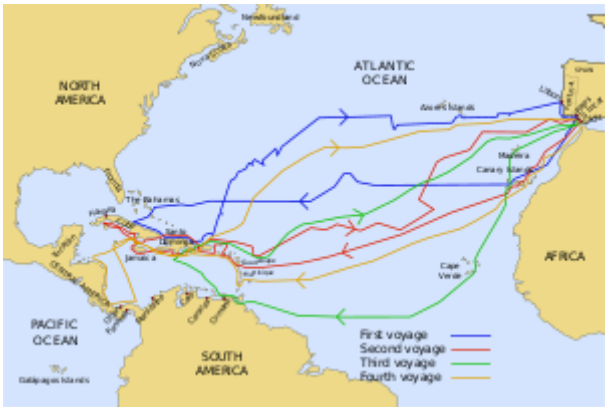
……..

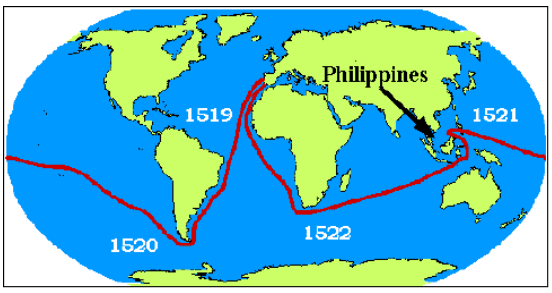

12. De la cine a primit ajutor Columb pentru călătoria sa?

……...

13. Analizează harta și spune pe ce ocean a călătorit acesta?

14. Prezintă călătoria lui Magellan? Cu ajutorul hărții, spune pe ce oceane a călătorit el?

……..

……

……..

…….

15. De ce a fost importantă călătoria lui Magellan ?

……

TEST DE EVALUARE ADAPTATĂ ELEVILOR CU CES
DIVIZIBILITATE – CLASA A VI-A

Violeta Corbu
Școala Gimnazială Căpitan Aviator Mircea
T. Bădulescu Buzău

- **Din oficiu se acordă 10 puncte.**
- **Timpul de lucru este de 50 minute.**

Subiectul I. Scrieţi pe foaia de test litera corespunzătoare răspunsului corect. (40 puncte)

5p **1)** Un număr natural divizibil cu 2 este:

A. 19 **B.** 18 **C.** 35 **D.** 43

5p **2)** Un număr natural divizibil cu 5 este

A. 41 **B.** 15 **C.** 62 **D.** 17

5p **3)** Un număr natural divizivil cu 10 este :

A. 60 **B.** 66 **C.** 67 **D.** 68

5p **4)** Un număr natural divizibil cu 100 este:

A. 200 **B.**105 **C.** 150 **D.**250

5p **5)** Un număr prim este:

A. 1 **B.** 2 **C.** 4 **D.** 6

5p **6)** Numărul divizorilor lui 10 este:

A. 1 **B.** 2 **C.** 3 **D.** 4

5p **7)** Perechea de numere prime între ele este :

A. 4 și 6 **B.** 5 și 8 **C.** 6 și 8 **D.** 7 și 14

5p **8)** Cel mai mare divizor comun al numerelor 10 și 15 este:

A. 10 **B.** 15 **C.** 5 **D.** 30

Subiectul II. Pe foaia de test, scrieți rezolvările complete. (50 puncte)

10p **1) a)** Scrie mulțimea divizorilor numerelor 12 și 10 și află cel mai mare divizor comun al acestora.

10p b) Descompune în factori primi numerele 12 și 10 și determină cel mai mare divizor comun al acestora

10p **2)** a) Scrie primii 6 multipli ai numerelor 15 și 20 și află cel mai mic multiplu comun al acestora.

10p b) Descompune în factori primi numerele15 și 20 și determină cel mai mic multiplu comun al acestora.

10p **3)** Fie mulțimile A={x/ x este divizor al lui 6} , B= {x/ x este divizor al lui 9}. Determinați elementele mulțimilor A, B, A∪ B, A∩ B, A\ B.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor de limba engleză: Ștefan Mihai Octavian
Unitatea integratoare: Şcoala Profesională Traian

Numele şi prenumele elevului: C.C.I.

Data şi locul naşterii : ....., Slobozia

Domiciliul: Griviţa, str.a VIII-a

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

Tipul de deficienţă: somatică şi intelectuală

Gradul/nivelul de deficiente/ afectari: Mediu

Priorităţi pentru perioada de aplicare **ianuarie – iunie 2022**

1. Daily routines
2. Jobs
3. Communication
4. Animal world

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: Limba engleză

Nr. crt.	Conținuturi	Competențe specifice	Activități de învățare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
1.	***Obiceiuri***	3.1. Identificarea unor detalii din texte simple care conțin informații uzuale 2.2. Cererea și oferirea de informații referitoare la casă, familie, adresă, persoane, pasiuni, obiceiuri	- Exerciții de completare de text lacunar pe baza informațiilor aflate din text - Dialoguri pentru prezentarea familiei / a prietenilor (ex. Descrierea membrilor familiei, vârsta, profesia, pasiuni)	Ianuarie- februarie 2022	- să identifice obiceiurile	-observare sistematica -probe orale -fise de lucru
2.	***Ocupații***	2.2. Cererea și oferirea de informații referitoare la casă, familie, adresă, persoane, pasiuni, obiceiuri	- Dialoguri pentru prezentarea familiei / a prietenilor (ex. Descrierea membrilor familiei, vârsta, profesia, pasiuni)	Martie-aprilie	- Să numească ocupațiile	-observare sistematica -fișe de lucru
3.	***Mijloace de comunicare***	4.3. Manifestarea interesului pentru participarea la schimbul de mesaje scrise	- Utilizarea diverselor aplicații digitale pentru corespondență (e-mail, WhatsApp, sms)	Aprilie-mai	- Să realizeze mesaje scurte	-observare sistematica -probe orale -probe scrise(fise)

4.	***Lumea animalelor***	3.2. Extragerea informațiilor dintr-un text scurt, însoțit de ilustrații	- Realizarea de postere pe baza informațiilor din text: Animalul meu preferat	Mai-iunie	-sa recunoască animalele	-probe orale -probe scrise (fise de lucru) -observare sistematica

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor de limba engleză: Ștefan Raluca Adelaida
Școala Profesională „Areta Teodorescu” Griviţa

Numele şi prenumele elevului: A.M.E.

Data şi locul naşterii : ....., Slobozia

Domiciliul: Griviţa, str.a Va

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

Tipul de deficienţă: somatică şi intelectuală

Gradul/nivelul de deficiente/ afectari: tulburari/dificultati de invatare

Priorităţi pentru perioada de aplicare **ianuarie – iunie 2022**

1. Familia
2. Personaje preferate
3. Cumpărături
4. Numere
5. Îmbrăcăminte

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: Limba engleză

Nr. crt.	Conținuturi	Obiective operationale	Activități de învățare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
1.	***Familia***	1.1. Identificarea semnificației globale a unui mesaj oral clar articulat în contexte familiare	- răspuns la întrebarea „Despre ce e vorba în ...? - alegerea variantei corecte în exerciții de tip adevărat/ fals	Ianuarie- februarie 2022	- să identifice membrii familiei -să cunoască membrii familiei	-observare sistematica -probe orale -fise de lucru
2.	***Personaje preferate***	1.3. Manifestarea disponibilității pentru receptarea de mesaje orale simple adecvate vârstei	- vizionarea de clipuri adecvate din punct de vedere tematic și lingvistic - ascultarea/ urmărirea de secvențe din emisiuni/ filme pentru copii	Martie-aprilie	Să numească personaje preferate	-observare sistematica
3.	***Cumpărături***	2.1. Cererea și oferirea de informații referitoare la numere, la prețuri, la exprimarea orei	- participarea la jocuri de rol la magazin/ la chioșc	Aprilie-mai	Să numească obiecte	Probe orale, scrise
4.	***Numere(1-20)***	2.1. Cererea și oferirea de informații referitoare la numere, la prețuri, la exprimarea orei	- jocuri aritmetice simple	Mai-iunie	-sa recunoască numerele de la 1 la 20	-probe orale -probe scrise (fise de lucru) -observare sistematica
4.	***Îmbrăcăminte***	1.1. Identificarea semnificației globale a unui mesaj oral clar articulat în contexte familiare.	- alegerea variantei corecte în exerciții de tip adevărat/ fals	Mai-iunie	-să recunoască obiecte de îmbrăcăminte	-observare sistematică -fișe de lucru

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

cadru didactic: STOICA ELENA
Şcoala Gimnazială Comuna C

Nume şi prenume : I.M

Clasa: a V - a

An şcolar : 2021-2022

Echipa de lucru:

2.profesor de sprijin: F.A

Rezultatele evaluării complexe :

Puncte tari (potenţial) ale elevei :

Eleva are un comportament adecvat in timpul orelor de curs. Interactionează corespunzător cu ceilalti elevi. Antrenarea elevei în activităţi plăcute pentru a-i stimula, jocul didactic este preferat de aceasta.

Dificultăţile cu care se confruntă eleva :

- dificultăți în înțelegerea tuturor sarcinilor de lucru ce conțin termeni noi
- se concentrează pe o perioadă scurtă de timp;
- are uneori un deficit de atenție, pare pierdut și absent de la oră; însă este cuminte și disciplinat; respectând normele de conduită;
-tendinţa de a formula eronat adevărul de credinţă;

domeniul/aria curriculara/disciplina **RELIGIE ORTODOXĂ**

1 -să cunoască faptul că Sfânta Liturghie este cea mai înaltă slujbă a Bisericii;

2 -să recunoască un locaş de închinare.

3.sarcini de lucru/activitati/strategii didactice:

a.personalizate – suplimentarea timpului de lucru, reducerea sarcinilor didactice, sprijin pentru intelegerea unor sarbatorii importante(CRACIUNUL, SF. PASTI)

b.realizate in comun (frontal) – solicitarea elevei pentru rezolvarea unor sarcini frontale în funcție de potențialul său psiho-cognitiv.

c.Evaluare

Cea mai utilizată metodă de evaluare este observarea sistematică prin intervențiile elevei în cadrul orelor de curs și prin răspunsurile pe care le oferă acesta. Eleva reușește să coopereze cu colegii de clasă, se integrează cu ușurință într-un colectiv sau într-o grupă de lucru.

1. sumativă (semestrul I)

Revizuiri/obiective vizate (semestrul II)

……

……

……

……

……

……

……

……

……

2. sumativă (final de an scolar),data.....recomandări……..

…….....

PLAN REMEDIAL INDIVIDUAL

Propunător: Prof. PRODĂNESCU FABIOLA
UNITATEA ȘCOLARĂ: CNI MATEI BASARAB,
RÂMNICU VÂLCEA

Numele şi prenumele elevului:V.A.

Clasa: a VI-a

Disciplina: Limba şi literatura română

Scop: Îmbunătăţirea situaţiei şcolare

Obiective:

-receptarea și înțelegerea unui text la prima vedere

-înţelegerea unui text şi producerea unui mesaj propriu**.**

COMPETENŢE:

1. rezumarea, pe baza informațiilor explicite și implicite, a unor pasaje din diverse tipuri de texte;
2. participarea la discuții pe diverse teme sau pornind de la texte citite/ascultate;
3. înlănţuirea clară a ideilor în povestirea orală a unui text citit;
4. scrierea corectă a cuvintelor care necesită folosirea cratimei;
5. identificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu;
6. extragerea unor informații dintr-un text;
7. receptarea textului scris de diverse tipuri;
8. monitorizarea propriei scrieri;
9. observarea comportamentelor și a atitudinilor de lectură, identificând aspectele care necesită îmbunătățire;
10. utilizarea achizițiilor sintactice și morfologice de bază ale limbii rămâne standard.

Deficienţe semnalate	**Activităţi remediale propuse**	**Nr. ore alocate**	**RESURSE PROCEDURALE**
1.Elemente de vocabular Folosirea semnelor de ortografie și de punctuație	Exerciţii de stabilire a modului de formare a unor cuvinte Găsirea cu ajutorul dicţionarului de sinonime şi antonime pentru cuvinte date Exerciții de completare a sinonimelor unor cuvinte date. Exerciții de completare a antonimelor unor cuvinte date. Exerciții de unire a unor expresii cu sinonimele potrivite. Exerciții de grupare a unor perechi de antonime. Exerciții de construire de enunțuri cu omonimul/omonimele unui cuvânt. Construirea de enunțuri de diferite tipuri utilizând semnele de punctuație corespunzătoare. Completarea unor enunțuri cu semnele de punctuație lipsă.	4h	Activitate frontală Activitate în grup cu dicţionarul Lectura expresiva, Conversația euristică Joc de rol
2.Înţelegerea unui text la prima vedere	Citirea unor fragmente scurte și scrierea ideii principale Povestirea orală a textului narativ cu dialog: Exerciții de identificare a unor cuvinte / expresii noi în textul suport Citirea corectă şi fluentă a textului scris Exerciţii de căutare a unor cuvinte în dicţionar Exerciţii de identificare şi de delimitare a părţilor componente ale unui text Discutarea textului în funcţie de următorii parametri : , „ce se povesteşte„ (ce se întâmplă, care este acţiunea relatată) „cine ia parte ala acţiune„ (personajele) , „unde„ (plasarea acţiunii în timp şi spaţiu) , „cum„ (modul de desfăşurare a acţiunii), „cine povesteşte” Exerciții de ordonare cronologică a unor idei dintr-un text dat. Exerciții de rezumare a unor pasaje din diverse tipuri de texte. Povestirea subiectului unui text narativ Textul scris de diverse tipuri: Transcriere unor cuvinte/grupuri de cuvinte ilustrative pentru tema textului dat.	8h	Activitate frontală Activitate în grup cu dicţionarul Lectura expresiva, Conversația euristică Joc de rol

	Exerciţii de identificare a unor cuvinte / expresii noi în textul suport Exerciţii de căutare a unor cuvinte în dicţionar Exerciţii de asociere corespunzătoare text – imagine/desen. Antrenarea în dialoguri simple, pe teme de interes, de tipul „întrebare – răspuns”, pentru a verifica dacă mesajul textului a fost înțeles. Redactarea povestirii subiectului unui text narativ		
3.Părțile de vorbire. Verbul Părțile de propozitie	Exerciții de completare a cuvintelor într-un text lacunar, pe baza unor criterii date. Exerciții de scriere, de transcriere și de rescriere corectă a unor texte. Exerciții de identificare a formei corecte a unor fapte de limbă.	3h	Conversația euristică Activitate frontală
4..Redactarea unor texte proprii	Copierea unor compuneri model, notarea expresiilor deosebite, folosirea expresiilor în scurte compuneri	5h	Activitate frontală Activitate în grup cu dicționarul Lectura expresiva, Conversația euristică Joc de rol

LISTĂ ORIENTATIVĂ DE SARCINI

Precizaţi autorul şi titlul operei literare citite.

Precizați care este modul predominant de expunere în fragmentul citit.

Precizați care sunt personajele din fragmentul citit.

Povestiţi oral fragmentul citit.

Formulați ideile principale .

Pentru fiecare idee principală, să detaliem câte două idei secundare.

Povestiţi fragmentul, ţinând cont de ideile principale şi secundare.

Scrieți cu cratimă și fără cratimă cuvinte.

Identificați forma corectă a cuvintelor.

Uniți expresiile date cu sinonimele potrivite.

Grupați cuvintele pe perechi de antonime.

Construiți enunțuri cu omonimele/omonimul cuvintelor date.

Precizați ce este descris în fragmentul citit.

Identificați cuvinte și grupuri de cuvinte prin care este descris personajul/tabloul.

Precizați ce părți de vorbire sunt cuvintele subliniate.

Construiți propoziții în care verbul să fie la timpurile învățate.

Precizați ce părți de propoziție sunt cuvintele subliniate.

BIBLIOGRAFIE

BRÂNZEI, G., CÎNTIUC, R., GOIAN, M-G., GOIAN, V., (coordonatori), *Limba și literatura română. Comunicare. Fișe de lucru,* Ed. Nomina, București, 2016;

CERGHIT, I., *Metode de învățământ*, Ed. Polirom, București, 2006;

IONIȚĂ, F.(coordonator), *Literatură - Limbă română - Comunicare: pentru clasa a VI-a,* Ed. Art Grup Editorial, București, 2014;

PAMFIL , A., *Limba şi literatura română în gimnaziu–Structuri didactice deschise*, Ed. Paralela 45, Piteşti, 2009;

PANTAZI, M., DINU, C., *Limba și literatura română. Caiet de lucru pe unități de învățare*, Ed. Booklet, București, 2017;

SARIVAN, L., CERKEZ , M., *Didactica ariei curriculare Limbă şi comunicare*, Politehnica Press, Bucureşti, 2010;

TROFIN E.-M. (coordonator), *Gramatică. Fișe de lucru pe lecții și unități de învățare, cu itemi și teste de evaluare*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2019;

VRASMAS, T., *Învăţământul integrat şi/sau incluziv,* Editura Aramis, Bucureşti, 2001.

English Test

Stefanut Lavinia
Scoala de provenienta: Colegiul Economic Partenie Cosma, Oradea, jud. Bihor

1. The tree _____ by lightning.
   a. was flashed
   b. struck
   c. was struck
   d. flashed
2. _____ to school yesterday?
   a. Do you walk
   b. Did you walked
   c. Did you walk
   d. Have you walked
3. "Have you visited London?" "_____."
   a. Not yet
   b. Ever
   c. Already
   d. Not
4. I'd like _____ information, please.
   a. an
   b. some
   c. piece
   d. a piece
5. "Did you speak to Juliet?" "No, I've _____ seen her."
   a. nearly
   b. hardly
   c. often
   d. always
6. You _____ better see a doctor.
   a. did
   b. would
   c. should
   d. had
7. The tree _____ by lightning.
   a. was flashed
   b. struck
   c. was struck
   d. flashed
8. _____ to school yesterday?
   a. Do you walk
   b. Did you walked
   c. Did you walk
   d. Have you walked
9. "Have you visited London?" "_____."*
   a. Not yet
   b. Ever
   c. Already
   d. Not
10. I'd like _____ information, please.
    a. an
    b. some
    c. piece
    d. a piece
11. "Did you speak to Juliet?" "No, I've _____ seen her."*
    a. nearly
    b. hardly
    c. often
    d. always
12. You _____ better see a doctor.
    a. did
    b. would
    c. should
    d. had
13. It _____ my brother.
    a. is ages that I didn't see
    b. is ages since I saw
    c. was ages that I haven't seen
    d. was ages since I saw
14. You should _____ your homework*
    a. make
    b. do
    c. work
    d. give
15. "Where's the _____ post office, please?"*
    a. most near
    b. near
    c. more near
    d. nearest
16. We arrived _____ England two days ago.
    a. to
    b. in
    c. on
    d. at
17. His office is on the second _____ of the building.
    a. floor
    b. level
    c. ground
    d. stage
18. Would you mind _____ the window?
    a. closing
    b. close
    c. to close
    d. closed
19. She has been _____ of murdering her husband.
    a. charged
    b. accused
    c. arrested
    d. blamed
20. Tim _____ work tomorrow.
    a. isn't going
    b. isn't
    c. isn't going to
    d. isn't to

Answers

1. The tree _____ by lightning.
was flashed

struck
was struck
flashed
2. _____ to school yesterday?
Do you walk

Did you walked
Did you walk
Have you walked
3. "Have you visited London?" "_____."
Not yet

Ever
Already
Not
4. I'd like _____ information, please.
an

some
piece
a piece
5. "Did you speak to Juliet?" "No, I've _____ seen her."
nearly

hardly
often
always
6. You _____ better see a doctor.
did

would
should
had
7. The tree _____ by lightning.
was flashed
struck
was struck
flashed
8. _____ to school yesterday?
Do you walk
Did you walked
Did you walk
Have you walked
9. "Have you visited London?" "_____."*
Not yet
Ever
Already
Not
10. I'd like _____ information, please.
an
some
piece
a piece
11. "Did you speak to Juliet?" "No, I've _____ seen her."*
nearly

hardly
often
always
12. You _____ better see a doctor.
did
would
should
had
13. It _____ my brother.
is ages that I didn't see
is ages since I saw
was ages that I haven't seen
was ages since I saw

14. You should _____ your homework*
make
do
work
give
15. "Where's the _____ post office, please?"*
most near
near
more near
nearest
16. We arrived _____ England two days ago.
to
in
on
at
17. His office is on the second _____ of the building.
floor
level
ground
stage
18. Would you mind _____ the window?
closing
close
to close
closed
19. She has been _____ of murdering her husband.
charged
accused
arrested
blamed
20. Tim _____ work tomorrow.
isn't going
isn't
isn't going to
isn't to

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

PROF. MAN CRISTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ ANDREI ȘAGUNA”
TOPLIȚA JUD. HARGHITA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI : T.Ș, ELEV ÎN CLASA a V-a

DATA ȘI LOCUL NAȘTERII:…….

DOMICILIUL:…….

ȘCOALA/ INSTITUȚIA: **Şcoala Gimazială „Andrei Șaguna”, Toplița**

ECHIPA DE LUCRU: prof. matematică **MAN CRISTINA**, psiholog școlar …….

PROBLEMELE CU CARE SE CONFRUNTĂ COPILUL/ ELEVUL/TÂNĂRUL (rezultatele evaluării complexe)(din fisa psihopedagogica, din Certificatul de Orientare Scolara si din recomandarile COSP)

Tulburare autistă, retard psihic uşor, QI=65 , elemente de discontact psihic, dislalie.

PRIORITĂȚI PENTRU PERIOADA 2018-2019:

- Formarea abilitatilor de socializare;
- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Formarea abilitatilor de cooperare si colaborare;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Participarea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Obiective	**Conținuturi**	**Metode și mijloace de realizare**	**Perioada de intervenție**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode și instrumente de evaluare**
Domeniul cognitiv *Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente* *Extragerea informaţiilor din texte,tabele, desene, scheme ca surse pentru rezolvarea unor exerciţii şi probleme simple* *Realizarea dirijată a unor activităţi simple de investigare, pe baza unor fişe de lucru date*	1.Numere naturale 2. Operaţii cu numere naturale 3. Puteri cu exponent natural 4. Ordinea fectuării operaţiilor 5. Metode aritmetice de rezolvare a problemelor 6. Divizibilitatea numerelor naturale 7. Fracţii ordinare 8. Operaţii cu fracţii ordinare 9. Fracţii zecimale 10. Operaţii cu fracţii zecimale finite 11. Alte probleme cu fracţii zecimale 12. Elemente de geometrie 13. Unghiuri 14. Unităţi de măsură	Explicatia Conversatia euristica Experiment demonstrativ Observarea sistematica a activitatii elevului. Aplicarea de teste adaptate şi fişe de lucru adaptate.	Permanent, pe parcursul semestre lor I si II	Nu este cazul stabilirii unui set de criterii minimale special la disciplina matematică deoarece elevul prezinta capacitate deosebită la acest obiect, în sensul că, în ciuda diagnosticului prezentat elevul a fost în situaţia ca, în cazul aplicării la clasa a unui test sumativ în care a avut aceeaşi itemi cu ai colegilor, acesta să nu obţină cea mai mică notă din clasă. Elevul este capabil sa prelucreze informatia. Elevul a dat dovada de capacitatea de achizitie a cunostintelor teoretice.	Evaluare scrisă deoarece limbajul este sărac şi elevul se exprimă greoi, de cele mai multe ori silabisind
Domeniul Psihomotor *Formarea şi dezvoltarea componentelor psihomotricităţii (schema corporală, lateralitatea) şi a formelor de prehensiune învederea construirii comportamentelor adaptative* *Dezvoltarea motricităţii generale în context social-integrator*	Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală şi a unei atitudini civilizate în relaţiile cu ceilalţi	Jocuri de rol Activitate practică Aprecieri stimultive	Permanent, pe parcursul procesului didactic	Să recunoască gesturi şi mimică facială	Evaluare practică
Social-afectiv *Formarea şi dezvoltarea unor comportamente adaptative în relaţia cu mediul înconjurător (natural şi social)*	Adaptarea demersului didactic la dificultatile de comunicare prin acordarea unui timp indelungat in formularea raspunsurilor. Crearea unui climat socio-afectiv adecvat de sustinere si incurajare	Conversatia Dialogul Explicatia Experiment demonstrativ Prezentari PPT	Permanent in cadrul orelor de curs	Raspuns adecvat situatiilor de invatare	Participarea activa la sarcinile propuse

Exersarea conduitei independente pentru integrarea sociala *Dezvoltarea motricităţii generale în context social-integrator.*	din partea profesorului si a colectivului de elevi	Utilizarea softului educational Scheme Planse			
Comunicare şi limbaj *Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi nonverbal* *Formarea abilităţilor în plan lexico-grafic.* *Dezvoltarea capacităţii de comunicare utilizând correct limbajul specific matematicii*	Adaptarea materialului informative la stilul de invatare audio-vizual Incurajarea exprimarii libere a ideilor, opiniilor personale	Conversatia Dialogul Explicatia Experiment demonstrativ Prezentari PPT Softul educational Planse, scheme	Permanent in cadrul orelor de curs	Exprimarea orala	Feed-back pozitiv constant Evaluarea cunostinte lor prin note si aprecieri verbale
Autonomie personală *Formarea şi educarea unor abilităţi de întreţinere şi igienă personală şi a spaţiului de locuit* *Formarea şi exersarea conduitei independente pentru integrarea în plan social*	Aplicarea testelor initiale, de revenire, de progres	Diada Lucrul in echipa Cooptarea elevului in proiecte	Periodic, pe parcursul celor doua semestre	Asimilarea cunostintelor la nivel optim	Autoevaluare Evaluare intercolegiala la nivel verbal

EVALUAREA PERIODICĂ

- ***Obiective realizate***: antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula

  Dezvoltarea capacităţii comunicative

  Dezvoltarea spiritului de observaţie

  Dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu

- ***Dificultăţi întâmpinate:*** Cu exceptia dificultatilor specifice diagnosticului, nu s-au inregistrat alte dificultati pe parcursul anului scolar, existand o foarte buna colaborare cu profesorul, cat si o buna integrare in cadrul colectivului de elevi. Totuşi trebuie menţionat faptul că elevul are capacitate de concentrare redusă, exprimare greoaie, copiază cu greu de la tablă
- ***Metode cu impact ridicat:***

- Pozitiv: conversaţia, demonstraţia, joc de rol, metode stimulative.
- Negativ: evaluarea orală a elevului este limitată de exprimarea greoaie a elevului

Revizuirea programului de intervenție educațional – terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice)

.....

.....

.....

.....

Recomandări particulare: Tinand cont de rezultatele obtinute de elev la disciplina matematică, recomand sprijinirea si incurajarea elevului in vederea cooptării în noi proiecte care să-l includă în activitatea de performantă.

Rolul și modul de implicare a părinților în program: Părinţii şi întreaga familie se implică enorm în educarea copilului, incluzând toate terapiile la care participă elevul, Există o strânsă cooperare a familiei cu şcoala. Elevul este însoţit la şcoală şi spre casă de către un membru al familiei. Este foarte afectuos, manifestă dragoste şi duioşie faţă de cadrele didactice.

TEST DE EVALUARE
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
CLASA a V-a

NUME, PRENUME: PROF. PETRUȚ ANA-MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VAD

Citește textul următor și rezolvă cerințele:

”Într-o iarnă, pe când eram elev și mă bucuram de prima mea vacanță de Crăciun, simțind că încep a avea putere și drepturi pe lume, am cerut cu plângeri și suspine o săniuță de la Moș Irimie, omul nostru de ogradă. După ce bătrînul mi-a cioplit și mi-a încheiat o săniuță dintr-un fag bun, l-am luat pe fratele meu Matei, cu un an mai mic decât mine, și-am pornit, cu cârdul de băieți ai satului, spre Dealul Morii”. Mihail Sadoveanu,*Moș Crăciun*

A) 1. Găsește un cuvânt cheie și formulează o idee principală pentru fragmentul de mai sus. **1,5 p**

.....

2. Numește personajele participante la acțiunea din acest fragment. **O,3 p**

.....

3. Indică locul și timpul acțiunii . **O,2 p**

locul..... timpul .....

B) 4. Găsește sinonime potrivite pentru cuvintele următoare: **O,3 p**

ogradă....., bătrân....., cârd (de băieți).....

5. Scrie antonimele potrivite pentru cuvintele următoare: **O,4 p**

iarnă....., bucurie....., bun....., mic.....,

6. Notează 3 cuvinte din câmpul lexical al cuvîntului ”elev”: **O,3 p**

....., ..., ...

7. Ordonează alfabetic cuvintele: drepturi, bătrîn, iarnă, sat, vacanță **O,5 p**

.....

8. Precizează cîte litere și câte sunete au cuvintele: luat, cerut, cioplit, încheiat **1 p**

luat..... cerut.....cioplit....., încheiat.....

9. Numește felul sunetelor din cuvintele: pornit, Irimie, fag, dealul **1 p**

p o r n i t , I r i m i e, f a g, d e a l u l

.....

10. Desparte în silabe cuvintele: putere, suspine, primul, fratele, Matei. **1,5 p**

putere.....suspine.....primul.....

fratele.....Matei.....

1 punct din ofici

PROIECT DE INTERVEȚIE PERSONALIZATĂ

Prof. înv.primar: Ciornei Nicoleta-Iuliana
Școala Gimnnazială Pârteștii de Sus, jud. Suceava

1. DEFINIREA PROBLEMEI

Vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, tulburări semantice accentuate dificultăţi de analiză şi sinteză fonematică ;

2. DESCRIEREA PROBLEMEI

Eleva urmează cursurile școlare la Școala Gimnazială Pârteștii de Sus, cu o frecvenţă bună. Părinţii au în îngrijire doi copii, fetiţa fiind cea mai mică, are un frate elev la Liceul tehnologic Solca, prezentând probleme de conduită şi adaptare şcolară. Tatăl lucrează ca zilier, neavând un loc de muncă stabil, şi nici un fel de calificare, iar mama este casnică, neocupându-se de educaţia copiilor. Se preocupă parţial de situaţia şcolară a copiilor, încercând să ţină sub control evoluţia lor şcolară.

Prezintă ***dificultăţi în exprimarea orală şi scrisă***, nefiind corectată în familie la timpul potrivit, ceea ce o împiedică să comunice cu uşurinţă şi să ţină pasul cu colegii de vârsta sa, în privinţa învăţăturii.

Are nevoie de tratament diferenţiat, sprijin susţinut atât la şcoală cât şi în familie.

Relaţiile cu colegii sunt normale până în momentul când sesizează că este depăşită de situaţie. Beneficiază totuşi de sprijinul colegilor care o ajută şi o încurajează.

3. FACTORI DE FORMARE ȘI DEZVOLTARE A PROBLEMEI

Comportament cognitiv

- Are formate deprinderi de citit-scris, recunoaşte litere, citeşte cuvinte și propoziții, texte de întindere mică. Transcrie şi copiază, dar nu alcătuieşte corect propoziții. Știe să scrie. Formulează propoziții cu dificultate, doar după modele sugerate. Exprimarea este nesigură, ca şi cum s-ar teme de propriile-i cuvinte. Nu povesteşte, nu comunică sentimente, păreri, capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă.
- Nu stabileşte relaţii temporale, nu plasează evenimente în timp, sau derularea pe o perioadă de două-trei zile. Pentru o zi, cunoaşte perioada de dimineaţă, după-amiază, dar nu orele.
- Nu este interesată de schimbările din jurul ei şi nu reţine cunoştinţe de natură ştiinţifică, ci doar ce se bazează pe propria-i experienţă şi atunci cu întrebări de orientare.

Relaţii sociale

Se manifestă normal, atât în clasă cât şi în familie, cu excepţia momentelor de supărare când refuză să comunice. La şcoală rar intră în relaţie cu alţi copii din proprie iniţiativă. Comunică la nivel minim când lucrează în grup şi de obicei desenează, sau ascultă pe alţii. Este acceptată de colectivul clasei, iar copiii fiind energici o atrag în jocurile lor.

În general vine la şcoală în ţinută corespunzătoare, mama îngrijindu-se de aspectul ei.

Părinţii colaborează cu şcoala, se interesează de situaţia copilului, dar nu se preocupă cu consecvenţă de pregătirea zilnică, ceea ce face şi mai grea recuperarea şi progresul copilului în vederea apropierii de nivelul clasei. Au însă grijă ca ea să vină la şcoală aproape zilnic, îi asigură mâncare şi îmbrăcăminte, rechizite, ghiozdan.

4. FACTORI DE MENȚINERE ȘI ACTIVARE A PROBLEMEI

Capacităţi, competenţe, abilităţi, puncte slabe, nevoi

- Dezvoltare fizică bună, coordonare a mişcărilor mai ample
- Are abilităţi de natură tehnologică
- Nu reţine decât cu material concret, prin reluări permanente
- Nu comunică cu uşurinţă în propoziţii
- Memoria şi atenţia sunt scăzute
- Imaginaţia lipseşte, fiind ancorată în prezent
- Nu face corelaţii, lipsă de gândire logică
- Îi place să scrie-transcrie destul de corect, dar ilizibil
- După dictare scrie cu omisiuni, cu greşeli de ortografie și de punctuație,
- Are nevoie de atenţie, din partea părinţilor, colegilor, a cadrului didactic

5. PLANUL DE INTERVENȚIE

OBIECTIV DE LUNGA DURATĂ:

- ***Dezvoltarea abilităţilor de citit-scris prin utilizarea unor cuvinte uzuale, a textelor citite;***

Obiective specifice	**Conținuturi**	**Metode de intervenție**	**Criterii de evaluare a progresului**	**Metode și mijloace de evaluare**
Domeniul de intervenţie: *Domeniul cognitiv* ***Să citească texte la prima vedere***	***Dialoguri: profesor-elev; elev-elev; pe teme familiare copilului***	-Exerciţii şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător	Identificarea şi recunoaşterea literele Depistarea sunetelor iniţiale Diferenţierea literelor mari de cele mici	Evaluarea orală va alterna cu cea scrisă, eleva transcrie şi copiază destul de corect.
		-Exercitii de completare a unor mesaje orale scurte, pentru obţinerea mai multor informaţii în cadrul grupurilor;	Citirea în ritm propriu a unui text necunoscut;	Evaluare cu mai multe reveniri şi cu reactualizarea legăturii între grup şi sunet
		Exerciţii de rostire fluentă şi corectă a unor mesaje individual sau în grupuri mici;	Înlocuirea unor cuvinte într-un enunţ, cu altele cerute;	Aprecieri stimulative

Domeniul de intervenţie: *Domeniul cognitiv* ***Să scrie corect după dictare***	***Copiere, transcriere, dictare***	- Exerciţii de copiere, transcriere şi scriere după dictare a grupurilor de litere, cuvintelor şi propoziţiilor;	Scrierea corectă după dictare a grupurilor de litere, cuvinte, propoziţii;	Pentru fixare se vor relua de mai multe ori anumite litere.
		- Exercitii de autocorectare a literelor, silabelor, cuvintelor scrise prin comparare cu un model;	Corectarea scrierii după model;	Evaluare cu mai multe reveniri şi cu reactualizarea legăturii între grup şi sunet
Domeniul de intervenţie : *Socio-afectiv – emoţional* ***Să colaboreze cu colegii în rezolvarea unor sarcini de grup*** ***Să participe la jocuri de echipă***	***Colaborarea cu colegii în rezolvarea unor sarcini de grup***	Încadrarea elevei într-un grup de lucru şi încredinţarea unor sarcini pe măsură -Exprimarea unei opinii, păreri asupra unor lucruri cunoscute elevei -Să respecte voluntar regulile jocului -Să-şi aducă contribuţia la câştigarea unei întreceri.	Desenează Colaborează, discută Povesteşte Se integrează în grupul de joacă	Activitate practică Evaluări orale Activităţi practice

6. EVALUAREA INTERVENȚIEI:

Activităţi de recuperare:

- recunoaşterea direcţiei în grafie şi lexie;
- identificarea fonemelor şi grafemelor în ordine alfabetică şi aleatorie;
- abilitatea de a identifica fonemele şi grafemele;
- abilitatea de ordonare a grafemelor şi fonemelor;
- abilitatea de memorare lexică şi grafică.

Activităţi de comunicare intercolegială: jocuri de rol, exerciţii de lectură, de dicţie, conversaţii.

Activităţi de socializare: jocuri de rol, implicarea şi participarea la spectacole şi serbări şcolare, cooptarea elevei în grupurile ţintă de elevi prinşi în proiectele educaţionale ale şcolii ***(***ex. Proiectul Soros ***Fiecare elev are o a doua şansă,*** proiectul PIR ***Micii folclorişti,*** proiectul ***Şcoli pentru un viitor verde).***

CENTRUL DE RESURSE EDUCATIONALE

TEST DE EVALUARE NAŢIONALĂ
Clasa a VI-a
An şcolar 2016 – 2017
Limbă şi comunicare
Limba română-Limba franceză

Prof. Burlacu Daniela
Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Ploieşti

Judeţul / sectorul .....

Localitatea .....

Şcoala .....

.....

Numele şi prenumele elevului / elevei .....

.....

Clasa a VI-a .....

Băiat ☐ **Fată** ☐

Aristotel spunea demult că cel puţin jumătate din fericirea de pe lume se datorează prieteniei, căci prietenii adevăraţi ne cunosc şi ne acceptă aşa cum suntem. Și asta pentru că ne deschidem inima şi mintea doar prietenilor.

Te invit să discutăm în continuare despre prietenie, iar mai multe informaţii vei găsi în următoarele texte.

Citeşte-le cu atenţie şi apoi răspunde cerinţelor propuse. Cerinţele de la I la VI urmăresc ce şi cât ai înţeles din textele citite, iar cele de la VII la X, felul în care foloseşti aceeaşi informaţie, în scop propriu (acela de a-ţi convinge colegii să aprecieze mai mult relaţiile de prietenie).

SUCCES!

Text A

Doi prieteni împreună la un drum călătorind,
Un urs le ieși ‘nainte, cu groază spre ei viind.
Unul dintr-înșii de frică, văzând ursul furios,
Se sui și se ascunse, sus într-un copac stufos.
Cel’lalt într-acest pericol singur dacă s-a văzut,
S-a-ntins la pământ îndată și în mort s-a prefăcut.
Ursul dar, totdeodată asupra lui cum sosi,
Pe la nas, pe la ureche, se plecă a-l mirosi;
Iar el își ținu suflarea, să nu-l simtă că e viu,
Că ursul mort nu mănâncă, după cum zic cei ce știu;
Și așa de mort gândindu-l, cum sta nesuflând lungit,
Nicidecum neatingându-l, l-a lăsat și a fugit.
Iar prietenul său, care sta în copacul stufos,
După ce se duse ursul, l-a-ntrebat dându-se jos:
– Ia spune-mi, măi frățioare, ursul ce lucru-ți șopti
Când se puse la urechea-ți? (Și-ncepu a hohoti.)
– Mi-a poruncit, el răspunse, să țiu minte să păzesc
Și c-un prieten ca tine să nu mai călătoresc.

(Anton Pann, ***Doi prieteni****)*

Text B

C'est alors qu'apparut le renard.
- Bonjour, dit le renard.
- Bonjour, répondit poliment le petit prince, qui se retourna mais ne vit rien.
- Je suis là, dit la voix, sous le pommier.
- Qui es-tu ? dit le petit prince. Tu es bien joli...
- Je suis un renard, dit le renard.
- Viens jouer avec moi, lui proposa le petit prince. Je suis tellement triste...
- Je ne puis pas jouer avec toi, dit le renard. Je ne suis pas apprivoisé.
- Ah! pardon, fit le petit prince. Mais, après réflexion, il ajouta : · Qu'est-ce que signifie "apprivoiser" ?
· Tu n'es pas d'ici, dit le renard, que cherches-tu?
· Je cherche les hommes, dit le petit prince. Qu'est ce que signifie "apprivoiser" ?
- Les hommes, dit le renard, ils ont des fusils et ils chassent. C'est bien gênant! Ils élèvent aussi des poules. C'est leur seul intérêt. Tu cherches des poules ?
- Non, dit le petit prince. Je cherche des amis. Qu'est-ce que signifie "apprivoiser" ?
- C'est une chose trop oubliée, dit le renard. Ça signifie " créer des liens..."
- Créer des liens ? (după Antoine de Saint-Exupéry, **Le Petit Prince**)

În tabelul de mai jos, bifează căsuţa potrivită pentru a arăta dacă afirmaţiile din stânga sunt adevărate sau false.

Afirmaţia	**Adevărat**	**Fals**
1. Textul A prezintă un prieten care-şi ajută tovarăşul.		
2. Textul B este o scrisoare.		
3. Textele A şi B au fost preluate de pe internet.		
4. Textul B este un fragment dintr-o operă.		

Cod				

II. *Scrie, în coloana din dreapta, câte un enunţ care să conţină răspunsul solicitat în coloana din stânga.*

Întrebare	Răspunsuri/ Réponses
1. Din ce cauză s-au speriat cei doi călători?	
2. Cum a reacționat unul dintre cei doi călători?	
3. Qu’est-ce-que signifie „apprivoiser”?	
4. Qu’est-ce qu-il cherche, le petit prince?	

Cod				

III. *Transcrie, din text, câte un cuvânt/ grup de cuvinte care se referă la* ***animalele*** *din cele două texte.*

Cuvinte în limba română — Mots français

....

Cod				

IV. *Completează (în limba în care este formulat enunţul) spaţiile libere cu informaţii selectate din textele-suport:*

Doi prieteni împreună la un drum călătorind,……..... cu groază spre ei viind.

……....., se plecă a-l mirosi;/ Iar el îşi ţinu suflarea.

Le petit prince a dit: “Je suis tellement…….

Ça signifie…….....

Cod				

V. *Alege, din textele A şi B, o idee cu care* ***eşti de acord*** *şi una cu care* ***nu eşti de acord****, motivând alegerea făcută.*

Sunt de acord 	Nu sunt de acord

Motivarea alegerii (De ce?)	Motivarea alegerii (De ce?)

Cod				

VI. *Precizează o trăsătură a călătorului care s-a urcat în copac părăsindu-şi tovarăşul aflat în primejdie şi transcrie în coloana din dreapta exemplul din text care o confirmă.*

Trăsătură a călătorului	**Exemplul din text care justifică această trăsătură**

Cod				

VII. *Folosind informaţiile din textele suport, realizează un scurt text în care să descrii un prieten drag ție.*

.....

.....

Cod				

VIII. *Explică înţelesul enunţului* ***Mi-a poruncit, el răspunse, să țiu minte să păzesc/ Și c-un prieten ca tine să nu mai călătoresc.***

.....

.....

Cod				

IX. *Găsește un proverb potrivit pentru a ilustra mesajul transmis în textul A.*

.....

.....

Cod				

X. *Imaginează-ți un alt final al aventurii prin care au trecut cei doi prieteni din textul B și povestește-l, într-un text de 3-5 rânduri.*

.....

.....

FELICITĂRI, AI AJUNS LA SFÂRŞITUL TESTULUI!

MULŢUMIM PENTRU PARTICIPARE !

Plan de intervenţie personalizat
ANUL ŞCOLAR 2021-2022

Tudose Elena
Liceul Tehnologic "Dimitrie Bolintineanu"
din Bolintin Vale, Judetul Giurgiu, Romania

I. Informaţii Generale

Numele şi prenumele elevului: **N. M. I. (a IX a)**

Vârsta: 15 ani

Mama: O. I., profesia - asistent personal

Tatal: N. M., profesia – constructor (fără forme legale)

Alte date despre familie: Marian are un frate mai mare cu 8 ani care este plecat in străinătate.

Durata de desfăşurare a programului: clasa a IX a

Echipa de intervenţie: : profesorul diriginte: T. E., consilierul şcolar: D. I.

II. Starea actuală a elevului

Comportamentul cognitiv:

- Limbajul şi comunicarea : vocabular adecvat, exprimare timidă, vorbire ezitantă.
- Cunoştinţele şi abilităţile sunt la nivelul programei curriculare a clasei în care este si are potenţialul de a depăşi acest nivel cu ajutor.

Autonomie personală şi socială:

- Aria de autoservire: elevul este familiarizat cu mediul ambiant şi activităţile din programul zilnic.
- Aria de socializare: elevul are o atitudine prietenoasă, dezvoltând relaţii interpersonale, însa doar intr-un cerc restrâns, simţindu-se exclus din cauza dificultăţilor in exprimare si a vocabularului redus. Realizează achiziţii cognitive, comunică cu colegii şi cu prietenii astfel încât ajunge la un climat bun de desfăşurare a activităţilor comune.
- Psihomotricitate : elevul prezintă o coordonare corespunzătoare unei activităţi de învăţare eficiente, dar întâmpină dificultăţi în înţelegerea sarcinilor de lucru, care sunt doar scrise (fără să fie dictate).

III. Evaluarea iniţială

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, probe curriculare, etc.

Diagnostic

- medical: leucemie acută limfoblastică in remisiune, certificat de handicap grav, cu asistent personal.
- psihologic: dificultăţi de invăţare, insuficienta dezvoltare a operaţiilor gândirii, memorie mecanică.
- pedagogic poate face faţă cerinţelor educaţionale cu sprijin (programa adaptată, instrumente compensatorii)

Capacităţi – competenţe – abilităţi – lacune – nevoi

- capacitate de invăţare cu limitări din cauza insuficientei dezvoltari a operatiilor gandirii
- dificultăţi in exprimare
- competenţe bune in desfăşurarea activităţilor (nu respectă mereu indicaţiile şi nu indeplineşte sarcinile didactice la nivelul propriu- problemele medicale)
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală şi expresivă
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de invăţare
- nevoia de programă adaptată, instrumente compensatorii, integrare, de sprijin graduat
- toleranţa scăzută la frustrări
- sociabilitate redusă .

Intervenţii antecedente: elevul nu a mai beneficiat de un program de intervenţie personalizat anterior, în nici un stadiu al dezvoltării sale.

III. Derularea programului de intervenţie

Domeniul de intervenţie: educaţional
Scopul programului: reducerea dificultăţilor de invăţare cauzate de problemele medicale, mai buna integrarea in colectiv.

Obiective: - la finalul programului elevul va fi capabil să-şi depăşească limitările astfel încât să poată ajunge cât mai aproape de nivelul programei curriculare a clasei în care invaţă, relaţia cu şcoala şi parintii sa fie una mai buna, mai apropiată. De asemenea , un alt obiectiv il reprezintă dezvoltarea fizică şi psihică armonioase în măsura posibilităţilor şi a limitărilor medicale.

Modalităţi de lucru:

- aşezarea elevului in prima bancă, în locul cu vizibilitate maximă;
- alegerea unui coleg de bancă tolerant şi cu un nivel de pregătire asemănător care la nevoie să il ajute;
- elaborarea testelor cu itemi simpli;
- oferirea de explicaţii suplimentare când este cazul;
- crearea unui climat educaţional afectiv-pozitiv;
- încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- sprijin şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinlor şcolare, fără a crea dependenţa;
- întărirea relaţiei şcoală – elev- familie;
- consiliere psihologică pentru a accepta purtarea ochelarilor şi situaţiei tatălui.

V. Evaluarea finală criterială

Minimală: apropierea de nivelul programei clasei sale
Maximală: rezultat pozitiv la examenul de bacalaureat .

Instrumente de evaluare:

- fişe de lucru individuale, exerciţii fizice adaptate elevului;
- probe curriculare adaptate;
- teste criteriale pentru fiecare obiectiv în parte;
- programe pentru dezvoltare personală, cunoaştere şi autocunoaştere.

VI. Concluzii parţiale

În urma evaluării rezultatelor obţinute după derularea programului pe perioada primului semestru, s-a ajuns la concluzia că datorită individualizării şi accesabilizării sarcinilor de invăţare, desfăşurate în ritm propriu, a şedinţelor de consiliere, elevul şi-a depăşit în mare parte limitările, frustrările şi a dobândit o experienţă cognitivă superioară celei anterioare.

VII. Recomandări

Se recomandă stimularea pozitivă, intărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, creşterea stimei de sine, precum şi reluarea unor activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite, întărirea continuă a relaţiei şcoală - elev -familie.

TESTARE SUMATIVĂ
LA LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ
SEMESTRUL II
Clasa a VI-a

Prof. CORESCHI IULIA
Școala Gimnazială „Constantin Gh. Marinescu” – Galați

Subiectul I **(50 puncte)**

Citeşte cu atenţie textul dat:

„Floarea cu coroană aurie se clătină lin spre copilă, la adierea vântului.

– Îmi pare bine că te găsesc înaltă şi frumoasă, urmă Lizuca. Noi ne ducem la bunicuţa şi la bunicul.

– Foarte bine, aprobă floarea-soarelui.

– Căci acasă nu mai putem sta. Tata a bătut din picior la bunici şi nu mă mai lasă la dânşii. Şi când era tata acasă, mămica se sfădea cu dânsul: ţipa subţire, cerea să vândă livezile şi pădurea. Tata nu voia şi zicea că sunt ale mele, rămase de la mama. Iar mămica tropăia mărunţel şi se uita holbat şi a căzut pe scaun leşinată; şi tata a sărit şi a stropit-o cu apă. Pe urmă tata s-a dus; iar mămica mă tot bătea, dar eu nu plângeam. Mă strecuram la Patrocle, în cuşca lui, şi stam acolo ascunsă şi mă gândeam la mama, care s-a dus şi nu s-a mai întors. Mama mea a murit, Sora-Soarelui!

Floarea lăsă să cadă deasupra copilei două petale ca nişte fluturi de lumină şi clătină întristată din cap. (...)”

(Mihail Sadoveanu, *Dumbrava minunată*)

1. Precizează valoarea morfologică a cuvintelor subliniate: (20 puncte)

aurie –

tropăia –

eu –

la Patrocle –

două –

2. Indică câte un sinonim potrivit pentru sensul din text al următoarelor cuvinte: (6 puncte)

copilă –

zicea –

deasupra –

3. Alcătuiește două propoziții în care substantivul *floare* să îndeplinească pe rând funcțiile sintactice de subiect și atribut. (8 puncte)

4. Identifică tipul de text în care se încadrează fragmentul dat. (6 puncte)

5. Transcrie din text două prepoziții și un articol nehotărât. (6 puncte)

6. Numește personajul principal al fragmentului dat. (4 puncte)

Subiectul al II-lea **(40 puncte)**

Scrie o compunere de 100 – 200 de cuvinte, în care să prezinţi o întâmplare petrecută în ultima ta vacanță (reală sau imaginară). În compunerea ta trebuie:

- să formulezi un titlu expresiv/personalizat al textului redactat de tine;
- să ai un conţinut şi un stil adecvate tipului de text şi cerinţei formulate;

- să respecți normele de exprimare, de ortografie și de punctuație.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

• conținutul compunerii – 25 puncte

• redactarea compunerii – 15 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 2 puncte; coerența textului – 2 puncte; proprietatea termenilor folosiți – 2 puncte; corectitudinea gramaticală – 2 puncte; claritatea exprimării ideilor – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; respectarea normelor de punctuație – 2 puncte; lizibilitatea – 1 punct).

Oficiu 10 puncte

CURRICULUM ADAPTAT
DISCIPLINA: Limba engleză
CLASA: a VII-a
Anul școlar:

Nan Ioana Iulia

Certificat de orientare școlară și profesională:

Diagnostic (conform certificatului): Intelect liminar, IQ=73, Tulburări specifice de învățare, ADHD, Dislalie polimorfă

Argument: Integrarea elevului la nivel de gimnazial, în învățământul de masă, în funcție de diagnostic și raportat la cerințele acestuia, cu recomandările prevăzute în programul de servicii personalizate al copilului cu dizabilități conform certificatului de orientare școlară și profesională. Instrumente folosite în evaluare: fișa psihopedagogică, observația spontană și dirijată, convorbirea individuală și de grup, sarcini de lucru pentru familiarizarea cu vocabularul limbii engleze.

Întocmit: prof. Nan Ioana Iulia

În colaborare cu: prof de sprijin: ..... consilier școlar:

Unitatea de învățământ:

Nr. ore/săpt.: 2

Manualul utilizat*:* Limba modernă 1. Limba engleză. Clasa a VII-a, Editura Art

Tabel sintetic privind modalitățile de adaptare curriculară la nivelul programei școlare

Adaptarea curriculară s-a produs la nivelul:	Adaptarea curriculară s-a realizat printr-un demers de*:					
-competențelor specifice	Modificarea prin **adaptarea competențelor** din programa școlară în funcție de nivelul de dezvoltare a elevului și de diagnostic		**Diminuarea numărului de competențe specifice** incluse în programa școlară		**Introducerea și reluarea unor competențe specifice** din programa școlară parcursă în anul/anii anteriori	
	Da X	Nu	Da X	Nu	Da X	Nu
-activităților de învățare	-Diferențierea activității de învățare la nivel de resurse materiale utilizate (ex. materiale de lucru suplimentare, fișe de		-Diferențierea activității de învățare la nivel de sarcini de învățare prin accesibilizare și diversificare		-Diferențierea activității de învățare prin sprijinul suplimentar acordat de cadrul didactic, de alți specialiști, prof. de sprijin sau facilitator, activități în echipe sau în	

	lucru individualizate, utilizarea tehnologiilor informatizate)			(numărul/complexitate/modalitate de realizare)			grupe mici de elevi sau sprijinul acordat ca durată de lucru		
	Deloc	Uneori (în anumite situații) X	Frecvent	Deloc	Uneori (în anumite situații) X	Frecvent	Deloc	Uneori (în anumite situații) X	Frecvent
-conținutului învățării	Scăderea nivelului de complexitate a conținutului învățării prevăzut de programa școlară			Reducerea volumului de conținut inclus în programa școlară			Reluarea unor conținuturi ale învățării prevăzute în programa școlară parcursă în anul/anii școlari anteriori		
	Da X		Nu	Da X		Nu	Da X		Nu
-strategiilor de evaluare	Prin alte probe de evaluare decât cele utilizate la clasă			Prin simplificarea, reducerea sau introducerea altor itemi de evaluare			Prin oferirea de resurse suplimentare pentru finalizarea sarcinilor de lucru		
	Da X		Nu	Da x		Nu	Da X		Nu
*Se vor bifa demersurile de adaptare selectate în căsuța corespunzătoare									

Programa școlară adaptată

1. Receptarea de mesaje orale în situații de comunicare uzuală

Competența specifică clasei	**Competențe adaptate**	**Activități de învățare (adaptate)**	**Strategii didactice și de evaluare (adaptate)**
1.2. Identificarea detaliilor din mesaje și interacţiuni pe subiecte previzibile când locutorii/interlocutorii vorbesc clar și rar 1.3. Identificarea unor elemente comune culturii proprii și culturii studiate	1.2. Identificarea detaliilor din mesaje și interacţiuni pe subiecte previzibile când locutorii/interlocutorii vorbesc clar și rar 1.3. Identificarea unor elemente comune culturii proprii și culturii studiate	- exerciţii auditive; - exerciţii de confirmare a răspunsului corect (de ex. bifează, încercuiește, mimează, desenează etc.); - exerciţii de răspuns la comenzi, întrebări, formule de comunicare în societate;	- fișe de lucru - observația - materiale audio - flashcards - manual, caiet

2. Exprimarea orală în situații de comunicare uzuală

Competența specifică clasei	**Competențe adaptate**	**Activități de învățare (adaptate)**	**Strategii didactice și de evaluare (adaptate)**
2.2. Participarea la conversaţii în legătură cu planificarea unor activităţi	2.2. Participarea la conversaţii în legătură cu planificarea unor activităţi folosind expresii fixe	- exerciţii de repetare după model; - exerciţii de dialog; - joc de rol; - activităţi de simulare;	- fișe de lucru - observația - materiale audio - flashcards

2.4. Manifestarea unei atitudini pozitive faţă de participarea la dialog și exprimarea în public	2.4. Manifestarea unei atitudini pozitive faţă de participarea la dialog și exprimarea în public	- descrieri simple, cu suport vizual, verbal (întrebări, cuvinte de sprijin) și imagine.	- manual, caiet

3. Receptarea de mesaje scrise în situații de comunicare uzuală

Competența specifică clasei	**Competențe adaptate**	**Activități de învățare (adaptate)**	**Strategii didactice și de evaluare (adaptate)**
3.1. Extragerea informaţiilor necesare pe baza lecturii unor instrucţiuni de utilizare, regulamente 3.2. Selectarea de informaţii din texte pe teme din viaţa cotidiană 3.3. Identificarea informațiilor dintr-o scrisoare personală simplă/e-mail în vederea redactării unui răspuns	3.1 Extragerea informațiilor necesare pe baza lecturii unui text simplu 3.2 Selectarea de informații din texte pe teme din viața cotidiană 3.3. Identificare informațiilor dintr-un text personal simplu (scrisoare/ email)	- exerciţii de citire cu voce tare; - lectură în ritm propriu; - exerciţii de citire (pe roluri, în grup, individual).	- observația - citirea în gând - citirea cu voce tare pe roluri - fișe de lucru - manual, caiet

4. Redactarea de mesaje în situații de comunicare uzuală

Competența specifică clasei	**Competențe adaptate**	**Activități de învățare (adaptate)**	**Strategii didactice și de evaluare (adaptate)**
4.1. Elaborarea unui mesaj simplu de prezentare pentru un profil personal 4.2. Relatarea pe scurt a unei întâmplări utilizând cuvinte de legătură pentru a marca ordinea cronologică 4.3. Manifestarea unei atitudini pozitive faţă de participarea la schimbul de mesaje scrise	4.1. Elaborarea unui mesaj simplu de prezentare pentru un profil personal 4.2 Identificarea elementelor de legătură întru-un text pentru a organiza un text în ordine cronologică 4.3 Reproducerea unor mesaje scrise/ enunțuri/ mesaje pe baza unui suport verbal	- exerciții de copiere - exerciții de completare a spațiilor libere cu cuvinte date - exerciții de completare pe baza unui model	- observația - planșe cu imagini - materiale audio - manual, caiet - fișe de lucru

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ ADAPTATĂ
SEMESTRUL I

UNITATE DE ÎNVĂȚARE	COMPETENȚE	CONȚINUTURI	NR ORE	SĂPTĂMÂNA
Recapitulare **Test inițial**			4	**S 1-2**
Unit 1: **The easy life** **Viață ușoară**	1.2, 1.3 2.2 3.1, 3.2 4.1, 4.2	Electronice Treburi casnice Regulile clasei Have to/ don't have to Should/ shouldn't	3	**S 3-4**
Test Paper			1	**S 4**
Unit 2: **Sporting moments** **Momente sportive**	1.2, 1.3 2.4 3.2, 3.3 4.1, 4.3	Sporturi Verbe legate de sport Trecut continuu: was/ were + -ing	4	**S 5-6**
Unit 3: **Traveller's tales** **Poveștile călătorului**	1.2, 1.3 2.2, 2.4 3.1, 3.2, 3.3 4.1, 4.2, 4.3	Călătorie Transport Verbe legate de transport Joc de rol Present perfect simplu	4	**S 7-9**
Scoala Altfel	Activitati specifice		2	**S 8**
Test paper			1	**S 10**
Unit 4: **The ways we learn** **Cum învățăm**	1.2, 1.3 2.2, 2.4 3.1, 3.2, 3.3 4.1, 4.2, 4.3	Materii școlare Verbe de gândire Present perfect simplu Articolul nehotărât Plural neregulate A cere permisiune	5	**S 10-12**
Revision			2	**S 13**
Christmas				**S 14**
Unit 5: **Social networking** **Socializare online**	1.2, 1.3, 2.2, 2.4 3.1, 3.2, 3.3 4.1, 4.2, 4.3	Termeni IT A da sfaturi Pronume nehotărâte	4	**S 15-16**
Recapitulare		Recapitulare Test	2	**S 17**

SEMESTRUL al II-lea

UNITATE DE ÎNVĂȚARE	COMPETENȚE	CONȚINUTURI	NR ORE	SĂPTĂMÂNA
Unit 6: **My life in music** **Viața mea în melodii**	1.2, 1.3 2.2, 2.4 3.1, 3.2, 3.3 4.1, 4.2, 4.3	Termeni muzicali Present perfect simplu aprofundare A vorbi despre sentimente	5	**S 1-3**
Test paper			1	**S 3**
Unit 7: **Future bodies** **Corpurile în viitor**	1.2, 1.3 2.2, 2.4 3.1, 3.2, 3.3 4.1, 4.2, 4.3	Părțile corpului Viitor simplu Conditional I Joc de rol: problemă medicală	4	**S 4-5**
Unit 8: **Making a difference** **A face o diferență**	1.2, 1.3 2.2, 2.4 3.1, 3.2, 3.3 4.1, 4.2, 4.3	Mediul înconjurător Conditional I (aprofundare) A exprima surpriză și entuziasm	4	**S 6-7**
Revision and Test paper			2	**S 8**
Unit 9: **Tomorrow's World** **Lumea de mâine**	1.2, 1.3 2.2, 2.4 3.1, 3.2, 3.3 4.1, 4.2, 4.3	A da o petrecere Expresii legate de viitor Viitorul simplu A verifica informații	5	**S 9-11**
Easter			1	**S 11**
Unit 10: **Money** **Bani**	1.2, 1.3 2.2, 2.4 3.1, 3.2, 3.3 4.1, 4.2, 4.3	Bani și obiecte de valoare Joburi Locuri de muncă A simpatiza Viitorul simplu	5	**S 12-14**
Test paper			1	**S 14**
Final Revision	All	All structures taught this school year	4	**S 15-16**
End of year activities			2	**S 17**

Curriculum adaptat

Cadru didactic : Maria Kalisch
Instituția de învățământ : Şcoala Gimnazială “Octavian Goga” Baia Mare

CURRICULUM ADAPTAT

Nume şi prenume elev (ă): **J. S.**

Instituţia de învăţământ : **Şcoala Gimnazială “Octavian Goga” Baia Mare**

Învăţător/ diriginte : **Kalisch Maria**

Clasa: **a V-a**

Profesor de sprijin: **:**

Disciplina : **Matematică**

Aria curriculară: **Matematică şi Ştiinţe ale naturii**

Cadru didactic : **Maria Kalisch**

OBIECTIVE CADRU/ COMPETENŢE GENERALE:

- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

CONŢINUTURI ALE ÎNVĂŢĂRII

1. **Numere naturale**

- Numere naturale de la 0 la 100: formare, citire, scriere, comparare, ordonare (consolidare)
- Numeraţia 0 -1 000 cu paşi ficşi: din 2 în 2, din 5 în 5, din 10 în 10.(consolidare)
- Adunarea şi scăderea în concentrul 0-1 000 cu şi fără trecere peste ordin ;
  - terminologie specifică: termen, sumă, diferenţă, cu atât mai mult, cu atât mai puţin;
  - evidenţierea unor proprietăţi ale adunării (comutativitate) fără terminologie;
  - proba adunării şi a scăderii;
  - folosirea parantezelor rotunde;
- Inmulţirea ca adunare repetată în concentrul 0-1 000
- Împărţirea, cu rest zero, a numerelor naturale când împărţitorul este de o cifră
- Împărţirea cu rest a numerelor naturale
- Ordinea efectuării operaţiilor
- Media aritmetică a două numere naturale
- Ecuaţii şi inecuaţii în mulţimea numerelor naturale

2. Mulţimi

- Mulţimi: descriere şi notaţii; element, relaţia dintre element şi mulţime (relaţia de apartenenţă)
- Mulţimile **N** şi **N***

3. Numere raţionale mai mari sau egale cu 0, Q+

Fracţii ordinare

- Fracţii echiunitare, subunitare, supraunitare
- Fracţii echivalente. Amplificarea şi simplificarea fracţiilor

4. Elemente de geometrie şi unităţi de măsură

- Elemente intuitive de geometrie
  - Punct, linii (drepte, oblice, curbe închise şi deschise, şerpuite);
  - Poziţii relative a două drepte
  - Pătrat, cerc, triunghi, dreptunghi;
- Măsurări utilizând etaloane neconvenţionale
- Unităţi de măsură:
  - Unităţi de măsurat lungimea – metrul;
  - Unităţi de măsurat capacitatea – litrul;
  - Unităţi de măsura pentru timp – ora, ziua, săptămâna, luna;
  - Monede şi bancnote
- Utilizarea instrumentelor de măsură adecvate: metrul, rigla gradată.

OBESRVAŢIE

Având în vedere că sunt copii cu CES, exista impedimente de natura cognitivă şi nu consider că este nevoie să se facă o comparaţie a obiective de referinţă/ competenţe specifice cu majoritatea elevilor. Menţionez că vom folosi doar obiective ca: să aplice , să recunoască, să calculeze, să utilizeze şi să-şi formeze obişnuinţa de a exprima în limbaj matematic anumite probleme practice a noţiunilor învăţate.

MODALITĂŢI DE PREDARE SI EVALUARE:

Metodele de predare utilizate sunt cele active şi interactive, pentru a stimula elevii să-şi dezvolte abilităţile de gândire logico-matematica şi să comunice unii cu ceilalţi.

Exemple de metode: conversaţia euristică (ajută elevii să formuleze întrebări), explicaţia (ajută elevii să înţeleagă anumite conţinuturi), dezbaterea (ajută elevii să-şi formeze opinii), lectura predictivă (ajută elevii să-şi dezvolte gândirea critică), lectura în perechi (ajută elevii să comunice unul cu altul), mozaicul (ajută elevii să comunice şi să-şi dezvolte sentimentul de responsabilitate), brainstormingul (ajută elevii să-şi dezvolte creativitatea şi abilitatea de a rezolva probleme), studiul de caz (ajută elevii să-şi dezvolte capacitatea de analiză), jocul de rol (ajută elevii să devină empatici),

Evaluarea se realizează pe întreg parcursul anului şcolar. Elevii primesc permanent feedback de la profesor, ceea ce le permite să-şi dezvolte continuu şi armonios abilităţile**. Metode de evaluare**: chestionarea orală, analiza documentelor create de elevi, fişe de lucru, observarea sistematica a comportamentului elevilor , analiza modului cum elevii si-au format deprinderile de lucru si teste individuale.

Evaluarea se face conform fisei de adaptări si ajustări**. (Anexa 1)**

STANDARDE CURRICULARE DE PERFORMANŢĂ

Obiectiv cadru	**Standard**
1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii	S1. Scrierea, citirea, compararea şi ordonarea numerelor naturale mai mici decât 1 000 000; S2. Folosirea corectă a terminologiei matematice învăţate în contexte variate; S3. Utilizarea fracţiilor pentru a exprima subdiviziuni ale întregului în contexte variate; S4. Efectuarea de operaţii de adunare şi scădere cu numere naturale mai mici sau egale cu 1 000 000; S5. Efectuarea de operaţii de înmulţire şi împ**ăr**ţire cu numere naturale mai mici sau egale cu 1 000 folosind operaţiile aritmetice învăţate;
2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme	S6. Recunoaşterea, reprezentarea şi clasificarea după proprietăţi simple a unor forme plane; S7. Utilizarea de reguli şi corespondenţe pentru formarea de şiruri; S8. Realizarea de estimări în situaţii practice; S9. Utilizarea unităţilor de măsură neconvenţionale şi convenţionale în contexte variate S10. Utilizarea instrumentelor de măsură pentru măsurarea şi compararea timpului, a masei, lungimii şi capacităţii unor obiecte S11. Utilizarea unor modalităţi simple de organizare şi clasificare a datelor
3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic	S12. Exprimarea orală şi scrisă, într-o manieră concisă şi clară, a modului de lucru în rezolvarea de exerciţii şi probleme

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT
ANUL ŞCOLAR 2021-2022

Branzea Mihaela Julieta
Liceul Tehnologic"Dimitrie Bolintineanu"
din Bolintin-Vale, judetul Giurgiu, Romania

I. Informaţii Generale

Numele şi prenumele elevului: **D.D.V. (a XI-a L)**

Data naşterii: 08.10.2003

Domiciliul: sat Ghionea ,str. Principală, nr.175, com. Ulmi, jud. Giurgiu

Mama: S. 44 ani, profesia-casnică

Tatăl: decedat

Alte date despre familie: V. are o soră S. (24 ani divorţată şi cu un copil) şi nepoţica de 2 ani ,toate locuiesc împreună cu mama. Mama V. a terminat 10 clase si manifestă o atitudine pozitivă faţă de activitatea şcolară şi este receptivă la sugestiile oferite de aici.

Durata de desfăşurare a programului: clasele X-XII

Echipa de intervenţie: profesorul de matematică ,profesorul diriginte, consilierul şcolar.

II. Starea actuală a elevului

Comportamentul cognitiv:

- limbajul şi comunicarea : vocabular adecvat, exprimare timidă, vorbire ezitantă
- cunoştinţele şi abilităţile sunt la nivelul programei curriculare a clasei în care este şi are potenţialul de a depăşi acest nivel cu ajutor.

Autonomie personală şi socială:

- Aria de autoservire: eleva este familiarizată cu mediul ambiant şi activităţile din programul zilnic
- Aria de socializare: eleva are o atitudine prietenoasă, dezvoltând relaţii interpersonale, însă doar intr-un cerc restrâns, simţindu-se exclusă din cauza dioptriilor. Realizează achiziţii cognitive, comunică cu colegii şi cu prietenii astfel încât ajunge la un climat bun de desfăşurare a activităţilor comune.
- Psihomotricitate : eleva prezintă o coordonare corespunzătoare unei activitäti de învăţare eficiente, dar întâmpină dificultăţi în înţelegerea sarcinilor de lucru, care sunt doar scrise (fără să fie dictate).

III. Evaluarea iniţială

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup ,probe curriculare, etc.

Diagnostic

- medical: deficienţe de vedere, ambliopie severă, miopie (0,75) şi dezvoltare fizică precară (paralizie cerebrală,hemiplagie spastică, picior equin drept operat)
- psihologic: dificultăţi de învăţare pe fondul diagnosticului medical, tulburări de lexie, grafie şi calcul.
- pedagogic poate face faţă cerinţelor educaţionale cu sprijin (programa adaptată, instrumente compensatorii)

Capacităţi – competenţe – abilităţi – lacune – nevoi

- capacitate de învăţare cu limitări datorate tulburărilor de lexie, grafie,calcul şi a deficienţelor de vedere.
- competenţe bune în desfăşurarea activităţilor (nu respectă mereu indicaţiile şi nu indeplineşte sarcinile didactice la nivelul propriu - problemele medicale)
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală şi expresivă,
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare,
- nevoia de programă adaptată, instrumente compensatorii, de sprijin graduat,
- toleranţa scazută la frustrari (vezi situaţia tatălui),
- sociabilitate bună .

Intervenţii antecedente: elevul nu a mai beneficiat de un program de intervenţie personalizat anterior, în nici un stadiu al dezvoltării sale.

III. Derularea programului de intervenţie

Domeniul de intervenţie: educaţional
Scopul programului: reducerea dificultăţilor de învăţare datorate problemelor medicale şi acceptarea faptului că tatăl a decedat, mai buna integrarea în colectiv.

Obiective: -la finalul programului eleva va fi capabilă să-şi depăşească limitările astfel încât cunoştinţele şi abilităţile să poată ajunge cât mai aproape de nivelul programei curriculare a clasei în care invaţă, relaţia cu şcoala şi mama sa fie una mai buna, mai apropiată, acceptarea faptului că tatăl a decedat. De asemenea ,dezvoltarea fizică şi psihică armonioase în măsura posibilităţilor şi a limitărilor medicale.

Modalităţi de lucru:

- aşezarea elevului in prima bancă, perpendicular pe tablă, în locul cu vizibilitate maximă;
- alegerea unui coleg de bancă tolerant şi cu un nivel de pregătire asemănător care la nevoie să o ajute;
- purtarea ochelarilor fără a se jena de aceştia;
- elaborarea testelor cu itemi scrişi cu caractere mai mari, pe care să le poată citi mai uşor;
- oferirea de explicaţii suplimentare când este cazul;
- crearea unui climat educaţional afectiv-pozitiv;
- încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- sprijin şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinlor şcolare, fără a crea dependenţa;

- întărirea relaţiei şcoală – elev- familie (mama)
- consiliere psihologică pentru a accepta purtarea ochelarilor şi situaţiei tatălui.

V.Evaluarea finală criterială

Minimală: apropierea de nivelul programei clasei sale

Maximală: rezultat pozitiv la examenul de bacalaureat .

Instrumente de evaluare:

- fişe de lucru individuale, exerciţii fizice adaptate elevei;
- probe curriculare adaptate;
- teste criteriale pentru fiecare obiectiv în parte;
- programe pentru dezvoltare personală, cunoaştere şi autocunoaştere.

VI. Concluzii parţiale

În urma evaluării rezultatelor obţinute după derularea programului pe perioada primului semestru, s-a ajuns la concluzia că datorită individualizării şi accesabilizării sarcinilor de învăţare, desfăşurate în ritm propriu, a şedinţelor de consiliere, eleva şi-a depăşit în mare parte limitările, frustrările şi a dobândit o experienţă cognitivă superioară celei anterioare.

VII.Recomandări

Se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, creşterea stimei de sine, precum şi reluarea unor activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite, întărirea continuă a relaţiei şcoală–elev-familie.

Plan de intervenție personalizat – model

Prof. Coțovanu Adriana
Inspectoratul Școlar Județean Suceava

1. **INFORMAȚII GENERALE:**

Numele: I.T.E. **Data nașterii**: 4.05.2007

Domiciliul: Suceava **Școala**: Gimnazială Nr. 1 Suceava **Clasa:** a III-a B

Echipa de lucru: profesor pentru învățământul primar, **Coțovanu Adriana**

consilier psihologic, **P.M.**

Data de elaborare a programului: septembrie 2017

Durata de desfășurare a programului: septembrie 2017 - iunie 2018

Domeniul de intervenție: LLR și Matematică

2. **EVALUARE INIȚIALĂ**

Instrumente folosite în evaluare: fișa psihopedagogică, observaţia spontană și dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:* Sindrom Down
- *psihologic*: deficiență asociată severă
- *psihopedagogic*: dificultăți de învățare din cauza retardului psihic;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale, adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a III-a şi a curriculumului de citire–scriere-calcul.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);
- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Probleme cu care se confruntă copilul la disciplina <u>LLR</u>

- vocabular sărac;
- posibilităţi de exprimare reduse;
- în scris apar omisiuni şi înlocuiri de grafisme, nu face analiza şi sinteza fonematică corect, inversiuni de litere;

Probleme cu care se confruntă copilul la disciplina <u>Matematică</u>

- calcul matematic
- ritm foarte lent în rezolvarea sarcinilor simple, dificultăți de înțelegere a cerinței

3. a) DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE – LLR

Obiective	**Activităţi de învăţare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral; - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate, - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date - să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit şi în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc - să desprindă semnificaţia globală a unui text citit	- observarea unor imagini relaționate cu textul; - formularea de enunțuri pe baza acestor imagini; - raspunsul la intrebari literale legate de acest paragraf - realizarea unor inferente simple pe baza textului -	Metode: - observația - conversația - citirea cu voce tare - explicația Mijloace: - planșe cu imagini despre lecturile ce vor fi studiate; - lecturi - fișe de lucru - calculator	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învăţătorului; - citește în ritm propriu cuvinte și propoziţii, texte alcătuite din 10 enunțuri.

b) DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE - Matematică

Obiective	**Activităţi de învăţare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
-să înţeleagă şi să utilizeze sistemul poziţional de formare a numerelor naturale mai mici decât 10 000 -să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu numere mai mici decât 30 -descrie forme plane să clasifice obiecte şi desene după criterii variate -să descopere, să recunoască şi să utilizeze corespondenţe simple şi succesiuni de obiecte sau numere asociate după reguli date	-reprezentarea prin obiecte sau desene a oricărui număr mai mic ca 10 000; reprezentarea -compararea, o numerelor utilizând modele semnificative (figuri geometrice de poziţionare, numărătoare poziţională etc.);	Metode: - exercițiul - conversația - jocul didactic - munca independentă - explicația Mijloace: - planșe cu imagini - simboluri - fișe de lucru - calculator	- scrie numere cu 2-5 cifre; - ordonează crescător/descrescător un șir de 4-6 numere - efectuează exerciții simple de adunare și scădere - recunoaște figuri și corpuri geometrice

Prin acest program se urmărește:

- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește citirea conștientă;
- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește calculul matematic empiric
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- dezvoltarea abilităţilor de citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- dezvoltarea abilităţilor de calcul matematic;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;

PLAN EDUCAŢIONAL PERSONALIZAT (PEP)

Numele și prenumele cadrului didactic- GIOROC CARMEN
Scoala Gimnazială Nr. 97, București

elaborat conform Ordinului Nr.3124/ 10.02.2017

privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburări de învăţare

a) **Datele personale ale elevului**

b) **Tipologia tulburării** (conform diagnosticului):

DISLEXIE, DISGRAFIE, DISCALCULIE, DISLALIE

c) Recomandări cu privire la intervenţia individualizată şi personalizată;

Pe parcursul procesului de predare-învăţare se vor aplica strategii didactice adecvate pentru elevii cu tulburări de învăţare (TSI), ţinând cont de următoarele:

- Se utilizează metode multisenzoriale, noţiunile se prezintă sub forme variate (scheme, cuvinte cheie, ilustraţii, înregistrări video, etc)
- Se utilizează scheme şi mape conceptuale pentru facilitarea înţelegerii
- Se preferă învăţarea prin experienţă
- Obiectivele unei teme de studiat se împart în “sub-obiective”
- Se oferă din timp scheme grafice legate de tema de studiat, pentru a orienta elevul cu TSI în evidenţierea informaţiilor esenţiale
- Se promovează interferenţe, integrări şi legături între cunoştinte şi discipline
- Se promovează învăţarea colaborativă, în grupuri mici
- Se verifică gradul de înţelegere (a sarcinilor, enunţurilor, noţiunilor nou introduse)
- Se promovează simplificarea textului care urmează a fi studiat, reducându-se din complexitatea lexicală şi sintactică dacă este nevoie
- Se crează situaţii şi activităţi care să conducă la dezvoltarea expresiei orale.
- Se adaptează în mod flexibil la stilul de învăţare al copilului cu TSI
- Se reduce din efortul de lectură a documentelor prin adaptarea fonturilor, dimensiunea spaţiilor între rânduri, asigurarea de fotocopii, fraze scurte.
- Se limitează efortul de scriere prin reducerea din lungimea dictărilor, din obligaţia de a lua notiţe, de a redacta lucrări în scris
- Se ajută copilul cu TSI să-şi gestioneze o agendă pentru a-şi nota corect temele şi lecţiile

- Se aleg teme care au şi un caracter practic-aplicativ
- Se aplică un sistem de evaluare care să permită elevului cu TSI să-şi poată vizualiza progresele
- Se ajută copilul cu TSI să-şi descopere competenţele/talentele
- În cazul limbilor străine se acordă o mai mare importanţă dezvoltării abilităţilor orale în detrimentul celor scrise. În caz de tulburare gravă elevul este scutit de notarea la probele scrise.
- Se promovează flexibilitatea didactică pe parcursul activităţilor de predare şi de evaluare, punând accent şi pe motivarea copilului, valorizarea lui, găsirea punctelor forte, a talentelor şi dezvoltarea lor

Măsuri compensatorii, măsuri de dispensare şi evaluare adaptată pe parcursul semestrelor în cazul DISLEXIEI

d). Măsurile compensatorii:	Lb. rom	Lb. engl	Lb. franc	Mate	Fizica	Biol	Ist	Chimie	Geogr	Ed. Soc.	Relig	Ed. Financ.	Muzică	Desen	TIC	Mat opț
- computer/tableta cu sofware - sintetizator vocal, care transformă tema de citire într-o temă de ascultare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- aparat de înregistrare care permite elevului să îşi completeze notiţele în timpul lecţiei (tabletă, reportofon etc.), cu respectarea prevederilor legale în vigoare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- hărţi mentale, scheme conceptuale ale unităţii de studiu	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- manuale şi cărţi în format digital (audio-book);	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dicţionare, vocabulare digitale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- tabele cu: lunile anului, anotimpurile, zilele săptămânii, alfabetul, formule, definiţii etc.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- texte cu imagini, sinteze, scheme	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- prezenţa cadrului didactic care să citească itemii textului din manual, sarcinile de rezolvat, chestionarele cu răspunsuri multiple	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
-ajutorul unui coleg de clasă care să citească itemii textului din manual, sarcinile de rezolvat, chestionarele cu răspunsuri multiple, când prof nu este disponibil	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- altele, la decizia cadrului didactic																

e). Măsurile de dispensare:																
- dispensarea cititului cu voce tare în faţa clasei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dispensarea citirii autonome a unor texte a căror lungime şi complexitate nu sunt compatibile cu nivelul de abilitate al copilului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- cantitatea excesivă de teme pentru acasă	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- memorarea poeziilor, formulelor, tabelelor, definiţiilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dispensarea studierii limbilor străine în forma scrisă sau citită		x	x													
- efectuarea mai multor teste/evaluări la puţină vreme unele dupa altele	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- altele, la decizia cadrului didactic																
f). Evaluare adaptată pe parcursul semestrelor:																
- testele si verificarile vor fi anunţate din timp, cu cel puţin 24 de ore înainte	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- se asigură verificări cu mai puţine cerinţe	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- se introduc probe informatizate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- se asigură citirea cu voce tare de către profesor a sarcinilor de efectuat în timpul verificărilor. Subiectele se citesc pe rând, în ordinea în care se elaborează lucrarea.	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- se asigură folosirea instrumentelor compensative atât la probele scrise, cât şi la cele orale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- se vor prevedea verificări orale ca alternativă la cele scrise (mai cu seamă la limbile străine)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- în notarea la probele orale se va ţine cont de capacităţile lexicale şi expresive ale elevului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Semnătura cadrelor didactice																

Măsuri compensatorii, măsuri de dispensare şi evaluare adaptată pe parcursul semestrelor în cazul DISGRAFIEI/DISORTOGRAFIEI

d). Măsurile compensatorii:	Lb. rom	Lb. engl	Lb. franc	Matem	Fiz.	Biol	Ist	Chi mie	Geo grafie	Ed. Soc.	Relig	Ed. Financ.	Mu zică	De sen	TIC	Mat opț
- computer cu program de scriere video, cu corector ortografic, care permite realizarea unor texte suficient de corecte fără un efort suplimentar de recitire şi de corectare a eventualelor greşeli	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- sofware pentru realizarea harţilor mentale, scheme conceptuale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- fotocopii adecvate ale unităţii de studiu	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- tabel cu lunile anului, zilele săptămânii, anotimpurile, tabel alfabetar	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dicţionar digital (sub forma de tabletă sau pe computer)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- altele, la decizia cadrului didactic																
e). Măsurile de dispensare:																
- dispensarea scrierii rapide după dictare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dispensarea luării de notiţe scrise	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dispensarea copierii de pe tablă, recopierea textelor - compensare cu texte pregătite anticipat, printate şi lipite pe caiete (sau lucru direct pe fişe)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dispensarea respectării timpilor pentru realizarea sarcinilor de lucru în scris	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- cantitatea excesivă de teme pentru acasă	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- scrierea de mână a temelor pentru acasă pentru cazurile severe de disgrafie (se acceptă scrierea pe calculator sau transcriere de către părinte)	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dispensarea studierii limbilor străine în forma scrisă		x	x		x											
- efectuarea mai multor teste/evaluări la puţină vreme unele dupa altele	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- altele, la decizia cadrului didactic																
f). Evaluare adaptată pe parcursul semestrelor:																
- testele şi verificările vor fi anunţate din timp, cu cel puţin 24 de ore înainte	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- se asigură verificări cu mai puţine cerinţe	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

- în funcţie de situaţie, evaluările vor fi concepute astfel încât să limiteze scrisul (de exemplu, exerciţii cu spaţiu de completat, exerciţii de bifat, unit etc.)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- se vor prevedea verificări orale ca alternativă la cele scrise (mai cu seamă la limbile străine)	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x
- se introduc probe informatizate	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x
- sunt asigurate folosirea instrumentelor compensative atât la probele scrise, cât şi la cele orale	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x
- la notarea/evaluarea testelor scrise se ţine cont de conţinut, nu de formă.	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x
Semnătura cadrelor didactice																

Măsuri compensatorii, măsuri de dispensare şi evaluare adaptată pe parcursul semestrelor în cazul DISCALCULIEI

d). Măsurile compensatorii:	Lb. rom	Lb. engl	Lb. franc	Mate	Fiz	Bio	Chimie	Ist	Geograf	Ed. Soc.	Religie	Ed. Financ.	Muzică	Desen	TIC	Matopţ
- calculator care să faciliteze operaţiile de calcul				x	x		x					x				x
- alte instrumente tehnologice mai puţin evoluate, cum ar fi tabela pitagoreică, tabele cu unităţi de măsură, tabel cu formule matematice, scheme conceptuale etc.				x	x		x					x				x
- altele, la decizia cadrului didactic																
e). Măsurile de dispensare:																
- dispensarea memorării tablei înmulţirii;				x	x		x					x				x
- dispensarea copierii textelor (de exemplu, probleme matematice) de pe tablă sau manual - compensare cu texte pregătite anticipat, printate şi lipite pe caiete (sau lucru direct pe fişe)				x	x		x									x
- dispensarea respectării timpilor pentru realizarea sarcinilor de lucru în scris				x	x		x					x				x
- cantitatea excesivă de teme pentru acasă				x	x		x					x				x
- efectuarea mai multor teste/evaluări la puţină vreme unele dupa altele				x	x		x					x				x
- dispensarea memorării formulelor, definiţiilor				x	x		x					x				x
- altele, la decizia cadrului didactic																

f). Evaluare adaptată pe parcursul semestrelor:																
-testele şi verificările vor fi anunţate din timp, cu cel puţin 24 de ore înainte				x	x		x					x				x
- se asigură verificări cu mai puţine cerinţe				x	x		x					x				x
- se introduc probe informatizate				x	x		x					x				x
- se asigură citirea cu voce tare de către profesor a sarcinilor de efectuat în timpul verificărilor. Subiectele se citesc pe rând, în ordinea în care se elaborează lucrarea				x	x		x					x				x
- se asigură folosirea instrumentelor compensative atât la probele scrise, cât şi la cele orale				x	x		x					x				x
- în notarea la probele orale se va ţine cont de capacităţile lexicale şi expresive ale elevului				x	x		x					x				x
- la notarea/evaluarea testelor scrise se ţine cont de conţinut, nu de formă				x	x		x					x				x
- se asigură folosirea calculatorului de buzunar/birou, tabla pitagoreică sau tabele cu formule				x	x		x					x				x
Semnătura cadrelor didactice																

Elaborarea PEP-lui este în conformitate cu Ordinul Nr.3124/10.02.2017 privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburari de invatare, articolele 17, 20, 21, 22, 23, 27, anexa nr2 şi articolele:

Art. 5. - In intelesul prezentei metodologii, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

l) masuri compensatorii - strategii de adaptare curriculara instructionala care ii vor permite elevului sa compenseze, din punct de vedere functional, carentele determinate de prezenta tulburarii specifice de invatare. Cuprind masuri, materiale adaptate, tehnologii asistive. Aceste masuri si instrumente de adaptare instructionala respecta principiul egalitatii de sanse, astfel incat elevul cu TSI sa participe autonom la activitatea instructiv-educativa;

m) instrumente compensatorii - instrumente didactice si tehnologice care substituie sau faciliteaza performanta in conditiile existentei unei abilitati deficitare. Instrumentele compensatorii absolva elevul cu TSI de o prestatie care devine dificila din cauza tulburarii, fara sa ii faciliteze, din punct de vedere cognitiv, sarcina de lucru. Utilizarea unor asemenea instrumente nu se realizeaza la nivelul intregii clase. Cadrele didactice, pe baza indicatiilor psihologului clinician/profesorului de sprijin/profesorului psihopedagog/logopedului/profesorului consilier scolar, permit utilizarea acestor instrumente doar elevilor cu TSI;

n) masurile de dispensare sunt interventii care permit elevului sa nu realizeze anumite activitati care, din cauza tulburarii specifice de invatare, devin extrem de dificile si care nu imbunatatesc procesul de invatare.

Art. 18. - Obligatia de a adapta procesul educativ-formativ la nevoile elevului cu TSI revine unitatii de invatamant, doar pentru elevii pentru care a fost depus certificatul de orientare scolara si profesionala.

Art. 19. - Cu acordul prealabil al consiliului de administratie al unitatii de invatamant si la recomandarea specialistului, pentru fiecare caz in parte, elevii cu tulburari specifice de invatare pot folosi materiale sau instrumente compensatorii, inclusiv tehnologii asistive si de acces, si vor beneficia de evaluare adaptată pe parcursul semestrelor.

Art. 25. - Activitatile de recuperare individualizata, modalitatile didactice personalizate si, in aceeasi masura, si instrumentele compensatorii si de dispensare sunt comunicate de catre cadrul didactic familiei elevului, cu scopul de a asigura un instrument util continuitatii didactice si stabilirii de comun acord cu familia a masurilor intreprinse.

Art. 26. - (1) PEP se elaboreaza, de regula, in primul semestru al anului scolar si contine informatiile prevazute la art. 17 alin. (2), pentru fiecare dintre disciplinele care sunt implicate in tulburarea specifica.

Art. 31. - (1) Directorul unitatii de invatamant in care sunt scolarizati elevi cu TSI este garantul oportunitatilor formative oferite de unitatea de invatamant si al serviciilor conexe si este cel care activeaza orice initiativa posibila astfel incat sa se realizeze dreptul la educatie al fiecarui elev. (…)

Art. 33 (2) Profesorul psiholog/Profesorul consilier scolar, angajat al CJRAE/CMBRAE, care are un parcurs de formare adecvat domeniului TSI, detinand competente profesionale dobandite fie in contextul formal, prin cursuri de formare continua in domeniul TSI, fie prin exercitiul practicii didactice, este persoana-resursa, cu atributii si competente in domeniul TSI, si, impreuna cu profesorul de la clasa din unitatea de invatamant, isi asuma urmatoarele atributii, in relatia cu consiliul profesoral:

c) ofera suport colegilor in privinta unor materiale specifice didactice si de evaluare, inclusiv in elaborarea planului didactic personalizat;

Art. 34. (2) Fiecare cadru didactic pentru el si pentru colegi actioneaza in felul urmator:

e) procedeaza, in colaborare cu colegii de la clasa, la documentarea parcursurilor didactice individualizate si personalizate prevazute;

f) aplica strategii educative - didactice de potentare si suport compensativ;

g) adopta masuri de dispensare;

h) aplica modalitati de verificare si notare adecvate si coerente;

i) realizeaza intalniri de continuitate cu colegii din nivelul sau anul scolar precedent cu scopul de a impartasi cu acestia parcursul didactic si educativ efectuat de elevi, in special cei cu TSI, pentru a nu exista o discontinuitate a parcursului urmat.

Art. 35. - (1) Familia are urmatoarele drepturi si responsabilitati:

d) pune la dispozitia unitatii de invatamant diagnosticul;

e) este de acord cu elaborarea documentarii parcursurilor didactice individualizate si personalizate si este chemata sa intocmeasca impreuna cu scoala contractul educational care prevede autorizarea tuturor cadrelor didactice din consiliul clasei - cu respectarea intimitatii si rezervei asupra cazului - sa aplice orice instrument compensatoriu si strategiile de dispensare considerate potrivite, prevazute de metodologia in vigoare, tinand cont de resursele disponibile;

(2) In unitatile de invatamant se organizeaza intalniri lunare sau bisemestriale, in functie de posibilitati si de fiecare situatie, cu familiile elevilor cu TSI, astfel incat actiunea cadrelor didactice sa devina cunoscuta, impartasita, si, unde este necesar, coordonata cu actiunea educativa realizata de familie.

CURRCURRICULUM ADAPTAT

BUNGĂU ANGELA, de la:
Școala Gimnazială Avram Iancu, Oradea, județul Bihor

NUMELE ȘI PRENUMELE CADRULUI/CADRELOR DIDACTICE PROPUNĂTOARE: BUNGĂU ANGELA și MARC OLIMPIA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: O. K.

CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ NR. 841 / 09.07.2020

DIAGNOSTIC: Intelect liminar, Tulburare mixtă de achiziție școlară, Disgrafie, Discalculie, Comițialitate sub tratament, Tulburări de coordonare motorie

CLASA: A V A C

DISCIPLINA: LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: AN ȘCOLAR 2020-2021

Competențe generale:

5. **Participarea la interacţiuni verbale în diverse situaţii de comunicare prin receptarea şi producerea textului oral**
6. **Receptarea textului scris de diverse tipuri**
7. **Redactarea textului scris de diverse tipuri**
8. **Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise**
9. **Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional**

Competențe specifice	**Activități de învățare (adaptate)**
1.1.Identificarea temei, a ideilor principale, a intențiilor de comunicare explicite și a comportamentelor care exprimă emoții din texte narative dialogate sau monologate, scurte.	− scrierea unor cuvinte/grupuri de cuvinte ilustrative pentru tema textului oral; − extragerea ideilor principale din diferite texte scurte; − identificarea stărilor/emoțiilor/sentimentelor transmise din diferite texte;

	− identificarea elementelor nonverbale/paraverbale care facilitează comunicarea, transferându-le în alte situaţii de comunicare; − formularea ideilor principale dintr-un text oral aparţinând unui prieten/coleg;
1.2. Prezentarea orală, pe baza unor repere date de profesor, a unor informaţii şi a unor idei, exprimând opinii, emoţii şi sentimente prin participarea la discuţii pe teme familiare, de interes sau pornind de la texte ușoare ascultate/citite	− exerciţii de exprimare a unor păreri, emoții generate de lectura sau audierea unor texte literare; − reformularea unei idei/informaţii audiate; −realizarea unor scurte dialoguri cu colegul de clasă/bancă, pe teme extrase din textele citite/audiate.
1.3. Identificarea unor elemente paraverbale şi nonverbale, în funcţie de situaţia de comunicare	− mimarea unei situaţii de comunicare; - exerciții de vizionare a unor situații de comunicare paraverbale sau nonverbale - exerciții de utilizare a elementelor nonverbale si paraverbale in diverse situații
1.4. Realizarea unei interacţiuni verbale cu doi interlocutori, folosind strategii simple de ascultare activă și manifestând un comportament comunicativ politicos faţă de interlocutor(i)	- construirea unei comunicări dialogate folosind formule specifice date; − exerciții de inițiere, de menținere și de finalizare a unui dialog, cu utilizarea formulelor de prezentare; − continuarea unui dialog pe o temă dată; − exerciții de ascultare activă a unei siuații de comunicare − exerciții de exprimare orală a ideilor, pornind de la texte citite/auzite; -exerciții de identificare a temei, a subiectului dint-o situație de comunicare −realizarea unor conversații cu un prieten/coleg.

Competențe specifice	Activități de învățare
2.1. Identificarea informaţiilor importante din texte literare și nonliterare, multimodale,	− exerciții de lectură; − extragerea informațiilor esențiale dintr-un text dat; − imaginarea unei continuări a întâmplărilor narate; − exerciții ghidate de lectură a imaginii;
2.2. Identificarea temei și a ideilor principale din texte diverse/fragmente scurte	− identificarea cuvintelor-cheie din diferite texte; − recunoașterea reperelor spaţiale şi temporale din texte diverse; − formularea temei, a ideii centrale dintr-un text/fragment; -identificarea personajelor unui text − alcătuirea planului simplu de idei; − exerciţii de redare a acțiunilor/întâmplărilor dintr-un text
2.3. Formularea unui răspuns personal pe marginea unor texte de diferite tipuri, pe teme familiare	− exerciții de exprimare a unei păreri despre situațiile prezentate în diferite texte − completarea spațiilor libere dintr-un dialog pe teme cunoscute.
2.4. Manifestarea interesului și focalizarea atenţiei în timpul lecturii unor texte pe teme familiare	− identificarea unei idei în mai multe texte; − exerciții de identificare în text a unor elemente importante pentru acțiunea textului sau pentru personaje;
2.5. Observarea comportamentelor şi a atitudinilor de lectură, identificând aspectele care necesită îmbunătățire	-exerciţii de citire fluentă şi expresivă a textului scris; − antrenare în dialoguri simple, cu formulare de tipul „întrebare – răspuns”, pentru a verifica dacă mesajul textului a fost înţeles.
Competențe specifice	**Activități de învățare**
3.1. Redactarea unui text scurt pe teme familiare, pentru a comunica idei și informaţii sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate	-realizarea unei compuneri scurte, urmând un model dat; -realizarea unor compuneri după imagini; − redactarea unor secvențe de compunere, completând paragrafele după un model de tipul: „La început … Apoi … În sfârșit …”;

	− prezentarea unei secvențe dintr-un text; − descrierea unui personaj/persoană/animal/peisaj; − redactarea unei pagini de jurnal în limita a 50 de cuvinte, pornind de la experiențe personale; − exerciții de redactare a unei compuneri pe o temă dată.
3.2. Redactarea, individual şi/sau în echipă, a unui text simplu, pe o temă familiară, cu integrarea unor imagini, desene, scheme	− exerciții de asociere corespunzătoare text-imagine/desen, scheme; − exerciții de redactare a unui text scurt pe baza unor imagini; − exerciţii de exprimare a atitudinii/emoţiei prin folosirea de emoticoane
3.3. Analizarea constantă a propriului scris din punctul de vedere al corectitudinii, al lizibilităţii, al coerenţei şi al clarităţii	− exerciții de transcriere a unor scurte texte/fragmente; − exerciții de dictare de scurte texte/de fragmente urmărind utilizarea semnelor de punctuaţie şi de ortografie
3.4. Observarea atitudinilor manifestate în procesul redactării unui text, identificând aspectele care necesită îmbunătățire **3.4. Observarea atitudinilor manifestate în procesul redactării unui text, identificând aspectele care necesită îmbunătățire**	-exerciții de identificare a personajului dintr-un text; -exerciții de analiză a comportamentului personajului; −redactarea unei scurte compuneri în urma analizei observațiilor primite din partea profesorului sau recomandărilor colegilor;
Competențe specifice	Activități de învățare
4.1. Utilizarea achiziţiilor sintactice şi morfologice de bază ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea corectă a intenţiilor comunicative	-exerciţii ludice, tip „telefonul fără fir“, pentru a sesiza distorsiunile care apar în emiterea mesajelor; − exerciții de completare a cuvintelor într-un text lacunar simplu, pe baza unor criterii date.

4.2. Aplicarea achiziţiilor lexicale şi semantice de bază, în procesul de înţelegere şi de exprimare corectă a intenţiilor comunicative	-povestirea unei întâmplări reale/imaginare; − precizarea sinonimelor, a antonimelor unor cuvinte date; − exerciții de precizare aunor cuvinte dintr-un câmp lexical; − exerciţii de utilizare corectă a normelor gramaticale, fonetice și lexicale prin dictări scurte sau exerciții de identificare a greșelilor de scriere sau exprimare − descrierea unui personaj/persoană/animal/peisaj
4.3. Monitorizarea propriei pronunţii şi scrieri valorificând achiziţiile fonetice de bază	− exerciții de relaționare a sunetului cu litera și de identificare a rolului semnelor diacritice în rostirea sunetelor specifice limbii române; − exerciții de scriere, de transcriere şi de rescriere corectă a unor texte; − recitarea unor poezii cu/fără fundal sonor;
4.4. Respectarea normelor ortografice şi ortoepice în redactarea scrisă și în exprimarea orală	− exerciții de utilizare a semnelor de punctuație și de ortografie, în funcție de intenția de comunicare și de mesajul transmis; − exerciţii de identificare a formei corecte a unor termeni; − jocuri de cuvinte
Competențe specifice	**Activități de învățare**
5.1. Asocierea unor experiențe proprii de viață și de lectură cu acelea provenind din alte culturi **5.1. Asocierea unor experiențe proprii de viață și de lectură, de călătorie, cu acelea provenind din alte culturi**	-prezentarea unor experiențe referitoare la viața de familie, la valorile promovate în școală etc., pornind de la tradiții întâlnite în textele orale sau scrise studiate; − realizarea de proiecte tematice despre elementele culturale ale județului, regiunii, țării noastre − identificarea în texte studiate a unor obiceiuri, tradiții, stil de viață a poporului român, comparativ cu al altor popoare.
5.2. Identificarea unor valori culturale, personalități, promovate în textele autorilor români	− exerciții despre textele literare din diferite perioade istorice -exerciții de identificare a unor personalități, valori ale poporului român; − realizarea unor proiecte prin culegerea de informații din reviste, cărți, web site-uri.

Conţinuturi
Tema generală: EU ȘI UNIVERSUL MEU
FAMILIAR
Domenii de conţinut

	Conţinuturi
COMUNICARE ORALĂ	• Roluri în comunicare: vorbitor, ascultător •Reguli de acces la cuvânt (întreruperi, suprapuneri, luarea/predarea cuvântului, aşteptarea rândului la cuvânt) •Unităţile comunicării: actele de limbaj (*a afirma, a întreba, a solicita, a recomanda, a promite, a felicita, a declara* etc.); perechile întrebare-răspuns, invitație – acceptarea/refuzarea invitației, reproș –acceptarea/refuzul reproșului, a face un compliment – a răspunde la un compliment etc.) • Elemente paraverbale (intensitate vocală, intonaţie, tempoul vorbirii) și nonverbale (mimică, poziţii corporale, contact vizual). •Strategii de concepere și de comprehensiune a textului oral: cuvinte-cheie, idei principale, temă, informaţii generale și de detaliu • Strategii de ascultare activă: ascultarea atentă a interlocutorului fără a-l întrerupe, reţinerea corectă a informaţiilor, întrebări de clarificare, povestirea unui pasaj, •Atitudini comunicative: atenţie, empatie • Exprimarea adecvată a emoţiilor

Ø ***Texte orale propuse pentru ascultare****: știri, anunțuri, cântece pentru copii, povești și poezii (pot fi folosite audiobookuri, înregistrări ale unor emisiuni sau lecturi orale realizate de profesor/actor și/sau elevi)*
Ø ***Tipuri de interacţiune propuse****: prezentări simple pe teme date, povestiri, descrieri, explicaţii, conversaţii informale, dialoguri între doi participanţi*

LECTURĂ	• Textul narativ și descriptiv, • cuvinte-cheie, idee principală, temă • Planul simplu de idei • Textul narativ : acțiune, personaj, timp, spațiu • Textul nonlitear: acțiune, participanți, timp, spațiu •Textul multimodal:banda desenată • Textul descriptiv • Textul explicativ (*aplicativ*)

• Exprimarea impresiilor de lectură
• Discutarea mesajului/mesajelor textului,
• Identificarea personificării, a comparației

Ø ***Sugestii pentru alegerea textelor*** *– texte literare și nonliterare/ficționale și nonficționale (text integral sau fragment; fără definirea conceptelor):*
a) texte continue (alcătuite din enunțuri organizate în paragrafe): poezii, proză clasică și contemporană, din literatura pentru copii, română și străină, postări online, texte autobiografice, instrucțiuni;
b) texte discontinue: tablă de materii/cuprins, liste, tabele, calendare, etichete, articole din DEX; schema;
c) texte multimodale: manualul, benzile desenate.

** Pentru narativul literar și descriptivul literar, se vor selecta, în primul rând, texte literare de bază, din operele autorilor clasici ai literaturii române. Profesorii au libertatea să aleagă texte-suport în măsură să sprijine formarea competențelor specificate în programă. Textele selectate trebuie să respecte următoarele criterii: valoric, estetic, formativ și adecvare la vârsta elevilor.*

REDACTARE

• Părțile textului: introducere, cuprins, încheiere; paragrafe
(a) descoperirea unor subiecte din universul familiar
(b) încadrarea în subiect
• Prezentarea textului: scrisul de mână, așezarea în pagină; inserarea unor desene, grafice, fotografii, scheme
• Planul simplu de idei.
•Respectarea normelor ortografice și de punctuație

Ø ***Tipuri de texte recomandate pentru activitățile de redactare****:*

(a) notițe
(b) texte narative: relatarea unor experiențe personale, narațiuni ficționale
(c) texte descriptive: autoportretul, descrierea unui loc, a unei ființe reale și/sau imaginare, a unui obiect real/imaginar
(d) texte explicative: definiții, scheme

ELEMENTE DE CONSTRUCȚIE A COMUNICĂRII

Gramatică

− Enunțul. Punctuația enunțului
-Tipuri de propoziții-recunoaștere și utilizarea lor
− Propoziția simplă. Propoziția dezvoltată
− Propoziția afirmativă. Propoziția negativă
− Predicatul verbal –recunoaștere
− Subiectul exprimat (simplu şi multiplu).
− Atributul
− Verbul: recunoaștere și conjugarea la timpul prezent, trecut și viitor
-Verbul la infinitiv și participiu
− Substantivul: genul, numărul. Tipuri de substantive: comun, propriu.
-Recunoașterea articolului hotărât
− Pronumele. Tipuri de pronume: pronumele personal, de politețe
− Adjectivul. Identificarea lui și acordul adjectivului cu substantivul
− Numeralul. Tipuri de numeral (cardinal, ordinal).

Ortoepie şi ortografie

− Alfabetul limbii române.
− Tipuri de sunete: Vocală. Consoană. Semivocală
− Corespondenţa sunet-literă
− Silaba

Vocabular

– Cuvântul, unitate de bază a vocabularului
– Cuvântul și contextul; forma şi sensul cuvintelor
– Categorii semantice: sinonime, antonime
– Câmpul lexical

ELEMENTE DE INTERCULTURALITATE

− Identitate personală – identitate națională
− Carte românească de învățătură: de la prima carte tipărită la cartea digitală
− Modele de personalități în cultura română

RESURSE ȘI MODALITĂȚI DE EVALUARE:

Resurse:

a. materiale: caiet, manual, manual digital, videoproiector, laptop, fişe de lucru, planşă imagini diverse, benzi desenate, reviste, jocuri interactive

b. procedurale: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, problematizarea, învăţarea prin descoperire, munca independentă, jocul didactic, jocul de rol, portofoliul

c. forme de organizare a colectivului: frontală, activitate individuală, în grup/ pe echipe,

d. forme de evaluare: observarea sistematică a elevului, evaluare orală, test, portofoliu, test

TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ
Disciplina - Matematică
Clasa a II-a - PIP

Prof.înv.primar: Drăghici Adriana
Şcoala Gimnazială Pârteştii de Sus

1. Scrie cu cifre următoarele numere:

- şaisprezece - .....
- patruzeci şi doi - .....
- nouăzeci şi cinci - .....

2. Găseşte numerele naturale *impare* cuprinse între 30 şi 50.

3. Compară numerele, folosind semnele < = > :

12 ..... 43 48 .....21 143 143

4. Găseşte numărul:

a) cu 7 mai mare decât 23

b) cu 5 mai mic decât 85

c) care adunat cu 10, dă 30

5. Rezolvă problema următoare cu plan de rezolvare:

În curtea şcolii sunt **38 de copii**, dintre care **12 sunt băieţi**. Câte **fete** sunt în curtea şcolii?

Rezolvare:

TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ

Disciplina - Matematică

Clasa a II-a – PIP

Obiectivele urmărite:

- să scrie cu cifre numere în concentrul 0-100;
- să scrie numerele pare în intervalul dat;
- să compare numerele naturale;
- să găsească numere, în funcție de criteriile cerute;
- să rezolve cu plan problema dată;

Descriptori de performanţă:

ITEM	CALIFICATIVE			
	FOARTE BINE	**BINE**	**SUFICIENT**	**INSUFICIENT**
1	- scrie corect toate cele trei numere date	- scrie correct două dintre numerele date.	- scrie correct un singur număr.	- nu scrie correct niciun număr.
2	- scrie corect toate cele sase numere	- scrie corect 4 numere	- scrie corect 2 numere	- nu scrie correct niciun număr.
3	- scrie corect toate cele trei semne matematice (<, =, >).	- scrie correct două semen matematice	- scrie correct un singur semn matematic	- nu scrie correct niciun semn mathematic.
4.	- găseste toate cele trei răspunsuri corecte	-găseste două răspunsuri corecte.	- găseste un singur răspuns corect	- nu găseste niciun răspuns corect
5.	- rezolvă problema cu plan si calculul correct	- rezolvă problema cu plan, dar greseste calculul.	- rezolvă corect problema, dar fără plan.	- nu rezolvă problema cu plan si greseste sau nu efectuează calculul

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.înv.preşcolar Damaschin Claudia Loredana
Grădiniţa cu PP. Nr.2,Focşani

Numele şi prenumele beneficiarului: P.R.M

Data şi locul naşterii: 25.04.2019, Brăila

Domiciliul: Focșani

Instituţia de învăţământ: Grădiniţa cu P.P. Nr. 2 Focşani

Echipa de lucru: Prof. Damaschin Loredana

Grupa „Ștrumfii’’

Perioada de derulare a programului: ani şcolari 2021-2022/ 2022-2023

Certificat de încadrare în gradul de handicap nr. 407/24.05.2022

Cerinţe educative speciale: cod tip handicap 6

Gradul de handicap 11

Tulburări de limbaj şi dificultăţi de învăţare

P.R.M. este un preșcolar cu vârsta de 3 ani, care frecventează grupa „Ștrumfii” începând cu luna aprilie 2022. Acesta a fost diagnosticat conform fișei de evaluare psihologică nr. 34/12.04.2022 cu TSA și ADHD, prezentând pe lângă celelalte particularități o întârziere gravă a limbajului.

În urma evaluării preșcolarului și a identificării lacunelor existente, s-a întocmit prezentul plan de intervenție personalizat ce implică însușirea unei game largi de obiective și comportamente prezente în Curriculumul pentru educaţie timpurie.

Activităţile propuse se vor desfăşura frontal, implicând astfel şi pe ceilalţi copii, sau în grupuri mici unde, de asemenea, vor fi implicaţi şi preşcolari cu un nivel mai ridicat în ceea ce priveşte obiectivele urmărite.

P.R.M. are probleme în a pronunța clar și corect cuvintele. Nu reușește să se exprime în propoziții, iar vocabularul este destul de sărac. Răspunsurile lui sunt rare, invazive sunt fără a lega propoziții. Capacitate scăzută de organizare și coordonare a acțiunilor în conformitate cu comanda verbală. Nu scrie semne grafice și nicio altă acțiune ce include instrumente de scris. Nu folosește toaleta, nu mănâncă, nu se dezbracă sau îmbracă singur. Nu are răbdarea necesară pentru a participa la activitățile statice, pleacă de la masa de lucru sau se așază sub mobilier. Manifestă interes și este atent la activitățile care implică dans și cântec.

În paralel cu implementarea acestor activităţi remediale am sugerat părinţilor să colaboreze şi cu un specialiști, terapeuți și un logoped.

Tipuri de intervenţie specializat

- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare.
- Stimularea copilului de a forma relaţii cu copiii şi adulţii din jurul lui.
- Formarea unor deprinderi elementare de autoservire şi de comportament în vederea integrării în activitatea instructiv-educativă a grupei.
- Consilierea părinţilor.

Tipuri de activităţi

- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare, activităţi pe centre de interes.
- Activităţi practice, educaţie pentru societate.

- Activităţi artistico-plastice, educaţie muzicală.
- Activităţi de educaţie fizică.

Strategii centrate pe copil

- Procedee de lucru simple, cu grad mic de dificultate, valorificarea maximă a jocurilor.
- Stimularea corespunzătoare a senzaţiilor şi percepţiilor.
- Valorificarea ariilor de stimulare şi a tuturor spaţiilor din grădiniţă cu care copilul vine în contact, care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială şi socială a copilului.

Metode şi instrumente de evaluare: evaluare orală, observare directă, evaluarea rezultatelor concrete, desene, lucrări practice, portofoliul copilului, aprecieri verbale şi stimulative, încurajări.

Consilierea familiei:

- Discuţii despre comportamentul copilului.
- Exemplificări despre metodele aplicate, de răbdarea de care este nevoie, de încurajarea permanentă la adresa copilului cu laude şi mângâieri şi multă atenţie din partea familiei.

Domenii de intervenţie

- Cognitiv;
- Social-afectiv;
- Psiho-motric;
- Autonomie personală;
- Comunicare şi limbaj.

Obiective

- Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice.
- Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbal şi a unei atitudini civilizate în relaţiile cu ceilalţi.
- Coordonarea gesturilor şi a mişcărilor pentru a reda grafic sarcina cerută.
- Formarea şi dezvoltarea unor deprinderi de igienă alimentară, sanitară şi vestimentară.
- Receptarea semnalelor, stimulilor din mediul apropiat, cu acordarea de semnificaţii corespunzătoare.

Criterii minimale de apreciere a progreselor

- Să formeze grupuri de elemente.
- Să rcunoască gesturi şi mimica facială.
- Să execute exerciţiile de mişcare în proporţie de 60%.
- Exerciţii practice de învăţare a poziţiei corecte la masă, de folosire corectă a veselei şi tacâmurilor.
- Exerciţii de ascultare, reproducere şi identificare a unor semnale sonore, zgomote, sunete, onomatopee.

Obs. Acest plan de intervenţie personalizat va fi revizuit periodic, în funţie de produsele obţinute în dezvoltarea copilului şi de comportamentele atinse şi de integrarea în colectivul de copii.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof.înv.preşc Fogarasi Gyongyi
Şcoala Profesională Răscruci

4. INFORMAŢII GENERALE:

Numele: *G.T.*

Data naşterii:

Şcoala Profesională Răscruci

Clasa: Pregătitoare

Echipa de lucru: Psiholog .....

Psihopedagog- R. L.

profesor pentru învățământul pr.- F.G

Data de elaborare a programului: ianuarie

Durata de desfăşurarea a programului: ianuarie 2020 -iunie 2020

Domeniul de intervenție: Limba şi literatura română şi Matematică

5. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru automatizarea și comprehensiunea citirii (pretest).

Diagnostic:

- *Medical:*;
- *psihologic*: deficienţă mentală, deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională şi instrumentală;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare-dislexo-disgrafie, discalculie;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa pregătitoare şi a curriculumului de citire–scriere-calcul.

3.OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvultarea capacităţilor de numerație;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

2. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea numeraţiei;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

3. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

Echipa de lucru (psiholog, psihopedagog, învățător)

- Stimulează elevul in vederea reducerii dificultatilor de invatare prin exersarea si dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trasaturi pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- Implica mama pentru a o ajuta sa lucreze cu copilul in asimilarea unor cunostinte esentiale: cunoasterea mediului, coordonare spatio-temporala, dezvoltarea limbajului si a vocabularului, abilitati de relationare sociala;

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planse - fise de lucru - jocuri de constructie - plastilina - carti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exercitii de gimnastica respiratorie, linguala; - exercitii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- planse - fise de lucru - jocuri - carti
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exercitii de autocunoastere; - exercitii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii;	-fise de lucru -desene -minge antistres

	- exercitii pentru managementul emotiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea;	-joc de rol
- explicarea si formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet cand este posibil;	- efectuarea temelor si invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de invatare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu si ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica invatator-elev, consilier-elev; - activitati ajutatoare	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui astfel incat elevul sa isi faca temele, oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fete vesele

ÎNVĂŢĂTOR:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *limba şi literatura română*

Elevul pronunţă corect cuvintele dar are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşaşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Obiective pe termen scurt	**Obiective operaţionale**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura) Să identifice literele alfabetului (a, m, n, i, o, l, b, p, d, t, ş, ţ, z, v, h, j, x, y, g, f, ă, â, î,) Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă	- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate - să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt şi sunetele dintr-o silabă - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date - să integreze cuvintele noi în enunţuri - să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte în textul tipărit - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc - să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut	-exercitii de delimitare a cuvintelor in enunturi; -exercitii de stabilire a pozitiei unui cuvant intr-o propozitie; -jocuri de identificare a pozitiei silabelor in cuvant; -exercitii de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvant; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învăţat si despartirea lor in silabe; -jocuri de punere in corespondenta a unui cuvant auzit cu imaginea corespunzatoare; -exercitii de despartire a cuvintelor in silabe; - exerciţii de trasare a elementelor grafice; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte si comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care sa faciliteze scrierea literelor si scriere în duct continuu; - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor ;	- formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învăţătorului; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două cuvinte, rostite clar de învăţător; - distinge, după auz, silabele şi sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă, corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învăţătorului; - asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citeşte în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului; - citeşte cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute;	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

Să formuleze propoziţii simple oral	- să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte	- exerciţii de scriere a literelor si a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; -exerciţii de încadrare corecta în pagina ; -		

Domeniul de intervenţie: *matematică*

Elevul formează mulţimi, recunoaşte culorile, numără crescător până la 5, dar are probleme în ceea ce priveşte număratul până la 10 sau număratul descrescător, chiar şi cu ajutorul obiectelor. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Obiective pe termen lung	**Obiective de referinţă**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii 2. Dezvoltarea capacităţilor de	- să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 10; - să compare două numere cu diferenţă de o unitate; - să completeze un şir de numere; - să scrie vecinii numerelor; - să exploreze modalităţi variate de compunere şi descompunere a	-exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 10; - exerciţii de citire şi de scriere a numerelor naturale de la 0 la 10; - compararea şi ordonarea numerelor de la 0 la 10; - exerciţii compunere şi descompunere cu numere naturale de la 0 la 10; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc.; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc.. -ex. de numărare cu pas dat „înainte” şi „înapoi” cu şi fără sprijin de obiecte sau desene ;	- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii); - identifică cifra zecilor şi cifra unităţilor în scrierea unui număr de două cifre; -numără corect, crescător şi descrescător, din 1 în 1, în concentrul 0-30; - copiază, transcrie şi scrie după dictare cifrele, cu greşeli privind corectitudinea elementelor grafice,	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

explorare/investigare şi rezolvare de probleme 3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic	numerelor, în concentrul 0 – 10 cu obiecte de sprijin; - să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu numere naturale de la 0 la 10 fără trecere peste ordin cu obiecte de sprijin;	-ex. de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora ; -compunerea şi descompunerea numerelor în z şi u .	încadrarea în spaţiul de scriere, înclinarea;	

Prin acest program s-a urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

Rolul si modul de implicare a părinţilor in program:

- Tin legatura cu cadrele didactice;
- Nu participa la sedinte de consiliere;
- Comunica periodic cu cadrul didactic de sprijin, d-na invatatoare;
- Nu pot ajuta copilul in realizarea sarcinilor;

EVALUARE – PĂRȚI DE VORBIRE

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

PROF. CRISTOREANU ANGELA-CORINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „AVRAM IANCU” DEJ

A.

1. Pune verbele dintre paranteze la timpul prezent pentru a obține propoziții corecte.

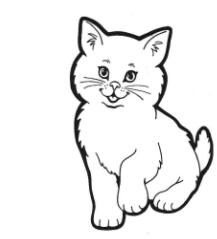
3x6p.=18p.

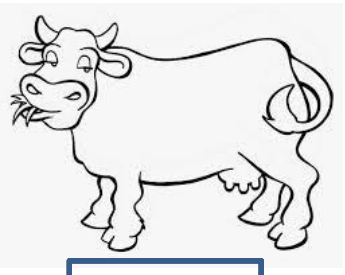
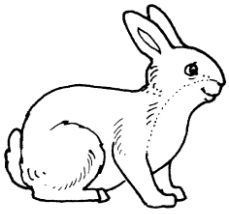
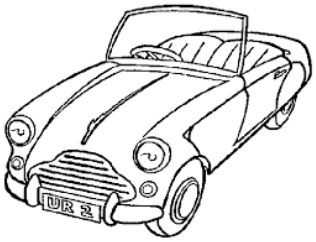
Bogdan (a urca) .....scările pentru a ajunge în podul casei.

Anabela (a citi) .....o carte cu povești despre zâne.

Veverița (a mânca) .....alune gustoase.

2. Încercuiește cu roșu imaginile care arată ființe și cu verde pe cele care denumesc obiecte (lucruri) și scrie în chenarul corespunzător substantivul care denumește fiecare imagine: **5x4p.=20p.**

3. Atribuie însușiri (adjective) fiecărei imagini.

4x0,5p.=2p.

băiat..... ghiocei..... umbrelă..... pară.....

4. Enumeră pronumele personale învățate (nu contează ordinea).

8x1p.=8p.

....., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ...

5. Alcătuiește, după imagini, câte o propoziție dezvoltată (S+P+alte părți de propoziție), apoi subliniază cu o linie verbul cu funcție sintactică de predicat din fiecare propoziție alcătuită de tine.

2x6p.=12p.

.....

.....

.....

.....

B.

Scrie un text, de 30-40 de cuvinte, cu titlul „Casa mea”, în care să folosești cel puțin cinci adjective pentru a descrie casa în care locuiești.

30p.

Casa mea

.....

.....

.....

.....

.....

Se acordă 10 p. din oficiu!

SUCCES!

BAREM DE CORECTARE

A.

1. Utilizarea formei corecte a verbului dintre paranteze: **3x5p=15p.**
2. Încercuirea cu roșu a imaginilor care arată ființe și cu verde a celor care denumesc obiecte (lucruri) și scrierea în chenarul corespunzător a fiecărui substantiv care denumește fiecare imagine:

5x4p.=20p.

- câte 2p. pentru încercuirea corectă a imaginilor;
- câte 2p. pentru scrierea corectă a fiecărui substantiv.

3. Scrierea a câte unui adjectiv potrivit pentru fiecare imagine dată: **4x0,5p.=2p.**
4. Scrierea pronumelor personale învățate **8x1p.=8p.**
5. Alcătuirea a două propoziții dezvoltate, sublinierea cu o linie a verbului cu funcție sintactică de predicat din fiecare propoziție:
   2x6p.=12p.

- câte 2p. pentru respectarea tipului de propoziție cerut;
- câte 2p. pentru sublinierea corectă a fiecărui verb cu funcție sintactică de predicat;
- câte 1p. pentru respectarea ortografiei și a punctuației (0-1 greșeală – 1p; 2 sau mai multe greșeli 0p.).

B.

Conținutul compunerii – 20 puncte

- adecvarea conținutului la cerință, prin redactarea unui text în care să fie prezentată casa: adecvat și nuanțat – 8 puncte; adecvat, dar schematic – 4 puncte; parțial adecvat, încercare de prezentare – 2 punct; lipsa adecvării la cerință – 0 puncte.

8 puncte

- respectarea trăsăturilor unui text descriptiv **2 puncte**
- câte 2 puncte pentru includerea în text a cel puțin 5 adjective. **10 puncte**

Redactarea compunerii – 10 puncte

- coerența textului: în totalitate – 2 puncte; parțial – 0 puncte
- proprietatea termenilor folosiți: în totalitate – 1 punct; parțial – 0 puncte
- corectitudinea gramaticală: în totalitate – 2 puncte; parțial – 0 puncte
- claritatea exprimării ideilor: în totalitate – 2 puncte; parțial – 0 puncte
- respectarea normelor de ortografia: 0 – 1 greșeli – 1 punct; 2 sau mai multe greșeli – 0 puncte
- respectarea normelor de punctuație: 0 – 2 greșeli – 1 punct; 3 sau mai multe greșeli – 0 puncte
- lizibilitatea – 1 punct

Plan remedial
Clasa a III, semestrul II,
An școlar 2021-2022

Prof. Psihopdagog Mihai Andreea
CSEI Sighetu Marmației

MATERIA: Abilități de Comunicare și Limbaj

PERIOADA: Martie-Iunie 2022, după finalizarea programului din orar sau în cadrul orelor de română.

OBIECTIVE GENERALE:

SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)

Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice, Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de psihomotricitate.

OBIECTIVE:

► PE TERMEN SCURT:

•Să asculte și să înțelegă mesajele orale scurte exprimate de profesor

• Să imite activităţi/ modele acţionale oferite de profesor

•Să răspundă la solicitările teraputului

• Să-și îmbunătățească moticitatea fina

• Să opereze cu noțiuni ca:sunet, literă, silabă, cuvânt, propoziție,

•Să-și formeze abilitatea de organizarea a literelor, numerelor sau cuvintelor pe o foaie cu linii trasate sau pe o pagina simplă;

•Să deosebească literele b de d

•Să respecte normle de punctuație

•Să copieze corect și caligrafic cuvinte, propoziții, texte foarte scurte

•Să scrie după dictare

► PE TERMEN MEDIU/LUNG:

•Alfabetizarea

• Îmbunătățirea parametrilor de citire (corectitudine, fluență, comprehensiune);

• Îmbunătățirea parametrilor de scriere (corectitudine din punct de vedere grafo-motor, corectitudine din punct de vedere ortografic și gramatical, viteză, fluență, inteligibilitate).

STRATEGII DIDACTICE:

metode si procedee de tip:

expozitiv-euristic: conversaţia, explicaţia,problematizarea, citirea explicativă;

algoritmizat: exerciţiul, rezolvarea de probleme;

evaluativ: munca independentă, jocul didactic.

materilal didactic:

planse cu imagini, fişe de muncă independentă, beţişoare, cuburi, obiecte din spumă, jocuri educative (Play lab, Montessori, De memorie, Mattelot Toys, Matematica distractivă), pictograme, calculatorul, jocuri didactice computerizate intreactive, platforme educaționale: wordwall, liveworksheets, edu.ro

RESURSE UMANE:

-elevul M. L.

-profesor psihopedagog Mihai Andreea

MĂSURI REMEDIALE:

Se iau în calcul problemele constatate în urma evaluării testelor, evaluării orale, temelor.

- individualizarea temei pentru acasă

-articularizarea fișșelor de lucru, în momentul sesizării unor probleme

-realizarea unor portofolii comune, în vederea stimulării lucrului în echipă

-fișe de lucru/teste pe nivele

-verificare zilnică a temelor, a caietului le lucru (de portofoliu/zilnice)

-muncă susținută, studiu constant, să își creeze obișnuința de a rezolva temele

-să urmărim și exprimarea verbală a elevului (la tablă) și non-verbală (pentru feed-back)

INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:

✓ La sfârșitul programului de remediere a dificultăților elevul M. L. trebuie să:

-să recunoască identifice sunetele dintr-un cuvânt

-să scrie și să citească literele de tipar și de mână

-să despartă în silabe

-să transcrie, litere, cuvinte, propoziții și texte simple

-să scrie după dictare litere, cuvinte, propoziții

-să deosebească literele b de d

-sa-și îmbunătățească vocabularul

Se va considera ca și criteriu de reusită, realizarea a 85% din sarcinile propuse.

INSTRUMENTE DE EVALUARE

1.EVALUAREA ORALĂ

- exerciții orale de recunoaștere a literelor, cuvintelor
- exerciții de citire
- exerciții de recunoaștere a unor termeni ;
- expunerea orală a etapelor de rezolvare a unei situații
- alcătuirea unor povești pe baza imaginilor date

2. EVALUAREA SCRISĂ

-exerciții de scriere după dictare

- exerciții de trancriere din carte
- rezolvarea în scris a unor exerciții date

3.ACTIVITĂȚI PRACTICE

- desene, machete cu litere haioase ;
- lucrări confecționate de elevi mscota literelor
- expoziții cu lucrările realizate;

CALENDARUL PROGRAMULUI

1.LANSAREA PROGRAMULUI: Martie 2022

2.ACTIVITĂȚI IN PROGRAM: Martie -Iunie 2022

3.TESTE DE EVALUARE: Iunie 2022

ACTIVITĂȚI DE REMEDIERE A DIFICULTĂȚILOR DE:

ALFABETIZARE, SCRIS, CITIT

Domeniile de actiune:

I. Limbaj oral-pronunție, expresivitate

II. Limbaj scris (Citire, scriere, copiere, dictare, aspect grafic)

III. Vocabular

IV. Domeniul Psihomotor

Test de evaluare adaptat – Echipamente de birou

Prof. Mioc Adina Daniela
Colegiul Tehnic “Emanuil Ungureanu” Timișoara

Elaborarea testelor de evaluare pentru elevii cu cerințe educaționale speciale constituie o muncă provocatoare pentru fiecare cadru didactic.

Analizând reperele metodologice, acestea presupun aplicarea de teste inițiale la clasa a IX-a în scopul identificării potențialului elevilor și de programare *a demersului didactic astfel încât elevii să poată obține rezultatele învățării prevăzute de SPP.* În reperele metodologice se mai precizează că *rezultatele testelor predictive vor fi valorificate pentru instruirea diferențiată a elevilor.* Totuși în aceste repere nu se precizează despre metode de testare a elevilor cu CES.

În evaluarea elevilor cu CES, testele de evaluare trebuie adaptate nivelului de deficiență a elevului (nu se pot folosi testele aplicate întregului colectiv al clasei).

Mai jos se regăsesc modele de teste pentru domeniul economic-comerț clasa a IX-a, pentru Modulul M1 – Bazele contabilității, Conținuturile învățării: Echipamente, softuri și documente contabile.

Bibliografie

1. https://www.edu.ro/sites/default/files/_fi%C8%99iere/Minister/2021/inv.preuniversitar/repere%20curriculum%20clasa%20a%20IX-a%202021%20-%202022/Anexa%2010_RM_ECONOMIC_COMERT.pdf

CENTRUL DE RESURSE EDUCATIONALE

ECHIPAMENTE DE BIROU

Name: _____ Data: _____

Recunoașteți următoarele echipamente de birou? Scrieți răspunsurile pe linia neagră de lângă fiecare imagine.

_____

_____

_____

_____

_____

Echipamente de birou

Name : .....

- Asociați imaginea cu denumirea echipamentului de birou după model:

LAPTOP

SEIF

FAX

XEROX

IMPRIMANTĂ

CURRICULUM ADAPTAT
COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

ISTVANOVICZ CARLA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE BĂLCESCU” ORADEA

ELEV: V.L.M.

Clasa Pregătitoare

Semestrul I

Auxiliar: ***Comunicare în limba română .Caiet de lucru pentru clasa pregătitoare,*** **Alexandra Manea, Claudia Matache, Editura Delta Cart Educaţional - Piteşti**

Nr. crt.	Detalieri de conţinut	Comp. spec.	Activităţi de învăţare	Resurse	Nr ore	Evaluare
1.	**Unitatea de învăţare:** ***La început de drum***				**Nr. de ore alocat: 15**	
	Texte suport: *„Adio,grădiniţă!”* *„Prima zi de şcoală”* *„Povestea cărţii”,de Emilia Căldăraru*	1.1. 1.2. 1.3. 1.4. 2.1. 3.4. 4.2.	Probe de cunoaştere a elevului: probe de evidenţiere a achiziţiilor dobândite la grădiniţă; proba de constatare a calităţii pronunţiei; proba pentru determinarea volumului vocabularului; proba pentru denumirea activităţilor specifice unor meserii; proba de analogii; proba de antonime; proba de completare a lacunelor din propoziţie; proba de „citire” a imaginilor, memorizări, frământări de limbă. -jocuri pentru verificarea pronunţiei, vocabularului şi a exprimării corecte, - recitarea unor poezii scurte pentru verificarea intonaţiei şi pronunţiei; -fişe de lucru, scrierea sau desenarea unor etichete pentru mobilierul din clasă; -ex. de memorizare; -formarea propoziţiilor simple după imagini; – jocuri interactive pentru identificarea unor obiecte, pentru identificarea informaţiilor despre forma şi utilitatea unor obiecte;	*Resurse materiale:* etichete, imagini din povestiri cunoscute, caietul de lucru, textele suport ale lecturilor şi poeziilor *Resurse procedurale*:metoda fonetică, analitico-sintetică, observaţia dirijată, exerciţiul, jocul didactic *Forme de organizare a colectivului*: activitate frontală, în grup, independent	15	-observarea sistematică -probă orală -probă practică -probă scrisă -autoevaluare

			-ex. de completare a grafismelor – exersarea scrisului prin desen; -exersarea despărţirii cuvintelor în silabe, a cuvintelor ce denumesc rechizitele şcolarului; -identificarea povestirilor studiate în grădiniţă -ex de scriere a grafismelor în caietul de lucru			
2.	**Unitatea de învăţare: *Toamnă mândră, darnică ...***					**Nr. de ore alocat: 15**
	Texte suport: *„Început de toamnă”* *„Melcul şcolar”, de Vasile Versalia* *„Puişorii”, de Emil Gârleanu*	1.1. 1.4. 1.5. 2.1. 3.2. 4.2.	-construirea de enunţuri după imagini date; -delimitarea cuvintelor în propoziţii; -despărţirea cuvintelor în silabe; -ex. de analiză a imaginilor anotimpului toamna; -ex. de identificare a caracteristicilor anotimpului toamna; -ex. de memorizare; -ex. de alcătuire a enunţurilor cu cuvinte date; -jocuri de identificare a literelor A, M, U; -ex. de recunoaştere prin încercuire, colorare a literelor A, M, U; -ex. de citire a literelor A, M, U -ex. de scriere a literelor mari de tipar în caietul de lucru; -identificarea fenomenelor ale naturii; -confecţionarea literelor din sârmă, plastilină, fire de lână	*Resurse materiale:* cărţi, reviste, imagini, cietul de lucru alfabetar, sârmă, plastilină, textele suport ale lecturilor şi poeziilor *Resurse procedurale*:metoda fonetică, analitico-sintetică, observaţia dirijată,exerciţiul, jocul didactic *Forme de organizare a colectivului*: activitate frontală, în grup, independent	15	-observarea sistematică -probă orală -probă practică -probă scrisă -autoevaluare
3.	**Unitatea de învăţare: *Comunitatea mea***					**Nr. de ore alocat: 10**
	Texte suport: *„Familia mea”, de Baruţu Arghezi* *„E prezent în orice loc”, de Emilia Căldăraru*	1.1. 1.2. 1.3. 1.4. 1.5.	-exersarea comunicării orale prin construirea unor propoziţii logice după imagini -identificarea membrilor familiei în imagini -identificarea unor obiecttive importante ale oraşului în imagini -ex-joc “Cuvinte opuse”, “Cuvinte alintate” -ex. de recunoaştere prin încercuire, colorare a literelor N, I	*Resurse materiale:* ziare şi reviste, alfabetar, sârmă, plastilină, caietul de lucru, imagini, textele suport ale lecturilor şi poeziilor *Resurse procedurale*:metoda fonetică, analitico-sintetică,	10	-observarea sistematică -probă orală -probă practică -probă scrisă -autoevaluare

		2.1. 2.2. 3.2. 4.2.	-ex-joc de realizare a corespondenţei între literele mari de tipar şi cele mici de tipar -ex. de citire a literelor, silabelor, cuvintelor. -despărţirea cuvintelor în silabe -ex. de scriere a literelor mari de tipar în caietul de lucru -exemplificarea unor cuvinte care conţin sunetul ***n*** sau ***i***	observaţia dirijată,exerciţiul, jocul didactic *Forme de organizare a colectivului*: activitate frontală, în grup, independent		
4.	**Unitatea de învăţare: *Prietenia***					**Nr. de ore alocat: 15**
	Texte suport: *„Cel mai bun prieten”, de Victor Sivetidis.* *„Prietenia – comoara cea mai de preţ” – poveste populară* *„Camaradul meu, Coretti”, după Edmondo de Amicis*	1.1. 1.2. 1.3. 1.4. 1.5. 2.2. 2.3. 3.1.	-continuarea unor povestiri cu început dat – identificarea unei persoane, exprimarea propriei păreri în legătură cu relaţiile de prietenie/grupul de prieteni -identificarea jocurilor şi activităţilor copiilor în imagini -ex. de recunoaştere prin încercuire, colorare a literelor E, R, C ex-joc de realizare a corespondenţei între literele mari de tipar şi cele mici de tipar -ex. de citire a literelor, silabelor, cuvintelor. -despărţirea cuvintelor în silabe -ex. de scriere a literelor mari de tipar în caietul de lucru -exemplificarea unor cuvinte care conţin sunetul ***e, r*** sau ***c***	*Resurse materiale:* ziare şi reviste, alfabetar, sârmă, plastilină, litere magnetice, tablă magnetic, textele suport ale lecturilor şi poeziilor *Resurse procedurale*:metoda fonetică, analitico-sintetică, observaţia dirijată,exerciţiul, jocul didactic *Forme de organizare a colectivului*: activitate frontală, în grup, independent	15	-observarea sistematică -probă orală -probă practică -probă scrisă -autoevaluare
5.	**Unitatea de învăţare*: Intră Baba Iarnă-n sat!***				**Nr. de ore alocat: 10**	
	Texte suport: *„ Ţara mea”, de Andrei Ciurunga.*	1.1. 1.2. 1.3	-ex-joc de recunoaştere a anotimpurilor anului -identificarea anotimpului iarna în imagini, a caracteristicilor acestui anotimp -ex. de memorizare	*Resurse materiale:* ziare şi reviste, alfabetar, sârmă, plastilină, imagini, cietul de lucru, textele suport ale lecturilor şi poeziilor	10	-observarea sistematică -probă orală -probă practică

	„Prima ninsoare”, de Edmondo de Amicis. *„Poveste de iarnă”, de Mircea Sântimbreanu*	1.4. 1.5. 2.3. 3.1. 3.2. 4.1.	-ex.-joc “Cuvinte opuse”, “Cuvinte asemănătoare” -alcătuirea de propoziţii integrand cuvinte date -ex. de recunoaştere prin încercuire, colorare a literelor O, Ă, L -ex-joc de realizare a corespondenţei între literele mari de tipar şi cele mici de tipar -ex. de citire a literelor, silabelor, cuvintelor. -despărţirea cuvintelor în silabe -ex. de scriere a literelor mari de tipar în caietul de lucru	*Resurse procedurale*: metoda fonetică, analitico-sintetică, observaţia dirijată, exerciţiul, jocul didactic *Forme de organizare a colectivului*: activitate frontală, în grup, independent		-probă scrisă -autoevaluare
6.	**Unitatea de învăţare: *În lumea necuvântătoarelor***					**Nr. de ore alocat: 20**
	Texte suport: *„Unde a zburat rândunica”, de Titel Constantinescu* *„La Grădina Zoologică”, de Marin Sorescu* *„Muzicanţii din Bremen”, de Fraţii Grimm* *„Noi albinele”, de Călin Gruia.*	1.1. 1.2. 1.3. 1.4. 1.5. 2.3. 3.1. 3.2. 4.2.	-identificarea plantelor şi animalelor în diferite imagini -discuţii libere despre ocrotirea plantelor, animalelor şi a mediului înconjurător. -alcătuirea de propoziţii integrând cuvinte date -povestirea după imagini -ex. de recunoaştere prin încercuire, colorare a literelor S, V, Ş, T -ex-joc de realizare a corespondenţei între literele mari de tipar şi cele mici de tipar -ex. de citire a literelor, silabelor, cuvintelor. -despărţirea cuvintelor în silabe -ex. de scriere a literelor mari de tipar în caietul de lucru	*Resurse materiale:* ziare şi reviste, alfabetar, sârmă, plastilină, caietul de lucru, litere magnetice, table magnetic, textile suport ale lecturilor şi poeziilor *Resurse procedurale*: metoda fonetică, analitico-sintetică, observaţia dirijată, exerciţiul, jocul didactic *Forme de organizare a colectivului*: activitate frontală, în grup, independent	20	-observarea sistematică -probă orală -probă practică -probă scrisă -autoevaluare

CURRICULUM ADAPTAT PENTRU ELEVII CES
PROGRAMA CLASA A 10-A
COMPETENŢE SPECIFICE ŞI FORME DE PREZENTARE A CONŢINUTURILOR

Profesor: Moisii Oana

1. Receptarea mesajelor transmise oral şi în scris în diverse situaţii de comunicare

Competenţe specifice	**Forme de prezentare a conţinuturilor**
1.1 Desprinderea sensului global / ideii principale ale unui mesaj scurt articulat clar şi rar / dintr-un text scurt 1.2 Asocierea de informaţii factuale dintr-un text citit / auzit cu o imagine/un set de imagini 1.3 Identificarea de informaţii specifice în materiale simple de tipul broşurilor de informare, fragmentelor de text care descriu evenimente, altor texte autentice 1.4 Sesizarea ordinii evenimentelor relatate într-un text scurt şi simplu, audiat sau citit	• prezentare orală • fragmente din articole de presă • imagini publicitare • conversaţii • dialoguri simple 4 • texte scurte, autentice sau adaptate

2. Producerea de mesaje orale sau scrise adecvate unor contexte variate de comunicare

Competenţe specifice	**Forme de prezentare a conţinuturilor**
2.1 Cererea şi oferirea de informaţii despre sine, despre persoane, despre activităţi din universul imediat, folosind o intonaţie adecvată 2.2 Folosirea de formule orale / scrise simple, adecvate unor situaţii de comunicare uzuale 2.3 Formularea / redactarea de instrucţiuni pentru activităţi cotidiene 2.4 Redactarea unui text scurt, format din fraze simple, folosind elemente de relaţie simple, despre evenimente, persoane din mediul familial, după un plan dat	• Invitaţie • Telegramă • Anunţ de mică publicitate • Paragrafe simple din texte funcţionale • Descriere simplă orală sau scrisă

3. Realizarea de interacţiuni în comunicarea orală şi scrisă

Competenţe specifice	**Forme de prezentare a conţinuturilor**
3.1 Participarea la interacţiuni verbale în contexte cotidiene pe teme familiare 3.2 Redactarea de mesaje scurte pe teme familiare în situaţii în care nu poate avea loc o interacţiune verbală orală directă 3.3 Realizarea de instrucţiuni simple, orale sau scrise, în contexte funcţionale, când acestea sunt completate şi de imagini sau scheme 3.4 Orientarea în spaţiu pe baza unui set de instrucţiuni simple articulate clar şi rar	- Conversaţii simple - Instrucţiuni simple -Funcţiile comunicative ale limbii necesare exercitării acestor competenţe

TEME

I. DOMENIUL PERSONAL

Familia: membrii familiei∗ , relaţii interpersonale, Însuşiri fizice∗ , naţionalitate∗ , starea sănătăţii∗, Alimentaţie∗, Petrecerea timpului liber: aniversări, activităţi sportive / artistice, emisiuni de radio / televiziune, Excursii / vacanţe

DOMENIUL PUBLIC

Călătorii∗ , mijloace de transport∗ , orientarea în spaţiu, situarea geografică, Cumpărături, magazine∗ DOMENIUL OCUPAŢIONAL Profesiuni, ocupaţii

DOMENIUL EDUCAŢIONAL

Obiceiuri şi tradiţii: sărbători tradiţionale∗, Mass-media pentru tineret, Simboluri tradiţionale

Francofonia şi universul francofon: repere geografice şi culturale (ţări / regiuni, oraşe, muzee / monumente / instituţii culturale), Date de referinţă din istoria Franţei

II. ACTE DE VORBIRE

A solicita şi a oferi informaţii de ordin personal

A solicita şi a oferi informaţii generale despre un obiect, o persoană

A descrie un obiect, o persoană, sărbători / obiceiuri

A angaja - a continua - a încheia un schimb verbal

A solicita şi a oferi informaţii cu caracter de orientare 11

A exprima intenţia A invita; a accepta, a refuza o invitaţie

A exprima gusturi, preferinţe

A exprima sentimente

A solicita şi a da permisiunea de a face ceva

A solicita şi a oferi o părere personală

ELEMENTE DE CONSTRUCŢIE A COMUNICĂRII

a. Elemente fonetice şi lexicale: cuvinte, sintagme corespunzând domeniilor tematice şi actelor de vorbire specificate mai sus.

b. Elemente gramaticale

• **Substantivul** - femininul şi pluralul substantivelor∗ [consolidare]

• **Articolul** - articolul hotărât şi nehotărât∗ [consolidare]

- articolul partitiv (forme; înlocuirea articolului partitiv cu prepoziţia de)

• **Adjectivul**

- adjectivul calificativ : acordul adjectivului, gradele de comparaţie regulate∗ [consolidare] şi neregulate (bon)

- adjectivul numeral cardinal şi ordinal [consolidare]

• **Pronumele**

- pronumele personale subiect (forme neaccentuate şi accentuate)

- pronumele personale cu funcţie de complement direct şi indirect∗ , locul lor în fraza asertivă şi imperativă

- pronumele demonstrativ simplu şi compus, pronumele interogativ (qui, que, où) ∗ şi pronumele relative simple (qui, que, où, dont), pronumele adverbial en şi y (contexte frecvente de utilizare), pronumele on

• **Verbul**

- modul indicativ: prezent∗ , imperfect, perfect compus∗ , mai mult ca perfect, acordul participiului trecut cu subiectul∗ , viitorul simplu, modul imperativ: prezent, locuţiuni verbale cu verbul avoir (avoir faim, avoir soif, avoir mal) şi être (être bien, être mal, être content)

• **Adverbul**: adverbul de mod (formare); gradele de comparaţie

• **Prepoziţii şi conjuncţii frecvente în comunicare**

• **Tipuri de fraze**

- fraza asertivă (afirmativă şi negativă)

- fraza interogativă (intonaţia melodică, construcţia perifrastică, inversiunea subiectului)

Test de evaluare adaptat copiilor cu CES pentru clasa a X-a

1. C'est … livre de français.
a) la;
b) des;
c) un;
d) une.
2. Je veux visiter … États Unis et … Roumanie.
a) l`, le ;
b) les, la;
c) le, le;
d) les, le.
3. J'achète … légumes. Elle achète peu … légumes.
a) de, du;
b) des, des
c) des, de;
d) de, de.
4. Qu'est-ce qu'ils ... ce matin?
a) feront;
b) fait;
c) fais;
d) font.
5. Ils travaillent … théâtre, c'est … printemps qu'elle peut venir à Paris.
a) au, à;
b) à la, à la ;
c) à, à la;
d) au, au.
6. Je veux un … et une ….
a) chat, chatte;
b) chat, chate;
c) chas, chate;
d) char, chatte.
7. Elle ne disait ... mot.
a) rien;
b) aucune;
c) aucun;
d) plusieurs.
8. Tout le monde connait sa grande audace. Tout le monde connait…:
a) la sienne;
b) son;
c) sa;
d) ses.
9. J`ai besoin de son couteau. J`…. ai besoin:
a) y;
b) en;
c) les;
d) le.
10. J`habite … hôtel. J`habite … :
a) celui, celle;
b) cet, celui;
c) cela, cet;
d) cet, c'.

La réponse : 1. c, 2.b, 3.c, 4.d, 5.d, 6.a, 7.c, 8.a, 9.b, 10.b

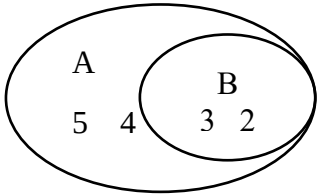
REPERE METODOLOGICE LA DISCIPLINA MATEMATICĂ, CLASA A VI-A

Gheorghiță Sebastian
Liceul teoretic „C. Brediceanu” Lugoj
Gheorghiță Cristina-Andreea
Școala Gimnazială Nr. 4 Lugoj

Competența generală nr. 1 : Identificarea unor date, mărimi și relații matematice, în contextul în care acestea apar

CS 1.1. Identificarea unor noțiuni specifice mulțimilor și relației de divizibilitate în $\mathbb{N}$

Activitatea precizată în programă	Exemple	Observații
Recunoașterea unor mulțimi finite sau infinite (mulțimea numerelor naturale, mulțimea numerelor naturale pare/impare, mulțimea cifrelor unui număr, mulțimea divizorilor/multiplilor unui număr natural)	1. Care dintre următoarele mulțimi sunt finite și care sunt infinite: a) mulțimea elevilor dintr-o clasă; b) mulțimea zilelor săptămânii; c) mulțimea notelor muzicale; d) mulțimea numerelor pare; e) mulțimea punctelor aflate pe o dreaptă. 2. Enumerați elementele mulțimilor D_8, D_{18}, D_{28}. Sunt aceste mulțimi finite? 3. Mulțimea multiplilor numere naturale ale numărului 12 este o mulțime finită? 4. Scrieți mulțimea multiplilor numărului 12, care sunt numere de două cifre. Câte elemente are mulțimea? 5. Dați un exemplu de mulțime finită cu cinci elemente și un exemplu de mulțime infinită.	Exemple de mulțimi și se discută dacă sunt mulțimi finite sau infinite și numărul de elemente pentru cele finite.
Definirea unor mulțimi folosind diagrame și/sau enumerare de elemente	1. Scrieți mulțimea literelor din care este alcătuit cuvântul *matematica*, folosind diagrama Venn-Euler.	Discuții despre reprezentarea prin diagrame a mulțimilor infinite.

	2. Plecând de la o diagramă dată, să se scrie mulțimea elementelor din diagramă prin enumerare. 3. Enumerați elementele mulțimilor *A* și *B* reprezentate în diagrama alăturată. 4. Scrieţi mulţimea $A=\{x \mid x\in\square, 0\le x\le 4\}$ enumerând elementele și apoi reprezentați mulțimea cu ajutorul diagramei. 	Prezentarea unei mulțimi prim cele trei forme de reprezentare.
Recunoașterea unor numere prime	1. Care dintre următoarele numere naturale sunt prime: 2, 3, 5, 12, 13, 15? 2. Fără a efectua calculele stabiliți dacă: a) $3\cdot 1$, b) $1\cdot 4$, c) $3\cdot 7$ sunt prime. 3. Aflați cifrele *a*, *b*, *c* pentru care numerele $\overline{2a}$, $\overline{3b}$ și $\overline{4c}$ sunt prime. 4. Scrieți numerele 7, 10, 15 și 30 ca sumă de două numere prime.	De preferință se aleg numere mici. Elevii vor explica cum au obținut rezultatele (de exemplu: dacă *a* este cifră pară numărul $\overline{2a}$ se divide cu 2, deci nu e prim, dacă *a* este 5, numărul se divide cu 5…)
Identificarea, dintr-o mulțime de numere, a unui număr compus	1. Care din următoarele numere sunt compuse: 10, 11, 12, 13, 14, 15? 2. Aflați cifrele *a, b, c* pentru care numerele $\overline{2a}$, $\overline{3b}$ și $\overline{4c}$ sunt numere compuse. 3. Scrieți numerele 7, 10, 15 și 30 ca sumă dintre un număr prim și un număr compus. 4. Produsul a două numere prime este 15. Care sunt numerele? Numărul 15 este număr prim sau număr compus?	De preferință se aleg numere mici. Elevul trebuie să înțeleagă noțiunile nu să facă multe calcule.
Identificarea unui divizor al unui număr dat	1. Stabiliți dacă numărul 5 este divizor al numerelor: a) 5, b) 15, c) 51, d) 10, e) 515. 2. Scrieți numerele cuprinse între 16 și 31, divizibile cu 3.	Se repetă noțiunile de divizor, multiplu, criterii de divizibilitate (învățate în clasa a V-a) și se aplică pe exemple cu numere mici.

	3. Un divizor propriu al numărului 49 este: a) 49; b) 1; c) 5; d) 7. 4. Stabiliți care dintre următoarele enunțuri este adevărat și care este fals: a) 4 este divizor al lui 12; b) 5 este divizor al lui 16; c) 81 este multiplu al numărului 9; d) 12 este divizor al numărului 72.	
Scrierea unui număr natural de două cifre ca produs de puteri de numere prime, prin observare directă	1. Scrieți numerele 10, 12, 15, 25, 100 ca produs de puteri de numere prime. 2. Ce număr natural are descompunerea în produs de puteri de factori primi egală cu $2^3 \cdot 3^2$; a) 24; b) 72; c) 36; d) 100. 3. Scrieți numărul $\overline{xx}$ ca produs de puteri de factori primi, știind că x este număr prim. 4. Fără a face calculele spuneți dacă este corectă descompunerea $24 = 2^2 \cdot 5$. De ce?	De preferință se aleg numere mici.
Scrierea mulțimii divizorilor unui număr natural folosind descompunerea în produs de numere prime	1. Descompuneți numerele 6, 4, 26 și scrieți mulțimea divizorilor lor. 2. Descompuneți numerele 7, 11, 19 și scrieți mulțimea divizorilor lor. 3. Care descompunere în produs de puteri de factori primi a numărului 54 este corectă: a) $54 = 2 \cdot 3 \cdot 9$; b) $54 = 6 \cdot 9$; c) $54 = 2 \cdot 3^3$; d) $54 = 6 \cdot 3^2$.	De preferință se aleg numere mici.
Recunoașterea unor perechi de numere prime între ele	1. Se dau următoarele perechi de numere (2; 3), (2; 4), (3; 4); (8,9). Aflați mulțimea divizorilor comuni pentru numerele corespunzătoare din fiecare pereche și stabiliți care sunt numere prime între ele. 2. Găsiți câte un număr natural prim cu numerele naturale: a) 11; b) 10; c) 12; d) 48. 3. Suma a două numere prime este 19. Aflați numerele.	De preferință se aleg numere mici.

PLAN DE REMEDIERE

Sasu Oana Simona
Școala Gimnazială NR.1 Suceava

1. INFORMAȚII GENERALE:

Nume şi prenume: B.A.

Data naşterii: 31.08.2014

Clasa: Pregătitoare D

Domiciliul: Tișăuți,comuna Ipotești

Certificat nr. 1613 din 28.12.2021 emis de Consiliul Județean Suceava

Data de referinţă: 29.10.2020

Psihodiagnostic:

a) deficiențe/afectări- SENZORIALĂ/VEDERE
b) gradul de handicap- ACCENTUAT, cod 2

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia sa, cu mama și tata. Mai are încă trei frați. Familia îi acordă o atenţie deosebită privind activitatea şcolară și cea de recuperare, acționând cu dragoste și răbdare. Colaborez foarte bine cu mama, în special, care se ocupă îndeaproape de educația sa.

Echipa de intervenție:

Numele cadrului didactic: prof. înv. primar SASU OANA -SIMONA

Logoped: PLUGARIU LĂCRĂMIOARA

Perioada P.I.P.: 2021-2022 (cu posibilitate de revizuire în fiecare an școlar)

2. INFORMAȚII EDUCAȚIONALE

Comportament cognitiv

Citit-scris:

- are un vocabular adecvat vârstei;
- scrie după dictare cu unele omisiuni de litere, transcrie și copiază cu dificultate deoarece trebuie să stea mai aproape de tablă sau să se apropie mai mult de pagina cărții si citește mai lent texte scrise cu litere lizibile, nu foarte mărunte;
- alcătuieşte propoziţii frumoase, dar simple,răspunzând corect la întrebări pe baza unui text audiat, ceea ce denotă că este atent și receptiv.

Matematică

- scrie și citește numerele de la 0 la 31;
- rezolvă adunări şi scăderi în concentrul 0-31, cu sprijin;
- numără crescător și descrescător în intervalul 0-31, cu diferite cerințe;
- precizează vecinii numerelor cu din partea cadrului didactic, compară, ordonează numerele;
- diferențiază numerele pare de cele impare;
- cunoaşte formele și corpurile geometrice;
- cunoaşte unitățile principale de măsură pentru metru, litru, masa corpurilor, timp, monede, bancnote.

Comportament psihomotric şi autonomie personală:

- deprinderile de igienă personală dezvoltate;

- deprinderi de autoservire şi a capacităţii de autonomie socială şi personală bună.

Relaţii sociale:

- un copil foarte sociabil, vesel, agreabil, empatic,
- mama este foarte receptivă la problemele elevului, îl sprijină foarte mult în realizarea sarcinilor școlare;
- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală şi expresivă;
- nevoie de atenţie, afecţiune, integrare în grup, de modele comportamentale și sprijin permanent;
- relații bune cu elevii din clasă ;
- relații familiale bazate pe înțelegere și sprijin reciproc;

3. OBIECTIVELE PROGRAMULUI

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

4. DOMENII DE INTERVENŢIE RECOMANDATE:

a. cognitiv;

b. comportamental.

a. Domeniul de intervenţie cognitiv

Competenţe pe termen scurt:

- să citească corect un text;
- să construiască oral şi în scris enunțuri cu cuvinte date;
- să scrie corect după dictare propoziţii;
- să transcrie/ copieze corect cuvintele;
- să despartă corect în silabe cuvintele în cadrul exercițiilor precum și la capăt de rând;
- să găsească sinonime/antonime pentru cuvinte date ;
- să-și îmbogățească vocabularul ;
- să efectueze adunări şi scăderi în concentrul 0-31;
- să compare și să ordoneze numere naturale în concentrul 0-31;
- să numere crescător/ descrescător până la 31;
- să cunoască principalele unități de măsură;
- să diferențieze figurile geometrice de corpurile geometrice.

Conţinuturile învăţării:

- exerciţii de exprimare corectă orală şi scrisă;
- exerciţii orale şi scrise de orografiere;
- exerciţii de alcătuire de enunțuri cu cuvinte date;
- exerciţii de scriere după dictare;
- exerciţii de ordonare a unor imagini;
- povestirea orală după imagini;
- exerciţii de citit-scris a unor texte;
- exerciţii de calcul în concentrul 0-31;
- exerciţii de numărare 0-31 ;
- exerciţii şi jocuri de descompunere a nr. naturale până la 31 ;
- identificarea vecinilor nr. în concentrul 0-31;
- cunoașterea principalelor unități de măsură;
- cunoașterea figurilor și corpurilor geometrice.

Metode şi instrumente de evaluare: evaluarea orală; fişa de lucru; observaţia directă şi indirectă; fişe de lucru cu imagini; aplicații practice;convorbire individuală și de grup; rezultatele şcolare la obiectele de studiu la care întâmpină dificultăţi de învăţare.

Metode şi mijloace didactice: descoperirea, explicaţia, observaţia, conversaţia, demonstraţia, brainstorming, fişe de lucru, planşe, calculator, lucrul în echipă.

Evaluare periodică

Competențe realizate: îndeplinește la un nivel ridicat sarcinile şcolare (înregistrează progres la orele de citire, scriere, matematică, acolo unde este necesar să citească și să scrie); eliminarea greşelilor de scriere, a omisiunilor de litere, în special a scrierii corecte a cuvintelor ce conțin grupurile de litere sau litera „x”; îmbunătăţirea ritmului de citire cu intonație și expresivitate.

Dificultăţi întâmpinate: nu reușește să descifreze scrisul cu litere minuscule; se descurcă mai greu la activitățile practice unde este necesar să decupeze după contur.

Metode cu impact ridicat pozitiv: valorizarea, stimularea afectivă, încurajarea.

b. Domeniul de intervenție comportamental

Competențe pe termen scurt

- să reacţioneze adecvat la diferite stări sufleteşti –emoţionale;
- să respecte regulile de lucru în grup;
- să participe cu interes la activitățile clasei;
- să folosească un vocabular adecvat în relațiile cu colegii și cu cadrele didactice;

Metode şi instrumente de evaluare: evaluarea orală va fi preponderentă; fişe de monitorizare a comportamentului în clasă, în pauză, la masă, etc.;

Revizuirea programului de intervenţie personalizat: programul va fi revizuit în fiecare an școlar, în funcție de programa școlară, de obiectivele propuse și de necesitățile observate în parcursul elevei.

Recomandări particulare: socializarea prin jocuri de rol pentru identificarea sinelui, antrenarea în activităţi ludice (puzzle, pictură, desen, colaje, diferite jocuri de atenție, logică și perspicacitate).

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

Responsabilizarea mamei prin consiliere. Mama va primi sarcini precise privind modul de comunicare, de implicare în program şi va asigura un sprijin minim în evoluţia copilului. Progresele vizibile înregistrate vor încuraja familia în a oferi un suport afectiv ridicat copilului.

PROIECT DE LECŢIE

Prof. Grădinariu Isache Alina
Colegiul de Artă " C.Porumbescu " Suceava

Obiectul: Matematică

Clasa: a VI - a

Data:

Profesor: Grădinariu Isache Alina

Unitatea de învăţare: Mulțimi

Tema lecţiei: Operații cu mulțimi: intersecția, reuniunea, diferența

Tipul lecţiei: Lecţie de predare – asimilare de noi cunoștințe

Scopul lecţiei: Formarea deprinderilor elevilor de a rezolva probleme folosind noțiunea de operații cu mulțimi.

Competenţe generale:

1. Cunoaşterea şi înţelegerea conceptelor, a terminologiei şi a procedurilor de calcul specifice matematicii;
2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare şi rezolvare de probleme;
3. Dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;
4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate.

Competenţe specifice:

1. Selectarea şi utilizarea unor modalităţi adecvate de reprezentare a mulţimilor şi a operaţiilor cu mulţimi.
2. Exprimarea în limbaj matematic a unor situaţii concrete ce se pot descrie utilizând mulţimile.
3. Transpunerea unei situaţii în limbaj matematic utilizând mulţimi, relaţii şi operaţii cu mulțimi.

Obiective operaţionale: La sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:

O1: - să definească noțiunile studiate in capitolul mulțimi;

O2: - să stabilească legaturi logice între noțiunile studiate;

O3: - să aplice în exerciții operațiile cu mulțimi;

O4: - să determine mulțimi care verifică anumite condiții, date în exerciții;

O5: - să rezolve exerciții utilizând noțiunile si simbolurile studiate.

Strategii didactice:

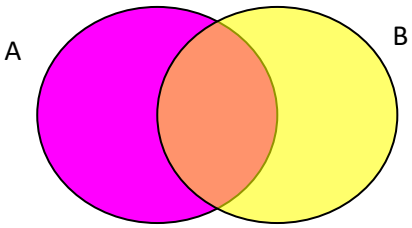
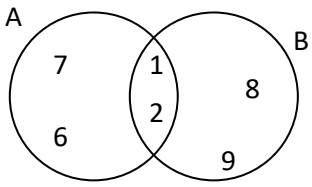
Metode şi procedee folosite: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, muncă independent, metoda ciorchinelui.

Mijloace de învăţământ utilizate: manual, culegere de probleme, fişă de lucru, markere colorate, coli flip chart.

Forme de organizare: frontal şi individual.

Evaluare: verificare orală, observarea directă a elevului în clasă.

Desfăşurarea lecţiei

Etapele lecţiei	Conţinutul lecţiei	Strategii didactice
1. Moment organizatoric	- efectuarea prezenţei elevilor, notarea în catalog a absenţilor, verificarea existenţei resurselor materiale necesare,asigurarea condiţiilor optime pentru desfăşurarea lecţiei	Conversaţia
2. Captarea atenţiei	- are loc verificarea temei şi rezolvarea eventualelor neclarităţi / nelămuriri întâlnite: verificarea temei elevilor prin sondaj folosind dialogul profesor – elev, elev-elev - verificarea şi reactualizarea cunoştinţelor predate anterior folosind: metoda ciorchinelui.	Conversaţia
3. Anunţarea temei şi a obiectivelor	**Operaţii cu mulţimi**	Conversaţia
4.Transmiterea cunoştinţelor	 1. Reuniunea mulţimilor : $A \cup B = \{x \mid x \in A \text{ sau } x \in B\}$ 2. Intersecţia mulţimilor : $A \cap B = \{x \mid x \in A \text{ şi } x \in B\}$ 3. Diferenţa mulţimilor : $A \setminus B = \{x \mid x \in A \text{ şi } x \notin B\}$	Conversaţia Expunerea Explicaţia
5.Intensificarea retenţiei şi asigurarea transferului	Prezentarea la tablă a rezolvării următorului exemplu : Folosind următoarea reprezentare prin diagrame determinaţi mulţimile: $A, B, A \cup B, A \cap B, A \setminus B, B \setminus A$	Conversaţia Exemplificarea Explicaţia
6.Însuşirea noilor cunoştinţelor	Elevii primesc fişe de lucru conţinând cerinţe pe care le rezolvă şi le prezintă celorlalţi la tablă şi discută rezolvările cu celelalţi elevi (elevii pun întrebări , se corectează şi completează reciproc supervizaţi de profesor).	Munca independentă Conversaţia Explicaţia
7.Asigurarea Feedback-ului	Se recapitulează frontal, pe scurt noţiunile teoretice.	Conversaţie
8.Tema pentru acasă şi notatea elevilor	Ex. 1, 9,10,11 pag. 109, culegere; Se notează elevii care s-au remarcat.	Conversaţie

Fişă de lucru

1. Fie mulțimile:

A = {1, 4, 5, 8}, B ={1, 6, 7, 8, 9, 10} și C = {1, 5, 8, 9, 11}

Calculați: A∩ B; A ∪ B; A \ B; B \ A; B ∩ C; B \ C; C \ B.

2. Fie mulțimile:

M = {d, e, f, g, h} și N = {a, b, e, f, i }

Calculați: M ∩ N; M ∪ N; M \ N; N \ M; (M \ N) ∪ (N \ M)

3. Determinați mulțimile: **a)** $D_{15} \cap D_{18}$, **b)** $D_9 \cup D_{24}$, **c)** $D_8 \cup D_{10} \cup D_{12}$.

4. Fie mulțimea A = $\{x \in \mathbb{N}/5 < x \leq 18\}$.

a) Știind că B = $\{ x \in A / x \vdots 2\}$ și C= $\{x \in A / x \vdots 5\}$ calculați B ∪ C; B ∩ C; B \ C.

b) Scrieți submulțimile mulțimii C.

5. Se dau mulțimile:

A = $\{x \in \mathbb{N}^* / x + 4 \leq 6\}$ și B = $\{x \in \mathbb{N} / x = 2^n, n \leq 3\}$, calculați:

A∩ B; A ∪ B; A \ B; B \ A

Plan remedial
Comunicare în limba germană

Profesor înv. primar: BODIS MAGDALENA
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Zalău

Profesor înv. primar: BODIS MAGDALENA

Clasa:a II-a

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)**	**Activităţi remediale propuse:**	**Programul de remediere**	**Elevi care necesită remediere**
- să desprindă mesajul oral sau scris; - să pună în corespondenţă cuvântul scris cu imaginea corespunzătoare; - să recunoască literele de tipar mari şi mici învăţate; - să realizeze literele mari şi mici învăţate respectând regulile de scriere; - să transcrie silabe, cuvinte şi propoziţii; - să despartă cuvintele în silabe;	▪ Elevul pronunţă greu cuvintele, are un vocabular foarte sărac, lacunar. ▪ Răspunde greu, incorect din punct de vedere gramatical, monosilabic sau în propoziţii incomplete. ▪ Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală.	- exercitii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare care să faciliteze scrierea literelor; - exerciţii de încadrare corectă în pagină a textului (data, alineat); - exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte; - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor si propoziţiilor; - exerciţii de scriere a literelor si a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exercitii de recunoaștere a unor momente dintr-un text audiat anterior pe baza unor imagini prezentate;	octombrie – mai (cu posibilitate de prelungire dacă la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu observăm remedierea deficienţelor semnalate)	

- să scrie corect după dictare cuvinte şi propoziţii utilizând convenţiile limbajului scris (punctul, semnul întrebarii, scrierea cu majuscule):	▪ Capacitate scăzuta de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. ▪ Scrie fără a respecta spațiul de scris, pierde rândul, mâzgălește foaia.	- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei; - exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe (după auz); - jocuri de identificare a cuvintelor într-un enunț; - exerciții de identificare a sunetelor în cadrul unui cuvânt și în cadrul unei silabe; - exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt;		
Concluzii :				

Matematică și explorarea mediului

Clasa: a II-a

Obiective operaționale	**Deficiențe semnalate (competențe generale/specifice)**	**Activități remediale propuse**	**Programul de remediere**	**Elevi care necesita remediere**
- să compare și să ordoneze crescător și descrescător numerele învățate: - să efectueze exerciții cu operații de adunare și scădere cu numere cuprinse în concentrul 0-10; - să rezolve probleme cu o singură operație de tipul a+b=x, a-b =x, în care a și b sunt numere date;	▪ Elevul formează mulțimi, recunoaște culorile, numără oral crescător până la 20, dar are probleme în ceea ce privește număratul până la 100. ▪ Nu compară si nu ordonează crescător si descrescător numerele învățate. ▪ Întâmpină dificultăți în operații de adunare și scădere în concentrul 0 - 10. ▪ Nu cunoaște forma corectă a cifrelor. ▪ Capacitate scăzută de organizare și coordonare a acțiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spațiul de scris, pierde rândul,mâzgălește foaia.	- exerciții de comparare a grupurilor de obiecte (bile, bețișoare, puncte) prin diferite procedee; - exerciții de numărare cu pas dat, “înainte” si înapoi”, fără sprijin în obiecte sau desene; - exerciții de comparare a numerelor folosind algoritmul de comparare; - exerciții de adunare si scădere cu numere naturale de la 0 la 10 fără trecere peste ordin; verificarea rezultatelor cu ajutorul obiectelor; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau desene si verificarea rezultatului prin numărare; - rezolvarea de probleme de tipul a+b=x, a-b=x, în care a, b sunt numere date; - exercitii grafice de scriere corecta a cifrelor.	octombrie - mai (cu posibilitate de prelungire dacă la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu observăm remedierea deficiențelor semnalate)	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Coșa Elena Daniela
Liceul cu Program Sportiv "Szasz Adalbert" din Tg-Mures.

Disciplina: Biologie

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe

Nume şi prenume elev: R..A.

Anul şcolar: 2021 - 2022

Unitatea de învăţământ: Liceul cu Program Sportiv „Szasz Adalbert’’ – Tg Mureș

Clasa: a V-a

Profesor : Coșa Elena Daniela

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):

- Nu reuşeşte să scrie după dictare;
- Are un scris ilizibil, încât nu şi-l descifrează nici el însăşi;
- Citeşte foarte greu, iar termenii mai dificili abia îi silabiseşte, neînţelegându-le valoarea în frază;
- Nu înţelege suficient noţiunile simple astfel că nu poate să opereze cu ele;
- Recunoaşte operaţiile/fenomenele/proprietăţile simple şi le poate explica individual, dar nu şi relaţiile de cauzalitate şi nici interdependenţa acestora, având probleme de transfer intra şi transdisciplinar;
- Copiază incorect și extrem de încet, fiind mereu în urma colegilor săi;
- Are deprinderi practice slabe, abilităţile practice fiind puţin superioare capacităţilor intelectuale şi cunoştinţelor teoretice.

Priorităţi pentru anul școlar 2021 - 2022:

- Aplicarea unui tratament diferenţiat în funcţie de: aptitudinile elevului, competenţele deja dobândite, voinţa de implicare personală şi a părinţilor, existenţa/inexistenţa unui profesor de sprijin specializat etc.;
- Însuşirea termenilor de bază din biologie, la nivelul minim acceptat de programa şcolară pentru elevii cu CES;

- Întocmirea mai multor fişe de lucru adaptate nevoilor personale şi nivelului intelectual al elevului, mai ales pentru situaţiile când toţi elevii lucrează individual sau în grup;
- Delegarea unui coleg de clasă pentru a-i asigura tutoratul şi pregătirea acestuia în acest scop de către profesor;
- Organizarea la nivelul şcolii a unor activităţi educative care să prevină/combată dezinteresul elevilor faţă de şcoală.

CURRICULUM ADAPTAT

Competenţe generale:

- Receptarea informaţiilor din lumea vie
- Explorarea sistemelor biologice
- Utilizarea şi construirea de modele şi algoritmi în scopul demonstrării principiilor lumii vii
- Comunicarea orală şi scrisă utilizând corect terminologia specifică biologiei
- Transferarea şi integrarea cunoştinţelor şi metodelor de lucru ale biologiei în contexte noi

Conţinuturile învăţării:

Noţiuni introductive

Medii de viaţă. Diversitatea lumii animale. Elemente generale de etologie

I. Alcătuirea generală a unui mamifer

II. generale morfofuncţionale, comportament, adaptări şi importanţă ale unor grupe de vieţuitoare

Regnul Animal - Nevertebrate:
- Viermi
- Moluşte
- Artropode

Regnul Animal - Vertebrate:
- Peşti
- Amfibieni
- Reptile
- Păsări
- Mamifere

III. Influenţa omului asupra faunei
- Consecinţele activităţii omului asupra faunei
- Necesitatea protecţiei animalelor

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT PENTRU ANUL ȘCOLAR 2021 - 2022

Competenţe generale	**Competenţe specifice**		**Activitatea de învăţare pentru elevii cu CES**
	Majoritatea elevilor	**Elevii cu CES/ curriculum adaptat**	
1. Receptarea informaţiilor din lumea vie	1.1. Identificarea unor grupe şi specii de animale 1.2. Recunoaşterea alcătuirii generale a unui mamifer 1.3. Stabilirea relaţiilor între factorii de mediu şi diversitatea animalelor 1.4. Explicarea structurii şi funcţiilor organismului unor vieţuitoare 1.5. Stabilirea relaţiilor între tipurile de comportament şi procesul de adaptare a organismului la mediu	1.1. Identificarea unor grupe şi specii de animale 1.2. Recunoaşterea alcătuirii generale a unui mamifer 1.5. Stabilirea relaţiilor între tipurile de comportament şi procesul de adaptare a organismului la mediu	- exerciţii de observare alcătuirii unui animal - exerciţii de observare a organelor componente ale sistemelor - exerciţii de identificare a rolului părţilor componente - exercţii de observare şi descriere a animalelor - exerciţii de clasificare a animalelor după diferite criterii (mediu de viaţă, înfăţişare, alcătuire etc.); - exerciţii de identificare a unor asemănări şi deosebiri între diferite animale
2. Explorarea sistemelor biologice	2.1. Utilizarea metodelor şi a mijloacelor adecvate explorării lumii animale 2.2. Realizarea activităţilor experimentale şi interpretarea rezultatelor 2.3. Transferarea rezultatelor experimentale în activităţile de creştere şi de îngrijire a animalelor	2.1. Utilizarea metodelor şi a mijloacelor adecvate explorării lumii animale	- prezentare de portofolii tematice - activităţi practice de utilizare a unor surse diverse de informare: albume, atlase, reviste, filme documentare, internet, dicţionare etc.; - utilizarea de soft educaţional
3. Utilizarea şi construirea de modele şi algoritmi în scopul demonstrării principiilor lumii vii	3.1. Reprezentarea structurii şi funcţiilor sistemelor biologice pe baza modelelor 3.2. Elaborarea şi aplicarea unor algoritmi de identificare, investigare, experimentare şi rezolvare a unor situaţii problemă	3.1. Reprezentarea structurii şi funcţiilor sistemelor biologice pe baza modelelor	- exerciţii de utilizare a desenului pentru înregistrarea unor observaţii
4. Comunicarea orală şi scrisă utilizând corect terminologia specifică biologiei	4.1. Exersarea utilizării unor surse de informare 4.2. Utilizarea adecvată a terminologiei specifice biologiei în diferite situaţii de comunicare	4.2. Utilizarea corectă a terminologiei specifice biologiei în diferite situaţii de comunicare	- realizarea de rebusuri simple şi concursuri tematice. - adnotarea corectă a unor desene care ilustrează noţiuni specifice biologiei
5. Transferarea şi integrarea cunoştinţelor şi metodelor de lucru ale biologiei în contexte noi	5.1. Rezolvarea situaţiilor problemă în relaţia dintre om şi regnul animal	5.1. Rezolvarea situaţiilor problemă în relaţia dintre om şi regnul animal	- exerciţii de comparare a animalelor din diferite medii, după criterii date, evidenţiind utilitatea lor; - exerciţii de elaborare a unor reguli/norme pentru creşterea şi îngrijirea animalelor; - activităţi practice de aplicare a regulilor de protejare a animalelor şi a mediului lor de viaţă;

STANDARDE CURRICULARE DE PERFORMANŢĂ

Competenţe generale	**Standardele de performanţă**
Receptarea informaţiilor din lumea vie	- recunoaste animalele si denumeste corect sistemele componente - descrie animalele precizând caracteristicile sistemele componente şi funcţiile acestora
Explorarea sistemelor biologice	- utilizează diverse surse de informare despre animale (albume, atlas, planse, reviste, filme documentare, etc). - realizează observaţii simple, respectând pasii unui algoritm de lucru.
Utilizarea şi construirea de modele şi algoritmi în scopul demonstrării principiilor lumii vii	- precizeaza funcţiile fundamentale ale organismului animal (cu / fără sprijin), pe baza observaţiilor.
Comunicarea orală şi scrisă utilizând corect terminologia specifică biologiei	- denumeşte corect şi ştiinţific organele/sistemele de organe/funcţiile unui animal) - adnotează desene care reprezintă noţiuni specifice animalelor
Transferarea şi integrarea cunoştinţelor şi metodelor de lucru ale biologiei în contexte noi	- realizează activităţi practice de îngrijire a animalelor - manifesta comportamente adecvate respectând reguli de protecţie a mediului/animalelor în diferite contexte (curtea şcolii, parc, pădure etc)

Metode de evaluare aplicate:

☐ fișe de lucru ☐ evaluare scrisă ☐ portofoliu ☐ aplicaţii
☐ probe practice (experimentale) ☐ evaluare orală ☐ AeL ☐ joc didactic, rebus

Obiective realizate:

- Însușirea termenilor de bază din biologie, la nivelul minim acceptat de programa școlară pentru elevii cu CES
- Dobândirea competențelor specifice impuse de curriculum școlar adaptat
- Promovarea clasei a-VI-a

Dificultăţi întâmpinate:

- Eleva prezintă deficit de atenție, ceea ce impune alternarea metodelor active de învățare.
- Eleva prezintă agitație motorie, ceea ce impune alternarea metodelor de învățare cu secvențe scurte de activitate fizică.
- Întrucât nu a realizat deloc/aproape deloc temele de casă, progresul s-a realizat greu, în timp îndelungat

Metode cu impact ridicat:

- pozitiv: jocurile didactice, rebusurile, experimentele, fișele de lucru, portofoliul
- negativ: evaluarea scrisă, evaluarea orală

Recomandări particulare:

- Alternarea metodelor active de învățare
- Alternarea metodelor de învățare cu secvențe scurte de activitate fizică
- Exploatarea metodelor motrice de învățare activă

Rolul şi modul de implicare al părinţilor în program:

☐ participă la lecţii ☐ însoţesc copilul la şcoală ☐ însoţesc copilul la centrul de recuperare
☐ ajută copilul la rezolvarea temelor ☐ se implică prea puţin în ajutarea copilului ☐ nu se implică deloc

TEVÉKENYSÉGI TERV

Barabási Ibolya
Grădinița PN Păinet

Tantervi témakör ***KI VAGYOK, KIK VAGYUNK?***	A projekt címe:	A hét témája: “Nézd, de sokat tudok már!” – év végi felmérés A nap témája: A farm állatai
Tapasztalati területek		
ESZTÉTIKAI ÉS KREATÍV TERÜLET (ZENEI NEVELÉS) TERÜLET Tanult énekeke elevenítése, ritmizálása (EKT1)		
TUDOMÁNYOK TERÜLET -MATEMATIKA Sorszámnevek (TT2)		

Felajánlott szabad tevékenységek:

Központ	**Tevékenység**	**Műveletesített feladat**	**Eszközök**
Művészet	Lovacska rajzolása	-lépésről lépésre rajzolás	lap, színes ceruza
Éptősarok	Légó elemekből az állatok lakhelyének építése	- építsenek különböző méretű és formájú lakhelyet az állatoknak	lego, műanyag állatok
Asztali játékok	Puzzle- keresd a kicsinyét, állatos kirakó	- keressék meg az állatok kicsinyeit és azok lakhelyeit	puzzle, fakirakó

Módszerek és eljárások: beszélgetés, találós kérdések, magyarázat, gyakorlás, megfigyelés, közös éneklés, ritmizálás, játék, értékelés, ellenőrzés,

Felhasznált didaktikai eszközök: lego, színes ceruza, lap puzzle, fakirakó, ritmusbot, számképek színes házak

Értékelési formák: szóbeli, egyéni és csoportos, jutalomkártya

Felhasznált szakirodalom és forrásanyag: dalok Forrai Katalin: Ének az óvodában

Fejlődési területek dimenziói	**Gyermektől elvárhatómagatartás/képesség/viselkedésmutató**	**Műveletesített feladatok**
A dalokon keresztül is fejlődőn az állatok szeretete, megismerése	Felismeri az állatokat a dalokban, felidéz olyan énekeket, amelyek állatokról szólnak	Vegyen részt a közös éneklésében. Idézze fel a már tanult énekeket. A dallam szöveg nélküli felismerése
A közös dalolással közösségi érzés alakítása	A közös dalolás során akt1van vegyen részt	Figyeljen a saját hangerősségére, és a társai énekére
Legyen élmény a közös éneklés	Átéléssel vesz részt a közös éneklésben	Énekeljen csoportosan és egyénileg Éneklés óvónői kísérettel
A ritmusérzék fejlesztése	Eszközökkel követi az adott ritmust	Megfelelően tapsolja a le a halott ritmust. Ritmushangszerekkel, testmozgással kísérni a dallamot

A mennyiség megszámlálása	-megérti azt, hogy a számok mennyiségeket jelölnek.	Számolja meg a képkártyán levő állatokat; Megszámolja a tárgyakat
A mennyiség megfeleltetése a megfelelő számképpel	-tevékenységei során használja a számokat, számlál -felismer, megnevez, bizonyos számokat. -segítség nélkül elszámol 1-tól 10-ig. -megszámol 10 tárgyat. - Ismeri a számok sorrendjét 1-tól 10-ig.	Ismeri a számok sorrendjét 1-tól 10-ig. Segítség nélkül elszámol 1-tól 10-ig.
A sorszámnevek elsajátítása és megállapítása	megérti a sorszámok fogalmát	Elsajátítsa a sorszámok megfelelő elnevezését.

Didaktikai mozzanatok	**Didaktikai feldolgozás**	**Didaktikai stratégiák**		**Értékelés**
		Módszerek és eljárások	**Didaktikai eszközök**	
SZFT Reggeli találkozó	Időjárásnaptár kitöltése: - Melyik évszakmanót kell felébresztenünk ma? Milyen az időjárás, melyik időjárás manót ébresszük fel?Milyen nap van ma? A hét hányadik napja? Akkor hány gomb van a manó sapkáján? - Balázs ez milyen betű? Milyen szavak kezdődnek még ilyen betűvel? - Hol jártunk pénteken? Miket láttunk? Mit ettek? Játszunk egyet: *Ennek a kislánynak nem jutott párja…*	beszélgetés	manók	a helyes válaszok egyéni szóbeli megdícsérése
TTT-EKT1	Helyezkedjetek a szőnyegen mint a kicsi tojások, kis madarak leszünk, majd nagyra nő a szárnyuk és Hogyan repülnek? Milyen madárkáról tanultunk éneket? Az árgyélus kismadár .. énekeljük el, majd ritmusbottal üssük hozzá a ritmust Milyen állatról tudtok még éneke? - Háp-háp jönnek a kacsák - Katalikna szállj el - Kecske ment a kis kertbe - Mackó -mackó ugorjál - Egy kis malac	mozgás ritmizálás közös éneklés	ritmusbot	szóbeli

	Közösen énekeljük, és a ritmust a ritmusbotokkal, majd tapssal ütjük hozzá. Dúdolom az ismert dalokat és fel kell ismerniük:- Komáromi kisleány - Hopp Juliska - Kisegér - Ilyen cica mellett	dallamfelismerés		
TTT-TT	Egy farmon a gazda házakat, pajtákat épített az állatainak. Számoljuk meg hány ház van! 1, 2 ,3…10 Az épületekbe mielőtt beköltöztek az állatok számot is kaptak 1-10/ig. Helyezzük fel a számokat 1-10 -ig egymás után. Melyik az első ház? az 1 számú! A második ház? A 2 számú! A harmadik, a 3 számú….. a Tízedik a 10 számú. Helyezzük el az állatokat : első – malac, másokik- ló, harmadik-tehén, negyedik – tyúk, ötödik – kacsa, hatodik- bárány, hetedik – kakas, nyolcadik- szamár, kilencedik – nyúl, tízedik- kutya. Hányadik házban lakik a ló? Hányadik házban lakik a tehén? – begyakoroljuk a sorszámokat! Helyezz 1 korongot az első házra, 2 korongot a második házra ----10 korongot a tízedik házra.	számlálás Számkép megfeletetése a sorszám fogalmának megmagyarázása	papírházak számképek állatképek korongok	szóban
SZFT+SZTJ	Központok **Művészet:** Lovacska rajzolása -lépésről lépésre rajzolás az óvónő útmutatása alapján **Éptősarok**: Légó elemekből az állatok lakhelyének építése - lego elemeket felhasználva építsenek különböző méretű és formájú lakhelyet az állatoknak **Asztali játékok**: Puzzle- keresd a kicsinyét, állatos kirakó - keressék meg az állatok kicsinyéit és azok lakhelyeit - illesszék be a megfelelő helyre a különböző formákat	rajzolás lépésről-lépésre útmutatás	színes ceruza lego állatok fakirakó puzzle	szóban

MP	Mese: Kacsa mama keresi a kicsinyeit.	mesemondás	meséskönyv	
MM	Szabad mozgás az óvoda udvarán.	mozgás	labda	

CURRICULUM ADAPTAT

PANTOR IOANA
COLEGIUL NAȚIONAL “MIHAI EMINESCU” ORADEA

DIAGNOSTIC: IQ 64, DMU, TSA, TULBURARE HIPERKINETICĂ ȘI DE ATENȚIE

CLASA:a IX-a D, Științe sociale

DISCIPLINA: Limba engleză

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: an școlar 2021-2022

1. COMPETENȚE GENERALE:

1. Receptarea de mesaje orale în situaţii de comunicare uzuală
2. Exprimarea orală în situaţii de comunicare uzuală
3. Receptarea de mesaje scrise în situaţii de comunicare uzuală
4. Redactarea de mesaje în situaţii de comunicare uzuală

Competențe specifice	**Conţinuturi/Activităţi de învăţare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**
1.1 **Selectarea principalelor idei din programe TV/ înregistrări audio-video pe teme familiare, dacă se vorbește relativ rar și cu claritate**	- *Colectarea/selectarea unor informaţii pentru proiecte transdisciplinare din documentare* - *Documentarea pentru activităţi la diverse discipline* - *Completarea unei grile de vizionare după urmărirea unui program TV* - *Integrarea în schimbul verbal* - *Utilizarea de formule uzuale pentru a obţine*	- citirea cu voce tare a itemilor pentru a facilita accesul la conținutul învățării - folosirea unor metode multi-senzoriale, prezentarea conceptelor în forme variate (diagrame, cuvinte cheie, ilustrații, înregistrări audio ale lecțiilor cu acordul profesorului și cu informarea conducerii instituției) - prezența părintelui la activități (suportul constant acordat copilului în realizarea sarcinilor primite)	- asigurarea unor forme de evaluare (orale, scrise, practice) alese în funcție de conținuturile selectate și adaptate individual pentru elevul cu CES, diferite față de ceilalți colegi -conceperea unor teste de evaluare care să limiteze scrisul (exemple: exerciții de umplere a unor spații goale, exerciții

1.2 **Identificarea semnificaţiei dintr-o conversaţie obişnuită de zi cu zi atunci când interlocutorii reformulează sau repetă la cerere anumite cuvinte/ expresii** 2.1. **Relatarea unei întâmplări / a unor experienţe personale** **2.2 Participarea la scurte conversaţii în contexte obişnuite, asupra unor subiecte generale**	*reformularea / repetarea mesajului* *– Practicarea unor enunţuri de solicitare a repetării/ reformulării unui mesaj* *- Relatarea activităţilor de săptămâna trecută/ din vacanţă/ unei excursii la munte pe baza unui plan simplu dat* *- Povestirea pe scurt a unei experienţe pe bază de întrebări* *- Relatarea pe baza unei benzi desenate / succesiuni de imagini* *- Conversaţii simple despre experienţe/ filme/ personalităţi etc.* *- Dialoguri în vederea realizării unor proiecte sau pe parcursul documentării pentru proiecte* *- Dialoguri în vederea pregătirii unei excursii / a unei aniversări / a unui campionat şcolar etc.* *- Completarea de tabele* *- Exerciţii de asociere cuvânt – explicaţie* *- Completarea de text lacunar* *- Activităţi de selectare a informaţiilor relevante în vederea efectuării unei sarcini de lucru* *- Selectarea celor mai potrivite surse de informare*	- oferirea unei schițe adaptate a lecției conținând informațiile esențiale și într-un limbaj accesibil copiilor -aprecierea și încurajarea efortului ca proces executiv și volitiv, nu doar ca produs, raportarea progresului în cazul elevului cu C.E.S se realizează la nivelul inițial al acestuia.	unde trebuie bifat răspunsul corect grile tip *checkbox*, etc.) - anunțarea testelor în avans, cu cel puțin 24 de ore - acordarea de timp suplimentar (30-60 minute) pentru realizarea unor sarcini/pentru rezolvarea unor teste sau asigurarea unor sarcini/teste cu dificultate mai scăzută

3.1. Deducerea din context a semnificaţiei cuvintelor necunoscute 3.3. **Identificarea sensului** **4.1. Redactarea unei scrisori / unui mesaj digital folosind expresii de adresare, de cerere, de invitare și de mulţumire**	*pentru realizarea unei teme / documentări* *- Realizarea de colecţii de articole/ surse pe anumite teme* *- Redactare după model/ pe bază de instrucţiuni punctuale* *- Realizarea unei colecţii de e-mailuri/ scrisori selectate de pe internet prin adunarea sugestiilor de pe blogul clasei* *- Realizarea unui schimb de scrisori între grupe, de exemplu: de invitație și de mulţumire*		

Bibliografie:

http://programe.ise.ro/

PROIECT DE ACTIVITATE REMEDIALĂ

Prof.înv.primar Costaru Simona Manuela
Colegiul Național „Liviu Rebreanu” Bistrița

PLAN DE REMEDIERE ȘCOLARĂ

Limba și literatura română

Clasa: a IV-a A

An școlar: 2020-2021

Limba și literatura română: în fiecare luni între orele 12.00-13.00

Argument

Insuccesul şcolar se defineşte prin rămânerea în urmă la învăţătură a unor elevi care nu reuşesc să obţină un randament şcolar la nivelul cerinţelor programelor şcolare.

Rămânerea în urmă la învăţătură poate fi :

**episodică* –lacunele cuprind o singură temă sau un singur capitol dintr-o disciplină de învăţământ;

**la nivelul unui semestru* – lacunele privesc o serie de teme sau capitole din una sau mai multe discipline de învăţământ; insuficienţele se manifestă prin nepriceperea de a folosi raţional operaţiile mentale; activitatea de învăţare este slab organizată ;

**persistentă* – lacunele se înregistrează la majoritatea materiilor, ritmul de învăţare al elevului este scăzut.

În practica şcolară, insuccesul elevilor îmbracă o gamă variată de manifestări, de la dificultăţile „aparente” sau „accidentale”, până la repetenţie sau abandon, fiecare fiind trăită individual la nivelele specifice de intensitate, profunzime şi persistenţă, având consecinţe multiple asupra traseului ulterior – şcolar, profesional, de viaţă personală, socială.

Scopul acestui proiect de remediere şcolară este de a preîntâmpina rămânerea în urmă la învăţătură şi prevenirea insuccesului şcolar, cu atât mai mult cu cât elevii au trecut prin perioada de pandemie.

Competențe urmărite:

Limba și literatura română:

Dezvoltarea competenţelor de receptare şi înţelegere a mesajului oral şi scris

Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă

Grupul țintă: elevi din clasa a IV-a A

Locul desfășurării activităților: sala de clasă /clasa din mediul online

Perioada: octombrie – iunie, an şcolar 2020-2021

Resurse materiale: manualul, fişe de lucru, auxiliare şcolare de nivel mediu, resurse digitale

Implementare proiect: prof.înv.primar Costaru Simona

Rezultate scontate: competenţe la nivelul mediu al cerinţelor programelor şcolare

Elevii care întâmpină dificultăți de învățare: A.I.A., L.D.T., M.M.M., M.A.I., P.P.L.

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR

Limba şi literatura română

Competente vizate	Deficienţe semnalate	Activităţi de remediere propuse
-sesizarea sensului global al unui mesaj, identificând aspectele principale şi de detaliu la care se referă un mesaj oral -deducerea sensului unui cuvânt necunoscut prin raportare la mesajul audiat -redarea prin cuvinte proprii conţinutul unui fragment dintr-un text citit -desprinderea ideilor principale dintr-un text citit - recunoasterea secvenţelor narative şi dialogate dintr-un text - respectarea regulilor de despărţire în silabe, ortografia şi punctuaţia într-un text propriu -manifestarea cooperării în diferite situaţii de comunicare -**identificarea** elementelor de bază ale organizării textului în pagină -sesizarea sensului global al unui mesaj, identificând aspectele prin-cipale şi de detaliu la care se referă un mesaj oral -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -manifetarea cooperarii în diferite situaţii de comunicare -povestirea în scris fragmente dintr-un text citit -redactarea textelor de mică întindere, ţinând seama de părţile unei compuneri -redarea prin cuvinte proprii conţinutul unui fragment dintr-un text citit -desprinderea ideilor principale dintr-un text citit -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de con-strucţie a comunicării studiate -formularea întrebărilor şi răs-punsurilor pe baza textului citit; -respectarea regulilor de despărţire în silabe, ortografia şi punctuaţia într-un text propriu	**A.I.A** *inteligenţă scăzută *nivel cultural scăzut în cadrul familiei *deficienţe în comunicarea intrafamilială-un părinte plecat în străinatate * nivelul scăzut de comunicare între el şi colegi **M.M.M** *nivel cultural scăzut în cadrul familiei *tulburări de comportament *carenţe în educaţie **P.P.L.** *nivel cultural scăzut în cadrul familiei * nivelul scăzut de comunicare între ea şi colegi *lipsă de interes pentru activitatea şcolară **M.A.I.** * nivelul scăzut de comunicare între el şi colegi	*Domnu Trandafir, de Mihail Sadoveanu* – citirea explicativă a textului, exerciţii de vocabular *Puişorii, de Emil Gârleanu* – plan de idei, povestirea unui fragment *Puişorii, de Emil Gârleanu* – exerciţii de scriere (transcriere, dictare) Fişe de lucru cu folosirea corectă a unor ortograme *Ce te legeni..., de Mihai Eminescu* -exerciţii de citire selectivă şi în dialog, în funcţie de diferite repere; -înlocuirea unor cuvinte cu sinonim-ele lor; identificarea sensului unor expresii -exerciţii de memorizare *Casa păpuşii, după Titel Constantinescu* – citire explicativă, plan de idei, povestirea unui fragment *Propoziţia, cuvântul, silaba, sunetul/litera* – fişă de lucru *Condeiele lui Vodă, după Boris Crăciun* – povestirea orală a textului după planul de idei; povestirea în scris a unui fragment *Părţile unei compuneri – Iarna* compunere duop un şir de ilustraţii *Pomul de Crăciun, după I. A. Brătescu-Voineşti* - citire, plan de idei, povestire *Substantivul* – fişă de lucru (exerciţii de recunoaştere şi scriere corectă) *Substantivul*–exerciţii de identificare şi analiză *Ninsoarea, după Edmondo de Amicis* – analiza unui text narativ *Adjectivul* – poziţia adjecti-vului faţă de substantiv; scrierea co-rectă a adjectivelor terminate în iu (fişă de lucru) ***Substantivul şi adjectivul***

-utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate - utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -recunoasterea in texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -sesizarea sensului global al unui mesaj, identificând aspectele principale şi de detaliu la care se referă un mesaj oral -deducerea sensului unui cuvânt necunoscut prin raportare la mesajul audiat -recunoasterea în texte diferite elemente de construcţie a comu-nicării studiate -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -redarea prin cuvinte proprii conţinutul unui fragment dintr-un text citit -desprindarea ideilor principale dintr-un text citit -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie a elementelor de construcţie a comunicării studiate -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie elementele de construcţie a comunicării studiate -recunoasterea în texte a diferitelor elemente de construcţie a comu-nicării studiate -utilizarea corecta în exprimarea orală proprie a elementelor de construcţie a comunicării studiate	*probleme emoționale **L.D.T** *distractibilitate, probleme emoționale *lipsă de interes pentru activitatea şcolară	-ex. recunoaştere şi analiză *Bunicul, de Barbu Ştefănescu Delavrancea* – textul narativ -exerciţii de citire explicativă şi selec-tivă; transcriere; utilizarea corectă a semnelor de punctuaţie *Pronumele personal* - recunoaşterea pronumelui personal - înlocuirea unor substantive cu pro-nume personale potrivite completarea unor texte lacunare cu pron. personale *Pronumele personal de politeţe* - pronunţarea şi scrierea corectă a formelor pronumelui personal de politeţe *Legenda ghiocelului, după Eugen Jianu*-întocmirea planului de idei; povestirea orală; *Numeralul*- scrierea corectă a numerelor simple şi a celor compuse *Verbul*- exerciţii de recunoaştere a verbelor dintr-un şir/text dat; formularea de enunţuri pe baza unor imagini, pe baza unor cuvinte de sprijin; completarea unor proverbe lacunare cu verbe potrivite *Recapitulare/ părţi de vorbire* Identificarea părţilor de vorbire studiate; realizarea analizei gramati-cale; formularea unor enunţuri date cu verbe şi numerale date; completarea unor enunţuri lacunare cu forme ale verbelor *a fi* şi *a lua.*

PPROGRAM DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE REMEDIALE ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR - NIVEL I

Prof. Sava Diana
Grădinița cu P.P. nr. 8 Bârlad

Activitățile desfășurate în această perioadă vizează, în primul rând, observarea capacității de integrare în grup și de relaționare cu educatoarea, dar și cu ceilalți copii, precum și observarea comportamentului copiilor la contactul cu educatoarea, colegii, sala de grupa. Scopul programului de activități de remediere vizează dezvoltarea potențialului cognitiv al copiilor în vederea integrării lor în grupul de copii și în activitățile specifice grădiniței.

- Dimensiuni ale domeniilor de dezvoltare:

A. DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ŞI IGIENEI PERSONALE:
1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiar (1.1.; 1.2; 1.3)
2. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală (3.2; 3.4)

B. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ
1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate (1.2; 1.3)
2. Autocontrol și expresivitate emoțională (4.1;4.2)

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE
1. Activare și manifestare a potențialului creative (3.1; 3.2; 3.3)

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII
1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute (1.1; 1.2)
2. Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă) - (2.1; 2.2; 2.3)

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII
1. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat
2. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi cu numeraţia (2.2; 2.3; 2.4)

Metode și instrumente de evaluare: Orale, încurajarea și stimularea, întărire Încurajari verbale, primește stimulente în piept

- **DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE**

Obiective urmărite	**Metode și mijloace de realizare**	**Criterii de evaluare**
- Să pronunțe corect sunetele limbii romane (vocale și consoane); - Să pronunțe numele și prenumele său. - Să formeze propoziții simple	„Spune-i păpușii cum te cheamă” – Joc - exercitiu	Identifică și numește toți copiii. Pronunță numele și prenumele cu ajutorul educatoarei. Denumește obiecte cu ajutorul educatatoarei.
- Să pronunţe corect şi clar sunete, cuvinte şi enunţuri simple. - Să povestească diverse întâmplări petrecute acasă şi la grădiniţă;	„Spune ceva despre ...?” - joc didactic	Exprimă corect denumirea obiectelor și lucrurilor cerute, singur sau cu ajutor.
- Să asculte cu atenție un text literar; - Să rețină câteva idei principale în succesiunea lor logică. - Să asocieze cuvântul potrivit imaginii date.	„Ce știi despre...?” - joc didactic „Turtița” – lect. educatoarei, dramatizare	Numește personajele din poveste, povestește cu ajutorul educatoarei un fragment preferat.

DOMENIUL ȘTIINȚE - activitate matematică și cunoașterea mediului

Obiective urmărite	Metode și mijloace de realizare	Criterii de evaluare
- Să observe plantele din imagini - Să formuleze enunţuri simple pe baza unor imagini sau situaţii expuse. - Să recunoască culorile regăsite la plantele propuse. - Să cunoască părţile componente ale unei plante	„Coșulețul cu surprize” - joc didactic Exerciţii şi jocuri senzoriale: „Ce culoare are?”, „Arată culoarea ...”, Ce culoare se potrivește?”	Observă, recunoaște și numește, cu ajutor, câteva dintre plante. Găsește şi numește culoarea cerută, singur sau cu ajutor.
- Să recunoască animalele sălbatice şi domestic.	„Cine a venit?” - joc didactic	Observă, atinge și denumește jucăriile singur sau cu ajutor
- Să denumească anotimpul, precizând câteva însuşiri ale anotimpului de toamnă/ iarnă/ primăvară.	„Jocul anotimpurilor” - joc didactic.	Exprimă corect denumirea anotimpului şi caracteristicile cu ajutor.
- Să clasifice obiecte după diferite criterii. - Să formeze grupe de obiecte după un criteriu dat;	Joc didactic: „Grupează cum îți spun!”	Grupează jucăriile după criteriile date: marime, formă, culoare.
- Să identifice formele geometrice și să le descrie.	Joc logico - matematic „Săculeţul fermecat”.	Găsește și numește figura cerută, singur sau cu ajutor.
- Să asocieze numărul la cantitate și invers. - Să recunoască numerele 1-3;	„Jocul numerelor” -joc didactic	Recunoaște și asociază numărul la cantitate și invers.

DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE - Educație pentru societate – Activitate practică

Obiective urmărite	Metode și mijloace de realizare	Criterii de evaluare
- Să utilizeze formule de salut. - Să cunoască numele colegilor de grupă; - Să aplice norme de convieţuire în grup.	„Cum ne comportăm?” – joc didactic	Utilizează formule de salut, la venire și la plecarea din gradiniță, cu ajutorul părintelui sau a educatoarei.
- Să cunoască reguli de igienă personală; - Să mănânce singur; - Să-şi manifeste dorinţa de a se îmbrăca, încălţa; - Să folosească corect obiectele de toaletă (prosop, săpun, hârtie)	Joc-exercițiu” - „Chiar dacă sunt mic, mă descurc un pic” - „Maricica” – lectura educatoarei	Recunoașterea regulilor de igienă
- Să-şi exprime sentimente de dragoste, respect faţă de colegi (părinţi, fraţi) - Să capete încredere în forţele proprii; - Să primească încurajări, recompense, laude.	- „Cum te simți”, joc exercițiu - „Emoția e prietena ta” - cântec	Exprimarea propriilor emoții, a sentimentelor față de cei din jur, a propriilor comportamente adecvate/neadevate
- Să rupă hârtia în bucăți. - Să mototolească hârtia.	„Jucării” - rupere, mototolire, lipire	Rupe hârtia în bucăți, cu ajutorul educatoarei.
– Să iubească natura, să îngrijească plantele şi să le ocrotească.	„Micii ecologiști” – activitate practic gospodărească	Respectarea regulilor de ocrotire a mediului înconjurător

- **DOMENIUL ESTETIC SI CREATIV - Activitate artistico-plastică, educaţie muzicală**

Obiective urmărite	Metode şi mijloace de realizare	Criterii de evaluare
- Să folosească corect creioanele colorate. - Să realizeze forme spontane	„Ne jucăm cu creionul pe hârtie”	Folosirea corectă a instrumentelor de lucru.
- Să folosească corect acuarelele şi pensula; - Să acopere cu culoare un contur dat, să lucreze îngrijit.	„Curcubeul culorilor” - pictură	Folosirea corectă a instrumentelor de lucru.
- Să pregătească plastilina prin mişcări circulare ale mâinii, - Să respecte anumite tehnici specifice modelajului.	„Mingi colorate” - modelaj	Respectarea tehnicilor specific modelajului.
- Să intoneze corect linia melodică a unui cântec cunoscut;	„Cântă ca mine!”- repetare cântece Joc ritmic – Mergi cum bat	Cântă respectând linia melodică
– Să redea linia melodică şi textul cântecului. - Să cânte în grupuri mici şi individual, să-şi sincronizeze vocile - Să execute mişcările sugerate de versurile jocului muzical	„Cântăm și ne distrăm” – cântec: „În pădurea cu alune”. Joc muzical „Copilul neastâmpărat”	Execută mișcările specifice jocului muzical.

- **DOMENIUL PSIHOMOTRIC**

Obiective urmărite	Metode și mijloace de realizare	Criterii de evaluare
- Să arate părţile corpului omenesc; - Să imite gesturi, acţiuni simple.	Exerciţii privind dezvoltarea schemei corporale. Joc: „Ghici ce fac?” (imitare de acţiuni)	Execută acţiunile sugerate de educatoare.
- Să execute corect diferite variante de mers şi alergare, să respecte comenzile date de educatoare, să respecte disciplina în colectiv.	Executarea diferitelor tipuri de mers și alergare. Joc de mișcare: „Printre copaci” (mers, alergare)	Alinierea în rând, distanţe, mers câte unul, câte doi.
– Să execute acţiunile motrice învăţate, să execute corect mişcările diferitelor segmente ale corpului, să inspire pe nas şi să expire pe gură, să respecte regulile stabilite.	Parcurs aplicativ *„Micii sportivi”*	Execută acţiunile motrice învăţate, mişcările diferitelor segmente ale corpului, inspiră pe nas și expiră pe gură, respecte regulile stabilite.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

prof. BORTEȘ MONICA-ALINA,
prof. înv.primar BORTEȘ DAN-GABRIEL

I. INFORMAŢII GENERALE:

Nume și prenume elev: G. D. **Data naşterii**: - **Domiciliul: -** **Nr. Certificat de orientare școlară: -** **Şcoala**: CNAI **Clasa: a XII-a SNE**

Echipa de lucru: profesor de sprijin: NU profesor lb.engleză:B.M. diriginte: prof. C.N.

Durata programului: anul școlar 2020-2021

Domeniul de intervenție: Limba engleză

6. EVALUARE INIŢIALĂ:

Instrumente folosite în evaluare: fișa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, sarcini de lucru pentru familiarizarea cu vocabularul limbii engleze.

Diagnostic:

- *Medical:* .....
- *psihologic*: intelect liminar, deficit de atenţie
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei școlare şi a curriculumului de citire–scriere.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competențe minime în desfășurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);

- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- posibilităţi reduse de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;

  feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare.

Probleme cu care se confruntă copilul la disciplina limba engleză:

- vocabular sărac;
- posibilităţi de exprimare reduse;
- vorbire rară, ezitantă, încetinită;
- în scris apar omisiuni şi înlocuiri de grafisme, nu face analiza şi sinteza fonematică corect, inversiuni de litere;
- comprehensiunea citirii scăzută: scorul 1 p., dificultăți în a răspunde chiar și la întrebări literale

CURRICULUM ADAPTAT PERSONALIZAT

Competențe specifice	**Activităţi de învăţare**	**Metode și mijloace de realizare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
1.1 Identificarea informaţiilor principale din ştirile prezentate la TV/ materiale înregistrate, referitoare la diferite evenimente, atunci când comentariul este ilustrat prin imagini 1.2 Identificarea detaliilor din mesaje și interacţiuni pe subiecte previzibile când locutorii/interlocutorii vorbesc clar și rar	- exerciţii de repetare după model; - exerciţii de dialog; - joc de rol; - activităţi de simulare;	**Metode:** - observația - conversația - citirea în gând - citirea cu voce tare - povestirea	• Desprinderea sensului global al unui scurt mesaj audiat. • Identificarea, în mesaje scurte audiate, a semnificaţiei unor cuvinte şi propoziţii simple referitoare la universul imediat. • Reproducerea unor mesaje orale scurte.

2.1 Prezentarea unor planuri/expunerea unor intenţii și proiecte de viitor 2.2 Participarea la conversaţii în legătură cu planificarea unor activităţi 2.4 Manifestarea unei atitudini pozitive faţă de participarea la dialog și exprimarea în public 3.1 Extragerea informaţiilor necesare pe baza lecturii unor instrucţiuni de utilizare, regulamente 3.2 Selectarea de informaţii din texte pe teme din viaţa cotidiană 4.1 Elaborarea unui mesaj simplu de prezentare pentru un profil personal 4.3 Manifestarea unei atitudini pozitive faţă de participarea la schimbul de mesaje scrise	- descrieri simple, cu suport verbal, vizual și imagine; - exerciții de citire cu voce tare; - lectura în ritm propriu; - exerciții de citire pe roluri, în grup, individual; - exerciții de copiere - exerciții de completare (rebusuri, jocuri).	- explicația - problematizarea **Mijloace:** - planșe cu imagini - fișe de lucru - materiale audio - flashcards -manual, caiet -portofoliul elevului - fișe de lucru diferențiate	• Producerea unui mesaj simplu și scurt despre persoane și activităţi din universul apropiat. • Participarea cu întrebări simple și răspunsuri scurte la interacţiuni verbale simple (dialoguri), în contexte familiare sau de necesitate imediată. • Identificarea semnificației unor cuvinte și propoziții simple, în texte autentice comune • Desprinderea sensului global al unui scurt text citit în gând • Redactarea unui enunţ scurt / mesaj, pe baza unui suport verbal / a unei imagini

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește citirea conștientă;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- dezvoltarea abilităţilor de citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare și adaptare.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Sgubea Luminița
Școala Gimnazială Nr.3 Cugir, jud. Alba

Motto: *Copiii sunt ca fluturii care zboară în văzduh...*
Unii se înalță mai sus ca alții, însă fiecare zboară cât de bine poate.
De ce să-i compari între ei?
Fiecare este diferit! Fiecare este special! Fiecare este frumos!

A. DATE PERSONALE

Numele şi prenumele copilului/elevului: H. A.V.

Mama: H. I.C.

Tata: H.N.

Data nașterii: 11.01.2009

Unitatea de învățământ la care este înscris: Școala Gimnazială Nr.3 Cugir

Clasa: a V-a B

Psihodiagnostic: Retard psiho-motor, tulburări temporare de comportament

Descriere diagnostic

- ADHD în care predomină neatenția;
- dificultăți de concentrare a atenției, în special în sarcinile care implică un efort mental constant și susținut ;
- distractibilitate, superficialitate în privința activităților de realizat;
- dificultăți în a întelege instructiuni verbale complexe, în a rămâne la subiect în timpul unei conversații și dificultăți în a povesti coerent o întâmplare.

Recomandarea Comisiei pentru Orientare Școlară și Profesională: Adaptare curriculară în învățământ de masă cu realizarea intervențiilor asupra educației suplimentare, individualizarea demersului la particularitățile elevului.

Data realizării planului de intervenții personalizat: 21.09.2021

Domeniul de intervenție: Consiliere și dezvoltare personală

Specialiști care intervin în aplicarea planului: profesor diriginte

Drepturi/Beneficii de asistență socială pentru copiii cu CES conform ART. 51 aliniat (2), prevăzute de Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 51. aliniatul 2 - *Copiii şi tinerii cu cerinţe educaţionale speciale, şcolarizaţi în unităţile de învăţământ special sau de masă, inclusiv cei şcolarizaţi în alt judeţ decât cel de domiciliu, beneficiază de asistenţă socială constând în asigurarea alocaţiei zilnice de hrană, a rechizitelor şcolare, a cazarmamentului, a îmbrăcămintei şi a încălţămintei în cuantum egal cu cel pentru copiii aflaţi în sistemul de protecţie a copilului, precum şi de găzduire gratuită în internate sau centrele de asistare pentru copiii cu cerinţe educaţionale speciale din cadrul direcţiilor generale judeţene/a municipiului Bucureşti de asistenţă socială şi protecţia copilului*.

Informații generale:

Identificarea problemei de către profesorul diriginte:

Elevul H.A.V. urmează cursurile școlii obișnuite, fiind în clasa a V-a B la Școala Gimnazială Nr.3 Cugir. Prezintă deficiență locomotorie, ADHD, dificultăți de concentrare a atenției, în special în sarcinile care implică un efort mental constant și susținut, și este superficial în realizarea activităților. Mai mult, dă dovadă deseori de comportamente neadecvate, atât în timpul orelor de curs, cât și în timpul pauzelor. Menționez că elevul a fost școlarizat în altă localitate în timpul ciclului primar, fiind adus în colectivul actual doar la începutul acestui an școlar (2021-2022).

Astfel, pe parcursul orelor de curs , elevul înregistrează următoare comportamente, care au loc frecvent în timpul orelor, și anume: are obiceiul de a deranja activitatea desfășurată deoarece este agitat, se ridică din bancă, emite anumite sunete prin care încearcă să reproducă onomatopee specifice regnului animal, dar imită și comportamente specifice ale acestora: mugește sau se preface că mănâncă asemenea bovinelor. Când i se atrage atenția asupra faptului că acest comportament este nepotrivit, începe să râdă, căutând aprobarea colegilor de clasă, pe care încearcă să-i antreneze în a deranja ora.

Foarte frecvent adresează întrebări profesorului, chiar dacă i s-a explicat anterior în ce constă sarcina lui de lucru. Cel mai probabil întâmpină dificultăți în a se concentra asupra a ceea ce i s-a cerut să facă. De asemenea, încearcă uneori să fie în centrul atenției, prin observații sau întrebări care nu au nicio legătură cu subiectul lecției predate clasei.

Pe de altă parte, în timpul pauzelor, se străduiește să-și câștige simpatia colegilor implicându-se în jocurile acestora și încercând să devină în acest sens un lider, chiar dacă observă că prezența sa nu este agreată în colectiv.

Informații educaționale

a) Comportament cognitiv:

- Abilități medii de scris și citit, mama scrie în locul lui, dar reușește să citească, deși întâmpină dificultăți. Poate comunica sentimentele, părerile și are capacitatea de a reproduce mesaje orale.
- Are un vocabular mediu și o rezistență medie la efort intelectual.
- Poate stabili relații temporale și să plaseze diferite evenimente într-o cronologie.
- Este interesat de schimbările din jurul lui și reține informații de natură științifică.
- Motricitatea este dificilă, având nevoie de suportul mamei.

b) Relații sociale:

- Manifestă o atitudine pozitivă în grupul clasei, colegii săi, în ciuda handicapului pe care îl are copilul, integrându-l în colectiv, manifestând astfel empatie în relație cu el.
- Vine la școală întotdeauna curat îmbrăcat și îngrijit. Mama băiatului îi este alături mereu și comunică foarte bine cu profesorul diriginte și cu ceilalți profesori, în beneficial copilului.

c) Capacități, competențe, abilități, nevoi:

- Dezvoltare fizică conform vârstei sale, cu deficiență locomotorie;
- Memorie și atenție bune;
- Abilități de natură tehnologică;
- Nu poate scrie cu ușurință după dictare, având nevoie de ajutor;
- Are nevoie de atenție sporită din partea părinților și a cadrelor didactice;
- Are nevoie de sprijin în activitățile pe care le face, pentru deplasare și scris.

B. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Domeniul de intervenţie: consiliere și dezvoltare personală

Tema : Respectându-i pe alții, te respecți pe tine

Obiectivele programului de intervenție:

- captarea și menținerea atenției în timpul orelor de curs
- diminuarea frecvenţei şi intensităţii comportamentelor verbale şi fizice nepotrivite

Durata programului și frecvența activităților propuse:

Programul este conceput pentru a fi derulat pe parcursul unui an școlar (2021-2022).

Activități curente la clasă – în fiecare oră de curs

Activități de modelare comportamentală și restructurare cognitivă - o activitate de 15-30 de minute bilunar, în timpul programului de ratrapare.

Activități de consiliere – de câte ori este necesar.

Activități curente:

- se amenajează un spațiu special destinat petrecerii câtorva minute de către elev, în interiorul clasei, în timpul orelor de curs, pentru a facilita depășirea momentului de agitație și reintegrarea în colectiv. Spațiul desemnat se află într-un colț al clasei, iar elevul are la dispoziție o serie de obiecte care îl pot relaxa și pe care le poate manipula în liniște.
- profesorul împreună cu elevul în cauză stabilesc un cod ce constă într-o privire sau un gest al mâinii în cazul unor comportamente ce trebuie să înceteze.
- elevul este antrenat alternativ în activități plăcute, dar și în cele necesare dobândirii cunoștințelor sau a deprinderilor de lucru intelectual.
- la sfârșitul fiecărei activități, elevul primește recompense**:** aprecieri verbale și puncte: 2 puncte – dacă termină sarcina, 1 punct – dacă rezolvă parţial, 0 puncte– în cazul în care nu rezolvă sarcina de lucru. Aceste puncte contribuie semnificativ la notele din catalog.

Activități specifice:

Jocuri de rol pe tema comportamentelor indezirabile, prin care se va încerca corijarea acestora și la care elevul va participa, alături de colegi.

Eu, în oglindă- folosit pentru creșterea respectului față de sine și față de ceilalți.

Scaunul autorului, prin care i se oferă șansa de a fi ascultat atunci când are ceva important de comunicat colectivului și de a asculta la rândul său.

Activităţi de consiliere

Dirigintele clasei acestui elev, cel care organizează activităţile elevului în timpul săptămânii, analizează progresul acestuia şi monitorizează incidentele care apar. Astfel, el va evidenţia progresele făcute de elev ***în faţa părinţilor, a colectivului din care face parte şi a consiliului profesorilor clasei***. Prin oferirea de responsabilităţi elevului îi creşte stima de sine, respectul față de sine și față de ceilați, se simte important, beneficiază de apreciere dacă respectă regulile. În faţa părinţilor îi sunt evidenţiate progresele cu privire la comportamentul în timpul cursurilor (*vorbeşte mai puţin,este mai puțin agitat, nu mai mormăie, nu-şi mai agresează colegii, colaborează cu ei*).

ELEV

Idei de activități: Activitate: Respectându-i pe altii, te respecți pe tine!

Strategii de învățare:

- elevul participă la stabilirea unor reguli simple de conduită ;
- elevul este încadrat într-un grup de lucru în care i se atribuie o sarcină simplă, de durată scurtă : Să ilustreze un mesaj: ex: Să ridicăm mâna când avem o întrebare.
- Așa da! Elevii urmăresc un scurt clip cu comportamente pozitive și realizează un poster cu titlul: Așa da! Elevului cu ADHD i se oferă câteva imagini pt. colorat, decupat și lipit pe poster.

Resurse: clip video, foi de flipchart, creioane colorate.

Evaluare: sticker, Incurajări și laude oferite pe loc: Foarte bine! Bravo!

PĂRINȚI

Idei de activități: -adaptarea activității din clasă, acasă

Strategii de învățare: stabilirea unei liste de reguli simple și afisarea acesteia în loc vizibil în casă

Resurse: post-ituri.

Evaluare: Incurajări și laude oferite pe loc.

CADRE DIDACTICE

Idei de activități: Activități bazate și adaptate la abilitățile particulare ale elevului: desen/ colorat/ lipit

Strategii de învățare:

- stabilirea de reguli specifice disciplinei
- oferirea unor informații clare
- activități variate și de scurtă durată

Resurse:

- fise de lucru simple și atractive
- creioane colorate

Evaluare: Incurajări și laude oferite pe loc

Modalități de evaluare a reușitei/ajustarea programului în funcție de rezultate:

-captarea și menținerea atenției în timpul orelor de curs (se analizează notele obținute, fișele de lucru/caietele elevului, pentru a se verifica gradul său de implicare la fiecare materie). În funcție de aspectele constatate, se renunță la anumite obiective/activități propuse și ineficiente, dar se insistă pe cele care oferă rezultate.

-reducerea numărului comportamentelor neadecvate (se analizează toate situațiile în care elevul a renunțat la comportamentele indezirabile și frecvența cu care se întâmplă acest lucru, dar și la ce discipline). Se urmărește promovarea metodelor care au dus la îmbunătățirea comportamentului și renunțarea la cele ineficiente.

Prin aplicarea planului de intervenție personalizat elevului H. A.V. s-a observat, după 10 săptămâni de la începutul semestrului I, că elevul este mai liniștit, nu mai emite sunete în timpul orelor, este mai puţin agresiv, îşi termină sarcinile de lucru şi obţine mai multe recompense/aprecieri verbale. El asimilează mai multe cunoştinţe la matematică, limba română, religie, biologie şi geografie, unde profesorii ţin cont de diagnosticul său şi de derularea unor activităţi pe care le poate realiza. Eficacitatea programului este astfel probată şi se recomandă continuarea programului la aceste ore şi extinderea la celelalte discipline de învăţământ.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor: Dan Elena Romina
Școala: C.S.E.I ”Orizont”, Oradea

Numele elevului: C. M

Data naşterii: 22.10.2014

Clasa: CP

Anul școlar: 2021-2022

Diagnostic: Tulburări de achiziție școlară; Retard limbaj expresiv.

Echipa de lucru: prof. psihopedagogie specială: Dan Elena Romina + echipa de lucru de la clasă

Scopul intervenției: Stabilirea unor strategii și tehnici de intervenție care să faciliteze procesul de învățare, într-un climat socio-afectiv securizant, plăcut, stimulativ, prin respectarea particularităților individuale și de vârstă ale elevului.

- **Obiective comune:** Formarea și dezvoltarea motricității fine și grosiere. Formarea și dezvoltarea autonomiei personale. Formarea și dezvoltarea structurilor perceptiv-motrice (culoare, formă, mărime, spațiu, timp). Stimulare cognitivă. Dezvoltarea limbajului receptiv și expresiv. Corectarea tulburărilor de pronunție. Formarea și dezvoltarea abilităților în actul lexico-grafic. Dezvoltarea capacității de autocontrol emoțional și comportamental.
- **Durata programului:**05.10.2021-17.01.2022
- **Data elaborării P.I.P.:** 12.10.2021

Nr. Crt.	Domeniul de intervenție	Disciplina de intervenție	Obiective operaționale	Obiective remediale	Activitatea didactică	Strategii de terapie și recuperare	Inter-val de timp	Evaluarea și aprecierea evoluției			
								Indicatori			Instrumente
								Da	Par-țial	Nu	
1.	***Motricitatea fină și grosieră***	*Joc și mișcare*	-Să execute mișcări ușoare de gimnastică, respectând mișcările model ale profesorului și ritmul indicat;	-Antrenarea motricității grosiere și fine.	-Jocuri de mișcare variate (“Sari ca o broscuță”, “Mersul piticului”; “Merg soldații-n pas vioi, tot așa mergem și noi“; “Mersul pisicii“)	-Explicația, demonstrația, observația, jocul didactic;	12.10. 2021 - 17.01. 2022				-Probe verbale și neverbale.

			-Să-și însușească elemente ale saluturilor/din cadrul Întâlnirii de dimineață;	-Utilizarea corectă a instrumentelor de colorat, scris.	-Jocuri de echilibru (“Cumpăna”, “Mersul pe bârnă”, “Urmărește traseul”, “Cursa cu obstacole”) -Jocuri de imitare gestuală (”Batem toba, cantam la pian, batem din palme”). -Exerciții de colorare folosind diferite tehnici: hașurare, trasare linii verticale, orizontale, oblice; -Exerciții de scriere a elementelor grafice specifice grafemelor (linii drepte, oblice, frânte, curbe, cercuri, spirale).	-Creioane, carioci, fișe de lucru. Link-uri utile. Diferite Videoclipuri cu materiale educative pentru copii.				-Fișe de observație. -Fișe de lucru. -Diferite probe de evaluare.
		Ludoterapie	-Să-și dezvolte conduite motrice generale și fine; -Să manipuleze adecvat jocuri de psihomotricitate;								
		T.T.L.	-Să coloreze diferite forme, respectând conturul. -Să completeze un desen, prin exersarea elementelor grafice specifice grafemelor.								
		Kinetoterapie	-Să execute mișcări ale membrelor superioere și inferioare după modelul dat;								
		Muzică, ritm și mișcare	-Să realizeze sarcini simple de coordonare psiho-motorie;								
2.	***Structuri perceptiv motrice***	*Educație senzorială și psihomotorie*	-Să-și consolideze formele geometrice: cerc, pătrat, triunghi. -Să recunoască și să denumească pozițiile spațiale: sus, jos, în față, în spate, pe, în, deasupra, între, stânga, dreapta.	-Consolidarea formelor geometrice. -Dezvoltarea abilităților oculo-manuale. -Orientarea temporală.	-Exerciții de consolidare a formelor geometrice învățate; -Exerciții de sortare și grupare după unul/mai multe criterii (culoare, formă, mărime); -Diferite jocuri de poziționare a jucăriilor/obiectelor în spațiu, prin raportarea la propria persoană/la alte persoane. -Exerciții de observare a diversităţii rezultatelor ale amestecării culorilor, în relaţie cu tehnica utilizată; - Exerciții de obţinere a amestecurilor cromatice şi	-Explicația, demonstrația, observația, exercițiul, jocul didactic; -Creioane, bețișoare, cuburi, planșe, jetoane cu imagini, carioci, acuarele, fișe de lucru. Link-uri utile. Diferite Videoclipuri cu materiale	12.10. 2021 - 17.01. 2022				-Probe verbale și neverbale. -Fișe de observație. -Fișe de lucru. -Diferite probe de evaluare.
		Ed. plastică	-Să utilizeze conștient diverse materiale (culori colorate, creioane grafice, pensule, plastilină etc.), în vederea obţinerii unor rezultate anticipate.								
		Terapie ocupațională	-Să-și consolideze formele geometrice: cerc, pătrat, triunghi;								

		T.T.L.	-Să facă asocieri ale obiectelor după criteriul formă și culoare;		acromatice, în diverse tehnici şi cu diverse materiale; -Realizarea de modele simple, cu ajutorul elementelor de limbaj plastic, după un model dat; - Exerciții de învățare a figurilor geometrice: cerc, pătrat, triunghi; -Exerciții de rezolvare a unor incastre;	educative pentru copii.					
		Psihodiag.	-Să exerseze coordonarea fină a mânilor, respectând criterio formă și culoare;								
3.	***Domeniul cognitiv***	*Matematică*	-Să recunoască numerele în concentrul 0-5;	-Recunoaște-rea și scrierea numerelor în concentrul 0-5.	-Exerciţii de numerație de la 1 la 5, recunoscând grupele cu obiecte și cifrele corespunzătoare; -Exerciții de recunoaștere a cifrelor; -Exerciții de scriere a cifrelor în concentrul 0-5. -Povestirea orală pe baza imaginilor; -Exerciții de identificare a personajelor din povești;	-Explicația, demonstrația, observația, exercițiul, jocul didactic; -Creioane, bețișoare, cuburi, planșe, jetoane cu imagini, carioci, fișe de lucru. Link-uri utile. Diferite Videoclipuri cu materiale educative pentru copii.	12.10. 2021 - 17.01. 2022				-Probe verbale și neverbale. -Fișe de observație. -Fișe de lucru. -Diferite probe de evaluare**.**
		Opțional- Povești terapeutice	-Să asocieze personajele(din poveste) de pe jetoane cu povestea lecturată;								
		T.T.L.	-Să cunoască numerația în concentrul 0-5. -Să recunoască cifrele în concentrul 0-5. -Să scrie cifrele în concentrul 0-5;								
		Stimulare cognitivă	-Să formeze mulțimi de obiecte după criteriul formă și culoare, în concentrul 0-5;								
4.	***Comunicare și limbaj***	*Abilități de comunicare și limbaj*	-Să controleze creionul prin umplerea suprafețelor (colorare de imagini). -Să meargă pe un traseu punctat, învățând schimbarea direcției. -Să completeze un desen, prin exersarea elementelor grafice specifice grafemelor.	-Formarea și dezvoltarea abilităților în actul lexico-grafic.	-Exerciții de colorare, unire de puncte prin schimbarea direcției; -Exerciții de scriere a elementelor grafice specifice grafemelor (linii drepte, oblice, frânte, curbe, cercuri, spirale). -Exerciții de scriere și citire litere.	-Explicația, demonstrația, observația, exercițiul, jocul didactic, imitația; -Creioane, planșe, jetoane cu imagini, fișe de lucru.	12.10. 2021 - 17.01. 2022				-Probe verbale și neverbale. -Fișe de observație. -Fișe de lucru.

			-Să emită clar și correct sunetele: a, e, u, o, i, ă, â;	-Corectarea tulburărilor de pronunție: pronunțăm corect vocalele	-Exercitii de gimnastica fonoarticulatorie, specifice vocalelor limbii române; -Exerciţii de recunoaștere a unor obiecte; -Exerciţii de asociere a obiectelor cu imaginile; -Exerciţii de asociere a unui cuvânt cu o imagine. -Exerciţii de recunoaștere a sunetelor inițiale.	Link-uri utile. Diferite Videoclipuri cu materiale educative pentru copii.				-Diferite probe de evaluare**.**
		T.T.L.	-Să controleze creionul prin umplerea suprafețelor (colorare de imagini). -Să meargă pe un traseu punctat, învățând schimbarea direcției. -Să completeze un desen, prin exersarea elementelor grafice specifice grafemelor. -Să scrie și să citească litere.								
5.	***Autonomie personală și socială***	*Religie*	-Să identifice în imagini elemente de bază ale credinței religioase (Mântuitorul Isus Hristos, Maica Domnului, Crucea, Biserica etc.)	-Cunoașterea și respectarea regulilor de igienă personală și a spațiului de lucru.	-Vizionare de materiale educative religioase. -Să asocieze imagini similare după criterii date; -Prezentarea regulilor de igienă (spălatul mâinilor, dezinfectarea, purtarea corectă a măștii, distanțarea socială etc.) -Exerciţii practice de identificare a situaţiilor când trebuie spălate mâinile, faţa (înainte şi după luarea meselor, după desfășurarea diferitelor activități etc.) şi realizarea individuală a acţiunii. -Exerciţii practice de curăţare a băncii şi a clasei atunci când este nevoie (activităţile de lucru manual etc.)	-Explicația, demonstrația, observația, exercițiul, imitația, jocul didactic; -Planșe, jetoane cu imagini, carioci, fișe de lucru. Link-uri utile. Diferite Videoclipuri cu materiale educative pentru copii.	12.10. 2021 - 17.01. 2022				-Probe verbale și neverbale. -Fișe de observație. -Fișe de lucru. -Diferite probe de evaluare**.**
		Abilități șocio-emoționale;	-să respecte oglinda clasei; -să respecte regulile clasei;								
		Consiliere și dezvoltare personală	-să respecte programul școlar și comportamentele adaptative specifice mediului școlar.								
		Socializare	-să participe activ la jocurile didactice în echipă de minim doi copii								
		F.A.P.	-Să cunoască regulile de igienă care trebuie respectate în colectiv (școală, cabinet, magazin etc.) în condiții de pandemie. -Să-şi însuşească deprinderi practice gospodăreşti de ordine şi curăţenie.								
		T.T.L.	-Să asocieze obiecte similare/imagini.								

		Abilitare manuală	-Să exerseze musculatura fină a mainii;		-Exerciţii de recunoaştere a unor obiecte; -Exerciţii de asociere a obiectelor cu imaginile; -Exerciţii de asociere a unui cuvânt cuun sunet. -Înșiruiri de mărgele; -Exerciţii de colorare în contur (cu ajutorul permanent al profesorului);						

Notă:

- Activitățile de terapii online (WhatsApp, Skype, Zoom, e-mail etc.) se desfășoară prin stabilirea unor canale/mijloace de comunicare accesibile, în acord cu elevii și părinții/tutorii acestora;
- Durata terapiei în mediul on-line nu va depăși un interval de 15-20 min/activitate
- Materialele psiho-educaționale transmise online vor cuprinde: link-uri, conţinuturi, explicaţii, aplicaţii și exerciţii adaptate.
- Oferirea unui feedback constructiv permanent elevilor și, după caz, părinților/tutorilor acestora, în urma participării la activitățile desfășurate și a rezolvării sarcinilor de lucru
- Implicarea părinților ca parteneri educaționali în derularea activităților didactice și terapeutice în sistem on-line;

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

PROFESOR: Dan Mircea
C.S.E.I „ORIZONT” ORADEA

ELEV:

CLASA: I

Obiective

- Să realizeze adunări şi scăderi în domeniul 1-15, cu suport concret.
- Să numească elemente ale schemei corporale pe păpuşă (frunte, gene, sprâncene, barbă, cot, încheietură, unghii, numele degetelor, genunchi, talpă, gleznă, degete de la picior)
- Să numească după două criterii figuri geometrice şi culori (cerc, triunghi, pătrat, dreptunghi, romb; roşu, galben, albastru, verde, maro, mov)
- Să folosească corect singularul şi pluralul
- Scrie- citeste cuvinte bisilabice care cuprind grupurile de litere ce-ci ;
- Să exploreze lumea înconjuratoare pe cale poli-senzorială în vederea dezvoltării auzului fonematic şi muzical
- Să realizeze desene cu mai multe detalii pe tema : „Iarnă şi Sărbătorile de iarnă” ;
- Să meargă în echilibru
- Să îmbrace-dezbrace geaca
- Să respecte reguli elementare de igienă proprie, colectivă şi a spaţiului

Obiective realizate:.....

.....

Obiective nerealizate/ realizate parţial: .....

.....

.....

Domeniul	Obiective	Exemple de activităţi de învăţare	Evaluare		
			Criterii de evaluare	R .	N.R.
Domeniul cognitiv (senzorial/perceptiv)	➢ Să realizeze adunări şi scăderi în domeniul 1-15, cu suport concret. ➢ Să numească elemente ale schemei corporale pe păpuşă (frunte, gene, sprâncene, barbă, cot, încheietură, unghii, numele degetelor, genunchi, talpă, gleznă, degete de la picior) ➢ Să numească după două criterii figuri geometrice şi culori (cerc, triunghi, pătrat, dreptunghi, romb; roşu, galben, albastru, verde, maro, mov)	• Exerciţii de scriere si ordonare a cifrelor 1-15; • Exerciţii de identificare cantitate-cifra1-15; • Exercitii de completare multimi in domeniul 1-15 obiecte concrete si imagini; • Exercitii de adunare si scadere in domeniul 1-15 cu suport concret; • Exerciţii de identificare a elementelelor schemei corporale propuse pe propria persoană, apoi pe păpuşă imitând adultul, la cerere verbală, apoi numirea acestora; • Exerciţii de îmbrăcare – dezbrăcare a păpuşii cu haine de sezon; • Exerciţii joc de experimentare şi cunoaştere a senzaţiilor propriului corp • Exercitii de sortare figuri geometrice dintr-o mulţime de două şi apoi de trei; • Exercitii de sortare după criteriul culoare/ formă dintr-o mulţime de două şi apoi de trei, patru; • Exerciţii de identificare figuri geometrice, culori prin sortare, indicare în desene, imagini complexe; • Exercitii de colorare, pictare, realizare colaje pe tema : „Iarnă şi Sărbătorile de iarnă” folosind forme geometrice, culori;	Realizează adunări în domeniul 1-15, cu suport concret. Arată la cerere pe o păpuşă 5 elemente învăţate Numeşte la cerere oricare combinaţie formă- culoare		
Comunicare şi limbaj	➢ Să folosească corect singularul şi pluralul	• Exercitii de identificare a cantităţii o, un- două,doi, impreună cu adultul, apoi numirea individuală; • Exercitii de utilizare corectă a acestor noţiuni în propoziţii; • Exercitii de folosire corectă a singularului şi al pluralului in vorbirea curentă, pe tema : „Iarnă şi Sărbătorile de iarnă” ;	Foloseşte corect singularul şi pluralul în redarea unei întâmplări pe baza unor imagini legate de „Iarnă şi Sărbătorile de iarnă” ;		

	➢ Scrie- citeste cuvinte bisilabice care cuprind grupurile de litere ce-ci ; ➢ Să exploreze lumea înconjuratoare pe cale poli-senzorială în vederea dezvoltării auzului fonematic şi muzical	• Exercitii de stabilirii a legăturii sunet-literă-poziţia aparatului fonoarticulator; • Exercitii de citire litere, silabe, cuvinte mono si bisilabice, propoziţii simple care cuprind aceste litere; • Exercitii de analiză fonematică a cuvintelor mono si bisilabice, propoziţii simple care cuprind aceste litere; • Exercitii de scriere litere, silabe, cuvinte mono si bisilabice, propoziţii simple care cuprind aceste litere; • Exerciţii de audiţie muzicală- cântece legate de mişcare, cântece cu tematica „Iarnă şi Sărbătorile de iarnă”; • Exerciţii de reproducere ritm prin fredonare, apoi cu diverse instrumente muzicale. • Exerciţii de identificare a sursei zgomotelor şi identificare a sunetelor cu instrumentele muzicale sau obiectele care le produc.	Scrie – citeste cuvinte bisilabice care cuprind grupurile de litere ce-ci ; Redă cîntece de iarnă.		
Domeniul psihomotor (motricitatea fină/motricitate a grosieră)	➢ Să realizeze desene cu mai multe detalii pe tema : „Iarnă şi Sărbătorile de iarnă” ; ➢ Să meargă în echilibru	• Exerciţii de incălzire a musculaturii braţelor, mâinilor, degetelor; • Exerciţii de trasare peste contur gros, subţire, punctat- desene simple, figuri simple, pe diferite suprafete cu creioane, carioci, acuarelă, etc.; • Exerciţii de trasare contur- desen punctat/ cu puncte numerotate; • Exerciţii de colorare cu mai multe culori a desenelor realizate; • Exerciţii de incălzire a musculaturii întregului corp • Exerciţii practice de mers, alergat, sărit, urcat, coborât scări,mers pe genunchi, cu spatele, etc. • Exerciţii practice de mers în echilibru pe marcaj, bordură, partea laterală a băncii.	Realizează desen pe tema Iarnă cu mai multe detalii. Merge în echilibru pe marcaj gros.		

Observaţii:

- exercitiile pentru dezvoltarea si formarea musculaturii aparatului fonoarticulator se vor realiza la inceputul fiecarei ore de FAC, Citire, scriere comunicare
- exercitii pentru formarea si dezvoltarea vocabularului activ si pasiv se vor realiza la toate orele de la clasa
- exercitiile joc pentru incalzirea musculaturii mainii, bratelor sau al intregului corp, vor fi alese de fiecare profesor si realizate la inceputul activitatilor
- activitatile vor fi incepute si incheiate de jocuri cu miscare sau cantec- jocurile fiind alese de fiecare profesor

PROGRAMĂ ADAPTATĂ

prof:Tătăranu Daniela
Școala Gimnazială Perșinari

Programe școlare aprobate prin OM 3393/28.02.2017

Unitatea de învăţare	**Competenţe specifice**	**Conţinuturi**	**Activitați de învățare adaptate**
INTERVALE DE NUMERE REALE INECUAȚII ÎN R	1.1 Recunoașterea apartenenței unui număr real la o mulțime 2.1. Efectuarea unor operaţii cu intervale numerice reprezentate pe axa numerelor sau cu mulțimi definite printr-o proprietate a elementelor ei **3.**1. Utilizarea unor procedee matematice pentru operații cu intervale și rezolvarea inecuațiilor în $\mathbb{R}$	Mulțimi definite printr-o proprietate comună a elementelor Intervale numerice și reprezentarea lor pe axa numerelor Intervale mărginite și intervale nemărginite Inecuații de forma ax+b< 0 (>, ≥, ≤) a,b numere reale	-exerciții de determinare a unei mulțimi -exerciții de reprezentare a unui interval pe axa numerelor - exerciții de identificare a intervalelor mărginite și nemărginite exerciții de verificare a faptului că un număr este soluția unei inecuații -exerciții de determinare a unui interval
CALCUL ALGEBRIC ÎN R	**1**.2. Identificarea componentelor unor expresii algebrice 2.2 Aplicarea unor reguli de calcul cu numere reale exprimate prin litere 3.2 Utilizarea formulelor de calcul prescurtat și a unor algoritmi pentru rezolvarea ecuațiilor și a inecuațiilor	Operații cu numere reale Calcule cu numere reale reprezentate prin litere Formule de calcul prescurtat Descompuneri în factori utilizând reguli de calcul Fracții algebrice Operații cu fracții algebrice	exerciții de identificare a termenilor asemenea dintr-o expresie algebrică - exerciții de recunoaștere a unei formule de calcul prescurtat exerciții de calcul folosind fracțiile
Ecuația de gradul doi	**1**.2. Identificarea componentelor unor expresii algebrice	Ecuația de gradul al doilea cu o necunoscută	exerciții de identificare a ecuațiilor de gradul al doilea

FUNCȚII	1.3 Identificarea unor dependențe funcționale în diferite situații date 2.3 Descrierea unei dependențe funcționale într-o situație data, folosind diagrame, tabele sau formule 3.3 Reprezentarea în diverse moduri a unor funcții cu scopul caracterizării acestora	Noțiunea de funcție moduri de a define o funcție Reprezentarea grafică a funcțiilor Elemente de statistică	Exerciții de identificare a unor dependențe funcționale în diverse forme tabele, grafice, formule Exerciții de determinare a elementelor unei funcții Exerciții de exprimare a unor dependențe funcționale în diverse situații Exerciții de reprezentare grafică a unor funcții Exerciții de sortare și organizarea datelor după anumite criterii
Puncte, drepte , plane	1.4. Identificarea unor figuri plane sau a unor elemente caracteristice acestora în configuraţii spaţiale date 1.5. Identificarea corpurilor geometrice şi a elementelor metrice necesare pentru calcularea ariei sau a volumului acestora 2.4. Reprezentarea, prin desen sau prin modele, a unor configuraţii spaţiale date	Puncte ,drepte, plane convenții de desen Relații între puncte, drepte, plane Pozițiile relative a două drepte în spațiu Pozițiile relative ale unei drepte față de un plan Pozițiile relative a două plane	*Exercișiide de identificare,de notare de citire a unor drepte, drepte paralele, drepte concurente în configurații spațiale cu exemplificare din realitatea înconjurătoare* *Exerciții de identificare a două plane în configuraţii spaţiale simple şi în realitatea înconjurătoare* *Exerciții de recunoaşterea figurilor geometrice și a corpurilor geometrice cu exemple din viața cotidiană*
Corpuri geometrice	1.5. Identificarea corpurilor geometrice şi a elementelor metrice necesare pentru calcularea ariei sau a volumului acestora 2.5. Prelucrarea unor date caracteristice ale corpurilor geometrice studiate în vederea calculării unor elemente ale acestora	Piramida Prisma dreaptă Corpuri rotunde Paralelism în spațiu Perpendicularitate în spațiu	*Exerciții de identificare a corpurilor geometrice (cub; paralelipiped dreptunghic; prisma dreaptă cu baza: triunghi echilateral, pătrat, hexagon regulat; cilindru circular drept; con circular drept) dintr-un set de corpuri date sau în cotidian*

			- exerciții de *identificarea înălțimii în corpurile geometrice studiate* - exerciții de *identificarea elementelor corpurilor geometrice în configuraţii spaţiale şi pe desfăşurări (diagonale, vârfuri, muchii, feţe)*
Proiecții ortogonale în spațiu	1.5. Identificarea corpurilor geometrice și a elementelor metrice necesare pentru calcularea ariei sau a volumului acestora 2.5. Prelucrarea unor date caracteristice ale corpurilor geometrice studiate în vederea calculării unor elemente ale acestora	Proiecții de puncta, drepte,segmente Unghiul dintre o dreaptă și un plan Unghiul diedru Teorema celor trei perpendiculare	- exerciții de *identificarea unei proiecții în corpurile geometrice studiate* - exerciții de *identificarea unghiurilor corpurilor geometrice în configuraţii spaţiale*
Arii și volume ale unor corpuri geometrice	1.5. Identificarea corpurilor geometrice și a elementelor metrice necesare pentru calcularea ariei sau a volumului acestora	Aria și volumul piramidei Aria și volumul prismei Aria și volumul corpurilor rotunde	Exerciții de determinarea ariei/ volumului corpurilor geometrice studiate

An şcolar: 2018/2019
Școala Gimnazială Perșinari
Disciplina: Matematică-algebra
Nr. săptămâni: 18+16 Total ore: 68 (2 ore/săptămână)
Profesor : Tătăranu Daniela
Clasa: a VII–a , elev:

ALGEBRA
PLANIFICARE SEMESTRIALĂ

Unitatea de învăţare	Competenţe specifice	Conţinuturi	Activitati de invatare adaptate
MULŢIMEA NUMERELOR RAŢIONALE (20 ore)	CG1-1. Identificarea caracteristicilor numerelor raţionale şi a formelor de scriere a acestora în contexte variate CG2-1. Aplicarea regulilor de calcul cu numere raţionale, a estimărilor şi a aproximărilor pentru rezolvarea unor ecuaţii CG3-1. Utilizarea proprietăţilor operaţiilor în efectuarea calculelor cu numere raţionale CG5-1. Determinarea regulilor eficiente de calcul în efectuarea operaţiilor cu numere raţionale CG6-1. Interpretarea matematică a unor probleme practice prin utilizarea operaţiilor cu numere raţionale şi a ordinii efectuării operaţiilor	▪ Mulţimea numerelor raţionale Q; (2 ore) ▪ Opusul unui număr raţional; Modulul unui număr raţional; (2 ore) ▪ Adunarea numerelor raţionale; scăderea numerelor raţionale (4 ore) ▪ Înmulţirea numerelor raţionale; (2 ore) ▪ Împărţirea numerelor raţionale (2 ore) ▪ Puterea unui număr raţional (1 ora) ▪ Ordinea efectuării operaţiilor.(2 ore) ▪ Ecuaţii de forma ax + b = 0, cu a $\in Q^*$, b $\in Q$ (2 ore) ▪ Probleme care se rezolvă cu ajutorul ecuaţiilor (2 ore)	-exercitii de identificare a unui numar rational -exercitii de calcul cu numere rationale si respectare a ordinii efectuării operaţiilor --numarul si gradul de exercitii va fi diminuat; - se va respecta ritmul propriu de lucru

MULŢIMEA NUMERELOR REALE (16 ore)	CG1-2. Identificarea caracteristicilor numerelor reale şi a formelor de scriere a acestora în contexte variate CG4-2. Caracterizarea mulţimilor de numere şi a relaţiilor dintre acestea utilizând limbajul logicii matematice şi teoria mulţimilor CG5-1. Determinarea regulilor de calcul eficiente în efectuarea operaţiilor cu numere reale	▪ Rădăcina pătrată a unui număr natural pătrat perfect ▪ Exemple de numere iraţionale; mulţimea numerelor reale; ▪ Opusul şi modulul unui număr real; Compararea şi ordonarea numerelor reale ▪ Scoaterea factorilor de sub radical; introducerea factorilor sub radical; ▪ Operaţii cu numere reale; raţionalizarea numitorului de forma a $\sqrt{b}$ ▪ Media geometrică a două numere reale pozitive	-exercitii de calcul al patratelor perfecte - exercitii de impartire a nr pt a le descompune -exercitii de calcul al mediei geometrice - se va respecta ritmul propriu de lucru - se vor încerca exerciţii simple
CALCUL ALGEBRIC (15 ore)	CG1-3. Identificarea unor reguli de calcul numeric sau algebric pentru simplificarea unor calcule CG2-3. Utilizarea operaţiilor cu numere reale şi a proprietăţilor acestora CG3-3. Aplicarea regulilor de calcul şi folosirea parantezelor în efectuarea operaţiilor cu numere reale	▪ Calcule cu numere reale reprezentate prin litere: adunare/scădere ; reducerea termenilor asemenea ▪ Calcule cu numere reale reprezentate prin litere: înmulţire/ împărţire ▪ Formule de calcul prescurtat $(a\pm b)^2=a^2\pm 2ab+b^2,\ a,b\in R$ ▪ Formule de calcul prescurtat $(a-b)(a+b)=a^2-b^2,\ a,b\in R$ ▪ Descompuneri în factori utilizând reguli de calcul în R ▪ Ecuaţii de forma $x^2=a$, unde $a\in Q_+$	-exercitii de calcul cu termeni asemenea -recunoasterea formulelor de calcul prescurtat -rezolvarea unor ecuatii simple -exercitii simple, adaptate nivelului de competente al elevilor integrati

ECUAŢII ŞI INECUAŢII (10 ore)	CG4-3. Redactarea rezolvării ecuaţiilor şi a inecuaţiilor studiate în mulţimea numerelor reale CG5-3. Obţinerea unor inegalităţi echivalente prin operare în ambii membri CG6-3. Transpunerea unei situaţii–problemă în limbajul ecuaţiilor şi/sau al inecuaţiilor, rezolvarea problemei obţinute şi interpretarea rezultatului	▪ Proprietăţi ale relaţiei de egalitate în mulţimea numerelor reale ▪ Ecuaţii de forma $ax + b = 0,\ a,b \in R$; mulţimea soluţiilor unei ecuaţii; ecuaţii echivalente ▪ Probleme care se rezolvă cu ajutorul ecuaţiilor şi inecuaţiilor	-rezolvarea unor ecuatii simple - verificarea corectitudinii rezolvării unei ecuaţii prin înlocuirea soluţiei în ecuaţie - se va respecta ritmul propriu de lucru - se vor utiliza exerciţii şi probleme care să implice cel mult doi paşi
ELEMENTE DE ORGANIZARE A DATELOR (7 ore)	CG1-4. Identificarea unor corespondenţe între diferite reprezentări ale aceloraşi date CG2-4. Reprezentarea unor date sub formă de grafice, tabele sau diagrame statistice în vederea înregistrării, prelucrării şi prezentării acestora	. ▪ Reprezentarea punctelor în plan cu ajutorul sistemului de axe ortogonale; distanţa dintre 2 puncte ▪ Reprezentarea şi interpretarea unor dependenţe funcţionale prin tabele, diagrame şi grafice	-exercitii de citire a coordonatelor unui punct -reprezentarea datelor prin tabele - se pot realiza activităţile de învăţare dar cu respectarea ritmului propriu de lucru

An şcolar: 2018/2019
Şcoala: Liceul Tehnologic “Nicolae Dumitrescu” Cumpana
Disciplina: Matematică-Geometrie
Clasa: a VII -a D, elev: P.D.
Nr. săptămâni: 18+16 Total ore: 68 (2 ore/săptămână)
Profesor : Oianu Elena
Psiholog: Bacauanu Valentina

GEOMETRIE
PLANIFICARE SEMESTRIALĂ

Unitatea de învăţare	Compentenţe specifice	Conţinuturi	Activitati de invatare adaptate
PATRULATERE (15 ore)	CG1-5. Recunoaşterea şi descrierea patrulaterelor în configuraţii geometrice date CG2-5. Identificarea patrulaterelor particulare utilizând proprietăţi precizate CG3-5. Utilizarea proprietăţilor calitative şi metrice ale patrulaterelor în rezolvarea unor probleme CG6-5. Interpretarea informaţiilor deduse din reprezentări geometrice în corelaţie cu anumite situaţii practice	▪ Patrulaterul convex ▪ Suma măsurilor unghiurilor unui patrulater convex ▪ Paralelogramul; proprietăţi ▪ Dreptunghiul; proprietăţi ▪ Rombul; proprietăţi ▪ Pătratul; proprietăţi ▪ Trapezul, clasificare; trapezul isoscel; proprietăţi	-exercitii de recunostere a figurilor geometrice -exercitii de calculare a unor distante si lungimi de segmente si masurarea lor -exercitii de reprezentare prin desen - se va încerca prin exerciţii simple şi scurte
ARII (6 ore)	CG3-5. Utilizarea proprietăţilor calitative şi metrice ale patrulaterelor în rezolvarea unor probleme CG5-5. Alegerea reprezentărilor geometrice adecvate în vederea optimizării calculelor de lungimi de segmente , de măsuri de unghiuri şi arii	▪ Aria unui triunghi ▪ Ariile patrulaterelor	-exercitii de calcul al ariilor unor patrulatere - se va respecta ritmul propriu de lucru

TEOREMA LUI THALES (10 ore)	CG4-6. Exprimarea proprietăţilor figurilor geometrice(segmente, triunghiuri, patrulatere) în limbaj matematic CG3-6. Utilizarea noţiunii de paralelism pentru caracterizarea locală a unei configuraţii geometrice date	▪ Segmente proporţionale; ▪ Teorema lui Thales ▪ Teorema reciprocă a teoremei lui Thales ▪ Linia mijlocie în triunghi; ▪ Linia mijlocie în trapez;	-exercitii de identificare a liniei mijlocii -exercitii de calcul prin inlocuire in formula - se vor lucra exerciţii simple
ASEMĂNAREA TRIUNGHIURILOR (6 ore)	CG1-6. Identificarea perechilor de triunghiuri asemenea în configuraţii geometrice date CG2-6. Stabilirea relaţiei de asemănare între două triunghiuri prin metode diferite CG6-6. Aplicarea asemănării triunghiurilor în rezolvarea unor probleme	▪ Triunghiuri asemenea ▪ Teorema fundamentală a asemănării ▪ Criterii de asemănare a triunghiurilor	-exercitii de identificare a triunghiurilor asemenea -exercitii de calcul -exercitii simple, adaptate nivelului de competente al elevilor integrati

RELAŢII METRICE ÎN TRIUNGHIUL DREPTUNGHIC (12 ore)	CG1-7. Recunoaşterea şi descrierea elementelor unui triunghi dreptunghic într-o configuraţie geometrică dată CG2-7. Aplicarea relaţiilor metrice într-un triunghi dreptunghic pentru determinarea unor elemente ale acestuia CG3-7. Deducerea relaţiilor metrice într-un triunghi dreptunghic	▪ Proiecţii ortogonale pe o dreaptă ▪ Teorema înălţimii ▪ Teorema catetei ▪ Teorema lui Pitagora ▪ Teorema reciprocă a teoremei lui Pitagora	-exercitii de identificare a elementelor unui triunghi dreptunghic -exercitii de calcul utilizand formulele - se va respecta ritmul propriu de lucru
ELEMENTE DE TRIGONOMETRIE (6 ore)	CG5-7. Interpretarea perpendicularităţii în relaţie cu rezolvarea triunghiului dreptunghic CG6-7. Transpunerea rezultatelor obţinute prin rezolvarea unor triunghiuri dreptunghice la situaţii problemă date	▪ Noţiuni de trigonometrie în triunghiul dreptunghic: sinusul, cosinusul, tangenta, cotangenta unui unghi ascuţit ▪ Rezolvarea triunghiului dreptunghic	-se vor rezolva exercitii de inlocuire in formule - exercitii simple, adaptate

CERCUL (6 ore)	CG1-8. Recunoaşterea şi descrierea elementelor unui cerc, într-o configuraţie geometrică dată CG2-8. Calcularea unor lungimi de segmente şi măsuri de unghiuri utilizând metode adecvate în configuraţii geometrice care conţin un cerc	▪ Cercul; definiţie, elemente în cerc; unghi la centru. Măsura arcelor; arce congruente; ▪ Poziţiile relative ale unei drepte faţă de un cerc; tangente dintr-un punct exterior la un cerc ▪ Unghi înscris în cerc ▪ Triunghi înscris în cerc; triunghi circumscris unui cerc	-exercitii de recunostere a figurilor geometrice -exercitii de calculare a unor distante si lungimi de segmente si masurarea lor - se va încerca prin exerciţii simple şi scurte
POLIGOANE REGULATE (7 ore)	CG5-8. Deducerea unor proprietăţi ale cercului şi ale poligoanelor regulate folosind reprezăntări geometrice şi noţiuni studiate CG6-8. Interpretarea informaţiilor conţinute în probleme practice legate de cerc şi de poligoane regulate	▪ Poligoane regulate ▪ Calculul elementelor (latură, apotemă, arie, perimetru) în următoarele poligoane regulate: triunghi echilateral, pătrat, hexagon regulat ▪ Lungimea cercului şi aria discului	-exercitii de reprezentare prin desen a unui triunghi echilateral, patrat -exercitii de calcul a ariei unui triunghi, patrat prin inlocuire in formula

PLANIFICARE FLEXIBILIZATĂ, zona haşurată reprezintă adaptările curriculare.

Resurse materiale şi procedurale: Manual, fişe de lucru, activitate independentă

Evaluare: Se evaluează corectitudinea rezolvării/ a aplicării parţiale a unui algoritm de calcul, observarea activităţii pe grupe, evaluarea muncii independente, evaluarea muncii individuale

Observaţie: Se va încerca tipul de activitate dar cu un grad foarte redus de dificultate. Probabilitatea de a nu reuşi este mare.

CURRICULUM ADAPTAT
LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ
Elevi cu cerinţe educationale speciale
Clasa a V-a – Manual Editura ArtKlett
COMPETENŢE GENERALE, SOCIALE ŞI CIVICE

Morari Carmen Ancuta
Liceul Teoretic Lucian Blaga, Cluj-Napoca

1. Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare
2. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situaţii de comunicare monologată şi dialogată
3. Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse
4. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse

Adaptarea curriculară a unei unităţi de învăţare pentru elevii cu cerinţe educaţionale speciale (CES)

Unitatea de învăţare: Cartea

Nr. de ore alocate: 14

Conţinuturi (detalieri)	**CS**	**Activitati de invatare**	**Nivel atins de elev**		**Timp**
			Criterii minimale	*Criterii maximale*	
Cartea, obiect cultural (textul literar aferent predării noţiunilor generale, conform programei)	1.1. 1.2. 1.3. 3.3.	Exerciţii de explicare a sensului cuvintelor în context Exerciţii de identificare a cuvintelor cheie	- identifică cu sprijin elementele esenţiale dintr-un mesaj audiat şi îl transpune în desene sau alt fel de redare a conţinutului mesajului; - răspunde la întrebări simple legate de conţinutul esenţial al mesajului audiat	- sesizează informaţiile esenţiale şi de detaliu dintr-un mesaj audiat; - formulează întrebări şi răspunsuri legate de un aspect sau de întregul conţinut al mesajului audiat sau citit;	1

Cartea, obiect cultural (textul suport)	1.1. 1.2. 1.3.	Exerciţii de înţelegere a textului literar	- selectează şi ordonează cu sprijin ilustraţii legate de mesajul ascultat; -ordonează cu sprijin secvenţe temporale ale unui mesaj audiat;	-ordonează logic ,în funcţie de succesiunea temporală secvenţele mesajului audiat;	1
Cartea, obiect cultural (textul suport)	1.1. 2.1. 2.2.	Exerciţii de interpretare a textului literar	- povesteşte cu sprijin (suport vizual,ghidare făcută de profesor) un paragraf dintr-un text citit; - povesteste pe baza unor suporturi ilustrative	- povesteşte independent un fragment din textul citit sau audiat; - formuleaza aprecieri personale referitoare la textul studiat	1
Cartea, obiect cultural. Titlul. Autorul. Tabla de materii. Aşezarea în pagină. Volumul. Biblioteca	1.1. 2.1. 2.2. 3.5.	Exerciţii de prezentare a unor cărţi Exerciţii de identificare a tipului tablei de materii	- prezinta elementele cartii in paşi mici, în mod treptat - citeste un fragment mai mic	-identifica usor elementele componente ale unei carti - citeste corect si fluent un text in fata unui auditoriu divers - valorifica elementele nonverbale in interpretarea unor texte studiate	1
Noţiuni elementare de sintaxă (actualizarea cunoştinţelor din ciclul primar)	2.5. 2.1.	Exerciţii de identificare a părţilor de propoziţie Exerciţii de identificare a tipurilor de propoziţii	-recunoaste partile de popozitie pe baza unor modele date -alcatuieste propozitii simple - alcatuieste propozitii in cadrul unor activitati in grup(joc didactic, dramatizare)	-recunoste partile de propozitie - alcatuieste diferite tipuri de propozitii - se adapteaza usor diferitelor situatii de comunicare	1

Părţile gramaticii (morfologia şi sintaxa) Propoziţia şi părţile de propoziţie. Propoziţia simplă şi propoziţia dezvoltată. Dezvoltarea unor propoziţii simple. Propoziţia afirmativă şi propoziţia negativă. Propoziţia enunţiativă şi propoziţia interogativă	2.5. 2.1. 2.3.	Exerciţii de identificare a părţilor de propoziţie Exerciţii de identificare a diferitelor tipuri de propoziţii Exerciţii de construire a unor propoziţii simple şi dezvoltate Exerciţii de transformare a propoziţiilor simple în propoziţii dezvoltate Alcătuirea de enunţuri în care să apară diferite tipuri de propoziţii	- recunoaste partile de vorbire studiate pornind de la modele date - dezvoltă o propoziţie simplă , adaugand 2-3 cuvinte ; -formuleaza propozitii simple si dezvoltate pornind de la cuvinte date (grupeaza cuvintele date in propozitii simple sau dezvolate) - sesizează şi corectează unele dezacorduri gramaticale (substantiv şi adjectiv, subiect şi predicat); - scrie enunţuri inspirate din mediul zilnic al elevului.	-recunoaste cu usurinta partile de vorbire studiate si categoriile gramaticale specifice acestora - dezvolta propozitiile simpe - alcătuieste propozitii pornind de la cerinte date -completează un enunţ oral dezvoltat cu un predicat sau un adjectiv adecvat pentru realizarea acordului - construieste enunturi pornind de la o tema data	2
Fraza	2.5. 2.1. 2.3.	Exerciţii de segmentare a frazelor în propoziţii Exerciţii de diferenţiere a propoziţiilor şi frazelor	- construieste fraze si le deosebeste de propozitiile simple - indentifica verbele dintr-o fraza (cu ajutor in activitati de cooperare)	- deosebeşte frazele de propozitii - recunoaste verbele cu functia de predicat din frazele date - segmenteaza frazele in propozitii	2
Situaţia de comunicare. Formularea de întrebări. Iniţierea sau încheierea unui schimb verbal. Adresarea către o persoană, salutul	1.1. 1.2. 1.3 2.4.	Exerciţii de iniţiere şi de încheiere a unui schimb verbal. Formule de adresare şi de salut	- sesizează mijloacele nonverbale (gesturi, mimică)prin care se pot comunica diferite stări, atitudini.; - utilizează mijloacele verbale şi nonverbale pentru acordarea unui feedback	- utilizează mijloacele nonverbale corespunzătoare atât în situaţiile reale de viaţă cât şi în situaţii special create ;	

Aplicaţii pentru înţelegerea noţiunilor de: emiţător, receptor, mesaj, context, cod, canal	1.1. 1.4. 2.2.	Exerciţii de identificare a emiţătorului, receptorului, a mesajului, contextului, codului şi canalului dintr-o situaţie de comunicare	- identifica elementele unei situatii dialogate intr-o scurta secventa video - pronunta corect , folosind o intonatie adecvata dupa ce asculta o inregistrare audio	- identifica elementele specifice unei situatii de comunicare dialogata - pronunta corect cu intonatie adecvata - sesizeaza tema in jurul careia se organizeaza dialogul	1
Procesul scrierii. Părţile componente ale unei compuneri (actualizare)	1.1. 4.3. 4.1.	Exerciţii de actualizare a părţilor componente ale unei compuneri Exerciţii de redactare a unor compuneri scurte pe teme date	- analizează planul apropiat ,mediu sau îndepărtat al unei imagini ,îndrumat pas cu pas ; - alcătuieşte enunţuri scurte referitoare la imaginea analizată;	-compune un text scurt(5-6 propoziţii) pe baza unui suport vizual sau a unor întrebări; - utilizează frecvent în vorbire sau în efectuarea temelor cuvinte dobândite ,	2
*Selectarea cuvintelor. *Organizarea propoziţiei şi a frazei.	3.3. 3.5.	Exerciţii de folosire corectă a cuvintelor în diferite situaţii de comunicare orală	- identifică cuvintele necunoscute dintr-un text citit sau audiat, - receptează şi notează explicaţia cuvintelor necunoscute ; - foloseşte în enunţuri proprii cuvintele necunoscute (nou învăţate);	- utilizează frecvent în vorbire sau în efectuarea temelor cuvintele nou dobândite , - identifică cu putin ajutor sinonime şi antonime ale unor cuvinte date ;	1
Evaluare Unitatea 1	1.4. 2.2. 4.3.	Rezolvarea de exerciţii pe baza noţiunilor însuşite	- manifestă interes pentru actul grafic în sine şi pentru redactarea diferiteler texte ; - apreciază (ghidat de cadrul didactic) modul în care a scris, s-a exprimat sau şi-a organizat ideile în textul scris,	- autoevaluează corect şi obiectiv modul în care a scris, s-a exprimat sau şi-a organizat ideile în textul scris,	1

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT PENTRU COPIL CU CES

G.P.P.,,ROBOȚEL,,CONSTANȚA
Prof.înv.preș.Gachi Marilena

Obiectivele generale educaționale pentru copiii cu CES in grădiniță

- Dezvoltarea limbajului coerent ,a tendințelor de cooperare și interacțiune constructivă cu alte persoane
- Formarea autorespectului,a elementelor de autoamenajare,autoevaluare și evaluare a comportamentului altor persoane
- Dezvoltarea creativitații,a atitudinilor estetice,a aptitudinilor grijulii față de sănătate
- Dezvoltarea miscarilor de bază coordonatoare și a atitudinilor grijulii față de sănătate

Structura programului de intervenție personalizată

1.Domeniul Limbă și comunicare

Obiective	Metode și mijloace de realizare	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi nonverbal; -Să pronunțe numele și prenumele său. -Să formeze propoziții simple.	Joc-exercitiu: „Pe mine mă cheamă…” Joc didactic:„ Spune ce vezi?”	sept. nov. periodic	Identifică și denumește toți copiii.	Orale Încurajarea și stimularea; Întărire pozitivă
-Să recunoască vecinătățile sălii de clasă;	Vizită în grădiniță și la celelalte grupe vecine. Dialogul.	2-3 zile Sept.	Identifică și numește locurile cerute	Deplasare prin grădiniță
-Să asocieze cuvântul potrivit imaginii date.	Exercitii de exprimare corectă a obiectelor și lucrurilor din imaginea dată, identificarea culorilor și a obiectelor.	(4 săpt)	Exprimă corect denumirea obiectelor cerute cu ajutor.	Aprecieri verbale
-Să recunoască părți componente ale corpului omenesc;	Exercitiile de identificare a părților corpului omenesc și de exprimare corectă.	(3 săpt)	Se exprimă singur sau cu ajutor;	Aprecieri stimulatoare.
-Să numeasca membrii familiei sale.	ALA - Joc de rol „De-a mama și de-a tata”, „De-a frații”, „De-a bunicii” etc.	periodic	Identifică membrii familiei, îi numește singur din fotografii	Aprecieri verbale, acordarea de stimulente

2. Domeniul Științe

-Să numere corect, crescător, , în limitele 1-3 -Să clasifice obiecte după criteriul culorii. -Să identifice cifrele 1, 2, 3.	DȘ - Jocul „Coșul cu jucării” Exerciții de numărare. Joc-exercițiu „Formează mulțimi după...” „Separă cercurile roșii de cele galbene!” „Colorează ciuperca mică și morcovul mare!”	Septembrie, ocombrie, noiembrie,	Numără, cu ajutor, jucăriile din coș. Separă cu dificultate cercurile roșii de celelalte cercuri. Colorează obiectele mari.	Aprecieri verbale, acordarea de stimulente
-Să denumească anotimpul, să numească cel puțin două caracteristici. -Să enumere părțile componente ale propriului corp. -Să identifice fructe și legume. -Să identifice animalele domestice și sălbatice.	DȘ - „După mine cine vine?” „Care sunt culorile toamnei?” Observare „Eu, la gradiniță” Lectură după imagini „Vitamine, de la cine?” Cântec „Graiul animalelor” Joc de masă„Alege animale salbatice”	Oct. nov.	Exprimă corect denumirea anotimpului și caracteristicile cu ajutor sau singur. Identifică ori unele, ori altele.	Aprecieri verbale
-Să observe plantele din imagini . -Să recunoască culorile regăsite la plantele propuse. -Să cunoască părțile componente ale unei plante.	„Grădina cu zarzavaturi”. Exercitii de identificare și recunoaștere Exerciţii şi jocuri senzoriale: „Ce culoare are?”, „Arată culoarea..”, Ce culoare se potrivește?”	Nov. Aprilie Oct. Nov. Aprilie- Mai	Observă, recunoaște și numește, cu ajutor, câtevadintre plante.	Încurajari verbale, primește stimulente în piept, reprezentând florile observate.
-Să aranjeze figurile geometrice.	DȘ - „Găsește triunghiul colorat!” Exerciții de corecție a pronunției.	Dec. Ian. Periodic	Găsește și numește figura cerută, singur sau cu ajutor.	Aprecieri verbale
- Să se orienteze corect în spaţiul de colorare. - Să denumească şi să folosească corect instrumentele de lucru.	ALA – „Ghetuța lui Moș Nicolae” „Felicitare pentru mama”	Periodic	Scrie pe spațiile date, semnele grafice, cu ajutorul punctelor de sprijin.	Aprecieri verbale; Încurajări; Stimulente.
-Să observe și să cunoască mijloacele de transport.	DȘ - „Cu ce călătorim?” Dialogul Explicația	Mai	Observă, atinge și denumește jucăriile singur sau cu ajutor	Încurajări verbale
-Să participe la o activitate în clasă, în mod direct.	ALA - „Și eu vreau să fiu lăudat !”- joc	iunie		Aprecieri verbale

3. DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE

Educație pentru societate - probe orale, practic-acționale

Să utilizeze formule de salut. - Salută frumos la sosire „Bună dimineața!”, salută frumos la plecare „Bună ziua!”. - Să redea numele părinților.	Rutine „ Bună dimineața!, Bună ziua! ” Convorbire „Cum ne comportăm la grădiniță?”			Încurajări verbale
-Să rupă hârtia în bucăți. -Să redea o temă, prin lipire, utilizând corespunzator instrumentele de lucru.	Lucru pe centre de interes -Artă „Bucățele, bucățele” „Mărul fermecat„		Rupe hârtia în bucăți, cu ajutorul educatoarei.	Aprecieri verbale

4. DOMENIUL ESTETIC SI CREATIV

Activitate artistico-plastică - probe practic-acționale.

-Să reproducă din imaginație o temă la alegere. -Să redea, cu ajutorul plastilinei, diferite forme/elemente. -Să reproducă individual un cântecel sau un fragment dintr-un cântecel la alegere.	Activitate artistico-plastică Desen cu temă la alegerea copiilor „Desenează tot ce dorești tu!” - Lucru pe centre- Ara Pictură cu temă la alegerea copiilor „Picteaza ce doresti tău!” -Lucru pe centre- Arta- modelaj	Tot anul școlar deccembrie	Mâzgălește foaia cu o culoare sau mai multe culori. Pictează foia cu o culoare sau mai multe culori, fără elemente.	Încurajări verbale Încurajarea și stimularea; Întărire pozitivă

5. Domeniul psihomotric

-Să recunoască componentele spațiale și să se orienteze adecvat.	Exerciții și locuri de mișcare ce vizează:Jocuri: „Unde sunt?”, Arată sus-jos...”, „Luați seama bine!”	Tot anul școlar	-Identificarea și precizarea corectă a pozițiilor spațiale ale obiectelor folosite în joc;	Observarea comportamentul ui;
Mers și alergări	- să se ridice în poziție șezândă din culcat; - să-și mențină poziția șezândă 5-10 min.		- să se aplece cu flexia genunchilor dupa un obiect și să se ridice.	
Sărituri	-să sară pe loc pe ambele picioare;		- să sară pe loc într-un picior.	
Apucare, aruncare, prindere	-să prindă cu ambele mâini un obiect (minge);	Tot anul școlar	-să arunce obiecte de anumite mărimi cu o mână (stanga/dreapta);	
Echilibru	-să lovească cu piciorul o minge mare, mică, grea; să stea într-un picior(3-5 sec).		- să coboare scările, ținându-se de balustradă;	

PLAN REMEDIAL INDIVIDUAL

Prof. PRODĂNESCU FABIOLA
CNI MATEI BASARAB, RÂMNICU VÂLCEA

Numele şi prenumele elevului:V.A.

Clasa: a VI-a

Disciplina: Limba şi literatura română

Scop: Îmbunătăţirea situaţiei şcolare

Obiective:

-receptarea și înțelegerea unui text la prima vedere

-înţelegerea unui text și producerea unui mesaj propriu**.**

COMPETENŢE:

1. rezumarea, pe baza informațiilor explicite și implicite, a unor pasaje din diverse tipuri de texte;
2. participarea la discuții pe diverse teme sau pornind de la texte citite/ascultate;
3. înlănţuirea clară a ideilor în povestirea orală a unui text citit;
4. scrierea corectă a cuvintelor care necesită folosirea cratimei;
5. identificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu;
6. extragerea unor informații dintr-un text;
7. receptarea textului scris de diverse tipuri;
8. monitorizarea propriei scrieri;
9. observarea comportamentelor și a atitudinilor de lectură, identificând aspectele care necesită îmbunătățire;
10. utilizarea achizițiilor sintactice și morfologice de bază ale limbii rămâne standard.

Deficienţe semnalate	**Activităţi remediale propuse**	**Nr. ore alocate**	**RESURSE PROCEDURALE**
1.Elemente de vocabular Folosirea semnelor de ortografie și de punctuație	Exerciţii de stabilire a modului de formare a unor cuvinte Găsirea cu ajutorul dicţionarului de sinonime şi antonime pentru cuvinte date Exerciții de completare a sinonimelor unor cuvinte date. Exerciții de completare a antonimelor unor cuvinte date. Exerciții de unire a unor expresii cu sinonimele potrivite. Exerciții de grupare a unor perechi de antonime. Exerciții de construire de enunțuri cu omonimul/omonimele unui cuvânt. Construirea de enunțuri de diferite tipuri utilizând semnele de punctuație corespunzătoare. Completarea unor enunțuri cu semnele de punctuație lipsă.	4h	Activitate frontală Activitate în grup cu dicţionarul Lectura expresiva, Conversația euristică Joc de rol
2.Înţelegerea unui text la prima vedere	Citirea unor fragmente scurte şi scrierea ideii principale Povestirea orală a textului narativ cu dialog: Exerciţii de identificare a unor cuvinte / expresii noi în textul suport Citirea corectă şi fluentă a textului scris Exerciţii de căutare a unor cuvinte în dicţionar Exerciţii de identificare şi de delimitare a părţilor componente ale unui text Discutarea textului în funcţie de următorii parametri : , „ce se povestește„ (ce se întâmplă, care este acţiunea relatată) „cine ia parte ala acţiune„ (personajele) , „unde„ (plasarea acţiunii în timp şi spaţiu) , „cum„ (modul de desfăşurare a acţiunii), „cine povestește”	8h	Activitate frontală Activitate în grup cu dicţionarul Lectura expresiva, Conversația euristică Joc de rol

	Exerciții de ordonare cronologică a unor idei dintr-un text dat. Exerciții de rezumare a unor pasaje din diverse tipuri de texte. Povestirea subiectului unui text narativ Textul scris de diverse tipuri: Transcriere unor cuvinte/grupuri de cuvinte ilustrative pentru tema textului dat. Exerciţii de identificare a unor cuvinte / expresii noi în textul suport Exerciţii de căutare a unor cuvinte în dicţionar Exerciții de asociere corespunzătoare text – imagine/desen. Antrenarea în dialoguri simple, pe teme de interes, de tipul „întrebare – răspuns”, pentru a verifica dacă mesajul textului a fost înțeles. Redactarea povestirii subiectului unui text narativ		
3.Părțile de vorbire. Verbul Părțile de propozitie	Exerciții de completare a cuvintelor într-un text lacunar, pe baza unor criterii date. Exerciții de scriere, de transcriere și de rescriere corectă a unor texte. Exerciții de identificare a formei corecte a unor fapte de limbă.	3h	Conversația euristică Activitate frontală
4..Redactarea unor texte proprii	Copierea unor compuneri model, notarea expresiilor deosebite, folosirea expresiilor în scurte compuneri	5h	Activitate frontală Activitate în grup cu dicţionarul Lectura expresiva, Conversația euristică Joc de rol

LISTĂ ORIENTATIVĂ DE SARCINI

Precizaţi autorul şi titlul operei literare citite.

Precizaţi care este modul predominant de expunere în fragmentul citit.

Precizați care sunt personajele din fragmentul citit.

Povestiţi oral fragmentul citit.

Formulaţi ideile principale .

Pentru fiecare idee principală, să detaliem câte două idei secundare.

Povestiţi fragmentul, ţinând cont de ideile principale şi secundare.

Scrieți cu cratimă și fără cratimă cuvinte.

Identificați forma corectă a cuvintelor.

Uniți expresiile date cu sinonimele potrivite.

Grupați cuvintele pe perechi de antonime.

Construiți enunțuri cu omonimele/omonimul cuvintelor date.

Precizați ce este descris în fragmentul citit.

Identificați cuvinte și grupuri de cuvinte prin care este descris personajul/tabloul.

Precizați ce părți de vorbire sunt cuvintele subliniate.

Construiți propoziții în care verbul să fie la timpurile învățate.

Precizați ce părți de propoziție sunt cuvintele subliniate.

BIBLIOGRAFIE

BRÂNZEI, G., CÎNTIUC, R., GOIAN, M-G., GOIAN, V., (coordonatori), *Limba și literatura română. Comunicare. Fișe de lucru,* Ed. Nomina, București, 2016;

CERGHIT, I., *Metode de învățământ*, Ed. Polirom, București, 2006;

IONIȚĂ, F.(coordonator), *Literatură - Limbă română - Comunicare: pentru clasa a VI-a,* Ed. Art Grup Editorial, București, 2014;

PAMFIL , A., *Limba şi literatura română în gimnaziu–Structuri didactice deschise*, Ed. Paralela 45, Piteşti, 2009;

PANTAZI, M., DINU, C., *Limba și literatura română. Caiet de lucru pe unități de învățare*, Ed. Booklet, București, 2017;

SARIVAN, L., CERKEZ , M., *Didactica ariei curriculare Limbă şi comunicare*, Politehnica Press, Bucureşti, 2010;

TROFIN E.-M. (coordonator), *Gramatică. Fișe de lucru pe lecții și unități de învățare, cu itemi și teste de evaluare*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2019;

VRASMAS, T., *Învăţământul integrat şi/sau incluziv,* Editura Aramis, Bucureşti, 2001.

BIZTONSÁGBAN AZ INTERNETEN
Netezz okosan!
INNOVATIV PROJEKT

Projektszervező: Miklós Beáta

A projekt címe: Biztonságban az interneten

Netezz okosan!

A projekt indoklása:

A társadalmi változások következtében az oktatásban is egyre inkább elterjedt a digitális eszközök használata

A gyermekek védelme az internet káros tartalmaival szemben egyre fontosabb téma kell legyen napjainkban. A tartalmilag etikus weboldalak mellett találkozhatunk olyan okkal is, amelyek megtévesztő, hamis információkat vagy az egészséges erkölcsi- és szellemi fejlődésre káros tartalmakat tárnak a gyerekek elé.

Az internet számos veszélyt rejt a gyermekekre nézve, hiszen ők még képtelenek helyesen szűrni és értékelni a kapott információt, megkülönböztetni az értékeset az értéktelentől.

A projekt célja:

- a gyerekek tudatos médiafogyasztásra nevelése,
- a problémákra, veszélyekre koncentráló, gyakorlati megoldások bemutatása
- az internet által kínált pozitív lehetőségek és használatuk

A kompetenciafejlesztés fókuszai:

• A digitális kompetenciák fejlesztése

• Az aktivitás fenntartása és megerősítése

• Társakkal való együttműködés játék és munka közben

• Csoportszervezési, vezetési képességek kibontakoztatása

• Pozitív érzelmek átélése, önbizalom, magabiztosság megalapozása, képességek, kibontakoztatása

• Mozgás, esztétikai érzékfejlesztése

• A cselekvőképesség és önálló ismeretszerző képességének fejlesztése

• A gyermekek személyiségfejlesztése

A projekt megvalósításának időpontja: 2022. február 3.

A projekt megvalósításának helyszíne: Márton Áron Általános Iskola,Csíkszentdomokos

A projekt megvalósítói:

Osztályvezető tanító: Miklós Beáta

Meghívott előadó: Balázs Brigitta - Logiscool Csíkszereda

17 tanuló

Eszközök: könyvek, cikkek, internetes felületek, fényképezőgép, projektor, vetítővászon, hangfal

Időtartam: 1 nap

A projekt előkészítése: • tervezés, ötletelés, feladat és tevékenységgyűjtemény összeállítása

Terv megalkotása:

Gyűjtőmunkák: kellékek beszerzése, a szemléltetőanyagok, eszközök, feladatlapok elkészítése

A projekt ütemezése:

IDŐ	ÉRINTETT TERÜLET	TARTALOM TEVÉKENYSÉG	ESZKÖZÖK MÓDSZEREK
2022. február 3.	Anyanyelv	Zágoni Balázs: Kütyüs mese kooperatív szövegfeldolgozás https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20II-a/Comunicare%20in%20limba%20materna%20maghiara/Uy5DLiBOb3JhbmQgU1JM/#p-83	beszélgetés magyarázat bemutatás -csoportmunka
	Lb.română	Mesajul Ce să scriem în mesaj? Pentru cine? De ce? Cum?	explicația în echipe
	Matematika	Műveletek sorrendje Csoportverseny: https://wordwall.net/resource/9429520	csoportmunka
	Játék - mozgás	Kérdőív Balázs Brigitta: PPT Igaz vagy hamis? - mit hihetünk el az interneten – didaktikus játék Személyes adatok megőrzése-tanácsok Mit oszthatunk meg a közösségi felületeken? Hogyan kommunikálhatunk játékos, interaktív foglalkozás	előadás didaktikai játék

Alkalmazott módszerek: • Figyelemfelhívás, ismertetés, beszélgetés, önálló ismeretszerzés, ismeretfeldolgozás, • csoportmunka, gyakorlatok internethasználattal, személyes tapasztalatszerzés, videók megtekintése, mozgásos tevékenységek

Értékelés: • produktumok:
csoportlapok: megaoldott feladatlapok, kérdőív, app kártyák

PROTOCOL DE COLABORARE

Adascaliti Alexandra
Grădiniţa cu Program Prelungit
Şcoala Gimnazială „Sfânta Maria” - Botoşani

1. PARTENERI

- Muzeul Județean Botoşani, Secția de Artă Plastică - Etnografie

- Grădiniţa cu Program Prelungit- Şcoala Gimnazială „Sfânta Maria” - Botoşani

2. SCOPUL COLABORĂRII:

Scopul prezentului protocol îl constituie colaborarea dintre părţile semnatare, în vederea descoperirii şi promovării valorilor tradiţionale locale şi regionale la nivelul partenerilor implicaţi, valorificarea eficientă a propriilor structuri şi resurse, în avantajul părţilor şi pe baza egalităţii reciproce.

3. DOMENIILE DE APLICARE

3.1. Colaborarea se bazează pe următoarele domenii de interes comun:

● descoperirea valorilor tradiţionale locale legate de portul popular, obiceiuri, ocupaţii, amenajarea şi arhitectura locuinţei;

● transmiterea acestor valori către generaţiile de copii şi tineri prin activităţi practice de confecţionare/colectare a produselor cu caracter tradiţional, prin concursuri, expoziții şi alte activităţi specifice;

● promovarea/mediatizarea rezultatelor activităţilor organizate prin diverse mijloace media;

3.2. Promovarea educației în spiritul atitudinii de respect şi loialitate faţă de tradiţiile locale româneşti, de respect pentru generaţia vârstnică şi pentru tradiţiile culturale din alte ţări.

4. TERMEN DE COLABORARE

Protocolul de colaborare este în vigoare în perioada octombrie 2021 –octombrie 2022 şi continuă, în următorii ani, cu acordul ambelor părţi.

5. PERSOANELE ÎMPUTERNICITE

5.1 Persoanele împuternicite de conducerea instituţiilor partenere să realizeze legături periodice pentru îndeplinirea protocolului sunt:

Din partea Muzeului Județean Botoşani :
Prof. Maria – Laura Tocariu

Din partea Grădiniţei cu Program Prelungit- Şcoala Gimnazială „Sfânta Maria” -Botoşani:
Prof. înv. preşcolar - Adăscăliţi Alexandra

6. MODIFICAREA, ÎNCETAREA PROTOCOLULUI

6.1. Orice modificare a prezentului protocol se face cu acordul ambelor părţi şi se consemnează într-un act adiţional.
6.2. Protocolul încetează în următoarele situaţii:
● prin acordul scris al părţilor, consemnat într-un act adiţional;
● fără nici o formalitate, dacă una din părţi nu își îndeplinește obligaţiile semnatare şi prevăzute în prezentul protocol.
MUZEUL
O PUNTE ÎNTRE TRECUT, PREZENT ŞI VIITOR
(PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL)

ARGUMENT

Fenomenul educaţional transcede astăzi, cu mult, graniţele formelor de învăţământ tradiţional datorită dezvoltării societăţii din punct de vedere social şi informaţional, provocând în permanenţă cadrele didactice spre a găsi cele mai bune şi eficiente modalităţi de a educa tânăra generaţie.

Pe lângă activităţile instructiv-educative din grădiniă, avem în vedere, pentru copiii din grupele mari, şi pregătirea lor pentru integrarea ulterioară în viaţa socială. În acest sens am găsit oportună familiarizarea lor cu obiective social-culturale din zonă cum ar fi teatrul, filarmonica, muzeul.

Pentru a le percepe şi înţelege valoarea fundamentală, de cadre şi repere de artă autentică şi cultă, gustul individului trebuie format. La copiii preşcolari, calea optimă de desfăşurare a unor activităţi accesibile focalizate pe educarea sensibilităţii artistice, am considerat că o putem găsi prin iniţierea unui proiect, ***Muzeul, o punte între trecut, prezent şi viitor***, prin care să îi apropiem pe copii de valorile cultural-artistice locale şi naţionale.

Se ştie că, la această vârstă, copiii învaţă cu plăcere şi implicare, având larg dezvoltate interesele de cunoaştere, iar gândirea acestora se dezvoltă pe linia prelucrării active, analitice a datelor realităţii nemijlocite. Copilul simte plăcerea conversaţiei, planul său mental e relativ bogat, gândirea activă, iscoditoare care surprinde cu uşurinţă relaţiile dintre fenomene şi succesiunea lor cauzală, dispune de numeroase reprezentări, o imaginaţie bogată, o memorie complexă, dar şi capacităţi active de a le folosi.

SCOP

Ne propunem ca activităţile ce vor fi desfăşurate în cadrul acestui proiect, să-i ajute pe copii să integreze imaginea operei de artă în propriul univers de imagini, să-şi dezvolte capacităţile de comunicare, să le stimuleze creativitatea creându-le obişnuinţa de a-şi analiza trăirile şi de a-i învăţa să şi le exprime.

Vom urmări, de asemenea, educarea gustului pentru frumos al copiilor prin sensibilizarea lor la armonia formelor, volumelor sau culorilor precum şi încurajarea dorinţei şi curiozităţii de a cunoaşte lucruri noi.

În ceea ce priveşte rolul social al acestui demers, prin activităţile propuse urmărim integrarea optimă a copiilor în societate prin sensibilizarea acestora de a accepta diversitatea etnică şi culturală (români, saşi, maghiari, rommi etc.) prin conştientizarea valorilor umane şi cultivarea respectului faţă de semeni.

OBIECTIVE CARE PRIVESC COPIII

- stimularea gustului pentru frumos;
- apropierea copiilor preşcolari de operele de artă şi de muzeu;
- formarea unei atitudini de respect faţă de opera de artă (pictură, sculptură);
- formarea copiilor pentru rolul de receptori ai operei de artă (să înveţe să observe);
- stimularea creativităţii în exprimarea şi analizarea trăirilor proprii;
- cunoaşterea de către copii a unor lucrări de artă reprezentative pentru cultura şi arta românească;
- sociabilizarea copiilor prin împărtăşirea experienţelor personale între ei şi faţă de adulţi;
- educarea respectului şi toleranţei faţă de tradiţiile şi cultura altor etnii.

OBIECTIVE CARE PRIVESC PĂRINŢII

- conştientizarea părinţilor cu privire la rolul lor în dezvoltarea şi educarea copiilor lor;
- conştientizarea părinţilor asupra valorilor estetice şi autentice necesare educaţiei copiilor lor;
- implicarea părinţilor în activităţile grădiniţei.

OBIECTIVE CARE PRIVESC CADRELE DIDACTICE

- îndrumarea şi ghidarea copiilor în analizarea produselor artistice, precum şi în procesul creator;
- încurajarea copiilor să se manifeste creativ atât în observarea şi aprecierea tablourilor sau a altor opere de artă, cât şi în activităţile practice din grădiniţă;
- dezvoltarea capacităţilor de a susţine şi desfăşura un proiect, de a planifica şi organiza activităţi eficiente în cadrul acestuia;
- eficientizarea colaborării dintre parinţi şi grădiniţă, pentru binele copiilor.

GRUP ŢINTĂ

- preşcolari din grupele mijlocie şi pregătitoare de la Grădiniţa ***cu Program Prelungit Şcoala Gimnazială “Sfânta Maria”- Botoşani***;
- educatoarele acestor copii;
- părinţi şi bunici ai copiilor din aceste grupe.

STUCTURA PROIECTULUI

- proiectul va fi centrat pe activităţi desfăşurate în muzeu;
- desfăşurarea în cadrul grădiniţei a câte unei activităţi în care să se exerseze tehnicile de lucru învăţate la muzeu.

EVALUARE

- evaluarea gradului de implicare si interesul copiilor pentru proiectul propus ;
- evaluarea nivelului de cunoştinţe acumulate de către copii despre tema propusă, periodic, prin fişe, experienţe, aplicaţii şi lucrări practice etc.;
- evaluarea finală prin organizarea unui concurs cu participarea parinţilor şi a reprezentanţilor muzeului şi evidenţierea copiilor care au reuşit să colaboreze şi să acumuleze cât mai multe cunoştinţe pe parcursul derulării proiectului .

MEDIATIZARE ŞI DISEMINARE

- realizarea de fotografii si conceperea unor afişe publicitare cu lucrările copiilor;
- realizarea de expoziţii cu creaţiile copiilor;
- mediatizarea în mass-media, în rândul parinţilor şi a cadrelor didactice din grădiniţa noastră;
- popularizarea proiectului în cadrul comisiei metodice şi a cercurilor pedagogice .

SUGESTII DE ACTIVITĂŢI

- vizite lunare la muzeul din localitate;
- activităţi practice realizate în cadrul atelierului din grădiniţă, grupate în jurul următoarelor teme:
- ***Să reorganizăm sectorul* Artă *din sala de grupă!***
- ***Învăţăm despre artă!***
- ***Ce este un muzeu?***

- ***Hai-hui prin muzeu!***
- ***Datini şi obiceiuri de Crăciun şi Anul Nou!***
- ***Învăţăm să pictăm (încondeiem) ouă.***
- ***Bună ziua, domnule artist!*** (expoziţie cu lucrările copiilor) etc.

DURATA 1 an, din octombrie 2021 până în octombrie 2022.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT
ANUL ŞCOLAR 2020 – 2021

Barbu Mariana Ancuța
Liceul Tehnologic 'Tiu Dumitrescu'',
din orașul Mihăilești, județul Giurgiu

- NUME şi PRENUME: I.A.C.
- CLASA : a VI-a C
- LICEUL TEHNOLOGIC „TIU DUMITRESCU” MIHĂILEŞTI., JUD. GIURGIU
- PROFESOR LLR, BARBU MARIANA ANCUȚA
- PROFESOR DE SPRIJIN, BULAI DORINA

JUSTIFICARE:

Elevul provine dintr-o familie cu părinți de nationalitate română, dar are o situatie socială și materială precară,mama nu are loc de muncă,tatăl fiind singurul care oferă susținere financiară familiei.

Elevul I.A.C. prezintă tulburări din spectrul autist, cu întârzieri mintale ușoare,fiind orientat către învățământul de masa. În urma evaluării predictive am constatat că, deşi în clasa a V-a elevul a beneficiat de sprijin din partea mea în învăţarea exprimării corecte în limba şi literatura română, prin consultaţii şi îndrumare în rezolvarea sarcinilor de lucru, elevul încă întâmpină dificultăţi în exprimarea orală şi cea scrisă, nu foloseşte corect semnele ortografice sau semnele de punctuaţie, confundă noţiunile de teorie literară şi are o comunicare lacunară.

1. INFORMAŢII DESPRE URMĂTOARELE DOMENII DE ACTIVITATE ALE ELEVULUI :

COGNITIV

- limbaj şi comunicare: vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, vorbire rară, ezitantă, încetinită; în scris apar omisiuni , inversiuni de litere.

EMOTIONAL / COMPORTAMENTAL

- elevul are o atitudine prietenoasă, s-a acomodat destul de repede unor reguli şcolare de grup, dezvoltând relaţii interpersonale,însă în privinţa achiziţiilor cognitive, progresele au fost minime. Se deplasează insotit de mama de acasă la şcoală şi invers. Comunică foarte putin cu colegii şi cu prietenii .

FIZIC/SENZORIAL

- elevul prezintă o coordonare şi o stabilitate a gesturilor şi mişcărilor sale corespunzătoare unei activităţi de învăţare eficientă, dar întâmpină dificultăţi în organizarea conduitelor şi structurilor perceptiv-motrice de spaţiu, lucru ce duce la slaba însuşire a citit-scrisului. Schema corporală este structurată parţial corect iar lateralitatea fixată.

2. INFORMATII GENERALE

Familia manifestă o atitudine pozitivă faţă de activitatea şcolară, cere periodic informaţii despre evoluţia copilului şi este receptivă la sugestiile date de factorii educativi din şcoală.

DIAGNOSTIC: dificultăţi de învăţare - nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa aVI-a şi a curriculumului aferent.

Elevul a beneficiat de şedinţe de consultaţii şi de sprijin în procesul de predare-învăţare-evaluare.

3. INFORMATII EDUCATIONALE :

Evaluare iniţială : observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală şi de grup, test scris, fişa psihopedagogică

PUNCTE TARI:

- Abilităţi de lectură şi de comunicare
- citeşte în ritm propriu (lent)
- realizează o parte din sarcinile de lucru, în clasă şi acasă

DIFICULTATI CU CARE SE CONFRUNTA ELEVUL :

- nu reuşeşte să scrie corect după dictare
- omite anumite litere /cuvinte
- comunicare greoaie

DOMENIUL DE INTERVENTIE : LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

OBIECTIVE PE TERMEN LUNG :

- dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral
- dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea)
- dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă
- operarea cu cuvinte şi expresii adecvate teme
- elevul va coopera cu colegii in realizareaunor sarcini, portofolii, proiecte.

OBIECTIVE PE TERMEN SCURT :

- să manifeste cooperare în diferite situaţii de comunicare
- să citească propoziţii scurte;
- să citească un text scurt, la prima vedere;
- să rezolve sarcinile de lucru corect;
- să-şi dezvolte spiritul de autonomie şi independenţă în luarea deciziilor.

METODE, PROCEDEE, STRATEGII

- exerciţiul, conversaţia, explicaţia, prezentarea sarcinilor într-un ritm mai lent, cu pronunţie clară, articulată;
- includerea elevului în activităţi tematice, curriculare şi extracurriculare;

EVALUARE :

- fișe de lucru individuale;
- probe orale;
- teste cu itemi pentru fiecare obiectiv în parte;

RESURSE umane : părinții, consilierul școlar, profesor de sprijin

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Sturzu Gina
Școala Gimnazială ”Căpitan Aviator Mircea T. Bădulescu” Buzău

1. Informații de bază

Numele și prenumele elevului: M.A.

Clasa: a VI-a

An şcolar: 2021- 2022

Aria curriculară:TEHNOLOGII

Disciplina: Educație Tehnologică și Aplicații Practice

Profesor: .....

2. Informații referitoare la actuală a copilului

- ***starea de sanatate*:** foarte bună;
- ***diagnostic*:** handicap mediu, cod grad handicap 3, conform ....., beneficiază de profesor de sprijin și curriculum adaptat;
- ***dificultatilor de învatare existente:***

- rămâne în urmă la scrierea după dictare, se plictisește foarte repede, nu poate să-și descifreze scrisul în totalitate;
- citește greu, iar termenii mai dificili îi silabisește, neînțelegându-le valoarea în frază;
- nu înţelege suficient noţiunile cu un nivel mediu astfel că nu poate să opereze cu ele;
- manifestă deprinderi practice necorespunzătoare, nu are răbdare să asculte indicațiile profesorului, lucrează într-un ritm propriu.

- abilități, deprinderi și capacități ce pot constitui puncte de plecare in interventie:

- recunoaşte fenomenele şi procesele simple din natura şi le poate explica individual, dar nu şi relaţiile de cauzalitate şi nici interdependenţa acestora, având probleme de transfer intra şi transdisciplinar;
- copiază corect după tablă/ manual/ fișe de documentare, dar extrem de încet, fiind mereu în urma colegilor săi;
- se simte valorizat în timpul lucrărilor practice, dar nu le duce la bun sfârșit fără sprijinul profesorului sau al colegilor;
- este prietenos, afectuos și bine integrat în colectivul clasei.

- programe de stimulare, interventii pe care copilul le-a parcurs anterior (consiliere, medicale, logopedice…): consiliere psihopedagogică cu consilierul școlar, beneficiază de profesor de sprijin.

3. Echipa de intervenție

Consilier școlar: .....

Profesor de sprijin: .....

Prof. Educație Tehnologică și Aplicații Practice: .....

Diriginte: prof.....

Mama copilului: M.L.....

***4. Scopuri/obiective pedagogice* (semestrul I)**

- dezvoltarea vocabularului și a exprimarii cu ajutorul propozitiilor dezvoltate utilizând termeni specifici.

5. Revizuiri/ obiective vizate (semestrul II)

- realizarea practică de produse utile și/sau de lucrări creative pentru activități curente şi valorificarea acestora;
- formarea unor deprinderi de autonomie personală în cadrul orelor de Educație Tehnologică și Aplicații Practice.

5. Resurse de timp/reevaluare

- perioada anului școlar 2021- 2022 cu evaluare/ corecții la sfârșitul semestrului I, în cadrul discuțiilor din Echipa de intervenție.

6. Planificarea intervenției

Semestrul I

Obiective:

- să citească corect și în ritm propriu un text de pe fișa de lucru/din manual/fișa tehnologică
- să scrie corect un text coerent utilizând noţiuni si termeni specifici ETAP
- să descrie obiecte, fenomene după imagini utilizând termeni specifici ETAP
- să desprindă informațiile esențiale dintr-o fișă de lucru

Activități:

- ***dezvoltarea vocabularului și a exprimării cu ajutorul propozițiilor dezvoltate utilizând termeni specifici:*** exerciții variate de citire sub îndrumarea și sprijinul profesorului, exerciții de transcriere a unor texte cunoscute- informații specifice Fișei tehnologice, identificarea pe desene a diferitelor tipuri de clădiri şi funcțiile acestora, exerciţii de recunoaștere a simbolurilor grafice folosite în cadrul sisemului de transport personae, identificarea diferitelor tipuri de materiale utilizate în construirea şi dotarea locuinţei, şcolii, pentru fundaţie, elevaţie, acoperiş, camere cu diferite destinaţii, spaţii de circulaţie, de depozitare etc.;

Semestrul al II-lea

Obiective:

- să realizeze lucrări practice simple, după un model dat
- să utilizeze, în context nou, a informaţiilor primite din diferite surse (text din manual, imagini din prezentări)

Activități:

- ***realizarea practică de produse utile și/sau de lucrări creative pentru activități curente şi valorificarea acestora:*** exerciții de trasare a liniilor, de construcție a unghiurilor, exerciţii de efectuare de măsurători simple pentru realizarea planului clasei, al locuinţei, școlii, realizarea unor machete simple;
- ***formarea unor deprinderi de autonomie personală în cadrul orelor de* Educație Tehnologică și Aplicații Practice*:*** exprimarea preferinței pentru o anumită meserie/profesie, susținerea unui dialog pe baza rolului fiecărei meserii/ profesii utilizând propoziții dezvoltate și utilizând termeni specifici, reutilizarea în situații/ contexte noi a unor obiecte/produse folosite.

7. Analiza Rezultatelor

În urma evaluării rezultatelor obţinute, s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere din cale dezvoltării sale, a căpătat o autonomie personală vizibilă în special în cadrul activităților de grup când nu s-a mai observat dependența de colegii din grupul în carea lucrat.

8. Recomandări

Se recomandă colaborarea cu profesorii clasei, profesorul diriginte, părinţi.

Se constată că reluarea unor sarcini de învăţare sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independente.

Se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

Se recomandă prezența profesorului de sprijin, dacă este cazul, la orele de ETAP.

PLAN DE INTERVENȚIE TIMPURIE

Prof. înv. primar Nistor Liana Monica
Școala Gimnazială „Ioan Vlăduțiu” Luduș, Mureș

Există trei motive principale pentru a realiza intervenția timpurie la un copil cu nevoi speciale:

- impulsionarea dezvoltării copilului, pentru recuperarea întârzierilor în dezvoltare;
- oferirea de suport și asistență familiei, în vederea adaptării funcționării familiei la condiția existenței unui copil cu dizabilități;
- maximizarea beneficiilor aduse de copil și familie pentru societate.

Planul de intervenție timpurie pe care-l voi prezenta este realizat pentru un copil cu **deficiență mentală severă**.Deficienţa mintală se defineşte ca stare funcţională specială care apare în copilărie şi care se caracterizează prin valoarea scăzută a coeficientului de inteligenţă (IQ) şi limitarea funcţiilor adaptative. Reflectă relaţia între aşteptările mediului în care trăieşte şi posibilităţile individului.

Clasificarea tipului, gradului de deficienţă mintală se face ţinându-se cont de nivelul intelectual, respectiv de capacitatea de adaptare a individului. Numai cunoscând aceste aspecte putem aprecia problemele pe care le ridică copilul şi putem planifica formele de intervenţie.Deficienţa mintală poate îmbrăca mai multe forme în funcţie de nivelul intelectual stabilit cu ajutorul testelor de inteligenţă precum şi de alte probleme, deficienţe cu care se poate asocia. Astfel, putem vorbi de:

- **deficienţă mentală uşoară**
- **deficienţă mentală medie**
- **deficiență mentală gravă(severă)** – este acea formă de deficienţă mintală care se caracterizează printr-un IQ foarte scăzut.. Reprezintă categoria care ridică cele mai multe şi mai grave probleme atât pentru familie cât şi din punctul de vedere al recuperării. Sunt aproape în totalitate dependenţi de familie, comunicarea lor se limitează frecvent la exprimarea unor nevoi biologice, jocul este stereotip şi de multe ori îşi folosesc propriul corp drept obiect de joacă, de producere a plăcerii. Mulţi dintre ei nu dobândesc mersul autonom. Aceşti copii întâmpină dificultăţi în timpul şcolarizării, capacitatea lor de învăţare fiind mai lentă decât a celorlalţi copii de vârsta lor.

Pentru întocmirea planului de intervenție timpurie se formează o echipă de lucru formată din: profesorul de psihopedagogie specială, logoped, consilier școlar.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT(PIP)

Numele și prenumele

Locul și data nașterii

Domiciliul

Școala

Echipa de lucru

Problemele cu care se confruntă elevul:

- Deficiență mentală severă
- Retard curricular accentuat
- Dislalie, Tulburări de învățare, Dislexie, Discalculie

Domeniul de aplicare al PIP-ului: MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

Perioada aplicării PIP-ului: SEMESTRUL I, AN ȘCOLAR:

Problemele care au determinat regresul curricular: Elevul suferă de deficiențe severe. Se impune intervenția personalizată, pentru a se putea realiza recuperarea curriculară și adaptarea la sarcinile matematicii.

Scopul programului:

Consolidarea capacităţii de raportare a cantitatii la număr si a numărului la cantitate.

Priorităţi pentru perioada semestrului I:

- formarea deprinderii de operare cu mulțimi;
- consolidarea deprinderii de formare a unei mulțimi după un criteriu;
- formarea competenței de a efectua operații de comparare numerică și de raportare corectă în concentrul 0-5;
- formarea deprinderii de a opera cu obiecte, jetoane;
- dezvoltarea capacității de rezolvare a problemelor simple, cu sprijin, utilizând algoritmii de calcul specifici
- stimularea activităţii pentru activităţile matematice cu ajutorul jocurilor didactice specifice, cu sarcini adaptate la nivelul lui de înțelegere și de operare concret-intuitivă**.**

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode de evaluare
Evaluare iniţială Sistematizarea cunoștințelor despre mulțimi	Exerciţii de formare de mulțimi după un criteriu	Explicaţia Exerciţiul	2 săptămâni	Rezolvarea corectă a exerciţiilor cu cazuri speciale de scădere	Evaluare iniţială, fişe de lucru
Formarea deprindeerii de a alcătui mulțimi cu obiecte date	JOC:”Grămăjoare, grămăjoare...”	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	1 săptămână	Rezolvarea corectă a exerciţiilor Realizarea sarcinilor de pe fișele de lucru	Fişe de lucru Evaluare formativă
Formarea deprinderii de selectare corectă	Joc: ,,Să fie tot atâtea!”	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Conversaţia	2 săptămâni	Rezolvarea independentă sau cu sprijin a exerciţiilor date Rezolvarea unor probleme simple	Fișe de lucru
Formarea deprinderii de comparare corectă	Joc:,, Multe-puține!”	Explicaţia Demonstraţia Exercițiul	1 săptămână	Rezolvarea independentă sau cu sprijin a exerciţiilor date Rezolvarea unor probleme simple	Fișe de lucru
Formarea deprinderii de numărare orală 1-5	Exerciţii de ordonare numerică	Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exercițiul	1 săptămână	Rezolvarea independentă sau cu sprijin a exerciţiilor de scădere	Fișe de lucru

Reînvăţarea numerelor în concentrul 0-5	Execiţii de raporate corectă a numărului la cantitate și a cantității la număr Execiţii de scădere cu trecere peste ordin Probleme simple	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	7săptămâni	Rezolvarea independentă sau cu sprijin a exerciţiilor de ordonare, comparare a numerelor naturale, în concentrul 0-5	Evaluare formativă
Efectuarea unor calcule simple	Exerciţii de adunare cu 1 unitate Probleme simple care necesită efectuarea unei operaţii de adunare	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	1 săptămână	Rezolvarea independentă sau cu sprijin a exerciţiilor de adunare cu o unitate Rezolvarea unor probleme simple	Evaluare formativă
Reînvăţarea scăderii, în concentrul 0-5	Exerciţii simple de aflare a diferenței cu o unitate	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	2 săptămâni	Rezolvarea independentă sau cu sprijin a exerciţiilor de scădere cu o unitate	Evaluare formativă
Evaluarea cunoștințelor	Joc: „Rezolvă repede şi bine!”	Explicaţia, Demonstraţia Exerciţiul Conversaţia	2 săptămâni	Rezolvarea unor probleme simple, care necesită rezolvare unor operaţii de scădere Rezolvarea independentă prin calcul mintal şi scris a exerciţiilor ce presupun	Evaluare sumativă

BIBLIOGRAFIE:

- Gherguț, A.(2001), „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale: Strategii de educație integrată”, Editura Polirom, Iași;
- Mic, M., Cârcu, A.(2016), „Intervenția timpurie la copilul cu dizabilități neuro – psiho - motorii: ghid practic”, Nosa Nostra, Bistrița.
- Roșan, A.(2015), „Psihopedagogie specială. Modele de evaluare și intervenție”, Editura Polirom, Iași.

TEST REPORTED SPEECH – STATEMENTS
ADAPTAT ELEVILOR CES
CLASA A VIII-A

PROF. POPA CORINA MIHAELA
COLEGIUL DE ȘTIINȚE ALE NATURII EMIL RACOVIȚĂ, BRAȘOV

1. STUDY THE CHART AND USE THE COLOUR CODES TO HIGHLIGHT THE REORTED SPEECH TRANSFORMATIONS

	PAST PERFECT	PAST	PRESENT PERFECT	PRESENT	FUTURE PAST	FUTURE
SIMPLE	HAD V3	V2 (DID +V1?)	HAVE/HAS V3	V1	SHOULD/ WOULD V1	SHALL/WILL V1
CONTINUOUS	HAD BEEN V-ING	WAS/WERE V-ING	HAVE/HAS BEEN V-ING	AM/IS/ARE V-ING	SHOULD/ WOULD BE V-ING	SHALL/WILL BE V-ING

Example

“He is speaking English.”……He said he was speaking English.

Now colour the transformations

	DIRECT SPEECH	REPORTED SPEECH
	PRESENT	PAST
PRESENT SIMPLE	I WRITE	HE SAID HE WROTE
PRES. CONT	I AM WRITING	HE SAID HE WAS WRITING
PRESENT PERF S.	I HAVE WRITTEN	HE SAID HE HAD WRITTEN
PRESENT PERF C.	I HAVE BEEN WRITING	HE SAID HE HAD BEEN WRITING
	PAST - V2	PAST PERFECT - HAD V3
PAST SIMPLE	I WROTE	HE SAID HE HAD WRITTEN
PAST CONTINUOUS	I WAS WRITING	HE SAID HE HAD BEEN WRITING
PAST PERF.S	I HAD WRITTEN	HE SAID HE HAD WRITTEN
PAST PERF C	I HAD BEEN WRITING	HE SAID HE HAD BEEN WRITING
	FUTURE - WILL	FUTURE PAST - WOULD

FUTURE SIMPLE	I WILL WRITE	HE SAID HE WOULD WRITE
FUTURE CONT.	I WILL BE WRITING	HE SAID HE WOULD BE WRITING

BAREM DE CORECTARE 10 items x 0.5 each correct answer = 5points

2. REPORT THE FOLLOWING STATEMENTS. MAKE USE OF THE CHART AND COLOUR CODES

a.	“She is drawing.”	He said she	……
b.	“They were singing.”	He said they	……
c.	“We will watch a film.”	He said we	……
d.	“You have been sleeping.”	He said you	……
e.	“Our friends bought a new house.”	He said they	……
f.	“Sarah was doing her homework.”	He said Sarah	……
g.	“Martin has played tennis.”	He said Martin	……
h.	“They will be talking to their friends.”	He said they	……
i.	“He reads police novels.”	He said he	……
j.	“My friends will come next week.”	He said they	……

BAREM DE CORECTARE 10 items x 0.3 = 3points

NOTĂ – SE ACORDĂ 2 PUNCTE DIN OFICIU

TIMP DE LUCRU – 50 MINUTE

TEST DE EVALUARE adaptat unui elev cu C.E.S (spectrul autist)
Clasa a V a

Mihaela Purcaru
Liceul teoretic Brâncoveanu Vodă, Urlați, Prahova

I. Realizează corespondența dintre termenii din coloana A și cei din coloana B, utilizând carioci de culori diferite:

A	B
a.Ovidiu	1.Teatru
b.Titus Livius	2.Poezie
c.Cicero	3.Istorie
d.Seneca	4.Filosofie

(4*5=20 puncte)

II. Alcătuiește enunțuri (propoziții scurte) cu următorii termeni: temple, Coloseum, cultura romană, Jupiter (4*5=20puncte)

III. Notează două monumente specifice artei romane (2*10=20puncte)

_____

_____

IV. Desenează un templu pe care să îl dedici zeiței Venus(zeița frumuseții și a iubirii) (20 puncte)

Timp de lucru 50 minute.

Se acordă 20 puncte din oficiu.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. înv. primar, RUSU SANDA-LOREDANA
Școala Gimnazială „SILVANIA”Șimleu Silvaniei, Sălaj

Numele și prenumele elevului: L.M.
Clasa: a II-a B
Instituția: Școala Gimnazială „SILVANIA”
Echipa de lucru: prof. înv. sprijin, V.A.
Perioada P.I.P. , 1 octombrie 2021-31 mai 2022

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Obiective pe termen scurt	Metode şi mijloace didactice	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode şi instrumente de evaluare
Să identifice literele alfabetului Să citească cuvinte din 2-3 silabe Să formuleze propoziţii simple	➢ Exerciţii şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător ➢ Să „ citească” imagini şi să depisteze sunetele iniţiale ➢ Să identifice litere într-o ordine aleatorie ➢ Să citească silabele după o analiză fonematică a acestora – realizarea sensului ➢ Să stabilească numărul de silabe dintr-un cuvânt ➢ Să citească silabe din 3 litere ➢ Să citească un cuvânt din 2 silabe ➢ Să recunoască sunetele (literele) dintr-un cuvânt şi să-l citească ➢ Să denumească obiectele din imagini (eleva nu cunoaşte foarte multe obiecte ce apar în imagini) ➢ Să formuleze propoziţii folosind cuvintele găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul ➢ Să citească propoziţii simple	6 luni, cu prelungi-re după caz	Identifică şi recunoaşte literele Depistează sunetele iniţiale Diferenţiază literele mari de cele mici Recunoaşte sunetele într-o silabă Citeşte silabe din 2-3 litere Identifică literele/ sunetele dintr-un cuvânt Formulează propoziţii din 2-3 cuvinte observând imaginile	Evaluarea orală va alterna cu cea scrisă, eleva transcrie şi copiază destul de corect. Pentru fixare se vor relua de mai multe ori anumite litere. Se vor folosi texte din abecedar, texte cunoscute deja, cu care eleva operează cu siguranţă. Aprecieri stimulative

	➢ Să recunoască o propoziţie într-un text dat ➢ Exerciţii de înţelegere a sensului propoziţiei (prin întrebări ajutătoare) ➢ Să răspundă corect în propoziţii ➢ Să exprime în cuvinte proprii păreri despre lucruri, fapte cunoscute		Citeşte propoziţii din 2-3 cuvinte Recunoaşte în text propoziţiile (numărul lor) Formulează, oral, propoziţii cu sens Răspunde în propoziţii Exprimă corect o părere	
Să identifice grupuri de litere (ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi) Să scrie corect după dictare literele alfabetului şi grupurile de litere	➢ Exerciţii de depistare a grupurilor în cuvinte scrise ➢ Exerciţii orale de dezvoltare a auzului fonematic şi de recunoaştere a legăturii între grupul scris şi sunetul respectiv ➢ Exerciţii de citire a grupurilor ➢ Exerciţii de citire a silabelor ce conţin grupuri ➢ Exerciţii de citire a cuvintelor ce conţin aceste grupuri ➢ Formulare de propoziţii ce conţin grupuri ➢ Exerciţii de găsire a cuvintelor ce conţin grupuri de litere ➢ Exerciţii de scriere (transcriere, copiere) a literelor şi grupurilor ➢ Exerciţii de scriere a acestora după dictare ➢ Exerciţii de scriere a unor silabe cu literele amintite şi a grupurilor de litere ➢ Exerciţii de completare a unor silabe cu litere, grupuri ➢ Exerciţii de scriere a unor cuvinte din 2-3 silabe, utilizând în mod preponderent metoda analitico-fonetică ➢ Exerciţii de transcriere a cuvintelor ➢ Exerciţii de scriere a denumirii unor obiecte familiare ➢ Exerciţii de scriere a cuvintelor pe silabe ➢ Formularea unor propoziţii cu cuvinte date şi scrierea acestora cu sprijin ➢ Exerciţii de scriere a propoziţiilor respectând majuscula şi punctul		Identifică în cuvinte date grupurile Face legătura între sunet şi grup Citeşte grupurile Citeşte silabe în care apar grupuri Citeşte cuvinte în care apar grupuri Transcrie grupuri şi litere Scrie după dictare Completează cuvinte cu litere, silabe şi propoziţia cu un cuvânt	Evaluare cu mai multe reveniri şi cu reactualizarea legăturii între grup şi sunet. Evaluări scrise cu spijin, individuale. Exerciţii de scriere după dictare, copieri şi transcrieri. Probe scrise

	➢ Exerciţii de scriere a propoziţiilor formulate oral ➢ Exerciţii de citire a cuvintelor/ propoziţiilor scrise de elevă pentru formarea deprinderilor de autocorectare ➢ Să scrie corect numele de persoane şi propriul nume ➢ Să scrie corect, ordonat şi cât mai îngrijit ➢ Să aşeze corect în pagina caietului tip I		Transcrie selectiv după indicii date Scrie propoziţii simple cu spijin Cunoaşte şi aplică regulile de scriere a propoziţiei Scrie nume de persoane Scrie propriul nume (nume de familie, prenume, clasa)	Aprecieri stimulative Evaluări orale,alternate cu cele scrise

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Vieru MIhaiela

Liceul Teoretic "Grigore Antipa"- Botoșani

Numele si prenumele elevului: C.L.A - cls a IX-a B

Data naşterii: 10.04.2002

Nr. certificat de orientare școlară 3911/05.12.2021

Instituţia care îl recomandă: CJRAE – Botoșani

Programe terapeutice urmate: CONSILIERE

Motivele: -nu e adaptabil, nu s-a integrat in grupul

clasei

în activităţile de învăţare în grup nu-şi asumă nici o sarcină, nu participă la activităţi

Persoane de referință pentru elev: *DIRIGINTE* : I.M,

PĂRINTE : C.A , *PSIHOLOG LC* :

Tipul si gradul de deficienta: DISLEXIE

Rezultatele evaluării globale (complexe) iniţiale :

- Problema emoțională
- Instabilitatea atenţiei
- Dificultate în citire şi în a înțelege ceea ce citește

Priorități de intervenţie (rezultate în urma evaluării globale):domeniul cognitiv, matematică

- reglarea stării emoţionale
- stabilitate afectivă
- reducerea dificultăţii de operare în mulţimea numerelor raţionale (fracţii ordinare)
- efectuarea de raţionament
- particularizarea de expresii, formule matematice
- copierea desenelor geometrice

Obiective pe termen lung (achiziţii minime ale elevului la sfârşitul anului şcolar) :

-. Dezvoltarea relaţiilor cu ceilalţi elevi

- Cultivarea încrederii de sine
- Atitudine potrivită pentru activitatea şcolară
- Deprinderi de calcul la nivel acceptabil

Obiective pentru perioada februarie-iunie (nu mai mult de 5-6 luni) :

Cognitiv: Împotriva vorbitului sărac

- Integrarea în grupul de elevi

Matematică:

O1: să efectueze adunări, scăderi, înmulțiri și împărțiri cu numere raționale scrise sub forma de fracțte ordinare

O2:să particularizeze expresii matematice

O3: să construiască şi să noteze corect figuri geometrice simple, folosind instrumente geometrice

Modalităţi de realizare (categorii / tipuri de activităţii sau terapii recuperatorii) :

- Pentru consiliere
- Metode active-participative
- Interventia parinţilor

Sarcini ale membrilor echipei de caz:

a) Profesor educator: diriginte, profesor de matematică, profesor de la clasă pe discipline de învăţământ

b) Profesor psiholog : L.C

c) Data următoarei evaluări (evaluare etapa 1) februarie 2022

Membrii echipei de caz: Diriginte : I.M, Psiholog: L.C

Evaluarea etapa 1:

Obiective atinse (din cele propuse) :

- Elevul are o atitudine prietenoasă, nu mai dă dovadă de nesiguranţă si de automarginalizare ca la începutul anului, şi- a mai reglat din manifestările comportamentale, relaţionând mult mai bine cu colegii de clasă.
- îndeplineşte la un nivel mediu sarcinile şcolare;
- diminuarea greşelilor de exprimare orală şi scrisă;
- îmbunătăţirea ritmului de citire, de calcul matematic.

Dificultăţi întâmpinate

- nu reuşeşte să îndeplinească sarcinile într-un timp optim.

Alte observatii ale membrilor echipei de caz: Elevul nu cunoaşte toate cuvintele efectiv picteaza literele fără să înţeleagă semnificaţia fiecărui cuvânt. Oral se descurcă mai bine .

Obiective pentru perioada Martie - Mai (nu mai mut de 2-3 lunii)

- Creşterea randamentului şcolar
- Să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral
- Să distingă între conceptele logice de propozitii
- Să efectueze operaţii algebrice

Modalităţi de realizare (categorii/ tipuri de activităţii sau terapii recuperatorii) :

Cognitiv:

- valorizarea, stimularea afectivă
- Ex. De ascultare si configurarea mesajului ascultat -
- Ex. De citire si determinare a unui text cu propozitii simple

Matematică:

Obiective	Activitati de invăţare	Metode	Mijloace	Perioada	Indicatori de evaluare	Evaluare
	-scrierea, citirea raţionale					

O1	-exerciţii de +, - , x în mulţimea raţionale -amplificări, simplificări, aducere la acelaşi numitor - împărţirea numerelor raţionale	Conversatia Exerciţiul Explicaţia	Calculator Softuri educaţionale Fişe de lucru	2 luni	Să facă înmulţiri prin adunare repetată	Observare sistematică Auto-evaluare; Evaluare frontală; Teste grilă
O2	-să completeze fişe cu diferite forme ale expresiilor matematice	Exerciţiul; Munca independentă; Activitate frontală	Experiment	2 luni	Să execute sarcini în interval de timp precizat	Evaluarea muncii independente; auto-evaluare
O3	-exerciţii de recunoastere a figurilor geometrice; -exerciţii de construcţii de figuri geometrice şi să le noteze corespunzător; -exerciţii de calcul a perimetrelor	Conversaţia Constucţii figuri geometrice din carton, betişoare	Instrumente geometrice Softuri educaţionale Fişe de lucru; Creion colorat; marker;	2 luni	-Să recunoască instrumentel e geometrice cu care trebuie să lucreze; -să ştie să măsoare cu ajutorul liniarului lungimi de segmente	Evaluare frontal; Portofoliu Activitate practică (perimetre)

Sarcini ale membrilor echipei de caz:

a) Profesor de matematică dezvoltarea capacitatilor de gândire logică , posibilităţi bune de comunicare orală.

b) Profesor psihopedagog

Data următoarei evaluări (evaluare etapa 2) mai 2022

Membrii echipei de caz: - Diriginte **I.M,** prof:**V.M**

Observaţie:

Întrucât capacitatea de concentrare a atenţiei elevului este scăzută a fost necesară folosirea unui număr mare de exerciţii-joc diverse şi atractive; sporirea motivaţiei prin aprecieri verbale.

Concluzii:

Elevul a reuşit să parcurgă aproape toată materia predată la clasă, fiind permanent ajutat şi susţinut în îndeplinirea sarcinilor adaptate capacităţilor sale atât de către profesorul de matematică, cât şi de către mama sa.

Şi-a însuşit la nivel satisfăcător deprinderile de citit-scris şi de calcul matematic, deficitul atenţional nu mai este la fel de pronunţat (dar mai este nevoie de exerciţii în acest sens).

Integrarea în colectivul clasei s-a realizat cu succes, este o persoană agreată de către colegi şi profesori.

Comportamentul infantil mai persistă (nevoia exagerată de protecţie), dar se văd progrese în dobândirea încrederii în sine, a unei mai mari independenţe în raport cu persoanele în care are mare încredere.

Recomandări:

Este necesară derularea unui P.I.P. care va avea ca scop formarea capacității de rezolvare a problemelor , utilizând softuri educaționale .

Se recomandă în continuare adoptarea unei strategii de intervenţie personalizat, curriculum adaptat/activitate diferenţiată atât în clasă, metode activ-participative care să-i capteze şi să-i menţină atenţia concentrată atât cât este posibil. O atenţie deosebită trebuie acordată sferei afectiv-motivaţionale pentru a obţine cele mai bune rezultate.

PLAN INTERVENTIE PERSONALIZAT

LUPU ELENA MĂDĂLINA
SCOALA PRIMARA NR.1 TUFA
STRUCTURA A LICEULUI TEHNOLOGIC " TIU DUMITRESCU", MIHAILESTI

Elevul, D. N. A, domiciliat în Mihăileşti, sat Novaci, jud. Giurgiu, este elev în clasa pregătitoare a Şcolii Primare nr.1 – Tufa, structură a Liceului Tehnologic „TIU DUMITRESCU” din Mihăileşti, judetul Giurgiu, în anul şcolar 2020 – 2021.

Conform certificatului medical din dosarul personal, elevul suferă de:

- TULBURARE DE SPECTRU AUTIST;
- PERTURBARE A ACTIVITĂŢII ŞI ATENŢIEI;
- TULBURARE DE ARTICULARE A VORBIRII;
- TULBURARE DE LIMBAJ EXPRESIV ŞI RECEPTIV;

şi altele.

Se recomandă program de recuperare şi supraveghere, ajutor şi tratament permanent.

În familia elevului domină un climat pshihologic favorabil dezvoltării acestuia, relaţiile afective putând fi definite drept calde şi prietenoase.

Atenţia este instabilă, încât la lecţii nu se poate concentra mult timp.

Prezintă o dezvoltare generală satisfăcătoare, caracterizată printr-o capacitate redusă de a întelege şi a asimila cele învăţate.

Nu întotdeauna îndeplineşte sarcinile, are mereu nevoie de sprijin şi ajutor.

Părinţii ţin permanent legatura cu şcoala, răspund solicitărilor, sunt interesaţi de situaţia şcolară şi comportamentul şcolar.

Mama elevului este întotdeauna disponibilă şi alături de el în orice activitate este solicitată. Micul şcolar o aminteşte permanent şi deprinde o siguranţă deosebită în preajma acesteia.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE : educaţional

INFORMATII EDUCAŢIONALE

COMPORTAMENT COGNITIV:

- elevul are minime reprezentări despre mediul înconjurător corespunzătoare vârstei şi nu are capacitatea de a observa sistematic;
- volumul limbajului este foarte sărac, se exprimă foarte greoi, are tulburări de pronunţie;
- gândirea se manifestă doar în cazuri concrete, intuitive;
- atenţia este slab dezvoltată.

COMPORTAMENT PSIHOMOTRIC

- întâmpină dificultăţi în orientarea spaţială;
- are deprinderi de igienă personală slab dezvoltate;

RELAŢII SOCIALE:

- este sociabil;
- este un copil ataşat si de mama,si de tata
- are uneori crize de nesiguranţă

OBIECTIVE PE TERMEN LUNG:

- ameliorarea pronunţiei şi dezvoltarea exprimării orale;
- dezvoltarea operaţiilor gândirii şi a calităţii acesteia;
- recuperarea lacunelor datorate handicapului sever de care suferă;
- exersarea capacităţii de orientare spaţială şi temporală;
- educarea comportamentului civilizat.

DISCIPLINA: Comunicare in limba romana

-să „ citească” imagini şi să depisteze sunetele iniţiale;

-sa recunoasca si sa scrie litere si cuvinte cu ajutorul alfabetarului;

DISCIPLINA: Matematica si explorarea mediului

-exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 10;

-sa asociaze mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii);

- să denumească părţile componente ale corpului omenesc, al unui animal, ale unei plante ;

Metode si instrumente de evaluare

-evaluare orală;

-observaţie directă;

-evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice,portofoliul copilului, etc;

-se face prin exerciţii susţinute , prin jocuri educative având ca puncte tari automatismele întreţinute ,convorbiri cu copiii,povestiri,conversaţii,convorbiri cu părinţii,convorbiri cu medicul şi psihologul.

Evaluarea periodica

-discuţii despre comportamentul copilului;

-exemplificări despre activitatea desfăşurată,despre progresele obţinute pas cu pas;

-explicaţii despre metodele aplicate, de răbdarea de care este nevoie,de încurajarea permanentă la adresa copilului,de laude şi mângâieri şi multă atenţie din partea familiei;

Acest ,,Plan de intervenţie personalizat’’ va fi revizuit periodic,în funcţie de progresele obţinute în dezvoltarea copilului,în funcţie de comportamentele atinse ,a integrării în colectivul de copii.

Obiective realizate -pregătirea copilului de a răspunde pozitiv în grupul de copii,de a face faţă în mod natural la integrarea în clasa ,promovarea unei atitudini deschise, de acceptare a copiilor cu nevoi speciale şi restul grupului.

Dificultăţi întâmpinate:

-munca susţinută, posibilităţi de modulare a programului zilnic,adaptare curriculară individualizată;

Metode cu impact ridicat:

-învingerea timidităţii,de a nu se izola de grup,încredere în sine, acceptarea celorlaţi copii.

-necesită timp şi implicare uneori în defavoarea celorlalţi,tehnici speciale de predare, de lucru prin schimbarea regulilor.

TITLUL PROIECTULUI / A PROJEKT CIME:

PRIMII PAȘI ÎN CIRCULAȚIE – CU BICICLETA / GYALOGOLJ ÉS BICIKLIZZ!

COORDONATOR PROIECT SATA ANNAMÁRIA
Școala Gimnazială „Petőfi Sándor” Cristuru Secuiesc

“... a gyermekeket nem félteni kell,
hanem meg kell tanítani őket közlekedni.”
Ranschburg Jenő

Descrierea proiectului / A projekt leírása

Tema proiectului / A projekt témája: Gyalogolj és biciklizz!

Durata proiectului / A projekt időtartama: szeptember 12 - 30

Grup țintă / Célcsoport: III. és IV. osztályos tanulók

Argument / Indoklás: Szeptember 22 - Európai autómentes nap

Iskolánk elsődleges célkitűzései közé tartozik a környezetvédelem és a mozgás. A jeles napot kihasználva, a projekt fő célja a biztonságos és környezettudatos közlekedés megismertetése, elsajátítása, gyakorlása.

Városunkat teljes hosszába bicikliút szeli át, így a gyerekeknek lehetőségük van „autómentesen” eljutni iskolájukba. Fontosnak tartjuk ezért ennek a lehetőségnek a feltérképezését a gyerekekkel, ugyanakkor szeretnénk tisztázni a használatukra vonatkozó közlekedési szabályokat. Felhívjuk a figyelmet a közlekedési táblákra, útburkolati jelekre.

A tanulók kíváncsiságát elégíthetjük ki, megismertetve a bicikli fajtáit, tartozékait és a biciklizés előnyeit.

A hagyományos tananyag tartalmán túllépve a gyerekek összefüggéseiben látják, ismerik meg és sajátítják el a közlekedésben betöltött szerepüket, felelősségüket. Megismerhetik és elsajátítják, hogy például mit kell tenni baleset esetén, ugyanakkor a balesetmegelőzésre és a környezetvédelemre is nagy hangsúlyt fektetünk.

Obiectivele proiectului / A projekt céljai:

A modul elsődleges célja a „bicikli”, mint közlekedési, egészségnevelési eszköz megszerettetése és a diákok, játékos formába rejtve, közlekedési szabályokkal való megismertetése. A projekt témája köré építve fejlesztődnek a tanulók kompetenciái, az alábbiak szerint:

Erkölcsi- és szociális kompetencia fejlesztése:

- Az egymásra figyelés érzésének megerősítése a közlekedés során. Türelemre nevelés.
- A baleset megelőzésének tudatosítása, baleset esetén a hasznos tudnivalók megismertetése.
- A közlekedési eszközök fejlődésében bekövetkező változások észrevétele, felfedezése.
- A közlekedést szabályzó táblák megismertetése, felismertetése és a szabály betartása.

Értelmi kompetencia fejlesztése:

- A környezetvédelem fontosságára figyelés.
- Digitális kompetenciák fejlesztése különböző programok használata által.
- Számolási készségek alkalmazása játékok során.
- A bicikli működésének megismerése.
- A kerékpár „fejlődés-történetének” tanulmányozása.
- Képzelet fejlesztése (Kerékpár-tervezés)

Kommunikációs kompetencia fejlesztése:

- Élményszerzés és feldolgozás közben kommunikációs kedv fenntartása, fokozása.
- Különböző jelek és jelzések jelentéstartalmának tudatosítása: színek (jelzőlámpa színei, sziréna, villogó kék fény, villogó sárga, rendőri karjelzések).
- Szókincsbővítés.
- Ismeretterjesztő és irodalmi szövegek értelmezése, szövegértő gyakorlatok.
- A projekt eredményeinek önálló bemutatása.

Mozgásos kompetencia fejlesztése:

- Nagymozgások fejlesztése járással, futással, biciklizéssel stb.
- Lassú-gyors mozgások érzékeltetése.
- Kartartások megnevezése, összerendezett mozgatása.
- Finommotorika fejlesztése vizuális tevékenységekkel, kézimunkával.

Érzelmi kompetencia fejlesztése:

- Érzelmi állapotok felismerése, megnevezése
- A környezetvédelem és az egészséges életmód iránti fogékonyság fejlesztése

Resurse / Erőforrások:

***Resurse materiale / Anyagi erőforrások*:** könyvek, lexikonok, laptop, qr-kód olvasó program, tv, Gryllus CD, különböző közlekedési eszközök és játékok, képek, bábok, jelzőlámpa kicsinyített mása, dobozok, színes papír, barkács-eszközök, nyomtató, fényképezőgép, CD-lejátszó, könyvek, hurkapálca, parafa dugók, közlekedési táblák kicsinyített változata, pillepalackok megfestve az akadálykerüléshez, stopperóra, bicikli, oklevelek.

Resurse umane / Humán erőforrások: testnevelés szakos tanár, bicikli-szakértő, rendőr, szülők.

Activitățile proiectului / A projekt tevékenységei :

***Magyar nyelv és irodalom*:** mesefeldolgozás: Mézes Judit: Csodabicikli; vers: Weöres Sándor: Haragosi; ismeretterjesztő szöveg: A bicikli története**;** fogalmazás: Autómentes nap a családommal**;** drámajáték, gesztusjátékok: Mit gondoltak, mondtak az emberek az első kerékpár láttán?

***Limba și literatura română*:** text nonliteral, descriptiv: Să circulăm corect!; poezie: Robert Codescu: Bicicleta**;** descriere scurtă, simplă: Bicicleta mea; realizarea unui afiș în grupe: Ziua Națională Fără Mașini!

***Matematika*:** szöveges feladatok (távolság, kerület, súly); mértani formákból közlekedési eszközök alkotása; összehasonlító feladatok; adatok táblázatba való bevezetése, leolvasása

Természettudomány: találkozás biciklikkel foglalkozó szakemberrel (fajták, alkatrészek, javítás, megfelelő használat)

***Polgári nevelés*:** autómentes közlekedés fontossága

***Játék és mozgás*:** ügyességi – és versenyjátékok biciklivel

***Zene és mozgás*:** ritmusgyakorlatok, dalos játék: Csett Pápára, ló hátára

***Vizuális művészet és gyakorlati ismeretek*:** jármű alkotása természetes anyagok felhasználásával

Evaluarea proiectului / A projekt produktumai:

- Kiállítás: a tanulók által készített bicikli-tervek és természetes anyagokból készült biciklik, saját készítésű közlekedési táblák
- Motiváló plakát a város lakóinak: Biciklizz a városban!

- Oklevelek a bicikliversenyen résztvevőknek
- A projekt tevékenységeinek bemutatása PPT által
- A projekt népszerűsítése a városi és az iskolai sajtóban

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. înv. preşcolar Paşca Irina Maria
G.P.P. “Dumbrava Minunată” Bistriţa

Informații generale

Numele şi prenumele beneficiarului G. M. I.

Grădinița P.P. „ Dumbrava Minunată” Bistriţa

Grupa mare B

Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe): retard psihic uşor, retard curricular, deficit atenţional, agitaţie psihomotorie, retard al limbajului expresiv, dislalie polimorfă ;

Perioada de valabilitate a PIP-ului: sem. II, an şcolar 2018-2019

Priorităţi pentru perioada – semestrul II : dezvoltarea competențelor specifice 1.3.4., 2.2.2., 3.2.1. 3.2.2., 4.2.1., 4.2.2. din programa adaptată

Structura programului de intervenţie personalizat

Competenţe specifice	**Categorii de activităţi/ Conţinuturi**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂŢII ŞI IGIENEI PERSONALE **1.3.4. Utilizarea unor reguli de securitate fizică personală**	DLC, DOS- povești, povestiri, cu suport ilustrativ; ALA- jocuri de rol, vizite tematice ADP- activităţi specifice ale Întâlnirii de dimineață	explicaţia conversaţia demonstraţia exerciţiul jocul fișe de lucru adaptate	-Identifică regulile, cu ajutorul imaginilor;	Chestionare orală Analiza produselor activităţii Aprecieri verbale
DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ **2.2.2. Însușirea și respectarea regulilor; înțelegerea efectelor acestora în planul relațiilor sociale în contexte familiare**	ADP- activităţi specifice ale Întâlnirii de dimineață ALA- jocuri de rol ALA- jocuri de mișcare, jocuri în aer liber	conversaţia explicaţia demonstraţia exerciţiul jocul	-Recunoaște regulile grupei și le respectă pe parcursul diverselor activităţi; - Își adaptează comportamentul în funcție de cerințele grupului -Se implică în jocuri de rol și aplica regulile însușite;	Chestionare orală Aprecieri verbale
CAPACITĂŢI ŞI ATITUDINI ÎN ÎNVĂŢARE **3.2.1. Realizarea sarcinilor de lucru cu consecvență**	DLC- jocuri didactice DOS- activităţi practice, activităţi practic-gospodăreşti DEC- desene, picturi, modelaj	conversaţia exerciţiul explicaţia demonstraţia jocul	-Finalizează proiecte simple -Încearcă de mai multe ori o sarcină dificilă, pe o perioadă scurtă	Probe practice Analiza produselor activităţii

3.2.2. Integrarea ajutorului primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmplină dificultăți **DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII** **4.2.1. Comunicarea clară a unor idei, nevoi, acțiuni, emoții proprii .** **4.2.3. Exersarea și extinderea progresivă a vocabularului**	DȘ-activităţi matematice şi de cunoasterea mediului ALA-activitati la centre de inters DLC, DOS – povești, povestiri, jocuri didactice DȘ- observări, lecturi după imagini, convorbiri, jocuri didactice Activități pliate pe toate domeniile experiențiale	fișe de lucru adaptate Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Jocul	- Solicită şi acceptă ajutor pentru a depăşi o dificultate. -Se exprimă în propoziții simple, logice; -Utlizează limbajul nonverbal pentru a exprima emoţii - Adresează întrebări pentru a descoperi lucruri necunoscute	Aprecieri verbale Chestionare orală Aprecieri verbale Portofoliul Personal Fișe pentru evaluarea sumativă Fișa pentru aprecierea progresului individual al copilului

Rolul şi modul de implicare al părinţilor în program.

Familia va primi sarcini precise privind modul de comunicare, de implicare în program şi va asigura un sprijin minim în evoluţia copilului. Progresele vizibile înregistrate vor încuraja familia în a oferi un suport afectiv ridicat copilului.

Familia va însoţi copilul la orele de terapie psihologică şi va aplica acasă recomandările specialistilor.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. înv. primar, POP CAMELIA-FLORICA
Școala Gimnazială „SILVANIA”
Șimleu Silvaniei, Sălaj

1. INFORMAȚII DE BAZĂ:

Numele si prenumele copilului/elevului: B.R.

Clasa: a ll-a C

Unitatea de învățământ la care este înscris: Școala Gimnazială „SILVANIA”

2. ECHIPA DE INTERVENȚIE:

PROFESOR DE SPRIJIN,

NUMELE CADRULUI DIDACTIC: V.A.

Perioada: pe anul scolar 2021-2022

3. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

4. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvultarea capacităţilor de calcul matematic.

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris.

5. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului.

Domeniul de intervenţie: *MATEMATICĂ ŞI EXPLORAREA MEDIULUI*

Elevul formează mulţimi, recunoaşte culorile, numără crescător până la 5, dar are probleme în ceea ce priveşte număratul până la 10 sau număratul descrescător, chiar şi cu ajutorul obiectelor. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Obiective pe termen lung	Obiective de referinţă	Activităţi de învăţare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare
1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii 2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme	- să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 10; - să compare două numere cu diferenţă de o unitate; - să completeze un şir de numere; - să scrie vecinii numerelor; - să exploreze modalităţi variate de compunere şi descompunere a numerelor, în concentrul 0 – 10 cu obiecte de sprijin;	- exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 10; - exerciţii de citire şi de scriere a numerelor naturale de la 0 la 10; - compararea şi ordonarea numerelor de la 0 la 10; - exerciţii compunere şi descompunere cu numere naturale de la 0 la 10; - exerciţii de alegere a unei descompuneri potrivite pentru efectuarea unui calcul; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii; -exerciţii de descompunere a numerelor în sume şi diferenţe; -exerciţii de adunare şi scădere cu numere de la 0 la 20; -exerciţii de aflare a numărului necunoscut; -exerciţii de verificare a rezultatului prin probă; -exerciţii – joc pentru verbalizarea etapelor de calcul	- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii); - identifică cifra zecilor şi cifra unităţilor în scrierea unui număr de două cifre; -numără corect, crescător şi descrescător, din 1 în 1, în concentrul 0-30; - copiază, transcrie şi scrie după dictare cifrele, cu greşeli privind corectitudinea elementelor grafice, încadrarea în spaţiul de scriere, înclinarea; -efectuează adunări şi scăderi în concentrul 0-30, fără trecere peste ordin, utilizând simbolurile +, -, = în scrierea unui exerciţiu; - efectuează corect 50-60% din exerciţiile cu o	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic 4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate	- să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu numere naturale de la 0 la 10 fără trecere peste ordin cu obiecte de sprijin; - să rezolve probleme care presupun o singură operaţie dintre cele învăţate.	-exerciţii de analiză a părţilor componente ale unei probleme; -exerciţii de transformare a unei probleme păstrând numerele date; -exerciţii de numărare cu pas dat „înainte” şi „înapoi” cu şi fără sprijin de obiecte sau desene; -exerciţii de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora; -compunerea şi descompunerea numerelor în Z. şi U .	singură operaţie cuprinsă într-o listă dată; - descompune numere naturale mai mici decât 10 în sume sau diferenţe, utilizând obiecte; -rezolvă probleme cu date numerice şi enunţ sintetic, care presupun o singură operaţie, cu numere mai mici decât 10, recurgând la modelarea figurală a datelor problemei; - execută, parţial corect, în ritm propriu, comanda dată, după lămuriri suplimentare;	

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

VECHIU MARIA
GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 34 BRAȘOV

Responsabil de program: Prof. inv. pres: V.M.

Coordonator: Profesor consilier şcolar: C.S.

Informaţii confidenţiale:

Date de identificare:

Numele şi prenumele preşcolarului: V.O.

Data naşterii: 14.10.2017

Vârsta: 4 ani

Domiciliul:Brasov

Date familiale:

-familie biparentala;

-posibilitaţi normale de creştere şi educare;

Diagnostic medical: intarziere in dezvoltarea limbajului, deficit de atenţie cu agitaţie psihomotorie,note autiste;

Stare de sănătate: relativ bună;

Diagnostic psihologic:

- stare de agitaţie psihomotorie, concentrare redusă;

-atenţie greu de captat;

-retrasa, capricioasa,labilitate emoţională;

Evaluare pedagogică:

- exprimare greoaie în limbaj, necooperanta;

- deseori are reacţii violente;

- nu are formate deprinderi practice ,dezorientata,aruncă cu jucarii;

Specialişti care intervin în aplicarea programului:

-***educatoarea:***

- terapie cognitivă, stimulare psihică intensivă prin activitatea la grupă;

-consilierea familiei(,mama,tata),supravegherea copilului,colaborare cu factorii implicaţi;

-***psihologul*** – consilierea educatoarei şi a familiei;

-***prof. logoped*** - terapie logopedică;

-***medicul:*** tratament medical adecvat, reevaluări lunare;

Scopul:

Dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în grupul de copii şi în activităţile specifice grădiniţei.

Obietive cadru:

-dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei preşcolare;

-dezvoltarea abiliţătilor de comunicare cu cei din jur;

- socializare,relaţionare cu copiii şi personalul grădiniţei;

-însuşirea unor deprinderi elementare de comportament şi deprinderi igienice;

-creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare psiho- motrică ;

Intervenţia educatoarei în cadrul grădiniţei:

Tipuri de activitate:

- dezvoltarea abilităţilor de comunicare, activităţi pe centre de interes;
- activităţi practice,educaţia pentru societate;
- activităţi artistico-plastice,educaţia muzicală;
- activităţi de educaţie fizică şi sport;

Strategii centrate pe copil:

- procedee de lucru simple, cu grad mic de dificultate; valorificarea maximă a jocurilor;

-stimularea corespunzătoare a senzaţiilor şi percepţiilor;

-valorificarea ariilor de stimulare şi a tuturor spaţiilor din grădiniţă cu care copilul vine în contact (care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială şi socială a copilului).

Resurse, mijloace:

-material didactic adecvat fiecărei activităţi;

-jucării,truse de joc,truse de joc sportive;

-calculator,cd-uri

-cărţi cu imagini, cărţi de colorat;

-planşe, jetoane;

Metode şi instrumente de aplicare:

-jocul didactic, jocul de mişcare,jocul de rol;

-percepţia şi manipularea de obiecte;

-conversaţia, explicaţia,exerciţiul

Obiective operationale:

Dezvoltarea abilităţilor de comunicare:

-să perceapă şi să rostească cuvinte în propoziţii simple;

-să răspundă adecvat(verbal sau comportamental) la ceea ce i se spune,la ce i se cere,să participle la activităţi;

Terapia cognitivă:

-să cunoască şi să recunoască obiecte ,jucăriile,lucrurile din jurul său;

-să cunoască şi să recunoască unele reguli simple de comportare civilizată;

-să cunoască bine spaţiul grădiniţei ,personalul grădiniţei,cu care vine în contact zilnic;

Dezvoltarea motricităţii:

-să utilizeze obiecte, jucării uşor de manevrat,să nu le strice,să aibă grijă de ele;

-să recunoască anumite obiecte, jucării;

-să ştie să se autoservească şi să aşeze la locul lor obiectele utilizate;

-să ofere şi altor copii jucăriile pe care le foloseşte,să se joace cu ceilalţi copii,să nu arunce cu jucarii;

Consilierea familiei:

-discuţii despre comportamentul copilului;

-exemplificări despre activitatea desfăşurată,despre progresele obţinute pas cu pas;

-explicaţii despre metodele aplicate, de răbdarea de care este nevoie,de încurajarea permanentă la adresa copilului,de laude şi mângâieri şi multă atenţie din partea familiei;

Acest ,,Plan de intervenţie personalizat’’ va fi revizuit periodic,în funcţie de progresele obţinute în dezvoltarea copilului,în funcţie de comportamentele atinse ,a integrării în colectivul de copii.

La această structură generală se adaugă conţinutul propriu-zis al activităţii, în paşi mici, întocmind o planificare săptămanală.

Metode şi instrumente de evaluare:

-evaluare orală;

-observaţie directă;

-evaluarea rezultatelor concrete: desene, lucrări practice,portofoliul copilului, etc;

-se face prin exerciţii susţinute , prin jocuri educative având ca puncte tari automatismele întreţinute ,convorbiri cu copiii,povestiri,conversaţii,convorbiri cu părinţii,convorbiri cu medicul şi psihologul.

Obiective realizate:

-pregătirea copilului de a răspunde pozitiv în grupul de copii ,de a face faţă în mod natural la integrarea în grupă ,promovarea unei atitudini deschise, de acceptare a copiilor cu nevoi speciale şi restul grupului.

Dificultăţi întâmpinate:

-munca susţinută, posibilităţi de modulare a programului zilnic,adaptare curriculară individualizată;

Metode cu impact ridicat:

pozitiv

- învingerea timidităţii,de a nu se izola de grup,încredere în sine, acceptarea celorlaţi copii.

negativ

- necesită timp şi implicare uneori în defavoarea celorlalţi,tehnici speciale de predare, de lucru prin schimbarea regulilor.

Recomandări particulare:

-îmbunătăţirea comunicării şi cooperării cu părinţii copiilor pentru program susţinut pentru ameliorare şi progress.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

-stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale părinţilor de a fii alături de copil, de cerinţele speciale ale copilului,să aibă multă răbdare, încredere,să acorde atenţie pozitivă la eforturile copilului,să conştientizeze că este nevoie de timp şi efort din partea lor,de a sesiza ,anticipa şi a repeta situaţii educative pentru înţelegerea manifestărilor copilului.

CURRICULUM ADAPTAT
Domeniul limbă și comunicare - Educarea limbajului -grupa mare

Prof. Înv. Preșcolar Zamfir Cristina
Grădinița nr.1 Voluntari, Ilfov

I. Date personale:

Numele și prenumele copilului**: P A D M**

Copilul este născut la data 00.00.0000 în București, sectorul 2 . Prezintă tulburare a dezvoltării limbajului expresiv.

II. Anamneza:

Antecedente patologice: Naștere la termen, singurul copil al familiei.

Istoricul dezvoltării: Prezintă întârziere în dezvoltarea limbajului, în socializare, primul cuvânt este rostit în jurul vârstei de 2 ani.

Istoricul adaptării pedagogice: S-a adaptat greu la activitatea și disciplina din grădiniță din cauza tulburărilor de limbaj și a complexelor de inferioritate provocate de deficiențele de vorbire.La acestea se adaugă tendința de izolare, frica de a vorbi în public de teamă că se face de rușine.

III. Diagnosticare:

*Examen somatic:*Prezintă o dezvoltare staturală, ponderală și toracică normală.

Examen psihopedagogic: Bine dezvoltat fizic, ordonat în ținuta vestimentară, inteligența sub limita normalului. Are capacitate de concentrare și de efort slabă. Obosește repede și nu mai participă la activități.Trece foarte ușor de la activitate la joc și foarte greu invers. Prezintă dislalie observată prin cuvinte pronunțate greșit, întârziere în apariția și dezvoltarea limbajului.

IV. Recomandări:

- Terapie logopedică;
- Terapie cognitivă;
- Consilierea părinților

V. Intervenție în cadrul grădiniței:

Domenii : Domeniul Limbă și Comunicare, Domeniul Științe, Domeniul Om-Societate, Domeniul Estetic-Creativ, Domeniul Psihomotric.

Tipul de intervenție:

- dezvotarea abilităților cognitive specifice vârstei copilului;
- dezvoltarea abilităților de comunicare;
- însușirea unor deprinderi elementare.

Cine intervine în aplicarea programului:

- educatoarea,

- consilierul școlar,
- părinții.

Scopul intevenției:

- dezvoltarea potențialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în activitățile de tip școlar cât și în grupul de copii.

Obiective:

-pe termen lung:

- creșterea nivelului de dezvoltare cognitiv prin stimularea corespunzătoare a senzațiilor și percepțiilor;
- dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a structurilor verbale;

-pe termen scurt

- să întrebe și să răspundă la întrebări;
- să ia parte la discuții în grupuri mici;
- să ia parte la activitățile de învățare în grup.

CURRICULUM ADAPTAT

Curriculum adaptat are la bază metode și strategii centrate pe copil, în funcție de particularitățile lui, pentru a crea un mediu care să favorizeze și să sprijine învățarea.

Dezvoltarea abilităților de comunicare

Scopul acestor activități este activizarea vocabularului pe baza experienței imediate, cu cuvinte care denumesc obiecte, ființe și fenomene observate, cunoscute, însușiri caracteristice, acțiuni, poziții spațiale, relații si unele trăiri afective.

Obiectivele acțiunilor sunt raportate la particularitățile preșcolarului:

- să transmită un mesaj simplu în cadrul activității de învățare;
- să primească mesaje, să îndeplinească acțiuni simple;
- să răspundă adecvat la ceea ce i se spune.

Având în vedere importanța deosebită a mediului social în tratarea tulburărilor de limbaj, am căutat să mă asigur de sprijinul familiei în sensul de a-i determina să-și schimbe atitudinea, să fie mai atenți față modul în care comunică cu preșcolarul.

Am început cu preșcolarul o serie de exerciții pentru:

-imitarea unor sunete sub formă de onomatopee;

-dezvoltarea auzului fonematic;

-repetarea unor serii de silabe;

-exersarea pronunțării cuvintelor mono-, bi și polisilabice;

-denumirea unor imagini sau obiecte;

-formularea de mici răspunsuri la întrebari pe baza unor imagini;

-povestire liberă.

În cadrul activităților de învățare am așezat copilul în interiorul grupului de copii, preîntâmpinând astfel tendința de automarginalizare care este prezentă la copiii cu dizabilități ca urmare a faptului că se simt neputincioși să participe la activități. Am apelat frecvent să povestească ce vede în imagini, cerându-i să răspundă la întrebări simple “Pe cine vezi în imagine?”, “Ce face?” copiii urmând să închege povestioarele sugerate de planșe. După fiecare răspuns l-am încurajat (“Foarte bine!”, “Bravo!”) și i-am oferit un stimulent.

Terapia cognitivă

Terapia cognitivă se constituie din acțiuni și programe compensatorii care faciliteaza înțelegerea lucrurilor, fenomenelor, persoanelor și situațiilor de viață.

Mi-am propus ca preșcolarul să-ți fixeze câteva repere specifice stadiului gândirii preoperatorii, respectiv înțelegerea aspectelor privind numărul de obiecte, lungimea și volumul.

De exemplu: am luat un număr egal de bile și le-am așezat în două șiruri ca să observe egalitatea numărului de obiecte. Apoi am distanțat bilele dintr-un șir și am întrebat copilul unde sunt mai multe bile. În general copilul răspunde că sunt mai multe în șirul mai lung. Asemenea exerciții am lucrat împreună cu preșcolarul și pentru conservarea volumului (cu ajutorul a două pahare identice cu lichid), pentru conservarea materiei (lucrând cu două bucăți egale de plastilină), pentru conservarea lungimii (cu două bețișoare de lungimi egale) sau pentru conservarea suprafeței (jucându-ne cu un număr egal de cuburi pe două suporturi pe care le-am aranjat prima dată identic, iar a doua oară diferit).

Consilierea părinților

Am considerat că este necesară colaborarea cu familia tocmai pentru că am înțeles neputința familiei și dezamăgirea acesteia în fața dificultăților copilului de a îndeplini sarcini și de a se integra în grupul de copii.

Prin discuții, explicații și exemplificări i-am ajutat pe părinți să înțeleagă că modul în care gandesc ei despre împlinirea copilului lor în viață, va determina maniera în care își vor educa copilul și ii va inocula acestuia o anumită imagine de sine. Am subliniat că părintele trebuie să fie un bun ascultător, să fie flexibil, realist și să colaboreze cu acesta pentru a-i înțelege problemele și a-l ajuta.

Părinții au înțeles că prin răbdare, înțelegere și încurajare pot ajuta copilul să treacă peste inhibiții și să execute activități la care întâmpină dificultăți.

Am reușit să determin îmbunătățirea relației mamei cu copilul, prin acordarea de timp și mai multă înțelegere.

VI. Concluzii

Curriculum adaptat presupune colaborarea în echipă, formată din educatoare, consilier școlar, profesor itinerant, familie, toți cei implicați în activitățile desfășurate de copil, pentru a susține și integra copilul în comunitate.

Însă, în urma intervențiilor educative, am reușit să realizăm un progres favorabil prin ameliorarea tulburărilor de limbaj. Aceasta a fost un factor de favorizare a dobândirii achizițiilor specifice vârstei copilului.

CURRICULUM ADAPTAT

Domeniul limbă și comunicare - Educarea limbajului grupa mare

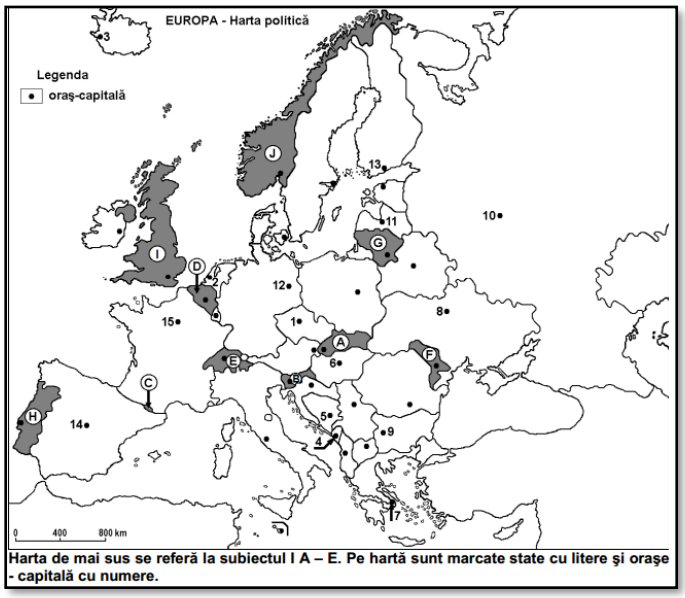
Nr crt.	Competențe generale	Număr activități		
		Sem I	Sem II	Total
		17	17	34
1.	Constatarea modului de manifestare a limbajului (evaluare inițială)	2	-	2
2.	Dezvoltarea capacității de comunicare orală: înțelegerea și utilizarea corectă a semnificației și structurilor verbale orale.	4	4	8
3.	Educarea unei exprimări verbale corecte sub aspect fonetic, lexical, gramatical.	4	3	7
4.	Dezvoltarea expresivității și creativității limbajului oral.	2	3	5
5.	Dezvoltarea capacității de a înțelege și transmite intenții, gânduri, semnificații, mijlocite de limbajul scris.	2	2	4
6.	Cultivarea și educarea sentimentelor de prețuire și dragoste față de frumusețea și armonia limbii romane.	3	3	6
7.	Evaluare finală		2	2

Nr. activități /an 34			
Mijloc de realizare	**Semestrul I**	**Semestrul II**	**Total anual**
Lecturi după imagini	2	3	5
Povestiri	3	3	6
Lecturi ale educatoarei	4	2	6
Poezii	4	3	7
Convorbiri tematice	4	6	10
	17	17	34

Test Geografie
Destinat copiilor cu CES – tulburări de neurodezvoltare și dificultăți motrice

Prof. Sava Daniel
Colegiul Național Gheorghe Asachi Piatra Neamț

Subiectul I

Harta de mai sus se referă la subiectul I A – E. Pe hartă sunt marcate state cu litere și orașe - capitală cu numere.

A Subliniați litera sau răspunsul corect:

1. Numele statului marcat pe hartă cu litera A este:
a)Cehia b)Polonia c)Slovacia d)Ungaria
2. Numele statului marcat pe hartă cu litera C este:
a)Andorra b)Liechtenstein c) Malta d)San Marino
3. Numele statului marcat pe hartă cu litera D este:
a) Belgia b) Danemarca c) Luxemburg d) Olanda
4. Numele statului marcat pe hartă cu litera E este:
a)Austria b) Cehia c) Elveția d)Slovacia
5. Numele statului marcat pe hartă cu litera G este:
a)Belarus b)Estonia c)Letonia d)Lituania
6. Numele statului marcat pe hartă cu litera H este:
a) Irlanda b) Islanda c) Portugalia d) Spania
7. Numele statului marcat pe hartă cu litera J este:
a)Finlanda b)Islanda c)Norvegia d)Suedia

7x2p=14p

B Subliniați litera sau răspunsul corect:

1. Numele orașului capitală marcat pe hartă cu 1 este:
   a)Bratislava b)Budapesta c)Praga d)Varșovia
2. Numele orașului capitală marcat pe hartă cu 4 este:
   a)Belgrad b)Podgorica c)Sarajevo d)Tirana
3. Numele orașului capitală marcat pe hartă cu 5 este:
   a)Belgrad b)Podgorica c)Sarajevo d)Skopje
4. Numele orașului capitală marcat pe hartă cu 6 este:
   a)Bratislava b)Budapesta c)Zagreb d)Viena
5. Numele orașului capitală marcat pe hartă cu 8 este:
   a)Chișinău b)Minsk c)Moscova d)Kiev
6. Numele orașului capitală marcat pe hartă cu 11 este:
   a)Helsinki b)Riga c)Tallin d)Vilnius

7. Numele orașului capitală marcat pe hartă cu 13 este:
   a)Riga b)Helsinki c)Oslo d)Stocholm
8. Numele orașului capitală marcat pe hartă cu 14 este:
   a)La Vella b)Lisabona c)Madrid d)Roma

8x2p=16p

C Subliniați literele sau răspunsurile corecte dintre cele de mai jos:

Trei deosebiri între clima unității notate pe hartă cu F și a unității marcate pe hartă cu I sunt:

a) în F climă temperat continentală în timp ce în I clima este temperat oceanică
b) în F climă temperat oceanică în timp ce în I clima este temperat continentală
c) în F bate austrul în timp ce în I bate crivatul
d) în I bate crivățul în timp ce în F bat vânturile de vest
e) în F amplitudini sub 20 grade în timp ce în I amplitudini peste 20 grade
f) în F amplitudini peste 20 grade în timp ce în I amplitudini sub 20 grade
g) în F precipitații medii anuale peste 1000mm/an în timp ce în I precipitații medii anuale de circa 500 mm/an
h) în F precipitații medii anuale de circa 500 mm/an în timp ce în I precipitații medii anuale de peste 1000mm/an

3x3p=9 p

D Subliniați literele sau răspunsurile corecte dintre cele de mai jos:

2 cauze ale diferenței de precipitații dintre estul și vestul Europei sunt:

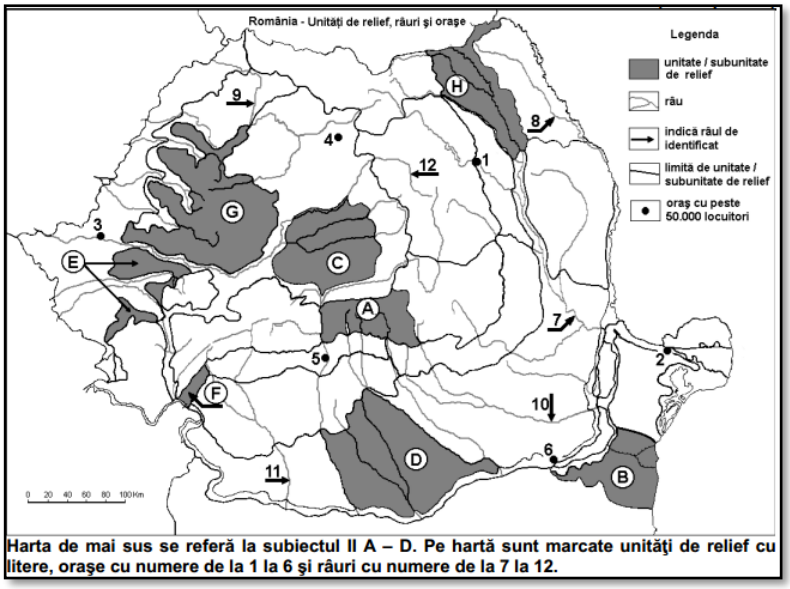
a) influențele mediteraneene în vestul Europei și continentale în est
b) influențe oceanice în vestul Europei și continentale în est
c) diferența de radiație solară
d) diferența de latitudine
e) rolul de barieră orografică a munților

2x2,5p=5 p

Subiectul II.

A Asociați unităților de relief din coloana a II-a literelor cu care sunt marcate pe hartă precizate în coloana I

În coloana I în dreptul literelor cu majuscule precizați numărul corespunzător din Coloana a II-a:

Harta de mai sus se referă la subiectul II A – D. Pe hartă sunt marcate unități de relief cu litere, orașe cu numere de la 1 la 6 și râuri cu numere de la 7 la 12.

Coloana I	Coloana a II-A
A_____	1.Câmpia Jijiei
B_____	2.Pod. Sucevei
C_____	3.Delta Dunării
D_____	4.Pod. Dobrogei de Sud
E_____	5.Câmpia Munteniei Centrale
F_____	6.Pod Getic
G_____	7.Pod Mehedinți
H_____	8.Grupele Parâng-Retezat Godeanu
	9.Grupele Bucegi-Făgăraș
	10.Câmpia Transilvaniei
	11.Pod Târnavelor
	12. Munții Apuseni
	13Munții Poiana Ruscă
	14.Dealurile de Vest (Dealurile Banatului)

8x2p=16p

B Asociați râurilor din coloana a II-a numerele cu care sunt marcate pe hartă precizate în coloana I

În coloana I în dreptul numerelor precizați numărul corespunzător din Coloana a II-a:

Coloana I	Coloana a II-a
7_____	a.Prut
8_____	b.Jijia
9_____	c.Siret
10_____	d.Buzău
11_____	e.Ialomita
12_____	f.Dunărea
	g.Olt
	h.Jiu
	i.Mureș
	j.Someș
	k.Someșul Mic
	l. Someșul Mare

6x2p=12p

C Subliniați litera sau răspunsul corect:

1. Influența climatică din unitatea marcată pe hartă cu H este:
   a)mediteraneene b)scandinavo-baltică c)oceanică d)estică
2. Influența climatică din unitatea marcată pe hartă cu B este:
   a)mediteraneene b)scandinavo-baltică c)oceanică d)estică
3. Influența climatică din unitatea marcată pe hartă cu F este:
   a)mediteraneene b)scandinavo-baltică c)oceanică d)estică
4. Influența climatică din unitatea marcată pe hartă cu G este:
   a)mediteraneene b)scandinavo-baltică c)oceanică d)estică
5. Vegetatia caracteristica in unitatea marcată pe hartă cu A este:
   a)Etajul fagului b)etajul coniferelor c)etajul stejarului d)stepa
6. Vegetatia caracteristica in unitatea marcată pe hartă cu B este:
   a)Etajul fagului b)etajul coniferelor c)etajul stejarului d)stepa
7. Vegetatia caracteristica in unitatea marcată pe hartă cu C este:
   a)Etajul fagului b)etajul coniferelor c)etajul stejarului d)stepa

7x2p=14 p

D Subliniați literele sau răspunsurile corecte dintre cele de mai jos:

2 caracteristici ale Mării Negre sunt:

a)salinitate de 35 la mie

b)prezența curenților verticali

c)absența curenților verticali

d)prezența a doua straturi de apă cu salinitate diferită

e)este o mare închisă

2x2p=4p

Barem de notare și evaluare

Subiectul I A Se acordă câte 2 p pentru fiecare răspuns corect:1-c; 2-a; 3-a; 4-c; 5-d; 6- c;7-c;
14p

B Se acordă câte 2 p pentru fiecare răspuns corect:1-c; 2-b; 3-d; 4-b; 5-d; 6- b;7-b;8-c
16p

C Se acordă câte 3 p pentru fiecare răspuns corect:a)-3p;f)-3p; h)-3p
9p

D Se acordă câte 2,5 p pentru fiecare răspuns corect:b)-2,5p;e)-2,5p
5p

Subiectul II A Se acordă câte 2 p pentru fiecare răspuns asociat corect:A-9;B-4;C-11;D-5;E-14;F-7;G-12;H-2
16p

B Se acordă câte 2 p pentru fiecare răspuns corect:7-c; 8-b; 9-j; 10-e; 11-h; 12- i 12p

C Se acordă câte 2 p pentru fiecare răspuns corect:1-b; 2-d; 3-a; 4-c; 5-b; 6- d;7-c;

14p

D Se acordă câte 2 p pentru fiecare răspuns corect:c)2p;d)2p

4p

Din oficiu se acordă 10p

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Limba engleză COCIODAR DANIELA GIANINA
Școala Gimnazială ”Mhail Kogălniceanu” Buzău

Numele şi prenumele elevului: M. I. V.

Școala Gimnazială ”Mihail Kogălniceanu” Buzău

Clasa a V-a B

An şcolar 2021-2022

Echipa de lucru:

1. cadru didactic: prof. Cociodar Daniela Gianina
2. consilier şcolar: N. A.

Rezultatele evaluării complexe :

Puncte tari (potenţial) ale elevului :

Provine dintr-o familie săracă, dar care îi acordă sprijinul afectiv corespunzător, este liniștit, nu intră în conflicte cu ceilalți elevi;

Dificultăţile cu care se confruntă elevul :

Elevul prezintă dificultăţi de învăţare, înţelegând mai greu sarcinile de lucru. Are capacitate redusă de automobilizare în activitate, dificultăţi în înţelegerea conceptelor, fiindu-i afectată capacitatea de se autoorganiza şi de a lucra eficient fără supraveghere şi indicaţii. Refuză să participe la activităţile în grup şi să răspundă când este numit de profesor. Lipsește destul de mult de la școală. Elevul face parte din clasa la care sunt încadrată ca profesor diriginte, am purtat nenumăarate discuții cu mama, care, de fiecare dată promite să-l aducă la școală.

Obiective vizate

Disciplina: **limba engleză**

O 1: să comunice în limba engleză folosind propoziţii simple din 3 – 5 cuvinte;

O 2: să definească cuvinte din universul înconjurător (culori, numere, membrii familiei);

O 3:să scrie după dictare cuvinte simple;

O 4: să participe activ la lucrul în perechi şi în grup.

- metode de realizare: demonstraţia, exerciţiul, explicaţia, jocul didactic; strategii: lucrul individual frontal, în perechi, în grup.

Observaţii (dacă se merge pe programa clasei adaptată aici se pot trece eventual elemente de conţinut al învăţării): Elevul stă singur, în ultima bancă.. Pe un ton calm, profesorul va îndemna elevul să citească la rândul său partea ce îi revine, atunci când este implicat în activitate.

Evaluare

1.sumativă (semestrul I), data: 21.01.2018; rezultatele evaluării:

O1: partial realizat

O2: parţial realizat

O3: parţial realizat

O4: nerealizat

Obiectivele realizate:

- îndeplineşte la un nivel mediu sarcinile şcolare (înregistrează progres la orele de citire a unui text foarte scurt în limba engleză şi formarea abilităţilor de comunicare);
- diminuarea greşelilor de scriere;
- îmbunătăţirea ritmului de citire;
- ameliorarea relaţiilor intercolegiale.

Dificultăţi întâmpinate:

- nu reuşeşte încă să-şi construiască un comportament empatic;
- nu poate rezolva sarcinile şcolare într-un timp optim datorită retardului mintal uşor.

Revizuiri

Se continuă O1+O2 + O3 + O4.

O5: să comunice în limba engleză folosind propoziţii de până la 5 cuvinte.

2.sumativă (final de an şcolar),data: 09.06.2018; recomandări

O1: parțial realizat

O2: parțial realizat

O3: parțial realizat

O4: parţial realizat

Se va continua cu O1+O2+03+O4.

TEST DE EVALUARE ADAPTAT - Secţiunea a II-a
Disciplina *Comunicare în limba română*
Elev cu CES

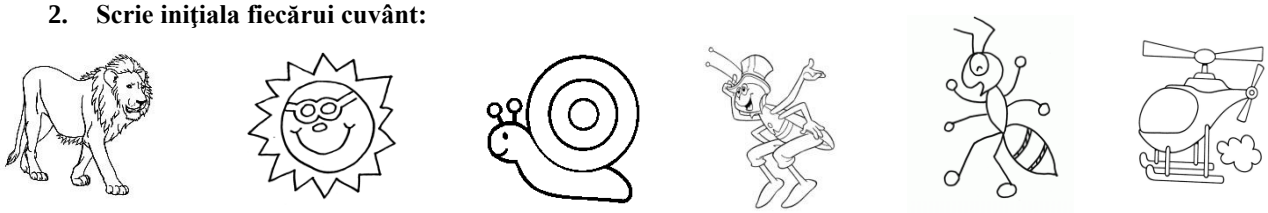
Profesor Barta Mihaela-Roxana
Școala Gimnazială *Liviu Rebreanu*, Cluj-Napoca

TEST DE EVALUARE INIŢIALĂ – CLASA I

1. Coloraţi imaginile denumite de cuvinte care se termină cu sunetul r

2. Scrie iniţiala fiecărui cuvânt:

3. Realizează corespondenţa între literele mari de tipar şi cele mici de tipar, folosind culori diferite:

Ă	**R**	**T**	**M**	**N**	**F**	**D**	**P**	**S**
t	**ă**	**r**	**n**	**s**	**m**	**p**	**f**	**d**

4. Uneşte cuvântul cu imaginea potrivită, folosind culori diferite:

STR	NOR	CÂINE	MELC	LEU	DELFIN

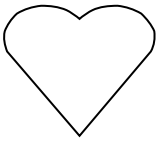
5. Scrie cuvântul care denumeşte imaginea:

_____

_____

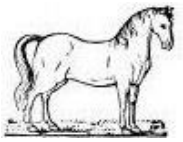

_____

6. Reprezintă grafic denumirea imaginilor, după model:

Disciplina *Comunicare în limba română*

Elev cu CES

Data: ……..

Conținuturi:

- Sunetul inițial și final
- Despărțirea în silabe și reprezentarea grafică a cuvintelor (cuvânt și silabe)
- Cuvântul - Asocierea imaginii cu cuvântul care denumește imaginea
  - Scrierea cuvântului care denumește imaginea
- Literele mari și mici de tipar

Descriptori de performanță

Itemul		***Calificativul***		
		Foarte bine	***Bine***	***Suficient***
1	Colorează imaginea denumită de un cuvânt care se termină cu sunetul *r*	3 imagini	2 imagini	1 imagine
2	Scrie inițiala fiecărui cuvânt	5-6 inițiale	3-4 inițiale	1-2 inițiale
3	Realizează corespondența între literele mari și mici de tipar	7-9 corespondențe	4-6 corespondențe	1-3 corespondențe
4	Unește cuvântul cu imaginea potrivită	5-6 corespondențe	3-4 corespondențe	1-2 corespondențe
5	Scrie cuvântul care denumește imaginea	3 cuvinte	2 cuvinte	1 cuvânt
6	Reprezintă grafic denumirea imaginilor	3 reprezentări	2 reprezentări	1 reprezentare

Acordarea calificativelor:

Realizează 5-6 itemi de FB	FB
Realizează corect 1-2 itemi de FB și 4-3 itemi de B Realizează corect 4-3 itemi de B și 1-2 itemi de S	B
Realizează corect 4-3 itemi de S și restul B sau I	S
Realizează 1-2 itemi de S, restul de I	I

Nr. de elevi evaluați cu CES: …., absenți …….

Calificative obținute: FB …… B ……. S …… I ……

Concluzii și recomandări:

……

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor: Sprîncenatu Ene-Vasile
Școala Gimnazială „Ștefan Ciobotăraşu” Lipovăț, jud. Vaslui

Numele şi prenumele elevului:

Clasa: a VII-a

An şcolar:

Aria curriculară:Om și Societate

Disciplina: Istorie

Profesor:

Problemele cu care se confruntă copilul:

- *Nu reuşeşte să scrie după dictare;*
- *Are un scris ilizibil, încât nu şi-l descifrează nici el însuşi;*
- *Citeşte foarte greu, iar termenii mai dificili abia îi silabiseşte, neînţelegându-le valoarea în frază;*
- *Nu înţelege suficient noţiunile simple astfel că nu poate să opereze cu ele;*
- *Recunoaşte fenomenele şi procesele simple din natura şi le poate explica individual, dar nu şi relaţiile de cauzalitate şi nici interdependenţa acestora, având probleme de transfer intra şi transdisciplinar;*
- *Copiază corect după manual, dar extrem de încet, fiind mereu în urma colegilor săi;*
- *Are deprinderi practice corespunzătoare, abilităţile practice fiind superioare capacităţilor intelectuale şi cunoştinţelor teoretice.*
- Capacitate redusă de identificare a elementelor de identificare spaţială legate de folosirea hărţilor

Diagnostic: Elev cu dificultăți de învăţare

Loc de desfăşurare: sala de clasă;

Obiective operaţionale	**Metode şi procedee didactice**	**Perioada de timp**	**Mijloace didactice**	**Evaluare (progresul înregistrat)**
- Să citească corect și în ritm propriu un text la prima vedere	Exerciții variate de citire sub îndrumarea și sprijinul profesorului	Sem. I	Planşe, manual	Evaluare orală(elevul şi-a îmbunătăţit capacitatea de citire a unui text)
- Să probeze înţelegerea termenilor de timp şi spaţiu	Exerciții variate de interpretare a hărţii şi a altor materiale suport sub îndrumarea și sprijinul profesorului		Hărți, imagini	Observare sistematică
- Să desprindă informaţiile esenţiale din textul citit; - Să utilizeze, în context nou, informaţiile primite din diferite surse (text din manual, imagini	Exerciţii de citire şi rezumare a unui text sub îndrumarea profesorului. Descrierea cu cuvinte proprii a elementelor înţelese dintr-un text la prima vedere; -conversaţia -explicaţia		Texte, dicţionare Manual. Texte istorice simple	- evaluarea orală va fi preponderentă, dar va alterna cu evaluarea scrisă (elevul se poate exprima mai bine oral decât scris) - probe orale; - probe scrise;

cartografice sau alte surse) - Să transcrie corect, lizibil și îngrijit - Să învețe sa scrie corect un text coerent utilizând noţiuni și denumiri noi. -Să identifice numele proprii predate pe manual şi în texte diferite -Să identifice şi să explice termeni istorici simpli identificaţi în textul dat.	Exerciţii de transcriere a unor texte cunoscute. Compunere Lucrul cu harta şi manualul Explicaţia. Explicaţia. Exerciţii de identificare a termenilor istorici într-un text la prima vedere.		Atlas istoric Texte . Dicţionar.	Observare sistematică. Probe scrise. (Elevul poate transcrie corect un text, chiar şi după dictare, dar într-un ritm mai lent.) Fişe de evaluare. Observarea sistematică (capacitatea de identificare a termenilor istorici, a ajuns aproape la nivelul colegilor săi) Fişe de evaluare. Evaluare orală. Se va realiza **evaluarea continuă** prin: -utilizarea aprecierilor verbale şi sublinierea progresului realizat în rezolvarea fiecărei sarcini; -Aprecierea şi încurajarea colaborării cu membrii grupului; **-Evaluarea finală** va viza atingerea criteriilor minime de progres.

Instrumente de evaluare:

- fişe de lucru individuale;
- teste criteriale pentru fiecare obiectiv;

Concluzii:

- În urma evaluării rezultatelor obţinute, s-a ajuns la concluzia că datorită exerciţiilor şi activităţilor simple, accesibile, desfăşurate în ritm propriu, elevul a depăşit în mare parte dificultăţile sale, dobândind o experienţă cognitivă superioară celei anterioare, înlăturând anumite bariere din cale dezvoltării sale.

Recomandări:

- se recomandă colaborare cu profesorii clasei, profesorul diriginte, părinţii;
- se constată că reluarea unor sarcini de învăţare sunt de un real folos în dezvoltarea deprinderilor de muncă independente;
- se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivaţiei şi a încrederii în propriile forţe, precum şi reluarea unor anumite activităţi în vederea consolidării achiziţiilor dobândite.

Plan de intervenție personalizat
An școlar 2016-2017

Tolan Alice Carolina
Grădinița cu program prelungit„ Palatul fermecat” Arad

Numele elevului: V. R.

Data nașterii: 09.06.2011

Domiciliu: Arad

Grupa: mare B

Educatoare: Tolan Alice

Diagnostic logopedic: Dislalie simplă

Anamneza

Preșcolarul V.R. provine dintr-o familie monoparentală, fiind al treilea copil din cei patru ai familiei. Toți membrii familiei sunt sănătoși și nu au deficiențe de vorbire.

R. prezintă dislalie simplă şi tulburări de ritm şi fluenţă a vorbirii. Unele sunete sunt pronunţate separat, corect, adesea însă sunt înlocuite, având în vedere punctul de articulare apropiat. Dificultăţile de articulare corectă a sunetelor amintite au ca origine o alternativă a dislaliei, copilul având un ritm propriu de articulare (timid), alimentat pe fond psihic de o fobie faţă de vorbire şi un complex de inferioritate.

Obiective:

Pe termen lung:

-dezvoltarea exprimării orale , înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor

structurilor verbale;

-corectarea respiraţiei defectuoase şi obişnuirea copilului cu un mod corect de a respira;

-corectarea tulburărilor de limbaj , de ritm şi fluenţă;

-dezvoltarea auzului fonematic;

-consilierea părinţilor.

Pe termen scurt:

-să ia parte la discuţii în mici grupuri informale;

-să întrebe şi să răspundă la întrebări;

-să ia parte la activităţile de învăţare în grup, intrând în relaţie cu ceilalţi copii, cu educatoarea/logopedul.

Stabilirea nevoilor specifice

- nevoia de pronunţare corectă a sunetelor, pentru a se face înţeles de colegi;
- nevoia de exprimare corectă (în propoziţii), pentru a putea să-şi exprime ideile, să povestească şi să participe la activităţile grupei;
- nevoia de socializare, de integrare într-un grup,pentru a stabili relaţii de prietenie cu ceilaţi copii, pentru a nu fi considerat “altfel”;
- nevoia de comunicare-legată de celelalte nevoi, pentru că trebuie să-şi învingă timiditatea, reţinerile şi să comunice prin cuvânt, pentru a fi înţeles mai bine;
- nevoia de a învăţa-ştiut fiind că achiziţia de cunoştinţe are la bază dezvoltarea limbajului;

- nevoia de afecţiune-orice copil are nevoie să fie preţuit şi iubit;
- nevoia formării unei bune imagini de sine, de a căpăta încredere în forţele proprii şi de a participa astfel, activ, la orice activitate realizată în grădiniţă, dar şi în familie.

Activităţi/Tehnici terapeutice

-exerciţii de ascultare şi identificare a unor semnale sonore

-exerciţii joc de clasificare

-exerciţii pentru antrenarea asociată a analizatorilor

-exerciţii pentru mobilitatea aparatului fonoarticulator

-exerciţii pentru realizarea echilibrului inspir - expir

-organizarea schemei corporale şi a lateralităţii

-exerciţii de recunoaştere a anotimpurilor după caracteristicile acestora

-educarea echilibrului static şi dinamic

-Săptămâna ALTFEL!

-emiterea de rostire a perechilor paronimice

-cuvinte monosilabice

-jocuri cu silabe logatomi

-sarcini din două comenzi

-povestiri scurte

-comunicarea în contexte diferite

-comunicarea în contexte diferite

-exerciţii de vocalizare în ritm şi intensitate diferită

-evaluarea limbajului

Concluzii:

Acordând o atenţie aparte acestui copil, prin intermediul terapiei logopedice, consilierii pedagogice şi implicării familiei, am reuşit să facilitez integrarea funcţională a lui R. în grupa de copii., participarea lui firească la activităţile instructiv-educative din grădiniţă. Munca şi colaborarea dintre educatoare, logoped, mama lui R .a constituit un cerc de susţinere afectivă, volitivă, de echilibrare şi integrare a lui R. în mediul grupei, al grădiniţei, ajutându-l să-şi corecteze pronunţia, ritmul şi fluenţa vorbirii, să-şi construiască bazele unei imagini de sine pozitive, bazate pe încrederea că “poate”să fie la fel ca orice copil.

TEST DE EVALUARE LA MATEMATICĂ
FRACȚII ZECIMALE
CLASA a V-a

Profesor: Hanganu Micșunica
Școala Gimnazială "Pr. Gheorghe Săndulescu"
Comuna Dragomirești, județul Neamț

Se acordă 1 punct di oficiu.

Timp de lucru: 50 de minute.

1. (3·0,5p=1,5p) Scrieți cu cifre:

a) trei zecimi;

b) două sutimi;

c) cinci miimi.

2. (3·0,5p=1,5p)Scrieți sub formă de fracție zecimală:

a) $\frac{2}{10}$ =

b) $\frac{7}{100}$ =

c) $\frac{9}{1000}$ =

3. (3·0,5p=1,5p) Compară numerele folosind semnele <, >, = :

a) 3,460 ... 3,46;

b) 4,5 ... 4,7;

c) 12,5 ... 10,5.

4) (6·0,5p=3p) Calculați:

a) 3,2 + 5,7 =

b) 13,35 – 10,14 =

c) 1,12 ·10 =

d) 3,4 ·2 =

e) 123,7 : 100 =

f) 8,84 : 4 =

5) (1·1,5p=1,5p) Calculează media aritmetică a numerelor 5,6 și 10,4.

CURRICULUM ADAPTAT PENTRU ELEVII CU CES
CHIMIE- clasa a VII-a

PROF. CRIȘU CORINA ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ” ALEXANDRU MACEDONSKI” CRAIOVA-DOLJ

COMPETENŢE GENERALE	COMPETENŢE SPECIFICE	DESCRIPTORI DE PERFORMANŢĂ
Cunoaşterea, înţelegerea şi utilizarea unor termeni specifici chimiei	-Observarea şi denumirea unor substanţe şi fenomene din mediul înconjurător; -Identificarea unor caracteristici ale unor substanţe şi amestecuri din mediul apropiat	Identifică şi denumeşte corect fenomene întâlnite în mediul apropiat: râncezirea, oţetirea, putrezirea, evaporarea, fierberea, topirea, solidificarea, dizolvarea. Recunoaşte şi descrie caracteristici ale substanţelor/materialelor întâlnite în activitatea zilnică: apa, aerul, benzina, gazul metan, metalele, detergenţii, varul, cimentul, sticla, hârtia etc.
Formarea şi dezvoltarea capaciăţtilor de investigare a realităţii, prin folosirea unor instrumente şi tehnici de lucru specifice chimie	-Determinarea caracteristicilor unor substanţe şi amestecuri; -Realizezarea unor experimente simple pentru a pune în evidenţă procese şi fenomene din mediul apropiat ; -Însuşirea unor deprinderi de lucru cu diferite substanţe şi instrumente;	-Recunoaşte şi obţine diferite soluţii apoase. -Identifică modalităţile de separare a unor substanţe din amestecuri: apa de orez, brânza de zer, făina de tărâţe. -Măsoară corect temperatura cu termometrul. -Utilizează corect substanţele chimice în activitatea curentă: apa, aerul, etc.
Formarea capacităţii de analiză, prin utilizarea unor noţiuni specifice chimiei	-Utilizarea unor metode adecvate pentru înregistrarea datelor obţinute prin observare directă în urma unor experimente simple; -Identificarea paşilor/etapelor ce trebuie parcurse în rezolvarea unor situaţii problemă desprinse din activităţile practice;	-Utilizează tabelele de înregistrare a informaţiilor/ datelor rezultate din observaţii directe sau experimente simple. -Formulează opinii/concluzii cu privire la aplicaţiile practicealeunor soluţii, materiale etc.

Formarea atitudinilor pozitive faţă de protejarea mediului înconjurător	-Cunoaşterea şi respectarea regulilor privind protecţia muncii, a sănătăţii şi a mediului înconjurător; -Conştientizarea efectelor distructive aleactivităţii umane asupra mediului înconjurător	-Enumeră şi aplică regulile de igienă şi de utilizare a substanţelor chimice; -Identifică, pe planşe, activităţile umane care pot dăuna propriei sănătăţi şi mediului înconjurător

Unități de învățare/exemple

UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
CORP. SUBSTANŢĂ. AMESTEC. METODE DE SEPARARE	Materiale şi corpuri Ustensile de laborator: recunoaştere Norme de protecţie a muncii în laborator Stările de agregare ale substanţelor Stările de agregare ale substanţelor: exemple Transformări chimice ale substanţelor Oţetirea Râncezirea Putrezirea Fermentarea Substanţe pure şi amestecuri Amestecuri şi soluţii; aplicaţii practice Metode de separare a substanţelor din amestecuri Decantarea Filtrarea Cernerea
APA	Proprietăţile apei Apa în natură Apa potabilă Apa distilată Importanţa apei pentru vieţuitoare Importanţa apei pentru om Importanţa apei pentru industrie Importanţa apei pentru agricultură Prevenirea şi combaterea poluării apei
AERUL	Proprietăţile aerului Poluarea aerului cu substanţe gazoase Poluarea aerului cu substanţe lichide Poluarea aerului cu substanţe solide Măsuri de prevenire a poluării aerului

Materialele didactice folosite în predarea-învăţareaa elevilor cu CES sunt:materiale informativ–demonstrative(planşe, CD-uri, DVD-uri, , platforma AEL, reviste, Internet etc,),materiale pentru formarea şi exersarea deprinderilor(instrumente de măsură, materiale de laborator), materiale de evaluare a rezultatelor învăţării(teste, rebusuri, jocuri, activităţi practice,etc..

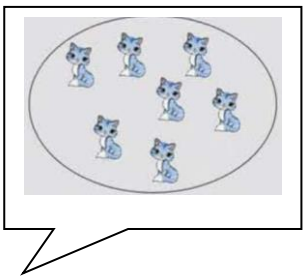
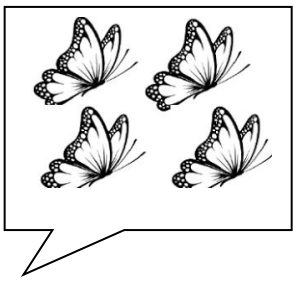
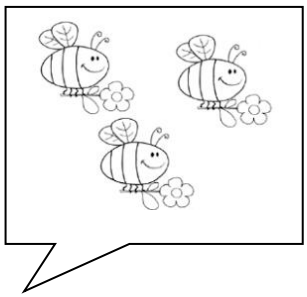
Bibliografie:

1. „*Programa de cunoştinţe practice de fizică şi chimie pentru şcoli speciale*”
2. Maria Oniga- Didactic.ro- Curriculum adaptat pentru elevii cu CES
3. „MEC- *Ghid metodologic pentru aplicarea programei de chimie,* clasele VII-VIII”, Bucureşti;
4. „*Cunoştinţe practice de fizică şi chimie – manual pentru şcolile speciale* , clasa a-VII-a”
5. Viorica Pârâială, Dumitru Pârâială, Carmen Filotti, „*Ştiinţe ale naturii- auxiliar pentru elevi, cadre didactice, şi părinţi, clasa a-IV-a*”, Editura Euristica, Iaşi,
6. Învăţământul diferenţiat- concepţii şi strategii, EDP Bucureşti.

Evaluare inițială elev cu CES
Clasa a II-a

P.I.P. Lemnaru Cristina Felicia
Școala gimnazială, comuna Sălciile, județul Prahova

1. Scrie numărul potrivit pentru fiecare mulțime de obiecte:

2. Scrie vecinii numerelor:
   -4 - - 10 – - 23 – - 6 –
3. Calculează:

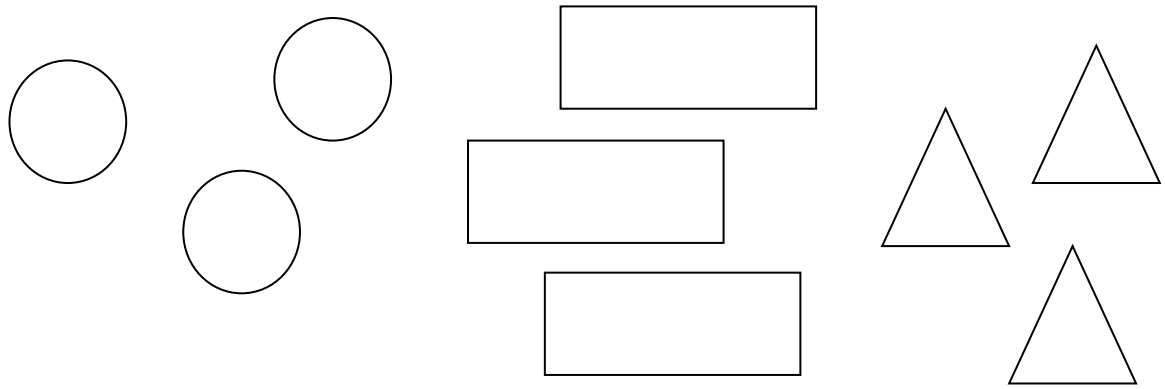
   22+23=

   15+32=

   45-21=

   567-134=

4. Grupează figurile geometrice, apoi colorează pătratele cu roșu, triunghiurile cu albastru și cercurile cu galben.

5. Ana are 15 alune, iar Matei are 21 alune. Câte alune au cei doi copii împreună?
6. Compară perechile de numere, folosind semnele < , > și = :

   23_14 15_78 23_23

7. Încercuiește numerele pare:

   12; 15; 27; 34; 75; 64.

Obiective operaționale:

- Să scrie cardinalul unei mulțimi cu mai puțin de 10 elemente;
- Să scrie vecinii numerelor date;

- Să rezolve exerciții de anunare și scădere;
- Să rezolve o problemă printr-o singură operație;
- Să recunoască figurile geometrice;
- Să compare numere date;
- Să recunoască numerele pare dintr-un șir de numere dat.

DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ- CES

ITEM	FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT	INSUFICIENT
1.	Scrie corect cardinalul în toate cele trei situații.	Scrie corect cardinalul doar în două dintre cele trei situații.	Scrie corect cardinalul in doar una dintre cele situații.	Nu scrie corect cardinalul în niciuna dintrecele trei situații.
2.	Scrie corect vecinii numerelor in toate cele 4 situații.	Scrie corect vecinii numerelor în 3 dintre cele patru situații date.	Scrie corect vecinii numerelor în 2 dintre cele 4 situații date.	Nu scrie corect vecinii numerelor în niciuna dintre situațiile date.
3.	Rezolva corect toate operațiile.	Rezolvă corect 3 dintre cele 4 operații.	Rezolvă corect 2 dintre cele 4 operații.	Nu rezolvă nicio operație corect.
4.	Grupează și colorează corect elementele celor 3 mulțimi.	Grupează și colorează corecte elementele a 2 d mulțimi.	Grupează și colorează corect elementele unei mulțimi.	Nu colorează și nu grupează corect elementele niciunei mulțimi.
5.	Rezolvă problema cu plan și calcul corect.	Rezolvă problema cu plan dar greșește calculul.	Rezolvă corect problema dar fără plan.	Nu rezolvă problema cu plan și greșește sau nu efectuează calculul.
6.	Scrie corect toate cele trei semne matematice (<,>,=).	Scrie corect doar 2 dincele trei semne matematice.	Scrie corect doar unul dintre cele trei semne matematice.	Nu scrie corect niciunul dintre cele trei semne matematice.
7.	Încercuiește corect toate numerele pare.	Încercuiește corect două numere pare.	Încercuiește corect un număr par.	Nu încercuiește corect niciun număr par.

ITEMI	**CALIFICATIVUL FINAL**
Rezolvă 5-7 itemi cu FB, restul itemilor cu B/ orice altă combinaţie apropiată acesteia, stabilită de învăţător, după analiza holistică a testului si evidenţiind etosul clasei.	FOARTE BINE
Rezolvă 3-5 itemi cu FB, 2-4 itemi cu B, restul cu S/ orice altă combinaţie apropiată acesteia, stabilită de învăţător, după analiza holistică a testului si evidenţiind etosul clasei.	BINE
Rezolvă 2 item cu FB, 2-3 itemi cu B, restul cu S/ orice altă combinaţie apropiată acesteia, stabilită de învăţător, după analiza holistică a testului si evidenţiind etosul clasei.	SUFICIENT
Rezolvă 1 item cu FB, 1 itemi cu B, 1 itemi cu S, restul cu I/ orice altă combinaţie apropiată acesteia, stabilită de învăţător, după analiza holistică a testului si evidenţiind etosul clasei.	INSUFICIENT

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT ELEV CES

Profesor, Sorinela -Delia Giloan
Liceul Teoretic"Nicolae Balcescu", Cluj Napoca

1. INFORMAŢII GENERALE:

Numele: P. P.S

Şcoala: L.T. N.B.

Clasa: a X-a, an şcolar 2021-2022

Echipa de lucru: Prof. de limba franceza G.S.D.

Durata de desfăşurarea a programului: septembrie 2021– iunie 2022

Domeniul de intervenţie: Limba franceză

2. EVALUARE INIŢIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: fişa psihopedagogică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea individuală, sarcini de lucru specifice disciplinei limba franceză.

Diagnostic:

- *medical:* hipoacuzie
- *psihologic*: deficienţe sociale şi emoţionale : nivel scăzut al atenţiei, percepţie slabă, labilitate emoţională;
- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare, de scriere şi exprimare; a dezvoltat comportamente de respingere a cooperării în relaţia cu colegii, în timpul derulării activităţilor de învăţare pe grupe;
- *pedagogic*: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a X-a/Disciplina Limba franceza.

Capacităţi-competenţe-abilităţi-lacune-nevoi:

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ce presupun abilităţi şi aptitudini cultural-artistice (vocale, plastice);
- capacităţi bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- capacităţi de comunicare orală, gestuală, expresivă;
- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;
- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;
- feed-back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare.

Probleme cu care se confruntă copilul la disciplina limba franceza

- dificultăţi de citire şi înţelegere a textului ;
- vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse;
- greşeli de ortografie şi de exprimare;
- dificultăţi de înţelegere şi folosire a formelor gramaticale corecte;
- probleme de integrare şi colaborare în cadrul grupului de elevi.

3. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

Obiective	**Activităţi de învăţare**	**Metode, tehnici, mijloace, instrumente**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**
-să identifice ideile esenţiale dintr-un text de complexitate medie -să recunoască unele informaţii specifice dintr-un text citit/ ascultat pe subiecte familiare, articulat clar și cu viteză normală -să redacteze instrucţiuni, anunţuri de mică publicitate, pagini de jurnal -să redacteze unele mesaje de răspuns în care sunt exprimate mulţumiri sau scuze	- Oferirea de răspunsuri scurte la întrebări pe marginea mesajelor audiate Completare de tabel lacunar / liste - Exerciții de exprimare a acordului / dezacordului Oferirea de răspunsuri și reacții la întrebări / invitații/ oferte Căutarea unei variante simple de exprimare Exerciții de căutare a unor informații necesare în broșuri informative simple Exerciții de asociere a alimentelor și preparatelor culinare cu principalele mese ale zilei Asocierea dintre text și imagine Completarea de formulare pentru diverse situații: înscrierea la bibliotecă, la clubul de lectură, la Cercul exploratorilor etc.	-resurse deschise -înregistrări audio/ video din prezentări de ştiri radio/ TV, fragmente de interviu -managementul emoțiilor negative -creșterea stimei de sine -învăţarea prin joc si acţiune -lectura -exerciţiul - observația sistematică - conversația -memorizarea de poezii -soft educațional -fișe de lucru -manualul de limba franceză	Identifică ideile esenţiale dintr-un text de complexitate medie Recunoaste unele informaţii specifice dintr-un text citit/ ascultat pe subiecte familiare, articulat clar și cu viteză normală Redactează unele mesaje de răspuns în care sunt exprimate mulţumiri sau scuze

-să reformuleze, la cererea interlocutorului, o replică	Exerciții de revizuire a propriilor texte		Reformulează, la cererea interlocutorului, o replică

Obiectivele acestui program:

- recuperarea laturilor disfuncţionale în ceea ce privește citirea conștientă;
- dezvoltarea abilităţilor de a comunica în limba franceză/ de a folosi corect limbajul de specialitate;
- concentrarea atenţiei, perseverarea în lucru la o sarcină până la finalizarea corespunzătoare şi verificarea propriei activităţi;
- acceptarea diversității, recâștigarea încrederii și exersarea lucrului în echipă.
- antrenarea elevei în activităţi cultural artistice școlare și extrașcolare pentru a-i reda stima de sine;
- dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii.

CURRICULUM ADAPTAT

prof. GHIORGHIU LAURA-MIHAELA
Școala Gimnazială ”GHIȚĂ MOCANU” Onești

NUMELE ȘI PRENUMELE CADRULUI DIDACTIC: .....
PROFESOR DE SPRIJIN: .....
NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: .....
CERTIFICAT DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ nr. .....
DIAGNOSTIC: **INTELECT LIMINAR**
CLASA: **a VIII-a**
DISCIPLINA: **BIOLOGIE**
PERIOADA DE IMPLEMENTARE: .....

1. COMPETENȚE GENERALE:

1. Explorarea sistemelor biologice, a proceselor și a fenomenelor, cu instrumente și metode științifice
2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale
3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie, pe baza gândirii logice și a creativității
4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții

Competențe specifice	**Conținuturi/ Activități de învățare (AI)**	**Metode și mijloace de realizare**	**Metode și instrumente de evaluare**	**Obs.**
	Unitatea I: <u>Noțiuni generale privind ereditatea și variabilitatea la om</u>			
1.1.	• ***Ereditatea și variabilitatea*** AI - analiza pedigree-ului propriei familii pentru observarea mecanismelor de transmitere a caracterelor ereditare.	- explicația - conversația - observația - rezolvarea de probleme	- proiect	
3.1.	• ***Materialul genetic: noțiuni generale despre cromozomi, gene, ADN, cariotip (număr cromozomi, autozomi, heterozomi)*** AI – modelarea din plastilină a macromoleculei de ADN și a unui cromozom bicromatidic	- explicația - modelarea	-evaluare practică - observația sistematică a elevuui	

1.1., 1.2., 2.2, 3.1.	• ***Transmiterea materialului genetic: rolul gameților și al fecundației, caractere dominante și recesive, transmiterea ereditară a unor caractere normale și patologice, factori mutageni și consecințele mutațiilor*** AI – reprezentarea prin desen a etapelor diviziunii mitotice AI – extragerea unor informații din cărți/ reviste despre transmiterea unor caractere ereditare normale și patologice AI – identificarea factorilor mutageni utilizând diferite surse de informare AI - formularea unor concluzii despre maladiile genetice AI – alcătuirea arborelui genealogic al familiei	- explicația - conversația -problematizarea - exercițiul	-evaluare scrisă (fișă de evaluare) -observația sistematică a elevului -evaluare sumativă	
	Unitatea II: <u>Evoluționism</u>			
2.2.	• ***Teorii despre originea și evoluția vieții*** AI – enumerarea teoriilor privind originea și evoluție vieții	-explicația -conversația	-evaluare orală	
1.1.	• ***Dovezi ale evoluției (directe și indirecte)*** AI – identificarea în imagini a dovezilor evoluției	-explicația -conversația -observația	-evaluare orală	
1.1.	• ***Factori ai evoluției (ereditatea, variabilitatea, suprapopulația, lupta pentru existență, selecția naturală)*** AI - extragerea unor informații din cărți/ reviste despre factorii evoluției	-conversația -explicația	-evaluare scrisă (fișă de evaluare)	
1.2., 2.2.	• ***Evoluția omului*** AI – realizarea arborelui filogenetic al omului	-explicația -conversația -exercițiul	-proiect	
	Unitatea III: <u>Sănătatea omului și a mediului</u>			
1.1., 1.2., 2.2.	• ***Calitatea aerului, a apei și a solului*** AI – completarea unei fișe privind: calitatea, temperatura, umiditatea și presiunea aerului. AI – clasificarea tipurilor de poluare a apei	-explicația -conversația -observația	-evaluare scrisă (fișă de evaluare)	
1.1., 1.2., 3.1, 4.2.	• ***Boli influențate de factori de mediu și de propriul comportament: alergii, astm, boli nutriționale, cancer (de piele, pulmonar, de colon) – cauze, prevenție, comportament sănătos*** AI – identificarea factorilor de mediu care declanșează boli	-conversația -explicația -observația -exercițiul -rezolvarea de probleme	-evaluare practică -proiect -observația sistematică a elevului	

	AI - extragerea unor informații din cărți/ reviste despre prevenirea bolilor cauzate de factorii de mediu AI – calcularea indicelui de masă corporală (IMC) AI – realizarea unui program zilnic pentru menținerea și întărirea sănătății			
1.1, 1.2.	• ***Omul și tehnologia - avantaje, riscuri*** AI – identificarea avantajelor și a dezavantajelor internetului	-conversația -explicația -observația	-evaluare orală	
1.1., 1.2.	• ***Resurse energetice ale planetei*** AI – clasificarea resurselor planetei	-conversația -explicația	-evaluare orală	
1.1., 1.2., 2.1.	• ***Importanța păstrării biodiversității*** AI – completarea unei fișe privind speciile pe cale de dispariție din România AI – identificarea în atlase a indivizilor ce aparțin speciilor pe cale de dispariție	-conversația -explicația -observația	-evaluare orală	
2.2.	• ***Dezvoltarea durabilă*** AI – desenarea obiectivelor dezvoltării durabile	-conversația -explicația -modelarea	-evaluare finală scrisă (fișă de evaluare)	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

prof. Alexandra Măriuță

DOMENIUL: LIMBAJ SI COMUNICARE

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1	Comunică adecvat în funcție de partener și context, utilizând formule de politețe	Explicatia, Conversația Exercițiul,Manipularea de obiecte, Expunerea Laptop, Telefon / tabletă Prezentarea Google Slides Fișa Jamboard,Wordwall	Semestrul I	-se refera la sine folosind pronumele personal si nu numele propriu; - foloseste formule de politete adecvate	- Evaluare orală - Fișe de evaluare - Fișa Jamboard - Formular Google - Joc pe calculator
2	Respectă în scris: - alineatele și scrierea cu majusculă, - semnele de punctuație cunoscute, - acordurile gramaticale, - regulile ortografice cunoscute	Explicatia, Conversația Exercițiul,Manipularea de obiecte, Expunerea Laptop, Telefon / tabletă Prezentarea Google Slides Fișa Jamboard,Wordwall	Semestrul I	Respecta alineatul si scrierea cu majuscule Foloseste corect acordurile gramaticale Foloseste corect cratima si celelalte reguli ortografice	- Evaluare orală - Fișe de evaluare - Fișa Jamboard - Formular Google - Joc pe calculator
3	Evaluare continuă	Exercițiul	Semestrul 1		

DOMENIUL: COGNITIV

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1	Sa cunoasca si utilizeze semnificatia prozitiei cifrelor in forma unui numar natural pana la ordinal miliardelor, inclusiv Sa scrie numerele naturale Sa compare numerele naturale Sa ordoneze numerele naturale	Explicatia, Conversația Exercițiul,Manipularea de obiecte, Expunerea Laptop, Telefon / tabletă Prezentarea Google Slides Fișa Jamboard,Wordwall	Semestrul I	-scrie un numar ca o suma de produse in care unul din factori este 10, 100, 1.000, s.a.m.d. -scrie numere cu cifre romane -ordoneaza numere utilizand modele semnificative (figuri geometrice de pozitionare, numaratoarea pozitionala)	- Evaluare orală - Fișe de evaluare - Fișa Jamboard - Formular Google - Joc pe calculator
2	Sa cunoasca divizibilitatea cu 2,5,10 Sa inteleaga semnificatia operatiilor aritmetice Sa utilizeze algoritmii de calcul pentru adunare scadere, inmultire, impartire	Explicatia, Conversația Exercițiul,Manipularea de obiecte, Expunerea Laptop, Telefon / tabletă Prezentarea Google Slides Fișa Jamboard,Wordwall	Semestrul I	-transforma probleme de adunare in probleme de scadere si invers. -efectueaza proba -cunoaste terminologia specifica: termen suma factor produs cu atat mai mult de atatea ori mai mare deimpartit impartitor cat de atatea ori mai mic	- Evaluare orală - Fișe de evaluare - Fișa Jamboard - Formular Google - Joc pe calculator
3.	Evaluare continuă	Exercițiul	Semestrul I		Fișă de evaluare

DOMENIUL: LIMBAJ SI COMUNICARE

Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1	Comunică adecvat în funcție de partener și context, utilizând formule de politețe	Explicatia, Conversația Exercițiul,Manipularea de obiecte, Expunerea Laptop, Telefon / tabletă Prezentarea Google Slides Fișa Jamboard,Wordwall	Semestrul II	-se refera la sine folosind pronumele personal si nu numele propriu; - foloseste formule de politete adecvate	- Evaluare orală - Fișe de evaluare - Fișa Jamboard - Formular Google - Joc pe calculator
2	Povestete în manieră personală fragmentele audiate/citite pe bază de: - imagini, - întrebări, - idei principale.	Explicatia, Conversația Exercițiul,Manipularea de obiecte, Expunerea Laptop, Telefon / tabletă Prezentarea Google Slides Fișa Jamboard,Wordwall	Semestrul II	-construieste propoziţii complexe si fraze; - formularea corecta a ideilor principale	- Evaluare orală - Fișe de evaluare - Fișa Jamboard - Formular Google - Joc pe calculator
3	Evaluare continuă	Exercițiul	Semestrul II		

DOMENIUL: COGNITIV

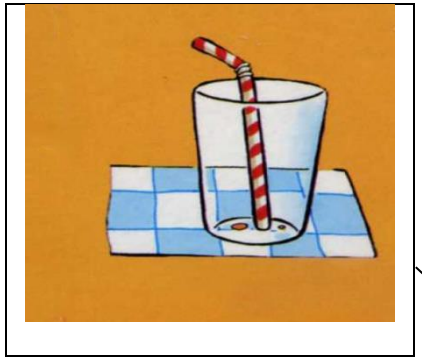
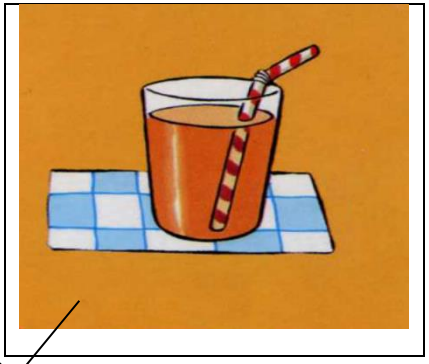
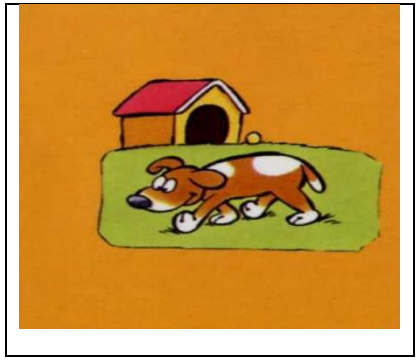
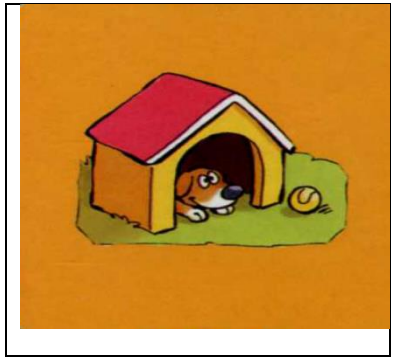
Nr. crt.	Obiectiv operaţional	Strategii de terapie şi recuperare	Intervalul de timp	Evaluare şi aprecierea evoluţiei	
				Indicatori	Instrumente
1	Sa cunoasca si utilizeze semnificatia prozitiei cifrelor in forma unui numar natural pana la ordinal miliardelor, inclusiv Sa scrie numerele naturale Sa compare numerele naturale Sa ordoneze numerele naturale	Explicatia, Conversația Exercițiul,Manipularea de obiecte, Expunerea Laptop, Telefon / tabletă Prezentarea Google Slides Fișa Jamboard,Wordwall	Semestrul II	-scrie un numar ca o suma de produse in care unul din factori este 10, 100, 1.000, s.a.m.d. -scrie numere cu cifre romane -ordoneaza numere utilizand modele semnificative (figuri geometrice de pozitionare, numaratoarea pozitionala)	- Evaluare orală - Fișe de evaluare - Fișa Jamboard - Formular Google - Joc pe calculator
2	Sa cunoasca divizibilitatea cu 2,5,10 Sa inteleaga semnificatia operatiilor aritmetice Sa utilizeze algoritmii de calcul pentru adunare scadere, inmultire, impartire	Explicatia, Conversația Exercițiul,Manipularea de obiecte, Expunerea Laptop, Telefon / tabletă Prezentarea Google Slides Fișa Jamboard,Wordwall	Semestrul II	-transforma probleme de adunare in probleme de scadere si invers. --efectueaza proba -cunoaste terminologia specifica: termen suma factor produs cu atat mai mult de atatea ori mai mare deimpartit impartitor cat de atatea ori mai mic	- Evaluare orală - Fișe de evaluare - Fișa Jamboard - Formular Google - Joc pe calculator
3.	Evaluare continuă	Exercițiul	Semestrul II		Fișă de evaluare

CENTRUL DE RESURSE EDUCAȚIONALE

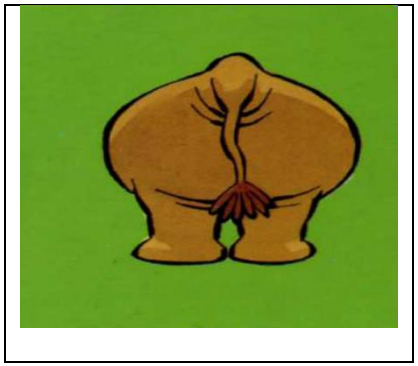
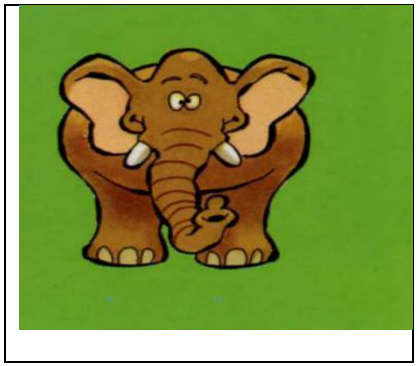
EVALUARE ADAPTATĂ
COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ
CLASA I
CUVINTE CU SENS OPUS

Fabian Alina Crina

1. Uniți cuvântul cu imaginea corespunzătoare.

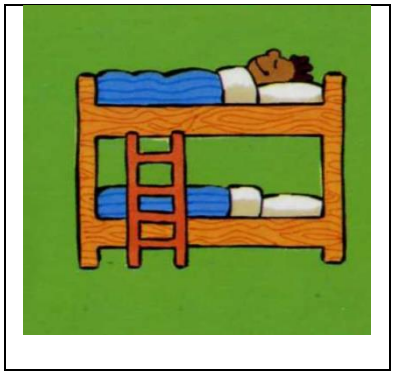
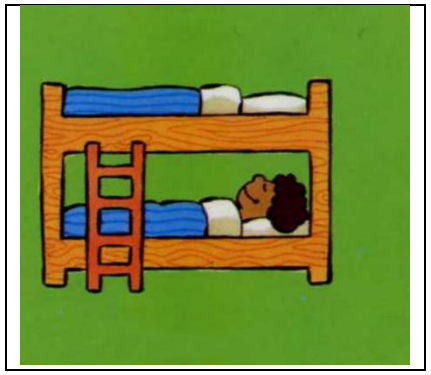
PLIN GOL ÎNĂUNTRU AFARĂ

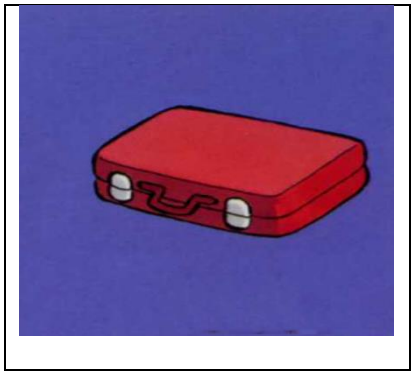
FAȚĂ SPATE CALD RECE

2. Completați spațiile libere cu cuvinte potrivite:

…… …… …… ……

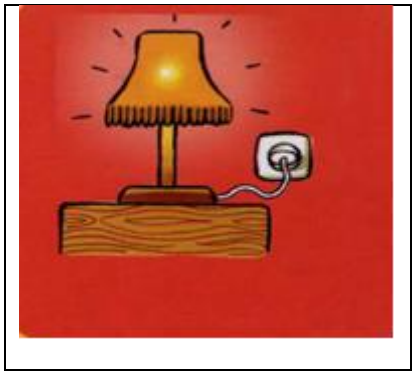
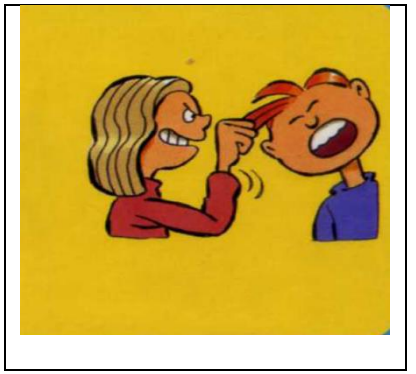

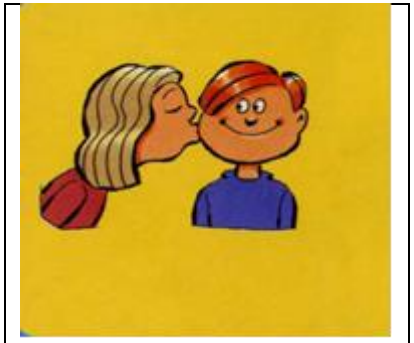

…… …… …… ……

3. Unește cu ajutorul săgeţilor, perechile de imagini cu înţeles opus :

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Dinu-Munteanu Costina

Numele și prenumele elevului:

Data și locul nașterii:

Domiciliul:

Scoala / Instituția:

Echipa de lucru:

Diriginte:	Psiholog	Profesor

Problemele cu care se confruntă elevul: Retard psihic ușor

Priorități pentru perioada:

- Formularea unor enunțuri corecte din punct de vedere fonetic, lexical și gramatical;
- Să scrie corect, lizibil și îngrijit propoziții scurte;
- Identificarea factorilor care determină succesul școlar;
- Însușirea unor strategii de prevenție la nivel comportamental;
- Recunoașterea emoțiilor de bază raportate la experiențele de viață;
- Identificarea și aplicarea regulilor principale de comunicare.

Structura programului de intervenție personalizat:

Obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
1. DOMENIUL COGNITIV: **Limba și literatura română** Identificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu, a intervențiilor de comunicare explicite și/sau a	Formularea ideilor principale și secundare	Caiet Fișe de lucru Conversația Explicația Exercițiul Jocul didactic	01.11.2021 – 31.05.2022	- Formularea unor enunțuri corecte din punct de vedere fonetic, lexical și gramatical;	Evaluarea formativă prin: chestionare, orală, verificarea temei, aprecierea verbală, analiza modului de lucru

comportamentelor care exprimă emoții din texte narative, monologate sau dialogate Prezentarea orală, pe baza unor repere date de profesor, a unor informații și a unor idei, exprimând opinii, emoții și sentimente prin participarea la discuții pe teme familiare, de interes sau porning de la textele acultate / citite Sesizarea corectitudinii / incorectitudinii gramaticale a unui enunț și / sau a formelor lexicale Exprimarea în scris a propriilor opinii și atitudini Cooperarea în interacțiunile de grup Redactarea unor lucrări scurte pe o anumită temă, urmărind un plan	Ordonarea cornologică de informații și idei Extragerea informațiilor esențiale și de detaliu dintr-un text dat Imaginarea unei continuări a întâmplarilor narate Exerciții ghidate de lectură a imaginii Părțile componente ale unei compuneri Așezarea corectă a textului în pagină Scrierea, transcrierea și rescrierea corectă a unor texte	Învățarea prin descoperire Caiet Fișe de lucru Conversația Explicația Exercițiul Jocul didactic Învățarea prin descoperire		- Scrierea după dictare / autodictare a unui text scurt care să cuprindă semne de punctuație; - Citirea corectă și expresvă prin respectarea semnelor de punctuație; - Desprinderea semnificației globale din mesajul ascultat; - Redarea logică a textului pe baza întrebărilor.	Evaluarea formativă prin chestionare orală, verificarea temei, aprecierea verbală, analiza modului de lucru
Matematică Să scrie, să citească, să compare și să ordoneze numerele naturale de la 0 la 1000 Să efectueze operații de adunare și scădere în concentrul 0-1 000 Efectuarea de înmulțiri de numere în concentrul 0-1 000 și de împărțiri folosind tabla înmulțirii, respectiv tabla împărțirii Să stabilească poziții relative ale obiectelor în spațiu Explorarea caracteristicilor simple ale figurilor și corpurilor geometrice în contexte familiare	Adunarea și scăderea numerelor naturale în concentrul0-1000, fară trecere și cu trecere peste ordin Înmulțirea numerelor naturale în concentrul 0-1 000 Împărțirea numerelor naturale în concentrul 0-1 000 Figuri geometrice	Caiet Fișe de lucru Conversația Explicația Exercițiul Jocul didactic Învățarea prin descoperire	01.11.2021 – 31.05.2022		- Evaluarea sumativă - probe scrise - aprecierea și analiza lucrării scrise
2. SOCIAL – AFECTIV	Autocunoaștere și stil de viață sănătos; Reguli de comunicare;	Fișe de lucru Basme terapeutice	01.11.2021 – 31.05.2022	Identificarea elementelor de identitate	Atitudinea pozitivă față de sine și față de ceilalți

- Formarea și dezvoltarea unor comportamente adaptive în relația cu mediul înconjurător natural și social - Exersarea conduitei independente pentru integrarea socială	Emoții de bază; Inteligența emoțională; Exprimare de sine în limbaje variate	Simularea Jocul de rol Exercițiul Rechizite Desen		Recunoasterea emoțiilor de bază raportate la experiențele de viață Respectarea normelor elementare de comportament social	Empatie în relația cu ceilalți Relații armonioase
3. COMUNICARE ȘI LIMBAJ - Exersarea abilității de receptare a mesajului verbal și nonverbal - Formarea abilităților în plan lexico-grafic	Redarea unor povești respectând conținutul textului și ordinea secvențelor Stimularea creativității Stimularea exprimării noțiunilor însușite prin exemple concrete	Caiet Fișe de lucru Conversația Explicația Exercițiul Jocul didactic Învățarea prin descoperire	01.11.2021 – 31.05.2022	Identificarea și aplicarea regulilor principale de comunicare Receptarea semnificației unui mesaj Exprimarea unor mesaje referitoare la sine, colegi, familie, mediu înconjurător	Chestionare orală, Verificarea temei, Aprecierea verbală Programe artistice Dramatizări Reproducere de roluri Repovestiri
4. AUTONOMIE PERSONALĂ - Formarea și educarea unor abilități de întreținere și igienă personalului și a spațiului de locuit - Formarea și exersarea conduitei independente pentru integrarea în plan social	Igiena alimentară Igiena sanitară Igiena îmbracămintei și a încălțămintei Mediul familial și social –deplasare, orientare și relaționare	Fișe de lucru Conversația Explicația Exercițiul Exerciții practice Jocul didactic Învățarea prin descoperire	01.11.2021 – 31.05.2022	Dezvoltarea disponibilităților psiho-individuale în vederea formării unor comportamente independente Formarea și educarea unor abilități de întreținere și igienă personală și a spațiului de locuit Formarea și exersarea conduite independente pentru integrarea în plan social	Chestionare orală, Verificarea temei, Aprecierea verbală, Dramatizări

Secţiunea III

Proiecte educationale

PROIECT EDUCAȚIONAL
În prisaca albinelor

Nastase Loredana
Prof, Liceul Tehnologic Dorna Candrenilor

Denumirea proiectului: ”În prisaca albinelor”

Tipul proiectului: proiect extracurricular

Grup țintă: elevii clasei pregătitoare

Beneficiari direcți: părinții elevilor

Beneficiari indirecți: 22 elevi din clasa pregătitoare

Scop:

- creșterea gradului de conștientizare a importanței albinelor pentru mediu și umanitate;
- dezvoltarea unei baze de cunoștințe cu privire la importanța albinelor și a protecției acestora prin activități digitale și în format fizic.

Argument

Educația pentru viitor este o prioritate. Aceasta include modalități noi și inovatoare de învățare și predare, dar și inclusivitate și dezvoltarea mai largă a competențelor tuturor elevilor. Este necesară construirea unei baze timpurii de cunoștințe și competențe pentru a ajuta elevii să înțeleagă mai bine natura și cum să reacționeze cu aceasta. Protecția albinelor și a polenizatorilor este o problemă crucială a ecosistemelor noastre. Aprovizionarea cu alimente și cultură reprezintă un vehicul prin care elevii se angajează să aibă un rol activ în protejarea viitorului lor.

Obiective generale:

Creșterea gradului de conștientizare a importanței albinelor;

Obiective de referință:

✔ Dezvoltarea unor atitudini stimulative privind îngrijirea albinelor;

✔ Dezvoltarea unor abilităţi de bază privind apicultura;

✔ Creşterea gradului de implicare în protejarea albinelor.

Resurse:

a) UMANE: 22 elevi ai clasei pregătitoare, apicultor;

b) MATERIALE: imprimantă, xerox, aparat foto, calculator, sală de clasă, material didactic, jocuri didactice, planşe necesare, consumabile (hârtie, tuş, CD-uri), stupină;

c) INFORMAŢIONALE: cărţi de specialitate, reviste de specialitate, ghid;

d) TEMPORALE: 1 h/ săptămână;

e) FINANCIARE: resurse proprii, sponsorizări.

Conținut tematic:

Înregistrarea proiectului

Participarea la seminar

Noțiuni generale despre proiect

Lecția despre importanța albinelor

Caracteristicile albinelor

Părțile unui stup de albine

Albinele în România și importanța lor

Stupii și mierea/ Vizită la o stupină

Apicultorul

Proiect practic: realizarea unui stup pentru albine

Dansul albinelor

Raport al activității

a. scurtă descriere a experienței,

b. fotografie a activității de la clasă (sau captură ecran pentru online),

c. produsul final al activității de la clasă (scanare a lucrării de artă, înregistrare video etc.)

Ziua Mondială a Albinelor

Evaluarea proiectului

PROIECT DIDACTIC

GRASU DANIELA, prof de biologie
Şcoala: COLEGIUL NAȚIONAL „UNIREA” TURNU MĂGURELE

Anul şcolar: 2021-2022 , Clasa: a X- a A

Data: 02.03.2022, Nr. ore: 1

Unitatea de învățare: FUNCȚIILE DE NUTRIȚIE

Tema: Circulația la mamifere. Particularități structurale și funcționale ale sistemului circulator la vertebrate. Boli ale sistemului circulator la om - recapitulare

Tipul lecţiei : recapitulare, sistematizare și consolidare a cunoștințelor

Profesor : GRASU Daniela

Scopul lecției : consolidarea și sistematizarea cunoștințelor despre componentele sângelui, anatomia sistemului circulator la mamifere, circulația sângelui la mamifere, precum și identificarea particularităților structurale și funcționale ale sistemului circulator la vertebrate și importanța cunoașterii bolilor sistemului circulator la om.

Competenţe specifice:

1.2. Realizarea independentă a unor activități de investigare pe baza unor fișe de lucru date

1.3. Colaborarea în echipă pentru îndeplinirea sarcinilor de explorare a sistemelor vii

2.1. Organizarea informațiilor științifice după un plan propriu

3.1. Interpretarea diverselor modele ale unor sisteme biologice

Competenţe derivate:

C1: identificarea componentelor sângelui și a grupelor de sânge;

C2: caracterizarea și precizarea rolului fiecărui component;

C3: identificarea componentelor sistemului circulator și explicarea celor 2 circuite;

C4: cunoașterea particularităților structurale și funcționale ale sistemului circulator la vertebrate;

C5: recunoașterea și conștientizarea importanței metodelor de prevenire a bolilor sistemului circulator la om;

Resurse procedurale: conversaţia euristică, observaţia, modelarea, explicaţia, problematizarea, dezbaterea, joc didactic.

Resurse materiale**:** manuale, planșă, atlase , mulajul aparatului circulator uman, fișe de lucru, fișă de evaluare, tensiometru, plastilină.

Forma de activitate : frontală, individuală, pe grupe.

Forma de evaluarea: chestionare orală, fișă de evaluare, autoevaluarea.

Bibliografie :

- Ene, S., Sandu, Ghe., Gămăneci, Ghe., Biologie-Manual pentru clasa a X-a, LVS, 2005;
- BADIU Niculina, HUȚANU Mariana, Biologie vegetală și animală clasele a IX-a și a X-a, BACALAUREAT, Booklet, București, 2015;
- Ţibea , F., Anatomia omului, Atlas şcolar, Editura Corint, Bucureşti, 2007;
- Lazăr, V., Căprărin, D., Metode didactice utilizate în predarea biologiei, Ed. Arves, Craiova, 2007

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

ETAPELE LECȚIEI	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR
1. Moment organizatoric (5 min.)	Verific dacă sunt condiţii optime pentru desfăşurarea orei. Solicit elevului de serviciu să numească elevii absenţi şi îi notez în catalog. Pregătesc materialele didactice pentru lecţie.	Işi pregătesc caietele, manualele, atlasele anatomice.
2. Precizarea conţinutului ce urmează a fi recapitulat și a competențelor derivate (2 min)	Anunț elevii că va urma recapitularea noțiunilor despre circulația la mamifere conform planului de recapitulare prezentat în ora precedentă, în vederea testării. Scriu pe tablă tema lecţiei „Circulația la mamifere - recapitulare” și prezint competențele derivate.	Urmăresc competențele derivate enunțate de profesor și notează titlul lecției pe caiete.
3. Recapitularea conţinutului (25 min.)	Adresez întrebări elevilor pentru a evidenția componentele sângelui, ale aparatului circulator la mamifere, precum și a caracteristicilor structurale și funcționale ale acestora la vertebrate. Solicit elevilor să modeleze hematiile, leucocitele și trombocitele, din plastilină. Numesc 5 elevi pentru a realiza un scurt joc didactic: solicit fiecăruia să extragă, dintr-un bol, câte un bilețel pe care sunt trecute structurile implicate în mica și marea circulație, apoi să se ridice în picioare în ordinea în care acestea se găsesc în organism; Organizez colectivul de elevi în 3 grupe (fiecare grupă fiind reprezentată de câte un rând) și distribui,prin tragere la sorți, fiecăreia câte un studiu de caz și rezolvarea unei probleme (anexa 1). Explic elevilor sarcinile de lucru și precizez timpul necesar pentru rezolvarea acestora (10 min.); După expirarea timpului solicit fiecărui rând să prezinte, întregii clase, informațiile notate; Dirijez conversația, corectez eventualele greșeli acordând explicațiile de rigoare, indic materiale ce pot fi utilizate pe parcursul lecției, în fiecare etapă; Distribui elevilor imagini cu diferite boli ale sistemului circulator la om pt a le recunoște	Răspund la întrebările profesorului; Elevii modelează elementele figurate ale sângelui Elevii numiți extrag bilețelele, apoi se ridică în picioare în ordinea corectă; Sunt atenți la precizările profesorului, citesc sarcinile, se consultă și încearcă să le rezolve cât mai corect, apoi prezintă informațiile notate; Membrii fiecărei grupe vor putea să completeze și să corecteze, dacă este cazul, răspunsurile celorlaltor grupe; Un elev iese la tablă pentru a rezolva problema. Elevii studiază atent imaginile și recunosc bolile sistemului circulator la om, după

	Solicit un elev pentru a-i măsura tensiunea arterială de 2 ori-înainte și după efort(urcat și coborât scările). După fiecare punct al lecției notez pe tablă schema lecției.	manifestări. Unui elev voluntar i se măsoară tensiunea înainte și după efortul fizic. Completează în caiete schema lecției.
4. Asigurarea conexiunii inverse (15 min.)	Propun elevilor să rezolve aplicațiile din manual de la pagina 65, ca o fișă de evaluare (anexa 2) pe care o vor rezolva individual, specific timpul necesar (7 min.), apoi verific frontal. Solicit elevilor să se autoevalueze pe baza punctajului notat în fișă.	Rezolvă individual sarcinile din fișă; Corectează eventualele greșeli. Realizează autoevaluarea.
5.Aprecierea activitățiielevilor (3 min.)	Fac aprecieri verbale asupra activității desfășurate și notez elevii care au fost activi pe tot parcursul orei.	Sunt atenți la aprecierile profesorului

ANEXA 1

Studiu de caz

Grupa 1-Grupa medicilor de laborator

În urma analizei sângelui, la pacientul Popescu se constată un număr de 3 000 000 hematii/mm3 de sânge și 7 500 de leucocite, în timp ce la pacientul Ionescu se constată un număr de 4 700 000 hematii/mm3 de sânge și 15 000 de leucocite/mm3 sânge.

Interpretați datele din buletinul de analize medicale comparativ cu valorile normale ale hematiilor și leucocitelor/mm3 de sânge.

Grupa 2-Grupa medicilor hematologi

Presupunând că pacientul Popescu prezintă pe mm3 de sânge un număr de hematii sub valoarea normală, iar pacientul Ionescu are un număr de leucocite peste pragul normal, indicați un diagnostic corespunzător pentru cei 2 pacienți și justificați răspunsul.

Grupa 3 - Grupa farmaciștilor/nutriționiștilor

Ce recomandați pacientului Popescu diagnosticat cu anemie? Dar pacientului Ionescu diagnosticat cu infecție?

Problema

Calculați masa apei din sângele unui copil, știind următoarele**:**

-sângele reprezintă 7% din masa corpului

-plasma sangvină reprezintă 55% din masa sângelui

-apa reprezintă 90% din plasma sangvină

-masa corpului copilului este de 37 kg.

Scrieți toate etapele parcurse pentru rezolvarea cerinței.

Anexa 2

FIȘĂ DE EVALUARE/AUTOEVALUARE

Verificați-vă cunoștințele

1.Indicați dacă următoarele afirmații sunt adevărate sau false.....3 pc

-Creșterea debitului cardiac scade presiunea sângelui.

-Elasticitatea vaselor scade odată cu vârsta.

-Inima peștilor este tricamerală.

2.Alegeți răspunsurile corecte.....2 pc

-Circulația sângelui poate fi

A simplă la amfibieni

B completă la păsări și mamifere

C este dublă la pești și ciclostomi

D incompletă la reptile

Inima la vertebrate

A este bicamerală la pești

B are 3 ventricule la păsări

C este tetracamerală la mamifere

D conține atât sânge oxigenat cât și sînge neoxigenat care se amestecă la păsări

3.Asociați noțiunile din cele 2 coloane.....2 pc

Caracteristici ale inimii	Clase de vertebrate
1.inima unicamerală	a.pești
2.inimă cu 3 camere	b.reptile
3.inimă tetracamerală	c.păsări
4.inimă bicamerală	d.amfibieni
5.inimă cu sept interventricular complet	e.mamifere

Caracteristici ale circulației	Clase de vertebrate
1.circulație dublă	a. Pești
2.circulație simplă	b.amfibieni
3.circulație completă	c.reptile
4.circulație incompletă	d.păsări
	e.mamifere

4.Completați spațiile libere.....2 pc

Inima la pești este ..... în timp ce la mamifere are .....camere . Amfibienii au circulație ..... pentru că au ..... ventricul . Circulația la păsări este .....pentru că sângele .....nu se amestecă cu sângele ..... .

Se acordă un punct din oficiu.

SCHEMA LECȚIEI PE TABLĂ

Sângele -elemente figurate (hematii, leucocite, trombocite)

-plasmă

Grupele de sânge- OI, AII, BIII, ABIV

Sistemul circulator -inima

-vase de sange -artere

-capilare

-vene

M.C. VS.....AD

m.c. VD.....AS

PROIECT/PROGRAM EDUCAȚIONAL „PĂRINTE DE SUCCES”

Prof. consilier școlar: Catalan Floarentina
C.J.R.A.E., Teleorman

Argument

Modificările profunde şi rapide din mediul social, marcate de perioada post-modernităţii, au efecte semnificative şi în spaţiul familial. În acest context, părinţii şi cei care îngrijesc copiii sunt puşi, deseori, în situaţia marcată de nevoia de ajutor extern. Sunt părinţi care îşi exprimă singuri această nevoie, simţindu-se depăşiţi în anumite situaţii, dar sunt, din păcate, mult mai mulţi care nu fac acest lucru, efectele fiind vizibile, fără prea multe eforturi, în jurul nostru.

Un bun părinte presupune deţinerea unor competenţe parentale în scopul de a creea autonomie copiilor. A avea copii pregătiţi să se adapteze într-o lume aflată în permanentă şi rapidă schimbare necesită o implicare corespunzătoare din partea celor care oferă educaţie. În acest sens, fiind primii profesori ai copilului, părinţilor le revine rolul esenţial în creşterea copiilor, fiind datori să să le asigure nu numai existenţa materială, ci şi un climat familial afectiv şi moral. Pentru a putea realiza toate acestea părinţii au nevoie ei înşişi de a se educa permanent, de a-şi dezvolta abilităţile, astfel încât să poată oferi la rândul lor educaţia de care au nevoie copiii. Ca să poată să înţeleagă dezvoltarea copilului şi să înveţe cum să reducă stresul care poate afecta funcţionalitatea, părinţii au nevoie de competenţele respective, au nevoie de educaţie în acest sens. Educaţia, definită în termeni foarte generali, este un proces al cărui scop esenţial este de a înlesni o anumită modificare de comportament.

Pentru a veni în sprijinul părinţilor, şcolii îi revine un rol esenţial, ca furnizor autorizat de educaţie. Educaţia parentală se referă la „programele, serviciile şi resursele destinate părinţilor şi celor care îngrijesc copiii, cu scopul de a-i sprijini şi de a le îmbunătăţi capacitatea de a-şi creşte copiii” (Carter, 1996). Activităţile cu părinţii trebuie să aibă ca scop facilitarea dezvoltării optime a copilului, într-un mediu sigur şi să vizeze următoarele dimensiuni: dimensiunea de îngrijire, dimensiunea de control şi dimensiunea de dezvoltare. Realizarea acestui scop presupune ca părinţii să aibă o serie de resurse, polarizate în jurul cunoştinţelor, motivaţiei, resurselor materiale şi nemateriale şi oportunităţilor. Elaborarea unui program de educaţie parentală va trebui să aibă în vedere optimizarea tuturor acestor dimensiuni:

- dezvoltarea nivelului de cunoaştere al părinţilor despre copil şi nevoile copilului, despre modul practic de răspuns la aceste nevoi şi asigurarea unui mediu favorizant dezvoltării armonioase a copilului;
- stimularea motivaţiei părinţilor pentru a-şi dezvolta abilităţile în vederea sprijinirii dezvoltării copilului;
- asigurarea resurselor, în special cele informaţionale, şi învăţarea modului în care acestea pot fi folosite pentru optimizarea competenţelor parentale;
- dezvoltarea abilităţilor părinţilor de a identifica oportunităţi pentru învăţare, adaptare şi schimbare comportamentală.

În calitate de consilieri şcolari, ne revine sarcina de a veni în sprijinul părinţilor, în vederea formării şi dezvoltării de abilităţi care să consolideze legăturile afective dintre membrii familiei, contribuind astfel la dezvoltarea şi creşterea sănătoasă a copillor, atât din punct de fizic, cât şi mental. Pornind de la direcţiile generale de elaborare de programe de educaţie parentală, în continuare vom exemplifica structura unui astfel de program, care să satisfacă nevoile de formare de abilităţi pentru părinţii elevilor din perioada debutului şcolarităţii.

Scopul programului - Dezvoltarea de competenţe familiale în vederea creării autonomiei copiilor.

Obiectivul general: Formarea familială în abilităţi educative privind adaptarea copilului la mediul şi cerinţele şcolare în perioada micii şcolarităţi.

Obiective specifice:

- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare eficientă între părinţi şi copii;
- Utilizarea cât mai frecventă de către părinţi a metodelor de disciplinare pozitivă;
- Dezvoltarea abilităţii părinţilor în vederea stabilirii de reguli de comportament;
- Diminuarea frecvenţei şi intensităţii conflictelor intrafamiliale;
- Dezvoltarea abilităţilor de rezolvare eficientă a conflictelor apărute între părinţi şi copii.

Metode, tehnici şi instrumente: prezentarea, dezbaterea pe baza studiului de caz, brainstorming-ul, discuţii în grupuri mici, discuţia dirijată, modelarea comportamentului, jocul de rol, lecturi scurte.

Grupul ţintă: Părinţi ai elevilor din clasa I.

Beneficiarii programului: Părinţii, cei care îngrijesc copiii şi copiii.

Perioadă de desfășurare: An școlar 2021-2022

Descrierea programului:

Programul va presupune desfășurarea unui număr de zece activităţi cu părinţii, fiecare activitate va avea o durată de 90 de minute.

Activităţile se vor desfăşura în funcție de disponibilitãile de participare ale părinților. Structura fiecărei activităţi va fi următoarea: urarea de bun venit şi aprecierea pentru dorinţa de participare a celor prezenţi; recapitularea pe scurt a activităţii precedente; în cazul în care activitatea anterioară a prevăzut o temă pentru acasă, se va face verificarea acesteia; prezentarea obiectivelor activităţii prezente; desfăşurarea activităţii; realizarea feeed-back-ului din partea participanţilor; prezentarea temei pentru acasă, dacă activitatea prevede acest lucru; discuţii cu privire la preocupările frecvente ale părinţilor.

Temele practice au rolul de a exersa, în situaţii reale, abilităţile dobândite şi îmbunătăţite în cadrul desfăşurării activităţilor. Ele vor presupune grade diferite de complexitate şi dificultate, de la cele care presupun un efort redus pentru realizare, până la cele pentru a căror realizare va fi investit un efort destul de mare. Având în vedere acest aspect, ele vor oferi participanţilor consecinţe pozitive, le vor da încredere şi îi vor motiva în repetarea practicării. Se vor evidenţia părinţii care au realizat temele, mai ales în cazul în care au făcut acest lucru într-un mod satisfăcător.

Temele propuse în cadrul programului:

1. Nevoile micului şcolar;
2. Care sunt dificultăţile cu care ne confruntăm?;
3. Sunt un părinte potrivit pentru copilul meu?;
4. Comunicarea eficientă cu copilul;
5. Controlarea conflictelor familiale;
6. Strategii eficiente de stabilire a regulilor şi pedepselor;
7. Programul zilnic al copilului;
8. Realizarea temelor pentru acasă;
9. Paşaportul pentru viitor;
10. Premierea absolvenţilor programului.

Metodologia de aplicare a programului:

Promovarea programului – Prin evenimente de lansare şi de încheiere a programului, la care pot să participe factori importanţi din comunitate;

Colaborarea permanentă cu conducerea şcolii – O colaborare strânsă între reprezentanţii unităţii de învăţământ va contribui la eficientizarea programului, prin gestionarea motivaţiei, menţinerea în program a participanţilor şi evitarea abandonului. De asemenea, prin colaborare se va facilita asigurarea tuturor nevoilor de implementare;

Stabilirea graficului de desfăşurare a activităţilor – Graficul va fi realizat împreună cu părinţii la începutul programului;

Realizarea climatului de lucru adecvat – Se va avea în vedere asigurarea unui climat formal, destins, care să faciliteze exprimarea sinceră a problemelor de comportament ale copiilor şi a dificultăţilor personale în educarea acestora, precum şi participarea activă la exerciţii, la discuţii şi la jocurile de rol.

Organizarea în detaliu a fiecărei activităţi – În acest sens, proiectarea şi derularea unor activităţi eficiente implică adoptarea unei atitudini ferme, directive, sigure în realizarea activităţilor, transmiterea unei viziuni optimiste participanţilor, transmiterea eficientă a informaţiilor, gestionarea eficientă a timpului alocat şi implicarea tuturor participanţilor în activităţi.

Evaluarea programului: Evaluarea programului se va face prin oferirea de feed-back din partea participanţilor, pe baza fişelor de evaluare şi chestionarelor de satisfacţie completate de către aceştia. Astfel, vor fi oferite informaţii despre atmosfera din timpul activităţilor propuse, utilitatea temelor discutate, problemele cu care se confruntă părinţii, impresiile cu privire la participarea în program.

Bibliografie:

Cojocaru, Ş., Cojocaru, D., *Educaţia parentală în România,* Editura ALPHA MDN, Bucureşti, 2011;

Cojocaru, Ş., Cojocaru, D., *Optimizarea strategiilor de recrutare a părinţilor şi de consolidare a practicilor parentale dezvoltate în timpul cursurilor de educaţie parentală,* Editura ALPHA MDN, Bucureşti, 2011;

Inspectoratul General al Poliţiei Române, Agenţia Naţională Antidrog – *„Eu şi copilul meu”, Ghid de bune practici pentru consilierii şcolari*, Bucureşti, 2011.

PROIECT EDUCAȚIONAL ”DE LA CUVÂNT LA POVESTE”

Prof. Pantiru Valentina
Școala Gimnazială ”Dimitrie Cantemir” Baia Mare

Tulburările specifice de învățare reprezintă un grup de deficienţe caracterizate prin dezvoltarea inadecvată a capacităţii de însuşire a anumitor abilităţi academic. În majoritatea ţărilor există programe de mare amploare finanţate de stat, prin care se promovează lectura și care se adresează mai specific copiilor cu tulburări specifice de învățare (T.S.I). Cu o incidență între 5 și 15% din populația școlară, dificultățile de învățare sunt tulburări de dezvoltare care încep să se manifeste uneori de timpuriu și pot fi identificate mai ales la vârsta școlară mică. Ele conduc la abilități problematice, mai ales în domeniul achizițiilor academice, incluzând dificultăți la citit (lectură, comprehensiune), scris și matematică (conceptul de număr, calcul, rezvolvare de probleme etc.).

Înzestrarea tuturor copiilor cu abilităţile corespunzătoare pentru a putea citi şi înţelege textul citit a constituit unul dintre principalele obiective ale sistemelor europene de învăţământ, pe parcursul mai multor decenii. Elevii au nevoie să-şi consolideze competenţele de citire pentru a putea ”citi ca să înveţe“. În acest scop, ei au nevoie să-şi dezvolte abilităţile de recunoaştere a cuvintelor, să-şi îmbunătăţească fluenţa la citire şi viteza cu care pot citi texte similare. Elevii care nu progresează şi nu-şi dezvoltă aceste competenţe de bază pot avea dificultăţi în atingerea scopului final al citirii – înţelegerea a ceea ce citesc şi utilizarea cititului ca pe un instrument de învăţare.

Dezvoltarea cunoştinţelor legate de vocabular constituie un element important pentru elevul care învaţă să citească. Este de aşteptat ca elevii care au un vocabular bogat să îşi îmbunătăţească abilităţile de a citi şi de a înţelege ce citesc, în timp ce aceia care nu au anumite cuvinte în vocabularul lor oral să nu poată înţelege cuvintele respective, atunci când apar în textele tipărite pe care le parcurg. Concluziile cercetărilor confirmă de asemenea importanţa vocabularului şi legătura sa cu înţelegerea textelor citite. Ar trebui remarcat, totodată, că dezvoltarea vocabularului este un proces continuu, care începe de la lipsa oricăror cunoştinţe despre semnificaţia cuvântului și continuă cu înţelegerea sensului său larg.

Procesul formării deprinderilor de citire și scriere este un proces complex, însușirea citit-scrisului, formarea deprinderilor de citire și scriere corectă constituind o condiție de bază a întregii munci instructiv-educative din școală.

În şcoala noastră am identificat elevi cu dificultăţi de învăţare, principalele greutăţi fiind legate de recunoaşterea, decodificarea şi înţelegerea cuvintelor citite, nedezvoltarea vocabularului, slaba componentă lingvistică şi prezenţa deficienţelor de exprimare.

Consider că toți elevii cu T.S.I. au nevoie de sprijin suplimentar din partea unui cadru didactic de specialitate care să le poată oferi instruire intensivă, individual sau în grupuri mici de lucru, activitate care va fi organizată şi sincronizată cu activitatea didactică desfăşurată la clasă.

Scopul urmărit în derularea proiectului a fost cultivarea interesului pentru lectură în vederea atenuării unor cauze care pot genera eşecul şcolar, formarea unui tânăr cu o cultură comunicaţională şi literară de bază, capabil să-şi utilizeze în mod eficient şi creativ capacităţile proprii.

Obiectivele generale:

- Stimularea interesului pentru lectură și formarea unei gândiri autonome, reflexive, critice.
- Evidenţierea importanţei lecturii în dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi formare a
- personalităţii.

- Conștientizarea necesității lecturii în dezvoltarea profesională și personală a elevilor.
- Eficientizarea procesului instructiv-educativ prin activități culturale-extracurriculare.

Obiective specifice:

- Receptarea mesajului oral

Competențe: înţelege semnificaţia globală a mesajului oral; sesizează corectitudinea unui enunţ; distinge cuvintele şi sensul lor în propoziţie; distinge sunetele şi silabele unui cuvânt.

- Exprimarea orală

Competenţe: pronunţă clar şi corect sunetele; desparte corect în silabe cuvintele; construieşte propoziţii corect gramatical; integrează cuvinte în enunţuri proprii; construieşte enunţuri logice.

- Receptarea mesajului scris

Competenţe: identifică litere, grupuri de litere, silabe; sesizează semnificaţia textului cu ajutorul imaginii; citeşte în ritm propriu un text cunoscut.

- Exprimarea scrisă

Competenţe: scrie corect litere, silabe, cuvinte; construieşte în scris propoziţii corecte; scrie un text corect, utilizând semnele de punctuaţie.

Grupul țintă a fost constituit din 23 de elevi cu T.S.I., iar durata proiectului a fost de un an școlar, cu o frecvență de o oră/săptămână.

Activitățile proiectului i-au antrenat pe elevi, iar aceștia, la rândul lor, și-au manifestat interesul și și-au exprimat dorința de a petrece mai mult timp în biblioteca școlară, locul de desfășurare a activităților. Iată câteva:

- Chestionar de diagnoză
- ”Biblioteca tărâmul poveștilor”
- ”Povestea mea preferată”
- ”Mica mea bibliotecă”
- ”Clubul de lectură”
- ”Și eu vreau să fiu erou de poveste!”
- Chestionar de evaluare

Ca metode și tehnici de lucru, am folosit observația, conversația, lectura ghidată, ateliere de lucru, jocul de rol, exerciții de dicție, brainstormingul, chestionare etc.

Evaluarea proiectului s-a realizat prin: observație dirijată, monitorizarea progreselor făcute, fișe de lucru, probe orale și scrise. Astfel, ca urmare a implementării proiectului, conform rezultatelor obținute în urma centralizării chestioarelor de evaluare, am constatat că elevii și-au dezvoltat abilitățile de lectură, și-au format o atitudine pozitivă față de lectură și carte, în general, au înregistrat progrese semnificative în dezvoltarea limbajului și a aptitudinilor de comunicare și socializare. De asemenea, rezultatele școlare s-au îmbunătățit, elevii participând la activitățile școlare mult mai motivați, interesați și dornici să progreseze.

În ceea ce privește sustenabilitatea proiectului, vom continua monitorizarea progresului școlar la nivelul achizițiilor școlare, integrarea optimă în colectivele claselor, participarea activă la viața școlară, dar creșterea stimei de sine și a autonomiei personale.

PROIECT DIDACTIC

PROF.ÎNV.PRIMAR: Mitruţ Alexandra-Mihaela
Școala Gimnazială „ Anton Pann” Voluntari-Ilfov

DATA: 07.04.2022
CLASA: Pregătitoare C

ARIA CURRICULARĂ: Consiliere şi orientare

DISCIPLINA: Dezvoltare personală

UNITATEA TEMATICA: „Jucăriile”

SUBIECTUL LECŢIEI: Rutine și sarcini de lucru. Grija față de obiectele personale.

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

TIPUL LECŢIEI: Predare - învăţare

COMPETENŢE SPECIFICE:

Dezvoltare personală:

1.1 Prezentarea unor trăsături personale elementare, în contexte variate;

2.3 Explorarea abilitatilor de relationare cu ceilalti;

2.2 Transmiterea unor mesaje verbale simple despre propriile experienţe de viaţă

SCOPUL : ***Manifestarea interesului pentru autocunoaştere şi stimularea atitudinii pozitive faţă de obiectele personale .***

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

Pe parcursul şi la sfârşitul activităţii **toţi** copiii vor fi capabili:

O.1. să răspundă corect şi clar la întrebări, utilizând informatii extrase din text; obiectivul se consideră realizat dacă elevii răspund corect la cel puțin trei din cinci întrebări;

O.2. să își exprime opinia cu privire la situații în care se manifestă grija față de obiectele personale, folosind argumente clare din propria experiență; obiectivul se consideră realizat dacă elevii își exprimă opinia în cel puțin o situație în care se manifestă grija.

STRATEGII DIDACTICE:

A).METODE SI PROCEDEE: jocul didactic, povestirea, explicaţia, lectura cu predicţie, conversaţia, exerciţiul, reflecţia.

B). MIJLOACE DE ÎNVĂŢARE: minge, cuburi de lemn, figurine din fetru, rechizite, fișa de lucru.

C). FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual

RESURSE TEMPORALE: 45 minute: 40 minute activitatea + 5 minute activitate în completare

RESURSE UMANE: 26 elevi

RESURSE SPATIALE: sala de clasă

FORME SI TEHNICI DE EVALUARE: observarea sistematica a comportamentului elevilor, aprecieri verbale;

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ Programa şcolară pentru disciplina Dezvoltare personală, clasa pregătitoare,
- ✓ clasa I şi clasa a II-a, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013;
- ✓ Băban Adriana, „Consiliere educaţională”, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2003
- ✓ Breben Silvia, ,, Jocuri pentru dezvoltarea inteligentei emoționale la vârstă scolară mică, Ed. Reprograph, Craiova

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Evenimentul didactic	Conţinut ştiinţific	STRATEGII DIDACTICE			Evaluare (metode şi indicatori)
		Metode şi procedee	Mijloace de înv.	Forme de organizare	
1.Momentul organizatoric	Se amenajează spaţiul clasei într-o manieră optimă desfăşurării activităţilor. În cadrul întâlnirii de dimineață, se propune jocul de intercunoaștere și relaționare pozitivă: *„ Mingea călătoare”* Învățătorul are în mână o minge. El va oferi mingea unui elev, spunându-i de ce l-a ales: „ te-am ales pentru că.. ești un prieten bun, „„mă ajuți..sau te-am ales pentru că tu știi jocuri frumoase...etc” . Cel ales prinde mingea și o oferă altui coleg, sunându-i ce calități a remarcat la el, de ce îl apreciază. Fiecare elev va alege cel puțin un coleg. La sfârșitul jocului, elevii vor răspunde la următoarele întrebări: *Cum v-ati simțit în timpul jocului?* *Ce ați aflat nou?* *Ce v-a atras atenția?*	Explicaţia Joc didactic	Minge	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului elevilor în cadrul jocului
2.Captarea atenţiei	Se realizează prin jocul senzorial „*Ascultă şi ghiceşte* ce se ascunde în cutie. Elevii vor încerca să intuiască ce se află în cutie, făcând predicții. Se descoperă conținutul obiectului surpriză- cuburi de lemn cu litere. Se ordonează cuburile cu litere, elevii obținând cuvântul „GRIJĂ”. Elevii sunt solicitați să spună la ce se gândesc atunci când aud cuvântul *grijă*. Elevii sunt rugați să construiască din cuburi un turn pe care îl vor așeza la marginea băncii și de care vor trebui să aibă grijă, să nu fie dărâmat până la finalul orei.	Explicaţia Joc didactic Brainstorming Exercițiul	Cutii ce conțin cuburi de lemn cu litere	Activitate individuală Frontal	Observare sistematică: implicarea activă în realizarea sarcinii Observare sistematică
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor	Se anunţă tema „GRIJA FAȚĂ DE OBIECTELE PERSONALE” şi obiectivele, pe înţelesul copiilor.	Explicaţia		Frontal	Observare sistematică

4.Dirijarea învăţării	Se spune povestea „ *Supărarea jucăriilor*”, cu ajutorul figurinelor realizate din fetru, expuse pe tablă (Anexa 1) Se fac predicţii pe parcursul lecturii. *Ce credeți că vor face jucăriile?* *Ce credeți că va face Radu?* *Pe ce vă bazați?* Se adresează întrebări pe baza textului şi a temei propuse: - Credeti că Radu avea grijă de jucăriile lui? De ce? - Credeți că jucăriile au procedat corect? De ce? - Credeți ca Radu va mai strica jucăriile? Pe ce vă bazați? Se propune elevilor jocul:„*Cum putem să avem grijă de...?* Elevii sunt rugați să extragă dintr-o cutie câte un obiect, să-l denumească, să spună cum pot avea grijă de acel obiect și de ce este important să avem grijă de el . Obiectele din cutie sunt : un caiet, creioane colorate, o pereche de ochelari, periuța de dinți. Elevii vor pune copertă caietului, vor așeza creioanele colorate în penar, perechea de ochelari o vor pune în toc, iar periuța de dinți în pahar.	Lectură cu predicții Conversația Conversația Exercițiul	Povestea terapeutică „ Supărarea jucăriilor	Frontal Frontal	Observarea sistematică a comportamentu-lui Observarea sistematică: capacitatea de a răspunde corect la întrebările adresate Observarea sistematică
5.Realizarea feed-back-ului şi fixarea cunoştinţelor	Fiecare elev va primi o fișă de lucru . Această fișă va demonstra modul în care elevii reușesc să identifice modalitățile în care pot avea grijă de obiectele personale. (Anexa 2)	Exercițiu Explicația	Fișa de lucru	Individual	Observarea sistematică
6.Analiza rezultatelor activităţii	Se propune elevilor un exercitiu de reflecție. Elevii vor închide ochii și se vor gândi cum arăta dimineaţa la plecare, camera lor. Cum ar trebui să arate camera lor?	Explicaţia Reflecția		Individual	
7.Încheierea activităţii	Se vor face aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei. Sunt felicitați elevii care au avut grijă ca turnul din cuburi construit la începutul orei să nu fie dărâmat. Cei care nu au reușit acest lucru sunt rugați să dea exemple de moduri în care ar fi putut avea grijă de turn.	Conversaţia		Frontal	Aprecieri verbale

Proiect didactic

Prof. Damian Daniela
Liceul Teoretic „Spiru Haret” Moinești

Disciplina: Protecția consumatorului-CDȘ

Clasa: a X-a

Tema lecției: Drepturile fundamentale ale consumatorului.

Scopul lecției: Proiectarea unor activități de promovare a unui stil de viață sănătos și de calitate.

Obiective:- să cunoască drepturile fundamentale, în calitate de consumator;

-să cunoască conținutul și rolul publicității;

-să știe unde să se adreseze, când îi sunt încălcate drepturile;

-să afle despre cazuri reale ale încălcării unor drepturi ale consumatorilor;

-să cunoască efectele distructive ale unei publicități interzise prin lege.

La sfârșitul orei, elevul va fi capabil:

-să dovedească în comportament, că își cunoaște drepturile, în calitate de consumator.

-să evalueze critic, efectele publicității înșelătoare, a publicității interzisă prin lege, în calitate de consumator, sau de viitor producător.

-să acționeze în sensul promovării unei alimentații sănătoase, prin cunoașterea propriilor drepturi.

Tipul lecției: De comunicare și însușire de noi cunoștințe.

Resurse: *Resurse materiale:* Chestionar, fișe de lucru, metode interactive, pliante, proiecte, broșuri, publicații, materiale informative, prezentări PPT, fișe de documentare, portofolii.

Resurse procedurale: Conversația euristică, explicația, dialog: profesor – elev, elev – elev, munca independentă, problematizarea, dezbaterea, discuții, joc de rol, metoda gândirii critice, modelarea, studiu de caz.

Forme de organizare: Frontală, individuală, pe grupe. Învățarea este dirijată de un profesor sau de un invitat. Se desfășoară și independent.

Scenariu didactic:

1.Organizarea clasei și motivarea elevilor.

Profesorul: introduce conceptele cheie: ANPC, bunuri, servicii, consumator, etichetă, publicitatea produselor, publicitate înșelătoare, sesizare, reclamație.

Elevii: ascultă explicațiile profesorului.

Metoda: conversației

Timp:5 minute

2. Anunțarea temei și a obiectivelor activității.

Profesorul: enunță tema: Drepturile fundamentale ale consumatorilor.

Distribuie fișele și testele pentru evaluarea cunoștințelor privind: drepturile fundamentale ale consumatorului, rolul publicității, reclamația și sesizarea; precizează indicații cu privire la completarea fișelor și testelor.

Metoda: expunere

Timp:5 minute

3.Desfășurarea activității.

Profesorul: dirijează buna derulare a expunerilor PowerPoint, prezintă pliantul „Protecția Consumatorului”. Analizează răspunsurile, cu invitații, apoi le cere elevilor, să definească, pe rând conceptele cheie.

Elevii: vizualizează expunerile PowerPoint, urmăresc cu atenție pliantul „Protecția consumatorilor” , etichetele diverselor produse. Completează fișele și testele pentru evaluarea cunoștințelor.

Metoda: conversația euristică, rezolvare de probleme**,** explicația**,** dezbaterea**,** discuții, joc de rol, studiu de caz.

Timp:25 minute

4. Asigurarea transferului.

Profesorul: trage concluziile referitoare la modul în care au fost recepţionate mesajele din expunerile PPT, din pliant, la modul în care elevii au reușit să clarifice problemele, privind tema discutată, atât de importantă, să conștientizeze responsabilitate și respect fată de propria persoană și fată de semeni.

Elevii: participă la rezolvarea problemelor, aplicațiilor, la elucidarea termenilor și a conceptelor cheie, menționate la început. Analizează împreună cu profesorul și cu invitații răspunsurilor din chestionare. Ei concluzionează că reclama nu conţine neapărat informaţii de interes pentru consumator, ci unele Menite să facă oferta cât mai atrăgătoare. Ceea ce trebuie să ştie cumpărătorul se află (sau ar trebui să se afle) tipărit pe eticheta produsului, în instrucţiunile de folosire, cetificatul de garanţie şi alte documente ce însoţesc produsul la vânzare, ca urmare a unei cerinţe legale. Legea spune că bunurile oferite spre vânzare trebuie să îndeplinească anumite cerinţe. Dacă aceste cerinţe nu sunt îndeplinite, consumatorii au drepturi de a face sesizări și reclamații.

Metoda: explicația, problematizarea.

Timp:5 minute

5. Asigurarea feed-backului.

Profesorul: distribuie fișa „Comerțul alimentar în localitatea noastră”. După completarea ei profesorul face aprecieri verbale asupra participării elevilor la lecție, evidențiază elevii care au participat activ la oră.

Elevii: completează fișa pe baza datelor obținute în urma documentării cu privire la rețeaua de magazine existente în localitate, natura produselor oferite, modul de expunere a lor , respectarea regulilor de igienă.

Metoda: conversația.

Timp:10 minute

Biografie:

1. Manualul Consumatorului (Proiect finanţat de Uniunea Europeană), ANPC(Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor).
2. Ghidul consumatorilor – Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor, editura Naţional, Bucureşti 2001.
3. www.siguranta-alimentara.ro (Ghidul siguranței produselor alimentare – Ministerul Sănătății și Familiei, Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor).
4. www.anpc.ro (Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (Guvernul României) – Drepturile consumatorilor.

PROIECT DIDACTIC

Irimia Andreea Cătălina,
Școala Gimnazială ,,Anastasie Panu'' Huși

Clasa a V-a

Disciplina: Limba şi literatura română

Domeniu: Elemente de interculturalitate

Unitatea de învăţare: ,,Călătoresc prin basme''

Titlul lecţiei: ,,Diversitate culturală și lingvistică''

Tipul lecţiei: Formarea de deprinderi şi abilităţi

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Momentele lecţiei	Timp	Activitatea profesorilor şi a elevilor	Metode si procedee	Evaluare
1.Organizarea clasei	1 min.	Se creează o atmosferă potrivită desfăşurării lecţiei; se notează absenţele.	Conversaţia	
2.Verificarea temei scrise	5 min.	Verificarea temei, prin solicitarea elevilor de a o citi. Elevii au avut de lecturat un fragment din textul literar „Isprăvile lui Păcală'' de Petre Dulfu (,,Moștenirea'') și un fragment din textul literar ,,Năzdrăvăniile lui Nastratin Hogea'' de Anton Pann. Astfel, ei îi descoperă pe Păcală, eroul folclorului românesc și pe Nastratin Hogea, eroul folclorului oriental. Aceștia au avut de notat principalele trăsături ale celor doi eroi.	Conversaţia Exerciţiul	Frontală Orală
3.Captarea atenţiei	5 min.	Pastila de ortografie. Construiește propoziții cu ortogramele: cel/ ce-l, cea/ce-a, cei/ ce-i. Captarea atenţiei se realizează prin câteva ghicitori (Anexa1): a. Sunt o plantă cu frunze comestibile, din care se face mâncarea preferată a lui Popeye Marinarul. Numele meu este în greacă spanáki, iar în turcă ispanak. (spanac) b. Nici cal, nici măgar! Nastratin Hogea avea un animal ca mine, care în turcă se numește katır.(catâr)	Problematizarea Conversaţia	Individuală Orală

		c. Sunt o pasăre mare, căreia îi place foarte mult apa. În bulgară, numele meu este găska.(gâscă) d. Sunt o plantă foarte răspândită, iar numele meu provine din germanul Kartoffel. (cartof) e. Sunt o prăjitură de origine orientală, foarte dulce, din foi subțiri, nuci sau migdale pisate și miere ori sirop de zahăr. Numele meu începe cu b. (baclava) f. Sunt un personaj fabulos din basme, cu o înfățișare gigantică. Numele meu provine din cuvântul maghiar óriás.(uriaș) Scopul acestor ghicitori este de a apropia elevii de ideea influențelor lingvistice și culturale dintre popoare.		
4. Anunţarea subiectului lecţiei şi a obiectivelor operaţionale	2 min.	Se anunţă subiectul lecţiei şi obiectivele care vor fi atinse la sfârşitul activităţii.	Expunerea	Observarea sistematică
5. Dirijarea învăţării	25min.	Se notează pe tablă titlul lecţiei: „Diversitate culturală și lingvistică’’, iar elevii îl transcriu pe caiete. Le propun să asculte înregistrarea anecdotei din varianta digitală a manualului și să rezolve cele patru exerciții din manual, pagina 156. Voi solicita elevilor să încerce să definească diversitatea culturală. **Diversitatea culturală** se referă la existența într-o societate a mai multor culturi, care se influențează reciproc. De-a lungul timpului, orice întâlnire între popoare (vecinătatea, comerțul, migrația, explorarea de noi teorii, războaiele) a dus numai la schimburi de bunuri materiale, ci și la schimburi de idei șide valori.	Conversaţia Exerciţiul Lucrul individual	Orală Frontală Individuală

		Diversitatea culturală este asociată, de obicei, și cu o **diversitate lingvistică**: Împreună cu obiectele și ideile care se transmit de la un popor la altul, se transmit și cuvintele care le denumesc. Voi nota definiţiile pe tablă.		
6.Obţinerea performanţei, asigurarea transferului	5 min.	Voi solicita elevilor să rezolve exerciţiile 2 și 4 de la Aplicații din manual, pagina 157.	Activitate individuală Conversaţia	
7. Evaluare	1 min.	Aprecierea si notarea elevilor.	Conversaţia	Individuală
8. Tema pentru acasă	1 min.	Elevii au de rezolvat, din manual, exerciţiul de la *Provocări*, pag. 157	Notarea în caiete	

BIBLIOGRAFIE

- Manualul de limba şi literatura română pentru clasa a V-a, Editura Art Klett, Bucureşti, 2019;
- Limba şi literatura română, *Caietul elevului*, clasa a V-a, Editura Art Klett, Bucureşti, 2019;
- Curriculum Naţional. *Programa şcolară pentru disciplina LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ, Clasele a V-a- a VIII-a,,* Bucureşti, 2017.

Lesson Plan

Erika Karina Chiriac
Școala Gimnazială „Constantin Parfene”Vaslui

Date: 06.04.2022
Grade: 1st
Lesson: “Sports”
Vocabulary: Sports: football, basketball, tennis, biking, skateboarding, running
Grammar: I like….; My favourite sport is….
Type of lesson: Acquisition of knowledge; teaching vocabulary.
Skills: Speaking, listening, reading
Teaching aids: textbook (Comunicare în limba modernă 1, Engleză, Manual pentru clasa I), posters, blackboard, worksheets, laptop, pencils, flashcards
Objectives:
Cognitive objectives:
At the end of the lesson will be able to:

- to recognize the sports
- to use “I like… ”according to sentence meaning
- to talk about their favourite sport using the correct structures

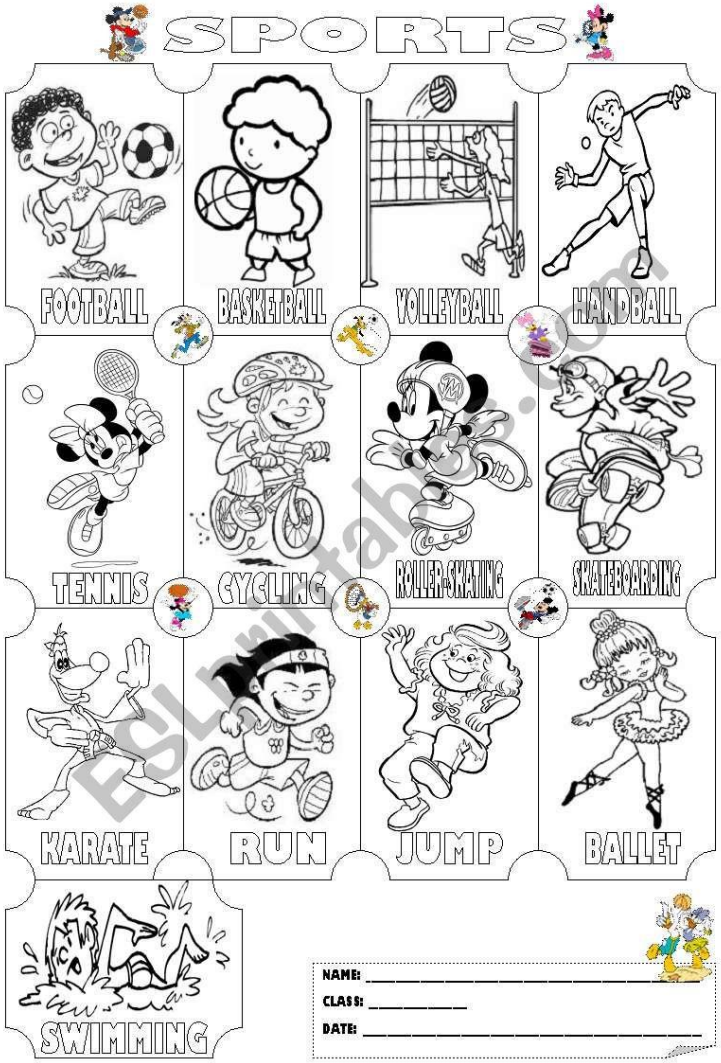
Affective objectives:

- stimulating SS imagination and creativity
- creating interest in the topic of the lesson
- to make SS confident in themselves when speaking a foreign language
- having fun

Interaction: T-SS SS-T SS-SS
Time: 45 minute

Nr. crt.	Stage of lesson	Teacher and students' activity	Interaction	Skills	Teaching techniques	Purpose / Aim
1.	Warm-up	The teacher greets the class and checks attendance. Casual questions and answers. T and SS sing the "Good morning song" and "1, 2 ,3 ,4 5, once I caught a fish alive" then he asks SS to name a few colours	T-SS SS-T	Speaking	Conversation	-to make SS feel comfortable in the class
2.	Checking homework	T checks SS' homework	T-SS SS-T	Speaking	Conversation	-to check the accomplishment of the given instruction
3.	Checking previous knowledge	Teacher describes seasons and elicits their names	T-SS SS-T	Listening	Conversation	-to review Ss knowledge
4.	Announcing objectives	T shows the SS a picture (football picture) and asks SS to recognize what sport is it. SS are announced that they are going to learn to recognize and name other sports and to talk about their favourite sport. T asks SS to open their notebooks and to write the date and the title. T writes the title on the board.	T-SS SS-T	Speaking Listening	Explanation	
5.	Introducing the new material	Teacher plays a song "Sports song" T shows SS flashcards with sports and asks them to repeat the words they hear. T writes the new vocabulary on the whiteboard asks SS to write the words on notebooks	T-SS SS-T	Speaking Listening	Conversation Explanation	-to introduce new vocabulary -to familiarize with the words
6.	Acquiring performance	T asks SS to open their books at page 56 T reads the sentences in ex. 2 then asks SS write the missing words on the gaps. T helps them. T asks SS what are their favorite sports and elicits the answer "My favorite sport is …"	T-SS SS-T	Speaking Listening Reading Writing	Conversation Explanation	- to check comprehension of the new vocabulary
7.	Feedback	T gives a worksheet to SS to colour their favorite sport Also T asks SS to colour the football players of the second worksheet using certain colours. T plays the Sports song again	T-SS SS-T	Speaking Listening Reading Writing	Conversation	- to check understanding of the lesson
8.	Transfer (homework setting)	T gives to SS Exercise 2 from page 59 as homework and explains the task. Teacher appreciate the SS who gave the best answers and grades them.	T-SS IW	Speaking Listening	Conversation Explanation Appreciation	

CENTRUL
DE RESURSE EDUCATIONALE

ESLprintables.com

Proiect didactic

Prof. înv. Preşcolar: Iftime Teodora
Liceul Vasile Conta, Târgu Neamț

Domeniul experenţial: DLC - Educarea limbajului

Tema activităţii: *Buburuza fara buline de Claudia Groza !*

Tipul de activitate: predare-învăţare

Mijloc de realizare: povestirea educatoarei

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Consolidarea deprinderii de a audia o poveste

Obiective operaţionale:

- să asculte cu atenţie povestea educatoarei;
- să numeasca personajele principale din poveste ,precum si titlul acesteia.
- să recunoasca personajele pozitve si negative din poveste;
- să descopere mesajul etic al poveştii;
- să participe cu plăcere la activitate.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE SI PROCEDEE: expunerea, povestirea, observaţia, explicaţia, conversaţia

MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT: macheta din polistiren reprezentand secvente din poveste,personaje din poveste,

FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂŢII :

- frontală, individuală;

RESURSE:

- umane: copiii grupei, educatoarea
- temporale: 10 - 15 min

BIBLIOGRAFIE:

1.“Metodica activitatilor instructiv-educative in gradinita de copii”, Editura “ Gheorghe-Cirtu Alexandru, Craiova-2009;

2.“Culegere de texte literare şi cântece pentru preşcolari”, Slobozia, 1976.

EVENIMENT DIDACTIC	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
Moment organizatoric	Pentru o bună desfășurare a activității se iau următoarele măsuri: • aerisirea sălii de grupă; • așezarea scăunelelor în semicerc; • pregătirea materialelor didactice necesare; • intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă	Conversația	
1. Captarea Atenției	Se realizeaza prin prezentarea materialului intuitiv. *Copii, vă rog să priviți acestă machetă, pregătită special pentru voi. Azi vom trăi o adevărată aventură în lumea insectelor. Vă rog să vă imaginați că sunteți într-o poiență cu multe flori și insecte.*	Surpriza Expunerea	Aprecieri verbale
2. Reactualizarea cunoștințelor	Unde traiesc insectele ?	Conversația	Aprecieri verbale
3. Anunțarea temei si a obiectivelor	- Astazi vă voi spune povestea *Buburuza fara buline de Claudia Groza*. Repet titlul poveștii de două-trei ori, împreună cu copiii și individual, pentru fixarea acestuia. - Vă rog să ascultați cu atenție povestea, pentru a afla care sunt personajele din poveste și ce li s-a întâmplat.	Conversația Explicația	
4.Prezentarea conținutului și dirijarea învățării	Se trece la expunerea poveștii *Buburuza fără buline,* de Claudia Groza. Conținutul poveștii va fi prezentat clar, coerent, accesibil și expresiv pentru a menține treaz interesul copiilor și pentru a asigura motivația. Pe durata expunerii, copiii vor audia cu atenție povestea, vor reține titlul și ideile principale, respectiv personajele pozitive și cele negative. Se vor prezenta imagini ce sugerează diferite momente ale conținutului poveștii, facilitând astfel asimilarea acestuia de către copii.	Expunerea Povestirea Conversatia	

	Explicarea cuvintelor se va face pe parcursul povestirii: “atmosferă încinsă”= căldură puternică; “hârjoneală”=joacă,râsete; “ochi iscoditori”=ochi care vor să afle ceva; “năzărit”=ce ti-a trecut prin minte, ce gânduri mai ai; “ciob”= o bucată ;	Explicatia	Aprecieri verbale
5. Obţinerea performanţei	Voi fixa cu ajutorul întrebărilor, câteva aspecte esenţiale: -De ce este supărată buburuza? -Cum si-a pierdut buburuza bulinele? -Cine îi sare în ajutor buburuzei? -Ce soluție găsește albina pentru buburuză? -Cine apăru în apropierea buburuzei și a albinei? -Cum îi cere ajutorul băiețelului,albina? -Cum îi redă băiețelul bulinele buburuzei? -În ce s-a privit buburuza să își vadă noile buline? -Ce au făcut buburuza și albina,după ce băiețelul i-a pictat bulinele?	Planşe ce ilustrează principalele momente ale poveştii, siluete	Verbale
6. Asigurarea retenţiei şi a transferului	Revizuirea titlului şi identificarea personajului şi mesajului poveştii: - Cum se numeşte povestea pe care aţi ascultat-o astăzi? Care sunt personajele pozitive din poveste? Care sunt personajele negative din poveste? - Asezaţi pe panou personajele care au ajutat buburuza. - Ce învăţăm din această poveste? (Să ii ajutam pe ceilalti la nevoie). -Cum trebuie sa ne comportam cu micile vietati?	Problematizarea Conversaţia	Aplauze
7. Evaluarea	Mesajul povestirii se raportează la comportamentele copiilor din grupă (unii dintre voi sunteţi personajele din poveste)	Conversaţia	Recompense

	Voi aprecia participarea copiilor la activitate, individual şi colectiv. Voi oferi recompense tuturor copiilor. Dau posibilitatea copiilor de a privi şi comenta în voie imaginile.		

PROIECT DIDACTIC

Profesor Rusu Ana-Maria
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 26 Sibiu

Grupa: Mică

Proiect tematic: Pe aripi de primăvară

Subtema: Zvon de primăvară

Tema activităţii: ,,Eu spun una, tu spui multe”

Domeniul experienţial: Limbă și comunicare

Categoria de activitate: Educarea limbajului

Mijloc de realizare: Joc didactic

Tipul activităţii: Formare de priceperi și deprinderi

Durata: 15 minute

Dimensiuni ale dezvoltării: Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare

Comportamente vizate:

Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;

Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului.

Scopul: formarea deprinderii de a folosi corect singularul și pluralul substantivelor

Obiective operaţionale:

O1 - să indice dacă pe jeton se află unul sau mai multe elemente;

O2 - să denumească imaginea/imaginile de pe jetonul ales;

O3 - să folosească corect forma de singular și plural a cuvintelor;

O4 - să sesizeze jetoanele cu un element amestecate printre cele cu mai multe elemente și invers;

Obiective operaţionale pentru copilul cu CES:

O1 - să pronunțe corect sunetele și grupurile de sunete;

O2 - să-și focalizeze atenţia asupra activității;

Sarcina didactică: alegerea jetonului cu una sau mai multe imagini, găsirea formei de plural sau singular a substantivelor de pe jetoane

Regulile jocului :

- Copilul solicitat alege un jeton de pe măsuța pe care se află jetoane cu câte o imagine, denumește imaginea și cere unui coleg din echipa adversă să caute pe cealaltă măsuță jetonul cu mai multe imagini asemănătoare și să le denumească (forma de plural).
- Se așază pe panou jetonul cu un singur obiect, iar alături se așează jetonul cu mai multe obiecte.
- La complicarea jocului, copilul solicitat alege un jeton de pe măsuța pe care se află jetoane cu mai multe imagini, le denumește și cere unui coleg din echipa adversă să caute pe cealaltă măsuță jetonul cu o singură imagine asemănătoare și să o denumească (forma de singular).
- Răspunsurile corecte sunt aplaudate și recompensate.
- Câștigă echipa care acumulează mai multe recompense.

Elemente de joc: surpriza, întrecerea, aplauzele, mânuirea materialului

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, jocul, exercițiul

Mijloace didactice: măsuțe, jetoane cu una sau mai multe imagini reprezentative pentru anotimpul de primăvară, plicuri cu sarcini, tabel pentru marcarea răspunsurilor corecte, flori din carton, panou, magneți

Forme de organizare: frontal

Bibliografie:

Tătaru, L., Glava, A., Chiş, O. (coord), Chiş, V. (ref. şt.), *Piramida cunoaşterii. Repere metodice în aplicarea curriculumului preşcolar*, Editura Diamant, Piteşti, 2014

*** *Curriculum pentru educaţia timpurie*, 2019, Bucureşti

Etape	Ob.	Conţinutul ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	Mijloace	Forme de organizare	
Moment organizatoric		Creez condiţiile necesare pentru desfăşurarea activităţii: aerisirea sălii de grupă, aranjarea scăunelelor în semicerc, pregătirea materialului didactic. Copilul cu CES va fi poziționat strategic, astfel încât să fie în imediata apropiere a cadrului didactic, dar și a colegilor.				
Captarea atenţiei		Voi prezenta materialul pregătit sub formă de surpriză în cutia primită de la Zâna Primăvara.	Conver-saţia	Cutia surpriză	Frontal	
Anunţarea temei şi enunţarea obiectivelor activităţii		- Astăzi vom desfășura jocul: „Eu spun una, tu spui multe”, în care veți învăța să pronunțați corect cuvintele reprezentate de imagini și veți găsi cuvinte care reprezintă unul sau mai multe elemente.	Expli-caţia		Frontal	Observarea comporta-mentului copiilor
Prezentarea conţinutului şi dirijarea învăţării		Copiii vor fi împărțiți în două echipe: echipa fluturașilor și echipa albinuțelor. Fiecare copil va primi câte un ecuson cu o imagine reprezentativă pentru echipa din care face parte. <u>Explicarea și demonstrarea jocului:</u> Voi prezenta regulile jocului şi voi face o demonstrație a modului de desfășurare. - În fața voastră sunt două măsuțe. Pe o măsuță sunt jetoane cu o imagine, iar pe cealaltă sunt jetoane cu mai multe imagini de același fel. Un copil dintr-o echipă va alege un jeton de pe prima măsuță, va denumi imaginea, iar un coleg din echipa adversă va veni la cealaltă măsuță să caute imaginea cu mai multe elemente și le va denumi. Cele două jetoane	Expli-caţia Demon-straţia	Ecusoane Jetoane cu una sau mai multe imagini	Frontal	Observarea comporta-mentului verbal și nonverbal

	O1 O2 O3	se pun pe panou. Pentru fiecare răspuns corect echipa va primi câte o floare. Echipa care strânge cele mai mule flori câștigă. Jocul de probă: Pentru a vedea dacă jocul a fost înțeles de către copii, acesta va fi desfăşurat o dată de probă de către un copil. Executarea jocului de către copii Varianta 1: Vine în față un copil din Echipa fluturașilor și alege un jeton, reprezentând un element: “Eu am ales un ghiocel”. Va veni apoi un copil din Echipa albinuțelor și va selecta jetonul pe care se află mai multe elemente: “Eu am ales mulți ghiocei”. Jetoanele se pun pe panou, separate unele de alte în funcție de numărul de elemente pe care îl conțin: unul-multe.	Jocul	Jetoane cu una sau mai multe imagini Tabel pentru marcarea răspunsurilor corecte, flori	Frontal	Probă orală
	O1 O2 O3	Varianta 2: Vine în față un copil din Echipa fluturașilor și alege un jeton cu multe elemente: “Eu am ales multe furnici”. Va veni apoi un copil din Echipa albinuțelor și va selecta jetonul pe care se află un element: “Eu am ales o furnică”. Când îi vine rândul, copilul cu CES va fi solicitat să denumească un obiect reprezentat pe un jeton, iar din când în când, să repete anumite cuvinte pronunțate anterior de colegii lui, ajutându-l în pronunția acestora prin silabisire. Copilului cu CES îi va fi acordat timp suplimentar pentru rezolvarea sarcinilor. De asemenea, se va promova participarea, cooperarea, stima de sine prin responsabilizare în sarcini didactice compatibile cu nivelul lui de achiziții și potențialul intelectual.	Jocul Exer-cițiul		Frontal	Probă orală
Obținerea performanței	O4	Cer copiilor să își acopere ochii, timp în care schimb poziția câtorva jetoane de pe tabla magnetică, cerându-se apoi identificarea “intrușilor”. Fiecare răspuns corect va fi aplaudat.	Jocul	Jetoane, panou, magneți	Frontal	Observarea capacității de concentrare a atenției

Încheierea activităţii		Se numără florile câştigate de fiecare echipă şi se numește echipa câștigătoare. Fac aprecieri individuale şi colective asupra desfășurării activității.	Conver-saţia	Tabel pentru marcarea răspunsurilor corecte	Frontal	Aprecieri verbale

PROIECT DE ACTIVITATE

MAIER GABRIELA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
CĂSUȚA CU POVEȘTI BISTRIȚA

GRUPĂ: MIJLOCIE

TEMA SĂPTĂMÂNII: VINE, VACANȚA MARE!

DOMENIUL OM ŞI SOCIETATE (DOS): LA PICNIC

FORMA DE REALIZARE: activitate practic-gospodărească

OBIECTIVE GENERALE:

- *Familiarizarea preşcolarilor cu informaţii despre organizarea unui picnic, pregătirea coşului pentru picnic (modul de aranjare al mesei, alimente necesare pentru pregătirea sandviciurilor, obiecte casnice necesare, pregătirea coşului pentru picnic cu preparate adecvate, reguli de comportare);*
- *Dezvoltarea proceselor psihice de cunoaştere: spirit de observaţie, atenţie voluntară, limbaj, imaginaţie reproductivă şi creatoare, gândirea, exersarea funcţiilor memoriei şi educarea calităţilor ei;*
- *Fomarea unei atitudini pozitive faţă de sine, faţă de ceilalţi și față de mediul înconjurător ;*

***OBIECTIVE OPERAȚIONALE*: Până la sfârșitul activității, preşcolarii vor fi capabili:**

- O_1 – să denumească obiectele casnice necesare aranjării mesei pentru picnic și pentru pregătirea coșului (față de masă, farfurie – din hârtie, cuțit, șervețel, pahar pentru apă – din hârtie);
- O_2– să respecte normele igienico-sanitare care se impun într-un astfel de context (spălatul pe mâini, spălatul legumelor/fructelor, pregătirea sandviciurilor, pregătirea coșului pentru picnic);
- O_3 –să identifice posibile reguli de respectat, în astfel de situații (*cum ne comportăm la picnic?*);
- O_4 – să mânuiască obiectele casnice, respectând norme simple de protecție și securitate;
- O_5 –să aranjeze într-un mod cât mai estetic masa pentru picnic, punând fiecare obiect la locul potrivit;

STRATEGII DIDACTICE

Metode şi procedee didactice:conversația, expunerea, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, descoperirea.

Mijloace didactice: coș echipat, pentru picnic; ursulețul moș martin; coșuri pentru picnic; față de masă, șervețele, pahare din hârtie, farfurii din hârtie; pâine, unt, șuncă, felii de roșie; biscuiți, nutela; fructe: mere, pere, struguri; coșuri pentru colectare selectivă; zmeu, minge; tacâmuri.

Forme de organizare a activității: Frontal; Grupuri mici; Individual.

SISTEM STRATEGII DE EVALUARE

Forme de evaluare: evaluare formativă;

Metode şi tehnici de evaluare: observare curentă, chestionare orală, analiza produselor activităţii;

Instrumente de evaluare: fișă de reflecție, fișă de progres;

DURATA: 30 minute

BIBLIOGRAFIE:

- *Curriculum pentru educație timpruie*, MEN, 2019;
- *Introducere în pedagogia preşcolară*, A. Glava, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002;
- *Abordare în maniera integrată a activităţilor din grădiniţă* - ghid pentru proiecte tematice, V. Preda, Editura Humanitas Educational, 2005;
- *Metode interactive de grup*, S. Breben, Editura Arves, 2002.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Sala de grupă va fi organizată pe două compartimente: jumătate în care scăunelele vor fi aranjate în formă de semicerc; jumătate unde măsuţele vor fi aranjate pe patru grupuri mici. Asigurarea unui climat favorabil desfaşurării activităţii. Pregătirea materialului didactic: pe masa educatoarei este aşezat un coş pentru picnic, precum şi diverse obiecte necesare aranjării unui picnic şi o surpriză).

Copiii sunt provocaţi să realizeze un exerciţiu de imaginaţie, astfel sunt rugaţi să închidă ochii şi să îşi imagineze că pleacă la un picnic împreună cu colegii din grupă, într-o pădurice….. - Unde plecăm la picnic?/ Unde este locul ideal pentru un picnic?

Printr-o ghicitoare se realizează prezentarea musafirului *Moş Martin*, un ursuleţ, care poposeşte în grupă pentru că este tare flămând şi vrea să ia masa împreună cu copiii: *Vara umblu după miere, Iarna dorm să prind putere.*

Acesta le *transmite* copiilor faptul că, l-ar face fericit dacă copiii ar şti să-i pregătească o masă pentru picnic şi mai ales dacă l-ar servi cu mâncarea preferată. Pentru acest favor ursuleţul a adus copiilor un coş.

- Oare ce se află în coş?/ - Unde vrea să meargă ursuleţul?/ - Ce spuneţi, îi pregătim masa lui Moş Martin?

- Pentru a pregăti masa, trebuie să vedem ce obiecte avem la dispoziţie, de ce anume avem nevoie, ce alegem pentru picnic şi cum le pregătim dar, mai ales, vom învăţa să pregătim coşul pentru picnic şi să aşezăm masa, fiecare obiect la locul potrivit, pentru a fi mulţumit musafirul nostru de servire şi pentru a se juca cu noi la finalul activităţii. Le explic copiilor faptul că fiecare va participa la activitate şi că împreună vom încerca să fim cele mai bune gazde pentru musafirul nostru.

- Aţi fost vreodată la picnic?/ - Pentru a spune că mergem la picnic, unde trebuie să ne deplasăm?/- Ce aţi pregătit voi pentru picnic, atunci când aţi fost plecaţi?

Educatoarea denumeşte pe rând, câte un copil, să denumească şi să le prezinte colegilor câte un obiect din coşuleţ, până când toate obiectele necesare aranjării unei mese sunt cunoscute copiilor. Se adresează copiilor întrebări ajutătoare:

- Ce observăm în coş?/ - Ce se face cu: faţa de masă, cuţitul, paharul de hârtie, şerveţelul?/ -Ce trebuie să facem cu legumele înainte de a le consuma, de a le pregăti pentru picnic?/ - Ce facem întotdeauna înainte de a ne aşeza la masă?/ - Cum ne comportăm la picnic?

Se împart copiii în 3 grupuri, fiecărui grup revenindu-i sarcina de a pregăti anumite preparate pentru picnic, iar la final de a le aşeza în coş.

În cadrul grupurilor, copiii trebuie să coopereze şi să pregătească coşuri pentru picnic, cu toate obiectele necesare unei astfel de acţiuni:

- 4-5 copii vor alege şi vor spăla (cu apă), fructele (mere, pere, struguri). Apoi, pe rând fiecare copil va împacheta fructele.

- 4-5 copii vor pregăti sandviciuri: vor unge cu unt feliile de pâine şi vor pune felii de şuncă şi roşii. După ce au pregătit suficiente sandviciuri, le împachetează.

- 4-5 copii vor pregăti desertul pentru picnic:biscuiţi cu nutela. Vor unge biscuiţii cu nutela şi vor forma sandviciuri din biscuiţi cu nutela.

La final, după ce au pregătit suficiente pachetele, le vor aşeza în cele 3 coşuri pregătite pentru picnic.

-Acum vom începe să pregătim masa pentru că, ursuleţului îi este foarte foame.

Educatoarea le explică şi le demonstrează copiilor cum se aranjează masa, aşezând fiecare obiect la locul potrivit, aşa cum impune protocolul de aranjare a mesei pentru picnic.

Toți copiii pregătesc și servesc masa, împreună cu ursulețul. Ursulețul le mulțumește copiilor pentru masă, le spune că s-a simțit foarte bine la ei în grupă și că abia așteaptă să se joace și să cânte împreună. În finalul activității se adresează următoarele întrebări:

- Ce a rămas după ce am consumat preparatele din coș?
- Ce trebuie să facem cu resturile?

Copiii sunt încurajați să strângă masa, colectând selectiv gunoiul menajer, plasticul/hârtia (farfurii și tacâmuri) și hârtia (șervețelele), în coșurile special amenajate.

- Atunci când mergem la picnic, cum ne comportăm?/ - Ce trebuie să facem pentru a proteja natura?

Educatoarea deschide coșul pentru picnic la final, iar de acolo scoate o minge și un zmeu.

- Ce mai putem face noi la picnic? Doar să mâncăm?/ - Atunci câmd ne jucăm trebuie să respectăm câteva reguli?/ - Care sunt aceste reguli?

În încheierea activității, educatoarea adresează aprecieri verbale globale și individuale asupra modului de desfășurare al activității.

„CUM SĂ FIM SĂNĂTOȘI”
AN ȘCOLAR 2019-2020

prof. Dreptate Ioana-Floarea
SCOALA GIMN. DR. AUREL VLAD ORĂSTIE,
JUD. HUNEDOARA

ARGUMENT

Caracteristica fundamentală a vârstei școlare este dezvoltarea unui copil capabil să se descurce independent în societate. Este bine știut că bunele maniere nu se învață prin sfaturi, discursuri sau observații ci numai prin exemple. La această vârstă copilul imită și de aceea adulții din preajma lui trebuie să fie un exemplu pozitiv în comportament.

Motivez alegerea acestei teme și din dorința de a aduce un plus de cunoștinte referitoare la educația pentru sănătate printr-o alimentație corectă, prin respectarea regulilor de igienă personală și de grup pentru a forma o conduită corectă și responsabilă față de sănătatea noastră și a celor din jur.

DESCRIEREA PROIECTULUI

1. GRUP ȚINTĂ ȘI BENEFICIARI
   - Elevii de la Școala Primară Pricaz, Colegiul Naț. de Info. „Carmen Sylva” Petroșani, Asociația Umanitară Renaître Orăștie
   - Părinții copiilor, cadre didactice;
   - Specialiști: asistente medicale;
   - Comunitatea locală.

2. DURATA: februarie -iunie 2020

SCOP:

Formarea unei atitudini pozitive și responsabile față de sănătatea sa și a celor din jur, a unui stil de viață sănătos, dezvoltarea armonioasă sub aspect psiho-fizic a școlarilor prin cunoașterea conținutului de educație pentru societate prin derularea unor activități referitoare la igienă, sănătate, precum și a normelor necesare integrării în viața socială și reguli de securitate personală și de grup corelate cu Programul Național de ,,Educație pentru sănătate’’

OBIECTIVE SPECIFICE:

1.Privind elevii:

- Copiii sunt sprijiniți să manifeste interes pentru menținerea sănătății proprii și a celor din jur;
- Cunoașterea și respectarea normelor necesare integrării în viața socială precum și reguli de păstrare a sănatatii;
- Desfășurarea unor activități demonstrative care să contribuie la aplicarea regulilor de igienă și a comportamentului în grup;
- Îmbogățirea vocabularului propriu utilizind cunoștințele însușite pe parcursul participării la activitățile de educație sanitară;

- Formarea unui comportament sanitar activ și responsabil care să permită manifestarea unei conduite adecvate și creativității.

2.Privind cadrele didactice:

- Familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi stimulare a copilului pentru desfășurarea unor activități cu caracter sanitar în vederea însușirii unor cunoștințe din domeniul respectiv;
- Responsabilitatea cadrelor didactice de a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de prevenire a îmbolnăvirii.

3.Privind părinții și alți factori educaționali din comunitate:

- Creșterea implicării părinților și a comunității locale în activitatea proiectului, având ca scop prevenirea îmnbolnavirii copiilor;
- Sensibilizarea părinților și ai altor factori educationali din cadrul comunitatii privind necesitatea formarii și dezvoltarii conștiintei în privința igienei la copii;
- Implicarea autorităților locale și a altor factori în vederea susținerii financiare;

DESFĂȘURAREA PROIECTULUI

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR:

1. „CUM SĂ FIM SĂNĂTOȘI’’

- Prezentarea proiectului părinților;
- Importanța educației sanitare la școală.

Februarie 2020

Responsabili:

prof. DIMULESCU RODICA

prof. BERGER DRAGA

prof. FURDUI CARMEN

ec. GIURGIU CRISTIANA

2. „CE, CÂT ȘI CUM MÂNCĂM?’’

- Masă rotundă cu tema. :„Să ne hrănim corect”
- CE, CÂT ,CÂND ȘI CUM MÂNCĂM - întilnire cu asistenta medicală;

Martie 2020

Responsabili :

prof. FURDUI CARMEN

ec. GIURGIU CRISTIANA

3. „ SĂNĂTATE DE LA TOATE’’

- Convorbiri despre păstrarea sănătății, alimentație, odihnă și recreere, sport;
- Mediu sănătos – sănătate curată.

Aprilie 2020

Responsabili:

ec. GIURGIU CRISTIANA

IANC GEANINA MARINA

Prof. DREPTATE IOANA

4. „ȘCOALA – CASTELUL CURAȚENIEI’’

- Amenajarea unui mediu sănătos, învățăm să facem curățenie, să trăim într-un mediu sănătos.
- Realizarea unor desene cu comportamente pozitive ale copiilor;
- Expoziție cu desenele copiilor.

Mai 2020

Responsabili:

prof. DIMULESCU RODICA

prof. BERGER DRAGA

prof. FURDUI CARMEN

ec. GIURGIU CRISTIANA

IANC GEANINA MARINA

Prof. DREPTATE IOANA

5. „ LA FARMACIE’’

- Vizită la farmacia din cartier;
- Medicamentele și sănătatea - copiii întreabă farmacista răspunde;

Mai 2020

Responsabili:

prof. DIMULESCU RODICA

prof. BERGER DRAGA

prof. FURDUI CARMEN

ec. GIURGIU CRISTIANA

Prof. DREPTATE IOANA

6. „MEDIUL ȘI SĂNĂTATEA”

- Masă rotundă
- Chestionare de evaluare de la părinți.

Iunie 2020

Responsabili:

prof. DIMULESCU RODICA

prof. BERGER DRAGA

prof. FURDUI CARMEN

ec. GIURGIU CRISTIANA

IANC GEANINA MARINA

Prof. DREPTATE IOANA

RESURSE UMANE

- Cadrele didactice;
- Elevii ;
- Părinții elevilor;
- Cadre medicale;

RESURSE MATERIALE

- material didactic: videoproiector, PC, tablă magnetică, tablă cu suport de hârtie, pliante, material asigurate de medici;
- suport logistic asigurat de colaboratori.

RESURSE FINANCIARE:

EXTRABUGETARE - contribuții personale.

RESURSE INFORMAȚIONALE

DOCUMENTELE PROIECTULUI:

- Programul Național de ,,Educație pentru sănătate’’
- Proiectul scris;
- Chestionare de evaluare de la părinți;
- Produsele finite ale proiectului;

PUBLICAȚII ȘI MATERIALE TIPĂRITE:

- Articole din presă;
- Pliante, broșuri, cărți care au legătură cu subiectele abordate în proiect;
- DVD cu aspecte ale derulării proiectului;
- Panou cu aspecte fotografice.

EVALUAREA PROIECTULUI:

- fotografii;
- expoziţii – participanţii vor primi diplome;
- portofolii realizate de fiecare participant la proiect;
- realizarea unor prezentări în PowerPoint cu activităţile desfăşurate;
- realizarea unui CD care să cuprindă întreaga activitate desfăşurată în cadrul proiectului

PRODUSE FINALE:

- portofoliul care va cuprinde materiale, fișe și imagini de pe parcursul derulării proiectului;
- Expozitia „ Din creaţiile noastre”

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Proiectul prezintă un potențial de dezvoltare şi poate fi continuat în anii următori, prin atragerea de noi parteneri.

Proiect educațional
”Micii ecologiști”

Prof. înv. preșcolar Iovi Roxana-Cristina
Școala Gimnazială Nr.6 ”Nicolae Titulescu” Constanța
structură Grădinița PN ”Căsuța poveștilor” Constanța

ARGUMENT

Impactul contemporan dintre societate și mediu înconjurător a generat noi cerințe față de personalitatea umană. Peste tot în lume , educația de mediu este o prioritate a zilelor noastre.

Vârsta copilăriei este cea mai propice pentru demararea activităților pentru educația de mediu și trebuie să fie rezultatul unui lucur în echipă la care își aportul familia, prietenii, administrația locală și grădinița, respectiv școala. În aceste context, educatoarelor le revine sarcina și obligația de a-i învăța pe copii să înțeleagă și să iubească natura , să-i pătrundă tainele și să o protejeze , să urmărească formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice a copiilor . Poluarea mediului înconjurător resimțită tot mai acut în zilele noastre afectează toate cele trei componente principale ale mediului: apa, atmosfera, solul.

Inițierea copiilor in tainele ecologiei incepe cu propriul lor mediu inconjurator, cu: ambianta, locuinta, sala de grupa, gradinita, curtea de joaca, strada, orasul si, folosindu-se imaginatia, multe tablouri, machete, parcurgem chiar globul terestru. Oriunde ne-am gasi, prin orice loc, omul, plantele, animalele, ca sa traiasca au nevoie de unele conditii esentiale : sol, aer, apa, hrana. In cunoasterea mediului inconjurator ne straduim sa-i atragem pe copii prin caracterul accesibil, ludic, ecologic al continuturilor prezentate.**Curiozitatea copilului de a cunoaşte tot ceea ce-l înconjoară, de a afla cât mai multe despre natură şi cauza unor fenomene, ne determină pe noi, educatoarele Grădiniţei cu Program Prelungit Prichindel, Jibou să transformăm această sete de cunoaştere într-o activitate intelectuală intensă.**

COORDONATOR PROIECT: Prof. Iovi Roxana-Cristina

ECHIPA DE PROIECT: Prof. înv.preșcolar Iovi Roxana-Cristina
Educatoare Tudor Luminița Kati
Educatoare Moroșanu Marga

SCOPUL PROIECTULUI :

Implicarea preşcolarilor, şcolarilor şi cadrelor didactice, în activităţi de educatia ecologică, prin care se educă responsabilitatea acestora faţă de ocrotirea mediului prin educarea spiritului eco-civic.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

***Pentru copii*:**

Să-și formeze un comportament ecologic pozitiv, stimularea copiilor în desfăşurarea unor activităţi cu caracter practic prin care să contribuie la crearea unui mediu curat şi sănătos;

să identifice fiinţe şi fenomene din mediul înconjurător şi caracteristicile acestora;

să conştientizeze necesitatea economisirii apei, energiei electrice, lemnului;

să participe la activităţi de îngrijire a plantelor şi animalelor, colectare de plante medicinal și protejare a mediului, aplicând cunoștințele dobândite;

să cunoască importanța colectării bateriilor , să creeze și să transmită mesaje ecologice ;

să comunice individual sau în cadrul unui grup observaţii şi concluzii privitoare la mediul înconjurator;

să identifice câţiva factori poluanţi şi efectele acestora, modalităţi de combatere şi prevenire a poluarii mediului;

să aplice norme de comportament specifice asigurării sănătăţii şi protecţiei omului şi a naturii;

să utilizeze tehnicile învăţate la activităţile practice pentru realizarea unor obiecte din materiale reciclabile

Pentru cadre didactice:

Proiectarea şi desfăşurarea unor activităţi care să sensibilizeze copiii faţă de natură şi mediul înconjurător;

Munca în echipă, îmbunătăţirea metodelor pedagogice privind activităţile de educaţie ecologică;

Schimb de experienţe cu partenerii implicaţi în proiect;

Asigurarea unui dialog eficient cu părinţii şi implicarea lor în activităţile cu copiii;

Implicarea şi sensibilizarea comunităţii locale faţă de problemele de mediu la nivel local şi judeţean;

Pentru părinţi:

Stimularea părinţilor în găsirea unor resurse materiale şi financiare necesare aplicării programului de educaţie ecologică;

Conştientizarea de către părinţi şi comunitate a problemelor de mediu la nivel local, pentru a fi mai deschişi şi a-şi modifica comportamentul faţă de mediu;

Dezvoltarea sentimentului individual de apartenenţă a părintelui la programul grupei şi al grădiniţei, realizând o comunicare informală şi formală eficientă cu acesta;

Promovarea conceptelor ecologice în rândul comunităţii locale prin organizarea unor acţiuni de colectare şi transport a deşeurilor dar şi prin luarea unor măsuri de renaturalizare a acestora.

GRUP ŢINTĂ:

Beneficiarii direcţi: copiii cu vârsta cuprinsă între 3-6 ani şi părinţii acestora

Participanţi: copiii, colectivul cadrelor didactice, personalul nedidactic, partenerii

Beneficiari indirecţi: mass-media, comunitatea locală, familia preşcolarilor

RESURSE UMANE:

preşcolarii grupelor din grădiniță;

educatoarele grupelor;

părinţii copiilor.

RESURSE MATERIALE: videoproiector, aparat de fotografiat, consumabile, mapa cu documente, cărţi, reviste, CD- uri, atlas botanic şi zoologic, DVD player, computer, imprimantă, xerox, hârtie A4, markere, unelte pentru grădinărit, materiale reciclate (sticle de plastic, carton, etc.), saci menajeri, hârtie şi carton folosite, mânuşi menajere, saci cu pământ, ghivece cu flori, găleţi, șorțulețe

RESURSE FINANCIARE: Sponsorizări ale firmelor din oraş sponsorizări obţinute prin sprijinul părinţilor, agenți economici, administrația locală, fonduri proprii obţinute prin valorificarea unor lucrări confecţionate de către copii, din materiale reciclate.

FORME DE REALIZARE: Realizarea unei bune colaborări între părţile implicate prin activități comune, schimb de experiență , organizarea unor concursuri, expoziţii, activităţi practice.

EVALUARE:

Evaluare -internă: se va realiza prin diverse modalități: convorbiri, fișe, chestionare.

:xternă: chestionare pentru părinți, chestionare pentru cadrele didactice de la instituțiile partenere.

Modalități de evaluare:

- **evaluări curente:** convorbiri, activități specifice, fotografii,

evaluări intermediare: concursuri sportive, realizarea unor spații personalizate, rapoarte de evaluare intermediară prezentate în consiliul profesoral,

- **evaluări finale:** portofolii, participare la acțiuni de protejare a mediului, stabilite în prezentul proiect educativ, expoziție cu lucrări realizate de copii, prezentare Power Point, diseminarea rezultatelor, articole în ziar, afișarea programului la avizierul grădinițelor, rapoarte de evaluare finală prezentate în consiliul de administrație și în cadrul cosiliului profesoral/ a activităților metodice.

Portofoliu proiectului;

Album foto, Pliant, Afişe, CD cu imagini din timpul activităţilor. Afişe, anunţuri, invitaţii, scrisori de intenţie; Realizarea şi prezentarea unor PPT-uri, filmuleţe, etc.

MONITORIZAREA PROIECTULUI:

- Modalităţi de evaluare specifice fiecărei activităţi
- Discuții cu părinții privind impactul proiectului, chestionare aplicate părinților;
- Realizarea unui album cu fotografii care surprind aspecte din activitățile demarate în cadrul proiectului

MEDIATIZARE-DISEMINARE:

Prezentarea proiectului în cadrul, activităților metodice la nivel de unitate,

Popularizarea proiectului în rândul părinţilor, publicare pe site:pagina de facebook şi în presa locală.

Diseminarea proiectului se va realiza în cadrul întâlnirilor cu părinţii copiilor, în cadrul comisiilor metodice;

Popularizarea proiectului se face prin participarea la dezbateri/ sesiuni de comunicări, publicarea de articole tematice în reviste de specialitate;

Mediatizarea se va face pe pagina de facebook;

Elaborarea şi distribuirea de pliante care să informeze comunitatea cu privire la scopul, obiectivele și activitățile proiectului.

DURATA PROIECTULUI: Aprilie – Iunie 2022.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

Nr. crt	Denumirea activității	Mijloc de realizare	Obiective urmărite	Termen
	„Să ne cunoaștem”	Activitate online	Prezentarea partenerilor	Aprilie
	„Micii ecologiști” „Ne jucăm și reciclăm! ” 	Activități practic-gospodărești (colectare baterii, concurs)	Să realizeze pliante și indicatoare cu mesaj ecologic ; ex. „Păstrăm curățenia!, Nu călcăm iarba!” etc Să cunoască importanța reciclării bateriilor	Aprilie
3.	„O picătură de apă, un strop de viață ” „***Colțul verde*** din grădiniță” 	- vizualizare prezentare ppt despre circuitul apei în natură - Crearea unui colţ viu în grupă, îngrijirea aceestuia: ex. acvariu, plante, etc.	Să planteze flori în curtea grădiniței; Să igienizeze copacii din curte; Să creeze un colț verde în grădiniță; Să observe etapele circuitului apei în natură,pe baza ppt si explicatiilor primate;	Aprilie
4.	Ziua Pământului 	- activitate de adunare selectivă a deșeurilor, în împrejurimile grădiniței	Să participe la activități de curățenie și ecologizare;	Aprilie
5.	„Reciclăm, nu aruncăm” „Oază de verdeață” 	Activitate practică de valorificare a deșeurilor	Să realizeze jucării din diferite deșeuri; Să valorifice deșeurile și materialele reciclabile; **Să identifice ființe și fenomene din mediul înconjurător și caracteristicile acestora;**	Mai

PROIECT EDUCAȚIONAL
16 - Octombrie ZIUA MONDIALĂ A ALIMENTAȚIEI

Prof. Bodnar Daniela Antonela
Liceul Tehnologic Transilvania, Baia Mare

”Sănătatea este o comoară pe care puțini știu să o prețuiască deși aproape toți se nasc cu ea” (Hipocrate)

ARGUMENT

Ziua mondială a alimentației (World Food Day) este aniversată, an de an, pe 16 octombrie, în peste 150 de țări și printre altele, marchează înființarea în 1945 a Organizației Mondiale pentru Alimentație și Agricultură, o structură a ONU. Această zi, a fost declarată oficial **ZIUA MONDIALĂ A ALIMENTAȚIEI** de Adunarea Generală a ONU, în 1979.

ZIUA MONDIALĂ A ALIMENTAȚIEI își propune să realizeze, prin activitățile organizate, o sensibilizare a publicului larg asupra foametei și problemelor de nutriție cu care se confruntă populația planetei. În 1980, Adunarea Generală a aprobat sărbătorirea Zilei, considerând că *„hrana este o condiție a supraviețuirii și bunăstării omului, o nevoie umană fundamentală” (*rezoluția 35/70 din 5 decembrie).

Alimentația sănătoasă definește acel tip de alimentație care este adaptată și echilibrată energetic și nutrițional, astfel încât să satisfacă nevoile proprii fiecărui individ pentru susținerea și întreținerea organismului în condiții optime. Alimentația sănătoasă asigură dezvoltarea optimă a organismului, menține starea de sănătate, previne îmbolnăvirile și astfel crește speranța de viață și calitatea acesteia.

”Singurul mod de a-ți păstra sănătatea este să mănânci ceea ce nu vrei, să bei ceea ce nu-ți place și să faci ceea ce n-ai face” (Mark Twain)

SCOP:

Proiectul educațional are drept scop creșterea gradului de conștientizare în adoptarea unui stil de viață sănătos în vederea prevenirii problemelor de sănătate atât de frecvente în rândul populației, responsabilizarea populației față de impactul pe care îl are comportamentul alimentar asupra sănătății în perioada de pandemie.

OBIECTIVE:

- ✓ Reducerea consumului de alimente nesănătoase în rândul populaţiei şcolare;
- ✓ Identificarea cauzelor care conduc la o alimentație defectuasă și deteriorarea sănătății;
- ✓ Recunoașterea unor boli provocate de o alimentație nesănătoasă dar și a simptomelor unor tulburări de comportament alimentar (anorexie, bulimie);
- ✓ Promovarea unor comportamente alimentare sănătoase adecvate perioadei de pandemie;
- ✓ Adoptarea unui comportament sănătos privind mișcarea zilnică susţinută;
- ✓ Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi colaborare efectivă între adolescenţi - părinţi - profesori - comunitatea locală;
- ✓ Stimularea muncii în echipă, inițiativei și a creativității;
- ✓ Formarea unor abilități de documentare.

GRUPUL ȚINTĂ:

- Cadrele didactice implicate în realizarea proiectului,
- Elevii de la instituțiile implicate în proiect.
- Indirect: părinții, membrii ai comunității locale.

DURATA PROIECTULUI: 1 – 30 octombrie 2021

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Conștientizarea elevilor de efectele negative asupra sănătății datorită consumului de alimente nesănătoase;
- Reducerea consumului de alimente nesănătoase și înlocuirea acestora cu alimente sănătoase;
- Cunoașterea bolilor provocate de o alimentație nesănătoasă și a metodelor de prevenire a acestora;
- Adoptarea unui comportament sănătos în perioada de pandemie;
- Stimularea muncii în echipă, dezvoltarea abilităților de comunicare între adolescenți – părinți – profesori comunitatea locală;

***EVALUARE/CALITATE*:**

- Activitățile proiectului vor fi promovate prin intermediul paginilor web a instituțiilor partenere.
- Diseminarea se va realiza prin articole în reviste școlare, paginile de facebook și prin întocmirea unui raport final.

LOC DE DESFĂȘURARE

- Activitățile se vor desfășura în instituție , cu respectarea măsurilor de prevenire a infecției cu Sar-Cov
- Profesorii implicati în proiect, vor trimite trimite poze și impresii de la elevi privind activitatea desfășurată la coordonatorul proiectului.

TIPURI DE ACTIVITĂȚI:

Activitatea	Locul de desfășurare	Perioada	Responsabil
Expoziție cu produse sănătoase, desene și colaje	Liceul Tehnologic „Transilvania”, Baia Mare	Octombrie 2021	Profesorii implicați în proiect
Alimentația în pandemie	Liceul Tehnologic „Transilvania”, Baia Mare	Octombrie 2021	Profesorii implicați în proiect
Igiena în pandemie	Liceul Tehnologic „Transilvania”, Baia Mare	Octombrie 2021	Profesorii implicați în proiect
Risipa alimentară	Liceul Tehnologic „Transilvania”, Baia Mare	Octombrie 2021	Profesorii implicați în proiect

PROIECT EDUCAȚIONAL REGIONAL
-INOVATOR-
2021-2022
PRIETENIE... LA DISTANTA

prof. BÎRLĂ ANI-LAVINIA
prof. BÎRLĂ FLORIN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ *CONSTANTIN NEGREANU*

Argument

Prin acest proiect vom încerca să unim prin punți ale prieteniei și ale toleranței elevii dinșcolile implicate în proiect. Ne-am dori ca elevii școlilor să se bucure din plin de aceasta prietenie, să participe cu entuziasm la toate activitățile, să-și facă prieteni noi, să devină mai sensibili la nevoile altora .

Scop

Stabilirea unui parteneriat de colaborare între elevi din școli diferite.

Obiective generale

- Familiarizarea cu tehnicile moderne de comunicare la distanţă prin intermediul calculatorului;
- Promovarea dialogului și a comunicării între elevii din școli diferite;
- Dezvoltarea cooperării între cadre didactice din unități diferite de învățământ, urmărindu-se armonizarea condițiilor specifice fiecărei școli cu exigențele sociale de ordin general;
- Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular, conducând la creșterea numerică și calitativă a acestor activități;
- Creșterea prestigiului instituțiilor participante

Grup țintă

Elevii claselor partenere, cadre didactice.

Loc de desfășurare

Școala Gimnazială Constantin Negreanu, Drobeta Turnu Severin, Mehedinți

Resurse

Umane : elevii șipărinții, cadre didactice și nedidactice

Materiale : costume și materiale necesare activităților propuse la clasă

Spațiale : Școala Gimnazială *Constantin Negreanu,* Drobeta Turnu Severin, Mehedinți

Liceul Tehologic Domnul Tudor, Drobeta Turnu Severin

Temporale : Ianuarie 2022 - Aprilie 2022

Beneficiari

Elevii și cadrele didactice din cele două școli, părinți, …

Activități propuse

NR. CRT.	ACTIVITATE	STRATEGII DE REALIZARE	DATA	CINE PARTICIPĂ
1.	**„Hai să fim prieteni”**	➢ Contactarea instituţiilor partenere ➢ Conceperea proiectului de către coordonatori ➢ Trimiterea fotografiilor de grup si individuale pentru cunoașterea viitorilor parteneri	IANUARIE 2022	-Reprezentanții instituţiilor implicate
2.	**„E sărbătoare pe Pamânt !”**	➢ Activități de comunicare la distanță prin intermediul calculatorului ➢ Expoziţie cu lucrarile realizate de elevi cu prilejul Crăciunului și a Anului Nou/ clasă parteneră	FEBRUARIE 2022	-Cadre didactice implicate în proiect, școlari și preșcolari
3.	**„Eu am prieteni mulţi”**	➢ Realizarea de către copii a unor desene pentru prietenii lor; ➢ Schimb de fotografii de lucrări artistico – plastice**;** ➢ Expoziţie în fiecare instituţie participantă la proiect	MARTIE 2022	-Cadre didactice implicate în proiect și școlari
5.	**„Acum suntem prieteni”**	➢ Întocmirea portofoliului final cuprinzând materiale adunate pe parcursul desfăşurării proiectului; ➢ Raportarea finală a rezultatelor proiectului şi analiza lui în cadrul școlii. ➢ Diseminarea activităților ➢ Acordarea de diplome ăn urma participării la activitățile proiectului:	APRILIE 2022	-Coordonatorii proiectului

Rezultate așteptate

- Înțelegereașicunoașterea mediilor de studiu pentru elevii din unitățile partenere
- Familiarizarea cu alte aspecte ale procesului educativ
- Conștientizareaapartenenței la același sistem de educație și oportunități

Popularizarea

Diseminarea în cadrul școlilor

Produse finale

- Expoziții cu albume, fotografii și impresii la nivel școlar
- Cd/casetă video cu experiențainstituțiilorșcolare

PROIECT DIDACTIC

Profesor: Ana-Violeta Muntianu
Școala Gimnazială Răchiteni, județul Iași

Clasa a VI-a

Unitatea de învățare: *IV. Călătoria*

Tema lecției: *D-l Goe - caracterizarea personajului*

PREAMBUL METODIC EXPLICATIV

1. **Tipul de lecție:** mixtă

Competențe generale

1. Participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare prin receptarea și producerea textului oral.
2. Receptarea textului scris de diverse tipuri.
3. Redactarea textului scris de diverse tipuri.
4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise.

Competențe specifice

1.2. Prezentarea unor informații, idei, sentimente și puncte de vedere în texte orale, participând la discuții pe diverse teme sau pornind de la textele citite/ascultate.

1.3. Adecvarea comunicării nonverbale și paraverbale la o situație dată, evidențiind ideile și atitudinile, în situații de comunicare față-în-față sau mediată.

2.2. Rezumarea unor texte cu grade diverse de dificultate.

2.3. Prezentarea unor răspunsuri personale, creative și critice pe marginea unor texte diverse.

3.1. Redactarea unui rezumat, a unui text, pe un subiect la alegere, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate.

4.1. Utilizarea structurilor sintactice și morfologice de bază ale limbii române standard pentru înțelegerea și exprimarea corectă și precisă a intențiilor comunicative.

Competențe derivate

La finalul orei, elevii vor fi capabili să realizeze următoarele:

C1: identificarea autorului, naratorului și a personajelor din text;

C2: recunoașterea trăsăturilor textului narativ literar;

C3: înțelegerea conținutului operei literare studiate;

C4: identificarea indicilor spațiali și temporali din textul studiat;

C5: precizarea personajelor participante la acțiune;

C6: precizarea mijloacelor de caracterizare a personajului, a trăsăturilor;

C7: utilizarea corectă a elementelor de construcție a comunicării.

Pentru elevul cu CES:

C1: Citirea corectă a textul scris cu litere mai mari;

C2: Urmărirea firului acţiunii;

C3. Descoperirea personajelor principale;

C4: Receptarea greșelilor comise de Goe în călătoria sa spre București

NEVOI ŞI PLANURI INDIVIDUALE:

În clasă sunt 16 copii, dintre care 1 cu CES. Copilul are o dezvoltare psihică relativ normală şi se poate afirma în diferite domenii de activitate, prezintă handicap vizual minor.

(Textul şi fişele tipărite cu fonturi mari, timp suplimentar pentru exerciţiile obişnuite, aşezarea elevului în prima bancă, proiectarea informațiilor scrise cu un font mai mare)

Metode și procedee didactice

- Conversația euristică și explicația, ciorchinele, turul galeriei, problematizarea, învățarea prin descoperire

Resurse și mijloace ale învățării

- Capacitatea de învățare specifică vârstei elevilor,
- Schema la tablă

- Textul literar suport
- Fișe de lucru
- Poster
- Timp efectiv de lucru: 1 oră

Forme de activitate: frontală, individuală, în peechi și pe grupe

Evaluare: aprecieri verbale, note

Bibliografie:

Cârstea, M.D., Avram, V., Sanda, I., Dragomirescu, A., *Limba și literatura română. Manual pentru clasa a VI-a*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2018.

Ilie, Emanuela, *Didactica limbii şi literaturii române,* Editura Polirom, Iași 2014.

Pamfil, Alina, 2007, *Limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise,* Pitești, Editura Paralela 45.

Parfene, Constantin, 1999, *Metodica studierii limbii şi literaturii române în scoală,* Iași, Editura Polirom.

Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, clasele a V-a – a VIII-a, 2017, Ministerul Educației Naționale, București.

Scenariul lecției

I. Organizarea clasei

Pregătirea materialelor, notarea absențelor etc.

II. Faza de evocare

Profesorul îi anunță pe elevi că vor desfășura o activitate intitulată *Eu sunt...* Elevii vor lucra în perechi și vor rezolva următoarele sarcini:

În perechea în care este încadrat elevul cu CES, se primește o fișă cu fonturi de dimensiuni mai mari pentru a reuși lectureze și să rezolve cerințele.

Eu sunt...

AUTORUL

- Cine sunt?
- În ce raport mă aflu cu textul *D-l Goe…?*
- Ce știu despre acțiunea din text?

Eu sunt...

NARATORUL

- *Cine sunt?*
- *Ce rol am în raport cu întâmplările din text? Particip la acțiune?*
- *Ce știu despre întâmplările relatate?*

Eu sunt...

D-l Goe

- Cine sunt?
- Ce rol am în raport cu întâmplările din text?
- Ce știu despre întâmplările relatate?

Eu sunt...

Tanti Mița

- Cine sunt?
- Ce rol am în raport cu întâmplările din text?
- Ce știu despre întâmplările relatate?

Eu sunt...

Mam’mare

- Cine sunt?
- Ce rol am în raport cu

Eu sunt...

Mamița

- Cine sunt?
- Ce rol am în raport cu întâmplările din text?
- Ce știu despre întâmplările relatate?

Eu sunt...

TIMPUL

- Ce interval/momente pun la dispoziția desfășurării acțiunii?
- Mă desfășor liniar sau fac și salturi înapoi?

Eu sunt...

ACȚIUNEA

- Când mă desfășor: în trecut, în prezent sau în viitor?
- Câte fire narative am?

Elevii au la dispoziție cinci minute pentru a răspunde întrebărilor. Profesorul desemnează câte un elev pentru a prezenta rezultatele fiecărei categorii.

III. Faza de constituire a sensului

Profesorul anunță tema (*D-l Goe - caracterizarea personajului*), organizează clasa.

Se recitește textul, elevul cu CES citește având în față textul scris cu caractere mari pregătit de profesor.

Profesorul împarte clasa in grupe de câte cinci elevi și distribuie grupelor următoarele:

- câte un pliculeț conținând mici biletele (anexa 1).
- cate o foaie A4, fisa de lucru *Caracterizare Goe (*anexa 2).

Profesorul explică elevilor sarcina de lucru: distribuiți bilețelele primite în dreptul fiecărei trăsături de caracter a lui Goe. Doar puneți în dreptul lor pe foaie, fără a le lipi. După ce toate grupele vor termina de aranjat argumentele celor câteva trăsături, vom verifica corectitudinea acestora. Apoi, veți trece la urmatoarele etape: lipirea lor, colorarea și prezentarea lucrării voastre, a posterului. Pentru produsul final, vezi anexa 3.

IV. Faza de reflecție

Turul galeriei: raportorii desemnați de cele cinci grupe prezintă posterele care conțin concluziile la care au ajuns în urma activității anterioare.

Discuții, întrebări, problematizări.

Schema la tablă

Concluzii

V. Evaluare

Profesorul face aprecieri legate de modul, de gradul de participare al elevilor la lecție și de calitatea răspunsurilor date. Se notează elevii care au răspuns.

VI. Asigurarea retenției și a transferului

- *Desenează portretil lui Goe, încercând să sugerezi o trăsătură morală pe care o consideri esențială.*

ANEXA 1

Zbiara cerand sa se opreasca trenul.

Insulta calatorul

(Uratule!)

Se decupeaza si se lipesc pe anexa 2

Se urca cu picioarele pe un geamantan strain.

Sta pe coridor cu barbatii.

Se adreseaza doamnelor

la persoana a II-a sg.

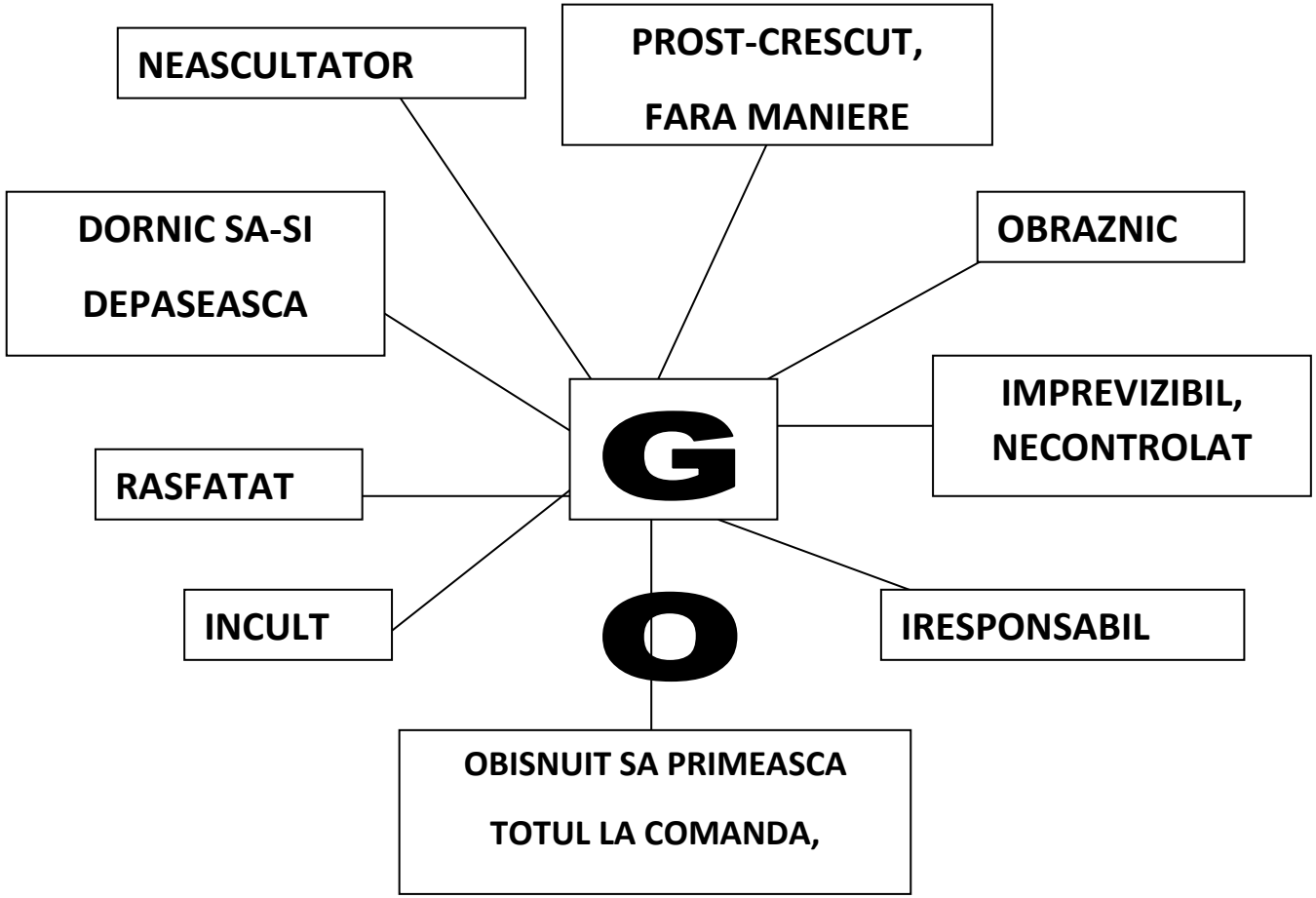
Bate din picioare cand se infurie.

Scoate capul pe fereastra contrar sfatului primit.

Trage semnalul de alarma.

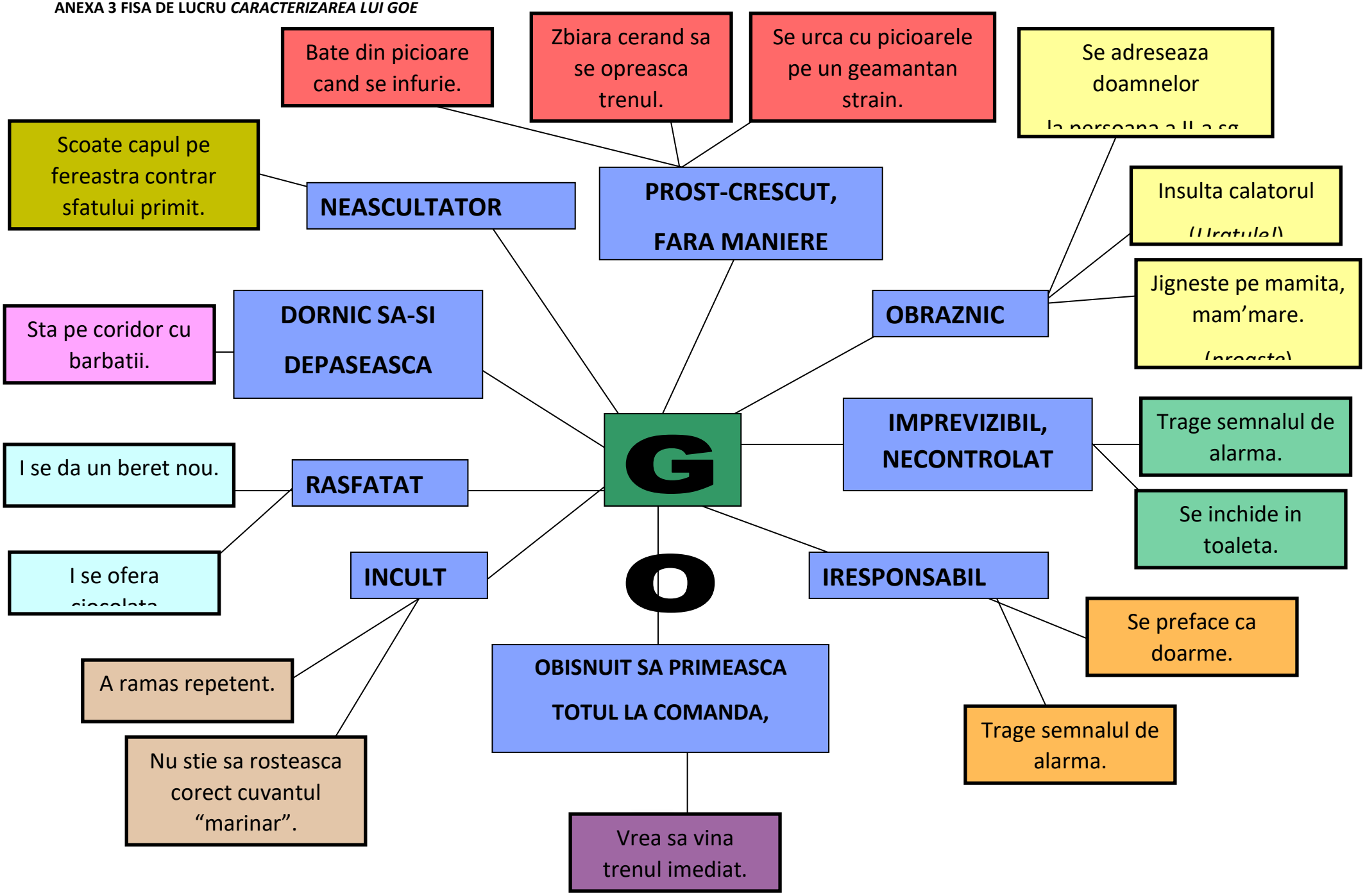
I se da un beret nou.

ANEXA 2 FISA DE LUCRU *CARACTERIZAREA LUI GOE*

CENTRUL DE RESURSE EDUCATIONALE

ANEXA 3 FISA DE LUCRU *CARACTERIZAREA LUI GOE*

PROIECT EDUCATIV

OPREA MIHAELA CRISTINA
LICEUL DE ARTE ”HARICLEA DARCLEE” BRĂILA

INFORMAȚII DESPRE PROIECT

În contextul actual al unui învățământ românesc încercat de nenumărate schimbări, organizatorii își propun să promoveze valoarea estetică a creației într-o limbă de circulație internațională și să stârnească interesul pentru spectacolul de calitate prin dezvoltarea spiritului de competiție și fairplay, eliminarea mediocrității și evidențierea muncii didactice depuse de îndrumătorii elevilor. Prezentul regulament definește cadrul specific de organizare și desfășurare a concursului școlar în limba engleză, ‘ALL THE WORLD’S A STAGE’, organizat în învățământul preuniversitar. Concursul reprezintă activitatea extrașcolară cu caracter educativ-artistic organizat de Liceul de Arte ‘Hariclea Darclee’ și are ca obiectiv general stimularea elevilor cu interes și aptitudini deosebite în domeniul competențelor lingvistice, în comunicarea orală în limba engleză.

OBIECTIVE

1. Concursul are drept scop stimularea creativităţii, a dezinvolturii în exprimare, a spiritului de competiţie şi a imaginaţiei elevilor din învăţământul primar, gimnazial si liceal, inclusiv a elevilor cu cerinte educaționale speciale.

2. Punerea în valoare a pasiunii elevilor pentru limba engleză prin: dezvoltarea capacităţii şi a adaptabilităţii acestora la munca în echipă; stimularea performanţelor artistice individuale şi de grup; cunoaşterea literaturii şi a dramaturgiei universale clasice şi contemporane; opţiuni repertoriale care să reflecte vârsta şi preocupările interpreţilor;

3.Realizarea unui act artistic complet care să corespundă cerinţelor estetice ale operelor alese a fi transpuse teatral, prin muzica sau poezie, precum și promovarea comunicării expresive și a originalității;

4. Sporirea motivației elevilor pentru învățarea limbii engleze și recunoasterea profesorilor ai căror elevi obțin rezultate excelente în procesul de învățare a limbii engleze.

GRUPUL ȚINTĂ: Proiectul de adreseaza elevilor din învățământul preuniversitar din toate ciclurile de învățare, inclusiv elevilor cu Cerințe Educaționale Speciale. Concursul se organizează anual cu elevii, distinct pe urmatoarele niveluri:

a) ciclul primar- clasele I-IV

b) ciclul gimnazial - clasele V–VIII;

c) ciclul liceal - clasele IX-XII.

SECȚIUNI: teatru, poezie și cântece, exclusiv în limba engleză.

1) **TEATRU**: La secțiunea teatru sunt acceptate o piesă de teatru/ monolog în limba engleză (durata maximă 30 min.). Elevii pot participa la concurs, individual sau în trupe de teatru.

2) **POEZIE**: Durata poeziei în limba engleză (voce live) nu poate depăși 4 min.

3) **CÂNTECE**: Durata piesei muzicale în limba engleză (voce live) nu poate depăși 4 min. Elevii pot participa la concurs individual sau în formații. La concurs vor intra în competiţie trupele sau reprezentanții desemnați de școlile interesate și înscrise în concurs. Un cadru didactic poate înscrie în concurs **maxim 3 elevi** la o categorie pe fiecare nivel.

INFORMAȚII DE NATURĂ FINANCIARĂ: Nu se percepe taxă de participare.

DESFĂȘURAREA CONCURSULUI: Conform noilor reglementări, prezentul concurs se va desfășura indirect, pe baza filmarilor trimise de participanți către instituția noastră, până la data de **30 aprilie 2022**. Momentele artistice prezentate

trebuie să respecte normele de moralitate în limbaj și mișcare. De acest lucru vor răspunde în mod direct profesorii coordonatori.

ÎNSCRIERE: -Participarea unui candidat se va face prin completarea formularului de înscriere din Anexa 1. **Termen limită de trimitere a lucrărilor: 30 aprilie 2022.** Înscrierea implică respectarea și acceptarea regulamentului, precum și a tuturor condiţiilor de participare, organizare si premiere ale concursului. Participarea la concurs constituie acordul elevilor si profesorilor îndrumători ca numele și fotografii cu aceștia să poată fi făcute publice și utilizate gratuit în materialele foto, video și audio de catre organizator și partenerii acestuia, exclusiv în scopuri publicitare. Organizatorul se obligă să respecte prevederile Legii nr. 677/ 2001 privind protecția datelor personale obținute pe durata concursului și se angajează să pastreze confidențialitatea datelor personale ale participanților/câștigatorilor la concurs și să le utilizeze conform Regulamentului de concurs și a legislației în vigoare. Concursul “All the world’s a stage ”, Ediția a VIII-a, se va desfășura doar indirect în anul școlar 2021-2022. Pentru participarea la concurs, fiecare şcoală desemnează reprezentanții, prin transmiterea fișei de înscriere, (Anexa 1) on-line, la adresele de mail: mocanumadalina77@yahoo.com sau danna_vasii@yahoo.com și a acordului de parteneriat semnat și ștampilat de unitatea participantă (optional), (Anexa 2).

FIȘIERELE AUDIO/VIDEO VOR FI DENUMITE OBLIGATORIU CU NUMELE ELEVULUI ȘI ȘCOALA DE PROVENIENȚĂ.

CRITERII DE JURIZARE: fluența și corectitudinea exprimării în limba engleză, expresivitatea actului artistic, respectarea limitei de timp impusă de regulamentul concursului. Juriul va fi desemnat de către organizatori.

PREMIEREA-SE VOR ACORDA: diplome în format electronic pentru locurile I, II, III și MENŢIUNI (10% din numărul participanților) pentru fiecare secţiune și nivel de vârstă; adeverințe pentru cadrele didactice, coordonator lucrare elevi; diplome de participare pentru elevii și cadrele didactice care au participat la concurs, dar care nu au fost premiați; adeverințe pentru membrii juriului, pentru organizatori, pentru evaluatori. Diplomele și adeverințele se vor trimite online școlilor participante până la 31 august 2022.

PARTENERI:

Biblioteca Județeană ” Panait Istrati”, Brăila

Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale, Brăila

Filarmonica ”Lyra -George Cavadia”, Brăila

Primaria Municipiului Brăila

PREVEDERI FINALE: Selecţia participanților se va face obiectiv şi imparţial, cu respectarea prevederilor din prezentul regulament. Organizatorii nu își asumă responsabilitatea pentru drepturile de autor şi cele conexe ale acestora, concurentul fiind unic responsabil pentru orice consecinţe directe sau indirecte care pot apărea ca urmare a participării la acest concurs.

Lesson plan

CONSTANTIN LĂCRĂMIOARA
“Mihai Eminescu” College, Bacău

Class: 12B (3 classes/week)

Level: Advanced (highly homogeneous group)

No. of students: 35, 1 student with SEN

Time allowed: 50 minutes

Topic: ***Debate and discussion***

Unit: ***The Happiest Days of your Life?***

Textbook:Upstream Proficiency, Student’s book, V.Evans, J.Dooley

Lesson type – mixed

Methods & Approaches: Communicative, Six Thinking Hats

SKILLS: Integrating skills with a focus on Speaking and metacognitive skills

METHODS: conversation, brainstorming, debate

APPROACH : Communicative

LEARNING ACTIVITY: group work

Techniques: brainstorming, questioning, debate

Teaching aids: textbook, laptop, Google classroom platform

Teaching materials: Textbook, Teacher’s book, online and printed dictionaries, handouts with the Six Thinking Hats

TEACHING STRATEGY

Skills: integrating skills (focus on speaking)

Interaction: T-SS (teacher-students), GW (group work)

Lesson Objectives: Cognitive aims:

By the end of the lesson, the students will be able to:

- listen for specific information
- speak freely by using the language for debate and discussion
- discuss a topic within their groups
- practice their metacognitive knowledge

Affective aims:

- to create interest in the topic
- to create a friendly atmosphere so that students can feel encouraged to fully participate in the class
- to boost the students’ confidence in their ability to use the language

Aims for the teacher:

- to develop students’ ability to analyse and to think differently according to sthe situation
- to develop students' ability to use the language correctly
- to raise students’ awareness of the importance of expressing their ideas and thinking from different perspectives

Previous knowledge:

- Students have been studying about phrasal verbs and fixed phrases related to communication, using the language correctly,vocabulary related to education and literacy
- Students have been studying and working on grammar: modal verbs, conditionals,word formation and idioms
- Communicating using the following activities: brainstorming, conversation with the entire class, talking about means of communication, expressing preferences, paraphrasing
- Listening work (listening for detailed comprehension), listening to Youtube videos and Ted talks
- Students have learnt how to write letters an opinion essay and summary writing

Anticipated problems: Some students might: not use the correct structure or might face problems with the speaking task.The student with SEN may have problems understanding the tasks, but the teacher will help her by offering her a handout with simple tasks.

Possible solutions:I will be there to help the students and I will repeat the task and I will give further instructions.I will prompt any individual who looks puzzled.Strategies for differentiation, equal opportunities: resource activities, teacher acting as prompter, gradual design of the lesson, peer correction, students learning from students, complicating tasks.

Bibliography and Internet sites

Harmer, J. (199):*The Practice of English Language Teaching,* Longman, London&New York

Upstream Proficiency (2002): Teacher’s book, V.Evans and J.Dooley, Express Publishing

http://www.mspguide.org/tool/six-thinking-hats

In-training Comenius Course Book (2011): *Creative Methodology and Language Skills,* Oxford House College, London

Class Description

Level: Advanced
Students between the ages of 18-19.
The class takes place from 12.10 p.m. to 1 p.m. on Monday. Students are enthusiastic and excited. The students have completed approximately 33 hours of English.The level of the students is advanced, most of them use English correctly, they can communicate easily using the language.However, there are some students that have some problems with the use of grammatical and vocabulary structures correctly.Whenever they get involved, they can be noisy and they tend to use their mother tongue.There is a student with SEN (special education needs) and she will be given some different tasks according to her level of study and knowledge.

Contents

Objective 1 :To listen for specific information and to create interest in the topic: Debate and Discussion *(Estimated time:15 minutes)*
Context: Students’ knowledge about debate and discussion
Activity/class organization: Greetings and checking homework.Teacher checks attendance and asks students how they feel.Then the teacher checks the homework.Teacher asks students to read how they wrote their paragraph about their future plans.Then the teacher asks the students whether their plans for the future include going to university and if they know some rules about university life.Students answer and afterwards they listen to a short video on Youtube about university life and the students’ union.They are asked if they have heard of it and if there is such a union in our universities.They answer to the teacher’s questions.

Aids: the students' book (both the printed version and the PDF version) and the platform Google Classroom, students' notebooks, Youtube video (students union)
Language: All and any
Possible problems: Students might have problems with watching the video and using the correct structure.The teacher is there to help if necessary.

Objective 2:To speak freely by using the language for debate and discussion *(Estimated time:7 minutes)*
Context: Students' knowledge about debate
Activity/class organization: The teacher asks the students whether their plans for the future include going to university and if they know some rules about university life.Then the teacher asks the students to open the books on page 33 and the teacher presents the phrases and the agenda in the student's book, and explains/elicits the meaning of any unfamiliar vocabulary. (The Students' Union is an organisation of students which is concerned with the welfare and social life of its members. GP [General Practitioner] is the doctor who provides general medical treatment.)Students listen and express their opinion about the issues on exercise 23b from the textbook.They work in groups and express their ideas.
Aids: students' book, notebooks, pens
Language: vocabulary related to opinions, discussions
Possible problems: Students might have problems with expressing their point of view.The teacher helps them if necessary.

Objective 3: To discuss a topic within their groups *(Estimated time:10 minutes)*
Context: Students' knowledge of grammar and vocabulary and metacognitive skills
Activity/class organization: The teacher asks students to read the agenda of a Students' Union meeting from exercise 24/page 33 from the textbook and in their groups of 5 or 6 to discuss their ideas.Each group has a coloured hat assigned: White Hat: Covers listening, questioning, and defining the information you would like to have, but do not have yet. Red Hat: Gives permission to forward hunches without needing to justify them. Yellow Hat: Why you think something will work; the savings, the benefits, and the advantages; usually forward-thinking. Green Hat: Proposals, suggestions, ideas, alternatives, provocations, and what is interesting in an idea. Blue Hat: Looks not at the subject of the thinking but at the thinking itself and is used for building, managing, and concluding the process, including using and sequencing use of the other hats. Black Hat: The black hat makes us consider the reasons why something may not work, why it may be illegal, why it may go wrong, or why it's not worth doing but the reason must be logical (if it's emotional, that is red hat).
Aids: handouts with the six thinking hats, notebooks, pens, online dictionaries and printed dictionaries
Language: All and any
Possible problems: Students might have trouble with using the correct structure, but the teacher should help them if necessary.

Objective 4:To practice their metacognitive knowledge *(Estimated time: 10 minutes)*
Context: Students show their enthusiasm and cooperation both with their classmates and with the teacher.
Activity/class organization: The teacher asks students to present their ideas and each leader in the group presents the ideas and the solutions for the problem.The other students listen and after each group finishes their ideas, one student will present the conclusion.

Aids: students’ book, notebooks, the six thinking hats
Language: All and any
Possible problems: Students might have problems in using the correct structure, the teacher should help them if necessary.

Evaluation and Homework *(Estimated time: 8 minutes)*

Teacher offers feedback.Teacher gives marks.Evaluation will be done in close connection with the teaching/learning objectives stated at the beginning of the lesson. It will be done in marks (from 10 to 1 in the Romanian system).Forms of evaluation & assessment used throughout the lesson:systematic observation, oral appreciation, self-assessment, peer correction/evaluation.Then the teacher asks students to write as homework: to read the text on page 36 from the texbook and to answer the questions.

PROIECT DIDACTIC

Învăţător : Alăzăroaie Claudia
Şcoala Gimnazială Nr. 2 ”Diaconu Coresi” Braşov

Clasa: a II-a

Disciplina: **Dezvoltare personală**

Unitatea tematică: Cartea cu povești

Subiectul lecţiei : Cum ne comportăm la masă?

Activitate integrată: Dezvoltare personală + Comunicare în limba română + Arte vizuale și abilități practice

Disciplină dominantă*:* Dezvoltare personală: 1.3. Respectarea unor reguli de igienă personală;

Comunicare în limba română: 2.4. exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare

Arte vizuale și abilități practice: 2.6. Participara la activităţi integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică

Obiective operaţionale:

O1*:* Să dramatizeze schița ”Vizită”, utilizând elementele specifice artei teatrale;

O2: Sa enumere diferite comportamente moral-civice identificate în situatii reale;

O3: Să exemplifice anumite reguli de comportament, utilizând jocurile teatrale;

O4: Să așeze corect tacâmurile pe masa festivă, respectând regulile prevăzute în Codul bunelor maniere.

O5 -să păstreze poziţia corectă pe tot parcursul lecţei;

O6 – să -şi dirijeze efortul oculomotor către centrul de interes sugerat de învăţătoare ;

O7-să manifeste interes pentru lecţie, răspunzând prompt şi corect la solicitări ;

O8-să rezolve corect sarcinile de lucru , îmbunătăţindu-şi performanţa ;

O9- să colaboreze în cadrul echipei în vederea realizării sarcinilor.

Resurse: Metodologice: - ***metode şi procedee***: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, dramatizarea, jocul teatral

- ***mijloace de învăţământ***: manual, calculator, retroproiector, recuzită pentru teatru, planșe, farfurii de carton, tacâmuri

Temporale: 45 minute

Bibliografice: ***1.ştiinţifice:*** Norel M. (2010), *„Didactica limbii si literaturii române pentru învăţământul primar”,* Editura Art, Bucureşti

Contoman, E., (2011), *Povești cu învățăminte.* Editura Tehno-Art, Petroșani

Dumas K. (2019), *Bunele maniere pentru începători,* Editura Univers, , București

Poenaru M., (2017), *Cei șapte ani de acasă,* Editura Coresi, București

2.oficiale ▪Ministerul Educaţiei şi Cercetării, *Programa Şcolară – clasele CP, I, a II-a,* Bucureşti, 2013;

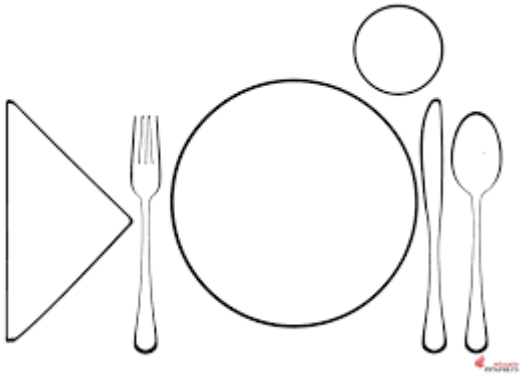
Forme de organizare: frontală, individuală, grupe, perechi;

Forme de evaluare:evaluare orală, observare sistematică a comportamentului;

SECVENŢELE LECŢIEI	CONŢINUT INSTRUCTIV- EDUCATIV	STRATEGIA DIDACTICĂ			EVALUARE
		Forme de organizare	Metode şi procedee	Materiale şi mijloace didactice	
1.Moment organizatoric	Asigurarea climatului necesar desfăşurarii lecţiei şi pregătirea materialelor necesare.				
2. Captarea atenţiei	Se propune auditia cântecului **„Nu-i o glumă politețea”** și se vor executa câteva mișcări inspirate de melodie.	Frontal	Conversaţia	Calculator Retroproiector	Observarea comportamentului
3.Reactualizarea cunoştinţelor	Se poartă o scurtă conversatie despre comportamentul lui Ionel și despre semnificația expresiei ”Bune maniere”.	Frontal	Conversaţia	Calculator	Evaluare orală Observarea sistematică
4.Anunţarea temei şi a obiectivelor	Se anunță tema lecției, **„Bunele maniere”,** și obiectivele în termeni accesibili.	Frontal	Conversaţia Explicaţia	Calculator Retroproiector	Evaluare orală

5.Dirijarea învățării	Învătătoarea propune dramatizarea schiței « Vizită», după I.L. Caragiale. Elevii vor identifica comportamentele pozitive și negative ale personajelor si vor enumera câteva situații în care au observat astfel de manifestări. Analizând faptele personajelor din textul ”Vizită”, se vor enumera, cu ajutorul unei prezentări power-point, regulile pe care ar trebui să le respectăm atunci când primim musafiri sau mergem în vizită. Gazda : ● Îi întâmpină pe musafiri cu zâmbetul pe buze; ● Îi poftește în casă și îi prezintă celor prezenți; ● Dacă primeste un cadou, trebuie să deschidă pachetul pentru a vedea ce a primit și își manifestă bucuria și admirația. ● Nu-și neglijează oaspeții. ● La plecare, îi conduce până la lift sau până la poartă. Musafirii : ● Merg in vizită doar dacă sunt invitați (dacă merg în vizită la bunici sau la rude, dau un telefon pentru a anunța vizita); ● Sunt punctuali (pot întârzia 10-15 min., dar nu este politicos să meargă înainte de ora fixată); ● Salută gazda și invitații deja prezenți; ● Felicită persoana sărbătorită și îi oferă cadoul) ● La masă, se așază pe scaunul indicat de gazdă; ● Acceptă mâncarea și băutura pe care le-o oferă gazda. Este politicos să mănânce tot (sau aproape tot ce au în farfurie). Este nepoliticos, chiar o jignire la adresa gazdei, să nu se atingă de mâncare.	Frontal Frontal Frontal	Exercițiul Dramatizare a Explicația Conversația Exercițiul Conversația Conversația Explicația	Elemente de decor Costume Tobă Trâmbiță Calculator Retroproiector Calculator Retroproiector Calculator Retroproiector	Evaluarea orală Observarea sistematică a comportamentului Evaluare orală Analiza produselor activității Evaluarea orală Observarea sistematică a comportamentului

	• Folosesc tacâmurile și servețelul. Lingura, linguriţa și cuțitul se țin întotdeauna în mâna dreaptă. Furculița se ține în mâna stângă la felurile de mâncare pentru care folosim în același timp și cuțitul. Când mâncăm doar cu furculița, o ținem doar cu mâna dreaptă. • Dacă varsă un pahar sau pătează fața de masă, își vor cere scuze față de gazdă. Pentru a se asigura o bună întelegere, unele situații se vor exemplifica cu ajutorul tehnicilor teatrale.	Activitate pe grupe În perechi	Jocul teatral Conversația Explicația Jocul teatral	Diverse obiecte necesare jocului teatral	Evaluare orală
6. Obţinerea performanţei	Elevii vor sorta imagini în care sunt ilustrate comportamente pozitive și negative și le vor lipi pe două planșe (Așa da/ Așa nu) .Vom reaminti câteva reguli pe care trebuie să le respectăm în societate.	Activitate în perechi	Exerciţiul Explicaţia Conversaţia	Plicuri Coli albe Imagini Lipici	Analiza produselor activităţii Evaluare orala

7. Asigurarea retenţiei şi transferului 8. Evaluare	Elevii vor aranja o masă festivă pentru onomastica lui Ionel, respectând regulile de așezare a tacâmurilor. Se vor face aprecieri asupra modului în care copiii au participat la activitate şi a corectitudinii răspunsurilor date;	Activitate individuală	Conversaţia Explicaţia Exercitiul	Farfurii de carton Linguri Cuțite Furculițe Pahare Fețe de masă	Analiza produselor activităţii -Aprecieri verbale Evaluare orală

DE LA GRĂDINIŢĂ LA ŞCOALĂ
PROIECT EDUCATIONAL
GRĂDINIŢĂ-ŞCOALĂ

Kukta Annamária, profesor învăţământ preşcolar
Colegiul Naţional Kölcsey Ferenc
Structura GPP. Nr. 29 Satu Mare

Coordonatorii proiectului:

Kukta Annamária, profesor învăţământ preşcolar

Boitor Nóra, profesor învăţământ preşcolar

Obiectivul general al proiectului:

Asigurarea continuităţii procesului de instruire şi educaţie de la grădiniţă la şcoală prin familiarizarea preşcolarilor cu sala de clasă, cu învăţătoarea în scopul integrării lor cu succes în viaţa de şcolar.

Grupul ţintă: preşcolarii şi elevii clasei a IV-a B

Beneficiari: preşcolari, elevi, învăţătoare, educatoare, părinţi.

Durata: anul şcolar 2020-2021

Locul desfăşurării: Colegiul Naţional „Kölcsey Ferenc”

Obiectivele specifice proiectului:

- Formarea unor reprezentări corecte despre şcoală şi activitatea şcolară;
- Trezirea interesului copiilor de a deveni şcolar
- Eficientizarea relaţiei grădiniţă-şcoală-familie;
- Familiarizarea copiilor cu unele norme de comportament specifice şcolii;
- Participarea activă în activităţile comune organizate.

Rezultate aşteptate:

- Schimb de experienţă eficient în ceea ce priveşte specificul muncii din şcoală şi grădiniţă;
- Stabilirea unor relaţii de prietenie între prşcolari şi şcolari;
- Formarea de abilităţi de comunicare;
- Promovarea, în comunitate, a unei imagini pozitive a celor două unităţi implicate;
- Expoziţie cu materiale realizate: Panou tematic, Album foto;
- Produse realizate în cadrul activităţilor comune.

Materiale/instrumente de evaluare:

- Produse ale activităţii elevilor

Evaluarea

- Curentă - la sfârşitul activităţilor.

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. crt.	Activitatea	Locul desfăşurării	Participanţi	Data
1.	Propunerea parteneriatului şi a activităţilor	Grădiniţă	Educatoare Învătătoare	Octombrie 2020
2.	Vizită la şcoală *Eu voi fi elev*	Şcoală	Educatoare Învătătoare Preşcolari Elevi	Mai 2021
3.	Evaluarea proiectului	Curtea grădiniţei şi a şcolii	Educatoare Învătătoare Preşcolari Elevi	Iunie 2021

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL ȘCOALĂ - BIBLIOTECA
„Prietenii Cărţii”
An școlar 2021/2022

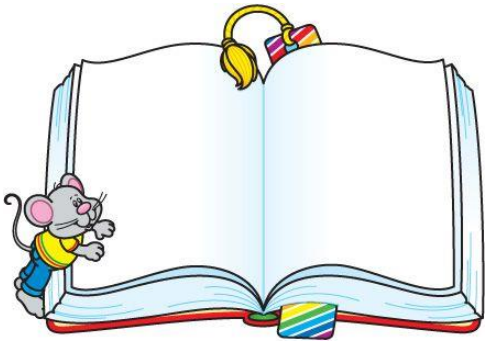
Prof.inv.primar VĂDUVA NATALIA

ARGUMENT

Proiectul educaţional pe care-l propunem reprezintă o încercare de a pune în relaţie *cartea* şi *copilul*, de a crea un contact, de a contribui la redescoperirea basmului ca un univers al copilăriei, un izvor de cunoaştere şi visare.

Colaborarea școală - bibliotecă reprezintă un obiectiv important al învăţământului primar, deoarece prin acest parteneriat anul acesta şi anii ce vor urma, se propune familiarizarea școlarilor cu universul cărţii pentru copii :

- Date despre autori ;
- Descoperirea unor noi domenii ale cărţii pentru copii;
- Cum ne comportăm cu cărţile ;
- Cartea- prieten drag;

Se ştie că azi contactul copiilor cu cartea este minim. Parteneriatul îşi propune să apropie copiii de bibliotecă, de lumea cărţilor, de locul în care ei pot veni în contact cu aceasta.

TITLUL PROIECTULUI: *„Prietenii Cartii”*

CUVINTE CHEIE: basm, lectură, cunoaștere

DURATA PROIECTULUI: octombrie2021-iunie 2022

SCOPUL PROIECTULUI : dezvoltarea priceperilor şi deprinderilor legate de receptarea şi înţelegerea utilităţii cărţilor

LOCUL DESFĂŞURĂRII: Biblioteca Municipală Drăgășani; Sala de clasă

OBIECTIVE:

a. Popularizarea şi valorificarea unor strategii inovatoare pentru îndrumarea şi optimizarea literaturii pentru copii în rândul şcolarilor ;
b. Stimularea interesului pentru lectură;
c. Vizionarea de filmulețe și realizarea de activități în limba engleză;
d. Promovarea şi stimularea şcolarilor cu aptitudini literare şi plastice ;

REZULTATE PE TERMEN SCURT : interacţiunea cu spaţiul organizat al bibliotecii, audiere de basme;

REZULTATE PE TERMEN LUNG : apropierea copiilor de bibliotecă, de lumea cărţilor, de locul în care ei pot veni în contact cu cartea;

PARTICIPANŢI: şcolarii, învățătoare, bibliotecar,parinti.

COORDONATOR: Prof.inv. primar VĂDUVA NATALIA, CÎMPEANU VALENTINA

GRUP ŢINTĂ: şcolarii

RESURSELE PROIECTULUI:

- **Resurse umane**: preşcolari, părinţi, bibliotecari
- **Resurse materiale**: cărţi, calculator
- **Resurse procedurale:**
  - Întâlniri, dialog;
  - Expoziţii;

MODALITĂŢI DE MONITORIZARE ŞI EVALUARE

Portofoliul proiectului

Album cu fotografii

Expoziţie cu lucrări

Inregistrare video, CD

Materiale informative despre proiect

ACTIVITĂŢI DE MEDIATIZARE/PROMOVARE

- Prezentarea proiectului în şedinţele cu părinţii

- Afişarea anunţului derulării activităţii la afişierul școlii.

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. crt.	Activitatea	Locaţia	Termen
1	„Să descoperim biblioteca” - observarea spaţiului, a organizării acestuia - utilizarea formulelor de adresare	Biblioteca orasului Drăgășani	octombrie
2.	*Fetița cu chibrituri*- audiere; realizare desene, expoziție	Școala Gimnazială,,Nicolae Bălcescu’’	noiembrie
3.	„Din tainele cărţilor” - audierea/citirea unui text în sala de lectură a bibliotecii	Biblioteca orasului Drăgășani	decembrie
4.	*Eminescu – poetul nepereche* -vizită -recital de poezii din opera poetului	Biblioteca orasului Drăgășani	ianuarie
5.	„Împrumutăm cărţi” - alegerea unei cărţi şi împrumutarea ei pentru acasă, împreună cu părinţii	Biblioteca orasului Drăgășani	Februarie
6.	*Ion Creangă, prietenul copiilor* -vizită -dramatizare	Biblioteca orasului Drăgășani	Martie
7	Ziua Internaţională a cărţii pentru copii şi tineret -vizită -prezentare *Hans Christian Andersen*	Biblioteca orasului Drăgășani	Aprilie
8.	„Cel mai frumos dar pentru copilul meu” - Târg de carte	Școala Gimnazială,, Nicolae Bălcescu”	Mai

PROIECT EDUCATIE REMEDIALA
PROGRAMA ADAPTATA PENTRU COPII CES
APLICATA IN CADRUL CURSULUI
Educatia remediala :instrumente si solutii pentru imbunatatirea accesului le educatie

Cadru didactic: Barbu Gabriela
Scoala Gimnaziala Nicolae Simache- Ploiesti

Nume și prenume elev (ă): elev cu CES

Disciplina: Comunicare în limba română

Cadru didactic: Barbu Gabriela

Scoala Gimnaziala Nicolae Simache- Ploiesti

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Obiective cadru/ competențe generale:

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare

Conținuturile învățării:

Comunicare orală (ascultare, vorbire, interacţiune)

Acte de vorbire: a saluta persoane cunoscute, a se prezenta, a identifica un obiect, o persoană, a formula o rugăminte

Cuvântul. Propoziţia/ Enunţul

Utilizarea cuvintelor noi în enunţuri adecvate

Dialogul

Formularea de întrebări şi răspunsuri despre: jocuri şi jucării, membrii familiei, prieteni, animale, reguli de igienă alimentară şi personală

Forme ale discursului oral

Povestirea după imagini

Citire/lectură

Cartea

Coperte, foaie, pagină, text, ilustraţii

Literele mici şi mari de tipar

Simboluri uzuale din universul apropiat: metrou, intrare, ieşire, spital, trecere de pietoni etc Citirea cuvintelor pe etichete asociate unor imagini sau obiecte

Propoziţia/ enunţul (fără teoretizări)

Formularea de propoziţii cu suport intuitiv

Scriere/ redactare

Elemente grafice care intră în componenţa literelor de mână: linii, puncte, bastonaşe, zale, bucle, semiovale, ovale, noduleţe

Desenarea literelor de tipar

Simboluri neconvenţionale folosite în exprimarea scrisă

Scrierea funcţională folosind desene, simboluri

Felicitarea

Biletul

Elemente de construcţie a comunicării

Vocabular

Cuvântul

Cuvinte cu sens asemănător

Cuvinte cu sens opus

Fonetică

Sunete specifice limbii române

Despărţirea cuvintelor în silabe

Cuvinte alcătuite din una, două sau trei silabe, care nu conţin diftongi, triftongi sau consoane redate în scris prin grupurile de litere ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi

Obiective cadru/ competențe generale	Obiective de referință/ competențe specifice		Activitatea de învățare pentru elevii cu CES
	Majoritatea elevilor	Elevii cu CES/ curriculum adaptat	
1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute	**1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar**	**1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar**	*-selectarea unei imagini dintr-un set, pentru a indica despre ce este vorba în mesaj* *- realizarea unui desen pentru a indica despre ce este vorba în mesaj* *- oferirea de răspunsuri la întrebarea: „Despre ce este vorba (în acest fragment de poveste)?”* *- formularea unor răspunsuri la întrebări despre conţinutul unui mesaj/ text scurt audiat* *- observarea, recunoaşterea, executarea unor comenzi simple (priveşte, ascultă, fii atent)* *- audierea unor poveşti sau a unei descrieri şi manifestarea reacţiilor corespunzătoare*

	1.2. Identificarea unor informaţii variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar	**1.2. Identificarea unor informaţii simple dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar**	*-oferirea de replici afirmative/ negative la enunţuri scurte care vizează diverse informaţii din text – Exemplu: numele greşit al personajului,* - îndeplinirea unei instrucţiuni simple *- participarea la jocuri de grup, ca urmare a înţelegerii regulilor jocului*
	1.3. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar	**1.3. Identificarea silabelor din cuvinte şi a cuvintelor din propoziţii**	*-indicarea silabelor/ cuvintelor percepute prin diferite metode: bătăi din palme, ridicarea unui deget* *-numărarea cuvintelor dintr-un enunţ scurt* *- stabilirea poziţiei sau succesiunii cuvintelor din propoziţii orale de 3-4 cuvinte* *- punerea în corespondenţă a unui cuvânt rostit cu imaginea potrivită*
	1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute	**1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute**	*-participarea la jocuri de rol de tipul vorbitor–ascultător, folosind păpuşi pe deget, pe mână, măşti etc.* *- audierea unor poveşti citite/ înregistrate/ povestite de adulţi/ copii* *- participarea la activităţi de tipul „Ştirile zilei”, în care copiii ascultă întâmplări/ evenimente povestite de colegi sau adulţi invitaţi*

			- vizionarea unor scurte secvenţe din emisiuni pentru copii
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare	**2.1. Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor în enunţuri simple**	**2.1. Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor în enunţuri simple**	*-jocuri de mişcare pentru exersarea corectă a actului respirator, cu accent pe pronunţia corectă* *- exerciţii–joc de dicţie, cântece, numărători ritmate* - formulare de răspunsuri la ghicitori *- participarea la activităţi de tipul „Tu eşti ecoul meu” (reproducerea unor mesaje formulate de adult sau copii)* *- rostirea cuvintelor cu prelungirea unor sunete stabilite anterior* *- asocierea unor imagini sau obiecte, cu onomatopeele corespunzătoare;* *- jocuri de pronunţare a onomatopeelor, însoţite de mişcare* *- reproducerea unui mesaj scurt cu schimbarea intonaţiei, în funcţie de intenţia de comunicare (aserţiune, întrebare, exclamaţie, supărare)*
	2.2. Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul	**2.2. Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul**	*-formularea de mesaje despre sine (nume, vârstă, adresă), despre familie, colegi, animalul preferat, culoarea preferată, mâncarea preferată etc.*

	apropiat, prin mesaje scurte	**apropiat, prin mesaje scurte**	*- formularea unor răspunsuri la întrebări adresate de colegi, pe teme de interes pentru copii* *- prezentarea unor evenimente semnificative din viaţa proprie* *- discuţii privind comportamentul unor personaje; evidenţierea unor modele de comportament* *- exprimarea îngrijorării sau aprecierii faţă de evenimente, lucruri cunoscute*
	2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală	**2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală**	*-exersarea unor formule de salut, de adresare, prezentare şi solicitare, adecvate contextului* *- dialoguri în diferite situaţii, reale sau simulate, pe teme de interes* *- jocuri de rol: „La doctor”, „La telefon”, „În parc”, „La cumpărături”, „O zi în familie”, „Aniversări” etc.* *- formularea de sarcini/ instrucţiuni adresate colegilor*
	2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare	**2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute**	*-combinarea unor propoziţii simple prin folosirea unor cuvinte de legătură* *- utilizarea şi interpretarea tonului folosit în vederea exprimării unor emoţii variate* *- iniţierea şi menţinerea unei discuţii pe o temă de interes*

			- recunoaşterea unui obiect, prin formularea de întrebări despre caracteristicile acestuia – joc de tipul „Cutiuţa fermecată” *- conversaţii scurte în grup, pe baza unui text audiat sau a unei imagini* *- crearea unor poveşti orale pornind de la idei/ imagini date sau desene create de copii*
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute	**3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar**	**3.1.Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar**	*-recunoaşterea şi numirea literelor mari şi mici de tipar pe diferite suporturi (tablouri, cuburi, truse de jucării, asocierea formei unui nor cu o literă)* - asocierea unor litere şi sunete *- observarea etichetelor din clasă, plasate pe dulapuri, sertare,* *- citirea globală a numelui scris cu litere de tipar pe dulăpior, la cuier, la colţul de prezentare al clasei, la panoul „Responsabilităţi” etc.* *- jocuri care au cuvinte scrise sub imagine: „Loto”, „Domino”, „Bingo”* *- punerea în corespondenţă a unor cuvinte formate din 1-2 silabe cu imagini potrivite, reprezentând obiecte din universul apropiat*

	3.2. Identificarea semnificaţiei unei/ unor imagini care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente	**3.2. Identificarea semnificaţiei unei/ unor imagini care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente**	*- formularea unor răspunsuri ce presupun alegere dual/ multiplă – Exemplu: „În prima imagine este Cenuşăreasa sau Frumoasa din pădurea adormită?”* *- lectură după una sau mai multe ilustraţii/ benzi desenate* *- prezentarea unor albume personale cu fotografii sau imagini* *- „citirea”/ povestirea creaţiilor proprii sau de grup (desene, şir de imagini)* *- citirea orarului clasei (activităţile sunt reprezentate prin imagini corespunzătoare fiecărei discipline)*
	3.3. Identificarea semnificaţiei unor simboluri care transmit mesaje de necesitate imediată, din universul familiar	**3.3. Identificarea semnificaţiei unor simboluri care transmit mesaje de necesitate imediată, din universul familiar**	*- identificarea semnificaţiei unor simboluri întâlnite în situaţii cotidiene: M – metrou, H – spital, I – informaţii, intrare, ieşire, farmacie, trecere de pietoni, semafor etc.* - sortarea unor emen, simboluri grafice identice *- „citirea” simbolurilor pentru vreme şi a calendarului naturii, a orarului*
	3.4. Exprimarea în cuvinte proprii a mesajelor redate pe suport vizual sau auditiv, manifestând	**3.4. Manifestarea interesului pentru lucrul cu cartea**	*- observarea (intuitivă) a cărţilor de diverse forme, dimensiuni, grosimi, cu sau fără imagini etc.* *- răsfoirea unor cărţi în colţul amenajat cu o mini-bibliotecă, în biblioteca şcolii etc.*

	interes pentru lucrul cu cartea		*- observarea şi stabilirea unor asemănări şi diferenţe între suporturi de lectură variate – Exemplu: carte de colorat, carte de poveşti cu ilustraţii, carte ce conţine doar text etc.*
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare	**4.1. Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor, folosind resurse variate**	**4.1. Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor mari de tipar**	*- exersarea musculaturii fine a mâinii şi a coordonării mişcărilor prin colorare, haşurare în interiorul unui contur* *- modelarea plastilinei, ruperea hârtiei după un contur etc.* *- poziţionarea corectă a suportului de scriere, în raport cu propriul corp* *- orientarea în spaţiul scrierii, prin joc: sus, jos, dreapta, stânga etc.* - exersarea poziţiei corecte la scris *- utilizarea corectă a instrumentelor de trasare/ de scris* - jocuri de tip labirint *- observarea literelor din plastic/ din alfabetarul magnetic sau tipărite în relief pe diferite suporturi* *- construirea literelor din plastilină, pastă de modelaj, „fir” de hârtie creponată sau hârtie reciclată răsucită etc.* *- decorarea literelor mari şi mici de tipar prin desene.*

			- scrierea elementelor grafice de dimensiuni şi culori variate
	4.2. Redactarea unor mesaje simple, în contexte uzuale de comunicare	**4.2. Redactarea unor mesaje simple, în contexte uzuale de comunicare**	*- confecţionarea unor felicitări şi bileţele cu litere de tipar rupte sau decupate din reviste, ziare etc. (învăţătoarea va comunica/ va arăta mesajul care trebuie scris – Exemplu: „Pe felicitare vom scrie 1 Martie”)* *- decorarea unor obiecte/ desene folosind semne grafice* *- „scrierea” unor bileţele folosind diferite semne, linii curbe, linii frânte şi „citirea” mesajului*
	4.3. Exprimarea unor idei, trăiri personale şi informaţii prin intermediul limbajelor neconvenţionale	**4.3. Exprimarea unor idei, trăiri personale şi informaţii prin intermediul desenului**	*- „scrierea” unor bileţele cu mesaje diverse, folosind desene, simboluri (inventate spontan sau stabilite anterior)* *- exprimarea răspunsului la anumite întrebări cu ajutorul desenului sau prin simboluri – Exemplu: „Cum putem arăta prin „scris” ce frumoasă e primăvara?”* *- organizarea unor concursuri – Exemplu: „Cine realizează cel mai interesant colaj/ puzzle/ desen/ poster din desene/ cuvinte/ alte simboluri?”*

Modalităţi de evaluare:

Observarea sistematică a comportamentului elevului

Centrarea pe progresul personal

Autoevaluarea

Realizarea unor proiecte

STANDARDE CURRICULARE DE PERFORMANȚĂ

Obiectivele cadru/ competențe generale	Standardele de performanță
1.Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute	Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, rostit rar şi clar Identificarea silabelor din cuvinte şi a cuvintelor din propoziţii
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare	Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor Participarea cu interes la dialoguri scurte
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute	Recunoaşterea unor cuvinte uzuale scrise cu litere mari de tipar Identificarea semnificaţiei unor simboluri care transmit mesaje de necesitate imediată
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare	Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor mari de tipar Exprimarea unor idei, trăiri personale şi informaţii prin intermediul desenului

Proiectul activității de parteneriat la clasă

Prof. învățământ primar Stanciu Anișoara
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

Data:	
Clasa:	Clasa I
Propunători:	Prof.înv.primar Prof.logoped
Aria Curriculară:	Tehnologii
Disciplina:	Abilităţi practice
Titlul:	**„Flori din material plastic reciclabil”**
Tipul lecţiei:	Dobândire de cunoştinţe, abilităţi şi atitudini
Scopul:	Exersarea abilităţilor de a picta, a decupa şi a înnoda Consolidarea cunoştinţelor despre activităţile poluante

Competenţe specifice

2.2. Realizarea de obiecte/construcţii folosind materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile

2.3. Transformarea unui material folosind o tehnică simplă

Obiective operaţionale :

O1: - să selecteze corect situaţii care duc la poluarea Pământului şi situaţii care contribuie la menţinerea Pământului curat. Elevul va motiva de ce consideră că poluează sau nu acea activitate umană. Obiectivul se consideră realizat la nivel minim dacă 5 din 8 elevi sortează şi identifică un motiv care face ca acea activitate să poată fi considerată poluantă sau nu;

O2: - să respecte etapele de lucru necesare realizării lucrării. Obiectivul se consideră realizat la nivel minim dacă elevii respectă 2 din cele 3 etape de lucru;

O3: - să îmbine tehnica pictării, decupării și înnodării pentru a obţine lucrarea propusă; Obiectivul se consideră realizat la nivel minim dacă elevii îmbină 2 din cele 3 tehnici;

O4: - să picteze cu atenţie „florile” pe baza explicaţiei profesorului şi a planşei model cu etapele de lucru; Obiectivul se consideră realizat la nivel minim dacă fiecare elev pictează cel puțin 2 din cele 3 „flori”;

O5: - să decupeze după contur elementele date („frunzele”), pe baza explicaţiei profesorului şi a planşei model cu etapele de lucru; Obiectivul se consideră realizat la nivel minim dacă elevii decupează cel puțin 1 piesă din cele două;

O6: - să facă noduri suficient de mari pentru ca „florile” şi „frunzele” să nu alunece; Obiectivul se consideră realizat la nivel minim dacă fiecare elev realizează 3 din cele 5 noduri necesare;

O7: - să aprecieze lucrările realizate de ceilalţi elevi. Obiectivul se consideră realizat la nivel minim dacă 6 din 8 elevi oferă cel puțin un feedback pozitiv pentru lucrările colegilor;

O8: - participă activ la lecție. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevii își mențin atenția oncentrată în 70% din sarcini.

Strategii didactice :

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, demonstrația, exercițiul practic, jocul didactic, Turul galeriei

Mijloace şi materiale didactice: imagini ale Pământului vesel şi trist, imagini cu activităţi umane poluante sau nu, sticlă din plastic goală, şirag din „flori” din plastic pictate, imagini cu etapele de lucru, capete de jos ale unor sticle de plastic, bucăţi de plastic verde, foarfece, sfoară**,** culori, pensoane, calculator, retroproiector.

Resurse de timp: 45 de minute

Bibliografie:

•Gherguț, A., Frumos, L., Raus, *G.,* 2016 *„Educația specială - Ghid metodologic*”, Ed. Polirom, Iași;

•Gherguț, A., 2006, „*Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie*” Editura Polirom, Iaşi;

•www.totschooling.net

Etapele activităţii	**b. Op.**	**Conţinutul activității de parteneriat**	**Modera-tori**	**Metode şi procedee**	**Mijloace şi materiale**
•Moment organizatoric *5 min.*		➢ Crearea unui climat afectiv pozitiv, eficient pentru desfășurarea activităţii. ➢ Pregătirea materialelor de lucru: foarfece, guașe, pensoane, sfoară.	profesor clasă logoped	conversaţia	
II. Captarea atenţiei şi anunţarea temei şi obiectivelor *7 min*		➢ Profesorul lipește pe tablă imaginea Pământului vesel şi imaginea Pământului trist. Profesorul întreabă elevii, dacă ştiu de ce Pământul ar putea fi trist sau vesel, cine l-a	profesor clasă	conversaţia	Imagini ale Pământului vesel şi trist

	8	supărat oare şi cine îl poate înveseli. Cu ajutorul profesorului, elevii, răspund că oamenii pot să-l înveselească sau să-l întristeze prin ceea ce fac. ➢ Anunţarea pe scurt a activităţii(„Astăzi ne vom aminti despre cum putem înveseli Pământul, vom vorbi despre plastic şi cum putem să îl reciclăm sau refolosim. Apoi vom refolosi şi noi nişte sticle din plastic pentru a crea flori cu care vom decora clasa noastră”). Elevii sunt atenţi la explicaţiile profesorului.		explicaţia	
III. Desfăşurarea activităţii propriu-zise *28 min*	1 8 1 8	➢ *Joc didactic „Să înveselim Pământul!”* Profesorul cere elevilor să extragă câte o imagine dintr-un săculeţ, să o prezinte colegilor şi să o lipească în dreptul Pământului trist sau vesel în funcţie de ceea ce este reprezentat în imagine. Împreună cu profesorul, elevii îşi vor aminti că putem înveseli Pământul reciclând, reducând din ceea ce consumăm şi reutilizând lucrurile. Profesorul prezintă o sticlă de jumătate de litru din plastic, goală şi întreabă copiii ce facem de obicei cu aşa o sticlă. Elevii răspund că o aruncăm la deşeuri din plastic, deci reciclăm (precizează profesorul). Profesorul precizează că o astfel de sticlă se poate şi reutiliza. ➢ *Film scurt* despre reciclarea sticlelor din plastic şi reutilizarea lor în diferite construcţii (case, şcoli, grădini etc) https://observers.france24.com/en/20170608-plastic-bottles-become-building-bricks-philippines-hostel-stuffitchallenge Profesorul întreabă elevii dacă filmul a fost interesant şi dacă elevii sunt pregătiţi şi ei să reutilizeze sticlele şi să le transformeîn ceva decorativ pentru clasă. Profesorul prezintă elevilor un şirag făcut din	logoped Profesor clasă logoped profesor clasă	explicaţia conversaţia jocul didactic explicaţia conversaţia explicaţia conversaţia explicaţia exerciţiul practic explicaţia observarea spontană şi dirijată	Imagini cu activităţi umane poluante sau nu sticlă din plastic goală calculator, retroproiector şirag din „flori” din plastic pictate imagini cu etapele de lucru capete de jos ale unor

	8 2, O3, O4. O5, O6, O8	capetele de jos ale unor sticle din plastic pictate sub formă de flori şi spune că un astfel de şirag vor realiza astăzi. ➢ *Explicarea şi demonstrarea modelului de către profesor:* Profesorul explică elevilor fiecare etapă de lucru necesară realizării şirgului de „flori”: 1. Se ia fiecare din cele trei părţi de jos de sticlă primite şi se pictează 2. Cât timp se usucă „florile” se fac 2 „frunze”, prin decupare, dintr-o bucată de plastic verde 3. Profesorul găurește fiecare „frunză” la mijloc 4. Se ia sfoara primită şi se începe înşiruirea câte unei flori urmată de realizarea unui nod, apoi o „frunză” urmată de realizarea unui nod, apoi altă „floare”, etc Profesorul le amintește copiilor regulile de utilizare corectă şi atentă a instrumentelor de lucru (în special a foarfecelui). *Executarea lucrării de către elevi:* Profesorul amintește elevilor prima etapă de lucru apoi elevii o realizează. Se continuă astfel până la finalizarea tuturor etapelor de lucru. Profesorul acordă sprijin elevilor ori de câte ori este nevoie şi reamintește etapele de lucru.	profesor clasă logope-dul ajută elevii cu CES profesor clasă logope-dul ajută elevii cu CES		sticle de plastic, bucăţi de plastic verde, foarfece, sfoară, culori, pensoane
IV. Evaluarea şi încheierea activităţii *5 min*	7 8	➢ *Turul galeriei* La sfârşitul activităţii elevii vor aduce fiecare la tablă şiragul făcut şi se va organiza o expoziţie cu ele. Elevii vor privi şiragurile, le vor apecia şi vor putea da sugestii colegilor cum se putea realiza mai bine o etapă sau alta din lucrare. Profesorii vor aprecia activitatea elevilor în general şi modul în care s-au implicat, individual, în desfășurarea lecției.	Profesor clasă logoped	conversaţia observarea spontană și dirijată Turul galeriei	

Proiect educational
Managementul emoțiilor

Inițiator,
Prof. Dumitru Eliza Ramona
LICEUL TEHNOLOGIC BRĂTIANU, DRĂGĂȘANI

Colaboratori,

Director Vătafu Vicențiu Tiberiu

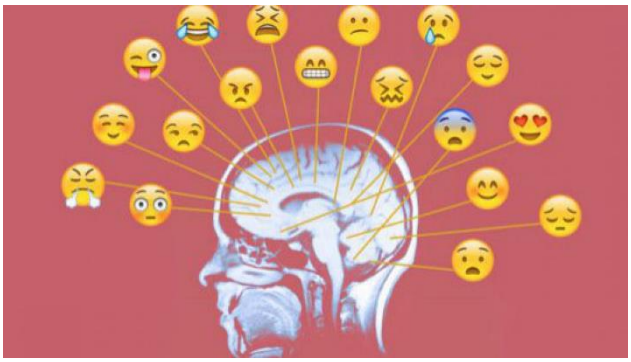
Director adj. Dumitru Eliza

Director adj. Petrescu Ioana

Consilier școlar Butușină Maria

Consilier educativ Șerbana Cristina

Profesori diriginți

Argument

Proiectul educational *„Managemtul emoțiilor”* vine în întâmpinarea nevoilor elevilor, facilitându-le procesul de autodezvăluire și autodepășire, elevilor oferindu-li-se posibilitatea adoptării și experimentării de noi atitudini, comportamente și conduite, prin exersarea unor modalități de relaționare optimă cu ceilalți, prin exerciții de comunicare asertivă.

Abilitățile dezvoltate în cadrul acestui proiect:

- ✓ Abilitati de comunicare și relaționare eficientă;
- ✓ Abilități de acceptare și valorizare a propriei persoane;
- ✓ Abilități pentru a face față în mod constructiv situațiilor dificile.

Acumularea si optimizarea abilităților le vor oferi elevilor noștri ocazia de a dezvolta noi strategii care să conducă la realizarea unor activități cu succes, printr-un proces de permanentă învățare și res- tructurare cognitivă, emoțională, atitudinală și acțională. Efectele urmărite prin dobândirea abilităților de comunicare, relaționare, autocunoaștere, de autovalorizare se doresc a fi de lungă durată, deoarece vizează o reconfigurare a relațiilor interpersonale și a raportării la sine, precum și eficientizarea procesului de învățare pentru fiecare elev.

Scopul proiectului:

- ➢ Optimizarea si valorificarea la elevi a resurselor psihice, emoționale și comportamentale necesare pentru a face față provocărilor cu care se confruntă zi de zi, în mediul familial, școlar și în cercul de prieteni.

Obiectivele generale ale proiectului:

- ❖ Înțelegerea semnificației de inteligență multiplă și a carcateristicilor acesteia;
- ❖ înțelegerea tipurilor de temperament și a trăsăturilor specifice fiecărei categorii;
- ❖ întărirea eu-lui elevilor prin exersarea unor comportamente adaptative;
- ❖ conștientizarea emoțiilor, nevoilor și reacțiilor privind blocajelor emoționale;
- ❖ dezvoltarea asertivității și a capacității de relaționare;

Durata proiectului:

- Octombrie 2021 – Iunie 2022

Grupul țintă:

- elevii Liceului Tehnologic Brătianu din Drăgășani

Calendarul activităţilor:

Nr.crt.	***Activitatea***	***Modalităţi de realizare***	***Data***	***Responsabil/ Participanţi***
1.	*Inteligența emoțională* Fișă de lucru	Prezentare material-videoproiector Aplicarea *fişei de lucru*: *Controlarea propriilor emoții* (Anexa 1)	Octombrie - Noiembrie 2021	Prof. Consilier școlar Butusina Maria/ elevi
2.	*Teoria Inteligențelor multiple* Fișă de lucru	Prezentare material-videoproiector Aplicarea fișei de lucru *Inteligențele multiple* (Anexa 2)	Decembrie 2021 – Ianuarie 2022	Prof. Consilier școlar Butusina Maria/ elevi
2.	*Tipuri de temperament* *Test*	Prezentare material-videoproiector Aplicarea *testului de identificare a temperamentului* (Anexa 3)	Decembrie 2021 – Ianuarie 2022	Prof. Consilier școlar Butusina Maria/ elevi
3.	*Managementul stresului* Fișă de lucru	Prezentare material Fișă de lucru (Anexa 4 si Anexa 5)	Februarie-Martie 2022	Prof. Consilier școlar Butusina Maria/ elevi
4.	*Rațional sau emoțional* Fișă de lucru	Prezentarea strategiilor active, bazate pe rezolvarea problemelor cu care se confruntă și strategiile pasive, centrate pe reglarea emoțiilor negative. Fișă de lucru (Anexa 6)	Aprilie - Mai 2022	Prof. Consilier școlar Butusina Maria/ elevi
5.	*Ce este stima de sine şi cum o putem îmbunătăți?* Fisa de lucru	Prezentare material Fisa de lucru: *Exercițiu pentru dezvoltarea stimei de sine şi a gândirii pozitive* (Anexa 7)	Iunie 2022	Prof. Consilier școlar Butusina Maria/ elevi

Evaluarea proiectului:

- Chestionare;
- Fişe de lucru; Portofolii.

Rezultate aşteptate:

Pornind de la ideea că, perioada anilor de școlarizare, cu toate implicațiile, este foarte importantă și în același timp comportă un anume risc pentru dezvoltarea sau blocarea capacităților interrelaționare ale elevilor, am considerat că prin derularea acestui proiect, putem să îi ajutăm pe elevi să-și optimizeze comportamentul, astfel încât să se poată adapta și integra social cât mai eficient și, în același timp, să își dezvolte abilitățile de viață printr-o manieră de învățare activă, inedită și creativă.

Diseminarea rezultatelor:

- Amenajarea în şcoală, a unui spaţiu ce va conţine un panou cu rezultatele proiectului, imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare, desene, postere;

PROIECT EDUCAȚIONAL
“ÎMPREUNĂ PUTEM CONSTRUI O LUME MAI BUNĂ “

Păduraru Iulian
Liceul Teoretic „Vasila Alecsandri ” Săbăoani, jud.Neamț

COORDONATORI :
Dir.prof.ALBERT OVIDIU
Dir.adj.prof.ŞIPOTEANU FABIAN
Prof.PĂDURARU IULIAN
Prof.PĂDURARU STERIANA
Prof.TUDORICĂ LIA ADELUȚA
PROF.MARTINCĂ CECILIA
PROF.CIOCOIU BLAJ GABRIELA
Prof.LILIANA GLIGOR

APLICANT:

LICEUL TEORETIC „VASILE ALECSANDRI ” SĂBĂOANI –NEAMȚ

TIPUL DE PROIECT :ÎNTRE INSTITUȚII

SCOPUL PROIECTULUI :

Contribuie la reducerea marginalizării copiilor cu CES,cu dificultăţi de învăţare ,precum şi la schimbarea mentalităţilor şi atitudinii elevilor ,cadrelor didactice faţă de aceştia ;
Sensibilizarea elevilor din şcoala de masă pentru integrarea socială a elevilor cu CES, prin implicarea directă în formarea autonomiei personale a acestora.

OBIECTIVE :
1.Stimularea relaționării sociale prin implicarea elevilor din liceu în activitățile educative destinate elevilor cu CES.
2.Informarea elevilor beneficiari cu privire la diverse aspecte :
- posibilitățile de autocunoaștere ;
- importanța prieteniei în viața omului ;
- facilitatea integrării elevilor cu nevoi speciale în comunitatea locală prin sensibilizarea comunității privind particularitățile și nevoile copiilor cu dizabilități.

GRUP ȚINTĂ :

- Elevii cu CES integrați în învățământul de masă;
- Elevii claselor I-VIII ;
- Părinții ;
- Reprezentanții comunității locale .

PARTENERI :
-Consiliul Local al comunei Săbăoani
-Clubul Copiilor Săbăoani
-Centrul de documentare și informare Săbăoani

DURATA : mai 2022-iunie 2022

RESURSE MATERIALE NECESARE :
-Hârtie ,hârtie colorată ,carioci,spațiul expozional,diplome ,cutii de carton,calculator.

RESURSE FINANCIARE –din fonduri proprii

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII :

Nr.crt	Descriere activitate	Perioada	Materiale folosite	Responsabili
1	Lansarea proiectului	2.05.2022	Afiș CDI Panou Expoziție CDI	Membrii echipei de proiect
2	Întâlnirie cu părinții copiilor ,medicul specialist,asistenta medicală.	2-7.05.2022	Chestionar PPT	Membrii echipei de proiect Asistenta medicală
3	Prietenii noștri- Masă rotundă – comunicare de grup Prof.psiholog	8-14.05.2022	Fișe PPT	Membrii echipei de proiect
3	„Să-i ajutăm să crească frumos !” Desfășurarea acțiunilor de învățare a unor poezii ,cântece ,dramatizări ,concursuri între grupe și jocuri sportive .	15.05.- 12.06.2022	Cărți Calculator Hârtie	Membrii echipei de proiect
4	Plimbări împreună cu prietenii liceeni în parc	22-12.06.20120		Membrii echipei de proiect

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI :
***PROIECTUL SE VA REALIZA CU SPRIJIN ȘI COLABORARE DIN PARTEA PĂRINȚILOR.”**

ELEMENTE SPECIFICE DE STRES EDUCAȚIONAL ÎNTR-O GRĂDINIȚĂ CU COPIII RROMI
PROIECT DE CERCETARE

LICEUL TEHNOLOGIC NR. 1 SUPLACU DE BARCĂU
PROF. ÎNV. PRESC. : AGÓCS ANITA BEÁTA

1. *Tema*

Cercetarea îşi propune să investigheze cauzele stresului întâlnit în munca cu copiii rromi.

2. *Obiective*

- să stabilească nivelul de stres al cadrelor didactice;
- să identifice sursele de tensiune, stres, solicitare în munca didactică;

3. *Eşantionul*

Investigaţia s-a desfăşurat în cadrul Unităţii Şcolare, din comuna Suplacu de Barcău: Liceul Tehnologic Nr. 1 Suplacu de Barcău, GPN. NR1, SO4 Cartier, G.P.N. Cartier, în perioada 07. 03. 2022 şi 11. 04. 2022 cu 10 angajaţii(în total), dintre care sunt 2 educatoare, 2 învăţătoare, 6 profesori.

4. *Ipoteza*

Ipoteza 1.

- datorită specificului activităţii, cadrele didactice care lucrează cu copii rromi au un nivel ridicat de stres (intervin mai multe variabile, mai multe surse generatoare de stres).

Ipoteza 2.

- stres-ul este declanşat mai puţin de problemele externe cu care ne confruntăm, cât de modul în care facem faţă (sau nu reuşim să facem faţă) acestor probleme, majoritatea oamenilor se confruntă cu o mare diversitate de factori de presiune în cursul întregii lor existenţe, dar, din momentul în care încetăm să facem faţă în mod adecvat tensiunii, simptomele de stres vor începe să-şi facă apariţia.

Chestionar

1. **Proporția rromilor în școala dumneavoastră este...**
   a. 20% b. 50% c.90%
2. **După cunoștințele dumneavoastră care este opinia părinților despre școala dmneavoastră, ce renume are școala?**
   a. mult peste medie b. puțin peste medie c. medie d. puțin sub medie e. mult sub medie
3. **În opinia dumneavoastră, comparând cu celelalte instituții similare din țară, această școală**
   a. în raport cu media națională este mult peste medie b. cu puțin peste medie c.medie d. puțin sub medie e. cu mult sub medie
4. **Dumneavoastră...**
   a. lucrați cu plăcere în această școală b. ați lucra cu mai multă plăcere într-o altă școală c. ați alege cu mai multă plăcere un alt carier

5. **În școala dumneavoastră există elevi al căror comportament îi deranjează în mare măsură, îi intimidează sau îi trage înapoi pe celelalți elevi.**
   a. Există b. nu există
6. **Care este procentul aproximativ al acestor copii în școala Dumneavoatră?**
   a. 0% b. 10% c. 15%
7. **În opinia dumneavoastră în școala dumneavoastră pentru cadrele pedagogice constituie o problemă semnificativă sarcinile legate de copii rromi?**
   a. constituie o problemă foarte mare b. constituie o problemă c. constituie problemă minoră d.nu există deloc astfel de probleme în școlile noastre
8. **După părerea dumneavoastră aceste probleme ...**
   a. sunt generate în primul rând de comportamentul copiilor rromi b. sunt generate în primul rând de faptul că performanța în învățătură a copiilor rromi reduce nivelul de învățământ c. ambele d. nu există această problemă
9. **În opinia dumneavoastră care dintre următoarele promovează în mai mare măsură asigurarea egalității de șanse a copiilor aflați în situație defavorabilă?**
   a. clase ”normale” b. clase, grupe speciale pentru copiii aflați în situație defavorabilă c. formă de învățământ integrat
10. **În cazul următoarelor opinii care este cea mai apropiată de opinia dumneavoastră?**

a. Copiii rromi nu sunt responsabili pentru situația în care se află de aceea trebuie sprijiniți.
b. Doar acei copii rromi trebuie sprijiniți care prin comportamentul, atitudinea lor au meritat aceasta.
c. Copiii rromi nu trebuie sprijiniți.

Rezultatele cercetării

1. ***Tabel centralizator de date din chestionar:***

	a.	b.	c.	d.	e.
Întrebarea nr.1	*2*	*3*	*5*		
Întrebarea nr.2	*1*	*2*	*5*	*1*	*1*
Întrebarea nr.3	*0*	*2*	*6*	*2*	*0*
Întrebarea nr.4	*5*	*3*	*2*		
Întrebarea nr.5	*7*	*3*			
Întrebarea nr.6	*3*	*5*	*2*		
Întrebarea nr.7	*3*	*6*	*1*	*0*	
Întrebarea nr.8	*1*	*1*	*8*	*0*	
Întrebarea nr.9	*2*	*5*	*3*		
Întrebarea nr.10	*8*	*2*	*0*		

Ipotezele lansate la începutul *cercetării s-au confirmat.*

Cadrele didactice care lucrează cu copii rromi au deseori nevoie de eforturi suplimentare pentru a stabili o relație de comunicare eficientă și de colaborare cu părinții rromi. Pentru asumarea în mod adecvat a responsabilităților în această privință sunt utile:

- conștientizarea propriei perspective asupra culturii și etnicității și reflectarea asupra modului în care această perspectivă afectează relațiile cu copiii de diferite etnii;
- identificarea la propria persoană a stereotipurilor și prejudecăților la adresa rromilor;
- cunoașterea unor elemente concrete ale practicilor culturale din comunitatea respectivă.

Există tipuri variate de diferențe culturale ce se pot regăsi în interacțiunile dintre părinții rromi și cadrele didactice: perspectiva asupra familiei, rolul membrilor familiei extinse, modul cum se iau deciziile în familie, rolul persoanelor în vârstă, influența liderilor tradiționali, percepția asupra timpului, etc.

Evident, dacă în interacțiune fiecare interlocutor se referă implicit la propriul cadru de referință, influențat de apartenența culturală, există mari riscuri de neînțelegeri și comunicare neeficientă. La acestea trebuie adăugat faptul că, deseori, pe baza unor experiențe personale negative, asociate cu prejudecăți sau cazuri de discriminare trăite, părinții rromi pot avea anumite rezerve față de instituțiile sistemului educațional în general sau pot evita să comunice anumite lucruri de teamă că nu vor putea să se exprime corespunzător sau că vor fi puși în situația de a reacționa la cuvinte și concepte pe care nu le stăpânesc.

Există însă și probleme în comunicare generate de situația inversă, în care cadrul didactic presupune, în mod eronat, că părinții rromi au anumite caracteristici personale, anumite preferințe sau un nivel redus de educație.

De aceea, într-un astfel de proces de comunicare este importantă o atitudine deschisă, cu mai multă atenție acordată construirii unei relații de încredere reciprocă, cu clarificări suplimentare și solicitare de feedback explicit mai frecvent decât într-o situație obișnuită în care ambii interlocutori au același cadru cultural de referință. În acest sens, autocontrolul (pentru a evita evaluările și deciziile bazate pe stereotipuri și prejudecăți) și empatia (pentru a înțelege cât mai corect punctul de vedere al interlocutorului) sunt calități pe care cadrele didactice le pot dezvolta și care pot favoriza în mod semnificativ dezvoltarea de relații pozitive cu părinții rromi.

Dacă vom putea depăși simpla rezolvare a stresului , trecând de la managementul lui creativ , există posibilitatea obţinerii unor rezultate superioare . Desigur , acest lucru nu este deloc uşor . Procesul trebuie condus cu atenţie , pentru a evita extrema stagnării , pe de o parte , şi a haosului, pe de altă parte .

Ca urmare , fiecare individ trebuie să ştie cine este, ce trebuie să facă, cine este responsabil şi pentru ce rezultate .

PROIECT EDUCATIONAL

Scurtu Andreea
Școala Gimnazială Nr. 2 Piatra-Neamț – structura Văleni

RESURSE PROIECT:

- RESURSE UMANE: Clasa a V a
- RESURSE TEMPORALE (Durata proiectului): 1 0RA 24.05 2022
- RESURSE FINANCIARE: Acest proiect nu are nevoie de resurse financiare
- RESURSE DE SPAŢIU: Școala Gimnazială Nr. 2 Piatra-Neamț - Structura Văleni clasa a V a

RESURSE MATERIALE: tabla,laptop, Materiale informative, pliante, chestionare

• Aparat foto, camera video

GRUPUL ŢINTĂ :

• elevi clasele a-V-a

• părinţii elevilor

BENEFICIARI: • a) direcţi: elevii

• b) indirecţi: părinţii copiilor, tutorii legali ai elevilor, profesori din învățământul gimnazial din școală,

OBIECTIV GENERAL: Dezvoltarea la părinţi a abilităţilor de a interacţiona şi empatiza cu proprii copii, de a-i stimula in activitățile școlare și în afara școlii, pentru a le stimula încrederea în forțele proprii, din perspectiva încadrării în cerințele clasei a V-a.

OBIECTIVE SPECIFICE : • conştientizarea progresului sau regresului copilului., a schimbărilor survenite în evoluţia lui, nevoile, încrederea în forţele proprii; • îmbunătăţirea abilităţilor de consiliere şi relaţionare cu familia, îndeosebi cu familii în situaţii de criză; • dezvoltarea unor atitudini stimulative şi suportive în rândul părinţilor, bunicilor, cadrelor didactice; • promovarea principiilor democratice în relaţia părinte–copil; • dezvoltarea la părinţi/bunici sau tutori legali a unor abilităţi de bază de care au nevoie pentru a influenţa pozitiv comportamentul copiilor • cunoaşterea unor metode şi procedee pentru a preveni agresivitatea copiilor; • descoperirea de către părinţi, tutori legali a tipului de părinte pe care îl reprezintă, autocunoaşterea părinţilor; • dialogul deschis între părinţi despre subiecte tabu privind climatul familial. • conştientizarea necesităţii derulării acestui proiect de parteneriat; • să stabilească reguli pentru activitatea zilnică a copilului ce vor fi respectate de ambele părţi;

REZULTATE AŞTEPTATE: • Abilităţi de comunicare, în beneficiul copiilor, al şcolii ;

• Dezvoltarea capacităţii de a-şi înţelege şi de a-şi ajuta copiii;

• Mai mulţi părinţi/bunici,educatori, implicaţi in educaţia copiilor;

• Îmbunătăţirea rezultatelor şcolare ale elevilor ;

• Ameliorarea calităţii deprinderilor parentale;

• Dezvoltarea unor atitudini şi comportamente civice ale elevilor faţă de şcoală;

• Creşterea motivaţiei şcolare şi a stimei de sine la elevi;

- Diminuarea problemelor de comportament ale elevilor de tipul atenţiei deficitare,

METODE DIDACTICE:

*** explicaţia**

*** conversaţia**

LOCUL DE DESFĂŞURARE: sala de clasa

REZUMATUL PROIECTULUI:

Prezentarea de către **prof.Scurtu Andreea** a unor materiale: filmuleţe, fotografii, prezentare PPT impactul gunoaielor,rezidurilor asupra mediului inconjurator

PLANIFICAREA ACTIVITATILOR

EDUCATIA EMOTIONALA 2

Nr. Crt	Data	Obiective	Activitate propusa	Loc de desfasurare	Responsabili
1.		• Îmbunătățiți nivelul stimei de sine • Au mai mult control înainte de o furie • Fiind capabil să reziste adversităților cu forță • Creșteți gradul de empatie în relațiile sociale • Mai mulți prieteni • Exprimați mai bine afecțiunea • Fii mai generos cu familia • Acordați prioritate sferei personale asupra muncii	Discutii libere	Sala de clasa	**Prof.Scurtu Andreea**

PROIECT EDUCAȚIONAL
Învăț de mic să cheltui înțelept!
EDUCAȚIE FINANCIARĂ PRIN JOC

Propunător: contabil șef Bochiș Lavinia
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă
„Constantin Păunescu”
Recaș

ARGUMENT

Acest proiect reprezintă un prim pas în punerea bazelor unei educații financiare atât de necesare omului contemporan. Fiecare activitate este o provocare la cunoaștere și acțiune,o propunere de călătorie fascinantă în lumea banilor adaptă la particulrătățile psihoindividuale ale elevilor cu CES.

Este necesară o preocupare susținută în vederea educării pe plan financiar-bancar a elevilor cu CES pentru înțelegerea fenomenelor specifice, astfel încât aceștia să fie capabili să-și formeze opinii adecvate care să le fie utile, atât la nivel individual, cât și la nivel general. Nevoia unei cât mai profesioniste abordări a problemelor financiar-bancare se vădește continuu pentru formarea unei concepții juridice cât mai adecvate unor viitori cetățeni responsabili ai țării.

Copiii vor identifica şi exersa diferite tipuri de comportamente în situaţii de învăţare autentică. Ei vor învăţa reguli de politeţe pe care trebuie să le aplice la cumpărături,vor fi familiarizaţi cu produse jucării,cu bacnotele şi monedele din ţara noastră,vor învăţa să economisească, dar şi să muncească pentru a obţine ceea ce-şi doresc.

Jocul este principala modalitate de realizare a acestor abilităţi, îmbinând armonios elementele instructiv-educative cu cele distractive.

OBIECTIVE

1.Dezvoltarea capacităţii de înţelegere a realităţii înconjurătoare în vederea formării conştiinţei financiare a copiilor a capacităţii de transfer, de valorificare, de aplicare a cunoştinţelor asimilate;

2.Educarea capacităţii de observare, de efectuare a unor experienţe cu privire la influenţa factorilor mediului asupra organismelor vii;

3.Formarea unei atitudini corecte despre muncă, beneficiile acesteia şi despre bani şi la adoptarea unui stil de viaţă sănătos, în relaţie cu aceştia;

4.Cunoaşterea unor reguli si a unor conduite pentru efectuarea cheltuielilor şi îndeplinirii unor obiective financiare pe termen scurt, mediu si lung, pentru reducerea cheltuielilor;

5.Formarea şi exersarea unor conduite prosociale (întrajutorare,donare,împrumut, etc.), responsabile (cheltuim ce am câştigat prin ceea ce am făcut sau ce am economisit) şi civilizate (utilizarea formulelor de politeţe specifice şi a convenţiilor sociale în relaţie cu copiii, cu adulţii, cu instituţiile);

GRUP ȚINTĂ: elevii ciclului primar și gimnazial al CSEI „C-tin Păunescu” Recaș

RESURSE UMANE: cadrele didactice, elevi, părinți

LOCUL DE DESFĂȘURARE: CSEI „C-tin Păunescu” Recaș

DURATA: an școlar 2021-2022

ACTIVITĂI DSFĂȘURATE ÎN CADRUL PROIECTULUI (activitățile se vor alege și se vor adapta în funcție de nivelul de dezvoltare psihoindividual al elevilor)

CONVORBIRI :

-„ Cum apar banii?”

-„ Ce este un cont, cum putem plati cu cardul?

-„ Ce este munca ?”

- „De ce unii oameni nu au bani ?”

-„De unde vin banii?”

-„De ce fură oamenii bani?”

POEZII :

-„Izbânda bănuțului”

-„Trocul”

-„Bănuțul”

-„Banii munciți”

-„Rățușca risipitoare”

LECTURI :

-„Povestea monedei.”

-„Regele Midas”

-„Punguța cu doi bani.”

-„Pinocchio și copacul cu monede”

-„Pușculița”

-„Povestea celor cinci bănuți”

-„Banul muncit”

-„Copil bogat,copil isteț”

JOCURI DE ROL :

-„La magazin”

-„La librărie”

-„La bancă”

-„Trocul”

ARTĂ,COLAJ,LUCRĂRI COLECTIVE :

-„ Pușculita mea”

-„Amprentare monede”

-„Colorare monede și bacnote”

-„ Carduri personalizate”

-„Banii nu cresc în copaci”

-„Bancomatul”

-„Obiectul dorit”

-„Meseriile”

-„Banca”

-„Magazinul”

VIZITE:

-„La bancă”

-„La piață”

REZULTATE MĂSURABILE:
- expoziţii, fotografii- album, concursuri, un poster al proiectului, mesaje;

EVALUARE PROIECT:

- Expoziţii, poster proiect, lucrări colective, album foto, concurs desen pe unitate.

VALORIFICAREA PROIECTULUI:

Pe parcursul derularii proiectului vor fi popularizate activităţile în cadrul grădiniţei, comunităţii, pe blogul si site-ul www.didactic.ro. şi pe alte site-uri educaţionale.

Proiectul poate continua şi în anul şcolar următor la solicitările copiilor, părinţilor, cu implicarea unui ONG sau a altor voluntari.

BUGETUL PROIECTULUI:

- Surse proprii, sponsorizări

BIBLIOGRAFIE

- - Educaţie financiară – Banii pe înţelesul copiilor, Manual publicat la Editura Explorator, 2013, Ploieşti,autor Ligia Georgescu – Goloşoiu;
- - Educaţie financiară – Banii pe înţelesul copiilor, Caietul elevului publicat în Editura Explorator, 2013,Ploieşti, autor Ligia Georgescu -Goloşoiu;
- - Educaţie financiară – Ghidul învăţătorului + CD (programă, planificare, sugestii de activități), apărute în Editura Explorator,2013, Ploieşti, autori: Ligia Georgescu – Goloşoiu – coordonator, împreună cu prof. Corina Mohorea şi prof. Stela Olteanu;

PROIECT EDUCAȚIONAL
ÎNFLORESC GRĂDINILE !

prof. psihoped. Delia Maghiar
CSEI Constantin Păunescu, Loc. Recaș, Jud. Timiș

PĂRȚI PARTICIPANTE LA ACTIVITATE:

- Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă “Constantin Păunescu” Recaș- Clasa I
- Școala Gimnazială Dumbrăvița- Clasa pregătitoare

COORDONATOR PROIECT : prof. psihoped. Delia Maghiar

COORDONATOR PROIECT : prof. I.V

ECHIPA DE PROIECT :

Prof. psihoped. Delia Maghiar

Prof. I. V.

Prof. E. P.

Prof. V G

Prof. C. B.

Prof.. I. P.

Prof. T. F.

LOCUL ȘI DATA DESFĂȘURĂRII:

- Școala Gimnazială Dumbrăvița
- Data:

GRUP ȚINTĂ:

- Elevii de la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „C-tin Păunescu”
- Elevii de la Școala Gimnazială Dumbrăvița

OBIECTIVE GENERALE:

- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare
- Inițierea contactelor și întărirea colaborării dintre elevi
- Facilitarea cât mai multor contacte a copiilor cu CES cu copiii fără CES pentru înlesnirea integrării lor ulterioare în școli de masă acolo unde este posibil
- Medierea și observarea activității elevilor, corijarea lor acolo unde este cazul
- Asigurarea permanentă a unor modele pozitive de urmat și înlăturarea modelelor negative

OBIECTIVE SPECIFICE:

- Dezvoltarea simțului muzical
- Interpretarea în cor a unui cântec
- Dezvoltarea abilităților manuale (colorat, decupat, lipit)
- Identificarea plantelor (florilor) întâlnite pe parcursul activității
- Realizarea unui colaj

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII:

Elevii de la CSEI C-tin Păunescu, Recaș vor vizita Școala Gimnazială Dumbrăvița.. După ce se vor face prezentările și copiii se vor obișnui cu noul mediu și noii colegi, aceștia vor desfășura câteva activități împreună. Pentru început

elevii vor cânta împreună cântece de primavară fiind ajutați de cadrele didactice implicate în activitate și acompaniament audio.

https://www.youtube.com/watch?v=23YrW79zPSM

https://www.youtube.com/watch?v=tBcZ4sIF3Ws

https://www.youtube.com/watch?v=ZUsj8AA0Pf8

Esența acestei activități o reprezintă realizarea unui colaj care are ca temă ***“ Înfloresc grădinile!!!”*** având în vedere anotimpul în care ne aflăm. Astfel copiii vor avea posibilitatea de a identifica diverse flori, de a discuta despre ce se întâmplă în anotimpul primavara și totodată de a- și îmbogăți vocabularul prin învățarea denumirii unor plante necunoscute pentru ei. Pentru realizarea acestei activități ei vor colora, decupa și lipi diverse componente pentru a realiza colajul sub îndrumarea cadrelor didactice. În final își vor colora palmele cu acuarele și își vor lăsa amprentele în ***“ Copacul prieteniei*** “. Pe fiecare palmă va fi lipită o frunză cu numele fiecărui copil. Acest copac care va pecetui activitatea lor comună și de asemenea prietenia care se poate lega între ei. Copacul va fi realizat în dublu exemplar astfel încât ambele clase să rămână cu frumoasa amintire a legăturii ce s-a format între copii și adulți de asemenea.

MATERIALE DIDACTICE FOLOSITE :

- Laptop, tablă, videoproiector
- Hârtie colorată
- Creioane colorate
- Marker
- Foarfeci
- Lipici
- Hârtie glasată
- Imagini cu flori
- Polistiren
- Acuarelă
- Pensule

STRATEGIA DE REALIZARE :

Conversaţia, povestirea, observaţia, exerciţiul, munca în echipă, demonstraţia, expoziţia, jocul didactic.

MODALITĂŢI DE EVALUARE :

- Expoziţie cu lucrările realizate
- Realizarea « Copacul prieteniei »

DISEMINAREA :

- Fotografii
- Prezentarea Power Point a școlilor

Proiect educational
Echilibrul emoțiilor

STIR BEATRICE MARIA
LICEUL TEORETIC COMUNA FILIPESTII DE PADURE,
JUDETUL PRAHOVA

„Inteligenţa emoţională este capacitatea de a simţi, de a înţelege şi de a aplica efectiv puterea şi acuitatea emoţiilor ca o sursă de energie umană, informaţie, conectare şi influenţă”

Robert K. Cooper

Argument

Competiția școlară presupune respectarea de către elev a rigorilor disciplinei, stăpânirea emoțiilor, capacitatea de a depune efort permanent și de a se raporta corect la activitatea și succesele colegilor. Obiectivele activităților desfășurate în cadrul proiectului *Echilibrul emoțiilor* vin în întâmpinarea nevoilor elevilor, facilitându-le procesul de autodezvăluire și autodepășire, elevilor oferindu-li-se posibilitatea adoptării și experimentării de noi atitudini, comportamente și conduite, prin exersarea unor modalități de relaționare optimă cu ceilalți, prin exerciții de comunicare asertivă.

Abilitățile dezvoltate în cadrul acestui proiect:

- ✓ Abilități de comunicare și relaționare eficientă;
- ✓ Abilități de acceptare și valorizare a propriei persoane;
- ✓ Abilități pentru a face față în mod constructiv situațiilor dificile.

Acumularea si optimizarea abilităților le vor oferi elevilor noștri ocazia de a dezvolta noi strategii care să conducă la realizarea unor activități cu succes, printr-un proces de permanentă învățare și restructurare cognitivă, emoțională, atitudinală și acțională. Efectele urmărite prin dobândirea abilităților de comunicare, relaționare, autocunoaștere, de autovalorizare se doresc a fi de lungă durată, deoarece vizează o reconfigurare a relațiilor interpersonale și a raportării la sine, precum și eficientizarea procesului de învățare pentru fiecare elev.

Scopul proiectului:

- ➢ Optimizarea si valorificarea la elevi a resurselor psihice, emoționale și comportamentale necesare pentru a face față provocărilor cu care se confruntă zi de zi, atât în mediul familial, școlar, cât și în cercul de prieteni.

Obiectivele generale ale proiectului:

√ Înțelegerea tipurilor de temperament și a trăsăturilor specifice fiecărei categorii;

√ Întărirea eului elevilor prin exersarea unor comportamente adaptative;

√ Conștientizarea emoțiilor, nevoilor și reacțiilor privind blocajele emoționale;

√ Dezvoltarea asertivității și a capacității de relaționare;

√ Creșterea empatiei, toleranței și a abilităților de comunicare autentică și spontană;

√ Înțelegerea conceptului de stimă de sine și optimizarea stimei de sine prin valorizarea elevilor.

Durata proiectului:

- martie 2022 – iunie 2022

Grupul țintă:

- elevi ai învățământului primar (clasa pregătitoare – cls. a IV – a)

Calendarul activităţilor:

Nr.crt.	***Activitatea***	***Modalităţi de realizare***	***Data***	***Responsabil/ Participanţi***
1.	Verbalizarea diferitelor situații trăite cu încărcătură emoțională *„Să cunoaștem emoțiile !”*	- citirea unor povești, poezii; - realizarea unor postere/afișe	martie 2022	prof. înv. primar
2.	Recunoașterea emoțiilor pozitive/negative *„Exprim ceea ce simt”*	- scenete, jocuri, poezii; - desene, picturi, colaje	aprilie 2022	prof. înv. primar
3.	Identificarea reacțiilor emoționale proprii și ale celorlalți *„Învăț de la cei mari”*	- întâlnire cu consilierul școlii	mai 2022	consilier școlar
4.	Evaluarea modalității de realizare a activităților proiectului	- prezentarea rezultatelor activităților aferente proiectului; - oferirea de diplome tuturor participanților	iunie 2022	prof. înv. primar

Evaluarea proiectului:

√ Chestionare;

√ Fișe de lucru;

√ Portofolii.

Rezultate aşteptate:

Pornind de la ideea că, perioada anilor de școlarizare, cu toate implicațiile, este foarte importantă și în același timp are un anume risc pentru dezvoltarea sau blocarea capacităților interrelaționare ale elevilor, am considerat că prin derularea

acestui proiect, putem să îi ajutăm pe elevi să-și optimizeze comportamentul, astfel încât să se poată adapta și integra social cât mai eficient și, în același timp, să își dezvolte abilitățile de viață printr-o manieră de învățare activă, inedită și creativă.

Diseminarea rezultatelor:

- Amenajarea în şcoală, a unui spaţiu ce va conţine un panou cu rezultatele proiectului, imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare, desene, postere

Proiect Educațional
Palatul copiilor, vacanța mea cu bucurie!

Prof. Sava Dan – Ciprian
Palatul Copiilor Zalau

Slogan : “*Modelăm abilitatea, promovăm diversitatea!*

INIȚIATOR

Palatul Copiilor, cu sediul în **Zalău,** b-dul. Mihai Viteazul, nr. 35, reprezentat de dl. director prof. Sava Dan Ciprian

PARTENERI

Centrul Şcolar pentru educaţie Incluzivă “Speranța” Zalău, cu sediul în Zalău, str. Crișan, nr. 4, reprezentat de dna. director, prof. Amalia Raluca Sabău, prof. Chezan Antonela

Complexul de Servicii Sociale, nr. 2, cu sediul în **Zalău,** str. Salcamilor, nr. 1, reprezentat de dna. Ardelean Onorica

ARGUMENT

Concentrarea atenției educaționale și sociale spre grupele copiilor institutionalizati este un deziderat al școlilor speciale și se bucura mereu de colaborarea cu alte forme de invatamant menite sa ofere educație, cunoaștere, experiențe de învățare.

Copiii institutionalizati resimt altfel lipsa socializarii, a experiențelor simple care au loc în familie, ocaziile de a desfășura activități în medii ofertante ca cele ale Palatului Copiilor din Zalau, reprezinta pentru acesti copii șanse reale pentru interacțiune socială, prietenii, cunoaștere, acceptarea, descoperirea unui drum ce-ar putea fi baza devenirii ulterioare a acestora.

Palatul Copiilor din Zalau este un tărâm plin de culoare, sunet, natură, educație pentru sănătate, precum și alte hobby-uri specifice copiilor. Ne bucurăm sa descoperim aplecarea acestuia spre educația specială , primirea caldă și posibilitatile minunate de a petrece o vară frumoasă împreuna: copii, profesori, părinți.

Nevoile copiilor sunt complexe, ei trebuie să cunoască, să aprecieze și să folosească oricând experiențele primite, iar noi, profesorii, la rândul nostru trebuie să găsim acele formule care să însemne accesibilitate, creativitate, flexibilitate și continuitate.

Proiectul se adresează elevilor, cadrelor didactice de la CSEI ”Speranța” Zalău și de la Palatul Copiilor Zalau, familiilor elevilor implicaţi în proiect, Centrului de Servicii Comunitarea Zalau, comunității locale prin intermediul promovării activităților desfășurate în cadrul proiectului nostru. .

Încercăm și cu aceasta ocazie să **“Modelăm abilitatea, promovăm diversitatea!**

I.SCOPUL PROIECTULUI

Proiectul are ca scop organizarea și desfășurarea unor activități educative, de socializare pentru copiii cu nevoie speciale, informarea, sensibilizarea și conștientizarea comunității, cu privire la serviciile destinate copiilor/tinerilor cu dizabilități și familiilor acestora, promovarea unor exemple de bune practici cât și a unor valori precum: diversitate, acceptare, șanse egale.

II. DURATA PROIECTULUI

iulie 2021 – iunie 2022

III. OBIECTIVE SPECIFICE

1. Organizarea unor ateliere de vacanta de către Palatul Copiilor Zalău pentru copiii institutionalizati și pentru copiii cu nevoi speciale înscriși la CSEI Speranta Zalau.
2. Informarea și conștientizarea comunității cu privire la problematica persoanelor cu dizabilități prin intermediul activităților educative desfășurate în parteneriat și promovarea acestor activități.
3. Promovarea unor practici specifice în munca cu persoanele cu dizabilități.
4. Îmbogățirea experienței, cunoștințelor copiilor cu nevoi speciale, dezvoltarea unor relații de prietenie cu comunitatea noastra.
5. Exersarea de către copii și tineri a comportamentelor necesare diferitelor activități ce presupun interacțiunea cu persoane noi, locuri și reguli noi.
6. Mediatizarea activităţilor din cadrul proiectului şi diseminarea rezultatelor înregistrate.

IV. GRUP ŢINTĂ

- copiii cu dizabilităţi cuprinşi în Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă ”Speranţa” Zalău și părinții/ tutorii legali ai acestora, cadrele didactice ale școlii
- cadrele didactice de la Palatul Copiilor Zalau
- angajați ai CSCCH Zalau
- comunitatea noastra (prin mediatizarea activităţilor proiectului)

V. COORDONATORII PROIECTULUI

Sava Dan Ciprian - director Palatul Copiilor Zalau
Amalia Sabău – director CȘEI ”Speranța” Zalău
Antonela Chezan – profesor CȘEI Speranța Zalău

VI. ACTIVITĂŢI

1.Informare și organizare - Activitate de organizare

2.“Bine ați venit”, prezentarea atelierelor de vară - Vizitarea și organizarea unor ateliere la Palatul Copiilor Zalau

3. Joc de rol: „La cumpărături”. Copiii se vor juca „De-a magazinul” şi vor cumpăra cele necesare pentru pregătirea cadourilor – cercul de teatru

4. Construcţii: „Adăposturi pentru oamenii străzii”, folosind cuburi, lego şi alte truse de construcţii, copiii vor avea ca sarcină realizarea unor construcţii, case pentru cei lipsiţi de adăpost – cercul de navomodele si ecoturism

Materiale puse la dispoziţia copiilor: cuburi, diferite truse de construcţii,lego, mozaic,etc.

5. Artă : „Un desen pentru un prieten”, copiii vor avea ca sarcină realizarea unui desen ,la alegere pentru a-l oferi apoi unei persoane dintre cele pe care urmează să le vizităm –cercul de desen

Materiale puse la dispoziţie: foi de desen, creioane colorate.

6. Activitate muzicala – „Imnul copiilor” – alegerea unei melodii reprezentative, invatarea ei in cadrul cercului de canto

7. „Danseaza si cânta cu mine” – invatarea unor cântece si dansuri in cadrul cercurilor de dans si muzica

VII. REZULTATE

Prin activitatile proiectului am realizat:

- Facilitarea unui proces de incluziune autentic, valid, bazat pe eforturi reale mutuale
- Prevenirea tulburărilor fobice, de anxietate, reacție la stres și tulburări de adaptare, în cazul elevilor cu cerințe educaționale și emoționale speciale
- Utilizarea artei ca mijloc de facilitare a incluziunii școlare, prin demersuri de învățare a modurilor de exprimare a emoțiilor utilizând tehnici creative
- Asimilarea unor strategii eficiente de comunicare și relaționare în context școlar, social și familial
- Cultivarea creativității și utilizarea acesteia în forme explicative și de normalizare a trăirilor negative

Copiii au învăţat pe tot parcursul proiectului că trebuie să fie buni, să-i acceptăm pe cei din jurul nostru aşa cum sunt, indiferent de cultură, rasă, etnie, sau alte probleme, să întindem o mână de ajutor şi celor oropsiţi de soartă , iar sentimentele lor fată de aceştia să fie de toleranţă, prietenie, înduioşare şi respect.

VIII. MONITORIZAREA ŞI EVALUAREA ACTIVITĂŢILOR

Evaluarea proiectului a constat în închegarea unor relaţii şi legarea unor prietenii cu cei vizitaţi, realizarea unor fotografii cu amintiri plăcute, şi nu în ultimul rând umplerea şi inundarea sufletului cu bucurii şi împliniri că am putut să fim şi noi de ajutor, şi am reuşit să aducem o undă de bucurie şi fericire pe chipurile acestor copii.

Proiect educațional pentru educație ecologică

5 IUNIE-ZIUA MEDIULUI

Prof Cotes Manuela Nicoleta

Durata concursului: mai – august 2022

Argument:

Formarea unei atitudini pozitive față de o educație ecologică, durabilă a mediul înconjurător

Obiective:

- Inițierea concursului ”Schimbarile climatice actuale si impactul asupra mediului”
- Formarea de competențe, valori și atitudini care să asigure activizarea structurilor cognitive ale elevilor și transformarea lor în coparticipanţi la propria instruire şi educaţie
- Înțelegerea proceselor elementare din natură și a specificului mediului înconjurător

- **Grup ţintă:**elevii din ciclul gimnazial şi liceal

RESURSE

Resurse umane :

- cadre didactice, elevi, părinţi, reprezentanţi ai autorităţilor locale şi ai altor instituţii partenere;

Resurse materiale :

- calculator, scanner, imprimantă, panouri pentru organizarea expoziţiei, CD-uri, hârtie, diplome şi premii pentru cadrele didactice şi copiii participanţi etc.

Resurse fianciare :

- proprii, donaţii, sponsorizări

Calendarul activităţilor

- Organizarea echipei de implementare a proiectului
- Elaborarea unor materiale in format electronic:PP, Storyjumber, filmulețe, etc. sau in format colaj, rezultate în urma experienţelor acumulate din cadrul activităților de promovarea a educației ecologice
- Organizarea concursului ” Schimbarile climatice actuale si impactul asupra mediului” pe două secțiuni: creaţii artistico-plastice și materiale in format electronic
- Evaluarea lucrărilor si transmiterea rezultatelor
- Evaluarea rezultatelor proiectului

Înscrierea participanţilor - trimiterea fișelor de înscriere și încheierea acordului de parteneriat se face în perioada **15 mai -1 iunie 2022**

Evaluarea activităţilor propuse în cadrul concursului:

- Transmiterea lucrărilor în format Power Point, Storyjumber, film, colaje etc. și jurizarea lor: **3 iunie 2022**

Premierea unităţilor şcolare, a elevilor și cadrele didactice îndrumătoare, până la data **1 iulie 2022**

Regulament de organizare:

Înscrierea participanţilor:

- Se realizează pe baza fișelor de înscriere

- Termen de expediere -1 iunie 2022**;**

Evaluarea activităților

- Jurizarea fiecarei activități se va realiza de către o comisie desemnată ,conform procedurii de jurizare;
- Se vor acorda premii, menţiuni şi diplome de participare pentru elevii participanți

Evaluarea concursului:

- Evaluarea fiecărei activități a proiectului: formulare, pregătire, realizare, finalizare;
- Evaluarea performanţei echipei:
  - eficacitate şi eficienţă
  - aprecierea sistematică a gradului de împlinire a obiectivelor,
  - număr de beneficiari,
  - mediatizare
- Evaluarea impactului proiectului.

Rezultate scontate:

- Stimularea copiilor în cunoaşterea şi respectarea valorilor şi atitudinilor societăţii
- Premierea activităţilor extraşcolare;
- Încheierea unor parteneriate educaţionale între CNMV Slobozia şi unităţile şcolare participante la concurs;
- Facilitarea schimbului de experienţă între cadrele didactice prin vizualizarea lucrărilor realizate;

Metode de evaluare a rezultatelor:

- analiza activităţilor
- emiterea unor judecăţi de valoare/aprecieri privind calitatea activităţilor;
- colectarea evidenţelor;
- realizarea raportului final cu datelor evaluative .

DISEMINARE:

- Publicarea rezultatelor concursului pe site-ul școlii
- Mediatizarea concursului în mass media

Școala profesorilor
PROIECT EDUCATIONAL INTERRNATIONAL

Prof. Buhosu Oana-Maria
Scoala Gimnaziala *Mihai Dragan*,Bacău, jud. Bacău

În comunicarea didactică, cel mai adesea, cei doi poli ai comunicării sunt profesorul şi elevul. Sistemul tradiţionalist de predare-învăţare asocia indubitabil emiţătorul cu profesorul şi receptorul cu elevul. Din fericire, în relaţia modernă profesor-elev cele două poziţii sunt interşanjabile. Reciprocitatea este un stimulent al învăţării.

În dorința de a forma personalități, profesorii uita adesea că formarea ar trebui să înceapă cu ei. Vom încerca să prezentăm câteva modalități prin care nu elevul, copilul, ci adultul, profesorul are la îndemână variante de lucru și transformare a propriei persoane.

În educaţia adulţilor, rolul central îl va avea comunicarea informaţiilor prin prisma caracteristicilor specifice vârstei adulte (biologice, psihologice, sociale) şi implicaţiile acestora asupra procesului de dezvoltare personală. Din orice punct am analiza educaţia adulţilor, ea se raportează mereu la capacităţile acestora. De aici şi unul dintre perceptele fundamentale ale educaţiei permanente : a învăţa să înveţi; să-ţi dezvolţi la maximum aceste posibilităţi. Personalitatea profesorului în condițiile învățământului actual presupune și o serie întreagă de calități, determinate de specificul și complexitatea muncii pe care o desfășoară. Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui. În școală, profesorul este conducătorul activității didactice care se desfășoară în vederea realizării obiectivelor prevăzute în documentele școlare.

Una din metodele eficiente de ”re-formare” a profesorului este **autoînvățarea.** Învăţarea autodirijată este un concept al psihopedagogiei, care a fost din ce în ce mai agreat (şi cercetat) în ultimii ani. El desemnează un proces extrem de complex pe care nu-l putem eluda în educaţia adulţilor.

Învăţarea autodirijată (self-directed learning, autoformation) este procesul prin care subiectul:

- are iniţiativa învăţării;
- stabileşte propriile nevoi de învăţare (cu sau fără ajutorul altora);
- îşi formulează scopurile, obiectivele;
- identifică resursele umane şi materiale necesare învăţării;
- alege şi aplică strategii potrivite/adecvate de învăţare;
- evaluează propriile rezultate.

Autodirijarea (bazată, de fapt, pe autoorganizare) se exprimă cel mai bine în „gradele de libertate“ în raport cu învăţarea; acestea se manifeste prin:

- deciziile referitoare la proiectele de învăţare;
- priorităţile în domeniul nevoilor şi al interesului de a învăţa;
- justificarea obiectivelor învăţării;
- utilizarea publicaţiilor şi a altor materiale ajutătoare;
- alegerea unor stiluri şi strategii de învăţare;
- evaluarea rezultatelor învăţării.

Autodirijarea şi autodeterminarea se manifestă, de fapt, gradual (ele există ca variante ale autonomiei). Din punct de vedere psihologic, teoria sistemică şi constructivistă a autoorganizării, oferă cadrul conceptual pentru noţiunile didactice: autodirijare, autoiniţiere, autoorganizare (formelor de învăţare proprie) şi autoevaluare.

Autodirijarea este un proces cognitiv şi emoţional. Universul psihic este marcat de emoţie; autodirijarea (implicit şi învăţarea autodirijată) se derulează pe un fond emoţional. În plen, este pluridimensională (permite mai multe perspective). Învăţarea autodirijată este reflexivă (şi implicit, emoţională).

Desfășurându-și activitatea profesională în cadrul școlii, dascălul nu încetează de a fi un educator și în afara ei, urmărind, bineînțeles, obiective specifice și apelând la mijloace și forme adecvate. Numai în măsura în care profesorul își continuă misiunea și în afara cadrului profesional pe care îl oferă școala poate fi considerat un educator al poporului său. Cele două laturi ale activității sale, școlară și extrașcolară, nu numai că se presupun, dar se și întregesc și se completează reciproc, imprimând acestei profesiuni un rol sporit de permanentă reînnoire.

A fi profesor înseamnă un risc asumat. Și asta deoarece pregatirea pentru a preda, pentru a-i învața pe alții cum să învețe este o operă niciodată încheiată și care implică multă răbdare, multe momente de incertitudine, de descurajare și multe ore de studiu, iar rezultatele nu pot fi măsurate nici cantitiv și nici imediat. Oricare ar fi latura din care privim clasa de elevi, rolul profesorului este proeminent, iar exercitarea concretă a acestui rol depinde de personalitatea lui. Autoresponsabilizarea individului capătă o dimensiune din ce în ce mai importantă în sistemul de instruire.

În societatea contemporană, plină de obstacole de tot soiul şi de provocări, profesia de dascăl este privită din unghiuri diferite şi considerată uneori cu reticenţă şi cu formalism, redusă adesea la nevoia de a oferi elevilor conţinutul informaţional necesar progresului lor cognitiv.

Să nu uităm că a fi cadru didactic, include atribute umane şi profesionale superioare, deopotrivă de tip intelectual, dar şi psiho-pedagogic. Trăind într-o societate definită în ultimii ani prin accentul pus pe consum, dar totodată şi prin nevoia de lărgire permanentă a sferei de cunoaştere, profesorul resimte ca o necesitate, dictată atât de nevoia de perfecţionare în carieră, cât şi de adecvare continuă la provocările noii societăţi, manifestarea unei conduite psihopedagogice inovative în plan profesional şi social.

Bibliografie :

1. Dragu,Anca; Cristea Sorin; “Psihologie şi Pedagogie şcolară”, Ovidius University Press, Constanţa, 2003;
2.Pânșoară, Ovidiu; “Carieră. Succes. Performanțe”, Editura Polirom, Iași,2005
3.Golu, Mihai, “Bazele psihologiei generale”, Editura Universitară, Bucureşti, 2004;

PROIECT EDUCATIV
Tema: Educaţia parentală – soluţie la problemele familiei în societatea actuală

Profesor : PÎRVU LAURENŢIA ALINA
Şcoala Gimnazială Cârna-Cârna;

A R G U M E N T

Răspunsul la întrebarea : „Cum îmi voi educa propriul copil?” este adesea „Nu ştiu!”

În timp,relaţiile tineri-adulţi, copii-părinţi s-au modificat.Tot mai mulţi copii provin din familii destrămate.În aceste medii nu există comunicare între adult şi copil.Este datoria părintelui de a oferi copilului său,sentimentul de siguranţă.

Puncte de reper în educarea adulţilor: educarea viitorilor părinţi, educarea părinţilor cu copii mici, relaţia şcoală-familie, rolul mass-media în educaţia părinţilor, programe de formare a formatorilor pentru educaţia părinţilor. Există motive pentru care şcoala şi familia trebuie să stabilească legături: parinţii sunt juridic responsabili de educarea copiilor lor,învăţământul nu este decât o parte din educaţia copilului, o bună parte a educaţiei se petrece în afara şcolii.Cercetările pun în evidenţă influenţa atitudinii parentale asupra rezultatelor şcolare ale elevilor,în special asupra motivaţiilor învăţării.

Educaţia copiilor e obligaţia primordială a părinţilor. În familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament (respect, politeţe, cinste, sinceritate, decenţă în vorbire şi atitudini, ordine, cumpătare, grijă faţă de lucrurile încredinţate).

Având în vedere schimbările rapide care se petrec astăzi în lume, diversitatea mediului în care trăim ,necesitatea ca orice părinte să fie activ ,bine informat şi în relaţii bune cu copiii,se impune realizarea unui nou model de educaţie pentru a fi un părinte responsabil. Este un fapt demonstrat că lipsa timpului alocat comunicării cu copiii, maturizarea precoce a acestora, diferenţele de mentalitaţi, de opinii, duc la o distanţare faţă de copii şi la aparitia unor conflicte ce impun găsirea unor soluţii practice.Educaţia pentru părinţi trebuie să fie o dimensiune atât a educaţiei formale, cât şi a educaţiei informale, iar în societatea în care trăim se impune ca fiecare părinte să aibă dreptul la o astfel de educaţie, pentru a-i uşura comunicarea cu copilul.

Modelul parental ajută cel mai mult, părintele este un exemplu pentru copil. Familia îl îndrumă să fie sociabil, să fie bun coleg şi prieten.

Fiecare părinte porneşte de la modelul de educaţie primit de el de la părinţii săi, fără a mai ţine cont de schimbările survenite în mediul în care trăim, de tentaţiile care apar la tot pasul şi care nu fac întotdeauna bine copiilor. Părinţii trebuie să ţină pasul cu aceste schimbări, să se adapteze pentru a înţelege nevoile propriilor copii.Dacă luăm în calcul şi faptul că unii părinţi nu cunosc preocupările copiilor, modelele lor,idealurile lor, prăpastia dintre ei se adânceşte în timp, iar relaţia părinte -copil devine una rigidă, protocolară şi nu una de prietenie cum ar fi normal şi cum doresc copiii.Pentru ei , părintele ar trebui să fie un prieten căruia să i se confeseze, care să le asculte problemele şi care să vina cu soluţii, cu sprijin moral şi nu numai material, cum consideră unii părinţi că e suficient. Părinţii trebuie să controleze atât timpul pe care copilul îl petrece în faţa televizorului, cât şi emisiunile pe care le urmăreşte. În unele familii, preocuparea pentru cultura estetică a

copilului lipseşte cu desăvârşire, iar în altele aceasta este exagerată. Familia trebuie să fie „ un colectiv sănătos", părinţii trebuie să fie un bun exemplu.

În relaţiile dintre părinţi şi copii se impune necesitatea unui simţ al măsurii ce presupune cunoaşterea temeinică de către părinţi a structurii de personalitate a copilului pentru a-şi adecva atitudinea şi comportamentul acestei structuri. Aşadar, ca părinţi vom fi mai exigenţi cu copilul comod şi cu cel îndrăzneţ şi mai puţin indulgenţi cu copilul harnic, timid şi cu cel mai puţin dotat.

De la aceste aşteptări neîmpărtăşite sau neînţelese se ajunge la conflicte din care au de suferit ambele părţi, dar mai ales copiii al căror psihic este mai fragil.

Noul model de părinte veşnic ocupat cu munca şi responsabil doar cu întreţinerea financiară a copilului a caştigat teren în defavoarea modelului tradiţional care are rabdare şi timp pentru copilul său.

- **SCOP**: Prin acest stagiu de formare, adulţii vor fi familiarizaţi cu noile forme de comunicare cu copilul, cu realizarea lucrului în echipă, stimularea dialogului în organizarea activităţilor de cunoaştere de sine sau a copilului, pentru a avea o relaţie bazată pe respect reciproc, pe adevaratele valori ale familiei.

- **OBIECTIVE GENERALE**:

  - Responsabilizarea cursanţilor cu privire la importanţa avantajelor unei relaţii armonioase adult-copil;
  - Stimularea adulţilor în direcţia inovaţiei didactice;
  - Îmbunătăţirea prestaţiei personale a adultului în raport cu propriul copil.

- **ANALIZA DE NEVOI:**

  Nevoia de formare s-a identificat prin analiza temeinică a relaţiei părinte-copil, şcoală/grădiniţă-părinte, şcoală/grădiniţă-copil. Am realizat necesitatea acestei activităţi de formare pornind de la analiza SWOT a relaţiei şcoală/grădiniţă -familie.

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
-Peste jumătate din numărul elevilor şi preşcolarilor au rezultate bune şi foarte bune. -Rata abandonului şcolar este 0. -Existenţa unui numar mic de elevi şi preşcolari în clasă permite o observare mai bună a acestora de către învăţător şi educatoare. -Existenţa personalului didactic calificat şi titular permite realizarea unui învăţământ de calitate ,dar şi creşterea încrederii părinţilor în instituţiile şcolare. -Relaţiile interpersonale(învăţător-elev, educatoare – preşcolar,educatori –părinţi) favorizează un climat deschis şi stimulativ. -Tinereţea părinţilor acestor elevi şi preşcolari crează premise pentru realizarea unui parteneriat eficient şcoală-grădiniţă-familie.	-Elevi cu rezultate slabe la învăţătură. -Elevi şi preşcolari cu probleme de disciplină sau de stabilitate emoţională. -Familia nu se implică suficient în educarea copiilor. -Existenţa unor familii monoparentale sau a unor părinţi plecaţi în străinătate,copiii fiind lăsaţi în grija bunicilor sau a unor rude. -Nivelul scăzut de cultură şi instruire a unor părinţi. -Starea materială precară a unor familii. -Absentarea nemotivată a părinţilor unor copii atât de la şedinţele cu părinţii cât şi de la activităţile extraşcolare organizate în şcoală. -Neimplicarea unor părinţi în activităţi desfăşurate la nivelul şcolii,comunei.

-Nivelul bun de cultură şi instruire al unor părinţi ai acestor copii ajută la o mai bună înţelegere a demersului declanşat de cadrul didactic. -Dorinţa cadrelor didactice de a consilia părinţii în problemele care îi preocupă pe aceştia,dar şi în probleme pe care aceştia nu le sesizează.	-Necunoaşterea de către părinţi a preocupărilor,dorinţelor,aptitudinilor propiilor copii. -Refuzul categoric al unor părinţi de a accepta ideea că au un copil cu diferite probleme fizice sau psihice. -Necunoaşterea de către unii părinţi a programului de lucru al copiilor,a grupului de prieteni . -Lipsa de comunicare a părinţilor cu copiii, dar şi cu partenerii lor de viaţă sau cu cadrele didactice, care poate avea repercursiuni asupra dezvoltării ulterioare a copiilor. -Părinţii sunt prea ocupaţi şi pierd din vedere comunicarea cu copiii lor şi cu cadrele didactice. -Vizitele cadrelor didactice din ce in ce mai rare la domiciliile preşcolarilor şi elevilor. -Cadre didactice care nu cunosc bine situaţia tuturor copiilor lor,starea lor de sănătate ,relaţiile din familie,starea materială.
OPORTUNITĂŢI -Posibilitatea creşterii randamentului şcolar prin implicarea tuturor factorilor educaţionali în procesul instructiv –educativ. -Creşterea de oferte educaţionale prin curriculum la decizia şcolii. -Diversificarea activităţilor extraşcolare şi implicarea părinţior alături de elevi şi dascăli în desfăşurarea şi pregătirea acestora. -Consilierea părinţilor de către dascăli, pentru cunoaşterea copiilor şi înţelegerea problemelor dintre părinţi şi copii. -Dezvoltarea personalităţii complexe a copiilor prin implicarea acestora în proiecte educaţionale diferite,concursuri,festivaluri. -Contactul permanent al instituţiilor şcolare cu colectivele de părinţi şi alţi factori educaţionali din comunitate. -Realizarea de parteneriate eficiente intre instituţiile educaţionale şi familie.	AMENINŢĂRI -Rezultate din ce în ce mai slabe ale elevilor la învăţătura. -Creşterea numărului de cazuri de indisciplină. -Creşterea instabilităţii emoţionale şi lipsa de comunicare a elevilor şi preşcolarilor cu părinţii,educatorii şi colegii. -Izolarea copiilor cu probleme comportamentale de către colegii de grup.

- **OBIECTIVE GENERALE:**

- Implicarea în cunoaşterea politicilor promovate de şcoală;

- Conştientizarea progresului sau eşecului copilului de către adult, a schimbărilor survenite în evoluţia lui, nevoile, încrederea în forţele proprii;

- Îmbunătăţirea abilităţilor de consiliere şi relaţionare cu familia.

- **OBIECTIVE DE REFERINŢĂ:**

O1- Promovarea unor schimbări în mentalitatea tradiţională în raport cu poziţia copilului în familie;

O2- Dezvoltarea unor atitudini stimulative şi suportive în rândul părinţilor, tutorilor;

O3- Promovarea principiilor democratice în relaţia părinte-copil;

O4- Dezvoltarea la părinţi a unor abilităţi de bază de care au nevoie pentru a influenţa pozitiv comportamentul copiilor;

O5- Descoperirea de către părinţi a tipului de părinte pe care îl reprezintă, autocunoaşterea;

O6 - Identificarea aspectelor funcţionale şi disfuncţionale în relaţia dintre părinţi şi copii;

O7- Creşterea gradului de implicare a părinţilor în toate activităţile şcolare şi extraşcolare;

O8 - Schimbarea mentalităţilor neadecvate ale unor părinţi faţă de şcoală.

PROIECT EDUCAȚIONAL „ÎMPREUNĂ ÎN NATURĂ”

Prof. Înv. Primar: Bălău Oana Denisa

ARGUMENT

Moto: „A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.” (Eugen A. Pora)

Ceea ce vedem și simțim astăzi, nu a fost și nu va fi niciodată la fel, aceasta pentru că lumea, cu toate componentele sale, se modifică de la un moment la altul. Ceea ce percepem noi astăzi nu este decât o secvență din îndelungata evoluție a mediului terestru.

Elevii pe care îi formăm în aceste timpuri, vor fi cetăţeni activi, cel puţin câteva zeci de ani. Deși ne este aproape imposibil să ne imaginăm acum, cum va arăta lumea în care ei vor trăi, avem responsabilitatea imensă, de a-i pregăti *astăzi* pentru a trăi *mâine* o viață independentă, împinită, în timpuri necunoscute.

Trăim pe planeta Pământ, Planeta Oamenilor, singura, deocamdată, pe care se află viață. Suntem creația Lui Dumnezeu care ne-a dat minte și înțelepciune și să stăpânim cum trebuie planeta, să o păstrăm curată pentru viitoarele generații, dar, din păcate, nu am făcut acest lucru, fie din neștiință , fie din egoism.

Fiecare individ trebuie să cunoască mediul în care trăiește. Cunoașterea mediului se face treptat, conștient sau inconștient, începând din primii ani petrecuți în familie (vârsta antrepreșcolară), continuând cu grădinița, apoi cu ciclul primar , clasele gimnaziale, în liceu sau în alte trepte de învățământ. Unii se specializează în domeniul mediului, în cadrul facultăților de profil, dar marea majoritate se opresc la studiile liceale sau gimnaziale. Însă baza însușirii cunoștințelor despre mediu este în clasele primare, unde comportamentele copilului se manifestă mai accentuat, iar învățătorul / profesorul este cel care le corectează, în cadrul activităților de la clasă, din grupul *Științelor naturii și geografiei.*

Numărul redus de ore afectat obiectelor ce studiază mediul înconjurător, poate fi suplinit, într-o oarecare măsură prin:

- pregătirea deosebită a cadrului didactic;
- introducerea unor opționale;
- folosirea unor metode deosebit de eficiente în însușirea cunoștințelor, printre care studiul direct în mediul înconjurător, al realității, prin drumeții, excursii etc.

Dacă ne referim la fomarea competenţelor, trebuie să arătăm că unele se pot realiza direct în sala de clasă, altele se pot realiza mai bine și mai trainic în mediul înconjurător și în acest caz, drumețiile și excursiile joacă un rol deosebit. Se realizează mai eficient și obiectivele ce vizează formarea de deprinderi și priceperi în mediul înconjurător decât în mod teoretic în clasă .

Consider că multe dintre lecții, se pot desfășura în mediul înconjurător și acest lucru se face cu prilejul drumețiilor și excursiilor didactice .

Doar părăsind spațiul exclusiv teoretic al activităților din clasă, doar ieșind în mediul real în natură se pot forma noțiuni corecte prin efort propriu. Tot prin efort propriu se pot însuși cunoștințe teoretice, dar toate acestea se pot verifica în natura înconjurătoare care este deosebit de complexă.

Scopul proiectului:

- Cunoașterea și înțelegerea unor componente și procese ale lumii vii.
- Formarea comportamentului ecologic corect, precum și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător.

Obiectivele proiectului:

1. Dezvoltarea deprinderii păstrării unui mediu curat, sănătos, estetic.
2. Cultivarea unei atitudini pozitive și active față de frumusețile mediului înconjurător, precum și a unei atitudini dezaprobatoare față de cel care încalcă aceste norme.
3. Însușirea unor norme de comportament ecologic, specifice asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, a societății și mediului.
4. Creșterea atenției elevilor asupra gradului de poluare în lume.
5. Creșterea implicării părinților în activitățile proiectului și în crearea unui mediu sigur și sănătos pentru copii.

Grupul țintă:

- ✓ Şcolarii din cele două clase (clasa pregătitoare C şi clasa a II-a C).
- ✓ Cadrele didactice din echipa de implementare a proiectului.
- ✓ Părinții copiilor.
- ✓ Comunitatea locală.

Durata: aprilie 2022 – iunie 2022

Metode și tehnici de lucru: convorbire, observație spontană și dirijată, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, descoperirea, învățarea prin cooperare, lucrul în echipă, vizionare de filme documentare, prezentare de imagini, ppt-uri, expoziții cu lucrări ale copiilor.

Forme de organizare: întâlnire tematică, plimbări, vizite, vizionare, convorbire, observare, investigații, activități artistico-plastice și practice, expoziții.

Rezultate așteptate:

a. *Calitative:*
   - ✓ Însușirea de reguli de protejare a naturii.
   - ✓ Disponibilitatea de a participa activ la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului.
   - ✓ Formarea de abilități practice specific ecologice.

b. *Cantitative:*

- ✓ Fiecare acțiune din calendarul de activități va fi consemnată într-un raport de evaluare și imortalizată prin fotografii.
- ✓ În fiecare unitate de învățământ se va amenaja un colț ecologic și se va organiza o expoziție cu lucrările copiilor, realizate în cadrul activităților.

Resursele proiectului:

1. *Resurse umane:*
   - ➢ Cadre didactice
   - ➢ Preșcolarii și școlarii implicați în proiect
   - ➢ Părinții acestor elevi
   - ➢ Mass-media
2. *Resurse materiale:*
   - ➢ Imagini, planșe, albume, reviste, enciclopedii, calendare, aparatură audio-video, foi albe, crioane colorate, acuarele, carioci, cutii de chibrituri goale, sârmă colorată, dopuri de plută, deșeuri din hârtie, materiale textile, cutii lapte.
3. *Resurse informaționale:*
   a. *Documentele proiectului:* proiectul scris, evidența participanților la activitățile din cadrul proiectului, produsele finite ale proiectului.
   b. *Publicații și materiale tipărite:* pliante și afișe pentru mediatizare, albume cu fotografii.
4. *Resurse financiare:* sponsorizări ale părinților, donații.
5. *Resurse de spațiu:* sălile de clasă,curtea școlii, pădure Agârcia, dealul Cârlomanu.

Evaluarea:

- *Internă:* realizarea periodică a unor evaluări curente, respectarea termenelor stabilite pentru fiecare acțiune, atingerea obiectivelor, feedback-ul primit din partea beneficiarilor pe parcursul derulării proiectului.
- *Externă:* întocmirea unui portofoliu cu lucrările copiilor, artistico-plastice și practice, relaizate în timpul proiectului și prezentat părților implicate.

Modalități și instrumente de evaluare:

- ✓ Autoevaluarea lucrărilor
- ✓ Sondaje de opinii din partea părinților, copiilor, cadrelor didactice
- ✓ Portofolii
- ✓ Fotografii, filme
- ✓ Premierea și evidențierea lucrărilor.

Diseminarea:

Rezultatele proiectului și experiența pozitivă vor fi aduse la cunoștința tuturor participanților, comunității locale, prin diferite mijloace de comunicare: comisia metodică, articole în presă, Cd-uri și album foto, portofoliu.

Sustenabilitatea proiectului:

Aplicarea continuă a deprinderilor formate elevilor, responsabilitatea și profesionalismul dovedit în pregătirea temeinică și atentă a subiectelor abordate sunt garanții ale continuității acestui proiect.

Finalitățile propuse în urma desfășurării proiectului:

Proiectul va avea un impact deosebit asupra elevilor datorită:

- Utilizării metodelor interactive, a procedeelor și tehnicilor de lucru, care le-au sporit încrederea în forțele proprii.
- Apropierii lor de mediul înconjurător – însușirii unor norme de comportament eco-civic.
- Formării unei atitudini dezaprobatoae față de cei care încalcă normele ecologice.

„Natura ne aseamănă, educația ne deosebește.”

(Confucios)

CALENDARUL DE ACTIVITĂȚI

Tema/conținuturi	Modalități de realizare	Data/locul de desfășurare	Participanți	Responsabili
1.*Pornim la drum!* • Participarea partenerilor implicați în proiect; • Prezentarea și discutarea modalităților de realizare a proiectului;	-masă rotundă -întâlnire de proiect	Aprilie 2022/ sala de clasă	Cadrele didactice implicate în proiect Părinţi	Cadrele didactice implicate în proiect
2.*Să ocrotim păsările!* • Sensibilizarea copiilor prin activități de informare și responsabilizarea lor cu privire la habitatul viețuitoarelor • Confecționarea de căsuțe pentru păsările; • Oferirea de hrană acestor păsări;	-convorbire -ppt -activitate practică - drumeţie în pădure	Mai 2022/ sala de clasă/ curtea școlii/ păduri din apropiere	Elevi, Cadre didactice, părinți	Cadrele didactice implicate în proiect
3.Gânduri pentru un mediu curat! • Dezvoltarea unei atitudini pozitive de implicare conștientă a copiilor în păstrarea curățeniei; • Desen liber.	-convorbire -activitate artistico-plastică -realizare de postere	Mai 2022/ sala de clasă	Elevi, Cadre didactice, părinți	Cadrele didactice implicate în proiect
4.*Pădurea ne vorbește!* • Îmbogățirea cunoștințelor copiilor referitoare la importanța pădurii, ca parte componentă a naturii, rolul acesteia în viața omului și în păstrarea echilibrului ecologic în natură; • Jocuri în pădure; • Lectură în natură.	-vizionare ppt -discuții libere - drumeţie în pădure.	Iunie 2022/ pădure din apropiere	Elevi, Cadre didactice, părinți	Cadrele didactice implicate în proiect
9.*Frumusețe verde* Analiza activităților desfășurate în cadrul proiectului și analiza SWOT	-evaluarea proiectului -acordare de diplome	Iunie 2022/ sala de clasă	Elevi, Cadre didactice, părinți	Cadrele didactice implicate în proiect

Importanța acțiunilor de voluntariat în formarea personalității elevilor- exemplu de bună practică

profesor Grădinaru Monica Maria
Școala Gimnazială „Ștefan Bârsănescu” Iași

Proiectul *Primăvara în egalitate* a fost conceput de membrii clubului de voluntariat ECHO, elevi ai claselor a VII-a B și a VII-a C de la Școala Gimnazială “ Ștefan Bârsănescu “ Iași, ca rezultat al valorilor însuşite din experienţa concretă ca şi elevi ai şcolii : un bun cetăţean este cel care se implică, cel care este *în, din*, şi *alături* de comunitate. Proiectul a fost coordonat de Consiliul Școlar al Elevilor, în anul școlar 2018-2019.

Problema identificată de elevii claselor a VII-a, în contextul strategiilor promovate de societatea contemporană, a fost implementarea educației incluzive în școală. Principiul şcolii incluzive, susţinut atât în legislaţia naţională cât şi în cea internaţională, porneşte de la premisa drepturilor tuturor copiilor la învăţătura împreună, prin combaterea discriminării şi marginalizării copiilor. Școala noastră este cunoscută la nivelul municipiului prin rezultatele deosebite ale elevilor la activităţile şcolare şi extraşcolare. Deoarece în cadrul activităților școlare derulate cu elevii, în categoria grupului țintă, nu se aflau copii în situație de risc, precum cei cu dizabilități, informarea privind nevoia lor deosebită pentru integrare socială avea o caracteristică formală, teoretică. Conform interpretării chestionarului, aplicat de Consiliul Școlar al Elevilor, unii elevi nu înțelegeau principiul educației incluzive și, în consecință, aveau prejudecăți privind implementarea acestuia - copiii cu dizabilități sunt bolnavi, cu stare emoțională instabilă și intelect nedezvoltat, deci greu de integrat în colectiv.

În acest context, scopul proiectului educational *Primăvara în egalitate* a fost acela de a promova toleranța , principiul nondiscriminării și a egalității de șanse, prin oferirea unui model pozitiv de prietenie . S-a propus realizarea de activități din domeniul abilităților de viață, pentru pentru un număr de 30 de copii cu dizabilități , cu vârsta cuprinsă între 10 și 16 ani, de la Colegiul Tehnic „Ion Holban’’ Iași.

Caracteristicile acestei soluţii au vizat: crearea unui mediu de socializare adecvat pentru copiii cu dizabilități, cu posibilitatea de a interacționa cu elevi din afara sistemului lor, prin participare la activități diverse și ateliere de lucru; însușirea/ dezvoltarea la elevii școlii noastre de competenţe emoţionale şi civice privind integrarea socială a copiilor cu dizabilităţi; implicarea unui număr cât mai mare a elevilor școlii în activități de voluntariat.

Activitățile propuse s-au desfășurat integrat, în funcție de nevoile copiilor, fiind realizate atât la nivelul individual, cât și al grupului de copii, implicând activ copiii cu dizabilități, până la atingerea nivelului de deprindere practică autonomă, prin activități artistico - plastice, în cadrul atelierelor de work-shop, organizate cu toți copiii beneficiari ai proiectului. Menționăm, ca exemple, acțiuni derulate în cadrul proiectului:

- ***Prietenia***- activitate de socializare în cadrul căreia elevii din cele două școli partenere au comunicat despre ce este prietenia, au desenat împreună și au participat la jocuri de socializare;
- ***Fantezii de primăvară***- activitate de realizarea de materiale promoționale (felicitări, pliante, mărțișoare) în cadrul atelierelor de lucru interactive și susținerea unui moment artistic comun, în data de 8 martie , în școlile partenere;
- ***Împreună putem schimba lumea***- campanie de informare asupra nevoilor de socializare și integrarea a copiilor cu dizabilități, prin prezentarea activităților și a rezultatelor proiectului în școală și în alte unități din învățământ din Iași .

Soluția propusă de noi s-a dovedit a fi viabilă și sustenabilă. Voluntarii clubului ECHO au conceput , împreună cu reprezentantul Fundației Serviciilor Sociale Bethany Iași, partener de proiect, 10 pagini de carte senzorială, pentru a facilita copiilor cu dizabilități învățarea prin joc și descoperire.

Impactul proiectului asupra beneficiarilor a putut fi măsurat prin următorii indici : copiii cu dizabilități, participanți în proiect și-au format și dezvoltat deprinderi practice, de comunicare şi socializare; familiile copiilor, beneficiari ai proiectului, și-au schimbat atitudinile stereotipe privind integrarea socială a copiilor cu dizabilităţi; elevii școlii noastre participanți la proiect și-au dezvoltat competenţele emoţionale şi sociale privind integrarea socială a copiilor cu dizabilităţi, conștientizând problemele copiilor cu dizabilități și necesitatea dezvoltării abilităților lor de viață pentru integrare socială și participare. Mesajul proiectului nostru a fost: *Toți suntem copii și avem dreptul de a visa și libertatea de a ne împlini visele!*

PROIECT EDUCAȚIONAL
”ZÂMBET DE COPIL”

Prof. Coșarcă Silvia
Colegiul Național ”Vasile Alecsandri”, Iași

”Fii tu însuți schimbarea pe care vrei să o vezi în lume.” (M. GANDHI)

1. **Tipul proiectului**: local
2. **Domeniu:** educație incluzivă
3. **Instituția coordonatoare:** ***Colegiul Național ”Vasile Alecsandri”, Iași***
4. **Instituția parteneră:** ***Școala Gimnazială Specială ”Constantin Păunescu”, Iași***
5. **Echipa de implementare a proiectului:**
   - profesori C.S., G.L. – Colegiul Național ”Vasile Alecsandri”, Iași
   - profesori P.C., S.A. – Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”, Iași

6. **Scopul proiectului:**

Educarea si promovarea spiritului de solidaritate, a comunicării, a acţiunilor filantropice si a unui comportament nobil în rândul elevilor, faţă de copiii cu cerințe educaționale speciale din învăţământul special şi special integrat, copiii aflați în situaţii defavorizate sau situaţii de risc.

7. **Argument:**

Parteneriatul educaţional urmăreşte transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educaţional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală. Colaborarea dintre elevii diferitelor şcoli este o activitate organizată, susţinută, conştientă, direcţionată spre problemele educative ale tinerei generaţii. Aceste activităţi întregesc activitatea educativă a şcolii, aducând un surplus informaţional elevilor şi completând condiţiile concrete ale educaţiei acestora. Astfel, experienţa de învăţare nonformală şi informală întregeşte şi lărgeşte experienţa de învăţare formală.

Implicarea în activităţile de voluntariat dezvoltă celor implicaţi abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi spiritul civic, solidaritatea şi toleranţa, încrederea în sine şi în ceilalţi. Fiecare copil este unic, are valoare inestimabilă, capacități și posibilităţi diferite de dezvoltare. Recunoaşterea particularităţilor fiecărui copil impune răbdare, dragoste și ne obligă, în egală măsură, să oferim oportunități de dezvoltare într-un mediu stimulativ și afectiv.

8. **Obiective:**

- Încurajarea elevilor din învăţământul de masă în implicarea unor activităţi desfăşurate împreună cu elevi cu cerinţe educaţionale speciale, în scopul susţinerii procesului de integrare socială şi dezvoltare educaţională;
- Cultivarea spiritului civic, social-caritabil în rândul elevilor;
- Implicarea copiilor, a comunităţii în acţiuni practice, de voluntariat şi stimularea sensibilităţii faţă de copiii cu cerințe educaționale speciale;
- Stimularea participării responsabile a elevilor în relaţii stabilite cu copiii defavorizaţi, dovedind o atitudine de înţelegere, prietenie, acceptare şi respect;

- Valorificarea simțului artistic, a abilităților manuale, pentru dezvoltarea unei motivații pozitive și a creșterii stimei de sine.

9. Grup ţintă:

❖ ***Beneficiari:*** elevi cu deficienţe asociate de la Şcoala Gimnazială Specială “Constantin Păunescu”, Iaşi

❖ ***Voluntari:***

- 30 de elevi ai clasei a VI-a A de la Colegiul Național ”Vasile Alecsandri” din Iași;
- cadrele didactice ale celor două unități școlare, implicate în derularea proiectului;
- comunitatea locală, prin familiile elevilor implicați în proiect.

10. Durata proiectului: noiembrie – decembrie 2021

11. Resurse proiect:

❖ ***Umane:***

- elevi din clasele V-VIII ale celor două unități școlare;
- cadrele didactice coordonatoare ale celor două instituții de învățământ;
- reprezentanți ai instituțiilor partenere.

❖ ***Spaţiale:***

- întâlniri în spațiul online (platforma Zoom/ Google Classroom);
- spaţiile din cadrul Școlii Gimnaziale Speciale “Constantin Păunescu” Iaşi (dacă evoluția epidemiologică permite).

❖ ***Materiale:***

- materiale necesare unor activităţi: fişe, coli A3/A4, markere, creioane colorate etc.;
- laptop, videoproiector, imprimantă, aparat de fotografiat;
- lucrări originale confecţionate de copii, cadre didactice (felicitări de Crăciun, postere, prezentări ppt. etc.)

❖ ***Financiare***: contribuţii ale cadrelor didactice/sponsori.

12. Desfăşurarea activităţilor:

❖ Informarea elevilor voluntari în legătură cu activitățile și perioada desfășurării proiectului;

❖ Identificarea grupului de elevi beneficiari de la Școala Specială ”C. Păunescu” Iași;

❖ Desfăşurarea unui mini-atelier de creaţii vizând realizarea de felicitări de Crăciun pentru elevii beneficiari;

❖ Interpretarea unor colinde și cântece specifice perioadei sărbătorilor;

❖ Colectarea unor donaţii constând în fructe, dulciuri, rechizite, jucării;

❖ Înmânarea pachetelor-cadou elevilor beneficiari.

13. Rezultate aşteptate:

❖ Valorificarea şi valorizarea eficientă a resursei umane;

❖ Formarea capacităţii copiilor de a coopera în cadrul unei activităţi, deprinderea de a lucra în echipă, de a oferi şi de a primi sprijin;

❖ Formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur;

❖ Cultivarea sentimentului acceptării necondiţionate, al siguranţei şi al încrederii în sine;

- Creşterea stimei de sine în rândul elevilor;
- Valorizarea copiilor cu CES, pentru inducerea sentimentului de utilitate;
- Implicarea cadrelor didactice în dezvoltarea practicilor de educaţie incluzivă în şcoli, abilitarea cadrelor didactice de a construi un mediu educativ care să motiveze copilul în procesul de socializare în activităţile desfăşurate
- Pachete-cadou constând în dulciuri, fructe, jucării, rechizite.

14. Evaluarea activităţilor:

- Discuţii, dezbateri;
- Crearea unui album foto cu imagini din timpul desfăşurării activităţilor;
- Produse finale ale proiectului: pliante, afişe, fotografii, înregistrări video, chestionare de feedback pentru elevii voluntari.

PROIECT EDUCAŢIONAL

Prof. Nistor Răzvana
Colegiul Economic "I.Ghica" Bacău

I. TITLUL PROIECTULUI: „Implică-te pentru siguranţa ta!’’

II. COORDONATORI DE PROIECT: Prof. Nistor Răzvana, Colegiul Economic "I.Ghica" Bacău
Prof. Gheorghiu Florin, Colegiul Economic "I.Ghica" Bacău

III. ARGUMENT

Având în vedere faptul că mutaţiile petrecute în ultimii ani au generat o serie de modificări în câmpul relaţiilor interpersonale şi al comportamentelor promovate în rândul tinerilor, este normal să ne aşteptăm la apariţia unor conduite şi atitudini noi, adaptate specificului social, cultural, psihologic, economic. Aşa cum realitatea a dovedit-o, multe din aceste comportamente au o componentă negativă, care culminează adeseori cu săvârşirea unor fapte de natură penală.

Violenţa este un fenomen extrem de complex cu o determinare multiplă, familială, socială, personală, culturală, şcolară. În acest context, prevenirea infracţionalităţii în rândul tinerilor şi a conduitelor cu caracter delincvenţial capătă un rol deosebit în diminuarea şi stoparea acestor comportamente, datorită dimensiunilor sale informativ educative şi activ-participative în promovarea unui stil de viaţă sănătos.

O altă problemă cu care se confruntă atât şcoala cât şi părinţii este siguranţa circulaţiei rutiere a elevilor. In cadrul acestui parteneriat dorim sa facem cunoscute copiilor regulile de circulaţie pe drumurile publice şi să formăm acestora conduita preventivă. Motivele sunt următoarele: numărul mare de evenimente rutiere ale căror victime sunt copiii ne-a îngrijorat şi de aceea am considerat ca o datorie să încercăm să prevenim astfel de evenimente; observându-le comportamentul în traficul pietonal am considerat că trebuie să-i îndrumăm pentru a descifra ABC-ul circulaţiei; prezentându-le şi analizând cauzele care au dus la producerea unor evenimente rutiere nedorite elevii nostril şi-au dat seama că nu ştiu cum să se comporte în trafic, iar cu această ocazie şi-au exprimat dorinţa de a dezbate mai multe teme de acest gen pentru a afla noutăţi.

IV. SCOP

- Reducerea fenomenului violenţei în rândul elevilor.
- Formarea unei atitudini responsabile faţă de protejarea vieţii proprii şi a semenilor săi şi a unui comportament preventiv în situaţii de risc.
- Consolidarea noţiunilor elementare de comportare a elevilor pe stradă/în trafic.

V. OBIECTIVE

O1 - cunoaşterea şi identificarea fenomenelor de violenţă din şcoală şi a cauzelor care le generează prin aplicarea unor instrumente specifice (chestionare, interviuri, testimoniale, anchete de familie);

O2 - informarea elevilor privind consecinţele violenţei în mediul şcolar;

O3 - elaborarea unui plan operaţional antiviolenţă care să cuprindă strategii de prevenire şi combatere a violenţei la nivelul şcolii;

O4 - eficientizarea comunicării între profesori, elevi şi părinţi cu scopul diminuării violenţei prin organizarea de dezbateri, evenimente şi activităţi comune;

O5 - achiziţionarea unor cunoştinţe şi capacităţi pentru aplicarea normelor de circulaţie rutieră;

O6 - conştientizarea consecinţelor nerespectării regulilor de circulaţie;

O7 - dezvoltarea deprinderilor de circulaţie rutieră şi a comportamentului preventiv.

VI. **PERIOADA DE DESFĂŞURARE:** Noiembrie 2021- Implică-te în viaţa ta!, Ianuarie 2022- Spune NU Bullying-ului în şcoală!, Martie 2022 – Legislaţie rutieră

VII. **GRUP ŢINTĂ:** Beneficiari direcţi: elevi din clasele X-XII, Beneficiari indirecţi: prieteni sau rude ale elevilor, comunitatea locală.

VIII. **ECHIPA DE PROIECT**

prof. Nistor Răzvana, limba franceză, Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău

prof. Gheorghiu Florin, comerţ, Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău

prof. Astanei Andreea, psiholog şcolar, Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău

IX. **PARTENERI**

- **Poliţia Municipiului Bacău, Secţiei 2 Poliţie Bacău,** Strada Nicolae Bălcescu bl. 5, tel. 0234 571 749

X. **RESURSELE PROIECTULUI**

Resurse umane:

- echipa de proiect, elevi, părinţi

Resurse materiale:

- spaţiile de învăţământ din şcoală, calculator, imprimantă, aparat foto, videoproiector, materiale auxiliare consumabile

XI. ACTIVITĂŢILE PROIECTULUI

Nr ctr.	Activitate	Termen	Loc desfăşurare	Responsabili
1.	Redactare proiect	Octombrie 2021	Cabinet franceza	Gheorghiu Florin Nistor Răzvana
2.	**Implică-te în viaţa ta!**	Noiembrie 2021	Sala A14	Gheorghiu Florin Elevi clasa a 12-a L
3.	**Spune NU Bullying-ului în şcoală!** • Ziua Internaţională pentru nonviolenţă în şcoală - Prezentare Power Point • Corespondenţa dintre comportamentul violent şi delincvenţa juvenilă	Ianuarie 2022	Sala de festivităţi	Echipa de proiect, elevii cls. X-XII
6.	**Legislaţie rutieră** • Prezentare tematică: Vocabularul rutier, Semne de circulaţie, Indicatoare de circulaţie • Vizionarea unor materiale cu urmările unei circulaţii rutiere incorecte • Aplicarea de chestionare pe teme rutiere	Martie 2022		Reprezentant Poliţie, Bacău, elevii cls. X-XII

XIII. REZULTATE AŞTEPTATE

- confecţionarea de afişe de către elevii implicaţi în proiect;
- realizarea de referate de către elevi;
- realizarea unor mape de lucru/portofolii;
- publicarea de articole în presă.

XIV. EVALUARE

1. periodic, la sfârşitul fiecărei activităţi a Proiectului;
2. prin chestionare aplicate elevilor/părinţilor după activităţile desfăşurate în cadrul proiectului;

XV. Monitorizarea şi continuarea proiectului

Proiectul are ca efect pe termen lung buna practică de parteneriate, precum și rezolvarea imediată a problemelor cu care se confruntă elevii prin includerea lor în programe de asistență psihologică și consiliere individuală. Un alt efect pe termen lung al proiectului îl reprezintă implicarea părinților la activitățile proiectului, organizarea activităților și în cadrul altor școli.

XVI. Diseminarea rezultatelor proiectului

1. Proiectul şi rezultatele proiectului vor fi prezentate în cadrul mesei rotunde de la finalul proiectului.
2. Proiectul şi rezultatele sale vor fi prezentate în format electronic în cadrul lectoratelor cu părinţii.
3. Publicare articol în revista școlii, pe site-ul didactic.ro

COPIII IUBESC PĂDUREA

Prof. înv. primar Alexe Luminţa- Erna
Şcoala Gimnazială *Mareşal Al.Averescu* Adjud, jud. Vrancea

I. ARGUMENT

Dacă te gândeşti la ziua care va urma- ia-ti de mâncare.

Dacă te gândeşti la anul care va urma- plantează un copac.

Dacă te gândeşti la secolul care va urma- educă copiii.

- proverb chinezesc-

Pentru că viaţa nu poate fi separată de mediul ambiant, întreaga educaţie ar trebui făcută în direcţia protecţiei mediului înconjurător.

Educaţia privind mediul înconjurător se bazează pe principii globale, holistice si sistematice. La baza înţelegerii acestor principii stă necesitatea cunoaşterii faptului că întreaga lume este in interrelaţie, că fiecare acţiune va produce o reacţie, care in complexul sistemelor vii este de multe ori imprevizibilă. Atunci când resursele naturale sunt epuizate pe scară largă şi mediul ambiant este poluat datorită activităţii umane, nu numai mediul este acela care are de suferit. Sănătatea oamenilor este de asemenea afectată: starea de sănătate nu poate fi menţinută respirând aer poluat, consumând alimente si apă contaminate cu pesticide sau alte substanţe chimice. De regulă, ceea ce este bun pentru natură, pentru mediul ambiant, este sănătos si pentru vieţuitoare.

Fiecare om trebuie să realizeze şi să accepte să-şi asume responsabilitatea privind impactul pe care viaţa lui o are asupra vieţii planetei.

Un alt scop al activităţilor privind mediul înconjurător este de a oferi elevilor posibilitatea de ***a-şi exprima ideile personale*** si de ***a-şi manifesta o atitudine personală*** legată de responsabilitatea pe care şi-o asumă în privinăa mediului în care trăiesc.

Este foarte important ca profesorii să analizeze faptul că simpla informare cu privire la poluarea mediului este insuficientă. Este mult mai important ca elevii să înţeleagă relaţiile existente între anumite situaţii, precum şi să fie capabili să analizeze, să sintetizeze şi să generalizeze informaţiile. Este importantă rezolvarea cauzelor care au condus la o anumită situaţie şi nu a efectelor acesteia.

Educaţia privind mediul înconjurător este un mod de viaţă. Elevii trebuie să înteleagă că problemele mediului nu pot fi rezolvate numai prin soluţii tehnice. La rezolvarea acestor probleme ajută şi înţelegerea profundă a relaţiilor existente între fiinţa umană- natura- mediu de viaţă şi atitudinea individuală si comună faţă de aceste probleme.

Este foarte important ca discuţiile cu elevii să pornească de la premise pozitive şi să ofere soluţii. Accentuarea catastrofelor ecologice şi deteriorarea ireversibilă a mediului ambiant poate crea o atmosferă tensionată şi o stare depresivă şi frustrantă elevilor.

Educaţia privind protecţia mediului se adresează atât minţii, cât şi sufletului elevilor. Prezentarea unei cantităţi mari de informaţii tehnice poate avea rezultate negative suprimând interesul si entuziasmul elevilor.

Elevii care invaţă problemele mediului trebuie să vină în contact direct cu materialele naturale, cu natura. Este esenţial ***să observe*** şi ***să se apropie*** de copaci, pietre, plante, animale. Metodele didactice utilizate tebuie să ţină cont de aceste cerinţe.

II. SCOPURILE PROIECTULUI

1. ASPECT INFORMATIV

- Dobândirea unor cunoştinţe despre cadrul natural al Adjudului, respectiv al Oneştiului;
- Sintetizarea cunoştinţelor anterioare, dobândite în orele de limba şi literatura română, de istorie, de geografie, prin raportarea la observarea directă a elementelor şi fenomenelor specifice acestei zone.

2. ASPECT FORMATIV

- Formarea unui sistem de reprezentări despre relief, ape, vegetaţie, faună, activitate ecologică în zona Oneştiului, respective zona Adjudului;
- Stimularea proceselor intelectuale prin corelarea interdisciplinară a informaţiilor (dobândite în orele de limba şi literatura română, de istorie, de geografie) şi observarea directă a elementelor şi fenomenelor geografice.

3. ASPECT EDUCATIV

- Formarea unui comportament corect faţă de mediul înconjurător (de păstrare şi menţinere a acestuia prin protejarea elementelor naturii);
- Formarea unor deprinderi de comportare corectă, civilizată, de integrare în structura unui grup, de cooperare şi respect.

III. OBIECTIVELE PROIECTULUI

♦ Descrierea (verbală, prin desene sau lucrări practice) a efectelor benefice sau nocive ale activităţii copilului asupra mediului apropiat

♦ Selectarea de imagini, desene, reviste cu diferite tematici legate de mediul înconjurător

♦ Expoziţii cu lucrări-jucării realizate din deşeuri, expoziţii de desene cu tematică ecologică, afişe pe teme ecologice

♦ Utilizarea unor unelte şi materiale necesare activităţii de curăţare a mediului

♦ Crearea de scurte povestiri, dialoguri referitoare la mediul înconjurător şi publicarea acestora

IV. PLAN DE IMPLEMENTARE A PROIECTULUI

A. ETAPA DE DOCUMENTARE

♠ Constituirea comitetului de mediu (grupul de elevi participanţi la proiect)

♠ Stabilirea locului de desfăşurare a activităţilor, a resurselor şi a finalităţilor

♠ Stabilirea titlului de proiect

♠Constituirea şi coordonarea unui comitet de ecologizare a spaţiului verde din zona răurilor Trotuş, Siret şi din zona rezervaţiei naturale Perchiu

B. ETAPA DE EXPERIMENTARE

1. *ACTIVITĂŢI DESFĂŞURATE ÎN CLASĂ*

♥ Atelier tehnologic- realizare de compoziţii combinate, prin diferite tehnici specifice colajului, modelajului- “*Jucăriile pădurii*” ♥Atelier de creaţii plastice şi literare cu tematică ecologică- *“Prietena mea, pădurea”*

♥ Concurs de postere şi afişe: *Copiii iubesc pădurea*

♥Activitate de colectare de maculatură şi de predare a acesteia

2. *ACTIVITĂŢI DESFĂŞURATE ÎN PĂDURE*

♦ “Să cunoaştem pădurea”- lecţie de geografie

♦ “Ce culoare are pădurea?”- lecţie de educaţie plastică

♦“Cum comunicăm cu pădurea”- lecţie de biologie

♦“Sunt prietenul pădurii”- exerciţii de mişcare, jocuri

C. ETAPA DE PRELUCRARE ŞI DE VALORIFICARE A INFORMAŢIILOR- FINALITĂŢI

- Realizarea unui album foto online (platforma Wakelet)
- Expoziție de desene și creații literare (aplicația bookcreator)
- Concurs de postere și desen *Copiii iubesc pădurea*
- Ilustrarea activităților prin redactarea unei reviste

V. IDENTIFICAREA RESURSELOR

1. MATERIALE

- Planşe de desen, coli de carton, creioane colorate, ziare, reviste
- Materiale refolosibile (seminţe, frunze uscate, hârtie igienică, pietre, cochilii)
- Fişe de observare a plantelor şi animalelor
- Cărţi cu povestiri, ghicitori despre animale şi plante
- Fotografii ilustrând efectele nocive ale acţiunii umane asupra mediului, precum şi activităţile de curăţire realizate de elevi
- SPAŢIALE
- Sala de clasă
- Zona dealului Perchiu/ Pădurea zonei Urechești
- Biblioteca Municipală „Elena Lahovary ” Adjud/ Oneşti- Filiala Cosânzeana

2. UMANE

- Grupuri de elevi ale claselor:
- Colaboratorii participanţi la activităţile derulate în cadrul proiectului
-

VII. APLICAREA PROIECTULUI PE PARCURSUL ANULUI ŞCOLAR 2021-2022

Nr. crt	Activitatea
1.	Expoziţie de lucrări-jucării realizate din deşeuri
4.	Realizarea unor afişe/ concurs “*Copiii iubesc pădurea!”*
5.	Recitări/povestiri/ghicitori despre animalele şi plantele pădurii
6.	Acţiuni de ecologizare a spaţiului verde al şcolii şi a rezervaţiei naturale Perchiu, precum și a zonei……., în vederea stabilirii problemelor comune/ diferite de mediu și propunere de soluții
7.	Atelier de creaţie (creații literare cu tematică ecologică)
9.	“Să cunoaştem pădurea”- lecţie de geografie
10.	“Ce culoare are pădurea?”- lecţie de educaţie plastică “Cum comunicăm cu pădurea”- lecţie de biologie
11.	“Sunt prietenul pădurii”- exerciţii de mişcare, jocuri
8.	Acţiuni de sensibilizare a comunităţii locale prin distribuire de pliante, ecusoane conţinând mesaje cu tematică ecologică
14.	Expoziţie de lucrări Evaluarea activităţilor: lansare de revistă cuprinzând creaţii plastice, literare, fotografii din timpul proiectului

PROIECT eTWINNING ” PICTURI CELEBRE RECREATE

Asztalos Eniko
GPP.Gulliver

Obiectivele proiectului nostrum eTwinning au fost dezvoltarea interesului preşcolarilor faţă de pictori celebrii şi lucrările lor,valorizarea potenţialului creator ale copiilor,cât şi exprimarea emoţiilor prin recrearea unor picturi.

Proiectul a fost iniţializat de D- na Farkas Szilvia,iar la activităţile propuse au participat 16 educatoare şi aproximativ 150 elevi din unităţile din oraş cât şi din Turcia.Limba folosită în cadrul proiectului a fost engleză.

Proiectul ne-a permis contactul cu grădiniţa Albă ca zăpada din oraş cât şi cu grădiniţele Papatya Anaokulu,Burhan Erdayi Ilkokulu,Kardelen Ortaokulu din Turcia.

Copiii au aflat multe lucruri despre marii pictori Claude Monet,Vincent Van Gogh,Szinyei Merse Pal şi au recreat picturile lor cu ajutorul diferitelor technici(pictură,colaj,desen,grafică,lipire).

Lucrările au fost postate pe grupul Facebook Recreated art works creat special pentru acest proiect de către D-na Asztalos Eniko.Expoziţia a putut să fie urmărită şi evaluată de către toţi participanţii la proiect.

INTEGRARE ÎN CURRICULUM

Educaţia artistico- plastică este un element esenţial în dezvoltarea personalităţii preşcolarilor.Acest proiect a reunit mai multe competenţe specifice altori arii de dezvoltare,precum: limbă şi comunicare,socio-emoţional,cognitiv.Copiii au aflat multe lucruri despre viaţa pictorilor.Prin observarea picturilor şi-a îmbogăţit cunoştinţele despre anotimpuri,plante,mediul înconjurător,relaţii cauză- efect.Au putut să identifice emoţiile exprimate în picturi.Au lucrat împreună,dezvoltându-şi astfel competenţele sociale.Au cunoscut diferite technici de artă-plasică.

Schimbul de experienţă la care au participat cu ajutorul acestui proiect le-a ajutat la lărgirea orizontului prin cunoaşterea culturii,vieţii,limbii altor popoare.

Scopurile propuse de noi au fost atinse.Pe platforma destinată au fost postate aproximativ 40 de lucrări ale partenerilor.Toţi partenerii au avut ocazia să înveţe din experienţa altor instituţii.Am determinat copii să fie receptivi la valorile artistice,să păstreze identitatea culturală.Am asigurat sustenabilitatea parteneriatului între participanţii la proiect.

Preşcolarii au lucrat la fiecare activitate cu mare entuziasm.Au fost întotdeauna curioşi să facă cunoştinţă cu un alt artist.Au cunoscut parteneri cu care vom ţine legătura şi în alte proiecte.

PROIECT EDUCAȚIONAL
„PĂRINȚI MAI BUNI, COPII MAI BUNI”

Prof. înv. primar STANCIU ANA
Școala Gimnazială Nr. 113
București

ARGUMENT

Mintea este sursa din care lumea prinde viaţă. În minte formăm identităţi, creăm mituri şi fabricăm iluzii. În minte valorile sunt făurite, principiile sunt modelate şi libertatea este cunoscută.

definiţie de Alan Clements în *Instinctul libertăţii*

În ultimii ani am observant că atât nevoia sprijinirii familiei în educație cât și găsirea unor căi de comunicare și elaborare între părinți, consilieri, reprezentanți ai comunitătii locale și cadre didactice, a devenit tot mai presantă.

Acest lucru m-a determint să realizez acest proiect, convinsă fiind de faptul că multe familii trebuie încurajate și sprijinite, prin acțiuni specifice, pentru a-și exercita cu succes rolul în viața propriilor copii..

SCOPUL: Dezvoltarea, prin colaborare, a unor atitudini pozitive și a unor percepții sociale corecte față de problematica creșterii, dezvoltării și educării copiilor, precum și eliminarea discriminărilor de orice natură.

OBIECTIVELE GENERALE

- dezvoltarea unor activități de informare a părinților;
- formarea deprinderilor și practicilor de parteneriat în relațiile dintre copil,familie și cadre didactice;

OBIECTIVELE SPECIFICE

- identificarea resurselor parentale și responsabilizarea părinților;
- derularea unor activități de sprijinire a parteneriatului copil – familie – cadru didactic – consilier;
- prezentarea unor cazuri soluționate prin activități de consiliere.

TIPUL PROIECTULUI: local

GRUP ȚINTĂ: Beneficiari direcţi: elevii

Beneficiari indirecţi: părinţii elevilor implicaţi în proiect;

DURATA PROIECTULUI: ianuarie - iunie

ECHIPA DE PROIECT:

- Director:
- Director adjunct:
- Coordonator proiect: prof. înv. primar Stanciu Ana
- Membri: prof. înv. primar

  consilier școlar

REZULTATELE AȘTEPTATE

- mai bună cunoaștere a copiilor de către părinți;
- îmbunătățirea relațiilor copil – părinte – cadru didactic;
- însușirea unor aspecte teoretice privind educația copiilor;
- implicarea profundă a părinților în formarea copiilor.

PLANIFICARE ACTIVITĂȚII

1. „PREZENTAREA PROIECTULUI- ianuarie
   - Inportanța unei mai bune relaționări cu copiii
   - Discuții
2. „MODALITĂȚI DE INTEGRARE EFICIENTĂ A COPILULUI ÎN MEDIUL ȘCOLAR”- ianuarie
   - Importanța educației primite de copil din familie și grădiniță.
   - Însușirea unei mai bune cunoașteri a copiilor de către părinți;
   - Discuții
3. „INTEGRAREA COPIILOR CU TULBURĂRI DE ÎNVĂȚARE - februarie
   - Însușirea unor aspect teoretice privind aceasră categorie de copii
   - Îmbunătățirea relațiilor dintre copii
   - Discuții
4. „DESPRE COPIII SUPRADOTAȚI” februarie
   - Vizionarea unor materiale pe Yuotube
   - Implicarea părinților în formarea copiilor
   - Discuții
5. „CÂTĂ COMPETENȚĂ AI ÎN EDUCAREA COPILULUI TĂU?- martie
   - Dezbaterea însușirii unor atitudinișI și comportamente corecte în relații cu copilul
   - Rezolvarea unui chestionar.
   - Discuții
6. „ CUTUME ȘI PREJUDECĂȚI - FRÂNE ÎN EDUCAȚIA ȘCOLARULUI”- aprilie
   - Prezentare referat
   - Îmbunătățirea relațiilor părinte - copil - cadru didactic;
   - Reguli corecte de conduit în educație
   - Discuții
7. , INFLUENȚA TEHNOLOGIEI ASUPRA PSIHICULUI COPILULUI’’ – mai
   - Prezentare material video
   - Selectarea unor modaliăți de implicare eficientă a părinților în formarea unui psihic sănătos al copiilor.
   - Discuții
8. „ S-A ÎNCHEIAT UN AN DIN VIAȚA ȘCOLARULUI” -iunie
   - Impresii- amintiri- sugestii
   - Chestionare de evaluare pentru părinți.

RESURSE MATERIALE: Hârtie xerox, videoproiector, aparat foto, markere, laptop, hârtie colorată, carton, radiocasetofon, carioci, creioane colorate

RESURSE UMANE: Cadrele didactice, părinţii și consilierul școlar

MONITORIZARE Încheierea unor procese verbale, pentru toate activitățile desfășurate, pe tot parcursul derulării proiectului, album fotografii;

EVALUARE Se va întocmi un raport referitor la activitatea desfășurată.

CONCLUZII Copiii reprezintă cea mai importantă realizare a părinților și, de aceea, este necesară o pregătire minuțioasă pentru această „meserie”. Nimeni nu se naște învățat, dar putem cunoaște unele lucruri din cărți, din sfaturile altora, cu mai multă experiență sau din consilierea specialiștilor. Astfel, consilierea este extrem de importantă, pentru formarea, educarea, îndrumarea copiilor noștri.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL
COPIL - cel mai sincer suflet

Bejenaru Constantin – profesor istorie
Colegiul „Vaile Lovinescu” Fălticeni, Suceava

- Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Fălticeni
- Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni
- Grădiniţa Specială Fălticeni
- Azilul de Bătrâni Buciumeni

PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI:

- Noiembrie – iunie

INIŢIATORI DE PROIECT:

- Prof. Bejenaru Manuela - Simona, Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Fălticeni;
- Prof. Bejenaru Constantin, Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni

COORDONATORI DE PROIECT:

- Prof. Moroşanu Ovidiu - Director al Şcolii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu”, Fălticeni;
- Prof. Matei Gabriel- Director al Colegiului „Vasile Lovinescu” Fălticeni
- Prof. VARGANICI ELENA - Director al Grădiniţei Speciale Fălticeni;
- Prof. AMARIEI MARIANA , Grădiniţa Specială Fălticeni;

DOMENIUL ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ PROIECTUL: *acţiuni comunitare*

ARGUMENT:

În contextul unei societăţi în schimbare, unde apar modificări atât de formă, cât şi de fond, la nivelul tuturor subsistemelor sale, învăţământului românesc trebuie să i se asume o nouă perspectivă asupra funcţionării şi evoluţiei sale.

În cadrul acestei perspective parteneriatul educaţional devine o prioritate a strategiilor actuale, orientate către dezvoltarea educaţiei româneşti.

Pornind de la premiza că inteligenta emoţională constituie liantul între persoană şi mediul din care face parte, în acest context unul dintre obiectivele şcolii şi familiei este educarea copiilor in sensul omeniei, generozităţii, receptivităţii, la supărările şi bucuriile celor din jur.

Cunoaşterea diferitelor aspecte ale vieţii din medii diferite, stabilirea de relaţii sincere, acordarea de ajutor, unor copiii, unor bunici sunt argumente ce susţin acest proiect.

DESCRIEREA PROIECTULUI

Fiecare copil are dreptul la educaţie, la activitate culturală, la o viaţă lipsită de grija zilei de mâine. Considerăm oportun acest proiect prin care încercăm să deschidem atât sufletul copiilor spre activităti comunitare, cât şi al părinţilor pentru ajutorarea unor copii aflaţi in dificultate. Acţiunea a demarat cu uşurinţă pentru că a pornit din inimă, cu gândul la cei mai puţin fericiţi decât noi. Tot ceea ce ne-am propus am structurat într-un parteneriat întocmit pe o perioadă de un an de zile, cu posibilităţi de prelungire. Atunci, când cu eforturi materiale minime, **dar cu multă iubire** se poate pune un mic stâlp de rezistenţă la întărirea încrederii în ceilalţi, **nici un sacrificiu nu este prea mare.**

SCOPUL PROIECTULUI:

- Trezirea, atât în copii, cât şi în părinţii acestora, a unor sentimente de toleranţă şi apropiere faţă de copiii cu nevoi speciale;
- Stabilirea de legături de prietenie între copiii;
- Stimularea interesului şi a dorinţei de a se cunoaşte şi de a forma noi cercuri de prieteni;
- Dezvoltarea spiritului umanitar, colaborarea pentru indeplinirea unui scop nobil ;
- Educarea respectului şi afecţiunii copiilor faţă de persoanele în vârstă, formarea dorinţei lor de a dărui material şi, mai ales, spiritual, de a ajuta, precum şi trăirea cu bucurie sinceră a momentelor de dăruire.

OBIECTIVE:

- *Constituirea unui grup parteneriat care să promoveze valori comune la nivelul partenerilor implicaţi în proiect - bunătate, compasiune,grija faţă de semeni;*
- *Promovarea dialogului şi a comunicării între copiii celor două unităţii implicate în acest proiect;*
- *Dezvoltarea cooperării şi colaborării între cadrele didactice din unităţi de învăţământ diferite;*
- *Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular, diversificarea acestor activităţi şi mărirea numărului lor în viitor;*
- *Formarea deprinderilor practice şi conştientizarea faptului că munca poate fi răsplătită prin vânzarea produselor confecţionate de copii;*
- *Crearea unor momente de bucurie în viaţa celor care primesc, dar şi a celor care dăruiesc*;
- *Readucerea în atenţia oamenilor în varstă,izolaţi şi privati de afecţiunea familiei, a obiceiurilor şi tradiţiilor sărbătorilor de iarnă ale românilor ;*
- *Realizarea de lucrări practice şi artistico- plastice în scopul de a fi dăruite -mărţişoare şi felicitări;*
- *antrenarea calităţilor interpretativ-actoriceşti şi artistice,în general, în vederea prezentării unor spectacole cu scop umanitar - cântece, poezii, dramatizări.*

GRUPURI ŢINTĂ:

- ***Elevii claselor pregătitoare, Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Fălticeni, elevii clasei a X-a , Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni;***

PARTICIPANŢI LA PROIECT:

- ***Elevii claselor pregătitoare, Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Fălticeni;***
- ***Copii de la Grădiniţa Specială Fălticeni;***

- ***Doamne şi domnişoare din Municipiul Fălticeni;***
- ***Bătrânii de la Azilul Buciumeni***
- Învăţătoarele şi directorii şcolilor;
- Părinţii elevilor participanţi;

LOCUL DERULĂRII PROIECTULUI:

- ***Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Fălticeni;***
- ***Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni***
- ***Grădiniţa Specială Fălticeni;***
- ***Azilul de Bătrâni Buciumeni;***
- ***Piaţa Nada Florilor Fălticeni.***

RESURSE:

- Umane - participanţii la proiect;
- Materiale – costumații pentru spectacole, carton colorat, hârtie glasse, carioci, lipici , foi xerox, markere videoproiector, laptop etc.
- Financiare - susţinerea financiară din partea părinţilor si a altor sponsori, cadrele didactice implicate in proiect , autofinanțare;
- Temporale – Noiembrie 2017- iunie 2018.
-

METODE/TEHNICI DE LUCRU:

- - expuneri, dezbateri, expoziţii , concursuri;
- - conversaţia, explicaţia, observarea, povestirea, exerciţiul;
- - lucrul în echipă; într-ajutorarea;
- - schimb de idei, propuneri etc.

FORME DE REALIZARE

- activităti de învățare;
- activități practice;
- activități de recreere;
- activități de consiliere.

EVALUARE:

- Verificarea şi aprecierea portofoliilor realizate de fiecare clasă participantă la proiect;
- Realizarea unor sondaje de opinie în rândul elevilor şi al părinţilor privind eficienţa proiectului;
- Expoziţie cu lucrările participanţilor la proiect - desene ilustrative, portofolii şi proiecte; fotografii şi imagini de la activităţi;
- Realizarea unui PPS în care este prezentat proiectul, derularea lui, cât şi imagini din activităţile susţinute - album;
- Postarea proiectului pe pagina Web a fiecărei şcoli.

- Mediatizare in presa şi Comunitatea locală
- Înmânarea de diplome.

REZULTATE ASTEPTATE:

- Realizarea mai multor fapte bune de către copii;
- Trăirea bucuriei celorlalti.
- Cultivarea in rândul părinţilor a ideei că, prin respectul insuflat copilului faţă de fiinţa omenească, de lumea înconjuratoare, de natura, de conştiinţă apartenenţei lor la colectivul şi societatea căreia îi aparţinem, se formează o societate care poate fi mai bună, cu fiecare individ educat în acest sens.

MONITORIZARE

Prin seriozitate, perseverenţă , implicare activă , control, îndrumare, creativitate în modul de abordare a conţinuturilor, vom urmări realizarea obiectivelor propuse cu accent pe conţinut şi pe calitatea muncii.

RISCURI

Neimplicarea tuturor părinţilor în acţiunile proiectului.

Efecte asupra copiilor

Dezvoltarea toleranţei faţă de copiii cu nevoi speciale.
Schimbarea mentalităţii privind comportamentul lor faţă de copii şi bătrâni.

Efecte asupra institutiei

- realizarea de parteneriate;
- promovarea imaginii unităţii de învăţământ prin calitatea actului educaţional.

Efecte asupra părinţilor

- O mai mare implicare a părinţilor în activităţile şcolii;
- Sensibilizarea lor faţă de unii copii, bătrânii care sunt lipsiti de afectivitate sau care suferă din cauza unor probleme materiale.

Motivele reuşitei

- Învăţăm din experienţa celorlalţi;
- Încrederea în ceilalţi;
- Cultivarea toleranţei;
- Exersarea răbdarii şi a capacităţilor de comunicare.

Calendarul activităţilor

- ✓ Aventura începe acum!

- ✓ **Cizmulița cu surprize**
- ✓ ”Daruri de Crăciun”
- ✓ File de poveste
- ✓ Ghiocelul inocent
- ✓ Chip de înger
- ✓ Iepurașul curios
- ✓ Icoana din sufletul meu
- ✓ Ziua Copilului – Ziua Prieteniei
- ✓ Uite câte-am învațat!

PROIECT EDUCAȚIONAL DE VOLUNTARIAT

PROF.CHITIMIA MIHAELA
COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE COȘBUC” MOTRU

„Natura şi educaţia sunt asemănătoare; căci educaţia transformă pe om şi, prin această transformare,creează natura”

(Democrit)

COORDONATOR PROIECT: Chițimia Mihaela

TITLUL PROIECTULUI: „ SALVĂM PLANETA”

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT ÎN CARE SE DERULEAZĂ PROIECTUL: ***Colegiul Naţional “George Coşbuc” Motru***

PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI : ***1 aprilie-6 iunie 2022***

GRUPUL ŢINTĂ: Elevii claselor a X a F,a IX a D, a XI a C, a X a E

ARGUMENT

Lupta pentru un mediu curat si sanatos depinde de noi toti ,de la mic la mare. Sta in puterea noastră să facem ceva pentru noi,pentru copiii nostri,pentru Terra.

În fiecare an în ziua de 22 aprilie, se sărbătorește „Ziua Planetei Pământ”, doarece în această zi a luat fiinţă mişcarea pentru protejarea mediului înconjurător.

La 5 iunie este marcată Ziua mondială a mediului înconjurător, zi care are la bază în fiecare an o temă recomandată de Programul Naţiunilor Unite pentru Mediu Celebrată pentru prima dată în anul 1974, Ziua Mondială a Mediului Înconjurător reprezintă momentul creșterii conștientizării cu privire la problemele de mediu – poluare, suprapopulare, încălzire globală, consum sustenabil.

Prin marcarea Zilei mondiale a mediului înconjurător, ONU încearcă să stimuleze preocuparea oamenilor pentru protejarea mediului înconjurător şi în acelaşi timp să sensibilizeze. Problema mediului înconjurător este o problemă a întregii omeniri în zilele noastre. Eleviitrebuie să conştientizeze că problemele mediului sunt ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acţiune negativă a noastră, poate să afecteze în mod distructiv natura.De aceea, este necesar să se organizeze cât mai multe tipuri de activităţi de protejare a mediului, fie că sunt activităţi de plantare, de colectare şi reciclare a deşeurilor, de amenajare a unor spaţii verzi în aer liber sau în încăperi, fie că sunt simple activităţi de documentare şi informare.Elevii din grupul țintă vor fi implicați în desfășurarea unor activități de voluntariat, cultural – artistice.

SCOP:

- ✓ Înţelegerea impactului pe care îl au activităţile distructive ale omului asupra mediului.
- ✓ Implicarea elevilor în activităţi de documentare şi realizare de materiale informative cu privire la mediul înconjurător.
- ✓ Insușirea de cunoștințe ,formarea de abilități și comportamente necesare pentru menținerea și îmbunatațirea calității mediului ,astfel încât sa se evite problemele de mediu în viitor.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- ✓ să faciliteze comunicarea între persoane;
- ✓ să cultive capacităţile şi aptitudinile pentru muncă;

- ✓ să stimuleze responsabilitatea în diverse situaţii de viaţă;
- ✓ să formeze deprinderi de viaţă cotidiană;
- ✓ să sensibilizeze comunitatea în vederea exersării de noi comportamente şi atitudini în vederea protecției mediului .
- ✓ să încurajeze formarea unor conduite de viaţă civilizată, asimilarea unor norme uzuale de comportament şi respectarea mediului;
- ✓ cultivarea dorinţei de a face fapte bune;

METODE : conversaţia euristică; problematizarea; chestionarul; metoda exemplului personal; activitatea practică prin care vom arăta că fiecare gest este important, pentru că poate fi urmat, chiar dacă iniţial este singular în încercarea de a proteja mediul înconjurător.

RESURSE:

Umane : directori, cadre didactice, consilier psihopedagogic, părinţi, elevi.

Materiale:afişul publicitar; prezentarea unor situaţii limită cu ajutorul calculatorului folosind programul Power Point; saci de plastic şi mănuşi de unică folosinţă; fotografii, coli albe, creioane colorate.

PROIECTAREA ACTIVITĂŢILOR PROPUSE

Nr. crt	Activitatea / Modalităţi de realizare	Termen	Observaţii
1.	Intocmirea proiectului Identificarea elevilor grupului țintă	28 martie -31 martie 2022	
2.	Colaborarea între coordonatorii de proiect şi profesorii colaboratori pentru proiectarea şi organizarea unor activităţi cultural artistice si de voluntariat la care să participe elevii din grupul țintă	Permanent	
3.	Acţiuni de proiectare şi pregătire a activităţilor Plantăm,înfrumusețam și insuflețim curtea școlii	1 aprilie-13 aprilie 2022	Plantare de flori si copaci in parculeţul din faţa şcolii;vopsirea băncilor, a copacilor;
	„Salvăm Pamântul” –dezbateri,prezentari Power Point,parada Eco , expoziție desene	14 aprilie 2022	Activitate cultural-educativa in amfiteatrul școlii
	5 iunie-Ziua mediului- acțiune de ecologizare in lunca râului Motru	5 iunie 2022	Igienizare traseu (strângerea pungilor,hârtiilor,sticlelor de plastic)

FINALITĂȚILE AȘTEPTATE:

- îmbunătăţirea comunicării;
- -formarea unei atitudini ecologiste active si responsabile fata de mediu;
- -exersarea unor deprinderi practice adecvate
- înțelelgerea importantei voluntariatului in activitati de ecologizare a mediului
- formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur;
- conștientizarea faptului ca fiecare dintre noi este direct responsabil de sănatatea mediului înconjurator;
- formarea motivaţiei pentru activităţi în cadrul grupului;
- implicarea cadrelor didactice în dezvoltarea practicilor de educaţie ecologică în şcoli.

EVALUAREA SI MONITORIZAREA PROIECTULUI

Procese verbale

Fotografii,pliante

Feedback de la elevi, părinţi, colegi

Proiect de educație incluzivă „Darul prieteniei”

Gîza Mihaela, profesor itinerant
Școala Profesională Specială „Sf. Stelian” Botoșani

Școala și familia au obligația de a-i crea copilului condiții optime dezvoltării sale. Toleranţa, acceptarea necondiţionată şi nedescriminatorie, gândirea pozitivă, altruismul sunt atitudini care favorizează dezvoltarea personală a copilului.Viaţa copiilor, educaţia si existenţa lor depind de noi, adulţii.

Educaţia incluzivă se adresează tuturor copiilor şi promovează ideea că şcoala trebuie să se schimbe şi să se adapteze nevolior copiilor şi nu invers. Educaţia incluzivă garantează prin flexibilitatea sa pregătirea pentru viaţa socială şi profesională a tuturor elevilor cu sau fără deficienţă. Beneficiul acestui tip de învăţare rezultă din eliminarea barierelor de învăţare, asigurarea şanselor egale tuturor elevilor. Cu siguranţă şcoala este cea care contribuie la formarea capacităţilor cognitive şi de integrare socială, dar tot şcoala ne-a demonstrat că acceptarea diferenţelor poate fi un punct de pornire în valorizarea fiecăruia dintre noi.

Antrenarea elevilor cu CES în activităţi extraşcolare este o modalitate uşoară spre integrarea lor şcolară şi socială. Prin acest proiect am încercat să unim prin punţi ale prieteniei şi ale toleranţei elevii din şcolile partenere.

Perioada de desfăşurare a proiectului : februarie 2021- iunie 2022

Scopul proiectului: Antrenarea elevilor cu CES din cadrul şcolilor implicate în proiect în activităţi extraşcolare în vederea integrării şcolare şi sociale.

Obiective:

- Realizarea unui schimb de experienţă între şcoli;
- Încurajarea implicării copiilor cu CES în activităţi extraşcolare;
- Întărirea relațiilor de colaborare și prietenie dintre elevii cu C.E.S și colegii acestora;
- Achiziţionarea unor comportamente pozitive în cadrul grupului;
- Dezvoltarea aptitudinilor de comunicare, de lucru în echipă;
- Dezvoltarea capacităților de exprimare plastică prin compoziţii expresive şi creative;
- Dezvoltarea relațiilor de colaborare între școală-familie-comunitate;

Grup ţintă: elevii cu CES integraţi în şcolile implicate în proiect şi colegii lor, profesori, cadrele didactice care lucrează la clasă cu elevi cu CES, profesori itineranţi, părinţii elevilor cu CES.

Rezultate:

- Elevi: creşterea coeziunii colectivelor de elevi;
- Părinţi: creşterea interesului părinţilor privind necesitatea de a se implica în educaţia propriilor copii;
- Profesori: formarea de abilităţi de educaţie incluzivă, de sprijin al copiilor cu CES

Evaluarea proiectului:

- Analiza la final a activităţilor desfăşurate şi a rezultatelor obţinute-raport sintetic
- Observarea impactului derulării proiectului asupra copiilor şi părinţilor
- Expoziţie cu lucrări ale copiilor
- Expoziţie fotografică

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt	Activitatea	Conținutul activității	Perioada/ locul desfășurării	Evaluare
1.	“Hora prieteniei”	- jocuri de cunoaștere și intercunoaștere; - realizarea unor desene, colaje;	februarie/ Școala Gimnazială „Sf. Nicolae” Botoșani	expoziție cu lucrările realizate; fotografii; diplome;
2.	“Bucuriile primăverii”	- prezentare ppt despre anotimpul primăvara: lunile anotimpului, caracteristici, sărbători; - confecţionarea unor mărţişoare şi felicitări prin îmbinarea tehnicilor de lucru exersate la orele de abilităţi practice; cântece, poezii; -expoziţie cu lucrări;	martie/ Școala Gimnazială Nr. 1 Stăuceni	fotografii din timpul activității; expoziție cu lucrările realizate;
3.	“Minunea Învierii”	- tradiții și obiceiuri de Paști- prezentare ppt; - realizarea unor desene, colaje, ouă încondeiate - expoziție cu lucrări	aprilie/ Școala Gimnazială „Nicolae Călinescu” Coșula	portofoliul activității; expoziție cu lucrările realizate
4.	“Pe urmele stramoșilor”	-vizită la Muzeul Județean de Istorie; - documentare cu privire la istoria stramoșilor noștri;	mai/ Muzeul Județean de Istorie	fotografii din timpul activității
5.	“În lumea copilăriei’’	- învatarea unor cântece și poezii despre copilărie; - jocuri în aer liber; - desene pe asfalt; - concurs sportiv;	iunie/ Școala Gimnazială „Sf. Nicolae” Botoșani	fotografii din timpul activității; diplome

Proiect educațional - Școala fără violență Secțiunea a IV-a)

Prof. Bocan Anca Teodora – Liceul Ștefan Procopiu Vaslui
Prof. Bocan Jean Constantin - Școala Gimnazială Constantin Rotaru, sat Târzii

Argument justificare, context (analiză de nevoi)

Proiectul se doreşte a fi o activitate educativă care să aducă în atenția elevilor, a cadrelor didactice și a comunității locale importanța combaterii actelor de violență, indiferent dacă este vorba despre violență fizică sa verbală.

Proiectul de faţă îşi propune prin acţiunile pe care le conţine să sensibilizeze elevii, adulţii, mass-media şi reprezentanţii instituţiilor partenere şi să acţioneze printr-un efort conjugat în prevenirea şi combaterea la nivel microsocial (grupurile şcolare, şcoala) şi la nivel macrosocial (comunitate) a fenomenului violenţei.

Actele de violenţă petrecute între elevi au loc din ce în ce mai des în şcoli, fie că acestea sunt din mediul urban, fie din rural. O mare parte dintre elevii de clasele I-VIII au suferit o formă de victimizare verbală, în ultimul an. Colegii de clasă sau de şcoală fie le-au vorbit urât, fie i-au bârfit, ori poreclit, sau au făcut glume proaste pe seama lor. Mai mult, unii dintre elevi au fost expuşi la toate cele patru tipuri de violenţă verbală enumerate. Acest tip de victimizare este adesea întâlnit în mediu şcolar, fiind urmat de victimizarea fizică . Un procent semnificativ de elevi au căzut, în mod repetat, victime ale următoarelor forme de violenţă fizică: ameninţări cu bătaia, îmbrânceli, diferite obiecte aruncate în ei sau spre ei, lucruri personale distruse intenţionat de către colegi.

Pe lângă diseminarea de materiale informative şi activităţi cu elevii, se vor să realiza și seminarii cu profesorii şi părinţii. Aceştia trebuie învăţaţi să identifice cazurile de victimizare şi să gestioneze situaţiile conflictuale.

Obiectivul general al acestui proiect îl reprezintă implicarea cadrelor didactice și a comunității locale de a desfășura activități prin care violența școlară să fie doar o activitate de prevenire desfășurată la orele de dirigenție și nu o realitate. Activitățile pot avea loc atât în școală, cât şi în afara ei și nu doar prin metodele specifice procesului didactic ci și prin activitățile extracurriculare.

Violenţa şcolară este doar una dintre manifestările violenţei cotidiene. În Europa, dezbaterile privind relaţia între conceptul de „drept la siguranţă” şi mediul şcolar au căpătat o dezvoltare continuă, cu diferenţe de la ţară la ţară, devenind oficial o problemă politică, în urma unei întâlniri a experţilor, organizată de Comisia Europeană în 1997.

Activitățile proiectului au ca obiectiv general ilustrarea devizei „Fii inteligent, nu violent”, într-o Europă care se vrea fi pașnică și lipsită de turbulențe . S-a observat că elevii sunt mai receptivi la activitățile în care ei sunt actorii principali și în care li se oferă posibilitatea de a-și exprima liber creativitatea.

Obiective specifice:

Înţelegerea şi să explicarea noţiunilor de agresivitate şi violenţă .

Identificarea formelor agresivităţii şi violenţei.

Descoperirea şi analizarea cauzelor agresivităţii şi violenţei.

Participarea activă şi coştientă la exerciţiile propuse.

Înţeleagerea corespondenţei dintre comportamentul violent şi delincvenţa juvenilă.

Înţeleagerea rolului comunicării în rezolvarea conflictelor.

Grup ţintă: beneficiari direcţi - elevii din școli gimnaziale sau licee și cadrele didactice interesate.Beneficiari indirecţi: părinţi, reprezentanţi ai comunităţii locale.

Tipuri de activități:

1. Seminar de lansare al proiectului „Școala fără violență”. Intâlnire de lucru
2. Prezentare Power Point - Violenţa şcolară. Elevilor, părinților și cadrelor didactice participante li se va prezenta un Power Point care cuprinde informații legate de violență: ce este, care sunt cauzele, ce impact are asupra copilului atât pe termen scurt cât și lung. Se vor expune și cazuri concrete, dupa care participanții vor discuta pe baza celor vizionate sau vor adresa întrebări.
3. Masă rotundă - Corespondenţa dintre comportamentul violent şi delincvenţa juvenilă. Delincvenţa juvenilă este un subiect abordat deseori în domeniul socio-uman, atât prin prisma diverselor forme de manifestare cât și prin prisma implicațiilor la nivel individual, social și legislativ. Reprezentanții Poliției prezintă câteva cazuri reale de delincvenţă juvenilă și consecințele acestor fapte, urmând ca apoi să aibă loc discuții pe baza celor prezentate.
4. Bilanț - masă rotundă. In cadrul activității, alături de membrii echipei de proiect, reprezentanții comunității locale și elevii din grupul țintă, va participa și conducerea școlii, vor fi prezentate rezultatele proiectului atât din punct de vedere cantitativ – scăderea observată a numărului de acte de violenta a elevilor din grupul țintă – cât și din punct de vedere calitativ – opinii ale elevilor și ale profesorilor în legătură cu eficacitatea activităților la care au participat**.** Se va constitui o mapă a şcolii care să conţină informaţii privind: actele de violenţă înregistrate recent, situaţia şcolară şi familială a elevilor implicaţi în astfel de evenimente, modul de soluţionare a incidentelor, cauzele şi condiţiile care au generat sau favorizat astfel de fapte, activităţi de prevenire desfăşurate, măsurile de securitate adoptate de conducerea unităţii de învăţământ.

Rezultatele aşteptate ca urmare a implementării proiectului (cantitative si calitative)

Rezultate cantitative:

- cresterea cu 50% a gradului de informare al elevilor şi cadrelor didactice cu privire la modalităţi alternative de prevenire şi combatere a violenţei;
- realizarea unui sistem alternativ de activităţi extraşcolare si de educaţie civică al căror efect să formeze un comportament asertiv şi atitudini pozitive la cel puţin 50% dintre elevii grupului ţintă;
- diseminarea informaţiilor obţinute în urma derulării activităţilor din proiect sub forma unor exemple de bună practică aplicabile la nivel de clasă/şcoală la cel puţin 200 de elevi şi 30 de cadre didactice.

Rezulate calitative:

- schimbarea percepţiei elevilor şi cadrelor didactice cu privire la ameliorarea fenomenelor de violenţă locală;
- interesul crescut al elevilor pentru activitaţile organizate în cadrul proiectului;
- relaţii de comunicare profesor- elev şi elevi-elevi îmbunătăţite.

Monitorizarea proiectului se va realiza prin:

- procese verbale, chestionare și alte modalități precizate în descrierea fiecărei activități pe baza cărora se vor realiza rapoarte la sfârșitul fiecărei activități;
- realizarea unui raport final care va evidenția atingerea obiectivelor și măsura în care rezultatele calitative și cantitative au fost obținute.

Impactul proiectului asupra elevilor:

- diminuarea numărului de absențe nemotivate;
- scăderea incidenţei fenomenului violenţei verbale şi fizice din rândul elevilor;
- ameliorarea comportamentelor agresive prezente în mass-media, sport, viaţă socială;

- prevenirea etichetării şi excluderii sociale a elevilor prin desfăşurarea de activităţi socio-educaţionale utile;
- îmbunătăţirea abilităţilor de comunicare, negociere şi rezolvare a conflictelor intrapersonale în relaţiile interpersonale dintre elevi-elevi, elevi-profesori, copii-părinţi.
- creșterea încrederii și stimei de sine – prin participarea elevilor în activităţi de consiliere, lucrând individual sau în grupuri mixte;

- îmbunătăţirea abilităţilor sociale – comportamente de cooperare în grup, relaţiile cu colegii, dezvoltarea de relaţii de prietenie, roluri în grupul de lucru.

Impactul proiectului asupra cadrelor didactice:

- dezvoltarea cunoştinţelor despre tematica proiectului;
- dezvoltarea competenţelor manageriale şi organizatorice;
- creșterea gradului de implicare în activități care contribuie la îmbunătățirea prestigiului școlii;
- diversificarea metodelor de consiliere și abordare a problematicii elevilor care manifestă comportamente violente;
- îmbunătăţirea motivaţiei de a organiza activităţi curriculare şi extracurriculare.

Impactul proiectului asupra instituţiei şcolare:

- diminuarea procentului de elevi care manifestă comportament agresiv la sfârșitul anului 2015-2016;
- îmbunătăţirea relaţiei de colaborare dintre şcoală – familie - comunitatea locală;
- îmbunătăţirea colaborării dintre diverse cadre didactice-membre în echipa de proiect;
- îmbunătăţirea participării părinţilor la viaţa şcolii;
- creşterea prestigiului şcolii în comunitatea educaţională locală.

Impactul proiectului asupra comunităţii educaţionale lărgite:

- îmbunătățirea relațiilor de colaborare și a comunicării dintre instituțiile școlare gimnaziale și liceale;

Impactul proiectului asupra comunităţii locale:

- dezvoltarea colaborării între diverse instituţii din comunitatea locală.

Dezvoltarea inteligenței emoționale prin încurajarea abilităților elevilor de a-și gestiona emoțiile

Prof. înv. primar Barbu Liliana
Școala Gimnazială ”Vasile Alecsandri” Roman

„Învăţătura nu se poate face izolat de sentimentele copiilor. Alfabetizarea emoţională este la fel de importantă ca şi învăţarea matematicii şi a cititului.” - Karen Stone McCown

Demersul nostru urmărește alfabetizarea emoțională a elevilor, dar și crearea unei cât mai strânse unități în diversitatea clasei de elevi. Prin dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare putem preveni stările de afectivitate negativă care îi afectează pe elevii noştri. Lecţiile emoţionale pe care le învață elevii le modelează circuitele emoţionale, făcându-i mai adaptabili. Pe baza strategiilor eficiente de gândire critică, de comunicare empatică şi asertivă, emoţie şi comportament, elevii vor dobândi abilităţi în baza cărora vor putea discrimina şi monitoriza emoţiile proprii şi pe ale celorlalţi şi-şi vor optimiza sentimentul de autoeficacitate.

Proiectul

- ***vizează cele trei componente ale inteligenţei emoţionale***: cunoașterea propriilor emoții, ,,gestionarea” acestora, cât și înțelegerea și luarea în considerare a emoţiilor celorlalţi.
- ***promovează integrarea şi incluziunea socială şi dezvoltarea competenţelor cheie***
- ***se centrează pe învăţarea socială şi emoţională a copiilor*** pentru a-i echipa cu o paletă de abilităţi sociale şi emoţionale necesare nu doar succesului academic, cât şi stării de bine emoţionale şi relaţiilor pozitive cu ceilalți.
- ***promovează competenţele sociale şi emoţionale*** şi să previne problemele comportamentale sau emoţionale, inclusiv subperformanţa şcolară.

Obiectivele specifice ale proiectului:

- dezvoltarea abilităţilor sociale, pregătirea copiilor pentru o mai bună interacţiune cu semenii şi cu lumea;
- dezvoltarea şi optimizarea competenţelor interpersonale;
- creșterea numărului elevilor care reușesc rezolvarea anumitor probleme pe care le întâmpină în relaţiile cu colegii;
- reducerea cauzelor care determină dificultăţile de integrare;
- asigurarea unei dezvoltări optime a competenţelor socio-emoţionale;
- reducerea factorilor care influenţează negativ dezvoltarea socioemoţională a şcolarilor şi prevenirea apariţiei problemelor de natură emoţională/ comportamentală;

Competențe vizate:

1. Formarea şi dezvoltarea unor mecanisme de recunoaştere, acceptare şi autoreglare emoţională ca fundament al abilităţilor sociale
2. Îmbogăţirea vocabularului cu cuvinte şi expresii specifice educaţiei socio-emoţionale
3. Educarea trăsăturilor pozitive de voinţă şi caracter şi formarea unei atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi
4. Dezvoltarea abilităţilor intra- şi interpersonale care să faciliteze reuşita în viaţă
5. Formarea şi dezvoltarea comportamentelor prosociale, prin asimilarea unor concepte specifice educaţiei raţional-emotive.

Relevanța proiectului în acord cu nevoile colectivului de elevi:

- Proiectul este adaptat particularităţilor elevilor de vârstă şcolară mică, (ştiind că inteligenţa nu se mai poate rezuma la conceptul de IQ, ca factor predictiv al succesului şcolar, ci ea trebuie să răspundă necesităţilor pentru reuşita în viaţă, iar aici ne referim la inteligenţa personală sau emoţională.)
- Vârsta la care se află le permite înţelegerea unor norme şi reguli ale convieţuirii în grup, (iar intervenţia în asemenea condiţii are şanse mai mari de a direcţiona dezvoltarea copilului, în general, astfel încât acesta să deprindă comportamente dezirabile social, dobândind totodată abilităţi emoţionale care să-i faciliteze adaptarea optimă la ciclul gimnazial.)
- Necesitatea proiectului s-a născut din dorinţa de a-i face pe copii să acţioneze cât mai inteligent în orice situaţie s-ar afla.

Promovarea principiilor egalității de șanse, de gen și a nediscriminării

- În cadrul activităţilor au fost surprinse „momente adecvate învăţării” pentru a introduce şi întări conceptele gândirii raţionale.
- S-a realizat acest lucru cu întreaga clasă sau pe grupe mici de copii.
- A fost necesară stabilirea unei atmosfere de încredere şi a coeziunii în cadrul grupului, astfel încât experienţele de învăţare să-i ajute să-şi normalizeze emoţiile şi convingerile, să le dezvolte toleranţa şi empatia.

Obiective	***Activităţi***
$O_{1.1}$ - *să identifice emoţiile negative şi pozitive;* - să recunoască cuvinte care exprimă emoţii - să recunoască în viaţa de zi cu zi rolul emoţiilor - să diferenţieze emoţiile pozitive de cele negative	Exprimarea emoţiilor prin metode proiective: desen, muzică Mimă – identificarea emoţiilor pe baza expresiilor emoţionale Detectorul de probleme - discuţie pe baza unor situaţii concrete din clasă.
$O_{1.2}$ - *să comunice situaţiile cu potenţial negativ;* - să descrie efectele emoţiilor asupra organismului	Unde mă simt cel mai bine/cel mai rău şi cum mă comport? Completarea unor desene lacunare
$O_{1.3}$ - *să exprime emoţii pozitive şi negative;* - să utilizeze modalităţi potrivite de exprimare a emoţiilor plăcute şi neplăcute	Exprimarea emoţiilor prin metode proiective – imagini, colaje, postere Exprimarea emoţiilor printr-un cuvânt/ printr-o propoziţie: culoare, formă, gust – activitate în grupuri mici.
$O_{2.1}$ - *să exemplifice situaţii în care pot acţiona pe baza inteligenţei emoţionale;* - să identifice propriile „puncte tari” şi „puncte slabe” - să descrie modul prin care se aseamănă şi se diferenţiază de alţii	Discutarea unor cazuri: - Ce simt atunci când sunt numit să răspund la lecţie? - De când sunt şcolar, părinţii mei mi-au impus reguli şi limite. Cum le fac faţă?
$O_{2.2}$ - *să găsească şi să utilizeze strategii de control emoţional;* - să recunoască faptul că aceeaşi situaţie poate să genereze reacţii comportamentale diferite	Cum putem să ne controlăm emoţiile? Discutarea situaţiilor cu potenţial stresant: - Emoţiile sunt bune sau rele? - Emoţiile ne ajută sau ne împiedică să ne atingem scopurile?

	- Citirea şi discutarea basmelor terapeutice
$0_{3.1}$ - să justifice necesitatea unui management emoţional eficient; - să utilizeze modalităţi potrivite de exprimare a emoţiilor plăcute şi neplăcute - să descrie efectele emoţiilor asupra organismului	Cum ne stăpânim emoţiile? - Discutarea unor situaţii - Exprimarea emoţiilor - Negocierea soluţiilor - Găsirea de soluţii alternative Joc de rol – „Chipul fericirii”
$0_{3.2}$ – să aplice în contexe variate cele mai bune strategii de management emoţional; - să recunoască, în exemple din viţa de zi cu zi, rolul emoţiilor	Discuţii libere - „Cum mă simt acum, faţă de începutul anului şcolar?” „Cum ne exprimăm emoţiile în grup?” „Cât de bine reuşim să ne controlăm emoţiile?” „Ce au însemnat emoţiile pentru mine?”
$O_{4.1}$ să utilizeze modalităţi de comunicare eficientă - să descrie importanţa muncii în grup - să aplice abilităţi de comunicare în grup	Modalităţi de comunicare Reguli de comunicare în grup Ascultarea activă Completarea unor fişe lacunare
$O_{4.2}$ să observe şi să adopte abilităţi de relaţionare pozitivă cu ceilalţi - să sesizeze modalităţi potrivite de a-şi face prieteni - să observe modalităţile acceptabile de câştigare a atenţiei - să evite atitudini negative faţă de ceilalţi	Comentarea unor texte şi imagini Dramatizări Jocuri de rol Simularea unor situaţii Realizarea unui afiş – activitate de grup „Obiectul preferat” – identificarea colegilor pe baza obiectelor personale „Ghici cine este?” - intercunoaştere

Pentru o mai bună aprofundare a intenţiilor pedagogice urmărite prin acest proiect, conţinuturilor vizate au fost detaliate în teme și subiecte. Numărul de ore alocat pentru fiecare subiect variază în funcţie complexitatea acestuia, sau în funcţie de caracteristicile clasei de elevi în soluţionarea problemei abordate. Lecţiile dedicate emoţiilor s-au integrat în mod firesc în orarul zilnic, în activităţile extraşcolare şi extracurriculare. Tematica bogată şi activităţile de învăţare deosebite cu dublă funcţie (ludică şi formativă) i-a atras rapid pe copii.

Considerăm că activităţile propuse în proiect vor contribui mai departe la dezvoltarea socio-emoţională echilibrată, ceea ce va fi determinant pentru copii în viitor, pentru succesul lor în viaţă, pentru a-i face să acţioneze cât mai inteligent în orice situaţie s-ar afla.

BIBLIOGRAFIE:

1. Vernon, Ann, *Consilierea în şcoală, Dezvoltarea inteligenţei emoţionale prin educaţie raţional – emotivă şi comportamentală*, Editura ASCR, 2004

2. Băban, Adriana, (coordonator) *Consiliere educaţională*, Editura A.S.C.R, Cluj Napoca, 2009

3. Lemeni, Gabriela, Miclea, Mircea, Opre, Adrian - *Consiliere şi orientare*, Editura A.S.C.R, 2009

Proiect Școala de vară – Elevii de azi, medicii de mâine

Prof. Retevoi Romeo,
Școala Gim. Mircea cel Bătrân, Curtea de Argeș

1. **ARGUMENT:**

„Şcoala de Vară” este un proiect care se înscrie în aria proiectelor educative care s-au desfăşurat în şcoala noastră. Ţinând cont de specificul comunităţii, care se regăseşte în profilul elevilor, bazându-ne pe dorința de perfecționare, luând în considerare propunerile şi aşteptările formulate de elevi, am propus, prin acest proiect, activităţi care să-i ţină aproape de şcoală, să le ofere o alternativă valoroasă în petrecerea plăcută şi instructivă a vacanţei.

Educarea şi formarea specialistului de mâine este rolul şcolii. Proiectul îşi propune să-i conducă pe elevi spre formarea unor performanţe şcolare în domeniul anatomiei-fiziologiei umane și chimiei, care să-i ajute într-o viitoare carieră medicală. Astfel, ne dorim să le dezvoltăm elevilor, deprinderile de studiere a anatomiei şi fiziologiei umane, pentru a face performanţă pe viitor, în acest domeniu.

De asemenea, programul are în vedere creşterea încrederii părinţilor în instituţia şcolară, o mai bună colaborare şi implicare a acestora în sprijinirea activităţilor curriculare şi extracurriculare, cunoscându-se importanţa părinţilor în desăvârşirea copiilor lor.

2. **GRUP ȚINTĂ**: elevi ai clasei aXI-a din localitatea Curtea de Argeș, dar și din împrejurimi; alţi elevi doritori;
-indirecti: părinţi, cadre didactice, voluntari, comunitatea locală;
3. **SCOPUL**: Valorizarea potenţialului individual, precum şi însuşirea, pe termen scurt şi lung, a cunoștințelor practice, teoretice din domeniul Anatomiei și Fiziologiei.
4. **OBIECTIVE**:
   1. Explorarea cunoștițelor teoretice și practice în domeniul anatomei –chimiei organice folosind instrumente și metode științifice.
   2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice prin folosirea corectă a terminologiei.
   3. Rezolvarea unor situații problemă din anatomie, chimie organică pe baza gândirii logice și a creativității în scopul realizării unor conexiuni între noțiuni.
   4. Îmbunătăţirea relaţiilor elevilor cu şcoala, cu cadrele didactice şi alţi elevi ai şcolii;
   5. Promovarea imaginii şcolii prin diseminarea proiectului;
6. **RESURSE**:
   1. Umane:
      - Cadre didactice voluntare (profesori, personal auxiliar);
      - Elevi voluntari
      - Reprezentanţi ai conducerii;
      - Comunitatea locală.
   2. Materiale:
      - Calculator, imprimantă, videoproiector
      - Diplome pentru elevi, adeverințe pentru voluntari
   3. Spatiale:
      - Sala de clasă;

7. **REZULTATE ASTEPTATE**:

Proiectul se desfăşoară având ca ţinte următoarele rezultate:

- Participarea unui număr de 20 de elevi din cadrul şcolilor din localitatea noastră și din împrejurimi la programul Şcolii de Vară;
- Convingerea părinţilor asupra importanţei educării în timpului liber la copiii lor;
- Realizarea unor activităţi instructiv educative în scopul înțelegerii corespunzătoare a noțiunilor de anatomie.
- Dezvoltarea capacității de a rezolva itemi comparabili cu cei de la admitere UMF
- Cunoașterea tehnicilor de prim ajutor.

8. **ACTIVITATI PROPUSE (cls aXIa) Biologie**:

Nr	Titlul activității	Data	Materiale / mijloace	Loc defășurare
1.	**Sitemul nervos:neuronul,** sinapsa, măduva spinării, encefalul, SNV-evaluare- Sitemul nervos - aplicaţii -morfologia externa a trunchiului cerebral, cerebelului, diencefalului şi emisferelor cerebrale prin observaţii directe pe organe formolizate.	04.07.2022	Manualul, planșe, videoproiector teste	Sala de clasă Lic.Teh. Ferdinand I Laborator
2.	**Analizatorii- aplicaţii** -disecţia globului ocular de manifer -studiul microscopic al receptorilor unor analizatori	05.07.2022	Manualul, planșe, videoproiector, teste	Sala de clasă Laborator
3.	**Glandele endocrine** Glandele endocrine- aplicaţii - studiul microscopic al glandelor endocrine -evaluare-	06.07.2022	Manualul, planșe, videoproiector, teste.	Sala de clasă Laborator
4.	**Sitemul circulator** -evaluare- Sitemul circulator- aplicații -efectuarea frotiului de sange și studiul morfologic al sângelui morfologie externă şi internă a inimii -circulația capilară	07.07.2022	Manualul, planșe, videoproiector, teste.	Sala de clasă Laborator

In perioada menționată elevii clasei a XIa vor participa la o activitate susținută împreună cu cadrele didactice universitare de la universitatea Pitești.

9. **EVALUAREA PROIECTULUI**:

- ✓ Pe tot parcursul desfăşurării activităţilor, prin urmărirea implicării copiilor şi a rezultatelor obţinute de către aceştia;
- ✓ Prin rezolvarea testelor la final de activitate tematică;
- ✓ Prin feed-back-ul zilnic din partea copiilor;
- ✓ Prin opiniile părinţilor asupra prelungirii activităţilor desfăşurate în spaţiul Şcolii de Vară şi în spaţiul familial şi al comunităţii;
- ✓ Fotografii ale tuturor activităţilor desfăşurate;
- ✓ Diplome pentru participanţi şi adeverinţe pentru voluntari.

10. **DISEMINAREA PROIECTULUI**:

- ➢ Prezentarea programului în cadrul primei şedinţe a comisiei metodice;
- ➢ Postarea pe pagina de facebook a unității de învățământ.
- ➢ Prezentarea în mass-media locală activități al proiectului;
- ➢ Pliante, afişe, fluturaşi pentru mediatizare;
- ➢ Oferirea pentru arhiva digitală a şcolii a unui CD cu fotografii şi comentarii/concluzii asupra conţinutului şi eficienţei proiectului;

ARTA DIN DEŞEURI

POPESCU MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GABRIEL MARINESCU”
LOCALITATEA TIGVENI, JUD. ARGEȘ

P R O I E C T E D U C A Ţ I O N A L DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

INIȚIATORI PROIECT:

Prof. POPESCU MARIA

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: 1 iunie - 17 iunie 2022

ARGUMENT

Nu trăim într-o lume perfectă, iar noi, oamenii mari, lăsăm de multe ori de dorit prin comportamentul nostru față de semenii noştri, de tot ce ne înconjoară.

Lucrurile nu pot merge așa la infinit, iar speranţa noastră este ca generaţiile viitoare să nu facă aceleaşi greşeli ca şi noi. Ştim că fiecare generaţie este altfel, că fiecare copil e un unicat, iar dacă sunt educaţi cu DRAGOSTE şi RĂSPUNDERE, putem spera într-un viitor mai bun.

Nu este niciodată prea târziu să înveţi de la ceilalţi, chiar dacă aceştia pot fi şi mai mici decât tine.

De-a lungul anilor s-a încercat a se găsi o metodă cât mai bună de educare a copiilor noştri. Acest domeniu (educaţia) va rămâne însă un teritoriu în care oricând se pot deschide noi drumuri, iar la întrebarea: „Cum e bine să educi ca să trezeşti interesul copiilor de a şti mai mult ?” – nu se va răspunde niciodată definitiv.

Ne propunem să realizăm o educaţie interactivă în care disciplinele de cultură generală (geografie, biologie, matematică, română) şi arte (decupaj, lipire, confecţionare, cusut) să coexiste armonios.

Materialele din care sunt confecţionate diferite obiecte nu sunt costisitoare, mulţi le consideră simple deşeuri, dar din ele se pot face mult mai multe, chiar *ARTĂ*. Suntem o societate de consum care nu mai ştie ce să facă cu deşeurile, iar ceea ce ne arată aceşti copii poate fi un exemplu.

Aşadar, soluţia este EDUCAŢIA care nu trebuie să ţină doar cât timp eşti la şcoală, ci toată viaţa.

SCOP :

Dezvoltarea gustului estetic şi artistic al elevilor, dezvoltarea creativităţii prin realizarea lucrărilor sugerate.

OBIECTIVE :

Elevii și preșcolarii:

- Să participe în mod civilizat la activităţile extracurriculare desfăşurate în sala de clasă;
- Să lucreze în echipă;
- Stimularea creativităţii şi dezvoltarea imaginaţiei elevilor;
- Educarea copiilor în procesul de gestionare a materialelor reciclabile;
- Să lege prietenii cu copiii care participă la acest proiect educaţional şi la parteneriatul ARTA DIN DEŞEURI;
- Să-si afirme activ talentul artistic la toate activităţile cultural-educative, dar respectând anumite norme cerute de momentul, locul şi anturajul evenimentului;

GRUP ŢINTĂ

- Elevii claselor V-VIII de la Școala Gimnazială „Gabriel Marinescu”
- Preşcolarii de la G.P.N. Bârsești
- Resurse umane: cadrele didactice partenere ale proiectului;
  părinţi, rude, prieteni, invitaţi ai părţilor implicate în proiect;
- Resurse temporale: 1 iunie - 17 iunie 2022
- Resurse financiare: autofinanţare
- Resurse de spaţiu: G.P.N. Bârsești
  Sala de sport
- Resurse materiale: auxiliare: costume, deşeuri;
  audio-video: casetofon cu cd, aparate foto, cameră video;

MEDIATIZARE:

- Prezentarea proiectului tuturor părţilor partenere ale proiectului educaţional;
- Realizarea unui DVD ce va cuprinde derularea activităţilor propuse în proiect;

EVALUARE:

- Notarea şi comentarea proiectului educaţional prezentat pe site;
- Realizarea de portofolii şi expoziţii de fotografii ;
- Prezentarea DVD-ului părţilor participante la proiectul educaţional şi tuturor celor interesaţi;

ACTIVITĂŢILE PROPUSE - 1 iunie - 17 iunie 2022

- ***1 iunie – 7 iunie***

  - Confecţionarea costumelor din deşeuri de către elevii claselor V-VIII în colaborare cu părinţii;

  - Realizarea lucrărilor din deşeuri (fluturi şi gâze) de către preşcolarii implicați în proiect;

  - Pregătirea paradei de modă de către preșcolarii și elevii implicați în proiect;
  - Mediatizarea activităţilor ce se vor desfăşura pe data de 7 Iunie;

- ***17 Iunie 2022***

ora 9.00 – 9.30 - Vizitarea G.P.N. Bârsești, a sălii de sport și a împrejurimilor însoţiţi de către cadrele didactice implicate în proiect;

ora 9.30 – 10.00 – Desfăşurarea paradei costumelor confecţionate din deşeuri;

ora 10.00 – 11.00 – Prezentarea programelor pregătite de către elevi.

ora 11.00 – 12.00– Realizarea pe grupe a lucrărilor din deşeuri:„Vara”, „Acvariul cu peşti”, „Vaza cu flori” şi „Camera mea” ;

PROIECT EDUCAȚIONAL PE TEMĂ INCLUZIVĂ
„EDUCAȚIA PENTRU TOȚI”

Prof.înv.preşcolar Homonea Nicoleta Mureş
Grădiniţa PP Furnicuţa Arad

TITLUL: „Educația pentru toți”

ARGUMENT:

Educația este un drept fundamental, ea te face mai independent și totodată conștient de drepturile și posibilitățiile proprii. Toți copiii trebuie să aibă dreptul la o educație gratuită și de calitate.

Educația incluzivă este cea mai bună soluție pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor copiilor. Diferențele dintre ființele umane sunt normale și separarea nu e recomandată. Primiii pași spre educația incluzivă i-am făcut înscriind în unitatea noastră copiii cu probleme speciale și de etnie rromă.

Educația incluzivă încearcă să-i determine pe copiii cu dizabilități să participe la activitățile zilnice, alături de ceilalți copii. Persoanele cu deficiențe au aceleași trebuințe de bază în creștere și dezvoltare ca și ceilalți:

- Nevoia de afecțiune și securitate;
- Nevoia de apreciere și întărire pozitivă;
- Nevoia de responsabilitate și independență;
- Nevoia de încredere în sine.

Copiii de etnie rromă primesc atenția cuvenită, s-au integrat fără probleme în colectivitate, frecventează grădinița, primesc din partea noastră sprijin, înțelegere și o educație corespunzătoare.

Pentru a oferi șanse egale, posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia și pentru ca activitatea instructiv-educativă să fie de calitate, profitabilă pentru toți am considerat că este necesar derularea unui proiect educațional în care să fie implicați toți preșcolarii, educatoarele din unitate, profesorul consilier, părinți, psihologi și l-am intitulat „Educația pentru toți”.

Prin derularea acestui proiect vrem să arătăm că diferențele individuale dintre copii sunt o sursă de bogăție și diversitate, nicidecum o problemă, că grădinița noastră este un spațiu propice pentru a pune bazele unor prietenii și că le poate oferii un învățământ de calitate tuturor preșcolarilor, oricare ar fi aptitudinile lor.

SCOPUL:

Acceptarea diversității din partea copiilor și a părinților, promovarea unei învățări active și educației interculturale

OBIECTIVE URMĂRITE:

- Adaptarea conținuturilor pe temă incluzivă la nivelul de înțelegere a copiilor;
- Participarea fiecărui copil la reușita unei activități, valorificându-și potențialul creativ, aptitudinile, capacitatea de învățare și cunoștințele;
- Dezvoltarea abilităților de recunoaștere, acceptare și respect al diversității;
- Acumularea cunoștințelor despre cultura altor popoare și etnii: porturi populare, obiceiuri, limbă;
- Socializarea copiilor și educarea abilității de a realaționa cu ceilalți;
- Dezoltarea capacității de a participa activ la un dialog despre toleranță și respect.

GRUPUL ȚINTĂ:

- Preșcolarii din grupa mijlocie, mare, total 70 de preșcolari;

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

Nr. Ctr.	Tema/data	Mijloc de realizare	Locația	Cine răspunde	Impactul
1.	„Copil ca tine sunt și eu” noiembrie	Convorbire	Grădiniţa PP Furnicuţa Arad	Educatoarele celor două grupe	Abilități de comunicare, de recunoaștere, acceptare și respectarea diversității
2.	„Frumusețea porturilor populare” decembrie	Observare costume populare	Grădiniţa PP Prichindel Arad	Educatoarele implicate în proiect și părinții	Sensibilizarea copiilor cu frumusețea porturilor populare românești și aparținătoare altor etni
3.	„Noi prieteni și prietenii” ianuarie	Vizită la o grădiniță cu predare în limba maghiară	Grădiniţa PP Prichindel Arad	Educatoarele implicate în proiect și educatoarele de la grădinița maghiară	Închegarea unor prietenii, socializare și educarea interculturală a preșcolarilor
4.	„Castelul prieteniei” februarie	Joc de construcție și relaționare	Grădiniţa PP Furnicuţa Arad	Educatoarele celor două grupe și profesorul consilier	Le dezvoltă abilitățile de cooperare, exersează abilități de împărțire a jucăriilor de cerere și oferire a ajutorului, de așteptare a rândului și dobândesc strategii de negociere pentru rezolvarea problemelor din grup.
5.	„Împreună reușim” martie	Activitate practică	Grădiniţa PP Prichindel Arad	Educatoarele celor două grupe	Învață să lucreze în echipă, exersează abilități, cultivarea perseverenței și a stăpânirii de sine.
6.	„Drepturile mele” aprilie	Lectura educatoarei	Grădiniţa PP Furnicuţa Arad	Educatoarele implicate în proiect	Cunoașterea drepturilor ce le revin și respectarea acestora
7.	„Ursulețul cafeniu” mai	Povestea educataoarei	Grădiniţa PP Prichindel Arad	Educatoarele implicate în proiect	Acceptarea diversității indiferent de rasă și culoare
8.	„Toți împreună la serbare și la carnaval” iunie	Serbare finalizată cu un carnaval	Grădiniţa PP Furnicuţa Arad	Educatoarele implicate în proiect	Învață autocontrolul, aportul fiecăruia la reușita serbării și valorificarea prin serbare și carnaval a cunoștințelor însușite pe temă incluzivă

RESURSE MATERIALE:

- materiale didactice;
- aparat foto;
- cărți și reviste de specialitate;
- softuri educaționale;
- calculator, TV;
- costume populare, diverse;
- costumații, măști.

PARTENERI:

- Profesorul consilier;
- Psiholog;
- Părinți;

- Educatoarele de la grădinița maghiară.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Învață comportamente civilizate față de cei din jur;
- Învață împreună, unii de la alții și să conviețuiască împreună;
- Integrarea copiilor cu dizabilități în activitățile zilnice, alături de ceilalți;
- Închegarea colectivului de copii și omogenizarea grupelor.

BENEFICIARI:

-copiii și părinții acestora.

EVALUAREA:

- Portofoliul educatoarei;
- Album cu poze reprezentative pentru conținutul activităților derulate;
- Studiu de caz;
- Materialele prezentate la întâlnirea cu părinții;
- Monitorizare activități, observații.

DISEMINAREA:

Răspândirea, popularizarea rezultatelor pozitive în rândul părinților, a comunității locale, în cadrul Consiliului profesoral și al altor unități preșcolare din oraș

CONTINUITATE-DURABILITATE:

Valorificarea cunoștințelor, comportamentelor învățate și abilităților în viața de zi cu zi, în cadrul cursurilor și derularea altor proiecte și activități similare.

CONCLUZIE ȘI SLOGANUL ZILNIC AL UNITĂȚII NOASTRE:

„Trebuie să ne respectăm și să trăim în armonie chiar dacă suntem diferiți”

BIBLIOGRAFIE:

- Educație timpurie incluzivă- Module pentru formarea personalului din serviciile de educație timpurie;
- Educație timpurie nivel preșcolar- Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020;
- Problematica copiilor cu CES în grădiniță- Planeta Piticilor 2008-2009;
- Revista Înv. Preșcolar 3-4/2009

SĂNĂTATEA, BUNUL CEL MAI DE PREŢ

Prof. înv. primar Lucescu Lidia Simona
Liceul Tehnologic „Vasile Cocea” Moldovița

DOMENIUL ŞI TIPUL DE EDUCAŢIE: Educaţie pentru sănătate

Argument:

„Sănătatea nu este numai o problemă individuală, ci priveşte tot atât de mult societatea în întregime – sănătatea nu este totul, dar fără sănătate totul este nimic.”

(Schopenhauer)

Într-o lume în care tehnologia acaparează universul copilăriei, copiii sunt privaţi de mişcarea atât de necesară corpului şi dezvoltării sale armonioase. Copiii sunt privaţi de prea multe ori de o alimentaţie sănătoasă şi corespunzătoare vârstei, dar din păcate de foarte multe ori din inconştienţa părinţilor, sau diferitele probleme financiare sunt privaţi chiar de controalele şi îngrijirile medicale necesare unei dezvoltări mintale şi corporale armonioase.

Sănătatea nu se vinde în farmacii, ci se asigură prin deprinderi igienice: igiena alimentară, igiena personală, igiena mediului înconjurător.

A învăţa copilul de la cea mai fragedă vârstă să fie îngrijit, să respecte regulile de igienă personală, să se obişnuiască cu un regim raţional de alimentaţie, înseamnă a pune bazele formării comportamentului igienic. E bine pentru copii să înţeleagă de mici că sănătatea nu înseamnă absenţa bolii, ci un mod de viaţă echilibrat, un mod de comportare igienică.

DESCRIEREA PROIECTULUI

SCOPUL: Formarea unei atitudini pozitive şi responsabile faţă de sănătatea proprie şi a celor din jur, a unui stil de viaţă sănătos.

OBIECTIVE:

- dobândirea de către copii a noţiunilor legate de sănătate în vederea dezvoltării armonioase a personalităţii ;
- însuşirea unor norme igienico- sanitare pentru asigurarea echilibrului dintre sănătatea individuală şi cea colectivă ;
- informarea copiilor despre unele boli şi metodele de prevenire a acestora;
- asigurarea unui „stil de viaţă sănătos”.
- realizarea unui schimb de experienţă benefic elevilor, cadrelor didactice şi partenerilor implicaţi.

GRUP ŢINTĂ:

- Beneficiari direcţi:
  - 19 elevi ai clasei I A de la Liceul Tehnologic „Vasile Cocea’’- Moldoviţa
- Beneficiari indirecţi:
  - părinţii elevilor
  - cadrele medicale de la Dispensarul medical comunal
  - reprezentanţi ai autorităţilor locale.

DURATA PROIECTULUI: martie – iunie 2021

METODE ŞI TEHNICI DE LUCRU: vizionări de filme, ateliere de lucru, dezbateri, întâlniri cu medicul şcolii, activităţi practice

RESURSE UMANE: prof. înv. primar**, d**irectorul unităţii de învăţământ**, e**levi**, p**ărinţi**, c**adrele medicale de la Dispensarul medical comunal

RESURSE MATERIALE:

- legume, fructe,alimente sănătoase , proaspete;
- planşe, pliante, materiale informative, postere, laptop, CD-uri ;
- chestionare; coli pentru afişe,
- hârtie colorată, carton, acuarele

RESURSE FINANCIARE: contribuţii ale părinţilor**;** donaţii/ sponsorizări

PARTENERI: Dispensarul medical comunal; **b**iblioteca şcolii

MONITORIZARE:

- Prezentarea proiectului elevilor, cadrelor didactice şi partenerilor implicaţi în proiect
- Mediatizarea activităţilor prin afişe
- Materiale scrise, raport de activitate şi imagini de la activităţi
- Panou al activităţilor cu părinţii

REZULTATE AŞTEPTATE:

- să respecte regulile elementare de igienă în vederea păstrării sănătăţii;
- să aibă un regim alimentar de viaţă sănătos;
- să practice exerciţii fizice cu interes şi plăcere în timpul liber
-

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR:

Nr. crt.	Activitatea	Grup ţintă	Termen	Responsabil	Rezultate	Obs
1.	**„Am grijă de sănătatea mea!’’** Lansarea proiectului	Elevii clasei I A	Martie 2021	Echipa de proiect	Fişa de proiect; popularizarea proiectului la nivelul şcolii;	
2.	**„Ne informăm!’’** -discuţii tematice despre regimul de viaţă zilnic al micului şcolar (respectarea orelor de somn, joacă, timp liber) - vizionări de filme educative despre alimentaţia sănătoasă	Elevii clasei I A	Martie 2021	Învățătoare	Realizarea unor postere	
3.	**„Medicul ne sfătuieşte!’’** -întâlnire cu medicul şcolii - discuţii despre consecinţele nerespectării normelor de igienă	Elevii clasei I A	Aprilie 2021	Învățătoare Medicul de familie la Dispensarul medical comunal	Desene despre respectarea normelor de igienă personală	
4.	**„Şi eu mănânc sănătos”**-masă rotundă; -întâlnire cu medicul şcolii	Elevii clasei	Mai 2021	Învățătoare	Expoziţie de desene care	

	- discuţii despre consecinţele consumului de produse care conţin E-uri (boli de nutriţie, de inimă, de ficat, cancer); - rolul fructelor şi legumelor în alimentaţie	I A		Medicul de familie la Dispensarul medical comunal	ilustrează rolul fructelor şi legumelor în alimentaţie	
5.	**-„Soarele–simbol al sănătăţii ”** - expoziţie de desene	Elevii clasei I A	Mai 2021	Învățătoare	Expoziţie de desene pe tema dată	
6.	**„ABC-ul sănătăţii”**-organizarea unui concurs pe teme sanitare	Elevii clasei I A	Iunie 2021	Învățătoare	Fişe de concurs Diplome	
7.	**Diseminarea proiectului** - prezentarea activităţilor desfăşurate; - discuţii despre impactul produs de activităţile desfăşurate asupra micilor şcolari	Elevi Părinţi Parte-neri	Iunie 2021	Învățătoare	Raportul de activitate	

EVALUARE- CALITATE

- **Internă:** rapoarte de activitate**;** poze**;** portofoliul proiectului**;** prezentări ppt
- **Externă:**inspectorii şcolari pentru educaţie formală şi nonformală; directorul unităţii de învăţământ

DISEMINAREA PROIECTULUI:

- prezentarea activităţilor desfăşurate în cadrul comisiei metodice a învăţătorilor
- mediatizarea la nivelul comunităţii locale
- apariţii mass- media

Formarea unei atitudini pozitive şi responsabile faţă de sănătatea proprie şi a celor din jur, a unui stil de viaţă sănătos.

IMPACTUL PROIECTULUI

Un impact estimat al implementării proiectului asupra grupului ţintă se materializează în formarea şi dezvoltarea unui stil de viaţă sănătos, a unei atitudini responsabile faţă de propia sănătate şi a celor din jur.

Este important pentru sănătatea lor să-şi dezvolte un comportament corect referitor la respectarea orelor de masă, la consumul de alimente sănătoase, la respectarea
regimul de viaţă zilnic.

- pentru cadre didactice: schimb de idei cu diferiţi parteneri sociali; abilităţi manageriale
- pentru părinţi şi elevi: schimbarea atitudinii şi mentalităţii privind abordarea stilului de viaţă sănătos

SUSTENABILITATEA

Doresc să extind în viitor proiectul, abordând şi alte teme legate de menţinerea sănătăţii (rolul exerciţiilor fizice în menţinerea sănătăţii, riscurile consumului de medicamente, alcool, tutun, droguri, modalităţi de eliminare a stresului etc)

PROIECT EDUCATIV
Nuanțele verdelui

Tiponuț Monika-Ilona
Școala Gimnazială Nr. 1 Tămășeu

A. DENUMIREA PROIECTULUI

Titlul: *Nuanțele verdelui*

Domeniul și tipul de educație în care se încadrează: *Dezvoltarea educației ecologică*

Tipul de proiect: *Local*

B. APLICANTUL

a. Coordonate de contact: Școala Gimnazială Nr. 1 Tămășeu, jud. Bihor

b. Coordonator: prof. Tiponuț Monika-Ilona

c. Echipa de proiect: prof. Piski Emese, prof. Bacsó László

C. ARGUMENT:

„Nu am moștenit Pământul de la părinții noștri, ci l-am împrumutat de la nepoții noștri.” /David Brower/

-Educația pentru mediu are scopul de a îmbunătăți calitatea vieții prin cunoștințele, dar mai ales prin motivațiile pe care le oferă pentru a acorda mediului atenția și îngrijirea necesară;

-Grija faţă de mediu trebuie să fie o componentă esenţială a dezvoltării morale, spirituale, sociale şi culturale, a generaţiilor actuale. Se impune educarea tuturor cetăţenilor în spirit ecologic, în special a tinerei generaţii, deoarece aceasta va fi atât beneficiarul de mâine cât şi factorul de decizie;

-Consider că şcoala are la îndemână multiple posibilităţi de realizare a unei bune pregătiri ecologice a copiilor care să se materializeze apoi în formarea unui comportament şi a unei culturi ecologice**.**

D. DESCRIEREA PROIECTULUI

a. Scop:-cunoaşterea, înţelegerea şi stimularea curiozităţii pentru investigarea realităţii înconjurătoare, dar şi formarea unei atitudini pozitive faţă de mediu, faţă de comunitate, de implicare conştientă a copiilor în protejarea acestuia pentru a oferi societăţii un model de bune practici educaţionale.

b. Obiective:

- Să-și asume responsabilitățile fixate potrivit particularităților de vârstă;
- Să aplice cunoștințele și deprinderile dobândite dezvoltate în activități cu specific gospodăresc;
- Să participe și să coopereze activ alături de părinți în acțiuni practice de îngrijire și protejare a mediului;
- Să-și exprime atitudinea pozitivă față de natură, prin activități artistice, plastice;
- Să identifice impactul activității omului asupra mediului înconjurător, analizând situații concrete din natură;
- Să participe activ la acțiuni ce promovează sănătatea mediului, desfășurarea unor activități practice de ecologizare a mediului local.

c. Grup țintă:

- **direct:** elevii claselor V-VIII
- **indirect:** comunitatea locală

d. Durata: octombrie 2021 – iunie 2022

e. Conținutul proiectului:

- Cea mai importantă și nouă sarcină a proiectului de astăzi este încercarea de a transforma școlile în centre de mediu ale microdistrictelor lor și de a crea „insule” de durabilitate în jurul școlilor.

E. RESURSE

- **Resurse umane:** cadre didactice, elevi
- **Resurse materiale:** prezentări, laptopuri, video-proiector, materii prime pentru confecționare, desene, diplome etc.

F. CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt	Titlul activității	Grup țintă	Data	Responsabil	Rezultate
1	**-Constituirea echipei de proiect;** -Pregătire: afișe, invitații; -Discuții despre ocrotirea naturii la orele de dirigenție.	-elevii -profesorii	octombrie	Coordonator de proiect, Diriginții	-Decizia de numire echipă; -Planul activităților; -Afișe;
2	**Rolul insectelor în natură:**	-elevii	noiembrie	Coordonator de proiect, -profesor de ed. tehnologică	-hoteluri pentru insecte;
3	**Rolul păsărilor în grădina ecologică**	-elevii	decembrie	-Coordonator de proiect, -prof. ed. tehnologică, prof. de biologie	-hrănitori pentru păsări;
4	**Concurs de literatură** despre natură în limba maternă „Termé-, Nyelvé-, Költé-„szett”	-elevii	ianuarie	-Coordonator de proiect, -profesor de limba maghiară	-fișe de lucru, -diplome
5	**Parada modei din materiale reutilizabile** Lansarea proiectului APA	-elevii	februarie	-Coordonator de proiect, -prof. ed. tehnologică, ed. plastică	-îmbrăcăminte rezultate; -diplome
6	**Ziua apei** Prezentările elevilor, expoziție, compensarea celor mai bune.	-elevii	martie	-Coordonator de proiect, -profesor de geografie, chimie, fizică	-expoziție, -prezentări, -diplome
7	**Ziua Pământului** Ocrotirea naturii (Parcuri naționale din România)	-elevii	aprilie	-Coordonator de proiect, -profesor de geografie, de biologie	-prezentări, -fișe de lucru

8	**Marea colectare de primăvară** (Concurs pe clase)	-elevii	mai	Coordonator de proiect, -Diriginții	-hârtie, sticlă, aluminiu, plastic- adunat -diplome
9	**Ecologizare** -în satul Tămășeu	-clasele 5-6	iunie	-Coordonator de proiect, -Diriginții	Sacurile cu lucrurile adunate, -poze.

G. EVALUARE-CALITATE

- Activitățile proiectului vor fi promovate prin intermediul paginii de facebook a școlii, ziarul școlii
- Chestionare, sondaj de opinie
- Jurnalul activităților elaborate de elevii participanți

H. REZULTATE: CALITATIVE/CANTITATIVE

- Ca rezultate tangibile ale proiectului preconizăm să avem un număr de peste 150 copii în mod direct sau indirect la nivel de școală;
- Rezultate cantitative: hoteluri pentru insecte, hrănitori pentru păsări, articole, CD;
- Ne dorim ca rezultate imediate ale proiectului să fie atingerea obiectivelor, stimularea respectului față de ideilor celorlalți, dezvoltarea spiritului de echipă, identificarea, selectarea, promovarea și valoroficarea potențialului creativ al elevilor.

I. IMPACTUL PROIECTULUI

Principalele rezultate așteptate ale proiectului:

- ***Pentru copii***- satisfacerea nevoilor psihologice de bază de apartenență, recunoaștere; obținerea de noi experiențe și abilități sociale și practice; creșterea nivelului de cunoștințe despre mediu; distracție utilă și interesantă.
- ***Pentru școală***- rezolvarea problemelor de organizare a timpului liber creativ al elevilor; dezvoltarea sistemului de educație pentru mediu în școală.
- ***Pentru mediu***- îmbunătățirea reală a situației ecologice prin acțiuni practice ale participanților; reducerea presiunii asupra mediului local din partea populației implicate în proiect, datorită creșterii competenței de mediu și a culturii de mediu.

J. FINANȚARE

- Resurse proprii
- Sponsorizare.

PROIECT EDUCATIV
Să învăţăm limba franceză altfel !

prof. Arieșanu Liliana – Daniela
Școala Gimnazială Cîmpeni

A. INFORMAŢII GENERALE

Titlul proiectului:*„Să învăţăm limba franceză altfel !”*

Numele unităţii de învăţământ: *Şcoala Gimnaziala Câmpeni*

Adresa completă:

Nr. de telefon/fax:

Site şi adresă poştă electronică:

Coordonatori proiect (nume şi prenume, funcţie, date de contact):

Ariesanu Liliana-Daniela – profesor limba franceză, director; tel. 0744697714

Adresa electronică:

Budae Nicoleta– profesor limba franceză, Școala Gimnazială Câmpeni;

Colaboratori:

Gligor Doina – consilier școlar;

Bustan Adela – profesor limba franceza;

Boldaș Cristina – profesor limba română;

Strut Mihaela – profesor biologie.

Boncutiu Simona – profesor geografie.

Pașca Ioana – profesor limba engleză;

Sicoe Lenuța – profesor informatică;

B. REZUMATUL PROIECTULUI (maxim 1000 caractere)

La activitate participa elevi din clasele a V-a şi a VI-a. Cei 10 elevi din fiecare clasă participa prin rotație la 5 ateliere, conduse de elevi din clasele a VII-a şi a VIII-a. Timpul de lucru la un atelier este în medie de 15 – 20 de minute în format on-line folosind Google Classroom si Google Meet.

Prin activităţile desfăşurate în aceste ateliere se urmăreşte învăţarea limbii franceze într-un mod cât mai plăcut (cântece, jocuri, video), îmbogăţirea vocabularului elevilor cu expresii şi cuvinte noi, cunoaşterea unor aspecte legate de geografia Europei, învăţarea limbii franceze creând copiilor posibilitatea de a-şi valorifica aptitudinile lingvistice, muzicale, deprinderea elevilor cu munca pe grupe și cultivarea spiritului competitiv.

Activităţile în cele 5 ateliere vor fi conduse de următorii elevi sub îndrumarea d-rei prof. Ariesanu Liliana:

1. Atelier "Goûts"
2. Atelier "Animaux"
3. Jeu de KIM
4. Atelier "Chants"
5. Un peu de géo

Prezentaţi următoarele elemente ale proiectului dumneavoastră:

a. Număr de elevi implicaţi: **80 elevi**

b. Activităţi propuse, în ordinea în care se vor desfăşura

1. **Constituirea echipelor pedagogice;**
2. **Pregătirea elevilor – animatori;**
3. **Desfăşurarea atelierelor;**
4. **Împărtăşirea impresiilor.**

c. Parteneri (dacă există)

C. PREZENTAREA PROIECTULUI

C.1. Argument justificare, context **(analiză de nevoi - obligatoriu!)** *(max.1000 caractere)*

Într-o Europă care va rămâne întotdeauna multilingvă, învăţarea limbilor străine deschide numeroase oportunităţi către o carieră mai bună, şansa de a locui, lucra sau studia în altă ţară sau pur şi simplu de a călătorii. Limba vorbită devine parte integrantă a identităţii şi bagajul cultural al unei persoane. Învăţarea limbilor străine contribuie la înţelegerea altor popoare şi culturi, este o modalitate de a combate xenofobia, rasismul şi intoleranţa.

Jan Figel, Comisarul European pentru educaţie, pregătire profesională, culturală si multilingvism, a declarat: ”Potrivit unui proverb slovac „Numărul de limbi străine pe care îl cunoşti îţi arata de câte ori eşti om”.

Într-o societate în care granițele sunt doar o limită fizică a țărilor, când libera circulație a cetățenilor este o realitate, însușirea unei limbi de circulație internațională este imperios necesară.

Este cunoscut faptul că elevii își însușesc mult mai ușor noțiuni teoretice prin antrenarea lor în activități practice, cu caracter extracurricular. De aceea, activitățile desfășurate vor contribui la însușirea de către elevi a limbii franceze, toate acestea realizându-se sub formă de joc, cântece, competiții.

Prin acest proiect se vor pune în valoare aptitudinile și talentele pedagogice ale elevilor-animatori, activitățile în care elevii vor fi implicați contribuind la dezvoltarea spiritului de inițiativă și competiție, dar și a spiritului de cooperare, de într-ajutorare, a capacității de lucru în echipă.

C.2. Obiectivul general /scopul

Conştientizarea importanţei cunoaşterii şi folosirii limbilor străine şi promovarea culturii şi civilizaţiei franceze în cadrul şcolii.

- Să formeze şi să dezvolte atitudini pozitive , autonome care să armonizeze relaţia cu sine şi cu ceilalţi (elevi, persoane din comunitate).
- Să formeze şi să dezvolte calităţi morale şi de voinţă: hotărârea, perseverenţa, tenacitatea, corectitudinea, curajul, voinţa, stăpânirea de sine, disciplina, simţul estetic, încadrarea în colectivitate.
- Să dezvolte maleabilitate faţă de opiniile noi, individuale sau de grup şi să folosească constructiv elementele comune.

C.3. Obiectivele specifice ale proiectului

- învăţarea limbii franceze într-un mod cât mai plăcut (cântece, jocuri, poezii, benzii desenate, mimă şi pantomimă, filme, etc.);
- sensibilizarea elevilor faţă de limba şi civilizaţia franceză;
- cultivarea curiozităţii în descoperirea unor aspecte caracteristice ale vieţii cotidiene, a unor personalităţi marcante ale istoriei şi culturii din spaţiul francofon;

- îmbogăţirea vocabularului elevilor cu expresii şi cuvinte noi;
- cunoaşterea unor aspecte legate de geografia spaţiului francofon, de obiceiuri din spaţiul francofon;
- deprinderea elevilor cu munca pe grupe şi cultivarea spiritului competitiv;
- învăţarea limbii franceze creând copiilor posibilitatea de a-şi valorifica aptitudinile lingvistice, muzicale, artistico-plastice etc.;

C.4. Grupul ţintă: elevii claselor V-VIII

C.5. Durata proiectului: 6 luni (noiembrie 2021– mai 2022)

C.6. Descrierea activităţilor (trebuie să conţină informaţiile de mai jos pentru fiecare activitate)

a. Activitatea nr. 1

b. Titlul activităţii: **Constituirea echipelor pedagogice;**

c. Data/perioada de desfăşurare şi intervalul orar: 4 noiembrie, 11 noiembrie, ora 14-16

d. Locul desfăşurării: Cabinet franceză

e. Participanţi (elevi, cadre didactice, părinţi, reprezentanţi ai comunităţii etc): elevii clasele VII-VIII

f. Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri

Elevii dornici sa fie animatori pentru cele 5 ateliere, din clasele a VII-a şi a VIII-a, vor fi testaţi scris, oral şi aptitudinal astfel încât sa se constituie cele mai bune echipe pedagogice, echipe ce vor pregăti sub îndrumarea d-nei profesoare Ariesanu Liliana toată activitatea pentru buna desfăşurare a atelierelor.

g. Responsabil: Ariesanu Liliana, Budae Nicoleta

h. Beneficiari: elevii clasele VII - VIII

i. Modalităţi de evaluare: testare scrisă, orală şi aptitudinală

a. Activitatea nr. 2

b. Titlul activităţii: **Pregătirea elevilor – animatori;**

c. Data/perioada de desfăşurare şi intervalul orar: în fiecare vineri din lunile noiembrie, decembrie, ianuarie, februarie, martie, aprilie între orele 14-16

d. Locul desfăşurării: Cabinet franceză

e. Participanţi (elevi, cadre didactice, părinţi, reprezentanţi ai comunităţii etc): elevii claselor VII - VIII

f. Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri

Elevii animatori vor participa la şedinţe de pregătire a fiecărui atelier în parte. La prima şedinţă vor viziona câteva înregistrări video cu profesori – studenţi animatori francezi care au organizat stagii şi ateliere cu copii de vârstă şcolară primară şi gimnazială. Am discutat în parte fiecare activitate vizionată şi am insistat asupra câtorva aspecte metodologice şi didactice importante de abordare. Împreună am ales activităţile care se vor susţine pentru fiecare atelier în parte. Grupele constituite îşi pregătesc materialele necesare, planul activităţii detaliat. La ultimele două şedinţe elevii-animatori vor susţine activităţile (ateliere) cu ceilalţi colegi animatori, fiind asistaţi de mine.

g. Responsabil: Ariesanu Liliana, Mates Elena, Strut Mihaela, Sicoe Lenuța.

h. Beneficiari: elevii claselor VII - VIII

i. Modalităţi de evaluare: portofoliile, caietele de practică, fotografii.

a. Activitatea nr. 3

b. Titlul activităţii: **Desfăşurarea atelierelor;**

c. Data/perioada de desfăşurare şi intervalul orar: 3 mai, orele 13 - 15

d. Locul desfăşurării: 5 săli de clasă

e. Participanţi (elevi, cadre didactice, părinţi, reprezentanţi ai comunităţii etc): cadre didactice din Şcoala Gimnaziala Câmpeni si Colegiul National „Avram Iancu” Cimpeni câte 10 elevi din fiecare clasă de a V-a şi a VI-a.

f. Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri

Cei 10 elevi din fiecare clasă participa prin rotaţie la 5 ateliere, conduse de elevi din clasele a VII-a şi a VIII-a. Timpul de lucru la un atelier este în medie de 15 – 20 de minute.

Prin activităţile desfăşurate în aceste ateliere se urmăreşte învăţarea limbii franceze într-un mod cât mai plăcut (cântece, jocuri, video), îmbogăţirea vocabularului elevilor cu expresii şi cuvinte noi, cunoaşterea unor aspecte legate de geografia Europei, învăţarea limbii franceze creând copiilor posibilitatea de a-şi valorifica aptitudinile lingvistice, muzicale, deprinderea elevilor cu munca pe grupe şi cultivarea spiritului competitiv.

g. Responsabil: Ariesanu Liliana, Gligor Doina, Budae Nicoleta, Boncutiu Simona, Strut Mihaela, Mates Elena, Bodea Roxana, Sicoe Lenuța.

h. Beneficiari: cadre didactice, elevi

i. Modalităţi de evaluare: fotografii, realizarea unor materiale audio/video (scurte filme);

a. Activitatea nr. 4

b. Titlul activităţii: **Împărtăşirea impresiilor.**

c. Data/perioada de desfăşurare şi intervalul orar: 11-18 mai, orele 14-16

d. Locul desfăşurării: Clubul elevilor – sala festivă

e. Participanţi (elevi, cadre didactice, părinţi, reprezentanţi ai comunităţii etc): cadrele didactice participante, elevii claselor V-VIII

f. Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri

La această activitate sunt invitaţi toţi elevii claselor V- VIII, cadre didactice, părinţi. Aceştia vor viziona un colaj de filmări din timpul atelierelor, se vor scoate în evidenţă anumite aspecte pozitive şi se vor premia cei mai buni animatori şi cei mai buni elevi, motivându-se alegerile facute.

g. Responsabili: membrii comisiei Limbă şi comunicare, Boldaș Cristina, Gligor Doina

h. Beneficiari: elevii, cadrele didactice.

i. Modalităţi de evaluare: diplome pentru cei mai buni animatori şi cei mai conştiincioşi elevi.

C.7. Descrieţi rezultatele aşteptate ca urmare a implementării proiectului

Cei 60 elevi participanţi ii informeaza şi pe ceilalţi colegi despre ceea ce au învăţat la cele 5 ateliere. Rezultatul va fi unul pozitiv deoarece pe lângă cunoştinţele lingvistice acumulate de elevii claselor V- VI se formeaza si deprinderi si aptitudini psihopedagogice la elevii-animatori.

Se va observa o participare mai activă şi o motivaţie mai puternică din partea elevilor la orele de limba franceză.

C.8. Prezentaţi modalitatea de evaluare şi indicatorii de evaluare ai proiectului

Realizarea unui album multimedia al proiectului.

C.9. Arătaţi care sunt beneficiarii direcţi şi indirecţi ai proiectului

- beneficiari direcți: elevii de la Școala Gimnaziala Câmpeni si Colegiul National „Avram Iancu” Cimpeni.
- beneficiari indirecți: părinți, comunitatea locală.

C.10. Arătaţi cum veţi asigura continuitatea /sustenabilitatea proiectului

- Creșterea gradului de implicare în viaţa şcolii a elevilor – animatori şi conştientizarea utilităţii cunoaşterii unei limbi străine pentru toţi elevii participanţi. Îmbunătăţirea modului de învăţare a unei limbi străine, aplicabilitatea cu uşurinţă a celor învăţate, dezvoltarea calităţilor morale şi de voinţă: hotărârea, perseverenţa, tenacitatea, corectitudinea, curajul, voinţa, stăpânirea de sine, disciplina, simţul estetic, încadrarea în colectivitate.

C.11. Menţionaţi activităţile de promovare/mediatizare şi de diseminare pe care intenţionaţi să le realizaţi în timpul implementării proiectului şi după încheierea acestuia

- realizare de afișe, pliante, invitații prin care se vor face cunoscute data și locul desfășurării fiecărei activități incluse în proiect;
- articole în revista școlii ”Reușim împreună!”
- articole în presa locală: săptămânalul ”Ziarul de Apuseni” și cotidianul ”Unirea”.

C.12. Specificaţi care sunt partenerii implicaţi în proiect şi arătaţi în ce constă parteneriatul cu comunitatea locală, cu altă şcoală şi/sau cu o firmă/companie locală sau organizaţie dacă este cazul (cel mult o pagină)

Proiectul se va desfășura în parteneriat cu Clubul Copiilor Câmpeni, care va pune la dispoziție spațiul necesar desfășurării activității nr. 4 și Centrul de documentare și informare de la Școala Gimnazială Cîmpeni.

PROIECT EDUCAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ “COPIL CA TINE, SUNT ȘI EU”

PROF. MONCEA ELENA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT JUNIOR DEJ, CLUJ

ARGUMENT:

În perioada actuală, se întamplă destul de des ca relaţiile familiei cu grădinița să fie aproape inexistente sau să aibă un caracter informal, ocazional. În condiţiile promovării unei **gradinițe incluzive**, părinţii participă direct la viaţa acesteia şi pot influenţa anumite decizii care privesc procesul educaţional. Absenţa sau indiferenţa părinţilor în ceea ce privește problemele educaţionale ale copilului vine în opoziţie cu idea de integrare sau incluziune.Părinţii au dreptul să-şi exprime propria viziune asupra modului de funcţionare a instituției şi să participe concret la influenţarea actului managerial desfășurat. De asemenea, familiile copiilor cu cerinţe educative speciale au obligaţia să se implice în activităţile extraşcolare ale copiilor şi să dea dovadă de răbdare şi înţelegere faţă de schimbările mai lente sau mai rapide din viaţa copiilor lor. Incluziunea reprezintă esenţa unui sistem educaţional ce se caracterizează prin promavarea egalitaţii în drepturi şi responsabilităţii, flexibilitatea programelor şcolare, implicarea activă a comunităţii în programele desfăţurate, parteneriat cu familia.În acest sens am conceput acest parteneriat ce se va desfășura pe o perioada de o lună (mai 2022). În acest proiect sunt implicati părintii copiilor alături de profesorii implicați de la Liceul Tehnologic Special Dej.Pentru o mai eficientă susţinere a grădiniței inclusive din partea familiilor, membrii acestora trebuie să satisfacă un minimum de cerinţe:

-să participe activ la toate activităţile grădiniței şi să se implice în promovarea practicilor de integrare a copiilor cu cerinţe speciale la toate nivelurile vieţii sociale ;

-să fie modele de acţiune şi comportament în acceptarea şi susţinerea integrării persoanelor cu cerinţe speciale din comunităţiile lor ;

-să fie parteneri sinceri de dialog si să accepte fără reserve colaborarea cu echipa de specialişti care se ocupă de educarea şi recuperarea copiilor lor, urmărind împreună progresul înregistrat de copil în diverse situaţii de viaţă ;

-să colaboreze cu alţi părinţi în grupurile de suport ale părinţilor şi să împărtăşească şi altora experienţele personale cu propriii copii la activităţile desfăşurate în mijlocul familiei;

-să fie convinşi de avantajele oferite de abordarea incluzivă copiilor cu cerinţe speciale şi să accepte fără resentimente eventualele limite impuse de gradul şi complexitatea deficienţelor acestora;

GRUPURI ȚINTĂ:

- **preșcolarii grupei mijlocii**
- **copiii clasei a I-a Liceul Tehnologic Special Dej**

LOCUL DE DESFȘURARE: locațiile instituțiilor

PERIOADA: mai 2022

SCOPUL PROIECTULUI:

- Contribuţia la reducerea marginalizării copiilor cu CES, cu dificultăţi de învăţare, precum şi la schimbarea mentalităţilor şi atitudinii copiilor, cadrelor didactice faţă de aceştia; mijlocirea de către elevii din şcoala de masă a unei bune integrări sociale a elevilor cu CES prin implicare directă în formarea autonomiei personale a acestora.
- Promovarea comunicării între copiii din medii diferite(urban, rural), copii de diferiite etnii, religie sau statut social;

- Punerea bazelor unei conviețuiri pozitive, care va contribui la păstrarea multiculturalității și a identității fiecăruia în parte, prin respect reciproc;
- dezvoltarea cooperării și a colaborării între cadre didactice din unitatăți școlare și medii diferite.

IMPORTANȚA PROIECTULUI: Proiectul a fost creat cu scopul socializarii copiilor de diferite etnii și din medii sociale diferite, precum si în situația de a comunica direct, în vederea depășirii barierelor de comunicare create de limbă, comportament și culture diferite.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

a) privind copiii
   - să coopereze in cadrul activităților, realizând produse în echipe;
   - să exploreze asemărările și deosebirile generate de cultură, dintre persoanele care conviețuiesc într-un anumit spațiu geografic;
   - să-și formeze o atitudine tolerantă, deschisă, de acceptare și înțelegere;
   - să găsească modalități variate de exprimare a gândurilor și sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun (cântece, poezii, creații plastice etc.).

b) Privind cardrele didactice:
   - să găsească modalități atractive și utile, care să faciliteze cunoașterea grupurilor participante la parteneriat;
   - să-și formeze o atitudine pozitivă față de metoda proiectelor, ca metodă de lucru în sprijinul unui învățământ de calitate, performant;
   - să creeze un climat caracterizat prin deschidere față de diversitatea etno-culturală a copiilor și prin valorificarea pozitivă a diferențelor în timpul activităților;
   - să faciliteze cunoașterea de către copii și a altor concepții, obiceiuri și tradiții, moduri de a trăi;

PĂRȚI IMPLICATE:

OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR:

- Părţile semnatare vor asigura o bună colaborare între personalul instituţiilor implicate, precum şi suportul material necesar desfăşurării acţiunilor planificate.

OBLIGAȚILE COMUNE:

-Respectarea normelor de comunicare şi de comportare.

-Respectarea reciprocă a planului de activităţi propus.

-Stabilirea unor relaţii de comunicare între factorii implicaţi din cele două instituţii.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- Explicarea asemănărilor și deosebirilor dintre oameni;
- capacitatea de a învăța prin cooperare;
- comunicare eficientă;
- empatie;
- sentimental identității și al apartenenței;
- acceptarea diversității

RESURSE:

a) umane

- cadrele didasctice implicate în proiect;

- copiii;
- părinții dornici să susțină ideile proiectului.

b) Temporale

- mai 2022

c) financiare

- sponsori, donații

d) materiale

- cărți,reviste, CD-uri, DVD-uri, vederi, albume, hârtie creponată,colorată, creioane, carton, carioca, imprimantă, plastilină, acuarele, pensule etc.

METODE ȘI PROCEDEE:

- explicația, dezbaterea, braistormingul, jocul de rol, metoda proiectelor, pictură, dramatizare, munca pe grupe, în echipe, expunerea, conversația, turul galeriei.

EVALUAREA ȘI VALORIFICAREA ACTIVITAȚILOR REALIZATE:

- realizarea unei expozii de desen și lucrări realizate pe perioada desfășurării proiectului care vor fi expuse câte o săptămână în fiecare dintre cele două instituții;
- prezentarea în Comisia metodică din cele două instituții.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

PROIECTULUI “COPIL CA TINE, SUNT ȘI EU”

Nr.crt.	ACTIVITATE	OBIECTIVE	REZULTATE	TERMEN
1.	„Puntea prieteniei”	-să se determine implicarea conștienta a fiecarui membru al grupei in activitați, potrivit capacităților psiho-fiziologice si a aptitudinilor existente	-inghegarea grupurilor provenite din cele doua institutii	mai
2.	„Prieteni pe vecie”	să-si dezvolte sentimente de prietenie și colaborare cu copii din alte medii sociale și de diferite etnii.	-donarea de cadouri rechizite pentru copiii din clasa a I-a de la **Liceul Tehnologic Special**	mai

IMPLEMENTAREA PROIECTULUI:

Desfăşurarea unor activităţi în care se vor cunoaşte copiii din cele două unităţi, schimb de CD-uri cu serbări, organizarea unor concursuri în care copiii îşi vor exersa abilităţile artistice şi cele artistico-plastice, schimb de experienţă, acțiuni de voluntariat cu donare de rechizite, haine, dulciuri.

MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PROIECTULUI:

Activităţile desfăşurate în cadrul proiectului se vor înregistra video, se vor face poze şi un album în care se vor prezenta cele mai importante momente din activităţile copiilor. Se vor organiza concursuri şi expoziţii cu lucrările copiilor.

DISEMINAREA REZULTATELOR:

Rezultatele proiectului le vom face cunoscute părinţilor prin afişarea imaginilor la un loc vizibil.

Activităţile din cadrul proiectului local vor fi popularizate în mass-media locală.

MONITORIZAREA ACTIVITAȚILOR:

- activitatea de monitorizare va fi făcuta de catre fiecare echipa de lucru care va realiza fotografi diverse materiale.

REZULTATELE SCONTATE:

- stabilirea unor relații de prietenie si cooperare între toți copii
- intelegerea de catre toti copii , ca indiferent de zona in care locuiesc, de nationalitate si religie, trebuie sa fie egali in drepturi.
- parintii copiilor sa inteleaga ca impreuna pot construi o lume in care copii se pot bucura de copilarie in pace si prietenie.

BENEFICILE PENTRU COPII SI CADRELE DIDACTICE

- libertatea de exprimare a gandurilor si opinilor personale despre propria cultura
- cunoasterea preocuparilor, opiniilor, ideilor copiilor din alta scoala
- familarizarea copiilor cu o societate deschisa, toleranta, democratica
- acord de parteneriat și colaborare**.**

Proiect de parteneriat educațional
”Calendarul ecologistului”

Dioszegi Erika
Școala Gimnazială Specială pentru Deficienți de Auz
“Kozmutza Flóra” Cluj-Napoca, str. Gruia, nr 51

ARGUMENT:

Acţiunile în parteneriat reprezintă un mijloc eficient de promovare a imaginii instituțiilor, precum şi o modalitate modernă de predare-învăţare-evaluare. Elevii claselor primare sunt atraşi de nou, sunt curioşi să exploreze spaţii noi, să-și îmbogățească cunoștințele cu informații noi. Elevii la această vârstă sunt receptivi la modul de învățare experiențială, iar educația ecologică este o modalitate modernă și actuală în explorarea mediului înconjurător.

Favorizarea interrelațiilor între elevi cu Ces și elevi din învățământul de masa au ca beneficii integrarea, socializarea și creșterea adaptabilității copiilor cu nevoi educative speciale, iar pe de altă parte creșterea toleranței și empatiei societății față de nevoile lor specifice.

Vârsta copilăriei este cea mai propice pentru demararea activităților pentru educația de mediu și trebuie să fie rezultatul unui lucru în echipă la care își depune aportul familia și școala. În aceste context, cadrelor didactice, le revine sarcina și obligația de a-i învăța pe copii să înțeleagă și să iubească natura , să-i pătrundă tainele și să o protejeze , să urmărească formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice a copiilor . Poluarea mediului înconjurător resimţită tot mai acut în zilele noastre afectează toate cele trei componente principale ale mediului: apa, atmosfera, solul.

SCOPUL PROIECTULUI:

Implicarea elevilor şi cadrelor didactice, în activităţi de educatia ecologică, prin care se educă responsabilitatea acestora faţă de ocrotirea mediului prin educarea spiritului eco-civic.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Pentru copii:
  - Să-și formeze un comportament ecologic pozitiv, stimularea copiilor în desfăşurarea unor activităţi cu caracter practic prin care să contribuie la crearea unui mediu curat şi sănătos;
  - să identifice fiinţe şi fenomene din mediul înconjurător şi caracteristicile acestora;
  - să conştientizeze necesitatea economisirii apei, energiei electrice, lemnului;
  - să participe la activităţi de îngrijire a plantelor şi animalelor, colectare de plante medicinal și protejare a mediului, aplicând cunoștințele dobândite;
  - să cunoască importanța colectării bateriilor , să creeze și să transmită mesaje ecologice ;
  - să comunice individual sau în cadrul unui grup observaţii şi concluzii privitoare la mediul înconjurator;

- ❖ să identifice câţiva factori poluanţi şi efectele acestora, modalităţi de combatere şi prevenire a poluarii mediului;
- ❖ să aplice norme de comportament specifice asigurării sănătăţii şi protecţiei omului şi a naturii;
- ❖ să utilizeze tehnicile învăţate la activităţile practice pentru realizarea unor obiecte din materiale reciclabile

- Pentru cadre didactice:
  - ❖ Proiectarea şi desfăşurarea unor activităţi care să sensibilizeze copiii faţă de natură şi mediul înconjurător;
  - ❖ Munca în echipă, îmbunătăţirea metodelor pedagogice privind activităţile de educaţie ecologică;
  - ❖ Schimb de experienţe cu partenerii implicaţi în proiect;
  - ❖ Asigurarea unui dialog eficient cu părinţii și implicarea lor în activităţile cu copiii;
  - ❖ Implicarea şi sensibilizarea comunităţii locale faţă de problemele de mediu la nivel local şi judeţean;

GRUP ŢINTĂ:

- **-grup ţintă cu impact direct**: clasele speciale inegrate pentru elevi cu Ces, de nivel primar, din cadrul Școlii Gimnaziale Speciale pentru Deficienți de Auz ”Kozmutza Flóra”, din Cluj-Napoca, și clasele primare I A și I B din cadrul Liceului Teoretic “Báthory István”, din Cluj-Napoca.
- **grup ţintă cu impact indirect**: părinţi,reprezentanţi ai comunităţii locale, elevii și cadrele didactice ale instituțiilor partenere

PERIOADA: Anul şcolar 2021-2022

FORME DE REALIZARE:

Realizarea unei bune colaborări între părţile implicate prin activități comune, schimb de experiență , organizarea unor concursuri, expoziţii, activităţi practice.

EVALUARE:

- Evaluare internă:
  - ❖ se va realiza prin diverse modalități: convorbiri, fișe, chestionare.
- Evaluare externă:
  - ❖ chestionare pentru părinți, chestionare pentru cadrele didactice de la instituțiile partenere.

Modalități de evaluare:

- evaluări curente: convorbiri, activități specifice, fotografii,
- evaluări intermediare: concursuri sportive, realizarea unor spații personalizate, rapoarte de evaluare intermediară prezentate în consiliul profesoral,
- evaluări finale: portofolii, participare la acțiuni de protejare a mediului, stabilite în prezentul proiect educativ, expoziție cu lucrări realizate de copii, prezentare Power Point, diseminarea rezultatelor, articole în ziar, rapoarte de evaluare finală

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt	Denumirea activității	Mijloc de realizare	Obiective urmărite	Termen
1.	„Ziua Internațională a Animalelor”	Activitate interactivă	Prezentarea partenerilor, realizarea unui colaj despre lumea animalelor sălbatice	octombrie
2	„Ziua Aerului- fără emisii de gaze și fum”	Activități practic-gospodărești	Să realizeze pliante și indicatoare cu mesaj ecologic ; ex. E mai sănătos cu bicicleta, etc Să cunoască importanța aerului curat	noiembrie
3	„Ziua Apei - o picătură de apă, un strop de viață ”	Vizualizare prezentare ppt despre circuitul apei în natură - Crearea unui colț viu în grupă, îngrijirea aceestuia: ex. acvariu, plante, etc.	să observe etapele circuitului apei în natură,pe baza ppt si explicatiilor primate;	martie
4	Ziua Pământului	Activitate de adunare selectivă a deșeurilor în împrejurimile școlii sub îndrumarea cadrelor didactice	Să participe la activități de curățenie și ecologizare;	aprilie
5	„Ziua Internațională a Arborilor și Păsărilor”	Activitate practică de observare mediului înconjurător Vizită, picnic în natură	Să identifice ființe și fenomene din mediul înconjurător și caracteristicile acestora;	mai
6	„ Ziua Mondială a Mediului ” - realizarea expozitiei la nivel de clasă	Activitate practică Realizarea unor obiecte din materiale reciclabile, expoziție	Să utilize tehnici variate pentru realizarea unor lucrări originale.	iunie

„Micul preşcolar se dezvoltă personal”
- opțional la nivelul mai multor domenii experienţiale –
-

Prof. APOSTU CORNELIA
Școala Gimnazială ”Nicolae Iorga” Bacău

ARGUMENT

”Micul preşcolar se dezvoltă personal” este un opțional conceput la nivelul mai multor arii curriculare, eficient atât din punct de vedere didactic, cât și terapeutic pentru a răspunde nevoilor psihologice, personale ale copilului. Această activitate își propune să stimuleze, să exerseze, să amplifice abilitățile cognitive, emoționale, relaționale ale copilului, dar și să identifice eventualele întârzieri în dezvoltare, blocajele de comunicare și emoționale și să introducă o notă recuperatorie și puternic antrenată în universul interior al copilului preșcolar.

Așadar, activitatea opțională „Micul preşcolar se dezvoltă personal” este dedicată dezvoltării capacității preșcolarului de a se autocunoaște și de a-și exprima într-o manieră pozitivă interesele, aptitudinile, trăirile personale, abilitățile de relaționare și comunicare, reflecțiile cu privire la învățare.

Activitățile cuprinse în programă permit conștientizarea procesului de transformare a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor în compotramente aplicabile în viața reală, cu finalitate pozitivă pentru sine și societate și constituie totodată un oarecare ghid pentru optimizarea activităților instructiv-educative și formative în grădiniță.

SCOP

Dezvoltarea personală a copiilor prin stimularea şi exersarea unor abilităţi cognitive, lingvistice, artistice, emoționale și relaționale ale acestora.

COMPETENŢE GENERALE

- ✓ Dezvoltarea potențialului lingvistic al copiilor, a capacităţii de exprimare orală, a creativităţii şi expresivităţii limbajului oral;
- ✓ Dezvoltarea capacităţii de autocunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine și față de ceilalți;
- ✓ Dezvoltarea comportamentului de cooperare, prosocial, proactiv (inițiativă);
- ✓ Exprimarea adecvată a emoțiilor în interacțiunea cu copiii și adulții cunoscuți;
- ✓ Dezvoltarea imaginației și descoperirea potențialului creativ al copiilor prin jocuri și tehnici de exprimare artistică, senzorială. Identificarea hobby-urilor, jocurilor și a activităților preferate, a talentelor/ predispozițiilor

COMPETENŢE SPECIFICE

- ✓ Să-şi îmbogăţească vocabularul activ şi pasiv pe baza experienţei, activităţii personale şi/sau a relaţiilor cu ceilalţi,utilizand un limbaj oral corect din punct de vedere gramatical;
- ✓ Să înţeleagă şi să transmită mesaje simple, să reacţioneze la acestea;
- ✓ Să audieze cu atenţie un text, să reţină ideile acestuia şi să demonstreze că l-a înţeles;
- ✓ Să cunoască şi să respecte normele necesare integrării în viaţa socială ;
- ✓ Să trăiască în relaţiile cu cei din jur stări afective pozitive, să manifeste prietenie, toleranţă, armonie, concomitent cu învăţarea autocontrolului;

- ✓ Să-şi formeze deprinderi practice şi gospodăreşti;
- ✓ Să-şi dezvolte coordonarea mişcărilor, orientarea în spaţiu, simţul ritmului şi al echilibrului;
- ✓ Să compună în mod original şi personal spaţiul plastic, utilizând materiale şi tehnici diverse alese de el;
- ✓ Să cânte cu plăcere cântece pentru copii;
- ✓ Să exprime prin mişcare starea sufletească creată de muzică

CONŢINUTURI

1. Reguli/ norme de comportare civilizată
2. Emoţii şi sentimente
3. Comunitatea, colegi, prieteni
4. Comportamente
5. Textul unor poveşti şi poezii
6. Exerciţii de vorbire
7. Deprinderi motrice
8. Cântece şi jocuri muzicale
9. Denumiri ale materialelor, instrumentelor de lucru
10. Tehnici de lucru

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE

- ✓ joc didactic, lectură după imagini, povestire, lectura educatoarei, joc-exerciţiu, joc de rol, activităţi artistico-plastice, activităţi practice, activităţi practic-gospodăreşti, cântece, convorbire, dans popular.

VALORI ŞI ATITUDINI

Pe parcursul acestui opţional se va avea în vedere cultivarea şi dezvoltarea la copii a urmatoarelor atitudini:

- ✓ Dezvoltarea vocabularului, a imaginaţiei şi a creativităţii
- ✓ Largirea orizontului de cultură generală prin abordarea unor prin jocuri și tehnici de exprimare artistică, senzorială.
- ✓ Disponibilitatea de a lucra în echipă şi de a colabora cu colegii
- ✓ Exprimarea adecvată a emoțiilor în interacțiunea cu copiii și adulții cunoscuți

RESURSE

- ✓ **Metode şi procedee**: conversaţia, observaţia, explicaţia, audiţia, lectura educatoarei, expunerea, povestirea, demonstraţia, exerciţiul, jocul didactic, brainstormingul, jocul de rol.
- ✓ **Forme de organizare:** frontal, individual, pe grupuri
- ✓ **Mijloace didactice: c**ulegeri de texte literare, ilustraţii, calculator, TV., DVD, CD-uri, mascote, costumaţii, accesorii, fişe, instrumente de scris, stimulente, ecusoane, diplome.

Modalităţi de evaluare:

- ✓ Observarea sistematică a comportamentului copiilor
- ✓ Aprecierea răspunsurilor corecte
- ✓ Aprecieri pozitive asupra modului de participare în timpul activității

- ✓ Probe practice
  Probe scrise
- ✓ Concursuri
- ✓ Expoziţii
- ✓ activităţi de grup

Activităţi de învăţare
1. „Cine sunt eu,cine eşti tu?”- joc exerciţiu
2. „Ghici cine este?”- joc exerciţiu
3. „Reguli de igienă”- lectură după imagini
4. „Salata de fructe”- activitate practic - gospodărească
5. „Zâna Măseluţă ne povesteşte”- povestirea educatoarei
6. „Săculeţul cu emoţii”- joc exerciţiu
7. „Cubul emoţiilor”- joc exerciţiu
8. „Drag mi-e jocul românesc!”- joc cu text şi cânt
9. „Suntem ajutoarele Moşului”- confecţionare
10. ”Felicitări pentru cei dragi”- confecţionare
11. „Cum ne ferim de răceală?”- convorbire
12. „Ioana ne învaţă să fim încrezători” - lectura educatoarei
13. „Cântecul Ioanei cea încrezătoare”- cântec
14. „Cum se simte Iepuraşul Urechilă?”- poveste interactivă
15. „Continuă povestea!”- povestire după ilustraţii
16. „Mărţişoare pentru cei dragi!”- confecţionare
17. „Organizăm ziua mamelor”- pregătirea cadourilor, decorarea sălii
18. „La magazin”- joc de rol
19. „Să vorbim corect!” - frământări de limbă
20. „Cum au fugit odată jucăriile de la un copil?”- lectura educatoarei
21. „Cum ne comportăm?”- convorbire
22. „Florile prieteniei”- desen
23. „Cel mai bun recitator!” - concurs, recitare poezii
24. „Micuţul solist”- concurs de cântece
25. „Învăţăm să circulăm corect!” - plimbare pe stradă
26. „Micul colecţionar” - prezentarea propriei colecţii
27. „E ziua nostră copii!”- activitate practic gospodărească - decorarea sălii pentru sărbătoare
28. „Îmi prezint prietenul!” - joc de intercunoaştere
29. „Micii actori pe scenă”- repetarea programului pentru serbare de sfârşit de an şcolar

PROIECT EDUCATIV JUDEŢEAN
“ZÂMBET DE COPIL”

Coordonator proiect:prof.Fodor Adina Claudia,
G.P.P.nr.53 Oradea,jud.Bihor

A.DENUMIREA PROIECTULUI -TITLU

a)Titlul: “ZÂMBET DE COPIL”(ediţia a III a)

b)Domeniul şi tipul de educaţie în care se încadrează:cultural –artistic

c)Tipul de proiect: judeţean

C. CONTEXT

Copilăria este oaza de linişte si bucurie, minunea pe care o primim cadou de la viaţă, este nevoia de mirare, lumea miracolului şi a magiei la care ne întoarcem cu toţii din când în când.Cine nu s-a bucurat vreodată de sutele de poveşti care ne-au marcat copilăria? Să ne aducem aminte de anii copilăriei, să fim din nou copii pentru o clipă, într-o lume de basm.

Grădiniţa,şcoala şi comunitatea au datoria de a veghea asupra dezvoltării personale optime a fiecărui preşcolar şi elev, stimulându-l în căutarea şi descoperirea aptitudinilor /intereselor /talentelor acestora,cultivându-le simultan aplicaţia şi perseverenţa în realizarea obiectivelor propuse.

Spiritul de echipă,colaborarea,intercunoaşterea,lărgirea orizontului cultural vor fi stimulate prin activităţile din cadrul proiectului care vor implica elevi, preşcolari cu potenţial creativ.

1 iunie, Ziua Internaţională a copilului,oferă,an de an, un prilej de mare bucurie,o întâlnire fericită a celor mari cu cei mici,prin participarea împreună la acţiuni şi evenimente inedite,atractive pentru copii şi aducătoare de amintiri şi nostalgii pentru cei mari,care mai păstrează însă un crâmpei din sufletul lor de copil.

Aşadar,această zi este un bun prilej pentru a uita de toate grijile ,de a ne aminti de ” cea mai frumoasă iluzie ” –copilăria;

Sub îndrumarea noastră,a educatoarelor, cei mici reuşesc să realizeze lucrări originale,pline de semnificaţii,frumuseţe şi culoare.Ne dorim,aşadar, o sărbătoare specială, un 1 Iunie,în care copilăria să fie la ea acasă !

D. DESCRIEREA PROIECTULUI:

SCOP :

- Valorizarea aptitudinilor și competențelor artistice și stimularea creativităţii cadrelor didactice şi copiilor prin realizarea de produse ale activităţilor plastice şi practice,gospodăreşti ;

OBIECTIVE :

-Dezvoltarea imaginaţiei şi a creativităţii prin realizarea unor produse originale a activităţilor plastice şi practice ,gospodăreşti ;

-Dezvoltarea capacităţii de exprimare a propriilor sentimente şi trăiri legate de tema propusă;

-Stimularea expresivității și creativității prin activitățile propuse în calendar ;

-Dezvoltarea cooperării și colaborării între educatoare și învățătoare prin schimbul de informații referitoare la metode de lucru,material didactic folosit,decoruri,cântece și poezii

-Promovarea imaginii unității de învățământ prin diseminarea proiectului

GRUPUL ŢINTĂ:

- **Direct:** 400 preşcolari din grupele de grădiniţă şi 58 elevi ale unităţilor de învăţământ implicate în proiect;
- **Indirect:** părinţii , cadrele didactice din unitățile de învățământ implicate ,membrii ai comunităţii locale.

DURATA: Decembrie 2021 - Iunie 2022

E.CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR:

Nr.crt.	Activitatea	Grup ţintă	Termen	Responsabili	Rezultate	Obs
1.	**“Crăciunul în familie “-ornamente de Crăciun**	Preșcolarii și elevii implicați în proiect	Decembrie 2021	Coord. Proiect Toate Cadrele didactice implicate în proiect	Ornamente de Crăciun confecţionate din materiale diverse şi obţinute prin diferite tehnici. (poze)	**Activităţile se vor desfăşura on line(în cazul suspendării activităţilor în format fizic)**
2.	**“Cel mai bun recitator“** (întâlnire pe platforma Zoom)	Preșcolarii și elevii implicați în proiect	Ianuarie 2022	Toate Cadrele didactice implicate în proiect	Prezentarea celor mai reuşite poezii recitate. (poze,filmări video)	**Activităţile se vor desfăşura on line** **(în cazul suspendării activităţilor în format fizic)**
3.	**“Gânduri şi vise de copil “** **(**interviu)	Preșcolarii și elevii implicați în proiect	Februarie 2022	Toată echipa de proiect şi cadrele didactice din grădiniţă	-Înregistrări video şi poze. -Colaj de mesaje legate de o experienţă de neuitat trăită şi împărtăşită de copii;	**Activităţile se vor desfăşura on line(în cazul suspendării activităţilor în format fizic)**

4.	**“Din suflet pentru mama mea”**	Preșcolarii și elevii implicați în proiect	Martie 2022	Toată echipa de proiect Toate cadrele didactice implicate în proiect	Poze cu lucrările artistico-plastice dedicate mamei ,realizate în diferite tehnici de lucru (la alegere)	**Activităţile se vor desfăşura on line(în cazul suspendării activităţilor în format fizic)**
5.	**“Invitaţie la picnic”** (activităţi on line)	Preșcolarii și elevii implicați în proiect	Aprilie 2022	Toată echipa de proiect Toate cadrele didactice implicate în proiect	Poze ,înregistrări mesaje/impresii cu etapele în care a fost organizat şi desfăşurat picnicul.	**Activităţile se vor desfăşura on line(în cazul suspendării activităţilor în format fizic)**

F . MONITORIZAREA PROIECTULUI :

- respectarea calendarului de organizare şi desfăşurare a activităţilor ;
- evaluarea impactului asupra copiilor şi cadrelor didactice (număr de participanţi);
- implicarea efectivă şi afectivă a membrilor echipei de proiect,și a partenerilor de colaborare;

G. REZULTATE :

CALITATIVE

- îmbunătăţirea performanţelor artistico-plastice și practice prin folosirea unor tehnici noi şi variate în funcţie de tema propusă;
- dezvoltarea spiritului critic, autocritic la copii și cadre didactice;
- îmbunătăţirea relaţiilor de comunicare între copii şi între cadrele didactice din judeţ

CANTITATIVE

- participarea unui număr cât mai mare de preșcolari din cadrul grădinițelor și elevi din cadrul școlilor, din județul Bihor.
- participarea unui număr mare de cadre didactice cu produsele activităţilor artistico-plastice şi practice.

ȘCOALA INCLUZIVĂ - O ȘCOALĂ DESCHISĂ PENTRU TOȚI

PROIECT EDUCAȚIONAL

Prof.înv.primar Bejinariu Raluca-Elena
Școala Gimnazială „ Octav Băncilă ” Corni, Botoșani

ARGUMENT

Familia şi şcoala sunt agenţii educativi cu o influenţă covârşitoare asupra formării şi dezvoltării personalităţii copilului. Un factor la fel de important îl constituie raporturile dintre cele două instituţii educative, atitudinile reciproce pe care le dezvoltă, poziţia pe care o adoptă fiecare în relaţia şcoală-familie. Apare astfel necesitatea unei redefiniri a relaţiei şcoală – familie , actualmente „periclitată” din cauze precum: deteriorarea climatului familial sub presiunea somajului, grijilor materiale, pierderea încrederii în valori, persistenţa în rândul părinţilor a unei vechi mentalităţi, anume de a se aştepta ca şcoala să facă totul pentru educaţia copilului cu C.E.S, fără ca aceştia să se implice atât cât ar trebui în educaţia acestuia.

În acest context social-economic-cultural devine necesar ca familia şi şcoala să îşi coordoneze eforturile în activitatea complexă de educaţie a copiilor cu C.E.S, să le ofere posibilitatea elevilor de a-şi dezvolta competenţe, deprinderi care să le faciliteze integrarea şcolară, socială, profesională. Parteneriatul şcoală-familie este forma pe care raporturile dintre părinţi şi cadrele didactice trebuie să o îmbrace şi care poate răspunde cel mai bine nevoilor de dezvoltare ale copiilor în funcţie de particularităţile de vârstă şi deficienţa fiecăruia.

Educaţia copilului este scopul comun al familiei şi al şcolii care poate fi realizat eficient doar printr-o relaţie de parteneriat prin:

- înţelegerea rolurilor, divizarea competenţelor, responsabilităţilor şi a funcţiilor între părţile implicate;
- investirea comună a resurselor de timp;
- împărtăşirea informaţiilor;
- soluţionarea în comun a situaţiilor problematice, etc.

Comunicarea dintre şcoală şi familie este unul dintre instrumentele cele mai importante de stabilire şi menţinere a relaţiei de parteneriat. Părinţii au dreptul, dar şi obligaţia de a colabora cu instituţiile de învăţământ în scopul realizării obiectivelor educaţionale propuse.

SCOPUL:

- Sprijinirea dezvoltării socio-educative a copilului cu CES şi familiei sale;
- Asigurarea accesului şi participării actorilor educaţionali nu numai la intrarea în sistem, ci şi pe tot parcursul instructiv-educativ.

OBIECTIVE :

- Dezvoltarea deprinderilor educative ale părinţilor;
- Identificarea rolurilor parentale şi responsabilizarea părinţilor;
- Conştientizarea faptului că elevul – copilul lor are o problemă;
- Să definească şi să explice în ce constă diagnosticul copilului;
- Să identifice cauzele acestui diagnostic;
- Să stabilească împreună cu echipa de lucru metode de recuperare şi remediere a elevului cu CES;
- Să identifice soluţii de îmbunătăţire a comunicării cu copiii, cu echipa de lucru PIP;

- Să colaboreze între ei, cu învăţătorul/ dirigintele/profesorul de sprijin/ consilierul în identificarea celor mai eficiente tehnici de comunicare şi învăţare;
- Dezvoltarea interacţiunii în cadrul grupului;
- Identificarea, propunerea şi derularea unor forme de activităţi de sprijinire a parteneriatului educaţional între scoală şi familie, familie-copil, profesor-elev şi părinte-profesor.

GRUPUL ŢINTĂ:

Beneficiari direcţi: părinţii și elevii de la Școala Corni;

Beneficiari indirecţi: profesori, comunitate.

PARTENERI:

Asociația Suflete Albastre Botoșani , Parohia Balta- Arsă.

RESURSE UMANE :

- părinţii și elevii de la Școala Corni;
- profesorii claselor, preotul;
- psihologul școlar, psiholog Asociația Suflete Albastre Botoșani , consilierul educativ.

RESURSE MATERIALE:

- proprii: imprimantă, calculator, proiector, aparat foto;
- externe: materiale birotică: hârtie, markere, pixuri, coli colorate, cd-uri, coli mari hârtie.

ACTIVITĂȚI PROPUSE:

- **Educația copilului cu dizabilități între a-l proteja și a-l responsibiliza.**
  Activități formative - informative – „Calitatea de bun părinte”;
- **Particularități ale dezvoltării fizice și psihocomportamentale ale copiilor cu C.E.S ;**
- **Importanța organizării spațiului, timpului și activității zilnice la copilul cu C.E.S - „Dimensiunea ergonomică a spațiului în care copilul își petrece timpul”**

REZULTATELE AŞTEPTATE:

O mai bună cunoaştere a copiilor de către părinţi; observarea copiilor în activitatea de zi cu zi a şcolii ; îmbunătăţirea relaţiilor profesori-părinţi, părinţi-copii, elevi-profesori; însuşirea unor aspecte teoretice privind educaţia copiilor cu nevoi speciale (managementul conflictelor, activitatea de relaxare şi recreere a copiilor, tipuri de recompense); implicarea directă a părinţilor în activitatea instructiv-educativă (activităţi curente, jocuri, activităţi extracurriculare, manifestări cultural-artistice); creşterea interesului faţă de copii (criterii de apreciere a activităţii copiilor).

ETAPE DE IMPLEMENTARE A PROIECTULUI :

- Achiziţia echipamentelor şi instruirea personalului ; efectuarea sondajului ;
- Anunţarea scopului invitaţiei; evidenţierea necesităţii proiectului: motivaţia, argumentul; obiectivele;
- Prezentarea ofertei, care poate fi îmbogăţită sau transformată în funcţie de opţiunile, sugestiile părinţilor;
- Anunţarea titlului proiectului ca o concluzie a activităţii; desfăşurarea acţiunii;
- Consilierea părinţilor ; chestionare adresate părinţilor ;
- Oferirea spaţiului pentru întruniri şi discuţii ; crearea de resurse ;
- Colaborarea cu alte instituţii şi organizaţii;
- Concluzii, măsuri de lucru în viitor.

MODALITĂŢI DE REALIZARE A OBIECTIVELOR:

- Popularizarea evenimentelor din cadrul calendarului propus;
- Organizarea de activităţi practice şi aplicaţii pe teme specifice întâlnirilor dintre parteneri;
- Întâlniri cu reprezentanţii comunităţii locale, psiholog;
- Expoziţii de pliante.

MODALITĂȚI DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE A REZULTATELOR:

Cantitativă:

- Centralizarea numărului de participanţi, la fiecare activitate şi în total la activităţi;

- Se urmăreşte o participare de cel puţin 75% din numărul propus iniţial.

Calitativă:

- Impactul pe care l-a produs proiectul asupra beneficiarilor direcţi şi indirecţi (schimbări rezultate, beneficii – altele decât cele preconizate);

- Interesul manifestat faţă de proiect şi nivelul de implicare al elevilor, profesorilor, părinţilor / tutorilor, comunităţii locale;

- Gradul de satisfacţie faţă de modul în care proiectul a răspuns aşteptărilor beneficiarilor;

- Date calitative referitoare la derularea proiectului: valori, percepţii, opinii, observaţii, judecăţi de valoare.

Indicatori de realizare:

-Număr participanţi la activităţile propuse;

-Raportul final de evaluare;

-Panou al activităţii cu părinţii; chestionare; fişe de evaluare a activităţilor;

-Portofoliul proiectului; materiale video, foto; expoziţii tematice.

IMPACTUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI ASUPRA GRUPULUI ȚINTĂ, ASUPRA ȘCOLII ȘI COMUNITĂȚII:

- Părintii vor ști „ce?”, „cum?”și „când?” să facă pentru a-și cunoaște și înțelege mai bine propriul copil;
- Va spori încrederea în ceea ce face școala pentru educația, recuperarea și integrarea socială a copiilor cu C.E.S;
- Va crește prestigiul școlii în comunitate.

MODALITĂŢI DE CONTINUARE A ACTIVITĂȚILOR DUPĂ ÎNCHEIEREA PROIECTULUI:

Activitatea va continua prin includerea proiectului în Planul Managerial al Şcolii în anii şcolari ce vor urma, prin organizarea de activităţi şcolare şi extraşcolare în care vor fi implicaţi părinţi, bunici, alţi membrii ai comunităţii .

ACTIVITĂŢI DE PROMOVARE

- Mediatizare pe site-ul școlii, diseminare în activitățile metodice;
- În timpul proiectului și după încheierea acestuia: album cu fotografii.

PROIECT EDUCATIV
DE LA JOC, LA EDUCAȚIE FINANCIARĂ

prof.Costache G.
Grădinița cu P.P NR.8 Vaslui

DESCRIEREA PROIECTULUI:

- Număr de preșcolari implicați:90 preșcolari
- Activități:
  - ✓ De la joc, la educație financiară- lansarea proiectului
  - ✓ Banii și importanța lor în viața noastră
  - ✓ Donații
  - ✓ „Copil ca tine sunt și eu’’- evaluare de proiect
- Număr de parteneri: Banca Transilvania Vaslui

1.PREZENTAREA PROIECTULUI

Argument,justificare, context :

Centrată pe copil, noua abordare a educației propune teme din realitatea de zi cu zi, teme pragmatice și în concordanță cu interesele și necesitățile preșcolarilor. Astfel prin abordarea acestui proiect de educație financiară ne propunem să abordăm teme atractive, pragmatice și de mare interes, printr-o manieră de joc,iar prin joc copilul învață dezvoltându-se ca viitor adult.

Împreună cu personajele din desenele și poveștile preferate, copiii vor parcurge un itinerar tematic învățând termeni esențiali ai educației financiare.Itinerarul tematic pornește de la realitățile cotidiene mai familiare copilului cum ar fi ”pușculița” explorând apoi locuri mai îndepărtate și anume ”sediul unei bănci”;”magazinul alimentar”, unde se familiarizează cu noțiuni și situații noi, înțelegând cu ușurință ce sunt banii, de unde avem bani, cum și pentru ce îi economisim , cheltuim sau donăm, transformand învățarea într-un joc interactiv .

Considerăm că acest proiect îi invață pe cei mici să își însușească deprinderi, abilități și cunoștințe adaptate nivelului lor de vârstă, care să-i pregătească pentru un start financiar în viață, atât de necesar pentru a-și asigura o independență financiară. Copilul va învăța ce înseamnă să fii generos, iar bogăția nu se va raporta numai la cei care au resurse financiare nelimitate, ci și la cei care sunt privați de minimul necesar.

Activitatea opțională de educație financiară a fost gândită în așa fel încât să aducă un plus de entuziasm, curiozitate, seriozitate ....fiind mai bine zis un arhitect al vieții, așa cum o casă are nevoie de o fundație solidă, de pereți trainici pe care să se poată pune un acoperiș rezistent, așa și educația financiară este necesară încă din grădiniță deoarece acum la această vârstă fragedă punem bazele unei educații solide, construim fundația individului, peste care școala va ridica pereți trainici cu un acoperiș rezistent.

Ținta strategică :

- ✓ Realizarea activităților educative în parteneriat educațional.

Obiectivul general:

Dezvoltarea unor aptitudini și abilități în ceea ce privește gestionarea banilor noștri și de luare a deciziilor care au consecinţe financiare, utilizând forme și activităţi de învăţare diversificate de formare și informare, cu privire la noțiunile elementare de educație financiară, promovarea integrării sociale, a voluntariatului și lucrul în echipă.

Obiective specifice:

a) Privind copii și părinții:
   - Educarea unor deprinderi, abilități și cunoștințe adaptate nivelului lor de vârstă, care să-i pregătească pentru un start financiar în viață, atât de necesar pentru a-și asigura o independență financiară.
   - Educarea semtimentului de a fi generos, iar bogăția nu se va raporta numai la cei care au resurse financiare nelimitate, ci și la cei care sunt privați de minimul necesar.
   - Implicarea activă în acte sau acțiuni de întrajutorare.

b) Privind cadrele didactice:
   - Implicarea activă în acte sau acțiuni de întrajutorare;
   - Mobilizarea părinților și copiilor în acțiunea de caritate.

c) Privind partenerii implicați:
   - Faciliatarea derulării în condiții optimea proiectului prin implicarea activă a tuturor partenerilor ;
   - Sprijinirea derulării tuturor activităților propuse;
   - Revigorarea spiritului civic prin promovarea valorilor de solidaritate , generozitate.

Grupul țintă căruia i se adresează proiectul și nevoile acestuia:

Grup țintă direcți:
   - 29 preșcolari grupa mare de la grădinița cu P.P Nr.8 Vaslui;
   - 24 preșcolari grupa mijlocie de la grădinița cu P.P Nr.8 Vaslui;
   - 37 preșcolari grupa mijlocie/mare de la grădinița cu P.P Nr.14Vaslui;
   -

Grup țintă indirecți:
   - 5 cadre didactice – Gradinița cu P.P Nr.8 Vaslui;
   - 2 cadre didactice – Gradinița cu P.P Nr.14 Vaslui;
   - 1 funcționar Sucursala Banca Transilvania Vaslui;
   - Inspector Educație Timpurie ISJ Vaslui;

Cunoașterea și implicarea preșcolarilor în astfel de acțiuni, formează, modelează și valorizează capacități, aptitudini și atitudini prosociale și comunitare.Asfel, preșcolarii vor învăța să se familiarizeze cu unele activități formative, li se dezvoltă spiritul de inițiativă, de cooperare, cât și cel al răspunderii față de semenii lor.

Durata proiectului: febr.2022 - iunie 2022

Activitatea nr.1

Titlul activității:„ De la joc, la educație financiară’’- lansarea proiectului la Grădinița cu PP. Nr. 8 Vaslui

Tipul activității: educație civică

Nr. de participanți: 50 prescolari participanți de la Grădinița cu PP. Nr.8,respectiv Gr.14, părinți ai preșcolarilor, 1responsabil Sucursala Banca Transilvania Vaslui, Inspector Educație Timpurie ISJ Vaslui.

Responsabil: directorStroe Ema,prof.Costache Gabriela,ed. Costea Mădălina

Beneficiari:
   - Direcți: preșcolari,
   - Indirecți: cadre diactice, părinți, reprezentanți ai comunității.

Metode: Conversația, explicația, dialogul.

Mijloace de realizare: masă rotundă, dezbateri.

Descrierea activității:Prima reuniune de proiect se va desfășura la Grădinița cu P.PNr. 21 Vaslui,unde va avea loc lansarea proiectului „De la joc,la educație financiară’’în prezența partenerilor , prezentând scopul și obiectivele proiectului , cât și perioada și mijloacele prin care se vor derula. Activitatea debutează cu sosirea invitaților , se prezintă protocolul de colaborare, se prezintă materialele promoționale: afișe, ecusoane, mapă promoțională.Beneficiarii direcți se vor familiariza cu activitățile care se desfășoară la această instituție, vor afla care este rolul fiecărui partener și membru implicat în proiect.

Modalități de evaluare : Realizarea unui album cu imagini de la prima reuniune de proiect.

Activitatea nr.2: „Banii și importanța lor în viața noastră’’

Tipul activității: educație civică

Data /perioada de desfășurare: martie 2022

Locul desfășurării: Grădinița cu P.p Nr.8

Responsabil: prof.Costache Gabriela,ed. Costea Mădălina, Coman A- responsabil Banca Transilvania

Beneficiari: - Direcți: preșcolari,

- Îndirecți: cadre diactice, părinți, reprezentanți ai comunității.

Metode: conversația euristică, expunere, dialog

Mijloace de realizare:expunerea,comunicarea jocul de rol

Descrierea activității: Dna educatoare va prezenta preșcolarilor un material pawer-point, care pune preșcolarii în situaţii similare celor din realitate, astfel încât cunoştinţele şi deprinderile să fie maximal potenţate .De exemplu, vizitarea unor bănci ,magazine, utilizarea unor imagini din viaţa reală care ilustrează comportamente într-o instituţie bancară, asumarea de roluri/responsabilităţi, care vor transpuse mai apoi în cadrul jocurilor de rol propuse.

Reprezentantul desemnat al Băncii va analiza împreună cu preșcolarii folosind conversaţia euristică, și dialogul activ cu preșcolarii grupei aspecte legate de economisire , identificarea elementelor pozitive ale utilizării instrumentelor moderne de efectuare a plăţilor: cardul,modul de folosire al aplicațiilor de pe telefon;identificarea nevoilor și modalităților de economisire, a avantajelor/dezavantajelor diferitelor tipuri de economisire.

Educatoarea, va iniția diferite jocuri de rol, prin care copiii valorifică cunoștințele acumulate în decursul activității:„La bancă’’ „La magazin’’ „La restaurant,’’cu scopul de a dezvolta capacitățile cognitive, afective şi volitive ale copiilor,cât și asimilarea unor modele de relaţii interpersonale, manifestarea creativităţii.

Activitatea nr.3:„Cadouri de la Iepuraș’’

Tipul activității: educație civică**,** voluntariat

Data /perioada de desfășurare: aprilie 2022

Locul desfășurării: Grădinița cu P.p Nr.8

Responsabil: prof. Pavel Rodica, Dudău D.,

Beneficiari: - Direcți: preșcolari,

- indirecți: cadre diactice, părinți, reprezentanți ai comunității.

Metode: tombolă

Mijloace de realizare:expoziție cu vânzare(tombola)

Descrierea activității:

Preșcolarii vor confecționa împreună cu părinții felicitări de Paște, după care vor organiza o tombolă la nivelul grădiniței, având ca mesaj„ Cadouri de la iepuraș’’.Din banii adunați se vor cumpăra jucării și dulciuri pentru copiiii de la Grădinița cu P.N Stoiești. Atât cunoașterea, cât și implicarea prescolarilor în activități de voluntariat formează, modelează și valorizează capacități, aptitudini și atitudini prosociale și comunitare.În cadrul activitatății frontale s-au

urmărit deprinderile de comunicare, de negociere şi de soluţionare a sarcinilor primite în activitateade voluntariat privind donarea de jucării copiilor nevoiași.

Activitatea nr.3:„Banul muncit’’

Tipul activității: lectura educatoarei

Data /perioada de desfășurare: mai 2022

Locul desfășurării: Grădinița cu P.p Nr.8

Responsabil: ed. Costea Mădălina, ed.Stejar P., prof.Dudău D.

Beneficiari: - Direcți: preșcolari,

- indirecți: cadre diactice, părinți, reprezentanți ai comunității.

Metode: prezentare p-point

Mijloace de realizare:

Descrierea activității: Educatoarea familiariazează copiii cu conținutul poveștii, expune apoi pe baza imaginilor prezentării povestea „Banul muncit’’.Ca și feedback, preșcolarii sunt încurajați să expună povestea Banul muncit sub forma unei dramatizări.

Activitatea nr.3:„Și eu voi fi un antreprenor de succes!

Tipul activității:- finalizarea proiectului

Data /perioada de desfășurare: iunie 2022

Locul desfășurării: Grădinița cu P.p Nr.14

Responsabil: prof. Stroe E., prof.Costache Gabriela, ed. Costea Mădălina

Beneficiari: - Direcți: preșcolari,

- indirecți: cadre diactice, părinți, reprezentanți ai comunității.

Mijloace de realizare: evaluarea proiectului

Monitorizarea și evaluarea progresului proiectului și a rezultărilor așteptate/ indicatori de evaluare:

- realizarea unui album ,
- realizarea unei expoziții foto,
- filmarea activităților/ momente importante din activități
- mese rotunde de informare a celorlalți copii
- raportări în Consiul Profesoral, Consiliul de Administrație
- dezvateri interactive în cadrul comisiilor metodice.

Impactul estimat al implementării proiectului asupra grupului țintă(elevi, cadre didactice, scoala, comunitate educativă lărgită,comunitate locală):

- ✓ a înlesnit cunoașterea unor instituții însușindu-și normele de comportare în astfel de instituții.
- ✓ toți partenerii și-au adus aportul la realizarea scopului și a obiectivelor prevăzute în proiect;
- ✓ s-a realizat un parteneriat real între instituțiile implicate în proiect.
- ✓ părinții solicită să fie implicați în derularea unor proiecte și promit că se vor implica în găsirea de sponsori pentru buna desfășurare a tuturor proiectelor educaționale.

PROIECT EDUCAȚIONAL- »IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ASUPRA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC«

AUTOR : prof. Andrei Irina Mirela
Școala Gimnazială Nr. 1 Bolintin Vale, Jud. Giurgiu

UNITATEA: Școala Gimnazială Nr. 1 Bolintin Vale, Jud. Giurgiu

CLASE IMPLICATE:a VII-a C

COORDONATOR: prof. Andrei Irina Mirela

TITLUL ACTIVITĂȚII: „Impactul platformelor educaţionale în învăţământul românesc’’

DATA/PERIOADA: martie-iunie 2020

LOCUL DESFĂŞURĂRII: platforme educaţionale de e-learning (meet,zoom)

PARTENERI: elevi ,cadre didactice.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Adaptarea învăţământului românesc la condiţiile specifice create,prin metode,materiale şi mijloace.

Crearea interesului elevilor pentru învăţarea online.

OBIECTIVE:

- informarea cadrelor didactice pentru susţinerea procesului instructiv-educativ într-un mod eficient elevilor;
- organizarea procesului de învăţământ adaptat la mediul online;
- crearea unui conţinut adaptat la condiţiile specifice şi la nivelul de vârstă al elevilor;
- sporirea motivaţiei şi interesului elevilor pentru activităţile desfăţurate online;
- utilizarea unor materiale vaste pentru transmiterea cu uşurinţă a informaţiilor.

RESURSE UMANE: elevii clasei a VII-a C.

RESURSE MATERIALE: platforme educaţionale: WORDWALL,MEET,ZOOM, YOUTUBE ş.a.

RESURSE PROCEDURALE: explicaţia, demonstraţia, munca în echipă, jocul didactic,proiectul.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂȚII

Societatea umană se află în continuă evoluţie,uneori cu paşi repezi,alteori în confruntare cu diverse probleme şi crize. Oricând un domeniu prioritar şi important îl reprezintă educaţia,care,la rândul său,are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerinţelor actuale ale societăţii şi pentru pregătirea precară a elevilor şi tinerilor c aceştia să se integreze active în viaţa social,dar şi personală.

Cei 20 elevi de elevi din clasa a VII-a C, sub îndrumarea doamnei profesor diriginte Andrei Irina Mirela, au participat activ în cadrul procesului instructiv-educativ din mediul online .

Această activitate a presupus o schimbare majoră atât pentru elevi, cât şi pentru profesori. Cadrele didactice au adaptat procesul de predare-învăţare-evaluare la nivelul de vârstă al elevilor din clasa respectivă şi totodată la situaţia actuală prin intermediul materialelor,mijloacelor şi cu ajutorul metodelor moderne. Pentru o eficienţă sporită a actului educativ, profesorii au avut sarcina de a se informa cu privire la educaţia online,de a se focusa pe transmiterea sintetizată a informaţiilor în vederea asimilării cu uşurinţă de către elevi.

Activitatea online a fost cu siguranţă o mare provocare pentru elevi şi pentru profesori,întrucât acest aceştia au fost puşi în faţa unei noi situaţii, neîntâlnite. Instrumentele şi strategiile utilizate de conectare de la distanţă au fost diverse: prin video, cântece, aplicaţii, jocuri interactive online etc.

Elevii din gimnaziu au nevoie de îndrumarea profesorului pentru acomodarea în sistemul online şi pentru rezolvarea sarcinilor primite.

O platformă educaţională utilizată de cadrele didactice a fost platforma Google Classroom. În cadrul acesteia se regăseau clase virtuale individuale, elevii primeau sarcini pe care le rezolvau şi le postau. Profesorul avea acces la materialele acestora, acorda note în funcţie de corectitudinea rezolvării.

Tot prin intermediul acestui mijloc de transmitere, profesorul avea oportunitatea de a accesa o întâlnire live cu elevii folosind un link,pe care îl distribuia elevilor. Astfel, toţi membrii implicaţi în procesul de instructiv-educativ aveau şansa la o conexiune directă. În cadrul conectării online profesorii explicau şi transmiteau informaţiile, apoi pe clasa virtuală postau sarcinile de unde elevii le preluau,rezolvau şi reîncărcau pentru verificare.

În procesul de organizare a învăţării online au existat şi unele dificultăţi:

- Lipsa posibilităţii stabilirii activităţilor practice, la unele discipline;
- Lipsa interacţiunii reală cu copiii, cum era posibilă în condiţiile şcolii tradiţionale;
- Inexistenţa unui smartphone performant sau unui laptop în familie;
- Relaţionarea cu elevii s-a realizat prin cadrul unui apel telefonic,conexiune video sau chat;
- Identificarea de către profesori a oricărei căi de comunicare cu elevii pentru asigurarea de materiale şi sarcini de realizat acasă,deseori această comunicare s-a realizat cu ajutorul rudelor şi al colegilor.

Această activitate a urmărit protejarea elevilor de factorii de risc din mediul înconjurător.

Actvitatea a avut atât un impact pozitiv asupra elevilor, întrucât a fost o etapă nou întâlnită,care a venit cu informaţii utile în formarea digitalizării acestora, dar totodată a avut un impact negativ pentru elevii cu situaţii sociale care nu le-a permis conectarea sau participarea la învăţarea online.

Evaluare: - impresiile elevilor - observarea gradului de implicare a elevilor - ilustrarea activităţii în revista scolii .

REZULTATE ALE ACTIVITĂŢII

• mulţumire , satisfacţie, formarea unei gândiri raţionale;

• creşterea interesului pentru implicarea elevilor în activităţile şcolare;

• îmbunătăţirea bagajului de cunoştinţe ;

Feed-back-ul a fost unul pozitiv din perspectiva beneficiarilor , a personalului şi a coordonatorilor.

PROIECT DE PARTENERIAT
CARTEA, UN PRIETEN ADEVĂRAT

Școala ”Duiliu Zamfirescu” Focşani
Prof. înv. primar,
Monica Merloiu

Argument

Ritmul tot mai accelerat de evoluţie a lumii contemporane şi al acumulării progresive de informaţii a pus amprenta asupra preocupărilor şi modului de viaţă al familiei de azi. „Oamenii ocupaţi” s-au îndepărtat de lumea cărţilor, iar televizorul, calculatorul, internetul au devenit pentru ei cele mai importante surse de informaţie, făcând tot mai rar sau deloc „gestul” de a citi o carte, de a intra într-o bibliotecă, într-o librărie, de a-şi construi o bibliotecă proprie.

Proiectul educaţional pe care-l propunem, reprezintă o încercare de a repune în drepturi „cartea ” şi „biblioteca”, de a le aduce în atenţia copiilor şi părinţilor, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaştere şi visare fără de egal!

Proiectul promovează conduita pozitivă a copilului spre literatură.

Lectura are acum rivali redutabili care amăgesc cel mai mult pe cei mici. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit repere pereche pentru fiecare generaţie din ultimii ani. Viaţa noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri ştiinţifice care au făcut paşi uriaşi în timp foarte scurt. Aceste trei mijloace de informare rapidă şi comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoaşterii acoperă deja o plajă substanţială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puţin. Şi atunci se naşte întrebarea: mai este cartea "o făgăduinţă, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri şi frumuseţi" cum afirma scriitorul român Tudor Arghezi?

Lectura suplimentară ne devine familiară din anii de şcoală. Selectarea lecturii suplimentare revine învăţătorului, care cunoaşte cel mai bine afinităţile sufleteşti ale elevilor precum şi conţinutul educativ necesar într-o anumită etapă a dezvoltării lor. Dacă elevul începe a citi din curiozitate şi insistă motivat fiind şi de aprecierile primite la clasă, el va realiza mari progrese:

- prin informaţie;
- prin deprinderea cititului coerent, conştient;
- prin implicare afectivă;
- prin însuşirea unui vocabular expresiv;
- prin îmbogăţirea vocabularului.

Pornind de la această constatare am încercat prin acest proiect să găsesc modalităţi şi tehnici care să contribuie la stimularea interesului elevilor pentru lectură. Stârnirea interesului pentru lectură se poate realiza cu mai multă uşurinţă dacă activităţile desfăşurate în acest sens depăşesc spaţiul sălii de clasă sau al camerei copilului, bibliotecile sau unele case memoriale fiind mediile cele mai potrivite ce oferă posibilitatea familiarizării cu ambientul ce păstrează atmosfera de lucru şi parfumul celor care au aşternut pe hârtie creaţiile lor.

Dorim, de asemenea, prin schimbul real de experienţă dintre participanţi, să-i convingem pe copii de valoarea culturală şi spirituală a cărţii, să-i determinăm să descopere şi să înţeleagă că ele sunt rodul marilor spirite ale omenirii, că, la urma urmei, pot deveni cei mai fideli prieteni şi mentori.

TITLUL PROIECTULUI: Cartea, un prieten adevărat

INSTITUŢII IMPLICATE:

- Inspectoratul Şcolar Judeţean Vrancea
- Şcoala Gimnazială ”Duiliu Zamfirescu” Focşani
- Biblioteca Judeţeana ”Duiliu Zamfirescu” Vrancea - Secţia pentru Copii şi Tineret

COORDONATORI PROIECT:

- Prof. înv. primar, Monica Merloiu
- Bibliotecar Maria Cristina Olaru – sef birou Sectia pentru Copii si Tineret

COLABORATORI:

- Inspector geografie, Afrodita Morunglav
- Prof. înv. primar, Anca Adriana Ilie
- Bibliotecar, Florentina Mihalache
- Bibliotecar, Harea Gabriela

DOMENIUL: cultural - educativ

TIPUL PROIECTULUI: local

TERMEN DE DERULARE: anul şcolar 2021 – 2022

SCOPUL PROIECTULUI:

- Stimularea interesului pentru lectura individuală şi colectivă în perioada preşcolară şi şcolară mică, în vederea dezvoltării şi activizării vocabularului şi a dobândirii tehnicilor de muncă inteleluctuală.
- Dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru lectură, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

OBIECTIVE SPECIFICE:

Privind elevii:

- Stimularea gustului pentru lectură;
- Apropierea copiilor de carte şi de cuvântul scris;
- Formarea unei atitudini de grijă şi respect faţă de carte;

- Familiarizarea copiilor cu diferite tipuri de scriere;
- Îmbunătăţirea comunicării orale şi stimularea interesului pentru citit - scris;
- Cunoaşterea instituţiilor care se ocupă de apariţia, distribuirea sau păstrarea cărţilor;
- Stimularea imaginaţiei şi a creativităţii verbale;
- Cultivarea interesului şi atitudinii pozitive pentru bibliotecă;
- Educarea copiilor în spiritual dragostei pentru carte şi cunoaştere;
- Înscrierea copiilor cu fisă de lectură la bibliotecă;
- Împărtăşirea experienţelor personale.

Privind cadrele didactice:

- Familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a interesului pentru lectură de vârste mici;
- Abilitarea cadrului didactic cu capacitatea de a construi un mediu educaţional care să motiveze copilul în procesul de apropiere faţă de carte şi faţă de cuvântul scris;
- Educarea unei atitudini pozitive faţă de abordarea metodelor interactive, ca metode de lucru folosite în sprijinul realizării obiectivelor programului.

Privind părinţii:

- Conştientizarea părinţilor cu privire la rolul lor în dezvoltarea şi educaţia propriilor copii;
- Creşterea implicării părinţilor în activitatea şcolii şi în crearea unui mediu cald şi sigur pentru copil.

Parteneri:

- Şcoala Gimnazială ,,Duiliu Zamfirescu” Focşani
- Biblioteca ”Duiliu Zamfirescu” Vrancea - Secţia pentru Copii şi Tineret

Resurse materiale:

- Colecţii de carte pentru elevi
- Colecţia de documente multimedia pentru elevi
- Culegeri de texte literare

Resurse umane:

- Elevi
- Cadre didactice
- Bibliotecari
- Părinţii

GRUPUL ŢINTĂ:

Beneficiari direcţi:

¬ elevii clasei a II-a A;
¬ alţi elevi invitaţi.

Beneficiari indirecţi:

a). Cadre didactice;
b). Părinţii elevilor implicaţi in proiect;
c).Comunitatea locală.

DURATA PROIECTULUI:

Proiectul educaţional se desfăşoară pe perioada anului şcolar 2019 - 2020

Evaluare:

- Portofoliile personale sau colective;
- album foto;
- prezentarea rezultatelor, a produselor obţinute (fişe de lectură)

Diseminare:

- activitatea este popularizata la nivelul comunitatii scolare;
- mediatizarea proiectului pe site-urile bibliotecii și a școlii
- mediatizarea proiectului în comunitatea vrânceană prin intermediul mass-mediei.

Calendarul activităţilor

NR. CRT.	ACTIVITĂŢI	DATA	LOCUL DESFĂŞURĂRII	RESPONSABIL	BENEFICIARI
1.	***„Cartea, un prieten adevărat” Vizită la bibliotecă***	Ianuarie 2022	Biblioteca	Prof. înv. primar - Monica Merloiu - Partener biblioteca	elevi părinţi cadre didactice
2.	***Ziua Culturii Naționale „ Vers eminescian” Montaj literar dedicat poetului M. Eminescu***	Ianuarie 2022	Biblioteca	Prof. înv. primar - Monica Merloiu - Partener biblioteca	elevi părinţi cadre didactice
3.	***„Ion Creangă – părintele poveştilor din copilărie”***	Martie 2022	Școala	Prof. înv. primar - Monica Merloiu - Partener biblioteca	elevi părinţi cadre didactice inspector
4.	***Expozitie de carte Confectionarea unor cărţi de către copii***	Martie 2022	Biblioteca	Prof. înv. primar - Monica Merloiu - Partener biblioteca	elevi părinţi cadre didactice comunitate locala
5.	***Caravana lecturii Ziua mondială a cărţii***	Aprilie 2022	Biblioteca	Prof. înv. primar - Monica Merloiu - Partener biblioteca	elevi părinţi cadre didactice
6.	***„ Carte frumoasă, cinste cui te-a scris” Ilustrarea unor povești***	Iunie 2022	Biblioteca	Prof. înv. primar - Monica Merloiu - Partener biblioteca	elevi părinţi cadre didactice

EDUCAȚIE EMOȚIONALĂ
SĂPTĂMÂNA SĂNĂTĂȚII EMOȚIONALE
Proiect educațional

Prof.înv. primar: Mutu Elena Cristina
ȘCOALA GIMNAZILĂ „DANIELA CUCIUC”

Echilibrul emoţiilor

“Inteligenţa emoţională este capacitatea de a simţi, de a înţelege şi de a aplica efectiv puterea şi acuitatea emoţiilor ca o sursă de energie uman, informaţie, conectare şi influenţă” Robert K. Cooper

Argument

Competiția școlară presupune respectarea de către elev a rigorilor disciplinei, stăpânirea emoțiilor, capacitatea de a depune efort permanent și de a se raporta corect la activitatea și succesele colegilor.

Obiectivele activităților desfășurate în cadrul proiectului ***Echilibrul emoțiilor*** vin în întâmpinarea nevoilor elevilor, facilitându-le procesul de autodezvăluire și autodepășire, elevilor oferindu-li-se posibilitatea adoptării și experimentării de noi atitudini, comportamente și conduite, prin exersarea unor modalități de relaționare optimă cu ceilalți, prin exerciții de comunicare asertivă.

Abilitățile dezvoltate în cadrul acestui proiect:

- ✓ Abilități de comunicare și relaționare eficientă;
- ✓ Abilități de acceptare și valorizare a propriei persoane;
- ✓ Abilități pentru a face față în mod constructiv situațiilor dificile.

Acumularea si optimizarea abilităților le vor oferi elevilor noștri ocazia de a dezvolta noi strategii care să conducă la realizarea unor activități cu succes, printr-un proces de permanentă învățare și res- tructurare cognitivă, emoțională, atitudinală și acțională.

Efectele urmărite prin dobândirea abilităților de comunicare, relaționare, autocunoaștere, de autovalorizare se doresc a fi de lungă durată, deoarece vizează o reconfigurare a relațiilor interpersonale și a raportării la sine, precum și eficientizarea procesului de învățare pentru fiecare elev.

Scopul proiectului:

- ➢ Optimizarea si valorificarea la elevi a resurselor psihice, emoționale și comportamentale necesare pentru a face față provocărilor cu care se confruntă zi de zi, în mediul familial, școlar și în cercul de prieteni.

Obiectivele generale ale proiectului:

- ❖ identificarea tipurilor de inteligență multiplă și a abilităților specifice fiecărui tip de inteligență.
- ❖ înțelegerea tipurilor de temperament și a trăsăturilor specifice fiecărei categorii;
- ❖ întărirea eu-lui elevilor prin exersarea unor comportamente adaptative;
- ❖ conștientizarea emoțiilor, nevoilor și reacțiilor privind blocajelor emoționale;
- ❖ dezvoltarea asertivității și a capacității de relaționare;
- ❖ creșterea empatiei, toleranței și a abilităților de comunicare autentică și spontană;

- ❖ înțelegerea conceptului de stimă de sine și optimizarea stimei de sine prin valorizarea elevilor.

Durata proiectului:

- ➢ Săptămâna 23-27.05.2022

Grupul ţintă:

- ➢ elevii clasei a III-a A de la Școala Gimnazială ,,Daniela Cuciuc”, Piatra Neamț

Calendarul activităţilor:

Nr.crt.	*Activitatea*	*Modalităţi de realizare*	*Data*	*Responsabil/ Participanţi*
1.	***ZIUA 1*** **BUCURIA … VERDE**	Acesta sunt eu...verde Cred ca pipai …stiu…vad Gustarea verde Scriu verde	Luni 23.05.2022	Învățătoare și elevii
2.	***ZIUA 2*** **SUPER EROII ȘI PUTERILE LOR**	Cine sunt eu… Super eroii și prietenii lor… Fabrica de povești	Marți 24.05.2022	Învățătoare și elevii
3.	***ZIUA 3*** **JOCURILE OLIMPICE VESELE**	Ștafeta combinată Aruncarea greutății.. Vulcanul	Miercuri 25.05.2022	Învățătoare și elevii
4.	***ZIUA 4*** **CURCUBEUL EMOȚIILOR**	Curcubeul emoțiilor Parada curcubeului Conexiuni...	Joi 26.05.2022	Învățătoare și elevii
5.	***ZIUA 5*** **VALORILE CLASEI NOASTRE**	Orașul emoțiilor	Vineri 27.05.2022	Învățătoare și elevii

Evaluarea proiectului:

- ➢ Chestionare;
- ➢ Fişe de lucru;
- ➢ Portofolii. etc

Rezultate aşteptate:

Pornind de la ideea că, perioada anilor de școlarizare, cu toate implicațiile, este foarte importantă și în același timp comportă un anume risc pentru dezvoltarea sau blocarea capacităților interrelaționare ale elevilor, am considerat că prin derularea acestui proiect, putem să îi ajutăm pe elevi să-și optimizeze comportamentul, astfel încât să se poată adapta și integra social cât mai eficient și, în același timp, să își dezvolte abilitățile de viață printr-o manieră de învățare activă, inedită și creativă.

Diseminarea rezultatelor:

- ➢ Amenajarea în şcoală, a unui spaţiu ce va conţine un panou cu rezultatele proiectului, imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare, desene, postere; sfaturi

Cinci zile dedicate Stării de Bine

Fiecare zi a Săptămânii Sănătății Emoționale are o anumită temă și un challenge pe care copiii trebuie să îl îndeplinească. Astfel, elevii vor avea oportunitatea de a-și recunoaște, controla și valoriza emoțiile în scop constructiv și benefic dezvoltării lor emoționale.

Luni – Ziua bucuriei unui nou început: poartă ceva verde pentru a da startul unei săptămâni a sănătății emoționale. Începeți dimineața cu recunoștință, împărtășind trei lucruri pentru care sunteți recunoscători.

Marți – Ziua supereroilor: poartă ceva care îți aduce aminte de supereroul tău preferat și descoperă care sunt superputerile tale. Discutați cu elevii voștri despre cum putem să ne folosim calitățile în munca în echipă și cum ne fac acestea să ne simțim.

Miercuri – Ziua sănătății fizice: poartă un tricou sport și discută despre importanța mișcării pentru sănătatea noastră. Studiile arată că, atunci când introducem scurte exerciții fizice în timpul unei ore, elevii se concentrează mai ușor, indiferent de materia predată.

Joi – Ziua emoțiilor colorate: îmbracă-te cât mai colorat și discută despre toate emoțiile pe care le simțim cu toții. Începeți ziua cu întrebarea: *Cum vă simțiți astăzi?* și lăsați-i să răspundă sincer. Astfel, îi învățăm să accepte și să gestioneze emoțiile în mod natural și sănătos

Vineri – Ziua stării de bine: poartă haine amuzante pentru a te bucura de buna dispoziție pe care ți-o oferă. Puteți aduce umorul în clasă printr-o mulțime de jocuri de conectare, relaxare și stare de bine. Umorul aduce bucurie și creează o experiență emoțională pozitivă, pe care elevii o împărtășesc între ei, dar și cu profesorul.

PROIECT EDUCAŢIONAL
" PRIETENA MEA, CARTEA "

Carmen Aromânesei

Iniţiator proiect- învăţătorii claselor a II-a
Partener-Biblioteca școlii

Durata-1 an

Loc de desfășurare-sala de clasă,biblioteca

ARGUMENT

Vârsta şcolarilor este cea mai favorabilă perioadă pentru acumularea unor impresii puternice, este vârsta imaginaţiei, a fanteziei, a visării şi a jocului. Este unanim acceptat faptul că este uşor să influenţezi formarea personalităţii copilului prin literatură, făcând apel la sensibilitatea celui educat.

Sunt copii care nu au o bibliotecă acasă, probabil din cauza preţului din ce în ce mai mare al cărţilor sau din lipsa de interes a părinţilor faţă de acest domeniu. Instituţiile de învăţământ sunt cele care trebuie să trezească interesul şi dragostea pentru citit a copiilor.

Colaborarea Școală – Bibliotecă reprezintă un obiectiv important, deoarece, prin acest parteneriat, se propune familiarizarea copiilor cu universul cărţii pentru copii:

-prezentarea sălii şi a modului de aranjare a cărţilor în rafturi, pe tematici sau pe scriitori în ordine alfabetică ;

-explicarea modului de comportare a unui cititor într-o bibliotecă;

- cunoaşterea alcătuirii unei cărţi (copertă, titlu, autor, pagini, numerotarea,etc.);

- cum ne comportăm cu cărţile;

-cunoaşterea datelor de bază despre cartea pe care doreşte să o împrumute;

- date despre autori;

- descoperirea unor noi domenii a cărţii pentru copii;

- de ce cartea ne e un prieten drag.

Pasiunile se nasc ciudat şi anevoie mai ales astăzi,când mijloacele audio-vizualului,tehnica din ce în ce mai performantă îşi dispută întâietatea cu cea a cărţii.

De aceea, acest parteneriat îşi propune să apropie copiii de bibliotecă, de locul minunat în care ei pot veni în contact cu cartea.

Puncte tari:

- copiii vor cunoaşte instituţia de cultură – biblioteca;
- copiii vor dori să meargă mai des la bibliotecă;
- vor cunoaşte normele de comportare specifice într-o astfel de instituţie;
- va spori încrederea familiei în școală;
- va spori eficienţa activităţilor desfăşurate în școală.

Puncte slabe:

Posibil ca unii părinţi să nu trateze cu acelaşi interes acest proiect.

GRUP ȚINTĂ :

- elevii claselor a II-a ;

PARTENERI:

-biblioteca școlii;

- cadre didactice;

- părinți.

RESURSE

UMANE : - elevi,

- învățători,
- bibliotecar,;
- cadre didactice.

MATERIALE :

- fondul de carte al bibliotecii şcolii;
- coli duplex, afişe, hârtie colorată ;
- markere, carioci, creioane colorate, pixuri;
- aparate foto, filme, casete video;
- expuneri power-point ,calculatoare, CD-uri, softuri educaţionale, imprimante, xerox;
- albume, cărţi, reviste, imagini, etc ;

DE TIMP : 1 an școlar ;

FINANCIARE : proprii;

INIȚIATORI: învățătorii claselor a II-a

PARTENER: - biblioteca şcolii;

- cadre didactice;
- părinți.

DESCRIEREA PROIECTULUI

Proiectul educaţional„ PRIETENA MEA, CARTEA”, reprezintă o încercare de a repune în drepturi „cartea ” şi „biblioteca”, de a le aduce în atenţia copiilor, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaştere şi visare fără de egal!

Proiectul promovează conduita pozitivă a copilului spre literatură.

SCOP:

Scopul proiectului „PRIETENA MEA,CARTEA” este să-i determine pe elevi să aleagă o carte în detrimentul Internetului, redescoperind şi revalorizând simplitatea gestului de a scoate o carte din bibliotecă, cunoaşterea bibliotecii şi a importanţei acesteia în procesul educaţional, cultivarea gustului pentru lectură, pentru frumos, exersarea limbajului şi a posibilităţilor de comunicare, stimularea responsabilităţii pentru carte.

OBIECTIVUL GENERAL :

Crearea unei percepţii pozitive din partea grupului ţintă faţă de carte şi citit.

OBIECTIVELE SPECIFICE :

O1 - cunoşterea de către copii a rolului bibliotecii;

O2 -stimularea gustului pentru lectură;

O3 - dezvoltarea limbajului , a vocabularului copiilor;

O4 - stimularea comunicării orale;

O5 - stimularea creativităţii;

O6 - crearea respectului faţă de carte şi păstrarea ei în bună stare, pentru ca să poată fi citită de cât mai mulţi copii;

O7 - stimularea şi promovarea capacităţilor creatoare ale elevilor prin expoziţii cu lucrări plastice având ca subiect teme date, realizarea de compoziţii literare în versuri şi chiar a unor poveşti; dramatizarea unor poveşti;

O8 - formarea obişnuinţei de a merge la bibliotecă, de a căuta cărţi sau alte informaţii pe care aceasta le oferă, citind în sala de lectură sau acasă;

O9 - formarea spiritului competitiv;

O10 - stimularea colaborării şi a muncii în echipă.

DERULAREA ACTIVITĂŢILOR PROIECTULUI

Nr. crt.	Ob.	Denumirea activităţii	Conţinuturi -detalieri-	Resurse	Locul de desfăşurare	Perioada
1	O1 O2 O6 O8	**POVESTEA CĂRŢII** Prezentarea proiectului şi a obiectivelor acestuia	cum se face o carte; cartea de-a lungul timpului; structura unei cărţi; varietatea textelor; lectura unor texte despre carte; natura si anotimpurile – poezia închinată toamnei în cărţile pentru copii;	conversaţia; explicaţia; munca cu diferite cărţi; activitate frontală; expunere power-point;	sala de clasă	octombrie
2	O2 O5 O9	**CRI, CRI, TOAMNĂ GRI**– prietenii necuvântătoarelor	-prezentarea unor poeţi români şi a câtorva poezii ale acestora; citirea/memorarea/recitarea unor poezii;	conversaţia; explicaţia; expunere power-point;	sala de clasă	noiembrie
3.	O3 O7 O10	**„UITE, VINE MOŞ CRĂCIUN!”**	vizionarea unor diafilme sau CD-uri care surprind obiceiuri si tradiţii de Crăciun ; Moş Crăciun -concurs de desene (expoziţie cu lucrări artistico-plastice)	conversaţia; explicaţia; exerciţiul; demonstraţia;	sala de clasă	decembrie

4	O2 O9	**„ O ZI ÎNCHINATĂ LUI MIHAI EMINESCU”**	Atelier literar: viaţa şi opera marelui poet român; audiţii şi recitări de poezii şi cântece;	conversaţia explicaţia expunere power-point	sala de clasă	ianuarie
5	O6 O10	**„AM CITIT, MI-A PLĂCUT, CITEȘTE ȘI TU!”**	joc de rol:La bibliotecă-simularea solicitării cărţilor preferate, recomandarea cărților citite colegilor;	conversaţia; explicaţia ; prezentarea ;	sala de clasă	februarie
6	O7	**„DE ZIUA TA ‚MĂICUȚĂ’’**	selectarea adecvată a textelor în versuri ; memorarea unor poezii despre mama;	activitate individuală, frontală, de grup; conversaţia;	sala de clasă	martie
7	O1 O2 O3 O4 O5	**„DE PAŞTE ’’**	Ca urmare a cărților citite și a poeziilor audiate despre această sărbătoare,va avea loc expozitia cu lucrări plastice: „Hristos a înviat!”;	activitate individuală; conversaţia;	sala de clasă	aprilie
8	O2 O4	**„DIN LUMEA POVEŞTILOR”**	realizarea unor lucrări plastice originale inspirate din cărţile de poveşti;	expoziţie de lucrări plastice	sala de clasă	mai iunie

REZULTATE ASTEPTATE:

- ca urmare a activităţilor derulate în cadrul Proiectului „CARTEA, PRIETENA MEA”, vor fi obţinute ca rezultate:

- schimbarea atitudinii copiilor faţă de lectură;

- să-şi îmbogăţească cunoştinţele şi să preţuiască mai mult cartea;

- se vor oferi exemple de bune practici altor elevi din şcoală şi din alte şcoli privind îmbunătăţirea procesului instructiv prin activităţi extracurriculare;

- vor fi realizate CD-uri cu imagini, fotografii din timpul activităţilor ;

v - vor fi întocmite portofolii cu documente privind activităţile din cadrul proiectului, cu materiale create de elevi ;

METODE/ TEHNICI/PRINCIPII DE LUCRU: întâlniri de lucru, vizite, dialog, dezbateri, expuneri, expoziţii, vizionare de film, audiţii, concursuri, prezentări de carte pentru copii, albume, recitări, program artistic.

EVALUARE:

- expoziţie cu lucrări ale copiilor.
- copiii vor fi recompensaţi cu diplome de merit.

TEHNICI DE MONITORIZARE:

- fotografii, consemnarea activităţilor.

DISEMINAREA REZULTATELOR:

- experienţa pozitivă şi rezultatele proiectului vor fi aduse la cunoştinţă întregii instituţii în cadrul consiliului profesoral şi al unor instituţii similare, expuneri în cadrul sesiunilor de comunicări, simpozioanelor, publicaţii.

FINALIZAREA PROIECTULUI

La finalul proiectului va exista un moment special în care se va sărbători reuşita şi se vor analiza alte nevoi care să conducă la un nou proiect.

PROIECT EDUCAȚIONAL
„ÎMPREUNĂ PENTRU EI”

Propunător, ILISEI MIHAELA
Școala Profesională Specială „Sf. Stelian”, Botoșani

Durata proiectului: 1 an școlar

Argument: Proiectul „Împreună pentru ei” pentru elevii cu deficiență este un serviciu adus acestora și comunității, ajutând la familiarizarea/ acceptarea comunității a elevilor cu deficiență.

Analiza de nevoi - analiza SWOT

Puncte tari	**Puncte slabe**
- cadre didactice specializate în activitatea de consiliere a părinților; - diverse parteneriate existente între școală și comunitate; - derularea în școală a Proiectului „Școala părinților”; - existența unor colaborări constante între cadre didactice și părinți/ tutori/ instructori de educație;	- lipsa unei implicări reale din partea unor părinților/tutorilor/ instructorilor de educație în viața școlii; - lipsa de fonduri pentru derularea activităților educative; - dificultăți care derivă din tipul și gradul de deficiență al elevilor;
Oportunități	**Amenințări**
- participarea cadrelor didactice la cursuri de formare; - părinți/ tutori/ instructori de educație specializați în activități de educare/ consiliere a copiilor;	- elevi/părinți care provin din medii defavorizate; - elevi navetiști; - dificultăți de obținere a finanțării; - reticența comunității față de elevii cu cerințe educative speciale/deficiență;

Echipa de implementare: ***Coordonator proiect/Membri***

Structuri implicate: Școala nr. 10 Botoșani; Muzeul Etnografic Botoșani; Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Nicolae Iorga” Botoșani; APM Botoșani.

Obiective: ***Obiectiv General:*** Eficientizarea relației părinți – elevi – profesori – comunitate locală prin implicarea activă a părinților/ tutori/ instructori de educație/asistenți maternali și a comunității locale în viața școlii;

Obiective Specifice: O1: Participarea activă a elevilor, părinților și comunității locale în derularea activităților; O2: Cooptarea unor specialiști în organizarea și derularea activităților; O3: Valorizarea potențialului elevilor prin proiectarea unor activități creative și recreative;

Grup țintă și beneficiari:

Grupul țintă: 25 de elevi cu diferite tipuri și grade de deficiență din clasele a V – a – a X – a, respectiv 10 – 18 ani.

Beneficiari: - ***direcți:*** 25 elevi, 4 cadre didactice, 10 părinți, 2 instructori de educație, 2 tutori și 2 asistenți maternali; - ***indirecți***: 2 cadre didactice, un muzeograf, 3 ofițeri ISU, un inginer APM, 25 elevi de la Școala nr. 10 Botoșani.

Descrierea proiectului:

1. Activitate: ***Prezentarea proiectului***. Responsabil: coordonatorul proiectului
2. Activitate***: Implementarea proiectului***. Responsabil: membru proiect
3. Activitate: ***Monitorizarea proiectului***. Responsabil: membru proiect
4. Activitate: ***Evaluarea proiectului***. Responsabil: membri proiect
5. Activitate: ***Diseminarea proiectului***. Responsabil: membru proiect.

Rezultate scontate:

Elevi, părinţi/tutori/instructori de educaţie/asistenţi maternali implicaţi în activităţi extracurriculare (cu caracter sportiv, recreativ, artistice). Elevi informaţi cu privire la problemele mediului înconjurător. Elevi şi părinţi familiarizaţi cu tradiţiile şi obiceiurile moldoveneşti. Comunitate locală informată /sensibilizată cu privire la specificul şi nevoile elevilor cu diferite tipuri şi grade de deficienţă. Elevi implicaţi în activităţi indiferent de gradul de deficienţă.

Impactul proiectului:

Îmbunătăţirea relaţiei şcoală – familie – comunitate locală. Creşterea gradului de implicare al părinţilor/tutorilor/asistenţilor maternali/instructorilor de educaţie precum şi al comunităţii locale în viaţa şcolii. Îmbunătăţirea accesului elevilor la o educaţie adecvată nevoilor şi nivelului de dezvoltare. Creşterea gradului de informare al comunităţii locale cu privire la nevoile şi specificul elevilor cu deficienţă. Înţelegerea mai bună din partea părinţilor/tutorilor/instructorilor de educaţie/asistenţilor maternali a specificului copiilor cu dizabilităţi.

Monitorizare: Grila de monitorizare; Directorul unității școlare; CPAESE

Indicatori: 90 % elevi , 85 % părinţi, 90 % instituţii implicate în activităţi; 85 % elevi cu competenţe de socializare şi relaţionare; 75 % elevi cu competenţe în protejarea mediului înconjurător; 60 % elevi şi părinţi cu abilităţi de decorare a unor obiecte cu specific ; 75 % elevi cu abilităţi sportive; Creşterea cu 40 % a gradului de înţelegere şi toleranţă faţă de specificul şi nevoile copiilor deficienţi mintal.

Evaluare: Raport de activitate/ Fotografii/ Discuții/ Întâlniri de lucru/Sondaj de opinie/Expoziții

Diseminare:

Nr. crt.	Activitatea de diseminare	Grup ţintă pentru diserminare	Perioada	Loc desfăşurare
1.	Promovarea proiectului pe site-ul școlii	Părinţi, elevi, profesori, comunitatea locală	Pe durata proiectului	Site-ul şcolii
2.	Articol în presa on-line	Elevi, părinţi, profesori, comunitatea locală	Ultima zi de proiect	Internet
3.	Promovarea proiectului în cadrul Cercului pedagogic al profesorilor de psihopedagogie specială	Cadre didactice	Mai	Școala Profesională Specială Specială „Ion Pillat” Dorohoi

4.	Articol în revista şcolii, „DESTINE”	Elevi, părinţi, cadre didactice, comunitatea locală	Iunie	Revista şcolii

Sustenabilitate:

Nr. crt	Activitatea	Grup ţintă	Perioada	Loc desfăşurare
1.	Igienizarea parcului din Cartierul ANL Bucovina	10 elevi de la Școala Profesională Specială „Sf. Stelian” Botoșani; 10 elevi de la Școala Gimnazială nr. 10 Botoșani	Mai	Cartier ANL Bucovina
2.	Vizionare film – 1 iunie	10 elevi de la Școala Profesională Specială „Sf. Stelian” Botoșani; 10 elevi de la Școala Gimnazială nr. 10 Botoșani	Iunie	Uvertura Mall Botoşani

Descrierea detaliată a proiectului (o activitate drept exemplu)

1. Obiectiv: participarea activă a elevilor, părinților și comunității locale în derularea activităților
2. Beneficiari: elevi, părinți, profesori, comunitatea locală;
3. Activități: Concurs sportiv. „Joc și mișcare, sănătate”
4. Durata: 3 ore
5. Resurse: **Umane**: elevi, părinți, profesori. **Materiale**: Echipament sportiv, mingi, corzi, greutăți, ștachetă, groapă de nisip, diplome, medalii. **Financiare**: autofinanțare, donații, sponsorizări
6. Modalități de desfășurare: Joc concurs: - alergare; - ștafetă; - rezistență
7. Loc: Sala de sport a Școlii gimnaziale nr. 10 Botoșani
8. Indicatori: 98% elevi înscriși în concurs; 85% părinți cu competențe de relaționare; 90% comunitate locală prezentă
9. Responsabil: membri proiect
10. Rezultate așteptate: concurs desfășurat

Proiect educațional inovator – Educație pentru dezvoltare durabilă. Educație incluzivă

Prof. Ana Haraga
Şcoala Gimnazială „Aron-Vodă” Aroneanu

Titlul proiectului: „Abilități de viață pentru toți copiii”

Instituţia care propune proiectul: Şcoala Gimnazială „Aron-Vodă” Aroneanu

Parteneri:

Asociația „Om bun” Iași

Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Iași

Asociaţia de Interes Comunitar Aroneanu

ARGUMENT

Proiectul educațional **„**Abilități de viață pentru toți copiii**”**, implementat de Şcoala Gimnazială „Aron-Vodă” Aroneanu oferă cadrul unei abordări crosscurriculare a competențelor cheie, presupunând formarea elevilor pentru a rezolva probleme specifice celor din viața reală, focalizarea activităților pe formarea comportamentelor adaptative, valorificarea / crearea unor situații de învățare care transpun elevii în viața reală și realizarea de conexiuni între competențele specifice disciplinelor din trunchiul comun și abilitățile de viață. Configurate să construiască profilul de formare al omului capabil să aibă o viață împlinită, competențele solicită școala la crearea unui context educațional în care elevii să aplice cunoștințele și să exerseze deprinderile și atitudinile dobândite, astfel încât să conștientizeze relevanța acestora în rezolvarea problemelor din viața cotidiană. În plus, activitățile proiectului constituie o suită de demersuri de integrare socio-culturală activă a elevilor cu CES sau aflați în situații de risc din comunitățile școlare Aroneanu și Dorobanț, printr-o serie de ateliere desfășurate în parteneriat cu ONG-uri și instituții abilitate să sprijine inițiativa școlii. Scopul proiectului este creșterea gradului de incluziune școlară și socială prin implicarea elevilor cu nevoi speciale în proiecte educaționale care vizează acceptarea/valorizarea socială a acestei categorii de elevi şi dezvoltarea capacității acestora de adaptare şi integrare socio-culturală.

Competențele vizate în proiect sunt: afirmarea pozitivă a abilităților de autocunoaștere; adoptarea unui stil de viaţă sănătos şi proactiv în relaţie cu sine, cu ceilalţi, cu mediul; utilizarea constructivă a abilităților de inter-relaționare; aplicarea conștientă a abilităților de gestiune a cunoașterii.

Proiectul urmărește cultivarea unor valori și atitudini necesare adaptării la rigorile vieții cotidiene în societatea actuală: orientarea spre o viaţă de calitate; respect faţă de sine şi faţă de ceilalţi; valorizarea comunicării și a relațiilor interpersonale; adaptare şi deschidere faţă de schimbare; valorificare critică a informaţiilor; aprecierea unicităţii fiecăruia; flexibilitate şi responsabilitate pentru propriile decizii; autonomie în gândire; participare la viaţa socială şi a comunităţii. Activitățile proiectului se vor desfășura în perioada februarie – august 2022, în ambele comunități școlare - Aroneanu și Dorobanț.

SCOPUL PROIECTULUI

Scopul proiectului este creșterea gradului de incluziune școlară prin implicarea elevilor cu nevoi speciale, de la Școala Gimnazială „Aron-Vodă”, comunitățile Aroneanu și Dorobanț, Jud. Iași, în proiecte educaționale care vizează acceptarea/valorizarea socială şi dezvoltarea capacității acestora de adaptare şi integrare socio-culturală.

OBIECTIVE:

O1: cresterea calității vieții și a performantelor scolare pentru 35 de elevi, din comunitățile școlare Aroneanu - Dorobanț într-o perioadă de 5 luni, prin includerea acestora în proiecte educaționale în domeniul dezvoltării abilităților de viață;

O 2: dezvoltarea de parteneriate sustenabile, într-o perioadă de 7 luni, în vederea creșterii încrederii în procesul de învățământ, prin a 3 proiecte educaționale cu copiii cu CES.

GRUPUL ŢINTĂ

Beneficiarii direcţi ai proiectului sunt 35 de elevi ai Școlii Gimnaziale „Aron-Vodă”, dintre care 25 sunt elevi cu CES iar 10 sunt elevi în situații de risc.

Beneficiari indirecti: elevii Școlii Gimnaziale „Aron-Vodă” Aroneanu, familiile elevilor din ciclurile primar și gimnazial de la Școala „Aron - Vodă" Aroneanu, Locațiile Aroneanu și Dorobanț, cadre didactice care lucrează cu elevi din grupul țintă, comunitățile Aroneanu – Dorobanț.

Profesioniști/voluntari din sfera educației și a serviciilor sociale, care furnizează servicii copiilor și tinerilor din grupurile țintă principale. Voluntarii vor fi implicați în activitățile de educație incluzivă și remedială derulate cu copiii.

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI:

– Activități de educație financiară

– Activități formativ-educative

– Activități pentru satisfacere unor trebuințe primare ale copiilor

– Informare, consiliere și orientare vocațională

– Consilierea familiei

– Elaborarea strategiei de lucru în echipa de management și formarea de noi competențe de lucru în echipa de proiect

– Activități de organizare a unei formări profesionale privind educația incluzivă.

– Activități de dezvoltare a resurselor umane din unitățile de învățământ.

Obiective şi activităţi

Obiectiv 1: : cresterea calității vieții și a performantelor scolare pentru 35 de elevi, din comunitățile școlare Aroneanu -Dorobanț într-o perioadă de 5 luni, prin includerea acestora în proiecte educaționale în domeniul dezvoltării abilităților de viață;				
Activitate		**Perioada**	**Responsabil**	**Resurse financiare**
1	Lansarea proiectului Alcătuirea grupelor Stabilirea programului	Febr. 2022	Echipa de proiect Diriginții și învățătorii	-
2	Desfășurarea atelierelor tematice	febr.- Iun. 2022	Echipa de proiect Diriginții și învățătorii	Suport logistic pentru desfășurarea activităților, din bugetul școlii
	Învață să trăiești împreună Abilităţi de lucru în echipă Acceptarea diferenţelor Abilitatea de întrajutorare *Curs de prim ajutor*	Febr. 2022	Echipa de proiect Diriginții și învățătorii	Suport logistic pentru desfășurarea activităților, din bugetul școlii
	Învață să fii Abilităţi de gestionare a emoţiilor Abilităţi de a avea încredere în sine Abilităţi de autocunoaștere și respect de sine Abilităţi de comunicare Workshop: *Și eu pot!*	Mart. 2022	Echipa de proiect Diriginții și învățătorii	Suport logistic pentru desfășurarea activităților, din bugetul școlii

	Învață să înveți Abilităţi de informare Abilitatea de rezolvare de probleme Abilitatea de gestionare a stresului *Masă rotundă* - Pericolele consumului de droguri: *Anturaj. Prudență. Sănătate*	Apr. 2022	Echipa de proiect Diriginții și învățătorii	Suport logistic pentru desfășurarea activităților, din bugetul școlii
	Învață să faci Abilităţi de igienă personală Abilităţi tehnice Abilităţi motrice workshop: *Voios și sănătos!*	Mai 2022	Echipa de proiect Diriginții și învățătorii	Suport logistic pentru desfășurarea activităților, din bugetul școlii
	Învață să faci Abilităţi de igienă personală Abilităţi tehnice Abilităţi motrice Atelier: *Învăț -Exersez -Aplic*		Echipa de proiect Diriginții și învățătorii	

Obiectiv 2: dezvoltarea de parteneriate sustenabile, în vederea creșterii încrederii în procesul de învățământ într-o perioadă de 8 luni, prin organizarea a 3 activități educaționale cu copiii cu CES.				
Activitate		**Perioada**	**Responsabil**	**Resurse financiare**
1.	Semnarea parteneriatelor	Ian. -febr. 2022	Echipa de proiect	**250 lei** Suport logistic pentru desfășurarea activităților
2.	Activități educaționale cu copiii cu CES în colaborare cu partenerii	Martie - aug. 2022	Echipa de proiect Cadre didactice voluntare	
3.	Realizarea raportului	August 2022	Echipa de proiect	-

Perioada de implementare: Activităţile se vor desfăşura în perioada februarie - august 2022

Impactul implementării proiectului asupra grupului ţintă/beneficiarilor

- Creșterea interesului cadrelor didactice pentru desfășurarea activităților educaționale cu caracter incluziv;
- Creșterea gradului de incluziune socio-culturală a copiilor cu CES sau cu risc de abandon
- Deschiderea Școlii Gimnaziale „Aron-Vodă” către stabilirea de parteneriate cu instituții/asociații abilitate să sprijine educația incluzivă;
- Flexibilizarea ofertei educaționale a Școlii Gimnaziale „Aron-Vodă” Aroneanu în concordanță cu nevoile reale ale elevilor;

Indicatori şi modalităţi de monitorizare şi evaluare ale rezultatelor proiectului

- portofoliul proiectului; raport final de activitate; liste de beneficiari; fotografii

Resurse umane:

- specialiști din instituțiile partenere; colectivul profesoral al Școlii Gimnaziale „Aron-Vodă”; părinții din comunitatea școlară Aronean

PROIECT EDUCAŢIONAL
„ PRIETENIE FĂRĂ LIMITE”

prof. BULIGA IRINA
Şcoala Profesională Specială „Sfântul Stelian ,Botoşani

Titlul proiectului: „Prietenie fără limite”

Motto: „ Să nu faci nicidată pentru un copil ceea ce poate face el singur” (Maria Motessori)

Categoria în care se încadrează proiectul: Proiect cultural-artistic

Argument: Şcoala trebuie să răspundă permanent nevoii societăţii pe care o deserveşte, să se situeze cu un pas înaintea schimbărilor pe care progresul şi dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii le va produce inevitabil, să prevadă şi să previnã efectele negative asupra personalităţii viitorului cetăţean, pregătindu-l încă de la o vârstă fragedă să se integreze ritmului de viaţă tot mai alert, pe de o parte, şi să ştie cum să relaţioneze în cadrul societăţii, pe de altă parte. Aceste două aspecte sunt o prioritate şi pentru învăţământul special, şcoala având obligaţia să asigure integrarea socială a copilului, iar dezvoltarea relaţiilor de prietenie la fel de importantă ca şi pregătirea şcolară ar putea fi o cale de realizare a acesteia, pentru că reuşita fiecăruia nu se poate situa în afara contextului societăţii, dar nici în absenţa relaţiilor interumane cu ceilalţi indivizi din universul imediat apropiat.

Capacitatea de a lega prietenii bazate pe sinceritate, încredere reciprocă, altruism, pasiuni şi interese comune nu este doar ilustrarea frumuseţii caracterului uman, ea va fi calea de a contracara efectul urgenţei vieţii în viitor, mai exact evitarea pericolului ca omul să se transforme dintr-o fiinţă socială într-una robotizată şi însingurată.Bazându-ne pe aceste coordonate, ne-am propus derularea unui proiect educativ, centrat pe o varietate de teme atractive.

Scopul proiectului: Proiectul - are drept scop desfăşurarea unor activităţi comune între cele două şcoli: Şcoala Profesională Specială,,Sf.Stelian‘’Botoşani şi Complexul de case de tip familial „Sfântul Mina, Botoşani, în vederea formării şi dezvoltării unei conduite de deschidere şi apreciere a oricărei fiinţe umane, de valorificare a unor priceperi şi deprinderi practice prin realizarea unor produse, rezultat al muncii în echipă.

Obiectivele proiectului:

a) privind copiii:

- să se realizeze o intercunoaştere a lor prin intermediul produselor activităţilor desfăşurate de fiecare grupă/clasă de copii în parte;
- să se găsească modalităţi variate de exprimare a gândurilor şi sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun (creaţii plastice şi de abilităţi);
- să se desfăşoare activităţi educative în comun, la fiecare dintre clasele implicate în proiect;
- motivarea copiilor, prin stimulente atractive şi imediate, pentru a participa la concursuri / întreceri cu tematică variată;
- dezvoltarea unui comportament de deschidere nediscriminatorie faţă de ceilalţi copii, indiferent de mediu, stare materială sau etnie, dizabilităţi şi forma ei de manifestare;
- dezvoltarea unui comportament umanitar, bazat pe nevoia de a aduce bucurie celui de lângă noi, de a-i fi aproape, de a-l sprijini;

- cultivarea capacităţii de a comunica pe teme şi preocupări comune, de a-şi însuşi regulile unui dialog civilizat, verbal sau nonverbal, bazat pe respectarea partenerului de dialog ;
- dezvoltarea capacităţii de cooperare în desfăşurarea unor activităţi comune, cu diferite teme, prin împărtăşirea experienţei personale;
- formarea unei conduite civilizate, atât în cadrul grupului, cât şi în orice relaţie cu persoanele cu care intră în contact, bazată pe respect reciproc, înţelegere şi corectitudine;

b) privind cadrele didactice implicate

-să se familiarizeze cu metode noi de stimulare a interesului copiilor pentru învăţătură şi educaţie;

-să-şi formeze o atitudine pozitivă faţă de metoda proiectelor, ca metodă de lucru în sprijinul unui învăţământ de calitate, performant;

Grup ţintă:

- 15 copii din învăţământul primar de la Complexul de case de tip familial ,,Sf.Mina’’ şi 10 elevi cu întârziere psihică severă şi moderatăde la Şcoala Profesională Specială ,,Sfântul .Stelian‘’, Botoşani ;
- cadre didactice ,instructori de educaţie ;

Beneficiari :

- direcţi : copii, cadre didactice,instructori de educaţie
- indirecţi : comunitatea locală,părinţi

Durata proiectului: 1an şcolar

Calendarul activităţilor :

- Septembrie- „ Joc şi prietenie”
- Octombrie-„Carnavalul toamnei’’
- Noiembrie--„Copil ca tine sunt şi eu’’
- Decembrie-„În aşteptarea lui Moş Crăciun’’
- Februarie-„Dragobetele la români’’
- Martie– „Mărţişoare pentru mama”
- Aprilie – „Sărbători Pascale în viziunea copiilor”
- Mai - „Suntem copii europeni!”
- Iunie -„Vis de copil!”

Resurse :

Umane :elevi, cadre didactice, părinţi,colaboratori ocazionali sau permanenţi;

Materiale:foi desen, acuarele, creioane colorate, carioca,carton, suport pentru expoziţii, panou pentru afişe, calculator, imprimantă, Cd-uri, diverse materiale folosite la orele de abilităţi practice, diplome pentru cadrele didactice şi copii.

Financiare. Autofinanţare

Rezultate scontate :

- Dezvoltarea relaţiilor de colaborare şi împărtăşirea experienţei pozitive între cadre didactice şi între colectivele de copii pe care îi îndrumă ;
- Realizarea unor expoziţii cu lucrări realizate;

- Implicarea activă a cadrelor didactice,instructorilor de educaţie şi a copiilor în activităţile desfăşurate în cadrul proiectului;
- Cultivarea disponibilităţilor practice ale copiilor prin activităţi extracurriculare;
- Stimularea potenţialului artistic-creativ al copiilor.

Metode şi tehnici de lucru

- Prezentari power point ;
- dezbateri; expuneri;
- expoziţii cu lucrările elevilor;
- ateliere de exprimare plastică, manuală;
- vizionare clipuri educative;

Monitorizare:

Derularea proiectului va fi urmărită în fiecare etapă punându-se accent pe activitatea concretă;

Activităţile se vor desfăşura la termenele prevăzute în grafic şi vor fi monitorizate de profesorul coordonator ;

Evaluare proiectului:

- Portofoliu,fotografii;
- expoziţii - concursuri – participanţii vor primi diplome
- realizarea unor prezentări în PowerPoint cu activităţile desfăşurate;

Impactul proiectului :

- Impactul pozitiv pe care activitatea educativă scolară şi extracurriculară îl are asupra dezvoltării personalităţii elevilor;
- Aplicarea cunoştinţelor dobândite de elevi la diferite ore şi în viaţa de zi cu zi;
- Descoperirea , cultivarea si valorificarea aptitudinilor elevilor;
- Diminuarea actelor de agresivitate fizică şi verbală între copii-copii şi adulţi-copii;
- Diminuarea conflictelor între elevi, a abandonului şcolar şi a absenteismului în rândul elevilor;
- Formarea unei atitudini responsabile faţă de sine şi faţă de ceilalţi; faţă de mediul înconjurător;
- Petrecerea timpului liber într-un mod plăcut, interesant, ce stimulează elevii;

Sustenabilitatea proiectului:

Dorim continuarea proiectului şi în anii următori, pe alte domenii de activitate cu implicarea mai multor parteneri educaţionali şi desfăşurarea unor activităţi mai variate care să raspundă cerinţelor educaţionale a categoriilor de elevi implicaţi.

Promovare / mediatizare:comisii metodice, cercuri pedagogice,presa locală,site-ul şcolii.

O ŞCOALĂ PENTRU FECARE

GRIGORAŞ DANIELA ADINA
Şcoala Gimnazială Nr. 1 Suceava

COORDONATOR PROIECT:

prof. ……..

COLABORATORI:

psihologi, consilieri şcolari, reprezentanţi ai organizaţiilor non-profit

DOMENIUL ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ PROIECTUL:

Educaţie pentru viaţă - activități specifice de reducere a abandonului școlar și de creștere a frecvenței elevilor la cursuri

ARGUMENT:

Un rol important în motivarea și menținerea elevilor în sistemul educațional revine, fără îndoială, profesorilor, mediului școlar. Este foarte important schimbul de bune practici între profesori din țări diferite, capacitatea acestora de a prelua și adapta anumite metode, dar și formarea continuă a cadrelor didactice, cunoașterea unor noi modalități de combatere a fenomenului de părăsire timpurie a școlii și de abandon școlar. Școala ar trebui să ofere tuturor celor care învață un mediu înconjurător care sa maximizeze potențialul de învățare și să satisfacă nevoile de învățare. Misiunea școlii ar trebui să fie puternic focalizată asupra prevenirii abandonului școlar timpuriu. Pe măsură ce sunt identificate semne ale tendinței de a abandona timpuriu școala, aceasta ar trebui să reacționeze rapid.

Cu toate că trebuie menținută o concentrare puternică asupra predării și învățării, bunăstarea elevilor este important a fi cultivată. În plus, față de crearea unui mediu primitor și sigur, școlile pot juca, de asemenea, un rol important în detectarea acestor situații de agresiune, victimizare, violență sau abuz în interiorul și în afara școlii. Elaborarea strategiilor pentru a face față prevenirii agresiunii este esențială în acest sens. O gamă largă de activități, sprijin și consiliere, inclusiv sprijin emoțional și psihologic pentru abordarea problemelor de sănătate mintală (inclusiv stres, depresie, tulburări post-traumatice), ar trebui să fie accesibile cursanților din școală și, dacă este cazul, în legătură cu agențiile și serviciile locale.

Grup ţintă:

- elevii clasei

Scopul:

- Promovarea în rândul şcolarilor a comportamentelor pozitive faţă de activităţile şcolare;
- Conştientizarea ideii că educaţia este cea care promovează fiecare individ;
- Cultivarea interesului pentru implicarea în diverse activităţi educative menite îi atragă pe elevi

Obiective:

- Să cunoască consecinţele abandonului şcolar;
- Să se implice în activităţi menite să stimuleze interesul pentru anumite domenii educaţionale: activităţi de voluntariat, cultivarea pasiunilor, participarea la diverse concursuri;
- Să acţioneze cu cei din jur în aşa fel încât să demonstreze interesul faţă de anumite activităţi şcolare;
- Să realizeze proiecte tematice în care să fie implicaţi copii aflaţi în situaţii de risc

Durata proiectului

- proiectul se poate desfășura pe parcursul unui an școlar și se poate reînnoi anual

Descrierea activităţilor:

Nr. crt.	Activitatea	Data	Locul desfășurării	Responsabili și parteneri implicați	Mod de desfășurare
1.	*Ce este abandonul școlar și cum ne putem feri de el ?*	octombrie	școala	Prof. coordonator Consilierul școlar	Activitate interactivă Masă rotundă
2.	*Fiecare cu talentul său*	decembrie	școala	Prof. coordonator Consilierul școlar Părinţii elevilor	Prezentare de talente - concurs
5.	*Îmi place….trebuie să mă dezvolt*	ianuarie-iunie	școala	Prof. coordonator Consilierul școlar Părinţii elevilor	Concursuri pe discipline Concursuri vocaţionale
6.	*Planuri de viitor*	iunie	școala	Prof. coordonator Părinţii elevilor	Activitate interactivă Masă rotundă

Modalităţi de monitorizare şi de evaluare ale proiectului:

- aplicarea unor chestionare de satisfacție în rândul elevilor participanți
- realizarea unei expoziţii de fotografie cuprinzând momente din activităţile desfăşurate

Modalități de asigurare a continuității /sustenabilității proiectului:

Proiectul se poate fi continuat în ciclul gimnazial unde riscul abandonului școlar este mai mare.

Activităţi de promovare/mediatizare şi de diseminare:

- ✓ promovarea acţiunilor pe pagina de Facebook a școlii

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL

Prof. Stănciugelu Daniel Mihai
Liceul Tehnologic de Transporturi Auto Craiova

DENUMIREA PROIECTULUI: „Sărbători și tradiții românești”

AN ȘCOLAR: 2021- 2022

TIPUL DE PROIECT: local și județean

PARTENERI:

1. Școala Gimnazială “Al. Macedonski” Craiova

Coordonatorii proiectului:

Prof. Berendei Diana Gabriela

2. Liceul Tehnologc de Transporturi Auto Craiova

Coordonatorii proiectului:

Prof. Stanciugelu Daniel Mihai

Prezentul Proiect de parteneriat educațional a fost încheiat având în vedere următoarele condiții:

- Respectarea Legii învățământului, a Statutului Personalului Didactic și a Regulamentului de funcționare a celor două instituții;
- În conformitate cu recomandările MECS (Hotărârea Guvernului României nr. 690/1997) privind aplicarea programului de parteneriat educațional;
- Urmărirea menținerii și creșterii prestigiului instituțiilor implicate;
- Tinând seama de potențialul educativ al învățământului extrașcolar și de nevoia de a întări relațiile dintre educația extrașcolară în scopul modelării personalității elevilor și a eficientizării procesului instructiv educativ.

ARGUMENT

Abordarea interdisciplinară a procesului de predare – învăţare - evaluare reprezintă o modalitate inovatoare de organizare și restructurare a conţinuturilor si învățării cu implicaţii asupra întregii activităţi de proiectare a curriculumului. Această abordare trebuie să ofere o imagine unitară asupra fenomenelor și proceselor studiate în cadrul diferitelor discipline de învățământ și să asigure posibilitatea aplicării cunoștinţelor dobândite la clasă în diferite situații de viață.

Conexiunile care se stabilesc în procesul educativ-formativ au o funcție cognitivă și una educativă. Relațiile care apar între elevii clasei în cadrul unor activități comune sunt caracterizate de:

- formarea spiritului de echipă;
- preocuparea unuia pentru celălalt – colaborarea în realizarea sarcinii de lucru;
- dezvoltarea deprinderilor de comunicare și dialog;
- modelarea personalităţii morale religioase și creatoare a copilului.

Derularea proiectului îi va determina pe elevi să se implice afectiv și efectiv în realizarea activităţilor, în consolidarea, sistematizarea și îmbogăţirea cunoştinţelor despre tradiţiile de iarnă și pascale.

SCOPUL

Consolidarea, sistematizarea și îmbogăţirea cunoștinţelor despre obiceiurile și tradiţiile de Crăciun, Paști și 1Iunie.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

1. Cunoasterea semnificaţiei religioase a Crăciunului și Paștelui și modul în care poporul român le sărbătorește);
2. Descrierea datinilor și obiceiurilor legate de sărbătorirea Crăciunului: colindatul, împodobirea bradului, sosirea lui Moș Crăciun, steaua și pregătirea bucatelor tradiţionale;
3. Interpretarea colindelor și cântecelor specifice sărbătorilor de iarnă și semnificația acestora;
4. Cunoaşterea şi valorificarea obiceiurilor şi tradiţiilor româneşti prin respectarea, practicarea şi transmiterea lor generaţiilor actuale şi viitoare;
5. Dezvoltarea afectivă a personalităţii individului prin educarea laturii moral – creştine şi artistice;
6. Conştientizarea necesităţii spirituale de a revigora tradiţiile şi obiceiurile moştenite de la înaintaşii noştri;
7. Stimularea activităţii în grup prin realizarea unor lucrări proprii: ornamente, podoabe și felicitări în scopul de a fi daruite elevilor scolii partenere;
8. Dezvoltarea capacităţii de cooperare în scopul realizării unui produs;
9. Conștientizarea afectivităţii de grup ca suport al prieteniei;
10. Identificarea propriilor valori și a grupului din care fac parte;
11. Stimularea și promovarea capacităţilor creatoare ale elevilor prin organizarea de ateliere de lucru.

RESURSE

MATERIALE:

Imagini din cărţi pentru copii, planșe, felicitări, pliante, brad, crenguţe și conuri de brad, ornamente, globuri, beteală, ouă încondeiate, diferite costume și accesorii pentru programul artistic, hârtie glasse și creponată, cartoane colorate, staniol, foarfece, lipici, creioane colorate, carioca, pensule, acuarele, calculator, imprimantă, CD- uri, daruri pentru copii (fructe și dulciuri).

UMANE:

Elevii claselor V- VIII împreună cu profesorii coordonatori ai celor trei Instituții
de învățământ partenere.

DE TIMP: An școlar 2021-2022.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE:

Conversaţia, observaţia spontană și dirijată, povestirea, explicaţia, demonstrarea,
exerciţiul, jocul, turul galeriilor, brainstormingul, învăţarea prin descoperire, problematizarea, explozia stelară.

FORMA DE ORGANIZARE:

Frontal dirijată, independentă, pe grupe.

DISCIPLINE ȘCOLARE IMPLICATE: Consiliere și orientare, religie, educație plastică.

ACTIVITĂȚI PROPUSE:

- realizarea unor felicitari și ornamente de Crăciun, Paști și 1 Iunie pentru a fi oferite elevilor școlii partenere;
- realizarea unor expozitii tematice: podoabe, ornamente de Crăciun și Paști, felicitări, desene și concursuri de 1 Iunie;
- vizite la Biserică în ajunul sărbătorilor.

EVALUARE:

- Verificarea şi aprecierea portofoliilor realizate de fiecare clasă participantă la proiect;
- Realizarea unor sondaje de opinie în rândul elevilor şi al părinţilor privind eficienţa proiectului;
- Expoziţie cu lucrările participanţilor la proiect, portofolii şi proiecte, fotografii şi imagini de la activităţi;
- Realizarea unui PPS în care este prezentat proiectul, derularea lui, cât şi imagini din activităţile susţinute;
- Publicarea unor articole despre proiect în revista școlii.

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. crt.	**Tema activităţii**	**Locul activităţii**	**Perioada**
1.	Contactarea partenerilor direct. Elaborarea proiectului	Liceul Tehnologic de Transporturi Auto Craiova Școala Gimnazială „Al. Macedonski„ Craiova	Septembrie 2021
2.	“Crăciunul, bucuria de a dărui”. Prezentarea proiectului	Sălile de clasă	Octombrie 2021
3.	Sărbători și tradiții de Crăciun – confecționarea de felicitări și obiecte decorative specifice Crăciunului pentru elevii parteneri	Liceul Tehnologic de Transporturi Auto Craiova Școala Gimnazială “Al. Macedonski” Craiova	Decembrie 2021
4.	„Sărbătoarea Paştelui în ţara noastră”. Prezentarea proiectului	Sălile de clasă	Martie 2022
5.	Sărbători și tradiții de Paște – Confecționarea de felicitări și obiecte decorative specifice Paștelui pentru elevii parteneri	Școala Gimnazială “Al. Macedonski” Craiova și școlile partenere	Aprilie 2022
6.	„E ziua noastră, să sărbătorim!” – desene pe asfalt, jocurile copilăriei, concursuri	Parcul Romanescu Craiova	1 Iunie 2022
7.	„Cartea prieteniei” realizarea de portofolii despre prietenie (poezii, povestioare, compuneri, impresii personale, desene).	Sălile de clasă	Iunie 2022

Secţiunea IV

Proiecte educationale inovatoare (educatie parentala, educatie ecologica, educatie pentru sanatate, educatie financiara,educatie interculturala, educatie emotionala, educatie incluziva, educatie civica, educatie patriotica, etc.)

PROIECT EDUCAȚIONAL INOVATOR
„ Vreau să cresc mare și voinic”

Toader Cătălina Andreea
Grădinița cu P.P. Nr.32, Ploiești

Motto: *“Minte sănătoasă în corp sănătos”*

ARGUMENT

Sănătatea este definită ca starea de bine fizică, mentală şi socială a fiecărei persoane. Sănătatea nu este doar absenţa bolii sau a infirmităţii (Organizaţia Mondială a Sănătăţii, 2000). Starea de sănătate şi de boală este influenţată nu doar de factorii biologici, chimici sau genetici, ci şi de factorii psihologici şi sociali.

Factorii psihosociali care influenţează starea de sănătate şi boală sunt: comportamentele sănătoase sau de risc, abilităţi cognitive, emoţionale şi sociale, atitudini şi valorile personale relaţionate cu sănătatea, normele socio-culturale de gen.

Principalii factori care au impact asupra stării de sănătate şi boală sunt comportamentele care descriu ***stilul de viaţă****: alimentaţie echilibrată, practicarea exerciţiului fizic, respectarea orelor de somn şi a normelor de igienă.*

Comportamentele sănătoase sunt învăţate social de către copii prin observarea şi imitarea adulţilor. De exemplu, alimentaţia, practicarea exerciţiului fizic sunt comportamnte care se învaţă din familie în perioada timpurie de dezvoltarea (vârsta preşcolară) şi au un rol definitoriu în dezvoltarea atitudinilor şi practicilor din perioadele ulterioare de dezvoltare şi din viaţa adultă relaţionate cu stilul de viaţă sănătos.

La vârsta preşcolară copiii învaţă comportamente prin observarea şi imitarea adulţilor, îşi formează atitudinile faţă de comportamentele sanogene şi de risc. La această vârstă se formează şi reprezintarea stării de sănătate şi de boală. Părinţii şi adulţii care interacţionează direct cu copii au un rol major în dezvoltarea comportamentelor sanogene cu rol protectiv asupra sănătăţii. Adulţii inflenţează comporatementele adoptate de copii prin modelul pe care îl reprezintă. De asemenea, aceştia sunt principalii furnizori ai oportunităţilor de petrecere a timpului liber şi ai diversităţii alimentare. Părinţii şi educatorii sunt cei care conturează preferinţele copiilor şi atitudinile lor faţă de comportamentul alimentar, exerciţiul fizic şi comportamentul sexual, prin întăririle şi recţiile aversive pe care le exprimă.

Educaţia pentru sănătate la preşcolari permite învăţarea comportamentelor sanogene şi integrarea lor în rutinele comportamentale. În sens larg, educaţia pentru sănătate este reprezentată de toate experienţele de învăţare care conduc la îmbunătăţirea şi menţinerea stării de sănătate. În sens restrâns, educaţia pentru sănătate implică dezvoltarea abilităţilor cognitive, sociale şi emoţionale cu rol protector asupra sănătăţii şi dezvoltarea unui stil de viaţă sănătos prin întărirea comportamentelor sănătoase şi reducerea comportamentelor de risc.

SCOP

Formarea unei atitudini pozitive și responsabile față de sănătatea sa și a celor din jur, a unui stil de viață sănătos, dezvoltarea armonioasă sub aspect psiho-fizic a preșcolarilor prin cunoașterea conținutului de educație pentru societate prin derularea unor activități referitoare la igienă, sănătate precum și a normelor necesare integrării în viata socială și reguli de securitate personală și de grup corelate cu Programul Național de ,,Educație pentru sănătate’’

RESURSE UMANE:

- Cadrele didactice ale grupei;
- Copiii preșcolari ai grupei
- Părinții copiilor;

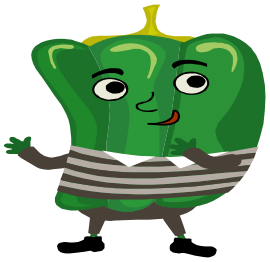
- Cadre medicale: medic pediatru, asistentă medicală, stomatolog, farmacistă;
- Mass media (presa)

RESURSE MATERIALE:

- cărţi, reviste, CD-uri, softuri educaţionale,casete, mediul on-line
- aparat foto, casetofon,
- computer, imprimantă
- videoproiector

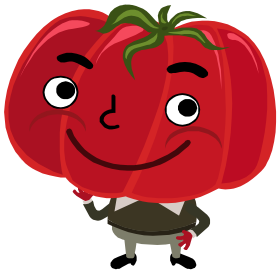
PERIODA DERULĂRII: octombrie 2021 – mai 2022

OBIECTIVE SPECIFICE

- apărarea şi întărirea sănătăţii personale şi colective;
- însuşirea cunoştinţelor cu privire la igiena individuală şi de grup;
- însuşirea de cunoştinţe cu privire la mediul ambient în care trăim;
- formarea unor deprinderi de alimentaţie raţională;
- implicarea responsabilă a copiilor în acţiuni de protecţie a sănătăţii;
- formarea deprinderii de a păstra dinţii sănatoşi.
- identificarea rolului educaţiei fizice în dezvotarea armonioasa şi sănătoasă a organismului

OBIECTIVE OPERAŢIONALE

- să conştientizeze importanţa respectării regulilor de igienă personală;
- să efectueze exerciţiile de înviorare zilnic ;
- să cunoască importanţă consumului de fructe si legume;
- să îşi formeze un comportament adecvat în ceea ce priveşte igiena;
- să identifice rolul activităţii fizice şî al odihnei în menţinerea sănătăţii;
- să manifetste interes pentru propria sănătate;
- să utilizeze modalităţi de exprimare a opiniilor şi de comunicare eficientă;

DESFĂȘURAREA PROIECTULUI- PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

1,,SUNT SĂNĂTOS ȘI VOIOS’’- octombrie 2021

- Prezentarea proiectului părinților;
- Importanța educației sanitare la grădiniță.

2. „ÎN VIZITĂ LA CABINETUL MEDICAL’’ – noiembrie 2021

- Vizită la cabinetul MEDICAL DIN GRĂDINIȚĂ
- Copiii întreabă medicul răspunde;
- Realizarea unor fotografii în cabinetul medical.

3. „CE, CÂT ȘI CUM MÂNCĂM?’’ – decembrie 2021

- Masa rotundă cu tema. :„Să ne hrănim corect ’’
- CE ,CĂT ,CÂND ȘI CUM MÂNCĂM - întîlnire cu asistenta medicală;
- Realizarea unor fotografii în cabinetul stomatologic.

4. „ SĂNĂTATE DE LA TOATE’’- ianuarie 2022

- Convorbiri despre păstrarea sănătății, alimentație, odihnă și recreere, sport;
- Mediu sănătos – sănătate curată, construim împreună cu părinții oameni de zăpadă în curtea gradinitei.

5. „GRADINIȚA – CASTELUL CURAȚENIEI’’ – februarie 2022
   - Amenajarea unui mediu sănătos, învățăm să facem curățenie, să trăim într-un mediu sănătos.
   - Realizarea unor desene cu comportamente pozitive ale copiilor;
   - Expoziție cu desenele copiilor.

6. „ DINȚI SĂNĂTOȘI COPII FRUMOȘI ” – martie 2022
   - Vizită la cabinetul medicului stomatog/ vizită medic stomatolog la grădiniță;
   - În lumea dinților sănătoși – copiii întreab- stomatologul răspunde;
   - Realizarea unor fotografii în cabinetul stomatologic/ la activitatea din sala de grupă.
7. „ LA FARMACIE’’ – aprilie 2022
   - Vizită la farmacia din cartier;
   - Medicamentele și sănătatea - copiii întreabă farmacista răspunde;
   - Realizarea unor fotografii în farmacie/ la activitatea din sala de grupă.
8. „MEDIUL ȘI SĂNĂTATEA” – mai 2022
   - Masă rotundă
   - Chestionare de evaluare de la părinți.

EVALUAREA PROIECTULUI:

- fotografii;
- expoziţii – participanţii vor primi diplome;
- portofolii realizate de fiecare grupă participantă la proiect;
- realizarea unor prezentări în PowerPoint cu activităţile desfăşurate;
- realizarea unui CD care să cuprindă întreaga activitate desfăşurată în cadrul proiectului

PRODUSE FINALE:

- portofoliul care va cuprinde materiale, fise și imagini de pe parcursul derulării proiectului;
- expozitia „ Din creaţiile noastre”

PROIECT EDUCATIV
”TE VREM ÎN SIGURANȚĂ !”

Prof. Vărvăruc Maria
Colegiul Tehnic ”Gheorghe Asachi”Botoșani
Prof. Vărvăruc Romică
Colegiul Tehnic ”Gheorghe Asachi”Botoșani

DURATA PROIECTULUI : 18-22 noiembrie 2015

MOTTO: *” Violenţa este ultimul refugiu al incompetenţei”*

(Isaac Asimov)

Prof. coordonatori:

PROIECT DE PREVENIRE A VIOLENȚEI ȘCOLARE

Scopul proiectului:

Conştientizarea consecinţelor actelor de violenţă asupra propriei persoane şi asupra celorlalţi (colegi, cadre didactice, părinţi, prieteni etc.), dobândirea autocontrolului privind impulsurile violente şi a capacităţii de autoanaliză a propriului comportament.

I.ARGUMENT

Una **dintre cele mai sensibile probleme, este siguranţa în şcoli şi, implicit, lipsa de informare a copiilor, dar şi a părinţilor cu privire la consecinţele violenţei, discriminării şi infracţiunilor, care pot fi săvârşite din necunoştinţă de cauză şi dând curs unor impulsuri pur emoţionale.** Fenomenul violenţei în şcoală pare să fie încă o problemă insuficient conştientizată în şcoala românească sau poate doar un subiect incomod. În general, faptele antisociale cele mai întâlnite în școală sunt agresiunile exprimate prin injurii, jigniri, îmbrânceli sau intimidări și pornind de la acestea de cele mai multe ori, izbucnesc conflicte care pot culmina cu agresiuni fizice cu consecințe din cele mai grave.

Prevenirea violenţei şcolare este cel mai important aspect în răspunsul pe care societatea îl poate da acestui fenomen social. Sistemul educaţional, deşi dispune de autonomie, este o realitate socială ce se află în interacţiuni complexe cu societatea în general. De aceea, strategia de prevenire a violenţei şcolare nu poate fi o verigă izolată a prevenirii violenţei generale; o asemenea strategie, atunci când este realistă şi, deci, eficientă, are consecinţe asupra societăţii la nivel general. Totuşi, pentru a da o dimensiune de specificitate prevenirii violenţei şcolare, este necesar să optăm pentru un model de prevenire adaptabil realităţii sociale care este şcoala.

II.**OBIECTIVE PROPUSE**

II.1. Obiective generale:

- Prevenirea şi combaterea violenţei în şcoală;
- Formarea unui comportament asertiv în situaţii care pot escalada în violenţă;
- Sensibilizarea elevilor privind consecinţele actelor de violenţă;
- Derularea unor programe şi activităţi extraşcolare pe tema combaterii violenţei şcolare;
- Definirea clară şi funcţională a criteriilor de disciplină şcolară şi de conduită în şcoală a tuturor actorilor şcolari (elevi, profesori).

II.2. Obiective specifice

- Cunoaşterea şi identificarea fenomenelor de violenţă din şcoală şi a cauzelor care le generează prin aplicarea unor instrumente specifice (chestionare, interviuri, testimonial, anchete de familie);

- Elaborarea unui plan operaţional antiviolenţă care să cuprindă strategii de prevenire şi combatere a violenţei la nivelul şcolii;
- Eficientizarea comunicării între profesori, elevi şi părinţi cu scopul diminuării violenţei prin organizarea de dezbateri, evenimente şi activităţi comune;
- Implicarea consilierului şcolar prin responsabilizare şi acordarea asistenţei specializate la organizarea activităţilor din cadrul proiectului;
- Derularea unor activităţi comune de combatere a violenţei în şcoală şi a delincvenţei juvenile în baza parteneriatului încheiat cu poliţia comunitară locală.

III. **GRUPUL ŢINTĂ**: Elevii claselor V- XII

IV. **DURATA PROIECTULUI :** 18-22 noiembrie 2015

V. **PARTENERI:** Poliţia Comunei

VI**. COLABORATORI:**

- Director
- Director adjunct
- Profesorii diriginţi
- Consiliul elevilor
- **P**siholog școlar
- Profesor documentarist

VII. **PROGRAM DE ACTIVITĂȚI**

4.11-12.11 2015

Violenţa în școală-chestionar

- activitate desfășurata la cl. VII-XI (prin selecție) – aplicarea unui chestionar pentru a formele de manifestare ale violenţei și măsuri propuse pentru ameliorarea situațiilor.
- Responsabil : psiholog școlar, profesor documentarist

4.11.2013-15.11.2013

”Violența, o realitate a zilelor noastre!”

- Concurs de desene cu tema anti-violență, elevi cl. V-VIII
- Amenajarea sălii festive CDI cu lucrările elevilor – 19.11.2015

18.11-2013 –ora 10.00-12.00-sala festivă CDI

Educaţia este un vaccin contra violenţei!

- vizionarea unui film educativ motivațional ”Freedom writers„(Scriitori pentru libertate)
- Participanți: elevi liceu cls. X A, X B, X C, XI B.

Responsabili : psiholog, profesor documentarist, diriginții claselor

19.11.2015– ora 13.00 – teren de fotbal

Mai mult sport, mai puțină violență!

- dezvoltarea spiritului fairplay printr-un meci de fotbal între elevi de liceu și reprezentanți ai Poliției locale, gardieni și profesori.
- Responsabili : profesorii de educaţie fizică şi sport, psiholog școlar

20.11.2015– orele 12.00-14.00

"Te vrem în siguranță!"

- Vizionarea unor filme realizate de alți liceeni, premiate la Festivalul de film: *”Viața e dură, așa sunt și eu!”*și *” Violența în școală.”*
- Prezentarea rezultatelor în urma chestionarelor aplicate anterior, de către elevi ai Consiliului elevilor din școală
- Joc interactiv – *Presiunea de grup*
- ”*Capcanele violenței!”*- Discuții
- Participanți: elevi liceu cl. X C și XI B.

Responsabili : psiholog școlar, profesor documentarist

➢ ***22.11-23.11.2015***

Reflecţii asupra proiectului

- Activitate de lucru în cadrul căreia elevii din grupul ţintă, asistaţi de consilierul educativ , consilierul şcolar şi profesorul documentarist vor realiza un jurnal al proiectului, un pliant cu imagini care să cuprindă secvenţe de la diferite activităţi desfăşurate în cadrul proiectului, evidenţiindu-se momentele semnificative derulate pe perioada implementării proiectului; redactarea unui articol pentru presa locală, Revista școlii și site-ul liceului.
- Popularizarea rezultatelor activității în cadrul careului școlii și premierea celor mai sugestive desene precum și a echipei de fotbal câștigătoare.

VIII.REZULTATE AŞTEPTATE

1.Iniţierea elevilor în elaborarea şi derularea de activităţi de informare, sensibilizare şi prevenire a violenţei

2.Identificarea şi eliminarea unor posibile cauze ale violenţei

3.Participarea unui număr mare de elevi la activităţile cu caracter non-violent.

Proiect educațional inovator
Educație emoțională
„Echilibrul emoțiilor”

Coordonator proiect,
prof. Elena PANTAZI
Școala Gimnazială nr. 195
București, sector 3

“Inteligenţa emoţională este capacitatea de a simţi, de a înţelege şi de a aplica efectiv puterea şi acuitatea emoţiilor ca o sursă de energie umană, informaţie, conectare şi influenţă”

Robert K. Cooper

An școlar 2021 – 2022

Argument

Competiția școlară presupune respectarea de către elevi a rigorilor disciplinei, stăpânirea emoțiilor, capacitatea de a depune efort permanent și de a se raporta corect la activitatea și succesele colegilor. Obiectivele activităților desfășurate în cadrul proiectului *Echilibrul emoțiilor* vin în întâmpinarea nevoilor elevilor, facilitându-le procesul de autodezvăluire și autodepășire, elevilor oferindu-li-se posibilitatea adoptării și experimentării de noi atitudini, comportamente și conduite, prin exersarea unor modalități de relaționare optimă cu ceilalți, prin exerciții de comunicare asertivă.

Abilitățile dezvoltate în cadrul acestui proiect:

- ✓ Abilități de comunicare și relaționare eficientă;
- ✓ Abilități de acceptare și valorizare a propriei persoane;
- ✓ Abilități pentru a face față în mod constructiv situațiilor dificile.

Acumularea si optimizarea abilităților le vor oferi elevilor noștri ocazia de a dezvolta noi strategii care să conducă la realizarea unor activități cu succes, printr-un proces de permanentă învățare și restructurare cognitivă, emoțională, atitudinală și acțională. Efectele urmărite prin dobândirea abilităților de comunicare, relaționare, autocunoaștere, de autovalorizare se doresc a fi de lungă durată, deoarece vizează o reconfigurare a relațiilor interpersonale și a raportării la sine, precum și eficientizarea procesului de învățare pentru fiecare elev.

Scopul proiectului

- Optimizarea si valorificarea la elevi a resurselor psihice, emoționale și comportamentale necesare pentru a face față provocărilor cu care se confruntă zi de zi, în mediul familial, școlar și în cercul de prieteni.

Obiectivele generale ale proiectului

- întărirea eu-lui elevilor prin exersarea unor comportamente adaptative;
- conștientizarea emoțiilor, nevoilor și reacțiilor privind blocajelor emoționale;
- dezvoltarea asertivității și a capacității de relaționare;
- creșterea empatiei, toleranței și a abilităților de comunicare autentică și spontană;
- înțelegerea conceptului de stimă de sine și optimizarea stimei de sine prin valorizarea elevilor.

Durata proiectului

- un an școlar.

Grupul țintă

- elevii clasei a III-a.

Calendarul activităţilor

Nr.crt.	***Activitatea***	***Modalităţi de realizare***	***Responsabil/ Participanţi***
1.	*Ce sunt emoțiile?*	Dezbatere, proiect pe grupe pe platforma Google Meet	Prof. Elena Pantazi Elevii clasei
2.	*Fericit – supărat – tipuri de comportamente*	Vizionare videoclipuri tematice	Prof. Elena Pantazi Elevii clasei
3.	*Inside out – viața emoțiilor*	Animație tematică, dezbatere	Prof. Elena Pantazi Elevii clasei
4.	*Inteligența emoțională*	Dezbatere, fișă de lucru	Prof. Elena Pantazi Elevii clasei
5.	*Ce este stima de sine și cum o putem îmbunătăți? Chestionar*	Aplicarea unui chestionar Discuții libere	Prof. Elena Pantazi Elevii clasei

Evaluarea proiectului

- Chestionare;
- Fişe de lucru;
- Portofolii.

Rezultate aşteptate

Pornind de la ideea că, perioada anilor de școlarizare, cu toate implicațiile, este foarte importantă și în același timp comportă un anume risc pentru dezvoltarea sau blocarea capacităților inter-relaționare ale elevilor, am considerat că prin derularea acestui proiect, putem să îi ajutăm pe elevi să-și optimizeze comportamentul, astfel încât să se poată adapta și integra social cât mai eficient și, în același timp, să își dezvolte abilitățile de viață printr-o manieră de învățare activă, inedită și creativă.

Diseminarea rezultatelor

- Imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare.
- Prezentarea rezultatelor în cadrului schimbului de experiență cu o altă școală.

PROIECT EDUCAȚIONAL
STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS

Prof. GHERASIM DANIELA

În ultimii ani factorii care ne influenţează sănătatea sunt din ce în ce mai nocivi şi mai agresivi. Dacă poluarea ne afectează sănătatea cu sau fără voia noastră, alimentaţia nesănătoasă, sedentarismul ţin de noi înşine.

În acest context un grup de cadre didactice şi elevi de la Liceul cu Program Sportiv Botoșani au organizat activităţi educative pentru o sănătate mai bună în cadrul proiectului „Stil de viaţă sănătos” dea lungul semestrului II din anul școlar 2021-2022.

Am propus acest proiect, deoarece foarte multe probleme de sănătate pot fi evitate prin educație corespunzătoare. Formarea deprinderilor de igienă, de alimentație corectă, de disciplină a învățării, de postură, pot reduce semnificativ riscurile diferitelor boli.

Comportamentul adulților influențează de multe ori comportamentul copiilor. Chiar și atunci când este o stare de boală este bine să menținem o atmosferă optimistă, să tratăm copilul cât mai natural posibil și să urmăm întocmai recomandările medicale.

Elevii vor părăsi băncile şcolii şi vor fi puşi în situaţia de a se descurca singuri, de a-şi procura bunurile de consum, inclusiv alimentele; de aceea am considerat că este absolut necesar ca ei să cunoască bolile cotidiene, prevenirea lor, criteriile de selectare a unui produs alimentar, de a-şi forma atitudini pozitive faţă de artă şi de a adopta un comportament sănătos privind mişcarea zilnică susţinută.

Activităţile propuse vor contribui astfel la formarea unei generaţii tinere de consumatori, capabilă să adopte un stil de viaţă sănătos.

Descrierea proiectului:

Scop: Formarea deprinderilor de alimentație sănătoasă și dezvoltare armonioasă prin cunoașterea prevenției obezității, a diferitelor boli în rândul tinerilor, concomitent cu implicarea activă a părinţilor pentru consolidarea comportamentelor sănătoase.

Obiective:

- ✓ Reducerea consumului de alimente nesănătoase în rândul populaţiei şcolare;
- ✓ Promovarea unor comportamente alimentare sănătoase adecvate sănătaţii fizice şi psihice a elevilor;
- ✓ Conştientizarea părinţilor despre efectele alimentaţiei asupra randamentului şcolar al elevilor;
- ✓ Dezvoltarea fizică corectă şi armonioasă prin menţinerea şi întărirea stării de sănătate
- ✓ Conştientizarea rolului pe care îl are cunoașterea diferitelor boli cotidiene
- ✓ Adoptarea unui comportament sănătos privind mişcarea zilnică susţinută;
- ✓ Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi colaborare efectivă între adolescenţi - părinţi - profesori - comunitatea locală;

Grup țintă: elevi ai claselor gimnaziale și liceale, cadre didactice, părinți, membri ai comunității locale

Durata: februarie 2021- iunie 2022.

Activitățile proiectului:

1. „Dinți frumoși și sănătoși“- clasele V-VI-termen aprilie 2022
2. „Alimente sănătoase versus alimente nesănătoase“- clasele V-VIII-termen mai 2022
3. Consumul de tutun, alcool și droguri la adolescenți - clasele IX-X termen mai 2022
4. „Bolile virale și bacteriene“ -clasele IX-X termen mai 2022
5. „BTS și prevenirea lor“-clasele XI-XII termen iunie 2022

Descrierea activităţilor:

1. „Dinți frumoși și sănătoși“. Activitatea este dedicată elevilor din clasele V-VI și are ca scop formarea deprinderilor elementare de igienă buco-dentară pentru a avea dinţi sănătoşi şi un zâmbet frumos. În cadrul activităților realizate de elevii voluntari ai liceului, astfel încât copiilor li se prezintă regulile care trebuiesc urmate pentru un periaj corect, modul în care trebuie să-și păstreze periuța de dinţi, imagini ale unor acte sanitare corecte şi incorecte, ppt sau/și filmulețe.

2. „Alimente sănătoase versus alimente nesănătoase” - activitate de diseminare şi promovare a unui stil de viaţă sănătos. Activitatea are ca scop formarea, consolidarea deprinderilor de alimentaţie sănătoasă şi este structurată pe trei componente: prezentarea unor materiale (prezentări power point/filmuleţe) privind importanţa alimentaţiei sănătoase; realizarea de către echipele voluntare participante la proiect a unor desene/postere/colaje respectând tematica activităţii; expoziţie culinară – prezentare/concurs – cel mai sănătos/bio preparat culinar.

3. „Bolile virale și bacteriene”- clasele IX-X

Această activitate este o dezbatere care își propune să-i ajute pe elevii din ciclul liceal să conştientizeze importanţa cunoașterii bolilor virale și bacteriene pentru consolidarea cunoștiințelor de biologie sau legate de sănătate, în cunoașterea prevenției acestora şi, nu în ultimul rând, în adoptarea unui stil de viaţă sănătos. Partea a doua a acestei activităţi este dedicată unui atelier de creaţie, elevii implicați vor realiza colaje, ppt, desene grafice cu temele abordate din cadrul activității. În cadrul acestei activităţi, sunt invitaţi reprezentanții DSP pentru prezentarea celor mai frecvente boli întâlnite în viața de zi cu zi.

4. „BTS și prevenirea lor“-clasele XI-XII

Pentru desfăşurarea acestei activităţi sunt invitaţi reprezentanții DSP Botoșani pentru prezentarea BTS la clasele XI-XII prin care vor încerca conștientizarea cunoașterii BTS și prevenția lor prin realizarea unor ppt sau distribuirea unor materiale, în rândul elevilor.

Resurse umane:echipa de proiect, DSP Botoșani, elevi, profesori, părinţi, reprezentanţi ai autorităţilor locale.

Resurse materiale:baza materială existentă în şcoală, CD-uri cu prezentări Power Point, laptop, boxe,afişe, desene, colaje.

Rezultatele proiectului:

- ✓ oportunitate de învăţare care se concretizează prin implicarea activă a elevilor;
- ✓ participarea elevilor cu mintea, inima şi mâinile în acest demers reprezintă o experienţă de natură să-i facă conştienţi faţă de problemele de sănătate şi de datoria lor de a deveni activi, implicaţi şi responsabili;
- ✓ încurajează iniţiativa şi creativitatea;
- ✓ formează la elevi un sentiment de împlinire, mândrie, autorespect;
- ✓ comunitatea şcolară va deveni mai unită prin faptul că realizarea acestui proiect presupune colaborarea membrilor ei;

- ✓ şcoala devine mai flexibilă, elevii putând fi capabili să deruleze activităţi în folosul comunităţii;
- ✓ creşterea gradului de cunoaştere şi respectare a drepturilor consumatorilor;
- ✓ conştientizarea elevilor, părinţilor şi cadrelor didcatice privind efectele benefice ale abordării alimentatiei sănătoase;
- ✓ proiectul oferă grupului ţintă şansa modificării mentalităţii şi a consolidării cunoştinţelor referitoare la o igienă orală, alimentaţie sănătoasă, prevenirea bolilor și obezității.

Proiect educațional „Caracterul, cartea mea de vizită”

Prof. Briscan Irina
Liceul Teologic Baptist Reșița
Jud. Caraș-Severin

Una dintre cele mai mari comori ale omului din toate vremurile a fost, este și va fi un caracter clădit pe onestitate, bunătate, credință, generozitate, elocvență, înțelepciune, responsabilitate, smerenie, stimă, toleranță și virtute. Aceasta reprezintă o carte de vizită veritabilă în relațiile interumane, prin faptul că un caracter construit pe asemenea valori morale depășește calitativ orice altă realizare personală. Și acest lucru deoarece un caracter nobil, ales se formează și se exersează toată viața.

În vremurile actuale în care valorile morale tind să fie răsturnate și înlocuite cu nonvalori este momentul să luptăm pentru a promova importanța unui caracter ales în clădirea unei lumi frumoase și armonioase. Din acest motiv s-a născut ideea proiectului „Caracterul, cartea mea de vizită”. În cadrul acestui proiect, prin tematica aleasă, se invită direct și activ copii, părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității locale și specialiști în diferite domenii de activitate. Elevii pot exersa acte de voluntariat în zone defavorizate, pot conștientiza ritmul consecvent de construire a unui caracter frumos, prin faptul că o valoare morală reprezintă o bază pentru dezvoltarea unei alte valori morale. Părinții pot fi implicați în educația morală a copiilor prin participarea la activitățile proiectului și, cel mai important, pot oferi copiilor lor exemple de bună practică. Cadrele didactice își pot dezvolta abilitățile sociale, creativitatea și relațiile de colaborare și cooperare cu factorii implicați în educația elevilor: familia și comunitatea.

Scopul proiectului îl reprezintă abordarea curriculumului privind educația pentru caracter prin realizarea de conexiuni directe între educația școlară și mediul social, prin focalizarea pe activități outdoor; stimularea atitudinii pozitive a elevilor, părinților și a cadrelor didactice în practicarea voluntariatului și exersarea de modele morale; dezvoltarea potențialului artistico-plastic al elevilor. Partenerii din cadrul proiectului sunt unități de învățământ din apropiere, biserici locale, asociații de profil. Dorim să descriem în continuare câteva dintre cele mai importante acțiuni ale proiectului, menționând și impactul pe care l-au avut în rândul elevilor.

1. Un caracter bun izvorăște dintr-o inimă mulțumitoare

Această activitate s-a desfășurat într-o manieră interactivă, colaboratorul de bază fiind consilierul școlar. De ce e importantă inima mulțumitoare? Pentru că prin ea aprobăm construirea valorilor morale. Elevii au învățat din viața unor personaje de poveste, a unor episoade narative că trebuie să fim mulțumitori (ex. leproșii din Biblie, dintre care doar unul a venit să mulțumească pentru vindecare; fata moșneagului din povestea scrisă de Ion Creangă – mulțumirea ei cu ceea ce a primit de la Sfânta Vineri a fost răsplătită cu mare bogăție). Pentru că aminteam de caracterul interactiv, fiecare elev a scris pe petalele unei flori reprezentate pe o fișă motive de mulțumire pe care le are. Floarea de pe fișă era incompletă, fiind redată doar interiorul. Pentru fiecare mulțumire pe care ei au găsit-o trebuiau să deseneze o petală și să noteze motivul de mulțumire. Florile obținute au avut număr diferit de petale. Exemplificăm câteva asemenea mulțumiri: „Pentru familia mea”; „Pentru îmbrăcăminte”; „Pentru pâine, apă, dulciuri”; „Pentru jucăriile cu care ne jucăm”; „Pentru pacea din țară”; „Pentru că am ochii albaștri”; „Pentru că pot să mă joc”; „Pentru că ne distrăm în vacanță” etc. Am observat că fiecare elev a scris cel puțin două motive de mulțumire comune. Este evident că motive de mulțumire au legătură strânsă cu preocupările și interesele lor de zi cu zi. Ei au învățat că nu doar lucrurile materiale sunt cele mai importante, ci sănătatea, familia, semenii și relațiile interumane.

2. Caracterul într-un gest, o faptă, un cuvânt

Acesta este titlul unei activități cu caracter caritabil. În cadrul școlii a fost identificat un grup de 12 elevi cu situație precară pentru care, la nivel de unitate școlară, a fost realizată donarea de bunuri alimentare, îmbrăcăminte, obiecte de igienă și rechizite. După colectarea bunurilor de la toate clasele s-au realizat pachete pentru elevii din grupul țintă. S-a observat că la clasele mici generozitatea a fost mult mai mare. Cei mici sunt încântați să dăruiască, chiar dacă nu toți ar renunța la jucăria preferată, totuși au altele de dăruit. Elevii au fost învățați să nu dăruiască din prisosul lor ceea ce nu mai au nevoie, ci să o facă cu gândul cum ar fi să fie ei în rolul celui care primește. Din acest motiv ei s-au străduit să aducă haine curate, îngrijite, chiar noi; alimente și obiecte de calitate ambalate frumos. De asemenea, ei au învățat că dărnicia nu se face cu scopul de a primi ceva imediat în schimb sau pentru laude, ci din dorința de a înfăptui binele. Poveștile și chiar situațiile de viață îi învață că: „După faptă și răsplată!”.

Sub genericul acestei acțiuni elevii și-au demonstrat caracterul prin cuvinte astfel: la nivelul clasei există un panou al aprecierilor. Intitulat „Panoul cu laude” el cuprinde plicuri pentru fiecare elev, pe care sunt notate numele acestora. Pe parcursul unui an școlar, colegii notează laude pe bilețele pe care le introduc (anonim) în plicurile colegilor. Laudele și aprecierile se referă la reușite la teste, situații speciale (zilele de naștere, sărbători, evenimente ale clasei). Ceea ce a fost surprinzător e faptul că aceste laude au construit încrederea în sine a copiilor. Unii și – au dorit să identifice autorul laudelor, alții chiar i-au ghicit, drept dovadă că au ajuns să se cunoască foarte bine. Copiii au fost încurajați să nu omită pe niciun coleg, iar exprimarea laudelor, aprecierilor să fie obiectivă, reală și frumoasă. Aceste laude așternute mai întâi în scris au devenit, mai apoi, vorbe pe care elevii au învățat să și le adreseze spontan, la orice ocazie și chiar în familie și societate.

Un obicei format de la acest exercițiu este obiceiul de a realiza un poster elevilor care își serbează ziua de naștere. Fiecare coleg desenează și scrie urări, gânduri etc. pe bilețele care sunt lipite pe un carton mare. Tot din rândul elevilor se aleg câțiva care decorează posterul după ce sunt lipite bilețelele tuturor elevilor. Această practică a avut un mare impact în viața clasei, astfel că s-a urmărit ca și elevii ce își sărbătoresc ziua de naștere în vacanțe să poată primi un asemenea poster.

3. Caracterul în imagini și cuvinte

Acesta a fost concursul de creații artistico-plastice și literare, la care au participat atât preșcolari, cât și școlarii claselor pregătitoare - a IV-a. În cadrul concursului au existat două secțiuni: creații artistico-plastice (desen, pictură, colaj, postere); creații literare (poezie sau proză). Elevii au ilustrat personaje pozitive din povești, eroii lor de viață și au povestit/au pus în rime întâmplări care dovedesc un caracter ales. Din exemplele oferite am observat preferința copiilor pentru personajele puternice, curajoase, darnice, amuzante, într-un cuvânt tendința lor înspre personajele pozitive. La secțiunea de creații literare au fost versificate povești cu eroi cunoscuți (ex. Prâslea cel Voinic; Albă ca Zăpada; Cuore etc.), iar creațiile în proză au surprins întâmplări cu morală din viața lor, a familiei și a semenilor. Ne dorim ca pe viitor să adăugăm o nouă secțiune, una cu benzi desenate. Din practica de la clasă am constatat că elevii se exprimă mai ușor prin intermediul benzilor desenate și le place asocierea text-ilustrație.

4. Creștem oameni de caracter

În cadrul acestei activități au fost invitați părinți și reprezentanți ai comunității locale să își „povestească” cele mai frumoase realizări ale vieții și, mai ales, să îi îndemne pe copii să aleagă întotdeauna calea valorilor morale (adevăr, hărnicie, generozitate, altruism, empatie etc.). Elevii au învățat că prin muncă asiduă și disciplină poți deveni un campion. Prin studiu intens, lectură și cercetare poți deveni un istoric. De asemenea, este știut faptul că doar talentul nu asigură succesul, ci este nevoie de mai mulți factori. Copiii sunt foarte atrași de oamenii „marii”, însă când se încumetă pe drumul lor există tendința de a renunța. Este de înțeles... se observă, din păcate, indisponibilitatea pentru a face sacrificii, pentru a te disciplina, pentru a petrece timpul și altfel decât doar distracție.

Proiectul s-a bucurat de succes, el continuând și în anii următori cu unele modificări, aprofundări ale unor teme vechi și introducerea altora noi. Ne-am bucurat de prezența părinților în mijlocul nostru, mai ales că elevii au avut prilej de a fi „mândri” de aceștia. Ne-am bucurat de intervenția colaboratorilor noștri, deoarece au venit cu informația de la „specialist”, cu experiența proprie care i-a surprins plăcut pe copii. Punctul de pornire al acestui proiect a fost dorința cadrelor didactice de a dezvolta proiectul, devenit oficial în oferta disciplinelor opționale, și anume, „Mai întâi caracterul”. Suntem convinși că o societate de calitate este fondată pe valori morale...și doar așa va găzdui omenia și va forma OAMENI.

Proiectul interdisciplinar *„Holocaustul – un drum fără întoarcere”*

Coordonator: Prof. dr. Elisabeta Pascu
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Târgu-Neamț

Proiectul interdisciplinar *„Holocaustul – un drum fără întoarcere”* - *„A One Way Road”*, finanțat de Fundația *„Olga Lengyel”* (New York, SUA), a fost implementat de Colegiul Național „Ștefan cel Mare” din Tg. Neamț, în perioada octombrie 2021 – mai 2022.

Proiectul a fost structurat pe **șase activități** de abordare interdisciplinară, în care a existat o varietate de metode didactice interactive: workshop-uri, vizite de studiu, colocviu, sesiuni de literație multiplă, scriere creativă, referate, comunicări științifice, seminar de literatură. Fiecare activitate s-a desfășurat într-o zi celebrată la nivel internațional, pentru a familiariza elevii și comunitatea locală cu semnificațiile profunde ale mesajului transmis. Diversitatea metodelor de cunoaștere și de aprofundare a tragediei Holocaustului a facilitat conștientizarea, înțelegerea și sensibilizarea tuturor celor implicați în derularea proiectului pentru ca acest genocid să nu se mai repete niciodată.

Au fost organizate cu cei 34 de elevi ai clasei a X-a UC (profil uman, specializarea științe sociale) **șase activități**, care s-au desfășurat într-o zi celebrată la nivel internațional, pentru a familiariza elevii și comunitatea locală cu semnificațiile profunde ale mesajului transmis de fiecare dată calendaristică.

Obiectivele proiectului:

- conștientizarea elevilor și a partenerilor educaționali cu privire la consecințele tragice ale antisemitismului și ale discriminării de orice fel;
- rememorarea evenimentelor tragice ale Holocaustului pentru ca un astfel de genocid să nu se mai repete niciodată;
- educarea tinerelor generații în spiritul toleranței, echității, egalității și non-discriminării;
- promovarea unor principii și valori etice: empatie, libertate, solidaritate, demnitate, prietenie, dreptate etc.

Activitățile proiectului:

- **9 octombrie 2021 – *Ziua Națională de Comemorare a Holocaustului***

Deschiderea oficială a proiectului a avut loc în *Sala de festivități* a Colegiului Național „Ștefan cel Mare” din Târgu-Neamț, fiind prezenți reprezentanți ai Primăriei Orașului Târgu-Neamț, ai Inspectoratului Școlar Județean Neamț, ai Comunității Evreilor din Târgu-Neamț și Piatra-Neamț, ai instituțiilor partenere, ai presei locale și județene. Cei 34 de elevi din grupul-țintă al proiectului au realizat prezentări power-point referitoare la semnificațiile tragice ale zilei de ***9 octombrie***, *Ziua Națională a Holocaustului în România*. **Sesiunea comemorativă** susținută cu această ocazie s-a numit *„**80 de ani de la Pogromul de la Iași și Holocaustul din România**”* și a inclus prezentări ale evenimentelor *Pogromului de la Iași (27-30 iunie 1941)*, mărturii ale supraviețuitorilor și evocarea unor personalități locale, precum **Viorica Agarici**, eroina de la Crucea Roșie, care a oprit „trenul morții” în Gara Roman (Neamț), salvând viețile a sute de evrei.

- **16 noiembrie 2021 – *Ziua Internațională a Toleranței***

Scop: familiarizarea elevilor cu semnificația zilei de ***16 noiembrie***, marcată anual pentru a îndemna omenirea la înțelegere și respect reciproc, dialog și cooperare între culturi, civilizații și popoare, pentru a descuraja atitudinile extremiste dominate de violență și ură.

Activitatea a inclus lansarea volumului „*Evreii din Târgu-Neamț. Istoria unei comunități*” de Emanuel Bălan, o vizită de studiu la ***Sinagoga Meseriașilor*** din Tg. Neamț și la fosta ***Școală israelită*** din Târgu-Neamț (actuala *Școală Gimnazială Domnească* din Târgu-Neamț) unde a învățat Moshe Idel, cel mai important filosof și cercetător al Cabalei, fost elev al acestei școli. De asemenea, s-a desfășurat workshop-ul „***Elemente de cultură, civilizație, spiritualitate și religie ale poporului evreu***”, în care elevii din grupul-țintă au fost familiarizați cu istoria, cultura și civilizația poporului evreu, realizând scurte intervenții și cu ocazia vizitei la cele două instituții.

- **27 ianuarie 2022 – *Ziua Internațională de Comemorare a Victimelor Holocaustului***

Activitatea desfășurată în *Sala de festivități* a Colegiului a inclus o sesiune de literație multiplă intitulată „***Mărturii din Infern***”**,** în care elevii au citit mărturii scrise ale supraviețuitorilor Holocaustului, o sesiune de referate și comunicări științifice intitulată „***Holocaustul – un drum fără întoarcere*** ” și prezentarea unui panou comemorativ care este expus permanent în *Muzeul de istorie* al școlii, cuprinzând imagini și fotografii de arhivă. Elevii referenți au fost premiați cu diplome și cărți.

- **8 martie 2022 – *Ziua Internațională a Femeii***

Activitatea desfășurată la *Casa Culturii „Ion Creangă”* din Târgu-Neamț a inclus un seminar de literatură dedicat scriitoarelor Olga Lengyel, Etty Hillesum și dr. Edith Eva Eger, intitulat „***Memoria ca o rană***”, precum și un atelier de scriere creativă în memoria Annei Frank, în care elevii au ilustrat grafic fragmente din „***Jurnalu***l” autoarei. A fost editat letric un număr special din revista școlii, în care au fost publicate articole, referate, comunicări științifice prezentate în activitatea anterioară și fragmente din romanul grafic. Revista „*Foaie Literară – Holocaustul-un drum fără întoarcere*” (Anul VII, 2022, Nr. 12, ISSN-L 2458-1003) editată din fondurile proiectului a primit ***Premiul Special*** la Concursul de reviste școlare din cadrul **Proiectului educațional de comunicare interculturală „*Tărâmul cuvintelor*”**, ediția a VI-a, desfășurat la Focșani, pe 27 mai 2022.

- **11 aprilie 2022 – *Ziua internațională a celor eliberați din lagărele de concentrare naziste***

Pe 9 aprilie 2022, am vizitat la Iași *Muzeul Pogromului, Muzeul Teatrului Evreiesc în România* și *Monumentul Victimelor Pogromului de la Iași* (27-30 iunie 1941), aflat în fața Sinagogii Mari din Iași. Pe 11 aprilie 2022, am realizat un colocviu dedicat lui Elie Wiesel, laureat al Premiului Nobel pentru Pace, supraviețuitor al lagărului Buchenwald, am vizionat filmul documentar „***Auschwitz: lagărul în care naziștii au gazat 1,5 milioane de evrei***” (2020) și am evocat personalitatea lui ***B. Fundoianu*** (pseudonimul literar al lui Beniamin Wechsler) – poetul care a refuzat eliberarea de la Auschwitz pentru a rămâne alături de sora sa.

- **8-9 mai 2022: *Zile de comemorare și reconciliere în memoria celor căzuți în cel de-al Doilea Război Mondial***

Pe 9 mai 2022, am participat la o ceremonie de comemorare a victimelor celui de-al Doilea Război Mondial în ***Cimitirul israelit*** din Târgu-Neamț, unde am depus o coroană de flori.

Pe 11 mai 2022, a avut loc închiderea oficială a proiectului și oferirea *Diplomelor de Mulțumire* tuturor partenerilor educaționali, profesorilor și elevilor implicați, care au evocat cele 30 de articole din „***Declarația universală a drepturilor omului***” (1948), pentru ca tragedia Holocaustului să nu se mai repete niciodată. A fost realizat un album foto cu imagini din timpul derulării proiectului, care se va păstra permanent în *Biblioteca* liceului.

Partenerii proiectului:

- ***Primăria Orașului Târgu-Neamț,*** Primar Daniel Harpa
- ***Comunitatea Evreilor*** din Piatra-Neamț – Președinte Emil Nicolae-Nadler
- ***Obștea Evreilor*** din Târgu-Neamț – Responsabil Marcel Grinberg
- ***Sinagoga Meseriașilor*** din Târgu-Neamț
- ***Casa Muzeelor*** din Iași
- ***Casa Culturii „Ion Creangă”*** din Târgu-Neamț
- ***Școala Gimnazială Domnească*** din Târgu-Neamț (în patrimoniul căreia se află fosta ***Școală israelită***)
- ***Biblioteca Orășenească „Ion Creangă”*** din Târgu-Neamț
- Mass-media locală și județeană

Articole apărute în presă:

- *Proiect educațional la Colegiul Național „Ștefan cel Mare” din Târgu-Ne*amț, în „*Mesagerul de Neamț*”, 16 octombrie 2021
- *Târgu-Ne*amț: *Ziua Internațională a Toleranței*, în „*ZCH NEWS*”, 16 noiembrie 2021
- *Târgu-Neamț. Manifestare prilejuită de Ziua Internațională de Comemorare a Victimelor Holocaustului* , în „*Mesagerul de Neamț*”, 29 ianuarie 2022
- *Seminar cu dedicație la Târgu-Neamț: „Memoria ca o rană”*, în „*Mesagerul de Neamț*”, 9 martie 2022
- *11 aprilie – Ziua internațională a celor eliberați din lagărele de concentrare naziste*, în „*Mesagerul de Neamț*”, 11 aprilie 2022
- *Un proiect interdisciplinar dedicat Holocaustului*, în „*Realitatea evreiască*”, nr. 604-605 din 1-30 aprilie 2022, pag. 10, semnat de Emil Nicolae-Nadler
- *Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Târgu-Neamț: Final de proiect: Holocaustul – un drum fără întoarcere*, în „*ZCH NEWS*”, 9 mai 2022

PROIECT EDUCAȚIONAL
„ Nyelvében él a nemzet”

Prof. logoped Kulcsár -Terza Réka,
CJRAE Covasna
Prof. Bakó Erika-Mária- psiholog – consilier scolar,
Școala Gimnazială Specială Sf.Gheorghe
Prof.Kovács Attila – prof.kinetoterapeut,
Școala Gimnazială Specială Sf.Gheorghe

ARGUMENT:

Acest proiect se doreşte a fi un suport şi un punct de plecare în abordarea şi confruntarea cu o problemă atât de serioasă şi delicată cum ar fi dezvoltarea abilităților necesare citit -scris -calculului după terapia Alapozó,terapia Sindelar2, și dezvoltarea deprinderile de citit după terapia lui Meixner.

Copiii cu cerinţe educaţionale speciale (CES) se confruntă deseori cu dificultăţi în ceea ce priveşte învăţarea unor cuvinte noi, vocabularul este unul deficitar, capacitatea de atenţie este superficială, ei uită câteodată de obiectivul activităţii lor şi necesită sprijin şi asistenţă chiar şi în cazul sarcinilor cu grad de dificultate mediu.

SCOPUL : dezvoltarea copiilor cu cerințe educaționale speciale pe parcursul semestrului II al anului școlar 2021/2022

OBIECTIV GENERAL: - dezvoltarea abilităților necesare citit -scris -calculului și a citirii

- dezvoltarea vocabularului activ

- dezvoltarea încrederii de sine

Obiective specifice:

- dezvoltarea abilităților de bază(după terapia Sindelar2): dezvoltării orientării spațiale, discriminării vizuale, diferențierii vizuale de fundal, discriminării auditive, diferențierii auditive de fundal, serialitate vizuală, serialitate auditivă, intermodalitate vizuală și auditivă.

- dezvoltarea conștientizării fonologice

- Dezvoltarea vocabularului activ prin exerciții specifice pentru îmbogățirea limbajului expresiv

- Dezvoltarea citirii, a înțelegerii textului citit și a capacității de a extrage esențialul din text

- Dezvoltarea redării textului citit în compunere

- Dezvoltarea copiilor prin programul complex utilizând terapia Meixner

GRUPUL ŢINTĂ:clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Specială Sfântu Gheorghe

REZULTATE AŞTEPTATE

Prin participarea la terapiile Sindelar2 și terapia Meixner, copiii vor putea să-și dezvolte urmatoarele abilităţi:

- orientare spațială și temporală, motricitate grosieră și fină, echilibrul static și dinamic, dicriminare vizuală, discriminare auditivă, diferențierea auditivă de fundal,diferențierea vizuală de fundal, serialitate vizuală și auditivă, memoria auditivă, memoria vizuală, intermodalitate auditivă și vizuală, citirea fluentă, înțelegerea unui text simplu și extragerea esențialului din text, rezolvarea exercițiilor de matematică pe text

Modalităţi de monitorizare şi evaluare a rezultatelor proiectului

Indicatori calitativi

- ameliorarea problemelor de natură afectivă ale copiilor implicaţi în proiect;
- îmbunătăţirea performanţelor şcolare ale copiilor ;

- prevenirea instalării tulburărilor psihice la copii, ca urmare a tulburârilor de învățare
- asistarea şi sprijinirea copiilor în procesul complex al dezvoltării propriilor personalităţi;
- accesul copiilor la un program de învăţare specializat, complementar celui oferit de sistemul de învăţământ public;
- îmbunătăţirea relaţiei copiilor din clasă
- responsabilizarea părinţilor privind rolul pe care îl au în creşterea şi educarea copiilor prin implicarea în rezolvarea temelor

Indicatori cantitativi:

- copiii se vor integra cu succes în activităţile școlare
- prevenirea situaţiilor de risc: abandon școlar ,etc;
- părinţii vor fi informaţi cu privire la riscurile ce decurg din “ nerezolvarea ” cauzelor dificulății, tulburării de învățare
- implicarea cu interes a copiilor în învățare
- motivația crescută în atingerea obiectivelor clasei
- creșterea încrederii în sine, respectarea celorlați și ajutarea colegiilor din clasă

Monitorizare

- atingerea obiectivelor propuse;
- progresele obţinute de copii în plan educational și psiho-socio-emoțional, înregistrate pe parcursul derularii proiectului.

Evaluare:

- compararea indicatorilor de calitate şi timp stabiliţi cu cei realizaţi;
- compararea rezultatelor (test initial, test de evaluare finală, test de citire Meixner, Test Sindelar2)
- autoevaluare;
- portofoliul de proiecte.

Aspecte teoretice:

- Terapia Sindelar 2, Terapia Meixner, Terapia Alapozó (dezvoltarea motricității grosiere, fine, echilibrului,etc.)

3. **Aspecte practice:**

- Scala Rosenberg – Scala de evaluare a stimei de sine, Scala de autoacceptare, Chestionar cu privire la motivaţia şcolară, Test Sindelar 2, Test de citire Meixner, Scala de evaluare Alapozo

PROIECT EDUCAȚIONAL DE PARTENERIAT
PRIETENIE FĂRĂ FRONTIERE

Coordonator proiect- VLAICU Daniela,
Grădinița PP Dumbrava Minunată Tulcea, jud. Tulcea

ARGUMENT:

Dorinţa de a ajuta, de a fi prieten, capacitatea de a empatiza cu ceilalţi, sunt calităţi necesare unei dezvoltări socio-emoţionale armonioase. În acest sens am iniţiat acest parteneriat a cărui deviză este „Suntem diferiţi, dar toţi suntem oameni”, deviză pe care sperăm, prin activităţi frumoase şi educative, să o înţeleagă şi beneficiarii acestui proiect, preşcolarii şi membrii Centrului de zi pentru copii PAȘI SPRE LUMINĂ.

PARTENERI:

- Grădinița cu program prelungit **Dumbrava Minunată** Tulcea
- Direcția de Asistență Socială Tulcea
- Centrul de zi pentru copii PAȘI SPRE LUMINĂ, Tulcea

COMPETENŢE GENERALE:

- Manifestarea unor comportamente prosociale, de acceptare și respectare a diversității;
- Inițierea interacțiunilor cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- Activarea și manifestarea potențialului creativ;

COMPETENŢE SPECIFICE:

- Inițierea/participarea la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;
- Exprimarea recunoașterii și a respectării asemănărilor și deosebirilor dintre oameni;
- Manifestarea empatiei față de celelalte persoane din mediul apropiat;
- Manifestarea creativității în activități diverse;

GRUP ŢINTĂ:

- preşcolarii din Grădinița PP Dumbrava Minunată Tulcea, jud. Tulcea
- membrii Centrului de zi pentru copii PAȘI SPRE LUMINĂ, Tulcea

BENEFICIARI:

- preşcolarii şi membrii organizaţiei;
- cadrele didactice și membrii personalului Centrului de zi pentru copii PAȘI SPRE LUMINĂ, Tulcea

LOCUL DESFĂŞURĂRII:

- Grădinița PP Dumbrava Minunată Tulcea, jud. Tulcea
- Centrul de zi pentru copii PAȘI SPRE LUMINĂ, Tulcea
- Locul de joacă pentru copii

RESURSE UMANE:

- educatoarele și personalul Centrului de Zi.;
- preşcolari și membrii Centrului de Zi;
- părinţi.

RESURSE MATERIALE:

- materiale reciclabile, foarfeci, carioci, creioane, acuarele, piele, nasturi,dopuri

-laptop, videoproiector

DISEMINARE:

-simpozioane, conferițe, comisia pentru curriculum, ateliere de dezvoltare;

EVALUARE:

-feed-back-ul copiilor, produsele realizate, poze;

DURATA: 1 an școlar

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR DIN CADRUL PARTENERIATULUI

AN ŞCOLAR 2021-2022

Nr. Crt.	Data	Tema activității	Mijloc de realizare	Material	Locul de desfășurare
1.	Decembrie	E sărbătoare pentru fiecare!	Activitate integrată DEC+DOS	Carton, acuarele, hârtie colorată, lipici, foarfeci, carioci, etc	Centrul de zi pentru copii PAȘI SPRE LUMINĂ, Tulcea
2.	Februarie	Un curcubeu de prieteni	Lectura educatoarei DLC	Carte de povești	Grădinița PP Dumbrava Minunată Tulcea, jud. Tulcea
3.	Aprilie	Surprize de la iepuraș	Activitate integrată (DLC+DOS+ DEC)	Lumânări de ceară, decoraţiuni, forme de ghips, carton, materiale reciclabile	Centrul de zi pentru copii PAȘI SPRE LUMINĂ, Tulcea
4.	Mai	Ștafeta copiilor fericiți	Parcurs aplicativ	Jaloane, cercuri, bănci de gimnastică, groapa de nisip	Grădinița PP Dumbrava Minunată Tulcea, jud. Tulcea
5.	Iunie	Ne jucăm împreună!	Jocuri distractive	Jocuri, mingi, popice, sfoară, etc	Locul e joacă Planeta copiilor

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL ECO-NATURA
(Educația pentru Dezvoltare Durabilă)

Prof. Tănase Valentina
Liceul Tehnologic ”M. Eminescu”-G.P.N. Pinocchio
Slobozia, Ialomița

DURATA PROIECTULUI

Anul şcolar 2021-2022

ARGUMENT

În acest context, educaţia pentru dezvoltare durabilă aduce în același timp o nouă motivare a actului educaţional, dând posibilitate “actorilor” implicați în actele educaționale să participe creativ la găsirea variantelor și evaluarea alternativelor pentru un viitor sustenabil. Încă de la începuturile existenţei sale, omul s-a aflat în mijlocul naturii folosindu-se de toate darurile acesteia. Protejarea planetei „Pământ”, casa noastră a tuturor, este o problemă care trebuie să ne preocupe pe toţi, adulţi şi copii, deoarece fenomenele de poluare nu cunosc distanţe şi nu ţin seama de frontiere. Ignorarea măsurilor ecologice de apărare a mediului poate declanşa o criză ecologică având consecinţe grave. De aceea este necesară formarea conştiinţei şi conduitei ecologice prin orice demers educativ, şcolar şi extraşcolar. Copiii percep ceea ce este în jurul lor, dispun de reprezentări despre mediul natural în care trăiesc şi admiră ceea ce îi înconjoară. Şcoala trebuie să transforme sentimentele de admiraţie faţă de frumuseţile naturii în convingeri şi deprinderi de protejare a mediului înconjurător. Înţelegând menirea lor concretă în localitatea unde trăiesc, elevii trebuie să contribuie atât cât pot la protejarea şi ameliorarea calităţii mediului înconjurător.

SCOP:

- Formarea unei atitudini responsabile şi active pentru gestionarea şi ocrotirea mediului înconjurător, în vederea menţinerii echilibrului ecologic.

OBIECTIVE:

- Dezvoltarea motivaţiei şi responsabilităţii în rândul copiilor, a părinţilor şi a întregii comunităţi şcolare pentru sănătatea şi ocrotirea mediului înconjurător
- Implicarea activă a copiilor în acţiuni de protejare a mediului înconjurător prin activităţi de ecologizare şi plantare de puieţi
- Înfrumuseţarea curţii şcolii
- Dezvoltarea capacităţii copiilor de a lua decizii, de a lucra în echipă, dezvoltarea spiritului critic, al creativităţii şi imaginaţiei în timpul activităţilor şi acţiunilor desfăşurate pe parcursul proiectului
- Dezvoltarea unui comportament etic, civic şi a unor deprinderi de ocrotire a biodiversităţii.
- Conştientizarea impactului negativ al deşeurilor asupra calităţii mediului înconjurător
- Implicarea elevilor în colectarea materialelor reciclabile-hârtie şi P.E.T.-uri şi confecţionarea de obiecte decorative
- Formarea unor deprinderi de conservare a naturii

- Formarea premiselor pentru înţelegerea relaţiilor om-mediu înconjurător şi a interdependenţei dintre calitatea vieţii şi a mediului
- Recunoaşterea impactului negativ al neglijenţei umane asupra naturii
- Stimularea curiozităţii elevilor şi a interesului pentru cunoaştere
- Sesizarea efectelelor benefice ale spaţiilor verzi, bine întreţinute, asupra sănătăţii şi stării de spirit a omului

PARTENERI:

ECHIPA DE PROIECT:

INIŢIATORI/ COORDONATORI :

PROFESORI COLABORATORI :

GRUP ŢINTĂ:

Preșcolarii grădiniței și elevii din înv. Primar

METODE ŞI TEHNICI DE LUCRU :

Întâlniri de lucru, dezbateri, dialog, concursuri, vizionarea unui documentar, prezentare de imagini-PPT, fotografii, portofolii, expoziţii tematice, colectare-confecţionare din materiale reciclabile, observare, modelarea , realizarea pliantelor, broşurilor cu mesaje ecologice.

BENEFICIARI:

Preșcolarii grădiniței si elevii din înv. primar

RESURSE UMANE :

- Cadrele didactice
- Preșcolarii Grădiniței PN
- Elevii Scolii Gimnaziale
- Reprezentanţi ai A.P.M.-ului
- Părinţii, comunitatea locală

REZULTATE AŞTEPTATE:

- se aşteaptă ca la finalul parteneriatului, copiii să dobândească un comportament responsabil şi să aplice în viaţa de zi cu zi cele învăţate;
- consolidarea relaţiilor de parteneriat, de colaborare între membrii comunităţii locale; ▪ creşterea pretigiului unităţii de învăţământ în comunitatea locală.

DISEMINARE:

- prezentarea proiectului în şedinţa Comisiei metodice din şcolă;
- articole în presa locală;
- distribuirea broşurilor, fotografiilor şi a CD-urilor cu material filmat, partenerilor de proiect.

EVALUAREA PARTENERIATULUI:

- expoziţii tematice;
- lucrările copiilor.

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. Crt.	**Denumirea activitații**	**Activități specifice**	**Perioada**	**Locația**
1.	”**Dorim sa...**”- activitate de informare a partenerilor asupra intenționalității proiectului	Încheierea acordurilor de parteneriat	Octombrie 2021	Sediul instituțiilor
2.	**Ziua Mondială a Apei**	Prezentare PPT, dezbatere, expoziţie tematică, concursuri specifice	22 Martie 2022	Sediul instituțiilor
3.	**Ziua Internaţională a Pământului**	Prezentare PPT, dezbatere, expoziţie tematică, concursuri de desene, pliante, postere	22 aprilie	Sediul instituțiilor
4.	**Ziua Mondială a Mediului**	Prezentare PPT, dezbatere, expoziţie tematică, concursuri specifice	5 iunie	Sediul instituțiilor

Proiect de dezvoltare personală
An școlar 2021-2022

prof. DIMULESCU RODICA
SCOALA GIMN. DR. AUREL VLAD ORASTIE,
JUD. HUNEDOARA

1. COORDONATORII PROIECTULUI :

……

ARGUMENT

Într-o societate modernă democratică, un număr tot mai restrâns de adolescenţi şi tineri din România găsesc răspuns la problemele cu care se confruntă în adolescenţă (sexualitate, consecinţele unui comportament sexual activ, relaţii, etc.). Presiunea exercitată de anturaj este puternică şi stă la baza alegerilor nu întotdeauna adecvate făcute de adolescent.

2. MOTIVAŢIA PROIECTULUI

- lipsa unei educaţii sistematice, a unui curriculum, privind sexualitatea.
- lipsa unei abordări a acestui subiect în mod comparat, integrator, privind aspectele vieţii şi într-o formă interactivă, modernă, folosind mijloace adecvate de predare a lecţiei.
- neglijarea acestui aspect al educaţiei adolescenţilor de către părinţi, majoritatea informaţiilor privind sexualitatea, fiind extrase din filme, reviste şi cărţi pornografice sau anturaj.
- creşterea activităţii sexuale între tineri cu urmări nedorite: boli transmise pe cale sexuală, sarcină în adolescenţă şi avort, fiind doar câteva dintre acestea.
- statisticile care arată incidenţa crescândă a bolilor transmise pe cale sexuală, a sarcinii şi avortului în rândul adolescenţilor; 30.000 de adolescente din țara noastră rămân însărcinate anual.

3. PARTENERI ÎN PROIECT:

1. Asociația M.A.M.A Arad reprezentată prin .....
2. Școala Gimn. „Dr. Aurel Vlad” Orăștie reprezentată prin .....

4. GRUPUL TINTA VIZAT DE PROIECT : elevii claselor VII-VIII

5. BENEFICIARI:

1. Elevi
2. Părinţi
3. Profesori

6. SCOPUL PROIECTULUI

Pornim de la considerentul că adolescenţii din România au parte de o lipsă de informare sau o informare parţială cu privire la problematica relaţiilor sexuale. Trebuie să ţinem cont de faptul că două dintre caracteristicile acestei vârste sunt *setea de cunoaştere* şi *incompleta maturizare psihologică*. Sursele de cunoaştere disponibile

adolescentului şi utilizate de către acesta în cele mai multe cazuri sunt: *internetul, vizionarea de filme* si *microgrupul de apartenenţă* (*gaşca*). Din păcate însă informaţia pe care o oferă aceste surse este incompletă sau eronată. Campania se desfăşoară în scopul transmiterii de informaţii şi a educării adolescenţilor cu privire la tema propusă. Se au în vedere în mod special informațiile cu privire la riscurile implicării în activităţi sexuale timpurii. Campania îşi propune ca scop *dezvoltarea simţului responsabilităţii* faţă de viaţa personală şi a persoanelor cu care relaționeaza adolescenții, şi *maturizarea psihologică* în vederea luării unor decizii corecte și informate.

7. **TEMA PROIECTULUI :** Campanie de informare şi educare cu privire la *aspectele bio-psiho-socio-culturale ale relaţiei sexuale în rândul tinerilor.*

8. **DESFĂŞURAREA PROIECTULUI:**

Principalele subiecte ce pot fi discutate se referă la următoarele:

8.1 *IMAGINEA DE SINE ÎN ADOLESCENȚĂ*

8.2 *TULBURĂRI EMOŢIONALE ŞI RELAŢIONALE*

8.3 *RISCURILE IMPLICĂRII ÎN RELAȚII SEXUALE ÎN ADOLESCENȚĂ*

8.4 *CUM SĂ AI RELAȚII SĂNĂTOASE*

9. **DURATĂ, RESURSE UMANE:**

Durata programului este de 5-7 săptămâni. Programul va fi prezentat în timpul orelor de dirigenţie sau de biologie de către consilierii și voluntarii Asociaţiei M.A.M.A., special pregătiţi în acest sens.

10. **PĂRŢILE SEMNATARE ALE CONTRACTULUI SE OBLIGĂ**, ca în timpul acţiunilor comune, să asigure:

1. o bună colaborare între personalul celor două instituţii;
2. suportul material necesar desfăşurării acţiunilor instructiv–educative;
3. supravegherea copiilor în timpul desfăşurării activităţilor;
4. supervizarea interacţiunilor dintre elevi în plan socio-educaţional şi afectiv.

11. **DURATA CONTRACTULUI**

Prezentul contract de parteneriat se încheie *pe perioada anului școlar 2021-2022.* Fiecare dintre părţi îşi poate rezerva dreptul de reziliere, în condiţiile producerii unor modificări ce provoacă dezacord în idei şi acţiuni comune. Preavizul, în cazul revocării contractului, este de 15 zile.

12. **EVALUAREA IMPACTULUI**: (cadre didactice, elevi, părinţi)

a. Discuţii libere şi întrebări.
b. Feed-back

Proiect educațional
Jocuri și stafete pentru copii minunați
-educație pentru mișcare-

Coordonator de proiect : prof.Albu Enikő

Coordonatorii activităților:

»*Albu Enikő*- profesor de Educație fizică

Argumentarea activității

Acest tip de activitate este potrivită și chiar indicată pentru toți copii, fie că vorbim despre elevii introvertiți sau timizi, fie că vorbim despre cei hiperactivi sau extrovertiți. Nu este niciun secret că rutina unui sport început în copilărie are efecte benefice pe viață, că îi ajută pe cei mici să se dezvolte armonios. Jocurile sunt folosite mult in educaţia elevilor , ocupând un loc însemnat nu numai în lecţiile de gimnastică, ci şi în pauzele dintre orele de curs, în timpul liber al elevilor, în excursii , în tabere.

Copii care ajung să practice un sport încă din copilărie vor ajunge să aibă un stil de viață sănătos, să conștientizeze beneficiile vieții active.

Copii care de mici sunt activi și care practică un sport sunt cei care vor crește având încredere în sine și în forțele proprii. Astfel, șansele ca acești copii să devină stresați sau depresivi scad considerabil, iar beneficiile unei astfel de activități sunt clar pe termen lung.

Obiective specifice:

•Stimularea interesului pentru sport şi mişcare, ca modalitate de menținere a stării de sănătate și de influențare a unei evoluții corecte și armonioase a organismului

•Educarea sociabilității, colaborării și a spiritului de ordine si actțune , cu respectarea unui sistem de reguli

Grupul țintă:

- elevii din clasa a III-a A de la Colegiul Național „Mihai Viteazul”- Sf.Gheorghe, jud.Covasna și elevii din clasa a IV-a B de la Liceul Teoretic ”Mikes Kelemen” ”- Sf.Gheorghe, jud.Covasna

Mijloace și resurse:

- mingi
- jaloane
-linguri de plastic
-mingi de ping-pong
- baloane colorate

Descrierea activității:

Cursa piticilor

Elevii sunt împărţiţi în echipe egale ca număr, asezaţi în flanc, câte unul, în spatele unei linii de plecare, marcată jos, pe teren.

La semnalul conducătorului, primii jucători din fiecare echipă merg ghemuit, mersul piticului, până la linia de sosire, unde ocolesc un obstacol şi se întorc în acelaşi fel la echipa respectivă. La linia de sosire, primul jucător atinge pe umăr cu mâna următorul jucător din echipa sa, care continuă cursa în acelaşi fel. Jocul se termină după ce au mers toţi elevii. Echipa care a terminat cursa mai repede şi a mers mai frumos câştigă.

Şarpele işi prinde coada

Jucătorii sunt aşezati in flanc câte unul, fiecare ţinându-l pe cel din faţă de mijloc. Primul jucător esta”capul”, ultimul este “coada” şarpelui format.

Capul “ caută să prindă “coada “ care se va feri schimbând direcţia de mers. Deplasarea se va face la comanda prin mers obişnuit sau mers pe vârfuri. În funcţie de numărul de copii se pot forma mai multe şiruri.

Reguli:

- dacă “coada”este prinsă, jucătorii de la “cap”, “coadă” se schimbă.
- Jucătorii nu au voie să desfacă mâinile

Mers în zig-zag

Jucătorii sunt aliniaţi în spatele liniei de plecare. În faţa liniei de plecare se află obstacole aşezate în zig – zag la o distanţă de 2 m.

La un semnal, primul jucător porneşte în mers pe vârfuri, cu mâinile pe creştet, ocolind obstacolele şi se intoarce prin dreapta în mers ghemuit cu mâinile pe genunchi. Predă ştafeta prin atingerea următorului jucător care porneşte în cursă.

Jocul se poate desfăşura şi pe echipe.

Cursa păianjenului

Elevii, impărţiţi în mai multe echipe egale, se ţin de talie, unul în spatele celuilalt. La un semnal, toate echipele pleacă deodata în fugă spre linia de sosire. Câştigătoare este echipa care depăşeste în întregime linia de sosire înaintea celorlalte.

Sarpele pe bancă

Elevii, impărţiţi în mai multe echipe egale.Fiecare grupă are o bancă a faţă lor.Alergare până la bancă se pune pe banca şi cu ajutorul mîiniilor trece în partea cealaltă a băncii.Inapoi alergare.

Reguli:

- elevii nu au voie să se desprindă de talie. În cazul când se întâmplă aceasta, sunt obligaţi să se oprească pe loc din alergare, să se prinda de talie şi apoi să-şi continue cursa pe care o au de îndeplinit,
- distanţa de alergare să nu fie prea mare
- se poate pune un obstacol sau două de ocolit, prin şerpuir

Evaluare:

-se acordă diplomă de participare pentru fiecare elev

PROIECT EDUCAȚIONAL
Stil de viață sănătos și prevenție medicală

Profesor învățământ primar: Ciubotaru Angela
Colegiul Tehnic “Dimitrie Ghika”- Comănești

ARGUMENT

Pornind de la citatul: ***“Hrana corespunzătoare este adevăratul tău medicament.”,*** afirmaţie făcută de Hipocrate, putem spune că, dacă avem o alimentaţie sănătoasă, avem şi o condiţie fizică bună, putere de învăţare, stare de bine care ne va ajuta să realizăm tot ceea ce ne propunem.

În ultimii ani factorii care ne influenţează sănătatea sunt din ce în ce mai nocivi şi mai agresivi. Dacă poluarea ne afectează sănătatea cu sau fără voia noastră, adoptarea unei alimentaţii sănătoase, un stil de viață din care mișcarea zilnică să nu lipsească, și prevenția medicală, ţin de noi înşine şi de educaţia primită. În ultimul an pandemia ne-a adus multe provocări, ne-a limitat accesul la mișcare și copiii au fost nevoiți să petreacă mult timp în fața dispozitivelor electronice și prevenția medicală a avut de suferit.

Reîntorși la școala, în scenariu verde și cu o rată de infectare care a scăzut și este în scădere, considerăm că acest proiect își va aduce aportul la diminuarea “pierderilor suferite” din punct de vedere al: educației alimentare, educației sanitare, bagajului motric etc.

Acest proiect își propune:

- părăsirea băncilor de către copii și petrecerea timpului în aer liber;
- cunoașterea de către elevi a criteriilor de selectare a unui produs sănătos;
- adoptarea unui comportament sănătos privind mișcarea zilnică susținută;
- informarea elevilor despre importanța prevenției bolilor;
- informarea elevilor despre importanța analizelor medicale de rutină;
- desfășurarea unui concurs de desene/ minieeseuri/ colaje/ prezentări PPT.

Activităţile propuse vor contribui astfel la formarea unei generaţii tinere de consumatori informați, capabilă să adopte un stil de viață sănătos și care să înțeleagă importanța prevenției medicale.

Astfel, prin acest proiect încercăm să-i determinăm pe copii să adopte un stil de viață sănătos bazat pe mișcare în aer liber, jocuri și concursuri sportive, o dietă bogată în fructe și legume proaspete și să prevină apariția bolilor prin vizite la medic anuale.

SCOPUL PROIECTULUI

Scopul proiectului este ***de a abilita copiii din categorii dezavantajate, dar nu numai,*** cu atitudini, cunoştinţe, priceperi şi deprinderi, necesare unui stil de viață sănătos și de prevenire a bolilor.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

1. Prevenirea bolilor şi întărirea sistemului imunitar prin practicarea a minim 30 minute de mişcare zilnic.
2. Creşterea cu 75% a numărului de copiii care înlocuiesc dulciurile cu fructe şi consumă zilnic legume;
3. Creşterea cu 50% a numărului de copii si părinţi care înlocuiesc sucul sau alte băuturi dulci, cu apă, zilnic, în cantităţi suficiente.
4. Creşterea cu 50% a numărului de copii care își fac control anual preventiv la medicul de familie.

BENEFICIARI:

Direcți: elevii implicați în proiect (elevi din categorii dezavantajate: CES, monoparentali, elevi din comunități sărace, elevi cu părinți plecați în străinătate etc) și cadrele didactice coordonatoare

Indirecți : părinții

RESURSE:

-umane: echipa de proiect, elevii, părinții

-materiale: spațiile de învățământ din școli, calculator, videoproiector, imprimantă

-financiare: donații

ACTIVITATILE PROIECTULUI

Activitate	**Descriereactivitate**	**Responsabil**	**Locație**	**Data**
Prevenția bolilor	Activitatea se va desfășura sub formă de discuție având ca scop informarea elevilor despre pașii necesari pentru prevenția bolilor cronice. Invitat medic specialist	Profesorul de biologie Asistent medical școlar	Sală de clasă	decembrie
“Mișcare în aer liber înseamnă sănătate curată”	Drumeție în aer liber	Profesorul de educație fizică	Aer liber	martie
“O mică înțepătură de ac poate preveni mai multe “	Activitate desfășurată sub formă de discuții având ca scop informarea elevilor asupra importanța analizelor medicale; Se vor puncta răspunsuri la întrebări precum: Cum arată un buletin de analize medicale? Medicul mi-a prescris unele analize medicale cand trebuie să vin la recoltat? Cum primesc analizele medicale? Cum arată recipientele pentru analize medicale? Cine îmi recoltează probele? Pot să imi recolteze acasă mama? Ce probe se recolează acasă? Ce fac după ce primesc buletinul de analize? etc Invitat chimist specialist de laborator	Profesorul de biologie Profesorul de chimie	Sală de clasă	aprilie

Vitamine, minerale și fibre din grădină	Activitate în care vor avea loc : -discuții despre aportul benefic de nutrienți adus în organism de consumul de fructe și legume proaspete -degustare de fructe și legume în aer liber unde copiii vor fi încurajați să guste în special legumele și fructele pe care nu le-au încercat până la momentul respectiv din diverse motive: nu i-au atras, cred că nu o să le placă, nu au avut ocazia etc.	Toți profesorii implicați în proiect.	Sală de clasă	ianuarie
Concursuri având ca tema stilul de viață sănătos	Concurs de desene “Sănătate din grădină!”	Prof. înv. primar	Premii: I,II,III, MENȚIUNE	mai
	Concurs de colaje “Alegeri alimentare sănătoase”	Profesor de desen		
	Concur de minieseuri “Bucuria izvorăște din sănătate”	Profesor de română		
	Concurs de desene “Prin mișcare previn boli”	Profesor de educație fizică		
Apa – izvor de sănătate	Activitatea va avea două părți. În prima parte va fi invitată dna doctor școlar de la care copii vor învăța despre: - importanța consumului de apă și necesarul zilnic al organismului, - diferența dintre apa minerală plată și carbogazoasă, etc - Ce însemnă 2 litri de lichide? Doar apă? În a doua parte a activității se va organiza o drumeție cu destinația finală Izvorul de apă din oraș amenajat de autoritățile locale având ca scop mișcare și hidratare.	Prof. înv. primar Toți profesorii implicați în proiect.	Sală de clasă Aer liber	iunie

EVALUARE

-realizarea unui panou cu poze din activitățile noastre;

- expoziție desene realizate de copii în activitatea din cadrul ptoiectului.

DISEMINARE:

-rezultatele proiectului și bunele practici vor fi diseminate în cadrul activităților de la Cercul pedagogic ;

-prezentare proiect sub forma unui material PPT în cadrul Consiliului Profesoral;

PROIECT EDUCAȚIONAL
“VREAU SĂ ȘTIU MAI MULTE!”

Prof. Paisa Codruța
Colegiul Tehnic “ Dimitrie Ghika”-Comănești

Motto:

« Eu sunt copilul.Tu ții în mâinile tale destinul meu.Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau nu în viață ! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca sa pot fi o binecuvântare pentru lume !»

ARGUMENTUL PROIECTULUI:

În această lume în permanentă schimbare, aflată sub presiunea competiţiilor de orice fel, părinţii, cadrele didactice, instituțiile, comunitatea locală se străduiesc împreună să încurajeze sistemele de îmbunătăţire a educaţiei, pentru a-i ajuta pe copii să se dezvolte.

Este necesar ca elevii să se implice în calitate de participanţi activi în interacţiunile familie-şcoală-comunitate. Pentru a-i putea educa pe copii în cele mai bune condiţii, e nevoie ca toţi factorii implicaţi în procesul educaţional să formeze o echipă, în care fiecare ştie ce are de făcut şi îi acordă partenerului respectul şi încrederea cuvenită.

Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esenţială în organizarea şcolii şi a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opţional sau o problemă de natura relaţiilor publice.

Copiii sunt dornici de “ a cunoaște”, “ a descoperi “ ,“a ști “. Dorința lor de implicare în activități extrașcolare le dezvoltă capacități de comuncare și interrelaționare oferindu-le bucuria de a se bucura de tot ce îi înconjoară . Prin activitățile pe care ne propunem să le desfășurăm elevii își vor însuși cunoștințe din diverse domenii : ecologie, medical, situații de urgență, literar, religie, artistic, sportiv, etc

Prin includerea în proiect a unui număr mare de activități extracuriculare, din diferite domenii și atragerea unui număr cât mai mare de parteneri am urmărit identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat,sănătos precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i în contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură.

Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioza lucrativă între componenta cognitiva și cea comportamentală. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multa creativitate şi sensibilitate, imaginea realităţii, în cadrul activităţilor de desen şi modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activităţile practice, în jocurile de creaţie. La vârsta şcolară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arata sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuşi să acţioneze în acest sens.

SCOPUL PROIECTULUI

Dorim ca prin activitățile desfășurate în acest proiect să aducem împreună școlarii de la școala noastră care să împărtășească activități concrete cu ajutorul cărora să obțină informații din domenii precum : educația pentru sănătate, educația emoțională, educația pentru mișcare etc. și să să înțeleagă ce înseamnă: sănătatea, alimentația sănătoasă, ISU, lectura, participări la concursuri, fair-play,

Ne dorim să răspundem dorinței lor „ VREAU SĂ ȘTIU MAI MULTE !” cu activități variate din domenii cât mai diverse.

OBIECTIVUL GENERAL

Transmiterea de informații variate din domenii transdiciplinare prin dezvoltarea de competențe educaționale și dezvoltarea emoțională a elevului

OBIECTIVE SPECIFICE:

Activitatea 1--Ziua Pompierilor din România

O1- conștientizarea de către elevi a importanței serviciului de urgență unic 112;

O2- crearea spiritului preventiv prin cunoaşterea normelor de protecție individuale;

O3- cunoaşterea modului de comportare în cazul producerii unei situații ce necesită apelarea numărului unic 112;

O4- cunoaşterea modului de apelare al numărului unic 112;

O5- vizitare sediu Situații de Urgență

Activitate 2- Aproape de natura ! - "Natura nu ne cere să fim geniali, ajunge să fim raţionali."

O1 -promovarea drumeţiei ca formă de petrecere a timpului liber ;

O2 - protejarea mediului înconjurător ;

O3 -formarea unei atitudini responsabile față de mediu în rândul elevilor ;

O4 -constientizarea elevilor asupra importantei conservarii naturii.

Activitate 3- Mănâncă sănătos !- „*Sănătatea e darul cel mai frumos şi mai bogat pe care natura ştie să-l facă*”- Michel de Montaigne

O1- Îmbunătăţirea cunoştinţelor elevilor despre importanța alimentaţie sănătoase;

O2- Însuşirea de către elevi a unor noţiuni de nutriţie utile ce vor putea fi utilizate în adoptarea unui comportament optim şi a unei atitudini alimentare sănătoase;

O3- Deprinderea unor comportamente corecte pentru o alimentaţia sănătoasă;

Activitatea 4- “ Eminescu, lucafărul poeziei românești”

O1- Familiarizarea copiilor cu o concepţie unitară asupra literaturii eminesciene;

O2- Acordarea şansei elevilor de a-şi promova cunoştinţele şi înclinaţiile pentru literatură, pentru a deveni „ recitator’’;

O3 -Antrenarea copiilor în activităţi de grup educational;

O4 -Extinderea activităţii şcolare în zone din afara şcolii;

O5 -Participarea la manifestări organizate la Biblioteca Orşenească.

Activitatea 5-“ Istorie, tradiții, creativitate, emoție și mișcare.”

O1- Să-și dezvolte interesul și admirația pentru arta populară;

O2- Să-și cultive dragostea față de tradiții și obiceiurile populare și dezvoltarea emoțiilor estetice;

O3- Cunoașterea și înțelegerea de către elevi a tradițiilor și istoriei locale comănești;

O4- Desfășurarea concursurilor de : creație și sportive.

PROGRAMUL DE ACTIVITĂȚI

NR. CRT.	ACTIVITATEA DESFĂȘURATĂ	PERIOADA	CADRE DIDACTICE IMPLICATE	Descriere activitate
1.	Ziua porților deschise-Ziua Pompierilor din România	septembrie	-Prof. Inv. Primar	Vizită la sediul Inspectoratului de Urgență .
2.	Aproape de natura ! Drumeție și ecologizare	octombrie	-Profesor de educație fizică	Efectuarea unei drumeții și ecologizarea unei porțiuni de deal.
3.	Mănâncă sănătos ! Alimentația sănătoasă	noiembrie	-Profesor de biologie - Prof. Inv. Primar	Întlnire online –platforma GOOGLE MEET Invitat medic medicină internă Temă- Importanța alimentație sănătoase ,obiceiurile alimentare nesănătoase și înlocurea lor cu cele sănătoase. Realizare de colaje/desene/picturi cu tema –Piramida alimentelor. Expoziție cu lucrările copiilor.
4.	De la Eminescu la Creangă Eminescu, luceafărul poeziei românești	ian-martie	-Profesor de română	Vizită la Biblioteca Orășenească
5	Istorie, tradiții, creativitate, emoție și mișcare. Concurs școlar	aprilie	-Profesor de istorie - Profesor învițământ primar -Profesor educație fizică	Vizitarea Muzeului de Etnografie- ghidul muzeului a prezentat obiectele expuse, le-a vorbit elevilor despre istoria zonei și despre tradițiile locale Organizare concursurilor: - desene pe asfalt -concurs sportiv -concurs de minieseuri.

EXISTĂM SI NOI IN LUMEA VOASTRA

Prof. Augustina Fegher,
Liceul Tehnologic “ Nicolae Balcescu”,
Flaminzi, jud. Botosani

Argument

Într-o societate „egocentristă”, omul uită că trăieşte în comuniune cu alţii şi că alături de el se află semeni, ce au nevoie de înţelegerea şi sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice, pentru că numai împreună vom reuşi să coexistăm într-o societate democratică europeană. Pornind de la premiza că inteligenta emoţională constituie liantul intre persoana şi mediul din care face parte. În acest context unul dintre obiectivele scolii, familiei este educarea copiilor in sensul omeniei, generozităţii, receptivităţii, la supărările şi bucuriile celor din jur.

Având în vedere toate aceste considerente, am conceput un proiect de implicare a copiilor în actiuni social-comunitare, intitulându-l sugestiv „*Existam si noi in lumea voastra”* , prilej prin care încercăm să aducem o rază de soare şi bucurie în sufletele unor copii care duc lipsă de afecţiunea celor din jur care au o situatie materială şi morală mai putin bună.

Tematica ţintă a proiectului au fost acceptate cu bucurie şi receptivitate atât de copiilor cât şi de părinţii acestora.

Aplicantul: Liceul Tehnologic „ Nicolae Bălcescu” – Flămînzi

Coordonatori: prof. Fegher Augustina-Felicia, prof. Grosu Viorica

Parteneri

În cadrul acestui proiect amplu au fost implicati direct 25 de profesori, 15 educatorii şi învăţătorii.

De asemenea, au fost implicate in mod indirect cadrele didactice din şcolile partenere, precum si comunitatea locala - Consiliul Local Flămânzi, Biblioteca orasenească

Domeniul in care se incadrează:educatia pentru dezvoltare comunitara, tipul proiectului fiind unul zonal.

Descrierea proiectului:

Fiecare copil are dreptul la educaţie, la activitate culturală, la o viaţă lipsită de grija zilei de mâine . Considerăm oportun acest proiect prin care încercăm să deschidem atât sufletul copiilor spre activităţi comunitare, cât şi al unor sponsori generoşi pentru ajutorarea unor copii aflaţi în dificultate. Acţiunea a demarat cu uşurinţă pentru că a pornit din inimă, cu gândul la cei mai puţin fericiţi decât noi. Tot ceea ce ne-am propus am structurat într-un parteneriat întocmit pe o perioadă de un an de zile, cu posibilităţi de prelungire. Atunci, când cu eforturi materiale minime, **dar cu multă iubire** se poate pune un mic stâlp de rezistenţă la întărirea încrederii în ceilalţi, **nici un sacrificiu nu este prea mare.**

Scop

Reducerea marginalizării copiiilor proveniti din medii defavorizate bătrânilor, precum şi la schimbarea mentalităţilor şi atitudinii elevilor, cadrelor didactice, ale integrării comunităţii sociale faţă de aceştia.

Dezvoltarea spiritului umanitar, colaborarea pentru indeplinirea unui scop nobil .

Obiective: crearea momentelor de bucurie pentru batranii de la azi; cultivarea spiritului de tolerantă;promovarea ideii de voluntariat printre copii si elevi;sensibilizarea semenilor la greutăţile copiilor .

Grup ţintă :preşcolari, elevi, părinţi; cadrele didactice de la Liceul Tehnologic„ Nicolae Bălcescu” – Flămânzi;

Beneficiari- 20 de elevii ai liceului, proveniti din medii defavorizate ;batranii de la azil

Durata proiectului: octombrie 2021 – martie 2022

M**etode/tehnici de lucru**:jocul de rol exerciţiul;lucrul in echipă ; intr-ajutorarea;

Resursele proiectului:**resurse umane**(preşcolarii, elevii, cadrele didactice,părinţii copiilor personalul UMAS- Nicolae Balcescu, reprezentanţi ai Comunitaţii locale Flămânzi) **resurse materiale**(**a**parat foto digital , CD , DVD, costumaţii pentru spectacole,carton colorat, hârtie glassată, carioci, lipici , foi xerox, markere , retroproiector, DVD-player etc) r**esurse financiare(**susţinerea financiară din partea părinţilor si a altor sponsori, cadrele didactice implicate in proiect, autofinanţare)

Calendarul activitatilor:

-adaptarea piesei ” O scrisoare pierdută” noiembrie 2021

-atribuirea rolurilor si efectuarea repetitiilor noiembrie-decembrie 2021

-reprezentatii priin scolile partenere, in vederea strangerii de fonduri –decembrie 2021

-oferirea darurilor catre batranii de la UMAS Flămânzi, 21 decembrie 2021

E**valuarea proiectului:** interna(impactul proiectului asupra copiiilor,părintilor;alcătuirea unui album cu fotografii din perioada proiectului ;realizarea unor CD cu actiunile din proiect.**) externa(**popularizarea proiectului in cadrul cercurilor pedagogice, schimburilor de experientă, sesiunilor de comunicari, simpozioanelor, publicarea proiectului pe site-ul didactic.ro.mediatizare in presa şi comunitatea locală, inmanarea unor diplome.)

Rezultate asteptate:**r**ealizarea mai multor fapte bune de către copii ;**t**rairea bucuriei celorlalti cultivarea in rândul părinţilor a ideei că, prin respectul insuflat copilului faţă de fiinţa omenească, de lumea înconjuratoare, de natura, de conştiinţă apartenenţei lor la colectivul şi societatea căreia îi aparţinem, se formează o societate care poate fi mai bună, cu fiecare individ educat în acest sens .

Monitorizare:prin seriozitate, perseverenţă, implicare activă, control , îndrumare, creativitate în modul de abordare a conţinuturilor, vom urmări realizarea obiectivelor propuse cu accent pe conţinut şi pe calitatea muncii .

Efecte asupra copiilor:dezvoltarea toleranţei faţă de copiii si batranii aflati in dificultate;schimbarea mentalităţii privind comportamentul lor fata de acesti copii.

Efecte asupra instituției:realizarea de parteneriate;promovarea imaginii unitatii de invatamant prin calitatea actului educational.

Efecte asupra procesului educativ:schimb de idei;cunoaşterea de către autorităţile locale a realizărilor institutiei precum şi a problemelor cu care se confruntă .

Efecte asupra parintilor:mai mare implicare a parintilor in activitatile şcolii;**s**ensibilizarea lor fata de unii copii care sunt lipsiti de afectivitate sau care suferă din cauza unor probleme materiale.

Sustenabilitatea proiectului:prelungirea duratei proiectului prin atragere de noi parteneri si prin găsire de sponsori.

PROIECT EDUCAȚIE FINANCIARĂ

ILIUȚĂ LUMINIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1
DĂBULENI. JUD. DOLJ

ARGUMENT

Încă de mici, copiii sunt capabili de a lua decizii. Acest lucru poate fi încurajat de către adulţi. Această tip de educaţie stimulează prin activităţi bine structurate, luarea deciziilor legate de bani pentru copiii şcolari. Ghidarea copiilor mici în alegeri simple le va oferi experienţa şi încrederea pentru luarea propriilor decizii pe măsură ce cresc, fapt care îi reponsabilizează şi îmbunătăţeşte capacitatea lor de a funcţiona cu succes în anii adolescenţei şi maturităţii lor. Procesul de luare a deciziilor consolidează controlul copiilor asupra vieţii lor şi le dă putere. Copiii foarte mici sunt capabili să analizeze şi să aleagă între două alternative la fel de pozitive fără consecinţe negative majore. Pe măsură ce copiii cresc, ei devin capabili de a selecta cele mai bune dintr-un număr mai mare de alternative.

Scopul proiectului

Să formeze deprinderi de structurare a cheltuielilor pentru a-i ajuta pe copiii mici în a face alegeri. Ajutarea copiilor în a recunoşte că banii vin în cantităţi limitate şi stimularea acestora spre economisire.

Obiectivele proiectului

O1. Promovarea coonceptului de educaţie financiară în rândul elevilor , părinţilor şi cadrelor didactice prin planificarea si implementarea unui curriculum adaptat cerintelor programului.

O2. Analizarea alternativelor simple şi câştigarea încrederii în luarea propriilor decizii.

O3. Dezvoltarea unor modele comportamentale rationale în rândul copiilor prin practicarea luării de decizii în situaţii concrete.

O4 Formarea unor deprinderi de bune practice în ceea ce priveşte educaţia financiară.

O5. Imprimarea respectului faţă de muncă, bani şi dezvoltarea spiritului de într-ajutorare.

O6. Alfabetizarea copiilor în domeniul financiar.

Durata proiectului 11-14 aprilie 2022

Resurse Umane :

Elevii clasei a II-a, părinţi, cadre didactice, angajații băncii BRD Dăbuleni

Materiale: albume, carti, reviste, imagini, portofolii, aparate audio-vizuale, site-uri virtuale, flipchart, markere, laptop, imprimanta, retroproiector, prezentari powerpoint.

Temporale : o săptămână 11-14 aprilie Săptămâna Educației financiare

Spaţiale : Școala Gimnazială Nr.1 Dăbuleni-Dolj

Banca BRD Dăbuleni

Grupul-ţintă Grupul ţintă este format din elevii clasei a II-a, Școala Gimnazială Nr.1 Dăbuleni-Dolj

Grafcul activităților

1. **Luni- 11 aprilie**- *Să învățăm despre bani cu Ana și Radu de la Banca Națională a României*- prezentare ppt, film
2. **Marți – 12 aprilie**- *Povești cu tâlc* de pe site-ul Edutime .ro *Pinocchio*
3. **Miercuri- 13 aprilie**- *Să economisim!-vizită la BRD Dăbuleni*
4. **Joi-14 aprilie** – *La cumpărături. Valoarea banilor- Jocuri de rol*

PROIECT EDUCAȚIE FINANCIARĂ

LIUȚĂ LUMINIȚA ,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 DĂBULENI, JUD. DOLJ

ARGUMENT

Încă de mici, copiii sunt capabili de a lua decizii. Acest lucru poate fi încurajat de către adulţi. Această tip de educaţie stimulează prin activităţi bine structurate, luarea deciziilor legate de bani pentru copiii şcolari. Ghidarea copiilor mici în alegeri simple le va oferi experienţa şi încrederea pentru luarea propriilor decizii pe măsură ce cresc, fapt care îi reponsabilizează şi îmbunătăţeşte capacitatea lor de a funcţiona cu succes în anii adolescenţei şi maturităţii lor. Procesul de luare a deciziilor consolidează controlul copiilor asupra vieţii lor şi le dă putere. Copiii foarte mici sunt capabili să analizeze şi să aleagă între două alternative la fel de pozitive fără consecinţe negative majore. Pe măsură ce copiii cresc, ei devin capabili de a selecta cele mai bune dintr-un număr mai mare de alternative.

Scopul proiectului

Să formeze deprinderi de structurare a cheltuielilor pentru a-i ajuta pe copiii mici în a face alegeri. Ajutarea copiilor în a recunoşte că banii vin în cantităţi limitate şi stimularea acestora spre economisire.

Obiectivele proiectului

O1. Promovarea coonceptului de educaţie financiară în rândul elevilor , părinţilor şi cadrelor didactice prin planificarea si implementarea unui curriculum adaptat cerintelor programului.

O2. Analizarea alternativelor simple şi câştigarea încrederii în luarea propriilor decizii.

O3. Dezvoltarea unor modele comportamentale rationale în rândul copiilor prin practicarea luării de decizii în situaţii concrete.

O4 Formarea unor deprinderi de bune practice în ceea ce priveşte educaţia financiară.

O5. Imprimarea respectului faţă de muncă, bani şi dezvoltarea spiritului de într-ajutorare.

O6. Alfabetizarea copiilor în domeniul financiar.

Durata proiectului 11-14 aprilie 2022

Resurse Umane :

Elevii clasei a II-a, părinţi, cadre didactice, angajații băncii BRD Dăbuleni

Materiale: albume, carti, reviste, imagini, portofolii, aparate audio-vizuale, site-uri virtuale, flipchart, markere, laptop, imprimanta, retroproiector, prezentari powerpoint.

Temporale : o săptămână 11-14 aprilie Săptămâna Educației financiare

Spaţiale : Școala Gimnazială Nr.1 Dăbuleni-Dolj

Banca BRD Dăbuleni

Grupul-ţintă Grupul ţintă este format din elevii clasei a II-a, Școala Gimnazială Nr.1 Dăbuleni-Dolj

Grafcul activităților

1. **Luni- 11 aprilie**- *Să învățăm despre bani cu Ana și Radu de la Banca Națională a României*- prezentare ppt, film
2. **Marți – 12 aprilie**- *Povești cu tâlc* de pe site-ul Edutime .ro *Pinocchio*
3. **Miercuri- 13 aprilie**- *Să economisim!-vizită la BRD Dăbuleni*
4. **Joi-14 aprilie** – *La cumpărături. Valoarea banilor- Jocuri de rol*

Proiect educaţional„
1 DECEMBRIE - ZIUA NAŢIONALĂ A ROMÂNIEI, ZIUA TUTUROR ROMÂNILOR’’

Prof. Neacșu Simona
Prof. Neacșu Robert

COORDONATORI:

ŞCOALA GIMNAZIALĂ *CONSTANTIN NEGREANU*

Prof. Istodor Liliana - director

Prof. Neacșu Simona – director adjunct

LICEUL TEHNOLOGIC HALÂNGA

Prof. Nicolicioiu Mihaela - director

Prof. Neacșu Robert

A.INFORMATII DESPRE APLICANT

Numele instituţiei/unităţii de învăţământ aplicante: **Şcoala Gimnaziala „Constantin Negreanu’’**

Adresa completă: **Str. Traian Nr.281, Dr. Tr. Severin, Mehedinți**

B. INFORMATII DESPRE PROIECT

B.1. Titlul proiectului: „ ROMÂNIA ÎN ZI DE SĂRBĂTOARE**”**

B.2. Categoria în care se încadrează proiectul: **cultural – artistic, literatură**

B.3.Participanţi: elevi, învăţământ gimnazial.

C. REZUMATUL PROIECTULUI

Proiectul a fost conceput în vederea găsirii celor mai eficiente modalităţi de stimulare a interesului elevilor pentru lectură şi carte, dezvoltarea gustului pentru frumos, pentru literatură, pentru traditii şi tot ce înseamnă adevărata valoare artistica, spirituală, civică şi morală. Activităţile orientative propuse, care se vor a fi stimulative, au ca obiectiv dezvoltarea capacităţii creatoare a elevilor.

D.PREZENTAREA PROIECTULUI

ARGUMENT:

În fiecare an şcolar apropierea zilei de 1 decembrie prilejuieşte deschiderea unei palete largi de evenimente culturale desfăşurate în şcoala noastră. Ziua de 1 Decembrie 1918 marchează bilanţul luptei românilor pentru întregire statală, care vine să încununeze precedentele acţiuni ale fraţilor din Basarabia (9 aprilie 1918) şi Bucovina (15 / 28 noiembrie 1918). Poporul român a valorificat conjunctura internaţională creată în urma primului război mondial şi a ştiut să se afirme în contextul mişcării de eliberare a popoarelor şi al victoriei principiului naţionalităţilor în Europa. 1 Decembrie este Ziua Naţională a României. Şi noi, românii trebuie să simţim româneşte şi să cunoaştem semnificaţia acestui eveniment.Micii şcolari trebuie învăţaţi că istoria neamului românesc este ea însăşi o lecţie de viaţă, voinţă şi iubire! Călăuziţi de aceste fapte am propus următorul proiect şi credem în puterea acestuia de a uni şi a călăuzi spirite. Cel mai mare si mai fericit moment din istoria noastră s-a desfăşurat la 1 Decembrie 1918. Unirea tuturor românilor într-un singur stat a fost rezultatul firesc al luptei de secole, dusă de poporul român.

Pregătită de fapta lui Mihai Viteazul de la 1600, de „Unirea cea mică” din 1859 şi de lupta eroică din anii 1916-1918 „Unirea cea mare” s-a înfăptuit la 1 Decembrie 1918. S-a împlinit visarea cea mare şi de totdeauna a românilor: Unirea României într-o singură ţară mare cu hotare minunat de rotunde si întinse până acolo unde oamenii vorbesc aceeaşi limbă, limba română.

Unirea a fost salutată de naţionalităţile: saşi, maghiari, secui, pentru ei,ca şi pentru români, viitorul însemna „a trăi unul lângă altul în pace.”

Desăvârşirea unirii naţionale a contribuit la făurirea unei Românii mai puternice şi mai bogate.

România, ţara noastră, s-a făurit cu mari jertfe, cu viaţa a zeci si sute de mii de viteji, să nu-i uităm şi să-i slăvim din toata inima noastră.

Dorim ca, prin modul în care abordăm tema „1 Decembrie ”, ziua naţională a României, să-i determinam pe copii să înţeleagă semnificaţia acestei zile importante, prin povestiri istorice şi activităţi interesante, să trezim copiilor sentimente de mândrie şi preţuire a istoriei neamului românesc, să descopere valori morale ale poporului: dragoste de ţară, eroism, vitejie, bunătate.

SCOPUL PROIECTULUI:

- cunoaşterea însemnătăţii zilei de 1 Decembrie 1918 şi ale consecinţelor actelor istorice înfăptuite atunci asupra poporului român;

Obiective urmărite:

- Exersarea deprinderile artistice ;
- dezvoltarea componentei afective şi volitiv-acţionare a personalităţii elevilor, prin acţiuni morale, desfăşurate în şcoală şi în afara acesteia.
- cultivarea la elevi a sensibilităţii faţă de valorile morale
- antrenarea cadrelor didactice în organizarea activităţilor extracurriculare desfăşurate cu participarea elevilor
- încurajarea şi stimularea interesului elevilor pentru lumea miraculoasă a istoriei
- îmbogăţirea orizontului cultural şi spiritual al elevilor
- stimularea creativităţii artistice a elevilor şi a cadrelor didactice
- Sensibilizarea elevilor faţă de evenimentele naţionale.

GRUPUL ŢINTĂ CĂREIA I SE ADRESEAZĂ PROIECTUL

- beneficiari direcţi: elevii din învăţământul gimnazial ;
- beneficiari indirecţi: ceilalţi elevi ai şcolii, cadrele didactice implicate, invitaţi, profesorii care îndrumă elevii implicaţi în derularea activităţilor din proiect;
- Comunitatea locală.

DURATA PROIECTULUI: 1 lună

DESCRIEREA ACTIVITĂŢILOR

Proiectul propus invită prin activităţile sale toţi profesorii şi elevii care conştientizează necesitatea unei cunoaşteri autentice a lumii şi a sinelui să se prindă în acest miraj al perceperii lumii si a perceperii valorilor.

În desfăşurarea acestui proiect se vor implica atât elevii claselor V-VIII, cât şi profesorii care vor participa direct sau indirect la activităţile propuse. Activităţile vizează schimbul de experienţe, bune practici precum şi manifestarea talentului

creativ, cunoaştere, peregrinare şi transcendere în timp şi spaţiu. Activităţile sunt destinate elevilor implicaţi, cât şi profesorilor (fie în calitate de îndrumători, fie în calitate invitaţi).

Activitatea va îmbrăca forme diverse care să provoace la lectură.

MODALITĂŢILE DE MONITORIZARE ŞI DE EVALUARE ALE PROIECTULUI (FORME DE EVALUARE):

MONITORIZAREA

Echipa de lucru va realiza fotografii şi un jurnal cu descrierea activităţilor desfăşurate. Se va urmări ca elevii implicaţi să-şi împărtăsească liber părerile şi impresiile personale asupra temelor propuse la fiecare etapă a derulării proiectului.

FORME DE EVALUARE: jurnale individuale sau colective; prezentarea rezultatelor, a produselor obţinute; expunerea lucrărilor realizate; album foto; realizarea unor procese-verbale pentru fiecare activitate; prezentarea produselor muncii în echipă în cadrul festiv organizat; realizarea minispectacolului pe tema 1 DECEMBRIE.

DISEMINAREA:

- prezentarea proiectului în cadrul sesiunilor sau a activităţilor; mediatizare mass-media; evidenţierea elevilor participanţi la proiect
- **REZULTATUL (TIPURI DE PRODUSE)**:
- jurnal de proiect; album foto; diverse lucrări realizate de elevi; afişe; invitaţii; scenete, recitări, cântece.

IMPACTUL:

- întărirea colaborării elevi – cadre didactice implicate - pentru descoperirea şi stimularea talentelor şi a elevilor cu aptitudini artistice; dorinţa elevilor de a desfăşura mai multe activităţi literare si cultural-artistice; implicarea responsabilă şi afectivă a elevilor în viaţa şcolii, a comunităţii; atragerea părinţilor, a altor membri ai comunităţii în strategiile educaţionale ale şcolii.

ACTIVITĂŢILE DE PROMOVARE / MEDIATIZARE ŞI DE DISEMINARE PE CARE INTENŢIONĂM SĂ LE FACEM ÎN TIMPUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI ŞI DUPĂ ÎNCHEIEREA ACESTUIA

- Promovarea proiectului;
- Postarea de către elevi a unor materiale multimedia, video, etc, pe diferite site-uri educaţionale sau reţele de socializare (www.facebook.com)
- Mediatizarea în revistele şcolare;
- Premierea elevilor cu aptitudini deosebite;
- Acordarea diplomelor de participare pentru toţi elevii si profesorii implicaţi în proiect;
- Raportul de autoevaluare întocmit la finele proiectului;
- Analiza activităţilor desfăşurate în cadrul proiectului prin materiale de sinteză;
- Mediatizarea proiectului în mass-media.

RESURSELE PROIECTULUI

Resurse umane: elevii şcolilor implicate; cadrele didactice implicate; colaboratori; părinţi.

Resurse materiale:

-cărţi; mape; imagini; hârtie; invitaţii; texte literare; stilouri; dosare; fotografii; laptop; un videoproiector; o imprimantă; un copiator; recuzite diverse pentru jocurile de rol, un aparat foto; un calculator, instrumente muzicale.

-cărţi de istorie şi literatură, imagini, steguleţe, diplome

Resurse informaţionale: Internet; Bibliotecile şcolare;

DISCIPLINE IMPLICATE IN PROIECT: Limbă si comunicare, Educaţie muzicală, Educaţie plastică

FORMA DE ORGANIZARE A ACTIVITĂŢILOR DIN CADRUL PROIECTULUI: frontal, individual, pe grupe.

Resurse procedurale: brainstorming-ul, conversaţia, concursul

ACTIVITĂȚI:

1. ***Învăţarea cântecelor şi poeziilor patriotice Lecturarea unor povestiri cu conţinut istoric***

   Cântece patriotice-instrumental –taragot şi orgă

2. ***Confecţionarea de steaguri şi de ecusoane***

-steguleţe mici, ecusoane, planşe cu tema UNIREA, desene cu tema UNIREA, expoziţie de desene: “România pitorească”, poster tematic

3. În zi de sărbătoare

Prezentarea unui program artistic închinat Zilei Naţionale; Prezentarea semnificatiei istorice a zilei de 1 Decembrie; Sceneta ,,S-a întâmplat în Ardeal’’ ; Recitarea unor poezii; Cântece patriotice

4.Activitate la biblio-net: Expoziţie de carte, prezentări PPT, concurs tematic

5.Semnificaţia zilei :discurs

PROIECT EDUCAŢIONAL
24 Ianuarie 1859
"Unirea Principatelor Române"

ECHIPA DE PROIECT
Şcoala Gimnazială „Constantin Negreanu”
Prof. Liliana ISTODOR

”Unirea naţională fu visarea iubită a voievozilor noştri cei viteji, a tuturor bărbaţilor cei mari…Pentru dânsa ei trăiră, muncirăşi muriră.”

Nicolae Bălcescu

ARGUMENT

În acest an se împlinesc 163 de ani de la UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE, unul dintre cele mai mari evenimente ce a avut loc în istoria neamului românesc, unire ce s-a înfăptuit sub conducerea lui ALEXANDRU IOAN CUZA la 24 IANUARIE 1859.

Deşi domnia lui Cuza a fost scurtă, doar 7 ani , realizările sale au fost semnificative. Îndeplinind programul unionist exprimat în adunarile ad-hoc, reformele sale au contribuit la modernizarea ţării.

Vasile Alecsandri, Dumitru Almaş, Ion Creangă sunt unii dintre poeţii şi scriitorii români care au închinat numeroase pagini acestui mare eveniment: UNIREA.

Noi, cadrele didactice suntem datori să facem cunoscute elevilor operele lor, deoarece cu ajutorul acestora vom reuşi cu mai multă uşurinţă să le trezim în suflet sentimente înălţătoare de dragoste şi preţuire a valorilor patriotice. Elevii trebuie să cinstească şi să fie mândrii de pagina de istorie a poporului român, pagină scrisă de ALEXANDRU IOAN CUZA

.

„Cât or fi români pe lume
Cât va fi pe cer un soare
A lui Cuza mare nume
Să fiţi siguri că nu moare.”

(Vasile Alecsandri)

SCOPUL :

- Cunoaşterea şi respectarea valorilor fundamentale ale istoriei şi culturii naţionale şi exprimarea prin comportament a spiritului patriotic, mândria identităţii naţionale

OBIECTIVE :

- să cunoască importanţa istorică a zilei de 24 IANUARIE ;
- să lectureze texte care oglindesc acest mare eveniment ;
- să memoreze poezii dedicate UNIRII
- să înveţe cântecul şi dansul popular “HORA UNIRII” ;
- să participe cu dragoste şi interes la activităţile propuse.

GRUPUL ŢINTĂ :

- **Beneficiari direcți:** elevii unităților de învățământ implicate în proiect
- **Beneficiari indirecți:** părinții elevilor

LOCUL DE DESFĂŞURARE: sediul instituțiilor educaționale implicate în proiect

PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI : 17 ian.- 25 ianuarie 2022

Resurse:

- **Resurse umane:**

  elevi, cadre didactice, părinţi

- **Resurse materiale:**

  coli albe şi colorate, markere, steaguri tricolore, costume pentru dramatizări, hărţi geografice şi istorice, albume istorice, imagini din ţară, leptop, videoproiector

EVALUAREA PROIECTULUI :

- expunerea desenelor, a colajelor şi a creaţiilor literare ;
- aprecieri verbale;
- portofoliul;
- realizarea de desene , colaje, eseuri;
- chestionarea orală şi scrisă
- înmânarea diplomelor şi a insignelor omagiale.

CONŢINUTUL PROIECTULUI

Nr.	ACTIVITATEA	LOCUL DESFĂŞURĂRII	DATA	RESPONSABIL
1	• Prezentarea proiectului: ***Cuza - Vodă şi Unirea*** • Stabilirea activităţilor şi sarcinilor ; • Prezentarea importantei zilei de **24 Ianuarie 1859.** 	Sala de clasă	17 ian 2022	Prof.istorie Istodor Liliana
2	Unirea şi literatura: • citirea unor lecturi care prezintă aspecte inspirate de marele eveniment: • „**Moş Ion Roată şi Vodă Cuza”** de Ion Creangă; • „**Moş Ion Roată şi Unirea**” de Ion Creangă	Sala de clasă	17 ian 2022	Cadrele didactice implicate în proiect

	• creaţii proprii. • **“Hora Unirii”** de V.Alecsandri etc; • “**Unirea “** de Virgil Carianopol, • “**Toţi românii cântă „HORA UNIRII"** de Dumitru Almaş etc;			
3	Hai să dăm mână cu mână! • repetarea cântecului şi a paşilor de horă	Sala de clasă	19 ian 2022	Cadrele didactice implicate în proiect
4	Unirea văzută prin ochi de copil • realizarea unor creaţii plastice inspirate de evenimentele şi imaginile prezentate; • concurs : ➢ ***“Unirea, naţiunea a făcut-o!”*** ➢ ***Recitarea poeziei „Alexandru Ioan Cuza”, Victor Eftimiu*** ➢ ***Joc de rol „Ocaua lui Cuza”*** ➢ ***Evaluarea compoziţiei plastice*** ➢ ***„HORA UNIRII”*** • confecţionarea insignelor omagiale. • Realizarea de eseuri tematice	Sala de clasă	19-20 ian 2022	Cadrele didactice implicate în proiect
5	Suntem împreună la bine şi la rău! • expoziţie cu lucrările realizate. • dansul “Hora Unirii” • acordarea de diplome şi premii	Sala de clasă Holul școlii	25 ian 2022	Cadrele didactice implicate în proiect

A projekt témája: Márton napja és a hozzá kapcsolódó szokások felelevenítése és átélése az óvodában

Torok Zsuzsanna
Școala Gimnazială "Fogarasy Mihaly" Gheorgheni

Időtartam: Egy hét

Témaválasztás: November táján sokat lehet hallani a Márton napi szokásokról, a Márton napozásról. Bár a mi vidékünkön nincs akkora hagyománya, mint például a farsangnak, viszont pedagógusként és szülőként is fontosnak tartom, hogy minél több hagyományt megismerjenek a gyerekek, így nagymértékben elősegítsem azt, hogy a régi szokások, hiedelmek és hagyományok még sokáig fennmaradjanak a köztudatban. Márton legendájának megismertetése már ebben a korban ajánlott, hiszen ez a történet nagyon jó alkalmat ad arra, hogy elbeszélgessenek arról, miért is jó dolog másoknak segíteni. Idézzenek fel olyan eseményeket, amikor a gyermekek ügyesek voltak és segítettek valamiben szüleiknek, társaiknak, vagy bárkinek aki rászorult. Szeretnék egy kis ünnepet varázsolni a gyerekek életében, hiszen a lámpás felvonulás során, szüleikkel együtt énekelve mondókázva kellemes perceket élhetnek meg, valamint nagyon jó közösségformáló hatása is van.

November 11-én, Márton napján libát illik enni. Hogy miért?

A középkorban a libaevés még nem volt úri muri.

Márton napkor ünnepelték az őszi munkák végét, az urak ilyenkor kifizették cselédeiket, akik bérük mellé alaposan felhizlalt libát is kaptak, amit ízesen elkészítettek, mellé pedig az adott évi szüretből származó újbort itták. Márton-naphoz számos hagyomány és babona kötődik.

„Varázserőt” tulajdonítottak Szent Márton vesszejének: ezt a pásztorok adták az állataikat legelőn hizlaló gazdáknak, akik az ajándékba kapott köteggel megveregették állataikat, bízva abban, hogy jó lesz a következő évi szaporulat. A jószághoz kötődik az egyes területeken elterjedt babona, miszerint aki Márton-napján mos vagy tereget, keresztet vethet a jószágra.

A libafogyasztással kapcsolatban is számos babona élt és él mai is. Az egyik szerint, ha valaki nem eszik libát Márton-napon, egész évben koplalni fog. A népi időjárásjelzés szerint, ha november 11-én kemény fagy van, akkor karácsonykor enyhe lesz az idő. „Márton napján, ha a lúd jégen jár, akkor karácsonykor vízben poroszkál.” Ha viszont jó az idő Márton napján, nagyon hideg lesz a tél. „Ha jókedvű Márton, kemény tél lesz, borús Márton, borongós tél” - szól a népi bölcsesség. Aki pedig november 11-én éjjel álmodik, boldog lesz - így tartották.

A mi rendezvényünk célja, amellett, hogy együtt töltöttünk egy pár órát szülők és gyerekek, az is, hogy a kihalófélben levő hagyományainkat életben tartsuk olyan formán, hogy az igazi élményt nyújtva felkeltse a mai generációk érdeklődését. A közösen elkészített lámpások után finom libazsíros kenyérrel és meleg teával vendégeltünk meg a szülőket és gyerekeket , majd a lámpásainkkal mondókázva és énekelve elindultunk a templomba, hogy utat adjunk a fénynek mely Márton jóságát hirdeti.

A project céljai:

- Márton napjához kötődő szokások összegyűjtése, a jeles naphoz kapcsolódó tevékenységek megismerése, kipróbálása és megbeszélése
- Kommunikációs képesség fejlesztése.
- Kíváncsiságukat felkeltő, differenciált tevékenységeken keresztül szerezzenek tapasztalatokat.
- Meglévő ismereteik bővítése, felhasználása.

- A gyermekek esztétikai érzelmeinek kibontakoztatása.
- A gyermekek intellektuális érzelmeinek biztosítása.
- Szabálytudat kialakítása
- Nagymozgások és téri tájékozódás fejlesztése mozgásos versenyjátékok, társasjátékok segítségével

● Néphagyomány őrzése, a jeles naphoz kapcsolódó legenda megismertetése,

●Egymásra való odafigyelés, szabálytudat, szabálytartás, türelem, önfegyelem, kitartás erősítése.

Fejlesztési feladatok:

- Nyelvi és kommunikációs terület
  - hallgassák figyelemmel a Márton Püspök legendáját,
  - meséljenek arról, hogy mi tetszett a történetben,
  - a verbális képességek fejlesztése: verbális kommunikációs készség,
  - beszédértés, beszédhallás, szókincs bővítés, beszédkedv felkeltése
- Domeniul limbă și comunicare în limba română
  - copilul să fie capabili să numere de la 1 până la 10
  - dezvoltarea vocabularului cu cuvinte noi
- Tudomány terület

  - legyenek képesek elsajátítani a több-kevesebb fogalmakat, csoportokat alkotni(több-kevesebb liba legyen az olban)

  - helyesen oldják meg a feladatokat

  - tudatosuljon bennük, hogy a liba nagyon hasznos állat(húsa tolla, tojása, nagyon ügyes házőrző),

  - szerezzenek tudomást a tollfosztásról, és arról hogy milyen kapcsolat van Márton püspök és a libák között.
- Ember és társadalom terület
  - ismerkedjenek meg a „Barátság- keksz” című játékkal értsék meg lényegét, és osszák meg társaikkal döntésüknek okát.

  -tudjanak mesélni arról miért fontos, hogy másoknak /másokon segítsünk

  -a gyermekek erkölcsi-szociális érzelmeinek alakítása.

  - a közösen átélt élmények, tapasztalások öröme.

  - legyenek képesek a liba megragasztására tépéssel, ragasztással

  - tudják meghajtogatni a liba lábát
- Esztétikai, kreatív terület
  - legyenek képesek a pecsételés technikájának elsajátítására,
  - végezzenek tiszta pontos munkát
  - legyenek képesek felismerni és megkülönböztetni a lassú- és gyors ütemű dalokat, mondókákat,
  - sajátítsák el az új dalt
- Pszichomotoros terület:
  - Legyenek képesek a gyakorlatok helyes elvégzésére, ismerkedjenek meg a mozgásos játékokkal és sajátítsák el azokat
  - Testi képességek, szem-kéz koordináció fejlesztése.,
  - testséma, én-tudat, nagymozgások fejlesztése, térirány fejlesztése, a játékokkal, valamint az eszközök elkészítésével.

Munkaformák: Egyéni, páros, mikrocsoportos, csoportos.

Partnerek: alkalmazotti kör, gyerekek, szülők, a libatanya gazdája, örmény katolikus pap bácsi.

Eszközszükséglet, források: -képek, könyvek a legendáról, libáról, laptop, projektor, ceruzák, zsírkréták, színes-pausz papír, krepp papír, hurkapálca, zsenilia drót, ragasztó, olló, mandalák, libagége tészta, dob, zörgő, piros anyag, műanyag libácskák, bot, kukorica szemek, fakockák, műanyag libácskák, lego, libás képecskék, műanyag libák, hullahopp karikák, feladatlap, libás puzzle, párosító, Domino-, Memory játékok, libazsír, lilahagyma, kenyér, teafű, ledmécsesek.

A projekt produktumai: kiállítás a szivacsnyomatokkal-és a ragasztással elkészített libáinkból valamint a libatollal írt ékes „írásainkból”, a szülőkkel közösen készített lámpások a templomi felvonuláshoz.

Gondolattérkép: Központi elem a liba

Szőlő: a szüret, az ősz jelképe, hiszen őszi időszakban ünnepeljük Márton napját.

Pásztorbot, kereszt: Szent Márton Püspök jelképei.

Libaláb, csőr, toll, szárny: a liba testrészei.

Ételek, italok: a torkos napokat jelképezi.

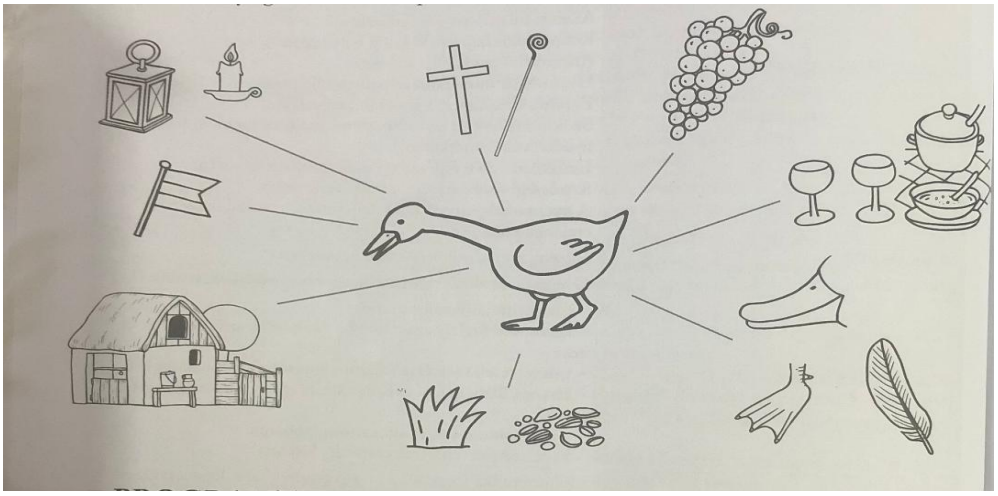
Mécsesek, lámpások: Márton napján a szeretet lángja melegíti fel szívünket.

Országzászló: Magyarországon, Erdélyben ünnepeljük ezt a napot. Milyen országokra jellemző még?

Ház, udvar: a liba élőhelye.

Fű, magok: a liba eledele.

Milyen tevékenységeket tudunk elképzelni ehhez a naphoz kapcsolódóan?

Heti projektterv:

NAP	SZFT	SZTJ	TTT
HÉTFŐ	*Reggeli találkozás, rutin tevékenységek:* köszönés, jelenlét, évszak naptár, csoportos tevékeny-ség: a projekt térképének ki-függesztése, megbeszélése ”Mindenemet megosztom, amim csak van.”	*Könyvtár sarok:* Képek, könyvek a libákról, legendáról *Művészet központ:* „Írunk libatollal” „Nyomdázás dugóval-liba” *Mozgásos játék:* „Gyertek haza ludaim”	*Tudományok:* Látogatás a libafarmra, libasimogatás-A liba haszna és kapcsolódása Márton püspökhöz *Nyelv és kommunikáció* Szent Márton legendája Power pontos bemutatóval

	Áthajlás: Találós kérdés a libáról		
KEDD	*Reggeli találkozás, rutin tevékenységek:* köszönés, jelenlét, évszak naptár, csoportos tevékeny-ség: a projekt térképének ki-függesztése, megbeszélése, mécsesgyújtás:” A szeretet lángjának”meggyújtása halk zene mellett. *Áthajlás:* „Süss fel nap…”	*Tudomány központ* Hogyan fosztották régen a kukoricát képek megfigyelé-se, kipróbálása, járás kukoricán-Mi a haszna? *Építő központ* Libaol a libáknak *Mozgásos játék:* „Róka fogta liba”	*Limbă și comunicare* Audiție: Vulpe, tu mi-ai furat gâsca *Joc de mișcare*:”Vulpea și gâștele” *Esztétika és kreativítás* Liba pecsételése szivacssal *Tudományok:* *Didaktikus játék*:”Libák az olban”-Több kevesebb fogalma
SZERDA	*Reggeli találkozás, rutin tevékenységek:* köszönés, jelenlét, évszak naptár, csoportos tevékeny-ség: a projekt térképének ki-függesztése, megbeszélése ”Szeretetgömb átadása” *Áthajlás:* „A gúnárom elveszett”	*Szerepjáték központ:* Libapásztor és az ő libái *Manipulációs tev. központja* Libás puzzle, libás párkereső-Domino, Memory *Téroriántiós játék:* „Hová rej-tőztek a libák a róka elől?	Tudományok: *Didaktikus játék*:”Libák az olban”-Több kevesebb fogalma
CSÜTÖRTÖK	*Reggeli találkozás, rutin tevékenységek:* köszönés, jelenlét, évszak naptár, csoportos tevékeny-ség: a projekt térképének ki-függesztése, megbeszélése *”Mit kívánsz a társadnak a mai napra?*” *Áthajlás*: Libás mondókák	*Művészet központ* Libás mandala színezők *Szerepjáték központ* Gazdasszony a baromfiudvarban *Mozgásos játék:* Hatan vannak a mi ludaink	*Esztétika és kreativítás* Új ének: Száz liba egy sorba Libás dalok ismétlése ritmushangszerekkel *Ember társadalom* „Jobb adni, mint kapni” Szocializációs játék „Barátságkeksz”
PÉNTEK	*Reggeli találkozás, rutin tevékenységek:* köszönés, jelenlét, évszak naptár, csoportos tevékeny-ség: a projekt térképének ki-függesztése, megbeszélése *”Küldök egy lángot, add tovább!*” *Áthajlás*: „Kicsi kút, csoda-kút”	*Művészet központ* Nyaklánc fűzése libgége tésztából *Színismertefejlesztő játék:* Milyen színt dobtál? Válaszd ki az ugyanolyan színű masnis libát! Libás mondókák, dalok ismétlése.	*Ember és társadalom* Vágás, ragasztás „Liba vágása, ragasztása hurkapálcára, tollazata tépett papírból.” *Pszichomotoros terület* Futás egyenes vonalban, jelre megállás Mozgásos játék: „Márton katonái”

Sănătate, sport și voie bună!
(O abordare inovativă a excursiei școlare)
Proiect educațional

Lupu Marian Iustin
Școala Gimnazială “Anton Pann” Voluntari

TITLUL PROIECTULUI: Sănătate, sport și voie bună! (O abordare inovativă a excursiei școlare)

DOMENIUL: educație pentru sănătate, educație culturală, civică, patriotică

BENEFICIARI:

- ✓ elevii clasei a III-a si a IV-a
- ✓ părinții elevilor implicați în proiect

PERIOADA DESFĂȘURĂRII: 24 MAI – 10 IUNIE

PREZENTAREA PROIECTULUI:

Acest proiect a apărut ca o necesitate după perioada de restricții impuse de pandemia Covid, ca urmare a dorinței de reinstaurare a stării generale de bine a elevilor, de revenire la normalitate, de apropiere de natură, de întărire a sănătății, printr-o abordare inedită, inovatoare a excursiei școlare. Astfel, ne dorim îmbinarea activităților de învățare cu activitățile de relaxare, cunoscându-se că sportul este domeniul iubit de toți copiii, deoarece poate oferi elevilor o altenativă posibilă de a valorifica în mod plăcut și reconfortant deprinderile și priceperile motrice însușite în orele de educație fizică și prin activitățile extracurriculare.

Se pune un puternic accent pe dezvoltarea creativităţii elevului și, implicit, a personalităţii sale, prin „extinderi” de natură intra- şi interdisciplinară, în interiorul şi în grupele diferitelor obiecte de învăţământ. Excursia şcolară este o metodă didactică de success, cu abordare interdisciplinară. Ea are capacitatea de a lua cunoştinţă pe viu cu literatura prin vizitarea Muzeului Tiparului și Cărții vechi sau a Mănăstirii Curtea de Argeș, cu geografia prin “descoperirea” formelor de refief pe care le străbat şi prin surprinderea aspectelor economice prin localităţile vizitate, cu istoria prin vizitarea Curții Domnești de la Târgoviște, respectiv Curtea de Argeș sau a Mausoleului de la Mateiaș, cu religia și continuitatea sa de 2000 de ani ce se perpetuează de-a lungul timpului odată cu formarea poporului român, ca popor creştin. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală, dar și cea fizică a elevului, la educarea lui cetăţenească şi patriotică, îl reconfortează pe copil, îi oferă un tonus fizic excellent și îi prilejuieşte însuşirea unei experienţe sociale importante, dar şi îmbogăţirea orizontului cultural-ştiinţific. Activitățile sportive propuse în cadrul proiectului vor să antreneze un număr cât mai mare de elevi în desfășurarea de jocuri sportive, întreceri, ștafete, în vederea cultivării relațiilor de prietenie, de colaborare, a inițiativei și imaginației creatoare prin activitatea sportivă.

SCOP:

Dezvoltarea intelectuală și fizică a elevilor, stimularea și afirmarea potențialului creativ și cultural al elevilor din învățământul gimnazial/ primar. Activitățile sportive propuse în cadrul proiectului vor să antreneze un număr cât mai mare de elevi în desfășurarea de jocuri sportive, întreceri, ștafete, în vederea cultivării relațiilor de prietenie, de colaborare, a inițiativei și imaginației creatoare prin activitatea sportivă.

OBIECTIVE SPECIFICE:

✓ Educarea elevilor în spiritul respectului pentru natură și mișcare;

✓ Familiarizarea cu valorile istorice, geografice și culturale naționale;

✓ Educarea unui caracter moral și a unui spirit civic angajat, voluntar;

✓ Stimularea creativității copiilor;

✓ Realizarea unor schimburi de experiență între cadrele didactice și diseminarea unor exemple de bune practici în organizarea activităților educative, atât în format fizic, cât și în format online

✓ Întreținerea unui tonus fizic excelent, a stării de bine în perioada postrestrictiv-pandemică.

ETAPA DE CERCETARE:

✓ Elevii claselor implicate se vor documenta despre obiectivele ce urmează a fi vizitate în cadrul excursiei: Ansamblul Monumental Curtea Domnească Târgoviște, Turnul Chindiei, Muzeul Tiparului și al Cărții Vechi, Mănăstirea Curtea de Argeș, Mausoleul Mateiaș, Salina Ocnele Mari.

ETAPA DE ACȚIUNE:

✓ Desfășurarea excursiei pe traseul: Voluntari – Târgoviște – Curtea de Argeș - Ocnele Mari.

Pentru a-și putea prezenta rezultatele cercetărilor, elevii vor realiza și prezenta referate sau prezentări ppt despre activitățile desfășurate și obiectivele vizitate pe parcursul excursiei. De

REFLECȚII ASUPRA REALIZĂRII PROIECTULUI:

✓ În această etapă se vor prezenta impresiile în urma proiectului: ce le-a plăcut, ce nu le-a plăcut, ce ar fi dorit să facă altfel.

REZULTATE AȘTEPTATE:

✓ Conștientizarea necesității interdisciplinarității în realizarea unei educații autentice;

✓ Formarea sentimentului de respect pentru mișcare și natură;

✓ Socializarea copiilor, legarea de prietenii, cooperarea în acțiuni cu alți copii de aceeași vârstă

PROIECT EDUCAȚIONAL JUDEȚEAN
“ABC-UL PRIETENIEI”

Prof. Sacalerus Oana
Școala Gimnazială Anton Pann, Voluntari

B.INFORMAȚII DESPRE PROIECT

B1.Titlul proiectului: ABC-ul PRIETENIEI

B2.Tipul activității principale din cadrul proiectului

B3. Domeniul in care se incadreaza proiectul Domeniul educatie civica, voluntariat, proiecte caritabile

B4. Editia nr.1

B5. Locul și perioada de desfășurare a activității principale: sediul fiecărei școli

B6. Număr participanți la proiect – 60 elevi, 10 cadre didactice

B7. Bugetul proiectului

Buget total	Buget solicitat MEN	Contribuție proprie/alte resurse
200	-	200

B8. Proiectul este cu participare directă și indirectă

REZUMATUL PROIECTULUI

a.Număr de elevi: 60 și cadre didactice implicate: 10

b. Beneficiari direcți: elevii/ indirecți: părinți și comunitatea locală

c. Activități propuse:

Nr. Crt.	Titlul activității	Perioada
1.	Lansarea proiectului – prezentare powerpoint	Octombrie
2.	Vreau să știu...	Noiembrie
3.	„ Învață să dăruiești !” – Daruri de Crăciun	Decembrie
4.	“Mari personalități din România”	Ianuarie – Februarie
5.	Copacul prieteniei – Expoziție in holul școlii	Martie - Aprilie
6.	Ziua internationala a prieteniei – evaluare proiect	Mai – Iunie

d. Impactul educativ estimat asupra grupului țintă: întărirea colaborării elevi- elevi, elevi- cadre didactice implicate;

C. PREZENTAREA PROIECTULUI

C1. ARGUMENT: Multiculturalitatea lumii este un fapt recunoscut și larg constientizat în zilele noastre. Multiculturalismul pretinde respect și apreciere din partea grupurilor pentru alte culturi din societate, pretinde toleranța unei comunități față de cealaltă comunitate.

Proiectul Educațional „ABC-ul prieteniei” vine în sprijinul elevilor școlilor implicate, pentru a înțelege mai bine ceea ce reprezintă multiculturalitatea. Pentru aceasta, trebuie să luăm în considerare rolul important al contextului (social, cultural și istoric) în relațiile intra și extra-culturale, legătura multilaterală între cultură și comunicare.

C2. SCOPUL: Proiectul - parteneriat are drept scop formarea unei atitudini pozitive a elevilor într-o societate multiculturală, prin desfășurarea unor activităţi comune între şcolile partenere , în vederea formării şi dezvoltării unei conduite de deschidere şi stabilirii unor relaţii bazate pe încredere şi stimă reciprocă. Păstrarea şi promovarea valorilor tradiţionale şi universale specifice culturii române. Exprimarea emoţiilor şi sentimentelor care ne încearcă faţă de valorile

culturale prin diferite forme artistico-plastice şi practice. Identificarea, stimularea şi valorificarea potenţialului artistic al elevilor prin realizarea unor lucrări literare originale pe teme date.

C3. OBIECTIVE

- dezvoltarea la elevi a deprinderilor legate de viață, într-o societate multiculturală;
- îmbunătățirea competențelor de comunicare în limba română;
- cultivarea respectului față de marile valori românești;
- valorificarea pozitivă a relaţiilor interumane, pe criterii de egalitate;
- integrarea elevilor ce aparțin minorității maghiare;
- educarea copiilor în spiritul toleranţei şi cooperării.

C.4. Descrierea grupului țintă căruia i se adresează proiectul: - elevi clasele CP- IV - elevi clasele V- VIII

C.5. Beneficiarii direcți și indirecți: elevi din grupul țintă, părinți, profesori, comunitatea locală

C.6. Durata proiectului – 9 luni

ACTIVITĂȚILE INCLUSE ÎN PROIECT

Activitatea nr.1: **Lansarea proiectului** Tipul activităţii: Prezentare PowerPoint Data/perioada de desfăşurare: octombrie 2020 Numărul de participanţi: 30 elevi, cadre didactice, părinţi Beneficiari: şcolile înscrise în proiect Metode/mijloace de realizare: Prezentare şi dezbatere Modalităţi de evaluare: Chestionare adresate elevilor şi părinţilor Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri: Activitatea debutează prin prezentarea proiectului și a activităților ce vor fi derulate. Se prezintă protocolul de colaborare. Va fi prezentată în PowerPoint schiţa de proiect la videoproiector, va fi discutată cu părinţii şi elevii şi se vor solicita sugestii de îmbogăţire a conţinutului activităţilor. Va urma postarea acestuia pe site–ul www.didactic.ro.
Activitatea nr. 2: **„Vreau să știu...“** Tipul activităţii:Prezentare powerpoint; întâlnire online între elevii celor două școli Data/perioada de desfăşurare: noiembrie 2020 Numărul de participanţi: elevi ai şcolilor partenere , cadre didactice, părinţi Beneficiari: elevii implicați în proiect Metode/mijloace de realizare – prezentare și dezbatere Modalităţi de evaluare: fotografii postate pe grupul de socializare ,,ABC-ul Prieteniei’’ Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri: Fiecare școală va realiza o prezentare powerpoint cu poza fiecărui copil și o scurtă prezentare, prezentare ce va fi văzută în cadrul întâlnirii online. Copiii de la școala parteneră vor urmări materialul și pe parcursul vizionării își vor nota întrebări, lucruri pe care ar vrea să le afle/să le spună despre unul din copiii din școala parteneră. La finalul prezentărilor, elevii își vor adresa unii altora întrebările.
Activitatea nr. 3: **„Învață să dăruiești - Daruri de Crăciun“** Tipul activităţii: de voluntariat- Oferirea unor cadouri simbolice Data/perioada de desfăşurare: decembrie Numărul de participanţi: elevi ai şcolilor partenere , cadre didactice, părinţi

Beneficiari: elevii implicați în proiect
Metode/mijloace de realizare – Cadouri simbolice oferite copiilor din școala parteneră
Modalităţi de evaluare: fotografii postate pe grupul de socializare „ABC-ul Prieteniei’’
Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri: Sub îndrumarea coordonatorilor, se va organiza “Moș Crăciun secret”. Fiecare elev din Școala Gimnazială Anton Pann va extrage numele unui elev din școala parteneră, căruia va trebui să-i ofere un cadou simbolic: desene, felicitări, etc. Același lucru îl vor face și elevii din școala parteneră.

Activitatea nr. 4: **„Mari personalități din România “**
Tipul activităţii: prezentări/întâlniri online/concurs
Data/perioada de desfăşurare: ianuarie – februarie
Numărul de participanţi: elevi ai școlilor partenere, cadre didactice, părinţi
Beneficiari: elevii școlilor implicate, părinți, cadre didactice
Mijloace de realizare: – prezentări/înregistrări foto/video de scurt metraj trimise în școala parteneră pentru jurizare și premiere
Modalităţi de evaluare: - oferirea diplomelor ce vor fi expediate către câștigători
Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri: Vor fi selectate 10 personalități din România. Elevii celor două școli se vor documenta despre acele personalități și vor face scurte referate/prezentări/. Elevii vor fi împărțiți în echipe și vor realiza materialele. Le vor prezenta în cadrul întâlnirilor online. Elevii dintr-o școală vor juriza și vor stabili locurile 1, 2, 3 pentru elevii din școala parteneră.

Activitatea nr. 5: **„Copacul prieteniei“**
Tipul activităţii: - schimb de idei între elevi din școlile partenere, schimb de experiență
Data/perioada de desfăşurare: martie – aprilie
Locul desfășurării: școlile partenere
Numărul de participanţi: elevi ai școlilor partenere
Beneficiari: elevii școlilor implicate, cadre didactice
Mijloace de realizare: – exemple de bună practică
Modalităţi de evaluare: - fotografii postate pe grupul de socializare
Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri: exemple de bunp practică și schimburi de idei între cadre didactice și elevi

Activitatea nr. 6: **„Ziua internaţională a prieteniei“** - evaluare proiect
Tipul activităţii: Prietenia - element fundamental al educaţiei de calitate
Data/perioada de desfăşurare: - mai – iunie
Locul desfășurării: școlile partenere
Numărul de participanţi: cadre didactice din școlile partenere
Beneficiari: cadre didactice
Mijloace de realizare: – articole, referate, exemple de bună practică
Modalităţi de evaluare: - chestionar
Descrieţi pe scurt activitatea, în cel mult 5-10 rânduri: Elevii și cadrele didactice din școlile partenere vor completa chestionarul de satisfacție. Se vor prezenta concluziile.

PROIECT EDUCAȚIONAL ȘI PARTENERIAT CU FAMILIA
AJUTĂ-MĂ SĂ CRESC MARE ȘI VOINIC

EDUCATOARE:
Deac Vasilica - Ileana

Argument

„De abia am împlinit doi anișori și mămica mea m-a dus la grădiniță. O clădire frumoasă cu geamuri mari, cu săli multe de grupă, dar și cu mulți copii. Am pășit într-o sală unde era doamna educatoare emoționată și zâmbitoare. M-a primit cu brațele deschise și m-a îndemnat să intru spre a descoperi jucăriile și copiii din sala de grupă. Mama m-a lăsat de mână, mi-a întors spatele lăsându-mă acolo. Era frumos, dar...nu înțelegeam de ce mama mea a plecat. A fost mereu alături de mine de când mă știam eu. Am început să o strig, dar nu îmi răspundea. M-am speriat că nu am să o mai văd. Ea mereu venea când o strigam, dar acum nu. Educatoarea mă ținea în brațe și îmi spunea să mă liniștesc că mama se va întoarce, iar noi ne vom juca frumos până atunci. Cum să o cred!? Nici nu o cunosc! Toți copiii privesc în jur și sunt triști sau plâng. Vroiam să plec acasă.”

Așa se gândea un băiețel, în prima zi de grădiniță. Noi ca educatoare nu am știut aceste lucruri. Ni le-a mărturisit mama lui, când a observat ce mult îi place băiatului la grădiniță și ce bine s-a acomodat. Atunci am realizat cât de greu le este copiilor, dar și părinților să pășească pe prima treaptă a învățământului, GRĂDINIȚA. Credeam că lucrurile vin de la sine, părinții își lasă copiii la ușă, iar noi facem ceea ce știm mai bine, îi formăm, îi educăm conform cerințelor din programă. Dar e mai mult de atât.

Nivelul educațional preșcolar pune bazele formării psihosociale a copilului. Din micul individualist și timid, sau invers, introvertit, preșcolarul se formează după cerințele societății, grupului din care face parte, pregătindu-l pentru viața ”adultă”. Noi ca educatoare, avem un rol foarte important în a-l îndruma pe preșcolar în formarea propriei personalități într-un mediu social corespunzător și propice lui. Dar realizăm că nu suntem doar noi care au acest rol.

Familia trebuie să îl sprijine în continuare chiar dacă petrece majoritatea timpului la grădiniță, departe de casă. Pentru o formare cât mai armonioasă și benefică propriului copil, părintele, trebuie să-și exercite dreptul de părinte și la grădiniță. Rolul grădiniței este de fapt, de a-i ajuta pe părinți în formarea și educarea proprilor copii.

Acest fapt, ne-a determinat să realizăm acest proiect educațional cu parteneriat, implicând familia cât mai mult în activitățile noastre din grădiniță. Și împreună să-i ajutăm pe cei dragi nouă *să crească mari și voinici!*

DESCRIEREA PROIECTULUI

GRUPUL ȚINTĂ

Preșcolarii din grupa piticilor, familiile acestora (mămici, tătici, bunici) și educatoarele grupei.

METODOLOGIE

Educatoarele grupei, întocmesc împreună cu părinții o planificare a activităților pentru acest proiect, care va fi adaptată la nivelul grupei, ținând cont de particularitățile de vârstă ale preșcolarilor și specificul grupei. Se va ține cont de altfel, de scopul și obiectivele propuse ale proiectului.

DURATA

1 an (grupa antepreșcolară)

RESURSE UMANE

Educatoarele grupei, copiii din grupă, familiile copiilor: părinți, tătici, bunici

RESURSE MATERIALE

Sponsorizări

SCOPUL

Implicarea familiei în cadrul activităților din grădiniță, printr-o colaborare pozitivă.

Dobândirea de către părinți a unor abilități de cunoaștere a copiilor, în vederea eficientizării relației familie-grădiniță-comunitate.

OBIECTIVE SPECIFICE

Privind copiii:

*legarea unor prietenii cu alți copii și alte familii

*favorizarea adaptării și intregrării și intregrării în colectivitate, grădiniță

*contribuirea la formarea și întărirea încrederii în sine și familia sa

*favorizarea unei relații pozitive față de educatoare

Privind familia:

*valorificarea experienței pozitive dobândite de părinți în relațiile cu copiii lor

*familiarizarea familiilor cu regimul zilnic, și implicarea acestora în necesitățile și activitățile copiilor în grădiniță

*crearea unor oportunități de a cunoaște alte familii și de a lega prietenii între familii, implicit copiii acestora

Privind cadrul didactic:

*găsirea celor mai eficiente metode și procedee privind educarea și formarea preșcolarului în grădiniță

*favorizarea unei relații pozitive și strânse între educatoare și copil în vederea realizării procesului instructiv-educativ în grădiniță

*realizarea unei legături mai strânse și eficiente între educatoare și familie în vederea realizării procesului instructiv-educativ în grădiniță

ACTIVITĂȚI ONLINE PROPUSE:

Nr. crt.	Activitatea	Mijloc de realizare	Perioada de desfășurare	Responsabili
1.	***„Bun venit la grădiniță”*** **informarea părinților asupra necesității acestui proiect*	*Întâlnire online pe Zoom*	*Septembrie*	*Educatoare Directorul grădiniței*
2.	***„Pentru binele copilului meu”*** *- întâlnire cu părinții*	*Dezbatere online pe Zoom*	*Octombrie*	*Educatoare*
3.	***„Prietenii sănătății!Măsuri de igienă”***- *activitate cu participarea părinților*	*Activitate practică online*	*Noiembrie*	*Educatoare Părinți Asistenta medicală din unitate*

4.	***„Vin sărbătorile de iarnă”****-colinde*	*Şezătoare online pe Zoom*	*Decembrie*	*Educatoare Părinți*
5.	***„Rezultatul muncii noastre”****- analiza activității copiilor pe primul semestru*	*Masă rotundă online*	*Ianuarie*	*Educatoare*
6.	***„Poveștile noastre dragi!”*** *- lectura educatoarei/părinților*	*Întâlnire online pe Zoom*	*Februarie*	*Educatoare*
7.	***„Mama mea, dragă și bună!”*** *- activitate cu mămicile *realizarea unei activități cu copii și mămici*	*Activitate online pe Zoom*	*Martie*	*Educatoare Părinți*
8.	***„Sărbători creștine alături de familie”*** *- vopsitul ouălor*	*Activitate practică online pe Whatsapp*	*Aprilie*	*Educatoare Părinți*
9.	***„Analiza muncii copiilor - părinții întreabă, educatoarea răspunde”***	*Masă rotundă online pe Zoom*	*Mai*	*Educatoare*
10.	***„Astăzi este ziua mea!”*** *- carnaval cu ocazia zilei de 1 Iunie*	*Petrecere online pentru copii*	*Iunie*	*Educataore Părinți*

IMPACTUL ESTIMAT

Prin acțiunile propuse în cadrul proiectului de parteneriat cu familia „Ajută-mă să cresc mare și voinic”, părinții vor fi captați să participe ca parteneri în procesul educativ, având acces astfel la informații despre valorile promovate în instituțiile specializate în educația celor mici, formându-i ca beneficiari direcți ai achizițiilor de ordin educațional al propriilor copii. Participarea activă la actul învățării va duce la creșterea gradului de implicare și responsabilitate din partea părinților în adoptarea deciziilor, în recunoașterea și valorificarea informațiilor despre copii. Prin acțiuni practice concrete, părinții vor înțelege importanța colaborării cu grădinița, cu educatoarea, formându-și astfel deprinderea de a se interesa și a sprijini activitățile pe care copilul le desfășoară în grădiniță, se vor implica mai activ în derularea lor, îmbunătățindu-și astfel relația copil-părinte-grădiniță.Pe viitor, părinții vor veni chiar ei cu propuneri pentru derularea altor proiecte, acțiuni și activități în grădiniță cu sprijinul și participarea lor directă. Fiecare zi la grădiniță va fi deosebită și interesantă pentru părinte, contribuind astfel la formarea încrederii în sine a copilului dar și în familie, societate și grădiniță.

MONITORIZARE

Monitorizarea se va face lunar, după fiecare activitate, de către educatoare.

EVALUARE

La toate acțiunile se vor realiza poze ce vor fi prezentate părinților.

BIBLIOGRAFIE

2) *Revista Învățământului preșcolar nr. 3-4/2004, nr. 3-4/2005, nr. 3-4/2006, nr. 4/2007*

34)*Vrășmaș. E., Consilierea și educația părinților*Editura Aramis, București, 2002

5) *Bunescu Gheorghe, Democratizarea educației și educația părinților*

6)*A. Cosmovici și L. Iacob, Psihologia generală, Ed. Polirom, Iași, 1996*

Proiect de lecție la Dezvoltare personală - cadrul ERR

Profesor Mînecuță Elisabeta Maria
Școala Gimnazială Nr. 27 ”Anatol Ghermanschi” Brașov

Cadrul ERR se referă la următoarele etape:

E- Evocarea

R – Realizarea sensului

R – Reflecția

Disciplina: Dezvoltare personală

Clasa pregătitoare

Subiectul lecției: **Grija față de obiecte**

Competențe specifice:

2.3. Explorarea caracteristicilor ființelor și obiectelor preferate și a interacțiunii simple cu acestea

3.3. Identificarea hobby-urilor, jocurilor și activităților preferate

Motivație: *De ce este valoroasă această lecție?*

Elevii au posibilitatea de a se exprima liber, de a-și prezenta preferințele, de a comunica liber. Resursele didactice utilizate sunt atractive și elevii vor fi stimulați să răspundă la întrebări și să își exprime opiniile și activitățile preferate.

La finalul orei, elevii își vor fixa câteva ”obiceiuri bune”.

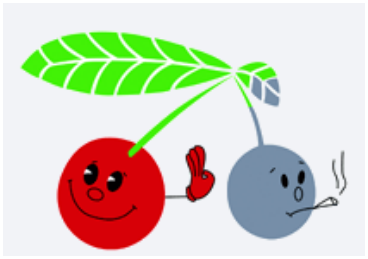
Etapele lecției	Activitatea propusă
Spargerea gheții	Vizionarea unui video în care fanii jocului de baschet sunt invitați să aducă jucării pentru copiii nevoiași. https://www.youtube.com/watch?v=bqQsmF7Wrik Se inițiază o conversație pe baza celor vizionate: *Cum li s-a părut știrea? Ce părere au despre invitația de a dona jucării?*
Evocarea	Se continuă conversația*: Ai oferit jucării? (cu ce ocazie?/ cui?) Cum te-ai simțit când ai oferit? Cum te simți când primești cadouri?* Jocul *Cine sunt?* Elevii vor identifica diverse obiecte după descrierea realizată. Exemple: Am peniță, îmi place să scriu. (stiloul) Sunt plină de pene, te invit la odihnă. (perna) Te primesc în casă, sunt din lemn. (ușa) Am dinți și cu ajutorul meu părul tău arată bine. (pieptene) Am peri mici, mă folosești zilnic împreună cu o pastă albă. (peria de dinți) Sunt sferică, mă poți lovi cu piciorul și nu mă supăr. (minge) Am copertă și file, îmi place când mă citești. (carte) Sunt preferata fetelor și uneori sunt plimbată în cărucior. (păpușă) Sunt neagră sau albă, stau în sala de clasă și îmi place să fiu scrisă. (tabla)

	Cartonașele cu imaginile cuvintelor descrise vor fi grupate în 2 categorii: obiecte comune, obiecte personale.
Realizarea sensului	Conversație cu privire la grija față de obiectele personale, jucării. Elevii vor ajunge la concluzia că obiectele personale nu se împrumută și că trebuie să păstrăm lucrurile din jurul nostru. Propun jocul didactic de memorie *Ce jucărie lipsește?* Voi așeza pe catedră 10 obiecte. Elevul numit va ieși din sala de clasă, iar învățătorul ascunde o jucărie. Elevul care a fost afară va numi jucăria ascunsă și va spune cum are grijă de ea. Următorul elev va fi ales de elevul care a ghicit jucăria ascunsă.
Reflecția	Cu ajutorul ruletei de pe aplicația Wordwall vor fi aleși elevii care se vor transforma în ”piticii sfătoși” (își vor pune pe cap o scufie și o barbă) și le vor reaminti elevilor sfaturi utile pentru acasă și școală.

A DOHÁNYZÁS KÁROS AZ EGÉSZSÉGRE!
Ciki a cigi
Innovatív nevelési project

ÓVÓNŐK: Boitor Nóra - Kukta Annamária
Kölcsey Ferenc Főgimnázium, 29-es számú Napközis Tagóvoda,
Szatmárnémeti

Indoklás:

Úgy gondoljuk, hogy a dohányzás megelőző tevékenységeknek minél hamarabb részt kell foglalniuk az óvodai oktatásban is. Már nagyon fiatal korban el kell kezdeni a gyermekekkel foglalkozni, hiszen a felnőtteket legkönnyebben gyermekeiken keresztül lehet meggyőzni.

A nevelési projekt számos érdekes, játékos tevékenységei hozzájárulnak ahhoz, hogy a gyerekek méginkább megértsék a dohányzás és a passzív dohányzás okozta káros hatásokat, kialakul a gyermekekben a dohányzással szembeni elutasító magatartás.
A foglakozások speciális prevenciós nevelési feladatot tartalmaznak, a dohányzás és passzív dohányzás megelőzésére, a káros szenvedély kialakulása ellen irányulnak, hiszen a fő célkitűzés az óvodáskorú gyermekek egészségének védelme.

A PROJEKT IDŐTARTAMA: 5 hét
***HELYE*-:** 29-ES NAPKÖZI OTTHONOS ÓVODA, SZATMÁRNÉMETI
KOROSZTÁLY: óvodások (3-6 évesek)
***ÉRINTETT TAPASZTALATI TERÜLETEK*:** Szabadon választott játékok és tevénységek; Tapasztalati területek szerinti tevékenységek

FEJLŐDÉSI TERÜLETEK, DIMENZIÓK ÉS VISELKEDÉSMUTATÓK:

A.Fizikai fejlődés, egészségi állapot és személyes higiénia

1.Nagy és finom mozgások ismerős élethelyzetben

1.1Az életkorának megfelelő változatos tevékenységek során összehangolja mozgását

B. Társas-érzelmi fejlődés

1. Társas kapcsolatok kezdeményezése felnőttekkel és hasonló életkorú gyerekekkel

1.1. Bizalommal vesz részt az ismert felnőttekkel való interakcióban

1.3. Kapcsolatot kezdeményez hasonló életkorú gyerekekkel és aktív parnerként vesz részt az interakcióban

4. Saját érzelmi állapotának kifejezése és az önkontroll képességének tanúsítása

4.1.A különböző zeneművek, irodalmi szövegek, műtárgyak és egyebek által kiváltott érzelmeit felismeri és kifejezi

C.Tanulási képességek és attitűdök fejlődése

1. Tanulás iránti kíváncsiság, érdeklődés és kezdeményezés

1.1. Kíváncsiságot és érdeklődést mutat az új helyzetekben történő kisérletezés és tanulás iránt

D. Nyelvi-kommunikációs fejlődés, az olvasás és írás alapozása

a.1. Szóbeli közlések ismert kommunikációs kontextusban

a.1.1. Segítséggel gyakorolja egy közlés aktív meghallgatását, annak megértése és felfogása érdekében

a.1.2. Bizonyítja a szóbeli közlés megértését

a.2. Szóbeli közlések különböző kommunikációs kontextusban

a.2.1. Képes gondolatai, szükségletei, érdeklődése, tettei, saját érzelmei egyértelmű kifejezésére

a.2.2. Tiszteletben tartja a beszéd szabályszerűségeit a különféle kommunikációs kontextusban

a.2.3. Szókincse folyamatosan gazdagodik

A projekt célja:

-Az óvodáskorú gyermekek egészségének védelme

RÉSZLETES KÖVETELMÉNYEK:

- Az egyéni ismeretek feltérképezése a dohányzással kapcsolatosan
- Az életkori sajátosságoknak megfelelő szintű információk átadása a témában.
- Az egészséges életmód választását megkönnyítő, dohányzással kapcsolatos attitűd formálása.
- A passzív dohányzás kényszere elleni, aktív fellépés kialakítására törekvés

MÓDSZEREK: beszélgetés, bemutatás, magyarázat, gyakorlás, drámajáték

***ESZKÖZÖK*:** könyvek, CD, CD lejátszó, diavetítő, diafilmek, füstszűrő pumpa, gyertya, gyufa, műanyagpohár, füstölő, illatos aromák, kellemetlen illatú dolgok, újságból kivágott képek, karton lap, szerep játék kellékek

BIBLIOGRÁFIA:

- Dohányzás vagy egészségkiegészítő óvodai program az egészséges életmódra neveléshez: Kézikönyv óvodapedagógusok részére
- Óvodai dohányzás megelőzési program: Mesék gyűjteménye
- Összefoglaló a dohányzás egészségkárosító hatásairól

A FOGLAKOZÁSOK TEMATIKÁJA:

Sor szám	Témakörök	Megvalósítási módja	Megjegyzés
1.	***Érzékelés***	-óvónő meséje -énekes játék -szenzo-motoros játékok	
2.	***Személyiség***	-drámajátékok -barchóba játék	
3.	***Egészségi állapot***	-kollázs -szerep játékok	
4.	***Dohányzás***	-megfigyelés -kísérletek	
5.	***Összefoglaló nap***	-szituációs játék -diafilm -beszélgetés	

PROJEKTVEZETŐ: MAKRANCZI ERIKA/ OROSZ JULIA

Makranczi Erika
Colegiul National Kölcsey Ferenc structura GPP.
Nr. 29. Satu Mare

Indoklás:

Egy képzés során ismerkedtünk meg a kedves, mindenben otthonosan mozgó, vidám kis figurával, Kerekítő Manóval, aki ezt követve azért lett a mi óvodánk lakója is, hogy a gyerekek napjait még színesebbé, és szórakoztatóbbá tegye.

Kerekítő Manó minden héten egy alkalommal egy-egy foglalkozás keretén belül meglátogatja a kicsiket, és arra buzdítja őket, hogy minél aktívabb résztvevői legyenek a különböző tevékenységeknek.

A kedves kis vendég bármilyen témában örömmel beszélget az ovisokkal, akik szinte már pajtásként tekintenek rá, akivel bármikor jó együtt lenni, jó vele játszani és mókázni, és aki mindenkit ugyanúgy szeret.

A PROJEKT IDŐTARTAMA: 1 év

***HELYE*:** Kölcsey Ferenc Főgimnázium 29-es számú Napköziotthonos Tagóvoda, Szatmárnémeti

KOROSZTÁLY: nagycsoport (4,5,6 évesek)

***ÉRINTETT TAPASZTALATI TERÜLETEK*:** Szabadon választott játékok és tevénységek; Tapasztalati területek szerinti tevékenységek

FEJLESZTÉSI KÖVETELMÉNYEK:

- ✓ Szóbeli közlés megértése, nyelvi kreativitás fejlesztése
- ✓ A különböző nyelvi játékokban való aktív részvétel
- ✓ A különböző játékszabályok megértése és betartása, társas kapcsolatok alakítása,
- ✓ Az együttműködési és kezdeményező képesség fejlesztés, az együttlét, az együtt szórakozás felfedezése.

RÉSZLETES KÖVETELMÉNYEK:

- ✓ vegyenek részt aktívan a Kerekítő manóval történő beszélgetésekben
- ✓ kövessék figyelemmel a bemutatott mondókákat, nyelvtörőket, dalokat, játékokat
- ✓ tartsák be a játékszabályokat és az alapvető viselkedési szabályokat.
- ✓ végezzék figyelemmel az egyes játékokhoz kapcsolódó mozgásokat
- ✓ vegyenek részt érdeklődéssel az egyéni, páros és közös játékokban, tevékenységekben
- ✓ vegyenek részt aktívan a különböző tevékenységekben

MÓDSZEREK: beszélgetés, bemutatás, magyarázat, gyakorlás, drámajáték

A FOGLAKOZÁSOK TEMATIKÁJA:

Sorszám	**A tevékenyég témája**	**Megvalósítási módja**	**Megjegyzés**
1.	*Szervusz, kedves Barátom!*	Mozgásos játék	
2.	*Lessük meg az őszt!*	Megfigyelés	
3.	*Hová bújtak a gyümölcsök?*	Szórakoztató játék	
4.	*Milyen zöldséget tapintottál?*	Szenzomotoros játék	
5.	*Füllentős versike*	Verstanítás	
6.	*Libalátogatóban Kerekítő Manóval*	Szórakoztató játék	
7.	*Süncsalád*	Gyurma	
8.	*Medvealtató*	Mondóka	
9.	*Képeslap a Mikulásnak*	Kollázs	
10.	*Kerekítő Manó megfázott*	Egészségügyi nevelés	
11.	*Az égig érő karácsonyfa*	Irodalmi felolvasás	
12.	*Kántáljunk együtt!*	Ének	
13.	*A jelzőlámpa színei*	Mondóka	
14.	*Hol énekel a kismadárka?*	Hallásfejlesztő játék	
15.	*Pingvin tánc*	Tánc	
16.	*Kézmosó mondóka*	Mondóka	
17.	*Ki lakik a mesevárban?*	Képzelet utáni rajz	
18.	*Egy hangszer-egy mozgás*	Zenei játék	
19.	*Közlekedjünk okosan!*	Mesefilm	
20.	*Tavaszi móka*	Mozgásos játék	
21.	*Számoljunk Kerekítő Manóval!*	Oktató játék	
22.	*A gazda rétre megy*	Énekes játék	
23.	*Halásszunk!*	Szórakoztató játék	
24.	*Kitört a vulkán*	Kísérlet	
25.	*Tojásfestés Kerekítő Manóval*	Gyakorlati tevékenység	
26.	*A suszter manói*	Visszamesélés	
27.	*A víz érték, becsüld meg!*	Képolvasás	
28.	*Szélforgó készítése*	Ragasztás	
29.	*Iskolába indulunk*	Látogatás	
30.	*Kirándulunk Kerekítő Manóval*	Séta	

BOLDOGSÁGÓRA
Innovatív nevelési projekt

Orosz Julia,
Colegiul National Kölcsey Ferenc
structura GPP. Nr. 29, Satu Mare

INDOKLÁS

Egy magyarországi pályázaton keresztül óvodánk is csatlakozott a Boldogságóra programhoz, mely pályázat révén elnyertük a Boldog Óvoda címet, ezért intézményünkben is tartunk boldogságórákat.

A Boldogságóra program 10 egymásra épülő témából áll, amelyek fokról fokra ismertetik meg a boldogság különböző összetevőit, feltételeit.

A Boldogságóra tevékenységei során a gyermekek megtanulják, hogyan fejezzék ki érzelmeiket. A foglalkozások játékos és vidám keretek között zajlanak, ily módon fejlesztve a kisgyermekek pozitív életszemléletét, az egymás iránti empatikus viselkedést, elfogadást.

Úgy gondoljuk, hogy a pozitív megerősítés kihat a gyermek önismeretének egészséges fejlődésére, teljesítményére és eredményeire, kapcsolataira, illetve bízunk abban, hogy miközben a boldogságról tanítunk mi magunk is egyre boldogabbá válhatunk.

A projekt időtartama: 1 év
Helye: Kölcsey Ferenc Főgimnázium, 29-es számú Napköziotthonos Tagóvoda, Szatmárnémeti
Tapasztalati területek: Nyelv és kommunikáció terület, Esztétika és kreativitás terület, Ember és társadalom terület, Pszichomotoros területet

ÁLTALÁNOS FEJLESZTÉSI KÖVETELMÉNYEK

1. Érzelmi intelligencia és pozitív énkép fejlesztése
2. Pozitív életszemléletre való képesség fejlesztése
3. Pozitív akarati és jellembeli tulajdonságok nevelése, önbizalom és pozitív közösségi magatartás fejlesztése
4. Társas kapcsolatok alakítása és az egymásra figyelés érzésének megerősítése
5. A szóbeli kifejezőképesség fejlesztése
6. A zenei élmény iránti fogékonyság alakítása
7. Különböző esztétikai alkotások készítése változatos technikák használatával

RÉSZLETES FEJLESZTÉSI KÖVETELMÉNYEK

A gyermek legyen képes:
- csoportos és egyéni tevékenységekben és a játékban való részvételre beszélőként és hallgatóként is
- a közlemények megértését igazoló tevékenységformákban való részvételre (rajz, drámajáték, improvizáció, visszamesélés, festés)
- a nonverbális eszköztár (gesztusok, mimika, tekintet, testbeszéd) észlelésére, megértésére

- a zenei élmény kifejezésére játékban
- pozitív énkép, akarati és jellembeli tulajdonságok alakítására
- kapcsolatteremtésre és kapcsolattartásra
- a közösségbe való beilleszkedésre
- változatos megoldások alkalmazására a téma megvalósításában

DIDAKTIKAI MÓDSZEREK: beszélgetés, bemutatás, magyarázat, gyakorlás

DIDAKTIKAI ESZKÖZÖK: bábok, rajzlap, színes papír, filctoll, ragasztó, képkártyák, laptop, Bagdi Bella: Repülj velem CD

A PROJEKT ÉRTÉKELÉSE: **Boldogságfűzér készítése/ Boldogságvár építése** -közös tevékenység a szülőkkel

KÖNYVÉSZET:

http://jobbveledavilag.hu/

http://boldogsagprogram.hu/

Bagdi Bella,Prof.Dr.Bagdy Emőke, Tabajdi Éva(2017): Boldogságóra Kézikönyv Pedagógusoknak és Szülőknek(3-6 éveseknek), Mental Focus Kiadó, Budapest

Bagdi Bella, Bezzeg Andrea (2017): Boldogságóra Készségfejlesztő, Kifestő és Színező Munkafüzet (3-6 éveseknek), Mental Focus Kiadó, Budapest

A tevékenység megvalósítási formái

Sorszám	A tevékenyég témája	Megvalósítási módja	Megjegyzés
1. SZEPTEMBER	Boldogságfokozó hála	Hogyan sző a hálapók?- játék	
2. OKTÓBER	Optimizmus gyakorlása	Optimista esernyő- ragasztás, festés	
3. NOVEMBER	Társas kapcsolatok ápolása	Barátságkarkötő- gyakorlati tevékenység	
4. DECEMBER	Boldogító jócselekedetek	Szívből jövő ajándék- mézeskalács készítés, hátrányos helyzetű családok megajándékozása	
5. JANUÁR	Célok kitűzése és elérése	A strucc és a pingvin- animációs kisfilm	
6. FEBRUÁR	Megküzdési stratégiák	Mit tegyek, ha rossz a kedvem?- beszélgetés	
7. MÁRCIUS	Apró örömök élvezete	Örömkarkötő- fűzés	

8. ÁPRILIS	Megbocsátás gyakorlása	Tündéri bocsánat- óvónő meséje	
9. MÁJUS	Testmozgás	Tükörjáték - mozgásos játék	
10. JÚNIUS	Fenntartható boldogság	Boldogságvár építése Boldogságfűzér készítése	

PROGRAMĂ ŞCOLARĂ ADAPTATĂ LA DISCIPLINA COMUNICARE IN LIMBA ROMANA PENTRU INTEGRAREA ELEVILOR CU DIFICULTĂŢI DE ÎNVĂŢARE LA CLASA a II-a
ANUL ŞCOLAR 2021-2022

prof.inv.primar GEANGU-RONCEA ELENA-LAVINIA
SCOALA PRIMARA NR.4, VALENII DE MUNTE,
JUDETUL PRAHOVA

COMPETENŢE GENERALE

1.Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;

2.Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare;

3.Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise , în contexte de comunicare cunoscute;

4.Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare;

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

Competenţe specifice	Exemple de activităţi de învăţare
1.1. Identificarea semnificației unui mesaj oral din texte accesibile variate	- oferirea de răspunsuri la întrebarea formulată de cadrul didactic „Despre ce este vorba...?” - exerciţii pentru demonstrarea înţelegerii mesajului audiat, prin apelare la alte modalităţi de redare a acestuia(mimă, desen) - exerciţii de recunoaştere a unor momente din textul audiat, pe baza unor imagini prezentate; - utilizarea imaginilor; -povestirea orală, cu întrebări de sprijin, a unui fragment audiat;
1.2. Identificarea unor informații variate dintr-un text audiat	- identificarea personajelor dintr-un text audiat,cu ajutorul întrebărilor; - precizarea locului și a timpului acțiunii,cu sprijin în întrebările cadrului didactic; - colorarea personajului corespunzător unui fragment dat;
1.3. Identificarea sunetelor și silabelor în cuvinte și a cuvintelor în enunțuri rostite cu claritate	- exerciţii de stabilire a poziţiei unui cuvânt într-o propoziţie - exerciţii de despărţire a cuvintelor în silabe - exerciţii de stabilire a numărului de silabe dintr-un cuvânt prin bătăi din palme sau jetoane; - exerciţii de descoperire a unor cuvinte care să înceapă, să continue sau să se termine cu un anumit sunet dat; - exerciţii de numărare a cuvintelor din propoziţii de 3 cuvinte maxim; - ordonarea alfabetică a unor cuvinte date , având alfabetul în față și cu ajutorul cadrului didactic;
1.4.Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale,în contexte de comunicare cunoscute	- exerciţii de formulare a unor întrebări simple cu scopul înţelegerii unui mesaj oral; - activităţi de tipul „Ştirile zilei”(Ce am făcut ieri?”)

2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare

Competenţe specifice	Exemple de activităţi de învăţare
2.1. Formularea unor enunțuri proprii în situații concrete de comunicare	- exerciţii de construire a unor enunţuri pe baza unui şir de ilustraţii, benzi desenate; - oferirea unor informații despre sine, despre familie, despre activitățile preferate; - exerciţii de formulare de întrebări şi răspunsuri scurte , din 2-3 cuvinte; -recitarea unor poezii pe teme familiale,cu ajutor din partea unui coleg/profesor;
2.2. Transmiterea unor informații printr-o suită de enunțuri înlănțuite	- completarea unor mesaje orale scurte - identificarea, prin colorarea textului , a trăsăturilor unui personaj , a unui fruct , a unei flori
2.3. Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare	- exersarea / rostirea după o altă persoană a unor formule de salut, de prezentare, de adresare, de solicitare; - jocuri de tipul: Ce s-ar întâmpla dacă.... -formularea de răspunsuri la întrebări de genul : Cine? Unde? Când?
2.4.Exprimarea expresivă a ideilor în contexte familiare manifestând interes şi încredere în sine	~~- jocuri de recunoaștere a unor personaje din poveștile care îi~~ plac; - jocuri de tipul : Spune după mine!”

3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute

Competenţe specifice	Exemple de activităţi de învăţare
3.1. Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut	- exerciţii de recunoaştere a literelor mari şi mici de tipar: - exerciţii de citire a unor silabe alcătuite din 2 sau maxim 3 litere; - exerciţii de marcare, prin colorare sau încercuire a literei cerute; - citirea unor mesaje scurte , din mediul cunoscut: reclame, afișe, anunțuri; - identificarea alineatelor, titlului și autorului unui text;
3.2.Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări , fenomene din universul cunoscut;	- exerciţii de recunoaştere în ilustraţii a personajelor, momentului, fenomenului - redarea prin cuvinte proprii, cu sprijin,a unui fragment dintr-un text scurt citit;
3.3.Identificarea semnificaţiei unor simboluri, în contexte cunoscute	- exerciţii de recunoaştere a unor simboluri precum: P – parcare H – spital I – intrare, farmacie

4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare

Competenţe specifice	Exemple de activităţi de învăţare
4.1.Scrierea unor mesaje , în diverse contexte de comunicare	- exerciţii de dezvoltare a musculaturii fine a mâinii; - exerciţii de trasare în duct continuu a literelor de mână prin unirea punctelor care le conţin; - scrierea după model a unor litere, silabe, cuvinte, propoziții scurte;

	- exerciţii de scriere corectă a unor propoziţii pe caiet tip II, respectând încadrarea în pagina de caiet;
4.2.Redactarea unor mesaje simple, cu respectarea convenţiilor de bază	- exerciţii de redactare a unor cuvinte, ajutat de învăţător; - exerciţii de scriere a unor cuvinte scurte , cu ajutorul computerului - plasarea semnelor de punctuaţie, cu sprijin, într-un text;

CONŢINUTURILE ÎNVĂŢĂRII

1.Acte de vorbire : a saluta, a se prezenta, a formula o rugăminte

2.Cuvântul. Propoziţia.

3. Reguli de vorbire eficientă – vorbirea pe rând, ascultarea interlocutorului

4. **Cartea** – numerotarea paginii

Orientarea în pagină . Cuprinsul unei cărți

5. Literele mici şi mari de tipar şi de mână

6. Grupurile de litere: ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi.

7. Alfabetul limbii române – citirea cuvintelor

- citirea enunțurilor

8. Ortografia - scrierea ortografică a cuvintelor

- scrierea cu majusculă a cuvintelor care denumesc nume, alcătuite din 1-2 silabe
- scrierea corectă a cuvintelor care conțin literele x și â;

9. Punctuaţia – punctul

- semnul întrebării
- linia de dialog
- semnul exclamării

10.Organizarea textului scris – scrierea pe liniatură tip II

- plasarea titlului, a autorului, respectarea spațiului dintre cuvinte

11. Reguli de vorbire eficientă : salutul, prezentarea, respectarea opiniei celuilalt

12. Vocabularul – cuvinte cu sens opus

- cuvinte cu sens asemănător

Educație pentru sănătate
Să creștem sănătoși?

Prof.înv.preșcolar Spirea Daniela
Grădinița Mănești

ARIA CURRICULARĂ: opțional ca temă integratoare la nivelul mai multor domenii experiențiale (Domeniul om şi societate, Domeniul limbă şi comunicare, Domeniul științe)

ARGUMENT

Primii ani de viață sunt deosebit de importanți pentru formarea obiceiurilor sănătoase. În această perioadă, copiii își formează preferințele legate de gusturi, își dezvoltă abilitățile fizice de bază și atitudinile legate de alimentație și de mișcare.Experiențele pe care copiii le acumulează în acești ani constituie baza obișnuințelor pe care și le vor consolida pe parcursul întregii vieți, a stilului de viață pe care îl vor adopta.

COMPETENTE GENERALE:

- Cunoaşterea noţiunilor legate de corpul uman în vederea dezvoltării armonioase a organismului.
- Formarea şi consolidarea deprinderilor de igienă, de odihnă şi recreere.
- Formarea deprinderilor de alimentaţie raţională şi de desfăşurare de exerciţii fizice în vederea menţinerii sănătăţii.
- Educarea deprinderilor de a păstra curate şi în bună stare îmbrăcămintea, precum şi dotările colective ale grădiniţei.

COMPETENȚE SPECIFICE

- Formarea unor deprinderi de igienă și îngrijire personală în vederea educării unei atitudini pozitive față de păstrarea sănătății;/Exersarea unor principii de bază specifice unei alimentaţii sănătoase;/Însuşirea abilităţilor de autoprotecţie faţă de obiecte, substanțe şi situaţii periculoase;
- Manifestarea unor comportamente prosociale, de acceptare și respectare a diversității.

CONȚINUTURILE ÎNVĂȚĂRII - o activitate /săptămână

Noțiuni elementare de anatomie și fiziologie. /Corpul uman – părți componente /Starea de sănătate / boală

Igiena personală /Igiena cavității bucale /Igiena mâinilor, a unghiilor /Igiena corpului /Igiena îmbrăcămintei, încălțămintei, a camerei /Boli cauzate de lipsa igienei /Alimentele sănătoase /Igiena în timpul mesei

Activitate și odihnă /Regimul de activitate și odihnă în perioada copilăriei /Mediul și sănătatea .

. ***Să ne hrănim sănătos***. Tipuri de de alimente/Ne hrănim sănătos!/Alimentație

Învățăm să ne comportăm/ Modalități de prevenire a accidentelor și formelor de agresivitate în mediul preșcolar/Să prevenim, să ajutăm!

Consumul și abuzul de substanțe toxice/Dușmanii sănătății-tutunul, medicamentele, substanțele interzise.

VALORI ŞI ATITUDINI

• Formarea unui stil de viaţă sănătos;/ Respectul faţă de viaţa personală, sănătatea proprie şi a celorlalţi;/Dobândirea unui comportament responsabil referitor la sănătate;/Dezvoltarea toleranţei şi solidarităţii faţă de alte persoane.

SUGESTII METODOLOGICE

METODE DE PREDARE

Opţionalul propus se concretizează în plan acţional prin selectarea şi îmbinarea armonioasă a unui set de metode şi tehnici didactice specifice, precum: Povestirea /Memorizarea /Explicaţia /Conversaţia Observaţia/ExerciţiulJocul de rol/Dramatizarea/Jocul didactic/Jocul distractiv/Metode activ-participative –Diagrama venn

MODALITĂȚI DE EVALUARE

•Prezentarea activităților la diferite seminarii și simpozioane/Observarea curentă a comportamentelor/Aprecieri verbale/Autoevaluare/Repovestiri/Concursuri/Portofolii individuale și de grup/Alcătuirea unui album cu aspecte din activități

BIBLIOGRAFIE

*** *Curriculum pentru învățământul preșcolar, prezentare și explicitări,* 2009., Bucuresti, Editura Didactica Publishing Hause;

PLANIFICAREA CALENDARISTICĂ A ACTIVITĂȚILOR

Nr crt	PERIOADA	TEMA/ MIJLOCUL DE REALIZARE	CONȚINUTUL VIZAT
IGIENA PERSONALĂ			
1.		***Maricica –*** povestirea educatoarei	Formara deprinderilor de igienă individuală și colectivă /consecințele nerespectării regulilor de igienă personală și colectivă).
2.		***Săculețul magic*** – joc didactic	
3.		***Sfatul mamei este bun*** - memorizare	
4.		***Traseul sigur –*** joc distractiv	
5.		***Povestea lui dințișor -*** lectura educatoarei	Formarea deprinderilor de igienă bucală precum și recunoașterea obiectelor de igienă (pasta de dinți, periuța).
6.		***Prietenii de Dan Faur - memorizare***	
7.		***Găsește și potrivește –*** activitate practică	
8		***Ce e bine și ce nu e bine pentru corp? –*** joc didactic	Înțelegerea faptului că organismul rezistă la boli dacă îl îngrijim.
9		***Sună ceasul la ora…Ce facem?*** – joc distractiv	Respectarea programului zilnic pentru a se dezvolta armonios și a fi sănătos.
SĂ NE HRĂNIM SĂNĂTOS			
10.		***Medicul ne învață ce și cum mâncăm-*** întâlnire cu medicul	Cunoașterea alimentelor de bază care ajută la creștere.
11.		***Piramida alimentelor*** – lectura după imagini	
12.		***Farfuria mea cu alimente sănătoase***	
13.		***De-a Chef la cuțite*** – joc de rol	Aplicarea unor reguli de igienă (prepararea unor rețete alimentare.)
14.		***Petrecerea buclucașă*** - convorbire	Cunoașterea alimentelor benefice pentru copii.
15.		***Alimente sănătoase, alimente nesănătoase*** – joc didactic	

16.		***Cine știe câștigă*** - concurs	Consecințele excesului de dulciuri, reguli de igienă privind servirea mesei, alimentație sănătoasă.
ÎNVĂȚĂM SĂ NE COMPORTĂM			
17.		***Eu și ceilalți*** – convorbire	Aprecierea propriei persoane și al propriului comportament
18		***Acesta sunt eu*** - desen	Descriera prin desen a propriei persoane.
19		***Căţeluşa Ami îi vizitează pe copii la grădiniţă*** de Catrinel A Ştefan	Cunoaşterea stărilor emoţionale, identificarea situaţiilor problematice, luarea de decizii corecte în situaţii dificile, rezolvarea problemelor fără violenţă Cooperare în joc/Altruism, dărnicie, împărţirea cu ceilalţi
20.		***Cum să fim prieteni*** de Catrinel A Ştefan	
21.		***Împarte cu ceilalţi*** de Ramona Teodora Bogdan	
22.		***Prietenie adevărată*** de Carina Racoviţan	Conştientizarea că fiecare persoană este unică şi valoroasă./Identificarea reacţiilor care apar în situaţii negative.
23.		***Micuțul iepure alb***	
24.		***Rezolvarea conflictelor, fără violentă*** – joc de rol	
25.		***Din suflet dăruim*** – activitate caritabilă	
CONSUMUL ȘI ABUZUL DE SUBSTANȚE TOXICE			
26.		***Substanțe periculoase, substanțe nepericuloase*** – joc didactic	Recunoaşterea substanţelor periculoase Diferenţierea între substanţele sigure şi cele periculoase Întărirea comportamentului învăţat cu privire la substanţele periculoase
27.		***Să ne ferim de fumul de țigară*** - convorbire	
28.		***Să ne ferim de fumul de țigară*** – activitate practică	
29		***Aer curat -plămâni sănătoși-*** drumeție	Cunoașterea beneficiilor pe care le avem dacă desfășurăm acivități în aer liber.
30		***Alcolul și medicamentele*** – întâlnire cu medicul	Recunoaşterea băuturilor sănătoase de cele nesănătoase. Identificarea cazurilor în care se folosesc medicamentele.
31.		***Minte sănătoasă în corp sănătos*** - Evaluare	

PROIECT EDUCATIONAL
”DETECTIVI ÎN LUMEA EMOȚIILOR”

Prof. înv. preşc: Nicula Ionela Florentina
G.P.P. ”VOINICELUL”- Slobozia, Ialomita

ARGUMENT

În viaţă omul este pus în faţa unor evenimente şi provocări cu o puternică încărcătură emoţională, care îi pun la încercare abilităţile de adaptare. Vor face faţă evenimentelor şi provocărilor oamenii care-şi găsesc echilibrul mental şi emoţional, nu doar cei cu abilităţi intelectuale foarte bine dezvoltate cum se credea până nu demult. Abilităţile intelectuale sunt foarte importante în obţinerea unor rezultate bune în unele domenii, dar nu este suficient pentru obună adaptare şi nici nu asigură succesul în viaţă, emoţiile constituind o sursă de informaţii esenţială pentru supravieţuire.

Grădiniţa este mediul social în care copiii au ocazia să interacţioneze cu ceilalţi copii în mai mare măsură decât în familie, având posibilitatea să înveţe sistematic despre comportamentesociale adecvate şi despre emoţii. Educatoarea ajută copiii să-şi dezvolte optim competenţe sociale, care facilitează manifestarea unor comportamente adecvate şi acceptate din punct de vedere social, şi care au consecinţe pozitive asupra celor implicaţi – copii şi adulţi- în aşa fel încât, să permită atingerea propriilor scopuri cu respectarea nevoilor celorlalţi. În planificarea opţionalului am cuprins competenţe interpersonale referitoare la relaţionare socială şi rezolvarede probleme, precum şi, competenţe intrapersonale foarte importante, având în vedere problemele de adaptare ale copiilor la programul grădiniţei la început de an şcolar. O bună dezvoltare emoţională trebuie să înceapă de la vârste mici. Primii paşi se referă la construirea vocabularul emoţiilor, precum şi la capacitatea copilului de a-şi recunoaşte propriile emoţii şi peale celor din jur. Cu timpul copilul va învăța cum să își exprime emoțiile într-un mod adecvat, șice să facă când are anumite trăiri negative. De asemenea va învăța și să înțeleagă emoțiile celorlalți din ce în ce mai bine.

Prin activitatea din grădiniţă copiii învaţă nu numai despre regulile sociale şi modul de interacţiune cu ceilalţi, ci şi despre manifestarea adecvată a emoţiilor. Îşi dezvoltă competenţe emoţionale referitoare la trăirea, exprimarea, înţelegerea şi recunoaşterea emoţiilor, şi ceea ce este foarte important, faptul că dobândesc unele strategii de reglare emoţională adecvate vârstei,necesare pentru gestionarea corectă a emoţiilor negative, în consecinţă, o adaptare mai bună la cerinţe. Copiii învaţă despre emoţii şi modul în care pot fi gestionate corect în contextul interacţiunilor sociale, prin practicile de socializare utilizate de către educatoare şi părinţi. Aşadar, competenţele emoţionale şi cele sociale se influenţează reciproc.

Abilităţi socio-emoţionale vizate:

□Înţelegere;

□Organizare;

□Perseverenţă ;

□Încredere;

□Rezistenţă (reglare) emoţională.

Categorii de activităţi implicate:

Dezvoltare socio – emoțională.Domeniul om și societate.

TIMP DE DESFĂȘURARE: 1 AN

NUMĂR DE ORE PE SĂPTĂMÂNĂ: 15-20 MINUTE

OBIECTIVE CADRU:

I. Cunoaşterea şi respectarea normelor de comportare în societate; Educarea abilităţii de aintra în relaţie cu cei din jur.

II. Educarea trăsăturilor de voinţă şi caracter şi formarea unei atitudini concrete faţă de sineşi faţă de ceilalţi.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

1. Să cunoască şi să respecte normele necesare integrării în viaţa socială
2. Să-şi adapteze comportamentul propriu la cerinţele grupului în care trăieşte:familie,grădiniţă, grup de joacă.
3. Să aprecieze în situaţii concrete unele comportamente şi atitudini în raport cu normeleprestabilite şi cunoscute
4. Să trăiască în relaţiile cu cei din jur stări afective pozitive (armonie, prietenie, toleranţă,încredere etc.) concomitent cu învăţarea stăpânirii de sine.

CONȚINUTURI:

- povești create, imagini sugestive cu emoții, roata emoțiilor, jocuri didactice, activități practice, jocuri muzicale și de mișcare, etc.

MIJLOACE DE REALIZARE:

- lectură după imagini;
- lectura educatoarei;
- diafilm;
- teatru de păpuși;
- jocuri de rol, jocuri didactice, jocuri de mișcare;
- conversație;
- povestirii și povești create de copii sau educatoare;
- activități practice.

STRATEGII DIDACTICE:

MATERIALE DIDACTICE: jetoane, planşe, roata cu emoţii, oglinzi, cărţi cu poveşti terapeutice, truse de construcţii, de joc de rol, marionete, jucării din pluş, păpuşi, lădiţe cu surprize, trăistuţe, obiecte de artizanat, medalioane, rechizite, diafilme, diascol, CD-uri , retroproiector, calculator etc.

METODE ŞI PROCEDEE: conversația, observația, demonstrația, povestirea, repovestireași exercițiul.

EVALUARE:

- jocuri concurs;
- observarea progresului/regresului în activitatea de comunicare orală și desene.

BIBLIOGRAFIE:

- MECT, *Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani),* 2008.
- Ştefan,C., Kallay, E. *Dezvoltarea competenţelor emoţionale şi sociale la preşcolari,* Ed.ASCR, Cluj-Napoca, 2007;
- Breben,S., Gongea,E., Ruiu,G., Fulga,M., *Metode interactive de grup*, Ed. ARVES,2002;
- Avram, I.,Kovacs, I., Sărmăşan, E., Nagy, Z., & colab., *Cartea educatoarei*, Tg. Mureş,2000.
- **DA, POŢI!** Program de dezvoltare a abilităţilor sociale şi emoţionale ale copiilor cu vârste între 4-7 ani, Proiect finanţat din Fondul Social European prin Programul SectorialOperaţional Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013 „Investeşte în oameni!”; Contract*POSDRU 91/2.2/S/59988.*

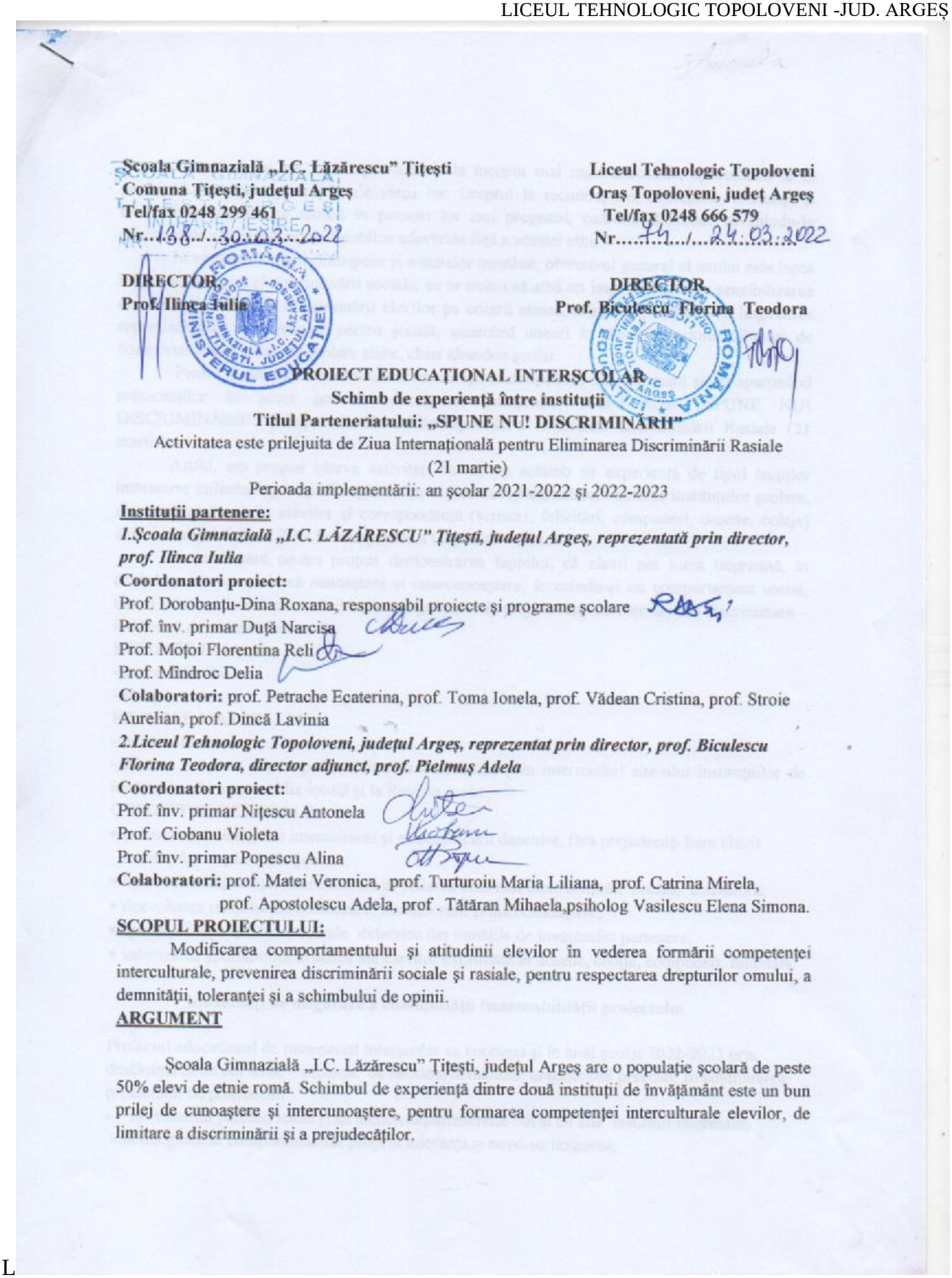
PLANIFICAREA CALENDARISTICĂ A ACTIVITĂȚILOR

NR. CRT.	***DATA***	***TEMA ACTIVITĂȚII***	***OBIECTIVE OPERAȚIONALE***	***MIJLOACE DE REALIZARE***
1.		”Să învăţăm despre reguli„	- să se familiarizeze cu regulile; - să cunoască comportamentele aferente regulilor.	- lectură după imagini.
2.		„Cei trei iezi neastâmpăraţi” (Ce înseamnă să fim responsabili ?)	- să facă distincţia între comportamente adecvate şi inadecvate; - să cunoască consecinţele nerespectării regulilor.	- observare imagini powerpoint.
3.		”Te rog, ajută-mă !”	- să înţeleagă faptul că o situaţie problemă are mai multe solutii; - să privească o problemă din mai multe perspective.	- teatru de păpuși.
4.		„Vrăbiuţa guralivă”	- să înveţe să-i asculte pe ceilalţi fără să-i întrerupă.	- povestire

5.		” Cum se simte iepurașul Urechilă?”	- să cunoască mai bine emoțiile celorlați; - să înțeleagă de ce apar ele;	- joc de rol, conversație.
6.		”Ce culoare au emoţiile mele?”	- să cunoască ca fiecare moment are o emoție; - să recunoască culorile și să facă asocieri.	- joc didactic, conversație, exercițiu.
7.		” Acum sau mai târziu”	- să înțeleagă faptul că uneori, pentru a rezolva o problemă, este necesar să identificăm momentul potrivit; - să identifice posibile soluţii la problemă.	- joc de rol.
8.		"Castelul Lego"	- să-şi dezvolte abilităţile de cooperare; - să exerseze abilităţile de împărţire a jucăriilor, de cerere şi oferire a ajutorului, de aşteptare a rândului; - să dezvolte relaţiile de prietenie cu ceilalţi copii.	- joc de construcții.

PROIECT EDUCATIONAL

Prof. înv. primar NIȚESCU ANTONELA
LICEUL TEHNOLOGIC TOPOLOVENI -JUD. ARGEȘ

Școala Gimnazială „I.C. Lăzărescu” Ițești
Comuna Ițești, județul Argeș
Tel/fax 0248 299 461
Nr. 138 / 30.03.2022

DIRECTOR,
Prof. Ilinca Iulia

Liceul Tehnologic Topoloveni
Oraș Topoloveni, județ Argeș
Tel/fax 0248 666 579
Nr. 74 / 24.03.2022

DIRECTOR,
Prof. Biculescu Florina Teodora

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERȘCOLAR
Schimb de experiență între instituții
Titlul Parteneriatului: „SPUNE NU! DISCRIMINĂRII”
Activitatea este prilejuita de Ziua Internațională pentru Eliminarea Discriminării Rasiale (21 martie)
Perioada implementării: an școlar 2021-2022 și 2022-2023

Instituții partenere:
1.Școala Gimnazială „I.C. LĂZĂRESCU” Ițești, județul Argeș, reprezentată prin director, prof. Ilinca Iulia
Coordonatori proiect:
Prof. Dorobanțu-Dina Roxana, responsabil proiecte și programe școlare
Prof. înv. primar Duță Narcisa
Prof. Moțoi Florentina Reli
Prof. Mîndroc Delia
Colaboratori: prof. Petrache Ecaterina, prof. Toma Ionela, prof. Vădean Cristina, prof. Stroie Aurelian, prof. Dincă Lavinia
2.Liceul Tehnologic Topoloveni, județul Argeș, reprezentat prin director, prof. Biculescu Florina Teodora, director adjunct, prof. Pielmuș Adela
Coordonatori proiect:
Prof. înv. primar Nițescu Antonela
Prof. Ciobanu Violeta
Prof. înv. primar Popescu Alina
Colaboratori: prof. Matei Veronica, prof. Turturoiu Maria Liliana, prof. Catrina Mirela, prof. Apostolescu Adela, prof . Tătăran Mihaela,psiholog Vasilescu Elena Simona.

SCOPUL PROIECTULUI:

Modificarea comportamentului și atitudinii elevilor în vederea formării competenței interculturale, prevenirea discriminării sociale și rasiale, pentru respectarea drepturilor omului, a demnității, toleranței și a schimbului de opinii.

ARGUMENT

Școala Gimnazială „I.C. Lăzărescu” Ițești, județul Argeș are o populație școlară de peste 50% elevi de etnie romă. Schimbul de experiență dintre două instituții de învățământ este un bun prilej de cunoaștere și intercunoaștere, pentru formarea competenței interculturale elevilor, de limitare a discriminării și a prejudecăților.

L

4	„Diferiți și totuși la fel!”	iunie 2022	prof. înv. primar Nițescu Antonela, prof. Ciobanu Violeta, prof. Popescu Alina, prof. Dorobanțu-Dina Roxana, prof. înv. primar Duță Narcisa, prof. Moțoi Florentina Reli, Mîndroc Delia, prof. Turturoiu Maria Liliana, prof Matei Veronica, prof. Catrina Mirela, prof. Apostolescu Adela, psiholog Vasilescu Elena Simona	Expoziție cu lucrările elevilor (compuneri, scrisori, felicitări, desene, colaje) expediate prin poștă	La sediul instituțiilor școlare: Liceul Tehnologic Topoloveni, Școala Gimnazială „I.C. Lăzărescu” Țițești-Argeș

Coordonatori proiect,
Prof. Dorobanțu-Dina Roxana
Prof. înv. prof. Duță Narcisa
Prof. Moțoi Florentina Reli
Prof. Mîndroc Delia

Coordonatori proiect,
Prof. înv. primar Nițescu Antonela
Prof. Ciobanu Violeta
Prof. înv. primar Popescu Alina

Director,

Școala Gimnazială „I. C. Lăzărescu” Țițești-Argeș
Prof. Ilinca Iulia

Director,

Liceul Tehnologic Topoloveni-Argeș
Prof. Biculescu Florina Teodora

Şcoala Gimnazială „I.C. Lăzărescu” Ţiţeşti
Comuna Ţiţeşti, judeţul Argeş
Tel/fax 0248 299 461
Nr. 1390/30.03.2022

DIRECTOR,
Prof. Ilinca Iulia

Liceul Tehnologic Topoloveni
Oraş Topoloveni, judeţ Argeş
Tel/fax 0248 666 579
Nr. 77/28.03.2022

DIRECTOR,
Prof. Biculescu Florina Teodora

PROIECT EDUCAŢIONAL INTERŞCOLAR
Schimb de experienţă între instituţii
Titlul Parteneriatului: „SPUNE NU! DISCRIMINĂRII”
Activitatea este prilejuita de Ziua Internaţională pentru Eliminarea Discriminării Rasiale-**21 martie**

PROCES VERBAL,

Încheiat azi 25-03-2022 cu ocazia implementarii **proiectului educaţional interşcolar–schimb de experienţă-** dintre Şcoala Gimnazială „I.C. Lăzărescu” Ţiţeşti şi Liceul Tehnologic Topoloveni- judeţul Argeş.

Cu acest prilej, a avut loc prima activitate online- sincron **„Cunoaşte-i înainte să-i judeci!”** Lecţia interactivă s-a desfăşurat **utilizând aplicaţia Google-meet** şi au fost implicaţi elevii de la nivelul învăţământului primar din cele două şcoli partenere şi cadrele didactice coordonatoare: **prof. Dorobanţu-Dina Roxana, prof. înv. primar Niţescu Antonela, prof. Ciobanu Violeta, prof. înv. primar Duţă Narcisa, prof. înv. primar Popescu Alina.**

Echipele de coordonare au pregătit această interacţiune în mai multe etape, proiectate anterior. Astfel, mai întâi s-a convenit sub ce formă să se realizeze în fapt colaborarea. A fost stabilit un calendar al acţiunilor pe durata mai multor luni. Conform calendarului activităţilor Proiectului interşcolar „ Spune NU

lucrările elevilor și corespondență (scrisori, felicitări, compuneri, desene, colaje) având mesajul dedicat Zilei Internaționale a Copilului – 1 Iunie.

Prin această acțiune s-a demonstrat faptul, că elevii pot lucra împreună, în echipă, printr-o mai bună cunoaștere și intercunoaștere, formându-și un comportament social, moral și intercultural, eliminând barierele generate de prejudecăți, stereotipuri sau discriminare – indiferent de natura acesteia.

DIPLOMĂ
pentru cel mai tolerant elev

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal,

Coordonatori proiect,
Prof. Dorobanțu-Dina Roxana
Prof. înv. prof. Duță Narcisa
Prof. Moțoi Florentina Reli
Prof. Mîndroc Delia

Coordonatori proiect,
Prof. înv. primar Nițescu Antonela
Prof. Ciobanu Violeta
Prof. înv. primar Popescu Alina

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ
5 OCTOMBRIE
ZIUA EDUCAȚIEI

Grădinița cu program normal Dârza, jud. Dâmbovița
Prof. înv. Preșcolar Gheorghe Florina Iolanda

ARGUMENT

“Natura ne aseamană, educația ne deosebește”
(Confucius)

Generaţiile pe care le educăm și le instruim acum în grădiniță sunt generaţiile care au ocazia să trăiască explozia internetului, forţa telecomunicaţiilor si să- si schimbe modul de gândire si de acţiune.

Copiii trebuie să devină constienți de mici de importanța educației pentru om. Educaţia face parte din viaţa de zi cu zi a fiecărui om.Tocmai de aceea cadrele didactice trebuie să insufle celor mici dragostea pentru cunoaştere, educaţie, autoeducaţie, cultivarea respectului pentru cei care oferă educaţia.

Vom marca aceasta zi de 5 octombrie prin drumeție,activități de dezvoltare personală , activități de arte vizuale și abilități practice prin care preșcolarii își vor exprima starea cu ajutorul simțului artistic.

Și pentru ca suntem în anotimpul toamna, un anotimp frumos și bogat, o perioadă unică din an învăluită de culori, gusturi și experiențe, m-am gandit sa pornim acest proiect printr-o vizită la “CURTEA CU DOVLECI”, locație aflată în satul nostru pentru a observa, descoperi, învăța cât mai multe lucruri..

SCOPUL PROIECTULUI :

- ✓ Cultivarea respectului pentru educație și educatori, cunoașterea unor norme privind drepturile copilului, în special dreptul la educație, îmbunătățirea relației grădiniță – copii – familie.

OBIECTIVE :

- ✓ Formarea de abilități și instrumente pentru înțelegerea și promovarea rolului educației și a educatorilor;
- ✓ Stimularea și promovarea capacităților creatoare ale tinerei generații prin organizarea expozițiilor, concursurilor, programelor artistice;
- ✓ Dezvoltarea spiritului de inițiativă a tinerei generații;
- ✓ Valorificarea activități iprin organizarea în – mape, albume, panouri, prezentări PPT, film scurt – metraj etc.;
- ✓ Stimularea participării tinerei generații, a familiilor, a cadrelor didactice, a întregii comunități la activități extrașcolare;
- ✓ Realizarea unui schimb de experiență între cadrele didactice, tânăra generație, reprezentanți ai comunității locale;
- ✓ Ameliorarea relației cadru didactic – copil, grădiniță – familie – comunitate;
- ✓ Să cunoască semnificația zilei de 5 octombrie;
- ✓ Să conștientizeze importanța educației pentru viitorul lor;

LOCUL DESFĂȘURĂRII:

- ✓ Incinta grădiniței, “Curtea cu dovleci”-Dârza.

- **RESURSE UMANE:**
  - ✓ Copiii și cadrele didactice din Grădinița cu program normal Dârza;
  - ✓ Părinți;
- **RESURSE TEMPORALE:**

- ✓ Durata proiectului – 1 zi.

- **RESURSE MATERIALE:**
  - ✓ Aparat foto, imprimantă, videoproiector și ecran, PC;
  - ✓ Hârtie albă A4 (diplome, creații plastice și literare), carton colorat, mape, dosare, folii, panouri;
  - ✓ Cărți de povești, pliante, materiale PPT;
- **SURSE FINANCIARE:**
  - ✓ Sponsori, părinți, cadre didactice.
- **RESURSE PROCEDURALE:**
  - ✓ Convorbirea
  - ✓ Dialogul
  - ✓ Observația
  - ✓ Lectura
- **MONITORIZARE ȘI EVALUARE:**
  - ✓ Valorificarea potențialului creativ al copiilor și al cadrelor didactice;
  - ✓ Realizarea unei expoziții la nivelul grădiniței;
  - ✓ Facilitarea schimbului de experiență între copii, între cadrele didactice prin participarea la concursuri cu lucrări ale copiilor;
  - ✓ Realizarea de fotografii și CD-uri cu imagini din derularea proiectului;
- **DISEMINARE:**
  - ✓ Panouri informative
  - ✓ Expoziții cu lucrări ale copiilor în curtea grădiniței
  - ✓ CD-uri cu imagini din timpul desfășurării proiectului
  - ✓ Mediatizarea proiectului pe Facebook și site-ul școlii
- **PRODUSE FINALE:**
  - ✓ Expoziții de creații plastic (desene, picture, afișe, postere, colaje, machete)
  - ✓ Albume foto
  - ✓ Mape (creații literare și plastic)
- **REZULTATE SCONTATE:**
  - ✓ Obiectivele proiectului să trezească interesul în rândul cadrelor didactice, a preșcolarilor, dar și al părinților;
  - ✓ Participarea tuturor preșcolarilor la activitățile desfășurate în această zi;

ACTIVITĂȚILE PROPUSE

Nr. crt.	Activitatea	Locul desfăşurării	Perioada	Observații
1.	Drumeție	“CURTEA CU DOVLECI”	5.10.2021	-observarea dovlecilor, pictură pe dovleci
2.	Insula de lectură „Dovleacul zâmbitor” ***	CURTEA GRĂDINIȚEI	5.10.2021	-citirea poveștii în aer liber
3.	Împreună pentru educație		5.10.2021	-activitate specifică dezvoltării comportamentului preşcolarilor de a relaţiona cu membrii societăţii şi de a-şi însuşi spiritul civic, şi care constă în împărţirea de pliante cu mesaje educaţionale.
4.	Educație prin ochi de copil	SALA DE GRUPĂ	5.10.2021	-realizarea unor postere -puzzle -fișe de colorat -drepturile copilului
5.	Expoziție cu lucrările copiilor	CURTEA GRĂDINIȚEI	5.10.2021	În curtea grădiniței va fi realizată o expoziție cu toate lucrările copiilor

Copacii, aurul verde- proiect educational

Pro. Olariu Mihaela Cătălina
Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza”, Dorohoi

MOTTO

“Pădurea este o podoabă a naturii, ea reprezintă viață și bogăție și prin toate calitățile ei merită să fie cunoscută, curățată și îngrijită.”

(Mihai A. Ionescu)

DOMENIUL: ECOLOGIE ŞI PROTECŢIA MEDIULUI

TIPUL PROIECTULUI: LOCAL

DATA:

COORDONATOR:

PARTENERI PROIECT:

- PRIMĂRIA ORAȘULUI DOROHOI
- OCOLUL SILVIC DOROHOI

ARGUMENT

Pădurile acoperă aproximativ 31 % din suprafaţa Pământului, fiind o parte integrantă a dezvoltării durabile la nivel mondial. Absorbind 2,4 miliarde de tone de carbon într-un singur an, pădurile , considerate “plămânul verde al planetei” , au rolul de a încetini procesul de încălzire globală. Din păcate pădurile fac obiectul uneia dintre alegerile majore pe care trebuie să le facă oamenii, şi anume să poată găsi un echilibru între dorinţa de a exploata resursele şi terenul pădurilor şi rolurile importante pe care acestea le joacă în sistemul planetar de menţinere a vieţii.

Aerul pe care-l respirăm, hrana oamenilor, dar mai ales a animalelor, medicamentele de care avem nevoie pentru a supravieţui, diversitatea vieţii pe Pământ, clima care ne influenţează prezentul şi viitorul, reducerea frecvenţei şi a amplorii inundaţiilor - toate acestea, şi nu numai, depind în mare măsură de păduri.

Pădurile au în primul rând un rol ecologic, de aceea 50% din pădurile României sunt încadrate în categorii de protecţie a apei, a solului, a climei. Modul în care sunt gestionate pădurile poate afecta semnificativ calitatea mediului. În regiunile cu sol fragil, pădurea joacă adeseori un rol protector împotriva eroziunii provocate de vânt, dar şi în cazul eroziunii provocate de ape.

Şi dacă de la începuturile existenţei sale , omul s-a integrat în natură folosindu-se de oferta generoasă a acesteia, atunci protejarea ei trebuie să ne preocupe pe toţi, deoarece fenomenul de poluare nu are limite şi nu ţine cont de frontiere.

SCOPUL PROIECTULUI

Deoarece în perioada 15 martie – 15 aprilie a fiecărui an se sărbătoreşte **Luna Pădurii**, proiectul *„Mai mulți copaci, un aer mai curat!”* are ca scop dezvoltarea în rândul elevilor a spiritului de iniţiativă, responsabilitate în legătură cu contribuţia pădurilor la îmbunatăţirea calităţii mediului, a menţinerii vieţii pe pământ şi de promovare a respectului faţă de natură.

OBIECTIV GENERAL:

- Modelarea conduitei ecologice în rândul elevilor .

OBIECTIVE SPECIFICE:

- Plantarea de puieți pe dealul Polonic din Dorohoi.
- Formarea unei atitudini pozitive de responsabilitate față de mediul înconjurător.
- Stimularea și exersarea capacităților de investigare a mediului și dezvoltarea unor activități practice specifice.
- Dezvoltarea potențialelor individuale, a creativității și a spiritului de lucru în echipă.

RESURSE

a. **Umane:**
   - Cadre didactice
   - Elevi
   - Părinți
   - Reprezentanți ai comunității locale

b. **Materiale:**
   - Hârleț
   - Arbori
   - Mănuși

c. **Financiare:**
   - Autofinanțare, surse extrabugetare

GRUP ȚINTĂ: 50 de elevi de la Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Dorohoi, părinți, comunitatea locală.

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII:

DENUMIREA ACTIVITĂȚII	LOC	PERIOADĂ	RESPONSABIL	REZULTATE AȘTEPTATE
1. Importanța plantelor în viața oamenilor	**Sc. Gimn. „A. I. Cuza”**	**23 martie 2022**		**Toți elevii înțeleg importanța plantelor**
2. Verdele este un mod de viață – plantare pomi	**Dealul Polonic**	**25 martie 2022**		**Toți elevii au înțeles corect relația om-mediu și manifestă atitudine pozitivă față de mediu și propria sănătate; 75 % dintre elevi manifestă interes de a participa la activități concrete de protejare a mediului**
3. Activități de ecologizare	**Școala Gimnazială „A. I. Cuza” Dorohoi – curte**	**20 aprilie 2022**		**Toți elevii înțeleg că pot contribui la protejarea mediului înconjurător, 70 elevi participă la acțiuni de ecologizare**

REZULTATE AŞTEPTATE:

În urma derulării activităţilor cuprinse în acest proiect vor fi obţinute ca rezultate:

- Abilităţi de lucru în echipă la nivelul elevilor din grupul ţintă.
- Însuşirea unui set de valori comportamentale ecologice.
- Atitudine de responsabilitate civică şi conştientizarea îndatoririi morale de a adopta un comportament ecologic în viaţa de zi cu zi.

FINALITĂŢI

- Extinderea suprafețelor împădurite din zona Dorohoi
- Analiza activităţilor realizate în cadrul proiectului
- Realizarea unui album cu fotografii.

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERDISCIPLINAR: TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTI”

Prof. Amorăriți Elena
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava

Argument:

Sărbătorile de Paști sunt un prilej de bucurie sfântă. Sunt un prilej de simțire și trăire a unor emoții speciale atât în perioada premergătoare Paștelui (Floriile, Patimile Domnului) cât și în perioada Paștelui, și după Paști. Sunt un prilej de a ne aminti și de cei ce au fost odinioară printre noi, pomenindu-i în rugăciuni, sunt prilej de a demonstra că suntem români păstrători și transmițători ai tradițiilor și obiceiurilor strămoșești de Paști dar și mărturisitori ai Învierii Domnului.

Sărbătorile pascale ne adună împreună întru har, lumină, înnoire, bucurie, armonie. Acum, Lumina lui Hristos luminează tuturor. Învierea Domnului devine și garanția învierii noastre.

Abordarea interdisciplinară a obiceiurilor și tradițiilor de Paști poate oferi o imagine integrată a lucrurilor care sunt, de regulă, pe discipline, analizate separat. Tema tradițiilor și obiceiurilor de Paști este una comună pentru obiecte de studiu precum: religie, limba română, educație muzicală, educație plastică.

De aceea, prin interdisciplinaritate, se pot dezvolta la elevi competențe integrate, apar transferuri orizontale ale cunoștințelor dintr-o disciplină în alta la nivel metodologic și conceptual.
Articulându-se între ele, integrându-se în contextul dat, disciplinele mai sus menționate își îndeplinesc rolul în mod eficace.

Scopul proiectului:

- Consolidarea, sistematizarea și îmbogățirea cunoștințelor elevilor despre obiceiurile și tradițiile de Paști;
- Sensibilizarea, responsabilizarea elevilor în legătură cu păstrarea și transmiterea obiceiurilor și tradițiilor strămoșești.

Obiectivele proiectului:

- Îmbogățirea cunoștințelor elevilor despre obiceiurile și tradițiile de Paști: Postul Paștelui, evenimente premergătoare Paștelui (Duminica Floriilor), Săptămâna Patimilor Domnului (Săptămâna Mare), Deniile, Prohodul Domnului, primenirea caselor dar și a sufletelor – Spovedania și Împărtășania, pregătirea bucatelor tradiționale: vopsirea ouălor, pasca, mielul etc.;
- Cunoașterea semnificației religioase a sărbătorii Învierii Domnului și a datinilor străbune (Învierea Domnului-garanția învierii noastre, Slujba de Înviere, Lumina Învierii, sfințirea bucatelor tradiționale etc.);
- Interpretarea unor pricesne și cântece specifice-Prohodul Domnului ;
- Lecturarea unor texte literare și recitarea unor poezii despre primăvară și Paști;
- Realizarea unor compuneri, versuri, desene, colaje, pictură-icoane, ornamente de Paști;
- Participarea afectivă, activă, la activitățile desfășurate în grup;
- Stimularea și promovarea capacităților creatoare ale elevilor prin organizarea de expoziții și interpretarea rolurilor unor scenetei religioase de Florii și de Paști.

Grupul țintă:

- elevii clasei a V-a B ai C.S.E.I. Suceava (9 elevi)

Grupul de beneficiari:

Direcți: elevii participanți, cadrele didactice

Indirecți: elevi neparticipanți, părinți, susținători

Locul desfășurării: sala de clasă a V-a B, sala de lectură a C.S.E.I. Suceava, Cercul de abilități, sala de festivități a C.S.E.I. Suceava

Perioada de desfășurare: 11.04.2022-11.05.2022

INIȚIEREA GRUPULUI ȚINTĂ

- Lansarea propunerii proiectului
- Vizitarea bibliotecii pentru desfășurarea activității

IMPLEMENTARE

- Prezentare Power Point a materialului conținând datini și obiceiuri de Paști;
- Citirea expresivă a unor fragmente literare și recitarea unor poezii de primăvară, de Paști;
- Interpretarea unor pricesne, Prohodul Domnului, cântece de primăvară, de Florii, Cântările Învierii;
- Interpretarea rolurilor în cadrul unor scenete;
- Realizarea expoziției cu lucrări plastice, practice realizate de elevi

DISCIPLINE IMPLICATE ÎN PROIECT

- Religie
- Limba și literatura română
- Educație muzicală
- Educație plastică

PROGRAMUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt.	Activitățile desfășurate	Locul desfășurării	Data	Responsabil
1.	**TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTI** -prezentare Power Point despre tradiții și obiceiuri de Paști ; -lecturarea unor fragmente din operele unor scriitori cunoscuți, pe tema primăvara, Paștele;	Bibliotecă	11-14.04. 2022	Profesor: Amorăriți Elena Haucă Elena Bibliotecar

	-recitarea unor poezii despre primăvară, despre Paști.			
2.	**ATELIER DE CREAȚIE** -realizarea unor compoziții literare, plastice, practice: desene, icoane, colaje, obiecte decorative, felicitări pe tema: Paștele sau Învierea Domnului; -audierea/interpretarea unor prices-ne, Prohodul Domnului, cântece de primăvară, de Florii, de Paști.	Sala de clasă Cercul de abilități	2- 6.05. 2022	Profesor: Amorăriți Elena Haucă Elena Educator Preot profesor Cîrlioru Cosmin
3.	**BUCURIILE PAȘTELUI** - prezentarea unei scenete: „La Paști”; -„Vânătoarea de ouă roșii”- traseu cu obstacole	Sala de festivități Parcul de joacă al școlii	9- 10.05. 2022	Prof. diriginte Amorăriți Elena
4.	**ZESTREA DARULUI** -expoziție cu lucrările realizate	Sala de clasă	11.05.2022	Profesor: Amorăriți Elena Haucă Elena
5.	**Diseminare** **Popularizare**	Sala de festivități Revista școlii: Zâmbet și culoare	11.05.2022 Nr. 2 al Revistei	Coordonator, prof. Amorăriți Elena

MATERIALE/RESURSE

- RESURSE UMANE: elevii de la C.S.E.I. Suceava, cadre didactice

- RESURSE MATERIALE: cărți, volume cu poezii, hârtie glasse, acuarele, creioane colorate, carioca, foarfece, lipici, ouă roșii, fluturași cu întrebări, videoproiector, calculator, leptop, aparat foto, cartoane colorate, diplome.

EVALUAREA

Evaluarea se va realiza atât pe parcursul derulării proiectului cât și prin metode specifice de evaluare-portofoliul-, chestionare, album al activităților.

Se vor acorda diplome de participare tuturor elevilor.

POPULARIZAREA

Publicarea proiectului în Revista școlii „Zâmbet și culoare”.

„Alege viaţa. Spune STOP drogurilor”

Inițiator :prof. Răducu Emilian Marius
Liceul Tehnologic Brătianu Drăgășani

Durata:

An şcolar: 2021- 2022

Coordonatorii proiectului educaţional:

Director prof. Vătafu Vicenţiu Tiberiu

Director adj. Prof. Petrescu Ioana

Director adj. Prof. Dumitru Eliza

Psiholog consilier scolar Butuşină Maria

Prof. Răducu Emilian Marius

Grupul tinta:

Elevi ai Liceului Tehnologic Brătianu

Locul desfasurarii:

Liceul Tehnologic „Brătianu” Drăgăşani

Mijoace de lucru:

- chestionare
- consumabile
- papetarie

Argument

Consumul de droguri a luat forma unui fenomen social în ţara noastră, populaţia cea mai expusă acestui comportament fiind adolescenţii şi tinerii. Astfel, conform ultimului studiu naţional privind consumul de tutun, alcool şi droguri ilicite „ESPAD 2003”, efectuat pe un eşantion de elevi în vârstă de 16 ani, prevalenţa consumului de tutun este

de 64%, în timp ce un procent de 80% dintre aceştia a consumat cel puţin o dată alcool. Totodată, consumul de amfetamine s-a dublat, iar cel de ecstasy s-a triplat, în comparaţie cu anul 1999.

Adolescenţii şi tinerii sunt cei mai expuşi consumului deoarece adolescenţa este vârsta la care se formează identitatea de sine, se definitivează personalitatea, se construiesc principii de viaţă; adolescentul este în căutare de modele, iar dacă modelele sunt reprezentate de personaje negative, creşte posibilitatea ca adolescentul să adopte comportamentul modelului său. Astfel de personaje pot fi prietenii, profesorii, colegii de clasă, părinţii.

Adolescenţii tind să adopte comportamente de risc precum consumul de alcool, tutun şi droguri, deoarece prin prisma dorinţei sale de a fi unic aceştia adoptă forme de conduită ce se încadrează în trei tipuri principale ***(J. Rousselt „Adolescentul, acest necunoscut”)***:

1. **conduita revoltei** - adolescentul refuză sistematic şi ostentativ ceea ce a învăţat sau a fost obligat să înveţe; el adoptă atitudini negativiste, contrazice fără temei, ironizează, utilizează un limbaj ieşit din comun, de multe ori agresiv;
2. **conduita închiderii în sine** - se interiorizează, se izolează, aspecte care determină îndepărtarea de societate;
3. **conduita exaltării şi a afirmării** - adolescentul caută confruntarea cu alţii pentru a-şi verifica calităţile fizice şi intelectuale, adoptă atitudini extreme faţă de tot ceea ce dispreţuieşte sau concordă cu atitudinile sale.

Prin implicarea în activităţi care să valorifice nevoia de comunicare, de relaţionare, de autocunoaştere, de manifestare artistică, adolescentul de azi poate deveni adultul lipsit de inhibiţii, capabil să comunice asertiv, care are încredere în sine şi poate lua deciziile potrivite de unul singur.

SCOPUL PROIECTIULUI:

Implicarea elevilor si a cadrelor didactice din liceu în activităţi educative de prevenire şi combatere a consumului de droguri.

Obiective:

- informarea şi conştientizarea elevilor privind riscul consumului de droguri de la o varsta timpurie;
- identificarea cauzelor ce determină consumul de droguri;
- identificarea unor factori de risc şi de protecţie implicaţi în consumul de droguri la vârsta adolescenţei;
- identificarea unor strategii de a evita / reduce consumul de droguri.

Nr. crt.	Data	Obiective	Activitatea desfăşurată	Grup ţintă	Metode şi instrumente	Locul de desfăşurare	Responsabil	Rezultate
1.	Septembrie 2021		Sesiuni de lucru în cadrul echipei proiectului pentru stabilirea programului activităţilor, selectarea materialelor informative şi a conţinuturilor.	Cadre didactice		Liceul Tehnologic „Brătianu”	Echipa de proiect	
2.	Octombrie 2021-Noiembrie 2022	Dobândirea de informaţii corecte despre droguri; Identificarea cauzelor ce determină consumul de droguri;	**ACTIVITATEA „Cu cât eşti mai informat, cu atât eşti mai puternic!** - Informare: „Drogurile: terminologie, scurt istoric, efecte, riscurilor asociate consumului” - Chestionar	Elevi	Videoproiect Chestionar	Liceul Tehnologic „Brătianu”	Prof. consilier scolar Diriginti	
3.	Decembrie 2021-Ianuarie 2022	Identificarea unor factori de risc şi de protecţie implicaţi în consumul de droguri la vârsta adolescenţei;	**ACTIVITATEA „Drogurile - mit sau realitate”** - Prezentarea de către elevi a unor portofolii pe următoarele teme: *„Alcoolul”,* *„Tutunul”,* *„Drogurile``*	Elevii	Eseu	Liceul Tehnologic „Brătianu		
4.	Februarie 2021 - Martie 2022	Informarea şi sensibilizarea adolescentilor asupra riscurilor datorate consumului de alcool.	**ACTIVITATEA „Eu decid!”:** *„Riscurile consumului de alcool asupra adolescentilor”*	Elevi	videoproiect	Liceul Tehnologic „Brătianu	Prof. consilier scolar Diriginti	

5.	Aprilie - Mai 2022	Identificarea unor modalităţi de interventie în ceea ce priveşte fenomenul drogurilor;	**Activitatea „Să fim responsabili!”** Discuţie dirijată: „Stă în puterea noastră să schimbăm ceva!”	Elevi	Fise de lucru	Liceul Tehnologic „Brătianu	Prof. consilier scolar Diriginti	
6.	Iunie 2022	Exprimarea emoţiilor şi atitudinilor generate de activităţile proiectului în forme de manifestare artistică: arte plastice, mişcare, artă în general	Expoziţie tematică – poster, pictură, grafică; tema: „Să fim responsabili!”	Elevi		Liceul Tehnologic „Brătianu	Prof. consilier scolar Diriginti	

PROIECT EDUCATIONAL
Domeniul: Educaţie pentru sănătate-„VREAU SA FIU SĂNĂTOS"

Prof. STĂNESCU ALINA-NICOLETA,
Liceul Teoretic "W. Shakespeare" Timişoara, Timiș

Argument

Păstrarea sănătăţii şi lupta cu bolile constituie preocupări ale omului încă din cele mai vechi timpuri. Însă, ţinând cont că în ultima vreme ne confruntăm cu creşterea frecvenţei unor boli grave (cancerul, bolile de nutriţie, tabagismul, alcoolismul, bolile cardiovasculare etc.), se impune apariţia unei medicine moderne, care este tot mai mult preventivă şi se adresează omului sănătos.

Pornind de la faptul că relaţiile dintre cunoştinţele şi conştiinta elevului sunt cu totul diferite de relaţiile induse de competenţele disciplinelor din actualul curriculum al învăţământului românesc, ne propunem ca prin acest proiect educative să informăm la nivel elementar pe toţi acei elevi care vor să ştie ce trebuie făcut pentru prevenirea şi combaterea bolilor, pentru o viaţă îndelungată şi activă şi, totodată, să trezim interesul general pentru această problematică. Dorim să reuşim să formăm la elevi atitudini pe care aceştia să le concretizeze într-un stil de viaţă sănătos.

Dreptul la sănătate este unul din drepturile fundamentale ale omului. Conform Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii (OMS), sănătatea individului este definită drept„o stare de bine fizică, mental şi socială, şi nu doar absenţa bolii sau a infirmităţii”. Din perspectivă publică, sănătatea constituie, datorită imenselor sale implicaţii individuale, dar şi sociale şi demografice, unul dintre elementele cele mai vizate de politicile şi strategiile guvernamentale din întreaga lume.

Educaţia pentru sănătate la nivelul şcolii reprezintă una din principalele căi de promovare a cunoştinţelor corecte privind diferite aspecte ale sănătăţii şi totodată de formare a atitudinilor şi deprinderilor indispensabile unui comportament responsabil şi sănătos.

Activităţile din cadrul acestui proiect dau posibilitatea cadrului didactic să utilizeze informaţia în funcţie de nivelul clasei, de dezvoltarea psihosomatică a elevilor şi de particularităţile locale. Activităţile vin în întâmpinarea nevoilor fundamentale de educaţie ale oricărui copil şi adolescent, iar formarea unui stil de viaţă sănătos devine o condiţie esenţială pentru dezvoltarea armonioasă a personalităţii elevului.

Educaţia pentru sănătate se află într-o strânsă interdependenţă cu:

♣educaţia pentru mediu, care îşi propune dezvoltarea conştiinţei, a simţului responsabilităţii finite umane în raport cu mediul şi problemele sale;

♣educaţia pentru pace, care presupune cultivarea unor atitudini superioare, formarea oamenilor pentru evitarea conflictelor;

♣educaţia nutriţională, întâlnită ca disciplină de învăţământ sau ca activitate extraşcolara vizând cunoaşterea alimentelor sau a substanţelor nutritive, producerea şi conservarea acestora;

♣educaţia pentru timpul liber, care include component axiologice de natură culturală, artistică, turistică, socială, sportive, care ţintesc un mod util şi formativ de petrecere a timpului liber. Educatorul poate asigura o bună relaţionare între discursul teoretic din planul noilor educaţii şi transpunerea acestora în practica educativă prin implicarea elevilor, profesorilor, părinţilor, în activităţi care să răspundă intereselor elevilor şi să stimuleze participarea la acţiuni variate ,în context nonformale.

Prin desfăşurarea activităţilor din cadrul acestui proiect, şcoala poate aduce o contribuţie substanţială în transmiterea acestor cunoştinţe de educaţie pentru sănătate a elevilorşi are abilitatea şi capacitatea de a cuprinde şi de a se adresa, în timp, unui procent ridicat de populaţie.

Scopul proiectului:

- Promovarea unui stil de viaţă sănătos, a respectului faţă de viaţa personală, sănătatea proprie şi a celorlalţi.

Obiectivele generale ale proiectului:

1. Apărarea şi întărirea sănătăţii personale şi colective a elevilor;
2. însuşirea de cunoştinţe cu privire la igiena individual şi de grup;
3. însuşirea de cunoştinţe cu privire la mediul ambient în care trăiesc;
4. formarea unor deprinderi de alimentaţie raţională şi sănătoasă;
5. formarea unor deprinderi elementare cu privire la prevenirea bolilor;
6. identificarea şi completarea setului de valori personale;
7. conştientizarea importanţei autocunoaşterii în adoptarea unui stil de viaţă responsabil;
8. conştientizarea impactului valorilor asupra comportamentului şi procesului de luare a deciziilor;
9. promovarea comportamentelor responsabile în şcoală şi în afara şcolii.

Durata proiectului:

Metoda de realizare a proiectului:.

Grupul ţintă:

- elevii claselor

Evaluareaproiectului:

- Chestionare;
- Fişe de lucru;
- Portofolii.

Calendarul activităţilor:

Nr.crt.	***Activitatea***	***Modalităţi de realizare***	***Data***	***Responsabil/ Participanţi***
1.	*Fişă de documentare: Educaţie pentru sănătate* *Fişă de lucru*	Aplicarea fişei de lucru:*Educaţie pentru sănătate*		
2.	*Fişă de documentare: Protecţia mediului înconjurător* *Chestionar*	Aplicarea *chestionarului -educaţie pentru mediu-*		
3.	*Fişă de documentare: Educaţie pentru pace* *Fişă de lucru*	Aplicarea fişei de lucru:*Educaţie pentru pace*		
4.	*Fişă de documentare: Educaţia nutriţională - parte integrantă a unui stil de viaţă sănătos* *Chestionar*	Aplicarea *chestionarului -educaţie nutriţională-*		
5.	*Fişă de documentare: Petrecerea timpului liber* *Chestionar*	Aplicarea *chestionarului -educaţie pentru timpul liber-*		

Rezultate aşteptate:

- Formarea de atitudini şi deprinderi indispensabile unui comportament responsabil şi sănătos;
- Dezvoltarea unor comportamente de protejare a sănătăţii personale;
- Educarea copiilor şi sensibilizarea părinţilor pentru a susţine şi a promova comportamentele sănătoase;
- Motivarea elevilor din liceu pentru participarea la activităţi culturale, educative şi de voluntariat (peer - education).

Diseminarea rezultatelor:

- Amenajarea în şcoală, a unui spaţiu ce va conţine un panou cu rezultatele proiectului, imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare, desene, postere;

PROIECT EDUCATIONAL
POVESTILE INTRE AROME SI MELODII

profesor înv. primar MITITELU GEORGEANA CRISTINA
Școala Gimnazială "Ion Creangă" - Tg.Frumos, jud. Iași

“Nu ştiu alţii cum sunt, dar eu, când mă gândesc la locul naşterii mele, la casa părintească din Humuleşti, la stâlpul hornului unde lega mama o şfară cu motocei la capăt, de crăpau mâţele jucându-se cu ei, la prichiciul vetrei cel humuit, de care mă ţineam când începusem a merge copăcel, la cuptiorul pe care mă ascundeam, când ne jucam noi, băieţii, de-a mijoarca, şi la alte jocuri şi jucării pline de hazul şi farmecul copilăresc, parcă-mi saltă şi acum inima de bucurie!”

ARGUMENT

Proiectul vizează socializarea ,familiarizarea și formarea deprinderilor de comunicare în cadrul activităților organizate în colaborare cu elevii altor școli.

Elevii și nu numai,manifestă un interes deosebit pentru povești care contribuie la educația estetică prin conținutul de idei și sentimente cât și prin personaje.

Prin povești,copiii trăiesc alături de personajele îndrăgite, oferind momente de maximă intensitate afectivă și creearea unor trăsături socio-morale.

TEMA:”POVEȘTILE - ÎNTRE AROME ȘI MELODII”

DATA:22 III 20122

BENEFICIARI DIRECTI :

- Elevii LiceuluiTehnologic Special „Trinitas” Tg Frumos
- Elevii Școlii Gimnaziale„Ion Creangă”Târgu Frumos

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

*Crearea condițiilor propice muncii în echipă cu scopul socializării,învățării, cunoașterii,relaționarii cu ușurință între elevii cu nevoi speciale și elevii celeilalte instituții;

*Facilitarea oferirii informațiilor și întelegerea mesajelor transmise de inegalabilul Ion Creangă;

*Realizarea unor condiții potrivite lucrului în echipă cu scopul socializării și audiției unor povești deja știute și învățării altora noi.

LOCUL DESFĂȘURARII ACTIVITĂȚII:

Școala Gimnazială” Ion Creangă” Tg. Frumos

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ :

1.Sa recunoasca și să fixeze informatii cu privire la scriitorul și povestitorul Ion Creangă

2.Să audieze cu atenţie un text, să reţină ideile acestuia

3. Să intoneze cântece pentru copii

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

1.să cunoască întregul conținut al poveștilor ;

2.să elaboreze concluzii din povești

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

Proiectul vizează:

- socializarea, familiarizarea și formarea deprinderilor de comunicare în cadrul activităților organizate în colaborare cu elevii altor scoli;
- audiția poveștilor și învățarea conținutului moralizator al acestora;
- expunerea concluziilor de către elevi în incinta bibliotecii.

PROGRAMUL PROIECTULUI

Ora9 :30 Organizarea elevilor în incinta curţii interioare;

Ora 10:00Începerea activităţii .

-Prezentarea ppt ” Marele Creangă”

-(Moment de prezentare a biografiei lui Ion Creangă)

-Audiție povești și melodii

Ora 12 –Încheierea activităţii

Proiect educațional
“Zâmbim împreună cu Terra”

Prof. înv . primar Feher Ecaterina

Argument:

Protejarea planetei Pământ, casa noastră, a tuturor, este o problemă care trebuie să ne intereseze pe noi toţi. De aceea este important ca, încă din primele clase, elevii să cunoască problemele mediului înconjurător şi să înţeleagă că fiecare îşi poate aduce contribuţia la ocrotirea naturii. Dacă copiii sunt educaţi în spirit ecologic, mâine vom avea o TERRA mai curată, mai verde, mai veselă şi mai proaspătă.

Scopul proiectului:

- Antrenarea copiilor în activități care să contribuie la formarea unui comportament etic și a unor deprinderi de protejare a mediului în care trăiesc;
- Cooperarea elevilor în acțiuni concrete de cunoaștere, cercetare si intervenție practică pozitivă în ceea ce priveste mediul înconjurător, ocrotirea acestuia;
- Stimularea motivației pentru ocrotirea naturii.

Obiective:

- Formarea unor deprinderi pozitive și a unei atitudini corecte față de mediul înconjurător;
- Derularea de acțiuni concrete de protecţie a mediului înconjurător/planetei;
- Conștientizarea și sensibilizarea elevilor față de problemele mediului;
- Familiarizarea elevilor cu procesul de reciclare a resurselor;
- Organizarea unor expoziții cu lucrări realizate de copii din materiale reciclabile.

Grup ţintă:

- elevii claselor pregătitoare;

Resurse:

- umane: elevi, cadre didactice, părinți;
- materiale: materiale reutilizate (capace de plastic, role de hârtie igienică, pahare de unică folosință),coșuri gunoi pentru colectare selectivă, colaje, desene, picturi, videoproiector, computer, fișe de lucru, coli flipchart, aparat foto, etc.

Aria de desfăşurare: sălile de clasă, curtea şcolii;

Activităţi desfăşurate

Clasa pregătitoare A

1. ***Ariceii reciclează - Dezvoltare personală***

- *Vizionarea unui documentar despre poluare și efectele sale;*
- *Discuții despre situații concrete, experiențe personale, exemple de bună practică;*
- *Recunoașterea tipurilor de deșeuri: reciclabile, nereciclabile;*
- *Realizarea unui colaj colectiv despre deșeurile reciclabile și sortarea lor pe categorii;*

- *Colectarea selectivă a deșeurilor în clasă- activitate practică;*
- *Joc- Ce s-ar întâmpla dacă...?*

2. ***Coțofana colecționară- Comunicare în limba română***

- *Vizionarea unor povești din seria* ***Coțofana colecționară;***
- *Discuții despre responsabilitatea față de mediul înconjurător și față de viețuitoare;*
- *Găsirea celor mai bune soluții împotriva poluării, alături de coțofana colecționară;*
- *Ordonarea secvențelor principale ale poveștii în ordinea întâmplării lor.*

3. ***Totul despre reciclare- Matematică și explorarea mediului***

- *Identificarea materialelor reciclabile, împarțirea pe categorii și înțelegerea procesului prin care deșeurile sunt transformate în lucruri noi;*
- *Jocuri de numărare, ordonare, comparare a capacelor de plastic colecționate.*

4. ***Reciclăm creativ- Arte vizuale și abilități practice***

- *Realizarea unor colaje, lucrări,prin reutilizarea unor obiecte (pahare de unică folosință, capace de plastic, role hârtie igienică, etc).*

Clasa pregătitoare C

1. ***Terra la doctor! – Dezvoltare personală***

- *Observarea unor imagini cu planeta noastră, care arată în ce stadiu a ajuns;*
- *Discuții despre cauzele care au generat situația (poluare, defrișare, neatenție etc.);*
- *Căutarea și găsirea unor soluții.*

2. ***Vrem să ajutăm planeta Pământ – Limba si literatura română***

- *Completarea unui Brainstorming cu actiuni pe care le putem face venind in sprijinul planetei;*
- *Vizionarea unui filmuleț despre sortarea corectă a deșeurilor;*
- *Joc - Citirea cuvintelor de pe bilețele si alegerea coșului potrivit.*

3. ***Redăm sănătate și bucurie planetei – Mat. si expl. Mediului***

- *Consolidarea adunării și scăderii numerelor naturale până la 20 și respectarea codului culorilor;*
- *Discuții despre habitate naturale, despre dispariția unor specii de animale din cauza defrișării.*

4. ***Ne jucăm cu deșeurile – Arte vizuale și abilități practice***

- *Realizarea unor colaje, lucrări,prin reutilizarea unor obiecte (pahare de unică folosință, capace de plastic, role hârtie igienică, etc).*

EVALUAREA PROIECTULUI se va realiza prin:

- Expoziţie cu lucrări ale elevilor în incinta școlii;
- Înregistrări audio-video din timpul derulării proiectului;
- Prezentarea proiectului în cadrul cercului pedagogic al învățătorilor și comisiei metodice.
- Diplome.

PROIECT EDUCATIV
ECOLOGEL NE ÎNVAȚĂ DESPRE RECICLARE

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ,
„MIHAI EMINESCU” TG-JIU
PROF. MERCUREAN IOANA OTILIA

DATA:DECEMBRIE 2021

LOCAȚIA:GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „MIHAI EMINESCU” TG-JIU

COORDONATORI:

- PROF. BÎZDOACĂ ANA - MARIA
- PROF. DUMITRU LIDIA SIMONA
- PROF. MERCUREAN IOANA OTILIA
- PROF. CORNESCU ALINA OANA

COMISIA DE ORGANIZARE:

- ☑ PROF. BÎZDOACĂ ANA - MARIA
- ☑ PROF. DUMITRU LIDIA SIMONA
- ☑ PROF. MERCUREAN IOANA OTILIA
- ☑ PROF. CORNESCU ALINA OANA

PARTENERI:

- CENTRUL CARPATO DANUBIAN DE GEOECOLOGIE
- INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN GORJ
- ASOCIAȚIA DE PĂRINȚI “VIITORUL COPIILOR PRIORITATEA NOASTRĂ”
- COMITETUL REPREZENTATIV AL PĂRINȚILOR
- AGENȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI GORJ
- SISTEMUL DE GOSPODĂRIRE A APELOR GORJ

DENUMIREA ACTIVITĂȚII:„ECOLOGEL NE ÎNVAȚĂ DESPRE RECICLARE”

DOMENIUL ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ: Domeniul ecologie şi protecţia mediului

ARGUMENT:

Activitatea ecologică începe din grădiniţă şi trebuie continuată toată viaţa. Aceste exemple sunt numai o mică parte din activitatea desfăşurată de şcolarii mici şi mari pe tematică ecologică. Orientarea copiilor spre ceea ce este semnificativ şi apoi punerea în situaţia de a produce idei, opinii personale, conduce la interrelaţionarea eficientă cu unele aspecte ecologice. Copiii pot să-şi asume responsabilităţi, dar uită repede de ele. De aceea trebuie îndrumaţi, stimulaţi, evaluaţi permanent.

Instituţiile de învăţământ au obligaţia de a organiza o vie şi susţinută mişcare de ocrotire a mediului, iar copiii pot să formeze marele val de apărători ai naturii. Adevărata educaţie în materie de ecologie îşi va atinge scopul când se va reuşi ca tânăra generaţie, viitorul de mâine, să fie convinsă de necesitatea ocrotirii naturii şi va deveni factorul activ în

acţiunea de împăcare a omului cu natura. Educaţia cu privire la mediu trebuie să dezvolte la nivelul întregii populaţii atitudini de respect şi responsabilitate faţă de resursele naturale în vederea ocrotirii lor.

Pentru atingerea acestui ţel, o importanţă deosebită o are sistemul educaţional. Acest sistem este menit să dezvolte conştiinţa ecologică a oamenilor, în aşa fel încât fiecare membru al societăţii să devină conştient de locul şi rolul său în natură şi societate.

SCOP:

- Dezvoltarea capacităţii de cunoaştere şi înţelegere a problemelor legate de refolosirea deşeurilor, stimularea curiozităţii pentru investigarea şi găsirea soluţiilor practice de utilizare a acestora în mod creative.

OBIECTIVE:

- să diferențieze materialele reciclate, instrumentele de lucru și reguli de utilizare a acestora;
- să sesizeze însușiri și proprietăți ale materialelor disponibile;
- să efectueze operații simple de lucru cu materiale reciclabile;
- să se raporteze la mediul înconjurător, contribuind la purificarea acestuia de deșeuri;
- să transforme într-o maniera personală, deșeuri în lucruri utile și estetice;
- să valorifice lucrările proprii pentru înfrumusețarea climatului ambiental sau pentru diferite ocazii cu caracter festiv (carnaval,serbare,aniversare,etc.)
- să demonstreze conduita lor ecologică prin acțiuni concrete de refolosire a deșeurilor colectate
- să antreneze pe lângă preșcolari și alți factori educaționali, responsabilizându-i;

GRUPUL ŢINTĂ:

- Părinţi şi bunici;
- Preşcolari;
- Cadre didactice implicate;
- Parteneri;
- Comunitate locală;

BENEFICIARI:

- Preşcolari;
- Părinţi şi bunici;
- Cadre didactice;
- Comunitate locală;

RESURSE UMANE:

- Echipa de implementare a proiectului;
- Preşcolari;
- Părinţi şi bunici;
- Cadrele implicate;
- Parteneri;

RESURSE MATERIALE:

- Calculator;
- Aparat foto/video;
- Boxă;
- Videoproiector, ecran de proiecție;

- Material informativ – cărţi, reviste etc.;

RESURSE DE INFORMARE:

→ Anunţuri în format electonic

→ Articole în revista grădiniţei

DESCRIEREA ACTIVITĂŢII:

Un proces tipic și creativ care începe de la o idee și are drept rezultat un produs finit. Lucrul cu materiale ca hârtia, textilele sau lemnul are drept scop consolidarea încrederii preșcolarilor în propria lor capacitate creativă și dezvoltarea cunoașterii, în vederea pregătirii pentru abordarea sarcinilor cotidiene.

Capacitatea de a analiza și a evalua modul de concepere/proiectare și rolul unui articol este o necesitate recurentă în viaţa zilnică. Scopul activităţilor practice este de a determina conştientizarea valorilor estetice şi de a dezvolta o înţelegere a modului în care alegerea materialului, prelucrarea şi construcţia influenţează funcţia şi durabilitatea produsului.

De asemenea, un alt scop este de a oferi cunoştinţe cu privire la problemele legate de securitate şi mediu şi de a determina conştientizarea importanţei gestionării resurselor.

REZULTATE PRECONIZATE:

Prin derularea acestei activități preșcolarii au învățat că reciclarea este procedeul prin care materialele conținute în deșeuri sunt prelucrate și folosite pentru fabricarea de produse noi. Astfel, se folosește mai putina energie și mai puține resurse decât pentru crearea produselor din materiale noi.

Tot ceea ce noi consideram inutilizabil, poate fi refolosit, fie prin reciclare, fie poate fi utilizat drept combustibil sau transformat în compost (așa cum este cazul resturilor vegetale care pot deveni îngrășământ organic pentru alte plante.

Reciclarea și economisirea resurselor naturale este un lucru care se învață. Este vorba de comportamente pe care copilul se obișnuiește să le aibă pentru că le vede la cei din jurul lui și pentru că le înțelege. Respectul fata de natura vine firesc atunci când copilul o cunoaște, o apreciază și o iubește.

Astfel, dorim să aducem o contribuţie remarcabilă la:

- pregătirea copiii de astăzi pentru viitor;
- schimbarea percepţiei faţă de mediul înconjurător precum şi consrvarea acestuia pentru îmbunătăţirea calităţii vieţii;
- creşterea interesului pentru educaţia pentru mediu;
- relațiile interpersonale vor favoriza crearea unui climat educațional deschis, stimulativ, pentru o mai bună colaborare între grădinițe și familii, între grădiniță și școală, între grădinițe și comunitatea locală, precum și pentru derularea a cât mai multe parteneriate;

MONITORIZARE/EVALUARE:

Rezultatele activităţii și experiența pozitivă vor fi cunoscute la nivelul tuturor participanților la proiect, opiniei publice, comunității locale, prin diferite mijloace de comunicare: Comisia metodică, cercuri pedagogice, www.gradinitamihaieminescu.ro, articole în presă/reviste de specialitate.

Evaluarea proiectului, presupune:

A. EVALUAREA INTERNĂ:

- Monitorizare permanentă din partea directorului unităţii de învățământ;
- Realizarea unui CD cu poze;
- Chestionar oral;

B. EVALUAREA EXTERNĂ:

- Popularizarea activitatii în ședințele cu părinții și pe pagina grădiniței;

Rezultatele proiectului vor fi evaluate luând în considerare următorii **indicatori:**

1. **Indicatori privind accesul la educație:**
   - rata de participare a copiilor de vârstă preșcolară, a părinților acestora și a cadrelor didactice din unitatea de învățământ la acțiunile desfășurate.
2. **Indicatori privind colaborarea între unitatea de învățământ preșcolare, parteneri și comunitatea locală:**
   - imaginea grădiniței în cadrul comunității locale;
   - gradul de implicare a reprezentanților partenerilor în cadrul proiectului;
   - categorii de beneficiari direcți sau indirecți ai rezultatelor proiectului;
   - numărul de beneficiari (pe categorii) ai rezultatelor proiectului;

PROMOVARE/MEDIATIZARE ȘI DISEMINARE:

Rezultatele activitatii și experiența pozitivă vor fi cunoscute la nivelul tuturor participanților la proiect, comunității locale, prin diferite mijloace de comunicare: Comisia metodică,cercuri pedagogice, site-ul grădiniței www.gradinitamihaieminescu.ro, pagina de facebook a grădiniței, portalul ccdg.ro, articole în presă „Impact în Gorj”,.

PROIECT EDUCAŢIONAL
SĂ FACEM PĂMÂNTUL SĂ ZÂMBEASCĂ

Prof. Sandu Florin
Școala Gimnazială ”Smaranda Dumitru Roman”
Vizurești

TIPUL: EDUCATIE ECOLOGICĂ

MOTTO: “Adevărata generozitate în viitor constă în a dărui totul naturii în prezent”.

Parteneri: învăţătorii
Colaboratori: părinţii copiilor, comunitatea locală
DURATA: MARTIE, 2022 – MAI, 2022
LOCAŢIA: Școala Gimnazială ”Smaranda Dumitru Roman” Vizurești
GRUPURI ŢINTĂ: elevii Școlii Gimnaziale ”Smaranda Dumitru Roman” Vizurești și părinții

Argument

“Să privim încă o dată pământul acesta drag pe care foşnesc plopii şi cântă ciocârlia, să-i arătăm mai mult decât oricând dragostea noastră…Să-i privim munţii şi păsările în noul de lumină ce s-a deschis asupra lui, să-l învăluim într-o dragoste mai adâncă şi mai fierbinte”, spunea Geo Bogza în scrierile sale, cutreierând cărările acestei ţări binecuvântată de Dumnezeu.

Grija faţă de mediu trebuie să fie o componentă esenţială a dezvoltării morale, spirituale, sociale şi culturale, a generaţiilor actuale. Astăzi, mai mult ca oricând, se impune educarea tuturor cetăţenilor în spirit ecologic, în special a tinerei generaţii, deoarece aceasta va fi atât beneficiarul de mâine cât şi factorul de decizie.

La vârsta şcolară educaţia ecologică este la fel de importantă ca şi educaţia intelectuală, morală, estetică deoarece le transmite copiilor cunostinţe despre mediul înconjurător, le formează deprinderi de a ocroti şi proteja natura, atitudini şi comportamente corecte faţă de mediul înconjurător.

Considerăm că şcoala are la îndemână multiple posibilităţi de realizare a unei bune pregătiri ecologice a copiilor care să se materializeze apoi în formarea unui comportament şi a unei culturi ecologice.

Scop :

- detrminarea elevilor să îşi reconsidere modul de a trăi în raport cu natura, să o protejeze pentru a putea beneficia de darurile vitale ce ni le oferă cu atâta generozitate şi formarea comportamentului ecologic adecvat prin derularea de acţiuni concrete de protecţie a mediului înconjurător.

Obiective:

- dezvoltarea deprinderilor de a păstra natura curată;
- cultivarea sentimentelor de respect si prețuire a mediului înconjurător
- însușirea unor comportamente sociale adecvate;
- creșterea atenției elevilor asupra gradului de poluare în comuna lor;
- implicarea în activităţi urmărind prevenirea poluării;
- antrenarea copiilor în vederea realizării de lucrări ECO cu mesaje PRO NATURA;

- formarea unei bune conduite ecologice la copii în așa fel încât să vibreze mai mult coarda intimă a sentimentului iubirii lor pentru natură.

Echipa de proiect : profesorii diriginții

Resurse umane: elevi, părinţi, cadre didactice;

Resurse materiale:

- materiale reciclabile: hârtie, carton, doze de aluminiu, plastic, fire, capace….
- materiale din natură (frunze, seminţe, castane, legume), foarfece, lipici, vopsele, pensoane;
- aparat fotografic;
- produse ale copiilor (jucării, desene, albume cu fotografii, portofolii);

Metode: conversaţia, explicaţia, problematizarea, învăţarea prin descoperire, jocul de rol;

Forme de realizare: experimente, povestiri ştiinţifice, activităţi practice, drumeţii, colecţii de materiale din natură, vizionări de diapozitive, expoziţii, discuţii pe marginea activităţilor vizionate, scenete ecologice;

Rezultate aşteptate:

- competenţe de relaţionare pozitivă, comunicare şi lucru în echipă;
- mecanisme de parteneriat funcţionale între elevi, părinţi, cadre didactice şi membri ai comunităţii, implicarea acestora în viaţa şcolii;
- realizarea unui “colţ verde” în holul şcolii;
- diminuarea cantităţii de deşeuri menajere abandonate la întâmplare şi mai puţin depozitate în locuri amenajate special;
- folosirea coşurilor ecologice indiferent unde le întâlnesc;
- colectarea igienică a deșeurilor folosind saci ecologici si mănuși;
- refolosirea creativă a materialelor reciclabile;
- păstrarea sănătăţii prin evitarea poluării;
- manifestarea la cel puţin 75% din elevii grupului ţintă a unui comportament şi abilităţi specifice educaţiei ecologice;

ACTIVITĂŢI PROPUSE

Nr. crt	Activitatea	Modalităţi de realizare	Perioada de desfăşurare
1.	Școala - castelul curăţeniei	- curăţenie generală în fiecare clasă, apoi menţinerea curăţeniei şi aerisirea sălilor de clasă	1.03.2022 - 9.04.2022
2.	Frumuseţi … din nimicuri	- activitate practică de realizare a unor obiecte de decor, podoabe, felicitări, jucării, eco-creaţii folosind materiale reciclabile(hârtie, carton,doze aluminiu, plastic, etc…);	12.04. 2022-30.04.2022
3.	Cum te simţi, Pământule?	- concurs - realizarea de **postere** dedicate Zilei Pământului pe tema ocrotirii vieţii pe pământ şi a luptei împotriva poluării; - organizarea unui **colţ verde** în unitate cu posterele realizate de către elevi;	23.04.2022 - 19.05.2022

4.	Răsplata ecologiştilor	- festivitatea de premiere	21.05.2022

Evaluare:

- proiectul permite să se cunoasca mai bine atât copiii cât si părintii,să lucreze împreună,să înteleagă nemijlocit rolul pe care îl au ei în protejarea naturii;
- observarea curentă;
- aprecierea rezultatelor prin diplome.

Evaluare internă: expoziţii cu lucrări ale copiilor, afişe, postere, chestionare, diplome, realizarea unor portofolii, album foto - un CD, pliante, diplome pentru cei mai inimoşi mici-ecologişti.

Evaluare externă: părintii, profesorii din şcoală, comunitatea locală,

Monitirizarea proiectului:

- discutii;
- cd-uri-album cu imagini;
- postarea desfășurării proiectului precum și a rezultatelor obținute.

Diseminarea proiectului;

- prezentarea proiectului în cadrul consiliului profesoral şi a şedinţelor cu părinţii;

Impactul proiectului

Implementarea acestui proiect va avea impact asupra:

- grupului ţintă prin: -dobândirea unor cunoştinţe referitoare la creativitatea elevilor;
- școlii ca organizaţie: - schimbarea atmosferei în scoală, creşterea prestigiului unităţii de învăţământ în zonă şi în comunitate.

Sustenabilitatea proiectului

Continuitatea proiectului va fi asigurată de:

- continuarea proiectelor ce pot duce la îmbunătăţirea actului educaţional;
- continuarea anuală a activităţilor de colaborare şcoală-părinţi;
- menţinerea şi dezvoltarea parteneriatelor încheiate în cadrul proiectului;
- extinderea bunelor practice prin transformarea în proiect judeţean sau naţional.

Bugetul proiectului: Surse de finanţare: fonduri proprii

PROGRAMUL „SĂPTĂMÂNA VERDE”
PROIECT EDUCATIONAL
”PĂDURE PENTRU VIITORUL TUTUROR”

P.I.P Croitoriu Delia
Liceul Teoretic ” C-Tin Brâncoveanu” Dăbuleni, Dolj
Preot. Prof. Croitoriu Cristian
Liceul Teoretic ” C-Tin Brâncoveanu” Dăbuleni, Dolj

PERIOADA DERULĂRII:

An scolar 2021-2022

ARGUMENT:

Formarea conştiinţei şi a unui comportament ecologic responsabil constituie scopul educaţiei pentru respectarea mediului care începe în familie, grădiniţă şi în şcoală. Copilul trebuie învăţat să fie receptiv la nou şi să vibreze în faţa frumuseţilor naturii. Prin educaţia ecologică cultivăm dragostea şi interesul copiilor pentru lumea înconjurătoare, pentru protejarea mediului şi a societăţii.

Interesul şi dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele şi convingerile formate la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viaţa. La vârsta copilariei totul este frumos şi, aparent, uşor, Dacă noi, cadrele didactice, le oferim un model de urmat şi ne implicăm cu pasiune şi dăruire în educarea copiilor noştri, luminându-le calea spre o viaţă de calitate, atunci un pas de seamă spre acest ideal va fi făcut.

Motivaţia care stă la baza propunerii spre derulare a acestui proiect este pe cât de complexă pe atât de urgentă şi ea îşi are originea în primul rând în starea de avarie evidenta a echilibrului natural al întregii noastre planete.

În acest sens pe plan mondial s-a demarat o unitară campanie de educare a tinerei generaţii în spirit ecologist ca şi comportament individual, cât şi de iniţiere în forme de militare împotriva acţiunilor agresiv-poluante ale marilor corporaţii internaţionale al căror interes major este profitul imediat în dauna viitorului a însăşi vieţii pe Pământ.

SCOPUL PROIECTULUI:

Sensibilizarea copilului faţă de mediul natural, sensibilizare ce are în vedere cultivarea respectului faţă de mediul natural, a folosirii raţionale a resurselor, a responsabilizării în legătură cu protecţia şi ocrotirea acestuia, a estetizării mediului, a sporirii resurselor şi nu în ultimul rând a optimizării relaţiei dintre copil şi natură.

Formarea şi dezvoltarea graduală a capacităţii afective a elevilor de a descoperi şi de a aprecia frumuseţea pădurilor şi rolul acestora în viaţa şi activitatea omului,ca sursă a însăşi vieţii, ca mijloc de recreere, izvor nesecat de inspiraţie a artei frumosului în toate formele acesteia, manifestare a bucuriei şi preţuire a vieţii;

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- dezvoltarea unor atitudini/comportamente favorabile pentru îmbunătăţirea relaţiilor dintre om şi natură, în general, şi dintre om şi pădure, în special;
- cultivarea capacităţii afective de a descoperi frumuseţea naturală a pădurilor prin observarea schimbărilor specifice anotimpurilor;
- formarea/dezvoltarea deprinderilor de a căuta/cerceta aspecte inedite, minuscule existente în viaţa pădurilor;

- stimularea cooperării de grup pentru îndeplinirea sarcinilor propuse, în vederea realizării unor rezultate cu impact pozitiv şi stimulator pentru toţi elevii implicaţi;

- îmbogăţirea cunoştinţele despre rolul pădurilor în menţinerea vieţii pe pământ şi, implicit, manifestarea sentimentelor de grijă faţă de protejarea lor împotriva celor care o distrug;

- stimularea capacităţilor creatoare ale elevilor, având ca sursă de inspiraţie pădurea;

- realizarea de lucrări artistico-plastice în care să redea frumuseţile pădurii în decursul celor patru anotimpuri, realizarea de expoziţii la nivelul şcolii, în vederea mediatizării şi promovării mesajului proiectului.

PERIOADA DE DESFASURARE – an scolar 2021 - 2022

GRUPUL ŢINTĂ :

Elevii claselor primare, cadre didactice, părinți

RESURSE PROIECT:

RESURSE UMANE:

-elevii claselor primare

- cadrele didactice de la clasă

- părinţii elevilor, sensibili la ideea proiectului şi doritori să-l susţină;

- reprezentanţi ai comunităţii locale.

RESURSE SPAŢIALE :

- sala de clasă

- curtea școlii

- Parcul din curtea bisericii

RESURSE FINANCIARE :

- autofinanţare;

- contribuţii părinteşti;

- contribuţii ale învăţătoarelor;

- susţinere din partea comunităţii locale cu mijloc de transport pentru deplasarea grupului în zonele de desfăşurare a activităţilor;

- eventuale sponsorizări şi donaţii.

RESURSE MATERIALE :

- foi albe şi colorate format A4 pentru desene, pictură şi colaje;

EVALUAREA PROIECTULUI:

- observarea sistematică a comportamentului elevilor în situaţii concrete;

- realizarea de desene, picturi, colaje, machete prin care fiecare elev să îşi exprime sentimentele faţă de natură;

- expoziţii cu lucrările elevilor;

- expunerea unor panouri cu lucrările elevilor implicaţi în proiect la nivelul şcolii;
- mediatizarea mesajului proiectului prin postere realizate de elevi;
- prezentarea proiectului în cadrul comisiei metodice a învăţătorilor.

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. crt.	**Denumirea activitatii**	**Perioada de desfăşurare**	**Loc de desfasurare**
1.	**Amenajarea spațiilor verzi** - întâlnire în scopul realizării proiectului “Padure pentru viitorul tuturor” - informare despre scopul şi obiectivele proiectului; - propuneri de activităţi şi selecţia acestora. -plantare de flori în curtea școlii - plantarea de flori în ghivece - activități de ecologizare în curtea bisericii	**13 aprilie 2022**	**Sala de clasă** **Curtea școlii** **Curtea bisericii**
3.	**În pădure- drumeție** - drumeţie în pădure - strângerea gunoaielor şi deşeurilor - amplasare de panouri de avertizare pentru acţiuni interzise în pădure - observarea plantelor şi animalelor din pădure; - exerciţii de formare a unor comportamente şi atitudini adecvate având la bază sfaturi şi imperative de tipul: „Ocrotește!”, „Convinge-te!”, „Apără-mă şi ajută-mă!” -concurs: “Gaseste copacul!”	**14 mai 2022**	**Poienița de la marginea orașului**

„POVESTEA BANILOR PRIN OCHI DE COPIL”
Educaţie financiară

Prof. Timu Mihaela Cristina
Școala Gimnazială Valea Moldovei

Argument:

Motivația alegerii acestui proiect a pornit de la o idee pusă în practică de elevii clasei a V a, şi anume organizarea unui târg de jucării. Tîrgurile școlare de antreprenoriat reprezintă o activitate la care toți participă cu bucurie și cei care vînd și cei care cumpără. Este bucuria în care jocul „de-a vînzătorul” pe care mulți l-au jucat în copilărie, devine acum realitate. „Se joacă” cu bani adevărați, cu marfă adevărată. Nu în ultimul rind, tîrgurile reprezintă o activitate în care se investește multă creativitate: în conceperea produselor, în amenajarea standului, în negocierea prețului, dar și în prezentarea produsului și în comunicarea dintre elevi. Succesul de care s-a bucurat activitatea, ne-a determinat să inițiem diverse activități prin care elevii să-şi exerseze abilităţile antreprenoriale și să înveţe concepte noi specifice domeniului antreprenorial, precum: antreprenor, profit, companie/organizaţie, produs, serviciu, inovaţie, trăsăturile unui antreprenor.

Scopul :

Dezvoltarea abilităților financiare, antreprenoriale și de buni negociatori;

Cunoașterea și utilizarea unor termeni specifici domeniului antreprenorial;

Dezvoltarea abilităţii de a negocia și a valorifica produsele şi banii obţinuţi în urma vânzării.

Obiective:

- să se familiarizeze cu operaţiunea de vânzare-cumpărare, stabilirea preţurilor;
- să-și exerseze creativitatea , prezentând produsul cât mai atractiv, însoțit de un stand expozițional;
- să-și promoveze produsul, oferind cât mai multe detalii despre beneficiile consumului acestuia;
- să-și îmbunătăţească abilităţile de relaţionare, comunicare și cele persuasive.

Grupul țintă:

Elevii claselor V-VIII;

cadre didactice implicate

Resurse procedurale: dialogul, activități practice, brainstorming

Resurse materiale: produse alimentare, monede vechi, coli flipchart, videoproiector

Forme de organizare:

drumeţii;

ateliere de lucru gastronomice;

concursuri pe teme culinare.

Calendarul activităților:

Tema activității	**Perioada**	**Resurse materiale**	**Responsabili**
„Târg de jucării”	februarie	cartoane colorate, lipici, foarfeci, stikere, etc.	Profesorii şi elevii claselor a V-VIII implicaţi
"Învățăm să ne prezentăm produsele"- Tartinele vesele	martie	Prodfuse alimentare utilizate la atelierele gastronomice, exersându-și priceperea în pregătirea unor tartine	Profesorii şi elevii clasei a V a implicaţi în proiect
„Micii întreprinzători”	aprilie	-siluetele personajelor	Profesorii şi elevii implicaţi în proiect
Concepte cheie ale educației financiare **„ Povestea banilor prin ochi de copil ”**	mai	”De la joc…la educație financiară” Monede din colecție	Profesorii şi elevii implicaţi în proiect
”Și eu pot fi antreprenor!”	iunie	Materiale promoționale necesare: pliante, afișe publicitare, cărți de vizită, desene etc.	Profesorii şi elevii implicaţi în proiect

Povestea banilor prin ochi de copil

Banii au apărut ca o necesitate în dezvoltarea umanității, pentru înlesnirea schimburilor între comunități, în diverse etape, din zorii civilizației, devenind astăzi instrumentul social sau obiectul de schimb cel mai prezent în viața de zi cu zi a tuturor.

Așadar, la prima vedere s-ar părea că nimic nu este mai ușor decât să vorbim despre bani, mai ales prin povești spuse la gura sobei, de la comorile ascunse de pitici la rădăcinile copacilor uriași până la haiducii meleagurilor noastre.

Importanța economică și socială a banilor a crescut odată cu trecerea timpului, astfel încât de la scoici, pietre, vârfuri de săgeți sau alte obiecte acceptate în comerțul incipient, s-a ajuns la baterea și folosirea monedelor, tipărirea banilor de hârtie, facilitând schimburile.

O bună perioadă de timp, banii cei mai folosiți în Țările Române au fost talerii olandezi, monede frumoase, pe care apărea un leu mare, imagine care va da ulterior numele banilor din țara noastră.

În cadrul activității financiare desfășurate, elevii claselor V-VIII au pătruns pe tărâmul poveștilor, rememorând momente din

„Punguța cu doi bani”(I. Creangă) prin desene originale, prin dialoguri spontane despre bănuți sau a istoriilor în jurul acestora.

Pe tot parcursul activității, li s-a explicat copiilor prin exemple din povești, povestiri sau exemple personale, despre bani, pe înțelesul lor, să învețe că banii vin atunci când ajuți pe cineva, când îți oferi serviciile, când aduci altora un plus de valoare, pentru ce economisim, ce facem cu banii, cum luăm deciziile legate de bani, că și nouă ni se mai întâmplă uneori să facem alegeri nepotrivite.

Dorim să învețe cu toții cum sa devină copii independenți, autonomi din punct de vedere financiar, care să își gestioneze banii în mod înțelept, că nu este proces ușor , valabil pe tot parcursul vieții (sarcinile îndeplinite de un copil îl vor ajuta să facă legătura între muncă și bani și va cheltui mai chibzuit). Scriitorul american Robert T. Kiyosaki spunea că: „Dacă nu știi cum să ai grijă de bani, banii vor sta departe de tine”.

Chiar dacă vremurile lui „Ali Baba și cei 40 de hoți” sau aventurile din „1001 de nopți” au trecut, banii vor continua să ne fascineze.

Vor rămâne mereu o atracție irezistibilă pentru toți(monede de argint sau bani de aur, monede virtuale sau bani de buzunar), dar să nu uităm că educația este calea cea mai scurtă pentru a scăpa de sărăcie.

Obiectivele educaționale ale activității:

Educarea sentimentelor de prietenie, toleranță, armonie și bună dispoziție în relațiile cu copii din alte grupuri

Dezvoltarea abilităților de comunicare eficientă, de lucru în echipă, de asumare a responsabilităților;

Forme de evaluare:

evaluarea se va realiza atât pe parcursul derulării proiectului, prin chestionare orală, desene, formulare de impresii, dar și prin metode specifice de evaluare: portofoliul

Rezultate așteptate:

Elevii și-au format deprinderi și abilități cum ar fi capacitatea de a lucra în echipă, gândire interdisciplinară și competențe de comunicare;

Descoperirea unor aptitudini noi;

Produse realizate de elevi.

EDUCAȚIA PARENTALĂ – SOLUȚIE LA PROBLEMELE FAMILIEI ÎN SOCIETATEA ACTUALĂ

COVASAN CLAUDIA-GEORGIANA
Școala Gimnazială ”Nicolae Iorga”, Comuna Pângărați, Jud. Neamț

A R G U M E N T:

Răspunsul la întrebarea : „Cum îmi voi educa propriul copil?” este adesea „Nu ştiu!”. În timp, relaţiile tineri-adulţi, copii-părinţi s-au modificat, tot mai mulţi copii provin din familii destrămate, iar în aceste medii nu există comunicare între adult şi copil, sau dacă există este deficitară.

Puncte de reper în educarea adulţilor: educarea viitorilor părinţi, educarea părinţilor cu copii mici, relaţia şcoală-familie, rolul mass-media în educaţia părinţilor, programe de formare a formatorilor pentru educaţia părinţilor. Există motive pentru care şcoala şi familia trebuie să stabilească legături: parinţii sunt juridic responsabili de educarea copiilor lor, învăţământul nu este decât o parte din educaţia copilului, o bună parte a educaţiei se petrece în afara şcolii. Cercetările pun în evidenţă influenţa atitudinii parentale asupra rezultatelor şcolare ale elevilor, în special asupra motivaţiilor învăţării. Educaţia copiilor e obligaţia primordială a părinţilor. În familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament (respect, politeţe, cinste, sinceritate, decenţă în vorbire şi atitudini, ordine, cumpătare, grijă faţă de lucrurile încredinţate). Având în vedere schimbările rapide care se petrec astăzi în lume, diversitatea mediului în care trăim, necesitatea ca orice părinte să fie activ, bine informat şi în relaţii bune cu copiii, se impune realizarea unui nou model de educaţie pentru a fi un părinte responsabil. Este un fapt demonstrat că lipsa timpului alocat comunicării cu copiii, maturizarea precoce a acestora, diferenţele de mentalitaţi, de opinii, duc la o distanţare faţă de copii şi la aparitia unor conflicte ce impun găsirea unor soluţii practice. Educaţia pentru părinţi trebuie să fie o dimensiune atât a educaţiei formale, cât şi a educaţiei informale, iar în societatea în care trăim se impune ca fiecare părinte să aibă dreptul la o astfel de educaţie, pentru a-i uşura comunicarea cu copilul. Modelul parental ajută cel mai mult, părintele este un exemplu pentru copil. Familia îl îndrumă să fie sociabil, să fie bun coleg şi prieten. Fiecare părinte porneşte de la modelul de educaţie primit de el de la părinţii săi, fără a mai ţine cont de schimbările survenite în mediul în care trăim, de tentaţiile care apar la tot pasul şi care nu fac întotdeauna bine copiilor. Părinţii trebuie să ţină pasul cu aceste schimbări, să se adapteze pentru a înţelege nevoile propriilor copii. Dacă luăm în calcul şi faptul că unii părinţi nu cunosc preocupările copiilor, modelele lor, idealurile lor, prăpastia dintre ei se adânceşte în timp, iar relaţia părinte-copil devine una rigidă, protocolară şi nu una de prietenie cum ar fi normal şi cum doresc copiii. Pentru ei, părintele ar trebui să fie un prieten căruia să i se confeseze, care să le asculte problemele şi care să vina cu soluţii, cu sprijin moral şi nu numai material, cum consideră unii părinţi că e suficient. Părinţii trebuie să controleze atât timpul pe care copilul îl petrece în faţa televizorului, cât şi emisiunile pe care le urmăreşte. În unele familii, preocuparea pentru cultura estetică a copilului lipseşte cu desăvârşire, iar în altele aceasta este exagerată. Familia trebuie să fie „un colectiv sănătos", părinţii trebuie să fie un bun exemplu.

În relaţiile dintre părinţi şi copii se impune necesitatea unui simţ al măsurii ce presupune cunoaşterea temeinică de către părinţi a structurii de personalitate a copilului pentru a-şi adecva atitudinea şi comportamentul acestei structuri. Aşadar, ca părinţi vom fi mai exigenţi cu copilul comod şi cu cel îndrăzneţ şi mai puţin indulgenţi cu copilul harnic, timid şi cu cel mai puţin dotat. De la aceste aşteptări neîmpărtăşite sau neînţelese se ajunge la conflicte din care au de suferit ambele părţi, dar mai ales copiii al căror psihic este mai fragil. Noul model de părinte veşnic ocupat cu munca şi responsabil doar cu întreţinerea financiară a copilului a caştigat teren în defavoarea modelului tradiţional care are rabdare şi timp pentru copilul său.

- ***S C O P:***

Prin acest stagiu de formare, adulţii vor fi familiarizaţi cu noile forme de comunicare cu copilul, cu realizarea lucrului în echipă, stimularea dialogului în organizarea activităţilor de cunoaştere de sine sau a copilului, pentru a avea o relaţie bazată pe respect reciproc, pe adevaratele valori ale familiei.

- ***O B I E C T I V E G E N E R A L E:***

- Responsabilizarea adultilor cu privire la importanţa avantajelor unei relaţii armonioase adult-copil;
- Stimularea adulţilor în direcţia inovaţiei didactice;
- Îmbunătăţirea prestaţiei personale a adultului în raport cu propriul copil.

- ***A N A L I Z A D E N E V O I:***

Nevoia de formare s-a identificat prin analiza temeinică a relaţiei părinte-copil, şcoală/grădiniţă-părinte, şcoală/grădiniţă-copil. Am realizat necesitatea acestei activităţi de formare pornind de la analiza SWOT a relaţiei şcoală/grădiniţă-familie.

PUNCTE TARI	***PUNCTE SLABE***
- 20% din numărul elevilor şi preşcolarilor au rezultate bune şi foarte bune. - Rata abandonului şcolar este variabilă. - Existenţa unui numar mic de elevi şi preşcolari în clasă permite o observare mai bună a acestora de către profesor/învăţător/educatoare. - Existenţa personalului didactic calificat şi titular permite realizarea unui învăţământ de calitate, dar şi creşterea încrederii părinţilor în instituţiile şcolare. - Relaţiile interpersonale (profesor/învăţător-elev, educatoare-preşcolar, cadre didactice-părinţi) favorizează un climat deschis şi stimulativ. - Tinereţea părinţilor acestor elevi şi preşcolari crează premise pentru realizarea unui parteneriat eficient şcoală/grădiniţă-familie. - Nivelul scazut de cultură şi instruire al unor părinţi ai acestor copii nu ajută la o mai bună înţelegere a demersului declanşat de cadrul didactic. - Dorinţa cadrelor didactice de a consilia părinţii în problemele care îi preocupă pe aceştia, dar şi în probleme pe care aceştia nu le sesizează.	- Elevi cu rezultate slabe la învăţătură. - Elevi şi preşcolari cu probleme de disciplină sau de stabilitate emoţională. - Existenţa unor familii monoparentale sau a unor părinţi plecaţi în străinătate, copiii fiind lăsaţi în grija bunicilor sau a unor rude. - Nivelul scăzut de cultură şi instruire a unor părinţi. - Starea materială precară a unor familii. - Absentarea nemotivată a părinţilor unor copii atât de la şedinţele cu părinţii cât şi de la activităţile extraşcolare organizate în şcoală. - Neimplicarea unor părinţi în activităţi desfăşurate la nivelul şcolii, comunităţii. - Necunoaşterea de către părinţi a preocupărilor, dorinţelor, aptitudinilor copiilor lor. - Refuzul categoric al unor părinţi de a accepta ideea că au un copil cu diferite probleme fizice sau psihice. - Necunoaşterea de către unii părinţi a programului de lucru al copiilor, a grupului de prieteni . - Lipsa de comunicare a părinţilor cu copiii, dar şi cu partenerii lor de viaţă sau cu cadrele didactice, care poate avea repercursiuni asupra dezvoltării ulterioare a copiilor. - Vizitele cadrelor didactice din ce în ce mai rare la domiciliile preşcolarilor şi elevilor.

	- Cadre didactice care nu cunosc bine situaţia tuturor copiilor lor, starea lor de sănătate, relaţiile din familie, starea materială.
OPORTUNITĂŢI - Posibilitatea creşterii randamentului şcolar prin implicarea tuturor factorilor educaţionali în procesul instructiv-educativ. - Creşterea de oferte educaţionale prin curriculum la decizia şcolii. - Diversificarea activităţilor extraşcolare şi implicarea părinţior alături de elevi şi dascăli în desfăşurarea şi pregătirea acestora. - Consilierea părinţilor de către dascăli, pentru cunoaşterea copiilor şi înţelegerea problemelor dintre părinţi şi copii. - Dezvoltarea personalităţii complexe a copiilor prin implicarea acestora în proiecte educaţionale diferite, concursuri, festivaluri. - Contactul permanent al instituţiilor şcolare cu colectivele de părinţi şi alţi factori educaţionali din comunitate. - Realizarea de parteneriate eficiente intre instituţiile educaţionale şi familie.	**AMENINŢĂRI** - Rezultate din ce în ce mai slabe ale elevilor la învăţătură. - Creşterea numărului de cazuri de indisciplină. - Creşterea instabilităţii emoţionale şi lipsa de comunicare a elevilor şi preşcolarilor cu părinţii, educatorii şi colegii. - Izolarea copiilor cu probleme comportamentale de către colegii de grup.

- ***OBIECTIVE GENERALE:***

- Implicarea în cunoaşterea politicilor promovate de şcoală;
- Conştientizarea progresului sau eşecului copilului de către adult, a schimbărilor survenite în evoluţia lui, nevoile, încrederea în forţele proprii;
- Îmbunătăţirea abilităţilor de consiliere şi relaţionare cu familia.

- ***OBIECTIVE DE REFERINŢĂ:***

O1 - Promovarea unor schimbări în mentalitatea tradiţională în raport cu poziţia copilului în familie;
O2 - Dezvoltarea unor atitudini stimulative şi suportive în rândul părinţilor, tutorilor;
O3 - Promovarea principiilor democratice în relaţia părinte-copil;
O4 - Dezvoltarea la părinţi a unor abilităţi de bază de care au nevoie pentru a influenţa pozitiv comportamentul copiilor;
O5 - Descoperirea de către părinţi a tipului de părinte pe care îl reprezintă, autocunoaşterea;
O6 - Identificarea aspectelor funcţionale şi disfuncţionale în relaţia dintre părinţi şi copii;
O7 - Creşterea gradului de implicare a părinţilor în toate activităţile şcolare şi extraşcolare;

O8 - Schimbarea mentalităţilor neadecvate ale unor părinţi faţă de şcoală.

- ***G R U P Ţ I N T Ă:***

BENEFICIARI DIRECŢI: părinţii şcolarilor şi ai preşcolarilor. BENEFICIARI INDIRECŢI: şcolarii şi preşcolarii.

- ***R E S U R S E:***

a) UMANE: cadrele didactice, director/director adjunct, psiholog şcolar;
b) MATERIALE: imprimantă, xerox, aparat foto, calculator, săli de clasă, material didactic, jocuri didactice, planşe necesare, consumabile (hârtie, tuş, CD-uri);
c) INFORMAŢIONALE: cărţi de specialitate, reviste de specialitate, dezbateri, studiu de caz;
d) TEMPORALE: 2 ore / săptămână pe grupe de lucru şi individual;
e) FINANCIARE: resurse proprii, sponsorizări.

„Într-o lume în schimbare, singura constantă este schimbarea!” Colin A. Carnall

Proiectul educațional „Pământul, Planeta albastră”

Prof. înv. primar Ancuța Erdei
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Dej

Proiectul educațional transdisciplinar „Pământul, Planeta albastră” a luat naștere din dorința și curiozitatea elevilor de a investiga și a afla cât mai multe informații despre planeta pe care locuim. Astfel, am gândit conceperea acestui proiect la nivel multidisciplinar, care să permită elevilor să manifeste diferite cunoștințe, capacități și atitudini în realizarea lui.

Proiectul s-a desfășurat în decursul unei luni de zile, în perioada ianuarie- februarie 2022, elevii lucrând în 5 echipe, fiecare echipă având câte 5 membri.

Sarcinile de lucru pentru realizarea proiectului au fost variate, atingând următoarele domenii: Limba și literatura română, Științe ale naturii, Matematică, Educație civică, Arte vizuale și abilități practice, Muzică și mișcare. La limba și literatura română, elevii au avut de creat un text literar în care să intervieveze Planeta Pământ. La Științe ale naturii, cerința a fost redactarea unui text informativ despre Pământ, selectând informații de interes de pe site-urile indicate (wikipedia), cât și din enciclopedii, reviste cu specificul dat. La Matematică, sarcina de lucru a constat în compunerea și rezolvarea a două probleme, care să aibă ca subiect Planeta Pământ. Cerința pentru Educație civică a urmărit scrierea unor reguli de protejare a Terrei. La Muzică și mișcare, sarcina de lucru a presupus compunerea versurilor pentru un cântec dedicat Planetei albastre, cât și interpretarea acestuia în echipă, iar la Arte vizuale și abilități practice, construirea unei machete a Planetei Pământ, prin tehnica de lucru dorită.

Această metodă alternativă de evaluare a slujit într-o mare măsură formării competenței de comunicare, elevii reușind să realizeze proiecte interesante, originale, selectând informațiile necesare găsite în sursele on-line, apelând la creativitate în realizarea textelor literare (interviu și versurile cântecului) și machetei Planetei Pământ. Pe lângă competența de comunicare, acest proiect a ajutat și la formarea următoarelor competențe-cheie, necesare profilului de formare al absolventului de clasa a IV-a: competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii, competența digitală, competența „a învăța să înveți”, competențe sociale și civice.

În cadrul acestui proiect a participat un elev cu CES, acesta fiind foarte motivat și totodată captivat de informațiile găsite despre Planeta Pământ, contribuția proprie la realizarea proiectului fiind una eficientă. El a reușit să structureze informațiile și să-și manifeste creativitatea, iar relaționarea cu colegii din echipă a contribuit la dezvoltarea socio-emoțională a sa. Consider că astfel de proiecte sunt de o importanță majoră în integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă, reflectând abilități ale acestor copii de care nu suntem probabil conștienți că le au decât atunci când au oportunitatea să și le manifeste productiv în diverse activități.

Prin intermediul acestui proiect, elevii și-au dezvoltat spiritul de echipă, învățarea fiind una activă și motivantă.

Minte sănătoasă în corp sănătos
Proiect educațional

Prof. Chindea Anca
Prof. Mindruțescu Carmen
Prof. Ofrim Camelia
Prof. Pop Mihaela
Colegiul Tehnic Anghel Saligny,Baia -Mare

ARGUMENT

Tinerețe, sănătate, frumusețe sunt însușiri pe care ni le dorim oricare dintre noi. A le avea dăruite de la natură este un mare avantaj pentru om; a le obține și menține, îndeosebi sănătatea atât de importantă, necesită o muncă deloc ușoară, care depinde de voința noastră și de tenacitatea cu care suntem dotați.

Cunoașterea corpului uman și educația pentru sănătate sunt elemente importante în educația fiecărui copil, iar formarea unui stil de viață sănătos, dobândirea de repere în orientarea școlară și profesională, devin condiții esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a personalității elevului.

Educația pentru sănătate pornește de la premisa că numai un copil sănătos poate avea un randament școlar optim, iar mai târziu o inserție profesională și socială.

Sănătatea este o problemă socială, economică și politică, dar și o problemă ce vizează drepturile omului. Dreptul la sănătate este unul din drepturile fundamentale ale omului.

Educarea elevilor în aceste direcții trebuie să înceapă de la vârste mici pentru ca atunci se dobândesc obiceiuri relevante pentru activitățile ulterioare.

- **SCOPUL:** Dezvoltarea unor comportamente de protejare a sănătații personale; dezvoltarea capacității de a gândi și de a exprima corect în conexiuni interdisciplinare.

- **GRUPUL ȚINTĂ:** elevii claselor a IX-a și a X-a, liceu și profesională

- **LOCUL DE DESFĂȘURARE:**
  - terenul de sport,
  - sala de clasă,
  - CDI, biblioteca liceului,
  - cabinetul de informatică.

- **PERIOADA DE DESFĂȘURARE: 6 mai –3 iunie 2022**

- **RESURSE:**

- **materiale**: mingi, jaloane, pieptărașe pentru desfășurarea activităților sportive; calculatoare, CD –uri, materiale necesare realizării unor lucrări plastice, coli de carton, retroproiector, revista „Corpul uman”, modele anatomice (bărbat și femeie)

- **umane**: elevii, cadre didactice

- **temporale**: 4 săptămâni

- **DISCIPLINE IMPLICATE:**

*Educație fizică

*Tehnologii

*TIC

Profesorul coordonator împreună cu elevii vor realiza un panou cu materialele adunate și realizate de aceștia, precum și o prezentare Powerpoint.

CONCLUZIE:

Pe parcursul desfășurării activităților din cadrul acestui proiect am intenționat:

- să nu fim un simplu transmitator de informații, ci buni organizatori ai activiăților de învățare pentru toți elevii, în funcție de nivelul și ritmul propriu de dezvoltare al fiecăruia;

- să îi determinăm pe elevi să fie mai încrezători în forțele proprii, facilitând învățarea;

- să stimulăm colaborarea, interesul și motivația pentru reușita sarcinilor propuse.

Activitățile au fost dinamice, plăcute, stimulatoare și au antrenat toți elevii. Am constatat plăcerea și interesul cu care elevii au primit acest tip de activități, cum se ajuta încurajandu-se, explicând și celorlalți ce știu, cum își exprimă gândurile fără rețineri, iar cei mai timizi capătă curaj având sprijinul grupului. Rezolvarea sarcinilor în forma propusă de cadrul didactic a determinat o mai bună colaborare între elevi, au devenit mai toleranți, doresc să se ajute între ei, s-au împrietenit, formandu-se spiritul de echipă și învățând că pentru realizarea unor sarcini de grup au nevoie unii de alții.

EVALUAREA PROIECTULUI:

- Observarea sistematică
- Joc pe CD, (prin intermediul calculatorului, elevul va rezolva sarcinile trasate);
- Realizarea unui panou cu materialele obținute;
- Prezentarea portofoliilor individuale/ de grup.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
EDUCAȚIE FINANCIARĂ

Prof. Înv. Preșcolar Bocai Lucica
Grădinița nr.1 Voluntari

NIVEL / GRUPĂ: I / Mare (5 - 6 ani)
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Ce și cum vreau să fiu?”
TEMA PROIECTULUI TEMATIC: Săptămână independentă
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Antreprenor junior”
TEMA ZILEI: „Ne jucăm cu monede și bancnote”
TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare și sistematizare de cunoștințe
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI ABORDATE:
ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

- **Întâlnirea de dimineață:** *„Ce putem și ce nu putem cumpăra cu bani?”(salutul, prezența, calendarul naturii, Împărtășirea cu ceilalți, Activitatea de grup, Noutatea zilei)*
- **Rutine:** - deprinderea de a aprecia eforturile părinților pentru a câștiga banii necesari pentru întreținerea familiei;
- **Tranziții:** „*If you're happy*”, „Here is the beehive”.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):

- **Domeniul Științe - Activitate matematică (DȘ)** „Ne jucăm cu monede și bancnote” - joc exercițiu
- **Domeniul Limbă și Comunicare (DLC):** „Roata colorată” - joc didactic

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA):

- **Artă:** *„Pușculița”* – pictură / decorare
- **Joc de rol:** *„De-a colecționarii de monede”* – experiment
- **Bibliotecă:** „*În lumea banilor*” – exercițiu grafic
- **Joc de mișcare:** *„Pușculița năzdrăvană*”
- **Joc de atenție:** *„Care bancnotă a dispărut?”*

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: Pe parcursul și până la finalul activității, preșcolarii vor fi capabili să:
O_1 – formeze grupe de monede/bancnote după criteriul dat;
O_2 – așeze în portmoneu atâtea monede/bancnote câte indică cifra;
O_3– despartă corect în silabe cuvintele prezentate pe jetoane, indicând cifra corespunzătoare numărului de silabe;
O_4– așeze pe Roata colorată clema cu litera corespunzătoare sunetului inițial al unui cuvânt ales;
O_5– exerseze deprinderi specifice pentru a picta/decora pușculița din lemn, manifestând creativitate și originalitate;
O_6– mânuiască corect materialele puse la dispoziție, conform instrucțiunilor primite, pentru a descoperi monedele ascunse în bulgării de bicarbonat;
O_7 – traseze corect semne grafice în ce privește mărimea, spațierea, direcția de la dreapta spre stânga, de sus în josul paginii;
O_8– colaboreze cu membrii echipei, manifestând toleranță și acceptare.

SARCINA DIDACTICĂ:
Constituire de grupe după un criteriul dat, raportarea numărului la cantitate și invers, despărțirea în silabe a cuvintelor

prezentate în imagini, indicarea sunetului inițial dintr-un cuvânt reprezentat prin imagine;

REGULI DE JOC :

Sarcinile pregătite vor fi rezolvate de către preșcolarii numiți de către educatoare și nu în cor. Preșcolarii grupei vor fi împărțiți în două echipe, echipa monedelor și echipa bancnotelor, iar jocul constă în rezolvarea a 4 sarcini de către fiecare echipă în parte, iar a cincea sarcină fiind rezolvarea sarcinilor primite la activitățile liber alese pe centre de interes.

Educatoare va citi 5 ghicitori, răspunsul acestora fiind reprezentat de un balon cu o emoție/stare, în interiorul căruia se află sarcina care urmează a fi rezolvată, respectând șirul crescător al numerelor de la 1 la 5.

Pentru fiecare sarcină rezolvată corect de către un membru al echipei, echipa va primi o monedă în pușculița echipei. La finalul zilei, dacă preșcolarii vor reuși să acumuleze un număr de minimum 10 monede pe în pușculița echipei, vor avea posibilitatea de a deschide un cufăr în care vor descoperi recompense pentru munca lor în echipă.

ELEMENTE DE JOC:

Surpriza, închiderea și deschiderea ochilor, premierea răspunsurilor corecte cu cu aplauze, recompense oferite la finalul activității.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee didactice: conversația , demonstrația, povestirea, explicația. problematizarea, exercițiul, experimentul. turul galeriei

Mijloace didactice: calendarul naturii, panou pușculițe, plicuri numerotate, baloane, bani de hârtie, tablă magnetică, jetoane magnetice, roata colorat, cleme lemn cu litere, pușculițe de lemn, acuarele, pensule, pahare de apă, șorțulețe pictură, figurine autoadezive din fetru, figurile autoadezive din spumă, fișe exercițiu grafic, jetoane, carioci, boluri plastic, pipete, soluție oțet + apă, bulgărași din bicarbonat, coronițe, cufăr lemn, monede ciocolată

Forme de organizare a activității: frontal; individual; pe grupuri mici;

DURATA: 3 ore.

FINALITATEA ZILEI:

O parte din materiale realizate vor folosi la completarea centrului tematic din sala de grupă, iar pușculițele realizate vor fi duse acasă de către preșcolari pentru a încuraja economisirea banilor și colectarea lor pentru un proiect viitor, dezvoltând astfel spiritul antreprenorial al preșcolar.

BIBLIOGRAFIE:

„Curriculum pentru educația timpurie” – 2019, MEN.

„Ghicitori despre emoții” - Prof. Consilier Streian Diana, material online;

„Abordare în maniera integrată a activităților din grădiniță” - Ghid pentru proiecte tematice, V. Preda, Editura Humanitas Educațional, 2005.

„Activitatea integrată din grădiniță - ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar”, Editura Didactica Publishing House, București;

- *„Proiectarea pas cu pas - Îndrumător pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar”*, Daniela Răileanu, Dorina Vieriu, Iuliana Alecsa , 2010, Editura Diamant.

PROIECT EDUCAȚIONAL
„INTEGRAREA ÎN GRĂDINIȚĂ A COPIILOR CU CES, ȘANSA ACESTORA DE A SE VINDECA MAI UȘOR”

ZARZU MARIA, PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR.
ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMENIUS-GPP BREȚCU, COVASNA

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă, vizează cuprinderea acestora în instituții școlare obișnuite, în sensul apropierii condițiilor de predare-învățare de cele accesibile celorlalți copii, oferind unele premise sociopedagogice semnificative, cum ar fi:

- Egalizarea șanselor educaționale.
- Caracterul democratic deschis, al sistemelor școlare – educația pentru toți.
- Discriminarea pozitivă.
- Pedagogia de sprijin.

Grădinița nu este doar un mediu de educație și instruire, ea este o formă de integrare socială, pentru toate categoriile de copii. Intervenția specifică prin abilitare/reabilitare/recuperare a copiilor cu CES este un proces complex, de natură multidisciplinară (medicală, psihopedagogică) menit să furnizeze instrumente cu care aceste persoane își pot organiza viața pentru a obține un grad mai mare de autonomie personală și socială.

Orice copil cu cerințe educative speciale va putea primi acele categorii de servicii educaționale de sprijin care să cuprindă:

- Activități de intervenție re recuperatorie individualizată (cu educatoarea)
- Activități de evaluare și adaptare curriculară (educatoare)
- Activități de intervenție recuperatorie individualizată (terapie logopedică, kinetoterapie, terapie cognitivă, consiliere psihopedagogică, educație senzorial-perceptivă,etc.)
- Servicii pentru personalul didactic (asistență metodică, psihologică, psihopedagogică din partea specialiștilor din centrele de resurse.

Planul de intervenție personalizat oferă un cadru de organizare a procesului terapeutic, pornind de la definirea în termeni comportamentali a unor tulburări specifice copilului, formularea unor obiective pe termen lung și pe termen scurt și sugestii de intervenție terapeutică .Nevoia planificării și elaborării de obiective terapeutice apare din necesitatea de a evolua rezultatele unui tratament, în termeni observabili, măsurabili.

Fundamentul planului terapeutic este reprezentat de datele obținute în etapa de evaluare bio-psiho-socială. În culegerea datelor pot fi folosite ca metode: anamneza, interviul clinic, observația, examen psihologic, examen fizic, informații furnizate de o persoană semnificativă. Toate aceste metode utilizate în diagnosticare sunt aplicate de specialiști în domeniu: medic, psiholog,logoped, educatoarea.

În continuare voi exemplifica prin prezentarea unui caz cu cerințe educative speciale, din grupa la care profesez, prin prezentarea unui studiu de caz. Grupa noastră se numește;, Grupa Fluturașilor”, este o grupă combinată, care are în componență preșcolari de la 3-6 ani, români și maghiari, 17 băieți, 5 fete, 2 copii cu CES. Cazul pe care îl voi prezenta este cazul unui băiat Z.D., de 6 an

DESCRIEREA CAZULUI

1. *DATE* PERSONALEI

Nume și prenume: Z. D.

Vârsta: 6 ani, băiat

Domiciliu: mediu rural

Structura și atmosfera din familie:

- Provine dintr – o familie monoparentală-mama, cu o situație economic modestă, tata părăsește familia deoarece nu poate să accepte fatul că băiatul lui este un copil cu nevoi speciale.
- Familia îl are în întreținere doar pe el, mama locuiește împreună cu părinții ei.

Diagnoza: Medicală:Distrofie miotonică Steinert

Psihologică: instabilitate psihomotorie, emotivitate, sensibil la zgomote, inferioritate, tulburări de limbaj, dificultăți de exprimare.

2.*ANAMNAZA*

Antecedente patologice:

- Naștere naturală, la termen copilul primind diagnosticul la naștere.

Istoricul dezvoltării:

-La intrarea în grădiniță copilul nu poate să se exprime, instabil emoțional, deficiență motorie și la membrele inferioare și superioare.

Istoricul adaptării:

-S-a adaptat cu dificultate la atmosfera și regimul grădiniței.

3.DIAGNOSTICARE

Evaluare somatică:

Prezintă o dezvoltare staturală ponderată ți toracică normală, de nivel minim, deficiențe de limbaj, deficiențe senzoriale și motorii.

Evaluare psihopedagogică

Copilul frecventează grădinița de la vârsta de 4 ani,, este dezvoltat fizic la nivel minim, ordonat în ținuta vestimentară. Nivel de inteligență scăzut, memorie minimă,, exprimare greoaie, pronunție defectuoasă. În timpul activităților din grădiniță, copilul nu poate fi atent la activități, este preocupat de alte interese, nevoia de mișcare în permanență, nu realizează sarcinile doar asistă, deoarece întâmpină greutăți la nivelul membrelor superioare. Integrarea socială și conduita în grupul de copii se remarcă printr – o comunicare și relaționare deficitare, atitudine rezervată, izolată uneori interiorizată, emotivitate excesivă, teama de zgomote puternice.

CONCLUZII, OBSERVAȚII (PSIHODIAGNOZĂ)

Copilul Z.D. prezintă incapacitate accentuată de a utiliza procesele de mijlocire ale memoriei , din cauza nefundamentării acesteia pe gândire, rigiditatea cauzată de inerția patologică a proceselor nervoase superioare și inflexibilitatea motorie sunt extinse în cazul lui la toate celelalte procese psihice: memorie, limbaj, comportament.

Deficitul social reprezintă o parte importantă a dificultăților copilului. Este afectată comunicarea – atât limbajul oral cât și non-verbal. Comportamentele autostimulative diminuează abilitatea copilului de a răspunde la mediul său de învățare, de aceea ele trebuie folosite doar cu întărire pozitivă. Nu poate mânca singur, întâmpină întâmpină greutăți atunci când trebuie să înghită mâncarea, apă consumă doar cu paiul, în timpul activităților liber alese el se mișcă în continuu, fixează un obiect din grupă pe care încearcă să – l mânuiască cu greutate , iar când nu – l mai interesează îl aruncă. Gravele probleme de învățare prin observare și imitare duc la dificultăți în relaționarea cu lucrurile și oamenii.

Prezentând o sferă restrânsă de activitate, în momentele în care acceptă să colaboreze , se vor realiza activități de învățare sub formă de exerciții – joc, exerciții de manipulare, de colorare, de rupere și mototolire, de citire de imagini, de pronunție, redare de onomatopee , de organizare a unor jocuri simple de autoservire, de asamblare a jocurilor de construcții, exerciții de mers și alergare, de apucare și prindere, de mers în echilibru, orientare în spațiu .În continuare voi detalia conținuturile de învățare pe care le-am parcurs cu întregul colectiv, individualizând activitățile de învățare la particularitățile lui Z.D.

4. RECOMANDĂRI

Ludoterapie și logopedie.

Terapie cognitiv – comportamentală.

Kinetoterapie.

Consilierea copilului și a mamei.

SECTOR DE REFERINȚĂ PENTRU INTERVENȚIA PSIHOPEDAGOGICĂ.

Autonomie personală.

Comportament cognitiv/Deprinderi școlare.

Comportament social.

5.INTERVENȚII ÎN CADRUL GRĂDINIȚEI

Ludoterapie.

Activități didactice centrate pe nevoile personale (în special pe Domeniul Psihomotric, Om și societate, Estetic și creativ.)

Psihoterapie.

Consiliere.

Specialiștii care intervin în aplicarea programului: educatoarele grupei, profesorul psihopedagog, fizioterapeutul.

Scopul: Sprijinirea copilului în achiziționarea de cunoștințe , capacități,deprinderi și atitudini specifice vârstei, în vederea integrării în grupul de copii și în activitățile de tip preșcolar.

Obiective generale:,

Dezvoltarea abilităților cognitive specifice vârstei.

Dezvoltarea abilităților de comunicare.

Însușirea unor deprinderi elementare 9motrice,utilitar – aplicative, autonomie zilnică).

Obiective pe termen lung:

Creșterea nivelului de dezvoltare motrică/ameliorarea mobilității membrelor superioare și a manualității.

Creșterea nivelului de dezvoltare cognitivă (la nivelul senzațiilor și al percepțiilor).

Dezvoltarea vorbirii și a exprimării orale/ înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale.

Creșterea nivelului de socializare și dezvoltarea capacității de relaționare.

Obiective pe termen scurt:

Efectuarea unei evaluări cognitive și intelectuale corespunzătoare.

Efectuarea testării psihologice.

Efectuarea unei evaluări fizice de către terapeut.

Efectuarea unei evaluări a limbajului și a modului de exprimare.

Implementarea recompenselor ori de câte ori se impune după rezolvarea sarcinilor date.

Determinarea mamei să încurajeze și să stimuleze copilul pentru a frecventa în permanență grădinița.

PROGRAMUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT.

INTERVENȘIA ÎN CADRUL GRĂDINIȚEI

Durata programului:1 an.

În principiu, intervenția didactică pentru baza dezvoltare psihică la preșcolarul Z.D. este înțeleasă ca un proces complex de echilibrare mintală prin organizarea specifică a cunoașterii la copii cu cerințe speciale al căror comportament cognitiv se caracterizează printr-un fenomen general de perturbare a organizării cunoașterii. La Z.D. disfuncțiile de la nivelul mobilității membrelor superioare și a manualității produc dezordine în structura proceselor de cunoaștere.

A. LUDOTERAPIA ȘI LOGOPEDIA

Scopul .acțiunii este dezvoltarea vorbirii din punct de vedre fonetic, activizarea vocabularului pe baza experiențelor imediate cu cuvinte care denumesc ființe, lucruri, fenomene observate, acțiuni, poziții spațiale, relații și unele stări afective.

Obiectivele: acțiunii sunt raportate la particularitățile lui Z.D., și anume:

1. Să pronunțe relativ corect sunetele limbii române.
2. Să transmită un mesaj simplu în cadrul activităților de învățare.
3. Să primească mesaje.
4. Să îndeplinească acțiuni simple.
5. Să răspundă adecvat la ceea ce i se spune.

Conținutul învățării constă în formarea deprinderilor de joc,, a învăța să se joace, inițiativă în acțiuni și relații, independență în acțiuni și relații, adaptarea și integrarea în mediul social,consolidarea deprinderilor psiho- afective.. Întotdeauna am fost atentă să desfășoare jocuri – exercițiu pentru imitarea unor sunete sub formă de onomatopee, de repetare a unor serii de silabe, pronunțarea cuvintelor mono-, bi și polisilabice, denumirea unor imagini, obiecte, formarea unor scurte propoziții.

Strategiile pe care le-am adoptat pentru a facilita o integrare adecvată în cadrul grupului a lui Z.D .sunt următoarele: l – am așezat în interiorul grupului pentru a preîntâmpina automarginalizarea, l-a solicitat să răspundă la întrebări cu grad de dificultate mic, l-am recompensat pentru fiecare răspuns primit,integrarea în activitățile instructiv – educative se s-a realizat în funcție de particularitățile individuale ale lui Z.D.

Evaluarea conduitelor ludice vizează următoarele aspect: prezența jocului senzoriomotor, are capacitatea de a utiliza specific elemente ludice, participă la jocul interactive, prefer jocurile senzoriale, accept unele jocuri.

B. ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Scopul acțiunii: Dezvoltarea deprinderilor de autonomie zilnică stimularea capacității copilului de a se adapta la programul instructive-educativ din grădiniță realizând lucrări practice inspirate din viața cotidiană, valorificând deprinderile de lucru însușite.

Obiectivele demersului sunt adoptate la particularitățile individuale ale copilului Z.D.. În cazul tuturor tipuri de activități propuse din cadrul domeniilor experențiale, comportamentele lui Z.D. sunt în dezvoltare, iar în unele cazuri necesită sprijin.

C.TERAPIA LOGOPEDICĂ

S-au desfășurat activități complexe care au constat în înlăturarea/diminuarea dificultăților determinate de dizabilitățile subiectului, în vederea realizării unei pregătiri școlare și a socializării la nivelul maxim al posibilităților sale.

D CONSILIERA MAMEI

S-a realizat pentru a veni în sprijinul copilului și al mamei, în vederea dezvoltării plenare a preșcolarului. Dezvoltarea unei atitudini pozitive și a unor percepții sociale corecte față de problematica creșterii și educării copilului cu cerințe educative special, precum și eliminarea discriminărilor de orice natură.

CONCLUZII:

O colaborare format din educatoare, profesor psihopedagog, medical fizioterapeut și mamă, a specialiștilor implicați în cazul lui Z.D., în vederea integrării normale în grupa de copii și implicit în pregătirea pentru școală a copilului cu cerințe educative special va constitui un cerc de susținere, echilibrare și integrare ulterioară în societate a acestuia.

În urma intervențiilor educative angajate și derulate prin demersuri specific, s-a realizat un progres favorabil în ce privește ameliorarea stării de sănătate 9fizică și psihică) și care să favorizeze dobândirea achizițiilor specific vârstei preșcolare.

Bibliografie:

1. GHERGUȚ, ALOIS, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe special, Ed. Polirom, Iași, 2006
2. PĂUN,E VERZA,E. Educația integrată a copiilor cu handicap, București, 1998
3. Suport curs de perfecționare Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă, 2020.

PROIECT EDUCAȚIONAL JUDEȚEAN INTERINSTITUȚIONAL
„Prim ajutor!”

Profesor SIDÓ XÉNIA-HELGA
Școala Gimnazială Turóczi Mózes, Mun. Tg-Secuiesc

„E bine sa te înduioșezi de nenorocirea prietenilor, dar e mai bine să le vii în ajutor.”

Voltaire

ARGUMENT:

În societatea contemporană școala are rolul de formare a personalității umane, capabile să se integreze în societate, să reacționeze adecvat la schimbările ce se produc. Lumea este într-o schimbare continuă, dar valorile ei fundamentale ca respectarea drepturilor omului, demnitatea, toleranța, prețuirea altor culturi, stima de sine, responsabilizarea socială, cinstea, hărnicia, generozitatea, devotamentul, merită prețuite și predate generațiilor următoare.

Rănile și bolile pot apărea pe neașteptate. Ajutorul imediat depinde adesea de membrii familiei, colegi, cadre didactice sau trecători. Având cunoștințe despre modul de acordare a primului ajutor, oricine poate fi de folos în asemenea situații. Acesta este scopul principal al proiectului nostru: să știi să acționezi corect și util în situații neprevăzute.

Dezvoltarea cunoștintelor în domeniul acordării primului ajutor de bază, precum și conștientizarea elevilor cu privire la importanța dobândirii acestor cunoștințe este baza acestui proiect și parteneriat.

SCOPUL PROIECTULUI :

- Însușirea cunoștințelor de baza și a deprinderilor practice pentru acordarea corectă a primului ajutor și a celor de prevenire a accidentelor;
- Dezvoltarea sentimentului solidarității umane față de cei aflați în suferință și a respectului față de alte persoane;
- Implicarea elevilor în activități care se realizează în echipă
- Dezvoltarea abilităților specifice de orientare, cooperare și solidaritate;

INIȚIATOR PROIECT:

prof. de biologie Sidó Xénia -Helga

Școala Gimnazială „Turóczi Mózes’’ Mun. Tg-Secuiesc

COORDONATOR PROIECT:

- Școala Gimnazială „Turóczi Mózes’’ Mun. Tg-Secuiesc – reprezentat prin prof. de biologie Sidó Xénia-Helga

PARTENERI PROIECT:

ISJ Covasna – reprezentat de insp. de specialitate Bartók Enikő-Anna

Asociația Prim Ajutor Sf. – Gheorghe – reprezentat de dl. doctor Cesar Popescu

MEMBRII ECHIPEI DE PROIECT:

Prof. Sidó Xénia –Helga
Prof. Bartalis Irma
Prof. Paizs Antónia
Prof. Deák Albert Tóth-Melitta
Prof. Szakács Ágnes
Prof. Szilveszter Orsolya
Prof. Veres Enikő
Prof. Bedő Hilda-Ágnes
Prof. Turóczi Olga
Prof. Nagy Mónika
Prof. Debreczi Zsolt

TIPUL DE PROIECT:

- *proiect instituțional județean* de îmbunătăţire a procesului de predare – învăţare prin activităţi extracurriculare *de educație pentru sănătate*

GRUP ŢINTĂ:

Elevii școlilor participante din clasele gimnaziale

RESURSE:

Umane: profesori, elevi

Materiale: calculator, coli albe, imprimantă, carton, manechin de prim ajutor

Temporale: anul școlar 2021-2022 /2022-2023 /2023-2024

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- panou cu rezultatele activităţilor, fotografii;
- raport de activitate
- participare la concursul județean de Prim Ajutor ,, Sanitarii Pricepuți”
- participare a cadrelor didactice la un curs de prim ajutor

REZULTATE:

- dezvoltarea sentimentelor de respect pentru sănătate;
- dezvoltarea deprinderilor de a acorda primul ajutor în caz de accidente;
- dezvoltarea sentimentului solidarității umane față de cei aflați în suferință și a respectului față de alte persoane;
- îmbogăţirea experienţelor despre acordarea primului ajutor;
- îmbunăţirea competenţelor relaţionale;
- îmbunătăţirea competenţelor atitudinale;
- îmbunătăţirea competenţelor comunicaţionale;

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

Nr. crt.	Activitatea	Perioada	Locul desfășurării	Responsabil
1.	,,Să învățăm prim ajutor,,- Curs on-line și practic pentru cadre didactice	Aprilie	Școala Gimnazială ,, Molnár Józsiás’’ On-line	insp. de specialitate Bartók Enikő-Anna
2.	Realizarea unui material ajutător cu tema ,,Prim Ajutor”	Aprilie	Școala Gimnazială ,, Turóczi Mózes’’/Școala Gimnazială ,, Molnár Józsiás’’	Prof.de biologie Sidó Xénia- Helga
3.	Activități practice cu elevii claselor gimnaziale	Aprilie	Școala Gimnazială ,, Turóczi Mózes’’/Școala Gimnazială ,, Molnár Józsiás’’	Prof.de biologie Sidó Xénia- Helga
4.	Participare la concursul județean de prim ajutor ,, Sanitarii pricepuți”	Mai	Sf-Gheorghe	Prof.de biologie Sidó Xénia- Helga Membrii echipei de proiect
5.	Prezentări de situații de acordare de prim ajutor de către elevii participanți la proiect	Mai	Școala Gimnazială ,, Turóczi Mózes’’/Școala Gimnazială ,, Molnár Józsiás’’	Prof.de biologie Sidó Xénia- Helga

PROIECT DE EDUCAȚIE REMEDIALĂ ÎN SCOPUL ÎMBUNĂTĂȚIRII PERFORMANȚEI ȘCOLARE A ELEVILOR CU RANDAMENT EDUCAȚIONAL SCĂZUT

prof. Adriana Drăghici
Liceul Tehnologic ”Vasile Sav” Roman

ARGUMENT

Organizarea unui program de remediere are un impact semnificativ în viaţa şcolii, având ca obiectiv schimbarea atitudinii faţă de fiecare elev care poate avea la un moment dat dificultăţi de învăţare.Pentru ca activitățite de educație remedială să fie eficace se urmăresc mai multe aspecte : diversitatea, accesibilitatea şi estetica materialului didactic prezentat; cadrul ambiental personalizat cu lucrările elevilor sau schimbarea locaţiei de lucru, aplicarea unor strategii de învăţare prin cooperare ca metode de promovare a armoniei sociale, percepţia şi feed-back-ul părinţilor pe parcursul desfăşurării activităţilor de remediere, implicarea mediatorului şcolar în buna desfăşurare a activităţii de educaţie remedială.

SCOP

Scopul proiectului este de a ajuta elevii cu rezultate slabe la învățătură, aflați la sfârșit de an școlar în risc de eșec școlar să își dezvolte cunoștințele teoretice, abilitățile practice, și inteligența emoțională prin participarea la activități de recapitulare și fixare a materiei predate. Finalitatea urmărită este ridicarea nivelului de cunoștințe ale elevilor și promovarea cu succes la sfârșit de semestru și de an școlar

OBIECTIVE

- Dezvoltarea competențelor teoretice și practice ale elevilor participanți precum și a imaginației lor prin activități de analiză a fenomenelor fizice folosind softuri educaționale
- Dezvoltarea abilităților elevilor participanți pentru lucrul în echipă
- Încurajarea exprimării individuale în cadrul discuțiilor în grup
- Dezvoltarea capacității elevilor de a fi competitivi și creativi prin participarea la rezolvare de probleme, realizarea de diagrame de lucru sau reprezentări grafice.

GRUP ȚINTĂ

Proiectul s-a aplicat unui grup de elevi de clase a IX-a – XII-a, cu performanțe școlare scăzute și număr mare de absențe, care se aflau în situație de eșec școlar la disciplina FIZICĂ.

ACTIVITĂȚI

■ Planificarea materiei și stabilirea calendarului și orarului întâlnirilor on-line și fizice în școală

- distribuirea pe zile de lucru a materiei care necesită revizuire și aprofundare
- contactarea a elevilor pentru informarea lor în legătură cu organizarea activității remediale
- postarea pe Classroom a planului de recapitulare și a programării activităților remediale
- postarea pe Classroom a unor materiale de prezentare și informare : materialele în format word, power-point, filme demonstrative, animații.
- organizarea de ore de prtegătire cu prezență fizică, în școală, în afara orelor de curs.
- implicarea elevilor din grupul țintă în realizarea și prezentarea în fața colegilor a unor proiecte pe diferite teme din fizică

■ Dezvoltarea competențelor cognitive prin observarea unor fenomene fizice prezentate prin softuri educaționale : filme, animații, materiale power-point

■ Realizarea practică în laborator a unor experimente :

- observarea mișcării pe plan înclinat
- studiul conservării energiei mecanica în timpul căderii libere
- observarea unor transformări de fază: topirea gheții, evaporarea apei, fierberea apei,condensarea, sublimarea
- realizare de circuite electrice simple
- verificarea dependenței rezistenței electrice de caracteristicile conductorului, verificarea legilor lui Ohm, gruparea rezistoarelor, gruparea generatoarelor , utilizarea aparatelor de măsură a intensității curentului electric și a tensiunii electrice, studiul oscilatorului liniar armonic

■ Organizarea de activități de tip învățare prin experiențe ghidate prin realizarea unor experimente distractive, cu scop educativ indirect.

- studiul deformării corpurilor
- măsurarea temperaturii diverselor obiecte și a corpului uman
- modalitatea de gradare a unui termometru
- studiul efectelor magnetic, termic și fiziologic ale curentului electric
- observarea interferenței luminii prin pelicula de benzină și al difracției luminii printr-o pană

Perioada de desfășurare a proiectului : 1 noiembrie 2021 - 20 iunie 2022

METODE

- Cultivarea limbajului de comunicare și a limbajului științific
- Folosirea situațiilor de joc în învățare și învățare prin modelare
- Aplicarea interdisciplinarității: descoperirea unei maniere originale de a aborda un subiect comun pentru a crea conexiuni posibile şi necesare în vederea atingerii scopului propus, îmbinarea metodelor folosite la celelalte materii: modelare matematică, reprezentare grafică, aplicare de formule matematice.
- Utilizarea platformei on-line Classroom pentru organizarea unor întâlniri la distanță cu elevii în scopul discutării unor teme.
- Lucrul în grup care oferă o gamă largă de interrelații ce sprijină învățarea şi evidențiază rolul social al acesteia.
- Folosirea metodelor interactive și creative : brainstorming, ciorchinele, cubul, eseul de cinci minute.
- Rezolvarea de probleme practice și de experimente demonstrative

Elevii care participă la astfel de programe de educație remedială trebuie să fie învățați să-și aprecieze succesele ca rezultat al efortului propriu sau al propriilor capacități și să evite să pună succesele lor pe seama norocului, a întâmplării ori facilității situației de moment.

În identificarea nevoilor elevilor din zona de risc de eșec școlar este esențială contribuţia fiecărui factor implicat în viaţa copiilor, continuu sau la un moment dat dar și colaborarea acestora. Implicarea activă a profesorilor, a familiei acestor elevi și a conducerii școlii într-o acțiune concertată este în măsură să asigure succesul unei activități cu scop remedial.

REZULTATE AȘTEPTATE

- Conștientizarea de către elevii grupului țintă a capacităților personale de depășire a situației create prin lipsa de interes și preocupare legate de învățare și a necesității schimbării stilului de învățare.
- Îmbunătățirea competențelor cognitive și practice ale elevilor
- Ameliorarea atitudinii elevilor față de învățare și față de necesitatea prezenței lor fizice consecvente la orele de curs din timpul anului.
- Promovarea cu succes la sfârșitul fiecărui semestru și la sfârșitul anului școlar de către elevii implicați în proiect.

Inițiator și organizator de proiect de educație remedială : prof. Adriana Drăghici

REZULTATE OBȚINUTE

Pregătirea elevilor a fost realizată în școală de către profesorul de fizică al claselor a IX-a D, a X-a D, a XI-a B și a XII-a C. Elevii au fost contactați pentru a fi informați în legătură cu organizarea orelor de pregătire și pentru a stabili de comun acord distribuția zilelor de pregătire și formatul acestora. Planul de recapitulare a materiei și distribuirea sa pe zile de pregătire au fost postate pe Classroom pentru fiecare clasă. Au fost realizate și întâlniri on-line cu elevii pentru clarificarea unor noțiuni și discutarea modalității de rezolvare a problemelor de fizică. Elevii au primit teme de lucru diferențiate de cele ale colegilor de clasă și au fost implicați în realizarea unor proiecte pe diferite teme din fizică, pe care le-au prezentat în clasă, în fața colegilor.

Elevii au participat la ore de pregătire cu prezență fizică, după terminarea programului din orarul clasei și au parcurs toată materia conținută în planul de recapitulare, au realizat experimente și au aplicat cunoștințele acumulate în rezolvarea de probleme.

Toți elevii participanți la activitățile din proiect au obținut medii cu mult mai mari decât limita de promovare la fiecare sfârșit

Piețe în acțiune
Schița lecției

Prof. Bota Adriana
Școala Gimnazială Avram Iancu, Covasna

Ce este piața de capital?

Pieţele de capital sunt locuri in care economiile si investitiile sunt strâns legate între furnizorii care au capital si cei care au nevoie de acesta.

Cum se clasifică pieţele de capital?

Piața capitalurilor este compusă din piete primare si secundare:

a. Piața primară este locul unde o companie este listată la bursă prina oară
b. Piața secundară este un tip de piață de capital unde sunt tranzacționate valori mobiliare existente sau emise anterior.

Ce sunt investițiile pe piața de capital?

- Oferă publicului posibiltatea de a-si investi economiile în titluri de valoare
- Permite țării să realizeze o creștere economică
- Este barometrul economiei prin care poți studia condițiile economice ale țării și care permite guvernului să ia măsuri adecvate

Piața de capital - desemnează piața în cadrul căreia sunt vândute și cumpărate instrumente financiare: fonduri de investiții, servicii de investiții finaciare, organisme de plasament colectiv

Piața finaciară – este piața asociată operațiunilor de vînzare și cumpărare de instrumente financiare și instituțiile financiare

Principiile mediului economic:

Principiul 1 – Procesul efectiv de luare a deciziilor necesită o comparație între costurile adiționale ale alternativelor cu beneficii adiționale. Majoritatea alegerilor implică să faceți ceva mai mult sau ceva mai puțin dintr-un anumit lucru: puține alegeri sunt decizii de genul “totul sau nimic”

Principiul 2 – Pentru a aloca bunuri și servicii pot fi folosite diferite metode. Oamenii care acționează individual sau colectiv prin intermediul companiei trebuie să aleagă ce metode să folosească ăentru as aloca diferite tipuri de bunuri și servicii.

Principiul 3 – Piețele există atunci când vănzătorii și cumpărătorii interacționează. Această interacțiune determină prețurile pieței, alocând în acest fel bunurile și serviciile.

Principiul 4 – Oamenii răspund într-un mod previzibil la stimulentele pozitive și negative.

Fișa de lucru 1

Un pas important către stăpânirea gândirii economice este să învățați elevii să analizeze în funcție de cerere și ofertă. La întrebările de mai jos, răspunsurile dvs sunt mai puțin importante decât modul de gândire care v-a dus la acele răspunsuri. Începeți prin a considera situația curentă precum este descrisă în problemă. Influențează acel eveniment oferta? Să scadă? Ce efect va avea schimbarea asupra prețului și cantității tranzacționate pe piață? Nu vă mulțumiți doar să concluzionați că prețul va crește sau va scădea. Vă așteptați la o schimbare majoră sau minoră în prețul sau cantitatea tranzacționată pe piață? Nu uitați că răspunsul va depinde adesea de timpul pe care îl acordați pentru ca ajustările să aibă loc. Previzionați un efect pe

termen foarte scurt sau vă gândiți la efectul pe termen lung? (Unii elevi ar putea să fie ajutați în raționamnetul lor de trasarea unui graphic reprezentând cerea și oferta.)

A. Folosind o analiză a cererii și ofertei explicați de ce prețurile acțiunilor companiilor medicale tind să crească în timpul unei crize medicale? De ce?
B. Ce s-ar întâmpla pe piață dacă jumătate dintre pacienții tratați, acuză în continuare simptome și nu se vindecă?

Fișa de lucru 2

Acum doi ani orașul Denver a avut un stimulant legislativ care propune alegătorilor să crească salariul mediu în Denver cu 40% peste salariul minim național.

1. Cum s-ar fi schimbat lucrurile în Denver dacă acest lucru s-ar fi întâmplat? (Ce ar fi la fel? Ce ar fi diferit?)
2. Faceți previziuni pentru efectul acestui tip de legislație asupra pieței muncii în Denver; în suburbiile din afara orașului
3. Unde ati prefera să munciți? Unde ati avea cele mai mari șanse să vă găsiți de lucru, în interiorul sau în afara orașului?
4. Unchiul dvs. Charlie se gândește să deschidă un mic restaurant în Denver sau în suburbiile dimprejur. Unde l-ați sfătui să-și deschidă restaurantul, în Denver sau într-una din suburbia? De ce?

Fișa de lucru 3

Orașul olandez Amsterdam a avut un control efficient al chiriei de la Al Doilea Război Mondial. În ciuda farmecului considerabil, Amsterdam are multe clădiri vechi și pe cale să se prăbușească. Acest lucru este surpinzător, deoarece toată lumea este de acord că este o mare nevoie de case în Amsterdam. Victoria este o doamnă care locuiește într-un apartament cu chirie controlată ce are vedere spre un canal. Acum câțiva ani Victoria a plătit un isntalator să instaleze un duș în apartament, după ani de zile în care a cerut în zadar proprietarului să instaleze unul. Dacă părăsește apartamentul (cee ace nu este prea probabil), va cere viitorului locatar să-i plătească lucrarea de instalare a dușului.

1. Ce înseamnă “nevoie de case”? Puteți ilustra o situație asemănătoare pe un graphic al cererii și ofertei?
2. Folosind analiza cerere – ofertă, puteți da o explicație plauzibilă pentru care proprietarul apartamentului Victoriei ar fi atât de neinteresat de cererea ei pentru instalarea unui duș?
3. Poate analiza cererii, ofertei și a prețului să explice de ce există un număr mare de clădiri aproape demolate și nelocuite în Amsterdam?

CURCUBEUL SCHIMBĂRII –OPȚIONAL EDUCAȚIE EMOȚIONALĂ

Prof MAGULEAN PAULA
Gădinița PP Căsuța piticilor Arad
Prof. URSOI CRISTINA – Grădinița PP
Colegiul național Mihai Viteazul Ineu

"Oricine se poate înfuria – asta e uşor. Dar să fii furios pe persoana potrivită, în măsura potrivită, la timpul potrivit, pentru scopul potrivit şi în modul potrivit - asta nu e uşor." **(Aristotel, Etica Nicomahică)**

În viaţă omul este pus în faţa unor evenimente şi provocări cu o puternică încărcătură emoţională, care îi pun la încercare abilităţile de adaptare. Vor face faţă evenimentelor şi provocăriloroamenii care-şi găsesc echilibrul mental şi emoţional, nu doar cei cu abilităţi intelectuale foarte bine dezvoltate cum se credea până nu demult. Abilităţile intelectuale sunt foarte importante în obţinerea unor rezultate bune în unele domenii, dar nu este sufficient pentru o bună adaptare şi nici nu asigură succesul în viaţă, emoţiile constituind o sursă de informaţii esenţială pentru supravieţuire.

Pentru supravieţuire, pentru o bună adaptare omul trebuie pregătit încă de mic copil. Şi cum, la nivelul învăţământului preşcolar sunt foarte puţini psihologi, revine educatoarelor şi sarcina de a contribui la dezvoltarea socio-emoţională a preşcolarilor .Grădiniţa este mediul social în care copiii au ocazia să interacţioneze cu ceilalţi copii în mai mare măsură decât în familie, având posibilitatea să înveţe systematic despre comportament esociale adecvate şi despre emoţii. Educatoarea ajută copiiisă-şi dezvolte optim competenţe sociale, care facilitează manifestarea unor comportamente adecvate şi acceptate din punct de vedere social, şi care au consecinţe positive asupra celor implicaţi – copii şi adulţi- în aşa fel încât, să permit atingerea propriilor scopuri cu respectarea nevoilor celorlalţi. Prin activitatea din grădiniţă copiii învaţă nu numai despre regulile sociale şi modul de interacţiune cu ceilalţi, ci şi despre manifestarea adecvată a emoţiilor. Îşi dezvoltă competenţe emoţionale referitoare la trăirea, exprimarea, înţelegerea şi recunoaşterea emoţiilor, şi ceea ce este foarte important, faptul că dobândesc unele strategii de reglare emoţională adecvate vârstei, necesare pentru gestionarea corectă a emoţiilor negative, în consecinţă, o adaptare mai bună la cerinţe. Copiii învaţă despre emoţii şi modul în care pot fi gestionate corect în contextul interacţiunilor sociale, prin practicile de socializare utilizate de către educatoare şi părinţi. Aşadar, competenţele emoţionale şi cele sociale se influenţează reciproc.

Propunem acest opţional in colaborare cu consilierul şcolar convinse fiind că, activităţile derulate, intervenţiile de acest gen sunt eficiente pe termen lung şi ajută la: creşterea capacităţii de adaptare la cerinţele şcolare, reducerea riscului dezvoltării ulterioare a unor tulburări psihice; dobândirea unor strategii care facilitează adaptarea la situaţii stresante; capacitatea de a menţine şi de a gestiona eficient relaţiile afective; dezvoltarea unor abilităţi inter- şi intrapersonale care să faciliteze atingerea succesului profesional şi financiar.

Comportamente

Dimensiuni ale dezvoltarii	Comportamente	COMPETENȚE SPECIFICE
I. Educarea trăsăturilor de voinţă şi caracter şi formarea unei atitudini concrete faţă de sine şi faţă de ceilalţi.	Aprecierea în situaţii concrete unele comportamente şi atitudini în raport cu normele prestabilite şi cunoscute Trăirea în relaţiile cu cei din jur stări afective pozitive(armonie, prietenie,	Identificarea , exprimarea şi etichetarea corectă a emoţiilor Recunoaşterea corectă a emoţiilor Conştientizarea, exprimarea şi etichetarea corectă a emoţiilor Conştientizarea, exprimarea şi etichetarea corectă a emoţiilor celorlalţi;

	toleranţă) concomitent cu învăţarea stăpânirii de sine.	Identificarea legăturii dintre acţiuni şi emoţii; anticiparea consecinţelor anumitor acţiuni , rezolvarea eficientă a problemelor Identificarea consecinţelor emoţiilor

COMPETENŢA GENERALĂ – **COMPETENŢE EMOŢIALE**

Săpt.	**Tema**	**Mijloc de realizare**	**Comporta/ mente**	**Obiective**	**Conţinutul învăţării**
1.	***”Detectivii emoţiilor”***	Joc didactic	Recunoaşterea şi etichetarea corectă a emoţiilor	Să identifice, să denumească să imite emoţiile prezentate în desen; să dea exemple de în-tâmplări în care s-au simţit la fel	Se foloseşte ,,Roata emoţiilor,, pe care sunt desenate imagini ce reprezintă diferite trăiri emoţionale; roata se opreşte la o imagine, copiii identifică emoţia, o exprimă, şi dau exemple de întâmplări în care s-au simţit la fel
2.	***”Cufărul cu emoţii”***	Joc didactic	Conştientizarea, exprimarea şi etichetarea corectă a emoţiilor	Să identifice, să denumească emoţiile din desen;să asocieze trăirile emoţionale cu un anumit context	Pe masa educatoarei sunt cartonaşe cu imagini ce reprezinză emoţii pozitive şi negative; pe rând, copiii iau câte un cartonaş şi denumesc emoţia: bucurie, tristeţe, furie, teamă etc.apoi expun cartonaşul la tablă; fiecare copil descrie o întâmplare din viaţa sa care i-a produs emoţia identificată în desenul de pe cartonaş; se clasifică emoţiile: cele negative se închid în cufăr, iar cele pozitive rămân expuse în sală, la vedere.
3.	***”Cum merge un om fericit”***	Euritmie	Recunoaşterea şi etichetarea corectă a emoţiilor	Să identifice, să denumească emoţiile din desen; să imite prin dans trăirile emoţionale exprimate în imaginile prezentate.	Datorită faptului că nu toţi copiii reuşesc să exprime liber stările emoţionale o marionetă va intra în grupă şi îi va ajuta să şi le exprime. Marioneta Ana va trece din mână în mână , iar aceştia vor trebui să spună : „Ana este astăzi……..(în funcţie de stare ape care o are fiecare.)” După aceasta copiii vor fi împărţiţi în perechi şi vor dansa timp de 1 minut , după care se schimbă melodia şi li se cere să danseze ca nişte dansatori fericiţi etc. Astfel copiii vor fi pe rând dansatori: trişti, supăraţă, grăbiţi, fricoşi, nesiguri, plictisiţi, fericiţi, veseli şi mândri de ei.
4.	***”Copacul emoţiilor”***	Activitate practică	Identificarea , exprimarea şi etichetarea corectă a emoţiilor	Să identifice, să eticheteze şi să exprime corect diferite emoţii; să grupeze corect cartonaşele cu emoţii	Într-o trăistuţă sunt cartonaşe cu emoţii(bucurie, furie, tristeţe, teamă etc.);fiecare copil scoate din trăistuţă câte un cartonaş, denumeşte emoţia prezentată în desen, o mimează împreună cu grupa, apoi aşază cartonaşul în copacul potrivit (există

				după criteriul dat	pentru fiecare emoţie câte un copac: „salcia tristă”,„bradul fericit”,„plopul temător” „stejarul furios”)
5.	***"Călătorie în Împărăția Emoțiilor"***	Povestire creată	Recunoaşte-rea emoţiilor; etichetarea corectă a emoţiilor	Să identifice anumite trăiri emoţionale, să le denumească, să în ţeleagă că două persoane pot avea reacţii diferite aflate într-o anume situaţie, precum şi, consecinţele reacţiilor emoţio-nale.	Copiii sunt așezați pe covor sau saltele pentru a sta confortabil. După ce li s-a relatat povestea ***" Împărăția Emoțiilor",*** li se cere copiilor să viseze, să-şiimagineze o călătorie în această împărăție. Fiecare împărăție e descrisă de educatoare prin culori specifice emoției, peisaje, fenomene meteorologice. La sfârșit li se va cere copiilor să deschidă ochii și să deseneze cum și-au imaginat ei Împărăția Emoțiilor. Apoi, fiecare copil va veni în fața copiilor și își va prezenta desenul.
6.	***„Dacă vesel se trăieşte...”***	Joc muzical	Identificarea , exprimarea şi etichetarea corectă a emoţiilor	Să identifice, să exprime corect propriile emoţii; să participe la creearea bunei dispoziţii; să aplice pe propriul corp exerciţii de relaxare pentru eliberarea de emoţii negative	Se mimează emoţii negative; se propune un exerciţiu de relaxare (copiii stau pe scăunele, educatoarea dă comenzi ,,închidem ochii” „ne închipuim că suntem la duş şi apa ne spală corpul de furie, teamă...ne spală capul, mâinile, trunchiul, picioarele, acum suntem curaţi, deschidem ochii şi adunăm emoţiile negative, le aruncăm în coşul de gunoi”); se trece prin ,,poarta fericirii”, ajung în poiană unde toată lumea e veselă, cântă şi dansează
7.	***„Broscuța țestoasă Țupi ne învață să fim. SUPER-BROSCUȚE”***	Povestire	Recunoaşterea emoţiilor şi etichetarea corectă, iden-tificarea con-secinţelor emoţiilor	Să identifice reacţiile emoţionale din contextele descrise; Să identifice consecinţele reacţiilor emoţionale.	„Broasca ţestoasă Tupi este o broască minunată. Ei îi place sa se joace cu prietenii în lacul de la grădiniţă. Uneori se întâmpla ca unele lucruri să nu îi iasă lui Tupi aşa cum îşi doreşte în ea şi atunci se înfurie. Când Ţupi se înfurie, loveşte, dă din picioare şi ţipă la prietenii ei. De fiecare dată când Tupi se comportă aşa, prietenii ei se supară şi nu mai doresc să se joace cu ea. Cu timpul Ţupi a observat că broscuţa, crocodilul şi ceilalţi prieteni apropiaţi nu mai vin să se joace cu ea sau pleacă când ea vine pe lac. Ţupi a încercat să înveţe un nou mod de a gândi ca o broască ţestoasă când este supărată sau furioasă.” Pașii controlului emotional și al calmării: gândind ca o broască țestoasă **Pasul 1.** Își recunoaște emoțiile. **Pasul 2.** Spune STOP – și se oprește din ceea ce

					face în acel moment. **Pasul 3.** Se retrage în carapace şi inspiră adânc de 3 ori pentru a se calma (încrucişează mâinile la piept, îşi pune barba în piept, îşi lipeşte picioarele unele de altele şi închide ochii). **Pasul 4.** Iese din carapace când este calm și a găsit o soluție.

BIBLIOGRAFIE:

- Ştefan,C., Kallay, E. *Dezvoltarea competenţelor emoţionale şi sociale la preşcolari,* Ed. ASCR, Cluj-Napoca, 2007;
- MECT, Unitatea de Management al Proiectelor, pentru Învăţământul Preuniversitar, *Curriculum pentru educaţia timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani*, 2019;
- Breben,S., Gongea,E., Ruiu,G., Fulga,M., *Metode interactive de grup*, Ed. ARVES, 2002
- Avram, I.,Kovacs, I., Sărmăşan, E., Nagy, Z., & colab., *Cartea educatoarei*, Tg. Mureş, 2000

EDUCAȚIE EMOȚIONALĂ
Proiect educațional
Inteligența emoțională

Inițiator,
Prof. Mândreanu Dana
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.30 BRAȘOV

Argument

Competiția școlară presupune respectarea de către elev a rigorilor disciplinei, stăpânirea emoțiilor, capacitatea de a depune efort permanent și de a se raporta corect la activitatea și succesele colegilor. Obiectivele activităților desfășurate în cadrul proiectului *Inteligența emoțională* vin în întâmpinarea nevoilor elevilor, facilitându-le procesul de autodezvăluire și autodepășire, elevilor oferindu-li-se posibilitatea adoptării și experimentării de noi atitudini, comportamente și conduite, prin exersarea unor modalități de relaționare optimă cu ceilalți, prin exerciții de comunicare asertivă.

Abilitățile dezvoltate în cadrul acestui proiect:

- ✓ Abilitati de comunicare și relaționare eficientă;
- ✓ Abilități de acceptare și valorizare a propriei persoane;
- ✓ Abilități pentru a face față în mod constructiv situațiilor dificile.

Acumularea si optimizarea abilităților le vor oferi elevilor noștri ocazia de a dezvolta noi strategii care să conducă la realizarea unor activități cu succes, printr-un proces de permanentă învățare și res- tructurare cognitivă, emoțională, atitudinală și acțională. Efectele urmărite prin dobândirea abilităților de comunicare, relaționare, autocunoaștere, de autovalorizare se doresc a fi de lungă durată, deoarece vizează o reconfigurare a relațiilor interpersonale și a raportării la sine, precum și eficientizarea procesului de învățare pentru fiecare elev.

Scopul proiectului:

- ➢ Optimizarea si valorificarea la elevi a resurselor psihice, emoționale și comportamentale necesare pentru a face față provocărilor cu care se confruntă zi de zi, în mediul familial, școlar și în cercul de prieteni.

Obiectivele generale ale proiectului:

- ❖ identificarea tipurilor de inteligență multiplă și a abilităților specifice fiecărui tip de inteligență.
- ❖ înțelegerea tipurilor de temperament și a trăsăturilor specifice fiecărei categorii;
- ❖ întărirea eu-lui elevilor prin exersarea unor comportamente adaptative;
- ❖ conștientizarea emoțiilor, nevoilor și reacțiilor privind blocajelor emoționale;
- ❖ dezvoltarea asertivității și a capacității de relaționare;
- ❖ creșterea empatiei, toleranței și a abilităților de comunicare autentică și spontană;
- ❖ înțelegerea conceptului de stimă de sine și optimizarea stimei de sine prin valorizarea elevilor.

Durata proiectului:

- Februarie 2022 – Iunie 2022

Grupul țintă:

- elevii claselor a III-a de la Școala Gimnazială Nr.30 Brașov

Calendarul activităţilor:

Nr.crt.	***Activitatea***	***Modalităţi de realizare***	***Data***	***Responsabil/ Participanţi***
1.	*Fișă de documentare: Inteligența emoțională* *Fișă de lucru*	Aplicarea *fișei de lucru*: *Inteligența emoțională*	Februarie 2022	Prof. Inv.primar Mândreanu Dana/elevii claselor a III-a
2.	*Fișă de documentare: Teoria inteligențelor multiple* *Fișă de lucru*	Aplicarea *fișei de lucru: Teoria inteligențelor multiple*	Martie 2022	Prof. Inv.primar Mândreanu Dana/elevii claselor a III-a
3.	*Fișă de documentare: Tipuri de temperament* *Test*	Aplicarea *testului de identificare a temperamentului*	Aprilie 2022	Prof. Inv.primar Mândreanu Dana/elevii claselor a III-a
4.	*Fișă de documentare: Cum să fii matur emoțional?* *Test*	Aplicarea *testului de maturitate emoțională*	Mai 2022	Prof. Inv.primar Mândreanu Dana/elevii claselor a III-a
5.	*Fișă de documentare: Ce este stima de sine și cum o putem îmbunătăți?* *Chestionar*	Aplicarea *chestionarului privind stima de sine*	Iunie 2022	Prof. Inv.primar Mândreanu Dana/elevii claselor a III-a

Evaluarea proiectului:

- Chestionare;
- Fişe de lucru;
- Portofolii.

Rezultate aşteptate:

Pornind de la ideea că, perioada anilor de școlarizare, cu toate implicațiile, este foarte importantă și în același timp comportă un anume risc pentru dezvoltarea sau blocarea capacităților interrelaționare ale elevilor, am considerat că prin derularea acestui proiect, putem să îi ajutăm pe elevi să-și optimizeze comportamentul, astfel încât să se poată adapta și integra social cât mai eficient și, în același timp, să își dezvolte abilitățile de viață printr-o manieră de învățare activă, inedită și creativă.

Diseminarea rezultatelor:

- Amenajarea în şcoală, a unui spaţiu ce va conţine un panou cu rezultatele proiectului, imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare, desene, postere;

PROIECT EDUCAȚIONAL
„Diversitate și multiculturalitate!”
2021-2022

Profesor psihopedagog Oarcea Diana Patricia
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă
„Constantin Păunescu”
Recaș

ARGUMENT

Într-o lume în care se pune accent pe multi- și interculturalitate, educația nu rămâne axată pe monoculturalism. Conceptul de „intercultural”, se referă la contactele între persoanele aparținând diferitelor grupuri etnoculturale, la interacțiunile care apar între ele. Cadrele didactice au îndatorirea de a promova principiile educației interculturale. Atunci când vorbim despre „multiculturalitate”, ne referim la grupurile socio-culturale care trăiesc într-un spațiu comun, fără să stabilească în mod intenționat și planificat relații de schimb, de cunoaștere reciprocă, fiind acceptată existența diferențelor culturale dintre acestea. În perioada contemporană, oamenii au înțeles importanța menținerii diversității culturale, a dezvoltării identităților specifice diferitelor grupuri culturale.

Indiferent unde am trăi, pentru oricare dintre noi este evident că trăim într-o lume multicoloră. Trăim într-un mozaic de structuri, de culturi, de forme. Suntem mai înalţi sau mai scunzi, mai timizi sau mai curajoşi, ne îmbrăcăm, gândim, vorbim, visăm altfel. Suntem cu toţii diferiţi, într-o uimitoare varietate de manifestări, avem caracteristici şi particularităţi diferite şi tocmai acest lucru ne face unici. Această diversitate ne salvează de la monotonie. Pe de altă parte diversitatea trebuie considerată o caracteristică firească a vieţii cotidiene – care există indiferent de voinţa noastră. Diversitatea va fi tratată ca un privilegiu, o sursă de îmbăgăţire culturală, un beneficiu reciproc şi nu o povară.

In cadrul proiectului propus „**Diversitate și multiculturalitate**” elevi din grupuri etnice diferite (romani, rromi, sarbi, maghiari) vor desfășura activități educative extrașcolare –artistice și plastice care se adresează toleranței, acceptarii și colaborarării.

SCOPUL PROIECTULUI: ***-promovarea unor valori sănătoase privind respectul, cooperarea, înţelegerea și exersarea de către elevi a unor comportamente pozitive care să le permită integrarea facilă în societate mult mai uşor.***

De asemenea rolul acestui proiect este dezvoltarea toleranței elevilor indiferent de religie, etnie, poziţie sociala şi materiala, prin activităţi care stimulează creativitatea, originalitatea, socializarea şi colaborare.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Pregătirea elevilor în sensul dezvoltării personale și a inserției în comunitate
- Necesitatea cunoașterii valorilor culturale ale diferitelor etnii
- Educarea spiritului de competiție, colaborare, prietenie cu alţi elevi;
- Formarea unui comportament asertiv în situaţii care pot escalada în violenţă.

GRUP ȚINTĂ: elevii ciclului gimnazial al CSEI „C-tin Păunescu” Recaș

RESURSE UMANE: cadrele didactice, elevi, părinți

LOCUL DE DESFĂȘURARE: CSEI „C-tin Păunescu” Recaș

DURATA: an școlar 2021-2022

ACTIVITĂI DSFĂȘURATE ÎN CADRUL PROIECTULUI (activitățile se vor alege și se vor adapta în funcție de nivelul de dezvoltare psihoindividual al elevilor)

1. Prezentare generală- Ce este multiculturalitatea?

1.„Odată vis, de două ori adevărt” – Fiecare persoană din grup își spune numele și face trei afirmații despre ea. Doar două dintre afirmații vor fi adevărate, cea de-a treia este o minciună. Ceilalți vor ghici care este afirmația neadevărată.

2.„O sarcină ușoară” – Li se spune tuturor că vom îndeplini o sarcină ușoară, doar trebuie să facă ceea ce li se spune. Apoi li se va da rapid informațiile: „Dacă spun CAPAC atinge umărul drept; dacă spun PORTOCALĂ atinge nasul; dacă spun MINGE atinge genunchiul drept; daca spun DISLEXIA atinge cotul stâng.” Apoi începeți să rostiți cuvintele. După un timp vă opriți și începeți să discutați despre aceasta, ce s-a întâmplat și de ce?

3.„Citire”- Se printează un text pe care elevii trebuie să îl citrească și împărțiți-l în fragmente mici. Se plasează i foile în sala de clasă. Se cere elevilor să le găsească, să copieze/transcrie fragmentele pe foi și să le pună în ordinea corectă.

4.„Mimă„ (Pantomimic Post) –Elevii sunt aşzaţi în şir indian. Li se cere să nu vorbească între ei. Se atinge pe umăr ultimul elev din rând iar când se intoarce i se indică un obiect prin gesturi. El/ea va proceda identic cu elevul/eleva din faţa lui/ei şi tot aşa. Ultima persoană, la care se sfârşeşte mima, va trebui să denumească obiectul. Dacă nu ştie, va încerca alt elev până se ghiceşte. Apoi ultima persoană trece în faţă şi jocul se continuă.

Copiii îşi pot exprima propriile idei.

Se pot alcătui doua grupuri care să concureze unul cu celălalt.

5.*„Simbolul clasei„ (Symbol of the class)*- Se alcătuiesc grupuri. Fieare grup face un simbol al clasei pe o coală de hârtie, utilizând creioane colorate sau orice doresc.

Se cere elevilor să creeze un simbol care să îi reprezinte atât pe ei cât şi ceea ce au în comun cu ceilalţi. Apoi se poate alcătui un simbol care să le sintetizeze pe cele anterioare.

6.*„O istorie a numelui tău„ (The history of your name)*- Fiecare persoană işi va spune numele, cine i l-a dat, de ce, ce înseamnă şi dacă este un nume comun în ţara de origine.

7.*„Buburuza„ (Ladybird)* –În grupuri mici de 5-6 copii vor desena o buburuză pe o foaie de hârtie. Buburuza va avea şapte buline şi şase picioare.În fiecare bulină copiii vor scrie lucrurile pe care le împărtăşesc, le au în comun cu ceilalţi.

Fiecare picior aparţine unui copil din grup. Pe acesta va scrie ceea ce îl reprezintă pe el, ce este unic şi îl diferenţiază de ceilalţi.

8.„Traversează râul„(Cross the river)

Trasăm o linie în clasă, ce va reprezenta râul.Toţi copiii sunt aşezaţi peo parte a râului. Copiii au permisiunea de a traversa râul doar dacă afirmaţia auzită este adevărată pentru ei.

Profesorul va începe prin a enunţa:

Traversează râul dacă...(ai un animal de companie/joci baschet/îţi place ciocolata/ai fraţi? Etc.

Bibliogafie: :

1. Albu A., Albu C. “Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic”, Iasi, Poliron, 2000
2. Ionescu S “Adaptarea socioprofesională a deficienţilor mintal”, Bucuresti, Ed Academiei, 1975
3. Popescu G, Plesa O “Handicap, readaptare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanitate, 1998
4.Verza E, Paun E “Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
5.Weihs T J “Copilul cu nevoi speciale”, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998
6.Arcan P, Ciumageanu D “Copilul deficient mintal”, Ed Facla
7. Verza F “Introducerea în psihopedagogia specială şi asistenţa socială”, Ed Fundatiei Humanitas, 2002
8. Pavelcu V “Psihiatrie”, Ed Medicala, 1989

DE LA JOC ... LA EDUCAŢIE FINANCIARĂ
PROIECT EDUCAŢIONAL

PROF. ÎNV. PREŞCOLAR: TUDORACHE CORNELIA
GRADINIŢA NR. 1 VOLUNTARI

ARGUMENT

Proiectul educaţional „De la joc la educaţie financiară” iniţiat de Asociaţia pentru Promovarea Performanţei în educaţie (APPE) şi derulat în parteneriat cu Ministerul Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice, Banca Comercială Română (BCR) şi Info Media Pro îşi propune să promoveze conceptul de educaţie financiară pentru copiii preşcolari cu activităţi în triada părinţi – copii - educatori şi, de asemenea, să imprime respectul copiilor faţă de muncă şi faţă de bani.

Prin activităţile desfăşurate cu preşcolarii s-a urmărit formarea unor deprinderi şi abilităţi de utilizare a mijloacelor şi tehnicilor bancare (bani, carduri, bancomat) precum şi conturarea unei imagini a modului în care banii sunt percepuţi, cheltuiţi şi economisiţi.

Educaţia financiară în grădiniţă reprezintă o formă de activitate educaţională al cărui scop este de a ajuta preşcolarii să-şi formeze o imagine completă a modului în care banii sunt câştigaţi prin muncă, economisiţi, investiţi, donaţi în scop caritabil şi împrumutaţi.Prin activităţi atractive precum: jocuri exerciţiu, jocuri de rol, jocuri folosind softuri educaţionale, vizite, discuţii libere s-a urmărit dezvoltarea capacităţilor cognitive, afective şi volative ale copiilor preşcolari precum şi formarea unui comportament responsabil faţă de bani.

Educaţia financiară poate începe la vârstele timpurii şi se realizează pe tot parcursul vieţii de aceea şi în grupa noastră se derulează proiectul educaţional „De la joc…la educaţie financiară”.

SCOP: asigurarea alfabetizării preşcolarilor în domeniul financiar, prin introducerea unor noţiuni de bază legate de bani, bune deprinderi legate de utilizarea banilor, precum şi prin cunoaşterea practicilor legate de acest domeniu, începând cu deprinderea de a economisi.

GRUP ŢINTĂ: preşcolarii grupei «Albinutele»

DURATA: un an şcolar

RESURSE UMANE: preşcolari, educatoare, părinţi

RESURSE MATERIALE: reviste ilustrate pentru copiii; auxiliarul didactic ”De la joc… la educaţ ia financiară”; cărţi cu poveşti; jucării, jetoane reprezentând bani; carioci, fişe de lucru individual, carton colorat, softuri educaţionale

FINALITĂŢI:

- Expoziţie cu lucrări şi fotografii din timpul proiectului;
- Expoziţie « Puşculiţa – micul meu bancomat »
- Realizarea unui PPT cu activităţile desfăşurate în cadrul proiectului.

DISEMINARE: Rezultatele proiectului şi experienţa pozitivă vor fi popularizate la nivelul instituţiilor participante precum şi în rândul părinţilor copiilor, prin discuţii, portofolii ale activităţilor, fotografii, participare la simpozioane, publicare reviste, etc.

CONCLUZII: Prin derularea acestui proiect vom creşte nivelul de alfabetizare al copiilor de vârstă preşcolară în domeniul financiar prin introducerea unor noţiuni de bază legate de bani, copiii vor avea bune deprinderi legate de utilizarea banilor precum şi bune practici în acest domeniu, începând chiar cu deprinderea de a economisi.

Bibliografie :

- Auxiliarul didactic ”De la joc la educaţia financiară”;
- Ligia Georgescu Goloşoiu, Corina Mohorea, Stela Olteanu, Educaţie financiară, Banii pe înț elesul copiilor - Ghidul învăţătorului
- Ligia Georgescu Goloşoiu, Educaţie financiară, Banii pe înţelesul copiilor - auxiliar pentru clasele I-IV
- Soft educaţional PitiClic, „De la joc…la educaţia financiară”

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

PERIOADA	ACTIVITATEA	MIJLOC DE REALIZARE	OBIECTIVE
Octombrie	“De la joc… la educaţie financiară”	Intâlnire cu părinţii	Prezentarea obiectivelor si a inventarului de activitati
Noiembrie	„Trocul”	Lectura dupa imagini	Familiarizarea cu intelesul notiunii „troc= schimb”
Decembrie	„Povestea monedei”	Lectura educatoarei	Precizarea rolului si utilizarii monedelor
Ianuarie	„La magazin”	Joc de rol	Respectarea rolurilor de vanzator-cumparator
Februarie	„Banii se castiga prin munca”	Convorbire	Explicarea provenientei banilor
Martie	„Meserii”	Joc didactic	Numirea fiecarei meserii din imagine
Aprilie	„Pusculita”	Activitate practica	Realizarea unei pusculite pentru economii
Mai	„Restaurantul”	Activitate cu parintii, gospodareasca	Realizarea salatei de fructe si „comercializarea” ei
Mai	Vizita la Banca Comercila Romana	Observare	Fixarea notiunilor: banca, bancomat, card.
Iunie	Evaluare	Expozitie cu lucrari practice	Aprecierea privind activitatea copiilor si suportul parintilor

PROIECT EDUCAȚIONAL JUDEȚEAN EXTRAȘCOLAR
„Oferi bucurie...primești bucurie - prevenirea și combaterea abandonului școlar”

Prof. înv. primar, Liliana Buzatu
Școala Gimnazială „Anghel Saligny” Focșani

PREZENTAREA PROIECTULUI

An școlar 2021-2022

DENUMIRE PROIECT: „Oferi bucurie...primești bucurie - prevenirea și combaterea abandonului școlar”

ARGUMENT:

Pornind de la cuvintele lui Mahatma Gandhi „Fii tu însăţi schimbarea pe care vrei să o vezi în lume” putem afirma că stă în puterea noastra să dăm ceva în schimb către societate, îi putem ajuta pe cei mai puţin norocoşi şi putem lupta pentru o cauză umanitară, pentru că noi, oamenii, avem puterea de a schimba lumea.

Abandonul școlar reprezintă o problemă a sistemului românesc de învățământ insuficient tratată, care are nevoie de acțiuni urgente. Este un fenomen serios și larg răspândit care ar trebui să fie o prioritate pentru toți implicați în procesul educației: profesori, elevi, părinți, politicieni, factori de decizie etc.

Am inițiat acest proiect, „Oferi bucurie...primești bucurie - prevenirea și combaterea abandonului școlar”, din dorința de a încerca să aducem bucurie și speranță în sufletele unor copii proveniți din medii dezavantajate, deoarece, din cauza sărăciei în care trăiesc, acești copii nu pot frecventa zilnic școala. Prin acest proiect ne propunem, pe de o parte, să oferim copiilor nevoiași prilejul de a se bucura de tradiționalele daruri de Crăciun, de Paști, cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului – 1 Iunie, iar pe de altă parte, ne dorim ca mesajul proiectului să contribuie la dezvoltarea sentimentului de responsabilitate socială a persoanelor care pot să îi ajute pe semenii lor aflați în dificultate.

Activitatea poate trezi în oameni cele mai frumoase sentimente, cele mai nobile aspiraţii, dacă fiecare voluntar, cercetându-se pe sine, înţelege să-şi asume şi responsabilităţile activităţii de voluntar: a
fi loial, a fi convins de ceea ce simte, a fi dispus să înveţe, a fi de încredere, a-şi ţine promisiunea, a fi capabil să lucreze în echipă.

Acest proiect educaţional extraşcolar se va desfăşura în colaborare cu C.S.E.I., „Centrul de Primire în Regim de Urgență a Copilului”, Școli Gimnaziale și C. C. D.

SCOPUL PROIECTULUI:

- Încurajarea implicării cadrelor didactice, a elevilor, și a părinților acestora în activități extrașcolare menite să prevină/ diminueze abandonul școlar și părăsirea timpurie a școlii a elevilor din medii dezavantajate.
- Dezvoltarea la copii a unor trăsături de caracter, precum responsabilitatea, compasiunea, respectul prin participarea la acțiuni caritabile în folosul comunității, prin acţiuni educative de voluntariat.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- Inițierea unor activități de sprijin moral și material pentru elevii care provin din medii dezavantajate;
- Facilitatea accesului la educație școlară pentru toți copiii;

- Diminuarea riscului de abandon școlar și înțelegerea de către părinți a necesității educației pentru viitorul copiilor lor;
- Implicarea activă a părinților și a cadrelor didactice în procesul de dezvoltare emoțională a copiilor;
- Formarea, cultivarea unei atitudini de compasiune şi respect faţă de persoanele aflate în dificultate;
- Sensibilizarea copiilor faţă de cazurile sociale;
- Formarea unei atitudini pozitive faţă de acţiunile de voluntariat extrașcolare propuse;
- Dezvoltarea de abilităţi (lucru în echipă, asumare a responsabilităţii, dorinţa de a ajuta pe alţii) pe care sistemul educaţional formal deseori nu poate să le ofere;
- Intensificarea legăturilor cu comunitatea locală;
- Încurajarea şi sprijinirea schimburilor de experienţă şi de bune practici.

GRUP ŢINTĂ - ELEVI DEZAVANTAJAȚI DIN ȘCOLILE DE STAT CU RISC DE ABANDON ȘCOLAR:

- Elevi din Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă
- Elevi din Școali Gimnaziale
- Copiii din „Centrul de Primire în Regim de Urgență a Copilului”

BENEFICIARI direcți și indirecți: copii din „Centrul de Primire în Regim de Urgență a Copilului”, elevi din Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă, elevi din Școli Gimnaziale.

PERIOADA DESFĂŞURĂRII PROIECTULUI: an școlar 2021- 2022

LOCUL DESFĂȘURĂRII: Școala Gimnazială „Anghel Saligny” Focșani, sediul „Centrul de Primire în Regim de Urgență a Copilului”, C.S.E.I., Școli Gimnaziale, C.C.D.

INSTITUŢII PARTENERE:

- Școala Gimnazială „Anghel Saligny” Focșani
- „Centrul de Primire în Regim de Urgență a Copilului”
- C.S.E.I.
- Școli Gimnaziale
- C.C.D.

ACŢIUNI SPECIFICE: colectare de haine, donații de dulciuri, fructe, jucării și rechizite; selectarea şi pregătirea bunurilor ce urmează a fi donate, spectacol și concurs județean.

PARTENERI: părinții, bunicii copiilor din instituțiile coordonatoare și partenere, potențiali sponsori

PROMOVAREA PROIECTULUI:

- promovarea activităţilor din proiect în rândul elevilor, părinţilor şi a cadrelor didactice;
- postarea proiectului pe site-ul școlii;
- promovarea în presa locală.

REZULTATE AŞTEPTATE ca urmare a implementării proiectului:

- diminuarea riscului de abandon școlar;
- dezvoltarea capacităţii de organizare şi conştientizarea asumării unor responsabilităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de comunicare, de lucru în echipă a tuturor persoanelor implicate;

- optimizarea adaptării la cerinţele şcolare prin: exersarea abilităţilor sociale, creşterea stimei de sine prin asumarea responsabilităţilor avute în cadrul proiectului, dar şi prin receptivitatea lor la implicarea în alte activităţi din școală.

MONITORIZARE ŞI EVALUARE:

Aplicarea proiectului va fi urmărită în fiecare etapă, punându-se accent pe activităţile derulate în școală privind colectarea şi selectarea bunurilor, pe organizarea concursului „Universul magic al copilăriei”, cât şi pe cele derulate în cadrul „Centrului de Primire în Regim de Urgență a Copilului”, contactul direct al elevilor cu copiii din Centru şi reacţiile acestora, în cadrul Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă și în cadrul Școlilor Gimnaziale.

DISEMINARE:

- realizarea unui afiş la nivel de școală;
- analiza modului de implicare al cadrelor didactice, al copiilor şi al părinţilor în derularea proiectului şi diseminarea experienţei pozitive;
- implicarea mass-media locală, prezentarea proiectului în cadrul comisiilor metodice, a Cercurilor Pedagogice.

Calendarul activităţilor din proiectul educațional județean extrașcolar

„Oferi bucurie...primești bucurie - prevenirea și combaterea abandonului școlar”

I. „De Crăciun fii mai bun”, decembrie 2021, la **„Centrul de Primire în Regim de Urgență a Copilului”** . Elevii, împreună cu cadrele didactice din școală şi coordonatorii proiectului, vor oferi celor 25 de copii, cu vârste cuprinse între 3 şi 16 ani, daruri (haine, jucării, dulciuri, rechizite etc.) obţinute din donaţiile elevilor şi cadrelor didactice. Şeful Centrului, ne va vorbi despre categoriile de persoane de aici, despre formele de abuz (emoţional, fizic etc.) la care sunt supuşi şi despre asistenţa de specialitate acordată acestora.

II. Spectacol „Mama mea e o minune!”, martie 2022, la Școala Gimnazială „Anghel Saligny” Focșani. Elevii, împreună cu cadrele didactice din școală şi coordonatorii proiectului, vor desfășura un spectacol dedicat mamelor în cadrul bibliotecii unității.

III. Aprilie 2022, la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă. Împreună cu elevii din Centru, vom desfășura activitatea **„Acesta-s eu !”**, prin care se promovează dreptul copilului la identitate**.** Identitatea îi oferă unui copil sentimentul de apartenenţă la un grup puternic cu trăsături comune, bază pentru realizarea unui sistem de valori, un punct de plecare în dezvoltarea personalităţii şi încrederii în sine pe baza cărora să poată face faţă provocărilor din viaţa de adult.

- Cunoaşterea şi înţelegerea dreptului la identitate: nume, prenume, naţionalitate – „**Cartea mea de vizită**”(realizarea de către elevii a unor cărţi de vizită individualizate care să cuprindă informaţii despre numele elevului, prenume, naţionalitate, portret fizic, pasiuni etc);
- Conştientizarea diversităţii şi unicităţii fiecărui copil (realizarea unui poster din toate cărţile de vizită);
- Sprijinirea copiilor în procesul de autocunoaştere (dezvoltarea capacităţii de cunoaştere a însuşirilor fizice şi psihice).

IV. Mai 2022, la **Școli Gimnaziale**. Împreună cu elevii gazdă, vom desfășura activitatea **„Copilărie – joc și culoare”-** dreptul copiilor la joc; vom desfășura jocuri de rol, jocuri de creație, minidramatizări, jocuri inițate de elevii în sala de clasă, jocuri de socializare în aer liber etc.

V. IUNIE 2022, Concurs Județean „Universul magic al copilăriei” ce cuprinde secțiunea pentru elevi „Creații artistico-plastice”, finalizată cu o expoziție cu lucrări în cadrul CCD.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
„OCROTIND NATURA, NE OCROTIM PE NOI ÎNŞINE! ”

Prof.Florentina Veneticu
Școala Gimnazială Comuna Vitănești, Județul Teleorman

„Nu vom fi niciodată destul de recunoscători față de pământul care ne-a dat totul.”

Constantin Brâncuși

TIPUL DE PROIECT : proiect zonal - schimb de experiență

DOMENIUL : „ Educaţie ecologică pentru elevi şi comunitate ”

INIŢIATOR ŞI COORDONATOR DE PROIECT:

Director Prof. Florentina VENETICU

PARTENERI IMPLICAŢI ÎN PROIECT:

Prof.Corina Ionela LUNGU

Prof. Aura GONGONE

Primăria Comunei Vitănești : Primar Simion NEDEA

ARGUMENT

Protecţia naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societăţii contemporane şi comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acţiuni de depoluare şi reconstrucţie ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii şi păstrarea sau întreţinerea zonelor depoluate.

Interesul şi dragostea pentru natură sunt la majoritatea copiilor instinctive. In plus, comportamentele şi convingerile formate copiilor la o vârsta cât mai fragedă sunt cele care se pastrează cel mai bine toată viaţa. De aceea, prin parteneriatul realizat de Şcoala Gimnaziala Vitănești am pornit de la interesul firesc al copiilor pentru plante şi animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei.Pentru a fi prietenul naturii trebuie să ai un comportament ecologic, s-o ocroteşti, menţinând curăţenia şi îngrijind frumuseţile ei, oriunde te-ai afla. Ocrotind natura, ne ocrotim pe noi înşine!Ce ne oferă natura în schimbul prieteniei noastre? Oare puteţi să vă imaginaţi o natură fără clorofilă, fără iarbă, fără frunze, fără arbori şi păsări?

Viitorul se referă la caracterul preventiv al acţiunilor, propunându-ne cu toţii să asigurăm o lume mai curată, în care copilul să ştie că fiecare gest contează, atât al său, personal, cât şi ca parte a unui grup în cadrul comunităţii.

Problema raportului dintre om şi mediul ambiant nu este nouă. Ea a apărut odată cu cele dintâi colectivităţi omeneşti, căci omul cu inteligenţa şi spiritul creator, nu s-a mulţumit cu natura aşa cum era ea, ci a pornit cu curaj şi tenacitate la opera de transformare a ei, potrivit nevoilor sale.

În epoca contemporană, o problemă stringentă de actualitate este formarea şi educarea elevilor în spiritul unor responsabilităţi umane ce vizează protecţia mediului înconjurător. Educaţia pentru ocrotirea mediului constituie parte integrantă a unei educaţii de bază. Absenţa sau ignorarea măsurilor imperios necesare de apărare a mediului poate declanşa o criză ecologică cu consecinţe majore pentru omenire. Formarea conştiinţei şi conduitei ecologice devine o cerinţă deosebit de importantă pentru orice demers educativ, atât şcolar, cât şi extraşcolar şi prin orice tip de educaţie, fie ea formală, informală sau nonformală. Şcoala este chemată să determine nu numai sentimente de admiraţie faţă de frumuseţile naturii, ci şi convingeri şi deprinderi de protejare a mediului înconjurător.

Prin diferitele discipline incluse în procesul de învăţământ avem datoria morală de a implanta în spiritul fiecărui elev necesitatea apărării mediului înconjurător împotriva poluării şi de a forma conduita ecologică modernă.

Scopul educaţiei ecologice este de a forma cetăţeni conştienţi şi preocupaţi de mediul natural şi de cel creat de om, care să înţeleagă şi să acţioneze cu responsabilitate pentru ocrotirea mediului, şi, de aici, necesitatea implicării în acest proiect într-o măsură cât mai mare a cetăţenilor unei comunităţi prin instituţiile existente.

Adevărata educaţie ecologică îşi va atinge scopul numai atunci când elevii – cetăţenii de mâine – vor fi convinşi de necesitatea ocrotirii naturii şi vor deveni factori activi în acţiunea de conciliere a omului cu natura.

Conştientizând frumuseţea mediului local, promovând pitorescul zonei în care locuiesc, copiii vor înţelege utilitatea acţiunilor ecologice.

Obiectiv general:

Formarea comportamentului ecologic adecvat prin derularea de acţiuni concrete de protecţie a mediului înconjurător.

Obiective specifice:

Privind elevii :

-lărgirea sferei cunoştinţelor referitoare la problemele de mediu specifice zonei;

-dezvoltarea unor atitudini, comportamente, favorabile ameliorării relaţiilor dintre om şi mediu;

-cultivarea capacităţii de cooperare în scopul protejării mediului;

-formarea unei conştiinţe şi a unei gândiri ecologice;

-formarea unor deprinderi ecologice prin activităţi extracurriculare;

Privind cadrele didactice :

- cultivarea capacităţii de cooperare în scopul protejării mediului;
- popularizarea experienţelor pozitive privind educaţia pentru ecologie;
- diseminarea informaţiilor despre problemele de mediu specifice zonei în care se află şcoala implicată în proiect;
- dezvoltarea capacităţii de relaţionare cu instituţiile implicate în proiect.

Privind membrii comunităţii locale :

- implicarea concretă în desfăşurarea acţiunilor propuse, consolidarea parteneriatului şcoală – comunitate;
- formarea unor deprinderi ecologice.

GRUP ŢINTĂ:

- Elevii din învăţământul preuniversitar (ciclul preşcolar, primar şi gimnazial);
- Cadre didactice din unităţile participante, membrii comunităţii, instituţii locale.

DURATA:

- martie – mai 2022.

RESURSE UMANE:

- Elevi, cadre didactice, parteneri implicaţi în proiect.

RESURSE MATERIALE

- Materiale necesare pentru ecologizare (mănuşi , saci menajeri etc.)
- Materiale necesare pentru informare, evaluare şi diseminare (aparat de fotografiat etc.)

RESURSE FINANCIARE:

Sponsorizare-Primăria Comunei Vitănești

DISEMINARE (SUGESTII):

- Fotografii ale activităţilor desfăşurate, publicarea în revista şolii a unor materiale despre activităţile desfăşurate;
- Realizarea unui ppt cu activităţile desfăşurate .

IMPACT:

a) Modificarea percepţiei elevilor şi a membrilor comunităţii asupra problemelor de mediu ;

b) Constituirea unei comunităţi responsabile ;

c) Creşterea interesului pentru protecţia mediului;

d) O mai bună colaborare între şcoală şi comunitatea locală.

REZULTATE AŞTEPTATE:

- îmbunătăţirea comportamentului elevilor vis-a vis de problematica mediului;

- ecologizarea unor spaţii verzi, refolosirea unor deşeuri colectate;

- formarea coeziunii colectivului de elevi;

- formarea şi dezvoltarea unei atitudini positive faţă de mediul înconjurător.

VALORI PROMOVATE:

-spiritul de echipă,comunicare,toleranţă.

ETAPELE PROIECTULUI:

- *FORMAREA ŞI ORGANIZAREA ECHIPEI* : martie 2022

- Încheierea protocoalelor de colaborare
- Prezentarea în Consiliul Profesoral al şcolii
- Stabilirea calendarului activităţilor
- Stabilirea responsabilităţilor
- Popularizarea proiectului

DESFĂŞURAREA ŞI EVELUAREA ACTIVITĂŢILOR PROPUSE: martie - mai 2022

ACŢIUNI PROPUSE SPRE DESFĂŞURARE

DENUMIREA ACTIVITĂŢII	ACTIVITĂŢI SPECIFICE	PERIOADA
Pregătirea proiectului	➢ Stabilirea echipei ➢ Întocmirea documentelor ➢ Stabilirea responsabilităţilor ➢ Stabilirea calendarului propriu de activităţi	Martie 2022

„Fii şi tu o picătură” ˝Un arbore plantat, un pas înainte ”	➢ 22 martie ~ 15 aprilie – Luna Protecţiei apei şi Luna Pădurii ➢ 22 martie – Ziua Mondială a Protecţiei Apelor ➢ 15 aprilie – Ziua Pădurii ➢ Activităţi de ecologizare a zonelor din preajma apelor şi nu numai ➢ Plantare de puieţi în curtea şcolii ➢ Imortalizarea acţiunilor desfăşurate	Martie - Aprilie 2022
Evaluarea proiectului	➢ Prezentarea acţiunilor desfăşurate în revista şcolii şi în alte publicaţii de specialitate ➢ Realizarea unui ppt cu activităţile desfăşurate .	Aprilie - Mai 2022

„ Dacă te gândeşti la anul care urmează, ară pământul!
Dacă te gândeşti la următorii 10 ani, plantează arbori!
Dacă te gândeşti la următorii 100 de ani, educă copiii ! ”
(Proverb chinezesc)

PROIECT EDUCAȚIONAL
inovator
“ÎNĂLTAREA DOMNULUI - ZIUA EROILOR”
(educație patriotica)
Mai – iunie 2022

Din Daniela Nicoleta
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CORBII MARI (Ungureni)

ARGUMENT

motto:

” *...cel ce iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.*
Şi cel ce nu-şi ia crucea şi nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine.
Cine ţine la sufletul lui îl va pierde, iar cine-şi pierde sufletul lui pentru Mine îl va găsi.”
(Matei, X, 37-39)

***

În ziua de joi, 2 iunie 2022, la ora 12.00, clopotele bisericilor ortodoxe din Patriarhia Română au fost trase în semn de veșnică pomenire, de prețuire și recunoștință pentru eroii care s-au jertfit pentru popor, credință și țară. Pomenirea eroilor români la praznicul Înălțării Domnului a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1920 și consfințită ulterior prin alte două hotărâri sinodale din anii 1999 și 2001, când această zi a fost proclamată Sărbătoare Națională Bisericească.

Prin legea 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, cea de-a patruzecea zi de la Sfintele Paști, sărbătoarea Înălțării Domnului Iisus Hristos, a fost proclamată Ziua Eroilor, ca sărbătoare națională a poporului român. Reamintim că la fiecare Sfântă Liturghie săvârșită în bisericile ortodoxe sunt pomeniți eroii, ostașii și luptătorii români din toate timpurile și din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori, pentru apărarea patriei și a credinței ortodoxe strămoșești, pentru întregirea neamului, libertatea, unitatea și demnitatea poporului român.

Prin credința, curajul și jertfa lor, eroii români au contribuit la consolidarea conștiinței și demnității naționale, afirmate concret prin dobândirea independenței, realizarea unității statului și apărarea constantă a libertății în istoria poporului nostru. Din acest motiv, Catedrala Națională din București este dedicată memoriei tuturor eroilor români, primul ei hram fiind Înălțarea Domnului – Ziua Eroilor, iar al doilea hram Sfântul Apostol Andrei, Ocrotitorul României.

- **SCOPUL PROIECTULUI**:

- promovarea valorilor educaționale și culturale prin încurajarea schimbului de bune practici și stimularea potențialului creativ;
- cunoaşterea însemnătăţii praznicului Înălțării Domnului – Ziua Eroilor;
- cultivarea sentimentului patriotic.

➢ **OBIECTIVELE PROIECTULUI**

- exersarea deprinderilor artistice
- dezvoltarea componentei afective şi volitiv-acţionare a personalităţii elevilor, prin acţiuni morale, desfăşurate în şcoală şi în afara acesteia
- cultivarea la elevi a sensibilităţii faţă de valorile morale
  antrenarea cadrelor didactice în organizarea activităţilor extracurriculare desfăşurate cu participarea elevilor
- încurajarea şi stimularea interesului elevilor pentru lumea miraculoasă a istoriei
- îmbogăţirea orizontului cultural şi spiritual al elevilor
- stimularea creativităţii artistice a elevilor şi a cadrelor didactice
- sensibilizarea elevilor faţă de evenimentele naţionale.

➢ **GRUPUL ȚINTĂ :**

• beneficiari direcţi: elevii din învăţământul gimnazial;

• beneficiari indirecţi: ceilalţi elevi ai şcolii, cadrele didactice implicate, invitaţi, profesorii care îndrumă elevii implicaţi în derularea activităţilor din proiect;

• comunitatea locală.

➢ **LOCUL DE DESFĂȘURARE:**

Monumentul Eroilor din Corbii Mari, județul Dâmbovița.

➢ **PERIOADA:**

30.05.2022. – 03.06.2022.

➢ **DESCRIEREA ACTIVITĂŢILOR**

Proiectul propus invită prin activităţile sale toţi profesorii şi elevii care conştientizează necesitatea unei cunoaşteri autentice a lumii şi a sinelui să se prindă în acest miraj al perceperii lumii si a perceperii valorilor. În desfăşurarea acestui proiect se vor implica atât elevii claselor CP-VIII, cât şi profesorii care vor participa direct sau indirect la activităţile propuse. Activităţile vizează schimbul de experienţe, bune practici precum şi manifestarea talentului creativ, cunoaştere, peregrinare şi transcendere în timp şi spaţiu.

• **REZULTATUL (TIPURI DE PRODUSE)**:

• jurnal de proiect;

• album foto;

• scenete, recitări, cântece.

IMPACTUL:

• întărirea în credință a participanților;

• dezvoltarea colaborării elevi – cadre didactice implicate - pentru descoperirea şi stimularea talentelor şi a elevilor cu aptitudini artistice;

• dorinţa elevilor de a desfăşura mai multe activităţi literare si cultural-artistice;

• implicarea responsabilă şi afectivă a elevilor în viaţa şcolii, a comunităţii;

• atragerea părinţilor, a altor membri ai comunităţii în strategiile educaţionale ale şcolii.

ACTIVITĂŢILE DE PROMOVARE / MEDIATIZARE ŞI DE DISEMINARE PE CARE INTENŢIONĂM SĂ LE FACEM ÎN TIMPUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI ŞI DUPĂ ÎNCHEIEREA ACESTUIA

- Promovarea proiectului;
- Postarea de către elevi a unor materiale multimedia, video, etc, pe diferite site-uri educaţionale sau reţele de socializare (www.facebook.com)
- Mediatizarea proiectului la nivel local .

RESURSELE PROIECTULUI

Resurse umane:

elevii şcolii implicate;

cadrele didactice implicate;

colaboratori;

părinţi.

Resurse materiale:

-cărţi; mape; imagini; hârtie; invitaţii; texte literare; stilouri; dosare; fotografii; laptop;

-steguleţe

-flori

-partituri.

DISCIPLINE IMPLICATE IN PROIECT:

• Limbă si comunicare

• Educaţie muzicală

• Religie

FORMA DE ORGANIZARE A ACTIVITĂŢILOR DIN CADRUL PROIECTULUI:

frontal, individual, pe grupe.

PROGRAMUL DE ACTIVITĂŢI

NR. CRT.	*DENUMIREA ȘI CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII*	*DATA*	*RESPONSABILI*
1.	**PREGĂTIREA PROGRAMULUI**	**16-31.05.2022.**	Prof. Daniela Nicoleta Din Prof. Constantin Florina Prof. Ștefania Găitănaru
2.	**MOMENT ARTISTIC LA MONUMENTUL EROILOR DEPUNERE DE FLORI**	**02.06.2022.**	Director: Prof. Bârdeș Aura Director adjunct: Pătrașcu Mădălina Ilinca Prof. Din Daniela Nicoleta Prof. Constantin Florina Prof. Găitănaru Ștefania Prof. Fieraru Claudia Prof. Iorga Denisa Prof. Vodă Mihaela
3.	**ÎNCHEIEREA PROIECTULUI CU ACTIVITĂȚI DE DISEMINARE**	**03.06.2022.**	Coordonatorii proiectului

MONITORIZAREA

Echipa de lucru va realiza fotografii şi un jurnal cu descrierea activităţilor desfăşurate.

Se va urmări ca elevii implicaţi să-şi împărtăsească liber părerile şi impresiile personale asupra temelor propuse la fiecare etapă a derulării proiectului.

FORME DE EVALUARE:

• jurnale individuale sau colective;

• prezentarea rezultatelor, a produselor obţinute

• expunerea lucrărilor realizate;

• realizarea unor procese-verbale pentru fiecare activitate.

DISEMINAREA:

• prezentarea proiectului în cadrul sesiunilor sau a activităţilor;

• mediatizare mass-media;

• evidenţierea elevilor participanţi la proiect;

PLAN EDUCAŢIONAL DE INTERVENŢIE
Instrument de lucru în educaţia elevilor cu dificultăţi de învăţare şi CES

Pofesor coordonator al
domeniului de intervenţie
prof. Maftei Laura, prof. Toma Volga Elena
Colegiul Agricol “Dr.C. Angelescu” Buzau

Domeniul de Intervenţie:

Elevul**, ION ION, clasa a X-a G** are capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală şi scrisă, formulează propoziţii cu dificultate, doar după modele sugerate, se exprimă nesigur ca şi cum s-ar teme de propriile-i cuvinte. Nu povesteşte, nu comunică sentimente, păreri iar capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă.

Domenii de intervenţie recomandate pentru elevul

Obiective pe termen lung	**Obiective de referinţă**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
0	**1**	**2**	**3**	**4**
1. Identificarea şi utilizarea semifabricatelor în realizarea unor piese și subansambluri	- să scrie, să citească corect termenii utilizati la studiul Materialelor; - să facă operaţii simple de comparare a materialelor utilizate în construcțiile de mașini - să completeze fișe de	- exerciţii de scriere si de citire a glosarului cu termeni de specialitate; - discuții și explicații cu privire la caracteristicile și proprietățile materialelor; - exerciții de recunoaștere a diferitelor materiale avand la dispozitie fotografii, albume, mostre;	- comunică corect termenii simplii din glosar; - asociază termenii de specialitate de la pregatirea teoretică cu noţiunile practice dobândite prin exerciții; - formulează propoziţii din 2-3 cuvinte observând imaginile și mostrele date; - execută, parţial corect, în ritm propriu,	Glosar de termeni simpli de specialitate Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluarea orală va alterna cu cea scrisă, transcrie şi copiază corect

	remediere şi lucru cu notiunile simple specifice tehnologiilor metalelor - să identifice materialele necesare pentru execuţia unor piese şi dispozitive	- investigarea directă a materialelor utilizate în construcțiile de mașini; - compararea dupa criterii simple a metalelor și aliajelor; - exerciţii de completare a fişelor remediale simple;	comanda dată, după lămuriri suplimentare; -completeaza cel putin 2 fişe remediale dintr-un numar de cinci - formulează, oral, propoziţii cu sens - răspunde în propoziţii - exprimă corect o părere	Fişe remediale Se vor folosi texte cunoscute deja, cu care elevul operează cu siguranţă Evaluare cu mai multe reveniri
2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investi-gare şi rezolvare de probleme 3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul specific 4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea notiunilor în contexte diferite	- să exploreze modalităţi simple de rezolvare a problemelor prin asocierea simbolurilor cu desene de execuţie; - să efectueze operaţii simple de de comunicare utilizând termeni simplişti din limbajul tehnologic; - să aplice notiuni teoretice simple dobândite la orele de curs în activităţile practice desfăşurate	- exerciţii de rezolvare a unor probleme simple; - comunicarea corectă a unor termeni simpli specifici limbajului tehnologic . -exerciţii – joc pentru verbalizarea etapelor lucru -exerciţii de analiză; - exerciţii de completare a fişelor remediale	-efectuează exerciţii de pronunţie; - răspunde în propoziţii și exprimă corect o părere; -rezolvă probleme specifice; - execută, parţial corect, în ritm propriu, comanda dată, după lămuriri suplimentare.	Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru Observarea dirijată Fişe remediale Evaluare cu mai multe reveniri

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERCULTURAL

„SUNTEM DIFERIȚI, DAR EGALI”

Prof. înv. primar: Nistor Cosmina
Școala Gimnazială Adămuș

DOMENIUL: Interculturalitate

PROPUNĂTOR IMPLEMENTARE PROIECT: Prof. înv. primar **NISTOR COSMINA**

PERIOADA DE DESFĂŞURARE: martie 2022 – iunie 2022

DURATA PROIECTULUI: an şcolar 2021-2022

INSTITUŢIA COORDONATOARE*:* **Școala Gimnazială Adămuș**

COLABORATORI/PARTENERI:

Fundația Buckner Târnăveni

Asociația Pro-Europa

Partida Rromilor

Biblioteca Comunală Adămuș

TEMA: Educație interculturală „Eu învăț de la tine, tu înveți de la mine, suntem diferiți dar egali”

ECHIPA DE COLABORARE:

Prof.**Szekely Varga Melinda**

Prof. **Keszeg Gyongyi**

Prof. **Turcu Liviu**

Profesor **Dodoșiu Samuilă**

Bibliotecar **Indreica Margareta**

BENEFICIARI - GRUP ŢINTĂ:

Preșcolarii Grădiniței cu program normal Adămuș

Elevii claselor primare şi gimnaziale

Copiii de la Fundația Buckner

TIPUL DE ACTIVITATE*:* activitate de promovare a identităţilor culturale specifice

RESURSE

Resurse temporale:

Durata proiectului:

- **martie-iunie 2022**

Resurse umane:

- ***Responsabil*:** prof. pentru înv. primar **NISTOR COSMINA**
- ***Participanţi:*** elevi, cadre didactice, părinţi, comunitatea locală

Resurse materiale: ;

- Instrumente TIC (calculator, videoproiector);
- Costume populare a etniilor conlocuitoare;
- ecusoane; diplome pentru evidenţierea participării la activităţile proiectului;

Resurse financiare: autofinanţare

DESCRIEREA PROIECTULUI

I. ARGUMENTUL PROIECTULUI

Comunitatea satului Adămuș, unde predau, este o comunitate multietnică, populația maghiară având o pondere de 35-40%, iar la periferia satului este o comunitate compactă de rromi. Așadar acest fapt explică structura etnica a clasei la care predau unde găsești 1 copil maghiari, 2 copii familii mixte romani cu maghiari, 4 copii rromi și 2 copii români.

Educaţia interculturală urmăreşte pregătirea tinerilor pentru a trăi într-o societate multiculturală, cu o dinamică tot mai pronunţată şi care tinde tot mai mult să devină o societate interculturală. Educaţia interculturală poate fi asociată conceptului de *learning to live together*, promovat de UNESCO.

Prin derularea acestui proiect ne propunem să cunoaştem mai bine obiceiurile şi tradiţiile româneşti, rrome şi maghiare, să promovăm diversitatea, să educăm copiii din grădiniţa noastră în adevăratul spirit european.

II. OBIECTIVE GENERALE:

- cunoaşterea drepturilor omului
- recunoaşterea și respectarea diversităţii culturale;
- dezvoltarea unei atitudini asertive fată de ceilalți copii indiferent de etnie

III. OBIECTIVE DE REFERINŢĂ

- să se perfecţioneze comunicarea şi cooperarea factorilor educaţionali (grădiniță, familie, comunitate) prin activităţi comune de lucru în echipă, care să ducă la o mai bună cunoaştere şi respect reciproc;
- să se stimuleze participarea la acţiuni în sensul promovării principiilor unei societăţi interculturale şi al combaterii discriminării şi intoleranţei;
- formarea de atitudini cum ar fi respectul pentru diversitatea culturală, pentru identitatea culturală proprie şi a celorlalţi, refuzul discriminării şi intoleranţei;

IV. STRATEGII DIDACTICE

Parada portului popular, vizite la muzeul școlar din localitate munca pe grupe, jocuri tematice, lucrări artistico-plastice;

V. DESF. ACTIVITĂŢII

- **Activitatea 1**

„MÂNDRU CĂ SUNT ROMÂN„

Această activitate se va desfăşura la Biblioteca Comunală Adămuş unde copiii vor face parada portului popular românesc din zona în care trăiesc. Vor participa şi părinţii copiilor care vor expune cele mai interesante obiceiuri de Crăciun, Anul Nou, Boboteaza și Paste. Pe videoproiector voi prezenta imagini cu un dans popular din zona noastră,

însoțit de cântecul specific.

- **Activitatea 2**

„ZIUA CULTURALĂ RROMĂ„

Copiii vor învăța diferite obiceiuri specifice acestei etnii, vor admira o paradă cu îmbrăcăminte specifică rromilor și își vor prezenta tradițiile de Crăciun, Anul Nou și Paște. Pe videoproiector voi prezenta imagini cu un dans țigănesc însoțit de cântecul specific. În aceeași zi ne vom deplasa la Fundaţia Buckner din Târnăveni unde, împreună cu copiii de acolo, vom încerca să descoperim tainele creştinităţii. Vom face colaje cu tematică creştină.

- **Activitatea 3**

„ZIUA CULTURALĂ MAGHIARĂ„

Copiii vor învăța diferite obiceiuri specifice acestei etnii, vor admira o paradă cu îmbrăcămintea tradițională a maghiarilor și își vor prezenta tradițiile de Crăciun, Anul Nou și Paște. Pe videoproiector voi prezenta imagini cu un dans popular maghiar. Vom vizita sediul Ansamblului „Kokenyes” din Târnăveni unde vom face câţiva paşi de dans în compania lor.

- **Activitatea 4**

„DIFERIȚI ȘI TOTUȘI LA FEL„

Această activitate este o activitate prin care se evaluează proiectul. Debutăm cu jocul didactic ”Mie îmi place..... Cui îi mai place?”. Apoi copiii participanți la activitate vor putea să schimbe idei despre diferite culturi prin joc didactic ”Sunt mândru ca sunt maghiar/ român/ rrom pentru ca…”

Apoi vizionăm povestea ”Căluții din Ținutul Curcubeului”, de Susan Perrow, aflată la link-ul: https://avemfiecareopoveste.files.wordpress.com/2016/09/calutii-din-tinutul-curcubeului-carte-povesti.pdf

Activitatea continuă cu jocul didactic: Prietenii mei maghiari/ români/ rromi (din clasă) sunt.....pentru că .....” În încheiere, confecționăm mici cadouri pentru prietenii noștri din clasă.

VI. MEDIATIZARE:

- prezentarea proiectului în cadrul cercurilor pedagogice și a raportul de activitate care cuprinde aspecte din derularea proiectului, în cadrul lectoratelor cu părinţii;

VII. SUSTENABILITATE:

Prin activităţile proiectului, ne propunem să respectăm drepturile fundamentale ale copilului, cum ar fi: dreptul la o calitate mai bună a vieţii, la educaţie, la informare, egalitate şi diversitate etnică.

VIII. MONITORIZARE ȘI EVALUARE:

- Realizarea de afişe, postere
- Adeverinţe, diplome
- Procese verbale
- Portofoliul şi CD-ul ce include activităţile desfăşurate în perioada derulării proiectului

IX. EVALUAREA ACTIVITĂŢII

- ➢ expoziţia organizată cu materiale realizate prin activităţile de implementare a proiectului;
- ➢ raport final de evaluare;

Copiii:

- vor şti să se aprecieze mai corect, cultivându-şi stima de sine şi încrederea în potenţialul propriu;
- vor înţelege necesitatea respectării diversităţii culturale;

Părinţii:

- vor fi stimulaţi să participe la acţiuni în sensul promovării principiilor unei societăţi interculturale şi al combaterii discriminării şi intoleranţei;

Cadrele didactice:

- vor comunica şi colabora mai uşor cu părinţii, în interesul copiilor, al grădiniței şi al familiei;

Școala:

- îşi va îmbogăţi strategia în domeniul educativ;

Comunitatea locală:

- va conştientiza importanţa susținerii activității educative a scolii.

PROIECT EDUCAȚIONAL

Prof.înv. primar Dîrvariu Anca
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare ” Botoșani

1 DECEMBRIE - 2021

TITLUL PROIECTULUI: „1 Decembrie – Ziua Naţională a României”

TIPUL PROIECTULUI : la nivel de municipiu

Echipa de proiect:

Coordonatori proiect:

Prof. înv. primar, Dîrvariu Anca

Prof. înv. primar Avârvari Ioana – Daniela

Membri:

Prof. înv. primar A.M.

Prof. înv. primar B. I

Prof. înv. primar G. I.

Prof. înv. primar, G.G.

Prof. înv. primar, A.M.

Prof.înv.primar, P. A.

ARGUMENT

Ziua Naţională este o zi deosebită pentru toţi românii, mai ales pentru că ea are o semnificaţie istorică deosebită. Unirea realizată în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru. Insuflarea dragostei pentru strămoşii noştri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice şi culturale, precum şi pentru personalităţile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale şi până azi, sunt doar câteva din subiectele pe care le abordăm cu ocazia acestui eveniment.

Încă de la grădiniţă copiii trebuie să afle despre istoria şi strămoşii noştri tot la fel cum este obligatoriu ca să-şi cunoască familia: părinţii, fraţii, bunicii, rudele mai apropiate sau mai îndepărtate.

Ziua Naţională este un bun prilej de a aborda astfel de subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm copiilor sentimente de dragoste şi respect pentru: limba română, ţara noastră, poporul român, strămoşii noştri, pentru obiceiurile şi tradiţiile strămoşeşti, pentru istoria şi eroii noştri, mândria că sunt descendenţii unor oameni curajoşi şi iubitori de neam şi ţară.

SCOP:

- Cunoaşterea unor elemente de istorie, geografie, religie care definesc portretul spiritual al poporului român;
- Stimularea dorinţei de cunoaştere a realizărilor strămoşilor noştri şi mândria faţă de trecutul istoric al acestor meleaguri şi oameni ;
- Cunoașterea importanţei istorice a zilei de 1 Decembrie

OBIECTIVE:

- Dezvoltarea abilitaților de proiectare, organizare și desfășurare a activităților extracurriculare
- Cultivarea dragostei și respectului față de realizările istorice ale poporului român
- Descoperirea, cultivarea și promovarea talentelor în rândul elevilor;

- Cunoaștere evenimentul istoric sărbătorit;
- Promovarea imaginii școlii prin diseminarea proiectului.
- Manifestarea afecţiunii faţă de poporul nostru, limba română, strămoşii noştri;
- Manifestarea atitudinii de cooperare în realizarea activităților propuse:
- Manifestarea imaginației creatoare privind evenimentul aniversat în desene, pictură, postere , în confecționarea de insigne aniversare și steguleţe

DOMENIUL

- educația interculturală
- educația emoțională
- educația cultural- artistică
- educația incluzivă
- educația patriotică

DURATA ACTIVITĂŢII: 22 noiembrie - 3 decembrie 2021

GRUPUL ŢINTĂ: preșcolarii și elevii Școlii Gimnaziale „Ștefan cel Mare” Botoșani

PARTENERII PROIECTULUI: părinţii elevilor, directorii şcolii, responsabil cu activitatea educativă, cadre didactice

RESURSE:

UMANE: profesori, părinţi, elevi

MATERIALE: laptop, diplome, planşe cu imagini reprezentând unirea, planşe cu figuri istorice din zona noastră, steagul tricolor, harta României, volume cu povestiri istorice, filme istorice, cu muzică patriotică, , culori, hârtie creponată, lipici.

METODE, TEHNICI ŞI PROCEDEE: Explicaţia, conversaţia, expunerea, problematizarea, brainstormingul, povestirea, munca independentă, exerciţiul, jocul, demonstraţia

DISEMINAREA PROIECTULUI

• Prezentarea proiectului în şcoală în cadrul Consiliului profesoral

• Prezentarea proiectului cadrul Cercului Pedagogic

• Mediatizarea prin revista şcolii „Clopoţel“

• Prezentarea proiectului, agenda activităţilor, rezultatele și evaluarea pe site-ul şcolii

IMPACTUL PROIECTULUI

Impactul pe termen scurt:

• schimb de experiența pentru elevi si profesori, cunoașterea reciproca a participanților;

• dezvoltarea capacității de comunicare prin intermediul artei.

Impactul pe termen lung:

• îmbunătăţirea comunicării între instituţiile locale;

• încheierea de parteneriate între instituţii şcolare;

• consolidarea capacităţii de angajare în competiţii de nivel superior;

• creșterea calității în învățământ.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

In functie de impactul pe care il va avea proiectul, acesta poate fi dezvoltat si in anii scolari viitori. Pot fi atrasi si sponsori si parteneri educationali

EVALUAREA

Fotografii

Portofoliul proiectului

Realizarea unei expoziții cu lucrările artistico-plastice

PROGRAMUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt.	Activitate	Tipul activității/ Modalități de realizare	Clasa/ Participanți	Responsabili
1.	**„La mulți ani, române!”**	-masă rotundă --atelier -lansare lampioane -expoziții de desene	a II-a A 25elevi	Prof. A.M.
2.	**„La mulți ani, România! ”**	-masă rotundă -audiții cântece patriotice	C.P. B 22 elevi	Prof. G.G.
3.	**„1 Decembrie - Marea Unire”**	-atelier online -audiții cântece patriotice -rebus; confecționare ecuson -joc puzzle	a III-a B 20 elevi	Prof. Dîrvariu Anca
4.	**„România, te iubesc!”**	-atelier - prezentare sceneta	C.P. C 22 elevi	Prof. P.A.
5.	**„La mulți ani, România! La mulți ani, români! ”**	-atelier	I A 23 elevi	Prof. G.I.
6.	**„1 Decembrie –Ziua Națională a României ”**	-atelier -masă rotundă	C.P. A	Prof. A.M.
7.	**„La mulți ani, România! La mulți ani, români! ”**	-atelier -atelier online	a III-a A 21 elevi	Prof. M.M.
8.	**„1 Decembrie – ziua națională a tuturor românilor”**	-atelier -masă rotundă	I B – 22 elevi	Prof. B.I.
9.	**„Drag mi – i portul românesc”**	-atelier	a III- a C 17 elevi	Prof. C.L.
10.	**„România mea dragă”**	-atelier	a IV-a B 25 elevi	Prof. A.I.

11.	**„La mulți ani România mea frumoasă!**	-atelier	a IV-a A 20 elevi	Prof. B.M.
12.	**„„„1 Decembrie –Ziua Națională a României**	-atelier -masă rotundă	a II-a C 16 elevi	Prof. P.L.
13.	**„Trăim românește”**	-atelier	a V-a A 23 elevi	Prof. H.M.
14.	**„Române, azi e ziua ta!**	-atelier	a VII-a C 12 elevi	Prof. C.A.
15.	**„E ziua ta, România!”**	-atelier -masă rotundă		Prof.U.A.

Școala fără catalog
Proiect educațional de parteneriat școală-familie

Responsabil proiect,
Prof. Camelia-Alina Cărăușu

Argument

Programul „**Şcoală fără catalog**” pentru elevi este un serviciu deschis către comunitate, care nu se substituie familiei, dar ajută părinţii. La baza intervenţiilor este necesară relaţia de parteneriat dintre cei implicaţi în desfăşurarea programului şi familia copilului.

Activitatea noastră va fi un adaos educaţional de tip instituţional, dar non-şcolar, subsumat educaţiei nonformale, formă aflată in raport de complementaritate cu educaţia formală. Impactul experienţelor educaţionale, indiferent de sursă, nu poate fi total dacă nu se asigură continuitatea şi întărirea lor reciprocă.

Proiectul nostru este construit pentru a oferi copiilor servicii de îngrijire după terminarea orelor de şcoală, programe educative, activităţi recreative etc.

De serviciile sale beneficiază copiii clasei a VII-a A de la Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare“ Botoşani, proveniţi din familii cu probleme monoparentale, plecaţi la muncă în străinătate etc. cadru de grup care poate stimula capacitatea lor de relaţionare interpersonală cu cei de aceeaşi vârstă dar si cu adulţii, nivelul cooperării, nivelul comunicării verbale şi nonverbale, nivelul creativităţii, îmbunătăţirea competenţelor sociale, cunoaşterea propriei persoane etc.

Elementele de bază ale educaţiei propuse in cadrul programului „**Şcoală fără catalog**” au la bază:

- Procesul de învăţare prin joc;
  - Participarea elevului la alegerea activităţilor;
  - Organizarea adecvată a ambientului educativ;
  - Flexibilitatea strategiilor de predare-învăţare.

Prin astfel de mijloace încercăm să adăugăm ceva pedagogiei tradiţionale, învăţământului formal, regândind anumite metode şi oferind alternative, alăturându-ne efortului colectiv care vizează educarea şi asistarea elevilor în procesul dezvoltării lor.

Obiectiv general:

Dezvoltarea şi diversificarea serviciilor alternative de educaţie prin oferta Programului „After School’’ în vederea petrecerii în siguranţă, util şi plăcut, a timpului liber.

Obiective specifice

- Furnizarea de servicii educaţionale specializate informale şi nonformale care să amelioreze comportamentul de adaptare şcolară.
- Asigurarea unui cadru securizat de petrecere a timpului liber;
- Integrarea mai rapidă în programul şcolar prin creşterea adaptabilităţii la acest tip de mediu.

- Creşterea gradului de accesibilitate al familiilor care doresc alternative mai bune pentru îngrijirea şi educarea copiilor.
- Realizarea unei campanii de informare şi promovare a proiectului în comunitate;
- Sensibilizarea comunităţii faţă de problematica nevoii copilului de a fi asistat în a-şi forma deprinderi dezirabile de petrecerea timpului liber, de a învăţa, de a se comporta, de a socializa, de a accepta diversitatea;
- Schimbarea percepţiei comunităţii asupra problemelor elevului din familia prea ocupată;
- Micşorarea factorilor generatori de situaţii de risc;
- Stimularea şi dezvoltarea stimei de sine, a conştiinţei propriei identităţi, a comunicării interpersonale şi a relaţionării.

Obiective

- prevenirea abandonului școlar, absenteismului;
- motivarea elevilor pntru învățare;
- monitorizarea activităţilor liber-alese;
- promovarea unui regim de viață sănătos prin asigurarea mesei de prânz și a unor activități fizice, distractive;

Rezultate aşteptate

- membrii grupului țintă își îmbunătățesc rezultatele la învățătură
- respectarea unui program zilnic echilibrat din punct de vedere școlar, alimentar
- o mai mare apropiere între membrii grupului țintă și cadrele didactice implicate în proiect
- rezolvarea unor probleme sociale
- îmbunătățirea competențelor de comunicare, lucru în echipă
- creșterea stimei de sine, a încrederii în forțele proprii

Prin activităţile proiectului ne propunem:

- Activităţi de educaţie informală şi nonformală care să amelioreze comportamentul de adaptare şcolară.
- Crearea unei motivaţii optime pentru activitatea (participarea) şcolară.
- Prevenirea comportamentului de eşec şi abandon şcolar.
- Cointeresarea familiei în activităţile de timp liber şi educaţie în scopul ameliorării relaţiei intrafamiliale(copii-adulţi).
- Activitatea de supraveghere şi sprijin în activităţile liber-alese şi recreative.
- Activităţi recreative de socializare, de petrecere a timpului în colaborare cu şcoala
- Facilitarea integrării şcolii în comunitate şi medierea relaţiei părinţi-şcoală în cazul familiilor prea ocupate sau dezinteresate pentru educarea copiilor lor.
- Acest serviciu va fi unul integrat modern şi competitiv crescând astfel valoarea actului educaţional.
- Activităţi de dobândire a deprinderilor de viaţă independentă şi autonomie personală.

Programul zilnic cuprinde:

14.00 – 14.30 Activităţi recreative

15.00 – 16:30 Activităţi de învăţare

Perioada de desfăşurare a acestui proiect: oct. 2021 – iunie 2022

- Locaţia:– sala de clasă, terenul de sport
- Participanţi direcţi: elevii clasei a VII-a A – an şcolar 2021 – 2022 şi prof. Camelia-Alina

  Modalităţi de monitorizare şi evaluare: rapoarte, chestionare pentru părinţi, grile de monitorizare, fişe de evaluare .
- Parteneri implicaţi: părinţii elevilor, d-na bibliotecar, consilierul educativ, psihologul şcolii**;**
- Modalităţi de popularizare: prin intermediul părinţilor/ CM, Revista şcolii „Clopoţel"
- Beneficiari direcţi: elevii
- Beneficiari indirecţi: părinţii, şcoala, comunitatea

SĂPTĂMÂNA SĂNĂTĂȚII EMOȚIONALE

prof. înv. primar Moisoc Carmen Diana
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți

ARGUMENT

1. Într-o lume globală, dinamică, cu solicitări diferite față de cele ale secolului trecut, elevii noștri au nevoie de competențe care să le asigure pe de o parte adaptarea la condițiile de viață noi și provocatoare, iar pe de altă parte să îi sprijine în demersul de a-și construi un viitor mai bun. Cercetările demonstrează că abilitățile socio-emoționale sunt esențiale pentru succesul profesional. Un copil are șansa să devină un adult responsabil și empatic față de semeni, dacă învață să devină conștient de propriile emoții și să le gestioneze din timp.

Recunoașterea emoțiilor, denumirea acestora, gestionarea și observarea lor, reprezintă elemente-cheie de mare ajutor în dezvoltarea armonioasă și sănătoasă a elevilor. Activitățile propuse vizează cunoștințe, atitudini și abilități care îi vor ajuta pe elevi să devină mai atenți și mai conștienți atunci când vine vorba de propriile emoții.

Scăpând de rutina sălii de clasă activitatea de învăţare capătă un caracter atractiv şi mai aplicat. Un vechi proverb chinezesc accentuează eficienţa educaţiei de tip outdoor:
„Ce aud-uit. Ce văd-îmi amintesc. Ce fac-înţeleg.”

SCOP: dezvoltarea abilității de recunoaștere a emoțiilor de bază în situații simple

ECHIPA DE PROIECT

COORDONATOR: prof. înv. primar M.C.

COLABORATORI –N.P, consilier școlar CJRAE SV

– S.B, președintele Comitetului de părinți

METODOLOGIA DE INTERVENȚIE:

Activitatea a fost pregătită pentru elevii clasei a II-a de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți. Învățătoarea clasei, consilierul școlar, părinții elevilor s-au ocupat de organizarea și pregătirea materialelor necesare desfășurării în bune condiții a activităților propuse.

RESURSE MATERIALE : mingi, emoticoane, baloane, cartonașe reprezentând emoții, prezentări ppt,

RESURSE TEMPORALE: 5 ore;

RESURSE SPAȚIALE: grădina școlii, spațiul de joacă din curtea școlii

ACTIVITĂȚI PROPUSE:

Luni – **Ziua bucuriei unui nou început**: poartă ceva verde pentru a da startul unei săptămâni a sănătății emoționale. Am început dimineața cu recunoștință, împărtășind trei lucruri pentru care suntem recunoscători.

Marți – **Ziua supereroilor**: poartă ceva care îți aduce aminte de supereroul tău preferat și descoperă care sunt superputerile tale. Am discutat cu elevii despre cum putem să ne folosim calitățile în munca în echipă și cum ne fac acestea să ne simțim.

Miercuri – **Ziua sănătății fizice:** poartă un tricou sport și discută despre importanța mișcării pentru sănătatea noastră. Studiile arată că, atunci când introducem scurte exerciții fizice în timpul unei ore, elevii se concentrează mai ușor, indiferent de materia predată. Am prezentat copiilor 10 motive pentru care este bine să facem mișcare, apoi am pus în practică ceea ce am învățat.

Joi – **Ziua emoțiilor colorate**: îmbracă-te cât mai colorat și discută despre toate emoțiile pe care le simțim cu toții. Am început ziua cu întrebarea: Cum vă simțiți astăzi? și i-am lăsat să răspundă sincer. Astfel, i-am învățat să accepte și să gestioneze emoțiile în mod natural și sănătos.

Vineri – **Ziua stării de bine**: poartă haine amuzante pentru a te bucura de buna dispoziție pe care ți-o oferă. Am adus umorul în clasă printr-o mulțime de jocuri de conectare, relaxare și stare de bine. Umorul ne-a adus bucurie și a creat o experiență emoțională pozitivă, pe care elevii au împărtășit-o între ei, dar și cu învățătorul.

Au fost cinci zile dedicate Stării de Bine. Fiecare zi a Săptămânii Sănătății Emoționale a avut o anumită temă și o provocare pe care copiii și profesorii le-au îndeplinit. Astfel, elevii au avut oportunitatea de a-și recunoaște, controla și valoriza emoțiile în scop constructiv și benefic dezvoltării lor emoționale. Activitățile au avut un impact pozitiv asupra participanților în primul rând pentru că au fost practice și în al doilea rând pentru că majoritatea s-au desfășurat outdoor.

Atunci când copiii au ocazia de a experimenta idei în diferite situații și cu o varietate de resurse, ei descoperă conexiuni și ajung la o înțelegere nouă, mai bună și la alte modalități de a face lucrurile. Acest lucru le dezvoltă abilitatea de a gândi critic și, în final, de a pune întrebări și de a găsi soluții creative.

PROIECT EDUCAȚIONAL
„SĂ MÂNCĂM SĂNĂTOS!”

Prof. înv. primar OPAIȚ FLORENTINA CAMELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 79, BUCUREȘTI

ARGUMENT: Orice copil trebuie să aibă şansa de a trăi într-o lume mai bună, mai curată, mai sănătoasă, mai onestă. Depinde de noi cum ştim să le creăm această lume.

Identificarea nevoilor de formare a unei alimentații sănătoase

Prin observarea directă și zilnică a celor 29 elevi pe care îi îndrum, am constatat că au obiceiuri alimentare necorespunzătoare, nesănătoase și nu dețin informații care ar putea să le schimbe comportamentul din perspectiva unei alimentații sănătoase. De multe ori, elevii au refuzat să consume cornul/biscuiții, laptele și merele oferite școlarilor prin H.G.

Am propus elevilor un chestionar cu 20 intrebări și i-am rugat să răspundă cât mai sincer. Intrebările erau de genul :

-De câte ori mănânci pe zi?

-Ce mănânci la școală, in pauză?

-Cine pregătește masa?

-Care este mâncarea preferată?

-De unde cumpără familia ta alimentele?

-Dacă ai avea la dispoziție 10 lei, ce ai cumpăra?

-Ce știi să pregătești singur/singură?

-Unde îți place să mergi cu familia in timpul liber?

Am analizat răspunsurile date de către elevi și am constatat că preferința culinară o reprezintă “pizza”, că mesele nu sunt regulate, alimentația nu este bazată pe consumul de fructe și legume, in pauzele de la școală se consumă produse necorespunzătoare (chipsuri, dulciuri cu indice caloric ridicat) și nu există criterii clare atunci când familia cumpără alimente. Elevii au manifestat dorința de a-și petrece timpul liber in restaurante gen McDonald’s, KFC, Springtime și de a consuma des produse fast-food.

Cauze posibile

In urma analizei răspunsurilor date de elevi am identificat posibile cauze ce au determinat stilul de viață necorespunzător, precum și starea apatică manifestată de unii elevi, senzația de “rău” din timpul orelor, inactivitatea, lipsa de concentrare și irascibilitatea unora:

- Timp insuficient pentru a pregăti alimentele și tendința de a mânca ceva rapid, fără efort;
- Cunoașterea insuficientă a componentelor produselor alimentare cumpărate;
- Lipsa de informare asupra efectelor alimentației nesănătoase;
- Oferta din marile magazine este prea puțin studiată, alegerile se fac la intâmplare (ambalaj, reclame, oferte promoționale).

Soluții posibile

- Formarea unor deprinderi de viață sănătoasă (ingrijire corporală, alimentație echilibrată, mișcare);

- Impunerea consumului de fructe și legume in timpul pauzelor școlare;
- Selectarea unui grup de elevi care ar putea face schimb de informații și comportamente cu colegii lor in vederea inlăturării unor obiceiuri alimentare incorecte.

Cea mai bună soluție

Am considerat că vârsta elevilor mei este potrivită și că acum este momentul ideal pentru a genera o schimbare comportamentală. Sub forma unui **ciorchine**, am evidențiat cu elevii ce inseamnă “**să mănânci sănătos**” și am discutat despre bolile frecvente și cauzele imbolnăvirii unor colegi care au consumat alimente necorespunzătoare. **Și-au manifestat dorința de a afla mai multe lucruri despre alimentația sănătoasă, cea care contribuie la o dezvoltare armonioasă.**

SCOPUL: Educarea unui stil de viață sănătos

OBIECTIVELE:

- O1 - Să conștientizeze importanța fructelor și legumelor pentru organismul uman;
- O2 – Să își formeze obișnuința de a consuma hrana proaspătă și sănătoasă;
- O3 - Să prepare și să consume cât mai des salate de fructe și legume proaspete.

Grupul țintă - 24 elevi din invățământul primar, 13 fete și 11 băieți, vârsta de 7-8 ani.

Perioada 01.03 – 31.03

Activitățile - Diagrama Gantt

Nr. crt.	Obiectiv	Activitatea	Când incepe	Când se termină	S1	S2	S3	S4
1	O1	A1 -“Fructele și legumele se prezintă!”-joc de rol	01.III	25.III	X	X	X	
2	O2	A2-Să ne hrănim sănătos - Intâlnire cu un specialist/nutriționist	15.III	18.III		X		
3	O3	A3-“Ce-ți poftește …stomacul?”-Atelier gastronomie	28.III	31.III			X	X

Descrierea activităților desfășurate in mediu sigur, pregătite de cadrul didactic, in timpul lecțiilor sau activităților extrașcolare:

A1 „ Fructele se prezintă”

-Costumați in legume sau fructe, elevii prezintă calitățile acestor alimente și realizează dialoguri pe tema importanței lor pentru organismul uman.

-Se adună informaţii din diferite surse (cărți, reviste de specialitate, Internet) despre rolul fructelor și legumelor în dezvoltarea unui organism sănătos și armonios.

-Se prezintă aceste informaţii de către elevi în faţa clasei, se completează cu informaţii aduse de învăţător.

-Se prezintă diferite imagini cu fructe şi legume şi importanţa lor în alimentaţie (pe hârtie şi calculator/PPT).

-Se realizează desene inspirate din această temă,colaje.

-Se realizează afişe cu reclame reprezentative pentru adoptarea unui stil de viaţă şi alimentaţie sănătoasă.

-Se adună toate acestea într-un poster care se afişează pe holul şcolii.

A2 „Să ne hrănim sănătos”

-Intâlnire cu medicul școlii/nutriționist care le explică elevilor despre valoarea nutritivă a fructelor, legumelor, plantelor medicinale şi a altor alimente sănătoase. Vitaminele conţinute în aceste alimente ajută la sănatatea fizică şi mentală a omului. Recomandă elevilor să spună un NU hotărât alimentelor de tip fast-food şi a celor care conţin aditivi alimentari şi substanţe chimice dăunătoare.

A3 „Ce-ți poftește...stomacul?

Așezați la mese, copiii pregătesc fructele și legumele pentru salată:

-Se spală și se curăță legumele si fructele;

-Se pregătesc obiectele de bucătărie;

-Se taie fructele și legumele;

-Se consumă salatele cu plăcere.

Metode și tehnici de lucru:

- Brainstorming (Pornind de la cuvântul “mâncare”, scrieți 7 cuvinte care vă vin in minte)
- Discuții de grup
- Jocul de rol
- Proiectul
- Atelierul
- Invățarea prin cooperare

Resurse

Umane - elevi, părinți, cadre didactice, invitați (specialiști)

Materiale - consumabile , alimente pentru activitățile pe ateliere, logistică

Informaționale - pliante, reviste, cărți, Internet

De timp - in timpul lecțiilor sau in cadrul activităților extrașcolare

Rezultate:

Calitative- 50% din elevii ce aparțin grupului țintă își imbunătățesc stilul alimentar;

-elevii devin mesagerii informațiilor acumulate in propriile lor familii;

-30% din beneficiari invață să-și prepare singuri gustarea pentru școală;

-70% din numărul elevilor participanți adoptă o alimentație sănătoasă (fructe, legume, lactate) in timpul programului școlar.

Cantitative

- 24 elevi participanți la realizarea posterelor, proiectelor și jocurile de rol;
- 24 elevi participanți activi la Ateliere;
- 24 postere, 37 desene, 8 proiecte, 4 broșuri.

Evaluare

* Chestionare aplicate după fiecare set de activități specifice pentru a evidenția indeplinirea obiectivului propus;

* Portofoliile elevilor;

* Expoziţia realizată cu lucrările elevilor;

* Albumul de fotografii din timpul activităţilor;

* Proba practică de pregătire a salatelor de fructe şi legume.

Sustenabilitate

- fructificarea rezultatelor proiectului pentru a dezvolta alte activități similare și pentru a atrage noi parteneri din comunitate;
- introducerea in CDS a unui opțional pentru formarea deprinderilor de autonomie personală specifice: sarcini privind viața de zi cu zi, autoîngrijirea, managementul banilor.

Universul adolescenței

Prof. Darie Camelia
C.S.E.I. Suceava

În căutarea unei noi identități

A avea o identitate înseamnă a fi cineva, a ocupa o anumită poziție într-un context social dat, a juca un anumit rol, a dispune de un anumit statut.

Practic, identitatea unei persoane reprezintă un răspuns explicit sau implicit la întrebarea Cine sunt eu?

Transformările care se produc în întreaga structură a personalității adolescentului au implicații deosebit de importante: maturizarea fiziologică, dezvoltarea capacității de cunoaștere, apariția de noi dorințe și sentimente dau adolescentului impresia că este o persoană cu totul nouă, diferită de copilul care era până de curând. Abandonarea vechii identități creează uneori sentimentul de vid, lipsă de repere și dezorientare. Pentru a se echilibra și a se redescoperi pe sine însăși, el caută noi identificări, noi modele de personalitate la care să se raporteze. Astfel, adolescentul devine treptat conștient nu doar de ceea ce este, ci și de ceea ce poate deveni.

1.1. Eroul și dezvoltarea personalității

Încă din primii ani de viață, copilul devine capabil să învingă – cel puțin în plan imaginar, în gând, cu anticipație, obstacole reale sau imaginare cu care se confruntă. În imaginația copilului se desprinde și se impune un personaj care aduce soluții pentru toate „marile” lui necazuri. Acest personaj în care se transpune copilul, și cu ajutorul căruia el „cucerește” anticipativ lumea, este eroul.

La început, eroul este un om concret: unul dintre părinți, un frate, pentru ca mai târziu printre aceștia să fie inclus și „eu când am să fiu mare”. Pe măsura înaintării în vârstă, a dezvoltării imaginației, varietatea personajelor cărora li se oferă calitatea de a fi erou crește la rândul său. Constituirea eroului răspunde unei profunde cerințe interioare: marchează începutul dedublării individului: eroul este el însuși, dar un alt Eu investit cu calități și forțe nebănuite. Conversația cu eroul este de fapt o conversație mascată cu sine.

Dedublarea în erou semnifică astfel începutul gândirii despre sine și în cele din urmă al conștiinței de sine. Odată cu trecerea anilor, însușirile eroului se modifică treptat dobândind trăsături de ordin superior, care afirmă tot mai mult influența aspirațiilor: setea de cunoaștere, nevoia de a construi, de a crea noi valori spirituale și materiale. Datorită dezvoltării conștiinței de sine, eroul încetează de a mai fi un alter ego, un alt eu, un partener pentru conversația mascată cu sine însuși. El devine un model și astfel începem să avem de-a face cu alt om, cu care individul în creștere nu se identifică total. În acest caz, conversația individului cu sine însuși nu încetează, ci se amplifică, devenind totodată mai directă. Ea are ca rezultat creșterea conștiinței de sine, în care intensificarea sentimentului propriilor forțe se îmbină cu cunoașterea mai largă a lumii și a vieții.

1.2. Rolul modelelor

Primele modele de identificare a adolescenților rămân tot părinții, însă în alegerea de modele și făurirea de idealuri exercită o puternică influență eroii literaturii beletristice, ca și biografiile oamenilor de seamă. Datorită unor limite inerente ale acestei vârste, modelele nu se reflectă de la sine și pozitiv în obiective ale identificării: intervin slaba capacitate de apreciere obiectivă a personalității și lipsa de experiență socială. Datorită subaprecierii acestor limite, există adolescenți la care „noile identități”, nu numai că nu le depășesc valoric pe cele anterioare, dar cuprind numeroase componente negative, concretizate

atât în concepții, cât și în comportament. Experiența socială redusă a adolescenților poate conduce la identificări cu modele neadecvate (fie că este vorba de trăsături, fie sunt preluate global, necritic modelele cu însușirile, dar și cu defectele lor) sau poate conduce la făurirea de idealuri inaccesibile (peste posibilitățile reale ale fiecărui adolescent) și chiar identificarea cu false idealuri (încărcate cu valori scăzute, non-valori, sau însușiri necorespunzătoare cerințelor societății date în care trăiește adolescentul).

Identitatea este „dimensiunea centrală a conceptului despre sine a individului, reprezentând poziția sa generalizată în societate, derivând din apartenența sa la grupuri și categorii sociale, din statutele și rolurile sale” (P. Popescu-Neveanu, 1978, p. 319). Grupul, prin cerințele pe care le formulează, îl ajută pe adolescent să își conștientizeze calitățile și, mai mult decât atât, să le demonstreze în activitățile comune. Astfel, el începe să se definească în termenii trăsăturilor, pe care le manifestă în relațiile cu persoanele din jur și să încorporeze statutul de membru al grupului social în autodescrierile sale.

1.3. Morala binelui și formarea idealului de viață

La vârsta adolescenței, adolescentul este atras de ideal, de modele înalte de personalitate. Admiră cu înflăcărare persoanele luate ca model (idoli ai muzicii, filmului), fiind în căutarea propriei identități. Tendința de afirmare a Eu-lui, care începe odată cu pubertatea, impulsionează elanul spre bine a adolescenților: „...a acționa bine înseamnă pentru ei o ocazia de a se afirma, de a crește în proprii săi ochi. Această morală a Eu-lui este întotdeauna o morală ce se bazează pe dragostea față de bine” (Maurice Debesse, Etapele educației, 1981, p. 94). Valorile morale sunt personificate în modele umane, cu care tinerii se străduiesc să semene. Aceste valori nu se reduc la principii: fundamentul vieții lor morale nu mai este regula sau datoria, ci exigența. Tinerii privesc cu oroare mediocritatea și compromisul.

O morală personală devine posibilă atunci când apare și o anumită imoralitate sub impulsul instinctelor și a condițiilor favorabile de mediu.

În general, autopercepția și compararea cu modelul se soldează cu fenomenul negativ al neacceptării, al autorespingerii. Reducerea disonanței și compensarea se realizează prin plasarea în viitor a unei imagini de sine mai bogată. Așteptarea ca viitorul să furnizeze imaginea de sine acceptabilă, investită cu capacitatea de a exprima în modul autentic sinele, este unul dintre principalele semne caracteristice ale vârstei tinere. La această vârstă, individul, conștient că nu a făcut dovada tuturor posibilităților sale, plasează actualizarea acestora sub semnul viitorului.

FORMAREA IDENTITĂŢII EULUI

În vasta problematică a cunoașterii de sine, conceptul de identitate apare ca o inovație conceptuală și terminologică atribuită lui Erik H. Erikson (1902-1994), autor al teoriei psihosociale a evoluției individuale prin depășirea unor crize de dezvoltare. Cartea sa, Adolescență și criză: în căutarea identității (1968), este o sinteză a cercetărilor realizate de Erikson între anii 1950 și 1966 asupra noțiunii de identitate, în care autorul reflectează asupra crizei individului și a crizei societății de la sfârșitul anilor ′60.

2.1. Stadiile dezvoltării psihosociale

Pornind de la psihanaliza clasică, Erikson dezvoltă o teorie a stadiilor dezvoltării umane de la naștere și până la sfârșitul vieții, acordând importanță deosebită aspectelor sociale și culturale ale dezvoltării individului. Erikson propune o serie de sarcini ale dezvoltării, pe care toți oamenii trebuie să le abordeze și să le rezolve pe parcursul existenței.

2.2. Identitate vs. confuzia de rol

Potrivit lui Erikson (1968), adolescența este stadiul în timpul căruia individul caută și își dezvoltă o identitate proprie. Criza caracterizată de confuzia identității vs. confuzia de rol din timpul adolescenței este, în opinia multor psihologi, criza care domină întreaga dezvoltare umană.

Erikson (1950, 1968, 1969) arăta că, de obicei, adolescenții trăiesc o așa numită experiență a difuziei identității, care implică un puternic sentiment de nesiguranță. Pentru adolescent, sarcina principală a acestei perioade este să ajungă la dobândirea unui sentiment al identității, care poate fi definit ca fiind: „sentimentul de a te simți acasă în propriul corp, sentimentul că știi încotro mergi, precum și certitudinea recunoașterii din partea celor care contează” (Erikson, 1950, p. 165).

2.3. Identitatea: componente structurale

Conform opiniei lui Erikson, obiectivul major al adolescentului în această etapă de dezvoltare este formarea identității eului – o identitate durabilă și sigură sau simțul sinelui. În viziunea autorului, identitatea eului se structurează în jurul a trei componente principale:

a) simțul unității sau acordul între percepțiile sinelui;

b) simțul continuității percepțiilor sinelui în timp;

c) simțul reciprocității între propriile percepții ale sinelui și modul în care individul este perceput de ceilalți.

Pentru a-și dezvolta un simț coerent al identității, adolescenții testează diferite roluri. Atitudinile și valorile stabile, alegerea ocupației, căsătoria și stilul de viață se integrează gradual și fac posibilă trăirea identității propriei persoane și a celor din jur. Eșecul în dobândirea unei identități ferme, confortabile și durabile are ca rezultat o așa numită difuziune a rolului sau un simț confuz cu privire la cine este și ce face o anumită persoană. Astfel, în timpul celei de-a cincea crize psihosociale (adolescența, de la 12 ani până la aproape 20 de ani), copilul, acum un adolescent, învață răspunsul satisfăcător la întrebarea „Cine sunt eu?”. Chiar și adolescentul cel mai bine adaptat la schimbările perioadei trăiește sentimente de difuzie a identității: majoritatea băieților și foarte multe fete trăiesc experiențe de delicvență minoră, rebeliune sau puternice îndoieli care copleșesc tânărul.

Erikson arată că dezvoltarea pozitivă în timpul primei părți a adolescenței implică dezvoltarea unei perspective mult mai mature asupra timpului, iar tânărul dobândește sentimentul siguranței de sine (ca opus îndoielii și nesiguranței), începând să experimenteze diferite roluri – de obicei în mod constructiv. Adolescentul este acum capabil să își fixeze obiective și să anticipeze realizarea lor fără a se lăsa „paralizat” de sentimente de inferioritate sau de o perspectivă temporală inadecvată. În adolescența târzie se stabilește foarte clar identitatea sexuală – masculinitate sau feminitate. Ca urmare, el caută pe cineva care să îi fie modelul și sursa sa de inspirație și, gradual, își dezvoltă propriul set de idealuri (dezirabile din punct de vedere social, atunci când cursul dezvoltării este pozitiv).

În opinia lui Erikson, mai ales în cultura europeană și nord-americană, în special în cazul copiilor din clasele de mijloc și înalte ale societății, adolescența permite un așa numit moratoriu psihosocial. Acești adolescenți nu trebuie încă să „joace un rol dat” și, ca urmare, au ocazia să experimenteze, să încerce diferite roluri și astfel să găsească acel rol care este cel mai potrivit pentru ei. Pe scurt, este vorba despre:

• Lupta pentru de a dezvolta identitatea eului (sentimentul profund de a fi egal cu sine însăți, sentimentul continuității);

• Preocupare pentru aparența fizică, venerația pentru eroi, pentru diferite ideologii;

• Dezvoltarea identității de grup;

• Pericolul de confuzie a rolului, îndoieli privind identitatea sexuală și vocațională;

• Moratoriul psihosocial, un stadiu situat între moralitatea pe care copilul a învățat-o și acea etică care urmează să fie dezvoltată de adult.

BIBLIOGRAFIE

1. Adler, A. (1929/1996). Cunoașterea omului. București: IRI;
2. Albu, G. (2002). În căutarea educației autentice. Iași: Editura Polirom;
3. Albu, G. (2005). O psihologie a educației. Iași: Institutul European;
4. Allport, G.W. (1991). Structura și dezvoltarea personalității. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Banciu, D., Rădulescu, S.M., Voicu, M. (1987). Adolescenții și familia. București: Editura Științifică și Enciclopedică.

PLAN DE ACTIVITATE REMEDIALĂ

Prof. Madar Florina Livia
G.P.P.NR.30 Oradea

Argument

În urma realizării evaluărilor inițiale, la grupa mică, am constatat că rezultatele obținute pe domeniul socio-emoțional sunt consemnate în proporție de aproximativ 78%, cu nivelul de atingere NS (necesită sprijin). Aceste rezultate s-au datorat dificultăților pe care le-au întâmpinat, un număr mare de copii în adaptarea la regimul din grădiniță. Anxietatea de separare, tulburările de limbaj precum și toleranța scăzută la frustrări au generat o serie de comportamente neadecvate pe care preșcolarii le-au manifestat în relație cu covârsnicii, dar și cu adulții.

Am observat la 8 dintre preșcolarii grupei au următoarelor comportamente indezirabile:

Manifestă agresivitate, brutalitate, impulsivitate;

Este autoagresiv;

Se joacă mai mult singur;

Este respins de colegi;

Se supără când pierde;

Este neatent la activități;

Are stări de anxietate și frustrare;

Caută simpatia semenilor făcând pe bufonul sau eroul.

Etapa constatativă: octombrie – decembrie.

În următoarele trei luni ne-am propus să monitorizăm, frecvența acestor comportamente la cei 8 preșcolari, utilizând grila de observație. Deoarece, așa cum reiese și din grilă, comportamentele indezirabile pe care le-am enumerat mai sus s-au manifestat cu o frecvență mare și foarte mare, în mod diferit, de la copil, la copil, am creat un program de remediere a acestora.

Scopul acestui program este de a înlocui aceste comportamente, cu cele dezirabile, asigurând astfel un climat favorabil, propice stabilirii de interacțiuni pozitive, armonie, motivare, contribuindu-se în acest mod la realizarea coeziunii grupului.

Obiective remediale:

- Eliminarea cauzelor care ar putea menține anxietatea de separare;
- Creșterea toleranței al frustrări;
- Dezvoltarea interacțiunilor pozitive în timpul jocurilor;
- Formarea abilităților de a percepe, înțelege și exprima emoțiilor proprii, precum și a celorlalți;
- Manifestarea empatiei față de colegii și adulții cu care interacționează;
- Însușirea și utilizarea, în situații concrete, a unor tehnici de reglare a furiei;

Etapa de formare: ianuarie – mai.

Activități desfășurate:

1. „Cum îi învățăm pe copii comportamente pozitive? – activitate cu părinții

Scopul activității este de a le oferi părinților strategii prin intermediul cărora pot forma la copii comportamente adecvate, apelând la disciplinarea pozitivă

Procedura de lucru: activitate de consiliere parentală

2. „Să învățăm cum să fim prieteni!”

Obiective:

- Să identifice modalități de a se juca împreună;
- Să exerseze modalități de colaborare în joc;
- Să recunoască la ceilalți comportamente prietenoase.

DURATĂ:10-15minute.

MATERIALE:jucării.

PROCEDURA DE LUCRU:

Oferim copiilor truse de lego și le propunem să construiască împreună un tren cu multe vagoane. Încurajăm copiii să coopereze în joc, solicitându-și când au nevoie piese care sunt mai departe de ei, dar mai aproape de ceilalți. Le demonstrăm în timpul jocului modele de cooperare (adresarea respectuoasă când solicită o piesă, cererea sau oferirea ajutorului, împărțirea cuburilor, folosirea complimentelor, a laudelor)

3. „Cum să încep să mă joc cu altcineva?”

Obiective:

- Să achiziționeze strategii de implicare în joc;
- Să exerseze strategiile de relaționare.

DURATĂ: 10-15 minute.

MATERIALE: scenarii,2păpuși

PROCEDURA DE LUCRU:

Se interpretează scenariile cu ajutorul păpușilor. Cerem copiilor să exerseze, prin joc de rol abilitățile exemplificate cu ajutorul păpușilor.

Exemplu de scenariu:

Alfi se uită la Pufu, care se joacă cu mașinuțele

Alfi: Pot să mă joc și eu cu tine? (arată faptul că vrea să se joace împreună)

Pufu: da

4. „Cum te-ai simți dacă….?”

Obiective:

- Să asocieze anumite situații, cu anumite reacții emoționale;
- Să înțeleagă faptul că două persoane pot avea reacții diferite față de aceeași situație;
- Să identifice consecințele reacțiilor emoționale.

DURATĂ: 10-15 minute.

MATERIALE: listă de situații

PROCEDURA DE LUCRU:

Copiii sunt întrebați cum s-ar simți dacă ar fi într-una dintre situațiile prezentate. Acolo unde situația permite se identifică împreună cu copilul, mai multe emoții posibile. (Cum s-ar mai putea simți cineva într-o astfel de situație?) Încurajăm copiii să spună care ar putea fi consecințele faptului că trăiesc acele reacții emoționale.

Etapa de control (iunie)

După terminarea programului de remediere am completat, din nou, aceeași grilă. Concluzii:

Programul de remediere a influențat, în mod favorabil, schimbarea frecvenței cu care se manifestă comportamentele inadecvate la cei 8 preșcolari, fapt ilustrat de consemnările făcute în cele două grile (grila completată în etapa de constatare și cea completată în etapa de control);

Rezultatele obținute au favorizat o mai bună adaptare la regimul din grădiniță și au contribuit, în mod substanțial la îmbunătățirea relațiilor de cooperare între copii, a comunicării grădiniță – familie și a colaborării între părinți;

PROIECT EDUCAȚIONAL cu participare internațională: „INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ” SECȚIUNEA I - STUDII DE SPECIALITATE

Profesor Popovici Estera Iuliana
Liceul Tehnologic „Victor Mihăilescu Craiu”,
localitatea Belcești, județul Iași

O analiză de nevoi a sistemului de învățământ românesc
(care evidențiază oportunitățile și provocările privind educația incluzivă)

Ultimele decenii au declanșat transformări spectaculoase de paradigme nu doar la nivel politic, social, economic, cultural, filosofic, tehnologic, ci și educațional, ceea ce impune necesitatea reevaluării finalităților învățământului și a mecanismelor prin care acestea se realizează. Schimbările au adus noi provocări de ordin antropologic, ce pun în discuție modul în care omul se percepe pe sine și semenii, universul și raționalitatea sa.

Schimbările din structurile de gândire au impact major și asupra filosofiei educației în ansamblul său și asupra metodologiei de realizare a acesteia, în speță. Pedagogii, psihologii, practicienii caută soluții pentru dezvoltarea unor noi strategii de formare a competențelor, de transmitere a cunoștințelor, a abilităţior și a deprinderilor care să pună în valoare fiecare copil, cu specificul său, oferindu-i dreptul de a învăța potrivit capacităților și intereselor sale individuale. Din această perspectivă, misiunea școlii este de a fi deschisă tuturor copiilor, inclusiv celor cu dizabilități, de a le oferi un parcurs educațional de calitate care să susțină nevoia de învățare și să asigure independența și integrarea într-o lume atât de complexă și de dinamică.

Deși a început un proces de reformare, școala românească încă este în criză, în căutarea unor soluții care să depășească inerția și rezistența la schimbări profunde, manifestată pe toate palierele instituționale. Devine tot mai evident faptul că sistemul de învățământ este defazat față de schimbările din societate și a rămas în urmă în privința aplicării unor principii educaționale, fiindcă lucrurile avansează greu, cu toate că există un consens în privința necesității unor modificări la nivel structural. Un domeniu în care se poate observa că aceste deziderate încă nu au devenit realitate este cel legat de conceptul de școală incluzivă.

Participarea copiilor cu CES la educația de masă oferă tuturor elevilor oportunitatea de a învăța o lecție prețioasă de toleranță, de solidaritate, de apreciere a diversității umane (uneori intrigante și incomode), a frumosului, binelui și adevărului exprimate în atât de multe chipuri. Este o înțelepciune să înțelegem cât mai timpuriu că dizabilitatea este o parte naturală, inevitabilă a experienței umane care nu diminuează în nici un fel dreptul persoanei de a participa sau contribui la viața socială. Există diverse situații în care resursele oferite de educația de masă trebuie să fie într-o eficientă colaborare cu cele specializate, pentru a veni în întâmpinarea nevoilor educaționale ale persoanelor cu dizabilități din comunitățile locale. În analiza sistemului de învățământ românesc, pe care o vom efectua în continuare, vom lua în considerare următoarele categorii de indicatori:

PUNCTE TARI:

Apariția unei terminologii care definește clar cerințele sau nevoile educative speciale și care oferă o unitate conceptuală și de limbaj, furnizând astfel un cadru de sistematizare. Acestea au fost cuprinse în Clasificarea internațională a Deficiențelor, Dizabilităților și Handicapurilor (ICIDH) propusă de Organizația Mondială a Sănătății în 1980 și în Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății (CIF) în 2001. Acești termeni au fost adaptați și de specialiștii din educație, psihologie, sociologie din România.

Descoperirea unor rezultate importante obținute la nivel mondial în urma unor cercetări teoretice și practice legate de interacțiunea dintre afecțiunea fizică și factorii psihosociali și de mediu.

Apariția mai multor modele explicative ale dizabilității, care au generat diverse direcții de terapie sau de intervenție, cum ar fi modelul medical și modelul social. În România, modelul medical și-a impus puternic amprenta asupra mentalității comune, furnizând o serie de clișee, spre deosebire de al doilea model, care este un model dezirabil.

Existența unei legislații și a unor politici internaționale care reglementează termenul de „educație incluzivă” și dreptul la educație al copiilor cu cerințe educative speciale, cum este Declarația de la Salamanca (1994), care a influențat legislația română în acest domeniu.

Existența unei legislații și a unor planuri de prevenire a discriminării copiilor, tinerilor și adulților cu dizabilități prin accesul la educație. În 1990 România a aderat la Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile copilului.

Accesul, ratificat prin lege, al copiilor care prezintă diverse tipuri de dizabilități la educația de masă.

- Existența unor programe de evaluare timpurie a nevoilor educaționale speciale ale copiilor cu dizabilități, în scopul planificării intervențiilor educaționale.

Existența specialiștilor care colaborează cu educatorii: logopezi, profesori de sprijin, consilieri școlari.

- Posibilitatea cadrelor didactice de a participa la cursuri sau programe de formare pe teme legate de cerințele educaționale speciale sau educația incluzivă.

Sprijinul din partea unor părinți ai copiilor cu dizabilități, în procesul educațional.

- Existența unor facilități financiare sau economice pentru copiii cu cerințe educative speciale: burse de ajutor social, materiale didactice gratuite, transport școlar gratuit.

PUNCTE SLABE:

- Existența unor clișee cu care sunt percepute persoanele cu dizabilități. În practică se constată atitudinea negativă atât a unor elevi, cât și a unor profesori față de copiii cu dizabilități. Instalate pe un fond al predispoziției noastre mimetice, șabloanele oferă o imagine distorsionată asupra realității, fapt care conduce la reacții și comportamente discriminatorii, bazate pe idei preconcepute. Legat de educația incluzivă, în mentalul colectiv românesc încă persistă câteva clișee, cum ar fi, de exemplu: „elevii cu deficiențe oricum nu fac față sarcinilor de lucru, deci nu se merită să investim în ei”, „elevii cu deficiențe trebuie să fie educați în centre speciale”, „un profesor obișnuit nu e capabil să educe un copil cu cerințe educaționale speciale”.
- Deficitul personalului de specialitate din cadrul instituțiilor de învățământ, care să ofere sprijin individualizat.
- Pregătire/formare insuficientă a cadrelor didactice pentru a lucra cu elevii cu dizabilități.
- Dotarea precară cu materiale și echipamente potrivite persoanelor cu dizabilități (mobilier, rampe de acces etc.).

- Supradimensionare curriculară, care nu ține cont de nevoile de dezvoltare și educație a tuturor copiilor.
- Lipsa unei colaborări eficiente cu autoritățile publice în ceea privește nevoile școlilor inclusive.
- Incluziune redusă sau deloc a tinerilor cu dizabilități pe piața muncii.

OPORTUNITĂȚI:

- Întrucât clișeele culturale, conceptuale sau metodologice vehiculate în societate sau în mediul educațional au rol în formarea atitudinală, este necesar să le identificăm și să le demascăm neadevărul sau injustiția pe care le transmit. Deconstruirea unui clișeu se realizează prin analiza lucidă a ideilor promovate de acesta și prin reconsiderarea atitudinii față de ceea ce susține. Confruntarea cu un clișeu (atât a elevilor, cât și a profesorilor) este o mare șansă de schimbare, o provocare la a avea curajul confruntării cu noi înșine, un prilej de asanare a spațiului comunitar în care trăim.
- Legislația actuală permite diverse pârghii prin care poate fi solicitat ajutor specializat și sprijin individualizat.
- Încurajarea participării profesorilor la diverse cursuri ori programe de formare continuă, unde se pot dobândi competențe și se pot însuși diverse strategii educaționale adecvate lucrului cu elevii cu dizabilități.
- Transformarea practicii de predare a profesorilor, a paradigmei în care se realizează educația. Devine tot mai evident faptul că profesorii trebuie să învețe să abordeze învățarea diferențiată, centrată pe elev, ca modalitate principală de predare-învățare, pentru a veni în întâmpinarea nevoilor de învăţare a tuturor elevilor.
- Învățarea prin colaborare (a elevilor), care contribuie la dezvoltarea cognitivă și socio-afectivă a copilului cu dizabilități.
- Cultivarea unei relații complementare autentice între școală și comunitate a demonstrat că are un impact formativ însemnat asupra elevilor și promovează dezvoltarea acestora în spiritul democrației și al participării la viața comunitară. De exemplu, prin colaborarea școlii cu familia, cu Biserica, cu diverse ONG-uri, cu agenți economici și diverse instituții adeseori se deschid noi oportunități de dezvoltare a elevilor și de diversificare a opțiunilor și parcursurilor educaționale. Tradiția, istoria locală și vectorii de dezvoltare comunitară pot constitui resurse valoroase nu doar pentru formarea tinerilor cu dizabilități, ci și pentru participarea activă la viaţa comunităţii, în cadrul activităților extracurriculare și al parteneriatelor educaționale,
- Existența unor resurse educaționale imense și posibilitatea de a folosi tehnologia pentru a interacționa aproape instant cu specialiști aflați la distanță, care pot oferi asistență.
- Oportunităţi de pregătire vocaţională şi de angajare în câmpul muncii.

AMENINȚĂRI:

- Nivel scăzut de promovabilitate în rândul elevilor cu dizabilități, uneori repetenție;
- Lipsa interesului pentru propria formare, pentru participarea activă la ore;
- Excluderea sau autoexcluderea de la anumite activități;
- Absenteismul, abandonul școlar;
- Căderea în depresie, datorită comparării pe care un copil cu nevoi educaționale o poate face cu un copil care nu are aceste nevoi;
- Indisciplină, pentru a atrage atenția asupra sa;
- Delincvență, violență, abuz, exploatare;

- Lipsa de incluziune socială, capacitate redusă de a investi afecțiune si de a dezvolta relații cu colegii sau cu alți copii de vârsta lor, neputința de a le acorda încredere;
- Dependență majoră de familie;
- Neintegrare pe piața muncii.

PROVOCĂRI:

Sistemul de învățământ românesc se află într-un moment de inflexiune, de restructurare a politicilor și practicilor educaționale. Raţiunea de a fi a şcolii este de a oferi tuturor participanților la procesul instructiv-educativ oportunitatea de a se forma în funcţie de anumite particularităţi, cum ar fi ritmul, capacităţile şi nevoile proprii, de a se exprima conform trăsăturilor individuale de personalitate ale fiecăruia. Experiența pe care au acumulat-o alte sisteme de învățământ performante poate fi adaptată în spațiul românesc, generându-se schimbari legislative în beneficiul tuturor elevilor, atât al celor cu dizabilităţi, cât şi al celor fără nevoi speciale.

Din studiile cercetătorilor, s-a dovedit faptul că ceea ce are impact major în implementarea conceptului de școală incluzivă se referă la cunoştinţele legate de cerinţele educative speciale și cunoştinţele pe care cadrele didactice le dobândesc în cadrul programelor de formare iniţială sau continuă. Așadar, profesorii sunt provocați să se transforme, să fie promotorii principiilor educației incluzive și să își desfășoare activitatea didactică în spiritul lor, pentru a spori învățărea, nu doar pentru elevii cu cerințe educaționale speciale sau pentru cei cu dizabilităţi, ci pentru toți elevii.

Bibliografie:

Gherguţ, A. (2006), *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie*, Editura Polirom, Iaşi

Pânișoară, I-O. (2009), *Profesorul de success. 59 de principii de pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași

Hathazi, A. (2020), *Suport curs_Programe de dezvoltare curriculară pentru copiii cu nevoi educaționale speciale*, Cluj

PROIECT EDUCAȚIONAL
Educație pentru timp liber destinată copiilor cu cerințe educaționale speciale

Prof. înv.primar : OANA ȘTEFAN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3 SUCEAVA

Durata: 1 an

Număr de ore pe săptămână: 1

Argument

De timp liber beneficiază toţi copiii, însă ei au nevoie de spijin în vederea petrecerii eficiente a timpului din afara programului şcolar.

Timpul liber al său, îl poate ocupa cu ceva plăcut şi util şi anume cu practicarea diferitelor sporturi, cu lecturi frumoase, cu vizite la muzeu, la teatru, cu excursii şi plimbări, cu prietenii .

Prin această activitate creăm un cadru favorabil tuturor copiilor, le stimulăm spiritul de echipă, interesul pentru diferite activităţi

Obiective cadru

1. Cunoaşterea activităţilor specifice timpului liber;
2. Dezvoltarea capacităţii de gestionare a timpului liber;
3. Formarea deprinderilor de a practica activităţile specifice timpului liber;

1. Cunoaşterea activităţilor specifice timpului liber;

Obiective de referinţă

La sfârşitul proiectului elevul va fi capabil:

1.1. să îşi organizeze eficient programul zilnic şi munca de învăţare;

1.2. să descrie diferite activităţi practicate în timpul liber

1.3. să-şi formeze deprinderile de a învăţa individual din proprie iniţiativă;

2. Dezvoltarea capacităţii de gestionare a timpului liber;

Obiective de referinţă

La sfârşitul clasei a III- a elevul va fi capabil:

2.1. să alterneze adecvat raportul activitate-odihnă în funcţie de priorităţile personale şi de cele ale grupului;

2.2. să conştientizeze condiţiile unei învăţări eficiente identificând factorii perturbatori (care diferă în funcţie de individ) ;

2.3. să realizeze un orar al timpului liber;

3. Formarea deprinderilor de a practica activităţile specifice timpului liber;

Obiective de referinţă

La sfârşitul proiectului elevul va fi capabil:

3.1. să manifeste curiozitate şi plăcere pentru lectură;

3.2. să cunoască importanţa practicării independente a exerciţiilor fizice şi să le efectueze în programul zilnic;

Conţinuturile învăţării

1. Cunoaşterea activităţilor specifice timpului liber:

• texte literare, interpretarea lor; regimul zilnic al elevului; surse de informare (carte, mass-media, mediu, comunitate);

2. Dezvoltarea capacităţii de gestionare a timpului liber:

• texte literare, interpretarea lor; formarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă;întocmirea orarului prin diferite procedee; realizare de postere;

3. Formarea deprinderilor de a practica activităţile specifice timpului liber:

• lecturi diverse cu un conţinut adecvat; participarea la activităţi sportive; utilizarea computerului/televizorului; vizite; concursuri; vizionări de spectacole;

Modalităţi de realizare

• lecturi; convorbirea tematică şi liberă; vizita, întâlnirea cu alte persoane; observarea, plimbarea;

Metode şi procedee didactice

• expunerea; explicaţia; observaţia; exerciţiul;simularea, modelarea; descrierea; demonstraţia;

Forme de organizare

• frontal, individual, pe grupe.

Resurse

1. resurse umane: elevi, cadru didactic;
2. resurse spaţiale: sala de clasă, în natură, spaţii culturale din incinta școlii ,
3. resurse temporale: 11 activităţi (durata unei activităţi: 45 minute).

Teme posibile pentru stuctura conţinuturilor:

• Mărinimie, Emil Gârleanu
• Povestea unui om leneş, Ion Creangă
• Un cămin de păsărele, Otilia Cazimir
• Doi fraţi cuminti, Elena Farago
• „Minte sănătoasă în corp sănătos”
• Cum învăţ?
• Studiul individual – aplicaţii
• Luarea notiţilor – aplicaţii
• Eu de muncă nu mă sperii - aplicaţii
• Biblioteca, o mare prietenă! - aplicaţii
• Sfaturi pentru şcolari, de S. Mihnea

PROIECTUL EDUCAȚIONAL CLUBUL DE LECTURĂ

Ștefan Irina
Șc. gimn. nr. 149, București

În anul școlar 2021/2022 am desfășurat cu elevii clasei a III-a C de la Școala gimnazială nr.149 din București proiectul educațional Clubul de lectură. Am încercat prin acest proiect să găsesc modalități şi tehnici care să contribuie la stimularea interesului elevilor pentru lectură. Cele mai îndrăgite activități au fost: Și părinții citesc, Ziua limbii materne, Recenzie - cartea mea preferată, Ziua poeziei, Întâlnire cu scriitorul Petre Crăciun, Cuvântul magic, Labirintul poveștilor.

Ritmul tot mai accelerat de evoluţie a lumii contemporane şi al acumulării progresive de informaţii a pus amprenta asupra preocupărilor şi modului de viaţă al familiei de azi. Proiectul promovează conduita pozitivă a copilului spre literatură. Lectura are acum rivali redutabili care amăgesc cel mai mult pe cei mici. Televizorul calculatorul, internetul au devenit repere pentru fiecare generaţie din ultimii ani.

Dacă elevul începe a citi din curiozitate şi insistă motivat fiind şi de aprecierile primite la clasă, el va realiza mari progrese: prin informaţie, prin deprinderea cititului coerent, conştient, activ, prin implicare afectivă, prin însuşirea unui vocabular expresiv, prin îmbogăţirea vocabularului.

Scopul**:** Stimularea interesului pentru lectura individuală şi colectivă în perioada şcolară, în vederea dezvoltării şi activizării vocabularului şi a dobândirii tehnicilor de muncă intelectuală.

Obiectivul general al proiectului**:** Proiectul facilitează desfășurarea unor activități prin care elevii vor înțelege importanța cititului corect, conștient, activ.

Obiective specifice:

- stimularea gustului pentru lectură, a imaginației;
- apropierea copiilor de carte şi de cuvântul scris;
- îmbunătăţirea comunicării orale şi stimularea interesului pentru citit-scris;
- cunoaşterea instituţiilor care se ocupă de apariţia, distribuirea sau păstrarea cărţilor;
- conştientizarea părinţilor cu privire la rolul lor în dezvoltarea şi educaţia propriilor copii;

Grup ţintă: elevi ai claselor I - IV din unităţile de învăţământ participante, cadrele didactice, părinți și membri din instituţiile implicate.

Beneficiari:elevii instituţiilor implicate în proiect, cadre didactice; părinţi, comunitatea locală.

Impactul estimat al implementării proiectului asupra grupului ţintă, asupra şcolii şi asupra partenerilor

Elevii îşi vor forma şi valorifica competenţe în planul creativităţii, al relaţionării şi vor conştientiza elementele intrinseci și extrinseci implicate în dezvoltarea preocupărilor pentru lectură. Prin derularea activităţilor se va crea un climat de întelegere, toleranţă, comunicare empatică.

Resurse**:** elevii din unităţile şcolare participante; cadrele didactice; directorii unităţilor de învăţământ participante; părinți, scriitori, artiști, poezii/compuneri/eseuri; ppt-uri.

Rezultate aşteptate: îmbunătăţirea performanţelor artistico – plastice, tehnice şi practice; utilizarea diverselor materiale şi tehnici de lucru în realizarea lucrărilor; dezvoltarea spiritul critic, autocritic, îmbunătăţirea relaţiilor de

interelaționare între elevi; privind cadrele didactice abilitarea acestora cu capacitatea de a construi un ambient educaţional care să motiveze copilul în cadrul procesului instructiv – educativ; privind părinţii şi alţi factori educaţionali din comunitate creşterea gradului de implicare a părinţilor şi a comunităţii locale în activităţile şcolii; privind produsul finit al proiectului realizarea unui CD (în format electronic cu ISSN) cu lucrările copiilor.

Evaluarea: expoziţii cu lucrările copiilor; realizarea unui album cu poze şi a unui CD, cuprinzând aspecte din timpul derulării activităţii şi vizionarea lui de către părinţi, copii; decernarea de diplome în cadrul concursurilor desfăşurate.

Diseminare: organizarea expoziţiei ”Labirintul lecturii”, la Şcoala gimn. nr.149, realizarea de fotografii, popularizarea proiectului și a rezultatelor în cadrul Comisiei metodice, în revista şcolii şi pe site-ul şcolii Gimnaziale nr.149;

Sustenabilitatea proiectului: se va realiza prima ediţie a CD-ului proiectului ce cuprinde lucrări ale elevilor şi fotografii din timpul activităţilor.

După încheierea proiectului vom menţine şi dezvolta parteneriatele încheiate şi vom căuta noi parteneri în vederea derulării unor noi activităţi din cadrul acestuia.

Secțiunea IV-Proiect educaționale inovatoare – Dramaturgie în gastronomie

Liceul Tehnologic Automecanica, Mediaș
Prof. ing. Moga Adina

B1. Titlul proiectului/activității:

Dramaturgie în gastronomie

B.2. Precizați tipul activității principale din cadrul proiectului (*concurs; festival; festival-concurs; proiect social; expoziție; tabără tematică; școală de vară; simpozioane doar pentru elevi).* : Concurs, simpozion

B3.Domeniul în care se încadrează proiectul:

- ***pentru competitii scolare:*** alimentație publică

B4: **Proiectul este cu participare: indirectă,**

C. REZUMATUL PROIECTULUI

Prezentaţi minim următoarele elemente ale proiectului dumneavoastră:

a. Număr de elevi şi număr de cadre didactice implicate;

8-15 elevi de la fiecare unitate școlara împreună cu profesorii însoțitori

b. Beneficiarii direcţi şi indirecţi:

- Elevii din unitățile școlare gimnaziale și liceale;
- Cadre didactice
- Familia
- Societatea

c. Activităţi propuse, în ordinea în care se vor desfăşura;

-Aprilie 2022 – Dramaturgie în gastronomie

d. Descrierea activităţii principale;

Educarea şi conştientizarea tinerilor prin teatru asupra unei alimentaţii echilibrate şi sănătoase, dar și importanța aplicării celor învăţate în viaţa de zi cu zi.

e. Impactul educativ estimat asupra grupului țintă.

Creșterea gradului de creativitate,formarea unor deprinderi privind un stil de viață sănătos, promovarea unei alimentații sănătoase şi dezoltarea unui nou mod de viaţă.

D. PREZENTAREA PROIECTULUI

D.1. Argument justificare, context :

Proiectul își propune să promoveze în rândul elevilor şi cadrelor didactice:

- o alimentaţia sănătoasă;
- schimburi de experienţă profesională;
- prezentarea unor elemente din domeniul alimentar, cu privire la diversificarea sortimentală a alimentelor şi a preparatelor culinare;
- importanţa teatrului în educaţie prin dezvoltarea competenţelor de comunicare

D.2. Scopul proiectului;

Formarea unei atitudini responsabile față de alimentația sănătoasă prin integrarea unor metode moderne și interdisciplinare (teatru în educație), cât și încurajarea creativității participanților și stimularea laturii cognitive a acestora.

D.3. Obiectivele specifice ale proiectului;

OS1: Asigurarea egalității de șanse pentru toți participanții, de manifestare a creativității pentru îmbunătățirea actului instructiv educativ, în vederea unei tranziții eficiente de la școală la viața activă.

OS2: Promovarea științei în domeniul alimentației.

OS3: Promovarea și atragerea atenției publicului asupra importanței unei alimentații echilibrate;

OS4: Utilizarea teatrului în educarea elevilor.

D.4. Descrierea grupului țintă căruia i se adresează proiectul;

- Elevii din unitățile școlare gimnaziale și liceale;
- Cadre didactice

D.5. Durata proiectului;

Anul școlar 2021- 2022

D.6: Proiectul este cu participare: indirectă

REZUMATUL PROIECTULUI

Prezentați minim următoarele elemente ale proiectului dumneavoastră:

a. Număr de elevi și număr de cadre didactice implicate: echipe de 4-15 elevi și profesori însoțitori de la fiecare unitate școlară

b. Beneficiarii direcți și indirecți: elevii, familia, societatea, cadre didactice, comunitatea locală

c. Activități propuse, în ordinea în care se vor desfășura:

aprilie 2022 – Dramaturgie gastronomică

d. Descrierea activității principale: Educarea și conștientizarea tinerilor asupra unei alimentații echilibrate și sănătoase, dar și importanța aplicării celor învățate în viața de zi cu zi f.

e. Impactul educativ estimat asupra grupului țintă: Creșterea gradului de creativitate, integrarea teatrului în educație, promovarea unei alimentații sănătoase și dezoltarea unui nou mod de viață.

D.1. Argument justificare, context (analiză de nevoi):

Puncte tari: - implicarea unui număr mare de elevi având calificare în domeniul alimentație publică, respectiv tehnician în gastronomie;
- experiența în domeniu atât a cadrelor didactice cât și a elevilor în urma proiectelor și simpozioanelor la care au participat;
- dotare corespunzătoare (laborator de aliemntație și gastronomie);
- mijloace și materiale didactice moderne pentru desfășurarea în condiții optime a activităților propuse.
- Existența unui club de teatru în unitatea școlară

Oportunități: - alimentația este o temă contemporană ce solicită implicarea și tratarea cu respect a alimentație sănătoasă, aceste comportamente formându-se prin derularea activităților informative și formative ;
- motivația unui număr mare de elevi în de a participa la activități cu caracter gastronomic;

- atragerea de parteneri viabili prin implicarea acestora în procesul de informare şi formare a comportamentului privind alimentaţia sănătoasă;
- problemele de mediu existente la ora actuală impun desfăşurarea acestui gen de activităţi (teatru în educație) ce duc la formarea şi dezvoltarea competenţelor sănătoase de gastronomie ca parte integrantă a educaţiei pentru viaţă.

a. Titlul activităţii;

1. Dramaturgie în gastronomie”

b. Data/perioada de desfăşurare; Aprilie 2022

c. Locul desfăşurării: Liceul Tehnologic Automecanica Mediaș

d. Participanţi (elevi, cadre didactice, părinți, reprezentanți ai comunității etc.); elevi, cadre didactice, părinți, reprezentanți ai comunității

Echipa de jurizare:

- profesorii clubului de teatru al liceului
- Reprezentanti Teatrul Municipal Mediaș

Se va urmări:

- Corectitudinea informațiilor transmise
- Creativitate
- Elemenete de originalitate
- Încadrarea în timp

e. Descrierea pe scurt a activității.

Activitatea presupune relizarea unei activităţi ce implică tema proiectului prin relizarea unor scenete /mini piese de teatru, (5-20 minute), **”Aşa da, aşa nu**”, în alimentație, cu scopul de a forma deprinderi sănătoase în domeniul alimentației.

Regulament de participare:

1. **Filmarea se va trimite pe adresa de e-mail**: **mogaadina@yahoo.com**, însoțite de adordul de parteneriat până la data de 01.04.2022. Se va menționa în e-mail următoarele informații despre participant:
   Titlul piesei de teatru,
   Numele unității școlare:
   Numele elevilor participanți
   Numele prof. coordonatori
   Grupa: gimnaziu/ liceu/ învățământ special
2. **Informații la telefon: 0767784182- prof. Moga Adina**

PROIECT EDUCAŢIONAL

prof. Giuchici Minodora-Simona
Colegiul Tehnic ”Emanuil Ungureanu” Timișoara

Motto:
” Unii oameni inspiră respect şi încredere. În faţa altora trebuie să venim cu ele gata confecţionate.” **(George Eliot)**

SCOP: Proiectul urmăreşte dezvoltarea stimei de sine, luptei împotriva abuzurilor, abordarea temei eșecului și a dezvoltării personale a elevilor.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- ★ Creșterea încrederii in sine;
- ★ Cunoașterea tehnicilor de apărare împotriva abuzurilor și a bullyingului;
- ★ Dezvoltarea leadership-ului;
- ★ Trezirea interesului pentru dezvoltare personală;
- ★ Abordarea potrivită pentru eșecul profesional.

ARGUMENT:

Tinerii de azi se confruntă cu multe dificultății în ceea ce privește încrederea, imaginea de sine, teama de eșec și abuzurile. Dorința de independență, alegerea carierei, stilului de viață, dorința de a experimenta lucruri noi și toate aceste manifestari ale personalității se întamplă intr-un mod mai accentuat în această perioadă din viața adolescentului. Copilul devine adult intr-un timp relativ scurt.

Aproximativ 1000 de elevi ai Colegiului Tehnic Emanuil Ungureanu vor beneficia în luna octombrie prin mișcarea internațională „Inițiativa Globală pentru Tineret John Maxwell Team”, la evenimente gratuite cu subiecte variate, cum ar fi:

- dezvoltarea leadership-ului;
- anti-abuz, antibullying;
- stima de sine;
- caracter personal;
- importanța eșecului;

COMPETENŢE:

- Competenţe sociale: priceperi de a iniţia şi întreţine relaţii pozitive, funcţionale, personale, de a fi acceptaţi şi de a se integra în cele mai diferite formaţiuni grupale, de a influenţa atitudini, de a contura păreri sau chiar de a influenţa comportamentele semenilor noştri;

- Competenţe de comunicare: Abilitatile de a asculta, de a dialoga si de a se exprima coerent, exersarea elementelor de comunicare nonverbală pentru dezvoltarea imaginaţiei, încurajarea libertăţii de exprimare, a respectului pentru diferențele dintre oameni, a colaborării prin echipe diverse.

GRUP ȚINTĂ:

Elevii claselor IX-XII din Colegiul Tehnic Emanuil Ungureanu Timișoara, inclusiv elevi cu CES din cadrul unității școlare care sunt integrați în învățământul de masă

COORDONATORI:

Prof. Giuchici Minodora-Simona – coordonator proiecte, programe şcolare şi extraşcolare CTEU

DURATA PROIECTULUI: 01-30 Octombrie 2022

RESURSE PROIECT:

- Resurse umane: Echipa John Maxwell Team, în calitate de furnizor a programului „Inițiativa Globală pentru Tineret” pentru elevii CTEU, pe baza parteneriatului semnat;
- Resurse materiale: sala de festivități a CTEU

ACTIVITĂŢI PROPUSE:

- Evenimente gratuite organizate zilnic pentru elevii CTEu, in sala festivă, cu abordarea temelor privind: stima de sine, bullyingul, dezvoltarea personală, abordarea eșecului;
- Participarea elevilor CTEU cazați în internatul școlii la evenimentul „Inițiativa Globală pentru Tineret”, în data de 09.10.2022 ora 18.00 în sala de conferințe din Iulius Town Timișoara;
- Oferirea de sprijin pentru profesorii diriginți la orele de consiliere și orientare, pe temele propuse, la solicitarea acestora.

MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI (Secțiunea a V-a)

Prof. Bocan Anca Teodora
Liceul „Ștefan Procopiu” Vaslui

Folosit inițial în țările anglo-saxone, conceptul de management a cunoscut o rapidă dezvoltare pe toate meridianele globului. Management derivă de la latinescul „manus” (mâna) și reprezintă ca expresie literară „manevrare”, „pilotare”. Cel chemat să organizeze această manevrare sau pilotare este managerul. El este cel care participă nemijlocit la organizarea si efectuarea actiunii manageriale. Asa cum subliniază Al. Graur, de la latinescul „manus”, s-a format în limba italiană „mannegio” (prelucrarea cu mâna), de unde, prin intermediul cuvântului francez „manege” a trecut în limba româna cu semnificația de „loc unde sunt dresați caii”. Din franceza, cuvântul a fost împrumutat de limba engleză sub forma verbului „to manage” care înseamnă a administra, a conduce. Englezii au derivat apoi „manager” si „management”, ceea ce ar însemna „conducator” și „conducere.

Managementul în sens larg exprimă un ansamblu de reguli și principii de conducere a unei activități, în condiții specifice, de gestionare a unor resurse existente, pentru atingerea unor finalitați/obiective prestabilite.

Managementul educațional se referă la întreg sistemul educațional, la toate nivelele instituționale, la relația dintre institutiile educaționale, la relația dintre actorii implicati în contextul educațional. Mai exact este o metodologie de acțiune orientate spre obținerea succesului în educație, care cuprinde un ansamblu de principii si funcții, de norme și metode de conducere prin intermediul cărora se asigura realizarea obiectivelor sistemului educativ.

Cu ajutorul managementului școlii și al clasei de elevi se încurajează controlul comportamental al elevilor, prin promovarea rezultatelor și comportamentelor școlare pozitive. Managementul clasei cuprinde trei componente esențiale, conform autorilor Froyen și Iverson (1999, p. 118-221):

- managementul conținutului
- managementul problemelor disciplinare
- managementul relațiilor interpersonale

Managementul conținutului nu se referă la deprinderile de a preda o disciplină specifică, ci mai degrabă la acele deprinderi aplicabile tuturor disciplinelor si activităților. Noțiunea de management al conținutului intervine când profesorul/profesorii se află în postura de a coordona spațiul, materialele, echipamentele aferente, mișcarea și așezarea elevilor, precum și materialul de studiu propriu-zise, integrate într-o arie curriculară sau într-un program de studiu.

Managementul problemelor disciplinare se referă la tehnicile necesare rezolvării problemelor de disciplină și are la bază credințele despre natura umană. Studiile demonstrează că problemele disciplinare din clasă au un impact semnificativ asupra eficienței predării și învățării. Prin integrarea ideii diversității și a individualității în același timp în filosofia educațională, cadrele didactice pot îmbunatăți managementul clasei. Managementul problemelor disciplinare este esențial pentru crearea unui demers de predare-învățare ordonat, orientat spre rezolvarea sarcinilor, care să asigure elevilor mai multa independență și autonomie în procesul de socializare.

Managementul relațiilor interpersonale se focalizează asupra clasei ca microsistem social.Rolurile și așteptările cadrelor didactice și ale elevilor construiesc un mediu de învățare. Atât educatorii, cât și elevii devin coparticipanți în

procesul de predare-învățare. Profesorul Mielu Zlate definește relațiile interpersonale ca „legături psihologice conștiente și directe între oameni”. Același autor precizează și condițiile de realizare a relațiilor interpersonale:

- participă întregul sistem de personalitate al indivizilor pentru obținerea reciprocității (caracterul psihologic);
- în actul respectiv se implică persoana conștientăde sine și de celălalt (caracterul conștient);
- necesitatea unui minim contact perceptiv între parteneri (caracterul direct)

Cheia eficientizării procesului instructiv-educativ stă în modalitatea optimă de realizare a relației dintre cele două verigi ale acestuia: pe de o parte, elevul, cu zestrea lui ereditară, cu capacitățile, aptitudinile și disponibilitățile lui, pe de altă parte, cadrul didactic, forța care provoacă, determină și dirijează schimbarea și dezvoltarea elevului.

Elemente de management al clasei se constituie cu suficientă claritate și din perspectiva strategiilor didactice. Astfel, în plan curricular se pot deosebi cinci strategii bine delimitate: explicativ-reproductivă, explicativ-intuitivă, algoritmico-euristică, euristico-algoritmică și a metodelor participative. Alegerea strategiei optime ține de măiestria profesorului, susținută de diagnoza psihologică, fiind necesară colaborarea permanentă, directă între profesor și elev. Managementul clasei trebuie să includă și alte elemente definitorii și poate fi abordat din perspectivă ergonomică, psihologică, socială, normativă, operațională și inovatoare.

a) **Dimensiunea ergonomică** – personalizarea sălii de clasă, pavoazarea, dispunerea mobilierului și vizibilitatea, în sensul poziționării în bănci, constituie pentru noi, cadrele didactice, preocupări în vederea reconsiderării structurilor dimensionale ale managementului clasei de elevi.

b) **Dimensiunea psihologică** a managementului școlar conferă cadrului didactic rolul de a cunoaște, respecta și dezvolta capacitățile individuale ale elevilor.

c) **Dimensiunea socială** vizează clasa ca grup social: structura, sintalitatea și problematica liderilor. Arta cadrului didactic constă în fixarea, pe lângă obiectivele școlare formale, și a unei serii de obiective social-afective pentru grupul de elevi, care vor determina consolidarea coeziunii acestuia.

Comunicarea, raportul dintre informație, circulația acesteia și dinamica grupului, reprezintă cheia succesului în relația cu clasa. Dialogul permanent, adaptarea limbajului la nivelul de înțelegere al elevilor, selectarea celor mai bune căi de transmitere a mesajelor, folosirea limbajului verbal, cât si nonverbal.

Îndrumarea, orientarea elevilor pe drumul cunoașterii prin intervenții punctuale, adaptate situațiilor concrete, prin sfaturi și recomandări care să susțină comportamentele și reacțiile elevilor, reprezintă o sarcină foarte importantă a dascălului.

d**) Dimensiunea normativă** vizează ansamblul de reguli care reglează desfășurarea unei activități educaționale. Tipologia normativă cu relevanță pentru clasa de elevi este următoarea: norme explicite (prescriptive, cunoscute, clar exprimate) și norme implicite (ascunse, care se construiesc în cadrul grupului).

Idealul urmărit de fiecare dintre noi prin intervențiile realizate este coeziunea grupului. Rolul de manager al cadrului didactic în situații care solicită un asemenea tip de intervenție poate fi elementul de care depinde echilibrul și sănătatea grupului-clasă.

e) **Dimensiunea operațională** vizează strategiile de intervenție a cadrului didactic. La nivelul elevilor cultura implicită dezvoltă o serie de strategii de supraviețuire, care cuprind o multitudine de elemente de identificare, de descoperire și angajare cu ajutorul unor competențe sociale, în adaptarea la exigențele normativității explicite. Cadrul didactic nu trebuie să excludă cultura elevilor, ci să integreze elementele culturii lor normative implicite în procesul de favorizare și consolidare a

culturii normative explicite. În instituțiile școlare contemporane și în sălile de clasă, cultura implicită antișcoală este un fenomen des întâlnit. Competențele manageriale ale cadrului didactic sunt primordiale, întrucât fenomenele și manifestările antișcoală, neidentificate și nediagnosticate la timp, pot degenera frecvent în situații de criză educațională.

f) **Dimensiunea inovatoare** presupune cunoștințe de management al schimbării, este însăși esența dezvoltării unei organizații. Schimbarea în educație este o necesitate. Pentru noi reducerea rezistenței la schimbare se poate face prin implicarea copiilor în planificarea schimbării, găsirea surselor de disconfort pentru cei care au temeri, pregătirea momentului schimbării prin discuții cu cei implicați în acest proces, sprijinirea și încurajarea celor implicați în procesul schimbării prin participarea efectivă la acesta.

Managementul schimbării se poate defini prin analiza cauză-efect. Agentul schimbării este însuși cadrul didactic. Inovația la nivelul managementului clasei pornește de la: cunoașterea practicii educaționale într-un moment al activității; cunoașterea tendințelor și a tradițiilor activităților educaționale vizate; cunoașterea orizonturilor de așteptare ale elevilor.

Un management defectuos al clasei poate genera un climat negativ și poate influența randamentul elevilor. Atât monotonia, cât și supraîncărcarea în activitate sunt cauzele oboselii.

Un accent deosebit trebuie să punem pe dezvoltarea relațiilor școală-părinți-comunitate, având în vedere criza pe care o traversează familia în societatea românească și ale cărei simptome constau tocmai în restructurarea valorilor familiale tradiționale, dezorientarea în privința mijloacelor educaționale folosite în relația cu copiii, diminuarea simultană a rolului și autorității școlii.

Din punctul de vedere al definiţiei, noţiunea de management al instruirii intervine când profesorul se află în postura de a coordona spaţiul, materialele, echipamentele aferente, kinetica şi proxemica elevilor, precum şi a materialului de studiu propriu-zis, integrate într-o arie curriculară sau într-un program de studiu.

Bibliografie:

1. Alecu S., Dezvoltarea organizaţiei şcolare: managementul proiectelor, Editura Didactică şi Pedagogică, București, 2007
2. Alexiu M., Petrescu P., Pop V., Management educaţional, vol.II, Editura CDRMO Iaşi, 2004
3. Cristea, S., (2003), Managementul organizaţiei şcolare, E.D.P.A.RA., Bucureşti
4. Joiţa, E. , (2000), Management educational, Ed. Polirom, Iasi
5. Stan, E., (2009), Managementul clasei, Ed. Institutul European, Ia

PROIECT EDUCAȚIONAL
DE EDUCAȚIE SANITARĂ CU SPECIFIC PEDIATRIC

Prof. BALAN RALUCA
Grădiniţa „Clopoțel” București

ARGUMENT

Sănătatea este cel mai de preț bun pe care îl poate avea un om. Sănătatea adevărată înseamnă acțiune educativă atât asupra fizicului, cât și asupra psihicului. Perioada copilăriei este extrem de importantă. În cadrul ei începe să se contureze dezvoltarea personalităţii. Mecanismele de reglare, autoreglare şi capacitatea de reacţie sunt încă în curs de formare. Pe acest fond, numeroşi factori care acţionează în familie, în şcoală, în societate, în natură şi care par inofensivi la prima vedere, pot agresa organismul în formare.

Copiii trebuie ajutaţi să-şi dezvolte capacitatea de adaptare rapidă şi activă la mediu, să-şi făurească o manieră raţională, igienică de activitate, de odihnă, de folosire a timpului liber. Copiii trebuie să fie învăţaţi treptat să cunoască, la nivelul lor de înţelegere, care este valoarea regimului de viaţă ordonat, care este importanţa unor deprinderi igienice, alimentare, comportamentale, bine constituite, care sunt avantajele ritmului şi ale alternanţelor în activitatea de învăţare, care sunt efectele nocive şi consecinţele vieţii dezordonate. Copilul trebuie ferit de epuizare. Este necesar să i se ofere condiţii de odihnă și momente de recreere și joc.

Proiectul propuspentru desfășurare împreună cu *Societatea Studenților în Medicină din București*, vine să continue un drum deschis de familie pentru a conduce copilul pe calea cea bună a vieţii, pentru sănătatea trupului, a minţii, pentru viaţa armonioasă de zi cu zi în societate. Consider că toți copiii vor avea astfel ocazia să își poată însuși o serie de cunoştinţe benefice pentru sănătatea lor, fizică şi mentală, prin intermediul conţinuturilor prezentate, al jocurilor didactice, al miniproiectelor pe care le vom realiza şi al concursurilor pe care le vom desfăşura.

Parcurgând temele propuse in acest proiect, copiii vor avea posibilitatea sa își clarifice o serie de cunoștințe referitoare la păstrarea sănătății, să învețe cum să își asigure igiena personală, curăţenia corporală și pe cea a mediului înconjurător, cum să îmbine eficient utilul cu plăcutul (odihna și timpul liber cu activitatea zilnică) si ce atenție trebuie acordată unei alimentații raționale. Totodată, pentru a crește sănătoși și educați, copiii trebuie sa aibă in vedere și deosebirile dintre ei (sex, rasă, abilități/dizabilități), să învețe să-și controleze emoțiile, pentru a stabili astfel relații (de colaborare sau de competiție).

Pornind de la însăși definiția cuvântului *„sănătate”,* la finalul anului școlar, cu siguranță copiii vor avea un bagaj optim de cunoștințe în acest domeniu, astfel încât se vor putea îngriji foarte bine, pentru a menține această stare de bine a organismului.

SCOP:

Clarificarea de cunoştinţe referitoare la păstrarea sănătăţii, să înveţe cum să își asigure igiena personală, curăţenia corporală și pe cea a mediului înconjurător.

Desfășurarea unor activități de formare a deprinderilor de insușire a regulilor de igienă, în vedera sprijinirii dezvoltării personale.

OBIECTIVE:

1. Recunoașterea unor reguli de comportare corectă în raport cu sănătatea proprie;
2. Îngrijirea sănătății, aplicând normele de igienă;
3. Cunoașterea unor norme de protecție a mediului, necesare unei vieți sănătoase;

COMPETENȚE SPECIFICE:

a) Să identifice activitățile fizice și de recreere realizabile în diverse situații;
b) Să recunoască principalele diferențe și caracteristici comune ale celor două sexe;
c) Să identifice modalitățile de hrănire sănătoasă
d) Să coreleze propriul comportament cu al celorlalți
e) Să enumerare unele modalităţi de transmitere a bolilor;
f) Să descria unele comportamente sănătoase;
g) Să facă analiza unor cazuri de poluare a mediului;
h) Sa facă exerciții de aplicare a normelor de protecția mediului la școală și acasă;

COMPORTAMENTE VIZATE:

Copiii să poată:

- să facă exerciţii de comparare a situaţiilor reale şi imaginare;
- să facă exerciții de aplicare a normelor de protecția mediului la grădiniță și acasă;
- să găsească soluții pentru crearea unui mediu curat;
- să facă aprecierea timpului acordat activităţii fizice şi a odihnei în excursii, la mare, la munte;
- să găsească modalităţi de evitare a folosirii substanţelor toxice, a accidentelor;
- să poarte discuții despre cazuri reale si să găsească soluții pentru ele.

CONȚINUTURI

Noțiuni elementare despre anatomie și fiziologie

- Corpul uman: componente, organele interne
- Organele de simț

Igiena personală

- Igiena corporală
- Igiena îmbrăcămintei și a încălțămintei
- Igiena sportului

Igiena mediului înconjurător

- Natura și rolul ei
- Mediu sănătos, viață sănătoasă!

Eu și cei din jurul meu

- Propria persoană
- Diferiți, dar egali!

Alimentația sănătoasă

- Tipuri de alimente
- Importanța alimentelor pentru sănătate

MODALITĂȚI DE REALIZARE:

- Prezentarea proiectului în fața părinților
- Convorbiri
- Jocuri de rol
- Desen
- Activități practice
- Memorizări
- Povestea educatoarei

MODALITĂȚI DE EVALUARE

- Probe orale
- Probe practice
- Portofoliul
- Autoevaluarea

RESURSE:

Umane: profesor inv preșcolar, copii, părinți

Materiale: materiale didactice, laptop, jocuri, video-proiector, cd-uri

BIBLIOGRAFIE:

1. Ghid pentru cadre didactice – suport informativ – programul naţional de educaţie pentru sănătate
2. Ghid metodologic - programul naţional de educaţie pentru sănătate
3. Materiale avizate de MECT , realizate de parteneri ai programului – materiale realizate în cadrul *Proiectului Fondului Global de Combatere HIV/SIDA, TBC şi Malarie*
4. Programe şcolare pentru disciplina opţională „*Educaţie pentru sănătate”*, aprobate prin OMEDC nr. 4496/2004
5. https://umfcd.ro/studenti/organizatii-studentesti/ssmb
6. www.didactic.ro
7. www.google.com

PROIECT EDUCAŢIONAL INTERȘCOLAR
DESFĂȘURAT ÎN PARTENERIAT
„ZÂMBETUL, BUCURIA... ÎMI COLOREAZĂ COPILĂRIA”

Mocanu Oana-Roxana
Sc. Gimnaziala "Panait Cerna"
Cerna , Tulcea, Lungu Aurelia
Sc. Gimnaziala Greci, Tulcea

“Copilăria este inima tuturor vârstelor”

(Lucian Blaga)

ARGUMENT

Copilăria … copilăria este un tărâm magic. Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viaţa fiecăruia, reprezentând vârsta inocenţei şi a candorii. Copilăria este o lume fermecată și plină de mister!

În realizarea acestui proiect am pornit de la premisa că progresul omenirii nu este posibil fără creativitate și spirit de competitivitate. Am considerat că este necesar să dezvoltăm şi să valorizăm potenţialul creator al elevilor, să le stimulăm aptitudinile, prin sarcini de lucru incitante, neconvenţionale, care să facă apel la imaginaţie, să le stimuleze curiozitatea, spiritul critic şi de observaţie.

Proiectul de faţă oferă copiilor posibilitatea de a afla mai multe informaţii despre drepturile şi îndatoririle ce le revin, despre cultura, tradiţiile, jocurile copiilor din altă ţară și îi antrenează în activităţi interesante.

Ziua copilului este un prilej de a sărbători copilăria, de a oferi sprijin copiilor, de a inspira comunitatea şi familia noastră, de a aprecia şi iubi.

Prin realizarea acestui proiect dorim să înțelegem această lume minunată, să le cunoaștem dorințele, să-i lăsăm să-și îndeplinească în mod plăcut și util culoarea copilăriei prin intermediul creativității.

Luând parte împreună la această ZI, va deveni o clipă de neuitat, iar zâmbetul şi bucuria va face acest loc mai fericit.

SCOPUL PROIECTULUI:

Realizarea unui schimb de experiență, idei, opinii ale cadrelor didactice de la unitățile școlare partenere si desfăşurarea unor activităţi în parteneriat.

Promovarea unui învățământ centrat pe elev și orientat spre formarea capacităților cognitive și creative.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Stimularea și dezvoltarea potențialului artistic și creativ al copiilor;
- Cultivarea sensibilității artistice a copiilor;
- Exemple de bune practici folositoare cadrelor didactice;
- Realizarea unei expoziţii cu lucrări plastice ale elevilor implicaţi în proiect;
- Realizarea unei mini-reviste cu creatiile literare concepute de elevi;
- Valorificarea experienței cadrelor didactice în abordarea educației artistice;

- Dezvoltarea spiritului de competitivitate;

DOMENIUL:Interculturalitate /Activitate extracurriculară /Activitate interdisciplinară

ȘCOLI PARTENERE

- Școala Gimnazială.....
- Scoala Gimnaziala .....

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: aprilie - iunie 2022

DURATA PROIECTULUI: an școlar 2021 – 2022

ECHIPA DE IMPLEMENTARE A PROIECTULUI:

- prof. .....
- prof. .....

GRUP ȚINTĂ:

- Elevi și cadre didactice de la Școala Gimnazială …
- Elevi și cadre didactice de la Scoala Gimnaziala ....

Secțiunile proiectului:

- Creații literare în lb română și în limba engleza-responsabil: ....
- Creații plastice (lucrări în tehnica de lucru la alegere, respectând tema proiectului)- responsabili: ....
- Desene pe asfalt (incluzând forme geometrice)–resposabil: .....

RESURSE PROIECT:

Resurse umane: cadrele didactice partenere ale proiectului; părinţi, elevi;

Resurse temporale: aprilie - iunie 2022

Resurse financiare: autofinanţare;

Resurse de spaţiu: sălile de clasa, curtea şcolii, google meet

Resurse materiale, auxiliare: diplome; audio-video: aparate foto.

Evaluarea proiectului:

- desene, picturi, obiecte ornamentale, poezii;
- expoziţie cu lucrările copiilor;
- album cu fotografii şi înregistrări de la acţiunile commune;
- schimburi de impresii, prin corespondenţă;
- realizarea unei prezentări în Power Point cu acţiunile desfăşurate.

Se vor acorda elevilor diplome pentru fiecare secțiune în parte (premiile I, II, III, mențiuni), precum și adeverințe cadrelor didactice îndrumătoare. Baremele de evaluare sunt stabilite de catre comisia de jurizare, formată din profesori de specialitate.

Activităţile de promovare/mediatizare şi de diseminare

- Promovarea proiectului şi publicarea rezultatelor pe site-ul școlii/holul scolii, etc.

-Diseminarea informaţiilor în rândul cadrelor didactice, elevilor, părinţilor, oficialităţilor locale prin pliante, postere.

Proiect educational

TRUȚA ANA-MARIA
Grădinița cu program prelungit
Sâncraiu De Mureș, Județ Mureș

ARGUMENT

În primii 7 ani de viață copiii se dezvoltă într-un ritm foarte alert și au nevoie de un aport alimentar bogat și hrănitor pentru dezvoltarea lor fizică, comportamentală și intelectuală. Sunt esențiale atât activitățile educative cât și cele distractive legate de alimentația sănătoasă.

Primii ani de viață sunt deosebit de importanți pentru formarea obiceiurilor sănătoase. În această perioadă, copiii își formează preferințele legate de gusturi, își dezvoltă abilitățile fizice de bază și atitudinile legate de alimentație și de mișcare. Experiențele pe care copiii le acumulează în acești ani constituie baza obișnuințelor pe care și le vor consolida pe parcursul întregii vieți, a stilului de viață pe care îl vor adopta. Este important ca cei mici să trăiască experiențe plăcute și educative în legătură cu alimentația sănătoasă și cu activitățile fizice, pentru a învăța cum să trăiască sănătos – mâncând suficiente fructe și legume, luând micul dejun zilnic, bând apă și făcând mișcare. Aceste comportamente îi ajută să crească și să se dezvolte armonios,sa aibă vitalitate și putere de învățare și să rămână sănătoși pe parcursul vieții.

Am propus această disciplină ca activitate opţională deoarece am considerat că va contribui la asigurarea sănătăţii copiilor atât în timpul anilor de şcoală cât şi după terminarea acestora . Astfel, mai întâi am dorit să transmitem copiilor informaţiile accesibile despre alcătuirea şi componentele corpului uman , despre păstrarea igienei personale şi evitarea unor accidente şi pericole pentru sănătate .

Apoi pe bază de exerciţii variate – de observare, de comunicare, jocuri de rol şi de simulare, jocuri didactice, teme de reflecţie şi de imaginaţie, precum şi sarcini aplicative – am urmărit formarea şi consolidarea unor deprinderi şi obişnuinţe de activitate organizată, de odihnă armonioasă, de alimentaţie corectă şi igienică.

Prin toată activitatea noastră, vom căuta să formăm şi să educăm grupul de copii în aşa fel încât să poată deveni un factor educativ atât pentru el cât şi pentru grupul din care face parte – familie , colegi, prieteni.

Durata opționalului: 1 an școlar
Număr de activități pe săptămână: 1 activitate pe săptămână
Durata unei activități: 30-40minute
Domenii implicate: DLC, DEC,DȘ, DPM, DOS.

COMPETENŢE GENERALE:

I. Cunoaşterea noţiunilor legate de corpul uman în vederea dezvoltării armonioase a organismului.
II. Formarea şi consolidarea deprinderilor de igienă, de odihnă şi recreere.
III. Formarea deprinderilor de alimentaţie raţională şi de desfăşurare de exerciţii fizice în vederea menţinerii sănătăţii.

IV. Educarea deprinderilor de a păstra curate şi în bună stare îmbrăcămintea, precum şi dotările colective ale grădiniţei.

COMPETENȚE SPECIFICE:

I.1. Cunoașterea schemei corporale umane.

I.2. Cunoașterea alimentelor care menţin sănătatea organismului, diferenţiindu-le pe cele dăunătoare.

I.3. Cunoașterea alimentelor ce conțin vitaminele principale.

II.1. Cunoașterea principalelor reguli de igienă personală, dovedind aceasta şi prin folosirea din proprie iniţiativă a obiectelor sanitare personale.

II.2. Cunoașterea regulilor de igienă personală şi consecinţele nerespectării acestora.

III.1. Înțelegerea faptului că după o activitate solicitantă sunt necesare şi binevenite jocul şi odihna.

III.2. Identificarea propriei stări de sănătate privindu-se în oglindă.

IV.1. Întelegerea necesității curăţeniei, păstrându-şi curate corpul, hainele, camera.

IV.1. Formarea deprinderilor igienico-sanitare corecte.

IV.2. Utilizarea şerveţelului în scopuri precise (în timpul mesei)

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

„Acesta sunt eu”; „Chipul prietenului meu “; „Ce ne spune oglinda?”; „Prietenii”; „Povestea măseluţei negre”; „Dinţi frumoşi şi sănătoşi”; „Sfatul periuţei de dinţi”; „La spălător”; „Arată-mi ce şi cum pot folosi”; „Maricica”; „Periem hăinuţele de praf”; „Ia priviţi cum fac eu treabă”; „Ce sunt microbii?”; „Microbii, duşmanii noştri”; „Cum să ne ferim de boli”; „Alimente bogate în vitamine”; „Salvat de vitamine”; „Salata de fructe sau de legume”; „Prietenii sănătăţii”; „Cum mâncăm?”; „Şerveţelul”; „Luăm masa la cămin”; „Moş Ene, prietenul copiilor”; „Sună ceasul la ora ...8, 12, 16…; Ce facem?”; „Daca vreau sa cresc voinic, fac gimnastica de mic”; „Aer, soare şi mişcare/„Sănătate şi vigoare”; „Gimnastica de înviorare”; „Soarele străluceşte în clasa noastră”; „Primim musafirii de Paşte”; „Unde nu intră soarele pe fereastră nu intră soarele pe uşă”; „Minte sănătoasă în corp sănătos”; Concurs „ Cine știe câștigă!”

CONȚINUTURILE ÎNVĂȚĂRII - o activitate /săptămână

I. Noțiuni elementare de anatomie și fiziologie. 1.Corpul uman – părți componente -2 activități 2 .Starea de sănătate / boală -1 activitate

I. Igiena personală

1. Igiena cavității bucale -4 activități

2.Igiena mâinilor, a unghiilor -1 activitate 3.Igiena corpului -2 activități

4.Igiena îmbrăcămintei, încălțămintei, a camerei -2 activități

5.Boli cauzate de lipsa igienei -3 activități

6. Alimentele sănătoase -5 activități

7. Igiena în timpul mesei -2 activități

II. Activitate și odihnă

1. Regimul de activitate și odihnă în perioada copilăriei -2 activități 2.Sportul și sănătatea -3 activități

3. Mediul și sănătatea -3 activități
4. Sănătatea– bunul cel mai de preț -2 activități

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- ✓ desen
- ✓ activitate practică
- ✓ joc de mișcare
- ✓ joc de rol
- ✓ concurs
- ✓ aprecieri verbale
- ✓ recompense

Forme de organizare:

- ❖ Activități frontale
- ❖ Activități pe grupuri mici
- ❖ Activități individuale

SISTEMUL METODOLOGIC:observaţia,conversaţia euristică, învăţarea prin descoperire, problematizarea, explicaţia , exercițiul, demonstrația, memorizarea, expunerea narativă.

SISTEMUL RESURSELOR CURRICULARE: observare, desen, joc didactic, convorbire, memorizare, activitate gospodărească, povestea educatoarei, modelaj, joc muzical, joc de rol, jocuri de mișcare în aer liber.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL
“PRIETENIE FARA BARIERE!”

Prof.inv.presc.Ene Raluca Alexandra
GRĂDINIŢA “RAZA DE SOARE”, TARGOVISTE
”CENTRUL DE RECUPERARE,SOCIALIZARE,
CONSILIERE A COPILULUI CU DIZABILITATI “ TARGOVISTE

Membrii proiectului:
Coordonator Centru : as. soc. Dinca Sorina Elena
Asistent Social: Leonte Aurelia
Psiholog:Iordache Georgiana, Marin Georgica, Stancu Carmina

Obiectivul general al proiectului de parteneriat:

Obiectivul general al parteneriatului îl reprezintă cooperarea instituţională dintre cele doua părti, in vederea promovării si oferirii unei intervenţii integrate in scopul asigurării dreptului la educatie, a egalizării şanselor pentru copiii cu dizabilităti, precum şi in vederea abilitării şi reabilitării lor, incurajarea preşcolarilor de a se dedica activităţilor desfasurate cu copiii cu nevoi speciale.

ARGUMENT:

Parteneriatul reprezintă o cale de a dezvolta relaţii de colaborare între copiii celor doua instituţii partenere, în vederea realizării unui proiect comun. Colaborarea copiilor în cadrul unui parteneriat care se finalizează prin desfăşurarea unor multiple activităţii, care dau posibilitatea creeării unei ambiante de lucru propice dezvoltării unei relaţii de prietenie si claborare sinceră.

Grupul ţintă: *preşcolarii din grupa mare* de la Grădinita “Rază de Soare”- beneficiarii Centrului de Recuperare, Socializare, Consiliere, a Copilului cu Dizabilităţi.

Beneficiari direcţi şi indirecţi:

- *Preşcolarii din grădiniţă şi centru;*
- *cadre didactice;*
- *kinetoterapeuţi;*
- *asistenti sociali;*
- *părinţi;*
- psiholog.

Durata: *2018-2019 cu posibilitate de prelungire.*

Locul desfăşurării:

- *Gradiniţa “Rază de Soare”,Târgovişte;*
- *Centrul de Recuperare, Socializare, Consiliere a Copilului cu Dizabilităţi, Targovişte;*

Obiective specifice proiectului:

- Formarea unor reprezentări corecte despre grădiniţă şi activitatea din centrele de recuperare a copiilor cu nevoi speciale;
- Pregătirea psihologică a copilului preşcolar şi captarea interesului de a desfăsura activităţi comune împreuna cu copiii care au nevoi speciale;
- Eficientizarea relaţiei grădiniţă - Centru cu dizabilităţi -familie ;
- Stimularea mentala şi dezvoltarea abilităţii copiilor cu nevoi speciale prin activitati de socializare, abilitate manuală, cultural-sportive.
- Formarea unei conduite civilizate;

Rezultate aşteptate:

- Schimb eficient de experienţă în ceea ce priveşte specificul muncii din grădiniţă si Centru pentru copii cu nevoi speciale;
- Stabilirea unor relaţii de prietenie între preşcolari şi copiii din Centru;
- Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare;
- Promovarea în comunitate, a unei imagini pozitive a celor două instituţii implicate;
- Expoziţie cu materialele realizate - panou tematic, album foto;
- Postarea pe site-ul gradiniţei/ Direcţiei Generale de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului;
- Produse/materiale ale activităţilor comune ale preşcolarilor şi din gradinita si Centru;

Monitorizarea şi evaluarea proiectului:

Cadrele didactice vor realiza un portofoliu care să cuprindă fişe de evaluare pentru fiecare activitate. Se va urmări:

- desfăşurarea activităţilor cuprinse în proiect;
- modul în care sunt îndeplinite responsabilităţile şi în care reacţionează participanţii la proiect;
- modul în care sunt folosite resursele umane;
- impactul implementării proiectului asupra grupului ţintă şi asupra celor două instituţii (anticiparea schimbărilor produse ca urmare a derulării proiectului)
- probleme care apar în implementarea proiectului;

Evaluarea va fi:

- curentă (la sfârşitul fiecărei activităţi);
- finală (la sfârşitul proiectului).

Materiale/ instrumente de evaluare:

- Chestionare;
- portofolii/proiecte;
- produse ale activităţii elevilor;
- jurnal de reflecţii;

- fişe de autoevaluare;
- rapoarte de lucru.

Activităţi propuse:

Nr crt.	Activitatea	Locul desfăşurării	Participanţi	Termen
1.	*La început de drum* – întâlnire de lucru	*CRSC-CD*	educatoare, sef Centru coordonator Centru, *psihologi, kinetoterapeut, medic*	Februarie 2018
2.	Lansarea proiectului “Prietenie fără bariere!”	*CRSC-CD*	educatoare, sef Centru *coordonator Centru,* reprezentanţi legali ai copiilor ambelor instituţii, *psihologi,kinetoterapeuţi, medic*	Martie 2018
3.	Vizită la Centrul CRSC-CD: *“Ne împrietenim cu copiii din Centru”– jocuri distractive - Sarbatorim Ziua Internaţională a Conştientizării Autismului (2 aprilie).*	*CRSC-CD*	educatoare, preşcolari/beneficiari ai Centrului, sef Centru, *coordonator Centru, psihologi,kinetoterapeuti, medic*	Aprilie 2018
4.	*“Cântă, dansează si joacă-te cu mine!”*	*Grădiniţa “Rază de Soare”*	educatoare, beneficiari din cele doua instituţii, psihologi, kinetoterapeuţi,medic, asistent social	Mai 2018
5.	*“ Nu arunca!...gândeşte şi foloseşte!”*(confecţionarea de jucării din deşeuri)*/ Sărbatorim Ziua Internaţională a Prieteniei(30 Iuluie)*	Gradinita Raza de Soare	educatoare, sef Centru, *coordonator Centru* beneficiarii ambelor instituţii, *psihologi,kinetoterapeuti, medic*	Iunie 2018
6.	*Activitate ecologică: ”Sădim împreună copacul prieteniei”*	*CRSC-CD*	educatoare, beneficiarii ambelor instituţii, *psihologi,kinetoterapeuţi, medic*	Septembrie 2018
7.	*“Cadouri pentru prietenul meu”*	*Grădiniţa Rază de Soare*	educatoare, copiii din grădiniţă	Octombrie 2018
8.	*“Aşa este bine, aşa nu !”*	*Grădiniţa Rază de Soare*	educatoare, beneficiarii ambelor institutii, *psihologi,kinetoterapeuţi, medic*	Noiembrie 2018
9.	*“Impreuna pentru o lume mai bună - Sărbatorim Ziua persoanelor cu Dizabilităti (3 Decembrie)*	*Grădiniţa Rază de Soare*	educatoare, invăţătoare, preşcolari Elevi (IV)	Decembrie 2018
10.	*Evaluarea proiectului*	Grădiniţa Rază de Soare	educatoare, preşcolari, sef Centru,	Decembrie 2018

			coordonator Centru, beneficiarii ambelor instituţii, *psihologi,kinetoterapeuti, medic*	

Educația incluzivă

Prof. Vasilică Mihai Valentin
Școala Gimnazială Nr. 13 Botoșani

Școala incluzivă este „oglinda” societății deschise, democratice, tolerantă la diferențele individuale și non-discriminatorie, care promovează egalitatea în drepturi. Școala incluzivă este unitatea de învățământ public de masă în care *„au acces toți copiii unei comunități, indiferent de mediul de proveniență, în care sunt integrați într-o formă sau alta și copiii cu cerințe speciale în educație, unde programul activităților didactice are la bază un curriculum specific (individualizat sau adaptat) și unde participarea personalului didactic la activitățile educative din clasă se bazează pe un parteneriat activ între profesori, profesorii de sprijin/suport, specialiști în educație specială și părinți.” [A. Gherguț, L.Frumos, 2019, pag.31].*

Adaptarea curriculară este definită în legislația românească ca reprezentând *„corelarea conținuturilor componentelor curricumului național cu posibilitățile elevului cu CES, din perspectiva finalităților procesului de adaptare și de integrare școlară și socială a acestuia”. [OAP 6552, 2011, pag.3].* Adaptarea curriculară trebuie să se bazeze pe o bună cunoaștere a profilului psihopedagogic al copilului pentru a putea proiecta, implementa și evalua activitățile didactice cu impact asupra elevului. Procesul de adaptare curriculară este complex și presupune acțiuni sincronizate pe multiple planuri didactic, social, psihologic.

Componentele procesului didactic care se pot adapta și personaliza sunt:

- Obiectivele de învățare;
- Timpul didactic;
- Activitățile de învățare (structură, formă);
- Resurse educaționale (metode de predare, forme de organizare și mijloace didactice);
- Activități de evaluare.

Diferențirea la nivelul activităților didactice se referă la strategiile adaptate elevilor cu CES pentru obținerea competențelor vizate.

Planul individualizat de învățare pentru elevul cu CES reprezintă *„intervenția pedagogică asupra elevului cae alături de celelalte intervenții sociale, medicale sau psihoterapeutice contribuie la atingerea obiectivului de integrare: de a facilita integrarea școlară și profesonală și de a valorifica potențialul intellectual, emoțional și aptitudinal al copilului, contribuind astfel la incluziunea socială. [OAP 6552. 2011, art.55].* Planul individualizat de învățare al elevului cu CES este conceput de cadrul didactic pentru un anume elev, cu dificultăți de învățare, cu scopul de a-l ajuta să ajungă la nivelul performanței de care este capabil prin adaptarea strategiilor de învățare la nivelul său de dezvoltare.

Educația necesită o schimbare pentru a răspunde cerinței „o societate pentru toți”. Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul ceea ce determină o abordare personalizată.La copilul cu CES întâlnim tulburări de învățare sugerate de anumite simptome sau modele comportamentale:

- Tulburări de atenție, hiperactivitate și neurotizare secundară: copilul nu acordă atenție profesorului, colegilor, nu se poate concentra, este veșnic în mișcare, nu reușește să obțină minim de performanță, este

depășit de colegi ceea ce duce la eșec și dezvoltarea unor modele de comportament cum ar fi ticuri, stări de inhibare sau extravaganță.

- Performanță scăzută sub posibilitățile sale dată de dislexie, disgrafie.
- Divergențe între nivelul intelectual și performanțele școlare, lipsa încrederii în forțele proprii, lipsa suportului celor dn jur.
- Apariția și dezvoltarea sindromului cognitive specific ce poate afecta una sau mai multe aptitudini.

Educația incluzivă, în școala românească, parcurge un proces dificil, atât ca mental colectiv cât și în ceea ce privește resursele umane specializate și curricumul.

Integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă presupune suport uman specializat care să-i ajute la înțelegerea și aprofundarea conținuturilor, adică asistență din partea unui profesor de sprijin. Numărul foarte mic al profesorilor de sprijin comparativ cu cel al elevilor cu CES integrați ne-a adus în situația în care pentru un astfel de elev se normează 1 maxim 2 ore de sprijin pe săptămână, total insuficient. Profesorul de la clasă trebuie să se ocupe și de ceilalți elevi care pot fi 25 sau chiar 30, deci poate aloca 1 maxim 2 minute dintr-o oră, în aceste condiții nu se pot obține rezultatele dorite.

Pedagogia și învățarea centrată pe elev are un rol important în cadrul școlii incluzive, aceasta presupune adaptarea curricumului și metodelor de predare la capacitatea și nevoile fiecărui elev în parte. Stabilirea competemțelor unui copil cu CES pentru a fi integrat în învățământul de masă este făcută de o comisie de specialitae în psihopedagogie specială și psihologie dar adaptarea conținuturilor programei la nivelul de înțelegere a copilului este făcută de profesorul de la fiecare disciplină.

Este necesară parcurgerea periodică a unor cursuri de formare cu teme ca: Școala incluzivă, Educație incluzivă, Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă, etc., de cadrele didactice care lucrează cu copii cu CES, nu ne putem permite să ne jucăm cu soarta lor. Cadrele didactice trebuie să cunoască și să stăpânească corect noțiunile fundamentale, abordările și conceptele de bază; legislația națională și cea internațională; abordarea psihopedagogică a copilului cu CES; caracteristicile dezvoltării copilului cu CES; managementul clasei și strategii didactice în contextual educației inclusive.

Din literature de specialitate studiată, din experiența ca profesor și manager de clasă cred că integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă trebuie făcută cât mai repede, de dorit la început de ciclu școlar pentru firescul situației, începem școala o data cu ceilalți copii, învățăm regulile și evităm acumularea golurilor. Integrarea aceasta poate fi structurată astfel :

1.Curriculum adaptat, personalizat și PIP-uri:

- formarea de echipe pe arii curriculare, implicate, compuse din profesori ce predau la clasă care au în atenție partea cognitive, impart și particularizează informațiile ce trebuie achiziționate pe secvențe accesibile elevului cu CES; profesorul consilier școlar este liantul între factorii implicați și va urmării integrarea cognitivului cu socializarea și emoționalul copilului și profesorul de educație fizică sau cel de arte care au rolul de a detensiona, relaxa, stimula atenția și concentrarea prin tehnici specifice.

- realizarea cu ajutorul consilierului școlar a unui model de PIP, care să poată fi particularizat pentru fiecare disciplină și elev în parte.

2.Integrarea și relaționarea în colectivul de elevi ai clasei:

- integrarea elevului cu CES în colectiv trebuie să se facă cu mult tact, elevul trebuie pregătit de familie și chiar de un psiholog dacă e cazul, școala va fi prezentată ca un loc unde va intâlni prieteni noi, va învăța lucruri noi și se va simți bine;

- la fel trebuie pregătiți și ceilalți elevi, să înțeleagă că toți avem aceleași drepturi chiar dacă nu suntem la fel, că societatea ne acceptă pe fiecare așa cum suntem atât fizic, intelectual sau emoțional; copiii devin astfel mai toleranți, empatici, înțeleg, acceptă și trăiesc în preajma unor persoane „altfel”.

3. Părinții copiilor din clasă:

- părinții copilului cu CES trebuie să colaboreze cu colectivul didactic, cu ceilalți părinți și copii pentru a facilita integrarea copilului propriu, deschiderea spre ceilalți părinți, prezentarea corectă a situației, răspunderea la solicitările școlii, solicitarea ajutorului cînd are nevoie îi va determina pe cei din jur să nu spună un NU categoric, vor deveni mai toleranți, mai empatici.

Nu există „ rețetă” pentru integrarea copiilor cu CES în societate. Lumea este formată din persoane sănătoase sau cu probleme, din fericiți și triști, săraci șau bogați, de etnii diferite și trebuie adulți și copii să manifestăm înțelegere, acceptare, toleranță și mai ales compasiune.

Bibliografie :

1. Gherguț A., Frumos L. Educația incluzivă. Ghid metodologic, Editura Polirom, 2019
2. Ordin pentru aprobarea Metodologiei privind evaluarea, asistența psihoeducațională, orientarea școlară și orientarea profesională a copiilor, a elevilor și a tinerilor cu cerințe educaționale speciale, 6552/2011, M. Of.Nr.45 din 19 ianuarie 2021
3. Vrasmaș E.A. Introducere în Educația cerințelor speciale, Editura Credis, 2004

PROIECT EDUCAȚIONAL
ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ - EDUCAȚIE ECOLOGICĂ
”Natura pentru viață, viața pentru natură!”

Prof. înv. preșc. Zolyomi Lenuța Viorica
Grădinița Program Normal Porumbeni, jud. Mureș

„Natura și educația sunt asemănătoare, căci educația transformă pe om și, prin această transformare, creează natura” *~Democrit~*

I. ARGUMENT:

Am lansat acest proiect **„Natura pentru viață, viața pentru natură!”** deoarece **educaţia ecologică** reprezintă o componentă a educaţiei care contribuie la recunoaşterea valorilor mediului înconjurător şi la clarificarea conceptelor privind mediul. Educaţia ecologică contribuie la dobândirea de cunoştinţe, dar mai ales la formarea unor motivaţii, atitudini şi deprinderi pentru gestionarea eficientă a resurselor naturale şi la menţinerea calităţii mediului.

Considerăm că dezvoltarea durabilă este o urgenţă şi trebuie abordată de întreaga comunitate, iar educaţia trebuie să fie o parte integrantă a soluţiei, fiind cea mai eficientă metodă prin care să schimbăm calitatea vieţii noastre.

Prin acest proiect copiii pot deveni responsabili şi implicaţi în ceea ce înseamnă propriul lor viitor şi pot afla şi înţelege motivele pentru care nu trebuie să risipim resursele care au cel mai mare impact asupra noastră

II. SCOPUL PROIECTULUI:

”Natura pentru viață, viața pentru natură!” este formarea unor deprinderi şi atitudini copiilor în spiritul respectului pentru mediu, precum şi realizarea unor acţiuni specifice în comunitatea în care trăiesc. Este o modalitate de a trage un semnal de alarmă pentru adulţi și copii asupra faptului că dacă nu luăm măsuri azi, mâine poate fi prea târziu. De asemenea, este o metodă de a stimula copii înşişi să creeze o legătură cu natura şi să acţioneze acum pentru găsirea şi aplicarea de soluţii durabile în relaţionarea cu aceasta.

Proiectul contribuie și la atingerea următoarelor rezultate:

- un şir de acţiuni care vor consolida cunoştinţele de mediu în afara curriculei de învăţământ;
- un mijloc de a promova educaţia pentru mediu în şcoli prin acţiuni interactive care vor pune în contact copii, specialişti, reprezentanţi ai comunităţii locale;
- un proiect ce oferă copiilor un context generos pentru a lua parte la activităţi cu caracter practic, relevante pentru tema propusă, interactive şi provocatoare, care îi vor ajuta să înţeleagă şi să înveţe despre gestionarea eficientă a resurselor naturale;
- implicarea atât a şcolilor, cât şi a comunităţii locale, ambele părţi având ocazia de a învăţa mai multe despre managementul resurselor naturale;
- acţiuni desfăşurate de-a lungul unui an şcolar, în cele patru anotimpuri şi activităţi specifice educaţiei non-formale, axate pe această temă, copiii împreună cu profesorii fiind supuşi provocării de a gestiona în mod concret resursele naturale în spiritul conceptului de dezvoltare durabilă;

- un eveniment public care transmite un mesaj fără echivoc asupra nevoii implicării tuturor oamenilor în activitatea de protejare a mediului, a vieţii.

III. OBIECTIVELE PROIECTULUI

1. *Formarea si dezvoltarea conștiinței ecologice si a comportamentului ecologic la copii*
2. *Dezvoltarea capacității copiilor de a desfășura activități ecologice variate în școală, în natură;*
3. *Dezvoltarea unei atitudini pozitive fața de protejarea mediului;*
4. *Folosirea deșeurilor pentru realizarea unor decoruri în curtea școlii;*
5. *Construirea unor hrănitoare pentru păsările și montarea lor în copacii din grădina școlii;*

IV. OBIEVTIVE SPECIFICE PENTRU COPII :

- Să participe și să coopereze activ alături de profesori și părinți în acțiuni practice de îngrijire și protejare a mediului;
- Să-și formeze deprinderi de plantare si ocrotire a unui puiet și a spațiilor verzi din curtea școlii și vecinătatea acesteia;
- Să cunoască modul de folosire a uneltelor;
- Să conștientizeze importanța unui aer curat pentru o viață sănătoasă;
- Să-și exprime atitudinea pozitivă față de natură prin activități practice;
- Să acționeze în sensul colectării selective și depozitării controlate a materialelor refolosibile prin înființarea unui punct de colectare a materialelor refolosibile;
- Să ia atitudine atunci când sesizează comportament neconform cu regulile de protecție a mediului cunoscute de ei;
- Să conștientizeze realitatea înconjurătoare ca pe un mediu necesar vieții, odihnei, studiului;
- Să identifice impactul activității omului asupra mediului înconjurător, analizând situații concrete din natură;
- Să participe activ la acțiuni ce promovează sănătatea mediului, desfășurarea unor activități practice de ecologizare a mediului local

V. REZULTATE AŞTEPTATE:

- stimularea copiilor să practice activităţi în aer liber; încurajarea dezvoltării unei legături afective cu natura;
- stimularea spiritului de observaţie şi a atenţiei faţă de natură; dezvoltarea gândirii critice pentru identificarea problemelor de mediu;
- cunoaşterea de către copii a problemelor de mediu din comunitatea locală, precum şi identificarea habitatelor naturale, a ariilor protejate specifice zonei;
- dezvoltarea spiritului de voluntar şi a reflexelor de cetăţean activ la elevi în domeniul protecţiei mediului;
- stimularea copiilor pentru implicare în acţiuni de întreţinere, dezvoltare, amenajare a parcurilor naturale, a ariilor protejate;
- dezvoltarea gândirii orientate către soluţii, capacitatea de a dezvolta soluţii concrete pentru rezolvarea acestora;
- dezvoltarea viziunii şi a gândirii sistemice, pentru a putea adopta un stil de viaţă durabil şi o abordare sustenabilă asupra relaţiei om-natură în toate activităţile umane.

VI. RESURSELE PROIECTULUI

Resurse umane: echipa de proiect, elevi, părinți, donatori, parteneri

Resurse materiale: spațiile de învățământ din cadrul școlii și curtea școlii, donațiile, sponsorizările

VII. PERIOADA

Anul școlar 2021-2022

VIII. BENEFICIARII DIRECȚI:

- C**opii** cu vârste între 3 -11 ani – 80 copii
- **Cadre didactice,** colaboratori din Instituțiile partenere

IX. GRUP ȚINTĂ

- **părinți și tutori** sau alți membrii ai familiilor copiilor care fac parte din grupul țintă principal – 100 persoane
- **voluntari:** profesori, diriginți, psihologi, alți specialiști din domeniul asistenței sociale – 20 persoane
- **alți membrii ai comunității:** director, primar, preot, membrii ai comunității – 15 persoane

X. ETAPELE PROIECTULUI

1. **Organizarea grupului țintă și contactarea colaboratorilor**
   - Invitarea colaboratorilor
   - Semnarea acordului de către parteneri
2. **Stabilirea calendarului activităților**
3. **Desfășurarea proiectului**
4. **Evaluarea proiectului**

XI. CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR PROIECTULUI

NR. CRT	TEMA ACTIVITĂȚII	MODALITĂȚI DE REALIZARE	PERIOADA
1.	Plantarea de arbori în curtea școlii	Activitate practică gospodărească de plantare a arborilor: stejar, tei, castan și pomi fructiferi	Octombrie - Noiembrie
2.	Festivalul Brazilor de Crăciun	Activitate concurs de decorare a Brazilor de Crăciun	Decembrie
3.	Avem grijă de păsările iarna	Activitate practică Realizarea de hrănitori pentru păsări din materiale reciclabile și montarea acestora pe copacii din curtea școlii	Ianuarie – Februarie
4.	Straturi și flori	Activitate practică gospodărească	Martie – Aprilie

		Realizarea de straturi cu plante medicinale și ronduri de flori în curtea școlii	
5.	Insula de lectură și natură	Activitate practică de amenajare a curții școlii cu spații destinate activităților în aer liber	Mai
6.	Evaluarea proiectului	Expoziție cu lucrările practice realizate pe parcursul derulării proiectului, spectacol	Iunie

XII. ECHIPA DE PROIECT:

Prof. Z. L. V. coordonează implementarea proiectului

Prof. B. C. coordonează activitățile de voluntariat

Prof. R. R. coordonează bugetul și mediatizarea

Prof. C. E. coordonează relațiile dintre beneficiari, donatori și parteneri

Prof. P. R. coordonează activitățile practice din curtea școlii

XIII. REZULTATELE PROIECTULUI:

Realizarea unui prezentări cu activitățile desfășurate - spectacol, albume, articole, colaje etc.

XIV. DISEMINAREA REZULTATELOR PROIECTULUI:

Diseminarea rezultatelor se realizează în prezența invitaților, în presa locală, vom realiza o revistă a școlii, comunicări în spațiul online.

Proiect educațional
“Violența nu e o soluție !
Educaţia e şansa ta!”

Prof.Berilă Iuliana
Colegiul Tehnic” Costin D.Nenițescu” Brăila

Argument

Mutaţiile din societate şi din familia contemporană (problemele economice, problemele de relaţionare între părinţi şi copii, timp redus petrecut cu familia, redistribuirea rolurilor, suportul social şi emoţional redus, supraîncărcarea profesională a părinţilor sau munca în străinătate etc.), determină mai multe probleme emoţionale la copii decât în trecut şi, astfel, frecvenţa absenteismului şcolar este în creştere.

La acestea se adăugă presiunea grupului, riscul consumului de droguri şi a altor forme de dependenţa, metodele educative slabe şi inconstante, supraîncărcarea şcolară, disfuncţiile în evaluare şi notare, frică de examene etc, constituindu-se în adevăraţi stresori pentru elevi care, din păcate, uneori evita confruntarea cu "problemă" prin fugă de la ore.

Din păcate, absenteismul este în creştere, mai ales la nivel liceal, iar ignorarea sau pedeapsa excesivă pot doar contribuie la cronicizarea fenomenului. Elevul încearcă să evite insuccesul preferând să îşi petreacă timpul într-un mediu în care, crede el, se poate remarca. Din păcate, de cele mai multe ori acest mediu îl reprezintă strada. Prevenirea acestor acte de inadaptare constituie premisele pentru o dezvoltare armonioasă a întregii personalităţi.

Obiectivele pe care ni le-am propus au menirea de a fi operaţionalizate, astfel încât să se observe îmbunătăţiri calitative şi cantitative în planul comportamental al elevilor care absentează, dar şi în susţinerea şi dezvoltarea unui cadru familial armonios şi a unor relaţii de colaborare familie-şcoală.

Activităţile ce vor fi desfăşurate în cadrul acestui proiect vor urmări motivarea elevilor în vederea reducerii abandonului şcolar, prin sporirea creativităţii şi prin dezvoltarea competenţelor de comunicare, lingvistice, matematice, informatice, muzicale, artistice etc. Un elev implicat în propria educaţie va fi un elev motivat să îşi finalizeze studiile, de aceea, situaţiile de învăţare trebuie să fie legate de aspectele reale ale vieţii.

Scopul proiectului:

- Conştientizarea elevilor cu privire la importanţa, complexitatea şi funcţiile şcolii şi la implicaţiile absenteismului şi ale abandonului şcolar. Formarea unui comportament responsabil ca elev într–o instituţie şcolară;
- Prevenirea şi intervenţia primară în cazul absenteismului şcolar.

Obiective generale:

1. Identificarea principalelor motive ale absenteismului şcolar;
2. Dezvoltarea unei atitudini pozitive a elevilor faţă de şcoală;
3. Elevii să conştientizeze urmările negative ale absenteismului şcolar si a consumului de droguri

4. Elevii să fie capabili să identifice valorile, resursele importante furnizate de școală;
5. Reducerea absenţelor şcolare pe termen lung;
6. Identificarea surselor de stres şcolar;
7. Dezvoltarea stimei de sine a elevilor, construirea unei imagini de sine pozitivă prin autocunoaştere şi dezvoltare personală;
8. Creşterea motivaţiei şcolare prin clarificarea scopurilor de lungă durată.

Durata proiectului:

- Octombrie 2021 – Iunie 2022

Grupul ţintă:

- elevii claselor Colegiul Tehnic "C. D. Nenitescu" Braila;
- elevii cu risc de abandon.

Evaluarea proiectului:

- Chestionare;
- Fişe de lucru;
- Portofolii.

Rezultate aşteptate:

- Reducerea absenţelor nemotivate și a abandonului școlar;
- Promovarea unei atitudini responsabile ca elev într-o instituţie şi a unei atitudini pozitive faţă de şcoală;
- Conștientizarea faptului că consumul de droguri duce la abandon școlar si violența.

Diseminarea rezultatelor:

- Amenajarea în şcoală, a unui spaţiu ce va conţine un panou cu rezultatele proiectului, imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare, desene, postere;

Soluţii propuse pentru diminuarea riscului de abandon şcolar:

- Solicitare de sprijin din partea cadrelor didactice (profesori de la disciplinele cu nr. mare de absenţe, rezultate slabe etc);
- Antrenarea colegilor de clasă: unul sau mai mulţi colegi ai copilului se oferă să-l ajute la disciplinele respective;
- Antrenarea comunităţii de părinţi – pentru a ajuta familia în dificultate;
- Efectuarea unei anchete sociale dacă situaţia socio-economică a familiei este precară şi/sau sunt suspiciuni de neglijare sau abuz asupra copilului (primărie);
- Intervenţia unui psiholog;
- Consilierea şi orientarea profesională a părinţilor (consilierul şcolar);
- Implicarea în activităţi curriculare sau extracurriculare (vocaţionale sau de voluntariat);

PROIECT EDUCAȚIONAL

Prof. Înv. Primar: Vsilescu Iuliana
Școala Gimnazială ”Ion Creangă”
Com. I.C. Brătianu, Jud. Tulcea

A. INIŢIATOR I ŞI COORDONATORI DE PROIECT:

ŞCOALA GIMNAZIALĂ ”Ion Creangă”

B. INFORMATII DESPRE PROIECT

B.1. Titlul proiectului: **„**Dobrogea – vatră românească**”**

B.2. Categoria în care se încadrează proiectul: **cultural – artistic-sportiv**

B.3.Participanţi: elevi din învăţământul primar și gimnazial din şcolile înscrise în proiect.

C. REZUMATUL PROIECTULUI

Proiectul a fost conceput cu prilejul zilei de 14 Noiembrie, când sărbătorim unirea Dobrogei cu România, şi a urmărit **promovarea diversităţii multiculturale dobrogene.**

Având în vedere că Dobrogea a adunat de-a lungul istoriei etnii care convieţuiesc de mii de ani, prin acest proiect ne-am propus să punem în valoare tezaurul cultural concentrat în spaţiul dintre Dunăre şi Mare.

Activităţile propuse vor urmări identificarea celor mai eficiente modalităţi de stimulare a interesului elevilor pentru istorie, lectură şi carte, dezvoltarea gustului pentru frumos, pentru literatură, pentru tradiţii şi tot ce înseamnă adevărata valoare artistică, spirituală, civică şi morală.

Activităţile orientative propuse, care se vor a fi stimulative, au ca obiectiv dezvoltarea capacităţii creatoare a elevilor.

D. PREZENTAREA PROIECTULUI

ARGUMENT:

O zi importantă pentru istoria ţării noastre este 14 noiembrie 1878, ziua în care Dobrogea revenea la patria mamă.

Trăind într-o zonă geografică unde îşi dau mâna cele mai multe etnii din România, am iniţiat proiectul „Dobrogea-vatră românească”, tocmai pentru a pune în valoare costume, tradiţii, obiceiuri, mâncăruri specifice comunităţilor etnice din Dobrogea.

Activitatea a fost iniţiată de Şcoala Gimnazială ”Ion Creangă”, din com. I.C.Brătianu, jud Tulcea.

Activităţile incluse în program se vor realiza independent şi în comun.

SCOPUL PROIECTULUI:

- cunoaşterea însemnătăţii zilei de 14 noiembrie şi consecinţele actelor istorice înfăptuite atunci asupra poporului român;
- prezentarea costumelor tradiţonale ale etniilor din Dobrogea;
-mâncăruri/dulciuri specifice fiecărei etnii-prezentare şi degustare;
-obiceiuri de nuntă, botez specifice fiecărei etnii.

Obiective urmărite:

- cultivarea sensibilităţii faţă de valorile morale;
- încurajarea şi stimularea interesului elevilor pentru lumea miraculoasă a istoriei;
- îmbogăţirea orizontului cultural şi spiritual al elevilor;
- stimularea creativităţii artistice a elevilor şi a cadrelor didactice;
- sensibilizarea elevilor faţă de evenimentele naţionale;
- exersarea deprinderile artistice.

GRUPUL ŢINTĂ CĂREIA I SE ADRESEAZĂ PROIECTUL

- beneficiari direcţi: elevii din învăţământul primar şi gimnazial din şcoală;
- beneficiari indirecţi: cadrele didactice implicate, părinţi, invitaţi;
- comunitatea locală.

DURATA PROIECTULUI: 1 săptămână

DESCRIEREA ACTIVITĂŢILOR

Proiectul propus invită prin activităţile sale toţi profesorii şi elevii care conştientizează necesitatea unei cunoaşteri autentice a lumii şi a sinelui să se prindă în acest miraj al perceperii lumii şi a perceperii valorilor.

În desfăşurarea acestui proiect se vor implica atât elevii claselor din învățământul primar și gimnazial, cât şi profesorii care vor participa direct sau indirect la activităţile propuse. Activităţile vizează schimbul de experienţe, bune practici precum şi manifestarea talentului creativ, cunoaştere, peregrinare şi transcendere în timp şi spaţiu.

Activitatea va îmbrăca forme diverse care să provoace la lectură, muzică, dans, sport.

MODALITĂŢILE DE MONITORIZARE ŞI DE EVALUARE ALE PROIECTULUI (FORME DE EVALUARE):

MONITORIZAREA

Echipa de lucru va realiza fotografii şi un jurnal cu descrierea activităţilor desfăşurate. Se va urmări ca elevii implicaţi să-şi împărtăşească liber părerile şi impresiile personale asupra temelor propuse la fiecare etapă a derulării proiectului.

FORME DE EVALUARE:

- jurnale individuale sau colective;
- prezentarea rezultatelor, a produselor obţinute
- expunerea lucrărilor realizate;
- album foto;
- realizarea unor procese-verbale pentru fiecare activitate;
- prezentarea produselor muncii în echipă în cadrul festiv organizat;
- scrisori de mulţumire pentru părinţi, cadre didactice şi reprezentanţi ai comunităţii locale care au contribuit la realizarea proiectului.

DISEMINAREA:

- prezentarea proiectului în cadrul sesiunilor sau a activităţilor;
- mediatizare mass-media;
- evidenţierea elevilor participanţi la proiect.

REZULTATUL (TIPURI DE PRODUSE):

- jurnal de proiect;
- album foto;
- lucrări realizate de elevi;
- afişe;
- invitaţii;
- recitări, cântece.

IMPACTUL:

- întărirea colaborării elevi-elevi, elevi – cadre didactice implicate - pentru descoperirea şi stimularea talentelor şi a elevilor cu aptitudini artistice;
- dorinţa elevilor de a desfăşura mai multe activităţi literare şi cultural-artistice împreună;
- implicarea responsabilă şi afectivă a elevilor în viaţa şcolii, a comunităţii;
- atragerea părinţilor, a altor membri ai comunităţii în strategiile educaţionale ale şcolii.

ACTIVITĂŢILE DE PROMOVARE/MEDIATIZARE ŞI DE DISEMINARE PE CARE INTENŢIONĂM SĂ LE FACEM ÎN TIMPUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI ŞI DUPĂ ÎNCHEIEREA ACESTUIA

- ❖ Promovarea proiectului;
- ❖ Postarea de către elevi a unor materiale multimedia, video, etc, pe diferite site-uri educaţionale sau reţele de socializare (www.facebook.com)
- ❖ Mediatizarea în revistele şcolare;
- ❖ Acordarea diplomelor de participare pentru toţi elevii si profesorii implicaţi în proiect;
- ❖ Raportul de autoevaluare întocmit la finele proiectului;
- ❖ Analiza activităţilor desfăşurate în cadrul proiectului prin materiale de sinteză;
- ❖ Mediatizarea proiectului în mass-media.

RESURSELE PROIECTULUI

Resurse umane:

- ❖ Elevii implicati;
- ❖ cadrele didactice implicate;
- ❖ invitaţi;
- ❖ colaboratori;
- ❖ părinţi.

Resurse materiale:

- cărţi; mape; imagini; hârtie; invitaţii; texte literare; stilouri; dosare; fotografii; laptop; un videoproiector; imprimantă; copiator; recuzite diverse pentru jocurile de rol, aparat foto; calculator, instrumente muzicale.
- costume tradiţionale ţigăneşti, turceşti, lipoveneşti, greceşti, macedoneşti, româneşti.
- fotografii de familie
- cărţi de istorie şi literatură
- imagini
- steguleţe
-diplome

Resurse informaţionale:

- Internet;
- Biblioteca;

Discipline implicate în proiect:

- Limba și literatura română
- Istorie
- Geografie
- Religie
- Educaţie muzicală
- Educaţie fizică
- Educaţie plastică

Forma de organizare din cadrul proiectului: frontal, individual, pe grupe.

Resurse procedurale:

-brainstorming-ul

-conversaţia

-concursul

-povestirea

-reprezentarea scenică

Proiect educaţional privind prevenirea şi combaterea abandonului şcolar şi a părăsirii timpurii a şcolii

Autor: Coța Anca-Andreea
Colegiul Economic Ion Ghica, Bacău

DENUMIREA PROIECTULUI: Spune Prezent

INIŢIATORUL PROIECTULUI: Colegiul Economic „Ion Ghica”, Bacău

COORDONATORII PROIECTULUI:

- Prof. Coţa Anca-Andreea

ECHIPA DE PROIECT:

Reprezentant IPJ

Consilier şcolar Grozescu Nicoleta

Prof. Preda Carmen

Elevii claselor a IX-a J şi a XI-a F

COLABORATORI:

Părinţi ai elevilor din clasele a IX-a J şi a XI-a F, Colegiului Economic „Ion Ghica”, Bacău

Profesori diriginţi ai Colegiului Economic „Ion Ghica”, Bacău

MOTIVAŢIA PROIECTULUI:

Absenteismul şi abandonul şcolar în rândul elevilor de liceu din România este în creştere în ultimii ani. Conceptul de părăsire timpurie a şcolii are diverse sensuri şi posedă definiţii formale şi funcţionale. Astfel, definiţiile formale se referă la a avea o diplomă sau nu, a fi înscris într-un sistem educaţional sau nu, pe când cele funcţionale se referă la faptul că persoana în cauză a dobândit competenţele suficiente pentru a funcţiona într-un anumit mediu.

Deşi la Colegiul Economic a fost demarat un proiect – *Note în catalog*- care are printre obiective si reducerea absenteismului, rata absenteismului şi numărul elevilor aflaţi în risc de a abandona studiile este încă ridicată datorită mediului defavorizat din care provin elevii, a familiilor cu o slabă educaţie sau cei ce aparţin anumitor etnii.

Slaba conştientizare a importanţei studiilor şi educaţiei în adaptarea la viaţa socială şi economică a viitorului adult a condus la absenteismul ridicat si la abandonul şcolar. Realizarea unor activităţi cu scopul combaterii absenteismului şcolar spre finalul unui an şcolar prezintă două avantaje: posibilitatea identificării mai exacte a cauzelor şi dificultăţilor ce au condus la absenteism şi fixarea unor obiective pentru anul şcolar ce urmează.

SCOPUL PROIECTULUI:

▪ Conştientizarea elevilor cu privire la importanţa, complexitatea şi funcţiile şcolii şi la implicaţiile absenteismului şi ale abandonului şcolar. Formarea unui comportament responsabil ca elev într–o instituţie şcolară.

▪ Prevenirea şi intervenţia primară în cazul absenteismului şcolar

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Dezvoltarea unei atitudini pozitive a elevilor şi părinţilor faţă de şcoală;
- Elevii şi părinţii acestora să conştientizeze urmările negative ale absenteismului şcolar;
- Elevii şi părinţii să fie capabili să identifice valorile, resursele importante furnizate de şcoală;
- Reducerea absenţelor şcolare pe termen lung;
- Identificarea surselor de stres şcolar;
- Dezvoltarea stimei de sine a elevilor, construirea unei imagini de sine pozitivă prin autocunoaştere si dezvoltare personală;
- Creşterea motivaţiei şcolare prin clarificarea scopurilor de lungă durată.

GRUPUL ŢINTĂ: elevi ai Colegiului Economic „Ion Ghica”, Bacău (clasa a IX-a J şi a XI-a F) şi părinţii acestora

DURATA PROIECTULUI: anul şcolar aprilie - iulie 2017

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR:

Nr. Crt.	Activitatea	Modalităţi de realizare	Perioada de desfăşurare	Responsabili
1.	*Motivaţia pentru educaţie*	Identificarea rolului şcolii Formarea unei atitudini potitive faţă de şcoală Clarificarea scopurilor de lungă durată	Aprilie 2017	Prof. Coţa Anca-Andreea Prof. Murariu Larisa Consilier scolar invitat Grozescu Nicoleta
2.	*Părinţi implicaţi, elevi motivaţi*	Identificarea împreună cu părinţii a cauzelor absenteismului Identificarea surselor de stres Părinţii realizează o analiză împreună cu copiii lor a resurselor importante furnizate de şcoală	Mai 2017	Prof. Nistor Răzvana Prof. Coţa Anca Prof. Murariu Larisa Prof. Preda Carmen Invitat reprezentant IPJ Bacău
3.	*Educaţia e şansa ta!*	Jocuri de rol şi activităţi distractive cu ocazia Zilei Internaţionale a copilului	Iunie 2017	Prof. Nistor Răzvana Prof. Coţa Anca Prof. Murariu Larisa Prof. Preda Carmen

RESURSE UMANE:

- Profesori
- Elevi
- Invitaţi

RESURSE MATERIALE:

- Echipament IT (videoproiector, laptop)
- Materiale consumabile

BUGETUL PROIECTULUI:

- Materialele consumabile utilizate pentru realizarea diverselor lucrări vor fi procurate de către Colegiul Economic „Ion Ghica”, Bacău şi de către profesorii coordonatori

REZULTATELE AŞTEPTATE ÎN URMA PROIECTULUI:

▪ Reducerea absenţelor nemotivate şi a abandonului şcolar;

▪ Promovarea unei atitudini responsabile ca elev într-o instituţie şi a unei atitudini pozitive faţă de şcoală;

▪ Prevenirea absenteismului şi a abandonului şcolar

MODALITĂŢI DE MONITORIZARE ŞI EVALUARE:

- Întâlniri periodice ale echipei de proiect
- Portofoliul proiectului care va cuprinde: materiale utilizate
- Procese verbale încheiate în urma desfăşurării activităţilor
- Raportul final al proiectului
- Oferirea de diplome pentru elevii cu cea mai bună implicare

IMPACTUL PROIECTULUI:

- Dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi relaţionare între elevi, profesori, şi părinţi
- Lărgirea orizontului de preocupări ale elevilor
- Identificarea posibilităţilor de reducere a stresului provocat de diverse situaţii-problemă
- Creşterea motivaţiei şcolare

DISEMINAREA PROIECTULUI:

- Întâlniri directe cu elevii
- Prezentarea proiectului în cadrul lectoratului cu părinţii
- Popularizarea activităţilor prin prezentarea imaginilor de la activităţi în cadrul subcomisiei diriginţilor claselor a IX-a şi a XI-a

DATE DE CONTACT COORDONATORI:

- Prof. Coţa Anca-Andreea - 0743069866, akadeea@yahoo.com
- Prof. Murariu Larisa
- Prof. Nistor Răzvana ,

PROIECT EDUCATIV
ȘCOALA ONLINE
ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI

Mirea Cioroianu Simona
Prof. onv. prescolar, G.P.N.NR.4, Caracal, Olt

A. INFORMAŢII DESPRE APLICANT

Numele instituţiei/unităţii de învăţământ aplicante:	**Liceul Teoretic „Ioniță Asan’’ – Caracal**
Adresa completă	B-dul „Nicolae Titulescu’’,nr. 39
Nr. de telefon/fax	0249515260
Site şi adresă poştă electronică	cniasan2004@yahoo.com
Coordonatori:	Prof. VANEA CLAUDIA Prof. TOMESCU NICULINA Prof. CERNAT DANIELA MARIA Prof. IACOB IONELA GINA Prof.MIREA CIOROIANU SIMONA
Numărul cadrelor didactice participante la proiect/nr. total de cadre didactice din unitate	5
Numărul părinților participanţi la proiect	100
Numărul copiilor participanţi la proiect	60

B. INFORMAŢII DESPRE PROIECT

B.1. **Titlul proiectului** : **ȘCOALA ONLINE – ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI**

B.2. Precizați tipul activității principale din cadrul proiectului :*proiect social*

B.3. Domeniul în care se încadrează proiectul:

- Domeniul educaţie civică

B5. Perioada de desfășurare : februarie 2021 - august 2022

B6: **Număr participanţi la proiect**: 160

B7: Locul de desfășurare : online

REZUMATUL PROIECTULUI

a. Număr de elevi și număr de cadre didactice implicate :4 cadre didactice, 100 parinti, 60 elevi și preșcolari

b. Beneficiarii direcți: elevii clasei I , preșcolarii de la G.P.P. nr. 4 si G.P.P.NR.1, Caracal ;

c. Activităţi propuse, în ordinea în care se vor desfăşura

C. PREZENTAREA PROIECTULUI

Argument

Trăim într-o perioadă în care apar schimbări peste schimbări: școala trece online, iar părinții sunt încurajați să lucreze de acasă. E o adaptare rapidă la un ritm incert pentru părinți și elevi privind cu îngrijorare anul școlar. În contextul acesta, care sunt și cum se modifică rolurile familiei și ale școlii, în educația copiilor?

Cu răbdare, compasiune și susținere, timpul petrecut acasă cât și conceptul de școală online pot fi o oportunitatea de a întări relația familie-școală de care e atâta nevoie pentru viitorul copiilor.

Modul în care se schimbă școala și educația în România este un subiect important , așa că ne-am propus ca prin acest proiect de educație parentală să venim în sprijinul părinților cu câteva resurse care să- i poată ajuta să facă tranziția mai ușoară la educația de acasa. Proiectul vizează parteneriatul școală-familie, cum pot fi copiii susținuți în dezvoltarea lor educațională, afectată de pandemie și ce pot face părinții pentru a gestiona cu bine perioada. Universitatea din Michigan a publicat recent rezultatele unui studiu privind provocările părinților cu școala online acasă, în timpul pandemiei:

- Aproape 50% se simt copleșiți de responsabilitatea de a educa copiii acasă
- 1 din 4 părinți simte că nu are resursele necesare să asigure educația copilului acasă
- 24% au spus că au un copil anxios și speriat, iar 30%, că este nervos și tensionat
- 71% au primit ajutor din partea școlii.

Profesorii află de la părinți ce nevoi are elevul, ce pasiuni și interese, dar și ce stări și emoții resimte acesta în această perioadă. Părinții pot afla, în schimb, când și cum are nevoie copilul să fie ajutat și încurajat pentru a reuși și a dezvolta un comportament pozitiv,copiii preșcolari și elevii din ciclul primar au nevoie de susținere zilnică pentru a accesa aplicatia de învățare online.

D. Scopul proiectului:

Familiarizarea copiilor și a părinților cu aplicația GOOGLE CLASSROOM în vederea susținerii responsabilizării în procesul de învățare online, folosirea tehnologiei în mod benefic, dezvoltarea unei colaborări cu școala bazată pe încredere, în timp ce stabilesc limite sănătoase în relația cu copilul și cu profesorii.Atât copiii preșcolari cât și și elevii din clasele I și a II- a au nevoie de sprijin din partea profesorilor și a părinților pentru a reuși să beneficieze optim de predarea online deoarece nu sunt familiarizați cu această aplicație foarte utilă.Intenționăm să instruim copiii și părinții acestora cu utilizarea instrumentelor necesare bunei desfășurări a activităților online și a depășirii cu succes a perioadei de pandemie.

E. Obiectivele specifice ale proiectului:

- Informrea părinților în legătură cu modalitățile de predare online și obiectivele de învățare în această perioadă;
- Sprijiniea elevilor și a părinților in accesarea serviciului principal al aplicației GOOGLE CLASSROOM smarthfone,tabletă sau PC;
- Instruirea în vederea organizării individuale a temelor de către elevi în Google Drive, cu aplicația Classroom finalizarea, predarea, precum și comunicarea directă cu profesorii și cu colegii
- Crearea orarului pe Google Classroom - pe zile și discipline
- Utilizarea noilor tehnologii în educație

F. Durata proiectului: februarie 2021 - august 2022

Nr. crt.	*Denumirea activității*	*Perioada*	*OBSERVAȚII*
1.	***Început de drum prin LUMEA DIGITALĂ***	*Februarie 2022*	*Activitate cu copiii și părinții acestora*
2.	***Cum mă conectez online pentru a intra la cursuri?***	*Februarie 2022*	*Activitate cu copiii și părinții acestora*
3.	***Cum încarc o temă online?***	*Martie2022*	*Activitate cu copiii și părinții acestora*
4.	***Tutoriale* GOOGLE CLASSROOM**	*Martie 20212*	*Activitate cu copiii și părinții acestora*
5.	***Tehnici motivaționale în activitatea de învățare online***	*Aprilie 2022*	*Seminare parentale*
6.	***Creați un „ ACASĂ” plin de siguranță și o stare de bine!***	*Aprilie 2022*	*Seminar parental*
7.	***Cum caut informații în biblioteca online?***	*Mai 2022*	*Activitate cu copiii pe Google Meet*
8.	***Bune practici pentru școală online***	*Mai 2022*	*Activitate online cu copiii și părinții acestora*
9.	***Google Meet ne aduna pe toti laolalta!***	*Iunie 2022*	*Activitate dedicate ZILEI INTERNATIONALE A COPILULUI*
10.	***Activități recreative familiale***	*Iunie 2022*	*Activitate online cu copiii și părinții acestora*

11.	***Protecția datelor și siguranța pe internet***	*Iulie 2022*	*Activitate online cu elevii in cadrul Proiectului -ORA DE NET- in colaborare cu SALVAȚI COPIII*
12.	***Prevenirea oboselii fizice si emotionale***	*Iulie 2022*	*Activitate cu parintii copiilor*
13.	***Ateliere digitale pentru părinți – Întâlnire online cu psihologul școlii***	*August 2022*	*Copiii si parintii , impreuna!*
14.	***Scoala online nu e grea!Si eu folosesc cu ușurință GOOGLE CLASSROOM!***	*August 2022*	*Activități cu elevii derulate in cadrul Proiectului ȘCOALĂ DE VARĂ DE ACASĂ*

G. Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului

- Utilizarea responsabilă a resurselor digitale educaționale
- Facilitarea dezvoltării competențelor digitale, a competențelor transversale ale tuturor formabililor (preșcolari,elevi)
- Comunicarea periodică, onestă și eficientă a informațiilor despre copii (stări și dificultăți acasă, pasiuni, nevoi particulare)
- Cunoașterea de către părinți a cadrelor didactice și a comunității (colegi, alți părinți)
- Evitarea învinovățirii unei tabere sau a alteia
- Discuțiile individuale părinte-profesor pentru învățare personalizată a copilului
- Colaborarea pentru rezolvarea problemelor copilului
- Implicarea în activități online organizate de școală și comunitate
- Asistarea copiilor în realizarea temelor și proiectelor online
- Solicitarea ajutorului când este nevoie
- Participarea părinților la deciziile luate împreună cu școala
- Implicarea în cunoașterea nevoilor copilului ca elev (părinți) și cunoașterea elevului în mediul său familial (profesori)
- Colaborarea pentru activități extracurriculare atractive pentru copii, cât stau acasă (ateliere digitale, cursuri online în care să-și formeze pasiuni).

PROIECT EDUCAŢIONAL INTERJUDEŢEAN 2021 – 2022 PĂDUREA- IZVOR DE SĂNĂTATE

COORDONATOR, PROF. ÎNV. PRIMAR PETRESCU ANA-MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 4 LUGOJ

ORGANIZATORI:

- INSPECTORATUL ŞCOLAR JUDEŢEAN TIMIŞ
- ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.4 LUGOJ

Colaboratori:

- Ocolul Silvic Lugoj

Parteneri:

- școli și grădinițe partenere din țară

Coordonator proiect:

- prof. înv. primar Ana-Maria Petrescu

Organizatori:

- prof. înv. primar Ana-Maria Petrescu

Echipa de implementare a proiectului:

- prof. înv. primar Cosmina Bogasieru
- prof. înv. primar Ramona Subţire
- prof. înv. primar Ana-Maria Petrescu
- prof. înv. primar Judit Schropp
- bibliotecar Elena Popescu

Argument:

Astăzi, mai mult ca oricând, trebuie să tragem un semnal de alarmă protejării mediului înconjurător, şi în mod special pădurii. Dacă în trecut, codrul a fost “frate cu românul”, în timpul nostru, datorită condiţiilor social-economice din ţară, s-a ajuns la distrugerea “frăţiei”, a ecosistemului. Prin această distrugere este pusă în pericol viaţa întregii planete.

Pentru prevenirea acestui dezastru, dau curs acestui proiect făcând educaţie ecologică prin diverse acţiuni “micilor vlăstare”.

Scop:

- Educarea ecologică a elevilor privind importanţa pădurii pentru viaţă;
- Cunoaşterea acţiunilor privind protejarea şi întinerirea pădurii;
- Stimularea potenţialului artistic şi creativ al copiilor din învăţământul preşcolar şi primar;
- Valorificarea lucrărilor din concurs în cadrul unei expoziţii.

Obiective:

- să descopere elementele ce compun mediul înconjurător comunicând impresii, idei pe baza observărilor efectuate;
- să identifice calităţile mediului înconjurător, necesare unei vieţi sănătoase;
- să-şi îmbogăţească cunoştinţele referitoare la rolul pădurii în menţinerea vieţii pe pământ;
- să dezaprobe acţiunile de distrugere şi exploatare iraţională a pădurii;
- să manifeste grijă şi protecţie faţă de pădure participând la diferite acţiuni de îngrijire;
- să înţeleagă necesitatea respectării relaţiei om-natură;

Grup ţintă:

- preşcolari, elevi din ciclul primar, cadre didactice.

Resurse:

- **umane:** cadre didactice şi copii de la grădiniţele şi şcolile participante, parteneri;
- **financiare:** finanţare de la Consiliul Judeţean Timiş, din partea Asociaţiei Şcolii Gimnaziale Nr. 4 Lugoj „HONESTE VIVERE” şi a altor donatori voluntari;
- **materiale:** ilustraţii, materiale pentru confecţionarea lucrărilor participante, aparat foto, calculator, imprimantă,
- video-proiector.

Perioada şi locul desfăşurării:

- Şcoala Gimnazială Nr.4 Lugoj;
- 15.03.2021 – 31.05.2022

Activităţi propuse:

I. Concurs cu următoarele secţiuni:

- Creaţii literare (compuneri şi poezii);
- Creaţii plastice (desen, pictură, colaj);

Lucrările vor fi redactate pe hârtie A4, apreciindu-se originalitatea şi creativitatea. Se vor acorda premii şi menţiuni pentru fiecare secţiune.

II. Expoziţie cu lucrările participante la concurs şi jurizarea lor;

III. Excursie la Ocolul Silvic Lugoj:

- Plantarea puieţilor;

IV. Activitate practică:

- Realizarea de machete şi postere cu tema: Pădurea- izvor de sănătate;

V. Activitate ecologică:

- Acţiuni de educaţie ecologică: ***Să păstrăm pădurea curată!***

Mediatizare:

- comisie metodică, cerc pedagogic, media locală (TenTv, Redeşteptarea, Actualitatea, site-ul http://didactic.ro.

Evaluare:

- realizarea unei expoziţii cu lucrările participante;

- adeverințe de participare pentru cadrele didactice și diplome pentru elevii câștigători;
- prezentare power-point;
- publicare pe blogul școlii.

Regulament de participare la concursul de creaţie

„Pădurea în cele patru anotimpuri”

Secţiuni:

- Creaţii literare (compuneri şi poezii);
- Creaţii plastice (desen, pictură, colaj);

- Un cadru didactic poate participa cu un număr de maxim **3 lucrări** (indiferent de secţiune)**;**
- Înscrierea participanţilor se va face prin **trimiterea lucrărilor, a FIŞEI DE ÎNSCRIERE** (anexa 1) şi a **ACORDULUI DE PARTENERIAT** (anexa 2 -completat şi ştampilat – în 2 exemplare) pe adresa: **Şcoala Gimnazială Nr. 4 LUGOJ , str. V.V. Delamarina nr. 21, loc. LUGOJ, jud. TIMIŞ, cod 305500** (cu menţiunea – Pentru concursul - ***„Pădurea în cele patru anotimpuri”)*** până în 31.05.2022 – data poştei.

NU SE PERCEPE TAXĂ DE PARTICIPARE!!!

PROIECT EDUCATIV JUDEȚEAN
” ȘCOALA – FAMILIA - COMUNITATEA PARTENERI ÎN EDUCAȚIE ”

prof. înv. primar BUNTA SIMONA
Școala Gimnazială „ Nicolae Bălcescu”
Oradea-Bihor

Parteneriatul școală – familie - comunitate trebuie văzut ca o componentă primordială în organizarea școlii, a grupurilor, a clasei de elevi. Lipsa acestui parteneriat care să-și fundamenteze acțiunile pe aceleași principii și să urmărească aceleași obiective, poate avea efecte negative în planul dezvoltării armonioase a elevilor și în valorificarea optimă a potențialului acestora.

Cele trei mari instituții, Școala - Familia – Comunitatea trebuie să fie partenere în educația copilului și să-și împartă responsabilitățile ce-l vizează pe acesta. Calitatea întregului proces instructiv – educativ depinde de gradul în care aceste instituții colaborează, comunică și cooperează. Familia și comunitatea trebuie să se afilieze școlii, deoarece societatea are nevoie din ce în ce mai multă creativitate și adaptabilitate, nu doar de informație.

Prin activităţile desfăşurate în şcoală în care sunt implicaţi părinţii se urmărește în primul rând o relaţionare benefică prin care toți au de câștigat.

Prin **Proiectul educativ județean ” Școală – Familie – Comunitate, parteneri în educație”** se intenționează să se organizeze întâlniri interactive între părinţi şi specialişti, cu scopul de a facilita comunicarea, de a valorifica experienţele acumulate de aceştia în creşterea şi educarea copiilor, precum și de a găsi soluţii comune în rezolvarea unor probleme.

Scopul proiectului constă în valorificarea potenţialului formator al familiei în vederea optimizării relației școală – familie- comunitate.

Obiective:

- Identificarea problemelor cu care se confruntă părinţii ai căror copii sunt elevi;
- Găsirea de soluţii comune în vederea rezolvării acestor probleme;
- Oferirea de informaţii prin intermediul lectoratelor cu părinţii;
- Facilitarea întâlnirilor cu persoane specializate în educaţia copiilor, reprezentanți ai comunității: medici, psihologi, preot, cadre didactice);
- Sprijinirea părinţilor în depăşirea unor momente critice de relaţionare părinte – copil;
- Încurajarea părinţilor în implicarea în activităţile şcolare;
- Realizarea unei comunicări eficiente prin intermediul orelor de consiliere cu părinţii.

Grup ţintă:

- elevii claselor a III- a C și a IV- a B de la Școala Gimnazială „ Nicolae Bălcescu”, Oradea;
- elevii clasei a IV- a de la Liceul de Artă, Oradea;
- elevii clasei a IV-a A de la Liceul cu Program Sportiv „ Bihorul ”,Oradea;
- elevii clasei a VIII-a A de la Școala Abram, jud. Bihor;
- părinţii şi familiile elevilor implicaţi în proiect;

- comunitatea locală.

a) **Conţinutul proiectului**: activităţi comune: părinţi – copii - şcoală – comunitate;

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. crt.	**Denumirea activităţii**	**Grup ţintă**	**Termen Locaţie**	**Responsabil**	**Observaţii**
1.	*Întâlnirea echipei de lucru şi lansarea proiectului*	Cadre didactice părinţi	martie Şcoala ”N.Bălcescu”	Echipa de proiect	Proiectare şi organizare
2.	*„Părinţii de azi, copiii de ieri” (excursie, jocuri distractive*)	Elevi părinţi	aprilie Oradea - Sinaia	Echipa de proiect	Eficientizarea relaţiei părinte-elev
3.	*„ Luna Florilor” - colţul viu al şcolii*	Elevi părinţi	mai curtea şcolii	Echipa de proiect	-Amenajarea spaţiului verde, plantare de flori
4.	*„ Să ne bucurăm împreună” - activitate în parc*	Elevi părinţi	Iunie Parcul 1 Decembrie	Echipa de proiect	- Petrecerea timpului liber împreună cu copilul - Organizarea de jocuri comune
5.	*„ Comunicarea eficientă -primul pas spre reuşită” - lectorat cu părinţii, ppt.*	Părinţi Profesor din consiliul clasei	septembrie sala de clasă	Echipa de proiect	- Înţelegerea rolului de părinte în comunicarea cu şcoala;
6.	*„ Meseria de părinte” -lectorat cu părinţii, ppt.*	Părinţi Psihologul Medicul şcolii	octombrie -sala de clasă	Echipa de proiect	-ameliorarea calităţii deprinderilor parentale;
7.	*,,Magia Crăciunului,,*	Profesori, preot, Elevi, părinţi	decembrie -biserică	Echipa de proiect	-implicarea părinţilor şi comunităţii în activităţile şcolare, în viaţa şcolii
8.	*Evaluarea proiectului*	Profesori Elevi, părinţi	decembrie	Echipa de proiect	- concluzii, realizări - atingerea obiectivelor

Evaluare:

Evaluare internă:

- Sondaje de opinie;
- Chestionare;
- Mese rotunde;
- Prezentarea filmului din excursie;
- Poze de la activităţi;

Evaluare externă:

- Publicarea rezultatelor pe internet și în ziarele locale;
- Chestionare de evaluare adresate partenerilor educaționali;
- Prezentarea în cadrul comisiilor metodice.

Monitorizarea proiectului:

- Afișarea calendarului activităţilor;
- Fotografii ale activităţilor;
- Prezentări power–point;
- Chestionare pentru părinţi şi elevi;

Rezultate:

- Participarea părinţilor alături de copii la activităţile organizate de şcoală;
- Informarea părinţilor cu privire la profesorii care predau la clasă (consiliul clasei);
- Informarea părinților cu privire la rolul și importanța familiei în educarea și dezvoltarea copilului;
- Implicarea comunităţii locale (medic, asistent, psiholog, preot, poliţist de proximitate);
- Dezvoltarea relaţiei de colaborare între şcoală şi părinţi și reprezentanți ai comunității;
- Prezentarea pe suport teoretic a activităţilor din proiect.

Diseminarea proiectului:

- Afișe, panouri;
- Articole despre activităţi în publicații locale, în reviste de specialitate;
- Prezentare de poze;

Impactul proiectului:

- Îmbunătăţirea relaţiei şcoală – familie – comunitate;
- Implicarea părinţilor în activităţi educative organizate de şcoală;
- Creșterea încrederii părinţilor în posibilitatea de a primi sprijin în educarea copiilor;
- Realizarea unei bune comunicări între părinţii din clasă şi din şcoală;
- Găsirea de soluţii optime în rezolvarea unor probleme educative bazându-ne pe experienţa acumulată;
- Creșterea prestigiului școlii în comunitate.

Sustenabilitatea proiectului:

- Pornind de la necesitatea unei comunicări şi cooperări între şcoală, familie, comunitate, considerăm că acest proiect va avea viitor şi va continua şi în anii următori.
- Educaţia adulţilor fiind o problemă importantă care vizează şcolile, credem că în continuare ne vom bucura de parteneri din alte instituţii de învăţământ (şcoli, grădiniţe, etc.);

În concluzie, putem afirma că funcţionarea optimă a parteneriatul dintre şcoală, familie şi comunitate locală produce efecte benefice atât asupra celor educaţi cât şi întregii comunităţi locale.

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ *Educaţia parentală*, Ghid pentru părinţi;
- ✓ *Vârsta şcolară*, Ghid pentru părinţi;
- ✓ Bakker, I., Janssen H., *Educaţi aşa!,* Netherland Institute for Care&Welfare, 2001;

LA CULTURE ET LA CIVILISATION FRANÇAISES DANS L` ENSEIGNEMENT DU FLE
La méthodologie de recherche

Autor : SZIGETHY SONIA
Profesor de limba franceză la Colegiul « Mihai Viteazul » din Ineu, judeţul Arad

La recherche a été organisée au lycée où j`enseigne depuis 2007, étant inclus dans l` étude des élèves qui fréquentent les classes de la IXe jusqu` à la XII$^{e}$ (la filière technologique) et une seule classe de collège (la septième). Au total on a eu 218 élèves, pour avoir un nombre assez significatif d` élèves impliqués. Puis la recherche a été restreinte à une seule classe (la XIIe D, profil technologique – économie), et donc, individuellement à un nombre de 30 élèves.

Méthodes : on a utilisé a) l` observation et, à partir de là, la constatation ; b) le questionnaire ; c) l` interview ; d) l` analyse de l` activité des élèves.

a) L` observation :

L` observation de cette classe (la XII$^{e}$ D, la section technologique) a été choisie spécialement, car c` était une classe avec un niveau de connaissances très faible, les résultats des élèves en français et aussi aux autres disciplines étant très limités et le niveau de la classe dépassait à peine la moyenne 5. Il y avait aussi dans la classe des élèves avec des difficultés prononcées en français, en étant souvent ajournés, même quelques années successives. Leur intérêt pour la langue française, et donc pour l` acte éducatif en général était quasiment inexistant et on se confrontait aussi avec un grave phénomène : celui de l` absentéisme assez accru.

On constate par cette observation que les apprenants de cette classe préfèrent être passifs, qu` ils sont conscients que leurs connaissances ne sont pas bonnes, qu`ils reçoivent des notes mauvaises et ils affirment souvent qu` ils ne peuvent pas récupérer le trou immense des notions manquées. Ils se sont, en quelque sorte, résignés à cette évidence. On s` est proposé alors de faire une étude et de vérifier si le changement de la méthode pouvait changer au moins leur attitude envers l` étude. On n` avait rien à perdre, sinon à retarder un peu la matière, qui, de toute façon, resterait floue pour eux, de même que dans les années précédentes. Cette étude a été aussi réalisée par la suite du niveau désastreux des tests initiaux du début d` année scolaire lorsque la moyenne de la classe a été 2,29, avec 9 notes entre 1 et 1,99, 18 notes entre 2 et 2,99 et 3 notes entre 3 et 3,99. On a constaté que les élèves réussissaient à comprendre un texte écrit, dans une mesure minimale, ils n` étaient pas capables de résoudre des exercices de grammaire et la compétence d` expression écrite manquait complètement. Peut-être le test a été trop difficile pour leur niveau, car il avait été élaboré pour toutes les classes terminales de toutes les filières, et donc aussi pour des élèves desquels on avait de plus grandes attentes. Ils ne sont pas préparés à cause du désintérêt face aux activités éducationnelles et à cause du taux d` absentéisme élevé. En ce qui concerne la pratique écrite de la langue, tous ont les mêmes capacités, c` est-à-dire nulles. Pourtant il y a aussi une question d` organisation de l` enseignement à haut niveau : on est conscients qu` on ne peut pas avoir les mêmes attentes d` une classe au profil technologique comme d` une classe au profil théorique, par exemple la philologie. Pour éviter qu` ils soient par la suite seulement des “présences physiques”, pour essayer de récupérer une partie des connaissances qui servent au Baccalauréat, on commence à structurer les activités de manière diverse, de stimuler la motivation, en les faisant travailler surtout en groupes, par collaboration, par tâches à accomplir en s` aidant l` un l` autre.

On observe donc pendant toute la durée de l` étude la manière dont les élèves agissent au moment de l` application en classe des méthodes traditionnelles et des méthodes modernes. Spécialement en se rapportant aux 30 élèves observés, on a pris en compte leur implication dans l` activité de la classe, la concentration de leur attention, leur désir de reprendre cette activité-là et la satisfaction offerte par l` activité respective. Pour vérifier leur aptitude vers

l` apprentissage on a choisi plusieurs éléments de culture et de civilisation françaises qui montrent l` habileté de placer dans le temps et dans l` espace certains événements culturels, la capacité d` exprimer des opinions ou des goûts, la capacité d` interagir en utilisant des notions en français, celle de distinguer des stéréotypes et des préjugés, l` habileté de savoir déchiffrer des documents authentiques et celle de réaliser des résumés, des présentations, des projets. Après avoir travaillé de manière active avec les jeunes, en groupes, en exploitant les médias, on a donné un autre test, qui visait les données assez simples de civilisation étudiées pendant deux semaines et les résultats étaient déjà un peu plus satisfaisants. Le test a été élaboré d` une manière très accessible pour voir aussi les réactions des élèves dans le cas des notes plus grandes que d` habitude, pour leur stimuler la motivation du travail actif. La moyenne de la classe est devenue 5, 83. On a eu les notes suivantes : la note 1 : 1 élève ; la note 2 : 0 ; la note 3 : 2 élèves ; la note 4 : 4 élèves ; la note 5 : 5 élèves ; la note 6 : 5 élèves ; la note 7 : 4 élèves ; la note 8 : 8 élèves ; la note 9 : 1 élève ; la note 10 : 0.

On a continué puis de travailler en manière mixte, en mélangeant les 2 modalités d` enseignement-apprentissage et l` observation des élèves est devenue permanente, en leur expliquant qu`ils seront notés à la fin de l` année en fonction de leur implication dans l`équipe, de la réalisation des tâches en groupe et de leur intérêt et de leur inclination (en fonction de leur rôle dans l` équipe). On leur a expliqué aussi le but de la recherche et que les résultats obtenus seraient utilisés tant pour la recherche proprement dite, que pour l` amélioration de l` activité d` enseignement-apprentissage à l` avenir.

b) Le questionnaire

Le questionnaire a été réalisé de plusieurs manières, par exemple pendant l` activité active lorsqu` on voulait apprendre des choses sur les centres d` intérêt des apprenants, pour pouvoir mieux adapter les documents utilisés pendant la classe de FLE. Le professeur leur a demandé ce qu`ils voulaient faire pendant “la semaine d` une autre manière”, pour s` approcher plus aux élèves, et pour ouvrir la voie de la communication, pour les laisser s` exprimer
librement en ce qui concerne leurs goûts, leurs opinions. Presque tous voulaient faire des excursions, des visites,
regarder des films pendant cette semaine-là. Évidemment on a tenu compte le plus possible de leurs options.

Puis on leur a demandé de dire s` ils aimaient ou pas apprendre la culture et la civilisation françaises par des méthodes actives participatives et d` argumenter leurs réponses. Ce questionnaire a été appliqué après avoir travaillé
en groupes, pour comprendre la motivation envers l` étude. Pour qu`ils réussissent à s` exprimer librement, sans peur,
on leur a demandé de n` écrire pas sur la feuille leur nom, seulement s`ils le voulaient, car ce sont les réponses générales qui intéressent dans ce cas. Les questionnaires se sont développés en langue roumaine, pour qu` ils puissent bien trouver leurs paroles, mieux que dans une langue cible.

c) L` interview

Après avoir analysé les questionnaires, on a sélectionné 10 élèves auxquels on a sollicité une interview. La discussion avec eux a eu lieu dans une salle de classe, afin qu`ils se trouvent dans un lieu familier et afin d` éliminer la moindre raison de stress. On leur a expliqué au début le motif de l` interview, on leur a remercié pour leur contribution à cette recherche et on leur a demandé de penser quelles seraient les choses qui pourraient les motiver davantage dans l` apprentissage du FLE.

En fonction de leurs réponses on a essayé le plus possible d` adapter les méthodes d` enseignement à leur spécifique et d` employer avec prédominance les méthodes qui menaient à de meilleurs résultats.

d) L` analyse de l` activité des élèves

Pendant l` année scolaire on a étudié l` activité dans la classe de FLE : les devoirs à la maison, les projets de groupe, les comptes-rendus dans leur ensemble. Ils ont été tous analysés par rapport à la qualité du travail, à la réaction personnelle des élèves, à leur continuité et implication montrées par les élèves dans certaines activités. On a pu constater ainsi qu` il y avait une petite différence entre l` implication de certains élèves dans les activités actives qui reposent sur la civilisation contre les vérifications frontales, orales ou écrites, fait qui pourrait s` expliquer par des problèmes spécifiques de l` adolescence, du genre manque de confiance en soi ou l` émotivité. De cette façon, il faut aussi repenser et reconsidérer l` évaluation, en mettant plus l` accent sur d` autres méthodes d` évaluation telles : le World Café, la mosaïque, le projet, qui permettent une évaluation objective des élèves qui ne sont plus sous l` influence de la note ou émus, en prenant une attitude plus désinvolte envers l` apprentissage et l` évaluation.

Le travail de la XIIe D a été observé et analysé pendant toute l` année et à la fin de l` année scolaire ils ont reçu des notes finales en fonction de leur travail en groupe, de leurs comptes-rendus et pas dernièrement en fonction de leur progrès ou de leur implication. Après toutes ces activités, on a fait une moyenne et on a obtenu la note finale, ainsi on a eu les résultats suivants : la note 1 : 0 ; la note 2 : 0 ; la note 3 : 2 élèves ; la note 4 : 0 ; la note 5 : 1 élève ; la note 6 : 4 élèves ; a note 7 : 10 élèves ; la note 8 : 10 élèves ; la note 9 : 2 élèves ; la note 10 : 1 élève.

La moyenne de la note finale de la classe a été 7.10. Ces résultats expliquent le fait que les élèves se sont impliqués plus pendant les activités de groupe, qu`ils ont aimé collaborer, mais pourtant le niveau de la classe n` a pas beaucoup augmenté, car les moyennes finales sont restées assez modestes en fin d` année. Donc, à la fin de l` année 2022, ils ont tous promu, mais on n` a pas eu de notes éclatantes. La situation a été la suivante : les moyennes finales : entre 5 et 5.99 : 15 élèves ; entre 6 et 6.99 : 5 élèves ; entre 7 et 7.99 : 8 élèves ; entre 8 et 8.99 : 1 élève ; entre 9 et 9.99 – 0.

La moyenne finale annuelle a été 6, 10, un peu meilleure par rapport à l` année passée.

Lumea emoțiilor - șansa tuturor la incluziune socială

Prof. Alina Crețu
Colegiul Național “Ștefan cel Mare”, Suceava

Argument

Majoritatea dintre noi nu acordăm o mare importanță analizei conștiente și cognitive a emoțiilor pe care le simțim și s-a descoperit că acest lucru începe încă din copilărie. În general, părinții tind să-i determine pe copii să-și reprime emoțiile, să nu le exprime la intensitatea pe care aceştia o simt în momentul în care acestea se manifestă. Fie că este vorba de emoții pozitive (dragoste, bucurie, încântare, etc.) sau de emoții negative (frică, dezgust, mânie), fiecare dintre noi ar trebui să fim capabili să le recunoaștem și să ne educăm propriile trăiri și emoții fără a fi nevoiți să le ascundem, dimpotrivă, ar trebui să învățăm să le acceptăm și să le exprimăm așa cum apar ele în momentul respectiv.

Termenul clinic „alexitimie“ este un sindrom definit prin incapacitatea de a recunoaşte emoțiile, subtilitățile și manifestările lor imposibilitatea unei persoane de a pune în cuvinte propria experiență sau de a înțelege caracterul complex al emoțiilor altor persoane. Prezentul proiect își propune să determine elevii să învețe să-și conștientizeze propriile emoții, dar și să realizeze dacă recunosc emoțiile manifestate de alte persoane din jurul lor prin exerciții de mimă, colorare, auto-caracterizare, etc. Participanții sunt provocați să-și dea seama dacă ei sau cunoștințe de-ale lor se confruntă cu dificultățile prin care trec persoanele alexitimice dificultate în identificarea sentimentelor, înțelegere limitată a cauzelor acestora, dificultate în recunoașterea expresiilor faciale ale altor persoane, imaginație limitată sau rigidă, hipersensibilitate la senzațiile fizice, visează rar, relații interpersonale slab reprezentate, fie supra-dependente și evitante. În această descriere, se pot regăsi în mod relevant elevii cu cerințe speciale de învățare și este necesar ca atât aceştia, cât și colegii lor, să învețe să-și exprime sentimentele unii fața de ceilalți astfel încât să existe o mai bună înțelegere a lumii reale în care trăim, să învețe că toți suntem **egali,** că e nevoie să fim **solidari** cu cei mai puțin norocoși și, în acelaşi timp, să cultive sentimentul de **respect** reciproc.

Proiectul S.E.R. (Solidaritate. Egalitate. Respect) vine ca răspuns realității zilelor noastre abordând activ și interactiv o chestiune de actualitate: reprimarea sentimentelor față de anumiți semeni, dar și marginalizarea unora tocmai din cauza inexistenței unor variante suport. Prin interrnediul parteneriatului realizat în cadrul proiectului *DSH PositiveChoices,* finanțat prin programul Erasmus Plus, a fost facilitat accesul la aprofundarea sindromului de alexitimie, dar mai ales la modalități de lucru și integrare în colectivitate a elevilor cu cerințe și nevoi speciale din județul Suceava.

Pe scurt

Activitățile au fost bazate pe ideea generală că majoritatea dintre noi, în special copiii cu CES, nu acordă o mare importanță analizei conștiente și cognitive a emoțiilor pe care le simțim și s-a descoperit că acest lucru începe încă din copilărie. Fie că este vorba de emoții pozitive sau de emoții negative, fiecare dintre noi ar trebui să fim capabili să le recunoaștem și să ne educăm propriile trăiri și emoții fără a fi nevoiți să le ascundem. Mai mult decât atât, persoanele cu diferite afecțiuni încadrate cu CES resimt emoțiile în mod diferit – fie le reprimă complet pentru că nu le înțeleg, fie le exagerează. Din acest punct de vedere, este esențial lucrul cu acești copii împreună cu întregul colectiv al clasei pentru a-i face pe toți să înțeleagă stările prin care trec aceste persoane și să devină mai compasivi.

În acest sens, un grup de elevi suceveni, beneficiari în cadrul proiectului, a fost implicat în diferite exerciții pentru coeziunea grupului de către voluntari de la Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Suceava *Te prind cu privirea* (ice-breaker), *Bomboana impulsionată* și *Președintele, vicele și secretarul.* Toate acestea au fost activități practice desfășurate atât indoors (în interior) cât și outdoors (în exterior) cu multă implicare emoțională și spirit de competiție prin intermediul cărora participanții au experimentat un larg spectru de emoții pe care le-au discutat la finalul activităților într-o sesiune de analiză și introspecție. Implicarea a fost completă atât din partea participanților, cât și din partea voluntarilor, ambele părți reușind să-și recunoască și să-și gestioneze emoțiile provenite din noutatea și ineditul acțiunilor din proiect.

Valori și obiective vizate

Printre valorile vizate de acest proiect amintim: responsabilizare socială a elevilor, implicarea tinerilor în problemele comunității, cultivarea toleranței și a spiritului de întrajutorare, formarea și educarea spiritului civic, consolidarea valorilor personale, implicarea elevilor în propria formare. Conectarea elevilor la aspecte ce vizează problematica exprimării sentimentelor, dezvoltarea competențelor de comunicare în cadrul colectivelor, cultivarea spiritului de colaborare, solidaritate, egalitate si respect, încurajarea abordării interdisciplinare a unui aspect actual, dezvoltarea competențelor cheie ale participanților - de introspecție și comunicare, încurajarea afirmării inteligențelor multiple sunt câteva dintre obiectivele de referința ale proiectului.

Concluzii

În loc de concluzii se cuvine să facem un corolar al feedback-ului oferit de participanți: beneficiari și voluntari deopotrivă. “Sper să mai avem parte de astfel de activități. Ne-am distrat și relaxat in același timp.” (N.V.) “Totul a fost foarte amuzant. Mi-am făcut prieteni noi pe care îi aștept și la anul.” (L.N.) “Colegii noștri au fost foarte receptivi la activitățile propuse de noi. La rîndul nostru, am avut de învățat de la ei. În concluzie, pot spune că a fost o experiență instructivă și plăcută.” (A.M.) “Nu am mai participat în calitate de voluntar la astfel de activități. Totul a fost nou pentru mine, însă colegii mei m-au ajutat. Cred că m-am descurcat destul de bine pentru un novice. Personal, cred că astfel de proiecte ar trebuie să aibă loc în mod permanent deoarece numai în felul acesta putem descoperi talente și abilități pe care nici nu le bănuiam.” (P.B.) “Jucându-ne, am învățat să fim empatici și aseritivi. Comunicând am aflat că doar așa cei din jurul nostru pot să ne înțeleagă și să relaționeze cu noi. Activitățile și-au atins scopul: acela de a-i face pe colegii noștri să conștientizeze că nu sunt singuri.” (M.M.)

PROIECT EDUCAȚIONAL PENTRU FORMAREA CONDUITEI MORAL-CIVICE

„ÎNVĂȚĂM ȘI DĂRUIM„

Prof. Învățământ preșcolar:Velincov Maria Mirabela
G.P.P nr. 12, Iași

"Faptele copiilor reprezintă un testament pe care îl primesc la maturitate de la părinții lor." Christopher Paolini.

Empatia este unul dintre cele mai frumoase daruri morale pe care le poți oferi copilului și are o componentă emotivă și totodată morală. Ea reprezintă respectarea și împărtășirea unor sentimente pe care le trăiește copilul în raport cu anumite întâmplări din viața lui conectate cu fapte ale unor alte persoane. Se spune că empatia nu poate fi învățată dar conștiința poate fi „educată„.

Încă de la cele mai fragede vârste, educația se poate realiza la nivel afectiv iar școala este un cadru în care copilul își dezvoltă mai ales valorile morale. Formarea şi dezvoltarea morală a personalităţii este determinată de toţi factorii educaţionali: familie, grădiniţă, şcoală, mas-media etc. Nu putem nega faptul că fiecare părinte, de-a lungul vieţii, îşi formează sistemul şi scala sa valorică, ansamblul de atitudini şi competenţe, care corespunde unei culturi concrete şi modelului educativ promovat de urmaşii acestora, copiii vor avea pe parcursul vieţii aceleaşi valori şi comportamente pe care le-au moştenit, le-au interiorizat în cadrul familiei. Părinții sunt obligați să formeze condiții adecvate pentru o educație de calitate a copiilor în familie și să colaboreze cu instituția de învățământ, contribuind la realizarea obiectivelor educaționale. Una din cele mai valoroase surse şi, totodată, cel mai important rol în evoluţia şi stabilirea profilului moral al copilului îl au exemplele pozitive, care pleacă inevitabil din familie. Familia contemporană, ca instituție social umană, poate fi considerată, în acest context, drept nucleul de bază al societăţii, deoarece anume ei îi revine rolul şi sarcina de a asigura dezvoltarea generală şi cea atitudinal-morală a copilului.

Făcând saltul de la existenţa singulară la cea de grup, de la mediul familial la cel instituţionalizat, în grădiniţă, copilul este orientat spre ceea ce trebuie să facă şi să devină într-un context social, relaţional. De aceea consider că sunt foarte importante activităţile din grăiniţe care sunt menite să dezvolte anumite capacităţi şi aptitudini cu privire la comportamentul pe care viitorii aulţi şi-l vor desfăşura în societate.

Scopul proiectului: Sprijinirea persoanelor cu probleme sociale și materiale, prin încurajarea implicării preșcolarilor, ca voluntari, în acțiuni de caritate.

Grupul țintă: preșcolarii grupelor Grădiniței PP nr. 12 Iași, părinții acestora și cadrele didactice implicate;

Beneficiarii direcți: preșcolarii din grădiniță.

Beneficiarii indirecți: părinții și cadrele didactice implicate, comunitatea locală.

Durata proiectului: luna octombrie a anului 2018

Rezultate așteptate:

- acumulare de noi cunoștințe, prin intermediul acțiunilor caritabile.
- creșterea interesului pentru implicarea preșcolarilor în viața comunității prin activitate de voluntariat.
- integrarea normelor morale, a noţiunilor, judecăţilor, raţionamentelor morale sentimentelor morale, trăsăturilor volitive morale la nivelul convingerilor morale;
- oferirea de fructe, și legume atât în stare proaspătă cît și în stare conservată.

Conținutul proiectului:

Activitatea nr. 1: ,,Om sărac, om bogat,,-loc de desfășurare: sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 11.10.2018. Activitatea de educație pentru societate a avut ca scop formarea comportamentului copiilor cu privire la conduita moral-civică.

Activitatea nr. 2: ,,Așa da, așa nu,,- loc de desfășurare: sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 16.10.2018. Activitatea s-a desfășurat sub formă de joc didactic și a avut ca scop discriminarea comportamentelor dezirabile de cele indezirabile.

Activitatea nr. 3: ,,Pentru o viață sănătoasă consumăm fructe și legume,, – loc de desfășurare :sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 18. 10.2018. Activitatea de observare a legumelor a avut ca scop cunoașterea legumelor prin antrenarea tuturor analizatorilor senzoriali: gust, miros, văz, chinestezic.

Activitatea nr. 4: ,,Sănătate în fiecare anotimp,, – loc de desfășurare :sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 23. 10.2018. Activitatea practic-gospodărească- ,,Modalități de conservare a legumelor,, s- a finalizat cu realizare în grup a unui butoi cu murături. Pentru această activitate s-au pregătit următoarele materiale: legume, butoi, apă, sare, condimente și au fost necersare următoarele demersuri: Igienizarea prealabilă a legumelor cu ajutorul copiilor, explicarea și exemplificarea modalităților de lucru, realizarea activității propriu-zise.

Activitatea nr. 5: ,,Colectarea alimentelor,, - loc de desfășurare :sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 25. 10. 2018. Activitatea de colectare de fructe, legume, alimente neperisabile (alimente conservate, îmbuteliate, împachetate)

Activitatea nr. 6: ,,Micii matematicieni ,, – loc de desfășurare :sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 26.10.2108.Activitatea matematică a avut ca scop: sortarea alimentelor pentru distribuire.

Activitatea nr. 7:,,Dar din dar se face Rai,,- loc de desfășurare: Direcția de Asistență Comunitară (Cantina Socială Iași), Data: 27.10.2018. Activitatea de oferire către beneficiarii Cantinei a produselor colectate.

Activitatea nr. 8: Diseminarea proiectului – loc de desfășurare: sala de ședințe a Grădiniței pp. Nr. 12 Iași, data: 13.12.2018. În cadrul activității au fost implicate toate cadrele didactice din grădiniță. Activitatea a avut ca scop discutarea parcurgerii cu succes a proiectului educațional, evidențierea punctelor forte dar și soluții/măsuri de ameliorare pentru proiectele educaționale ulterioare.

Bibliografie:

1. Munteanu Tamara, 2019, *Formarea atitudinilor morale la copii în cadrul familiei;* Universitatea de stat din Tiraspol;
2. Şchiopu U.,1997, *Dicţionar de Psihologie*, Bucureşti, Editura Babel.

PROIECT EDUCAȚIONAL – EDUCAȚIE ECOLOGICĂ
“ OCROTIND NATURA, OCROTIM VIAȚA“

POZDĂRE ANCA IOANA
Liceul Teoretic Adam Müller Guttenbrunn Arad

După cercetările efectuate de catre specialiștii UNESCO, s-a concluzionat că dezvoltarea în continuare a culturii, civilizației și progresului în Europa, la latitudinile noastre, se cere ca suprafața terestră să fie acoperită cu păduri în proporție de 32%. România, cu Carpații - „ coloana vertebrală” , are numai 26% fond forestier, fiind depășită de majoritatea țărilor europene.

În tratatul de bază al Comunității Europene, în Articolul 2 din secțiunea principiilor de bază, se stipulează că rolul UE este acela de a promova un nivel înalt de protecție și îmbunătățire a mediului.

Pe langa actiunile de reîmpădurire a suprafețelor imense defrișate, se impunecu necesitate și cunoașterea și întreținerea pădurilor declarate rezervații naturale. Este bine de știut faptul ca nu poate fi apărat decât ceea ce este foarte bine cunoscut. Imposibilitatea protejării suficiente a unor elemente necunoscute este verificată de-a lungul evoluției lumii vii.

Din acest motiv am considerat necesară derularea acestui proiect educațional în vederea dezvoltarii în rândul elevilor a spiritului antreprenorial. Cu siguranță, școlii ii revine sarcina de a forma la elevi o atitudine conștientă și responsabilă față de mediu : “omul trebuie nu numai instruit, ci și educat să se apere singur de sine însuși“ – după cum remarcă un ecologist francez.

Prin realizarea acestui proiect dorim sa dezvoltăm în randul elevilor, spiritul de inițiativă, comunicarea, sa aibă loc un schimb de bune practice în vederea formarii unei educații ecologice demne de un cetățean european.

Scopul proiectului:

formarea de responsabilități, respect și atitudini pozitive față de păstrarea nealterată a mediului înconjurător.

Obiectivul general al proiectului:

formarea și dezvoltatea conștiintei ecologice și a comportamentului ecologic la elevi.

Obiective specifice :

-să-și dezvolte o conștiință ecologică teoretică necsară transpunerii ei în practici ecologige;

-să identifice speciile vegetale și animale din rezervație și interdependența dintre pădure și viețuitoarele ei;

-să participe și să coopereze activ alaturi de parinti în acțiuni practice de îngrijire și protejare a mediului;

-să-și formeze deprinderi de platare și octotire a unui puiet și a spațiilor verzi din curtea școlii și vecinătatea acesteia;

-să conștientizeze importanța unui aer curat pentru o viață sănătoasă;

-să acționeze în sensul colectării selective și depozitării controlate a materialelor refolosibile prin înființarea unui punct de colectare a materialelor refolosibile;

-să ia atitudine atunci când sesizează comportamente neconforme cu normele de protecție a mediului cunoscute de ei;

-să înregistreze rezultatele obținute și să alcătuiască un portofoliu;

-să utilizeze internetul pentru a obține informații despre mediu;

Grup țintă:

-40 de elevi din ciclul gimnazial

-6 cadre didactice

-30 de parinți

Beneficiari: -elevi,

-cadre didactice

-părinți

-comunitate

Perioada de desfășurare: octombrie 2022- iunie 2024

Parteneri: Parcul Național “Lunca Mureșului”

Activități propuse și rolul partenerilor:

„Pădurea – exemplu de armonie” – cunoașterea Rezervației Naturale “Lunca Muresului” – activitate comună (octombrie 2022)

„Pădurea – biocenoza cea mai complexă” – identificarea speciilor vegetale și animale din rezervație – participa 40 de elevi și 4 cadre didactice și câte un reprezentant al rezervației (octombrie 2022)

„Protejăm pădurea !” – activități de informare și formare a atitudinii ecologice: amplasarea de căsuțe pentru păsărele, placuțe avertizoare, afișe ecologice – școala implicate în proiect (noiembrie 2022)

colectare de deșeuri (maculatură, PET-uri)

„Viața pe pământ depinde de noi!” – joc de rol: elevii în costume din materiale refolosibile sugerând flori și copaci din rezervație, pe tema

„Omul în dialog cu natura” – activitate în școală (martie 2023)

„Protejați habitatele umede!” – expoziție itinerantă de desene, colaje și fotografii din zonele umede ale Pădurii Ceala – toți participanții implicați în proiect (martie 2023)

„Suntem prietenii pădurii” – plantare de puieți și flori în parcul școlii, în parcul din cartierul Micalaca – toți cei implicați în proiect (aprilie2023, aprilie 2024)

Lucrari de amenajare a rezervației – marcarea drumului, amplasarea de plăcuțe avertizoare și afișe ecologice – 20 elevi, 2 cadre didactice și un reprezentant al Parcului (mai 2023)

„Pe cărările patriei” - excursie și acțiuni de ecologizare la – activitate comună la Bodrog și Bezdin (iunie 2023, iunie 2024)

Modalități de monitorizare, evaluare și promovare ale rezultatelor proiectului.

Monitorizarea activităților:

Echipa de lucru va realiza fotografii și un jurnal cu descrierea activitățiilor desfășurate

Se va urmări ca elevii implicați să-și împărtășească liber părerile și impresiile personaleasupra temelor propuse la fiecare etapă a derulării proiectului.

Evaluarea proiectului:

-chestionare

-discuții de grup

-jurnalul cu impresii – jurnalul proiectului

-portofoliu – fiecare elev

-broșură în format electronic.

Promovarea și diseminarea proiectului:

Proiectul va fi prezentat în cadrul Simpozionului Internațional de educație ecologică, în cadrul Consiliilor Profesorale și Comisiilor metodice , precum și în articole publicate în presa și revistele școlilor.

Echipa de proiect va realiza : pliante, afișe, o mapă cu materialele proiectului.

Rezultate așteptate :

-realizarea de parteneriate școlare în vederea derularii unor activități comune în viitor și a unor schimburi de experiență.

-întărirea colaborarii (elevi, părinți, cadre didactice) pentru îmbunătățirea sănătății mediului.

-dobândirea deprinderilor ecologice pentru păstrarea și refacerea echilibrului om- mediu.

dorința elevilor de a desfășura mai multe activități în aer liber.

-implicarea responsabilă și efectivă a elevilor și părinților în viata școlii.

Resursele proiectului:

-Umane: școlari, cadre didactice, părinți, bunici, funcționari ai grădinii botanice.

-Materiale: albume, fotografii, pliante, imagini, plante.

-Temporale: anul școlar 2022-2024

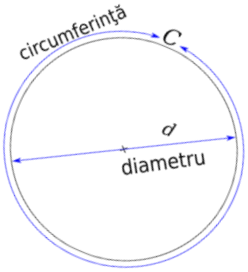
-Spatiale: Parcul Național „Lunca Mureșului”

Liceul Teoretic „Adam Muller Guttenbrunn” Arad

Proiect educațional - Ziua numărului π

Socianu Ionuț
Școala Gimnazială comuna Stănești, jud. Vâlcea

Numărul pi este o constantă matematică a cărei valoare este raportul dintre circumferința și diametrul oricărui cerc.

Pi este un număr irațional, adică valoarea sa nu poate fi exprimată exact sub formă de fracție m/n, cu m și n întregi. De aceea, reprezentarea sa zecimală nu are sfârșit și nu începe nici să se repete. Simbolul π a fost propus pentru prima oară de matematicianul galez William Jones în 1706. Valoarea constantei este egală aproximativ cu 3,14159.

Litera grecească π, scrisă pi în alfabetul latin, a fost adoptată de la cuvântul grecesc „**περίμετρος**”, perimetros (în română: perimetru), mai întâi de William Jones în 1707; notația a fost popularizată apoi de Leonhard Euler în 1737.

În ultimele decenii a crescut mult recordul numărului de cifre memorate.

Chiar cu mult timp înainte ca valoarea lui π să fie evaluată de calculatoarele electronice, memorarea unui număr record de cifre a devenit o obsesie a unor oameni. În 2006, Akira Haraguchi, un inginer japonez pensionar, s-a lăudat cu reținerea a 100.000 de zecimale exacte. Aceasta nu a fost însă verificată de Guinness World Records.

Recordul înregistrat de Guinness la memorarea cifrelor lui π este de **67.890** de cifre, deținut de Lu Chao, un student de 24 de ani din China. I-au luat 24 de ore și 4 minute să recite fără greșeală până la a 67.890-a cifră zecimală a lui π.

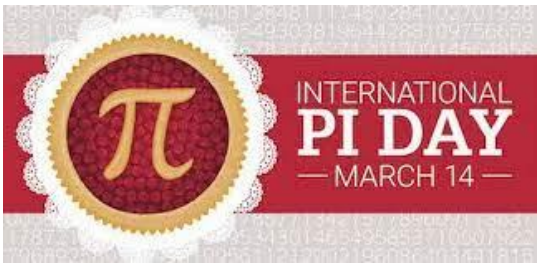
Există mai multe moduri de memorare a lui π, printre care și utilizarea de „**pieme**”, poezii care reprezintă numărul π astfel încât lungimea fiecărui cuvânt (în litere) reprezintă o cifră.

În limba română există fraza: „**Așa e bine a scrie renumitul și utilul număr**"

De asemenea, există și o poezie pentru a reține primele 25 de zecimale ale celebrului număr. Din păcate, autorul este necunoscut.

Pi si 25 de zecimale

Dar o știm, e număr important ce trebuie iubit,
Din toate numerele însemnate, diamant neasemuit,
Cei ce vor temeinic asta prețui,
Ei veșnic bine vor trăi

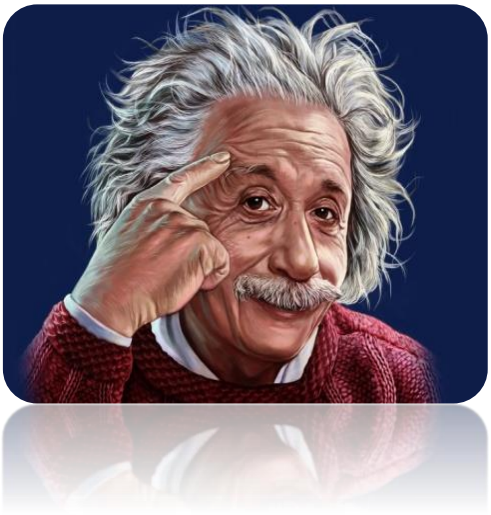
3,14159275358979323846264 34.....

Poate din cauza simplității definiției sale, conceptul de pi și, mai ales, expresia sa zecimală au pătruns în cultura populară într-un grad mult mai mare decât aproape orice altă construcție matematică.

De asemenea, în această zi s-a născut și **Albert Einstein** (n. 14 martie 1879 – d. 18 aprilie 1955). A fost un fizician teoretician de etnie evreiască, născut în Germania, profesor universitar la Berlin și Princeton.
A fost autorul teoriei relativității și unul dintre cei mai străluciți oameni de știință ai omenirii. În 1921 i s-a decernat Premiul Nobel pentru Fizică.

Bibliografie

- https://www.didactic.ro/
- https://en.calameo.com/read/0016331701164fc73ed34
- https://www.google.com/search?q=numarul+pi&sxsrf=APq-WBs3NQ_T0aQYtMMX0YoOYAEIPvbhQ:1647175970214&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwi239jUkMP2AhWSuKQKHVylDMcQ_AUoAXoECAEQAw&biw=1366&bih=657&dpr=1#imgrc=O0XXupxt1j2nrM

TITLUL PROIECTULUI: „ SĂ PĂSTRĂM NATURA CURATĂ”

Prof. coordonator - ȚIFREA S. Maria
Școala Gimnazială „Miron Cristea” ,Toplița, Harghita

ARGUMENT

Prin acest proiect dorim să desfaşurăm activităţi care să evidenţieze rolul naturii în viaţa omului, la dezvoltarea spiritului de cercetare, la formarea unei gândiri ecologice, la dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi nu în ultimul rând conştientizarea în rândul copiilor şi elevilor a necesităţii conservării şi protejării ecosistemelor pentru o viaţă viitoare cel puţin la fel de bună ca cea de azi.

Scopul: Conştientizarea şi responsabilizarea elevilor şi cadrelor didactice privind importanţa formării unui stil de viaţa durabil.

Obiective:

- însuşirea principiilor educaţiei pentru mediu şi pentru sănătatea mediului
- dezvoltarea unui comportament de respect şi protejare faţă de mediu;
- identificarea, informarea şi sporirea cunoştinţelor copiilor despre ceea ce dă valoare vieţii: apa;
- cunoaşterea posibilitaţilor de ocrotire, conservare a naturii, a mediului, în vederea cultivării atitudinilor responsabile implicate în protejarea mediului;
- protecţia şi îmbunătăţirea calităţii mediului, prin diminuarea factorilor poluanţi şi reconstrucţie ecologică.

Grupul ţinta:

- Beneficiari direcţi: elevii claselor primare, gimnaziale
- Beneficiari indirecţi: familiile elevilor, cadrele didactice, comunitatea locală, parteneri educaţionali.

Perioada de desfăşurare: (1 octombrie – 30 aprilie 2018-2019)

Pateneri:

- Poliţia Topliţa
- Primăria Topliţa
- Cabinetul Medical Şcolar
- Centrul de Epurare

Graficul activităţilor

Octombrie 2018	Să-i dăm o mână de ajutor “Planetei Albastre”	Activitate de informare şi documentare (afişe, fluturaşi, creaţii literare)
Noiembrie 2018	Vreau să trăiesc într-un mediu sănătos	Activitate de curăţenie şi ecologizare
Decembrie2018	Salvează viitorul!	Activitate de colectare selectivă a deşeurilor
Februarie 2019	Resursele naturale – surse ale vieţii	Sesiuni de informare şi educare privind necesitatea utilizării rationale a resurselor planetei; Vizite la staţia de epurare a apelor uzate; Filmuleţe apa
Martie 2019	Sădesc un copacel, pentru o gură de oxigen	Activităţi de plantare
Aprilie 2019	Comori ale naturii Popularizarea rezultatelor proiectului;	Studierea diferitelor ecoisteme; discuţii, prezentarea cascadei,a staţiunii Banffy, apa termă, izvorului cu apă potabilă (rece), observarea florei şi faunei pădurii; Evaluarea activităţiilor

Resurse :

- Umane: elevii claselor I –VIII, cadrele didactice, familiile elevilor.
- Materiale: ppt-uri, cărţi, reviste, filmuleţe, afişe, fluturaşi, manuşi, saci menajeri, chestionare, ustensile pentru plantat.

Evaluare: portofolii, fotografii, dezbateri, expoziţii, chestionare .

Punctele de informare: afişe, fluturaşi, soft-uri educaţionale, creaţii literar-artistice ale elevilor.

DERULAREA PROIECTULUI – ACTIVITĂŢILOR

Activitatea nr. 1/ octombrie 2018

Titlul activităţii: Să-i dăm o mână de ajutor “Planetei Albastre” **Tipul:** Activitate de informare şi documentare (afişe, fluturaşi, creaţii literare)**Locul desfăşurării**: ŞCOALA GIMNAZIALĂ „MIRON CRISTEA’’ **Metode/mijloace de realizare:** discuţii pe baza materialelor informative. Impresii personale. **Modalităţi de evaluare:** materialele informative, ppt-uri, afişe, fotografii, pliante, creaţii literare (poezii, compuneri), expoziţie cu lucrările realizate.

Activitatea nr. 2/ noiembrie 2018

Titlul activităţii: Vreau să trăiesc într-un mediu sănătos **Tipul:** Activitate de curăţenie şi ecologizare **Locul desfăşurării**: varianta „M. Kogălniceanu”, curtea şcolii

Metode/mijloace de realizare: ecologizarea unor spaţii verzi **Modalitati de evaluare:** poze, deşeurile adunate

Activitatea nr. 3/ decembrie 2018

Titlul activităţii: Salvează viitorul! **Tipul:** Activitate de colectare selectivă a deşeurilor **Locul desfăşurării**: Şcoala Gimnazială „ Miron Cristea” **Metode/mijloace de realizare:** elevii au adus hârtie, cartoane, pet-uri, apoi ne-am deplasat la centrul de reciclare. Au adunat 110 kg hârtie, 30 kg pet-uri. **Modalitati de evaluare:** poze, materialele adunate

Activitatea nr. 4/ februarie 2019

Titlul activităţii: Resursele naturale – surse ale vieţii

Tipul: activitate protejarea resurselor

Locul desfăşurării: Şcoala Gimnazială „ Miron Cristea”

Metode/mijloace de realizare: Sesiuni de informare şi educare privind necesitatea utilizării raţionale a resurselor planetei; Vizite la staţia de epurare a apelor uzate; Filmuleţe apa

Modalitati de evaluare: poze

Activitatea nr. 5/ martie 2019

Titlul activităţii: Sădesc un copăcel, pentru o gură de oxigen **Tipul:** activitate de plantare **Locul desfăşurării**: Şcoala Gimnazială „ Miron Cristea” **Metode/mijloace de realizare:** discuţii pe baza materialelor informative, plantarea florilor în ghiveci **Modalităţi de evaluare:** poze, ghivecele cu flori, program zilnic de îngrijire.

Activitatea nr. 6 / aprilie 2019

Titlul activităţii: Comori ale naturii **Tipul:** drumeţie / studierea diferitelor ecosisteme **Locul desfăşurării:** La Cascada cartier Zăpode. Staţiunea Banffy. Bazinul cu apă termală. Pădurea cu flora şi fauna ei**.** **Metode/mijloace de realizare:** discuţii, prezentarea cascadei, culegerea de probe din mediul acvatic al cascadei, observarea traseului apei până la locul de vărsare al cascadei în râul Mureş. Prezentarea staţiunii, discuţii pe baza apei termale (Strandul Banffy), izvorului cu apă potabilă (rece), observarea florei şi faunei pădurii. **Modalităţi de evaluare:** poze

Activitatea nr. 7/ aprilie 2019

Titlul activităţii: Popularizarea rezultatelor proiectului; **Tipul:** evaluare **Locul de desfasurare:** Şcoala Gimnazială „ Miron Cristea”

Metode/mijloace de realizare: discuţii cu posibili parteneri (pe baza portofoliului realizat), pliante, poze, afişe, programe de îngrijire a ecosistemelor studiate, sloganuri.

Activităţile pe care le-am desfăşurat au avut ca scop conştientizarea elevilor privind necesitatea implicării în protejarea mediului prin activităţi de ecologizare şi educaţie ecologică în şcoala noastră. Aceste activităţi au oferit posibilitatea fiecăruia de a-şi manifesta o atitudine personală, responsabilă faţă de mediul în care trăieşte.

La sfârşitul acestui proiect am observat un feed-back pozitiv din partea elevilor, dovedind o implicare în a ajuta mediul înconjurător, şi a arăta comunităţii că noi putem avea un oraş cât mai frumos prin simplu fapt de a aduna gunoaiele aruncate. Prin aceste activităţi elevii şi-au format o conduit ecologică, favorabilă unui stil de viaţă sănătos, emotional, fizic şi socio-moral, un comportament corespunzător în şcoală, familie şi comunitate.

În loc de concluzii…. să avem grijă de natură cu aceeaşi dragoste şi responsabilitate cu care o mamă îşi creşte copilul. Copilul înseamnă viitor, iar viitorul nu este un loc către care te îndrepţi ci un loc pe care-l creezi. Datoria noastră este să păstrăm legătura cu natura ca prieten nu ca duşman- să spunem nu poluării de orice fel.

PROIECT EDUCAȚIONAL: COPILĂRIE FĂRĂ LIMITE

GIONEA DANIELA

“Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume” (Ghandi)

GRUPUL ȚINTĂ: *elevi din ciclul primar și gimnazial, din categorii dezavantajate: elevii cu CES, elevii din familii monoparentale, elevii din plasament, elevii cu părinți plecați în străinătate, elevii din familii sărace*

DIAGNOZĂ (relevantă pentru realizarea obiectivelor proiectului, la data depunerii acestuia- se va derula pe parcursul a doi ani cu posibilitatea de continuare a acestuia în perioada următoare.

Proiectul propus răspunde nevoilor elevilor din grupul țintă:

dezvoltarea capacității de autocunoaștere;

cultivarea dorinței de a face fapte bune și a dărui;

înțelegerea importanței prieteniei în viață și a relațiilor de întrajutorare, conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei;

înlăturarea prejudecăților în rândul elevilor, părinților, cadrelor didactice față de copiii cu CES;

dezvoltarea încrederii în sine bazată pe acceptarea de sine, pe rezultate obținute la clasă, sau la diverse concursuri școlare;

dezvoltarea capacității de stabilire a unei concordanțe între aspirații și posibilități

orientare profesională obiectivă;

stabilirea unui plan individual de acțiune pentru realizarea progresului școlar și a performanței viitoare;

Beneficiarii direcți: elevii din grupul țintă.

Beneficiarii indirecți:

profesorii care participă la activitățile desfășurate în cadrul proiectului/ colaboratori /invitați;

elevii din scoala (alții decât cei din grupul țintă)

comunitatea locală

RESURSE:

Umane : directori, cadre didactice, consilier psihopedagogic, părinți, elevi.

Materiale: aparate de fotografiat, CD, calculator, etc.

Financiare – susținute de cadrele didactice.

ARGUMENT: Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor.

Și copiii diferiți au drepturi egale cu ceilalți, iar o educație separată ar duce la marginalizare și discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine și afirmarea personalității. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simțit încă acest lucru. Separarea ne limitează înțelegerea reciprocă. Familiaritatea și toleranța reduc frica și respingerea favorizând relații de comunicare și colaborare în beneficiul tuturor.

Copiii sunt antrenați în desfășurarea unor exerciții moral-civice în vederea modelării raporturilor interumane, dar și în direcția realizării propriei identități. Prin activitățile propuse elevii conștientizează și exersează anumite norme elementare de conduită, practică acțiuni sociale solidare. În cadrul activităților desfășurate, va putea fi analizat modul în care înțeleg copiii regula, corectitudinea, toleranța, ideea de justiție, de egalitate, permisibilitatea morală față de copiii cu nevoi speciale. De asemenea, prin aceste activități vor fi facilitate comunicarea, socializarea, relaționarea, colaborarea și

sprijinul reciproc pentru rezolvarea unor sarcini, favorizându-se cunoaşterea reciprocă dintre elevi, înţelegerea şi acceptarea reciprocă între elevi.

Copiii vor fi cooptați, susținuți și îndrumați în activități extracurriculare alături de colectivele de elevi din care fac parte și în participarea la diverse concursuri școlare.

Elevii din grupul țintă vor fi implicați în desfășurarea unor activități cultural – artistice desfășurate ca: serbări, festivități de absolvire, spectacole.

Integrarea acestor copii nu poate fi un proces impus de anumite interese personale, de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaţionale şi sociale. Ea trebuie simţită ca un act responsabil - asumat de comunitate, de familie, de personalul şcolii – ca un proces de normalizare a vieţii de zi cu zi a persoanelor aflate în dificultate.

SCOP: Formarea deprinderilor de socializare, de colaborare, de muncă în echipă, în vederea obținerii unei performanțe personale, individualizată, promovarea dialogului, a comunicarii între elevi, ca premisă a dezvoltării unor relaţii de toleranţă, lipsite de prejudecăţi, a integrării elevilor cu nevoi speciale în cadrul comunităţii.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

Generale (pe termen lung):

-facilitarea comunicarii între persoane, socializând individul şi ameliorând comportamentul;

-cultivarea capacităţilor şi aptitudinilor pentru muncă;

-stimularea responsabilitatii în diverse situaţii de viaţă;

-formarea deprinderilor de viaţă cotidiană;

-sensibilizarea comunitatii în vederea exersării de noi comportamente şi atitudini cerute de procesul integrării;

-cultivarea dorinţei de a face fapte bune şi a dărui;

-înţelegerea importanţei prieteniei în viaţă şi a relaţiilor de întrajutorare, conştientizarea afectivităţii de grup ca suport al prieteniei;

-înlăturarea prejudecăţilor în rândul elevilor, părinţilor, cadrelor didactice faţă de copiii cu CES;

-încrederea în sine bazata pe acceptarea de sine;

Specifice (pe termen scurt):

-să realizeze activităţi de abilitare manuală, de grafică şi pictură comune cu alţi copii de aceeasi vârstă, din scoala, înlesnindu-se gradul optim de adaptare şi acceptare a copiilor cu deviatii de comportament în comunitate;

-să încurajeze formarea unor conduite de viaţă civilizată, asimilarea unor norme uzuale de comportament şi respectarea codului bunelor maniere;

-stimularea participării responsabile a elevilor în relaţiile stabilite cu elevii cu CES, dovedind o atitudine de înţelegere, acceptare şi respect;

-confort psihic sporit, dezvoltarea capacităţii de adaptare la situaţii noi;

-îmbunătăţirea deprinderilor de comunicare şi relaţionare prin integrarea în contexte noi;

competenţe sociale sporite;

-formarea/dezvoltarea autonomiei personale a elevilor cu CES;

-exersarea comportamentului tolerant, atent, civilizat, comunicativ, responsabil, autoevaluativ;

-atragerea elevilor predispuși la excluziune în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular;

- și îndrumarea elevilor cu CES, elevilor proveniți din familii monoparentale, familii sărace, elevi cu părinții plecați în străinătate, copii școlarizați la domiciliu, să participe alături de ceilalți elevi la diverse concursuri școlare.

ANALIZA SWOT

Puncte tari:

interesul cadrelor didactice, a majorităţii elevilor şi părinţilor asupra realizării unei incluziuni reale, promovării unei școli incluzive

- colaborarea permanentă a coordonatorilor de proiect cu, colaboratorii, cu părinții elevilor din grupul țintă

Puncte slabe:

neconcordanţa între aspirație și profilul personal al elevului (aptitudini, competenţe, capacităţi, personalitate, dizabilități)

slaba informare a unor elevi asupra tuturor aspectelor cu privire la profilul fizic, mental, afectiv-emoțional, comportamental al unui copil cu CES, sau unui copil din medii dezavantajate

Oportunităţi:

- interesul comunităţii ca școala să devină o școală incluzivă
- implicarea părinților din grupul țintă în desfășurarea unor acțiuni de stimulare a interesului elevilor pentru depășirea propriilor limite

Obstacole:

imposibilitatea participării directe a elevilor la diverse concursuri

necesitatea sponsorizării unor activităţi desfășurate în diverse alte locuri din țar

CONTINUITATEA / DURABILITATEA

Continuitatea va fi asigurată prin :

- noi proiecte ce vor fi elaborate după finalizarea proiectului
- menţinerea şi dezvoltarea unor parteneriate şi protocoale de colaborare încheiate în cadrul proiectului

FINALITĂȚILE AȘTEPTATE:

- îmbunătăţirea comunicării;
- acceptarea copiilor cu CES în grupurile de joacă şi de învăţare;
- cunoaşterea, înţelegerea şi acceptarea reciprocă dintre elevi;
- integrarea elevilor cu CES în comunitate.
- dezvoltarea însuşirilor pozitive ale personalităţii copilului cu comportament deviant;
- formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur;
- formarea capacităţii copiilor de a coopera în cadrul unei activităţi, de a oferi şi de a primi sprijin;
- optimizarea personală ce permite fiecăruia să se autodescopere şi să se autocreeze prin întâlnirea cu celălalt;

DISEMINAREA (PROMOVAREA / MEDIATIZAREA)

Difuzarea informaţiilor despre proiect şi rezultatele sale către colectivul cadrelor didactice din Scoala Gimnaziala Nr. 1 Motru.

EFECTUL MULTIPLICATOR

Realizarea obiectivelor proiectului propus va face ca acesta să fie echivalentul “cuceririi unui cap de pod”. Proiectul realizat va fi promotorul unor noi proiecte sau acţiuni cu aceleaşi obiective propuse ca şi proiectul implementat.

AUTOEVALUAREA PROIECTULUI

Raport de autoevaluare anuală

Fişă de monitorizare anuală

Feedback de la elevi, părinţi, colegi…

STOP FUMATULUI!
PROIECT EDUCAȚIONAL

Prof. Ciudin Brândușa Anemarie
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Tg. Neamț

ARGUMENT:

Tutunul este, la începutul secolului al XXI-lea, a doua cea mai importantă cauză de deces care poate fi prevenită. Organizaţia Mondială a Sănătăţii estimează că, anual, 5 milioane de oameni mor din cauza bolilor asociate tutunului. În absenţa unor măsuri urgente, tutunul ar putea ucide un miliard de oameni în cursul acestui secol.Fumatul nu este un simplu mod de socializare.

Fiecare are dreptul de a alege liber - de a fuma sau de a nu fuma - dar până a ne cunoaşte pe noi înşine, valorile sau ţelurile noastre, şi nu suntem conştienţi de presiunile exterioare care influenţează deciziile noastre, alegerile pe care le facem s-ar putea să fie făcute în mod aleator şi nu în interesul nostru. Decizia cu privire la fumat se poate lua cel mai bine după ce am înţeles cine suntem, ce vrem să fim şi cum putem deveni ceea ce vrem să fim. Abia atunci putem decide liber dacă fumatul se potriveşte sau nu cu planurile noastre pe termen scurt sau lung.

Proiectul oferă o deschidere spre cunoaşterea motivelor care determină tinerii să fumeze. Cu toate dovezile copleşitoare că tutunul le distruge sănătatea şi le scurtează viaţa, mulţi tineri continuă să fumeze.

Fumatul este mai mult decât o problemă de sănătate. Milioane şi milioane de tineri din toată lumea încep să fumeze în fiecare an.

Tema şi metodele de învăţare aplicate oferă elevilor libertatea de a face investigaţii, profesorului revenindu-i rolul de mediator pentru a realiza obiectivele lecţiei.

Reluarea acestei teme în fiecare an îi va ajuta pe elevi să-şi stabilească propria identitate, să-şi definească un ţel, să cunoască informaţia de care au nevoie înainte de a putea lua o decizie în privinţa fumatului.

Derularea activităţii este concepută astfel încât elevii să valorifice conştient cunoştinţele despre fumat, acumulate din familie, şcoală, mijloace mass-media, şi să-şi deschidă noi direcţii de cunoaştere a propriei personalităţi. De asemenea, elevii pot adresa întrebări consilierului/ psihologului şcolii.

Scopul proiectului:

Cunoaşterea de către elevi a riscurilor la care se expun atunci când fumează. Formarea şi dezvoltarea la elevi a unor componente educaţionale, morale şi de caracter.

Obiective specifice ale proiectului:

- însuşirea unor cunoştinţe corecte din domeniul educaţiei pentru sănătate;

-informarea elevilor din clasele a-VII B și C și a părinților despre riscurile fumatului (boli cardiovasculare, pulmonare, rezistenţa scăzută a organismului etc.);

- conştientizarea riscurilor la care sunt supuşi atunci când fumează;

-consilierea elevilor vizaţi cu acest viciu şi implicarea lor în campania antifumat;

-realizarea unor lucrări creative cu scopul informării celorlalți elevi din școală.

Descrierea activităţilor:

Activitatea nr. 1 (Conceperea proiectului)

- Data/perioada de desfăşurare: octombrie 2021;
- Locul desfăşurării: C.S.E.I TG NEAMȚ;

- Participanţi: cadre didactice, elevi și asistenta medicală al cabinetului școlii;
- Descriere pe scurt a activității: se stabilesc reperele activității, coordonatorii fiecărui segment din activitatea propusă, se aleg elevii care participă;
- Responsabil: profesori coordonatori (Ciudin Brândușa, Scheuleac Lăcrimioara);
- Beneficiari: elevi, cadre didactice, societatea.

Activitatea nr. 2 (Prezentare ppt.; masa rotundă-dezbatere)

- Data/perioada de desfășurare: februarie2022;
- Locul desfășurării: C.S.E.I TG.NEAMȚ;
- Participanţi: cadre didactice, elevi și asistenta medicală al cabinetului școlii;
- Descriere pe scurt a activității 1: prezentare ppt. prin care se informează elevii cu privire la:
  - Conştientizarea riscurilor la care sunt supuși fumatorii;
  - Stoparea fumatului în randul copiilor/adolescentilor;
  - Formarea unei atitudini pozitive faţă de subiectele legate de sănătate;
  - Însușirea unor cunoştinţe corecte din domeniul educaţiei pentru sănătate.
- Descriere pe scurt a activității 2: masa rotundă – dezbatere (metoda brainstorming-ului):

Împreună cu elevii claselor a VII-a B și C, ne propunem să scoatem la lumină nefumătorul din fumător, prin metode creative, să-i ajutăm să învețe să se iubească și să iubească pe cei care pretind că-i iubesc. Vom organiza o dezbatere, împreună cu elevii la o masă rotundă, în care fiecare elev își va alege un nume de ”scenă”și vom denumi grupul. Grupul va genera idei cu privire la cum se vor autodetermina să renunțe la acest viciu, să realizeze o hartă mentală cu privire la fumat.

- Responsabil: profesori coordonatori (Ciudin Brândușa , Scheuleac Lăcrimioara);
- Beneficiari: elevi, cadre didactice.

Activitatea nr. 3 (Maraton împotriva fumatului)

- Data/perioada de desfășurare: mai 2022;
- Locul desfășurării: C.S.E.I TG. NEAMȚ;
- Participanţi: cadre didactice, elevii școlii;
- Descriere pe scurt a activității;
  - Realizarea unor machete reprezentative;
  - Realizarea unor afișe informative și prezentarea lor în școală;
  - Întâlnirea în curtea școlii și prezentarea machetelor confecționate;
  - Oferirea unor pliante;
- Responsabil: profesori coordonatori (Ciudin Brândușa , Scheuleac Lăcrimioara);
- Beneficiari: elevi, cadre didactice.

Rezultatele aşteptate ca urmare a implementării proiectului:

- formarea deprinderilor de a evita comportamente nesănătoase;
- formarea unei atitudini pozitive faţă de subiectele legate de sănătate;
- implicarea continuă a cadrelor didactice în atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular, activităţi ce vor conduce la creșterea calitativă și cantitativă a acestora;
- ridicarea prestigiului școlii.

Metode de asigurare a continuității proiectului:

În funcție de rezultatele obținute, dar și de feedback-ul celor implicați în proiect, aceste teme se pot repeta și pentru alte grupe de elevi. Activitățile pot fi diversificate și adaptate pentru grupe de vârstă diferite.

Rezultate: Album cu fotografii reprezentând momente din desfășurarea activităților;

Expoziții cu materialele realizate de către cei implicați

Proiect Educațional Inovator
EDUCAȚIE PRIN MIȘCARE - educație psihomotrică

Prof.psihopedagog LEMNI CRISTINA

MOTTO: “Educaţia psihomotrică constituie o educaţie de bază în şcoala elementară întrucât ea condiţionează întregul proces de învăţare şcolară” Rene Zazzo

Psihomotricitatea este considerată în literatura de specialitate ca o funcţie complexă, o aptitudine care integrează atât aspecte ale activităţii motorii, cât şi manifestări ale funcţiilor psihice. Procesul de învățare nu poate fi eficient dacă copilul nu are conștiința corpului său, nu cunoaște lateralitatea sa, nu se poate situa în spațiu, nu este stăpân pe timp și nu a câștigat o suficientă coordonare și stabilitate a gesturilor și mișcărilor sale.

Neconștientizarea propriei corporalități este una dintre principalele probleme a persoanelor cu TSA. Dobândirea conștientizării propriei corporalități trebuie să fie primul aspect care trebuie acordat în recuperare. Orice alte achiziții, în alte direcții, nu pot fi aduse decât la stadiul de automatisme datorită neconștientizării propriului corp și absenței autonomiei psihomotrice.

Recuperarea psihomotorie a acestor persoane vine ca o piesă puzzle care reîntregește tabloul recuperării globale și dă o direcție clară în acest amplu proces.

Terapiile bazate pe mișcare pot îmbunătăți :

- ✓ abilitățile motorii
- ✓ abilitățile cognitive
- ✓ contactul vizual
- ✓ comunicarea socială
- ✓ atenția
- ✓ problemele de comportament
- ✓ performanța în sarcinile școlare

DURATA: un an școlar

SCOP: conștientizarea propriei corporalități prin desfășurarea diferitelor tipuri de activități psihomotrice cu copii cu autism.

OBIECTIVE:

Pentru copii:

- ✓ să cunoască corpul uman in totalitate și pe segmente
- ✓ să-şi formeze unele conduite motrice
- ✓ să imită diferite exerciții desfășurate de adult
- ✓ să participe la activităţi organizate
- ✓ să parcurgă un traseu aplicativ

Pentru cadre didactice:

- ✓ familiarizarea cadrelor didactice cu metode şi procedee noi
- ✓ abilitarea cadrului didactic de a realiza un mediu educaţional care să motiveze copilul în procesul de recuperare;

Pentru părinţi:

- ✓ conştientizarea părinţilor cu privire la rolul lor în recuperarea copiilor ;
- ✓ creşterea implicării părinţilor şi ai altor factori ai comunităţii în rezolvarea problemelor materiale şi financiare care vor apărea pe parcursul derulării programului.

Pentru grădinită:

- ✓ familiarizarea cu metode noi pentru recuperarea copiilor
- ✓ popularizarea proiectului în rândul copiilor, a părinților, a partenerilor
- ✓ monitorizarea activității proiectului
- ✓ oferirea spațiului pentru desfășurarea activităților din proiect
- ✓ desfășurarea activităților propuse în proiect

GRUP ȚINTĂ: DIRECT: Copii preșcolari cu autism de la Grădinița Specială Fălticeni

INDIRECT: Cadrele didactice de la Grădinița Specială Fălticeni, voluntari, părinți

RESURSELE PROIECTULUI:

Resurse umane: grupul țintă vizat direct și indirect

Resurse materiale:

- ➢ Sala de kinetoterapie, sala psihomotrică
- ➢ Curtea grădiniței
- ➢ Setul de materiale psihomotrice necesar desfășurării activităților
- ➢ Aparat de filmat/fotografiat
- ➢ Calculator
- ➢ Postere, stimulente, etc

Resurse financiare:

- ➢ Contribuția personală
- ➢ Contribuția părinților
- ➢ Contribuția grădiniței
- ➢ Sponsorizări

Resurse de informare: „Terapie educațională complexa și intergată” , editura ProHumanitas 2004

Programa activităților de educație psihomotrică

Publicații și rezultate:

- ➢ Portofoliul (album foto, CD-uri)
- ➢ Realizarea unui jurnal video (impresii și sugestii ale colegelor)
- ➢ Articole în revista grădiniței si în mass/media

Posibilități de diseminare:

- ➢ Mediatizare în mass-media
- ➢ Publicarea de articole și fotografii în presa locală/județeană
- ➢ Filmarea/fotografierea evenimentelor și activităților desfășurate, a întâlnirilor cu părinții și prezentarea lor în cadrul ședințelor cu părinții, serbărilor, etc.

- Diseminarea activităților în cadrul comisiilor metodice și cercurilor pedagogice.

METODE SI TEHNICI DE LUCRU:

-metode de comunicare orală:

- ✓ explicaţia
- ✓ conversaţia
- ✓ instructajul

-metode intuitive:

- ✓ demonstrarea directă
- ✓ demonstrarea cu ajutorul imaginilor video

-metode bazate pe acţiune:

- ✓ jocul de mișcare
- ✓ exercitiul
- ✓ exersarea
- ✓ exersarea globală
- ✓ exersarea fragmentată
- ✓ exersarea independentă

-metode de corectare a greşelilor de execuţie

- ✓ intervenția verbală
- ✓ intervenţia cu gesturi și semne
- ✓ intervenţia nemijlocită asupra copilului
- ✓ metode de asigurare și sprijin

-metode de verificare și evaluare

- ✓ activităţi practice globale
- ✓ aprecierea
- ✓ motivația

FORME DE ORGANIZARE:

- ✓ Activitati frontale/individuale
- ✓ Activitati pe grupuri/echipe/perechi

EVALUAREA

- ✓ Cd-uri cu filme ale acțiunilor desfăşurate
- ✓ Albume foto, postere, afișe
- ✓ Mesaje
- ✓ Prezentarea power-point a activităților derulate în proiect

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI: Pentru continuarea proiectului, cadrele didactice din unitate vor promova rolul si importanta recuperarii psihomotrice a copiilor cu autism. Vorbind despre intervenții terapeutice este greu de găsit una mai accesibilă, ieftină și sigură ca exercițiul fizic. Ca și în cazul altor intervenții, programele de mișcare și exercițiile fizice sunt cel mai folositoare dacă încep la o vârstă fragedă. Construirea funcției motorii devreme în viață le poate insufla copiilor încrederea și abilitățile de care au nevoie pentru a se angaja în activități motrice mai târziu, susţin experţii.

’’Terapia 3C este o terapie practică realizată prin exerciții fizice specifice și pornește de la ideea optimistă că în fiecare copil autist există în stare latentă potențialul unui copil normal.’’

PROIECT EDUCAŢIONAL REGIONAL „ÎMPREUNĂ PENTRU EDUCAŢIE”

Prof.inv.preşcolar: Panait Roxana-Ioana
Grădiniţa cu Program Normal nr.1, oraşul Vălenii de Munte

IMPACTUL PROIECTULUI:

Implementarea proiectului va avea un efect pozitiv asupra calităţii procesului de învăţământ general şi implicit asupra grupurilor ţintă participante.

Activităţile organizate pe grupe vor duce la corectarea pronunţiei la copii înscrişi sau nu în terapia logopedică.

ARGUMENT:

Ca o rezultantă a existenţei numeroaselor probleme care apar datorită dinamicii cu care evoluează astăzi societatea, educaţia este chemată să găsească într-un ritm rapid soluţii optime şi de perspectivă. De aceea, rolul ei trebuie reconsiderat şi forţa ei trebuie regăsită.

Cetăţeanul de mâine trebuie să fie o persoană capabilă de autoperfecţionare şi adaptare continuă la provocările impuse de societate şi dezvoltarea ei.

Azi, copiii noştri au acces foarte uşor la informaţii. Nu este încă suficient. Cunoştinţele acumulate trebuie să îşi găsească aplicabilitate în viaţa de zi cu zi.

Principiul intervenţiei precoce sau timpurii susţine că orice tulburare de limbaj trebuie abordată înainte ca aceasta să se dezvolte şi să se consolideze sub forma unor deprinderi stabile, întreţinute prin exerciţiu şi rezistente la schimbare. Intervenţia logopedică trebuie să coincidă cu debutul tulburării de limbaj – şi nu mai târziu – pentru a se evita dezvoltarea defectuoasă a limbajului. Neglijarea prevenţiei şi a intervenţiei timpurii din întreg procesul logopedic reprezintă cauza a numeroase tulburări de limbaj grave sub aspectul rezistenţei la corectare, prelungind foarte mult acest proces, uneori făcând chiar inutile eforturile colectiv-recuperatorii.

Creşterea numărului de unităţi arondate şi a numărului de logopaţi în ultimii ani arată că există o nevoie acută de un program de intervenţie timpurie realizat în cât mai multe unităţi de învăţământ din ţară. De asemenea, este importantă extinderea intervenţiei logopedice la preşcolarii din grupele mijlocii, deoarece conform Regulamentului de funcţionare a Centrelor Logopedice Interşcolare, profesorii logopezi au obligaţia de a cuprinde în terapia logopedică preşcolarii din grupele mari.

Activităţile metodice organizate în cadrul grădiniţelor pe parcursul întregului an şcolar arată că educatoarele apreciază oportunitatea schimbului de experienţă cu colegii din alte unităţi şi cu logopezii din cabinetele interşcolare, dar solicită şi o formare personală pentru dobândirea unor abilităţi specifice de intervenţie timpurie în vederea realizării unei comunicări verbale expresive, corecte şi eficiente.

Astfel, a fost identificată nevoia de a organiza activităţi specifice pentru prevenirea apariţiei tulburărilor de limbaj, respectiv pentru corectarea unor deprinderi defectuoase care determină dificultăţi de comunicare la preşcolarii foarte mici.

Ca urmare, am iniţiat acest proiect educaţional, deoarece numai acţionând împreună şi cu profesionalism să venim în sprijinul copiilor.

ORGANIZATOR:

● Grădiniţa cu Program Normal Nr. 1, Oraşul Vălenii de Munte

prin – CENTRUL DE RESURSE EDUCAŢIONALE (C.R.E.D.)- responsabil Mociorniţă Aurelia

SCOPUL PROIECTULUI:

● Formarea şi dezvoltarea în rândul cadrelor didactice a competenţelor necesare intervenţiei timpurii la preşcolari pentru prevenirea tulburărilor de limbaj și al deficitului de atenție.

● Cunoașterea etapelor de dezvoltare ale copilului.

● Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi artistico-plastice.

GRUPUL ŢINTĂ:

Proiectul educaţional se adresează tuturor cadrelor didactice şi beneficiarilor direcţi şi indirecţi ai educaţiei din învăţământul preşcolar, care realizează activităţi de prevenire a tulburărilor de limbaj.

Toate aceste activități propuse s-au desfășurat cu succes. Deschiderea către acest proiect a fost una extraordinară, bucurându-ne de sprijinul comunității locale cât și de cel al specialiștilor, cadrelor didactice, părinților. Am reușit să ne atingem scopul și obiectivele propuse, astfel sperăm să putem relua acest proiect educațional și să îl dezvoltăm așa cum ne-am propus în prima etapă, în afara contextului pandemic.

PROIECT EDUCAȚIONAL DE O ZI
EDUCAȚIE FINANCIARĂ: „BANII PE ÎNȚELESUL COPIILOR”

Prof .înv. preșc. Teodorescu Georgiana
G.P.N. NR.4-struct. a G.P.P. „Scufița Roșie” Ploiești

Argument

Educația financiară este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a viitorului unui adult. De aceea, prin abordarea acestui tip de educație, încă de la nivel preșcolar, se dezvoltă inteligența financiară a copiilor, oferindu-li-se un start mai bun în viață. Învățarea prin joc este metoda cea mai eficientă de educare a copiilor, aceasta putându-se face prin fișe de lucru, diverse jocuri, exerciții cu material individual; făcând o paralelă între joc și viața reală, copilul își va aminti, atunci când va fi adult, regulile. Astfel, el va învăța sa facă diferențe între nevoi și dorințe și va acorda prioritate doar nevoilor pentru încadrarea într-un anumit buget și apoi, dacă își va permite, și unor plăceri sau dorințe. Copilul, în timp, se va familiariza cu termeni esențiali ai educației financiare, va învăța rolul pușculiței, ce sunt banii și la ce folosesc și nu in ultimul rând, de unde provin banii; iar cu timpul va deveni responsabil, învățând valoarea bunurilor și a banilor.

Scopul proiectului: Dezvoltarea unor aptitudini și abilități în ceea ce privește gestionarea banilor noștri, utilizând diverse forme și activități de învățare. Realizarea unor activități de formare și informare a copiilor cu privire la noțiuni elementare de educație financiară, în vederea sprijinirii dezvoltării personale.

Competențe specifice: Dezvoltarea capacității de a utiliza un limbaj adecvat educației financiare; Formarea și consolidarea deprinderilor de a utiliza mijloace și tehnici financiar-bancare; Manifestarea interesului pentru obținerea, economisirea și gestionarea banilor.

Exemple de comportament: Recunoaște monedele, bancnotele și valoarea lor; Identifică elemente componente ale domeniului financiar-bancar; Denumește mijloace de economisire a banilor; Răspunde și formulează întrebări referitoare la acțiunile personale și ale familiei („Cum se obțin banii?”, „La ce ne folosesc banii ?”); Face diferențe între nevoi și plăceri

Parteneri: colectivul de preșcolari ai grupei, educatoarea, părinții grupei

Metode: conversația, observația, exercițiul, demonstrația, lucrul în echipă, problematizarea

Resurse: bani de hârtie, bani reali, monede, fișe de lucru, lipici, culori colorate, carioci, imagini specifice domeniului financiar-bancar, laptop, videoproiector, panou

Evaluare: rezolvarea unor fișe, joc de rol

Data: 1 zi

PROIECTAREA DIDACTICĂ

Data: 11.04.2022

Grupa: mijlocie- „Albinuțe”

Tema anuală de studiu: „Cine și cum planifică/organizează o activitate?**”**

Tema activității: „Știm să facem diferența între nevoi și dorințe?”

Tipul de activitate: predare de cunoștințe, consolidare de priceperi și deprinderi

Mijloc de realizare: activitate integrată: ALA1+ADE (DȘ, DOS)+ALA2

Elementele componente ale activității integrate: ALA 1: Ș: „Banii pe înțelesul copiilor-sortare bancnote și monede de hârtie”; JR: „La supermarket”; Artă: „Pușculița-porcușor”-colorare; **ADE**: DȘ1(cunoașterea mediului): „Ce sunt și la ce ne folosesc banii?”-observare; DOS : „Diferența dintre nevoi și dorințe”-activitate practică; **ALA2:** „Care ajunge primul la bancomat?”-joc de mișcare

Dimensiuni ale dezvoltării: motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare; conduită senzorio-motorie pentru orientarea mișcării; sănătate și practici privind securitatea personală; comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității; curiozitate, interes și inițiativă în învățare; finalizarea sarcinilor și a acțiunilor; mesaje orale în diverse situații de comunicare;

Comportamente așteptate: își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei; utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate; utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil) în interacțiunea cu mediul înconjurător; participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare; își coordonează mâinile în funcție de ritm, cadență, semnale sonore, melodii; manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale; își însușește și respectă reguli; manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi; recunoaște și exprimă emoții de bază; realizează sarcinile de lucru cu consecvență; demonstrează capacitatea de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă); respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare; participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor.

Obiective operaționale: să sorteze banii de hârtie după formă și culoare; să enumere câteva nevoi și dorințe; să facă deosebirea dintre nevoi și dorințe; să precizeze, cel puțin, trei utilizări ai banilor; să identifice două modalități de economisire ai banilor; să realizeze fișa de lucru, atașând corect imaginile în cele două coloane.

Strategii didactice: Metode și procedee: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, lucrul în echipe, problematizarea; **Mijloace didactice:** fișa de lucru, culori colorate, carioci, lipici, bani de hârtie, bani reali, monede, imagini specifice domeniului financiar-bancar, laptop, videoproiector, panou.

Forme de organizare a activității: frontal, pe grupe, individual

Bibliografie: 1.Georgescu-Golișoiu, L., „De la joc...la educație financiară”, Editura Explorator, Ploiești, 2015
2. https:/www.scoaladebani.ro-„Educația financiară a copilului tău. Școala de bani. BCR

SCENARIU DIDACTIC

1.Moment organizatoric: Se creează condițiile optime de desfășurare a activității: aerisirea sălii de grupă; pregătirea materialelor didactice necesare.

2.Întâlnirea de dimineață: Copiii sunt așezați pe scăunele, în semicerc. Se utilizează formele specifice de salut, prezența, calendarul naturii.

3.Captarea atenției: Motivarea activităților se va realiza printr-o conversație cu preșcolarii în vederea familiarizării acestora cu conceptul de educație financiară, cunoașterea monedei naționale a României (leul), ce sunt banii, la ce folosesc ei, cum se obțin aceștia și ce valoare au.

4.Anunțarea temei și a obiectivelor: Educatoarea îi anunță pe copii despre tema pe care urmează să o parcurgă în cadrul activităților și anume că, vor viziona un material video și niște imagini cu elemente specifice domeniului financiar-bancar (bancă, bancomat, pușculiță, card bancar), ce sunt banii, la ce folosesc ei, cum se obțin aceștia și care este diferența dintre nevoi și dorințe.

5.Desfășurarea propriu-zisă a activității: Prin tranziția: „Haideți înainte, haideți înapoi/Să mergem către mese/Doi câte doi”, copiii sunt împărțiți pe centre, prin extragerea fiecăruia, dintr-un coșuleț, a unui jeton de o anumită culoare (roșu, verde, albastru). Se intuiesc materialele de la fiecare centru. La ***Științe*** , vor avea de sortat bancnotele de hârtie după culoare; la ***Joc de rol:*** un copil este „vânzătorul”, iar ceilalți sunt clienții. Aici vor identifica jucării din plastic reprezentând alimente, fructe, legume, conserve, diferite sticluțe, casă de marcat, bancnote de hârtie; la ***Artă***, vor avea de colorat o fișă reprezentând o pușculiță-porcușor.

La final, se fac aprecieri asupra comportamentului copiilor, iar lucrările se afișează pe panou.

Tranziție: „bat din palme, clap, clap, clap/Din picioare, trap, trap, trap/Ne-nvârtim, ne răsucim/Și spre scaune pornim.”

Copiii se așază pe scăunele, cu fața la videoproiector și urmăresc filmulețul video și imaginile derulate de educatoare, cu explicațiile de rigoare la fiecare imagine. Astfel, copiii iau cunoștință de: cum arată o bancă și ce se întâmplă acolo, un bancomat și un card bancar și la ce folosesc, că există și alte mărci de bani (euro, dolar, liră sterlină etc.) decât leul nostru, diferite pușculițe, ce putem face cu banii și nu în ultimul rând, diferența dintre nevoi și dorințe.

Sunt întrebați copiii ce consideră ei că sunt nevoi și care sunt dorințe. Educatoarea intervine, explicându-le diferența dintre nevoi și dorințe, că fără nevoi nu am putea trăi, nu am avea unde locui, nu am putea umbla pe străzi.

De asemenea, educatoarea îi întreabă pe copii dacă dețin și ei o pușculiță acasă și pentru ce o folosesc.

Pe un ritm folosit de educatoare, aceasta îi poftește să ia loc la măsuțe, unde fiecare găsește pe masă o fișă de lucru, culori colorate/carioci și un castronel cu mici imagini de colorat și un lipici. Fișa de lucru are două coloane (una, cu nevoi, cealaltă, cu dorințe), iar preșcolarii trebuie să coloreze imaginile, apoi, fiecare trebuie să le lipească în coloana corespunzătoare. Înainte de a începe activitatea, educatoarea face împreună cu preșcolarii două-trei exemple, apoi îi lasă pe ei să -și continue activitatea și intervine, acolo unde este cazul, prin mici indicații.

6. Evaluarea activității: Fișele de lucru terminate sunt expuse pe panou și fiecare copil este chemat să justifice modul în care a gândit când a realizat activitatea. Se fac aprecieri individuale și copiii primesc aplauze și laude.

7.Încheierea activității: Este apreciată întreaga activitate de către educatoare. Se formulează aprecieri colective.

Activitatea se încheie cu un joc sub formă de întrecere („Cine ajunge primul la bancomat?”), unde copiii sunt împărțiți în două echipe. Câte un copil din fiecare echipă pornește, pe un traseu stabilit de educatoare, la semnalul dat de aceasta, iar primul care ajunge la „bancomat”, câștigă un bănuț de ciocolată.

La final, copiii care au pierdut, vor fi și ei recompensați cu bănuți de ciocolată.

PROIECT EDUCAŢIONAL INOVATOR - EDUCAŢIE INTERCULTURALĂ

Prof. Didița Luchian
Liceul Tehnologic” Nicolae Iorga” Negrești

Titlul proiectului: ***Personalități istorice/ Personaje literare***

Instituţia care propune proiectul: Liceul Tehnologic” Nicolae Iorga” Negrești, Jud.Vaslui, România

I. ARGUMENT

Cunoașterea științifică, bazată pe studiul documentului istoric și cea literar-artistică având ca finalitate cultivarea sensibilității, a gustului estetic sunt coordonate ale studiului în școală și perspective complementare de cunoaștere. .Lectura - ca activitate intelectuală – contribuie decisiv la dezvoltarea personalității, îmbogăţeşte orizontul cultural al elevilor. îndeamnă la reflecţie, la cunoaştere şi autocunoaştere.,dezvoltă gândirea, imaginaţia, capacitatea de comunicare. Proiectul Educaţional ***Personalități istorice/ Personaje literare*** oferă elevilor din cele două intituții din România și Republica Moldova oportunitatea de a aborda documentul istoric și opera literară într-un cadru nonformal, inovativ, atractiv și eficient. Proiectul se adresează elevilor din clasele a XI- a din unităţile şcolare partenere şi constă în derularea unor activităţi care au ca principal scop cultivarea interesului pentru cunoaștere, stimularea gândirii autonome, reflexive, dezvoltarea interesului pentru comunicarea interculturală prin activități de documentare, pornind de la evenimente și personalități istorice și creații reprezentative din literatura română.

Prin dimensiunea transnațională, Proiectul Educaţional ***Personalități istorice/ Personaje literare*** vizează stimularea interesului pentru comunicare transfrontalieră și activități parteneriale. Prin dimensiunea transcurriculară, incluzând ariile curriculare *Om şi societate, Arte,* domeniul *Limbă şi comunicare,* contribuie la cunoaşterea realităţii; sporirea volumului de informaţii; îmbogăţirea vieţii sufleteşti; cultivarea unor trăsături morale pozitive; dezvoltarea abilităților de utilizare a instrumentelor media în cercetare și expunerea rezultatelor; dezvoltarea abilităților de comunicare și exprimare artistică.

SCOPUL PROIECTULUI

Cunoașterea patrimoniului culturii române și cultivarea respectului pentru valorile naționale, prin dialog intercultural între elevii de la Colegiul Național de Comerț al ASEM Chișinău, Republica Moldova și elevii de la Liceul Tehnologic”Nicolae Iorga” Negrești, Jud.Vaslui, România prin activități comune de cercetare și învățare online.

OBIECTIVE:

- familiarizarea elevilor cu strategiile și mijloacele de comunicare online în activitățile parteneriatelor educative internaționale;
- dezvoltarea abilității de utilizare a instrumentelor media în realizarea unui produs intelectual care să reflecte rezultatele experienței comune de învățare;

GRUPUL ŢINTĂ/BENEFICIARII PROIECTULUI

- Elevii claselor a XI-a de la Colegiul Național de Comerț al ASEM Chișinău , Republica Moldova
- și elevii clasei a XI-a Liceul Tehnologic” Nicolae Iorga” Negrești, Jud.Vaslui, România

și familiile acestora.

Beneficiari indirecţi:

- membrii comunităţilor locale din care provin elevii implicați;
- comunitățile școlare din cele două instituții;

- instituțiile partenere

II. DESCRIEREA PROIECTULUI

Activităţile proiectului se derulează în șase etape, în intervalul martie - mai 2022:

1. Etapa salutului virtual;

Se organizează echipele de elevi în ambele instituții. Se stabilește numele echipei și titlul proiectului. Fiecare echipă creează un poster numit ”Salut virtual” , în care vor fi incluse numele echipei, tema proiectului, instituția, logoul instituției sau / și logoul proiectului. Fotografia echipelor cu posterul realizat va fi încărcată pe platforma proiectului „Educație online fără hotare”, în albumul foto.

2. Prima întâlnire virtuală;

Prima întâlnire online cu partenerul de peste Prut va fi o sesiune interactivă și se va desfășura pe platforma Zoom. Elevii vor comunica direct, vor face cunoștință, apoi fiecare echipă va adresa 10 întrebări partenerului, cu scopul de a stabili prima colaborare transfrontalieră.

3. Etapa de cercetare;

În fiecare unitate se vor desfășura atelierele de lucru, pe baza textelor –suport și a documentelor istorice. Vor fi încurajați să participe toți elevii și să-și exprime opinia personală, iar activitățile vor fi atractive și variate, așa încât să fie stimulative.Se vor folosi instrumente de ghidare a studiului istoric și a lecturii, prin care elevii vor fi îndrumați să descopere specificul evenimentului istoric și implicațiile lui, al operei literare și al literaturii
ca artă . Se va organiza o nouă întâlnire online între cele două echipe. Tema întâlnirii va fi tipul de activități de cercetare organizate și experiența acumulată. Se vor posta 3-4 poze de la întâlnirea online în albumul foto de pe Facebook al proiectului.

4. Etapa de acțiune în baza cercetării;

Activitățile de implementare în practică a cunoștințelor acumulate vor viza: învățarea prin documentare; dezvoltarea gândirii critice; creativitatea artistică; spiritul de echipă; stimularea inițiativei; participarea activă a fiecărui elev; deschiderea către activități de colaborare; atitudine tolerantă; abilitățile de comunicare orală/scrisă; utilizarea instrumentelor media.
Se va organiza excursia de documentare, care va avea ca obiective: mănăstirile ctitorite de Ștefan cel Mare și de Alexandru Lăpușneanu. În condițiile pandemiei covid 19, în cazul limitării deplasărilor și interacțiunilor grupurilor sociale, activitățile se vor desfășura în mediul online, utilizând instrumentele media.

5. **Etapa de colaborare**

Se va realiza portofoliul electronic al proiectului, numit *Personalități istorice/ Personaje literare*, prin contribuția tuturor elevilor înscriși, organizați în echipe mixte, cu reprezentanți din ambele instituții partenere. Fiecare echipă va colabora la distanță pentru a realiza un produs de învățare comun.
La finalul etapei, se vor posta 3-4 fotografii corespunzătoare în albumul foto de pe
Facebook.

Resurse umane:

- 15 elevi din clasele a XI-a, de la Liceul Tehnologic” Nicolae Iorga” Negrești, Jud.Vaslui, România
- 15 elevi din clasa a XI-a, de la, Colegiul Național de Comerț al ASEM Chișinău, Republica Moldova

;

- cadrele didactice din unitatea şcolară;
- Parteneri locali: primar, preot, referent cultural, bibliotecar.

Resurse materiale:

cărţi, reviste, CD-uri, softuri educaţionale;

- aparat foto, casetofon, computer,video-proiector, imprimantă, xerox;
- materiale consumabile: mape, instrumente desen, hârtie A4, scotch, markere, etc.

Surse de finanţare: sponsorizări, donaţii, fonduri proprii ale elevilor și ale coordonatorilor

Impactul implementării proiectului asupra grupului ţintă/beneficiarilor

Activităţile din cadrul proiectului *Personalități istorice/ Personaje literare* sunt proiectate pentru a contribui atât la educaţia intelectuală, estetică, moral-civică a elevilor din intituțiile partenere, cât şi la dezvoltarea instituțională, prin promovarea parteneriatului internațional, schimb de experiență, exemple de bune practici.

Indicatori şi modalităţi de monitorizare şi evaluare ale rezultatelor proiectului

- raport final de activitate,
- evaluări curente, intermediare și finale;
- participări la concursuri/expoziții şcolare
- fotografii, PPT, mape

„PUNȚI DE PRIETENIE” -
Proiect educational

Prof.înv.primar Morteciu Elena
Liceul Teoretic „Constantin Angelescu”, Ianca, jud. Brăila

ARGUMENT

„Dacă picăturile de apă nu ar fi prietene, n-am avea râurile şi nu ne-am bucura de răcoarea lor; dacă soarele nu ar fi prietenul planetelor, nu ne-am bucura de culorile şi de parfumul florilor; dacă lumina n-ar fi prietena boabelor de rouă, n-am avea prospeţimea dimineţilor şi dacă frunzele copacilor n-ar fi prietene, n-am vedea verdele pădurii...Să ne privim în ochi cu blândeţe, să ne dăm mâinile şi vom vedea cât de bogaţi suntem căci stăpânim cea mai valoroasă comoară a lumii – PRIETENIA.”

Copilul învaţă să se joace, să lucreze, să-şi desfăşoare activitatea într-un cadru organizat, la început într-o colectivitate, în grup, iar apoi în grupuri diferite.

Colaborând cu copii dintr-o școală din altă comunitate, le vom trezi elevilor interesul pentru prietenie. Acest parteneriat sprijină dezvoltarea unei atitudini pozitive, autonome, care să armonizeze relaţiile cu sine şi cu ceilalţi. Dorinţa noastră se îndreaptă spre a stabili noi şi reale punţi de comunicare între copii- învățători –comunitate.

Scopul acestui proiect a vizat desfășurarea de activități educative extrașcolare în parteneriat cu altă unitate de învățământ și instituții de educație nonformală pentru elevii din clasele participante, alături de copii aflați în categoria grupurilor dezavantajate social, financiar, economic, copii cu CES sau alte dificultăți de socializare, integrare, adaptare la mediul educational cu ocazia Săptamâna Școala Altfel , Sărbătorile de Paște, 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului.

OBIECTIVE :

a. Privind elevii implicaţi în proiect

* dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi interrelaţionare între elevii şcolilor partenere;
* însuşirea unor norme de comportament civilizat;
* formarea deprinderilor de lucru în echipă;
* dezvoltarea sentimentelor de prietenie cu toţi copiii, indiferent de condiţie materială şi socială;
* educarea copiilor în spiritul toleranţei şi cooperării;
* crearea unei atmosfere de destindere şi voie bună;

b. Privind cadrele didactice:

* crearea unui mediu educaţional care să favorizeze dezvoltarea unor atitudini pozitive;
* promovarea unor metode si tehnici noi de lucru cu elevii;
* realizarea unui management eficient la nivelul clasei şi a unei comunicări optime între partenerii implicați în proiect.

BENEFICIARI:

✓ direcți: elevii din școlile partenere: 16 elevi din clasa a IV-a A , Liceul Teoretic „Constantin Angelescu”, Ianca, jud. Brăila

19 elevi din clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Ion Creangă”, I.C.Brătianu, copii aflați în categoria grupurilor dezavantajate social, financiar, copii cu CES sau alte dificultăți de socializare;

3 cadre didactice. ✓ indirecți: părinți, comunitatea locală

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE:

I „ Fii prietenul meu!”, - schimb de mesaje virtuale prin intermediul Zoom (1-7 aprilie 2022)

Activitatea s-a desfășurat în sălile claselor partenere. Elevii au realizat un schimb de mesaje virtual prin intermediul rețelei de socializare Zoom. Fiecare grup țința s-a prezentat, si-au exprimat dorința de a se imprieteni cu elevi din cealalta

clasa, au facut cunoștință și au descoperit pasiuni și interese comune. Copii fiecarei clase au prezentat câte un scurt moment artistic de versuri, cantece si dans prin care să-i impresioneze pe parteneri. Cu sprijinul doamnelor învățătoare au făcut schimb de adrese de mail si facebook prin care și-au transmis mesaje de prietenie si felicitari virtual, în cadru organizat si atent supravegheat.

RESURSE: laptop, telefoane, tablete, conexiune la internet.

EVALUARE: fotografii, raport de activitate, filme de prezentare.

II. *„* ***Prietenie în cuvinte și culori,,*** - realizarea unei expoziții cu desene și felicitări realizate de copii pentru prietenii parteneri ***(8-14 aprilie 2022)***.

Corespondența între elevi s-a realizat prin tragere la sorți. Fiecare elev a putut să realizeze câte o scrisoare sau felicitare către un coleg din clasa parteneră căruia i-a adresat urări și gânduri de sărbătoare. Emoționant a fost momentul în care elevii au primit răspuns la corespondența expediată, consolidând astfel noua relație de prietenie.

RESURSE: hîrtie, creioane colorate, acuarele, foarfece, lipici, computer, , panouri expoziționale,

EVALUARE: fotografii, raport de activitate, filme de prezentare.

III. „ Școala Altfel – Jocurile copilăriei” (21 aprilie 2022) Prima parte a activității s-a derulat în curtea Școlii „Ion Creangă,, I.C.Brătianu. Elevii claselor partenere, împrțiți în cinci echipe mixte au desfășurat o competiție cu jocuri sportive distractive: „Lanțul baloanelor”, „Cărămizile”, „Culesul cartofilor,, La finalul competiției elevii au primit diplome și premii. Partea a doua a activității a constat în drumeție în M-tii Măcinului și Muzeul pictorului I.C. Florea din localitate.

RESURSE: baloane, mingi, foi hârtie, mingi, coșuri de plastic, cronometru, diplome, premii.

EVALUARE: fotografii, raport de activitate.

IV. „ Din suflet pentru suflet” (30 aprilie 2022) **Prima parte** a activității a constat în realizarea unor felicitări și mesaje virtuale de Paști pe care elevii le-au trimis colegilor din clasa parteneră prin intermediul Massenger, A **doua etapă** a activității a constat în oferirea de dulciuri și jucării colectate pe parcursul săpămânii 22-26 aprilie 2022, cu sprijinul comitetului de părinți. Bucuria descoperirii cadourilor a fost una pe măsură, iar momentul primirii cadourilor a fost împărtășit cu partenerii printr-o sesiune video prin intermediul rețelelor de socializare.

RESURSE: smartphon-uri, tablete, laptop, internet, dulciuri, jucării de pluș.

EVALUARE: fotografii, raport de activitate.

V. „ Zâmbete și flori” **(18 mai 2022)** În cadrul acestei activități, elevii celor două clase implicate în proiect au desfășurat câte o activitate în cadrul comunităților din care fac parte. Elevii au realizat din hârtie colorată flori zâmbitoare pe care le-u oferit cetățenilor pe care i-au întâlnut pe stradă, în comunitățile din care fac parte: oraș Ianca, respectiv satul I.C.Brătianu. Fiecare floare a fost oferită cetățenilor întâlniți pe străzi doar contra unui zâmbet. Elevii au reușit astfel să descopere cât de plăcut este să aduci zâmbetul pe buze oamenilor încărcați de problemele de zi cu zi și au învățat că un gest cât de mic poate crea unei persoane o stare de bine, măcar și pentru scurt timp.

RESURSE: hârtie colorată, foarfeci, lipici, bețe de frigărui, flori de hârtie.

EVALUARE: fotografii, raport de activitate.

VI. „ Împreună de 1 Iunie” (1 iunie 2022) Activitatea s-a derulat în curtea Liceului Teoretic „Constantin Angelescu”, cu elevii din cele două clase partenere, sub forma unui concurs de desene pe asfalt cu tema „Copilărie fericită,, . Elevii celor două clase au fost împărțiți în grupe și-au ales un spațiu pentru realizarea desenului, colaborând pentru a surprinde în creațiile lor copilăria fericită.. Toți elevii au fost premiați cu diplome și dulciuri.

RESURSE: baloane, cretă colorată, diplome, dulciuri, felicitări.

EVALUARE: fotografii, raport de activitate.

REZULTATE AȘTEPTATE Eficiența proiectului este marcată de:

- Întărirea comuniunii dintre persoanele implicate (elevi, cadre didactice, părinți);
- Intocmirea portofoliului, realizarea de fotografii, desene, diplome;
- Mediatizarea proiectului în mediul on-line;
- Popularizarea activităților în rândul părinților;
- Promovarea proiectului pe site-urile școlilor partenere.

Obiective realizate:

- dezvoltarea spiritului de toleranță și cooperare, a sentimentului de bucurie, relaxare și întrajutorare, alături de toți colegii, prevenirea sentimentului de inadaptare școlară, abandon.

BIBLIOGRAFIE.

1. Banea., S., Morarasu., V., C., Ghid de resurse practice pentru activitatea de consiliere si orientare a elevilor, Editura Performantica, Iasi, 2009

2. Nicola., I., Pedagogie, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1994

O a doua şansă
PROIECT EDUCAŢONAL DE INCLUZIUNE

„Şi ei sunt ai noştri, să-i primim, aşadar”
Coordonator de proiect:
Prof. înv. primar Ciucă Elena-Cristina
Şcoala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Pitesti

2021-2022

Civilizaţia umană parcurge una dintre treptele ei cele mai agitate, determinând schimbări structurale profunde în toate domeniile vieţii. Ritmul rapid al schimbărilor a determinat constituirea unei problematici complexe a lumii contemporane. Schimbările politice din Europa centrală şi de est, produse în ultimul deceniu, au generat o problematică nouă pentru educaţie, introducerea în activitatile instructiv-educative a unor teme precum: *drepturile omului şi ale copilului, sărăcia şi progresul economic, violenţa şi agresivitatea, protejarea copilăriei şi a adolescenţei etc.*

Conferinţa Mondială asupra Educaţiei pentru persoane cu Cerinţe Speciale, de la Salamanca, precum şi Congresul Internaţional al educaţiei Speciale au evidenţiat necesitatea asigurării unui nou concept în atingerea obiectivului Educaţie pentru toţi. Acest nou cadru vine să întâmpine cerinţele societăţii:

- fiecare copil are dreptul fundamental la educaţie ;
- persoanele cu dizabilităţi trebuie să aibă acces la educaţie în gradinitele de masă;
- persoanele cu deviaţii comportamentale trebuie monitorizate;
- orice persoană are dreptul la *„o a doua şansă”*.

Din această perspectivă, cea a egalizării şanselor, propunem proiectul intitulat *„O a doua şansă*

Cadre didactice implicate în proiect

- Prof. Adrian Nicolae
- Prof.înv.preşcolar: Cecilia Paraschiv
- Prof. înv. primar: Manuela Dicu - Clasa pregătitoare A
- Prof. înv. primar: Florina Stoica - Clasa pregătitoare A
- Prof. înv. primar: Cristina Ciucă – Clasa pregătitoare B
- Prof. înv. primar: Daniela Meleșteu- Clasa pregătitoare B
- Prof. înv. primar: Luminița Rizea- Clasa pregătitoare C
-Prof. înv. primar: Miruna Argeșanu- Clasa pregătitoare C

I.Titlul proiectului : *O a doua şansă*

II. Scopul : *Integrarea copiilor cu dizabilităţi în viaţa şcolară şi combaterea abandonului şcolar prin reabilitarea socio-comportamentală a elevilor.*

III. Obiective :

1. Integrarea tuturor copiilor de vârstă preşcolară şi formarea unei atitudini favorabile faţă de gradinita;
2. Identificarea copiilor cu devieri comportamentale şi cuprinderea lor într-un program de reabilitare socio-comportamentală;
3. Organizarea unor activităţi de consiliere în scopul integrarii sociale a posibililor beneficiari;

4. Depistarea cauzelor care duc la înregistrarea abandonului şi efectele imediate resimţite în înregistrarea succesului şcolar, analiza complexităţii problemelor puse de prevenirea, diminuarea şi înlăturarea lor;
5. Optimizarea procesului de educaţie prin antrenarea capacităţilor şi deprinderilor bine dezvoltate ;
6. Asigurarea unei bune colaborări a gradinitei cu familia şi monitorizarea copiilor a căror părinţi lucrează în străinătate.

IV. Beneficiari :

-copiii cu devieri comportamentale care manifestă comportamente agresive faţă de colegi ;

-copiii care înregistrează absenţe nemotivate ;

-copiii care au părinţii plecaţi în străinătate sau sunt crescuti de alt cineva din familie si nu numai.

V. Resurse :

- **umane :** prescolari,scolare cadre didactice, părinţi , psihologi
- **materiale :** broşuri , pliante, chestionare, programe de intervenţie personalizate
- **temporale :** anual
- **procedurale :** investigaţia, chestionarul, observarea, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul practic, lucrul în echipă etc.

VII. Activităţi propuse/ Implementare

1. ***Etapa de documentare: (februarie)***
   - întocmirea evidenţei copiilor cu un comportament deviant din grădinița si clasele primare;
   - analiza situaţiei copiilor cu dizabilităţi/CES ;
   - întocmirea evidenţei copiilor care au înregistrat absenţe nemotivate;
   - stabilirea unui parteneriat cu Poliţia locala, cu Centrul de Sanatate Publica, Institutia CJRAE în vederea monitorizării minorilor vizaţi, posibili beneficiari.

2.***Etapa practico-aplicativă(martie-mai)***

21. Eliminarea fenomenului de agresivitate şi violenţă în cadrul colectivelor de copii

Obiectivele activităţii:

-desfăşurarea unor discuţii educative depre fenomenul de agresivitate între colegi;

-respectarea drepturilor copilului prevăzute în Convenţia privind drepturile copilului ;

2.2. Integrarea fizică, funcţională şi socială a copiilor cu dizabilităţi

Obiectivele activităţii:

- elaborarea unor proiecte de integrare personalizate în funcţie de psihodiagnosticul stabilit prin colaborare cu părinţii şi alte persoane din anturajul copilului;
- consilierea individuală în scopul integrării acestor copii cu psihologul;
- evaluarea periodică, regulată, a demersurilor angajate şi a acţiunilor realizate în cadrul strategiilor proactive şi reactive.

2.3. Înlăturarea absenteismului şi lichidarea abandonului şcolar

Obiectivele activităţii :

- urmărirea atentă a copiilor care absentează şi descoperirea cauzelor;
- asigurarea unui climat de intercomunicare, de cunoaştere, de înţelegere, de ajutor şi de sprijin reciproc;

- asigurarea unui program de recuperare de către educatoare grupe

2.4. Consiliere de grup în vederea corectării comportamentului- „Respectul de sine şi pentru ceilalţi”

Obiectivele activităţii:

- promovarea spiritului de echipă;
- încurajarea regulilor prin care se obţin comportamente dezirabile;
- evitarea pedepselor corporale şi a violenţei verbale;
- valorificarea motivului activităţii decât jocul motivelor.

2.5. Activităţi extracurriculare :

a. organizarea unor activităţi sportive ;

b. participarea la excursii;

c. participarea la activităţi cultural-artistice.

Obiectivele activităţilor:

- asigurarea unui climat afectiv;
- formarea deprinderilor de a lucra în echipă;
- stimularea cooperării şi integrarea socială.

VIII. Evaluarea activităţilor proiectului :(iunie)

- evaluarea globală a capacităţii reale a copiilor cu dizabilităţi, a forţelor sale psihice, a coeficientului de educabilitate;
- alcătuirea fişelor psiho-sociale a beneficiarilor proiectului ;
- întocmirea rapoartelor asupra consilierii beneficiarilor.

XI. Impactul proiectului asupra :

Elevilor: integrarea copiilor cu dizabilităţi; asistenţa psihopedagogică şi de specialitate ; formarea unei atitudini favorabile faţă de şcoală; formarea unei atitudini civilizate în gradinita şi societate, fără violenţă şi agresivitate.

Cadrelor didactice : pregătire psihopedagogică şi specifică; elaborarea fişelor psiho-sociale şi a programelor de intervenţie personalizate; antrenarea părinţilor în activităţi de consiliere.

Instituţiei: Şcoala va reuşi integrarea învăţământului special în ansamblul sistemului de învăţământ. Activităţile desfăşurate vor conduce la înlăturarea absenteismului şi lichidarea abandonului şcolar şi implicit la respectarea regulamentului şcolar.

X.Diseminare :

Aplicarea acestei strategii va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al „ educaţiei pentru copii- educaţie pentru fiecare**”.**

Activitatea proiectului va fi cunoscută prin activităţile metodice ale cadrelor didactice, simpozioane la nivel judeţean şi naţional, articole în reviste de specialitate.

„MAMELOR NOASTRE, CU DRAG!”
PROIECT EDUCAŢIONAL PENTRU EDUCAȚIE EMOȚIONALĂ

Prof. Baltag Monica
C.S.E.I.Suceava

Argument

Dezvoltarea socială şi emoţională este unul dintre principalele fundamente ale stării de bine a copiilor, fiind una dintre premisele adaptării optime a acestora la cerinţele mediului înconjurător. Aceasta constituie fundamentul relaţiilor şi al interacţiunilor copiilor de acasă, de la şcoală şi din comunitate, influenţând semnificativ succesul acestora în viaţă şi la şcoală. Încă din primele clipe ale vieţii lor, copiii stabilesc interacţiuni cu părinţii, cu alte persoane din familie, precum şi cu alţi copii şi adulţi. Aceste interacţiuni stimulează dezvoltarea socio-emoţională a copiilor. Există, aşadar, o strânsă legătură între planul social şi cel emoţional. Ambele dimensiuni se completează reciproc şi sunt interdependente. Interacţiunile sociale reuşite conduc la dezvoltarea încrederii în sine şi a autocontrolului.

In general, competenţa socială şi emoţională se referă la abilitatea copilului de a percepe, de a înţelege, de a procesa, de a manageria şi de a exprima aspecte sociale şi emoţionale ale propriei vieţi ce se reflectă în abilităţi sociale, abilităţi interpersonale, abilităţi intrapersonale şi inteligenţă emoţională. Aceasta este fundamentală pentru adaptarea individului, iar anumite componente ale structurii sale reprezintă puternici predictori ai succesului academic. Astfel, copiii cu abilităţi sociale reduse, cum ar fi copiii cu CES, sunt de obicei copii timizi, retraşi. Aceştia sunt respinşi de ceilalţi copii, sunt ironizaţi, nu sunt integraţi în grupul de joacă. Consecinţele pe termen lung a dezvoltării precare a acestei competenţe se reflectă în planul învăţării (reuşite şcolare slabe), în planul emoţional (anxietate, depresie), în planul adaptării sociale (abandon şcolar, delicvenţă juvenilă, consum de substanţe etc.)

Dezvoltarea socială şi emoţională este influenţată de dezvoltarea limbajului. Prin limbaj, copiii interacţionează cu ceilalţi, comunică propriile emoţii, discută despre emoţiile celorlalţi, despre evenimente cu încărcătură emoţională. Copiii cu un nivel redus de dezvoltare a limbajului sau cu tulburări de limbaj întâmpină dificultăţi în stabilirea de relaţii sociale, în comunicarea emoţiilor.

Sărbătoarea de 8 Martie este un bun prilej pentru copiii de la cele două școli să se cunoască, să lucreze împreună, să lege prietenii, să-și exprime propriile emoții.

SCOPUL PROIECTULUI Stabilirea de relaţii pozitive cu copiii de vârstă apropiată şi cu adulţii si exprimarea emoţională a propriilor trairi in situatii date.

OBIECTIVE PENTRU SCOLARI

1. Sa cunoasca și sa identifice mai bine propriile emoții
2. Sa identifice emoțiile și preocupările celorlalți
3. Să-si dezvolte inteligența emoțională
4. Sa învețe să generați emoții pozitive
5. Sa se educe în rezolvarea conflictelor

OBIECTIVE PENTRU CADRELE DIDACTICE SI PARINTI

• Implicarea cadrelor didactice de la cele doua scoli si a parintilor care au ca scop dezvoltarea emotionala prin socializare a copiilor

• Stimularea dezvoltarii comportamentelor pozitive fata de copiii unei clase, fara a-i diferentia

GRUP TINTA

- 8 elevi ai clasei I A de la CSEI Suceava
- 21 elevi ai clasei a IIa B de la Scoala Gimnaziala nr. 3 Suceava
- părinţi, profesori.

RESURSE :

- umane: elevi, cadre didactice, părinţi;
- temporale: 3-9 martie 2022
- materiale: filme, fişe, prezentări PawerPoint, povestiri, imagini, texte literare, program artistic, C.D.-uri, acuarele, coli de desen, pensule, hârtie colorată, glasată, creponată, lipici, foarfeci, aparat foto, xerox, calculator, cadouri etc.

BUGETUL:

- sponsorizări din partea părinţilor elevilor implicaţi în proiect
- sponsorizări din partea comunităţii locale

STRATEGIA DE REALIZARE:

- conversaţia, povestirea, , exerciţiul, explicaţia, munca în echipă, lucrul în grup, jocul didactic şi jocul de rol.

ACTIVITĂŢI DE INFORMARE ŞI DOCUMENTARE:

- întâlniri periodice cu părinţii elevilor.
- întâlniri periodice între colaboratorii proiectului;

MODALITĂŢI DE EVALUARE:

- aprecieri verbale;
- expoziţie, lucrări ale elevilor;
- cadouri pentru elevi.

DISEMINREA:

- prezentarea proiectului la nivelul comisiilor metodice/ cercurilor pedagogice şi la nivelul Inspectoratului Judeţean Suceava
- rezultatele proiectului vor fi aduse la cunoştinţă instituţiilor implicate în proiect
- afişarea proiectului pe **didactic.ro**
- articole în revistele celor doua scoli partenere

REGULAMENTUL PROIECTULUI:

Proiectul se va desfăşura în perioada 3-9 martie 2022, conform. Programului Activităţilor. Coordonatorii proiectului se vor asigura de buna desfăşurare a proiectului şi vor fi responsabili de activitatea desfăşurată în cadrul instituţiei din care fac parte.

Coordonatorii proiectului se vor ocupa de atragerea de sponsori din rândul comunităţii locale, care să ajute financiar sau material la derularea acestui program

CALENDARUL ACTIVITATILOR

Nr.crt	Activitatea	Data	Mod de realizare	Responsabili
1.	„Sa facem cunostinta !” -confectionam felicitari pentru 8 Martie		Direct În sala de clasă a Școlii Gimnazile nr.3, Suceava	Cadrele didactice de la CSEI Suceava și de la Școala Gimnazilă nr.3, Suceava
2.	„De ziua mamelor noastre sarbatorim împreună” -cântece si jocuri		Direct În sala de festivități a CSEI Suceava	Cadrele didactice de la CSEI Suceava și de la Școala Gimnazială nr.3, Suceava
	Expoziție de lucrări		Direct În sala de festivități a CSEI Suceava	Cadrele didactice de la CSEI Suceava și de la Școala Gimnazială nr.3, Suceava

Educație incluzivă
METODE DE INTERVENȚIE POZITIVĂ ȘI PLAN DE INTERVENȚIE ÎN EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

Prof. Înv.Preșc. Jurje Lucreția

Metode de intervenție pozitivă.

a. Îndepărtarea fizică - se referă la scoaterea fizică a copilului dintr-o situație potențial periculoasă; b. Redirecționarea – Îndreptarea atenției copilului spre o activitate constructivă, sau consumul de energie într-un mod sigur;

c. Oferirea de feedback;

d. Ignorarea comportamentului neadecvat este o metodă care poate fi folosită cu succes dacă se ține cont de următoarele aspecte:

(1) controlul mediului fizic în momentele aplicării metodei (ajută dacă nu sunt alte persoane care să reacționeze diferit de cel care aplică metoda) și

(2) imediat după ignorare comportamentul poate să crească ca frecvență și intensitate, înainte să se stingă, fapt care poate provoca educatorul să reacționeze și astfel să compromită succesul metodei;

e. Contractul comportamental ia în considerare stabilirea unui sistem de recompense – consecințe. Recompensarea comportamentelor pozitive se poate face, de exemplu prin mai mult timp liber, mai multe privilegii (alegerea locului din clasa, posibilitatea de a lucra în laborator, împrumutarea cărților din biblioteca personală a profesorului). Consecințele negative pot lua forma de interdicția de a ieși în recreație, reținerea la școală după ore, discuții cu părintele. Participarea copilului la stabilirea regulilor și a stabilirii detaliilor contractului comportamental cu focalizare pe încurajarea comportamentelor pozitive este esențială. Pleacă de la concepția lui B.F. Skinner potrivit căreia majoritatea comportamentelor umane sunt învățate și comportamentele recompensate au tendința de a se repeta, în timp ce cele sancționate au tendința de a se diminua ca frecvența.

f. Oferirea libertății de opțiune. Elevul poate avea de ales între două posibile consecințe atunci când încalcă o regulă. De exemplu poate să aleagă între a scrie un eseu ca răspuns la întrebarea ”Cum îi afectează pe ceilalți faptul că eu am făcut (enunțarea comportamentului neadecvat)?” Sau o oră de muncă voluntară în școală. Este important de reținut că dacă o anumită metodă nu dă rezultate, este recomandat să se oprească, să folosească metodele de gestionare a furiei, apoi să reevalueze situația folosind cele 4 întrebări și să încerce o altă abordare. Este un moment bun să se ia în considerare următoarele:

- Reexaminarea valorilor și convingerilor referitoare la comportament;
- Evaluarea capacității copilului de a face ceea ce se așteaptă de la el, luând în considerare vârsta lui și etapa de dezvoltare în care se află;
- Există unele împrejurări de familie sau surse de stres la care copilul reacționează?

Pași recomandați în inițierea planului de intervenție:

a. Ne evaluăm propriile sentimente. Fiind vorba de comportamente dificile, este posibil să avem tendina să ne înfuriem. Folosim metodele de abordare a furiei: respirăm adânc, reformulăm gândurile într-o formă constructivă.

b. Intervenim în conflict: contact vizual, apropiere fizică, stabilirea unui contact fizic pozitiv, uneori ferm pentru a-l împiedica să se rănească sau să continue să-i rănească pe ceilalți, separăm victima de agresor, tom calm, cald, sau ferm în

funcție de împrejurare, verificăm integritatea fizică a copiilor implicați în conflict.

c. Reflectăm sentimentele copilului/ copiilor agresați: ”Ești/ sunteți speriați, nu-i așa? Hadeți să ne așezăm aici, respirăm adânc și ne liniștim.”

d. Reflectăm sentimentele copilului care a manifestat comportamentul agresiv: ”Văd că ești supărat/ frustrat/ furios/ nemulțumit/ .... Hai să ne așezăm aici și să respirăm adânc.”

e. Oferirea timpului de reflecție: ”Fiecare dintre voi se gândește în liniște la ceea ce s-a întâmplat. Vorbim peste 5 minute”.

f. Evaluăm posibilele cauze: In funcție de vârsta copiilor, după ce s-au liniștit, îi încurajăm, pe rând, eventual separat, să comunice (cu accent pe ascultare!!!) sau evaluăm noi posibilele cauze: suprasolicitarea, frustrarea, etape de vârstă.

g. Solicităm întâlniri cu părinții tuturor copiilor implicați, separat; Luați în considerare faptul că acest subiect este unul foarte sensibil. Unii părinți vor spune că ei își învață copii să se retragă din fața agresiunii, să ceară ajutorul părinților sau cadrelor didactice (cu riscul că devine ”pârâcios”), sau alte metode non-violente de abordare a unei astfel de situații. Alți părinți vor afirma că și-au învățat copiii să riposteze, ”să nu se lase”. Este foarte important să ascultați părinții, care au fost rezultatele demersurilor lor, să subliniați că o abordare nonviolentă este de preferat uneia violente, că de multe ori rezultatul depinde și de alți factori de mediu: grupul de colegi, contextul social și cultural, că un rol important în gestionare acestor comportamente revine părinților. Le reamintim îngrijorările legate de bătaie. Chiar dacă bătaia este între copii, multe din îngrijorări se aplică.

h. Folosim cele 4 întrebări pentru a stabili cursul intervenției, moment din care intervenția va fi specifică. Empatia și mesajele de tip ”eu” ne pot ajuta să transmitem mesajul dorit. Întrebarea esențială este: ce dorim să învețe elevul din această experiență? Indiferent de rolul lui în această situație. Este important ca orice intervenție să vizeze ambii copii și dacă putem face asta împreună cu părinții este perfect, dacă nu, poate găsim alte soluții. Este foarte important ca profesorii să ceară ajutorul specialiștilor atunci când simt că nu pot gestiona acest tip de comportamente, sau când acestea se agravează. Copiii ne oferă multe ocazii de a ne ocupa de comportamentul lor. Când nu obținem rezultatele dorite într-o anumită situație, experiența câștigată ne poate ajuta să căutăm o altă cale de abordare. Și, dragi profesori, nu uitați, nu există rețete, nu există adulți perfecți și nu există nici copii perfecți. Așadar, este important să avem încredere în noi ca educatori și, ceea ce este cel puțin la fel de important, este ca în procesul de educație să arătăm copiilor noștri că avem încredere în ei.

Bibliografie

1. Blandul, V.C. – Psihopedagogia comportamentului deviant, Editura Aramis, București, 2012

2. Botiș M., A.; Axente, A. - Disciplinarea pozitivă sau cum să disciplinezi fără să rănești, Colecția “Psihologie și viață”, Cluj- Napoca, 2009.

PROIECT EDUCAȚIONAL INOVATOR
Educație civică

Propunător: Iftime Magdalena
Școala „Patriharh Teoctist” Tocileni, jud. Botoșani

TITLUL PROIECTULUI: ***Stop cyberbulling!***

Durata proiectului: 1 lună

Partener(i): elevii claselor primare , părinții elevilor, comunitatea locală

PROBLEMA CĂREIA SE ADRESEAZĂ PROIECTUL

Pe măsură ce tehnologia s-a dezvoltat, cu toate beneficiile sale, și formele de cyberbullying s-au înmulțit. De la trimiterea unor mesaje răutăcioase sau amenințătoare, până la răspândirea în mediul virtual a unor secrete neplăcute ori spargerea conturilor pe rețelele de socializare și modificarea acestora cu scopul de a ridiculiza – copiii se pot confrunta chiar sub ochii noștri cu o situație umilitoare din care singuri nu pot găsi ieșirea.

Hărțuirea în mediul online sau așa numitul *cyberbullying* (din engleză) are loc prin intermediul rețelelor sociale, a diferitelor aplicații online, camere chat, unde postările pot fi făcute publice prin intermediul computerelor, tabletelor sau telefoanelor mobile, când o persoană sau un grup de persoane este în repetate rânduri înjosită, criticată și luată în derâdere de către o altă persoană sau grup de persoane, utilizatori ai Internetului.

Atât în cazul hărțuirii în școală, despre care le vorbim copiilor că nu este bine să aibă loc, cât și în cazul celei din mediul online, suferința copiilor hărțuiți se manifestă prin izolare, tristețe, stimă scăzută de sine, sentimentul de singurătate, eșec sau chiar abandon școlar, stări depresive și chiar tendințe suicidale. Problema hărțuirii în general și în special în școală are un caracter complex, ea începe pe coridoarele școlii și poate continua online, precum și viceversa. Acest lucru demonstrează că o astfel de problemă necesită și o abordare complexă.

SCOPUL ŞI OBIECTIVELE PROIECTULUI:

Scopul proiectului:

- ✓ reducerea și combaterea fenomenului de ***cyberbullying;***
- ✓ formarea unor abilități specifice de intervenție în cazuri de cyberbullying;

Obiectivele proiectului:

- ✓ Înțelegerea exemplelor/ fenomenului de ***bullying/ cyberbullying*** și caracteristicile sale din perspectiva celor 3 roluri implicate (victimă, agresor, martor);
- ✓ Folosirea lucrului în echipă pentru a îmbunătăți colaborarea între elevii clasei și a comunicării dintre elevi, învățători și profesori;
- ✓ Implicarea copiilor în reducerea fenomenului prin informarea online sau offline a altor elevi sau adulți interesați

BENEFICIARI: elevi, părinți, comunitatea locală

ACTIVITĂȚI

Activitatea 1: ***Vrem respect pe Internet!***

Activitatea se va desfășura în școală cu participarea elevilor și a părinților și și-a propus să contribuie la crearea unei înțelegeri mai clare a experiențelor copiilor legate de folosirea Internetului și care este percepția lor cu privire la atitudinea adulților față de acest aspect. Copiii vor cunoaște cel puțin trei drepturi și obligații care decurg din ele care

trebuie respectate inclusiv în mediul online și vor identifica minim trei propuneri de măsuri care pot fi luate de adulții responsabili de educația lor pentru a acoperi nevoile lor.

Activitatea va fi centrată pe discuții libere, se va insista pe felul în care elevii aplică cele învățate și cum pot transmite ce au învățat și altor copii, tineri sau chiar adulți.

Activitatea 2: ***Fără agresiune pe Internet!***

Proiectul va continua cu o serie de întâlniri la care vor participa elevii din clasele primare. Este important să observăm anvergura fenomenului de cyberbullying și să nu continuăm să ignorăm efectele și repercusiunile pe termen lung asupra dezvoltării copiilor. Activitatea se va concentra pe introducerea în temă și vizionarea unui material video realizat în 3 secvențe pentru a putea reflecta asupra celor 3 roluri implicate în situațiile de bullying și cyberbullying (victimă, agresor, martor). De asemenea, elevii vor fi invitați să identifice soluții și modalități de intervenție care pot fi aplicate de ei înșiși și de întregul colectiv al instituției de învățământ.

Astfel, elevii din clasele primare vor participa la ateliere lucrând în echipe formate din 4-5 elevi unde au sarcina de a preveni sau rezolva problema cyberbullying-ului , fiind puşi în posturi diferite (victimă, agresor şi martor) după ce au vizionat cele trei filmuleţe puse la dispoziţie de echipa proiectului.

De asemenea, accentul va fi pus pe faptul că părinţii, rudele, profesorii trebuie să conştientizeze existenţa fenomenului şi să ştie să identifice comportamentul schimbat al victimei şi să intervină când identifică efectele cyberbulling-ului în comportamentul acesteia. Orice semn care indică modificări ale stării psihologice cum ar fi depresia, anxietatea socială, izolarea, stima de sine scazută, reacţii negative şi stres în privinţa utilizării dispozitivelor trebuiesc chestionate şi verificate.

Activitatea 3 :***Stop cyberbulling!***

https://wordwall.net/play/24518/542/614

– elevii alcătuiesc afișe cu mesaje împotriva cyberbullyingului , mesaje ce încurajează armonia, toleranța și relațiile de prietenie în școală și în mediul online

-elevii rezovă un chestionar pe platforma Wordwall -**Chestionar_ Bullying & Cyberbullying**

REZULTATELE PROIECTULUI:

Elevii au înţeles utilitatea faptului că victima trebuie să reuşească să impună limite. De la blocarea şi raportarea abuzatorului pe reţelele de socializare, la schimbarea parolelor sau a numărului de telefon, până la intervenţiile directe către abuzator, efectuate într-o manieră cât mai asertivă, fără a-i oferi agresorului satisfacţia pe care o caută. Cel care hărţuieşte va fi mulţumit dacă provoacă victimei suferinţă, de aceea este recomandată evitarea afişării oricărei urme care lasă de înţeles că aceasta a fost afectată.

Am vizat încurajarea copiilor să caute sprijin și să raporteze cazurile de cyberbulling pentru a depăși mai ușor aceste situații și să rezolve pozitiv experiențele din viața lor

Realizarea unui panou "***Cyberbullying"*** cu mesaje, sloganuri, îndemnuri de prevenire și combatere a ***Cyberbullying-ului***, cu definiții și informații explicite, referitoare la noțiunile de ***Bullying/ Cyberbullying***.

PROIECT EDUCAȚIONAL

Coordonator:
Prof. Vig-Szabó Andrea-Erzsébet

„Sănătatea este adevărata bogăție, nu bucățile de aur și argint. „
Mahatma Gandhi

Argument:

În ultimii ani factorii care ne influenţează sănătatea sunt din ce în ce mai nocivi şi mai agresivi. Dacă poluarea ne afectează sănătatea cu sau fără voia noastră, alimentația nesănătoasă, sedentarismul ţin de noi înşine.

Am propus acest proiect, deoarece foarte multe probleme de sănătate pot fi evitate prin educație corespunzătoare. Formarea deprinderilor de igienă, de alimentație corectă, de disciplină a învățării, de postură, pot reduce semnificativ riscurile diferitelor boli.

Comportamentul adulților influențează de multe ori comportamentul copiilor. Chiar și atunci când este o stare de boală este bine să menținem o atmosferă optimistă, să tratăm copilul cât mai natural posibil și să urmăm întocmai recomandările medicale.

Elevii vor părăsi băncile şcolii şi vor fi puşi în situaţia de a se descurca singuri, de a-şi procura bunurile de consum, inclusiv alimentele; de aceea am considerat că este absolut necesar ca ei să cunoască bolile cotidiene, prevenirea lor, criteriile de selectare a unui produs alimentar, de a-şi forma atitudini pozitive faţă de artă şi de a adopta un comportament sănătos privind mişcarea zilnică susţinută.

Activităţile propuse vor contribui astfel la formarea unei generaţii tinere de consumatori, capabilă să adopte un stil de viaţă sănătos.

Scopul proiectului

Formarea deprinderilor de alimentaţie sănătoasă şi dezvoltare armonioasă prin cunoaşterea prevenției obezității, a diferitelor boli în rândul tinerilor, concomitent cu implicarea activă a părinţilor pentru consolidarea comportamentelor sănătoase.

Obiectivele proiectului

Reducerea consumului de alimente nesănătoase în rândul populaţiei şcolare;
Promovarea unor comportamente alimentare sănătoase adecvate sănătaţii fizice şi psihice a elevilor;
Conştientizarea părinţilor despre efectele alimentaţiei asupra randamentului şcolar al elevilor;
Dezvoltarea fizică corectă și armonioasă prin menţinerea şi întărirea stării de sănătate
Conștientizarea rolului pe care îl are cunoașterea diferitelor boli cotidiene
Adoptarea unui comportament sănătos privind mişcarea zilnică susţinută;

Dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi colaborare efectivă între adolescenţi - părinţi - profesori - comunitatea locală;

Grup țintă: elevi ai claselor primare și gimnaziale, cadre didactice, părinţi, membri ai comunităţii locale

Durata: februarie 2022- iunie 2022.

Activitățile proiectului:

1. “Dinți mai frumoși, mai sănătoși”- clasele CP-IV -termen 17.06.2022.
2. “Alimente sănătoase versus alimente nesănătoase”- clasele Cp-VIII. termen 21.06.2022.
3. “Bolile virale și bacteriene”- clasele V-VIII termen 22.06.2022.

Echipa de implementare a proiectului:

a) elevii claselor CP.B; I B, C; II.B; III B; IV.B; V.B; VI.B; VII.B; VIII.B, CP.A.-IV.A; V.A.-VI.A., VII.A.-VIII.A

b)cadre didactice:

- director: Filip Gyöngyi Ana
- învăţători: Bacsadi Izabella, Király Enikő, Bogya Krisztina, Debre Beáta,Vig-Szabó Andrea Erzsébet, Bréda Krisztina, Sabau Anca
- profesori: Dani Ildikó, Soós Annamária, Máté Zoltán, Fehér Éva, Bogya Ferenc, Jozsa Marcela, Borz Maria, Egri Eva, Józsa Erika, Bálint Sándor
- secretar: Sfat Teodora Crina
- asistent: Józsa Annamária

-

Locaţie: Școala Gimnazială Nr. 1 Pericei

Pericei nr. 31, Cp. 457265, tel/fax. 0260-672705

Descrierea activităţilor:

1.“Dinți sănătoși pentu un zâmbet mai frumos”. Activitatea este dedicată elevilor din clasele CP-IV și are ca scop formarea deprinderilor elementare de igienă buco-dentară pentru a avea dinţi sănătoşi şi un zâmbet frumos. În cadrul activităților, copiilor li se prezintă regulile care trebuiesc urmate pentru un periaj corect, modul în care trebuie să-şi păstreze periuţa de dinţi, imagini ale unor acte sanitare corecte și incorecte, ppt sau/și filmulețe.

2. “Alimente sănătoase versus alimente nesănătoase” - activitate de diseminare şi promovare a unui stil de viaţă sănătos. Activitatea are ca scop formarea, consolidarea deprinderilor de alimentaţie sănătoasă şi este structurată pe trei componente: prezentarea unor materiale (prezentări power point/filmuleţe) privind importanţa alimentaţiei sănătoase; realizarea de către echipele voluntare participante la proiect a unor desene/postere/colaje respectând tematica activităţii; expoziţie culinară – prezentare/concurs – cel mai sănătos/bio preparat culinar.

3. “Bolile virale și bacteriene”- clasele V-VIII

Această activitate este o dezbatere care își propune să-i ajute pe elevii din ciclul gimnazial să conștientizeze importanța cunoașterii bolilor virale și bacteriene pentru consolidarea cunoștiințelor de biologie sau legate de sănătate, în cunoașterea prevenției acestora și, nu în ultimul rând, în adoptarea unui stil de viaţă sănătos. Partea a doua a acestei activităţi este dedicată unui atelier de creaţie, elevii implicați vor realiza colaje, ppt, desene grafice cu temele abordate din cadrul activității. În cadrul acestei activităţi, sunt invitaţi reprezentanții DSP pentru prezentarea celor mai frecvente boli întâlnite în viața de zi cu zi.

- Resurse umane:echipa de proiect, elevi, profesori, părinţi, reprezentanţi ai autorităţilor locale.
- Resurse materiale:baza materială existentă în şcoală, CD-uri cu prezentări Power Point, laptop, boxe,afişe, desene, colaje.
- Rezultatele proiectului:
  - ✓ oportunitate de învăţare care se concretizează prin implicarea activă a elevilor;
  - ✓ participarea elevilor cu mintea, inima şi mâinile în acest demers reprezintă o experienţă de natură să-i facă conştienţi faţă de problemele de sănătate şi de datoria lor de a deveni activi, implicaţi şi responsabili;
  - ✓ încurajează iniţiativa şi creativitatea;
  - ✓ formează la elevi un sentiment de împlinire, mândrie, autorespect;
  - ✓ comunitatea şcolară va deveni mai unită prin faptul că realizarea acestui proiect presupune colaborarea membrilor ei;
  - ✓ şcoala devine mai flexibilă, elevii putând fi capabili să deruleze activităţi în folosul comunităţii;
  - ✓ creşterea gradului de cunoaştere şi respectare a drepturilor consumatorilor;
  - ✓ conştientizarea elevilor, părinţilor şi cadrelor didcatice privind efectele benefice ale abordării alimentatiei sănătoase;
  - ✓ proiectul oferă grupului ţintă şansa modificării mentalităţii şi a consolidării cunoştinţelor referitoare la o igienă orală, alimentaţie sănătoasă, prevenirea bolilor şi obezităţii.

Secţiunea V

Lucrari de management educational

STRATEGII ALE MANAGEMENTULUI EDUCAŢIONAL

Prof.înv.preşc.Riciu Corina
Grădiniţa cu P.P Nr 32 Ploieşti

Managementul educațional este știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități potrivit unor finalități solicitate de societate și acceptate de individ. Acesta poate fi analizat în sens, operațional, practic, tactic, procesual, teoretic, global, general, strategic, științific.

Managementul educațional are obiective clare și ierarhizate, principii de eficienta și calitate, funcții specifice, elemente strategice, afirmarea creativității în soluționarea situațiilor, abordare interdisciplinară și sistematică, cercetări fundamentale.

Managementul educațional implica stăpânirea teoriei, metodologiei, a principiilor, o anumită mentalitate, o maniera proprie, o artă de dirijare, antrenare a resurselor. Managementul educațional este o disciplină, necesară pentru a fi eficienți și productivi în relațiile educaționale, în stimularea transformării la nivelul personalităților, atât a elevilor, cât și a cadrelor didactice.

Învăţământul ca domeniu prioritar al vieţii sociale, ca ,,întreprindere” de lungă durată, de care depinde formarea celui mai important factor al naţiunii – omul pregătit prin studii, forţă de muncă şi specialişti – nu se poate şi nici nu trebuie să-şi permită să aibă eşecuri. Conducerea competentă şi eficientă a învăţământului, atât la nivelul sistemului, cât şi al instituţiei de învăţământ necesită fundamentarea ei ştiinţifică. La baza acestei fundamentări stă *ştiinţa conducerii învăţământului sau managementul educaţional.* Funcţia de conducător (manager) al învăţământului este o profesie şi ca orice profesie, trebuie învăţată.

„Meseria” desemnează un anume gen de activitate, în ansamblul de acţiuni şi operaţii împlinite, pentru a obţine un produs, în mod de sine stătător. Este o acţiune specializată bazată pe o pregătire care permite realizarea întregului lanţ de operaţii specifice, un meşteşug care necesită o anumită formare teoretică şi mai ales practică, iniţială şi continuă.

A fi educator nu înseamnă a exercita o meserie, înseamnă a împlini o meserie, a face un apostolat. Profesorul ocupă un loc important în activitatea educaţională deoarece contribuie la formarea personalităţii elevilor, la conduita lor în societate, la formarea lor ca indivizi şi cetăţeni etc.

Roluri ale profesorului manager:

- Profesorul conduce în mod dominator, iar în clasă se instituie un climat de autoritate exclusiv în baza statutului său;
- Profesorul se integrează, cooperează cu clasa, motivează, sprijină, atunci când elevii dovedesc spontaneitate, iniţiativă şi afirmare;
- Profesorul integrat acceptă trăirile, încurajează, pune întrebări, stimulează participarea, sprijină şi foloseşte ideile elevilor, ia decizii curente împreună cu elevii, dar profesorul dominator se concentrează şi asupra propriilor idei, dă indicaţii, critică, aşteaptă ascultarea necondiţionată;

- În timpul predării – învăţării – evaluării, profesorul ,, instruieşte”, conduce interacţiunile în clasă, modul de înţelegere şi învăţare prin indicaţii, atenţionări, demonstraţii, asigurarea condiţiilor, oferirea punctelor de sprijin aprobări şi dezaprobări, stimulări, completări, reactualizări, exemplificări, explicaţii, comentarii, etc.

Împreună cu elevii, profesorul poate îmbina tipurile de decizii (prezentate la activitatea decizională) dacă dovedeşte flexibilitatea necesară faţă de proiectul iniţial şi a format la elevi deprinderile, capacităţile necesare într-un act decizional:

- Profesorul are rolul cel mai interactiv în clasa: crează climat adecvat, iniţiază, orientează, solicită, antrenează, exemplifică, critică;
- Profesorul structurează, organizează forma şi conţinutul activităţii în clasă, modul de desfăşurare a interacţiunilor, dar poate şi delega responsabilităţi elevilor în rezolvarea unor decizii, sarcini;
- În interacţiune, profesorul foloseşte cel mai des operaţia de solicitare a elevilor pentru a provoca dialoguri, comunicarea, răspunsuri pe care le comentează, stimulează, optimizează, dezvoltă (în grup);
- Profesorul utilizează mai ales evaluarea pozitivă, răspunsurile negative fiind corectate în sens stimulativ, de căutare împreună a soluţiilor adecvate şi cu antrenarea grupului;

BIBLIOGRAFIE

Bontaş I., „Pedagogie” Editura Bic All, Bucureşti, 2001

Cucoş C., „ Pedagogie” Editura Polirom, Bucureşti , 2002

LUCRARE DE MANAGEMENT EDUCAȚIONAL
MODALITĂȚI DE OPTIMIZARE A MANAGEMENTULUI EDUCAȚIONAL ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

FAZECAȘ LAURA DEBORA
LICEUL TEOLOGIC PENTICOSTAL „BETEL” ORADEA

Creșterea calității actului educațional și atingerea obiectivelor de învățare propuse în școli depind de mediul de formare din acestea, deci implicit de managementul școlar. Există tot mai multe dovezi că managementul școlar are un impact puternic asupra rezultatelor educaționale.

În România, directorii școlilor au atribuții mai ales administrative, practică înlocuită în majoritatea statelor OCDE cu un management axat preponderent pe transformarea procesului educațional. Directorii moderni ai unităților de învățământ trebuie să-și asume o serie de roluri de conducere, inclusiv definirea obiectivelor unității de învățământ, urmărirea lecțiilor la clasă, pentru a oferi sfaturi pe care cadrele didactice le pot utiliza pentru a-și consolida practica, sprijinirea dezvoltării profesionale și colaborarea cu cadrele didactice și părinții în vederea îmbunătățirii procesului de învățare al elevilor (Schleicher, 2015).

Directorii din România se confruntă deseori cu multiple provocări pentru care nu sunt pregătiți și susținuți: cei din zone urbane trebuie să conducă adesea unități de învățământ de mare capacitate și arhipline, în timp ce în zonele rurale administrează școli în care mulți elevi provin din medii dezavantajate, asociate cu factori care îi expun la rezultate scăzute ale învățării și la părăsirea timpurie a școlii. Așadar, pentru crearea unor școli în care cadrele didactice să se simtă sprijinite și toți elevii să își poată realiza potențialul, este nevoie de lideri integri, dedicați și performanți.

Pentru a îmbunătăți calitatea educației prin modernizarea și transformarea managementului școlar, pornind de la rezultatele Proiectului „România Educată”, au fost propuse o serie de măsuri, bazate inclusiv pe modele internaționale de succes:

Obiectivul 1: Dezvoltarea de standarde pentru managementul școlar

Identificarea de competențe cheie necesare managerilor școlari. În contextul internațional curent, procesul de formare și de selecție al managerilor este centrat pe definirea unor competențe-cheie necesare pentru buna organizare a procesului educațional. În unele state sunt definite inclusiv zone de creștere, care să constituie baza unui proces de formare continuă pentru managerii școlari.

Reflectarea specificului local și/sau regional în formarea managerilor școlari. De exemplu, managerii școlari transpun în practică obiectivele politicilor publice relevante pentru contextul local în care operează școala.

Dezvoltarea capacității de implementare efectivă. Managerii școlari din statele OCDE beneficiază de sprijin pentru transpunerea politicilor publice în practică, adesea prin dezvoltarea de instrumente reaplicabile de evaluare a performanței, centrată pe standardele elaborate în etapele anterioare.

Obiectivul 2: Întărirea selecției inițiale și a formării managerilor școlari

Crearea unui model de selecție a managerilor școlari. În acest sens există o diversitate de practici internaționale moderne, inclusiv dezvoltarea de pool-uri de talent, selecție în baza evaluării calificărilor sau utilizarea de metode de recunoaștere pentru identificarea potențialilor lideri educaționali în comunitatea școlară.

Dezvoltarea de programe de formare pentru manageri școlari. Aceste programe se pot centra pe crearea unei calificări distincte de lider/manager școlar, care să fie definită de achiziția unor competențe relevante.

Obiectivul 3: Dezvoltarea profesională continuă a managerilor din educație

Crearea unui cadru divers de experiențe de formare pentru managerii școlari. Experiențele internaționale de succes includ încurajarea networking-ului, a activităților de mentorat și asigurarea de servicii de consiliere pentru activitatea de management în școli.

Crearea unei academii de leadership în domeniul educației. Această practică există în unele state OCDE și permite atât acordarea de calificări formale, cât și creșterea calității formării. Alternativ, există posibilitatea dezvoltării unor hub-uri regionale de formare în domeniul managementului educațional.

Dezvoltarea de oportunități de formare online. Existența de resurse și programe de formare online poate ajunge la un număr mare de administratori, manageri și lideri din educație. Deși nu poate substitui interacțiunea directă, poate fi, alături de aceasta, baza unei forme de învățare mixtă care combină programe cu livrare clasică și utilizarea resurselor online.

Studiul literaturii de specialitate pe care se fundamentează acest capitol arată că nu există, încă, un consens în privința definiției strategiei. În opinia specialiștilor, strategia este este un “cum” se ajunge “de aici până acolo” (Mintzberg, 2008). Strategia este văzută și ca acea “combinație de obiective pentru care organizația se străduiește și politicile prin care reușește să-și atingă scopul” (Nickols, 2012), iar managementul strategic reprezintă mecanismul prin care se realizează implementarea strategiei (Sourkouhi, Keivani, Almasi, Bayat&Makouei, 2013). Prin urmare, literatura de specialitate arată că există o strânsă legătură între managementul de înaltă calitate și rezultate educaționale îmbunătățite, principala diferență, în acest sens, o face leadershipul exercitat de managerul școlii (Bloom, Lemos & Sadun, 2015).

În concluzie, strategia managerială poate fi considerată un bun instrument în atingerea obiectivelor școlii, pentru îndeplinirea misiunii și realizarea viziunii proiectate, într-un mediu competițional, din ce în ce mai performant.

BIBLIOGRAFIE

Mintzberg, 2008
Nickols, 2012
Sourkouhi, Keivani, Almasi, Bayat&Makouei, 2013
SUA, Wilhelm,2013
Egipt, Hammad,2013
Hall & Gunter,2013
ISE, 2015
Marga, 2007
MENCS, 2016
ARACIP, 2012
OECD, Iosifescu et al., 2012
David, 2015
Bloom, Lemos & Sadun, 2015
Strategii manageriale pentru asigurarea calității în învățământul preuniversitar din România, Popovici (Pintilie) Laura-Mirela, Iași, 2019

LUCRARE DE MANAGEMENT EDUCAȚIONAL
Managementul educațional

BACIU ALEXANDRA EMANUELA,
LICEUL TEOLOGIC PENTICOSTAL „BETEL” ORADEA

Management reprezintă conducerea formarea unei organizații sau a unor părți din aceasta prin coordonarea activității indivizilor și grupurilor umane pentru îndeplinirea obiectivelor organizației sau ale sub componentelor respective.(Iosifescu, 2004)

În sens larg, managementul este activitatea complexă de concepere, pregătire, organizare, coordonare și administrare a elementelor implicate în atingerea unor obiective. Managementul reprezintă un proces conștient de conducere și coordonare a acțiunilor și activităților individuale și de grup, precum și de mobilizare și alocare a resurselor unei organizații (umane, materiale, de spațiu și de timp) în vederea îndeplinirii obiectivelor acesteia în concordanță cu misiunea, finalitățile și responsabilitățile sale economice și sociale.

„Managementul este procesul în care managerul operează cu trei elemente fundamentale – idei, lucruri și oameni – realizând prin alţii obiectivele propuse” (A.Mackensie,1969)

Mult timp restrâns doar la zona economică, termenul și-a extins în ultimele decenii aplicabilitatea și în alte domenii, printre care și cel al educației și învățământului în care se regăsește cu toate elementele, dimensiunile şi funcţiile pe care le îndeplineşte în oricare altă sferă sau domeniu, având însă particularităţile sale, determinate de specificul activităţii didactice.

Funcţia de management reprezintă o activitate îndreptată către un anumit scop, specifică din punct de vedere al caracterului său şi care, în interacţiune cu alte activităţi, este obiectiv necesară pentru conducerea eficientă a organizaţiei. Tipologia cea mai frecvent utilizată (după modelul creat de cercetătorul Henry Fayol2) stabilește următoarele funcţii ale managementului: funcţia de proiectare, funcţia de organizare, funcţia de coordonare, funcţia de antrenare – motivare, funcţia de controlevaluare.

Competenţa managerială se evidenţiază prin capacitatea conducătorilor de a-şi îndeplini activităţile specifice la standardele adoptate de organizaţie. Complexitatea, diversitatea şi intensitatea activităţii managerului diferă în funcţie de poziţia în nivelul ierarhic, compartimentul/ domeniul de activitate, profilul şi dimensiunea organizaţiei.

În mediul educațional, succesul demersului managerial este condiționat de deținerea de către cadrele didactice a următoarelor categorii de competenţe conform Standardului de formare continuă pentru funcţia de director/director adjunct de unitate de învăţământ – MECTS:

1. Competenţe de comunicare şi relaţionare:

-selectarea căilor şi mijloacelor de comunicare adecvate în vederea eficientizării demersului managerial;

-adaptarea la situaţii neprevăzute pentru rezolvarea operativă a problemelor;

-soluţionarea situaţiilor conflictuale, în urma investigării, prin mediere şi negociere,

-în vederea asigurării unui climat de încredere şi responsabilitate.

2. Competenţe psiho-sociale:

-valorizarea competenţelor individuale şi de grup ale interlocutorilor, cu scopul stabilirii unei comunicări eficiente;

-adoptarea unui comportament adecvat în raporturile cu interlocutorii pentru realizarea unui climat de colaborare.

3. Competenţe de utilizare a tehnologiilor informaţionale:

-sintetizarea informaţiei pentru crearea unei baze de date utile actului managerial;

-valorificarea informaţiilor din baza de date în vederea luării deciziilor în concordanţă cu realităţile specifice mediului educaţional;

-utilizarea tehnicilor şi tehnologiilor informaţionale computerizate pentru eficientizarea activităţii şi asigurarea calităţii acesteia.

3. Competenţe de conducere / coordonare şi organizare:

-proiectarea activităţilor în vederea realizării unui demers educaţional de calitate;

-organizarea activităţilor în vederea realizării obiectivelor din planul managerial;

-coordonarea procesului instructiv-educativ pentru realizarea progresului şcolar;

-gestionarea actului decizional prin asumarea răspunderii sau delegarea responsabilităţilor în cadrul grupurilor de lucru

4. Competenţele de evaluare:

-stabilirea obiectivelor şi criteriilor de evaluare cu respectarea principiilor calităţii totale;

-utilizarea tehnicilor şi instrumentelor de evaluare specifice procesului educaţional;

-evaluarea demersului educaţional în scopul identificării necesarului de formare a personalului

5. Competenţele de gestionare şi administrare a resurselor:

-gestionarea resurselor materiale şi financiare în funcţie de priorităţile planului managerial cu respectarea legislaţiei generale şi specifice:

-gestionarea actului decizional prin asumarea răspunderii sau delegarea responsabilităţilor în cadrul grupurilor de lucru;

-selectarea resurselor umane potrivit specificului unităţii

6. Competenţe care vizează dezvoltarea instituţională:

-analizarea contextului educaţional în care funcţionează instituţia în vederea proiectării unei strategii adecvate de dezvoltare instituţională;

-proiectarea strategiei de dezvoltare instituţională;

-promovarea valorilor naţionale şi europene în educaţie prin programe şi parteneriate.

7. Competenţele care vizează managementul propriei persoane:

-evaluarea propriei activităţi în scopul creşterii calităţii actului managerial; o selectarea traseului propriu de formare pentru dezvoltarea carierei în concordanţă cu aspiraţiile personale şi cu specificul instituţiei.

Activitatea unui manager este variată și complexă și pentru a o desfășura acesta are nevoie de abilități specifice care să îi permită să conducă eficient și eficace organizația/ structura pe care o coordonează. Dintre numeroasele categorii de abilități prezentate în literatura de specialitate, cele propuse de cercetătorul american Robert L. Katz sunt de referință.

Dezvoltarea calităţilor managerului de succes produce efecte favorabile, în sensul că măreşte prevenirea şi micşorează dezorganizarea.

În urma unor cercetări de amploare, Katz a constatat că un manager are nevoie de trei categorii de abilități:

1. Abilități tehnice: de a lucra cu instrumente și tehnică specifice

2. Abilități interpersonale: de a lucra cu alți oameni, lucrul în echipă, comunicare, relaționare, motivare

3. Abilități cognitive: analiză critică, diagnoză, rezolvare de probleme, gândire creativă, identificare de soluții, elaborare de strategii, relaționarea cu mediul extern(Katz, 1955)

Principiile conducerii de calitate

Conducerea reprezintă o clasă specifică de activități umane caracterizate prin separarea ne exclusivă a conceperii și supervizorii, de realizarea lor efectivă. Această separare se poate realiza la nivel reflexiv, adică referitor la propria activitate ceea ce face posibila autoevaluarea. În acest caz aceeași persoană concepe activitatea, o realizează efectiv și constată atingerea scopului propus. (Iosifescu, 2004)

La nivel tranzitiv, se referă la activitatea altor persoane sau grupuri de persoane și în acest caz separarea poate fi absolută, adică conceperea și supervizarea este realizată de o persoană sau grup de persoane în vreme ce punerea în practică a activității aparține unei persoane distincte.. Este cazul conducerii participative sau al conducerii pe bază de expertiză. (Iosifescu, 2004)

O bună conducere poate contribui cu siguranță la îmbunătățirea randamentului școlar prin antrenarea motivării, participării și coordonării cadrelor didactice; recent studiile au lărgit gama de acțiune conducerii școlare către diferite nivelurile organizaționale: managerii școlilor, șefii departamentelor, coordonatorii, profesorii și a distribuit conducerea care ar putea avea un impact mai mare asupra dezvoltării elevului (Goldhaber, 2002; Harris, 2004)

Tipuri de manageri

În literatura de specialitate tipurile de manageri variază de la un specialist la altul. Spre exemplu francezul Chalvin - delimitează la tipurile de manageri: organizatorul, participativul, întreprinzătorul, realistul, maximalistul, birocratul, demagogul, tehnocratul, oportunistul, utopistul modernist.

Un alt specialist, profesorul american Keith Davis deosebeşte patru tipuri de manageri: autocrat, custoriar, suportiv şi colegial.

Managerul educațional (atât la nivelul instituției școlare, cât și la nivelul clasei de elevi) conduce un anumit nivel ierarhic al organizaţiei școlare prin desfășurarea unor activități de clarificare, de argumentare și convingere, de motivare, formulează aprecieri, aprobă sau critică, stabilește moduri de acțiuni practice către atingerea scopurilor urmărite.

LUCRARE DE MANAGEMENT EDUCAȚIONAL
Modalități de optimizare a managementului școlar

PANDREA ANCA MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DACIA” ORADEA

Mangementul urmăreşte, ca obiectiv esenţial, obţinerea excelenţei în orice tip de organizaţie, ceea ce echivalează cu un model de acţiune, spre care trebuie să tindă şi căreia trebuie să i se conformeze orice activitate concretă. Urmăreşte eficienţa, eficacitatea, randamentul oricărei activităţi din cadrul unei instituţii, organizaţii sau unui domeniu prin aplicarea unor principia şi funcţii manageriale, bazându-se pe competenţe şi calificări special ale managerilor, ce urmăresc relaţionarea optimă a resurselor umane cu cele material.

Managementul educaţional este ştiinţa şi arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalităţi potrivit unor finalităţi solicitate de societate şi acceptate de individ. Managementul sistemului şi al instituţiilor de învăţământ cuprinde: formularea clară a finalităţilor, proiectarea reţelei instituţionale, elaborarea conţinuturilor învăţării, asigurarea cadrului legislativ-normativ, formarea iniţială şi pe parcurs a personalului de conducere şi instruire, stabilirea unor tehnici de evaluare care să permită reglarea pe parcurs a sistemului şi procesului de învăţământ şi optimizarea rezultatelor.

Managementul educaţional presupune o abordare interdisciplinară, care studiază evenimentele ce intervin în decizia organizării unei activităţi pedagogice determinate şi în gestiunea programelor educative. Coducerea managerială implică şi accente pe idei, pe abordare sistematică, pe schimbare, pe strategie pe inovare.

Școala poate fi abordată sociologic din diverse perspective. Două dintre acestea par a fi cele mai semnificative: şcoala ca organizaţie, şcoala ca grup social. Dacă analiza organizaţiei este una de tip structuralist-funcţional, analiza grupului este una prioritar interacţionistă. Raţiunile activităţii organizate se regăsesc atât în eficienţa superioară a activităţii, cât și în trebuinţele subiective ale indivizilor - sociabilitate, afiliere, comunicare.

Cele dintâi teorii asupra organizaţiilor au tratat exclusiv problema eficienţei, pentru ca ulterior să fie teoretizate problemele relaţiilor umane.

Conform teoriei birocratice a managementului unui organizații, implicit al unei școli, eficienţa unei activităţi presupune formalizare, planificare, control ierarhic strict. Analizele ulterioare au pus sub semnul îndoielii eficienţa organizării birocratice, acuzând modelul birocratic de ignorarea componentei umane – aşa au luat fiinţă teorii neoclasice sau ale relaţiilor umane. Conform acestor teorii, eficienţa organizaţiei școlare depinde şi de climatul organizaţional, de motivaţia şi angajarea membrilor organizaţiei (personal didactic și nedidactic, conduce, elevi, părinți, parteneri educaționali) în optimizarea activităţii, de capacitatea acestora de a învăţa pentru a provoca schimbarea şi dezvoltarea organizaţiei.

În teoriile moderne sau „holiste”, școala ca organizație este privită ca un sistem dinamic şi evolutiv, a cărui funcţionare este condiţionată de relaţiile dintre elementele sistemului. Aceste teorii acordă o deosebită atenţie motivaţiei angajaţilor, capacităţilor de învăţare, stilurilor de conducere, participării la actul deciziei, mecanismelor comunicării, climatului organizaţional, fidelităţii faţă de instituţie etc. Din perspectivă organizaţională, şcoala este un mediu social organizat al cărui scop este producerea socializării secundare şi a învăţării, care permite integrarea eficientă şi împlinită a tânărului în societatea adultă.

1: Dezvoltarea de standarde pentru managementul școlar

- Identificarea de competențe cheie necesare managerilor școlari. În contextul internațional curent, procesul de formare și de selecție al managerilor este centrat pe definirea unor competențe-cheie necesare pentru buna organizare a procesului educațional. În unele state sunt definite inclusiv zone de creștere, care să constituie baza unui proces de formare continuă pentru managerii școlari.
- Reflectarea specificului local și/sau regional în formarea managerilor școlari. De exemplu, managerii școlari transpun în practică obiectivele politicilor publice relevante pentru contextul local în care operează școala.

2: Întărirea selecției inițiale și a formării managerilor școlari

- Crearea unui model de selecție a managerilor școlari. În acest sens există o diversitate de practici internaționale moderne, inclusiv dezvoltarea de *pool*-uri de talent, selecție în baza evaluării calificărilor sau utilizarea de metode de recunoaștere pentru identificarea potențialilor lideri educaționali în comunitatea școlară.
- Dezvoltarea de programe de formare pentru manageri școlari. Aceste programe se pot centra pe crearea unei calificări distincte de lider/manager școlar, care să fie definită de achiziția unor competențe relevante.

3: Dezvoltarea profesională continuă a managerilor din educație

- Crearea unui cadru divers de experiențe de formare pentru managerii școlari. Experiențele internaționale de succes includ încurajarea *networking*-ului, a activităților de mentorat și asigurarea de servicii de consiliere pentru activitatea de management în școli.
- Dezvoltarea de oportunități de formare online. Existența de resurse și programe de formare online poate ajunge la un număr mare de administratori, manageri și lideri din educație. Deși nu poate substitui interacțiunea directă, poate fi, alături de aceasta, baza unei forme de învățare mixtă care combină programe cu livrare clasică și utilizarea resurselor online.

MANAGEMENTUL EDUCAŢIEI INCLUZIVE

Profesor:Moraru Mirela Elena
Scoala Gimnaziala nr.40”Aurel Vlaicu” Constanta

Integrarea este procesul de adaptare a persoanei cu CES la normele şi cerinţele şcolii pe care o urmează, de stabilire a unor relaţii afective pozitive cu membrii grupului şcolar şi de desfăşurare cu succes a activităţilor şcolare. În sens larg, integrarea presupune acomodarea individului într-un mediu diferit de cel de proveniență, prin înlăturarea segregării și utilizarea unor metode și procedee specifice, facilitatoare.

Integrarea poate fi tratată atât ca obiectiv, cât și ca proces și rezultat. Ca proces, integrarea este definită de Păunescu, C., 1997, ca o ”acțiune complexă care, pe baza anumitor funcții și strategii, generează o fuziune esențială între elementele sistemului personalității și elementele sistemului social, determinând o dinamică de dezvoltare și de proces simultan și reciproc”. Ca proces, integrarea va parcurge anumite etape de reglare și autoreglare, în cadrul cărora acționează programat anumite mecanisme structurate în scopul de a genera rezultatele așteptate. Ca obiectiv, integrarea vizează, cf. Gherguț, A., 2006,”realizarea unei concordanțe între cerințe și manifestări, o subordonare a aspectelor secundare celor care servesc orientarea.” Văzută ca rezultat, integrarea presupune capacitatea individului de a evoula din punct de vedere social și profesional într-un anumit mediu. Din punct de vedere școlar, integrarea este considerată un proces, dar, apare adesea și sub forma unor obiective ale unor acțiuni educative mai ample, sau ca rezultate ale acestora. Abordarea pragmatică, cu adresabilitate la practicienii în educație presupune că individul este educat în aceleași condiții de mediu educațional ca toți ceilalți educabili. Pentru aceasta, însă, școlile incluzive trebuie să dezvolte strategii specifice, pornind de la pregătirea și informarea tuturor membrilor comunității școlare, până la organizarea actului didactic specific. Integrarea autentică a unui copil cu CES nu presupune doar că el este prezent în școala incluzivă, ci și că el este acceptat de ceilalți copii, cu care are raporturi corecte de socializare, iar procesul de învățământ presupune că el învață și se dezvoltă în condițiile potențialului său simultan cu colegii săi. Școlile integratoare funcționale și eficiente prezintă anumite trăsături caracteristice:

În contextul şi în scopul implementării Educatia Incluziva , schimbarea va demara prin reconsiderarea culturii instituționale și a abordărilor. Instituțiile de învățământ (iar prin acestea – întreg sistemul) trebuie să recunoască inechitatea abordărilor vechi, discriminatorii şi să identifice căile şi modalitățile de regîndire a acestora şi ajustarea activității şcolii conform noilor principii inclusive

Managementul EI presupune adaptarea principiilor și metodologiilor proprii managementului general și subordonarea acestora principiilor și oboiectivelor

Managementul școlii incluzive reprezintă valorile, practicile, principiile,sistemul de lucru adoptat într-o şcoală, prin intermediul căruia cadrele didactice, elevii, cadrele didactice de sprijin, personalul administrativ, părinţii, comunitatea, resursele de toate tipurile, curriculumul, provocările şi succesele sunt gestionate astfel încât şcoala, prin tot ceea ce face, va reuşi să răspundă necesităților şi aşteptărilor tuturor copiilor.

Educaţia pentru toţi la nivelul şcolilor înseamnă nu numai integrarea copiilor cu CES în şcoală, ci presupune o altă abordare a pedagogiei şcolare, abordarea incluzivă sau curriculară, care surprinde şi valorizează în esenţa ei două concepte de bază: unicitatea şi diversitatea

Educaţia incluzivă în şcoală presupune o folosire adecvată a resurselor umane, materiale şi metodologice, în favoarea tuturor copiilor, în aşa fel încât fiecare „actor” din procesul educaţional să înveţe şi să se dezvolte.

Educaţia incluzivă presupune parteneriatul educaţional în care profesorii, copiii, părinţii şi alte persoane din

comunitate participă împreună la proiectarea, derularea şi evaluarea programelor educative. Este insuficient ca într-o clasă să fie integrat un copil cu CES pentru a spune că acolo se dezvoltă o educaţie incluzivă

Este nevoie de o proiectare care să implice toate activităţile, de parteneriat educaţional şi de practici educative adecvate care să se adreseze tuturor copiilor. Este necesar ca toată şcoala să se schimbe.

Nimeni nu trebuie să se teamă de această abordare, pentru că este vorba, în fapt, de educaţie de calitate, care respectă drepturile tuturor copiilor şi demnitatea dezvoltării fiecăruia, fără a neglija implicarea, dezvoltarea profesională şi valorizarea cadrelor didactice

CONCURSURILE ŞCOLARE

Prof. Lăcătuș Angelica
Școala Gimnazială „Ghiță Mocanu” - Onești

Trăim într-o lume a ierarhizărilor și a competițiilor. Suntem îndemnați să urcăm pe trepte superioare de performanță și de competență. Ni se dă de înțeles că trebuie să progresăm, să exploatăm la maximum ceea ce posedăm, să nu pierdem ocazia de a arăta ceea ce suntem în stare. Școala nu poate face abstracție de această tendință, ea însăși contribuind la generalizarea întrecerilor și la inducerea unui apetit al concurenței. Suntem învățați încă de mici să ne comparăm unii cu alții, să fim în fața altora, să ne autodepășim.

Nu numai elevii sau studenții sunt puși în situația de concurență. În spatele lor sunt dascălii, școlile, ba chiar și sistemele naționale de învățământ (a se vedea miza testelor internaționale de tip Pisa). Se naște un agrenaj complicat, ce pune în act strategii și motivații diverse, cu implicații de ordin politic, social, cultural. În „vârtejul” concurenței (școlare, profesionale, statutare…) suntem atrași cam toți. Există o „fațadă” a acestor mișcări evaluative, un spațiu transparent și public, după cum există și un „culise”, un teritoriu al gesturilor mai mult sau mai puțin evidente (alocări preferențiale de fonduri, modificarea ilicită a programelor de învățare a unor elevi, presiuni ale profesorilor, școlilor, inspectorilor…). Miza este mare, întrucât apar, nu-i așa, beneficii; nu avem de a face cu un „joc gratuit”, pentru că cei antrenați în acest proces obțin niște avantaje: premianții sunt gratificați, olimpicii primesc un „bilet în alb”, pentru intrarea în ciclurile superioare de învățământ, profesorii care i-au pregătit beneficiază de gradații sau adaugă noi „lauri” pe frontispiciul competenței lor profesionale.

Concursurile și/sau olimpiadele școlare comportă, ca orice situație de învățare, și dimensiuni bune, profitabile, dar antrenează și efecte negative sau perverse la nivel de indivizi sau de grupuri. Până una-alta, concursul este un exercițiu de punere în valoare a posibilităților unui candidat în perspectiva unei învățări de performanță. Se naște un context de maximizare a unor predispoziții, a unor capitaluri genetice sau culturale cu care unii școlari sunt înzestrați.

Concursul este un moment de testare a propriilor achiziții, de gestionare a emoțiilor, de asumare a unor exerciții sau consecințe decizionale. El poate conduce la întărirea unor percepții, la construirea sau afirmarea stimei de sine, la conturarea unei maniere de a înfrunta precaritățile vieții. Elevii nu sunt egali și, ca urmare, fiecare are nevoie să fie antrenat în raport cu predispozițiile pe care le poartă. Un învățământ modern trebuie să asigure această diferențiere a prescripțiilor avansate, a somațiilor valorice, a așteptărilor preconizate. Cui poate mult trebuie să i se pretindă mai mult (chiar un pic mai mult decât este în stare, dacă e să luăm în calcul teoria zonei proximei dezvoltări, explicitată de Vîgotski).

Pe de altă parte, concursul nu trebuie să fie fetișizat, să devină un scop în sine. Nu totul este „jucat” sau se devoalează despre o persoană în contextul unei situații de concurs. Rezultatele acestuia nu exprimă o constatare definitivă despre prestațiile sau posibilitățile unui elev. Sunt atâția foști olimpici care s-au pierdut în mulțime, s-au devitalizat, după cum sunt foarte mulți potențiali performeri care nu au întâlnit (încă) ocazii de punere în valoare (fie din cauza unui context școlar deficitar, fie a unor carențe ce țin de personalitatea individului – timiditate, demotivare circumstanțială, accidente existențiale etc.). În evoluția fiecărui ins intervin perioade de accelerare sau de încetinire a manifestării unor performanțe, a auto-construirii sau afirmării lor. Nici cel mai creativ ins nu dă randament, la aceeași intensitate, oră de oră, zi de zi, an de an. În plus, concentrarea pe anumite tipuri de competențe la nivelul educatului – pe linie cognitivă, afectivă, volitivă –

poate să producă distorsionări ale personalității, din alte puncte de vedere, prin neglijarea dezvoltării unor paliere deosebit de necesare pentru împlinirea umană sau pentru valorizarea în plan mai larg a unor predispoziții (sociabilitatea, culturalizarea, deschiderea către alteritate, generozitatea etc.). Fenomene psihopatologice precum auto-marginalizarea, însingurarea, depresia, viziunea catastrofică despre viață, actul suicidar sunt întâlnite și la foștii „premianți”. De aceea, orice presiune sau investiție pe direcția intensificării unor performațe de ordin școlar sau profesional se cere a fi însoțită de măsuri compensatorii sub aspect psihologic, relațional, cultural. Orice unilateralizare a dezvoltării personalității va avea consecințe problematice la un moment dat. A „plusa” asupra unei singure dimensiuni a manifestării umanității în detrimentul celorlalte, antrenează anumite costuri, care se vor “deconta” mai târziu. Persoana este o integralitate, și această unitate se cere a fi vizată, înainte de toate.

Politicile școlare prezente sau de perspectivă pun accentul (și) pe formarea sau cultivarea elitelor. Un învățământ este cu atât mai dezvoltat cu cât acesta are în vedere nu numai masa de elevi, ci și vârfurile ei. De bună seamă, este important să urmărim progresul continuu și la nivelul elevului de mijloc, dar cel cu abilități înalte trebuie să beneficieze de un “tratament” educațional din ce în ce mai rafinat, mai focalizat, mai concentrat. În același timp, o politică școlară vizionară ar fi bine să pună accent nu numai pe omogenizare, prin prescrierea unui program unitar pentru toți elevii, ci și pe diversificare, pe propensarea unor predispoziții particulare pe care le posedă elevii. În acest fel se ajunge la o formă superioară de valorizare a fiecăruia, în funcție de „talanții” pe care îi poartă și care se cer a fi „înmulțiți” prin practicile școlare. Lărgirea diapazonului de prilejuri de formare și exprimare a unor competențe diferite, în care să „încapă” cât mai mulți elevi, ar fi o soluție pentru ca fiecare elev să se simtă luat în seamă și să se afirme. În fond, o școală bună este aceea în care elevul își poate descoperi și pune în valoare un protofoliu de predispoziții. Nimeni nu le posedă pe toate dar, cu siguranță, fiecare copil are ceva de spus într-o direcția sau alta.

Concursurile sau olimpiadele școlare pot contribui la deșablonizarea practicilor educative, la flexibilizarea și extensia ocaziilor de învățare, la asumarea de către tineri a unei formări responsabile, autoconsimțite. Ele nu înlocuiesc practicile evaluative obișnuite, dar le continuă, le nuanțează, le amplifică. Unii subiecți care se manifestă tern în timpul activităților didactice curente pot străluci cu ocazia unor consursuri școlare – artistice, sportive, practice – pe baza unor preferințe individuale liber exprimate. În mare măsură, concursurile și olimpiadele bine profesate pot suplini ceea ce nu face educația formalizată, instituționalizată, prin activitățile rutiniere.

Așadar, e bine să dăm credit acestor ocazii de formare suplimentare? Cu siguranță, că da! Cu o condiție: să se aibă în vedere că sunt proiectate pentru elevi, pentru creșterea lor spirituală, prin crearea unui sentiment de împlinire, edificare și bucurie a reușitei.

Note bibliografice:

Cerghit, Ioan, 1980, Metode de învăţământ, E.D.P., Bucureşti.
Cucos, Constantin, 2002, Pedagogie (ediţia a doua, revizuită şi îmbogăţită), Editura Polirom, Iaşi.

Învățare și management al clasei din perspectiva neuroetologică
Studiu de caz

Prof. Marcela Barbu
Colegiul Național Mircea cel Bătrân,
Râmnicu-Vâlcea

1. Ce este etologia ?

Studiul descriptiv, comparativ și cauzal al comportamentului animal în mediul său natural.

Etimologia cuvântului este *etos* + *logos* („comportament” + „știință”)

2. Cine este părintele etologiei moderne ?

Konrad Lorenz (1930)

3. Care sunt principiile de bază ale etologiei ?

Comportament = mijloc de adaptare la mediul înconjurător

Comportament = rezultatul selecției naturale (de ex. caracteristici fizice)

4. Ce favorizează etologia ?

Supraviețuirea și reproducerea.

5. Ce este etologia umană ?

O ramură a etologiei care studiază procesele comportamentale ale ființei umane imaginate ca specie animală conform preceptelor etologiei. Konrad Lorenz și Niko Tinbergen resping teoriile behavioriste care nu recunosc decât conceptul de stimul și învățare, pentru a-l dezvolta pe cel de instinct. Ei formulează ipoteza că evoluția i-a dotat pe oameni cu capacități și răspunsuri înnăscute la anumiți stimuli. În etologia umană, studiile pot avea loc în diferite medii (grădinițe, școli, cămine, spitale, taberi, administrații, întreprinderi, locuri publice, transportul în comun ș.a.m.d.). În felul acesta se poate înțelege partea pulsională (zisă "instinctivă" și socotită, inițial, înnăscută) și partea culturală (căpătată prin impregnare sau prin învățare și depinzând de mediul și condițiile de dezvoltare și de viață) a comportamentului uman, în funcție de situații, de obiecte sau de stimuli.

6. Ce facem pentru a face etologie umană ?

Trebuie să observăm subiectul în mediul său natural ; de exemplu, dacă un tânăr funcționează problematic în clasă, trebuie să îi observăm atât comportamentul în clasă cât și interacțiunile cu mediul.

7. Ce înseamnă conceptul de psiho-educație ?

Echilibru între individ și mediu.

8. Ce tipuri de comportamente sunt incluse în clasificarea funcțională a lui Tembrock ?

- Deplasările
- Comportamente de orientare
- Comportamente de confort (ex. îngrijirea corpului)
- Comportamente legate de metabolism
- Comportamente agonistice (fuga, supunerea, amenințarea, atacul) și de protecție (mimetismul)
- Comportamente sociale (aflierea, comunicarea)
- Jocul
- Comportamentele în situații de conflict (aberații, comportamente ambivalente)

9. Care sunt conceptele de bază ale etologiei ?

FAP (Fixed Action Pattern), Umwelt, stimul declanșator, reacții în lanț, declanșatorul social, ritualul, amprenta

10. Care sunt diferitele etape care stau la baza observării ?

Observarea, ipoteza, verificarea prin observare și experiment, teoria, faptele

Acțiunea psihoeducatorului trebuie să treacă prin observare, ipoteză, verificare prin observare și experiment.

Observarea obiectivă precisă descrie ceea ce un individ spune sau face fără a interpreta în funcție de propria persoană ; trebuie descrise faptele, posturile fără inferențe, fără judecată, fără subiectivism, raportându-se cuvintele cât mai fidel posibil

O observare sistematică presupune un jurnal de bord și o grilă pentru a consemna în detaliu rezultatele.

Educatorul/profesorul nu trebuie să își construiască un anumit model mental al clasei bazându-se pe întreținerea unor relații de colaborare și eludând complexitatea grupului uman, cu jocuri de putere, sexualitate, seducție, impulsuri agresive și alte tipuri de interacțiuni. Provocarea educatorului este de a afla cât mai multe despre elevi, by all means. Apoi, va trebui să conceptualizeze relațiile cu celelalte grupuri și să asigure o circulație eficientă a rolurilor și a identităților în grupurile respective.

11. Ce tipuri de erori riscă să comită educatorul ?

- Eroarea simetriei
- Eroarea explicației descendente
- Eroarea adecvării
- Iluzia bulei
- Eroarea disjuncției exclusive

12. Puterea

Într-un colectiv armonios, raporturile de putere sunt clare și, în general, stabile. Ierarhia și colaborarea sunt o cheie pentru succes.

Rolul profesorului este de a marca spațiul de manifestare a tendințelor de putere, de a observa și armoniza anumite tendințe și de a stabili limite.

13. Agresivitatea

Atunci când grupul are un scop comun, tendințele agresive tind să se diminueze. În școala românească predomină o cultură a competiției care nu este neapărat benefică pentru a obnubila anumite porniri.

Pe de altă parte, impulsivitatea naște violență și este ușor de constatat amplificarea bullying-ului și a cyber bulluing-ului la adolescenți, comportamente întreținute de anumiți chibiți din grup.

14. Empatia și compasiunea

Trebuie gestionate cu atenție pentru că pot duce la comportamente agresive, nesăbuite, pot genera nedreptate din cauză că devenim părtinitori. Părintele poate face greșeli în educarea copilului, profesorul poate judeca greșit anumite situații.

15. Profesorul etolog trebuie să aibă un decalog de norme și principii !

16. Adolescența reprezintă o periodă în care elevii sunt în faze diferite de dezvoltare neuro-psihică, deci e foarte important ca profesorul să țină seama de particularități de vârstă și individuale. Comportamentele se manifestă exacerbat și cu maximă acuitate și dramatism la majoritatea adolescenților care sunt în căutarea sinelui, pe fondul unei maturizări incomplete a anumitor zone cerebrale.

Educatorul trebuie să cunoască și să țină cont de tendințele etologice și neurologice ale grupurilor cu care lucrează. Arta lui este de a alege strategiile potrivite care nu sunt aceleași pentru fiecare grup și de a crea condiții propice pentru ca grupul și, în cadrul lui, fiecare individ să prospere : relații, filtre adecvate pentru receptarea informației, un regim de viață în care mișcarea, hrănirea corespunzătoare și odihna să fie repere constante.

Concluzie : Managementul clasei din perspectiva neuroetologiei ne va permite să gestionăm mai bine situațiile din clasă, relațiile dintre membrii grupului, prin eliminarea anumitor prejudecăți și stereotipuri, prin activități prin care grupul să se maturizeze din punct de vedere emoțional și intelectual.

Referințe :

https://fr.wikipedia.org/wiki/%C3%89thologie_humaine
https://blog.brainscape.com/flashcards/observation-des-comportements-cours-5-5816391/packs/8803577

MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI

Ema-Tamara Bălțățeanu
Liceul Teoretic ”Constantin Noica” Alexandria

Motto: ” ***Atunci când eşti profesor nu poţi vedea roadele unei zile de muncă. Ele sunt invizibile şi rămân aşa poate chiar şi douăzeci de ani***.” - Jacques Barzun

O clasă de elevi bine gestionată este una în care mediul de învățare este suportiv și obiective propuse sunt realizabile. Un management al clasei performant va dezvolta capacitatea de învăţare a elevilor, va duce la dezvoltarea aptitudinilor şi a competenţelor şi va conduce spre gestionarea pozitivă a comportamentelor elevilor .

Delimitarea unor roluri specifice managerului clasei de elevi a fost determinată de evoluția în timp a funcțiilor atribuite cadrului didactic. Începuturile învățământului au fost dominate de curentul pedagogic magistrocentrism care combina rolul didactic al profesorului cu cel de ”administrator ” al clasei de elevi.

Managementul clasei de referă la conducerea și organizarea în cele mai bune condiții a procesului de învățământ dar și a clasei; pentru a se realiza în mod eficient acest lucru, profesorul nu este un simplu emițător de informații, ci și un bun manager al grupei de copii pe care o conduce.

Managementul clasei de elevi presupune ”arta de a găsi resurse umane, de a forma personalități potrivit unor finalități solicitatede societate și acceptate de individ”. Într-o organizație școlară, activitatea managerului este foarte importantă pentru funcționarea eficientă a unității în ansamblu. În sistemul de învățământ, profesorii trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relații de coordonare cu elevii și părinții acestora și cu alți factorii ai societății.

Ei nu educă numai la catedră, în clasă, ci prin fiecare contact pe care îl stabilește cu copiii și părinții acestora, desfășoară o muncă de dezvoltare și de conducere.

Managementul este un proces care determină atingerea scopurilor organizației: accentul se pune pe ceea ce face managerul și pe ceea ce rezultă din activitatea lui. Esența rolurilor manageriale ale cadrelor didactice în activitatea de la clasă este orientarea și dirijarea resurselor umane și materiale de care dispune clasa și procesul instructiv-educativ la un moment dat, către realizarea obiectivelor proiectate, în condiții de eficiență maximă. Școala este o instituție specializata în realizarea educării elevilor, sistematic, cu personal specializat, după un program fundamentat științific.

Principalele funcții sau roluri manageriale ale cadrului didactic pot fi grupate în următoarele componente (Iucu,R.-2000):

a) planificarea; organizarea; controlul și îndrumarea; evaluarea; consilierea; decizia educațională

Planificarea nu se referă cu rigurozitate la alcătuirea documentelor scrise, ci cuprinde un sistem de decizii privind obiectivele și viitoarele mijloace, acțiuni, resurse și etape pentru realizarea acestora. Cea mai importanta problemă a planificării o constituie corelația optimă dintre obiective - resurse - timp.

Organizarea presupune cunoașterea mijloacelor operative, a locului și rolului fiecărui membru al clasei de elevi, a capacităților sale de îndeplinire a sarcinilor educative. Pentru elevi este foarte important să fie consemnate de managerul clasei:

- atribuțiile generale, activitățile cu caracter permanent sau periodic; activități individuale și colective; activități îndeplinite zilnic și săptămânal; colegii sau persoanele cu care colaborează.

Controlul și îndrumarea. Prin intermediul controlului, managerul clasei urmărește modul de aplicare a prevederilor regulamentului, fapt ce poate să ajute la depistarea oportună a perturbărilor, deficiențelor sau blocajelor care intervin în calea realizării obiectivelor.

Evaluarea la nivelul managerului clasei nu trebuie să o confundăm cu evaluarea de tip docimologic. În contextul studiat, evaluarea reprezintă verificarea măsurii în care scopurile și obiectivele dintr-o etapă managerială au fost atinse. Pașii evaluării sunt:

- obținerea informațiilor prin intermediul unor instrumente cum ar fi: dări de seamă statistice, analiza documentelor scrise în scopul alcătuirii unei baze de date manageriale; prelucrare statistică analiza și organizarea sistemului de date pe criterii artimetice, numerice; elaborarea aprecierilor see formulează judecăți de valoare asupra datelor prelucrate.

Consilierea este o relație specială, dezvoltată între cadrul didactic (managerul clasei) și elevul în nevoie, cu scopul de a-l aproba și este normal, că cel mai bine poate face acest lucru dirigintele, profesorul care-l cunoaște cel mai bine.

Decizia educațională - din punct de vedere managerial este un proces de selectare a unei linii de acțiune dintr-un număr de alternative pentru a ajunge la un anumit rezultat, obiectiv. La nivelul învățământului, decizia are un caracter mai complex decât în alte domenii, pentru că decizia educațională are semnificații deosebite, consecințele deciziilor având influența directă asupra personalității viitorului adult.

Din alt punct de vedere, pot fi identificate zece roluri manageriale diferite ale profesorului, în care se încadrează activităţile acestuia. Cele zece roluri sunt grupate în trei mari categorii, în ideea că, indiferent de conţinutul concret al muncii unui manager, acţiunile sale se încadrează într-una din următoarele : prelucrarea informaţiilor ; angajarea de relaţii interpersonale; elaborarea de decizii

I.Rolurile interpersonale **(**rezultă din autoritatea formală a managerului şi vizează relaţiile interpersonale):

Rolul de reprezentare - presupune participarea la ceremonii, întâlniri oficiale, evenimente.

Rolul de conducător / lider - presupune direcţionarea şi coordonarea activitaţii subordonaţilor, precum și stabilirea unui climat de muncă în care angajații lucrează împreună la un nivel optimpentru atingerea obiectivelor organizației.

Rolul de legătură / liant - presupune menținerea de relații și contacte în afara departamentului său de lucru, cu alţi manageri din alte departamente ale aceleiaşi organizaţii sau din alte organizaţii.

II. Rolurile informaţionale (plasează managerul în punctul central de primire şi transmitere a informaţiilor):

Rolul de monitor - identificarea și selectarea celor mai utile și relevante informații din multitudinea de surse formale și informale (rapoarte, minute, mass media, reviste de specialitate, zvonuri etc.).

Rolul de diseminator - furnizarea informaţiilor importante personalului organizației astfel încât să existe o bună comunicare la toate nivelurile

Rolul de purtător de cuvânt - autoritatea de a vorbi ca reprezentant al organizaţiei.

III. Roluri decizionale (rolurile interpersonale și cele informaționale sunt premergătoare și utile în procesul de luare a deciziilor):

Rolul de întreprinzător /antreprenor - este acela de a cauta noul, de a promova schimbarea la nivelul organizației, de a identifica noi oportunități și de a demararea de noi proiecte.

Rolul de mediator/stabilizator - revine managerului în vederea reducerii tensiunilor și a conflictelor și rezolvarea situațiilor de criză care apar la diverse niveluri ale organizației.

Rolul de distribuitor de resurse – alocarea corectă a resurselor în funcție de criterii obiective (resurse umane, financiare, de timp, de spațiu, echipamente, dotări). Distribuirea resurselor reprezinta cel mai critic dintre rolurile decizionale ale managerului.

Rolul de negociator - luarea unor decizii în situații în care se negociază aspecte legate de resurse, contracte, astfel încât managerul este deseori în situaţia de „a cântări" cui să ofere avantajele unei afaceri.

În plan educational, deciziile greșite în procesul de formare pot avea efecte nefaste în dezvoltarea elevilor atât în plan individual, cât și social, motiv pentru care activitatea de management al clasei de elevi reclamă exercitarea cu profesionalism a acestor roluri care să asigure performanța și eficiența actului educative în ansamblu.

Formal, profesorului i se atribuie roluri, în raport cu activitatea sa instructiv-educativă, cu ipostazele aferente rezolvării diferitelor obiective sau funcţii, pe care le ocupă și de care răspunde. La nivelul activităţii în clasă, profesorul are rolul cel mai interactiv, căci, pe lângă cel de predare, are și rolul de a realiza interacţiunea cu elevii. Setul de roluri ale profesorului cere implicarea complexă a personalităţii sale, formarea sa interdisciplinară continuă, conştiinţa responsabilităţilor, deschiderea spre critici şi sugestii, competenţe de cercetare ameliorativă.

Rolul direct de manager al procesului educaţional din clasă nu este străin activităţii curente a profesorului, numai că nu este conştientizat în mod explicit, ci integrat normal în activitatea sa pedagogică. Rolul de profesor-manager nu-l diminuează pe cel de profesor-educator, ci îl întăreşte, îl sprijină în eficienţă, ca o modalitate de trecere de la empiric la raţional. Profesorul-manager este implicat în conducerea elevilor spre succes, performanţă formativă. Profesorul conduce si decide, organizează, influențează, consiliază si controlează, apreciază si îndrumă, este model de conduită civică si morală, este un adevărat profesionist. El își exercită atributele si calitățile asupra grupului si asupra fiecărui membru al acestuia în parte pentru obținerea succesului școlar si formarea comportamentelor dezirabile, dirijează relațiile interpersonale din grup în scopul asigurării unui climat psihosocial favorabil dezvoltării personalității elevilor si pentru a îmbunătăți relațiile interpersonale.

BIBLIOGRAFIE:

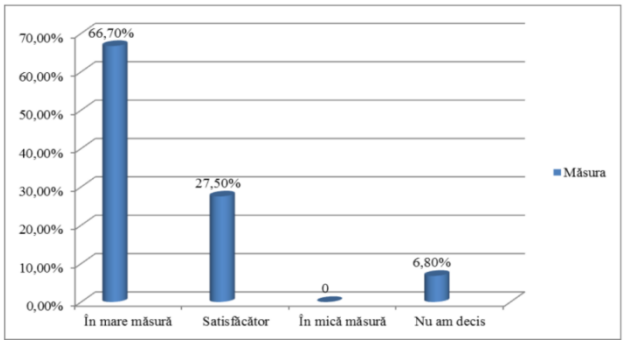
- Cristea, Sorin- “Managementul organizaţiei şcolare”, EDP, Bucureşti ,2003
- Iucu, B. Romiţă-„ Managementul clasei de elevi – fundamente teoretico-
- Jinga, Ioan-„ Managementul învăţământului”, Editura ASE,Bucureşti, 2003
- Joiţa, Elena-„ Management şcolar, elemente de tehnologie managerială”, Editura
- Orţan, Florica-„ Management educaţional”, Editura Universităţii din Oradea, 2004

Management in education

Prof. Olteanu Loredana/Olteanu Lorian
Școala Gimnaziala Comuna Cislau, jud Buzau

The three levels of leadership - administrative, managerial and leadership - intertwine and are interconditioned. In the following we will try to capture their specificity. We will better understand the specific elements of management, if we make the necessary distinction between management and administration. The emphasis in the case of management is on results and on taking a calculated risk, and in the case of administration on procedures, accounting and risk avoidance. Most of the teachers want to be managers, according to the figure:

Figure 1

The differences do not appear to be completely antagonistic, but rather lie at the ends of a continuum. There are organizations that operate in the middle of this continuum, combining both types of characteristics. The administrator deals with the functioning of the organization in the pre-established structure and parameters, he makes sure that the resources (including human resources) are sufficient and available, that the formal communication process in the organization is as smooth and barrier-free as possible. It is obvious that a leader must take into account all three levels mentioned above, but as the schools gain more autonomy, the share of specific managerial and leadership activities increases and only now can the issue of leadership style be raised. Frederick Winslow Taylor is considered the father of scientific management. He believed that scientific management was reduced to the widest possible division of labor, to the optimal organization of the production process and to the correct remuneration of labor - practically to the administration of the production process - in addition, the organization was seen as a closed entity. After the optimization of production began to face the invisible obstacle of "human relations", it became clear that the manager must deal with things other than production, because the organization is an open system and its management ensures the interface between the organization and the environment. in which it works. It has also been observed that the hard core of an organization is not made up of buildings, cars, money and raw materials, which of course play an important role, but the people who are part of it. As a result of these developments, management has become management and the activities of the organization's management have been subsumed into specific functions: the manager must plan, organize, coordinate and control, he must hire the right people, motivate them, determine participation. effective and affective in the activity of the organization, to form work teams, to negotiate and resolve conflicts within the organization and, especially, to ensure the development of the organization in the predetermined direction. Therefore, the strategic focus shifts as we move from administration to management, from application to design, from formal structures and procedures to functions and relationships. Defined in this way, management made it very clear what a leader should do, but it was less clear how he should behave. Often, no matter how beautiful the intentions and no matter how provocative the organization's goals were, they were unfulfilled because

managers did not know how to get people to follow them, in other words, because managers were not leaders. The term leadership was used in sociological theories about small groups to define informal leadership, the leader of an informal group emerges spontaneously and naturally from the dynamics of the group, he is not named, but chosen. Therefore, given that the managers are formal (appointed) leaders of the organization, it was not considered that this informal part of the management would be too important. Although a number of isolated voices have been heard since the 1960s that support the need for managerial training as an informal leader, this trend only took shape in the 1980s and 1990s and became a strong trend in the last decade. strategically in defining the leader has shifted from management to leadership. We can also add that leadership means influence, that is, influencing the behavior of individuals and groups in order to achieve the desired results.

The first important theory of leadership was the theory of the great leader, a man of exceptional qualities who was able to solve all problems on his own. Like any utopia, this theory did not hold up. Another high-resonance theory was transactional leadership (focused on managerial behaviors), which advanced two models of managerial behavior. The first model is the behavior focused on work tasks, the second being the behavior focused on interpersonal relationships. Practice has shown that although these behaviors can be learned relatively easily, the effects of such management are not lasting. Finally, situational leadership shifts the focus to various combinations of behaviors, depending on the task and the specific relationships of a particular situation, as a result of social changes that have led to a reduction in the formal authority of the manager; also during this period the concept of leadership was imposed.

Just as the attributes required of a manager vary from situation to situation, so too should the leadership style. When the focus is on speedy decision-making and information and expertise are held by one person, authoritarian leadership can be appropriate and acceptable. Under other circumstances, a democratic style may prove more effective. What matters is whether or not the style adopted is effective. The best-known classification of leadership styles is that of K. Lewin (1951), who distinguishes three styles: autocratic, democratic, and laissez faire.

The autocratic style has the following characteristics: the manager makes the overwhelming majority of the decisions alone, determines in detail the activity of the subordinates, fixes their work tasks and working methods, in other words, we are dealing with the centralization of authority. The emphasis is on formal authority. The entire management activity is focused on tasks, the staff of the organization is seen only as executor, the right to decision and control is held only by the manager, subordinates are not explained general objectives, but are required to execute "exactly and on time" decisions; the correction of deviations from the decisions taken is done through sanctions. The democratic style has the following characteristics: the manager has full confidence in his subordinates, involves them individually or in groups in setting the objectives to be achieved, in establishing the strategies to be followed and in evaluating the performances achieved; the manager encourages the formulation of suggestions and proposals, appreciates and stimulates the creative capacity of the subordinates; the manager motivates, convinces and rewards; it encourages vertical and horizontal communication between employees, compartments and hierarchical levels; emphasis is placed on interpersonal relations and on ensuring a pleasant working climate; the manager relies not only on formal, status authority, but also on acquired personal authority; subordinates are informed about the objectives of the organization and are consulted on issues of perspective; delegation of authority and responsibility is frequently used; the aim is to capitalize on the competencies of subordinates and to favor the development of their personality. Exercising democratic leadership style ensures high job satisfaction and contributes to increasing subordinates' interest in performing tasks. Democratic style is effective if subordinates have collective leadership skills and a high level of competence and responsibility.

The laissez faire style has the following characteristics: the leader leaves his subordinates full freedom of decision and action, provides them with some additional information and is not interested in carrying out their activity. The style results in a gradual decrease in effectiveness due to the fact that they work at random, without deep employment of subordinates. However, in the beginning, the laissez faire style favors the installation of a relaxed working atmosphere. This style generates a low efficiency, because the group works without a deep commitment to work and at random. Most often, the results of laissez faire are disorder and anarchy. This style is the opposite of autocratic style.

Educational management has acquired an increasingly important role in the current educational paradigm, as actors in the educational scene have well-defined and equally important roles.

Bibliography

1. Buchman D.A., Huczynscki, A., - Organizational behavior, Pentince Hall International Ltd, 1985.
2. Ceauşu, Iulian - The book of the leader, Publishing House of the Association of Terotechnics and Terotechnology, Bucharest, 1998.
3. Chişu V.A. (coord) - The manual of the human resources specialist, Ericson Publishing House, Bucharest, 2002
4. Drucker Peter - Management. The efficiency of the decisional factor, Destin Publishing House, 1994.

MANAGEMENTUL SITUAŢILOR CONFLICTUALE ÎN ŞCOALĂ

Mîndroc Ileana Delia
Şcoala Gimnazială „I.C.Lăzărescu”
Localitatea Ţiţeşti, Jud. Argeş, România

1. Conceptul de conflict

În orice colectivitate, clasă, grup apar stări tensionale, provocate de cauze diferite, manifestându-se sub forme variate, latente sau active, de scurtă sau lungă durată, cu efecte imediate sau întârziate, rezolvate parţial sau total sau amânate etc.

Conflictul se poate materializa în: neînţelegere, dezacord, ciocnire de interese, discuţie violentă, antagonism, confruntare, înfruntare, dispută, ceartă etc.

2. Tipuri de conflict în cadrul organizaţiei şcolare

În instituţiile şcolare pot exista o serie de conflicte între actorii implicaţi: profesori, elevi, părinţi.

Conflictele între elevi pot fi generate de:

- atmosfera competitivă – elevii au fost multă vreme obişnuiţi să lucreze individual, ceea ce nu le-a permis să-şi formeze deprinderea de a munci în grup, de a comunica mai intens cu colegii şi astfel de a avea încredere în ei;
- atmosfera de intoleranţă - în clasă se formează aşa-numitele „bisericuţe”, iar lipsa sprijinului între elevi duce de multe ori la singurătate şi la izolare;
- comunicare slabă - cele mai multe conflicte pot fi atribuite neînţelegerii sau percepţiei greşite a intenţiilor, sentimentelor, nevoilor şi acţiunilor celorlalţi;
- exprimarea nepotrivită a emoţiilor - conflictele se vor accentua atunci când elevii au sentimente deplasate, nu ştiu să-şi exprime supărarea sau nemulţumirea într-un mod neagresiv;
- utilizarea greşită a puterii de către profesor - acesta poate provoca apariţia sau escaladarea conflictelor prin aşteptări exagerat de înalte faţă de elevi, conducerea clasei prin reguli inflexibile şi bazarea în permanenţă pe utilizarea autorităţii.

Conflictele între profesori şi elevi pot apărea pe fondul mai multor aspecte dintre care amintim:

- slaba atenţie acordată cauzelor unor comportamente care precedă sau ilustrează o tensiune psihică;
- oferirea unor slabe puncte de sprijin în rezolvarea situaţiilor critice;
- evaluarea subiectivă a cunoştinţelor şi a comportamentului afectiv-atitudinal;
- neutilizarea relaţiilor cu elevii în afara lecţiilor (rezolvarea de probleme sau consiliere).

Principalele cauze ale *conflictelor dintre profesori şi părinţi* sunt:

- comunicarea defectuoasă datorită neînţelegerilor sau numărului mic de contacte pe parcursul unui an şcolar;
- conflictul de valori şi lupta pentru putere;
- părinţii au prejudecăţi bazate pe experienţele lor anterioare sau nu le este clar care este rolul profesorilor în viaţa copiilor.

3. Strategii de rezolvare a conflictelor

Rezolvarea conflictelor presupune adoptarea anumitor strategii, în funcţie de natura conflictului existent în organizaţie. Trebuie subliniat faptul că evitarea sau neglijarea conflictului (cu speranţa că se va rezolva de la sine) va duce, în cele din urmă, la acutizarea lui, afectând astfel eficacitatea organizaţională şi pierzându-şi în acelaşi timp, orice potenţial

inovativ. Ca urmare, de modul în care vor fi rezolvate conflictele va depinde buna funcţionare şi dezvoltarea optimă a fiecărei instituţii şcolare.

Din perspectiva abordării clasice a conflictelor, dezvoltată în anii ’30 de Parker-Follet, (citat în Laboratorul „Management Educaţional”, 2001, p.115) putem identifica patru căi fundamentale de rezolvare:

- *stăpânirea* – soluţionarea conflictului în favoarea unei părţi, care este complet satisfăcută, în timp ce cealaltă este complet nesatisfăcută;
- *compromisul* – satisfacerea parţială a ambelor părţi;
- *integrarea* – satisfacerea completă a ambelor părţi (soluţia ideală);
- *separarea* părţilor aflate în conflict.

Incapacitatea adoptări unor soluţii constructive, mutual acceptate, duce fie la dezagregarea sistemului, fie la generarea unui echilibru precar şi provizoriu, fundat pe forţă.

Bibliografie:

1. Boboc, I., *Psihosociologia organizaţiilor şcolare şi managementul educaţional*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 2002;
2. Cucoş, C., (coord.), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice,* ediţia a II-a, Editura Polirom, Iaşi, 2008;
3. Iucu, R., Ezechil Liliana, Chivu Roxana, *Managementul clasei de elevi*, în Potolea, D. (coord.), *Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat şi gradul didactic II*, Editura Polirom, Iaşi, 2008;

Management sau Leadership educational

Prof. învăț primar:Cumpăratu Mihaela
Liceul Tehnologic,,Doamna Chiajna,,

Motto: *„Managerii ştiu ce trebuie să facă, liderii stiu ce-i de facut.,,*
W. Bennis

„Managementul poate fi definit ca arta de a face ca lucrurile să se realizeze în organizaţii prin intermediul celorlalţi, iar managerul este cel care procură, alocă şi utilizează resurse fizice şi umane pentru a atinge scopuri .,,

“Lider sau manager” este una intens discutată și cercetată, mai ales pentru că managementul, pe lângă artă, este o ştiinţă interdisciplinară. Un lider motivează oamenii și îi aliniază viziunii unității.

„Liderul este acea persoană care reușește să scoată simplitate din dezordine, armonie din dezbinare și oportunitate din dificultate”—Albert Einstein

Managerii sunt specializati în desfășurarea activității de management, leadership-ul si managementul au fost tradusi prin termenul de conducere(este cazul limbii romane).Ei trebuie să posede anumite calități care să le permită să desfășoare activități de conducere, să influențeze acțiunile altor oameni și să obțină rezultate prin activitățile acestora; în acelasi timp, managerii trebuie să posede o temeinică pregatire managerială, științifică, o reală capacitate de a conduce și talent organizator În contrast, un lider setează o direcție, o viziune asupra viitorului, și concepe strategii pentru a schimba modul de abordare în conformitate cu țintele urmărite.

Esența leadership-ului constă în capacitatea de a crea schimbare, motivație și elan într-un grup de oameni. Leadership-ul implică aproape întotdeauna inițierea și propagarea schimbării Cei mai multi autori consideră că leadership-ul este o parte a managementului chiar partea lui esentială, și fundamentală

Comunicarea este o condiţie absolut necesară şi preliminară realizării tuturor celorlalte funcţii manageriale, premisa oricăror relaţii interumane. 70% din timpul managerilor este folosit pentru comunicare. Managementul monitorizează, identifică probleme și oferă soluții, identifică deviațiile de la planurile inițiale, reorganizează, răsplătește și penalizează conform cu programarea.

Grădiniţa/școala este o organizaţie care se conformează aceloraşi exigenţe la care răspunde orice definiţie a organizaţiei–un grup de oameni ale căror acţiuni converg către atingerea unor scopuri şi obiective specifice.

Pentru a putea contribui eficient la îndeplinirea misiunii unității de învățământ, echipele și membrii lor vor fi nevoite să își pună întrebări de răspunsul cărora să depindă stabilirea: direcției de dezvoltarea a unității scopului, fixarea obiectivelor pentru fiecare compartiment de activitate, feedback-ul activităţilor desfăşurate cu preşcolarii, părinţii, sprijinului oferit copiilor şi părinţilor .

Succesul educaţiei se bazează pe adaptarea demersului educaţional la nevoile individuale ale fiecărui copil. Ideea centrală este aceea că fiecare copil este unic, iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate cu scopul primordial de a-l ajuta să se dezvolte pe deplin. Pentru o educaţie de calitate este necesar ca fiecare grădiniţă să realizeze un parteneriat autentic cu comunitatea, unde să-şi găsească locul toate categoriile sociale, toate instituţiile interesate.

Unitățile de învățământ trebuie să funcţioneze ca un sistem deschis, într-un sistem deschis, aflat într-o conexiune strânsă cu mediul exterior, să dezvolte relaţii permanent pozitive, durabile, este important ca fiecare managerul să înţeleagă că marketingul şi „gândirea în termeni de marketing“ au ca obiectiv influenţarea finanţatorilor, donatorilor, voluntarilor,

părinţilor şi echipei de educatoare, pentru a alege serviciile/ oferta grădiniţei, pe care managerul o reprezintă în relaţia cu aceştia.

Managementul dezvoltă capacitatea de a respecta strategia construind o structură organizațională mulată pe nevoile specifice unitătii de învățământ ale acesteia, delegând task-uri și monitorizând evoluția acestora.

Leadership-ul stimulează performanța prin aceea ca permite fiecărui individ să își înțeleagă rolul și impactul sau asupra misiunii unității de învățământ.

Oferta educaţională a unității de învățământ, reprezintă partea cea mai consistentă a proiectului de dezvoltare instituţională care permite individualizarea ei şi crearea unei „personalităţi. Prin oferta unității se dă posibilitate părinţilor să aleagă activităţile opţionale, să se implice în organizarea şi desfăşurarea unor activităţi extra-curriculare, să aleagă locaţia în care să frecventeze grădiniţa copilul său .

Managerul unităţii asigură orientarea, consistenţa şi coerenţa activităţii desfăşurate în grădiniţă/școală în jurul unor scopuri şi valori comune. Valorile se referă la sistemul de opinii şi concepte morale şi etice care stau la baza viziunii unității de învățământ.Normele, valorile, reprezentările, credinţele conducătoare, înţelesurile împărtăşite de membrii organizaţiei formează o structură de adâncime a culturii şi sunt strâns legate de mediul în care funcţionează unitatea de învățământ. Credinţele conducătoare sunt valori puternic internalizate, cu rol central în „determinarea comportamentului individual“.

Practicile de management si leadership creează mediul propice pentru a atinge performanţe, esenţial pentru ca unitatea de învăţământ să aibă succes. Cadrele didactice care ating performanţe profesionale contribuie la oferta educaţională a grădiniţei, fiind un punct de reper pentru opţiunea părinţilor.Leadership-ul este procesul care transformă managementul in artă.

Astfel, grădiniţa/școala care aplică managementul si leadership-ul:răspunde la întrebările „de ce?“ şi „cum?“;

•inspiră angajaţii să acţioneze şi clarifică rezultatele aşteptate;

•se concentrează asupra strategiei şi asigură o funcţionare eficientă;

•este deschisă către soluţii şi îmbunătăţiri majore;

•respectă diversitatea; •identifică responsabilităţile individuale;

•înţelege că atingerea performanţelor şi împlinirea individuală sunt interdependente şi creează un mediu propice pentru amândouă.

Leadership-ul stimuleaza performanta prin aceea ca permite fiecarui individ sa isi inteleaga rolul si impactul sau asupra unității de învățământ .

Dezvoltarea unei culturi organizaţionale care încurajează apartenenţa la grupuri multiple, flexibilitatea comportamentală şi compatibilitatea astfel încât trecerea de la un rol la altul să se facă uşor; delegarea sistematică a unor atribuţii manageriale. Diferentele dintre manager si lider trebuie inlocuite printr-o noua paradigma cea a liderului-manager.

Eficiența maximă a leadership-ului se atinge atunci când liderul îndeplinește si statutul de manager sau managerul are și calitățile necesare liderului.

Astfel incât managerul să nu mai fie un simplu administrator de resurse, ci un lider preocupat de armonizarea asteptărilor grupului cu situațiile dictate de dinamica sarcinilor de îndeplinit, care să treacă de la modul de administrare tradițională la organizarea inovativă, de viitor în care resursa umană reprezintă viziune, valori și motivație.

Bibliografie:

1. Bowe, Linda, Cariere - •Leadership si management astăzi,12 iulie 2007, Curierul Naţional;
2. Management educaţional pentru instituţiile de învăţământ (coordinator Ş. Iosifescu), Bucureşti, 2001, Tipogrup press;
3. Manual de management educaţional pentru directorii de unităţi şcolare(coordonator Ş. Iosifescu), Bucureşti, 2000, Pro-Gnosis;
4. Management educaţional.Modul de dezvoltare profesională a cadrelor didactice (Proiectul pentru învăţământul rural. Componenta 1), 2005, Bucureşti, Educaţia 2000+;
5. Zlate M., *Leadership si management*, Editura Polirom, Iasi, 2004, p. 173 – 180;

1. ***METODELE CLASICE (TRADIŢIONALE) ŞI METODELE INTERACTIVE MODERNE – scurtă analiză comparativă sub aspectul utilizării şi eficienţei***

Învăţământul românesc din ultimele decenii a încercat de numeroase ori să găsească răspunsurile cele mai adecvate şi prompte la tot ceea ce împiedică sau îngrădeşte elevul sau profesorul în încercarea sa de a obţine cele mai bune rezultate şcolare şi de a deveni un cetăţean de nădejde , o persoană educată şi cu o importantă conştiinţă civică. Din acest punct de vedere întreaga societate trebuie să reflecteze cu adevărat şi deasemenea trebuie luaţi în calcul atât de mulţi factori interni şi externi care la un moment dat pot şi cauzează ulterior atâtea neajunsuri şi neplăceri. Dincolo de ceea ce societatea mileniului trei consideră şi propune ca modern dintotdeauna a existat din partea cadrelor didactice preocuparea mai mult sau mai puţin amplificată de a utiliza cele mai adecvate metode, mijloace şi procedee din dorinţa de a obţine cât mai importante rezultate şcolare sau din dorinţa de a reuşi să insufle cât mai repede şi trainic tinerilor învăţăţei esenţa cunoştinţelor perene şi trainice.

Preocupările în acest sens există din cele mai vechi timpuri, am putea spune încă din epoca neolitică dacă nu şi mai vechi, dar în epoca antică în fiecare stat, regat sau civilizaţie antică au existat oraliceşte sau chiar prin reflecţii filosofice scrise numeroase dezbateri şi expuneri de convingeri în privinţa modului în care fiecare considera ca utilă , necesară sau optimă realizarea unui act didactic eficient şi sănătos tineretului sau adulţilor. Pietricelele , beţişoarele , sculpturile sau picturile murale din sactuare au fost tot atâtea exemple de material didactic utilizat în acele perioade[1]. Din secolul al XVII-lea ilustraţiile din cărţi au constituit un mod deosebit de a dezvălui şi exemplifica ceea ce se dorea transmis, iar în România , Gh. Asachi în secolul al XIX-lea dând dovadă de tact pedagogic, de intuiţie şi inovativitate, realizează primele hărţi şi tablouri istorice şi geografice care au condus cu adevărat la dezvoltarea şi îmbogăţirea cunoştinţelor la materiile respective[2]. Începând cu ultimele decenii ale secolului XIX şi în secolul XX pentru comunicarea cunoştinţelor sau folosit diverse materiale cu mesaj informaţional (software) şi echipamente tehnice(hardware) care reuşeau să redea iniţial pe cale auditivă , apoi vizuală , iar ulterior pe cale audio-vizuală ceea ce constituia mesajul sau informaţia , din a doua jumătate a secolului XX reuşindu-se un set de mijloace didactice care aduceau faţă în faţă elevul cu maşina într-o colaborare directă[3]. În zilele noastre aceste mijloace sau diversificat foarte mult având la bază computerul şi proiectorul , reuşindu-se succese de necontestat având la bază noile tehnologii.

După cum se ştie şi a fost semnalat de numeroase ori, termenul de metodă în sine provine şi derivă din cuvântul grecesc ***methodos*** *cu sensul bine definit de drum, cale înspre atingerea unui scop.Cursul de Pedagogie al Universităţii din Bucureşti defineşte metoda ca ,, o cale de optimizare a acţiunii de predare”[4] care presupune o modalitate de lucru, o anumită strategie didactică şi care oferă elevilor posibilitatea de a-şi însuşi noţiuni, cunoştinţe , deprinderi , capacităţi. Activitatea didactică se desfăşoară în baza unor finalităţi, este expusă prin intermediul unui sistem de metode şi procedee, apelează la o serie de mijloace tehnice de realizare, iar rezultatele sunt verificate şi evaluate prin strategii specifice. Curriculum-ul şcolar integrează toate aceste componente, dintre care o poziţie centrală revine metodelor care fac posibilă atingerea performanţelor şi finalităţilor educaţionale.*

Opinia împărtăşită în mai multe lucrări şi foarte bine sintetizată în lucrarea lui Ştefan Păun este acea că metodele de învăţământ reprezintă o modalitate de lucru selectată de profesor pe anumite criterii şi în funcţie de anumite condiţii şi

---

1 *Istoria învăţământului din România* (coord. Ştefan Pascu) , vol. I, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1983, p.44

2 Ion Zainea, *Predarea şi învăţarea istoriei*, Asociaţia Cultural-Ştiinţifică Adsumus, Oradea, 2001, p. 157

3 *Idem, Ibidem*

4 *Curs de Pedagogie*, Universitatea dinBucureşti, p. 178

utilizată la lecţii şi în activităţile şcolare sau extraşcolare cu ajutorul elevilor , în beneficiul elevilor , în deplină concordanţă cu anumite obiective care presupun cooperarea profesor-elev, elev-elev, în scopul realizării învăţării , implicând deasemenea procedee selecţionate pentru asimilarea cunoştinţelor şi stimularea creativităţii[5].

Metodele şi mijloacele didactice tradiţionale , deloc de neglijat , şi-au demonstrat de-a lungul timpului neajunsurile , lipsurile şi o eficienţă medie , chiar scăzută atunci când discutăm de performanţele şcolare absolute. Datorită condiţiilor de viaţă din perioada interbelică şi chiar comunistă numeroase unităţi şcolare s-au sprijinit pe acest mod de realizare a educaţiei şcolare , perpetuându-se în acelaşi timp într-un mod nesănătos absolutismul didactic de cele mai multe ori proclamat şi întruchipat de cadre didactice slab pregătite , dar existând şi numeroşi profesori deosebit de pregătiţi care prin virtutea evenimentelor au adoptat un stil autoritar având la bază temperamentul propriu. Observăm astfel că într-un mod de netăgăduit relaţia dintre profesor şi elev este o componentă importantă inclusiv a tipului de învăţământ pus în discuţie, deşi se cunosc ataşamente şi afectivităţi deosebite , relaţii de prietenie impresionante elev-profesor încă din antichitate sau Evul Mediu. Cu un rol deosebit în dezvoltarea personală sau de grup , după cum remarca şi André de Peretti , învăţarea are ca suport deosebit relaţia dintre elevi şi profesori şi lumea exterioară[6]*. Rigorismul învăţământului clasic , tradiţional, bazat în forma lui cea mai extremă pe climatul glacial al relaţiei profesor – elev , pe stilul autoritar promovat de cadrul didactic, pe prezentarea neînsufleţită sau unilateral dramatică a faptelor , fără existenţa unui dialog real profesor -elev sau a pluralismului opiniilor , deasemenea printr-o evaluare scrisă sau orală rigidă fără ajustări sau compromisuri a fost în măsură într-un mod neaşteptat , am spune , să aducă succese importante pe calea achiziţiilor şi cunoştinţelor elevilor, făcând cunoscută şcoala românească în epoca interbelică şi comunistă în întreaga lume. Ar fi interesant de studiat sau de analizat efectul acestei strategii în plan militar ştiut fiind faptul că în acele timpuri societatea era „tributară” domeniului militar fără de care până în zilele noastre fiecare stat se consideră ameninţat. Răceala prezentării faptelor sau încorsetarea exprimării şi creativităţii juvenile sau adolescentine contravine însă majorităţii indicaţiilor şi opiniilor de top ale pedagogilor zilelor noastre. Rămân însă indispensabile o parte a acestor metode clasice sau tradiţionale prin profunda lor aplicabilitate practică şi prin rezultatele oferite. Din acest punct de vedere putem admite necesitatea unei coexistenţe sau coabitări a metodelor şi mijloacelor clasice,tradiţionale cu cele moderne. Constatându-se acest fapt numeroase lucrări din străinătate şi din România scot în evidenţă diferitele aspecte ale acestei importante manifestări didactice moderne , a acestei inflorescenţe metodologice. Metodele tradiţionale, clasice sunt acceptate unanim ca fiind cele cu un pronunţat caracter oral ca şi : povestirea, explicaţia şi prelegerea şcolară, lucrul cu manualul, exerciţiul. Ele pot să apară în formă „pură” , dar recent se împleteşte cu alte metode mai moderne ca şi conversaţia sau demonstraţia în funcţie de materia la care este utilizată*[7] .

Metodele activ-participative pun accent pe învăţarea prin cooperare, aflându-se oarecum în antiteză cu metodele tradiţionale de învăţare. Educaţia pentru participare şi democraţie face parte din gama noilor educaţii, care reprezintă cel mai pertinent şi mai eficient răspuns al sistemelor educative la imperativele generate de problematica lumii contemporane. Prin participare, elevii îşi pot exprima opţiunile în domeniul educaţiei, culturii, timpului liber, pot deveni coparticipanţi la propria formare. Elevii nu sunt doar unreceptor de informaţii, ci şi un participant activ la educaţie.În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul deosebit de la „a învăţa” la a „învăţa să fii şi să devii”, adică pregătirea pentru a face faţă situaţiilor, dobândind dorinţa de angajare şi acţiune. Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic şi formarea

5 Ştefan Păun, *Didactica istoriei*, Editura Corint, Bucureşti, 2007, p. 115
6 André de Peretti, *Educaţia în schimbare*, p.45
7 Constantin Cucoş, *Psihopedagogie*, Editura Polirom, Iaşi, 2009, p. 348

capacităţii acestora de a emite opinii şi aprecieri asupra fenomenelor studiate. În acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităţilor cognitive de tip superior, gândirea critică. Aceasta reprezintă o gândire centrată pe testarea şi evaluarea soluţiilor posibile într-o situaţie dată, urmată de alegerea rezolvării optime pe baza argumentelor. A gândi critic înseamnă a deţine cunoştinţe valoroase şi utile, a avea convingeri raţionale, a propune opinii personale, a accepta că ideile proprii pot fi discutate şi evaluate, a construi argumente suficiente propriilor opinii, a participa activ şi a colabora la găsirea soluţiilor. Principalele metode de dezvoltare a gândirii critice sunt: Gândiţi, lucraţi în echipă, comunicaţi; Termeni-cheie iniţiali; Ştiu-vreau să ştiu-am învăţat; metoda Sinelg; metoda Mozaic; Cubul; Turul Galeriei; Elaborarea unui referat/eseu; Brainstormingul,Jurnalul în trei părţi; Tehnica predicţiei; Învăţarea în grupuri mici; Turneul între echipe; Linia valorilor,Metoda Philips 6-6, etc.

Pentru ca învăţarea prin cooperare să se bucure de un real succes, se impune respectarea unor reguli. Literatura de specialitate relevă faptul că, pentru ca elevii să fie dispuşi să lucreze în echipă, se impune respectarea a două condiţii: asigurarea unui climat pozitiv în clasă; formularea unor explicaţii complete şi corecte asupra sarcinii de lucru, astfel încât aceasta să fie înţeleasă de toată lumea.

În vederea asigurării unui climat pozitiv în sala de clasă este necesar ca elevii să aibă impresia că au succes în ceea ce fac. Factorii care asigură succesul într-o clasă sunt: formularea de expectanţe pozitive faţă de elevi; utilizarea unor strategii de management educaţional eficient; stabilirea de obiective clare şi comunicarea acestora elevilor; valorificarea la maxim a timpului destinat predării; evaluarea obiectivă[8].

Conţinuturile , formele de organizare a activităţilor de predare-învăţare şi metodele didactice sunt într-o permanentă interdependenţă. Tehnologia didactică presupune un mod ştiinţific de proiectare , realizare şi evoluţie a lecţiei[9]. *Capitolul „Pentru sau contra pedagogiei” al lui André de Peretti subliniază într-un mod magistral: „ Problema conţinuturilor învăţământului şi cea a metodelor de natură a le asigura transmiterea de către elevi diferiţi ca temperament şi ca mediu (de provenienţă- n. tr.) face obiectul întrebărilor anterioare , al disputelor fără sfârşit şi al conflictelor legate de confuzia noastră obişnuită. Conservatorism crispat sau progresism exaltat , declaraţii absolutiste sau temporizări relativiste , elitism sau democratism , pesimism vizavi de elevi sau de studenţi , apărări ale ştiinţelor şi tehnicii , uniformitatea autoritară şi iacobină sau pluralism girondin , clasicism sau baroc , între altele , nu încetează să inspire ăn mod contradictoriu educatorii şi cercetătorii ca şi pe responsabilii ierarhici”*[10].

Multitudinea metodelor de învăţământ este ilustrată în majoritatea lucrărilor de specialitate , în 1980 existând peste optzeci (80) de clasificări ale acestor metode şi tot atâtea abordări didactice[11]. *Dorind crearea situaţiilor optime de învăţare , profesorul are îndatorirea modernizării şi oferirii unui caracter dinamic, flexibil , deschis spre înnoire şi inovaţie şi permiţând manifestarea creativităţii*[12] *. Disputa dintre profesorii de istorie, transpusă şi în planul elaborării conţinuturilor uneori, în privinţa tradiţionalismului sau modernismului manifestărilor sau metodelor nu poate fi tranşată definitiv după*

cum am mai subliniat anterior într-o singură direcţie. Lecţia de istorie este realizată aşadar în totalitate sau aproape în totalitate printr-o îmbinaare a metodelor sub ceea ce este cunoscut sub numele de clasic şi modern în predarea istoriei[13].

---

8 Dumitru, I., *Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă*, Editura de Vest, Timişoara, 2001

9 Ioan Jinga, Elena Istrate, *Manual de pedagogie*, p. 258

10 André de Peretti, *op.cit.* , p. 36
11 Ştefan Păun, *op.cit.*, p.118
12 Idem,Ibidem
13 André de Peretti, *op.cit.*, p.37

Ne exprimăm speranţa şi în unele situaţii convingerea că de la caz la caz vom reuşi fiecare să găsim cele mai bune soluţii la frământările noastre şi la situaţiile întâlnite în timp util, având în vedere cele expuse în aceste pagini la care adăugăm experienţele personale şi cerinţele învăţământului modern sau necesitatea de reformare a învăţământului românesc.

BIBLIOGRAFIE :

Cerghit, I., Metode de învăţământ, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997

Cucoş, C.(coordonatori), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice, Editura Polirom, Bucureşti, 1998

Cucoş, C. Psihopedagogie, Editura Polirom, Iaşi, 2009

Curs de Pedagogie, Universitatea dinBucureşti,

Istoria învăţământului din România (coord. Ştefan Pascu) , vol. I, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1983

Ioan Jinga, Elena Istrate, *Manual de pedagogie*,

Ştefan Păun, *Didactica istoriei*, Editura Corint, Bucureşti, 2007

André de Peretti, *Educaţia în schimbare*

Ion Zainea, *Predarea şi învăţarea istoriei, Asociaţia Cultural-Ştiinţifică Adsumus, Oradea, 2001*

Dumitru, I., *Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă*, Editura de Vest, Timişoara, 2001

Guţu, V., *Dezvoltarea şi implementarea curriculumului în învăţământul gimnazial: cadru conceptual*, Grupul Editorial Litera, Chişinău, 1999

Ionescu, M., Radu I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001

Marcu V. , Filimon L., *Psihopedagogie pentru formarea profesorilor*, Editura Universităţii din Oradea, 2003

NOI TENDINȚE ÎN MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL

Profesor învățământ primar: Chiriță Ioana
Școala Gimanzială Nr. 1
Săbăreni, județul Giurgiu

Managementul educațional este o practică relativ recentă, apărută în secolul al XX-lea în lume. Inspirat din sfera economicului, conceptul de management poate fi privit ca o acțiune, ce include un întreg ansamblu de norme, funcții si metode de conducere orientate spre obținerea succesului.

Managementul educațional reprezintă arta, știința de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalități solicitate de societate si acceptate de individ.

Învățmântul, ca domeniu prioritar al vieții sociale, de care depinde formarea celui mai important factor al națiunii – omul pregătit prin studii, forța de muncă și specialiștii – nu poate și nici nu trebuie să-și permită să aibă eșecuri, în acest sens, el are nevoie de o conducere competentă și eficientă. Conducerea competentă și eficientă a învățământului, atât la nivelul sistemului, cât și al instituției de învățământ necesită fundamentarea ei științifică. La baza acestei fundamentări stă știința conducerii învățământului sau managementului educational.

Managementul educational, ca ramură științifică a managementului în general, studiază ansamblul principiilor funcțiilor și strategiilor (mijloace, metode, forme etc) de direcționare, de organizare, gestionare și evaluare ale instituțiilor furnizoare de educație, ale învățământului în integralitatea sa.

Pentru a asigura învățământului un randament și o performanță ridicate sunt necesare cunoașterea și aplicarea științei managementului educational. Funcția de conducător (manager) al învățământului este o profesie și, ca oricare profesie, trebuie învățată.

Pentru conducerea cu rezultate optime a învățământului , orice manager trebuie să cunoască principiile, nivelurile și funcțiile științei managementului educational, în strânsă legătură cu folosirea unui instrument metodologic și practic modern, bazat pe informatică, pe limbajele de programare, pe utilizarea de rețele de calculatoare personale, pe o modernă bază logistică.

Se poate spune că managementul educațional, ca și concept este reprezentat printr-o metodologie de orientare globală, astfel îl regăsim:

- macrostructural - la nivelul sistemului de învățământ național (minister, inspectorate).
- intermediar – la nivelul instituției (managerul instituției școlare, directorul școlii).
- microstructural – la nivelul clasei de elevi (profesorul).

Printre principiile care orientează și fundamentează managementul educațional menționăm:

a) Conducerea democratică;
b) Îmbinarea conducerii și răspunderii unice (unipersonale) cu conducerea și răspunderea colectivă;
c) Promovarea cadrelor de conducere pe bază de competență;
d) Operativitatea;
e) Deontologia conducerii.

Succesul managementului educational poate fi sporit de acțiunile înteligente ale managerilor și de realizarea a mai

mult și mai performant, cu mai puțin, acestea referindu-se la timp, resurse materiale și financiare, resurse umane, eforturi etc, caracteristici determinate de situația că noi toți gestionăm viata și activitatea noastră, iar unii dintre noi pe ale altora.

Managementul pentru a fi eficient are nevoie de adaptare continuă la nou și la schimbări, având ca bază inovația și spiritul creator. Pentru aceasta el necesită structuri organizatorice continuu optimizate, automatizare și robotizare și într-o măsură sporită mijloace și tehnologii informatizate, în strânsă relație cu preocuparea de umanizare a acestora. În relația om-mașină (tehnică), mai ales calculator, rolul principal trebuie să-l aibă în continuare omul – manager, fiindcă nimic nu poate înlocui afectivitatea rațională (inteligența) și creativitatea umană.

Managementul educațional ar reprezenta o metodologie de abordare globală – optimă – strategică a activității de educație, dar nu și un model de conducere a unității de bază a sistemului de învățământ, aplicabil la nivelul organizației școlare complexe.

Managementul educațional are caracter multiplu determinat:

- social, după obiectul activității sale;
- educativ, având în vedere rolul predominant educațional al școlii;
- sistemic, în concordanță cu sistemul general de management;
- economic, urmărind continuu creșterea eficienței muncii;
- multidisciplinar, datorită interferenței informațiilor din domenii diferite în timpul actului educational.

În ultima perioadă managementul învăţământului preuniversitar a dobândit o importanţă tot mai mare, atât în România, cât și în societatea europeană, astfel rolul managementului școlar a devenit o temă importantă de dezbatere la toate nivelurile.

Domeniu prioritar al vieţii sociale, învățământul, de care depinde omul, pregătit prin studii, nu trebuie să aibă eşecuri. De aceea, conducerea și eficiența învățământului necesită o fundamentare științifică bazată pe știința managementului educațional.

Problematica managementului învățământului preuniversitar a devenit semnificativă în mediul social actual, în care toate aspectele educației încep cu calitatea, eficiența sistemelor și activităților educaționale.

Unitatea școlară este din ce în ce mai mult abordată ca organizație, ca sistem, pricipala ei funcție fiind de a transforma ”intrările” (elevii, cadrele didactice, cunoașterea și valorile culturale, resursele financiare etc.) în ”ieșirile” dezirabile (rezultatele educației școlare: oameni educați, cu autoritatea socială indusă în această educație, noi informații și cunoștințe, noi valori, noi reprezentări ți valori ulturale etc.).

Procesul de management este, pe de o parte, un proces complex, în sensul că permanent managementul este confruntat cu probleme diferite, diversificate și difcile, cărora trebuie să le găsească soluții optime, iar pe de altă parte, este un proces dinamic în sensul că natura problemelor cu care se confruntă este în continuă transformare și evoluție, determinată de însăși evoluția generală a societății. Numai privindu-l într-o asemenea lumină se poate pătrunde în esența procesului de management pentru a-l analiza și a-i evidenția formele de transformare.

În domeniul educațional, managementul de nivel superior este reprezentat de autoritățile educației. Ei sunt responsabili pentru formularea politicilor și supravegherea generală a sistemului educațional. Ei planifică educația în lumina nevoilor societății, a cerințelor și a aspirațiilor naționale. De asemenea, stabilesc proceduri pentru a răspunde nevoilor, cerințelor și aspirațiilor naționale. Managementul educațional oferă răspunsuri la astfel de întrebări cum ar fi: ”Ce să faci?”, ”Când să faci?” și ”Cum să faci?”. Factorii decizionali trebuie să stabilească obiective pe termen scurt, mediu și lung, aranjate în ordine logică. Toate aceste eforturi vor conduce organizația spre atingerea eficientă a scopurilor și

obiectivelor manageriale preconizate.

Managementul educațional oferă o formă practică planificării sale, prin organizare. Acest lucru se referă la împărțirea responsabilităților și delegarea de competențe pentru buna funcționare a activităților educaționale. El este, de asemenea, sursa de comunicare între organismele naționale, regionale și la nivel de județ sau localitate atât pentru asocierea și atingerea obiectivelor, cât și pentru un mai bun control.

Dacă ne referim la nivelul studiilor preuniversitare, obiectivele tipice stabilite la nivelul unei școli pot lua în considerare abilitățile și aptitudinile fizice, sociale, intelectuale și morale dobândite de fiecare elev. Obiectivele punctuale și exacte nu reușesc adesea să atingă același nivel de consens. Dar procesul de determinare a obiectivelor organizaționale reprezintă centrul managementului educațional.

Analiza tendințelor moderne europene și interne, naționale ale învățământului, a arătat o relevanță a tranziției de la simpla conștientizare sau chiar iluminare la un nivel de formare a competențelor viitorilor specialiști. O astfel de organizare a educației profesionale, al cărei rezultat este o înaltă calitate a competenței, capacitatea de a percepe în mod adecvat inovația pedagogică, de a-și stabili propriul sistem de activitate, de a se adapta ușor la schimbările de viață, de a-și dezvolta propria competență, este necesară pentru țările esteuropene, în aspirațiile lor de a se racorda la sistemul de valori europene și general umane în domeniul educației.

În acest proces, un rol crucial îi revine managementului educațional – la toate nivelurile decizionale, pentru a planifica, organiza și monitoriza reformele și tranziția la sisteme educaționale mai bune, mai performante și mai adaptate nevoilor societății modern.

Bibliografie:

*E. Joița, ”Management educațional”, 2000

*I. Ceauşu, ”Tratat de management”, Ediţia a II-a, Bucureşti, A.T.T.R., 1998

*S.Cristea, ”Pedagogie Generală. Managementul Educației”, Ed. Didactică și Pedagogică,1996

*Ș. Iosifescu, ”Elemente de management strategic și proiectare”, Corint, București, 2002

Managementul clasei de elevi cu dificultăți comportamentale

Prof. înv. primar Barbu Viorela Laura
Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Munca de profesor poate fi uneori dificilă. Profesorii trebuie sa coordoneze eficient clasele de elevi. Unii dintre elevi pot fi greu sau foarte greu de stăpânit, pot prezenta tulburări emoţionale sau comportamentale, clasa se poate transforma într-un "câmp de luptă". Energiile elevilor prezintă dificultăti emoţionale-comportamentale. Astfel, profesorul este nevoit să direcţioneze energia elevilor de la un comportament nepotrivit la unul adecvat. Redirecționarea acestor energii nu este o sarcină uşoară.

Comportament - modalitate de a acționa și de a reacționa în anumite împrejurări sau situații; conduită, purtare, comportare.

Tulburările de comportament - reprezintă apariția unor manifestări de conduită care depăsesc limita normalității la vârsta respectivă. Aceste abateri exprimă atitudinea structurată a copilului față de muncă, alte persoane, autoritatea educativă, lucruri, propria persoană.

Tipuri de comportamente:

Comportament agresiv

- un comportament care determină vătămarea unei persoane sau distrugerea unui bun al ei
- un comportament desfăşurat cu intenţia de a face rău altuia din aceeaşi specie
- un comportament care presupune a face rău altora.

Cauze:

La copii, comportamentul agresiv poate avea mai multe cauze şi, de aceea este importantă identificarea corectă a acestora:

- o schimbare importantă în familie: naşterea unui alt copil, divorţul parinţilor, un deces;
- un mediu familial tensionat, caracterizat prin conflicte, neglijare sau abuz;
- expunerea la filme, videoclipuri şi jocuri cu conţinut violent;
- un program aglomerat care suprasolicită copilul si il obosește;
- grupul de prieteni (anturajul).

Comportament deviant

- orice abatere a comportamentului de la normele generale de convieţuire, de la normele morale, culturale, juridice ale societăţii.

Manifestări: -indisciplină şcolară şi extracurriculară;
-exces de mişcare sau de vorbire;
-lipsă de stăpânire, incapacitate de a lucra timp îndelungat;
-abateri în sfera emoţională (irascibilitate, agresivitate, brutalitate);
-reacţii de negativism;
-perturbări în sfera relaţională (lipsa respectului faţă de profesori, lipsă de stimă faţă de adulţi şi de colegi);
-fuga de la şcoală;
-prezenţa obişnuinţelor negative (în deosebi fumatul, consumarea ocazională a băuturilor alcoolice)

Cauze:

- mai frecvent, cauze determinante ale comportamentului deviant provin din mediul ambiant, au legătură cu socializarea, se raportează la ereditate.

-una dintre cele mai frecvente cauze determinante ale comportamentului deviant o reprezintă neînţelegerile din cadrul familiei urmate de disocierea acesteia. S-a constatat că în procent de 80% din minorii cu comportament deviant provin din familii destrămate.

-dimensiunea neuropsihică - neliniște motorie, dispersie şi instabilitate psihică, negativism, tendinţe de chiul, vagabondaj, minciună etc.

Comportament delincvent

- individul care încalcă legea
- actul care constituie această infracțiune } delincvență
- circumstanțe care conduc la comiterea ei

Cauze:

- *delincvenţa juvenilă* este consecinţa absenţei sprijinului moral oferit de adult, a lipsei de protecţie şi îngrijire primite în familie, a eşecului activităţii de educaţie morală primită în şcoală etc.

- delincvenţa juvenilă apare ca un efect al lipsei de responsabilitate a familiei, a părinţilor, a educatorilor, influenţa mass-media; lipsa autocontrolului în copilărie; influenţa societăţii; influenţa anturajului şcolar etc.

- *psiho-individuale*

SOLUȚII

1. Abordarea pozitivă

- afirmaţii, reguli şi îndemnuri pozitive;

- folosirea constantaă a laudelor şi recompenselor (recunoasterea progresului, încurajarea sunt recompense);

2. Ignoră comportamentul

În cazul în care comportamentul copilului nu-l pune în pericol (pe el sau pe alţii), este o bună idee sa-l ignore, în prima fază. Majoritatea copiilor acţionează așa ca să atragă atenţia. Pentru ei, chiar și atenţia negativă este tot atenţie.

3. Redirecţionează atenţia

Atunci cînd copilul reacţionează (fizic sau verbal), este important să-i redirecţionezi atenţia către un alt tip de comportament. În loc să te concentrezi pe ceea ce a făcut acum, îndreaptă-i atenţia spre ce ar trebui să facă data viitoare într-o situaţie similară.

4. Învaţă-l să se calmeze

Dacă se află într-un loc din care nu poate ieşi învaţă-l să se liniştească singur. Învaţă-l să respire adânc, să îşi lase tot timpul mâinile în jos, mai ales cînd simte nevoia să lovească pe cineva, să numere pîna la 10 pentru a se calma etc. Poţi încerca mai multe variante până când o veţi găsi împreună pe cea mai potrivită pentru el.

5. Prevenirea (cum trebuie să te comporți în situaţii diverse...)

6.Comportamentul verbal cu rol de stopare sau reducere a unui comportament: interdicţiile verbale, tonalitatea vocii, verbalizarea ameninţărilor, au rolul de a reduce frecvența unui comportament.

7. Focalizează-te asupra celor care au un comportament adecvat;

8. Vizionarea diverselor filmuleţe cu caracter educativ;

9. Conversaţiile cu părinţii;

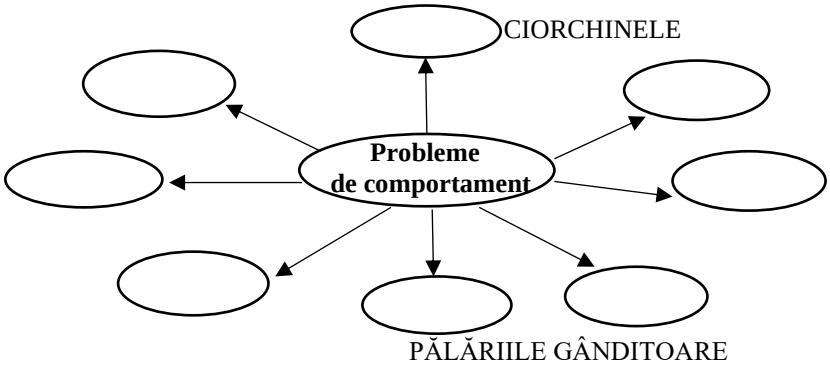
10. Consilierea psihologului;

11. Terapia farmacologică.

APLICAȚII

1. Ciorchinele

2. Pălăriile gânditoare

ALBĂ: informează, concluzionează

ROȘIE: exprimă sentimente

VERDE: generează idei noi, soluții

GALBENĂ: aduce beneficii

NEAGRĂ: identifică aspecte negative

ALBASTRĂ: clarifică, controlează

Situația:

Date de identificare

Nume şi prenume: G. George

Vârsta : 8 ani

Clasa : I

Părinţii : mama – asistentă medicală, lucrează în schimburi, nu are control asupra copilului

tata – muncitor, plecat la muncă în străinătate

Alte informaţii

▪ subiectul este al doilea copil în familie, născut la un interval de 8 ani faţă de primul copil

▪ copilul stă foarte mult timp singur în faţa calculatorului şi vizionează multe emisiuni cu desene animate

Simptome de hiperactivitate:

▪ agitaţie/ nelinişte

▪ motricitate excesivă

▪ dificultăţi în a se angaja în activităţi distractive

▪ logoree permanentă/ discută despre altceva

Simptome de impulsivitate:

▪ îi întrerupe/ deranjează pe colegi

▪ “ trânteşte” răspunsurile/ comentează;

▪ nerăbdător, are dificultăţi în a-şi aştepta rândul

▪ agasează şi agresează copiii, intră în conflict cu ceilalţi

▪ sarcinile şcolare le îndeplineşte în pripă, uneori uită să – şi aducă toate materialele pentru ore

(cărţi, caiete, instrumente de lucru)

Cerințe:

 Prezintă cazul lui George.

 Imaginează-ți că ești unul din copiii din clasă. Cum te simți când George deranjează ora? Dar dacă ai fi George?

 Când a greșit George cel mai mult? Ce fapte dezaprobi?

 Justifică comportamentul lui George.

 Găsește strategii de intervenție și metode de modificare a comportamentului lui George.

 Care crezi că a fost scopul acestei lecții?

MANAGEMENTUL CLASEI PENTRU COPIII CU CES

Prof. IACOB VALERIA
Colegiul Economic „Pintea Viteazul”Cavnic, Maramureş

În scopul creşterii eficienţei procesului instructiv-educativ managerul şcolar este un cadru didactic care pune în funcţiune programul managerial, conduce personalul didactic, preşcolarii şi şcolarii cooptaţi în sistemul de învăţământ, precum şi personalul administrativ.

Un bun manager trebuie să aibă calităţi, cunoştinţe şi aptitudini: inteligenţa, memoria, spiritul de observaţie, capacitatea de concentrare, sănătatea, caracterul, etc. Managementul şcolar se poate structura şi la un nivel inferior. Se distinge astfel un management al clasei de elevi, care poate fi considerat şi un semiagent sau un management parţial, fiindcă în acest plan predomină activităţile de predare – învăţare - evaluare. Activitatea profesorului la clasă cuprinde pe lângă activitatea de predare - evaluare, şi culegerea de informaţii despre elevi, despre modul cum aceştia înţeleg lecţiile, cum se pregătesc, despre relaţiile dintre elevi etc., de unde rezultă posibilitatea profesorului de a identifica mai multe posibilităţi de intervenţie şi de luare a deciziilor.

Cadrul didactic este cel care reuneşte toate resursele materiale şi umane , cele pedagogice şi psihologice şi le configurează într-o manieră proprie la nivelul clasei pe care o conduce. Un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul şi instrucţia tuturor copiilor, indiferent de naţionalitate, în direcţia fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice, să introducă noi strategii instrucţionale care să încurajeze colaborarea, toleranţa, sporirea încrederii în forţele proprii şi îmbunătăţirea performanţelor şcolare ale elevilor, să realizeze şi să utilizeze în procesul didactic proiecte ale clasei. În opinia specialiştilor în domeniul educaţiei, managementul şcolii şi al clasei au ca scop încurajarea controlului comportamental la elevi, prin promovarea rezultatelor şi comportamentelor şcolare pozitive. De aceea, rezultatele şcolare, eficienţa didactică a profesorului şi comportamentul elevilor şi a profesorilor interacţionează direct cu managementul clasei şi al şcolii.

Componentele esenţiale ale managementului clasei sunt:

- managementul conţinutului;
- managementul problemelor disciplinare;
- managementul relaţiilor interpersonale

Managementul conţinuturilor se referă la acele deprinderi aplicabile tuturor disciplinelor şi activităţilor. Profesorul coordonează spaţiul, materialele, echipamentele aferente, mişcarea şi aşezarea elevilor, materialul de studiu propriu-zis, ritmul activităţilor în timpul orei,predarea lecţiei într-un mod atractiv, organizarea recapitulărilor, antrenarea elevilor în a căuta informaţii suplimentare, coordonarea lucrului individual, coordonarea şi dozarea temelor pentru acasă, aprecierile permanente.

Managementul problemelor disciplinare se referă la tehnicile necesare rezolvării problemelor de disciplină a clasei. Cadrele didactice ar trebui să folosească un stil asertiv de comunicare şi de comportament. să conştientizeze în ce măsură îşi doresc să îi integreze pe copii într-o anumită activitate de învăţare, în deplină concordanţă cu regulamentele impuse clasei şi şcolii.

În opinia lui Iverson şi Froyen (1999), managementul problemelor disciplinare este esenţial pentru crearea unui demers de predare – învăţare ordonat, orientat spre rezolvarea sarcinilor, care să asigure elevilor mai multă independenţă şi autonomie în procesul de socializare.

Componentele unui plan de manager al problemelor disciplinare sunt: controlul consecvent recompensarea comportamentului responsabil, uşoare mustrări verbale, aşezarea preferenţială în bănci, corectarea comportamentului iresponsabil şi inadecvat, ignorarea etc.

Managementul relaţiilor interpersonale se focalizează asupra clasei ca microsistem social. Trebuie să existe o legătură strânsă între şcoală şi comunitate, care să fie revizuită şi modificată constant în conformitate cu dinamica socială. Pentru a exista relaţii interpersonale puternice cadrele didactice trebuie să prezinte eficienţă în obţinerea rezultatelor, astfel relaţia profesor – elev este esenţială pentru asigurarea unui climat şcolar pozitiv. Problemele de disciplină şcolară pot fi rezolvate individual, în grup sau prin întâlniri profesor-elev. Dacă între profesor şi elevi va fi o încredere reciprocă atunci elevii vor deveni responsabili şi vor obţine rezultate individuale şi colective mai bune.

Strategiile şi metodele didactice constituie elemente de management al clasei. Prin strategii didactice se înţelege de obicei ansambluri de forme, metode, mijloace tehnice şi principii de utilizare a lor, cu ajutorul cărora se vehiculează conţinuturi în vederea atingerii obiectivelor propuse. În funcţie de stilul de predare, profesorul îşi alege strategiile de învăţare.

Serviciile educaţionale sunt adresate tuturor elevilor din cadrul comunităţii, respectând accesul la educaţie în mod egal pentru toţi copiii. Această evoluţie a venit în sprijinul ideii de educaţie incluzivă care urmăreşte eliminarea atitudinilor de discriminare şi crearea unei comunităţi şcolare incluzive prin care să se asigure o educaţie eficientă pentru majoritatea copiilor inclusiv pentru cei care sunt deja cuprinşi în sistemul de învăţământ, dar, dintr-un motiv sau altul, nu obţin rezultate satisfăcătoare, pentru copiii care nu frecventează programul unei şcoli , dar ar putea să o facă dacă şcoala ar acţiona întrun mod mai flexibil la nevoile lor sau pentru unii copii care au diferite forme de deficienţă şi necesită forme de sprijin suplimentar în programul de pregătire şcolară. Pentru elevii cu dizabilităţi mijloacele de învăţământ şi conţinutul sarcinilor de lucru trebuie să fie adaptate posibilităţilor reale ale acestor elevi.

Pentru a asigura acestor copii şanse egale de educaţie şcolară trebuie avute în vedere următoarele aspecte: instrucţiunile verbale să fie cât mai clare şi mai uşor de auzit, explicaţii individuale, sau pe grupuri mici, alocarea unui timp suficient pentru rezolvarea sarcinilor de învăţare, acordarea atenţiei abilităţilor de ascultare, organizare personală, dobândirea unor abilităţi de dactilografiere, metode şi adaptări speciale - pentru elevii nevăzători. Accentul trebuie să se pună pe o evaluare globală, pe ceea ce elevii pot să arate în termeni de produs al activităţii, nu pe o notare a ceea ce ei nu ştiu sau nu pot să facă. Şcoala pentru toţi luptă împotriva acestor forme de discriminare prin promovarea unor modele şi forme de interacţiune între elevi bazate pe egalitate deplină între parteneri şi unde spiritul de toleranţă şi acceptarea totală prevalează în faţa oricăror alte atitudini sau reacţii discriminatorii.” (A.Gherguţ , C Neamţu, 2000)

Bibliografie

A. Gherguţ, (2006), „Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale” Iaşi, Editura Polirom C. Neamţu, A. Gherguţ, (2000), „Psihopedagogie specială”, Iaşi, Editura Polirom. E. Joiţa, (1995), „Management Şcolar”, Craiova, Editura Gh. C. Alexandru

Froyen, L. A. & Iverson, A. M.(1999) „Schoolwide and classroom management „ R. B. Iucu, (2006), „Managementul clasei de elevi”, Iaşi, Editura Polirom T. Vrăşmaş, (2001), „Invăţământul integrat şi/sau inclusiv”, Bucureşti, Editura Aramis

Management Criteria and Principles, Applicable in Education and Scientific Research

Daniela TUFEANU
School ”Matei Basarab”, Pitești City, Argeș County
Krisztina Gaspar
Special School Baraolt City, Covasna County

Introduction

The importance of management, both for education and for research projects, is generally acknowledged among scholars and professionals and does not need further demonstration. We could only paraphrase a familiar dictum by saying "If management is not, nothing is"!

A good, professional manager needs to know and effectively apply the criteria and management principles specific to the two areas: education and research. The link between the two areas is very close, mainly because a good researcher must be based on solid education [1-3].

Among these criteria and principles we will analyse: the methodological criterion, the economic criterion, the social criterion, the informational criterion, the organizational criterion, the functional criterion, the principle of the management unit, the principle of the decision unit, the principle of the balance between centralization and decentralization.

There is no management without ethics and institutional morality, and they form the "character" of this institution.

1. The management criteria applicable in education and in research projects

The Methodological Criterion

From the methodological point of view, the managerial process consists in the following stages:

1. Defining the purpose, namely the desired state of the system (eg: P (i + 1));
2. Analysis of the current situation, namely understanding the state of the system at present (Pi);
3. Identifying the problem, respectively the contradiction between the current situation and the proposed goal **Pi P(i+1)**;
4. Adopt the decision that attempts to resolve the contradiction.

It can be clearly seen in Fig. 1 that P (i + 1) represents the added value, or what we find in the educational system under the name of Deming Circle, illustrated in the following scheme

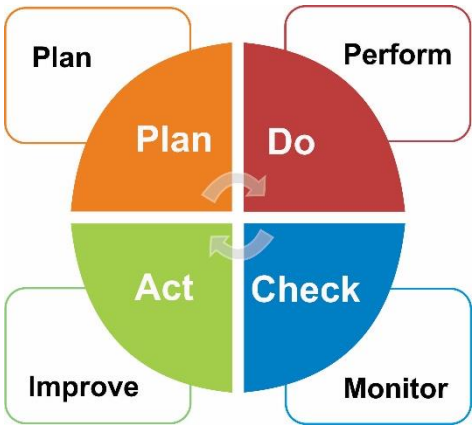

Fig 1. Demming Circle [4]

Economic Criterion

From an economic point of view, the managerial process comprises logical steps that aim at the needs-resources correlation, namely:

1. Determining the needs of the educational institution
2. Analysis of available resources
3. Allocation of resources
4. Using resources to meet needs

Social Criterion

From a social point of view, the managerial process consists in involving human resources in all segments of activity in a school unit, in the whole process of attracting and managing resources (human, financial, material, informational and authoritative).

Information Criterion

From an informational point of view, the management process focuses the following steps:

1. Researching the available information
2. Fill in the useful information
3. Processing the information
4. The transmission of information (on the principle of decision-making transparency)

Organizational Criterion

From an organizational point of view, the management process includes all the operating rules of the educational units (ROF, UIP, ROF, RI) that are in place at some point in time, giving rationality and legality to the actions of all human resources.

In principle, these operating rules are contained in the Internal Regulation (RI) of the establishment (or ROF - Organisational and Operational Regulation). They include:

- all regulations and organizational norms
- all training methodology
- principles of liability
- all the cooperation relations between the various links of the organization

Finally, the last criterion approaching the management process.

Functional Criterion

From a functional point of view, the management process requires and includes the following components:

1. The forecast
2. The Organization
3. The Coordination
4. The Command (Decision, Training and Learning)
5. The Control (Evaluation-Control)

CONCLUSIONS

The education, as well as the research activity must be optimized through a scientific management. Thus, a good manager, specialized in the two areas, applies the specific management criteria and principles.

Among the criteria and principles of management that are applicable to education and scientific research, we emphasize: the methodological criterion (the methods of conception and application are of utmost importance), the social criterion (the human resource and its working methodology are the main indicatives of efficiency), the informational criterion (information is power), the organisational criterion (good organisation is the necessary requirement for ensuring success).

The management philosophy is conceived to depend on the recognition of pragmatism or not. After being under the main dominance of management science, both research and education have so far extended their scope, from a decision to an action approach.

Actions may contain decisions and choices, but contain more than that. A decisional perspective explains through causal choices of modelling inferences as they are calculated or programmed.

Action prospects strive to understand the agent's intentions through philosophical interpretations of action stories. It is less limited to finding the logic to build the world to paraphrase Herbert Simon's favourite philosopher Rudolf Carnap than to engage in plausible, though not arguable, reconstructions of intentions that make sense of action stories.

This can be illustrated by transforming Elizabeth Anscombe's research into Wittgensteinian's intentions as Aristotelian syllogistic reasoning. Her constant analytical care of defending a philosophy of action against metaphysical assumptions and "psychologies" taken for grant shows that an action perspective is as analytical as ever when making decisions.

What is different is that the latter seems to be constantly attracted to the programming inquiry through "scientific methodology," while the latter is enchanted by philosophical approaches to action, receiving fascinating convictions, enigmas, and bullets in the reality of practice management.

Management science wants to reduce management to logic, programs and models for formal decision making, while management philosophy is closer to seeing entrepreneurial art in action. The latter looks in the direction of engineering tools, the first to appreciate management toys as works of art. Finally, Georg Henrik von Wright's argument helps us to see that the two are philosophically compatible; that in a management philosophy inspired by pragmatics, actions can also contain decisions.

The management principles most used in education and scientific research are: the principle of management unity, the principle of decision-making unity and the principle of balancing the centralisation and decentralization.

A future research branch will be studying the possibility of applying the Kaizen principle within the educational and scientific research projects.

References

[1] Ioana, A., Semenescu, A., Preda, C.F., Marcu, D., *Bazele Mananagementului. Teorie şi Aplicaţii*, Ediţia a II-a revizuită şi îmbunătăţită, Editura Matrix Rom, Bucharest, ISBN 978-973-755-761-2, 342 pg, Bucharest, 2012.

[2] Ioana, A., Semenescu, A., Preda, C.F., Management strategic. Teorie şi aplicaţii, Editura Matrix Rom, Bucharest, ISBN 978-973-755-826-8, 204 pg, Bucharest, 2012.

[3] Horstman, Mark, *Managerul eficient*, Editura Curtea Veche Publishing, Bucharest, ISBN 978-606-588-972-9, 228 pg, 2017

[4] https://asq.org/quality-resources/pdca-cycle

Profilul profesorului dintr-o școală pentru toți

Prof.înv.primar BLAGA MARINELA
Școala Gimnazială Muncelu de Sus ,jud.Iași

Standardele profesionale pentru profesia didactică sunt de bun cunoscător al didacticii şi al disciplinei pe care o predă;de cunoaşterea elevului şi îl asistă la propria dezvoltare; de membru activ al comunităţii;are o atitudine reflexivă, se perfecţionează continuu; de promotor al unui sistem de valori;

Ce înseamnă un profesor de succes, un profesor eficient?

Stabileşte obiective educaţionale pentru toţi elevii (pe care le atinge în mare măsură);Valorizează pe toţi elevii;

Acordă acestora şanse egale;Facilitează progresul şcolar al tuturor elevilor;E cald, înţelegător, prietenos, responsabil, sistematic, imaginativ, entuziast;(Fontana D, 1995)

Profesorul reprezintă un model pentru că:

Relaţiile dintre el şi elevi nu sunt influenţate de diferenţele individuale, contextele culturale sau sociale diferite din care aceştia provin; Asigură un mediu educativ în care se cultivă încrederea, acceptarea, toleranţa;

Acordă şanse tuturor elevilor; Nu sancţionează pentru insuccese; Are conduitele pe care el le aşteaptă de la elevi;

Profesorul care este caracterizat de entuziasm:

Motivează elevii să înveţe continuu şi le menţine interesul, chiar în caz de eşec temporar; Îi incurajează să-şi evalueze progresele; Promovează autoevaluarea şi autocontrolul; Este preocupat de ceea ce se predă, îi pasă de elevi, de progresele acestora; Profesorul este caracterizat de căldură şi empatie: Are capacitate de intererelaţionare, este preocupat de raporturile cu elevii, cu familiile acestora, cu comunitatea; Are capacitatea de a înţelege, de a simţi ce simt şi ce înţeleg elevii, rezonează cu aceştia;

Expectanţele profesorului (caracterizate prin realism şi compatibilitatea cu posibilităţile elevilor)influenţează motivaţia şi realizările şcolare ale elevilor, fiind fundamentale pentru reuşita la învăţătură; Au efecte asupra stimei de sine şi a motivaţiei de învaţare;

Cum reacţionează la succesul sau eşecul copiilor este un rol important al profesorului

Dificultăţi în învăţare nu înseamnă eşec, ci sunt situaţii cand elevii au nevoie de sprijin; Succesul înseamnă ce poate face un copil, nu doar cerinţele curriculare; Copilul trebuie lăsat să înveţe în ritmul său;

Conduita problemă este un factor ce determină marginalizarea şi excluderea şcolară: vorbitul neîntrebat; neangajarea în sarcini de lucru; zgomot ; mişcarea prin clasă; abuzarea verbală a profesorului; violenţa fizică

Care ar trebui să fie atitudinea faţă de conduitele problemă ale elevilor?

Identificare aproblemei:

Este cumva un semn al nesiguranţei impresia că elevul atentează la autoritatea noastră? Poate că am dat sarcini de lucru nerealiste? Am reacţionat exagerat în faţa unei clase gălăgioase? Am uitat ce însemnă să fii elev?

Profesorul eficient este acela care promovează o relaţie democratică cu elevii; Cultivă relaţii amiabile între aceştia;Realizează un echilibru între control, exigenţă şi libertatea de decizie a clasei;

Pedeapsa, ca mod de feed-back al profesorului, poate fi un blocaj extern al învăţării, o conduită neinspirată şi contraproductivă; Abordează o metodologie de predare-învăţare variată şi flexibilă; Dovedeşte abilitate în alegerea metodelor şi în adaptarea acestora la conţinutul curricular; Învaţă permanent, aduce în clasă idei şi tehnici noi;

E conştient că nu deţine adevărul absolut; Utilizează eficient timpul; Instruirea eficientă este influenţată de: Definirea clară a noţiunilor; Evitarea întreruperilor, a fragmentărilor; Evidenţierea a ceea ce este important; Concentrarea pe lecţie; Asigurarea feed-back-ului; Monitorizarea continuă a conduitei elevilor; Adresarea continuă de întrebări;

În prezent, are loc o trecere de la pedagogia ascultării la pedagogia activă şi interactivă. M. Bocoş atrage atenţia asupra necesităţii unor practici de predare interactive şi deplasate spre un rol mai mult facititiv decat activ.Accentul trebuie să se deplaseze de pe “ce”-ul cunoaşterii pe “de ce” -ul şi “cum” -ul cunoaşterii . Cadrul didactic “provoacă” învăţarea, elevul devenind coparticipant activ al propriei formări.

Roluri ale cadrelor didactice, prin prisma pedagogiei interactive este aceea că pedagogul -construieşte dispozitive de învăţare adaptate;proiectant- proiectează, stimuleaza, reglează şi ameliorează activitatea elevilor; Mediator- intermediază cunoaşterea şi facilitează legătura dintre elev şi informaţii; Facilitator- nu transmite, ci formulează sarcini concrete care facilitează cunoaşterea; Ajutor, partener, însoţitor - construieşte variante/ piste de soluţionare a problemelor în materie interactivă, Ghid-facilitează schimburi intelectuale şi verbale; Interlocutor- deschide spaţii de dialoguri şi întreţine comunicarea educaţională; Regizor -valorifică şi susţine capacitatea elevilor de a se forma graţie propriilor eforturi; Transmiţător –selecteză şi transmite germeni ai cunoaşterii cu un grad de complexitate şi flexibilitate crescandă; Evaluator -promovează şi practică o evaluare formativă şi formatoare;

Şcoala este organizată pentru copii, iar valoarea fundamentală o reprezintă elevii şi educaţia lor. Ea funcţionează mai eficient ca facilitator al învăţării la toţi elevii şcolii.

Profesorul trebuie să promoveze idealul şcolii pentru toţi, al unei şcoli care NU EXCLUDE (prin selecţie şi marginalizare), ci INCLUDE(acceptă şi valorizează copiii, chiar foarte diferiţi).

Bibliografie:

Bocoş, Muşata (2002)- “Instruire interactivă”
Gliga, Lucia(2002)- “Standarde profesionale pentru profesia didactică”
“Învăţământul primar”, nr 1, 2- 2005
Vrasmas, Traian(2004)- “Şcoala şi educaţia pentru toţi”

PLAN MANAGERIAL AL CATEDREI CLASELOR PREGĂTITOARE AN ȘCOLAR 2022-2023

Prof.înv.primar: NECIU Laura Livia
Liceul Teoretic ”Nicolae Bălcescu”

A. Obiective ale managementului

Nr. crt.	Obiective generale	Obiective specifice	Activități	Termene	Responsabili
1		Organizarea activității catedrei	Întocmirea planului managerial al catedrei în colaborare cu membrii comisiei	septembrie 2022	Responsabilul Comisiei
2	Planificarea activității	Analiza activitîții desfașurate în anul școlar precedent. Asigurarea caracterului functțonal al planului managerial	Evaluarea activitîții comisiei în anul școlar precedent și întocmirea raportului de activitate al catedrei-masă-rotunda Analiza Swot Proiectarea planului de activități al catedrei, stabilirea responsabilităților și a termenelor de realizare a obiectivelor propuse	septembrie 2022	Responsabilul Comisiei, Cadrele didactice
3	Comunicare eficienta	Realizarea unei comunicari interpersonale optime. Respectarea termenelor de elaborare și predare a documentelor solicitate	Mentinerea unui climat de colaborare si sprijin intre cadrele didactice ale claselor Pregătitoare; consultatii, dezbateri privind desfasurarea activitatii comisiei, stabilirea deciziilor intr-un mod democratic Menţinerea cadrelor didactice în circuitul informaţiei necesare. Întocmirea si predarea tuturor documentelor solicitate.	permanent permanent	Responsabilul Comisiei, Cadrele didactice Responsabilul Comisiei
4	Evaluarea	Imbunatatirea permanenta a calitatii activitatii comisiei	Analizarea activitatilor desfașurate ,cu propuneri de ameliorare, creștere calitativă a acestora , daca este cazul.	permanent	Responsabilul Comisiei, Cadrele didactice

B.Obiective ale curriculumului

5	Activitatea de predare-invatare-evaluare	1.1 Planificarea optima a continuturilor disciplinei.	Studierea planului-cadru de învățământ și a programei școlare; Studierea noutăţilor cuprinse în Programa Școlară pentru clasa Pregătitoare; Instruirea cadrelor didactice pe probleme specifice învățământului primar;	septembrie-octombrie 2022	Responsabilul Comisiei, Cadrele didactice

		1.2 Parcurgerea ritmică a conținuturilor 1.3 Evaluarea obiectivă a cunoștințelor elevilor. 1.4 Obținerea de performanțe la diferite concursuri școlare	Întocmirea programelor pentru disciplinele opţionale Întocmirea și avizarea planificărilor anuale orientative; Organizarea judicioasă a evaluarilor inițiale, formative, sumative și a celor finale, cu stabilirea unor programe de recuperare, ameliorare și dezvoltare Utilizarea unor modalități alternative de evaluare Susţinerea elevilor cu performanţe şcolare, asigurarea pregătirii în vederea participării la olimpiade şi concursuri şcolare;	permanent	
6	Dezvoltarea personală și profesională a membrilor catedrei	Participarea la cursuri de formare, activități metodice,grade	Participarea la consfătuiri si cercuri pedagogice. Diseminarea informațiilor in cadrul întâlnirilor comisiei metodice, a consiliului profesoral; Participarea la stagii de formare continuă acreditate, la simpozioane ale învățătorilor; Desfașurarea unor activități științifice sau didactice recunoscute la nivelul ISJ si a MECS (proiecte educative, ,parteneriate) Actualizarea Portofoliului personal al cadrului didactic	permanent	Toate cadrele didactice
7	Realizarea climatului socio-afectiv adecvat si optimizarea procesului de învățământ.	Menținerea unui climat socio-afectiv si moral optim in colectivul catedrei.	Cooperare, relaţii deschise, empatie, comunicare multiplă şi rezolvarea rapidă a conflictelor ; Distribuirea responsabilităţilor ; Implicare şi participare egală, recunoaşterea şi aprecierea realizărilor individuale şi de grup ; Proces democratic de luare a deciziilor ; Încurajarea iniţiativei individuale prin dezvoltarea încrederii în propriile capacităţi.	permanent	Responsabilul Comisiei Cadrele didactice
8	Asigurarea cadrului necesar atingerii standardelor	Realizarea cadrului necesar atingerii standardelor de performanță în	Facilitarea și favorizarea schimbului de experiență didactică la nivelul colectivului metodic al școlii	permanent	Responsabilul Comisiei Toate cadrele didactice

	de performanță.	conformitate cu profilul de formare specific nivelului ciclului primar Asigurarea logisticii necesare desfășurării activității catedrei	Sprijinirea elevilor care întâmpină dificultăţi în activitatea de învăţare Prevenirea şi combaterea eşecului şcolar, valorificarea potenţialului fiecărui elev prin adaptarea strategiilor la caracteristicile evoluţiei psihofizice ale elevilor Prezentare de referate, lecții demonstrative, mese rotunde, dezbateri, exemple de bună practică care să abordeze problema modern versus tradițional în utilizarea strategiilor didactice, Crearea ambientului educațional atât în sălile de curs cât și pe holurile școlii; Valorificarea mijloacelor de învăţământ existente în dotarea şcolii; completarea bazei didactice cu materiale noi, procurate sau confecţionate în scopul optimizării şi modernizării instruirii		

Managerul ca purtător de imagine al organizaţie

Profesor limba română: Singureanu Georgeta Gabbriela
Școala Gimnazială nr.1 Ghimpați

Din perspectiva schiţată mai sus, activitatea managerului şcolar este drenată de decizii care reprezintă funcţionalităţi informaţionale complexe între obiective, valori, strategii , lansarea acestora şi evaluarea lor.

Într-un sens mai larg, activitatea managerială implică raportarea elementeleor procesului didactic la repere social-economice si social-juridice, vizând integrarea şcolii în procesul general de optimizare socială.

Analiza lui Mintzberg arată că managerii dedică o mare parte a timpului lor întâlnirilor, convorbirilor telefonice, lucrului la birou şi rezolvării corespondenţei şi într-un cuvânt, comunicării. Concluzia acestor studii a fost aceea că activităţile desfăşurate de un manager definesc trei tipuri de roluri: roluri interpersonale, roluri informaţionale şi roluri decizionale, fiecare dintre aceste grupuri fiind divizate în subroluri.

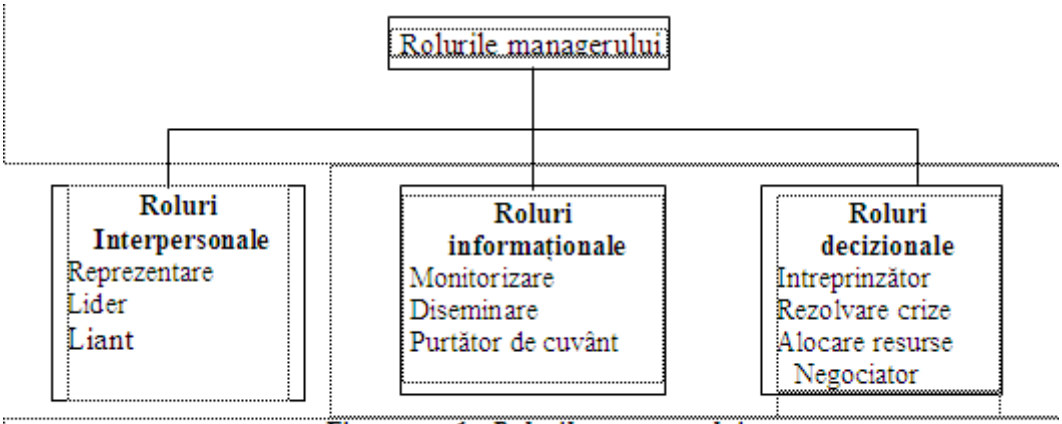

Figura nr. 1 - Rolurile managerului

Sursa: Henry Mintzberg, *The Nature of Managerial Work*, Englewood Clifs, NJ: Prentice Hall, 1980

În acest domeniu este foarte important contactul managerului cu ceilalţi. Mintzberg caracterizează situaţiile în care managerul, în interacţiunea lui cu ceilalţi, îndeplineşte rolul de reprezentare, lider sau liant.

Lider. Mintzberg consideră că leadership-ul reprezintă un rol foarte important al managerului, deoarece implică interacţiunea cu ceilalţi, determinându-l pe manager să imprime energie şi entuziasm viziunii pe care doreşte să o transmită oamenilor. Ca lider, managerul încearcă să îşi motiveze subalternii devenindu-le mentor, ajutându-i în rezolvarea problemelor şi integrând nevoile indivizilor cu obiectivele organizaţiei în aşa fel încât să le asigure satisfacerea. Managerul acţionează în primul rând ca o resursă aflată la dispoziţia grupului pe care îl conduce. Managerul foloseşte de asemenea puterea pe care i-o conferă poziţia, competenţa şi caracterul său pentru a-i influenţa pe oameni să lucreze împreună pentru binele companiei.

Liant. Rolul de liant se referă la acţiunea managerului de a menţine relaţii de cooperare cu oameni şi structuri din afara unităţii organizatorice pe care o conduce. Puterea managerială este deţinută doar în condiţiile în care managerul o poate exercita ca urmare a recunoaşterii şi primirii unui sprijin din partea celorlalţi. Pentru a avea putere şi influenţă şi în afara unităţii pe care o conduce, este important să aibă legături puternice şi sprijin din partea celorlalţi.

Reprezentare. Această activitate este centrată pe calitatea de simbol a managerului. O mare varietate de situaţii solicită ca managerul să reprezinte entitatea organizatorică pe care o conduce: şedinţe, ţinerea unui discurs cu ocazia pensionării

unui angajat, participarea la o serbare organizată de companie etc. Acest rol solicită prezenţa managerului nu atât ca resursă, cât în virtutea poziţiei pe care o ocupă în cadrul organizaţiei. Chiar dacă acest rol nu este foarte important în procesele de schimbare şi dezvoltare organizaţională, el este critic pentru funcţionarea în bune condiţii a organizaţiei, pentru crearea unui climat favorizant.

Managerul acţionează ca un dispecer al informaţiilor din cadrul organizaţiilor, o foarte mare parte a timpului său de lucru fiind utilizată în recepţionarea sau furnizarea de informaţii. Mintzberg împarte acest rol în trei domenii:

Monitorizare. Cum managerii sunt bombardaţi cu o multitudine de date şi rapoarte, telefoane, zvonuri, bârfe, analize şi minute ale şedinţelor, corespondenţă, reviste de specialitate, mass media, întâlniri diverse care alcătuiesc un fel de smog informaţional, ei trebuie să decidă ce informaţii trebuie reţinute şi folosite în luarea deciziilor şi ce informaţii trebuie ignorate. Managerii care nu reuşesc să îndeplinească acest rol în mod corect se lasă influenţaţi de surse de informaţii care nu sunt de încredere, sunt copleşiţi de un volum foarte mare de informaţii care le consumă un timp foarte preţios şi iau decizii inadecvate.

˘ **Diseminare**. Managerul trebuie să acţioneze ca o placă turnantă a comunicaţiilor din cadrul unei organizaţii. El transmite informaţii – fapte, opinii sau valori (speranţe, idealuri, aspiraţii) – din interiorul sau din afara organizaţiei, atât de sus în jos cât şi de jos în sus în cadrul organizaţiei. Dacă managerul nu îşi îndeplineşte acest rol, subordonaţii nu înţeleg către ce se îndreaptă organizaţia iar superiorii săi nu află care sunt preocupările, grijile şi opiniile angajaţilor.

Purtător de cuvânt. În acest rol managerul furnizează informaţii în afara organizaţiei, în mediul acesteia.

Cea mai importantă activitate managerială este luarea deciziilor. Mintzberg identifică patru roluri în această categorie:

Întreprinzător. În acest rol, managerul trebuie să identifice oportunităţi şi să ia decizii care presupun asumarea unor riscuri şi realizarea unor schimbări. De exemplu, dacă managerul decide să acţioneze într-un nou domeniu sau să demareze un nou proiect, el poate decide să delege responsabilitatea pentru o parte a acestei noi activităţi unei alte persoane.

Rezolvare crizei. În orice organizaţie apar evenimente neprevăzute care declanşează crize sau dereglări în organizaţie. În aceste momente critice managerul trebuie să ia decizii şi să acţioneze. Deoarece este practic imposibilă anticiparea eventualelor dereglări (de exemplu defectarea echipamentelor, incendiile, pierderea clienţilor, grevele), managerul trebuie să îşi stabilească o anumită direcţie de urmat în situaţiile de criză.

Alocare de resurse. Abilitatea de a aloca resurse reprezintă pentru mulţi baza puterii manageriale, deoarece această activitate implică alocarea de bani, timp, echipament, forţă de muncă şi spaţiu. Rolul managerilor este acela de a lua decizii în legătură cu utilizarea timpului, de a autoriza acţiuni, de a stabili programe de alocare şi utilizare a resurselor. În lipsa dreptului de a aloca resurse, abilitatea managerului de a-şi îndeplini rolurile este substanţial redusă.

Negociator. Strâns legat de rolurile sale de reprezentare, purtător de cuvânt şi de a aloca resurse, managerului i se poate cere de asemenea să ia decizii cu privire la negocieri diverse. Aceste decizii privesc organizaţia şi includ situaţii de genul negocierii contractelor colective de muncă, fuziunilor sau achiziţiilor, rezolvării conflictelor, negocierii de contracte diverse.

Evident, nu toţi managerii îndeplinesc toate aceste roluri. Mixul rolurilor pentru fiecare manager depinde de nivelul pe care managerul îl ocupă în cadrul organizaţiei, de natura sarcinilor şi de etapa în care se află cariera managerului

Managementul şcolar cuprinde principii şi metode de conducere care vizează activitatea unui număr important de cadre didactice din fiecare unitate de învăţământ. Esenţa managementului şcolar este aceeaşi cu a oricărui management şi anume realizarea unei eficiente maxime, cu cât mai mici cheltuieli materiale si eforturi intelectuale. Managementul şcolar, insuşit şi aplicat de cadre special pregătite, trebuie să ridice rolul unităţii de învăţământ la cotele unor instituţii sociale cu funcţionalitate aservită în egală masură, individului şi ansamblului societăţii.

BIBLIOGRAFIE

1. Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei – *Manual de management educaţional pentru directorii de unităţi şcolare*, Editura ProGnosis, 2000.
2. Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei – *Managementul educaţional pentru instituţiile de învăţământ*, Bucureşti, 2001.

Profesorul –prietenul copiilor, modelator al personalității lor

Prof.Calistrate Daniela Ancuța
Colegiul Economic Virgil Madgearu ,Târgu Jiu

Profesorul ocupă un loc important în activitatea educațională deoarece contribuie laformarea personalității copiilor, la conduita lor în societate, la formarea lor ca indivizi si cetățeni . Transformările intervenite în dezvoltarea societății afecteaza într-o mare măsură și viața școlii .Cererea crescândă de educație, educație permanentă, integrarea învățământului cu cercetarea și producția , obligă școala să-și revizuiască principiile, obiectivele, structura,metodologia și stilul de lucru , pentru a răspunde adecvat exigențelor tot mai mari ale societății .

Orice profesor este și un creator de modele , de proiecte educaționale , de metode si procedee,un inovator.O asemenea calitate îi pretinde profesorului imaginație, abilitate , inovație în toate împrejurările , nu numai în cadrul lecțiilor. Orice elev este un unicat,cu atât mai mult cei cu cerințe educaționale speciale și fiecare cere un anumit tratament pentru a se realiza . A stabili condițiile , tratamentul si modalitățile prin care fiecare elev își poate pune în valoare mai bine disponibilitățile si calitățile sale si a obține succese , înseamnă a descoperi specificul fiecăruia și a ști să adaptezi tehnologia educației acestor particularități.

Profesorul îndeplinește o funcție de o deosebită importanță , aceea de a asigura formarea și pregătirea personalității tinerelor generații strâns legate de viață, de activitatea socioprofesională , morală și cetățenească. Prin aceasta profesorul contribuie la realizarea celui mai important “produs” al societății , omul pregătit prin studii, omul calificat care se integrează în societate aducându-și aportul la progresul continuu al societății.Profesorul este principalul factor al educării si pregătirii tinerilor. El este investit cu un rol îndrumător,contribuind,însă,la pregătirea omului pentru activitatea și creația independentă , în contextul unei relații de cooperare si ajutor reciproc între el si copii .Munca si personalitatea educative ale profesorului pot lăsa urme frumoase in mintea si comportamentul tinerilor, oferindu-le prilejul de a-și aminti cu plăcere ,respect si chiar cu venerație de foștii dascăli.

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor.Incluziunea presupune că fiecare individ contează și cu toții avem nevoie de mai multă răbdare și toleranță față de cei care sunt diferiți .Copilul cu CES are nevoie de condiții de învățare care să stimuleze și să sprijine dezvoltarea sa ,un curriculum adaptat și individualizat. Adaptarea curriculumului la clasă pentru predarea , învățarea , evaluarea diferențiată se poate realiza prin :

1. Adaptarea conținuturilor cantitativ și calitativ la potențialul de învățare al elevului
2. Adaptarea proceselor didactice (metode utilizate ,material didactic, timp de lucru alocat)nivelului de sprijin acordat elevului
3. Adaptarea mediului de învățare fizic,psihologic și social
4. Adaptarea procesului de evaluare (diverse proiecte și produse scrise, orale , vizuale ale muncii elevilor)

Profesorul este omul spre care privesc cu respect si speranță milioane de cetățeni, fiindcă el este chemat să țină, in primul rând , seama de aspirațiile spre cultură ale epocii noastre , să facă în așa fel încât școala pe care o slujește să se adapteze mereu si mereu noilor cerințe ale vieții , să răspundă tot mai plenar interesului pentru cunoaștere,dorinței vii a tineretului spre cultură, sa-l educe. Munca lui este complexă si cere o maximă dăruire . Pentru a învăța pe altul trebuie să ai o înaltă pregătire culturală și ideologică , o voință puternică și un caracter ferm în atingerea scopului propus .

În școală profesorul este conducătorul activității didactice ce se desfășoară în vederea realizării obiectivelor prevăzute in documentele școlare. El este cel care imprimă un sens și o finalitate educative tuturor premiselor și condițiilor,obiective si subiective , participante și implicate în procesul de învățământ.

Pentru îndeplinirea la un înalt nivel de performanță și eficiență a activității sale complexe ,profesorul trebuie să-si formeze și să manifeste o gamă variată de calități ale personalității sale , care să-l definească atât ca specialist, om de știință ,om de cultură,pedagog, cetățean si manager . Printre calitățile principale ale personalității profesorului menționăm :

1. Pregătirea de specialitate temeinică – constituie calitatea esențială și fundamentală pentru exercitarea cu competență și eficiență a muncii de profesor.Pregătirea de specialitate se referă la însușirea cunoștințelor dintr-un domeniu al științei ,tehnicii, artei sau culturii , care urmează apoi să fie valorificate în actul pedagogic al predării unui obiect de învățământ .
2. Capacitatea de creație științifică – profesorul în calitate de intelectual foloseste tot ceea ce știința a creat în domeniul disciplinelor predate , întreprinzând cotinuu o activitate de documentare. Odată stăpânind foarte bine un domeniu de specialitate ,profesorul nu trebuie să se mai mulțumească numai cu asimilarea si transmiterea datelor oferite de documentare . El trebuie să încerce să-și dezvolte treptat și capacitatea de creație în domeniul disciplinei.
3. Orizont cultural larg –cultura profesorului este rezultatul educației si pregătirii sale. Componentele ei sunt cultura generală și filosofică, cultura de specialitate si cultura psihopedagogică. Multiplele sarcini pe care le are de îndeplinit în școală și societate impune un larg orizont cultural,cuprinzând cunoștințe din diverse domenii ale științei, tehnicii si culturii dublat de o bază filosofică menită să-i asigure o viziune de ansamblu asupra lumii și devenirii ei.
4. Pregătire, competență,măiestrie și tact pedagogic-calitatea de educator,de pedagog, tactul ,măiestria se însușesc și se dezvoltă sub forma profesiei de educator ,așa cum se însușește si calitatea de specialist.

Numai îmbinarea calităților de specialist , de om de știință și de cultură, de calitatea de psihopedagog poate duce la obținerea unei profesii de educator , de profesor, care să se manifeste cu competență și eficiență instructiv- educative .Un specialist investit profesor trebuie să cunoască procesele psihice și caracteristicile lor in evoluția elevilor,să cunoască concepțiile si principiile care stau la baza unei pedagogii și a unei educații moderne,democratice; să cunoasca cum să transmită și să adapteze conținuturile disciplinelor predate la cerințele particularitștilor de vârstă și individuale ,la cerintele profilelor si specializărilor elevilor, să cunoască strategiile didactice necesare conceperii ,organizării , proiectării și desfășurării cu eficiență a activităților instructiv-educative cu elevii și să cunoască întreaga problematică a psihologiei și pedagogiei școlare, să iubească copiii în general și pe cei cu CES în special. În contextul unei pregătiri temeinice și eficiente un rol deosebit îl au măiestria și tactul psihopedagogic al profesorului. Măiestria psihopedagogică se constituie ca știință și artă psihopedagogică. Ea este rezultatul atât al pregătirii cât și al experienței didactice îndelungate , bazată pe pregătire ,pe interacțiunea tuturor calităților personalității profesorului.

5. Preocupare și capacitate de perfecționare profesională și psihopedagogică , sistematică și continuă – perfecționarea profesională se realizează prin forme organizate de stat sau de factorii ce conduc învațamântul de stat și particular ,cum sunt cursurile de o anumită durată, cursurile postuniversitare , doctoratul sau alte forme ; cum sunt activitățile în comisiile metodice și ale diriginților , cercurile pedagogice,simpozioanele științifice,conferințele prin mass-media.
6. Profil moral-cetățenesc demn , civilizat- profesorul este un modelator uman, etic si cetățenesc al tineretului studios . Profesorul trebuie să fie un model spiritual si moral – cetățenesc pentru comuniunea în care trăiește.

7. Capacitate managerială – o necesitate obiectivă, aceasta fiind cerută de însăși munca de educator , dar și de faptul că din rândul profesorilor se aleg conducătorii unităților de învățământ , care trebuie să conducă cu competență și eficiență managerială.

Cu fiecare lecție profesorul trebuie să-și dezvăluie nu numai bogăția cunoștințelor, ci și cultura și arta pedagogică. Pentru a învăța pe altul trebuie să ai o înaltă pregătire culturala și psihopedagogică , o voință puternică și un caracter ferm în atingerea scopului propus.

BIBLIOGRAFIE :

1. Stelian Păun- Omul de la catedră, București, Editura Albatros , 1974,
2. Bontaș Ioan –Tratat de pedagogie școlară, București, Edit.All , 1994
3. Nicola Ioan-Tratat de pedagogie școlară ,București, E.D.P.,RA,1996
4. Niculescu Rodica Mariana – Pedagogie Generală, București,Edit. Scorpion7, 1996

PLAN DE MĂSURI REMEDIALE

Ionescu Aurelia
Scoala Gimnaziala Mihail Sadoveanu, Galați

Profesor inv. primar: **Ionescu Aurelia**

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina de învăţământ: Limba și literatura română

Clasa : a III- a A

An scolar : 2021 – 2020

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)**	**Activităţi remediale propuse**	**Programul de remediere**	**Numele si prenumele elevului care necesita remediere**
- să înţeleagă mesajul oral sau scris - să pună în corespondenţă cuvântul scris cu imaginea corespunzătoare - să recunoască literele de tipar mari şi mici învăţate - să transcrie silabe, cuvinte, texte, propoziţii - să despartă cuvintele în silabe - să scrie corect după dictare cuvinte şi propoziţii	▪ Elevul pronunţă greu cuvintele, are un vocabular sărac. ▪ Raspunde greu, incorect din punct de vedere gramatical, monosilabic sau în propoziţii incomplete. ▪ Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală. ▪ Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. ▪ Scrie foarte încet, pierde rândul, cu multe greşeli.	- exerciţii de încadrare corecta în pagina a textului (data, alineat); - exerciţii de apreciere corecta a spaţiului dintre cuvinte; - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor si propoziţiilor; - exercitii de recunoastere a unor momente dintr-un text audiat anterior pe baza unor imagini prezentate; - efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atentiei si dezvoltarea memoriei;	Anul şcolar 2021-2022	

utilizând convenţiile limbajului scris (punctul, semnul întrebării, scrierea cu majuscule)		- exercitii de despartire a cuvintelor in silabe (dupa auz); - jocuri de identificare a cuvintelor intr-un enunt; - exercitii de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt;		
Concluzii (rezultate obtinute) :				

Dimensiuni manageriale ale procesului instructiv (Secţiunea a V-a)

Prof. Bocan Jean Constantin
Şcoala Gimnazială “Constantin Rotaru” sat Târzii

Managementul ritmului procesului de instruire se referă la modul în care profesorul coordonează şi direcţionează ritmul activităţilor în timpul orei:

1.Evitarea discontinuităţii:

- schimbarea bruscă a tipului de activitate – profesorul intervine brusc într-o activitate în desfăşurare fără a anunţa acest fapt şi oferă sugestii pentru o altă activitate
- abandonarea temporară a unui tip de activitate – profesorul lasă o activitate suspendată, trece la alta şi revine la activitatea iniţială
- abandonarea aparentă a unui tip de activitate şi revenirea bruscă după un interval de timp – variantă a tipului anterior de discontinuitate: profesorul termină în aparenţă o activitate, începe alta şi revine pe neaşteptate la prima
- abandonarea unui tip de activitate înainte de finalizarea acestuia – profesorul abandonează o activitate, trece la alta şi nu revine la prima

2.**Evitarea încetinirii ritmului**

- supraîncărcarea – intervine când profesorul este prea plictisitor
- supraîncărcarea prin exces de explicaţii – profesorul acordă prea mult timp indicaţiilor şi explicaţiilor
- supraîncărcarea prin exces de amănunte – profesorul devine excesiv de preocupat de detalii, în detrimentul ideii principale
- încetinirea ritmului prin utilizarea excesivă a materialului şi echipamentelor aferente – profesorul utilizează materiale didactice şi echipamente în mod excesiv, distrăgând atenţia elevilor de la conţinutul comunicat
- fragmentarea inutilă a activităţii – o activitate este prezentată fragmentat, deşi natura ei nu implică acest tip de abordare

3.**Evitarea saturaţiei** (plictisului)se referă la abilitatea profesorului de a reduce la minimum plictisul care poate interveni în timpul unei activităţi în clasă. Aceasta se poate realiza prin abordarea progresivă a activităţilor, prin crearea varietăţii şi provocarea elevilor.

- prezentarea progresivă a materialului de studiu – restructurarea programei când nu se înregistrează progrese în procesul instructiv, fie din cauza refuzului manifestat de elevi în raport cu o anumită tematică, fie din cauza oboselii acestora,
- varietatea – stârnirea interesului şi implicarea elevilor în activităţi care solicită spiritul de cercetare şi interesul
- provocarea – utilizarea de materiale şi antrenarea în activităţi care îi provoacă pe elevi să iasă din rutina şcolară
- prezentarea succesivă a activităţilor şi integrarea activităţilor instructive suplimentare

4.Coordonarea recapitulării zilnice a materiei are în vedere organizarea unor şedinţe recapitulative zilnice

Şedinţele recapitulative zilnice pot furniza un punct de plecare pentru învăţarea unor noţiuni noi. Acestea constituie o metodă bună de cuantificare a responsabilităţii, dar nu trebuie să fie plictisitoare sau repetitive. Pentru a menţine interesul elevilor pentru recapitulare, profesorul trebuie să evalueze noua lecţie şi să adapteze recapitularea la specificul acesteia. De exemplu, prezentarea „recitativă” a unei informaţii factuale se poate face prin tehnica jocului, în timp ce pentru activităţile în grup şi rezumate se pot utiliza tabla şi creta

5.Coordonarea recapitulării prezentărilor/ lecţiilor propriu-zise*:*

Profesorul îi poate ajuta pe elevi să înveţe cum să asculte şi să ia notiţe cu ajutorul unor strategii. Prin raportarea lecţiei noi la cunoştinţele anterioare îi va ajuta pe elevi să-şi menţină atenţia. De asemenea, o lecţie poate fi predată într-un

mod mai atractiv prin utilizarea mijloacelor audio-vizuale şi a unor materiale suplimentare scrise, prin mişcarea profesorului prin clasă şi schimbarea distanţei dintre profesor şi elev, prin invocarea numelor elevilor din clasă în exemplele date. În timpul unei expuneri sau prezentări, gradul de receptare a materialului predat trebuie verificat permanent.

6.Coordonarea lucrului individual în clasă

- *prezentarea sarcinilor de lucru*: se prezintă în mod explicit scopul activităţii, precum şi strategiile cognitive utilizate pentru a ajuta elevii să-şi focalizeze activitatea în direcţia dorită;

- *monitorizarea performanţei*: după enunţarea sarcinilor de lucru, se acordă un interval de timp pentru ca toţi elevii să înceapă activitatea. Apoi profesorul se poate deplasa printre elevi, ajutându-i pe cei care întâmpină probleme; pune întrebări pentru a conduce activitatea într-o anumită direcţie sau le arată celor care lucrează în perechi cum să se ajute unul pe celălalt fără să-şi ofere rezolvarea

- *evaluarea:* se pune accent pe tipurile de activităţi care oferă profesorului informaţii asupra modului de gândire şi a capacităţilor comprehensive ale elevilor mai curând decât pe cele care demonstrează capacitatea elevilor de a rezolva corect o temă

7.Coordonarea temelor pentru acasă

Profesorul discută cu elevii pretenţiile pe care le are în legătură cu tema dată, exemplificând prin teme bine efectuate din orele anterioare. Volumul temelor variază în funcţie de nivelul clasei şi de obiectivele lecţiei; se preferă teme reduse cantitativ, dar regulate, precum şi teme care apelează la gândire. Se verifică temele.

8.Coordonarea discuţiilor în clasă

*D*iscuţiile vor fi încurajate şi printr-o dispunere specifică a scaunelor în clasă, astfel încât elevii să se poată vedea unul pe altul. Profesorii trebuie să planifice tipul de discuţie în clasă, să comunice aceste metode elevilor şi să le revizuiască periodic.Câteva metode de încurajare a discuţiilor în clasă:

- prezentarea şi exemplificarea deprinderilor necesare în angajarea unei discuţii; elevii trebuie lăsaţi să determine singuri scopul discuţiei pentru a le creşte interesul faţă de acest tip de activitate;
- trebuie stabilit cine vorbeşte, intervalul de timp acordat fiecărui vorbitor, ordinea în care se intervine în discuţie, tipul şi volumul de asistenţă care se poate acorda elevilor care refuză acest tip de activitate, cum se poate decide când discuţia pe o anumită temă trebuie să se sfârşească. Discuţia va decurge mai firesc dacă profesorul oferă în prealabil un plan al acesteia şi evaluează calitatea acesteia pe parcurs;
- de asemenea, trebuie să încurajeze clasa să manifeste respect faţă de vorbitor, folosind observaţiile individuale ale elevilor ca preambul al propriilor observaţii / comentarii, sau solicitând un elev să rezume observaţiile unui coleg înainte de a-şi performa propriul discurs.

b) **Promovarea activităţilor în grup**: se referă la capacitatea profesorului de a capta şi menţine atenţia grupului pe parcursul activităţilor din timpul orei

c) **Coordonarea structurii grupului**

Profesorul poate face apel la o gamă variată de reacţii pentru a suscita şi a menţine atenţia grupului pe parcursul orei. Câteva dintre tehnicile relaţiei profesor-elev în această direcţie sunt:

- distribuirea echitabilă a ocaziilor de afirmare a elevului („Voi fi solicitat în timpul acestei ore”)
- ajutorul acordat individual membrilor grupului („Profesorul este preocupat de mine şi vrea să reuşesc”)
- explorarea posibilităţilor latente – („Am timp să mă gândesc”)
- investigarea comportamentului profesorului – („Profesorul face eforturi speciale ca să mă ajute să răspund”)
- problematizarea la nivel superior – („Profesorul se aşteaptă să gândesc la această problemă”)

- aprobarea sau corectarea activităţii elevului („Mi se va spune cu promptitudine dacă activitatea mea este acceptabilă sau nu”)
- lauda („Profesorul este deosebit de mulţumit de activitatea mea”)
- conştientizarea motivelor de laudă („Profesorul îmi va spune motivul/ele pentru care este mulţumit de realizările mele la oră”)
- atenţia faţă de ceea ce au de spus elevii („Profesorul este interesat de ceea ce am de spus”)
- acceptarea sentimentelor elevilor („Profesorul îmi înţelege sentimentele şi mi le respectă”)
- raporturile proxemice cu elevii („Profesorul este apropiat de mine, dar nu mă deranjează”)
- respectul / politeţea faţă de elevi („Profesorul mă respectă”)
- interesul personal faţă de elevi („Sunt mai mult decât un elev pentru profesorul meu; acesta îmi face complimente”)
- afecţiunea („Profesorului îi place de mine/ mă apreciază”)
- amânarea unei reacţii („Profesorul este nemulţumit de ceea ce fac, dar nu este nemulţumit de mine ca persoană”)
- coordonarea graduală a responsabilităţilor: profesorul creează sentimentul că fiecare este responsabil de ceea ce se întâmplă la nivel de grup, prin creşterea nivelului de interacţiune şi feedback pentru toţi elevii. Astfel, elevii vor încerca un sentiment de împlinire şi de responsabilitate, pentru că se simt importanţi în interiorul grupului; în felul acesta creşte receptivitatea.

Bibliografie:

1. Alecu S., Dezvoltarea organizaţiei şcolare: managementul proiectelor, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007
2. Alexiu M., Petrescu P., Pop V., Management educaţional, vol.II, Editura CDRMO Iaşi, 2004
3. Cristea, S., (2003), Managementul organizaţiei şcolare, E.D.P.A.RA., Bucureşti
4. Joiţa, E. , (2000), Management educational, Ed. Polirom, Iasi
5. Stan, E., (2009), Managementul clasei, Ed. Institutul European, Iasi

Program de activitate remedială
Comunicare în limba română

MĂRTOIU MIHAELA MARIA
Scoala Gimnaziala „Mircea cel Batran”, Curtea de Arges

Obiective operaţionale	**Deficienţe semnalate (competenţe generale/specifice)**	**Activităţi remediale propuse:**	**Programul de remediere**	**Numele și prenumele elevului care necesită remediere**
- să înţeleagă mesajul oral sau scris; - să desprindă informații dintr-un text dat; - să găsească însușirile unui obiect dintr-un text dat; - să identifice enunțurile interogative; - să alcătuiască propoziții în care anumite cuvinte să aibă înțelesuri diferite; - să găsească cuvintele cu înțeles asemănător și cu înțeles opus; - să citească cuvinte și propoziții - să ordoneze propoziții pentru a obține un text; - să scrie un text de mică întindere.	➢ Elevul pronunţă greu cuvintele, are un vocabular foarte sărac, lacunar. ➢ Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală; ➢ Nu identifică propozițiile interogative; ➢ Întâmpină dificultăți în recunoașterea literelor și citirea cuvintelor și a propozițiilor. ➢ Elevul nu alcătuiește propoziții și nu găsește cuvintele cu înțeles asemănător și opus; ➢ Nu scrie corect litere, cuvinte și propoziții;	- exerciții de scriere a unor elemente grafice pregătitoare care să faciliteze scrierea literelor; - exerciţii de încadrare corectă în pagină a textului (data, alineat); -exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte; - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor şi propoziţiilor; -exerciţii de scriere a literelor și a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciții de recunoaștere a unor momente dintr-un text audiat anterior pe baza unor imagini prezentate; - efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei; - exerciții de despărțire a cuvinteleor în silabe (după auz); - jocuri de identificare a cuvintelor intr-un enunt; - exerciții de identificare a sunetelor în cadrul unui cuvânt și în cadrul unei silabe; - exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt; - exerciții de citire a literelor, cuvintelor și propozițiilor; - exerciții de alcătuire a propozițiilor;	01.10.2019-20.12.2020 (cu prelungire dacă la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu observăm remedierea deficienţelor semnalate)	1. V.A. 2. M.B. 3. B.P. 4. P.M. 5. R.E. 7.F.A. 8.G.C.

Concluzii (rezultate obținute) : În urma orelor remediale, am constatat o îmbunătățire a actului citirii, elevii reușind să utilizeze un vocabular mai dezvoltat, să înțeleagă mesajul oral și scris al textelor propuse în fișele de lucru, să distingă sensul asemănător și opus al unor termeni. La sfârșitul perioadei programului de intervenție am observat remedierea deficiențelor semnalate, într-o mare măsură.

IDENTIFICAREA ȘI MANAGEMENTUL ADHD LA COPII

GHEORGHE JEANINA MIHAELA
PROFESOR PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 COM.
AFUMAȚI, JUDEȚ ILFOV

Pentru fiecare familie,momentul în care află că vor avea un copil este încărcat de emoție și bucurie.Copilul se naște de două ori:în imaginația noastră,așa cum ne dorim noi să fie, și a doua naștere,cea reală,moment în care îl vedem cum este în realitate.Fiecare copil este unic,special,deosebit și minunat și trebuie ajutat să devină un adult capabil,blând și autentic.Calea către succesul copilului nostru este să renunțăm la copilul din imaginație ,la cel perfect pe care l-am visat și să îl acceptăm în totalitate pe cel din fața noastră.

Odată cu intrarea în colectivitate,copilul poate manifesta comportamente care sunt catalogate greșit ” copilul a primit o proastă creștere....”, are o problemă..”,nu suntem pregătiți să facem față...” și vor duce la lipsa de integrare a copilului în colectivitate. Tocmai de aceea,atât părinții cât și cadrele didactice trebuie să aibă acces la o informare corectă și formare profesională în ceea ce privește tulburările în dezvoltarea copilului și să conștientizeze necesitatea investigării copilului de către medici specialiști care vor stabili un diagnostic corect în cazul în care părintele observă ceva special.

Conceptul de ADHD s-a dezvoltat inițial din recunoașterea faptului că unii copii sunt greu de controlat și nu sunt capabili să se concentreze.Conform definiției din DSM-5,din 2013 ,ADHD (Attention-deficit/hyperactivity disorder) reprezintă hiperactivitate cu deficit de atenție și manifestă următoarele simptome:neatenție (copilul nu menține focalizarea atenției în sarcini de lucru sau de joc), hiperactivitate (excesul de mișcare inadecvat contextului sau indicațiilor adultului), impulsivitate (acte grăbite,desfășurate simultan cu gândul).Aceste manifestări apar înaintea vârstei de 12 ani,în cel puțin două contexte de viață și afectează integrarea socială a copilului și rezultatele lui academice.

Neatenția se manifestă prin incapacitatea copilului de a da atenția cuvenită detaliilor, adesea pare că nu ascultă când i se vorbește direct, adesea nu se conformează instrucțiunilor,are dificultăți în organizarea sarcinilor și activităților,evită să se angajeze în sarcini cu efort mental susținut,pierde lucruri, este ușor distras de stimuli irelevanți.

Hiperactivitatea și impulsivitatea se manifestă prin foitul permanent,părăsirea sălii de clasă,alergatul excesiv,cățăratul, dificultatea în a se juca în liniște, vorbitul excesiv de mult,pare că este ”în continuă mișcare”.Impulsivitatea se manifestă prin dificultăți în a-și aștepta rândul,oferă răspunsuri înainte să audă toată întrebarea,întrerupe conversațiile altora.Aceste tulburări de dezvoltare se manifestă diferit la fiecare copil,de aceea pentru un diagnostic corect și complet medicul psihiatru va face o anamneză corectă și completă furnizată de familie și profesori.Diagnosticul ADHD se stabilește în urma unei evaluări complexe psihiatrice completată de evaluarea directă a copilului,interviu cu părinții,observarea comportamentului elevului la activitățile școlare și evaluarea unui psiholog.

Cele mai des întâlnite comorbidități ale ADHD sunt tulburările de limbaj și învățare(60%),iar mai rar(sub 30%) apar tulburările de conduită,de opoziție,de anxietate,de somn, tulburări de apetit alimentar, sau tulburări de spectru autist.

Cei mai importanți pași în planul de acțiune sunt acceptarea diagnosticului,adesea părinții ignoră acest diagnostic pentru că este dificil pentru ei să accepte o problemă de sănătate a copilului dacă nu ”doare, nu deranjează, nu se tratează”.Părinții care acceptă diagnosticul sunt implicați în terapia personalizată a fiecărui copil.

Terapia copilului cu ADHD se referă la implicarea acestuia într-un plan de intervenție individuală,ce include terapia cognitiv-comportamentală,cu scopul înțelegerii de către copil a legăturii cauzale dintre cogniție și comportamentul său, terapia de grup și neapărat,consilierea și educarea familiei din care provine copilul,terapie ocupațională, integrare senzorială,uneori hipnoză.Principiul de bază al terapiei pornește de la faptul că modalitățile în care o persoană se comportă sunt determinate, în primul rând ,de felul în care interpretează situațiile imediate.(Brooks-Gordon,2006)

Foarte important pentru familiile din care provin copiii cu cerințe educative speciale este să înțeleagă nevoia de autonomie personală a copilului care trebuie să fie dezvoltată corespunzător vârstei cronologice.Din prea multă ”iubire”,bunicii,părinții aleg să supraprotejeze copiii,ținându-i într-un glob de sticlă,pentru a nu se lovi,a nu se murdări,a nu strica obiectele din casă, a nu îi lăsa să se îmbrace singuri pentru că sunt în întârziere, privându-i astfel pe copii de dezvoltarea normală,firească,privându-i de a experimenta și de a descoperi lumea înconjurătoare,creând decalaje între dezvoltarea cognitivă și formarea abilităților de viață.Deși cu tristețe observ în practica școlară cum mulți părinți aleg să-și ”învoiască” copiii de la ora de educație fizică și sport ,motivând că ”este prea cald,prea frig,va transpira si va răci,a fost răcit”,este recomandată tuturor copiilor,tipici sau atipici,practicarea unui sport,a artelor marțiale cu terapia 3C, înot sau orice alt sport care va ajuta copilul să își dezvolte coordonarea motrică, viteza de reacție dar și a crește imunitatea ,starea de bine.

Cadrul didactic este cel care manageriază integrarea copilului cu cerințe educative speciale în grupul clasei.Este recomandat un ton blând,ferm,nediscriminatoriu,copiii simt atunci când sunt tratați diferit și își schimbă comportamentul,la fel cum copiii tipici vor simți și vor vedea în comportamentul nostru dacă noi l-am acceptat sau l-am respins pe copilul cu o tulburare sau deficiență de dezvoltare. Un profesor bun este un manager bun al emoțiilor,va fi animat,entuziasmat, lasându-și problemele personale în afara sălii de clasă,va căuta să capteze atenția ducându-i pe copii zilnic într-o lume fascinantă,imaginară,gata să fie descoperită de sufletele dornice de cunoaștere,va alterna momentele de învățare cu cele de joc,recompense,lucru cu tokeni pentru a crește atenția,dans și muzică evitând astfel plictiseala.Activitatea școlară poate fi adaptată pentru a-l ajuta pe copil să-și dezvolte abilitățile de organizare și planificare,emoționale și academice.

În clasă vor fi revizuite regulile periodic,zilnic dacă este necesar,copilul cu ADHD va avea nevoie de întăriri pozitive pentru comportamentele adaptative la grupul școlar, în momentul în care vor manifesta comportamente neadecvate,copiilor li se oferă comportamentul potrivit,dezirabil,nu li se spune ce să nu facă.Se întocmește o listă a comportamentelor dezirabile și se începe cu cele ușor de corectat,copilul fiind recompensat .Sarcinile de lucru sunt simple,prezentate într-o formă atractivă,fragmentate pentru elevii cu ADHD,temele pentru acasă sunt reduse cantitativ.Este încurajat să exploreze mediul,să se integreze în jocuri cu reguli și variante de joc diferite.În clasă se vor alterna momentele de învățare cu momentele de pauză,primind sarcini diferite de cele de învățare.Părinții vor colabora cu profesorii stabilind împreună reguli de urmat și acasă,un plan de recompense pe termen lung sau scurt.

ADHD este o tulburare de neurodezvoltare ,un diagnostic pentru toată viața,însă poate prezenta îmbunătățiri în peste 80% din cazuri atunci când copilul are parte de sprijinul familiei,de tratament medicamentos,de terapie cognitivă și comportamentală,de adaptarea curriculară ,observându-se îmbunătățiri legate de toleranța la frustrare,de memoria de lucru,dezvoltarea abilităților sociale.

BIBLIOGRAFIE:

DSM-5, DuPaulet al.,2014; DuPaulet al.,2011;Power et al.,2001;Fabiano et al.,2007;Brocket al.2009;Young,Moghaddam,&Tickle,2020;Riiseet al.,2020;Serketich Dumas,1996; Maughanet al.,2005.

MANAGEMENTUL SI GESTIUNEA CLASEI ELEVILOR CU CES

Autor: prof.Moșescu Romică
Școala Gimnaziala „NICOLAE IORGA” Focșani

Integrarea elevilor cu CES in colectivul clasei este o necesitate actuala a sistemului educational, prin care acesti elevi defavorizati sunt integrați si asimilați de colectiv, participand in limita posibilitatilor lor la programul de invațământ.

Dacă analizăm urmatorul citat: „Cum în clasă este vorba în primul rând de raporturi şi interacţiuni, de luări de poziţie personale faţă de alţii, reiese că elevul nu este interesat de fapte şi situaţii de acest fel decât dacă face parte dintr-o comunitate, dacă participă din plin la viaţa unui grup uman, în care se integrează” (Dissons, J. L., Faire des adultes, Bruxelles, 1989), constatam că problema integrarii acestor elevi a fost in permanență in atentia statelor europene.

Acest citat scoate in evidență necesitatea integrarii tuturor elevilor in grupul clasei, integrarea şcolara fiind privita ca un proces continuu de adaptare la condiţiile mediului şcolar şi social.

Astfel, integrarea scolara poate fi privita din trei perspective:

-Integrarea fizică - se referă la cuprinderea copiilor într-o instituţie şcolară obişnuită. La acest nivel se urmăreşte prezenţa copiilor, reducerea distanţei fizice dintre copii, utilizarea împreună a unor spaţii fizice, materiale şi echipamente, facilitarea inter-cunoaşterii şi familiarizării reciproce, crearea condiţiilor optime de participare efectivă a copilului/elevului la activitatea grupului, precum şi comunicarea în cadrul acestuia;

-Integrarea funcţională - semnifică participarea la un proces comun de învăţare.

-Integrarea socială - presupune stabilirea şi dezvoltarea de relaţii şi inter-relaţii în interiorul grupului de muncă, la care copilul participă activ. Astfel, elevul este inclus în toate activităţile comune din viaţa şcolii, atât la cele propriu-zise de învăţare cât şi la activităţile comune din pauze, de joc, alte activităţi cotidiene din viaţa şcolii. Se stabilesc legături reciproce, mai mult sau mai puţin spontane, relaţii de acceptare şi participare relativ egală la viaţa grupului şcolar;

Integrarea tuturor elevilor in colectivul clasei se realizeaza ca urmare a unui bun management al clasei, coordonat de profesor si centrat pe fiecare participant in parte.

Promovarea activităţilor în grup se referă la capacitatea profesorului de a capta şi a menţine atenţia grupului pe parcursul activităţilor din timpul orei, coordonarea structurii grupului.

Prin atribuirea clară a sarcinilor scolare tuturor elevilor si prin promovarea lucrului in echipa,elevii simt ca apartin acelei comunitati a clasei, reactionand in consecinta la realizarea cerintelor impuse.

Educaţia incluzivă aplicata in sistemul de scolarizare A.D.S. este un mod de educaţie adaptat şi individualizat în funcţie de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor şi claselor echivalente ca vârstă, în care se regăsesc copii cu nevoi, capacităţi şi nivele de competenţă foarte diferite.

Educaţia integrată este un proces de adaptare a copilului la cerinţele şcolii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului şcolar şi de desfăşurare cu succes a prestaţiilor şcolare.

Pentru a avea cu adevărat o şcoală incluzivă care să funcţioneze, este necesară pregătirea acesteia, astfel şcoala incluzivă este o şcoală deschisă către orice elev, o şcoală care primeşte orice elev, îl valorizează si îl face sa se simta acasa şi toti copiii sunt ajutaţi să-şi atingă maximul potenţialului nativ. Este scoala care ofera sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el.

Din pacate realitatea nu este întotdeauna la nivelul idealului. Exista multe practici care genereaza disconfort în rândul elevilor, parinţilor şi uneori chiar si al cadrelor didactice. Iar la nivelul şcolilor sunt situaţii care exclud anumite categorii de copii de la beneficiile educaţiei.

Tendința de a ignora copilul care are un ritm de învatare mai lent e un fenomen foarte raspândit, si nu se tine cont ca acel copil nu are neaparat un nivel scazut de inteligenta, ci pur sisimplu un alt ritm de învățare. Copiii care provin, de exemplu, din învațământul special si au fost integraţi în şcolile de masa trebuie să facă faţă aceloraşi standarde ca şi ceilalţi copii, si astfel se confrunta cu fenomene de excludere sau de ignorare.

PROIECT DE DEZVOLTARE INSTITUŢIONALĂ

Prof. Gina Cucoș
Liceul „ Ștefan Procopiu„ Vaslui

ARGUMENT

Proiectul de dezvoltare instituţională a unei unităţi şcolare este un document şi totodată un instrument de lucru întrucât asigură o imagine reală şi o analiză a ceea ce a fost şi este şcoala şi, în acelaşi timp, proiectează pe termen lung activităţile viitoare. Prezentul proiect de dezvoltare instituțională a fost elaborat în perioada ....., stabilind țintele strategice ale școlii pe următorii cinci ani, în funcție de misiunea asumată, de resursele umane, materiale și financiare, de condițiile concrete ale ethos-ului liceului.

Pentru formularea viziunii și a misiunii, pentru stabilirea țintelor strategice și a obiectivelor s-a avut în vedere principiul continuității în politica educaţională a echipei manageriale şi a cadrelor didactice ale Liceului..... Au fost reformulate ţintele strategice şi obiectivele pentru perioada avută în vedere, pentru ca Planul de Dezvoltare Instituţională 2016-2021 să reflecte modificările legislative, competențele și cerințele societății actuale locale, naționale și europene.

Prezentul proiect de dezvoltarea instituţională este elaborat în concordanţă cu politicile educaţionale la nivel naţional, judetean şi local şi anume:

- Legea Educaţiei Nr.1/2011;
- Ordine de Ministru,norme metodologice, alte acte normative referitoare la implementarea legii;
- Ordinele, notele, notificarile şiprecizarile M.E.C.T.S.;
- Metodologia formării continue a personalului didactic din unităţile de învăţământ preuniversitar
- Regulamentul de Organizare şi funcţionare a unităţilor de învăţământ preuniversitar aprobat în 2016
- Ordonanţa de urgenţă OU 75/2005 privind asigurarea calităţii în educaţie
- Legea nr. 87/2006 pentru aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.75 / 12.07.2005, privind asigurarea calităţii în educaţie
- Hotărârea de guvern nr. 21/10.01.2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcţionare provizorie a unităţilor de învăţământ preuniversitar, precum şi a Standardelor de acreditare şi de evaluare periodică a unităţilor de învăţământ preuniversitar;
- Hotărârea de guvern nr. 22/25.01.2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituţională în vederea autorizării, acreditării şi evaluării periodice a organizaţiilor furnizoare de educaţie;
- Standarde de referințăși indicatori de performanță pentru evaluarea și asigurarea calității în învățământul preuniversitar;
- O.M. 4595/2009, privind evaluarea personalului didactic din învăţământul preuniversitar
- Ordin 3638/27.03.2012: Aprobarea standardelor de formare continuă a persoanelor cu funcții manageriale;
- OMECTS nr. 3545/2012: Adoptarea politicii în managementul educațional preuniversitar.
- Ordinul MECI nr. 5132/2009 privind activităţile specifice funcţiei de diriginte.
- Legea nr. 35/2007 privind creşterea siguranţei în unităţile de învăţământ;
- Obiectivele Strategiei Europa 2020, capitolul IV. Educație;
- Strategia Naţională pentru Dezvoltare Durabilă a României. Orizonturi 2013-2020;
- Raportul ISJ ....., privind starea învăţământului în judeţul ..... în anul şcolar 2015-2016
- Programul managerial al ISJ ..... pe anul 2016-2017

- Raportul privind starea învăţământului la nivelul unităţii în anii școlari 2012-2013, 2013-2014, 2014-2015, 2015-2016
- Anexa la OMECTS nr.1409/29.06.2007 – Strategia Ministerului Educației, Cercetării,Tineretului și Sportului, cu privire la reducerea fenomenului de violență în unitățile de învățământ preuniversitar
- Rapoarte și statistici ale unor instituții județene și naționale.

În elaborarea prezentului Plan de Dezvoltare Instituțională s-a avut în vedere idealul educațional stabilit în Legea Educaţiei Nr.1/2011: Idealul educaţional al şcolii româneşti constă în dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a individualităţii umane, în formarea personalităţii autonome şi în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea şi dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetăţenească activă în societate, pentru incluziune socială şi pentru angajare pe piaţa muncii. (Art. 2, alineatul 3). De asemenea, s-au avut în vedere principiile care guvernează învățământul preuniversitar menționate în Legea Educaţiei Nr.1/2011, art.3, în special:

- principiul echităţii - în baza căruia accesul la învăţare se realizează fără discriminare;
- principiul calităţii - în baza căruia activităţile de învăţământ se raportează la standarde de referinţă şi la bune practici naţionale şi internaţionale;
- principiul relevanţei - în baza căruia educaţia răspunde nevoilor de dezvoltare personală şi social-economice;
- principiul eficienţei - în baza căruia se urmăreşte obţinerea de rezultate educaţionale maxime, prin gestionarea resurselor existente;
- principiul răspunderii publice - în baza căruia unităţile şi instituţiile de învăţământ răspund public de performanţele lor;
- principiul garantării identităţii culturale a tuturor cetăţenilor români şi dialogului intercultural;
- principiul asumării, promovării şi păstrării identităţii naţionale şi a valorilor culturale ale poporului român;
- principiul recunoaşterii şi garantării drepturilor persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea şi la exprimarea identităţii lor etnice, culturale, lingvistice şi religioase;
- principiul asigurării egalităţii de şanse;
- principiul transparenţei-concretizat în asigurarea vizibilităţii totale a deciziei şi a rezultatelor, prin comunicarea periodică şi adecvată a acestora;
- principiul libertăţii de gândire şi al independenţei faţă de ideologii, dogme religioase şi doctrine politice;
- principiul incluziunii sociale;
- principiul centrării educaţiei pe beneficiarii acesteia;
- principiul participării şi responsabilităţii părinţilor;
- principiul promovării educaţiei pentru sănătate, inclusiv prin educaţia fizică şi prin practicarea activităţilor sportive;
- principiul fundamentării deciziilor pe dialog şi consultare;
- principiul respectării dreptului la opinie al elevului/studentului ca beneficiar direct al sistemului de învăţământ.

Destinat deopotrivă celor din interiorul liceului, dar şi celor din afara lui, acest Plan de dezvoltare instituțională are rolul de a concentra eforturile tuturor pentru îndeplinirea unor ținte și obiective comune în scopul asigurării calității educației.

FUNCTIILE MANAGEMENTULUI CALITATII

PROPUNATOR: DUME MARIA- GEORGETA
(Prof.inv.prescolar. GPN.06. Crânceşti.
Liceul Tehnologic Nr .1. Dobreşti, Bihor)

Luand in considerarea concepul de « trologie a calitatii ». definit de Juran, rezulta trei functii principale ale managementului calitatii : planificarea, tinerea sub control si imbunatatirea calitatii.

1. In opnia sa, procesele de planificare au ca scop principal dezvoltarea de produse si procese care sa fie conforme cerintelor clientilor.
2. Tinerea sub control a calitatii inseamna asigurarea unui interval cat mai mic de variatie a nivelului acestuia, fata de cel prescris. Se compara in acest scop, valorile determinate ale caracteristicilor de calitate cu specificatiile (standardele), stabilindu-se 23423e415x masurile corective necesare pe intregul lux de fabricatie a produsului.
3. Functia de imbunatatire a calitatii este considerata cea mai importanta. Procesele corespunzatoare acestei functii trebuie sa asigure, in opinia lui Juran, eliminarea pierderiloe cauzate de problemele « cronice » ale calitatii. Pe de alta parte, prin imbunatatirea calitatii se urmareste obtinerea unor performante superioare nivelurilor prevazute in standarde. Dezideratul trebuie sa-l constituie, prin urmare, realizarea unui nivel al calitatii, superior celui planificat.

Rinne considera ca managementul calitatii asigurarea calitatii in sens larg, cum o numeste) are urmatoarele functii de baza : planificarea, verificarea si tinerea sub control.

Functia de verificare a calitatii implica determinarea conformitatii acesteia cu cerintele prestabilite (specificate). Aceasta functie prezinta, in opinia lui Rinne, "asigurarea calitatii in sens restrans", fiind echivalenta cu cea de "control al calitatii".

Functia de tinere sub control este definita in mod diferit fata de Juran. Aceasta ar implica planificarea, supravegherea si corectarea activitatilor de asigurare a calitatii (in sens restrans), sau a rezultatelor acestor activitati.

Seghezzi defineste urmatoarele functii ale managementului calitatii ; planificarea, tinerea sub control, asigurarea si promovarea calitatii.

In opinia lui kelada, managementul calitatii are urmatoarele functii: planificarea, organizarea, coordonarea, controlul si asigurarea calitatii. Intre procesele coresponzatoare acestor functii se pot stabili relatiile din fig.2-6.

Tinand seama de succesiunea etapelor corespunzatoare procesului managerial in general si de specificul managementului calitatii, consideram ca functiile acestuia sunt: planificarea, organizarea, coordonarea, antrenarea, tinerea sub control, asigurarea si imbunatatirea calitatii.

Planificarea calitatii

Functia de planificare a calitatii consta din ansamblul proceselor prin intermediul carora se determina principalele obiective ale firmei in domeniul calitatii, precum si resusrsele si mijloacele necesare realizarii lor.

Standardul ISO 8402 da o definitie putin diferita, tinand seama de faptul ca sistemul calitatii este considerat cadrul implementarii managementului calitatii. Potrivit acestui standard, planificarea calitatii cuprinde activitatile prin care se stabilesc obiectivele si cerintele referitoare la calitate, precum si cerintele privind implementarea elementelor sistemului calitatii.

Prin planificarea strategica sunt formulate principiile de baza, orientarile generale ale intreprinderii in domeniul calitatii. Acestea se regasesc in politica sa privind calitatea.

Concretizarea acestor principii si orientari se realizeaza, la nivel operativ, prin planificarea operationala. La acest nivel putem face distinctie intre planificarea externa si interna a calitatii.

Planificarea externa a calitatii are ca scop identificarea clientilor si stabilirea cerintelor acestora, pe baza studiilor de piata.

Prin planificarea interna a calitatii se urmareste transpunerea doleantelor clientilor in caracteristici ale produsului si dezvoltarea proceselor care sa faca posibila realizarea acestor caracteristici.

Organizarea activitatilor referitoare la calitate

Functia de organizare a managementului calitatii defineste ansamblul activitatilor desfasurate in intreprindere pentru realizarea obiectivelor stabilite in domeniul calitatii.

Kelada formuleaza o definitie mai cuprinzatoare a acestei functii, considerand ca organizarea consta in "determinarea structurilor administrative, afectarea resurselor ca si in aplicarea sistemelor si metodelor care vor permite realizarea calitatii propuse".

Coordonarea activitatilor referitoare la calitate

Asigurarea unei coordonari eficiente este conditionata de existenta unei comunicari adecvate in toate procesele corespunzatoare managementului calitatii.

Subliniind importanta comunicarii in procesele manageriale, unii autori formuleaza urmatoarele axiome: a. nu se poate conduce fara a comunica; b. comunicarea se desfasoara secvential

Antrenarea penrsonalului pentru realizarea obiectivelor referitoare la calitate

Functia de antrenare se refera la totalitatea proceselor prin care personalul intreprinderii este atras si determinat sa participe la realizarea obiectivelor planificate in domeniul calitatii, luand in considerare factorii motivationali.

Antrenarea are un pronuntat caracter operational, baza ei reprezentand-o motivarea.

Intreprinderile promotoare ale managementului total la calitatii pun un accent deosebit pe motivarea prin implicare a personalului, astfel incat, intr-un climat de consens si de armonie sociala, fiecare lucrator sa poata avea initiative personale sau colective si sa luceze cu placere.

Tinerea sub control a calitatii

Functia de tinere sub control al calitatii se refera la ansamblul activitatilor de supraveghere a desfasurarii proceselor si de evaluare a rezultatelor in domeniul calitatii, in fiecare din etapele traiectoriei produsului, in raport cu obiectivele si standardele prestabilite, in scopul eliminarii deficientelor si prevenirii aparitiei lor in procesele ulterioare.

Standardul ISO 8402 defineste evaluarea calitatii ca reprezentand examinarea sistematica, efectuata pentru a determina in ce masura o entitate este capabila sa satisfaca cerintele specificate.

Astfel, prin supravegherea calitatii se intelege monitorizrea si verificarea continua a starii unei entitati, in scopul asigurarii ca cerintele specificate sunt satisfacute.

Inspectia calitatii (quality inspection) reprezinta activitatile prin care se masoara, examinarea, incearca una sau mai multe caracteristici ale unei entitati si se compara rezultatul cu cerintele specificate, in scopul determinarii conformitatii acestor caracteristici.

Termenul de verificare a calitatii (quality verification) i se da o acceptiune diferita de cea uzitata in practica economica, aceasta reprezentand confirmarea conformitatii cu cerintele specificate, prin examinarea si aducerea de probe tangibile.

Un rol important in tinerea sub control a activitatilor revine auditului calitatii.

Auditul calitatii este definit ca reprezentand o examinare sistematica si independenta, efectuata pentru a determina daca :

- activitatile si rezultatele referitoare la calitate corespund dispozitiilor prestabilite ;

- aceste dispozitii sunt efectiv implementate si capabile sa atinga obiectivele.

Analiza sistemului calitatii efectuata de conducere (Management review) reprezinta evaluarea oficiala, de catre conducerea intreprinderii la nivelul cel mai inalt (top management), a starii si compatibilitatii sistemului calitatii cu politica sa in acest domeniu. Se recomanda ca analiza sa includa :

- constatarile auditorilor referitoare la elementele sistemului calitatii ;
- eficacitatea globala a sistemului calitatii in realizarea obiectivelor referitoare la calitate ;
- considerente privind adecvarea sistemului calitatii, strategii de piata, conditii sociale sau de mediu

Unul dintre cei mai importanti « indicatori » de tinere sub control a calitatii il reprezinta costurile referitoare la calitate.

In procesul planificarii, estimarea acestor costuri constituie punctul de plecare pentru stabilirea activitatilor de supraveghere si evaluare in fiecare din etapele realizarii produsului.

Asigurarea calitatii

Functia de asigurare a calitatii se refera la ansamblul activitatilor preventive, prin care se urmareste, in mod sistematic, sa se asigure corectitudinea si eficacitatea activitatilor de planificare, organizare, coordonare, antrenare si tinere sub control, in scopul de a garanta obtinerea rezultatelor la nivelul dorit.

Asigurarea calitatii vizeaza, concomitent, realizarea unor obiective interne si externe. In mod corespunzator putem vorbiu de « asigurarea interna » si « asigurarea externa » a calitatii.

Asigurarea interna a calitatii reprezinta activitatile desfasurate pentru a da incredere conducerii intreprinderii ca va fi obtinuta calitatea propusa

Asigurarea externa a calitatii reprezinta activitatile desfasurate in scopul de a da incredere clientilot ca sistemul calitatii furnizorului permite obtinerea calitatii cerute.

Imbunatatirea calitatii

Aceasta functie se refera la activitatile desfasurate in fiecare dintre etapele traiectoriei produsului, in vederea imbunatatirii performantelor tuturor proceselor si rezultatelor acestor procese, pentru a asigura satisfacerea mai buna a nevoilor clientilor, in conditii de eficienta.

In acest scop conducerea intreprinderii poate lua in considerare urmatoarele elemente:

- incurajarea si mentinerea unui stil de management, favorabil imbunatatirii :
- promovarea valorilor, atitudinilor si comportamentelor care stimuleaza imbunatatirea ;
- stabilirea unor obiective clare privind imbunatatirea calitatii ;
- incurajarea unei comunicari reale si a muncii in echipa (team-work) ;
- recunoasterea succeselor si a realizarilor;
- formarea si educarea in spiritul imbunatatirii.

DEFICITUL DE ATENȚIE LA COPII, CARE SUNT SIMPTOMELE AFECȚIUNII ȘI CUM ÎI PUTEM AJUTA PE COPII

Prof. Înv. Preșc.: OLAR CORNELIA
Grădinița cu PR. PR. Nr.1 Luduș

Tulburarea de hiperactivitate cu deficit de atentie (ADHD) este o condiție care privează copiii de capacitatea de a se concentra și de a acorda atenție celor din jur. Copiii care suferă de ADHD sunt nervoși și pot fi distrași foarte ușor. Acest lucru ii împiedică să rămână setați pe o activitate, fie că este vorba de a asculta un profesor sau de a termina o treabă. *The National Institute of Mental Health* estimeaza ca 3-5% dintre copii suferă de această tulburare, în timp ce unii experți afirmă că cifra este de fapt de 10%.

Simptome:

** Lipsa de concentrare*

Principalul simptom al tulburarii de hiperactivitate cu deficit de atentie este incapabilitatea copiilor de a fi atenti, acestia avand probleme in a asculta un interlocutor, in a urma indicatii sau in a avea grija de lucrurile personale. Acestia viseaza cu ochii deschisi si fac foarte multe greseli din neatentie. Copiii cu ADHD au tendinta de a evita activitati care necesita concentrare sau care ar putea fi plictisitoare.

** Hiperactivitatea*

O alta componenta a tulburarii ADHD este incapacitatea copilului de a sta linistit. Acesti copii alearga si se catara pe lucruri in mod constant, chiar si atunci cand sunt in spatii inchise. Atunci cand stau jos au tendinta de a se agita sau de a sari. Unii copii cu aceasta tulburare vorbesc excesiv si le este foarte greu sa se joace in liniște.

** Impulsivitatea*

Un al treilea simptom este impulisivitatea- nu pot sta la coada, intrerup alti oameni, nu lasa profesorul sa termine intrebarea. Acest aspect al tulburarii face ca acestor copii sa le fie mult mai greu sa isi astepte randul sau sa gandeasca inainte de a actiona.

Impactul ADHD asupra vietii cotidiene Fara tratament, tulburarea de hiperactivitate cu deficit de atentie poate afecta dezvoltarea copilului atat din punct de vedere social, cat si academic. Incapacitatea de a se concentra duce, de cele mai multe ori, la obtinerea unor rezultate slabe la scoala. Copiii care sunt foarte impulsivi pot avea probleme cu dezvoltarea unor prietenii durabile. Aceste obstacole pot duce la scaderea drastica a stimei de sine si la comportamente riscante. Tulburarea creste si riscul de depresie si anxietate.

Cauzele ADHD Copiii care sufera de tulburarea de hiperactivitate cu deficit de atentie au mai putina activitate in zonele creierului care controleaza atentia. Acestia pot prezenta si dezechilibre in substantele chimice ale creierului numite neurotransmitatori. Nu este clar ce cauzeaza aceste iregularitati, dar multi experti cred ca genetica joaca un rol foarte important.

Diagnosticarea ADHD Nu exista teste de laborator care sa detecteze tulburarea de hiperactivitate cu deficit de atentie. Doctorii se bazeaza pe raspunsurile pacientilor si pe descrierea comportamentului de catre parintii copiilor afectati. Pentru a putea fi diagnosticat cu ADHD, un copil trebuie sa arate o combinatie de neatentie, hiperactivitate si impulsivitate pentru cel putin sase luni. Aceste manifestari trebuie sa fie inconsistente cu varsta copilului.

Tipuri de ADHD Exista trei tipuri de ADHD.

Tipul combinat este cea mai comuna forma si se aplica copiilor care prezinta lipsa de concentrare, hiperactivitate si impulsivitate.

Tipul hiperactiv/impulsiv, copiii sunt nervosi si nu isi pot controla impulsurile.

Tipul neatent, numit inainte tulburare de deficit de atentie, au probleme de concentrare. Acestia nu sunt hiperactivi.

Consiliere pentru ADHD

Consilierea poate ajuta un copil care sufera de tulburarea de hiperactivitate cu deficit de atentie sa invete sa faca fata frustrarilor si sa isi construiasca stima de sine. Un anumit tip de terapie, formarea competentelor sociale, poate ajuta copilul sa isi "antreneze" dorinta de a asculta si de a imparti cu ceilalti. Studiile au demonstrat ca tratamentul pe termen lung intr-o combinatie de medicamente si terapie comportamentala este mult mai eficient decat un tratament cu medicamente.

Educatie speciala

Majoritatea copiilor cu ADHD sunt educati in clase standard, dar unii o fac intr-un mediu mai bine structurat. Invatamantul special este un tip de scolarizare care este adaptat pentru a satisface nevoile specifice ale copiilor cu dizabilitati de invatare sau tulburari de comportament. Nu toti copiii cu ADHD se califica pentru invatamantul special.

Rolul rutinei

Parintii pot sa le ofere copiilor un mediu mai structurat acasa, stabilind o rutina clara. Realizarea unui program zilnic va reaminti copilului ceea ce trebuie sa faca la un moment dat. Programul ar trebui sa includa intervale de timp specifice pentru trezire, mancat, teme, joaca si culcare.

Prevenirea ADHD

Nu exista nicio cale sigura de a preveni dezvoltarea tulburarii de hiperactivitate cu deficit de atentie la copii, dar exista masuri pe care le puteti lua pentru a reduce riscul. Mentinerea unei sarcini sanatoase este foarte importanta. Evitati alcoolul, drogurile si tutunul in timpul sarcinii. Copiii ale caror mame au fumat in timpul sarcinii au de doua ori mai multe sanse sa fie afectati.

Perspective pentru copiii cu ADHD

Cu tratament, o mare majoritate a copiilor cu ADHD isi pot imbunatati comportamentul. Desi multi dintre acestia trec peste tulburare pe masura ce imbatranesc, ar trebui sa se supuna testelor in continuare. Cu toate acestea, mai mult de jumatate dintre copiii afectati continua sa experiemnteze simptomele bolii chiar si cand ajung la maturitate

Managementul relației cadru didactic-elev

Prof. Alina Mardare
Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui

Relația cadru didactic-elev a suferit transformări și ajustări de-a lungul timpului, dată fiind transformarea periodică a factorilor sociali, economici, politici, de mentalitate, de abordare. Este, de altfel, nepotrivit să vorbim despre dorința de întoarcere în trecut, având în vedere nostalgia multora față de modul în care interacționau în trecut profesorii cu elevii. A dori revenirea la o mentalitate depășită temporal este împotriva procesului firesc de evoluție a relației mai sus menționate. Cert este că în această relație niște constante trebuie să rămână, indiferent de situație.

Din perspectiva acestor constante, cadrul didactic este conducătorul procesului instructiv-educativ, iar pentru a avea eficiență, trebuie să se bucure de **autoritate** în fața elevilor săi. Nu în sensul unui dezechilibru de forțe, ci în sensul că el, ca adult, va impune sarcinile, atitudinea, abordarea și chiar răspunsul elevilor la solicitări. Autoritatea și puterea sunt două atitudini diferite de care poate da dovadă un profesor și nu trebuie confundate; din punctul meu de vedere, autoritatea este necesară, puterea este un abuz. Puterea presupune supunerea prin forță, profesorul deține mijloacele supunerii elevului și îl obligă să își asume o anumită conduită sau să învețe. Mai ales elevii pentru care nota reprezintă o țintă în sine se vor supune puterii profesorului, însă acesta, cu siguranță, nu va crea simpatii. Deseori, profesorii care construiesc o relație bazată pe putere cu elevii „se bucură” de autoritate și printre colegi, nu suferă să fie contrazișI și sunt obișnuiți să pună în umbră voința celorlalți. În relație cu elevii, recurg deseori la amenințare, constrângere de orice fel, pedeapsă de orice fel. În schimb, autoritatea se va baza întotdeauna pe argumente raționale, situații plauzibile și conștientizare.

Granița dintre autoritate și putere este foarte fină. Pentru ca un profesor să nu depășească limita autorității și să fie tentat să creeze o relație de supunere cu elevii săi, el fiind cel puternic, este necesară o permanentă supraveghere a propriilor reacții și atitudini. Autoanaliza și autocorectarea sunt condiții necesare pentru ca această graniță să nu fie depășită.

În primul rând, corectitudinea față de elevi trebuie păstrată în orice condiții. A nedreptăți un caracter în formare înseamnă a crea anumite frustrări care, mai devreme sau mai târziu, vor influența evoluția, vor pune în umbră anumite calități, vor scădea stima de sine și vor genera o personalitate neproductivă.

Între cadrul didactic și elev trebuie să existe o permanentă colaborare. Spre exemplu, toată nostalgia pentru vechile constante ale relației dintre profesor și elev este nejustificată, având în vedere faptul că elevul se temea să ceară o explicație suplimentară, era un semn de nesupunere, în foarte multe dintre contexte, care atrăgea oprobiul elevului. În mod firesc, tot ceea ce ține de înțelegerea lecției este supus analizei detaliate la ora unui cadru didactic ce își propune această finalitate a demersului său.

O oră adaptată însușirii competențelor de învățare în vigoare va avea profesorul drept coordonator. Clasa este echipa lui, grupul cu care construiește și de ale cărui particularități va ține cont în orice moment. Nu întotdeauna ceea ce planificăm acasă se va regăsi și în demersul didactic; din acest punct de vedere, noi, dascălii, trebuie să ne luăm în considerare faptul că factorul uman este întotdeauna imprevizibil, și noi înșine putem fi imprevizibili. Profesorul trebuie să știe sau să învețe să manageriez elementele specifice contextului educațional: el este în același timp specialist, consilier, planificator, evaluator, moderator al demersului său.

Un aspect important al relației cu elevul este libertatea care trebuie acordată acestuia. Libertatea nu se confundă cu pasivitatea la ora de curs, neparticiparea, asumarea unei atitudini persiflante ș.a. Un elev care se simte liber într-un context educațional se manifestă autonom, creativ, cooperant, comunicare, antrenat, participant. Elevul care se simte liber va conștientiza și va căuta propriul câștig intelectual.

Este perspectiva unui dascăl asupra procesului instructiv-educativ. Perspectiva elevului nu este de neglijat, având în vedere faptul că fiecare dintre membrii unui grup va avea propria reacție față de reguli și autoritate. Cert este că relația dintre cadrul didactic și elev nu prezintă decât puține constante (obligatorii) și este în continuă transformare, în funcție de vremurile pe care le trăim.

Bibliografie:

Conf. univ.dr. Roxana Enache, **Roluri şi responsabilităţi în relaţiile educaţionale** în *Revista de Pedagogie*, nr. LXIV din 2016;

Emil Stan, **Managementul clasei, editura institutul european,** 2009.

Rolul managerilor de școli în implementarea curriculumului bazat pe competențe

Prof. dr. Gheorghina Liliana BÎRLĂDEANU
Școala Gimnazială ”Nicolae Bălcescu”/Școala Gimnazială ”Avram Iancu” Oradea

Este cunoscut faptul că învățământul preuniversitar din România se află în plină derulare a înnoirii curriculare, aspect determinat de legea educației în vigoare care aduce noile planuri-cadru și noile programe școlare la nivelurile primar și gimnazial. Acest aspect prefigurează o restructurare a curriculumui național, dar și a reconfigurare a modalităților de implementare a acestuia la nivelul instituțiilor școlare și la nivelul claselor de elevi în bederea corelării acestora cu tendințele actuale și de viitor la nivel european.

Documentul de politici educaționale care jalonează fundamentarea noului curriculum este reprezentat de ”Reperele pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național (2016), valorificat ulterior în Cadrul de referință al Curriculumului național, aprobat prin OMEd nr. 3239/7 februarie 2021. Acesta are o viziune unitară și coerentă atât pe verticală cât și pe orizontală, vizând axarea autentică pe elev și transferarea accentului pe un curriculum flexibil, care să conducă la o multitudine de situații de învățare și adaptare conform cu interesele, caracteristicile de vârstă și aptitudinile beneficiarilor direcți.

De asemenea acesta urmărește nevoile și interesele de dezvoltare ale elevilor prin inițierea unor demersuri de învățare diferentiate, prin personalizarea educației. Elementul central îl constituie vectorul ”competențe” – ca pilon de organizare a programelor școlare, depășindu-se ideea strictă de cunoștințe asimilate. Noua abordare a curriculumului în procesul didactic trebuie să respecte principiul învățării integrate, care oferă o perspectivă holistică asupra realității.

În acest context nou e nevoie de manageri implicați, deschiși și determinați care să regândească noua concepție curriculară a școlii, luând în calcul specificul instituției și nevoile beneficiarilor. Sigur că orice demers care reconfigurează cadrul existent trebuie să pornească de la o nouă viziune instituțională, creând strategii noi pentru că succesul institutional depinde de modalitatea în care noul curriculum ajunge la fiecare elev. Aici e necesar a se avea în vedere și elevii aflați în risc fiindcă aceștia au nevoie de adaptări curriculare specifice și racordate la interesele și așteptările acestora.

Cheia implementării noului curriculum este reprezentată de echipele manageriale care au ca atribuții planificarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea modului în care noul curriculum ajunge la fiecare elev. Aceste roluri ale directorilor trebuie să graviteze pe direcția formării următoarelor competențe-cheie: comunicare în limba maternă, comunicare în limbi străine, competenţe matematice şi competenţe de bază în ştiinţe şi tehnologii, competenţe digitale, a învăţa să înveţi, competenţe sociale şi civice, spirit de iniţiativă şi antreprenoriat și sensibilizare şi exprimare culturală. Toate acestea vor conduce la construirea profilului de formare al absolventului.

În acest context, misiunea directorilor este adoptarea noii pradigme la nivelul triadei predare-învățare-evaluare, prin găsirea de soluții pentru cadrele didactice din instituție, realizând un proiect de intervenție adecvat, monitorizând și evaluând calitatea măsurilor și valorificând experiențe pentru impunerea calității în zona de top. De asemenea trebuie cultivată spargerea barierelor disciplinare prin promovarea sistematică a profilului de formare, care presupun o mai mare apropiere între cadrele didactice, care împart aceiași responsabilitate.

În concluzie vorbim de formarea directorilor și a cadrelor didactice deopotrivă, de strategie unitară a echipelor manageriale care să conlucreze cu Comisia de curriculum, cu Comisia de evaluare și asigurare a calității și consiliul de administrație și care să organizeze, să coordoneze, să monitorizeze și să evalueze activitatea instituției pe domeniul curricular. Numai prin acțiuni comune vor crea sinergia necesară colectivului școlii pentru a produce eficiența și eficacitatea procesului didactic la nivelul școlii din pespectiva noului curriculum.

.

Classroom Management for Children with Special Needs

Prof. SUGMAN CĂLINA ANDRADA
Școala Gimnazială „Alexandru Macedonski”,Craiova

Dealing with children takes a lot of effort and attention. If you want to conserve energy and have a long teaching career, it pays to learn and master effective classroom management.Classroom management is not just for your sanity, it is for the good of your students too. They cannot learn under a chaotic environment and the idea behind classroom management is to prepare them for the learning process.

Every generation is different. Every classroom is different. But today's generation and classrooms look nothing like 10 years ago. In fact, classrooms change so rapidly these days that education isn't even the same as it was *five* years ago.A big part of that is because today's generation is the first one made of digital natives. They've never known a world without the Internet, and they've used smartphones since they could practice fine motor skills.In fact, they probably know more about today's technology — especially as it relates to the Internet — than most of the faculty at your school!

So how can you *possibly* manage a classroom that has so many new distractions, disruptions, and causes of confusion?

There are some *strategies* that you can use for different age groups.We can name 8 of them:

1. Show enthusiasm
2. Create first-step compliance
3. Prepare
4. Master transitions
5. Foster collaboration
6. Practice follow-through
7. Remember to play
8. Start a “tech off” policy

We can also mention 11 *principles* of classroom management that you can use to teach digital natives.

1. Use your students' names
2. Establish simple classroom rules
3. Establish areas of your room for classroom supplies
4. Identify common times for classroom disruptions
5. Prevent cheating
6. Get commitments from your students
7. Choose participation carefully
8. Differentiate your teaching strategies
9. Keep your passion alive
10. Keep yourself happy and healthy
11. Take time for yourself when you need it

Having the best Classroom Management tips is one of the most challenging parts of being a teacher.

That is why you have to obey some fundamental principles of Classroom Management:

- **Be Definite**

Know what you want and expect in the classroom. Before the school year starts, you should already have a list of the expected behavior you want in class. Your school rules and regulations will provide assistance on this matter but you would have to fill in the details, particularly the behavior you want in the classroom.

Establish your class routines early in the school year so that there are no uncertainties in your classroom management. Get as detailed as you can, from the moment you enter the classroom until you leave.

- **Be Aware**

Children will misbehave, things will go wrong that is assured. When that happens, look for the good side first. Give specific praise to what's going right. If the situation warrants a sanction, then execute the sanction. Be explicitly clear and be consistent so that your students will realize that their negative behaviour has corresponding consequences.That is why the first couple of weeks in the school year is crucial in establishing classroom rules and routines. It can literally determine how your school year will progress. Set your high expectations early and your students will learn to live up to that.

- **Be Calm and Consistent**

Yes, their behavior can raise your blood pressure and will test your patience severely, but only if you let them. Remember, it's you who has control over your reactions to events. So be calm and consistent throughout your class. Treat them as you would treat another adult no matter how childish their behavior is.The other reason why you should be consistent is that it shows fairness. Students value fairness. What you apply to one student should apply to all.Yes, we all have our favorite students but we should strive to keep it in check and be fair to all.

- **Give them Structure**

Children demand structure and order in the class. The brain likes some level of predictability.After knowing what you want in your classroom, it's time to explain that to your class. Tell them in details your expectations and how you want them to behave in your class.Be as detailed as you can so that your students are guided.One useful thing you can do is to create quick non-verbal signs to indicate specific actions for the class. Train your class in following those instructions so that more time is dedicated to learning instead of a lot of verbal instructions.

- **Be positive!**

Always be on the lookout for good behaviour and give specific praises to those students.Have a positive outlook in class. Greet them. Avoid criticizing and being sarcastic.Emphasize more the rewards instead of the sanctions.I am sure that among your favourite teachers were those that were optimistic and cheerful.

- **Be interested**

Understand your students. Be genuinely interested about their lives. Know their interests and encourage them to participate in extracurricular activities so that you get to know them outside the classroom.

This is one of the most powerful principles in classroom management. By developing a good relationship with your students, you can influence them better towards better behavior and performance in the classroom.This is one thing every teacher should strive to develop: a positive influence over their students.

- **Be Persistent**

The classroom management techniques you apply in class might not work immediately. Give it a chance to work before trying something else.Do not give up on your students. Understanding their family background can help you understand better why some of your students misbehave badly.

Do not take their negative behavior personally and keep on implementing these classroom management principles.Eventually, you will win and even if you don’t, don’t take it too hard on yourself. You cannot do everything. The important thing is you kept on and did your best no matter what the circumstances were.

Bibliography:

www.aeseducation.com

www.safsms.com

PLANIFICARE ADAPTATĂ PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTL DE MASĂ

Prof.ec. PAȘCALĂU AURELIA – IUSTINA
COLEGIUL TEHNIC ”IOAN CIORDAȘ” BEIUȘ – JUDEȚUL BIHOR

NUMELE ȘI PRENUMELE CADRULUI DIDACTIC: PAȘCALĂU AURELIA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: B.A.

DIAGNOSTIC: IQ= 64, DMU, tulburări mixte de achiziție școlară, enurezis nocturn.

CLASA: a XI-a A – Tehnician în activități economice

DISCIPLINA: M II- MARKETING

Competențe specifice: C1. Analizează rolul marketingului în activitatea agentului economic

Conţinuturi/Activități de învățare: Rolul marketingului în activitatea agentului economic

Obiectivele marketingului: economice (cifra de afaceri, volumul vânzărilor, cota de piaţă, profitul, nivelul investițiilor) și psihologice (imaginea firmei, nivelul fidelizării clienţilor, gradul de satisfacere al clienţilor, gradul de cunoaștere a produselor intreprinderii)

Principiile marketingului: satisfacerea clienţilor şi obţinerea de profit

Coordonarea funcţiilor de marketing în realizarea scopurilor propuse: investigarea pieţei şi a nevoilor clienților, conectarea la mediu, maximizarea profitului și satisfacerea superioară a clienţilor

Metode și mijloace de realizare

Activități ce îi creează oportunităţi de a repeta şi consolida conceptele legate de departamentul de marketing dintr-o unitate economică şi informaţiile cheie privind obiectivele, principiile și funcțiile marketingului

Activităţi care să dezvolte gradat capacitatea de concentrare, cu creșterea treptată a timpului de concentrare și a dificultății sarcinii privind rolul marketingului în activitatea agentului economic.

Sarcinile verbale însoțite de exemple practice (profesorul nu doar va spune elevului ce să facă ci va arăta cum să facă – spre exemplu sublinierea într-un text dat a obiectivelor marketingului în activitatea unui agent economic și diferențierea celor economice și psihologice cu culori diferite)

Realizarea unei discuții directe cu elevul în vederea confirmării înţelelegerii sarcinii (diferențierea funcțiilor de marketing: premisă, mijloc și obiectiv și scop)

Învățarea treptată a elevului în a lucra independent și în a primi ajutor doar când e nevoie (prin oferirea de sprijin, încurajare şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor de lucru, fără a crea însă dependenţă)

Utilizarea de tehnici ajutătoare pentru a-i dezvolta capacităţile de învățare şi a-i uşura comunicarea: materiale vizuale (imagini simple), vizuale și tactile (realizarea profitului unei firme și menținerea acesteia)

Vizionarea de filme video (realizarea funcțiilor de marketing într-o firmă) care să îl ajute să se familiarizeze cu termenii de specialitate

Susținerea predării noilor noțiuni pe achiziţiile solide anterioare ale elevului (pentru aceasta e nevoie de o evaluare periodică a progreselor cognitive ale sale)

Instrumente de evaluare

Oferirea de materiale / fișe adaptate, cu informaţii în scris, ce nu sunt complexe sau extinse

Oferirea de indicații verbale și scrise din cuvinte cât mai simple

Evaluarea prin fișă de observație, fișă de lucru, evaluare orală sau pe baza de proiect (cu sarcini adaptate cognitiv posibilităților lui și cu sprijin din partea unui coleg sau alte persoane)

Competențe specifice: C2 Determină nevoile clienţilor

Conţinuturi/Activități de învățare: Cercetarea de marketing şi nevoile clienţilor

Investigarea nevoilor clienţilor folosind surse primare și surse secundare

Stabilirea metodelor de cercetare a nevoilor clienţilor: investigarea surselor primare, cercetarea directă și experimentul de marketing

Analizarea și interpretarea datelor prin: grafice, diagrame și scale

Realizarea chestionarelor (manual sau informatizat)

Metode și mijloace de realizare

Realizarea unei discuții directe cu elevul în vederea confirmării înțelelegerii sarcinii (diferențierea surselor primare și secundare în vederea investigării nevoilor clienților)

Folosirea simbolurilor /sublinierilor/ culorilor în activitatea de predare (pe tablă, în fișele de lucru, în materialele didactice) pentru a evidenţia informaţiile cheie referitoare la nevoile clienților folosind sursele primare și secundare în investigare

Oferirea de exemple de metode de cercetare a nevoilor clienților

Identificarea mijloacelor didactice și explicarea cu cuvinte simple referitoare la diagrame, grafice și scale (explicațiile pot fi însoțite de demonstrații practice și exemple din viața de zi cu zi)

Evidenţierea şi recompensarea celor mai mai mici progrese

Atragerea elevului în activităţi de grup şi în jocuri de învăţare

Utilizarea unui stil de predare în care i se prezintă separat elementele unui întreg și astfel, treptat, elevul va înțelege imaginea de ansamblu (se aplică această strategie în realizarea unor chestionare pe diferite teme)

Utilizarea de tehnici ajutătoare pentru a-i dezvolta capacităţile de învăţare şi a-i uşura comunicarea: materiale vizuale (imagini simple), vizuale și tactile (investigarea nevoilor clienților)

Încurajarea sprijinului din partea colegilor, folosind echipe de sprijin

Susținerea predării noilor noțiuni pe achiziţiile solide anterioare ale elevului (pentru aceasta e nevoie de o evaluare periodică a progreselor cognitive ale sale)

Instrumente de evaluare

Timp suplimentar pentru realizarea sarcinilor evaluării

Evaluări ce integrează în structura lor aptitudinile, acordarea timpului necesar pentru răspunsuri

Evaluarea prin fișă de observație, fișă de lucru, evaluare orală

Evaluare pe baza de proiect (cu sarcini adaptate posibilităților lui și cu sprijin din partea unui coleg sau alte persoane)

Competențe specifice: C3 Analizează oportunitățile de marketing

Conţinuturi/Activități de învățare: Oportunităţile de marketing

Evaluarea factorilor externi ai agentului economic

Identificarea elementelor componente ale micromediului și macromediului

Identificarea constrângerilor asupra activităţilor de marketing a agentului economic: de mediu, etice, legale, sociale și publicitare

Dezvoltarea și fundamentarea diferitelor strategii de piaţă pe baza factorilor endogeni şi exogeni și după poziţia agentului economic faţă de elementele evoluției pieţei

Metode și mijloace de realizare

Activități ce îi creează oportunități de a repeta și consolida conceptele legate de oportunitățile de marketing și informaţiile cheie privind micromediul și macromediul

Activităţi care să dezvolte gradat capacitatea de concentrare, cu creșterea treptată a timpului de concentrare și a dificultății sarcinii privind elementele componente ale micromediului și macromediului

Oferirea de fișe de lucru adaptate, cu informații în scris, ce nu sunt complexe sau extinse și cu multe simboluri sau imagini ajutătoare, privind constrângerile asupra activităților de marketing a agentului economic

Utilizarea unui stil de predare în care i se prezintă separat elementele unui întreg și astfel, treptat, elevul va înțelege imaginea de ansamblu (se aplică această strategie deoarece elevul, în general, e interesat mai mult de detalii decât de imaginea de ansamblu; astfel are nevoie de timp pentru a ajunge la aceasta)

Utilizarea unor activități de predare / recapitulare care să asocieze conținutul cognitiv transmis verbal cu cel imagistic sau practic

Utilizarea de tehnici ajutătoare pentru a-i dezvolta capacităţile de învăţare şi a-i uşura comunicarea: materiale vizuale (imagini simple), vizuale și tactile (strategii de piață)

Organizarea activităţii în grup, care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală

Instrumente de evaluare

Evaluări ce integrează în structura lor aptitudinile, acordarea timpului necesar pentru răspunsuri.

Evaluarea prin fișă de observație, fișă de lucru, evaluare orală

Evaluări cu sarcini verbale foarte clare și scurte

Însoțirea evaluărilor orale cu întrebări ajutătoare

Evaluări practice, de grup (în care el are un rol și o sarcină bine precizată)

Evaluare pe baza de proiect (cu sarcini adaptate posibilităților lui și cu sprijin din partea unui coleg sau alte persoane)

PROIECT DE ACTIVITĂŢI REMEDIALE
(pentru elev cu dificultăţi de învăţare)

PROF.
CAMELIADINUȚĂ

Numele elevului: XXX

Data naşterii: XXX

Clasa: V

Prof: DINUȚĂ CAMELIA

Domeniul de intervenţie –Comunicare in limba română

Motive de referinţă: tulburări de atenţie şi concentrare

Perioada de derulare a programului: an școlar 2022 - 2023

Diagnostic:

- *medical*: clinic sănătos;

- *psihologic*: intelect liminar; deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională;

- *psihopedagogic*: dificultăţi de învăţare - dislexo-disgrafie, discalculie, dificultăţi de orientare, organizare şi structurare spaţială;

- *pedagogic*:

- nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a V-a şi a curriculumului;

- competenţe sporite în desfăşurarea activităţilor ludice (respectă cu stricteţe regulile jocului şi duce la capăt sarcina didactică la nivelul propriu);

- capacităţi relativ bune de învăţare comportamentală prin imitaţie;

- posibilităţi bune de comunicare orală, gestuală, expresivă;

- nevoia de afecţiune, de integrare, de modele socio-umane şi de sprijin gradat;

- toleranţă scăzută la frustrări, sociabilitate relativ bună;

- feed- back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare;

Autonomie personală şi socială:

- **aria de autoservire**

- are formate deprinderile de igienă personală, cunoaşte mediul ambiant şi acţiunile din regimul zilnic;

- prezintă carenţe în comportamentele motrice şi în gesturile social-utile de autogospodărire;

- se îmbracă singură şi are grijă, în mare măsură, de propria-i îmbrăcăminte;

- **aria de socializare**:

- are o atitudine prietenoasă, acomodându-se destul de repede regulilor şcolare, de grup;

- comunică cu ceilalţi colegi şi cu prietenii, atât cât să realizeze un climat de desfăşurare a activităţilor comune, dezvoltând astfel relaţii interpersonale;

- **psihomotricitate**:

- prezintă o coordonare şi o stabilitate a gesturilor şi mişcărilor sale corespunzătoare unei activităţi de învăţare eficientă, dar întâmpină dificultăţi în organizarea conduitelor şi structurilor perceptiv-motrice de spaţiu, lucru ce duce la slaba însuşire a tablei adunării şi scăderii cu trecere peste ordin, a calculelor matematice mai complexe;

- schema corporală este structurată parţial corect, iar lateralitatea fixată.

Informaţii despre mediul social: Locuiește împreună cu mama (părinți divorțați).

Obiective urmărite:

- să înțeleagă semnificaţia globală a mesajului citit;
- să recunoască detalii dintr-un mesaj citit cu claritate;
- să formuleze răspunsuri la întrebări, atât oral cât şi în scris;
- să manifeste interesul pentru exprimarea orală a unor idei;
- să identifice părțile de vorbire și de propoziție;
- să identifice construcția sintactică a unui enunț complex;
- participarea la interacțiuni verbale în diferite situații de comunicare prin receptarea și producerea textului oral
- receptarea textului scris de diverse tipuri
- redactarea corectă a textului scris de diverse tipuri
- utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise.

Modalităţi concrete de lucru – conţinuturi

- exerciţii de înțelegere a unui text;
- exerciții de formulare de răspunsuri și întrebări;
- exerciții de identificare a părților de vorbire și de propoziție

Am considerat ca fiind esenţiale următoarele competenţe:

- observarea zilnică a elevei;
- stabilirea concretă a obiectivelor;
- stabilirea metodelor de lucru adecvate situaţiei de învăţare, lucru diferenţiat;
- evaluarea orală şi reevaluarea;
- testarea scrisă, autotestarea;

Pe lângă toate acestea, mi-am propus să utilizez şi jocul didactic, o activitate atrăgătoare, care-i antrenează plăcut pe elevi în realizarea sarcinilor.

Rezultate aşteptate : Prin activităţile propuse în acest plan de intervenţie urmăresc ca elevul să-şi formeze deprinderi de înțelegere a unui text, să formuleze întrebări şi răspunsuri corecte, să se exprime corect, atât în vorbire cât şi în scris, să identifice cuvintele din punct de vedere lexico-gramatical.

DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE

LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

Obiective pe termen scurt	**Activităţi de învăţare şi intervenţie**	**Metode şi mijloace didactice**	**Termen de realizare/ Instrumente de eval.**
1.1. Rezumarea, pe baza informaţiilor explicite şi implicite, a unor pasaje din diverse	− exerciții de ascultare activă, punând întrebări referitoare la o idee/o informație din textul audiat; transformarea unei secvențe monologate într-o secvență dialogată și invers;	Demonstraţia; Explicaţia; Conversaţia; Munca individuală;	Teste Fișe de lucru

tipuri de texte orale narative, monologate şi dialogate	identificarea sensului global al unui text audiat; formularea ideilor principale dintr-un mesaj transmis;		
1.2. Prezentarea unor informaţii, idei, sentimente şi puncte de vedere în texte orale, participând la discuţii pe diverse teme sau pornind de la textele citite/ascultate	− elaborarea unui text oral pornind de la un enunț dat/de la o imagine dată; exerciții de exprimare a unui punct de vedere referitor la o idee extrasă dintr-un text oral/scris;	DemonstraţiaExplicaţia Conversaţia; Munca individuală;	Fișe de lucru Teste
1.3. Adecvarea comunicării nonverbale şi paraverbale la o situaţie dată, evidențiind ideile și atitudinile, în situaţii de comunicare faţă-în-faţă sau mediată	*− relatarea de întâmplări, folosind mima, pantomima;* *− jocuri de rol cu folosirea dialogului pe diverse teme de interes;*	Demonstraţia; Explicaţia;Conversaţia; Munca individuală;	Teste
1.4. Participarea la interacţiuni verbale simple cu mai mulţi interlocutori, având în vedere cantitatea şi relevanţa informaţiei transmise şi primite	*− exerciții de construire a unei situații de comunicare pornind de la un anumit aspectr;exerciţii de extragere a unor informaţii dintr-un dialog; exerciții de completare a unui test de evaluare acomportamentelor interlocutorilor prin prezentări realizate cu ajutorul tehnologiei.*	Demonstraţia; Explicaţia; Conversaţia;	Teste
2.1. Corelarea informaţiilor explicite şi implicite din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale	*− solicitarea unor informaţii clare şi detaliate pentru rezolvarea unor sarcini de înţelegere şi de interpretare ; povestirea subiectului unei opere epice ţinând seama de momentele subiectului/etapele acţ.; identificarea emoţiilor, a sentimentelor şi a atitudinilor*	Demonstraţia; Explicaţia; Conversaţia; Munca individuală;	Teste

	exprimate într-un text literar şi/sau nonliterar.		
2.2. Rezumarea unor texte, cu grade diverse de dificultate	*– coroborarea datelor schemelor logice ale textelor, asocierea termenilor în vederea rezumării unui text; exerciţii de elaborare a rezumatului, pe baza planului dezvoltat de idei.*	Demonstraţia; Explicaţia;Conversaţia; Munca individuală;	Teste
2.3. Prezentarea unor răspunsuri personale, creative şi critice pe marginea unor texte diverse	*– relatarea unor întâmplări personale, cu inserarea unor fragmente descriptive; exerciţii de utilizare a descrierii şi a naraţiunii.*	DemonstraţiaExplicaţiaConversaţia;Munca ind	Teste
3.1. Redactarea unui rezumat, a unui text, pe un subiect la alegere, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate	*– exerciții de transformare/rescriere a unor texte după criterii date; scrierea unui text cu început/cu sfârșit dat, integrând secvențe narative în texte dialogate sau secvențe descriptive în texte narative; redactarea unor compuneri narative și descriptive, pe diverse teme.*	Demonstraţia; Explicaţia;Conversaţia; Munca individuală;	Teste
3.2. Adecvarea textului scris la situația și scopul de comunicare	*– exerciții de concepere a unui text pe o temă dată; exerciții de adecvare a mesajului la situația decomunicare.*	DemonstraţiaExplicaţiaConversaţia;Munca ind	Teste
4.1. Utilizarea structurilor sintactice şi morfologice de bază ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea corectă şi precisă a intenţiilor comunicative	*– exerciții de completare, cu aplicarea cunoștințelor privind flexiunea verbală, nominală și pronominală; transpunerea elementelor verbale, nonverbale și paraverbale din comunicarea orală în scris.*	Demonstraţia; Explicaţia;Conversaţia; Munca individuală;	Teste
4.2. Aplicarea conştientă a	*– completarea unor enunţuri cu faptele de limbă omise;*	Demonstraţia; Explicaţia;Conversaţia;	Teste

achiziţiilor lexicale şi semantice de bază, din limba română standard, pentru exprimarea corectă a intenţiei comunicative	− *transformarea unor forme gramaticale în altele, cerute de context sau impuse de sarcină;*	Munca individuală;	
4.3. Utilizarea deprinderilor dobândite pentru monitorizarea corectitudinii comunicării, prin raportarea la normă	− *identificarea greşelilor de semantică, fonetică, ortografie şi de punctuaţie în mesaje online, e-mailuri*	Demonstraţia; Explicaţia;Conversaţia; Munca individuală;	Teste
5.1. Investigarea unor obiceiuri şi tradiţii româneşti şi ale unor comunităţi etnice de pe teritoriul României	− *discuţii despre diferenţele culturale ale comunităţii proprii şi ale altor comunităţi etnice (comportamente sociale, valori, stil de viaţă), valorificând informaţiile din legendele popoarelor.*	DemonstraţiaExplicaţia Conversaţia; Munca individuală;	Teste

CURRICULUM ADAPTAT
PENTRU ELEVA S.E.G.
PLANIFICARE
LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ
CLASA a VIII-a

Manta Ana-Maria
Școala Gimnazială ”Ion Creangă”, Albești

Unitatea şcolară: Școala Gimnazială ”Ion Creangă”, Albești **Clasa a VIII-a**
Cadru didactic: Manta Ana-Maria **Nr. ore/săpt.: 4**
Aria curriculară: Limbă și comunicare **Manual: Editura**
Disciplina: Limba și Literatura română **Humanitas, 2009**

COMPETENŢE GENERALE

1. Receptarea mesajului oral în diferite situații de comunicare
2. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situații de comunicare monologată și dialogată
3. Receptarea mesajului scris, din texte literare și nonliterare, în scopuri diverse
4. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse

VALORI ŞI ATITUDINI

- **Cultivarea interesului pentru lectură şi a plăcerii de a citi, a gustului estetic în domeniul literaturii**
- **Stimularea gândirii autonome, reflexive şi critice în raport cu diversele mesaje receptate**
- **Cultivarea unei atitudini pozitive faţă de comunicare prin conştientizarea impactului limbajului asupra celorlalţi şi prin nevoia de a înţelege şi de a folosi limbajul într-o manieră pozitivă, responsabilă din punct de vedere social**
- **Cultivarea unei atitudini pozitive faţă de limba română şi recunoaşterea rolului acesteia pentru dezvoltarea personală şi îmbogăţirea orizontului cultural**
- **Dezvoltarea interesului faţă de comunicarea interculturală**

COMPETENŢE SPECIFICE

1. Receptarea mesajului oral în diferite situaţii de comunicare

1.1 înţelegerea semnificaţiei generale a unui mesaj oral, sesizând progresia şi coerenţa ideilor exprimate
1.2 sesizarea semnificaţiei îmbinării elementelor verbale cu cele nonverbale (gest, mimică etc.) într-un text oral
1.3 sesizarea adecvării elementelor lexicale utilizate la scopul mesajului ascultat
1.4 sesizarea particularităţilor lexico-gramaticale ale unui mesaj ascultat
1.5 aplicarea principiilor ascultării active în manifestarea unui comportament comunicativ adecvat

3. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situaţii de comunicare monologată şi dialogată

2.1 construirea unui discurs oral pe o temă dată
2.2 utilizarea în mod nuanţat a categoriilor lexicale într-un mesaj oral
2.3 utilizarea corectă a relaţiilor sintactice în textele orale proprii
2.4 îmbinarea corectă a elementelor verbale cu cele nonverbale în cadrul mesajului oral
2.5 captarea şi menţinerea atenţiei interlocutorului prin modul de prezentare a mesajului

3. Receptarea mesajului scris, din texte literare şi nonliterare, în scopuri diverse

3.1 dovedirea înţelegerii unui text literar sau nonliterar, pornind de la cerinţe date

3.2 sesizarea valorii expresive a categoriilor morfosintactice, a mijloacelor de îmbogăţire a vocabularului şi a categoriilor semantice studiate
3.3 identificarea valorilor etice şi culturale într-un text, exprimându-şi impresiile şi preferinţele

4. Utilizarea corectă şi adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse

4.1 redactarea diverselor texte, adaptându-le la situaţia de comunicare concretă
4.2 utilizarea în redactarea unui text propriu a cunoştinţelor de morfo-sintaxă, folosind adecvat semnele ortografice şi de punctuaţie
4.3 redactarea unui text argumentativ

Funcţia putere cu exponent natural - proiect de tehnologie didactică

Prof. Borbely Stela Daniela

Disciplina : Matematică

Unitatea de învăţare: Funcţii, ecuaţii

Tipul lecţiei: Lecţie combinată

Competenţe specifice:

- Trasarea graficului unei funcţii prin puncte semnificative;
- Prelucrarea informaţiilor ilustrate prin graficul unei funcţii în scopul deducerii unor proprietăţi algebrice ale acesteia (monotonie, semn, convexitate, paritate);
- Interpretarea pe baza lecturii grafice a proprietăților algebrice ale funcțiilor;
- Utilizarea proprietăţilor funcţiilor în rezolvarea exerciţiilor;

Competențe derivate:

C_1 Completarea unor tabele de valori necesare reprezentării grafice a funcţiilor putere;

C_2 Recunoașterea funcției putere;

C_3 Identificarea a cel puțin două proprietați ale funcției putere

C_4 Trasarea graficelor cel puțin a functiilor putere cu exponentul 2 și 3.

C_5 Compararea şi determinarea asemănărilor şi deosebirilor ce apar între diferite tipuri de funcţii putere;

C_6 Trasarea graficelor functiilor putere utilizând simetria;

Primele 4 competențe derivate minimale

Strategii didactice:

Resurse procedurale: conversația, exercițiul, demonstrația, instruirea asistată de calculator, învăţarea prin descoperire

Resurse materiale: caiete de notiţe, fişe de lucru, fișe de sistematizare, videoproiector, prezentare Power Point, calculator, aplicația Graph

Forme de organizare: frontală, în perechi, pe grupe

Procedee de evaluare: observaţia sistematică a implicării elevilor; analiza răspunsurilor primite; monitorizarea activităţilor în perechi, a discuţiilor (se vor observa ideile exprimate de elevi şi numărul ideilor exprimate); monitorizarea activităţii pe grupe (modalitatea în care elevii îşi asumă rolul, contribuţia la realizarea sarcinii de lucru), analiza şi compararea produselor realizate de elevi; aprecierea corectitudinii rezolvării aplicaţiilor, aprecierea verbală / notarea activităţii elevilor.

Resurse de timp: 50 min

1. **Moment organizatoric**

Activitatea cadrului didactic: verificarea prezenţei elevilor şi notarea absenţelor (dacă sunt) în catalog, asigurarea unei atmosfere adecvate pentru buna desfăşurare a orei, verificarea temei;

Forme de realizare a activității: Frontal

Resurse: Conversaţia, 5min

Evaluare: Completarea fisei de evaluare a temei

2. **Reactualizarea cunoștințelor anterioare**

Activitatea cadrului didactic: recapitularea noțiunilor teoretice se va face urmărind o prezentare Power Point realizată de profesor**;** adresează elevilor întrebări pentru realizarea pe tablă a schemei recapitulative cu proprietățile funcţiilor;

Activitatea elevului: Răspunde la întrebări, contribuind la realizarea schiței recapitulative

Forme de realizare a activității: Frontal

Resurse: videoproiector, prezentare Power Point, calculator, Conversaţia, 7min

Evaluare: Analiza răspunsurilor primite, observarea sistematică a atenţiei elevilor

3. **Informarea elevilor asupra obiectivului urmărit**

Activitatea cadrului didactic: informează elevii cu privire la tema lecţiei ce urmează a fi predată: „Funcţia putere cu exponent natural”. Se comunică elevilor, într-o formă accesibilă, obiectivele propuse.

Activitatea elevului: Notează titlul în caiete

Forme de realizare a activității: Frontal

Resurse: Tablă, cretă, caiet, 2min

4. **Dirijarea învățării**

Activitatea cadrului didactic:

-definește funcția putere cu exponent natural

- solicită elevilor exemple de funcții de acest tip

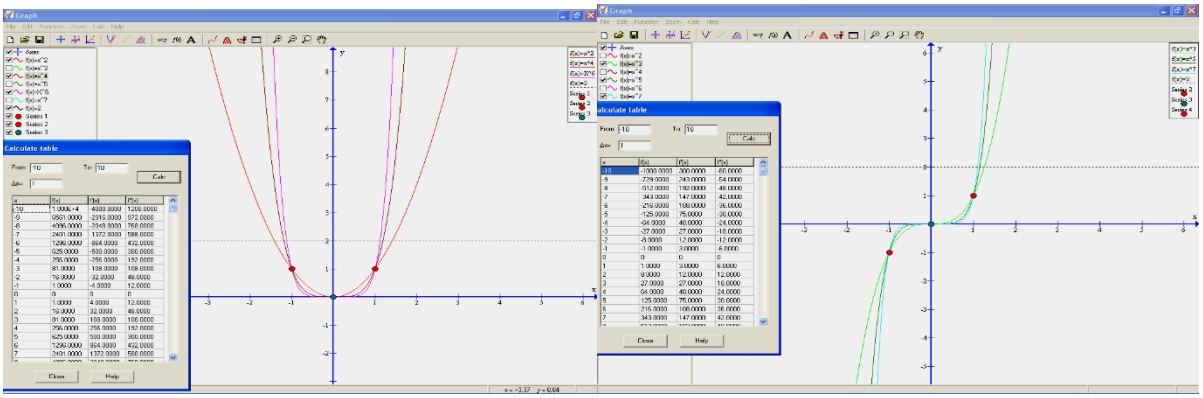
- împarte elevii în 3 grupe, împarte fișele de lucru, explică cerințele

Activitatea elevului: notează, dă exemple, se grupează, ascultă și solicită informații suplimentare

Resurse: Tablă, cretă, caiet, conversaţia, 2min

Activitatea cadrului didactic: cere elevilor să răspundă la următoarele cerinţe:

Grupa A: Cu ajutorul fișei suport

Identificaţi puncte remarcabile pe graficul funcţiei; stabiliţi monotonia funcţiilor; sunt bijective funcţiile reprezentate?; Sunt convexe funcţiile?

Activitatea elevului: se organizează în două subgrupe pentru a se incadra în timp, colaborează în a rezolva sarcinile de lucru. realizează răspunsurile și stabilesc răspunsurile finale

Grupa B: Cu ajutorul aplicației Graph: să pornească aplicaţia Graph, folosind această aplicaţie să reprezinte grafic funcţiile putere pentru cazul

a) n=2, n=4, n=6-Subgrupa B par

b) n=3, n=5, n=7- Subgrupa B impar

Pentru fiecare caz se vor utiliza linii de culoare diferită.

Realizați sarcinile următoare:Identificaţi punctele de intersecţie ale graficelor funcţiilor cu axele de coordonate; Identificaţi puncte remarcabile pe graficul funcţiei; Stabiliţi monotonia funcţiilor; Verificaţi bijectivitatea funcţiilor; Sunt convexe funcţiile?

Activitatea elevului:îin cadrul subgrupelor formează perechi de lucru pe calculator, introduc forma funcțiilor pentru fiecare caz în parte, utilizând reprezentarea grafică obținută identifică geometric proprietățile funcției putere, stabilesc răspunsurile finale

Grupa C: Studiaţi paritatea funcţiilor putere cu exponent par (n=2k)/cu exponent impar (n=2k+1)

- Pentru n=2 şi n=3: trasaţi graficele funcţiilor, determinaţi punctele de intersecţie ale graficelor funcţiilor cu axele de coordonate. Studiaţi: monotonia, bijectivitatea , convexitatea funcţiilor putere cu exponent natural

Activitatea elevului:: rezolvă algebric sarcina de lucru, realizează tabelul de variație al funcțiilor, trasează graficele, interpretează reprezentarea grafică pentru realizarea sarcinilor de lucru, verifică rezultatele obținute

Resurse: Fisa suport, fișa de lucru, calculator, aplicația Graph,, caiet de notite, exercițiul, demonstrația, învățarea prin descoperire, instruirea asistată de calculator.

Forme de realizare a activității: Frontal, pe grupe, în perechi, individual în cadrul grupei

Evaluare: Analiza răspunsurilor primite, observarea sistematică a atenţiei elevilor, monitorizarea activităţii pe grupe si a contribuţiei la realizarea sarcinii de lucru, observaţia sistematică a implicării elevilor. Se apreciază gradul de implicare al elevilor în perechi şi modalitatea în care se oferă explicaţii colegilor de echipă.

5. **Feed – back**

Activitatea cadrului didactic: Se completează un tabel care cuprinde principalele atribute ce caracterizează funcţia putere cu exponent natural: Intersecţia cu axele de coordonate Ox şi Oy, Convexitate şi concavitate, Puncte remarcabile pe graficul funcţiei, Monotonia, Bijectivitate etc

-solicită fiecarei grupe să-si desemneze un reprezentant

-solicită prezentarea tabelului cu proprietăți

-coordonează activitatea

-sintetizează rezultatele

-insistă asupra exprimării riguros matematice a noțiunilor

Activitatea elevului: își aleg un reprezentant, prezintă răspunsurile, explică modalitatea de rezolvare a sarcinilor, pun întrebări, completează tabelul cu proprietățile funcției putere

Evaluare: calitativa. Celelalte grupe apreciază produsul prezentat de o echipă.

6. **Intensificarea reținerii și asigurarea transferului**

Activitatea cadrului didactic: distribuie fișa de aplicații, monitorizează sprijină și îndrumă.

Grupa 1,

1. Identificaţi funcţiile putere cu exponent natural din următoarele:

f: R→R, f (x) = x^9;
g: R→R, g (x) = x^{-2};
h: R→R, h (x) = 3^x;
j: R→R, j (x) = $(x+1)^4$;
k : R→R, k (x) = $27x^8$. Justificaţi.

2. Fie funcţia f: R→R, f (x) = $2x^3$. Utilizând aplicaţia Graph răspundeţi la următoarele cerinţe:

a) Completaţi tabelul următor:

x	**- ∞ -2 -1 0 1 2 + ∞**
f (x)	

b) Reprezentaţi grafic funcţia dată;
c) Studiaţi monotonia. bijectivitatea şi convexitatea funcţiei.

Grupa 2

1. Se dă funcţia f: R $\to R$, $f(x) = x^2 - 9$

a) Calculaţi valorile funcţiei şi completaţi tabelul:

x	- ∞	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	+∞
f(x)										

b) Trasaţi graficul funcţiei;
c) Identificaţi din tabel şi precizaţi coordonatele punctelor de intersecţie ale graficului cu axele de coordonate;
d) Studiaţi semnul şi monotonia funcţiei.

2. Plecând de la graficul funcţiei $g: R \to R, g(x) = x^3$, reprezentaţi grafic funcţia $f: R \to R, f(x) = (x+1)^3$ şi specificaţi cel puţin trei proprietăţi ale acesteia.

Activitatea elevului: rezolvă sarcinile de lucru în clasă/acasă

Forme de realizare a activității: Pe grupe

Resurse: Fise diferențiate, exercitiul

Evaluare: Se apreciază gradul de implicare al elevilor şi modalitatea în care se oferă explicaţii colegilor de echipă

CURRICULUM ADAPTAT PENTRU ELEVI CU CES
CLASA: a V-a ; DISCIPLINA: BIOLOGIE
DIAGNOSTIC: Deficiență mintală ușoară

Prof. Pavel Marinela-Nicoleta

1. Argument

Elevii cu cerințe educative speciale au nevoie de adaptarea curriculum-ului și de individualizare plecând de la competențele generale și specifice biologiei dar și a competențelor cheie (*Conform programei de biologie pentru clasa a V-a, aprobată cu OM nr. 3393 / 28.02.2017).

Realizarea curriculumului adaptat pornește de la explorarea și investigarea lumii înconjurătoare, a mediului de viață apropiat, a relațiilor observabile dintre viețuitoare și mediul lor de viață, către înțelegerea propriului loc în natură, a consecințelor propriului comportament asupra sănătății sale și a mediului. El este adaptat la posibilităţile elevilor – de înţelegere, conştientizare şi asimilare a cunoştinţelor referitoare la mediul înconjurător, la organizarea generală a plantelor şi animalelor, cu accent pe aspectele ecologice. Construirea activităților de învățare se va face pe baza cunoştinţelor anterioare ale elevilor, astfel încât cadrul didactic să poată folosi experienţa acumulată de elevi în trecut pentru achiziţionarea unor noi informaţii.

Conţinuturile învăţării trebuie să ofere copiilor o informare corectă din punct de vedere ştiinţific despre mediul înconjurător, descrierea animalelor din diferite medii de viaţă, cee ce favorizează observarea directă şi înţelegerea relaţiilor dintre vieţuitoare şi mediul lor de viaţă, prin valorificarea corelaţiei dintre cerinţele programelor de instruire / educaţie şi resursele umane existente.

Integrarea elevilor cu CES în societatea contemporană le oferă soluții atunci când sunt puși în contexte tot mai variate, situații și probleme, realizându-se astfel transferul cunoştinţelor dobândite în viaţa zilnică. Capacitatea de răspuns și adaptare a individului depinde de atitudinile, valorile și aptitudinile dezvoltate.

Curriculum îşi propune să aducă în atenţia elevilor cu CES metode tradiţionale dar şi moderne, activ-participative de predare-învăţare-evaluare, de obţinere a informaţiilor necesare parcurgerii materiei, folosind metode, mijloace şi instrumente de lucru cât mai adecvate, inițierea unor activități ludice cares ă le stimuleze învățarea iar evaluarea să le ofere recompensarea elevilor.

Strategiile didactice abordate au în vedere și o bună colaborare cu profesorul psiholog al școlii, cu profesorul de sprijin și integrarea cât mai bună a elevilor în colectivul clasei realizându-se astfel un climat socio-afectiv pozitiv, constructiv, favorabil în motivarea acestora pentru activităţile de învăţare.

2. Competențe generale și specifice/ Standarde minime de învățare/ Exemple de activități de învățare

Competențe generale și specifice	Standarde minime de învățare	Activități de învățare
1. Explorarea sistemelor biologice, a proceselor și a fenomenelor cu instrumente și metode științifice		
1.1. Extragerea informațiilor din texte, filme, tabele, desene, scheme, ca surse pentru identificarea caracteristicilor unor sisteme biologice, a unor procese și fenomene	S1. Utilizarea surselor diverse de informare despre mediu (albume, atlas, planșe, reviste, filme documentare etc.).	Exerciţii de observare a părţilor componente ale unui ecosistem utilizând diverse surse de informare;

1.2. Realizarea dirijată a unor activități simple de investigare pe baza unor fișe de lucru date	S1. Utilizarea desenului pentru înregistrarea unor observații sau recunoașterea unor caracteristici ale structuriloe, fenomenelor, proceselor.	Rezolvarea unor fișe de lucru cu ajutorul desenelor prin care să clasifice plantele și animale după diferite criterii (mediu de viață, înfățișare, etc.);
2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale		
2.1. Organizarea informațiilor științifice după un plan dat	S1. Descrierea unui ecosistem/ animal pe baza imaginilor sugestive ale acestora și a caracteristicilor.	Completarea legendei unui desen realizat pe baza informațiilor din diverse surse - texte
2.2. Utilizarea adecvată a terminologiei specifice biologiei în comunicarea orală și scrisă	S1. Asocierea viețuitoarelor cu mediile de viață studiate.	Exerciţii – joc de recunoaştere a unor relații între viețuitoare Rezolvarea unor ghicitori pentru identificarea unele organisme (de exemplu: „Cine mă recunoaște?”)
3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie pe baza gândirii logice și a creativității		
3.1. Identificarea caracteristicilor sistemelor biologice pe baza modelelor	S1. Realizarea unor desene, machete ale unor ecosisteme, modele ale unor tipuri de organisme.	Realizarea de machete ale unor ecosisteme Utilizar a desenului pentru înregistrarea unor observaţii asupra organismelor
3.2. Utilizarea unor algoritmi cunoscuți în investigarea lumii vii	S1. Realizarea unor colecții de frunze, fructe, pene, cochilii, fotografii cu scopul observării și comparării elementelor din aceiași categorie.	Realizarea unor colecții de frunze, fructe, pene, cochilii
4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții		
4.1. Utilizarea achizițiilor din domeniul biologiei în viața cotidiană	S1. Asocierea unor imagini cu activități umane ce produc efecte asupra mediului înconjurător.	Elaborarea unor reguli/norme pentru creșterea și îngrijirea plantelor/animalelor;
4.2. Recunoașterea consecințelor activităților umane și ale propriului comportament asupra mediului înconjurător	S1. Participarea la activități ecologice. S2. Realizarea de produse din materiale ecologice.	Participarea la activități de ecologizare Realizarea de diverse produse din materiale reciclabile

3**. Proiectarea curriculară**

NR. CRT.	UNITATEA DE ÎNVĂȚARE	CONȚINUTURI	Nr. ore	Sapt.
1.	Viețuitoarele în mediul lor de viață	Laboratorul de biologie – metode și instrumente de investigare a mediului înconjurător	2	S1 S2

		Viețuitoarele din mediul apropiat și mai îndepărtat (grădină/ parc/ livadă, pajiște, pădure, ape curgătoare/ ape stătătoare) • ecosistem (biotop, biocenoză) • factorii de mediu și variația lor • specii reprezentative: exemple, adaptările lor la mediul de viață • relații între viețuitoare: de hrănire (categorii trofice, lanțuri trofice); de reproducere; de apărare • importanța viețuitoarelor pentru natură și om • locul omului și impactul său asupra mediului: îngrijirea plantelor cultivate și a animalelor domestice și de companie, prevenirea unor infestări/infectări cu paraziți din mediul apropiat și a degradării mediului Alte medii de viață din țara noastră (peștera, Delta Dunării - Rezervație a Biosferei, Marea Neagră) și din alte zone ale planetei	2 2 1 1 1 4 5	S3-S4 S5-S6 S7 S8 S9 S10-S13 S14-S18

4. Strategii didactice

Metodele pedagogice utilizate în educaţia integrată sunt metode care promovează un învăţământ personalizat cu ajutorul mijloacelor de învăţământ pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru: metode clasice: conversaţia, dialogul, expunerea orală, explicaţia, metode de învăţare: studiul cu manualul, , studiul individual, exerciţiul, dezbateri, metode de predare-învăţare: experimentul, lucrarea de laborator, programul AeL, activităţi practice; interviu, simulări, *învăţământul diferenţiat,* metode active: jocul didactic, rebusul instruirea programată (lecţii în programul Power Point), metoda Sinelg, diagrama Venn, metode multisenzoriale: metoda aprecierii pozitive, metoda „Concurs”.

Mijloacele de învăţare constituie o componentă principală a procesului de învăţământ pentru elevii cu CES, sunt considerate auxiliare pedagogice şi se împart în materiale didactice şi mijloace tehnice (calculatorul). Materialele didactice folosite în predarea-învăţarea-evaluarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale sunt: materiale informativ–demonstrative: insectare, atlase zoologice, planşe, dischete, casete video, etc., materiale pentru formarea şi exersarea deprinderilor: microscop, lamele, preparate fixe şi proaspete, terariul, acvariul din laborator, materiale de evaluare a rezultatelor învăţării: tipuri de teste, lecţii în programul Ael, portofoliul, etc.

Evaluarea: observarea sistematică a elevului, examinarea orală, scrisă şi modalităţilor alternative de evaluare (de exemplu: referate, proiecte, portofolii, investigaţia, autoevaluarea etc.) cu scopul de a face evaluarea mai agreabilă.

5. Bibliografie

1. *Programa de biologie revizuită, clasele V-VIII*, învăţământ obişnuit.
2. Muşu I., Taflan A.: *Terapia educaţională integrată,* Ed. ProHumanitate, Bucureşti, 1997.
3. Păunescu C., Muşu I.: *Psihopedagogie specială integrată – Handicapul mintal,* Ed. ProHumanitate, Bucureşti, 1997.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Damian Ioana-Mihaela

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficiențe. Ei sunt percepuți diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate. Mulți oameni au reticențe față de persoanele cu deficiențe, deoarece au o concepție greșită despre ele. Trebuie însă să înțelegem că sunt niște oameni la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredității lor și al mediului.

Pentru cadrul didactic, cunoașterea și stăpânirea artei manageriale este foarte importantă, managementul fiind considerat un proces extrem de complex, managerii neasigurând imediat succesul unei acțiuni. Activitatea de management este definită în literatura de specialitate ca “un ansamblu de acțiuni de planificare, organizare, îndrumare, control, decizie cu privire la un sistem (organizație, instituție, grup de oameni, proces, tehnologie) acțiuni susceptibile de a asigura atingerea scopului fixat, în condițiile respectării legităților obiective generale și speciale, ale satisfacerii nevoilor sociale concrete și ale promovării dezvoltării sociale.” (E. Joița, 1995)

Un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul și instrucția tuturor copiilor, indifferent de naționalitate, în direcția fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principia democratice, să introducă noi strategii instrucționale care să încurajeze colaborarea, toleranța, sporirea încrederii în forțele proprii și îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor, să realizeze și să utilizeze în procesul didactic proiecte ale clasei. În opinia specialiștilor în domeniul educației, managementul școlii și al clasei au ca scop încurajarea controlului comportamental la elevi, prin promovarea rezultatelor și comportamentelor școlare positive. De aceea, rezultatele școlare, eficiența didactică a profesorului și a comportamentului elevilor și a profesorilor interacționează direct cu managementul clasei și al școlii. Copiii cu C.E.S. pot prin joc să își exprime propriile capacitate. Astfel copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observație, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate. Copiii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferențiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specific de predare – învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii.

Managementul clasei cuprinde trei component esențiale:

- Managementul conținutului
- Managementul problemelor disciplinare
- Managementul relațiilor interpersonale

MANAGEMENTUL CONȚINUTULUI

Nu se referă numai la deprinderile de a preda o anumită disciplină, ci mai degrabă la acele deprinderi aplicabile tuturor disciplinelor și activităților. Noțiunea de management al conținuturilor intervine când profesorul se află în postura de a coordona spatial, materialele, echipamentele aferente, mișcarea și așezarea elevilor, precum și a materialului de studiu propriu-zis, integrate într-o arie curriculară sau într-un program de studio. Cadrul didactic coordonează și direcționează ritmul activităților. Sunt promovate activitățile de grup, se captează și se menține atenția grupului pe tot parcursul activităților. Predarea lecției într-un mod atractic, organizarea recapitulărilor, antrenarea elevilor în a căuta informații

suplimentare, coordonarea lucrului individual, aprecierile permanente sunt deprinderi manageriale ale procesului instructiv.

MANAGEMENTUL PROBLEMELOR DISCIPLINARE

Se referă la tehnicile necesare rezolvării problemelor de disciplină a clasei și se fundamentează pe credințele despre natura umană. Cercetătorii au demonstrate importanța recompensării comportamentelor positive ale elevilor. Atunci când optează pentru un stil de management al clasei, cadrele didactic ear trebui să folosească un stil asertiv de comunicare și de comportament. În plus, ar trebui să conștientizeze în ce măsură își doresc să îi integreze pe copii într-o anumită activitate de învățare, în deplină concordanță cu regulamentele impuse clasei și școlii. Managementul eficient al problemelor disciplinare se referă la controlul profesorului asupra consecințelor demersului didactic. Componentele unui plan de manager al problemelor disciplinare sunt: recompensarea comportamentului responsabil, corectarea comportamentului iresponsabil și inadecvat, ignorarea, controlul consecvent, mustrări verbale ușoare, așezarea preferențială în bănci. Cercetările demonstrează că incidența ridicată a problemelor disciplinare în clasă are un impact semnificativ asupra eficienței predării și învățării. Astfel, s-a demonstrate că profesorii care se confruntă cu asemenea problem nu pot planifica activități educaționale adecvate. De asemenea, aceștia tind să neglijeze varietatea metodelor de organizare a conținuturilor, solicit foarte rar elevii în discutarea și evaluarea materialelor învățate. S-a demonstrate că deprinderile consecvente de management și de organizare reduc numărul problemelor disciplinare.

MANAGEMENTUL RELAȚIILOR INTERPERSONALE

Se focalizează asupra clasei ca microsystem social. Rolurile și expectațiile cadrului didactic și elevilor construiesc un mediu de învățare. Cu alte cuvinte, cultura școlară a unei instituții educaționale este unică. Cu toate acestea, ea este influențată de cultura comunității în cadrul căreia funcționează, ale cărei obiective educaționale trebuie respectate. Trebuie să existe o legătiră strânsă între școală și comunitate, care să fie revizuită și modificată constant în conformitate cu dinamica socială. Elementele de management al clasei se constituie cu suficientă claritate și din perspectiva strategiilor și metodelor didactice. Deciziile luate de către profesor în ceea ce privește strategiile de învățare au o anumită constantă bine determinate și se încadrează în stilul de predare al profesorului, dar pot fi schimbate în funcție de situațiile concrete care apar.
Măsurile recente privind politicile educaționale din țara noastră au evidențiat o nouă realitate, în care serviciile educaționale sunt adresate tuturor elevilor din cadrul comunității, respectând accesul la educație în mod egal pentru toți copiii. Această evoluție a venit în sprijinul ideii de educație incluzivă care urmărește eliminarea atitudinilor de discriminare și crearea unei comunități școlare inclusive prin care să se asigure o educație eficientă pentru majoritatea copiilor inclusiv pentru cei care sunt deja cuprinși în sistemul de învățământ, dar, dintr-un motiv sau altul, nu obțin rezultate satisfăcătoare, pentru copiii care nu frecventează programul unei școli, dar ar putea să o facă dacă școala ar acționa într-un mod mai flexibil la nevoile lor sau pentru unii copii care au diferite forme de dicienţă și necesită forme de sprijin suplimentar în programul de pregătire școlară. Integrarea școlară a copiilor cu dizabilități de vedere presupune acceptarea unor condiții care vin să sprijine participarea și implicarea elevilor cu acest tip de deficient în activitățile desfășurate la clasă. Cu toate acestea, elevul cu dizabilități vizuale trebuie privit la fel ca oricare dintre elevii clasei fără a exagera cu gesturi de atenție. El trebuie ajutat și chiar încurajat să realizeze aceleași sarcini ca și colegii săi, iar dacă acest lucru nu este posibil, mijloacele de învățământ și conținutul sarcinilor de lucru trebuie să fie adaptate posibilităților reale ale acestui elev.

Un sistem corect și flexibil de examinare școlară este benefic și pentru elevii cu dizabilități vizuale. La acești copii este foarte important ca evaluarea să ia în considerare întregul lor potențial individual. Este bine ca ei să nu fie penalizați pentru o citire mai lentă sau pentru folosirea unor metode mai speciale și mai complexe de comunicare, decât colegii lor. Accentul trebuie să se pune pe o evaluare globală, pe ceea ce elevii pot să arate în termini de produs al activității, nu pe o notare a ceea ce ei nu știu sau nu pot să facă.

„Elevii reprezintă unul pentru celălalt fie un prieten sau un simplu copil, un coleg de joacă sau un prieten mai special, o cunoştinţă, un model, un amic sau un coleg de clasă, un semen de încredere sau un vecin etc; în toate aceste situaţii există câte ceva de învăţat unul de la celălalt. Astfel, elevii se cunosc mai bine, procesul de socializare capătă o serie de valenţe noi prin înlăturarea unor bariere de relaţionare determinate de anumite prejudecăţi, stereotipuri sociale sau, uneori, chiar de modele ale diferenţei şi intoleranţei oferite de experienţa socială în comunitatea din care fac parte. Şcoala pentru toţi luptă împotriva acestor forme de discriminare prin promovarea unor modele şi forme de interacţiune între elevi bazate pe egalitate deplină între parteneri şi unde spiritul de toleranţă şi acceptarea totală prevalează în faţa oricăror alte atitudini sau reacţii discriminatorii.” (A.Gherguţ , C Neamţu, 2000)

Bibliografie

A. Gherguţ, (2006), „Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale” Iaşi, Editura Polirom

C. Neamţu, A. Gherguţ, (2000), „Psihopedagogie specială”, Iaşi, Editura Polirom.

E. Joiţa, (1995), „Management Şcolar”, Craiova, Editura Gh. C. Alexandru

Froyen, L. A. & Iverson, A. M.(1999) „Schoolwide and classroom management „

R. B. Iucu, (2006), „Managementul clasei de elevi”, Iaşi, Editura Polirom

T. Vrăşmaş, (2001), „Invăţământul integrat şi/sau inclusiv”, Bucureşti, Editura Aramis

ROLURILE MANAGERIALE ALE CADRULUI DIDACTIC

Fîlfănescu Constantin
Școala Gimnazială “Liviu Rebreanu” Mioveni, Argeş

Pentru educator, cunoaşterea şi stăpânirea artei manageriale este esenţială.

Majoritatea analizelor care s-au circumscris problemelor anterioare au evidenţiat o serie de multiplicări ale planurilor de referinţă implicate în actiunea educativa. Sinteza logică a materialelor investigate ne permite să relevăm următoarele roluri (comportamente fundamentale) ale cadrului didactic în activitatea instructiv-educativă cu clasa de elevi.

- **Planificare:**

activităţile cu caracter instructiv şi educativ, determină sarcinile şi obiectivele pe variate niveluri, îşi structurează conţinuturile esenţiale şi alcătuieşte orarul clasei, etc.;

- **Organizare:**

activităţile clasei, fixează programul muncii instructiv-educative, structurile şi formele de organizare. Cousinet a atribuit educatorului sarcina de a constitui şi determina climatul şi mediul pedagogic;

- **Comunicare:**

informaţiile ştiinţifice, seturile axiologice sub forma mesajelor, stabileşte canalele de comunicare şi repertoriile comune. Activitatea educativă implica de altfel şi un dialog perpetuu cu elevii ilustrat prin arta formulării întrebărilor dar şi prin libertatea acordată elevilor în structurarea răspunsurilor (merită să subliniem de asemenea şi stimularea elevilor în facilitarea procesului de punere a întrebărilor). Dialogul elev-profesor necesită un climat educaţional stabil, deschis şi constructiv;

- **Conducere:**

activitatea desfăşurată în clasă direcţionând procesul asimilării dar şi al formarii elevilor prin apelul la Normativitatea educaţională. Durkheim defineşte conduita psiho-pedagogică a educatorului prin intermediul noţiunii de "dirijare" care facilitează construcţia sentimentelor şi a ideilor comune;

- **Coordonare:**

în globalitatea lor activităţile instructiv-educative ale clasei, urmărind în permanenţă realizarea unei sincronizări între obiectivele individuale ale elevilor cu cele comune ale clasei, evitând suprapunerile ori risipa şi contribuind la întărirea solidarităţii grupului;

- **Îndrumare:**

elevii pe drumul cunoaşterii prin intervenţii punctuale adaptate situaţiilor respective, prin sfaturi şi recomandări care să susţină comportamentele şi reacţiile elevilor;

- **Motivare:**

activitatea elevilor prin formele de întăriri pozitive şi negative; utilizează aprecierile verbale şi reacţiile nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive; orientează valoric prin serii de intervenţii cu caracter umanist tendinţele negative identificate în conduitele elevilor; încurajează şi manifestă solidaritate cu unele momente sufleteşti ale clasei;

- **Consiliere:**

elevii în activităţile şcolare dar şi în cele extraşcolare, prin ajutorare, prin sfaturi, prin orientarea culturală şi axiologică a acestora. Un aport deosebit îl are intervenţia educatorului în orientarea şcolară şi profesională dar şi în cazurile de patologie şcolară

- **Control:**

elevii în scopul cunoaşterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor precum şi nivelele de performanţă ale acestora. Controlul nu are decât un rol reglator şi de ajustare a activităţii şi atitudinii elevilor

- **Evaluare:**

măsura în care scopurile şi obiectivele dintr-o etapă au fost atinse prin instrumente de evaluare sumativă, prin prelucrări statistice ale datelor recoltate şi prin elaborarea sintezei aprecierilor finale. Judecăţile valorice pe care le va emite vor constitui o bază temeinică a procesului de caracterizare a elevilor.

De obicei, sunt cunoscute conotaţiile negative ale conflictului, însă Jackson W. Philip (Live în classroom, Hoit, Rinehart & Winston, New York, 1988), arată că există şi o serie de aspecte pozitive ale conflictului:

- permite expunerea directă a problemelor şi face accesibilă discuţia;
- poate conduce la soluţii şi la rezultate mai bune pentru toţi;
- intensifică gradul de comunicare interpersonală şi stimulează o mai mare înţelegere reciprocă;
- oferă prilej de explorare a problemelor şi de găsire a soluţiilor creative;
- eliberează emoţii latente;
- poate fi sursă de distracţii.

Nu este însă recomandabil să fie asimilate conflictele numai aspectelor şi conotaţiilor lor pozitive, cum nu e bine să fie asimilate nici numai celor negative. Cum însă, de cele mai multe ori, conflictul este un factor destructurant şi perturbator al echilibrului colectivului, tehnicile şi strategiile de depăşire a acestuia pot fi considerate următoarele:

- audierea fără aport emoţional – necesitatea obiectivităţii faţă de tot ceea ce se prezintă (nonimplicarea);
- audierea conţinutului – concentratea pe ceea ce se spune, şi nu asupra modului în care se prezintă; trebuie să se pătrundă mai adânc în problema şcolară respectivă;
- concentrarea discuţiei pe conţinut – nu e bine să se abordeze comportamentul unui individ, ci mai ales procesul.

Managementul clasei de elevi se află în faţa unei noi provocări, pretenţiile pedagogice trebuie mărturisite realist, iar dezideratul integrării în ştiinţele generale ale educaţiei trebuie să fie redeschis. Astfel, pe bazele schimbate ale cadrului acţional de astăzi, nu vor mai fi posibile separaţiile între şcolile de masă şi şcolile speciale, între pedagogie şi pedagogie specială.

Bibliografie:

Romiță B. Iucu, 2006, Managementul clasei de elevi, Editura Polirom, Iași;
Joiţa, Elena, 2006, Managementul educaţional, Editura Polirom, Iaşi;
Egan, K. 2005, An imaginative approach to teaching, Jossey-Bass, San Francisco.

Stilul şi personalitatea profesorului manager

Prof. Drd. Crăciun Otilia-Erika
Liceul Tehnologic „Ioniță G. Andron” Negrești Oaș, jud. Satu Mare

În ziua de azi, managerul este mai mult decât un conducator. Responsabilitățile lui țin de arta și știința de a organiza, de a pune în funcțiune, de a optimiza și de a interveni în activitatea unei instituții cu impact social major și cu un colectiv mai extins sau mai restrâns.

Management însemna a conduce, a găsi soluții. Acest concept se poate aplica și procesului educațional, unde directorul, sau altfel spus, managerul de școală are dificila misiune de a identifica cele mai eficiente metode de a conduce și promova imaginea școlii.

Datorită contextului social-cultural-politic, statutul și rolul managerului școlar a devenit unul tot mai complex. Managerul de școala trebuie să beneficieze de o instruire potrivită, trebuie să își asume rolul de conducător, deoarece de la el se așteaptă decizii, organizare bună, optimizare a procesului instructiv-educativ. Performanțele școlare ale elevilor, precum și performanțele metodologice și profesionale ale dascălilor sunt influențate de activitatea globală a managerului școlar.

Se pot deosebi două tipuri de manageri în cadrul organizației școlare: *managerul instituției* și *managerul clasei*. Capacitatea de a conduce este dată de triunghiul format din competențe, autoritate și responsabilitatea managerială. Diferența de statut și rol între un profesor și un director este una extrem de importantă, deoarece saltul de la o funcție la alta presupune o oarecare pregătire. În general s-a constat ca cei mai buni profesori devin cei mai buni directori, dar pentru a fi un bun director e nevoie de ceva mai mult decât o bună activitate la clasă. A conduce o clasă de elevi poate fi o performanță, dar nu una suficient de mare pentru a conduce o instituție. E nevoie de o calificare specială dobândită și prin participarea la cursuri speciale de management.

a. Managerul de școală

Directorul de școală nu este doar un manager administrativ, ci el este coordonatorul întregii activități din unitatea școlară, atât în sens administrativ, financiar-contabil, cât și în sensul instructiv-educativ. El se subordonează Inspectoratului școlar, Ministerului, iar într-o anumită măsură și autorităților locale. Pentru a stabili competențele unui manager școlar trebuie să-i stabilim un status (poziția unui manager școlar în cadrul sistemului de învățământ și a instituției școlare) și un rol (felul cum se comportă un manager școlar, precum și asteptările pe care le au de la el cei care-i sunt subordonați sau cei la care se subordonează). Un director de școală are, în calitatea lui de manager, de îndeplinit mai multe roluri:

- de reprezentant al statului;
- de reprezentant al comunității educative;
- președinte al Consiliului Profesoral și al Consiliului de Administrație din unitatea de învățământ;
- de a stabili, în conformitate cu Planul Unic Managerial scopul și obiectivele didactice;
- în plan financiar este ordonator de credite;
- decident, în contextul în care a conduce înseamna obligatoriu a lua decizii;
- de organizator în spațiul școlar pe care îl administrează;
- mediator, fiind obligat să negocieze în rezolvarea unor situații care pot fi și conflictuale;

- un alt rol al managerului școlar este cel de evaluator al activității pe care o desfășoara cadrele didactice și elevii.[14] Principalele atribuții ale managerului școlar (director de școală) sunt respectarea funcțiilor managementului.

Cel mai important lucru pentru un director este ca actul sau managerial să fie încununat de succes. Pentru ca acest lucru să se realizeze este necesară îndeplinirea unor motivații, cum ar fi: propunerea unor obiective raționale; abordarea problemelor în ansamblul lor; identificarea resurselor și a variantelor de soluționare a unor probleme; luarea rațională a deciziilor, alegerea variantelor organizatorice directe și economicoase; recunoasterea propriilor limite și greșeli precum și identificarea soluționării acestora. Desigur e necesară și o permanentă comunicare cu toți partenerii educaționali precum și e un stil managerial adecvat.

Fiecare manager școlar are propria sa personalitate, se manifestă într-un anume stil și e capabil de un anumit nivel de eficiență. Stilul de conducere trebuie să fie în acord cu personalitatea managerului, să fie diferențiată în funcție de situația pe care o rezolvă, precum și de posibilitățile subalternilor. Un manager poate fi mai autoritar, altul poate fi mai participativ. Performanțele pe care le pot realiza managerii țin de nivelul lor de pregătire managerială, de capacitățile lor de efort și de disponibilitatea întregii lor personalități față de problemele concrete din comunitatea care așteaptă de la el decizii corecte, sprijin în caz de nevoie, succes în activitate.

b. Profesorul, managerul clasei de elevi

Profesorul conduce direct și autonom foarte multe activități, fie la nivelul microgrupului de elevi, fie la nivelul claselor, fie la nivelul școlii. El se află într-un continuu raport partenerial cu elevii din perspectiva educațională, formativă. Profesorul trebuie să-și asume un set de responsabilități, având atribuții sporite la nivelul unei clase.

Pentru dascălul din școala de acum și pentru cel din școala de mâine, managementul este și va fi o provocare tot mai mare. Profesorul este implicat plenar în ceea ce se cheama a fi „managementul schimbării”.

Rolurile pe care le îmbrățisează profesorul, în calitate de conducător, sunt multiple. Potrivit lui D. Hainant, rolurile pe care profesorul le poate activa și utiliza în diferite stadii și forme ale procesului didactic ar fi următoarele: receptor și emitător al diferitelor mesaje, participant în activitățile specifice; realizator, proiectant, organizator, responsabil al unor acțiuni; de decizie, în selecția obiectivelor, conținuturilor, strategiilor, resurselor; de sursa de informare, model de comportament, purtător de valori; de consiliere, ghidare; de apărare, protecție.

În raport cu toate aceste roluri, profesorul e factorul cel mai interactiv la nivelul clasei, aflându-se în contact nemijlocit cu elevii. În timpul predării lecției el utilizează o anumită strategie, reușind să mențină clasa de elevi într-o situație interactivă, fiecare elev în parte și toți împreună fiind parteneri, într-un proces condus delicat și discret de către omul de la catedră. Niciodată un profesor nu intră la oră exclusiv pentru a transmite informații reci, ci totdeauna, chiar prin ceea ce transmite profesorul este preocupat constant de dezvoltarea și formarea personalității elevilor. Atent fiind, profesorul intervine în situații în care elevul îl solicită, sfătuind, îndrumând sau sancționând. El trebuie să se bucure mereu și constant de atributul obiectivității, atent fiind ca în procesul evaluării să nu discrimineze și să nu fie subiectiv. Din punct de vedere moral el este un reper, iar ca profesor specialist, se impune prin ceea ce știe

[14] Orțan, Florica – *Management educational*, Editura Universității din Oradea, 2003, p.42-44.

MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI

Prof. Militaru Raluca Elena
Școala Gimnazială Leotești

În procesul instructiv-educativ cadrul didactic trebuie să coordoneze resursele din mediul de învăţare pentru a facilita munca elevilor. Aceste resurse diferite constau în resursele umane (elevi, alte cadre didactice şi specialişti), resurse de timp şi resurse materiale (materiale didactice şi echipamente).

Etimologic, managementul echivalează cu a ţine în mână şi a stăpâni, a conduce cu mana forte, ceea ce implică ideea controlului acţiunii şi orientarea sau direcţionarea ei. Cuvântul management împrumutat din limba engleză sub forma verbului *to manage* înseamnă a administra, a conduce. S-a derivat apoi în limba engleză *manger* şi *management* ceea ce înseamnă conducător sau conducere. În limba engleză verbul *to manage*, cu substantivul derivat management a avut iniţial sensul de a mânui, de a” struni caii”. Cu timpul, verbul *to manage* a trecut din sfera sportivă a strunirii cailor în domeniul artei operative şi al ştiinţei militare. În ultimele decenii acest termen a fost foarte des utilizat în activităţile economice, iar astăzi este folosit în toate domeniile – educaţie, sănătate, sport etc. –cu semnificaţia de conducere eficientă, raţională, modernă.

Managementul clasei este definit ca abilitatea profesorului de a planifica şi organiza activităţile clasei astfel încât să asigure un climat favorabil învăţării. Prin managementul clasei se urmăreşte prevenirea comportamentelor disruptive, pe de o parte şi rezolvarea problemelor comportamentale apărute, pe de altă parte.

Obiectivul final al managementului clasei este formarea la elevi a unor abilităţi de autoreglare a comportamentului. într-o primă fază controlul comportamentului este extern (profesori, părinţi, colegi) pentru ca apoi, prin interiorizarea unor reguli şi modele, să devină autonom.

Delimitarea unor roluri specifice managerului clasei de elevi a fost determinată de evoluţia în timp a funcţiilor atribuite cadrului didactic. Începuturile învăţământului au fost dominate de curentul pedagogic magistrocentrism care combina rolul didactic al profesorului cu cel de „administrator” al clasei de elevi.

Schimbările impuse de trecerea la pedocentrism şi orientarea socială către dezvoltarea resurselor umane au diversificat rolurile profesorului transformându-l într-un proiectant-creator, realizator-coordonator, consilier-agent motivator, analist reflexiv şi evaluator al activităţilor instructiv-educative.

Din perspectiva managementului clasei de elevi rolurile cadrului didactic sunt dezvoltate şi particularizate la specificul muncii de conducere a grupului şcolar şi a procesului instructiv-educativ urmând aceeaşi linie cu rolurile fundamentale din managementul ştiinţific.

Rolurile manageriale ale cadrului didactic în activitatea instructiv-educativă cu clasa de elevi, sunt de:

Planificare a activităţilor cu caracter instructiv şi educativ: determină sarcinile şi obiectivele pe variate niveluri, îşi structurează conţinuturile esenţiale şi alcătuieşte orarul clasei, etc.; Poate fi definită ca modalitate de „stabilire a traiectului ipotetic de la *ceea ce este* – starea actuală a (sub)sistemului sau procesului organizaţional – la *ceea ce trebuie să fie* – starea dezirabilă a (sub)sistemului respectiv”. La nivelul clasei de elevi planificarea reprezintă primul pas în stabilirea strategiei de realizare a finalităţilor prevăzute de documentele curriculare şi se concretizează în instrumente manageriale realizate în conformitate cu cerinţele impuse de politicile educaţionale la nivelul clasei, disciplinei.

Organizare a activităţilor clasei: fixează programul muncii instructiv-educative, structurile şi formele de organizare. Cousinet a atribuit educatorului sarcina de a constitui şi determina climatul şi mediul pedagogic; În plan operaţional, acţional, funcţia de organizare solicită din partea managerului şcolar aproximativ aceleaşi competenţe ce sunt antrenate la nivelul practicii educaţionale: stabilirea şi operaţionalizarea obiectivelor, proiectarea activităţii etc. Un rol important în

procesul organizării poate fi atribuit componentei informaţionale în sensul stabilirii unor legături între elementele organizării;

Comunicare a informaţiilor ştiinţifice: seturile axiologice sub forma mesajelor, stabileşte canalele de comunicare şi repertoriile comune. Dialogul elev-profesor necesită un climat educaţional stabil, deschis şi constructiv;

Conducere-la nivelul clasei de elevi, funcţia de conducere/coordonare îmbracă trăsături şi acţiuni specifice, chiar dacă în fond ea reprezintă o multiplicare a caracteristicilor sale, transpusă la nivel managementului clasei de elevi. În acest sens, E. Joiţa transpune actul de conducere într-un sistem de acţiuni şi mijloace prin care profesorul influenţează elevii în realizarea obiectivelor şi situaţiilor corespunzătoare, care motivează şi sprijină afirmarea diferenţiată în acest sens. Atât conducerea, cât şi coordonarea depind de înţelegerea relaţiei autoritate – libertate, de climatul psihosocial existent la nivelul şcolii/clasei, de rigoarea proiectării obiectivelor, de motivarea şi implicarea profesorilor/elevilor în atingerea acestora.

Coordonare în globalitatea lor a activităţilor instructiv-educative ale clasei, urmărind în permanenţă realizarea unei sincronizări între obiectivele individuale ale elevilor cu cele comune ale clasei, evitând suprapunerile ori risipa şi contribuind la întărirea solidarităţii grupului;

Îndrumare a elevilor pe drumul cunoaşterii prin intervenţii punctuale adaptate situaţiilor respective, prin sfaturi şi recomandări care să susţină comportamentele şi reacţiile elevilor;

Motivare a activității elevilor prin formele de întăriri pozitive şi negative; utilizează aprecierile verbale şi reacţiile nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive; orientează valoric prin serii de intervenţii cu caracter umanist tendinţele negative identificate în conduitele elevilor; încurajează şi manifestă solidaritate cu unele momente sufleteşti ale clasei;

Consiliere a elevilor în activităţile şcolare, dar şi în cele extraşcolare, prin ajutorare, prin sfaturi, prin orientarea culturală şi axiologică a acestora. Un aport deosebit îl are intervenţia educatorului în orientarea şcolară şi profesională dar şi în cazurile de patologie şcolară.

Control al elevilor în scopul cunoaşterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor precum şi nivelele de performanţă ale acestora. Controlul nu are decât un rol reglator şi de ajustare a activităţii şi atitudinii elevilor

Evaluare: Evaluarea ca funcţie managerială nu trebuie confundată cu evaluarea didactică. Ea reprezintă un set de proceduri utilizate pentru determinarea raportului dintre performanţele obţinute şi cele intenţionate, precum şi pentru corectarea rezultatelor în sensul dorit şi implică patru etape:

Măsurarea realizărilor (cantitativ şi calitativ);

Raportarea (compararea) realizărilor la obiectivele şi standardele iniţial stabilite pentru evidenţierea eventualelor abateri;

Determinarea cauzelor care au generat aceste abateri;

Efectuarea corecturilor, fie asupra obiectivelor, fie asupra rezultatelor, ceea ce oferă evaluării şi o dimensiune reglatorie.

În plan educaţional deciziile greşite în procesul de formare pot avea efecte nefaste în dezvoltarea elevilor atât în plan individual, cât şi social, motiv pentru care activitatea de management al clasei de elevi reclamă exercitarea cu profesionalism a acestor roluri care să asigure performanţa şi eficienţa actului educativ în ansamblu. Personalizarea modului de realizare a atribuţiilor conferite de statutul managerial şi ansamblul trăsăturilor, caracteristicilor, însuşirilor specifice fiecărui profesor în coordonarea clasei de elevi desemnează stilul managerial educaţional.

Bibliografie:

Iucu, R. B. *Managementul clasei de elevi. Aplicaţii pentru gestionarea situaţiilor de criză educaţională*. (ediţia a II- a revăzută şi adăugită). Editura Polirom. Iaşi. 2000.

Joiţa, E. *Management educaţional*. *Profesorul-manager: roluri şi metodologie.* Editura Polirom. Iaşi. 2000.

https://proform.snsh.ro/baza-de-date-online-cu-resurse-educationale-pentru-sustinerea-educatiei-incluzive-de-calitate/dimensiunile-managementului-clasei-de-elevi